

- ΘΡΗΣΚΕΙΑ - ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ - ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΣ
- ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ - ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ
- ΕΡΕΥΝΑ UFO - ΔΙΑΣΤΗΜΑ - ΕΠΙΣΤΗΜΗ
- ΟΛΙΣΤΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ
- ΘΕΑΜΑΠΑΤΕΣ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΜΑΤΑ
- ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΠΟΛΙΟΡΚΗΜΕΝΟΙ
- ΣΥΝΩΜΟΣΙΟΛΟΓΙΑ - ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ - ΟΜΑΔΑ "Ε"
- ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
- ΜΥΗΤΙΚΑ ΤΑΓΜΑΤΑ - ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ
- ΓΕΝΙΚΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΘΡΗΣΚΕΙΑ - ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ - ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΣ

Βουδισμός

επιμέλεια: Ευστάθιος Η. Λιακόπουλος

Η Σύγχρονη Θεοσοφία, μια όψη αποκάλυψη της Άχρονης Θεοσοφίας

της Ασπασίας Παπαδομιχελάκη - <http://www.theosophy.gr>

ΓΟΗΤΕΙΑ (ΘΥΜΑΠΑΤΗ): ΕΝΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

επιλογή από το Ενημερωτικό Δελτίο της Παγκόσμιας Καλής Θέλησης (Arcane School) www.worldgoodwill.org

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ - ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ

από τον Μάνο Νομικό

URANTIA

επιμέλεια: Κωνσταντίνος Διαμαντόπουλος

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Του Ρόμπερτ Ηλία Νατζέμυ www.HolisticHarmony.com

ΜΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΗΣ 11ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2001

Του Ρόμπερτ Ηλία Νάτζεμυ - ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΖΩΗ - www.HolisticHarmony.com

ΚΑΡΜΑ = ΑΝΤΙΠΑΘΗΜΑ

από τον Μάνο Νομικό

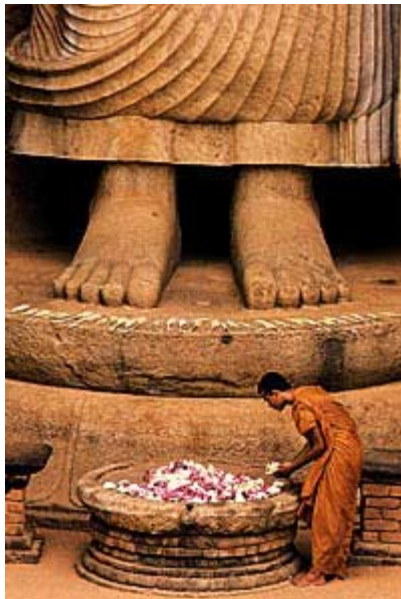
Ανοιχτή Γραμμή Επικοινωνίας για Θέματα Εσωτερισμού

Ο Ευστάθιος Λιακόπουλος είναι βαθύς γνώστης τριών μεγάλων εσωτερικών παραδόσεων: των Αρχαιοελληνικών Μυστηρίων, της Δυτικής Τεκτονικής και του Θιβετανικού Βουδισμού (όπου έχει αναγνωρισθεί ως υψηλόβαθμος διδάσκαλος). Με την ιδιότητα που του προσδίδουν αυτές οι γνώσεις θα απαντά μέσα από αυτή τη σελίδα σε όλες τις ερωτήσεις σας πάνω σε πάσης φύσεως θέματα Εσωτερισμού (και όχι μόνο) που σας ενδιαφέρουν.

Βουδισμός

επιμέλεια: Ευστάθιος Η. Λιακόπουλος

1. Βουδισμός
2. Ο ιστορικός Βούδας Σακουαμούνι, ο ιδρυτής του Βουδισμού
3. Η άγνοια
4. Το εγώ, βάση της άγνοιας
5. Οι τέσσερεις επιφανείς αλήθειες
6. Το ευγενές οκταπλό μονοπάτι
7. Τα οχήματα προς τη φώτιση
8. Η τεραβάδα και η σχολή Βαϊμπάσικα
9. Οι έξι τελειοποιήσεις (Paramitas)
10. Μαχαγιάνα και Χιναγιάνα
11. Η σχολή του μέσου δρόμου
12. Η εξαρτημένη ύπαρξη των πραγμάτων
13. Ο Τροχός του Ντάρμα
14. Επαναγέννηση
15. Ο Νόμος του Κάρμα
16. Λάμα
17. Μάνταλα
18. Σούτρα
19. Γιντάμ
20. Λοιποί Βουδιστικοί Όροι
21. Οι Τέσσερεις Κύριες Σχολές του Θιβετιανού Βουδισμού
22. Οι εννέα βαθμίδες της βουδιστικής άσκησης
23. Σύντομο βιογραφικό του 14ου Δαλάι Λάμα
24. ΒΟΥΔΙΣΤΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ

Νεαρός Βουδιστής αποθέτει λουλούδια στα πόδια ενός κολοσσιαίου αγάλματος του Βούδα που βρίσκεται στη Σρι Λάνκα. Το άγαλμα έχει ύψος 11,85 μέτρων και χρονολογείται από τον 9ο αιώνα.

Βουδισμός

Ο Βουδισμός φαίνεται ότι είναι δημιούργημα της εξελικτικής πορείας της επιχώριας προϊνδικής παράδοσης, δηλαδή του πολιτισμού του Moheho Daro και των Δραβιδών, που πλούτισαν αναντίρρητα και αποφασιστικά τόσο τη Βεδική, όσο και την Ινδουιστική πολιτιστική κληρονομία. Είναι όμως παράλληλα εκπόρευση της πυκνής σκέψης του ευρύτερου βου αιώνα π.Χ., που αποτέλεσε μοναδικό και αποφασιστικό σταθμό στην κυκλική ιστορία του κόσμου αλλά και στη διαλεκτική πορεία του πνεύματος, καθώς χάρισε σε ολόκληρο το φάσμα της ανθρώπινης εμπειρίας και επώνυμα αναστήματα, όπως είναι ο Πυθαγόρας, ο Ηράκλειτος, ο Ζωροάστρης, ο Λάο Τσε και ο Κομφούκιος.

Αλλά κυρίως και υπερβατικά είναι το απαύγασμα της έκλαμψης και της φώτισης, του Γκοτάμα Σιντάρτα που αποκλήθηκε Βούδας, ενός ανθρώπου και ασκητή, που την κατάκτησε μέσα από ένα θετικό προηγούμενο κάρμα και έναν βαθύτατο και επίμονο διαλογισμό.

Ο Βουδισμός, για τους μη Βουδιστές ιστορικούς, φαίνεται ότι επεδίωξε μια κοινωνική επανάσταση και μια πνευματική αναγέννηση, με την απόρριψη της αυθεντίας όλων των θρησκευτικών παραδόσεων που είχαν δημιουργηθεί πριν απ' αυτόν και σύγχρονα με αυτόν, όπως ήταν ο Ινδουισμός, ο Βραχμανισμός, ο Γιανισμός, οι Ατζιβάκας κ.λ.π., που μερικές από αυτές είχαν πράγματι αρτηριοσκληρωθεί και είχαν οδηγήσει σε μια ατελείωτη τυπολατρία και το δεσποτισμό των κάθε λογής κατόχων των ακατανόητων πλέον παλαιών γραφών τους.

Στην ουσία όμως θα ήταν μεγάλο λάθος ο Βούδας να εκτιμηθεί μονοδιάστατα και κυρίως εγκόσμια και ιστορικά. Ο Γκοτάμα Σιντάρτα δίδαξε μια ανεξάρτητη από τις τρέχουσες συμβατικότητες ηθική και μια εντελώς νέα και καθαρή θέαση του κόσμου. Βούδας δεν σημαίνει θεός, αλλά ένας άνθρωπος όπως όλοι οι άλλοι, ο οποίος όμως ξύπνησε από το βαθύ ύπνο της πνευματικής άγνοιας (αβίντια) και κατόρθωσε να συλλάβει την αλήθεια και την ουσία των νόμων που κυβερνούν τους κόσμους. Ο Βούδας θέλησε να ανακαλύψει τη βαθύτερη αιτία της μόνιμης και διάχυτης ανθρώπινης δυστυχίας, η οποία εμφανίζεται με το προσωπείο τάχα της προσωρινότητας του πόνου που είναι διάχυτος, συνοδευόμενος μάλιστα και με την απάτη της μελλοντικής μόνιμης ευτυχίας.

Ο ιστορικός Βούδας Σακουαμούνι, ο ιδρυτής του Βουδισμού

Ο Βούδας Σακουαμούνι στην κλασική στάση διαλογισμού, κάτω από το δέντρο της φώτισης, περιβαλλόμενος από ένα πολύχρωμο φωτοστέφανο. Φέρει το μοναχικό χιτώνα και από το χρυσόχρωμο σώμα του εκπέμπονται ακτίνες φωτός, που σημαίνουν ευλογία προς όλα τα όντα. Στο αριστερό του χέρι κρατάει το κύπελλο της ελεημοσύνης που περιέχει νέκταρ τριών ειδών και με το δεξί του χέρι εγγίζει τη γη, δείχνοντας έτσι, ότι έχει υπερβεί όλα τα εξωτερικά εμπόδια. Δίπλα του δύο από τους αγαπημένους του μαθητές, ο Sariputra και ο Mandgalyayana και κάτω, οι θεοί του Ινδουισμού, ο Brahma αριστερά και ο Vishnu δεξιά.

Ο ιστορικός Βούδας Σακουαμούνι, ο θεμελιωτής του Βουδισμού, γεννήθηκε με το όνομα Γκοτάμα Σινάρτα στα μέσα του 6ου π.Χ. αιώνα (την εποχή του Ηράκλειτου και του Πυθαγόρα) και ήταν γιος του Βασιλιά του Καπιλαβάστου, του σημερινού Νεπάλ. Στην ηλικία των 29 ετών, εγκατέλειψε το παλάτι του πατέρα του, τη γυναίκα του και το παιδί του, αναζητώντας το νόημα της ζωής. Ένα πρωινό, σε ηλικία 35 ετών, κατάκτησε τη φώτιση, καθώς βρισκόταν σε στάση διαλογισμού, κάτω από ένα δέντρο που ονομάστηκε από τότε το «Δέντρο της Φώτισης». Πέρασε τα επόμενα 45 χρόνια του, μέχρι δηλαδή την ηλικία των 80 ετών, εκθέτοντας τη Διδασκαλία του, όπως το «Μεσαίο Δρόμο», τις «Τέσσερες Επιφανείς Αλήθειες» και το «Οκταπλό Μονοπάτι», με σκοπό όλα τα όντα να κατακτήσουν τη φώτιση που ο ίδιος επέτυχε.

Η άγνοια

Ο Βούδας δίδαξε ότι η «άγνοια» είναι η πηγή της δυστυχίας μας. Και αυτή η έννοια της άγνοιας, δεν αναφέρεται φυσικά στην τυχόν έλλειψη επιστημονικών ή άλλων γνώσεων, σε μια αδυναμία κατανόησης ή στην απουσία κοινής λογικής. Το αντίθετο μάλιστα. Μας επισήμανε ότι έχουμε στηριχτεί περισσότερο από ότι πρέπει στις νοητικές λειτουργίες μας. Κι στη συγγέντρωση άχρηστων στην ουσία πληροφοριών.

Με την έννοια «άγνοια» εδώ, αναφερόμαστε σε μια καθολικά, πανανθρώπινα λαθεμένη αντίληψη που έχουμε για το πώς υπάρχουν τα πράγματα και ειδικότερα, για το πώς και αν υπάρχει αυτό το οποίο αποκαλούμε «εγώ». Γιατί το «εγώ» που είναι κατά συνεκδοχή, η βασική αιτία της ανασφάλειάς μας και του φόβου μας (αιτιών που επικαλύπτουν την καθαρή μας φύση), είναι που προκαλεί αυτή τη γενικευμένη και απροσδιόριστη σε πρώτη ζήτηση, άγνοια.

Οι λαθεμένες μας αυτές αντιλήψεις, είναι που υπερτονίζουν τόσο την ύπαρξη ενός «εγώ», όσο και τη στερεά, την αμετακίνητη εικόνα που σχηματίζουμε για τον κόσμο των φαινομένων και για τα πράγματα γενικά. Και κατά συνέπεια, είναι υπεύθυνες για την εντονότερη προσκόλληση που αναπτύσσουμε γι' αυτά, καθώς πιστεύουμε στη συνέχεια και στη μονιμότητά τους. Είναι αυτές οι αντιλήψεις που μας επιβάλουν να δίνουμε μεγαλύτερη από ότι πρέπει προσοχή στο «εγώ» μας και με ότι αυτό απαρτίζεται: Τους φίλους μας, τα αγαθά μας, τις επιθυμίες μας και έτσι δεν μπορούμε να ηρεμήσουμε μέσα στην ανακύκλωση των καιρών και των πραγμάτων και ζούμε πιεσμένοι από την ανασφάλεια και φορτισμένοι από τα αλληλοσυγκρουόμενα συναισθήματά μας.

Αν όμως αναπτύξουμε μια πιο σωστή αντίληψη της πραγματικότητας, θα μπορέσουμε ταυτόχρονα να αποκτήσουμε κάποιο βαθμό ελευθερίας και με χαλαρότερο τρόπο να απαλλαγούμε από τη δυστυχία, απορρίπτοντας αυτή την λαθεμένη αντίληψη, που είναι η ρίζα της δυστυχίας μας.

Το εγώ, βάση της άγνοιας

Για τους ανθρώπους ιδιαίτερα, ο Βούδας βίωσε τη βαθιά αιτία του πόνου και της δυστυχίας τους και από απέραντο έλεος αποφάσισε να τους διδάξει τον τρόπο με τον οποίο θα υπερβούν αυτό το φαύλο κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων, που στην ανατολή αποκαλείται Σαμσάρα.

Τους τόνισε ότι η άγνοια παράγει αυτό που αποκαλούμε «εγώ», το οποίο δημιουργεί μέσα από την ανασφάλεια που νοιώθει καθώς βρίσκεται σε ένα χαοτικό πια και ανεξέλεγκτο κόσμο, τα δύο δηλητήριά του, την προσκόλληση και την αποστροφή. Και αυτά τα δύο δηλητήρια σαν μια σαδιστική διελκυστίνδα το καταδυναστεύουν ανελέητα. Το «εγώ» έχοντας διχάσει τον κόσμο σε καλό και κακό, τροφοδοτεί αυτά τα δηλητήρια, τα οποία με τη σειρά τους, παράγουν για λογαριασμό του αφόρητο πόνο και δυστυχία.

Όταν λοιπόν το «Εγώ» έχει αυτά τα οποία μέσα από την προσκόλλησή του θεωρεί καλά και επιθυμεί, είναι ευτυχισμένο. Όταν μέσα από την αποστροφή του έχει αυτά τα οποία θεωρεί κακά, είναι δυστυχισμένο. Και στη συνέχεια, όταν δεν έχει αυτά που επιθυμεί είναι δυστυχισμένο και όταν δεν έχει αυτά τα οποία αποστρέφεται, είναι ευτυχισμένο. Αλλά τα πράγματα εναλλάσσονται γύρω μας συνεχώς, και διακυμαίνονται την ύπαρξή μας από την ευτυχία στη δυστυχία και από τη δυστυχία στην ευτυχία, χωρίς να κάνουν διάκριση ηλικίας, θέσεως, αξιωμάτων, πλούτου ή δύναμης.

Αυτός ο απλός και χιαστί διατυπούμενος ορισμός της αιτίας του πόνου και τις δυστυχίας των πλασμάτων που περιφέρονται ασταμάτητα στη Σαμσάρα, είναι πρωτότυπος, αποκαλυπτικός και μοναδικός. Και πρέπει να αποτυπωθεί βαθιά και ανεξίτηλα στη συνείδηση όλων των σκεπτόμενων όντων και να αποτελέσει την κλειδα για να απαντήσουν στο πανάρχαιο αίτημα της Σφίγγας για την καταγωγή των αιτίων της σύγχυσης και της άγνοιας που έχουν διαβρώσει ολόκληρο αυτό το δικό μας σύμπαν.

Και ο Βούδας Σακυαμούνι δεν έκανε μόνο μια θεωρητική παρατήρηση σχετικά με την πηγή της δυστυχίας, αλλά υπέδειξε και τα πρακτικά μέσα, όπως θα δούμε, για την υπέρβασή της.

Ο άνθρωπος έτσι, η πνευματική του σύγχυση και η εγγενής δυστυχία του, υπήρξαν το κεντρικό πρόβλημα της Βουδιστικής πρακτικής και κάθε φιλοσοφική αναζήτηση που δεν είχε σχέση με τις καθημερινές του αυτές δοκιμασίες και με την απαλλαγή του από αυτές, θεωρήθηκε φυγή και ματαιοπονία και δεν ενθαρρύνθηκε από τον πρώιμο Βουδισμό. Κάθε μεταφυσική θεώρηση κατ' αυτόν, είναι στην ουσία μερική μόνο προσέγγιση της αλήθειας που βρίσκεται πέρα και πάνω από κάθε λογική ανάλυση και νοητική διεργασία.

Έτσι, ο Βουδισμός δεν είναι ούτε θρησκεία με τον αυστηρό προσδιορισμό του όρου (δεν έχει θεό δημιουργό λ.χ. και εξαρτημένη σωτηριολογία), ούτε είναι ένα φιλοσοφικό σύστημα με τη δυτική αντίληψη του όρου. Απλά είναι ένας τρόπος ζωής, ένας πρακτικός Δρόμος που έχει σα σκοπό να σε απαλλάξει από την εγγενή και αξεπέραστη (μέσω της άγνοιας και του εγώ) δυστυχία.

Οι τέσσερις επιφανείς αλήθειες

Παραδοσιακά ο Βούδας παρουσίασε αυτή τη διδασκαλία του με ένα ολοκληρωμένο τρόπο και μέσα από Τέσσερες επάλληλες Αλήθειες, οι οποίες αποκλήθηκαν Επιφανείς, λόγω ακριβώς της σπουδαιότητάς τους. Και με την έννοια αυτή αποτελούν την τέλεια συμπύκνωση των Διδασκαλιών του.

Η **Πρώτη Αλήθεια** μας υπογραμμίζει το γεγονός ότι υποφέρουμε. Και ότι αυτή η κατάσταση της δυστυχίας μας είναι εγγενής, αφορά όλους μας και είναι αδιαχώριστη από τη γενική κατάσταση της συμπαντικής άγνοιας μέσα στην οποία ζούμε.

Η **Δεύτερη Αλήθεια** μας εξηγεί ότι αιτία της δυστυχίας μας αυτής είναι η δυϊκή μας κατάσταση, που προέρχεται από την ύπαρξη ενός εγώ, αποχωρισμένου από την εναδική έκφραση του Σύμπαντος.

Η **Τρίτη Αλήθεια** μας διδάσκει και μας βεβαιώνει ότι μόνο ένας τρόπος υπάρχει για να σταματήσουμε αυτή τη δυστυχία. Και αυτός είναι η επιστροφή μας στην ποιότητα και τη θέαση αυτής της ολοκληρωμένης, της εναδικής ύπαρξης

Και η **Τέταρτη Αλήθεια** μας υποδεικνύει τη μέθοδο με την οποία θα επιτύχουμε την εξαφάνιση της δυστυχίας, που είναι ακριβώς ο δρόμος που και ο ίδιος ο Βούδας ακολούθησε για να επιτύχει την τέλεια και υπέρτατη απελευθέρωση του. Και αυτός ο δρόμος αποκλήθηκε σημασιολογικά: το Ευγενές Οκταπλό Μονοπάτι.

Το ευγενές οκταπλό μονοπάτι

Η ανάπτυξη οκτώ βασικών αρετών και προσόντων συγχρόνως, υποδεικνύεται από το Βούδα σαν αναγκαία προϋπόθεση για την κατάκτηση της τέλειας φώτισης. Οι οκτώ αυτές αρετές που πρέπει να εκφράζονται στον υπέρτατο, τον πιο ολοκληρωμένο και τέλειο βαθμό από έναν ασκητή, είναι: Ορθή Αντίληψη, Ορθή Σκέψη, Ορθός Λόγος, Ορθή Ενέργεια, Ορθή Ζωή, Ορθή Προσπάθεια, Ορθή Περίσκεψη και Ορθή Επίγνωση.

Βούδας κατά συνεκδοχή είναι εκείνος ο οποίος αφυπνίστηκε από το βαθύ ύπνο της άγνοιας, κατανόησε την αιτία του πόνου και της δυστυχίας, αναγνώρισε αυτό το Ευγενές Οκταπλό Μονοπάτι, και τελικά περπάτησε ο ίδιος πάνω στο Δρόμο προς τη φώτιση, δηλαδή βίωσε και εφάρμοσε τις οδηγίες αυτές και τελικά απελευθερώθηκε. Και όχι μόνο μπορεί πια, αλλά έχει υποχρέωση να αναφέρει στους άλλους, να τους διδάξει τι δυσκολίες και εμπόδια βρήκε πάνω σ' αυτόν, μεταβαλλόμενος έτσι σε οδηγό τους. Αλλά θεώρησε παράλληλα με στεντόρεια φωνή να υπογραμμίσει ότι κάθε ακόλουθος και συνοδοιπόρος του, πρέπει και οφείλει να τον βαδίσει φυσικά αυτό το δρόμο από μόνος του και να ζήσει ο ίδιος τις εμπειρίες του.

Ο Βουδισμός απεχθάνεται κάθε είδος σωτηριολογίας. Κανένας άλλος δεν μπορεί να περπατήσει για λογαριασμό σου αυτό το δρόμο. Ο Βουδισμός μεταφέρει έτσι άμεσα, άφοβα και χωρίς κανένα δισταγμό την ευθύνη της πορείας αυτής, σε κάθε ασκούμενο προσωπικά. Ο νόμος του κάρμα που υιοθέτησε και αναπροσδιόρισε, του το επιβάλλει.

Τα οχήματα προς τη φώτιση

Αυτή η παρομοίωση του δρόμου, επέτρεψε στο Βουδιστικό Σύστημα να αποκαλείται Όχημα (Yana), με την έννοια ότι δεν είναι σκοπός, αλλά ότι είναι ένα μέσο το οποίο θα σε μεταφέρει από τον τόπο της εγκόσμιας εμπειρίας, της πνευματικής άγνοιας, της επιθυμίας, της δυστυχίας και του πόνου, στον τόπο της υπερβατικής σοφίας, που είναι η απελευθέρωση από τα δεσμά και τον πόνο και που αποκαλείται Φώτιση. Και καθώς για λόγους πρακτικούς, όταν διασχίσουμε με ένα ακάτιο το ποτάμι και φθάσουμε στην απέναντι όχθη, δεν το σέρνουμε μαζί μας, αλλά το εγκαταλείπουμε για να φθάσουμε εύκολα στον τελικό μας προορισμό, έτσι και το Βουδιστικό Όχημα, είναι απλά ένα μέσο πορείας και ολοκλήρωσης που η φύση του και η αποστολή του, δεν του επιτρέπουν να εξελιχθεί σε αυτοσκοπό.

Αποτέλεσμα αυτής της ιδιότητας του να είναι ο Βουδισμός άμεσος, πρακτικός και βιωματικός, είναι ότι δημιούργησε σχολές και μορφές που τον παρουσιάζουν με άλλη κάθε φορά απόχρωση, μέσα στους 25 αιώνες της ιστορίας του και τον κάνει να συμφιλιώνεται σοφά με κάθε επιχώριο πολιτισμικό σχήμα καθώς έχει εξαπλωθεί σε ολόκληρο τον πλανήτη. Παράλληλα του επιτρέπει να έχει και διάφορα επίπεδα έκφρασης και ερμηνείας, εξωτερικά, εσωτερικά και μυστικά.

Αλλά τα διάφορα Οχήματα που δίδαξε ο Βούδας, όπως τα Οχήματα της Χιναγιάννα και της Μαχαγιάννα λ.χ., θεωρούνται από όλους τους Βουδιστές, τέλεια από κάθε άποψη και οι διάφορες παραδόσεις των ποικίλων ασκήσεων του Ντάρμα, εκτιμούνται ότι είναι όλες βαθύτατες και πέρα από τα όρια της φαντασίας, αποτελεσματικές. Η ποικιλία τους δεν οφείλεται σε κάποια διαφορά ποιότητάς τους, αλλά στη διαφορετική ικανότητα πρόσληψης των όντων στα οποία απευθύνονται, στη διαφορετική καρμική τους επιβάρυνση. Ο Λέων της Φυλής των Σάκκα (όπως αποκαλείται ο Βούδας Σακκαμούνι), γύρισε για παράδειγμα τον τροχό του Ντάρμα (δηλαδή δίδαξε), ουσιαστικά στα 45 χρόνια της αποστολής του και παρά τις άπειρες ομιλίες του, μόνο τρεις φορές ουσιαστικά και κάθε φορά κινήθηκε σε διαφορετικό επίπεδο και για διαφορετικές κατηγορίες όντων:

Με το πρώτο γύρισμα, ο Βούδας εξαφάνισε τη λανθασμένη άποψη της μη αποδοχής του νόμου της αιτίας και του αποτελέσματος (κάρμα). (Κάτι που ήταν εύκολο να το αποδεχθούν όλοι σχεδόν οι άνθρωποι).

Με το επόμενο γύρισμα, εξαφάνισε τη λανθασμένη άποψη της πίστης σε μια αυθύπαρκτη και ανεξάρτητη ψυχή, που αποτελεί τη βάση της απατηλής προσκόλλησης στο εγώ. (Κάτι που είναι δυσκολότερα αποδεκτό, γιατί το εγώ, είναι η πηγή της άγνοιας και το στήριγμα όλων των παθών).

Και **με το τρίτο γύρισμα**, εξαφάνισε τη βάση όλων συλλήβδην των λανθασμένων απόψεων, που θεωρούν ότι τα φαινόμενα γενικά έχουν μια ανεξάρτητη και στέρεη ύπαρξη. (Το απατηλό των φαινομένων μόνο μετά από βαθύ και έμπειρο διαλογισμό μπορεί να γίνει τελικά αποδεκτό).

Αυτά τα γυρίσματα του τροχού, επέτρεψαν με άνεση τη δημιουργία νέων σχολών και ευρύτερων και ταχύτερων Οχημάτων

Η τεραβάδα και η σχολή Βαϊμπάσικα

Έναν αιώνα περίπου μετά από την ίδρυση του Βουδισμού, άρχισαν να διαμορφώνονται δύο τάσεις στην Κοινότητά της (Σάγκα). Η μία παραδοσιακά συντηρητική, έμεινε προσκολλημένη στις αρχικές πρακτικές και είναι αυτή που ονομάστηκε «Τα Διδάγματα των Γερόντων» (Πάλι: Theravada, Σανσκ. Sthaviravada). Την εποχή του αυτοκράτορα Ασόκα, η Τεραβάδα, μετέφερε αυτή τη μορφή του Βουδισμού στην νότια Ινδία και στην Κεϋλάνη, όπου οι Γραφές της διατηρήθηκαν στη διάλεκτο Πάλι.

Η άλλη τάση, που εξέφρασε το προοδευτικό (εξωτερικά και ιστορικά) ρεύμα, ονομάστηκε Σαρβαστιβάδα (Sarvastivada). Μετέφερε τις Γραφές στη Σανσκριτική γλώσσα και εξαπλώθηκε προς τα βόρεια, στην Γκαντάρα και το Κασμίρ (και από εκεί αργότερα πέρασε στην Κίνα και στο Θιβέτ). Αυτή η δεύτερη τάση διαμορφώθηκε με το χρόνο σε αυτοτελή σχολή η οποία πήρε το όνομα Vaibhasika, από τα Σχόλια που αναπτύχθηκαν πάνω στους αρχικούς Κανόνες (Vaibhasa).

Το σύστημα που αναπτύχθηκε από αυτή τη σχολή είναι ένας ριζοσπαστικός πλουραλισμός που δομήθηκε παράλληλα πάνω στην άρνηση της ύπαρξης μιας αναλλοίωτης ψυχής (Atman) και στην αποδοχή άντ' αυτής, μιάς αλυσίδας συγκεκριμένων στιγμιαίων οντοτήτων. Αλλά παρά το γεγονός ότι το Ντάρμα εξακολουθεί να παραμένει εδώ σαν βασική και κεντρική έννοια, η Αλλαγή και το Γίνεσθαι στον εναγκαλισμό τους και στο ευρύτατο φάσμα των οραματισμών που προκαλεί η απροσδιοριστία τους, αποτέλεσαν την κεντρική της ενατένιση και το εναγώνιο πάθος κάθε μεταφυσικής αναζήτησης από μέρους των θεμελιωτών της.

Και όλη αυτή η συμπαντική περιοδεία μετέφερε αντίστοιχα μηνύματα επί της γης. Σπερματικά η σχολή αυτή και οι στοχασμοί της κυοφόρησαν τη μεγαλειώδη ανάπτυξη του Βουδισμού της δεύτερης περιόδου και δημιούργησαν το αποκαλούμενο Ευρύτερο Όχημα, τη Μαχαγιάννα. Και ενθυλάκωσαν κάπου μέσα στο φιλοσοφικό της μάρστυπο τη Σχολή του Μέσου Δρόμου, την περίφημη Μαντιαμικά.

Οι έξι τελειοποιήσεις (Paramitas)

Την εποχή αυτή της μετάβασης από το ένα Όχημα στο άλλο, και σε συνάρτηση με το Ευγενικό Οκταπλό Μονοπάτι, εμφανίζεται μια πιο πυκνή παραλλαγή του. Ένα είδος πρακτικότερης έκδοσής του. Συστηματοποιούνται έξη πλέον κύριες ασκήσεις οι οποίες μπορεί να «τελειοποιήσουν» την υπάρχουσα δομή του ασκούμενου που αρχίζει, όπως θα δούμε, να αναζητά ένα εξωτερικό, τελετουργικό «χρίσμα» για να υπερβεί το επίπεδο ενός Άραχατ και να οδηγηθεί προς την Υπέρβαση.

Αυτές μπορεί να συμβάλλουν πια στην ανάπτυξη νέων δυνατοτήτων και ικανοτήτων για τη μεγάλη αποστολή που τους αναμένει όταν θα αποκρυσταλλωθεί και θα υιοθετήσουν το πρότυπο του Μποντισάτβα. Γιαυτό και ονομάζονται Paramitas = Τελειοποιήσεις. Ξεκινούν φυσικά με τη **Γενναιοδωρία (Dana)** η οποία βάζει ευθέως κατά του «εγώ» και της απληστίας του, ακολουθείται από την **Πειθαρχία (Sila)** η οποία μας επιβάλλει κυρίως ένα πρόγραμμα άσκησης, συνεχίζεται από την **Υπομονή (Ksanti)** η οποία δεν χρησιμοποιείται μόνο σαν αντίδοτο κατά της οργής, αλλά έχει εδώ μια άλλη προοπτική χρόνου. Μας υποδεικνύει ότι τα αποτελέσματα της άσκησής μας για να αναδυθούν χρειάζονται επανάληψη και έκταση. Και αυτή η υπομονή πρέπει να συνδυαστεί με την επόμενη άσκηση που είναι η **Επιμονή (Virya)**. Μόνο μετά από την κατάκτηση αυτών των ιδιοτήτων είναι δυνατό να επιδοθούμε σε έναν αποτελεσματικό **Διαλογισμό (Dhyana)** ο οποίος θα μας οδηγήσει πλέον προς τη **Σοφία ή Γνώση (Prajna)**. Και αυτή η τελευταία βαθμίδα της άσκησης είναι η **Prajna Paramita**, η **Υπερβατική πλέον Σοφία και Γνώση** που είναι και το κύριο αντικείμενο της παρουσίασης της από τη Σούτρα της Καρδιάς.

Μαχαγιάνα και Χιναγιάνα

Η Mahayana, είναι όπως είπαμε το Μεγαλύτερο Όχημα. Είναι το όνομα που δόθηκε στη δεύτερη περίοδο ανάπτυξης του Βουδισμού, η οποία έδωσε πράγματι νέα εντελώς ποιότητα δράσης και θέασης στους ακολούθους του, που από Μοναχούς, τους κατέστησε πολίτες του κόσμου. Και όχι του κόσμου της γης και των ανθρώπων, αλλά κυριολεκτικά του σύμπαντος κόσμου. Δημιούργησε έτσι ένα Πρότυπο Όντος, το οποίο αποκάλεσε στα σανσκριτικά Bodhisattva(, το όν δηλαδή που διακατέχεται από το Πνεύμα και προσβλέπει συνεχώς στην επίτευξη ενός μοναδικού στόχου, τη Φώτιση. Η Φώτιση όμως αυτή που επιδιώκει, προβάλλει μια συμπαντική πια διάσταση σωτηριολογίας, γιατί δεν αναφέρεται μόνο στην προσωπική φώτιση και απελευθέρωση του ίδιου του Μποντισάτβα, αλλά στοχεύει, σε αντίθεση με την πρώτη περίοδο του Βουδισμού (Hinayana), στη φώτιση όλων των όντων.

Στο Ελάχισον Όχημα είναι φυσικό να είχε δοθεί έμφαση στο μοναχικό βίο και την προσωπική σωτηρία. Στη δεύτερη αυτή περίοδο για να ανταποκριθούν στη νέα πια συμπαντική προοπτική, οι μεγάλοι στοχαστές της, συνέλαβαν και πρόσφεραν απολύτως νέες ιδέες και έννοιες για τους οπαδούς τους που έδωσαν την υπόσχεση να ακολουθήσουν τη «σταδιοδρομία» ενός Μποντισάτβα. Κατ' αρχήν αναπτύχθηκε στο φιλοσοφικό επίπεδο μια εντελώς πρωτότυπη προσέγγιση του Απόλυτου, με την ανάπτυξη της έννοιας της «Κενότητας» που η σύλληψή της ταυτίζεται με την κατάκτηση της Υπερβατικής Σοφίας. Και αφ' ετέρου προσδιόρισαν ένα πολύ ειδικό και πρακτικό τρόπο με τον οποίο μπορούσε κανείς να κατακτήσει αυτή τη βίωση της Σοφίας της Κενότητας. Σαν προϋπόθεση της προσέγγισης αυτής της Σοφίας, έθεσαν την ανάπτυξη του «Ελέους» δηλαδή της ευγενικής αγάπης και συμπόνιας για όλα τα όντα ανεξίτητα. Αυτό το έλεος απέκτησε τόσο θεμελιώδη σημασία, που αποκλήθηκε «το Πνεύμα της Φώτισης» και σανσκριτικά Μποντισίτα.

Και όταν αφορά την πρόσβλεψη προς τα όντα, αποκαλείται σχετική Μποντισίτα και συνδέεται με το έλεος. Όταν όμως αφορά τη στάση του Μποντισάτβα απέναντι στον κόσμο και τα φαινόμενα, τότε η Μποντισίτα λέγεται απόλυτη και έχει σχέση με την κατανόηση και τη βίωση της ίδιας της Κενότητας. Η απόλυτη Μποντισίτα βέβαια είναι η Κενότητα αδιαχώριστη από το Έλεος, ακτινοβόλος, αδιατάρακτη και αδύνατο να συλληφθεί νοητικά. Αλλά που έρχεται αβίαστα σαν επιβράβευση και αποκάλυψη της βίωσης και της ανάπτυξης της σχετικής Μποντισίτα.

Γιατί κατά ένα περίεργο αλλά καθόλου άσχετο τρόπο, η συνειδητοποίηση ότι ο πόνος και η δυστυχία είναι συνολική και αδιαίρετη και διαπερνά όλα τα επίπεδα της ζωής, μας επιτρέπει να αποκτήσουμε μια πιο σωστή προοπτική.

Μια αίσθηση πνευματικής, συναισθηματικής και φυσικής οικολογίας, στην οποία αναγκαστικά μετέχουμε. Και τότε τα φαινόμενα γίνονται πιο ελαφρά και πιο διάφανα, και τελικά μας αποκαλύπτουν την «κενότητά» τους, την απόλυτη δηλαδή Μποντισίτα.

Η σχολή του μέσου δρόμου

Η φιλοσοφία της Madhyamika, η Σχολή του Μέσου Δρόμου της Βουδιστικής παράδοσης, μπορεί να έχει θεμελιώδεις αναλογισμούς με την αρχαία Ελληνική σκέψη που μας καλεί να αποφύγουμε την υπερβολή, αλλά μεταφέρει τη μετριοπάθειά της από την καθημερινή συμπεριφορά, σε συμπαντικούς διαλογισμούς ισορροπίας πάνω στην ποιότητα των φαινομένων και του κόσμου.

Στηρίζεται στις Σούτρες της Υπερβατικής Σοφίας, που επιτομή της είναι η Σούτρα της Καρδιάς. Αναπτύχθηκε από το μεγάλο Ινδό Δάσκαλο Nagarjuna και τους επίσης γνωστούς Σχολιαστές της θεωρίας του, Aryadeva και Candrakirti που τον ακολούθησαν.

Ασχολείται με το μεγάλο ερώτημα για το πόσο ανθεκτική είναι η βάση πάνω στην οποία στηρίζεται η γνωστική μας αντίληψη. Διερωτάται επίσης για το πόσο ικανοποιητικά είναι τα νοητικά περιθώρια τα οποία έχουμε χαράξει, όσον αφορά τη σύλληψη της πραγματικότητας αυτής καθ' εαυτήν. Και αφού με αποκαλυπτικό τρόπο απαντήσει αρνητικά και στα δύο αυτά ερωτήματα, μας καλεί να γίνουμε ξανά παρατηρητές του κόσμου και τον δούμε ευθύς εξ αρχής.

Μας συνιστά να καταστούμε ακροατές όλων των εσωτερικών μηνυμάτων που αυτός εκπέμπει και παράλληλα μας προκαλεί να ψηλαφίσουμε και πάλι τις ίδιες επιφάνειες, τις εξωτερικές μορφές που μέχρι τώρα μας έχουν γοητευτικά εξαπατήσει, και μας βεβαιώνει ότι τελικά αν συλλάβουμε την ουσία τους θα συνειδητοποιήσουμε ότι όλα, εσωτερικά και εξωτερικά έχουν την ίδια γεύση, την ίδια πρωταρχική ποιότητα.

Η βασική θέση της σχολής αυτής στη συνέχεια είναι, ότι τα πράγματα δεν είναι ούτε μεταβλητά, ούτε αμετάβλητα. Αμετάβλητα με την έννοια που τα προσδιορίζει η αιωνιοκρατική αντίληψη, οι ιδεαλιστές σύμφωνα με τη δυτική ορολογία. Και τα πράγματα παράλληλα δεν είναι ούτε παροδικά κι εφήμερα, όπως μας διδάσκει ο μηδενισμός και η υλιστική φιλοσοφία, κατά τη δυτική επίσης ταξινόμηση.

Τα πράγματα επομένως σύμφωνα με τη Madhyamika δεν είναι αιώνια, αλλά δεν είναι ούτε απατηλά και μηδενικά. Δεν υπάρχουν γιατί απλούστατα η συνθήκη με την οποία μας παρουσιάζονται, είναι αυτή της αλληλοεξαρτημένης καταγωγής τους, δηλαδή το ένα στοιχείο στηρίζει, ισορροπεί ή εξαφανίζει το άλλο, με μια άπειρη αλυσίδα συνδυασμών και κάθε ένα τους επομένως δεν μπορεί να είναι αυτοδύναμο, αυθύπαρκτο και σταθερό. Αλλά παράλληλα τα φαινόμενα υπάρχουν όσο εξακολουθεί να αλληλοεξαρτώνται, όπως μας φαίνεται σταθερός ο κύκλος που σχηματίζουν τα δέκα μπαλάκια που συντηρεί στον αέρα ο ταχυδακτυλουργός ενός τσίρκου.

Και στο σημείο αυτό θα επαναφέρουμε στην επιφάνεια ένα συγκλονιστικά παρόμοιο κείμενο υπερβατικής πράγματι σοφίας που απάγγειλε αποκαλυπτικά πέντε τουλάχιστον αιώνες ενωρίτερα, ο άξια θεοποιημένος μυστικός της Μεγάλης Ελλάδας, ο Εμπεδοκλής.

Στο απόσπασμα 17, αναφερόμενος στις αντίρροπες δυνάμεις, τη Φιλότητα και το Νείκος που οδηγούν στην έξοδο από την πρωταρχική και διαυγή κατάσταση (που είναι άφατη και χωρίς αρχή και τέλος), προσδιορίζει ότι τα ανακυκλούμενα χαρακτηριστικά του δυϊκού αυτού επιπέδου μοιάζουν σαν ένα αιώνιο εκκρεμές. Αλλά αυτό το αιώνιο είναι στην πραγματικότητα φαινομενικό, ή καλλίτερα υποκειμενικό, υφίσταται δηλαδή όσο βρίσκεται στην κατάσταση που η ενέργειά του εναλλάσσεται, ή όσο εμείς νομίζουμε, ή όσο το βιώνουμε ότι εναλλάσσεται, γιατί τότε και μόνο υπάρχει.

«Αλλά όσο δεν παύουν να εναλλάσσονται συνεχώς (αυτές οι αντίρροπες δυνάμεις) τόσο και θα υπάρχουν (για μας) για πάντα σταθερές στην ανακύκλωσή τους».

Το πρωτότυπο αυτού του αποσπάσματος έχει ως ακολούθως:

*Άλλοτε μεν Φιλότητι συνερχόμεν' εις έν άπαντα,
αλλότε δ' αυ δίχ' έκαστα φορεύμενα Νείκεος έχθει.
Ούτως η μεν εν εκ πλεόνων μεμάθηκε φύεσθαι
ηδέ πάλιν διαφύοντος ενός πλέον' εκτελέθουσι,
τη μεν γίνονται τε και ού σφισιν έμπεδος αιών.
ή δε διαλλάσσονται διαμπερές ουδαμά λήγει,
ταύτη δ' αιέν έασιν ακίνητοι κατά κύκλον.*

Και η σύγχρονη απόδοσή του έχει ως εξής:

Μια διπλή διήγηση θα κάνω: Κάποτε το ένα προωθήθηκε μέσα απ' τα πολλά για να μείνει μόνο του και κάποτε εκδιπλώθηκε για να γίνει πολλά από το ένα.

Το δυϊκό είναι η γέννηση των θνητών (πραγμάτων) και το δυϊκό είναι επίσης η εξάλειψή τους. Γιατί η μεν σύγκλιση των πάντων γεννάει και καταστρέφει, η δε απόκλισή τους, όταν ωριμάσει, τα εξαનેμίζει.

Κι αυτά ποτέ δε σταματούν να εναλλάσσονται συνεχώς, άλλοτε μεν να συνέρχονται όλα στο ένα εξ αιτίας της Φιλότητας και άλλοτε να οδηγούνται στο διχασμό εξ αιτίας της εχθρότητας του Νείκους.

Έτσι, όσο το ένα μαθαίνει να φύεται από τα πολλά και τα πολλά (μαθαίνουν) να ξεπροβάλλουν όταν το ένα παύει να φύεται, με αυτό τον τρόπο και υπάρχουν και δεν διαρκούν βέβαια.

Αλλά όσο δεν παύουν να εναλλάσσονται συνεχώς, τόσο και θα υπάρχουν για πάντα, σταθερά στην ανακύκλυσή τους.

Περί Φύσεως, απ. 17.

Για να αφομοιώσουμε όμως την καινή και αποκαλυπτική πια πραγματικότητα και ό,τι υπόκειται σε αυτή και να εντάξουμε στη νέα συνθήκη τα αλληλοεξαρτώμενα αυτά δεδομένα, απαιτείται ένα ειλικρινές και γενναίο άνοιγμα του εαυτού μας προς αυτόν τον θαυμαστά εναλλασσόμενο κόσμο. Οφείλουμε να εξοικειωθούμε συμβατά με τη μη παράλογη προοπτική ότι οι αλλαγές υποκρύπτουν μια σταθερότητα και ότι αυτή η σταθερότητα είναι εναλλασσόμενη και εξόχως κινητική. Και αυτό μπορεί να προκύψει μόνο από μια επίμονη και συστηματική εκπαίδευση, μια επιδέξια άσκηση, ικανή να μας οδηγήσει σε μια ανακαίνιση του κόσμου και μια ανάταξη του είναι μας.

Γιατί οι αρχές του Μέσου Δρόμου έρχονται σε αντίθεση με την κυριολεκτικά συμβατική μας αντίληψη που κυριαρχούσε για χιλιάδες χρόνια στην πνευματική ιστορία αυτού του κόσμου. Μια αντίληψη που υπηρετούσε με τυφλή υπομονή έναν ακόμα δυϊσμό, το δυϊσμό ανάμεσα στον υλισμό και την ιδεοκρατία. Και έτσι χρειάζεται πρόσθετο θάρρος και μεγάλη απάρνηση των συνηθειών μας, για να οδηγηθούμε σε μια επανεκτίμηση αυτής της κατασκευασμένης από τις αυταπάτες μας, πραγματικότητας.

Ο αφορισμός αυτής της Σχολής που συμπυκνώνει θεαματικά τις χιλιάδες σελίδες των συγγραμμάτων της, είναι όπως είδαμε ότι «τίποτα δεν έχει αληθινά ανεξάρτητη ύπαρξη». Και μπορεί εκ πρώτης όψεως να φαντάζει χαοτικός, ανασφαλής και απαισιόδοξος. Αλλά καθώς όλα αυτά κυριαρχούν υποσυνείδητα και βασανίζουν την ύπαρξή μας, όταν αναδυθούν θα διαλυθούν στην Κενότητα και θα δημιουργήσουν τελικά μια αληθινή βάση στήριξης και μια εξαιρετικά αισιόδοξη προοπτική. Γιατί μας διδάσκουν να επανεκτιμήσουμε τη στερεότητα πάρα πολλών πραγμάτων που στην ουσία είναι σαθρά. Και άλλων να συνειδητοποιήσουμε τις λεπτές συνθήκες της ισορροπίας τους.

Και είναι σε θέση να αλλάξουν όχι μόνο βέβαια την πνευματική και τη φιλοσοφική μας δομή, αλλά κυρίως την ποιότητα της καθημερινής μας πραγματικότητας, να αλλάξουν εντελώς την ποιότητα της ζωής μας. (Γιατί αυτή είναι η ολοκληρωτική και σφαιρική εμβέλεια της Υπερβατικής Σοφίας, η οποία μπορεί να αγκαλιάζει στοργικά όλα τα φάσματα της ύπαρξης).

Μεταξύ άλλων θα μάθουμε για παράδειγμα και στο πιο πρακτικό και καθημερινό επίπεδο, ότι τα συγκρουόμενα συναισθήματά μας που κυριολεκτικά καταδυναστεύουν την ύπαρξή μας, αναδύονται, προάγονται και εξαφανίζονται κάτω από την επίδραση αιτίων και συνθηκών. Αυτό αναλυτικά σημαίνει ότι αν αποδεχτούμε ουσιαστικά την άποψη ότι τα συναισθήματά μας, κυρίως αυτά του πόνου και της δυστυχίας, δεν είναι αδιάσπαστα, ανελαστικά και αμετακίνητα, αλλά ότι καθώς εξαρτώνται, θα παρέλθουν με βεβαιότητα(αν μάθουμε έτσι ότι οι συνθήκες αυτής της αλληλοεξάρτησης χορεύουν διαρκώς, και αν μάθουμε κι εμείς να χορεύουμε πια με τις αλλαγές, μαθαίνουμε κάτι αφάνταστα σημαντικό: Να αναπτύσσουμε κάθε φορά την εγρήγορση και τη διαύγειά μας μέσα από τη χαλάρωση που μας προσφέρει η ελαστικότητα των καταστάσεων και η βásiμη αναμονή έλευσης μίας αλλαγής. Και τότε με έκπληξη θα διαπιστώσουμε ότι επί τέλους μπορούμε εμείς να χειριστούμε τις συνθήκες.

Γιατί οι συνθήκες κυκλοφορούν μεν χαοτικά για την κατάσταση της άγνοιας, αλλά η εγρήγορση και η διαύγεια μπορεί να εντοπίζουν άπειρους κόμβους, διασταυρώσεις και θέσεις πολύ λεπτής ισορροπίας. Που με την πιο ανώδυνη, την ελάχιστη (σοφή και επιδέξια) επέμβαση, μπορεί να αλλάζουν πορεία, ταχύτητες και ποιότητα. Για να κατανοήσουμε τελικά ότι τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο για το καθαρό πνεύμα και ότι η Κενότητα αναβαπτίζει μέσα από τη Σοφία της και τη Στοργή της, τα φαινόμενα. Και επιτρέπει να αναδύονται πια συνεχώς

στοργικές, θετικές και ευεργετικές προβολές της Πρωταρχικής του φύσης.

Θα μάθουμε τελικά ότι τα πράγματα δε χρειάζονται μυστηριώδη μαγεία. Όταν τα χειριζόμαστε με τη λογική της άγνοιας και με το βάρος που προσδίδει σε αυτά το κάρμα, προξενούν πόνο και δυστυχία. Όταν τα φωτίζουμε, τα διακτινίζουμε με την Υπερβατική Σοφία, φωτίζουν την πορεία μας προς την Απελευθέρωση.

Η εξαρτημένη ύπαρξη των πραγμάτων

Η φιλοσοφία του Μέσου Δρόμου (Madhyamika) τελικά, μέσα από δικούς της αυστηρούς κανόνες λογικής, μας δείχνει ότι τα πράγματα δεν υπάρχουν. Αλλά παρά το γεγονός ότι δεν υπάρχουν ανεξάρτητα και αυθύπαρκτα όπως μας φαίνεται ότι υπάρχουν, τα πράγματα φυσικά και αβίαστα υπάρχουν. Αλλά η φύση της ύπαρξής τους είναι αυτή της εξαρτημένης, όχι της απόλυτης ύπαρξης. Και η φιλοσοφία της Μαντιαμικά, είναι αυτή ακριβώς που ερευνά τη φύση αυτής της αλληλοεξάρτησης. Και σκοπός της φυσικά δεν είναι να εξελιχθεί σε μια ακόμα φιλοσοφική σχολή, αλλά μέσα από μια μεγάλη και βαθιά θεώρηση του Βουδισμού να συνεισφέρει λογικά επιχειρήματα και να οδηγήσει σε ένα και μόνο αποτέλεσμα: Να μας βοηθήσει να αποκτήσουμε αληθινή ευτυχία και ελευθερία.

Για να πάρουμε μια απλή έστω γεύση αυτής της πρωτότυπης, αλλά τόσο πραγματικής στην ουσία, αντίληψης της αλληλοεξάρτησης των φαινομένων, μεταφέρεται εδώ ένα σχετικό απόσπασμα. Προέρχεται από το Πρώτο Κεφάλαιο του θεμελιώδους κειμένου του Nagarjuna που επιγράφεται «Η Θεμελιώδης Σοφία του Μέσου Δρόμου» (Mulamadhyamakakarika). Είναι τα «λογικά» επιχειρήματα αυτού του μεγάλου ανατολίτη φιλόσοφου πάνω στην «Εξέταση των Συνθηκών»:

Ούτε αφ' εαυτού, ούτε εξ αιτίας κάποιου άλλου,
Ούτε και από τα δύο αυτά,
Ούτε χωρίς αιτία, αναδύεται
Οτιδήποτε και οποιοδήποτε.

Υπάρχουν τέσσαρες συνθήκες: Η ικανή συνθήκη,
Η συνθήκη της σύλληψης του αντικειμένου
Η άμεση συνθήκη και η κυρίαρχη συνθήκη.
Αυτές είναι. Και δεν υπάρχει πέμπτη.

Η ουσία των οντοτήτων,
Δεν είναι παρούσα στις συνθήκες και τα παρόμοια.
Αν δεν υπάρχει ουσία,
Δεν μπορεί να υπάρξει ουσία άλλως έχουσα

Η δύναμη του ενεργείν, δεν εμπεριέχει συνθήκες.
Δεν υπάρχει δύναμη του ενεργείν, χωρίς συνθήκες.
Δεν υπάρχουν συνθήκες χωρίς τη δύναμη του ενεργείν.
Ούτε οτιδήποτε άλλο έχει τη δύναμη του ενεργείν.

Αυτά είναι που κάνουν τα άλλα να αναδυθούν.
Και για το λόγο αυτό αποκαλούνται αυτά συνθήκες.
Και όσο τα άλλα δεν προέρχονται από αυτά,
Γιατί αυτά να μην είναι μη συνθήκες;

Γιατί ούτε ένα υπαρκτό, ούτε ένα μη υπαρκτό πράγμα,
Είναι μια συνθήκη αυτή καθ' εαυτή.
Αν ένα πράγμα είναι ανύπαρκτο, πως μπορεί να έχει μια συνθήκη;
Και αν ένα πράγμα ήδη υπάρχει, τι μπορεί μια συνθήκη πια να κάνει;

Έτσι, ούτε ένα υπαρκτό, ούτε ένα μη υπαρκτό πράγμα
Είναι μια συνθήκη αυτή καθ' εαυτή.
Αν ένα πράγμα δεν υπάρχει, πως θα μπορούσε να έχει μια συνθήκη;
Και αν ήδη υπάρχει, τι μπορεί να κάνει μια συνθήκη;

Ο Τροχός του Ντάρμα

Η ανάπτυξη οκτώ βασικών αρετών και προσόντων συγχρόνως από προηγμένα πνευματικά όντα και σε εξαιρετικό βαθμό, θεωρείται αναγκαία προϋπόθεση για την κατάκτηση της τέλειας φώτισης. Η οκταπλή αυτή ανάπτυξη της συνείδησης που εκφράζει το σύνολο των διδασκαλιών που ο Βούδας με τρόπο κατανοητό παρουσίασε για τα ανθρώπινα όντα πάνω στη γη, συμβολίζεται με τον οκτάκτινο τροχό του Ντάρμα.

Το «γύρισμα» του Τροχού του Ντάρμα, μια πολύ διαδεδομένη Βουδιστική φράση, σημαίνει ότι τέθηκε σε κίνηση από τα όντα αυτά η ακρόαση, η κατανόηση, η άσκηση και η μετάδοση αυτών των διδασκαλιών.

Ο οκτάκτινος τροχός «γυρίζει» με την έννοια ότι αυτές οι διδασκαλίες κινούνται ή επαναλαμβάνονται σε μια ζώσα, μια πάλλουσα, μια ακτινοβολούσα πραγματικότητα στο πνεύμα αυτών που πραγμάτωσαν αυτό το δρόμο και μεταδίδονται αδιάκριτα και αδιάκοπα για το καλό και τη φώτιση όλων αυτών που δεν την έχουν ακόμα επιτύχει.

Οι οκτώ αρετές που πρέπει να εκφράζονται στον Υπέρτατο, τον πιο Ολοκληρωμένο ή Τέλειο βαθμό, είναι: Ορθή Αντίληψη, Ορθή Σκέψη, Ορθός Λόγος, Ορθή Ενέργεια, Ορθή Ζωή, Ορθή Προσπάθεια, Ορθή Περίσκεψη, Ορθή Επίγνωση.

Επαναγέννηση

Στην Ανατολή και ιδιαίτερα στο Βουδισμό, η έννοια της ζωής και του θανάτου δεν έχουν το βάρος και τη μοναδικότητα με την οποία τα έχει κυρίως φορτίσει στη δύση μια παρεξηγημένη και μονόπλευρη αποδοχή της κρατούσας θρησκευτικής δογματικής ή της παρωχημένης ήδη υλιστικής φιλοσοφίας.

Η ζωή και ο θάνατος στην ανατολή δεν είναι εμπειρίες μονοδιάστατες και κυρίως δεν είναι εμπειρίες που τις βιώνουμε μια και μόνη φορά. Είναι απλά κτηνές από ένα δράμα σχοινοτενές και εναλασσόμενο ή καλύτερα είναι μέρη συναπτά ενός κύκλου που επαναλαμβάνεται κουραστικά και ανελέητα. Αυτό βέβαια φαίνεται σα να είναι μια διαφορετική προσέγγιση του ίδιου φαινομένου αλλά η εσωτερική ποιότητα μιας τέτοιας αποδοχής είναι συγκλονιστικά διαφορετική.

Ο αέναος αυτός κύκλος της ζωής και του θανάτου που αποκαλείται περιφραστικά Σαμσάρα και κυρίως η ζωή δεν μπορεί να θεωρείται στόχος και σκοπός, δεν είναι πάση θυσία επίτευγμα. Απεναντίας γίνεται συνείδηση με την καθημερινή πείρα ότι στο δυϊκό επίπεδο κινείται συνεχώς κανείς σε ένα τέλμα πόνου, δυστυχίας και άγνοιας και έτσι ο υπέρτατος στόχος του όντος είναι η απαλλαγή του από τον τροχό αυτόν της ζωής και του θανάτου στον οποίο έχει προσδεθεί, έχει παγιδευθεί η ύπαρξη και το κρατάει δέσμιο. Και ότι η αποδέσμευσή του, η «Απελευθέρωσή» του από αυτόν τον τροχό, από αυτόν τον φαύλο κύκλο είναι η κύρια και μοναδική αποστολή του, το Μέγα Επίτευγμα.

Βέβαια, εξ' αιτίας της άγνοιας και της σύγχισης στην οποία έχουμε περιπέσει συνεχίζουμε να εξαπατούμε με διάφορα απλοϊκά τεχνάσματα και κατασκευές τον εαυτό μας, να τον πείθουμε ότι κυρίως ο πόνος τον οποίο βιώνουμε είναι κάτι πρόσκαιρο και παροδικό και ότι «αύριο» θα κατακτήσουμε πάνω στη γη και σαν άτομα και σαν ομάδες, την απόλυτη ευτυχία.

Και τώρα αναφαίνεται η ευκαιρία να προσδιορίσουμε από Βουδιστική άποψη την έννοια του όρου «επαναγέννηση» και «μετενσάρκωση». Ο Βουδισμός καθώς εστιάζεται στη έννοια της «συνείδησης» και όχι της «ψυχής» γιατί μάχεται την ιδέα ενός απaráλλαχτου «εγώ», χρησιμοποιεί για την περίπτωση της «επαναγέννησης» των κοινών όντων τον όρο «περιπλάνηση» ή «μετανάστευση».

Πρόκειται για την αναγκαστική, την αυτόματη και παγιδευμένη επ—αναγέννηση στη Σαμσάρα. Τον όρο «ενσάρκωση» ή «μετανσάρκωση» χρησιμοποιεί για τη συνειδητή πια, την «ελεγχόμενη», την «ηθελημενη» γέννηση ενός φωτισμένου όντος στο επίπεδο της υλικής και απτής εκδήλωσης. Η «επαναγέννηση» αυτή είναι σωτηριολογική δεν αποσκοπεί κυριολεκτικά σε τίποτα άλλο, αλλά έχει σαν αποκλειστικό σκοπό ο «ενσάρκωθείς» να βοηθήσει όλα τα όντα που βρίσκονται παγιδευμένα μέσα στο φαύλο κύκλο των αναγκαστικών γεννήσεων και θανάτων, ώστε να κατακτήσουν την Απελευθέρωσή τους.

Ο Νόμος του Κάρμα

Κάρμα στα Σανσκριτικά σημαίνει: οφειλή, αποστολή, ρόλος και μόνο κατά συνεκδοχή: πράξη, δράση, ενέργεια. Κάρμα με την τρέχουσα, την εξωτερική έννοια είναι ο μηχανισμός σύμφωνα με τον οποίο οι θετικές πράξεις, μέσα από κάποια μετάλλαξη, δημιουργούν, παράγουν θετικό αποτέλεσμα για τον ίδιο τον ενεργούντα. Ενώ αντίθετα οι αρνητικές πράξεις επιστρέφουν κι αυτές κατά τον έναν ή τον άλλο τρόπο και παράγουν τελικά, αρνητικά αποτελέσματα για το ίδιο το άτομο που τα δημιούργησε.

Φυσικά, η αντίληψη αυτή δεν είναι πρωτότυπη. Είναι εντυπωσιακά καθολική και έχει υιοθετηθεί, με διάφορες θεωρητικές κατασκευές, απ' όλες τις κοινωνίες και σε όλες τις εποχές.

Μόνο στο επίπεδο μεμονωμένων ατόμων ή περιθωριακών ομάδων ή παράνομων μηχανισμών μπορεί να παρατηρηθεί μια αντίθετη αμοραλιστική ή κυνική στάση, πάντα όμως με κάποια θεωρητική και απλοϊκή φυσικά «δικαιολόγηση». Αλλά αυτή η γενική αντίληψη, για τις συνέπειες των θετικών και των αρνητικών πράξεων, δεν ανάγεται σε νόμο. Γιατί πέρα από τον επιβεβαιωμένο αμοραλισμό λαμβάνεται υπ' όψιν ότι οι μεταβαλλόμενες εξωτερικές συνθήκες, η πλημμυλής εφαρμογή των κανόνων του δικαίου, θρησκευτικοί μηχανισμοί απότισης, η ελαστική ηθική αντίληψη και κυρίως η ικανότητα του ατόμου να ελίσσεται να μηχανεύεται και να αποκρύπτει τα κίνητρά του ή τη σύνδεσή τους με τα όποια αρνητικά αποτελέσματα, επιτρέπουν σ' αυτό το μηχανισμό να φαίνεται ότι δεν έχει καθολική εφαρμογή.

Ανατολική Παράδοση

Η αποδοχή του Κάρμα όμως σαν ενός Νόμου όχι απλά ηθικού, θρησκευτικού ή κοινωνικού αλλά σαν καθαρά φυσικού νόμου έχει Ανατολική, Ινδική προέλευση. Υποκρύπτεται σχεδόν στις αρχικές Βέδδες, αναδύεται κατά πρώτο στις Βραχμάνες και αποκρυσταλλώνεται τελικά στις Ουπανισάδες.

Έτσι ο Νόμος του Κάρμα σύμφωνα με την αρχαία Ινδουιστική και Βουδιστική παράδοση, περιγράφεται βασικά σαν ο Νόμος της ταύτισης, της άρρηκτης σύνδεσης της αιτίας και του αποτελέσματος, με την έννοια ότι το αποτέλεσμα γράφοντας ένα κύκλο θα γυρίσει αναπότρεπτα στην αιτία του, στην πηγή του, πάνω στην οποία και θα εκφορτισθεί τελικά. Αλλά για να κατανοηθεί η σχέση αιτίας και αποτελέσματος, για να συμπληρωθεί ολόκληρος ο κύκλος που διανύει το όποιο ενέργημά μας, χρειάζεται μια ανάπτυξη και ανάλυση:

Στο πεδίο των φυσικών νόμων και της επιστημονικής παρατήρησης, η αιτία και το αποτέλεσμα συνδέονται με τρόπο ορατό και κατανοητό. Η αιτία όμως πάντα υποκρύπτει μια εν δυνάμει κατάσταση, η οποία για να εκδηλωθεί, να οδηγήσει σε αποτέλεσμα, χρειάστηκε μια πυροδότηση, ένα ενέργημα. Η αιτία αναλύεται στο πραγματικό κίνητρο που βρίσκεται πίσω από κάθε εκδήλωση και το μέσο ενέργημά της. Έτσι το κίνητρο αυτό, που προκαλεί κάθε λόγο και πράξη, στο επίπεδο των ανθρώπινων όντων, είναι η κατευθύνουσα αυτά σκέψη, δηλαδή το ίδιο το πνεύμα.

Το ουσιαστικό αποτέλεσμα πια, κατ' ανάγκη πρέπει να εκτονωθεί πάνω στο ίδιο φυσικά επίπεδο, το επίπεδο του πνεύματος. Ό,τι προκάλεσε, ό,τι επέβαλλε το πνεύμα στον ίδιο τον εαυτό του, είναι μοιραίο και να το υποστεί. Ό,τι μολύνει έτσι το πνεύμα, μόνο στο επίπεδο αυτό μπορεί να αποπλυθεί μέσα από κάποιο είδος πληρωμής. Αποτέλεσμα κατ' ακολουθία για το Νόμο του Κάρμα δεν είναι το άμεσο υλικό, το χονδροειδές αποτέλεσμα, αλλά είναι η εμπειρία απότισης που θα συλλέξει υποχρεωτικά κάποτε η συνείδηση και μετά από κάθε ενέργημά της, σε συνδυασμό πάντα με το αληθινό της, το απώτατο κίνητρο.

Ακριβώς από τη στιγμή που ο Νόμος της αιτίας και του αποτελέσματος μεταφέρεται στο επίπεδο του πνεύματος και της συνείδησης και αποκτά συμπαντική διάσταση, δεν είναι αναγκαίο να κινείται με τα ανθρώπινα συμβατικά μέτρα του χρόνου και του χώρου για να εντοπισθεί. Το αποτέλεσμα για να επιστρέψει στην πηγή του, το αρχικό δηλαδή αίτιο και το φορέα του, μπορεί να ακολουθεί μια περίπλοκη και «αργή» φαινομενικά διαδικασία, που δεν έχει καμιά συνάρτηση με το πεπερασμένο και το εφήμερο της μιας και μόνης ανθρώπινης ζωής.

Έτσι, αναγκαία προϋπόθεση για τη βασική κατανόησή του είναι η αποδοχή της θεωρίας των διαδοχικών «ενσαρκώσεων» της ίδιας της συνείδησης στον κύκλο της Σαμσάρας. Χωρίς αυτήν την προοπτική και εκδίπλωση δεν είναι δυνατό η περιορισμένη αντίληψή μας να συλλάβει εποπτικά τη λειτουργία του, το άρτιο ολοκλήρωμά του.

Η αιτία και το αποτέλεσμα εκφράζουν έτσι μια παγκόσμια νομοτέλεια, αναφέρονται σε ένα αδυσώπητο μηχανισμό που δεν επηρεάζεται από εξωτερικές και δευτερεύουσες συνθήκες για να ενεργοποιηθεί.

Βουδιστική Παράδοση (Αγνοια)

Ο Νόμος του Κάρμα και με αυτήν ακόμα την ανάπτυξη, φαίνεται ότι είναι τουλάχιστο κατανοητός, αλλά στην πραγματικότητα είναι από τους πιο δύσκολους στη σύλληψή τους νόμους και ακόμα πιο δύσκολος στην ουσιαστική του αποδοχή γιατί βρίσκεται πίσω ακριβώς και πέρα από την εκδήλωση του δυϊκού επιπέδου. Μόνο βαθύς διαλογισμός μπορεί να μας οδηγήσει στην κατανόηση αυτού του Νόμου και συνακόλουθα σε μια πνευματική ωρίμανση που οδηγεί στη υπέρβασή του.

Καθώς βασική αιτία της σύγχισης και της δυστυχίας είναι όπως προελέχθη η άγνοια, η άγνοιά μας και μόνο είναι εκείνη που δημιουργεί το αρνητικό κάρμα. Στη Sabda Maha Prasanga Tantra αναφέρεται:

«Όλα τα ίχνη που αφήνει το κάρμα συσσωρεύονται στην πρωταρχική κατάσταση του ατόμου, εξ' αιτίας της ριζικής αιτίας που είναι η άγνοια. Έτσι ξεπέφτει κανείς στη δυϊκή και απατηλή κατάσταση, στην οποία ξεχωρίζει το υποκείμενο από το αντικείμενο. Εμφανίζονται τα πέντε αντικείμενα των αισθήσεων και γεννιέται το σώμα που ταυτίζεται με τις αισθήσεις που είναι δεμένες μ' αυτό, δηλαδή της ευχαρίστησης, της δυσαρέσκειας και της αδιαφορίας. Ξεπροβάλλουν έτσι τα πέντε βασικά πάθη και με τη συνεχή εναλλαγή αυτών των θεάσεων, αρχίζει η περιπλάνηση, η λεγόμενη σχετική θέαση, η Σαμσάρα».

Αλλά αυτή η μεταφυσική αλήθεια δεν είναι εύκολο να μεταφερθεί στη καθημερινότητα. Η «άγνοια» μας απλά μας οδηγεί στην αυταπάτη να νομίζουμε ότι οι πράξεις μας μπορεί είτε να μη γίνουν αντιληπτές, είτε και να αποκρουθούν. Ότι είναι δυνατό να «περιγράψουμε», να εξαπατήσουμε τον παγκόσμιο ρυθμό. Άγνοια έτσι καταντάει να είναι η αυταπάτη να νομίζουμε αφελώς ότι μπορούμε από τη μικρή μας γωνιά να αποπλανήσουμε ολόκληρο το σύμπαν και τους μηχανισμούς του και να δημιουργήσουμε μια ιδιωτικής χρήσεως μαύρη τρύπα, ένα καυστήρα απορριμάτων, μέσα στον οποίο απαραίτητα θα εξαφανίζονται ολοκληρωτικά τα όποια προϊόντα και υποπροϊόντα που η αρνητικότητά μας έχει παράγει σε υπερεπάρκεια.

Τελικά, ο νόμος του Κάρμα υπογραμμίζει τον αποφασιστικά προσδιοριστικό χαρακτήρα που έχουν τα ενεργήματά μας και το απόλυτο, το καταλυτικό τέλεσμά τους επάνω στο παρόν και το μέλλον της ίδιας της δικής μας ύπαρξης. Και όχι μόνο αυτό: Ο Νόμος του Κάρμα τοποθετεί τον Άνθρωπο σε μια θέση αμείωτης και προσωπικής ευθύνης για ό,τι συμβαίνει σε ολόκληρο πια το σύμπαν.

Όσο πιο βαριά είναι καρμικά η συνείδησή μας τόσο πιο ανεξιχνίαστη, πολύπλοκη και φαινομενικά αργή είναι η εκδήλωση, η βίωση των συνεπειών των ενεργημάτων μας. Έτσι, σπάνια αποκτούμε την εμπειρία των αποτελεσμάτων τους σ' αυτή τη ζωή. Συνήθως τα βιώνουμε στην επόμενη και πολλές φορές πολύ αργότερα. Αντίθετα, ένα καρμικά αποκαθαρμένο άτομο βιώνει άμεσα σχεδόν τα αποτελέσματα των οποιωνδήποτε ενεργημάτων του και αυτό το βοηθεί αφάνταστα στην ορθή του συμπεριφορά.

Τα αποτελέσματα έτσι είναι σωρευτικά και κάθε άτομο μεταφέρει τη δική του εσοδεία από ζωή σε ζωή. Αυτό ακριβώς το βάρος είναι που μας κρατάει δέσμιους στην κυκλική ύπαρξη, τη Σαμσάρα. Η Σαμσάρα διαρκεί μέχρις ότου αποκτήσουμε την εμπειρία ή αλλιώς υποστούμε τη δοκιμασία των συνεπειών όλων των πράξεών μας και πάψουμε να δημιουργούμε νέες.

Ένα άλλο αποτέλεσμα της βαθιάς κατανόησης του Νόμου του Κάρμα είναι ότι δεν μπορούμε πια να χαρακτηρίζουμε τις πράξεις των άλλων σαν καλές ή κακές. Γιατί σε τελευταία ανάλυση, όπως είδαμε, κάθε πράξη έχει σα μοναδικό αίτιο την άγνοια αυτή καθ' εαυτή που εκδηλώνεται με τα συγκρουόμενα συναισθήματα και τη νοητική σύγχιση. Και η άγνοια δικαιούται να απαιτήσει τη συμπόνοια και το έλεός μας.

Και μια τελευταία αλλά συναφής παρατήρηση: Ο Νόμος του Κάρμα δεν έχει σα σκοπό να αναπτύξει τη χαιρεκακία μας και να μας παρέχει την ικανοποίηση να ερμηνεύουμε και να οικτρώμε τις όποιες δοκιμασίες των συνανθρώπων μας με αναγωγή στην άγνωστη για μας προϊστορία τους.

Ο Νόμος του Κάρμα είναι προσωπική και μόνο αναφορά. Με την επιβαλλόμενη και μόνο εσωστροφή μπορεί να μας οδηγήσει στην αληθινή γνώση του εαυτού μας, στην πραγμάτωση

της δύσκολης εντολής που έδινε το Μαντείο των Δελφών.

Η γνώση και μόνο μας οδηγεί στη υπέρβαση του φαύλου κύκλου των γεννήσεων και των θανάτων, μας επιτρέπει να εναρμονισθούμε με τον παγκόσμιο ρυθμό, μας δίνει πια το δικαίωμα να μεθέξουμε συνειδητά στην σύμπυξη και την εκδίπλωση των κόσμων.

Λάμα

Ο Θιβετιανός όρος Lama (bla-ma) αποδίδει τη Σανσκριτική λέξη Guru που σημαίνει τον πνευματικό Δάσκαλο και Οδηγό.

Ο ασκούμενος στο Θιβ. Βουδισμό έχει απόλυτη ανάγκη από έναν οδηγό, για να τον μυήσει στις αντίστοιχες ασκήσεις (d bang), να του ερμηνεύσει σε προσωπική βάση τις έννοιες και τα κείμενα της γενεαλογίας (khrid) και να του μεταδώσει την ενδυνάμωση της προφορικής παράδοσης και την αυθεντικότητά τους (lung). Με αυτόν τον τρόπο αποφεύγει τον κίνδυνο να ασκείται πάνω σε τυπικές ή επιφανειακές εξηγήσεις. Και καθώς εδώ τα επίπεδα ερμηνείας και πρακτικής είναι πολλά, άπειρες είναι και οι τραγικές ιστορίες που επισημαίνουν τον κίνδυνο της άσκησης πάνω σε ένα επίπεδο ερμηνείας για το οποίο ο ασκούμενος δεν έχει προετοιμαστεί ή δεν είναι κατάλληλος.

Αυτή η Πατριαρχική και Αυθεντική μορφή της Διδασκαλίας, ο Δάσκαλος, παραμένει για τον ασκούμενο ιερή και απαραβίαστη, ακόμα κι όταν ο ίδιος εξελιχθεί σε ένα Δάσκαλο, παραμένει και όταν ακόμα (και ιδίως τότε) όταν ο Δάσκαλός του περάσει στην Parinirvana. Η σχέση αυτή είναι καθαρά βιωματική, είναι αδύνατο να περιγραφεί και το μόνο που μπορεί να μεταδοθεί είναι ότι στο επίπεδο αυτό της δυϊκής ύπαρξης, δεν είναι δυνατό να αναφανεί ισχυρότερος και ιερότερος δεσμός επικοινωνίας και ταύτισης.

Στη Θιβ. Παράδοση ο όρος Λάμα αναφέρεται με τρεις παράλληλες έννοιες:

1. Στους Δασκάλους της Γενεαλογίας (brgyud-ra' i bla-ma), δηλαδή σε όλους τους Δασκάλους που διατήρησαν από χρόνου αμνημονεύτου αδιάσπαστη τη μυητική αλυσίδα και παράδοση από την οποία πήραμε εμείς τελικά Διδασκαλίες και υποβληθήκαμε σε μυήσεις.
2. Σε όλους τους Δασκάλους από τους οποίους πήραμε Διδασκαλίες σε αυτή τη ζωή, ανεξάρτητα από παράδοση ή Σχολή ('dreu-ra' i bla-ma) και
3. Στο Ριζικό μας Δάσκαλο (rtsa-ba' i bla-ma), που είναι εκείνος ο οποίος μας οδήγησε να γνωρίσουμε τη φύση του πνεύματός μας, που μας έδωσε τις πιο ουσιαστικές μυήσεις και τις πιο μουσικές οδηγίες για την πνευματική μας εξέλιξη σ' αυτή τη ζωή.

Μάνταλα

Μάνταλα = Κύκλος, σφαίρα, γεωμετρικό σχήμα. Οι Πέντε Βουδικές Οικογένειες, καθώς έχουν καταλάβει ήδη στρατηγικά τα τέσσερα κύρια του ορίζοντα και το κέντρο του πλούσιου και ένδοξου επιπέδου του Sambhohakaya, αποτελούν πια ένα τέλειο λειτουργικό ανάπτυσμα, μία "Μάνταλα" που μπορεί να αποτυπωθεί έτσι σε ολόκληρο το Σύμπαν, καθώς ταξιδεύει με τα χρώματα του Ουράνιου Τόξου και είναι εξοπλισμένη με όλες τις Σοφίες σε συνδυασμό. Αλλά και η χορεία κάθε μιας από τις Βουδικές Οικογένειες ξεχωριστά, με τον Αρχηγό της στο κέντρο αποτελεί και αυτή ένα οργανικό κύκλωμα, μια πηγή ενέργειας που τίποτα δεν την εμποδίζει να διαπερνά ολόκληρο το σύμπαν ταυτόχρονα.

Ο ασκούμενος στο Θιβ. Βουδισμό όταν συνειδητοποιήσει την πολυδιάστατη ενέργεια, την ευεργετική ακτινοβολία και την κατακαίουσα σοφία μίας Θεότητας, είναι υποχρεωμένος να την συλλάβει στο χώρο και το χρόνο, να την αποτυπώσει στον οραματισμό του εντατικά και εκτατικά. Και καθώς η "Υπερβατική Σοφία" στην παραφορά της εκδήλωσης "αεί γεωμετρεί", είναι φυσικό να την καταγράψει το πνεύμα του συμβολικά και παραστατικά.

Στο δυϊκό επίπεδο επίσης είναι βεβαιωμένη η παρουσία των αρνητικών δυνάμεων και έτσι η Μάνταλα είναι δεδομένο ότι για να λειτουργήσει με τη δική της δυναμική επιδεξιότητα, πρέπει να αποτυπώνεται και να επαναπροσδιορίζεται συνεχώς, ανάλογα με τις κυμαινόμενες συνθήκες.

Όταν ο ασκούμενος εξοικειωθεί πια με αυτή τη μυστική αλλά δονούμενη αποκάλυψη, όταν δεχτεί την ευεργετική της ανάδραση και επιρροή, με τη βοήθεια της ταντρικής παράδοσης και με την καθοδήγηση και την προστασία του Δασκάλου του, τολμάει να εισχωρήσει, να μπει όχι διστακτικά αλλά με καθαρή, αδαμάντινη υπερηφάνεια και γενναιότητα στην περιοχή της ακτινοβόλου και ραδιενεργού μαζί δικαιοδοσίας της και να μεθέξει προσωπικά στο σωτήριο λειτουργήμα της. Και κάποτε οραματίζεται να εδραιωθεί κυρίαρχα και αποφασιστικά στο "μάτι του τυφώνα" της ή στην πηγή της δόνησής της.

Αλλά από την αρχή διδάσκεται ότι αναλογικά "Μάνταλα" είναι δυνατό να εξελιχθεί και να γίνει κάθε "ολοκλήρωμα" που μπορεί να αναχθεί σε κέντρο και περιφέρεια μαζί, που μπορεί να ασκήσει μία καθαρή αποστολή και μία ρέουσα και θετική λειτουργικότητα. Μπορεί να αποτυπωθεί στο ανθρώπινο σώμα με κέντρο τη συνειδησή του, την ομάδα των ασκούμενων με επίκεντρο το Δάσκαλό της, τον κόσμο με ομφαλό το Μαντείο των Δελφών, το Σύμπαν με άξονα το όρος Μερού. Μάνταλα μπορεί να εξαγισθεί και να γίνει έτσι το κάθε τι.

Ο Καθηγητής των Ανατολικών Θρησκειών Giuseppe Tucci, έγραψε ένα ολόκληρο βιβλίο "Η Θεωρία και η Πρακτική της Μάνταλα" επιδιώκοντας να γίνει κατανοητό το βαθύ νόημα αυτού που αποκαλούμε απλά Μάνταλα, στο Δυτικό αναγνώστη. Από το βιβλίο αυτό μεταφέρεται ένα μικρό απόσπασμα:

"Κατ' αρχήν μια Μάνταλα περιχαράκωνει ένα καθαγιασμένο δόμημα και το προστατεύει από την εισβολή διαλυτικών δυνάμεων που προέρχονται από δαιμονικούς κύκλους. Αλλά η Μάνταλα είναι κάτι περισσότερο από έναν εξαγνισμένο χώρο που πρέπει να κρατηθεί αμείαντος για τελετουργικούς και λειτουργικούς σκοπούς. Είναι πάνω απ' όλα ένας χάρτης του κόσμου, ένα ολόκληρο σύμπαν στην ουσιαστική του αποτύπωση, στη διαδικασία της εκδίπλωσης και της επαναπορρόφησης του... Όταν ο μάγος ή ο μύστης κάθεται στο κέντρο αυτού του κύκλου, συντονίζει τον εαυτό του με τις δυνάμεις τη θαυματουργό τους ενέργεια με την ίδια τη δική του δύναμη". (The Theory and Practice of the Mantala, London 1971, Rider, σελ. 23).

Σούτρα

"Σούτρες" (Sutra) είναι οι καταγραμμένες Διδασκαλίες του Βούδα Σακιαμούνι από την ιστορική περίοδο και αποτελούν μία από τις τρεις συλλογές (Tīrīṭaka) των Κανονικών Βουδιστικών Κειμένων. "Τάντρα" (Tantra) σημαίνει "συνέχεια" και χαρακτηρίζει εσωτερικά κείμενα που περιέχουν διδασκαλίες και μεθόδους για ταχύτερη πνευματική εξέλιξη προς τη Φώτιση. Διακρίνονται σε Παλιές και Νέες Τάντρες. Βλ. και τα αντίστοιχα λήμματα του Βουδ. λεξικού.

Γιντάμ

Yidam (Θ. Yi-dam). Ο σπουδαιότατος, ο κυρίαρχος αυτός Θιβετιανός όρος, δεν μπορεί να αποδοθεί μονολεκτικά. Μεταφράζεται συνήθως σαν η "Θεότητα-Προστάτης" ή η "Καθοδηγούσα Θεότητα" κ.λπ., αλλά κυριολεκτικά σημαίνει "ιερό πνεύμα".

Αναφέρεται στην ιδιαίτερη σύνδεση και ταύτιση του ασκούμενου στο Θιβ. Βουδισμό με μία θεότητα, η οποία επιτυγχάνεται αρχικά μέσα από τη σχετική μύηση και καθιέρωση και η οποία πρέπει να πραγματοποιηθεί, να ολοκληρωθεί από την επίμονη άσκηση, τις επικλήσεις, τα μάντρα και τους οραματισμούς, που καθημερινά οφείλει αυτός να επαναλαμβάνει.

Συνεχώς πάντως υπόμνηση γίνεται ότι το Yidam δεν πρέπει να θεωρείται σαν ένα εξωτερικό όν, διαφορετικό από τη φύση του ίδιου του ασκούμενου που ενεργεί σαν ένα είδος Προστάτη ή Μέντορα (υπάρχει Τάξη Προστατών που λέγονται Dharmapalas στο Θιβετιανό Πάνθεο), αλλά σα μία άλλη έκφραση του ίδιου του εαυτού μας.

Το Yidam είναι αναφορά στη βασική, τη ανενεργοποίητη εσωτερική μας φύση που την οραματιζόμαστε σα θεία όψη, για να επικοινωνήσουμε μαζί της με σεβασμό και ενδεχόμενα με δέος και να της επιστρέψουμε, να την υποβοηθήσουμε να εκφράσει σταδιακά το σύνολο των καθαρών δυνατοτήτων της. Το Yidam είναι είτε μία Ειρηνική Θεότητα όπως ο Vajrasattva, ο Avalokitesvara κ.λπ., ή μία αγριωπή όπως ο Mahakala και ο Vajrakilaya, είτε μία Ημιάγρια όπως ο Guru Dragpo. Η επιλογή γίνεται από το Δάσκαλο και αποσκοπεί, μέσα από την αντίστοιχη συνεχή άσκηση και επίκληση να ισορροπήσει και να ολοκληρώσει την αντίληψη του ασκούμενου και να του επιτρέψει να διευρύνει τη συνείδησή του και να καθαρίσει την θέασή του από τις καρμικές της αμαυρώσεις.

Η καθημερινή άσκηση (sadhana) και ο διαλογισμός πάνω στο Yidam καθώς και η απαγγελία του μάντρα του, οδηγεί τελικά στην "οπτασία" (zhal-mthong) της θεότητας αυτής από τον ασκούμενο, που είναι ένδειξη εμπέδωσης του δεσμού και πραγμάτωσης.

Η μεγάλη αξία του Yidam εμφανίζεται, τόσο στη ζωή, στην καθημερινότητα, όσο και κυρίως στην κατάσταση του Barda, όπως υπογραμμίζει και το κείμενο της Βίβλου των Νεκρών, όπου συνεχώς από δω και πέρα, θα επανέρχεται και θα υποδεικνύει Σα στήριγμα στο επικίνδυνο μονοπάτι του Barda, το διαλογισμό και τον οραματισμό πάνω στο προσωπικό Yidam του απερχόμενου.

Λοιποί Βουδιστικοί Όροι

Οι Προσφορές αποτελούν βασική άσκηση στο Βουδισμό γιατί μέσα απ' αυτές εθίζεται κανείς να αποβάλλει την έντονη προσκόλληση προς τα εφήμερα πράγματα του κόσμου τούτου. Οι

Προσφορές διακρίνονται σε "πραγματικό πλούτο" (Θ. dnos-hbyor) και "νοητικά παραγόμενα" (Θ. gid-sprul) "θεία δώρα ιερής απόλαυσης", καθγιασμένα από τη δύναμη του διαλογισμού, τα mantra και τις χειρονομίες (mudra), που είναι η εσωτερική ουσία του πραγματικού πλούτου.

(Σ. Prana, Θ. lung) είναι η λεπτή εκείνη ενέργεια η οποία στηρίζει και διαπερνά όλες τις εκδηλώσεις της ζωής. Δεν πρέπει να συγχέεται με την αναπνοή: η αναπνοή είναι μόνο ένα από τα οχήματα της prana, δεν ταυτίζεται μ' αυτήν. Η ταύτιση προήλθε από το γεγονός ότι όλα τα είδη της yoga περιγράφουν τον έλεγχο της αναπνοής σαν το κύριο μέσο ελέγχου της prana, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι είναι και το μοναδικό μέσο. Αν επιθυμεί κανείς όμως να φθάσει σε ένα πραγματικά ικανοποιητικό έλεγχο, υπάρχουν αναντικατάστατες και ακριβείς κινήσεις του σώματος και πνευματική συγκέντρωση γι' αυτό το σκοπό. Namkai Norbu.

(Θ. rTsa, Σ. Nadi). Οι αόρατοι αγωγοί της λεπτής ενέργειας (prana) του ψυχοσωματικού συστήματος του ατόμου. Η αρχαία Βουδιστική Γιόγκα όπως παραδόθηκε από τους Siddhas διδάσκει ότι υπάρχουν τρία κύρια τέτοια κανάλια ή αγωγοί, που βρίσκονται κατά μήκος της σπονδυλικής στήλης. Τα πλευρικά που διοχετεύουν: την Σεληνιακή ενέργεια το αριστερό (Σ. lalana) και την Ηλιακή το δεξιό (Σ. rasana). Υπάρχει και το κεντρικό (Σ. avadhuti), το κανάλι της Σοφίας που υπερβαίνει αυτές τις αντιθέσεις. Η ένωση της ηλιακής και της σεληνιακής ενέργειας στο κεντρικό κανάλι με τη βοήθεια φυσικών και πνευματικών ασκήσεων και τεχνικών, οδηγεί σε μία επαύξηση της εγρήγορσης και της σοφίας. Αντίθετα, οι αγωγοί αυτοί με την αρνητική συμπεριφορά, γίνονται αγωγοί των "τριών δηλητηρίων", δηλαδή, της λαγνείας αριστερά, της επιθετικότητας δεξιά και της συσκότισης (άγνοια) στο κέντρο. Κατά τη στιγμή του θανάτου οι δύο ενέργειες ενώνονται υποχρεωτικά στο κεντρικό κανάλι και αυτός είναι ο λόγος που τότε η συνείδηση αποκτά την πρωταρχική της φωτεινότητα. Αλλά μετά, στα άτομα με επιβαρύνσεις, διαχωρίζεται πάλι ταχύτατα και διαφεύγει από τα πλευρικά κανάλια και όχι από το άνοιγμα της κορυφής της κεφαλής (Bahmaradhra), όπως συμβαίνει στα εξελιγμένα άτομα.

Mudra: Χειρονομία. Οι διάφορες στάσεις ή κινήσεις των χεριών, οι "χειρονομίες" κατά τη διάρκεια των τελετών και των Διδασκαλιών και η στάση του σώματος (και όχι μόνο) ακολουθώντας μια πανάρχαια και περίτεχνη Ινδική παράδοση, εξελίχθηκαν σε βαρυσήμαντη και ουσιαστική μέθοδο ασκητικής έκφρασης στο Βουδισμό της Vajrayana. Έτσι, μία ολοκληρωμένη και εν πολλοίς μυστική γλώσσα έχει δημιουργηθεί, με την οποία επιτυγχάνεται όχι μόνο μία διεισδυτική επικοινωνία σε πολλά επίπεδα συνείδησης αλλά και μια αυθεντική "επισφράγιση" των απόκρυφων Διδασκαλιών και Τελετών. Η Ζωτική δύναμή τους, εκφράζεται καθαρά από την ακόλουθη εξήγηση που δίνει ο Μεγάλος Ταντρικός Δάσκαλος Longchenpa (Klong-chen Rab-pa) (1309-1363), η οποία αποτελεί παράλληλα και ένα δείγμα των ειδικών συνειρμών που απαιτεί η εσωτερική αποκάλυψη:

"Μούντρα (Θ. rhyag-rgya-ma). Rhyag σημαίνει "κρατώ", δηλαδή κατακτώ το επίπεδο της Βουδικής κατάστασης που είναι πέρα από τη Σαμσάρα. Rgya σημαίνει σφραγίδα, δηλαδή ότι μπορώ να σφραγίσω τη Σαμσάρα με τη Φώτιση. Μα σημαίνει κάτι σα ζωογόνος τροφή. Χωρίς τροφή πεθαίνουμε. Καθώς η Φώτιση δεν έρχεται χωρίς την κατανόηση, έτσι και χωρίς την κατανόηση, που την επικυρώνουν οι "χειρονομίες", θα είμαστε ουσιαστικά νεκροί, αφού θα παραμέναμε ασφυκτικά δεμένοι στον τριπλό κόσμο της Σαμσάρας". (Guenther H. V., Buddhist Philosophy in Theory and Practice, σελ. 194).

Stupa (Θ. mchod-rten): Αρχικά, μνημεία που περιείχαν λείψανα του Βούδα. Μεταγενέστερα, κάθε αναθηματικό ιερό μνημείο, κάτι σαν τα δικά μας προσκυνητάρια. Για το συμβολισμό και το σχήμα τους, βλέπε το σχετικό λήμμα στο λεξικό.

Το "Πολύτιμο ανθρώπινο σώμα" (Θ. mi-lus rin-po-che) είναι μια γνωστή και επαναλαμβανόμενη Βουδιστική έκφραση και έχει σα σκοπό να εμπεδώσει στη συνείδησή μας, την αίσθηση της μοναδικότητας και της πολύτιμης αξίας της ανθρωπίνης υπάρξεως. Η γέννηση στο ανθρώπινο βασίλειο, όταν συνοδεύεται από μία φυσική, συναισθηματική και πνευματική ισορροπία, μπορεί να οδηγήσει στη Βουδική κατάσταση, ευκολότερα από οποιαδήποτε άλλη. Η ανθρώπινη ύπαρξη όμως, είναι εξαιρετικά δύσκολο να επιτευχθεί. Ο Santideva για να υπογραμμίσει πόσο απίθανο και σπάνιο είναι να αποκτήσει ένα ον στον κύκλο της Σαμσάρας, το πολύτιμο ανθρώπινο σώμα, μας δίνει την ακόλουθη εικόνα: παρομοιάζει αυτό το ενδεχόμενο, με την πιθανότητα που έχει μία τυφλή θαλάσσια χελώνα

που ζει στα βάθη των ωκεανών και στην οποία επιτρέπεται να βγαίνει στην επιφάνεια τους μία φορά κάθε εκατό χρόνια, να περάσει κατά τύχη, βγαίνοντας, το λαιμό της μέσα σε ένα χρυσό στεφάνι που επιπλέει στην απέραντη επιφάνειά τους, παρασυρόμενο από τους δυνατούς και τυχαίους ανέμους.

Σ' αυτή την παραβολή μας λέει, η χελώνα είναι ένα από τα όντα της Σαμσάρας, τυφλή, σημαίνει ότι διακατέχεται από άγνοια, στον πάτο της θάλασσας σημαίνει βρίσκεται σε μία κατώτερη μορφή ύπαρξης, βγαίνοντας στην επιφάνεια ότι ξαναγεννιέται, ο χρυσός στέφανος είναι η πολύτιμη ανθρωπίνη ύπαρξη και ο άνεμος, είναι ο άνεμος του κάρμα.

Οι Τέσσερις Κύριες Σχολές του Θιβετιανού Βουδισμού

Η Σχολή των Αρχαίων (Nyingmapa)

Είναι η πρώτη χρονολογικά Σχολή. Ιδρύθηκε, όπως έχει τονισθεί από το Μεγάλο Ταντρικό Δάσκαλο από την Ουντιγιάννα Πάντμα Σαμπάβα, τον όγδοο αιώνα, όταν στο θρόνο του Θιβέτ είχε ανέλθει ο Βασιλιάς Tri-song Detsen. Ο πολύτιμος αυτός Δάσκαλος (Guru Rinpoche) απέκτησε 25 κύριους και αφοσιωμένους μαθητές, ανάμεσα στους οποίους και τον ίδιο τον Βασιλιά. Παράλληλα, επισκέφθηκε πολλούς τόπους της χώρας αυτής τους οποίους ευλόγησε και ενδυνάμωσε και έκρυψε σε αυτούς βαθύτατες διδασκαλίες και άλλα ιερά αντικείμενα για τη φώτιση των επερχόμενων γενεών (terma). Τα αντικείμενα αυτά τα εμπιστεύθηκε στους Μαθητές του, στις επόμενες ενσαρκώσεις τους καθώς και στους Προστάτες του Ντάρμα (dharma).

Αυτό έδωσε αφορμή να προσκληθούν τότε στο Θιβέτ πολλοί Λόγιοι και Άγιοι από τις Ινδίες, όπως ο Santaraksita, ο Dharmakirti, ο Buddhagupta, ο Kamalashila και ο Mahapandita Vimalamitra από το Κασμίρ στους οποίους μπορεί να προστεθεί και ο Θιβετιανός Vairocana και να εγκαινιασθεί έτσι η μεγαλύτερη πνευματική και θρησκευτική αναγέννηση και ανάπτυξη που γνώρισε ποτέ η εσωτερική παράδοση.

Η σχολή αυτή έθεσε επίσης αυστηρούς κανόνες και αναθεώρησε τη γραμματική δομή της Θιβετιανής γλώσσας για να εξασφαλίσει την ακριβή και πιστή μετάφραση των ιερών Ινδικών κειμένων στη γλώσσα αυτή.

Αυτές οι πρωταρχικές, οι «Αρχαίες» μεταφράσεις, που αποτέλεσαν τη βάση αυτής της Σχολής, της έδωσαν και το όνομά της, που σημαίνει ουσιαστικά «Η Σχολή των Αρχαίων Μεταφράσεων».

Οι Διδασκαλίες της Σχολής μεταδίδονται σε μια αδιάσπαστη σειρά από Δάσκαλο σε Μαθητή μέσα από δύο κύρια συστήματα: Εκείνο της «Μακράς Μετάδοσης των Κανόνων» (Ringrgyud bKama) και εκείνο της «Βραχείας Μετάδοσης Μέσω Αποκαλυπτομένων Κειμένων» (Nye-rgyud gTerma).

Μερικοί από τους Μεγάλους Αποκαλυπτές ή Λόγιους που καταξίωσαν αυτή τη Σχολή είναι οι ακόλουθοι:

1) Nyang-Ral Nyima Odzer (1124-1192), 2) Long-Chen Rab-Jam (1308 –1363), 3) Sangye Lingpa (1340-1396), 4) Karma Lingpa (1356-1386), 5) Dud-Dul Dorje (1615-1672), 6) Jig-med Lingpa (1729-1798), 7) Pal-tul Rinpoche (1808-1887), 8) Jam- yang Khyen Tse (1820-1892), 9) Dudjom Rinpoche (1904-1988) ο τελευταίος Πνευματικός Αρχηγός της Σχολής.

Η Σχολή των Προφορικών Διδασκαλιών (των Λόγων του Βούδα) (Kagyudpa)

Η Σχολή των Kagyudpa έχει δύο Υποσχολές (Sangpa και Dagpa) και πολλές μικρότερες (Karma, Drugpa, Drikung και λοιπά), αλλά όλες στηρίζονται πάνω στην παράδοση της Σχολής Kadampa του Ινδού Δάσκαλου Atisa (982-1054) και στις Τάντρες των Νεότερων Μεταφράσεων των Ινδικών Κειμένων που άρχισαν το 10ο αιώνα.

Συγκεκριμένα ο κύριος κορμός τους αποτελείται από τις ασκήσεις πάνω στις 6 Yoga του Ινδού Mahasiddha Naropa και τις Διδασκαλίες της Mahamudra που προέρχονται κι αυτές από τον επίσης Μεγάλο Ινδό Δάσκαλο Maitripa.

Ειδικότερα η παράδοση Sangra ιδρύθηκε από τον Khung-ro Nalgor (978-1079), τον Γιόγκι από το Khungro και στηρίζεται στις εξής πέντε Τάντρες: Sambhara, Haivajra, Mahamaya, Guhyahamaja και Vajrabhairava. Η παράδοση Dagro οφείλει τον τίτλο της σε ένα από τα προσωνύμια του Μεγάλου Λόγιου και Γιόγκι Gamropa που έζησε στην κοιλάδα Dagro. Ιδρυτής της Σχολής όπως υπήρξε ο Marpa ο Μεταφραστής (1012-1091) ο οποίος σπούδασε ή καλύτερα ασκήθηκε κοντά στους Μεγάλους Δασκάλους των Ινδιών, Naropa (συνεχιστή της παράδοσης του Tilopa) και Maitripa. Ένας από τους Μεγάλους Ασκητές και Γιόγκι αυτής της παράδοσης υπήρξε και ο πασίγνωστος πια και στη Δύση Milarepa. Από την παράδοση Karma Kagyud προέρχονται και οι: Karmapa, οι Λάμα με τη Μαύρη Τιάρα που θεωρούνται και οι πνευματικοί αρχηγοί ολόκληρης της Σχολής.

Η Σχολή των Sakyapa. Η Σχολή της Καθαρής (Φαιάς) Γης

Η Σχολή ιδρύθηκε από τον Kon-Chong Gyal-ro (1034-1102) ο οποίος το 1073 έκτισε στο Άνω Tsang μοναστήρι όπου το χώμα στο σημείο εκείνο ήταν καθαρό. Λαμπρότερος εκπρόσωπος όμως αυτής της Σχολής αναδείχθηκε ο Sakya Pandita (1181-1251) που δίδαξε και στην Αυλή του Μογγόλου Αυτοκράτορα της Κίνας, Gotan, εγγονού του Τζέγκις Χαν. Είναι εκείνος μάλιστα που εφήυρε και τη γραφή και καθιέρωσε τη γραμματική της Μογγολικής γλώσσας. Η ειδική διδασκαλία αυτής της Σχολής είναι το Lam-dre «η Άσκηση του Δρόμου και του Αποτελέσματος», που συνοψίζεται στην επιδίωξη «της Διαύγειας και της Κενότητας χωρίς Προσκόλληση».

Η Σχολή των Gelugpa. Σύστημα Αρετής.

Και η Σχολή αυτή προέρχεται από την παράδοση Kadampa του Atisa. Ιδρύθηκε από τον Μεγάλο Λόγιο Tsong-ka-ra (1357-1419) που έχτισε το 1410 και το πρώτο μοναστήρι της με το όνομα Gaden. Ο ιδρυτής της είχα λάβει τις πρώτες διδασκαλίες του από τον τρίτο Karmapa και σπούδασε Madhyamika και Abhidharma από τη Σχολή των Sakyapa. Υπήρξε πολυγραφότατος αλλά τα πιο διαδεδομένα έργα του είναι: «Οι Βαθμίδες του Δρόμου» (Lam Rim Ch'en Mo) και «Οι Βαθμίδες του Δρόμου των Τάντρα» (Ngag-Rim Che'n Mo). Φιλοσοφικά η Σχολή ακολουθεί τη Madhyamika και τις Τάντρες των νεοτέρων μεταφράσεων. Ο Δαλάι Λάμα θεωρείται ο πνευματικός ηγέτης αυτής της Σχολής.-

Οι εννέα βαθμίδες της βουδιστικής άσκησης

Εισαγωγή

Τα όντα που βρίσκονται παγιδευμένα μέσα στο δυϊκό επίπεδο, στη Σαμσάρα, περιστρέφονται άενα στον κουραστικό και φαύλο κύκλο της. Εξ αιτίας και μόνο του κάρμα το οποίο έχουν σωρεύσει, μέσα από αμέτρητες προηγούμενες ζωές. Και ενώ επιδιώκουν ακατάπαυστα την ευτυχία τους, εξ αιτίας μιας συμπαντικής άγνοιας που τα διαβρώνει, συγκεντρώνουν συνεχώς και βιώνουν όλο και περισσότερο πόνο και δυστυχία. Επιβαρύνοντας έτσι ακόμα πιο πολύ το τρέχον κάρμα τους.

Μέσα βέβαια από κάποιες θετικές καταβολές είναι ενδεχόμενο να αποκτήσουν κάποτε αυτό το πολύτιμο ανθρώπινο σώμα με τις απέραντες προοπτικές του. Αλλά σπάνια αξιοποιούν αυτή τη μοναδική ευκαιρία. Τις περισσότερες φορές εξακολουθούν να βρίσκονται μέσα στη διάσπαση και τα πνευματικά δηλητήρια και να διακατέχονται από μια φυσική νωχέλεια και απραξία. Και ενώ από καιρό σε καιρό συνειδητοποιούν τις αδυναμίες τους και τα ελαττώματά τους και κάπου βέβαια δυσανασχετούν, στην πραγματικότητα αφήνουν αυτή τη δυνατότητα να χαθεί καθώς τους προσδιορίζουν και πάλι οι εξωτερικές συνθήκες.

Αποτελεί έτσι ένα αξιοσημείωτο ορόσημο, το μεγάλο, το μαγικό γεγονός στην πορεία μας, όταν αναδυθεί μέσα μας η στέρεα και επίμονη απόφαση μιάς αλλαγής επί το καλύτερο.

Άσκηση καλείται έτσι, ανεξάρτητα από Σχολές, Οχήματα και Παραδόσεις, η συνειδητή, προγραμματισμένη και συνεχής κυρίως προσπάθεια ανάταξης και βελτίωσης της αρετής, των προσόντων και των δυνατοτήτων του ασκούμενου που του παρέχει αυτό το ανθρωπινό επίπεδο. Με σκοπό να οδηγηθεί τελικά στη φώτιση και την απελευθέρωση.

Οι μέθοδοι που ακολουθεί κανείς σε αυτή την ευοίωνη περίπτωση ποικίλουν βέβαια, όπως θα διαπιστώσουμε, αλλά βασικά είτε στηρίζονται σε μια αυτογνωσία και στην προσωπική αποκαλυπτική πείρα, είτε το συνηθέστερο υιοθετούν τους κανόνες μιάς συγκεκριμένης εσωτερικής σχολής που έχει καταξιώθει μέσα από το χρόνο και τα αποτελέσματά της.

Η πορεία φυσικά πρέπει να είναι συνεχής και αδιάσπαστη και η θέληση ασάβητη για να αντιμετωπίζει τα εμπόδια τα οποία συνεχώς μεγαλώνουν, καθώς ανταγωνίζονται και αυτά πεισματικά την επιτυχία και την πρόοδο. Και εδώ ακριβώς αναφαίνεται η αξία μιάς εξωτερικής βοήθειας και συμπαραστάσης. Υπάρχουν σχολές που έχουν δημιουργήσει μια μεγάλη και αδιάσπαστη παράδοση μέσα από τη βιωματική μεγάλων ασκητών και Δασκάλων που πέρασαν με επιτυχία ανάλογες και μεγαλύτερες δυσκολίες και εμπόδια. Και είναι εξαιρετικά ωφέλιμο και επιβοηθητικό να τις ακολουθήσουμε.

Και έτσι αποτελεί ανάγκη για τις επιλογές μας, να έχουμε μια επακριβή χαρτογραφία αυτής της μεγαλειώδους και ηρωικής πορείας μας προς την ελευθερία, που έχουν καταστρώσει αυτές οι επίλεκτες παραδόσεις και η ασκητική τους.

Τα τρία οχήματα

Βασικά, όλες οι Σχολές του Θιβετιανού Βουδισμού συμπίπτουν στην ταξινόμηση των διδασκαλιών του Βούδα και στην άσκηση που αυτές επιβάλλουν, την οποία εμφανίζουν με ένα τρισυπόστατο σχήμα. Στα τρία δηλαδή Οχήματα που οδηγούν προς τη Φώτιση: Τη Χιναγιάνα, τη Μαχαγιάνα και τη Βαζραγιάνα.

Η **Χιναγιάνα**, δηλ. το Μικρότερο Όχημα, γνωστή επίσης και σαν Τεραβάδα -η παράδοση των Γερόντων- είναι το πιο παλιό Όχημα, το πιο απλό και το πιο άμεσα συνδεδεμένο με τη γραπτή παράδοση του Βουδισμού, κάτι σαν το δικό μας Πρωτοχριστιανισμό. Δίνει έμφαση στο μοναχικό βίο και την τήρηση άπειρων όρκων. Έτσι χρησιμοποιεί σαν κύρια μέθοδο και μέσο, την Απάρνηση (των εγκοσμίων και της αληθινής υπόστασης του εγώ).

Η **Μαχαγιάνα**, δηλ. το Μεγαλύτερο Όχημα. Αναπτύχθηκε πέντε αιώνες αργότερα - εγώ πιστεύω και εργάζομαι πάνω στη διαφαινόμενη επίδραση της Ελληνικής σκέψης πάνω στη διαμόρφωσή του, μέσω των Επιγόνων του Μεγάλου Αλεξάνδρου που κυριάρχησαν επί ένα μεγάλο χρονικό διάστημα στις Ινδίες - (εξ ου και η τιμητική αναφορά του ονόματος του Έλληνα βασιλιά των Ινδιών Μέγανδρου και διακεκριμένου Βουδιστή, στον τίτλο του Κέντρου μας στην Αθήνα).

Παρ' όλο που αυτό το Όχημα δεν αρνείται τίποτα από τις αρχές της Χιναγιάνα, εδώ το ενδιαφέρον, ο κύριος ρόλος και η ευθύνη μετακινούνται από το Μοναχό και μεταφέρονται κυρίως στο Λαϊκό ακόλουθο. Το ιδανικό της Μαχαγιάνα είναι ο Μποντισάτβα (το όν το οποίο έχει διαποτιστεί από το πνεύμα της Φώτισης) που -σαν ένας πολίτης του κόσμου κατά την Ελληνική ορολογία - ξεπερνά το σκοπό της δικής του φώτισης και απελευθέρωσης και προτάσσει εκείνη όλων των άλλων όντων. Χρησιμοποιείται εδώ σαν κύριο μέσο η *ανάπτυξη της συμπόνιας* και του ελέους και τονίζεται εμφατικά η απάρνηση της αληθινής υπόστασης όλων πλέον των φαινομένων. Κυρίαρχο επομένως ρόλο παίζει για τον ακόλουθο αυτού του Οχήματος, η κατανόηση του πιο δύσκολου για τη δυτική σκέψη, μεταφυσικού όρου, του όρου της Κενότητας.

Η **Βαζραγιάνα**, το Διαμαντένιο ή Αδιάφθορο Όχημα, αναπτύχθηκε κυρίως στο Θιβέτ. Χρησιμοποιεί μεθόδους για τη φώτιση πολύ αποτελεσματικές και δύσκολες και γιαυτό εδώ είναι πρωταρχικής σημασίας η ύπαρξη και η προσωπική διασύνδεση του ακόλουθου με ένα αυθεντικό Δάσκαλο (Λάμα) της παράδοσης. Το Όχημα αυτό χρησιμοποιεί σαν προϋποθέσεις και βαθμίδες ανέλιξης τα δύο προηγούμενα Οχήματα, τα οποία διδάσκονται επίμονα και

λεπτομερειακά. Μετά την κατάκτησή τους, χρησιμοποιεί τη μέθοδο της **Μετάλλαξης**, δηλαδή τη μετατροπή των βασικών παθών, (άγνοια, προσκόλληση, αποστροφή, οργή και ζήλια), στις πέντε Σοφίες: την Ισοψυχία, την Ολοκληρωμένη Δραστηριότητα, τη Διακρίνουσα Σοφία, τη Γενναιοδωρία και τη Σοφία που βλέπει τα πάντα σαν Καθρέφτης (απροκατάληπτα).

Επίμετρο

Για να υπογραμμιστεί η ενότητα αυτών των τριών Οχημάτων, μεταφέρουμε εδώ μια παραδοσιακή γιά αυτά παρομοίωση: Η Χιναγιάνα προσφέρει τα θεμέλια του Ανακτόρου της Φώτισης. Η Μαχαγιάνα είναι εκείνη που παρέχει τα τοιχώματα και τις υπερκατασκευές και η Βαζραγιάνα αποτελεί το τελειώμά του, τη χρυσή του στέγη.

Μια αναγκαία ανάπτυξη της Μαχαγιάνα

Ο δρόμος της Μαχαγιάνα, του Μεγαλύτερου Οχήματος, ονομάζεται έτσι όπως ελέχθη, γιατί ο στόχος του σε σύγκριση με εκείνον της Χιναγιάνα, είναι ευρύτερος. Επιδιώκεται πια εδώ μια σωτηρία με βάση παγκόσμια. Οι αντίστοιχες οδηγίες βρίσκονται στις **Σούτρες** που έδωσε ο ιστορικός Βούδας Σακουαμούνι κυρίως στο όρος «Κορυφή του Γύπα», κοντά στο Rajgir. Αυτές οι διδασκαλίες αντιπροσωπεύουν το δεύτερο και το τρίτο γύρισμα του Τροχού του Ντάρμα, όπου ο Βούδας δίδαξε την Υπερβατική Σοφία (Πράζνα Παραμίτα) η οποία οδηγεί αβίαστα πιά στην αποδοχή της Κενότητας (Σουνιάτα) του πιο δύσκολου Βουδιστικού φιλοσοφικού και βιωματικού όρου για τη δυτική σκέψη. Την έλλειψη δηλαδή ιδιοτήτων και χαρακτηριστικών στο +++.

Αυτή η εξέλιξη πλέον μας κατευθύνει αναγκαστικά στην παραδοχή όχι μόνο της ουσιαστικής ανυπαρξίας ενός «εγώ» όπως είδαμε, αλλά στην έλλειψη βάσης και σταθερότητας όλων των φαινομένων, τα οποία είναι στην ουσία τους απατηλά. Τα φαινόμενα για τον οπαδό της Μαχαγιάνα δεν έχουν μονιμότητα και αυθυπαρξία, απλά είναι εφήμερα και παροδικά και κάτω από αλληλοεξαρτώμενες συνθήκες εμφανίζονται και εξαφανίζονται.

Στην περίπτωση της Μαχαγιάνα, η αρχή της, το θεμέλιο (gzhi) πάνω στο οποίο στηρίζεται αυτή η νέα προοπτική είναι η εγγενής (η από το κάθε ον κληρονομημένη) Βουδική φύση. Αυτή αποκαλείται Tathagatagarbha (de-bzhin gshegs-pa' snying-po). Είναι ένας όρος που σημαίνει ότι υπάρχει το έμβρυο, ο σπόρος (Θ. Snging-po, Σ. Garbha) μέσα σε κάθε ον και στα έξη βασίλεια, καλό ή κακό, ευφίεις ή προβληματικό, ήμερο ή άγριο, για να γίνει τελικά και «υποχρεωτικά» ένας Βούδας. Αυτή είναι μια εντελώς νέα προοπτική, δεδομένου ότι η συμβατική, η δυϊκή λογική μας επιβάλλει να χωρίζουμε τον κόσμο σε καλούς και κακούς, να κατασκευάζουμε αιώνιες κολάσεις, να προσδιοριζόμαστε από την οργή, τη ζήλια και το μίσος και όχι από τη συμπάθεια και την κοινή μας βιωματική. Αυτή η ελπίδα και η στάση της Μαχαγιάνα που αγκαλιάζει ανεξάρτητα όλα τα όντα, είναι μοναδική στην ιστορία της ανθρωπότητας.

Οι διδασκαλίες της Χιναγιάνα και της Μαχαγιάνα αποτελούν και αυτές μία ενότητα, είναι γνωστές σαν το Σύστημα των Σούτρα και στηρίζεται όπως προελέχθη στις οδηγίες και τις αποκαλύψεις που έγιναν σε ευρύτερο κύκλο μαθητών από τον ιστορικό Βούδα Σακουαμούνι, που είναι η εκδήλωση του Nirmanakaya της Βουδικής κατάστασης.

Οι εννέα βαθμίδες άσκησης

1. Το στάδιο των Ακροατών (Θ.nyan-thos-pa, Σ.Sravakas)

Το πρώτο στάδιο είναι εκείνο των ακροατών ή ακολούθων. Αυτός ο δρόμος προσδιορίζεται βασικά από τις αρχικές διδασκαλίες που έδωσε ο ιστορικός Βούδας Σακουαμούνι στο Άλσος των Ελαφίων του Σαρανάτ, κοντά στην πόλη Βαρανάσι, που είναι γνωστός σαν το «πρώτο γύρισμα του Τροχού του Ντάρμα». Σε αυτές τις Διδασκαλίες ο Βούδας εξέθεσε τις Τέσσερες Επιφανείς Αλήθειες και το Ευγενές Οκταπλό Μονοπάτι. Οι διδασκαλίες αυτές περιέχονται κυρίως στις Σούτρες της Χιναγιάνα.

Ο ασκούμενος πρέπει να πάρει μια τουλάχιστον σειρά από τα οκτώ είδη των Όρκων (Pratimoksa), του Οχήματος αυτού που αφορούν τον ηθικό βίο και να αποδεχθεί, μέσα από αναλυτικούς διαλογισμούς την απατηλή φύση αυτού που αποκαλούμε «εγώ». Αλλά δεν είναι ακόμα έτοιμος να αποδεχθεί και τον απατηλό χαρακτήρα που έχουν γενικά όλα τα φαινόμενα.

2. Το στάδιο των Σιωπηλών (Σ. Pratyeka Buddha, Θ. rang sangs-rgyas)

Αυτό το δεύτερο στάδιο χαρακτηρίζεται και σαν εκείνο των «Απομονωμένων», εκείνων δηλαδή των Ασκούμενων, που επιδιώκουν και επιτυγχάνουν την πραγμάτωσή τους, κάτω από συνθήκες αυστηρής απομόνωσης, χωρίς εξωτερικό δάσκαλο και χωρίς φυσικά να επιθυμούν να διδάξουν άλλους. Πέρα από τους όρκους του ηθικού βίου και την αποδοχή του απατηλού χαρακτήρα του «εγώ», μέσα από το διαλογισμό τους πάνω στην «αλυσίδα της αλληλοεξαρτώμενες καταγωγής», οδηγούνται στη μερική αποδοχή του απατηλού χαρακτήρα που έχουν τα φαινόμενα.

Οι δύο αυτές βαθμίδες ανήκουν στο Όχημα της Χιναγιάννα. Η βασική μέθοδος εδώ είναι εκείνη της «απάρνησης», η ανάπτυξη δηλαδή μιάς αποστροφής για τα εγκόσμια πράγματα. Το πρότυπο της συμπεριφοράς αυτής είναι ο μοναχικός βίος, ο οποίος επιβάλλει όρκους τους οποίους οφείλει κανείς να τηρεί αυστηρά. Ο καρπός, το επίτευγμα είναι να καταστεί κανείς ένας Άραχατ στην πρώτη περίπτωση τηρώντας 254 εντολές ή όρκους, ή ένας Πρατιέκα Βούδας στη δεύτερη.

3. Το στάδιο των Bodhisattva (Θ. byang-chub sems-dpa')

Ο Bodhisattva, είναι ένα ηρωικό ον (sems-dpa') το οποίο έχει το θάρρος να σπάσει, να ξεφύγει από τον κλειστό και προσωπικό του πλέον κύκλο και την πενιχρή επιδίωξη μιάς ατομικής απελευθέρωσης. Αποκτά έτσι μια ψυχολογία πολίτη του κόσμου, γιατί ανήκει αναπόσπαστα και κατηγορηματικά σε αυτόν. Και η θέασή του γίνεται έτσι συμπαντική. Επιδιώκει να γίνει ένας ολοκληρωτικά και τέλεια φωτισμένος, ένας Βούδας, γιατί οι στόχοι του πλέον είναι υπερβατικοί. Και έτσι ξεπερνά την προοπτική της επίτευξης του προηγούμενου επιπέδου, τη φώτιση ενός Arhat. Γιατί του έχει γίνει συνείδηση ότι η επιδίωξη μιάς προσωπικής σωτηρίας και η συγκεκριμένη ατομική υπέρβαση της δυστυχίας, την ώρα που υπάρχουν τόσα άλλα όντα που υποφέρουν, δεν μπορεί να είναι ένα πολύ υψηλό επίτευγμα.

Καθώς έχει πλέον την αίσθηση ότι αποτελεί μέρος αναπόσπαστο του κόσμου μέσα στον οποίο βρίσκεται, η ευαισθησία την οποία βιώνει και οι δεσμοί και οι υποχρεώσεις που αυτή η συνύπαρξη και η οικολογία του επιβάλλει, δεν του επιτρέπουν οποιαδήποτε κλειστότητα. Δεν αντέχει να μείνει απαθής μπροστά στον πόνο των άλλων. Και καθώς αυτό βέβαια προϋποθέτει μια χειραγώγηση του δικού του πόνου, είναι ακριβώς αυτή η πνευματική πρόοδος η οποία του επιτρέπει να κυριαρχείται από ένα γνήσιο και σωτήριο αλτρουισμό.

Γίνεται κανείς Bodhisattva με την ανάπτυξη της Bodhicitta (byang-chub sems), δηλαδή του «πνεύματος της φώτισης» της έμμονης δηλαδή σκέψης και απόφασης να αγωνιστεί για τη σωτηρία και την απελευθέρωση όλων των όντων που βρίσκονται στη Σαμσάρα. Έτσι παίρνει τον όρκο να κατακτήσει το επίπεδο του Τέλειου και Υπέρτατου Βούδα. Γιατί μόνο ένας Βούδας μπορεί φυσικά να επιτύχει μια συμπαντική ανάταξη, τη σωτηρία όλων των όντων.

Το απέραντο έλεος το οποίο αναπτύσσεται μέσα του για τα όντα που υποφέρουν, τον οδηγεί στην απόφαση να αναβάλλει πλέον τη δική του είσοδο στη Νιρβάννα μέχρις ότου η Σαμσάρα αδειάσει εντελώς και όλα τα όντα που είναι παγιδευμένα σε αυτήν, απελευθερωθούν.

Οι Τάντρες

Οι διδασκαλίες των εξωτερικών και των εσωτερικών Τάντρα που ακολουθούν προσδίδουν στο Όχημα της Βαζραγιάννα στην οποία ανήκουν και το όνομα Ταντραγιάννα. Αυτές οι διδασκαλίες κατά την παράδοση, δεν προέρχονται από το σώμα της εκδήλωσης των Βούδα του Νιρμανακάγια, αλλά απεκαλύφθησαν κυρίως από το Βούδα Βαζρασάτβα που είναι η υπερχρονική εκδήλωση της Σοφίας και του Ελέους του επιπέδου του Σαμπογκακάγια. Έτσι, είναι φυσικό ότι εδώ χρειάζεται μια ανώτερη ικανότητα κατανόησης και πειθαρχίας από τον ασκούμενο σε σχέση με αυτές που απαιτούν τα προηγούμενα Οχήματα. Γιαυτό οι διδασκαλίες του επιπέδου των Τάντρα δίδονται σε ένα περιορισμένο, σε ένα κλειστό κύκλο

μαθητών και η γλώσσα τους είναι περισσότερο γριφώδης και αινιγματική.

Τάντρα σημαίνει «συνέχεια» και η ουσιαστική σημασία του όρου εδώ είναι ότι οι υψηλές αυτές διδασκαλίες προσπαθούν να προσφέρουν στον ασκούμενο μια σωτήρια ισορροπία, να τον απαλλάξουν από μια πολύ διαδεδομένη αυταπάτη και μονομέρεια. Να εξηγήσουν ότι παρ' όλο που στο Όχημα της Μαχαγιάνα μάθαμε ότι τα φαινόμενα είναι από τη φύση τους «κενά» από χαρακτηριστικά και ιδιότητες, ότι είναι μια αυταπάτη, δε σημαίνει ότι πρέπει να τα αγνοούμε, γιατί στο σχετικό, το καθημερινό επίπεδο τα φαινόμενα «συνεχίζουν» να υπάρχουν, να εκδηλώνονται. Όποιοι επομένως κατηγορούν το Βουδισμό ότι κατασκευάζει ονειροπόλους και μη προσγειωμένα στην πραγματικότητα άτομα, απλά δεν έχουν ουσιαστική γνώση αυτής της λαμπρής παράδοσης.

Έτσι αυτά τα Οχήματα της Ταντραγιάννα είναι και δύσκολα και επικίνδυνα για όσους δεν είναι κατάλληλα προετοιμασμένοι. Και γιαυτό απαιτούν την ύπαρξη και τη συνεχή παρουσία ενός καταξιωμένου Ταντρικού Δάσκαλου. Αλλά για τους πνευματικά ώριμους αντιπροσωπεύουν ένα δρόμο που μπορεί να τους χαρίσει τη φώτιση και την απελευθέρωση σε σύντομο σχετικά χρονικό διάστημα.

Οι εξωτερικές ή κατώτερες Τάντρες

Τα τρία επόμενα στάδια είναι εκείνα των Εξωτερικών Τάντρα (phyi-rgyud-sde-gsum) που επιδιώκουν βασικά όπως τόσο μέσα από καθάρσεις, όσο και μέσα από την άσκηση να προετοιμαστεί ο ασκούμενος να δεχτεί πλέον με άμεσο τρόπο τη Σοφία των Φωτισμένων. Με ένα δυτικό τρόπο μπορούμε να χαρακτηρίσουμε αυτά τα στάδια σαν εξωτερικές, εσωτερικές και μυστικές πρακτικές.

4. Η Kriya Tantra (bya-ba'i rgyud)

Η Τάντρα αυτή ονομάζεται της Τελετουργικής Δράσης. Γιατί ο Σανσκριτικός όρος Kriya σημαίνει εδώ κυρίως αυτό: Τελετουργία. Είναι το Όχημα του δρόμου της Κάθαρσης, της κάθαρσης δηλαδή του σώματος, του λόγου και του πνεύματος του ασκούμενου. Η άσκηση εδώ είναι κυρίως εξωτερική και συνίσταται βασικά από περίπλοκες τελετές (bya-ba) καθάρσεις, νηστείες κλπ. Δίδεται έμφαση στην καθαριότητα, για να γίνει κατανοητό και να εμπεδωθεί στη συνείδησή του Ταντρικού ασκητή ότι όλα τα φαινόμενα, είναι πρωταρχικά καθαρά, φυσικά ιερά και πέρα από οποιοδήποτε συμβατικό περιορισμό.

Γίνονται οραματισμοί πάνω στις θεότητες (Yidam), αλλά με την αίσθηση ότι αυτές είναι ανώτερες οντότητες, διαφορετικές και ανώτερες από τη φύση του ασκούμενου. Γιατί εδώ αυτός προσεύχεται τρόπον τινά και τις παρακαλεί να δεχτεί τις ευλογίες (byin-glabs) έμπνευση και σοφίας από αυτές. Είναι η αφοσίωση που εμφανίζεται σε κάθε συμβατική θρησκευτική πίστη και συμπεριφορά.

Αυτή η διαφοροποίηση από το Γιντάμ, έχει και την έννοια να εξοικειωθεί ο ασκούμενος με την καθημερινότητα. Γιατί στις Τάντρες διδάσκεται όπως είδαμε, ότι στο Απόλυτο επίπεδο τα πάντα έχουν εξισωθεί. Αλλά στο σχετικό επίπεδο του τονίζεται έτσι ότι εξακολουθούν να υπάρχουν έντονες διαφοροποιήσεις.

5. Η Charya Tantra (spyod pa' I tryud)

Είναι η Τάντρα της Ορθής Συμπεριφοράς, όπως σημαίνει η λέξη Charya στα Σανσκριτικά. Αποκαλείται όμως και Uraya Yoga (spyod-ngyud) που δηλώνει «αμφότερα» γιατί εδώ στηριζόμαστε όχι μόνο στη σωστή συμπεριφορά, αλλά παράλληλα και στη χρήση των «επιδέξιων μέσων» για την επίτευξη της φώτισης. Η άσκηση εδώ είναι έτσι μερικά εξωτερική και μερικά εσωτερική. Γίνεται δηλαδή συνδυασμός Δράσης και Διαλογισμού. Αλλά και στο στάδιο του οραματισμού υπάρχει εξελικτική κλιμάκωση. Τη Θεότητα εδώ εξακολουθούμε να την οραματιζόμαστε διαφορετική από εμάς, αλλά να είναι πολύ πλησίον μας. Υπάρχει η παρομοίωση της αίσθησης που έχει η βιωματική και η αφοσίωση του Μυστικιστή.

6. Η Yoga Tantra (rnal-' byor-pa' I rgyud)

Εδώ η άσκηση είναι κυρίως εσωτερική, δηλαδή έχουμε περισσότερο οραματισμό και λιγότερο τελετουργία και επιδιώκεται η απόκτηση της εμπειρίας της ένωσης (yoga) του ασκούμενου με τη θεότητα της Σοφίας (Σ. Jhanasattva, Θ. Ye-shes-pa). Ο ασκούμενος δικαιούται πλέον να οραματίζεται τον εαυτό του τον ίδιο με τις ποιότητες της θεότητας και αυτή η κατάσταση

ονομάζεται σαν η Θεότητα του Διαλογισμού (Σ. Samayasattva, Θ. Dam-Tshig-pa). Ο ασκούμενος μετά από μια προπαρασκευή, προσκαλεί και μετακαλεί τη θεότητα της Σοφίας που βρίσκεται μπροστά του, να ενωθεί μαζί του. Αρχίζει πλέον να εργάζεται με την εσωτερική του ενέργεια και τους αντίστοιχους αγωγούς της, επιδιώκοντας μια βαθύτερη, μια διαχρονική κάθαρση.

Οι εσωτερικές ή ανώτερες Τάντρες

Οι τρεις επόμενες βαθμίδες είναι εκείνες των Ανώτερων Τάντρα (Nang-rgyud sde-gsum) όπου η μέθοδος που εφαρμόζεται στις δύο πρώτες, είναι εκείνη του *Μετασχηματισμού* (sgyur lam).

7. Η Mahayoga (rnal-'byor chen-po'i theg-pa)

Είναι η Μεγάλη Γιόγκα η οποία υπόσχεται στον ασκούμενο μια ταχεία ανάπτυξη και γιαυτό, για την προστασία του, θέτει πλέον πολύ αυστηρές προδιαγραφές εισόδου του σε αυτήν. Αλλά παράλληλα του επιτρέπει πια να μπορεί να απολαμβάνει το κάθε τι, αλλά μόνο αν έχει απαλλαγεί από την προσκόλληση στα εγκόσμια πράγματα. Λέγεται και η Γιόγκα αυτή και Πατρική Τάντρα, γιατί δίνει έμφαση στην εντονότερη παρουσία του Γκουρού, ο οποίος αναδεικνύεται σαν το κύριο αντικείμενο του Διαλογισμού και του οραματισμού. Εδώ εμφανίζεται και η Μαντάλα σαν αναφορά, ανάπτυγμα και επικέντρωση των οραματισμών και της άσκησης. Δίδεται ουσιαστική έμφαση στο δημιουργικό στάδιο του οραματισμού (Kyerim).

8. Η Anuyoga (rjes su rnal-' byor gyi theg-pa)

Η Γιόγκα αυτή που χαρακτηρίζεται σαν πλήρης, οδηγεί κυρίως στην πληρότητα του οραματισμού (Dzog-rim). Λέγεται και Μητρική Τάντρα γιατί έχει σαν αποκλειστικό αντικείμενο οραματισμού τη Θηλυκή όψη και ενέργεια, το Ντακίни. Εδώ γίνεται πια εκτεταμένη χρήση της Γιόγκα των «αγωγών» και της «ενέργειας (ασκήσεις rtsa-rlung) και επιδιώκεται να φέρει τον ασκούμενο στην εμπειρία του αδιαχώριστου της ευδαιμονίας και της κενότητας (bde stong zung jur) που είναι καθαρή εμπειρία του επιπέδου του Σαμπογκακάγια.

9. Η Atiyoga (shin tu rnal-' byor gyi theg-pa)

Η Μεγάλη αυτή Τελειότητα (Dzog-ra Chen-po) είναι η Πρωταρχική Γιόγκα. Είναι ένα σύστημα ολοκληρωμένης άσκησης και αναφέρεται σε Διδασκαλίες που θεωρούνται απόκρυφες. Έχει σα βασικό και συγκεκριμένο σκοπό να υπερβεί οριστικά και βιωματικά ο ασκούμενος τη δυϊκή αντίληψη. Γιαυτό λέγεται και μη Δυϊκή Τάντρα. Αντικείμενο του Διαλογισμού εδώ είναι ο Γκουρού και το Ντακίни σε ευδαιμονική ένωση. Η αποφασιστική μέθοδος δεν είναι εδώ ούτε αυτή της απάρνησης (Χιναγιάνα), ούτε ο μετασχηματισμός (Μαχαγιάνα), ούτε η κάθαρση (Τάντρες), αλλά ο δρόμος της αυτοαπελευθέρωσης (rang grol lam).

Σύντομο βιογραφικό του 14ου Δαλάι Λάμα

Η Αγιότητα του, Τένζιν Γκιάτσο, 14ος Δαλάι Λάμα, είναι ο πνευματικός και πολιτικός ηγέτης του Θιβετανικού Λαού. Ζει εξόριστος στη Νταραμσάλα των Ινδιών από το 1959, όταν πραγματοποιήθηκε η κινεζική εισβολή στο Θιβέτ. Οι συνεχείς αγώνες του για την παγκόσμια ειρήνη και την κατοχύρωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τον κατέστησαν μια διεθνώς αναγνωρισμένη προσωπικότητα. Έχει δεχθεί αναρίθμητα βραβεία και επαίνους για τη δράση του, μεταξύ των οποίων και το Βραβείο Νόμπελ Ειρήνης.

ΒΟΥΔΙΣΤΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ

Οι όροι που περιέχονται σ' αυτό το μικρό Βουδιστικό Λεξικό είναι κυρίως Σανσκριτικοί. Συνοδεύονται όπου είναι δυνατό από τη Θιβετιανή τους αντιστοιχία σε παρένθεση. Οι Θιβετιανοί όροι χαρακτηρίζονται με έναν αστερίσκο (*) ενώ σε παρένθεση βρίσκεται η γραμματική τους αποτύπωση ή το Σανσκριτικό τους ισοδύναμο. Η κατάταξη ακολουθεί το Λατινικό Αλφάβητο και όχι το Σανσκριτικό.

Η Εμφάνιση ενός Ελληνικού στην κατάταξη και στην απόδοση Βουδιστικού Λεξικού είναι πρόωγη γιατί δεν υπάρχει ακόμη τριβή με τους όρους αυτούς ώστε να μπορεί να εντοπιστούν με την επιχώρια μορφή τους από ένα νέο αναζητητή. Πέρα από ορισμένες λέξεις που έχουν πολιτογραφηθεί στην τρέχουσα γλώσσα μας όπως κάρμα, μάντρα, σαμσάρα κλπ, δεν είναι ικανός ο αριθμός των υπόλοιπων βασικών εννοιών που μπορούν να αποδοθούν με άνεση στην Ελληνική γλώσσα για να καταρτιστεί ένα αξιόλογο σε όγκο λεξικό. Παρά ταύτα και επειδή πρέπει να γίνει κάποια αρχή, σαν παράρτημα καταρτίσαμε ένα μικρό σε όγκο τέτοιο λεξικό. Και όπου είναι δυνατό, και στο κύριο λεξικό, εισάγεται στα λήμματα, πέρα από την έννοια και μια Ελληνοποιημένη απόδοση της προφοράς των όρων αυτών. Για να εξοικειωθούμε σιγά-σιγά με αυτές τις πολύτιμες έννοιες.

Ο Συντάκτης του Λεξικού
Ευστάθιος Λιακόπουλος

A

Abhirati (Θ. mngon-par-dga__-ba) Ανώτερη Χαρά. Το όνομα του ανατολικού Πεδίου του Βούδα Aksobhya (Ακσομπία).

Abhiseka (Θ. dbang-skur) Ράντισμα, Ευχέλαιο, Ευλογία, Ενδυνάμωση, Εισαγωγή ή Μύηση. Μια τελετή κατά την οποία ο μαθητής ή ακόλουθος εισέρχεται στη Μάνταλα μιάς ειδικής Ταντρικής Θεότητας με την καθοδήγηση του Ταντρικού του Δασκάλου. Και έχει έτσι το δικαίωμα, αλλά και την υποχρέωση να ασκείται τακτικά πάνω σε αυτή τη θεότητα. Στις ανώτερες Τάντρες η κυριότερη Εισαγωγή, είναι εκείνη στη Μάνταλα των Πέντε Βουδικών Οικογενειών. Και έχουμε την Αμπισέκα του Ύδατος (Vajra) του Στέμματος (Ratna), του Κρύσταλλου (Padma), του Κουδουνιού (Karma) και του Μυστικού Ονόματος (Buddha). Μια Αμπισέκα συνήθως συνοδεύεται από την άδεια ανάγνωσης του σχετικού κειμένου (Θ.lung) και από τις προφορικές οδηγίες του Δάσκαλου (Θ. tri) για το πως θα πρέπει να πραγματοποιείται η άσκηση.

Abhidharma (Θ, chos ngon pa) : Μία από τις τρεις διαιρέσεις (Σ. Tripitaka) του όγκου των Βουδιστικών κανονικών διδασκαλιών. Είναι συστηματικές διδασκαλίες πάνω στη μεταφυσική, που στηρίζονται όμως κυρίως στη λογική, την ανάλυση των στοιχείων της εμπειρίας και στην έρευνα της φύσης των φαινομένων. Τα βασικά σχόλια πάνω στο Abhidharma, είναι το Abhidharma Kosha του Dingnaga από τη σκοπιά της Hinayana και το Abhidharma Samucchaya του Asanga από τη θεώρηση της Mahayana. Οι άλλες δύο διαιρέσεις αυτών των Γραφών είναι : Vinaya :κανόνες της ηθικής και του μοναχικού βίου. Και Sutra :διδασκαλίες του ίδιου του Βούδα. Βλέπε και Tripitaka.

Acarya (Θ. slob-dron) Ένας αναγνωρισμένος Δάσκαλος Διαλογισμού και καθοδήγησης στη μελέτη εσωτερικών και μυστικών κειμένων. Παράλληλα ο τίτλος χρησιμοποιείται και για τον αντίστοιχο αξιωματούχο μιάς Μονής που έχει και Κολεγιακό χαρακτήρα.

Agamas Συλλογή από κείμενα του Οχήματος της Hinayana. Οι τέσσαρες κύριες Agamas είναι : Dirghagama, Εκτεταμένο Δοκίμιο, Madhyamagama, Μέσου μεγέθους δοκίμιο, Samyuktagama, Ποικίλο Δοκίμιο και Ekottaragama, Δοκίμιο Απαριθμήσεων.

Akanistha (Θ.Og min) : Η υψηλότερη σφαίρα του Rupadhatu, του κόσμου των μορφών. Στην

ουσία ένας "Παράδεισος".

Akasa (Θ. Nam mkha) : Ο Χώρος, ο Ουρανός. Είναι η πρώτη και βασική προϋπόθεση της ανάδειξης των φαινομένων. Επειδή γεννήθηκε στο επίπεδό μας, μαζί με το χρόνο, θεωρείται ότι είναι και ένα είδος απομνημόνευσης και καταγραφής των γεγονότων. Εξ ου και ο συναφής όρος Ακασικά Πεδία.

Aksobhya (Θ. mi-bskyod-pa) Ο Αμετακίνητος. Ο Βούδας της Οικογένειας Vajra, μια άλλη όψη του Βούδα Vajrasattva, όταν σε ορισμένες παραδόσεις εναλλάσσεται στη Μάνταλα με το Βούδα του κέντρου, οπότε παίρνει και το χρώμα του, δηλαδή το γαλάζιο. Έτσι όταν ο Βαζρασάτβα είναι λευκός, αναφέρεται με το κύριο όνομά του. Όταν είναι γαλάζιος είναι ο Ακσομπία.

Alayavijnana (Θ. kun-gzhi rnam-shes) : Απόθεμα συνείδησης. Στα ανώτερα Οχήματα η απόλυτη, η πρωταρχική βάση της συνείδησης που υπερβαίνει την διϊκή αντίληψη τόσο της Σαμσάρας όσο και της Νιρβάνας, αποκαλείται Αλάγιαβιονάνα..

Amitabha (Θ. Od-drag-me: Απέραντο Φως) : Ο Βούδας του Απέραντου Φωτός και ο Κύριος του Καθαρού Πεδίου Sukhavati. Ο Αρχηγός της Οικογένειας Padma (του Λωτού), μίας από τις πέντε Βουδικές Οικογένειες της Μάνταλα του Sambhogakaya. Κυριαρχεί στο Δυτικό Πεδίο της Μάνταλα και εμφανίζεται την τέταρτη ημέρα στο Μπάρντο του Dharmata. Στο άνοιγμα της Θιβ. Βίβλου εκφράζει το Απόλυτο, το επίπεδο του Dharmakaya., Εκφράζει τη Διακρίνουσα Σοφία και το στοιχείο του πυρός. Τον χαρακτηρίζει το κόκκινο χρώμα.

Amitayus (tshe drag med) Ο Βούδας της Απέραντης Ζωής. Είναι μιά όψη του Βούδα Αμιτάμπα. Συνδέεται με τη μύηση της μακροζωίας και τη σχετική άσκηση. Συνήθως η άσκησή του αποτελεί προέκταση της άσκησης της μεταφοράς της Συνείδησης (Πόουα). Βλ. Pho-wa.

Amoghasiddhi (Θ. don-yod-grub-pa) : Αλάνθαστο επίτευγμα. Ο Βούδας της Σοφίας της Ολοκληρωμένης Δράσης. Αυτός και η Οικογένειά του εμφανίζονται την Πέμπτη ημέρα του Μπάρντο του Dharmata και κυριαρχούν στο Βόρειο Πεδίο της Μάνταλα του Sambhogakaya, όπου κυριαρχεί το στοιχείο του αέρα και το πράσινο χρώμα.

Amrita (Θ. bdud-rtsi) : Αθάνατο. Νέκταρ. Αναφορά στην εμπειρία, την γεύση της πνευματικής άσκησης. Στο υλικό επίπεδο, αγίασμα ενδυναμωμένο από την ενέργεια Δασκάλων και τελετών που χορηγείται για εξαγνισμό και θεραπεία.

Ananda (Kun dga_ bo) ;Ένας από τους δέκα πλησιέστερους μαθητές του Βούδα και ο προσωπικός του ακόλουθος. Απάγγειλε από μνήμης όλες τις Σούτρες του Βούδα στην Πρώτη Σύνοδο και θεωρείται ο Δεύτερος Πατριάρχης της προφορικής παράδοσης του Ντάρμα.

Anu Yoga (rjes su mal _byor) Η πλήρης Γιόγκα. Η δεύτερη από τις τρεις εσωτερικές Τάντρες και η όγδοη της όλης βαθμίδας. Δίνει μεγαλύτερη έμφαση στη Γνώση (prajna) παρά στα επιδέξια μέσα (upaya) και στο ολοκληρωμένο στάδιο του οραματισμού (Dzog-rim) παρά του σταδιακού (Kye-rim). Η θέαση της Άνου Γιόγκα είναι ότι η απελευθέρωση μπορεί να κατακτηθεί μέσα από την ανάπτυξη και την εξοικείωση στη διείσδυση της μη διυικής φύσης του χώρου και της σοφίας.

Aruga Φαρμακευτικό φυτό, με έξοχες θεραπευτικές ιδιότητες. Αποτελεί και σύμβολο του Βούδα της Ιατρικής, ο οποίος εμφανίζεται να το κρατάει στα χέρια του..

Arhat (Σ.Arhan, Θ.dGra bcom pa) : "Αυτός που έχει υποτάξει τον εχθρό του", τα τέσσερα Maras δηλαδή τα πάθη του. Ο Άγιος που υπερέβη τον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων και κατέκτησε τη Νιρβάνα, το τέταρτο και τελευταίο επίπεδο της κατάκτησης ενός ασκούμενου του Οχήματος της Hinayana.

Arya (Θ. phags-pa) Επιφανής. Εδώ αφορά την πνευματική κατάκτηση. Και χρησιμοποιείται σαν επίθετο των Φωτισμένων. Ενός Βούδα, ενός Μποντισάτβα, ενός Άραχατ.

Aryadeva Ο Άριαντέβα, μαζί με τον Τσαντρακίρτι (Chandrakirti) υπήρξαν πνευματικά τέκνα

του μεγάλου Ινδού Διδάσκαλου Ναγκαρτζούνα (Nagarjuna).

Arupadhatu (Θ. gzugs-med-khams) : Ο ένας από τους τρεις κόσμους (khams gsum) στους οποίους διαιρείται η εγκόσμια συνείδηση. Η Σφαίρα των μη Μορφών, ή ο άμορφος κόσμος, ο κόσμος δηλαδή του οποίου οι κάτοικοι δεν έχουν φυσική μορφή, όπως είναι π.χ. ο κόσμος των σαμσαρικών θεών. Οι άλλοι δύο κόσμοι είναι ο κόσμος των Μορφών (Σ.Rupadhatu) ή ο αισθητικός κόσμος και ο κόσμος της Επιθυμίας (Σ.Kamadhatu) ή αισθησιακός.

Asanga Ινδός Διδάσκαλος που έζησε το 4ο αι. Ανέπτυξε με τρόπο διαυγή τις διδασκαλίες της Υπερβατικής Σοφίας (Prajnaparamita). Παράλληλα ίδρυσε τη φιλοσοφική σχολή Τσίταμάτρα (Chittamatra – Μόνο Πνεύμα).

Asura (Θ. Lha-ma-yin) : Η Σανσκριτική ονομασία των "Ζηλόφθονων Θεών" ή "Τιτάνων", που εκφράζουν ένα από τα έξη Βασίλεια της Σαμσαρικής ύπαρξης. Το χαρακτηριστικό πάθος τους είναι η ζήλια και βρίσκονται σε διαρκή διαμάχη με τους θεούς (της Σαμσάρας) και βιώνουν συνεχώς τη νίκη και την ήττα, όπως σε πολύ μικρότερο βέβαια βαθμό το ζουν και ορισμένες τάξεις στο ανθρώπινο επίπεδο και βασιλείο, όπως είναι οι πολιτικοί, οι στρατιωτικοί, οι δικηγόροι και οι επιχειρηματίες.

Ati Yoga και Maha Ati (Θ. rdzogs-pa-chen-ro) : Η Τρίτη από τις ανώτερες Τάντρες και η ένατη και η ένατη βαθμίδα της όλης κλίμακας, η Μεγάλη Τελειότητα, το Τζόγκ-Τσεν. Σύμφωνα με τον Jamgon Kongtrul, σε αυτή την υπέρτατη βαθμίδα, δίδεται έμφαση στο ότι η απελευθέρωση επιτυγχάνεται μέσα από την κατανόηση ότι η φύση της πρωταρχικής φώτισης είναι ελεύθερη από την απόρριψη και την αποδοχή, την ελπίδα και το φόβο. Βλ. Yana και "Εννέα βαθμίδες άσκησης".

Atisha Dipamkara (και Atisa) (Θ. jo bo rje) Ινδός Παντίτα από τη Vikramashila. Έμεινε στο Θιβέτ τα τελευταία δώδεκα χρόνια της ζωής του. Είναι ο ιδρυτής της Σχολής Καντάμπα (Kadampa – bKa'-gdams-pa).

Atman (Θ.bdag) : Το εγώ, η ψυχή. Ένας όρος που είναι καθαρά Ινδουϊστικός. Ο Βουδισμός χρησιμοποιεί μέσα από την πίστη του στην επαναγέννηση τον όρο "συνέχεια συνείδησης". Η συνείδηση των έμβιων όντων δε μένει σταθερή και απaráλλαχτη, όπως τον αντιλαμβάνεται και η δυτική θεολογία και αντίληψη, αλλά μεταβάλλεται από ζωή σε ζωή, σύμφωνα με το νόμο του Κάρμα, έτσι ώστε τελικά το ον να απαλλαγεί από κάθε επιβάρυνση και ο κάτοχός της διαυγούς πλέον και μη εγωιστικής συνείδησης, να οδηγηθεί στη φώτιση και την απελευθέρωση.

Anadhuti (Θ.kun-' dar-ma, dbu-ma) : Ο κεντρικός αγωγός ενέργειας του ανθρώπινου σώματος. Αρχίζει από τη βάση της σπονδυλικής στήλης, προς την οποία κινείται παράλληλα και καταλήγει στο άνοιγμα της κορυφής της κεφαλής.

Avalokitesvara (Θ. spyan-ras-gzings) : Ο Μποντισάτβα που εκφράζει το Μεγάλο Έλεος. Ανήκει στην Βουδδιστική Οικογένεια του Λωτού (Padma) που κυριαρχεί στο Βασίλειο της Δύσης στη Μάνταλα και εμφανίζεται την τέταρτη ημέρα στο Μπάρντο του Dharmata.

Anatara Ένας όρος που χρησιμοποιείται κυρίως από τον Ινδουισμό και τη Θεοσοφία και που ο πλησιέστερο σχετικά με το Βουδισμό είναι εκείνος του Tulku. Αναφέρεται σε οντότητες που έχουν κατακτήσει τη φώτιση, ή μια διάστασή της και συνειδητά κατέρχονται στο δυϊκό επίπεδο για να το ανατάξουν θετικά και να βοηθήσουν τα όντα που έχουν μαζί τους μια πνευματική συγγένεια.

B

Bardo * (Θ. Bar-do, Σ. antarabhava) : Ενδιάμεση κατάσταση. Τα έξη κύρια Μπάρντο είναι τα ακόλουθα: 1. Το Μπάρντο της συνηθισμένης κατάστασης της εγρήγορης (skyes-gnas bar-do).2. Το Μπάρντο της κατάστασης του ονείρου (rmi-lam bar-do).3. Το Μπάρντο του διαλογισμού (bsam-gtan bar-do).4. Το Μπάρντο του θανάτου (chi-kha i bar-do).5. Το Μπάρντο της Πραγματικότητας (chos-nyid bar-do)και 6. Το Μπάρντο της Επαναγέννησης (srid-pa bar-

do). Τα τρία τελευταία πραγματεύεται η Θιβετιανή Βίβλος των Νεκρών.

Bardo Thodhol * (Θ. Bar-do Thos grol) : "Απελευθέρωση μέσω του ακούσματος στην Ενδιάμεση Κατάσταση". Ο πραγματικός τίτλος της Θιβετιανής Βίβλου των Νεκρών.

Bhagavan (Θ. bcom-Idan-'das) : Σανσκριτικός Ιερατικός τίτλος. Σεβάσμιος, Ευλογημένος. Υιοθετήθηκε από το Βουδδισμό, σαν ένα από τα επίθετα του Βούδα Σακυαμούνι.

Bhikshu Ο ασκητής που έχει απαρνηθεί τα εγκόσμια και έχει λάβει τους 253 όρκους του μοναχικού βίου Ο πλήρως χειροτονημένος μοναχός, που σκοπός του είναι η απελευθέρωση από τη Σαμσάρα.

Bhumi (Θ.sa) : Έδαφος, βάση. Αναφέρεται αποκλειστικά στους 10 Αναβαθμούς ή στηρίγματα (Σ.dasabbhumi Θ. Sa-bcu) της πορείας και της εξέλιξης ενός Bodhisattva. Οι έξη πρώτοι αφορούν την επίγεια ζωή, ενώ οι υπόλοιποι αναφέρονται στις αρετές και ιδιότητες εκείνης που μπορεί να εκδηλωθούν μόνο στο υπερβατικό επίπεδο. Γι' αυτό εκείνοι που έχουν κατακτήσει από τον έβδομο μέχρι τον δέκατο αναβαθμό αποκαλούνται Μεγάλοι Bodhisattva. Η κατάκτηση επίσης του έβδομου αναβαθμού σημαίνει ότι έφθασε κανείς στο όριο της μη επιστροφής: δεν μπορεί δηλαδή να υποστεί πιά πτώση σε χαμηλότερη βαθμίδα, ενώ αυτό μπορεί να συμβεί στις έξη προηγούμενες. Οι Αναβαθμοί αυτοί είναι: 1) Εκείνος "Της Χαρμόσυνης Απόφασης" (Σ. Pramudita, Θ. Rab-tu dga'-ba), της απόφασης δηλαδή να ακολουθήσει κανείς το δρόμο της φώτισης και της πραγμάτωσης. 2) "Της Τέλειας Αγνότητας" (Σ. Vimala, Θ. Dri-ma med-pa) της συμπεριφοράς στον καθημερινό βίο. 3) "Της Ακτινοβολίας" (Σ. Prabhakari, Θ. 'Od-byed-pa), της θετικής δηλαδή επιρροής στο περιβάλλον. 4) "Της Κατάκαυσης" (Σ. Arcismati, Θ. 'Od-'phro-ba-can) όλων των υπολειμμάτων, των ιχνών, των λαθεμένων απόψεων. 5) Του Αναβαθμού "Της Δύσκολης Κατάκτησης" (Σ. Suduriaya, Θ. Shin-tu sbyang-dka'), που αφορά την κατάκτηση, την πλήρη Γνώση του Διαλογισμού. 6) "Της Στροφής προς" (Σ. Abhimu-khi, Θ. mNgon-du gyur-pa) την Υπερβατική Σοφία. 7) "Του Μακράν Εκτεινομένου" σταδίου (Σ. Durangama, Θ. Ring-du song-ba) που εισάγει πιά στον Υπερβατικό Χώρο. 8) Το στάδιο "Της Αταραξίας" (Σ. Acala, Θ. Mi-gyo-ba). 9) Εκείνο "Του Αγίου Στοχασμού" (Σ. Sadhupati, Θ. Legs-pa' i blo-gros) και 10) Το στάδιο "Του Νέφους (της επισώρευσης) του Ντάρμα" (Σ. Dharmamegha, Θ. Chos-kyi sprin), όπου εκδηλώνεται η πνευματικότητα του Bodhisattva σε παγκόσμια πιά διάσταση. Τότε με την ακτινοβόλο μορφή του επιπέδου του Sambhogakaya μετέχει στη Βουδδική κατάσταση, στα πεδία που αποκαλούνται Tusita.

Bija (Θ.sa bon) : σπέρμα. Κυρίως Bija Mantra. Είναι οι "σπερματικές", οι ριζικές συλλαβές ή ήχοι που παράγουν, που γεννούν και αναπτύσσουν μεγαλύτερα Mantra. Κυρίως είναι το OM, το A και το XOYM.

Bindu (Θ. thig-le) : Βλ. Thig-le.

Bodhgaya Ιερός τόπος των Ινδιών, όπου ο ιστορικός Βούδας Σακυαμούνι, κάθισε κάτω από ένα δέντρο - που το αποκαλούμε το δέντρο της φώτισης - και πήρε την απόφαση να διαλογιστεί και να μη μετακινηθεί από αυτή, μέχρις ότου κατανοήσει την αιτία του πόνου και της δυστυχίας που κυριαρχούν σε αυτό το επίπεδο. Στο μέρος αυτό φωτίστηκε. Και το αποτέλεσμα της κατανόησής του αποτέλεσε τον κορμό της διδασκαλίας του. Στο μέρος αυτό έχει οικοδομηθεί ένα υπέροχο μνημείο-ναός και αποτελεί τόπο προσκυνήματος

Bodhi (Θ. byang-chub) : Η Φώτιση, η Αφύπνιση από το βαθύ ύπνο της άγνοιας. Η κατάσταση της τέλειας πραγμάτωσης.

Bodhicitta (Θ.byang chub sems sems-bskyed) : Ο Νους της Φώτισης. Η απόλυτη Bodhicitta (dam-don-byang-chub sems) είναι συνώνυμη με τη φύση του πνεύματος (sems-nyid), είναι η Κενότητα αδιαχώριστη από το Έλεος, ακτινοβόλος, αδιατάρακτη και αδύνατο να συλληφθεί νοητικά. Η σχετική Bodhicitta (kun rdzob byang-chub sems) είναι η σταθερή απόφαση να κατακτήσει κανείς τη Βουδδική κατάσταση όχι μόνο για τη δική του σωτηρία, αλλά για τη σωτηρία και την απελευθέρωση όλων των όντων από τη Σαμσάρα. Αυτό οφείλεται βασικά στη συνειδητοποίηση του πόνου και της δυστυχίας που κυριαρχεί σ' αυτό το επίπεδο και την ανάπτυξη ενός απέραντου ελέους για τα όντα αυτά που υποφέρουν. Η σχετική Bodhicitta χαρακτηρίζεται από το στάδιο της πρόθεσης (smon sems) και το στάδιο της υλοποίησής της

(jug sems). Σύμφωνα με το παράδειγμα του Sandideva, είναι η διαφορά ανάμεσα στο σχεδιάσμα ενός ταξιδιού και το πραγματικό ξεκίνημα γι' αυτό το μεγάλο και εμπνευσμένο από αλτρουισμό και συμπαντική αντίληψη ταξίδι.

Bodhisattva (Θ. byang-chub-sems-dpa') : Το ον το οποίο έχει αποκτήσει μία μόνιμη κλίση, μία επίμονη ροπή προς τη φώτιση και την απελευθέρωση όλων των όντων από τη Σαμσάρα, μέσα από τον αντίστοιχο όρκο που έχει πάρει. Βλέπε Bhumi και Mahayana.

Bon * (bon po) : Όρος που αναφέρεται στις προ-Βουδδιστικές και μη-Βουδδιστικές μορφές θρησκείας που υπήρχαν και υπάρχουν ακόμη στο Θιβέτ.

Brahma (tshangs pa) : Ο κυρίαρχος των θεών, στο επίπεδο των Μορφών.

Brahmarandhra (Θ. tshangs-bug) : Το άνοιγμα στην κορυφή της κεφαλής, στο οποίο καταλήγει ο κεντρικός αγωγός ενέργειας του ανθρωπίνου σώματος (avadhuti). Τόσο η Εκτόξευση της Συνείδησης (Pho-wa) όσο και η διαφυγή της κατά την ώρα του θανάτου, πρέπει να γίνει μέσα από αυτή την οπή για να κατακτηθεί ένα ανώτερο επίπεδο ύπαρξης μετά το θάνατο. Βλέπε και Prana.

Buddha (Θ. sangs-rgyas) : Το Φωτισμένο Ον. Το ον το οποίο έχει απαλλαγεί από κάθε είδος αμαυρώσεις και οι ποιότητές του είναι τέλει από κάθε άποψη. Έχει αφυπνισθεί από το βαθύ λήθαργο της Άγνοιας. Ο όρος συνήθως αναφέρεται στο Βούδα Σακυαμούνι, τον ιστορικό όπως λέγεται Βούδα, που έζησε και δίδαξε στις Ινδίες τον 6ο αι. π.Χ. Υπάρχουν άπειροι όμως Βούδες του παρελθόντος που δίδαξαν το δρόμο προς την απελευθέρωση. Σε αυτό τον ευτυχή αιώνα του χρόνου θα εμφανισθούν συνολικά 1.000 Βούδες, από τους οποίους ο Σακυαμούνι είναι ο τέταρτος.

Buddhakula (Θ. sangs-rgyas-kyi-rigs) Οι Πέντε Βουδικές Οικογένειες.

Buddhadharma (Θ. sangs rgyas kyi bstan pa, bstan pa, chos) Ο Βουδισμός, οι διδασκαλίες του Βούδα.

C

Carya Tantra (και Charya) : Η Τάντρα της Ορθής Συμπεριφοράς. Ένα από τα εννέα οχήματα του Βουδισμού κατά τη σχολή των Αρχαίων. Βλ. Yana.

Chagdud Rinpoche

Chakra ,το ορθό Cakra (Θ. khor-lo) : Κύκλος, κέντρο. Συνήθως αναφέρεται στα βασικά σημεία συγκέντρωσης της ενέργειας στο ανθρωπίνo σώμα. Τα έξη κύρια κέντρα με τη Σανσκριτική τους ορολογία τους είναι Ajna (τρίτου ματιού), Vishuddhi (λόγου), Anahata (καρδιάς), Manipula (ηλιακού πλέγματος), Swadhisthana (κοιλίας) και Muladhara (κρυφού σημείου). Βλ. Prana.

Chacravartin (Θ. 'khor sgyur) : Ο Εγκόσμιος Μονάρχης.

Ch'an Μια από τις ονομασίες του Πνεύματος. Λανθασμένα χαρακτηρίζεται σαν διαλογισμός. Βλ. Zen.

Charya Tantra (Θ. spyod rgyud)

Chod* (gcod) Κόπτω. Μία άσκηση του Αδαμάντινου Οχήματος, όπου οραματίζεται κανείς ότι τεμαχίζει το σώμα του και το προσφέρει. Ο Atisa είχε πει ότι το να προσφέρει κανείς το σώμα του, που είναι η βάση του εγωισμού, είναι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για να ξεπεράσει κανείς τα τέσσαρα Μάρας. Αυτή η άσκηση συνήθως γίνεται νύχτα και σε φοβερούς και άγριους τόπους, όπως είναι τα κοιμητήρια. Μεταφέρθηκε στο Θιβέτ από τον Pha-dam-pa-sangs-rgyas και διαδόθηκε από την κύρια. Μαθήτριά του, την περίφημη Γιογκίνα και Δασκάλα Ma-gcig-labs-sgron-ma.

Citta (Θ.sems) : Ο Νους, το Πνεύμα.

D

Daka (Θ. dra'-bo) : α) Η προβολή της κύριας μορφής στη Μάνταλα, που εκπληρώνει όλες τις δραστηριότητες. Β) Ο Ιπτάμενος, ο Ήρωας, ο Πολεμιστής. Το αρσενικό του Dakini. Ειδικότερα, Yidam με ημιάνγρια ανδρική όψη.

Dakini (Θ. mkha'-'gro ma) : Η Ιπτάμενη, το θηλυκό του Daka. Οντότητες που αντιπροσωπεύουν τη θηλυκή ενέργεια και που παρουσιάζονται με την ανάλογη όψη. Σε ένα εσωτερικό επίπεδο Dakini είναι η προσωποποίηση της σοφίας στη θηλυκή της έκφραση, η θηλυκή όψη της αρχής της φώτισης. Υπάρχουν Dakini της Σοφίας (όπως Θεότητες της Σοφίας) και εγκόσμια Dakini που εκφράζουν τη θηλυκή ενέργεια του κόσμου τούτου. Κάθε επίσης συνειδητή ασκήτρια του Ντάρμα αποκαλείται Dakini.

Dalai Lama

Damaru* (da ma ru) Μικρό τελετουργικό τύμπανο του χεριού, που χρησιμοποιείται σε ταντρικές τελετές και ασκήσεις.

David-Neel Alexandra, (1869-1969) Γαλλίδα την καταγωγή συγγραφέας και εξερευνήτρια που επισκέφτηκε το Θιβέτ, μυήθηκε στα μυστικά του Αδαμάντινου Οχήματος και απέκτησε τον τίτλο του Λάμα. Έγραψε αξιολογα και έγκυρα βιβλία, κυρίως πριν από το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο για το Λαμαϊσμό. Κατά τον τρόπο αυτό προετοίμασε τη δύση να δεχτεί τις διδασκαλίες του, όταν η εισβολή των Κινέζων το 1959 ανάγκασε πολλούς Λάμα να καταφύγουν στις Ινδίες και μετά σε ολόκληρο το δυτικό κόσμο.

Deva ((Iha) Οι θεοί, το ανώτερο από τα έξη βασίλεια της Σαμσάρας. Σε αυτό οι θεοί ζουν μια παροδική ουράνια κατάσταση.

Deva (Θ. Yi-dam) : Η προσωπική Θεότητα, πάνω στην οποία ασκείται ένας οπαδός της Vajrayana. Βλέπε Yidam.

Devadadatta (και Devadatta) (Ihas byin) Αντίπαλος και ανταγωνιστής του Βούδα Σακουαμούνι. Ένα αλαζονικό γέννημα της φυλής των Σάκκα (της πατριάς από την οποία προερχόταν και ο Βούδας), που η περηφάνια του δεν του επέτρεψε να εκτιμήσει τις αρετές και τις ποιότητες του Βούδα.

Devi (Θ. Iha-mo) Θεά. Ένας γενικός όρος που αναφέρεται σε κάθε γυναικεία θεότητα.

Dharma (Θ.chos) : Ο Νόμος του Βουδδισμού και κατά συνεκδοχή ο Νόμος της ύπαρξης και η ουσία των φαινομένων.

Dharma(s) (Θ.chos) : Στον πληθυντικό: Τα φαινόμενα.

Dharmacakra (Θ. chos-kyi-^khor-lo) Ο τροχός του Ντάρμα. Συνήθως χρησιμοποιείται για να χαρακτηρίσει τις διδασκαλίες του Βουδδισμού. Ειδικότερα αναφέρεται όμως και στο κέντρο ενέργειας (τσάκρα) της καρδιάς.

Dharmadhatu (Θ.chos dbyings) : Ντάρμα είναι η πραγματικότητα και Ντάτου είναι ο χώρος. Ο συνδυασμός σημαίνει επομένως τον ουσιαστικό χώρο, την πραγματική διάσταση της ύπαρξης που είναι πέρα από τους περιορισμούς που επιβάλλει η αρχή και το τέλος των φαινομένων.

Dharmakaya (Θ. chos-sku) : Μία από τις τρεις όψεις (Trikaya) μέσω των οποίων προσδιορίζεται η Βουδική φύση. Είναι το πιο ουσιαστικό και συγχρόνως άφατο επίπεδο, που είναι πέρα από οποιαδήποτε περιγραφή και θεωρείται αδιάσπαστα ενωμένο με την Κενότητα.

Dharmapala (Θ. chos-skyong) : Προστάτης και Συντηρητής του Ντάρμα. Πνευματικές

οντότητες που είναι προορισμένες γι' αυτό το σκοπό, κυρίως να προστατεύουν τους ασκούμενους από τις παραδρομές και τις εξαπατήσεις. Καταπραύνουν, εμπλουτίζουν, έλκουν (μαγνητίζουν) και καταστρέφουν, εξασφαλίζοντας έτσι την ακεραιότητα και το αμόλυτο των διδασκαλιών.

Dharmaraja (Θ. Chos kyi rgyal po) : α) Ο Βασιλιάς των φαινομένων και κατά συνεκδοχή ο Κυρίαρχος του Θανάτου. β) Ο Βασιλιάς (ή εκείνος που ασκεί μεγάλη εγκόσμια εξουσία) που ακολουθεί το Ντάρμα και συνειδητοποιεί το καθήκον του να δημιουργεί συνθήκες μέσα από τις οποίες κάθε άτομο θα μπορεί να έχει την ελευθερία να ακολουθήσει τον πνευματικό του δρόμο της αυτογνωσίας.

Dharmata (Θ. chos-nyid) : Η πραγματικότητα όπως ακριβώς είναι, απαλλαγμένη από τις απατηλές προβολές της διϊκής αντίληψης. Σ' αυτή την πραγματικότητα και τις εμπειρίες της βρίσκεται κανείς μετά το θάνατό του καθώς έχει απαλλαγεί από το σώμα του. Το Bardo του Dharmata είναι η κύρια φάση του Bardo.

Dhatu (dbying) : Ο Χώρος, ο Ουρανός και σπανιότερα ο Κόσμος.

Dhyana (Θ. bsam-gtan) : Διαλογισμός. Ειδικότερα το επίπεδο εκείνο της συγκέντρωσης του νου όπου βιώνει κανείς αυτό που αποκαλείται Samadhi.

Dhuti : Βλέπε Avadhuti.

Doha Ένα είδος αυθόρμητου στίχου ή ποιήματος, που συνθέτει ένας ασκούμενος της Vajrayana, σαν μια έκφραση της εμπειρίας του και της πραγμάτωσής του.

Dorje Drakro* (rdo rje drag) "Δυνατή Οργή της Βάζρα" Αγριωπή όψη του Πάντμα Σαμπάβα

Dorje Drolo* (rdo rje gro lo) Αγριωπή επίσης όψη του Πάντμα Σαμπάβα, γνωστή για τη υποταγή των δαιμονικών δυνάμεων και για την απόκρυψη κειμένων (Terma), που προορίζονται να αποκαλυφθούν σε επόμενες γενεές ασκούμενων, όταν οι συνθήκες θα είναι οι αρμόζουσες.

Dudjom Rinpoche

Dzog-chen * (Σ. Ati Yoga, Maha At και mahasandhi). Η Μεγάλη Τελειότητα, η υψηλότερη και η πιο μυστική βαθμίδα άσκησης του Βουδισμού του Αδαμάντινου Οχήματος (Vajrayana). Τόσο τα κείμενά της, όσο και οι ασκήσεις της κατατάσσονται σε τρεις κατηγορίες: α) Την εξωτερική κατηγορία του Πνεύματος (Semde). β) Την εσωτερική κατηγορία του Χώρου -Londe (kLong-sde). Και γ) Τη μυστική κατηγορία των Απόκρυφων Συμβουλών (Θιβ. Man-ngag-gi-sde, σανσ. Upadesa). Σε αυτό το επίπεδο οι γνωστότεροι Διδάσκαλοι αυτής της Γενεαλογίας είναι: ο Garab Dorje, ο Manjushrimitra, ο Shri Singha, ο Jnanasutra, ο Vimalamitra, ο Pandma Sambava και ο Vairochana. Βλέπε και Ati Yoga.

Dzog-rim * (Σ. Sampanna krama, Θ. rDzogs-rim) : Η Μέθοδος και το στάδιο άσκησης μέσω του ολοκληρωμένου οραματισμού. Σε αντίθεση με το Kye-rim (bskyed -rim) όπου ο οραματισμός γίνεται σταδιακά.

G

Gampopa

Ganacakra (Θ. tshogs-kyi_khor-lo) Τελετή προσφορών τροφής, ποτών, ανθέων, φρούτων, τόσο πραγματικά όσο και οραματικά, προς τους Βούδες, τους Δασκάλους, τους καρμικούς μας πιστωτές και προς όλα τα όντα, με τη μορφή που τα έχουν εκείνη ακριβώς τη στιγμή, ανάγκη. Γίνεται σε ορισμένες ημέρες του σεληνιακού μήνα ή εκτάκτως με πανηγυρικό τρόπο. Ακολουθεί κοινό δείπνο με τη διανομή των εδεσμάτων και των ποτών. Κατά τη διάρκεια αυτής της τελετής η επιθυμία και οι αισθήσεις γίνονται μέρος της άσκησης. Παίρνοντας μέρος πανηγυρικά στα φαινόμενα του κόσμου, ο ασκητής αυτόματα αναπτύσσει μια κατανόηση για

την ιερότητά τους και παράλληλα υποτάσσει το εγώ του.

Gandharva (Θ. dri-za) : Μία τάξη θεοτήτων που τρέφονται από τις οσμές.(Σ.Gandha = οσμή).Είναι οι ουράνιοι μουσικοί. Συμβολίζουν το εφήμερο και το απατηλό των επιθυμιών και των φαινομένων.

Garab Dorje (Σ. Prahevajra) Ο πρώτος στο ανθρώπινο επίπεδο διδάσκαλος της Μεγάλης Τελειότητας (Dzogchen). Καθώς μέσα από αυτές τις διδασκαλίες κατέκτησε τη μεγάλη πραγμάτωση, τις μετέδωσε μόνο σε εξαιρετικής ποιότητας όντα, όπως ο Μαντζουσριμίτρα και ο Πάντμα Σαμπάβα.

Garuda (Θ.khyung) : Τεράστιο πτηνό της Ινδικής μυθολογίας, με χρυσά φτερά, το οποίο λέγεται ότι εκκολάπτεται σε πλήρη ωριμότητα και ότι πετά ψηλότερα από κάθε άλλο. Φέρει στο ράμφος του αιχμάλωτο ένα φίδι. Συμβολίζει έτσι για το Βουδισμό το πνεύμα, στην πλήρη του έκφραση και εγρήγορση, που έχει υποτάξει κάθε αρνητικότητα.

Gauri : Λευκή. Αναφέρεται σε ένα όμιλο 8 θεοτήτων που εμφανίζονται μετά την 12η ημέρα στο Bardo του Dharmata, της Θιβετιανής Βίβλου των Νεκρών.

Gedun Rinpoche

Gelugpa : Μία από τις τέσσερις κύριες σχολές του Θιβετιανού Βουδισμού και η νεώτερη. Προέρχεται και αυτή από την παράδοση Καντάμπα του Ατίσα. Ιδρύθηκε από το μεγάλο Λόγιο και Λάμα Tsong-ka-pa (1357-1419), το 14ο αι. Φιλοσοφικά η Σχολή ακολουθεί τη θέαση του Μέσου Δρόμου (Madhyamika). Ο Δαλάι Λάμα θεωρείται ο πνευματικός αρχηγός αυτής της Σχολής.

Geshe (Σ. Kalyanamitra) Πνευματικός φίλος. Τίτλος που δίδεται σε αναγνώριση φιλοσοφικής επίδοσης και πνευματικής κατάκτησης, σε ένα ιερωμένο συνήθως από τη σχολή των Γκελούκπα. Βλ. και Khenpo

Ghanta (Θ.tril bu) : Τελετουργικό κουδούνι. Σύμβολο της θηλυκής αρχής.

Ging (Θ. ging) Μια τάξη αρσενικών και θηλυκών όντων που συνήθως αναφέρονται σαν αποδέκτες των επί πλέον προσφορών στις αντίστοιχες τελετές. Ακολουθούν τις θεότητες και ενεργούν σαν υπηρέτες και χορευτές.

Guru (Θ. bla-ma) : Στο Αδαμάντινο Όχημα (Vajrayana) η παρουσία ενός πνευματικού δάσκαλου και οδηγού είναι εκ των ών ουκ άνευ. Χωρίς την ύπαρξη και την προσωπική διασύνδεση του ασκούμενου με ένα Λάμα, δεν είναι δυνατή ούτε η μετάδοση των ασκήσεων, ούτε οι προφορικές οδηγίες οι οποίες θα αποκαλύψουν τις ζωτικές λεπτομέρειες της εκτέλεσής τους. Ο δρόμος αυτός είναι ταχύς μεν, αλλά δύσκολος και πολλοί κίνδυνοι ελλοχεύουν, όπως και πολλές παρεξηγήσεις και αυταπάτες μπορεί να δημιουργηθούν από τον ίδιο τον ασκούμενο. Βλέπε επίσης Lama.

Guru, Deva, Dakini : Μία από τις παραλλαγές των Τριών Πολύτιμων Πετραδιών (Triratna) Χρησιμοποιείται στις ασκήσεις των ανωτέρων Οχημάτων.

Guru Rinpoche (gu ru rin po che). Ασκητής, Ταντρικός Δάσκαλος, Μάγος, Λόγιος, Ιεραπόστολος, Οραματιστής και Άγιος. Γεννήθηκε κατά τρόπο θαυμαστό πάνω στα πέταλα ενός λωτού στην Uddiyana, την περιοχή που αναπτύχθηκαν οι διδασκαλίες της Μεγάλης Τελειότητας (Dzogchen). Περιηγήθηκε την Ινδία τον 8ο αι. και έφερε στο Θιβέτ μετά από πρόσκληση του βασιλιά Trisong Detsen βαθύτατες και άκρως αποτελεσματικές διδασκαλίες Γιόγκα και διαλογισμού. Έκτισε το πρώτο Βουδιστικό Μοναστήρι στο Samye το 779 μ.Χ. και ίδρυσε την πρώτη σχολή των Nyingmapa, των Αρχαίων του Θιβετιανού Βουδισμού. Θεωρείται ο Βούδας της εποχής μας. Είναι το σύμβολο και η ενσάρκωση του τέλειου Δάσκαλου. Παραμένει στο Χαλκόχρωμο Βουνό (Zang Dog Pal Ri) με το σώμα του Φωτός, έτοιμος να εμφανιστεί όπου η πίστη και η αφοσίωση των ακολούθων του, τον καλέσουν.

Guru Yoga : Άσκηση στις Ανώτερες Τάντρες όπου ο ασκούμενος οραματίζεται και παίρνει

ενδυναμώσεις από το Yidam το οποίο στη συγκεκριμένη περίπτωση εκφράζει το Δάσκαλό του. Η άσκηση αποσκοπεί στην ισχυροποίηση του δεσμού του ασκούμενου με το γήινο Δάσκαλό του, με όλους τους Δασκάλους της Γενεαλογίας και με τον εσωτερικό του Δάσκαλο.

H

Hatha yoga (Θ. khruI-khor) Παράλληλα με τον όρο αυτό που χρησιμοποιείται από τον Ινδουισμό και σημαίνει η Γιόγκα της δύναμης (βλ. Yoga), στο Θιβ. Βουδισμό αναφερόμαστε σε προχωρημένες ασκήσεις της Βαζραγιάνα που ενοποιούν τον οραματισμό, τον έλεγχο της αναπνοής (pranayama) και ορισμένες στάσεις του σώματος. Στις περιπτώσεις αυτές όταν εργάζεται κανείς μαζί με τις Μαντάλες της ενέργειας και του σώματος του, τότε και το πνεύμα μπορεί να ελεγχθεί. Βλ. Nadi, prana, bindu, Yantra Yoga.

Hayagriva (Θ. rta-mgrin) : Μία από τις 52 άγριες όψεις του Bardo του Dharmata. Heruka που ανήκει στη χορεία της Βουδδικής Οικογένειας του Λωτού (Padma). Το χαρακτηριστικό του γνώρισμα είναι η κεφαλή ίππου που έχει σαν κόσμημα στην κορυφή της κεφαλής του.

Herori (has po ri). Γνωστό μεγάλο όρος κοντά στο Μοναστήρι Samye. "Ένα από τα τέσσερα ιερά όρη του Θιβέτ.

Heruka (Θ. khrag-thuhg) : Αγριωπό Yidam που εκφράζει την αρχή "της αρσενικής ενέργειας και των επιδέξιων μέσων" που ενδυναμώνει κάθε κατάσταση και την κάνει δημιουργική. Η Θιβετιανή λέξη σημαίνει "αιμοβόρος" με την έννοια ότι αποδυναμώνει, απομυζά το αίμα του εγωισμού, της αμφιβολίας και της δυϊκής αντίληψης. Στη Θιβετιανή Βίβλο είναι το προσωνύμιο που παίρνουν οι Ειρηνικοί Βούδδες των πέντε Οικογενειών, όταν μετατρέπονται σε Αγριωπούς.

Hinayana (Θ. theg-ra-dman-ra ή theg-chung) : "Το Έλασσον Όχημα". Η αρχέτυπη παράδοση του Βουδισμού που διατηρείται σήμερα στην Κεϋλάνη, τη Μπούρμα, την Ταϊλάνδη και την Καμπότζη. Η ίδια αποκαλεί τον εαυτό της Theravada (Τα Διδάγματα των Γερόντων).

I

Indrabodhi. (rgyal po indra bodhi). Ο βασιλιάς της χώρας της Uddiyana, όταν εμφανίστηκε ο Πάντμα Σαμπάβα σε αυτό τον κόσμο.

Isvari : Η Βασίλισσα.

Ja-lus * : Το Σώμα του Ουράνιου Τόξου είναι η υπέρτατη κατάκτηση ασκητών ανωτέρου επιπέδου, που τους επιτρέπει να αποφύγουν τόσο τις δοκιμασίες του θανάτου, όσο και τη διάλυση των στοιχείων του σώματός τους, όταν συμπληρωθεί ο κύκλος της παραμονής τους πάνω σε αυτό το επίπεδο. Μέσα από αυτές τις ασκήσεις που θεωρούνται από τις πιο μυστικές, η κατάσταση της συνείδησης του ασκητή ενώνεται άμεσα με την πρωταρχική κατάσταση, το φυσικό τους σώμα εξαφανίζεται μέσα στην ουσία των στοιχείων και δεν παραμένει κανένα ίχνος από το σώμα τους, πέρα από τα νύχια και τα μαλλιά.

Jambudvīpa (Θ. dzam-bu-gling) : Η Νότια Ήπειρος της Βουδδιστικής Κοσμολογίας. Έχει πάρει το όνομά της από το δέντρο "κόκκινη μηλιά" (jambu). Ταυτίζεται με ολόκληρο τον γνωστό κόσμο και κατά συνεκδοχή και με το Ανθρώπινο Βασίλειο. Καθώς το Ντάρμα διδάσκεται εκεί, είναι τόπος ευνοϊκής επαναγέννησης.

Jamgon Kontrul (jam mgon kong sprtul) 1813-1899. Ένας από τους μεγαλύτερους Βουδιστές δασκάλους του 19ου αι. Αφιέρωσε τη ζωή του στη δημιουργία ενός μη χωριστικού κινήματος που απέβλεπε και αποβλέπει στη διατήρηση των πλέον ουσιαστικών διδασκαλιών από όλες τις σχολές Λόγιος, συγγραφέας και πραγματωμένος Δάσκαλος, άφησε πάνω από εκατό τόμους κειμένων του.

Τα πιο γνωστά του, είναι οι Πέντε Θησαυροί

Jnana (Θ. Ye-shes) : Πρωταρχική Γνώση. Η ενεργοποιημένη Σοφία της Φώτισης που υπερβαίνει κατά αυθόρμητο τρόπο κάθε διϊκή αντίληψη.

Jnanasattva (Θ. Ye-shes sems-dra),: Θεότητα της Σοφίας. Κατά τη διάρκεια του οραματισμού, όταν ο ασκούμενος έχει το δικαίωμα να οραματιστεί τον εαυτό του σε ένα Βουδικό πεδίο, πρέπει να πάρει ενδυνάμωση από την αντίστοιχη θεότητα. Έτσι η πραγματική θεότητα ονομάζεται της Σοφίας και εκείνη του ασκητή, του Διαλογισμού (Samaya sattva)

Κ

Kadampa Η παράδοση που μεταφέρθηκε στο Θιβέτ τον 11ο αι. από τον Atisa, το μεγάλο Ινδό δάσκαλο και αναμορφωτή. Έδωσε έμφαση στην αξία του μοναχικού βίου, στην ανάπτυξη της ευσπλαχνίας και στη φιλοσοφική μελέτη των Σούτρα. Κατά ένα τρόπο δε στηρίχτηκε στις Τάντρες, όπως η σχολή των Αρχαίων. Ένα μέρος της ενσωματώθηκε από τον Γκαμπόπα στη σχολή των Καργουά και κυρίως αφομοιώθηκε από τη σχολή των Γκελούκπα. .

Kailasha (Θ. Gangs rin po che) : Βλ. Meru όρος.

Kalachakra Ο τροχός του χρόνου. Ένας κύκλος διδασκαλιών που αναφέρεται στη φύση, στη γέννηση και στο τέλος του χρόνου. Διαπλέκει σε ένα ενιαίο σύστημα τη Βουδιστική κοσμολογία, την ιστορία, και την ψυχολογία. Η εξοικείωση με τις διδασκαλίες αυτές προϋποθέτει τη σχετική μύηση, η οποία είναι περίπλοκη, δίδεται σπάνια, μόνο από μεγάλους διδασκάλους και σε ευρύτατο αριθμό μετεχόντων. Ο Δαλάι Λάμα, ο Πένορ Ρίνποτσε και ο Κάλου Ρίνποτσε είναι εκείνοι στην εποχή μας που πραγματοποιούν αυτή την τελετή. Υπάρχει η αντίστοιχη θεότητα, όπως και η Τάντρα που την διδάσκει.

Kali Yuga : Ο Τέταρτος και ο πιο βαρύς από τους τέσσερις "αιώνες" που αποτελούν το Μεγάλο Κύκλο του Χρόνου (Mahayuga) της κλασικής Ινδικής παράδοσης. Είναι ο παρών σκοτεινός αιώνας του εγωισμού και των συγκρούσεων που χαρακτηρίζεται από πέντε παρακμές: Σύντομη διάρκεια ζωής, ομιχλώδης τρόπος θέασης, ανάπτυξη παθών, πολλαπλασιασμός όντων και εναλλαγή εποχών.

Kalpa : Μία μεγάλη περίοδος, ένας σχεδόν άπειρος κύκλος χρόνου. Σύμφωνα με τη Βουδιστική παράδοση αντιστοιχεί σε τέσσερα δισεκατομμύρια, τριακόσια είκοσι εκατομμύρια ανθρώπινα χρόνια.

Kalu Rinpoche

Kamadhatu (Θ. dod pa' i khams) : Ένας από τους τρεις κόσμους της Ύπαρξης, ο κόσμος της Επιθυμίας. Κατοικείται από τα όντα που είναι σύμφυτη υπαρξιακά η τάση τους για κάποιες απολαύσεις, γαστριμαργικές, σεξουαλικές κ.λ.π.. Οι άλλοι δύο είναι ο κόσμος της Μορφής (Rupadhatu) και ο κόσμος των μη μορφών (Arupadhatu).

Kangyur * (Θ. bKa-gyur) : Συλλογή των Κανονικών Διδασκαλιών του Βούδα που μεταφράστηκαν στη Θιβετιανή γλώσσα από τον Bu-Ton (1290-1364). Περιέχει 1046 Πραγματείες σε 108 τόμους.

Karala (Θ. thod-pa) : Κύπελλο φτιαγμένο από το πάνω μέρος ανθρώπινου κρανίου. Χρησιμοποιείται σε τελετές και περιέχει συνήθως Amrita. Η επιλογή του κρανίου στηρίζεται σε ορισμένα κρυφά γνωρίσματά του για να έχει θετική δόνηση. Συνήθως ανήκει σε έναν καταξιωμένο ασκητή. Παρόμοιο κύπελλο χρησιμοποιείται και από τη Δυτική παράδοση σε ορισμένες τελετές-μυήσεις Ιπποτικών Ταγμάτων.

Kargyu : (και Kagyu) Μία από τις τέσσερις κύριες σχολές του Θιβ. Βουδισμού.

Karma (Σ. karman, Θ.las) : Ο νόμος της αιτίας και του αποτελέσματος στον οποίο είναι προσδεμένα όλα τα όντα τα οποία περιπλανώνται στην αυταπάτη των έξι βασιλείων της Ζαμσάρας. Στην πιο συνοπτική του μορφή προσδιορίζει ότι οι αρνητικές πράξεις, οι αρνητικοί

λόγοι και οι αρνητικές σκέψεις, επιφέρουν κατά ακαταμάχητο τρόπο αρνητικά αποτελέσματα σε εκείνον που τα πραγματοποιεί.

Kaya (Θ. sku) : Σώμα, Διάσταση, Επίπεδο. Βλ. Trikaya.

Khatvanga Τελετουργική τρίαινα, σύμβολο περιπλανώμενων ασκητών, που έχει με την πάροδο του χρόνου και χαρακτηριστικό γνώρισμα ορισμένων θεοτήτων, κατά κανόνα αγριωπών. Οι συμβολισμοί του είναι άπειροι και έχουν κυρίως σχέση με το τρισυπόστατο.

Khenpo

Khorlo * : Τροχοί αποκαλούνται στη Θιβετιανή παράδοση κυκλικά αποτυπώματα που φέρουν πάνω τους εικόνες θεοτήτων, σύμβολα, ιερά γράμματα και Μάντρα. Είναι αναπαράστασις κατά κανόνα μίας Μάνταλα ή συμβολικές συμπυκνώσεις, κρυπτογραφίες εσωτερικών διδασκαλιών και κειμένων. Πιστεύεται ότι παρέχουν ισχυρή προστασία στο χώρο ή στον κάτοχό τους. Χρησιμοποιούνται σαν "γεμίσματα" βωμών και προστατευτικές παραστάσεις νάων και άλλων χώρων προσευχής και άσκησης. Επίσης θεωρούνται "προσωπικά" στηρίγματα κατά τη διάρκεια τελετών και μυήσεων. Υπερβαίνουν τη δική μας έννοια των "φυλαχτών" κατά το ότι είναι ακριβώς προσδιορισμένη και γνωστή η διαδικασία κατασκευής τους και πολύ ειδική η αποστολή τους. Δεν έχουν αξία αν δεν "ενδυναμωθούν" από ένα πραγματωμένο Δάσκαλο (Λάμα).

Khrid * : Προφορική εξήγηση παραδοσιακού κειμένου από ένα Δάσκαλο. Χωρίς αυτή ο ασκούμενος δεν μπορεί να πραγματοποιήσει τη σχετική άσκηση.

Kilaya (rhur ba) Τρίκοπο τελετουργικό εγχειρίδιο με παραστάσεις και λαβή vajra το οποίο χρησιμοποιείται τόσο κατά τις σχετικές μυήσεις, όσο και κατά την άσκηση θεοτήτων που το φέρουν σαν χαρακτηριστικό γνώρισμα. Συμβολίζει τη δύναμη που πρέπει να αναπτύξει ο ασκούμενος για να κόψει τα πάθη του.

Klesa (Θ. nyon-mongs) : Πάθος, μόλυνση, δηλητήριο, παράβαση. Κυρίως η νοητική σύγχυση και τα συγκρουόμενα συναισθήματα που δημιουργούνται από την άγνοια. Από την οποία πηγάζουν η προσκόλληση και η αποστροφή. Η εξαφάνιση αυτών των τριών ηλητηρίων κατά τον πρωτοβουδισμό, οδηγεί στη Νιρβάνα.

Kriya Tantra (Θ. bya-ba) : Η Τάντρα της Δράσης. Βλ. Yana

Krodhisvari : Δυναμική και Μεγαλοδύναμη.

Kulaputra (Θ. rigs kyī bu) : Γιός από Αριστοκρατική οικογένεια. Προσφώνηση που απευθύνεται στο νεκρό που καθοδηγείται από τις Διδασκαλίες της Θιβ. Βίβλου, στο Μπάρντο.

Kundalini (Θ. Tig-le) : Βλ. Ti-gle

Kye-rim * (Θ. bsKyed-rim, Σ. Utprattikrama) : Στάδιο δημιουργίας του Οραματισμού. Βλ. και Dzogrim.

L

Lalana (Θ. rKyang-ma) : Ο κύριος αριστερός αγωγός ενέργειας του ανθρωπίνου σώματος. Βλ. Nadi.

Lama (Σ. guru, Θ. bla-ma) : Ο Ύψιστος. Ο πνευματικός Δάσκαλος.

Lao Tsu (περ. 570-490) είναι ο ιδρυτής του Ταοϊσμού και ο συγγραφέας του περίφημου Ταο Te Ching, του πιο γνωστού στη δύση, Κινέζικου κειμένου. Οι διδασκαλίες του συνοψίζονται στο ότι το Ταο, ο δρόμος, μπορεί κυρίως να πραγματωθεί, με τη συνειδητοποίηση ότι πρέπει να εγκαταλείψουμε τις κατηγορίες και τις αξίες και να έλθουμε σε μία απ' ευθείας σύλληψη της πραγματικότητας. Μια παρόμοια αρχή ισχύει και στις ανώτερες βαθμίδες των Τάντρα, του

Βουδισμού δηλαδή του Αδαμάντινου Οχήματος.

Lung * (Σ. Agama) : Ο "αέρας", η "ενδυνάμωση" και η "άδεια" που παρέχεται από έναν ικανό Ταντρικό Δάσκαλο στο μαθητή του, να μελετήσει ένα μυστικό κείμενο και να ασκηθεί στην αντίστοιχη μέθοδο της παράδοσης.

M

Madhyamika (dbu-ma-ra) : Η φιλοσοφική και πρακτική αντίληψη του "μέσου δρόμου", της αποφυγής δηλαδή των ακροτήτων που εκφράζουν η "αιωνιοκρατία" και ο "υλισμός". Εγκαινιάστηκε από τον μεγάλο Ινδό Βουδδιστή φιλόσοφο Nagarjuna και αποτέλεσε τη βάση για την ανάπτυξη της έννοιας της "κενότητας" (sunyata).

Maha-Ati (Θ. rdzogs-ra chen-po) : Μεγάλη Τελειότητα. Βαθμίδα άσκησης. Δεν εκφράζει το όνομα μίας θρησκευτικής παράδοσης ή μίας φιλοσοφικής σχολής, αλλά αναφέρεται στην πρωταρχική κατάσταση του ατόμου που είναι πέρα από το χρόνο και τους περιορισμούς. Βλ. "Οι Εννέα Βαθμίδες της Άσκησης".

Mahakala (Θ. nag-ro chen-po) : Ο Μέγας Μαύρος. Ένας από τους Κύριους Προστάτες (dharma-raja) των Διδασκαλιών και των ασκούμενων του Θιβ. Βουδδισμού, άγρια όψη και εκπόρευση του Τσενρέζι.

Mahamudra (phyag-rgya chen-po) : Το Μεγάλο Σύμβολο, Σφραγίδα, Χειρονομία. Το τελικό στάδιο άσκησης των Τάντρα που υπερβαίνει τόσο το στάδιο του οραματισμού όσο και το στάδιο της τελείωσης (bskyed-rim και rdzogs-rim). Καλείται Μεγάλο γιατί είναι μία πραγμάτωση που εγκαταλείπει τα "σύμβολα" της διαδικασίας του δρόμου του "Μετασχηματισμού". Βλ. "Οι Εννέα Βαθμίδες Άσκησης".

Mahayana (Θ. theg-ra chen-po): Το "Μεγαλύτερο Όχημα". Η δεύτερη φάση ανάπτυξης του Βουδδισμού, όπου το κέντρο βάρους μετακινήθηκε από το μοναχικό βίο και το πρότυπο του Arhat, στους λαϊκούς οπαδούς και στο πρότυπο του Μποντισάτβα. Βλ. λέξεις.

Mahayoga : Η Μεγάλη Γιόγκα. Βλ. "Οι Εννέα Βαθμίδες Άσκησης", έβδομη βαθμίδα.

Maitreya (Θ. byams-ra) : Ο Ερχόμενος Βούδδας, ο Βούδδας της Αγάπης, που βασιλεύει και διδάσκει στα ουράνια πεδία που αποκαλούνται Tusita (Θ. dga'-ldan): Χαρούμενα. Από τα πεδία αυτά κατέβηκε και ο ιστορικός Βούδδας Σακουαμούνι, για να διδάξει τους ανθρώπους.

Mala ('phren-ba) : Γιρλάντα. Κομπολόι, συνήθως με 108 χάντρες που χρησιμεύει για το μέτρηση των μάντρα. Κάτι σαν το δικό μας κομποσκοίνι. Υπάρχουν διαφόρων σχημάτων, χρωμάτων και υλικών. Αυτά που προορίζονται για την απομόνωση, για τις άγριες θεότητες κ.λ.π..

Mandala (Θ. dkyil-khor) : Κύκλος, σφαίρα, ομάδα. Κυρίως γεωμετρική, συμβολική απεικόνιση.

Manjusri (Θ. 'Jam-dpal-dbyangs) : Ευγενικός και Ένδοξος. Ο Μποντισάτβα της Σοφίας, της Γνώσης, της Μάθησης. Τα αντικείμενα που φέρει είναι το "Φλογοφόρο σπαθί" που συμβολίζει την prajna (σοφία) και ένα βιβλίο. Ανήκει στην οικογένεια του Λωτού και εμφανίζεται την τέταρτη ημέρα στο Μπάρντο του Ντάρματα.

Mantra (Θ. sngags) : Φραστικοί τύποι που συντίθενται από μία ή περισσότερες συλλαβές που έχουν σχέση με την ενέργεια του ήχου. Μεταδίδονται από Δάσκαλο σε Μαθητή και η κατάλληλη εκφώνησή τους παράγει διάφορα είδη πραγμάτωσης. Τα Μάντρα είναι τριών κυρίως ειδών: 1) Τα ριζικά Μάντρα (Bija mantra Θ. rtsa-ba' i sngags) που είναι η φωνητική ή ηχητική ουσία της Θεότητας. Π.χ. το ριζικό Μάντρα του Vajrasattva είναι το HUM. 2) Το Μάντρα της Πρόσκλησης ή Επίσκεψης της Θεότητας (bskyed-ra rkyen-gni sngags) όπως στην περίπτωση και πάλι του Vajrasattva το OM VAJRASATTVA HUNG και 3) Το Μάντρα της Πραγμάτωσης (bzla-ba las-kyi sngags) που στην περίπτωση της ίδιας Θεότητας είναι το εκατοντασύλλαβο Μάντρα της.

Mantrayana (Θ. sngags-kyi-theg-pa) : Το Όχημα των Μάντρα. Ένα άλλο όνομα του οχήματος της Vajrayana, που όπως είναι γνωστό απαιτεί από τους οπαδούς του μία έντονη χρήση των Μάντρα.

Mara (bdud) Δαίμονας ή δαιμονική επιρροή που δημιουργεί εμπόδια στην άσκηση και την απελευθέρωση. Μυθολογικά αναφέρεται ότι ήταν ένας δυνατός θεός που παρέμενε στα υψηλότερα βασίλεια της επιθυμίας. Υπήρξε ο Κυρίαρχος της Ψευδαίσθησης, ο οποίος αποπειράθηκε να εμποδίσει το Βούδα να κατακτήσει τη Φώτιση στην Μποντγκάγια. Για έναν ασκητή του Ντάρμα ο Μάρα συμβολίζει την εγωπάθεια και την απασχόλησή του με τις οκτώ εγκόσμιες δραστηριότητες. Υπάρχουν παραδοσιακά Τέσσαρες Μάρα που αποκαλούνται συνοπτικά Klesha. Της βεβήλωσης, του θανάτου, των σωρρευμάτων (Skanda) και του εγκόσμιου θεού της αποπλάνησης.

Maya : Αυταπάτη. Η ποιότητα των φαινομένων κατά την Βουδδιστική αντίληψη.

Meru (Θ. Ri-rab) : Σύντμηση της λέξεως Sumeru. Στην Ινδική και Βουδδιστική κοσμογραφία, το όρος Μερού, συμβολίζει τον κεντρικό άξονα του κόσμου (axis mundi). Πάνω στη γη ταυτίζεται με το όρος Kailasa (Θ. Ti se και Gang Rin-ro-che), στο Δυτικό Θιβέτ. Το προσκύνημα και η περιοδεία του όρους αυτού θεωρείται πορεία προς την πραγμάτωση. Η σπονδυλική στήλη του ανθρωπίνου σώματος επίσης, στη Γιόγκα και στις Τάντρες, ονομάζεται όρος Μερού, και εκφράζει την αντίστοιχη έννοια στο επίπεδο του μικρόκοσμου.

Mudra (Θ. phyag-rgya) : Χειρονομία.

N

Nadi (Θ. rtsa) : Οι λεπτοί αγωγοί ενέργειας του ανθρωπίνου σώματος. Βλ. και Prana, Bindu

Naga (Θ. klu) : Ευφυή πνεύματα με όψεις ανθρώπου και σώματα όφειων που δεσπόζουν του κόσμου των υδάτων που είναι κάτω από την επιφάνεια της γης (Σ. patala, Θ. sa-'og). Κατά την παράδοση είναι φύλακες θησαυρών και ιερών και μυστικών γραφών.

Nara (Θ. Mi) : Το βασίλειο των ανθρώπων.

Naraka (Θ. Dmyal-ba) : Το βασίλειο των Κολάσεων.

Nirmanakaya (Θ. sprul-pa' i- sku) : Το επίπεδο εκδήλωσης της Βουδδικής κατάστασης που μπορεί να γίνει αντιληπτό από τα όντα που βρίσκονται στη Σαμσάρα.

Nirvana (Θ. mya-ngan-las das-pa) : Η κατάσταση που βρίσκεται πέρα από τη δυϊκή αυταπάτη. Αρχικά αναφέρεται στην κατάσταση της Φώτισης που κατάκτησε ο Βούδας Σακουαμούι. Στα ανώτερα οχήματα (βλ. Yana) ο στόχος είναι να υπερβεί κανείς κάθε δυϊκή αντίληψη και με την έννοια αυτή τις αντιθετικ_ς έννοιες Σαμσάρα και Νιρβάνα.

Nying ma pa * : "Των Αρχαίων". Η Σχολή των αρχαίων (αρχικών) μεταφράσεων των Ινδικών Ιερών Κειμένων στη Θιβετιανή γλώσσα. Η πρώτη σχολή του Θιβετιανού Βουδδισμού που ιδρύθηκε από τον Padma Sambhava. Οι άλλες τρεις κύριες Σχολές είναι των Kargyu, των Sakyara και των Gelugpa.

O

Od gsal * : Το φυσικό Καθαρό Φως (που εμφανίζεται στην πρώτη φάση του Μπάρντο).

Orgyen : Βλ. Uddiyana.

P

Padma : Λωτός. Σύμβολο θηλυκότητας, αγνότητας και παρθενογένεσης, κάτι σαν το δικό μας κρίνο. Είναι παράλληλα χαρακτηριστικό σύμβολο και έμβλημα και έχει δώσει το όνομά του στην Οικογένεια της Δύσης, του Βούδα Αμιτάμπα, που εμφανίζεται την τέταρτη ημέρα στο Μπάρντο του Ντάρματα.

Padma Sambhava (Θ. Pad-ma-'byung-gnas) : Ο Λωτογεννημένος. Επίθετο του Πολύτιμου Δάσκαλου, του ιδρυτή του Θιβ. Βουδδισμού, που θεωρείται η συμπύκνωση και η έκφραση του Τέλειου Δασκάλου. Η ιστορική επαναγέννηση ενός Μποντισάτβα που ωρίμασε καρμικά για να πραγματοποιήσει τον όρκο του και την αποστολή του, παρίσταται εικονογραφικά τρισυπόστατα: από το πνεύμα που είναι ταυτόσημο με την Απέραντη Απλότητα που μόνο το άνθος του Λωτού μπορεί να την αποδώσει, με τη δόνηση της Ευσπλαχνίας που εκφράζεται από τον ήλιο και τη μορφή του Δασκάλου που συμβολίζεται από τη σελήνη.

Paramita (Θ. pha-rol-tu-phyin-ra) : Υπέρβαση, τελειοποίηση. Κυρίως αναφορά στις "έξι τελειοποιήσεις", τις έξι κύριες ασκήσεις ή αρετές που προσδιορίζει σαν αναγκαίες το όχημα της Μαχαγιάννα, που είναι οι ακόλουθες: Γενναιοδωρία (Σ. dana, Θ. sbyin-ra), Πειθαρχία (Σ. sila, Θ. tshul-khrims), Υπομονή (Σ. ksanti, Θ. bzod-pa), Επιμονή (Σ. virya, Θ. btson-'gru), Διαλογισμός (Σ. dhyana, Θ. bsam-gtan) και Σοφία ή Γνώση (Σ. prajna, Θ. shes-rab).

Parinirvana (Θ. yongs-su-mya-ngan-las-'das-pa) : Ο θάνατος, το τέλος της ροής των ενσαρκώσεων του Βούδα Σακυαμούνι και κατά συνεκδοχή και όποιου άλλου φωτισμένου όντος.

Pho-wa * (Pho ba, Σ. samkranti) : Η άσκηση της εκτόξευσης της συνείδησης κατά την ώρα του θανάτου. Είναι άσκηση η οποία γίνεται εν ζωή και προετοιμάζει τον ασκούμενο να αποφύγει τη δοκιμασία του θανάτου και να εκτοξεύσει τη συνείδηση του σε ένα από τα Βουδικά πεδία, όπου εκεί θα συμπληρώσει την ανάταξη της ύπαρξής του κάτω από πολύ ευνοϊκές συνθήκες για να οδηγηθεί τελικά στη φώτιση και την απελευθέρωση από το φαύλο κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων.

Pisaci : Όμιλος 8 θεοτήτων που εμφανίζονται μετά τη δωδέκατη ημέρα στο Μπάρντο του Ντάρματα.

Prajna (Θ. shes-rab) : Σοφία, Γνώση. Η φυσική όξυνση της εγρήγορσης, η διεισδυτική ικανότητα που επιτρέπει τελικά να δούμε τα πράγματα όπως ακριβώς είναι, δηλαδή ότι τα φαινόμενα έχουν την απόλυτη φύση της "κενότητας" (sunyata).

Prajnaparamita (Θ. shes-rab-kyi-pha-rol-tu-phyin-ra) : Τέλεια Γνώση, Υπερβατική Σοφία.

Prana (Θ. rlung) : Ζωτική ενέργεια, η οποία είναι διάχυτη στο σύμπαν και την οποία όλοι είναι σε θέση να αφομοιώσουν και να αξιοποιήσουν, όταν βρίσκονται σε κατάσταση ηρεμίας και τα πέντε στοιχεία ισορροπούν μέσα τους.. Βλ. Nadi, Bindu.

Pratimoksa (Θ. so-sor-thar-pa) Μοναχική πειθαρχία της Vinaya, που οδηγεί στην ατομική απελευθέρωση από τη Σαμσάρα. Βλ. συγκριτικά τον όρο Bodhisattva.

Pratyeka Buddha (Θ. Rang gyal-ba) : Απομονωμένος Βούδας. Αυτός που επιδιώκει τη Φώτιση, χωρίς να έχει την ανάγκη ενός προσωπικού Δάσκαλου και συνήθως επιζητεί την αποκάλυψη της Αλήθειας, μακριά από τον κόσμο.

Preta (Θ. yi-dvags) : Πεινασμένο φάντασμα. Το όν που έχει γεννηθεί στο αντίστοιχο Βασίλειο της Σαμσάρας εξ αιτίας του κάρμα του που έχει σχέση με τον ανικανοποίητο και τον ακόρεστο χαρακτήρα των επιθυμιών και υποφέρει. Χαρακτηριστικότερο γνώρισμα της επιθυμίας είναι η λαιμαργία και η παραστατική εικόνα ενός τέτοιου όντος από την παράδοση είναι ότι ένα τέτοιο όν έχει ένα απέραντο στομάχι σαν το όρος Όλυμπος (το όρος Μερού στην κυριολεξία) και παράλληλα έχει ένα οισοφάγο σαν την τρύπα της βελόνας. Με αυτά τα ψυχολογικά δεδομένα είναι συνεχώς πεινασμένο

Rahula

Raksa (Θ. Srin-po) : Δαιμονικές οντότητες που μεταβάλλουν συνεχώς πρόσωπο, η αγριότερη όψη των οποίων εμφανίζεται με κεφαλή ταύρου.

Rasana (Θ. ro-ma) : Ο κύριος, η κεντρικός αγωγός ενέργειας του ανθρώπινου σώματος που βρίσκεται σε μια θέση παράλληλη με τη σπονδυλική στήλη. Η στήριξή του βρίσκεται στη βάση του σώματος και το πάνω άνοιγμά του στην κορυφή της κεφαλής μας. Είναι ο αγωγός της σοφίας και του πνεύματος όταν είναι καθαρός και ελεύθερος, αλλά εξ αιτίας της άγνοιάς μας, συνήθως είναι αδιέξοδος και ακάθαρτος (nadi). Βλ. λέξη.

Ratna (Θ. Rin-chen) : Κόσμημα. Το Πολύτιμο Πετράδι με τις μαγικές ικανότητες, που ικανοποιεί δηλαδή κάθε επιθυμία του εξελιγμένου ασκητή. Και φυσικά σε αυτό το επίπεδο, οι επιθυμίες του δεν είναι εγωιστικές και άσοφες, αλλά πνευματικές και διαποτισμένες από τον αλτρουισμό του και τους όρκους του να βοηθήσει όλα τα όντα.

Ratnasambhava (Θ. Rin-chen-' byung-Idan) : Ο Γεννημένος από Κόσμημα. Ο Βούδας της οικογένειας του Νότου, στη Μάνταλα των Ειρηνικών Θεοτήτων, που εμφανίζεται την Τρίτη ημέρα στο Μπάρντο του Ντάρματα. Εκφράζει τη Σοφία της Ισοψυχίας.

Rig pa * (Σ. Vidya) : Καθαρή Σοφία και Γνώση. Το Πνεύμα στην κατάσταση της παρουσίας και της εγρήγορσης. Το αντίθετο Ma rig-pa (Avidya) είναι η απουσία της εγρήγορσης, δηλαδή στην ουσία η άγνοια που είναι η αιτία όλης της δυστυχίας στη Σαμσάρα.

Rinpoche Ο Πολύτιμος. Τιμητικός τίτλος για ένα καταξιωμένο Λάμα. Καθιερώνεται συνήθως μετά από αρκετό χρόνο πνευματικής δραστηριότητας και εξ αιτίας της επίμονης προσφώνησης του με αυτή την κυριολεκτικά πολύτιμη έννοια, από ένα μεγάλο κύκλο μαθητών.

Rudra : Αρχικά Ινδική Θεότητα. Στο Θιβ. Βουδδισμό είναι η προσωποποίηση της καταστροφικής αρχής. Παραδοσιακά ο Rudra συμβολίζει το Μαθητή ο οποίος όχι μόνο διέστρεψε τις Διδασκαλίες του Δασκάλου του, αλλά στην παραφορά του, τον εφόνευσε.

Rupa (Θ. gzugs) : Το πρώτο σώρρευμα (skadha), το σώρρευμα της Μορφής (και του χρώματος).

Rupadhatu (Θ. gzugs kyī khams) : Η σφαίρα, ο κόσμος των Μορφών, πριν από την εξαύλωσή του. Έτσι π. χ. τα όντα, οι κάτοικοι αυτής της σφαίρας δεν έχουν ανάγκη από τροφή, ούτε διακατέχονται από ερωτικές επιθυμίες. Οι δύο άλλες σφαίρες είναι, η σφαίρα των επιθυμιών (Kamadhatu) και η σφαίρα των μη μορφών (Arupadhatu).

S

Sadhaka (Θ. grub-pa-po) : Ο ασκούμενος πάνω σε μία μορφή άσκησης (Sadhana).

Sadhana (Θ. grub-thabs) : Διαδικασία πραγμάτωσης. Καθημερινά επαναλαμβανόμενη, ειδική άσκηση η οποία έχει πληρότητα, δηλαδή αρχή, μέση και τέλος.

Sahor (Θ. Za-hor) : Αρχαίο Βασίλειο που τοποθετείται στη σημερινή Βεγγάλη.

Sakya Μια φυλή των αρχαίων Ινδιών, στην οποία γεννήθηκε ο ιστορικός Βούδας Γκοτάμα. Και γιατί αποκαλείται Σακυαμούνι (ο Άγιος των Σακυας). Λέγεται επίσης "ο Λέοντας της φυλής των Σάκυας" ή ο βασιλιάς των Σάκυας.

Sakyapa : Μία από τις τέσσερις κύριες σχολές του Θιβ. Βουδδισμού.

Samadhi (Θ. ting-nge' dzin) : Κατάσταση Διαλογισμού.

Samantabhadra (Θ. Kun-tu-bzang-po) : Ο Πάγκαλος. Ο Πρωταρχικός Βούδδας (Adi-Buddha).

Samantabhadri (Θ. Kun-tu-bzang-mo) : Η Πάγκαλη, η Πρωταρχική Μητέρα που γέννησε όλους τους Βούδδες.

Samatha (Θ. Zhi-gnas) Το πρώτο από τα τέσσερα στάδια του διαλογισμού. Ο διαλογισμός της ηρεμίας. Επιτυγχάνεται με την ορθή στάση του σώματος και με τη συγκέντρωση σε ένα αντικείμενο. Βλ. Vipasyana, .

Samaya (Θ. dam-tshig) : Ταντρικός όρκος. Υπόσχεση. Δεσμός.

Samayasattva (Θ. dam-tshig-pa) : Θεότητα του Διαλογισμού.

Sambhogakaya (Θ. Longs-spyod-rdzogs-sku) : Το Σώμα της Απόλαυσης.

Samjna (Θ. du-shes) : Το σώρρευμα (skadha) της Αντίληψης.

Sampannakrama βλ. και utratirikrama.

Samsara (Θ. 'khor-ba) : Το αντίθετο της Νιρβάνα. Η Σαμσάρα είναι ο φαύλος κύκλος των γεννήσεων και των θανάτων. Πηγάζει από την άγνοια και χαρακτηριστικό της γνώρισμα είναι ο πόνος.

Samskara (Θ. 'du-byed) : Το σώρρευμα (skadha) της Σύλληψης.

Samyutta-nikaya : Μία από τις 5 διαιρέσεις του "καλάθου" (pitaka), (βλ. Tripitaka) των Ομιλιών του Ιστορικού Βούδα, σύμφωνα με τον κανόνα Pali, που είναι : 1/ Digha-nikaya (Μακρές Ομιλίες), 2/ Majjhima-nikaya (Μεσαίες Ομιλίες), 3/ Samyutta-nikaya (Συγγενείς Ομιλίες), 4/ Anguttara-nikaya (Βαθμιαίες Ομιλίες) και 5/ Khuddaka-nikaya (Βραχείες Ομιλίες).

Sangha (Θ. dge-'dun) : Η Κοινότητα, η "Εκκλησία" των ασκουμένων στο Βουδδισμό. Στον αρχικό Βουδδισμό κάθε ομάδα από τρεις τουλάχιστον μοναχούς ή μοναχές αποτελούσε κοινότητα. Ένα από τα "τρία πολύτιμα πετράδια" στα οποία ζητάει "Προστασία" ο Βουδδιστής.

Shakti (Θ. Nus-pa) : Θεία Δύναμη. Η θηλυκή ενέργεια, η οποία ενεργοποιεί και ζωογονεί την αρσενική ενέργεια. Μεταφορικά Ταντρική σύντροφος. Βλ. και Yab-Yum.

Sherab * : Βλ. Prajna.

Siddha (Θ. grub-thob) : Τέλειος, Ολοκληρωμένος. Όρος που χαρακτηρίζει τους φωτισμένους Δασκάλους της Ταντρικής παράδοσης. Ειδικότερα αναφέρεται σε εκείνους τους ασκητές που παρά την υπερβατική τους σοφία, καθώς είναι συντονισμένοι με τις μαγικές δυνατότητες του κόσμου των φαινομένων, είναι σε θέση μέσα από μη συμβατικές καταστάσεις να μεταμορφώνουν και να οδηγούν τα όντα προς τη Φώτιση. Βασιλείς, πόρνες, κάπηλοι, μοναχοί, συνθέτουν αυτό τον δυναμικό κύκλο της Πραγμάτωσης. Βλ. Buddha's Lions, The Lives of the 84 Siddhas, Dharma Publishing, Berkeley, 1979.

Siddhi (Θ. dngos-grub) : Επιτυχία, προσόν, κατάκτηση. Υπερφυσική ιδιότητα την οποία αποκτά κανείς μέσα από πνευματική άσκηση. Οι οκτώ μεγάλες κατακτήσεις (Mahasiddhis) που χαρίζουν τον έλεγχο πάνω στον φαινόμενο κόσμο, είναι : 1/ Khadga-siddhi : η ικανότητα του να είσαι ακατανίκητος από σπαθί. 2/ Anjana-siddhi : η ενορατική ικανότητα να βλέπεις Devas και Nagas. 3/ Padalepa-siddhi : η ικανότητα να μετακινείσαι στιγμιαία σε μεγάλες αποστάσεις. 4/ Antardhana-siddhi : η ικανότητα να γίνεσαι αόρατος. 5/ Rasayana-siddhi : η ικανότητα της παρασκευής του ελιξιρίου της νεότητας και της μακροζωίας. 6/ Khecara-siddhi : η ικανότητα να πετάς στον ουρανό. 7/ Pinda-gura-siddhi : η ικανότητα να παρασκευάζεις μαγικά βότανα. Και 8/ Patala-siddhi : η ικανότητα να δαμάζεις τα πνεύματα. Η Υπέρτατη κατάκτηση βέβαια είναι η απελευθέρωση από τη Σαμσάρα.

Sinhamukha (Θ. Senge gdong-ma) : Η Λεοντοκέφαλη Μητέρα. Ένα από τα ισχυρότερα Γιντάμ της παράδοσης των Αρχαίων. Εμφανίζεται με τον όμιλο των 30 Χέρουκα στο Μπάρντο του Ντάρματα μετά την δωδέκατη ημέρα. Προβάλλει από την Ανατολή.

Skandha (Θ. phung-ro) : Σώρρευμα. Αναφέρεται αποκλειστικά στα "Πέντε Σωρρεύματα" που οικοδομούν, που συνθέτουν το άτομο και τις εμπειρίες του. Στη συγχυσμένη κατάσταση, στη Σαμσάρα, ρέπουμε προς κάποιο από αυτά τα σωρρεύματα και το αναδεικνύουμε σε ένα συγκεκριμένο "εγώ". Στο Μπάρντο μας παρέχεται η τελευταία ευκαιρία, καθώς παρουσιάζονται οι Βούδδες των Πέντε Οικογενειών τις πρώτες πέντε ημέρες στο Μπάρντο του Ντάρματα, να αναγνωρίσουμε τις αντίστοιχες σοφίες τους και να επιτύχουμε την κάθαρση του αντίστοιχου σωρρεύματος.

Sravaka (Θ. nyan-thos-ra) : Αρχικά Μαθητής του Βούδδα Σακουαμούνι. Ακόλουθος, ασκήτης του "Μικρότερου Οχήματος" του Βουδδισμού της Χιναγιάνα, που στοχεύει να γίνει ένας Arhat, τηρώντας 250 περίπου εντολές ή όρκους. Βλ. "Οι Εννέα Βαθμίδες της Άσκησης", πρώτη βαθμίδα.

Stupa (Θ. mchod rten) : Κτίσμα-ανάθημα που περικλείει αφιερώματα, ιερά λείψανα κ.λ.π. κατασκευασμένο με απόκρυφους κανόνες, που ενεργεί σαν πνευματικός φάρος ή και προστατευτικό οχυρό κατά των αρνητικών δυνάμεων. Το στερεομετρικό σχήμα του συμβολίζει επίσης το πνεύμα του Βούδδα και την πραγματική φύση της ύπαρξης. Συνήθως αποτελείται από 13 επικαθήμενους δίσκους που εκφράζουν τους 10 αναβαθμούς (bhumi) της σταδιοδρομίας ενός Boddhisattva και τα τρία Σώματα (Trikaya) του Βούδδα.

Sukha (Θ. bde-ba) Ευδαιμονία.

Sukhavati (Θ. bDe ba can) : Το Δυτικό Βουδδικό Πεδίο. Ο Παράδεισος όπου κυριαρχεί ο Βούδδας του Απέραντου Φωτός Amitabha, στο οποίο προσβλέπει η συνειδηση του απερχόμενου στο Μπάρντο.

Sunyata (Θ. stong-ra-nyid) : Κενότητα. Ο πιο δύσκολος όρος του Βουδδισμού της Μαχαγιάνα, ο οποίος αναπτύχθηκε από τον μεγάλο Ινδό δάσκαλο Nagarjuna. Σύμφωνα με τις διδασκαλίες αυτές, ολόκληρος ο φαινόμενος κόσμος, η εκδηλωμένη ύπαρξη είναι απ' αρχής ελεύθερη, πρωταρχικά καθαρή, απαλλαγμένη από οποιαδήποτε νοητική κατασκευή και επομένως είναι "κενή" από κάθε επικαλύπτουσα αυτήν ιδιότητα. Αν οδηγηθεί όμως μετά από αυτό κανείς στη λαθεμένη αντίληψη ότι η "κενότητα" μπορεί να βιωθεί με μία απάρνηση του κόσμου των φαινομένων, υπάρχει κίνδυνος να αποκοπεί από την παρουσία και την εγγήγορη (ουσιαστικές αρετές και ιδιότητες) ή να οδηγηθεί σε μία πλήρη αποστασιοποίηση από την πραγματικότητα. Το Απόλυτο και το Σχετικό πρέπει απλά να μη συγχέονται, όχι να αγνοείται η σημασία τους. Η πρώτη αντίληψη που πρέπει να έχουμε για την κενότητα, είναι ότι είναι η πρωταρχική βάση που υπόκειται και συνδέει τη Σαμσάρα και τη Νιρβάνα και επομένως οδηγεί στην υπέρβασή τους. Έτσι η επιδίωξη της κατανόησης, η γνώση και η βίωση της έννοιας και της σημασίας της "κενότητας", δηλαδή της σοφίας εκείνης που μπορεί να οδηγήσει στην αποκάλυψη της τελικής φύσης των πραγμάτων (τόσο του πνεύματος όσο και όλων των φαινομένων), αποτελεί τον στόχο του Βουδδισμού. Αυτή δε η Γνώση και η Σοφία είναι η ικανή αφ' εαυτής να μας απαλλάξει από το βάρος του κάρμα, από την προσκόλληση στις αυταπάτες αυτού του κόσμου και τελικά να μας οδηγήσει έξω από τον φαύλο κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων.

Sura (Θ. Lha) : Σαμσαρικοί θεοί. Ένα από τα έξι βασίλεια της περιπλάνησης στη Σαμσάρα.

Sutra (Θ. mdo) : Διασταύρωση, Συνάντηση. Ο ορισμός αναφέρεται στα κείμενα του Βουδδισμού της Hinayana και της Mahayana που αποδίδονται στον Ιστορικό Βούδδα Σακουαμούνι. Εμφανίζονται με τη μορφή Διαλόγου μεταξύ του Βούδδα και ενός από τους Μαθητές του. Είναι το σημείο "συνάντησης" της Φώτισης του Βούδδα και της κατανόησης των Μαθητών του. Εμπεριέχονται στη Θιβετιανή συλλογή Kagyur. Βλ. και λέξη Tantra.

Svabhavikakaya (Θ. ngo-bo-nyid-kyi-sku) : Το Σώμα της Ουσιαστικής Φύσης. Η ολοκληρωμένη έκφραση του Trikaya ή η υπαρξική ουσία του Όντος.

T

Tangyur * (Θ. bsTan-gyur) : Συλλογή των Σχολίων πάνω στις Σούτρες και τις Τάντρες. Μεταφράστηκαν στη Θιβετιανή γλώσσα από Ινδικές πηγές.

Tanka * (Θ. Thang-ka) : Λάβαρα με απεικονίσεις ημερών και αγριωπών όψεων, κατασκευασμένα με τρόπο που να επιτρέπεται το περιτύλιγμα και η εύκολη μεταφορά τους. Αυστηροί είναι οι κανόνες, τα σύμβολα και οι αναλογίες της κατασκευής τους. Οι ζωγράφοι, κατά κανόνα ασκητές, πρέπει να θητεύσουν πολλά χρόνια κοντά σε ένα ικανό Δάσκαλο του είδους και πρέπει παράλληλα να πραγματώσουν μία επικοινωνία με τις όψεις αυτές. Τα Λάβαρα αυτά δεν μπορεί να χρησιμοποιηθούν αν δεν "ενδυναμωθούν" από ένα Λάμα.

Tantra (Θ. rgyud) : Αναφορά σε διάφορα είδη Διδασκαλιών με εσωτερικό χαρακτήρα. Ειδικότερα χαρακτηρίζει τα βασικά κείμενα του Οχήματος της Vajrayana.

Tathagata (Θ. de bzhin gshegs pa) : Ο Φωτισμένος. "Εκείνος που βάδισε ολόκληρο το διάστημα του δρόμου προς τη Φώτιση". Μία άλλη έκφραση της Βουδδικής κατάστασης. Ένα πρόσωπο που έφθασε "εκεί" (tathata), στην απόλυτη πραγματικότητα και κατά συνεκδοχή, ο Απελθών και ο Ερχόμενος.

Terma * (Θ. gTer-ma) : Αποκαλυφθέντα Ιερά κείμενα.

Terton * (Θ. gTer-ston) : Τίτλος που αποδίδεται σε Αποκαλυπτή Ιερών κειμένων.

Thig-le * (Θ. Bindu) : Σπέρμα. Μικροσκοπική σφαίρα φωτός. Μεταφορικά: Σταγόνες καθαρής ουσίας. Λεπτή πνευματική ενέργεια.

Tiryaka (Θ. Byol-song ή Dud-'gro) : Το βασίλειο των ζώων, όπου κυριαρχεί βαρύτατη άγνοια.

Torma * (Θ. gtor ma, Σ. bali) : Τελετουργικά αφιερώματα διαφόρων σχημάτων που κατασκευάζονται κυρίως από ζύμη και βούτυρο και άλλα υλικά κατά την περίπτωση. Η προετοιμασία και η κατασκευή τους υπόκειται σε αυστηρούς κανόνες διαδικασίας, κάθαρσης και ψυχικής διάθεσης. Χρωματίζονται με ανάλογα χρώματα και στολίζονται με χαρακτηριστικά σύμβολα. Χρησιμοποιούνται είτε σαν προσφορές ή σαν στηρίγματα θεοτήτων και πνευμάτων κατά την διάρκεια τελετών και ασκήσεων.

Trikaya (Θ. sku gsum) : Τα Τρία Σώματα του Βούδδα: Dharmakaya, Sambhogakaya και Nirmanakaya. Βλ. τις αντίστοιχες λέξεις.

Tripitaka (Θ. sde-snod gsum) : Οι Τρεις Κάλαθοι. Οι τρεις Συλλογές των Βουδδιστικών Κανονικών Διδασκαλιών. Βλ. Abhidharma, Sutra και Vinaya.

Tiratna (Θ. dkon-mchog-gsum) : Τα Τρία Υπέρτατα ή τα Τρία Πολύτιμα Πετράδια: Ο Βούδδας, το Ντάρμα και η Σάνγκα αποτελούν μία ενότητα: Ο Φωτισμένος, η Διδασκαλία του και εκείνοι που ακολουθούν τη Διδασκαλία του. Σ' αυτή την λειτουργική ενότητα ζητά Προστασία ο Βουδδιστής. Κλασικό άνοιγμα ενός Ιερού κειμένου στο Βουδδισμό της Βατζραγιάντα είναι επίσης η αναφορά στα Τρία Υπέρτατα ή τα Τρία Πολύτιμα Πετράδια, στις όψεις ή παραλλαγές κατά ένα τρόπο, του Τρισυπόστατου (Trikaya). Οι Εισαγωγικοί στίχοι του Μπάρντο Τόντολ αρχίζουν με το Βούδδα Αμιτάμπα (που εκφράζει το Dharmakaya), περνούν στις Ήμερες και Άγριες Θεότητες (Sambhogakaya) και καταλήγουν στον Πάντμα Σαμπάβα (σαν έκφραση του Nirmanakaya). Στα κατώτερα οχήματα, η αναφορά γίνεται στο Βούδα, στο Ντάρμα και στη Σάγκα, ενώ στις Τάντρες οι τρεις Ρίζες (όπως αποκαλείται το Τρισυπόστατο στη γλώσσα των ασκουμένων), εκφράζονται με το Γκούρου, Ντέβα και Ντάκινι. Ο Γκούρου είναι η πλευρά που παρέχει την Ευλογία, ο Ντέβα η πλευρά που παρέχει τα Siddhi και το Ντάκινι είναι η πλευρά που ολοκληρώνει την δράση.

Tulku * (Σ. Nirmanakaya, Θ. sprul-sku) : Ο "ενσάρκωθείς". Η επιβεβαιωμένη επαναγέννηση ενός Δασκάλου που δίδαξε και έδρασε δημιουργικά στο παρελθόν. Τίτλος επίσης που απονέμεται σε μία τέτοια ενσάρκωση.

Tusita (Θ. dga'-ldan) : Χαρούμενος. Αναφέρεται στον τέταρτο από τους έξι Παραδείσους, από τον οποίο κατέβηκε ο Βούδδας Σακουαμούι για να διδάξει τα όντα αυτού του κόσμου και που τώρα κυριαρχείται από τον Ερχόμενο Βούδδα Maitreya.

U

Uddiyana (Θ. o-rgyan) : Η "χώρα" που γεννήθηκε ο Πάντμα Σαμπάβα και ο Γκάραμπ Ντόρτζε. Πέρα από τη γεωγραφική της θέση που ορίζεται κάπου μεταξύ Αφγανιστάν και Κασμίρ, είναι πανάρχαιος τόπος μυστικών Διδασκαλιών και θεωρείται σε ένα άλλο επίπεδο το Βασίλειο των Ντακίνι. Λογίζεται επίσης, η αρχική πηγή Διδασκαλιών της Anutara Tantra και των Tantra του Dzogchen.

Utpattikrama βλ. και samrannakrama

Uraya (Θ. thabs) Τα Επιδέξια μέσα που χρησιμοποιεί η παράδοση μέσα από τις τεχνικές της, σε αντιπαραβολή και συμπλήρωση με τις ποιότητες και την έκφραση που παράγονται από τη Σοφία.

V

Vaidurya Λαζούλιθος. Ο ορυκτός λίθος λάπης λαζούλι, που έχει βαθύ γαλάζιο χρώμα.

Vairocana (Θ. nam-par-srang-mdzad) : Ο Φωτίζων Τέλεια. Ο Κυρίαρχος της εκδήλωσης (των φαινομένων και των νοουμένων). Ο Βούδδας του Κέντρου, που εποπτεύει ολόκληρη τη Μάνταλα των Ειρηνικών Θεοτήτων. Εμφανίζεται την πρώτη ημέρα στο Μπάρντο του Ντάρματα.

Vajra (Θ. rdo-rje) : Τελετουργικό αντικείμενο με βαθύτατους συμβολισμούς. Σημαίνει αδαμάντινο, αδιάφθορο, κεραυνοβόλο. Μία από τις διαστάσεις του μπορεί να ταυτιστεί με την αιγίδα του Διός.

Vajracarya (Θ. rdo-rje-slob-dron). Εκείνος που συμπλήρωσε την εκπαίδευσή του πάνω στις διδασκαλίες της Βαζραγιάνα και είναι ικανός να τις μεταδώσει στους άλλους.

Vajrakilaya (Θ. Dorje Purba) : Ένα από τα κύρια άγρια Yidam της Σχολής των Nyig-ma-pa.

Vajrapani (Θ. rhyag-na-rdo-rje) : Ο Κραδαίνων Vajra. Bodhisattva και Προστάτης που εμφανίζεται την Πέμπτη ημέρα στο Μπάρντο του Ντάρματα. Ανήκει στη χορεία της Βουδδικής Οικογένειας Karma (της Δράσης) που κατέχει τη θέση του Βορρά, στη Μάνταλα.

Vajrasana (Θ. rdo-rje-gdan) Αδιάφθορος θρόνος. Ένας όρος που χαρακτηρίζει την Bodhgaya, το μέρος των Ινδιών που φωτίστηκε ο Βούδδας. Χρησιμοποιείται επίσης και για τη στάση του Λωτού κατά το διαλογισμό.

Vajrasattva (Θ. rdo-rje-sems-dpa') : Το Αδαμάντινο, το Αδιάφθορο Ον. Ο Βούδδας της Ανατολής στη Μάνταλα των Ειρηνικών Θεοτήτων που εμφανίζονται στο Μπάρντο του Ντάρματα. Κυριαρχεί φυσικά στην Οικογένεια Vajra, είναι λευκός και συνδέεται με τον εξαγνισμό και την αποκατάσταση της υγείας. Η Σοφία του, είναι εκείνη που αντανακλά τα πάντα.

Vajra Varahi (Θ. rdo-rje-phag-mo) Η Αδαμάντινη χοίρος. Παραλλαγή της Vajrayogini. Το χαρακτηριστικό της γνώρισμα είναι ότι φέρει σαν στόλισμα της κεφαλής της μια μικρή κεφαλή χοίρου που προβάλλει από το αριστερό της αυτί. τα μαλλιά της. Ο χοίρος και εδώ συμβολίζει την άγνοια και το πάθος που μπορεί να μεταβληθούν σε σοφία και έλεος.

Vajrayana (Θ. rdo-rje-theg-pa) : Το Αδαμάντινο, το Αδιάφθορο Όχημα. Ο Θιβετιανός

Βουδδισμός. Καθώς το Όχημα αυτό στηρίζεται κυρίως στις προφορικές διδασκαλίες και τις μυστικές οδηγίες είναι δύσκολο να επισημανθούν με τη συμβατική ιστορική μέθοδο οι πανάρχαιες ρίζες του. Οι πρώτες γραπτές πηγές του εμφανίζονται στην Ινδία τους πρώτους αιώνες μ.Χ.. Από την Ινδία η παράδοση πέρασε στο Θιβέτ, την Κίνα και την Ιαπωνία.

Vajrayogini (Θ. rdo-rje-mal- _byor-ma). Μια ημίαιγα θεότητα, κόκκινη, νεανική και με τα όλα τα στολίδια και τα ενδύματα των κοιμητηρίων. Στην παράδοση των Αρχαίων συνήθως είναι η μορφή που παίρνει ο ασκούμενος για να δεχτεί από το Γκουρού Ρίνποτσε μέσα από την άσκηση της Γκουρού Γιόγκα, τις αντίστοιχες μυήσεις και ευλογίες. Αντιπροσωπεύει το μετασηματισμό της άγνοιας και των παθών στην κενότητα και το έλεος.

Vedana (Θ. tshor-ba) : Το σώρρευμα (skandha) της Αίσθησης.

Vidyadhara (Θ. rig-'dzin) : Ο κάτοχος εσωτερικής σοφίας και γνώσης.

Vijnana (Θ. nam-shes) : Το σώρρευμα (skandha) της Συνείδησης.

Vinaya (Θ. dul-ba) : Κανόνες ηθικής συμπεριφοράς και Μοναχικού βίου. Μία από τις τρεις Κανονικές διαιρέσεις (Tripitaka) των Βουδιστικών Διδασκαλιών. Βλ. και Abhidharma και Sutra.

Vipashana και Vi[asyana (Θ. lhag-mthong)

Vira (Θ. Pa wo) : Βλ. Daka.

Υ

Yab-Yum * (Σ. yuganaddha) : Πατέρας και Μητέρα (σε ερωτική ένωση). Αρσενικές και Θηλυκές Θεότητες σε ενεργειακή ταύτιση.

Yama (Θ. gshin-rje) : Ο Κυρίαρχος του Θανάτου, ο οποίος κρίνει τους νεκρούς στο Μπάρντο της Επαναγέννησης.

Yamantaka : Ένας από τους οκτώ κύριους Χέρουκα.

Yana (Θ. theg-pa) : Όχημα. Στο Βουδισμό δεν υπάρχει η αντίληψη ότι οι διάφορες μορφές του που διαμορφώθηκαν μέσα από το χρόνο και στις διαφορετικές πολιτισμικές συνθήκες, είναι ανταγωνιστικές και πολύ περισσότερο αντιμαχόμενες. Αποκαλούνται όλες Οχήματα. Τα "οχήματα" δηλαδή τα οποία μεταφέρουν τον ασκούμενο πάνω στον δρόμο προς την απελευθέρωση. Στη γενική κατάταξη των Οχημάτων του Βουδισμού, έχουμε το Μικρότερο Όχημα (Hinayana) η Theravada, το Μεγαλύτερο Όχημα (Mahayana) και το Αδαμάντινο Όχημα (Vajrayana). Η Σχολή των Αρχαίων (Nyingmatara) παράλληλα, έχει κατατάξει το σύνολο των Βουδιστικών Οχημάτων σε εννέα Οχήματα (theg-pa rim dgu):.1) Των Sravakas (Θ. nyan-thos-pa), δηλαδή των Ακροατών, 2) Των Pratyeka Buddha (Θ. rang-rgyal-ba), ήτοι των Σιωπηλών, 3) Εκείνο των Bodhisattva (Θ. byang-chub sems-dra) των Όντων με το Πνεύμα της Φώτισης, που είναι τα Οχήματα της Αιτίας (Σ. Hetuyana). Ακολουθούν τα έξη επόμενα Οχήματα που αποκαλούνται του Αποτελέσματος (Σ. Phalayana), και τα οποία χωρίζονται στις τρεις Εξωτερικές ή Κατώτερες Τάντρες (phyi-rgyud-sde-gsum) και στις τρεις Εσωτερικές ή Ανώτερες Τάντρες (Nang-rgyud sde-gsum), που είναι: 4) Η Kriya Tantra (bya-ba' i rgyud), η Τάντρα της Δράσης, 5) η Charya Tantra (spyod pa' i rgyud), η Τάντρα της Ορθής Συμπεριφοράς, 6) η Yoga Tantra (mal-' byor-pa' i rgyud), η Τάντρα της Ένωσης, 7) η Maha Yoga (mal-'byor chen-po'-l theg-pa), η Μεγάλη Γιόγκα, 8) η Anu Yoga (ries su mal-'byor gyi theg-pa), η Πλήρης Γιόγκα και 9) η Ati Yoga (shin tu mal-'byor gyi theg-pa), η Πρωταρχική Γιόγκα.

Yantra (Θ. srung-khor) : Εργαλείο, μηχανήμα. Γεωμετρικό σχήμα με απόκρυφα μηνύματα.

Yantra Yoga

Ye-shes : Βλ. Jnana.

Yidam (Θ. yi-dam lha, Σ. Istadevata) : Ιερό Πνεύμα. Η λέξη προσδιορίζει τη Θεότητα με την οποία ο ασκούμενος συνδέεται ειδικά κατά την διάρκεια της ζωής του και η οποία θα του χρησιμεύσει σαν οδηγός στο Μπάρντο.

Yoga (Θ. rnal-byor) : Μέθοδος ανάπτυξης και εξέλιξης των εγγενών δυνατοτήτων του ανθρώπου μέσω σωματικών και πνευματικών ασκήσεων και της χειραγώγησης της ενέργειας. Στο Βουδισμό δεν αναφερόμαστε κυρίως σε σωματικές ασκήσεις, αλλά σε πνευματικές και οραματικές. Ετυμολογικά στα Σανσ. σημαίνει ένωση, ενώ στα .Θιβ. rNal σημαίνει αληθινό και byor μονοπάτι.

Yoga Tantra : Η Γιόγκα της Ένωσης. Η έκτη από τις "Εννέα Βαθμίδες Άσκησης" σύμφωνα με τη σχολή των Αρχαίων. Βλ. Yana.

Yogin και Yogi (Θ. rnal-byor-ra) : Ο πραγματικός ασκητής ενός αποτελεσματικού συστήματος Γιόγκα.

Yogini (Θ. rnal-byor-ma) : Η ασκήτρια της Γιόγκα. Στη Θιβ. Βίβλο επίσης το όνομα μίας ομάδας από θεές που εμφανίζονται τη δωδέκατη ημέρα του Μπάρντο.

Z

Zhang-Zhung

Zhi-khro * (πρ. Σιπρό) : Σύντμηση του "Zhi-ba dang Khro-bo'i lha tshrgs": "Το πλήθος των Ειρηνικών και Αγριωπών Θεοτήτων" που αναφέρεται στη Μάνταλα των Θεοτήτων που εμφανίζονται κατά τη διάρκεια του Μπάρντο του Ντάρματα.

Η Σύγχρονη Θεοσοφία, μια όψη αποκάλυψη της Άχρονης Θεοσοφίας

της Ασπασίας Παπαδομιχελάκη

Η Άχρονη Θεοσοφία, η Σοφία-Θρησκεία, όντας ο πυρήνας της υπερβατικής αλλά και της φυσικής ζωής, υπήρξε ανέκαθεν η αφετηρία των θρησκειών, των φιλοσοφιών, του πολιτισμού και της ηθικής για τον πλανήτη και την ανθρωπότητά του. Πρόκειται για τη μυστική θεώρηση της φύσης και της ζωής και θεμελιώνεται πάνω στις μαρτυρίες των Μυστών, οι οποίες δεν αλληλοαναιρούνται αλλά αλληλοσυμπληρώνονται και είναι αυτές που διαμορφώνουν το σύνολο του αποκρυφισμού, της μυστικής αποκάλυψης, της μύησης και της πνευματικής ανάπτυξης.

Από τον πυρήνα της Άχρονης Θεοσοφίας αντλούν οι Μύστες, κάθε φορά και μια όψη της, την οποία παρουσιάζουν στην ανθρωπότητα για να την προωθούν ηθικά και επομένως πνευματικά. Η εμφάνιση μιας όψης της Άχρονης Θεοσοφίας συμπίπτει με την αρχή μιας καινούριας Ζωδιακής περιόδου, όπου το Παγκόσμιο Ιδεατό εκφραζόμενο μέσα από τη συγκεκριμένη Ζωδιακή Υπόσταση, καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο θα διαμορφωθούν όλοι οι διαπλεκόμενοι τομείς της εκτυλισσόμενης ζωής για τα επόμενα δύο χιλιάδες χρόνια, τόσο όσο διαρκεί η επιρροή του Ζωδίου.

Προς το τέλος του περασμένου αιώνα, που σύμφωνα με την παράδοση αποτελεί τον πυλώνα προς την εποχή του Υδροχόου, από τα αρχεία της μυστικής θεοσοφικής παράδοσης ανασύρθηκε μια όψη της, που εμφανίστηκε στον κόσμο ως Σύγχρονη Θεοσοφία, ένας όρος

που χρησιμοποιήθηκε από τη γυναίκα-μύστιδα που την παρουσίασε, την Έλενα Πετρόβνα Μπλαβάτσκι.

Η Σύγχρονη Θεοσοφία εκφράζει την κεντρική θεοσοφική ιδέα όλων των εποχών, που είναι η Αγάπη με έναν τρόπο που ταιριάζει με τις ιδιότητες του Υδροχοϊκού Ζωδίου και έτσι γίνεται αλτροπισμός, ανιδιοτέλεια, θυσία για το σύνολο, συλλογικότητα, συνεργασία, αποδοχή του άλλου και σεβασμός προς κάθε είδος ζωής. Είναι η ιδέα της Αγάπης τεκμηριωμένης πάνω στη γνώση της ψυχής και θεμελιωμένης πάνω στην πίστη για την ενότητα της ζωής, την πεποίθηση για την ύπαρξη της Παγκόσμιας Οικογένειας, της οποίας κάθε μονάδα αποτελεί ένα μέλος.

Για τη Σύγχρονη Θεοσοφία, η εκδηλωμένη Ζωή είναι ένα κύμα Μονάδων που πηγάζει από την καρδιά του Εκδηλωμένου Λόγου. Αυτές διασπώμενες μέσα στον Χώρο, καθεμία καταλαμβάνοντας την ιεραρχική θέση που της ανήκει και σχηματίζοντας ομάδες μαζί με άλλες όμοιές της, πορεύεται την ατραπό της εξέλιξής της κάτω από την καθοδήγηση των πιο εξελιγμένων πνευματικά Οντοτήτων και κάτω από περιορισμούς που της τοποθετεί ο νόμος του κάρμα (όπου υπάρχει επιλογή) και της επανακύκλισης. Σκοπός της ατομικής ζωής είναι η ανάπτυξη των ληθαργημένων δυνατοτήτων της Μονάδας μέσω διαφορετικών ειδών ζωής, η τελική πνευματοποίησή της, η ανάγκη της ατομικής εμπειρίας για την κατάκτηση της πνευματικότητας μέσω όλων των όψεων του Θεϊού Ιδεατού και η κατάκτηση μιας εσωτερικής γνώσης. Όλα αυτά καταλήγουν στην άμεση βεβαιότητα για την ενότητα της ζωής, και επομένως την αδελφότητα των ανθρώπων και όλων των ειδών της ζωής, είτε αυτών που βρίσκονται κάτω από την ανθρωπότητα είτε αυτών που υπάρχουν υπεράνω της.

Η εκδηλωμένη ζωή είναι ένα ρεύμα Συνειδητότητας που μεταφέρει έναν άπειρο αριθμό Μονάδων, τις οποίες εναποθέτει μέσα στο Διάστημα, για λήψη εμπειρίας. Η Σύγχρονη Θεοσοφία αποκάλυψε και αποκαλύπτει ένα τμήμα αυτής της απόκρυφης ιστορίας, συγκεκριμένα εκείνο το τμήμα της που αφορά τις μονάδες της ανθρωπότητας και τον τρόπο μέσω του οποίου εκπαιδεύονται και εξελίσσονται προοδευτικά πάνω σε διαφορετικές σφαίρες ζωής. Ο σχηματισμός της ζωής πάνω στον πλανήτη μας, οι νόμοι και τα Όντα που πρωτοστατούν για τούτο τον σχηματισμό, οι αρχές του Κόσμου και κατά συνέπεια του ανθρώπου, η αιτία της γένεσης και του θανάτου, η διαδικασία της μεταθανάτιας ζωής, ο τρόπος επικοινωνίας με τον Ανώτερο Εαυτό, η σχέση του ανθρώπου με τους Πνευματικούς Πατέρες του, δηλαδή την Πνευματική Ιεραρχία και όλα όσα αφορούν την εσωτερική όψη της ζωής, αποκαλύφθηκαν από τη Σύγχρονη Θεοσοφία.

Η Σύγχρονη Θεοσοφία είναι μια γνώση μεταφυσική, που ερμηνεύοντας όσο γίνεται του Νόμου της Ζωής, μπορεί να δώσει εξηγήσεις και απαντήσεις στον άνθρωπο του σήμερα και βοηθώντας το να αντιληφθεί τον εσωτερικό μηχανισμό της ζωής και τον υπαρξιακό σκοπό, μπορεί να του δώσει ιδανικά, ιδέες και αρχέτυπα βάσει των οποίων μπορεί να πορευτεί στην ατραπό της πνευματικής εξέλιξης.

Πρόκειται για μια αποκαλυμμένη γνώση, η οποία μπορεί να μεταστρέψει την υλιστική πορεία του ανθρώπου και να του δώσει όχι μόνο αποδείξεις αλλά τον τρόπο μέσω του οποίου μπορεί να αποκτήσει την άμεση εμπειρία της εσωτερικής πραγματικότητας. Η Σύγχρονη Θεοσοφία δεν είναι μόνο θεωρία αλλά και πρακτική. Περιέχει την Αλήθεια, αγκαλιάζει και δέχεται κάθε άλλη Αλήθεια, αρκεί να είναι Αλήθεια. Η διαφορά της από τις άλλες διδασκαλίες, είναι ότι δέχεται έναν Μοναδικό Πυρήνα από τον οποίο προέρχεται η Ζωή και απ'αυτή τη θεμελιώδη γνώση και πίστη προκύπτει η Θεοσοφική ηθική, που είναι η αδελφότητα και η ενότητα της εκδηλωμένης ζωής. Είναι προτρεπτική για κάθε είδος συναδέλφωσης και συνεργασίας, αλληλεγγύης και θυσίας, ενώ είναι απαγορευτική για κάθε εγωιστική εκδήλωση, ανταγωνισμό και δογματισμό.

Η έννοια «Οικουμενισμός» προέρχεται από τη Θεοσοφική άποψη και ηθική των πραγμάτων. Σαν ένα κύμα κατάκλυσε τη γη μέσα στα τελευταία εκατό χρόνια, προτρέποντας για τη συνύπαρξη των λαών και των θρησκειών, για Παγκόσμιες Οργανώσεις και Πολυεθνικές, για υπέρβαση των ιδεολογικών, θρησκευτικών και οικονομικών διαφορών της ανθρωπότητας. Και αυτό ακριβώς το γεγονός, που είναι η εξάπλωση και εφαρμογή της κεντρικής Θεοσοφικής ιδέας στον πλανήτη, αποδεικνύει την αλήθεια της διδασκαλίας και όλης της απόκρυφης διαδικασίας που αποκαλύπτεται μέσω του μεγάλου έργου της επιφανούς αποκρυφίστριας,

της Έλενας Μπλαβάτσκι. Η Σύγχρονη Θεοσοφία είναι ένα πραγματικό γεγονός που είναι στο γίγνεσθαι και αυτό αποδεικνύεται από τη σταθερή παρουσία της Θεοσοφικής ιδέας ανά τον κόσμο και τη διαχρονική εφαρμογή της.

Εκτός από το συνειδησιακό ξύπνημα της ανθρωπότητας για τον Οικουμενισμό, η Σύγχρονη Θεοσοφία τόλμησε και κατάφερε να παρουσιάσει ένα μεγάλο τμήμα της απόκρυφης ιστορίας του πλανήτη και της ανθρωπότητας στο ευρύ κοινό. Έδωσε στον άνθρωπο πληροφορίες για τα επείκτα, τέτοιες που μόνο στα αρχαία και τα νεώτερα μυστήρια αποκαλύπτονταν, και προσδιορίζοντας τον σκοπό της ανθρώπινης ζωής, που είναι η πνευματοποίησης της, διέσπειρε πλήθος μεταφυσικών κειμένων ώστε να βοηθήσει στην κατανόηση του υπερβατικού. Θα λέγαμε ότι η Σύγχρονη Θεοσοφία άλλαξε την όψη της ανθρώπινης ζωής ή συμβάδισε φιλοσοφικά με την αλλαγή της ζωής που προέκυψε από την πρόοδο της επιστήμης, και την εμφάνιση της τεχνολογίας. Οτιδήποτε υπάρχει πάνω στον πλανήτη μας σήμερα, σχετικό με τον αποκρυφισμό, όπως βιβλία, διαλέξεις, έργα τέχνης, απόψεις, οργανώσεις, έρευνα, σελίδες στο διαδίκτυο, η γνώση για το κάρμα και τη μετενσάρκωση, για τις εσωτερικές διαστάσεις και τα σώματα του ανθρώπου, για την ύπαρξη της Πνευματικής Ιεραρχίας, για τη μύηση και τους βαθμούς της, για τη Σαμπάλα, είναι έργο της Σύγχρονης Θεοσοφικής διδασκαλίας.

Για να κάνουμε τα πράγματα σαφέστερα, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι η Σύγχρονη Θεοσοφική διδασκαλία εμφανίστηκε στο τέλος του περασμένου αιώνα και μέσω της αγγελιαφόρου της Ιεραρχίας των Μαχάτμας, την Ε.Π.Μπλαβάτσκι, εξαγγέλθηκε μια τεράστια διδασκαλία σχετική με την πλανητική και την ανθρώπινη δημιουργία, με τον σκοπό της ζωής και με τον τρόπο που μπορεί να γίνει εφικτή η πνευματική μετάλλαξη του ανθρώπου. Η ίδια διδασκαλία συζητήθηκε, αναπτύχθηκε και οργανώθηκε από μια επόμενη σειρά μαθητών-δασκάλων, οι οποίοι κατά διαστήματα αφιέρωσαν τη ζωή τους στη συμπλήρωση του έργου που η Δασκάλα ξεκίνησε.

Το Σύγχρονο Θεοσοφικό έργο, βέβαια, δεν σταματά εδώ. Συνεχίζεται και θα συνεχίζεται αναπτυσσόμενο και προοδευτικά θα επηρεάζει όλες τις διαστρωματώσεις της καθημερινής ζωής, σε επίπεδο φιλοσοφίας, θρησκείας, επιστήμης και τέχνης. Ας μην ξεχνάμε ότι είναι μια ακτίνα από την Αιώνια Σοφία-Θρησκεία και στον πυρήνα της υπάρχουν όλες οι θρησκείες που υπήρξαν, υπάρχουν και θα υπάρχουν. Όπως αναφέρει ο Χένρυ Όλκοτ, συνιδρυτής της Θεοσοφικής Εταιρείας, «η Θεοσοφία είναι η ζωντανή πληροφορία για όλες τις θρησκείες του κόσμου».

Επίσης, θα πρέπει να τονίσουμε ότι η Σύγχρονη Θεοσοφία δεν επιδιώκει την αποκλειστικότητα των απόψεών της, ούτε την εφαρμογή τους μέσω ενός δόγματος. Αυτό που επιζητεί είναι ο άνθρωπος να αντιληφθεί την αδελφική συγγένειά του με τα υπόλοιπα όντα και να κατανοήσει ότι κάθε πίστη και άποψη αποτελεί μια όψη της Μίας Πραγματικότητας. Αυτό βέβαια, σχηματίζει εξ εαυτού του μια καινούρια θρησκεία, η οποία στοχεύοντας αποκλειστικά στην πνευματική συνειδητότητα του ανθρώπου, αποδέχεται όλους τους τρόπους λατρείας και γνώσης της Θεότητας.

1. Οι Θεμελιώδεις Αρχές στη Μυστική Διδασκαλία
2. Οι τρεις Θεμελιώδεις Προτάσεις

Οι Θεμελιώδεις Αρχές στη Μυστική Διδασκαλία

Η Μυστική Διδασκαλία είναι το δίτομο έργο μέσω του οποίου εκτίθεται η Σύγχρονη Θεοσοφία, και παραθέτουμε τις θεμελιώδεις Θεοσοφικές Αρχές:

- Υπάρχει Μία Απόλυτη Θεία Ουσία-Αρχή, η οποία αποτελεί τον πυρήνα του εκδηλωμένου σύμπαντος. Γύρω από το κέντρο Της έλκονται τα εκδηλωμένα, που είναι οι δικές της απόρροιες. Αυτή η Αρχή-Ουσία είναι απρόσωπη στον αφηρημένο Χώρο, αλλά Πανταχού Παρούσα στο Εκδηλωμένο Σύμπαν, γιατί περιέχεται στο καθετί και περιέχει το καθετί. Η απροσωπία της είναι η θεμελιώδης ιδέα της Θεοσοφικής διδασκαλίας.
- Το Σύμπαν είναι η περιοδική εκδήλωση αυτής της Ουσίας-Αρχής, η οποία αφυπνίζεται από το Παραμπράχμαν και εμφανίζεται ως Πνεύμα και Ύλη.
- Το Σύμπαν εμφανίζεται και εξαφανίζεται περιοδικά.
- Οτιδήποτε υπάρχει μέσα στο Σύμπαν έχει συνειδητότητα, δηλαδή είναι προικισμένο με αντιληπτικότητα του δικού του είδους και πάνω στο δικό του πεδίο αντίληψης. Δεν υπάρχει νεκρή ή τυφλή ύλη, όπως δεν υπάρχει τυφλός ή ασυνειδητός νόμος.
- Η Θεοσοφική διδασκαλία δέχεται έναν Λόγο, που είναι ο Συλλογικός Δημιουργός του Σύμπαντος. Τον θεωρεί Αρχιτέκτονα που εκπονεί το Κοσμικό Σχέδιο, το οποίο ήδη υπάρχει στη Θεία Σκέψη. Ο Αρχιτέκτονας δεν είναι μια προσωπική θεότητα, παρά μόνο το άθροισμα των Πνευματικών και Νοημόνων Δυνάμεων του Σύμπαντος.
- Το Σύμπαν αναπτύσσεται από το Ιδεατό Σχέδιο, που διατηρείται μέσα στην Αιωνιότητα και σε κάθε κάθε Κοσμική Αφύπνιση, προβάλλει μία από τις όψεις του.
- Το Σύμπαν διευθύνεται και καθοδηγείται από μέσα προς τα έξω, από μια ατέλειωτη σειρά Ιεραρχιών Νοημόνων Όντων, που ονομάζονται Αρχάγγελοι ή Ντυάνι Τσοχάν και είναι οι πράκτορες των Καρμικών και Κοσμικών Νόμων. Η σκέψη τους αντανακλά το Θείο Ιδεατό.
- Η ύλη είναι αιώνια και η βάση πάνω στην οποία ο Άπειρος Νους χτίζει τις ιδέες Του. Βρίσκεται σε διαρκή κίνηση από την έναρξη του Μανβαντάρα, που οφείλεται στην ακτινοβολία της Συνειδητότητας ή της Μονάδας.
- Η Μυστική Διδασκαλία απορρίπτει τα είδωλα αλλά δεν διδάσκει αθεϊσμό. Κατ'αυτήν, υπάρχει Μία Δύναμη πίσω από τα φαινόμενα, Μία Άπειρη και Αιώνια Ενέργεια, η οποία κινεί όλα τα πράγματα.

Οι τρεις Θεμελιώδεις Προτάσεις

• Η κεντρική ιδέα στη Μυστική Διδασκαλία είναι ότι υπάρχει η Μία Μοναδική Αρχή η οποία, όταν αφυπνίζεται περιοδικά από το Απόλυτο, παίρνει το σχήμα της Μίας Τριάδας στο υποκειμενικό πεδίο, ενώ στην αντικειμενικότητα εμφανίζεται ως ο Εκδηλωμένος Λόγος, από τον οποίο σχηματίζεται το Σύμπαν μέσω του αθροίσματος των Πνευματικών και Νοημόνων Ιεραρχιών. Όταν η ζωή αφυπνίζεται, εμφανίζεται ως Πνεύμα και Ύλη. Το Πνεύμα είναι η **«πηγή και η αιτία της δύναμης κάθε ατομικής συνειδητότητας και παρέχει την καθοδηγητική διάνοια στο απέραντο πεδίο της Κοσμικής εξέλιξης...»** ενώ η ύλη είναι **«η προκοσμική ριζική ουσία .... η οποία αποτελεί τη βάση όλων των αντικειμενικών πεδίων στη Φύση.»**

- Υπάρχει η εμφάνιση της ζωής που λέγεται μανβαντάρα ή κοσμική αφύπνιση και η απόσυρση

της ζωής που λέγεται πρалаγία ή κοσμικός ύπνος.

•Υπάρχει επίσης, «η θεμελιώδης ταυτότητα όλων των ψυχών με την Παγκόσμια Υπερ-Ψυχή; Και το αναγκαστικό προσκύνημα κάθε ψυχής – ενός σπινθήρα της πρώτης – μέσω του Κύκλου της Ενσάρκωσης (ή Ανάγκης) σύμφωνα με τον κυκλικό και καρμικό νόμο, κατά τη διάρκεια όλης της περιόδου. Καμιά καθαρά πνευματική ψυχή δεν μπορεί να έχει ανεξάρτητη συνειδητή ύπαρξη, αν ο σπινθήρας που πρόβαλε από την καθαρή Ουσία της Υπερ-Ψυχής: α) δεν περάσει μέσα από κάθε στοιχειακή μορφή του φαινομενικού κόσμου αυτού του Μανβαντάρα β) δεν αποκτήσει ατομικότητα, πρώτα μέσω φυσικής ώθησης και ύστερα μέσω αυτοπροκαλούμενων και αυτοεφευρισκόμενων προσπαθειών (ελεγχόμενων από το Κάρμα), ανεβαίνοντας έτσι όλες τις βαθμίδες της διάνοιας, από το κατώτερο ως το ανώτερο Μάνας, από το ορυκτό και το φυτό μέχρι τους αγιότερους των Αρχαγγέλων (Ντυάνι-Μπούντα).»

Η Θεοσοφική διδασκαλία δημιουργεί έναν σταθμό ανεπανάληπτο στην πνευματική εξέλιξη και αντίληψη του Δυτικού κόσμου. Η μοναδικότητα αυτή οφείλεται στους εξής λόγους:

- Για πρώτη φορά αποκαλύπτονται κρυμμένες πτυχές της απόκρυφης ιστορίας της δημιουργίας, της πλανητικής ζωής και της ανθρωπότητας. Ο πέπλος της Ίσιδας ανασηκώνεται και ο απλός άνθρωπος πληροφορείται εσωτερικά μυστικά που αφορούν την προέλευση της ζωής και τον σκοπό της.
- Αποκαλύπτεται στη Δύση, η ύπαρξη της Πνευματικής Ιεραρχίας και η άμεση σχέση της με την ανθρωπότητα.
- Ο Αποκρυφισμός αναγνωρίζεται επίσημα, εφόσον γνωστοί επιστήμονες ασχολήθηκαν με το θέμα.
- Αναδεικνύεται η μεταφυσική ενότητα της ζωής, προσδιορίζεται η αδελφότητα των ανθρώπων και ο σεβασμός προς όλα τα είδη της ζωής. Οι αρχές αυτές γίνονται θέσεις κοινωνικές και πολιτικές που χαράσσουν τη γραμμή της αλληλεγγύης, της συνύπαρξης και της παγκόσμιας συνεργασίας. Η ενότητα που είναι η θεμελιώδης αρχή της Θεοσοφίας, γίνεται η κοινωνική αρχή του Οικουμενισμού, που ωθεί τα άτομα να υπερβαίνουν τις πολιτικές, θρησκευτικές, κοινωνικές και προσωπικές διαφορές τους μέσα από μια προοδευτική αποστασιοποίηση από δόγματα, φατρίες, μισαλλοδοξίες και φανατισμούς.
- Για πρώτη φορά στον Δυτικό κόσμο, ανακοινώνονται οι νόμοι του Κάρμα και της Μετενσάρκωσης, η επταπλή σύσταση του κόσμου και του ανθρώπου, η μεταθανάτια περιπέτεια της ψυχής και η εξελικτική κίνηση της πλανητικής ζωής μέσω επταπλών περιφορών, που ονομάζονται Γύροι και Άλυστοι. Ο άνθρωπος πληροφορείται για τη θέση του στο Σύμπαν και στην κλίμακα της Εξέλιξης. Η μεταφυσική πραγματικότητα αρχίζει να γίνεται η καθημερινή παρατήρηση και το βίωμα του απλού ανθρώπου και αυτό οφείλεται στη θεοσοφική πληροφόρηση. Έτσι μέσω γνώσης και αυτοπαρατήρησης καλλιεργείται η πίστη για τις μεταφυσικές αιτίες της ζωής και η σταθερή έφεση προς την πνευματικότητα
- Αυτές οι αποκαλύψεις δημιούργησαν μια στρατιά εμπνευσμένων ατόμων, που, αντιλαμβανόμενα σε γενικές γραμμές το Εξελικτικό Σχέδιο, εργάστηκαν και εργάζονται αλτρουϊστικά για την πνευματική πρόοδο. Παράλληλα σχηματίστηκε ένα κύμα συγγραφής μεταφυσικού περιεχομένου. Οι αρχές του Κάρμα και της Μετενσάρκωσης, το μεταθανάτιο ταξίδι, οι προβολές στο αστρικό φως, τα φαινόμενα των υλοποιήσεων, η αλυσίδα των ζώων και η επικοινωνία με το αόρατο από την πιο απλή έως την πιο μυστική μορφή της, η μαγεία και η αστρολογία, έγιναν τα θέματα προς ανάγνωση του Δυτικού αναγνώστη.*

*Επιτομή στο έργο της Ε.Π.Μπλαβάτσκι *Η Μυστική Διδασκαλία*, της Α. Παπαδομιχελάκη

ΓΟΗΤΕΙΑ (ΘΥΜΑΠΑΤΗ): ΕΝΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

επιλογή από το Ενημερωτικό Δελτίο της Παγκόσμιας Καλής Θέλησης (Arcane School)
www.worldgoodwill.org

Ίσως να προκαλεί έκπληξη αν δούμε να περιγράφεται η "γοητεία" (glamour) ως ένα παγκόσμιο πρόβλημα.

Η λέξη συνδέεται συνήθως με τον κόσμο της υψηλής μόδας και των κινηματογραφικών αστέρων, και πιθανώς οι πιο πολλοί άνθρωποι στον κόσμο δε θεωρούν τις δραστηριότητες αυτών που ζουν σ' εκείνο τον κόσμο τίποτε παραπάνω από διασκέδαση που μας βοηθά να ξεφύγουμε από την ανία της καθημερινής ζωής. Όμως η λέξη έχει μια πιο βαθιά και εκτεταμένη χρήση, απ' αυτή που συνήθως της δίνουμε. Υπάρχει κάτι που είναι έντονα σαγηνευτικό στη ζωή των "πλουσίων και των διασήμων", το οποίο σημαίνει ότι βρίσκονται σχεδόν πάντα στο προσκήνιο.

Την ίδια στιγμή, τα γεγονότα της ζωής τους συχνά διαστρεβλώνονται ή απλώς επινοούνται, μέσα από τη μεγάλη επιθυμία που υπάρχει να ξέρουμε πράγματα γι' αυτούς. Αυτά τα ίδια χαρακτηριστικά - έντονη γοητεία, υπερβολική προσοχή και διαστρέβλωση - μπορούν να βρεθούν σε όλα τα είδη των καταστάσεων. Αυτό μπορεί να εκτείνεται από κάτι εμφανές, όπως είναι η υπερβολική φροντίδα που δίνει κάποιος στο αμάξι του με το οποίο είναι ερωτευμένος, μέχρι κάτι δυσδιάκριτο, όπως είναι η υπερβολική προσπάθεια που καταβάλλουν κάποιοι για να εξασφαλίσουν ότι οι άλλοι τους αγαπούν.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις, όπως και σε πολλές άλλες, μπορούμε να δούμε πως μια διαστρεβλωμένη άποψη για ένα πράγμα ή μια κατάσταση δημιουργεί μια κάπως παράλογη συμπεριφορά.

Θα χρειαζόταν κάποιος να είναι πολύ γενναίος για να δηλώσει ότι δεν επηρεάζεται από τη γοητεία μ' αυτή την έννοια. Όλοι μας έχουμε τα ψυχολογικά αδιευκρίνιστα σημεία μας, τις "προσφιλείς θεωρίες" μας και τις μανίες μας. Και πέρα απ' αυτές τις όψεις που είναι ιδιαίτερες σε κάθε άτομο, που πηγάζουν από την ανατροφή και την ψυχοσύνθεση, υπάρχουν ακόμη ευρύτερες κοινωνικές γοητείες που υποδουλώνουν ολόκληρες κοινωνίες. Μια τέτοια περίπτωση είναι το παράδειγμα με τη διασημότητα.

Επιπλέον, με το να μας παρουσιάζονται παραδείγματα ατόμων που είναι υλικά πολύ πετυχημένα, αυτή η ιδιαίτερη γοητεία ρίχνει επίσης το φως της σε μια από τις μεγαλύτερες καθοριστικές δυνάμεις της κοινωνίας, δηλαδή τον υλισμό. Η παγκόσμια οικονομία προσανατολίζεται προς τη μεγιστοποίηση της παραγωγής και της κατανάλωσης των υλικών αγαθών και υπηρεσιών. Όμως αυτή η άποψη μπορεί να διατηρηθεί μόνο αν διαστρεβλωθούν ή αγνοηθούν οι φυσικοί περιορισμοί της Γης, και δοθεί υπερβολική έμφαση στη δύναμη της τεχνολογίας, να επιλύει προβλήματα.

Μέχρι στιγμής υπάρχει ο ισχυρισμός ότι η γενετική θα θρέψει τους πεινασμένους και θα θεραπεύσει τους αρρώστους. Το γεγονός ότι αυτοί που τα ισχυρίζονται αυτά είναι εκείνοι που θα επωφεληθούν οικονομικά από την εφαρμογή μιας τέτοιας τεχνολογίας, θα πρέπει να μας παροτρύνει σε μια προσεκτική εξέταση. Η εικόνα γίνεται πιο συγκεκριμένη από το γεγονός ότι η τυφλή πίστη στην τεχνολογία είναι από μόνη της μια "χωριστή" θυμαπάτη - αν και είναι συχνά δύσκολο να ξεχωρίσουμε μια όψη θυμαπάτης από μία άλλη με την οποία βρίσκεται σε στενή επαφή.

Από μια διερεύνηση σχετικά με την εφαρμογή ενός φανερά επιπόλαιου όρου, πρόβαλε η εικόνα μιας πολύ πιο σοβαρής κατάστασης. Είναι σαν η ανθρωπότητα να είναι βυθισμένη σε μια πυκνή πολύχρωμη ομίχλη, που την εμποδίζει να δει με διαύγεια την πραγματικότητα σε σχέση με τις ανθρώπινες προτεραιότητες.

Θα μπορούσαν να απαριθμηθούν πολύ περισσότερες θυμαπάτες οι οποίες συνεισφέρουν σ' αυτή την κατάσταση - δεν έχει γίνει καμιά αναφορά για τις χωριστικές σκέψεις και τα αισθήματα που χωρίζουν τους ανθρώπους σε διαφορετικούς ιδεολογικούς χώρους. Αλλά πιο σημαντικό, από το να καταγράφουμε ζοφερά τους θρήνους μας, είναι να βρούμε τρόπους για να τους εξαλείψουμε. Για να το κάνουμε χρειάζεται μια διαυγής άποψη και μια δέσμευση στο καλό ολόκληρης της ζωής. Γιατί όπως φαίνεται η θυμαπάτη προβάλλει όταν μια μεμονωμένη όψη του συνόλου αποκτά υπερβολικό ενδιαφέρον. Τότε οι άλλες όψεις υποφέρουν από έλλειψη ενέργειας και αυτό οδηγεί σε μια ανισορροπία του συνόλου. Συνεπώς για να αποφύγουμε τέτοιες ανθυγιεινές καταστάσεις ανισορροπίας, χρειάζεται να θέλουμε το καλό του συνόλου. Αυτό θα βοηθήσει να εμποδίσουμε τη θυμαπάτη να προβάλλει στο νου μας.

Όμως το καλό του συνόλου μας καλεί να βοηθήσουμε εκείνους που είναι ακόμη βυθισμένοι στη θυμαπάτη. Για να το κάνουμε τα απαραίτητα εργαλεία είναι ένας φωτισμένος νους και μια καρδιά γεμάτη από καλή θέληση. Προσεγγίζοντας τους άλλους με καλή θέληση αυξάνεται η πιθανότητα να αντιμετωπιστούν με επιτυχία τα προβλήματα οποιασδήποτε σχέσης. Ένας νους που μπορεί να εξετάσει τα θέματα αμερόληπτα, και με διαύγεια, μπορεί να διαπεράσει την καταχνιά και να δείξει στους άλλους την αλήθεια που βρίσκεται πίσω από τη γοητεία, αποκαλύπτοντας τις συνδέσεις με το ευρύτερο σύνολο που έχουν καλυφθεί.

Ένας θαυμάσιος τρόπος να αναπτύξουμε την ικανότητά μας να χρησιμοποιούμε την καλή θέληση και το φως δημιουργικά προσφέρεται από τα Τρίγωνα τα οποία είναι η αδελφή δραστηριότητα υπηρεσίας της Παγκόσμιας Καλής Θέλησης. Στο άρθρο που ακολουθεί συζητιέται ο ρόλος αυτής της απλής, αλλά σημαντικής πνευματικής δραστηριότητας, στη διάλυση της θυμαπάτης.

Επίσης θα εξετάσουμε πώς η γοητεία μπορεί να μας εμποδίσει να κατανοήσουμε τι μπορεί να σημαίνει για έναν Παγκόσμιο Διδάσκαλο να εμφανιστεί πάλι ανάμεσά μας. Ένα μέρος της ευθύνης της Παγκόσμιας Καλής Θέλησης είναι να συνεργαστεί για την προετοιμασία αυτού του μεγάλου πνευματικού γεγονότος, οποτεδήποτε συμβεί. Ένας τρόπος για να συμβεί αυτό είναι μέσα από την ευρεία διάδοση της Μεγάλης Επίκλησης, μιας παγκόσμιας προσευχής που επικαλείται την επιστροφή του Παγκόσμιου Διδασκάλου.

1. Πέρα από τη συνηθισμένη συλλογική της έννοια, η θυμαπάτη θα χρησιμοποιείται σ' αυτό το Δελτίο στον ενικό και στον πληθυντικό για να βοηθήσει στη διαφοροποίηση των περιπτώσεων που προκύπτει.
2. Στις συναντήσεις που έγιναν από την Παγκόσμια Καλή Θέληση στη Νέα Υόρκη, τη Γενεύη και το Λονδίνο τον Οκτώβριο του 2000, το θέμα της θυμαπάτης συζητήθηκε διεξοδικά. Αν θέλετε υλικό γράψτε στις διευθύνσεις που βρίσκονται στο τέλος.

1. Τα Τρίγωνα και η Διάλυση της Θυμαπάτης
2. Η Θυμαπάτη και ο Παγκόσμιος Δάσκαλος
3. Στοχασμοί πάνω στη Θυμαπάτη και Πως να Διαλυθεί.
4. Το Πνευματικό Φόρουμ των Ηνωμένων Εθνών για την Παγκόσμια Ειρήνη.
5. Be the Change (Να είσαι η Αλλαγή) - Νεανικές Λύσεις για τη Νέα Χιλιετία:

Τα Τρίγωνα και η Διάλυση της Θυμαπάτης

Η επιστήμη έχει συμφωνήσει με αυτό που δίδασκαν πάντοτε οι σοφοί - το κάθε τι στο σύμπαν μας συντίθεται από ενεργειακές μονάδες. Η αντίληψη του σύμπαντος μέσα από ενεργειακές μονάδες και σχέδια, ενθαρρύνει ένα αριθμό από άλλες χειροπιαστές αναγνωρίσεις.

Η εσωτερική φιλοσοφική σκοπιά που είναι γνωστή ως Προαιώνια Σοφία, και που ορίζεται από τον Aldous Huxley ως η "Χρόνια Φιλοσοφία", μας διδάσκει ότι οι σκέψεις είναι επίσης ενέργεια και συνεπώς αποτελούνται από ύλη. Φυσικά η ύλη αυτή είναι πιο λεπτή από εκείνη που βρίσκεται στο φυσικό πεδίο, αλλά όμως είναι ύλη, όπως ακριβώς ξέρουμε ότι το φως αποτελείται από μικρά σωματίδια ύλης. Το ίδιο αρχαίο σώμα της διδασκαλίας μάς συμβουλεύει ότι "η ενέργεια ακολουθεί τη σκέψη". Με άλλα λόγια, ό,τι σκεφτόμαστε ενεργοποιείται και αν επιμείνουμε για πολύ, τελικά εκδηλώνεται πάνω στο φυσικό πεδίο.

Πριν από δύο χιλιάδες χρόνια ο Χριστός διακήρυξε "ότι όπως σκέφτεται ένας άνθρωπος στην καρδιά του, έτσι και είναι". Η Αλίκη Μπέιλη, γράφοντας στον εικοστό αιώνα, μας διαβεβαίωσε ότι μέσα από τον έλεγχο των σκέψεών μας, μπορούμε όχι μόνο να ελέγξουμε, αλλά να μετασχηματίσουμε τα συναισθήματά μας, τα λόγια μας και τις πράξεις μας, κυριολεκτικά την ίδια την ύπαρξή μας.

Αν ακολουθήσουμε αυτές τις διδασκαλίες, με την πειθαρχία των σκέψεών μας, μπορούμε να ελέγξουμε το προσωπικό μας σύμπαν. Η φιλολογία της αυτοπραγμάτωσης είναι τώρα γεμάτη με οδηγίες για το πως μπορούμε να μετασχηματίσουμε τη ζωή μας - τις σχέσεις μας, τα σώματά μας, τα σπίτια μας ή τη δουλειά μας - και να επιδράσουμε στον κόσμο γύρω μας μέσα από τον οραματισμό και την αλλαγή του τρόπου με τον οποίο σκεφτόμαστε.

Βεβαιώσεις και μάντρα χρησιμοποιούνται για να εφεκύσουμε και να αγκυροβολήσουμε την αλλαγή. Στην πραγματικότητα αρχίζουμε να ανακαλύπτουμε σε ένα εγκόσμιο, πρακτικό επίπεδο, τη δύναμη της σκέψης και την πραγματικότητα της ενέργειας. Για να κάνουμε μία αλλαγή, πρέπει πρώτα να αναγνωρίσουμε την ανάγκη της, μετά να καθορίσουμε τι μορφή θέλουμε να πάρει, να οραματιστούμε όσο πιο καθαρά μπορούμε τη φύση της αλλαγής που επιζητούμε, και μετά να εργαστούμε γι' αυτό το στόχο με εστιασμένο σκοπό.

ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΠΛΑΝΗΤΙΚΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ

Αυτή επίσης είναι η διαδικασία που χρησιμοποιείται για να κάνουμε πλανητικές αλλαγές. Ένα τρίγωνο αποτελείται από τρία σημεία που συνδέονται με τρεις γραμμές. Για να σχηματίσουμε ένα Τρίγωνο διαλογισμού, τρία άτομα αποφασίζουν να συνδέονται κάθε μέρα νοητικά, πνευματικά και με ένα πνεύμα καλής θέλησης για όλη την ανθρωπότητα, και να οραματίζονται ένα Τρίγωνο φωτός με το κάθε μέλος να αποτελεί ένα σημείο του Τριγώνου. Τότε οραματιζόμαστε το Τρίγωνο μέσα σε ένα μεγαλύτερο τριγωνικό δίκτυο Αγάπης και Φωτός που υποβαστάζει τον εξωτερικό φυσικό κόσμο. Τελικά οραματιζόμαστε το δίκτυο των Τριγώνων εκφωνούμε τη Μεγάλη Επίκληση. Αυτή η φαινομενικά απλή πράξη έχει βαθιά σημασία και αποτελέσματα.

Ζούμε σε έναν πλανήτη που η δυστυχία και ο πόνος είναι διαδομένοι. Γνωρίζουμε ότι η μεγάλη θυμαπάτη της χωριστικότητας είναι η ρίζα κάθε δυστυχίας και πόνου πάνω στον πλανήτη. Όταν κατασκευάζουμε το ατομικό μας Τρίγωνο και οραματιζόμαστε το μεγάλο πλανητικό δίκτυο των Τριγώνων του Φωτός και της Αγάπης, 1) βοηθάμε να δημιουργηθεί και να ενισχυθεί εκείνο το δίκτυο της στοργικής, φωτεινής ενέργειας και 2) αγκυροβολούμε την Αγάπη και το Φως, που επηρεάζει τον κόσμο στον οποίο ζούμε στο βαθμό που μπορούμε να διατηρήσουμε εκείνη την ανώτερη εστίαση της καλής θέλησης και της αγάπης. Στην πραγματικότητα το έργο των Τριγώνων είναι να κατευθυνθεί εκείνη η ενέργεια της σκέψης έτσι ώστε το Δίκτυο των Τριγώνων να γίνει ένας σταθμός μετασχηματισμού.

Διάφορες επιστημονικές πειθαρχίες χρησιμοποιούνται καθώς μελετάμε το χειρισμό των ενεργειακών σωματιδίων. Το άτομο έχει εξίσου χωριστεί όσο και συντηχθεί και μπορούμε να χειριστούμε και να αλλάξουμε τα στοιχεία του.

Μέσα από τα Τρίγωνα κάνουμε αλλαγές στο ενεργειακό σχέδιο και στο μαγνητικό πεδίο που υποβαστάζει τον πλανήτη. Αντικαθιστούμε με τις ανώτερες ενέργειες της Αγάπης, του Φωτός

και της Θέλησης για το Καλό τις κατώτερες ενέργειες και δυνάμεις που σκοτεινιάζουν την ανθρώπινη σκέψη και συναίσθημα. Τα Τρίγωνα είναι μια πλανητική υπηρεσία που θεμελιώνεται στο γεγονός ότι ο κόσμος έχει ένα πνευματικό πεπρωμένο και ότι ο κόσμος έχει ένα πνευματικό πεπρωμένο και ότι υπάρχει ένα θείο Σχέδιο που εκδηλώνεται και στο οποίο η ανθρωπότητα έχει ένα κύριο ρόλο.

Μας λένε ότι μέσα από το έργο των Τριγώνων μπορούμε να προσφέρουμε ένα Δίκτυο Φωτός για τη μετάδοση του πνεύματος της ενεργού καλής θέλησης, της νοήμονης αγάπης και της οργανωμένης αναγέννησης. Το δίκτυο των Τριγώνων μεταφέρει πνευματική ενέργεια από πνευματική ενέργεια από πνευματικά κέντρα στον κόσμο των ανθρώπων. Το φως διαλύει το σκοτάδι και τι σκιές. Ενστικτωδώς αναζητάμε φωτισμένες περιοχές που μας κάνουν να νιώθουμε πιο ασφαλείς και μας βοηθάνε αν βρούμε το δρόμο μας. Οι ενέργειες του Φωτός, της Αγάπης και της Καλής Θέλησης που στέλνουμε στα Τρίγωνα, επηρεάζουν το κλίμα της σκέψης και βοηθούν να φωτιστεί ο νους της ανθρώπινης οικογένειας και να της επιτραπεί να δει τα πράγματα όπως είναι, να κατανοήσει τα ορθά κίνητρα και τον τρόπο με τον οποίο θα επιφέρει ορθές ανθρώπινες σχέσεις.

Η κινητήρια δύναμη της καλής θέλησης, την οποία τα Τρίγωνα βοηθούν να μεταδοθεί μέσα στον κόσμο μας, είναι ουσιαστική για την ορθή δράση και για τη δόμηση ενός κλίματος τόσο παγκόσμιας ασφάλειας όσο και σοφής κατεύθυνσης.

Η Θυμαπάτη και ο Παγκόσμιος Δάσκαλος

Πολλές θρησκευτικές παραδόσεις μιλούν για ένα Παγκόσμιο Δάσκαλο ή Αβατάρ, του οποίου η εμφάνιση προσδοκάται σε εποχές μεγάλης δυσκολίας στις ανθρώπινες υποθέσεις. Ο Βουδισμός αναφέρεται στον Κύριο Μαϊτρέγια. Ο Χριστιανισμός στο Χριστό. Το Ισλάμ στον Ιμάμ Μαχντί. Ο Ινδουισμός στον Κάλκι Αβατάρ του Βισνού.

Η τρομακτική δυναμικότητα αυτού του επικείμενου πνευματικού γεγονότος εγείρει ισχυρά και μερικές φορές συγκρουόμενα αισθήματα στην ψυχή της ανθρωπότητας. Για τους πιστούς οποιασδήποτε πίστης, η ιδέα ότι ο Ερχόμενος που αναμένουν πρόκειται να εμφανιστεί θα ήταν ένα θέμα υπέρτατης σπουδαιότητας, ενώ για εκείνους που δεν ανήκουν σε καμία πίστη, ιδιαίτερα σ' εκείνους που απορρίπτουν ενεργά τις θρησκευτικές ιδέες κάτω από μια διανοητική θεώρηση, η ιδέα θα φαίνεται σκέτη φαντασίωση.

Αν δεχτούμε ως υπόθεση ότι θα μπορούσε να συμβεί αυτή η επανεμφάνιση, ίσως να ήταν δυνατό να απομακρύνουμε ένα μέρος της σύγχυσης που δημιουργείται από την πόλωση της γνώμης, καθώς και τις πολλές αποχρώσεις που υπάρχουν ανάμεσα στα δύο άκρα. Μ' αυτό τον τρόπο, θα μειωθεί ο σημαντικός κίνδυνος ότι πάρα πολλοί δεν πρόκειται να αναγνωρίσουν αυτή τη μεγάλη ατομικότητα όταν θα έρθει στο παγκόσμιο προσκήνιο. Έτσι αξίζει να εξετάσουμε μερικές από τις πηγές αυτής της πιθανής σύγχυσης, να δούμε αν κάποιες από τις θαυμάσιες και τις διαστρεβλώσεις μπορούν να διαλυθούν, και ως αποτέλεσμα να έχουμε μια πιο διαυγή και ρεαλιστική εικόνα.

Σκεφτείτε για παράδειγμα, την εποχή που θα φέρει ο επανερχόμενος ο Παγκόσμιος Δάσκαλος. Θα ήταν εύκολο να επιτρέψουμε στο ιστορικό πλαίσιο των ιστοριών που σχετίζονται με τους Παγκόσμιους Δασκάλους του παρελθόντος να χρωματίσουν την κατανόησή μας για το πως ένας μελλοντικός Παγκόσμιος Δάσκαλος θα μιλήσει και θα δράσει. Αλλά σίγουρα δε θα πρέπει να περιμένουμε κάποιον του οποίου οι τεχνικές και οι ιδέες είναι προφανώς ξεπερασμένες και δε μιλούν στη σύγχρονη ψυχή. Μάλλον θα πρέπει να περιμένουμε κάποιον ο οποίος, εξαιτίας της ολοκληρωτικής ταύτισης με την αγωνιζόμενη ανθρωπότητα, κατανοεί την εποχή πολύ περισσότερο από τους πρόσκαιρους διεθνείς σχολιαστές και του οποίου η γνώση για την ανθρώπινη καρδιά είναι πολύ πιο περιεκτική από τον πιο φωτισμένο ψυχολόγο.

Εκείνοι που οδήγησαν την ανθρωπότητα παραπέρα μέσα στο φως ήταν πάντοτε άνθρωποι της εποχής τους, και μπορούμε να αναμένουμε ότι η αποκάλυψη που θα φέρει ο ερχόμενος Παγκόσμιος Δάσκαλος θα αναφέρεται στην εποχή μας, δίνοντας στην ανθρωπότητα μια νέα κατανόηση για το Υπόβαθρο όλης της Ύπαρξης.

Ίσως ειρωνικά, ένα μεγαλύτερο εμπόδιο για την αναγνώριση από τους θρησκευόμενους μπορεί να είναι η ανομολόγητη υπόθεση ότι ο Παγκόσμιος Δάσκαλος θα είναι ένα θρησκευτικό πρόσωπο. Αυτή η υπόθεση είναι κατανοητή, επειδή εκείνες οι μεγάλες ατομικότητες που επέτρεψαν στην ανθρωπότητα να κάνει μεγάλα βήματα προς τα εμπρός στη συνείδησή της, ήταν, στο παρελθόν, ή προέρχονταν από το χώρο της θρησκευτικής ζωής της ανθρωπότητας. Αυτό όμως δεν υπονοεί αναγκαστικά ότι θα συμβεί το ίδιο πράγμα στο μέλλον.

Στην πραγματικότητα, στο πρόσφατο παρελθόν, έχουμε δει και βλέπουμε ότι συμβαίνει μια μεγάλη αναθεώρηση στην ανθρώπινη σκέψη, η οποία προκαλείται από την επιστημονική έρευνα. Για παράδειγμα, δεν είναι η μεγάλη διάραση του Einstein ότι "Όλα είναι Ενέργεια" ένα συμπέρασμα τρομακτικής πνευματικής σημασίας; Έτσι θα πρέπει να μοχθούμε να είμαστε πιο ανοιχτόμυαλοι σχετικά με ποιο τομέα της ανθρώπινης προσπάθειας θα ασχοληθεί κυρίως, αν και η επίδραση εκείνου του έργου θα γίνει σίγουρα αισθητή σε άλλες περιοχές.

ΕΝΑΣ ΑΝΟΙΧΤΟΣ ΝΟΥΣ

Μια άλλη όψη της ταυτότητας του Παγκόσμιου Δασκάλου που απαιτεί έναν ανοιχτό νου είναι εκείνη του φύλου. Ποιος θα μπορούσε να αρνηθεί ότι στα τελευταία πενήντα χρόνια, υπήρξε μία μεγάλη μετατόπιση στη συλλογική ψυχή της ανθρωπότητας, η οποία θα μπορούσε να ονομαστεί η αναζωπύρωση της θηλυκής αρχής;

Αυτό έγινε με πολλούς πρακτικούς τρόπους, που οδήγησαν σε πιο ίσες ευκαιρίες για τις γυναίκες σε πολλές διαφορετικές σφαίρες. Και τόσο οι άντρες όσο και οι γυναίκες κρίνουν πιο δίκαια, και εκφράζουν πληρέστερα τις ποιότητες της συμπόνιας και τις ευαισθησίες που είναι τα ξεχωριστά δώρα του θηλυκού πόλου της συνείδησης. Έτσι από τη στιγμή που μια γυναίκα μπορεί να διατηρεί μια τόσο υψηλή και αξιολογούμενη θέση όπως ένας άντρας, υπάρχει κάποιος λόγος που ο Παγκόσμιος Δάσκαλος να μην είναι γυναίκα;

Υπάρχει μια όψη αυτού του θέματος που μπορεί να το χλευάσουν αυτοί που αμφιβάλλουν. Συγκεκριμένα, η ιδέα ότι αυτό το μεγάλο άτομο θα μπορούσε να λύσει, μονομιάς, όλα τα ανθρώπινα προβλήματα, και να αποτελέσει την απαρχή μιας άνετης αφθονίας. Αλλά γιατί θα πρέπει να συμβεί αυτό, όταν δεν συνέβη ποτέ πριν; Ούτε ο Χριστός, ούτε ο Βούδας προκάλεσαν μαγικές στιγμιαίες θεραπείες στις πολλές κοινωνικές δυσκολίες της εποχής τους, αλλά έσπειραν πανίσχυρους σπόρους ανανέωσης και αναγέννησης που καρποφόρησαν για χιλιετίες. Δεν περιόρισαν την ανθρώπινη ελεύθερη βούληση, αλλά περίμεναν οι οπαδοί τους να "επεξεργαστούν τη σωτηρία τους με ζήλο". Έτσι φαίνεται λογικό να υποθέσουμε ότι ο μελλοντικός Παγκόσμιος Δάσκαλος θα δράσει παρόμοια, απαιτώντας από την ανθρωπότητα να σταθεί με υπευθυνότητα απέναντι στη νέα αποκάλυψη που θα της δοθεί.

Σχετική με το προηγούμενο σημείο είναι η διαστρέβλωση που προβάλλει από μια κυριολεκτική ερμηνεία των προφητειών που υπάρχουν στις παγκόσμιες γραφές. Είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι οι προφητείες είναι συχνά γραμμένες σε συμβολική γλώσσα, η οποία μπορεί να χρησιμεύσει τόσο στο να αποκαλύψει όσο και στο να καλύψει μερικά τη σημασία τους. Ένα απλό παράδειγμα υπάρχει στη πρόβλεψη της Βίβλου ότι ο Χριστός θα έρθει στα "σύννεφα του ουρανού". Σήμερα, εκατομμύρια άνθρωποι πηγαινοέρχονται στα σύννεφα μέρα και νύχτα. Θα μπορούσε αυτό το κείμενο να ερμηνευτεί μ' αυτό τον απλό τρόπο; Στην πραγματικότητα, οποιοδήποτε σχεδόν σύμβολο μπορεί να ερμηνευτεί με ένα πλήθος διαφορετικών τρόπων, και επομένως είναι σημαντικό να διατηρούμε μια ρευστή και ανοιχτή προσέγγιση στη φιλολογία των προφητειών.

ΜΙΑ ΦΛΟΓΑ ΣΤΟΡΓΙΚΗΣ ΘΕΛΗΣΗΣ

Μια πιο σοφιστική προοπτική σχετικά με την επιστροφή ενός Παγκόσμιου Δασκάλου είναι να υποθέσουμε ότι αυτή η επανεμφάνιση είναι ένας τρόπος να αναφερθούμε σε μια συλλογική μετατόπιση της συνείδησης. Αυτό που θα μπορούσε να ονομαστεί η γέννηση της Χριστικής συνείδησης μέσα στην καρδιά. Από αυτή τη σκοπιά, η ίδια η ανθρωπότητα, ή ίσως ένα τμήμα της, πρόκειται να παίξει το ρόλο του Παγκόσμιου Δασκάλου.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι χρειάζεται να συμβεί μια διαδεδομένη ανάφλεξη συνετής συμπόνοιας, αν πρόκειται η ανθρωπότητα να επιβιώσει και να ευδοκιμήσει και υπάρχουν ήδη σημάδια ότι αυτό συμβαίνει σήμερα, στο πλήθος των ομάδων και των ατόμων που μοχθούν για δικαιοσύνη, ειρήνη και ορθές σχέσεις.

Υπάρχει όμως ακόμη μια κραυγαλέα ανάγκη για μια μεγάλη ατομικότητα που μπορεί να αναρριπίσει τους πολλούς σπινθήρες που τρεμοσβήνουν, συγχωνεύοντάς τους σε μια μεγάλη φλόγα στοργικής θέλησης που μπορεί να μετασχηματίσει τον κόσμο. Στα γραπτά της Αλίκης Μπέιλη, η συλλογική μετατόπιση στη συνείδηση εμφανίζεται ως το προοίμιο για το ακόμη μεγαλύτερο γεγονός της επανεμφάνισης του Αβατάρ. Υποδείχνει πως ό,τι χρειάζεται πριν εμφανιστεί ο Παγκόσμιος Δάσκαλος, είναι να υπάρχουν αρκετοί άντρες και γυναίκες που διαθέτουν "αρκετή θέληση για αγάπη με την πύρινη ουσία" για να δημιουργήσουν έναν όμιλο που μπορεί να ανταποκριθεί με νοημοσύνη στην επιρροή του Αβατάρ, να διανείμει αυτή την επιρροή με μεγαλύτερη σύνεση και να ερμηνεύσει αυτή τη νέα αποκάλυψη στις μάζες της ανθρωπότητας που μοχθεί .

Αυτή η προοπτική ενισχύει τη σπουδαιότητα της ανθρώπινης ευθύνης στο να προετοιμάσει το δρόμο γι' αυτό το μεγάλο πνευματικό γεγονός, κάτι που μπορεί να δώσει σε όλους όσοι αγαπούν και υπηρετούν τους συνανθρώπους τους τροφή για σκέψη.

Στην πραγματικότητα, όλα τα παραπάνω σημεία προσφέρονται με την ελπίδα ότι μπορεί να βοηθήσουν να προκληθεί ένας πιο διαυγής στοχασμός πάνω σε ένα γεγονός του οποίου η σπουδαιότητα δεν μπορεί να παραβλεφθεί. Οι πλήρεις επιπτώσεις της επανεμφάνισης ενός Παγκόσμιου Δασκάλου μπορεί να είναι πέρα από την κατανόησή μας. Ποιος μπορεί να πει ποια θα είναι η νέα ιδιότητα της Θεϊότητας που μπορεί να αποκαλυφθεί, η οποία καθορίζει τη ζωή για μια άλλη εποχή; Αλλά με μια προσεκτική εξέταση της φύσης των καιρών, την ανάγκη που υπάρχει και τις ευκαιρίες για πρόοδο, μπορούμε να φτάσουμε σε μια λιγότερο διαστρεβλωμένη άποψη για το τι μπορεί να συμβεί και να δημιουργήσουμε ένα πεδίο σκέψης το οποίο μπορεί να αποδειχτεί πολύ χρήσιμο όταν θα έρθει η στιγμή.

Στοχασμοί πάνω στη Θυμαπάτη και Πως να Διαλυθεί.

Αυτές οι σκέψεις βασίζονται σε ομιλίες που έγιναν στις συναντήσεις Καλής Θέλησης τον Οκτώβριο του 2000 στο Λονδίνο, τη Νέα Υόρκη και Γενεύη με τον τίτλο "Η Θέληση για το Καλό: Διαλύοντας τις Θυμαπάτες των Καιρών".

Πολύ συχνά η θυμαπάτη είναι το αποτέλεσμα εσφαλμένων ιδεών που δεν αναγνωρίστηκαν και δε διορθώθηκαν ποτέ.

Η θυμαπάτη είναι μια έκφραση της επιθυμίας για περιττά και μερικές φορές για βλαβερά πράγματα.

Η έκταση της ελευθερίας μας από τη θυμαπάτη είναι ένα μέτρο για το πόσο χρήσιμοι μπορούμε να είμαστε στο να απελευθερώσουμε άλλους.

Σκεφτείτε το Βορρά πόσο πλούσιος είναι και το Νότο πόσο δυστυχημένος. Ο πλούσιος που κατέχει σχεδόν όλες τις πρώτες ύλες και το κεφάλαιο. Ακόμη και σήμερα οι πολιτικοί και οι πολεμικές βιομηχανίες θέλουν να πιστεύουμε ότι είναι αναγκαία η παραγωγή όπλων ακόμη και αν δε χρησιμοποιηθούν ποτέ. Η εσφαλμένη χρήση του κεφαλαίου ή το απεριόριστο

κέρδος για πλουτισμό είναι μια από τις πιο αρχές θυμαπάτες. Παρόλα αυτά πρέπει να διαλυθεί.

Η εντατική χρήση του νου μας επιτρέπει να κατανοήσουμε και να ερμηνεύσουμε τη σοφία της Ψυχής, χωρίς να βλέπουμε τον εαυτό μας σαν κέντρο του σύμπαντος. Από τη στιγμή που η σοφία εφαρμόζεται στον καθένα και σε όλες τις καταστάσεις, αυτές οι πρακτικές κατευθύνσεις ισχύουν εξίσου και για τα προβλήματα της θυμαπάτης. Τα προσωπικά προβλήματα, ακόμη και τα ιδιωτικά προβλήματα, αποκτούν ένα πιο συμπαντικό ανθρώπινο χαρακτήρα (που πρέπει να τον αντιμετωπίσουν όλοι) που μας δίνει ένα πλεονέκτημα, ένα αυξημένο αίσθημα σύνθεσης με όλη την ανθρωπότητα.

Χρειάζεται κουράγιο και ταπεινότητα να αρχίσεις να ασχολείσαι με το πρόβλημα της θυμαπάτης. Χρειάζεται κουράγιο γιατί γενικά δεν μας αρέσει να βλέπουμε τον εαυτό μας από πολύ κοντά, είμαστε άνετοι με την άρνησή μας. Αλλά τελικά οι θυμαπάτες θα έρθουν στο προσκήνιο μας και εξαρτάται από μας να αρχίσουμε τότε την επώδυνη διαδικασία της αλλαγής και της απαλλαγής. Δεν είναι ωραίο να αρχίσουμε να βλέπουμε τον εαυτό μας ξεκάθαρα, να αντιλαμβανόμαστε ότι τα πιο πολλά από τα χαρίσματά μας και τα πρότυπα της συμπεριφοράς μας είναι διαστρεβλώσεις ή πέπλα που μας κρύβουν τη βαθιά εδραιωμένη χωριστικότητα, εγωισμό και υλισμό.

Όταν οδηγούμε μέσα στην ομίχλη βλέπουμε ελάχιστα, ο ήχος είναι μουντός και πολύ γρήγορα γινόμαστε μούσκεμα. Το κάθε τι φαίνεται παραμορφωμένο. Ένας πολύ γνωστός δρόμος δεν αναγνωρίζεται πλέον επειδή δεν το βλέπουμε όλοι. Οι αποστάσεις εκτιμώνται λάθος, οι ήχοι δεν είναι οι ίδιοι, παραμορφώνονται και χάνεται η αίσθηση του προσανατολισμού. Αυτό είναι ένα πολύ καλό παράδειγμα για το τι προκαλεί η θυμαπάτη σε ένα άτομο. Εξαφανίζεται η πραγματικότητα.

Οι θυμαπάτες υποστηρίζουν τη διατήρηση των μορφών περισσότερο από τις ουσιαστικές αρχές. Είναι θυμαπάτες επειδή καλύπτουν την αλήθεια πίσω από την ομίχλη του αισθήματος και της συναισθηματικής αντίδρασης.

Πως μπορούμε "να αφήσουμε το φως να εισέλθει" στις παγκόσμιες και ανθρώπινες υποθέσεις; Εστιασμένοι στις αρχές, με την καλλιέργεια της ταπεινότητας και της αβλάβειας, τη χρήση του νου και με την προσεκτική παρατήρηση των τριών δεικτών της θυμαπάτης: το πνεύμα της επίκρισης, της χωριστικότητας και της υπερηφάνειας. Καλούμαστε να καλλιεργήσουμε "μια βαθιά δυσπιστία για τις αντιδράσεις κάποιου προς τη ζωή και τις συνθήκες, όταν τέτοιες αντιδράσεις εγείρουν την επίκριση, τη χωριστικότητα ή υπερηφάνεια".

Όλοι μας μπορούμε να συνεισφέρουμε στη δημιουργία μιας κατάστασης συνειδησης στην οποία η θυμαπάτη μπορεί να διαλυθεί, και τα πιο δημιουργικά μας εργαλεία είναι η καλλιέργεια της καλής θέλησης και μια έμφαση στην αμοιβαία αλληλεξάρτηση. Ο καθένας έχει μια ευκαιρία σε καθημερινό επίπεδο για να ενδυναμώσει αυτές τις δύο ποιότητες: καλή θέληση και αμοιβαία αλληλεξάρτηση. Αυτές, πέρα από κάθε τι, θα δημιουργήσουν ένα κλίμα στο οποίο η θυμαπάτη δεν πρόκειται να επιβιώσει, γιατί το φως και η αγάπη είναι οι εχθροί της θυμαπάτης και της πλάνης.

Η πνευματική ασφάλεια που είναι μια τόσο βαθιά ανθρώπινη ανάγκη εξαρτάται, πάνω από όλα, από την αναγνώριση και την εμπιστοσύνη με μια βαθιά δέσμευση στην αλήθεια. Μια κοινότητα, ένα έθνος, μια επιχείρηση, ένα σχολείο ή οικογένεια όπου η αλήθεια είναι επιθυμητή, αναζητείται και υπηρετείται, είναι ένας τόπος πνευματικής ασφάλειας.

Το Πνευματικό Φόρουμ των Ηνωμένων Εθνών για την Παγκόσμια Ειρήνη.

Τον Ιούνιο του 1995 παρουσιάστηκε στο Σαντιάγο της Χιλής στα γραφεία της Λατινο-Αμερικανικής Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών (ECLAC) η πρόταση για ένα Πνευματικό Φόρουμ των Ηνωμένων Εθνών για την Παγκόσμια Ειρήνη. Ο στόχος του Φόρουμ είναι να προσφέρει "τη δημιουργία ενός Πνευματικού Φόρουμ των Ηνωμένων Εθνών για την Παγκόσμια Ειρήνη κάτω από την επίβλεψη της Γενικής Συνέλευσης. Το πνευματικό φόρουμ θα είναι ένας μόνιμος χώρος για ηγέτες και αντιπροσώπους μεγαλύτερων και μικρότερων θρησκειών και πνευματικών κινήματων για διάλογο και συνεννόηση, καθώς και σαν μια γέφυρα με το πολιτικό φόρουμ".

Αυτό το πρόγραμμα είναι μια ιδέα του T.Y.S. Lama Gangchen, ενός Θιβετιανού θεραπευτή και πνευματικού δασκάλου. Ο Lama Gangchen γεννήθηκε στο δυτικό Θιβέτ το 1941. Σπούδασε ιατρική, αστρολογία, διαλογισμό και φιλοσοφία σε δύο από τα μεγαλύτερα μοναστηριακά πανεπιστήμια του Θιβέτ. Σε ηλικία 22 ετών εξορίστηκε στην Ινδία και συνέχισε τις σπουδές του στο Μπεναρές. Αφού τελείωσε το πανεπιστήμιο ο Lama Gangchen εργάστηκε ως θεραπευτής λάμα στις Θιβετιανικές κοινότητες του Νεπάλ, της Ινδίας και του Σικίμ. Από τότε ο Lama Gangchen συμμετείχε σε ολιστικές πρωτοβουλίες σε όλο τον κόσμο. Το 1989 ίδρυσε στο Μιλάνο της Ιταλίας, το Ινστιτούτο Kunren Lama Gangchen, που είχε ως σκοπό τη διάδοση και διατήρηση της Θιβετιανικής Ιατρικής παράδοσης. Το Ινστιτούτο κάνει σεμινάρια για την Ιατρική των Ιμαλαίων και αστρολογικές μελέτες, Βουδιστική φιλοσοφία, ζωγραφική thangka και άλλες τέχνες. Ολόκληρη η εργασία του ινστιτούτου είναι αφιερωμένη στην προώθηση της παγκόσμιας ειρήνης.

Το 1992 ιδρύθηκε το Ίδρυμα Lama Gangchen για την Παγκόσμια Ειρήνη μετά από ένα διεθνές συνέδριο σκεπτόμενων οραματιστών. Το Ίδρυμα διοργανώνει κάθε χρόνο διεθνή συνέδρια στη Μαδρίτη της Ισπανίας και στο Κατμαντού του Νεπάλ για την ανταλλαγή ιδεών ανάμεσα στους επιστήμονες, θεραπευτές, εκπαιδευτικούς και φιλόσοφους της Ανατολικής και Δυτικής παράδοσης.

Κατά τη διάρκεια των ετών έχουν επίσης αναπτυχθεί διάφοροι κλάδοι του Ίδρυματος. Στη Βραζιλία, για παράδειγμα, το Ίδρυμα ίδρυσε την Ένωση Θεραπευτικών Τεχνών του Αμαζονίου, για να προσφέρει στους ντόπιους των δασών της βροχής ένα υγιές και ασφαλές περιβάλλον. Και στο Μιλάνο της Ιταλίας το Peace Radio και οι Lama Gangchen Peace Publications λειτουργούν με σκοπό να διαδώσουν πληροφορίες σχετικά με την "Εσωτερική και Παγκόσμια Ειρηνική Εκπαίδευση, ατομική θεραπεία, ατομική υπευθυνότητα και προσωπική ηθική, φυσικές θεραπείες, επίγνωση για το περιβάλλον και συνεργασία ανάμεσα στις θρησκείες".

Σήμερα στον κόσμο υπάρχουν πολλοί όμιλοι και οργανώσεις που εστιάζονται στην παγκόσμια ειρήνη. Ένας από τους στόχους του Πνευματικού Φόρουμ των Ηνωμένων Εθνών για την Παγκόσμια Ειρήνη είναι να ενώσει όλες τις πρωτοβουλίες σε μια φωνή δημιουργώντας ένα μόνιμο Πνευματικό Φόρουμ των Ηνωμένων Εθνών μέσα στην υπάρχουσα δομή των Ηνωμένων Εθνών, στο να συνεισφέρει και να βοηθήσει τόσο πνευματικά όσο και υλικά τα Ηνωμένα Έθνη."

Lama Gangchen World Peace Foundation, Via Marco Polo 13, 20124 Milan, Italy. Tel: +39-02-29010263; Fax: +39-02-29010271 Web site: www.peaceinvironment.net

Be the Change (Να είσαι η Αλλαγή) - Νεανικές Λύσεις για τη Νέα Χιλιετία:

Μια παγκόσμια πρωτοβουλία που συγκεντρώνει χρήματα για να χρηματοδοτήσει όσο το δυνατό περισσότερο προγράμματα νέων ενόψει της Παγκόσμιας Συνδιάσκεψης για Βιώσιμη Ανάπτυξη του 2002.

Η "Be the Change" δίνει δικαιώματα σε νέους σε επίπεδο λαϊκής βάσης τιθασεύοντας τη δύναμη του Internet και διευρύνοντας την ευκαιρία που αναγνωρίζει τη δύναμή τους στο να έχουν μια θετική και πληροφορημένη συνεισφορά στην κοινότητα και κυρίως στον κόσμο.

Η "Be the Change" υποστηρίζεται από μια πληθώρα επιχειρήσεων, ατόμων, ιδρυμάτων και κυβερνήσεων και δημιουργήθηκε από 600 νέους που συγκεντρώθηκαν στο Συνέδριο Χιλιετίας των Νέων που έγινε στη Χαβάη το 1999 με σκοπό να καθορίσουν τις προτεραιότητές τους για τη νέα χιλιετία. Η Peace Child International επέκτεινε και ανέπτυξε τις πρωτοβουλίες τους, βοηθώντας νέους από 12 μέχρι 25 ετών να υποβάλλουν προτάσεις για βιώσιμα και τοπικά προγράμματα.

Προσεγγίζοντας αυτούς που είναι κάτω από 25 ετών, οι οποίοι πολύ σύντομα θα αποτελούν το 50% του πληθυσμού, τιθασεύοντας την ενέργειά τους και το όραμά τους να προετοιμαστούν για βιώσιμους τρόπους ζωής, η μακρόπνοη ελπίδα είναι ότι αυτή η πρωτοβουλία που ενεργοποιείται από τους νέους, να γίνει ένα αποδεκτό κύριο στοιχείο για τις κυβερνήσεις του ΟΗΕ και άλλες διεθνείς υπηρεσίες ανάπτυξης. Σύμβουλοι εργάζονται με τους νέους που προτείνουν σχέδια για να ολοκληρωθούν και εκείνα που εκπληρώνουν τα κριτήρια της Be The Change ανακοινώνονται σε δύο θαυμάσιες ηλεκτρονικές διευθύνσεις.

Μία επίσκεψη σ' αυτές τις ηλεκτρονικές διευθύνσεις δείχνει το εύρος και την ποικιλία των προγραμμάτων που προτείνονται, εκείνα τα οποία έχουν καταφέρει να χορηγηθούν, και πως μπορείτε να βοηθήσετε - οι δωρητές μπορούν να κάνουν ασφαλείς συναλλαγές με τις πιστωτικές κάρτες. Το πρόγραμμα Be The Change δίνει τη δυνατότητα στους νέους, να έχουν κοινωνική επίγνωση και να είναι πολίτες με άποψη, ενθαρρύνοντάς τους να αναλάβουν προγράμματα στο χώρο της βιώσιμης ανάπτυξης και τη βελτίωση της κοινωνίας.

Σε ένα κόσμο αυξανόμενης νεανικής βίας και αυξανόμενης απαισιοδοξίας για το μέλλον, η Be The Change προσφέρει ελπίδα. Τελικά οι νέοι κάνουν πιο πολλά από το να παρακαλούν να ακουστούν οι φωνές τους, υποστηρίζονται στις προσπάθειές τους. Για να μάθετε περισσότερα, επισκεφθείτε την ηλεκτρονική διεύθυνση www.netaid.org και www.peacechild.org για προγράμματα από όλο τον κόσμο. Peace Child International, The White House, 46 High Street, Buntingford, Hertfordshire, SG9 9AH, UK. Tel: +44-176-327-4459; Fax: +44-176-327-4460

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ - ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ

από τον Μάνο Νομικό

Πολύ συχνά φαίνεται να υπάρχει κάποια σύγχυση ανάμεσα στις έννοιες των δύο αυτών λέξεων Ελευθερία και Ανεξαρτησία, οι οποίες συνήθως θεωρούνται ταυτόσημες, ενώ βέβαια δεν είναι..

Συνήθως με τις λέξεις ελευθερία και ανεξαρτησία εννοούμε τη δυνατότητα τόσο των ατόμων όσο και των ομάδων ή των κρατών να κάνουν ότι θέλουν, κάτω βέβαια πάντα από τους

περιορισμούς των ηθικών και των νομικών κανόνων δικαίου. Τώρα το πόσο εφαρμόζουν τους κανόνες αυτούς είναι ένα άλλο ζήτημα.

Κι όμως, ανάμεσα στις δυό αυτές ιδέες, για τις οποίες τόσο αίμα και τόσο μελάνι έχει χυθεί, υπάρχει μια σοβαρή εννοιολογική διαφορά. Η ελευθερία είναι εσωτερική, συνειδησιακή και νοητική κατάσταση, ενώ η ανεξαρτησία είναι εξωτερική.

Αληθινά ελεύθερος είναι κανείς μόνο στο να σκέφτεται ό,τι θέλει. Η ελευθερία της σκέψης περιορίζεται μόνο από τους φραγμούς που η μακρόχρονη θητεία στις Σχολές της Αρετής (όπως είναι ο Χριστιανισμός και ιδιαίτερα η Ορθοδοξία) μας βάζει, όπως το να μην είμαστε κακόβουλοι, ζηλόφθονοι, μνησίκακοι, γεμάτοι μίσος, αγανάκτηση, πικρία, ιδιοτέλεια, εγωισμό, αισθησιακές ή υλιστικές επιθυμίες κτλ. Όμως οι περιορισμοί που ενδεικτικά παρατέθηκαν, δεν είναι υποχρεωτικοί παρά μόνο από την κατάσταση της συνείδησής μας, ενώ η σκέψη μας, άσχετα αν δεχόμαστε ή όχι αυτούς τους ηθικούς νοητικούς περιορισμούς, είναι απόλυτα ελεύθερη. Δεσμούς η σκέψη μας δέχεται μόνο από την ψυχή μας και από κανέναν άλλον. Γι' αυτό και στο θαυμάσιο παιδικό μυθιστόρημα της εποχής που διαβάζαμε ακόμη (τότε που δεν τα είχαμε όλα σερβιρισμένα από τις εμπορικές επιθυμίες των διαφημιστών της τηλεόρασης) στην "Καλύβα του Μπαρμπα-Θωμά" της Μπίστερ Στόου, η συγγραφέας βάζει τον δύστυχο γερο-νέγρο να τονίζει ξεκάθαρα στον αισχρό δουλοκτήτορα Λεγκρή : «Το σώμα μου είναι δικό σου, μπορείς να το κάνεις ό,τι θέλεις, την ψυχή μου όμως δεν μπορείς να την αγγίξεις».

Η σκέψη μας, όταν δεν έχει εμπόδια, μερικά από τα οποία θα αναφέρουμε πιο κάτω, είναι ελεύθερη να πετάει σε δυσθεώρητα ύψη οραματισμών, σχεδιασμών, ονειροπολήσεων και ακόμη και επικοινωνιών με τις σκέψεις και τις ιδέες άλλων ανθρώπων. Μπορεί να φτάνει ακόμη και να ερευνά στα λεγόμενα Ακασικά Αρχεία και να παίρνει πληροφορίες για σκέψεις, λόγους, πράξεις και γεγονότα του παρελθόντος, και, καμιά φορά, του μέλλοντος. Στα ύψη αυτά μπορούν όλοι οι άνθρωποι να φτάσουν, αρκεί να θελήσουν να υπερβούν τα εμπόδια που τους καθηλώνουν και να εκπαιδευτούν ανάλογα τόσο κατά το σώμα, όσο και κατά το νού.

Εμπόδια στην ελεύθερη πτήση της σκέψης είναι το περιβάλλον, οι σωματικές αναπηρίες και ασθένειες, οι παιδικές μας εμπειρίες, οι προγραμματισμοί και οι πεποιθήσεις που μας δημιουργούνται, τα συναισθήματα που γεννιούνται από αυτές, οι ψυχολογικές εξαρτήσεις μας από άτομα, απόψεις, ουσίες ή εθισμούς, ακόμα και οι κλιματολογικές συνθήκες. Όμως όλα σχεδόν τα εμπόδια αυτά είναι υπερβάσιμα αν υπάρχει λίγη θέληση, επιμονή και αγάπη από τον περίγυρο. Χωρίς να μπορούμε σε λεπτομέρειες, αρκεί να αναφέρουμε τον Μπετόβεν με την κώφωσή του, τον Πρόεδρο Ρούζβελτ με την πολιομυελίτιδα, την Ελεν Κέλλερ με την τυφλότητα και την κωφαλαλία (της έλειπαν το 85% των πληροφοριών που παίρνει από το περιβάλλον του ένα κανονικό άτομο), τον δικό μας τυφλό πιανίστα Θέμελη, τα παιδιά μας με Ειδικές Ανάγκες που αθλούνται και φτάνουν σε Ολυμπιακούς Αγώνες και τέλος τον μεγάλο σύγχρονο επιστήμονα Χώκινγκ.

Και εδώ τώρα είναι η λεπτή διαφορά. Ενώ πράγματι όλοι οι άνθρωποι είναι, ή μπορούν να είναι, ελεύθεροι κατά τη σκέψη, δεν μπορούν όμως να είναι και ανεξάρτητοι. Η ανεξαρτησία εκδηλώνεται δια της ελευθερίας του λόγου και της πράξης, και είναι πράγματι σημαντικότερα περιορισμένη και πολλές φορές μη υπερβάσιμη.

Αν θελήσουμε να επιμείνουμε λίγο πάνω στη διαφορά αυτή, θα δούμε ότι ενώ κάθε άνθρωπος μπορεί να απαλλαγεί, μετά από κόπους και θυσίες χρόνου και πόρων, από τους περιορισμούς της νοητικής και ψυχικής ελευθερίας, δεν είναι εύκολη η ανεξαρτητοποίησή του. Δεν μπορούμε να πούμε, ή να γράψουμε ότι θέλουμε, γιατί υπάρχουν οι νόμοι. Δεν μπορούμε να πράξουμε ότι θέλουμε, γιατί υπάρχουν οι νόμοι. Δεν μπορούμε να εκδηλώσουμε όλες τις δυνατότητες της προσωπικότητάς μας γιατί θα προσκρούσουμε στην εκδήλωση των προσωπικοτήτων των άλλων ανθρώπων, οπότε και ερχόμαστε αντιμέτωποι με το θέμα των

υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων μας. Και όλο αυτό το πλέγμα αλληλεπίδρασης των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των ανθρώπων προσπαθούν να το λύσουν αιώνες τώρα, ανεπιτυχώς, όλα τα συντάγματα και οι νομοθεσίες των κρατών της γής.

Μπορούμε να δούμε το θέμα της ελευθερίας της σκέψης αφ' ενός και της περιορισμένης ανεξαρτησίας του λόγου και της πράξης αφ' ετέρου, με ένα παράδειγμα : Ένα αεροπλάνο, γεμάτο επιβάτες, ταξιδεύει προς κάποιο προορισμό. Μέσα στην καμπίνα κάθε επιβάτης είναι ελεύθερος να σκέπτεται ότι θέλει, να ονειρεύεται και να σχεδιάζει τι θα έχει να κάνει όταν φτάσει στον προορισμό του, τι να κάνουν άραγε τώρα κάποια άτομα που τον ενδιαφέρουν... γενικά να σκέπτεται, ή έστω να βλέπει έξω από το παράθυρο και να απολαμβάνει, ή όχι, τη θέα. Δεν έχει όμως την ανεξαρτησία που απαιτείται ώστε να παραγγείλει οτιδήποτε για φαγητό, οτιδήποτε για ποτό, ή οποιοδήποτε πρόγραμμα στην οθόνη, ή στο ραδιόφωνο του σκάφους,. Δεν του επιτρέπεται να χρησιμοποιήσει το κινητό του, για να διαβάσει κάτι που του αρέσει ή να είναι διαθέσιμο, ή να το έχει φέρει μαζί του, κι ακόμη και για να πάει στην τουαλέτα, αυτή πρέπει να είναι ελεύθερη. Σε πολλές περιπτώσεις δεν επιτρέπεται καθόλου το κάπνισμα, και σ' όλη τη διάρκεια της πτήσης πρέπει να πειθαρχεί στους κανόνες ασφαλείας πτήσεων, και στις εντολές του κυβερνήτη και του προσωπικού. Καθένας είναι ελεύθερος να σκέπτεται και να ονειρεύεται ό,τι θέλει, όλων η ανεξαρτησία λόγου και πράξεων είναι περιορισμένη από τους κανόνες και τις εγγενείς αδυναμίες των πτήσεων, αλλά όλοι οι επιβάτες υποχρεωτικά -όμως κατόπιν συνήθως δικής τους επιλογής- κατευθύνονται προς ένα κοινό προορισμό : προς το επόμενο αεροδρόμιο.

Αν τώρα προχωρήσουμε στο θέμα της κρατικής ελευθερίας και ανεξαρτησίας, εκεί τα πράγματα είναι πιά σαφή. Πράγματι τα κράτη έχουν μεν μια δεδομένη ελευθερία ενεργειών, νομοθετικών, οικονομικών, πολιτικών και στρατιωτικών, στο εσωτερικό τους και απέναντι στους πολίτες τους, αλλά προς τα έξω η ανεξαρτησία τους είναι πολύ περιορισμένη. Η τότε απόφαση των Αμερικανών να επαναστατήσουν κατά της Αγγλίας και να κάνουν τον Πόλεμο της Ανεξαρτησίας, το ίδιο και των Ελλήνων λίγα χρόνια αργότερα κατά της Τουρκίας, ήταν από μια πρώτη άποψη χαρακτηρισμού των αγώνων σωστή, διότι δεν πολεμούσαν οι άνθρωποι για την ελευθερία τους, αλλά για την ανεξαρτησία τους από τους κατακτητές που επέβαλαν τις θελήσεις, τη νομοθεσία και τους φόρους τους. Την όση ελευθερία είχαν δεν την πολλαπλασίασαν με την ανεξαρτητοποίησή τους, δεδομένου ότι η νέα Κυβέρνηση διαδέχτηκε την παλιά του κατακτητή, πάλι με νόμους, φόρους κλπ. Και δεν γίνεται αλλιώς. Όμως οι χώρες αυτές, όπως και πολλές άλλες βέβαια ανά τους αιώνες, θέλησαν να γίνουν ανεξάρτητες από την κηδεμονία των «προστατών» τους.

Κι έτσι σήμερα έχουμε τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, που αποτελείται από Ανεξάρτητα Κράτη με στρατούς, σύνορα, νόμους κτλ.κτλ. Είναι όμως τώρα τα κράτη ανεξάρτητα ; Ποιός θα τολμήσει να υποστηρίξει κάτι τέτοιο ! Ποιό κράτος θα τολμήσει να περιφρονήσει την οργή του Πλανητάρχη, ποιό Θιβέτ την Κίνα, ποιό ευρωπαϊκό κράτος αύριο τη Γερμανία ; Κι όταν φτάσουμε στα τρομερά ζητήματα της μόλυνσης και της λειψυδρίας, ποιό μικρό κράτος θα μπορεί να προβάλλει στα μεγάλα τις απόψεις του ;!

Ελευθερία απόλυτη μπορεί να υπάρχει μόνο στη σκέψη και μόνο στα όνειρα των ανθρώπων. Περιορισμένη ανεξαρτησία υπάρχει παντού αλλού, ανάλογα πάντα όμως με τις εκάστοτε κρατούσες συνθήκες που επιβάλλουν τους περιορισμούς που καθημερινά βιώνουμε ολοι μας, είτε το συνειδητοποιούμε είτε όχι

URANTIA

επιμέλεια: Κωνσταντίνος Διαμαντόπουλος

1. Λίγα Λόγια για τον Κωνσταντίνο Διαμαντόπουλο
2. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ URANTIA
3. ΜΙΑ ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΤΗΣ URANTIA
4. Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
5. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ 2096 ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ
6. Σημειώσεις σεμιναρίου Urantia (Αθήνα, Φεβ 2001)-ΜΕΡΟΣ Α'
7. Σημειώσεις σεμιναρίου Urantia (Αθήνα, Φεβ 2001)-ΜΕΡΟΣ Β'

Λίγα Λόγια για τον Κωνσταντίνο Διαμαντόπουλο

Γεννήθηκε 18 Μαρτίου 1954 στα Ιωάννινα, αν και οι δυο του γονείς κατάγονται από την Κόρινθο.

Το 1973 εγκαταστάθηκε μόνιμως στην Αγγλία αρχικά για σπουδές στο πανεπιστήμιο του Νιουκαστλ και μετέπειτα για καριέρα στο Λονδίνο. Εργάστηκε σε Ναυτιλιακή εταιρεία του Λονδίνου από το 1978 μέχρι το 1985 σαν Ναυπηγός Αρχιμηχανικός και από τότε μέχρι το 1995 ασχολήθηκε με την τεχνολογία laser και οπτικών ινών και τις εφαρμογές της στην βιολογία και στην ιατρική, μέσω της εταιρείας που ίδρυσε στο Λονδίνο.

Απέκτησε προνόμια ευρεσιτεχνίας και συνέβαλε στην συγγραφή βιβλίου πάνω στην Θεραπευτική Χρήση του Φωτός. Δίδαξε την χρήση του σε πανεπιστήμια της Ευρώπης, της Αμερικής, της Ασίας και της Αυστραλίας. Ταξίδεψε σχεδόν σε όλη την υφήλιο με τις δυο αυτές σταδιοδρομίες και γνώρισε διαφορετικές κουλτούρες και ανθρώπους από όλες τις φυλές. Το 1995, μετά την πώληση της εταιρίας του, ίδρυσε γραφείο συμβούλων στο Λονδίνο και παραρτήματα σε Νέα Υόρκη, Αθήνα, Βαρσοβία, Μόσχα και Σόφια. Προς το παρόν μοιράζει τακτικά τον χρόνο του μεταξύ Αθήνας, Λονδίνου και Βαρσοβίας.

www.urantia.org

www.urantia.org.uk

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ URANTIA

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ B. Sc. (Hon.), C.Eng

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ανακάλυψα το βιβλίο της Urantia στο Λονδίνο τον Νοέμβριο του 1998. Το άτομο που μου το

συνέστησε και μου το χάρισε προερχόταν από τον επαγγελματικό μου κύκλο - ήμουν τότε και είμαι ακόμα σύμβουλος επιχειρήσεων και απόφοιτος Ναυπηγός- Μηχανολόγος του Πανεπιστημίου του Newcastle upon Tyne. Το άτομο αυτό ήταν υψηλόβαθμο και πολύ επιτυχημένο στέλεχος της Merrill Lynch. Ήταν Ελληνικής καταγωγής γεννημένο στο Σικάγο και εκείνον τον καιρό είχε πάρει μετάθεση στο Λονδίνο.

Μου έκανε μεγάλη εντύπωση η σοβαρότητά του και η υψηλή νοημοσύνη του. Μου τόνισε ότι το βιβλίο τού το είχε συστήσει κάποιο άλλο σοβαρό και επιτυχημένο άτομο και του είχε πει ότι ένα τέτοιο βιβλίο έχει μοναδική καταγωγή στην ιστορία όλου του πλανήτη, αν όχι του Γαλαξία μας. Αυτό τον είχε παραξενέψει στην αρχή αλλά όταν ολοκλήρωσε την ανάγνωση όλου του βιβλίου πείσθηκε και εκείνος ότι ήταν έτσι.

Μου τόνισε ότι θα έπρεπε να κρατήσω ανοικτό μυαλό και να το διαβάσω αρχικά σαν ένα καλό βιβλίο και τίποτα άλλο. "Το βιβλίο σε βρήκε", μου είπε, "αλλά ποιος ξέρει αν θα βρεις εσύ το βιβλίο". "Είναι σαν την Ουράνια Προφητεία;" ρώτησα με αφέλεια. "Είναι σαν να συγκρίνεις ένα γεύμα McDonalds με ολόκληρη τη γαλλική κουζίνα", μου απάντησε χαμογελώντας κάτω από το δύσπιστο βλέμμα μου.

Έχοντας μπει στο μονοπάτι της εσωτερικής αναζήτησης από 16 χρονών και έχοντας περάσει όλα τα στάδια αναζήτησης (Εσωτερικισμό, Βουδισμό, UFO , Μαγεία και ακόμα Πνευματισμό) είχα σοβαρές αμφιβολίες.

Πώς είναι δυνατόν να μην το έχω ξανασυναντήσει μπροστά μου όχι μόνον στην Αγγλία που ζω από 18 χρονών αλλά και σε όλο σχεδόν τον κόσμο που έχω ταξιδέψει λόγω των διαφόρων υποχρεώσεών μου και να το συναντήσω αναπάντεχα χωρίς να το ψάχνω σε ηλικία 44 ετών!

"Η απάντηση είναι εντός", μου είπε, "αλλά για να σε διευκολύνω διάβασε για τους Προσαρμοστές της Σκέψης και τους Επτά ψυχικούς κύκλους. Σε συμβουλεύω όμως να το διαβάσεις από την αρχή". Η συζήτηση για το βιβλίο σταμάτησε εκεί.

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΟΥ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

Όταν πήρα στα χέρια μου το βιβλίο και το ξεφύλλισα, μου έκανε φυσικά εντύπωση ο όγκος του (2097 σελίδες) και η ποικιλία των θεμάτων που κάλυπτε. Αναρωτήθηκα αμέσως "μα ποιος είναι ο συγγραφέας αυτός με τόσες γνώσεις σε τόσο πολύπλοκα θέματα από την Τριαδική Υπόσταση, την δομή του Σύμπαντος, την ιστορία της ανθρωπότητας, την γενετική, τη φυσική και άλλες επιστήμες.

Κατάλαβα αμέσως ότι το βιβλίο δεν είχε κάποιο συγγραφέα με γήινο όνομα αλλά στο τέλος κάθε έγγραφου που ήταν μια ολοκληρωμένη ενότητα ,υπήρχε κάποια περίεργη αναγραφή όπως "Παρουσιάστηκε στην Urantia από έναν Θείο Σύμβουλο της Ουβέρσα απεσταλμένο από τους Αρχαίους των Ημερών να απεικονίσει την φύση και το έργο του Απείρου Πνεύματος"ή ακόμα πιο παράξενα για μένα "Χορηγήθηκε από έναν Μελχιζεδέκ του Νέβαδον".

Εδώ έχουμε να κάνουμε με επιστημονική φαντασία, είπα στον εαυτό μου και αναρωτήθηκα γιατί κάποιος ή κάποιοι που έχουν δημιουργήσει ένα τέτοιο βιβλίο να θέλουν να το παρουσιάσουν σαν μια αποκάλυψη από εξωπλανητικές προσωπικότητες.

Σίγουρα για να το πουλήσουν καλύτερα, σκέφθηκα . Αλλά αν είναι έτσι γιατί δεν προωθούν το βιβλίο με θόρυβο και φανφάρες στους πολλούς παρά το πουλούν με το σταγονόμετρο στους λίγους όπως μου είχε πει το άτομο που μου το έδωσε. Έπειτα, γιατί να το κρατήσουν σαν ένα ολοκληρωμένο έργο και να το πουλούν σε τέτοια χαμηλή τιμή για τον όγκο του και να μην το σπάσουν σε σειρές για να πουλήσουν περισσότερα με καλύτερο περιθώριο κέρδους σκέφθηκε ο σύμβουλος επιχειρήσεων μέσα μου.

Η περιέργειά μου είχε κορυφωθεί, παράτησα ό,τι έκανα την στιγμή εκείνη και άρχισα να διαβάζω την εισαγωγή. Η γλώσσα ήταν όμορφη , οι φράσεις σύντομες αλλά περιεκτικές και με αυθεντικό ύφος και νεολογισμούς που δεν είχα ξανασυναντήσει και γενικά το σύνολο ήταν πάνω από τις δυνατότητες μου για άμεση κατανόηση όλου του περιεχομένου.

Σκέφθηκα τότε πόσα άτομα άραγε να εγκαταλείπουν το βιβλίο σε αυτήν την φάση και αναρωτήθηκα μήπως ο πρόλογος ήταν ένα είδος τεστ ευφυΐας που ετίθετο από τους συγγραφείς, δηλαδή κάποιο είδος πνευματικού "δαρβινισμού" και δεν ήθελα με κανένα τρόπο να αποτύχω!

Προχώρησα στο πρώτο Μέρος με τίτλο "το Κεντρικό και τα Υπερσύμπαντα", Έγγραφο Πρώτο, "Ο Συμπαντικός Πατέρας." Η ανάγνωση αυτού του εγγράφου ήταν σχετικά πιο εύκολη αλλά αυτό που μου έκανε εντύπωση ήταν το γλυκό συναίσθημα που με περιέβαλε όταν διάβαζα το κείμενο που περιέγραφε τον Θεό. Περίεργο σκέφθηκα που κάποιος προσπαθεί να θέσει τον Θεό κάτω από το μικροσκόπιο και να τον αναλύσει κατά αυτόν τον τρόπο. Ποιος μπορεί άραγε να θεωρηθεί σαν αυθεντία στο θέμα αυτό! Η απάντησή μου δόθηκε στην σελίδα 32 στο τέλος του πρώτου εγγράφου και με κατέπληξε ο τρόπος έκφρασης και περισσότερο από όλα η αίσθησή ότι το βιβλίο απαντούσε πιο κάτω στις ίδιες μου σκέψεις.

Με άλλα λόγια σκέφθηκα ότι θα μπορούσα να το θεωρήσω σαν ένα δυναμικό ζωντανό οργανισμό που μου αποκαλύπτει σταδιακά ολοένα και περισσότερα. Σε μετέπειτα συζητήσεις με άλλους αναγνώστες από διαφορετικές χώρες και με διαφορετικά background έκπληκτος ανακάλυψα ότι και αυτοί είχαν την ίδια αίσθηση και κάποιος που το είχε διαβάσει πάνω από 20 φορές, μου ανέπτυξε την θεωρία της μη γραμμικής νοητικής και πνευματικής ανάπτυξης μετά από κάθε ανάγνωση. Αυτή τη θεωρία έχω αρχίσει τώρα να την ασπάζομαι μετά από την λεκτική και νοηματική εμπάθυνση που αναγκαστικά χρειάστηκε να κάνω λόγω της μεταφραστικής προσπάθειας.

Τόσα μαθήματα θρησκευτικών στο σχολείο, ατελείωτες ώρες αναγκαστικού εκκλησιασμού με την γιαγιά μου, τόσες ώρες διαλογισμού και τώρα στα 44 ανακαλύπτω ένα πρωτόγνωρο συναίσθημα διαβάζοντας αυτό το κείμενο. Κάτι μέσα μου ανεπαίσθητα σάλεψε από την ανάγνωση του κειμένου αυτού και με μετέφερε από τον μικροσκοπικό κόσμο μου σε ένα αχανές σύμπαν συμπάντων στην παρουσία του Συμπαντικού Πατέρα μας, του Πατέρα όλων μας. Το γλυκό αυτό συναίσθημα συνέχισε και γινόταν πιο έντονο καθώς προχωρούσε η ανάγνωση. Το μυαλό μου δεχόταν πλήθος πληροφοριών και ο ψυχικός μου κόσμος δεχόταν ασφαλώς μια ενεργοποίηση που αδυνατούσα τότε να κατανοήσω αλλά που σήμερα πια μου είναι οικεία.

Εξι μήνες μετά την πρώτη ανάγνωση του βιβλίου και έχοντας κρατήσει ανοικτό μυαλό, εξακολουθούσα να αμφιβάλω για την υπερφυσική προέλευση του βιβλίου αλλά ήμουν πεπεισμένος ότι όποιοι και αν το είχαν συντάξει είχαν κάνει μια απίθανη εργασία που από μόνη της άξιζε σαν ένα λογοτεχνικό και πνευματικό δημιούργημα. Μπήκα στο internet και έψαξα για να ανακαλύψω περισσότερα σχετικά με την ιστορία του βιβλίου, ήρθα σε επαφή με άλλους αναγνώστες και διάβασα συμπληρωματικές εργασίες πάνω στο βιβλίο.

Το μυστήριο μεγάλωνε γιατί δεν μπορούσα να πιστέψω τα πάντα που έγραφε το βιβλίο ειδικά στο θέμα της μετενσάρκωσης που την απέρριπτε μεν αλλά την αντικαθιστούσε με προοδευτικές επαναφορές της προσωπικότητας με όχημα την ψυχή σε ολοένα υψηλότερα επίπεδα, σε ολοένα πιο εξαυλωμένα σώματα σε άλλους κόσμους, Γαλαξίες, Σύμπαντα μέχρι την είσοδο στο Πνευματικό Κέντρο των Πάντων που το ονόμαζε το Νησί του Παραδείσου. Με άλλα λόγια παρουσίαζε όχι την ανακύκλωση στην Γη αλλά την εμπειρία σε ολοένα υψηλότερα και πιο πολύπλοκα επίπεδα μέχρι να επιτευχθεί η τελειότητα συνήθως μετά από δισεκατομμύρια χρόνια πνευματικής εξέλιξης. Εδώ αντιστάθηκα πολύ γιατί μέχρι χθες πίστευα ακράδαντα ότι είχα ξαναζήσει και όλες οι φιλοσοφίες που είχα ασπασθεί μου το επιβεβαίωναν.

Άρχισα να κλονίζομαι, όμως, στην δεύτερη ανάγνωση του βιβλίου και στην τρίτη ανάγνωση είχα αναθεωρήσει τις απόψεις μου με το εξής σκεπτικό. Σε ένα τέτοιο πολύπλοκο και τεράστιο Σύμπαν Συμπάντων η θέωση δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς την εμπειρία των άλλων επιπέδων και την γνώση των άλλων κόσμων και συμπάντων. Η θεωρία της μετενσάρκωσης στη γη ικανοποιεί το φαινόμενο της κοινωνικής αδικίας ή την προοδευτική απόκτηση της τελειότητας αλλά δεν παύει να έχει τον περιορισμό της υλικής εμπειρίας μόνο στην γη και μόνο μέσω κάποιας ασαφούς ενδιάμεσης κατάστασης μεταξύ διαδοχικών ενσαρκώσεων. Είναι πιο λογικό πια για μένα, γνωρίζοντας την κοσμική πια διάσταση της εξέλιξης, να μπορώ

να προχωρώ ανοδικά από την γη σε άλλους κόσμους, σε άλλες ενδιάμεσες καταστάσεις λιγότερο υλικές και κάποτε να εξελιχθώ σε απόλυτο πνεύμα μεγαλώνοντας διαρκώς το εύρος της προσωπικότητάς μου, από εμπειρίες διαφορετικών φύσεων και μεγεθών όπως μου περιγράφει το βιβλίο, μέχρι να φθάσω στην τελειότητα. Έπειτα ένας αγαθός και πάνσοφος Θεός Πατέρας, γεμάτος αγάπη σαν τον οποιοδήποτε στοργικό πατέρα, γιατί να θέλει το παιδί του να μένει παγιδευμένο συνέχεια μέσα στους ίδιους τοίχους του νηπιαγωγείου, να μένει μετεξεταστέο ή να υποβιβάζεται σε μικρότερη ακόμα νηπιακή τάξη ενώ θα πρέπει μεγαλώνοντας να αποφοιτεί από ανώτερη τάξη διαπαιδαγωγημένο από πολλούς διαφορετικούς διδασκάλους και κάποτε να φθάσει στο Πανεπιστήμιο και στην τελική αποφοίτηση;

Αυτά είναι τα δικά μου πιστεύω μέσα από τη δική μου εμπειρία και προσφέρονται εδώ με σεβασμό στα πιστεύω των άλλων πάνω στο θέμα αυτό. Απλώς αναφέρομαι σε αυτό το μέχρι χθες πιστεύω μου σαν κάποιο παράδειγμα στην διαδικασία εξελικτικών σκέψεων που είχαν σαν αφετηρία την ανάγνωση του βιβλίου αυτού.

Τον Νοέμβριο του 1999, πεπεισμένος πλέον για τη σημασία που είχε το βιβλίο και έχοντας γευθεί τους καρπούς του πνεύματος που περιγράφει και ειδικότερα τη σημασία της ανιδιοτελούς υπηρεσίας, προσφέρθηκα να οργανώσω την μετάφραση του βιβλίου στα Ελληνικά. Με αυτόν τον τρόπο, θα μπορούσα να προσφέρω την ευκαιρία στους συμπατριώτες μου να έρθουν σε επαφή με το βιβλίο, καθώς σα μέλη της Ελληνικής φυλής θα διαπίστωναν ότι κατέχουν ιδιαίτερη θέση σε αυτό, ως προς τη γενετική και πολιτιστική κληρονομιά τους.

Η πρώτη μετάφραση του βιβλίου ολοκληρώθηκε τον Μάιο του 2001 και τώρα γίνεται η επιμέλεια κειμένου πριν την έκδοση. Καλώς εχόντων των πραγμάτων το βιβλίο θα εκδοθεί στα Ελληνικά στο τέλος του 2002 με αρχές του 2003. Η μελέτη των μεταφρασμένων κειμένων γίνεται εν τω μεταξύ από ομάδες μελετών που συναντιούνται μια φορά την εβδομάδα στην Αθήνα και Θεσσαλονίκη και που είναι ανοικτές σε όσους ενδιαφέρονται να παρακολουθήσουν τις μελέτες. Η αγγλική έκδοση του βιβλίου διατίθεται από τις εκδόσεις ΕΣΟΠΤΡΟΝ, ενώ οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να προμηθευτούν τις μεταφράσεις (Γαλλικά, Ισπανικά, Ρωσικά, Ολλανδικά και Φιλανδικά) είτε μέσω των εκδόσεων ΕΣΟΠΤΡΟΝ, είτε μέσω του εκδοτικού οίκου www.urantia.org.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τελειώνοντας την εισαγωγή αυτή θα ήθελα να τονίσω ότι το βιβλίο προωθεί την προσωπική εξέλιξη και την προσωπική πίστη. Δεν υπάρχει κάποια οργανωμένη θρησκευτική ομάδα, ιερείς ή αυθεντίες και γκουρού του βιβλίου ή εκκλησίες με λειτουργίες και ιεροτελεστίες. Υπάρχουν απλά αναγνώστες που σαν και εμένα από μόνοι τους αναζήτησαν άλλους αναγνώστες ή δημιούργησαν ομάδες μελέτης, καθώς και ο εκδοτικός οίκος Urantia Foundation στο Σικάγο που είναι φιλανθρωπικό ίδρυμα και που βοηθά την έκδοση και τις μεταφράσεις.

Η βάση των διδαχών του είναι η Πατρότητα του Θεού που κομμάτι του νοικιεί μέσα μας (ο Προσαρμοστής της Σκέψεως), η αδελφικότητα όλων των πλασμάτων και μια φιλική συμπαντική ιεραρχία που φροντίζει την πνευματική μας εξέλιξη και την ανάβαση μας στον Παράδεισο. Με άλλα λόγια, πρόκειται για τις διδαχές του Ιησού όπως εδόθησαν στην ανθρωπότητα από τον ίδιο, που αποτελεί ένα μεγάλο μέρος του βιβλίου.. Διαφοροποιείται σε πολλά σημεία από τα μετέπειτα πιστεύω της Χριστιανικής Θρησκείας και απευθύνεται ουσιαστικά σε άτομα όλων των θρησκευτικών ή φιλοσοφικών δογμάτων που ζητούν προσωπική πνευματική εξέλιξη.

Η ανακάλυψη και η συνεχής μελέτη του βιβλίου αυτού βελτιώσε δραματικά τη ζωή μου, πράγμα ποθ ισχυρίζονται και όσοι πραγματικά το έχουν μελετήσει και συνεχίζουν να το μελετούν. Δεν με ενδιαφέρει πια η καταγωγή του και το αν είναι ανθρώπινη διάνοια ο συγγραφέας του βιβλίου ή όχι γιατί το αποτέλεσμα πάνω μου είναι το ίδιο αφού η αλήθεια, η ομορφιά και η καλοσύνη είναι διάχυτες στις σελίδες του. Χρειάζεται πνευματική αντοχή, αλλά η αλήθεια είναι ότι μια ολόκληρη ανάγνωση του βιβλίου από την αρχή μέχρι το τέλος είναι ο

μόνος τρόπος να αποφασίσει ο καθένας για τον εαυτό του τι μπορεί να σημαίνει ότι " το βιβλίο της Ουράνια επιτέλους τον /την βρήκε."

ΜΙΑ ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΙΑ

Η ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΙΑ

Η ΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΙΑ

ΜΕΡΟΣ 1ο: ΤΟ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΠΑΝ

ΜΕΡΟΣ 2ο: ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΙ ΤΑ ΨΥΧΟ-ΥΛΙΚΑ ΣΤΑΘΜΑ

A. Οι ημέρες και τα έτη

B. Χρόνος - Χώρος

Γ. Τα διάφορα επίπεδα ενέργειας και διάνοιας

ΜΕΡΟΣ 3ο: ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

ΜΕΡΟΣ 4ο: Η ΑΝΟΔΟΣ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ

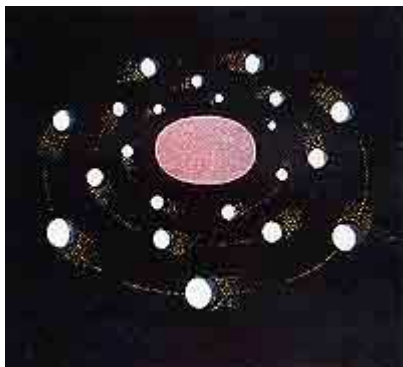
ΜΕΡΟΣ 5ο: ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΦΥΛΕΣ

ΜΕΡΟΣ 6ο: ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΑΞΙΟΛΟΓΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ

-Οι Απόστολοι

ΜΕΡΟΣ 7ο: ΘΡΗΣΚΕΙΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Το νησί του Παραδείσου (κέντρο) με τις 21 Ιερές Σφαίρες που περιστρέφονται γύρω του

Το κεντρικό σύμπαν της Χαβόνα, το οποίο περιστρέφεται δεξιόστροφα γύρω από τον Παράδεισο και τις Σφαίρες του

Το Μέγα Σύμπαν με τα επτά υπερόςμπαντα που περιστρέφονται αριστερόστροφα γύρω από το κεντρικό Σύμπαν της Χαβόνα

Το Σύμπαν των Συμπάντων, έτσι όπως παρουσιάζεται στο βιβλίο της Urania. Στο κέντρο, εξακολουθεί να διακρίνεται ο Παράδεισος

Η ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

Ουράντια είναι το κοσμικό όνομα της Γης. Η Κοσμογονία που περιέχεται στα τρία πρώτα μέρη του βιβλίου έχει αποκαλυφθεί από το 1920 έως το 1934 από 48 άυλες οντότητες της

Συμπαντικής Πνευματικής Ιεραρχίας που ταξίδεψαν στον πλανήτη μας γι' αυτόν το σκοπό. Το τέταρτο μέρος παραδόθηκε ολοκληρωμένο από μια επιτροπή δώδεκα ημι-άυλων οντοτήτων που δημιουργήθηκαν στον πλανήτη μας και κατοικούν μόνιμα στη Γη εδώ και 300.000 χρόνια, παράλληλα με τον άνθρωπο.

Οι περισσότερες από αυτές τις οντότητες θέλησαν να μείνουν ανώνυμες και έδωσαν μόνο τη γενική περιγραφή των ιδιοτήτων τους. Η υλοποίηση των εγγράφων έγινε με τη βοήθεια κάποιου αγνώστου - ακόμα και μέχρι τώρα - ατόμου (με μια μοναδική στα ιατρικά χρονικά διαδικασία, κατά την οποία ενώ το "υποκείμενο" ήταν σε κατάσταση βαθέος ύπνου, ολόκληρη ομάδα οντοτήτων χειριζόταν το φυσικό του σώμα) που βρισκόταν υπό παρακολούθηση από μια ομάδα τριάντα ατόμων (το «Φόρουμ»), με επικεφαλής τον γνωστό στην αμερικανική Ψυχιατρική δρ. Γουίλιαμ Σάντλερ, στο Σικάγο. Η ομάδα απαρτιζόταν από πολλούς ακαδημαϊκούς, συναδέλφους του γιατρού, με διαφορετικές ειδικότητες και γι' αυτό ήταν σε θέση να υποβάλει σοβαρές ερωτήσεις στις οντότητες με τις οποίες είχε έρθει σε επαφή.

Τα έγγραφα είναι γραμμένα στην αγγλική γλώσσα αλλά οι δυσκολίες που περιείχε η προσπάθεια των οντοτήτων να αποδώσουν σωστά τα νοήματα από κάποια άλλη συμπαντική γλώσσα, θεωρήθηκαν δεδομένες από την αρχή. Επίσης είναι εμφανής η δυσκολία μεταβίβασης εννοιών από αυτά τα πεδία που είναι πολύ πιο ανεπτυγμένα από το επίπεδο της ανθρώπινης σκέψης.

Με άλλα λόγια, υπάρχει περιορισμός στις επιστημονικές αποκαλύψεις από τις οντότητες, καθώς λίγες ήταν συμβατές με την τότε εξέλιξη της ανθρωπότητας. Διατηρείται έτσι η αρχή της μη-παρέμβασης στο κοινωνικό-πολιτιστικό πεδίο και γι' αυτό οι οντότητες εστιάζονται μόνο σε αποκαλύψεις που έχουν αξία για την ψυχική και πνευματική μεταμόρφωση του μελετητή.

Τα περιεχόμενα έχουν γραφτεί ξεκινώντας από το Υπερβατικό και καταλήγοντας στο πιο εύκολα κατανοητό. Πολλοί συμβουλεύουν τους μελλοντικούς αναγνώστες του βιβλίου να διαβάσουν πρώτα την ορολογία και μετά να προχωρήσουν από το τέταρτο μέρος στο τρίτο, στο δεύτερο και τέλος στο πρώτο. Μ' αυτόν τον τρόπο μπορούν εύκολα να εμπεδώσουν τις καινούργιες λέξεις, οι οποίες έπρεπε απαραίτητα να χρησιμοποιηθούν για να κατανοήσει κανείς οντότητες και φαινόμενα μέχρι τώρα άγνωστα στη Γη.

Άλλοι διαφωνούν και συμβουλεύουν την ανάγνωση με τη σειρά που έχει δοθεί από την Πνευματική Ιεραρχία, γιατί αυτή η σειρά αντιπροσωπεύει τον τρόπο μεταβίβασης αποκαλυπτικής Γνώσης και όχι συμβατικής Γνώσης.

Η ΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

Το μέρος αυτό δημιουργήθηκε για να εξοικειώσει τους αναγνώστες με τους ειδικούς όρους και ονόματα που χρησιμοποιούνται πιο συχνά στο Βιβλίο της Ουράντια για την περιγραφή νοημάτων, ιδεών, φαινομένων, πραγμάτων, οντοτήτων και προσωπικοτήτων. Έχουμε καταχωρίσει την ορολογία αυτή στις παρακάτω υποδιαιρέσεις:

- Μέρος 1: Το Αστρονομικό Σύμπαν - Μέρος 2: Τα Φυσικά και Ψυχο-υλικά Σταθμά - Μέρος 3: Η Διαχείριση του Σύμπαντος - Μέρος 4: Η Πορεία της Ανάβασης στον Παράδεισο - Μέρος 5: Οι Ανθρώπινες Φυλές - Μέρος 6: Μερικές Θαυμαστές Προσωπικότητες - Μέρος 7: Θρησκεία

Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι Ουράντια είναι το όνομα που έχει δοθεί από τους διευθύνοντες το Σύμπαν στον πλανήτη μας, τη Γη. Οι ουραντιανοί είναι οι φυσιολογικοί άνθρωποι των διαφόρων φυλών, οι γήινοι του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος.

Η Ουράντια είναι ένας συνηθισμένος πλανήτης του τοπικού μας σύμπαντος, του Νέμπαντον ή

Νέβαδον, που περιέχει περίπου 10 εκατομμύρια πλανήτες από τους οποίους μόνον οι 3.840.101 ήταν κατοικημένοι το έτος 1934 μ.Χ. Για λόγους που περιγράφονται στο βιβλίο, η Ουράνια επιλέχθηκε από τον Χριστό-Μιχαήλ, Δημιουργό και Παντοκράτορα του Τοπικού Σύμπαντος του Νέβαδον, για την ενσάρκωσή του στο ρόλο ενός κοινού θνητού με την προσωπικότητα του Ιησού του Ναζωραίου. Δηλαδή, ενός Δημιουργού, Υιού του Θεού, που ανήκει στο Τάγμα των Μιχαήλ με αύξοντα αριθμόν 611.121.

Η «ουρανιανή» ανθρωπότητα είχε διασπαστεί από τις επιπτώσεις της Επαναστάσεως του Εωσφόρου. Δείχνοντας την ατραπό της Σωτηρίας, ο Χριστός-Μιχαήλ έδωσε στη Γη και στους άλλους πλανήτες του Σύμπαντός του το παράδειγμα υποταγής στο θέλημα του Θεού. Μετά από αυτό το συμβάν, η Ουράνια έπαψε να είναι ένας οποιοσδήποτε πλανήτης, ενώ η υπόσχεση της επιστροφής του Χριστού σε κάποια μελλοντική στιγμή καθιστά την επιβίωση της Ανθρωπότητας και του Πλανήτη μέχρι την Εποχή εκείνη του «Φωτός και της Ζωής» δεδομένη.

ΜΕΡΟΣ 1ο: ΤΟ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΠΑΝ

Το Κύριο Σύμπαν, ή Σύμπαν των Συμπάντων περιλαμβάνει το συνολικό αστρονομικό διάστημα. Συντίθεται αφ' ενός από το Μέγα Σύμπαν (κατοικημένο ή έστω κατοικήσιμο) και αφ' ετέρου από το Εξωτερικό Διάστημα, με τις κυκλικές ζώνες του άδειου διαστήματος, που εναλλάσσεται με άλλες κυκλικές ζώνες διαστήματος, στις οποίες τεράστια αλλά ακόμα ακατοίκητα σύμπαντα αρχίζουν να υλοποιούνται.

Το Μέγα Σύμπαν διαιρείται σε διαχειριστικά τμήματα που ο αριθμός τους είναι πολλαπλάσιο του δέκα, με εξαίρεση μία πνευματική Επτάδα στην Κορυφή. Αποτελείται από το κεντρικό Σύμπαν που ονομάζεται Χαβόνα, το οποίο περιστρέφεται κυκλικά γύρω από το Αιώνιο Νησί του Παραδείσου, και από επτά Υπερ-Σύμπαντα που περιστρέφονται γύρω από τη Χαβόνα με μια τεράστια, μακριά και σχετικά επίπεδη ελλειπτική τροχιά.

Το Αιώνιο Νησί του Παραδείσου είναι το μόνο σταθερό σημείο του Σύμπαντος των Συμπάντων. Η τεράστια διάστασή του είναι πρόκληση για τη φαντασία. Έχει τη μορφή ενός οβάλ ισοπεδωμένου δίσκου με δυο επιφάνειες: τον Άνω Παράδεισο και τον Κάτω Παράδεισο. Οι κατευθύνσεις που καθορίζονται από τον μείζονα και τον ελάσσονα άξονα είναι ο απόλυτος Βορράς, Νότος, Ανατολή και Δύση, πράγμα το οποίο δίνει σε όλα τα Σύμπαντα γεωγραφικό προσδιορισμό σε σχέση με το κέντρο.

Η Νησίδα και το ένα δισεκατομμύριο μεγάλες αρχιτεκτονικές σφαίρες που περιστρέφονται γύρω της, αποτελούν το αιώνιο Σύμπαν της Χαβόνα. Ανάμεσα σ' αυτές τις σφαίρες υπάρχουν τεράστια σώματα που ονομάζονται Σκοτεινά Σώματα Βαρύτητας τα οποία ελέγχουν τη Συμπαντική Βαρύτητα, καθώς και οι επτά θεϊκές σφαίρες που κεντροποιούν ορισμένες δραστηριότητες των Τριών Προσωπικότητων της Τριάδας, τον Παγκόσμιο Πατέρα, τον Αιώνιο Υιό και Το Άπειρο Πνεύμα. Τα ονόματα των επτά αυτών σφαιρών συμβολικά υπενθυμίζουν τις ιδιότητές τους: Ντιβίνγκτον (Τόπος που επικρατεί ο Θεός): Ο κόρφος του Πατρός ο Σονάρινγκτον (Τόπος που επικρατεί ο Υιός): Ο κόρφος του Υιού ο Σπίρινγκτον (Τόπος που επικρατεί το Πνεύμα: Ο κόρφος του Πνεύματος ο Βαίστζέρινγκτον (Τόπος που επικρατεί ο αντιπρόσωπος): Ο κόρφος του Πατρός και του Υιού ο Σολιάρινγκτον (Τόπος που επικρατούν οι Σολιτάρι Μέσσηντζερς [Μοναχικοί Αγγελιοφόροι]: Ο κόρφος του Πατρός και του Πνεύματος ο Σεράφινγκτον (Τόπος που επικρατούν οι Σεραφείμ): Ο κόρφος του Υιού και του Πνεύματος ο Ασέντινγκτον: (Τόπος που επικρατούν οι ασέντερς, δηλαδή οι ανερχόμενοι, οι θνητοί που κατάφεραν να ανέβουν σταδιακά στον Παράδεισο): Ο κόρφος του Πατρός, του Υιού και του Αγ. Πνεύματος.

Αυτοί οι τέσσερεις συνδυασμοί είναι οι μόνοι δυνατοί μεταξύ τριών προσωπικοτήτων και γι' αυτό ο αριθμός επτά και η επτάδα υπάρχουν τόσο συχνά στις εκφράσεις του Κόσμου των Πνευμάτων.

Τέλος, οι κόσμοι της ύλης είναι οργανωμένοι σύμφωνα με το δεκαδικό σύστημα.

Το περιβάλλον των Συμπάντων

Το καθένα από τα επτά υπερσύμπαντα που περιστρέφονται γύρω από τη Χαβόνα είναι διοικητικά διαιρεμένο σε: ο 10 Μείζονα Τμήματα, που το καθένα περιέχει ο 100 Ελάσσονα Τμήματα, που το καθένα περιέχει ο 100.000 Τοπικά Σύμπαντα, δημιουργημένα ή που πρόκειται να δημιουργηθούν, που το καθένα αποτελείται από ο 10 εκατομμύρια Αστερισμούς, ήδη δημιουργημένους ή που πρόκειται να δημιουργηθούν, που ο καθένας αποτελείται από ο 100 Συστήματα, δημιουργημένα ή που πρόκειται να δημιουργηθούν και το καθένα αποτελείται από ο 1.000 Πλανήτες ή Κόσμους (συμπεριλαμβάνονται Δορυφόροι με πιθανότητες ζωής), κατοικημένους ή κατοικήσιμους.

Έτσι κάθε Υπερσύμπαν περιέχει 10 Μείζονα Τμήματα, 100 Ελάσσονα Τμήματα, 100.000 Τοπικά Σύμπαντα, 10 εκατομμύρια Αστερισμούς, 1 δις Συστήματα και περίπου, 1,000 δις ή 1 τρις. κατοικημένους και κατοικήσιμους κόσμους

Για να βρει ο διαστημικός ταξιδιώτης τον πλανήτη Ουράντια σ' αυτόν τον τεράστιο Χώρο, χρειάζεται να γνωρίζει σε ποιο διοικητικό τμήμα ανήκει. Το καθένα από αυτά τα τμήματα έχει μια πρωτεύουσα, όπου βρίσκεται το αρχηγείο της Διοικήσεως. Αυτές οι πρωτεύουσες είναι Αρχιτεκτονικές Σφαίρες, που δημιουργήθηκαν και κτίστηκαν σύμφωνα με συγκεκριμένες προδιαγραφές που είχαν τεθεί από πριν, από τους Κύριους Αρχιτέκτονες του Σύμπαντος.

Οι σφαίρες αυτές έχουν εφοδιαστεί με συστήματα που επιτρέπουν την ύπαρξη σε ένα όμορφο περιβάλλον, ώστε να εξασφαλίσουν το ρόλο τους ως πρωτεύουσες. Τα συστήματα αυτά περιλαμβάνουν άρδευση, θέρμανση, φως, χλωρίδα, πανίδα, φυσικές πηγές, κατάλληλα κτίσματα, σταθμούς αφίξεως και αναχωρήσεως για διαπλανητική μεταφορά, καθώς και παγκόσμια συστήματα επικοινωνίας όλων των ειδών.

Αντιθέτως, πλανήτες σαν τον δικό μας έχουν αποκοπεί από λιωμένες ηλιακές μάζες και σταδιακά στερεοποιήθηκαν με μετεωριτικές επαυξήσεις, σύμφωνα με τους νόμους της Φύσης.

Η Ουράντια, ο πλανήτης μας, βρίσκεται στο έβδομο Υπερσύμπαν, που ονομάζεται στην κοσμική γλώσσα Όρβοντον - ο κεντρικός πυρήνας του οποίου είναι ο Γαλαξίας Γαλακτώδης Οδός - με πρωτεύουσα την Ουβέρσα. Ο μείζονας τομέας μας ονομάζεται Σπλάντον με πρωτεύουσα την Υ-Μείζονα την Πέμπτη και ο ελάσσονας τομέας μας λέγεται Ένσα με πρωτεύουσα την Υ-Ελάσσονα την Τρίτη.

Μεταξύ των 100 Τοπικών Συμπάντων της Ένσας, ανήκουμε στο τοπικό σύμπαν του Νέβαδον, με πρωτεύουσα τη Σάλβινγκτον, τη μόνιμη κατοικία του Ανώτατου Παντοκράτορα του Νέβαδον, του Χριστού. Από τα παραπάνω μπορεί κανείς να καταλάβει ότι τα τοπικά σύμπαντα είναι διαχειριστικά τμήματα που παίζουν σημαντικό ρόλο στην εξέλιξη των υπερσύμπαντων.

Το Νέβαδον φυσικά έχει 100 Αστερισμούς, μεταξύ των οποίων είναι και ο δικός μας, αυτός του Νορλατιαντέκ, με πρωτεύουσα την Εντέντια. Ο αστερισμός του Νορλατιαντέκ αποτελείται από 100 συστήματα στα οποία το δικό μας, με αριθμό 24, ονομάζεται Σατάνια, (από το όνομα του βοηθού του Εωσφόρου, Σατανά, πριν από την αποστασία) με πρωτεύουσα την Τζερουζέμ.

Η Σατάνια δεν είναι ηλιακό σύστημα, αλλά ένα σύστημα από ήλιους που αποτελείται από 1.000 κατοικήσιμους πλανήτες από τους οποίους οι 619 κατοικούνται, και μεταξύ των οποίων ο δικός μας, Ουράντια, έχει τον αύξοντα αριθμό 606. Αυτό σημαίνει ότι ήταν ο 606ος πλανήτης του συστήματος που χρονικά ανέδειξε ζωή μετά τη δημιουργία του συστήματός μας. Από τα 1.000.000 χρόνια που καταγράφηκε σαν κατοικημένος πλανήτης μέχρι το 1934 έχουν κατοικηθεί άλλοι 13 κόσμοι στο σύστημά μας.

Στους συμπαντικούς χάρτες, ο πλανήτης μας αναφέρεται ως εξής: «Ο 606 της Σατάνια στον Αστερισμό του Νορλατιαντέκ, τοπικό σύμπαν Νέβαδον, ελλάσων τομέας Ένσα, μείζων τομέας Σπλάντον, Υπερσύμπαν του Όρβοντον». Αυτό είναι αρκετό για τον ουράνιο

αγγελιοφόρο να βρει οποιονδήποτε στη Γη.

Η Ουράνια είναι ένας «δεκαδικός» (σύμφωνα με αναλογίες στη δεκαδική κλίμακα) και πειραματικός πλανήτης. Σε έναν ανά δέκα πλανήτες, ο Δημιουργός του τοπικού σύμπαντος αφήνει τη ζωή και την ανθρώπινη κοινωνία να εξελιχθεί με ελάχιστη παρέμβαση εκ μέρους του. Στους υπόλοιπους εννέα πλανήτες, η ανθρωπότητα είναι πιο στέρα δομημένη, διαχειριζόμενη από ουράνιες προσωπικότητες και οδηγείται πιο αυστηρά στο πεπρωμένο της. Σε δεκαδικούς και πειραματικούς πλανήτες σαν τον δικό μας, όπου επιτρέπεται μεγάλος αριθμός ελευθεριών, η ζωή παράγει ποικίλους και πρωτότυπους συνδυασμούς που οι δημιουργοί παρατηρούν και μέσω αυτών κερδίζουν και άλλοι κόσμοι, αλλά το ρίσκο της αναρχίας και της επανάστασης είναι πολύ πιο μεγάλο σε τέτοιους πλανήτες.

ΜΕΡΟΣ 2ο: ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΙ ΤΑ ΨΥΧΟ-ΥΛΙΚΑ ΣΤΑΘΜΑ

A. Οι ημέρες και τα έτη

Όπως είναι γνωστό, το ουρανιανό έτος αποτελείται από 365 1/4 ημέρες. Η κάθε μέρα αντιπροσωπεύει το χρόνο που χρειάζεται ένας πλανήτης να περιστραφεί μια φορά γύρω από τον εαυτό του και να παρουσιάσει εκ νέου τον ισημερινό του στον ήλιο. Στο μεγαλύτερο τμήμα του Σύμπαντος, το έτος αποτελείται ως επί το πλείστον από 100 ημέρες, αλλά τέτοιες τοπικές μέρες είναι πολύ διαφορετικές από τις ημέρες στην Ουράνια. Για παράδειγμα:

- Συστημικός Χρόνος: Μια μέρα στη Σατάνια ή στην Τζερουζέμ = 3 μέρες στην Ουράνια μείον 1 ώρα, 4 λεπτά και 16 δευτερολεπτα. Πέντε χρόνια εκατό ημερών στην Τζερουζέμ = τέσσερα χρόνια στην Ουράνια .

- Τοπικός Συμπαντικός Χρόνος: Μια μέρα του Νέβαδον = 18 ημέρες, έξι ώρες και 2 1/2 λεπτά της Ουράνια. Ένας χρόνος 100 ημερών = περίπου πέντε έτη της Ουράνια (Urantia, σελ. 372).

- Υπερ-Συμπαντικός Χρόνος: Μια ημέρα του Όρβοντον = σχεδόν τριάντα μέρες ουρανιανού χρόνου. Ένα έτος των 100 ημερών στο Όρβοντον = 3.000 ημέρες της Ουράνια μείον 22 λεπτά ή περίπου 8 1/5 έτη της Ουράνια (Urantia, σελ 174).

- Κεντρικός Συμπαντικός Χρόνος: Μια μέρα στη Χαβόνα = 1.000 δισεκα έτη της Ουράνια μείον 7 λεπτά και 3 1/8 δευτερόλεπτα. Γι' αυτό, εάν παρουσιαστεί μια δύσκολη και περίπλοκη περίπτωση (όπως η επανάσταση του Εωσφόρου) στα δικαστήρια του κεντρικού σύμπαντος στη Χαβόνα, και αν ακόμα οι δικαστές μπορέσουν να παραστούν επειγόντως για την εκδίκαση σε τρεις ημέρες, οι θνητοί δεν πρέπει να είναι ανυπόμονοι περιμένοντας τα αποτελέσματα κατά τη διάρκεια 3.000 ετών, γιατί μια τέτοια ετυμηγορία είναι πραγματικά πολύ γρήγορη!

- Χρόνος της Συγκομιδής: Μια Συγκομιδή είναι το χρονικό διάστημα μεταξύ της άφιξης ενός Διδασκάλου σε έναν πλανήτη και την άφιξη του επόμενου. Επομένως η άφιξη του Ιησού στην Ουράνια τελείωσε τη Συγκομιδή του Μελχισεδέκ, η οποία τελείωσε τη Συγκομιδή του Αδάμ και της Εύας, οι οποίοι τελείωσαν τη συγκομιδή του Καλιγαστία. Σε κάθε Συγκομιδή αντιστοιχεί και μία εποχιακή αποκάλυψη. Η πέμπτη αποκάλυψη είναι το βιβλίο της Ουράνια (1934).

B. Χρόνος - Χώρος

Χώρος και Χρόνος είναι απαραίτητα στοιχεία του Υλικού Σύμπαντος. Ο χώρος συλλαμβάνεται στην αντίληψη συνθετικά και ο χρόνος αναλυτικά. Ο χώρος μετριέται ανάλογα με τον χρόνο και όχι ο χρόνος με τον χώρο. Τα υλικά όντα εξαρτώνται από τον Χώρο και τον Χρόνο, και ο Ιησούς - ως Υιός του Ανθρώπου που ενσαρκώθηκε ανάμεσά μας - υπέστη την εξάρτησή

τους. Αλλά ως Υιός του Θεού, ήταν ανεξάρτητος από τα δεσμά του χρόνου πριν την ενσάρκωσή του στην Ουράνια, και ξανακέρδισε την ανεξαρτησία του μετά την Ανάληψή του. Ωστόσο δεν παύει να είναι εξαρτώμενος από τον Χώρο.

Με άλλα λόγια, μπορεί να βρίσκεται μόνον σε ένα χώρο σε μια δεδομένη χρονική στιγμή, αλλά μπορεί να πάει ακαριαία από έναν χώρο σε άλλον. Το αντίστροφο ισχύει για τη Μητέρα-Πνεύμα του Τοπικού Σύμπαντος (611.121), που μαζί με τον Χριστό-Μιχαήλ δημιούργησαν το Νέβαδον.

Η Μητέρα-Πνεύμα είναι ανεξάρτητη από το χώρο, αλλά εξαρτάται από τον χρόνο. Με άλλα λόγια είναι πανταχού παρούσα εντός του Σύμπαντός Της, αλλά δεν μπορεί να ζήσει ταυτόχρονα σε δυο διαφορετικές χρονικές στιγμές. Η μητέρα-Πνεύμα, που πηγάζει από το Άγιο Πνεύμα της Τριάδος, είναι η «θηλυκή» σύντροφος του Χριστού, που είναι απαραίτητη για τη δημιουργία των τοπικών Συμπάντων.

Ο Θεός είναι ανεξάρτητος από τον Χρόνο και τον Χώρο. Μεταξύ του Θεού και των ανθρώπων που εξαρτώνται και από τους δυο αυτούς παράγοντες, υπάρχει μια ολόκληρη γκάμα όντων που μπορούν να κινηθούν με ταχύτητες μεγαλύτερες του φωτός και γι' αυτό τον λόγο είναι περισσότερο ανεξάρτητα από τον χρόνο, ανάλογα με την ταχύτητα που μπορούν να αναπτύξουν.

Για παράδειγμα ένας Σουπερναφίμ (ένα είδος υπεραγγέλου) μπορεί να μεταφέρει αφυλοποιημένα όντα με διπλάσια ταχύτητα από τη σταθερά του φωτός C , ένας Μοναχικός Αγγελιοφόρος μπορεί να ταξιδέψει σχεδόν πέντε εκατομμύρια φορές πάνω από την ταχύτητα του Φωτός (και που παρ' όλα αυτά χρειάζονται χιλιάδες χρόνια να φτάσει στην άκρη του Σύμπαντος), και οι Προσαρμοστές της Σκέψης μπορούν να φτάσουν παντού σχεδόν αμέσως, όπως και συνέβη με τον Προσαρμοστή του Ιησού που πήγε και επέστρεψε από το Ντίβινγκτον την ημέρα της Βαπτίσεως του Ιησού στον Ιορδάνη ποταμό, ενώ ένας Μοναχικός Αγγελιοφόρος θα χρειαζόταν χρόνια για ένα τέτοιο ταξίδι.

Τα ταξίδια σε πλανήτες και οι ενέργειες ακολουθούν κυκλώματα τα οποία έχουν προ-εγκατασταθεί από τους Μαστερ Αρχιτέκτονες του Σύμπαντος. Πρόκειται περί πνευματικών κυκλωμάτων, κυκλωμάτων βαρύτητας, νοητικών κυκλωμάτων, κυκλωμάτων φυσικών ενεργειών κ.ο.κ. Όλα αυτά τα κυκλώματα ξεκινούν από τον Παράδεισο και επιστρέφουν πάλι εκεί.

Η ύλη του Παράδεισου είναι συγκεκριμένη και αιώνια. Ο Παράδεισος διαρκεί για πάντα και είναι ανεξάρτητος από τον χρόνο. Εκεί, η δράση προβλέπει την απόφαση και τα αποτελέσματά είναι ακαριαία.

Γ. Τα διάφορα επίπεδα ενέργειας και διάνοιας

Οι δραστηριότητες του Σύμπαντος λαμβάνουν χώρα στα εξής επίπεδα: 1. Το υλικό ή φυσικό επίπεδο 2. Το νοητικό ή διανοητικό επίπεδο 3. Το ψυχικό ή το μοροντιακό επίπεδο 4. Το Πνεύμα ή Πνευματικό επίπεδο 5. Το Απόλυτο επίπεδο

1) Τα Τρία Είδη της Φυσικής Ενέργειας:

α) Κοσμική Ισχύς: οι ενέργειες που προέρχονται από το Απεριόριστο Απόλυτο και που δεν ανταποκρίνονται ακόμα στη βαρύτητα του Παράδεισου.

β) Αναδυόμενη Ενέργεια: ανταποκρινόμενη στη βαρύτητα του Παραδείσου αλλά όχι στην ευθύγραμμη ή τοπική βαρύτητα. Η ενέργεια αυτή αντιστοιχεί στο προ-ηλεκτρικό επίπεδο της ύλης-ενέργειας.

γ) Συμπαντική Ισχύς ή Δύναμη του Σύμπαντος: που ανταποκρίνεται απευθείας στη βαρύτητα του Παράδεισου και στη γραμμική ή τοπική βαρύτητα. Στα σύμπαντα την κατεργάζονται οι Συμπαντικοί Διευθυντές των Δυνάμεων και τα Κέντρα Δυνάμεων.

Η μετάβαση μεταξύ προ-υλικής και υλικής ενέργειας εμφανίζεται στα ουλιμάτα, τα οποία είναι πολύ μικροί κόκκοι ενέργειας που περιστρέφονται σε σχεδόν αδιανόητες ταχύτητες. Αυτή η

ταχύτητα είναι τόσο μεγάλη που προσδίδει στα ουλιμμάτα ιδιότητες αντιβαρύτητας. Ένα ηλεκτρόνιο, μια ήδη πολύ μικρή μονάδα αλλά γνωστή στην Επιστήμη, σχηματίζεται από μια ομάδα εκατό ουλιμάτων.

2) Νους

Δηλώνει την παρουσία μιας ζωντανής λειτουργίας προστιθέμενης σε διάφορα ενεργειακά συστήματα. Σε όλα τα επίπεδα έχουμε χρήση της λέξης Νους, αλλά είναι εμφανές ότι η φύση της σκέψης διαφέρει στο καθένα. Τόσο μεγάλη είναι η διαφορά, που οι κοσμικές οντότητες συχνά χρησιμοποιούν ειδικές λέξεις για να διαφοροποιήσουν ορισμένα στοιχεία του υλικού νου (εγκεφάλου), του ψυχικού νου ή του πνευματικού νου. Για παράδειγμα, Μάνα: η πρωτόγονη πίστη σε πνεύματα της φύσης, Μότα: η ψυχική ή μοροντιανή νοημοσύνη, ένα είδος διανοίας που ξεπερνάει το μυαλό του θνητού ανθρώπου, Μονότα: η πνευματική διάνοια, παραδείσιος ή κοσμικός νους, που ξεπερνάει τη φαντασία μας.

Η έννοια «Πλάσμα με Θέληση» χρησιμοποιείται για να προσδιορίσει όντα που έχουν προσωπικότητα και ελεύθερη βούληση. Η ελεύθερη βούληση είναι βασικά η ικανότητα να υπακούσει ή να μην υπακούσει κανείς στη θέληση του Θεού.

Όταν μια ανθρώπινη ή σεραφική (αγγελική) οντότητα έχει τελικά και συνειδητά αποφασίσει να εναντιωθεί στη θέληση του Θεού, είναι επαναστάτης και στην περίπτωση του ανθρώπου ριψοκινδυνεύει τον δεύτερο θάνατο, δηλαδή, εκτός από την απώλεια του σώματος, και τη διαγραφή της ψυχής και της προσωπικότητας. Μόνον οι Αρχαίοι των Ημερών έχουν τη δύναμη να επιβάλουν τέτοια τιμωρία και έτσι να απαλλάξουν το Σύμπαν από επαναστατικά στοιχεία. Καταλήγουν όμως σε τέτοια δραστικά μέτρα αφού έχουν εξαντλήσει όλα τα αποθέματα ελέους.

Εικάζεται - από μελετητές που πιστεύουν ότι διατηρούν ακόμα επαφή με τα πνευματικά όντα - ότι στην περίπτωση του Εωσφόρου οι Αρχαίοι των Ημερών προσέφεραν έλεος στους επαναστάτες, οι οποίοι όμως το αρνήθηκαν και έτσι εξοντώθηκαν το 1992. Σύμφωνα με τους ίδιους, δεν υπάρχει πλέον περίπτωση δαιμονικής κατάληψης και οποιοδήποτε σχετικό σύμπτωμα είναι δημιούργημα του μυαλού τού ανθρώπου. Συνεπώς θεωρείται ότι σύντομα εισερχόμαστε στην εποχή του Φωτός και της Ζωής, όπου πνευματικά όντα-Διδάσκαλοι θα έρθουν ενσαρκωμένοι στον πλανήτη τα επόμενα πενήντα έτη για να μεταδώσουν τις μεγάλες πνευματικές αλήθειες. Επιπλέον, η παρουσία των Διδασκάλων ίσως εξηγείται με τις εμφανίσεις UFO που έχουν πολλαπλασιαστεί τα τελευταία έτη.

3) Μοροντιανό Επίπεδο.

Αυτός ο όρος δεν έχει αντιστοιχία σε καμία γλώσσα. Η λέξη αιθέριο (αιθερικό πεδίο, αιθερικό σώμα) χρησιμοποιείται μερικές φορές για να περιγράψει κάποια ανάλογη έννοια. Η λέξη Μορόντια χρησιμοποιείται τόσες πολλές φορές στο Βιβλίο, που είναι απαραίτητο να γίνει όσο το δυνατόν πιο κατανοητή, ώστε να καταλάβει κανείς την εξέλιξη των ανθρώπων και τις σχέσεις τους με τους κόσμους που δεν μπορούν να δουν.

Μορόντια - πρακτικά ακόμα άγνωστη στη Γη - είναι η ψυχική ύλη, το υλικό της ψυχής. Το στημόνι του μοροντιανού υφαντού είναι πνευματικό, το υφάδι του είναι υλικό.

Η ουσία της Ψυχής δεν είναι ούτε πνεύμα ούτε ύλη, με τον ίδιο τρόπο που ένα παιδί δεν είναι ούτε ο πατέρας του ούτε η μητέρα του, ή το νερό δεν είναι ούτε το υδρογόνο ούτε το οξυγόνο. Το μοροντιανό υλικό της ψυχής είναι το αποτέλεσμα της μερικής σύντηξης μεταξύ του Προσαρμοστή της Σκέψης (η θεϊκή σπίθα που ενυπάρχει στον άνθρωπο) και τού υλικού μυαλού τού μ' αυτόν τον τρόπο «κατοικημένου» θνητού.

Εάν η ψυχή κρίνεται άξια επιβίωσης του φυσικού θανάτου, η ανθρώπινη προσωπικότητα που έχει πεθάνει και κοιμάται, επαναφέρεται με μια κατάλληλη τεχνική στους Μοροντιανούς Κόσμους ή στους Κόσμους των Δωμάτων. Στους αναστηθέντες από την Πνευματική Ιεραρχία, οι μοροντιανές διαστάσεις μπορούν να γίνουν ορατές, και εφοδιασμένος με μοροντιανό σώμα ο άνθρωπος μετατρέπεται σε έναν «ανερχόμενο», μια οντότητα προικισμένη πια με αιώνια ζωή που ξεκινά τη μακρά της πορεία προς τον Παράδεισο.

Κάτω από ορισμένες συνθήκες, με ή χωρίς τη βοήθεια οντοτήτων από την Πνευματική Ιεραρχία, οι μοροντιανές μορφές μπορούν να γίνουν ορατές στον θνητό άνθρωπο. Οι Γραφές περιλαμβάνουν πολλά παραδείγματα μεταξύ των οποίων τα εξής:

α) Το επεισόδιο του Μπαλαάμ που ενώ ήταν καβάλα στον γάιδαρό του, τον σταμάτησε ο

Άγγελος του Κυρίου σε ένα στενό μονοπάτι (Αριθμοί XXII-22 και επόμενοι στίχοι). Ο γάιδαρος είδε την μοροντιανή μορφή του Αγγέλου ενώ ο Μπαλαάμ δεν μπορούσε να τη δει. Μετά ο άγγελος πήρε λίγο πιο πυκνή μοροντιανή μορφή, και ο Μπαρλαάμ με τη σειρά του μπόρεσε να δει τον Άγγελο.

β) Η εμφάνιση του Γαβριήλ στη μητέρα του Ιωάννη του Βαπτιστή και του Ιησού, για να τους αναγγείλει ότι και οι δυο θα γεννήσουν σύντομα γιο.

γ) Οι δεκαεννιά εμφανίσεις του Ιησού υπό μοροντιανή μορφή μετά την Ανάστασή του και προ της Αναλήψεώς του.

4) Ορισμός λέξεων στο Πνευματικό Επίπεδο

Ηθική και ήθος. Οι δυο αυτές λέξεις είναι σχεδόν συνώνυμες. Η ηθική μάλλον σχετίζεται με την ατομική συμπεριφορά του ανθρώπου, και το ήθος αναφέρεται στη συλλεκτική συμπεριφορά ομάδων ή κοινωνιών. Η λέξη ήθος έχει επίσης χρησιμοποιηθεί με την έννοια της Φιλοσοφίας της Ηθικής.

Υπαρξιακό και Εμπειρικό. Αυτές τις λέξεις θα τις συναντήσει ο αναγνώστης πολύ συχνά. Το επίρρημα υπαρξιακά προσδιορίζει όλα τα πράγματα ή υποκείμενα που υπάρχουν στο Απόλυτο, ανεξάρτητα από τον χώρο-χρόνο, από την παρελθούσα μέχρι τη μελλοντική αιωνιότητα. Π.χ. η νησίδα του Παραδείσου, τα Τρία Πρόσωπα της Τριάδας, οι Προσαμοστές της Σκέψης, Αλήθεια, Ομορφιά και Αρμονία, είναι υπαρξιακά.

Το επίρρημα εμπειρικά προσδιορίζει αντικείμενα και υποκείμενα που υφίστανται στη σχετικότητα, στον χώρο - χρόνο, σε σχέση με τις υπαρξιακές αξίες. Για παράδειγμα, ο Ήλιος, οι πλανήτες, ήθη, πολιτική, θρησκείες, εξελισσόμενες ανθρώπινες αξίες, οι άνθρωποι και η ψυχή τους, τα ζώα, η φύση και προσωπικά συναισθήματα είναι εμπειρικά.

Μεταξύ του υπαρξιακού και του εμπειρικού υπάρχουν ενδιάμεσα επίπεδα, όπως το μοροντιανό επίπεδο που ήδη αναφέρθηκε, και τα απολυτοειδή επίπεδα (κάτι περισσότερο από περιορισμένο αλλά λιγότερο από απόλυτο) χωρίς αρχή και χωρίς τέλος, που ξεπερνούν χρόνο και χώρο, συνορεύοντας πολύ με τα υπαρξιακά πεδία (Έγγραφο.2, παρ. 5 και 7, και Έγγραφο 10 κεφ. 5).

Για παράδειγμα η Φύση των Κυρίων Αρχιτεκτόνων του Σύμπαντος είναι απολυτοειδής. Η έννοια του Φωτός επεκτείνεται επίσης από το Φυσικό στο Υπερφυσικό, από το ορατό στα υλικά μάτια φως, μέσω διανοητικής ενόρασης, στη φωτεινή λαμπρότητα ή εκδήλωση της παρουσίας κάποιας πνευματικής οντότητας. (Έγγραφο 9, τελ. παράγραφος και Έγγραφο 10, πρώτη παράγραφος).

Αλήθεια. Αναφέρεται στα πνευματικά αποτελέσματα και τις αιώνιες αξίες. Η αλήθεια δεν μπορεί πάντα να εμπεδωθεί με έναν συνδυασμό φαινομενικών πραγματικοτήτων.

Καραντίνα. Σε φυσιολογική κατάσταση, ένας πλανήτης βρίσκεται σε συνεχή επικοινωνία με το υπόλοιπο Σύμπαν μέσω των ιεραρχικά οργανωμένων συστημάτων εκπομπών επικοινωνίας. Αλλά στην περίπτωση επαναστάσεως, η πρώτη κίνηση της πνευματικής ιεραρχίας είναι να θέσει τον πλανήτη σε καραντίνα, το οποίο σημαίνει τη διακοπή αναμεταδόσεων από τον πλανήτη, για να εμποδιστεί η εξάπλωση της επανάστασης. Αυτό είναι ακριβώς ό,τι συνέβη στον πλανήτη μας, Ουράντια, κατά τη στιγμή της επαναστάσεως του Εωσφόρου.

Εν τω μεταξύ στο Βιβλίο της Ουράντια αναφέρεται ότι η Γη παραμένει σε κατάσταση καραντίνας, αλλά οι Αποκαλύπτουσες Οντότητες προβλέπουν ότι η απομόνωση αυτή θα πάψει σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα (ίσως σε ένα ή δυο αιώνες από τη συγγραφή του βιβλίου), αν και ορισμένοι πιστεύουν ότι η παράδοση των εγγράφων της Ουράντια σημαίνει την αρχή του τέλους της καραντίνας αυτής. Άλλοι, όπως είπαμε, πιστεύουν ότι η καραντίνα έληξε το 1992 και αναφέρουν ως αποδείξεις την παγκοσμιοποίηση, τις ειρηνευτικές προσπάθειες και την επιστροφή του ενδιαφέροντος στα διαπλανητικά ταξίδια.

Λόγω της καραντίνας αυτής, επειδή τα κυκλώματα μεταξύ των πλανητών είχαν διακοπεί, δεν μπορέσαμε να έρθουμε σε επαφή με τους υπόλοιπους 618 κόσμους.

Το Βιβλίο της Urantia άλλωστε περιγράφει αναλυτικά μορφές ζωής (Έγγραφο 49) που υπάρχουν σε άλλους πλανήτες και περιλαμβάνει επίσης ένα κεφάλαιο που περιγράφει την Κυβέρνηση σε έναν άλλο, σχετικά κοντινό πλανήτη (Έγγραφο 72).

Το απόλυτο επίπεδο είναι μη προσβάσιμο για την ανθρώπινη νοημοσύνη. Κατά την παρουσίαση ορισμένων απολύτων εννοιών στο Πρώτο Μέρος, ο αναγνώστης θα συναντήσει συχνά τη λέξη υπερβατικό. Οι συγγραφείς το έχουν χρησιμοποιήσει σαν επίρρημα συνδεδεμένο με υποκείμενα όπως Θεότητα, Θέληση, Προσωπικότητα κ.ά. Πρέπει να ερμηνευθεί επίσης με την έννοια του ατελείωτου, ασυνθηκολόγητου, ασυγκράτητου, συνολικού, απόλυτου, καθολικού, χωρίς μορφή, ανολοκλήρωτου κ.λπ.

ΜΕΡΟΣ 3ο: ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

Το Σύμπαν των Συμπάντων είναι σχολαστικά κατευθυνόμενο από μια ιεραρχία οντοτήτων. Οι μυριάδες των αστεριών και ένα νεφελοειδές σύστημα όπως ο Γαλαξίας, περιστρέφονται σύμφωνα με εναρμονισμένους νόμους και βουλήσεις. Οι φυλές που ζουν σε κατοικημένους πλανήτες υπόκεινται στη διαχείριση αυτή που απαιτεί κάποια εναρμόνιση με τη βούληση και το γενικό σχέδιο του Θεού, ενώ εκ παράλληλου η Θεότητα αποδεικνύει το σεβασμό της προς την προσωπικότητα του ανθρώπου, αφήνοντας όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ελευθερία βούλησης.

Μέσω της αγάπης εξασφαλίζονται η τάξη και ενότητα στο Σύμπαν. Όλα τα όντα που αγαπούν τον Θεό (και όλα αυτά που τον γνωρίζουν, στο τέλος τον αγαπούν) εργάζονται με το ίδιο πνεύμα για να εκτελέσουν τη βούλησή του.

Στην κορυφή της Ιεραρχίας, βρίσκει κανείς τον Θεό, την αιτία χωρίς αιτία, το Απόλυτο, του οποίου τα δημιουργήματα τον έχουν λατρέψει κάτω από χιλιάδες ονόματα. Όταν ο Θεός θέλει να εκδηλώσει τον Εαυτό του, το κάνει κάτω από την έννοια της Απόλυτης Τριάδας που απαρτίζεται από τρεις Κύριες Προσωπικότητες οι οποίες πάντα ενεργούν ομόφωνα αλλά αναλόγως με ό,τι είναι εξειδικευμένη η κάθε μια, διατηρώντας τη βασική Ενότητα του Συνόλου.

1) Ο Παγκόσμιος Πατέρας, η Πρώτη Πηγή και Κέντρο, που θελημένα «απογύμνωσε» τον Εαυτό του - για την εξέλιξη των δυο άλλων Προσώπων της Τριάδος - από όλες τις ιδιότητες εκτός από την Απόλυτη Θέληση και την Απόλυτη Πατρότητα. Επομένως μόνο ο Πατήρ χειρίζεται την τελική θέληση και εμπλουτίζει με προσωπικότητα τα όντα στα οποία επιθυμεί να τη δώσει. Διαβάζοντας το βιβλίο και κατόπιν στοχασμού, οι αναγνώστες θα καταφέρουν να συνειδητοποιήσουν αυτή τη μυστηριακή ιδέα της προσωπικότητας. Υπάρχουν πολλές τάξεις μη-προσωπικοποιημένων νοήμωνων όντων, όντων που αναμένουν προσωπικότητα, και προ-προσωπικοποιημένων όντων. Για τον άνθρωπο, η απώλεια της προσωπικότητας αντιστοιχεί με κοσμικό θάνατο ή δεύτερο θάνατο.

2) Το δεύτερο Πρόσωπο της Τριάδας είναι ο Αιώνιος Υιός, η Δευτέρα Πηγή και Κέντρο. Είναι η έκφραση της Προσωπικότητας του Παγκοσμίου Πατέρα, και ο ρόλος του είναι η αποκάλυψη του Πατρός στο Σύμπαν. Πραγματοποιεί αυτήν την αποκάλυψη μέσω των Δημιουργών Υιών που ονομάζονται Μιχαήλ, και είναι οι Παντοκράτορες Δημιουργοί των τοπικών Συμπάντων όπως το Νέβαδον, δηλαδή οι Χριστοί σαν Εκείνον που ήρθε να προσφέρει τον εαυτό του στην Ουράνια με τη μορφή του Ιησού του Ναζωραίου. Οι πολλαπλοί Δημιουργοί Υιοί είναι επομένως οι υιοί του μοναδικού Αιωνίου Υιού και δεν πρέπει να συγχέονται με Εκείνον της Δευτέρας Πηγής και Κέντρου.

3) Το τρίτο Πρόσωπο της Τριάδας είναι το Άπειρο Πνεύμα, η Συνδεδεμένη Δράση, η Τρίτη Πηγή και Κέντρο. Το Άπειρο Πνεύμα αντιπροσωπεύει το πέρασμα σε δράση, τη διανοητική έκφραση των ενωμένων θελήσεων του Παγκοσμίου Πατρός και του Αιωνίου Υιού. Δρα με μια τεράστια ποικιλία μέσων και εργάζεται με άπειρη φροντίδα. Το καθένα από τα τρία Πρόσωπα της Τριάδας εκφράζεται μέσω κάποιου Πνεύματος. Ο Παγκόσμιος Πατέρας έχει την ικανότητα να διασπά τον Εαυτό του σε θεϊκές «προ-προσωπικότητες» σπίθες που ονομάζονται Προσαρμοστές της Σκέψης ή Μυστηριώδεις

Ελεγκτές ή Συμβουλευτές. Η απόδειξη για την ύπαρξη των Προσαρμοστών δίνεται στη σελίδα 24. Μόλις ο άνθρωπος πάρει την πρώτη του ηθική απόφαση ο Πατήρ στέλνει τον Προσαρμοστή να διαμείνει μέσα στις σκέψεις του. Αυτό επιτρέπει στον θνητό να γνωρίζει τη βουλή του Θεού, με την επικοινωνία μέσω της συνειδήσης και προσευχής με τον εσωτερικά κείμενο Προσαρμοστή. «Είναι το θέλημά μου να γίνει το Θέλημά Σου», είναι η απόλυτη παραδοχή στην καθοδήγηση του Προσαρμοστή.

Ο θνητός παραμένει ελεύθερος να πράξει ή να μην πράξει σύμφωνα με τη βουλή του Θεού που εκφράζεται μέσω του Προσαρμοστή. Εάν δεν μπορεί να ακούσει τον Προσαρμοστή, ο θνητός ζει στην άγνοια ή πέφτει σε σφάλμα. Εάν τον ακούει και συνειδητά δεν ακολουθεί τις προτροπές, διαπράττει αμαρτία. Εάν εσκεμμένα διαπράττει αμαρτήματα, γίνεται Επαναστάτης και παραδίδει τον εαυτό του στην ανομία. Είναι επομένως καταδικασμένος σε τελική εξαφάνιση εάν δεν ζητήσει συγχώρεση πριν από την τελική στιγμή, όταν η τεράστια προμήθεια του Ουράνιου Οίκτου που αφορά το άτομο αυτό έχει εξαντληθεί.

Το πνεύμα του Αιώνιου Υιού, ή της Δευτέρας Πηγής και Κέντρου είναι το Πνεύμα της Αλήθειας που έστειλε ο Ιησούς στην ανθρωπότητα την Πεντηκοστή μετά από την Ανάληψη του. Το Πνεύμα αυτό απαρτίζεται ουσιαστικά από την αναγνώριση της Πατρότητας του Θεού και επομένως την άμεση αδελφότητα του ανθρώπου. Το βασικό μήνυμα του Ευαγγελίου είναι η αδιαπραγμάτευτη σωτηρία των ανθρώπων, η σίγουρη επιβίωσή τους μετά θάνατον, όταν αναγνωρίζουν την Πίστη προς τον Θεό.

Το Πνεύμα του Άπειρου Πνεύματος ή Συνδεδεμένου Δράστη, ή Τρίτη Πηγή και Κέντρο είναι το Άγιο Πνεύμα, το πνεύμα άπειρου ελέους και άπειρης φροντίδας. Το Έλεος είναι ένα εξατομικευμένο πνεύμα και συναίσθημα, ενώ η απονομή δικαιοσύνης είναι δουλειά της ομάδας.

Η οργάνωση του Ζωντανού Σύμπαντος ακολουθεί αρκετά φυσιολογικά τον επόμενο βαθμό της ιεραρχικής κλίμακας, την τελική έκβαση των Επτά Κυρίων Πνευμάτων ή Αιώνιων των Ημερών που αντιπροσωπεύουν τους επτά πιθανούς συνδυασμούς των δραστηριοτήτων των Τριών Προσώπων της Τριάδας τα οποία δρουν μαζί ή ξεχωριστά: 1. Ο Πατήρ 2. Ο Υιός 3. Το Πνεύμα 4. Πατήρ - Υιός, 5. Πατήρ - Πνεύμα 6. Υιός - Πνεύμα, 7. Πατήρ - Υιός - Πνεύμα.

Το καθένα από τα επτά Κύρια Πνεύματα έχει τη βάση του σε μία από τις επτά Σφαίρες Πνευμάτων που περιστρέφονται γύρω από το Κεντρικό Νησί του Παραδείσου, όπου κάθε μια από αυτές τις σφαίρες έχει το όνομα του εξαρτώμενου Υπερ-Σύμπαντος. Για παράδειγμα ο πλανήτης μας ανήκει στο έβδομο Υπερ-σύμπαν (Πατήρ-Υιός-Πνεύμα) και το όνομα του Υπερ-Σύμπαντος είναι Όρβοντον. Όπως ήδη αναφέρθηκε η πρωτεύουσά του είναι η Ουβέρσα. Η σφαίρα του Κεντρικού Σύμπαντος - όπου το έβδομο Κύριο Πνεύμα έχει έδρα - ονομάζεται επίσης Όρβοντον.

Η Ιεραρχία των «Ημερών» έχει στη κορυφή τους Αιώνιους των Ημερών, τα κύρια πνεύματα του Κεντρικού Σύμπαντος. Στην επόμενη κλίμακα ακολουθούν οι Αρχαίοι των Ημερών. Τρεις Αρχαίοι των Ημερών κατοικούν στην επικεφαλής σφαίρα του κάθε Υπερσύμπαντος. Το κυβερνούν και περιβάλλονται από θεϊκά όντα όπως Θεϊκοί Σύμβουλοι, Συμπαντικοί Ελεγκταί, Τελειοποιητές της Σοφίας, Πανίσχυροι Αγγελιοφόροι κ.λπ., που ο ρόλος και οι ιδιότητές τους περιγράφονται στο Βιβλίο.

Μια ομάδα από προσωπικότητες αυτών των τάξεων των όντων έχει συντάξει τη μελέτη του Κεντρικού Σύμπαντος και των Υπερσυμπάντων, η οποία αποτελεί τμήμα του πρώτου μέρους του Βιβλίου.

Εάν υπάρχουν επαναστάτες που έχουν εθιστεί στην ανομία χωρίς ελπίδες σωτηρίας και ίσως αξίζουν δεύτερο θάνατο, μια Κοσμική Διαγραφή μπορεί να διαταχθεί και πραγματοποιηθεί μόνον από τους Αρχαίους των Ημερών.

Επομένως ο Χριστός-Μιχαήλ δεν μπορεί να αποφασίσει τον κοσμικό θάνατο του Εωσφόρου, του αρχιεπαναστάτη που δημιουργήθηκε μέσα στο ίδιο του το Σύμπαν.

Γι' αυτό ο Χριστός έθεσε την περίπτωση του Εωσφόρου και των οπαδών του στην αρμοδιότητα όντων πάνω από τα δικαστήρια του τοπικού Σύμπαντος και αναμένει την απόφαση των Αρχαίων των Ημερών. Καταδικαστική απόφαση τέτοιου είδους βγαίνει σύμφωνα με Κοσμικά και Υπερ-συμπαντικά κίνητρα και κριτήρια και είναι πέρα από την Αρμοδιότητα του Κυρίαρχου και Δημιουργού του Τοπικού Σύμπαντος, και πολύ περισσότερο

πάνω από την ανθρώπινη διάνοηση.

Η κατιούσα Ιεραρχία της τάξεως των Ημερών ακολουθεί τους μείζονες τομείς που τους διαχειρίζονται τρεις Τελειότητες των Ημερών και μετά τους ελάσσονες τομείς που τους διευθύνουν τρεις Πρόσφατοι των Ημερών. Εισερχόμενοι στα τοπικά σύμπαντα, το καθένα φροντίζεται από μια Δημιουργό Θυγατέρα της τάξεως των Μητέρων των Πνευμάτων. Κάθε Δημιουργός Υιός ευλογείται στην αποστολή του από το ον που ονομάζεται Ένωση των Ημερών, που βρίσκεται στην πρωτεύουσά του και εξασφαλίζει συγκεκριμένες υπερσυμπαντικές σχέσεις.

Στο Σάλβινγκτον, πρωτεύουσα του Νέβαδον, το ον Ένωση των Ημερών φέρει το όνομα Εμάνουελ (στα Εβραϊκά Εμάνου-Ελ: Ο Θεός είναι μαζί μας). Είναι αυτός ο ίδιος που ο Ιησούς αναφέρει σαν μεγάλο αδελφό, που έδωσε τις έκτακτες συμβουλές στον Χριστό αμέσως πριν την ενσάρκωση του Ιησού στη Γη (Έγγραφο 120, κεφάλαιο 1, 2 και 3).

Ο Μιχαήλ που κυβερνά το τοπικό Σύμπαν, φυσικά βοηθάται με τη σειρά του από αμέτρητες ομάδες ουράνιων όντων, μεταξύ των οποίων μπορούμε να αναφέρουμε τον Γαβριήλ, το Λαμπρό και Πρωινό Άστρο, τον αρχι-διαχειριστή του τοπικού σύμπαντος, τον ίδιο που ήταν υπεύθυνος για τους Χαιρετισμούς στη μητέρα του Ιωάννου του Βαπτιστού και του Ιησού. Πρέπει να αναφερθούν επίσης οι Μελχισεδέκ, οι Φορείς της Ζωής, τα Βοηθητικά Διανοητικά Πνεύματα, τα Λαμπρά Απογευματινά Άστρα, οι Αρχάγγελοι, οι Μοναχικοί Αγγελιοφόροι, τα Σεραφείμ, οι Επισκέπτες Σπουδαστές και δεκάδες άλλες οντότητες .

Οι Μελχισεδέκ είναι θαυμαστοί διδάσκαλοι και διευθυντές. Οι Φορείς της Ζωής φέρνουν ζωή στους πλανήτες και την αναπτύσσουν με τη δημιουργία νέων μορφών και νέων περιβαλλοντικών συνθηκών. Στην Ουράντια έγιναν 500.000 πειράματα από τους Φορείς της Ζωής πριν καταφέρουν να σταθεροποιήσουν την αρχική σπορά της προπλασματικής πορείας σε τρία διαφορετικά σημεία του πλανήτη. Τα Βοηθητικά Νοητικά Πνεύματα αποτυπώνουν τις πνευματικές και συναισθηματικές ποιότητές τους στους θνητούς.

Οι Μοναχικοί Αγγελιοφόροι μεταφέρουν τα μηνύματά τους με ταχύτητες που ξεπερνούν κατά πέντε εκατομμύρια φορές την ταχύτητα του Φωτός. Μερικά Σεραφείμ είναι Φύλακες Άγγελοι και παρίστανται σαν διπολικά ζεύγη, άλλα φροντίζουν την εξαϋλωση και τη διαπλανητική μεταφορά ατόμων, κ.λπ. Ακολουθώντας την κατιούσα πορεία της ιεραρχικής κλίμακας, φτάνουμε στους Αστερισμούς, που κυβερνούνται από τρεις Υιούς της τάξεως των Βορονταντέκ που είναι γνωστοί σαν Ύψιστοι ή Πατέρες των Αστερισμών. Οι συγγραφείς των Ιερών Γραφών της Βίβλου συχνά συγχέουν τους Ύψιστους με τον Θεό. Όπως είπαμε, η Ουράντια ανήκει στον Αστερισμό του Νορλατιαδέκ.

Φτάνουμε τώρα στην πιο μικρή διαχειριστική μονάδα πριν από τους πλανήτες, στα Συστήματα περίπου 1.000 κατοικημένων ή κατοικήσιμων πλανητών, που κυβερνούνται από τον Κυρίαρχο του Συστήματος, έναν Υιό της τάξεως των Λανονανδέκ. Ανήκουμε στο σύστημα της Σατάνια που ο νυν εξουσιαστής της λέγεται Λαναφόρζ και έχει εγκατασταθεί εκεί σαν αντικαταστάτης του επαναστάτη Εωσφόρου.

Η τελευταία μονάδα αστρονομικής φύσεως είναι ο ίδιος ο πλανήτης που κυβερνάται από έναν πλανητικό πρίγκιπα που μπορεί να αποκτήσει τον τίτλο του πλανητικού εξουσιαστή. Στην Ουράντια αυτός ο κυβερνήτης ήταν ο Καλιγάστια που πήρε τη μεριά του Εωσφόρου και γι' αυτό εκθρονίστηκε. Θα είχε γίνει ο Αδάμ πλανητικός εξουσιαστής εάν δεν είχε αποτύχει στην αποστολή του.

Τελικά ως επισημάνουμε ότι στην Ουράντια υπάρχουν ορισμένοι αθάνατοι και μόνιμοι κάτοικοι, που έχουν δει με τα ίδια τους τα μάτια ό,τι συνέβη στον πλανήτη εδώ και 300.000 χρόνια! Ουμούνται τα πάντα, και είναι σε θέση να επικοινωνούν με τον άνθρωπο κάτω από ορισμένες συνθήκες. Αυτοί οι «ξάδελφοι» του ανθρώπου ονομάζονται Μεσοδιάστατοι ή Μεσόδρομοι (πρωτογενείς και δευτερογενείς). Οι Μεσοδιάστατοι έχουν μορόνια μορφή, που είναι συνήθως άορατη στον άνθρωπο. Ένας Μεσοδιάστατος στους τέσσερις είναι σχεδόν ορατός και μπορεί γίνει εντελώς ορατός αν θελήσει.

Ακόμα και με αόρατη μορφή τα όντα αυτά μπορούν να επιδράσουν στην ύλη, όπως έκανε ο Άγγελος που άνοιξε τις πόρτες της φυλακής για τους Απόστολους (Πράξεις 5η - 19η). Ο Παύλος και ο Σίλας απελευθερώθηκαν με τον ίδιο τρόπο (Πράξεις 16η - 26η).

Μετά την επανάσταση του Εωσφόρου και την Πεντηκοστή έχουν απομείνει μόνον 1.111 πιστοί Μεσόδομοι στην Ουράντια.

ΜΕΡΟΣ 4ο: Η ΑΝΟΔΟΣ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ

Στο προηγούμενο μέρος ο αναγνώστης κατανόησε την ύπαρξη μιας κατερχόμενης ιεραρχίας πνευματικών προσωπικοτήτων, ξεκινώντας με τις τρεις προσωπικότητες της Τριάδας που κατοικούν στο Κεντρικό Νησί του Παράδεισου και καταλήγοντας σε ουράνιες προσωπικότητες που κατοικούν πλανήτες όμοιους με τον δικό μας. Αυτή η ζωντανή Ιεραρχία απαρτίζει τον χείμαρρο των Κατερχόμενων Προσκυνητών από την Αιωνιότητα. Τέτοια όντα είναι τέλεια σε δυναμικό, αλλά χρειάζονται να αποκτήσουν εμπειρία στα υλικά πεδία για να γίνουν τέλεια στις εκδηλώσεις τους.

Μια υπέροχη σκιαγράφηση αυτής της ανάγκης δίνεται από το παράδειγμα της Ενσάρκωσης του Δημιουργού του τοπικού Σύμπαντος του Νέβαδον, που ενσαρκώθηκε στη Γη για να κερδίσει την ολοκληρωμένη εμπειρία του Υιού του Ανθρώπου και να αναλάβει τον ρόλο και τον τίτλο Υιός του Θεού.

Πριν από την τελική και έβδομη «προσφορά» μέσα στο Σύμπαν του που συνετέλεσε στο να βιώσει τη φυσική εμπειρία των δημιουργημάτων του, ο Χριστός-Μιχαήλ ήταν μόνο Αναπληρωτής Συμπαντικός Εξουσιαστής. Ορισμένοι παρατηρητές της θαυμαστής ζωής του έχουν εκφράσει τη γνώμη ότι ο Χριστός-Μιχαήλ ήταν μόνο άνθρωπος και άλλοι μόνο Θεός. Η αλήθεια είναι ότι ήταν και παραμένει ακόμα Άνθρωπος και Θεός, και κατά το πέρασμά του στη Γη κατόρθωσε να ενώσει και τις δυο του φύσεις σε μια.

Για το λόγο αυτό είναι αναμφίβολα απόλυτος κυρίαρχος του Νέβαδον, κυρίως γιατί από τη μια μεριά έχει επιβεβαιωθεί ο τίτλος του από τον ίδιο τον Θεό και από την άλλη μεριά γιατί όλα τα δημιουργήματά του στον Νέβαδον που αξίζουν πνευματικής επιβίωσης τον υπακούουν και τον υπηρετούν εθελοντικά από αγάπη προς αυτόν, εμπνεόμενα από τον θαυμαστό τρόπο που πέρασε τις πιο σκληρές δοκιμασίες που θα μπορούσε να δοκιμάσει ένα ενσαρκωμένο ον.

Αξίζει να σημειωθεί για την Ιεραρχία του Νέβαδον ότι η Ουράντια είναι επίσης γνωστή ως ο Κόσμος του Σταυρού λόγω του σκληρού τρόπου θανάτωσης του Δημιουργού μας. Άλλοι κατερχόμενοι προσκυνητές από την Αιωνιότητα, όπως ο Αδάμ και η Εύα, έχουν αναμειχθεί με την ανθρωπότητα και έχουν αφήσει απογόνους, δυστυχώς για μας όχι αρκετούς σε αριθμό για τη βιολογική μας ανόρθωση, όπως ήταν η αρχική τους αποστολή.

Σε αντίθεση μ' αυτή την καθοδική ροή Κατερχόμενων Προσκυνητών από την Αιωνιότητα, βρίσκουμε μια παλίσροια από ανερχόμενους Προσκυνητές του Χρόνου και του Χώρου, που είναι κατεξοχήν άνθρωποι (από όλους τους φυσικούς κόσμους) και ορισμένοι άγγελοι.

Στο βιβλίο υπάρχει αναφορά σε πολλαπλά όντα και αντικείμενα που δεν είναι ακόμα γνωστά στη Γη αλλά χάριν συντομίας δεν θα τα περιλάβουμε στη σύνοψη αυτή. Έτσι, όταν αναφερόμαστε στους Προσκυνητές του Χρόνου και Χώρου εννοούμε το ανοδικό ρεύμα της Ανθρωπότητας, όπως τη γνωρίζουμε.

Σε αντίθεση με τους κατερχόμενους προσκυνητές από την αιωνιότητα, οι ανερχόμενοι προσκυνητές του χρόνου και του χώρου έχουν δημιουργηθεί ατελείς σε δυναμικό, αλλά αποκτούν εμπειρία κατά τη διάρκεια της ζωής τους στον πλανήτη που γεννήθηκαν.

Αν μετά από τη μοναδική ζωή σε φυσική ενσάρκωση κριθούν άξιοι επιβίωσης, εισέρχονται στην Ανοδική Πορεία προς τον Παράδεισο. Ανασταίνονται από τον θάνατο κάθε 1.000 έτη ή στο τέλος κάθε Συγκομιδής. Η Συγκομιδή - όπως ήδη αναφέρθηκε - είναι η χρονική περίοδος στον πλανήτη μεταξύ των διαδοχικών ενσαρκώσεων δυο Διδασκάλων μιας ουράνιας τάξεως. Θα δούμε περισσότερες λεπτομέρειες στο μέρος 7, στην έννοια της «προσφοράς εαυτού».

Επομένως, τη στιγμή του θανάτου, ο θνητός πηγαίνει για ύπνο στο μεγάλο σκοτάδι, στο τίποτα. Ο Προσαρμοστής του τον αφήνει και ο φύλακας άγγελός του ασχολείται με άλλες αποστολές. Ο άνθρωπος παύει να έχει προσωπικότητα. Εάν πρόκειται να επιβιώσει, θα αναστηθεί σε ημι-υλικούς κόσμους, τους Μοροντιανούς ή στους Δωματικούς Κόσμους. Αποκτά τότε μοροντιανό σώμα.

Ο Προσαρμοστής του επιστρέφει για να κατοικήσει στη διάνοιά του και οι κατάλληλες πνευματικές προσωπικότητες επιβλέπουν την πνευματική του πρόοδο. Το μοροντιανό σώμα του εκλεπτύνεται ακόμα πιο πολύ και πολλές φορές αντικαθίσταται από σώματα όλο και περισσότερο εξαυλωμένα ή αποτελούμενα από πνευματικό υλικό, μέχρι το τέλος της μοροντιανής εμπειρίας.

Τέτοιες διαδοχικές αλλαγές έχουν αποκαλυφθεί στην ανθρωπότητα από μεγάλους πνευματικούς διδασκάλους της Ιεραρχίας. Το υλικό μυαλό του ανθρώπου όμως, θεώρησε λανθασμένα αυτά τα σώματα, σαν να αποτελούν μετενσαρκώσεις στο φυσικό πεδίο. Η μετενσάρκωση είναι μοροντιανό φαινόμενο. Οι άνθρωποι δεν ξαναγεννιούνται ούτε στον αρχικό τους πλανήτη, ούτε με φυσικό σώμα.

Μετά την μοροντιανή ή ψυχική εμπειρία, η μακρά πνευματική εμπειρία αρχίζει. Το αιθερικό σώμα, η ψυχή και το πνεύμα συντήκονται ολοένα και περισσότερο και ο ανερχόμενος προσκυνητής του χρόνου εκτινάζεται πλήρως στην πορεία του για την ανάβαση στον Παράδεισο, μια λαμπερή σειρά από εμπειρίες όπου όλο και ευρύτεροι ορίζοντες του Σύμπαντος ανοίγονται διαρκώς μπροστά στα μάτια του, που θαυμάζουν τις νέες αποκαλύψεις. Το μεταμορφωμένο αυτό ον λατρεύει τον Θεό όλο και περισσότερο κάθε φορά.

Η μεταφορά του από κόσμο σε κόσμο εκτελείται από σεραφικούς μεταφορείς μέσω μιας τεχνικής που περιγράφεται πλήρως στο Βιβλίο.

Ο αριθμός των κόσμων που θα επισκεφθεί πριν πλησιάσει το κεντρικό σύμπαν είναι τεράστιος, ενώ στο ίδιο το κεντρικό σύμπαν υπάρχουν ένα δισεκατομμύριο σφαίρες που θα πρέπει κανείς να τις γνωρίσει πριν προετοιμασθεί για την πολύ μεγάλη διαστρική πτήση του που θα τον φέρει στις ακτές του Αιώνιου Νησιού. Οι συνήθεις ιδέες του χρόνου είναι εκτός ανθρώπινης κλίμακας, εκατομμύρια χρόνια ως ανερχόμενος προσκυνητής, τα οποία είναι σχετικά λίγα εν συγκρίσει με την Αιωνιότητα. Οποιοδήποτε και αν είναι το χρονικό διάστημα αναβάσεως, αμέτρητα όντα την υπόκεινται. Το πρώτο ον που ανέβηκε από τα Σύμπαντα των Συμπάντων, που διέσχισε τις τεράστιες αυτές αποστάσεις για να φτάσει στον Παράδεισο λέγεται Γκρανφάντα και η ιστορία του περιλαμβάνεται στο Βιβλίο.

Φυσικά όλη αυτή η πορεία έχει έναν σκοπό, ο οποίος είναι η μεταμόρφωση του ανθρώπου σε τέλειο ον ή τελειόφοιτο, όμοιο σε πολλά σημεία με τα εξ αρχής τέλεια όντα που φυσιολογικά κατοικούν την παραδείσια σφαίρα, αλλά που έχουν την έλλειψη της εμπειρίας του χώρου και του χρόνου.

Έχοντας περάσει μέσα από μια τεράστια εμπειρία, οι τελειόφοιτοι εισέρχονται στις ομάδες της τελικής πορείας, το πεπρωμένο των οποίων δεν έχει ακόμα αποκαλυφθεί. Αφήνουμε το πεπρωμένο των τελειόφοιτων στη φαντασία των αναγνωστών και τις πιθανότητες του κρίκου μεταξύ των μυριάδων των ανθρώπων και αγγέλων που συνεχώς αυξάνουν τον αριθμό των τελειόφοιτων όπως και την προσδοκώμενη αποίκηση των τεράστιων αλλά ακόμα ακατοίκητων συμπάντων που σχηματίζονται στα Εξωτερικά Πεδία του Διαστήματος, εκατομμύρια έτη Φωτός από τα επτά κατοικημένα υπερσύμπαντα...

ΜΕΡΟΣ 5ο: ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΦΥΛΕΣ

Οι ανθρώπινες φυλές είναι οι απόγονοι ανθρώπων που εμφανίστηκαν στη Γη από μετάλλαξη.

Το πρώτο πραγματικά ανθρώπινο ζευγάρι ήταν ο Άντον και η Φόντα, δίδυμα που γεννήθηκαν από μετάλλαξη από ανθρωποειδείς ή προ-ανθρώπινους γονείς περίπου ένα εκατομμύριο χρόνια πριν.

Ο Άντον και η Φόντα περπάτησαν όρθιοι από την αρχή ενώ οι γονείς τους συχνά περπατούσαν σαν τετράποδα. Ο εγκέφαλός τους ήταν πολύ πιο ανεπτυγμένος. Ήταν οι πρώτοι που άναψαν φωτιά. Έκαναν 19 παιδιά, που παντρεύτηκαν μεταξύ τους και σχημάτισαν την ανθρώπινη φυλή και όλοι προερχόμαστε από αυτούς (Εγγ. 63).

Πριν από αυτούς, οι προ-άνθρωποι γεννιόνταν από Λεμούρ, ένα είδος πολύ έξυπνου ζώου. Οι απόγονοί τους εξελίχθηκαν με δυο μεταλλάξεις, μια προοδευτική που δημιούργησε τον Άντον και την Φόντα, και μια οπισθοδρομική που γέννησε τους πιθήκους. Έτσι ο άνθρωπος δεν κατάγεται από τους πιθήκους αλλά και ο άνθρωπος και ο πίθηκος έχουν κοινούς προγόνους από μετάλλαξη.

Σε όλους τους κατοικημένους πλανήτες της Σατάνια υπάρχουν ή υπήρχαν έξι ενδογενή φυλετικά χρώματα (κόκκινο, πορτοκαλί, κίτρινο, πράσινο, μπλε και ινδικό μπλε), καθώς και μια άλλη φυλή που εισάγεται από τον πλανήτη της Τζερουζέμ (οι υλικοί Υιοί του Θεού ή βιολετί φυλή του Αδάμ και της Εύας).

Οι πρόγονοι των έγχρωμων φυλών συνήθως γεννιούνται με μετάλλαξη από διαφορετικές οικογένειες. Στην Ουράντια, οι πρώτοι έγχρωμοι γεννήθηκαν από τον ίδιο πατέρα και μητέρα περίπου 500.000 χρόνια πριν, από δυο ξεχωριστά έξυπνες προσωπικότητες μιας φυλής της Βορειοδυτικής Ινδίας (Ε.64). Οι γονείς αυτοί γέννησαν 19 παιδιά, από τα οποία τα πέντε ήταν κόκκινα, δυο πορτοκαλιά, τέσσερα κίτρινα, δυο πράσινα, τέσσερα μπλε και δυο ινδικό μπλε. Αυτή ήταν η οικογένεια Σάνγκικ που δημιούργησε όλες τις έγχρωμες φυλές.

Η καταπληκτική ανάμειξη των φυλών που συνέβη στην Ουράντια λόγω μεταναστεύσεων και πολέμων δημιούργησε μια κατάσταση που δεν μπορεί πια να είναι καθαρά προσδιορισμένη. Απλώς η πορτοκαλί και η πράσινη φυλή εξαλείφθηκαν φυλετικά, η κόκκινη φυλή εκδιώχθηκε από την Ασία από την κίτρινη φυλή και μετακινήθηκε στην Αμερική από τη χερσόνησο - γέφυρα του Μπέρινγκ, ενώ η μαύρη φυλή γεννήθηκε από το ινδικό μπλε αίμα και η άσπρη φυλή μάλλον από μπλε αίμα με επεμβάσεις για τις οποίες θα δώσουμε πιο κάτω σύντομες επεξηγήσεις.

Κατά την εποχή που η οικογένεια Σάνγκικ γεννούσε τους προγόνους των έγχρωμων φυλών εδώ και 500.000 χρόνια, έφτασε στη Γη από τον Αστερισμό του Νορλατιαντέκ, ο πλανητικός τρίγκιπας Καλιγκάστια, που ήταν οπαδός του Εωσφόρου.

Είχε μαζί του συνοδεία από 50 ζεύγη μελών που εγκαταστάθηκαν σαν φυσικά όντα στην Γη, μεταξύ των οποίων και ένας πρόγονός μας με το όνομα Νοδ που δημιούργησε την φυλή των Νοδιτών. Πολλές φυλές στην Ουράντια έχουν ονομασθεί σύμφωνα με το όνομα των μοναδικών τους προγόνων. Το ίδιο συνέβη περίπου 35.000 χρόνια πριν, μετά την άφιξη του Αδάμ και της Εύας, της Βιολετί Φυλής από την Τζερουζέμ για να τεκνοποιήσουν και να δημιουργήσουν λόγω της μακροζωίας τους πολλαπλά παιδιά καθαρής βιολετί φυλής στη Γη.

Αφού πρώτα δημιουργήσουν αρκετά μεγάλο αριθμό απογόνων (τουλάχιστον ένα εκατομμύριο), το Θεϊκό Σχέδιο ήταν η ανάμιξη της καθαρής βιολετί φυλής με όλες τις - έξι - ενδογενείς φυλές. Ο αναγνώστης θα διαβάσει με ποιον ασυνήθιστο τρόπο το σχέδιο αυτό απέτυχε λόγω της διαπλοκής του Καλιγκάστια.

Τα ονόματα ορισμένων φυλών που συχνά αναφέρονται στο βιβλίο είναι: ο Αντονίτες: Οι απόγονοι των Άντον και Φόντα με ελάχιστη ανάμιξη ο Σανγκίτες: Οι απευθείας απόγονοι της σανγκιτικής οικογένειας που αναφέραμε ο Νοδίτες: μια πολεμοχαρής φυλή προερχόμενη από τον Νοδ που ήταν μέλος της ομάδας του Καλιγκάστια ο Αδαμίτες: Μια ειρηνική φυλή καθαρών απογόνων του Αδάμ ο Αδαμσονίτες: Απόγονοι του Αδαμσον, του μεγαλύτερου υιού του Αδάμ

που παντρεύτηκε τη Ράττα, ένα κορίτσι με καθαρό Νοδιτικό αίμα ο Ανδίτες: Μια πολύπλοκη φυλή, ικανή και άγρια, που ήταν το αποτέλεσμα του μείγματος των Αδαμιτών με τους Νοδίτες και με επιπρόσθετη ανάμιξη με τις εξελίσσιμες πρωταρχικές φυλές.

Η σταθερή υπερπληθυσμιακή εξέλιξη των Ανδιτών στη Μεσοποταμία και τα γύρω μέρη προκάλεσε μια τεράστια μετανάστευση με κατεύθυνση από τη μια μεριά βορινά της Κασπίας Θάλασσας και μετά προς τη Δυτική Ευρώπη μέσω Ρωσίας και Πολωνίας, ενώ εκ παραλλήλου άλλες ομάδες μετακινήθηκαν προς το Τουρκεστάν και τις Ινδίες. Η τωρινή άσπρη φυλή περιέχει πολύ Ανδιτικό αίμα

Στο βιβλίο ο αναγνώστης θα βρει πληροφορίες για τους Νεάντερλαντ, τους Κρο Μανιόν και πολλές άλλες δευτερεύουσες φυλές.

ΜΕΡΟΣ 6ο: ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΑΞΙΟΛΟΓΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ

Ο Εωσφόρος (Ε 53) ήταν ένας Προσκυνητής που κατέβαινε από την Αιωνιότητα, ένας άγγελος του Φωτός της τάξεως των πρωτογενών Λανονανδέκ με αύξοντα αριθμό 37, που σημαίνει αρκετά έμπειρος στη διαχείριση διαφορετικών συστημάτων και είχε διακριθεί για τη σοφία, την οξύνοια και την αποδοτικότητά του. Οι Λανονανδέκ δημιουργήθηκαν από την ένωση ενός Δημιουργού Υιού και της Δημιουργού Πνεύματος συντρόφου του.

Ήταν ο Κυρίαρχος του συστήματός μας Σατάνια που προορίζεται να έχει 1000 κατοικημένους πλανήτες. Εδώ και 200.000 χρόνια ο Εωσφόρος ξεκίνησε μια επανάσταση στον Αστερισμό του Νορλατιαδέκ λόγω υπερηφάνιας και δίψας για προσωπική δύναμη, αρνούμενος την υπακοή του στην Παγκόσμια Πνευματική Ιεραρχία.

Ο Εωσφόρος κατάφερε να πάρει μαζί του έναν αρκετά μεγάλο αριθμό πλανητών (37) αλλά δεν παρουσιάστηκε ποτέ στην Ουράνια με ορατή μορφή, παρόλο που μαζί με τον Καλιγίαστια και τον Σατανά προσπάθησαν να υπονομεύσουν την αποστολή του Χριστού στη Γη κατά τη διάρκεια της παρουσίας του στην Ουράνια. Οι πλανήτες που επαναστάτησαν, τέθηκαν σε απομόνωση από τους Πατέρες του Αστερισμού, με διακοπή όλων κυκλωμάτων έπρεπε, περιλαμβανομένης και της διαπλανητικής επικοινωνίας. Αντικαταστάθηκε από τον Λαναφόρζ, έναν Συστημικό Κυρίαρχο απαράμιλλης αφοσίωσης.

Ο Σατανάς ήταν ο πρώτος βοηθός του Εωσφόρου, επίσης της τάξεως των Λανονανδέκ, που του δόθηκε η αποστολή να έρθει στην Ουράνια και να φουντώσει την Επανάσταση. Προς τιμήν του ο Εωσφόρος αρχικά ονόμασε τη σφαίρα επιρροής του Σατάνια, το σύστημα περίπου πεντακοσίων ηλιακών συστημάτων που περιέχουν τουλάχιστον έναν κόσμο με ζωή.

Ο Βελζεβούλης ήταν ο αρχηγός των Μεσοδιάστατων προδοτών που ένωσε τις δυνάμεις του Πλανητικού Πρίγκιπα της Ουράνια την εποχή της Επανάστασης.

Ο Βαν και ο Άμαδον ήταν δυο μέλη της ομάδας του Καλιγκίαστια που αρνήθηκαν να υπακούσουν τις διαταγές του προδότη επαναστάτη. Αντιστάθηκαν κατά τη διάρκεια 150.000 ετών στο φυσικό πεδίο επειδή είχαν διατηρήσει το Δένδρο της Ζωής. Αυτό είναι ένα από τα πιο εμπνευσμένα επεισόδια του Βιβλίου. Ο Βαν εγκαθίδρυσε το αρχηγείο του στη σημερινή Τουρκία, στις ακτές της λίμνης Βαν που φέρει ακόμα το όνομά του.

Ο Καλιγίαστια ήταν ο Πλανητικός Πρίγκιπας της Ουράνια για 300.000 χρόνια μετά το ξέσπασμα της επανάστασης. Με την απόφασή του να ενωθεί με τον Εωσφόρο παρέσυρε τον κόσμο μας στο χάος. Τεχνικά αυτός είναι ο διάβολος στην Ουράνια και έχει καθαιρεθεί από τη θέση του.

Μετά από την Ανάστασή του, είναι ο Μιχαήλ του Νέβαδον (Ιησούς Χριστός) που κρατάει τώρα τον επίσημο τίτλο του Πλανητικού Πρίγκιπα της Ουράνια. Αλλά πρακτικά έχει μεταφέρει όλες

τις δυνάμεις του σε μια επιτροπή από 24 μέλη που έχουν το αρχηγείο τους στην Εδέντια, την πρωτεύουσα του αστερισμού μας Νορλατιαδέκ. Η ομάδα αυτή των 24ων Αρχαίων περιλαμβάνει σήμερα ανάμεσά τους αξιοθαύμαστες προσωπικότητες που έχουν παίξει σημαντικό ρόλο στην πνευματική ανάπτυξη στην Ουράντια σύμφωνα με το θέλημα του Θεού και επομένως της Ιεραρχίας. Ορισμένα από τα ονόματά τους είναι:

- 1) Όναγκαρ, ένα από τα μεγάλα μυαλά της εποχής πριν από την άφιξη του Πλανητικού Πρίγκιπα. Κατεύθυνε τους συνανθρώπους του της μπλε φυλής προς τη λατρεία του Δότη της Αναπνοής.
- 2) Οναμονάλοντον, ένας αρχηγός της κόκκινης φυλής πολύ παλιάς εποχής. Δίδαξε τη φυλή του να αποφεύγει την λατρεία πολλαπλών Θεών και να λατρεύει το Μεγάλο Πνεύμα.
- 3) Σίνγκλανγκτον, ο πρώτος της Κιτρίνης Φυλής που οδήγησε τους ανθρώπους του στην λατρεία της Μίας Αλήθειας αντί πολλαπλών αληθειών.
- 4) Ο Αδάμ, ο αποτυχημένος αλλά αποκαταστημένος πλανητικός πατέρας της Ουράντια
- 5) Η Εύα, η μητέρα της βιολετί φυλής που αποκαταστάθηκε μαζί με τον Αδάμ και υπηρετεί μαζί με μια ομάδα επιζώντων του πνευματικού θανάτου θνητών.
- 6) Ο Ενώχ, ο πρώτος Ουραντιανός που συντήχθηκε μαζί με τον Προσαρμοστή του κατά τη διάρκεια της φυσικής του ζωής.
- 7) Ματσιβέντα Μελχισεδέκ, ο μοναδικός της τάξεως των ουρανίων όντων που πήρε ανθρώπινη μορφή στην Ουράντια. Παρουσιάστηκε ξαφνικά στο Σάλεμ 4.000 χρόνια πριν σαν ένας ενήλικας άνδρας, έζησε 94 χρόνια στη γη για να αναζωογονήσει τη θρησκεία του ενός Θεού και εξαφανίστηκε μια μέρα χωρίς ν' αφήσει ίχνος πίσω του. Ήταν αυτός που καθοδήγησε το πεπρωμένο του Αβραάμ σύμφωνα με την τάξη των Μελχισεδέκ όπως αναφέρεται στην Βίβλο.
- 8), 9) και 10) Τρεις προσωπικότητες πολύ γνωστές από την Βίβλο: Μωϋσής, Ηλίας και Ιωάννης ο Βαπτιστής.

Οι Απόστολοι

Κλείνοντας αυτή τη σύνοψη θα θέλαμε να δώσουμε μια ιδέα για το χαρακτήρα των 12 Αποστόλων του Ιησού. Μετά την Ανάστασή του, ο Ιησούς εμφανίστηκε στην μοροντιανή μορφή του σε δέκα από τους μαθητές του στην ακτή της Θάλασσας της Γαλιλαίας και παίρνοντάς τους παράμερα ανά ζευγάρι τους υπέβαλε διάφορες ερωτήσεις. Όταν απάντησαν ικανοποιητικά, ο Ιησούς τους έδωσε τις τελευταίες συμβουλές πριν εξαφανισθεί για την Ανάληψή του:

1. Ιωάννη, Μ'αγαπάς; - Τότε εγκατάλειψε την μη-ανεκτικότητά σου.
2. Πέτρο, Μ' αγαπάς; -Τότε τάισε τους αμνούς μου.
3. Ανδρέα, Μ' εμπιστεύεσαι; Τότε εμπιστέψου τους αδερφούς μου.
4. Ιάκωβε, με εμπιστεύεσαι; Τότε γίνε λιγότερο ανυπόμονος.
5. Θωμά, με υπηρετείς; Τότε υπηρέτησε τους αδελφούς σου ακούραστα.
6. Ναθαναήλ, με υπηρετείς; Τότε αφιέρωσε τον εαυτό σου στην ευημερία των αδελφών σου
7. Φίλιππε, με υπακούς; Τότε πήγαινε στους Εθνικούς και κήρυξε το Ευαγγέλιο.
8. Ματθαίε, με υπακούς; Τότε πήγαινε σε όλα τα έθνη και δίδαξε το Ευαγγέλιο.
9. Ιάκωβε και Ιούδα Αλφαιέ, (οι δίδυμοι) πιστεύετε σε μένα; Τότε συνεχίστε να πιστεύετε. Συνεχίστε τις συνήθειες δουλειές σας σαν να τις εκτελείτε για τον Θεό.

Ο ενδέκατος απόστολος Σίμων ο Ζηλωτής δεν ήταν στην ομάδα των 10 απόστολων. Ήταν ένας μεγάλος πατριώτης που δεν μπορούσε να δει ότι η Βασιλεία των Ουρανίων δεν ήταν αυτού του Κόσμου.

Όσον αφορά τον Ιούδα τον Ισκαριώτη, τον δωδέκατο απόστολο, η προδοσία του δεν ήταν για

τα χρήματα, αλλά έγινε από υπερηφάνεια και από μνησικακία επειδή δεν ήταν το κέντρο της προσοχής. Ήλπιζε ότι θα γέμιζε από τιμές και δόξα γιατί παρέδωσε τον Ιησού στη Σανχεδρίν. Ήταν ο μόνος Ιουδαίος ανάμεσα στους δώδεκα. Όλοι οι άλλοι ήταν Γαλιλαίοι.

ΜΕΡΟΣ 7ο: ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Καθώς ο Χριστός Μιχαήλ κέρδιζε την εμπειρία που του επέτρεψε να αγγίξει εσκεμμένα την καρδιά των ανθρώπων με συμπόνια, τους έφερε επίσης και καλά νέα: ένα Ευαγγέλιο που έβαζε τις βάσεις στην μελλοντική θρησκεία του Κόσμου. Το Ευαγγέλιο είναι απλά το εξής: Όλοι οι άνθρωποι που ψάχνουν να βρουν και να γνωρίσουν τον Θεό και να πράξουν το θέλημά του είναι πιστοί-υιοί του Θεού. Ο Θεός τους φέρεται σαν πατέρας, που τους προσέχει, τους οδηγεί και συγχωρεί τα αμαρτήματά τους με πατρική στοργή, πολύ πιο βαθιά και πλατιά από την αδελφική αγάπη. Η αδελφική αγάπη είναι η αγάπη που οι άνθρωποι δείχνουν ο ένας στον άλλον σαν αδελφοί γιατί είναι υιοί του ίδιου πατρός. Η αναγνώριση της Πατρότητας του Θεού και επομένως της Αδελφότητας του Ανθρώπου είναι το Ευαγγέλιο του Ιησού. Θα δείτε κάτω υπό ποιες συνθήκες η Χριστιανοσύνη, που δημιουργήθηκε κυρίως από τους απόστολους Πέτρο και Παύλο, είναι μια συμβιβασμένη θρησκεία περιστρεφόμενη γύρω από τον Ιησού, ξεχνώντας κάπως ότι είναι απίθανο να δημιουργηθεί η αδελφότητα των ανθρώπων χωρίς μια προηγούμενη και ζωντανή αναγνώριση της Πατρότητας του Θεού.

Με το να αποφασίσει να ενσαρκωθεί στην Ουράνια για να αποκαλύψει τον Θεό όχι μόνον στους Ουραντιανούς, αλλά σε όλους τους κόσμους του Σύμπαντός του, ο Μιχαήλ του Νέβαδον προσέφερε στην Ουράνια πολύ περισσότερα από την παρουσία του εδώ. Η επίγεια ζωή του ήταν μια «επιχορήγηση», μια συνεισφορά που σημάδεψε τον πλανήτη με ένα αποτύπωμα που δεν ξεθωριάζει πια.

Ο Δημιουργός μας έδωσε τον Εαυτό του στον Άνθρωπο, και στην Πεντηκοστή, μετά την Ανάστασή του, επισώρευσε πάνω στη σάρκα το Πνεύμα της Αλήθειας. Από την Πεντηκοστή και μετά κανένας αποστάτης Μεσόδρομος δεν μπορεί να επηρεάσει πνευματικά το μυαλό του ανθρώπου και περιπτώσεις δαιμονισμού δεν είναι πλέον υπερφυσικής αιτίας από την ημέρα αυτή και μετά.

Όλα τα κακά που μαστίζουν ακόμα την Ανθρωπότητα δεν έχουν πια καμία μεταφυσική αιτία, αλλά είναι απόρροια της ατέλειας του ανθρώπινου γένους και του φυσικού πεδίου και της υπερίσχυσης του ζωικού μυαλού. Ο Θεός είναι στοργικός πατέρας και δεν τιμωρεί τα παιδιά του με καταστροφές και ατυχήματα, ούτε ζητά να υποφέρουν εξαιτίας του.

Ο αναγνώστης θα βρει στο Βιβλίο πολλά άλλα παραδείγματα προσφορών από ουράνια όντα, αλλά φυσικά κανένα από αυτά δεν φτάνει το αιθέριο μεγαλείο ενός από τους Μιχαήλ, του προσωπικού Δημιουργού του τοπικού μας Σύμπαντος. Ας αναφέρουμε μεταξύ άλλων την προσφορά του Αδάμ και της Εύας 35.000 χρόνια πριν και του Ματσιβέντα Μελχισεδέκ περίπου 4.000 πριν, την εποχή του Αβραάμ. Ως πιο «περιορισμένη» ιδέα, και στην ανθρώπινη κλίμακα, θα μπορούσε να ειπωθεί ότι ο Μωυσής προσέφερε τον εαυτό του στους Ισραηλίτες κατά την Έξοδο.

Σε κοσμική κλίμακα, η Θρησκεία είναι μια ζωντανή προσωπική εμπειρία, η οποία για κάθε άνθρωπο είναι όμοια σαν αρχή αλλά διαφορετική στην εφαρμογή. Η αληθινή Θρησκεία θα πρέπει να αποκτηθεί στην οικογένεια από τους διδάξαντες γονείς, δίνοντας ζωντανά παραδείγματα από τον εαυτό τους στα παιδιά. Η Οργανωμένη Θεσμική θρησκεία είναι προσωρινός συμβιβασμός με τον υλισμό. Διατηρεί κάποια χρησιμότητα μέχρι την εποχή που οι άνθρωποι θα έχουν εξελιχθεί αρκετά ούτως ώστε να εξασκούν Προσωπική θρησκεία και να κατανοήσουν τον Θεό σαν Προσωπικότητα.

Τότε θα αναζητήσουν να τον γνωρίσουν, να πράξουν το θέλημα του και να προσπαθήσουν να τον πλησιάσουν και να γίνουν τέλειοι όπως αυτός. Όταν η Ουράνια αρχίζει να εισέρχεται

στην Εποχή του Φωτός και της Ζωής, η εξέλιξη του ανθρώπινου γένους εκείνης της εποχής θα είναι δραματικά ενισχυμένη από την Προσωπική Επικοινωνία με τον Ζωντανό Θεό που κατοικεί μέσα μας, όπως την παρουσιάζει για πρώτη φορά το βιβλίο της Ουράντια.

Τα έγγραφα της Ουράντια περιέχουν πολλούς πνευματικούς θησαυρούς που παρέχουν την ευκαιρία να γνωρίσει κανείς με την βοήθεια του Προσαρμοστή της Σκέψης - του θείου αυτού Δώρου που κατοικεί μέσα σε όλους μας - ένα φιλικό Σύμπαν που περιέχει Θαυμαστούς κόσμους με θαυμαστά όντα που περιμένουν να γνωρίσουν όλους εμάς που θα διαλέξουμε την αιώνια ζωή κατά την πορεία μας στην Παραδείσια τελειότητα.

Το βιβλίο της Urantia μπορεί να κριθεί μόνον από το περιεχόμενό του. Μετά από μια ανάγνωση και μόνο (υπάρχουν αναγνώστες που το μελετούν συνεχώς από το 1955 που προτοεκδόθηκε), ο αναγνώστης αισθάνεται τη μεταμορφωτική του δύναμη. Πολλές φορές το έργο αυτό περιγράφεται σαν μια συμφωνία που συνεχίζει να αντηχεί μέσα μας και μετά την ολοκλήρωση της τελευταίας νότας...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Το βιβλίο της Ουράντια χωρίζεται σε τέσσερα κύρια μέρη:

Μέρος I και II

- Η Προσωπικότητα του Θεού
- 7 τρισεκατομμύρια κατοικούμενοι Πλανήτες
- Η Διαχείριση των Συμπάντων
- Η Πηγή της Βαρύτητας
- Η Διαπλανητική Επικοινωνία

Μέρος III

- Η Εμφύτευση της Ζωής στη Γη
- Η Διαδικασία της Μετάλλαξης
- Η Εμφάνιση των Έγχρωμων Φυλών
- Εξω-πλανητικές Προσωπικότητες

Μέρος IV

- Η Ζωή του Ιησού Μέρα με τη Μέρα
- Παιδική ηλικία -Εφηβεία -Ωριμότητα
- Οι Οικογενειακές του Υποχρεώσεις
- Τα ταξίδια του
- Η Απλότητα των Διδαχών του
- Οι προσωπικότητες των μαθητών του
- Χωρίς Αυτόν δεν είσαι ικανός για τίποτα
- Οι συνθήκες της Επιστροφής του.

Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

ΠΩΣ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

ΠΩΣ ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΤΟ ΦΟΡΟΥΜ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥΜ ΣΤΙΣ ΕΠΑΦΕΣ

ΤΟ ΦΟΡΟΥΜ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΦΟΡΟΥΜ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΛΕΙΣΤΗ ΟΜΑΔΑ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

ΤΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Η ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΣΙΩΠΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ

ΠΩΣ ΠΗΡΑΜΕ ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΑΦΗΣ

ΟΙ ΕΒΔΟΜΗΝΤΑ

Η ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΟΥΡΑΝΤΙΑ (URANTIA FOUNDATION)

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΠΩΣ ΔΕΝ ΠΗΡΑΜΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΟΥ ΑΠΟΨΗ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

Τον Ιούλιο του 2001 επισκέφθηκα το κτίριο στο οποίο έγιναν οι αρχικές επαφές και στο οποίο αργότερα ελήφθησαν τα ολοκληρωμένα έγγραφα. Βρίσκεται στο κεντρικό Σικάγο, κοντά στη λίμνη Μίσιγκαν, στον αριθμό 533 της Diversely Parkway, όπου βρίσκονται και τα γραφεία του εκδοτικού οργανισμού.

Είχα την τύχη, μεταξύ πολλών άλλων αξιοθαύμαστων ανθρώπων οι οποίοι έχουν αφοσιωθεί στο έργο προστασίας του κειμένου και τη διατήρηση της ύπαρξης του βιβλίου, να συναντήσω μια αξιολάτρευτη γηραιά κυρία, την Carolyn Kendall, που ήταν η προσωπική γραμματέας του

ιατρού Γουίλιαμ Σάντλερ, επί κεφαλής της επιτροπής επαφής μεταπολεμικά -τα έγγραφα φανερώθηκαν το 1934/5- και μέχρι τον θάνατό του, στη δεκαετία του εξήντα. Και οι δυο γονείς της ήταν μέλη του Forum της ομάδας που μελετούσε τα έγγραφα και όχι της ομάδας επαφής που ήταν παρόντες κατά τη διάρκεια των επαφών. Τα μέλη του Forum είχαν ορκιστεί μυστικότητα και δεν επιτρεπόταν να πάρουν κανένα έγγραφο εκτός του κτιρίου. Από τους γονείς της είχε ακούσει πολλά και είχε η ίδια μελετήσει το βιβλίο, ενώ έχουν περάσει από τα χέρια της πολλές σημειώσεις του γιατρού για τα φαινόμενα και τις παρατηρήσεις του. Μιλούσε για τον γιατρό με μεγάλο θαυμασμό και αγάπη και μου διηγήθηκε ορισμένα συμβάντα που αποτελούσαν μέρος της εμπειρίας της.

Μου επιβεβαίωσε ότι υπήρξε ακουστική επαφή και πως η ίδια ήταν σίγουρη πως άκουσε συνομιλίες στο γραφείο του γιατρού, τις οποίες απέδιδε σε αόρατες οντότητες (κυρίως δευτερεύοντες μεσοδιάστατους) και ότι σε καμία περίπτωση, γνωρίζοντας την ποιότητα και το κύρος των ατόμων της Επιτροπής Επαφής, δεν υπάρχει για αυτήν η πιθανότητα απάτης γύρω από το βιβλίο αυτό και για κανένα λόγο. Όχι μόνον δεν βγήκαν ή βγαίνουν χρήματα από την δραστηριότητα αυτή, απεναντίας μάλιστα οι πρωτοπόροι δέκτες του βιβλίου αφιέρωσαν τις περιουσίες τους για τη διατήρηση της φλόγας της Πέμπτης Εποχιακής Αποκάλυψης. Οι άνθρωποι αυτοί δεν αποζητούσαν φήμη ή δόξα. Αντιθέτως, δεν θέλανε σε καμιά περίπτωση το βιβλίο και η προέλευση του να συνδεθεί με κανέναν από αυτούς ή κάποιον μοντέρνο γκουρού ή απόστολο και η καταστροφή των εκτυπωτικών πλακών έγινε για να μην δημιουργηθούν σε κάποια μελλοντική εποχή απόκρυφα ιερά αντικείμενα. Με παρέπεμψε σε διάφορες δημοσιεύσεις και, αφού είχα συγκεντρώσει αρκετό υλικό, αποφάσισα να συνοψίσω την γνώση μου πάνω στο θέμα αυτό προς όφελος όλων των ερευνητών.

Αυτό το κάνω για τους λόγους που εξήγησα, παρ' ότι έχω την πεποίθηση ότι το βιβλίο πρέπει να κριθεί από το περιεχόμενό του και μόνο και όχι από την προέλευση των συγγραφέων του ή το μεταφυσικό περιεχόμενο της ιστορίας του.

Με βάση το πόσο αναζήτησα εγώ ο ίδιος πληροφορίες γύρω από την καταγωγή του βιβλίου στα πρώτα στάδια της δικής μου έρευνας, αποφάσισα να διαθέσω αυτές τις πληροφορίες για να βοηθήσω τους άλλους και μάλιστα τους νέους ερευνητές. Θα ήθελα να τους παροτρύνω για μια φορά ακόμη να μην εντυπωσιάζονται από το θαυμαστό της όλης ιστορίας αλλά από την αφοσίωση και σκληρή εργασία των συνανθρώπων μας που μας παρέδωσαν αυτό το βιβλίο και το διατηρούν ακόμα ζωντανό.

Επισημαίνω επίσης πως με τη συλλογική προσπάθεια αυτών των ανθρώπων, μισό εκατομμύριο αναγνώστες σε όλο τον κόσμο έχουν στα χέρια τους ένα ζωντανό και δυναμικό εγχειρίδιο για την «τέχνη του ζην», μεταξυ άλλων. Η χρήση του είναι απόλυτα εξαρτημένη από την ελεύθερη βούληση τους, η οποία είναι ιερή. Ζούμε σε μια εποχή αναζήτησης θαυμάτων προκειμένου να πειστούμε. Επίσης είμαστε καχύποπτοι σε οτιδήποτε ισχυρίζεται αυθεντικότητα και ουράνιο κύρος. Λίγο έχουμε αλλάξει σ' αυτό τον τομέα κατά τα 2000 χρόνια από τότε που ήταν ο Ιησούς στη Γη!

Στο βιβλίο αναφέρεται αρκετές φορές ότι ο ίδιος ο Ιησούς απέφευγε να κάνει θαύματα για να πείσει. Ήθελε να πείσει μόνο με το περιεχόμενο της διδασκαλίας του, γιατί η πίστη αυτή ήταν η πιο βαθιά από όλες: " Ο έχων ώτα ακουέτο!".

Από όλα τα δευτερογενή έγγραφα που έχω στα χέρια μου το καλύτερο κατά την άποψή μου είναι οι σημειώσεις του γιατρού, τις οποίες κρατούσε για να εκδώσει κάποιο βιβλίο γύρω από την ιστορία της προέλευσης του βιβλίου, στις αρχές της δεκαετίας του 60. Δεν πρόλαβε τελικά να ολοκληρώσει και να εκδώσει αυτό το βιβλίο.

Τα παρακάτω είναι μετάφραση από τις γραμμένες σε γραφομηχανή σημειώσεις του γιατρού:

Δραστηριότητες Επαφής πριν από Τα έγγραφα της Ουράντια

Φαίνεται ότι, κατά την διάρκεια των πρώτων χρόνων, οι αόρατοι φίλοι μας ήταν απασχολημένοι σε μια συνεχή δοκιμή της επαφικής προσωπικότητας, κάνοντας πρόβα στην τεχνική επικοινωνίας και διαλέγοντας τα μέλη της επιτροπής επαφής. Στην ουσία, με έναν γενικό τρόπο, κατασκεύαζαν το σκηνικό για την παρουσίαση των «Εγγράφων της Ουράντια», η οποία θα ακολουθούσε.

Κατά την διάρκεια των πρώτων αυτών χρόνων εισαχθήκαμε σε πολλές νέες και, για μας, κάπως παράξενες ιδέες για το σύμπαν των συμπτάντων και για ό,τι αφορούσε στον άνθρωπο και στη ζωή του στη Γη.

Ανάμεσα σ'αυτές τις ποικίλες νέες ιδέες της κοσμολογίας και της φιλοσοφίας, μπορούν να αναφερθούν τα εξής:

1. Νέα θεώρηση ενός τεράστιου σύμπαντος,
2. Εκατομμύρια άλλοι κατοικημένοι πλανήτες,
3. Εισαγωγή σε πολλές διαφορετικές και ποικίλες βαθμίδες ουράνιων προσωπικοτήτων,
4. Επιβεβαίωση της εξελικτικής προέλευσης της ανθρωπότητας - ακόμα και ενός εξελικτικού σύμπαντος,
5. Γνωστοποίηση πολλαπλών Δημιουργών Θεοτήτων,
6. Προσωρινή δοκιμασία των θεολογικών μας θεωρήσεων. Υπομονετικός προσδιορισμός για το πόσο μακριά μπορούμε να πάμε στην κατεύθυνση της προσαρμογής των θεολογικών μας πιστεύω και των φιλοσοφικών μας απόψεων.
7. Χωρίς να το καταλάβουμε, σε μια περίοδο είκοσι ετών, οι θεμελιώδεις θρησκευτικές μας απόψεις και συμπεριφορές είχαν σημαντικά αλλάξει.
8. Είχαμε εξοικειωθεί με όρους όπως «Η Πρώτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο», «Χαβόνα», «Υπερσύμπαντα», και «Υπέρτατο Ον», αλλά είχαμε πολύ αδρή ιδέα για την πραγματική έννοια αυτών των ονομάτων,
9. Ακούσαμε επίσης λέξεις όπως «Κύρια Πνεύματα», «εξώτερο διάστημα» και «Διευθυντές των Δυνάμεων», αλλά πάλι καταλάβαμε λίγα πράγματα για την έννοια τους. Επίσης μάθαμε για την ύπαρξη διαφόρων τάξεων αγγέλων.
10. Ακούσαμε για τον «Προσαρμοστή της Σκέψης», αλλά η σύλληψη της έννοιας του όρου ήταν νεφελώδης και αόριστη για μας,
11. Είχαμε αποκτήσει μια θαμπή θεώρηση των μοροντιανων επιπέδων ύπαρξης, αλλά δεν ακούσαμε ποτέ τη λέξη «μορόντια» να χρησιμοποιείται ώσπου ξεκινήσανε τα έγγραφα.
12. Οι Μεσοδιάστατοι ήταν πολύ αληθινοί για μας-συχνά μιλάγαμε μαζί τους κατά την διάρκεια των διάφορων «επαφών». Είχαμε πλήρως καταλάβει ότι οι δευτερογενείς μεσοδιάστατοι επιβλέπανε τις επαφές.
13. Ακούσαμε ορισμένα πράγματα για την ανταρσία του Εωσφόρου, αλλά πήραμε λίγες πληροφορίες για τον Αδάμ και την Εύα.
14. Είχαμε καταλάβει ότι υπήρχαν ειδικοί λόγοι για την απονομή του Ιησού στην Ουράνια, αλλά είχαμε ελάχιστη ή ακόμα και καθόλου ιδέα για τη φύση αυτών των μη αποκαλυφθέντων λόγων.
15. Ακούσαμε την παροδική αναφορά στη ζωή του Ιησού και τις διδαχές του, αλλά ήταν πολύ προσεκτικοί στην εισαγωγή οποιωνδήποτε νέων θεωρήσεων σχετικά την απονομή του Μιχαήλ στην Ουράνια. Από όλα τα αποκαλυπτικά έγγραφα, τα έγγραφα του Ιησού αποτελούσαν τη μεγαλύτερη έκπληξη.
16. Αν και δεν είχαμε ακούσει τον όρο «Το σώμα της Οριστικότητας», είχαμε συλλάβει μια θάμπη ιδέα για το ότι ο Παράδεισος μπορεί να είναι ο προορισμός των επιζώντων θνητών.

Οι υπεράνθρωποι φίλοι μας χρησιμοποίησανε πάνω από δυο δεκαετίες επεκτείνοντας τους κοσμικούς μας ορίζοντες, διευρύνοντας τις θεολογικές μας θεωρήσεις και διαστέλλοντας τη

φιλοσοφία μας επί των πάντων.

Δεν καταλάβαμε ποτέ πόσο μεγάλο μέρος της θρησκευτικής μας θεώρησης είχε διευρυνθεί μέχρις ότου άρχισαν να καταφθάνουν τα έγγραφα. Καθώς η αποκάλυψη προόδευε εκτιμήσαμε πολύ καλύτερα πως μ' αυτές τις προκαταρκτικές επαφές, οι οποίες κάλυπταν μια περίοδο άνω των είκοσι ετών επιμόρφωσης, είχαμε προετοιμαστεί για την τεράστια αλλαγή των θρησκευτικών μας δοξασιών.

Η δοκιμαστική μας εκπαίδευση για την μετέπειτα υπηρεσία, σε σχέση με την παρουσίαση των Εγγράφων της Ουράνια, διευκολύνθηκε από το γεγονός ότι, εκτός από τις επαφές με τους μεσοδιάστατους, ούτε μια επαφή δεν ήταν όμοια με την προηγούμενη. Σπάνια συναντήσαμε τις επισκεπτόμενες προσωπικότητες περισσότερο από μια φορά. Κάθε επαφή ήταν εντελώς διαφορετική από όποια είχε προηγηθεί. Και όλη αυτή η εμπειρία ήταν μια εκτενής και φιλελεύθερη προπαρασκευαστική μορφωτική εκπαίδευση στην επέκταση της κοσμολογίας μας, της θεολογίας μας και της φιλοσοφίας μας -χωρίς να αναφέρουμε την εισαγωγή σε νέες ιδέες και έννοιες οι οποίες αφορούν μια τεράστια γκάμα πολύ πιο εγκόσμιων θεμάτων.

Η περιορισμένη συζήτηση για τη ζωή του Ιησού και τη διδασκαλία του, κατά τη διάρκεια αυτών των προ-αποκαλυπτικών επαφών, μπορεί να ερμηνευτεί με το γεγονός ότι οι μεσοδιάστατοι ήταν λίγο επιφυλακτικοί για το εάν είχαν εξουσιοδότηση σε τέτοια θέματα και εάν μπορούσαν να ξαναπούν την ιστορία της απονομής του Μιχαήλ, όπως είδαμε αργότερα, όταν ένας ολόκληρος χρόνος είχε καταναλωθεί για τη διευθέτηση του δικαιώματός τους.

Όλοι εμείς που αρχικά ήμασταν παρόντες σε αυτές τις νυκτερινές αγρυπνίες ποτέ δεν υποψιαστήκαμε πως είμαστε σε επαφή με κάτι υπερφυσικό. Κατά τη διάρκεια των πρώτων χρόνων, όλες οι παρατηρήσεις και οι έρευνές μας απέτυχαν παντελώς να αποκαλύψουν την τεχνική της μεταφοράς των μηνυμάτων σε χαρτί.

ΠΩΣ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΙΑ

Μετά από είκοσι περίπου χρόνια επαφικής εμπειρίας, ένας υποτιθέμενος σπουδαστής επισκέπτης, μιλώντας μέσα από το κοιμούμενο υποκείμενο κατά την διάρκεια μιας από αυτές τις νυκτερινές αγρυπνίες, ως απάντηση σε μια από τις ερωτήσεις μας, είπε «Μόνο αν ξέρατε με τι έχετε έρθει σε επαφή δεν θα κάνατε τόσο επιπόλαιες ερωτήσεις. Μάλλον θα προτιμούσατε να κάνετε ερωτήσεις που θα προκαλούσαν απαντήσεις υπέρτατης αξίας για την ανθρώπινη φυλή».

Αυτό ήταν κάτι σαν σοκ, καθώς επίσης και μια ελαφρά παρατήρηση και μας έκανε όλους να δούμε αυτή τη μοναδική εμπειρία με ένα νέο και διαφορετικό τρόπο. Αργότερα εκείνο το βράδυ, ένας από μας είπε «Αφού το ζήτησαν, ας τους δώσουμε ερωτήσεις στις οποίες κανένα ανθρώπινο ον δεν μπορεί να απαντήσει».

Τώρα είναι καλύτερα ν' αφήσουμε το θέμα αυτό εδώ για λίγο και να μεταθέσουμε αυτή τη διήγηση σ' ένα νέο και διαφορετικό περιβάλλον.

ΠΩΣ ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΤΟ ΦΟΡΟΥΜ

Ο Δόκτωρ Γουίλιαμ Σάντλερ, μέλος της αρχικής ομάδας των παρατηρητών και ερευνητών, λέει την παρακάτω ιστορία σχετικά με την προέλευση αυτής της ομάδας με ενδιαφέρον στα φαινόμενα που αργότερα έγινε γνωστή ως «Φόρουμ».

Διηγείται λοιπόν:

Κατά την διαδρομή μου στο Πανεπιστήμιο του Κάνσας προκειμένου να δώσω ορισμένες διαλέξεις για την Ψυχολογία Γκέλστατ, έστειλα ένα γράμμα στον γιο μου λέγοντας ότι σκέφθηκα πως οι γιατροί θα πρέπει να προσπαθήσουν να διατηρήσουν κάποια επαφή με τους παλιούς τους ασθενείς. Εισηγήθηκα να συζητήσει με τη μητέρα του τη δυνατότητα να καλέσουμε μερικούς από τους παλιούς και νέους φίλους μας να συναντιούνται μαζί μας τα απογεύματα της Κυριακής για μια –δύο ώρες για χαλαρές συζητήσεις και κοινωνικές ανταλλαγές.

Όταν γύρισα στο Σικάγο μια Κυριακή πρωί, έμαθα ότι η γυναίκα μου είχε προσκαλέσει μια ομάδα από τους παλιούς μου ασθενείς για συνάντηση στο σπίτι μας εκείνο το απόγευμα στις τρεις. Το σχέδιο ήταν να εξαντλήσουμε αυτά τα Κυριακάτικα απογεύματα κάπως έτσι: Πρώτα να έχουμε κάποια ομιλία πάνω σε μερικά θέματα υγείας, όπως είναι η θεραπεία του κοινού κρυολογήματος, τα αίτια και η θεραπεία της ανησυχίας, και, μετά από ένα φλιτζάνι τσάι, ν'αρχίσουμε κάποιες ανεπίσημες συζητήσεις, με διάφορες ερωτήσεις και απαντήσεις.

Καθώς περνούσε ο χρόνος, αυτή η ομάδα εξελισσόταν σε μια κοσμοπολίτικη συγκέντρωση που την αποτελούσαν επαγγελματίες -γιατροί, δικηγόροι, οδοντίατροι, ιερείς, διδάσκαλοι-άντρες και γυναίκες και γενικά άτομα από όλα τα στρώματα - αγρότες, νοικοκυρές, γραμματείς, εργαζόμενοι σε γραφεία και κοινοί εργάτες.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥΜ ΣΤΙΣ «ΕΠΑΦΕΣ»

Πάραυτα, μου ζητήθηκε να δώσω μια σειρά από ομιλίες για «Πνευματική Υγεία» ή «Ψυχικά Φαινόμενα». Στην αρχή της ομιλίας μου είπα «Με εξαίρεση δυο περιπτώσεις, όλα τα ψυχικά φαινόμενα που έχω διερευνήσει έχει αποδειχθεί ότι ήταν συνειδητή ή ασυνείδητη απάτη. Ορισμένα ήταν απάτες προμελετημένες, άλλα ήταν κάποιες περίεργες περιπτώσεις στις οποίες ο ενδιαμέσος ήταν θύμα εξαπάτησης του ίδιου του δικού του υποσυνείδητου».

Δεν είχα προλάβει να ολοκληρώσω και κάποιος από τους παρευρισκόμενους φώναξε: «Γιατρέ, εάν έχεις έρθει σε επαφή με κάτι που εσύ δεν μπόρεσες να εξηγήσεις, θα ήταν πολύ ενδιαφέρον να μας πεις κάτι περισσότερο για αυτό».

Ζήτησα από την Δρ. Λένα να φέρει ορισμένες σημειώσεις που είχε κρατήσει σε μια πρόσφατη «επαφή» και να τις διαβάσει στην ομάδα. Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι μέχρι εκείνη την στιγμή δεν υπήρχε μυστικότητα για την περίπτωση αυτή. Τα έγγραφα της Ουράντια δεν είχαν αρχίσει να εμφανίζονται.

Εκείνη την περίοδο περίπου, η ομάδα που συγκεντρωνόταν στο σπίτι μας τα Κυριακάτικα απογεύματα άρχισε να ονομάζεται το «Φόρουμ».

Η ομάδα έδειξε τόσο μεγάλο ενδιαφέρον γι'αυτή την περίπτωση, ώστε ποτέ δεν κατάφερα να ολοκληρώσω τις ομιλίες μου, όπως είχα σχεδιάσει. Κατά τη διάρκεια αυτών των ανεπίσημων συζητήσεων που προχωρούσαν από βδομάδα σε βδομάδα, εμφανίστηκε η πρόκληση που επεσήμαινε ότι αν θέταμε πιο σοβαρές ερωτήσεις ίσως παίρναμε πληροφόρηση με αξία για την ανθρωπότητα.

ΤΟ «ΦΟΡΟΥΜ» ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Διηγηθήκαμε στο Φόρουμ το συμβάν αυτό και τους προσκαλέσαμε να ενωθούν μαζί μας για την προετοιμασία των ερωτήσεων. Αποφασίσαμε να ξεκινήσουμε με ερωτήσεις που έχουν σχέση με την προέλευση του σύμπαντος, τη Θεότητα, τη δημιουργία, και άλλα τέτοια θέματα τα οποία ξεπερνούσαν τη σύγχρονη γνώση της ανθρωπότητας.

Την επόμενη Κυριακή φέρανε αρκετές εκατοντάδες ερωτήσεις. Τις ξεκαθαρίσαμε, απομονώνοντας επαναλήψεις, και γενικά τις ταξινομήσαμε. Σύντομα, μετά από αυτό, το πρώτο έγγραφο της Ουράντια εμφανίσθηκε ως απάντηση στις ερωτήσεις μας. Από το πρώτο μέχρι το τελευταίο, όταν τα έγγραφα εμφανίζονταν, οι ερωτήσεις εξαφανίζονταν.

Αυτή ήταν η διαδικασία που ακολουθήθηκε κατά την διάρκεια των πολλών ετών της υποδοχής των Εγγράφων της Ουράντια. Αν δεν υπήρχαν οι ερωτήσεις δεν θα είχαμε λάβει τα έγγραφα.

ΤΟ ΦΟΡΟΥΜ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΛΕΙΣΤΗ ΟΜΑΔΑ

Περίπου αυτή την εποχή, το «Φόρουμ», κατά κάποιο τρόπο του λέγειν, μάς το πήραν από τα χέρια μας.

Μας δόθηκε η εντολή να σχηματίσουμε μια «κλειστή ομάδα», που θα απαιτούσε από κάθε μέλος να υπογράψει μια υπόσχεση για μυστικότητα και θα συζητούσε τα έγγραφα και όλα τα θέματα που έχουν σχέση με αυτά μόνο με τα άτομα που ήταν μέλη του Φόρουμ.

Κάρτες εκδόθηκαν και τον Σεπτέμβριο του 1925 ο αριθμός των μελών ήταν τριάντα. Δεκαεπτά από αυτά τα μέλη βρίσκονται ακόμη εν ζωή (1960).

Όσοι είχαν την ευθύνη να συγκεντρώσουν τις ερωτήσεις και να τις συγκρίνουν μεταξύ τους, καθώς και το δακτυλογραφημένο κείμενο με το αρχικό χειρόγραφο, έγιναν γνωστοί ως οι «Επίτροποι Επαφής». Από την ημερομηνία αυτή και έπειτα μόνον αυτοί οι Επίτροποι Επαφής ήταν παρόντες στις «επαφές» και ελάμβαναν γραπτές επικοινωνίες μέσω της επαφικής προσωπικότητας.

Με τον καιρό έγιναν δεκά από το Φόρουμ νέα μέλη, μετά από συνέντευξη που έδιναν σε άλλα μέλη και μετά από την υπογραφή της ίδιας υπόσχεσης που είχαν υπογράψει τα αρχικά μέλη. Η υπόσχεση συνίστατο στα εξής:

«Αναγνωρίζουμε την υπόσχεσή μας για μυστικότητα, ανανεώνουμε την υπόσχεση μας να μην συζητήσουμε τις Αποκαλύψεις της Ουράντια ή τα περιεχόμενά της παρά μόνο με ενεργά μέλη του Φόρουμ και δεχόμαστε να μην κρατήσουμε σημειώσεις για θέματα που μπορεί να διαβαστούν ή να συζητηθούν στις συναντήσεις και να μην κάνουμε αντίγραφα ή σημειώσεις αυτών που προσωπικά διαβάζουμε».

Η τελευταία συνεδρίαση του Φόρουμ ήταν 31 Μάιου του 1942. Κατά τη διάρκεια των 17 ετών της επίσημης ύπαρξής του, το Φόρουμ έφτασε να είναι μια ομάδα 486 συνολικών μελών. Κατά τη διάρκεια της υποδοχής των Έγγραφων της Ουράντια, πάνω από 300 διαφορετικά άτομα έλαβαν μέρος σ'αυτές τις αρχικές ερωτήσεις. Με λίγες εξαιρέσεις, όλα τα έγγραφα της Ουράντια δόθηκαν με αφορμή τέτοιες ερωτήσεις.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

Η πρώτη ομάδα Εγγράφων αριθμούσε 57. Κατόπιν είχαμε μια επικοινωνία κατά την οποία μας εισηγήθηκαν ότι εφόσον μπορούμε να κάνουμε πολύ πιο ευφείς ερωτήσεις, οι επιβλέπουσες αντιπροσωπείες και προσωπικότητες που ήταν υπεύθυνες για τη μετάδοση των 57 Έγγραφων θα ασχοληθούν με την διεύρυνση της αποκάλυψης και την επέκταση των Εγγράφων, σύμφωνα με τις νέες ερωτήσεις μας.

Το σχέδιο ήταν ως εξής: Θα διαβάζαμε ένα έγγραφο κάθε Κυριακή απόγευμα και την επόμενη Κυριακή οι νέες ερωτήσεις θα παρουσιάζονταν. Αυτές θα ξεκαθαρίζονταν, θα ταξινομούνταν κλπ. Το πρόγραμμα κάλυψε αρκετά χρόνια και τελικά κατέληξε στην παρουσίαση των 196 Εγγράφων όπως παρουσιάζονται σήμερα στο βιβλίο.

ΤΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Με κάποιο τρόπο υπήρξε μια τρίτη φάση. Μετά την υποδοχή των 196 Έγγραφων, μας είπαν ότι η «Αποκαλύπτουσα Επιτροπή» θα ήταν ευχαριστημένη αν διαβάζαμε όλα τα έγγραφα ακόμα μια φορά και κάναμε ερωτήσεις που είχαν σχέση με την «Επεξήγηση Θεωρήσεων» και την «Αφαίρεση Αμφιβολιών». Το πρόγραμμα αυτό πάλι κάλυψε αρκετά χρόνια. Κατά την διάρκεια αυτής της περιόδου πολύ λίγη νέα πληροφόρηση λάβαμε. Μόνον μικρές αλλαγές έγιναν σε μερικά έγγραφα. Ορισμένη ύλη προστέθηκε, ορισμένη αφαιρέθηκε, αλλά υπήρξε πολύ λίγη αναθεώρηση ή ενίσχυση του κειμένου.

Ό,τι αναφέρθηκε έχει σχέση αποκλειστικά με το μέρος I, II και III του Βιβλίου της Ουράντια. Το Μέρος IV -Τα έγγραφα για τον Ιησού- είχαν λίγο διαφορετική προέλευση. Παρήχθησαν από μια επιτροπή μεσοδιαστάτων και ολοκληρώθηκαν ένα χρόνο μετά τα άλλα Έγγραφα. Τα πρώτα τρία μέρη ολοκληρώθηκαν και πιστοποιήθηκαν σ'εμάς το έτος 1934. Τα έγγραφα για τον Ιησού δεν παραδόθηκαν σ'εμάς μέχρι το έτος 1935.

Η ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ

Η καθυστέρηση του ενός έτους στην παραλαβή των εγγράφων για τον Ιησού -Το Τέταρτο Μέρος του Βιβλίου- μπορεί να ερμηνευτεί ως εξής: Οι Μεσοδιάστατοι ανησυχούσαν λίγο μήπως και ανακατευθούν στην αγωγή Γαβριήλ κατά Εωσφόρου, που εκκρεμεί στα

συμπαντικά δικαστήρια και δίσταζαν να ολοκληρώσουν το έργο τους μέχρις ότου έλαβαν την διαβεβαίωση ότι είχαν πλήρη εξουσιοδότηση να ξαναπούν την ιστορία της ζωής του Ιησού στην γη.

Μετά από μερικούς μήνες αναμονής ήρθε ανακοίνωση από την Ουβέρσα που καθοδηγούσε τους Ενωμένους (Πρωτογενείς και Δευτερογενείς) Μεσοδιάστατους της Ουράντια να προχωρήσουν στο έργο τους και να αποκαλύψουν τη ζωή και τη διδασκαλία του Μιχαήλ που ενσαρκώθηκε στην Ουράντια, και τους διαβεβαίωνε ότι όχι μόνο δεν ήταν σε «περιφρόνηση» του δικαστηρίου της Ουβέρσα, αλλά είχαν και την εξουσιοδότηση να παρέχουν αυτήν την υπηρεσία, με τη συμβουλή στον καθένα από όλα τα πρόσωπα που είχαν συνδεθεί με το έργο αυτό να μην εμποδίσουν την εκτέλεση αυτής της Αποστολής.

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΣΙΩΠΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ

Όταν μας ζητήθηκε να μη συζητήσουμε τις λεπτομέρειες των προσωπικών μας εμπειριών σε σχέση με την προέλευση του βιβλίου, μεταξύ άλλων, ως κυριότεροι λόγοι εξετέθησαν οι εξής:

1. Αγνώστες Ιδιότητες. Υπάρχουν πολλά συνδεδεμένα με την εμφάνιση των εγγράφων της Ουράντια τα οποία κανένα ανθρώπινο ον δεν μπορεί να κατανοήσει πλήρως. Κανείς από μας δεν γνωρίζει πραγματικά πως εκτελέστηκε αυτό το φαινόμενο. Υπάρχουν πολλοί χαμένοι κρίκοι στην κατανόησή μας για το πώς αυτή η αποκάλυψη κατάφερε να εμφανιστεί στα γραπτά Αγγλικά .

Ακόμη και εάν κάποιος από μας μπορούσε να διηγηθεί σε κάποιον όσα γνωρίζει πραγματικά για την τεχνική και τις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν κατά την διάρκεια των ετών που λαμβάναμε αυτήν την Αποκάλυψη, δεν θα ικανοποιούσε κανέναν. Υπάρχουν πολλά κενά.

2. Ο κύριος λόγος που δεν αποκαλύπτεται η ταυτότητα της «Επαφικής Προσωπικότητας» είναι ότι οι επουράνιοι αποκαλύπτοντες δεν θέλουν κανένα ανθρώπινο ον -κανένα ανθρώπινο όνομα- να συνδεθεί ποτέ με το Βιβλίο της Ουράντια. Θέλουν το βιβλίο να σταθεί από μόνο του πάνω στις δικές του διδασκαλίες και δηλώσεις. Είναι αποφασισμένοι ότι οι μελλοντικές γενιές θα έχουν το βιβλίο τελείως ελεύθερο από όλους τους συνδέσμους με τους θνητούς. Δεν θέλουν έναν Άγιο Πέτρο, έναν Απόστολο Παύλο, έναν Λούθηρο, έναν Καλβίνο ή έναν Γουέσλεϊ. Το βιβλίο δεν έχει καν το αποτύπωμα του τυπογραφείου που έφερε το βιβλίο σε ύπαρξη.

Να θυμάστε: Μπορείτε να εκτιμήσετε ένα καλό ποίημα ακόμα και αν δεν γνωρίζετε τον ποιητή. Όπως μπορείτε να απολαύσετε μια μουσική συμφωνία ακόμη και αν αγνοείτε τον συνθέτη.

ΠΩΣ ΠΗΡΑΜΕ ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

Ό,τι είναι γνωστό ή θα μπορούσε να ειπωθεί για την προέλευση των Εγγράφων της Ουράντια μπορεί να βρεθεί σε πολλά σημεία του βιβλίου. Μια λίστα από τέτοιες παραπομπές μπορούν να παρουσιαστούν ως εξής

1. Σελίδα 1 παρ 2. Το κείμενο αυτό αναφέρεται στη δυσκολία παρουσίασης προηγμένων πνευματικών θεωρήσεων τον περιορισμό μιας γλώσσας για θνητούς, όπως είναι τα Αγγλικά.

2. Σελίδα 2 παρ 4. Μια επιτροπή από το Όρβοντον συμμετείχε στην αποκάλυψη και προετοίμασε αυτόν τον Πρόλογο.
3. Σελίδα 17 παρ 1. Για την παρουσίαση αυτής της αποκάλυψης υψηλών πνευματικών αξιών και συμπαντικών νοημάτων, περισσότερες από χίλιες ανθρώπινες θεωρήσεις τραβήχτηκαν από τον νου των ανθρώπων του παρελθόντος και του παρόντος.
4. Σελίδα 16, παρ 8 και σελίδα 1343 παρ 1. Σε όλη την αποκάλυψη της αλήθειας προτεραιότητα δίνεται στις υψηλότερες ανθρώπινες θεωρήσεις ιδεαλισμού και πραγματικότητας. Μόνον εν απουσία της ανθρώπινης θεώρησης αποκαλύπτεται υπεράνθρωπη γνώση.
5. Σελίδα 1109, παρ 4. Οι αποκαλύπτοντες σπάνια είναι ελεύθεροι να προβλέψουν ανθρώπινες επιστημονικές ανακαλύψεις. Η αλήθεια είναι χωρίς χρονικά όρια, αλλά οι διδασκαλίες που αφορούν τις φυσικές επιστήμες και ορισμένες φάσεις της κοσμολογίας θα γίνουν μερικώς ξεπερασμένες, ως αποτέλεσμα νέων ανακαλύψεων και προηγμένων επιστημονικών ερευνών. Η κοσμολογία της Αποκάλυψης των Έγγραφων δεν είναι εμπνευσμένη. Η ανθρώπινη σοφία πρέπει να εξελιχθεί.
6. Σελίδα 215 παρ 2-9. Η ανθρώπινη παιδαγωγική προχωράει από το απλό στο πιο πολύπλοκο. Η αποκάλυψη της Ουράνια αρχίζει από το πιο πολύπλοκο και προχωράει στη θεώρηση του πιο απλού. Αντί, παραδείγματος χάριν, να ξεκινήσει με τον άνθρωπο που προσπαθεί να προσεγγίσει τον Θεό, τα έγγραφα της Ουράνια αρχίζουν με τον Θεό να προσπαθεί να προσεγγίσει και να βρει τον άνθρωπο.
7. Σελίδα 865 παρ 6,7. Η περιγραφή της δραστηριότητας των μεσοδιάστατων στην πρωτοβουλία για το ξεκίνημα και στην ολοκλήρωση της Αποκάλυψης της Ουράνια.
8. Σελίδα 865 παρ 2 & σελ 1208, παρ 7. Μεσοδιάστατα πλάσματα χρησιμοποιούνται πάντα για την επικοινωνία με υλικά όντα μέσω της τεχνικής των "Επαφικών Προσωπικότητων". Το "υποκείμενο" μέσω του οποίου τα έγγραφα της Ουράνιας έχουν παραδοθεί είχε έναν πολύ έμπειρο Προσαρμοστή Σκέψης. Η σχετική αδιαφορία και πλήρης απουσία του «υποκειμένου» σε ότι αφορούσε την εργασία του ενοικούντος Προσαρμοστή του, ευνοούσαν με κάθε τρόπο την εκτέλεση και την ολοκλήρωση αυτού του αποκαλυπτικού σχεδίου.
9. Σελίδα 1256, παρ 1. Η επαφική προσωπικότητα ήταν ένα μέλος της Ουρανιανής Ομάδας των Εφέδρων του Πεπτωμένου. Αυτός ήταν ένας από τις πολλούς όρους που ευνοούσαν την μετάδοση των εγγράφων.
10. Σελίδα 1008, παρ3. Η αποκάλυψη της Ουράνια είναι μοναδική, γιατί παρουσιάστηκε από πολλούς συγγραφείς. Αυτή η Αποκάλυψη, όπως και όλες οι προηγούμενες εποχιακές αποκαλύψεις, δεν είναι εμπνευσμένη.
11. Σελίδα 32 παρ 2. Ένας «Θεός Σύμβουλος» "απεικονίζει την πραγματικότητα και τη φύση του Πατέρα με αναμφισβήτητο κύρος".
12. Σελίδα 17, παρ 2. Οι αποκαλύπτοντες εξαρτώνται από τον ενοικούντα Προσαρμοστή και το Πνεύμα της Αλήθειας στην προσπάθειά τους να μας βοηθήσουν να καταλάβουμε την αλήθεια στην αποκάλυψη της Ουράνια.
13. Σελίδα 1007, παρ1. Η αποκάλυψη κρατά επαφή με την εξέλιξη. Η αποκάλυψη προσαρμόζεται στην εποχή της απονομής της. Η νέα αυτή αποκάλυψη σχετίζεται με τις προηγούμενες αποκαλύψεις.

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΑΦΗΣ

Κατά τη διάρκεια των πρώτων χρόνων, η Επιτροπή Επαφής είχε πολλές επικοινωνίες και έλαβε οδηγίες εγγράφως. Σχεδόν όλα αυτά τα μηνύματα είχαν σχόλιο στο κάτω μέρος της τελευταίας σελίδας που έγραφε «Να καταστραφεί με φωτιά όχι αργότερα από την εμφάνιση των Έγγραφων της Ουράντια σε βιβλίο». Το σχέδιο των άορατων φίλων μας ήταν να εμποδίσουν την εμφάνιση των "Απόκρυφων της Ουράντια" μετά την έκδοση του Βιβλίου της Ουράντια.

Όλα αυτά ήταν ενθαρρυντικά για μας, διότι μας διαβεβαίωναν ότι τα Έγγραφα της Ουράντια κάποτε θα εκδίδονταν. Διατήρησαν έτσι τις ελπίδες μας κατά την διάρκεια της μακράς αναμονής μας.

Το γεγονός επίσης ότι δεν προνοήθηκε τίποτε για την αντικατάσταση μελών της επιτροπής που θα μπορούσαν να αποχωρήσουν λόγω αναπηρίας ή θανάτου, μας έκανε να διασκεδάζουμε την πίστη ότι το Βιβλίο θα δημοσιευόταν όσο κάποιος από εμάς θα βρισκόταν ακόμη εν ζωή.

Οι επίτροποι ήταν οι κηδεμόνες του χειρογράφου, διατηρώντας επίσης ένα αντίγραφο του δακτυλογραφημένου κειμένου σε ένα χώρο πυρασφαλή. Ήταν επίσης εξουσιοδοτημένοι με ολόκληρη την ευθύνη της επίβλεψης για όλες τις λεπτομέρειες σε σχέση με την έκδοση του Βιβλίου, εξασφαλίζοντας τα διεθνή δικαιώματα κλπ.

Ήταν επιβεβλημένο να αποφύγουμε να συζητήσουμε την ταυτότητα της Επαφικής Προσωπικότητας, ακόμη και μετά την έκδοση του βιβλίου, αλλά και να μην προβούμε σε ανακοινώσεις οποιουδήποτε τύπου σχετικά με αν το "υποκείμενο" ήταν ακόμα στη ζωή ή αν είχε πεθάνει.

ΟΙ ΕΒΔΟΜΗΝΤΑ

Το 1939, ορισμένοι από μάς σκέφθηκαν ότι είχε έρθει η ώρα που θα έπρεπε να σχηματίσουμε μια σχολικού τύπου τάξη για να ασχοληθούμε με μια πιο σοβαρή και συστηματική μελέτη των εγγράφων της Ουράντια. Το σχέδιο παρουσιάστηκε στο Φόρουμ και όταν μετρήσαμε πόσοι ήθελαν να απαρτίσουν μια τέτοια ομάδα, βρέθηκαν 70 άτομα που επιθυμούσαν να εισαχθούν σε αυτήν την μελέτη. Έτσι για αρκετά χρόνια η τάξη αυτή αναφερόταν ως «οι εβδομήντα». Δυο ή τρία χρόνια πριν τη συγκέντρωση των εβδομήντα μια άτυπη ομάδα είχε συναντήσεις κάθε Τετάρτη απόγευμα.

Οι εβδομήντα εξακολούθησαν τη μελέτη των Εγγράφων της Ουράντια από τις 3 Απριλίου του 1939 μέχρι το καλοκαίρι του 1956. Και η ομάδα αυτή ήταν ο πρόδρομος του "Σχολείου της Αδελφότητας της Ουράντια", που ιδρύθηκε αργότερα.

Κατά τη διάρκεια αυτών των ετών οι εβδομήντα έγραψαν στο σχολείο 107 μαθητές.

Συνέχισαν την εργασία μελέτης, τη συγγραφή ερευνών και την πρακτική της διδασκαλίας για 17 χρόνια. Κατά την διάρκεια αυτής της περιόδου οκτώ γραπτές επικοινωνίες εδόθησαν στους εβδομήντα από τους σεραφείμ (αγγέλους) της προόδου, οι οποίοι είχαν προσκολληθεί στην υπεράνθρωπη Πλανητική Κυβέρνηση της Ουράντια.

Η ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Επιτέλους, μετά από μεγάλο διάστημα, μας παραχωρήθηκε η άδεια να δημοσιεύσουμε τα έγγραφα της Ουράντια. Η εισαγωγή σ'αυτή την επικοινωνία για την εξουσιοδότηση έλεγε τα εξής:

«Θεωρούμε το Βιβλίο της Ουράντια ένα στοιχείο της προοδευτικής εξέλιξης της ανθρώπινης κοινωνίας. Δεν έχει σχέση με το θεαματικό επεισόδιο της εποχιακής επανάστασης, αν και μπορεί να φαίνεται ότι προγραμματίστηκε να εμφανιστεί μετά από μια τέτοια επανάσταση στην ανθρώπινη κοινωνία. Το βιβλίο ανήκει σε μια εποχή που ακολουθεί το τέλος της παρούσας ιδεολογικής πάλης. Θα είναι η μέρα που οι άνθρωποι θα είναι πρόθυμοι να αναζητήσουν την αλήθεια και την δικαιοσύνη. Όταν θα φύγει το χάος της παρούσας σύγχυσης, θα είναι δυνατό και να διαμορφωθεί ο κόσμος μιας καινούργιας και καλύτερης εποχής για τις ανθρώπινες σχέσεις. Το βιβλίο έχει ετοιμαστεί για αυτή την εποχή καλύτερης τάξης πραγμάτων στη Γη.

Αλλά η έκδοση του βιβλίου δεν έχει αναβληθεί για εκείνη την, ίσως, μακρινή μέρα. Μια πρώιμη έκδοση του βιβλίου έχει προβλεφθεί, έτσι ώστε να είναι προσιτό για την εκπαίδευση ηγετών και διδασκάλων. Η παρουσία του επίσης χρειάζεται για να τραβήξει την προσοχή εύπορων ανθρώπων που μπορούν έτσι να καθοδηγηθούν και να προσφέρουν οικονομική ενίσχυση για τη μετάφρασή του σε άλλες γλώσσες».

Μετά την λήψη αυτών των οδηγιών, η Επίτροποι Επαφής ξεκίνησαν το έργο της έκδοσης του Βιβλίου της Ουράντια και την προετοιμασία των σχεδίων για τη διανομή του.

Τα έγγραφα εξεδόθησαν όπως τα λάβαμε. Οι Επίτροποι Επαφής δεν είχαν εξουσιοδότηση επιμέλειας κειμένου. Η δουλειά μας ήταν περιορισμένη στα "ορθογραφία, κεφαλαιοποίηση, σημεία στίξης".

Η γιατρός Λένα Κ. Σάντλερ πριν τον θάνατο της τον Αύγουστο 1939, είχε συγκεντρώσει κεφάλαιο έκδοσης περίπου είκοσι χιλιάδων δολαρίων, το οποίο αξιοποιήθηκε στην σελιδοποίηση και στην προετοιμασία των πλακών για την εκτύπωση.

ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΟΥΡΑΝΤΙΑ (URANTIA FOUNDATION)

Αυτές οι πλάκες απετέλεσαν τη βάση για την εγκαθίδρυση του ιδρύματος Ουράντια. Το ίδρυμα συστάθηκε κάτω από τους νόμους του Ιλλινόις και η σύστασή του ολοκληρώθηκε στις 11 Ιανουαρίου του 1950. Οι πρώτοι θεματοφύλακες ήταν:

Γουίλιαμ Μ. Χέιλ, Πρόεδρος

Γουίλιαμ Σ. Σάντλερ, ο νεώτερος, Αντιπρόεδρος

Έμμα Λ. Κρίστιανσεν, Γραμματέας

Γουίλφρεντ Κέλλογκ, Ταμίας

Έντιθ Κούκ, Βοηθός Γραμματέας.

Έγινε γνωστό ότι ένα από τα εύπορα μέλη του Φόρουμ είχε την επιθυμία να προσφέρει πενήντα χιλιάδες δολάρια για την έκδοση του βιβλίου. Μας καθοδήγησαν να το παρακάμψουμε, διότι, όπως μας εξήγησαν, ήταν καλύτερα να δώσουμε την ευκαιρία σε όλους όσους ενδιαφέρονταν να συνεισφέρουν στη συγκέντρωση του κεφαλαίου έκδοσης.

Έτσι, ένας έρανος έγινε για συγκέντρωση \$50,000, που κάλυψαν την εκτύπωση δέκα χιλιάδων αντιτύπων. Η ανταπόκριση ήταν άμεση. Η συνεισφορά ήταν πάνω από σαράντα εννέα χιλιάδες δολάρια. Τα πρώτα χρήματα που έφθασαν στο γραφείο του ιδρύματος ήταν χίλια δολάρια από τον αείμνηστο Σερ Χιούμπερτ Γουίλκινς (Sir Hubert Wilkins), τον εξερευνητή της Αρκτικής.

Το Βιβλίο δημοσιεύθηκε σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας στις 12 Οκτωβρίου 1955.

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

Ήταν πια φανερό ότι κάποιο είδος συναδελφικού οργανισμού θα αναπτυσσόταν με βάση τις διδασκαλίες του Βιβλίου της Ουράντια. Όλα τα ενδιαφερόμενα μέλη ήταν εύκολο να δούν ότι οι διδασκαλίες του βιβλίου ήταν αντίθετες με διάφορες Χριστιανικές αιρέσεις. Ήταν ξεκάθαρο επίσης ότι ο σκοπός της Αποκάλυψης της Ουράντια δεν ήταν να ιδρύσει μια νέα εκκλησία.

Τον Ιανουάριο του 1955, μια ομάδα από άτομα που πίστεψαν στις διδασκαλίες του Βιβλίου και που τους ενδιέφερε να το διακηρύξουν, μαζεύτηκαν στο Σικάγο και ολοκλήρωσαν την οργάνωση της αδελφότητας της Ουράντια, ενός εθελοντικού και αδελφικού οργανισμού από πιστούς στις διδασκαλίες του βιβλίου. Αυτή η αρχική ομάδα ήταν 36 άτομα και συνέταξαν το καταστατικό των μελών της Αδελφότητας της Ουράντια.

Το προοίμιο του καταστατικού ήταν ως εξής:

" Εφ' όσον η πιο σοβαρή μας πεποίθηση είναι ότι η άνεση, η ευτυχία και η ευμάρεια του ανθρώπου θα ενισχυθούν από τη δημιουργία μιας οργάνωσης αφοσιωμένης στους σκοπούς που θα εκφραστούν παρά κάτω και εφόσον μπορούν να επιτευχθούν μέσω της αμοιβαίας βοήθειας και συνεργασίας ενός σώματος ανθρώπων που εργάζονται για κοινό σκοπό, ενωνόμαστε εδώ ως μια ομάδα εθελοντών και μια αδελφότητα κάτω από το όνομα «Αδελφότητα της Ουράντια» και πάραυτα εγκαθιδρύουμε και υιοθετούμε αυτό το καταστατικό της Αδελφότητας της Ουράντια."

Τα αρχικά 36 ιδρυτικά μέλη αποτέλεσαν το Γενικό Συμβούλιο που είχε σχεδιαστεί για να καθοδηγήσει την Αδελφότητα τα πρώτα εννέα χρόνια.

Η Πρώτη Κοινωνία της Ουράντια οργανώθηκε στο Σικάγο τον Ιούνιο του 1956.

ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Την εποχή της έκδοσης του βιβλίου μάς δόθηκαν πολλές εισηγήσεις όσον αφορά στις μεθόδους που θα έπρεπε να χρησιμοποιήσουμε στην εργασία της διανομής. Αυτές οι οδηγίες μπορούν να συνοψιστούν ως εξής:

1. Μελετήστε τις μεθόδους που χρησιμοποίησε ο Ιησούς για να εισαγάγει την εργασία του στη Γη. Παρατηρείστε με πόσο χαμηλούς τόνους, τόσο συχνά, εργάστηκε στην αρχή: Ακόμα και μετά από κάποιο θαύμα συμβούλευε τους αποδέκτες της προσφοράς του, λέγοντας τους "Μην πείτε σε κανέναν τι σας συνέβη".

2. Μας συμβούλεψαν να αποφύγουμε κάθε προσπάθεια για γρήγορη και θεαματική

αναγνώριση.

3. Κατά τη διάρκεια των πέντε πρώτων ετών, αυτές οι μέθοδοι ακολουθήθηκαν. Η διανομή αυξάνεται κάθε χρόνο. Προς το παρόν, πάνω από πενήντα βιβλιοπωλεία από ακτή σε ακτή διαθέτουν το βιβλίο.

Η τεράστια πλειοψηφία της Αδελφότητας δημιουργήθηκε με βαθμιαία και χαμηλών τόνων παρουσίαση του βιβλίου. Μόνο ορισμένα άτομα εξέφρασαν κάποια ανησυχία και την επιθυμία για επιθετικά σχέδια που θα έκαναν ταχύτερο τον ρυθμό της διανομής.

Ένα πράγμα πρέπει να είναι ξεκάθαρο: Τίποτε δεν γίνεται για να εμποδιστεί η ενεργητική και ενθουσιώδης προσπάθεια όποιου θέλει να συστήσει το Βιβλίο της Ουράντια στους φίλους και στους γνωστούς του.

ΠΩΣ ΔΕΝ ΠΗΡΑΜΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

Πρόσφατα μια ομάδα από ιερείς της Βόρειας Ινδία, που μελετούσαν το Βιβλίο της Ουράντια, πέρασαν μια μέρα μαζί μας, και το απόγευμα εκείνης της μέρας, ο Δρ Σάντλερ καθοδήγησε τη συζήτηση στο "Πως δεν πήραμε το Βιβλίο της Ουράντια":

Τα παρακάτω είναι η ουσία της συζήτησης:

Αρκετά μέλη της Ομάδας που έλαβαν μέρος στις προκαταρκτικές επαφές, οι οποίες κατέληξαν, στην εμφάνιση των έγγραφων της Ουράντια είχαν αρκετή εμπειρία στη διερεύνηση ψυχικών φαινομένων. Αυτή η ομάδα πολύ γρήγορα έφτασε στο συμπέρασμα ότι τα φαινόμενα που είχαν σχέση με τη συνδεδεμένη με τα έγγραφα της Ουράντια προσωπικότητα, δεν ήταν με κανένα τρόπο όμοια ούτε είχαν σχέση με όλα τα άλλα γνωστά ψυχικά φαινόμενα όπως ο υπνωτισμός, η αυτόματη γραφή, η μαντική ικανότητα, τα τράνς, ο πνευματισμός, η τηλεπάθεια, η διπλή ή πολλαπλή προσωπικότητα.

Πρέπει να ξεκαθαριστεί ότι οι «πρόγονοι» των Εγγράφων της Ουράντια δεν ήταν με κανένα τρόπο συνδεδεμένοι με αυτό που ονομάζεται πνευματισμός και με σεάνς ή υποτιθέμενες επικοινωνίες με τα πνεύματα των αποχωρησάντων από τη Γη ανθρώπινων οντοτήτων.

Υπάρχουν και πολλά άλλα έγγραφα από άλλους αλλά εδώ κλείνω την μετάφραση των σημειώσεων του Δρα Σαντλερ.

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΟΥ ΑΠΟΨΗ

Αν υποθέσουμε ότι τα έγγραφα της Ουράντια δεν είναι αυτό που ισχυρίζονται ότι είναι, έχουμε τις εξής πιθανότητες:

1) Εξαπάτηση, εκούσια ή ακούσια, όλων από το κοιμούμενο υποκείμενο.

Πιθανά κίνητρα: Φήμη/ Χρήμα/ Άγνωστο κίνητρο

2) Εκούσια εξαπάτηση από τον Δρ Σάντλερ ή/ και από τους Επίτροπους Επαφής του Φόρουμ.

Πιθανά κίνητρα: Φήμη/ Χρήμα/ Αστείο/ Δημιουργία Νέας Κοσμοθεωρίας με άγνωστο σκοπό

3) Εκούσια εξαπάτηση των αναγνωστών του Βιβλίου από τον εκδοτικό οίκο για να πουλήσει πολλά αντίτυπα του Βιβλίου.

Κίνητρο: Χρήμα

4) Εξαπάτηση από οντότητες αγνώστου ταυτότητας.

Πιθανά κίνητρα: Πνευματικό Χάος/ Άγνωστο

5) Κάποια άλλη πιθανότητα που δεν μπορώ να σκεφθώ και ίσως κάποιος άλλος μπορεί να υποδείξει.

Προσωπικά και παρ' ότι έχω ερευνήσει αρκετά, δεν μπορώ να δεχτώ καμία από αυτές τις υποψίες συνωμοσίας, για τους λόγους που αναφέρονται παρακάτω και καλύπτουν, πιστεύω, σχεδόν όλες τις πιθανότητες.

1. Πολύ χρονοβόρα διαδικασία, σχεδόν 40 χρόνια, για τη διατήρηση μιας τέτοιας σκευωρίας. Για παράδειγμα, τα φαινόμενα άρχισαν είκοσι χρόνια πριν τα έγγραφα δοθούν (δόθηκαν το 1934/35) και μεσολάβησαν άλλα είκοσι χρόνια πριν την έκδοση. Ο άνθρωπος αρέσκεται να απλοποιεί και όχι να μακρηγορεί τόσο προκειμένου να έχει αποτελέσματα. Ας μην ξεχνάμε το γηραιό της ηλικίας των περισσότερων.

2. Μια μυθολογία γύρω από την προέλευση του βιβλίου θα μπορούσε να υπάρξει πιο σύντομα και με έντονα στοιχεία, εξ αιτίας και μόνο του κύρους και της σοβαρότητας του γιατρού. Δεν ήταν απαραίτητη αυτή η μακρόχρονη προετοιμασία. Επίσης, ο γιατρός ήταν γνωστός ερευνητής στα απατηλά ψυχικά φαινόμενα. Θα έπρεπε να είχε χάσει το ενδιαφέρον του πολύ γρήγορα αν δεν είχε ανακαλύψει κάτι διαφορετικό που είχε ήδη γνωρίσει στην έρευνά του.

3. Θεώρησε ότι ήταν καταπληκτικά μεγάλος ο όγκος των γραπτών κειμένων, τα οποία εμφανίζονταν μέσα σε λίγες ώρες και ταχύτερες οι απαντήσεις των ερωτήσεων, ενώ το χέρι του "υποκείμενου" δεν παρουσίαζε καμία κόπωση. Κάθε επαφή ήταν διαφορετική από την προηγούμενη και αυτό ήταν φαινόμενο μοναδικό στην εμπειρία του.

4. Τα θέματα που περιέχονται στο βιβλίο είναι αρκετά πολύπλοκα και δίνονται με τρόπο που δεν είναι συνηθισμένος για τη σκέψη και, συχνά, για την έκφραση των κατοίκων του πλανήτη μας. Η μόνη δυνατή περίπτωση είναι να υποθέσουμε ότι ο γιατρός και η ομάδα του, πράγμα που σημαίνει και πολλοί από το Φόρουμ, ήταν στο παιχνίδι, χρησιμοποίησαν πολλά συγγράμματα γνωστών και αγνώστων συγγραφέων και τα "έσπασαν" σε κατηγορίες βάσει των ερωτήσεων, για να προκύψει το κείμενο που έχουμε σήμερα στα χέρια μας. Αυτό σημαίνει ότι κατά την διάρκεια των ερωτήσεων θα έπρεπε μια ολόκληρη ομάδα να ερευνά διάφορα συγγράμματα και να συγκεντρώνει ύλη. Αν πιστέψουμε ότι αυτό κάλλιστα μπορεί να πραγματοποιηθεί, πώς θα μπορούσαμε να εξηγήσουμε τα πρώτα φαινόμενα όταν οι καινούργιες έννοιες άρχισαν να δίνονται σε διαφόρους που ήταν παρόντες στις ολονύκτιες δοκιμές επαφής; Και έπειτα, πώς μπορούμε να δεχτούμε ότι κάποιος από το Φόρουμ δεν θα αποκάλυπτε αργότερα την απάτη αυτή δημοσίως, πράγμα που συχνά συμβαίνει με άλλα τέτοια γεγονότα; Δεν πρέπει επίσης να αγνοήσουμε πως απουσιάζει παντελώς κάποιος σκιώδης κυβερνητικός οργανισμός που θα φοβερίζει και θα εξαγοράζει σιωπή. Έπειτα, πώς δόθηκαν όλ' αυτά χειρόγραφα;

Θα μπορούσαμε ίσως να υποθέσουμε ότι το κοιμούμενο υποκείμενο αποστήθισε όλα αυτά τα πολύπλοκα περιεχόμενα, που η ερευνητική ομάδα είχε ετοιμάσει, και τα μετέδιδε χωρίς λάθη και κομπασμό κατά την διάρκεια του ύπνου του, δεδομένου ότι λέγεται πως το πρωί ο άνθρωπος αυτός εργαζόταν. Μια ματιά στα κείμενα και στην πολυπλοκότητα τους μπορεί να πείσει τον οποιονδήποτε ότι αυτό είναι αδύνατο. Ας μην ξεχνάμε, επίσης, ότι στο βιβλίο του "Το μυαλό παίζει παιχνίδια", που δημοσιεύτηκε το 1929, ο Δρ Σάντλερ παρουσίαζε την εμπειρία του από το καλοκαίρι του 1911. Μετά από 250 ολονύκτιες παρατηρήσεις θα μπορούσε να έχει αποδείξει ότι τα κείμενα είχαν την προέλευσή τους στο μυαλό του υποκείμενου. Πολλά από τα περιεχόμενα δεν είχαν μέχρι τότε εκφραστεί από άλλη ανθρώπινη διάνοια. Δεκαοχτώ χρόνια έρευνας και επιστημονικής παρατήρησης είναι πολλά για να διατηρείται μια απάτη και να βρεθεί κάποια εξήγηση για την προέλευση των

περιεχομένων, αν αυτή ήταν συνηθισμένη.

5. Γιατί να περιμένουν εντολές για την έκδοση του βιβλίου και γιατί να μην το εκδώσουν αμέσως μετά τον πόλεμο, για παράδειγμα, όταν το έδαφος ήταν πρόσφορο για κάτι νέο. Και έπειτα, αν το κίνητρο ήταν το κέρδος, γιατί να δεχθούν τόσο χρονοβόρα εξάπλωση και γιατί να μην αξιοποιήσουν το χρήμα ευτόρων οπαδών για απόκτηση πλούτου περαιτέρω.

6. Κατά την άποψή μου η πιθανότητα παρατραβηγμένου αστείου από τον Σάντλερ είναι μηδαμινή. Ο σοβαρότατος αυτός επιστήμων είχε πολλά να χάσει από κάτι τέτοιο και αν ήταν για να αποδείξει πόσο ευκολόπιστος είναι ο κόσμος γιατί δεν σταμάτησε κάποτε το αστείο, για να αποδείξει και την αρχική του θέση ότι τα πάντα είναι δημιουργήματα του μυαλού που παίζει παιχνίδια.

7. Αν αποκλεισθεί ο ανθρώπινος παράγων μένουν οι οντότητες. Έχω δει πολλά κείμενα που έχουν την προέλευσή τους είτε σε εξωγήινες οντότητες είτε σε πνεύματα. Τη σοβαρότητα και τη διάχυτη καλοσύνη των κειμένων των εγγράφων και ορισμένων οδηγιών που δίνονται στο κείμενο, εγώ προσωπικά δεν τις έχω ξανασυναντήσει. Έπειτα, αφού έτσι και αλλιώς θέλουν να παίξουν, τουλάχιστον οι οντότητες συγγραφείς του βιβλίου, γιατί να μη δίνουν κάτι πιο προσιτό και λιγότερο πολύπλοκο και με κάποια δόση εκφοβισμού με προφητικές καταστροφές, όπως συμβαίνει με άλλα κείμενα για εξάρτηση συνεχών αποκαλύψεων.

8. Γιατί να περιγράφουν καινούργιες έννοιες όπως τα επτά υπερσύμπαντα, οι μεσοδιάστατοι, οι πολλαπλοί Υιοί Δημιουργοί, οι πράσινες, οι μπλε και οι πορτοκαλί και βιολετί φυλές που σοκάρουν, αντί να εμπεδώνουν καλύτερα ό,τι είναι γνωστό, για μεγαλύτερη αξιοπιστία, αν πράγματι θέλουν να πείσουν τους απλοϊκούς.

Το κυριότερο από τα παραπάνω είναι ότι, εγώ τουλάχιστον, διαβάζοντας το βιβλίο δεν μπορώ να βρω πουθενά λόγους ή σημάδια οργανωμένης συννομωσίας από τόσους ανθρώπους, που θα είχαν σκοπό να εξαπατήσουν θα διακήρυσσαν εκ παράλληλου τις συμπαντικές αξίες της Αλήθειας, της Ομορφιάς και της Καλοσύνης .

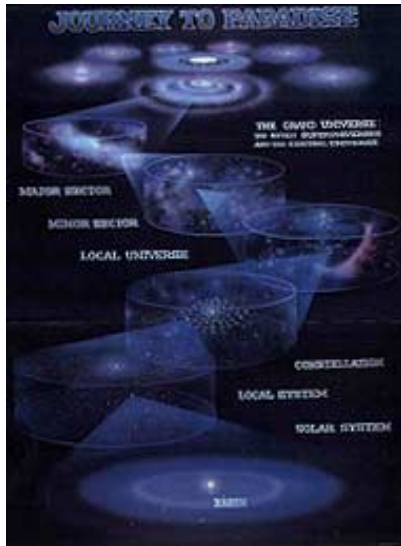
Κρατώ πάντα το μυαλό μου ανοικτό, αλλά πιστεύω πως η απόδειξη είναι όντως μέσα μου.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΗ

Τελειώνοντας αυτό το θέμα θα ήθελα να επισημάνω κάτι που μου έχει κάνει εντύπωση εδώ και πολύ καιρό. Την ιστοσελίδα www.wingmakers.com. Δεν γνωρίζω ποιος έχει δουλέψει τα κείμενα αυτά .Η ορολογία της φιλοσοφίας που λέγεται ότι ανήκει στον 26ο αιώνα έχει καταπληκτικές ομοιότητες με αυτή της Ουράντια και περιγράφεται με παρόμοιους όρους, αλλά σε σχεδόν 'κομπιουτερίστικη' γλώσσα, πράγμα που, πιστεύω, αξίζει τον κόπο για κάποια επίσκεψη και σύγκριση.

Πολλοί λενε ότι η όλη υπόθεση είναι μια 'μαρκετίστικη' εξυπνάδα. Άλλοι ότι είναι έτσι όπως τα περιγράφει και ότι έχει ακολουθήσει παραπληροφόρηση. Δεν μπορώ να εκφέρω καμία άποψη παρά μόνο να παρατηρήσω τη φιλοσοφία του και μου θυμίζει πολύ την Ουράντια. Κάποτε ίσως κάνω λεπτομερέστερη και βαθύτερη σύγκριση .

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ 2096 ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

«Η σύντομη διαμονή σας στην Ουράνια, στη σφαίρα αυτή της νηπιακής ηλικίας των θνητών, είναι μόνο ένας μεμονωμένος κρίκος, ο πρώτος στη μακριά αλυσίδα που πρόκειται να επεκταθεί μέσα στα σύμπαντα και τις αιώνιες εποχές».

ΘΕΟΣ

Για τον Θεό, την πλέον αναπόφευκτη από όλες τις παρουσίες, την πλέον πραγματική από όλες τις υπάρξεις, την πλέον θεική από όλες τις αλήθειες, τον πιο στοργικό από όλους τους φίλους και την περισσότερο θεία από όλες τις αξίες, έχουμε το δικαίωμα να είμαστε περισσότερο βέβαιοι από όλες τις συμπαντικές εμπειρίες. [1127:4] Για την επιστήμη ο Θεός είναι η Πρωταρχική Αιτία. Για τη θρησκεία είναι ο συμπαντικός και στοργικός Πατέρας. Στη φιλοσοφία είναι η μοναδική αυθύπαρκτη οντότητα που δεν εξαρτάται από καμία άλλη οντότητα για να υπάρξει, αλλά που ευεργετικά παρέχει την πραγματικότητα της ύπαρξης σ' όλα τα πράγματα και όλα τα όντα. Χρειάζεται, όμως, η αποκάλυψη για να φανεί ότι η Πρωταρχική Αιτία, κατά την επιστήμη και η αυθύπαρκτη Μονάδα κατά τη φιλοσοφία είναι ο Θεός της θρησκείας, πλήρης ελέους και καλοσύνης, αφοσιωμένος στο να επιτύχει την αιώνια επιβίωση των παιδιών του πάνω στη γη. [59:3]

Μην αφήσετε το μέγεθος του Θεού, το άπειρό του, να σκοτεινιάσει, ή να εκλείψει την προσωπικότητά του. «Δεν θ' ακούσει εκείνος που σχεδίασε το αυτί; Δεν θα δει εκείνος που έφτιαξε το μάτι;» Ο Πατέρας του Σύμπαντος είναι η ακμή της θείας προσωπικότητας. Είναι η απαρχή και το πεπρωμένο της προσωπικότητας σ' ολόκληρη τη δημιουργία. Ο Θεός είναι τόσο άπειρος όσο και ατομικός. Είναι μία άπειρη προσωπικότητα. Ο Πατέρας αληθώς είναι μακράν της απόλυτης κατανόησης των υλικών και πεπερασμένων υπάρξεων. [27:3]

Στο νου των θνητών της Ουράνια – αυτό είναι το όνομα του κόσμου σας – επικρατεί μεγάλη σύγχυση όσον αφορά τη σημασία όρων όπως Θεός, θείο και θεότητα. Οι ανθρώπινες υπάρξεις είναι ακόμα περισσότερο συγκεχυμένες και αβέβαιες για τις σχέσεις των θείων προσωπικοτήτων των προσδιοριζόμενων από τις πολυάριθμες αυτές ονομασίες. [1:1]

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Έχουμε πλήρη επίγνωση των δυσκολιών της αποστολής μας. Αναγνωρίζουμε το αδύνατο της πλήρους μετάφρασης της γλώσσας των εννοιών του θείου και της αιωνιότητας στα σύμβολα της γλώσσας των πεπερασμένων απόψεων του θνητού νου. Γνωρίζουμε όμως ότι στον ανθρώπινο νου ενοικεί ένα κομμάτι του Θεού και ότι εκεί βρίσκεται μαζί με την ανθρώπινη ψυχή το Πνεύμα της Αλήθειας. Και επιπλέον γνωρίζουμε ότι οι πνευματικές αυτές δυνάμεις συνωμοτούν για να καταστήσουν τον υλικό άνθρωπο ικανό να κατακτήσει την

πραγματικότητα των πνευματικών αξιών και να κατανοήσει τη φιλοσοφία των συμπαντικών εννοιών. Ακόμη πιο σίγουρα όμως γνωρίζουμε ότι τα πνεύματα αυτά της Θείας Παρουσίας μπορούν να βοηθήσουν τον άνθρωπο για την πνευματική οικειοποίηση όλης της αλήθειας που συντείνει στη βελτίωση της αεί προοδεύουσας πραγματικότητας της ατομικής θρησκευτικής εμπειρίας – της συνειδητοποίησης του Θεού. [17:2]

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ

Υπάρχει ένας θαυμάσιος και μεγαλειώδης σκοπός στην παρέλαση των συμπάντων μέσα στο διάστημα. Όλοι οι θνητοί σας αγώνες δεν είναι μάταιοι. Όλοι μας αποτελούμε μέρος ενός πελώριου σχεδίου, μια γιγάντιας επιχείρησης και είναι το άπειρο του εγχειρήματος που καθιστά αδύνατο το να δούμε μέρος έστω του μεγέθους του, σε μια οποιαδήποτε μοναδιαία χρονική στιγμή, αλλά και κατά τη διάρκεια μιας μοναδιαίας ζωής. Είμαστε όλοι ένα μέρος ενός αιωνίου σχεδίου που το εποπτεύουν και διεκπεραιώνουν οι Θεοί. Ολόκληρος ο θαυμάσιος και συμπαντικός μηχανισμός προχωρεί μεγαλοπρεπώς μέσα στο διάστημα στην μουσική του μέτρου της άπειρης σκέψης και του αιώνιου σκοπού της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου. [364:3]

Υπάρχει ένα σχέδιο στο νου του Θεού το οποίο περιλαμβάνει κάθε πλάσμα όλων των απέραντων βασιλείων του και το σχέδιο αυτό είναι ένας αιώνιος σκοπός απέραντων ευκαιριών, απεριόριστης προόδου και αιώνιας ζωής. Και για την πάλη, οι άπειροι θησαυροί μιας τέτοιας μοναδικής πορείας είναι δικοί σας! Ο στόχος της αιωνιότητας περιμένει! Η περιπέτεια να φθάσετε το θείο βρίσκεται μπροστά σας! Ο αγώνας δρόμου για την τελειότητα αρχίζει! Όποιος επιθυμεί μπορεί να λάβει μέρος και σίγουρη νίκη θα στεφανώσει τις προσπάθειες κάθε ανθρώπινης ύπαρξης που θα τρέξει στον αγώνα της πίστη και της εμπιστοσύνης, εναποθέτοντας κάθε βήμα της πορείας του στην καθοδήγηση του ενοικούντος Προσαρμοστή και στη φώτιση του αγαθού εκείνου πνεύματος του Υιού του Σύμπαντος, το οποίο τόσο αφειδώς έχει διαποτιστεί σε όλη την σάρκα [365:3-4]

Η σύντομη διαμονή σας στην Ουράνια, στη σφαίρα αυτή της νηπιακής ηλικίας των θνητών, είναι μόνο ένας μεμονωμένος κρίκος, ο πρώτος στη μακριά αλυσίδα που πρόκειται να επεκταθεί μέσα στα σύμπαντα και τις αιώνιες εποχές. Δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία το τι μαθαίνετε στην πρώτη αυτή ζωή. Είναι η εμπειρία του να ζήσετε αυτή τη ζωή που έχει σημασία. Ακόμη και το έργο του κόσμου τούτου, αν και υψίστης σημασίας, δεν είναι τόσο σημαντικό, όσο ο τρόπος με τον οποίο επιτελείτε αυτό το έργο. Δεν υπάρχει υλική ανταμοιβή για μία χρηστή ζωή, υπάρχει όμως βαθιά ικανοποίηση – η συνειδητοποίηση του επιτεύγματος – και τούτο υπερβαίνει οποιαδήποτε υλική ανταμοιβή που μπορεί να φανταστεί κανείς. [435:6]

Ο Θεός δεν είναι μόνον ο καθοριστής του πεπρωμένου. Είναι το αιώνιο πεπρωμένο του ανθρώπου. Όλες οι μη θρησκευτικές ανθρώπινες δραστηριότητες αποζητούν να κάμψουν το σύμπαν μπροστά στην διαστρεβλωτική υπηρεσία του εαυτού. Το πραγματικά θρησκευόμενο άτομο αναζητεί την ταυτοποίηση του εαυτού με το σύμπαν και έπειτα την αφιέρωση των δραστηριοτήτων αυτού του ενοποιημένου εαυτού στην υπηρεσία της συμπαντικής οικογένειας των συντροφικών υπάρξεων, ανθρώπινων και υπέρ-ανθρώπινων. [67:1]

... ο θάνατος είναι μόνο η αρχή μιας ατέλειωτης περιπετειώδης σταδιοδρομίας, μία παντοτινή ζωή προσδοκίας, ένα αιώνιο ταξίδι ανακάλυψης. [159:6]

ΤΟ ΝΑ ΕΚΤΕΛΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Μην ξεχνάτε ποτέ ότι υπάρχει μόνο μια περιπέτεια η οποία είναι πιο ικανοποιητική και συνταρακτική από την προσπάθεια να ανακαλύψετε το θέλημα του ζωντανού Θεού, και αυτή είναι η ύψιστη εμπειρία της ειλικρινούς προσπάθειας του να κάνετε αυτό το θείο θέλημα. Και μην παραλείψετε ποτέ να θυμάστε ότι το θέλημα του Θεού μπορεί να εφαρμοστεί σε οποιαδήποτε γήινη απασχόληση. Δεν είναι ότι μερικά επαγγέλματα είναι ιερά και άλλα είναι εγκόσμια. Όλα τα πράγματα είναι ιερά στις ζωές εκείνων που καθοδηγούνται από το πνεύμα. Δηλαδή σ' αυτούς που υποτάσσονται στην αλήθεια, εξευγενίζονται από την αγάπη, κυριαρχούνται από το έλεος και συγκρατούνται από την εντιμότητα-δικαιοσύνη. [1732:4]

ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Είπε ο Ιησούς: «...σύντομα θα αρχίσουμε την τολμηρή διακήρυξη μιας νέας θρησκείας – μιας θρησκείας που δεν είναι μια θρησκεία με την σημερινή έννοια της λέξης, μιας θρησκείας που κάνει την κυρία της εκκληση στο θείο πνεύμα του Πατέρα μου που κατοικεί στο νου του ανθρώπου. Μιας θρησκείας που θα αποκομίζει την εξουσία από τους καρπούς της αποδοχής της, που με τόση βεβαιότητα θα εμφανιστούν στο προσωπικό βίωμα όλων αυτών που αληθινά και πραγματικά θα πιστέψουν στις αλήθειες της ανώτερης αυτής πνευματικής επικοινωνίας». [1730:00] Ο Ιησούς ίδρυσε τη θρησκεία της προσωπικής εμπειρίας εκτελώντας το θέλημα του Θεού και υπηρετώντας την ανθρώπινη αδελφότητα. [2092:4] Δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος αν η θρησκεία γίνεται όλο και περισσότερο προσωπική υπόθεση, ένα προσωπικό βίωμα, φτάνει να μην χάνει τα κίνητρά της για ανιδιοτελή και κοινωνική υπηρεσία αγάπης. [1090:3] ...εξάλλου, η θρησκεία είναι απόλυτα και ολοκληρωτικά θέμα προσωπικής εμπειρίας. [1539:4] Είπε ο Ιησούς: «τώρα έχω εγώ έρθει για να σας δώσω μια προσωπική θρησκεία». [1629:5]

Η θρησκεία του πνεύματος σημαίνει προσπάθεια, αγώνα, διαμάχη, πίστη, αποφασιστικότητα, αγάπη, νομιμοφροσύνη και πρόοδος. ...Η παράδοση είναι ένα ασφαλές καταφύγιο και ένα εύκολο μονοπάτι για εκείνες τις έντρομες και χλιαρές ψυχές που ενστικτωδώς αποφεύγουν τους πνευματικούς αγώνες και τις νοητικές αβεβαιότητες που συσχετίζονται με εκείνα τα ταξίδια πίστης της τολμηρής περιπέτειας μακριά πάνω στα πελάγη της ανεξερεύνητης αλήθειας, προς αναζήτηση των απώτερων ακτών της πνευματικής πραγματικότητας, όπως αυτές μπορούν να ανακαλυφθούν από το προσθετικό ανθρώπινο μυαλό και να βιωθούν από την εξελισσόμενη ανθρώπινη ψυχή. [1729:6] Η θρησκεία εμπνέει τον άνθρωπο να ζει θαρραλέα και χαρωπά στην γη, ενώνει την υπομονή με το πάθος, την ενόραση με τον ζήλο, την συμπάθεια με την δύναμη, και τα ιδανικά με την ενέργεια. [1093:1]

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ο Θεός αποκρίνεται στη στάση της ψυχής, όχι στις λέξεις... Προσευχηθείτε μόνο για αξίες, όχι για υλικά πράγματα. Για ανάπτυξη, όχι για ικανοποίηση. [1002:4-5] Η προσευχή έχει προορισμό να κάνει τον άνθρωπο λιγότερο σκεπτόμενο αλλά περισσότερο πραγματοποιούμενο. Δεν έχει προορισμό να αυξήσει τη γνώση αλλά να διευρύνει τη διορατικότητα. [1616:6]

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Η ύλη - ενέργεια αναγνωρίζεται από την μαθηματική λογική των αισθήσεων. Η διάνοια - λογική γνωρίζει διαισθητικά το ηθικό της καθήκον. Το πνεύμα-πίστη (λατρεία) είναι η θρησκεία της πραγματικότητας της πνευματικής εμπειρίας. Αυτοί οι τρεις βασικοί παράγοντες στην στοχαστική σκέψη μπορεί να ενοποιηθούν και να συντονιστούν στην ανάπτυξη της προσωπικότητας, ή μπορεί να γίνουν δυσανάλογοι και ουσιαστικά άσχετοι στις αντίστοιχες λειτουργίες τους. Αλλά όταν ενοποιηθούν, δημιουργούν έναν δυνατό χαρακτήρα που συνίσταται στον συσχετισμό μιας τεκμηριωμένης επιστήμης, μιας ηθικής φιλοσοφίας, και μιας γνήσιας θρησκευτικής εμπειρίας. Και είναι αυτές οι τρεις κοσμικές διαισθήσεις που δίνουν αντικειμενική εγκυρότητα, πραγματικότητα, στην εμπειρία του ανθρώπου μέσα και μαζί με τα πράγματα, τις έννοιες, και τις αξίες. [192:6]

ΑΓΑΠΗ

Όλη η αληθινή αγάπη προέρχεται από το Θεό, και ο άνθρωπος λαμβάνει τη θεϊκή αγάπη καθώς ο ίδιος απονέμει την αγάπη αυτή στους συνανθρώπους του. Η αγάπη είναι δυναμική. Δεν μπορεί ποτέ να αιχμαλωτισθεί, είναι ζωντανή, ελεύθερη, συναρπαστική και συνεχώς κινούμενη. Ο άνθρωπος δεν μπορεί ποτέ να πάρει την αγάπη του Πατέρα και να τη φυλακίσει μέσα στην καρδιά του. Η αγάπη του Πατέρα μπορεί να γίνει πραγματική στο θνητό άνθρωπο μόνο περνώντας μέσα από την προσωπικότητα εκείνου του ανθρώπου, καθώς αυτός με τη σειρά του απονέμει την αγάπη αυτή στους συνανθρώπους του. [1289:3]

ΠΑΘΗ ΚΑΙ ΚΑΚΟ

Ο Πατέρας δεν στέλνει την θλίψη σαν αυθαίρετη τιμωρία για τα αδικήματα. [1661:5] Μερικοί υποφέρετε από τα ατυχήματα του χρόνου, άλλοι σαν αποτέλεσμα των λαθών των προγόνων σας, ενώ μερικοί από σας αγωνιζόσαστε υπό των μειονεκτημάτων των ατελών συνθηκών της εγκόσμιας ύπαρξής σας. [1649:3] Ο Θεός είναι τόσο θετικά καλός ώστε δεν υπάρχει καθόλου χώρος σε αυτόν για το αρνητικό κακό. Το κακό είναι η ανώριμη επιλογή και το απερίσκεπτο παραστράτημα εκείνων που αντιστέκονται στην καλοσύνη, απορρίπτουν την ομορφιά, και είναι άπιστοι στην αλήθεια. [1429:1]

ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ

Ο Ιησούς απεικόνισε την βαθιά σιγουριά του θνητού που γνωρίζει τον Θεό όταν είπε: «Για ένα πιστό της βασιλείας των ουρανών που γνωρίζει τον Θεό, τι σημασία έχει αν όλα τα γήινα πράγματα καταστραφούν;» Οι εγκόσμιες εγγυήσεις είναι τρωτές, αλλά οι πνευματικές εγγυήσεις είναι απόρθητες. Όταν οι κατακλυσμικές παλίρροιες της ανθρώπινης κακοτυχίας, ο εγωισμός, η σκληρότητα, το μίσος, η κακοβουλία, και η ζήλια δέρνουν την ανθρώπινη ψυχή, εσείς μπορείτε να στηρίζετε στην βεβαιότητα ότι υπάρχει ένα εσώτερο προτύργιο, η ακρόπολη του πνεύματος, που είναι απόλυτα απρόσβλητη. Αυτό ισχύει τουλάχιστον για κάθε ανθρώπινη ύπαρξη που έχει αφιερώσει την φύλαξη της ψυχής του στο εσωτερικά διακείμενο πνεύμα του αιώνιου Θεού. [1096:4]

ΕΝΟΤΗΤΑ, ΟΧΙ ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΙΑ

Οι θρησκείες της εξουσίας μόνο να διχάσουν τους ανθρώπους μπορούν και να τους βάλουν σε ενσυνείδητη αντιπαράθεση μεταξύ τους. Η θρησκεία του πνεύματος θα φέρει τους ανθρώπους προοδευτικά μαζί και θα τους κάνει να συμπονούν ο ένας τον άλλον με κατανόηση. Οι θρησκείες της εξουσίας απαιτούν από τους ανθρώπους ομοιομορφία στην πίστη, αλλά αυτό είναι αδύνατο με την παρούσα κατάσταση του κόσμου. Η θρησκεία του πνεύματος απαιτεί μόνο ενότητα στο βίωμα – ομοιομορφία πεπρωμένου – επιτρέποντας εντελώς τη διαφοροποιημένη πίστη. Η θρησκεία του πνεύματος απαιτεί μόνο ομοιομορφία στην ενόραση, όχι ομοιομορφία στην άποψη και τη θεώρηση. Η θρησκεία του πνεύματος δεν αξιώνει ομοιομορφία στις νοητικές απόψεις, ενότητα μόνο της αίσθησης του πνεύματος. Οι θρησκείες της εξουσίας αποκρυσταλλώνονται σε νεκρά δόγματα πίστεως. Η θρησκεία του πνεύματος αναπτύσσεται μέσα από την αυξανόμενη χαρά και την ελευθερία των εξευγενισμένων πράξεων ένεκα της γεμάτης αγάπη και ευσπλαχνία υπηρέτησης και φροντίδας των συνανθρώπων.
σ. 1732

ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΠΟΥ ΤΙΣ ΜΟΙΡΑΖΟΝΤΑΙ ΠΟΛΛΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Ο θεός είναι ο Δημιουργός του Σύμπαντος.
Ο θεός είναι ένας.
Ο θεός είναι προσωπικότητα.
Υπάρχει η Θεϊκή σπίθα μέσα σε όλους μας.
Τα ανθρώπινα όντα είναι όλοι υιοί και θυγατέρες του Θεού, επομένως αδελφοί και αδελφές, που το κάθε ένα παιδί αγαπιέται εξ' ίσου και απείρως από τον Θεό.
Οι ζωές μας μπορούν να βασίζονται στην αλήθεια, να είναι ευαίσθητες στην ομορφιά, και να είναι αφιερωμένες στην καλοσύνη.
Ο χρυσός κανόνας: Συμπεριφερθείτε στους άλλους όπως θέλετε οι άλλοι να συμπεριφερθούν σε σας.
Η ανάπτυξη μας σε αυτή την ζωή είναι το προανάκρουσμα μιας υπέροχης αιώνιας ζωής.

ΚΟΙΝΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΜΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΣΣΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

ο Ο Θεός είναι ο δημιουργός του Σύμπαντος
ο Συναντήστε την μεγάλη οικογένεια οντοτήτων του Σύμπαντος στο οποίο ανήκουμε
ο Ο Θεός είναι ένας
ο Μια επεκταμένη συζήτηση επί της Τριαδικότητας (συμπεριλαμβανομένης της μητρότητας του Θεού παράλληλα με την πατρότητα του Θεού)
ο Ο Θεός είναι προσωπικότητα
ο Νέα διαύγεια γύρω από την προσωπικότητα, θειικά και ανθρώπινη
ο Υπάρχει η σπίθα του θειικού πνεύματος μέσα στον κάθε ένα από μας
ο Νέες διδαχές για το πώς μπορεί κανείς να εναρμονισθεί με το ενοικούν πνεύμα του Θεού
ο Τα ανθρώπινα όντα είναι όλοι υιοί και θυγατέρες του Θεού, επομένως αδελφια, που το καθένα εξ' ίσου και απείρως αγαπιέται από τον Θεό.
ο Μια καινούργια εξιστόρηση της ζωής και των διδαχών του Ιησού αποκαλύπτει ότι το Ευαγγέλιο του προκηρύσσει την Πατρότητα του Θεού και την αδελφότητα του ανθρώπου
ο Μπορούμε να ζήσουμε στηριζόμενοι στην αλήθεια, ευαίσθητοι στη ομορφιά, και αφοσιωμένοι στην καλοσύνη
ο Στο βιβλίο υπάρχει η σκιαγράφηση μιας καινούργιας φιλοσοφίας του ζην στην αλήθεια, ομορφιά και καλοσύνη-μια φιλοσοφία που ολοκληρώνει επιστήμη, φιλοσοφία και θρησκεία. Η ατομική και η πλανητική εξέλιξη συντονίζει υλικούς, διανοούμενους και πνευματικούς παράγοντες
ο Ο χρυσός κανόνας-Κάνε στους άλλους όπως θέλεις οι άλλοι να κάνουν σε σένα
ο Υπάρχουν έξη επίπεδα νοημάτων στον χρυσό κανόνα
ο Η ανάπτυξη μας σ' αυτήν την ζωή είναι το προανάκρουσμα μιας θαυμαστής αιώνιας ζωής
ο Υπάρχει πολύ μεγάλη και νέα πληροφόρηση για την μέλλουσα ζωή

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

ο Μέρος I. Το Κεντρικό Σύμπαν και τα Υπερσύμπαντα

Θεός, Τριαδικότητα, Παράδεισος, η αιώνια τέλεια δημιουργία γύρω από τον Παράδεισο, και η εξελισσόμενη, τελειοποιούμενες δημιουργίες που περιφέρονται γύρω από τον Παράδεισο.

ο Μέρος II. Το Τοπικό Σύμπαν

Οι οντότητες και η οργάνωση του -προσωπικότητες και σημαντικοί παράγοντες- που διαχειρίζονται την δική μας ομάδα κατοικημένων κόσμων.

ο Μέρος III. Η ιστορία της Ουράντια (Πλανήτη Γη)

Η αστρονομική, γεωλογική, βιολογική, ανθρωπολογική, κοινωνιολογική, θρησκευτική και φιλοσοφική εξέλιξη του πλανήτη μας.

ο Μέρος IV. Η Ζωή και η Διδασκαλία του Ιησού

Ο Συμπαντικός σκοπός της έλευσης του Ιησού στον πλανήτη, τις συνθήκες που αντιμετώπισε, η εξέλιξη του από βρεφική ηλικία στην ωριμότητα της ενηλικίωσης, η δημόσια διδασκαλία, μια σύνοψη της μεσολαβούντος ιστορίας με ειδική εστίαση στην ιστορία του 20 αιώνα και στον Χριστιανισμό, μια θρησκευτική και φιλοσοφική περίληψη.

-Από την Εισαγωγή του Πρώτου Εγγράφου-

ο Ο Πατέρας του Σύμπαντος είναι ο Θεός ολόκληρης της δημιουργίας, η Πρώτη Γενεσιουργός Αιτία και το Κέντρο όλων των πραγμάτων και των υπάρξεων. Θεωρείστε πρώτα το Θεό ως δημιουργό, κατόπιν ως ελεγκτή και τελευταία ως άπειρο υποστηρικτή. Η αλήθεια για τον Πατέρα του Σύμπαντος άρχισε να ανατέλλει πάνω στο γένος των ανθρώπων όταν ο προφήτης είπε: "Συ, Θεέ, είσαι μόνος. Κανείς δεν υπάρχει εκτός από σένα. Δημιούργησες τον ουρανό και τον ουρανό των ουρανών, με όλα τους τα πλήθη. Τους φροντίζεις και τους ελέγχεις. Τα σύμπαντα δημιουργήθηκαν από τους Υιούς του Θεού. Ο Δημιουργός καλύπτει τον εαυτό του με φως σαν ένδυμα και εξαπλώνει τους ουραμούς, ως παραπέτασμα." Μόνο η θεώρηση του Πατέρα του Σύμπαντος – ενός Θεού στη θέση πολλών θεών – κατέστησε το θνητό άνθρωπο ικανό να αντιληφθεί τον Πατέρα ως θείο δημιουργό και άπειρο ελεγκτή.

ο Όλες οι μυριάδες των πλανητικών συστημάτων δημιουργήθηκαν για να κατοικηθούν τελικά από πολλούς και διαφορετικούς τύπους ευφυών πλασμάτων, υπάρξεων που θα μπορούσαν να γνωρίσουν το Θεό, να λάβουν τη θεία στοργή του, και να τον αγαπήσουν με τη σειρά τους...

ο Τα βουλητικά πλάσματα των επάλληλων συμπάντων έχουν ξεκινήσει για την μακριά, με το μακρύ ταξίδι προς τον Παράδεισο, συναρπαστική προσπάθεια της αιώνιας περιπέτειας να φτάσουν τον Θεό τον Πατέρα. Ο υπερβατικός στόχος των παιδιών του χρόνου είναι να βρουν τον αιώνιο Θεό, να κατανοήσουν τη θεία του φύση, να αναγνωρίσουν τον Πατέρα του Σύμπαντος. Τα τον Θεό-γνωρίζοντα πλάσματα έχουν μία και μόνο υπέρτατη φιλοδοξία, μία μόνο διακαή επιθυμία και τούτη είναι να γίνουν, καθώς είναι στις σφαίρες τους, σαν εκείνον, όπως είναι στην εν Παραδείσω τελειότητα της προσωπικότητάς του, και στην συμπαντική του σφαίρα του ενάρετου μεγαλείου. Από τον πατέρα του Σύμπαντος που κατοικεί την αιωνιότητα εκπορεύεται η υπέρτατη εντολή "Γίνετε τέλειοι, καθώς εγώ είμαι τέλειος."

ο Η μεγαλειώδης και συμπαντική αυτή εντολή, του να αγωνισθεί κανείς για την κατάκτηση της τελειότητας του θείου είναι το πρώτιστο καθήκον και πρέπει να γίνει η υψηλότερη φιλοδοξία όλων των αγωνιζόμενων πλασμάτων της δημιουργίας του Θεού της τελειότητας. Η δυνατότητα αυτή της κατάκτησης της θείας τελειότητας είναι ο τελικός και βέβαιος προορισμός της αιώνιας πνευματικής προόδου όλων των ανθρώπων.

-Οι Αρχές της Προσευχής-

1. Πρέπει να γίνετε ικανοί σαν δυνατοί προσευχητές αντιμετωπίζοντας ειλικρινά και θαρραλέα τα προβλήματα της συμπαντικής πραγματικότητας. Πρέπει να διαθέτετε κοσμική ανοχή
2. Πρέπει να έχετε ειλικρινά εξαντλήσει το ανθρώπινο δυναμικό για ανθρώπινη αναπροσαρμογή. Πρέπει να έχετε γίνει φιλόπονοι.
3. Πρέπει να έχετε παραδώσει κάθε επιθυμία του μυαλού και κάθε πόθο της ψυχής στην

μεταμορφωτική αγκαλιά της πνευματικής ανάπτυξης. Πρέπει να έχετε γευτεί την εμπειρία της προαγωγής των εννοιών και μια εξύψωση των αξιών.

4. Πρέπει να κάνετε μια ολόκαρδη εκλογή της θειικής θέλησης. Πρέπει να εξαλείψετε το νεκρό κέντρο της αναποφασιστικότητας.
5. Όχι μόνο αναγνωρίζετε το θέλημα του Πατρός και διαλέγετε να το πράξετε, αλλά έχετε κατορθώσει μια απεριόριστη καθιέρωση, και μια δυναμική αφοσίωση, στην πραγματική εκτέλεση του θελήματος του Πατρός.
6. Η προσευχή σας θα απευθυνθεί αποκλειστικά για θειική σοφία να λυθούν τα συγκεκριμένα ανθρώπινα προβλήματα που συναντιούνται στην ανάβαση προς τον Παράδεισο-η επίτευξη της θειικής τελειότητας
7. Και πρέπει να έχετε πίστη-ζωντανή πίστη

-Διαθέσεις για την απόκτηση Κοσμικής Προόδου-

Μάθε

να γλεντάς πάνω στην αβεβαιότητα
να παχαίνεις με την απογοήτευση
να ενθουσιάζεσαι με την προφανή αποτυχία
να τονώνεσαι από την παρουσία δυσκολιών
να επιδεικνύεις αδάμαστο θάρρος στο πρόσωπο του αχανούς
και να ασκείς αδάμαστη πίστη, όταν έρχεσαι αντιμέτωπος με την πρόκληση του ανεξήγητου.
Εδώ και πολύ καιρό, η πολεμική κραυγή των προσκυνητών αυτών είναι:
"Εν συνδυασμῷ με τον Θεό, τίποτα – απολύτως τίποτα – δεν είναι αδύνατον."
(σ.291)

Η Περιπέτεια του μυαλού στο να μπορεί να εξασκίσει διάκριση στην Πνευματική Καθοδήγηση

Το υπέρ-συνειδητό: Η ζώνη επαφής με το ενοικούν θε•κό πνεύμα
Το συνειδητό μυαλό: όπου διασκεπτόμαστε και αποφασίζουμε
Το υποσυνειδητό: Επίσης εισάγει ενέργεια και σκέψεις

Επειδή η συνείδηση δεν μπορεί να προσδιορίσει αν οι εισερχόμενες σκέψεις προέρχονται από το υποσυνειδητό η το υπέρ-συνειδητό, πρέπει να ασκήσουμε υπευθυνότητα να διατιμήσουμε τις έννοιες και αξίες για να προσδιορίσουμε το θέλημα του Θεού.

-Τα Ύψη της Λατρείας-

ο Η λατρεία υπάρχει για την δικιά της χάρη. Η προσευχή ενσωματώνει ένα ιδιοτελές – ή υπαρξιακού συμφέροντος στοιχείο. Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά μεταξύ λατρείας και προσευχής. Ουδεμία απολύτως ατομική παράκληση, ή άλλο στοιχείο προσωπικού ενδιαφέροντος υπάρχει στην πραγματική λατρεία. Λατρεύουμε απλά το Θεό γι' αυτό που καταλαβαίνουμε ότι είναι. Η λατρεία δεν ζητά τίποτα και προσδοκά τίποτα για εκείνον που λατρεύει. Δεν λατρεύουμε τον Πατέρα για το οτιδήποτε μπορεί να αποκομίσουμε από τον σεβασμό αυτόν. Προσδίδουμε τέτοια αφοσίωση και ενασχολούμαστε σε τέτοια λατρεία σαν μια φυσιολογική και αυθόρμητη αντίδραση στην αναγνώριση της απaráμιλλης προσωπικότητας του Πατέρα, και λόγω της αξιαγάπητης φύσης του και των αξιολάτρευτων ιδιοτήτων του. (σ. 65)

ο Ο θνητός νους συναινεί στη λατρεία.

Η αθάνατη ψυχή λαχταρά και εισάγει τη λατρεία.

Η παρουσία του θείου Προσαρμοστή κατευθύνει τη λατρεία αυτή, εκ μέρους του θνητού νου και της αναπτυσσόμενης, αθάνατης ψυχής.

Η πραγματική λατρεία, σε τελική ανάλυση, γίνεται μία εμπειρία αντιληπτή σε τέσσερα κοσμικά επίπεδα: το διανοητικό, το μοροντιανό, το πνευματικό και το προσωπικό – η συνειδητοποίηση του νου, της ψυχής και του πνεύματος και η συνένωσή τους σε μία προσωπικότητα.

(σ. 66)

-Το κλειδί για την ανάπτυξη: Νους υπεράνω Ύλης; Πνεύμα υπεράνω Νου!-

ο Με την παλιά μέθοδο ψάχνετε να καταστείτε, να υπακούσετε και να συμμορφωθείτε με τους κανόνες της ζωής. Με τον νέο τρόπο πρώτα μεταμορφώνετε από το Πνεύμα της Αληθείας και έτσι ενδυναμώνετε στην ενδότερη ψυχή σας με τη σταθερή πνευματική ανανέωση του μυαλού σας και επομένως προικίζετε με τη δύναμη της βεβαίας και χαρωπής εκτέλεσης του ευγενούς, αποδεκτού και τέλειου θελήματος του Θεού. Μη λησμονείτε – είναι η προσωπική σας πίστη στις υπερβολικά μεγάλες και πολύτιμες υποσχέσεις του Θεού που σας εξασφαλίζει το γίνεσθαι μέτοχοι της θείκης φύσης.
σ. 1609

Επίπεδα Εννοιών στον Χρυσό Κανόνα

Το πνευματικό επίπεδο

Το ηθικό επίπεδο

Το επίπεδο της αδελφικής αγάπης

Το επίπεδο του νου

Το επίπεδο των συναισθημάτων

Το επίπεδο της σάρκας

σ. 1650-51

ο Η αγάπη είναι το προτείχισμα της θειικής και της ενδότερης παρόρμησης της ζωής. Θεμελιώνεται στην κατανόηση, ανατρέφεται από αφίλαυτη υπηρεσία, και τελειοποιείται στην σοφία
σ. 1898

ο Αγάπη είναι η επιθυμία να κάνεις καλό στους άλλους

σ. 846

ο Όλη η αληθινή αγάπη είναι από τον Θεό, και ο άνθρωπος δέχεται την θειική στοργή καθώς εκείνος ο ίδιος προσφέρει αυτήν την αγάπη στους συνανθρώπους του. Η αγάπη είναι δυναμική. Δεν μπορεί ποτέ να αιχμαλωτιστεί, είναι ζωντανή, ελεύθερη, εντυπωσιακή, και πάντα συγκινητική. Ο άνθρωπος δεν μπορεί ποτέ να πάρει την αγάπη του Πατέρα και να την φυλακίσει μέσα στην καρδιά του. Του Πατρός η αγάπη μπορεί να γίνει πραγματική για τον θνητό άνθρωπο μόνο με το να περάσει δια μέσου της προσωπικότητας αυτού του ανθρώπου που με την σειρά του προσφέρει την αγάπη του προς τους συνανθρώπους του.
σ. 1289

Το Μέλλον

ο Η Ουράνια τώρα συγκλονίζεται στα πρόθυρα μιας από τους πιο θαυμαστές και γοητευτικές εποχές κοινωνικών αναπροσαρμογών, ηθικής ζωογονίας, και πνευματικής διαφώτισης.

ο Η Θρησκεία χρειάζεται νέους αρχηγούς, πνευματικούς άνδρες και γυναίκες που θα τολμήσουν να εξαρτώνται αποκλειστικά από τον Ιησού και τις ασύγκριτες διδαχές του. Εάν ο Χριστιανισμός επιμένει να παραμελεί την πνευματική αποστολή του ενώ συνεχίζει να ασχολείται με κοινωνικά και υλικά προβλήματα, η πνευματική αναγέννηση πρέπει να περιμένει τον ερχομό αυτών των νέων διδασκάλων της θρησκείας του Ιησού που θα είναι αποκλειστικά αφοσιωμένοι στην πνευματική αναγέννηση των ανθρώπων. Και τότε εκείνες οι ψυχές γεννημένες από το πνεύμα γρήγορα θα προσφέρουν την αρχηγία και την έμπνευση απαραίτητα για την κοινωνική, ηθική, οικονομική, και πολιτική αναδιοργάνωση του κόσμου.
σ. 2082

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟ 110
ΣΧΕΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΩΝ ΜΕ ΤΑ ΑΤΟΜΑ

Σ.1203 Εξ όσων γνωρίζω πάνω στα θέματα ενός σύμπαντος, θεωρώ την αγάπη και την αφοσίωση ενός Προσαρμοστή της Σκέψης ως την ειλικρινέστερη θεία αγάπη σε ολόκληρη τη δημιουργία

Σ.1203 Οι Προσαρμοστές δεν πρέπει να θεωρούνται ως ζώντες στον υλικό εγκέφαλο των ανθρώπινων υπάρξεων. Δεν αποτελούν οργανικά μέρη των υλικών πλασμάτων των κόσμων. Ο Προσαρμοστής της Σκέψης μπορεί σωστότερα να θεωρηθεί ως ενοικίων τον θνητό του ανθρώπου, παρά ως υπάρχων μέσα στα όρια ενός και μοναδικού υλικού οργάνου. Και, έμμεσα και απαρατήρητα ο Προσαρμοστής επικοινωνεί συνεχώς με το ανθρώπινο υποκείμενο, ειδικά κατά τη διάρκεια των εξάισιων εκείνων εμπειριών της λατρευτικής επικοινωνίας του νου με το πνεύμα στο χώρο της υπερσυνείδησης.

Σ.1204 §1. Αν και οι θείοι ένοικοι ασχολούνται κυρίως με την πνευματική σας προετοιμασία για το επόμενο στάδιο της αιώνιας ύπαρξης, ενδιαφέρονται επίσης βαθιά για την εγκόσμια ευημερία σας και τα πραγματικά επιτεύγματά σας επί της γης. Ενθουσιάζονται να συνεισφέρουν στην υγεία, την ευτυχία και την αληθινή σας ευδοκίμηση. Δεν είναι αδιάφοροι στην επιτυχία σας, σε όλα τα θέματα που αφορούν στην πρόοδο του πλανήτη και τα οποία δεν είναι επιζήμια για τη μέλλουσα ζωή σας της αιώνιας προόδου.

Σ.1204 §3. Ο Προσαρμοστής παραμένει μαζί σας σε όλες τις συμφορές και σε κάθε αρρώστια που δεν καταστρέφει ολοκληρωτικά τη διάνοια. Πόσο βάνουσο είναι, όμως, να βεβηλώνεται εσκεμμένα, ή με οποιοδήποτε τρόπο σκόπιμα να μολύνεται το φυσικό σώμα, το οποίο πρέπει να χρησιμεύει ως το γήινο σκήνωμα του θαυμάσιου αυτού δώρου του Θεού. Όλα τα φυσικά δηλητήρια καθυστερούν σε μεγάλο βαθμό τις προσπάθειες του Προσαρμοστή να εξάρει τον υλικό νου, ενώ τα διανοητικά δηλητήρια του φόβου, της οργής, του φθόνου, της ζήλιας, της υποψίας και της μισαλλοδοξίας με τον ίδιο τρόπο παρεμβαίνουν τρομακτικά στην πνευματική πρόοδο της εξελισσόμενης ψυχής.

Σ.1205 §2. Ο Προσαρμοστής δεν προσπαθεί να ελέγξει τη σκέψη σας, αυτή καθ' εαυτή, αλλά μάλλον να την εξαγνίσει, να την αιωνιοποιήσει. Ούτε οι άγγελοι, ούτε οι Προσαρμοστές είναι διατεθειμένοι να επηρεάσουν άμεσα την ανθρώπινη σκέψη. Αυτό αποτελεί αποκλειστικό προνόμιο της προσωπικότητάς σας. Οι Προσαρμοστές αφιερώνονται στο να βελτιώσουν, να τροποποιήσουν, να προσαρμόσουν και να συντονίσουν τη διαδικασία της σκέψης σας. Ιδιαίτερα, όμως, και ειδικότερα είναι αφοσιωμένοι στο έργο της δημιουργίας πνευματικών ισοδύναμων της πορείας σας, μοροντιανές εγγραφές του αληθούς, προοδεύοντος εαυτού σας, με το σκοπό της σωτηρίας.

Σ.1205 §6. Οι Προσαρμοστές παίζουν το ιερό και μεγαλειώδες παιχνίδι των αιώνων. Λαμβάνουν μέρος σε ένα από τα υπέρτατα εγχειρήματα του χρόνου στο διάστημα. Και πόσο ευτυχείς είναι όταν η συνεργασία σας τους επιτρέπει να προσφέρουν βοήθεια στους σύντομους αγώνες σας στο χρόνο, καθώς συνεχίζουν να εκτελούν τα μεγαλύτερα έργα τους της αιωνιότητας. Συνήθως, όμως, όταν ο Προσαρμοστής σας προσπαθήσει να επικοινωνήσει μαζί σας, το μήνυμα χάνεται στα υλικά ρεύματα των ενεργειακών χειμάρρων της ανθρώπινης διάνοιας. Μόνο περιστασιακά πιάνετε μία αντήχηση, μια αμυδρή και μακρινή ηχώ της θείας φωνής.

Σ.1206 §2. Όταν μιλούμε για την επιτυχία, ή την αποτυχία ενός Προσαρμοστή, μιλούμε σε σχέση με την ανθρώπινη σωτηρία. Οι Προσαρμοστές ουδέποτε αποτυγχάνουν. Είναι από θεία ουσία και πάντα αναδύονται θριαμβευτές σε κάθε ένα από τα εγχειρήματά τους.

Σ. 1206 §3. Δεν μπορώ παρά να παρατηρήσω ότι τόσο πολλοί από σας σπαταλάτε τόσο

πολύ χρόνο και σκέψη στις απλές ασημαντότητες της ζωής, ενώ παραβλέπετε, σχεδόν απόλυτα, τις πιο βασικές πραγματικότητες της αιώνιας σπουδαιότητας, τα ίδια αυτά επιτεύγματα που έχουν να κάνουν με την ανάπτυξη μιας περισσότερο αρμονικής λειτουργικής συμφωνίας ανάμεσα σ' εσάς και τον Προσαρμοστή σας. Ο μέγας στόχος της ανθρώπινης ύπαρξης είναι η εναρμόνιση προς τη θεία φύση του ενοικούντος Προσαρμοστή.

Σ.1206 §5. Δεν πρέπει να θεωρείτε τη συνεργασία με τον Προσαρμοστή σας ως μία ιδιαίτερα ενσυνείδητη διαδικασία, διότι δεν είναι. Τα κίνητρα, όμως και οι αποφάσεις σας, η γεμάτη πίστη αποφασιστικότητα και οι ανώτερες επιθυμίες σας, αληθινά συνιστούν πραγματική και δυναμική συνεργασία. Μπορείτε ενσυνείδητα να αυξήσετε την εναρμόνιση με τον Προσαρμοστή ως εξής:

1. Επιλέγοντας την ανταπόκριση στην θεία καθοδήγηση. Βασίζοντας ειλικρινά την ανθρώπινη ζωή στην ανώτατη συνείδηση της αλήθειας, της ομορφιάς και της αγαθότητας και στη συνέχεια συντονίζοντας τις ιδιότητες αυτές του θείου μέσω της σύνεσης, της λατρείας, της πίστης και της αγάπης.
2. Αγαπώντας τον Θεό και επιθυμώντας να γίνετε σαν αυτόν – γνήσια αναγνώριση της θείας πατρικής του ιδιότητας και στοργική λατρεία του ουράνιου Πατέρα.
3. Αγαπώντας τους ανθρώπους και ειλικρινά επιθυμώντας να τους υπηρετήσετε – ολόψυχη αναγνώριση της αδελφοσύνης των ανθρώπων συμπληρούμενη με μία ευφυή και συνετή αφοσίωση σε κάθε ένα από τους θνητούς συντρόφους σας.
4. Ευφρόσυνη αποδοχή της ιδιότητας του κοσμικού πολίτη – έντιμη αναγνώριση των προοδευτικών σας υποχρεώσεων προς το Υπέρτατο Ον, επίγνωση της αλληλεξάρτησης του εξελικτικού ανθρώπου και της εξελισσόμενης Θεότητας. Τούτη είναι η γέννηση της κοσμικής ηθικής και η απαρχή της πραγμάτωσης του συμπαντικού καθήκοντος.

Σ.1207 §1. Οι Προσαρμοστές είναι ικανοί να λαμβάνουν το συνεχές ρεύμα των κοσμικών πληροφοριών οι οποίες εισέρχονται δια των κυρίαρχων κυκλωμάτων του χρόνου και του διαστήματος. Είναι σε πλήρη επαφή με την πνευματική ευφυΐα και ενέργεια των συμπάντων. Οι ανώτατοι, όμως, αυτοί ενοικούντες είναι ανίκανοι να μεταδώσουν μεγάλο μέρος του πλούτου αυτού της σοφίας και της αλήθειας στο νου των θνητών υποκειμένων τους εξ αιτίας της έλλειψης ομοιότητας στη φύση και της απουσίας ευαίσθητης αναγνώρισης.

Σ.1207 §3. Ορισμένες αιφνίδιες εμφανίσεις σκέψεων, συμπερασμάτων, καθώς και άλλων διανοητικών καταστάσεων είναι, ορισμένες φορές, το άμεσο, ή έμμεσο έργο του Προσαρμοστή. Πολύ συχνότερα, όμως, είναι η προβολή στην συνείδηση ιδεών οι οποίες έχουν ομαδοποιηθεί στα εν τω βάθει διανοητικά επίπεδα, φυσικά και καθημερινά περιστατικά φυσιολογικής και συνήθους ψυχικής λειτουργίας, εγγενούς στα κυκλώματα της εξελισσόμενης ζωώδους διάνοιας. (Σε αντίθεση με τις ασυνείδητες αυτές εκφάνσεις, οι αποκαλύψεις του Προσαρμοστή εμφανίζονται μέσω των χώρων της υπερσυνείδησης.)

Σ.1207 §7. Μην συγχύζετε και συγχέετε την αποστολή και την επιρροή του Προσαρμοστή με αυτό που κοινώς αποκαλείται συνείδηση. Δεν συνδέονται άμεσα. Η συνείδηση είναι μια ανθρώπινη και καθαρά ψυχική αντίδραση. Δεν πρέπει να περιφρονείται, αλλά δεν είναι καθόλου η φωνή του Θεού στην ψυχή, ενώ θα μπορούσε πράγματι να είναι εκείνη του Προσαρμοστή, αν μία τέτοια φωνή μπορούσε να ακουστεί. Η συνείδηση, δίκαια, σας προτρέπει να πράττετε το σωστό. Αλλά ο Προσαρμοστής, επιπλέον, προσπαθεί να σας πει ποιο, πράγματι, είναι το σωστό. Δηλαδή όταν και όσο είστε ικανοί να αντιληφθείτε την καθοδήγηση του Ελεγκτή.

Σ.1208 §6. Ο Προσαρμοστής της ανθρώπινης ύπαρξης, δια της οποίας πραγματοποιείται η επικοινωνία αυτή, (Τα έγγραφα της Ουράνια) απολαμβάνει μία τόσο ευρεία γκάμα δραστηριοτήτων κυρίως εξ αιτίας της σχεδόν απόλυτης αδιαφορίας του συγκεκριμένου ανθρώπου προς οποιοδήποτε εξωτερικές εκδηλώσεις της εσωτερικής παρουσίας του Προσαρμοστή. Είναι πράγματι καλοτυχία το ότι παραμένει συνειδητά εντελώς αδιάφορος για ολόκληρη τη διαδικασία. Διατηρεί έναν από τους πολύ έμπειρους Προσαρμοστές της εποχής και της γενεάς του και παρ' όλα αυτά, η παθητική του αντίδραση και η αδράνησή του

αντιμετώπιση προς τα φαινόμενα που σχετίζονται με την παρουσία στο νου του αυτού του πολύπλευρου Προσαρμοστή, διακηρύσσεται από τον φύλακα του πεπρωμένου, ότι είναι μία σπάνια και τυχαία αντίδραση. Και όλα αυτά συνιστούν ένα ευνοϊκό συντονισμό επιδράσεων, ευνοϊκό και προς τον Προσαρμοστή, στην ανώτερη σφαίρα δράσης, αλλά και στον ανθρώπινο σύντροφο, από την πλευρά της υγείας, της αποτελεσματικότητας και της ηρεμίας.

ΤΑ ΕΠΤΑ ΨΥΧΙΚΑ ΚΥΚΛΩΜΑΤΑ

Σ1209-1212.

Το σύνολο της πραγμάτωσης της προσωπικότητας σ' έναν υλικό κόσμο περικλείεται στη διαδοχική κατάκτηση των επτά ψυχικών κυκλωμάτων του ανθρώπινου δυναμικού. Η είσοδος στα επτά κυκλώματα σημαδεύει την απαρχή της λειτουργίας της ανθρώπινης προσωπικότητας. Η ολοκλήρωση του πρώτου κυκλώματος υποδηλώνει τη σχετική ωριμότητα της θνητής ύπαρξης. Αν και η διάβαση από τα επτά κυκλώματα της κοσμικής ανάπτυξης δεν ισοδυναμεί με συγχώνευση με τον Προσαρμοστή, η κυριαρχία επί των κυκλωμάτων αυτών σημειοδοτεί την κατάκτηση των βαθμίδων εκείνων οι οποίες είναι προκαταρκτικές για την συγχώνευση με τον Προσαρμοστή.

Ο Προσαρμοστής είναι ο ισότιμος σύντροφός σας στην κατάκτηση των επτά κυκλωμάτων – το επίτευγμα της σχετικής ανθρώπινης ωριμότητας. Ο Προσαρμοστής ανελίσσεται στα κυκλώματα μαζί σας, από το έβδομο προς το πρώτο, αλλά προωθείται στην κατάσταση της υπεροχής και αυτενέργειας εντελώς ανεξάρτητα από την ενεργή συνεργασία της ανθρώπινης διάνοιας.

Τα ψυχικά κυκλώματα δεν είναι αποκλειστικά διανοητικά, ούτε είναι εντελώς μοροντιανά. Έχουν σχέση με την κατάσταση της προσωπικότητας, τη διανοητική επίτευξη, την ψυχική ανάπτυξη και την εναρμόνιση με τον Προσαρμοστή. Η επιτυχής διάβαση από τα επίπεδα αυτά απαιτεί την αρμονική λειτουργία ολόκληρης της προσωπικότητας, όχι απλά μιας έκφρασής της. Η ανάπτυξη των μερών δεν ισούται με την πραγματική ωρίμανση του συνόλου. Τα μέρη πράγματι αναπτύσσονται σε αναλογία με την επέκταση ολόκληρου του εαυτού – του συνόλου του εαυτού – υλικού, διανοητικού και πνευματικού.

Όταν η εξέλιξη της διανοητικής φύσης προχωρεί ταχύτερα από εκείνη της πνευματικής, μία τέτοια κατάσταση καθιστά την επικοινωνία με τον Προσαρμοστή δύσκολη αλλά και επικίνδυνη. Επιπλέον, η υπερ-πνευματική εξέλιξη τείνει να δημιουργεί μία φανερή και διαστρεβλωμένη ερμηνεία των πνευματικών οδηγιών του θείου ενοικούντος. Η έλλειψη πνευματικής ικανότητας καθιστά πολύ δύσκολη τη μετάδοση, σε μία τέτοια υλική διάνοια, της πνευματικής αλήθειας που βρίσκεται στην ανώτερη υπερσυνείδηση. Είναι στη διάνοια με την τέλεια ισορροπία, η οποία κατοικεί σ' ένα σώμα με αγνή συμπεριφορά, με σταθεροποιημένη νευρική ενέργεια και ισορροπημένη χημική λειτουργία – όταν οι φυσικές, οι διανοητικές και οι πνευματικές δυνάμεις βρίσκονται σε μία τρισυπόστατη αρμονία ανάπτυξης – που το μέγιστο της διαφώτισης και της αλήθειας μπορεί να μεταδοθεί με τον ελάχιστο εγκόσμιο κίνδυνο, ή διακινδύνευση για την πραγματική ευημερία μιας τέτοιας ύπαρξης. Με μία τέτοια ισορροπημένη εξέλιξη πραγματικά ο άνθρωπος ανέρχεται τα κυκλώματα της πλανητικής προόδου ένα προς ένα, από το έβδομο στο πρώτο.

Οι Προσαρμοστές είναι πάντα κοντά σας και μέρος του εαυτού σας, αλλά σπάνια σας μιλούν άμεσα, όπως μία άλλη ύπαρξη. Από το ένα κύκλο στον άλλο, οι διανοητικές σας αποφάσεις, οι ηθικές σας επιλογές και η πνευματική σας ανάπτυξη προστίθενται στην ικανότητα του Προσαρμοστή να λειτουργήσει μέσα στο νου σας. Από το ένα κύκλο στο άλλο ανελίσσεσθε, με τον τρόπο αυτό, από τα ταπεινότερα στάδια της σχέσης με τον Προσαρμοστή και της διανοητικής εναρμόνισης, έτσι ώστε ο Προσαρμοστής γίνεται ολοένα περισσότερο ικανός να καταγράψει τις απεικονίσεις αυτές του πεπρωμένου με αυξημένη ζωηρότητα και βεβαιότητα στην εξελισσόμενη συνείδηση αυτής της διάνοιας-ψυχής που αναζητά το Θεό. (σ. 1209)

Κάθε απόφαση που λαμβάνετε, είτε δυσκολεύει, είτε διευκολύνει τη λειτουργία του Προσαρμοστή. Επιπλέον, οι ίδιες αυτές αποφάσεις καθορίζουν την πρόδοό σας στα κυκλώματα του ανθρώπινου επιτεύγματος. Είναι αλήθεια ότι η ανωτερότητα μιας απόφασης,

η σχέση της με την κρίση , έχει πολύ να κάνει με την επιρροή της πάνω στην εξέλιξη των κύκλων . Ωστόσο, ο αριθμός των αποφάσεων, οι συχνές επαναλήψεις, οι επιμονές επαναλήψεις, είναι επίσης βασικές για την εθιστική βεβαιότητα τετοιων αντιδράσεων.

Είναι δύσκολο να καθορισθούν με ακρίβεια τα επτά επίπεδα της ανθρώπινης προόδου, για το λόγο ότι τα επίπεδα αυτά είναι προσωπικά. Ποικίλουν για κάθε άτομο και προφανώς καθορίζονται από την ικανότητα ανάπτυξης κάθε ανθρώπινης ύπαρξης χωριστά. Η κατάκτηση των επιπέδων αυτών της κοσμικής εξέλιξης αντικαθρεπτιζεται με τρεις τρόπους:

1. *Με την εναρμόνιση* με τον Προσαρμοστή. Η εξαγνισμένη διάνοια προσεγγίζει τον Προσαρμοστή ανάλογα με το κύκλωμα που κατακτάται.
2. *Με την εξέλιξη* της ψυχής: Η εμφάνιση της μοροντιανής ψυχής καταδεικνύει την έκταση και το βάθος της κυριαρχίας του κυκλώματος
3. *Την πραγματικότητα της προσωπικότητας*. Ο βαθμός της πραγματικότητας της προσωπικότητας καθορίζεται άμεσα από την κατάκτηση του κυκλώματος. Τα άτομα γίνονται πιο πραγματικά καθώς ανέρχονται από το έβδομο στο πρώτο επίπεδο της ανθρώπινης υπόστασης.

Καθώς διασχίζονται τα κυκλώματα, το παιδί της υλικής εξέλιξης μεταβάλλεται αναπτυσσόμενο στον ώριμο άνθρωπο με το θάνατο δυναμικό. Η σκιαιωδης πραγματικότητα της εμβρυϊκής φύσης ενός ατόμου που διασχίζει το έβδομο κύκλωμα δίνει τη θέση της στην σαφέστερη εκδήλωση της αναδυόμενης μοροντιανής φύσης ενός πολίτη του τοπικού σύμπαντος.

Ενώ είναι αδύνατο να προσδιοριστούν ακριβώς τα επτά επίπεδα, ή ψυχικά κυκλώματα, της ανθρώπινης ανάπτυξης, είναι θεμιτό να αναφέρουμε το ελάχιστο και το μέγιστο όριο των σταδίων αυτών της πραγμάτωσης της ωριμότητας:

Ο έβδομος κύκλος. Στο επίπεδο αυτό εισάγονται οι ανθρώπινες υπάρξεις όταν αναπτύξουν τη δύναμη της προσωπικής επιλογής, της ατομικής απόφασης, της ηθικής υπευθυνότητας, καθώς και την ικανότητα για την επίτευξη της πνευματικής ατομικότητας. Τούτο σηματοδοτεί την ενοποιημένη λειτουργία των επτά συνοδών διανοητικών πνευμάτων υπό την καθοδήγηση του πνεύματος της σοφίας, την πλαισίωση του θνητού πλάσματος από την επιρροή του Αγίου Πνεύματος και, στην Ουράνια, την πρώτη λειτουργία του Πνεύματος της Αλήθειας, μαζί με την αποδοχή ενός Προσαρμοστή της Σκέψης στην ανθρώπινη διάνοια. Η είσοδος στο έβδομο κύκλωμα καθιστά το θνητό πλάσμα έναν, πραγματικά, εν δυνάμει πολίτη του τοπικού σύμπαντος.

Ο τρίτος κύκλος. Το έργο του Προσαρμοστή είναι πολύ περισσότερο αποτελεσματικό αφού ο ανερχόμενος άνθρωπος κατακτήσει το τρίτο κύκλωμα και αποκτήσει έναν προσωπικό, σεραφικό φύλακα του πεπρωμένου. Ενώ δεν υπάρχει προφανής συνεννόηση μεταξύ του Προσαρμοστή και του σεραφικού φύλακα, πρέπει, παρά ταύτα, να παρατηρηθεί μία αλάνθαστη βελτίωση σε όλες τις φάσεις του κοσμικού επιτεύγματος και της πνευματικής ανάπτυξης, που ακολουθούν την ανάληψη υπηρεσίας από τον ατομικό σεραφικό συνοδό. Όταν το τρίτο κύκλωμα κατακτηθεί, ο Προσαρμοστής θα προσπαθήσει να «μοροντιοποιήσει» την ανθρώπινη διάνοια κατά τη διάρκεια του υπόλοιπου της θνητής ζωής, ώστε να διασχίσει τα υπόλοιπα κυκλώματα και να φθάσει στο τελικό στάδιο της σύνδεσης θείου-ανθρώπινου, πριν ο φυσικός θάνατος διαλύσει την απaráμιλλη σχέση.

Ο πρώτος κύκλος. Ο Προσαρμοστής δεν μπορεί, υπό κανονικές συνθήκες, να σας μιλήσει άμεσα και γρήγορα, μέχρις ότου φθάσετε στο πρώτο και τελικό κύκλο του προοδευτικού ανθρώπινου επιτεύγματος. Το επίπεδο αυτό αντιπροσωπεύει την ύψιστη δυνατή πραγμάτωση της σχέσης του διανοητικού Προσαρμοστή στην ανθρώπινη εμπειρία, πριν από την απελευθέρωση της εξελισσόμενης μοροντιανής ψυχής από την περιβολή του υλικού σώματος. (σ.1210). Όσον αφορά στη διάνοια, τα συναισθήματα και την κοσμική ενόραση, η κατάκτηση αυτή του πρώτου ψυχικού κύκλου είναι η πλησιέστερη δυνατή προσέγγιση της υλικής διάνοιας και του πνευματικού Προσαρμοστή στην ανθρώπινη εμπειρία.

Ίσως τα ψυχικά αυτά κυκλώματα της προόδου των θνητών ήταν καλύτερα να ονομασθούν

κοσμικά επίπεδα – ουσιαστική κατανόηση των εννοιών και πραγμάτωση των αξιών της προοδευτικής προσέγγισης της μοροντιανής συνειδησης της αρχικής σχέσης της εξελισσόμενης ψυχής με το αναδυόμενο Υπέρτατο Ον. Και είναι αυτή ακριβώς η σχέση εκείνη η οποία καθιστά για πάντα αδύνατο το να εξηγήσει κανείς τη σπουδαιότητα των κοσμικών κυκλωμάτων στον υλικό νου. Η κατάκτηση των κυκλωμάτων αυτών μόνο εν μέρει σχετίζονται με τη συνειδητοποίηση του Θεού. Ένα άτομο που διανύει το έβδομο, ή το έκτο κύκλωμα μπορεί να γνωρίσει το Θεό, σχεδόν τόσο πραγματικά – να αποκτήσει συνείδηση του ότι είναι υιός του Θεού - όσο το άτομο εκείνο που διανύει το δεύτερο, ή το πρώτο κύκλωμα, τέτοιες όμως υπάρξεις, που διανύουν κατώτερα κυκλώματα έχουν πολύ μικρότερη συνείδηση της εμπειρικής σχέσης με το Υπέρτατο Ον, του να είναι κανείς πολίτης του σύμπαντος. Η κατάκτηση των κοσμικών αυτών κυκλωμάτων θα γίνει μέρος της εμπειρίας των ανερχομένων στους κόσμους-δώματα, αν αποτύχουν στην επίτευξη αυτή πριν το φυσικό θάνατο.

Το κίνητρο της πίστης καθιστά εμπειρική την πλήρη συνειδητοποίηση της υιοτήτας σχέσης του ανθρώπου με το Θεό *η δράση*, όμως, η ολοκλήρωση των αποφάσεων, είναι βασική για την εξελικτική επίτευξη της συνειδητοποίησης της προοδευτικής συγγένειας με την *κοσμική πραγματικότητα* του Υπέρτατου Όντος. Η πίστη μετουσιώνει το δυναμικό σε ουσιαστικό στον πνευματικό κόσμο, το δυναμικό όμως καθίσταται ουσιαστικό στους πεπερασμένους χώρους του Υπέρτατου μόνο δια, και μέσω της πραγμάτωσης της εμπειρίας της επιλογής. Το να επιλέξει όμως κανείς να πράξει το θέλημα του Θεού ενώνει την πνευματική πίστη με τις υλικές αποφάσεις στη δράση της προσωπικότητας και έτσι παρέχει ένα πνευματικό υπομόχλιο για την περισσότερο αποτελεσματική λειτουργία της ανθρώπινης και υλικής ισχύος της έντονης επιθυμίας για το Θεό. Ένας τέτοιος σοφός συντονισμός των υλικών και των πνευματικών δυνάμεων αυξάνει σε μεγάλο βαθμό τόσο την κοσμική συνειδητοποίηση του Υπέρτατου, όσο και την μοροντιανή κατανόηση των Θεοτήτων του Παραδείσου.

Η κυριαρχία επί των κοσμικών κυκλωμάτων σχετίζεται με την ποσοτική ανάπτυξη της μοροντιανής ψυχής, την κατανόηση των ανώτερων εννοιών. Η ποιοτική κατάσταση, όμως, της αθάνατης ψυχής είναι *απόλυτα* εξαρτώμενη από την κατάκτηση της ζώσας πίστης επί της Παραδείσιας – εν δυνάμει- πραγματικής – έννοιας-αξίας ότι ο θνητός άνθρωπος είναι υιός του αιώνιου Θεού. Για το λόγο αυτό το άτομο που διανύει το έβδομο κύκλωμα πηγαίνει στους κόσμους-δώματα, ώστε να επιτύχει περαιτέρω ποσοτική συναίσθηση της κοσμικής ανάπτυξης, όπως ακριβώς πράττει το άτομο που διανύει το δεύτερο, ή ακόμη και το πρώτο κύκλωμα.

Υπάρχει μία έμμεση, μόνο, σχέση μεταξύ της κατάκτησης των κοσμικών κυκλωμάτων και της ουσιαστικής, πνευματικής θρησκευτικής εμπειρίας. Τα επιτεύγματα αυτά είναι αντίστροφα και γι' αυτό αμοιβαία ευεργετικά. **Η αμιγώς πνευματική ανάπτυξη μπορεί να έχει μικρή σχέση με την υλική ευημερία επί του πλανήτη, η κατάκτηση όμως των κυκλωμάτων πάντα αυξάνει το δυναμικό της ανθρώπινης επιτυχίας και των επιτευγμάτων των θνητών.**

Από το έβδομο στο τρίτο κύκλωμα λαμβάνει χώρα μια αυξημένη και ενοποιημένη δραστηριοποίηση των επτά συνοδών διανοητικών πνευμάτων στο έργο του απογαλακτισμού της ανθρώπινης διάνοιας από την εξάρτησή της από τις πραγματικότητες των μηχανισμών της υλικής ζωής, πριν από την διευρυμένη εισαγωγή της στα μοροντιανά επίπεδα εμπειρίας. Από το τρίτο κύκλωμα και μετά η επιρροή των συνοδών ελαττώνεται προοδευτικά.

Τα επτά κυκλώματα περιλαμβάνουν την ανθρώπινη εμπειρία η οποία εκτείνεται από το ανώτατο, καθαρά ζωώδες επίπεδο έως το κατώτερο σημείο ουσιαστικής επαφής με το μοροντιανό επίπεδο της αυτοσυνείδησης, ως εμπειρίας της προσωπικότητας. Η κυριαρχία του πρώτου κοσμικού επιπέδου καταδεικνύει την κατάκτηση της προ-μοροντιανής ωριμότητας των θνητών και σημειοδοτεί τον τερματισμό της από κοινού λειτουργίας των συνοδών διανοητικών πνευμάτων, ως αποκλειστικής επενέργειας επί της διανοητικής λειτουργίας στην ανθρώπινη προσωπικότητα. Πέραν του πρώτου κυκλώματος, η διάνοια αποκτά ολοένα μεγαλύτερη συγγένεια προς την ευφυΐα του μοροντιανού σταδίου εξέλιξης, της από κοινού λειτουργίας της κοσμικής διάνοιας και του υπερσυνοδευτικού χαρίσματος του Δημιουργικού Πνεύματος ενός τοπικού σύμπαντος. (σ.1211).

Οι σπουδαίες στιγμές στην ατομική πορεία των Προσαρμοστών είναι: Πρώτον, όταν το ανθρώπινο υποκείμενο εισβάλλει στο τρίτο ψυχικό κύκλωμα, διασφαλίζοντας, έτσι, την

αυτενέργεια του Ελεγκτή, καθώς και τη διευρυμένη ακτίνα δράσης του (με την προϋπόθεση ότι ο ενοικών δεν ήταν ήδη αυτενεργός). Κατόπιν, όταν ο ανθρώπινος σύντροφος φθάσει στο πρώτο ψυχικό κύκλωμα – και μπορούν, ως εκ τούτου, να επικοινωνήσουν μεταξύ τους, τουλάχιστον ως ένα βαθμό. Και τέλος, όταν συγχωνευθούν τελικά και αιώνια. (σ.1212)

Πλανητική Μεταμόρφωση

-Η κατάσταση του Πλανήτη μας το 2001-

Εάν μπορούσαμε να μικρύνουμε αναλογικά τον πληθυσμό της Ουράνια σε ένα χωριό 100 ατόμων ακριβώς, κρατώντας όλες τις αναλογίες, θα είχαμε τις εξής περιγραφές από έναν Σπουδαστή Επισκέπτη στον Πλανήτη μας στους ανώτερους του.

Παρατήρησα:

57 Ασιάτες
21 Ευρωπαίους
14 από το Δυτικό Ημισφαίριο, Βόρειο και Νότιο
8 Αφρικανούς

Από αυτούς:

52 ήταν γυναίκες
48 ήταν άντρες

οι 70 δεν ήταν λευκοί
οι 30 ήταν λευκοί

οι 80 δεν ήταν Χριστιανοί
οι 20 ήταν Χριστιανοί

οι 89 ήταν Ετεροφυλόφιλοι
οι 11 ήταν Ομοφυλόφιλοι

οι 80 ζούσαν σε κατοικίες κάτω από τα αποδεκτά στάνταρντς στην Ουράνια

οι 70 δεν ήταν σε θέση να διαβάσουν

οι 50 ήταν υποσιτισμένοι

1 ήταν ετοιμοθάνατος(η)

1 ήταν έτοιμος(η) να γεννηθεί

1 έχει σπουδάσει σε πανεπιστήμιο ή κολέγιο

1 έχει κομπιούτερ

Οι επόμενες είναι σκέψεις προς στοχασμό:

Αν ξυπνήσατε σήμερα το πρωί με περισσότερο υγεία παρά με νοσήματα, είσαστε πολύ πιο ευλογημένοι από το εκατομμύριο που δεν θα επιβιώσουν αυτήν την εβδομάδα.

Αν δεν έχετε ποτέ γευθεί την εμπειρία του κινδύνου της μάχης, την μοναξιά της φυλακής, την

αγωνία το βασανιστηρίου, τους πόνους της πείνας ..... είσαστε πολύ καλύτερα από 500 εκατομμύρια ανθρώπων του πλανήτη μας.

Εάν έχετε φαγητό στο ψυγείο, ρούχα πάνω σας, μια σκεπή πάνω από το κεφάλι σας και ένα κρεβάτι για ύπνο, είσαστε πλουσιότερος από τα 75 % των ανθρώπων του πλανήτη.

Εάν έχετε χρήματα στην τράπεζα, στο πορτοφόλι σας και ψηλά κάπου στο σπίτι σας, είσαστε μεταξύ των 8 % πλουσιότερων του κόσμου.

Εάν μπορείτε να διαβάσετε αυτά τα μηνύματα είσαστε πιο ευλογημένοι από πάνω από πέντε δισεκατομμύρια ανθρώπων στον πλανήτη που δεν μπορούν να διαβάσουν.

Ευλογημένοι είναι ορισμένοι και οι υπόλοιποι περιμένουν να μοιραστούν αυτές τις ευλογίες. Μοιράστε την χαρά σας, μοιράστε τις δυνάμεις του εαυτού σας και γίνεται πιο γενναϊόδωροι για όλα αυτά που έχετε λάβει. Κάνοντας αυτήν την προσπάθεια για υπηρεσία θα απολαύσετε μια από ευτυχισμένη, πιο περιπετειώδης, χαρούμενη και γεμάτη αγάπη ζωή.

Ας θυμόμαστε είμαστε όλοι μια οικογένεια, παιδιά του ίδιου Πατέρα.

Αυτή είναι η κατάσταση του πλανήτη το 2001. Τι λέει το βιβλίο της Ουράντια (1934) για το μέλλον του πλανήτη;

Οι μηχανικές ανακαλύψεις και η διασπορά της γνώσης τροποποιούν τον πολιτισμό, Ορισμένες οικονομικές προσαρμογές και κοινωνικές αλλαγές είναι απαραίτητες εάν είναι να αποφευχθεί η πολιτική καταστροφή. Αυτή η νέα και επερχόμενη κοινωνική τάξη δεν πρόκειται να κατασταλάξει ικανοποιητικά για μια χιλιετία. Η ανθρώπινη φυλή πρέπει να συμφιλιωθεί με μια παρέλαση αλλαγών προσαρμογών και αναπροσαρμογών. Η ανθρωπότητα βαδίζει προς ένα νέο και μη αποκαλυμμένο πλανητικό πεπρωμένο (σ. 1086)

Ο κόσμος αυτός δεν έχει ποτέ σοβαρά και ειλικρινά δοκιμάσει αυτές τις δυναμικές ιδέες και τα θεϊκά ιδεώδη του δόγματος του Ιησού περί της βασιλείας των ουρανών. Αλλά δεν πρέπει να απογοητεύετε από την φαινομενική αργή πρόοδο της ιδέας του βασιλείου στην Ουράντια. Θυμηθείτε ότι η τάξη της προοδευτικής εξέλιξης, υπόκειται ξαφνικές και περιοδικές αλλαγές και στους υλικούς και στους πνευματικούς κόσμους. Η προσφορά του Ιησού σαν ενός ενσαρκωμένου Υιού ήταν ένα τέτοιο παράξενο και απρόσμενο γεγονός στην πνευματική ζωή του κόσμου. Μην κάνετε το μοιραίο λάθος, να ψάχνετε για τα σημάδια της εποχής της εκδήλωσης του βασιλείου, της αποτυχίας να πραγματοποιήσει την καθίδρυση του μέσα στις δικές σας ψυχές. (σ. 1863)

Οι πέντε φάσεις ή εποχές για τη μεταμόρφωση του πλανήτη εξαρτώνται από:

1. Την προσωπική και εσωτερική εμπειρία της πνευματικής ζωής της συντροφικότητας του πιστού ατόμου με τον Θεό τον Πατέρα
2. Την αυξημένη αδελφότητα των πιστών του Ευαγγελίου, τις κοινωνικές αλλαγές λόγω των αυξημένων ηθών και επιταχυνόμενης ηθικής που είναι αποτέλεσμα από τη βασιλεία του πνεύματος του Θεού (Προσαρμοστής) στην καρδιά του κάθε πιστού ατόμου
3. Την υπέρβλητη αδελφότητα των αοράτων πνευματικών οντοτήτων που επικρατούν στην γη και στον ουρανό, το υπεράνθρωπο βασίλειο του Θεού.
4. Την προοπτική για μια πιο τέλεια εκτέλεση της θέλησης του Θεού, την προέλαση προς την αυγή μιας νέας κοινωνικής τάξης εν συνδυασμό με την προοδευμένη πνευματική ζωή – η επόμενη εποχή του ανθρώπου.
5. Το βασίλειο σε όλη του την εκπλήρωση, η μελλοντική πνευματική εποχή του φωτός και της ζωής.

Η έμφαση βρίσκεται

- 1) στην εξύψωση του ανθρώπου
- 2) στην θέληση σαν το προσδιοριστικό παράγοντα στην εμπειρία του ανθρώπου
- 3) στην πνευματική συντροφιά με τον Θεό τον Πατέρα.
- 4) στην υπέρτατη ικανοποίηση της υπηρεσίας με αγάπη του ανθρώπου
- 5) στην υπέρβαση του πνευματικού πάνω από του υλικού στην ανθρώπινη προσωπικότητα. (σ. 1863)

ΤΙ ΜΕΛΛΕΙ ΓΕΝΕΣΘΑΙ;

-Η ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΦΟΙΤΗΣΗ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ-

Σ.597-600. Ο επιφοιτών Υιός είναι ο Πρίγκιπας της ειρήνης. Φθάνει με το μήνυμα, «Επί γης ειρήνη και εν ανθρώποις ευδοκία.» Σε φυσιολογικούς κόσμους γίνεται μία απονομή της παγκόσμιας ειρήνης. Τα έθνη δεν κάνουν πλέον πόλεμο. Τέτοιες ευεργετικές επιδράσεις, όμως, δεν ακολούθησαν την έλευση του δικού σας επιφοιτήσαντος Υιού, του Χριστού Μιχαήλ. Η Ουράντια δεν προχωρεί με το φυσιολογικό τρόπο. Ο κόσμος σας βρίσκεται εκτός φάσης στην πλανητική πρόοδο. Ο Κύριος σας, όταν βρισκόταν στη γη, προειδοποίησε τους μαθητές του ότι η έλευσή του δεν θα έφερνε τη συνηθισμένη κυριαρχία της ειρήνης στην Ουράντια. Καθαρά τους είπε ότι θα γίνονταν «πόλεμοι και φήμες πολέμων,» και ότι τα έθνη θα πολεμούσαν το ένα κατά του άλλου. Κάποια άλλη στιγμή είπε, «Μην σκεφτείτε ότι ήλθα για να φέρω την ειρήνη στη γη.»

Ακόμα και στους φυσιολογικούς εξελικτικούς κόσμους η συνειδητοποίηση της παγκόσμιας συναδέλφωσης των ανθρώπων δεν είναι εύκολο επίτευγμα. Σ' έναν μπερδεμένο και διαταραγμένο πλανήτη, σαν την Ουράντια, ένα τέτοιο επίτευγμα απαιτεί πολύ μεγαλύτερο χρόνο και χρειάζεται πολύ μεγαλύτερη προσπάθεια. Η χωρίς βοήθεια κοινωνική επανάσταση μετά βίας μπορεί να επιτύχει τέτοια ευτυχή αποτελέσματα σε μία πνευματικά απομονωμένη σφαίρα. Η θρησκευτική αποκάλυψη είναι απαραίτητη για τη συνειδητοποίηση της συναδέλφωσης στην Ουράντια. Ενώ ο Ιησούς έδειξε το δρόμο για το άμεσο επίτευγμα της πνευματικής συναδέλφωσης, η συνειδητοποίηση της κοινωνικής συναδέλφωσης στον κόσμο σας εξαρτάται κατά πολύ από την επίτευξη των ακόλουθων ατομικών μεταμορφώσεων και πλανητικών προσαρμογών:

1. *Κοινωνική συναδέλφωση:* Ο πολλαπλασιασμός των διεθνών και διαφυλετικών κοινωνικών επαφών και οι συναδελφικές σχέσεις μέσα από τα ταξίδια, το εμπόριο και την ανταγωνιστική συνεργασία. Η ανάπτυξη μιας κοινής γλώσσας και ο πολλαπλασιασμός των πολύγλωσσων. Η φυλετική και εθνική ανταλλαγή σπουδαστών, δασκάλων, βιομηχανικών κατασκευαστών και θρησκευτικών φιλοσόφων.

2. *Ευφυής αλληλεπίδραση ιδεών.* Η συναδέλφωση είναι αδύνατη σ' έναν κόσμο οι κάτοικοι του οποίου είναι τόσο πρωτόγονοι ώστε δεν κατορθώνουν να αντιληφθούν την αφροσύνη του άμετρου εγωισμού. Πρέπει να γίνει μία ανταλλαγή εθνικής και φυλετικής φιλολογίας. Κάθε φυλή πρέπει να εξοικειωθεί με τις απόψεις όλων των φυλών. Κάθε έθνος πρέπει να γνωρίσει τα συναισθήματα όλων των εθνών. Η άγνοια γεννά την καχυποψία και η καχυποψία είναι ασύμβατη με την βασική θέση της κατανόησης και της αγάπης.

3. *Ηθική αφύπνιση.* Μόνον η ηθική συναίσθηση μπορεί να αποκαλύψει την ανηθικότητα της ανθρώπινης μισαλλοδοξίας και την αμαρτία των αδελφοκτόνων αγώνων. Μόνον η ηθική συναίσθηση μπορεί να καταδικάσει την εμπάθεια του φθόνου των εθνών μεταξύ τους και τη ζήλια μεταξύ των φυλών. Μόνον οι ηθικές υπάρξεις θα αναζητούν πάντα για την πνευματική εκείνη διόραση, η οποία είναι απαραίτητη για να ζήσει κανείς σύμφωνα με το χρυσό κανόνα. (σ. 597)

4. *Πολιτική σύνεση.* Η συναισθηματική ωριμότητα είναι βασική για τον αυτοέλεγχο. Μόνον η συναισθηματική ωριμότητα θα διασφαλίσει την αντικατάσταση των διεθνών τεχνικών των πολιτισμένων κρίσεων από την βάρβαρη πολεμική αυθαιρεσία. Συνετοί πολιτικοί θα εργασθούν, κάποτε, για την ευημερία της ανθρωπότητας, έστω και αν ενδιάμεσα αγωνίζονται για να προωθήσουν τα συμφέροντα των εθνικών, ή φυλετικών ομάδων τους. Η εγωιστική πολιτική ευθυκρισία είναι, τελικά, αυτοκτονική – καταστροφική για όλες εκείνες τις διαρκείς ιδιότητες που διασφαλίζουν την επιβίωση των πλανητικών ομάδων.

5. *Πνευματική ενόραση.* Η αδελφότητα των ανθρώπων στηρίζεται, τελικά, στην αναγνώριση της πατρότητας του Θεού. Ο συντομότερος τρόπος για να γίνει κατανοητή η αδελφότητα των ανθρώπων στην Ουράντια είναι να επιτευχθεί η πνευματική μεταμόρφωση της σημερινής

ανθρωπότητας. Ο μοναδικός τρόπος για την επιτάχυνση της φυσικής τάσης της κοινωνικής εξέλιξης είναι εκείνος της εφαρμογής πνευματικής πίεσης από ψηλά, για να αυξηθεί, με τον τρόπο αυτό, η ηθική ενόραση, ενώ θα μεγαλώνει η ικανότητα της ψυχής κάθε θνητού να κατανοήσει και να αγαπήσει κάθε άλλο θνητό. Η αμοιβαία κατανόηση και η αδελφική αγάπη είναι οι υπερβατικοί εκπολιτιστές και οι ισχυροί παράγοντες στην παγκόσμια πραγμάτωση της συναδέλφωσης των ανθρώπων.

Αν μπορούσατε να μεταφτευθείτε από τον υποανάπτυκτο και μπερδεμένο κόσμο σας σε ένα φυσιολογικό πλανήτη τώρα, στην μετά τον επιφοιτήσαντα Υιό εποχή, θα νομίζατε ότι έχετε μεταφερθεί στον παράδεισο των παραδόσεων σας. Δεν θα πιστεύατε ότι βλέπετε τα φυσιολογικά, εξελικτικά έργα μιας θνητής σφαίρας όπου κατοικούν άνθρωποι. Οι κόσμοι αυτοί βρίσκονται στα πνευματικά κυκλώματα των χώρων τους και απολαμβάνουν όλα τα πλεονεκτήματα των συμπαντικών εκπομπών και τις υπηρεσίες ανάκλασης του υπερσύμπαντος.

-Ο ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ ΥΙΟ ΑΝΘΡΩΠΟΣ-

Οι Υιοί της επόμενης τάξης που φθάνουν σ' έναν μέσο εξελικτικό κόσμο είναι οι Τριαδικοί Διδάσκαλοι Υιοί, οι θείοι Υιοί της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου. Πάλι βρίσκουμε την Ουράνια εκτός φάσεως με τους αδελφούς πλανήτες της εφόσον ο Ιησούς σας, υποσχέθηκε να επιστρέψει. Την υπόσχεση αυτή θα την τηρήσει οπωσδήποτε, ωστόσο ουδείς γνωρίζει αν η δεύτερη έλευσή του θα προηγηθεί, ή θα ακολουθήσει την εμφάνιση των Επιβλητικών Υιών ή των Διδασκάλων Υιών στην Ουράνια.

Οι Διδάσκαλοι Υιοί έρχονται σε ομάδες στους πνευματοποιημένους κόσμους. Ένας Πλανητικός Διδάσκαλος Υιός βοηθάται και υποστηρίζεται από εβδομήντα βασικούς Υιούς, δώδεκα δευτερεύοντες Υιούς και τρεις από τους ανώτατους και πλέον έμπειρους της ύψιστης τάξης των Ντέναλ. Το σώμα αυτό θα παραμείνει για μερικό καιρό στον κόσμο, αρκετά για να πραγματοποιήσει τη διέλευση από τις εξελικτικές εποχές στην εποχή του φωτός και της ζωής – όχι λιγότερα από χίλια έτη πλανητικού χρόνου και συχνά πολλά περισσότερα. Αυτή η αποστολή αποτελεί τη συνεισφορά της Τριάδας στις προηγηθείσες προσπάθειες όλων των θείων οντοτήτων που λειτούργησαν σ' έναν κατοικημένο κόσμο.

Η αποκάλυψη της αλήθειας διευρύνεται πλέον ως το κεντρικό σύμπαν και στον Παράδεισο. Οι φυλές γίνονται ανώτερες πνευματικά. Ένας σπουδαίος λαός έχει αναπτυχθεί και μια μεγαλειώδης εποχή πλησιάζει. Τα εκπαιδευτικά, οικονομικά και διοικητικά συστήματα του πλανήτη υφίστανται ριζικές μεταβολές. Νέες αξίες και σχέσεις εγκαθιδρύονται. Το βασίλειο των ουρανών εμφανίζεται στη γη και το μεγαλείο του Θεού διαχέεται σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Αυτή είναι η απονομή κατά την οποία πολλοί θνητοί μετασχηματίζονται από τους ζώντες. Καθώς η εποχή των Τριαδικών Διδασκάλων Υιών προοδεύει, η πνευματική πίστη των θνητών του χρόνου γίνεται ολοένα περισσότερο συμπαντική. Ο φυσικός θάνατος γίνεται (σ. 598) λιγότερο συχνός, καθώς οι Προσαρμοστές με αυξανόμενους ρυθμούς συγχωνεύονται με τους υποκειμένους τους κατά τη διάρκεια της ζωής τους στη σάρκα. Ο πλανήτης τελικά ταξινομείται ως πρώτη τροποποιημένης τάξης ανέλιξης των θνητών.

Η ζωή κατά την εποχή αυτή είναι ευχάριστη και προσοδοφόρα. Ο εκφυλισμός και τα προϊόντα της αντικοινωνικής συμπεριφοράς του μακρόχρονου εξελικτικού αγώνα έχουν ουσιαστικά απαλειφθεί. Η διάρκεια της ζωής πλησιάζει τα πεντακόσια Ουρανιανά χρόνια και ο αναπαραγωγικός ρυθμός φυλετικής αύξησης ελέγχεται έξυπνα. Μια εντελώς νέα κοινωνική ευρυθμία έχει συντελεσθεί. Υπάρχουν ακόμη μεγάλες διαφορές μεταξύ των θνητών, αλλά η κοινωνική κατάσταση πλησιάζει πιο κοντά στα ιδανικά της κοινωνικής συναδέλφωσης και της πνευματικής ισότητας. Η κυβερνήσεις των αντιπροσώπων εξαφανίζονται και ο κόσμος περνά στην κυριαρχία του ατομικού αυτοελέγχου. Η λειτουργία της κυβέρνησης κατευθύνεται κυρίως στα συλλογικά έργα της κοινωνικής διαχείρισης και του οικονομικού συντονισμού. Ο χρυσός αιώνας πλησιάζει γοργά. Ο εγκόσμιος στόχος του μακρόχρονου και σκληρού εξελικτικού αγώνα έχει φανεί. Η ανταμοιβή των εποχών γρήγορα θα πραγματοποιηθεί. Η σοφία των Θεών γρήγορα θα εκδηλωθεί.

Η φυσική διαχείριση ενός κόσμου κατά την περίοδο αυτή απαιτεί περίπου μία ώρα την ημέρα

εκ μέρους κάθε ενηλίκου ατόμου. Δηλαδή, το αντίστοιχο μιας ώρας της Ουράνια. Ο πλανήτης είναι σε στενή επαφή με τις συμπαντικές υποθέσεις και ο λαός του ανιχνεύει τις πλέον πρόσφατες εκπομπές με το ίδιο ένθερμο ενδιαφέρον που εσείς εκδηλώνετε τώρα για τις τελευταίες εκδόσεις των ημερήσιων εφημερίδων σας. Οι φυλές αυτές ασχολούνται με χίλια ενδιαφέροντα πράγματα άγνωστα στον κόσμο σας.

Με αυξανόμενο ρυθμό, η πραγματική πλανητική πίστη στο Υπέρτατο Ον μεγαλώνει. Η μία γενεά μετά την άλλη, όλο και περισσότερα μέλη της φυλής ευθυγραμμίζονται μ' εκείνους που εφαρμόζουν τη δικαιοσύνη και ζουν το έλεος. Αργά αλλά σίγουρα ο κόσμος κατακτάται από την ευφρόσυνη υπηρεσία των Υιών του Θεού. Οι φυσικές δυσκολίες και τα υλικά προβλήματα έχουν κατά το πλείστον επιλυθεί. Ο πλανήτης γίνεται ώριμος για εξελιγμένη ζωή και περισσότερο σταθερή υπόσταση.

Από καιρό σε καιρό, κατά τη διάρκεια της απονομής τους, οι Διδάσκαλοι Υιοί εξακολουθούν να έρχονται στους ειρηνικούς αυτούς κόσμους. Δεν εγκαταλείπουν έναν κόσμο μέχρις ότου βεβαιωθούν ότι το εξελικτικό σχέδιο, καθ' όσον αφορά στον συγκεκριμένο πλανήτη, λειτουργεί απρόσκοπτα. Ένας Επιβλητικός Υιός κριτής συνοδεύει συνήθως τους Διδασκάλους Υιούς στις διαδοχικές τους αποστολές, ενώ ένας άλλος παρόμοιος Υιός λειτουργεί την εποχή της αναχώρησής τους. Και οι λειτουργίες αυτές της κρίσης συνεχίζονται από τη μία εποχή τη άλλη, σ' ολόκληρη τη διάρκεια του καθεστώτος των θνητών του χρόνου και του διαστήματος.

Κάθε επαναλαμβανόμενη αποστολή των Τριαδικών Διδασκάλων Υιών διαδοχικά ανυψώνει έναν τέτοιο ουράνιο κόσμο σε ακόμη μεγαλύτερο αποκορύφωμα σοφίας, πνευματικότητας και κοσμικής διαφώτισης. Οι ανώτεροι, όμως, αυτόχθονες μιας τέτοιας σφαίρας είναι ακόμη πεπερασμένοι και θνητοί. Τίποτα δεν είναι τέλειο. Παρόλα αυτά, αναπτύσσεται μία σχεδόν τέλεια ποιότητα στη λειτουργία ενός ατελούς κόσμου και τις ζωές των ανθρώπων που τον κατοικούν.

Οι Τριαδικοί Διδάσκαλοι Υιοί μπορούν να επιστρέψουν πολλές φορές στον ίδιο κόσμο. Αλλά αργά, ή γρήγορα, σε συνάρτηση με τον τερματισμό της αποστολής τους, ο Πλανητικός Πρίγκιπας ανέρχεται στη θέση του Πλανητικού Κυριάρχου και ο Κυριάρχος του Συστήματος εμφανίζεται για να αναγγείλει την είσοδο ενός τέτοιου κόσμου στην εποχή του φωτός και της ζωής.

Ήταν κατά την εποχή της ολοκλήρωσης της τελευταίας αποστολής των Διδασκάλων Υιών (τουλάχιστον αυτή θα ήταν η χρονολογία σ' έναν φυσιολογικό κόσμο), όταν ο Ιωάννης έγραψε: «Είδα ένα νέο Παράδεισο και μία νέα γη και την νέα Ιερουσαλήμ να κατέρχεται από τον Θεό τον Παράδεισο, έτοιμη σαν πριγκίπισσα στολισμένη για τον πρίγκιπα.» (σ. 599).

Είναι η ίδια ανανεωμένη γη, το προηγμένο πλανητικό στάδιο που ο αρχαίος προφήτης οραματίστηκε όταν έγραψε: «Γιατί, όπως ο νέος Παράδεισος και η νέα γη που θα δημιουργήσω, θα παραμείνουν εμπρός μου, έτσι και εσείς και τα παιδιά σας θα επιζήσετε. Και θα συμβεί ότι από τη μία νέα σελήνη στην άλλη και από το ένα Σάββατο στο άλλο, όλοι οι θνητοί να έλθουν να προσκυνήσουν εμπρός μου,» είπε ο Κύριος.»

Είναι οι θνητοί μιας τέτοιας εποχής που περιγράφονται ως «περιούσια γενεά, μεγαλειώδης κλήρος, άγιο έθνος, δοξασμένος λαός. Και θα εξυμνήσετε Εκείνον που σας έβγαλε από το σκοτάδι σ' αυτό το εξαίρετο φως.»

Ανεξάρτητα του ποια μπορεί να είναι η ιδιαίτερη φυσική ιστορία ενός μεμονωμένου πλανήτη, χωρίς να λαμβάνεται υπ' όψιν εάν ένας κόσμος υπήρξε απόλυτα πιστός, διεφθαρμένος από το πονηρό, ή καταραμένος από την αμαρτία – ανεξάρτητα του τι μπορεί να ήταν οι προγενέστεροι – αργά, ή γρήγορα η χάρη του Θεού και η λειτουργία των αγγέλων θα καθοδηγήσουν στην ημέρα της έλευσης των Τριαδικών Διδασκάλων Υιών. Και η αναχώρησή τους, μετά την τελευταία τους αποστολή, θα εγκαινιάσει αυτή την ύψιστη εποχή του φωτός και της ζωής.

Όλοι οι κόσμοι της Σατάνια μπορούν να συμμετάσχουν στην προσδοκία εκείνου που έγραψε: «Παρά ταύτα εμείς, σύμφωνα με την υπόσχεσή Του, αναζητούμε ένα νέο ουρανό και μία νέα γη, όπου νοικιεί η δικαιοσύνη. Γι' αυτό, αγαπημένοι, βλέποντας ότι αναζητάτε αυτά τα

πράγματα, ας είστε επιμελείς, ώστε Εκείνος να σας βρει εν ειρήνη, χωρίς ατίμωση, άμεμπτους.»

Η αναχώρηση του σώματος του Διδασκάλου Υιού, στο τέλος της πρώτης, ή κάποιας επόμενης κυριαρχίας του, οδηγεί την αυγή της εποχής του φωτός και της ζωής – το κατώφλι της διέλευσης από τον χρόνο στον προθάλαμο της αιωνιότητας. Η πλανητική συνειδητοποίηση της εποχής αυτής του φωτός και της ζωής υπερβαίνει κατά πολύ το αντίστοιχο των πιο μύχιων προσδοκιών των θνητών της Ουράνια, που δεν εμφορούνται πλέον από μελλοντικές ιδέες πάνω στη ζωή που θα έλθει, άλλες από εκείνες που εμπεριέχονται στη θρησκευτική πίστη, που περιγράφει τον Παράδεισο ως τον άμεσο προορισμό και την τελική κατοικία των διασωθέντων θνητών. (σ. 600)

ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΟΝΤΑΣ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΕΣ ΔΙΑΘΕΣΕΙΣ

Το βιβλίο της Ουράνια προσφέρει πολλές διδαχές για δυνατές, θετικές διαθέσεις. Μια αίσθηση έντονης περιπέτειας επικρατεί στις σελίδες του. Ορισμένες οντότητες προτιμούν να υπηρετούν "όπου η ανάγκη είναι μέγιστη και οι ευκαιρίες για ηρωική προσπάθεια είναι κατά πολύ πολλαπλασιασμένες"(259). "Οι δυσκολίες μπορεί να προκαλούν την μετριότητα και να κατανακούν αυτούς που είναι γεμάτοι φόβο, ενώ μόνο διεγείρουν τα παιδιά των Υψίστων" (556). "Μόνο συμπεριφορές που κοιτάνε μπροστά και είναι προοδευτικές είναι πραγματικές" (137). "Η ικανότητα και θέληση του οργανισμού να πραγματοποιήσει επαφές με το περιβάλλον που έχουν σημασία... Αντιπροσωπεύουν την διάθεση όλης της προσωπικότητας" " Ο Ιησούς έδωσε κουράγιο σε έναν νεαρό που φοβότανε" , " και όταν ..... έχεις γεννηθεί ξανά ... γεννηθεί από το πνεύμα .... Από τότε όλη σου η ζωή θα γίνει μια ζωή με νικηφόρα κατορθώματα. Οι σκοτούρες θα σε ενδυναμώνουν, οι απογοητεύσεις θα σε παρακινούν, οι δυσκολίες θα σε προκαλέσουν και εμπόδια θα σε διεγείρουν"(1438).

Ένα από τα πιο ολοκληρωμένα κείμενα αυτού του θέματος βρίσκεται στην παρακάτω παράγραφο:

Αλλά πριν ακόμα φτάσουν την Χαβόνα, αυτά τα ανερχόμενα παιδιά του χρόνου έχουν μάθει να γλεντούν πάνω στην αβεβαιότητα, να εντρέφονται από την απογοήτευση, να ενθουσιάζονται από την φαινομενική ήττα, να δυναμώνουν από την παρουσία των δυσκολιών, να επιδεικνύουν τεράστιο κουράγιο στο πρόσωπο του απέραντου, και να ενασκούν ακαταδάμαστη πίστη όταν έρχονται αντιμέτωποι με την πρόκληση του ανεξήγητου. Εδώ και από πολύ καιρό πια η πολεμική ιαχή αυτών των προσκυνητών έγινε " Με σύνδεσμο τον Θεό, τίποτα - απολύτως τίποτα - δεν είναι αδύνατο".

Ας πάρουμε αυτήν την παράγραφο και ας δημιουργήσουμε μια άσκηση, έναν στοχασμό.

Αρχικά φέρτε στο μυαλό σας κάποια κατάσταση που αντιμετωπίζετε γεμάτη πρόκληση.

Το κείμενο που παραθέσαμε απαριθμεί πολλών ειδών προκλήσεις: αβεβαιότητα, απογοήτευση, φαινομενική ήττα, δυσκολίες, απεραντοσύνη, το ανεξήγητο.

Θα χρειαστούμε κάποιο χρόνο να πιάσουμε αυτές τις προσκλήσεις, **μία μία**.

Στοχαστείτε τες και δώστε στον εαυτό σας χρόνο να αποτρέψετε στις προοδευτικές διαθέσεις να αναδειχθούν. Τότε θα είστε έτοιμοι να αντιμετωπίσετε την κατάσταση σας με έναν πιο προοδευτικό τρόπο. Με εξάσκηση θα χρειασθεί λιγότερος χρόνος να επιστρατευτούν αυτές οι διαθέσεις. Αλλά δώστε χρόνο τώρα να τους επιτρέψετε να ξεπροβάλλουν βαθμηδόν.

Ας ξεκινήσουμε.

Να γλεντούν στην αβεβαιότητα

Ποιες απόψεις της αβεβαιότητας μπορείτε να εντοπίσετε την κατάσταση που αντιμετωπίζεται; Πάρτε χρόνο να τις απαριθμήσετε:

- 1.....
- 2.....
- 3.....

Για κάθε σκοπιά της αβεβαιότητας σκεφθείτε τους διαφορετικούς τρόπους που οι καταστάσεις μπορούν να καταλήξουν. Γράψτε τους κάτω για να βοηθήσετε τον εαυτό σας να πιάσει την προοπτική των πιθανοτήτων. Ζωγραφίστε ή δημιουργήστε ένα σύμβολο αν το προτιμάτε.

- 1.....
- 2.....
- 3.....

Προετοιμάστε την στάση σας απέναντι στην κάθε μια από τις δυνατότητες.

Σκεφθείτε την στάση σας απέναντι στην αβεβαιότητα όταν δεν είσατε στις καλύτερες σας.

Τώρα σκεφθείτε την εναλλακτική στάση -ολόκαρδα και έντονα -"γλεντώντας πάνω στην αβεβαιότητα".

Πάρτε κάμποσο χρόνο να επιτρέψετε την διάθεση αυτή να έρθει στην συνείδηση σας και βαθμηδόν ευθυγραμμιστείτε εξολοκλήρου με αυτήν την διάθεση.

Να εντρέφεστε από την απογοήτευση

Υπάρχουν απόψεις απογοήτευσης που μπορείτε να αναγνωρίσετε στην εν λόγω κατάσταση; Πάρτε χρόνο και απαριθμήστε τις:

- 1.....
- 2.....
- 3.....

Για κάθε άποψη απογοήτευσης γράψτε κάτω ορισμένες ενθαρρυντικές σκέψεις να βοηθήσετε τον εαυτό σας να δει μια υψηλότερη σκοπιά. Σχεδιάστε μια εικόνα ή δημιουργήστε ένα σύμβολο αν προτιμάτε.

- 1.....
- 2.....
- 3.....

Σκεφθείτε την συμπεριφορά σας απέναντι στην απογοήτευση όταν δεν είσατε στις καλύτερες σας.

Τώρα σκεφθείτε την εναλλακτική συμπεριφορά-ολόκαρδα και έντονα - "να εκτραφείτε από την απογοήτευση".

Πάρτε κάμποσο χρόνο να επιτρέψετε την διάθεση αυτή να έρθει στην συνείδηση σας και βαθμηδόν ευθυγραμμιστείτε εξολοκλήρου με αυτήν την διάθεση.

Να ενθουσιάζεστε από την φαινομενική ήττα.

Αντιμετωπίζετε φαινομενική ήττα; Εάν ναι, πάρτε λίγα λεπτά να γράψετε κάτω πως φαίνονται

τα πράγματα

Συνειδητοποιείτε ότι:

- A) Η φαινομενική ήττα δεν χρειάζεται να είναι απαραίτητα η τελευταία λέξη της ιστορίας
- B) Η φαινομενικές ήττες του χρόνου δεν θα πρέπει να συγχέονται με την αιώνια ήττα. Υπάρχει ακόμα ελπίδα ζωής, ακόμα μια υπέροχη αιώνια ζωή μπροστά μας
- Γ) Υπάρχουν φοβερά πράγματα που μπορείτε να κατορθώσετε στο μέλλον αν επιστρατέψετε τις ενέργειες σας.

Γράψτε κάτω μερικές ενθαρρυντικές σκέψεις ή σχεδιάστε μια εικόνα ή σύμβολο εάν προτιμάτε

Σκεφθείτε την συμπεριφορά σας έναντι φαινομενικής ήττας όταν δεν είσατε στις καλύτερες σας.

Τώρα σκεφτείτε τις εναλλακτικές δράσεις συμπεριφοράς – ολόκαρδα και έντονα -"να ενθουσιάζεστε από την φαινομενική ήττα".

Πάρτε κάποιο χρόνο να επιτρέψετε αυτή την στάση να έρθει στην συνείδηση και βαθμηδόν ευθυγραμμισθείτε απόλυτα με την διάθεση αυτή.

Να ενδυναμώνεστε παρουσία δυσκολιών

Τι δυσκολίες αντιμετωπίζετε; Σημειώστε τες:

- 1.....
- 2.....
- 3.....

Για κάθε δυσκολία σκεφθείτε τους πόρους στην διάθεση σας για ανταπόκριση. Γράψτε. Σχεδιάστε μια εικόνα η δημιουργήστε ένα σύμβολο αν προτιμάτε.

- 1.....
- 2.....
- 3.....

Σκεφθείτε την στάση σας απέναντι στις δυσκολίες όταν δεν είσατε στις καλύτερες σας.

Τώρα σκεφτείτε τις εναλλακτικές δράσεις συμπεριφοράς – ολόκαρδα και έντονα -"να ενθουσιάζεστε από την φαινομενική ήττα".

Πάρτε κάποιο χρόνο να επιτρέψετε αυτή την στάση να έρθει στην συνείδηση και βαθμηδόν ευθυγραμμισθείτε απόλυτα με την διάθεση αυτή.

Να εξασκείτε ακατανίκητο θάρρος στο πρόσωπο του απέραντου

Υπάρχει κάποια άποψη απεραντοσύνης που μπορείτε να προσδιορίσετε στην κατάσταση

που έχετε επιλέξει; Πάρτε χρόνο να το γράψετε για τον εαυτό σας με λέξεις.

- 1.....
- 2.....
- 3.....

Φαντασθείτε τον εαυτό σας, βήμα βήμα να πραγματοποιεί το τεράστιο αυτό έργο. Σχεδιάστε μια εικόνα η σύμβολο που αντιπροσωπεύει το ενδεχόμενο κατόρθωμα.

Σκεφτείτε την συμπεριφορά σας απέναντι στην απεραντοσύνη όταν δεν είσατε στις καλύτερες σας.

Τώρα σκεφτείτε τις εναλλακτικές δράσεις συμπεριφοράς – ολόκαρδα και έντονα -"να ενθουσιάζεστε από την φαινομενική ήττα".

Πάρτε κάποιο χρόνο να επιτρέψετε αυτή την στάση να έρθει στην συνείδηση και βαθμηδόν ευθυγραμμισθείτε απόλυτα με την διάθεση αυτή.

Τώρα μπορούμε να ενωθούμε στην βεβαίωση.

Με σύνδεσμο τον Θεό, τίποτα -απολύτως τίποτα - δεν είναι αδύνατο.

ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

1. Πρέπει να γίνετε ικανοί σαν δυνατοί προσευχητές αντιμετωπίζοντας ειλικρινά και θαρραλέα τα προβλήματα της συμπαντικής πραγματικότητας. Πρέπει να διαθέτετε κοσμική ανοχή.
2. Πρέπει να έχετε ειλικρινά εξαντλήσει το ανθρώπινο δυναμικό για ανθρώπινη αναπροσαρμογή. Πρέπει να έχετε γίνει φιλόπονοι.
3. Πρέπει να έχετε παραδώσει κάθε επιθυμία του μυαλού και κάθε πόθο της ψυχής στην μεταμορφωτική αγκαλιά της πνευματικής ανάπτυξης. Πρέπει να έχετε γευτεί την εμπειρία της προαγωγής των εννοιών και μια εξύψωση των αξιών.
4. Πρέπει να κάνετε μια ολόκαρδη εκλογή της θειικής θέλησης. Πρέπει να εξαλείψετε το νεκρό κέντρο της αναποφασιστικότητας.
5. Όχι μόνο αναγνωρίζετε το θέλημα του Πατρός και διαλέγετε να το πράξετε, αλλά έχετε κατορθώσει μια απεριόριστη καθιέρωση, και μια δυναμική αφοσίωση, στην πραγματική εκτέλεση του θελήματος του Πατρός.
6. Η προσευχή σας θα απευθυνθεί αποκλειστικά για θειική σοφία να λυθούν τα συγκεκριμένα ανθρώπινα προβλήματα που συναντώνται στην ανάβαση προς τον Παράδεισο-η επίτευξης της θειικής τελειότητας
7. Και πρέπει να έχετε πίστη-ζωντανή πίστη

-ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ-

Σ 1002-§4 Οι λέξεις είναι άσχετες με την προσευχή, είναι απλώς διανοητικό κανάλι μέσω του οποίου ο ποταμός της πνευματικής ικεσίας έχει την ευκαιρία να κυλήσει. Η λεκτική αξία της προσευχής είναι καθαρά αυτοεισηγητική στις ιδιωτικές αφοσιώσεις και κοινωνικοεισηγητική σε ομαδικές αφοσιώσεις. Ο Θεός απαντά στην διάθεση της ψυχής, όχι στις λέξεις.

Η προσευχή μπορεί να είναι μια πολύ απλή δήλωση .

Η προσευχή μπορεί να εκφράσει πολλά διαφορετικά πράγματα.

" Ο Ιησούς ποτέ δεν προσευχήθηκε από θρησκευτικό καθήκον. Γι' αυτόν η προσευχή ήταν μια ειλικρινής δήλωση της πνευματικής διάθεσης, μια ανακοίνωση ψυχικής πίστης, μια εξιστόρηση προσωπικής αφοσίωσης, μια δήλωση ευχαριστίας, μια αποφυγή συναισθηματικής έντασης, μια πρόληψη διαμάχης, μια έξαρση της διάνοιας, ένας εξευγενισμός της επιθυμίας, μια δικαίωση ηθικής απόφασης, ένας εμπλουτισμός της σκέψης, μια αναζωογόνηση υψηλότερων τάσεων, μια καθιέρωση της ορμής, μια αποσαφήνιση μιας άποψης, μια διακήρυξη πίστωσης, μια υπερβατική παράδοση της θέλησης, ένας θεσπέσιος ισχυρισμός εμπιστοσύνης, μια αποκάλυψη θάρρους, μια προκήρυξη ανακάλυψης, μια ομολογία υπέρτατης αφοσίωσης, η επικύρωση της καθιέρωσης, μια τεχνική για την προσαρμογή των δυσκολιών, και η πανίσχυρη κινητοποίηση των συνδυασμένων δυνάμεων της ψυχής να αντισταθούν σε όλες τις ανθρώπινες τάσεις προς τον εγωισμό, το κακό και την αμαρτία.

Έζησε ακριβώς μια τέτοια ζωή γεμάτη από καθιερωμένη προσευχή στο να πράττει το θέλημα του πατρός του και τελείωσε την ζωή του θριαμβευτικά ακριβώς με μια τέτοια προσευχή.

Το μυστικό της απaráμιλλης θρησκευτικής του ζωής ήταν αυτή η συνείδηση της παρουσίας του Θεού, και την επιτεύχθηκε με emphη προσευχή και ειλικρινή λατρεία-αδιάσπαστη επικοινωνία με τον Θεό-και όχι με καθοδηγήσεις, φωνές, οράματα, η παράξενες θρησκευτικές εξασκήσεις (2089)

Δουλεύοντας με αυτές τις αρχές θα είναι ωφέλιμο επίσης και για τις αυθόρμητες, στιγμιαίες, και απλές προσευχές.

-Πρέπει να έχετε πίστη-ζωντανή πίστη!-

Πίστη ότι ο Θεός νοιάζεται για σένα και για την συγκεκριμένη σου κατάσταση!
Πίστη ότι μπορείς να καταλάβεις την θεϊκή ανταπόκριση στην προσευχή!
Πίστη ότι μπορείς να εκτελέσεις- ζήσεις- το θέλημα του Πατρός μας.!

Αυτή η διδαχή εγκαθιστά έναν προσανατολισμό, ένα πλαίσιο για την προσευχή. Συχνά προσευχόμαστε κατά μια έννοια στα πρόθυρα του πανικού καθώς επεξεργαζόμαστε με ανησυχία την άμεση κατάσταση γύρω μας. Η εστίαση μας είναι περισσότερο στην κατάσταση ανάγκης παρά στον Θεό. Αυτή η διδαχή μας επαναπροσανατολίζει. Στρεφόμαστε πρώτα από όλα στον Θεό. Λέμε "Έρχομαι κοντά σου. Έχω επιλέξει την περιπέτεια ανέλιξης προς το κέντρο, τον Παράδεισο. Έχω ακούσει την θεϊκή πρόσκληση "Γίνετε τέλειοι καθώς εγώ είμαι τέλειος" και έχω ξεκινήσει την πορεία μου στο μονοπάτι της τελειότητας. Αλλά έχω ορισμένες ανθρώπινες δυσκολίες πάνω σε αυτό το μονοπάτι. Σε παρακαλώ βοήθα.

Πρέπει ειλικρινά και θαρραλέα να αντιμετωπίζεις τα προβλήματα της συμπαντικής πραγματικότητας. Πρέπει να διαθέτεις κοσμική αντοχή.

Το κομμάτι του εργαστηρίου πιο κάτω που αφορά το πώς θα μπορούμε να επιστρατεύσουμε προοδευτικές στάσεις ή διαθέσεις θα αναπτύξει την έννοια αυτής της διδαχής- κλειδί.

-Πρέπει να ήσασταν φιλόπονοι-

Εδώ είναι όπου όλες οι επινοητικότητες μιας φιλοσοφίας της ζωής έρχονται να παίξουν ρόλο. Οι επόμενες ερωτήσεις πηγάζουν από τα κείμενα της σελίδας 43, όπου ο συγγραφέας του εγγράφου 2 μας προτρέπει να κατασκευάσουμε μια νέα φιλοσοφία του ζην λέγοντος τα εξής:

Η θρησκευτική πρόκληση του αιώνα αυτού είναι για εκείνους που βλέπουν μακριά και κοιτάζουν μπροστά, άντρες και γυναίκες που έχουν πνευματική ενόραση, οι οποίοι θα τολμήσουν να φτιάξουν μια νέα και ελκυστική φιλοσοφία του να ζει κανείς τις διευρυμένες και έξοχα ολοκληρωμένες μοντέρνες ιδέες της κοσμικής αλήθειας, της συμπαντικής ομορφιάς και της θείας αγαθότητας.. Ένα τέτοιο καινούργιο και ορθό όραμα της ηθικής θα προσελκύσει οτιδήποτε είναι καλό στον ανθρώπινο νου και θα προκαλέσει αυτό που είναι το κάλλιστο για την ανθρώπινη ψυχή. Η αλήθεια, η ομορφιά και η καλοσύνη είναι θείες πραγματικότητες και καθώς ο άνθρωπος ανεβαίνει την κλίμακα της πνευματικότητας, αυτές οι υπέρτατες ιδιότητες του Αιώνιου γίνονται ολοένα και περισσότερο συντονισμένες και ενωμένες στον Θεό, ο οποίος είναι αγάπη

Όλη η αλήθεια – υλική, φιλοσοφική, ή πνευματική – είναι όμορφη μαζί και αγαθή. Όλη η αληθινή ομορφιά – η υλική τέχνη, ή η πνευματική συμμετρία – είναι αληθινή μαζί και αγαθή. Όλη η γνήσια καλοσύνη – είτε είναι ατομική ηθική, είτε κοινωνική δικαιοσύνη, είτε θεία φροντίδα – είναι σε ίσο ποσοστό αληθινή και όμορφη. Η υγεία, η πνευματική ισορροπία και η ευτυχία είναι ολοκληρώσεις της αλήθειας, της ομορφιάς και της καλοσύνης, όπως αυτές ενώνονται στην ανθρώπινη εμπειρία. Τέτοια επίπεδα αποδοτικής ζωής επιτυγχάνονται μέσα από την ενοποίηση των ενεργειακών συστημάτων, ιδεολογικών συστημάτων και πνευματικών συστημάτων.

Η αλήθεια είναι συναφής η ομορφιά είναι γοητευτική, η καλοσύνη σταθεροποιητική. Και όταν οι αξίες αυτές που προσδιορίζουν το αληθινό συντονίζονται στην εμπειρία του ατόμου, το αποτέλεσμα είναι μία ανώτερη βαθμίδα αγάπης που διέπεται από τη σοφία και χαρακτηρίζεται από την πίστη. Ο πραγματικός σκοπός όλης της συμπαντικής παιδείας είναι να επιτύχει τον καλύτερο συντονισμό των απομονωμένων παιδιών των κόσμων με την ευρύτερη πραγματικότητα της ολοένα αυξανόμενης εμπειρίας του. Η πραγματικότητα είναι πεπερασμένη σε ανθρώπινο επίπεδο, άπειρη και αιώνια στα ανώτερα και θεία επίπεδα.

Σαν πρακτική εξάσκηση πέντε λεπτά διαλογισμού / προσευχής για να σκεφθεί ο καθένας μας κάποιο καυτό πρόσφατο πρόβλημα που απασχολεί στρεφόμενοι στο ενοικούντα τον νου μας προσωπικό μας φίλο και κομμάτι του Θεού. Με εσωτερικές ερωτήσεις στον προσαρμοστέ σας και παράκληση για θεϊκή σοφία αρχίστε να γράφετε αυτά που θα σας έρχονται σαν σκέψεις ασχέτως αν δεν σας είναι ξεκάθαρα η προέλευση των απαντήσεων.

Τι δεδομένα πρέπει να αντιμετωπίσω με ειλικρίνεια;

Υπάρχουν κάποια σημαντικά γεγονότα που δεν είναι ξεκάθαρα ή αμφισβητήσιμα που χρειάζονται να επιβεβαιωθούν με σχεδόν επιστημονική προσοχή; Τι χρειάζεται να γίνει σε σχέση με αυτό; Επιστρατεύστε μια γνήσια όρεξη για έρευνα.

Είναι η τωρινή κατάσταση αποτέλεσμα αιτιών που θα πρέπει να κατανοηθούν; Εξηγήστε.

Υπάρχουν εναλλακτικές δράσεις που έχουν συνέπειες που θα πρέπει να εξερευνηθούν; Εξηγήστε

Κοιτάξτε την μεγάλη εικόνα. Πάρτε ένα μακροπρόθεσμη εξελικτική άποψη. Πως θα μπορούσε η επίλυση των προβλημάτων αυτής της κατάστασης να ταιριάζει στην μακρά διαδικασία που οδηγεί από την προσωπική ανωριμότητα στην τελειότητα και από πρωτόγονες πλανητικές συνθήκες σε προηγμένο πολιτισμό;

Υπάρχουν κάποια σχετικά φιλοσοφικά διδάγματα;
Τι συνέπειες μπορείτε να αντλήσετε από το καθένα;
Μπορείτε να τα συγκεντρώσετε σε μια σύνθεση σοφίας;

Υπάρχουν κάποια σχετικά θρησκευτικά διδάγματα;

Τι συνέπειες μπορείτε να αντλήσετε από το καθένα;
Μπορείτε να τα συγκεντρώσετε σε μια πνευματική σύνθεση;

Υπάρχουν κάποιες σχετικές αξίες στην πιο πλατειά κατηγορία της ομορφιάς; Ομορφιά της φύσης; Κηπουρική, παιχνίδι στην φύση, αθλήματα, ψυχαγωγία, καλές τέχνες, η τέχνη του ζην, πνευματική ισορροπία;

Εξετάστε οποιοσδήποτε ηθικές περιπλοκές που χρειάζονται μελέτη

Η προσευχή σας είναι μια ιδιωτική επικοινωνία μεταξύ εσάς και του Θεού. Παρόλα αυτά μπορεί να υπάρχουν άνθρωποι με πνευματική ενόραση που θα μπορούσαν να σας βοηθήσουν;

Κάντε τώρα ότι μπορείτε για να λύσετε το πρόβλημα.
Προσπαθήστε να συνοψίσετε όλα αυτά τα εισερχόμενα στην σκέψη σε μια απόφαση.
Μπορείτε να θέλετε να δηλώσετε τι θεωρείτε τον κύριο λόγο σε υποστήριξη της ανθρώπινης λύσης σας

Η ανθρώπινη λύση μου είναι . . .

Ο κύριος λόγος που υποστηρίζει την λύση μου είναι . . .

Πρέπει να παραδώσετε κάθε ευχή του μυαλού και κάθε λαχτάρα της ψυχής στην μεταμορφωτική αγκαλιά της πνευματικής ανάπτυξης. Πρέπει να έχετε γευθεί μια επαύξηση των εννοιών και μια ανύψωση των αξιών.

Παραδώστε.....

Όχι μια παράδοση της θέλησης, ούτε μια παράδοση της προσωπικότητας,
Αλλά μια παράδοση της κάθε

*Επιθυμίας του μυαλού

*Λαχτάρας της ψυχής

Τι το μυαλό μου επιθυμεί;

Τι λαχταρά η ψυχή μου; Ποιες είναι οι ύψιστες αξίες που ελπίζω να έχω εμπεδώσει κατά την επίλυση αυτής της κατάστασης;

Είναι το Θέλημά μου "Γενηθήτω το Θέλημα Σου"

*Η μεταμορφωτική αγκαλιά της πνευματικής ανάπτυξης--
Μια επαύξηση εννοιών και μια ανύψωση αξιών*

Ο Θεός απαντά στην προσευχή του ανθρώπου με το να του παραχωρεί μια επαυξημένη αποκάλυψη της αλήθειας, μια επαυξημένη απόλαυση της ομορφιάς , και μία αυξημένη ιδέα της καλοσύνης (1002)

Ερώτηση: Κάθε καινούργια εισροή που μου έρχεται όταν παραδίδομαι είναι απαραίτητα μια αποκάλυψη του θελήματος του Θεού;

Απάντηση: Όχι

Ερώτηση: Και αν δεν λαμβάνω τίποτα στην αντένα μου;

Απάντηση: Επέμενε

Ξαναγυρίστε στο προηγούμενο σκαλί

Θεωρείστε ότι ο Θεός μπορεί να θέλει να απαντήσει σε ένα διαφορετικό επίπεδο από το επίπεδο της ερώτησης που έχετε θέσει

Είναι εξαιρετικά επικίνδυνο να αποδίδετε στους Προσαρμοστές το περιεχόμενο της ονειρικής σας ζωής. Οι Προσαρμοστές βεβαίως εργάζονται κατά τη διάρκεια του ύπνου, αλλά οι συνήθεις ονειρικές σας εμπειρίες είναι καθαρά φυσιολογικά και ψυχολογικά φαινόμενα. Επιπλέον, είναι παράτολμο να επιχειρείται η διαφοροποίηση της καταχώρησης των απόψεων των Προσαρμοστών, από την περισσότερο, ή λιγότερο συνεχή και ενσυνείδητη υποδοχή των επιταγών της θνητής συνείδησης. Αυτά είναι προβλήματα τα οποία πρέπει να επιλυθούν δια της ατομικής περίσκεψης και της προσωπικής απόφασης. Μια ανθρώπινη ύπαρξη, όμως, είναι καλύτερα να σφάλλει απορρίπτοντας την έκφραση του Προσαρμοστή, πιστεύοντας ότι είναι καθαρά ανθρώπινη εμπειρία, από το να σφάλλει από άγνοια, εξαίροντας μια αντίδραση της θνητής διάνοιας στη σφαίρα της θείας υπόστασης. Να θυμάστε, η επίδραση ενός Προσαρμοστή της Σκέψης είναι κατά το πλείστον, αν και όχι ολοκληρωτικά, μία υπερσυνείδητη εμπειρία.

Σε διάφορους βαθμούς, αλλά αυξανόμενα καθώς ανέρχεσθε τα κυκλώματα της ψυχής, κάποιες φορές άμεσα, αλλά συχνότερα έμμεσα, πραγματικά επικοινωνείτε με τους Προσαρμοστές σας. Είναι, όμως, επικίνδυνο να εμφορείσθε από την άποψη ότι κάθε καινούργια ιδέα, προερχόμενη από την ανθρώπινη διάνοια, είναι η επιταγή του Προσαρμοστή. Συχνότερα, σε υπάρξεις της κατηγορίας σας, εκείνο το οποίο αποδέχεστε ως τη φωνή του Προσαρμοστή είναι στην πραγματικότητα η εκδήλωση της ίδιας σας της διάνοιας. Αυτό είναι επικίνδυνο έδαφος και κάθε ανθρώπινη ύπαρξη πρέπει να επιλύει τα προβλήματα αυτά μόνη της σύμφωνα με τη φυσική, ανθρώπινη σύνεση και την υπέρνω του ανθρώπινου ενόραση.

Πρέπει να κάνετε μια ολόκαρδη επιλογή της θείκης θέλησης

Πρέπει να εξαφανίσετε το νεκρό κέντρο της αναπόφασης

Οι Προσαρμοστές της σκέψης "δεν ενδιαφέρονται να κάνουν την θνητή σταδιοδρομία εύκολη, μάλλον τους ενδιαφέρει να κάνουν την ζωή σας λογικά δύσκολη και σκληρή, ούτως ώστε αποφάσεις να διεγείρονται και να πολλαπλασιάζονται" (1192)

"Υπάρχει ένα τεράστιο χάσμα μεταξύ του ανθρώπινου και του θεϊκού, μεταξύ ανθρώπου και Θεού. Οι φυλές της Ουράνιας ελέγχονται τόσο ευρέως ηλεκτρικά και χημικά, τόσο πολύ ζωώδης στην κοινή τους συμπεριφορά, τόσο συναισθηματικές στις συνήθεις αντιδράσεις τους, ώστε γίνεται εξαιρετικά δύσκολο για τους Ελεγκτές να τις οδηγήσουν και να τις κατευθύνουν. Είσαστε τόσο χωρίς θαρραλέες αποφάσεις και καθιερωμένη συνεργασία που οι ενοικούντες Προσαρμοστές το βρίσκουν σχεδόν αδύνατον να επικοινωνήσουν απευθείας με τον ανθρώπινο νουν" (1207)

"Όταν ο άνθρωπος αποφασίσει, και όταν ολοκληρώνει αυτήν την απόφαση στην πράξη, ο άνθρωπος παίρνει την εμπειρία, και οι έννοιες και οι αξίες αυτής της εμπειρίας είναι για πάντα του αιώνιου χαρακτήρα του σε όλα τα επίπεδα, από το πεπερασμένο στο τελικό. Κοσμικά ηθικός και θεϊκά πνευματικός χαρακτήρας αντιπροσωπεύει την συσσώρευση κεφαλαίου του πλάσματος από προσωπικές αποφάσεις που έχουν φωτισθεί από ειλικρινή λατρεία, δοξαστεί από έμφυη αγάπη, και έχουν ολοκληρωθεί στην αδελφική υπηρεσία" (1287)

"Εσείς σαν ένα ατομικό πλάσμα έχετε νου και θέληση. Ο Προσαρμοστής σαν προ-προσωπικό πλάσμα έχει προ-νου και προ-θέληση. Εάν τόσο πολύ συμμορφωνόσαστε στην διάνοια του Προσαρμοστή που βλέπετε μάτι με μάτι, τότε οι διάνυες σας γίνονται μια, και εσείς δέχεσθε την ενίσχυση της διάνοιας του Προσαρμοστή. Σαν επακόλουθο, εάν η θέληση σας διατάζει και εφαρμόζει την εκτέλεση των αποφάσεων αυτού του νέου η συνδυασμένου νου, η προ-προσωπική θέληση του Προσαρμοστή κατορθώνει έκφραση προσωπικότητας μέσω της αποφάσεως σας, και όσον αφορά αυτό το συγκεκριμένο έργο, εσείς και ο Προσαρμοστής είστε ένα. Η διάνοια σας έχει φτάσει στην θεϊκή προσαρμογή, και η θέληση του Προσαρμοστή έχει κατορθώσει έκφραση προσωπικότητας" (1205)

Οχι μόνον αναγνωρίζετε το θέλημα του Πατρός και διαλέγετε να το πράξετε, αλλά έχετε πραγματοποιήσει μια ανεπιφύλακτη καθιέρωση, και μια δυναμική αφοσίωση, στην

πραγματική εκτέλεση της θέλησης του Πατρός.

Ένα κτύπημα με την ρακέτα του τένις χωρίς επακολοιθία για ολοκλήρωση των κινήσεων είναι άχρηστο. Το να γίνει η δουλειά που ξεκινήσαμε, να ολοκληρωθεί, να τελειώσει, είναι απαραίτητο.

Ο ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

Το όνομα του Πατρός
Η Πραγματικότητα του Θεού
Ο Θεός είναι Συμπαντικό Πνεύμα
Το Μυστήριο του Θεού
Προσωπικότητα του Συμπαντικού Πατέρα
Προσωπικότητα μέσα στο Σύμπαν
Πνευματική αξία της έννοιας της προσωπικότητας

Η ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Το άπειρον του Θεού
Η Αιώνια Τελειότητα του Πατρός
Δικαιοσύνη και δικαιοσύνη
Το Θεϊκό Έλεος
Η αγάπη του Θεού
Θεϊκή Αλήθεια και Ομορφιά

ΟΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

Η πανταχού παρουσία του Θεού
Η άπειρη δύναμη του Θεού
Η Συμπαντική Γνώση του Θεού
Το απεριόριστο του Θεού
Η Υπέρτατη Κυβέρνηση του Πατρός
Τα Πρωτιά του Πατρός

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

(ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ)

Ουράνιε Πατέρα της Αγάπης, Θεϊκή Μητέρα του Ελέους
Εισάκουσε την Προσευχή μας
Μέσα σ' αυτήν την στιγμή της σιωπής θα θέλαμε να προσευχηθούμε για
Μια Βαθύτερη Ταπεινοφροσύνη,
Μια ταπεινοφροσύνη που θα δημιουργούσε χώρο για το Πνεύμα Σου σε όλες μας τις εργασίες
Μια ταπεινοφροσύνη που θα μας επέτρεπε να γίνουμε αληθινοί υπηρέτες,
Μια ταπεινοφροσύνη που θα μας επέτρεπε να δούμε τα εμπόδια που επισκιάζουν την δικιά
μας όραση,
Μια ταπεινοφροσύνη που θα μας γονάτιζε σε λατρεία προς σε Εσένα,
Σε επικοινωνία με το αγαπόντα, γεμάτο από χάρη Πνεύμα Σου

Ουράνιε Πατέρα της Αγάπης, Θεϊκή Μητέρα του Ελέους
Εισάκουσε την Προσευχή μας
Σ' αυτήν την στιγμή της σιγής θα θέλαμε να προσευχηθούμε για
Μια βαθύτερη δίψα για Δικαιότητα γεμάτη έλεος και Αγαπούσα Αλήθεια
Μια δίψα που θα αποζητούσε το ύψιστο αγαθό για όλα σου τα πλάσματα,

Μια δίψα που θα εξεδήλωνε ευσπλαχνική κατανόηση,
Μια δίψα για να αγαπάμε, πραγματικά να αγαπάμε, ακόμα και τους εχθρούς μας,
Μια δίψα που διαρκώς θα αναζητούσε προσωπική μεταμόρφωση
στην Πυρά της γεμάτο Αγάπης Αγκαλιάς Σου.

Ουράνιε Πατέρα της Αγάπης, Θεϊκή Μητέρα του Ελέους,
Εισάκουσε την Προσευχή μας ,
Σ' αυτήν την στιγμή της σιγής θα θέλαμε να προσευχηθούμε για
Μια Βαθύτερη πραότητα
Μια πραότητα που θα άκουγε με ευγνωμοσύνη ακόμα και τους εχθρούς μας,
Μια πραότητα που θα αναγνώριζε τους ίδιους μας βαθύτερους περιορισμούς,
την ίδια μας την υπερηφάνεια,
Μια πραότητα που θα μπορούσε να διδαχθεί ακόμα και από τα πιο ταπεινά
Παιδιά σου.
Μια πραότητα που δεν θα σταματούσε ποτέ την αναζήτηση για το Ευλογημένο Όραμά σου
στα βάθη των καρδιών μας

Ουράνιε Πατέρα της Αγάπης, Θεϊκή Μητέρα του Ελέους
Εισάκουσε την Προσευχή μας
Σ' αυτήν την στιγμή της σιγής θα θέλαμε να προσευχηθούμε για
Αγνότητα στην καρδιά μας,
Μια αγνότητα που έρχεται μόνο από την εμπειρία της αγάπης Σου
Μια αγνότητα που βλέπει την αλήθεια σε όλα τα όντα
Μια αγνότητα που εναγκαλίζεται την ομορφιά σε όλα τα όντα
Στην ηρεμία ακόμα και αυτής της παρούσας στιγμής.
Ουράνιε Πατέρα της Αγάπης, Θεϊκή Μητέρα του Ελέους,
Εισάκουσε την Προσευχή μας
Σ' αυτήν την στιγμή της σιωπής θα θέλαμε να προσευχηθούμε για
καλή Θέληση μεταξύ όλων των αδελφών μας
Ειρήνη στην κοινότητα των πιστών
Ειρήνη στις καρδιές όλων των πιστών
Ειρήνη πάνω στον Κόσμο του Σταυρού.

Κύριε, προσπαθούμε καθώς αγναντεύουμε πέρα από τα ύδατα
να ακούσουμε τα λόγια σου με τα ώτα της καρδιάς μας
σ' αυτήν την εποχή του θανάτου και της ανάστασης,
του θανάτου του θυμού μας, του φόβου και της υπερηφάνειας μας
της ανάστασης του αγαπόντος πνεύματος σου στην υπηρεσία μας
Άκουσε τα λόγια σου με τα ώτα της καρδιάς μας
Ακόμα καθώς τα ξεστόμιζες μετά την ανάσταση στον Άμπνερ και στους φίλους του, "Ειρήνη
ειμίν
Αγαπάτε όλους τους ανθρώπους όπως σας έχω και εγώ αγαπήσει
Υπηρετείτε όλους τους ανθρώπους καθώς και εγώ σας έχω υπηρετήσει
Με κατανοητική συμπόνια και αδελφική στοργή
Έχετε συντροφικότητα με όλα τα αδέρφια σας
που είναι αφοσιωμένα στην διακήρυξη των χαρμόσυνων νέων.
Είσαστε τα παιδιά του φωτός
γι' αυτό μην σκοντάφτετε σε παρεξηγήσεις και μπερδέματα
της θνητής υποψίας και της ανθρώπινης αδιαλλαξίας.
Εάν έχετε εξαγνισθεί, με την χάρη της πίστης;
στο να αγαπάτε τους μη πιστεύοντες, δεν θα έπρεπε εξ' ίσου να αγαπάτε, αυτούς που είναι οι
συνπιστεύοντες σ' αυτό το πλατιά εξαπλωμένο οίκο της πίστης;
Να θυμόσασθε, καθώς αγαπάτε ο ένας τον άλλον
όλοι οι άνθρωποι θα γνωρίζουν ότι είσαστε οι μαθητές μου"

Κύριε, προσπαθούμε καθώς αντικρίζουμε πέρα από τα ύδατα
Να ακούσουμε και να μοιραστούμε την τελική προσευχή σου,
Την νύκτα που προδόθηκες από έναν μαθητή σου,

Την νύκτα που ακόμα και η ίδια ευγενής σου αγάπη δεν μπόρεσε να επηρεάσει μια καρδιά γεμάτη υπερηφάνεια,
θα ακούγαμε την τελική προσευχή σου με τα ώτα της καρδιάς μας
"Και τώρα, Πατέρα μου, θα ήθελα να προσευχηθώ όχι μόνο για αυτούς τους ένδεκα άνδρες αλλά επίσης για όλους τους άλλους που τώρα πιστεύουν,
ή που μπορεί από δω και στο εξής να πιστέψουν το Ευαγγέλιο του Βασιλείου μέσα από τον λόγο της μελλοντικής τους αποστολής
Θέλω όλοι τους να γίνουν ένα, όπως εσύ και εγώ είμαστε ένα.
Εσύ είσαι εντός μου και εγώ είμαι εντός σου,
Και επιθυμώ αυτοί οι πιστοί παρομοίως να είναι μέσα μας ούτως ώστε και τα δυο πνεύματα μας να εννοικούν μέσα τους .
Εάν τα τέκνα μου είναι ένα καθώς και εμείς είμαστε ένα και εάν αγαπάνε το ένα το άλλο καθώς και εγώ τους έχω αγαπήσει, όλοι οι άνθρωποι θα πιστέψουν τότε ότι προήλθα από εσένα και θα είναι πρόθυμοι να λάβουν την αποκάλυψη της αλήθειας και της δόξας.

Κύριε, προσπαθούμε καθώς αντικρίζουμε πέρα από τα ύδατα, να προσευχόμαστε ότι με πίστη δεν θα προδώσουμε την αγαπούσα εμπιστοσύνη σου, την πιο ιερή μας εμπιστοσύνη, την ίδια δικιά σου δήλωση εμπιστοσύνης, καθώς αποκαλύφθηκαν στα λόγια σου στον Άμπνερ και τους αδελφούς και αδελφές του στην Φιλαδέλφεια, καθώς αποκαλύφθηκε στην προσευχή σου στον Ουράνιο Πατέρα μας μέσα στον Κήπο, Και τώρα Κύριε, προσευχόμαστε, με όλη μας την καρδιά, με όλο μας τον νου, με όλη μας την ψυχή,
Κάνε μας κανάλια της Θεϊκής Σου Αγάπης,
Όργανα της Ενωτικής σου Ειρήνης, και
Μίας Αντανάκλασης της Τέλειας σου Σοφίας
Όλα αυτά τα πράγματα προσευχόμαστε και ζητάμε στο όνομα του Μιχαήλ του Νέβαδον, Ιησού, υιού του Ιωσήφ και της Μαρίας, του Κυρίου μας και Σωτήρα μας

Αμήν

Σημειώσεις σεμιναρίου Urantia (Αθήνα, Φεβ 2001)-ΜΕΡΟΣ Β'

ΤΑ ΥΨΗ ΤΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ

Η λατρεία υπάρχει για την δικιά της χάρη. Η προσευχή ενσωματώνει ένα ιδιοτελές – ή υπαρξιακού συμφέροντος στοιχείο. Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά μεταξύ λατρείας και προσευχής. Ουδεμία απολύτως ατομική παράκληση ή άλλο στοιχείο προσωπικού ενδιαφέροντος υπάρχει στην πραγματική λατρεία. Λατρεύουμε απλά το Θεό γι' αυτό που καταλαβαίνουμε ότι είναι. Η λατρεία δεν ζητά τίποτα και προσδοκά τίποτα για εκείνον που λατρεύει. Δεν λατρεύουμε τον Πατέρα για το οτιδήποτε μπορεί να αποκομίσουμε από τον σεβασμό αυτόν. Προσδίδουμε τέτοια αφοσίωση και ενασχολούμαστε σε τέτοια λατρεία σαν μια φυσιολογική και αυθόρμητη αντίδραση στην αναγνώριση της απaráμιλλης προσωπικότητας του Πατέρα, και λόγω της αξιαγάπητης φύσης του και των αξιολάτρευτων ιδιοτήτων του. (σ. 65)

Ο θνητός νους συναινεί στη λατρεία.

Η αθάνατη ψυχή λαχταρά και εισάγει τη λατρεία.

Η παρουσία του θείου Προσαρμοστή κατευθύνει τη λατρεία αυτή, εκ μέρους του θνητού νου και της αναπτυσσόμενης, αθάνατης ψυχής.

Η πραγματική λατρεία, σε τελική ανάλυση, γίνεται μία εμπειρία αντιληπτή σε τέσσερα κοσμικά επίπεδα: το διανοητικό, το μοροντιανό, το πνευματικό και το προσωπικό – η συνειδητοποίηση

του νου, της ψυχής και του πνεύματος και η συνένωσή τους σε μία προσωπικότητα.
(σ. 66)

Τα ύψη της λατρείας

Οι διδαχές της λατρείας έχουν τέτοια βάθη που το ανθρώπινο μυαλό δεν μπορεί να καταλάβει πλήρως. Η λατρεία κατ' ιδίαν - η πιο ευθεία και απόκρυφη σχέση με τον Θεό - είναι πέραν από την πλήρη κατανόησή μας. Ο Θεός και ο ενοίκων Θεός εντός του ανθρώπινου νου είναι ένα μυστήριο.

Παρόλα αυτά ο καθένας μας μπορεί αληθινά να πει "Μπορώ να λατρεύσω", ο νους μας είναι ένα δώρο από τον Θεό. Μια από τις ικανότητες δοσμένες από τον Θεό είναι η ικανότητα να λατρεύουμε. Υπάρχει ακόμα μια ειδική θεϊκή φροντίδα στην διάνοια μας, ένα "κύκλωμα" που ονομάζεται το πνεύμα της λατρείας. Ιδού ένα από τα κείμενα κλειδί για την λατρεία:

Η λατρεία είναι το υψηλότερο προνόμιο και το πρώτο καθήκον όλων των δημιουργημένων νοημοσυνών. Η λατρεία είναι η συνειδητή και εύχαρη πράξη της αναγνώρισης και της παραδοχής της αλήθειας και του γεγονότος της στενής και προσωπικής σχέσης των Δημιουργών με τα δημιουργήματά τους. Η ποιότητα της λατρείας προσδιορίζεται από το βάθος της αντίληψης του πλάσματος και καθώς η γνώση των απειροστών χαρακτήρων των Θεών προοδεύει, η πράξη της λατρείας γίνεται ολοένα και πιο περιτοχιζόμενη των πάντων, μέχρι ώσπου τελικά κατορθώσει να φτάσει την δόξα της ύψιστης εμπειρικής απόλαυσης και της πιο θεσπέσιας ευχαρίστησης που υπάρχει για τα δημιουργημένα όντα (σ. 303)

Οι άνθρωποι χρησιμοποιούν όρους με διαφορετικές έννοιες. Οι συγγραφείς του βιβλίου της Ουράνιας ξεχωρίζουν την προσευχή από την λατρεία με πολλούς τρόπους συμπεριλαμβανομένων και των ακολούθων

Προσευχή

Αποζητά το καλό για εαυτόν ή για τους άλλους
Πολύ σημαντική
Θεσπέσια σκέψη

Λατρεία

Δεν αποζητά τίποτα για το πλάσμα
Ακόμα πιο σημαντική
Υπερσκέψη

Του βιβλίου πρώτη σημαντική συζήτηση πάνω στην λατρεία βρίσκεται στο κομμάτι με τον τίτλο "**Αληθινή Λατρεία**" (σελ 65-66). Αυτό το κομμάτι περιλαμβάνει τις ακόλουθες σκέψεις:

"Δεν λατρεύουμε τον Πατέρα για να κερδίσουμε οτιδήποτε από τη λατρεία αυτή. Εκφράζουμε την ευλάβεια και τη λατρεία μας ως αντίδραση φυσική και αυθόρμητη σε αναγνώριση της απaráμιλλης προσωπικότητας του Πατέρα, αλλά και εξ αιτίας της φύσης του, που κερδίζει την αγάπη και των ιδιοτήτων του που προκαλούν τη λατρεία".

"Ειλικρινή λατρεία υποδηλώνει την επιστράτευση όλων των δυνάμεων της ανθρώπινης προσωπικότητας κάτω από την κυριαρχία της εξελισσόμενης ψυχής και από τον έλεγχο της θεϊκής διεύθυνσης του συνδεδεμένου Προσαρμοστή της σκέψης".

"Ο θνητός νους συναινεί στη λατρεία. Η αθάνατη ψυχή λαχταρά και εισάγει τη λατρεία. Η παρουσία του θείου Ρυθμιστή κατευθύνει τη λατρεία αυτή, εκ μέρους του θνητού νου και της αναπτυσσόμενης, αθάνατης ψυχής. Η πραγματική λατρεία, σε τελική ανάλυση, γίνεται μία εμπειρία αντιληπτή σε τέσσερα κοσμικά επίπεδα: το διανοητικό, το ηθικό, το πνευματικό και το προσωπικό – η συνειδητοποίηση του νου, της ψυχής και του πνεύματος και η συνένωσή τους σε μία προσωπικότητα".

Ας επαναθεωρήσουμε τις διαστάσεις της ανθρώπινης προσωπικότητας. Στην σελίδα 8

βρίσκουμε μια απαρίθμηση των διαστάσεων της προσωπικότητας

- 1. Σώμα.** Ο υλικός ή φυσικός οργανισμός του ανθρώπου. Ο ζωντανός ηλεκτροχημικός μηχανισμός ζωικής φύσης και προελεύσεως.
- 2. Νους.** Ο σκεπτόμενος, αντιλαμβανόμενος και αισθανόμενος μηχανισμός του ανθρώπινου οργανισμού. Η ολική συνειδητή και ασυνείδητη εμπειρία. Η ευφυΐα που συσχετίζεται με την συναισθηματική ζωή που απλώνεται προς τα άνω μέσω λατρείας και σοφίας μέχρι το πνευματικό επίπεδο (Spirit Level).
- 3. Πνεύμα.** Το θεϊκό πνεύμα που ανοικεί το μυαλό του ανθρώπου - ο Προσαρμοστής της Σκέψης. Αυτό το αθάνατο πνεύμα είναι προ-προσωπικό - δεν είναι μια προσωπικότητα, ωστόσο είναι προορισμένο να γίνει ένα μέρος της προσωπικότητας του επιζώντα (μετά θάνατον) θνητού πλάσματος.
- 4. Ψυχή.** Η ψυχή του ανθρώπου είναι ένα εμπειρικό απόκτημα. Καθώς το θνητό πλάσμα διαλέγει να "πράξει το θέλημα του Πατρός εν τοις ουρανοίς", έτσι και το ενοικούν πνεύμα γίνεται ο πατέρας μιας νέας πραγματικότητας στην ανθρώπινη εμπειρία. Το θνητό και υλικό μυαλό (νους) είναι η μητέρα αυτής της ίδιας αναδυόμενης πραγματικότητας. Η ουσία αυτής της νέας πραγματικότητας δεν είναι ούτε υλική ούτε πνευματική - είναι μοροντιανή. Αυτή είναι η αναδυόμενη και αθάνατη ψυχή που το πετρωμένο της είναι να επιβιώσει μετά θάνατο και να ξεκινήσει την άνοδο της προς τον Παράδεισο.

Προσωπικότητα: Η προσωπικότητα του θνητού ανθρώπου είναι ούτε σώμα, ούτε διάνοια, ούτε πνεύμα, ούτε είναι η ψυχή. Η προσωπικότητα είναι η μια αμετάβλητη πραγματικότητα σε μια κατά τα αλλά αεί μεταβαλλόμενη εμπειρία του πλάσματος και ενώνει όλους τους άλλους συνδεδεμένους συντελεστές της ατομικότητας. Η προσωπικότητα είναι η μοναδική προσφορά που ο Συμπαντικός Πατέρας κάνει πάνω στις ζωντανές και συνδεδεμένες ενέργειες της ύλης, διάνοιας, και πνεύματος, και η οποία επιβιώνει με την επιβίωση της μοροντιανής ψυχής.

Η ψυχή λαχταρά και αρχίζει την λατρεία.

Η ψυχή αισθάνεται αξίες. Σκεφθείτε κάποια εμπειρία που περιέχει ικανοποιητικά βαθιά αλήθεια, ομορφιά και καλοσύνη. Αφήστε τον εαυτό σας να γεμίσει με ευγνωμοσύνη προς τον Θεό.

Ερώτηση: Πως ξέρουμε ότι είναι μια ανταπόκριση της ψυχής και όχι απλά κάποια συναισθηματική ανταπόκριση;

Απάντηση 1. Τα επίπεδα της εμπειρίας μας είναι αναμειγμένα.

Απάντηση 2. Όπως αναπτυσσόμαστε, τα πράγματα βαθμιαία και προοδευτικά ξεδιαλύονται.

Απάντηση 3. Όσο πιο πολύ προσανατολιζόμαστε σε υπέρτατες αξίες της Αλήθειας Ομορφιάς Καλοσύνης, ολοένα και περισσότερο οι ανταποκρίσεις θα προέρχονται από τον πραγματικό ενδότερο εαυτό την ψυχή!

Ο νους αποδέχεται την λατρεία

Ερώτηση: Τι γίνεται όταν διάφορες σκέψεις έρθουν κατά την διάρκεια της λατρείας;

Απάντηση 1. Αφήστε τες ευκόλως να φύγουν καθώς επαναφέρετε την προσοχή σας στον Θεό.

Απάντηση 2. Ορισμένες σκέψεις μπορεί να είναι δώρο από τον Προσαρμοστή Σκέψης. Είναι εντάξει να αφήσετε το μυαλό σας να εκτιμήσει αυτές τις σκέψεις.

Απάντηση 3. Ορισμένες σκέψεις προδίδουν κάποιο πρόβλημα που χρειάζεται φιλοσοφικό στοχασμό και στροφή προς την προσευχή. Όταν είστε εκτός της διάθεσης της λατρείας μην υποκρινόσαστε ότι συνεχίζετε να λατρεύετε τον Θεό. Απλά επικοινωνήστε η προσευχηθείτε μέχρι να είσαστε έτοιμοι να περάσετε πέρα από την αίσθηση της ανάγκης για εαυτόν.

Ο Προσαρμοστής οδηγεί την λατρεία

Αυτή είναι η υψηλότερη φάση της λατρείας. Είναι σαν να αλλάζει κανείς ταχύτητα "προσοχή χωρίς προσπάθεια".

Δεν είναι συναισθηματική. Υπέροχα συναισθήματα μπορεί συχνά να είναι η ανταπόκριση όλης της προσωπικότητας στην επικοινωνία με τον Θεό. Δεν επιτρέπουμε στον εαυτό μας να αυτο-απορροφηθεί με συναισθήματα. Η λατρεία είναι για και γύρω από τον Θεό.

Αυτή η φάση αναδύεται βαθμηδόν καθώς αναπτυσσόμαστε (αν και οι σποραδικές ξαφνικές και υπέροχες εκπλήξεις δεν λείπουν στην πορεία).

Η προσωπικότητα σαν ένα σύνολο εμπλέκεται στην λατρεία

Υπάρχει μια καθολική διάθεση Σε λατρεύω! Η συγκατάθεση (η απόφαση-δέσμευση) όλης της προσωπικότητας είναι να λατρεύσει τον Πατέρα. Η λατρεία είναι μια πράξη βούλησης στον ύψιστο βαθμό. Ορισμένες φορές όταν μπερδευόμαστε και περιπλανόμαστε σε μυστικιστικά επίπεδα βοηθά πολύ να θυμόμαστε αυτό και να επαναφερθούμε στην πράξη της λατρείας. Ένας απλός τρόπος βοήθειας είναι η σκέψη.

Σε λατρεύουμε διότι

1. Υπάρχεις
2. Υπάρχεις μέσα μας
3. Υπάρχουμε σε σένα

Πολλές φορές βοηθάει να σκεπτόμαστε και να λατρεύουμε την στοργική και γεμάτη αγάπη φύση του Πατέρα. Όσοι έχουν παιδιά μπορούν να σκεφθούν και να προβάλλουν το συναίσθημα της λατρείας που αισθάνονται για τα παιδιά τους διαπιστώνοντας ταυτόχρονα πόσο μεγάλη και πολλαπλάσια είναι η αγάπη του Πατέρα για μας. Το συναίσθημα αυτό βοηθάει πολύ στην διάθεση λατρείας που είναι καθαρή αγάπη από εμάς στον Πατέρα. Σκεφθείτε ότι είναι το μόνο δώρο συμπαντικής αξίας που μπορούμε να προσφέρουμε σε ένα Παντοδύναμο Θεό.

Στοχαστείτε τι λει ένας από τους πιο εξελεγμένους στην συμπαντική κλίμακα συγγραφείς του βιβλίου στο πρώτο κεφάλαιο του βιβλίου.

"Το βρίσκω εύκολο και ευχάριστο να λατρεύω κάποιον που είναι τόσο μεγάλος και την ίδια στιγμή τόσο στοργικά αφοσιωμένος στην φροντίδα της ανόρθωσης των ταπεινών πλασμάτων του. Φυσιολογικά αγαπώ κάποιον που είναι τόσο δυνατός στην δημιουργία και στον έλεγχο της, και παρόλα αυτά είναι τέλειος στην αγαθότητα και τόσο πιστός στην αγάπη-καλοσύνη που διαρκώς μας επισκιάζει. Νομίζω ότι θα αγαπούσα τον Θεό ακριβώς το ίδιο πολύ, ακόμα αν δεν ήταν τόσο μεγάλος και δυνατός, εφόσον είναι καλός και γεμάτος έλεος. Όλοι μας αγαπούμε τον Πατέρα περισσότερο λόγω της φύσης του παρά από αναγνώριση των καταπληκτικών του ιδιοτήτων". (σ. 39)

Πρακτικές ασκήσεις για καλύτερο συντονισμό με τον Προσαρμοστή της Σκέψης.

Μπορεί να έχουμε καταλάβει μέχρι τώρα την φύση του Προσαρμοστή της Σκέψης αλλά η απόκτηση μιας συνειδητής επαφής με τον ενοίκων Προσαρμοστή είναι ένα από τα πιο σπάνια και δύσκολα επιτεύγματα. Υπάρχουν μελετητές του βιβλίου που μετά από πολλά χρόνια προσπάθειας επικοινωνίας ισχυρίζονται ότι έχουν καταφέρει τέτοια συνειδητή επικοινωνία και μπορούν να "ακούσουν" τον Προσαρμοστή να τους μιλά. Ένας από τους πιο σοβαρούς μελετητές που πιστεύει ότι έχει φτάσει σε αυτό το στάδιο από το 1988 είναι ο Ρον Μπέσσερ από την Πενσιλβάνια. Ο Ρον προσεφέρθη να μας περιγράψει, για χάρη του εργαστηρίου μας, την δική του κατανόηση για τους Προσαρμοστές και την πρακτική εξάσκηση που ακολούθησε, την οποία προτείνει για μια καθημερινή προσπάθεια σε όσους θέλουν να καταφέρουν τέτοιο βαθμό επικοινωνίας.

1. Συντονισμός με τον Προσαρμοστή

Συντονισμός είναι μια λέξη που εκφράζει το τι κάνουμε για να έχουμε συνειδητή συναίσθηση και ανταπόκριση στο Πνεύμα το Πατέρα που μας ενοικεί.

2. Βαθμοί συντονισμού

Η ανθρώπινη ψυχική εξέλιξη επιτυγχάνεται μέσω της σταδιακής ανάπτυξης και προσέγγισης αυτής της ενοικούσας ψυχικής επιρροής που είναι η πιο προσωπική από όλες της πνευματιστικές επιρροές που συναντάμε. Συνήθως γύρω στα 30 μας αρχίζουμε να ψάχνουμε για περισσότερο νόημα στην ζωή, από τα σαράντα μας γινόμαστε αποφασισμένοι να κάνουμε διακρίσεις για να φέρουμε μεγαλύτερη ποιότητα στην ζωή μας, και στις μετέπειτα εποχές της ζωής μας οι περισσότεροι από μας είμαστε πεπεισμένοι ότι το νόημα και η ποιότητα έχουν την πηγή τους στον Θεό.

Αυτές οι εποχές της αναπτυσσόμενης ωριμότητας μας καταγράφονται απευθείας εντός του Προσαρμοστή ο οποίος όπως ο καθένας μας ελκύεται πιο κοντά του με Θεοσυνείδηση, ο ενοίκων αναπτύσσεται προς την κατεύθυνση μας σαν μια συνειδητή επιρροή. Δύναται δε ορισμένες φορές να επικοινωνήσει απευθείας στην συνειδητή μας σφαίρα υπό την μορφή ομιλίας ή εικονογραμμάτων (ricturisation). Η όλη διαδικασία είναι μέρος της φυσικής ανάπτυξης και αντιπροσωπεύει την εξέλιξη του μη συνειδητού συντονισμού με τον Προσαρμοστή.

3. Προετοιμάζοντας για συνειδητό Συντονισμό με τον Προσαρμοστή

Το μυαλό που φιλοξενεί τον Προσαρμοστή (και όλα τα φυσιολογικά μυαλά τον δέχονται) είναι και αυτό όπως οτιδήποτε άλλο στην φυσική ζωή. Το μυαλό όπως και οι μυς μπορεί να εξασκηθεί για να γίνει δυνατό. Ο Προσαρμοστής χρειάζεται διανοητική οξύτητα και πνευματική επιθυμία από τον άνθρωπο να γίνει όσο πιο πολύ μπορεί τέλειος σαν τον Θεό για να κινηθεί πιο άμεσα εντός της ανθρώπινης συνείδηση. Έτσι δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός ότι ο άνθρωπος ανακάλυψε ορισμένα πρακτικά σκαλιά για να αναπτύξει το μυαλό και να προετοιμάσει την είσοδο του Προσαρμοστή στην συνείδηση.

4. Προτεινόμενα πρακτικά βήματα κλειδιά για τον συντονισμό με τον Προσαρμοστή

Κατά αρχάς το βιβλίο της Ουράνιας μας διδάσκει τα προαπαιτούμενα που συνήθως οδηγούν στην συνειδητή σύνδεση με τον Προσαρμοστή. Το βιβλίο μας λέει ότι πρέπει να έχουμε συμπληρώσει τους επτά ψυχικούς κύκλους της εξέλιξης της προσωπικότητας, οι οποίοι θέτουν τα θεμέλια για την συνειδητή πνευματοποίηση του μυαλού.

Κάτω από φυσιολογικές συνθήκες, όλοι οι επτά ψυχικοί κύκλοι πρέπει να έχουν συμπληρωθεί πριν το φαινόμενο της φωνής του Προσαρμοστή γίνει μόνιμο στο μυαλό. Οι τελευταίοι δυο κύκλοι (ο δεύτερος και ο πρώτος) είναι κύκλοι όπου όποιος έχει φτάσει εκεί μπορεί να φωτισθεί σποραδικά με την συνειδητή φωνή του Προσαρμοστή απευθυνόμενος στην διάνοια του ανθρώπου που τον φιλοξενεί.

Παρόλα αυτά αληθινά μόνιμη συνειδητή σύνδεση είναι μη εφικτή μέχρι να συμπληρωθούν οι κύκλοι.

Ο Ιησούς ήταν ένας άνθρωπος που έκανε εξάσκηση των βημάτων αυτών για συντονισμό στην προσευχή του, λατρεία και επικοινωνία με τον Πατέρα. Σήμερα ονομάζουμε αυτά τα βοηθητικά βήματα με διάφορες ονομασίες, αλλά βασικά σημαίνουν το ίδιο πράγμα.

Βήμα 1. Ησυχασμός του μυαλού.

Το μυαλό έχει φτιαχτεί για να ακούει. Ο ησυχασμός του μυαλού χρειάζεται εξάσκηση ειδικά η μάθηση του πώς να καταστείλει κανείς την φυσική κλίση του μυαλού να πηδάει σαν πίθηκος από θέμα σε θέμα όταν δεν υπάρχει δουλειά ή εστίαση που αποσπά την προσοχή του.

Η άσκηση που φαίνεται ότι είναι η πιο χρήσιμη για αυτό λέγεται **Ηρεμία**.

Συνήθεια εξάσκησης της Ηρεμίας κάνει αυτήν την διαδικασία να δουλεύει γρηγορότερα και πιο αποδοτικά επομένως η σύσταση είναι ότι ο καθένας μας μπορεί να διάλεξη την ώρα της

ημέρας όπου οι πιθανότητες διαταράξεως για κάποιο χρονικό διάστημα είναι οι ελάχιστες. Όταν αυτό προσδιορισθεί να βρει την στάση που ταιριάζει περισσότερο στην αυτοσυγκέντρωση του και να καταστείλει όλη την εξωτερική δραστηριότητα για 10-15 λεπτά.

Το κλείσιμο των ματιών βοηθά στην εξάλειψη αποσπάσεως της προσοχής και καθώς τα μάτια είναι κλειστά, αφήστε να φύγουν τα συμβάντα της ημέρας και οι σκέψεις των σχεδίων και προγραμμάτων και στραφείτε στο μυαλό για να προσπαθήσετε να ακούσετε χίλια άλλα πράγματα. Καταλαγιάστε την σκεπτόμενη φωνή και παραμερίστε την όπως θα έκανε κάποιος που προσδοκά να αφουγκρασθεί για κάτι που έρχεται από πολύ μακριά και προσπαθεί να καταλάβει τι λέει.

Εάν η σκεπτόμενη φωνή επιθυμεί να μιλήσει, προστάξτε την να κάνει ησυχία και αφουγκρασθείτε ξανά. Μεταχειρισθείτε τον εαυτόν με συμπόνια και συγχωρείστε του την θορυβώδη καταπάτηση, αλλά διορθώστε τον και ξαναφέрте τον πίσω εμεί που θα πρέπει να ήταν, στην Ηρεμία.

Αρχικά το μυαλό δεν πείθεται ότι υπάρχει οτιδήποτε άλλο που πρέπει να αφουγκρασθεί, αλλά καθώς η συνήθεια είναι πιστά εξασκόμενη, η σκεπτόμενη φωνή ησυχάζει ολοένα και για περισσότερα διαστήματα μέχρι όπου η Σιωπή μπορεί να διατηρηθεί για όλο το διάστημα των 10-15 λεπτών.

Βήμα 2. Το άκουσμα

Η λογική του μυαλού στους περισσότερους ανθρώπους ζητά να καταλάβει γιατί να κάνει κάτι το οποίο φαίνεται ανόητο. Εάν δεν είναι τίποτα εκεί, τότε δεν υπάρχει τίποτα για να ακουσθεί. Παρ' όλα αυτά η προσωπικότητά σας με την ικανότητα της να χρησιμοποιεί την εκλογή για να ανακαλύπτει την επιθυμία της καρδιάς, γνωρίζει καλύτερα από το μυαλό για ποιο πράγμα προσπαθεί να αφουγκρασθεί. Η θέληση της προσωπικότητας δραστηριοποιείται για να αποσιωπήσει την φλυαρία του εγκέφαλου και για να προετοιμάσει τον νου να δεχτεί την επικοινωνία του Προσαρμοστή. Ο σύνδεσμος ή κανάλι επικοινωνίας πρέπει να κτισθεί δια μέσω του νου για να τον συνδέσει στα συνειδητά κέντρα της προσωπικότητας.

Βαθμηδόν καθώς το μυαλό παραμένει σιωπηλό, και ο εαυτός προσπαθεί να ακούσει για να κατανοήσει την επικοινωνία του Προσαρμοστή, ο Προσαρμοστής δύναται να χρησιμοποιήσει αυτήν την πειθαρχία για να σημάνει την παρουσία του. Το άκουσμα συχνά οδηγεί σε αισθήσεις μυρμηγκιάσματος του δέρματος του κεφαλιού, δακρύσματα, αίσθηση ζεστής ή κρύου και ορισμένες φορές την αίσθηση κάποιας παρουσίας που μας μεταφέρει σε ένα επόμενο στάδιο ανάπτυσης και ολοκλήρωσης-της επικοινωνίας με την Παρουσία.

Η Επικοινωνία με την Παρουσία απλά συμβαίνει. Το άκουσμα δεν χρειάζεται να μας οδηγήσει εκεί κάθε φορά και ο καθένας μας πρέπει να αποδεχθεί ότι δεν υπάρχει αποτυχία σε κάθε εξάσκηση που δυναμώνει τον σύνδεσμο μεταξύ της ανθρώπινης προσωπικότητας και του πνεύματος. Η ανταπόκριση δεν είναι υπό τον έλεγχο μας. Για τον Θεό είναι αρκετό ότι ο συγκεκριμένος άνθρωπος υιός έχει ξεκινήσει την προθυμία να επικοινωνήσει με τον Πατέρα του.

Βήμα 3. Επικοινωνία με την Παρουσία

Ο Προσαρμοστής της Σκέψης είναι κομμάτι του Πατρός και είναι η παρουσία του Πατέρα όλου του Πνεύματος μέσα μας. Όταν τα φράγματα του θορύβου έχουν ελαττωθεί και όταν οι αποσπάσεις της προσοχής από τον θόρυβο και τα φώτα έχουν εξαφανισθεί, η Παρουσία γίνεται αισθητή στην Ησυχία, στην Σιωπή. Εδώ το μυαλό δεν χρειάζεται να κάνει μεγάλη προσπάθεια γιατί αυταπάτηση γεμίζει την ψυχή και η ανθρώπινη οντότητα συναντά τον Πατέρα εκεί που είναι. Αυτή η επαφή μπορεί να διαρκέσει μερικές στιγμές ή πολύ περισσότερο μέχρι βαθμηδόν αρχίζει να σβήνει και τότε γνωρίζουμε ότι η εμπειρία έχει φτάσει στο τέλος της και είναι ώρα να επιστρέψουμε στην καθημερινότητα.

Βήμα 4. Ακουστική συνείδηση επαφής με τον Προσαρμοστή

Καθώς η Ησυχία έχει προοδεύσει μήνα με μήνα και έτος με έτος ενδυναμωμένη από την ειλικρινή προσπάθεια, η δυνατότητα επικοινωνίας συμβαίνει ολοένα και πιο συχνά, και το

άκουσμα επιτυγχάνει τους σκοπούς του. Η άσκηση της Ησυχίας μπορεί να ενδυναμωθεί ακόμα περισσότερο αν περιέχει και λατρεία αλλά η προσευχή πρέπει να εκτελείτε πριν από το βήμα της Ησυχίας. Η προσευχή είναι ειδικά αποτελεσματική εάν υπάρχει ταραχή ή συναισθηματική αναστάτωση που σίγουρα επηρεάζει την άσκηση. Η χρήση της Προσευχής βοηθά συχνά να εκφορτώνει αυτές τις συνθήκες ούτως ώστε η Σιωπή και επικοινωνία και ακρόαση μπορούν ξανά να επιτευχθούν.

Η Ησυχία φτάνοντας σε αυτόν τον βαθμό καθιερώνει το μονοπάτι επικοινωνίας για να επιτευχθεί ακουστική επαφή με τον Προσαρμοστή. Μερικές φορές το φημισμένο "λευκό φως" μπορεί να εμφανισθεί, και μερικές φορές το συναίσθημα της λήψης πληροφοριών μπορεί να αναγνωρισθεί. Αλλά μοιραία, και όταν όλες οι συνθήκες έχουν ικανοποιηθεί όσον αφορά την ανθρώπινη οντότητα, ο Προσαρμοστής θα προβάλλει και θα σου μιλήσει, διάνοια σε διάνοια.

Περιέργως, η φωνή του Προσαρμοστή δεν είναι σαν κεραυνός φωτός και ήχου, αλλά η αναπαυτική φωνή με την οποία ο καθένας μας έχει συνηθίσει να σκέπτεται. Χρησιμοποιεί του καθενός διανοητική σκεπτόμενη φωνή για να στείλει τους χαιρετισμούς του και μηνύματα του.

Όλη αυτή η εξάσκηση, ασχέτως πόσο καιρό χρειάζεται κανείς για να φτάσει σε αυτό το επίπεδο, είναι μια προετοιμασία για αυτήν την στιγμή.

Θα είναι ο σύντροφός σας πλέον στο μυαλό για 24 ώρες. Αρχικά μπορεί να μιλά συχνά για να μαθαίνει ο θνητός να μην αποσπάται από τις δουλειές της ημέρας. Χρησιμοποιεί χιούμορ και καλή θέληση με σποραδικές παρατηρήσεις για τις ρουτίνες της ημέρας. Επίσης σας "προσαρμόζει" για να ισορροπήσει τα συναισθήματα και αν ενοποιήσει πνευματικές ιδέες που ο καθένας αγωνίζεται να κατανοήσει. Μερικές φορές μπορούμε να το καταλάβουμε ότι αυτό κάνει εκείνη την στιγμή, και άλλες φορές το συνειδητοποιούμε και το προσέχουμε μετά από το γεγονός που μας έκανε να σπάσουμε το φράγμα κάποιας καινούργιας έννοιας απαραίτητη για την ανάπτυξη μας.

Το "πάντρεμα" μεταξύ της προσωπικότητας μας και το αιώνιου συντρόφου μας γίνεται ολοένα και πιο δυνατό καθώς ο χρόνος κυλά από τα αρχικά μας "ραντεβουδάκια" στην Σιωπή, περνά στην "μνήστευση" κατά την ακρόαση και επικοινωνία μέχρι την πράξη της "ολοκλήρωσης" στην σύντηξη με την ανάδυση ενός καινούργιου βαθμού αιώνιου όντος στο Σύμπαν.

Ακουστική συνειδητή επαφή με τον Προσαρμοστή δεν είναι για τον απροετοίμαστο, γιατί το μυαλό όπως είναι τώρα στον καθένα μας δεν είναι δυνατό αρκετά για να πάρει την πνευματική παρουσία τόσο κοντά στο νευρικό σύστημα της συνείδησης. Ο Προσαρμοστής δεν θα επιτρέψει τότε ανώριμη ακρόαση που θα οδηγήσει σε αρνητισμό και φόβο για αυτό το ανθρώπινο όν πρέπει να εξασκηθεί για να τον δεχτεί. Η παρουσία του κτίζεται κατά την διάρκεια των μακρών πρακτικών εξασκήσεων ένα μικρό βήμα την φορά, για να αποφευχθεί το στρες ή οποιαδήποτε άλλη ενόχληση στον φυσιολογικό μηχανισμό του ανθρώπου.

Η Ησυχία, η Σιωπή οποιοδήποτε ονομασία θέλει κανείς να τους δώσει αξίζουν πολύ το ταξίδι, γιατί είναι η αφετηρία στον εγκόσμιο χρόνο προς την αιωνιότητα και στο ανθρώπινο πεπρωμένο που το κάνει δυνατόν ο Προσαρμοστής .

Ρον Μπέσσερ 18/01/2001.

Ο ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Σ. 1650-1651. Θα σας διδάξω τώρα σχετικά με τα διαφορετικά επίπεδα των εννοιών που συνδέονται με την ερμηνεία αυτού του κανόνα της ζωής, αυτής της παρότρυνσης "να κάνετε στους άλλους αυτό που εσείς επιθυμείτε να σας κάνουν οι άλλοι".

1. **Το επίπεδο της σάρκας.** Μια τέτοια καθαρά εγωιστική και λάγνα ερμηνεία δόθηκε πολύ καλά από το παράδειγμα της υποθετικής απορίας σας.

2. **Το επίπεδο των συναισθημάτων.** Αυτό το επίπεδο είναι μια βαθμίδα υψηλότερα από αυτό της σάρκας και υποδηλώνει ότι η συμπόνια και ο οίκτος θα μπορούσαν να εμπλουτίσουν την ερμηνεία αυτού του κανόνα της ζωής.

3. **Το επίπεδο του νου.** Τώρα υπεισέρχεται το κίνητρο του νου και η λογική της εμπειρίας. Η σωστή κρίση απαγορεύει ότι ένας τέτοιος κανόνας ζωής θα πρέπει να ερμηνευτεί σε αρμονία με τον υψηλότερο ιδεαλισμό που βρίσκεται ενσωματωμένος στον βαθύ αυτοσεβασμό.

4. **Το επίπεδο της αδελφικής αγάπης.** Ακόμα υψηλότερα βρίσκεται το επίπεδο της ανιδιοτελούς αφοσίωσης για την ευτυχία του φίλου μας. Σε αυτό το υψηλότερο επίπεδο της εγκάρδιας κοινωνικής υπηρεσίας που αναπτύσσεται έξω από τη συνειδητοποίηση της πατρότητας του Θεού και της συνακόλουθης αναγνώρισης της αδελφότητας του ανθρώπου, υπάρχει μια νέα και ακόμα καλύτερη ερμηνεία αυτού του βασικού κανόνα της ζωής.

5. **Το ηθικό επίπεδο.** Και μετά, όταν θα έχετε επιτύχει τα αληθινά φιλοσοφικά επίπεδα της ερμηνείας, όταν έχετε πραγματική επίγνωση της δικαιοσύνης και της αδικίας των πραγμάτων, όταν θα διακρίνετε τον αιώνιο εναρμονισμό των ανθρώπινων σχέσεων, θα αρχίσετε να θεωρείτε ένα τέτοιο πρόβλημα ερμηνείας σαν να φανταζόσαστε ένα υψηλόφρον, ιδανικό, σοφό και αμερόληπτο τρίτο πρόσωπο να θεωρεί και να ερμηνεύει μια τέτοια νοθεσία που θα είχε εφαρμογή στα δικά σας προσωπικά προβλήματα ρύθμισης της ζωής σας.

6. **Το πνευματικό επίπεδο.** Και τελευταίο αλλά σπουδαιότερο όλων, φτάνουμε την πνευματική επίγνωση και την πνευματική ερμηνεία η οποία μας παρακινεί να αναγνωρίσουμε σ' αυτό τον κανόνα της ζωής το θείο πρόσταγμα να φερόμαστε σε όλους τους ανθρώπους όπως φανταζόμαστε ότι θα φερότανε ο Θεός σε αυτούς. Αυτό είναι το παγκόσμιο ιδεώδες των ανθρώπινων σχέσεων. Και αυτή είναι η στάση σας προς όλα τα προβλήματα όταν η ύψιστη επιθυμία σας είναι πάντα να πράττετε το θέλημα του Πατέρα. Θα ήθελα, συνεπώς, να κάνετε σε όλους τους ανθρώπους αυτό που ξέρετε ότι θα έκανα εγώ σε παρόμοιες περιστάσεις γι' αυτούς.

ΑΛΗΘΕΙΑ , ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟΣΥΝΗ

Σ.17 §2. Έχουμε πλήρη επίγνωση των δυσκολιών της αποστολής μας. Αναγνωρίζουμε το αδύνατο της πλήρους μετάφρασης της γλώσσας των εννοιών του θείου και της αιωνιότητας στα σύμβολα της γλώσσας των πεπερασμένων απόψεων του θνητού νου. Γνωρίζουμε όμως ότι στον ανθρώπινο νου ενοικεί ένα κομμάτι του Θεού και ότι εκεί βρίσκεται μαζί με την ανθρώπινη ψυχή το Πνεύμα της Αλήθειας. Και επιπλέον γνωρίζουμε ότι οι πνευματικές αυτές δυνάμεις συνωμοτούν για να καταστήσουν τον υλικό άνθρωπο ικανό να κατακτήσει την πραγματικότητα των πνευματικών αξιών και να κατανοήσει τη φιλοσοφία των συμπαντικών εννοιών. Ακόμη πιο σίγουρα όμως γνωρίζουμε ότι τα πνεύματα αυτά της Θείας Παρουσίας μπορούν να βοηθήσουν τον άνθρωπο στην πνευματική οικειοποίηση όλης της αλήθειας που συνεισφέρει στη βελτίωση της αεί προσοδύουσας πραγματικότητας της ατομικής θρησκευτικής εμπειρίας – της συνειδητοποίησης του Θεού.

Σ.315 §1. Οι του ελέους αντανακλώντες, μαζί με τους τριτεύοντες συνεργάτες τους, επιτελούν πολυάριθμες υπερσυμπαντικές λειτουργίες, στις οποίες περιλαμβάνεται η διδασκαλία των ανερχομένων πλασμάτων. Μεταξύ πολλών άλλων πραγμάτων, η τάξη της Σπουδαιότητας της Προέλευσης διδάσκει τους ανερχόμενους πώς να εφαρμόσουν την πνευματική ηθική, και μετά τη διδασκαλία αυτή, οι Μνήμες του Ελέους τους διδάσκουν πώς να γίνουν πραγματικά ελεήμονες. Ενώ οι πνευματικές τεχνικές της ελεήμονος λειτουργίας βρίσκονται πέραν της αντίληψής σας, ακόμη και τώρα καταλαβαίνετε ότι το έλεος είναι μια ποιότητα ανάπτυξης. Πρέπει να συνειδητοποιήσετε ότι υπάρχει μεγάλη ανταμοιβή προσωπικής ικανοποίησης του να είσαι αρχικά σωστός, κατόπιν δίκαιος, έπειτα υπομονετικός και τέλος γεμάτος αγαθότητα. Και τότε, πάνω στη βάση αυτή, αν την επιλέξετε και την κλείσετε στην καρδιά σας, μπορείτε να κάνετε το επόμενο βήμα και να γίνετε πραγματικά ελεήμονες. Δεν μπορείτε όμως να επιδείξετε έλεος αφ' εαυτού. Πρέπει να ακολουθήσετε τα βήματα αυτά, διαφορετικά δεν

μπορεί να υπάρξει γνήσιο έλεος. Μπορεί να υπάρξει προστασία, συγκατάβαση, ή ελεημοσύνη – ακόμη και οίκτος – αλλά όχι έλεος. Το πραγματικό έλεος έρχεται μόνο σαν το όμορφο αποκορύφωμα αυτών των προηγούμενων εξαρτημάτων της ομαδικής κατανόησης, της αμοιβαίας εκτίμησης, της αδελφικότητας, της πνευματικής επικοινωνίας και της θείας αρμονίας.

Σ.43 §1-5. Η αντίληψη της υπέρτατης ομορφιάς είναι η ανακάλυψη και η ολοκλήρωση της πραγματικότητας: Η αντίληψη της θείας αγαθότητας είναι η αιώνια αλήθεια, με άλλα λόγια η υπέρτατη ομορφιά. Ακόμη και η γοητεία της ανθρώπινης τέχνης έγκειται στην αρμονία της ενότητάς της.

Το μέγα λάθος της Εβραϊκής θρησκείας ήταν η αποτυχία της να συνδυάσει την καλοσύνη του Θεού με τις πραγματικές αλήθειες της επιστήμης και τη γοητευτική ομορφιά της τέχνης. Καθώς ο πολιτισμός προόδευε και η θρησκεία συνέχιζε να βαδίζει στον ίδιο ασύνετο δρόμο δίνοντας υπερβολική έμφαση στην καλοσύνη του Θεού, αποκλείοντας εν μέρει την αλήθεια και παραμελώντας την ομορφιά, αναπτύχθηκε μια αυξανόμενη τάση, σε ορισμένους τύπους ανθρώπων να απομακρυνθούν από αυτήν την αποσπασματική και διαχωρισμένη θεώρηση της απομονωμένης καλοσύνης. Η υπερτονισμένη και απομονωμένη ηθική της σύγχρονης θρησκείας που αποτυγχάνει στο να διατηρήσει την αφοσίωση και την πίστη πολλών ανθρώπων του εικοστού αιώνας, θα μπορούσε να αποκατασταθεί, αν, μαζί με τις ηθικές επιταγές της, δώσει ίση σημασία στην αλήθεια της επιστήμης, της φιλοσοφίας και της πνευματικής εμπειρίας, καθώς επίσης και στην ομορφιά της φυσικής δημιουργίας, τη χάρη της διανοητικής τέχνης και το μεγαλείο του γνήσιου επιτεύγματος του ανθρώπου.

Η θρησκευτική πρόκληση του αιώνα αυτού είναι για εκείνους που βλέπουν μακριά και κοιτάζουν μπροστά, άντρες και γυναίκες που έχουν πνευματική ενόραση, οι οποίοι θα τολμήσουν να φτιάξουν μια νέα και ελκυστική φιλοσοφία του να ζει κανείς τις διευρυμένες και έξοχα ολοκληρωμένες μοντέρνες ιδέες της κοσμικής αλήθειας, της συμπαντικής ομορφιάς και της θείας αγαθότητας.. Ένα τέτοιο καινούργιο και ορθό όραμα της ηθικής θα προσελκύσει οτιδήποτε είναι καλό στον ανθρώπινο νου και θα προκαλέσει αυτό που είναι το κάλλιστο για την ανθρώπινη ψυχή. Η αλήθεια, η ομορφιά και η καλοσύνη είναι θείες πραγματικότητες και καθώς ο άνθρωπος ανεβαίνει την κλίμακα της πνευματικότητας, αυτές οι υπέρτατες ιδιότητες του Αιώνιου γίνονται ολοένα και περισσότερο συντονισμένες και ενωμένες στον Θεό, ο οποίος είναι αγάπη

Όλη η αλήθεια – υλική, φιλοσοφική, ή πνευματική – είναι όμορφη μαζί και αγαθή. Όλη η αληθινή ομορφιά – η υλική τέχνη, ή η πνευματική συμμετρία – είναι αληθινή μαζί και αγαθή. Όλη η γνήσια καλοσύνη – είτε είναι ατομική ηθική, είτε κοινωνική δικαιοσύνη, είτε θεία φροντίδα – είναι σε ίσο ποσοστό αληθινή και όμορφη. Η υγεία, η πνευματική ισορροπία και η ευτυχία είναι ολοκληρώσεις της αλήθειας, της ομορφιάς και της καλοσύνης, όπως αυτές ενώνονται στην ανθρώπινη εμπειρία. Τέτοια επίπεδα αποδοτικής ζωής επιτυγχάνονται μέσα από την ενοποίηση των ενεργειακών συστημάτων, ιδεολογικών συστημάτων και πνευματικών συστημάτων.

Η αλήθεια είναι συνεπής, η ομορφιά είναι ελκυστική, η καλοσύνη σταθεροποιητική. Και όταν οι αξίες αυτές που προσδιορίζουν το αληθινό συντονίζονται στην εμπειρία του ατόμου, το αποτέλεσμα είναι μία ανώτερη βαθμίδα αγάπης που διέπεται από τη σοφία και χαρακτηρίζεται από την πίστη. Ο πραγματικός σκοπός όλης της συμπαντικής παιδείας είναι να επιτύχει τον καλύτερο συντονισμό των απομονωμένων παιδιών των κόσμων με την ευρύτερη πραγματικότητα της ολοένα αυξανόμενης εμπειρίας του. Η πραγματικότητα είναι πεπερασμένη σε ανθρώπινο επίπεδο, άπειρη και αιώνια στα ανώτερα και θεία επίπεδα.

ΚΟΣΜΙΚΟΣ ΝΟΥΣ

Σ.192 Ο κοσμικός νους διαρκώς ανταποκρίνεται (αναγνωρίζει την ανταπόκριση) σε τρία επίπεδα συμπαντικής πραγματικότητας. Αυτές οι αντιδράσεις είναι αυταπόδεικτες στις καθαρά λογικές και βαθιά σκεπτόμενες διάνοιες. Αυτά τα επίπεδα πραγματικότητας είναι:

1. Η αιτιότητα - ο τομέας πραγματικότητας των φυσικών αισθήσεων, των επιστημονικών

σφαιρών λογικής ομοιομορφίας, της διαφοροποίησης του πραγματικού και μη πραγματικού, των αντανάκλαστικών συμπερασμάτων που βασίζονται σε κοσμική αντίδραση. Αυτή είναι η μαθηματική μορφή της κοσμικής διάκρισης.

2. Το καθήκον – ο τομέας πραγματικότητας της ηθικής σε φιλοσοφικό πεδίο, η αρένα του λόγου, η αναγνώριση του σχετικά σωστού και λανθασμένου. Αυτή είναι η έχουσα ευθυκρισία μορφή της κοσμικής διάκρισης.

3. Η λατρεία - ο πνευματικός τομέας της πραγματικότητας της θρησκευτικής εμπειρίας, της προσωπικής συνειδητοποίησης της θεικής συντροφικότητας, της αναγνώρισης των πνευματικών αξιών, της βεβαιότητας της αιώνιας επιβίωσης, της απόδοσης από την κατάσταση του υπηρέτη του Θεού στην χαρά και την ελευθερία των υιών του Θεού. Αυτή είναι η ανώτερη αντίληψη του κοσμικού νου, η ευλαβική και σεβάσμια μορφή της κοσμικής διάκρισης.

Αυτές οι επιστημονικές, ηθικές, και πνευματικές εννοήσεις, αυτές οι κοσμικές αντιδράσεις, είναι έμφυτες στον κοσμικό νου που προικίζει όλα τα πλάσματα που έχουν βούληση. Η εμπειρία του ζην ποτέ δεν αποτυγχάνει να αναπτύξει αυτές τις τρεις κοσμικές διαισθήσεις που συντελούν στην αυτοσυνειδησία της στοχαστικής σκέψης. Αλλά είναι λυπηρό να καταγράφεται ότι τόσο λίγα πρόσωπα στην Ουράνια απολαμβάνουν να καλλιεργούν αυτές τις ιδιότητες της γενναίας και ανεξάρτητης κοσμικής σκέψης.

Στα νοήμονα όντα του τοπικού σύμπαντος, αυτές οι τρεις εννοήσεις του κοσμικού νου αποτελούν τις απριόρι υποθέσεις που κάνουν δυνατό για τον άνθρωπο να λειτουργήσει σαν λογική και ενσυνείδητη προσωπικότητα στις σφαίρες της επιστήμης, της φιλοσοφίας, και της θρησκείας. Με άλλα λόγια, η αναγνώριση της πραγματικότητας αυτών των τριών εκδηλώσεων του Άπειρου γίνεται από μια κοσμική τεχνική αυτο-αποκάλυψης. Ύλη - Ενέργεια αναγνωρίζονται από την μαθηματική λογική των αισθήσεων· ο Νους - Λογική αναγνωρίζεται διαισθητικά το ηθικό του καθήκον· το πνεύμα - πίστη (λατρεία) είναι η θρησκεία της πραγματικότητας της πνευματικής εμπειρίας. Αυτοί οι τρεις βασικοί παράγοντες στην στοχαστική σκέψη μπορεί να ενοποιηθούν και να συντονιστούν στην ανάπτυξη της προσωπικότητας, ή μπορεί να γίνουν δυσανάλογοι και ουσιαστικά άσχετοι με τις αντίστοιχες λειτουργίες τους. Αλλά όταν ενοποιηθούν, δημιουργούν έναν δυνατό χαρακτήρα που συνίσταται στον συσχετισμό μιας τεκμηριωμένης επιστήμης, μιας ηθικής φιλοσοφίας, και μιας γνήσια θρησκευτικής εμπειρίας. Και είναι αυτές οι τρεις κοσμικές διαισθήσεις που δίνουν αντικειμενική εγκυρότητα, πραγματικότητα, στην εμπειρία του ανθρώπου μέσα και μαζί με τα πράγματα, τις έννοιες, και τις αξίες.

Είναι σκοπός της εκπαίδευσης να αναπτύξει και να οξύνει αυτά τα έμφυτα χαρίσματα του ανθρώπινου νου· του πολιτισμού να τα εκφράσει· της εμπειρίας της ζωής να τα πραγματοποιήσει· της θρησκείας να εξευγενίσει· και της προσωπικότητας να τα ενοποιήσει.

Έγγραφο 48 – Σ. 556-558 **Η ΜΟΡΟΝΤΙΑΝΗ ΜΟΤΑ**

Τα κατώτερα επίπεδα της μοροντιανής μότα άπτονται ευθέως των ανώτατων επιπέδων της ανθρώπινης φιλοσοφίας. Στον πρώτο κόσμο-δώμα η πρακτική είναι να διδάσκονται οι λιγότερο εξελιγμένοι σπουδαστές δια της παράλληλης τεχνικής. Δηλαδή, σε μία στήλη παρουσιάζονται οι πιο απλές έννοιες των σημασιών της μότα και στην αντίθετη στήλη γίνεται μνεία των ανάλογων θέσεων της θνητής φιλοσοφίας.

Όχι πολύ καιρό πριν, ενώ εκτελούσα μία αποστολή στον πρώτο κόσμο-δώμα της Σατάνια, είχα την ευκαιρία να παρατηρήσω τη μέθοδο αυτή διδασκαλίας. Και παρά το ότι μπορεί να μην αναλάβω να σας παρουσιάσω το μοτανό περιεχόμενο του μαθήματος, μου επιτρέπεται να καταγράψω τις είκοσι οκτώ αναφορές της ανθρώπινης φιλοσοφίας, τις οποίες ο μοροντιανός εκπαιδευτής αυτός χρησιμοποιούσε ως εποπτικό υλικό σχεδιασμένο για να βοηθήσει εκείνους τους νέους διαμένοντες στους κόσμους-δώματα, στις πρώτες τους προσπάθειες να αντιληφθούν τη σπουδαιότητα και την αξία της μότα. Οι παρουσιάσεις αυτές της ανθρώπινης φιλοσοφίας ήταν:

1. Μία επίδειξη εξειδικευμένης ικανότητας δεν συνεπάγεται κατοχή πνευματικού δυναμικού. Η ευφυΐα δεν είναι αντικατάστατο του αληθινού χαρακτήρα.

2. Ελάχιστα άτομα ζούνε σύμφωνα με την πίστη που πραγματικά έχουν. Ο αδικαιολόγητος φόβος αποτελεί μείζονα διανοητική απάτη που διαπράττεται πάνω στην εξελισσόμενη θνητή ψυχή.
3. Οι εγγενείς ικανότητες δεν μπορούν να υπερκεραστούν. Μία πίντα δεν μπορεί να χωρέσει ένα τέταρτο του γαλονιού. Η έννοια του πνεύματος δεν μπορεί να χωρέσει δια βίας στην υλική μεμβράνη.
4. Ελάχιστοι θνητοί τολμούν κάποτε να αντλήσουν κάτι σαν το σύνολο των θετικών ιδιοτήτων της προσωπικότητας, όπως εγκαθιδρύθηκαν από τις συνδυασμένες φροντίδες της φύσης και του ελέους. Η πλειονότητα των πτωχευμένων ψυχών είναι πραγματικά πλούσια, αλλά αρνείται να το πιστέψει.
5. Οι δυσκολίες μπορούν να προκαλέσουν τους μέτριους και να νικήσουν τους φοβισμένους, αλλά μόνο διεγείρουν τα πραγματικά παιδιά των Μέγιστων.
6. Το να απολαμβάνει κάποιος προνόμια χωρίς να κάνει κατάχρηση, να έχει ελευθερία χωρίς ασυδοσία, να διαθέτει δύναμη και σταθερά να αρνείται να τη χρησιμοποιήσει για αύξηση προσωπικού πλούτος και ισχύος – αυτά είναι τα σημάδια του ανώτερου πολιτισμού.
7. Τυφλά και απρόβλεπτα ατυχήματα δεν συμβαίνουν στον κόσμο. Ούτε οι ουράνιες υπάρξεις βοηθούν την κατώτερη ύπαρξη που αρνείται να δράσει κάτω από το δικό της φως της αλήθειας.
8. Η προσπάθεια δεν προκαλεί πάντα τη χαρά, αλλά δεν υπάρχει ευτυχία χωρίς ευφυή προσπάθεια.
9. Η δράση επιτυγχάνει δύναμη. Η μετριοπάθεια καταλήγει σε γοητεία.
10. Η δικαιοσύνη κρούει τις αρμονικές χορδές της αλήθειας και η μελωδία δονείται μέσα σε ολόκληρο το σύμπαν, ακόμα και έως στην αναγνώριση απ το Άπειρο.
11. Οι αδύναμοι βυθίζονται στην ανάλυση, οι ισχυροί, όμως, δρουν. Η ζωή δεν είναι παρά μιας μέρας δουλειά – σωστά καμωμένης. Η δράση είναι δική μας. Οι συνέπειες του Θεού.
12. Η μεγαλύτερη θλίψη του σύμπαντος είναι το να μην έχεις υποφέρει ποτέ. Οι θνητοί μαθαίνουν τη σοφία μόνο βιώνοντας την δοκιμασία.
13. Τα αστέρια διακρίνονται καλύτερα από τη μοναχική ερημιά των εμπειρικών βυθών, όχι από τις φωτισμένες και εκστατικές κορφές των βουνών.
14. Άνοιξε την όρεξη των συντρόφων σας για την αλήθεια. Δώστε συμβουλή μόνον όταν σας ζητηθεί. (σ. 556)
15. Η προσποίηση είναι μια γελοία προσπάθεια του αμαθούς να φανεί συνετός, η προσπάθεια της στείρας ψυχής να φανεί πλούσια.
16. Δεν μπορείτε να συλλάβετε την πνευματική αλήθεια μέχρις ότου την βιώσετε συναισθηματικά και πολλές αλήθειες δεν τις αισθανόμαστε στ' αλήθεια παρά μόνο μέσα από την κατοχή.
17. Η φιλοδοξία είναι επικίνδυνη μέχρι τη στιγμή που αποκτά πλήρως κοινωνικό έρεισμα. Δεν έχετε πραγματικά αποκτήσει καμιά αρετή έως ότου οι πράξεις σας σας κάνουν αντάξιους της.
18. Η ανυπομονησία είναι το δηλητήριο του πνεύματος. Η οργή μοιάζει με πέτρα που εκσφενδονίζεται σε μια σφηκοφωλιά.
19. Η αγωνία πρέπει να εγκαταλειφθεί. Οι απογοητεύσεις που δεν μπορεί κανείς να αντέξει είναι εκείνες που δεν έρχονται ποτέ.

20. Μόνον ένας ποιητής μπορεί να ξεχωρίσει την ποίηση στην κοινότητα πρόζα της καθημερινής ύπαρξης.
21. Η υψηλή αποστολή κάθε τέχνης είναι, δια των ψευδαισθήσεών της, να αντικατοπτρίζει μια ανώτερη συμπαντική πραγματικότητα, για να αποκρυσταλλώσει τα συναισθήματα του χρόνου στην σκέψη της αιωνιότητας.
22. Η εξελισσόμενη ψυχή δεν γίνεται θεία γι' αυτό που κάνει, αλλά γι' αυτό που προσπαθεί να κάνει.
23. Ο θάνατος δεν προσέθεσε τίποτα στο διανοητικό δυναμικό, ή την πνευματική ικανότητα, αλλά προσέθεσε στην εμπειρική κατάσταση τη συνειδητοποίηση της σωτηρίας.
24. Το πεπρωμένο της αιωνιότητας καθορίζεται στιγμή προς στιγμή από τα επιτεύγματα της ζωής μέρα με την ημέρα. Τα έργα του σήμερα είναι το πεπρωμένο του αύριο.
25. Το μεγαλείο δεν βρίσκεται τόσο πολύ στην κατοχή της δύναμης, όσο στο να γίνεται συνετή και θεία χρήση της δύναμης αυτής
26. Η γνώση αποκτάται μόνο με την μοιρασιά. Προστατεύεται από τη σοφία και κοινωνικοποιείται από την αγάπη.
27. Η πρόοδος απαιτεί ανάπτυξη της ατομικότητας. Η μετριότητα αναζητά τη διαιώνιση στην τυποποίηση.
28. Η φιλόνηκη υπεράσπιση οποιασδήποτε πρότασης είναι αντιστρόφως ανάλογη με την εμπειροχόμενη αλήθεια.
- Τέτοιο είναι το έργο εκείνων που πρωτοξεκινούν στον πρώτο κόσμο-δώμα, ενώ οι περισσότεροι εξελιγμένοι σπουδαστές στους επόμενους κόσμους κατακτούν τα ανώτερα επίπεδα της κοσμικής επίγνωσης και της μοροντιανής μότας.

ΟΙ ΜΟΡΟΝΤΙΑΝΟΙ ΕΞΕΛΙΣΣΟΜΕΝΟΙ

Από την εποχή της αποφοίτησης από τους κόσμους-δώματα μέχρι την κατάκτηση του πνευματικού κύρους στην υπερσυμπαντική πορεία, οι ανερχόμενοι θνητοί ονομάζονται μοροντιανοί εξελισσόμενοι. Το πέρασμά σας μέσα από την θαυμάσια αυτή μεταιχμιακή ζωή θα γίνει μια αλησμόνητη εμπειρία, μια γοητευτική ανάμνηση. Είναι η εξελικτική πύλη προς την πνευματική ζωή και το συνακόλουθο επίτευγμα της τελειότητας, δια του οποίου οι ανερχόμενοι φθάνουν στο στόχο του χρόνου – την εύρεση του Θεού στον Παράδεισο.

Υπάρχει ένας σαφής και θείος σκοπός σε ολόκληρο αυτό το μοροντιανό και εν συνεχεία πνευματικό σχέδιο της προόδου των θνητών, σ' αυτή την περίτεχνη συμπαντική σχολή εκπαίδευσης για τα ανερχόμενα πλάσματα. Αποτελεί σχέδιο των Δημιουργών να παράσχουν στα πλάσματα του χρόνου μία σταδιακή ευκαιρία για να κάνουν κτήμα τους τις λεπτομέρειες της λειτουργίας και της διακυβέρνησης (557) του μεγάλου σύμπαντος και η μακρά αυτή πορεία εκπαίδευσης διεξάγεται καλύτερα έχοντας τον διασωζόμενο θνητό να αναρριχάται βαθμιαία και ουσιαστικά να συμμετέχει σε κάθε στάδιο της ανέλιξης.

Το σχέδιο σωτηρίας των θνητών έχει πρακτικό και χρήσιμο αντικειμενικό σκοπό. Δεν είστε αποδέκτες όλου αυτού του θείου έργου και της λεπτομερούς εξάσκησης μόνο και μόνο για να σωθείτε και να απολαύσετε την ατέλειωτη ευτυχία και την αιώνια ανάπαυση. Υπάρχει ένας στόχος υπερβατικής υπηρεσίας κρυμμένος πίσω από τον ορίζοντα της παρούσης συμπαντικής εποχής. Αν οι Θεοί είχαν κάνει τα σχέδιά τους απλά και μόνο για να σας πάρουν σε μια μακρά και αιώνια χαρούμενη περιήγηση, σίγουρα δεν θα είχαν μετατρέψει ολόκληρο το σύμπαν, σε τόσο μεγάλο βαθμό, σ' ένα απέραντο και περίπλοκο σχολείο εξάσκησης, που απαιτεί ένα σημαντικό μέρος της ουράνιας δημιουργίας ως διδασκάλους και εκπαιδευτές και μετά να διαθέτουν αιώνες επί αιώνων καθοδηγώντας σας, έναν προς έναν, μέσω του γιγάντιου αυτού συμπαντικού σχολείου εμπειρικής εξάσκησης. Η διεύρυνση του σχεδίου

ανέλιξης των θνητών φαίνεται ότι είναι μία από τις κύριες επιχειρήσεις του παρόντος οργανωμένου σύμπαντος και το μεγαλύτερο μέρος των απειράριθμων τάξεων των δημιουργημένων διανοιών ασχολείται είτε άμεσα, είτε έμμεσα, με την προώθηση κάποιας φάσης του προοδευτικού αυτού σχεδίου τελειότητας.

Προχωρώντας την ανελικτική κλίμακα της ζώσας ύπαρξης, από τον θνητό άνθρωπο μέχρι την περίπτυση του Θείου, ζείτε πραγματικά, αυτή καθ' εαυτή, κάθε δυνατή φάση και στάδιο της τελειοποιημένης υπόστασης των πλασμάτων, μέσα στα πλαίσια της παρούσης συμπαντικής εποχής. Από τον θνητό άνθρωπο, ως τον Παραδείσιο τελικιστή, περιλαμβάνει όλα όσα μπορούν τώρα να υπάρξουν – περικλείει οτιδήποτε είναι επί του παρόντος εφικτό για τις ζώσες τάξεις των ευφυών, τελειοποιημένων, πεπερασμένων πλασμάτων. Αν το μελλοντικό πεπρωμένο των εν Παραδείσω τελικιστών είναι η υπηρεσία σε καινούργια σύμπαντα που τώρα δημιουργούνται, είναι βέβαιο ότι σ' αυτή την νέα και μελλοντική δημιουργία δεν θα υπάρξουν δημιουργημένες τάξεις εμπειρικών πλασμάτων, οι ζωές των οποίων θα είναι εντελώς διαφορετικές από εκείνες τις οποίες οι θνητοί τελικιστές έχουν ζήσει σε κάποιον κόσμο, ως μέρος της ανελικτικής τους εκπαίδευσης, ως ένα εκ των σταδίων της αιώνιας προόδου τους από το ζώο στον άγγελο, από τον άγγελο στο πνεύμα και από το πνεύμα στο Θεό. (σ. 558)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Του Ρόμπερτ Ηλία Νατζέμυ

Τι είναι πνευματικότητα; Και τι είναι Θρησκευτική Ταυτότητα; Ποια είναι η σχέση μεταξύ τους;

Ο άνθρωπος είναι μια αιώνια πνευματική συνειδητότητα η οποία βρίσκεται σε μια διαδικασία εξέλιξης, τελειοποίησης. Η Ορθόδοξη εκκλησία το περιγράφει ως «Θέωση». (Δεν μπορείς να εισέλθεις στο Βασίλειο του Θεού αν δεν είσαι τέλειος).

1. Η ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΡΕΤΩΝ
2. Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΒΟΗΘΑΕΙ ΣΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
3. ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΜΩΣ ΠΑΓΙΔΕΣ
4. Ο Χριστιανός
5. Βιβλία από τον Ρόμπερτ Ηλία Νάτζεμυ

Η ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΡΕΤΩΝ

Η πνευματικότητα είναι μια κατάσταση που περιέχει τις θετικές ιδιότητες που η ενσαρκωμένη ψυχή, ο άνθρωπος, ενσωματώνει καθώς πλησιάζει την τελειότητα αυτή. Τέτοιες αρετές είναι οικουμενικά αρχέτυπα που βρίσκονται μέσα σε κάθε ανθρώπινη καρδιά και κάθε θρησκεία.

Οι κύριες αρετές είναι: η Σοφία, η Αγάπη, η Πίστη, η Δικαιοσύνη, η Ταπεινοφροσύνη, η Συγχώρεση, η Ειλικρίνεια, η Ανιδιοτέλεια, η Συνέπεια, η Ενότητα, η Ειρήνη, η Αφοσίωση, η Αδελφосύνη, η Φιλία, η Προσπάθεια, η Επιμονή, η Υπομονή, η Πειθαρχία, η Ελευθερία, η Ευγνωμοσύνη, η Αποδοχή, η Κατανόηση, το Θάρρος, η Παρρησία, η Δημιουργικότητα, η Οικουμενικότητα, ο Σεβασμός, η Μεγαλοψυχία, η Ευτυχία.

Αυτές οι ιδιότητες καθορίζουν την πνευματικότητα του ανθρώπου.

Η πνευματικότητά του δεν έχει σχέση με:

- 1. Πόσα βιβλία έχει διαβάσει ή σεμινάρια έχει παρακολουθήσει,**
- 2. Πόσες γνώσεις έχει, (άλλο οι γνώσεις και άλλο η Σοφία)**
- 3. Σε ποια θρησκεία ανήκει,**
- 4. Πόσες δυνάμεις έχει,**
- 5. Πόσες φορές πηγαίνει στην εκκλησία ή στο ναό την εβδομάδα.**

Η πνευματικότητα ενός ανθρώπου είναι μια εσωτερική κατάσταση που μετριέται πιο πολύ με την αγάπη, την ηρεμία και την ανιδιοτέλεια του.

Ένας τέτοιος άνθρωπος γίνεται συνδεδεμένος κρίκος που ενώνει την πνευματική υπόσταση με τον υλικό κόσμο. Κάνει ορατή και ευκολοσύλληπτη την εικόνα του Θεού που βρίσκεται στον πυρήνα του κάθε ανθρώπου. Η εσωτερική εικόνα του Θεού εξωτερικεύεται σαν ομοίωση του, μέσα από την εξαγνισμένη έκφραση του ατόμου.

Τέτοιες ψυχές έχουν εμφανιστεί σε κάθε θρησκευτική παράδοση και με κάθε θρησκευτική ταυτότητα. Έτσι είναι λάθος να μπερδεύουμε την πνευματικότητα με την θρησκευτική ταυτότητα.

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΒΟΗΘΑΕΙ ΣΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Η κάθε θρησκεία είναι μια ανθρώπινη οργάνωση που έχει δημιουργηθεί για να προάγει και να επεκτείνει τις διδασκαλίες μιας σημαντικής έκφρασης της Θείας παρουσίας στην Γη. Αν, και ποιες, από τις εκφράσεις αυτές, ήταν ενσαρκώσεις του Θεού ή όχι, δεν μπορούμε να κρίνουμε. Το σημαντικό είναι ότι αυτές οι μεγάλες ψυχές μας διδάξαν παρόμοιες αλήθειες και τρόπους ζωής. Οι διάφορες μεταξύ τους είναι ασήμαντες σε σχέση με τις ομοιότητες.

Οι οργανώσεις των θρησκειών έχουν δημιουργηθεί από αφοσιωμένους ανθρώπους που είχαν την ανάγκη να προστατεύσουν την αλήθεια της Θρησκείας αυτής και επίσης να καθοδηγήσουν τα μέλη της σε έναν σωστό και πνευματικό τρόπο ζωής. Έτσι η θρησκεία έχει σαν σκοπό την πνευματικοποίηση του ανθρώπου και είναι φορέας πνευματικότητας.

Η θεία Λειτουργία, οι ψαλμοί, η προσευχή, η νηστεία, η εξομολόγηση, η θεία κοινωνία, η ηθική συμπεριφορά και η ενωμένη ζωή μέσα στην εκκλησία (που ήταν στη αρχή κοινοβιακή ζωή) είναι όλοι τρόποι με τους οποίους ο άνθρωπος μπορεί να πνευματοποιηθεί.

Αλλά μπορεί να το κάνει αυτό μέσα από οποιονδήποτε από τους κύριους θρησκευτικούς δρόμους. Όλες οι θρησκείες έχουν γεννήσει αγίους και πνευματικούς ανθρώπους.

Η θρησκευτική ταυτότητα έχει την δυνατότητα να εξυπηρετήσει την καλλιέργεια, ή καλύτερα, την αποκάλυψη, της εσωτερικής πνευματικότητας του ανθρώπου αλλά μπορεί και σε μερικές περιπτώσεις να την εμποδίζει. Σίγουρα για τους περισσότερους ανθρώπους οι οποίοι δεν έχουν την εσωτερική παρόρμηση να ερευνήσουν σε βάθος την πνευματική τους προέλευση, η θρησκευτική ταύτιση είναι ένα σημαντικό κοινωνικό στοιχείο που μπορεί να κάνει τον θρησκευόμενο να συμπεριφέρεται ηθικά, με αγάπη, σεβασμό και ενότητα.

Κάθε εκκλησία δίνει στο μέλος της ένα σημείο αναφοράς για έναν τρόπο ζωής και συμπεριφοράς που είναι, τουλάχιστον εξωτερικά, μια προσέγγιση της πνευματικότητας. Αν δεν είχαν κάποια θρησκευτική ταυτότητα, ίσως να μην είχαν τόσο την αίσθηση της δικαιοσύνης, ενότητας, προσφοράς και αγάπης. Η ταύτιση με την θρησκεία τους προσφέρει μια ομάδα συμπαράστασης και μια πηγή πίστης με την οποία μπορούν να αντιμετωπίσουν την ζωή. Νιώθουν μέρος ενός συνόλου που τους δέχεται, τους αγαπάει, τους προστατεύει και τους δίνει ενθάρρυνση να βελτιώσουν τον εαυτό τους. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα στον Χριστιανισμό όπου τα μέλη της εκκλησίας αποτελούν το ίδιο το σώμα του Χριστού.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΜΩΣ ΠΑΓΙΔΕΣ

Έτσι, η θρησκευτική ταύτιση έχει πολλά να προσφέρει τον θρησκευόμενο άνθρωπο. Όμως υπάρχουν και μειονεκτήματα επίσης.

1. Ένα βασικό μειονέκτημα είναι ότι οι περισσότερες θρησκευτικές ομάδες καλλιεργούν μια ψυχολογία αποξένωσης και ξενοφοβίας όπου δεν δέχονται με την ίδια αγάπη άτομα από άλλες θρησκείες. Μια τέτοια συμπεριφορά είναι εντελώς αντιπνευματική. Σε τέτοιες περιπτώσεις η θρησκευτική ταύτιση έχει παρερμηνευτεί και οδηγεί στην ξεχωριστότητα, διωγμό και καμιά φορά βία και πόλεμο.
2. Υπάρχει και σε μερικά άτομα η τάση να πιστεύουν ότι μόνο η δική τους θρησκεία είναι ευλογημένη και σωστή και ότι μόνον αυτοί έχουν πρόσβαση στο Θεό. Μια τέτοια πλάνη όμως μειώνει σημαντικά την πνευματικότητα του ανθρώπου.
3. Μπορεί να οδηγεί σε πνευματική έπαρση και εγωισμό όπου οι θρησκευόμενοι νιώθουν ανώτεροι από τους μη θρησκευόμενους ή από τα μέλη άλλων ομάδων. Μια τέτοια σκέψη αποξενώνει και απομακρύνει από μια πραγματική πνευματικότητα.
4. Ένα πιο λεπτό πρόβλημα που μπορεί να δημιουργηθεί είναι η πνευματική τεμπελιά όπου ο άνθρωπος εφόσον ανήκει σε μια θρησκεία και ακολουθεί μερικές από τις οδηγίες της, δεν νιώθει την ανάγκη να ψάξει βαθύτερα για να ανακαλύψει την πραγματική εσωτερική του φύση.
5. Συχνά η «σωστή» συμπεριφορά των ανθρώπων που δεν έχουν ψάξει βαθιά μέσα τους είναι ένα επιφανειακό φαινόμενο και κάποια στιγμή όπου η ζωή τους παρουσιάζει δυσκολίες, εμφανίζεται, τελικά, ένας «άλλος εαυτός» πίσω από την «μάσκα του καλού» που έχουν φορέσει για να είναι αρεστοί στο θρησκευτικό τους κύκλο.

Έτσι η Θρησκευτική ταυτότητα έχει πολλά να προσφέρει στον άνθρωπο αλλά περιέχει επίσης και μερικές παγίδες, το ίδιο όπως και η απουσία της θρησκευτικής ταύτισης. Παρόλο που μπορεί να προσφέρει πολλά στην πνευματικότητα του ανθρώπου, όταν ερμηνεύεται λάθος μπορεί να εμποδίζει την αληθινή πνευματικότητα.

Επομένως, καλό θα ήταν να είμαστε αφοσιωμένοι στην δική μας θρησκεία αλλά να σεβόμαστε όλες τις άλλες σαν εξ ίσου έγκυρους δρόμους προς τον ένα Θεό που αγαπάμε όλοι.

Ο Χριστιανός

(Από το Βιβλίο (i)ΟΡΑΜΑ ΖΩΗΣ(/i) του Ρόμπερτ Ηλία Νατζεμου, εκδόσεις Nova Forma)

Η λογική και η Πίστη μου
στη Σοφία
και τη Δικαιοσύνη του Θεού,
μου λένε
ότι όλες οι θρησκείες

πρέπει εξίσου να έχουν πρόσβαση
στον Έναν και Μοναδικό Θεό.

Πιστεύω,
ότι στο τέλος της ζωής,
ο ενάρετος χριστιανός
και ο ενάρετος μουσουλμάνος,
θα βρεθούν μαζί
με τους ενάρετους βουδιστές και εβραίους
και, ακόμα,
με τους ενάρετους άθεους.

Ποιό έχει πιο πολλή σημασία;
Το όνομα, με το οποίο Τον καλούμε,
ή η αγνότητα της καρδιάς
που καλεί;

Ο Θεός έχει θρησκεία;

Ανήκει ο Θεός
σε μία μόνο θρησκεία;

Πιστεύω
ότι υπάρχει μόνο Ένας Θεός
και είναι Αγάπη.
Και ότι η Αγάπη, είναι
η ουσία κάθε θρησκείας.

Όμως, γεννημένος χριστιανός,
έχω αναρωτηθεί:

Είμαι πραγματικά χριστιανός;

Τι προσδιορίζει έναν χριστιανό;

Η ταυτότητά του,
ή η καρδιά του;

Η γέννησή του,
ή η συνείδησή του;

Η βάπτισή του,
ή η συμπεριφορά του;

Το όνομα στο οποίο προσεύχεται,
ή η ειλικρίνεια της προσευχής;

Σκέφτομαι,
ότι χριστιανός είναι αυτός
που προσπαθεί να κάνει πράξη
τις διδασκαλίες του Χριστού.

Έτσι, μελέτησα τις Διδασκαλίες Του.

Και βρήκα ότι, για να είμαι
ένας πραγματικός χριστιανός
χρειάζεται:

Να πιστεύω ότι ο Χριστός
είναι ενσάρκωση του Θεού.

Να πιστεύω στην Ανάστασή Του.

Να αγαπάω το Θεό
με όλη τη δύναμη, το νου,
την καρδιά και την ψυχή μου.

Να αγαπάω τους άλλους
όπως αγαπάω τον εαυτό μου.

Να αγαπάω τα αδέρφια μου,
όπως με αγαπάει ο Χριστός.

Να αγαπάω ακόμα και αυτούς
που προσπαθούν να μου κάνουν κακό.

Να μην έχω καθόλου
άγχος για το αύριο,
επειδή έχω Πίστη
ότι ο Θεός θα με φροντίσει,
όπως τα λουλούδια
και τα πουλιά.

Να θυμάμαι,
ότι ο Θεός βρίσκεται στον καθέναν,
μέσα στους άπορους,
τους άρρωστους
και τους φυλακισμένους
και να προσφέρω βοήθεια σε αυτούς.

Να μοιράζομαι την υλική περιουσία μου
με όσους έχουν ανάγκη
για να αποδεσμεύσω
την πνευματική μου περιουσία.

Να συνειδητοποιήσω,
ότι η ικανοποίηση και ο πλούτος
που ψάχνω είναι μέσα μου.

Να μην κάνω ποτέ σε κάποιον
κάτι που δεν θα ήθελα να κάνει
εκείνος σε μένα.

Να εγκαταλείψω την ξεχωριστή μου ζωή
και να ενωθώ με τα αδέρφια μου
σε κοινοβιακή ζωή,
όπως οι πρώτοι χριστιανοί.

Να μην κρίνω ποτέ τους άλλους,
αλλά να κοιτάζω μόνο
τα δικά μου ελαττώματα.

Να έχω εμπιστοσύνη
στο ότι ο Θεός με αγαπάει
και ότι θα μου δώσει αυτό που ζητώ
και, αν δεν μου το δώσει, θα είναι
επειδή είναι καλύτερα για μένα
να μην το έχω.

Να συγχωρώ τους άλλους,

ό,τι και να μου κάνουν.
Ακόμα και αν το κάνουν πολλές φορές.

Να κατανοήσω
και να εφαρμόζω
την προσευχή
και τη νηστεία.

Να έχω στο νου μου, συνέχεια,
ότι η επιθυμία του Θεού είναι
να ζούμε ενωμένοι σαν αδέρφια.

Να ξέρω, ότι ο Θεός
μου έχει χαρίσει ικανότητες,
δυνατότητες και ταλέντα
και ότι αν δεν τα χρησιμοποιήσω,
θα τα χάσω.

Να θυμάμαι, ότι μπορεί
να φύγω από το σώμα μου,
οποιαδήποτε στιγμή
και να είμαι έτοιμος,
με καθαρή καρδιά
και χωρίς εκκρεμότητες.

Να συνειδητοποιήσω,
ότι είμαι Ναός του Θεού
και ότι ο Θεός κατοικεί
μέσα μου.

Να καταλάβω,
ότι το βασίλειο του Θεού,
δεν είναι κάπου αλλού,
αλλά, μέσα μου.

Να καταλάβω,
ότι αν ακολουθώ τις οδηγίες του Χριστού,
θα ανακαλύψω την αλήθεια,
η οποία θα με απελευθερώσει
από την άγνοια και τον πόνο.

Σταδιακά, να αφομοιώσω την Αλήθεια,
ότι, είμαστε Θεία Ενέργεια
και ότι ο προορισμός μας είναι
η Θέωση,
το να γίνουμε τέλειοι...

Και ξανά,
Να ζω με αγάπη.

Φαντάζομαι, ότι μπορείς
να προσθέσεις πολλά ακόμα.

Και μετά, σκέφτηκα, αναρωτήθηκα:
"Είμαι, όντως, χριστιανός;"

Απάντησα: Βρίσκομαι σε μια προσπάθεια.

Είναι ο στόχος μου.

Εσύ;

Βιβλία από τον Ρόμπερτ Ηλία Νάτζεμυ

Μερικά από τα Βιβλία του Ρόμπερτ Ηλία Νατζέμυ είναι : *ΑΥΤΟΘΕΡΑΠΕΙΑ, ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΓΙΑ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΝΤΑΝΙΑ, Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΥ, Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ, Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ, Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΝΩΣΗΣ, ΟΡΑΜΑ ΖΩΗΣ, Ο ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ ΖΩΗΣ* και άλλα.

ΜΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΗΣ 11ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2001

Του Ρόμπερτ Ηλία Νάτζεμυ - ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΖΩΗ - www.HolisticHarmony.com

1. ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ
2. ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ
3. ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ
4. ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ ΕΔΩ ;
5. ΠΙΘΑΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ
6. ΚΑΠΟΙΕΣ ΠΙΘΑΝΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
7. Μια προσευχή, για όσους πιστεύουν ότι τα παραπάνω κείμενα τους εκφράζουν...

ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ

Τι να σκεφτούμε για όσα συνέβησαν; Είναι τόσα τα καταλυτικά συναισθήματα που μας πλημμυρίζουν!

Τα συναισθήματά μας μπορεί να είναι :

1. **Πόνος** για όλους εκείνους που υποχρεώθηκαν τόσο βίαια και απότομα να αποχωριστούν από τα σώματά τους.
2. **Πόνος και συμπάθεια** για τους αγαπημένους τους που βιώνουν μια τέτοια απώλεια και τόσο υποφέρουν σήμερα.
3. **Φόβος** μήπως τα γεγονότα αυτά επηρεάσουν τη ζωή του καθενός μας.
4. **Θυμός και μίσος** για αυτούς που αδιάκοπα διαιωνίζουν τέτοια γεγονότα, καθώς και για αυτούς που συνδέονται, κατά τη γνώμη μας, μαζί τους.
5. **Ενοχή και ανικανότητα** επειδή δεν μπορούμε να κάνουμε περισσότερα για τα θύματα.
6. **Ταραχή, ανικανότητα, ανησυχία και ανασφάλεια** επειδή δεν καταφέρνουμε να βρούμε ένα τρόπο να προφυλαχτούμε αποτελεσματικά από τέτοιου είδους πράξεις βίας.
7. Μερικοί επίσης εκφράσουν μian **αίσθηση ικανοποίησης**, (ασφαλώς όχι για το θάνατο αθώων ανθρώπων) επειδή οι ΗΠΑ, κατά την άποψή τους, «εισέπραξαν αντί των όσων έχουν διαπράξει κατά των άλλων».
8. Όμως το περισσότερο είναι **σύγχυση και ανικανότητα να συλλάβουμε**, να καταλάβουμε και να βάλουμε αυτά τα γεγονότα σε κάποια κατηγορία μέσα στο νου μας.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Μερικά από τα ερωτήματά μας θα μπορούσαν να είναι :

1. Πως έγινε ότι έγινε ;
2. Μήπως ζούμε σ' ένα χασοκό σύμπαν, στο οποίο τα γεγονότα συμβαίνουν κατά τύχη, ή πράγματι υπάρχει κάποιας μορφής τάξη, ή δικαιοσύνη ;
3. Πως δημιουργείται η πραγματικότητά μας; Τι, ή ποιός, αποφασίζει τι μας συμβαίνει;
4. Γιατί ο Θεός επέτρεψε να συμβούν αυτά τα πράγματα σε αθώους ανθρώπους;
5. Γιατί αυτά συνέβησαν σε αυτούς τους ανθρώπους και όχι σε κάποιους άλλους;
6. Γιατί οι τρομοκράτες αισθάνονται τόσο πολύ μίσος, και για ποιό λόγο εκτελούν αυτές τις τρομερές πράξεις ;
7. Τι πρέπει να πάθουν τόσο οι ίδιοι, όσο κι εκείνοι που τους καλύπτουν ;

Όσοι από εμάς επιθυμούν να κατανοήσουν τον εαυτό μας και το σύμπαν θα αισθανθούν την ανάγκη να αναζητήσουν κάποιας μορφής απαντήσεις σ' αυτά τα ερωτήματα. Αν και ο νους μας, πεπερασμένος από τη φύση του, αδυνατεί να συλλάβει τις μυριάδες των συμπαντικών δυνάμεων που συνδράμουν στη δημιουργία της πλανητικής μας πραγματικότητας, ίσως θα μπορούσαμε να προσπαθήσουμε να ανακαλύψουμε κάποιας μορφής τάξη πίσω από αυτό το φαινομενικό χάος και την αδικία.

Όλα αυτά θα πρέπει να τα εξετάσουμε κάτω από το φώς μερικών βασικών συμπαντικών νόμων, τους οποίους μας έχουν διδάξει, ανά τους αιώνες, οι φωτισμένες υπάρξεις. Οι

προσωπικές και κοινωνικές μας επιλογές και ενέργειες αλληλεπιδρούν με τους νόμους αυτούς και παράγουν τα αποτελέσματα τα οποία εμείς αποκαλούμε πραγματικότητα.

ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΟΙ Ν Ο Μ Ο Ι

Μερικοί από τους νόμους αυτούς είναι οι ακόλουθοι :

1.- **Είμαστε όλοι αθάνατες ψυχές στην διαδικασία της εξέλιξης.** Στην πραγματικότητα δεν γεννιόμαστε, κι ούτε πεθαίνουμε. Παρουσιάζομαστε για κάποια χρονική περίοδο στο υλικό επίπεδο, αναλαμβάνοντας ένα υλικό σώμα, για να αναπτυχθούμε και να γίνουμε ικανότεροι να εκδηλώσουμε την εσωτερική μας θεϊκότητα.....και μετά εγκαταλείπουμε το πεδίο αυτό. Δεν είναι δυνατόν να πεθάνουμε. Είμαστε αθάνατοι !

2.- **Εμείς οι ίδιοι δημιουργούμε την πραγματικότητά μας,** τόσο σε ατομικό όσο και σε συλλογικό επίπεδο, με τις επιλογές, τις πεποιθήσεις και τις πράξεις μας του παρόντος και του παρελθόντος μας. Αυτή η άποψη είναι γενικά γνωστή σαν ο νόμος του αιτίου και του αποτελέσματος, ή ο νόμος του Κάρμα. Ο Ι.Χριστός είπε «ότι σπείρει ο άνθρωπος τούτο και θα θερίσει», και «κάνετε στους άλλους όπως θα θέλατε να σας κάνουν εκείνοι σ' εσάς», (διότι ότι κάνετε θα το υποστείτε.). Αυτός ο κανόνας επομένως αποτελεί μια δύναμη, ή ένα νόμο, ο οποίος δημιουργεί αυτό που συμβαίνει στον καθένα, και σε όλους μας. Οτιδήποτε σκεπτόμαστε, λέμε ή κάνουμε μας επιστρέφει πίσω από τους άλλους ανθρώπους, ή από τη ζωή γενικότερα, στη διάρκεια της εξελικτικής μας πορείας.

3.- Επίσης οι τρέχουσες σκέψεις, οι πεποιθήσεις, τα συναισθήματα και οι συμπεριφορές μας **έλκουν προς εμάς γεγονότα** τα οποία αντικατοπτρίζουν τις ανάλογες ακριβώς εσώτερες όψεις της οντότητάς μας. Ελκουμε προς εμάς ότι φοβόμαστε, ότι μισούμε και ότι αγαπάμε. Το γεγονός αυτό μπορούμε να το ονομάσουμε «Νόμο της Συμπαθητικής Δόνησης», σύμφωνα με τον οποίο έλκουμε προς εμάς, τόσο ατομικά όσο και συνολικά, αυτά που μας μοιάζουν και αυτά που μας είναι αντίθετα.

4.- Σε κάθε στιγμή της εξελικτικής μας πορείας μας εμφανίζονται, τόσο σε ατομικό όσο και σε συλλογικό επίπεδο, τα γεγονότα ακριβώς εκείνα τα οποία μας προσφέρουν την ευκαιρία να δούμε πιο ξεκάθαρα τον εαυτό μας, τις πράξεις μας και τα συστήματα των πεποιθήσεών μας. Τα γεγονότα αυτά μπορεί να μας είναι ευχάριστα ή δυσάρεστα, η κύρια τάση μας όμως είναι να παίρνουμε τα μαθήματά μας, και να κάνουμε τις αλλαγές μας, μέσα από τις δοκιμασίες και τις δυσχέρειες.

5.- Μέσα σ' αυτή τη διαδικασία της εξέλιξης **επανασυνδεόμαστε με την αληθινή εσώτερη πνευματική μας φύση,** με την ισχύ, την αγάπη, την ανιδιοτέλεια και το αίσθημα της ίσης για όλους δικαιοσύνης που βρίσκονται μέσα μας. Κάθε δοκιμασία μας προσφέρει την ευκαιρία να αντιδράσουμε είτε με αγάπη, είτε με φόβο και μίσος. Όταν αντιμετωπίζουμε τις κρίσεις με ωριμότητα και αγάπη τότε ωριμάζουμε συναισθηματικά, νοητικά και πνευματικά.

6.- Σε αντίθεση με τα ζώα και τα φυτά, εμείς οι άνθρωποι έχουμε **την ελευθερία επιλογής αν θα ζούμε, και θα συμπεριφερόμαστε, σε αρμονία με την εσώτερη θεία φύση μας, ή όχι .** Τις περισσότερες φορές οι επιλογές μας είναι αρνητικές, και αυτό δημιουργεί καταστάσεις κατά τις οποίες θα πρέπει να βιώσουμε τις συνέπειες αυτών των ελάχιστα συνετών επιλογών μας. Και τότε έχουμε την δυνατότητα, μέσα από τον πόνο, να διδαχτούμε και να αναθεωρήσουμε τη συμπεριφορά μας, δηλ. τις σκέψεις, τους λόγους και τις πράξεις μας.

Τελικά θα πρέπει να **επιλέξουμε την ηθική συμπεριφορά** , όχι εξ αιτίας του φόβου που όλοι μας έχουμε για την τιμωρία, αλλά **από αγάπη** και από το συναίσθημα της ενότητας. Κάθε φορά που εμείς φερόμαστε στους άλλους με τρόπο που δεν θα θέλαμε να φέρονται εκείνοι σ' εμάς, δημιουργούμε τις συνθήκες εκείνες κατά τις οποίες κι εμείς θα πρέπει να νιώσουμε πως

οι άλλοι αισθάνονται, ερχόμενοι αντιμέτωποι με την ανάλογη συμπεριφορά, κι αυτό όχι σαν τιμωρία μας, αλλά σαν μια διαδικασία εκμάθησης και επαναρύθμισης του εαυτού μας.

ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ ΕΔΩ ;

Πως θα μπορούσαμε να εφαρμόσουμε αυτές τις απόψεις σε ότι συνέβη ;

Την κατάσταση αυτή την έχουμε δημιουργήσει όλοι μαζί. Οι δράστες, (η κυβέρνηση των ΗΠΑ και οι τρομοκράτες) παίζουν απλά τους ρόλους τους σαν διαφορετικές εκφάνσεις της ομαδικής ψυχής του γήινου πεδίου. Σαν ψυχές έχουμε επιλέξει να παίζουμε αυτούς τους ρόλους, κι απ' αυτούς να μάθουμε. Σε κάθε στιγμή είναι στο χέρι μας να σκεφτόμαστε και να ενεργούμε με περισσότερη συνειδητότητα, υπερβαίνοντας τον εγωισμό μας και αναζητώντας να καταλάβουμε τι είναι αυτό που έχουμε να μάθουμε μέσα από κάθε κατάσταση.

Όλοι εμείς λοιπόν, σαν πλανήτης γη, έχουμε δημιουργήσει αυτή την κατάσταση με όλες μας τις προηγούμενες και σημερινές πεπειθήσεις, επιλογές, συναισθήματα και πράξεις. Δεν είναι ότι ο Θεός επιθυμεί να συμβαίνουν τέτοια γεγονότα, κι ούτε όλ' αυτά έγιναν μόνον από μίαν ομάδα τρελλών. Θα πρέπει όλοι μας να αναλάβουμε ένα μέρος της ευθύνης.

Η συμπεριφοράς μας είναι γεμάτες με την αλαζονεία της ισχύος. Όλοι μας εκδηλώνουμε θυμό, μίσος, απειλές και βία (φυσική, φραστική ή νοητική) εναντίον αυτών που θεωρούμε ότι είναι υπεύθυνοι για τη δική μας πραγματικότητα. Αυτό που συνέβη είναι το αποτέλεσμα κακής χρήσης της δύναμης για χιλιάδες χρόνια, καθώς και ο αρνητικός τρόπος με το οποίο αντιδράμε αυτή την κακή χρήση της δύναμης.

ΠΙΘΑΝΑ Μ Α Θ Η Μ Α Τ Α

Και στο σημείο αυτό θα πρέπει να σκεφτούμε βαθιά και καθαρά ποιά είναι τα μαθήματα που μαθαίνουμε εδώ, τόσο τα προσωπικά μας όσο και τα συλλογικά.

1.- Όλοι μας θα πρέπει να μάθουμε να **αισθανόμαστε μεγαλύτερη ενότητα** με τους άλλους γύρω μας. Να νιώσουμε τον πόνο τους και να τους στηρίζουμε και να τους βοηθάμε με όποιον τρόπο μπορούμε. Θα πρέπει να τους βλέπουμε σαν μέλη της οικογένειάς μας, άσχετα από το χρώμα, την εθνικότητα ή τη θρησκεία τους.

2.- Θα πρέπει να μάθουμε να **ακούμε με προσοχή όταν κάποιες ομάδες ανθρώπων κραυγάζουν** γεμάτες πόνο επειδή αδικούνται.

3.- Θα πρέπει να **έχουμε τα ίδια κριτήρια** στις σχέσεις μας με όλους τους λαούς. Στο θέμα αυτό είναι οφθαλμοφανείς οι διαφορές στις αντιδράσεις των ΗΠΑ ανάμεσα στις παρανομίες στο Ιράκ και στη Βοσνία και στην κατοχή της Κύπρου και της Παλαιστίνης από Τούρκους και Ισραηλινούς αντίστοιχα. Αυτή η παραβίαση που συνεχίζει το Κράτος του Ισραήλ κατά των Παλαιστινίων είναι η αιτία που κάνει μια μικρή ομάδα πικραμένων φανατικών (που κατά κανένα τρόπο δεν εκπροσωπούν την πλειονότητα των Αράβων, ή των Μουσουλμάνων) να εκτελεί αυτές τις παράφρονες πράξεις μίσους.

Το γεγονός όμως αυτών των παραβιάσεων δεν δικαιολογεί καθόλου τους φανατικούς. Μια τέτοια τρομερή ενέργεια δεν είναι αποδεκτή έστω κι αν οι εναντίον τους αδικίες ήταν ένα εκατομμύριο φορές χειρότερες.

Όμως αυτό που έγινε θα πρέπει να μας κάνει να σκεφτούμε τι κάνουμε. Η προσωπική μου

άποψη είναι ότι η Αμερική είναι μια από τις μεγαλύτερες χώρες κι από τους μεγαλύτερους λαούς που υπήρξαν ποτέ, κι αυτό είναι που μου προκαλεί τόση δυσκολία στο να καταλάβω γιατί η διοίκηση των ΗΠΑ συνεχίζει να υποστηρίζει το Ισραήλ στην κατοχή, και στην αδικία, κατά των Παλαιστινίων. Ενώ την ίδια ώρα σκοτώνει τους Ιρακινούς με καθημερινούς βομβαρδισμούς και εμπάργκο εξ αιτίας μιας κατοχής λίγων εβδομάδων.

Αυτό είναι το ερώτημα, και το κίνητρο, που παρακινεί αυτές τις γεμάτες μίσος ψυχές να προβαίνουν σε τέτοιες ακατονόμαστε ενέργειες.

4.- Ενα άλλο πιθανό μάθημα είναι το **να πάψουμε να κατηγορούμε τις υπερδυνάμεις ότι αυτές δημιουργούν την πραγματικότητά μας** και, αντίθετα, να μάθουμε να είμαστε πιο ενωμένοι, πιο παραγωγικοί, πιο υπεύθυνοι στη δημιουργία της δικής μας πραγματικότητας. Το εύκολο είναι να κατηγορούμε την Αμερική, και κάθε άλλη εξουσία, για τα προβλήματα του κόσμου. Η προσωπική μου πείρα όμως μου λέει ότι καθένας μας δημιουργεί τη δική του πραγματικότητα σαν άτομο, σαν οικογένεια και σαν κοινωνία. Ο εύκολος τρόπος να κατηγορούμε τους άλλους δεν μας οδηγεί σε λύσεις.

5.- Πρέπει **να θεωρούμε όλες τις ψυχές σαν εκφράσεις της μίας συνειδητότητας**, που βρίσκονται στη διαδικασία της μάθησης, και καθεμιά παίζει το δικό της ρόλο. Τα αρνητικά συναισθήματα απέναντι σε οποιονδήποτε, συμπεριλαμβανομένων και της κυβέρνησης των ΗΠΑ αλλά και των τρομοκρατών, το μόνο που κάνουν είναι να επαυξάνουν το φαύλο κύκλο της βίας και της αρνητικότητας. Οι σκέψεις μας είναι αόρατες ενέργειες οι οποίες, μέχρι ενός σημείου, εκδηλώνονται σαν μίαν, ή περισσότερες, εκφάνσεις της ανθρωπότητας. Όλοι εκείνοι που μισούν την Αμερική συνεισφέρουν στη δημιουργία αυτών των πράξεων, κι όλοι εκείνοι που μισούν τους τρομοκράτες θα συνεισφέρουν στην ενίσχυση των δυνάμεων της εκδίκησης και του φαύλου κύκλου της βίας. Θα πρέπει να προβάλουμε **φώς και αγάπη προς όλες τις ψυχές** και να προσευχόμαστε να συνειδητοποιήσουν την αληθινή εσωτερική φύση τους και την έμφυτη ενότητά όλων μας σαν εκδηλώσεων του ενός Θείου Οντος. Αυτή θα είναι και η μόνη λύση.

6.- Θα πρέπει **να προσέξουμε τις δικές μας σκέψεις και συμπεριφορές** και τα σημεία όπου κάνουμε κακή χρήση της δύναμης απέναντι στα παιδιά μας, στους/στις συζύγους, στους υπαλλήλους κλπ., ή ακόμα σε ποιούς κατευθύνουμε τα συναισθήματα του μίσους μας που να σχετίζονται με πιθανές μελλοντικά αναδυόμενες δυνάμεις. Θα πρέπει **να αναπτύξουμε την αγάπη μας για τα πάντα και τους πάντες**.

7.- Αυτά όλα δεν σημαίνουν βέβαια ότι όλοι αυτοί που έκαναν αυτές τις πράξεις θα πρέπει να αφεθούν ανενόχλητοι. Αντίθετα θα πρέπει να οδηγηθούν ενώπιον της δικαιοσύνης ώστε να μην καταστραφεί ο κοινωνικός μας ιστός. Θα πρέπει επίσης να θεραπευτούν από το μίσος και το φανατισμό τους. Όμως οι έρευνες και οι αναζητήσεις πρέπει να έχουν μόνον αυτούς σαν στόχους, και κανένα απολύτως αθώο άτομο να μην υποστεί τις συνέπειες αυτών των πράξεων. Ο βομβαρδισμός κι άλλων αθώων ανθρώπων δεν πρόκειται να βοηθήσει αυτούς που ήδη έχασαν τη ζωή τους από βόμβες. Δύο χιλιάδες χρόνια μετά τον Ι. Χριστό θα πρέπει να είναι αρκετά ώστε να απελευθερωθούμε από τη θεωρία «οφθαλμόν αντί οφθαλμού», που δεν πρέπει να έχει θέση στην συνειδητοποιημένη και πολιτισμένη κοινωνία μας.

ΚΑΠΟΙΕΣ ΠΙΘΑΝΕΣ Α Π Α Ν Τ Η Σ Ε Ι Σ

Ας ξαναρίξουμε μια ματιά στις ερωτήσεις και στις πιθανές απαντήσεις τους :

1.- Πως συνέβη αυτό ;

Το δημιουργήσαμε όλοι μαζί με τις σκέψεις, τις επιλογές και τις πράξεις μας.

2.Μήπως ζούμε σ' ένα χαοτικό σύμπαν, στο οποίο τα γεγονότα συμβαίνουν κατά τύχη, ή πράγματι υπάρχει κάποια μορφή τάξη ή δικαιοσύνη ;

3.Πως δημιουργείται η πραγματικότητά μας ; Τι, ή ποιός, αποφασίζει τι μας συμβαίνει ;
Υπάρχει κάποια τάξη η οποία μας επιστρέφει τις επιλογές και τις πράξεις μας, και μας οδηγεί στην πορεία της εξέλιξής μας.

4.Γιατί ο Θεός επέτρεψε να συμβούν αυτά τα πράγματα σε αθώους ανθρώπους ;
Όλα αυτά τα δημιουργούμε εμείς οι ίδιοι. Ο Θεός μας προσφέρει αρκετό σχοινί ώστε μόνοι μας είτε να «κρεμαστούμε», είτε να ανέβουμε σε ανώτερα επίπεδα θεώρησης και συμπεριφοράς.

5.Γιατί αυτά συνέβησαν σε αυτούς τους ανθρώπους και όχι σε κάποιους άλλους ;
Αυτή η ερώτηση είναι η πιο δύσκολη να απαντηθεί. Δεν μπορούμε να ξέρουμε **το ιδιαίτερο εξελικτικό μονοπάτι που έχει επιλέξει να ακολουθήσει η κάθε ψυχή**, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο όλες αυτές οι ψυχές ήρθαν εδώ στη γη ώστε να προχωρήσουν μαζί στην εξέλιξή τους μέσα από αυτή την κοινή τους εμπειρία. Και βέβαια δεν μιλούμε μόνο για τις ψυχές εκείνες που άφησαν το σώμα τους, αλλά ακόμα περισσότερο για τους αγαπημένους τους, και για τους διασώστες που υπέστησαν όλες τις επιπτώσεις αυτού του απίστευτου γεγονότος.

Το μόνο που μας απομένει είναι να έχουμε πίστη ότι είτε υπάρχει ένας σοφός και δίκαιος Θεός που καθοδηγεί αυτά τα συμβάντα, ή ότι οι συμπαντικοί αυτοί νόμοι επιτυγχάνουν πάντοτε το ύψιστο δυνατόν αποτέλεσμα, μέσα στα πλαίσια όλων των παραγόντων που εμπλέκονται. Με τη λέξη «παράγοντες» εννοούμε τις συλλογικές μας σκέψεις, πεποιθήσεις και πράξεις σε όλη τη διάρκεια της ιστορίας μας, το σημερινό επίπεδο της συνειδητότητάς μας, καθώς και τα μαθήματα που ήλθαμε να μάθουμε.

6.Γιατί οι τρομοκράτες αισθάνονται τόσο πολύ μίσος, και για ποιό λόγο εκτελούν αυτές τις τρομερές πράξεις ;

Αισθάνονται **βαθιάν αδικία κι έχουν κουραστεί να φωνάζουν και να μην ακούγονται.** Ασφαλώς πολλοί άλλοι άνθρωποι έχουν τα ίδια συναισθήματα, αλλά δεν κάνουν αυτές τις τόσο τρομερές πράξεις ανταπόδοσης. Τα συναισθήματά τους όμως μπορεί να είναι παρόμοια.

Πρόκειται για άτομα που έχουν χάσει το δρόμο τους, έχουν παρεκκλίνει από τον εσώτερο εαυτό τους και έχουν ανάγκη από πολύ φώς ώστε να απελευθερωθούν από το μίσος και τον φανατισμό τους.

7.Τι πρέπει να πάθουν τόσο οι ίδιοι, όσο κι εκείνοι που τους καλύπτουν ;

Πρέπει να τους αναζητήσουμε και να τους θεραπεύσουμε με οποιονδήποτε τρόπο, όπου κι αν βρίσκονται. Το ίδιο πρέπει να κάνουμε και για τον εαυτό μας.

Μια προσευχή, για όσους πιστεύουν ότι τα παραπάνω κείμενα τους εκφράζουν...

Αυτή την ώρα για όλους εμάς που δεν μπορούμε να προσφέρουμε επιτόπια «χείρα βοηθείας», η σημαντικότερη και ισχυρότερη συνεισφορά μας είναι η προσευχή και ο οραματισμός.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Την ώρα τούτη του φόβου και την σύγχυσης,
Ας κατευθύνουμε σ' αυτούς, που βρέθηκαν σ' αυτά όλα μπλεγμένοι,
το φως και την αγάπη μας.

Είθε όλες οι ψυχές που άφησαν το επίπεδο της γής ετούτης,
να δεχτούν την καθοδήγηση των φωτεινών υπάρξεων,
και να συνεχίσουν το δρόμο τους προς την εξέλιξή τους,
ώστε τελικά να ενωθούν με το Θείο Φώς.

Είθε οι τραυματισμένοι να βιώσουν και να φανερώσουν
αυτή την εντός τους πανθεραπευτική δύναμη,
και να γειάνουν τέλεια σ' όλα τα επίπεδα της ύπαρξής τους.

Είθε οι αγαπημένοι, και κάθε άλλος δικός και ξένος,
να μπορέσουν, σαν περάσει ο μέγας πόνος,
να ξεδιακρίνουν την αχτίδα της σοφίας και της τάξης που κρύβεται πίσω απ' το χάος.

Είθε όσοι διαιωνίζουν αυτές τις καταστάσεις
να κατανοήσουν πως στ' αλήθεια όλοι μας ένα είμαστε,
να γιατρευτούν από την άγνοιά τους
να νιώσουν την ενότητα με το σύνολο, και να το υπηρετούν.

Είθε οι ταγοί μας να οδηγηθούν
σ' επιλογές κι ενέργειες
που να εναρμονίζονται
με το ύψιστο για όλους μας αγαθό.

Είθε όλοι μας να κατανοήσουμε την Θεότητα εντός μας,
κι εντός όλων των άλλων που' ναι τριγύρω μας.
Είθε να επιτρέψουμε στην εντός μας Θεϊαν ωραιότητα να προβάλλει
Σαν συγχώρεση, πίστη και αγάπη

Κ Α Ρ Μ Α = Α Ν Τ Ι Π Α Θ Η Μ Α

από τον Μάνο Νομικό

Πολύς λόγος γίνεται τα τελευταία χρόνια για τη σωστή ερμηνεία της Σανσκριτικής λέξης «Κάρμα», που εμφανίζεται πιά σε όλες τις σχολές εσωτερικής αναζήτησης, χαλάρωσης, διαλογισμού κτλ. Και θεωρείται πολιτογραφημένη διεθνώς, και στη γλώσσα μας βέβαια - αυτό θα μας έλειπε άλλωστε!!! -με την έννοια του Νόμου του Αιτίου του Αιτιατού. Επειδή η έκφραση «Νόμος του Αιτίου του Αιτιατού» είναι ασφαλώς μακρόσυρτη, έχει προτιμηθεί η λέξη Κάρμα που είναι πιά σύντομη. Το ίδιο εξ άλλου έχει συμβεί και με τη λέξη «Ντάρμα», που

χρησιμοποιείται αντί της διατύπωσης «Σκοπός της Ζωής και το έργο που απαιτείται για την επίτευξή του».

Κάνοντας μια σύντομη περιγραφή της έννοιας της λέξης «Κάρμα» θα λέγαμε ότι σημαίνει ότι και στην Παλαιά Διαθήκη αναφέρεται σαν «οφθαλμόν αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος», και στην Καινή σαν «ότι αν σπείρει άνθρωπος τούτο και θερίσει», και «μάχαιραν έδωσας, μάχαιραν θα λάβης».

Όμως τα πράγματα δεν είναι έτσι απλά. Ο νόμος του Κάρμα ταιριάζει καλύτερα με το νόμο της Φυσικής που λέει : «ΔΡΑΣΗ ΙΣΟΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ.» Αυτό σημαίνει ότι κάθε δράση, κάθε κίνηση, η οποία έχει υποχρεωτικά κάποια ποσότητα ενέργειας και κάποια διεύθυνση, συνεπάγεται απαραίτητα μίαν ίσης ποσότητας αλλά αντίθετης διεύθυνσης αντίδραση. Πρώτη συνέπεια είναι ότι αν υπάρχει μια θετική δράση, θα υπάρξει και μια θετική αντίδραση και αντιστρόφως, βέβαια. Επόμενη συνέπεια είναι ότι όποιος εκτελεί μια, θετική ή αρνητική, δράση, θα υποστεί και την αντίοιχη αντίδραση. Και επειδή ο άνθρωπος έχει αρκετή ελευθερία δράσεων, άρα θα είναι και υπεύθυνος για τις αντιδράσεις που θα υποστεί.

Στον εσωτερισμό όμως σαν δράση δεν εννοείται μόνον η εξωτερικευμένη με αντικειμενικά κριτήρια κίνηση και πράξη μας, αλλά και ο λόγος και η σκέψη ακόμη, για τα οποία κάθε άνθρωπος είναι πάντοτε υπεύθυνος, επειδή μπορεί όχι μόνο να πράξει ή να μην πράξει, αλλά ακόμα και να ελέγχει τους λόγους και τις σκέψεις του. «Ει οφθαλμός σκανδαλίζει σε, έκβαλέ τον».

Τελικά ο Νόμος του Κάρμα δεν είναι ούτε η Ισλαμική έννοια του Κισμέτ, ούτε η Ινδουιστική σημασία του αναπόδραστου και αναπόφευκτου Κάρμα, που τίποτε και ποτέ δεν μπορεί να μας απαλλάξει από αυτό. Ας τον θεωρήσουμε καλύτερα σαν το Νόμο της ανταπόδοσης των όσων η προσωπική μας ελευθερία, η λογική μας σκέψη, και το επίπεδο του συναισθηματικού μας κόσμου, των πεποιθήσεων και των προγραμματισμών μας, μας ωθούν να πράξουμε ή να μην πράξουμε, να πούμε ή να μην πούμε, και να σκεφτούμε ή να μην σκεφτούμε. Είναι δηλαδή τελικά ο Νόμος της απόδειξης της Υψιστης Ελευθερίας μας.

Στα σημερινά επίπεδα καθημερινής διαβίωσης το Νόμο αυτό μας τον θυμίζουν οι τραπεζικές συναλλαγές μας. Αν έχουμε λοιπόν υπόλοιπο σε κάποιο τραπεζικό λογαριασμό καταθέσεων, μπορούμε να κάνουμε ανάληψη, και να πάρουμε και τόκους. Αν δεν έχουμε, μπορούμε να ζητήσουμε δάνειο, και να πληρώσουμε και το κεφάλαιο και τους τόκους, που αυτή τη φορά είναι και υψηλότεροι. Και - το σημαντικό σύγχρονο στοιχείο - αν καταθέσουμε σε κάποιο κατάστημα μιας Τράπεζας, η ανάληψη δεν είναι υποχρεωτικό να γίνεται από αυτό το ίδιο κατάστημα, αλλά, με το σύστημα ON LINE, από οποιοδήποτε άλλο κατάστημα οιοποιασδήποτε άλλης Τράπεζας ακόμα και εκτός της χώρας. Μεταφέροντας αυτά στην εσωτερική θεώρηση του Νόμου του Κάρμα, θα πούμε ότι αν κάνουμε σε κάποιον κάτι καλό, ή κακό, δεν είναι απαραίτητο το ίδιο άτομο να μας το ανταποδώσει, και μάλιστα σε τακτό χρόνο. Η άποψη αυτή αφαιρεί ένα μεγάλο μέρος από τα άγχη μας, δεδομένου ότι δεν πρέπει να περιμένουμε την εκδήλωση ευγνωμοσύνης από το ίδιο άτομο που ευεργετήσαμε, ή την ανταπόδοση της κακίας από κάποιον εναντίον του οποίου κακώς επράξαμε, αλλά μας αναγκάζει επίσης και να προσέχουμε όχι μόνο τα έργα, αλλά και τους λόγους και τις πράξεις μας, δεδομένου ότι υπάρχουν πάντοτε οι μηχανισμοί αποκατάστασης της αγαθότητας που μεριμνούν για την διατήρηση της ηθικής ισορροπίας.

Υπάρχει όμως και μίαν άλλη οπτική γωνιά που αναφέρεται ειδικά σε εμάς τους Έλληνες. Αν ερευνήσουμε λίγο στην αρχαιοελληνική γραμματεία και νομική, θα βρούμε τη λέξη Κάρμα να εκφράζεται με τον όρο ΑΝΤΙΠΕΠΟΝΘΟΣ. Πρόκειται για το ουδέτερο της μετοχής του παρακειμένου του ρήματος «Αντιπάσχω», και αναφέρεται και στον Πυθαγόρα με την ηθική του έννοια, «ά τις εποίησεν ταυτ' αντιπαθειάν», δηλ. ό,τι κάνεις, λές ή σκέπτεσαι, θα το πάθεις ώστε να αποκατασταθεί η ηθική τάξη, και στα «Ηθικά Νικομάχεια» του Αριστοτέλη με τη νομική θέση της υλικής αποζημίωσης προς το θύμα της αδικοπραξίας.

Αν τώρα διατηρήσουμε το πρώτο συνθετικό της λέξης «Αντι-πεπονθός», δηλαδή την πρόθεση ΑΝΤΙ, και αντικαταστήσουμε τη μετοχή του παρακειμένου «πεπονθός» με το ουσιαστικό ΠΑΘΗΜΑ, τότε θα εμφανίσουμε προς χρήση μας, αντί για την Σασκριτική λέξη Κάρμα την απόλυτα σωστή και ελληνικότερη λέξη : ΑΝΤΙΠΑΘΗΜΑ !!.

Με την ίδια συλλογιστική θα πρέπει αντί της λέξης «CHANELLING» να χρησιμοποιείται η αντίστοιχη ελληνική λέξη ΔΙΑΥΛΩΣΗ, και ίσως θα υπάρχουν και άλλες λέξεις διάσπαρτες στα κείμενα του εξ αλλοδαπής εσωτερισμού που θα έπρεπε να διερευνηθούν.

Ανοιχτή Γραμμή Επικοινωνίας για Θέματα Εσωτερισμού

Ερώτηση

Κυριε Λιακοπουλε...

Είμαι 34 ετών. Από μικρό παιδί ενδιαφερομαι και ψαχνω να βρω ποια είμαι...τι είμαι... γιατί εδώ και τώρα. 5 ετών, παρουσιάστηκε μπροστα μου μια φωτεινη μορφη. Και νομιζω οτι απο εκει ξεκινήσαν όλα. Νιωθω οτι δεν ανηκω εδώ. Ομως δεν με ενοχλει και η παρουσία μου εδώ. Συμπωνω τους ανθρωπους και τους αγαπω απίστευτα πολυ. Όταν εχω καποιον μπροστα μου και μου μιλαει, αισθανομαι και κατανωω τι νιωθει και το πνευματικο του επιπεδο.

Καποτε δοκιμασα τις ικανοτητες μου στις καρτες, στο καφε, στο τραπεζακι, εκκρεμες, ονειρα... και πιστεψτε με, χωρις να το θελω και να εχω πριν μελετησει τα πως και τους τροπους, οτιδηποτε ελεγα συνεβενε. Τα παρατησα γιατι αυτο αρχισε να με τρομαζει. Ηταν σαν να συνεβεναν, απλα επειδη τα ελεγα εγω. Παρακολουθω τα γεγονοτα, καθημερινα και γνωριζω τις εξελιξεις. Σκεφτομαι πραγματα, ή γραφω και αυτα μετα απο μερικες μερες επαληθευοιτε. Είναι σα να καποιος με παρακολουθει και πραγματοποιει. Νιωθω και κατι μεσα μου, μου μιλαει μεσα μου λεγοντας μου οτι είμαι κατι ιδιαίτερο κι αυτο μου δημιουργει θυμο, γιατί ο χαρακτηρας μου και τα λαθη που εχω κανει ως τώρα στη ζωη μου, καθε αλλο παρα αυτο μου επιβεβαιωνει. Και

είναι αυτα τα ονειρα που δεν λενε να με αφησουν... περπαταω διασχίζοντας μεσα απο διαφορες αρχαιες εποχες, πολιτισμους, θρησκεις και οι ανθρωποι που συναντω παραμεριζουν με σεβασμο να περασω. Βλεπω διαφορες φυσικες ανακαταταξεις να γινοντε σε αυτο το πλανητη με διαφορα φυσικα φαινομενα και με λεξεις που χρησιμοποιω να υπακουνε. Ανθρωποι που βρισκοντε γυρω μου, μου μιλανε και μου λενε οτι νιωθουν σα να βρισκοντε εδώ για να με προστατευουν μεχρι καποιο σημειο. Νιωθω μια εντονη αγαπη να με κατακλυζει και εντονη αγαπη να με προστατευει. Νιωθω κατι εντονο να ερχετε σε αυτη την πολυαγαπημενη χωρα κι εγω τρεχω να προλαβω για να είμαι την καταλληλη ωρα εκει. Είμαι τρελη; Θελω να βοηθησω τους παντες και τα παντα, αλλα δεν ξερω πως! Είμαι τρελη; Στα ονειρα μου κατακλυζομαι απο φωτεινες οντοτητες, με βαζουν σε κυκλο και μου λενε μου λενε μου λενε... και δεν θυμαμαι τιποτα μετα!!! Οτι δηποτε και αν επιχειρησω να κανω, που να εχει σχεση με κατι παραφυσικο (αν και δεν τα θεωρω παραφυσικα... μαλλον φυσικα) είναι σα να το εκανα παντα. Τοσο απλα μου συμβενουν. Και ρωταω... Είμαι τρελη; Ευχαριστω για την υπομονη σας!

a.

Απάντηση

Αγαπητή Κυρία,

Το γράμμα σας είναι αξιόλογο και οι περιγραφές σας πολύ σαφείς και συγκροτημένες. Βέβαια οι ερωτήσεις σας είναι όλες καθαρά υπαρξιακές και είμαι βέβαιος ότι στις περισσότερες από αυτές έχετε βρει μόνη σας πολύ ικανοποιητικές απαντήσεις.

Η δική μου ανταπόκριση:

Ο κόσμος είναι άπειρος και τα φαινόμενα που συμβαίνουν σε αυτόν είναι πέρα από κάθε ικανότητα πρόσληψης και υπερβαίνουν κάθε φαντασία. Οσοδήποτε διευρυμένη συνείδηση

και αν κατέχουμε λοιπόν, αυτή μας παρουσιάζει ένα ελάχιστο μόριο της Αλήθειας. Διατηρήστε επομένως μια φυσική στάση απέναντι στη ζωή και τις εμπειρίες σας. Εξωτερικά μη δείχνετε καθόλου διαφορετική. Αυτή είναι η πρώτη μου φιλική συμβουλή.

Η δεύτερη είναι ότι όλες σας αυτές οι εμπειρίες – για τις οποίες πρέπει να είσαστε υπερήφανη, αλλά με αδαμάντινη ποιότητα – πρέπει να βρουν ένα παραδοσιακό στήριγμα. Μέσα από μερικές ασκήσεις, ένα διαλογισμό και μια ασκητική κάποιας μορφής. Γιατί δυστυχώς η εξωτερική γνώση, δε μας παρέχει ικανά στηρίγματα για να αντιμετωπίσουμε εξαιρετικές καταστάσεις.

Η τρίτη μου αναφορά: Να αναπτύξετε μια πολύ θετική και άφοβη στάση απέναντι σε ότι σας έρχεται. Και να ανακαλύπτετε σε όλα μια εσωτερική σοφία.

Και στην τελευταία και υπαρξιακή ερώτησή σας, που έρχεται σε όλους μας ακάλεστη, απαντώ με απόλυτη βεβαιότητα: Όχι!.

Με αγάπη

Ευστάθιος Λιακόπουλος

Ερώτηση

ΔΙΑΦΟΡΑ ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΩΝ ΑΠΟ ΜΑΣΩΝΟΥΣ.ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΦΩΣ.ΠΩΣ ΝΑ ΔΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ,ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ,ΤΟΥΣ ΘΕΟΥΣ.

Μιχάλης

Απάντηση

Αγαπητέ Μιχάλη,

Το δίλημμα στην πνευματική αναζήτηση είναι, αν πρέπει να επισημαίνουμε τις ομοιότητες ή τις διαφορές που αναγκαστικά υπάρχουν στα διάφορα συστήματα. Προσωπικά πιστεύω, ότι τις περισσότερες φορές είναι πιο δημιουργικό αν αναζητάμε ομοιότητες.

Στο πρώτο σου ερώτημα θέλω να πω ότι για κάποιους είναι καταλληλότερος ο Τεκτονισμός, για κάποιους άλλους οι Ροδόσταυροι. Επειδή οι άνθρωποι από τη φύση τους διαφέρουν. Κάθε ένας μας βλέπει τα ίδια πράγματα από μια διαφορετική γωνία, έχει άλλη ικανότητα αφομοίωσης και άλλη δεκτικότητα.

Και έτσι πρέπει να είμαστε σε θέση στην περίπτωση μας, να βρούμε πιο από τα δύο αυτά συστήματα, είναι το πιο οικείο, το πιο κατάλληλο για μας. Και αυτό μπορεί να το πετύχουμε πιο πολύ με τη διαίσθηση, με μια δόνηση συγγένειας, παρά με μια λογική ανάλυση και έρευνα.

Με την επόμενη παρατήρηση ότι αν ενταχθούμε σε κάποιο από αυτά, δεν πρέπει να κολλήσουμε μέσα του, να μας αγκαλιάσει αυτό ασφυκτικά. Τα συστήματα, τα έχουμε ανάγκη μόνο για το ξεκίνημά μας. Με τις κάποιες αλήθειες που θα μας προσφέρουν, να δυναμώσουμε, να οδηγηθούμε σε μια θετικότερη ανάταξη της προσωπικότητάς μας.

Τα συστήματα είναι μέσα, δεν πρέπει να γίνονται ποτέ σκοπός, αν αναζητάμε βέβαια το φως, την άλλη διάσταση, της δύναμης, των θεών, όπως υποψιάζομαι και εύχομαι ότι συμβαίνει στην περίπτωση σου.

Σε αυτή την ευλογημένη πορεία, χρειάζεται πια ένας υψηλός βαθμός αυτογνωσίας και προσωπικής σοφίας, μεγάλη προσοχή, επιμονή και συστηματική άσκηση. Από το πρωί μέχρι το βράδυ και από το βράδυ μέχρι το πρωί. Έτοιμοι να απαρνηθούμε βέβαια πολλά. Όστε αργότερα να τα έχουμε όλα και στην ουσία να μη χρειαζόμαστε τίποτα. Μέσα ή έξω από το όποιο σύστημα ή θεσμό.

Αυτά είναι που χρειάζεται κανείς σαν προϋπόθεση πρωταρχική. Για τη μεγάλη πορεία προς την ελευθερία.
Με τη βεβαιότητα ότι ο δρόμος αυτός είναι και παραμένει ανοιχτός, σου εύχομαι απλά να τον βαδίσεις.
Ευστάθιος Λιακόπουλος

Ερώτηση

ΤΟΛΜΩ ΝΑ ΡΩΤΗΣΩ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΞΕΡΩ ΕΑΝ ΕΙΣΤΕ ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΝΑ ΜΟΥ ΑΠΑΝΤΗΣΕΤΕ ΓΙΑ ΚΑΤΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΠΟΥ ΜΟΥ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΕΝΤΟΝΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΤΩΡΑ.

ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΤΩΡΑ ΕΧΩ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙ ΠΩΣ ΟΤΑΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΣΥΜΒΕΙ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΟΥ ΣΟΒΑΡΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΥΓΕΙΑΣ ΛΙΓΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΠΡΙΝ ΝΟΙΩΘΩ ΕΝΤΟΝΗ ΕΝΟΧΛΗΣΗ ΣΤΟ "ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ" ΚΑΙ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΞΑΦΝΙΚΗ ΕΓΧΕΙΡΙΣΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΜΟΥ ΚΑΙ ΕΝΩ Η ΕΝΟΧΛΗΣΗ ΗΤΑΝ ΑΦΟΡΗΤΗ Ο ΑΝΤΡΑΣ ΜΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕ ΠΩΣ ΤΟ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΣΗΜΕΙΟ ΣΤΟ ΚΟΥΤΕΛΟ ΜΟΥ ΕΙΧΕ ΔΙΟΓΚΩΘΕΙ. ΥΠΑΡΧΕΙ ΛΟΓΙΚΗ ΕΞΗΓΗΣΗ ΓΙΑ ΑΥΤΟ:

Johnseva

Απάντηση

Για την Johnseva

Δεν είμαι βέβαια ειδικός, ούτε μπορώ να απαντήσω με αυθεντικό τρόπο στο ερώτημά σας.

Μπορώ να σας διαβεβαιώσω όμως ότι ζούμε σε ένα σύμπαν με μια πολύ εκτεταμένη λειτουργικότητα. Που θέλουμε να την αγνοούμε. Και ότι ο κάθε άνθρωπος έχει τεράστιες δυνατότητες μέσα του, οι οποίες κάτω από ορισμένες συνθήκες μπορεί να εκδηλωθούν και να λειτουργήσουν. Η διαίσθηση, η ενόραση και η αυτοπροστασία, είναι μερικές μόνο από αυτές. Και πάνω στο σώμα μας υπάρχουν πολλά ενεργειακά κέντρα – και ένα από τα κύρια, είναι το τρίτο μάτι – τα οποία συμπεριφέρονται συνεχώς σαν μεταλλάκτες, συμπυκνωτές, συσσωρευτές και διανομείς ρευμάτων. Μπορεί επίσης να γίνουν δέκτες και πομποί μηνυμάτων, χρωμάτων και άλλων σχετικών δονήσεων. Αλλά τις περισσότερες φορές λειτουργούν αθόρυβα και με τρόπο πολύ διακριτικό και φυσικό. Και εμείς πρέπει να τα αφήνουμε στην αυτοτέλειά τους – αν δεν ξέρουμε να τα ενεργοποιούμε και να τα αξιοποιούμε με τρόπο ειδικό.

Την περίπτωση σας, πρέπει να την θεωρήσετε σαν χάρισμα και προστασία. Σαν ένα γεγονός θετικό και ξεχωριστό.

Αλλά μη συγκεντρώνετε πάρα πολύ πάνω σε αυτά τα φαινόμενα διότι έτσι θα αρχίσετε να ζείτε με την προσδοκία τους. Και κυρίως μην δημιουργήσετε την εντύπωση ότι σας συμβαίνουν μόνο σαν προάγγελοι κακών. Έστω και για την προστασία σας. Αποκτήστε την απαλή βεβαιότητα ότι συνδέονται και με τα καλά και τα ευχάριστα και τα φωτεινά επερχόμενα της ζωής σας.

Τα οποία θα σας έρχονται και θα κυλούν ανεμπόδιστα.

Με την εκτίμησή μου

Ευστάθιος Λιακόπουλος

Ερώτηση

Αγαπητέ κ. Λιακόπουλε,

Συγχαρητήρια για την στήλη σας. Ασχολούμαι απο παλαιότερα με την ανατολή και την κουλτουρα της, και με περισσότερη διαθεση / ένταση τα τελευταία χρονια με τον πνευματισμό, μυστικισμό και την μελέτη των θρησκειών. Το τελευταίο εξάμηνο μέσω της μελέτης μου, παρατηρώ μια σύγκλιση των απόψεων για την αλήθεια, το θείο και τον προορισμό της ψυχής.

1. Το μεγάλο παράδοξο που βλέπω είναι πως ζουν στην Ινδία και στο Πακισταν σε πολύ μεγάλο ποσοστο φτώχιας και εξαθλίωσης ,ενώ έχουν τωση μεγάλη και πλούσια κουλτουρα, πολιτισμό και μαι τρομαχτική αναπτυξη/φιλοσοφία/κουλτούρα θρησκειών και πνευματικότητας. Έχετε κάποια άποψη σε αυτό;

2. Επίσης σχετικά με τα θέματα της κάστας και των γάμων στην Ινδία, γνωρίζετε να μας πειτε πως είναι δυνατον αυτό το σύστημα να διαινίζεται και να παραμένει. Ποιος ο λόγος που παραμένει και τι συμβολίζει/αποσκοπεί? Γνωρίζω εδώ και χρόνια την υπαρξη data bases για το ταίριασμα ζευγαριών σε σχέση με τα φυσικά χαρακτηριστικά τους και επίσης την φοβερή έμφαση που δίνουν στο ανοιχτό δέρμα !!!

Καλή χρονία, υγεία και δύναμη στην έρευνα σας.

KM

Απάντηση

Κύριε Μιχαλόπουλε,

Η σωστή προσέγγιση της ανατολικής σοφίας μας παρέχει την ευκαιρία, ανάμεσα στα άλλα για ένα άνοιγμα και μια βαθύτερη κατανόηση των ανθρωπίνων πραγμάτων. Που στη βάση τους είναι πανομοιότυπα. Και οδηγούν πράγματι όπως λέτε, σε μια σύγκλιση όσον αφορά την αλήθεια.

Στο πρώτο σας ερώτημα, νομίζω ότι τα τρέχοντα γεγονότα στο Αφχανιστάν, επιβεβαιώνουν αυτά το παράδοξο των ανθρωπίνων πραγμάτων. Είναι ένας χώρος όπου αναπτύχθηκαν ιδέες συγκλονιστικές, γεννήθηκε πάνω σε ένα λωτό ο Πάντμα Σαμπάβα και σε ένα άλλο επίπεδο ο περίφημος Ρουμί. Λατρεύτηκε ο Διόνυσος, εκφωνούσαν το Ευοί Ευάν και αντιμετώπισαν το Μεγάλο Αλέξανδρο σαν ίσο τους. Και είναι στον ίδιο τόπο όπου απαγορεύτηκε ο χορός και η μουσική, οι γυναίκες θεωρήθηκαν όντα σατανικά και δεν είχαν δικαίωμα ούτε σε ιατρική περίθαλψη. Και έπρεπε κάποιοι άλλοι να αποφασίζουν αν θα αφήσεις γένια ή μαλλιά.

Το πρόβλημα της κάστας ξεκίνησε από ένα πραγματικό γεγονός. Οι αυτόχθονες στο χώρο των Ινδιών, οι Δραβίδες ήταν – και εξακολουθούν να είναι – μικρόσωμοι, λιπόσαρκοι και σκουρόχρωμοι. Και οι επίλυδες, οι «Ινδοευρωπαϊοί», ψηλοί, ξανθοί, γαλανομάτες και λευκοί. Έτσι δεν υπήρχε καμιά φυσική, ερωτική έλξη ανάμεσα σε αυτές τις δύο φυλετικές κοινότητες. Και όποιος ή όποιοι υπερπηδούσαν αυτό το φυσικό χάσμα, συγκέντρωναν πάνω τους ένα είδος κοινωνικού αναθέματος. Και ενός κακού προκειμένου, μύρια έπονται.

Καλή χρονία και σε σένα και δύναμη θετικής αναζήτησης

Ευστάθιος Λιακόπουλος

Ερώτηση

Καλησπέρα κύριε Λιακόπουλε.Λέγομαι ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ καί είμαι φοιτητής στο κλασικό τμήμα της Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.Ομολογώ πως είναι η πρώτη

φορά που επικοινωνώ μαζί σας και, όπως καταλαβαίνετε, μου είναι λίγο δύσκολο να εκφραστώ ελεύθερα. Χάρη στο περιοδικό Τρίτο Μάτι έμαθα για τη στήλη σας και θα ήθελα να σας εκφράσω την αμέριστή μου συμπαράσταση προς το περιοδικό.

Κυριολεκτικά, απομνημόνευσα-πιστεύω αφομοιωτικά και δημιουργικά-τα άρθρα του περιοδικού για τον τάφο του Σοφοκλή και για το όρος Αιγάλεω. Πραγματικά περίμενα ότι αυτός ο ανεκτίμητος αρχαιολογικός -και όχι μόνο-σημασίας τάφος θα καθίστατο παγερά αδιάφορος για τους διάφορους <καρεκλοκένταυρους>. Και αυτό γιατί είχα και εγώ μία ανάλογη εμπειρία πέρσι το καλοκαίρι. Τότε, λοιπόν, επισκέφθηκα μαζί με τρία άλλα παιδιά το ναό του Πόσειδωνα στο Σούνιο, όπου, βρεθήκαμε μπροστα σε μια πολλή μεγάλη έκπληξη, καθώς μέχρι τότε δεν μάς είχε συμβεί κάτι ανάλογο. Προτού επισκεφθούμε το ναό ανεβήκαμε σε ένα λόφο τρία χιλιόμετρα μακριά από το ναό και περίπου ίση απόσταση έξω από το Λαύριο. Όταν, λοιπόν, φθάσαμε στην κορυφή του λόφου συναντήσαμε μια κυρία όπου εκείνη την ώρα πέταγε τα σκουπίδια του

σπιτιού. Τη ρωτήσαμε για τις ώρες επισκεπτηρίου και μάς απάντησε ότι ο ναός πρέπει να ήταν ανοικτός. Τότε, έκπληκτος, αντίκρισα κάτι που ήταν για μένα αδιανόητο. Ως ΧΑΛΑΚΙ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΤΗΣ ΕΙΧΕ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙ ΜΙΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΛΑΚΑ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑΟ!!! Οντας περίεργος εκ φύσεως και υπέρ το δέον

αρχαιολάτρης-χωρίς αυτό να σημαίνει ότι πιστεύω στο Δωδεκάθεο-τή ρώτησα πώς το βρήκε. ΜΟΥ ΑΠΑΝΤΗΣΕ ΜΕ ΚΑΘΕ ΦΥΣΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΜΕ ΑΠΟΛΥΤΗ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ, ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ "ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΥΡΗΜΑ ΤΟ ΒΡΗΚΑ ΕΔΩ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ!!! Εμείνα αποσβολωμένος για αρκετή ώρα, αλλά βρήκα το κουράγιο να της απευθύνω την ακόλουθη ερώτηση "Και γιατί δεν τό πάτε στο ναό ή δεν απευθύνεστε στην αρμόδια Αρχαιολογική Εταιρεία;" Τήν απάντηση-νομίζω-τη φαντάζεστε από μόνο σας. "ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΕ ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΑΛΛΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΑ ΠΛΗΡΗ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ"!!!! Τότε, μήν μπορώντας να πω τίποτα άλλο, πρότεινα στους φίλους μου να μην πάμε στο ναό καθώς και τέτοιο θά ήταν άνευ ουσίας και λόγου. Οί φίλοι μου συμφώνησαν και στήν συνέχεια πήραμε το δρόμο της επιστροφής. Τέλος, θά ήθελα να πω ότι είμαι λάτρης τής αρχαίας και τής νεώτερης λυρικής ποιήσεως. Ευχαριστώ προκαταβολικά για την κατανόηση και ελπίζω να τό διαβάσετε μολονότι είναι μακροσκελέστατο.

Απάντηση

Αγαπητέ Κύριε Παπαθανασόπουλε,

Η Ελληνική πραγματικότητα πληγώνει όπως ξέρουμε, τους Έλληνες. Αυτό συμβαίνει γιατί οι ιστορικές περιστάσεις οδήγησαν να βρίσκονται σε θέσεις αποφασιστικές άνθρωποι που δεν έχουν αίσθηση του κοινού συμφέροντος. Είναι κοντόφθαλμα και μικρόψυχα ατομιστές. Ενδιαφέρονται μόνο για το σήμερα. Δε σκέπτονται ούτε τι θα ήταν καλλίτερο αύριο για αυτούς τους ίδιους και για τα παιδιά τους.

Οι εξαιρέσεις βέβαια υπάρχουν, αλλά είναι τόσο σπάνιες που δεν μπορεί να είναι αποφασιστικές.

Το μόνο το οποίο μας μένει, είναι ήρεμα και αισιόδοξα να κάνουμε εμείς το καλλίτερό μας. Στο άμεσο περιβάλλον μας, στην πραγματική ακτίνα δράσεώς μας. Χωρίς να περιμένουμε βέβαια ανταμοιβή και χωρίς να το βροντοφωνούμε.

Με όλη μου την κατανόηση και τη συμπάθεια

Ευστάθιος Λιακόπουλος

Ερώτηση

Γιατί το καλό δεν αναγνωρίζεται (να μην πω "δεν ανταμείβεται") ?

Γιατί το κακό θριαμβεύει ?

Γιατί οι φελλοί επιπλέουν ?

- και μη μου πείτε «διότι είναι ελαφροί»

γιατί αυτό τολμώ να πω το ξέρω καλά ;:-)

Μετά τιμής,
(και απογνώσεως)

Αθηνά η Φορουμιάς

Απάντηση

Αγαπητή Αθηνά,

Η απόγνωση δεν είναι μόνο δική σου. Είναι απόγνωση διάχυτη. Οφείλεται βασικά και ακριβώς στο γεγονός ότι κατασκευάσαμε το καλό και το κακό. Που στην ουσία δεν υπάρχουν, είναι δικές μας προβολές πάνω στα πράγματα. Και ανάγκη δική μας από ανασφάλεια να τα ξεχωρίζουμε. Και να τα ορίζουμε.

Αυτά βέβαια είναι τα γνωστά και τα θεωρητικά. Στο σχετικό και το καθημερινό επίπεδο υπάρχει αυτή η ωμή πραγματικότητα που περιγράφεις. Και η οποία μπορεί να ξεπεραστεί μόνο από την ανάπτυξη μιάς προσωπικής σοφίας. Η οποία θα είναι πάντα το αποτέλεσμα μιάς συστηματικής και επίμονης άσκησης. Για να ανατάξει κανείς τον εαυτό του. Και για αυτό χρειάζονται θυσίες. Χρόνου, απολαύσεων, επιδιώξεων και επαναξιολόγησης στόχων και σκοπών.

Όσον αφορά τους φελλούς, άσε τους να επιπλέουν. Είναι στην ουσία περισσότερο δυστυχείς από ότι νομίζουμε. Διότι αγωνιούν και αγωνίζονται για πράγματα ασήμαντα που τα θεωρούν οι καημένοι σημαντικά. Για αφρούς.

Με την ευχή μιάς κάπως μικρότερης απόγνωσης και μιάς κάπως μεγαλύτερης κατανόησης

Ευστάθιος Λιακόπουλος

Ερώτηση

Παρακαλώ,θα ήθελα αν είναι δυνατόν να μου εξηγήσετε τα αίτια του τεκτονικού σχίσματος του 1986 , καθώς και την άποψή σας για το αν τελικά αυτή η κίνηση ωφέλησε ή έβλαψε τον Ελληνικό Τεκτονισμό.Ευχαριστώ.

Ιωάννης Π.

Απάντηση

Αγαπητέ Ιωάννη Π.,

Ειλικρινά μένω ευχάριστα έκπληκτος με τη διαπίστωση ότι υπάρχουν νεώτεροι Τέκτονες οι οποίοι ενδιαφέρονται για τα βαθύτερα αίτια της μεγάλης κρίσεως που πέρασε – και συνεχίζει να περνάει - ο θεσμός μας. Κατά κανόνα μιά τέτοια αναστροφή από τη ροή της συγγνής καθημερινότητας, προϋποθέτει την ευλογία μίας περίσσειας παρακαταθήκης πνεύματος. Για την οποία έχω τη δύναμη της στοργής, να σε θαυμάζω. Και μη νομίσεις ότι με εμβάλεις σε κάποια δοκιμασία αυτοκριτικής. Την έχω εξαντλήσει ήδη προ πολλού. Και το ποτήριο, μέχρι σταγόνας.

Τα αίτια της κρίσεως δυστυχώς δεν είναι πολλά. Είναι ένα και μοναδικό. Που μπορώ να το χαρακτηρίσω ταυτόχρονα –από απέραντη βέβαια επιείκεια – και σα σύνδρομο ολόκληρης της κοινωνίας μας και της εποχής μας. (Από τις οποίες οφείλουν βέβαια οι μνημένοι, λίγο να ξεχωρίζουν). Είναι η απουσία κάποιων προσωπικοτήτων στο επίπεδο της ηγεσίας του θεσμού. (Προς άρσιν μάλιστα κάθε παρεξηγήσεως ή αδικίας, σπεύδω να διευκρινίσω ότι καταξιωμένοι και αληθινοί μύστες υπήρξαν, υπάρχουν και θα υπάρχουν πάντα στις στήλες αυτού του υπέροχου μνητικού συστήματος).

Αυτό το έλλειμμα γνήσιων ηγητόρων, (οι όποιες εξαιρέσεις εδώ δεν επιρρέασαν την πλειοψηφία) γέννησε στις μετριότητες που βρέθηκαν εκεί από ιστορικές συγκυρίες – και όχι μόνο – μια ανελαστική προσκόλληση στους τίτλους και τα αξιώματα. Πάνω στα οποία έδωσαν από αυταπάτη, υπαρξιακή πλέον σημασία. Και ταυτίστηκαν με εκείνα. Γιατί ήταν το μόνο στοιχείο καταξίωσης που τους πρόσφερε η ζωή.

Και στο επόμενο βήμα, για να διατηρηθούν σε αυτά, τινές σκόπιμα και άλλοι από συνθηκολόγηση, δε δίστασαν να παραβιάσουν ηθικές αρχές, δημοκρατικούς κανόνες και να υιοθετήσουν βέβηλες απροκάλυπτα, πρακτικές. (Και κάποιοι άλλοι από απουσία γενναιότητας και παρρησίας, έμειναν απλά σαν Πόντιοι Πιλάτοι, ουδέτεροι τάχα παρατηρητές). Που όλα αυτά όμως τα διοικητικά, δεν ήταν δυνατό να μη αποσυντονίσουν και τη μυητική δόνηση του συστήματος, γενικά. Και παράλληλα, αναπτύχθηκε ένα αφόρητο σε εξάντληση ενέργειας, παρασκήνιο. Έπρεπε να μάθεις ποιούς θα χαιρετάς και πόσο. Και αν μπορείς να ανέβεις με κάποιους άλλους μαζί στον ανελκυστήρα. Για να μην αρπάξεις επικίνδυνα δογματικά παράσιτα.

Οι παραπάνω διατυπώσεις, μπορεί να ηχούν τώρα κάπως ρητορικές και γενικόλογες. Και ίσως και λίγο απολογητικές. Αλλά, ακριβώς επειδή επιβάλλεται να έχουμε μια αίσθηση ευθύνης, τουλάχιστον απέναντι στην ιστορία, κάθισα τότε (1990) και εν «θερμώ» έγραψα ένα σχετικό βιβλίο 200 σελίδων περίπου. Με τον τίτλο «Το Τεκτονικό Σχίσμα». Στο οποίο, πέρα από αναφορές σε γεγονότα, σε οριοθέσια και επεισόδια, προσάρτησα 50 περίπου επίσημα έγγραφα – βλέπεις έχω και το σύνδρομο της δικηγορίας - για να διασταυρώσω και να επιβεβαιώσω αναντίρρητα, όλη αυτή την απίστευτη ροή μικροτήτων και την απουσία κάθε ευαισθησίας.

Και επειδή αγαπάω πάνω από όλα το θεσμό, το τύπωσα σε περιορισμένο αριθμό, γιατί δεν ήθελα να κυκλοφορήσει έξω από την οικογένειά μας. Και το έστειλα σε εκατό περίπου «επώνυμους» Τέκτονες.

Οι προβληματισμένοι έμειναν φυσικά εμβρόντητοι. Γιατί η ιστορία συνήθως διασπάται πάνω στη συνείδησή μας, καθώς οι ενοχές μας θέλουν να αγνοούν τα ολοφάνερα. Και μερικοί μου έγραψαν συγκινητικά πράγματι σχόλια. Και άλλοι χαμηλόφωνα καυτηρίασαν. Και όλοι μετά, επέστρεψαν με ήσυχη συνείδηση στην προώθηση των διαπλοκών τους για την απόκτηση και πρόσθετων κενών τίτλων και ασήμαντων μόνο αξιωμάτων, σε ένα σύστημα το οποίο με τη συμπεριφορά τους και μόνο απαξίωναν.

Από αυτό το βιβλίο, έχω κρατήσει ένα και μόνο αντίτυπο. Αν σε ενδιαφέρουν οι λεπτομέρειες, θα κάνω μια φωτοτυπία του και θα σου τη στείλω, σε όποια διεύθυνση, επιθυμείς. Και νομίζω, αυτή η περιγραφή, απαντάει έμμεσα και στο δεύτερο ερώτημά σου. Όχι βέβαια με τρόπο καταφατικό, με ένα ναι ή με ένα όχι. Αλλά με τους συνειρμούς που αναγκαστικά προβάλλουν πάνω στους ανυποψίαστους ανθρώπους ένα δίλλημα. Και στους μυημένους, ένα αίνιγμα Σφιγγός. Η απάντηση εξαρτάται κυρίως από τα προαιώνια όρια που θέτουν η συγκυρία η ιστορική και η άμεση ευθύνη στον καθένα μας. Για πολλές εκφάνσεις φυσικά αυτής μας της ζωής. Κυρίως για το αν προηγούνται οι θεσμοί με το όποιο πρόσωπο ή προσώπειο, ή η αλήθεια που αυτοί διακηρύσσουν και οφείλουν να εκφράζουν.

Αλλά κι' αν δεν μείνει τίποτα άλλο από αυτή την επανάσταση (εγώ πιστεύω ότι άλλαξε ριζικά και οριστικά την προσέγγιση της ουσίας του και διέλυσε πολλούς άχρηστους τύπους), τουλάχιστον οι νεώτεροι Τέκτονες έχουν μάθει πάρα πολλά για την ευρύτητα και την ποικιλία του θεσμού μας. Που μέχρι το 1976, ήταν μονοσήμαντος μέχρι απλοϊκότητας.

Τελευταίο και όχι ύστατο: Ελπίζω πολύ στους νεώτερους Τέκτονες, ανεξαρτήτως παρατάξεων. Και στη δομή μιάς ενότητας ουσιαστικής που ήδη Οικοδομούν Ελεύθερα, πέρα από τους όποιους απaráδεκτους δογματισμούς και με άπειρο σεβασμό φυσικά στα Δόγματά τους. Και πολύ γρήγορα οι ανυποψίαστες ηγεσίες τους, θα αιστανθούν ξένες εκεί στους ίδιους χώρους που από το 1974 έχουν καταλάβει, έχουν κάνει κατοχή. Και μόνες τους θα απομακρυνθούν. Χωρίς ψηφοφορίες και μομφές. Και θα εισπράξουν τη γενναιόδωρη κατανόησή σας. Όλοι τους. Και όλοι μας.

Με την αγάπη μου

Ευστάθιος Λιακόπουλος

Ερώτηση

Αγαπητέ Κε Λιακόπουλε .

Σας Συγχαίρω γιά τις άοκνες προσπάθειές σας να αφυπνήσετε από την Σαμσάρα τους ανθρώπους που έρχονται σε επαφή μαζί σας κατ' οιονδήποτε τρόπο.('Ένας απ' αυτούς που πήραν αρκετά από μία περιστασιακή επαφή μαζί σας είμαι και εγώ).

Γιά το καλό όλων μας σας εύχομαι (και προσεύχομαι) καλό κουράγιο και φώτιση στα δύσκολα και μοναχικά μονοπάτια της συνειδητότητας της ύπαρξης μας που διερευνάτε.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ:

- 1.Ποιό το κριτήριο αναγνώρισης των εργασιών (ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ)που πρέπει να κάνουμε σε αυτήν την ενσάρκωση;
- 2.Πώς αναγνωρίζεις τον Δάσκαλο;

Σας ευχαριστώ που μου δώσατε την ευκαιρία να σας διατυπώσω τα (πρώτα;) ερωτήματά μου.

Σπύρος Δ. Παρασκευάς
Αιώνιος Μαθητής

Απάντηση

Αγαπητέ Σπύρο,

Σε ευχαριστώ για τα καλά σου λόγια και για την ενθάρρυνση, την οποία όλοι έχουμε ανάγκη.

Στο πρώτο σου ερώτημα: Πάντα να στηρίζεσαι, στη φευγαλέα εντύπωση που σου προξενεί ένας άνθρωπος, όταν τον συναντάς για πρώτη φορά. Αυτή η φωτογράφιση είναι η πιο αληθινή. Οι μετέπειτα κρίσεις είναι κατά κανόνα κατασκευασμένες. Και μετά προσπάθησε να καταλάβεις αν η παρουσία του σου δημιουργεί έμπνευση, άνοιγμα, επικοινωνία. Αν προτού προλάβει να ολοκληρώσει μια φράση, ήδη ξέρεις τι πρόκειται να πει. Και τι συναισθήματα και ατμόσφαιρα αφήνει πίσω του, όταν φεύγει. Χωρίς να παραγνωρίζουμε βέβαια τους κοινούς και λογικούς τρόπους με τους οποίους σταθμίζουμε τους ανθρώπους καθημερινά.

Το επόμενο: Το πρώτο στοιχείο ενός Δάσκαλου είναι η σεμνότητά του. Και ένα άνοιγμα ζεστής καρδιάς και φωτεινής επικοινωνίας. Το δεύτερο ότι πρέπει να έχει ουσιαστικά μεγάλη πείρα και γνώση. Που να ακτινοβολεί μια θεμελιώδη βεβαιότητα. Και το τρίτο ότι δεν πρέπει να αποζηεί από το έργο του αυτό, σαν να είναι ένα επάγγελμα. Τα οικονομικά και τα υλικά, δεν πρέπει καθόλου να τον απασχολούν. Η γνώση ούτε πουλιέται, ούτε αγοράζεται. Απλά προσφέρεται γενναιόδωρα και γίνεται με ευφροσύνη και με λεπτή ευλάβεια, αποδεκτή. Αυτό είναι το μόνο επιτρεπτό ισοζύγιο αυτής της ιερής συναλλαγής.

Παραμένω δικός σου

Ευστάθιος Λιακόπουλος

Ερώτηση

Θα ηθελα να εκφρασω ενα απλοϊκο και συναμα βασανιστικο ερωτημα που με ταλαιπωρει πολυ καιρο τωρα.

Εχω ασχοληθει, στο μετρο των δυνατοτητων μου, με καποιες φιλοσοφικες και θρησκευτικες θεωρησεις του κοσμου, ομως μεχρι στιγμης , παρ ολη την ικανοποιητικη αντιληψη των πραγματων που εκφραζουν , δεν εχουν καταφερει να ερμηνευσουν το γιατι πρεππει τα

πραγματα να είναι έτσι.

Και για να γίνω σαφέστερος, γιατί θα πρέπει ο άνθρωπος να περασει μέσα από αυτή τη διαδικασία του πόνου της ύπαρξης για να προχωρήσει στην εξέλιξη του ? Γιατί θα πρέπει τα πράγματα να έχουν καθορισθεί έτσι από κάποιο θεϊκό ον ή κάποιους συμπαντικούς νόμους ? Γιατί θα πρέπει να περασούμε την διαδικασία της ενσαρκώσης για να προχωρήσουμε στην εξέλιξη ? Δεν υπάρχει άλλη επιλογή εκτός από αυτή της αποδοχής ή της αρνήσης αυτής της "πραγματικότητας" ?

Συγνώμη για το απλοϊκό και ίσως βλακώδες ερώτημα μου, όμως πιστευτε με, αρκετά βασανιστικό.

Αντωνιος Θεοδωριδης

Απάντηση

Αγαπητέ Αντώνιε,

Το ερώτημά σου δεν είναι απλοϊκό. Πραγματικά όμως είναι βασανιστικό και είναι ένα από τα πιο δύσκολα ερωτήματα που μπορεί ένας σκεπτόμενος άνθρωπος να προβάλλει. Και είναι σχεδόν αδύνατο, στο τρέχον επίπεδο, να απαντηθεί. Είναι το πρώτο και το μεγάλο ερώτημα. Ότι ακολουθεί επομένως, είναι κάποιες προσωπικές μου θέσεις, οι οποίες ενδεχόμενα να σε βοηθήσουν να βρεις τις δικές σου.

Κατ' αρχήν δεν αποδέχομαι την άποψη ότι το δυϊκό επίπεδο στο οποίο ζούμε, είναι ένα νηπιαγωγείο, όπου κατεβαίνουμε τάχα για να μάθουμε και να εξελιχθούμε. Το πρωταρχικό πνεύμα το οποίο υπάρχει μέσα σε κάθε ον, γνωρίζει τα πάντα και είναι κυρίαρχα μέσα σε όλα τα πράγματα.

Ούτε θέλω να πιστεύω ότι ένας πάνσοφος, πανάγαθος και παντοδύναμος θεός κατασκεύασε αυτό τον κόσμο, τον οποίο προσδιορίζει όμως στο ιστορικό επίπεδο, το κακό, η αμάθεια και η αδικία.

Το πρόβλημα στη δύση είναι, ότι έχουμε παγιδεύσει την ύπαρξή μας στα χρονικά όρια μιάς ζωής. Εκατό το πολύ χρόνια, μέσα στην αιωνιότητα. Και επί πλέον, κανένας δε μας δίνει μια λογική εξήγηση γιατί κάποιος γεννιέται ψηλός, ξανθός και έξυπνος και κάποιος άλλος με κάποιες άλλες, όχι τόσο ελκυστικές θα έλεγα παραμέτρους. Αλλά όλοι απαιτούν από μας την ίδια ακριβώς συμπεριφορά και προσδιορίζουν την κοινή μας μοίρα διαζευκτικά, είτε για μια αιώνια κόλαση ή για ένα αιώνιο παράδεισο, απλησίαστο βέβαια για τον κοινό, τον καθημερινό άνθρωπο.

Προσωπικά και πάλι πιστεύω, ότι η πίστη στην επαναγέννηση και η αποδοχή του νόμου του Κάρμα, σε συνδυασμό με ένα βαθύ και έμπειρο διαλογισμό, μπορεί να προσφέρουν κάποιες απαντήσεις, οι οποίες θα είναι φυσικά και ανέκφραστες και αμεταβίβαστες.

Αν ενδιαφέρεσαι για τις τελευταίες αυτές απόψεις μου, ζήτησε να σου στείλω ένα εκτενέστερο κείμενό μου, που τις εκθέτει κάπως αναλυτικά.

Με τη διαβεβαίωση ότι υπάρχει και Τρίτη Επιλογή την οποία εύχομαι ειλικρινά να βρεις σύντομα, παραμένω πάντοτε στη διάθεσή σου

Ευστάθιος Λιακόπουλος

Ερώτηση

Θα ήθελα να σας απευθύνω το παρακάτω ερώτημα έχοντας επίγνωση ότι σε ένα δημόσιο βήμα δεν μπορείτε να επεκταθείτε παρα πολύ. Παρ όλα αυτά θα με ενδιέφερε η αποψή σας, μια και

γνωρίζω ότι κινείστε στο ευρύ πεδίο του στοχασμού και της δράσεως, έστω και αν η τοποθετησή σας είναι ακροθιγής :

Ποιες οι ουσιαστικές διαφορές μεταξύ των τριών εν Ελλάδι ακολουθούμενων Τεκτ. συστημάτων, δηλ. Συμβολικού Τεκτονισμού (ο οποίος κατ' εμε είναι ένα πλήρες αυτοτελές σύστημα), Υόρκης και Σκωτικού Τύπου; Ασφαλώς δεν αναφέρομαι στο τυπικό η το ιστορικό μέρος αλλά στην ουσία δηλ. εξεταζομένων ως μνητικών συστημάτων. Ποια τα δυνατά/αδυνατά σημεία ενός εκαστου κλπ

Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων

Νικόλαος Δημητριάδης

Απάντηση

Αγαπητέ Νικόλαε,

Ο Τεκτονισμός είναι ένας θεσμός παρεξηγημένος από τους πολλούς. Στην πραγματικότητα βέβαια είναι ένα μνητικό σύστημα με τεράστιες δυνατότητες ανάταξης της προσωπικότητας των μελών του και με αποφασιστική επιρροή πάνω στην πορεία της ανθρώπινης ιστορίας. Δυστυχώς στην Ελλάδα - και όχι μόνο - διέρχεται μια κρίση, που δεν του επιτρέπει να αναδείξει όλες του τις παραμέτρους. Το αν η κρίση αυτή θα είναι παροδική, κανένας δεν μπορεί να το προβλέψει. Στη χώρα μας μάλιστα, εξ αιτίας κυρίως ιστορικών συγκυριών, έχει καταντήσει περιθωριακός και αποτελεί κάθε τόσο τον εύκολο και ακίνδυνο αποδιοπομπαίο τράγο, τόσο της Εκκλησίας, όσο και άλλων παραγόντων, όταν θέλουν να στρέψουν την προσοχή του κοινού, μακριά από τις όποιες αδυναμίες τους (για να μην πω αμαρτίες).

Επί του ερωτήματός σου, συμφωνώ με την παρατήρηση που κάνεις ότι ο Συμβολικός Τεκτονισμός είναι ένα πλήρες σύστημα. Οι τρεις βαθμοί μύησης αποτέλεσαν από την αρχαιότητα αρχετυπική αναφορά. Σε παραπέμπω στον ορισμό που δίνει επί του θέματος αυτού ο Θέων ο Σμυρναίος. Αυτό το σοφό τρισυπόστατο καθιερώθηκε από την Ελληνική αρχαιότητα και τα Μυστήριά της. Και για το λόγο αυτό δεν είμαι και πολύ ευτυχής, όταν για βασικές Τεκτονικές - μνητικές αρχές, καταφεύγουμε εμείς οι Έλληνες σε ξένες τάχα αυθεντίες. Που τους επιτρέπουμε άσοφα και με πνεύμα υποτέλειας, να μας προσδιορίζουν. Οι τρεις επομένως Συμβολικοί βαθμοί, έχουν μια πλήρη μνητική αυτάρκεια. Αρκεί βέβαια να μπορεί να εμβαθύνει κανείς στο περιεχόμενό τους. Αλλά ακριβώς η πολυπραγμοσύνη μας με τους πολλούς και «ανώτερους» βαθμούς, μας διασπά τις περισσότερες φορές γνωστικά, αντί βέβαια να εμπλουτίζει τη βιωματική μας.

Σε μια πρόσφατη μάλιστα ομιλία μου σε ένα Τεκτονικό κύκλο, όπου μετέφερα τα ενοράματα και τους προβληματισμούς μου για τον Τεκτονισμό της τρίτης χιλιετίας, τόνισα ότι ένας τρόπος για να καταστεί ο Τεκτονισμός περισσότερο επικεντρωμένος και ζωτικός, θα είναι να περιοριστεί μνητικά μόνο στους τρεις Συμβολικούς βαθμούς. Και υπογράμμισα emphaticά και προς αποφυγή παρεξηγήσεων, ότι πρέπει να υπάρχουν οι ανώτεροι βαθμοί και τα αντίστοιχα Εργαστήρια, αλλά κάθε Διδάσκαλος Τέκτονας θα μπορεί να μετέχει στις συνεδριάσεις τους και στις τελετές τους, κατά την ελεύθερη επιλογή του. Απλά για να βιώνει τις Διδασκαλίες τους, με το απόλυτο δικαίωμα που του παρέχει ο ύψιστος βαθμός του. Και αν έλκεται από τον αντίστοιχο βαθμό, θα μπορεί να καταστεί ενεργό μέλος του Εργαστηρίου αυτού, σύμφωνα βέβαια με τον εσωτερικό του κανονισμό, αλλά όχι με μνητική διαδικασία ή χρόνο παραμονής σε προηγούμενο βαθμό.

Στο τελευταίο σου ερώτημα, έχω τη γνώμη ότι τόσο ο Σκωτικός Τύπος, όσο και το Τάγμα της Υόρκης έχουν επικυρωθεί σε συστήματα αυτοτελή από τον ίδιο το χρόνο, ο οποίος ανέδειξε και εξαφάνισε πολλά άλλα. Είναι ολοκληρωμένα και έχουν καταξιωθεί. Μονολεκτικά θα

μπορούσα να πω ότι οι Συμβολικοί βαθμοί είναι, ο πρώτος ηθικός, ο δεύτερος γνωστικός και ο τρίτος μεταφυσικός. Ο Σκωτικός Τύπος έχει περισσότερο σαν πεδίο κατεργασίας το νοητικό επίπεδο των μελών του, ενώ το Τάγμα της Υόρκης απευθύνεται περισσότερο στο συναίσθημά τους.

Και μια τελευταία παρατήρηση που αφορά και τα τρία συστήματα, και την ανάγκη της προσαρμογής τους στις απαιτήσεις των καιρών, αν θέλουν να επιβιώσουν. Η ηγεσία τους δεν έχει κατανοήσει το αναφαίρετο δικαίωμα το οποίο έχει να διαμορφώνει τα Τυπικά των βαθμών τους, κατά την κρίση της. Διατηρώντας βέβαια το γενικό παραδοσιακό πλαίσιο μέσα στο οποίο έχει κινηθεί ο κάθε βαθμός μέσα στο χρόνο. Για παράδειγμα, ο τρίτος βαθμός οφείλει να αναφέρεται στο Χιραμικό μύθο. Αλλά όχι κατ' ανάγκη στην ιστορική του μορφή. Ο φόνος του Διδασκάλου από τη μυθική εποχή θεωρείται ένα από τα πιο αποτρόπαια εγκλήματα, βαρύτερο και από τη μητροκτονία. Και η ανάστασή του δεν περιορίζεται μόνο στο Διόνυσο.

Επομένως εύχομαι να βρεθούν οι άξιοι εκείνοι Τελετουργοί και Μύστες, τόσο στην Ελλάδα, όσο και σε άλλες χώρες, για να αναλάβουν το Τιτάνιο έργο να ελαφρώσουν τα Τυπικά μας από φυλετικές προκαταλήψεις και από ασύμβατα με την κάθε επιχώρια παράδοση, ονόματα, τόπους και ιστορικά συμβάντα (ο νοών νοείτω!).

Με όλη μου την αγάπη και με την αίσθηση ότι η τοποθέτησή μου, δεν είναι και τόσο ακροθιγής, παραμένω πάντα στη διάθεσή σου.

Ευστάθιος Λιακόπουλος

Ερώτηση

* Μα πώς αποκτήσατε τόσο μεγάλη Γνώση?

* Πόσα χρόνια μελετούσατε και πως γνωρίζατε τι να μελετήσετε ?(αν κανείς θεωρήσει ότι δεν είναι πάσα γνώσις οφέλιμος).

* Πότε προλάβατε να αποκτήσετε όλες αυτές τις γνώσεις σε τόσα διαφορετικές Εσωτερικές Παραδόσεις, η μήπως δεν είναι τόσο διαφορετικές?

Θέλω να εκφράσω μαζί με τις απορίες μου και τόν θαυμασμό μου στον διδάσκαλο και να ρωτήσω χίλια πράγματα, αλλά δυστυχώς, καθώς και σεις γνωρίζετε, η μάθηση που γίνεται στα σχολεία και τα πράγματα που αποκομίζουμε από αυτό πολύ λίγες απορίες μας λύνουν και αν κάποιος από μας δεν έχει <περιέργειες> η δεν έχει φυσική ροπή προς "αυτά τά πράγματα" απλά, δεν μαθαίνει ποτέ (πού συνήθως γίνεται).

Τι κρίμα που ανακάλυψα τόσο αργά μερικές αλήθειες διαφορετικές από αυτές των πολλών και της μάζας και τώρα πελαγωμένη διαβάζω ό,τι μου πέσει στα χέρια και δεν ξέρω από πού να αρχίσω κι όλες (εννοώ τα τελευταία 15 χρόνια).

Διδάσκαλε, πού δίνετε διαλέξεις η ομιλίες γιά να σας γνωρίσουμε? περισσότερο από όλες σας τις ιδιότητες μου αρέσει αυτή του Τέκτονα. Γιατί όμως και οι γυναίκες αραγε, δεν μπορούν να μετέχουν τέτοιων διδασκαλιών?

Κλείνω, διότι έχω άπειρες απορίες, που φυσικά απορρέουν από τήν ημιμάθειά μου και κατανοώ ότι ο δικός σας χρόνος είναι πολύτιμος.

Σας ευχαριστώ

Αριστονίκη Νταβίτου

Απάντηση

Αγαπητή Αριστονίκη,

Είναι ευοίωνα ευχάριστη η έκπληξή μου για το ωραίο αρχαϊκό όνομα το οποίο φέρεις. Κάποτε ίσως μιλήσουμε για την επιρροή που ασκούν τα ονόματα πάνω στη ζωή μας. Μέχρι τότε, προσπάθησε να αξιοποιήσεις τις αρετές και την ποιότητα που το όνομά σου υποδηλώνει.

Κατ' αρχήν, απαντώντας στα ερωτήματά σου, πρέπει να δηλώσω ότι δε νομίζω ότι έχω

αποκτήσει μεγάλη γνώση. Και το υπογραμμίζω χωρίς κανένα είδος ταπεινοφροσύνης. Γιατί αυτό είναι μεγάλη κουβέντα για το επίπεδό μας, της σύγχυσης και της μεγάλης άγνοιας από το οποίο κυριαρχείται.

Απλά, κάτω από κάποιες τυχαίες φαινομενικά συνθήκες, συναντήθηκα με ρεύματα και παραδόσεις που ενώ εξωτερικά διαφέρουν, στην ουσία, όπως και εσύ δηλώνεις, υποκρύπτουν και κατεργάζονται τις ίδιες απaráλλακτες αλήθειες. Και αυτό πράγματι είναι μια βασική και σπουδαία γνώση, που σε βγάζει από άπειρες αυταπάτες. Γιατί η πραγματικότητα που βιώνουμε σαν ανθρώπινα όντα, είναι η ίδια σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του μικρού πλανήτη μας. Σε Ανατολή και Δύση. Ξυπνάμε, περιπατούμε, διψούμε, πεινάμε, αγαπάμε, απολαμβάνουμε με θαυμασμό την ανατολή και τη δύση του ήλιου, κοιμόμαστε και ονειρευόμαστε. Και κάπου-κάπου έχουμε την ανάγκη να κοιτάζουμε τον Ουρανό. Αυτή είναι η βασική ανθρώπινη δραστηριότητά μας. Πανομοιότυπη σχεδόν και που καλύπτει το 95% των ενεργειών μας. Και που αφήνουμε το υπόλοιπο 5%, με τις εγωιστικές και χωριστικές του τάσεις και ροπές, να δηλητηριάζει όλα τα υπόλοιπα. Είναι η κοντόφθαλμη και μικρόψυχη προσκόλλησή μας σε ορισμένα υποκειμενικά και δευτερεύοντα στοιχεία της ζωής. Που μας ρίχνουν στο πέλαγος των αντιθέσεων και της σκληρής, χωρίς λόγο, διαμάχης.

Στα ερωτήματά σου, σχετικά με τη ζωή μου, σου ανακοινώνω ότι πολύ γρήγορα θα κυκλοφορήσει ένα βιβλίο μου με τον τίτλο «Ο Αρκαδικός μου Κύκλος», το οποίο στην πραγματικότητα είναι αυτοβιογραφικό. Και εκεί αναφέρομαι διεξοδικά σε αυτές τις τρέχουσες μάλλον συμπτώσεις που ανοίγουν προοπτικές στους περισσότερους από μας. Αρκεί να έχουμε κάποια εγρήγορση για να συλλαμβάνουμε έγκαιρα τα μηνύματά τους. Που σαν αποτέλεσμα της όποιας αξιόλογης γνώσης πρέπει να αυξάνουν τις ευθύνες μας απέναντι των άλλων και όχι τον αόρητο εγωισμό μας.

Θεωρώ, όπως επίσης και εσύ, ότι δεν είναι η κάθε γνώση ωφέλιμη. Και πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί, κυρίως μάλιστα σε αυτή την εποχή του «πολιτισμού» των πλαστικών, με όλα τα απόβλητά του. Και που πρέπει να ξεχωρίζουμε τη «γνώση» από την απλή πληροφόρηση που μας κατακλύζει.

Αλλά παράλληλα θέλω να τονίσω, ότι υπάρχει μέσα σε κάθε ένα από μας ένας αλάθητος οδηγός. Ο οποίος με πολύ ξεκάθαρο τρόπο μας ψιθυρίζει τι είναι αξιόλογο και θετικό και τι όχι. Αλλά από μια πνευματική νωχέλεια, δεν έχουμε διάθεση να τον ακούσουμε. Για να φορτώνουμε μετά κάποιους άλλους, για αυτή την ανυπακοή μας.

Ποτέ δεν είναι αργά για να εξελιχθεί κανείς. Στον τομέα αυτό, δεν γίνεται διάκριση μικρών και μεγάλων, μορφωμένων ή όχι. Και η επίγνωση μπορεί να έλθει με τρόπο αποκαλυπτικό, μέσα σε μια στιγμή.

Ο Τεκτονισμός πράγματι μου έδωσε πάρα πολλά. Ο θεσμός αυτός, επαναδημιουργήθηκε κατά τον Ευρωπαϊκό Μεσαίωνα και στηρίχτηκε στις συντεχνίες των επαγγελματιών οικοδόμων – αυτών των σοφών εργατών που ανήγειραν τους καταπληκτικούς Γοθικούς κυρίως Ναούς. Κατά την περίοδο όμως αυτή, ήταν εντελώς έξω από τις συνθήκες, οι γυναίκες να ανήκουν σε αυτές τις συντεχνίες. Έτσι, λόγοι καθαρά ιστορικοί προσδιόρισαν αυτή την εξαίρεση των γυναικών από τον αμιγή λεγόμενο Τεκτονισμό. Και σε αυτή την εξαίρεση, δε συμφωνώ. Υπάρχει βέβαια το Μικτό Τεκτονικό σύστημα, το οποίο δέχεται άνδρες και γυναίκες το οποίο λειτουργεί και στην Ελλάδα με επιτυχία, από τον προηγούμενο αιώνα. Σε ορισμένες μάλιστα χώρες, λειτουργεί και ένας Τεκτονισμός καθαρά γυναικείος. Εύχομαι η αληθινή γνώση να κυριαρχεί μέσα σου.

Με εκτίμηση

Ευστάθιος Λιακόπουλος

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ - ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΘΑΛΑΣΣΑ ΘΕΑ

της Χαρίτας Μήνης

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ (Αρχαία και νεώτερα)

Από τον Ευστάθιο Λιακόπουλο

Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

του Αριστ. Κωνσταντινίδη (Το παρόν κείμενο αποτελεί περίληψη του Προλόγου του υπό έκδοση βιβλίου του κ. Κωνσταντινίδη "Η Οικουμενική Διάσταση της Ελληνικής Γλώσσας")

ΟΜΙΛΟΥΜΕ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΨΥΧΗΣ...

από το Βλάση Γ. Ρασσιά

Προμήθεια 2001

Σχόλιο του Ανέστη Κεραμυδά

Ελληνικά: Η γλώσσα της ελευθερίας.

Δρος Δέσποινας Κοντονάτσιου, Φιλολόγου

ΘΑΛΑΣΣΑ ΘΕΑ

της Χαρίτας Μήνης

Θα μεταλάβω με νερό θαλασσινό
στάλα τη στάλα συναγμένο απ' το κορμί σου
σε τάσι αρχαίο, μπακιρένιο αλγερινό,
που κοινωνούσαν πειρατές πριν πολεμήσουν.
N. Καββαδίας, *Τραβέρσο*

Θυγατέρα της Τέθυδας, Βασίλισσας της Θάλασσας, (...)
μύησέ μας στα μυστήρια των βυθών του ωκεανού.
Ιωάννα Μίλτον-Καραβία, *Η Θεά αναδυόμενη*

Καλοκαίρι και θάλασσα πάνε μαζί, τουλάχιστον για μας, τους προνομιούχους μεσογειακούς λαούς. Τα καλοκαιρινά μας όνειρα στοιχειώνονται απ' τη μορφή της: η δροσιά του νερού, ο ήχος των κυμάτων, το καθρέφτισμα του φεγγαρόφωτου. Το μυστήριό της απ' τα πανάρχαια χρόνια κέντριζε τη φαντασία των ανθρώπων κι έπαιζε σημαντικό ρόλο στη θρησκεία τους. Αφροδίτη, Ποσειδώνας και Αμφιρίτη, Νηρηίδες, Ωκεανίδες, Γοργόνες, Τρίτωνες, Σειρήνες, Θέτις και Λευκοθέα είναι μερικές μόνο από τις πάμπολλες θαλασσινές θεότητες της ελληνικής μυθολογίας.

Σκοπός του άρθρου είναι να εξετάσει τη θηλυκή πλευρά της θάλασσας ταξιδεύοντάς μας πίσω στο χρόνο, από τις απαρχές της ιστορίας μέχρι τη σύγχρονη νεοελληνική μυθολογία. Έτσι, ξεχάστε για την ώρα τον οργισμένο Ποσειδώνα με τη φαλλική του τρίαινα. Η Θάλασσα είναι Γυναίκα. Το λέει, άλλωστε, και το γνωστό σεξιστικό ρητό: "Πυρ, Γυνή και Θάλασσα"!

1. Η Μεγάλη Θεά
2. Τηθύς, η Μεγάλη Μητέρα
3. Πηγή της αναγέννησης
4. Η θεά Θάλασσα σήμερα: α) Η Γοργόνα
5. β) Μητέρα κι Εράστρια
6. γ) Γεμαγιά, η μαύρη γοργόνα
7. Επίλογος
8. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Η Μεγάλη Θεά

Ωστόσο, πριν βουτήξουμε με το κεφάλι στα γαλάζια νερά για ν' ανακαλύψουμε το θηλυκό τους μυστήριο, ας δούμε με συντομία μια θεωρία που ερευνά τις απαρχές της θρησκείας. Πολλοί επιστήμονες, γυναίκες και άντρες, πιστεύουν σήμερα πως κατά την προϊστορική εποχή στη θρησκεία κυριαρχούσε μια γυναικεία θεότητα: η **Μεγάλη Θεά**, η Μητέρα Φύση, που συμβόλιζε τους αέναους συμπαντικούς κύκλους, το χορό της γέννησης, του θανάτου και της αναγέννησης.

Οι αρχαιολογικές ανασκαφές έφεραν στο φως αμέτρητα γυναικεία αγαλματίδια που συχνά ερμηνεύονται ως απεικονίσεις της Θεάς. Σε μας τα πιο οικεία απ' αυτά είναι τα κυκλαδίτικα. Κι από την Κρήτη και τη Σαντορίνη της εποχής του Χαλκού έχουμε τα θαυμάσια κοσμήματα και τις τοιχογραφίες όπου οι γυναικείες μορφές κυριαρχούν. Μας σώθηκαν επίσης και κάποιοι μύθοι - δυστυχώς συχνά σε διαστρεβλωμένη μορφή.

Τι απέγινε όμως η Θεά; Λέγεται πως όταν οι πατριαρχικές ινδοευρωπαϊκές φυλές ήρθαν απ' το Βορρά, οπλισμένες με ορείχαλκο και σίδηρο, υπέταξαν τους ντόπιους "μητριαρχικούς" πολιτισμούς. Εκείνη κομματιάστηκε και οι ιδιότητές της μοιράστηκαν σε μικρότερες θεές. Κάποιες απ' αυτές προσαρμόστηκαν σ' ένα ανδροκρατικό πάνθεο κι έγιναν κόρες, σύζυγοι, ερωμένες αρσενικών θεών. Άλλες περιθωριοποιήθηκαν, όπως η **Γαία**, που ακούμε γι' αυτήν σπάνια, κυρίως στις θεογονίες και στους Ορφικούς Ύμνους. Ορισμένες με τον καιρό υποβιβάστηκαν κι έγιναν θνητές, όπως η Ελένη (Σελήνη) και η Μήδεια (Μήτις). Κι άλλες θεωρήθηκαν από την πατριαρχία ανδροφάγα τέρατα, δυνάμεις της καταστροφής, όπως η Σφίγγα και η Μέδουσα.

Ωστόσο, η Μεγάλη Μητέρα δεν έφυγε ποτέ από τις καρδιές των ανθρώπων. Επιβιώνει ακόμα και σήμερα με τη μορφή της **Θαλασσοθεάς**. Άλλωστε, η θάλασσα είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι της Φύσης— χωρίς αυτήν, η ζωή πάνω στον πλανήτη μας πιθανόν δε θα υπήρχε. Δεν είναι λοιπόν παράξενο που το Θηλυκό είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με το υγρό στοιχείο...

Η πρωτοπόρα αρχαιολόγος Μαρίζα Γκιμπούτας, που έχει μελετήσει διεξοδικά την προϊστορική Ευρώπη (έχει κάνει ανασκαφές και στη χώρα μας), μας πληροφορεί: ιερά εμβλήματα της Θεάς ήταν τα **ψάρια**, που σχετίζονταν με τη μήτρα και τις δυνάμεις της. Τα **καράβια** αποτελούσαν επίσης σύμβολά της, αντιπροσωπεύοντας το όχημα με το οποίο οι ψυχές των νεκρών μεταφέρονταν στη νέα τους ύπαρξη. Ακόμη και τα **υδρόβια πουλιά** θεωρούνταν επιφάνειές της, ενσαρκώνοντας την ικανότητά της να χαρίζει τη ζωή και την υγεία.

Τηθύς, η Μεγάλη Μητέρα

Σας λέει τίποτα το όνομα **Τηθύς**; Κατά πάσα πιθανότητα όχι, γιατί πρόκειται για μια από κείνες τις περιθωριοποιημένες κι αποσιωπημένες θεότητες της μυθολογίας μας: είναι η προσωποποίηση της Θάλασσας στη μητρική της όψη. Σύμφωνα με έναν ορφικό ύμνο-προσευχή στη θεά, είναι η *πολύσεμνος* (πολυσέβαστη) μητέρα της **Αφροδίτης**, των πηγών και των σκοτεινών συννέφων— είναι ακόμη η *γλαυκώπις κυανόπεπλος άνασσα* - η βασίλισσα με τ' αστραφτερά μάτια και τα γαλάζια πέπλα.

Η Τηθύς, κατά τον Όμηρο, ήταν η **τροφός της Ήρας** (Ιλιάδα Ξ 201, 302). Τη μητρική της ιδιότητα τη δείχνει και τ' όνομά της που, σύμφωνα με μια ετυμολογική ερμηνεία, σημαίνει *γαλακτοτροφούσα*. Θεωρούταν μάνα 6.000 θεοτήτων του νερού: των Ωκεανίδων, των θεών-ποταμών και των Νυμφών που κατοικούσαν στις πηγές. Μάλιστα, στην Ιλιάδα (ό.π.) η Τηθύς και ο σύζυγός της, ο Ωκεανός, αναφέρονται ως **πρόγονοι των θεών**.

Ας δούμε πώς συνδέεται με τη Μεγάλη Θεά: πρώτα απ' όλα είναι **Τιτανίδα**, δηλαδή αρχαιότερη από το Δωδεκάθεο -μάλιστα, η σύγκρουση των Ολύμπιων με τους Τιτάνες, τα παιδιά της Γης, θεωρείται πως καθρεφτίζει τη σύγκρουση των νέων, πατριαρχικών θεών με τις παλαιότερες θεότητες. Έπειτα, είναι **κόρη της Γαίας**, της Μάνας Γης (ΗΣίοδος, *Θεογονία*, 136, 327), με την οποία κατά μια άποψη ταυτίζεται.

Η Τηθύς, λοιπόν, είναι μια από τις ξεχασμένες όψεις της **Θεάς**, εκείνης που γέννησε τις θεές, τους θεούς και τον κόσμο. Αν μάλιστα σκεφτούμε την επιστημονική θεωρία που λέει ότι η ζωή στον πλανήτη μας ξεκίνησε από τη Θάλασσα, τότε οι μύθοι αποκτούν άλλο νόημα: τα βάθη της είναι η αρχέγονη πηγή όλων των ζωντανών πλασμάτων, η μήτρα της Τηθύος, της Μεγάλης Μητέρας...

Πηγή της αναγέννησης

Η ιερότητα που έχει η Θάλασσα για το λαό μας φαίνεται μέσα από τις λατρευτικές συνήθειες. Στην αρχαιότητα το θαλάσσιο λουτρό θεωρούνταν μέσο εξαγνισμού κι αναγέννησης. Στις προετοιμασίες για τα **Ελευσίνια Μυστήρια** περιλαμβάνονταν και τελετουργικό λουτρό στη θάλασσα. Ο ιερέας προέτρεπε τις γυναίκες και τους άντρες που θα μούσανταν ν' αφήσουν πίσω τον παλιό εαυτό τους και να βαφτιστούν στα ύδατα: "Άλαδε μύσαι!" (Στη Θάλασσα, μύστες!). Άλλωστε, ακόμη και τα ιερά **αγάλματα** των θεαινών καθαίρονταν τελετουργικά κάθε χρόνο στη θάλασσα.

Το θρησκευτικό λουτρό των αρχαίων μυστών και μυστριών εύκολα μας φέρνει στο νου τη συνήθεια του **βαπτίσματος**, που ιδιοποιήθηκε ο Χριστιανισμός— μάλιστα, σε κάποια μέρη της Ελλάδας υπάρχει το έθιμο να πλένονται τα εικονίσματα κάθε έτος στην ακρογιαλιά! Κι ακόμη, οι στίχοι του Νίκου Καββαδία, του κατεξοχήν θαλασσολάτρη ποιητή μας ανακαλούν το μυστήριο της **Θείας Κοινωνίας**: "Θα μεταλάβω με νερό θαλασσινό . . ." Η λέξη νάμα -και ανάμα- σημαίνει συγχρόνως το νερό που ρέει και το κόκκινο κρασί της μετάληψης. (Φυσικά η Θεία Κοινωνία δεν αποτελεί χριστιανική επιπόνηση, αλλά είναι πανάρχαιο στοιχείο των μυστηριακών λατρειών.)

Σήμερα, δεν μπορούμε να φανταστούμε τις καλοκαιρινές διακοπές μας μακριά από τη δροσιά του θαλασσινού νερού, που ακόμη είναι για μας ελιξήριο αναζωογόνησης. Φαίνεται ότι ο ελληνικός λαός, που για χιλιάδες χρόνια ζει πλάι στο υγρό στοιχείο, δεν έχασε ποτέ την αίσθηση πως η Θάλασσα είναι ιερή, ότι τα αλμυρά ύδατά της αποτελούν τη ζωογόνα πηγή της ανανέωσης...

Ποιο είναι όμως το πιο αγαπημένο ενθύμιο που παίρνετε μαζί σας απ' τις παραλίες; Βάζω στοίχημα πως είναι τα κοχύλια, ίσως μάλιστα εκείνα που τ' ακουμπάμε στο αυτί κι ακούμε το βουητό των κυμάτων. Για τους αρχαίους λαούς είχαν μια ιδιαίτερη σημασία: ήταν **σύμβολα της αναγέννησης**, ακριβώς όπως κι η Θάλασσα ήταν η Πανάρχαιη Μητ(έ)ρα που στα νάματά της οι μύστριες και οι μύστες ξαναγεννιούνταν.

Σας φέρνει τίποτα στο νου η σχισμή των κοχυλιών; (Εμένα δε μου θύμιζε τίποτα, μέχρι που διάβασα τις σχετικές πληροφορίες!) Κι όμως, μάς παραπέμπει στο γυναικείο **αιδοίο** -στην "Πύλη απ' όπου έρχεται η ζωή στον κόσμο". Δεν είναι τυχαίο ότι η πιο ερωτική θεά, η **Αφροδίτη**, η κόρη της Θάλασσας, παρουσιάζεται συχνά να ξεπροβάλλει μέσα από μια αχιβάδα. Μάλιστα, οι αρχαίες Αιγύπτειες φορούσαν περιδέραια από όστρακα, αληθινά ή χρυσά, ως φυλαχτά της σεξουαλικότητας και της γονιμότητάς τους. Και κάποιοι προϊστορικοί λαοί, που έθαβαν τις νεκρές και τους νεκρούς σε στάση εμβρύου, στόλιζαν τους τάφους με κοχύλια, σημάδι της πίστης τους πως κάποτε θα ξαναγεννηθούν...

Η θεά Θάλασσα σήμερα: α) Η Γοργόνα

"Κι ήταν η Γοργόνα, η αδερφή του Μεγαλέξανδρου...", λέει το τραγούδι και η νεοελληνική παράδοση. Στ' ακρόπρωρα των πλοίων και στα κεντήματα, στις ταβέρνες και στα μπράτσα των ναυτικών, στα τραγούδια και στη λογοτεχνία, στους θρύλους και στις εικαστικές τέχνες, η νεοελληνική θαλασσινή θεά είναι αναμφισβήτητη η Γοργόνα.

Απόγονος των αρχαίων **Σειρήνων**, πήρε τη γλυκιά τους φωνή, ενώ από τη Μέδουσα-Γοργώ δανείστηκε τα φιδίσια μαλλιά που έχει στις μεσαιωνικές απεικονίσεις. Συνάμα, αποτελεί επιβίωση της **Πελαγίας** (πελαγίσιας) **Αφροδίτης**, που τότε τότε εμφανίζεται επίσης με ψαρούρα!

Οι μύθοι και οι θρύλοι μάς μιλούν για τη μορφή της. Άλλοτε είναι γλυκιά κι ερωτική, ξανθιά σαν την Κύπριδα, ή μελαμψή, μεσογειακή ομορφιά, που με το τραγούδι της χαρίζει καλοτάξιδο καιρό στους ναυτικούς. Κι άλλοτε είναι η πλανεύτρα, η αφανίστρια που τσακίζει τα καράβια όταν θυμώνει - όπως και η ίδια η θάλασσα. Δεν είναι δύσκολο εδώ να βρούμε ομοιότητες με την προϊστορική Θεά που χάριζε τη ζωή, τον έρωτα και το θάνατο...

Η Γοργόνα ενέπνευσε κι εμπνέει αμέτρητους καλλιτέχνες και καλλιτέχνιδες στη χώρα μας, ασκώντας μια παράξενη, μυστηριακή γοητεία. Ίσως γιατί τα βάθη της θάλασσας συμβολίζουν τα βάθη της ανθρώπινης ψυχής, όπως μας διδάσκει η ψυχολογία. Ή ίσως γιατί η μορφή τής πανάρχαιας Θαλασσοθεάς δεν έσβησε ποτέ από τη συλλογική μνήμη. Από τα βάθη των αιώνων αχνοφαίνεται και μας χαμογελάει . . .

Ακόμη και μέσα στην ανδροκρατούμενη χριστιανική θρησκεία εμφανίζεται. Στο αγιολόγιο της ορθόδοξης Εκκλησίας περιλαμβάνεται (όπως τυχαίως;) μια αγία **Γοργονία** κι ένας άγιος **Γοργόνιος**, ο οποίος μάλιστα λέγεται ότι θανατώθηκε στη θάλασσα!

Επίσης, σίγουρα θα έχετε ακούσει για την *Παναγιά Γοργόνα*, το περίφημο μυθιστόρημα του Στρατή Μυριβήλη, που μιλάει για μια "παράξενη ζωγραφιά" της Θεοτόκου σ' ένα ξωκκλήσι: *"Τα μάτια της είναι πράσινα και υπερφυσικά πλατιά. Από τη μέση και πέρα είναι ψάρι με γαλάζια λέπια και στα χέρια της βαστά ένα καράβι από τη μια, και από την άλλη ένα τρικράνι σαν κι αυτό που κρατά ο αρχαίος θεός της θάλασσας ο Ποσειδώνας. (...) Την είπαν «Παναγιά η Γοργόνα» κι έτσι μέχρι σήμερα λένε και την εκκλησιά και το πόρτο."*

Σας φαίνονται παράξενα όλα αυτά; Κι όμως, το ίδιο το όνομα **Μαρία** (maria) στα λατινικά σημαίνει "θάλασσης"! Σύμφωνα με τη συγγραφέα Μπάρμπαρα Γουόκερ, Μάρη στην Κύπρο αποκαλούνταν η **Αφροδίτη** (στο ίδιο νησί υπήρχε σημαντική πόλη που λεγόταν Μάριον)— το όνομα αυτό, με διάφορες παραλλαγές, ανήκε στη Θεά στις χώρες της Ανατολής. Κι έτσι, η

Μαρία, η Μεγάλη Μητέρα από την Ασία, πήρε στα χριστιανικά χρόνια τον απίθανο τίτλο **Παναγία Αφροδίτισσα** και διαδέχτηκε τη λατρεία της σημαντικότερης θεότητας του νησιού! Κρατάει την ίδια προσωινυμία ακόμα και σήμερα . . .

Άλλωστε, δεν είναι λίγες οι προσφωνήσεις που μας δείχνουν τη σχέση της με τη θάλασσα: Γαλούσα, Θαλασσινή, Θαλασσίτρα και Θαλασσιώτισα, Μεσοποντίτισσα, Φουρτούνια, Χίλιαρμενίτισσα. Είναι κοινό μυστικό ότι για να καταφέρει να επικρατήσει ο Χριστιανισμός αναγκάστηκε να αφομοιώσει - έστω και ακρωτηριασμένη - τη μορφή του Ιερού Θηλυκού. Δεν θα μπορούσε λοιπόν να αφήσει απ' έξω τη Θαλασσοθεά, που το μυστήριό της άγγιζε βαθιά τις καρδιές των γυναικών και των ανδρών, εκείνη που λατρευόταν σε όλο τον ελληνικό κόσμο ως η "πολυύμνητη", "θαλασσογέννητη" Αφροδίτη!

β) Μητέρα κι Εράστρια

Φαίνεται ότι η λατρεία της Θαλασσοθεάς δεν έπαψε ποτέ στη χώρα μας. Ήταν μεγάλη έκπληξη να βρω μέσα στο σχολικό βιβλίο της νεοελληνικής λογοτεχνίας κάποιες πολύ χειροπιαστές αποδείξεις: η λογοτέχνηδα **Εύα Βλάμη** μάς έχει διασώσει δημοτικά τραγούδια-προσευχές προς τη Θάλασσα— τα έψελναν οι παλιές Γαλαξιδιώτισσες, καθώς ξεπροβόδιζαν τους ναυτικούς που έφευγαν για μακρινά ταξίδια. Οι **μάνες** των ξενιτεμένων, όπως ήταν φυσικό, επικαλούνταν τη μητρική της όψη:

*Θάλασσα, μάνα γίνε του καλύτερη από μένα,
και μην κοιτάς τα μάτια μου, ας είναι βουρκωμένα.*

Προσφορές έταζαν οι αρραβωνιαστικίες των ναυτικών, που ζητούσαν προστασία για αυτούς:

*Θάλασσα, είμαι κοπελιά και νύφη θε να γίνω—
τ' άλλο ταξίδι φερ' τον μου κι ό,τι μου πεις το δίνω.*

Τέλος, οι γυναίκες προσπαθούσαν ν' αποτρέψουν την καταστροφική δύναμη της Θάλασσας με μια παράκληση, που την παρουσιάζει σαν μια κτητική ερωμένη η οποία δεν αφήνει τον αγαπημένο της να φύγει ποτέ πια από την αγκαλιά της:

*Θάλασσα, μην τον αγαπάς της κοπελιάς τον άντρα,
γιατ' ειν' η κοπελιά μικρή και δεν της παν τα μαύρα.*

Άραγε, είναι δύσκολο να φανταστούμε πως οι παλιές Γαλαξιδιώτισσες μπορεί με τα τραγούδια τους να συνέχιζαν μια αρχαία παράδοση; Κάπως έτσι δε θα προσεύχονταν και οι αρχαίες Ελληνίδες που έβλεπαν τους δικούς τους να φεύγουν για επικίνδυνα ταξίδια; Όπως και να έχει το πράγμα, Εκείνη, η Μεγάλη Θαλασσινή Θεά, είναι πάντα εδώ. Μητέρα κι Εράστρια, πηγή ζωής κι άγγελος θανάτου μάς συντροφεύει . . .

γ) Γεμαγιά, η μαύρη γοργόνα

Παρόλο που το άρθρο αυτό είναι αφιερωμένο στην ελληνική παράδοση, δεν μπορώ ν' αντισταθώ στον πειρασμό να αναφέρω μια θαλασσοθεά που λατρεύεται στην εποχή μας και στις δυο πλευρές του Ατλαντικού. Πρόκειται για τη **Γεμαγιά***, Αφρικάνα θεότητα της φυλής των Γιορούμπα, που απεικονίζεται συχνά σαν **γοργόνα**, με φύκια για μαλλιά και κοχύλια για κοσμήματα. Η λατρεία της μεταφέρθηκε στην Αμερική από τις γυναίκες και τους άντρες που ξεριζώθηκαν βίαια από τη γη τους για να γίνουν σκλάβοι. Σήμερα θεωρείται προστάτιδα των ναυτικών και μερικές φορές ταυτίζεται με την Παναγία - κάτι όχι και τόσο ασυνήθιστο, όπως είδαμε πιο πάνω.

Στη **Βραζιλία** είναι η πιο ισχυρή θεά, η Μεγάλη Μητέρα, που έχει υπό την προστασία της τις θηλυκές ανθρώπους και τον τοκετό, ερμηνεύτρια των μυστικών και των ονείρων. Στη μεγάλη γιορτή της 31ης Δεκεμβρίου οι Βραζιλιάνες και οι Βραζιλιάνοι ανάβουν κεριά στις παραλίες, τραγουδούν, χορεύουν και κάνουν προσφορές για να την τιμήσουν. Στην **Κούβα** καίνε προς τιμήν της γαλάζια κεριά με τη μορφή της, ενώ στην **Αφρική** οι ιέρειές της, κάθε χρόνο στη γιορτή της, περιφέρουν στην πόλη αγγεία με αγιασμένο νερό.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες, στα πλαίσια της Γυναικείας Πνευματικότητας, η Γεμαγιά λατρεύεται όχι μόνο από τις Αφροαμερικανίδες, αλλά και από τις λευκές που αποζητούν να βρουν ξανά τη μαγεία και το μυστήριο του Θηλυκού. Φαίνεται λοιπόν πως η Θαλασσοθεά, όπως και η ίδια η θάλασσα, δεν έπαψε ποτέ να γοητεύει. Η δύναμή της και η έλξη που ασκεί είναι ακόμη φανερή. Με διαφορετικές μορφές και ονόματα η λατρεία της επιβιώνει μέσα στις χιλιετίες, αντέχει κι αντιστέκεται.

* Το φθινόπωρο του 2000 ήρθε στη χώρα μας μια ταινία στην οποία η Γεμαγιά έχει ουσιαστικό ρόλο: η *Γυναίκα από Πάνω* (Woman on Top) της Φίνα Τόρες με την Πηνελόπη Κρουθ.

Επίλογος

Τηθύς, Πελαγία Αφροδίτη, Μάρη, Μαρία, Γοργόνα, Γεμαγιά: η Θάλασσα είναι Γυναίκα, η Θάλασσα είναι θεά . . . Ωστόσο, τι σημασία έχουν όλα αυτά για μας, τις αστές ταξιδιώτισσες και ταξιδιώτες του τέλους του εικοστού αιώνα, τέκνα μιας κοινωνίας χωρίς μύθους και χωρίς μυστήριο; Πού να ψάξουμε άραγε για τις θεές και τις γοργόνες; Μέσα στις μολυσμένες θάλασσες και τις βρώμικες παραλίες;

Κι όμως, αν η Θεά είναι πάντα εκεί, αν μας περιμένει, τυλιγμένη μέσα στα γαλάζια πέπλα της, να μας μιήσει στα μυστήριά της, εμείς θ' ακούσουμε τη φωνή της, έτσι καθώς θα βουτάμε στα ιερά νερά της μέσα στη λιακάδα ή θα λουζόμαστε πλάι της στο φεγγαρόφωτο; Ίσως, αν ψάξουμε, θα βρούμε ξανά Εκείνη, τη **Μεγάλη Ερωτική Μητέρα**, τη Ζωοδότρα Πηγή της γέννησης και της αναγέννησης. **Άλαδε, μύσται!**

- Χαρίτα Μήνη

Η Χαρίτα Μήνη είναι κλασική φιλόλογος και συγγραφέας, με μεταπτυχιακές σπουδές στην ψυχολογία. Διδάσκει ένα πρωτοποριακό πρόγραμμα αρχαίας ελληνικής λογοτεχνίας με θέμα "**Στα ίχνη της Αφροδίτης**".

Το άρθρο αυτό δημοσιεύτηκε στο περιοδικό *Ερμείον*

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Άισλερ, Ριάν, *Η κύλιξ και το ξίφος*, εκδ. Γλάρος, Αθήνα, 1992.
- Blair, Nancy, *Goddesses for Every Season*, εκδ. Element Books, Rockport, Massachusetts, 1995.
- Βλάμη, Εύα, *Γαλαξίδι: Η μοίρα μιας ναυτικής πολιτείας*.
- Chevalier, J. & A. Gheerbrant, *Dictionnaire des symboles*, εκδ. Bouquins, Παρίσι, 1990.
- Εγκυκλοπαίδεια *Δομή*, λ. Παναγία, Τηθύς.
- Εγκυκλοπαίδεια *Πάπυρος Λαρούς Μπριτάννικα*, λ. Γοργόνα, Γοργονία, Γοργόνιος, Τηθύς.
- Gadon, Elinor W., *The Once & Future Goddess*, εκδ. HarperSanFrancisco, San Francisco, 1989.
- Gimbutas, Marija, *The Language of the Goddess*, εκδ. Thames and Hudson, London, 1989.
- Harvey, Paul, *The Oxford Companion to Classical Literature*, εκδ. Oxford University Press, 1986.
- Καββαδίας, Ν., "Fata Morgana", *Τραβέρσο*, εκδ. Κέδρος.
- Λεοντίδου, Ε. & S. R. Ammer, *Η Ελλάδα των γυναικών*, Εναλλακτικές Εκδόσεις, Αθήνα, 1992.
- Liddell, H.G. & R. Scott, *Μέγα λεξικόν της ελληνικής γλώσσης*, εκδ. Ι. Σιδέρης, Αθήνα.
- Μυριβήλης, Στρατής, *Παναγία η Γοργόνα*.
- Ομάδα Μελέτης Μητριαρχικών Κοινωνιών, *Η Θεά αναδυόμενη*, εκδ. Γερακίνα, Αθήνα, 1995.
- Παπαδίτσας Δ. Π. & Ελένη Λαδιά, *Ορφικοί Ύμνοι*, εκδ. Βιβλιοπωλείον της Εστίας.
- Paxson, D., "Yemaya: Our Ocean Mother", *SageWoman*, 36, 1996.
- Walker, Barbara G., *The Woman's Dictionary of Symbols and Sacred Objects*, HarperCollins Publishers.
- Walker, Barbara G., *The Woman's Encyclopedia of Myths and Secrets*, HarperCollins Publishers.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ (Αρχαία και νεώτερα)

Από τον Ευστάθιο Λιακόπουλο

Nam mihi multa eximia videntur Athenae tuae peperisse atque in vitam hominum attulisse, tum nihil melius illis mysteriis, quibus ex agresti immanique vita exculti ad humanitatem sumus, initiaque ut appellantur, ita re vera principia vitae cognovimus, sed etiam cum spe meliore morientdi.

Πιστεύω ότι μεταξύ των πολλών εξαιρετων και θείων πραγμάτων που εσείς οι Αθηναίοι έχετε δημιουργήσει και προσφέρατε στους ανθρώπους, το κάλλιστο είναι αυτά τα (Ελευσίνια) Μυστήρια. Γιατί εξ αιτίας τους, έχουμε μεταμορφωθεί και από ένα σκληρό και βάρβαρο τρόπο ζωής, η ανθρωπότητα οδηγήθηκε στον πολιτισμό. Ακριβώς χάρις σε αυτά που αποκαλούνται μύησεις, μάθαμε στην πραγματικότητα τις βασικές αξίες της ζωής και συλλάβαμε το νόημα όχι μόνο να ζούμε με χαρά, αλλά επίσης και πως να πεθαίνουμε με μια καλλίτερη ελπίδα.

Ο Marcus στον Κικέρωνα (De Iugibus, 2.14.36).

1. Η ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ
2. ΟΙ ΑΙΤΙΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΦΟΡΜΕΣ ΠΟΥ ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ
3. ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

Η ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

Η ΕΞΕΛΙΚΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

ΑΠΑΡΧΕΣ

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΗΤΕΡΑ

- Ο Πάρεδρος της Μεγάλης Μητέρας
- Οι Παραλλαγές της Μεγάλης Μητέρας
- Τα Μυητικά της Τελέσματα
- Τα Γνωρίσματα των Τελετών της Μεγάλης Μητέρας
- Μια σύνοψη από τον Ομηρικό Ύμνο στη Δήμητρα

Η ΕΞΕΛΙΚΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

Υπάρχει μία φυσική εξέλιξη των πρώιμων αγροτικών εορτών της σποράς και της συγκομιδής, που από εξώστροφες χαρούμενες πανηγύρεις οδήγησαν στα Μυστήρια. Αυτό οφείλεται βασικά στη σύλληψη μιας ιδέας ταύτισης. Μέσα από την παρατήρηση του κύκλου των εποχών του έτους που πρόσφερε το δέσιμο με τη γη και την καλλιέργειά της, αναδυόταν αργά αλλά σταθερά η βίωση αντίστοιχων αλλά έντονων συναισθημάτων μέθεξης. Η ανθοφορία της άνοιξης, ο κάματος του θέρους, η παρακμή του φθινόπωρου και το πάγωμα του χειμώνα, πρόσφεραν εμπειρίες που συνδέονταν με τον κύκλο της ανθρώπινης ύπαρξης, τη γέννηση, την ώριμη ηλικία, τα γηρατειά και το θάνατο.

Αλλά ενώ στην περίπτωση της ανθρώπινης ζωής ο κύκλος αυτός θραύεται οριστικά και αμετάκλητα, η παρατήρηση της φύσης οδηγούσε στη διαπίστωση ότι ενυπήρχε σε αυτή μια θαυματουργός δύναμη αναγέννησης και υπέρβασης της φθοράς, η αέναη επανάληψη του κύκλου.

Αυτή η αποκάλυψη, ενείχε βέβαια για τον προβληματισμένο άνθρωπο έναν πόνο και μια αίσθηση απόρριψης. Αλλά παράλληλα του πρόσφερε μια ελπίδα και μια προσδοκία. Καθώς και ο ίδιος ήταν μέρος αναπόσπαστο αυτής της φύσης.

Τα Μυστήρια ενίσχυαν ακριβώς αυτή την προσδοκία. Το δικαίωμα της ζωογόνου και βέβαιης σύνδεσης με εκείνη τη μαγική δύναμη αναγέννησης και ανάστασης που βρισκόταν πέρα και πάνω από τις εποχές και τους κύκλους. Που περιέριε όμως μέσα τη φύση και υποκρυπτόταν στο θαύμα της ζωής.

Αυτή τη δύναμη την εντόπιζαν να ενυπάρχει και να αξιοποιείται αποτελεσματικά από τα όντα εκείνα που προσωποποιούσαν αργότερα τα στοιχεία της φύσης και τα φαινόμενα, αλλά που δεν ταυτίζονταν με αυτά. Από τον Ήλιο που έδυε και ανέτειλε καθημερινά, από τον Αίοιο, που δεν εξαφανιζόταν όταν δεν υπήρχε άνεμος, αλλά που επανερχόταν άνετα και ψιθυριστά κάθε φορά με αυτόν. Από τις Νύμφες και τις Δρυάδες που χόρευαν αιώνια πάνω από τα ύδατα και τη βλάστηση, ανεξάρτητα από τις μεταβολές τους.

Το επόμενο βήμα ήταν να εντοπιστούν όταν που εμφάνιζαν ένα ιδιαίτερο δεσμό, μια οικεία και φιλική σύνδεση με το ανθρώπινο γένος. Όχι βέβαια με τους ατάραχους Ολύμπιους θεούς, αλλά με εκείνους τους θεούς που περιφέρονταν στις συνοικίες, όπως ήταν ο Διώνυσος, η Δήμητρα και η Κόρη. Και εδώ βιώνεται για πρώτη φορά η αλληγορία. Η σπορά και η βλάστηση γίνονται τέλεσμα και μύθος και ο θάνατος του νεανικού θεού, θα προσφέρει μέσα από την Ανάσταση που γίνεται πάντα την άνοιξη, την ελπίδα της προσωπικής ανάστασης του Μύστη.

ΟΙ ΑΠΑΡΧΕΣ

Το πρώτο δείγμα λατρείας και υπέρβασης της πρωτόγονης εγωιστικής αρπαγής και ανάλωσης, έγινε από τους ευαίσθητους εκείνους συλλέκτες του πλανήτη, όταν αισθάνθηκαν την ανάγκη να κάνουν προσφορές καρπών, ανθέων και φρούτων, αυτών ειδικά που αποκλήθηκαν "απαρχές". Τα πρώτα και τα καλλίτερα δείγματα της όποιας συλλογής τους, τα εναπέθεταν με κάποιο τελετουργικό τρόπο για ένα διάστημα "εκεί", πάνω στις τράπεζες προσφορών προς διάθεση, για να χρησιμοποιηθούν από τα άλλα "όντα", ορατά και αόρατα και να ικανοποιηθούν και αυτά.

Και μόνο τότε, απαλλαγμένοι από το ταμπού που αυτά έφεραν σαν αλλότρια, μπορούσαν να επιτρέψουν στον εαυτό τους την πολυτέλεια και την ανάγκη να χρησιμοποιήσει με φειδώ τα υπόλοιπα. Αυτή η αρχή καταγράφηκε τόσο έντονα στο ομαδικό συνειδητό των Ελλήνων, που μεταφέρθηκε και σε άλλα είδη, όχι πια μόνο συλλογής αλλά και παραγωγής τους. Στην κλασική λ.χ. εποχή οι αγγειοπλάστες αφιέρωναν τα πρώτα και τα πιο όμορφα αγγεία τους στη θεά Αθηνά, και μετά θεωρούσαν ότι έχουν το δικαίωμα να κάνουν συναλλαγές πάνω στα επόμενα έργα της τέχνης τους.

Ακόμα και τα δικά μας "πρόσφορα", στην εκκλησία, είναι συνέχεια αυτής της πανάρχαιας εκδήλωσης και ανάγκης. Και στις Ηνωμένες Πολιτείες, η ημέρα των Ευχαριστιών, έχουν αναδειχθεί, σε εθνική σχεδόν εορτή. Και εδώ αξίζει να σημειωθεί, ότι η προσφορά καρπών, φρούτων και άλλων αγαθών είναι από μόνη της μια "θρησκευτική" πράξη με τη βαθύτερη σημασία της λέξεως. Γιατί πέρα από ένα σκηνικό περιγύραμα (βωμός), προϋποθέτει την τελετουργική αντίληψη ότι η πράξη αυτή δεν είναι μια πράξη μάταιη ή κοινή. Προϋποθέτει επίσης αντίστοιχα, την ύπαρξη ενός "Κυρίου της βλάστησης" ή μιας "Μεγάλης Μητέρας" που δέχεται, αναγνωρίζει ή ακόμα ανταποδίδει κάτι θετικό έναντι αυτής.

Στην απλούστερη εξήγησή της είναι μια ήρεμη πράξη έμφυτης γενναιοδωρίας και μιάς αγνής "ευσέβειας", όπως μας βεβαιώνει και ο Θεόφραστος στον Πορφύριο (Περί αποχής των εμψύχων, 2.5.20-27). Για το θέμα αυτό βλ. επίσης Πλατ. Νόμοι 782c, Αριστ. Ηθ. Νικ. 1160a 25-7, (Εύμαιος) Οδ. Ξ 414-53.

ΤΑ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑ

Τα θεσμοφόρια σα θεσμός, υπήρξαν η αρχαιότερη και η πιο διαδεδομένη Ελληνική αγροτική γιορτή, της οποίας καταβολές βρίσκουμε και στη λίθινη ακόμα εποχή. Στην αρχική της μορφή αυτή η γιορτή φαίνεται ότι ήταν αφιερωμένη στη λατρεία της θεάς της γονιμότητας. Για να τιμήσουν τη Γη Μητέρα, τη μεταγενέστερη Δήμητρα, οι παντρεμένες γυναίκες της κοινότητας, οι μητέρες, με έντονες παρορμήσεις προφανώς από τις μητριαρχικές τους καταβολές οι οποίες ήταν βαθύτατες, εκφράστηκαν δραματικά για πρώτη φορά μετά από τις Δαναΐδες που ίδρυσαν και το θεσμό αυτό.

Οι μητέρες λοιπόν έκαναν μια φορά τουλάχιστον το χρόνο την τελετουργική τους επανάσταση κατά των συνοικήσεων, του γάμου, του νόμου και της τάξης. Οργάνωναν μια ειδική γιορτή στην οποία αυταρχικά έπαιρναν μέρος μόνο εκείνες. Αποκλείονταν αυστηρά οι άνδρες και οι ανύπαντρες γυναίκες από αυτή. Οι άντρες, όχι μόνο ήταν υποχρεωμένοι να δέχονται αυτή την ανταρσία, αλλά έπρεπε αργότερα να καταβάλλουν στις γυναίκες τους σαν χορηγοί και όλα τους τα έξοδα. Ήταν μια μοναδική ευκαιρία για τις νοικοκυρές, να εγκαταλείψουν τους άντρες τους, τα παιδιά τους και τα σπίτια τους και ομαδικά, αυτές οι σεμνές κυρίες, με βωμολοχίες, με απρεπείς χειρονομίες και με λοιδορισμούς, έτρεχαν να βρεθούν όλες μαζί, μερικά ημερόνυχτα μακριά από τους κατοικημένους τόπους, κάπου στην εξοχή. Έπαιρναν μαζί τους σκηνές, τρόφιμα, τελετουργικά εργαλεία, δάδες, και ζωντανά χοιρίδια (υς των νεογνών). Η απουσία των ανδρών προσέδιδε σε αυτές τις γιορτές ένα έντονο μυστηριακό χαρακτήρα και ένα χρώμα ανεπανάληπτου πρωτογονισμού.

Ήταν μια δυναμική επιστροφή των γυναικών στα άδυτα της μητέρας φύσης. Στα ιερά της Δήμητρας, και κατά τους ιστορικούς ακόμα χρόνους, υπήρχαν αγάλματα που οι άντρες δεν επιτράπηκε ποτέ να τα δουν. Αλλά και τα μυστικά των τελετών αυτών διατηρήθηκαν τόσο

καλά, που ακόμα κι ο Αριστοφάνης στις "Θεσμοφοριάζουσες" δεν μπορεί να μας δώσει ικανοποιητικά στοιχεία για το περιεχόμενό τους. Ο Ηρόδοτος παρατηρεί ειδικά ότι η ευσεβεία τους δεν του επιτρέπει να αναφέρει περισσότερα πράγματα για τα Θεσμοφόρια και θεωρεί ότι ο αρχικός, ο Πελασγικός τους χαρακτήρας όπως τον προσδιόρισαν οι Δαναίδες, διατηρήθηκε, μετά την κάθοδο των Δωριέων, μόνο στην αγαπημένη Αρκαδία.

Οι (ξανά) αναστημένες μητριαρχικές αυτές ομάδες, οργανωμένες κάτω από δύο "άρχουσες", έστηναν ένα ειδικό βωμό στο ύπαιθρο και παράμεναν γύρω του ακοίμητες σε σκηνές, πάνω σε κλίνες φτιαγμένες από κλάδους λυγαριάς που καταπράυναν όπως πίστευαν, την ευαίσθητη θηλυκή τους υπόσταση, τις σεξουαλικές ορμές. Οι γιορτές αυτές στις οποίες το αρχικό ξεφάντωμα μετατρέπεται σε βαθιά και στοχαστική μελαγχολία, κρατούσαν αργότερα, όταν τυποποιήθηκαν, από τρεις ημέρες (Αθήνα, Σπάρτη, Αβδηρα), μέχρι δέκα (Συρακούσες). Η πρώτη ημέρα εκαλείτο φυσικά "άνοδος" (στο βουνό ή και επάνοδος) της Δέσποινας του Κάτω Κόσμου από εκεί, από τα Χθόνια. Η δεύτερη όπου κάθονταν κατάχαμα και κατά την οποία τηρούσαν απόλυτη νηστεία, λεγόταν "νηστεία" ή "μέση". Και η Τρίτη (ή η τελευταία) "καλλιγένεια", προσδιορίζοντας έτσι και το σκοπό των τελετών αυτών, δηλαδή την ευγονία, την πολυτεκνία και την ευφορία της γης, για τα οποία αναδείκνυαν έτσι τον εαυτό τους οι γυναίκες, εξουσιαστικά και μοναδικά υπεύθυνο. Και τις υπόλοιπες μέρες νήστευαν βέβαια, τρώγοντας μόνο σουσαμόψωμο, "σησαμούντας" ή μόνο σπόρους από ρόδια.

Η θυσία των μεταφερθέντων ζώων που ήταν και το κύριο μέρος της τελετής, γινόταν τη νύχτα. Σε παρακείμενα απότομα χάσματα και κρημνούς, ή σπήλαια (Μέγαρα) όπου λόγω της επιλογής και της πανάρχαιας ανάλογης χρήσης τους, υπήρχαν σε αυτά φίδια (δράκοντες ους νομίζουν οι φρουρούς των αδύτων), αρουραίοι, νυχτερίδες και αρπακτικά, οι θεσμοφοριάζουσες, με κραυγές και αποτρόπαιες χειρονομίες, φέροντας αναμμένους δαυλούς κατακρήμιζαν κυρίως ζωντανά χοιρίδια, κλαδιά από πεύκα με κώνους και ομοιώματα φαλλών και φιδιών καμωμένα από ειδικό ζυμάρι (άρρητα ιερά εκ στέατος του σίτου κατασκευασμένα, μιμήματα δρακόντων και ανδρών σχημάτων).

Την επόμενη νύχτα, πραγματοποιούσαν την κυρίως Μύηση. Τις καινούργιες δηλαδή γυναίκες που έπαιρναν μέρος στην τελετή, ή τις νεότερες τις οποίες ονόμαζαν "αντλήτριες" και που αυτές έπρεπε να νηστεύσουν και τις τρεις ημέρες, (καθαρεύσασαι τριών ημερών) τις κατέβαζαν δεμένες με σκοινιά κάτω σ' αυτό το βάραθρο για να περισυλλέξουν με τη βοήθεια των πυρσών τους ότι είχε απομείνει από τα θύματα, συνοδεύοντας για τη σωτηρία τους, τόσο το κατέβασμα, όσο και το ανέβασμά τους με υστερικές τελετουργικές φράσεις, χειρονομίες, θορύβους και κραυγές. Αυτά τα υπολείμματα των προσφορών που έσωζαν με τόσο κίνδυνο οι νεόφυτες, αφού τα αναμείγνυαν με κοπανισμένο σιτάρι, τα τοποθετούσαν την Τρίτη ημέρα τελετουργικά, με αναστάσιμους ύμνους, τραγούδια και χορούς, πάνω στο βωμό της θεάς της γονιμότητας.

Έτσι, τα "θεσμοφόρια", (θεσμός είναι αυτό που αποτίθεται, το κατάθεμα) ήταν η γιορτή κατά την οποία οι γυναίκες "μετέφεραν εκείνα τα οποία επρόκειτο να τοποθετηθούν" αφιερωματικά μετά τις σχετικές τελετές, πάνω στο βωμό της θεάς της γονιμότητας. Οι νεότεροι έδωσαν βέβαια άλλη εξήγηση και ήθελαν να οφείλεται η ονομασία τους, στους "θεσμούς" που όρισε η Δήμητρα για τη σπορά.

Στο τέλος της γιορτής, αυτά τα αφιερωμένα κατάλοιπά τα μοιράζονταν μεταξύ τους. Άλλα κρατούσαν σα φυλαχτά, άλλα τοποθετούσαν στα σπίτια τους σαν αποτρόπαια, ενώ τα περισσότερα, αλεσμένα, τα σκόρπιζαν στους αγρούς για ευφορία. Γιατί μέσα από τα πάθη, είχαν αντλήσει τη μαγική ενέργεια για να ξαναρχίσει ο κύκλος της ζωής. Γι' αυτό και οι γιορτές αυτές γίνονταν λίγο πριν από τη φθινοπωρινή σπορά.

Έτσι στα θεσμοφόρια, όπου οι γυναίκες αντιδρώντας στη συμβατική τους καθημερινότητα, επαναστατούσαν κατά της ιδέας του γάμου και ανάγονταν πεισματικά σε πρωταρχικές μορφές έκφρασης και έντασης, είχαν το προνόμιο να πάρουν μέρος και να μεθέξουν βιωματικά, να ξαναμνηθούν σε ένα κύκλο συμπυκνωμένης αλλά φυσικής εμπειρίας σύλληψης, εγκυμοσύνης και μητρότητας. Η γέννηση και η ζωή οδηγούσαν - για κάποιον ανεξήγητο λόγο - στην κατάπτωση, τη δυστυχία, τα πάθη και το θάνατο. Στο βάραθρο. Αλλά διαισθάνονταν παράλληλα ότι ήταν δυνατό μέσα από την εμπιστευμένη τελετουργία, η φύση να αποκαλύψει τα μυστικά της και θαυματοουργά να ακολουθήσει το μυστήριο της ανάσυρσης,

της ευφορίας και της Ανάστασης.

Αυτές οι γιορτές έχουν τεράστια σημασία, γιατί θα αποτελέσουν αργότερα, τον πυρήνα πολυπλοκότερων τελετών και μυστηρίων, όπως είναι τα Διονύσια και ο Μαιναδισμός και κυρίως προσδιόρισαν αποφασιστικά τη μορφή των Ελευσινίων. Στη Θάσο και τη Νάξο μάλιστα, έχουν βρεθεί στα αντίστοιχα ιερά και χάσματα, πήλινα ομοιώματα χοιριδίων με ανοιχτές, σχισμένες κοιλιές, ένδειξη για συμβολικές πια και μόνο θυσίες.

Έτσι, καθώς η γυναικεία ευαισθησία υιοθέτησε εδώ για πρώτη φορά τη μίμηση, το σήμα και την υποκατάσταση, το τέλεσμα αποκτά πρωτεύειά πια μορφή και διανοίγει μοναδικές προοπτικές έκφρασης και τέχνης. Οδηγεί κατ' ευθείαν στην Τραγωδία και το Θέατρο. Και με τον Ορφισμό, που είναι αντίθετος με τις αιματηρές θυσίες, τα Θεσμοφόρια δημιουργούν πλέον μια κοινή αναφορά και ρίζα. Ανάγονται στις "απαρχές", που εκφράζουν και αυτές την ανάγκη του ανθρώπου για προσφορές, όχι αναγκαστικά πια με θυσίες ζώων, αλλά ουσιαστικά αναίμακτες όπως εκδηλώθηκαν για πρώτη φορά "θεσμοφοριακά" στην ήρεμη περιοχή των Κυκλάδων, με τελετουργικό όχημά τους τον Κέρνο και σχεδόν αποκλειστικό υλικό, το ιερό άνθος του κρόκου, που καλλιεργήθηκε λατρευτικά και επίπονα και στη Θήρα.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΗΤΕΡΑ

Η "Μεγάλη Μητέρα", που οι τελετές της ανάγονται στη νεολιθική και την πρώιμη εποχή του χαλκού, γίνεται στη Μινωική Κρήτη το κατ' εξοχήν γνώρισμα αυτής της παράδοσης και αγκαλιάζει θερμά, ολόκληρο το σύμπαν της. Για πρώτη φορά μάλιστα εδώ, από αόριστη δύναμη της φύσης, αποκτά όνομα. Αναφέρεται σαν "Πότνια" στις πινακίδες της γραμμικής γραφής, και ιερά της βρέθηκαν σε πολλά μέρη της Μεγαλονήσου. Δεν αισθανόμαστε έτσι έκπληξη όταν ανακαλύπτουμε προσφορές προς αυτήν από μέλι και μέσα στο Λαβύρινθο, την περίτεχνη κυψέλη αυτού του θρησκευτικού μυσταγωγήματος. Είναι φυσικά αφιερωμένες στην "Πότνια του Λαβύρινθου" (po-ti-ni-ja da-ru-ri-to-jo) (Castleden).

Τα ονόματά της αρχίζουν σιγά-σιγά να πολλαπλασιάζονται και επί τέλους - προς μεγάλη μας χαρά - ονομάζεται με περιπάθεια, με σεβασμό και με αλαζονεία από τους ανθρώπους, "Μητέρα", μητέρα της ζωής και του κόσμου. Αλλά για να υπογραμμισθεί το απέραντο σαν τον ορίζοντα λίκνο της, είναι πάντα δεμένη πια με τόπους και συνήθως με κορυφές ορέων: "Μήτηρ Ορεία", "Μήτηρ Ιδαία", "Μήτηρ Δινδυμήνη" (από το όρος Δίνδυμο, Δίκητη κ.λπ.).

Υπήρξε οντότητα Υπερβατική, αλλά παράλληλα γήινη και πολυδιάστατη: οικιακή φύλακας, προστάτιδα της πόλης, θεά της φύσης και χθόνια θεότητα. Έτσι τα σύμβολα της είναι ανάλογα: Ο Διπλούς Πέλεκυς για την πόλη, το φίδι για το σπίτι και τον κάτω κόσμο, οι στήλες για το ύπαιθρο και τη φύση και τα πουλιά για τον ουρανό.

Ο Πάρεδρος της Μεγάλης Μητέρας

Στη διάστασή της που συνδέθηκε με τη φύση, τη βλάστηση και την αναγέννηση, η Μεγάλη Μητέρα, καθώς δεν ήταν δυνατό, δεν επιτρεπόταν να παρακολουθήσει προσωπικά σαν απόλυτη θεά, τη δοκιμασία του κύκλου της ζωής, να πεθάνει δηλαδή το χειμώνα και να αναστηθεί την άνοιξη, το ρόλο αυτό αναλαμβάνει μια υποδεέστερη, μια πάρεδρη αρσενική θεότητα που εμφανίζεται σαν γιος της ή σύζυγος. Το όνομά του στην αρχή είναι Γελχανός που αργότερα εξελίχθηκε και σε επίθετο του Δία και είναι η πρώτη εμφάνιση αυτού του συμπυκνωμένου σε νοήματα όντος, που θα καθιερωθεί αργότερα σαν ο Μύστης, ο Γιος της, ο "Κούρος" της.

Και αυτός ο Κούρος είναι που θα συνεχίσει την εξέλιξή του, και με μια αντίστοιχη θέση που θα καθέξει στο ανθρώπινο επίπεδο, θα προαχθεί στοργικά, θα του ανατεθούν καθήκοντα ιερατικά και κυρίως εγκόσμια και οργανωτικά. Έτσι, που ο άντρας πια στην Μητριαρχική κυρίως αυτή κοινωνία θα αποκτήσει δικαιωματικά μέσα από ένα φυσικό καταμερισμό,

ισοτιμία, δύναμη και εξουσία. Κοσμική μάλιστα εξουσία υπέρτερη, καθώς θα γίνει βασιλιάς και Μίνωας. Αλλά που όλα αυτά θα τα σεβασθεί και σοφά θα τα αυτοπεριορίσει.

Οι παραλλαγές της Μεγάλης Μητέρας

Η Βριτόμαρτις, είναι μια άλλη διάσταση της θεάς Μητέρας σαν εξειδικασμένη πια θεότητα των ορέων, των θηρίων και του κυνηγιού, που συνδέεται επίσης και με τη θάλασσα και τα αλιεύματα, αποκαλούμενη τότε Δίκτυννα (των δικτύων των αλιέων). Με το χρόνο θα αλλάξει και πάλι όνομα, για να γίνει αργότερα η γνωστή θεά Άρτεμις (που τα δύο ονόματά της παίζουν όμως ηχητικά).

Τα Μυητικά της Τελέσματα

Η τελετουργία εξελίσσεται. Για πρώτη φορά εδώ στην Κρήτη παύει να είναι απλά ικετευτική, έχει πλέον αντίστιξη. Ο πιστός γίνεται εκλεκτός, ο επιλεγμένος. Και δεν εκφέρει απλά άναρθρες κραυγές ή δογματικό πείσμα, έχει παρουσία, συνοχή και λόγο. Για παράδειγμα, στην είσοδο του ιερού της Μητέρας στη Φαιστό μια επιγραφή υπενθυμίζει ότι η θεά προσφέρει "ένα μεγάλο θαύμα σε εκείνους που μπορούν να αποδείξουν την καταγωγή τους" (τα ανάλογα δηλαδή με τα μυστήρια αυτά πνευματικά προσόντα και φυσικές ιδιότητες). Το είδος αυτής της καταγωγής επιβεβαιώνεται από το δεύτερο μέρος της επιγραφής που εναντιώνεται "σε αυτούς που κακώς προσπαθούν να επιβάλουν την είσοδό τους, στο γένος των θεών" (Burkert 1994). Έτσι, μόνο αυτοί που ενεργητικά και πειστικά μπορούν να αποδείξουν τη συγγενεία τους με το θείο, που είναι οι εκλεκτοί της, γίνονται δεκτοί και απολαμβάνουν το μεγάλο θαύμα της υιοθεσίας από την αιώνια Μητέρα. Η τελετουργία επιλέγει πια και η μύηση ιεραρχεί.

Ο ξανθός Ραδάμανθς, πάρεδρος στην αρχή της Μεγάλης Μητέρας, ενηλικιώνεται και μετακινείται αργότερα στη νότια Κρήτη. Με αυτόν θα συνδεθεί ονομαστικά μια ελπιδοφόρα μεταθανάτια αντίληψη που είναι εντελώς διαφορετική από εκείνη των μεταγενέστερων Ελλήνων. Η ιδέα των Ηλυσίων πεδίων και των νήσων των Μακάρων, καθαρά Μινωική προβάλλει μια προελληνική εικόνα του άλλου κόσμου, η οποία θα κορυφωθεί αργότερα όπως θα δούμε, στα Ελευσίνια Μυστήρια (Nilson).

Τα Γνωρίσματα των Τελετών της Μεγάλης Μητέρας

Τα κύρια εξωτερικά χαρακτηριστικά της θρησκευτικής αντίληψης του Μινωικού κόσμου, τα οποία διαφέρουν βασικά από τις αντίστοιχες πρακτικές της Μέσης Ανατολής και επιβεβαιώνουν την πρωτοτυπία του, είναι:

- 1) Το ιερατείο του αποτελείται εδώ τόσο από ιερείς, όσο κυρίως και από ιέρειες.
- 2) Πέρα από τις γνωστές τελετές προσφορών και θυσίας, πραγματοποιούνται θρησκευτικές συγκεντρώσεις όπου οι πιστοί προσδοκούν και βιώνουν την "επιφάνεια" του θεού ή της θεάς. Σε αυτές οραματίζονται την κάθοδο και την "ενοίκηση" των θεών τους στο σώμα ενός ιερέα ή πιστού, ή ακόμα και την εμπύχωση ενός ιερού αντικειμένου. Υπάρχει έτσι όχι μόνο συγγένεια, αλλά και κοινωνία του ανθρώπινου και του θείου και
- 3) Υπάρχει μία έντονη προτίμηση για συγκεντρώσεις μακριά από τους κατοικημένους τόπους και οι τελετές πραγματοποιούνται σε κορυφές βουνών και σε σπήλαια, πράγμα που προδίδει μια ολιστική, συμπαντική αντίληψη της ζωής (Dickinson).

Μια σύνοψη από τον Ομηρικό Ύμνο στη Δήμητρα

Θα υμνήσω τη Δήμητρα την καλλίκομη και τη σεμνή θεά και την κόρη της την όμορφη, που ο Αϊδωνέας την άρπαξε.

Κάποτε, η λεπτοκαμωμένη κόρη έπαιζε, σε χλοερό λειμώνα, μακριά από τη μάνα της, αμέριμνη. Με τις ορθόστητες τις κόρες του Ωκεανού παρέα, μάζευε κρόκους και υάκινθους και βιολέτες πολύχρωμες. Ο ανοιχτός Ουρανός από πάνω και η γη ολόκληρη από κάτω, χαμογελούσαν. Τότε ακριβώς, ένας νάρκισσος που άνθιζε με εκατό τόσα πέταλα, παγίδα έγινε γι' αυτήν καθώς θαμπώθηκε απ' την ομορφιά του, κι' άπλωσε τα χέρια της γιά να τον πιάσει. Γιατί ξαφνικά σχίστηκε η γη κι' ο Πλούτωνας, ο Κύριος του κάτω κόσμου, ξεπρόβαλλε και άρπαξε παρά τη θέλησή της την όμορφη την Κόρη, γιά να την κάνει γυναίκα και βασίλισσά του. Κι' εκείνη ολοφυρόταν και ξεφώνιζε καλώντας σε βοήθεια τον Ύψιστο πατέρα της, το Δία. Κανείς όμως απ' τους θνητούς ή αθάνατους δεν άκουσε τις οιμωγές της.

Όμως οι πλαγιές των βουνών αντήχησαν τη θεία φωνή της, το ίδιο και της θάλασσας τα βάθη. Και η μάνα της η Δήμητρα την άκουσε. Ένας δυνατός πόνος έσφιξε την καρδιά της. Ξέσκισε το διάδημα της θείας κεφαλής της και τα μαλλιά της χύθηκαν, λυτά. Από τους ώμους της απόρριξε το σκούρο πέπλο της κι' έτρεχε σαν πουλί πετούμενο εδώ κι' εκεί, πάνω από γη και θάλασσα, την κόρη της αναζητώντας.

Αλλά κανείς απ' τους θνητούς και τους αθάνατους δεν τόλμησε να της ομολογήσει την αλήθεια. Κανένας οiwνός πουλιών δε θέλησε να της φανερωθεί. Και έτσι για εννιά ημέρες ολόκληρες με αναμένους πυρσούς γύρναγε σε γη και θάλασσα αναζητώντας την. Πάνω στη λύπη της έμεινε νηστική και ούτε αμβροσία, ούτε νέκταρ δοκίμασε, και δεν πλησίασε πηγή γιά να λουστεί.

Όταν όμως χάραξε η αυγή της δέκατης ημέρας, η Εκάτη της συμπαραστάθηκε. Κρατώντας στα χέρια της το σέλας, την πήρε αμίλητη και φτάσανε μέχρι τον Ήλιο, που εποπτεύει πάνω σε ανθρώπους και θεούς. Κι' εκείνος πιεσμένος, αποκρίθηκε: Πότνια Δήμητρα, το Δία ας κατηγορήσεις που έδωσε την κόρη σου στον Αϊδωνέα, τον αδελφό του. Αλλά σταμάτα το μεγάλο θρήνο. Δεν είναι βέβαια και κακός γαμπρός ανάμεσα σε όλους τους αθάνατους ο αδελφός σου αυτός ο ομογάλακτος. Στο τριπλό το μοίρασμα που κάνανε ολόκληρου του κόσμου τα θεϊκά αδέρφια, απλά τού πεσε αυτοunuού ο κλήρος να βασιλεύει μες τον Άδη.

Οργίστηκε αφάνταστα η Δήμητρα όταν άκουσε για την απαγωγή της κόρης της, κι' έπαψε να παίρνει μέρος στις συνάξεις των θεών, που γίνονταν στον Όλυμπο. Από τον πόνο αγνώριστη περιπλανιόταν, περνώντας μέσα από τις πόλεις των ανθρώπων και το βίος τους, μέχρι που έφτασε στου σοφού του Κελεού τα δώματα που στην εύφορη βασίλευε την Ελευσίνα. Γεμάτη θλίψη, κάθισε εκεί, δίπλα στο Παρθένιο το πηγάδι, κάτω από τον ίσκιο μιάς ελιάς. Έμοιαζε με γριά, άτεκνη, στερημένη τάχα από τα ερωτικά της Αφροδίτης δώρα, πούχε δουλέψει σαν τροφός σε βασιλιάδες και είχε αναδειχτεί όμως προκομμένη οικονόμος σε παλάτια.

Και του βασιλιά οι θυγατέρες, όμορφες σα θεές, η Καλλιδική, η Κλεισιδική και η αξιαγάπητη Δημό και η Καλλιθόη η μεγαλύτερη, έφτασαν εκεί με τα αστραφερά τα χάλκινα λαγήνια τους να πάρουνε νερό. Δεν την αναγνωρίσαν φυσικά γιατί είναι δύσκολο οι άνθρωποι να διακρίνουν τους θεούς. Καθώς πλησίασαν της είπανε: Γερόντισσα, ποια είσαι; Γιατί παράμερα κάθεσαι από τα σπίτια; Της πόλης οι γυναίκες, είναι βέβαιο ότι φιλόξενα θα σε δεχτούν.

Και η Θεά τους αποκρίθηκε: Αγαπημένες κόρες γυναικών υπέροχων, την ιστορία μου θα σας διηγηθώ. Το όνομά μου είναι Δωσώ, και έρχομαι από την Κρήτη, καθώς πειρατές με άρπαξαν

και με τα γοργά καράβια τους στου Θορικού τα μέρη αράξανε. Όμως κατάφερα και το έσκασα απ' αυτούς, αλλά περιπλανιόμουν σε σκοτεινούς και άγνωστους γιά μένα τόπους μέχρι που έφτασα στη χώρα σας. Είθε οι Ολύμπιοι θεοί να σας χαρίσουν άξιους άντρες και απόγονους καλούς. Αλλά λυπηθείτε με κόρες μου και βρέστε μου ένα σπίτι να δουλέψω. Το παιδί τους να αναθρέψω καλά μπορώ, τα κρεβάτια τους να στρώνω και τις άλλες γυναίκες του σπιτιού να ορμηλεύω.

Η Καλλιδική της απάντησε: Μητέρα, οι θνητοί πρέπει να υπομένουν όσες δοκιμασίες τους στέλνουν οι θεοί, γιατί είναι πολύ ανώτεροί τους. Θα σε κατατοπίσω γιά τους άρχοντες που διαφεντεύουνε το τόπο μας και τον υπερασπίζονται καλά. Είναι ο Τριπτόλεμος, ο Δίοκλος, ο Πολύξεινος, ο Εύμολπος και ο Δόλιχος και ανάμεσά τους φυσικά ο μεγαλόπρεπος πατέρας μας. Οι γυναίκες τους, άξιες νοικοκυρές, όλες θα σε τιμήσουν αν την πόρτα τους χτυπήσεις, γιατί μοιάζεις σα θεά. Αλλά αν θέλεις, μείνε εδώ μέχρι να πάμε στου πατέρα μας το σπίτι και στη βαθύζωνη Μετάνειρα τη μάνα μας όσα μας είπες να αναφέρουμε. Μπορεί έτσι να μη χρειαστεί να πας σε άλλο σπίτι αν η μάνα μας σε θέλει. Ένα στερνοπαίδι γέννησε που το λατρεύουμε όλοι στο γερό παλάτι μας.

Κι' όταν η μάνα τους αργότερα δέχτηκε την ιδέα τους και υποσχέθηκε καλό μισθό στην ξένη, γρήγορες σαν ελαφίνες τρέξανε ανασηκώνοντας τις άκρες των χιτώνων τους και τα μαλλιά τους ανέμιζαν πάνω απ' τους ώμους τους όμοια με άνθη κρόκου, γιά να της φέρουν το καλό μαντάτο.

Και η θεά περίλυπη τις ακολούθησε με το κεφάλι καλυμμένο και με τον κυανό μαντύα στους ώμους της ριγμένο. Κι' όταν έφτασαν στο παλάτι του Κελεού, κατ' ευθείαν πήγαν στα εσωτερικά τα δώματα και βρήκαν την πότνια μητέρα τους, να κρατά το νεογέννητο στην αγκαλιά της. Αλλά καθώς η Δήμητρα πάτησε το κατώφλι, η πόρτα γέμισε από θείο φως. Σέβας, ντροπή και φόβος έπιασε τότε τη βασίλισσα. Πετάχτηκε ολόρθη και της πρόσφερε αυθόρμητα ένα θρόνο να καθίσει. Αλλά η Δήμητρα που τις εποχές του έτους κυβερνάει, η αγλαόδωρη, δε θέλησε να καθίσει σε ένα τέτοιο κάθισμα λαμπρό, αλλά σιωπηλά χαμήλωσε τα όμορφα τα μάτια της και ανάμενε μέχρι που η Ιάμβη, η υπηρέτρια, κατάλαβε και της έφερε ένα σκαμνί γεροδεμένο να καθίσει, κι' απάνω του έριξε μιά αστραφτερή λευκή προβιά. Και η Θεά κάθισε κρατώντας την καλύπτρα του προσώπου της στα χέρια. Κι' έμεινε γιά πολύ σιωπηλή κι' αγέλαστη, πάνω στο δίφρο αυτό. Κι' ούτε έβγαλε μιλιιά, ούτε κάποια χειρονομία έκανε. Χωρίς χαμόγελο, χωρίς να εγγίσει φαγητό ή ποτό κάθισε, καθώς την έτρωγε ο πόνος γιά τη βαθύζωνη τη κόρη της. Αλλά η Ιάμβη κατανόησε το ρόλο της και πάλι, και άρχισε να κάνει χειρονομίες άσεμνες και να λέει αστεία πολλά και στο τέλος κατάφερε την αγνή Κυρά να την κάνει να γελάσει κι' έτσι κάπως να ξεθυμάνει από τον πόνο της. (Αργότερα η Ιάμβη πέτυχε πολλές φορές να την διασκεδάσει).

Τότε η Μετάνειρα γέμισε μιά κούπα με γλυκόπιτο κρασί και της το πρόσφερε. Αλλά αυτή αρνήθηκε και είπε ότι δεν ήτανε σωστό στη θέση που βρισκόταν, να πει κόκκινο κρασί. Και ζήτησε αντί γιαυτό να πει ένα μίγμα από νερό, κοπανιστό κριθάρι και σκόνη από μέντα. Κι' εκείνη ακολούθησε την οδηγία κι' έφτιαξε αυτό τον κυκεώνα και στη θεά τον πρόσφερε. Και η Δηώ (η Ζητούσα) η πολυσέβαστη τον δέχτηκε γιά χάρη της τελετουργίας (τηρώντας έτσι τα όσια έθιμα).

Και η Μετάνειρα αφού την υποδέχτηκε λοιπόν με λόγια ευγενικά, την παρηγόρησε γιά την κατάστασή της και το γιο της το Δημοφώντα της παρέδωσε γιά να τον αναθρέψει όπως πρέπει. Και η Δήμητρα πήρε το παιδί στην ευωδιασμένη αγκαλιά της και δήλωσε ότι θα το αναθρέψει όπως είναι το σωστό και προστατευμένο από όλα τα κακά θα είναι, όσο θα βρίσκεται κοντά της.

Και ο Δημοφώντας μεγάλωνε σα νάτανε θεός κι' ούτε τροφή του έδινε, ούτε γάλα η θεά, αλλά με αμβροσία τον ανάσταινε, δίνοντας του ενέργεια με την γλυκιά ανάσα της. Και τις νύχτες κρυφά πάνω στις ιερές φλόγες του τζακιού τον έβαζε γιά να τον κάνει αγέραστο και αθάνατο.

Αλλά η Μετάνειρα ένα βράδυ όταν αντίκρισε το θέαμα αυτό έβαλε τις φωνές η ανόητη, χτυπώντας και τα δυό τα χέρια πάνω στους μηρούς της και χάλασε το σχέδιο. Και τότε οργισμένη η Θεά της φώναξε: Οι θνητοί είναι κοντόφθαλμοι και ανόητοι. Δεν μπορούν να ξεχωρίσουν το καλό απ' το κακό. Έκανες στο γιο σου ανεπανόρθωτο κακό. Σου ορκίζομαι στον όρκο των θεών, στα αμείλικτα της Στυγγός τα ύδατα, ότι αθάνατο ήθελα να τον κάνω. Αλλά τώρα πια δεν μπορεί να ξεφύγει τη μοίρα των θνητών. Όμως άφθιτη τιμή σαυτόν θα ανήκει, καθώς στην αγκαλιά μου τον εβάσταξα. Μετά από καιρό, οι νέοι της Ελευσίνας, αγώνες θα καθιερώσουν στο όνομά του που θα κρατήσουν στους αιώνες.

Εγώ είμαι η θεά η Δήμητρα. Γι' αυτό όλος ο λαός σας τώρα ας χτίσει ένα μεγαλόπρεπο ναό γιά μένα εδώ και μέσα ένα βωμό να στήσει. Κοντά στα τείχη, δίπλα στο Καλλίχορο πηγάδι, ας τον υψώσουν. Και θα καθιερώσω εδώ στο βράχο που προεξέχει, τις μουσικές τις τελετές ώστε να τις τηρείτε από δω και πέρα, αγνές κι' αμόλυντες, εξευμενίζοντας έτσι το πνεύμα μου.

Με αυτά τα λόγια η θεά πήρε άλλη θωριά κι' ανάστημα κι' απόδωξε τη γερασμένη όψη. Ένα γλυκό άρωμα ξεχύθηκε απ' το χιτώνα της και η ακτινοβολία της έλαμψε ως πέρα, μακριά. Τα ξανθά μαλλιά της απλώθηκαν ξανά στους ώμους της και το καλοθεμελιωμένο σπίτι γέμισε από φως σα να ρίχνονταν αστραπές. Μεγαλόπρεπη έτσι κι' αγέρωχη αναχώρησε από το παλάτι.

Όλη τη νύχτα, τρέμοντας από φόβο οι γυναίκες προσεύχονταν στην ένδοξη θεά. Και την αυγή έτρεξαν να τα αναφέρουν όλα αυτά στο βασιλιά. Κι' ο Κελεός σύναξε τους ανθρώπους του και διάταξε να χτίσουν και να αφιερώσουν έναν όμορφο ναό στη Δήμητρα και μέσα του ένα βωμό όπως αυτή είχε ορίσει, να υψώσουν.

Και η θεά παράμενε εκεί κοντά, μακριά από όλους τους θεούς, θρηνώντας το χαμό της Κόρης της. Και έκανε σκληρές και αβάσταχτες τις εποχές γιά τους ανθρώπους που δούλευαν τη γη. Δεν άφηνε το σπόρο να φυτρώσει και τον κρατούσε κάτω από τη γη κι' ορκίστηκε στον Όλυμπο να μην πατήσει, μέχρι να ανέβει η κόρη της από τον Άδη. Μάταια έτσι τα βόδια έσερναν το άροτρο. Και θα μπορούσε να ξεκάνει την ανθρώπινη φυλή από την πείνα και να στερήσει έτσι τους Ολύμπιους θεούς απ' τις θυσίες που ανάμεναν.

Ο Δίας τότε κατάλαβε τον κίνδυνο κι' έστειλε τον Ερμή με το χρυσό του το κηρύκειο στο Έρεβος. Με γλυκά λόγια τον ορμήγεψε να καταφέρει τον Αϊδωνέα να πάρει την αγνή την Περσεφόνη πίσω και να την οδηγήσει πάλι εκεί στο φως που βρίσκονται και οι άλλοι οι θεοί. Και ο Αϊδωνέας ο χαμογελαστός όταν τα άκουσε, δέχτηκε τη θέληση του Δία και πρόθυμα έδωσε οδηγίες στη συνετή την Περσεφόνη: Γύρνα τώρα στην κυανόπεπλη μητέρα σου με ευγενική διάθεση. Και μην κρατήσεις μέσα σου παράπονο βαρύ. Δεν είμαι δα ένας αταίριαστος σύζυγος γιά σένα ανάμεσα σε όλους τους αθάνατους. Τώρα που εκεί θα είσαι, θα βασιλεύεις άξια ανάμεσα σε ότι ζει και έρπει. Και τις τιμές τις μέγιστες θα δέχεσαι ισάξιες με των άλλων των θεων. Και αμείλικτη σε βεβαιώνω θα είναι η τιμωρία μου σε όποιον φανεί άδικος και δεν προσφέρει τις κατάλληλες γιά σένα προσφορές και δε σου δείξει τον οφειλόμενο το σεβασμό. Αυτά είπε και η Περσεφόνη πέταξε απ' τη χαρά της. Αλλά της έδωσε να φάει ένα σπόρο γλυκό από ρόδι που κρυφά τον ενδυνάμωσε έτσι που να μην μπορεί να μένει πια όλες τις ημέρες με τη σεβάσμια μητέρα της. Κι' εκείνη ανέβηκε αμέριμνη πάνω στο χρυσό το άρμα του Ερμή. Και γρήγορα διάτρεξαν το μακρινό το δρόμο. Κι' ήρθαν και στάθηκαν εκεί μπροστά στο γεμάτο από προσφορές και θυμιάματα ναό της Δήμητρας. Όταν τους είδε η μάνα της, έτρεξε σαν μιά Μαινάδα σε βαθύσκιωτο βουνό. Και η Περσεφόνη από την άλλη, μόλις αντίκρισε τα όμορφα της μάνας της μάτια, πήδηξε από το άρμα και χύθηκε στην αγκαλιά της. Αλλά καθώς εκείνη την έσφιγγε επάνω της, ο νους της πήγε στο κακό κι' αποτραβήχτηκε, γεμάτη υποψίες: Κόρη μου όσο έμενες εκεί κάτω μήπως σου δώσαν τίποτα να φας; Αν όχι, τότε κοντά μου θα σε έχω όλο το χρόνο, και η πιο τιμημένη θα είσαι από τους

αθανάτους. Αν όμως κάτι έφαγες, τότε στις γης τα βάθη θα μένεις τέσσερις μήνες κάθε χρόνο, και μόνο τους υπόλοιπους θα τους περνάς κοντά μας. Όταν έρχεται η άνοιξη και ανθίζουν τα δέντρα, θα ανεβαίνεις από τα ζοφερά τα μέρη και μέγα θαύμα και χαρά θα είσαι για θεούς και ανθρώπους. Με τι δόλο άραγε σε εξαπάτησε αυτός ο δυνατός ο Πολυάρπαγας;

Και η περικαλλής η Περσεφόνη τής τα ομολόγησε όλα. Για το πως ο άρχοντας ο Άδης την άρπαξε ενώ έπαιζε αμέριμνη με τις φίλες της μαζί και πως της έδωσε να φάει το σπόρο από το ρόδι. Κι' έτσι περάσανε την ημέρα ολόκληρη μαζί, ζεσταίνοντας η μιά της άλλης την καρδιά, μέχρι που γιατρεμένο καταλάγιασε το πνεύμα τους.

Και η Εκάτη με το λαμπρό τον κεφαλόδεσμο με τρυφερότητα πλησίασε την αγνή της Δήμητρας την Κόρη κι' έγινε πιστή ακόλουθός της. Ο Δίας δήλωσε κι' αυτός ότι τον περισσότερο καιρό η κόρη θα περνούσε με τη μάνα της. Και η Θεά δεν θέλησε να δείξει άλλο ανυπάκουη σ' αυτόν.

Και γοργά πια έτρεξε από του Ολύμπου τις κορφές στο Ράριο πεδίο που πρώτα πλούσιο έβγαζε καρπό και έτρεφε τους ανθρώπους, αλλά που τώρα παράμενε ξερό και άγονο. Γιατί έκρυβε το λευκό το σπόρο του σταριού σύμφωνα με τη θέληση της Δήμητρας. Και έμελλε να βαρύνει πια από τα πυκνά τα στάχυα καθώς ερχόταν τώρα άνοιξη. Και γρήγορα η θεά έκανε το σπόρο να φυτρώσει στον εύφορο τον κάμπο. Ολόκληρη η γη έτσι γέμισε από φύλλα και καρπούς και άνθη.

ΟΙ ΑΙΤΙΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΦΟΡΜΕΣ ΠΟΥ ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΥΘΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

Ο ΘΕΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΥΘΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΗΣ ΚΑΙ ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ

ΚΑΤΑΚΛΕΙΔΑ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΥΘΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

Σε αυτό τον αρχαίο Ελληνικό κόσμο που τον κυβερνούν εξωτερικά και τελετουργικά μαζί οι Ολύμπιοι θεοί, και υπερβατικά η Θέμις, η Μοίρα και η Δίκη, δεν παύει να υπάρχει και η εσωτερική του δόνηση. Η ανησυχία. Η οποία κάποτε θα παραβιάσει τη συμβατική, την

τρέχουσα αρμονική του και θα θραύσει τα όποια τεχνητά φράγματά του. Και τότε δεν θα αρκούν τα ιδανικά της πόλης, οι αναφορές και τα προνόμια του πολίτη, ο πλούτος και η φήμη για να τον εκφράσουν. Ο κόσμος γίνεται πια χώρος πολυτονικός που επιτρέπει σε μία άδηλη αναπνοή να αντηχήσει σιωπηλά των αιώνιο Λόγο. Και ο άνθρωπος σαν ολοκληρωμένη πια προσωπικότητα θα ριψοκινδυνεύσει συνειδητά την καταξίωσή του ή την πτώση του. Θα διευρύνει τους ορίζοντες της ανθρώπινης εμπειρίας και αξιοπρέπειας που θα τον επαναφέρουν αναγκαστικά σε πρακτικές βαθύτερης εσωτερικής προβληματικής και τελεολογίας.

Αυτός ο πνευματικός στίβος είναι που θα τον αναδείξει σαν ένα άλλο μέτρο, το ανάστημα του ίδιου του ανθρώπου, όταν αποφασίσει να το ορθώσει μπροστά στην οθόνη της ιστορίας για να δράσει πια ολομόναχος. Και τότε, πραγματικά θα κατακτήσει μόνο και μόνο την ελευθερία της επιλογής πάνω στα μορφάζοντα διλήμματα της ζωής και θα κληθεί να "διαδραματίσει" κυριολεκτικά το ρόλο του μέσα στο κοσμικό του σύμπαν.

Στις Ικέτιδες και στην Ορέστεια τον βλέπουμε να αντιμετωπίζει το δίλημμα της επιλογής ανάμεσα στους κανόνες που είχαν θέσει οι παλιότεροι χθόνιοι θεοί και σε αυτούς που είχαν εισάγει οι Αχαιοί, με τους νεώτερους Ολύμπιους. Στην Ιφιγένεια το δίλημμα αυτό οδηγεί ακριβώς στην αντίθετη επιλογή. Και που ο Σοφοκλής το δρώμενο αυτό, για να υπογραμμίσει τη στρεψιμότητά του, το ονομάζει στην Αντιγόνη (στ. 74) αντιφάσκοντας συνειδητά "δίκαιο έγκλημα" (όσια πανουργία). Ένα δρώμενο που ξεπηδάει κυριολεκτικά από το ίδιο το απροσδιόριστο της ανθρώπινης προοπτικής που παρουσιάζεται φυσικά εδώ από την απaráμιλλη τέχνη της Ελληνικής Τραγωδίας με υπαρξιακές διαστάσεις και με αναπόφευκτο τίμημα βέβαια το θάνατο.

Ένα δίλημμα όμως που καλείται να το αντιμετωπίσει ο υπεύθυνος, ο "δραματικός" άνθρωπος σε κάθε ζωντανή κοινωνία, πληρώνοντας τη διεύρυνση αυτής της ομαδικής και της ατομικής μαζί συνειδησης, όχι μόνο με το ανάλογο προσωπικό τίμημα, αλλά πάντα και με ένα απρόβλεπτο επιτίμιο.

Έτσι, το στοιχείο που ονομάζουμε προσωπικότητα, που είχε αναδειχθεί βέβαια από παλιά (υπάρχει πάντα) κάτι που οδήγησε σταδιακά την πατρίδα με της ηγετικές φυσιογνωμίες που ανάδειξε, να εκδιπλωθεί και να σχηματίσει την πόλη, μπορεί να οδηγήσει τώρα με τη δυναμική του, καθώς υπερχειλίσει ξεπερνώντας το οριακό του σημείο, και πάλι σε κάτι άλλο, που γεννιέται μέσα, αλλά που κινείται αντίθετα πια από την πόλη.

Ο ατομικισμός λοιπόν σαν φυγόκεντρο κοινωνικό στοιχείο, ξαναγεννήθηκε στην Ελλάδα του 7ου και του 6ου αιώνα. Προαναγγέλθηκε και εκφράστηκε παραστατικά από τους μεγάλους επαναστάτες κάθε εποχής, από τους ποιητές. Αναστήματα όπως ο Αρχίλοχος, ο Αλκαίος και η Σαπφώ, είναι οι πρώτοι που εξέφρασαν μία ιδιότυπη στάση, όχι μόνο στην τέχνη (η λυρική ποίηση που σαν μία υπέροχη ανθρώπινη παραφορά αναπτύχθηκε όχι τυχαία αυτή την εποχή, είναι κατ' εξοχήν έκφραση προσωπικών συναισθημάτων) αλλά επεδίωξαν και πήραν στα χέρια τους και έπαιζαν με τόνους βαθείς και αποφασιστικούς, την επτάχορδη λύρα της ίδιας της ζωής.

Ο ΘΕΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΥΘΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

Η ανάδυση αυτού του οράματος δεν προκλήθηκε μόνο από μια εποχιακή κοινωνική παραφορά. Είχε ανάγκη από διαυγέστερους και μεταφυσικώτερους συνειρμούς. Χρειαζόταν και την αγάπη και τον έλεο ενός θεού.

Στην Ολύμπια θεολογία πια, άρχισε να διεισδύει διστακτικά μια γνωστή μας προϊστορική, Κυκλαδική και Μινωική τελεολογία. Δεν έκρυψε μάλιστα καθόλου την ταυτότητά της. Η ποικιλία του Πανθέου που οι Έλληνες συνθετικά και πλούσια δημιουργούν για να ισορροπήσουν όλες τις τάσεις και να δοκιμάσουν όλα τα πράγματα, κάνει εύκολη την παρουσία στον Όλυμπο του απαλού γνωστού μας Ραδάμανθου. Αρκεί ο γιος αυτός της Ευρώπης και του βασιλιά της Κρήτης Αστερίωνα, να αποκτήσει το κατάλληλο βέβαια διαβατήριο για τη νέα αυτή Ευρωπαϊκή κοινότητα. Πρέπει απλά να γίνει γιος του Δία και για

να τηρηθούν τα προσχήματα, ας φαίνεται ότι παραμένει και υιοθετημένος γιος του Αστερίωνα. Του επιτρέπεται έτσι να απαλύνει την Ομηρική Νέκυια, και να προσφέρει ένα καλλίτερο επέκεινα για τους Αχαιούς.

Χρησιμοποιώντας την αόριστη Ησιόδεια αντίληψη των νήσων των Μακάρων, κάπου μακριά όμως, στα πέρατα της γης, εγκατέστησε για χάρη τους τα δικά του Ηλύσια Πεδία. Εκεί τοποθέτησε στην αρχή, μόνο και μόνο για να νομιμοποιήσει τη λειτουργικότητά τους, τους ήρωες και αργότερα τους αγαπημένους των θεών.

Και κάτι ήξερε. Γιατί πρόβλεψε σαν δικαστής και δάσκαλος ότι αγαπημένοι των θεών είναι εύκολο να ανακηρυχθούν αργότερα, εκτός από τους αγνούς ήρωες και οι λαμπροί βασιλιάδες και οι πραγματικοί σοφοί και οι μεγάλοι ποιητές και κυρίως οι ενάρτεροι άνθρωποι.

Και ήταν αυτή η διακριτική, προϊστορική έμπνευση που περνώντας κυρίαρχα όμως από τα Ιερά Ελευσίνα, έδωσε την ευκαιρία να επικυρωθεί σιγά-σιγά μία φυσική σύνδεση του αρχαίου Έλληνα με αρχές και αξίες, με εκείνο που αποκλήθηκε μοναδικά και ανεπανάληπτα στη γλώσσα του, Αρετή.

Αλλά για να αξιοποιηθεί αυτό το νέο και ελπιδοφόρο στοιχείο και από την εξωτερική παράδοση, την οποία και θα πλουτίσει (αυτή είναι η αποστολή της εσωτερικής εμπειρίας) υπάρχει ανάγκη ακόμα και ένας Πλάτωνας και ένας Σωκράτης να καταφύγουν πια στις πανάρχαιες πηγές της, μέσα από τον Πίνδαρο, και τους ιερείς και τις ιέρειες, για να την κάνουν αυθεντική. Ας το παρακολουθήσουμε με ενάργεια και στοχαστικά:

ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΗΣ ΚΑΙ ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ

Ο Σωκράτης καθώς συζητάει με το Μένωνα στον ομώνυμο διάλογο του Πλάτωνα, "περί Αρετής", φτάνει στο σημείο (81α) που καλείται να αντιμετωπίσει το ακόλουθο σοφιστικό επιχείρημα: Αν κάτι το ξέρεις δε χρειάζεται να το ερευνήσεις. Ο Σωκράτης δηλώνει ότι δε συμφωνεί βέβαια με το σόφισμα αυτό και χρησιμοποιεί την αρχαία εσωτερική και μυστική παρακαταθήκη για να το αντικρούσει.

"Έχω ακούσει Μένωνα, λέει, σοφούς άνδρες και γυναίκες να μιλάνε για τα θεία πράγματα. Είναι ιερείς και ιέρειες που ξέρουν για ποια πράγματα μιλάνε. Τα λέει ακόμα και ο Πίνδαρος και πολλοί άλλοι από τους ποιητές που είναι θείοι. Και θα σου τα αποκαλύψω βέβαια, αλλά εσύ θα κρίνεις αν είναι σωστά ή όχι. Λένε λοιπόν ότι η ψυχή του ανθρώπου είναι αθάνατη, η οποία (μπορεί βέβαια να) τελευτά - αυτό δηλαδή που ονομάζουμε θάνατο - αλλά ξαναγεννιέται και ποτέ δε χάνεται. Πρέπει όμως να διαβιώνει κανείς όσο πιο αγνά μπορεί. Και υπάρχει σοβαρός λόγος γι' αυτό. "Γιατί όσοι θα αποτίσουν προς την Περσεφόνη τις ποινές του παλαιού της πένθους αυτών τις ψυχές μετά από εννέα χρόνους (κύκλους ύπαρξης), στον πάνω ήλιο ανεβάζει. Και από αυτές (τις εξαγνισμένες ψυχές όταν επανενσαρκωθούν) προέρχονται οι λαμπροί βασιλιάδες και εκείνοι που εξελίσσονται ταχύτατα σε δυνατούς χαρακτήρες και σε μεγάλους σοφούς. Και μετά από αυτό (τον αλτρουιστικό άθλο, μπορεί να) αποκαλούνται αγνοί ήρωες".

Αυτοί λοιπόν που έφτασαν στη βαθμίδα να υπηρετούν με συνέπεια την Αρετή, είναι που αποκτούν τελικά το δικαίωμα να καταλάβουν μία θέση στα ξαναζωντανεμένα Ηλύσια Πεδία του αγνού Ραδάμανθυ.

ΚΑΤΑΚΛΕΙΔΑ

Η ηρωική εποχή έχει παρέλθει ανεπιστρεπτή, είναι απλή ανάμνηση. Είναι ένας αρχέγονος μύθος που απαιτεί ή σεβασμό και ανάπλαση όπως το υλοποίησε με ανεπανάληπτα επιδέξιο τρόπο η Πυθαγόρεια σχολή, ή μία άτεγκτη διάλυση και απόρριψη, μέσα από τη σκληρή αλλά έμπνευσμένη λογική των Ιώνων φιλοσόφων.

Αλλά οι συνέπειες και στις δύο περιπτώσεις είναι προσδιορισμένες και καταλυτικές για το μέσο άνθρωπο. Ο προσωπικός ήδη θάνατος τον αγγίζει εφιαλτικά και του διαβρώνει οποιαδήποτε δραστηριότητα ποιότητας. Αισθάνεται απελπιστικά ολομόναχος και η περιρρέουσα ιδεολογία τον καθιστά για μια ακόμη φορά στην ιστορία, πλάνητα.

Καθώς έχει αποσπαστεί πια από τη θαλπωρή της πατρίδας και τη δύναμη της φυλής και του γένους, παραδέρνει σαν φτερό στον άνεμο μέσα στις παραδοξότητες και τα απρόοπτα της ζωής. Η περιπέτειά του δε βρίσκει πια αγκυροβόλιο στην αθανασία ενός ομαδικού γίνεσθαι. Διαπιστώνει συνεχώς ότι τα πάντα γύρω του ρέουν, όχι μόνο φυσικά ή φιλοσοφικά. Οι όποιες μέχρι τότε αναφορές του γίνονται αναξιόπιστα πλέον μυθικές και αόριστες. Η μεταφυσική αγωνία μεταβάλλεται σε έντονη υπαρξιακή αναζήτηση και θα επιχειρήσει τη λύση της πλέον, στο προσωπικό της διάνυσμα.

Ακριβώς οι νέες αυτές συνθήκες είναι που θα αναθερμάνουν τη μυστική παρόρμηση και την πορεία προς τα Άδυτα των Μυστηρίων. Και εκείνα θα προσφέρουν παράλληλα κάτι που θα έχει τεράστια κοινωνική και ψυχολογική σημασία: Η παλιά δομή που στηριζόταν στη συγγένεια και το αίμα με τις πατριές και τα φύλα θα παραχωρήσει τη θέση της σε μια άλλη προσδοκία. Η ενότητα των μυστικών θιάσων μπορεί να στηριχθεί στη φιλία και την πνευματική αδελφότητα και έτσι προβάλλεται για πρώτη φορά σε ολόκληρη την ανθρωπότητα μια έννοια μεταφυσική, φυσική και εναδική, η έννοια της αγάπης. Με προεκτάσεις πρακτικές. Και παράλληλα, καθώς η ομαδική ευθύνη χαλαρώνει, αναδύεται στη θέση της πολυτονικά εκείνο που ήδη αποκαλέσαμε προσωπικότητα και ευθύνη ατομική.

ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

ΤΑ ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

- α) Τα στάδια της μύησης
- β) Τα Άγια Πάθη
- γ) Η Απόκρυψη μέσα από συμβολισμούς και αλληγορίες
- δ) Ο μύθος
- ε) Το Απόρρητο και το Άρρητο
- στ) Ο Ευριπίδης και τα μυστήρια
- ζ) Τα Αρχαία Ελληνικά μυστήρια και ο Πλάτωνας

ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

Ζητήσατε χειραγωγόν, τον οδηγήσοντα υμάς επί τας της γνώσεως θύρας, όπου εστί το λαμπρόν φως, το καθαρόν σκότους, όπου ουδέ εις μεθύει, αλλά πάντες νήφουσιν αφορώντες τη καρδία εις τον οραθείναι θέλοντα.
Corpus Hermeticum (VII.2)

Η εξωτερική λατρεία είναι υποχρεωτική και συμβατική, δεν κάνει διακρίσεις και επιλογές. Ανήκει σε αυτή κανείς από τη στιγμή της γέννησής του και συναρτάται κυρίως η σχέση του με αυτή, από την πίστη που ακολουθεί η οικογένειά του.

Αντίθετα, η εσωτερική λατρεία είναι εθελοντική και εκλεκτική και απαιτεί ώριμα στη ηλικία και στη σκέψη μέλη. Είναι προσιτή μόνο στο δόκιμο, σ' αυτόν δηλαδή που ελεύθερα και αβίαστα ζητάει ο ίδιος να υποβληθεί σε ορισμένες δοκιμασίες που επιβραβεύονται όταν είναι επιτυχείς, με ουσιαστικές αποκαλύψεις μέσα από μυστικές τελετές και απόκρυφες διδασκαλίες.

Αλλά και από την πλευρά τους, οι φύλακες της εσωτερικής παράδοσης μετά την αίτησή του δοκίμου, του επιτρέπουν να γίνει δεκτός σε αυτήν, μόνο αφού κάνουν έλεγχο της προσωπικότητάς του και πεισθούν για τις ικανότητές του. Η τελετή της μύησης του που ακολουθεί, είναι τότε "αποκαλυπτική", του φανερώνει δηλαδή άγνωστα στους πολλούς πράγματα. και αυτή ακριβώς είναι και η σημασία του όρου μύστης και η όλη διαδικασία γι' αυτό ονομάζεται "μυστήριο".

Κατά κανόνα τα Μυστήρια στην Αρχαία Ελλάδα δεν δημιουργούν μία ξεχωριστή θρησκεία, έξω από τη δημόσια θρησκεία, δεν κινούνται δηλαδή αντίρροπα προς το δεδομένο θρησκευτικό καθεστώς. Απλά προσφέρουν σε εκείνους που ενδιαφέρονται, μία ειδική ευκαιρία βαθύτερης και εντονότερης επικοινωνίας με τα θρησκευτικά δρώμενά του. Κυρίως αυτό το επιτυγχάνουν με την ανάπτυξη μίας προσωπικής σχέσης του νεόφυτου μέσα από τις μύησεις του, με ορισμένους από τους θεούς, όταν η δημόσια, η εξωτερική θρησκεία έχει βέβαια - και κατά κανόνα έχει - ένα πολυθεϊστικό χαρακτήρα.

ΤΑ ΓΝΩΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

Τα Μυστήρια, παρά την ποικιλία της έκφρασής τους, έχουν ορισμένα κοινά χαρακτηριστικά που μια συνοπτική επισήμανσή τους θα είναι επιβοηθητική της κατανόησης του οικουμενικού χαρακτήρα τους.

A) Τα στάδια της μύησης

Τρία κυρίως είναι τα στάδια ή οι βαθμίδες που οδηγούν στην ολοκλήρωση της εισδοχής του υποψήφιου σε ένα από τα μυητικά Συστήματα. Είναι η κατάλληλη προετοιμασία του, η καθ' αυτό μύησή του και τα αποτελέσματα ή τα προνόμια που θα αποκτήσει από αυτή.

Ο Πρόκλος ονομάζει τις τρεις αυτές φάσεις, Τελετή, Μύηση, Εποπτεία. Ο Ολυμπιόδωρος κλιμακώνει τη διαδικασία αυτή σε πέντε βαθμίδες (αλλά στην ουσία δεν κάνει παρά μία μεγαλύτερη ανάλυση των τριών βασικών σταδίων): α) Δημόσια Κάθαρση, β) Εσωτερική Κάθαρση, γ) Συστάσεις (Εξηγήσεις, Κατηχήσεις), δ) Μυήσεις και ε) Εποπτεία (Angus).

Και είναι ο Θέων ο Συμρναίος που με μία παραλλαγή αυτών των πέντε σταδίων προσδιορίζει καλλίτερα από όλους το ενιαίο στην ουσία περιεχόμενό τους, ως εξής:

"Προηγούνται (των τελεσμάτων αυτών) καθάρσεις, γιατί η συμμετοχή στα Μυστήρια δεν είναι επιτρεπτή σε κάθε ένα που το επιθυμεί. Μερικοί δεν γίνονται δεκτοί προκαταβολικά με διακηρύξεις, είτε γιατί έχουν ακάθαρτα χέρια, είτε γιατί ο λόγος τους είναι ακατανόητος. (Είτε δηλαδή δεν έχουν την έξωθεν καλή μαρτυρία, είτε δεν έχουν την διανοητική ικανότητα να αφομοιώσουν το περιεχόμενο των Μυστηρίων). Αλλά και όσοι έχουν τα προσόντα να γίνουν δεκτοί πρέπει να υποβληθούν σε ορισμένες καθαρτήριες τελετές πριν γίνουν τελικά αποδεκτοί.

Μετά την κάθαρση το επόμενο στάδιο είναι "η τελετής παράδοσης", δηλαδή η συμμετοχή του υποψηφίου στην ανάλογη τελετή και η ανακοίνωση των άρρητων Μυστηρίων σε αυτόν από τους κατάχους των, τους Ιεροφάντες.

Το τρίτο μέρος είναι αυτό που χαρακτηρίζεται σαν Εποπτεία που είναι ο στοχασμός και η εμπάθυνση από μέρους του νεόφυτου πάνω στα δρώμενα και τα λεγόμενα (που του έχουν αποκαλυφθεί), δηλαδή πάνω στο μύθο, στα σύμβολα και στη Θεοφάνια του Πάτρωνα θεού.

Το τέταρτο στάδιο είναι το πέρας της Εποπτείας κατά το οποίο γίνεται η ενθρόνιση, ο στολισμός και η αφιέρωση του μουσμένου με στεφάνους, ανάδωση με ταινίες κ.λπ. που παρέχει σε αυτόν το δικαίωμα να ανακοινώνει και σε άλλους τα Μυστήρια και τις τελετές είτε σαν Δαδούχος, είτε σαν Ιεροφάντης, είτε με κάποια άλλη ιδιότητα ιεροσύνης. Και το τελευταίο στάδιο είναι η συνέπεια του προηγούμενου, είναι η πραγματική ευλογία και ο ουσιαστικός, ο βιωματικός σύνδεσμος ο οποίος δημιουργείται ανάμεσα στο μύστη και την εξάρχουσα θεότητα, από την ενέργεια που παρέχει η μυητική αλυσίδα της αντίστοιχης παράδοσης και από τη δεκτικότητα που παράγει η αφοσίωσή του. "Η εξ αυτών περιγενομένη κατά το θεοφιλές και θεοίς συνδαιτυνών ευδαιμονία" (Μαθηματικών Ι).

Συνοψίζουμε μετά από αυτή την έκθεση, σταχυολογώντας από τον Πλάτωνα ή καλλίτερα από τη Διοτίμα, την Ορφική αυτή ιέρεια από τη Μαντινεία που μύησε το Σωκράτη στην ερωτική μανία και επιγράφουμε με το κύρος τους αυτά τα στάδια τελικά ως εξής:

- α) έλεγχος των προσόντων του υποψηφίου, μαζί με την Κάθαρση.
- β) Μύηση και ανακοίνωση των Μυστηρίων σε αυτόν με διδασκαλίες, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται και ο μύθος της καταγωγής τους και
- γ) Εποπτεία των δρωμένων από αυτόν και απόκτηση της Ευλογίας της διαδοχής (Συμπόσια, 201d-212c).

B) Τα Άγια Πάθη

Τα μυστήρια συνδέονται με διηγήσεις και Ιερούς Λόγους που όπως είδαμε παραμένουν μυστικοί. Οι σχετικοί μύθοι πάνω στους οποίους στηρίζονται, αναφέρονται βασικά στα άρρητα πάθη του Πάτρωνα Θεού. Ο αποθρονισμός και η πτώση του Κρόνου στα Τάρταρα, η αρπαγή, η ακούσια απαγωγή της Περσεφόνης και η κατάβασή της στον Άδη, ο φόνος και ο διαμελισμός του Διόνυσου, είναι κλασσικές του "πάθους" αυτού αναφορές. Υπάρχουν για να επισφραγίζουν και να αποτυπώνουν έντονα στη συνείδηση των Μυστών το αντιφατικό, το άδικο και το παράλογο που επικρατούν στο δυϊκό επίπεδο. Αυτό το παράλογο που παρ' όλο που το βιώνει καθημερινά ο άνθρωπος δεν θέλει να το αποδεχτεί βέβαια και πολύ περισσότερο να το ξεπεράσει.

Αλλά τα πάθη αυτά είναι άρρητα και για έναν πολύ ουσιαστικό λόγο επίσης: γιατί είναι αδιανόητο για τον κοινό άνθρωπο να πάθει κάτι ένας θεός. Η τυχόν λοιπόν κοινολόγησή τους έτσι, θεωρείται και είναι η μεγάλη διακινδύνευση της προσωπικότητας του μυημένου, απέναντι στο κοινό, γιατί βάζει σε δοκιμασία την τρέχουσα λογική, η οποία θα του αμφισβητήσει βεβαιωμένα τη δική του αξιοπιστία και σοβαρότητα.

Για να είναι όμως η αποτύπωση των παθών αυτών του Πάτρωνα Θεού ενεργητική και βιωματική, αυτός που θέλει να γίνει Μύστης, ακόλουθός του, πρέπει αναλογικά κατά τη διάρκεια της μύησης να υποβληθεί σε μία σκληρή δοκιμασία υπέρβασης και αυτός. Σε μια προκλητική προβολή του παράλογου, αλλά παράλληλα και του κρυφού νοήματος των φαινομένων και της ίδιας της ζωής.

Ο Δόκιμος, συμβολικά δηλαδή, ψυχολογικά και σωματικά, "παθαίνει". Συμβαίνουν δηλαδή κατά τη διάρκεια της μύησης γεγονότα τρομακτικά τα οποία σχετίζονται με το δέος που προκαλεί η ίδια η επικοινωνία με το θείο. Οι δοκιμασίες της μύησης έχουν να κάνουν έτσι με την υπέρβαση του φόβου του θανάτου και ο μύστης και ο πάτρωνας θεός του με μία ταυτοπροσωπία (η οποία πρέπει να επισυμβαίνει με έναν απόλυτο φυσικά σεβασμό) περνούν μέσα από μια διαδικασία μίμησης θανάτου και ανάστασης, που συνήθως αποκαλείται "διάβαση".

Μετά όμως από το θείο δράμα, μετά το διαμελισμό και το αναγκαίο πένθος, θα ακολουθήσει κατά κανόνα στα αρχαία Μυστήρια η σύναξη, ο πανηγυρισμός και η χαρά, το θάνατο θα διαδεχτεί με βεβαιότητα η ανάσταση. Γιατί η διαταραχθείσα από την αδικία τάξη, πρέπει να

αποκατασταθεί (Bukert).

Η μύηση έτσι, όταν είναι δονούμενη και καθαρή, είναι εμπειρία μεταφοράς σε ένα άλλο επίπεδο ύπαρξης. Γι αυτό μοιάζει, ταυτίζεται πολύ με τη διαδικασία της στιγμής του θανάτου, μας λέει ο Πλούταρχος:

"Τη στιγμή του θανάτου η ψυχή δοκιμάζει μία εμπειρία παρόμοια με εκείνη που δοκιμάζουν αυτοί που έχουν υποβληθεί σε μεγάλες μύσεις... Αρχικά υπόκειται κανείς σε απροσδιόριστες περιπλανήσεις και σε επίπονες περιφορές, περνάει μέσα από τρομακτικά και σκοτεινά μονοπάτια που δεν έχουν διέξοδο. Αλλά ξαφνικά προς το τέλος, όλα αυτά τα τρομερά πράγματα, ο πανικός και το ρίγος και ο ιδρώτας και η έκπληξη εξαφανίζονται και ένα θαυμάσιο φως έρχεται να σε προϋπαντήσει. Εμφανίζονται καθαροί πια τόποι και ευχάριστοι λειμώνες, με μουσική και χορούς και τελετουργίες, με θείους λόγους και ιερά οράματα. Εκεί λοιπόν ο μνημένος, τέλειος πια, (εξ αιτίας της εξοικείωσης μέσω της ανάμνησης της μύσεώς του) απαλλαγμένος και απελευθερωμένος από όλα τα δεσμά περιφέρεται στεφανωμένος και πανηγυρίζει με τους άλλους ιερούς και αγνούς μυσταγωγούς" (Burkert).

Γ) Η Απόκρυψη μέσα από συμβολισμούς και αλληγορίες

"Ό,τι εικάζεται είναι περισσότερο εντυπωσιακό... (αντίθετα) ότι είναι απλό και έκδηλο, εύκολα περιφρονείται, όπως όταν ο άνθρωπος είναι γυμνός. Έτσι και τα Μυστήρια χρησιμοποιούν τη μέθοδο της αλληγορίας ώστε να προκαλούν κατάπληξη και δέος και γι' αυτό τελούνται στο σκοτάδι και τη νύχτα", μας λέει ο Δημήτριος (Περί Ερμηνείας, 101). Και ο Ευριπίδης βάζει το Διόνυσο να υπερασπίζεται την τέλεσή τους κατά τη νύχτα "γιατί σεμνότητα προσδίδει το σκοτάδι σε αυτές" Βάκχες, στ. 486.

Ο Στράβωνας ακολουθώντας τον Ποσειδώνιο αναφέρει ότι "η απόκρυψη στα Μυστήρια μιμείται τη φύση, η οποία απεχθάνεται την έκδηλη παρουσίαση". Και είναι γνωστή η ρήση του Ηράκλειτου ότι η κρυμμένη αρμονία είναι καλλίτερη από τη φανερή.

Ο Μακρόβιος συμφωνεί: "Η φύση απεχθάνεται τη σαφή και απερίφραστη αυτοαποκάλυψη... Επιθυμεί τα μυστικά της να τα χειρίζεται ο μύθος. Κατά συνέπεια, τα ίδια τα μυστήρια κρύβονται στις υπόγειες διόδους της συμβολικής έκφρασης, έτσι ώστε ούτε καν στους μνημένους να είναι δυνατό να παρουσιαστεί γυμνή η φύση τέτοιων πραγματικοτήτων, αλλά μόνο επίλεκτοι να μπορούν να γνωρίζουν το πραγματικό μυστικό, με τη βοήθεια της ερμηνείας που παρέχει η σοφία, ενώ οι υπόλοιποι μπορεί να είναι ικανοποιημένοι με το να τιμούν το μυστήριο, το οποίο προασπίζουν αυτές οι συμβολικές εκφράσεις από την κοινοτοπία" (Burkert μετ. Έφη Ματθαίου).

Τα Μυστήρια είναι μυστικά, όχι γιατί είναι άσεμνα, θα επισφραγίσει στην εποχή μας, η μεγάλη Κυρία της Ελληνικής φιλολογικής αναγέννησης η Harrison, αλλά γιατί είναι έντονα κοινωνικά, ευπρεπή και απόλυτα ιερά.

Δ) Ο μύθος

Ο μύθος εξ άλλου, που χρησιμοποιείται σαν πλαίσιο των δρωμένων και των λεγομένων στα μυστικά τελέσματα, είναι αναφορά και διείσδυση σε θεία κυρίως πεδία και έχει χαρακτηριστεί σαν η παλαιότερη και η πιο γνωστή μορφή του "ομιλείν περί των θεών".

Η σοφή αυτή μέθοδος ανάγει σε άλλη παρωχημένη εποχή την Θεοφάνια τους, προστατεύει τους θεούς από τη βέβηλη και ωμή περιγραφή που χρησιμοποιεί η τρέχουσα ιστορία και δραματοποιεί συγχρόνως οραματικά και ιδανικά το περιβάλλον τους, το οποίο μπορεί και διατηρεί έτσι την καθαρή του διάσταση. Με τον επιδέξιο αυτό τρόπο, η κύρια θεότητα κάθε μυστηριακής λατρείας προβάλλεται φωτεινά και άσπιλα μέσα από ένα μύθο και συγχρόνως περιβάλλεται και προστατεύεται από αυτόν στοργικά. Τότε και μόνο τα θεία πεδία αποτελούν αστείρευτες πηγές ευλογίας και χώρους καταφυγής και ανάτασης.

Γιατί ο μύθος μέσα από τον παλμό του τελέσματος, την έμπνευση του χώρου και την χωρίς όρια αφοσίωση του υποψηφίου, επαναβιώνεται δραματικά και ουσιαστικά, παύει να είναι μύθος και σαν κατακαίουσα πραγματικότητα υπερβαίνει τον όποιο χρόνο και γίνεται ένα ζωοποιοί και αέναο παρόν.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό του μύθου είναι ότι ενώ το κύριο περίγραμμά του μπορεί να είναι γενικά γνωστό στο ευρύ κοινό, ορισμένες αξιοσημείωτες όμως λεπτομέρειές του θεωρούνται ιερές διατηρούνται μυστικές και ανακοινώνονται μόνο σε ένα περιορισμένο κύκλο Μυστών και μόνο κατά τη διάρκεια της ίδιας της μύησης.

Από τη φύση του έτσι ο μύθος δεν έχει καμιά υποχρέωση να εμφανίζεται "λογικός" και δεν καλύπτει καμιά μυητική ανάγκη με το να δείχνεται αληθοφανής. Πέρα από αυτά ο μύθος για να δικαιώσει τον τίτλο του, πρέπει να προσφέρεται για περισσότερες από μία συμβολικές και αλληγορικές ερμηνείες.

Ε) Το Απόρρητο και το Άρρητο

Η Μυστικότητα των λεγομένων και των δρωμένων στα Μυστήρια είναι ριζική, και πρέπει να παραμένει σαν μία θεμελιακή τους αρχή. Απαγορεύεται η ανακοίνωσή τους είτε με την έννοια του απόρρητου, αυτού που δεν πρέπει να ανακοινωθεί, είτε σαν άρρητο με τη απόλυτη έννοια του όρου, δηλαδή αυτού που είναι τόσο βιωματικό που γίνεται άφατο και ανέκφραστο και δεν μπορεί από τη φύση του πια να ανακοινωθεί.

ΣΤ) Ο Ευριπίδης και τα μυστήρια

Μια συγκλονιστική και πολύπλευρη εικόνα για τη φύση και την ατμόσφαιρα των μυητικών τελεσμάτων, έχει προσφέρει ο Ευριπίδης στην ανθρωπότητα με τις Βάκχες του: Εδώ, μεταφέρεται απλά ένα εισαγωγικό απόσπασμα τους (στ. 471 επ.) που περιέχει ένα διάλογο ανάμεσα στο Διόνυσο που δεν έχει φανερώσει ακόμα τη θεία ιδιότητά του και υποκρίνεται απλά τον οπαδό του Διονύσου και του βασιλιά Πενθέα που σαν όλους τους συμβατικούς και εξώστρους εκφραστές της εξουσίας, είναι αντίθετος στα όργια αυτά:

ΔΙΟΝΥΣΟΣ: Σε εγρήγορση έπρεπε να βρίσκομαι όταν (ο Διόνυσος) μου δίδαξε και μου αποκάλυψε τις τελετές του.

ΠΕΝΘΕΑΣ: Μα τι νόημα άραγε έχουν αυτές οι τελετές;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ: Στους αμήητους δεν μπορούν αυτά τα πράγματα να ανακοινωθούν! Όποιος σε έναν αμήητο θα φανερώσει αυτά τα σοβαρά τα μυστικά, θα αποδειχθεί ανόητος.

ΠΕΝΘΕΑΣ: Και οι τελετές του Διονύσου, τη νύχτα ή την ημέρα γίνονται;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ: Πιο πολύ τη νύχτα. Γιατί σεμνότητα προσδίνει το σκοτάδι σ' αυτές.

ΠΕΝΘΕΑΣ: Πρώτα-πρώτα θα σου κόψω τις μακριές μπούκλες των μαλλιών σου.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ: Μα είναι αφιερωμένες. Είναι κι αυτό ένας τρόπος λατρείας του θεού.

ΠΕΝΘΕΑΣ: Έπειτα αυτό το θύρσο να μου παραδώσεις.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ: Εσύ ο ίδιος αν τολμάς, έλα να τον πάρεις. Γιατί κι αυτός είναι λατρευτικό αντικείμενο.

Ζ) Τα Αρχαία Ελληνικά μυστήρια και ο Πλάτωνας

Παράλληλα λοιπόν με τη χαρούμενη και αφρόντιστη φαινομενικά θρησκευτική έκφραση που γνωρίζει το ευρύτερο κοινό και που μόνο συνοπτικά καλείται Δωδεκάθεο, ο αρχαίος Ελληνικός κόσμος εμβολιάστηκε μέσα από τα Μυστήρια, με μία δυνατότητα υπερβατικής σύλληψης των αιώνιων αξιών και με μία βιωματική μεταθανάτια προσδοκία.

Και τη δόνηση και την αποκάλυψη αυτού του "άρρητου" κανένας δεν θα μπορούσε να τα εκφράσει καλλίτερα από τον Πλάτωνα, όχι το φιλόσοφο βέβαια, αλλά τον έξοχο οραματιστή και ποιητή. Ας διαλογιστούμε και εμείς πάνω σε αυτά, ακολουθώντας τους υψηλόφρονες

στοχασμούς του:

Μέχρι τώρα μιλήσαμε για το τέταρτο και τελευταίο είδος της μανίας που καταλαμβάνει εκείνον που όταν αντικρίσει το γήινο κάλος, αναπτερώνεται από την ανάμνηση του αληθινού κάλους. Και θέλει να πετάξει (τότε στις υψηλότερες σφαίρες ύπαρξης), αλλά δεν μπορεί. Και σαν πουλί πια κοιτάζει προς τα πάνω και αδιαφορεί για ότι βρίσκεται από κάτω του. Και γι' αυτό φαίνεται (στους άλλους) να ενεργεί σα μανιακός. Και απέδειξα ότι από όλες τις εμπνεύσεις αυτή είναι η άριστη και καθιστά άριστο και εκείνον που γίνεται κοινωνός της και την κατέχει. Και μόνο αυτός που κατέχεται από αυτή τη μανία και λατρεύει κυριολεκτικά το ωραίο, δικαιούνται να λέγεται εραστής. Γιατί όπως είπαμε, κάθε ανθρώπινη ψυχή από τη φύση της ορέγεται να αντικρίσει την αληθινή ουσία των πραγμάτων. Αλλά καθώς κατέβηκε σ' αυτό το ανθρώπινο σώμα (του ζώου) δεν είναι εύκολο να αναθυμηθεί βυθισμένο στα γήινα, εκείνα που είδε τότε φευγαλέα εκεί, και καθώς ξεπέφτει εδώ στη δυστυχία, τυχαίνει κάτω από ορισμένες συνθήκες να διαφθαρεί, να πάρει τον κακό δρόμο, (να μολυνθεί από) το άδικο και να ξεχάσει έτσι αυτά τα ιερά πράγματα που είχε τότε αντικρίσει.

Πολύ λίγες ψυχές πράγματι υπάρχουν που διατηρούν σε ικανοποιητικό βαθμό αυτή την ανάμνηση. Και είναι αυτές που όταν αντικρίσουν εδώ κάποια αντανάκλαση του άλλου κόσμου, εκστασιάζονται και γίνονται ασυγκράτητες. Και δεν ξέρουν βέβαια γιατί παθιάστηκαν τόσο πολύ, επειδή απλά δεν έχουν καθαρή αίσθηση της αιτίας τους πάθους τους.

Δεν υπάρχει λοιπόν πραγματική ανταύγεια δικαιοσύνης και σωφροσύνης ή οποιασδήποτε άλλης αρετής από αυτές που είναι ζωτικές για την ψυχή, στα γήινα αντίγραφα τους. Γιατί με ατελή όργανα μόλις και μετά βίας μερικοί αναγόμενοι από τις εικόνες τους, μπορεί να οραματιστούν απλά τα αρχέτυπά τους.

Αλλά αυτοί που έλαβαν μέρος σε εκείνη από τις τελεουργίες που είναι νόμιμο να την ονομάζουμε μακαριότητα, βλέπουν τη λαμπρή ωραιότητα και τη μακάρια όψη και την πραγματική θέασή τους, καθώς εν χορώ με τους άλλους πανευτυχείς μύστες γίνονται ακόλουθοι του Δία ή κάποιου άλλου πάτρωνα θεού.

Και τότε πανηγυρίζουμε ευδαιμονικά, καθώς βιώνουμε μία ολοκλήρωση μέσα μας και αισθανόμαστε ότι είμαστε πια απρόσβλητοι από οποιαδήποτε κακό, και βλέπουμε παντού τέλειες και καθαρές και βέβαιες εικόνες καθώς αναγορευτήκαμε πια μνημένοι και επόπτες μυστηρίων, λουσμένοι σε ένα λαμπρό φως και νοιώθουμε ότι είμαστε εξαγνισμένοι και απαλλαγμένοι από τα δεσμά του σώματος, από αυτό δηλαδή το μνήμα που το περιφέρουμε κολλημένο επάνω μας σαν όστρακο" (Φαίδρος 249d επ).

Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

του Αριστ. Κωνσταντινίδη (Το παρόν κείμενο αποτελεί περίληψη του Προλόγου του υπό έκδοση βιβλίου του κ. Κωνσταντινίδη "Η Οικουμενική Διάσταση της Ελληνικής Γλώσσας")

Η επίδραση που έχει ασκήσει η Ελληνική Γλώσσα στο ευρωπαϊκό λεξιλόγιο και ιδιαιτέρως στην Αγγλική είναι εν μέρει μόνο γνωστή και δυστυχώς μη συστηματικά καταγεγραμμένη και τεκμηριωμένη.

Οι δύο εργασίες που υπήρχαν, η μια για τη Γαλλική και η άλλη για τη Γερμανική, περί τις 1500 ρίζες και λέξεις, όχι μόνο δεν έδιναν την εικόνα της επίδρασης αλλά αντίθετα δημιουργούσαν μια παραπλανητική εικόνα εις βάρος της Ελληνικής.

Η πλειοψηφία των ξένων επιστημόνων γνωρίζει και αναγνωρίζει το θεμελιώδη ρόλο που έχει παίξει η Ελληνική στον εμπλουτισμό του λεξιλογίου του κλάδου τους. Αυτό όμως περιορίζεται στον κλάδο του καθενός γιατί δεν υπάρχει μια σφαιρική εικόνα της επίδρασής της σε όλους τους επιστημονικούς κλάδους.

Οι αμφισβητήσεις για το μέγεθος της επίδρασης της Ελληνικής προέρχονται κυρίως από τον ελλαδικό χώρο, όπου στα πλαίσια της ξενομανίας μας, της αναβάθμισης καθετί ξένου και υποβάθμισης καθετί ελληνικού, περιλαμβάνεται και η Γλώσσα μας, με συνέπεια να υπερτονίζονται τα δάνεια που έχει δεχθεί και να αποσιωπούνται τα δάνεια που έχεο προσφέρει στις άλλες Γλώσσες.

Είναι ακόμη γεγονός ότι δεν υπάρχουν στεγανά μεταξύ των Γλωσσών. Όλες οι Γλώσσες δανείζουν και δανείζονται για να καλύπτουν τις ανάγκες του λεξιλογίου τους. Η θέση αυτή δημιουργεί μια λανθασμένη εικόνα των δανεισμών. Γιατί όλες οι Γλώσσες ούτε έχουν δανεισθεί, ούτε έχουν δανείσει τον ίδιο αριθμό λέξεων και κυρίως την ίδια ποιότητα λέξεων.

Άλλο το να έχει δανεισθεί 1000 λέξεις και άλλο το να έχεις δανείσει 25000 λέξεις.

1. "Φιλοσοφία" εναντίον "πέναλτυ"!
2. Ελληνικές λέξεις σε ξενόγλωσσα λεξικά: Στοιχεία
3. Η Γένεση και η Εξέλιξη της επίδρασης αυτής
4. Το Βάθος της Επίδρασης
5. Γιατί προτιμάται η Ελληνική Γλώσσα

"Φιλοσοφία" εναντίον "πέναλτυ"!

Άλλη βαρύτητα έχει ο δανεισμός των λέξεων "πέναλτυ" ή "κεφτές" και άλλη βαρύτητα ο δανεισμός των λέξεων "δημοκρατία", "φιλοσοφία", "αρτηρία", αφού από αυτές έχουν δημιουργηθεί εκατοντάδες άλλες λέξεις. Ο αριθμός των λέξεων μπορεί να μετρηθεί. Η ποιότητα των λέξεων δεν μπορεί να βαθμολογηθεί. Υπάρχουν όμως δύο κριτήρια με τα οποία μπορούν να αξιολογηθούν: Το πρώτο είναι η αντοχή τους μέσα στο χρόνο και το δεύτερο ο αριθμός των παραγώγων που έχουν δημιουργηθεί από την κάθε λέξη.

Το 1991 στο βιβλίο μου " Οι Ελληνικές Λέξεις στην Αγγλική Γλώσσα" περιελάμβανα 20600 λέξεις. Σήμερα, έχοντας ολοκληρώσει την έρευνά μου όχι μόνο στην Αγγλική αλλά και στη Διεθνή Επιστημονική Ορολογία, διαπίστωσα ότι ο αριθμός αυτός ξεπερνά τις 150000 λέξεις. Καλύπτει όλες τις ελληνικές λέξεις που υπάρχουν σε όλους τους επιστημονικούς κλάδους, πλην των κλάδων της Βοτανολογίας, Ζωολογίας και Χημείας, για τους οποίους έχω προβεί σε μια άλλη επιλογή, λόγω του ότι στον καθένα από αυτούς υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες ελληνογενείς λέξεις, λέξεις δηλαδή που έχουν δημιουργηθεί εξ ολοκλήρου με ελληνικά στοιχεία.

Ελληνικές λέξεις σε ξενόγλωσσα λεξικά: Στοιχεία

Παρακάμπτοντας τις αόριστες τοποθετήσεις, οι οποίες μπορεί να είναι επιδεικτικές παρερμηνειών, θα αναφερθώ σε συγκεκριμένα στοιχεία και αριθμούς για να δώσω μια ακριβή εικόνα της ελληνικής επίδρασης:

Α) Στα γενικά λεξικά της Αγγλικής, ο αριθμός των ελληνικών λέξεων κυμαίνεται από 5000 - 8500 λέξεις που αντιπροσωπεύουν το 15 - 21% ανάλογα με το επίπεδο του λεξικού το οποίο επιλέγεται για σύγκριση.

Όσο καλύτερο είναι το λεξικό, τόσο ψηλότερη είναι η συμμετοχή της Ελληνικής.

Β) Στο Merrian Webster, το πληρέστερο σήμερα αμερικανικό λεξικό, σε σύνολο 166724 λέξεων η συμμετοχή σε αμιγείς ελληνικές λέξεις είναι 42914, αριθμός που αντιστοιχεί στο 25.73%. Η μία στις τέσσερις λέξεις του είναι αμιγώς ελληνική.

Γ) Στην ιατρική ορολογία, με βάση το έγκυρο λεξικό Dorland, σε σύνολο 46251 λέξεων, οι αμιγείς ελληνικές λέξεις είναι 24862, αριθμός που αντιστοιχεί στο 53.75%

Αν προσθέσουμε και τις λέξεις που κατά το ήμισυ είναι ελληνικές, ως προς το πρώτο ή το δεύτερο συνθετικό τους, τότε το ποσοστό αυτό ανέρχεται στο 68%.

Δ) Ως προς τη Διεθνή Επιστημονική Ορολογία, πχ. του μεγάλου κλάδου της Ζωολογίας. Με βάση το Nomenclator Zoologicus, το οποίο αποτελεί την επίσημη διεθνή επιστημονική ονοματολογία των γενών των ζώων όλων των ειδών (ερπετών, θηλαστικών, πτηνών, εντόμων, ψαριών κ. λπ.) τα οποία έχουν ανακαλυφθεί μέχρι το 1994, δηλαδή 337789 γένη ζώων, η ελληνική συμμετοχή ανέρχεται σε 195779 λέξεις, αριθμός που αντιστοιχεί σε 57.96%.

Το 58% της ονοματολογίας των ζώων αποτελείται από ελληνικές λέξεις ή ελληνογενείς και το 42% από όλες τις άλλες γλώσσες του κόσμου.

Αν και εδώ προσθέσουμε τις κατά το ήμισυ ελληνικές λέξεις, τότε το ποσοστό ανέρχεται στο 73%.

Παρά την εκπληκτική αυτή ελληνική συμμετοχή, η αδράνειά μας έχει επιτρέψει να καθιερωθεί διαθνήως η εσφαλμένη αντίληψη ότι στη Ζωολογία επικρατεί δήθεν η Λατινική ορολογία.

Στο σημείο αυτό πρέπει να διευκρινήσω τα εξής:

- Η ετυμολογία των λέξεων που έχω καταγράψει και ερμηνεύσει δεν έχει βασισθεί σε προσωπικές ερμηνείες αλλά στο τι αναγνωρίζουν οι Άγγλοι και Αμερικανοί ως ελληνικής προέλευσης στα εγκυρότερα λεξικά τους.

- Λέξεις της Αρχαίας Ελληνικής που αποδεδειγμένα ήταν δάνεια από άλλες γλώσσες, δεν τις έχω συμπεριλάβει στην εργασία μου, όπως τις περσικές αγγαρεία - angary, παράδεισος - paradise, ή εβραϊκές όπως ο σατανάς - satan κ. λπ.

- Ένα στοιχείο που πρέπει να έχουμε υπ' όψη μας είναι ότι τα περισσότερα λεξικά πλην της Οξφόρδης, χωρίς αυτό να εξαιρείται απόλυτα, σταματούν την ετυμολογία των λέξεων στη λατινική ρίζα και δεν αναφέρουν αν αυτή προήλθε από την Ελληνική. Η τακτική αυτή είναι τέτοιας έκτασης που σημειουργεί την εντύπωση συστηματικής παραπληροφόρησης, αφού πρόκειται για μερικές χιλιάδες λέξεων. Την ετυμολογία αυτών των λέξεων, τη διασταύρωσα με το ετυμολογικό λεξικό της Λατινικής των Lewis & Short ης Οξφόρδης. Το λειξικό αυτό περιλαμβάνει 10500 ελληνικές λέξεις βάσει της δικής τους και πάλι ετυμολογίας, αριθμός ο οποίος αντιστοιχεί στο 21,6% των λέξεών του.

Για να εκτιμηθεί η σημασία των 42914 ελληνικών λέξεων του Webster, αξίζει να αναφερθεί ότι στο ίδιο λεξικό η Αγγλική έχει δανεισθεί:

- 57 λέξεις από την Τουρκική και
- 34 λέξεις από τις Σλαβικές Γλώσσες.

Η Γένεση και η Εξέλιξη της επίδρασης αυτής

Μετά από αυτά προκύπτει το ερώτημα "πώς προκλήθηκε η επίδραση αυτή". Η Ελληνική Γλώσσα επηρεάστηκε από την Τουρκική, γιατί υπήρξαν 400 χρόνια τουρκικής κατοχής (και 500 χρόνια για τη Β. Ελλάδα). Οι Έλληνες όμως δεν κατέκτησαν ποτέ την Αγγλία. Με ποιο τρόπο η Αγγλική Γλώσσα δανείσθηκε τόσες ελληνικές λέξεις;

Ιστορικά, η επίδραση αυτή έγινε στα εξής στάδια:

1) Μέσω της Λατινικής

Είναι γνωστό ότι από το 800 - 500 π.Χ. οι Έλληνες αποίκισαν τη νότιο Ιταλία. Τον 8ο αιώνα οι Χαλκιδείς άποικοι μετάφεραν ένα τύπο αλφαβήτου στους Ρωμαίους, αυτό που σήμερα είναι γνωστό ως λατινικό αλφάβητο.

Το 146 π. Χ. οι Ρωμαίοι κατακτούν την Ελλάδα και δημιουργούν τη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία κατακτώντας προοδευτικά μεγάλο τμήμα της Ευρώπης, της Μ. Ασίας και της Β. Αφρικής. Λόγω της ανωτερότητας όμως του ελληνικού πολιτισμού, οι Ρωμαίοι δέχονται την επίδρασή του και φυσικά δέχονται την επίδραση της Ελληνικής Γλώσσας, όπως αποδεικνύεται από το Λατινικό Λεξικό των Lewis & Short που προανέφερα.

Οι ρωμαίοι εκρωμαϊζουν τους λαούς που κατακτούν και μέσα στην έννοια του εκρωμαϊσμού περιλαμβάνεται και η επίδραση της Γλώσσας. Έτσι, οι ελληνικές λέξεις που είχαν περάσει στο Λεξιλόγιο της Λατινικής περνούν ασυναίσθητα στο λεξιλόγιο των ευρωπαϊκών λαών που έχουν κατακτήσει.

Από τον 3ο αιώνα π. Χ. μέχρι τον 2ο αιώνα μ. Χ. η Ελληνική ήταν η Γλώσσα του πολιτισμού και των εμπορικών συναλλαγών (lingua franca), εκτιμάται δε, ότι σε όλη τη Μεσόγειο μιλούσαν και διάβαζαν ή οπωσδήποτε καταλάβαιναν Ελληνικά. Ο Durant στην "Παγκόσμιο

Ιστορία Πολιτισμού" (Τόμος Γ, σελ.278) υπολογίζει ότι μόνο την περίοδο του Αυγούστου ενσωματώθηκαν στη Λατινική 10000 περίπου ελληνικές λέξεις, αριθμός που επιβεβαιώνεται από το Λεξικό των Lewis & Short.

Το 55 π. Χ. οι Ρωμαίοι κατακτούν την Αγγλία, την οποία κράτησαν υπό την κατοχή τους μέχρι το 410 μ. Χ. Την περίοδο αυτή του εκρωμαϊσμού των κελτών, οι ελληνικές λέξεις που είχαν περάσει στη Λατινική, περνούν στην Αγγλική.

2) Στη συνέχεια με τη διδασκαλία του Χριστιανισμού.

Το 597 ο Άγιος Αυγουστίνος μεταβαίνει στην Αγγλία για να εκχριστιανίσει τους Άγγλους. Το Ευαγγέλιο όμως είναι γραμμένο στα Ελληνικά και λέξεις που περιέχονται σε αυτό και δεν υπάρχουν στην Αγγλική υιοθετούνται αναγκαστικά από την Ελληνική π.χ. μάρτυρας - martyr, βάπτισμα - baptism.

3) Το τρίτο στάδιο είναι από την κατάκτηση της Αγγλίας από τους Νορμανδούς το 1066, που κράτησε μέχρι το 1362.

Λέξεις που είχαν προηγουμένως περάσει από τη Λατινική στη Γαλλική, περνούν με τη σειρά τους στην Αγγλική.

4) Το τέταρτο στάδιο αρχίζει με την Αναγέννηση και εντείνεται μετά την πτώση της Κωνσταντινούπολης.

Έλληνες λόγιοι διασκορπίζονται μέσω της Ιταλίας σε ολόκληρη την Ευρώπη και φθάνουν μέχρι την Αγγλία. Μέσω αυτών οι Ευρωπαίοι ανακαλύπτουν την ελληνική Γραμματολογία και επειδή σε πολλές περιπτώσεις δεν υπάρχουν οι αντίστοιχες λέξεις στο λεξιλόγιό τους, υιοθετούν την Ελληνική, όπως η "εντελέχεια" του Αριστοτέλη που έγινε "entelechy".

Τα πρώτα γραπτά μνημεία σε ολοκληρωμένη μορφή κειμένων της Γαλλικής Γλώσσας εμφανίζονται τον 9ο - 10ο αιώνα μ. Χ.

Της Ισπανικής και της Αγγλικής τον 11ο αιώνα.

Της Πορτογαλλικής τον 12ο αιώνα.

Η Αγγλική καθιερώνεται ως επίσημη γλώσσα μόλις το 1422 με διάταγμα του Ερρίκου του 5ου.

Το 1534 ο Μαρτίνος Λούθηρος αποφασίζει να μεταφράσει το Ευαγγέλιο απευθείας από το πρωτότυπο κείμενο της Ελληνικής, επειδή το Βατικανό είχε παραφράσει και προσαρμόσει ορισμένα τμήματά του στη διδασκαλία της Καθολικής Εκκλησίας.

Επειδή στη Γερμανία χρησιμοποιούσαν διάφορες διαλέκτους, αναγκάζεται να θέσει κανόνες Γραμματικής και Συντακτικού για τη Γερμανική Γλώσσα που δεν υπήρχαν και προτιμά να υιοθετήσει κανόνες της Γραμματικής και του Συντακτικού της Αρχαίας Ελληνικής που ισχύουν μέχρι σήμερα. Ο Λούθηρος σήμερα τιμάται στη Γερμανία όχι μόνο ως θρησκευτικός μεταρρυθμιστής, αλλά και ως γλωσσικός μεταρρυθμιστής.

Η κορύφωση των δανεισμών από την Ελληνική πραγματοποιήθηκε τον 18ο και 19ο αιώνα με την ανάπτυξη των Επιστημών.

Το 1734, ο Σουηδός επιστήμονας Carl Von Linnæus στο έργο του Systema Naturae, καθιερώνει τη διώνυμη ονοματολογία στα φυτά και τα ζώα αντιγράφοντας τα μέχρι τότε γνωστά είδη, ου είχαν καταγραφεί από τον Αριστοτέλη, τον Θεόφραστο και τον Διοσκορίδη.

Η μεταγραφή των ελληνικών λέξεων και ονομάτων με τους κανόνες της Λατινικής και ιδιαίτερα με τις λατινικές καταλήξεις και προφορά τους π.χ. το -ος σε -us (ρύγχος - rhyngchus), το -ον σε -um (φύλλον - phyllum, θηρίον - therium) κ. λπ. είναι τα στοιχεία εκείνα που δημιούργησαν την παραπλανητική εικόνα υπέρ της Λατινικής και εις βάρος της Ελληνικής, πχ η γνωστή φώκια "monachus" προφέρεται μονάχους αντί του ορθού "μοναχός". Την υποκατηγορία του αίματος τη λέμε "ρέζους" (rhesus) αντί ρήσος, που ήταν ο Βασιλιάς των Θρακών και σύμμαχος του Πριάμου στη Τροία, όνομα το οποίο δόθηκε στον πίθηκο

rhesus macacus που τα πειράματα σ' αυτόν οδήγησαν στη δημιουργία της υποκατηγορίας του αίματος (θετικό, αρνητικό).

Το Βάθος της Επίδρασης

Το όλο θέμα της ελληνικής συμμετοχής, ωστόσο, δεν είναι θέμα μόνο ποσοτικό, δηλαδή μεγάλου αριθμού λέξεων που υπάρχουν στην Αγγλική και στις άλλες ευρωπαϊκές Γλώσσες, αλλά κυρίως θέμα ποιοτικό για δύο κυρίως λόγους:

A) Οι βασικές έννοιες σκέψης και έκφρασης, αυτό που οι γλωσσολόγοι αποκαλούν "γλωσσολογικό κλειδί της κάθε Γλώσσας, είναι λέξεις που έχουν ληφθεί αυτούσιες από την Ελληνική πχ οι λέξεις analysis, synthesis, problem, hypothesis, method, theory, axiom, music, melody, orchestra, rhythm, harmony, rhapsody, hypocrisy, theater, drama, tragedy, comedy, poetry, lyrism, democracy, tyranny, anarchy, despotism, oligarchy, idea, logic, dilemma, program, system, symbol, syllable, phrase, dialogue, dialect, energy, machine, mystery, phenomenon, dogma, symmetry, metal, crisis, philosophy κ. λπ.

Οι βασικές αυτές λέξεις ανέρχονται περίπου στις 500 και όπως οι ίδιοι αναγνωρίζουν, αναφαιρεθούν από το λεξιλόγιό τους θα υπάρξει αδυναμία επικοινωνίας μεταξύ τους.

B) Οι βασικές λέξεις των κλάδων της επιστημονικής Ορολογίας, πχ

1) της Ιατρικής:

Άλλος, αρτηρία, αορτή, άρθρο, καρδιά, πάγκρεας, εγκέφαλος, δέρμα, αιμοραγία, οίδημα, οισοφάγος, περικάρδιο, περίνεο, περιτόναιο, υπόφυσις, εμφύσημα, ίκτερος, νεύρον, παράλυσις, παρέγχυμα, διάγνωσις, πρόγνωσις, επιληψία, σύμπτωμα, διάγνωσις, έγχυμα, αναισθησία, αγγείο, από φυσις, χόνδρος, κολός, κύστις, εφίδρωσις, έμβρυον, γάγγλιον, γένεσις, υστέρα, λάρυγξ, φάρυγξ, νεφρός, ουρήθρα, φάρμακον, θεραπεία, κ. λπ.

2) της Βοτανολογίας:

βοτάνη, βλαστός, βρύον, βολβός, κάλυξ, καρπός, κοτύλη, κοτυληδών, δένδρον, λειχήν, μύκης, νήμα, παράσιτον, πέταλον, φύλλον, φυτόν, πτέρις, ρίζα, σπέρμα, σκόρος, θαλλός, στήμων, θάμνος, θήκη κ. λπ.

3) της Ζωολογίας:

Αίλουρος, σαύρος, όρνις, ιχθύς, βάτραχος, βράγχια, δελφίν, κοράλλιο, δίπτερος, έχινος, έντομο, ερπετόν, όφις, όστρακον, πέρκη, πελεκάνος, κήτος, πίθηκος, πτερόν, πτερύγιον, πτηνόν, ράμφος, ρύγχος, σκώληξ, σπόγγος, θηρίον, ζών κ. λπ.

Η επίδραση της Ελληνικής επεκτείνεται ακόμη:

A) Σε 190 κύρια ονόματα ανδρών και γυναικών, όπως Alexander, Andrew, Christopher, Eugene, Irene, Margaret κ. λπ.

B) Σε μετάφραση 62 παροιμιακών φράσεων και αποφθεγμάτων που πλουτίζουν την έκφραση και ομορφάνουν το ύφος, με το ίδιο εννοιολογικό περιεχόμενο που τις χρησιμοποιούμε κι εμείς πχ

Λέμε πάρθια βέλη, λένε parthian shots

Λέμε υπό την αιγίδα, λένε under the aegis

Εις τας αγκάλας του Μορφέως, λένε in the arms of Morpheus

Λέμε Ηλύσια πεδία, λένε elysian fields.

Γ) Στη υιοθέτηση άνω των 200 λέξεων της Μυθολογίας και της Ιστορίας μας, προσδίδοντας στη λέξη την έννοια των ιδιοτήτων και χαρακτηριστικό του ήρωα ή του ατόμου, πχ

- η λέξη mentor, σημαίνει σοφός και συνετός

Προέρχεται από τον Μέντωρα, το φίλο του Οδυσσέα, στον οποίο είχε εμπιστευθεί την εκπαίδευση του γιού του Τηλέμαχου, όταν έφυγε για την Τροία.

- η λέξη *nestor*, σημαίνει σοφός και συνετός, μελίρυττος ρήτορας.
Προέρχεται από τον Νέστορα, το γέροντα από την Πύλο που διακρίθηκε στην Τροία για τη σύνεση και τη ρητορική του δεινότητα.

- η λέξη *Ερινύες*, ως συνώνυμο των διώκτικών πνευμάτων.

- η λέξη *nemesis* χρησιμοποιείται ως συνώνυμο της Θείας Δίκης. Μεγάλο τμήμα της μυθολογίας μας ζει μέσα από τη χρήση αυτών των ονομάτων.

Ένα σημείο που αξίζει να τονισθεί και αφορά ιδιαίτερα εμάς τους Έλληνες είναι ότι τόσο η Αγγλική, όσο και η διεθνής επιστημονική Ορολογία, τηρούν και σέβονται την παράδοση και τους κανόνες της Ελληνικής Γλώσσας.

Είναι ανακριβής ο ισχυρισμός ορισμένων ότι οι ξένοι τις ελληνικές λέξεις που δανείστηκαν και δανείζονται τις γράφουν όπως θέλουν. Το σημείο αυτό θα ήθελα να το τονίσω ιδιαίτερα, όχι μόνο γιατί αποτελεί ένα επιχείρημα για την καθιέρωση του μονοτονικού και την περαιτέρω απλοποίηση της Γλώσσας μας, αλλά γιατί έχει λειτουργήσει αντίστροφα, με αποτέλεσμα να μεταγράφονται τα ελληνικά ονόματα σε επίσημους χάρτες, πινακίδες εθνικών οδών, διαβατήρια, επωνυμίες επιχειρήσεων κ. λπ, όπως θέλει ο καθένας, γενόμενοι καταγέλαστοι για την ανορθογραφία μας.

A) Διατηρούν σε μεγάλο βαθμό την ιστορική ορθογραφία, όπως η διατήρηση του *i* ή του *u* σε *γ*, *πχ* δίκτυον - *dictyum*. Του *ει* *πχ* οπείοσις, με ορισμένες εξαιρέσεις απλοποίησης των διφθόγγων *οι* σε *e* (οίδημα - *edema*) του *ει* σε *i*, χωρίς ωστόσο να θεωρείται λάθος και η γραφή με το *οε* (*oedema*) ή του *ει* *cheilus*, *chilus*).

B) Διατηρούν την προφορά του *ω* *πχ* ο ήρωσ προφέρεται χήροου, η νεύρωσις νιουρόουσις κ. λπ.

Γ) Διατηρούν σύνθετα σύμφωνα ή συμφωνικά συμπλέγματα, παρά το γεγονός ότι δεν τα προφέρουν, αρνούμενοι να ακολουθήσουν τη φωνητική ορθογραφία όπως:

Το *ψ* σε *ps*, όπως *psychology*, *psychiatry*, *pseudonym*
το *πν* σε *pn*, όπως *pneumonia*, *pneumatic*
το *σθμ* σε *sthm*, όπως *asthma*, *isthmus*, χωρίς να προφέρεται το "θ"

Δ) Διατηρούν τους ελληνικούς πληθυντικούς, παρά το ότι για όλους τους ξένους είναι κάτι το εξαιρετικά δύσκολο, *πχ* *hepatitis* - *hepatitides*, *phalanx* - *phalanges*, *mesonephros* - *mesonephroi*, *stoma* - *stomata*, *criterion* - *criteria*.

Παρά τις τεράστιες δυσκολίες που αντιμετωπίζουν, τα έγκυρα λεξικά τους παραθέτουν τον ορθό ελληνικό πληθυντικό αυτών των λέξεων και ουδείς διανοήθηκε να τους καταργήσει απλοποιώντας τους.

Ε) Στην τήρηση κανόνων της Ελληνικής Γραμματικής ως προς τη δημιουργία σύνθετων λέξεων *πχ*

Γυνή + μορφή - *gynecomorphy*
Βάτραχος + φοβία - *batrachophobia*

ΣΤ) Στη διατήρηση των δασυνόμενων λέξεων με την προσθήκη του *h*... με εξαίρεση την Ιταλική, το *h* διατηρείται από την Αγγλική, Γαλλική, Γερμανική, Πορτογαλική, Ισπανική, από μη λατινιγενείς γλώσσες όπως η Ουγγρική και η Τουρκική, καθώς επίσης και από όλη τη διεθνή επιστημονική ορολογία.

Επειδή μπορεί να νομίσει κάποιος ότι μιλάμε μόνο για μερικές δεκάδες λέξεων, αξίζει να αναφερθεί ότι μόνο στη Ζωολογία οι δασυνόμενες ελληνικές λέξεις ανέρχονται σε 11313 λέξεις ενώ στην Ιατρική σε 2233 λέξεις.

Ακόμη, το *h* διατηρείται και σε σύνθετες λέξεις που το δεύτερο συνθετικό τους δασύνεται. Έτσι, η λέξη "οκτάεδρος" μεταφέρεται *octahedral*, "οκταήμερος" - *octahemeral*,

"ισοϋψομετρικός" - isohypsometric κ. ο. κ.

Εάν δε γίνει κάποιο λάθος και μια δασυνόμενη λέξη γραφεί χωρίς το h, αυτό τονίζεται, πχ. Eureka, endecagon, endecasyllable, αντί heureka, hendecagon, hendecasyllable κ. λπ. Όπως και το αντίθετο με τη λέξη "αλκυών", την οποία εδάσυναν (halcyon), γιατί νόμιζαν ότι προέρχεται από το άλς, αλός = θάλασσα + κυώ = κυοφορώ.

Τα άτομα που αγνοούν την έννοια και το ποιές λέξεις δασύνονται, δυσκολεύονται να ετυμολογήσουν λέξεις όπως "αφαλάτωση", "έφιππος", "καχεξία" κ. λπ αλλά και αντίστοιχες αγγλικές όπως "cachemia" (κακός + αίμα), "cachelcosis" (κακός + έλκος), "othaematomia" (ους, ωτός + αίμα) κ. λπ.

Η αποκοπή από την ετυμολογία των λέξεων δεν θα οδηγήσει μόνο σε μια στρέβλωση της γλώσσας, όπως ήδη γράφεται "καθ' όλην την διάρκειαν" ή στη μείωση της γλωσσοπλαστικής μας ικανότητας. Αφαιρείται επίσης και η δυνατότητα από τις επόμενες γενιές να αναγνωρίζουν λέξεις της δικής τους γλώσσας που δανείστηκαν οι ξένες γλώσσες και στον εξευτελισμό να μη γνωρίζουν τον ορθό τρόπο γραφής, ακόμη και του ονόματος της πατρίδας τους, γράφοντας ELLAS αντί HELLAS.

Ένα από τα βασικά επιχειρήματα των εισηγητών του μονοτονικού είναι η παγκοσμιοποίηση της αγγλικής και της επιστημονικής ορολογίας και δεν αντιλαμβάνονται ότι ακριβώς για τους λόγους αυτούς θα πρέπει να τηρούμε την ιστορική ορθογραφία της γλώσσας μας αφού πρώτοι οι Ευρωπαίοι τηρούν την ορθογραφία αυτή μέσω της επίδρασης της Λατινικής.

Όσοι με το πρόχημα της απλοποίησης της Ελληνικής μεθοδεύουν την αντικατάσταση του ελληνικού αλφαβήτου από το λατινικό, δεν έχουν συνειδητοποιήσει ότι αυτό θα σημάνει επιστροφή σε πολλούς κανόνες της Αρχαίας Ελληνικής και τη δασεία που κατήργησαν με το μονοτονικό θα την επαναφέρουν με ένα ολόκληρο γράμμα, ακόμη και στο ρ που παλαιότερα δασυνόταν, όπως στις λέξεις rheumatic, haemorrhage κ. λπ.

Περιορίζομαι σε αυτά και δεν αναφέρομαι στις πολιτικές προεκτάσεις που έχει το θέμα αυτό, όπως σε χαρακτηρισμούς περί "εκφυλισμένου έθνους" που δεν σέβεται αλλά καταστρέφει την πολιτιστική του κληρονομιά, κυριότερο στοιχείο της οποίας αποτελεί η Γλώσσα.

Όσοι δεν βλέπουν αυτά τα προβλήματα στρουθοκαμηλίζουν, για τί τα παιδιά μας θα τα βρουν μπροστά τους. Και τότε η κατάσταση αυτή δε θα είναι αναστράψιμη, ούτε θα είναι δυνατόν να αντιμετωπισθεί με διαδηλώσεις και συλλαλητήρια.

Γιατί προτιμάται η Ελληνική Γλώσσα

Τα ιστορικά στοιχεία που παρέθεσα εξηγούν το πώς προκλήθηκε αυτή η επίδραση. Απομένει να εξετασθεί και το γιατί. Ποιο είναι το μυστικό αυτής της γλώσσας που ακόμη και σήμερα εξακολουθεί να σαγηνεύει και να δανείζει με λέξεις της την Αγγλική και τη Διεθνή επιστημονική ορολογία;

A) Ο πρώτος λόγος προτίμησης είναι αναμφισβήτητο ο πλούτος των λημμάτων της. Ένας πλούτος που παρέχει στο άτομο τη δυνατότητα να επιλέγει μεταξύ πολλών συνωνύμων, προκειμένου να εκφραστεί με επάρκεια και εννοιολογική ακρίβεια.

Δεν είναι τυχαίο άλλωστε, αυτό που λένε οι Αμερικανοί όταν αντιμετωπίζουν πρόβλημα κυριολεξίας. "The Greeks have a word for it", οι Έλληνες έχουν την κατάλληλη λέξη, ή αυτό που αναφέρει το εγκυκλοπαιδικό λεξικό Webster "The Greeks had a word for everything", οι Έλληνες είχαν μια λέξη για το κάθε τι.

B) Η πλαστικότητα των λέξεων από τις οποίες μπορούν να δημιουργηθούν πολλά παράγωγα.

Ένα παράδειγμα: Τα 394 βασικότερα λήμματα της ιατρικής ορολογίας δημιουργούν 17000 παράγωγα. Από τη λέξη "άλγος" υπάρχουν 225 παράγωγα και από την αρτηρία 102.

Ο Λαβουαζιέ στην πραγματεία του της Στοιχειώδους Χημείας το 1787 έγραψε:

"Από την Ελληνική Γλώσσα έχουμε πάρει τις καινούριες λέξεις και ενεργήσαμε με τέτοιο τρόπο ώστε η ετυμολογία τους να θυμίζει την Ιδέα των πραγμάτων που θέλαμε να δείξουμε και έπρεπε να βρούμε λέξεις που ήταν κατάλληλες και έχουν πλαστικότητα για τη δημιουργία επιθέτων και παραγώγων."

Έτσι, το ιρίδιο πήρα αυτό το όνομα γιατί οι ενώσεις του θυμίζουν τα χρώματα του αυρανού τόξου.

Το χλώριο για τους πράσινους ατμούς του.

Το ιώδιο για τους ιώδεις, μωβ ατμούς του.

Το φθόρια γιατί προσβάλλει και φθείρει όλες τις ουσίες.

Το 1940 το στοιχείο άστατο πήρε το όνομά του γιατί κανένα από τα ραδιενεργά ισότοπά του δεν είναι σταθερό. Από το 1787 - 1940, σε περισσότερα από 70 νέα στοιχεία, τα μισά προέρχονται από ελληνικές λέξεις.

Γ) Η μαγεία της ιστορίας και της ετυμολογίας της. Συχνά πίσω από μία λέξη κρύβεται μια ολόκληρη ιστορία. Η λέξη πχ *laconic* - λακωνικός, δεν είναι μια λέξη που σημαίνει απλά σύντομος, όπως το αγγλικό *brief*. Προήλθε από τον τρόπο ζωής και συμπεριφοράς των Σπαρτιατών και στην έννοιά της περικλείεται η απλότητα, η λιτότητα, η φυσικότητα και μια θεώρηση του κόσμου και της ζωής, όπως οι ίδιοι την ήθελαν και την αντιλαμβάνονταν.

Πολλοί επιστήμονες προσπαθούν να δώσουν κάποια αίγλη ή να συνδέσουν τις νέες ανακαλύψεις τους με κάποιο στοιχείο από το παρελθόν, σε μια προσπάθεια να μη φαίνεται μετέωρος ο όρος που δίνουν.

Το 1877 πχ, ο Αμερικανός αστρονόμος Άσαφ Χωλ ανακάλυψε το δεύτερο δορυφόρο του πλανήτη Άρη. Τον ονόμασε Δείμο, γιατί ο θεός Άρης, κατά τη μυθολογία, είχε δύο γιους, τον Δείμο και τον Φόβο. Ο Δείμος ήταν η προσωποποίηση του τρόμου.

Επίσης, όταν ανακαλύφθηκε ο δορυφόρος του πλανήτη Ποσειδώνα ονομάστηκε Τρίτων, γιατί κατά τη Μυθολογία ο Τρίτων ήταν γιος του Ποσειδώνα.

Δ) Το εύχο των λέξεων. Οι ελληνικές λέξεις έχουν μια ισορροπημένη χρήση συμφώνων και φωνηέντων. Δεν παρουσιάζουν το φαινόμενο που παρουσιάζουν ορισμένες γλώσσες να έχουν 3 - 4 φωνήεντα στη σειρά και να καθίσταται η λέξη κακόχη και δυσκολοπρόφερτη.

Ε) Πέμπτος και ίσως κυριότερος λόγος είναι ότι από τον τόπο αυτόν πέρασαν κάποια φωτεινά και προικισμένα μυαλά που έθεσαν τις βάσεις του πολιτισμού, των επιστημών και ασχολήθηκαν με θέματα που είχαν και έχουν καθολικό και διαχρονικό ενδιαφέρον για τον άνθρωπο. Αυτά τα προικισμένα άτομα, όμως, υπήρξαν και γλωσσοπλάστες, άφησαν τα ίχνη τους και στη γλώσσα, δημιουργώντας λέξεις που στην πλειοψηφία τους αποτέλεσαν τη βάση και έδωσαν τη δυνατότητα να εκφρασθεί και να αναπτυχθεί ο σημερινός δυτικός πολιτισμός. Πώς να μη θαυμάσει κανείς 3000 περίπου λέξεις του Ομήρου, του Ησίοδου, του Ηροδότου, του Πλάτωνα, του Αριστοτέλη, του Ιπποκράτη και του Γαληνού, όταν τις βλέπει να εισάγονται στην Αγγλική μετά από 13 ή και 26 αιώνες; Οι χρονολογίες στα λίγα παραδείγματα που αναφέρω δείχνουν πότε πρωτοεμφανίζονται οι λέξεις αυτές σε αγγλικό κείμενο, βάσει των λεξικών της Οξφόρδης:

Από τον Όμηρο, 800 π.Χ.

Άγγελος - *angel* 1592, είδωλο - *idol* 1545, θώραξ - *thorax* 1750

Από τον Ησίοδο, 750 - 700 π. Χ.

Χάος - *chaos* 1667, απ' όπου προήλθε και το *gap*, χάσμα - *chasm* 1596

Από τον Ηρόδοτο, 440 π. Χ.

Δημοκρατία - *democracy* 1574, θέατρον - *theater* 1548, ιστορία - *history* 1425

Από τον Ιπποκράτη, 430 π. Χ.

Αιμορραγία - *haemorrhage* 1671, πρόγνωση - *prognosis* 1655, θεραπεία - *therapy* 1846

Από τον Πλάτωνα, 380 π. Χ.

Διάλογος - *dialogue* 1589, κριτήριο - *criterion* 1613, σύστημα - *system* 1611.

Από τον Αριστοτέλη, 345 π. Χ.

Αξίωμα - axiom 1485, ενέργεια - energy 1599, συλλογισμός - syllogism 1588.

Τέλος Α' Μέρους

Το άρθρο αυτό δημοσιεύτηκε στο τριμηνιαίο έντυπο Ελληνική Διεθνής Γλώσσα, τεύχος 45 (Ιαν-Φεβ-Μαρ 2001), που αποτελεί έκδοση του Οργανισμού για τη Διεθνοποίηση της Ελληνικής Γλώσσας.
Στην πρώτη του δημοσίευση, το κείμενο παρουσιάζεται γραμμένο με το πολυτονικό σύστημα.

Ο Οργανισμός για τη Διεθνοποίηση της Ελληνικής Γλώσσας είναι ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός με έντονη δραστηριότητα και πλούσιο έργο.

Περισσότερες πληροφορίες για τον ΟΔΕΓ, τις δραστηριότητες και τις εκδόσεις του μπορείτε να βρείτε στην ηλεκτρονική διεύθυνση <http://www.otenet.gr/odeg>.

ΟΜΙΛΟΥΜΕ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΨΥΧΗΣ...

από το Βλάση Γ. Ρασσιά

ΔΙΟΤΙ αυτή ήταν Μη δογματική: εσέβετο δηλαδή την αυτονομία του ατόμου να επιλέγει το δικό του ψυχικό μονοπάτι και απέκλειε την τοποθέτηση "εξ αποκαλύψεως" ιερών βιβλίων ή αυθεντιών, υψηλότερα από το εσωτερικό φώς της καθοδηγήσεως ενός εκάστου των ανθρώπων...

ΔΙΟΤΙ αυτή ήταν Φυσιολατρευτική: έβλεπε δηλαδή το Θείο να ενυπάρχει μέσα σε όλες τις εκδηλώσεις της Φύσεως, εσέβετο την Μάνα Γή που μας φιλοξενεί στην αγκαλιά της και μας ταΐζει, εσέβετο όλα τα "περιβάλλοντα πράγματα"...

ΔΙΟΤΙ ήταν Πολυθεϊστική: εσέβετο δηλαδή την ποικιλία των θρησκευτικών μύθων, συμβόλων και απείρων μορφών του Θείου, θεωρώντας τις τελευταίες, δηλαδή τους Θεούς και τις Θεές μας, ως φυσικό αποτέλεσμα της διαχύσεως του θείκου μέσα στις αμέτρητες λειτουργίες και εκδηλώσεις της Φύσεως...

ΔΙΟΤΙ ήταν Τελειωτική: εθεωρούσε δηλαδή πολύ σημαντική την αξιοπρέπεια, αλλά και την διεύρυνση των πνευματικών, συναισθηματικών και ψυχικών ικανοτήτων του γένους των ανθρώπων...

ΔΙΟΤΙ ήταν Εορταστική και Ενθουσιώδης: έδιδε δηλαδή ιδιαίτερη έμφαση στην απόλαυση της ζωής, στην ιερότητα, τού, αφορισμένου στις ημέρες μας, "εδώ και τώρα" και εβάθαινε την σύνδεση των ανθρώπων με τους Θεούς και την Φύση και αυτό όχι μέσα από συντριβή και ταπείνωση, αλλά μέσα από όμορφες τελετουργίες, μυθοπλασία, χορό, μουσική και συλλογικές εορτές...

Ομιλούμε υπέρ της Αρχαίας Ψυχής,
υπέρ των ιερών προγόνων μας και
υπέρ των Πατροπαράδοτων και Μητροπαράδοτων Ελλήνων Θεών,

ΔΙΟΤΙ μόνον αυτοί είναι που έδωσαν το μεγαλειώδες τους Φώς σε τούτο τον μικρό, αλλά προικισμένο τόπο, και διότι πριν από ο,τιδήποτε ή ο,τιδήποτε άλλον, είναι αυτοί που δικαιούνται να πνέουν στον ελεύθερό του αέρα.

Προμήθεια 2001

Σχόλιο του Ανέστη Κεραμυδά

Εστέφθησαν με μεγάλη επιτυχία τα "Προμήθεια" 2001 στις παρειές του Ολύμπου. Πρόκειται για τα υπαίθρια θεατρικά δρώμενα στο όρος των Θεών, τα οποία οργάνωσαν η Φιλοσοφική Σχολή Ολύμπου με τον σπουδαίο πανεπιστημιακό δάσκαλο και συγγραφέα Τρύφωνα Ολύμπιο.

ΥΠΟ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΤΟΥ ΖΗΝΟΣ ΔΙΟΣ

Κάτω στις παρειές του Ολύμπου και συγκεκριμένα στο Άλσος Προμηθέως (σημερινή ονομασία Αϊ Γιάννη), τα αρώματα από τις ανεμώνες, τους μενεξέδες, τις δάφνες και τα άγρια κρίνα, ανακατεύονται με τη μυρωδιά του έλατου, του πεύκου, του πλάτανου, της ελιάς και όλα όσα έκαμε ο Επί Πάσι Θεός Ζήνας Δίας!
Ανάμεσα σ' αυτήν την μεθυστική ομορφιά, εκεί και ρίζες του Ιερού Όρους των Αθανάτων, έγιναν τα "ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ"!

Το φυσικό σκηνικό του Άλσους του Προμηθέως (τρία χιλιόμετρα πλησίον του Λιτοχώρου) είναι απaráμιλλο. Γενικά η περιοχή του Ολύμπου έχει κάτι το εξωπραγματικό, κάτι πέρα από το γήινο. Κάθε σημείο αυτού προκαλεί τη χαρά επειδή το χαϊδεύουν οι απίθανες αποχρώσεις του Παντός. Ανάμεσα από τα δέντρα περνά αθόρυβα ο Ενιπέας ποταμός, ενώ κατά το σούρουπο ο μακεδονικός ουρανός αλλάζει συνεχώς ένδυμα.

Σε κανένα μέρος του κόσμου η φύση δεν ομιλεί τόσο εύγλωττα υπέρ του μεγαλείου της, όσο στον Όλυμπο. Ο Όλυμπος είναι πιο φωτεινός από όλα τα άλλα μέρη της γης, διότι είναι η Πυρ Εστία του Παντεπόπτη Δία που φωτίζει τα πάντα με την εσωτερική του λάμψη, τον Απόλλωνα! Ο ουρανός και το Αιγαίο παρουσιάζουν πάντοτε το ένδυμα του απείρου και σμίγουν με την ειδυλλιακή μαγεία των Θεών και με την μεγαλοπρέπεια μίας νέας Ελληνικής εποποιίας!

Η γύρω περιοχή του Ολύμπου δεν είναι όπως στην εποχή του Ορφέως ούτε όπως στην εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου, αλλά οι φυσικές ομορφιές του ιερού όρους είναι αλώβητες. Σε κάθε εποχή βλέπει κανείς επάνω στις κορυφές του Ολύμπου να σμίγουν το αργό και μεγαλόπρεπο πέταγμά τους οι αετοί και τα γεράκια.

Η ημέρα τέλειωσε, το ασημένιο φεγγαρόφωτο απλώνεται δειλά πάνω από τα κύματα του Αιγαίου και ανεβαίνει μέχρι το Άλσος του Προμηθέως, εκεί που βάδισαν (και βαδίζουν) οι Θεοί, οι ημίθεοι, οι ήρωες και οι νύμφες.

Στο ιερό όρος, ακόμη και η νύχτα έχει κάτι το ξεχωριστό που δεν υπάρχει πουθενά αλλού. Αμέτρητα αστέρια τρυπούν τον ασημένιο ουρανό. Είναι η Ολύμπια νύκτα! Νύκτα απαλή, γλυκιά, ενώ η λιγοστή υγρασία της απλώνεται σαν δροσερή ανάσα νεαρών ιέρειων των Θεαίνων!

ΤΑ ΔΡΩΜΕΝΑ

Ξαφνικά μέσα από τα έλατα ακούστηκε η αληθινή Θεογονία. Τότε ο χώρος σκοτεινίασε ολοσχερώς. Έκθαμβοι οι δύο χιλιάδες και πλέον θεατές, απόγονοι των Πελασγών που ήλθαν από κάθε γωνιά της Ελλάδος, παρακολουθούν την Ειρήνη που κάνει την σπαρακτική επίκληση προς τους Θεούς. Όλοι οι παρευρισκόμενοι παρακολουθούν άφωνοι την επίκληση κι ύστερα το δράμα του Προμηθέως. Κατόπιν περνούν όλοι από την Πύλη του αληθινού ονείρου και ανάβουν τα κεριά. Αμέσως μέσα στο Είναι τους εισβάλλουν όλες οι φωτεινές οντότητες του Ολύμπου: η Αρμονία, η Συμμετρία, η Χάρη, η Δροσιά και η Ευμορφία!

Τα δρώμενα δεν ήταν τόσο επαγγελματικά, ήταν όμως αβάστακτα αληθινά. Μέσα από απόκοσμους φωτισμούς και ανάμεσα από τα δέντρα εξήλθε ο Προμηθέας και άρχισε να εξηγεί τους λόγους που πήρε το φως (την Γνώση) και την χάρισε στους ανθρώπους. Η εξομολόγηση του Προμηθέως ήταν συγκλονιστική. Οι δημοσιογράφοι από μεγάλους τηλεοπτικούς σταθμούς και εφημερίδες εντυπωσιάστηκαν στο έπακρον. Όλοι είχαν διακαή πόθο να μην τελειώσουν τα "Προμήθεια" αλλά ο Πανδαμάτωρ Χρόνος...

Τα "Προμήθεια" άρχισαν στις 23 Ιουνίου και διήρκησαν από τις 7.00 έως τις 9.00 μ.μ. ενώ την επόμενη ημέρα (Κυριακή 24 Ιουνίου) έγινε συνάθροιση στη διασταύρωση Εθνικής Οδού και Λεπτοκαρυάς, όπου όλοι πήγαν στη γενέτειρα του Ορφέως τα Λείβηθρα, όπου έλαβε χώρα μια τελετή προς τιμήν του Ορφέως.

Ελληνικά: Η γλώσσα της ελευθερίας.

Δρος Δέσποινας Κοντονάτσιου, Φιλολόγου

Όταν έγραφα το άρθρο μου “Η επίδραση της Βιομηχανικής νοοτροπίας στην σύγχρονη γλωσσική πολιτική” (βλ. ΔΙΑΥΛΟΣ - Ε, τ. 1 - 1997), γνώριζα ότι υπήρχε ο Λαυρέντιος Γκεμερέυ, αλλά μάταια αναζήτησα το βιβλίο του “Η δύση της Δύσης, η απομυθοποίηση της Ευρώπης και ο ελληνισμός”. Τελικά το ανακάλυψα περίπου τον Μάιο στην έκθεση βιβλίου της Θεσσαλονίκης, Αισθάνθηκα έντονη περιέργεια κρατώντας το στα χέρια μου, γιατί αυτά που ήξερα γι’ αυτόν τον άνθρωπο μέχρι τότε ήταν, αν και εξόχως ερεθιστικά, ελάχιστα και ανυπομονούσα να συναντηθώ τουλάχιστον πνευματικά μαζί του, στις σελίδες του βιβλίου του που αφιέρωσε σ’ εμάς τους Έλληνες.

1. Η σχέση του Γκεμερέυ με την Ελλάδα
2. Το αδιέξοδο των ευρωπαϊκών γλωσσών
3. Η εξέλιξη της Ελληνικής Γλώσσας
4. Η ελευθερία της Ελληνικής Γλώσσας
5. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Η σχέση του Γκεμερέυ με την Ελλάδα

Ο ίδιος ονομάζει τον εαυτό του “πολιτισμικό πρόσφυγα”! Δεν έφυγε διωγμένος από την Δύση. Ίσα-ίσα κατείχε εξέχουσα θέση ανάμεσα στο αστικό κατεστημένο της Βιέννης ως διευθυντής του Διεθνούς Πολιτιστικού Κέντρου και ιερέας της παπικής εκκλησίας.

Το 1962 όμως επισκέφθηκε την Ελλάδα για το σύνθημα “προσκύνημα” των Ευρωπαίων εκείνων που θεωρούν τον εαυτό τους απόγονο των αρχαίων Ελλήνων κι έπαθε, μόλις πάτησε το πόδι του, αυτό που ο ίδιος ονομάζει “κοινωνιολογικό σοκ”. Το παραθέτω με τα ίδια του τα λόγια:

“Ήταν απογευματάκι όταν έφτασα στην πλατεία του Αγρινίου (μόλις πριν λίγες ώρες είχε ξεμπαρκάρι στην Ηγουμενίτσα) μόλις είχε τελειώσει η σιέστα, ήδη ανοίγανε τα καφενεία και αποφάσισα να πιω έναν καφέ. Σταμάτησα το αυτοκίνητο και βγήκα, κάθησα σ’ ένα τραπέζι και παράγγειλα. Αυτή τη στιγμή σηκώνεται από ένα άλλο τραπέζι ο μοναδικός άλλος πελάτης και έρχεται κοντά μου, κάθεται στο τραπέζι μου και αρχίζει να μου μιλάει. Δεν ήξερα ακόμη τότε ελληνικά και με το λεξικό που είχα στην τσέπη και με μερικές αγγλικές λέξεις που ήξερε ο συνομιλητής μου, σιγά-σιγά κατάλαβα τι θέλει ο άνθρωπος: ήθελε να με γνωρίσει. Με ρώτησε από που είμαι, τι δουλειά κάνω, αν είμαι παντρεμένος, αν ζουν οι γονείς μου και άλλα. Μου είπε ότι ο ίδιος είναι καπνεργάτης. Και τότε έπαθα το σοκ: Πως γινόταν αυτό; Πως ήταν δυνατόν ένας εργάτης να μιλάει ελεύθερα μ’ έναν αντιπρόσωπο της αστικής τάξης; Πως μπορεί να ενδιαφέρεται χωρίς συμφέρον - γιατί ήξερε κι αυτός όπως εγώ, ότι ποτέ στην ζωή μας δεν θα ξαναειδωθούμε - για κάποιον που θα έπρεπε ή να μισή ή να φοβάται ή τουλάχιστον να νιώθει απέναντι του ένα τέτοιο σύμπλεγμα κατωτερότητας που να μην του έρθη ποτέ η επιθυμία να του μιλήσει; Γιατί σε μας, στις ευρωπαϊκές χώρες, αυτές είναι οι σχέσεις μεταξύ των τάξεων. Αυτό ήταν το κοινωνιολογικό σοκ. Το ξανάζησα πάμπολλες φορές, το ξαναζώ μέχρι σήμερα, όπου κι αν πάνω στην Ελλάδα: ο Έλληνας δεν παραδέχεται ταξικές διακρίσεις” (σελ. 10).

Και συνεχίζει:

“Μελετώντας την ιστορία του νεοελληνισμού, ύστερα του Βυζαντίου, ξαφνικά βρέθηκα μπροστά σε μία ιστορική εικόνα, ολότελα διαφορετική από εκείνη που μας μεταδίδουν στο σχολείο. Και τελικά άρχισα να καταλαβαίνω τι ήταν η αρχαία Ελλάδα. Άρχισα να καταλαβαίνω γιατί όλοι οι ισχυροί (...) που πήραν τον αρχαίο πολιτισμό πάντα περιφρονούσαν ή μάλλον φοβόντουσαν τους Έλληνες, γιατί πάντοτε αποστρέφονταν το ελληνικό πνεύμα που δημιούργησε την ίδια την μορφή του, για να δεχτούν μόνο την μορφή, σαν νεκρό σύμβολο του “status”. Ταυτόχρονα μ’ αυτή την αποκάλυψη, άρχισα να καταλαβαίνω γιατί πάει ο ευρωπαϊκός Πολιτισμός όλο και περισσότερο κατά διαβόλου...” (σελ. 11).

Δεν πιστεύω να μην αισθανθή ο καθένας που αισθάνεται Έλληνας και δεν έχει αποκηρύξει την ελληνικότητά του διαβάζοντας αυτά τα λόγια κι εκείνος ένα σοκ πολιτισμικό αυτή τη φορά, για να μην πω σοκ εθνικής υπερηφάνιας, και μία δικαίωση στα βάθη της ψυχής του, γιατί επιτέλους διαπιστώνει ότι υπάρχουν Ευρωπαίοι σαν τον Γκεμερέυ που έχουν το διανοητικό μέγεθος αλλά και το ηθικό σθένος να παραδεχθούν μian αλήθεια που δεν τους κολακεύει: ότι αυτή η Ελλαδίτσα που περιφρονούν ήταν και είναι η μόνη ελπίδα τους, ακόμη και σ’ αυτά τα χάλια που λένε ότι βρίσκεται, και βέβαια δεν κάνουν λάθος από την πλευρά τους να το ισχυρίζονται.

Ο Γκεμερέυ πέθανε εδώ και λίγα χρόνια. Δεν ξέρω ποιες ήταν οι τελευταίες εκτιμήσεις του για την Ελλάδα και τον κόσμο. Όμως αφιέρωσε πολύ χρόνο από την ζωή του σ’ ένα δύσκολο αλλά θαυμαστό έργο: μετέφρασε στα γερμανικά τα Απομνημονεύματα του Στρατηγού Μακρυγιάννη.

Το αδιέξοδο των ευρωπαϊκών γλωσσών

Στο κεφάλαιο του βιβλίου του που έχει αφιερώσει για την ελληνική γλώσσα (σελ. 45-61) διαπίστωσα ότι είχαμε φτάσει σε πολλές κοινές παρατηρήσεις, τόσο γενικότερα για τη γλώσσα στην βιομηχανική εποχή όσο και για την γλωσσική εξέλιξη στην Ελλάδα και μπορώ να πω ότι οι απόψεις μας σε πολλά σημεία αλληλοσυμπληρώνονται σ' αυτό το θέμα. Μάλιστα, εκείνος, συγκρίνοντας τις εξελίξεις στις δυτικοευρωπαϊκές γλώσσες και στην ελληνική, φτάνει σε πολύ ενδιαφέροντα συμπεράσματα, ενώ ταυτόχρονα δίνει και κάποιες αξιόλογες εξηγήσεις.

Αρχικά διαπιστώνει ότι, ενώ στην φυσιολογική και αυθόρμητη επικοινωνία το αίσθημα γίνεται άμεσα σκέψη και ταυτόχρονα λόγος, στο άτομο της βιομηχανικής κοινωνίας το αίσθημα αντικαθίσταται από το κώλυμα και στην θέση του δημιουργικού λόγου μπαίνει η κοινή φρασεολογία. Η έκβαση αυτή εξηγείται κατά την άποψή του από την κοινωνιογλωσσική εξέλιξη στην Δ. Ευρώπη.

Συγκεκριμένα, υπεύθυνη αρχικά είναι η διγλωσσία που επικρατούσε εκεί επί πολλούς αιώνες στο ξεκίνημα των ευρωπαϊκών γλωσσών. Η λατινική ως επίσημη γλώσσα της Ρωμαϊκής εκκλησίας και του κρατικού κατεστημένου ανταγωνίζονταν τις διάφορες λαϊκές γλώσσες των Φράγγων, των Ιταλών, των Γερμανών κ.λπ. Η διγλωσσία διατηρήθηκε τοπικά έως τον 19ο αι., π.χ. στην Ουγγαρία ως το 1831, γι' αυτό το λόγο οι λαϊκές γλώσσες είχαν μια πολύ αργή εξέλιξη. Από την άλλη πλευρά η στροφή των μεταρρυθμιστών προς την λαϊκή γλώσσα, αντί τελικά να οδηγήσει σε μια παλλαϊκή "αναγέννηση" μετέτρεψε την γλώσσα κατά την περίοδο του Διαφωτισμού σε κύριο μέσον έκφρασης της ανερχόμενης τάξης των αστών.

Αυτή την πάλη των αστών εναντίον της Φεουδαρχίας εκφράζει όλη η λογοτεχνία από τον 17ο έως και τον 19ο αι. Κατ' αυτόν τον τρόπο η αστική τάξη της Ευρώπης, ο φορέας δηλ. του βιομηχανικού πολιτισμού, χρησιμοποίησε την λαϊκή γλώσσα για λογαριασμό της και τελικά την απέσπασε από τον λαό, ο οποίος μιλούσε τις διάφορες διαλέκτους που πολλές φορές δεν είχαν καμιά σχέση με την γλώσσα των γραμμάτων που μιλούσαν οι "διανοούμενοι".

Έτσι "...σαν σύμβολο του status των αστών από τις θαυμαστές δημιουργίες της ποίησης και του θεάτρου, η γλώσσα σιγά-σιγά ξεπέφτει σε καθημερινό μέσο του εμπορίου, των ΜΜΕ, ώστε να χάσει την βασική της λειτουργία: την άμεση επικοινωνία των ανθρώπων". Γι' αυτό "... κατέληξαν οι ευρωπαϊκές γλώσσες στο αδιέξοδο που βρίσκονται σήμερα, με μια ποίηση που δεν μπορεί να εκφράσει πια τίποτε και προσπαθεί να τα βγάλει πέρα με τα μέσα του παραλόγου, χωρίς καμιά ικανότητα επικοινωνίας".

Με αυτό το σύντομο αλλά εκφραστικό σκίτσο της κοινωνιολογικής εξέλιξης των ευρωπαϊκών γλωσσών δεν θα μπορούσαν να διαφωνήσουν όσοι γνωρίζουν, έστω και λίγο την ευρωπαϊκή ιστορία των νεότερων χρόνων. Το ιδίωμα των μορφωμένων αστών έγινε η επίσημη γλώσσα, η γλώσσα "στάνταρ", η γλώσσα του σχολείου, η κυρίαρχη γλώσσα που ανταγωνίστηκε τις γλώσσες των μειονοτήτων και τις διαλέκτους και κάθε άλλη γλωσσική μορφή παλαιότερη ή νεώτερη όχι μόνο στην Ευρώπη, αλλά και παντού όπου επέδρασε ο βιομηχανικός πολιτισμός.

Ιδιαίτερα στην Ευρώπη, ακόμα και σήμερα, που η σύγχρονη γλωσσολογία διδάσκει ότι η γλωσσική ποικιλία είναι ο κανόνας και ότι γλώσσα ενιαία και αδιαίρετη δεν υπάρχει, οι ομιλητές, υπόκεινται σε ιδεολογικό σφυροκόπημα που στοχεύει στο να τους πείσει ότι υπάρχει, τη στιγμή που οι ίδιοι από μόνοι τους και όχι χωρίς ψυχική αναστάτωση παρατηρούν το αντίθετο.

Από την άλλη επειδή γίνεται ιεράρχηση των γλωσσικών χρήσεων από την καλύτερη προς την χειρότερη (registers), η γλώσσα μετατρέπεται σε δείκτη των κοινωνικών διαστρωματώσεων. "Νόρμα", όρος δανεισμένος από την βιομηχανική ορολογία και πάλι, θεωρείται το ιδίωμα των καλλιεργημένων, π.χ. στις γαλλικές έρευνες συγκεκριμένα ένα τμήμα του πληθυσμού της 16ης αριστοκρατικής περιφέρειας του Παρισιού, ενώ όλες οι άλλες αποκλίσεις θεωρούνται "λάθη".

Υπάρχει η τάση δηλ. να θεωρηθεί το ανώτερο επίπεδο στην γλωσσο-κοινωνική κλίμακα ως το

κανονικό, χωρίς να λαμβάνονται υπ' όψη τα δεδομένα και επιχειρείται μια Τεχνητή ρύθμιση, επειδή προκαλεί εφησυχασμό απέναντι στην δυναμική της γλωσσικής ποικιλίας. (D. Francois - Gaiger: 28-29). Παρ' όλα αυτά ακόμη και οι προωθημένοι ερευνητές σ' αυτόν τον τομέα διαπιστώνουν ακόμη μια φορά αυτό που είναι αλήθεια εδώ και πολλούς αιώνες στην Δύση και που τόσο λιτά και εκφραστικά παρουσιάζει ο Γκεμερέυ: ότι το πρόβλημα δεν είναι αυτό της γλωσσικής επιδεξιότητας (ικανότητας) καθαυτής, αλλά, βέβαια, αυτό της επικοινωνίας μεταξύ των τάξεων, δηλ. οι (κοινωνικοί) φραγμοί που η γλωσσική επιτέλεση (performance) μπορεί να συμβάλλει στην ενίσχυσή τους. Και αυτό μπορεί να λεχθή για τον κάθε ομιλητή, διότι "είναι ασφαλώς το ίδιο δύσκολο σ' έναν ιδεαλιστή φιλόσοφο, λόγου χάρη, να απευθυνθή σε έναν εργάτη όσο και το αντίστροφο, ακόμη κι αν ο ένας ασχολείται με την γλώσσα κατ' επάγγελμα, ενώ ο άλλος μπορεί να μην την χρησιμοποιεί κατά την καθημερινή εξάσκηση του επαγγέλματός του.

Επίσης οι μη προνομιούχες τάξεις βρίσκονται συχνά περιορισμένες στο δικό τους περιβάλλον και δεν μπορούν να μάθουν τις γλωσσικές μεταπλάσεις (modulations) που απαιτούν κατ' εξοχήν ποικιλία εμπειριών. Χρειάζεται πολύ θάρρος και μόρφωση στον εκπρόσωπο των εργατών να λάβει τον λόγο μέσα στο γραφείο του εργοδότη του". (D.Francois - Geiger: 33-34).

Πέρα απ' αυτό θα πρέπει να επισημανθή ότι και αυτή η πιο ειλικρινής προοπτική αντικρύζει την γλώσσα σαν εργαλείο - έστω και σαν κοινωνικό εργαλείο - του οποίου η απόδοση είναι η λυδία λίθος, η απόδειξη της αξίας του. Και βέβαια, δεν ξεφεύγει από την γενική κατεύθυνση της βιομηχανικής αντίληψης, δηλ. τον φαύλο κύκλο, της "προόδου", και ειδικότερα του γλωσσικού "εμπλουτισμού" και εν τέλει της πρακτικής αξιολόγησης, αρκεί σε καμμιά περίπτωση να μην γίνη η γλώσσα ένα "απρόσιτο πρότυπο, που δεν έχει κανένα λόγο ύπαρξης, αλλά να επιτελή μόνο την βασική λειτουργία της, η οποία συνίσταται πολύ απλά στο να μεταδίδη μηνύματα". (D.Fr.Geiger: 37).

Ωστόσο αυτή η προοπτική σε τι άλλο οδηγεί παρά στον περιορισμό και εν τέλει στον ξεπεσμό της επίσημης γλώσσας; Σ' όλον αυτόν τον προβληματισμό, αυτό που παρακολουθούμε είναι η εναγώνια ανίχνευση της ουσίας της γλώσσας που όμως έχει ανεπιστρεπτή, απ' ότι φαίνεται, χαθεί, αν υπήρχε ποτέ στις δυτικές γλώσσες. Χάθηκε όχι μόνο επειδή μετατράπηκε στις δυτικές γλώσσες. Χάθηκε όχι μόνο επειδή μετατράπηκε σε καθημερινό μέσο του εμπορίου και των ΜΜΕ, αλλά και γιατί κατάντησε μια ξύλινη γλώσσα που κυριολεκτικά κατέστρεψε σε μεγάλο βαθμό την φυσική γλώσσα και την επικοινωνία μεταξύ των συνομιλητών της ίδιας γλώσσας.

Η εξέλιξη της Ελληνικής Γλώσσας

Αντιθέτως, η εξέλιξη της ελληνικής, γράφει ο Γκεμερέυ, είναι διαφορετική. Διγλωσσία υπήρξε και στο "Βυζάντιο", αλλά επρόκειτο για την ίδια γλώσσα και το κυριότερο ούτε η αρχαία ούτε και η ζωντανή γλώσσα έγιναν ποτέ σε κάποιο σημείο της ιστορίας τους σύμβολο του "στάτους" μιας προνομιούχου μειοψηφίας, όπως συνέβη στην Δυτική Ευρώπη.

Αυτή η άποψη του Γκεμερέυ έρχεται σε τέλεια αντίθεση με την άποψη των δημοτικιστών, όπως π.χ. με του Τριανταφυλλίδη, ο οποίος ταυτίζει την γλωσσική εξέλιξη στην Δύση με την δική μας στο θέμα της διγλωσσίας, χωρίς να εξετάζει το τεράστιο κοινωνικό χάσμα, αλλά και το απύθμενο μίσος που χώριζε τους αριστοκράτες χρήστες της λατινικής από τον εξαθλιωμένο μεσαιωνικό όχλο των σέρβων και των βιλλάνων (κατηγορίας δούλων) που χρησιμοποιούσαν τις τοπικές γλώσσες των χωρών τους, την Lingua Vulgaris, όπως χαρακτηριζόταν από τους πρώτους κάθε λαϊκή γλώσσα. Ούτε βέβαια, τον νεότερο γλωσσικό μανιχαϊσμό που περιγράψαμε πιο πάνω.

Δεν εξετάζει ακόμη ούτε το γεγονός ότι η ελληνική γλώσσα, αρχαϊζουσα ή "δημοτική", δηλ. λαϊκή είναι η ίδια γλώσσα. Ότι αυτοί που χρησιμοποιούσαν την αρχαία δεν αποτέλεσαν ποτέ κλειστή κοινωνική τάξη, αλλά ότι ο κάθε πολίτης της Ανατολικής Αυτοκρατορίας μπορούσε να

ανέλθη κοινωνικά σε οποιαδήποτε θέση εξουσίας ανάλογα με την τύχη και τα προσόντα του (K. Roth: 8, 12) και δεν ήταν αιώνια καταδικασμένος στην σκλαβιά, όπως στο άκαμπτο κοινωνικό σύστημα των δυτικών.

Αλλά και από την καθαρά γλωσσική άποψη υπάρχει μια τόσο σημαντική διαφορά που δεν είναι δυνατόν να παραμεληθεί. Το γεγονός δηλ. ότι η εκκλησιαστική γλώσσα σε μας έμεινε λίγο πολύ κατανοητή στον λαό, παρά την μεγάλη απόκλιση της λαϊκής γλώσσας με το πέρασμα του χρόνου και το ότι προέρχεται από την πιο λαϊκή μορφή της τότε διεθνούς κοινής ελληνικής.

Και σ' αυτό το σημείο έρχεται ο Γκεμερέυ σε αντίθεση με την δημοτικιστική άποψη, γιατί αυτή τονίζει περισσότερο την αρνητική επίδραση της μίμησης των αρχαίων, δηλ. του αττικισμού, στους μεσαιωνικούς συγγραφείς, την οποία οι δημοτιστές χαρακτηρίζουν ως αποτέλεσμα πρόληψης. Φυσικά αυτή είναι μια τοποθέτηση εκ των υστέρων και δεν αλλάζει σε τίποτα την ιστορική πραγματικότητα, ενώ δεν την εξηγεί καθόλου. Βοήθησε όμως στον πόλεμο κατά της καθαρεύουσας στις αρχές του 20ου αι., όταν γινόταν η στροφή προς την λαϊκή γλώσσα και ο αγώνας για την καθιέρωσή της.

Ο Τριανταφυλλίδης (1938) έχει ως πρότυπο την γλωσσική εξέλιξη στην Δύση, όπως πριν απ' αυτόν όλοι οι εξευρωπαϊσμένοι Έλληνες διανοούμενοι. Η μόνη διαφορά είναι ότι εκείνοι προσπάθησαν να επιβάλλουν στον λαό την καθαρεύουσα, αν και τελικά δεν το κατόρθωσαν, ενώ αυτός υπήρξε πιο καλός μιμητής τους: θέλησε να εξυψώσει μια πιο λαϊκή μορφή σε επίσημη γλώσσα εξουσίας, χωρίς όμως να αποφύγει κι αυτός την τεχνητή ρύθμιση. Αυτό ωστόσο, γράφει ο Γκεμερέυ, δεν έγινε ποτέ. Ιδιαίτερα η ζωντανή γλώσσα ήταν πάντα η συνειδητή έκφραση του λαού. Έτσι εξηγείται γιατί οι λογοτέχνες και οι ποιητές τάχθηκαν εναντίον της καθαρεύουσας και υπέρ της δημοτικής. Δεν πολέμησαν για να προωθήσουν μια γλώσσα επιβολής.

Ωστόσο η νίκη της δημοτικής πάνω στην καθαρεύουσα το 1975 με την καθιέρωση της Δημοτικής ως επίσημης γλώσσας θεωρήθηκε από τον Γκεμερέυ ως θρίαμβος της ζωντανής πάνω στην νεκρή γλώσσα και κατά την γνώμη μου θα πρέπει να ειπωθεί από την οπτική γωνία του ειλικρινούς και αυθόρμητου γλωσσικού επαναστάτη και όχι του αστού που ολοκληρώνει την κατάκτηση της εξουσίας στον συμβολικό τομέα. Ο ενθουσιασμός του μου φαίνεται γνήσιος εκεί που γράφει "η δημοτική είναι ένα στοιχείο διαρκούς επανάστασης... Γιατί στην Ελλάδα σχεδόν δεν υπάρχει Έλληνας, που να μην έλαβε ενσυνείδητα μέρος στην εξέλιξη της γλώσσας του: με τον λόγο, με την ομιλία βρίσκει ουσιαστικά τον εαυτό του στην επικοινωνία με τον συνάνθρωπό του".

Μάλιστα συμβουλεύει εμάς τους Έλληνες την στιγμή που οι δεσμοί μεταξύ Ελλάδος και Ευρώπης γίνονται πιο στενοί και ο γενικός θαυμασμός προς την ευρωπαϊκή κουλτούρα και τα κατορθώματά της αυξάνεται, να συνειδητοποιήσουμε την ουσιαστική διαφορά μεταξύ ελληνικού και ευρωπαϊκού πολιτισμού και να αντιληφθούμε ότι αντιμετωπίζουμε βασικά μια νεκρή κουλτούρα, η οποία δεν ξέρει πως να ξεμπλέξει με τις κληρονομικές της αρρώστιες.

Σήμερα όμως μετά από 20 χρόνια που έχει διανύσει η "δημοτική" ως επίσημη γλώσσα, δηλ. ως γλώσσα "καλούπι" μπορούμε να κάνουμε τις ίδιες διαπιστώσεις; Πάνω σ' αυτό μπορούν να ειπωθούν πολλά και κυρίως θα πρέπει να ξεκαθαριστή για ποια "δημοτική" μιλάμε, γιατί το ιδίωμα που σήμερα κυριαρχεί δεν είναι η Δημοτική οπωσδήποτε. Εξάλλου έχει επικρατήσει η ονομασία Κοινή Νέα Ελληνική (ΚΝΕ ή ΝΕΚ) κατά τους γλωσσολόγους, της οποίας η δημοτική με την παραδοσιακή (και την καθαρή της σημασία) είναι μόνο μέρος. Στην πραγματικότητα η ΝΕΚ είναι ένα μίγμα στοιχείων καθαρεύουσας και δημοτικής σε όλα τα επίπεδα (φωνητική, σύνταξη, λεξιλόγιο και γραμματική) που έχει τυποποιηθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό.

Για πρώτη φορά υπάρχει "ενιαία" γλώσσα, όπως γράφει ο R. Mackridge (σελ. 54-57) "Σ' αυτή την ενιαία, κοινή νεοελληνική μορφή της η ελληνική γλώσσα, όσο ποτέ άλλοτε στην ιστορική πορεία της, έφτασε πάρα πολύ κοντά στην διαμόρφωση ενός συστήματος κανόνων που να είναι γενικά αποδεκτοί ως πρότυπο" και "ο συρμός είναι δυνατό να επιταχύνει τη διαδικασία της τυποποίησης". Φυσικά αυτή είναι η βιομηχανική γλωσσική αντίληψη, η οποία ικανοποιείται από την τυποποίηση, γιατί εξυπηρετείται πολύ από την επικράτηση της νόρμας. Αλλά από την άλλη μια τέτοια εξέλιξη έχει σημαντικές επιπτώσεις στην ίδια την γλώσσα καθώς και στην

επικοινωνία. Δεν μπορούμε να παραβλέψουμε τον εκφυλισμό της επίσημης γλώσσας μας, που κατάντησε κι αυτή γλώσσα του εμπορίου, των ΜΜΕ, της ξύλινης έκφρασης των πολιτικών, καθώς και την αντίστοιχη πληθωρική χρήση της αργκώ, την ανεξέλεγκτη εισβολή ξενολογημάτων, την καταφυγή στον παραλογισμό και κυρίως τον κλωνισμό της επικοινωνίας μεταξύ μεγάλων τμημάτων του λαού αλλά και μεταξύ απλών ατόμων.

Δεν γνωρίζω ποια γνώμη θα είχε σήμερα ο Γκεμερέυ. Όμως μας άφησε τόσο οξυδερκείς και προφητικές παρατηρήσεις, ώστε νομίζω ότι μπορούμε να κάνουμε κάποιες βάσιμες υποθέσεις σ' αυτό το θέμα, πολύ χρήσιμες για την τοποθέτησή μας πάνω στον σύγχρονο προβληματισμό για την γλώσσα και τον πολιτισμό μας.

Η ελευθερία της Ελληνικής Γλώσσας

Ο Γκεμερέυ έχοντας υπόψιν του την ιστορία των διαφόρων γλωσσών θεωρεί κάθε γλώσσα σαν μια "περιπέτεια" που είναι η ίδια η ιστορία. Ειδικά για την ελληνική γλώσσα παρατηρεί ότι μέσα από την δραματική διαδρομή 4.000 χρόνων ακμής και παρακμής βγαίνει πάντοτε ανανεωμένη, πάντα καθορισμένη από την λαϊκή βάση.

Άκμασε από την εποχή των Ομηρικών μέχρι τους Αλεξανδρινούς. Παρήκμασε, όταν μετατράπηκε σε διεθνή γλώσσα, την Κοινή, και μετατράπηκε σ' ένα βαρβαρικά απλουστευμένο μέσο επικοινωνίας - όπως κάθε γλώσσα που γίνεται διεθνής-.

Με τον χριστιανισμό αρχίζει μια καινούρια ακμή που κορυφώνεται στον υψηλό πολιτισμό των Πατέρων της Εκκλησίας, χωρίς να εξοντώνεται η αρχαία Παράδοση. Αντίθετα διατηρείται, με αποτέλεσμα οι "βυζαντινοί" εκκλησιαστικοί και πνευματικοί φορείς να κατηγορούνται στην εποχή μας ως αρχαιόπληκτοι αττικιστές. Τέσσερα στρώματα συνυπάρχουν αυτή την εποχή στην Ανατολική Αυτοκρατορία: Η γλώσσα της Εκκλησίας, η Ομηρική, η Κλασική και τέλος η Ζωντανή Γλώσσα του Λαού. Οι τρεις πρώτες στον γραπτό λόγο των μορφωμένων κυρίως. Τέλος με την Κρητική Λογοτεχνία αρχίζει ακόμη μια περίοδος ακμής.

Πώς εξηγείται αυτή η συνεχής αναγέννηση που είναι μοναδική στην ιστορία των γλωσσών του κόσμου; Ο Γκεμερέυ διαισθάνεται ότι: "η απάντηση βρίσκεται στην αγάπη του Έλληνα για την γλώσσα, σε άμεση σχέση με την έκφραση στην έννοια της ομιλίας", πράγμα που δεν παρατηρείται στους ευρωπαίους. Οι ευρωπαίοι ενδιαφέρονται μόνο για τον γραπτό λόγο, ενώ αδιαφορούν για την καθημερινή τους μιλιά, για τις λέξεις που χρησιμοποιούν. Αυτό το παρατηρεί στην λογοτεχνία των ευρωπαϊκών γλωσσών. Οι γάλλοι αγαπούν το συντακτικό, οι άγγλοι την ιδιωματική ισορροπία, οι ιταλοί την προσωπία, οι γερμανοί την γραμματική και την περίπλοκη ακρίβεια. "Μόνο ο Έλληνας ζει με την λέξη, τον ΛΟΓΟ, από τον ΛΟΓΟ κυριαρχείται το συντακτικό και η γραμματική και η συνείδηση του ΛΟΓΟΥ αποτελεί την ουσία της ομιλίας των ελλήνων".

Η ομιλούμενη γλώσσα είναι η βασική έκφραση της συνείδησης και της ζωής για κάθε Έλληνα. Γι' αυτό νικήθηκε η καθαρεύουσα (όπως θα νικηθεί και κάθε γλώσσα καλούπτι). Και γι' αυτό στην ΝΕ λογοτεχνία, παρά την έντονη επίδραση της γαλλικής αστικής λογοτεχνίας του 19ου αι. κυρίως, πρώτον εμφανίζονται και λογοτεχνήματα (μοναδικά στην ευρωπαϊκή ιστορία) σαν του Μακρυγιάννη και του Καβάφη, αλλά και δεύτερον ακόμη και τα έργα της "αστικής" τέχνης πάντα παρουσιάζουν την ζωντανή όψη της λαϊκής σκέψης, ενώ οι λογοτέχνες αντλούν από την ομιλούμενη γλώσσα, γιατί έχουν άμεση σχέση με την ομιλούμενη γλώσσα.

Όλα αυτά αποδεικνύουν ότι η γλώσσα μέσα στην ελληνική κοινωνία όλων των εποχών είναι εκείνη που γεφυρώνει το μοιραίο χάσμα ανάμεσα στην ταξική συνείδηση και στην ίδια την γλώσσα, ενώ το χάσμα αυτό εξακολουθεί να χωρίζει στα δυο το πνεύμα και να σφραγίζει ακόμη και την επιστημονική σκέψη στην Ευρώπη.

Πώς το επιτυγχάνει αυτό η ελληνική γλώσσα; Ο Γκεμερέυ θεωρεί ότι η απάντηση σ' αυτό το

ερώτημα βρίσκεται στον γραμματικό τύπο του ΑΟΡΙΣΤΟΥ ο οποίος εκφράζει την σχέση του έλληνα με τον χρόνο. Επίσης, σε μια σειρά γλωσσικών “ιδιοτροπιών” που δεν υπάρχουν σε καμιά ευρωπαϊκή γλώσσα, όπως το περιεχόμενο της λέξης ΝΟΥΣ (από την λέξη αυτή προέρχονται λέξεις που σχετίζονται με την Γνώση, Κατανόηση, Διάνοια, Έννοια) που δεν εκφράζεται σε καμιά από τις μεγάλες ευρωπαϊκές γλώσσες με μια λέξη. Κάτι ανάλογο συμβαίνει με το περιεχόμενο της λέξης ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ (απ’ όπου λέξεις όπως Αίσθημα, Αίσθηση, και μετά Διαισθηση, Συναισθηση και Συναισθημα) “και που στην ποικιλία τους εκφράζουν με απίθανη σαφήνεια την περίπλοκη σχέση των συναισθηματικών ενεργειών του ανθρώπου με εκείνες της λογικής. Η ίδια η λ. ΛΟΓΟΣ, αυτή η καταπληκτική λέξη, δεν άλλαξε το περιεχόμενό της, και δεν εκφράζει μόνο την κατανοητή προφορική λέξη, τον ανθρώπινο λόγο, αλλά ταυτόχρονα και την αιτία του γεγονότος και στην Δημοτική ακόμη και σαν προσωπική αναφορά με το “του λόγου σου” δεν υπάρχει σε καμιά γλώσσα και βασικά δεν μεταφράζεται”. Γι’ αυτό η λέξη ΛΟΓΙΚΗ που αντιστοιχεί στην λατινική RATIO, χωρίς να ταυτίζεται, για τον έλληνα έχει άλλες διαστάσεις. Η λατρεία της Ratio, οδήγησε στον Rationalismus (ορθολογισμός), σε μια έντεχνη αντίθεση ανάμεσα στην λογική και το συναίσθημα. Αντίθετα, στην γλωσσική συνείδηση του κάθε έλληνα είνε αυτονόητο ότι η λογική κατανοεί σε συνδυασμό με το συναίσθημα, την διαισθηση και την αίσθηση.

Γι’ αυτό ο έλληνας δεν διστάζει να τα εκδηλώσει όλα αυτά σε αντίθεση με τον ευρωπαίο που φοβάται τέτοιες εκδηλώσεις και καταπιέζει τον συναισθηματικό παράγοντα, γιατί τον θεωρεί απειλή του ορθολογικού του είναι και του κόσμου του που έχει ρυθμίσει με ορθολογικούς κανονισμούς. Μόνο την επιθετικότητα εκφράζει αυθόρμητα, γιατί είνε η μόνη κοινωνικά επιτρεπτή παραβίαση των ορθολογικών φραγμών - όλα τα άλλα θεωρούνται παράλογα. Αυτή η διάκριση είνε “ο αυτόματος μηχανισμός κωλυμάτων για μας τους ευρωπαίους” καταλήγει ο Γκεμερέυ.

Όσο για τον αόριστο, είνε βασικό χαρακτηριστικό της ελληνικής γλώσσας από την αρχαιότητα και έμεινε τέτοιο μέχρι σήμερα. Ο αόριστος εκφράζει το στιγμιαίο. “Απομονώνει το στιγμιαίο γεγονός, την στιγμιαία πράξη από το σχήμα παρελθόν - παρόν - μέλλον, αποδεσμεύει ψυχολογικά τον πράττοντα και αφήνει στα περιθώρια του παρελθόντος και του μέλλοντος την αόριστη ελευθερία”, την ελευθερία του στιγμιαίου. “Με τον αόριστο εκφράζεται η σχέση του έλληνα με την ύπαρξη στα πλαίσια του χρόνου, στην στιγμή που λεύτερα τοποθετείται στο παρελθόν ή στο μέλλον, χωρίς να τον ενδιαφέρει το μέρος της διάρκειας. Εδώ και Τώρα, Εκεί και Τότε πάντα στο απόλυτο της ελεύθερης βούλησης και της μοίρας”.

Καμιά άλλη γλώσσα των εξελεγμένων λαών δεν είνε σε θέση να το κάνει αυτό, ιδιαίτερα μετά την επικράτηση του Διαφωτισμού στην Γαλλία και του Ιδεαλισμού στην Γερμανία. Προς επίρρωσιν της άποψης αυτής του Γκεμερέυ πρέπει να πούμε ότι το συνοπτικό θέμα, δηλ. το αοριστικό είνε και διαχρονικά και συγχρονικά πιο σταθερό από το ενεστωτικό ή εξακολουθητικό, δηλ. το αοριστικό θέμα ενός μεγάλου αριθμού ρημάτων από την κλασική εποχή δεν έχει αλλάξει, ενώ αντίθετα άλλαξε το ενεστωτικό και η χρήση του αοριστικού θέματος είνε η ίδια ανάμεσα σε διάφορους ομιλητές. Αυτοί οι δύο λόγοι οδήγησαν μερικούς από τους μελετητές της γλώσσας να θεωρήσουν βασικό θέμα του νεοελληνικού ρήματος το αοριστικό θέμα (P. Mackridge: 176_.

Γενικότερα όμως η έννοια της ελευθερίας είνε η πιο ουσιαστική έννοια στην ελληνική συνείδηση, γράφει ο Γκεμερέυ. Πρώτα-πρώτα έχει ευρύτερο περιεχόμενο από την αντίστοιχη λατινική λέξη LIBERTAS, γιατί έχει άμεση πολιτική σημασία, δηλ. την σημασία της πολιτικής αυτοδιοίκησης του πολίτη. “Έτσι η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ πάντα ταυτίζεται από τον έλληνα σαν βασικός θεσμός της ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, πράγμα που τον ξεχωρίζει από τους ΒΑΡΒΑΡΟΥΣ”. Που βρίσκονται οι ρίζες της ελευθερίας;

Ίσως στην αρχαία θρησκεία, όπου δεν υπήρχε σαφής ιεραρχία μεταξύ των θεών και οι θεοί, όπως και οι άνθρωποι υποτάσσονταν στην ΜΟΙΡΑ κι επομένως ήταν το ίδιο ελεύθεροι και ανελεύθεροι με τους θνητούς, γι’ αυτό και συμμερίζονταν τα πάθη τους. Δεν υπήρχε κανένα σύστημα ηθικής μορφής και γι’ αυτό η θρησκεία δεν μετατράπηκε σε μέσο καταπίεσης. Γι’ αυτό “το βασικό στοιχείο του ελληνισμού από τις αρχές έμεινε αμετάβλητα η ελευθερία των παθών σαν η μοναδική δύναμη που τρέφει την ελευθερία στην ζωντανή της έννοια”. Φιλοσοφικές διδασκαλίες, όπως η πλατωνική και η στωϊκή δεν επέδρασαν πάνω στο σύνολο του λαού. Είνε χαρακτηριστικό ότι ακόμα και η ορθόδοξη χριστιανική διδασκαλία δεν ανέπτυξε κανένα σύστημα ηθικής.

Ηθική εισήχθη από τους δυτικοτραφεείς θεολόγους και γενικά τους εξευρωπαϊσμένους και προσανατολισμένους στην Δύση, (“Ευρωλιγούρηδες” τους λέει δημοσίως ο Κ. Ζουράρις) με τη μορφή του προτεσταντικού πουριτανισμού και του λατινικού ιησουϊτισμού, που είνε μορφές του εβραϊκού φαρισαϊσμού και που διεμόρφωσαν, ειδικά η πρώτη, τον σύγχρονο καπιταλισμό κατά τον Max Weber: (Die protestantische Ethik und der Geist des Kapitalismus), τον χιτλερικό Ναζισμό, ιταλικό φασισμό και ισπανικό φαλαγγισμό η δεύτερη (ο σκοπός αγιάζει τα μέσα) και προφανώς τον μόλις καταρρεύσαντα μπολσεβικισμό η Τρίτη. Το ίδιο κατηγορεί (την τυποποιημένη ηθική των “συστημάτων”, φαρισαϊκών, ταλμουδιστικών, φασιστικών, κλπ), και ο Βίλχελμ Ράιχ στα έργα του “Η δολοφονία του Χριστού”, “Άκου ανθρωπάκο”, “Η εισβολή της Ηθικής” κλπ.

Η κλίση προς τα πάθη είνε γενικό χαρακτηριστικό των λαών της Μεσογείου, αλλά στους έλληνες μόνο διατηρείται καθαρή η σχέση ελευθερίας και πάθους χωρίς ανάμιξη ξένων στοιχείων. Από την άλλη πλευρά όμως αυτή η σχέση συνδέεται με το ΧΑΟΣ και την προσπάθεια δημιουργίας του ΜΕΤΡΟΥ, δηλαδή της ιδανικής κοινωνίας σε ένα ιδανικό κράτος, όπου όμως να μην φιμώνεται ούτε μια στιγμή ο ζωοφόρος σύνδεσμος πάθους - ελευθερίας και χάους. Αυτό δεν κατορθώθηκε ποτέ κι έτσι απέμεινε “Μόνον η βάση, η ελληνική συνείδηση (και το υποσυνείδητο), ο άνθρωπος, ο υποκειμενικός παράγων σαν αντικειμενικός στην ταυτότητά του στο μέσον έκφρασης, τη γλώσσα, από τις Μυκήνες ως το Βυζάντιο, ως την Τουρκοκρατία, έως σήμερα”. Γι’ αυτό ο αρχαίος πολιτισμός δεν είχε καμιά απαίτηση πανανθρώπινου “κύρους”. Μόνο οι Ρωμαίοι και οι Φράγκοι θέλησαν να του το μεταδώσουν “για να δικαιολογούν την μίμηση της κενής μορφής, χωρίς την ανθρωπινή ουσία”. Έτσι, “στον ενεργό χώρο της τριάδας ΠΑΘΟΣ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ - ΧΑΟΣ εκφράζεται η ελληνική ζωή ολοκληρωμένη ζωή του απόλυτου ατόμου, στην απόλυτη κοινότητα, με απόλυτο αυθορμητισμό, με απόλυτη τελετουργία, πάντα στιγμιαίο και μόνο στιγμιαίο σε τέλεια διάρκεια”.

Στο τέλος του κεφαλαίου για την ελληνική γλώσσα ο Γκεμερέυ διατυπώνει με περίσσια τόλμη ένα συγκλονιστικό συμπέρασμα. Αφού συνδέσει άμεσα την γλώσσα με τον πολιτισμό (ή αλλιώς “κουλτούρα”) θεωρώντας την ως φορέα της ίδιας της “ανθρωπιάς” διαπιστώνει ότι “ενώ στην Ελλάδα με την ίδια την γλώσσα μεταδίδεται η “κουλτούρα” χωρίς ταξικές διακρίσεις - στην δημοτική (εννοεί την υγειή αυθόρμητη γλωσσική έκφραση όπως την αναλύσαμε πιο πάνω) - στις ευρωπαϊκές γλώσσες, που στις βασικές τους ρίζες δεν υπάρχουν οι ανάλογες δυνατότητες της ανθρωπίνης αυτοπαρουσίασης και αυτοκατανόησης, η “κουλτούρα” περιορίζεται στις τάξεις τις οποίες οι “ανώτερες” έννοιες “ανθρωπισμού” “ουμανισμού” μεταδίδονται μόνο σαν “μόρφωση”. Και αυτή η μόρφωση αναγκαστικά στερείται της “ανθρωπιάς”, διότι στηρίζεται στον χωρισμό μεταξύ “λογικής” και “μη - ορθολογιστικών αισθημάτων”, πράγμα που περιορίζει την αυθόρμητη έκφραση.

Ταυτόχρονα στερείται όμως και την πραγματική αίσθηση της Ελευθερίας, στην διάσταση του στιγμιαίου του Αορίστου που περιγράψαμε πιο πριν. Γι’ αυτό ο Γκεμερέυ καταλήγει ότι ίσως “στις ευρωπαϊκές γλώσσες χωρίς εξαίρεση διατυπώνεται η συνεχής υποταγή, ενώ στην ελληνική συνείδηση, όπως διαμορφώθηκε από την αρχαιότητα και μεταδόθηκε στην γλώσσα, εκφράζεται η ελευθερία από κάθε αναγνωρισμένη ταξική διάκριση, στις μορφές και του κληρονομικού φεουδαρχισμού και του ορθολογιστικού αστικισμού. Ίσως να μην είνε τίποτε άλλο παρά η αρχαία διάσταση μεταξύ “ελλήνων” και “βαρβάρων” και να έμειναν οι έλληνες, έλληνες και οι βάρβαροι, βάρβαροι...”

Η καταπληκτική, λόγω της εμβρίθειας της ανάλυσης αλλά και της γενναιοφροσύνης, άποψη του ευρωπαϊού Γκεμερέυ πιστεύω ότι ισχύει και σήμερα, παρά τις επικίνδυνες εξελίξεις, υπό μία προϋπόθεση και μόνο: να συνεχίσουμε όσοι εξακολουθούμε να είμαστε έλληνες να παραμείνουμε έλληνες αγωνιζόμενοι για την Ελευθερία και την Γλώσσα μας, ακριβώς όπως ο “αμόρφωτος” στρατηγός μας, ο Μακρυγιάννης, μέσα στην μαύρη σκλαβιά και στην “χωσιά”.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1.- Γκεμερέυ Λ., Η Δύση της Δύσης, εκδ. Παπαζήση, Αθήνα 1977
- 2.- Francois - Geiger D., Θέματα κοινωνικής και θεωρητικής γλωσσολογίας, εκδ. Νεφέλη, Αθήνα 1991
- 3.- Κοντονάτσιου Δ., Η επίδραση της βιομηχανικής νοοτροπίας στην σύγχρονη γλωσσική πολιτική (βλ. Δίαυλος - Ε., 1ο Τεύχος)
- 4.- Mackridge P., Η Νεοελληνική Γλώσσα, εκδ. Πατάκη, Αθήνα 1989
- 5.- Roth K., Ιστορία του Βυζαντινού πολιτισμού, Αθήνα 1949
- 6.- Τριανταφυλλίδης Μ., Νεοελληνική Γραμματική Α' Τόμος Αθήνα 1938.

ΕΡΕΥΝΑ UFO - ΔΙΑΣΤΗΜΑ - ΕΠΙΣΤΗΜΗ

UFO ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

του Σωκράτη Αικατερινίδη

Ναι, έχουμε λάβει σήματα εξωγήινων πολιτισμών!

του δρα Π.Παππά (άρθρο που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ Μαρτίου 2001, τεύχος 93)

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΥ

ΤΟΥ Αντώνη Μπρσνακούδη

UFO ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

του Σωκράτη Αικατερινίδη

1. ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΓΙΑ UFO: ΕΛΛΑΔΑ 1998
2. ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΓΙΑ UFO: ΕΛΛΑΔΑ 1999
3. ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΓΙΑ UFO: ΕΛΛΑΔΑ 2000
4. ΠΑΥΛΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ ΚΑΙ UFO

ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΓΙΑ UFO: ΕΛΛΑΔΑ 1998

Η πρώτη μαρτυρία προέρχεται από τον Θανάση Ραπανάκη, ο οποίος το βράδυ της 14ης Αυγούστου διέκρινε επάνω από την περιοχή του Ελληνικού ένα UFO. Εκείνο το βράδυ, κατά τις 9:30, ο μάρτυρας ήταν στην ταράτσα της οικίας του και παρατηρούσε με τηλεσκόπιο τον πλανήτη Δία. Η ατμόσφαιρα ήταν καθαρή και από το σημείο όπου βρισκόταν μπορούσε να παρατηρεί επίγειους στόχους σε απόσταση 15-25 χιλιομέτρων. Κάποια στιγμή διέκοψε την παρατήρηση του πλανήτη για να μην κουράσει τα μάτια του όταν τυχαία κοίταξε προς την περιοχή του Ελληνικού, όπου διέκρινε άνετα τους προβολείς των αεροσκαφών, τα οποία ακολουθούσαν μια συγκεκριμένη πορεία από και προς το αεροδρόμιο του Ελληνικού.

Ξαφνικά παρατήρησε ότι σε ένα σημείο πιο μακριά από τα αεροσκάφη εμφανίστηκε ένα στίγμα, το οποίο ήταν πολύ φωτεινό. Αρχικά θεώρησε ότι επρόκειτο για ένα κοινό αεροσκάφος. Όταν όμως συνειδητοποίησε ότι δεν είχε φώτα πορείας, ότι η πορεία που ακολουθούσε ήταν πολύ ανοδική για φυσιολογική απογείωση αεροπλάνου και ότι το φαινομενικό μέγεθος του ήταν σαν αυτό του πλανήτη Αφροδίτη, απέρριψε την εκδοχή περί γήινου αεροσκάφους.

Με το τηλεσκόπιο κοίταξε προς το σημείο όπου εκινείτο το αντικείμενο και διέκρινε ότι είχε μια μάζα λευκού φωτός με απόχρωση προς το κίτρινο και το σχήμα του ήταν περίπου οβάλ με μια κυρτή προεξοχή. Στο κάτω σημείο του υπήρχε μια λεπτή κόκκινη φωτεινή γραμμή, η οποία ήταν πιο αμυδρή από το υπόλοιπο φως που εξέπεμπε το αντικείμενο. Η πορεία που ακολουθούσε, με μειωμένη την αρχική ταχύτητά του, ήταν από νοτιανατολικά κατά μήκος της κορυφογραμμής του Υμηττού. Ξαφνικά όμως εξαφανίστηκε.

Ο μάρτυρας το εντόπισε γρήγορα στο σημείο όπου το είχε αντικρίσει την πρώτη φορά, αλλά τώρα εκινείτο προς την αντίθετη κατεύθυνση από την αρχική και με μεγαλύτερη ταχύτητα. Ελάχιστες στιγμές αργότερα, διέγραψε μια κυκλική απόκλιση αρχικά προς τα κάτω αλλάζοντας το επίπεδο της πορείας του, μετέπειτα όμως άρχισε να ανυψώνεται ακόμα πιο γρήγορα, ώσπου εξαφανίστηκε. Είναι αξιοσημείωτο ότι στο τέλος αυτής της αναφοράς του ο μάρτυρας γράφει τα εξής: «Την αφιερώνω σε όλους εμάς που πιστεύουμε ότι το άγνωστο είναι κοντά μας με όλες τις απαντήσεις που ψάχνουμε. Αρκεί λίγο να πιστέψουμε».

Σημειωτέον ότι ο συγκεκριμένος μάρτυρας είχε και στο παρελθόν εμπειρία από θεάσεις UFOs. Το καλοκαίρι του 1980, όταν υπηρετούσε τη θητεία του στη Κύπρο (περιοχή Μαλούντα), είδε ένα βράδυ καθώς περιπολούσε ένα τεράστιο «κάτι» στον ουρανό που σκόρπιζε τόσο έντονο φως, ώστε φώτιζε ολόκληρη σχεδόν τη Λευκωσία. Ακόμα, ο ίδιος ο μάρτυρας μαζί με το φίλο του Γιάννη Κουτουβό υπήρξαν μάρτυρες της εμφάνισης ενός δισκοειδούς αντικειμένου στις 18 Ιουλίου 1981 σε μια ερημική περιοχή της Ακράτας του Νομού Αχαΐας.

Η επόμενη αναφορά προέρχεται από τον τοπικό ερευνητή της Κρήτης, Μανώλη Πεχυνάκη. Σύμφωνα με την αναφορά του, το βράδυ της 3ης Σεπτεμβρίου, ημέρα Πέμπτη, με μία παρέα η οποία αποτελούνταν από επτά νεαρά άτομα - από τα οποία ο Μάρκος Φουντουδάκης και ο Σταύρος Χατζιδάκης ανήκουν στην ομάδα του προαναφερθέντος ερευνητή - κάθονταν στον προαύλιο χώρο του Πανεπιστημίου Κρήτης στο Ηράκλειο, συζητώντας για τα αποτελέσματα των πανελλαδικών εξετάσεων.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης, η οποία διαρκούσε αρκετές ώρες, ασυναίσθητα παρατηρούσαν και τον ουρανό. Η ώρα ήταν 2:35 μετά τα μεσάνυχτα, όταν ένα από τα μέλη της παρέας, που επιθυμεί να διατηρήσει την ανωνυμία του, διέκρινε στον ουρανό νοτιοδυτικά της πόλης του Ηρακλείου ένα αντικείμενο, το οποίο φαινόταν να απέχει από τον πλανήτη Δία έτσι όπως το παρατηρούσε από τη Γη και εκτελούσε ασυνήθιστες κινήσεις. Επειδή πρώτη φορά διέκρινε ένα UFO, το παρατηρούσε αμίλητος, περίπου για πέντε δευτερόλεπτα, όταν έγινε αντιληπτό και από την υπόλοιπη παρέα. Όλη η παρέα πλέον παρατηρούσε το UFO, το οποίο ήταν πύρινο, με ωοειδές σχήμα και το φαινόμενο μέγεθός του ήταν τριπλάσιο από το μέγεθος του πλανήτη Δία. Το UFO, που ακολουθούσε μία πορεία από νοτιοδυτικά προς βορειοανατολικά, όταν έφθασε στο ζενίθ του ουράνιου θόλου διαχωρίστηκε σε δύο ίσα μέρη που διέγραφαν καθαρά την ίδια πορεία.

Τα δύο πλέον «πύρινα» αντικείμενα, που είχαν το ίδιο σχήμα σε σχέση με το αρχικό αντικείμενο, μετατοπίστηκαν με ελαφριά κλίση σε μικρότερο ύψος (σε σχέση με τους παρατηρητές). Μετέπειτα τέθηκαν σε δυαδικό σχηματισμό και διαγράφοντας την ίδια τροχιά απομακρύνθηκαν και άρχισαν σταδιακά να χάνουν την φωτεινότητά τους.

Σύμφωνα με τον Μάρκο Φουντουδάκη που βρισκόταν εκεί η πορεία που ακολούθησε το UFO πάνω από την πόλη του Ηρακλείου το έφερε φαινομενικά σε θέση τροχιάς, η προβολή της οποίας περνούσε πάνω από το βουνό Γιούχτα, το οποίο είναι στα νότια του Ηρακλείου. Ίσως αυτή η τροχιά του UFO να μην ήταν τυχαία, διότι σε αυτή την περιοχή που θεωρείται «δυναμική» συμβαίνουν - όπως λέγεται - παράδοξα γεγονότα. Το πιο σημαντικό, ίσως, στοιχείο είναι ότι σύμφωνα με τοπική λαϊκή παράδοση σε αυτό το βουνό βρίσκεται ο τάφος του Δία.

Είναι αξιοσημείωτο ότι ανάμεσα στους μάρτυρες υπήρχε ένα άτομο που ασχολείται με τον τρόπο πτήσης των αεροπλάνων και τις δυνατότητες τους, το οποίο δεν αποδεχόταν την ύπαρξη των UFOs. Σχετικά με την προαναφερόμενη θέαση, το συγκεκριμένο άτομο απέκλεισε την πιθανότητα αυτό το αντικείμενο να ήταν γήινης προέλευσης και, αφού απέκλεισε συζητώντας με τα υπόλοιπα μέλη της παρέας το ότι μπορεί να ήταν κάποιο φυσικό φαινόμενο, αποδέχτηκε την ύπαρξη των UFOs. Επίσης πρέπει να σημειωθεί η θετική επίδραση που εξάσκησε στον ψυχισμό της παρέας αυτό το φαινόμενο, αφού όλα τα μέλη της κατακλείστηκαν συναισθήματα δέους και θαυμασμού.

Η τρίτη μαρτυρία προέρχεται από τον Γιάννη Μανιά, ιδιωτικό υπάλληλο, κάτοικο Γλυφάδας, και τη γυναίκα του Μαρία. Όταν συνέβη η θέαση, στις 11 Οκτωβρίου, ημέρα Κυριακή, περίπου κατά τις 10:30 το πρωί, είχαν αναχωρήσει από το χωριό Κεφαλάρι, όπου διέμεναν εκείνες τις ημέρες (εκεί βρίσκεται και η περίφημη αρχαία πυραμίδα), με κατεύθυνση αρχικά το Ναύπλιο και μετά το Τολό. Αφού πέρασαν τη διασταύρωση προς Επίδαυρο και Τολό και αφού είχαν διανύσει περίπου τρία χιλιόμετρα, η γυναίκα σκούνησε το σύζυγό της για να του δείξει κάτι περίεργο, όπως θεωρούσε, που έβλεπε στο βάθος του ορίζοντα.

Όπως παρατήρησε ο Γιάννης, εκείνη τη στιγμή βρίσκονταν στο δρόμο 5-6 άτομα τα οποία ασχολούνταν με αγροτικές εργασίες και δεν είχαν αντιληφθεί τίποτα. Σε ένα αυτοκίνητο που τους είχε προσπεράσει όμως, βρισκόταν ένα κοριτσάκι μαζί με τη μητέρα του και όπως κατάλαβε, παρακολουθούσε και αυτό το ίδιο φαινόμενο. Όταν κοίταξε προς την κατεύθυνση που του υπέδειξε η γυναίκα του, αντίκρισε ένα σύννεφο το οποίο έλαμπε πάρα πολύ από την ακτινοβολία του Ήλιου και επειδή εντυπωσιάστηκε από το γεγονός ότι ήταν το μοναδικό σύννεφο στον ουρανό, σταμάτησε στην άκρη του δρόμου για να το παρατηρήσουν καλύτερα. Τότε διέκρινε ότι το σχήμα του ήταν κυλινδρικό και το χρώμα του τελείως λευκό.

Ελάχιστα λεπτά ύστερα από αυτές τις παρατηρήσεις, το σύννεφο διαχωρίστηκε ξαφνικά σε δύο μικρότερα κομμάτια μεταλλικά, πάντα έντονα λαμπερά. Το ένα από αυτά τα κομμάτια που ήταν το μεγαλύτερο αποχώρησε από το σημείο που ήταν, με κατεύθυνση ψηλά στον ουρανό και με ταχύτητα περίπου όση και αυτή ενός υπερηχητικού αεροσκάφους αφήνοντας πίσω του μια ουρά λευκού χρώματος. Σύντομα όμως έκανε μια αλλαγή κατεύθυνσης και

συνάντησε το δεύτερο κομμάτι, το οποίο ήδη κατευθυνόταν προς το Άργος. Η ταχύτητα τους ήταν περίπου ίση με αυτήν ενός αεροπλάνου κατά τη προσγείωση.

«Παρακολουθώντας τα φτάσαμε στο Άργος έπειτα από 20-25 λεπτά, όπου τα είδαμε να ενώνονται σε ένα τεράστιο μακρόστενο σύννεφο πάνω από το χωριό Κεφαλάρι. Έπειτα από πέντε – δέκα λεπτά αυτό το μακρόστενο σύννεφο μεταμορφώθηκε σε κώνο, που θύμιζε περισσότερο μια μεγάλη καμπάνα εκκλησίας, πάλι λευκού χρώματος, έντονα λαμπερού σαν το πρώτο σύννεφο και έφυγε προς την πλευρά του Ναυπλίου. Πάνω από τη θάλασσα έξω από το Ναύπλιο ο κώνος μεταμορφώθηκε σε ένα αντικείμενο σαν το κυλινδρικό κατάλευκο λαμπερό σύννεφο που είχαμε πρωτοδεί στα Λευκάκια και ακολουθώντας πάλι μια καμπύλη τροχιά πάνω από τα σύννεφα που ήδη είχαν μαζευτεί πάνω από τη θάλασσα του Ναυπλίου, χάθηκε μέσα στα σύννεφα μετά την παρέλευση περίπου δεκαπέντε λεπτών. Κατά την καμπύλη αυτή τροχιά του στο στερέωμα, η οποία ήταν σταθερή, έξω από το μεγάλο κυλινδρικό αυτό σύννεφο υπήρχαν αέρια».

Παρ' όλο που το περιστατικό επέδρασε από ψυχολογικής πλευράς θετικά στους μάρτυρες, από φόβο προς το άγνωστο και επειδή είχαν το μικρό παιδί τους στο αυτοκίνητο δεν συνέχισαν την παρακολούθηση. Είναι αξιοσημείωτο ότι ο μάρτυς αυτού του περιστατικού που – όπως απεκάλυψε – ενδιαφέρεται για το φαινόμενο των UFOs από την παιδική του ηλικία, είχε μία παρόμοια εμπειρία στις 10 Αυγούστου του 1989.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΙΔΗΣ

Κυκλοφορούν τα βιβλία του Σωκράτη Αικατερινίδη «Εξωγήινα όντα στην Ελλάδα», Τόμοι Α', Β' και Γ'.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΓΙΑ UFO: ΕΛΛΑΔΑ 1999

Αντίθετα με το 1998, που οι αναφορές για UFO ήταν ελάχιστες, το 1999 ήταν μια χρονιά, που για άγνωστους λόγους, υπήρξε έντονη δραστηριότητα των UFO. Το γεγονός αυτό, δεν πέρασε απαρατήρητο από τα Μ.Μ.Ε. τα οποία ενασχολήθηκαν με αυτό το θέμα και ίσως για πρώτη φορά το παρουσίασαν με αντικειμενικότητα και σοβαρότητα και ελπίζουμε όταν πάλι αναφερθούν σε UFO, να αντιμετωπίσουν το θέμα με τον ίδιο τρόπο.

Η πρώτη θέαση του 1999 συνέβη στα Ιωάννινα στις 7/1 και σύμφωνα με τους μάρτυρες παρατηρήθηκαν "Δύο φωτεινές λάμπες πολύ ψηλά στον ουρανό, που έμειναν για λίγο ακίνητες και στην συνέχεια εξαφανίστηκαν, [αλλά] αναστάτωσαν...τα Γιάννενα." Κάποιοι δεν δίστασαν να μιλήσουν για UFO, ενώ οι πιο ψύχραιμοι είπαν ότι μάλλον πρόκειται για αεροσκάφη που εκτελούσαν υπερατλαντικές πτήσεις και ως εκ τούτου βρέθηκαν σε αρκετά μεγάλο ύψος. Αρχικά εμφανίστηκε στον ουρανό πάνω από την πόλη των Ιωαννίνων, μία λάμψη με ουρά που έμεινε για λίγη ώρα, χωρίς να κινείται. Στη συνέχεια εμφανίστηκε άλλη μία παρόμοια λάμψη σαν φωτεινή γραμμή, γεγονός που αναστάτωσε τον κόσμο. Τα δύο αντικείμενα κινούνταν σχεδόν παράλληλα κι εξαφανίστηκαν απότομα, χωρίς να φαίνεται ότι κινούνταν». Σημειώτεον ότι το παραπάνω φαινόμενο έγινε αντιληπτό από εκατοντάδες άτομα και βιντεοσκοπήθηκε.

Το επόμενο περιστατικό αφορά την εξαφάνιση του Ισραηλινού υποβρυχίου Ντακάρ, η οποία σχετίζεται με την παρουσία ενός UFO. Η περιοχή που έγινε η εξαφάνιση ανήκει στο τρίγωνο της Μεσογείου του οποίου τα όρια αρχίζουν από την Ιβηρική χερσόνησο, φτάνουν μέχρι τα νότια της Κρήτης και από εκεί εκτείνονται μέχρι τη Λιβύη. Στο Τρίγωνο της Μεσογείου, όπως συμβαίνει και με το Τρίγωνο των Βερμούδων, έχουν αναφερθεί εξαφανίσεις αεροπλάνων, πλοίων και υποβρυχίων.

Σχετικά με αυτό το θέμα η εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» έγραψε στις 17/11/92 τα εξής.

«Έρευνες 24 χρόνια μετά: Σε εξέλιξη βρίσκονται από την αρχή της εβδομάδας οι έρευνες που πραγματοποιούν Ισραηλινοί στο βυθό της θαλάσσιας περιοχής νοτίως του Ρόδου (και μέχρι την Ιεράπετρα), για την ανεύρεση υποβρυχίου τους που χάθηκε μυστηριωδώς με τους 69 άντρες τους, το 1968, δίνοντας 24 χρόνια μετά το πρώτο θέμα στις εφημερίδες του Ισραήλ». «Ήταν πρωί της 25ης Ιανουαρίου 1968. Το υποβρύχιο Ντακάρ κάνει το παρθενικό του ταξίδι από τα αγγλικά ναυπηγεία προς την Χάιφα. Κάθε 6 ώρες δίνει αναφορά στο Ισραήλ. Το αναφερόμενο στο μεσημέρι της 25ης Ιανουαρίου σήμα δεν το έλαβαν ποτέ. Το τελευταίο σήμα είχε σταλεί από την περιοχή ανάμεσα στην Ελλάδα και την Κύπρο. Από τότε οι έρευνες ουσιαστικά δεν σταμάτησαν».

«Ποτέ δεν αφήνουμε νεκρούς στο πεδίο της μάχης, είπε χθες σε συνέντευξη Τύπου ο πρέσβης του Ισραήλ στην Αθήνα κ. Σασόν. Είναι μια ηθική υποχρέωση, τόνισε. Έγιναν χωρίς αποτέλεσμα έρευνες, στην περιοχή μεταξύ Ελλάδας και Κύπρου και στην Αίγυπτο. Από έναν πλωτήρα που βρέθηκε το 1969 κοντά στη Γάζα, πανεπιστημιακοί έκαναν μελέτες σε συνδυασμό με την αξιολόγηση μετεωρολογικών δεδομένων και κατέληξαν (στις αρχές του '92) στη βásiμη υπόθεση ότι το υποβρύχιο πρέπει να βυθίστηκε στη θαλάσσια περιοχή μεταξύ Ρόδου και Ν.Α. της Κρήτης».

Πως εξηγείται όμως η παρουσία του υποβρυχίου σε μια περιοχή έξω από το δρομολογίο του; «Κανείς δεν μπορεί να απαντήσει», είπε ο κ. Σασόν. Ο διπλωμάτης του Ισραήλ είπε ακόμη ότι είναι ευθύνη αυτών που υποστηρίζουν την άποψη ότι, επειδή έφτασε νωρίτερα στον προορισμό του, η βάση του έδωσε διαταγή να περιμένει, με αποτέλεσμα να κινηθεί προς τη Ρόδο. «Εγώ μπορώ να μιλήσω για τις κυβερνητικές πηγές που αναφέρουν ότι η διαταγή ήταν να πάει κατευθείαν στην Χάιφα», είπε.

Όμως υπάρχει ένα σημαντικό στοιχείο, σχετικά με την υπόθεση που αναφέρω, το οποίο δεν περιέχεται στο παραπάνω δημοσίευμα, και το οποίο αφορά την ακριβή ημερομηνία που εξαφανίστηκε. Ακριβώς 2 λεπτά μετά τα μεσάνυχτα στις 25/1/1968 το υποβρύχιο αποστέλλει στα κεντρικά [γραφεία] του πολεμικού ναυτικού του Ισραήλ το τελευταίο κωδικοποιημένο τηλεγράφημα. Η επόμενη προγραμματισμένη επικοινωνία ήταν για τις 8 το πρωί, η οποία όμως δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ. Στο Τέλ Αβίβ έχει σημάνει συναγερμός αλλά το Ντακάρ δεν απαντάει στις κλήσεις. Την επόμενη ημέρα ξεκινά συντονισμένη επιχείρηση αναζήτησής του με την συμμετοχή και ξένων χωρών. Μετά από 2 ημέρες, στις 27 του Γενάρη 1968 χάνεται το υποβρύχιο «Μινέρβ» με 52 άντρες. Στις 29 του μήνα τα γαλλικά σωστικά συνεργεία επισήμαναν άγνωστο υποβρύχιο αντικείμενο σε βάθος 250μ. κοντά στην Τουλόν.

Στο μεταξύ, ο αρχηγός του ισραηλινού στόλου, ναύαρχος Σολομών Ερέλ δήλωσε ότι μυστηριώδη σήματα «πιάστηκαν» από ραδιοσταθμό στην Κύπρο, στην συχνότητα στην οποία μετέδιδε ο αυτόματος πλωτός ραδιοπομπός του υποβρυχίου. Την επόμενη ημέρα οι προσπάθειες του Ζάκ Ύβ Κουστώ να προσεγγίσει το μυστηριώδες αντικείμενο έμειναν άκαρπες. Τελικά καμία έρευνα δεν απέδωσε καρπούς. Λίγο καιρό μετά, ο στρατηγός Ντε Γκώλ καταδύθηκε με το υποβρύχιο «Ευρυδίκη» στο σημείο εξαφάνισης για να αποδώσει τιμές στο χαμένο «Μινέρβ».

Τελικά το υποβρύχιο ανευρέθηκε στις 28/5/99 και σ' ένα εκτενέστατο άρθρο η εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» ανέφερε, μεταξύ άλλων, τα εξής: «...όλο αυτό τον καιρό οι θεωρίες για το τι συνέβη εκείνο το μοιραίο βράδυ έδιναν κι έπαιρναν. Πιάστηκε σε δίχτυ, έλεγαν μερικοί. Το βύθισαν οι Αιγύπτιοι με την βοήθεια των Ρώσων, υποστήριζαν άλλοι. Ορισμένοι έκαναν λόγο για εμβολισμό του υποβρυχίου από μεγάλο πλοίο, για νερά που μπήκαν μέσα από ανθρώπινο λάθος. Και τέλος δεν θα μπορούσε να λείπει και θεωρία της «συνωμοσίας της φύσης». Το «Ντακάρ», είπαν, χάθηκε στα βάθη της θάλασσας εξαιτίας ενός φυσικού φαινομένου. Και μάλιστα, έλεγαν για να υποστηρίξουν την άποψή τους, ότι την ίδια εβδομάδα που χάθηκε το «Ντακάρ», εξαφανίστηκε μυστηριωδώς ένα ακόμη γαλλικό υποβρύχιο που έπλεε στη Δυτική Μεσόγειο με γοργές κινήσεις, το μικρό υποβρύχιο «Ρον».

Η δεύτερη κατάδυση ξεκινά. Ύστερα από λίγη ώρα η κάμερα εντοπίζει τη σιδερένια μάζα και για έξη φορές σαρώνει την επιφάνειά της. Η εικόνα που μεταδίδει στις οθόνες του ρυμουλκού δεν αφήνει πλέον την παραμικρή αμφιβολία. Ένα υποβρύχιο, κομμένο σε δύο κομμάτια, κείται σε βάθος 2.950 μέτρων. Από τις πρώτες ενδείξεις φαίνεται πως το ρήγμα δημιουργήθηκε ανάμεσα στην αίθουσα ελέγχου και το μηχανοστάσιο. Η γέφυρα του υποβρυχίου έχει αποκολληθεί και βρίσκεται σε απόσταση περίπου 200 μέτρων από το κυρίως σώμα του

σκάφους. Το ίδιο συνέβη και με την πρύμνη που έχει ακόμη στερεωμένες πάνω της τις προπέλες. Ήταν Παρασκευή 28 Μαΐου του 1999, ώρα 12 το μεσημέρι. Θεωρώ ότι αν συνδυάσουμε τα παραπάνω στοιχεία καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι αρχικά το «Νατκάρ» άλλαξε πορεία λόγω της παρουσίας του USO, το οποίο αργότερα, για άγνωστους λόγους, το εμβόλισε.

Το επόμενο περιστατικό συνέβη στις 25/8 και αφορά την θέαση ενός USO στην περιοχή της Ιερισσού, κοντά στην Χερσόνησο του Άθω. Η σχετική μαρτυρία προέρχεται από τον Βασίλειο Λέχο, υλοτόμο, 45 χρονών, ο οποίος ανέφερε στο λιμενικό φυλάκιο Βατοπεδίου ότι ένα «βαρύ αεροπλάνο», που πέρασε πάνω από τα κεφάλια τους, «πετούσε πολύ χαμηλά» και «σχεδόν άγγιζε τις κορυφές των δένδρων», σε «κάποια στιγμή άρχισε να βγάζει καπνούς και πρέπει να έπεσε προς την θάλασσα» (στην περιοχή κοντά στις Ιερές Μονές Βατοπεδίου, Χιλανδαρίου και Εσφιγμένου). Εκείνη την ώρα τα ρολόγια του Λέχου και των άλλων δασεργατών που ήταν μαζί του έδειχναν 10.10 περίπου. «Είχε σκούρο...σταχτί χρώμα... μπορεί να 'ταν μαχητικό. Πάντως, ήταν "βαρύ"...».

Όπως πρόσθεσε ο κ. Λέχος, το αεροσκάφος ακολουθούσε πωτική πορεία προς την θάλασσα. Αμέσως ειδοποιήθηκε ο θάλαμος επιχειρήσεων του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και το Επιτελείο της Πολεμικής Αεροπορίας. Σε λίγη ώρα πετούσαν πάνω από την θαλάσσια περιοχή του Άθω δύο ελικόπτερα και ένα μεταγωγικό αεροσκάφος C-130. Στις έρευνες πήραν μέρος από την πρώτη στιγμή ταχύπλοα σκάφη του Λιμενικού από το Άγιο Όρος και την Ιερισσό αλλά και αλιευτικά σκάφη. Ύστερα από αρκετές ώρες, απ' όλους δινόταν η ίδια πληροφορία: «Δεν έχουμε βρει το παραμικρό στοιχείο. Ούτε συντρίμια υπάρχουν, ούτε κηλίδες... Δεν έχουμε έστω κάποια ένδειξη ότι πράγματι κατέπεσε το αεροπλάνο...».

Με αυτό το περιστατικό ενασχολήθηκαν ενημερωτικά αρκετές εφημερίδες αλλά και ραδιοφωνικοί και τηλεοπτικοί σταθμοί, οι οποίοι προσπάθησαν να ερμηνεύσουν πειστικά αυτό το συμβάν με το αεροπλάνο φάντασμα, όπως το προσδιόρισαν. Είναι χαρακτηριστικό ότι η εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ», στις 26 δημοσίευσε το σχετικό ρεπορτάζ με τον τίτλο «Πυκνό μυστήριο με το αεροπλάνο-φάντασμα», και ο συντάκτης του σχετικού άρθρου, Γιώργος Αδάμ, γράφει τα εξής σχετικά με τη φύση αυτού του αντικειμένου: «Δύο εκδοχές μπορούν να αξιολογηθούν ως "πιθανές". Τις προηγούμενες μέρες στην περιοχή του Βόρειου Αιγαίου, που περιλαμβάνει και τον Άθω, πραγματοποιούνταν ασκήσεις μαχητικών αεροσκαφών «F-5» και «Μιράζ». Οι «εικονικές αερομαχίες» («προσβολές») πρόβλεπαν στη φάση των «βυθίσεων» τα αεροσκάφη να κατεβαίνουν χαμηλά. Ν' αφήνουν πίσω τους καπνούς («φωτοβολίδες παραπλανήσεως») και λίγο πριν φτάσουν στην επιφάνεια της θάλασσας «να παίρνουν πάλι ύψος»... ».

Το αεροσκάφος που πετούσε εκείνη την ώρα στην περιοχή μπορεί να μην είχε άδεια για πτήσεις στη χώρα μας ...και, το πιο ακραίο, να ήταν σε παράνομη «αποστολή». Σχετικά με αυτές τις απόψεις πρέπει να επισημάνω ότι εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι δεν είχε επισημανθεί ούτε από ραντάρ της Πολεμικής μας Αεροπορίας, που «σαρώνουν» το Βόρειο Αιγαίο. Αλλά ο μάρτυρας αναφέρει με σαφήνεια μόνο για ένα αεροσκάφος το οποίο πρέπει να έπεσε στη θάλασσα. Όσο για την δεύτερη εκδοχή, αν ήταν «παράνομο» σκάφος που πετούσε πολύ χαμηλά για να αποφύγει τον εντοπισμό του από τα ραντάρ της Πολεμικής μας Αεροπορίας που σαρώνουν το Βόρειο Αιγαίο, μετά την «βουτιά» του στην θάλασσα έπρεπε από τις έρευνες να ανευρεθεί κάποιο συντρίμμι από το αεροπλάνο ή έστω και λίγα λάδια. Όμως, όχι μόνον οι άμεσες έρευνες απέβησαν άκαρπες, αλλά και μέχρι σήμερα δεν υφίσταται και το παραμικρό ίχνος απ' αυτό το αεροπλάνο.

Ένα άλλο σημαντικό στοιχείο είναι ότι οι αρμόδιοι της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας απέκλεισαν το ενδεχόμενο να πρόκειται για αεροσκάφος της Ολυμπιακής Αεροπορίας ή άλλων αεροπορικών γραμμών. Μάλιστα και οι υπάλληλοι του πύργου ελέγχου του Αεροδρομίου Μακεδονία διαβεβαιώνουν ότι «δεν είδαν, αλλά ούτε έχασαν κάποιο αεροπλάνο, το οποίο είχε εισέλθει στο χώρο τους». Το Γενικό Επιτελείο Αεροπορίας ανακοίνωσε ότι δεν αγνοείται κανένα πολεμικό αεροσκάφος. Αλλά η Αερολέσχη της συμπρωτεύουσας, από την οποία απογειώνονται και στην οποία προσγειώνονται τακτικά ιδιωτικά αεροσκάφη, τόνισε ότι δεν έχει αναφερθεί να αγνοείται κάποιο ιδιωτικό αεροπλάνο.

Όμως, την πραγματική φύση αυτού του αντικειμένου, που ήταν USO, απέδωσε έμμεσα η εφημερίδα «ΑΘΗΝΑΪΚΗ», η οποία στις 26 του μηνός είχε τον παρακάτω τίτλο: «Μυστήριο -

Άγνωστο φλεγόμενο αντικείμενο στη θάλασσα του Αγίου Όρους. Η ...εισβολή...».

Στο παρακάτω περιστατικό, παρέχουν τις μαρτυρίες τους δύο παιδικοί φίλοι, ο Καραγιώργος Ανδρέας και ο Ευσταθίου Αλέξανδρος, που είναι έκαστος 20 χρονών. Όπως μου αφηγήθηκε ο Καραγιώργος, στις 11 Ιουλίου είχαν μεταβεί για τρεις ημέρες στα Λεχαινά, και την πρώτη βραδυά είχαν καθίσει στην αμμουδιά και θαύμαζαν το ηλιοβασίλεμα. Μόλις έπεσε ο ήλιος, παρατήρησαν ότι υπήρχε στην περιοχή τη Κυλλήνης ένα δυνατό άσπρο φως, το οποίο μετέπειτα έγινε κόκκινο. Επειδή δεν θεώρησαν ότι είναι κάτι σημαντικό, ο Καραγιώργος είπε στον φίλο του αστειεύμενος «Κοίταξε τι έκαναν, έβαλαν λάμπα εκεί πάνω», και γέλασε. Το επόμενο βράδυ σκέφτηκαν να παρατηρήσουν αυτό το παράδοξο φως, και αφού αγόρασαν μερικά σουβλάκια μετέβηκαν στην παραλία. Μόλις έπεσε ο ήλιος το άσπρο φως εμφανίστηκε πάλι στο ίδιο σημείο και μετά από πέντε λεπτά σταδιακά έγινε πάλι κόκκινο.

Ξαφνικά, όπως παρατηρούσαν, το κόκκινο πλέον φως άρχισε να κατεβαίνει και οι δύο φίλοι πήγαν σε μια άλλη κοντινή περιοχή, ακούμπησαν σε μια βάρκα που ήταν στην ακρογιαλιά και συνέχισαν να παρατηρούν κατάπληκτοι το φως το οποίο είχε κατέβει στο επίπεδο της θάλασσας, κοντά σ' ένα φωταγωγημένο πλοίο το οποίο πρέπει να ήταν κρουαζιερόπλοιο. Ξαφνικά εμφανίστηκε μεταξύ του πλοίου και του UFO, μια δυνατή εκτυφλωτική λάμψη που είχε σχήμα σφαιρικό. Σημειώτεον ότι ο ουρανός δεν είχε σύννεφα, ο καιρός ήταν πολύ καλός και η θάλασσα ήταν ήρεμη.

Το πιο αξιοσημείωτο γεγονός όμως είναι ότι κατά την διάρκεια του περιστατικού, από το κοντινό αεροδρόμιο της Ανδραβίδας απογειώνονταν μαχητικά αεροσκάφη, το ένα κατόπιν του άλλου, και όταν έφταναν στο πλοίο έκαναν στροφή και επέστρεφαν στο αεροδρόμιο. Μετά από αρκετή ώρα, χωρίς να μπορούν να προσδιορίσουν ακριβώς το χρονικό διάστημα, το UFO ξαφνικά χάθηκε. Επειδή το σημείο από το οποίο παρατηρούσαν το UFO ήταν πολύ μακριά, θεωρούσαν ότι ίσως να βούτηξε στη θάλασσα, αλλά πιθανόν να έσβησε επί τόπου ή και να απομακρύνθηκε αστραπιαία.

Μετά από αρκετή ώρα, στο ίδιο σημείο που είχαν παρατηρήσει και την πράσινη λάμψη, παρατήρησαν ξαφνικά μια κόκκινη λάμψη σαν αστραπή. Η διάρκειά της ήταν ελάχιστη και έσβησε απότομα. Μετά από μερικά λεπτά παρατήρησαν πάνω από ένα βουνό προς το μέρος της Κυλλήνης, ένα αστέρι πολύ φωτεινό το οποίο ξαφνικά έγινε κόκκινο και άρχισε να κινείται με πολύ μεγάλη ταχύτητα προς το αεροδρόμιο της Ανδραβίδας. Σύντομα άλλαξε πάλι φωτισμό και άρχισε σταδιακά να εκπέμπει πράσινο, κόκκινο και κίτρινο φως. Αρχικά, άφηνε πίσω του, κατά άτακτα χρονικά διαστήματα μια άσπρη ουρά, η οποία μετέπειτα μετατράπηκε σε άσπρο νεφέλωμα σε σχήμα μισοφέγγαρου ή μπανάνας, που έμοιαζε σε να προερχόταν από εξάτμιση, αλλά εξαφανίστηκε σχετικά γρήγορα. Καθώς πλησίαζε το αεροδρόμιο της Ανδραβίδας, άρχισε σταδιακά να μειώνει την ταχύτητά του. Όταν έφτασε σχετικά κοντά στο αεροδρόμιο έμεινε ακίνητο μερικά λεπτά, σε να παρατηρούσε το αεροδρόμιο, και μετά, χωρίς να προβεί σε κάποιο ελιγμό ή να κάνει στροφή, άρχισε να κινείται αντίθετα και να επιστρέφει πίσω. Σταδιακά άρχισε να κατεβαίνει και προσγειώθηκε στην Κεφαλλονιά όπου ενώθηκε με 5 άλλα φώτα, τα οποία ήταν όμοια με αυτό και προφανώς το περίμεναν. Η διάρκεια του περιστατικού αυτού ήταν περίπου μια ώρα.

Μετά από μερικές ημέρες, στις 18 του ίδιου μηνός, ο Ανδρέας μετέβηκε με τους γονείς του στο Ρέθυμνο Κρήτης. Κατά τις 9 το βράδυ καθόταν μαζί τους στο μπαλκόνι του ξενοδοχείου όπου διέμεναν και αγνάντευαν τον ουρανό και την θάλασσα. Ξαφνικά ο Ανδρέας παρατήρησε ένα φως πολύ λαμπρό, σαν αστέρι, το οποίο αιωρείτο σε μικρό ύψος. Αρχικά ήταν άσπρο και μετέπειτα έγινε κόκκινο. Σύντομα όμως έγινε πάλι άσπρο και σταδιακά άρχισε να αυξάνεται και να λάμπει πολύ φωτεινά. Τότε ο Ανδρέας λει στον πατέρα του που παρακολουθούσε τηλεόραση. «Μπαμπά, τι είναι αυτό;», και του έδειξε το λαμπρό φως. Όμως, την ίδια στιγμή το φως μετατράπηκε σε απαλό κόκκινο και ο πατέρας του τού απάντησε αδιάφορα «Δεν είναι τίποτα». Και τότε άρχισε κάτι περίεργο. Ο Ανδρέας επέμενε ότι κάτι συμβαίνει με αυτό το φως, αλλά όταν ο πατέρας του γυρνούσε να το κοιτάξει το φως έσβηνε, και όταν κοίταζε την τηλεόραση άναβε πάλι. Όταν έφυγε ο πατέρας του το φως άρχισε να δυναμώνει αρκετά, αλλά τελικά μετατράπηκε σε μια σκιά ιπτάμενου δίσκου, η οποία έκλινε προς τα αριστερά. Μετά άρχισε να κινείται προς τα βορειοδυτικά, σταμάτησε για ελάχιστο χρονικό διάστημα πάνω από ένα βουνό, και μετά επέστρεψε στην αρχική του θέση απ' όπου χάθηκε οριστικά.

Το επόμενο βράδυ, περίπου κατά τις δέκα, παρατήρησε ο Ανδρέας δύο μαχητικά αεροσκάφη σε σχηματισμό να κατευθύνονται προς το σημείο όπου το προηγούμενο βράδυ είχε παρατηρήσει το UFO. Όταν έφθασαν σ' αυτό το σημείο, εμφανίστηκε μια πολύ δυνατή λάμψη η οποία στην αρχή είχε άσπρο χρώμα και μετά, όταν άρχισε να μειώνεται η λάμψη, έγινε κόκκινο μέχρι που έσβησε. Αποκλείστηκε η περίπτωση της φωτοβολίδας, γιατί αυτή πέφτει προς τα κάτω, ενώ η λάμψη ήταν σταθερή και η χρονική διάρκειά της ήταν πιο μικρή από την χρονική διάρκεια μιας φωτοβολίδας.

Μετά από μερικές ημέρες, στις 24 του μηνός, κατά τις 9.30 το βράδυ, ο Ανδρέας παρατήρησε πάλι ένα αντικείμενο βορειοδυτικά πάνω από το Ρέθυμνο, το οποίο σταδιακά μεγάλωνε και ήταν πολύχρωμο, όπως στα Λεχαινά, με κόκκινα, κίτρινα, μπλε φώτα, τα οποία αναβόσβηναν διαδοχικά και προέβαινε σε διάφορους ελιγμούς. Κατά τις δέκα, παρατήρησε βορειοδυτικά, ένα άλλο ιπτάμενο αντικείμενο, του οποίου το φως ήταν τόσο δυνατό, που ασυναίσθητα έβαλε τα χέρια του πάνω στα μάτια του. Και αυτό το UFO είχε το ίδιο πολύχρωμο φως όπως και το προηγούμενο. Μετά από λόγο, το πλησίασε ένα άλλο πολύχρωμο UFO, και σε λίγο εξαφανίστηκαν. Κατά τις 12.00 αντίκρισε ένα άλλο UFO, το οποίο όπως και τα προηγούμενα, ήταν πολύχρωμο, αλλά μετά το φως του έγινε άσπρο και πολύ λαμπρό, όπως μου είπε ο Ανδρέας, και μετά έσβησε. Μετά από αυτή την θέαση, ο Ανδρέας πήγε να κοιμηθεί επειδή την επόμενη μέρα θα αναχωρούσαν από το Ρέθυμνο για τον Άγιο Νικόλαο. Όπως μου είπε ο Ανδρέας, εκείνη την ημέρα είχε την αίσθηση ότι τον παρακολουθούσαν.

Ένα περιστατικό, με το οποίο ενασχολήθηκαν και τα ΜΜΕ, είναι το παρακάτω, το οποίο είναι σημαντικό για τα ελληνικά δεδομένα και ίσως να συνετέλεσε σ' αυτό το ότι υπάρχουν οι φωτογραφίες που τράβηξε ο μάρτυρας Πτολεμαίος Γκοτζαμάνης.

Η θέαση έγινε στις 20 Ιουνίου, όταν ο Πτολεμαίος Γκοτζαμάνης, τεχνικός ηλεκτρονικών επικοινωνιών, μαζί με έναν συνάδελφό του από την Κομοτηνή, ανέβηκαν στο πάρκο κεραιών του δήμου Σταυρούπολης στην Ξάνθη για εργασίες συντήρησης. Να σημειωθεί ότι το υψόμετρο στο συγκεκριμένο σημείο φτάνει τα 1.440 μέτρα. Ο καιρός ήταν καλός, υπήρχε ηλιοφάνεια και η ορατότητα ήταν ικανοποιητική. Γύρω στις 10 το πρωί ο Πτολεμαίος αντιλήφθηκε στον ουρανό δυο αντικείμενα που κινούνταν με υπερβολική ταχύτητα και κρατούσαν σταθερά ίση απόσταση μεταξύ τους.

Τα δυο ιπτάμενα αντικείμενα ήταν ακανόνιστου σχήματος σκούρου χρώματος και κατευθύνονταν προς την Αλεξανδρούπολη. Παρά την αρχική του έκπληξη ο κ. Πτολεμαίος πρόλαβε να σηκώσει τη φωτογραφική μηχανή που είχε μαζί του και να απαθανατίσει τα μυστηριώδη αντικείμενα στο φιλμ του. Αν και οι δυνατότητες της φωτογραφικής του μηχανής ήταν περιορισμένες, εν τούτοις τα δυο αντικείμενα φαίνονται αρκετά καθαρά. «Αν είχαμε επαγγελματική μηχανή ή βιντεοκάμερα το αποτέλεσμα θα ήταν καλύτερο καθώς τα φωτογράφισα από απόσταση μεγαλύτερη των δυο χιλιομέτρων» δήλωσε στην εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ» ο μάρτυρας, και πρόσθεσε: «Πάντως σε μεγέθυνση που έκανα σε ηλεκτρονικό υπολογιστή φαίνεται καθαρά ότι δεν πρόκειται για αεροσκάφη πολιτικά ή στρατιωτικά ούτε για κάποιο άλλο γνωστό ιπτάμενο αντικείμενο. Εκείνο που μου έκανε εντύπωση ήταν ότι τα δυο αντικείμενα τηρούσαν σταθερά την ίδιο απόσταση και κινούνταν πολύ γρήγορα χωρίς να ακούγεται θόρυβος».

Το ίδιο βράδυ, ένα ζευγάρι συμβολαιογράφων, οι Κ. και Μ. Καρυωτάκη, κάτοικοι Θεσσαλονίκης, διατείνονται ότι καθώς ήταν στο μπαλκόνι τους, παρατήρησαν δύο UFO, προφανώς τα ίδια που είχαν θεαθεί στην Ξάνθη, τα οποία ήταν περίπου πάνω από το κεφάλι τους, αλλά σε μεγάλο ύψος. Εκείνο που τους εντυπωσίασε ήταν οι κινήσεις που έκαναν τα δύο UFO, τα οποία εκινούντο άλλοτε αριστερά, άλλοτε δεξιά, και κάμποσες φορές ανέβαιναν σε μεγαλύτερο ύψος, ή αντίθετα, κατέβαιναν πιο χαμηλά.

Όπως είναι γνωστό, πάντα στα κείμενά μου και στα βιβλία μου, οι μαρτυρίες, για λόγους αξιοπιστίας είναι και μόνον όταν κάποιο περιστατικό για το οποίο οι μάρτυρες επιθυμούν να μην καταστεί γνωστή η ταυτότητά τους δεν αναφέρω τα ονόματά τους, αλλά παραθέτω τα

αρχικά τους. Ακριβώς σ' αυτή την κατηγορία ανήκουν τα δύο παρακάτω περιστατικά από τα οποία το πρώτο συνέβη στην Πεντέλη.

Η αναφορά του περιστατικού της Πεντέλης προέρχεται από την Ε. Δ., κάτοικο Αθηνών, η οποία είναι επαφική, έχει απαχθεί από εξωγήινους και κατά το παρελθόν έχει αντικρίσει και άλλα UFO. Τα στοιχεία που καθορίζουν την σπουδαιότητα αυτής της σημαντικής θέασης είναι ότι συνέβη στην Πεντέλη στις 11 Αυγούστου, την ημέρα που συνέβη η γνωστή έκλειψη ηλίου και το παρατήρησε από την καφετέρια που υπάρχει στην περιοχή Άγιος Πέτρος της Πεντέλης. Το φαινόμενο, σύμφωνα με την μαρτυρία της, ξεκίνησε κατά τις 11.30 το βράδυ, όταν φάνηκε στον ουρανό ένα φως το οποίο ήταν τόσο έντονο, που φώτισε ο ουρανός «τόσο πολύ που σου ήταν αδύνατον να μην σηκώσεις τα μάτια σου να δεις τι γίνεται». Μετά μερικά λεπτά μετακινήθηκε από την αρχική του θέση και σύντομα, καθώς ήταν ακίνητο, άρχισε να μικραίνει σταδιακά μέχρι που εξαφανίστηκε.

Είναι αξιοσημείωτο ότι εκείνη τη βραδυά, υπήρχαν στην καφετέρια δεκάδες άτομα, τα οποία παρατήρησαν αυτό το φαινόμενο και ρωτούσαν τριγύρω «τι συμβαίνει;» και «τι είναι αυτό;». Αλλά και αργότερα, όταν ανεχώρησε από την καφετέρια για τον Χολαργό όπου διαμένει, παρατήρησε στο μέρος του ουρανού που αντιστοιχεί στην περιοχή που είναι το γνωστό Παλάτι της Δούκισσας της Πλακεντίας, μια φωτεινή τεράστια μπάλα, η οποία άρχισε να μειώνεται σταδιακά, μέχρι που έγινε ένα πολύ μικρό αστέρι, το οποίο έσβησε επί τόπου χωρίς να μετακινηθεί. Και στις δύο παραπάνω θεάσεις είναι μάρτυρες ο σύζυγός της και τα δυό τους παιδιά.

Άλλη μια μαρτυρία προέρχεται από την Ε. Β. η οποία είναι ψυχικό άτομο με ικανότητες ραβδοσκοπίας, διαθέτει μεγάλες ποσότητες βιοενέργειας και μερικές φορές μπορεί με τα χέρια της να νοιώσει την αύρα διαφόρων ατόμων. Είναι ασφαλώς σημαντικό ότι αυτή η θέαση έγινε στις 6/9, την παραμονή του μεγάλου σεισμού της Αθήνας. Σύμφωνα με την μαρτυρία της, η ώρα ήταν 23.30 όταν παρατήρησε από το μπαλκόνι του διαμερίσματος όπου διαμένει στα Εξάρχεια, πολλά φωτεινά UFO, τα οποία ήταν σαν σμήνος πουλιών, ήταν αθόρυβα, λευκά και φωσφόριζαν. Η κατεύθυνσή τους ήταν από βορρά προς νότο, και πετούσαν πολύ χαμηλά. Ο καιρός ήταν πολύ καλός, χωρίς σύννεφα και χωρίς φεγγάρι στο οπτικό της πεδίο.

Το επόμενο γεγονός συνέβη το βράδυ στις 19/11 και οι σχετικές αναφορές προέρχονται από άτομα τα οποία ανήκουν σε δύο διαφορετικές παρέες που δεν γνωρίζονται μεταξύ τους.

Σύμφωνα με την μαρτυρία του Τ. Μ., ανώτερου υπαλλήλου τράπεζας, εκείνο το απόγευμα του τηλεφώνησε ένας φίλος του από τον Άγιο Στέφανο και τον ενημέρωσε ότι στην Πεντέλη διακρίνονται παράδοξα φώτα. Μετά από κάμποση ώρα του τηλεφώνησε ένας άλλος φίλος του από το Μαρούσι και μεταξύ των άλλων που συζήτησαν του είπε, χωρίς να το τονίσει ιδιαίτερα, ότι στην Πεντέλη παρατηρούνταν παράδοξες αστραπές, παρ' όλο που δεν έβρεχε και ο καιρός ήταν σχετικά καλός.

Με βάση αυτά τα δύο τηλεφωνήματα επικοινωνήσε αμέσως με δύο άλλους φίλους του από τους οποίους ο ένας είναι γιατρός και ο άλλος μηχανολόγος-ηλεκτρολόγος. Ακόμα τηλεφώνησε και σε μια κοπέλα και συναντήθηκαν σύντομα με σκοπό όλοι μαζί να μεταβούν στην Πεντέλη. Καθώς εξήλθαν από την Κηφισιά και πήραν τον δρόμο για την Πεντέλη, παρατήρησαν την ύπαρξη μιας περίεργης ομίχλης η οποία, αντίθετα του όπως συμβαίνει συνήθως, δεν άφηνε ίχνη στο παρμπρίζ του αυτοκινήτου, ούτε μύριζε.

Επειδή η ομίχλη ήταν πυκνή το αυτοκίνητο έτρεχε με χαμηλή ταχύτητα, περίπου στα 20 χιλιόμετρα. Μέχρι να φθάσουν στην Σπηλιά του Νταβέλη είχε πέσει αρκετά η ένταση των μεγάλων φωτών του αυτοκινήτου και η μηχανή έσβησε τρεις φορές. Μόλις πέρασαν τη στροφή της Σπηλιάς του Νταβέλη, στα 300 περίπου μέτρα ο γιατρός ξαφνικά άρχισε να ιδρώνει, είχε γίνει άσπρος, και όπως τους είπε χαρακτηριστικά «δεν αισθάνομαι το κεφάλι μου από τα φρύδια και πάνω κι έχω τάση για εμετό». Αμέσως ο Τ. Μ., που είναι γνώστης των παράδοξων φαινομένων της Πεντέλης, αποφάσισε να απομακρυνθούν από την περιοχή, και όταν έφτασαν στο παλάτι της Δούκισσας της Πλακεντίας, ο γιατρός συνήλθε αμέσως. Σε

σχετική ερώτηση του Τ. Μ., αν μπορεί να του εξηγήσει ιατρικά τι του συνέβη, ο γιατρός απάντησε αρνητικά.

Από εκεί πήγαν προς τον Άγιο Στέφανο, όπου δεν υπήρχε ομίχλη. «Από εκεί παρατήρησαν ότι πάνω από την Πεντέλη υπήρχε ένα μεγάλο σύννεφο 600 περίπου μέτρων, που στα άκρα του αναβόσβηναν ρυθμικά 2 φώτα και στη μέση του υπήρχαν λάμπες και ακτίνες φωτός σαν λέιζερ. Αυτό το φαινόμενο κράτησε μέχρι τις 3 το πρωί.

Η άλλη μαρτυρία προέρχεται από την Ε. Ε., την οποία εκείνο το απόγευμα στις 19/11 είχε επισκεφθεί ο αδελφός της με την οικογένειά του, ο οποίος παρατήρησε κάτι παράξενες αστραπές στον ουρανό στο ύψος του βουνού της Εκάλης, και επειδή θεώρησε ότι επέρχεται μεγάλη καταιγίδα, αναχώρησε μαζί με την οικογένειά του.

Κατά τις 7.30 εξήλθε και η ίδια στο μπαλκόνι της, και όπως παρατήρησε, ο ουρανός ήταν ελαφρά συννεφιασμένος και σε διάφορα μέρη ξάστερος. Όμως, αμέσως της προκάλεσε την προσοχή το γεγονός ότι σε όλη την περιοχή, από την Εκάλη μέχρι και το βουνό της Πεντέλης προς τα δεξιά, ο ουρανός φωτιζόταν με κατάλευκο φως το οποίο ήταν διάχυτο παντού και εξέρχονταν μέσα από λευκά πυκνά σύννεφα τα οποία ήταν πάνω από το βουνό. Αυτό το τεράστιο φως άναβε κι έσβηνε ρυθμικά ανά δευτερόλεπτο και παρείχε την εντύπωση ότι κάπου πίσω απ' αυτό το σημείο άστραφτε συνέχεια και ότι θα επακολουθούσε μεγάλη καταιγίδα.

Μετά τις 8, αυτό το φως άρχισαν να το διαπερνούν δεκάδες λευκές γραμμές. Το θέαμα αυτό, που συνέβαινε μέσα σε μια απόλυτη σιωπή, ήταν τόσο συναρπαστικό που κυριολεκτικά την είχε καθηλώσει. Όπως είπε σχετικά: «Απλά μπορώ να θεωρήσω ότι εκεί επάνω διεξαγόταν κάποια αεροπορική μάχη, ή μάλλον συνέβαινε κάτι το οποίο διέφευγε από τις ανθρώπινες δυνατότητες αντίληψης. Το φαινόμενο αυτό παρατηρούσε εκτός από μένα ο γιος μου, που είναι 14ων χρονών, και από το διπλανό μπαλκόνι μια γειτόνισσά μου, η οποία έδειχνε πολύ φοβισμένη».

Μετά από δύο ώρες, από το βουνό της Πάρνηθας έπεφταν ακτίνες φωτός σαν προβολείς πάνω στο φως του ουρανού της Εκάλης. Μετέπειτα το φαινόμενο εξασθένησε στην Πεντέλη και σε ελάχιστα λεπτά εμφανίστηκε το ίδιο ακριβώς πάνω στην Πάρνηθα. Μέχρι τις 11 το βράδυ που ήταν καθηλωμένη στο μπαλκόνι της, το φαινόμενο παρουσιαζόταν άλλοτε στην Πάρνηθα και άλλοτε στην Εκάλη.

Είναι αξιοσημείωτο ότι εκείνο το βράδυ η μάρτυς προσπάθησε να επικοινωνήσει με ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς για να αναφέρει αυτό το πρωτόγνωρο θέαμα, αλλά οι προσπάθειές της απέβησαν μάταιες αφού τελικά δεν μπόρεσε να μιλήσει με κάποιον αρμόδιο.

Μετέπειτα αποτάθηκε στην Ε.Μ.Υ. και την συνέδεσαν με κάποιον αρμόδιο, του οποίου αγνοεί τα στοιχεία, ο οποίος, όπως την ενημέρωσε, είχε δεχθεί πολλά τηλεφωνήματα για το ίδιο φαινόμενο από την Κορινθία μέχρι την Κεφαλλονιά, και πρόσθεσε ότι το ερευνούν και όπως υποθέτει πρέπει να είναι καταιγίδα.

Ίσως εκτός από τα παραπάνω περιστατικά, να έχουν συμβεί και άλλα, και όπως συμβαίνει συνήθως, θα καταστούν γνωστά στο μέλλον, και εφ' όσον το επιτρέψουν οι μάρτυρες θα κατατεθούν στο innernet.gr

Στην τελευταία χρονιά του αιώνα, που πλέον ανήκει στο παρελθόν, υπήρξαν αρκετές για τα ελληνικά δεδομένα θεάσεις UFO από τις οποίες οι περισσότερες μέσα στον Αύγουστο. Ιδιαίτερα πρέπει να επισημανθεί και η αναφορά για ένα ζεύγος εξωγήινων, για τους οποίους ελάχιστες αναφορές υπάρχουν μέχρι σήμερα για την παρουσία τους στον ελληνικό χώρο.

Η πρώτη θέαση συνέβη 10 λεπτά μετά την είσοδο του νέου έτους και η σχετική αναφορά προέρχεται από τον Μ.Σ. ο οποίος αναφέρει τα εξής:

"Είχα ανέβει με τον αδελφό μου στην ταράτσα της πολυκατοικίας που διαμένω στα Μελίσσια, η οποία είναι η πιο ψηλή της περιοχής και έχει προσανατολισμό προς τον Πειραιά. Κάποια στιγμή καθώς κοιτάζαμε προς την περιοχή Αμαρουσίου – Παραδείσου, παρατηρούμε ένα μικρό δίσκο σε φαινομενικό ύψος 500 με 800 μέτρα που παρουσίαζε μια κλίση στο μπροστινό του μέρος, ο οποίος δεν είχε φώτα, τον αντικρίσαμε από μια μουντή αντανάκλαση που είχε, η οποία ίσως να προερχόταν από τα φώτα της περιοχής".

Όπως παρατήρησαν οι μάρτυρες στο κάτω μέρος του υπήρχαν μερικές μικρές γραμμές, οι οποίες έμοιαζαν με τις μικρές γραμμές που έχουν οι ζάντες των αυτοκινήτων. Η ταχύτητα του ήταν μέτρια, και λίγο προτού εξαφανιστεί, άλλαξε σχήμα και από στρογγυλό που ήταν πήρε το σχήμα του αυγού. Σε όλη τη διάρκεια της παρατήρησης που κράτησε 20 με 30 δευτερόλεπτα ήταν αθόρυβο, ο ουρανός είχε ελάχιστα σύννεφα και φαινόταν να έρχεται μάλλον από την Πάρνηθα ενώ εξαφανίστηκε προς την Ραφήνα.

Και οι δύο μάρτυρες ένοιωσαν μεγάλη χαρά, θεωρώντας ότι αυτή η θέαση αποτελούσε ένα πρωτότυπο πρωτοχρονιάτικο δώρο. Αξίζει ακόμα να τονιστεί το γεγονός ότι οι μάρτυρες δεν απέκρυψαν αυτή την εμπειρία τους από τους φίλους τους στους οποίους την ανέφεραν και οι οποίοι την αποδέχτηκαν με ευνοϊκά σχόλια και μερικοί από αυτούς τους είπαν «Είστε πολύ τυχεροί που το αντικρίσατε, γιατί και εμείς προσμένουμε τόσα χρόνια να παρατηρήσουμε ένα UFO, αλλά τουλάχιστον μέχρι τώρα δεν πραγματοποιήθηκε αυτή η επιθυμία μας».

Η παρακάτω περίπτωση προέρχεται από την εφημερίδα Ελευθεροτυπία, η οποία, στις 30/5/2000, έγραψε τα εξής:

"Βόλτα εξωγήινων στην ορεινή Αχαΐα
Πύργος

Την επίσκεψη των εξωγήινων ισχυρίζονται ότι δέχτηκαν προχθές οι 250 κάτοικοι της ορεινής κοινότητας Ελαιχώρι Αχαΐας. Σύμφωνα με τις καταθέσεις των κατοίκων, προχθές στις 11:30 το βράδυ, τρία μυστηριώδη φωτεινά αντικείμενα με χρώμα έντονο πορτοκαλί και διάμετρο 20 μέτρων, εμφανίστηκαν ξαφνικά πάνω από τα σπίτια του χωριού και άρχισαν να κινούνται προς διάφορες κατευθύνσεις.

Όπως ήταν αναμενόμενο το παράξενο θέαμα προκάλεσε την περιέργεια των κατοίκων, οι οποίοι βγήκαν από τα σπίτια τους για να παρατηρήσουν το φαινόμενο, ενώ κάποιοι από αυτούς ειδοποίησαν την Αστυνομία.

«Βρισκόμασταν στο καφενείο του χωριού, όταν ξαφνικά ένας ηλικιωμένος μας είπε ότι κάτι παράξενο υπάρχει στον ουρανό. Στην αρχή νομίσαμε ότι επρόκειτο για αστείο... Όταν όμως βγήκαμε έξω διαπιστώσαμε έκπληκτοι ότι μας έλεγε αλήθεια. Ήταν τρία αντικείμενα φωτεινά, που έκοβαν βόλτες πάνω – κάτω, δεξιά – αριστερά για περισσότερο από μία ώρα ...» - είπε στην «Ε» ο 25χρονος Ανδρέας Κωστόπουλος, κάτοικος του Ελαιώνα.

«Ο ουρανός ήταν ξάστερος και τα αντικείμενα ήταν πραγματικά και όχι φαντασιώσεις... Όλα αυτά που ειπώθηκαν μετά ότι πιθανόν να είδαμε αντανάκλασεις προβολέων, αεροσκάφη ή λέιζερ πάνω στα σύννεφα, δεν ισχύουν. Όλοι μας στο χωριό γίναμε αυτόπτες μάρτυρες ενός μυστηριώδους φαινομένου που δεν μπορούμε να εξηγήσουμε. Αυτά τα φώτα ήταν περίεργα, απόκοσμα και πέρα από κάθε τι γήινο» - δήλωσε ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου Παναγιώτης Μπούσιος.

Όπως έγινε γνωστό χθες, τα περίεργα φώτα είδαν και οι κάτοικοι της κοινότητας Δρέπανο Αχαΐας."

Η επόμενη μαρτυρία προέρχεται από ένα πιλότο, ο οποίος έχει προϋπηρεσία 24 χρόνια. Και βέβαια εδώ πρέπει να τονιστεί ότι οι πιλότοι της πολεμικής αλλά και της πολιτικής

αεροπορίας, όχι μόνο διαθέτουν τέλεια ψυχοσωματική υγεία, αλλά γνωρίζουν και οτιδήποτε υπάρχει στον ουρανό και είναι πολύ εύκολο για εκείνους να διακρίνουν ένα γήινο αντικείμενο, ένα πλανήτη ή ένα φυσικό γεγονός από ένα UFO.

Σύμφωνα με την μαρτυρία του πιλότου, η θέαση έλαβε χώρα στην περιοχή Βάρη της Σύρου, στις 19 Αυγούστου, περίπου κατά το σούρουπο, όταν διέκρινε στον ουρανό ένα δισκοειδές UFO, από το κάτω μέρος του οποίου εξερχόταν μια φλόγα. Μόλις ο μάρτυρας συνειδητοποίησε τι έβλεπε, πήρε την βιντεοκάμερά του και βιντεοσκόπησε περίπου για 7 δευτερόλεπτα το UFO, γιατί μετά η κάμερά του έπαθε βλάβη και μπλοκάρισε. Όμως μετά από μια ώρα η βλάβη αποκαταστάθηκε μόνη της. Είναι αξιοσημείωτο ότι στην μεγέθυνση που έγινε αργότερα διακρίνεται καθαρά το δισκοειδές αντικείμενο και η φλόγα που εξέρχεται από το κάτω μέρος του. Ο μάρτυρας επειδή ήθελε να καταστεί ευρύτερα γνωστή αυτή η θέαση, παρέδωσε το φιλμ στο τηλεοπτικό σταθμό MEGA αλλά τουλάχιστον μέχρι σήμερα δεν έχει προβληθεί.

Το παρακάτω περιστατικό έχει αναφερθεί από την ερευνήτρια Χριστίνα Παπαδά, η οποία διαμένει στην Κόρινθο και έχει αναφέρει τα εξής:

"Κόρινθος, 22 Αυγούστου 2000, ώρα 22:30

Καθόμουν στην βεράντα του σπιτιού μου, όταν εθεάθη στον ουρανό, δυτικά, Αγνώστου Ταυτότητος Ιπτάμενο Αντικείμενο.

Εμφανίστηκε απότομα, χωρίς να έρχεται από κάποια κατεύθυνση, σαν να υπήρχε ήδη εκεί και ξαφνικά άναψε το φως του: ήταν κιτρινωπού χρώματος, σαν να καιγόταν, χωρίς ουρά και 15 φορές λαμπρότερο από τον Δία! Έκανε κυκλική τροχιά και ανεβαίνοντας αργά προς τα πάνω χάθηκε σαν να μπήκε κάπου (δεν φάνηκε να απομακρύνεται στον ορίζοντα). Δεν υπήρχε θόρυβος. Δεν είχε χαρακτηριστικά αεροσκάφους ή δορυφόρου, ούτε κάποιου φυσικού φαινομένου.

Μετά από ένα τέταρτο παρατήρησα κάποιους στρατιώτες στην ταράτσα της Λέσχης Αξιωματικών Κορίνθου (βρίσκεται απέναντι από το σπίτι μου) να συγκεντρώνονται και να κοιτούν τον ουρανό πάνω από το σπίτι μου. Δηλαδή σε αντίθετη κατεύθυνση από εκείνης του Α.Τ.Ι.Α. που είδα εγώ. Βορειοανατολικά. Στη συνέχεια μαζεύτηκαν και άλλοι στρατιώτες και παρατηρούσαν τον ουρανό. Τότε τους φώναξα από την βεράντα μου, ρωτώντας τους τι βλέπουν. Μου απάντησαν ότι κάτι παράξενο πετάει στον ουρανό. Αμέσως πήρα την φωτογραφική μηχανή μου και πήγα στην ταράτσα της Λέσχης. Μου έδωσαν την ίδια περιγραφή που είχε και το Α.Τ.Ι.Α. που είδα εγώ. Κι αυτό επίσης είχε αργή ανοδική κίνηση και κατευθυνόταν προς το βουνό Γεράνεια (Λουτράκι) όπου και χάθηκε, όπως μου ανέφεραν οι στρατιώτες Η.Γ. και Γ.Μ.

Αυτό το περιστατικό διήρκεσε γύρω στα δύο λεπτά, γι' αυτό και δεν πρόλαβα να τραβήξω κάποια φωτογραφία. Αξίζει να σημειωθεί ότι εκείνη την ώρα όλα τα σκυλιά στη γύρω περιοχή γάβγιζαν. Και το δικό μου επίσης. Τελικά, σταμάτησαν το γαύγισμα μετά από μία ώρα. Δεν γνωρίζω εάν επρόκειτο για δύο διαφορετικά Α.Τ.Ι.Α. ή ένα που «έκοβε βόλτες» στον ουρανό. Ο καιρός ήταν αίθριος, καθόλου νεφελώδης και είχε αστροφεγγιά. Οπότε, δεν μπορεί να κρύφτηκαν μέσα σε νέφη".

Μήπως σε κάποια σημεία του ουρανού ανοίγουν πύλες; Ίσως κάποια σημεία να λειτουργούν ως κόμβοι ηλεκτρομαγνητικών πλεγμάτων – δίαυλοι εισόδου και εξόδου. Είναι πολλά ακόμη αυτά που πρέπει να ερευνηθούν για να λυθούν κάποιες απορίες:

Γιατί έρχονται μέσα στη νύχτα σαν τους λυποδύτες;

Είναι του Κλίντον τα «παιχνιδάκια» παρακολούθησης, ή «παιχνιδάκια» άλλων διαστάσεων;

Η επόμενη θέαση έγινε στη Λαμία στις 25/8 και σύμφωνα με τον μάρτυρα Θεοχαρόπουλο, ήταν περίπου μεσάνυχτα και στον ουρανό υπήρχε μόνο ένα μικρό γκρι σύννεφο μέσα στο οποίο υπήρχαν μικρά φώτα τα οποία μετακινούνταν πότε αριστερά, πότε δεξιά πάντα μέσα σε αυτό το σύννεφο. Κάποια στιγμή ένα από τα φώτα εξήλθε από το μικρό σύννεφο και χάθηκε στον ουρανό με μεγάλη ταχύτητα. Επειδή, το σύννεφο δεν ήταν σταθερό αλλά μετακινείτο σιγά – σιγά, κατά τις 02:00 μετά τα μεσάνυχτα είχε φτάσει περίπου πάνω από τα

Καμένα Βούρλα και επειδή πλέον ήταν πολύ μακριά, ο μάρτυρας έπαψε να το βλέπει. Η παρακάτω περίπτωση που είναι η πιο σημαντική του 2000, μου αναφέρθηκε από τον ερευνητή και φίλο Μάκη Ποδότα και αφορά την παρουσία ενός εξωγήινου και μια εξωγήινης στην παραλία Αλυκές της Ζακύνθου στις 28/8. Σημειωτέον ότι μέχρι σήμερα έχουν αναφερθεί τρεις μόνο περιπτώσεις εξωγήινων γυναικών στην Ελλάδα.

Σύμφωνα με την μαρτυρία της είχε μεταβεί εκείνο το απόγευμα με τον άνδρα της και το παιδί της στην παραλία Αλυκές της Ζακύνθου για να κολυμπήσουν. Επειδή σε αυτό το σημείο υπήρχαν πολλοί κολυμβητές, προτίμησαν να μεταβούν σ' ένα άλλο όπου εκτός από αυτούς υπήρχαν μόνο πέντε άτομα. Σύντομα όπως παρατήρησε η μάρτυς κατέφθασε ένα ζευγάρι, το οποίο σύμφωνα με την περιγραφή της είχε περίεργα χαρακτηριστικά. Το ύψος τους ήταν κανονικό, το πρόσωπό τους τριγωνικό, αλλά εκείνο που προκάλεσε πολλά ερωτηματικά στην μάρτυρα ήταν τα μάτια τους που ήταν σκούρα όπως είναι το μολυβί τσιμέντο και δεν είχαν κόρη. Τα μαλλιά τους ήταν ξανθά και στον άνδρα ήταν πάρα πολύ κοντά, ενώ της γυναίκας ήταν ίσια και έφθαναν μέχρι τον ώμο. Το δέρμα τους ήταν πολύ λεπτό, σαν διαφανές και έμοιαζε άτριχο. Όπως παρατήρησε η μάρτυς, δεν μιλούσαν καθόλου, μονάχα ορισμένες στιγμές κοιταζόταν στα μάτια, ίσως γιατί «μιλούσαν» τηλεπαθητικά και το πρόσωπό τους ήταν ανέκφραστο.

Ο άνδρας δεν την άφησε να περπατήσει, ίσως επειδή εκεί ήταν πέτρες, την έβαλε στην πλάτη του και καθίσανε στην άκρη της θάλασσας. Ο άνδρας αφού έκανε αρχικά διάφορες περίεργες κινήσεις με τον λαιμό του, προχώρησε και μπήκε στην θάλασσα, και άρχισε να παρατηρεί τον γιο μου, που ήταν με την μάσκα. Νομίζω ότι για πρώτη φορά έβλεπε άνθρωπο με μάσκα μέσα στην θάλασσα και αυτό βέβαια του προκαλούσε πολλά ερωτηματικά. Μετά από αρκετή ώρα πήρε λίγο νερό το οποίο έριξε στο σώμα του, μετά κοίταξε το χέρι του, και η γυναίκα που δεν είχε μπει στη θάλασσα, κοίταξε και αυτή το χέρι του. Μετά άρχισε να παρακολουθεί τις κινήσεις που έκανε ο γιος μου μέσα στη θάλασσα και προσπαθούσε να τις μιμηθεί. Τελικά κοίταξε την κοπέλα και προσπαθούσε πάλι να επαναλάβει τις ίδιες κινήσεις. Μετά έβγαλε από την τσέπη του μαγιό του κάτι που έλαμπε, νομίζω ότι ήταν ρολόι, το έβαλε στη θάλασσα και το κοιτούσε από πάνω μαζί με τη γυναίκα που είχε πλησιάσει δίπλα του, και μετά από ελάχιστα λεπτά το έπιασαν και το παρατηρούσαν πάλι. Η ίδια σκηνή επαναλήφθηκε άλλη μια φορά. Μετά ο άνδρας έβγαλε κάτι άλλο από την τσέπη του μαγιό του, και γνωρίζω τι ήταν αυτό, αλλά τότε σκέφθηκα ότι πρέπει να ήταν κακοί άνθρωποι, οι οποίοι αποσκοπούσαν να προκαλέσουν κακό σε εμάς, αλλά και στη χώρα μας. Μετά από λίγο πήρε τη γυναίκα στη πλάτη του και εξήλθε από την θάλασσα. Τότε αφού άφησε τη γυναίκα στο έδαφος άρχισαν να απομακρύνονται και πήγαινε μπροστά ο άνδρας και ακολουθούσε η γυναίκα, με πρόσωπα πάντα ανέκφραστα. Η γυναίκα είχε φοβερή αστάθεια, και μάλιστα καθώς περνούσε από δίπλα μου παρ' ολίγο να πέσει κάτω και τότε εγώ της χαμογέλασα και εκείνη προσπάθησε να μιμηθεί το γέλιο μου. Αργότερα λίγο πιο κάτω τους συναντήσαμε πάλι, και η γυναίκα ήταν μέσα σ' ένα αυτοκίνητο, αυτός ήταν έξω από το αυτοκίνητο, ντυμένος και φορούσε γυαλιά αλλά διαφορετικά από τα γνωστά γιατί το γυαλί έφθανε μέχρι πίσω. Έχω την εντύπωση ότι μας ανέμεναν, γιατί όταν περάσαμε από δίπλα τους, ο άνδρας έκανε μια ολόκληρη στροφή στο σώμα του και μας κοιτούσε επίμονα και προκλητικά. Τότε είπα στον άνδρα μου: «Πάνο σαν εξωγήινος δεν είναι αυτός;» Και εκείνος μου απάντησε: «Μα είναι εξωγήινος». Παρ' όλο που δεν φοβάμαι εύκολα, ένιωσα να με κυριεύει ο πανικός, και φύγαμε όσο μπορούσαμε πιο γρήγορα. Αλλά και στο σπίτι τους σκεπτόμουνα αρκετές ώρες και ταυτόχρονα είχα έντονη νευρική κατάσταση".

Μετά από δύο ημέρες κατά τις εννιά το βράδυ καθώς ο γιος της παρατηρούσε με το τηλεσκόπιο τον ουρανό παρατήρησε ένα φωτεινό αντικείμενο το οποίο μετακινείτο αργά και με ταλαντώσεις ήταν αθόρυβο και κατευθυνόταν προς την Πελοπόννησο αλλά ξαφνικά εξαφανίστηκε. Μετά από τρία περίπου λεπτά παρατήρησε δύο μαχητικά αεροσκάφη Fantom να ερευνούν περίπου μισή ώρα την ευρύτερη περιοχή που είχε παρατηρηθεί το UFO.

Στις 14 Οκτωβρίου περίπου κατά τις 8:00 το βράδυ η μάρτυς Ε.Σ. παρατήρησε ένα άσπρο φως πάνω από την πόλη της Ιτέας, το οποίο ήταν σε κοντινή απόσταση. Αμέσως τηλεφώνησε στον γνωστό της Γ.Χ, και στη φίλη της Λ.Β. για να τους ενημερώσει για αυτή τη θέαση. Μετά από είκοσι λεπτά επικοινωνήσε με την Λ.Β., η οποία τη διαβεβαίωσε ότι το παρατηρούσε, μαζί με μια φίλη της που είχε προσκαλέσει με τα παιδιά της. Αμέσως μετά επικοινωνήσε με τον Γ.Χ., ο οποίος όπως την ενημέρωσε, υπήρχαν και άλλα φώτα πάνω από την οροσειρά της Γκιόνας και του Παρνασσού. Αμέσως αναχώρησε για την οικία του Γ.Χ. και

ανέβηκε στην ταράτσα της και όπως της ανέφεραν, δίπλα στο πρώτο φως είχε παρουσιαστεί και ένα δεύτερο, το οποίο παρέμεινε στάσιμο για δύο περίπου λεπτά και μετά κάνοντας μια απότομη κίνηση χάθηκε. Αλλά και το πρώτο φως που όλο αυτό το διάστημα απομακρυνόταν σιγά – σιγά εξαφανίστηκε και αυτό.

Όμως εκτός από αυτά που εξαφανίστηκαν παρέμειναν πάνω από την Γκίονα σε πιο μακρινή απόσταση άλλα δύο και πάνω από τον Παρνασσό άλλα δύο, από τα οποία το ένα εξαφανίστηκε καθώς οι μάρτυρες παρατηρούσαν τα υπόλοιπα. Όταν αναχώρησε η μάρτυς στις 8:45 είχαν παραμείνει ένα πάνω από την Γκίονα, και δύο πάνω από τον Παρνασσό. Είναι αξιοσημείωτο ότι εκτός από τους δύο παραπάνω μάρτυρες, στην παρέα τους ήταν ακόμα άλλα πέντε άτομα και όλοι παρατηρούσαν τα φώτα με τα κιάλια τους.

Οι κάτοικοι ενός μικρού χωριού που ονομάζεται Αλικάμπος και βρίσκεται στο βόρειο μέρος του νομού Χανίων, κοντά στα σύνορα με το νομό Ρεθύμνου, παρατηρούσαν από τις 7 Νοεμβρίου και για αρκετές ημέρες ένα UFO στον ουρανό, πάνω από το χωριό τους. Σύμφωνα με τις μαρτυρίες τους, ήταν ένα στρογγυλό αντικείμενο το οποίο εμφανιζόταν όταν σουρούπωνε και εξαφανιζόταν όταν ξημέρωνε. Το μέγεθός του ήταν λίγο μικρότερο από το μέγεθος της Ξελήνης, είχε διάφορα χρώματα, και σε άτακτα χρονικά διαστήματα «πετούσε» διάφορες ακτίνες. Εκκινείτο άλλοτε αριστερά και άλλοτε δεξιά, και το πιο σημαντικό ήταν ότι το μέγεθός του μεταβαλλόταν περιοδικά από μεγάλο σε μικρό και αντίστροφα. Είναι αξιοσημείωτο ότι οι κάτοικοι άλλων κοντινών χωριών δεν το παρατήρησαν και αυτό το γεγονός προκάλεσε πολλές απορίες και ερωτηματικά.

Είναι γνωστό από την παγκόσμια βιβλιογραφία για τα UFO, ότι υπάρχουν ανάλογες περιπτώσεις και στο εξωτερικό, όπου τα UFO επιλέγουν μια μικρή συγκεκριμένη περιοχή στην οποία μόνο είναι ορατά, ή ακόμα επιλέγουν και ποια άτομα θα τα παρατηρήσουν. Η παρουσία του UFO προκάλεσε πολλά και ποικίλα σχόλια από τους κατοίκους του χωριού. Μερικοί θεώρησαν ότι ήταν σημάδι από τον Θεό, ενώ άλλοι θεώρησαν ότι ήταν προάγγελος δυσάρεστων γεγονότων. Ακόμα, διατυπώθηκε η άποψη από κατοίκους του χωριού ότι, επειδή κοντά στο χωριό είναι μια Αμερικάνικη Βάση, πρόκειται για «παιχνιδάκι» των Αμερικάνων. Συμπληρωματικά στα παραπάνω θα πρέπει να πούμε ότι ένα κλιμάκιο από τρεις άνδρες που δεν απεκάλυψαν που ανήκουν, μετέβησαν στον Αλικάμπο για να ηρεμήσουν τους κατοίκους οι οποίοι ήταν αναστατοι, και ότι ένα αεροπλάνο της πολεμικής αεροπορίας πέταξε κοντά στο UFO. Σημειώτέον ότι η Κρήτη είναι μία από τις ελάχιστες περιοχές της χώρας μας στην οποία σχεδόν κάθε χρόνο υπάρχει τουλάχιστον μια θέαση UFO, και η πρώτη, τουλάχιστον μέχρι σήμερα, περιοχή όπου συνέβη συνάντηση Έλληνα με εξωγήινους.

Μετά από μερικές ημέρες θεάθηκε άλλο ένα UFO στα Ιωάννινα, το οποίο, όπως είπαν οι μάρτυρες, κατέφθανε περίπου το μεσημέρι και επειδή οι μαρτυρίες των κατοίκων είναι περίπου οι ίδιες με εκείνες των κατοίκων της Αλικάμπου, ίσως να πρόκειται για το ίδιο UFO.

Επειδή αυτό το θέμα της Κρήτης και των Ιωαννίνων πήρε μεγάλες διαστάσεις, αρχικά από τα τοπικά τηλεοπτικά κανάλια και κατόπιν από τα Αθηναϊκά, ασκήθηκε έντονη παραπληροφόρηση, όπως συμβαίνει πάντα σ' αυτές τις περιπτώσεις. Ενδεικτικό αυτής της παραπληροφόρησης, είναι το παρακάτω δημοσίευμα από την εφημερίδα Ελευθεροτυπία που στις 14/11/2000 έγραψε τα παρακάτω: "Βλέπουν την Αφροδίτη και όχι UFO. Θα δουν και τον Δία". "Αντικείμενο από άλλο πλανήτη, λένε ότι βλέπουν αυτές τις μέρες οι κάτοικοι του Αλικάμπου Χανίων και άλλων περιοχών της χώρας. Ο Διονύσης Σιμόπουλος, διευθυντής του Πλανηταρίου, είναι κατηγορηματικός: «Είναι ο πλανήτης Αφροδίτη, ο οποίος αυτή τη περίοδο είναι ιδιαίτερα λαμπερός και ακολουθεί τον δύνοντα Ήλιο λόγω της περιστροφής της Γης μας. Είναι το λαμπερότερο αντικείμενο στον ουρανό επειδή φαίνεται στον δυτικό ορίζοντα. Ο λαός μας τον αποκαλούσε ανέκαθεν με το όνομα Αποσπερίτης. Ο ίδιος πλανήτης όταν εμφανίζεται τις πρωινές ώρες πριν από την ανατολή του Ήλιου, ο λαός μας τον αποκαλεί Αυγερινό. Και στις δύο περιπτώσεις πρόκειται για τον πλανήτη Αφροδίτη. Αυτή την περίοδο και για αρκετούς μήνες στα ανατολικά του ουρανού, αντίθετα από την Αφροδίτη εμφανίζεται το δεύτερο λαμπρότερο αντικείμενο, ο πλανήτης Δίας. Για τους επόμενους μήνες θα είναι ορατός σε όλη τη διάρκεια της νύχτας».

Στις 14 Νοέμβρη στις 5:45 το πρωί ο μάρτυς Ν.Σ. μεταβαίνοντας στην Αράχοβα με το

αυτοκίνητό του παρατήρησε πάλι, ένα φως πάνω από την Ιτέα και μείωσε την ταχύτητα του αυτοκινήτου του για να το παρατηρήσει καλύτερα. Εκείνη τη στιγμή είδε ένα μικρότερο λευκό φως να εξέρχεται μέσα από αυτό και να εξαφανίζεται προς τα πάνω.

Μετά από δύο ημέρες στις 11:40 το βράδυ η μητέρα της Γ.Κ. καθώς επέστρεφε από την Άμφισσα παρατήρησε ένα πολύ φωτεινό αστέρι, το οποίο άλλαζε συνέχεια χρώματα. Όταν κατέφθασε στην οικία της το είπε στην κόρη της. Αμέσως εκείνη τηλεφώνησε στην φίλη της Π.Β. και την προέτρεψε να εξέλθει στο μπαλκόνι της οικίας της και με την βιντεοκάμερα που διαθέτει να το βιντεοσκοπήσει. Παρ' όλο που αμέσως μετέβη στο μπαλκόνι της δεν μπόρεσε να το βιντεοσκοπήσει και απλά το παρατηρούσε για 5 περίπου λεπτά, καθώς αυτό κινιόταν βόρεια προς τον Παρνασσό. Το επόμενο βράδυ το ίδιο πάλι φως παρατηρήθηκε στις 12:30 να είναι πάνω σχεδόν από την Δεσφίνα.

Εκτός από τις παραπάνω θεάσεις UFO, υπήρξαν και διάφορα άλλα παράδοξα περιστατικά που κατατάσσονται στα φορτεανά φαινόμενα. Τα δύο από αυτά ανέφερε η εφημερίδα Αδέσμευτος Τύπος στις 24/5, που έγραψε τα παρακάτω:

Πρόβατα έβγαλαν ... χρυσά δόντια

Κρήτη 24/5

Πρόβατα μ' ένα ξεχωριστό χαρακτηριστικό ζουν στο οροπέδιο της Νίδας στην Κρήτη. Συγκεκριμένα τα ζώα αυτά διαθέτουν ... χρυσά δόντια, κάτι που έχει εντυπωσιάσει επιστήμονες που έσπευσαν στην περιοχή για να δουν από κοντά τα πρόβατα με το μοναδικό αυτό χαρακτηριστικό. Οι ερευνητές αλλά και οι κτηνοτρόφοι αποδίδουν το χρυσαφί χρώμα που έχουν τα δόντια των συγκεκριμένων προβάτων στο φυτό νεβρίδα, το οποίο ευδοκιμεί στην περιοχή και αποτελεί τη βασική τροφή των ζώων που ζουν στο οροπέδιο. Σύμφωνα με τους ειδικούς μια χρωστική ουσία που προέρχεται από το φυτό αυτό είναι υπεύθυνη για τη μετατροπή σε χρυσή της οδοντοστοιχίας των προβάτων. Ωστόσο οι ειδικοί αναφέρουν ως πιθανή αιτία για τα χρυσά δόντια των ζώων αυτών και τα άλατα από τις τροφές, που μένουν στα δόντια των προβάτων.

Γέμισε κάμπιες ο νομός Λάρισας

Λάρισα 24/5 (Χρ. Μπεχλιβάνος)

«Εισβολή» από κάμπιες σε περιοχές του νομού Λάρισας!

Ανάστατοι είναι οι κάτοικοι των αγροτικών περιοχών στους δήμους Γόννων και Νέσσωνας από την εμφάνιση μεγάλου αριθμού από κάμπιες, οι οποίες έχουν κυριολεκτικά κατακλύσει την περιοχή μπαίνοντας ακόμη και μέσα στα σπίτια των κατοίκων της περιοχής.

Οι κάμπιες που εμφανίστηκαν στις δύο περιοχές ανήκουν στο είδος *Lymandria disbar* και σύμφωνα με τους ειδικούς είναι ιδιαίτερα επικίνδυνες για τις δένδροκαλλιέργειες (καστανιές κ.α.) ενώ η καταπολέμησή τους είναι δύσκολη, αφού απαγορεύονται οι ψεκασμοί στο αρχικό στάδιο της εμφάνισής τους. Το γεγονός αυτό έχει φέρει σε απόγνωση τους αγρότες των περιοχών Γόννων και Νέσσωνας, οι οποίοι βλέπουν τις καλλιέργειές τους να καταστρέφονται από την επιδρομή της κάμπιας *Lymandria disbar*.

Η παρακάτω περίπτωση που αφορά δονήσεις η προέλευση των οποίων παραμένει άγνωστη, αναφέρθηκε από την εφημερίδα Βραδινή, σε δύο μεγάλα συνεχόμενα άρθρα της στις 25 και 26 Οκτωβρίου. Μεταξύ των άλλων έγραψε τα παρακάτω:

Τρίπολη

της Λίτσας Κωσταγιώργου

Έντονη είναι η ανησυχία των κατοίκων των χωριών Χωρεμίου και Τριπόταμου στη Μεγαλόπολη Αρκαδίας, αφού κανείς δεν τους έχει ενημερώσει επίσημα για το φυσικό φαινόμενο που παρατηρείται στην περιοχή τους.

Οι κάτοικοι της περιοχής ζητούν μια επίσημη ενημέρωση για το αν μπορούν να μείνουν ή όχι στα σπίτια τους, τα οποία έχουν υποστεί σοβαρότατες ζημιές. Ρωγμές έχουν υποστεί και οι εκκλησίες και το καμπαναριό του ναού στο Χωρέμι.

Όλα σχεδόν τα σπίτια στα χωριά Χωρέμι και Τριπόταμο έχουν υποστεί ρωγμές, ενώ σε κάποια σημεία έχουν «ανοίξει» ακόμη και δρόμοι και πεζοδρόμια.

Με δηλώσεις του χθες στη «Β» ο σεισμολόγος Γιάννης Παπασταματίου, που βρίσκεται στην περιοχή με ειδικό κλιμάκιο του Γεωδυναμικού Ινστιτούτου Αθηνών, απέκλεισε χθες το ενδεχόμενο οι ζημιές να οφείλονται σε σεισμικές δονήσεις. «Είδα τις ζημιές και την κατάσταση που επικρατεί στα χωριά. Παρατηρούμε όλες αυτές τις ημέρες την κατάσταση αλλά δεν

έχουμε καταγράψει τίποτα ανησυχητικό. Η κατάσταση αυτή δεν οφείλεται σε σεισμικές δονήσεις. Το φαινόμενο θα πρέπει να εξεταστεί από άλλους επιστήμονες», επεσήμανε ο κ. Παπασταματίου και τόνισε ότι οι γεωλόγοι είναι αυτοί που θα πρέπει να εξετάσουν και να αποφανθούν για το φαινόμενο. Ήδη γεωλόγοι του ΙΓΜΕ βρίσκονται στην περιοχή και μελετούν το φαινόμενο, αλλά όπως είπε ο γεωλόγος Αλέξανδρος Τσίστηρας ακόμη δεν μπορούν να πουν τίποτα. Γιατί όπως είπε δεσμεύονται υπηρεσιακώς.

Αξίζει να σημειωθεί ότι και το 1997 υπήρξαν δύο όμοια φαινόμενα στον ελληνικό χώρο, τα οποία αναφέρονται αμέσως παρακάτω:

Η πρώτη είδηση δημοσιεύτηκε στην τοπική εφημερίδα «Γιοφύρια», τον Μάρτη του '97, φύλλο 446 και αναφέρει τα εξής:

ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΣΕΙΣΜΟΣ;

Τετάρτη, 5 Μαρτίου '97, ώρα 1 μ.μ. Μια τρομερή δόνηση 2 δευτερολέπτων έγινε αισθητή μόνο στο Αιτωλικό. Μεσολόγγι, Αγρίνιο δεν ένιωσαν τίποτε.

Το παράξενο αυτό φαινόμενο κατατρόμαξε τους κατοίκους. Θύμιζε βόμβα μέσα στη γη ή κάτι σαν ηφαίστειο. Τα «Γιοφύρια» αφού το γεγονός δεν αναφέρθηκε σε κανένα δελτίο ειδήσεων, ήρθαν σε επαφή με το σεισμολογικό κέντρο της Πάτρας, ανέφεραν το γεγονός, αλλά ενημερώθηκαν ότι ο σειсмоγράφος δεν κατέγραψε τίποτε στη συγκεκριμένη ώρα στο Αιτωλικό. Πιθανολογείται λοιπόν άλλο φαινόμενο να προξένησε αυτή τη δόνηση στο Αιτωλικό οπότε οι απόψεις για ηφαιστειογενή κατάσταση στο Κανάλι, ξανάρχονται στην επικαιρότητα. Οι επιστήμονες σίγουρα θα βγάλουν κάποια άκρη. Πάντως δεν θα θέλαμε ποτέ να γίνουμε ... τουριστικό μέρος όπως η Πομπηία.

Η επόμενη είδηση προέρχεται από την ημερήσια εφημερίδα Αθηνών «Αδέσμευτος Τύπος», η οποία στις 17/12/97, έγραψε τα εξής:

ΒΟΥΪΖΕΙ Η ΓΗ ΣΤΗ ΖΑΚΥΝΘΟ

ΖΑΚΥΝΘΟΣ 17

Παράξενο φυσικό φαινόμενο έχει αναστατώσει τους κατοίκους δύο περιοχών της Ζακύνθου. Πρόκειται για έναν υπόκωφο θόρυβο που προέρχεται από τη γη, και σύμφωνα με τις μαρτυρίες των κατοίκων, έχει προκαλέσει ρωγμές σε σπίτια των κοινοτήτων Λιθακιάς και Λαγανά. Ειδικοί επιστήμονες έχουν εμφανιστεί καθησυχαστικοί και χαρακτήρισαν το έντονο φαινόμενο ενδιαφέρον για μελέτη. Γι' αυτό το λόγο, κλιμάκιο σεισμολόγων μετέβη χθες στο νησί του Ιονίου έχοντας στις αποσκευές του δέκα φορητούς σειсмоγράφους. Παρόμοιο φαινόμενο είχε εμφανιστεί και πριν από δύο χρόνια στην Κεφαλονιά και τη Λευκάδα.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ ΚΑΙ UFO

Φωτογραφία του Michel Imbeault, τραβηγμένη στο Μοντρεάλ του Καναδά, στις 5 Αυγούστου του 1973. Διακρίνεται μια εντυπωσιακή σειρά από φώτα, η ταυτότητα των οποίων δεν εξακριβώθηκε...

Ένας από τους ελάχιστους διάσημους Έλληνες επιστήμονες, που ερεύνησε και το φαινόμενο των UFO υπήρξε ο Παύλος Σαντορίνης, ο οποίος γεννήθηκε το 1893 στην Οδησό της Ρωσίας και απεβίωσε το 1986 στην Αθήνα. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο και στο Πολυτεχνείο της Ζυρίχης από το 1905 ως το 1919.

Ο Σαντορίνης υπήρξε καθηγητής της φυσικής στο Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο και συνέβαλε σημαντικά στην τελειοποίηση του ραντάρ με την εφεύρεση του εκατοστομετρικού ραντάρ, που όπως γνωρίζουμε, υπήρξε βασικός συντελεστής στην νίκη των συμμάχων, στο

Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Υπάρχει ακόμη η άποψη ότι ο Σαντορίνης ουσιαστικά ήταν ο εφευρέτης του ραντάρ, του οποίου τα σχέδια έκλεψαν και εκμεταλλεύτηκαν οι Άγγλοι.

Ακόμα ο Σαντορίνης, στη δεκαετία του 1950, συμμετείχε σε αρκετά διεθνή επιστημονικά συμπόσια, άλλοτε με την ιδιότητα του επίσημου προσκεκλημένου και άλλοτε με την ιδιότητα του επίσημου ομιλητή. Εδώ πρέπει να τονισθεί ιδιαίτερα ότι ο Σαντορίνης τόλμησε στις ιδιαίτερες συζητήσεις που είχε σε αυτά τα συνέδρια με συναδέλφους του, να αναφερθεί στο θέμα των UFOs, παρόλο που γνώριζε, ότι το αντιμετωπίζουν με απέχθεια και ειρωνεία.

Το Β' εξάμηνο του 1947, ένα απροσδόκητο γεγονός που αφορούσε την διέλευση παράδοξων αντικειμένων πάνω από τον Ελληνικό εναέριο χώρο προκάλεσε πολλά ερωτηματικά στην τότε στρατιωτική κυβέρνηση, επειδή λόγω του εμφυλίου πολέμου που μαινόταν, θεωρήθηκε ότι ίσως να επρόκειτο για άγνωστα, εναέρια Ρωσικά όπλα. Η κυβέρνηση σύστησε τότε μια επιστημονική επιτροπή στην οποία τέθηκε επικεφαλής ο Παύλος Σαντορίνης.

Σύντομα η επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα άγνωστης ταυτότητας ιπτάμενα αντικείμενα δεν ήταν Ρωσικά όπλα και συνιστούσε να γίνει πλήρης διερεύνηση αυτής της υπόθεσης. Όμως, η τότε Ελληνική κυβέρνηση ζήτησε την βοήθεια του Αμερικανικού υπουργείου Εθνικής Άμυνας για την διαλεύκανση αυτής της υπόθεσης, όμως, σύμφωνα με αποκαλύψεις του Σαντορίνη, οι αρμόδιοι Αμερικάνοι συνέστησαν να σταματήσουν αμέσως οι έρευνες και το θέμα να αποσιωπηθεί. Ταυτόχρονα, Αμερικανοί εμπειρογνώμονες στάλθηκαν από την Αμερικάνικη κυβέρνηση για περαιτέρω ειδικές έρευνες, τα αποτελέσματα των οποίων δεν κατέστησαν ποτέ γνωστά.

Όμως ο Σαντορίνης συνέχισε σε ιδιωτικό πλέον επίπεδο τις έρευνες για την φύση και προέλευση αυτών των αντικειμένων και τα αποτελέσματα αυτών των ερευνών του τα απεκάλυψε σε μια συνέντευξη που παραχώρησε τον Φεβρουάριο του 1966, στον Κωστή Μεραναίο, της κρατικής ραδιοφωνίας. Είναι αξιοσημείωτο ότι στις ελάχιστες βιογραφίες που υπάρχουν για τον Παύλο Σαντορίνη, αποκρύπτεται με επιμέλεια αυτή η σημαντική του ενασχόληση με το φαινόμενο των UFO, δίκαια μπορεί κάποιος ν' αναρωτηθεί σε τι αποσκοπεί η απόκρυψη αυτής της σημαντικής ενασχόλησης με το φαινόμενο των UFO.

Λόγω της ιστορικής σπουδαιότητας, τουλάχιστον για την Ελληνική ουφολογία, αυτής της συνέντευξης που μεταδόθηκε από το Ελληνικό ραδιόφωνο, και από σεβασμό στη μνήμη αυτού του λαμπρού επιστήμονα η συνέντευξη παρατίθεται αυτούσια χωρίς καμία παρέμβαση.

ΜΕΡΑΝΑΙΟΣ : Είναι γνωστή η προσωπικότης του καθηγητού κ. Παύλου Σαντορίνη. Χάρης σ' αυτόν η ελληνική επιστήμη έχει τα πρωτεία της εις την διεθνή άμιλλαν της ερεύνης. Τελευταίως ακόμη η εκλογή του ως fellow της Ακαδημίας Επιστημών της Ν. Υόρκης, αποτελεί μίαν άλλην αναγνώρισιν του διεθνούς κύρους του. Ο καθηγητής κ. Σαντορίνης εκτός της εφευρέσεώς του, του Εκατοστομετρικού Ραντάρ (1936-1940), του Ραδιοπυροσωλήνος, (του μυστικού όπλου των ΗΠΑ), του Ηλεκτρονικού Εγκεφάλου Η, της συμβολής του εις την μελέτην των βασικών ηλεκτρονικών φαινομένων κ.λπ. δίδει συνεχώς το παρόν εις τον διεθνή επιστημονικόν κόσμον. Διά το θέμα των Ιπτάμενων Δίσκων έχουν διατυπωθεί πολλά απόψεις. Η πρώτη όμως, αυστηρώς επιστημονική θέσις, αντιμετώπισις και εξήγησις του φαινομένου μας δίδεται σήμερα από τον καθηγητήν κ. Παύλον Σαντορίνην, τον οποίον θα έχωμεν την ευκαιρίαν να ακούσωμεν αμέσως.

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ : Μέχρι το 1954 ο Ιπτάμενος Δίσκος ήτο εν μεμονωμένον φαινόμενον. Από καιρού εις καιρόν ενεφανίζετο εις τον ουρανών εν αντικείμενον, το οποίον δεν έμοιαζε προς κάτι το γνωστόν, εξετέλεσει σειράν καταπληκτικώς απότομων κινήσεων και κατόπιν εξηφανίζετο. Ήδη εκ των πρώτων εμφανίσεων των αντικειμένων αυτών, ετέθη το ερώτημα περί της φύσεως και προελεύσεώς των, επειδή το καθ' εαυτό γεγονός της υπάρξεώς των ουδόλως ήτο δυνατόν ν' αμφισβητηθή.

ΜΕΡΑΝΑΙΟΣ : Και ποια είναι η εξήγησις που μπορεί να δοθή στα φαινόμενα αυτά ;

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ : Αι εξηγήσεις είναι αι εξής τρεις : Κατά την μεν πρώτην, επρόκειτο περι εντυπωσιακών επιδείξεων μιας αγνώστου Μεγάλης Δυνάμεως, η οποία επεχειρεί, δια των

εμφανίσεων αυτών, να επηρεάσει υπέρ αυτής, την κοινή γνώμη των άλλων Κρατών. Ομολογώ ότι ήμην εξ αρχής οπαδός της εξήγησης αυτής, καίτοι ήτο δύσκολον ν' αντιληφθή κανείς δια ποίον λόγον η υπ' όψιν Μεγάλη Δύναμις, εκρύπτετο, όπισθεν ανωνυμίας, ενώ ο προορισμός των επιδείξεων αυτών θα ήτο ακριβώς η εμφάνισις της τελειότητος των υπ' αυτής κατασκευα-ζομένων πυραύλων. Κατά την δευτέραν εξήγησιν, ότι επρόκειτο περί φαινο-μένων δια τα οποία υπάρχουν αληθοφανείς ερμηνείαι ως π.χ. εμφάνισις μετεωριτών ή άλλων φυσικών φαινομένων.

Εν τούτοις, υπάρχουν και σήμερον ακόμη, εκατοντάδες επισήμων παρατηρήσεων Ιπταμένων Δίσκων, αι οποίαι δεν ηδυνήθησαν να εξηγηθούν ως φυσικά φαινόμενα.

Κατά την τρίτην εξήγησιν, ότι πρόκειται περί της επισκέψεως κατοίκων ενός άλλου Πλανήτη. Η εξήγησις αυτή εφάνετο αρχικώς τόσον γελοία, ώστε ουδείς άνθρωπος σεβόμενος εαυτόν, ηδύνατο να δώση πίστιν εις μίαν, εκ πρώτης όψεως, τόσον εξωφρενικήν ερμηνείαν των παρατηρηθέντων μυστηριωδών φαινομένων.

Όπότε, συνέβη κάτι το καταπληκτικόν. Κατά τας ημέρας 24, 26, 27, 29 Σεπτεμβρίου, 2, 3, 7, 11, 12, 14 και 15 Οκτωβρίου, 1954, εσημειώθη ομαδική εμφάνισις των μυστηριωδών αυτών αντικειμένων, τα οποία παρετηρήθησαν εις διάφορα σημεία της Γαλλίας, εθεάθησαν υπό διαφόρων, αγνώστων μεταξύ των ανθρώπων, εκ δε της συστηματικής παραβολής των παρατηρήσεων αυτών, εξήχθη, καθαρώς επιστημονικώς, το συμπέρασμα, ότι επρόκειτο περί των αυτών αντικειμένων, τα οποία εγένοντο ορατά εις διάφορα σημεία της Ευρώπης και της Αμερικής.

Εκ της παραβολής των εκάστοτε ωρών εμφανίσεως των αντικειμένων τούτων, υπελογίσθη η ταχύτης αυτών, η οποία υπερέβαινε, κατά πολύ την ταχύτητα των σημερινών αεροπλάνων.

ΜΕΡΑΝΑΙΟΣ : Έγιναν απόπειραι να πλησιασθούν τα μυστηριώδη αυτά αντικείμενα ;

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ : Πολλά απόπειραι Αμερικανών και άλλων αεροπόρων να πλησιάσουν τα μυστηριώδη αυτά αντικείμενα διά να τα εξαναγκάσουν εις προσγείωσιν, είχαν ως αποτέλεσμα την κατάρριψιν αυτών εκ μεγάλου ύψους, τα δε συντρίμματα των αεροσκαφών και τα διαμελισμένα πτώματα των πιλωτών, εξέπεμπον ισχυράν ραδιενεργόν ακτινοβολίαν, τελείως αγνώστου προελεύσεως.

1) Αναφέρω ως πρώτον κλασσικόν παράδειγμα την επί-θεσιν ενός Αμερικανικού αεροπλάνου εναντίον ενός Ιπταμένου Δίσκου. Την 7ην Ιανουαρίου 1948, η στρατιωτική αστυνομία του φρουρίου Κνοχ όπου το γνωστόν Θησαυροφυλάκιον των Αμερικανών, επεσήμανε προς το αεροδρόμιο Godman εν πελώριον αντικείμενον ιπτάμενον προς την διεύθυνσίν του. Μισή ώρα αργότερα το αντικείμενον τούτο έφθασεν υπεράνω του αεροδρομίου και ανυψώθη κατακορύφως προς τα άνω.

Ο συνταγματάρχης Hix και ο ταγματάρχης Woods το παρετήρησαν ενώ ο λοχαγός Mantell οδηγών το σκάφος P.51 αρχίζει τη καταδίωξίν του, συνοδευόμενος από δύο άλλα καταδιωκτικά αεροπλάνα. Επέτυχε να το πλησιάσει και ν' αναγγείλη διά του ασυρμάτου ότι το «αντικείμενον είναι μεταλλικόν και πελωρίων διαστάσεων». Το τελευταίον του μήνυμα ήτο το εξής: «Βρίσκεται πάντοτε υπεράνω μου, κινούμενον με την αυτήν ή μεγαλύτεραν ταχύτητα. Ανέρχομαι εις 7000 μέτρα. Εάν δεν δυνηθώ να το πλησιάσω, θα εγκαταλείψω την καταδίωξιν».

Τα συντρίμματα του αεροπλάνου ευρέθησαν επί του εδάφους. Ενεφάνιζον δε μυστηριώδεις ραβδώσεις αι οποίαι θυμίζουν τας προκαλούμενας ενίοτε υπό των κεραυνών.

2) Ως δεύτερον παράδειγμα αναφέρω μίαν περίπτωση επιθέσεως ενός Ιπτάμενου Δίσκου εναντίον ενός αεροπλάνου. Το DC3 (Ντακότα) εκτελούν την συγκοινωνίαν μεταξύ Ατλάντας και Βοστώνης απεγειώθη από το Χιούστον την 23ην Ιουλίου 1948 και ώραν 20.30. Κυβερνήτης του σκάφους ήτο ο Κλάρενς Chiles, έχων στο ενεργητικόν του 8.500 ώρας πτήσεως, συνταγματάρχης του Air-Trans-port Command. Εις τας 20.45 είδος τορπίλλης άνευ πτερών, επετέθη εναντίον του. Δι' ενός απότομου ελιγμού την απέφυγεν ενώ αυτή ανήλθε με ιλιγγιώδη ταχύτητα. Ολόκληρων το πλήρωμα διέκρινε επί του αντικειμένου τούτου διπλήν σειράν παραθύρων.

3) Τρίτον κλασσικόν παράδειγμα : η υπόθεσις Γκόρν-νταμαν. Την 1ην Οκτωβρίου 1948 περί ώραν 21ην, ο υπολοχαγός Γκόρντμαν επρόκειτο να προσγειωθῆ με το αεροπλάνον του P.51 εις το αεροδρόμιον Φάργκο των ΗΠΑ όπότε ανετλήθη εν φωτεινόν ιπτάμενον αντικείμενον εις ύψος 350 μέτρων άνωθεν αυτού. Ο Γκόρντμαν επετέθη εναντίον του αντικειμένου τούτου και η μάχη συνεχίσθη μέχρι ύψους 5000 μέτρων όπότε διεπιστώθη ότι οι ελιγμοί του εξετελούντο με απόλυτον λογικότητα. Μετά παρεύλεσιν είκοσι λεπτών το αντικείμενον τούτο απεμακρύνθη με ιλιγγιώδη ταχύτητα. Μετά την προσγείωσίν του το P.51

υπεβλήθη εις ανάλυσιν με μετρητήν Γκάϊγκερ με θετικά αποτελέσματα.

Έως το 1952 οι Αμερικανοί συνέλεξαν αρκετάς χιλιάδας παρατηρήσεις πλείσται των οποίων αναφέρονται εις την έκθεσιν του λοχαγού Ruppelt.

Σημειωτέον ότι εις άνω των εξακοσίων περιπτώσεων δεν ηδυνήθη να δοθή μια φυσική ερμηνεία των υπ' όψιν εμφανίσεων.

ΜΕΡΑΝΑΙΟΣ : Υπήρξαν ανάλογα περιστατικά ;

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ : Ο Γάλλος Aime Michel υπεβλήθη εις τον κόπον να συλλέξη και να επισημάνη επί ενός χάρτου της Γαλλίας τας χιλιάδας παρατηρήσεων επί των Ιπταμένων Δίσκων της περιόδου μεταξύ της 24ης Σεπτεμβρίου και της 15ης Οκτωβρίου 1954. Τούτο του επέτρεψε ν' ανακαλύψη το υπ' αυτού ονομασθέν φαινόμενον της Ορθοτενίας. Δηλαδή της συστηματικής κατανομής των εμφανίσεων Ιπταμένων Δίσκων άνωθεν της Γαλλίας ωςάν τα αντικείμενα αυτά να εκτελούσαν μίαν συστηματικήν επιστημονικήν εξερεύνησιν επί του Γαλλικού εδσιφους.

Επί πλέον, ακριβώς τα αυστηρώς γεωμετρικά σχήματα των εν λόγω τροχιών αποκλείουν σχεδόν μετά βεβαιότητα πάσαν ερμηνείαν περί της τυχαίας δήθεν εμφανίσεως των μυστηριωδών αντικειμένων αυτών, υπεράνω του εδάφους της Γαλλίας.

Ο Michel συνεκέντρωσε τα πορίσματα αρκετών χιλιάδων τοιούτων παρατηρήσεων εις το σύγγραμμά του «Μυστηριώδη Ουράνια Αντικείμενα» (Παρίσι 1958).

Διευκρινίζω ότι τα στοιχεία τα οποία αναφέρω βασίζονται εξ ολοκλήρου εις το σύγγραμμα του Michel, ως την σήμερον πληρεστέραν πηγήν επί του θέματος των Ιπταμένων Δίσκων.

Εφ' όσον πολλάι εμφανίσεις Ιπταμένων Δίσκων δεν ηδυνήθησαν να εξηγηθούν ως φυσικά φαινόμενα και εφ' όσον αποκλείεται εκ των πραγμάτων η κατασκευή των Ιπταμένων Δίσκων τούτων υπό του Ανθρώπου, η μόνη απομένουσα εξήγησις της εμφανίσεως των επί της Γης, είναι κατά τον Aime Michel η έξωθεν του Πλανήτη μας προέλευσις αυτών.

Όλοι ενθυμούμεθα την περυσινήν είδησιν, κατά την οποίαν εθεάθησαν δύο περιέργοι "επιβάται" εις το Περού, οι οποίοι άμα αντελήφθησαν, ότι παρετηρούντο, επέβησαν εσπευσμένως του ιπταμένου των δίσκου, και εξηφανίσθησαν κατόπιν απότομου εκκινήσεως ή οποία θα είχε σαν αποτέλεσμα την μοιραίαν σύνθλιψιν ενός ανθρώπου ή άλλου ζωντανού γήνιου οργανισμού.

Η τότε δοθείσα περιγραφή των υποθετικών «ξένων» επισκεπτών μας, ήτο η εξής : ύψος περίπου εν μέτρον, το κεφάλι ευρίσκετο εντός ενός μεταλλικού σκαφάνδρου, προφανώς λόγω της ακαταλληλότητος της γήινης ατμόσφαιρας δια την αναπνοήν των διπόδων «άνθρωπάκων» αυτών.

Κατόπιν της δημιουργηθείσης εντυπώσεως εις την κοινήν γνώμην εδημοσιεύθησαν περίπου επίσημοι διαψεύσεις ιδίως εξ Αμερικανών πηγών με την προσθήκην μάλιστα ότι όσοι πιστεύουν ή διαδίδουν αυτού του είδους πράγματα, θα έπρεπε να εγκλεισθούν εις Ψυχιατρεία.

Δεν θα ωμιλούσα καθόλου δια την εμφάνισιν αυτών των υποτιθεμένων εξωκόσμων επισκεπτών εάν δεν υπήρχον εις το ήδη αναφερθέν σύγγραμμα του Michel, πολλαπλαί παρατηρήσεις "επιβατών" ιπταμένων δίσκων.

Ιδού, κατά χρονολογικήν σειράν αι εμφανίσεις αυταί :

1. 26/9/1954. Εις επιβάτης, πλησίον ιπταμένου δίσκου, προσγειωμένου παρά την Grenoble. Ο επιβάτης ούτος μόλις έγινεν αντιληπτή η παρουσία του, επεβιβάσθη εσπευσμένως του οχήματός του και εξηφανίσθη, κατόπιν απότομου εκκινήσεως, ακριβώς όπως εις την περυσινήν περίπτωσιν του Περού.
2. Την επομένην 27/9/1954 εθεάθησαν εις επιβάτης πλησίον του Clermont-Fernand και δύο άλλοι επιβάται πλησίον του Perpignan. Και εις τας δύο περιπτώσεις, απότομος απο-γείωσις των ιπταμένων δίσκων άμα τη εμφανίσει των πολλών παρατηρητών.
3. Την μεθεπομένην, 29/9/1954 τρεις επιβάται πλησίον της πόλεως Tours. Εξαφάνισις αυτών, ακριβώς όπως και εις τας προηγουμένας περιπτώσεις.
4. Την 3/10/1954 : Εις επιβάτης πάλιν πλησίον της πόλεως Tours και εις επιβάτης, πλησίον της πολεως St. Nazaire. Η αυτή ακριβώς συμπεριφορά των επιβατών.
5. 7/10/1954 : Εις επιβάτης παρά το Metz και δυο επιβάται μεταξύ Reims και Παρισίων. Πάλιν η αυτή ακριβώς συμπεριφορά αυτών άμα τη εμφανίσει ανθρώπων.
6. 11/10/1954 : Εις επιβάτης εις την Νότιον Γαλλίαν, πλησίον της Toulouse, άλλοι τρεις επιβάται πλησίον της Mulhouse, και τέσσαρες επιβάται πλησίον του Bordeaux. Πάλιν η αυτή απότομος απογείωσις των ιπταμένων δίσκων άμα τη εμφανίσει ανθρώπων.
7. Την επομένην 12/10/1954 : εις επιβάτης παρά τη πόλει Limoges έτερος επιβάτης παρά την Dijon και άλλοι τρεις επιβάται πλησίον της Toulouse. Πάντοτε η αυτή συμπεριφορά άμα τη

ανακαλύψει αυτών.

ΜΕΡΑΝΑΙΟΣ : Τί είναι το αξιοσημείωτο στις περιπτώσεις αυτές ;

ΣΑΝΤΟΠΙΝΗΣ : 1. Δεν πρόκειται πλέον περί μιας μεμονωμένης εμφάνισης ενός μεμονωμένου υποθετικού ταξιδιώτου, ξένου προς τον πλανήτην μας. αλλά περί μεγάλου αριθμού αυτών.

2. Εις όλας τας αναφερθείσας περιπτώσεις οι εξωγήινοι επισκέπται δεν εθεάθησαν, έκαστος υπό ενός μόνον ανθρώπου, αλλά υπό πληθώρας αυτών, αγνώστων μεταξύ των, και αγνοούντων την κατάθεσιν των άλλων.

3. Αι παρατηρήσεις εγένοντο εις διαφόρους πόλεις της Γαλλίας κατά την αυτήν περίπου ώραν, αποκλειομένης της δυνατότητας της συνεννόησης μεταξύ των διαφόρων παρατηρητών. Παρά ταύτα αι περιγραφαι όλων των παρατηρητητών συνέπιπτον εις τον εξής χαρακτηρισμόν των ξένων επισκεπτών.

Οι επισκέπται ούτοι ήσαν ύψους μεταξύ 90 και 110 εκατοστών περίπου. Είχον περίπου το σχήμα ενός ανθρώπου, με φαρδιές πλάτες, δύο χέρια και δύο πόδια και με ίδιον τον χαρακτηριστικόν βηματισμόν. Η σχετικώς μεγάλη κεφαλή ευρίσκετο εντός μεταλλικού σκαφάνδρου, προφανώς λόγω της ακαταλληλότητος του ατμοσφαιρικού αέρος δια την αναπνοήν των όντων αυτών.

Ουδεμίαν εχθρικήν στάση έδειξαν έναντι των προστρεξάντων ανθρώπων αλλ' επιβιβάζοντο, αμέσως αμα τη ανακαλύψει των επί του σκάφους των το οποίον εξηφανίζετο αποτόμως με επιτάχυνσιν η οποία θα ήτο θανατηφόρος ακόμη και δια τους συγχρόνους γήινους αστροναύτες μας.

4. Διαπιστώνω το καταπληκτικόν γεγονός ότι η περιγραφή των εξωγήινων επισκεπτών του 1954 της Γαλλίας συμπίπτει απολύτως με την περιγραφήν των 2 υποθετικών εξωγήινων επιβατών της Νοτίου Αμερικής του έτους 1965. Δύναται σχεδόν μετά πάσης βεβαιότητος να αποκλεισθή το ενδεχόμενον ότι οι εκεί προστρέξαντες άνθρωποι είχαν γνώσιν της σχετικής περιγραφής εις το βιβλίον του Michel, επειδή επρόκειτο περί απλών ψαράδων, αγνοούντων ασφαλώς την Γαλλικήν γλώσσαν.

Και τώρα θέλω να διευκρινίσω κάτι. Περιορίσθην εις την πιστήν μεταβίβασιν των ως άνω γεγονότων εκ του συγγράμματος του Aime Michel. Φρονώ ότι ανέφερον αρκετά στοιχεία τα οποία επιτρέπουν εις τους σημερινούς μου ακροατάς να μορφώσουν οι ίδιοι γνώμην εάν τα όσα αναφέρονται εις το σύγγραμμα Michel δύνανται να θεωρηθούν πιστευτά ή όχι.

Τονίζω όμως το εξής περιστατικόν, το οποίον κατά την γνώμην μου έχει βαρύνουσαν σημασίαν : Το σύγγραμμα του Michel επρολόγησεν ο Διοικητής της Αεραμύνης της Κεντρικής Ευρώπης (NATO), Στρατηγος του Στρατού Αέρος Chassin, όστις εφιστά την προσοχήν του Κοινού επί της υπό του Michel συλλεχθείσης ύλης και των εξ αυτής δυναμένων να προκύψουν συμπερασμάτων. Επαναλαμβάνω, ότι περιορίζομαι εδώ εις μίαν απλήν σύνοψιν του περιεχομένου του βιβλίου του Michel.

Προσωπικώς δεν λαμβάνω θέσιν τοσούτω μάλλον καθ' όσον τυγχάνει γνωστή η αντίληψίς μου, ότι αποκλείω, λόγω καθαρώς βιολογικών συνθηκών, την εκτέλεσιν υπό του Ανθρώπου ταξιδίων μεγάλης χρονικής διάρκειας εκτός του αμέσου περιβάλλοντος της Γης. Κατά τη γνώμην μου, πράγματι η σημερινή Τεχνική επιτρέπει μεν την αποστολήν πυραύλων εις το Διάστημα εντός του Ηλιακού μας Συστήματος, η κατασκευή όμως του ανθρωπίνου οργανισμού είναι προσηρμοσμένη προς τα συνθήκας ζωής επί της Γης και δεν δύναται να ανθέξη εις τας βιολογικής φύσεως δοκιμασίας ενός διαπλανητικού ταξιδίου.

Όσοι μιλούν και γράφουν περί αντιθέτου παρασύρονται απλώς από την καθαρώς τεχνικής πλευράν του προβλήματος και παραβλέπουν την ουσίαν της υποθέσεως, δηλαδή ότι μόνον περί αυτομάτων μηχανημάτων δύναται να γίνει λόγος και ουχί περί επανδρωμένων εξωγαλαξιακών σκαφών.

Αυτά, από του 1945 και πέραν, έγγραφον και εδίδασκον εις το Πολυτεχνείον, και δεν επέισθην ότι αι αντίληψεις μου αύται είναι υπερμέτρωσ απαισιόδοξοι.

Όπως είπα, αφήνω εις τους ακροατάς μου να κρίνουν μόνοι τους εκ των εκτεθέντων περιστατικών εάν πράγματι μας επισκέπτονται εξωγήινα όντα. Τούτο όμως ουδόλως αλλάζει την αντίληψίν μου περί της αδυναμίας του ανθρώπου να εκτελή διαπλανητικά ταξίδια επειδή εις την περίπτωσιν των περιγραφέντων εξωγήινων επισκεπτών μας δεν πρόκειται ασφαλώς περί όντων σωματικής κατασκευής ως των Ανθρώπων της Γης.

Το απλούν γεγονός όμως της ομαδικής μάλιστα επισκέψεως της Γής υπό των κατοίκων ενός άλλου Πλανήτη, προϋποθέτει αναγκαστικώς μίαν διανοητικήν, ασφαλώς δε και σωματικήν, ανωτέραν στάθμην εξελίξεως αυτών.

Το να διαπιστώνωμεν την ύπαρξιν περιέργων και κατ'επιπληκτικών σειρών τροχιών Ιπταμένων Δίσκων εις τον Ουρανόν, ανταποκρίνεται προς την ανθρωπίνην μας στάθμην αντιλήψεως. Ενώπιον όμως της αγνώστου εις ημάς πραγματικότητας, ίσως να φερώμεθα εις την περίπτωσιν αυτήν, όπως ο ποντικός ο οποίος αναγνωρίζει εις εν βιβλίον μόνον εκείνο το οποίον είναι της στάθμης αντιλήψεως αυτού, δηλαδή εάν το βιβλίον τούτο έχη και ή όχι καλήν γεύσιν, χωρίς να δυνηθή να διακρίνει το πνευματικόν περιεχόμενον του βιβλίου.

ΜΕΡΑΝΑΙΟΣ : Ποιά είναι η στάσις που μπορεί να πάρη ο άνθρωπος εμπρός εις την ανεξήγητον φύσιν αυτών των φαινομένων ;

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ : Ο άνθρωπος μπορεί να πάρη μίαν από τις κατωτέρω στάσεις :

1. Την στάσιν του διανοητικώς πρωτογόνου, όστις αποδέχεται με πίστιν τας πλέον περιέργους αφηγήσεις, όστις παραδέχεται ευκολώτατα τα «Υπερφυσικά» φαινόμενα, όστις δεν προβαίνει εις την κριτικήν των μαρτυριών και όστις, ως εκ τούτου, συχνάκις είναι θύμα απατεώνων και τυχοδιωκτών.

Πολλά εκ των διαφόρων παραλόγων Δογμάτων, τα οποία κατ' αρχήν δέον να γίνουν αποδεκτά άνευ ουδεμίας δυνατότητας, έστω και στοιχειώδους λογικής κρίσεως, ανήκουν πολλάκις εις την κατηγορίαν αυτήν.

2. Την στάσιν του πνευματικώς ισχυρού Ανθρώπου, πεπεισμένου ότι γνωρίζει τα πάντα και όστις αγανακτεί αντιμετωπίζων ξαφνικά φαινόμενα, τα οποία αντίκεινται εις τας γνώσεις και πεποιθήσεις του.

Μή δυνάμενος να εύρη εντός των γνώσεών του την εξήγησιν των υπ' όψιν περιέργων φαινομένων, προτιμά να αμφιβάλλη περί της γνησιότητας αυτών και να αποκρούη ακόμη και τα πλέον αναμφίβολα γεγονότα και τούτο ίνα μή θέση την πίστην αυτού υπό αμφιβολίαν.

Από την εποχής του Κοπερνίκου και του Γαλιλαίου, η Ιστορία απέδειξεν ότι ο εγωκεντρισμός ανθρώπων του είδους αυτού, αποτελεί τον μεγαλύτερον κίνδυνον διά την Επιστήμην.

3. Την στάσιν του πραγματικού επιστήμονος, όστις περιορίζεται εις τα γεγονότα διά να τα παρατηρήση, να τα συγκεντρώση, να τα ερμηνεύση και να τα συντονίση. Είναι η στάσις της μετριοφροσύνης και της υποταγής εις την πραγματικότητα.

Όσον η διανοητική στάθμη του ανθρώπου δεν επαρκεί ακόμη διά να κατασκευάση αντικείμενα του είδους των Ιπταμένων Δίσκων, το απλούν γεγονός της εμφανίσεως αυτών ήτο αρκετόν δια να διατυπωθή μία θεωρία βάσει της οποίας ολόκληρος η κατασκευή, αλλά και η συμπεριφορά των Ιπταμένων Δίσκων, εισέρχεται πλέον εντός του πλαισίου των τεχνικώς εξηγησίμων φαινομένων.

ΜΕΡΑΝΑΙΟΣ : Διευτυώθη θεωρία που να εξηγή αυτά τα φαινομενα ;

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ : Πρόκειται περί της θεωρίας του Γάλλου Plantier η οποία συνίσταται εις το εξής :

Η καθημερινή πείρα μας διδάσκει ότι όταν αφαιρέσωμεν το στήριγμα οιοδήποτε αντικειμένου τούτο πίπτει με διεύθυνσιν προς το κέντρον της Γης. Πρόκειται περί του αποτελέσματος της δυνάμεως βαρύτητος.

Ας υποθέσωμεν ότι θα μας ήτο δυνατόν να χαληναγωγήσωμεν την δύναμιν αυτήν, να την εξουδετερώσωμεν, να την κατευθύνωμεν προς οιαδήποτε διεύθυνσιν και να την πολλαπλασιάσωμεν κατά βούλησιν. Τί θα συμβή :

1. Θα ήτο αρκετόν να κατευθύνωμεν την δύναμιν αυτήν προς τα άνω και να την καταστήσωμεν ισχυροτέραν της γήινης έλξεως, δια να πετάξη παν αντικείμενον προς τα άνω, ή μιλλον, διά να πίπτη τούτο προς τα άνω.

2. Αντί το αντικείμενο να πίπτη προς τα άνω, θα ήτο δυνατόν, προσανατολίζοντας την διεύθυνσιν της υποθετικής δυνάμεως καταλλήλως, να πετύχωμεν μίαν «πτώσιν» προς οιαδήποτε επιθυμητήν κατεύθυνσιν.

Διευκρινίζω ότι η ως άνω υποθετική δύναμις θα έπρεπε να είναι της αυτής ακριβώς φύσεως όπως και η Δύναμις της Βαρύτητος. Τούτο σημαίνει ότι, η δράσις της υποθετικής δυνάμεως αυτής θα έπρεπε να εμφανίζεται ταυτοχρόνως επί πάντων των ατόμων της μάξης ενός σώματος και ουχί μόνον εις το σημείον εφαρμογής αυτής, επί της εξωτερικής επιφανείας του σώματος τούτου.

Μία δύναμις του είδους αυτού είναι τελείως άγνωστος εις την Επιστήμην της σήμερον. Πρόκειται περί μιας υποθέσεως του Γάλλου Plantier και θα ονομάζω εις το εξής την δύναμιν αυτήν "Δύναμιν Plantier".

Ιδού η ουσιώδης διαφορά μεταξύ μιάς κοινής δυνάμεως και μιάς δυναμews Plantier, όπου επονομαζώνται ότι, η «Δύναμις Plantier» δεν είναι τίποτε άλλο από εν είδος Δυνάμεως Βαρύτητας, η οποία θα ηδύνατο όμως να προσανατολίζεται προς μίαν οιαδήποτε διεύθυνση και να παράγεται υπό οιαδήποτε ένταση.

Υποθετίσθω ότι, έχομεν σιδηροδρομικόν συρμόν αποτελούμενον εξ εννέα βαγονίων, όπου η ηλεκτροκίνητος μηχανή ευρίσκειται όπισθεν του συρμού και προώριστα να ωθή τα έμπροσθεν αυτής ευρισκόμενα οχήματα προς τα εμπρός. Υποθετίσθω επί πλέον, ότι τα οχήματα αυτά είναι ελαφροτάτης κατασκευής π.χ. εκ λεπτών ξυλίνων πήχων.

Υποθετίσθω τέλος ότι, δια την κίνηση του συρμού διαθέτομεν δέκα ισχυροτάτους κινητήρας, τοποθετημένους εντός του τελευταίου οχήματος, εν είδει αυτοκινηταμάξης, και ότι θέτομεν αποτόμως εις κίνηση άπαντας τους κινητήρας. Το αποτέλεσμα θα είναι, φυσικά, η καταστροφή, τουλάχιστον αρκετών εκ των ελαφρών ξυλίνων βαγονίων, τα οποία θα δεχθούν την απότομον ισχυροτάτην κρούσιν την προερχομένην εκ των όπισθεν αυτών. Το παράδειγμα τούτο μας παρουσιάζει το αποτέλεσμα της εφαρμογής μιας κοινής δυνάμεως.

Η «Δύναμις Plantier», όμως ωρίσθη ως ενεργούσα ταυτοχρόνως επί πάντων των απόμων της μάξης ενός σώματος. Εις το προαναφερθέν παράδειγμα, δυνάμεθα τότε να θεωρήσωμεν ότι, εις έκαστον εκ των εννέα ξυλίνων βαγονίων και εις το τελευταίον όχημα ετοποθετήθη ανά εις κινητήρ. Είναι φανερόν, ότι η απότομος εκκίνησης και των δέκα κινητήρων μαζί ουδεμίαν θα επιφέρη καταστροφήν εις τα ξύλινα βαγόνια, καθ' όσον ταύτα θα εκκινήσουν ταυτοχρόνως με την αυτήν ακριβώς επιτάχυνσιν. Διαπιστώνομεν δηλαδή την αυτήν συμπεριφοράν την οποίαν έχουν τα σώματα το πίπτοντα εν κενώ τα οποία αποκτούν την αυτήν ταχύτητα, αδιαφόρως αν συναρμολογούνται από τμήματα διαφόρων πυκνοτήτων και διαφόρου αντοχής.

3. Δεχόμεθα ότι η δράσις της υποθετικής «Δυνάμεως Plantier» δεν περιορίζεται μόνον εις το σώμα επί του οποίου δρα αυτή, αλλά και εις τα πέριξ αυτού, φθίνουσα όμως εν αναλογία προς την απόστασιν. Το περιστατικόν τούτο έχει υψίστην σημασίαν, εάν εξετάσωμεν διάφορα ανεξήγητα φαινόμενα, τα οποία συνδέονται με την γνωστήν εμφάνισιν των «Ιπταμένων Δίσκων».

ΜΕΡΑΝΑΙΟΣ : Ποιά είναι τα ανεξήγητα φαινόμενα ;

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ : Τα ανεξήγητα ταύτα φαινόμενα είναι τα εξής :

1. Απόλυτος έλλειψις θορύβου, παρά την μεγάλην ταχύτητα κινήσεως εντός της ατμοσφαιρας.

2. Θερμική αντίστασις μή ανταποκρινομένη προς εκείνην πάντων των γνωστών μετάλλων.

3. Εντύπωσις μιας, υπό λογικών όντων, καθοδηγουμένης πτήσεως, παρά την θερμοκρασίαν και τας αποτόμους επιταχύνσεις, προφανώς αντιφυσιολογικάς, κατά τας ανθρώπινας αντιλήψεις.

Συμφώνως με τον ορισμόν της υποθετικής "Δυνάμεως Plantier" ο αήρ ο περιβάλλον εν αντικείμενον υψιστάμενος και αυτός την επίδρασιν της δυνάμεως ταύτης ακολουθεί το αντικείμενον εις την κίνησην αυτού. Συνεπώς, δεν θα υπάρξη τριβή μεταξύ του αντικειμένου και του περιβάλλοντος τούτο σιέρος.

Συνεπώς πάλιν ουδεμία, εμφάνισις Θερμότητος, ακριβώς ελλείπει του φαινομένου της τριβής. Ουδεις θόρυβος, εν αντιθέσει με την περίπτωσην μιας σφαιρας πυροβόλου όπλου, η οποία σφυρίζει λόγω της τριβής της μετά του ατμοσφαιρικού αέρος.

Ιδού η εξήγησις των τελείως αθόρυβων, απιστεύτως αποτόμων κινήσεων των Ιπταμένων Δίσκων. Ιδού η εξήγησις της απιστεύτως μεγάλης Θερμικής αντοχής αυτών. Ιδού η εξήγησις του γεγονότος ότι υποτιθέμενοι ζώντες οργανισμοί, ευρισκόμενοι εντός των οχημάτων τούτων, ουδεμίαν ενόχλησιν υφίστανται εκ των αποτόμων μεταβολών της ταχύτητος και της διευθύνσεως του οχήματός των, του κοινώς γενομένου και ενίοτε τόσον ειρωνευμένου Ιπταμένου Δίσκου.

Επαναλαμβάνω την εξήγησιν: άπαντα τα ανεξήγητα φαινόμενα των μυστηριωδών Ιπταμένων Δίσκων εξηγούνται διά του απλουστερου δυνατού τρόπου, εάν παραδεχθώμεν ότι, οι επιβαίνοντες τούτων κάμνουν χρήσιν μιας δυνάμεως, αγνώστου σήμερα ακόμη εις την Επιστήμην του Ανθρώπου της οποίας τας ιδιότητας καθώρισε πρώτος ο Γάλλος Plantier. Πρόκειται απλούστατα περί μιας δυνάμεως, ομοίας προς την Δύναμιν Βαρύτητος την οποίαν όμως ο χειριστής αυτής δύναται να κατευθύνη προς οιαδήποτε ένταση.

Τούτο φυσικα προϋποθέτει μίαν τεχνολογική εξέλιξιν των κατόχων των Ιπταμένων Δίσκων, κατά πολύ πέραν της στάθμης των γνώσεων των Ανθρώπων της Γης. Οπότε και τίθεται ευλόγως το ερώτημα, κατά πόσον είναι παραδεκτή η σκέψις περί της υπάρξεως ή μη λογικώς

σκεπτομένων εμφύχων όντων επί των Πλανητών του Σύμπαντος.

ΜΕΡΑΝΑΙΟΣ : Εις τι καταλήγει ή τελευταία πείρα της επιστήμης της αστρονομίας ;

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ : Αι τελευταία αποκτήσεις της Αστρονομίας καταλήγουν εις το συμπέρασμα ότι : Πλανήται, περισσότερον ή ολιγώτερον, όμοιοι προς την Γην, και εις αριθμόν πολλών δισεκατομμυρίων, είναι σκορπισμένοι εν είδει κόνεως, εις το αχανές Αστρικόν Διάστημα. Ταυτοχρόνως όμως, αι τελευ-ταίαί θεωρίαί επί της εμφανίσεως και της εξελίξεως της ζωής, διδάσκουν, ότι η Ζωή εμφανίζεται και εξελίσσεται προς το Πνεύμα, αυτομάτως τρόπον τινά, οσάκις υφίστανται αι αναγκαίοι προϋποθέσεις δια την ύπαρξιν αυτής.

Όθεν, η Ζωή και το Πνεύμα, ως κατάληξις αυτής, φαίνο-νται ως σκορπισμένα εντός του απείρου Διαστήματος εις την αυτήν περίπου αναλογίαν, όπως και αυτή η Ύλη.

Σήμερον, μόλις πεντακοσίας χιλιάδας χρόνια μετά την εμφανισίν του, ο άνθρωπος ετοιμάζεται να εισδύση εντός του διαπλανητικού διαστήματος. Θεωρούμεν τον Άνθρωπον ως την κορυφήν της εξελίξεως ζώντων οργανισμών επί της Γης. Επειδή, όμως το Πνεύμα είναι η αυτόματος κατάληξις της Ζωής, έπεται ότι, πάντα τα συστήματα εξελίξεως περισσότερον προκεχωρημένα του ανθρώπου, εππραγματοποίησαν ήδη αυτήν την είσδυσιν και μάλιστα εις πολύ μεγάλων αριθμόν σημείων του Σύμπαντος.

Αλλά, είναι πιθανόν ότι μέγιστος αριθμός «Πολιτισμών» έφθανεν ήδη και ξεπέρασεν εις άλλους Κόσμους, το σημείον εκείνο, όπου θα ευρεθώμεν εμείς τότε. Δια τον λόγον τούτον, το ουσιώδες ερώτημα δεν είναι να γνωρίζωμεν εάν μας επεσκέφθησαν ήδη διαπλανητικά σκάφη, κοινώς "Ιπτάμενοι Δίσκοι", αλλά να γνωρίζωμεν εάν τα σκάφη ταύτα ενένετο ήδη αντιληπτά. Επειδή δύναται να θεωρηθεί ως βέβαιον ότι η σκέψις δημιουργίας διαπλανητικών σκαφών, ουδόλως αποτελεί γήϊνον μόνον προνόμιον.

Μ' άλλα λόγια, το μυστήριον έγκειται εις το ότι, εάν τα ξένα διαπλανητικά σκάφη έχουν γίνει πράγματι ήδη αντιληπτά δια ποιον λόγγων ταύτα ενέγοντο ορατά μέχρι σήμερον εις τόσον μικρόν αριθμόν. Επειδή λογικώς το διάστημα θα έπρεπε να διασχίζεται από σκάφη του είδους τούτου, όπως διασχίζονται οι ωκεανοί από τα πλοία.

Η υπόθεσις, κατά την οποίαν η γήϊνη ζωή είναι μοναδικόν φαινόμενον εντός ολοκλήρου του Σύμπαντος, έχει ήδη αποκλεισθεί διά της επιστημονικής ερεύνης των τελευταίων ετών. Πράγματι, ως γνωστόν, ο Αμερικανός Αστρονόμος Σιντον ανεύρε, προ ετών ήδη, εντός του φάσματος του πλανήτου Άρεως δύο φασματικές γραμμάς της ενώσεως Άνθραξ - Υδρογόνον, αι οποίαι είναι χαρακτηριστικά πάντων των γήϊνων οργανικών μορίων, και συγκεκριμένων των Φυτικών τοιούτων.

Πέραν όμως των δύο τούτων φασματικών γραμμών, ο Σιντον ανεκάλυψε και μίαν τρίτην τοιαύτην, η οποία δεν συμπεριλαμβάνεται εις το υπέρυθρον φασμα των γήϊνων οργανικών ενώσεων. Η φιλοσοφική ερμηνεία της ανακαλύψεως ταύτης του Αμερικανού Σιντον ανοίγει τας θύρας εις την πλέον τολμηράν φαντασίαν.

Εκ της διαφόρου φυσικο-χημικής συστάσεως των οργανικών μορίων του πλανήτου Άρεως έπεται σχεδόν αναγκαστικώς το συμπέρασμα, ότι και τά οργανικά, έστω και φυτικά μόνον μόρια, εις τον πλανήτην εκείνον, σχηματίζουν πιθανώς ζώντας οργανισμούς τελείως διαφόρου φύσεως, οπωσδήποτε αγνώστου επί της Γης.

ΜΕΡΑΝΑΙΟΣ : Είναι μοναδικόν φαινόμενον η ζωή επί της Γης ;

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ : Η υπόθεσις κατά την οποίαν μεταξύ όλων των ζώων του Σύμπαντος, η γήϊνη ζωή είναι η μόνη η οποία εξελίχθη μέχρι του Πνεύματος, δεν δύναται να ελεγχθή. Εν τούτοις, μέχρι τούδε όλα αι πρόοδοι της Επιστήμης κατέληξαν εις την οπισθοχώρησιν των ανθρωποκεντρικών αντιλήψεων.

Η υπόθεσις κατά την οποίαν ουδεμία Αστρική ζωή έχει υπερβή την σημερινήν στάθμη της ανθρωπότητας, δύναται να ερμηνευθή δια δύο διαφόρων τρόπων. Κατά τον πρώτον εξ αυτών θεωρούμεν ότι η γήϊνη ανθρωπότης ευρίσκεται επί κεφαλής της Αστρικής εξελίξεως, το οποίον σημαίνει ότι όλα τ' άλλα βιολογικά συστήματα ευρίσκονται εν καθυστερήσει, εν συγκρίσει μεθ' ημών. Μία αντίληψις του είδους τούτου θα ήτο καθαρώς ανθρωποκεντρική και, ως εκ τούτου, δεν δύναται να ελεγχθή.

Ο έτερος τρόπος της ερμηνείας θα ήτο ότι, η ζωή δεν θα ηδύνατο ποτέ να υπερβή το σκιδιον του Ανθρώπου, και δή του ανθρώπου του εικοστού αιώνος.

Είναι φανερόν πού άγει μία υπόθεσις του είδους αυτού. Προφανώς εις την αντίληψιν ότι η πρόοδος περιέχει εν αυτή, την ίδιαν αυτής καταστροφήν. Η ζωή θα ανήρχετο τόσον υψηλά μόνον διά ν' αυτοκτονήση. Θα ήτο τούτον εν όνειρον μεγίστης απαισιοδοξίας δια την κρίσιν

του οποίου δεν διαθέτομεν παρά αορίστους μόνον ηθικός αντιλήψεις.

Πολλοί επιστήμονες θεωρούν ότι η κατάκτησις του Διαστήματος υπό οργανωμένων όντων θα είναι αιωνίως περιορισμένη υπό των ορίων εκάστου Ηλιακού συστήματος.

Πράγματι, τα άστρα είναι παρά πολύ απομακρυσμένα το εν του άλλου δια να επιτρέπουν την μετάβασιν εκ του ενός εις το άλλο. Κατά την θεωρίαν της Σχετικότητος θα εχρειάζετο απείρως μεγάλη ενέργεια, συνεπώς απραγματοποιήσιμος, δια να δοθή εις οιονδήποτε σώμα η ταχύτης του φωτός, δηλαδή τριακόσαιοι χιλιάδες χιλιόμετρα ανά δευτερόλεπτον.

Ακόμη και μόνον με ταχύτητα εκατόν χιλιάδων χιλιομέτρων ανά δευτερόλεπτο η μετάβασις από τον Ήλιον εις το πλησιέστερον άστρον θ' απήτει εν τέταρτον αιώνας, οπότε επιχειρήσιμος του είδους τούτου θα υπερέβαινον την ζωήν ενός ανθρώπου.

ΜΕΡΑΝΑΙΟΣ : Πώς τίθεται το θέμα της επικοινωνίας μεταξύ όντων διαφορετικής πνευματικής στείθης ;

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ : Εκ πρώτης όψεως το αδύνατον μιας πνευματικής επαφής, μεταξύ δύο εξελιγμένων όντων, φαίνεται ως παράδοξον. Υπάρχει επί της Γης πληθώρα Πνευματικών επιπέδων, από τα βακτήρια μέχρι τον άνθρωπον. Υπάρχει το επίπεδον του ανθρώπου, το επίπεδον των πιθήκων, το επίπεδον των εντόμων και ούτω καθ' εξής. Εις την ζούγκλαν ή εις το δάσος όπου τα ζώα ζουν ελευθέρως συμφώνως με τους νόμους της ζωτικής ισορροπίας. είναι γνωστόν ότι υφίσταται μία συνεχής ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ ζώων του αυτού είδους, αλλά και μεταξύ ζώων διειφορων ειδών.

Ιδού όμως η πρώτη εμφάνισις του πνευματικού επιπέδου των διαφόρων ειδών.

Ο άνθρωπος δύναται να εκμάθη και τούτο εγένετο ήδη εις ευθείας κλίμακα, την γλώσσαν των διαφόρων ζώων, πιθήκων, πτηνών, και λοιπά. Ο άνθρωπος δύναται ν' αποταθή π.χ. προς εν καναρίνι και να του σφυρίξη, εις την γλώσσαν του καναρινιού, εν είδει συνδιαλέξεως, ωρισμένας ιδέας, εντός της περιοχής αντιλήψεως του πτηνού τούτου.

Το καναρίνι θα είναι εις θέσιν ν' αντιληφθή την έννοιαν ωρισμένων συνθημάτων της γλώσσης του π.χ. "κίνδυνος" ή "είμαι αρσενικόν". Αποκλείεται όμως να εξηγηθή ποτέ εις την γλώσσαν των καναρινιών το Θεώρημα του Πυθαγόρα. Αντιθέτως, όμως κατόπιν σχετικής επιμονής ουδόλως αποκλείεται ο Άνθρωπος να δυνηθή να καταλάβη εξ ολοκλήρου απάσας τας ιδέας πνευματικού επιπέδου των καναρινιών.

Συγκεκριμένως ο άνθρωπος δύναται να έλθη εις πνευματικήν επαφήν με όλους τους ζώντας οργανισμούς υπό τον όρον το πνευματικόν επίπεδον των να είναι κατώτερον του ιδικού του επιπέδου ή μάλλον υπό τον όρον ότι το επίπεδόν μας να περιέχη το πνευματικόν επίπεδον αυτών.

Υπό τας συνθήκας αυτάς η σύγχρονος έρευνα επί του ανθρωπίνου ψυχισμού και του ψυχισμού των ζώων, απέδειξαν ότι ανώτερος ψυχισμός θα ηδύνατο να έλθη εις πνευματικήν επαφήν μαζί μας, επί του επιπέδου μας του Ανθρώπου.

ΜΕΡΑΝΑΙΟΣ : Τι όμως πρέπει να σκεφθούμε δια την αντίθετον περίπτωσιν; Δηλαδή ο άνθρωπος θα ελπίζη να έλθη εις πνευματικήν επαφήν με εν όν ανωτέρας της ιδικής του πνευματικής στάθμης ;

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ : Επί του ερωτήματος αυτού η απάντησις φαίνεται ότι πρέπει να είναι σαφώς αρνητική. Ο σκύλος δεν διακρίνει τον κίονα ενός ναού από οιαδήποτε άλλη πέτραν, και τον ναόν από οιαδήποτε άλλον σπήλαιον. Επειδή η διαφορά μεταξύ αυτών των πραγμάτων εντοπίζεται εις μίαν πνευματικήν στάθμην, η οποία δεν του είναι προσιτή. Ο σκύλος «καταλαβαίνει» εις ημάς μόνον εκείνο το οποίον ανήκει εις την πνευ-ματικήν του στάθμην.

Εκ των ως άνω έπεται ότι, εις τας σχέσεις μας με έμψυχα όντα ανωτέρας της ιδικής μας πνευματικής στάθμης θα ηδυνάμεθα να διακρίνωμεν μόνον τας πραγματικότητας της ανθρωπίνης στάθμης. Παραδείγματος χάριν τας γεωμετρικας γραμ-μάς. Αλλά το ακατανόητο εις αυτάς θα ήτο το περιστατικόν ότι δεν θα ηδύνατο να προσδιοριστούν αυτά εις την ανθρωπίνην γλώσσαν.

Ευρισκομεθχι εις το κατώφλιον του ιλίγγου. Μη προχωρούμεν πέραν, προς το παρόν.

ΜΕΡΑΝΑΙΟΣ : Μήπως ή «επαφή» εγένετο ήδη αλλά μας παρέμεινε άγνωστος ;

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ : Η υπόθεσις αυτή είναι η πλέον ενδια-φέρουσα όλων. Επειδή εις το ερώτημα τούτο είμεθα υποχρεω-μένοι ν' απαντήσωμεν ότι μία επαφή του είδους τούτου δεν είναι αδύνατος. Πράγματι, εάν η επαφή μεταξύ αυτών, δηλαδή των κατοίκων ενός ξένου πλανήτου

και ημών πραγματοποιηθεί επί της σταδμης αυτών και ουχί επί της στάθμης της ιδικής μας, η επαφή αυτή θα παραμείνη ό,τι και αν κάμωμεν, άγνωστος δι' ημάς. Και εδώ ακόμη ο προηγηθείς συλλογισμός μας επιτρέπει να σχηματίσωμεν μίαν ιδέαν περί ενός ζητήματος τόσο εκ πρώτης όψεως δυσνοήτου.

Αι περισσότεραι των σχέσεων μας με τα ζώα μένουσιν αυστηρώς και οριστικώς αδιάκριτοι δι' αυτά. Τα αρνιά ουδέποτε θα γνωρίσουν ότι τα τρέφουσιν δια να πάρουν το μαλλί των και το κρέας των. Βλέπουν μόνον το ψαλίδι και το σφαγείον, και δεν ημπορούν, δι' ουδενός τρόπου να προβλέψουν και ν' αποτρέψουν ούτε το ένα ούτε το άλλο, επειδή αυτού του είδους προβλέψεις δεν δύνανται να υπάρχουν εις τον ψυχισμόν ενός αρνιού. Οι σκύλοι δεν γνωρίζουν και δεν δύνανται να γνωρίζουν ότι θα τους θανατώσουν όταν θα γηράσουν, επειδή ούτοι δεν δύνανται να γνωρίσουν τι θα πη να είναι ηλικωμένοι ή ν' αντιληφθούν ακόμη και την ιδέαν της ηλικίας.

Τα ζώα θα δυνηθούν να συζούν μαζί μας μέχρι τέλους των αιώνων χωρίς να αντιληφθούν ποτέ ότι η τύχη των διαρκώς επαίχθη εις περιοχάς αοράτους δι' αυτά καίτοι οι οφθαλμοί των ουδέποτε έπαυσαν να τας βλέπουν.

Προ ολίγων εκατοντάδων χιλιάδων ετών οι προγονοί μας, οι πρόγονοι ενός Πλάτωνος, ενός Νιούτον και ενός Αϊνστάιν, ήσαν ίσως εις την πνευματικήν στάθμην των σημερινών σκύλων και των αρνιών. Πού θα βρεθή η σημερινή στάθμη ανθρώπων, μετά την παρέλευσιν μερικών ακόμη εκατοντάδων χιλιάδων ετών; Υπάρχει εν ανώτατον όριον εις την άνοδον του ψυχισμού; Διατί να πιστεύσωμεν τούτο ;

ΜΕΡΑΝΑΙΟΣ : Και γιατί να πιστεύσωμεν πως αν το όριο αυτό πράγματι υπάρχει, φθάσαμε ήδη σ' αυτό ;

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ : Η απάντησις εις το ερώτημα : «Διατί δεν υπάρχουν επισκέπτεται του Διαστήματος» ίσως να είναι η καταπληκτικής απλότητος τοιαύτης : Δεν υπάρχουν επειδή μόνον οι οφθαλμοί μας τους βλέπουν και ουχί το πνεύμα μας, το οποίον είναι ανίκανον προς τούτο.

Η απουσία των θα ημπορούσε να είναι μόνον φαινομενική. Ο ποντικός ο οποίος τρώγει τα παλαιά μας βιβλία, βλέπει φυσικώς διά των οφθαλμών του. Όλα όσα βλέπομεν εμείς τα βλέπει και ο ποντικός αλλά δεν δύνανται να τα αντιληφθή. Το σχήμα των γραμμάτων προβάλλεται επί του αμφιβληστροειδούς χιτώνος του, αλλά ο ποντικός ουδέποτε θα δυνηθή να τα διαβάση. Εκ του ανθρωπίνου θεάματος θα βλέπη μόνον εκείνο το οποίον είναι της φύσεως του ποντικού.

Ακριβώς, ούτως έχει και το ζήτημα της αντιλήψεώς μας περί του Σύμπαντος. Βλέπομεν όλα εκείνα τα οποία αντιστοιχούν εις την ανθρωπίνην στάθμην ή τας στάθμας κάτωθι αυτής. Και εάν εν αστρικόν ον ανωτέρας της ιδικής μας πνευματικής στάθμης εμφανίζεται εις τον ουρανόν μας είμεθα εξ ίσου ανίκανοι να διακρίνωμεν τας πράξεις του και να αναλύσωμεν τας προθέσεις του όπως ένας ποντικός να διαβάση επιστημονικά συγγράμματα.

Όλαι αι σημερινάί μας βεβαιότητες άρχισαν από το στάδιον των υποθέσεων. Αι πλέον βέβαια θετικότητες ήρχισαν από το στάδιον των ονείρων. Μη αρνούμεθα εις τους Ανθρώπους το δικαίωμα να ονειρεύονται, χωρίς όμως ταυτοχρόνως να τους διαφεύγη ότι ονειρεύονται.

Εν πρώτον όνειρον, εν πρώτον ερώτημα : η σημερινή εξέλιξις της Επιστήμης της Βιολογίας μας επιτρέπει να πιστέψωμεν ότι εις κάθε "ψυχικόν" φαινόμενον ανταποκρίνεται σαφώς και εν καθωρισμένον φυσικόν φαινόμενον, με άλλα λογσα, εάν εις κάθε ανθρωπίνην σκέψιν, όσο φευγαλέα, όσο λεπτή, όσον αφηρημένη και αν είναι αυτή, αντιστοιχεί μία χαρακτηριστική μεταβολή του εγκεφάλου, εν είδει π.χ. νευρικής ροής, ή απείρως λεπτών χημικών ή ηλεκτρικών φαινομένων και λοιπά. Η απάντησις επί του ερωτήματος αυτού φαίνεται ότι μπορεί να είναι θε-τική.

Εν δεύτερον όνειρον, εν δεύτερον ερώτημα : η σημερινή εξέλιξις της επιστημονικής ερεύνης μας επιτρέπει να ελπίζομεν ότι παν φυσικόν φαινόμενον θα δυνηθή, την μίαν ή την άλλην ημέραν, να μελετηθή και ν' αναλυθή πειραματικώς. Η απάντησις επί του ερωτήματος αυτού ήδη σήμερα είναι σαφώς θετική.

Εκ των άνω δύο ερωτημάτων και απαντήσεων δυνάμεθα να συμπεράνωμεν ότι συν τη προόδω της Επιστήμης, θα δυνηθώμεν την μίαν ή την άλλην ημέραν να προβώμεν εις την πειραματικήν εγγραφήν πασών των αποχρώσεων της Σκέψεως, όσον αυτή και αν είναι αφηρημένη, λεπτή και φευγαλέα.

Τούτο δεν αποτελεί μίαν βεβαιότητα, αλλά δύνανται ναι θεωρηθή ως λίαν πιθανόν : πράγματι ήδη σήμερα η ανθρωπίνη σκέψις εγγράφεται ευκόλως επί της ταινίας ενός εγκεφαλογράφου, αι δε καμπύλαι αυτού ήδη σήμερα ερμηνεύονται υπό Ψυχιάτρων δια την

διάγνωσιν της ψυχικής καταστάσεως ενός Ανθρώπου.

Η λογική επέκτασις των συλλογισμών αυτών μας επιτρέ-πει όμως να διατυπώσωμεν μίαν υπόθεσιν : υποθεθίσθω ότι "συνεργείον" ολόκληρον, ειδικευμένων κατοίκων ενός άλλου πλανήτη διασχίζει το Σύμπαν, εφωδιασμένον με τα αναγκαία όργανα δια την εγγραφήν της Σκέψεως επί ενός άλλου πλανήτη, π.χ. του ιδικού μας. Το συνεργείον τούτο ερευνά συστηματικώς μίαν σαφώς καθωρισμένην περιοχήν, ως τούτο συνέβη εν Γαλλία κατά τας μνημονευθείσας ημέρας του Σεπτεμβρίου και Οκτωβρίου 1954 και φαίνεται ότι έκτοτε λαμβάνει χώραν εις Αργεντινήν, Περού και αλλού.

Τίποτε δεν μας εμποδίζει να παραδεχθώμεν ότι προϊόν της συστηματικής αυτής εξερευνησεως θα είναι η εγγραφή ολοκλητρου της Σκέψεως της περιεχομένης εντός της εξερευνηθείσης περιοχής.

Οπότε τίθεται το λογικόν ερώτημα : δια ποίον λόγον οι κάτοχοι του συλλεχθέντος και αυτομάτως εγγραφέντος πλουσίου υλικού να ήρχοντο και εις προσωπική επαφήν με τους Ανθρώπους.

Προς τι θα είμεθα ενώπιον των μηχανών των γυμνοί, όσον και ένας πιστός ενώπιον του Θεού του.

Θα μας εγγυρίζον καλύτερα από οτι εμείς οι ίδιοι γνωρίζομεν τον εαυτόν μας αφού εμείς επιδιώκομεν ανεπιτυχώς καθ' όλον τον βίον μας, το όνειρον να μάθωμεν τί είμεθα και τί θα γίνωμεν μετά τον θάνατόν μας.

Επίλογος Σωκράτη Αικατερινίδη

Όπως διαφαίνεται από την παραπάνω συνέντευξη του Παύλου Σαντορίνη, όπου εκφράζονται πρωτοποριακές απόψεις για τη δεκαετία του 1960 σχετικά με το θέμα των UFOs, είχε πλήρη ενημέρωση γι' αυτό το θέμα και όπως πληροφορήθηκα πριν από μερικά χρόνια είχε ένα τεράστιο αρχείο, το οποίο «φυγαδεύτηκε», γι' άγνωστους λόγους, στο εξωτερικό. Σημειωτέον ότι όταν το 1996 εξέδωσα το πρώτο μου βιβλίο «Εξωγήινα όντα στην Ελλάδα», τόμος Α', όπου αναφέρομαι εκτενέστατα στον Παύλο Σαντορίνη, θεώρησα ότι ήταν υποχρέωσή μου να το δωρίσω στην γυναίκα του και αν φυσικά επιθυμούσε, να μου δώσει και άλλα στοιχεία για τις έρευνες του για τα UFO.

Στην πρώτη μας τηλεφωνική επαφή, αφού της ανέφερα για το βιβλίο μου και για το κεφάλαιο που αφορούσε τον άνδρα της, της ζήτησα να συναντηθούμε, για να της δωρήσω το βιβλίο μου και μου απάντησε θετικά. Όταν όμως, την ημέρα του ραντεβού μας, της τηλεφώνησα για να της το υπενθυμίσω, δοκίμασα αρκετή έκπληξη, γιατί όχι μόνο μου ακύρωσε το ραντεβού, αλλά με παρακάλεσε με έντονο ύφος να μην την ενοχλήσω άλλη φορά και χωρίς να περιμένει την απάντησή μου, μου έκλεισε αμέσως το τηλέφωνο. Όπως διαφαίνεται από αυτή την απότομη συμπεριφορά της, ίσως κάποια άτομα, δεν θέλουν να γίνουν γνωστές όλες οι πτυχές της έρευνας του Παύλου Σαντορίνη για τα UFO.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΙΔΗΣ

Ναι, έχουμε λάβει σήματα εξωγήινων πολιτισμών!

του δρα Π.Παππά (άρθρο που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ Μαρτίου 2001, τεύχος 93)

«Ναι, δεν είμαστε μόνοι». Όσο κι αν κοστίζει αυτό σε αλλαγή νοοτροπίας, ό,τι κι αν αποκαλυφθεί για τις στρατηγικές συγκάλυψης και απόκρυψης που εφαρμόζουν τα κέντρα εξουσίας του πλανήτη μας, φαίνεται πως ήρθε ο καιρός να συμβεί η μεγάλη αλλαγή...

Σήμερα πάλι, ορισμένοι επιστήμονες τολμούν να επαναδιατυπώσουν αυτή τη θέση, την οποία είχαν υπερασπίσει απροκάλυπτα οι πρωτοπόροι Κοκκόνι, Μόρισον, Σολομίτσκι, Καρντασιώφ, Μπελ, Χίγους και Κάρλ Σαγκάν.

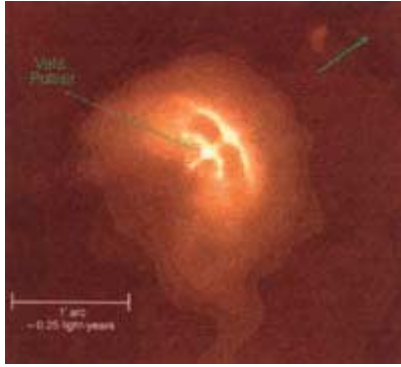
Και δεν πρόκειται για επίσκεψη εξωγήινων με UFO, αλλά για την (επαν)ανακάλυψη ότι λαμβάνουμε σήματα από το διάστημα που προέρχονται από εξωγήινες διάνοιες! Πρόκειται για σήματα που προέρχονται από τους λεγόμενους παλόμενους αστέρες - pulsars - τα οποία παρουσιάζουν τέτοια "λογικότητα" και ιδιαιτερότητα, ώστε έχουν αναγκάσει τους επιστήμονες να καταφεύγουν συνεχώς σε όλο και πιο ακραίες ερμηνείες για να μπορέσουν να κρατούν την ερμηνεία των εξωγήινων πολιτισμών έξω...

Νέοι ερευνητές επί πλέον, όπως ο Πολ Λαβιολέτ, ισχυρίζονται με βάσιμα επιχειρήματα ότι τα συγκεκριμένα μηνύματα απευθύνονται αποκλειστικά σε μας.

Τι κρύβουν αυτά τα μηνύματα; Οι περισσότεροι ερευνητές δέχονται ότι αποτελούν μία συνεχή «υπενθύμιση», για όσους θα φθάνουν στο αναγκαίο επίπεδο να τα συλλάβουν, πως υπάρχουν και άλλοι πολιτισμοί στον γαλαξία μας. Υπάρχουν όμως και εκείνοι που δέχονται ότι περιέχουν και πιο εξειδικευμένες πληροφορίες, ενώ μερικοί προχωρούν ακόμη περισσότερο αποδίδοντας την ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας μας στην αποκωδικοποίηση ορισμένων τέτοιων μηνυμάτων! Πρόκειται δηλαδή, για άλλη εκδοχή της άποψης που λέει πως η σύγχρονη τεχνολογία μας οφείλεται στην παροχή γνώσεων από εξωγήινες διάνοιες, μόνο που αυτές δεν βρίσκονται σαν επισκέπτες στη Γη μας, αλλά απέχουν τεράστιες αποστάσεις. Η αποκωδικοποίηση αυτή έγινε δυνατή μόνο μετά την αλματώδη πρόοδό μας, στην εξέλιξη των ηλεκτρονικών υπολογιστών.

Αυτό που έχει ακόμη πιο ιδιαίτερη σημασία στο - ούτως ή άλλως - καυτό αυτό θέμα, είναι ο ρόλος του SETI, του περίφημου πλέον προγράμματος της «Ερευνας για την Εξωγήινη Ευφυΐα». Έτσι, ενώ η ίδια η ύπαρξη αυτού του προγράμματος υποδηλώνει την παραδοχή (τουλάχιστον της πιθανότητας) ύπαρξης εξωγήινων πολιτισμών, πολλές ενδείξεις μιλάνε για έναν - τουλάχιστον - ύποπτο ρόλο που μερικές φορές διαδραματίζει το SETI. Μοιάζει δηλαδή σαν εκείνοι που πήραν την απόφαση να κρατήσουν μυστική την ύπαρξη των εξωγήινων μηνυμάτων, να χρησιμοποιούν το πρόγραμμα αυτό για να καθοδηγούν, να συγκαλύπτουν και να ελέγχουν κάθε νέα ανακάλυψη προς αυτή την κατεύθυνση, με σκοπό την αποκλειστική διαχείριση των εισερχόμενων πληροφοριών, αλλά και την παραμονή της ανθρωπότητας στα γνωστά κατεστημένα πλαίσια...

1. Η ανακάλυψη
2. Ζήτημα Ενέργειας
3. Αστέρες Νετρονίων;
4. Μια προκλητική συμπεριφορά
5. Το περιβόητο SETI και η ύποπτη πολιτική του
6. Το ξεπερασμένο Πρόγραμμα SETI
7. Η απίστευτη «τοποθέτηση» των pulsars στο διάστημα
8. Τεχνολογία των pulsars

Ο πλησιέστερος προς τη Γη παλλόμενος αστέρας, Vela, και η ακτινοβολία που τον περιβάλλει, όπως την φωτογράφησε ο δορυφόρος Chandra το 2000. Το πράσινο βέλος δείχνει την πορεία του καθώς απομακρύνεται από το κέντρο του Γαλαξία μας, περίπου μία μοίρα κάθε 90000 χρόνια. Τα δύο τόξα του δείχνουν ακριβώς προς αυτήν την κατεύθυνση! Το εξαιρετικά περίεργο είναι πως η ακτινοβολία ακτίνων Χ που εκπέμπει έχει διεύθυνση ακριβώς αντίθετη από την κατεύθυνσή του! Να πρόκειται για (τεχνητή) κινητήριο ώθησή του;

Η ανακάλυψη

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή:

Στα μέσα της δεκαετίας του '60 η τελειόφοιτη φοιτήτρια του Πανεπιστημίου του Κέιμπριτζ, Τζοσλίν Μπελ, και ο καθηγητής της στην Αστρονομία, Άντονι Χίγους, δεν είχαν την παραμικρή ιδέα ότι σε λιγότερο από ένα μήνα η Τζοσλίν θα έκανε μία από τις σημαντικότερες ανακαλύψεις του αιώνα. Παρατηρώντας τον ουρανό με το ραδιοτηλεσκόπιο, επρόκειτο να “πιάσει” σήματα που οι ίδιοι τα ερμήνευσαν ως μηνύματα ενός άλλου πολιτισμού! Το σχεδιασμένο από τον Χίγους ραδιοτηλεσκόπιο κάλυπτε ένα χώρο περίπου 5.500 τ.μ. - δηλαδή 57 γήπεδα τέννις!

Είχαν τελειώσει την έρευνα στο κομμάτι του ουρανού που συμπεριελάμβανε το σύμπλεγμα των αστερών Vulpecula και η Τζοσλίν εξέταζε τα στοιχεία που είχαν καταγράψει οι κεραίες, όταν παρατήρησε κάτι ασυνήθιστο. Μία από της ραδιοπηγές εξέπεμπε σταθερά ραδιοσήματα ή “μπιπς”, εκ των οποίων το καθένα διαρκούσε μερικά εκατοστά του δευτερολέπτου! Ο καθηγητής Χίγους στην αρχή θεώρησε ότι οι παλμοί αυτοί ήταν παρεμβολές από κάποια γήινη πηγή - όπως για παράδειγμα σπινθήρας από ένα κινούμενο αυτοκίνητο. Το σήμα εξασθένισε και δεν μπορούσε να ανιχνευτεί σε επόμενες παρατηρήσεις, ώσπου ένα βράδυ ξαναεμφανίστηκε. Μετά από αρκετούς μήνες συνεχούς παρακολούθησης του φαινομένου, βλέποντας ότι το σήμα προερχόταν από σταθερή πηγή, ο καθηγητής ήταν πεπεισμένος ότι είχαν ανιχνεύσει ένα νέο είδος αστρονομικού φαινομένου.

Στο τέλος του Νοεμβρίου, ήταν για πρώτη φορά έτοιμοι να καταγράψουν έναν ακριβή χρόνο εκπομπής των παλμών. Οι έξι ώρες παρατήρησης έδειξαν ότι οι παλμοί είχαν μια σταθερή περίοδο του $1,33733 \pm 0,00001$ του δευτερολέπτου. Οι επόμενοι μήνες παρακολούθησης πρόσθεσαν άλλα δύο δεκαδικά ψηφία στην τιμή αυτή και σήμερα γνωρίζουμε ότι η περίοδος του συγκεκριμένου pulsar είναι $1,337301192269 \pm 0,00000000006$ του δευτερολέπτου!

Αυτή η ανακάλυψη προκάλεσε όπως ήταν φυσικό την ταραχή των επιστημόνων. Τίποτε παρόμοιο δεν είχε ποτέ παρατηρηθεί μέχρι εκείνη τη στιγμή. Η κοινή λογική έλεγε ότι είχαν ανιχνεύσει σήματα που είχαν αποστολέα έναν εξωγήινο πολιτισμό. Εξονυχιστικές έρευνες τους επόμενους μήνες έδειξαν ότι τα σήματα προέρχονταν από πηγές που βρίσκονταν περίπου δύο χιλιάδες έτη φωτός μακριά.

Η ιδέα ότι το αντικείμενο αυτό ήταν ραδιοφάρος κατασκευασμένος από εξωγήινο πολιτισμό λαμβανόταν τώρα σοβαρά υπόψη, αφού ήταν η πρώτη φορά στην ιστορία της Αστρονομίας που είχε βρεθεί πηγή με περίοδο τόσο σταθερή. Αρχικά, η πηγή ονομάστηκε LGM 1, όπου LGM είναι τα αρχικά των λέξεων "Little Green Men" (Μικρά Πράσινα Ανθρωπάκια). Στο τέλος του Δεκεμβρίου, η Τζοσλίν ανακάλυψε και μια δεύτερη τέτοια πηγή στο σύμπλεγμα των αστερισμών της Ύδρας και το οποίο βρισκόταν στο αντίθετο μέρος του ουρανού από το πρώτο. Η νέα αυτή πηγή, η οποία είχε περίοδο 1,23737635 του δευτερολέπτου και ονομάστηκε LGM 2.

Όμως... Η επίσημη ιστορία λέει πως με την ανακάλυψη και της δεύτερης πηγής οι αστρονόμοι του Κέιμπριτζ άρχισαν να αμφισβητούν την υπόθεση που είχαν κάνει ότι επρόκειτο για σήμα από εξωγήινο πολιτισμό. Αφού οι δύο πηγές απείχαν μια απόσταση περίπου τέσσερις χιλιάδες έτη φωτός, έπρεπε να είχαν κατασκευαστεί από διαφορετικούς πολιτισμούς. Αλλά τους φάνηκε λίγο... περίεργο, πάνω από ένας εξωγήινος πολιτισμός να είχε επιλέξει να επικοινωνήσει με μας με τον ίδιο τρόπο και την ίδια χρονική στιγμή.

Ανεπίσημα λέγεται πως τότε οι επιστήμονες αποφάσισαν ή πιέστηκαν να αποφασίσουν, ότι αν η σκέψη τους αυτή ήταν τελικά ορθή, δεν έπρεπε να γίνει καμία περαιτέρω ανακοίνωση στο κοινό, χωρίς προηγουμένως να έχει συζητηθεί κάτι τέτοιο με τις ανώτερες αρχές. Υπήρξε ακόμη και σκέψη να καταστρέψουν τα στοιχεία και το θέμα να ξεχαστεί τελείως για το "καλό της ανθρωπότητας"! Έτσι οι ανακοινώσεις καθυστέρησαν, μέχρι να "κατασκευασθεί" μια εξήγηση που δεν θα εμπλέκει εξωγήινους. Και αυτή η εξήγηση βρέθηκε: ότι δηλαδή οι πηγές αυτών των σημάτων ήταν μεγάλης πυκνότητας συμπυκνωμένοι αστέρες που με κάποιον τρόπο συστέλονταν και διαστέλονταν, ή το φως τους αυξανόταν και μειωνόταν.

Έτσι η Τζοσλίν Μπελ Μπέρνελ και ο Τόνι Χίγουις αποφάσισαν να κρατήσουν επτασφράγιστο το μυστικό τους, μέχρι τον Φεβρουάριο που θα το ανακοίνωναν στο περιοδικό Nature. Στην ανακοίνωση που έγινε στο περιοδικό δεν διατύπωσαν την πιθανότητα τα σήματα να προέρχονταν από εξωγήινο πολιτισμό. Αντί αυτού ανακοίνωσαν ότι πολύ πιθανόν αυτά τα σήματα να εκπέμπονταν από την επιφάνεια ενός αστέρα που ήταν σε μεγάλο βαθμό συμπυκνωμένος, όπως το μοντέλο του λευκού νάνου ή του αστέρα νετρονίων που συστέλονταν και διαστέλονταν, αύξανε τη φωτεινότητα του ή τη μείωνε με ένα σταθερό ρυθμό. Η συγκάλυψη είχε ήδη αρχίσει...

Τους επόμενους μήνες οι επιστήμονες του Κέιμπριτζ ανακάλυψαν άλλες δύο τέτοιες πηγές με περιόδους 0,253065 και 1,187911 του δευτερολέπτου αντίστοιχα και τις ονόμασαν LGM 3 και LGM 4. Αργότερα όταν αυτές οι πηγές έγιναν γνωστές ως pulsars (παλόμενοι αστέρες), ονομάστηκαν PSR 1919+21, PSR 0834+06, PSR 0950+08 και PSR 1133+16, όπου PSR είναι τα αρχικά των λέξεων "Pulsating Source of Radio".

Αλλά η ιδέα των Pulsars, καθώς και άλλων νεοανακαλυφθέντων αστροφυσικών αντικειμένων και φαινομένων, όπως των κατασκευασμένων από εξωγήινη ευφυία ραδιοφάρων, συνέχισε να κυκλοφορεί μέσα στους επιστημονικούς κύκλους. Σε ανακοίνωσή του στο συνέδριο που έγινε στη Σοβιετική Ένωση το 1971, με θέμα την επικοινωνία με εξωγήινες έλλογες οντότητες, ο γνωστός επιστήμονας Καρλ Σαγκάν κατήγγειλε:

«Τα πολύ πρόσφατα, σοβαρά, ενεργειακά προβλήματα - τόσο με τους άγνωστης προελεύσεως ραδιοαστέρες όσο και με τα κύματα βαρύτητας - μπορούν να γίνουν μικρότερα αν υποθέσουμε ότι αυτές οι πηγές ενέργειας στοχεύουν προς την κατεύθυνσή μας. Για να συμβαίνει όμως κάτι τέτοιο πρέπει να υπάρχει κάποιος λόγος, όπως για παράδειγμα αν υπήρχαν μηνύματα μέσα σε αυτά τα κανάλια. Ένα παρόμοιο φαινόμενο μπορεί να αντιστοιχεί και στα pulsars. Υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός και άλλων μη πλήρως κατανοητών φαινομένων, από τις εκλάμψεις δεκαμετρικών κυμάτων του Δία μέχρι τη χρονική ανάλυση της δομής της εκπομπής των ακτίνων X που πιθανόν να οφείλονται σε εξωγήινες διάνοιες. Οι αρχές του Σκλόφσκι που θεωρούν τέτοιες πηγές φυσικές μέχρι να αποδειχτεί το αντίθετο, ασφαλώς ισχύουν. Όμως η εξωγήινη «έλλογη νοημοσύνη» είναι η πλήρης εξήγηση.

Αλλά ακόμη και στην περίπτωση που τα pulsars είναι φυσικά, υπάρχουν ενδιαφέρουσες μη εξετασθείσες πιθανότητες. Θα χρειαζόταν, για παράδειγμα, μόνο μια σχετικά πολύ μικρή κινούμενη "ασπίδα" πάνω από την επιφάνεια ενός pulsar για να αλλάξει την συχνότητα εκπομπής που λαμβάνουμε στη Γη. Αυτό δείχνει πολύ πιο εύκολο από το να δημιουργήσει

ένας πολιτισμός ένα ολόκληρο pulsar για επικοινωνία με άλλον πολιτισμό.

Με άλλα λόγια, για να μεταδώσεις ένα σήμα τη νύχτα, είναι πολύ πιο εύκολο να κυματίσεις μια κουβέρτα μπροστά από μια φωτιά, από το να αρχίσεις να ανάβεις πολλές φωτιές που θα συνθέσουν το επιθυμητό μήνυμα»

Ζήτημα Ενέργειας

Οι παραπάνω εικασίες του Σαγκάν, ότι τα pulsars είναι εξωγήινοι ραδιοφάροι, πρόσφατα ξαναζωντάνεψαν από πολλούς αξιόλογους επιστήμονες, με κορυφαίο τον ερευνητή Πολ Λαβιολέτ, ο οποίος μάλιστα έχει το πλεονέκτημα της πείρας των συνεχών παρατηρήσεων με υπερσύγχρονα όργανα.

Θα μπορούσε όμως να υπάρξει ένας τόσο εξελιγμένος πολιτισμός που θα κατασκεύαζε έναν τέτοιας εμβέλειας ραδιοφάρο; Στη βάση της περιορισμένης ενέργειας των πολιτισμών, θα ήταν καλό εδώ να σκεφτούμε την ταξινόμηση των πολιτισμών σύμφωνα με το βαθμό που έχουν πρόσβαση στην ενέργεια, όπως είχε προταθεί αρχικά από το Ρώσο αστρονόμο Νικολάι Καρντάσεφ και είχε υιοθετηθεί αργότερα και από τον Μίσιο Κάκου. Οι προαναφερόμενοι φαντάζονταν πολιτισμούς ικανούς να εκμεταλλεύονται ολόκληρη την ενέργεια του πλανήτη τους (κοινωνία τύπου 1), των αστέρων τους (κοινωνία τύπου 2) και του γαλαξία τους (τύπου 3)! Σύμφωνα με τον Κάκου, η κοινωνία τύπου 3 θα έχει πρόσβαση σε φυσικά συστήματα ενέργειας, που εμείς όχι μόνο δεν κατανοούμε, αλλά δεν είμαστε ικανοί ούτε να τα αντιληφθούμε!

Δεν χρειάζεται όμως να ερευνήσεις πολύ ψηλά στην ιεραρχία των πολιτισμών για να ανακαλύψεις κάποιον, για τον οποίο η απόδοση των ραδιοφάρων δεν είναι απλώς μια θεωρία.

Αστέρες Νετρονίων;

Μετά τα δύο αρχικά pulsars, ανακαλύφθηκαν και άλλα περισσότερα και θα συνεχίζουν να ανακαλύπτονται. Μέχρι σήμερα μας έχουν γίνει γνωστοί πάνω από 1100 τέτοιοι «παλόμενοι αστέρες»!

Η πρώτη θεωρία που προτάθηκε για την εξήγησή τους και που βέβαια προσπαθούσε να αφήσει απ' έξω τους εξωγήινους, ήταν το μοντέλο του "λευκού νάνου"-pulsar. Όμως, η ερμηνεία αυτή έπρεπε να θεωρηθεί ως μη επαρκής, από τη στιγμή που δύο pulsars με περίοδο περιστροφής μικρότερη από ένα δέκατο του δευτερολέπτου βρέθηκαν στα υπολείμματα των σουπερνόβα Κραμπ και Βέλα. Τι σημαίνει αυτό; Σκεφθείτε αρχικά τη μικρή Γη μας, που χρειάζεται είκοσι τέσσερις ώρες για να ολοκληρώσει μια περιστροφή γύρω από τον εαυτό της. Μπορείτε να φανταστείτε τώρα ένα σώμα με μάζα πάρα πολλές φορές αυτήν της Γης, να εκτελεί μια περιστροφή σε χρόνο λιγότερο από ένα δέκατο του δευτερολέπτου; Για να απαντήσουν τι θα ήταν ικανό να κρατήσει σε συνοχή την ύλη ενός τέτοιου περιστρεφόμενου σώματος, οι επιστήμονες εισήγαγαν την έννοια του «αστέρα νετρονίων». Σε μερικά από τα είκοσι διαφορετικά θεωρητικά μοντέλα αστέρων που είχαν προταθεί για να εξηγήσουν τη θεωρία των pulsars, οι αστρονόμοι κατέληξαν στο μοντέλο του "αστέρα νετρονίων", το οποίο δημιουργήθηκε από τον Τόμας Γκολντ, το 1968. Αυτό ήταν ένας αστέρας που η "εκφυλισμένη" ύλη του αποτελείται από νετρόνια και που εξέπεμπε δύο αντίθετες ακτινοβολίες "σύγχρονης ραδιοακτινοβολίας".

Το γεγονός ότι κάποιοι από αυτούς τους αστέρες νετρονίων έπρεπε - για να δικαιολογηθεί η συχνότητά τους - να περιστρέφονται με ρυθμό πολλών στροφών το δευτερόλεπτο, δεν απογοήτευσε τους επιστήμονες και συνέχιζαν να αποδέχονται και να αναπτύσσουν τη θεωρία αυτή, ακόμα και μετά την ανακάλυψη pulsars με περίοδο χιλιοστοδευτερολέπτου! Το διανοείστε; Μία περιστροφή ενός σώματος ασύλληπτης μάζας, σε ένα χιλιοστό του δευτερολέπτου! Θεωρητικά μάλιστα, για ορισμένα ταχύτατα pulsars, η επιφάνειά τους πρέπει να κινείται με το 1/7 της ταχύτητας του φωτός! Και όμως οι επιστήμονες επιμένουν σε αυτή την ερμηνεία...

Μια προκλητική συμπεριφορά

Η σύντομη περίοδος περιστροφής δεν ήταν η μόνη πρόκληση για τους αστέρες νετρονίων. Τα pulsars βρέθηκαν να έχουν μια αρκετά ενδιαφέρουσα και πολύπλοκη συμπεριφορά - συμπεριφορά που ταίριαζε πολύ περισσότερο με ένα μοντέλο τεχνητού εξωγήινου ραδιοφάρου που περιείχε και μετέδιδε πληροφορίες, και η οποία δεν ταίριαζε καθόλου με τα φυσικά μοντέλα που έχουν προταθεί.

Έτσι σήμερα, οι αστρονόμοι και οι αστροφυσικοί έχουν φτάσει σε ένα οριακό σημείο υποθέσεων, αφού αναγκάζονται να επινοούν συνεχώς πολύπλοκα μοντέλα αστέρων νετρονίων για να εξηγήσουν αυτά που παρατηρούν! Και όλα αυτά για να κρατήσουν μακριά μια «απαγορευμένη» (για ποιόν; και από ποιόν;) άποψη που αναμιγνύει εξωγήινους, παρ' όλο που αυτή είναι λογικότερη από πολλές άλλες... Ακόμα και έτσι όμως, για πολλές παρατηρημένες συμπεριφορές δεν έχουν καμία εξήγηση.

Ακολουθεί μια σύντομη λίστα από κάποιες συμπεριφορές-κλειδιά για την ερμηνεία των pulsars, οι οποίες δεν μπορούν με τίποτα να ερμηνευτούν από το προτεινόμενο μοντέλο ερμηνείας του «αστέρα νετρονίων»:

- Χρονικός μέσος όρος των παλμών

Το χρονοδιάγραμμα των παλμών ενός pulsar δεν αλλάζει μέρα με τη μέρα, ούτε μήνα με το μήνα, ούτε καν χρόνο με το χρόνο. Παραμένει σταθερό και είναι απόλυτα ακριβές για τα όρια της τωρινής γήινης τεχνολογίας, η οποία δεν θα μπορούσε να ανιχνεύσει την μεταβολή ακόμα

και αν υπήρχε.

- **Μεταβλητότητα των παλμών**

Το σχήμα και ο χρόνος κάθε παλμού ποικίλει αρκετά.

- **Ολίσθηση συχνότητας**

Για μερικά pulsars που μετατοπίζουν συχνότητα, η συχνότητα αλλάζει απότομα και μερικές φορές επανέρχεται ακριβώς εκεί που ήταν, σαν αυτό να έγινε με το πάτημα ενός διακόπτη!

- **Μεταβολή της πόλωσης:** Οι παράμετροι πόλωσης ποικίλουν μεταξύ των παλμών, αλλά το μέσο χρονικό προφίλ της πόλωσης είναι σταθερό.

- **Μικροπαλμοί:** Σε περίπου από τα μισά ήδη παρατηρούμενα pulsars έχουν βρεθεί μικροπαλμοί μεταξύ των παλμών. Οι μικροπαλμοί διαρκούν μερικά εκατοστά του μικροδευτερολέπτου (!) ή μπορεί να έχουν ταλαντευόμενη περίοδο, πράγμα το οποίο ούτε καν προσεγγίζεται από κάποια συμβατική εξήγηση.

- **Διαμόρφωση των παλμών:** Η ένταση του σήματος μπορεί να αυξάνεται και να μειώνεται μεταξύ των παλμών. Αυτό μπορεί να το δει κανείς μόνο αν το συγκρίνει με κάποιον άλλον παλμό ή σε συγκεκριμένο χρόνο. Η διαμόρφωση ενός σήματος, όμως, είναι η τεχνική που εφαρμόζεται ακόμα, και για την μεταφορά πληροφοριών. Έτσι έχουμε διαμόρφωση παλμών (AM), διαμόρφωση συχνοτήτων (FM) κλπ.

- **Διακοπή παλμών:** Η εκπομπή των παλμών μπορεί να διακοπεί για μερικά δευτερόλεπτα ή ακόμη και ώρες. Όταν ξαναρχίσει θα συνεχίσει ακριβώς από το σημείο που είχε σταματήσει (δηλαδή να σταματάει η περιστροφή του υποτιθέμενου αστέρα νετρονίων και μετά να ξαναρχίζει)!

- **Τρόπος αλλαγής**

Πολλοί ρυθμοί εκπομπής με ξαφνικές μεταπηδήσεις μεταξύ τους.

- **“Γραμματική” των παλμών:** Ύπαρξη «γραμματικών κανόνων» που διέπουν τους παλμούς, σαν να περιέχουν συγκεκριμένα μηνύματα: όπως είναι η προινοτή αύξηση κατά την οποία ο ρυθμός των παλμών αυξάνεται ομοιόμορφα, αλλά κάποιες φορές η περίοδος παίρνει μικρότερη τιμή και συνεχίζει από εκεί! Όπως ο αναγνώστης μπορεί να κατανοήσει, τα παραπάνω είναι μια εξαιρετικά σύντομη περιγραφή της πολύπλοκης συμπεριφοράς των pulsars. Αλλά το σημαντικό είναι να συγκρατήσουμε ότι αυτές οι πολύπλοκες αλλαγές στη συμπεριφορά διαρκούν μόνο μερικά δευτερόλεπτα ή λεπτά και μετά εξαφανίζονται, αφήνοντας πάλι μόνο μια εξαιρετικά μεγάλη κανονικότητα! Αυτό είναι πολύ σημαντικό για την περίπτωση που θεωρήσουμε τα pulsars ως εξωγήινους ραδιοφάρους.

Η σταθερότητα που έχουν μέσα στο χρόνο βοηθάει την ανίχνευση των αδύνατων σημάτων τους, ακόμη και με τη χρήση ήδη γνωστών ανιχνευτικών τεχνικών. Επί πλέον, τα σήματα αυτά μπορεί να περιέχουν πληροφορίες μέσα σε αυτές τις εναλλαγές που δημιουργούνται. Βέβαια, όταν το σήμα κάποιου pulsar αναγνωρισθεί, ο πολιτισμός που θα το λάβει μπορεί να χρησιμοποιήσει και άλλες τεχνικές για να αποκρυπτογραφήσει τις πληροφορίες που αυτό μεταφέρει.

Το περιβόητο SETI και η ύποπτη πολιτική του

Η ονομασία SETI σημαίνει “Έρευνα για εξωγήινη ευφυΐα”. Τυπικά, λοιπόν, το SETI υποτίθεται ότι έχει ως στόχο να ανιχνεύσει διακριτά ηλεκτρομαγνητικά σήματα από το διάστημα, με την ελπίδα ότι αυτά εκπέμπονται από εξωγήινες έλλογες οντότητες που επιθυμούν να επικοινωνήσουν μαζί μας! Πόσες ελπίδες και πόση ικανοποίηση δεν έδωσε αυτό το πρόγραμμα όταν ανακοινώθηκε πριν τέσσερεις περίπου δεκαετίες...

Δυστυχώς, όμως, πράγμα που αποδεικνύεται και από την αδιάφορη στάση του απέναντι στο φαινόμενο των pulsars, η πολιτική του SETI θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς ότι είναι να μην βλέπει, να μην εξετάζει τις λαμβανόμενες εκπομπές ως σήματα εξωγήινης νοήμονος τεχνολογίας και φυσικά να μην επιχειρεί να τα συλλάβει, ούτε και να τα αναλύσει!

Το SETI στρέφει παραδόξως το ενδιαφέρον του προς σήματα αναλογικά, χωρίς ψηφιακό χαρακτήρα. Εμμένοντας στην ανθρώπινη τεχνολογία των αρχών του 20ου αιώνα(!), μας παρασύρει εκεί που σίγουρα δεν υπάρχει εξωγήινη εκπομπή: στο χώρο των ανύπαρκτων αναλογικών σημάτων! Ποιος εξελιγμένος πολιτισμός θα εξέπεμπε σήματα αναλογικά;

Το βασικό “λάθος” λοιπόν αυτής της προσέγγισης είναι ότι στις έρευνες που γίνονται χρησιμοποιούνται ευαίσθητες τεχνικές λήψης αναλογικών ραδιοσημάτων. Γιατί; Για τον απλούστατο λόγο ότι δεν είχαν ακόμη ανακαλυφθεί οι ψηφιακές εκπομπές όταν καθιερώθηκε το πρόγραμμα!

Σήμερα γνωρίζουμε ότι υπάρχουν δύο τρόποι μετάδοσης σήματος. Ο συνεχής/αναλογικός και ο παλμικός ή ψηφιακός. Ένα παλμικό σήμα με σταθερή περίοδο είναι πολύ πλεονεκτικότερο του αναλογικού-συνεχούς, της πρώτης δηλαδή γήινης τεχνολογίας για την ραδιοφωνία και την τηλεόραση. Πρόκειται ακόμη για έναν τρόπο που κάνει εξαιρετική οικονομία ενέργειας. Σκεφθείτε λ.χ. το φλας της φωτογραφικής σας μηχανής πόσο αισθητό γίνεται και πόσο λίγη ενέργεια ξοδεύει. Για να πετύχουμε τον ελάχιστο χρονικά αλλά εντονώτατο φωτισμό του, θα έπρεπε να δαπανήσουμε χιλιαπλάσια ενέργεια... Αυτή ακριβώς είναι η αρχή που διέπει τους ψηφιακής εκπομπής ισχυρότατους ραδιοφάρους του διαστήματος.

Επί πλέον ο σταθερός ρυθμός των παλμών, θα αύξανε την πιθανότητα για έναν πολιτισμό, να ανακάλυπτε τον ραδιοφάρο μέσα από τη χρήση προσαρμοσμένων τεχνικών που απαιτούν ελάχιστη α priori γνώση ή αντίληψη. Σε περιπτώσεις με μέτριο σήμα προς θόρυβο (δηλαδή το σήμα ξεχωρίζει μέτρια από το γενικό ηλεκτρομαγνητικό “θόρυβο”), το σήμα θα ήταν εμφανές ακόμα και χωρίς προηγμένες τεχνικές σύλληψής του. Και τα pulsars είναι ακριβώς πηγές ψηφιακής εκπομπής.

Αυτή η πολιτική προκαλεί σε κάθε ερευνητή πολλά εύλογα ερωτήματα. Μήπως τελικά υπάρχει κάποιο άλλο μυστικό SETI - διαφορετικό και μακριά από το επίσημο - το οποίο ανενόχλητο και κρυφά από κάθε περίεργο, συνεχώς “βλέπει”; Και “ακούει”; Και αναλύει; Και αποκρυπτογραφεί; Και αν ναι, για λογαριασμό ποιων;

Οι επιφυλάξεις μας αυτές γίνονται πιο έντονες αν δούμε πιο συγκεκριμένα τις αρχές και τις παραδοχές πάνω στις οποίες στηρίζει τη λειτουργία του το SETI.

Το ξεπερασμένο Πρόγραμμα SETI

Το όλο πρόγραμμα της Έρευνας για την Εξωγήινη Νοημοσύνη βασίζεται και λαμβάνει υπόψη του μόνο τη νευτώνια φυσική, τη δαρβινική εξέλιξη των ειδών, την ηλεκτρομαγνητική θεωρία του Μάξγουελ και την τεχνολογία λήψης ραδιοσημάτων που αναπτύχθηκε στις δεκαετίες του '40 και του '50! Δηλαδή χρησιμοποιεί τεχνολογία που βασίζεται στη φυσική του 19ου αιώνα...

Οι πρωταρχικές και ήδη επιστημονικά ξεπερασμένες αντιλήψεις που αφορούν τις συνθήκες ζωής στο σύμπαν, σε συνδυασμό με συγκεκριμένες καθιερωμένες αρχές της φυσικής και της μηχανικής, δημιουργούν τη θλιβερή εικόνα που σχηματίζει το πρόγραμμα του SETI. Βεβαίως, το SETI αποδέχεται την πιθανότητα ύπαρξης εξωγήινων πολιτισμών. Ωστόσο, τα κυριότερα χαρακτηριστικά που τους προσδίδει είναι τα ακόλουθα:

1. Οι εξωγήινες έλλογες κοινωνίες δεν πρόκειται να ταξιδέψουν μέχρι εδώ με φυσικά μέσα! Ο

μόνος τρόπος που μπορούμε να μάθουμε την ύπαρξή τους, είναι να παρακολουθήσουμε τα σήματα που εκπέμπονται από τον τόπο προέλευσής τους.

2. Παρόλο που δεν γνωρίζουμε πόσες τέτοιες κοινωνίες υπάρχουν, πρέπει έστω και κάποιες από αυτές να έχουν εγκαθιδρύσει ραδιοφάρους, οι οποίοι να μπορούν να ανιχνευτούν από έναν πολιτισμό όπως ο δικός μας. Αυτοί οι ραδιοφάροι, αν υπάρχουν, θα είναι ευκολότερο για μας να ανιχνευτούν, από οποιαδήποτε άλλη ενέργεια ή χαρακτηριστικό, γιατί θα είναι με τέτοιο τρόπο κατασκευασμένοι, ακριβώς για να διευκολύνουν την ανίχνευσή τους.

3. Οι ραδιοφάροι, αν υπάρχουν, είναι κατανεμημένοι στο διάστημα με τον ίδιο τρόπο που είναι και οι αστέρες/πατρίδες των πολιτισμών που τους δημιούργησαν. Εάν ισχύει κάτι τέτοιο, πρέπει οι αστέρες που βρίσκονται στη γύρω περιοχή τους να έχουν το λιγότερο έναν από αυτούς τους ραδιοφάρους, και τότε πρέπει εμείς να ερευνήσουμε τους αστέρες που βρίσκονται στην πιο κοντινή απόσταση από εμάς. Εάν όμως κάτι τέτοιο δεν ισχύει, πρέπει να στρέψουμε τις έρευνές μας προς όλες τις κατευθύνσεις, αφού στον γαλαξία μας υπάρχουν αστέρες σε δεκάδες έτη φωτός.

4. Παρόλο που η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια μπορεί να υπάρχει σε αόριστη δομή, οι επιλογές για να ακούσουμε τα σήματα είναι περιορισμένες: σε χαμηλότερες συχνότητες, η ατμόσφαιρά μας είναι αδιαφανής— σε υψηλότερες συχνότητες, η κοσμική σκόνη και τα υψηλά επίπεδα ραδιενέργειας εμποδίζουν τη λήψη ασθενών σημάτων. Οι εξωγήινες κοινωνίες πρέπει να καταλάβουν αυτούς τους παράγοντες και να στοχεύσουν την εκπομπή των σημάτων τους προς εκείνη την πλευρά της ατμόσφαιράς μας όπου είναι δυνατή η λήψη καθαρών συχνοτήτων.

Όλοι αυτοί οι παραπάνω παράγοντες μαζί, συνιστούν το πρόγραμμα και τη μεθοδολογία του SETI.

Πέρα από αυτό, οι επιστήμονες του SETI δεν θεωρούν κανέναν άλλο τρόπο έρευνας ως έγκυρο για το πρόγραμμά τους. Η σιγουριά ότι τα διαγαλαξιακά ταξίδια κοστίζουν τόσο σε χρόνο όσο και σε ενέργεια, έχουν πείσει του ερευνητές του SETI ότι μια τέτοια έρευνα και προς αυτή την κατεύθυνση δεν είναι και η καλύτερη επιλογή. Δηλαδή από την απλή υπόθεση του “εμείς δεν γνωρίζουμε”, έχει βγει το συμπέρασμα ότι τέτοια ταξίδια είναι ακατόρθωτα!

Τι γίνεται όμως όταν παρουσιάζονται κάποια στοιχεία από μόνα τους; Από μια σύντομη αναδρομή που μπορεί να γίνει, εξακριβώνεται ότι οι επιστήμονες του SETI προτιμούν να μην ακούν τίποτα για τέτοια στοιχεία ή για οτιδήποτε έχει να κάνει με ίχνη εξωγήινων πολιτισμών στο ηλιακό μας σύστημα! Και αυτό το φαινόμενο δεν παρατηρείται μόνο στο επιστημονικό προσωπικό του SETI, αλλά και σε ολόκληρη την επιστημονική κοινότητα. Από την οποία βέβαια στελεχώνεται το πρόγραμμα SETI και η οποία είναι γνωστή για την εμμονή της στις συντηρητικές (συμφέρουσες; επιβαλλόμενες;) απόψεις και θεωρίες...

Η απίστευτη «τοποθέτηση» των pulsars στο διάστημα

Το μοντέλο “αστέρας νετρονίου” ερμηνείας των pulsars (παλόμενων αστέρων) προβλέπει ότι τα pulsars σχηματίστηκαν κατά την διάρκεια της έκρηξης των σουπερνόβα (καινοφανών αστέρων). Πράγματι, κάποια από αυτά έχουν εντοπισθεί σε πολύ κοντινή απόσταση από υπολείμματα σουπερνόβα. Αν όμως όντως είχαν δημιουργηθεί κατ’ αυτόν τον τρόπο, τότε έπρεπε τα pulsars να είναι συγκεντρωμένα στο κέντρο του Γαλαξία όπου και βρίσκονται τα περισσότερα σουπερνόβα.

Παρ’ όλα αυτά, ο Πολ Λαβιολέτ πρόσεξε ότι η κατανομή των pulsars στο γαλαξιακό πεδίο διαφέρει σημαντικά από αυτή την περίπτωση. Στην πραγματικότητα, εμφανίζεται μια συγκέντρωση από παλόμενους αστέρες σε ένα πολύ ιδιαίτερο σημείο που βρίσκεται σε γωνία ενός ακτίνιου “βόρεια” από το κέντρο του γαλαξία. Μάλιστα, ορισμένα από τα πιο ισχυρά και

ασυνήθιστα pulsars βρίσκονται πάνω στην «οριοθετική γραμμή» αυτής της κατανομής, πάνω στις ακτίνες δηλαδή του υποθετικού κύκλου που σχηματίζουν!

Αυτό είναι πολύ παράξενο γιατί η κατανομή των pulsars φαίνεται να συγκεντρώνεται σε μια τέτοια λογική διάταξη, την οποία μόνο εμείς από το σημείο που βρισκόμαστε μπορούμε να παρατηρήσουμε και να κατανοήσουμε τη λογικότητά της! Ας εξηγήσουμε περισσότερο το αινιγματικό αυτό φαινόμενο:

Όπως είναι γνωστό 1 rad (ακτίσιο) είναι η γωνία που σχηματίζεται από τόξο κύκλου ίσο με την ακτίνα του. Γι' αυτό το ακτίσιο είναι μια φυσική μονάδα μέτρησης γωνιών, κατανοητή από κάθε ευφυή οντότητα που θα μπορούσε να έχει αντίληψη της γεωμετρίας του χώρου.

Γνωρίζουμε ότι οι αστερισμοί δεν είναι σύμπλεγμα αστέρων, αλλά προβολή κάποιων θέσεων των αστέρων όπως φαίνονται μόνο από εμάς. Μπορεί δηλαδή δύο αστέρες που μετέχουν στο σχήμα ενός αστερισμού, στην πραγματικότητα να ανήκουν σε τελείως άλλα αστρικά συστήματα και μόνο προοπτικώς από τη γη να φαίνονται κοντά ή ότι τους συνδέει μια γεωμετρική σχέση. Από ένα άλλο σημείο του διαστήματος αυτή η φαινομενική σχέση αλλάζει, φυσικά.

Όταν λοιπόν λέμε ότι πολλά pulsars εμφανίζονται έχοντα σχέση ακτινίου, αυτό σημαίνει ότι αυτή η σχέση μπορεί να παρατηρηθεί μόνο από τη Γη μας! Σαν δηλαδή κάποιος να ξέρει τη θέση μας και να θέλει να γίνει αντιληπτή αυτή η «λογική» τοποθέτηση των pulsars από τον πλανήτη μας, για να μας μεταδώσει ένα μήνυμα όταν θα είμαστε ικανοί να το αντιληφθούμε! Και από ό,τι φαίνεται, σήμερα είμαστε ικανοί, όχι μόνο να κατανοούμε γεωμετρικές σχέσεις - πράγμα που συνέβαινε χιλιάδες χρόνια τώρα - αλλά και να συλλαμβάνουμε τα ψηφιακής τεχνολογίας ραδιοσήματά των pulsars, πράγμα που δεν μπορούσαμε να κάνουμε πριν λίγες δεκαετίες...

Να σημειώσουμε ακόμη πως κοντά στο σημείο συγκέντρωσης των pulsars βρίσκεται ο αστερισμός του Τοξότη. Το βέλος του στοχεύει στο κέντρο του γαλαξία, όπως άλλωστε και το κεντρί του αστερισμού του Σκορπιού. Πράγμα που υποδεικνύει πως αυτοί που στην αρχαιότητα παρομοίασαν έτσι τα ασαφή και φανταστικά σχήματα που δημιουργούν οι αστέρες στον ουρανό, ήξεραν κάποια πράγματα που διαφεύγουν από εμάς. Για παράδειγμα, μήπως κάποιοι σοφοί πρόγονοί μας φρόντισαν να επιλέξουν συνειδητά τα σχήματα των συγκεκριμένων αστερισμών, για να μας "δείχνουν" το κέντρο του γαλαξία όταν μελλοντικά η γνώση αυτή θα είχε ξεχαστεί;

Ο Πολ Λαβιολέτ λοιπόν, ήταν ο πρώτος που έδειξε με τις πρωτοποριακές μελέτες του ότι τα pulsars βρίσκονται εκεί κατά "παραγγελία" και επιπλέον πως είναι σχεδιασμένα να τραβήξουν την προσοχή ενός πολιτισμού που ζει ακριβώς εκεί που είμαστε εμείς! Υπάρχει ισχυρή ένδειξη ότι είμαστε περικυκλωμένοι από σήματα που προσπαθούν να μας τραβήξουν την προσοχή - τη δική μας προσοχή και όχι την προσοχή οποιουδήποτε άλλου στον γαλαξία!

Τεχνολογία των pulsars

Παρ' όλο που κι εμείς έχουμε ή θα έχουμε σύντομα την ικανότητα να μεταδίδουμε τέτοιες ακτινοβολίες, ο πολιτισμός που αναφέρεται από τον Λαβιολέτ ως «κατασκευαστής» των pulsars έχει πρόσβαση στην ενέργεια σε κλίμακα πολύ μεγαλύτερη από τη δική μας. Τα pulsars μπορεί να μην είναι αστέρες νετρονίων, αλλά δεν παύουν να είναι αστέρες. Δηλαδή έχουμε να κάνουμε με πολιτισμό τύπου 2 που μπορεί να εκμεταλεύεται όλη την ενέργεια ενός αστέρα!

Τα pulsars που έχουμε ανιχνεύσει “στοχεύουν” σκόπιμα προς την τοποθεσία που βρισκόμαστε και όχι απλώς γενικά προς την κατεύθυνσή μας. Αλλά πολύ πιθανόν να υπάρχουν ακτινοβολίες που δεν μπορούμε να εντοπίσουμε και που στοχεύουν προς κάποιους άλλους πολιτισμούς, μεταδίδοντας τους άλλα μηνύματα! Μπορεί λοιπόν κανείς να υποθέσει - όπως υποστηρίζει ο Λαβιολέτ - ότι ένα διαγαλαξιακό επικοινωνιακό δίκτυο έχει δημιουργηθεί και λειτουργεί υπό την επιτήρηση κάποιου πολιτισμού, που γι' αυτόν οι αστέρες είναι “παιχνιδάκια” και οι γαλαξίες χωριά... Αδύνατον; Ποιος όμως θα μπορούσε, έστω πριν λίγα χρόνια, να σκεφθεί το δικό μας Διαδίκτυο;

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΥ

του Αντώνη Μποσνακούδη

**Καταστρέφοντας δορυφόρους και ηλεκτρονικές συσκευές μετά από πυρηνική έκρηξη στην ατμόσφαιρα
Ηλεκτρομαγνητικός Παλμός - Ζώνες Ακτινοβολίας**

Οι πολεμικές συγκρούσεις από τη δεκαετία του '90 στηρίζονται όλο και περισσότερο στην πληροφορία και ειδικότερα σε ηλεκτρονικές συσκευές. Αυτές ποικίλλουν από ραντάρ, πομποδέκτες και φορητούς ηλεκτρονικούς υπολογιστές, μέχρι δίκτυα συστημάτων αεράμυνας και δίκτυα Διοίκησης, Ελέγχου, Επικοινωνιών, Computers, Πληροφοριών, Επόπτευσης: τα C4IS.

Η διασπορά πυρηνικών όπλων ή τεχνολογίας και υλικών που επέτρεψαν την κατασκευή πυρηνικών όπλων από αρκετές χώρες, αποτελεί μία σύγχρονη παράμετρο του διεθνούς τοπίου ασφαλείας. Η ιδιαιτερότητα δεν εντοπίζεται στο γεγονός του πυρηνικού πλήγματος σε κάποιο επίγειο στόχο, **αλλά στην πυροδότηση πυρηνικής κεφαλής στην ατμόσφαιρα** σε ύψος 150-400 χλμ. περίπου.

Η ταξινόμηση από την Ουάσινγκτον μερικών χωρών ως «κακοποιοές χώρες» έχει αναδείξει περισσότερο αυτό το πρόβλημα γιατί ορισμένες από αυτές (Β. Κορέα και Ιράν), όπως δείχνουν τα πράγματα, διαθέτουν πυρηνικά όπλα. Ακόμη, **η σύγκρουση Ινδίας-Πακιστάν είναι ένα στρατηγικό, πολιτικό και στρατιωτικό μέγεθος που δεν μπορεί να ελεγχθεί από άλλες χώρες**, κυρίως τις ΗΠΑ, Ρωσία και Κίνα. Οι πυρηνικές δυνατότητες των δύο ασιατικών γειτόνων προκαλούν ανησυχία, αφού οι μεταξύ τους σχέσεις δεν είναι καθόλου καλές και δεν φαίνεται να βελτιώνονται.

Μία ιδιαίτερα ανησυχητική εξέλιξη θα ήταν η έκρηξη στην ατμόσφαιρα της πυρηνικής κεφαλής ενός βαλιστικού πυραύλου και το γεγονός αυτό έχει ήδη μελετηθεί από την ηγεσία των ΗΠΑ.

Τον Ιούλιο του 1997 σε συνεδρίαση της Βουλής των Αντιπροσώπων, στην Επιτροπή Εθνικής Ασφάλειας, συζητήθηκε εκτενέστατα η απειλή από τον ηλεκτρομαγνητικό παλμό, ενώ τον Απρίλιο του 2001 η **Αμυντική Υπηρεσία Μείωσης Απειλής (DTRA)** εξέδωσε 32σέλιδη Μελέτη με τίτλο «Πυρηνικές πυροδοτήσεις μεγάλου ύψους εναντίον δορυφόρων σε χαμηλές γήινες τροχιές».

Μία πυρηνική έκρηξη στην ατμόσφαιρα σε ύψος λίγων εκατοντάδων χιλιομέτρων, **θα καταστρέψει κάθε ηλεκτρική και ηλεκτρονική συσκευή σε ακτίνα χιλιάδων χιλιομέτρων**, δημιουργώντας ωκεανούς ηλεκτρονίων και ιόντων, παγιδευμένων μέσα στο μαγνητικό πεδίο της Γης (τεχνητά δημιουργημένες ζώνες Van Allen, δηλαδή) στο ύψος που κινούνται πολλοί δορυφόροι. Οι δορυφόροι θα καταστρέφονταν και θα χρειαζόμασταν από μερικούς μήνες μέχρι δύο ή τρία χρόνια μέχρις ότου η ποσότητα των ηλεκτρονίων μειωθεί σε αποδεκτά επίπεδα ώστε να θέσουμε σε τροχιά αντικαταστάτες.

Φυσικά, ο ίδιος ο ηλεκτρομαγνητικός παλμός θα κατέστρεφε και πολλούς δορυφόρους που θα βρίσκονταν σε οπτική επαφή με την περιοχή της έκρηξης. Εκτός των άλλων θα αντιμετωπιζαν ένα φαινόμενο –που συμβαίνει μόνο σε κενό αέρος– όπου όταν ακτίνες Χ (από πυρηνική έκρηξη) πλήτουν ένα αντικείμενο, προκαλούν μετατόπιση ηλεκτρονίων μέσα στο υλικό του, κάτι σαν εσωτερικό ηλεκτρομαγνητικό παλμό παραγόμενο από το ίδιο το σύστημα (SGEMP). Δηλαδή, **τα (στερεά) χημικά στοιχεία του υλικού κατασκευής του δορυφόρου αλλάζουν κατάσταση, ίσως να ιονίζονται ή ακόμη και να σημειώνεται μεταστοιχείωση!**

Ζώνες Van Allen

Για να γίνει κατανοητό το φαινόμενο και η απειλή, είναι χρήσιμο να παρουσιάσουμε τα βασικά στοιχεία σχετικά με το περιβάλλον της Γης και το μαγνητικό πεδίο και, προφανώς, τις φυσικά δημιουργημένες ζώνες **Van Allen**.

Η εσωτερική ζώνη έχει το κέντρο της σε απόσταση 3.200 χλμ. από τον μαγνητικό ισημερινό και η εξωτερική ζώνη σε απόσταση 19.000 χλμ. Ο μαγνητικός βόρρας της Γης βρίσκεται στον Καναδά και ο μαγνητικός νότος στην Ανταρκτική. Ως αποτέλεσμα αυτής της απόκλισης γεωγραφικών-μαγνητικών πόλων, η εσωτερική ζώνη «κατεβαίνει» μέχρι και σε ύψος 400 χλμ. έξω από την ακτή της Βραζιλίας στον Ατλαντικό, γιατί από εκεί εισέρχονται μαγνητικές γραμμές μέσα στη Γη και φορτισμένα σωματίδια κατεβαίνουν σε τέτοιο ύψος ακολουθώντας τις. Αυτό ονομάζεται *Ανωμαλία Νοτίου Ατλαντικού*.

Ανακάλυψη

Οι ζώνες ανακαλύφθηκαν (ή καλύτερα, επιβεβαιώθηκε και προσδιορίστηκε με μετρήσεις η ύπαρξη και το μέγεθός τους) από το ξεκίνημα του Διαστημικού Προγράμματος με τους δορυφόρους Explorer. Ο Explorer-1, που κατασκευάστηκε από την ομάδα του James van Allen στο Πανεπιστήμιο της Iowa, εκτοξεύθηκε στις 31 Ιανουαρίου 1958 και μετέφερε ένα μοναδικό όργανο: έναν μικρό εντοπιστή ενεργειακών σωματιδίων, **ένα είδος μετρητή Geiger για την παρατήρηση κοσμικών ακτίνων που φθάνουν από το Διάστημα**, χωρίς να γνωρίζουμε την προέλευσή τους. Σε χαμηλό ύψος το όργανο λειτούργησε καλά, αλλά σε μεγαλύτερα ύψη δεν μετρήθηκαν σωματίδια.

Ο Explorer-3, μετά από δύο μήνες, αποκάλυψε ότι όχι μόνο σε μεγάλο ύψος υπήρχαν σωματίδια αλλά οι μηδενικές μετρήσεις του Explorer-1 οφείλονταν σε κορεσμό των οργάνων του, γιατί η ακτινοβολία ήταν τόσο υψηλή και πέρα από τις ανώτερες κλίμακες ενδείξεων, ώστε το σύστημα «έπεσε». **Όχι μόνο υπήρχε ακτινοβολία σε μεγαλύτερα ύψη, αλλά ήταν και εκπληκτικά έντονη.**

Παγιδευμένα σωματίδια

Οι δύο ζώνες Van Allen αποτελούν μεγάλες περιοχές, σε σχήμα ντόνατ, μέσα στις οποίες παγιδεύονται τα ηλεκτρόνια (και γενικά φορτισμένα σωματίδια) από τον Ήλιο και το Διάστημα.

Η πυρηνική έκρηξη στην ατμόσφαιρα παράγει εξαιρετικά μεγάλες ποσότητες φορτισμένων σωματιδίων σε σημείο που όχι μόνο αυξάνει τον πληθυσμό σωματιδίων στις ζώνες Van Allen, αλλά δημιουργεί νέες προσωρινές ζώνες σε χαμηλό ύψος όπου κινούνται πολλοί δορυφόροι.

Η κίνηση των φορτισμένων σωματιδίων μέσα στο μαγνητικό πεδίο είναι αξιοπρόσεκτη. Αποτελείται από τρεις ξεχωριστές κινήσεις. Κάθε σωματίδιο κινείται ταχύτατα (χιλιάδες φορές ανά δευτερόλεπτο) γύρω από κάποια τυχαία (νοητή) μαγνητική γραμμή του μαγνητικού πεδίου της Γης. Αυτή η μαγνητική γραμμή εκτείνεται από τον βόρειο μέχρι το νότιο μαγνητικό πόλο και το σωματίδιο την «ακολουθεί» από τον έναν πόλο στον άλλο (της τάξης των 10 φορών ανά δευτερόλεπτο): κάνει συνδυαστική κίνηση γύρω και κατά μήκος της γραμμής, δηλαδή σπειροειδή κίνηση. Τα θετικά φορτισμένα ιόντα περιστρέφονται με τη φορά των δεικτών του ωρολογίου, ενώ τα αρνητικά φορτισμένα ηλεκτρόνια περιστρέφονται με αντίθετη φορά. Η τρίτη κίνηση του σωματιδίου είναι η αλλαγή μαγνητικών γραμμών. Δεν κινείται αποκλειστικά γύρω και κατά μήκος μίας γραμμής αλλά ολισθαίνει από μία γραμμή σε άλλη, ώστε σε μερικά λεπτά να περιστραφεί γύρω από όλη τη Γη, ακριβέστερα, γύρω από τον άξονα των μαγνητικών πόλων (κάτι ανάλογο με την ημερήσια περιστροφή της Γης γύρω από τον άξονα των γεωγραφικών πόλων).

Όταν τα φορτισμένα σωματίδια πλησιάζουν προς τον κάθε πόλο, παρουσιάζεται το **φαινόμενο του «μαγνητικού κατόπτρου»**: Κοντά στους μαγνητικούς πόλους, οι μαγνητικές γραμμές είναι πολύ πυκνές και αυτή η πυκνότητα προκαλεί τα ταχύτατα κινούμενα ηλεκτρόνια σε ένα τέτοιο συνδυασμό κίνησης ώστε να μειώσουν την ταχύτητά τους και τελικά να αντιστρέψουν τη φορά κίνησης και να απομακρυνθούν από τον πόλο, κινούμενα στο άλλο πόλο μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα. *Ουσιαστικά δηλαδή, ανακλώνται.* Αυτή η κίνηση συνεχίζεται διαρκώς και σε αυτές τις ανακλάσεις αλλάζουν και μαγνητικές γραμμές κίνησης, αν δεν είχαν ήδη αλλάξει.

Αυτή η ανάκλαση δεν επιτρέπει στα σωματίδια να εισέλθουν στην ατμόσφαιρα και να απορροφηθούν από τα άτομά της (προφανώς εντός της ιονόσφαιρας) όπου θα ενώνονταν με αντίθετα φορτισμένο σωματίδιο για να σχηματίσουν ουδέτερα φορτισμένο άτομο. Κατά συνέπεια, συνεχίζουν τον συνδυασμό των τριών διαφορετικών κινήσεων για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Η εσωτερική ζώνη

Η εσωτερική ζώνη ουσιαστικά οφείλει την ύπαρξή της στην εξαιρετική σταθερότητα που παρουσιάζουν οι τροχιές των παγιδευμένων φορτισμένων σωματιδίων κοντά στη Γη. Τα άτομα της ατμόσφαιρας βομβαρδίζονται από κοσμική ακτινοβολία. **Η κοσμική ακτινοβολία είναι θετικά ιόντα που κινούνται σε όλο το Σύμπαν με πολύ μεγάλη ταχύτητα και όταν συγκρούονται με τα άτομα, θραύσματα των πυρήνων κινούνται σε διαφορές κατευθύνσεις και όσα είναι φορτισμένα, παγιδεύονται στο μαγνητικό πεδίο της Γης.** Μερικά θραύσματα είναι ουδέτερα φορτισμένα νετρόνια και ανεπηρέαστα από το μαγνητικό πεδίο. Αυτά απλώς φεύγουν από τη Γη, αλλά επειδή είναι ραδιενεργά, μεταστοιχειώνονται σε θετικά φορτισμένα πρωτόνια, ηλεκτρόνια και νετρόνια. Η μεταστοιχείωση μπορεί να γίνει μέσα σε μερικά λεπτά και μέχρι τότε το σωματίδιο να πλησιάζει ακόμη και τον Άρη, αλλά μπορεί να γίνει και σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα όταν το σωματίδιο δεν έχει φύγει ακόμη από το μαγνητικό πεδίο της Γης. Η εσωτερική ζώνη περιλαμβάνει τέτοια **νετρόνια που μεταστοιχειώθηκαν γρήγορα.**

Η εξωτερική ζώνη

Η εξωτερική ζώνη αποτελείται κυρίως από ηλεκτρόνια και η τομή της έχει σχήμα μπανάνας, γιατί ακολουθεί τις γραμμές του μαγνητικού πεδίου και οι αιχμές της αποτελούν τις περιοχές «μαγνητικής ανάκλασης».

Η ολίσθηση των σωματιδίων, της εξωτερικής ζώνης, από γραμμή σε γραμμή γύρω από τον άξονα των μαγνητικών πόλων προκαλεί το λεγόμενο δακτυλιοειδές ρεύμα γύρω από τη Γη. Αυτό σχεδόν 10πλασιάζεται σε ένταση όταν αυξάνει πολύ η ροή σωματιδιακής ακτινοβολίας

από τον Ήλιο ή από αλλού και προκαλεί τις λεγόμενες μαγνητικές θύελλες στη Γη. Αυτές δίνουν μία συγγενή γεύση των επιδράσεων του ηλεκτρομαγνητικού παλμού που εξετάζουμε, αλλά χωρίς άμεση σχέση με το φαινόμενο δημιουργίας του παλμού.

Η εξωτερική ζώνη είναι ασταθέστερη σε σχέση με την εσωτερική και γίνεται συνεχής ανανέωση των σωματιδίων της αφού άλλα χάνονται και άλλα προστίθενται από τον Ήλιο και το Διάστημα.

Το «Φαινόμενο Χριστοφίλου»

Με μία πυρηνική έκρηξη στην ατμόσφαιρα, η ακτινοβολία γάμμα που ελευθερώνεται, προσλαμβάνεται από τα άτομα των αερίων της ατμόσφαιρας και –σύμφωνα με το φαινόμενο Compton– πολλά ηλεκτρόνια των ατόμων αποκτούν αρκετή ενέργεια για να απελευθερωθούν από την έλξη του πυρήνα του κάθε ατόμου και να αποσπαστούν από τα άτομα. Όταν αυτά τα ελεύθερα ηλεκτρόνια κινούνται μέσα στο μαγνητικό πεδίο, όπως είπαμε προηγουμένως, αποτελούν ροή ηλεκτρικού φορτίου, άρα «ηλεκτρικό ρεύμα». Ο ηλεκτρομαγνητικός παλμός προκαλείται όταν μεταβάλλεται είτε η ταχύτητα είτε η διεύθυνση κίνησης των φορτίων (σύμφωνα με την ηλεκτρομαγνητική θεωρία του Maxwell). Τόσο η σπειροειδής κίνηση όσο και η δημιουργία των φορτίων αμέσως μετά την έκρηξη, αποτελούν τους λόγους «μεταβολής» και επακόλουθης δημιουργίας ηλεκτρομαγνητικού πεδίου ως ισχυρότατου παλμού.

Ειδικότερα, ο διαχωρισμός θετικού και αρνητικού φορτίου μέσα στο κάθε άτομο των αερίων της ατμόσφαιρας και η επιτάχυνση αυτών των φορτίων από το μαγνητικό πεδίο της Γης αποτελούν τα γενεσιουργά αίτια του ηλεκτρομαγνητικού παλμού. Το πλήθος των παραγόμενων φορτισμένων σωματιδίων, δημιουργεί ζώνες Van Allen σε χαμηλότερο ύψος ενώ ταυτόχρονα αυξάνει τον «πληθυσμό» στις δύο ήδη υπάρχουσες.

Το φαινόμενο, που περιγράψαμε, μελετήθηκε τη δεκαετία του '50 και του '60 από τον ελληνικής καταγωγής επιστήμονα **Νικόλαο Χριστοφίλου** του Εθνικού Εργαστηρίου Lawrence Livermore, ο οποίος και προέβλεψε τα αποτελέσματα. Αυτά επιβεβαιώθηκαν με μία σειρά πυρηνικών δοκιμών στην ατμόσφαιρα πριν αυτές απαγορευθούν.

Ειδικότερα, στις αρχές της δεκαετίας του '60 έγινε η δοκιμή *Starfish Prime* όπου μία βόμβα 1,4 μεγατόνων πυροδοτήθηκε σε ύψος 400 χλμ πάνω από το Johnston Island και **επηρέασε την Χαβάη 1.300 χιλιόμετρα μακρύτερα!** Καταστράφηκαν φώτα στους δρόμους και ασφάλειες και οι τηλεπικοινωνίες εξουδετερώθηκαν. Παρόμοια αποτελέσματα είχαν και οι Σοβιετικοί σε δικές τους δοκιμές.

Η συνεδρίαση της Βουλής των Αντιπροσώπων

Κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής Εθνικής Ασφάλειας (της Βουλής των Αντιπροσώπων στις ΗΠΑ) που προαναφέραμε, καλύφθηκε διεξοδικά ο κίνδυνος για τις επίγειες εγκαταστάσεις (πολιτικές και στρατιωτικές) από τον ηλεκτρομαγνητικό παλμό και στις περίπου 100 σελίδες των πρακτικών, το φαινόμενο αναπτύσσεται αρκετά, φυσικά στις διαστάσεις που δεν περιλαμβάνουν διαβαθμισμένες πληροφορίες.

Από την αρχή της συνεδρίασης υπογραμμίστηκε ότι το ενδιαφέρον δεν εστιάζεται μόνο στους στρατιωτικούς δορυφόρους αλλά και στα **πολιτικά συστήματα**. Περίπου το 95% των στρατιωτικών επικοινωνιών διέρχονται από εμπορικά δορυφορικά κανάλια και τα πλήγματα στη μη στρατιωτική υποδομή έχουν άμεσο αντίκτυπο στις στρατιωτικές λειτουργίες. Μερικά στρατιωτικά ηλεκτρονικά συστήματα είναι μεν θωρακισμένα απέναντι σε ηλεκτρομαγνητικό παλμό, αλλά κανένα μη στρατιωτικό.

Η περιοχή της Γης που επηρεάζεται από το γεγονός εξαρτάται αποκλειστικά από το ύψος της έκρηξης. Για παράδειγμα, αν η έκρηξη γίνει σε ύψος 100 χλμ. επηρεάζεται μία περιοχή με ακτίνα (πάνω στην επιφάνεια της Γης) 10 μοιρών (μία μοίρα αντιστοιχεί σε 110 χλμ. περίπου). Για 150 χλμ. η ακτίνα γίνεται 12 μοίρες, για 200 χλμ. είναι 14 μοίρες, για 300 χλμ. έχουμε ακτίνα 17 μοιρών, για 400 χλμ. γίνεται 20 μοίρες και για 500 χλμ. έχουμε ακτίνα 22 μοιρών

δηλαδή περίπου 2.500 χλμ. που αντιστοιχεί σε επιφάνεια της τάξης των 20 εκατομμυρίων τετραγωνικών χιλιομέτρων (για ακτίνα 10 μοιρών η επιφάνεια είναι της τάξης των 4 εκατομμυρίων τετραγωνικών χιλιομέτρων. **Από το ύψος των 500 χιλιομέτρων μπορεί να επηρεαστεί όλη η έκταση των ΗΠΑ.**

Υπογραμμίστηκε ότι το ύψος της έκρηξης παίζει τον καθοριστικό ρόλο και όχι τόσο η ισχύς της πυρηνικής βόμβας.

Το ηλεκτρικό πεδίο που παράγεται από μία πυρηνική έκρηξη στην ατμόσφαιρα, σύμφωνα με τον **Dr. Gary L. Smith**, διευθυντή του Εργαστηρίου Εφηρμοσμένης Φυσικής στο Πανεπιστήμιο Johns Hopkins, ανέρχεται σε 50.000 βολτ ανά μέτρο, φθάνει στη μέγιστη τιμή του σε 10 δισεκατομμυριοστά του δευτερολέπτου και μέσα σε 200 δισεκατομμυριοστά, πέφτει στο μισό της μέγιστης τιμής. Μία αστραπή σε απόσταση 10 μέτρων, προκαλεί μεν μεγαλύτερες μέγιστες τιμές, αλλά με αργότερη αύξηση της έντασης και συνεπώς με μικρότερες επιπτώσεις και ευκολότερη προστασία.

Όταν το πεδίο του ηλεκτρομαγνητικού παλμού φθάσει στο έδαφος, τα καλώδια και οι κάθε είδους μεταλλικοί αγωγοί λειτουργούν ως κεραίες και μετατρέπουν το ηλεκτρομαγνητικό του πεδίο σε ηλεκτρικό ρεύμα. Τα ρεύματα αυτά είναι πολύ ισχυρά γιατί ο ίδιος ο παλμός είναι ισχυρότατος. Οι εναέριοι και θαμμένοι αγωγοί μπορούν να αναπτύξουν ρεύμα χιλιάδων Αμπέρ, μικρότεροι αγωγοί φθάνουν στις εκατοντάδες Αμπέρ και οι αγωγοί σπιτιών (όπου φυσικά ούτε καν σκέφθηκε κανένας να θωρακίσει... από ηλεκτρομαγνητικό παλμό) μπορούν να διοχετεύσουν στις συσκευές ρεύματα δεκάδων Αμπέρ.

Οι παλαιότερες συσκευές με λυχνίες κενού ήταν πολύ ανθεκτικότερες σε αυτά τα ρεύματα αλλά οι σύγχρονες που αποτελούνται από ημιαγωγούς συμπιεσμένους σε όλο και περισσότερο «πυκνοκατοικημένα» μικροσίπ, **απλώς δεν αντέχουν τέτοια ρεύματα** και το πιθανότερο είναι να καούν, κυριολεκτικά. Οι συχνότητες που περιλαμβάνει ο ηλεκτρομαγνητικός παλμός κυμαίνονται, σύμφωνα με τον **Dr. George Ullrich**, υποδιευθυντή της Αμυντικής Υπηρεσίας Ειδικών Όπλων, από λιγότερο του ενός Hertz μέχρι το 1 Gigahertz, και μπορούν να δημιουργήσουν επαγωγικά ρεύματα σε κάθε μήκος αγωγό ή να «τρυπώσουν» σε θωρακισμένες συσκευές αν αυτές έχουν και το παραμικρό άνοιγμα. Ακόμη και σε σιδηροδρομικές γραμμές και σε σωλήνες θα αναπτυχθούν ρεύματα σε οτιδήποτε μεταλλικό και αυτές θα επανεκπέμψουν ηλεκτρομαγνητικό πεδίο *σαν να ήταν κεραίες*.

Σε μία σύγχρονη δυτική πόλη, αυτό δεν σημαίνει απλώς μεγάλη οικονομική ζημιά αλλά εφιαλτικό χάος. Απλώς σκεφθείτε τα αυτοκίνητα που θα μείνουν στους δρόμους ακινητοποιημένα, τις συνέπειες στο σύστημα ηλεκτροδότησης, τηλεπικοινωνιών (εκτός από οτιδήποτε χρησιμοποιεί οπτικές ίνες) και στις επιχειρηματικές δραστηριότητες η οποία στηρίζεται εξ' ολοκλήρου σε computers. Και φυσικά, κάθε αεροσκάφος στον αέρα θα χάσει τα όργανά του, ίσως και να εκραγεί όταν στο μεταλλικό του σκελετό αναπτυχθούν ρεύματα πολλών δεκάδων Αμπέρ αν όχι εκατοντάδων.

Κατά συνέπεια, αν η Β. Κορέα (για παράδειγμα) απλώς εκτοξεύσει έναν πύραυλο με πυρηνική κεφαλή προς τις ΗΠΑ και την πυροδοτήσει μόλις η ανατολική ακτή από το Oregon μέχρι την California μπει στο οπτικό του πεδίο, οι ΗΠΑ θα δεχθούν ένα πολύ μεγάλο πλήγμα και η Silicon Valley στην California ίσως και να υποστεί ανεπανόρθωτες καταστροφές υποδομής. Στην Επιτροπή, αναφέρθηκε εκτίμηση ζημιών στο ύψος των πολλών τρισεκατομμυρίων δολαρίων, αν οι ΗΠΑ δεχθούν ηλεκτρομαγνητικό πλήγμα.

Το Ιράν, επίσης, θα μπορούσε να εξαπολύσει πύραυλο εναντίον του Ισραήλ και να πυροδοτήσει την πυρηνική κεφαλή όταν το Ισραήλ θα είναι ορατό ή ακόμη να κάνει το ίδιο εναντίον των αμερικανικών δυνάμεων στο Ιράκ και έτσι να επιτύχει μία πολύ καλή «εξισορρόπηση δυνάμεων», η οποία θα είναι υπέρ του Ιράν, αφού οι ΗΠΑ δεν γνωρίζουν πια τους παλιούς τρόπους μάχης μέσα στην ηλεκτρονικοποίηση των δυνάμεών τους.

Ας σημειωθεί ότι η σύγχρονη αντιβαλιστική προστασία δεν προβλέπει το σενάριο της μακρινής πυροδότησης της πυρηνικής κεφαλής στην ατμόσφαιρα, αλλά αντιμετωπίζει τον επερχόμενο πύραυλο ως αυτός να στοχεύει επίγειο στόχο.

Ακόμη πιο ανησυχητικό είναι το γεγονός της δυνατότητας τροποποίησης μίας πυρηνικής βόμβας ώστε να παράγει κυρίως ακτινοβολία γάμμα, έτσι η ισχύς της να μετατρέπεται περισσότερο σε ηλεκτρομαγνητικό παλμό, ώστε ακόμη και αν είναι μικρής ισχύος το ηλεκτρομαγνητικό της αποτέλεσμα να είναι όσο και μίας ισχυρότερης, όπως ανέφερε ο Dr. Lowell Wood από το Εργαστήριο Lawrence Livermore. Είπε ακόμη ότι οι **Σοβιετικοί είχαν έναν αριθμό διηπειρωτικών πυραύλων αφιερωμένων για ηλεκτρομαγνητικά πλήγματα εναντίον των ΗΠΑ.**

Η Μελέτη της Υπηρεσίας Μείωσης Απειλής

Τον Απρίλιο του 2001 η Αμυντική Υπηρεσία Μείωσης Απειλής (DTRA) και ειδικότερα το Γραφείο Εξελιγμένων Συστημάτων και Ιδεών, εξέδωσε μία 32σέλιδη Μελέτη με τίτλο Πυρηνικές Πυροδοτήσεις Μεγάλου Ύψους (HAND) Εναντίον Δορυφόρων σε Χαμηλές Γήινες Τροχιές (HALEOS). Συμμετείχαν οι εταιρίες RAND, Logicon RDA και Mission Research Corp.

Γράφει ότι μία πυρηνική έκρηξη 10-20 κιλοτόνων σε ύψος 125-300 χλμ., **θα μπορούσε να αχρηστεύσει όλους τους δορυφόρους, οι οποίοι δεν είναι θωρακισμένοι για να αντέξουν σε τέτοιο περιβάλλον ακτινοβολίας, για εβδομάδες ή μήνες.**

Αυτό, αναφέρει ότι **θα μπορούσε να γίνει ως παράπλευρη απώλεια σε μία περιφερειακή διαμάχη, ως προειδοποιητική βολή για ανάσχεση αντιπάλων δυνάμεων, ως προσπάθεια πλήγματος στις δυνάμεις του αντιπάλου ή στην πολεμική του υποδομή μέσω του ηλεκτρομαγνητικού παλμού,** κατά τη διάρκεια αναχαίτισης του πυραύλου με την πυρηνική κεφαλή, από το καθεστώς μίας χώρας που αντιμετωπίζει στρατιωτική ήττα, από επιθυμία πρόκλησης οικονομικών καταστροφών χωρίς ανθρώπινα θύματα ώστε τα σκληρά αντίποινα να μην είναι ηθικά δικαιολογημένα.

Οι τροχιές των δορυφόρων που θα πληγούν, μελετούνται σε δύο κατηγορίες ύψους τροχιάς: Χαμηλές τροχιές 150-1500 χλμ. και μέσες τροχιές μέχρι γεωστατική τροχιά: 1500-35800 χλμ.

Η μελέτη αναφέρει ότι σε κανονικές συνθήκες σε κάθε δευτερόλεπτο η ροή ηλεκτρονίων σε τρεις περιοχές στη μαγνητόσφαιρα της Γης είναι 10.000, 100.000 και 1.000.000 ηλεκτρόνια ανά τετραγωνικό εκατοστό. Μία πυρηνική έκρηξη (πάνω από την Κορέα) στα ύψη που προαναφέρθηκαν, αυξάνει αυτήν τη ροή (σε χαμηλό ύψος) σε 100.000.000 ηλεκτρόνια ανά τετραγωνικό εκατοστό κάθε δευτερόλεπτο! Δηλαδή, από μία επιφάνεια όση περίπου το νύχι του μικρού δακτύλου ενός ενήλικα ανθρώπου, θα διέρχονται 100.000.000 ηλεκτρόνια κάθε δευτερόλεπτο!

Η μελέτη εξετάζει δύο σενάρια:

Σενάριο 1: Σύγκρουση Ινδίας-Πακιστάν το 2010

- Μία βόμβα σκοτώνει το μεγαλύτερο τμήμα της ινδικής ιεραρχίας διοίκησης στο Κασμίρ
- Η Ινδία ανακοινώνει μεγάλης κλίμακας στρατιωτικές επιχειρήσεις στα σύνορα Ινδίας-Πακιστάν
- Το Πακιστάν κινητοποιεί τις εφεδρείες του, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών οπλικών συστημάτων και συντάγματα πυραυλικών συστημάτων κατανέμονται στο πεδίο
- Ινδικά τεθωρακισμένα διασχίζουν τα πακιστανικά σύνορα
- Το Πακιστάν εκτοξεύει έναν μέσου βεληνεκούς πύραυλο που πυροδοτεί μία πυρηνική κεφαλή πάνω από το Νέο Δελχί, τη νύχτα, σε αρκετά μεγάλο ύψος περίπου 300 χλμ. για να ελαχιστοποιήσει τα επίγεια αποτελέσματα, αλλά αρκετά ξεκάθαρα ώστε «να φέρει την Ινδία στα λογικά της».
- Οι αστερισμοί δορυφόρων σε χαμηλή τροχιά υφίστανται ζημιές.

Σενάριο 2: Σκόπιμη χρήση ή έκρηξη κατά την αναχαίτιση στην Κορέα το 2020

- Πραξικόπημα ή εξέγερση του βορειοκορεατικού στρατού και εμφύλιος πόλεμος
- Μονάδες πιστές στον Kim Jong-Il ελέγχουν τις πυρηνικές και πυραυλικές δυνάμεις
- Δυνάμεις της Δημοκρατίας της Κορέας εξαπολύουν αεροπορικές επιδρομές εναντίον πυραυλικών εγκαταστάσεων στον βορρά
- Αναπτύσσονται δυνάμεις των ΗΠΑ για εναέρια επιχείρηση εναντίον βορειοκορεατικών

εγκαταστάσεων πυρηνικών-χημικών-βιολογικών όπλων

- Καθώς οι δυνάμεις της Νότιας Κορέας, ΗΠΑ και των πραξικοπηματιών απειλούν να κλείσουν τις βάσεις εκτόξευσης, εκτοξεύεται ένας πύραυλος Taepodong με πυρηνική κεφαλή ως μία τελευταία χειρονομία πρόκλησης του Kim Jong-Il απέναντι στη Δύση
- Η κεφαλή πυροδοτείται κατά την ανοδική κίνηση του πυραύλου –ή αναχαίτζεται και πυροδοτείται– σε ύψος 120-150 χλμ.

Αντίκτυπος

Σε κανονικές συνθήκες με το φυσικό υπόβαθρο ακτινοβολίας, οι δορυφόροι σε ημισύγχρονες τροχιές γύρω στα 20.000 χλμ., αντιμετωπίζουν το δυσκολότερο περιβάλλον ακτινοβολίας και για παράδειγμα οι δορυφόροι GPS σε αυτό το ύψος αντέχουν συνολική δόση ιονίζουσας ακτινοβολίας 1.000.000 rad και έχουν διάρκεια ζωής 10 χρόνια. Οι δορυφόροι σε γεωστατικές τροχιές με διάρκεια ζωής 15 χρόνια αντέχουν σε συνολική δόση 100.000 rad. Οι δορυφόροι σε χαμηλές τροχιές περίπου 800 χλμ. αντέχουν 3.000-5.000 rad και έχουν ζωή μέχρι πέντε χρόνια, ενώ σε τροχιές των 1400 χλμ αντέχουν σε 30.000-50.000 rad.

Τα σχήματα από την DTRA δείχνουν τα αποτελέσματα του ινδοπακιστανικού και του κορεατικού σεναρίου. Η θωράκιση και των τριών κατηγοριών δορυφόρων υπολογίστηκε ότι είναι για διπλάσια ακτινοβολία σε σχέση με αυτή σε κανονικές συνθήκες:

- Globalstar (ύψος τροχιάς 1.414 χλμ., κλίση τροχιάς 52 μοίρες και θωράκισης για 65.000 rad με χρόνο ζωής 90 μηνών)
- Iridium (ύψος τροχιάς 780 χλμ., κλίση τροχιάς 86,4 μοίρες και θωράκισης για 7.000 rad με χρόνο ζωής 70 μηνών)
- NOAA (ύψος τροχιάς 850 χλμ., κλίση τροχιάς 99 μοίρες και θωράκισης για 7.000 rad με χρόνο ζωής 50 μηνών).

Για την περίπτωση του κορεατικού σεναρίου με πυρηνική έκρηξη 10 κιλοτόνων σε ύψος 150 χλμ. πάνω από την Ιαπωνία, έχουμε τα ακόλουθα:

Οι Globalstar και Iridium δεν θα υποστούν μείωση του χρόνου ζωής τους αν απορροφήσουν το 25% της προβλεπόμενης δόσης ακτινοβολίας που υπολογίζεται να ελευθερωθεί. Οι NOAA όμως θα χάσουν περίπου 15 μήνες ζωής σ' αυτή την περίπτωση. Αν οι τρεις δορυφόροι, όμως, απορροφήσουν όλη την προβλεπόμενη δόση, **η ζωή τους δεν θα είναι μεγαλύτερη από τους πέντε μήνες!**

Για την πυρηνική έκρηξη 20 κιλοτόνων σε ύψος 290 χλμ. πάνω από την Ινδία, η κατάσταση είναι πολύ χειρότερη. Μόνο οι Globalstar στην περίπτωση της απορρόφησης 25% της προβλεπόμενης δόσης, θα υποστούν κάπως ανεκτές ζημιές: μείωση ζωής κατά 20 μήνες. Αν απορροφήσουν όλη την προβλεπόμενη δόση, **η ζωή τους θα κυμανθεί γύρω στον ένα μήνα!** Τόσο οι Iridium όσο και οι NOAA θα ζήσουν για λιγότερο από ένα μήνα (ίσως και μία ή δύο εβδομάδες μόνο) είτε απορροφήσουν το 25% είτε όλη την προβλεπόμενη δόση ακτινοβολίας.

Η κατάσταση δυσκολεύει ακόμη περισσότερο αν σκεφθούμε ότι **η ακτινοβολία θα παραμείνει στον χώρο μέχρι και για δύο ή τρία χρόνια.** Κατά συνέπεια, ακόμη και αν αποσταλούν άμεσα αντικαταστάτες δορυφόροι, και αυτοί θα καταστραφούν σε λίγες εβδομάδες ή σε κάποιους μήνες. Συνεπώς, είτε θα πρέπει να περιμένουμε για κάποιους μήνες τουλάχιστον μέχρις ότου «ηρεμήσει» το περιβάλλον από την ακτινοβολία για να εκτοξεύσουμε και άλλους δορυφόρους ή θα είμαστε έτοιμοι να θυσιάσουμε αρκετούς καινούριους δορυφόρους τοποθετώντας τους σε τροχιά γρήγορα έστω και εντός αυτού του περιβάλλοντος ακτινοβολίας, προκειμένου να έχουμε έστω και κάποιες περιορισμένες υπηρεσίες.

Ένα μέτρο που αναφέρθηκε αλλά χωρίς πολλές λεπτομέρειες είναι η **διοχέτευση δυναμικών πεδίων** (μαγνητικών, ηλεκτρομαγνητικών, ηλεκτρικών, κλπ.) στις τροχιές που επηρεάστηκαν, ώστε τα φορτία να οδηγηθούν έξω και από το ύψος της γεωστατικής τροχιάς ακόμη και έξω από τη μαγνητόσφαιρα της Γης.

Οι Δορυφόροι σε ολόκληρο τον Κόσμο

Συνολικά, έχουμε εκτοξεύσει 5.591 δορυφόρους-διαστημόπλοια, από τους οποίους οι 2.653 έχουν «πέσει» πίσω στη Γη ή όπως επιστημονικά λέγεται «επανήλθαν στην ατμόσφαιρα» (και κάηκαν) και στις αρχές Ιουνίου είχαν μείνει 2.938 δορυφόροι σε τροχιά. Αξίζει να σημειωθεί ότι η Ρωσία έχει 1.377 δορυφόρους σε τροχιά ενώ οι ΗΠΑ 946.

Αυτές οι 5.591 εκτοξεύσεις παράγααν 22.252 απορρίματα (τμήματα πυραύλων, κινητήρες, περιβλήματα, κλπ), από τα οποία τα 6.196 βρίσκονται σε τροχιά. Συνολικά δηλαδή τοποθετήσαμε σε τροχιά 27.843 αντικείμενα (δορυφόρους και απορρίματα) και σήμερα υπάρχουν 9.134 αντικείμενα σε τροχιά. Προφανώς, τα πολύ μικρά τμήματα δεν υπολογίζονται αφού ο αριθμός τους είναι πολύ μεγάλος και δεν θα είχε νόημα η καταγραφή τους.

ΟΛΙΣΤΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΥΡΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΣΑΚΡΑΣ

από τον Μάνο Νομικό

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΑΡΚΑΣ ΤΟΥ

του Μάνου Νομικού

ΦΟΒΟΙ, ΦΟΒΙΕΣ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΟΥΣ

του Μάνου Νομικού

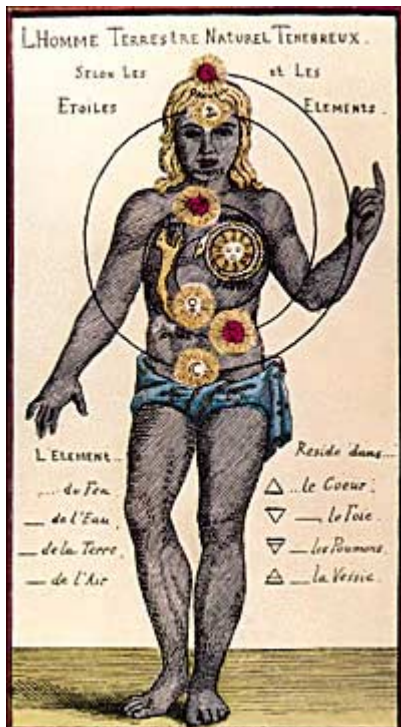
ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΥΡΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΣΑΚΡΑΣ

από τον Μάνο Νομικό

Η άποψη που επικρατούσε τα αρχαία χρόνια ήταν ότι δεν υπήρχαν ασθένειες αλλά ασθενείς. Αυτό ωθούσε τους γιατρούς της εποχής να προσπαθούν να βοηθήσουν τους ασθενείς τους ώστε οι ίδιοι να συνειδητοποιήσουν τα εσωτερικά αίτια που άφησαν τον οργανισμό τους τόσο ανυπεράσπιστο ώστε να υποκύψει στην αρρώστια, και κατόπιν τους πρόσφεραν την κατάλληλη αγωγή που θα αποκαθιστούσε την ισορροπία, άρα και την υγεία, ολόκληρης της δομής της οντότητάς τους, και όχι μόνο του σώματος.

Η θέση αυτή κυριαρχεί συνεχώς στη λεγόμενη ανατολική παιδεία και τρόπο ζωής, δηλ. στην κουλτούρα της ανατολής, η ιαματική επιστήμη της οποίας συνεχίζει να στρέφεται προς την αντιμετώπιση του ανθρώπου σαν μιάς ολότητας πνευματικής, ψυχικής και υλικής. Ετσι σήμερα έρχεται και στη δύση, και εφαρμόζεται σε όλο και μεγαλύτερη ευρύτητα, η λεγόμενη «Ολιστική Θεραπευτική», η οποία παρέχει ψυχολογική στήριξη, θεραπευτική αγωγή και ιατρική πρακτική στον πάσχοντα, με τη βεβαιότητα ότι αν δεν αντιμετωπιστούν οι πηγές και οι ρίζες που προκάλεσαν την ασθένεια, αυτή, έστω και αν γιατρευτεί με τα φάρμακα ή την εγχείρηση, είναι πολύ πιθανόν να επανέλθει.

1. Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ "ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ" ΚΑΙ "ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ"
2. Η ΑΥΡΑ
3. ΤΑ ΕΠΤΑ ΤΣΑΚΡΑΣ ΚΑΙ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥΣ
4. Η ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΑΥΡΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΣΑΚΡΑΣ

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ "ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ" ΚΑΙ "ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ"

Πριν προχωρήσουμε στο θέμα μας ας ξακαθαρίσουμε πρώτα ποιές είναι οι έννοιες των λέξεων «θεραπευτική» και «θεραπευτής». Πράγματι, ενώ η λέξη «θεραπεία» στα Ελληνικά σημαίνει την ίαση, την αποκατάσταση της υγείας τόσο στο σωματικό, όσο και στο νοητικό και στο ψυχικό επίπεδο, η αντίστοιχη έννοια στα Αγγλικά αποδίδεται κυρίως με τις λέξεις *cure*, *treatment*, *therapy*, και σπανιότερα *healing*, ενώ στα πέραν του Ατλαντικού Αγγλικά (ΗΠΑ) η λέξη *healing* έχει ακριβώς τη σημασία της θεραπευτικής με τη χρήση άλλων μεθόδων, όπως η Ολιστική Ιατρική, η Πνευματική Θεραπεία κ. ά.

Γι' αυτό το λόγο υπάρχει και η διάκριση ανάμεσα στις έννοιες του ιατρού πτυχιούχου Πανεπιστημιακών Ιατρικών Σχολών, ο οποίος παρέχει ιατρική φροντίδα και ιαματική αγωγή (*Medical Doctor*) αφ' ενός, και του θεραπευτή (*healer*), ο οποίος παρέχει την λεγόμενη «θεραπευτική» (*healing*) κάνοντας χρήση των ικανοτήτων που αποκτά σε όχι απαραίτητα Πανεπιστημιακούς χώρους, οπωσδήποτε όμως μετά από μακρά μαθητεία κοντά σε άλλους θεραπευτές, και εφ' όσον διαθέτει ήδη τα εγγενή προσόντα για κάτι τέτοιο, όπως είναι η διορατικότητα, η υπεραισθητή αντίληψη (*ESP*), η υπομονή και η αγάπη για τον άνθρωπο και για την υπηρεσία αυτή.

Μια έρευνα σε σχετικά λεξικά έδειξε ότι :

α) η λέξη «*cure*» προέρχεται από την λατινική *cura* που σημαίνει φάρμακο και ίαση, και σημαίνει αυτό που λέμε κι εμείς κούρα,

β) η λέξη «*treatment*» από τη λατινική *tractare*, δηλ. χειρίζομαι, και σημαίνει ιατρική αντιμετώπιση, και φαρμακευτική ή χειρουργική αγωγή του ασθενούς,

γ) η λέξη «*therapy*» προέρχεται από την Ελληνική «θεραπεία», αλλά με τις έννοιες της θεραπευτικής και της παροχής υπηρεσίας και φροντίδας γενικότερα,

δ) η λέξη «*healing*» προέρχεται από την αγγλοσαξονική *hoelan*, που συγγενεύει με την λέξη *hale*, και αντιστοιχεί στη λέξη *whole* = ολόκληρος, πλήρης, δηλ. αποκατάσταση της ακεραιότητας του ασθενούς, και

ε) τέλος η δική μας λέξη «θεραπεύω» ή «θεραπεία», εξ ου και «θεραπευτής», ετυμολογικά; σχετίζεται (κατά το Λεξικό Σταματάκου) τόσο με την παροχή οικιοθελούς περιποίησης, και όχι κατά δουλικήν υποχρέωση, όσο και με τις έννοιες «θρήσκος» και «θράνος=έδρα».

Συνεπώς εδώ οι λέξεις «θεραπεία» και «θεραπευτής» θα χρησιμοποιούνται με την έννοια της παροχής μη καθαρά ιατρικής και φαρμακευτικής αγωγής.

Είναι πλέον γνωστό σε όλους τους «παροικούντες την Ιερουσαλήμ», δηλ. σε όλους αυτούς που ασχολούνται με την μεταφυσική – που ευτυχώς είναι πολλοί, και κάθε μέρα γίνονται όλο και περισσότεροι – ότι ο άνθρωπος εκτός από το υλικό του σώμα, έχει και άλλα σώματα, μη ορατά από το πολύ κοινό, εκτός μόνον από ορισμένους διορατικούς. Τα πνευματικά αυτά σώματα, που ο αριθμός τους είναι συνήθως επτά, έχουν διάφορες ονομασίες ανάλογα με τη σχολή και τις πειθαρχίες που ακολουθεί καθένας. Έτσι ονομάζονται π.χ. αιθερικό, αστρικό, κατώτερο νοητικό, ανώτερο νοητικό, αιτιατό, αμικό, βουδδικό, αλλά οι διάφορες σχολές δίνουν διαφορετικές ονομασίες, ενώ και ο αριθμός των σωμάτων δεν αναφέρεται παντού ο ίδιος. Τα σώματα αυτά είναι στην πραγματικότητα αλληπάλληλες διαστρωματώσεις που έχουν διαφορετικά χρώματα και επικαλύπτουν η μία την άλλη, ενώ όλα μαζί αποτελούν την λεγόμενη αύρα.

Η ΑΥΡΑ

Η αύρα μας έχει ένα εξωτερικό περίβλημα συνήθως χρώματος στραφαλιστού παλλόμενου χρυσού, με σχήμα σαν το κέλυφος του αυγού, γι' αυτό και ονομάζεται ωοειδές, το οποίο περιβάλλει, περικαλύπτει και κατά κάποιον έννοια προστατεύει τα υπόλοιπα πιά εσώτερα σώματα, αποτελώντας μian ασπίδα κατά των εξωτερικών αοράτων φυσικών ή αοράτων προσβολών

Λέγεται ότι υπάρχουν στην Ινδία γιόγκι οι οποίοι έχουν τόσο πολύ ενισχύσει το ωοειδές περίβλημα της αύρας τους ώστε να κάθονται σε στάση διαλογισμού, να τους πυροβολούν από πολύ κοντά, και οι σφαίρες να πέφτουν κάτω σαν να προσκρούουν σε τοίχο. Όμως, σ'εμάς τους κοινούς ανθρώπους, το εξωτερικό αυτό περίβλημα της αύρας είναι πολύ ευάλωτο, ενώ εύκολα εξασθενίζει και γίνεται διάτρητο κι ευπρόσβλητο από τα «βέλη του πονηρού τα καθ'ημών δολίως κινούμενα» όταν πίνουμε ισχυρά οινόπνευματώδη ποτά, όταν καπνίζουμε, όταν παίρνουμε ναρκωτικά, και γενικά όταν η συμπεριφορά μας δεν είναι σύμφωνη με τη φύση και την καλή κατάσταση του σωματικού και ψυχονοητικού μας οργανισμού.

Η αύρα είναι διαφορετική σε κάθε άτομο ανάλογα με τη φωτεινότητα και την ένταση των χρωμάτων του κάθε στρώματος. Το είδος του χρώματος, και η φωτεινότητα των στρωμάτων της εξαρτάται από την σωματική, συναισθηματική, νοητική και ψυχική κατάσταση καθενός μας, κι αυτό επειδή, σύμφωνα με το Νόμο της Κοσμικής Βαρύτητας, κάθε σωματική ή ψυχική ασθένεια ή ανωμαλία κατέρχεται πρώτα και εισδύει στην αύρα μας, εφ' όσον τη βρίσκει αδύναμη και διάτρητη, και αργότερα, αν εν τω μεταξύ δεν λάβουμε τα μέτρα μας, εκδηλώνεται στο σωματικό επίπεδο.

ΤΑ ΕΠΤΑ ΤΣΑΚΡΑΣ ΚΑΙ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥΣ

Ας εξετάσουμε τώρα τα σχετικά με τα κέντρα ενέργειας, που στα Σανσκριτικά ονομάζονται Τσάκρας. Πρόκειται για τις επτά κύριες ενεργειακές δίνες, με το σχήμα χωνιού του οποίου το στενό άκρο εφάπτεται της σπονδυλικής στήλης ενώ το ανοικτό άκρο είναι προς τα έξω. Η περιστροφή τους είναι κατά την ορθή φορά, όταν τα παρατηρούμε από το ανοικτό τους άκρο, δηλ. δεξιόστροφη, ή αλλιώς κατά τη διεύθυνση των δεικτών του ρολογιού, όπως λέμε στη Φυσική. Όταν το τσάκρα είναι υγιές, τότε το άνοιγμά του είναι πλήρες προς τα έξω και θυμίζει το χωνί των παλιών γραμμοφώνων, το χρώμα του ζηρό και καθαρό και η ταχύτητα της περιστροφής ομαλή και αδιατάρακτη. Αντίθετα, όταν υπάρχει πρόβλημα σωματικής ή ψυχικής υγείας, το αντίστοιχο τσάκρα είναι είτε κλειστό, σαν λουλούδι που δεν έχει ανοίξει ακόμη, είτε στρεβλωμένο, κυρτωμένο και ρικνό, με χρώμα πολύ χλωμό ή ανύπαρκτο, και με μαυριδερές χαρακιές και στίγματα. Κάθε τσάκρα που μπορούμε να δούμε, όσοι βέβαια το μπορούμε, έχει το αντίστοιχό του απ' την άλλη πλευρά του σώματος (εκτός από το πρώτο και το έβδομο) έτσι ώστε να αποτελούν ζευγάρι το εμπρός με το πίσω τσάκρα, ενώ κάθε ένα από αυτά τα δύο έχει μερικά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και διαφορές ως προς το ταίρι του.

Στην ανατολική παράδοση τα τσάκρας απεικονίζονται πάνω σε ένα γυμνό ανθρώπινο σώμα με τη μορφή διαδοχικών ανθέων λωτού, των οποίων τα πέταλλα αυξάνουν όσο πιο ψηλά βρίσκεται το κάθε τσάκρα.

Σε γενικές γραμμές οι λειτουργίες των επτά κύριων τσάκρας του αυρικού πεδίου στοχεύουν :

- A) στην ζωογόνηση κάθε αυρικού σώματος, περιλαμβανομένου και του φυσικού σώματος.
- B) στην ανάπτυξη διαφόρων εκφάνσεων της αυτοσυνειδησίας του ανθρώπου.
- Γ) στην μετάδοση και τη σωστή κατανομή της ενέργειας μεταξύ των διαφόρων αυρικών στρωμάτων που προαναφέραμε.

Οι θέσεις των τσάκρας κατά μήκος της σπονδυλικής στήλης και από κάτω προς τα επάνω, η ονοματολογία τους στα Ελληνικά και στα Σανσκριτικά, καθώς και η βασική σκοπιμότητα και λειτουργικότητά τους έχουν ως εξής :

1.-Το Τσάκρα της Ασφάλειας (Muladhara) είναι κάτω χαμηλά στη βάση της σπονδυλικής στήλης, στον κόκκυγα και το άνοιγμά του είναι προς τη γή. Όταν η ενέργειά του είναι σωστή, αυτό τείνει να μας «προσγειώνει» και να μας φέρνει σε επαφή με τις γήινες, ή τελλουρικές, ενέργειες που μας είναι απαραίτητες για τη διατήρηση της υλικής μας υπόστασης. Αυτό καλύπτει την υλική ενέργεια, τη θέληση για ζωή και την ανάγκη μας να διαθέτουμε τα απολύτως απαραίτητα για την επιβίωσή μας (αέρα, νερό, τροφή, ρουχισμό στέγη) και την βεβαιότητα ότι αυτά θα εξακολουθούμε να τα έχουμε.

2.-Το διπλό Τσάκρα της Απόλαυσης (Svadhithana) βρίσκεται κάτω χαμηλά στην περιοχή των οργάνων αναπαραγωγής. Από το οπίσθιο τσάκρα ρέει η σεξουαλική ενέργεια ενώ από το πρόσθιο προβάλλει η ερωτική αγάπη για το άλλο φύλο, καθώς και η επιθυμία μας για τις κάθε είδους αισθησιακές απολαύσεις, από την ερωτική μέχρι ένα πολύ γευστικό και όμορφο σερβιρισμένο φαγητό.

3.-Το διπλό Τσάκρα της Επιβεβαίωσης (Manipura) βρίσκεται στην περιοχή του ηλικιακού πλέγματος. Από εμπρόσθιο τσάκρα εκδηλώνεται η επιθυμία για επίδειξη και προβολή του εγώ μας (μεγάλο σπίτι, ακριβά αυτοκίνητα και κοσμήματα, υψηλές κοινωνικές θέσεις, κλπ.), ακόμη και της θέσης μας μέσα στο Σύμπαν. Από το οπίσθιο χωνί μπορεί να επιτευχθεί η παροχή θεραπευτικής ενέργειας δια της χειροθεσίας.

4.-Το διπλό Τσάκρα της Αγάπης (Anahata) βρίσκεται στο ύψος της καρδιάς, στο μέσον του στήθους. Το πρόσθιο τσάκρα εκφράζει τα θερμά συναισθήματα αγάπης προς όλους τους ανθρώπους, άσχετα με το πόσο δικόι ή μακρινοί μάς είναι (συγγενείς μας ή μέλη της φυλής των Ζουλού, παιδιά δικά μας ή παιδιά της γειτόνισσας, ή παιδιά της Αφρικής) και προς τη φύση γενικότερα, ενώ το οπίσθιο προβάλλει την αγαθή θέλησή μας προς τον έξω κόσμο.

5.-Το διπλό Τσάκρα της Αφθονίας (Visoudha) βρίσκεται στο κέντρο του λαιμού μας. Στο εμπρόσθιο μέρος του εδρεύει η λήψη και κατανόηση τόσο της γνώσης όσο και των αναγκών των άλλων, ενώ στο άλλο τμήμα προβάλλεται η πνευματική εκείνη στάση που λέει ότι αυτό το άτομο, του οποίου το τσάκρα είναι σωστά ενεργοποιημένο, δε ζηλεύει τίποτε και κανένα (αφθόνος= μη ζήλεια). Ετσι αισθάνεται πληρότητα και αποταύτιση από τους περιορισμούς και τα πάθη της ζωής, συνεπώς έχει υπερβεί τα του κόσμου και τα της καθημερινή ζωής, άρα «είναι μέσα στον κόσμο, αλλά δεν είναι μέρος του κόσμου τούτου».

6.-Το διπλό Τσάκρα του Παρατηρητή (Ajna) βρίσκεται στο μέτωπο, ανάμεσα στα μάτια, και ένα άλλο του όνομα είναι «Τρίτο Μάτι». Όταν η ενέργειά του κυκλοφορεί ανεμπόδιση, και το άτομο έχει πιά φθάσει στο πνευματικό εκείνο ύψος ώστε να μεταφέρει τη νοητική του συγκέντρωση στο Τρίτο Μάτι του, στο πρόσθιο τσάκρα του, τότε μπορεί να βλέπει αμέσως την αύρα και τα τσάκρας των άλλων ανθρώπων, την κατάστασή της «υγείας» τους, και ακόμη και τις προθέσεις τους. Επίσης, από το πρόσθιο αυτό τσάκρα του, να έχει τη δυνατότητα της υπερπροσωπικής και αντικειμενικής παρατήρησης των συμβαινόντων, όντας όμως μέσα σε μια κατάσταση αποταύτισης από αυτά και κριτικής (αλλά όχι επικριτικής) στάσης γεμάτης με αγάπη και κατανόηση. Ετσι μπορεί να αγκαλιάζει όλο το Σύμπαν και να αγαπά ακόμη και τα φυτά, τα ορυκτά και τους αστέρες. Απο το οπίσθιο δε τσάκρα του έχει την ικανότητα να πραγματοποιεί ιδέες που να έχουν οικουμενική βαρύτητα και σημασία.

7.-Τέλος το μονό έβδομο Τσάκρα ονομάζεται Τσάκρα της Ευδαιμονίας (Sahasrara), ή Κέντρο του Στέμματος (Κεθερικό), και στη Σανσκριτική εικονογραφία απεικονίζεται με τον "Χιλιοπέταλο Λωτό". Το άνοιγμά του είναι προς τα άνω και ο άξονάς του αποτελεί προέκταση του άξονα της σπονδυλικής στήλης. Σχετίζεται με τη ολοκλήρωση της καθ' όλου οντότητας του ανθρώπου, της συνειδητής επικοινωνίας του με τον Ανώτερο Εαυτό του, με την Υψιστη Οντότητα, ή με τον Θεό. Στο Κέντρο αυτό ο άνθρωπος διαθέτει την «κοσμική συναίσθηση», αποκτά τις λεγόμενες «πνευματικές εμπειρίες» και προσεγγίζει και στο γήινο ακόμη επίπεδο την κατάσταση της «Θέωσης». Θα πρέπει πάντως να τονιστεί ιδιαίτερα ότι τα άτομα που έχουν φθάσει σε ένα τέτοιο υψηλό στάδιο, μέσα στο σύνολο της σημερινής οικουμένης,

δύσκολα θα είναι δυνατόν να μετρηθούν στα δάκτυλα της μιάς χειρός, και σχεδόν κανείς δεν τα γνωρίζει επειδή δεν μιλούν καθόλου για το θέμα αυτό. Και τούτο διότι «όποις μιλάει δεν γνωρίζει, και όποις γνωρίζει δεν μιλάει, εκτός αν λάβει την άνωθεν εντολή».

Η αλληλεπίδραση των τσάκρας και της αύρας οφείλεται στο ότι κάθε τσάκρα φέρει επτά στρώματα, με αλληλοεπικάλυψη τους μέσα στο ίδιο το τσάκρα, και τα οποία στρώματα σχετίζονται καθένα με το αντίστοιχο αυρικό στρώμα. Έτσι το πρώτο εσωτερικό στρώμα του τσάκρας της ασφάλειας συνδέεται, επηρεάζεται από, και επηρεάζει αντίστοιχα το πρώτο εσωτερικό αυρικό στρώμα, που ονομάζεται και αιθερικό.

Σε αυτό το σημείο θα πρέπει επίσης να αναφέρουμε ότι υπάρχουν και άλλα 21 μικρότερα τσάκρας σε διάφορα σημεία του σώματός μας, (εμπρός από κάθε αφτί, πάνω από κάθε στήθος, στο στέρνο, στις παλάμες, στα πέλματα, πίσω από τα μάτια στους γεννητικούς αδένες, στο ήπαρ στο στομάχο και στον σπλήνα, στα γόνατα, κοντά στο ηλιακό πλέγμα και κοντά στο θύμο αδέν). Επίσης υπάρχει η άποψη ότι και κάθε σημείο βελονισμού, που ο αριθμός τους είναι πολύ μεγάλος στο ανθρώπινο σώμα, αποτελεί ένα μικρό τσάκρα, του οποίου η κακή ενεργειακή κατάσταση δημιουργεί τόσο προβλήματα στην υγεία μας.

Η ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΑΥΡΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΣΑΚΡΑΣ

Όπως αναφέραμε, τόσο η Αύρα, όσο και τα Τσάκρας έχουν μορφή, παλμούς, περιδινήσεις και χρώματα, αλληλοσυνδέονται κατά τα στρώματά και κατά τα χρώματά τους, και όταν οτιδήποτε από αυτά δεν είναι στη σωστή του κατάσταση υποδηλώνει κάποιαν υπάρχουσα ή εν αναμονή σωματική ή ψυχική διαταραχή, ή και τα δύο ταυτόχρονα. Ο στόχος της κλασσικής Αλλοπαθητικής Ιατρικής είναι η αντιμετώπιση και θεραπεία της ασθένειας με την ιατρική, φαρμακευτική, χειρουργική ή φυσιοθεραπευτική διαδικασία. Ο στόχος της Ομοιοπαθητικής Ιατρικής είναι η θεραπεία της ασθένειας δια της εξεύρεσης της διαδικασίας, ή της αγωγής με ειδικά ενεργειακά ενισχυμένες φυσικές και φυτικές ουσίες, ώστε να αντιμετωπίσει την συγκεκριμένη πάθηση του δεδομένου και συγκεκριμένου ασθενούς. Η Ολιστική Θεραπευτική αποσκοπεί στην αποκατάσταση της θγεία ολοκλήρης της οντότητας που λέγεται άνθρωπος παρέχοντας φαρμακευτική αγωγή, φυσικοθεραπεία, ενεργειακή ανανέωση και επούλωση ψυχικών τραυμάτων που προκαλούν συχνά το «λίμνασμα» της ενέργειας και την παρεμπόδιση της ελεύθερης ροής της μέσα στο σώμα με τραγικές πολλές φορές συνέπειες.

Η Θεραπευτική δια της Αύρας και των Τσάκρας αρχίζει από την ανίχνευση των ανωμαλιών που παρουσιάζονται τόσο στα στρώματα της αύρας του Ανθρώπινου Ενεργειακού Πεδίου, όσο και στα αντίστοιχα στρώματα των τσάκρας, στη διάταξη των ενεργειακών ροών στα αυρικά πεδία, στην κατάσταση της περιδίνησης των τσάκρας κατά την ορθή ή την ανάδρομη φορά, στο κανονικό τους άνοιγμα και στην ευθεία, ή όχι, αξονική τους θέση. Η ανίχνευση αυτή μπορεί να γίνεται, με την χρήση της Υπεραισθητής Αντίληψης (ESP), δηλ. με την διόραση ή την διακοή, με τη βοήθεια εκκρεμούς, με τη λήψη φωτογραφιών Κίρλιαν, με την ιριδισκόπηση, με την χειροθεσία πάνω από τα επίμαχα σημεία των τσάκρας ή των σωματικών οργάνων, και ακόμα και με τη λήψη οδηγιών από αποσαρκωμένους οδηγούς με τους οποίους ο θεραπευτής ή η θεραπεύτρια είναι δυνατόν να έρχονται σε συχνή επαφή ακόμα και κατά την διάρκεια των θεραπευτικών συνεδριών.

Είναι ευνόητο ότι η κατάκτηση των διαδικασιών αυτών προϋποθέτει α) αρκετά σημαντικές υπερβατικές ικανότητες, β) μεγάλη αυταπάρνηση και ανιδιοτέλεια, γ) μεγάλη έφεση για παρακολούθηση μαθημάτων, σεμιναρίων και εργαστηρίων εφαρμογής των όσων διδάσκονται εκεί, και δ) μεγάλη υπομονή, δεδομένου ότι τα προσδοκόμενα αποτελέσματα πολλές φορές δεν είναι αμέσως εμφανή ή μετρήσιμα.

Πριν αρχίσει η Θεραπευτική δια της Αύρας και των Τσάκρας γίνεται πρώτα καθαρισμός της αύρας με μια ειδική διαδικασία «πάσσεων» με τα χέρια κατά μήκος τους σώματος. Επίσης ο ασθενής καλείται να κάνει διαλογισμό, μαζί με το θεραπευτή του και υπό την καθοδήγηση του τελευταίου, να μάθει να οραματίζεται την αύρα του οχυρωμένη και τα τσάκρας του σε ορθή κατάσταση λειτουργίας, και να «βλέπει» τον εαυτό του θεραπευμένο από κάθε άποψη. Ο θεραπευτής του λέει τι είδους ασκήσεις θα πρέπει να κάνει μόνος του, πώς και κάθε πότε να διαλογίζεται, τι να τρώει και να πίνει και τι να αποφεύγει, και ακόμη και πώς να αλλάξει τον τρόπο που σκέπτεται.

Από την δική του πλευρά ο θεραπευτής, ή η θεραπεύτρια, αναζητούν με τις δικές τους υπερβατικές μεθόδους πληροφορίες από το επίγειο παρελθόν του ασθενούς, αλλά ακόμη και από το περιγεννητικό και το προγεννητικό, ερευνούν και ανιχνεύουν την ενεργειακή κατάσταση ακόμη και του περιβάλλοντός του, «βλέπουν» την κατάσταση κάθε σημείου ανωμαλίας των τσάκρας και της αύρας, και προχωρούν στη λεγόμενη «διευθέτηση», και ευθυγράμμιση, και στην κατά το δυνατόν πληρέστερη αποκατάσταση όλων αυτών των θέσεων και σημείων εμφάνισης των ανωμαλιών που προκαλούν τις ψυχοσωματικές, αλλά και τις μολυσματικές ακόμη, ασθένειες.

Πολλές φορές συνιστάται η σύμπραξη του αυρικού θεραπευτή, του ολιστικού θεραπευτή και του κλασσικού ιατρού (π.χ. χειρουργού ή ορθοπεδικού), προκειμένου έτσι να επιτευχθεί μια οριστική και ολοκληρωτική ίαση.

Φυσικά η αναλυτική περιγραφή της θεραπευτικής διαδικασίας αυτού του είδους απαιτεί τη διάθεση πολύ μεγάλου αριθμού σελίδων. Όμως η Θεραπεύτρια, και πρώην Αστροφυσικός της NASA Barbara Ann Brennan έχει συγγράψει δύο βιβλία μεγάλου σχήματος και μεγάλου αριθμού σελίδων, με τους τίτλους "Hands of Light" και "Light Emerging", όπου και αναφέρει λεπτομερώς όλες τις διαδικασίες της Θεραπευτικής δια της Αύρας και των Τσάκρας, και δίνει ακριβείς οδηγίες με βάση τις οποίες κάθε άτομο που έχει τις εγγενείς ικανότητες που προαναφέραμε, και έχει και τη σχετική πνευματική έφεση, θα μπορούσε ίσως να γίνει θεραπευτής ή θεραπεύτρια

Στην Ελλάδα κυκλοφορεί το πρώτο βιβλίο της Barbara Ann Brennan με τον τίτλο «ΧΕΡΙΑ ΟΛΟ ΦΩΣ» από τις Εκδόσεις ΕΣΟΠΤΡΟΝ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΑΡΚΑΣ ΤΟΥ

του Μάνου Νομικού

Διαβάζοντας κανείς τον τίτλο του παρόντος άρθρου ίσως αισθανθεί κάποια απορία. Άλλο πράγμα είναι δηλαδή το σώμα μας και άλλο η σάρκα μας; Η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι : Ναι!

Πράγματι, ο άνθρωπος έχει ένα υλικό σώμα, το οποίο, από πρώτη άποψη, αποτελείται από σάρκα, οστά, νεύρα, μύες, συστήματα, κ.λπ. Με το σώμα αυτό "αντιλαμβάνεται" το περιβάλλον του και εκδηλώνεται προς αυτό. Όμως τόσο οι περί του περιβάλλοντος αντιλήψεις του, τα αισθήματα, τα συναισθήματα, οι πεποιθήσεις, οι προγραμματισμοί του, όσο και οι ερμηνείες που δίνει στα όσα συμβαίνουν γύρω του, και μέσα του, δεν εξαρτώνται μόνον από το σώμα του, αλλά κατά μεγάλο μέρος και από την προσωπικότητά του. Ο τρόπος που δομείται η προσωπικότητα του ανθρώπου είναι ένα θέμα πολύ ευρύ, καθώς και αμφιλεγόμενο και οι περί αυτού απόψεις εδράζονται στις παραδόσεις πολλών λαών, στις επιστημονικές ψυχολογικές και ψυχιατρικές έρευνες του τελευταίου αιώνα και στις διδασκαλίες θρησκειών και μεταφυσικών σχολών κάθε είδους και κάθε κουλτούρας.

Όμως, όλες αυτές οι διαφορετικές θεωρήσεις που θα πρέπει κανείς να διαθέσει πολλά χρόνια μελέτης και έρευνας για να τις μάθει και να διασταυρώσει τις συμφωνίες και τις ασυμφωνίες τους, έχουν έναν κοινό παρονομαστή, ένα κοινό έδαφος, του οποίου τη σημασία δεν φαίνεται να έχουν συλλάβει. Και αυτό το κοινό έδαφος επαφής είναι ακριβώς η υπολανθάνουσα, αλλά γενική αποδοχή, ότι άλλο πράγμα είναι το σώμα μας και άλλο η σάρκα μας.

Ας ξεκαθαρίσουμε το θέμα: Όταν λέμε σώμα εννοούμε τον υλικό αυτό φορέα μας ο οποίος διαβιεί επί της γής αυτής από τη στιγμή της σύλληψης μέχρι την ώρα του θανάτου. Και πράγματι το σώμα μας αυτό, που είναι απόλυτα όμοιο για όλα τα μέλη της δικής μας φυλής των ανθρώπων, έχει τα ίδια κοινά υλικά χαρακτηριστικά που αναφέραμε πιο πάνω, δηλαδή σάρκα, οστά, μύες κ.λπ., που τα διατηρεί, μέσα πάντα σε ένα πλαίσιο προβλέψιμων συνήθως μεταβολών, για όλη τη διάρκεια της επίγειας ζωής του. Και είναι βέβαια γνωστό ότι, παρ' όλες τις γενικές σωματικές ομοιότητες που έχουμε μεταξύ μας οι άνθρωποι, δεν υπάρχουν ούτε δύο άτομα σε όλο τον κόσμο απόλυτα όμοια μεταξύ τους, ούτε καν οι δίδυμοι. Κι αυτό αρχίζει από τις διαφορές στην ορμονική παραγωγή και στη διάταξη των εγκεφαλικών ελίκων και φτάνει μέχρι τα δακτυλικά μας αποτυπώματα.. Όμως και οι συγκροτήσεις αυτές μεταβάλλονται αέναα στη διάρκεια του επίγειου βίου μας, πράγμα που σημαίνει ότι κάθε μέρα ξυπνάμε διαφορετικοί από ότι κοιμηθήκαμε.

Αλλά στο σημείο αυτό ας κάνουμε μια μικρή παρέκβαση, για να εξετάσουμε ένα γλωσσικό φαινόμενο που παρατηρείται σε όλες τις λατινογενείς και αγγλοσαξωνικές γλώσσες, σε αντιδιαστολή με τη δική μας γλώσσα. Πράγματι, στα Ελληνικά έχουμε τους όρους «βίος», για το χρονικό διάστημα από τη σύλληψη μέχρι το θάνατο κάθε ύπαρξης με οργανική σύσταση (φυτά, ζώα, άνθρωποι), και «ζωή» για την έννοια της ενέργειας που ρέει, κινείται και ζωοποιεί όλα τα όντα αλλά και ολόκληρο το σύμπαν. Αντίθετα, σε όλες αυτές τις άλλες ευρωπαϊκές γλώσσες υπάρχει μόνο μία λέξη και για τις δύο έννοιες, : life, Leben, lif, liif για τις αγγλοσαξωνικής προέλευσης, και vie, vita, κ.ο.κ για τις λατινογενείς, οπότε δεν είναι σαφές πότε αναφέρονται στο βίο ενός ατόμου, και πότε στην γενικότερη έννοια της ζωής σαν ενεργειακής και κινησιακής κατάστασης. Ας το θεωρήσουμε κι αυτό σαν μια από τις ιδιαιτερότητες της δικής μας, αναντικατάστατης σε περιεχόμενο και σαφήνεια, γλώσσας.

Επιστρέφοντας στο θέμα μας, θα προσπαθήσουμε τώρα να ξεκαθαρίσουμε τη διαφορά ανάμεσα στο σώμα και στη σάρκα. Η διαφορά αυτή είναι εννοιολογική, και όχι απαραίτητα σαφής εκ πρώτης όψεως.

Για να διατηρηθεί και να επιβιώσει αυτό που αποκαλούμε σώμα, ή υλικό μας φορέα, κατά τη διάρκεια του βίου του, έχει ορισμένες βασικές ανάγκες που θα πρέπει να ικανοποιεί συνεχώς, και οι οποίες, με τη σειρά σπουδαιότητας και επείγοντος είναι : Αέρας για να αναπνέει, νερό για να ξεδιψάει, κάποιο βασικού τύπου φαγητό για να τρώει, μερικά απλά ρούχα για να μην κρυώνει και μια στοιχειώδη στέγη που να το προφυλάσσει από το κρύο, τη βροχή, τον άνεμο και τη μεγάλη ζέση. Όλα αυτά τα απολύτως χρειώδη τα εξασφαλίζουν τα ζώα, τα ψάρια και τα πτηνά κατ' ευθείαν από την ίδια τη φύση. Ο Θεός, ή η Φύση, ή οπωσδήποτε αλλιώς κι αν ονομάσουμε τη μεγάλη Κηδεμόνα και Τροφό, φροντίζει για όλα τα όντα που υπάρχουν και βιώνουν εντός της, αρκεί εμείς οι άνθρωποι να μην παρεμβαίνουμε προσπαθώντας να τροποποιήσουμε τα όσα μας περιβάλλουν, για το δήθεν όφελός μας.

Όμως η σάρκα, στην οποία θα μπορούσαμε να δώσουμε και το όνομα "εγώ", ή ακόμα και "προσωπικότητα", έχει άλλες επιθυμίες : Θέλει κούρσες, γιώτ, γούνες, σαμπάνια, υποκλίσεις, θαυμασμό, λούσα, αισθησιασμούς, εξαρτησιογόνα, ανάκτορα και βίλες και όλα όσα βάζει η προσωπικότητά μας στο νου μας σαν αξιώσεις και επιθυμίες. Το ενδιαφέρον εδώ είναι ότι το σώμα, όταν ικανοποιεί τις βιολογικές του απαιτήσεις, δεν επανέρχεται σε αυτές παρά μόνον όταν προκύψουν σαν ανάγκες πείνας, δίψας κτλ. ενώ η σάρκα δεν ικανοποιείται ποτέ σχεδόν. Αντίθετα μάλιστα, όσο περισσότερα τις παρέχονται, τόσο περισσότερα αξιώνει και απαιτεί να έχει, γιατί οι απολαύσεις της σύγχρονης κοινωνίας και του τρόπου ζωής δεν οδηγούν στην πραγματική χαρά, αλλά στην συνεχή προσπάθεια να γεμίσει κάποτε ο απύθμενος «πίθος των Δαναΐδων». Όμως η μη επίτευξη της χαράς και της ευτυχίας μάς δημιουργεί την επιτακτική ανάγκη για όλο και περισσότερες, και μάλιστα βελτιωμένες, απολαύσεις. Εδώ ακριβώς έχει

την έδρα της η υπερκαταναλωτική διαφήμιση.

Η διαφορά ανάμεσα στο σώμα και στη σάρκα, είναι αισθητική αφ' ενός, και ψυχο-νοητική αφ' ετέρου, και αναφέρεται στο θέμα του πόνου και της στέρησης. Πράγματι, τό σώμα μας μας ειδοποιεί, διά των εξωτερικών και εσωτερικών αισθητηρίων οργάνων του πότε έχει τραυματιστεί ή ασθενήσει, με το αίσθημα της ενόχλησης ή του σωματικού πόνου, και πότε στερείται αέρα, τροφής, νερού κ.λπ. με το αίσθημα της στέρησης, το οποίο εκδηλώνεται με σφιξίματα, κράμπες κ.ά. Όταν όμως η σάρκα μας, δηλαδή η προσωπικότητά μας, πονάει, ή στερείται, ή απλά επιθυμεί, τότε οι πόνοι είναι συναισθηματικοί, και η στέρηση εκδηλώνεται με τη μορφή θυμού, οργής, μίσους, κατάθλιψης και άλλων συνδρόμων, που η απαρίθμησή τους δεν είναι του παρόντος. Η μη επίτευξη της ευτυχίας είναι αυτό που μας γεμίζει κατάθλιψη και άγχος για να έχουμε όλο και περισσότερα υλικά αγαθά.

Η έννοια της σάρκας επίσης στην Ορθοδοξία αποδίδεται και με τόν όρο «καρδιά», σαν έδρα των συναισθημάτων, των σκέψεων, και των επιθυμιών, σαν ταυτόσημο με αυτό που λέγεται και προσωπικότητα, γι' αυτό και έντονα τονίζεται η ανάγκη της καθαρότητας της καρδιάς μας.

Όμως η μη καθαρή καρδιά γίνεται εύκολα σήμερα αντιληπτή από το περιβάλλον μας, ευκολότερα παρά πριν από εκατό χρόνια, δεν κρύβεται πιά τόσο εύκολα, ίσως γιατί όλο και περισσότεροι άνθρωποι ασχολούνται με την ψυχολογία, την παρακολούθηση των κινήσεων των χεριών και των ματιών, με την φυσιογνωμική και με τον εσωτερισμό. Κι αυτό μας κάνει να αισθανόμαστε γυμνοί και βρώμικοι, πράγμα που μας αναγκάζει πια να επιθυμούμε κάπου μέσα μας να καθαριστούμε.

Φαίνεται ότι η ανάγκη αυτή της διατήρησης μιας «καθαράς καρδιάς», ή έστω μιας καθαρής σάρκας, μας αναγκάζει, μιλώντας μας στα μύχια της ψυχής μας με τρόπο κρυφό και άδηλο, να χρησιμοποιούμε σήμερα τόσο μεγάλο πλήθος αποσμητικών, απορρυπαντικών, σαμπουάν και αρωμάτων για το σώμα μας, ενώ βέβαια δεν είναι πιά βρώμικο από παλιά. Μήπως άραγε καταλαβαίνουμε ότι η καρδιά, η προσωπικότητα, η σάρκα μας είναι πιά ακάθαρτη από ότι ήταν εδώ και έναν αιώνα, και με λανθάνοντα τρόπο προσπαθούμε να την καθαρίσουμε ;

Μόνο που, και παίρνοντας το θάρρος να τροποποιήσουμε λίγο μια παλιά παροιμία, «αντί να καθαρίσουμε το γαΐδαρο, καθαρίζουμε το σαμάρι ;»

Σύμφωνα με τα πιο πάνω επομένως, και για να έρθουμε και στο θέμα της θεραπευτικής, θα μπορούσαμε να πούμε ότι το Σώμα μας και οι ανάγκες του για την ασφάλεια και την επιβίωση, εδράζεται στο κατώτατο τσάκρα του ιερού οστού, στο Τσάκρα της Ασφάλειας (Muladhara) - όπως το ονομάσαμε στο προηγούμενο άρθρο που είχε τον τίτλο «Θεραπευτική δια της Αύρας και των Τσάκρας» - ενώ η Σάρκα, με την έννοια πάντοτε του εγωισμού και της προσωπικότητας, ή ακόμα και της καρδιάς όπως είδαμε, μαζί με τις ανάγκες της για Ανετη Διαβίωση, Απόλαυση και Επιβεβαίωση, εδράζεται και στα δύο διπλά Τσάκρας της Απόλαυσης (Svadhithana) και της Επιβεβαίωσης (Manipura).

Ακριβώς τώρα η διάκριση μεταξύ σώματος και σάρκας, καθώς και τα ενεργειακά κέντρα πάνω στα οποία εδράζονται, μας κατευθύνουν τη σκέψη προς μια μεθοδολογία κάποιας θεραπευτικής διαδικασίας που να αναφέρεται και στα δυό αναπόσπαστα τμήματα του γήινου εαυτού μας..

Σχετικά με τη θεραπευτική του σώματος, μέσω της Αύρας και των Τσάκρας αναφερθήκαμε ήδη στο προηγούμενο άρθρο. Όμως οποιαδήποτε αγωγή, για να είναι πραγματικά Ολιστική, θα πρέπει να απευθύνεται στην όλη δομή του ατόμου. Και ενώ με τη «διευθέτηση» των Τσάκρας, και την ανασυγκρότηση της Αύρας, μπορούμε να αποκαταστήσουμε τις ανωμαλίες του σώματος, η θεραπευτική της σάρκας απαιτεί είτε ψυχολογική υποστήριξη, είτε καταφυγή στον εσωτερισμό, είτε ακόμη και παράλληλη συνεργασία και των δύο αυτών μεθόδων αντιμετώπισης των προβλημάτων της προσωπικότητας, ή του «εγώ» μας.

Θα πρέπει το ενδιαφερόμενο άτομο να θελήσει να διδαχθεί και να εφαρμόσει ορισμένες διαδικασίες ανίχνευσης των αιτιών που του προκαλούν την πιεστική ανάγκη ικανοποίησης

των απαιτήσεων του «εγώ» του, και μετά τις υπέρβασης των αιτίων αυτών.

Μια σε γενικές γραμμές θεραπευτική πορεία προβλέπει την αναζήτηση και κατανίκηση των φόβων και των φοβιών, την διερεύνηση των παιδικών εμπειριών, πεπιοθήσεων και προγραμματισμών που γεννούν τα αρνητικά μας συναισθήματα, την προσευχή -και μάλιστα τη θαυμαστή «Προσευχή της Καρδιάς»-, τη χαλάρωση και το διαλογισμό, που ηρεμούν το νου και αποτελούν το κατάλληλο έδαφος για την υπέρβαση των αρνητικών μας εμπειριών και συναισθημάτων μας, την εκμάθηση των σωστών και αβλαβών οραματισμών για την προβολή θετικών σκέψεων και την παραγωγή ευνοϊκών σκεπτομορφών. Επίσης τη μελέτη των τρόπων αποτελεσματικής προβολής των αισθήσεων για το όφελος ολόκληρης της ανθρωπότητας - και του εαυτού μας φυσικά, την προσπάθεια απαλλαγής μας από τα πάθη όχι με την ικανοποίησή αλλά με την υπέρβασή τους, καθώς και η τήρηση μιας ορθής και κατάλληλης για το επίπεδο υγείας του καθενός, νηστείας και προπαντός ακρεωφαγίας. Χρήσιμη επίσης είναι και η μεθοδολογία της αποτελεσματικής επικοινωνίας με τα άτομα του περιβάλλοντός μας, και της κοινωνίας γενικότερα, και η ενασχόληση με την εσωτερική έρευνα για την ενσυνείδητη σύνδεση και επικοινωνία με τον Ανώτερο Εαυτό, ή με την εντός μας Θεϊαν Ακτίνα, ή Θείο Σπινθήρα, ώστε να μπορούμε να έχουμε το καταφύγιο εκείνο που θα μας επιτρέπει να παρακαλούμε την Ανώτερη Ευφυία λέγοντας, όπως και στις Παρακλήσεις της Μεγάλης Τεσσαρακοστής :«τας της σαρκός ημών επαναστάσεις κατάστειλον και παν γαιώδες και υλικόν ημών φρόνημα κοίμησον». Είναι φανερό εδώ ότι ο υμνογράφος της προς την Παναγία επίκλησης που αρχίζει με το περίφημο «Άσπιλε, αμόλυντε, άφθορε, άχραντε...» είχε επίγνωση της διαφοράς ανάμεσα στο σώμα και στη σάρκα.

Είναι βέβαια ευνόητο ότι δεν είναι για όλους επιβίωση η απόρριψη της σάρκας και η βίωση μόνο του σώματος και των βασικών τους αναγκών, άλλωστε κάτι τέτοιο θα μηδένιζε όλο τον τεχνικό και πολιτιστικό μας πολιτισμό. Εκείνο που χρειάζεται είναι η επιλεκτική και μη ασύδοτη υποταγή στις σαρκικές απολαύσεις, οι οποίες είναι φυσικές και χρήσιμες όταν τηρούνται τα όριά τους. Όλα τα χωράφια είναι φυσικά, και αληθινά άσχετα με την κατάσταση στην οποία βρίσκονται, όμως όσα είναι καθαρισμένα από ζιζάνια και αγριόχορτα και είναι σωστά καλλιεργημένα, είναι φυσικά, χρήσιμα και παραγωγικά. Αλλά η σωστή και χρήσιμη καλλιέργεια των επιθυμιών και των τάσεων, ώστε το άτομο να μπορεί να φτάσει σε ένα υψηλό επίπεδο κοινωνίας με την Ανώτερη Διάνοια και προσφοράς προς το σύνολο, προϋποθέτει την κατάλληλη θεραπευτική και του σώματος και της σάρκας, όπως την περιγράψαμε σε γενικές γραμμές.

Οι μόνιμες επιδιώξεις των ανθρώπων είναι δύο: η εμφανής αναζήτηση της ευτυχίας, και η λανθάνουσα αναζήτηση της θέωσης. Η Ολιστική Θεραπευτική είναι το πιό χρήσιμο εργαλείο για την επίτευξη των στόχων αυτών. Η Ολιστική αυτή Θεραπευτική περιλαμβάνει την κανονική και σύγχρονη Ιατρική Μέριμνα Υγείας για το σώμα, την Θεραπευτική δια της Αύρας και των Τσάκρας επίσης για το σώμα, και την Εκπαιδευτική Θεραπευτική του Σώματος και της Σάρκας, όπως εκτέθηκε στο άρθρο αυτό, για την Σάρκα, ή Προσωπικότητα, ή Καρδιά.

Μια τέτοιου είδους ολιστική αντιμετώπιση σώματος και σάρκας θα φέρει την πληρότητα, την α-φθορία (τον μη φθόνο) και την μακαριότητα της εσωτερικής ευτυχίας.

- Μάνος Νομικός

ΦΟΒΟΙ, ΦΟΒΙΕΣ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΟΥΣ

του Μάνου Νομικού

Το περιοδικό *TIME*, τεύχος της 14ης Μαΐου 2001, έχει ένα αφιέρωμα για τις φοβίες, τις οποίες ανεβάζει στον αριθμό των .....6.000 !!, και παραθέτει και ένα κατάλογο από 300 περίπου φοβίες, μεταξύ των οποίων ας αναφέρουμε τις : ηλεκτροφοβία, αγγλοφοβία (;), απειροφοβία, αριθμοφοβία, βιβλιοφοβία, χιονοφοβία, χρωμοφοβία, ιαπωνοφοβία, δικηφοβία, εργοφοβία,.... και άλλες, ων ουκ έστιν αριθμός.

Μερικές από τις πιο συχνές περιπτώσεις φοβίας είναι η αραχνοφοβία, η αυτοκινητοφοβία και η αγοραφοβία. Υπάρχουν, όμως, και ορισμένα είδη φοβίας που συναντώνται σπανιότερα, όπως για παράδειγμα, η ηλεκτροφοβία: ο φόβος για οτιδήποτε έχει σχέση με τον ηλεκτρισμό (ακόμα και για ηλεκτρικούς διακόπτες του ρεύματος).

Αξιοσημείωτο εδώ είναι το γεγονός ότι η μεγάλη πλειοψηφία των φοβιών που αναγράφονται στις στήλες του περιοδικού έχουν σαν ρίζα τους ελληνικές λέξεις, και καταλήγουν πάντα στη λέξη *phobia* = φοβία. Εκείνο που φαίνεται να συμβαίνει, όπως το αναφέρει και το *TIME*, είναι ότι οι φόβοι, και οι φοβίες, δεν αντιμετωπίζονται με την λογική, αλλά με μεταβολή των εμπειριών οι οποίες τις έχουν προκαλέσει. Πράγματι, όπως αναφέρει η Καθηγήτρια Ψυχολογίας και Ψυχιατρικής στο Πανεπιστήμιο της Πενσυλβάνια Edna B. Foa, «φαίνεται λογικό ότι οι φοβίες διδάσκονται». Και η εκμάθηση αυτή προκύπτει από την καθημερινή μας επικίνδυνη διαβίωση μέσα σ' ένα επικίνδυνο κόσμο.

Όμως δεν θα πρέπει να καταδικάσουμε ούτε τους φόβους, ούτε τις φοβίες μας. Οι φόβοι είναι σωτήριοι συνήθως διότι μας προφυλάσσουν από ασθένειες, τραυματισμούς ή ακόμη και από το θάνατο! Με κατάλληλη μέριμνα, την οποία προκαλεί ακριβώς ο φόβος, μπορούμε να τα αποφύγουμε, ή να περιορίσουμε τα αποτελέσματά τους.

Οι βασικοί φόβοι του ανθρώπου είναι τέσσερις :

- α) Ο φόβος της απώλειας του σώματος.
- β) Ο φόβος του τραυματισμού του σώματος.
- γ) Ο φόβος της απώλειας της προσωπικότητας, και
- δ) Ο φόβος του τραυματισμού της προσωπικότητας.

Ο φόβος της απώλειας του σώματος είναι ο ενστικτώδης φόβος του θανάτου, που μας κάνει να αντιδρούμε με κατάλληλες συμπεριφορές, αγωγές, μέριμνα, προφυλάξεις κ.λπ., ώστε να περιορίσουμε τον κίνδυνο του θανάτου στο ελάχιστο δυνατό. Και ενώ είναι υπαρκτός, και μάλιστα αναπόφευκτος, δεν είναι κάτι που συνήθως μας ταλανίζει τη ζωή, επειδή τις περισσότερες στιγμές της ζωής μας δεν τον σκεπτόμαστε.

Ο φόβος του τραυματισμού του σώματος, στον οποίο περιλαμβάνεται και ο φόβος της ασθένειας, είναι αυτός που μας κάνει να μην πιάνουμε αναμένα κάρβουνα, να φοράμε ζώνη ασφαλείας ή κράνος, να μην περνάμε με το κόκκινο (όσοι από εμάς, βέβαια, δεν περνάμε), να προσέχουμε το σώμα μας, να μην ερχόμαστε σε επαφή με φορείς μολυσματικών ασθενειών, να προσέχουμε τι τρώμε και πώς τρώμε, και γενικά να παίρνουμε τα μέτρα μας για να μην αρρωστήσουμε ή να μην τραυματισθούμε.

Ο φόβος της απώλειας της προσωπικότητας, δηλαδή της απόλυτης παράνοιας και τρέλλας, δεν μας απασχολεί ουσιαστικά, καθώς γνωρίζουμε ότι δεν μπορούμε να κάνουμε σχεδόν τίποτε από μόνοι μας για να την προλάβουμε, κι ότι αν τελικά μας συμβεί, το πιθανότερο είναι ότι δεν θα έχουμε και σαφή επίγνωση της κατάστασης στην οποία θα έχουμε περιέλθει.

Εκεί που έχουμε το μεγάλο πρόβλημα είναι ο φόβος του τραυματισμού της προσωπικότητας. Και η προσωπικότητά μας τραυματίζεται από τα πρώτα παιδικά μας χρόνια, με τα συνεχή «μη» που ακούμε – μη, θα χτυπήσεις, μη, δεν ξέρεις, μη, δεν τα καταφέρνεις, μη, δεν είσαι

σαν τον αδερφό σου, μη, είσαι άχρηστος, κοίτα ο Μιχαλάκης που είναι πρώτος στην τάξη ενώ εσύ δεν θα κάνεις ποτέ σου τίποτα, κ.λπ. – από γονείς, αδέρφια, συγγενείς δασκάλους. Από τα πολύ μικρά μας χρόνια το περιβάλλον μας συνήθως μάς «σπάει» τα δυό πόδια με τα οποία θα μπορούσαμε να περπατάμε άνετα μέσα στη ζωή μας, την αυτοπαραδοχή και την αυτοπεποίθηση. Τα δυό αυτά σπασμένα πόδια είναι η βασική αιτία των φόβων μας, και των φοβιών μας.

Βέβαια υπάρχουν και τέσσερις άλλες αιτίες για τους φόβους και τις φοβίες μας. Η μία είναι η άγνοια για την ακριβή ποιότητα και κατάσταση του περιβάλλοντος στο οποίο κάθε στιγμή βρισκόμαστε, ή πρόκειται να βρεθούμε, η άλλη είναι η έλλειψη πίστης στην ύπαρξη ενός θεϊκού σχεδίου, τόσο για την ανθρωπότητα όσο και για τον καθένα ξεχωριστά, η τρίτη είναι η έλλειψη αγάπης μας για το σύνολο, που εμποδίζει και τους άλλους να δείξουν τη δική τους αγάπη, ή τουλάχιστον ανοχή, για τα δικά μας ελαττώματα και σφάλματα, και η τέταρτη αιτία αναφέρεται σε προγεννητικές και πολύ παλαιότερες καταβολές μας, οι οποίες από μόνες τους αποτελούν ένα ξεχωριστό θέμα.

Η διαφορά ανάμεσα στο φόβο και στη φοβία είναι ότι ο φόβος είναι ένα πολύ γενικότερο συναίσθημα που αναφέρεται σε κοινά παραδεκτές συνθήκες κινδύνου, ή απειλής κινδύνου τόσο για το σώμα (σεισμοί, λιμοί, πόλεμοι, σιτοδείες, τροφικές παρεμβάσεις, απειλές κατά του περιβάλλοντος), όσο και για την προσωπικότητα (περιορισμός ελευθεριών, κατοχή, δικτατορία, απαγορεύσεις και λογοκρισίες), ενώ οι φοβίες είναι οι φόβοι που αισθάνονται αναλογικά λιγότερα άτομα για απόλυτα συγκεκριμένα αίτια, ή αντικείμενα, που δεν αποτελούν κοινά αίτια φόβου, και πολλές φορές στερούνται και αντικειμενικής λογικής.

Το κακό με τις φοβίες είναι, όπως λέει και ο Καθηγητής Barlow του Πανεπιστημίου της Βοστώνης, πως όταν πηγαίνουμε με τη λογική, «ό,τι κάνουμε για να περιορίσουμε το άγχος, αυτό το κάνει χειρότερο.» Και υπάρχει κι άλλος ένας παράγοντας που χειροτερεύει την κατάσταση : οι φοβίες προκαλούν μια διπλή βουτιά ψυχικού άλγους, τόσο από την φοβική κατάσταση, όσο και από την ντροπή που αισθάνεται αυτός που έχει τη φοβία. Κι αποτελεί μια μεγάλη διάκριση ανάμεσα στο φόβο και στη φοβία το γεγονός ότι κανείς σχεδόν δεν ντρέπεται για τους φόβους του, ενώ οι πιο πολλοί ντρέπονται – και τόσο πολύ μάλιστα, μέχρι σημείου να μην τις ομολογούν – για τις φοβίες τους.

Κυρίαρχη θέση ανάμεσα στους φόβους για τον τραυματισμό της προσωπικότητας κατέχει ο φόβος της απόρριψης, που ταλαιπωρεί συνεχώς του ανθρώπου, Και το κακό είναι ότι η απόρριψη αυτή κάνει το φόβο της αποτυχίας πολύ χειρότερο από ότι είναι στην πραγματικότητα, πράγμα που το γνωρίζουν πολύ καλά όλοι οι πωλητές, ακόμη και οι πιο πετυχημένοι. Σημαντικό στοιχείο που τροφοδοτεί το φόβο της απόρριψης είναι η έλλειψη πίστης στον εαυτό μας, και το μπέρδεμα που κάνουμε ανάμεσα στην αξία μας και στις ικανότητές μας. Η αξία κάθε ανθρώπου είναι ενιαία, θεόδοτη και αναπαλλοτρίωτη, γι' αυτό δεν θα πρέπει κανείς να θεωρεί κάποιον άλλο σαν κατώτερη οντότητα. Πράγματι, οι ικανότητες που έχει ο Καθηγητής του Πανεπιστημίου και ο ανώνυμος βοσκός ασφαλώς διαφέρουν, όμως η αξία τους είναι η αυτή, γι' αυτό κανείς δεν θα πρέπει να θεωρεί τον εαυτό του ανώτερο κάποιου άλλου με βάση τα σωματικά, ή τα λοιπά επίκτητα προσόντα του, όπως η μόρφωση, η περιουσία, η κοινωνική θέση κλπ. «Ουκ ένι Ιουδαίος ουδέ Έλλην, ουκ ένι δούλος ουδέ ελευθερος, ούκ ένι άρσεν και θήλυ» (δεν υπάρχει Ιουδαίος ούτε Έλλην, δεν υπάρχει δούλος ούτε ελεύθερος, δεν υπάρχει άρρεν και θήλυ – Γαλ.3:28) λέει ο Απ. Παύλος – και έχει απόλυτο δίκιο.

Ο εσωτερικός μας διάλογος σχετικά με κάποιους φόβους μας το μόνο που κάνει είναι να τους ενισχύει, και να μας κόβει ακόμη περισσότερο την όρεξη για δουλειά και για υπέρβασή τους. Ιδίως η αυτομελέτη όλων των πιθανών σφαλμάτων που θα κάνουμε, όταν αναλάβουμε μια προσπάθεια και των πιθανών κινδύνων που ενέχει η προσπάθεια αυτή, τις πιο πολλές φορές μάς καταρρακώνει. Κι αν προσθέσουμε στο θέμα του φόβου της απόρριψης λόγω αποτυχίας, ότι αυτός ο φόβος αποτελεί ένα τεράστιο εμπόδιο στην προσπάθεια για βελτίωση «Ο πανικός του πιθανού λάθους είναι ο βέβαιος θάνατος της προόδου» λέει ένα γνωμικό.

Η αντιμετώπιση των αρχέγονων και προαιώνιων φόβων και φοβιών γινόταν πάντοτε με τρεις τρόπους : την μαχητική αντιμετώπισή τους, τη φυγή ή την λιποθυμία. Σήμερα όμως μπορούμε να πούμε ότι είναι θέμα υπέρβασής τους με την πίστη στο Θεϊκό Σχέδιο, με τη γνώση ότι ο

μέγιστος κίνδυνος που αντιμετωπίζουμε είναι ο αναπόφευκτος θάνατος και με την σωστή πληροφόρησή μας για το περιβάλλον στο οποίο είμαστε, ή πρόκειται να βρεθούμε, ώστε να περιορίσουμε την παραλόγισαν άγνοια των αντικειμενικών συνθηκών. Ο πληροφορημένος άνθρωπος ή δεν φοβάται, ή ξέρει πως να αντιμετωπίσει τον κίνδυνο, ή πως να τον αποφύγει.

Άλλοι τρόποι είναι να τους συζητάμε με τα κατάλληλα άτομα που είναι σε θέση να μας βοηθήσουν, ή να κάνουμε ένα γράμμα στο φόβο μας, που να του εκθέτουμε σαν να πρόκειται για κάποιο γνωστό μας πρόσωπο το πρόβλημα που μας έχει δημιουργήσει, ακόμα και να τον ζωγραφίσουμε, αφήνοντας τη φαντασία μας να οργιάσει και να μας απελευθερώσει, ρίχνοντας στο χαρτί την έγχρωμη τρομαχτική μορφή του. Υπάρχουν βέβαια και άλλες τεχνικές, όπως η χαλάρωση και ο διαλογισμός, καθώς και η συνειδητή μελέτη της αλήθειας που αναφέρεται στο συγκεκριμένο φόβο, ενώ επίσης μπορούμε να τον φανταζόμαστε σαν ένα σύννεφο που μας σκιάζει και μας τρομάζει, αλλά σιγά-σιγά απομακρύνεται από κοντά μας.

Όσο για τις φοβίες μας, (αράχνες, ασανσέρ, αυτοκίνητα, αγοραφοβία κ.λπ) αυτές μπορούμε να τις αντιμετωπίσουμε με τη διαδικασία της σταδιακής προσέγγισης, όπου αρχίζουμε να πλησιάζουμε σιγά σιγά το αντικείμενο της φοβίας, με απόλυτη χρονική άνεση, μέχρι να κατορθώσουμε να το συνηθίσουμε και να πάψει να μας ένοχλεί. Μια άλλη μέθοδος είναι η νοητική προσέγγιση, όπου αφήνουμε τη φαντασία μας να επεξεργαστεί σταδιακά την απαλλαγή μας από τη φοβία, Επίσης μπορεί να κάνουμε, με απόλυτα πεπειραμένο οδηγό, αναδρομή στην βρεφική ηλικία, ή και ακόμη προγενέστερη, για να βρούμε τα αίτια που έχουν προκαλέσει αυτές τις φοβίες.

Σημαντική βοήθεια επίσης θα μπορούσαν να προσφέρουν στην ανίχνευση και στην πιθανή υπέρβαση των φόβων και των φοβιών η μέθοδος E.M.D.R.(Eye Movement De-sensitization and Reprocessing) της Francine Sapiro , η μέθοδος T.F.T. (Thought Field Therapy) του Roger Kalahan, και επίσης η μέθοδος E.F.T. (Emotional Freedom Therapy) του Gary Kraig.

-ΜΑΝΟΣ Π. ΝΟΜΙΚΟΣ

ΘΕΑΜΑΠΑΤΕΣ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΜΑΤΑ

Το αρχείο της εβδομαδιαίας στήλης του Χρήστου Μόρφου στο innernet.gr που ανανεώνεται κάθε Τετάρτη. Γνωρίστε την "άλλη" πλευρά της επικαιρότητας μέσα από τα σχόλια του Χρήστου Μόρφου, επισκεφθείτε τα σχετικά links που επέλεξε για σας και αποκαλύψτε με τη βοήθειά του τα κρυφά - σε σελίδες βιβλίων και καρτέ ταινιών - μηνύματα και το συσχετισμό τους με την πραγματικότητα που ζούμε καθημερινά...

Τετάρτη 10/10/01

Πόλεμος... Πόλεμος... Πόλεμος...

Η ειρήνη ορίζεται μόνον αρνητικά: «Ειρήνη: κατάσταση κατά την οποία δεν υπάρχουν εχθροπραξίες, συγκρούσεις ή αναταραχές μεταξύ κρατών ή στο εσωτερικό ενός κράτους» (Λεξικό Μπαμπινιώτη).

Δυστυχώς.

Η πρόβλεψη...

Στις 10 Σεπτεμβρίου 2001, μία ημέρα πριν από τα τρομοκρατικά χτυπήματα στις ΗΠΑ, οι J. Quinlan και R. McCaughrin, οικονομολόγοι και στελέχη της Morgan Stanley Dean Wilter, που είχε τα γραφεία της σε έναν από τους Δίδυμους Πύργους που επλήγησαν, ανέφεραν σε κείμενό τους:

«Τι πρέπει να γίνει για να μειωθεί δραματικά το αμερικανικό έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών και, κατ' επέκταση, να εξαλειφθεί ένας από τους σημαντικότερους κινδύνους κατά της αμερικανικής οικονομίας και του δολαρίου; Μία είναι η απάντηση... Μία πράξη πολέμου. Η τελευταία φορά που οι ΗΠΑ είχαν πλεόνασμα ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών ήταν το 1991, όταν οι πληρωμές αποζημιώσεων εκ μέρους των ξένων κυβερνήσεων προς τις ΗΠΑ για το κόστος του Πολέμου του Κόλπου επέτρεψαν τη δημιουργία πλεονάσματος 3,7 δισ. δολαρίων.»

Το –ελληνικό- διαδίκτυο...

Η «είδηση» ότι 4.000 εβραίοι, που εργάζονταν στους Δίδυμους Πύργους, είχαν ειδοποιηθεί για τα επικείμενα τρομακτικά χτυπήματα της 11ης Σεπτεμβρίου και δεν είχαν μεταβεί στις εργασίες τους εκείνο το πρωί, έκανε το γύρο του κόσμου και της Ελλάδας μέσα από καθ' όλα αναξιόπιστα κανάλια. Ελληνική εφημερίδα (*Ελευθερη Ωρα*), μάλιστα, είχε την «είδηση» στην πρώτη σελίδα, πάνω από τον «επικό τίτλο»: «Οι Ταλιμπάν λένε στους Αμερικανούς: Ελάτε με την... όπισθεν»! (ουάου, κάτι άντρες). Το ιστορικό της «είδησης» υπάρχει στο κείμενο «Η Μαύρη Διεθνής των Τερατολόγων» (<http://www.iospress.gr/mikro2001/mikro20010929.htm>) του Ιού της Ελευθεροτυπίας.

Αν τρέφετε ακόμα κάποιες αμφιβολίες για το πού ακριβώς θα οδηγήσει ο νέος «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας» διαβάστε τη συνέντευξη που έδωσε στην Κύρα Αδάμ ο υπουργός Εξωτερικών Γ. Παπανδρέου. Ούτε λίγο ούτε πολύ ο κ. Παπανδρέου θεωρεί «αναγκαία την παγκόσμια διακυβέρνηση» (*Ελευθεροτυπία*, http://www.enet.gr/online/online_p1_text.jsp?c=110&id=57747).

Ήδη έχουν κυκλοφορήσει στα ελληνικά δύο βιογραφίες του Οσάμα Μπιν Λάντεν. Από τις εκδόσεις Καστανιώτη κυκλοφόρησε το βιβλίο του Ρολάν Ζακάρ *Στο όνομα του Οσάμα μπιν Λάντεν. Το Βήμα* (30-9-2001, http://tovima.dolnet.gr/demo/owa/tobhma.print_unique?e=B&f=13378&m=A01&aa=5&c=ookie) αφιέρωσε οκτώ σελίδες του δημοσιεύοντας αποσπάσματα αυτής της βιογραφίας. Αν το υπόλοιπο βιβλίο κινείται στα ίδια πλαίσια, τότε πρόκειται για μεγάλη «σούπα». Εύχομαι η βιογραφία που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Κάκτος να είναι καλύτερη...

Όταν σημειώνεται μια τρομοκρατική ενέργεια οπουδήποτε στον πλανήτη, το πρώτο ερώτημα που πρέπει να θέτουμε είναι το εξής: «Ποιος ωφελείται;». Στη συγκεκριμένη περίπτωση μόνον οι πολιτικές μας ελευθερίες δεν πρόκειται να ωφεληθούν με τον νέο κοινό «αντιτρομοκρατικό» νόμο που έχει στα σκαριά η Ευρωπαϊκή «μας» Ένωση. Μεταξύ άλλων προβλέπεται ότι θα μπορεί μια χώρα να εκδίδει πολίτες της για να δικαστούν σε άλλη χώρα της Ένωσης. Μπορεί, για παράδειγμα, να συλληφθείτε ως «τρομοκράτης» στην Ελλάδα, να δικαστείτε εδώ, να αθωωθείτε, και στη συνέχεια να «ανακαλύψει» η Ιταλία ότι έχετε προβεί και σε παρόμοιες ενέργειες στο έδαφός της, να εκδοθείτε στην Ιταλία, να δικαστείτε, να καταδικαστείτε και «καλή λευτεριά»... Τα σχετικά μέτρα που πρόκειται να οριστικοποιηθούν στις 6 Δεκεμβρίου αναφέρονται στο άρθρο των Δ. Νασόπουλου και Κ. Χατζίδη «Δεκατρείς αλλαγές με έξι αγκάθια» (*Τα Νέα*, 6-10-2001, <http://ta-nea.dolnet.gr/>)

Το βιβλίο...

Κάρλος Καστανέντα, Η Ενεργός Πλευρά του Απείρου, εκδ. Λιβάνη-«Το Κλειδί», μετάφραση Αλέκος Μανωλίδης, Αθήνα, 2001.

Πολλοί χαρακτήρισαν τους φανατικούς ισλαμιστές των διαφόρων ανά τον κόσμο δικτύων ως ανθρώπους που, από πλευράς πεπαιθώσεων, ζουν στον 6ο αιώνα ενώ, από την άλλη πλευρά, έχουν στη διάθεσή τους τα πιο σύγχρονα τεχνολογικά μέσα του 21ου αιώνα. Πλην του Δον Χουάν, ωστόσο, κανένας δεν έθεσε σαφέστερα το ερώτημα:

«Κάνω έκκληση στο αναλυτικό σου μυαλό. Σκέψου για μια στιγμή και πες μου: Πώς εξηγείς την αντίφαση ανάμεσα στη νοημοσύνη του ανθρώπου που μηχανεύεται, οργανώνει και κατασκευάζει και την ηλιθιότητα των συστημάτων των πεποιθήσεων και δοξασιών του ή την ηλιθιότητα της αντιφατικής συμπεριφοράς του;»

Και συνεχίζει με την απάντηση:

«Οι μάγοι πιστεύουν ότι τα αρπακτικά μάς έχουν δώσει τα συστήματα πεποιθήσεων που ασπαζόμαστε, τις ιδέες μας για το καλό και το κακό, τα κοινωνικά μας ήθη. Τα αρπακτικά είναι που δημιούργησαν τις ελπίδες και τις προσδοκίες μας, το όραμα της επιτυχίας, τον εφιάλτη της αποτυχίας. Αυτά τα αρπακτικά μάς έδωσαν την πλεονεξία, την απληστία και τη δειλία μας. Είναι τα αρπακτικά αυτά που μας κάνουν αυτάρεσκους, κοινότοπους και εγωπαθείς... Για να μας κρατούν υπάκουους, μειλίχιους κι ανίσχυρους, τα αρπακτικά χρησιμοποιούν ένα καταπληκτικό τέχνασμα – καταπληκτικό από άποψη στρατηγικής, φυσικά. Είναι ένα φριχτό τέχνασμα για όσους το υφίστανται. Μας έδωσαν το μυαλό τους! Μ' άκουσες; Τα αρπακτικά μάς έδωσαν το μυαλό τους, που έγινε και δικό μας. Το μυαλό των αρπακτικών είναι ταραγμένο, αντιφατικό, σκυθρωπό, πλημμυρισμένο από το φόβο μην αποκαλυφθεί από στιγμή σε στιγμή». (Η Ενεργός Πλευρά του Απείρου,σελ. 320-1.)

Γιατί φοβούνται τα αρπακτικά την αποκάλυψή τους; Και τι ακριβώς είναι τα αρπακτικά; Οι απαντήσεις δίνονται σ' αυτό το βιβλίο, από τα πιο ενδιαφέροντα του Καστανέντα. Πολλοί θα σοκαριστούν διαβάζοντας τις απόψεις του για το ανθρωποτροφείο-Γη, κάποιιο άλλοι –που θεωρούν πως κάτι δεν πάει καλά σ' αυτόν τον πλανήτη- ίσως βρουν απαντήσεις για το τι συμβαίνει στον κόσμο μας από αρχαιοτάτων χρόνων...

Η ταινία...

«Ο Ανδαλουσιανός Σκύλος», (1928) του Λουίς Μπουνιουέλ (σε συνεργασία με τον Σαλβαντόρ Νταλί)

Περίεργοι συνειρμοί... Θυμήθηκα αυτή την -πρώτη σουρεαλιστική- ταινία όταν είδα και άκουσα, την περασμένη Κυριακή, τον Αιγύπτιο γιατρό Αϊμάν Δαουάχρι (και ουχί Ζαουαχίρι), τον υπαρχηγό του Οσάμα Μπιν Λάντεν, να λέει ότι «δεν θα ανεχθούμε να συμβεί στην Παλαιστίνη ό,τι συνέβη στην Ανδαλουσία».

Ανδαλουσία... Κάδιθ... Κόρδοβα... Γρανάδα... Μάλαγα... Σεβίλλη... Κατελήφθη από τους Άραβες το 711. Η Κάτω Ανδαλουσία χάθηκε οριστικά για τους Άραβες το 1212, ενώ η Άνω Ανδαλουσία επιβίωσε ως Βασίλειο της Γρανάδας ως το 1492, όταν και κατελήφθη από τους Φερδινάνδο και Ισαβέλλα, βασιλείς της Αραγωνίας και της Καστίλλης. Οι ίδιοι βασιλείς χρηματοδότησαν τον επόμενο χρόνο το ταξίδι του Χριστόφορου Κολόμβου προς την Αμερική. Περίεργοι συνειρμοί του δόκτορα - ίσως: Αν δεν είχε χαθεί η Ανδαλουσία, δεν θα είχε ανακαλυφθεί και η Αμερική, η χώρα των «άπιστων σατανάδων».

Η ταινία επιχειρεί μια κατάδυση στο ανθρώπινο ασυνείδητο. Ή με τα λόγια ενός ειδικού: «... η φαντασιακή έκφραση του ερωτικού πόθου, που αναστέλλεται συνεχώς από δεσμά ψυχοκοινωνιολογικά και η συνείδηση του βλέμματος και του κινηματογράφου ως υπέρβαση ενός ταμπού και ως τιμωρίας (η τομή του ματιού με το ξυράφι)» (Γιάννης Μπακογιαννόπουλος, *Μπουνιουέλ*, Παγκόσμιο Βιογραφικό Λεξικό, Εκδοτική Αθηνών). Περίεργοι συνειρμοί γεννιούνται καθώς βλέπω όλους αυτούς τους ανέραστους πιτσιρικάδες, των 15 και των 20 χρόνων, στις θρησκευτικές σχολές του Πακιστάν να διαβάζουν ξανά και ξανά και ξανά, για μια δεκαετία, μόνον το Κοράνι...

Πλανήτης Γη, 2001. Μέσα σε έναν κόσμο, όπου οι μισοί θεωρούν «άπιστους» τους άλλους μισούς, μια φράση του Μπουνιουέλ σχολιάζει με τον καλύτερο τρόπο τη βαρβαρότητα της –όποιας- πίστης: «Δόξα τω Θεώ, είμαι ακόμα άθεος».

Το γεγονός...

Το κράτος του τρόμου και ο τρόμος του κράτους συνεχίζουν τη σκοτεινή κυριαρχία τους στον πλανήτη. Ωστόσο, η ζωή συνεχίζεται με τον έναν ή τον άλλο τρόπο. Πέραν του πολέμου, αυτό που θα μας (;) απασχολήσει τις επόμενες ημέρες είναι και το 6ο Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ (<http://www.pasok.gr/gr/>).

Τα κομματικά συνέδρια, πολλώ δε μάλλον τα συνέδρια των κυβερνητικών κομμάτων, ήταν πάντοτε εξαιρετικά ανιαρά. Το μοναδικό ενδιαφέρον που παρουσιάζει το συγκεκριμένο συνέδριο είναι η κάλυψή του από τα ΜΜΕ. Θα συνεχίσουν άραγε να μιλούν για «μάχες χαρακωμάτων» των διαφόρων πτερύγων του πάλαι ποτέ σοσιαλιστικού και πάλαι ποτέ κινήματος ή για «βόμβες» του τάδε ή του δείνα στελέχους; Αν, κατά Κλαούζεβιτς, «ο πόλεμος δεν είναι παρά η συνέχιση της πολιτικής με άλλα μέσα», τότε και ο «μεγάλος ύπνος» δεν είναι παρά το ανώτατο στάδιο της ανίας...

Το όνομα της στήλης...

Οι όροι θεαμαπάτη και δικτύωμα, που συναποτελούν τον τίτλο της στήλης, αποτελούν δικούς μου νεολογισμούς. Παρότι ο δεύτερος αποτελεί συνθετικό του αρχιτεκτονικού όρου «χωροδικτύωμα», δεν απαντάται στα λεξικά ως ανεξάρτητο λήμμα.

Περί των όρων αυτών, περισσότερα την επόμενη Τετάρτη και κάθε Τετάρτη.
See you...

Τετάρτη 17/10/01

Άνθραξ, ο τρομοκράτης...

Ανοίγεις τα e-mail, караδοκούν οι (ηλεκτρονικοί) ιοί.
Ανοίγεις τις επιστολές, караδοκούν τα βακτήρια (του άνθρακα).
ΕΠΕΙΓΟΝ: Πώς επικοινωνεί κανείς τηλεπαθητικά;

«Βιολογικός πόλεμος: κι όμως, έχει αρχίσει», ήταν ο τίτλος του άρθρου της Μαρίας Αρβανίτη-Σωτηροπούλου, γιατρού και προέδρου της «Πανελληνίας Ιατρικής Εταιρείας για την προστασία του περιβάλλοντος και κατά της πυρηνικής και βιοχημικής απειλής», που δημοσιεύτηκε στις 12-10-2001 στην Ελευθεροτυπία, στον ηλεκτρονικό τόπο της οποίας δεν «ανέβηκε» το συγκεκριμένο κείμενο, αλλά μπορείτε να βρείτε ένα παρόμοιο κείμενο εδώ. Το ενδιαφέρον είναι ότι η κ. Αρβανίτη-Σωτηροπούλου αναφέρει ότι η **οικογένεια Μπους** είναι ιδιοκτήτρια ενός εργοστασίου εμβολίων κατά του βιολογικού πολέμου!

Αν ανήκετε στους πανικόβλητους (που πίσω από κάθε απορρυπαντικό, ποντικοφάρμακο, σόδα, αλεύρι κ.λπ., κ.λπ. δεν βλέπετε παρά μόνον βακτήρια) τότε επισκεφθείτε το διαδικτυακό τόπο του Κέντρου Ελέγχου Ειδικών Λοιμώξεων, όπου θα βρείτε σαφείς οδηγίες για το «Πώς να χειριστείτε τον άνθρακα και άλλες απειλές από βιολογικούς παράγοντες».

Το «περιστέρι»...

Οι «ομιλούσες κεφαλές» των τηλεοπτικών παραθύρων «ανακάλυψαν», για μια ακόμη φορά, ένα «περιστέρι της ειρήνης» στο πρόσωπο του υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ, Κόλιν Πάουελ. Ότι δήθεν είχε «εξαφανιστεί» τις δύο πρώτες ημέρες του πολέμου κατά του Αφγανιστάν –ή κατά της τρομοκρατίας ή κατά του Μπιν Λάντεν ή κατά της Αλ Κάιντα– και ότι τάχα ήταν επιφυλακτικός όσον αφορά τις χερσαίες επιχειρήσεις στο Αφγανιστάν.

Ποιός; Ο Κόλιν Πάουελ! Ο απόστρατος στρατηγός.

Ο σύμβουλος του υπουργού Άμυνας των ΗΠΑ, Κάσπαρ Ουαϊνμπέργκερ, στην πρώτη θητεία του προέδρου Ρήγκαν. Ο σύμβουλος εθνικής ασφαλείας του προέδρου Ρήγκαν στη δεύτερη θητεία του τελευταίου.

Ο διοικητής όλων των αμερικανικών στρατευμάτων στις ΗΠΑ τους πρώτους έξι μήνες της προεδρίας Μπους (του πρεσβύτερου), που αμέσως μετά έγινε αρχηγός του Γενικού Επιτελείου των αμερικανικών ενόπλων δυνάμεων, επί υπουργίας του σημερινού αντιπροέδρου των ΗΠΑ, Ντικ Τσένι.

Ο Κόλιν Πάουελ. Αρχηγός του Γενικού Επιτελείου των ΗΠΑ κατά τη διάρκεια της εισβολής στον Παναμά, το Δεκέμβριο του 1989, αρχηγός του Γ. Ε. κατά τη διάρκεια της Καταιγίδας της Ερήμου.

Αυτός ο Κόλιν Πάουελ... περιστέρι!

Η ταινία...

«Γεννημένος την 4η Ιουλίου» (Born on the Fourth of July), του Όλιβερ Στόουν (1989), με τον Τομ Κρουζ (που γεννήθηκε στις 3 Ιουλίου 1962)

Νεαρός Αμερικανός πεζοναύτης τραυματίζεται στο Βιετνάμ και μένει ανάπηρος από τη μέση και κάτω. Επιστρέφει στις ΗΠΑ καθλωμένος στο αναπηρικό καροτσάκι και, τελικά, γίνεται ακτιβιστής κατά του πολέμου. Ακόμα μία κλασική περίπτωση «αντιαμερικανισμού»...

Η ταινία στηρίχτηκε στο ομότιπλο αυτοβιογραφικό βιβλίο (εκδόθηκε το 1976) του **Ρον Κόβιτς**, που χρόνια αργότερα θα δηλώσει:

«Και νομίζω ότι συμφωνούν μαζί μου πολλοί, πάρα πολλοί, άνθρωποι σ' αυτή τη χώρα όταν λέω ότι ο στρατηγός Κόλιν Πάουελ αποτελεί κίνδυνο για τη δημοκρατία, κίνδυνο για το Σύνταγμά μας. Αποτελεί κίνδυνο για τη δημοκρατία μας».

Το βιβλίο...

Bob Woodward, *The Commanders – Έτσι Αποφασίστηκε η Εισβολή στον Παναμά*, μετ. Ηλίας Βεργίτσης, εκδόσεις «Το Ποντίκι», Αθήνα, 1991.

Ο Μπομπ Γούντγουορντ, ο δημοσιογράφος που αποκάλυψε το σκάνδαλο Γουτεργκέιτ, «ξεπλένει αποκαλυπτικά» τα παρασκήνια της εισβολής στον Παναμά. Από εδώ και τα περισσότερα βιογραφικά στοιχεία του Κ. Πάουελ.

Η σούπα...

Την περασμένη εβδομάδα ανέφερα κάτι περί «σούπας» για το βιβλίο του Ρολάν Ζακάρ, σχετικά με τον Μπιν Λάντεν. Τυχαία, ξέθαψα από τα βάθη της βιβλιοθήκης μου ένα άλλο πόνημα του Ζακάρ, που είχε εκδοθεί στα ελληνικά το 1986 (*Οι Μυστικοί Φάκελοι της Τρομοκρατίας*, μετ. Βαγγέλης Γαζής, εκδ. Ροές).

Επρόκειτο για κάτι ανάμεσα σε Ζεράρ ντε Βιλιέ και σε συρραφή δελτίων τύπου διαφόρων μυστικών υπηρεσιών και κέντρων παραπληροφόρησης. Αν θυμάμαι καλά, το Ποντίκι είχε αναφέρει τότε και κάποιες πληροφορίες για τον (ελληνικό) εκδοτικό οίκο σχετικά με μυστικές υπηρεσίες, ξένες πρεσβείες κ.λπ., κ.λπ.

Τελικά, ο Ιός της Κυριακής ασχολήθηκε επισταμένως την περασμένη Κυριακή με το θέμα, οπότε γλίτωσα κι εγώ από το φοβερό και τρομερό αμάρτημα της ύβρεως.

Ο δημοσιογράφος...

Ο Ρόμπερτ Φισκ εργαζόταν στους *Times* του Λονδίνου, όταν εξαναγκάστηκε σε παραίτηση, στις αρχές της δεκαετίας του 1980, επειδή του είχαν γίνει επανειλημμένες συστάσεις να μην καταφέρεται κατά των Αφγανών Μουτζαχεντίν και να χρησιμοποιεί γι' αυτούς το χαρακτηρισμό «μαχητές της ελευθερίας».

Σήμερα ο Ρόμπερτ Φισκ, που έχει επισκεφτεί πάμπολλες φορές το Αφγανιστάν και το Πακιστάν, αρθρογραφεί στην εφημερίδα *Independent*. Δύο πρόσφατα άρθρα του αξίζουν της προσοχής μας: «Ποιοι ακριβώς είναι οι σύμμαχοί μας στο Αφγανιστάν;» (Βόρεια Συμμαχία) και «Οι φίλοι μας είναι δολοφόνοι, απατεώνες και βασανιστές» (Ρώσοι, Πακιστανοί, Ουζμπέκοι...)

Το τραγούδι...

Περίεργες συμπτώσεις...

Έγραφα την παράγραφο για τον Κόλιν Πάουελ, που ήδη διαβάσατε, και αναφέροντας τις «**ομιλούσες κεφαλές**», θυμήθηκα ότι είχα μήνες να ακούσω ένα από τα καλύτερα τραγούδια που έχω ακούσει ποτέ. Το *Listening Wind* των Talking Heads (Ομιλούσες Κεφαλές), από το δίσκο τους **Remain in Light**, του 1980.

Ακούγοντας το τραγούδι σκέφτηκα ότι θα ήταν καλό να κλείσω τη σημερινή στήλη με το ρεφρέν του τραγουδιού: «Ο άνεμος στην καρδιά μου / η σκόνη στο κεφάλι μου...»

Οι στίχοι, όμως, του τραγουδιού παρουσιάζουν ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον, όπως θα διαπιστώσετε, και ψάχνοντας στο Διαδίκτυο για να βρω κάποιο μουσικό απόσπασμα (απλώς κάντε κλικ στο Listening Wind και για τα υπόλοιπα θα φροντίσει ο Media Player των Windows) του τραγουδιού, έπεσα πάνω σε μια ιστοσελίδα γραμμένη στις 24 Απριλίου 2001 (!), όπου στο κείμενο που γράφει ο Seth Rogonoy για τον Vernon Reid αναφέρονται ούτε λίγο ούτε πολύ τα εξής:

«Ως παράδειγμα των προγνώσεων που αναφέρονται στο δίσκο, αναφέρει [ο Reid] το Listening Wind, που φαίνεται ότι προλέγει την πνευματική στάση ενός καμικάζι [suicide bomber] του 21ου αιώνα»!

Τα υπόλοιπα υπάρχουν στους στίχους του τραγουδιού που ακολουθούν (σε δική μου μετάφραση):

Ο Μοζίκ κοιτά το χωριό του από τον κοντινό λόφο
Ο Μοζίκ συλλογάται τις μέρες πριν τον ερχομό των Αμερικάνων
Βλέπει τους ξένους να γίνονται ολοένα και περισσότεροι
Βλέπει τους ξένους σε φανταχτερά σπίτια
Συλλογάται μέρες που ακόμα μπορεί να θυμάται... τώρα.

Ο Μοζίκ κρατά ένα πακέτο στα τρεμάμενα χέρια του
Ο Μοζίκ στέλνει το πακέτο στον Αμερικανό
Σιγά, γλυστρά στους δρόμους και στα σοκάκια
Ξεσηκώνεται ο άνεμος, που τους κάνει να γυρέψουν καταφύγιο
Νιώθει πως η ώρα είναι σίγουρα τώρα ή ποτέ... πια.

Ο Μοζίκ αγοράζει τα υλικά στην αγορά
Ο Μοζίκ βάζει βόμβες στη ζώνη ελευθέρου εμπορίου
Νιώθει πως ο άνεμος σηκώνει ψηλά το λαό του
Καλεί τον άνεμο να τον οδηγήσει στην αποστολή του
Γνωρίζει πως ο φίλος του, ο άνεμος, πάντα στέκεται... δίπλα του.

Ο Μοζίκ οσφραίνεται τον άνεμο που έρχεται από πολύ μακριά

Ο Μοζίκ περιμένει τα νέα σ' ένα ήσυχο μέρος
Νιώθει την παρουσία του ανέμου γύρω του
Νιώθει τη δύναμη του παρελθόντος πίσω του
Έχει τη γνώση του ανέμου να τον καθοδηγεί... συνέχεια.

Ο άνεμος στην καρδιά μου
Ο άνεμος στην καρδιά μου
Η σκόνη στο κεφάλι μου
Η σκόνη στο κεφάλι μου
Ο άνεμος στην καρδιά μου
Ο άνεμος στην καρδιά μου
(Έλα και) **Διώξ' τους μακριά**
Διώξ' τους μακριά...

Τετάρτη 24/10/01

Πόλεμος. Παράπλευρες απώλειες. Προσφυγιά.

Οι «ιέρακες» υπό τον **Ντόναλντ Ράμφελντ** (τον οποίο ως και ο «πολύς» **Χένρυ Κίσσιγγκερ** είχε χαρακτηρίσει «αδίστακτο») συνεχίζουν τους βομβαρδισμούς. Η «περιστερά» **Κόλιν Πάουελ** δηλώνει ότι «θα συνεχίσουμε την εκστρατεία μας και κατά τη διάρκεια του Ραμαζανιού», παρότι «σεβόμαστε πάρα πολύ αυτή τη θρησκευτική περίοδο», ενώ το Πεντάγωνο ανακοινώνει επίσημα ότι οι βομβαρδισμοί θα συνεχιστούν και το χειμώνα. Το Ραμαζάνι [ο ένατος μήνας του ισλαμικού έτους, ιερός μήνας νηστείας, όπως ορίζει το Κοράνι (ηλεκτρονικά σε πολλές γλώσσες, στα ελληνικά σε έντυπη μορφή από τις εκδόσεις Κάκτος) ξεκινά για τους μουσουλμάνους στα μέσα Νοεμβρίου.

Η απορία πάντως παραμένει –παρότι κανείς δεν αναφέρεται σε μία από τις σημαντικότερες πτυχές αυτού του πολέμου: τι γίνεται με τη σπορά της μήκωνος της υπνοφόρου, της παπαρούνας από την οποία λαμβάνεται το όπιο και στη συνέχεια η μορφίνη αλλά και η ηρωίνη; Διότι, εξ όσων γνωρίζω, η περίοδος της σποράς στο Αφγανιστάν είναι προς τα τέλη Οκτωβρίου και στις αρχές Νοεμβρίου. Υποθέτω ότι, κάτω από τις παρούσες συνθήκες, μάλλον θα έχουμε μείωση των καλλιεργήσιμων εδαφών. Το επόμενο καλοκαίρι θα γνωρίζουμε σίγουρα, κρίνοντας από την αύξηση της τιμής της ηρωίνης. Το Αφγανιστάν αποτελεί, εδώ και σχεδόν δύο δεκαετίες, το μεγαλύτερο παραγωγό οπίου στον πλανήτη, κατέχοντας μάλιστα τα τελευταία χρόνια ποσοστά, επί της παγκοσμίου παραγωγής, που προσεγγίζουν και μερικές φορές ξεπερνούν το 70%. Ψιλά γράμματα για τους διεθνολόγους...

Στα καθ' ημάς.

Άνθρακες, οι φάρσες μικρόνων ηλιθίων περί άνθρακος.

Οζώδης σκανδαλολογία, καταγγελίες του –και νέου Γραμματέα, του νέου Εκτελεστικού Γραφείου, της νέας Κεντρικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ– Κ. Λαλιώτη κατά του Κ. Μητσοτάκη και ανταπάντηση του τελευταίου με κατάθεση αγωγής.

Α! Μας προέκυψε και ανασχηματισμός. Σεληνιαστήκαμε...

Ο πολιτικός σχεδιασμός...

Επειδή κάποιοι δεν αιφνιδιάζονται, αλλά προγραμματίζουν:

«Διαθέτουμε το 50% του πλούτου στον πλανήτη, αλλά μόνον το 6.3% του πληθυσμού του...

Έτσι σίγουρα θα αποτελέσουμε αντικείμενο φθόνου και δυσφορίας. Κύρια αποστολή μας στην προσεχή περίοδο θα πρέπει να είναι η κατάστρωση ενός πλαισίου σχέσεων που θα μας επιτρέψει να διατηρήσουμε αυτήν την ανακόλουθη θέση. Θα πρέπει να πάψουμε να μιλάμε για την άνοδο του βιοτικού επιπέδου, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τον εκδημοκρατισμό. Δεν απέχει πολύ η ημέρα κατά την οποία θα πρέπει οι σχέσεις να καθορίζονται από σαφείς αρχές ισχύος. Όσο λιγότερο παρασυρόμαστε από ιδεαλιστικά συνθήματα, τόσο το καλύτερο», δήλωνε το 1948 ο διπλωμάτης **Τζωρτζ Κένναν**, Διευθυντής –τότε– Πολιτικού Σχεδιασμού του υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ, και αργότερα πρέσβης στη Μόσχα και στο Βελιγράδι.

Ένα χρόνο νωρίτερα, ο Τζωρτζ Κένναν, με άρθρο του που είχε δημοσιευτεί στο τεύχος Ιουλίου 1947 στο περιοδικό *Foreign Affairs*, του Συμβουλίου Διεθνών Σχέσεων (CFR), είχε παράσχει στο κατεστημένο των ΗΠΑ τη θεωρία που θα στήριζε όλη τη στρατηγική των ΗΠΑ κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου. Λεπτομέρεια: ο Κένναν είχε υπογράψει το άρθρο του με το γράμμα «Χ»...

Το πρόσωπο...

Ο **Κυριάκος Σιμόπουλος** έφυγε από τη ζωή διακριτικά και αθόρυβα, όπως είχε ζήσει, στις 12 Οκτωβρίου. Η είδηση για το θάνατο του ανδρός δεν απασχόλησε τα μέσα ενημέρωσης – πλην μιας, ίσως δύο εξαιρέσεων. Στην εποχή της πιο χυδαίας προπαγάνδας, του *life-style* και του Big Brother, της διαπλοκής εξουσίας και διανοούμενων, ο ιστορικός Κυριάκος Σιμόπουλος επέμενε να μας προσφέρει τα σημαντικότερα έργα του έχοντας πάντα κατά νου τη φράση του Δ. Σολωμού: «Το έθνος πρέπει να μάθει να θεωρεί εθνικόν ό,τι είναι αληθές».

Αριστερός, διωχθείς και εξορισθείς (τρία χρόνια στη Μακρόνησο), πολυμαθέστατος (μιλούσε πέντε γλώσσες), ακαταπόνητος (περνούσε ολόκληρες εβδομάδες ερευνώντας σε βιβλιοθήκες του εξωτερικού), δημοσιογράφος και μεταφραστής (δια τα προς το ζην, σε καιρούς δίσεκτους), αγνοήθηκε –όπως ήταν λογικό– από όλους εκείνους, που στηλίτευε με τα βιβλία του: τους ηγεμόνες και τους λακέδες τους. «Οι περισσότεροι ιστορικοί», είχε πει σε μία από τις σπάνιες συνεντεύξεις του, «υπήρξαν όργανα αυτοκρατόρων, μοναρχών, τυράννων και άλλων εξουσιών. Υμνολογούσαν και δοξολογούσαν τους αυθέντες τους, ακόμα και τους θεοποιούσαν. Το χειρότερο: απέκρυπταν την ιστορική αλήθεια, τις σφαγές λαών, την τραγωδία των κοινωνιών, τη διαφθορά, την εγκληματικότητα και την αχρειότητα των ηγεμόνων».

Ο Κ. Σιμόπουλος, ο ασυμβίβαστος και ακαταπόνητος εραστής της αλήθειας, που δεν μασούσε τα λόγια του, που δεν φοβόταν τους όποιους ισχυρούς, άφησε πίσω του πλουσιότατο έργο, που διαβάστηκε –και θα συνεχίσει να διαβάζεται– από όλους εκείνους τους Έλληνες που ασφυκτιούν κάτω από το βάρος της μυθοποίησης του παρελθόντος αυτού του τόπου. Όλα τα έργα του κυκλοφορούν από τις εκδόσεις **Στάχυ** (τηλ. 3303590).

... και το έργο του...

Ξένοι Ταξιδιώτες στην Ελλάδα, 333-1821, τρεις τόμοι (1970-1975).

Η Γλώσσα και το Εικοσιένα (1971).

Πώς Είδαν οι Ξένοι την Ελλάδα του '21, πέντε τόμοι (1979-1984).

Ιδεολογία και Αξιοπιστία του Μακρυγιάννη (1986).

Βασανιστήρια και Εξουσία (1987).

Ξενοκρατία, Μισελληνισμός και Υποτέλεια (1990).

Η Διαφθορά της Εξουσίας (1992).

Η Ληλασία και Καταστροφή των Ελληνικών Αρχαιοτήτων (1993).

Ο Μύθος των «Μεγάλων» της Ιστορίας (1995). «Εξολοθρευτές και τύραννοι λαών, βάρβαροι και διεφθαρμένοι. Από τον Αλέξανδρο και τον Κωνσταντίνο ως τον Φρειδερίκο και τον Ναπολέοντα» (Αποσπάσματα από το βιβλίο).

Διδάγματα Κοινωνικοπολιτικά των Παροιμιών Όλων των Εθνών (1996).

Διανοούμενοι και Καλλιτέχνες Ευτελείς Δούλοι της Εξουσίας (1997).

Μύθος, Απάτη και Βαρβαρότητα οι Ολυμπιάδες (1998). «Κατασπαραγμός οι φρικαλέες αθλητικές αναμετρήσεις στην Ολυμπία. Νεκροί και ανάπηροι στους αποτρόπαιους αγώνες».

Μυθοπλασία Όλες οι Θρησκευτικές της Οικουμένης (1999).

Η εκπομπή...

Το Ρεπορτάζ Χωρίς Σύνορα είναι αναμφισβήτητα μία από τις πιο ενδιαφέρουσες –αν όχι η πιο ενδιαφέρουσα– εκπομπές της ελληνικής τηλεόρασης τα τελευταία χρόνια. Όταν η εύκολη λύση σήμερα στην τηλεόραση ονομάζεται *Talk Show*, όπου στοιβάζονται καμιά δεκαριά

άτομα συζητώντας επί παντός του επιστητού, ο **Στέλιος Κούλογλου** επιμένει να κάνει κάτι που είναι ίσως παντελώς άγνωστο στην Ελλάδα: ερευνητική δημοσιογραφία. Θέματα όπως η ποιότητα των τροφίμων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (Τρελές Αγελάδες), Απεμπλουτισμένο Ουράνιο ή το εμπόργκο προς το Ιράκ (και οι παράπλευρες απώλειές του) σπάνια απασχολούν ακόμα και το γραπτό τύπο στη χώρα μας.

Πρόσφατα, ο Στέλιος Κούλογλου απασχόλησε τα μέσα ενημέρωσης, όχι λόγω της ποιότητας της δουλειάς του (που συνήθως αγνοείται από τους «τηλεκριτικούς» που εργάζονται σε εφημερίδες μεγαλοεκδοτών που ταυτόχρονα είναι και μεγαλοκαναλάρχες), αλλά επειδή στην εκπομπή Εδώ Αφγανιστάν! κατήγγειλε ως πλαστό ένα ρεπορτάζ του καναλιού Tempro, που παρουσίασε στα τέλη Σεπτεμβρίου κάποιες εικόνες από το Πακιστάν σαν «Παγκόσμια Αποκλειστικότητα» από το Αφγανιστάν. Επειδή είχε τύχει να δω το συγκεκριμένο ρεπορτάζ, είχα μείνει με την «απορία» πώς είναι δυνατόν οι Ταλιμπάν που καταστρέφουν τις τηλεοράσεις, ακόμα και τα κασετόφωνα, να επιτρέπουν να εμφανίζονται στους δρόμους του Αφγανιστάν διαφημιστικές πινακίδες της Pepsi και της Coca-Cola. Φυσικά, το Tempro αντέδρασε με το μόνο τρόπο που θα μπορούσε να αντιδράσει ένα «σοβαρό ενημερωτικό κανάλι». Οι πρακτικές του καναλιού καταδικάστηκαν από την Ένωση Συντακτών, αλλά αυτά μάλλον είναι «ψιλά γράμματα»...

Εκείνο που ξαφνιάζει ευχάριστα είναι ο διαδικτυακός τόπος του Ρεπορτάζ Χωρίς Σύνορα, που ενημερώνεται συνεχώς σε ότι αφορά την εκπομπή, με βιογραφικά των συντελεστών της (Στέλιος Κούλογλου), με αναλυτική παρουσίαση όλων των προηγούμενων εκπομπών, αλλά και τις εκπομπές που πρόκειται να προβληθούν τις επόμενες εβδομάδες. Αύριο (25-10) θα προβληθεί η εκπομπή Ισλάμ: Πόλεμος ή Συνύπαρξη. Για τις επόμενες εβδομάδες έχουν προγραμματιστεί εκπομπές για την ποιότητα των τροφίμων (τρελές αγελάδες, διοξίνες κ.λπ.) καθώς και εκπομπές για τον ελληνικό εμφύλιο πόλεμο.

Ο Στέλιος Κούλογλου –αν θυμάμαι καλά– είχε κάνει τα πρώτα του βήματα στη δημοσιογραφία ως ανταποκριτής του πάντα ενδιαφέροντος περιοδικού Αντί, καλύπτοντας στις αρχές της δεκαετίας του 1980 τα γεγονότα στην Πολωνία (συνδικάτο Αλληλεγγύη, Λεχ Βαλέσα, πραξικόπημα Γιαρουζέλσκι). Στον τόπο του περιοδικού (που έφθασε αισίως τα 748 τεύχη) φιλοξενείται και ένα πρόσφατο και επίκαιρο άρθρο του Στ. Κούλογλου το «Ο "TEMPO"-RA, Ο MORES».

Ο πίνακας...

Πόλεμος, βομβαρδισμοί, νεκροί άμαχοι...

Λέξεις, συνειρμοί...

Πόλεμος, βομβαρδισμοί, νεκροί άμαχοι... Γκουέρνικα...

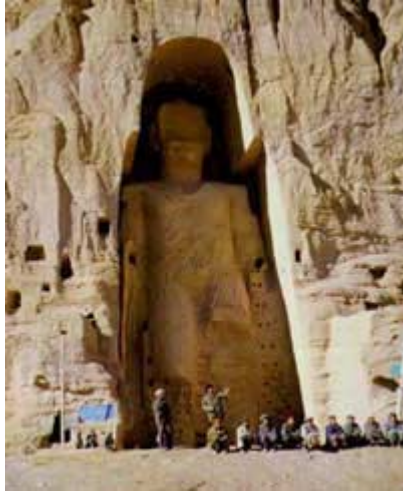
Γκουέρνικα. Χώρα των Βάσκων. Ισπανία. 26 Απριλίου 1937. Γερμανικά αεροπλάνα βομβαρδίζουν –άνευ λόγου και αιτίας– τη μικρή πόλη. Κατόπιν διαταγής του Ισπανού δικτάτορα Φρανσίσκο Φράνκο, μεσούντος του εμφυλίου πολέμου στη χώρα. Τα θύματα μόνον άμαχοι, γυναίκες, παιδιά, γέροι...

Ο Πάμπλο Πικάσσο ζωγραφίζει μέσα σε δυο μήνες τον πίνακα Γκουέρνικα (Γκερνίκα, το ορθότερο), που εκτίθεται στο Ισπανικό Περίπτερο της Διεθνούς Έκθεσης του Παρισιού το 1937. Πρόκειται για ένα έργο καταδίκη της βαρβαρότητας κάθε πολέμου. [Εξαιρετική ανάλυση του πίνακα από τους μαθητές του 14ου Γυμνασίου Περιστερίου, και στα αγγλικά αναλύσεις εδώ και εδώ].

Ο πίνακας φιλοξενήθηκε στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης από το 1939 ως το 1981, όταν και επιστράφηκε στην Ισπανία, στο Μουσείο Πράδο της Μαδρίτης. Από το 1992 φιλοξενείται στο Μουσείο της Βασίλισσας Σοφίας, που πήρε το όνομά του από τη Βασίλισσα της Ισπανίας Σοφία, αδελφή του τέως βασιλιά Κωνσταντίνου Γλίξμπουργκ. Επειδή... παρασύρομαι εύκολα, είχα επισκεφτεί το μουσείο πριν από μερικά χρόνια. Ο πίνακας είναι εντυπωσιακός και από τα προσχέδια του πίνακα, που είχαν φιλοξηνηθεί και παλιότερα στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης στην Αθήνα, αντιλαμβάνεται κανείς ότι ο Πικάσσο, όπως και όλοι

οι μεγάλοι ζωγράφοι, ήξερε να ζωγραφίζει εξαιρετικά και αυτά που έβλεπε γύρω του. Σε αντίθεση με κάποιους μεταγενέστερους που απλώς πετούν μπογιά στο μουσαμά και το παίζουν «αφηρημένη τέχνη»...

«**Ήθελα να γίνω ζωγράφος, αλλά έγινα Πικάσσο**», είχε πει κάποτε ο Πάμπλο...

Επάνω και κάτω: Οι Ταλιμπάν και το πολιτιστικό τους έργο: Πριν, κατά και μετά την καταστροφή ενός αγάλματος του Βούδα της ελληνοισλαμικής εποχής

Γκερνίκα του Πικάσσο: Μνήμες ενός μεγάλου ζωγράφου από έναν βομβαρδισμό, θύματα του οποίου ήταν μόνον άμαχοι

Ο Πικάσσο παίζοντας με τα παιδιά του, Κλωντ και Παλόμα

31 Οκτωβρίου 2001

Ο πόλεμος εθίζει και συνηθίζεται και εξορίζεται από τα πρωτοσέλιδα και τα κεντρικά δελτία.

Επιστροφή στις παλιές (;) καλές (;) ημέρες (ή μήπως νύχτες;) των ροζ κυκλωμάτων, της Μαιρούλας που ξεφούσκωσε τόσο γρήγορα, της Ρέας που δεν «φούσκωσε» ποτέ, των κρίσιμων για την πορεία του έθνους θεμάτων όπως η διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων ή όπως «Έλληνες εισί (sic) οι της ημετέρας παιδείας μετέχοντες» – σχετικά με τους σημαιοφόρους των παρελάσεων της 28ης Οκτωβρίου.

Επιστροφή και στις παλιές καλές (;) απολογίες (;) για «τυχαία περιστατικά» του τύπου «δεν ξέρω τι έγινε, αλλά εκπυρσοκρότησε», και μια ολόκληρη πόλη, το Ζεφύρι, να εξεγείρεται για τον αδικοχαμένο νεαρό των 22 ετών, αλλά και για την υπό όρους αποφυλάκιση του αυτουργού.

Και κάτι μέσα μου –«κάτι», που δεν έχει πάθει ακόμα αμνησία και δεν δίνει αμνηστία– επιμένει να θυμάται την ηλικιωμένη γυναίκα, που πριν από είκοσι τόσα χρόνια, είχε σκοτωθεί «πέφτοντας με φόρα» πάνω σε μια, κινούμενη με ιλιγγιώδη ταχύτητα, αύρα της αστυνομίας ή τον 15χρονο Μ. Καλτεζά που, στα μέσα της δεκαετίας του 1980, είχε «πέσει» και αυτός –με την πλάτη– πάνω σε μια σφαίρα, που «τυχαία» περνούσε δίπλα του... Και τόσα άλλα...

Ο πόλεμος εθίζει και συνηθίζεται και εξορίζεται από τα πρωτοσέλιδα και τα κεντρικά δελτία.

Οι παράπλευρες απώλειες στη **Γη των Γενναίων** καθημερινό φαινόμενο πια, όμως η λύπη, η οργή, η θλίψη –που τόσο περίσσευε πρόσφατα– δεν προκαλεί κραυγές και οιμωγές. Προφανώς δεν «είμαστε όλοι Αφγανοί», δεν «είμαστε όλοι Καμπουλέζοι». Αιδήμων σιωπή.

Οι Ταλιμπάν καταγγέλλουν τη χρήση χημικών όπλων εναντίον τους, αλλά «δεν είναι σε θέση να το αποδείξουν». Υποθέτω ότι οι βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανίου δεν τους οργίζουν, όπως δεν τους εξόργιζε το γεγονός πως πακιστανικά στρατεύματα κατέλαβαν, για λογαριασμό τους, την Κανταχάρ το 1994 παριστάνοντας τους ίδιους, όπως δεν τους εξόργισαν ποτέ και οι δεσμοί τους με τις Μυστικές Υπηρεσίες του Πακιστάν. Σιωπούν επίσης

και για τα –εξ Ιαπωνίας– **απαστράπτοντα 4X4** που χρησιμοποιούνται για τον απαγχονισμό των αντιπάλων τους στα γκολπόστ του σταδίου της Καμπούλ, αλλά και για τις εν ψυχρώ εκτελέσεις γυναικών – μελών ή μη της **Επαναστατικής Ένωσης Γυναικών του Αφγανιστάν**.

Οι Αμερικανοί μετά τις γειτονιές της Καμπούλ και της Χεράτ ετοιμάζονται να βομβαρδίσουν και τις γειτονιές της Νέας Υόρκης και του Σικάγο, αφού ο τρόμος του άνθρακα αποτελεί έργο δικών τους ακροδεξιών οργανώσεων, όπως αναγνωρίζουν επίσημα κυβερνητικοί τους παράγοντες. Όχι, δεν θα βομβαρδίσουν τους δικούς τους τρομοκράτες σήμερα, ημέρα που γιορτάζουν το «**Χαλλογουήν**», τη δική τους ημέρα των Αγίων Πάντων, αυτό το είδος ετεροχρονισμένης Αποκριάς. Α! Όλα κι όλα. Πρώτα από όλα σεβασμός στις παραδόσεις. Άλλο Χαλλογουήν, άλλο Ραμαζάνι.

Σε κοινή τους συνέντευξη ο υπουργός Δικαιοσύνης των ΗΠΑ, Τζον Άσκροφτ, και ο αρχηγός του FBI, Ρόμπερτ Μιούλερ, προειδοποιούν για νέο τρομοκρατικό χτύπημα –ενδεχομένως εντός της εβδομάδος– επιτείνοντας έτσι τον πανικό. Απέδωσαν την πληροφορία σε «αξιόπιστες πηγές», δεν γνωρίζουν όμως περισσότερες λεπτομέρειες. Τι να σας πω... Τη δουλειά τους κάνουν οι άνθρωποι και την ξέρουν καλύτερα από τον καθένα.

Τέλος, σύμφωνα με δημοσιεύματα, που επιβεβαιώθηκαν εμμέσως από τον Ντόναλντ Ράμσφελντ, ο πρόεδρος Μπους «άναψε το πράσινο φως» για συγκαλυμμένες δολοφονικές επιχειρήσεις εναντίον ατόμων που οι ΗΠΑ χαρακτηρίζουν τρομοκράτες. Τόσο απλά! Από τούδε και στο εξής όλοι είμαστε τρομοκράτες και δεν θα έχουμε καν την ευκαιρία να αποδείξουμε την αθωότητά μας, έστω και σε μια δίκη παρωδία. **Οι ολίγιστοι**, της ημεδαπής, που καταφέρονταν κατά του Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού, σχετικά με το ζήτημα των ταυτοτήτων, θα αισθάνονται –υποθέτω– δικαιωμένοι. Όμως, όπως είχε πει το 1945 ο πάστορας...

...Μάρτιν Νιμέλλερ...

*«Όταν οι ναζί έπιασαν τους κομμουνιστές σιώπησα. Δεν ήμουν κομμουνιστής.
Όταν συνέλαβαν τους σοσιαλδημοκράτες σιώπησα. Δεν ήμουν σοσιαλδημοκράτης.
Όταν έπιασαν τους καθολικούς δεν αντέδρασα. Δεν ήμουν καθολικός.
Όταν έπιασαν εμένα δεν υπήρχε κανείς πια για να αντιδράσει.»*

Ο γερμανός Martin Niemuller (1892-1984) [1, 2], υπηρέτησε τη χώρα του ως διοικητής υποβρυχίου στον Α΄ Π.Π., παρασημοφορηθείς μάλιστα και με τον σιδηρού σταυρό. Μετά τον πόλεμο σπούδασε θεολογία στο Μύνστερ και χειροτονήθηκε ιερέας της Ευαγγελικής Εκκλησίας το 1924. Το 1937 συνελήφθη από την Γκεστάπο και παρέμεινε, μέχρι το 1945, έγκλειστος στα στρατόπεδα συγκέντρωσης Ζακσενχάουζεν και Νταχάου. Μετά τον πόλεμο τάχθηκε κατά των πυρηνικών όπλων και υπέρ του αφοπλισμού. Την περίοδο 1961-1968 ήταν ένας εκ των έξι προέδρων του Παγκόσμιου Συμβουλίου Εκκλησιών. Το 1967 τιμήθηκε με το βραβείο Ειρήνης Λένιν (το αντίστοιχο του βραβείου Νόμπελ για τις χώρες του Ανατολικού Συνασπισμού).

Οι παραπάνω στίχοι του, απαντώνται σε αρκετές μορφές (ανάμεσά τους συμπεριλαμβάνονται και εκδοχές για σοσιαλδημοκράτες, εβραίους και συνδικαλιστές), όμως οι αυθεντικοί είναι αυτοί που παρέθεσα και τους αλίευσα από το πολύ καλό ιστορικό βιβλίο του Christian Graf von Krockow, *Dei Deutschen in ihrem Jahrhundert 1890-1990 (Οι Γερμανοί στον Αιώνα τους 1890-1990)*, εκδόσεις Rowohlt, Αμβούργο 1990, σελ. 443.

Μία παράφραση των παραπάνω στίχων, από την Αλάρα Ρότζερς, που αφορά κι εμάς τους κυβερνοναύτες, είναι η εξής:

*«Πρώτα ήρθαν για τους χάκερς.
Αλλά ποτέ δεν έκανα κάτι παράνομο με τον υπολογιστή μου, κι έτσι δεν διαμαρτυρήθηκα.
Κατόπιν ήρθαν για τους πορνογράφους.
Αλλά σκέφτηκα ότι –ούτως ή άλλως– υπήρχε τόση προστυχιά στο Διαδίκτυο, και δεν διαμαρτυρήθηκα.»*

Στη συνέχεια, ήρθαν για όσους προωθούσαν e-mail ανώνυμα.
Αλλά ένα σωρό αηδίες στέλνονται από το anon.penet.fi, κι έτσι δεν διαμαρτυρήθηκα.
Κατόπιν ήρθαν για όσους χρησιμοποιούσαν την κρυπτογραφία.
Αλλά ποτέ δεν μπόρεσα να βρω πώς δουλεύει το PGP, κι έτσι δεν διαμαρτυρήθηκα.
Κατόπιν ήρθαν για εμένα.
Αλλά τότε δεν είχε απομείνει κανένας για να διαμαρτυρηθεί.»

Οι αντιτρομοκρατικοί νόμοι...

...πάνε κι έρχονται ένθεν και ένθεν του Ατλαντικού, και ψηφίζονται εσπευσμένα, καθώς κάποιοι ετοιμάζονται –«για το καλό μας»– να μας «προστατεύσουν», για μια ακόμα φορά. Οι παλιές καλές συνταγματικές επιταγές περί του απορρήτου των επιστολών, όπως όλοι γνωρίζουμε, είναι εδώ και καιρό γραμμένες στα παλαιότερα των υποδημάτων των «προστατών» μας, αφού τα e-mail μας βρίσκονται –εδώ και χρόνια– στο έλεος του κάθε σαρκοβόρου Carnivore και του κάθε Echelon. Οι «προστάτες» μας, ωστόσο, δεν επαναπαύονται.

Πρόσφατα, ο Σύνδεσμος της Μουσικής Βιομηχανίας της Αμερικής (RIAA), εγκατέλειψε την τελευταία στιγμή τα σχέδιά του να προτείνει τροποποίηση στο νέο αντιτρομοκρατικό νόμο των ΗΠΑ που θα επέτρεπε στη μουσική βιομηχανία να εισβάλλει στους υπολογιστές και να σβήνει τα μουσικά αρχεία MP3! Η είδηση διέρρευσε, αλλά ο RIAA, διαψεύδοντας τις σχετικές πληροφορίες, κάνει ούτως ή άλλως ό,τι είναι δυνατόν για να μας «προστατεύσει» από τους πειρατές, και να προστατεύσει και ο ίδιος τα συμφέροντα των μελών του. Ωστόσο, το ζήτημα παραμένει ανοιχτό. Κουρελόχαρτα τα Συντάγματα...

Τα Windows XP...

Το νέο λειτουργικό σύστημα της Microsoft βρίσκεται από τις 25 Οκτωβρίου στα ράφια των καταστημάτων, περιμένοντας τους υποψήφιους αγοραστές. Τίποτε το σημαντικό, υποψιάζομαι, εξ όσων διαβάζω στον ειδικό Τύπο. Κάτι χρωματάκια, περισσότερη σταθερότητα, όχι πια μπλε οθόνες... Παλιά τα –διαφημιστικά– κόλπα. [Φαντάζεστε τι θα λέγαμε για μια αυτοκινητοβιομηχανία που για δέκα χρόνια τα μοντέλα της θα έσβηναν, άνευ λόγου και αιτίας, καθώς θα τρέχατε με 120 στην εθνική;]

Η Microsoft, ωστόσο, είτε μας αρέσει είτε όχι, είναι πια μονοπώλιο στο χώρο των προσωπικών υπολογιστών και έτσι αποφάσισε να «κλειδώσει» τα τελευταία της προγράμματα (Windows XP και Office XP) αποτρέποντας έτσι την παράνομη αντιγραφή του λογισμικού της. Από τούδε και στο εξής θα απαιτείται ενεργοποίηση των προγραμμάτων μέσω Διαδικτύου ή μέσω τηλεφώνου. Ο μοναδικός για κάθε πρόγραμμα κωδικός θα βασίζεται στη σύνθεση του υλικού (hardware) του υπολογιστή στον οποίο γίνεται η εγκατάσταση.

Η Microsoft που, για να φτάσει στη μονοπωλιακή θέση που κατέχει σήμερα, άφησε για δύο δεκαετίες ξεκλειδωτά τα προγράμματά της –ώστε να αντιγράφονται εύκολα– έχει κάθε δίκιο με το μέρος της. Όμως και οι πειρατές караδοκούν. Στην Κίνα, για παράδειγμα, το CD με τα «σπασμένα» Windows XP πουλιούνται ήδη στην εξωφρενική τιμή των 300 δραχμών. Και φυσικά δεν απαιτείται ενεργοποίηση.

Το πιο καλό –και πιο παρανοϊκό– όμως μας το μετέφερε φίλος της στήλης. Πριν από δύο μήνες, μεγάλο περιοδικό πληροφορικής στην Ελλάδα προσέφερε ως δώρο ένα CD της Microsoft με το Office XP, για μια δοκιμαστική περίοδο 30 ημερών, που απαιτούσε –φυσικά– ενεργοποίηση. Ο φίλος ισχυρίζεται ότι είναι ζήτημα δύο λεπτών να βρεις και να «κατεβάσεις» από το Διαδίκτυο ένα πολύ μικρό (7-8 kbytes) προγραμματάκι, και να έχεις ένα πλήρες Office στον υπολογιστή σου για όσο καιρό θέλεις και επιθυμείς. Φυσικά, κάτι τέτοιο είναι **παράνομο**, αλλά μήπως δεν είναι και **παρανοϊκό** να σου προσφέρει τελειώς δωρεάν η εταιρεία και το πρόγραμμα;

Ή μήπως δεν είναι παρανοϊκό, τη στιγμή που ξέρει ότι τα προϊόντα της «σπάνε», να πουλάει τις δοκιμαστικές εκδόσεις των προγραμμάτων της μέσω Διαδικτύου, έναντι ευτελούς

τιμήματος (η δοκιμαστική έκδοση του Office κοστίζει 9,95 δολ. ενώ το «κανονικό» πακέτο κοστίζει 579 δολάρια και η αναβάθμιση 329);
Οπότε τι νόημα έχουν οι ολοσέλιδες διαφημιστικές καταχωρήσεις του τύπου «μέχρι τώρα τη γλιτώσατε...», αλλά αν συνεχίσετε να χρησιμοποιείτε παράνομο λογισμικό...» Μήπως απλώς για να μας υπενθυμίζουν ότι είμαστε ένοχοι, ένοχοι, ένοχοι... Ή μήπως θα αρχίσουν σύντομα –α λα RIAA– να σβήνουν και τα προγράμματα από τους υπολογιστές... Και τα αρχεία μας... Και τις μνήμες μας... Και την ιστορία μας...

Τελικά, σ' αυτούς τους οργουελιανούς πολέμους είμαστε εναντίον της Ωκεανίας ή εναντίον της Ευρασίας;
Και είμαι ένοχος επειδή δεν θυμάμαι;...

Σύμφωνα με τους ειδικούς, οι μάσκες αυτές είναι πιο χρήσιμες για το Halloween, παρά για την προφύλαξη από τους όποιους χημικούς ή βιολογικούς κινδύνους...

Από διοικητής υποβρυχίου στον Α' ΠΠ, θεολόγος, ιερέας και ειρηνιστής: ο Γερμανός Martin Niemoeller

Τετάρτη 07/11/01

Δύο μήνες πέρασαν από τα τρομοκρατικά χτυπήματα στις ΗΠΑ, αλλά ούτε ο κουρνιαχτός από την κατάρρευση των Δίδυμων Πύργων ούτε η αχλύς του αφγανικού χειμώνα που καθιστά

ολοένα και πιο δυσδιάκριτο το μέτωπο των πολεμικών επιχειρήσεων στην Κεντρική Ασία, καταφέρνουν να συσκοτίσουν ορισμένα ουσιώδη ερωτήματα σχετικά με τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου. Τα σημαντικότερα εξ αυτών: ποιοι ήταν στην πραγματικότητα οι φυσικοί αυτουργοί των επιθέσεων; Και ποιοι κρύβονται πίσω τους; Δηλαδή, ποιοι ήταν οι ηθικοί αυτουργοί;

Οι περισσότεροι από τους 19 αεροπειρατές-καμικάζι, η ταυτότητα των οποίων εξακριβώθηκε από τις αμερικανικές υπηρεσίες ελάχιστες ημέρες –αν όχι ώρες– μετά τις επιθέσεις, ήταν πολίτες της Σαουδικής Αραβίας, της Αιγύπτου και των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, χωρών που παραδοσιακά αποτελούν στενούς συμμάχους των ΗΠΑ στην περιοχή της Μέσης Ανατολής. Αρκετοί από αυτούς πιθανότατα έφεραν πλαστά –ή κλεμμένα– διαβατήρια και ταυτότητες. Είναι άγνωστο αν οι έρευνες της αμερικανικής κυβέρνησης έχουν κατορθώσει να συνδέσουν μεταξύ τους τα 19 αυτά άτομα, ή αν υπάρχουν πληροφορίες ότι ανήκαν στην ίδια –και σε ποια– ισλαμική ομάδα. Ελάχιστες επίσης πληροφορίες υπάρχουν για τα περισσότερα από 1000 άτομα που έχουν συλληφθεί, και κρατούνται ακόμα, στις ΗΠΑ.

Όσον αφορά τους ηθικούς αυτουργούς, δηλαδή τους ανθρώπους που έδωσαν τη διαταγή για τα τρομοκρατικά χτυπήματα, τα πράγματα είναι εξίσου μυστηριώδη. Μπορεί μεν οι ΗΠΑ να έχουν ενημερώσει τους ανά τον κόσμο συμμάχους τους για τα στοιχεία που αποδεικνύουν την ενοχή του Οσάμα Μπιν Λάντεν και της Αλ Κάιντα, όμως τα στοιχεία αυτά δεν δόθηκαν ποτέ στη δημοσιότητα, οπότε τα ερωτήματα παραμένουν. Τη στιγμή μάλιστα που ο Μπιν Λάντεν θεωρείται από όλους ένοχος, γιατί δεν δίνονται τα αποδεικτικά στοιχεία της ενοχής του στη δημοσιότητα, για να πειστούν και οι πλέον δύσπιστοι;

Από την άλλη, ο Μπιν Λάντεν ουδέποτε παραδέχτηκε, στις γραπτές δηλώσεις και στα τηλεοπτικά μηνύματά του μετά τις επιθέσεις, ότι ο ίδιος διέταξε τις επιθέσεις. Τόσο ο ίδιος όσο και τα άλλα στελέχη της Αλ Κάιντα ουδέποτε παραδέχτηκαν ξεκάθαρα ότι οι ίδιοι βρίσκονται πίσω από τα χτυπήματα. Το ότι «χαιρέτησαν» τις επιθέσεις δεν έχει καμία αποδεικτική ισχύ, όσον αφορά την ενοχή τους. Το πολύ πολύ να κατηγορηθούν για «εγκωμιασμό εγκληματικών ενεργειών».

Πληροφορίες, ωστόσο, πως η επίθεση φέρει τη σφραγίδα μιας ισλαμιστικής οργάνωσης, ο αρχηγός της οποίας **Σαλμάν Αλ Άουντα** (πληροφορίες για την ισλαμική αντιπολίτευση στη Σαουδική Αραβία) βρίσκεται στις φυλακές της Σαουδικής Αραβίας, περνούν στα «φιλά» του δυτικού τύπου, όταν δεν αποσιωπούνται παντελώς (*Le Monde*, 5 Οκτωβρίου). Μια Σαουδική Αραβία που χρηματοδοτεί γενναιόδωρα ισλαμικές οργανώσεις σε ολόκληρο τον πλανήτη, από την Αλβανία ως την Τσετσενία και από την Τουρκία ως την Ινδονησία. Μια Σαουδική Αραβία που εκπαιδεύει στα στρατόπεδά της ακόμα και Έλληνες μουσουλμάνους της Δυτικής Θράκης, όπως κατήγγειλε στην τηλεοπτική εκπομπή «Γεια σου Ελλάδα» του σταθμού Τηλεάστου ο καθηγητής **Νεοκλής Σαρρής** (μεσημέρι Τρίτης, 6 Νοεμβρίου). Και γιατί θα πρέπει για τις ενέργειες που φέρεται ότι διέπραξε ο Μπιν Λάντεν και η Αλ Κάιντα να βομβαρδίζεται το Αφγανιστάν; Η επίθεση κατά του Αφγανιστάν αποτελούσε ειλημμένη απόφαση των Αμερικανών τουλάχιστον **τρεις μήνες πριν** από τις τρομοκρατικές επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου.

Χρονικό ενός προαναγγελθέντος πολέμου

Ο πρώην υπουργός Εξωτερικών του Πακιστάν, Νιάζ Ναϊκ, δήλωσε στις 18 Σεπτεμβρίου στο δημοσιογράφο George Arney του BBC ότι ανώτεροι Αμερικανοί αξιωματούχοι του είχαν πει στα μέσα Ιουλίου ότι θα αναλαμβάνονταν στρατιωτική δράση κατά του Αφγανιστάν το αργότερο μέχρι τα μέσα Οκτωβρίου.

Ο Ν. Ναϊκ είπε ότι πληροφορήθηκε το σχέδιο στη συνάντηση μιας «ομάδας επαφής» οργανωμένης από τον ΟΗΕ στο Βερολίνο. Οι Αμερικανοί αξιωματούχοι του είπαν ότι αν ο Μπιν Λάντεν δεν παραδινόταν άμεσα, οι ΗΠΑ θα αναλάμβαναν στρατιωτική δράση για να σκοτώσουν ή να συλλάβουν τόσο τον Μπιν Λάντεν όσο και τον ηγέτη των Ταλιμπάν μούλα Ομάρ. Στόχος των ΗΠΑ, σύμφωνα με τον Ν. Ναϊκ ήταν η ανατροπή του καθεστώτος των Ταλιμπάν και η δημιουργία μιας μετριοπαθούς μεταβατικής κυβέρνησης, πιθανότατα υπό τον

πρώην Αφγανό βασιλιά Ζαχίρ Σαχ. Οι Αμερικανοί θα χρησιμοποιούσαν ως βάση τους το Τατζικιστάν, στο οποίο βρίσκονταν ήδη Αμερικανοί σύμβουλοι.

Πάντα σύμφωνα με τον Πακιστανό διπλωμάτη, στις επιχειρήσεις θα συμμετείχε και το Ουζμπεκιστάν ενώ 17.000 Ρώσοι στρατιώτες ήταν ήδη σε επιφυλακή. Η συνάντηση του Βερολίνου σύμφωνα με άρθρο του βρετανικού *Guardian* ήταν η τρίτη μιας σειράς συναντήσεων, από τον Νοέμβριο του 2000, αξιωματούχων των ΗΠΑ, της Ρωσίας, του Πακιστάν και του Ιράν, σχετικά με το ζήτημα του Αφγανιστάν. Στη συνάντηση παραβρίσκονταν και αξιωματούχοι του ΟΗΕ καθώς και ο Αμπντάλα Αμπντάλα, υπουργός Εξωτερικών της Βόρειας Συμμαχίας.

Σε άρθρο ινδικού περιοδικού στις 26 Ιουνίου 2001 αναφερόταν ότι η Ινδία και το Ιράν θα «διευκόλυναν» τα σχέδια των ΗΠΑ και της Ρωσίας για «περιορισμένη στρατιωτική δράση» κατά των Ταλιμπάν. Το περιοδικό αναφέρει ότι ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Εξωτερικών της Ινδίας είχε συμμετάσχει σε σχετική συνάντηση Ρώσων και Ινδών ειδικών στη Μόσχα και ότι ο Νικολάι Πατρόσεφ, διευθυντής του Ομοσπονδιακού Γραφείου Ασφαλείας της Ρωσίας (πρώην ΚGB), είχε επισκεφθεί για τον ίδιο λόγο την Τεχεράνη.

Ινδοί αξιωματούχοι είπαν στο περιοδικό ότι τις στρατιωτικές επιχειρήσεις θα τις αναλάμβαναν οι Ρώσοι με τους Αμερικανούς σε συνεργασία με το Τατζικιστάν και το Ουζμπεκιστάν. Οι Ινδοί διπλωμάτες είπαν επίσης ότι η κίνηση κατά των Ταλιμπάν αποφασίστηκε μετά από συναντήσεις του Κόλιν Πάουελ με τον Ιγκόρ Ιβανόφ, υπουργό Εξωτερικών της Ρωσίας, και του Πάουελ με τον Ινδό υπουργό Εξωτερικών Τζασουάντ Σινγκ.

Δεν είναι απίθανο το σενάριο της επίθεσης κατά του Αφγανιστάν να είχε συζητηθεί στη συνάντηση που είχαν οι πρόεδροι των ΗΠΑ και της Ρωσίας, Μπους και Πούτιν, στα μέσα Ιουνίου στη Λιουμπλιάνα της Σλοβενίας. Δεν απέμεινε παρά μόνον η κατάλληλη αφορμή... Τώρα τι ρόλο έπαιξε ο Μπιν Λάντεν ουδείς γνωρίζει. Όπως αποκάλυψε πριν από λίγες ημέρες η γαλλική *Figaro* (σχετικό άρθρο στην αγγλική εφημερίδα *Guardian*) ο Μπιν Λάντεν είχε νοσηλευτεί σε αμερικανικό νοσοκομείο του Ντουμπάι τον περασμένο Ιούλιο και είχε μάλιστα συναντηθεί και με πράκτορες της CIA...

Η πρωτιά...

Δεν συνηθίζω να ευλογώ τα γένια μου, αλλά μερικές φορές αξίζει τον κόπο να το κάνω, μόνον και μόνον για να ξέρετε πού και τι διαβάζετε, πού και πώς ενημερώνεστε. Στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού *Τρίτο Μάτι* (τ. 98, Νοέμβριος 2001), που κυκλοφόρησε στις 18 Οκτωβρίου, είχε δημοσιευτεί –σχετικά με την πρόσφατη διεθνή κρίση– το άρθρο μου «Η Αλήθεια Πίσω από τις Ειδήσεις των ΜΜΕ – Μετά την Ανάγνωση των Τριών Αυτών Σελίδων, δεν θα Ξαναδείτε ποτέ πια Ειδήσεις με το ίδιο Μάτι».

Ο... μετριόφρων τίτλος του άρθρου, που είχε σταλεί στο περιοδικό στις 2 Οκτωβρίου, ανήκει στη σύνταξη του περιοδικού (κάτι σύνηθες σε όλα τα ΜΜΕ), καθώς ο δικός μου ακόμα πιο... μετριόφρων τίτλος ήταν «ΗΠΑ: Το Δίδυμο Προπύργιο της Τρομοκρατίας και της Ναρκωκρατίας». Στο άρθρο, μεταξύ άλλων, ασχολήθηκα επί μακρόν με το θέμα των πετρελαίων και των ναρκωτικών, όσον αφορά το Αφγανιστάν. Το ζήτημα των πετρελαίων απασχόλησε κάπως και άλλα μέσα (χωρίς αναφορά συνήθως σε ονόματα εταιρειών και προσώπων), αλλά με το θέμα των ναρκωτικών ήμουν ο πρώτος που ασχολήθηκε στην Ελλάδα και, εξ όσων γνωρίζω, και ο μοναδικός, άρα και το ΤΜ το πρώτο και μοναδικό έντυπο, αντίστοιχα, που δημοσίευσε το θέμα.

Έτσι αποτέλεσε μια ευχάριστη έκπληξη το γεγονός ότι η έγκυρη γαλλική *Le Monde*, σε αφιέρωμά της την Κυριακή 21 Οκτωβρίου, ασχολήθηκε με τα δύο αυτά ζητήματα: ναρκωτικά και πετρέλαια.

Ο Γιώργος Δελαστίκ στην *Καθημερινή* της 28-10-2001 αναφέρθηκε στο άρθρο του «Όταν οι Ταλιμπάν μύριζαν... πετρέλαιο. Οι Ηνωμένες Πολιτείες σχεδίαζαν να περάσουν τα πετρέλαια και το φυσικό αέριο της Κασπίας με μεγάλους αγωγούς μέσω Αφγανιστάν» στο σχετικό αφιέρωμα της *Le Monde* με τις εξής φράσεις: «Εντυπωσιακός ήταν ο κεντρικός τίτλος της

«Μοντ» την περασμένη Κυριακή: "Μπιν Λάντεν, πετρέλαιο, ναρκωτικά: Ο πόλεμος και τα διακυβεύματά του". Πρωτοσέλιδη η επισήμανση: "Το Αφγανιστάν έχει μια κρίσιμη γεωστρατηγική θέση για τη διοχέτευση του πετρελαίου και του φυσικού αερίου της Κασπίας προς τις ευρωπαϊκές και τις ασιατικές αγορές". Εξάσθηλος ο τίτλος της σχετικής ανάλυσης: "Μέχρι το 1998 οι Ηνωμένες Πολιτείες ήταν ο αρχιτέκτονας των σχεδίων για αγωγούς φυσικού αερίου των Ταλιμπάν"»...

Ερώτημα: ο πόλεμος έγινε για τα πετρέλαια και τα ναρκωτικά; Κύριος ο ίδεν. [και οι «καθωσπρέπει» συμμορίες που λυμαίνονται τον πλανήτη]. Πάντως πόλεμοι –και μάλιστα ουκ ολίγοι– έχουν γίνει για τα πετρέλαια. Και οι μοναδικοί πόλεμοι, εξ όσων γνωρίζω, που φέρουν το όνομα ενός εμπορεύματος ήταν οι Πόλεμοι του Οπίου, τον 19ο αιώνα, όταν η Βρετανική Αυτοκρατορία κήρυξε τον πόλεμο κατά της Κίνας για να ανοίξει τις αγορές της τελευταίας στις πωλήσεις του οπίου που παραγόταν στην Ινδία. Θα επανέλθω...

Η ταινία...

«Η Πολιορκία» (The Siege, 1998). Με τους Ντένζελ Γουόσινγκτον, Ανέτ Μπένινγκ, Μπρους Γουίλις. Σκηνοθεσία, Έντουαρντ Ζούικ. Σενάριο, Λώρενς Ράιτ, Μήνο Μέυτζες, Έντουαρντ Ζούικ.

Η ταινία που παίχτηκε την περασμένη Κυριακή από τον Αντέννα, όταν είχε παιχτεί στους κινηματογράφους στη χώρα μας, στις αρχές του 1999, δεν είχε προκαλέσει το παραμικρό ενδιαφέρον, αν και στις ΗΠΑ είχε προκαλέσει τις διαμαρτυρίες των Αμερικανών αραβικής καταγωγής.

Σύμφωνα με το σενάριο, μουσουλμάνοι τρομοκράτες καταφέρνουν να μεταβάλουν τη Νέα Υόρκη σε κόλαση, μετά από διαδοχικές βομβιστικές επιθέσεις σε λεωφορείο, σχολείο, θέατρο, κτήριο όπου στεγαζόταν το FBI. Μόνον επίθεση με αεροπλάνο δεν προβλεπόταν. Ο καλός πράκτορας του FBI (Γουόσινγκτον) προσπαθεί να βρει τους δράστες συνεργαζόμενος με την πράκτορα της CIA (Μπένινγκ), που είχε εκπαιδεύσει τους δράστες στο Ιράκ για να δράσουν κατά του Σαντάμ Χουσεΐν και μετά τους είχε εγκαταλείψει στην τύχη τους κατόπιν «άνωθεν διαταγών», φροντίζοντας ωστόσο να τους εξασφαλίσει βίζα για τις ΗΠΑ. Ο κακός στρατηγός (Μπρους Γουίλις), που ονειρεύεται μια στρατιωτική δικτατορία στις ΗΠΑ, έχει φροντίσει να απαγάγει τον μουσουλμάνο θρησκευτικό ηγέτη Μπιν Ταλάλ...

Η ταινία δεν θα παρουσίαζε το παραμικρό ενδιαφέρον αν δεν περιείχε σχεδόν προφητικά στοιχεία όσον αφορά τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου. Φράσεις όπως, «η χειρότερη βομβιστική τρομοκρατική επίθεση στην Αμερική μετά την Οκλαχόμα Σίτυ», «θα κυνηγήσουμε τον εχθρό, θα βρούμε τον εχθρό και θα σκοτώσουμε τον εχθρό», «δεν μπορείς να πολεμήσεις έναν άορατο εχθρό», «το γεγονός ότι ο εχθρός βρίσκεται εντός των συνόρων σημαίνει ότι πρόκειται για ένα νέο είδος πολέμου», χρησιμοποιήθηκαν κατά κόρον από τους Αμερικανούς μετά τις επιθέσεις. Το πρόβλημα, όπως έχει επισημάνει και ο Άντονι Λέιν στον New Yorker, είναι ότι όλες αυτές οι φράσεις ακούγονται στην ταινία. Δεν πρόκειται πια για την τέχνη (;) που μιμείται την πραγματικότητα, αλλά για τη ζωή που αντιγράφει την τέχνη.

AP

Επάνω: Ο Αιγύπτιος Μοχάμεντ Άττα. Κάτω: Ο Σαουδάραβας Ουαλίντ Αλσερί. Δύο από τους 19 υπόπτους αεροπειρατές που υποτίθεται ότι ευθύνονται για τα χτυπήματα της 11ης Σεπτεμβρίου στη Νέα Υόρκη

AP

Φωτό από τη χθεσινή συνάντηση Μπους - Σιράκ. Μπους προς Σιράκ: "Η είστε μαζί μας ή είστε εναντίον μας στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας"

Σκηνές από μία προφητική ταινία: Επάνω: Ο "καλός" πράκτωρ του FBI και ο "κακός" στρατηγός. Ο "άσχημος" ισλαμιστής λείπει μόνο...

Θα μπορούσαν να κοιτούν την κατάρρευση των "ιδίδυμων", αλλά η πραγματικότητα ξεπέρασε κατά πολύ τα ούτως ή άλλως προφητικά κείμενα των τριών σεναριογράφων της "Πολιορκίας"

Τανκς στους δρόμους της στρατοκρατούμενης Νέας Υόρκης, από την "Πολιορκία". Έτσι όπως πάνε τα πράγματα, διόλου απίθανο να το δούμε κι αυτό...

14 Νοεμβρίου 2001

Οι κάτοικοι της καθημαγμένης Καμπούλ πανηγύρισαν την απελευθέρωση της πόλης τραγουδώντας Μίκη Θεοδωράκη! Και τα τραγούδια του Έλληνα συνθέτη ήταν τα πρώτα που ακούστηκαν στην πόλη μετά την κατάληψή της από τους Ταλιμπάν στις 27 Σεπτεμβρίου 1996.

Απελευθέρωση, όμως, ή «απελευθέρωση»; Ήδη οι διάφοροι πολέμαρχοι της Βόρειας

Συμμαχίας μοιράζουν μεταξύ τους τις συνοικίες της Καμπούλ, ενώ σύμβουλος του τέως βασιλιά της χώρας Ζάχερ Σαχ δηλώνει ότι η Βόρεια Συμμαχία «παραβίασε, με την εισδοχή της στην Καμπούλ, τη συμφωνία που είχε κάνει». Θα έπρεπε να περιμένουν πρώτα το σχηματισμό της κυβέρνησης εθνικής ενότητας...

Από την άλλη, ο Μπιν Λάντεν είναι άφαντος, ενώ ο μουλάς Ομάρ αναφέρει σε «επικό» μήνυμά του προς τους Ταλιμπάν: «Σας διατάζω να αγωνιστείτε και να μην τρέχετε αριστερά και δεξιά. Όποιος το κάνει αυτό είναι σαν αποκεφαλισμένο κοτόπουλο που το τέλος του είναι να πεθάνει και να πέσει στο λάκκο»!

Το **Μεγάλο Μήλο** –η **Νέα Υόρκη**– φαίνεται ότι αποτελεί πια το... μήλο της έριδος για κάθε είδους σεισμό, λιμό και καταποντισμό. Δύο μήνες μετά τα τρομοκρατικά χτυπήματα στους Δίδυμους Πύργους, προστέθηκε προχθές και μία νέα τραγωδία με την πτώση του αεροσκάφους στο Κουήνς. Αυτή τη φορά, πιθανότατα πρόκειται για ατύχημα. Αν τα πράγματα συνεχίσουν έτσι, προβλέπω ότι σύντομα το Μεγάλο Μήλο (του πειρασμού, για τους Αμερικανούς), εκτός από μεγάλο θα είναι και... σκουληκιασμένο.

Κατά τα άλλα, η εβδομάδα που πέρασε χαρακτηρίστηκε από τις αρκετές δημοσκοπήσεις που είδαν το φως της δημοσιότητας. Το 54% των Αμερικανών, σύμφωνα με δημοσκόπηση του Ινστιτούτου Zogby International, πιστεύει ότι η χρήση πυρηνικών όπλων θα είναι πιο αποτελεσματική κατά της τρομοκρατίας, το 90% τάσσεται υπέρ των βομβαρδισμών και το 71% αποδέχεται τις χερσαίες επιχειρήσεις.

Στην Ελλάδα, σύμφωνα με δημοσκόπηση της Opinion για την Ελευθεροτυπία, 8 στους 10 Έλληνες πιστεύουν ότι ο πόλεμος στο Αφγανιστάν γίνεται για τα συμφέροντα της Δύσης, ενώ οι 6 στους 10 δεν πιστεύουν ότι πίσω από τα τρομοκρατικά χτυπήματα κρύβεται ο Μπιν Λάντεν. Χαρακτηριστικό είναι το ότι το 28,2% των Ελλήνων πιστεύει ότι για την επίθεση της 11ης Σεπτεμβρίου ευθύνονται οι Μυστικές Υπηρεσίες των ΗΠΑ, το 7,7 οι αντίστοιχες υπηρεσίες του Ισραήλ, το 8,9% ότι ευθύνονται κάποιοι Άραβες τρομοκράτες, ενώ το 29,6% των Ελλήνων πιστεύει ότι ευθύνεται η οργάνωση του Μπιν Λάντεν. Άνευ σχολίων.

Α! Στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία δημοσιεύτηκαν και τα στοιχεία άλλης δημοσκόπησης, σύμφωνα με την οποία το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης (**Νέα Δημοκρατία**) προηγείται κατά 6% στην πρόθεση ψήφου έναντι του κυβερνώντος κόμματος (**ΠΑΣΟΚ**). Περσινά, ξινά σταφύλια...

Και μέσα στον ορμαγδό των τελευταίων ωρών μαθαίνουμε ότι αν είχαν καταμετρηθεί οι ψήφοι σε ολόκληρη την πολιτεία της Φλόριντα, σήμερα θα ήταν πλανητάρχης ο Αλ Γκορ. «Άτυχο» αυτό το παιδί...

Το μεγάλο θέμα, ωστόσο, που παραμένει ακόμα στην επικαιρότητα είναι τα τεκταινόμενα στο Αφγανιστάν. Πέρα από τους βομβαρδισμούς, που συνεχίζονται με αμείωτη ένταση με τις γνωστές παράπλευρες απώλειες, είχαμε και εξελίξεις σε καθαρά στρατιωτικό επίπεδο, με τις επιτυχίες που σημειώνει στα πεδία των μαχών η Βόρεια Συμμαχία, τα στρατεύματα της οποίας κατέλαβαν το Μαζάρ ι Σαρίφ, τη Χεράτ, την Καμπούλ και βρίσκονται προ των πυλών της Κανταχάρ, ενώ ελέγχουν ήδη το 40% περίπου του αφγανικού εδάφους, έναντι μόλις του 10% προ δύο μηνών.

Η ανεπίκαιρη ματιά μας στην επικαιρότητα θα εστιαστεί σ' αυτό ακριβώς το πεδίο, δηλαδή τις εξελίξεις στο Αφγανιστάν, αφού συνήθως οι «ειδήσεις» δεν αποτελούν παρά την κορυφή του παγόβουνου.

Ο καλός στρατιώτης Ντοστούμ...

Την περασμένη Παρασκευή, ο πολέμαρχος της Βόρειας Συμμαχίας «στρατηγός» **Αμπντούλ Ρασίντ Ντοστούμ** κατέλαβε με τα στρατεύματά του τη στρατηγικής σημασίας πόλη του Αφγανιστάν Μαζάρ ι Σαρίφ, που βρίσκεται μόλις 60 χιλιόμετρα από τα σύνορα με το Ουζμπεκιστάν και 90 χιλιόμετρα από τα σύνορα με το Τουρκμενιστάν.

Αμέσως μετά την κατάληψη της Μαζάρ ι Σαρίφ, η ζωή «άλλαξε» στην πόλη. Οι Αφγανοί έσπευσαν να ξυρίσουν τις –υποχρεωτικές από τους Ταλιμπάν– γενειάδες τους, οι γυναίκες αντικατέστησαν την μπούρκα με τη μαντήλα, τα σχολεία άνοιξαν τις πύλες τους στα κορίτσια, ο ραδιοφωνικός σταθμός μεταδίδει και πάλι μουσική – κάτι που απαγορευόταν από τους Ταλιμπάν.

Η κατάσταση, ωστόσο, στη Μαζάρ ι Σαρίφ, που στην κυριολεξία σημαίνει «**Κηδεία των Αγίων**» (sic), δεν είναι και τόσο ειδυλλιακή, αφού –όπως θα δούμε– ο «στρατηγός» Ντοστούμ δεν είναι και κανένας άγιος...

Ο κακός στρατιώτης Ντοστούμ...

Ήδη στη Μαζάρ ι Σαρίφ αναφέρονται εκτελέσεις με συνοπτικές διαδικασίες, λεηλασίες (ακόμα και των γραφείων διεθνών Οργανισμών), αρπαγές από άντρες της Βόρειας Συμμαχίας φορτηγών με εκατοντάδες τόνους ανθρωπιστικής βοήθειας και τροφίμων. Η κατάσταση εν γένει θυμίζει τις συνθήκες που επικρατούσαν στην Καμπούλ το 1992. Κοινός παρονομαστής του «τότε» και του «τώρα»; Ο Ρασίντ Ντοστούμ. Ο Ντοστούμ, γεννημένος το 1954, ανήκει στη φυλή των Ουζμπέκων, μία από τις δεκάδες φυλές του Αφγανιστάν και είναι από τις πλέον αμφιλεγόμενες –τουλάχιστον– προσωπικότητες στο Αφγανιστάν. Για ένα πράγμα δεν μπορεί να τον κατηγορήσει κανείς: για σταθερότητα στις πολιτικές και στρατιωτικές συμμαχίες του.

Ο «στρατηγός» έχει πολεμήσει ενάντια στους Σοβιετικούς αλλά έχει αγωνιστεί και στο πλευρό των φιλοσοβιετικών κατά των μουτζαχεντίν. Έχει συμμαχήσει με τις πιο εξτρεμιστικές ομάδες των μουτζαχεντίν και κατά διαστήματα έχει συγκρουστεί με όλους τους πολέμαρχους της Βόρειας Συμμαχίας, του Μασούντ μη εξαιρουμένου. Η Μαζάρ ι Σαρίφ αποτελεί τη βάση του τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια – εκτός, βέβαια, από τις περιόδους που η πόλη βρισκόταν στα χέρια των Ταλιμπάν. Οι περιοχές που ελέγχονταν από τους πολιτοφύλακες του Ντοστούμ δεν υπάκουσαν ποτέ και σε καμία κεντρική κυβέρνηση του Αφγανιστάν – νόμιμη ή παράνομη.

Ο ηρω[ν]ικός στρατιώτης Ντοστούμ...

Μία άλλη όψη της ζωής του «στρατηγού» Ντοστούμ δεν αναφέρεται ποτέ στις «ειδήσεις».

Χρειάζεται να ψάξει κάποιος για να βρει τα στοιχεία. Γι' αυτήν την όψη μιλάει ο **Χουσεΐν Μπαϊμπασίν**, μεγαλομαφιόζος της Τουρκίας, κουργικής καταγωγής:

«Τα πρώτα χρόνια μετά το 1980, την περίοδο της ρωσικής εισβολής, τα πράγματα πήγαιναν άσχημα στο Αφγανιστάν. Η παραγωγή ηρωίνης είχε πέσει αλλά, όταν αποσύρθηκαν οι Ρώσοι, ο καθένας έκανε ό,τι ήθελε. Το προϊόν έφτανε [στην Τουρκία] πρώτα μέσω Ιράν στην περιοχή του τουρκικού Κουρδιστάν. Στα σύνορα, τη μεταφορά αναλάμβανε ο τουρκικός στρατός... Υπάρχουν αεροπορικές εταιρείες που ελέγχονται από το τουρκικό κράτος, όπως στο παρελθόν η Turkish Airlines, των οποίων τα αεροπλάνα χρησιμοποιούνται ειδικά γι' αυτό το σκοπό... Από τότε [μετά το 1991] η ηρωίνη διακινείται από μία πύλη εξόδου στη θέση Μαζάρ ι Σαρίφ και φθάνει στα σύνορα με το Ουζμπεκιστάν και το Τουρκμενιστάν μέσω της περιοχής του στρατιωτικού διοικητή Ντοστούμ, ο οποίος συνεργάζεται με την Τουρκία. Από 'κει το προϊόν πετάει προς την Τουρκία ή τη Ρωσία. Η Τουρκία στέλνει στον Ντοστούμ μεγάλα αεροπλάνα με αγαθά που έχει ανάγκη... Για να παρασκευαστεί ένας τόνος ναρκωτικών χρειάζονται είκοσι τόνοι άλλων υλών, νερό, ασβέστιο κ.λπ. Εάν υπολογίσουμε το σύνολο, τότε μιλάμε για υλικά πολλών χιλιάδων τόνων. Από την Τουρκία φεύγουν μεγάλα αεροπλάνα που τα μεταφέρουν στο Αφγανιστάν...»

Αυτά και άλλα πολλά αναφέρει ο Ντοστούμ για τις δραστηριότητες του πολιτικοστρατιωτικού κατεστημένου της Τουρκίας. Άντλησα τις πληροφορίες από...

...Το βιβλίο...

Φρανκ Μπόφενκερκ – Γιουτζέλ Γεσιλγκόζ, Η Τουρκική Μαφία, μετάφραση από τα ολλανδικά: Μαρία Ιωσηφίδου, Μαργαρίτα Μπονάτσου, εκδ. Καστανιώτη, Αθήνα, 1999.

Το εξαιρετικό αυτό βιβλίο πέρασε μάλλον απαρατήρητο στην Ελλάδα (δεν αναφέρεται καν στον διαδικτυακό τόπο του εκδοτικού οίκου!), ίσως λόγω της μονομερούς ελληνικής φιλίας προς το –και μαφιόζικο– πολιτικοστρατιωτικό κατεστημένο της Τουρκίας. Γραμμένο από τον Frank Bovenkerk, που είναι καθηγητής της Εγκληματολογίας στο Πανεπιστήμιο της Ουτρέχτης, και τον Yücel Yesilgöz, που είναι συνεργάτης του Εγκληματολογικού Ινστιτούτου Willem Pompe της Ουτρέχτης, εκδόθηκε στην Ολλανδία το 1998. Οι συγγραφείς αναλύουν τις παραδοσιακές σχέσεις του τουρκικού κράτους με τον υπόκοσμο, ήδη από την εποχή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και φτάνουν μέχρι σήμερα.

Ο **Χουσεΐν Μπαϊμπασίν** (γεννημένος το 1956 στην επαρχία του Ντιαρμπακίρ) καταγόταν από οικογένεια μεγαλοκτηματιών που είχε πλουτίσει από το εμπόριο οπίου, το οποίο μετέφεραν από το Αφίον στο Ιράν και το αντάλλαζαν εκεί με χρυσό και σκληρό συνάλλαγμα. Έτσι δεν είναι καθόλου τυχαίο που συνήψε στενές σχέσεις με τον τουρκικό υπόκοσμο και εξελίχτηκε, συν τω χρόνω, σε νονό της τουρκικής μαφίας.

Τα προβλήματα άρχισαν όταν αντιλήφθηκε ότι δεν ήταν οι μεγαλονοοί εκείνοι που ήλεγχαν τις εγκληματικές δραστηριότητες στην Τουρκία, αλλά το τουρκικό πολιτικοστρατιωτικό κατεστημένο. [Ο Μπαϊμπασίν αναφέρει συχνά ονόματα όπως εκείνα του σημερινού προέδρου **Σουλεϊμάν Ντεμιρέλ**, του πρωθυπουργού **Μπουλέντ Ετσεβίτ**, του υπουργού Εξωτερικών **Ισμαήλ Τζεμ** (του οποίου έκθεση φωτογραφίας οργανώθηκε τις τελευταίες ημέρες στην Αθήνα – Α! ο πολιτισμός, πολιτισμός!) αλλά και της τέως πρωθυπουργού **Τανσού Τσιλέρ**, σε σχέση με εγκληματικές δραστηριότητες, για να μην μιλήσουμε για υπουργούς, βουλευτές, αστυνομικούς, στρατιωτικούς...] Μία άλλη πηγή προβλημάτων για τον Μπαϊμπασίν αποτέλεσε η από πλευράς του συνειδητοποίηση του κουρδικού προβλήματος και η βοήθεια που προσέφερε σε κουρδικές οργανώσεις. Γι' αυτό το λόγο, όπως ισχυρίζεται, κυνηγήθηκε από το τουρκικό κράτος.

Ο Μπαϊμπασίν έχει συλληφθεί αρκετές φορές και εκτός Τουρκίας – στην Αγγλία παρέμεινε φυλακισμένος για τέσσερα χρόνια, ενώ συνελήφθη και στην Ολλανδία, αφήθηκε ελεύθερος και αργότερα συνελήφθη ξανά. Οι συγγραφείς του βιβλίου τον συνάντησαν στις ολλανδικές φυλακές και συζήτησαν μαζί του για 40 συνολικά ώρες.

Πόσο αξιόπιστες, όμως, είναι οι πληροφορίες που έδωσε στους συγγραφείς ο Μπαϊμπασίν; Όπως αναφέρουν οι ίδιοι, «... η εξιστόρηση των γεγονότων [από τον Μπαϊμπασίν] συμπίπτει με εκπληκτικό τρόπο με την εξέλιξη του οργανωμένου εγκλήματος στην Τουρκία... του οποίου αποτελεί αναμφίβολα τη ζωντανή έκφραση. Το καλύτερο κριτήριο για να εκτιμήσουμε την αξιοπιστία ενός μάρτυρα είναι να διασταυρώσουμε τα γεγονότα, στα οποία αναφέρεται, και την ερμηνεία τους, με πληροφορίες από άλλες πηγές, **πράγμα που ισχύει στην περίπτωση αυτή**».

Οι δεσμοί αίματος...

... του καλού στρατιώτη Αμπντούλ Ρασίντ Ντοστούμ με το πολιτικοστρατιωτικό κατεστημένο της Τουρκίας επιβεβαιώνονται και από άλλες –επίσημες– πηγές. Εξάλλου οι Ουζμπέκοι (η φυλή του Ντοστούμ) και οι Τούρκοι είναι συγγενικά φύλα. Ο Ντοστούμ έζησε κατά περιόδους αρκετούς μήνες εξόριστος στην Τουρκία, και είχε ανωτάτου επιπέδου επαφές εκεί. Ίσως έτσι εξηγείται και η αποστολή Τούρκων κομμάντος στο Αφγανιστάν, ερήμην του ΝΑΤΟ...

Αλλά αυτές οι επαφές του και η εγκληματική του δραστηριότητα στο Αφγανιστάν, όπου πολύ φοβάμαι ότι δεν έχουμε το τέλος μιας τραγωδίας αλλά την αρχή μιας άλλης, θα μας απασχολήσουν και την επόμενη εβδομάδα.

Ποιός είδε τον Μουλά Ομάρ και δεν τον φοβήθηκε; Από εμάς τους "δυτικούς", πάντως, κανείς... Επάνω, μια από τις σπάνιες φορές που ο φακός κατάφερε να "πλησιάσει" και να απαθανάτισει τον διαβόητο ηγέτη των Ταλιμπάν.

Πανηγυρισμοί στην "απελευθερωμένη" Καμπούλ: Από τις δαγκάνες των Ταλιμπάν, στα δίχτυα της Βόρειας Συμμαχίας

"Παρ' τα μου λίγο και από δω, και γρήγορα, γιατί πρέπει να προλάβω τα μαγαζιά για τη μαντήλα της γυναίκας" Οι Ταλιμπάν φεύγουν από το Μαζάρ ι Σαρίφ και μαζί τους χάνονται τα μούσια και οι μπούρκες

επιχειρήσεις για την κατάληψη της Μαζάρ ι Σαρίφ και τη βοήθεια 20 Αμερικανών στρατιωτικών «συμβούλων» που, μεταξύ άλλων, φρόντισαν και για τις ρίψεις πολεμοφοδίων προς τις δυνάμεις του Ντοστούμ από αμερικανικά αεροπλάνα (*Guardian*). Από την άλλη δέχεται –όπως και στο παρελθόν– τη γενναία οικονομική βοήθεια της Άγκυρας.

Οι λόγοι για τους οποίους η Άγκυρα και η Ουάσινγκτον βοηθούν έναν περιβόητο έμπορο ναρκωτικών –όπως είδαμε την περασμένη εβδομάδα– είναι νομίζω ευνόητοι. Αρκεί να έχουμε υπόψη μας ότι ποτέ δεν πρέπει να θεωρούμε τις διάφορες ανά τον κόσμο κυβερνήσεις αυτό που οι ίδιες θέλουν να τις θεωρούμε. Διότι απλά πρόκειται για "συμμορίες". Και όταν τα ναρκωτικά κάνουν έναν τζίρο 500-600 δισεκατομμυρίων δολαρίων το χρόνο τότε...

Σύμφωνα με έκθεση του ρωσικού Ομοσπονδιακού Γραφείου Ασφαλείας (FSB – διαδόχου της KGB), τον Αύγουστο του 1997, υπεύθυνοι για τη ραγδαία επιδείνωση της πολιτικο-στρατιωτικής κατάστασης στο Τατζικιστάν ήταν οι Αφγανοί πολέμαρχοι και συγκεκριμένα ο Ντοστούμ. Στην έκθεση αναφέρεται ότι οι απεσταλμένοι του Ντοστούμ ήταν «ο κύριος παράγων» για την ανταρσία κάποιων στρατιωτικών μονάδων του Τατζικιστάν υπό τον συνταγματάρχη Χουνταμπέρντιεφ. Η ανταρσία τελικώς είχε κατασταλεί. Γιατί ενδιαφέρονται οι άνθρωποι του Ντοστούμ να διατηρήσουν ένα αποσταθεροποιημένο Τατζικιστάν; Μα επειδή μια τέτοια κατάσταση, σύμφωνα πάντα με την έκθεση, διευκολύνει το λαθρεμπόριο τεραστίων ποσοτήτων ναρκωτικών προς το Τατζικιστάν και στη συνέχεια προς τη Ρωσία, την Ευρώπη και τη Βόρειο Αμερική. Η έκθεση επισημαίνει μάλιστα ότι το λαθρεμπόριο ναρκωτικών αποτελεί την κύρια πηγή εσόδων για τις διάφορες αντιμαχόμενες φράξιες στο Αφγανιστάν, των Ταλιμπάν μη εξαιρουμένων.

Αφγανιστάν και Ντοστούμ: Βίοι παράλληλοι...

Ο Ντοστούμ από τα τέλη ήδη του 1985 είχε υπό τις διαταγές του ένα στρατό 20.000 πολιτοφυλάκων (ο αριθμός μάλλον είναι υπερβολικός) που πολεμούσαν στο πλευρό των σοβιετικών δυνάμεων κατοχής εναντίον των μουτζαχεντίν. Φυσικά οι πολιτοφύλακες του Ντοστούμ χρηματοδοτούνταν και εκπαιδεύονταν από τους σοβιετικούς.

Μετά την αποχώρηση των σοβιετικών στρατευμάτων το Φεβρουάριο του 1989, τη χώρα –ή μάλλον κάποιες πόλεις και τις κύριες οδούς της χώρας– κυβερνούσε μια φιλοσοβιετική κυβέρνηση υπό τον Μοχάμεντ Νατζιμπουλάχ. Τον Απρίλιο του 1992, η κυβέρνηση Νατζιμπουλάχ ανετράπη όταν ο Ντοστούμ, που μέχρι τότε στήριζε το καθεστώς Νατζιμπουλάχ, συμμαχήσε με τον Ραμπανί και κάποιες ομάδες μουτζαχεντίν που προέρχονταν από τη Σιχ μειονότητα των μουσουλμάνων της χώρας.

Απρίλιος 1992: Στο Πεσαβάρ του Πακιστάν συναντούνται οι ηγέτες των διάφορων ομάδων του Αφγανιστάν και συμφωνούν να καταλαμβάνουν διαδοχικά την προεδρία του Αφγανιστάν και να προκηρύξουν γενικές εκλογές σε δύο χρόνια. Τον Ιούνιο γίνεται πρώτος πρόεδρος ο Ραμπανί.

Αύγουστος 1992: Ο Γκουλμπουντίν Χεκματιάρ, που είχε δεχτεί στα χρόνια της σοβιετικής κατοχής τη γενναία και αποκλειστική βοήθεια της CIA και των άλλων μυστικών υπηρεσιών της Δύσης και της Μέσης Ανατολής, επιχειρεί να καταλάβει την Καμπούλ. Τα θύματα ξεπερνούν τις 2500. Οι επιθέσεις συνεχίζονται και τους επόμενους μήνες, ενώ το Δεκέμβριο ο Ραμπανί εκλέγεται πρόεδρος για δύο χρόνια, αλλά τη συνδιάσκεψη μπούκοτάρουν ο Χεκματιάρ και άλλοι ηγέτες των Μουτζαχεντίν.

Μάρτιος 1993: Υπογράφεται νέα συμφωνία στο Ισλαμαμπάντ από τους ηγέτες των σημαντικότερων ομάδων των μουτζαχεντίν. Ο Ραμπανί θα παραμείνει πρόεδρος για 18 μήνες, ενώ πρωθυπουργός αναλαμβάνει ο Χεκματιάρ. Εντός οκτώ μηνών θα έπρεπε να διεξαχθούν εκλογές για τη συγκρότηση Συντακτικής Εθνοσυνέλευσης.

Ιανουάριος 1994: Χεκματιάρ και Ντοστούμ συμμαχούν και εξαπολύουν επί δύο χρόνια συνεχείς επιθέσεις για να καταλάβουν την Καμπούλ, που βρίσκεται υπό τον έλεγχο του Ραμπανί και του Μασούντ. Είναι η περίοδος που η Καμπούλ μεταβάλλεται σε σωρό ερειπίων.

Μόνον το 1994 τα αθώα θύματα των επιθέσεων κατά της Καμπούλ ξεπερνούν τις 25.000. Οι δυο τους υποστηρίζονταν από τις μυστικές υπηρεσίες του Πακιστάν. Ο Ντοστούμ δεχόταν ήδη βοήθεια από το Ουζμπεκιστάν ενώ κατά διαστήματα δεχόταν και τη βοήθεια του Ιράν αλλά και της Σαουδικής Αραβίας. Το 1995 επί αρκετούς μήνες το Πακιστάν προσπαθούσε να συμφιλιώσει τον Ντοστούμ με τους Ταλιμπάν. Όταν οι Ταλιμπάν κατέλαβαν τη Χεράτ το Σεπτέμβριο του 1995, ο Ντοστούμ έστειλε ουζμπέκους μηχανικούς για να βοηθήσει στην επισκευή δέκα αεροπλάνων MIG και κάποιων ελικοπτέρων που είχαν πέσει στα χέρια τους. Οι προσπάθειες αυτές, ωστόσο, δεν οδήγησαν σε κάποια συμφωνία. Το Φεβρουάριο του 1996 έγινε συνάντηση στο Ισλαμαμπάντ μεταξύ Χεκματιάρ, Ντοστούμ και Ταλιμπάν για να σχηματιστεί μια νέα συμμαχία. Το Πακιστάν απέτυχε να πείσει τους Ταλιμπάν ότι αν συμμαχούσαν με τον Ντοστούμ η αξιοπιστία τους θα ήταν μεγαλύτερη στις δυτικές πρωτεύουσες. Οι Ταλιμπάν αρνούσαν να μοιραστούν την εξουσία τους, αν και οι Πακιστανοί συνέχισαν τις προσπάθειες για συμφιλίωση Ντοστούμ-Ταλιμπάν ακόμα και μετά την κατάληψη της Καμπούλ το 1996 από τους τελευταίους.

Ιούνιος 1996: Ο Γκουλμπουντίν Χεκματιάρ συμμαχεί με τον Ραμπανί και επιστρέφει στην Καμπούλ ως πρωθυπουργός.

27 Σεπτεμβρίου 1996: Κατάληψη της Καμπούλ από τους Ταλιμπάν. Ο πρόεδρος της χώρας Μπουρχανουντίν Ραμπανί διέφυγε στο βορρά και συμάχησε με τον Ντοστούμ.

Μάιος 1997: Στις 19 Μαΐου ο υπαρχηγός του Ντοστούμ, στρατηγός Αμπντούλ Μαλίκ, στασιάζει κατά του Ντοστούμ και στις 24 Μαΐου κατορθώνει να ελέγξει τη Μαζάρ ι Σαρίφ, υποχρεώνοντας τον Ντοστούμ να καταφύγει στην Τουρκία, από όπου επέστρεψε στις 12 Σεπτεμβρίου 1997. Τρεις χιλιάδες Ταλιμπάν μπαίνουν στην πόλη και αρχίζουν συνομιλίες Μαλίκ-Ταλιμπάν. Ο Μαλίκ, ανησυχώντας για τη βιασύνη των Ταλιμπάν να αφοπλίσουν τα στρατεύματά του στρέφεται εναντίον τους και τους υποχρεώνει, μετά από σκληρές μάχες, να εγκαταλείψουν την πόλη στις 28 Μαΐου. Σύμφωνα με τους Ταλιμπάν 2.000 μαχητές τους, που είχαν πιαστεί αιχμάλωτοι, σφαγιάστηκαν. Μία ομάδα αξιωματούχων του ΟΗΕ που ερεύνησε το θέμα ανακάλυψε εκατοντάδες πτώματα.

Τους λόγους για τους οποίους ο Μαλίκ στράφηκε εναντίον του αρχηγού του μάλλον θα πρέπει να τους αναζητήσουμε στη μοιρασιά των κερδών του εμπορίου ναρκωτικών. Ο Ντοστούμ κατηύθυνε τις επιχειρήσεις από την πολυτελή βίλα του (με τη στεγασμένη θερμαινόμενη πισίνα) στη Μαζάρ ι Σαρίφ. Οδηγούσε ο ίδιος μια θωρακισμένη Κάντιλακ και είχε τη δική του αεροπορική εταιρεία που εκτελούσε δρομολόγια στις χώρες της Κεντρικής Ασίας και της Μέσης Ανατολής.

8 Αυγούστου 1998: Οι Ταλιμπάν καταλαμβάνουν τη Μαζάρ ι Σαρίφ. Σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία και την οργάνωση Human Rights Watch περισσότεροι από 6.000 πολίτες σφαγιάστηκαν από τους Ταλιμπάν.

15 Μαρτίου 2000: Οι Ουζμπέκοι στρατηγοί Ντοστούμ και Μαλίκ συναντούνται στο Ιράν, μετά από πρωτοβουλία της ιρανικής κυβέρνησης, και ανακοινώνουν ότι συμμαχούν ξανά στον αγώνα κατά των Ταλιμπάν. Οι απόπειρες που είχαν γίνει από τους Τούρκους για τη συμφιλίωση των δύο ανδρών τα προηγούμενα χρόνια είχαν αποτύχει. Το 1998, για παράδειγμα, σύμφωνα με τη Γενική Διεύθυνση Τύπου και Πληροφοριών του Γραφείου του (Τούρκου) Πρωθυπουργού, ο Ντοστούμ, μετά την κατάληψη της Μαζάρ ι Σαρίφ από τους Ταλιμπάν στις 8 Αυγούστου 1998, επισκέφτηκε την Άγκυρα στα τέλη του ίδιου μήνα, όπου συναντήθηκε με αξιωματούχους των τουρκικών μυστικών υπηρεσιών (MIT), τον πρωθυπουργό Μπουλέντ Ετσεβίτ και τον υπουργό Εξωτερικών Ισμαήλ Τζεμ. Την ίδια περίοδο προσπαθούσαν να συμβιβάσουν τους δύο «στρατηγούς», χωρίς όμως αποτέλεσμα. Οι σχέσεις Ντοστούμ-Τουρκίας ήταν άριστες και δεν ήταν καθόλου κρυφές. Ο εκπρόσωπος του τουρκικού υπουργείου Εξωτερικών δήλωνε στις 3-10-1996, ότι η Τουρκία «έχει άμεσες διπλωματικές σχέσεις με τον Ντοστούμ. Το προξενείο μας στη Μαζάρ ι Σαρίφ βρίσκεται υπό την προστασία των δυνάμεών του». Ο Ντοστούμ είχε συναντηθεί στο παρελθόν και με τον Τούρκο πρόεδρο Σουλεϊμάν Ντεμιρέλ, σύμφωνα με την ίδια πηγή.

Ο αρχαιοκάπηλος στρατηγός Ντοστούμ...

Την περίοδο 1992-1996, όταν οι διάφορες φατρίες των μουτζαχεντίν προσπαθούσαν να καταλάβουν την Καμπούλ πέρα από τα δεκάδες χιλιάδες αθώα θύματα και την ολοκληρωτικά κατεστραμμένη Καμπούλ, προκάλεσαν και τρομερές καταστροφές στην πολιτιστική κληρονομιά της χώρας, ληλατώντας τα μουσεία της Καμπούλ.

Στο μουσείο της Καμπούλ φυλάσσονταν διάφορες συλλογές και για την τύχη μερικών θα μιλήσουμε εκτενέστερα.

Το 1939 σε ανασκαφές που έγιναν στο Μπαγκράμ, 50 χιλιόμετρα βορείως της Καμπούλ, ανακαλύφθηκε ένας αμύθητος αρχαιολογικός θησαυρός που περιλάμβανε 1800 αντικείμενα από την αρχαία Ελλάδα, τη Ρώμη, την Αίγυπτο, την Κίνα, την Ινδία και την Κεντρική Ασία. Το Μπαγκράμ, όπου οι σοβιετικοί κατασκεύασαν τη μεγαλύτερη βάση τους στο Αφγανιστάν, είναι χτισμένο πάνω στην αρχαία πόλη της Καπίσα, της θερινής πρωτεύουσας του βασιλιά Κανίσκα τον 2ο αιώνα π.Χ., το βασίλειο του οποίου κατελάμβανε ολόκληρη την Κεντρική Ασία. Η συλλογή του Μπαγκράμ αποτέλεσε όπως ήταν φυσικό το κύριο πιάτο στο μενού των αρχαιοκαπήλων. Οι διάφορες φράξιες των μουτζαχεντίν λεηλάτησαν κυριολεκτικά τη συλλογή, έχοντας ως «εμπειρογνώμονες» αρχαιοκαπήλους από το Αφγανιστάν και το Πακιστάν, και τα αντικείμενα κατέληξαν στη Μαζάρ ι Σαρίφ, στα χέρια του Ντοστούμ και από εκεί στην Ευρώπη. Δώδεκα αγαλματίδια πωλήθηκαν σε έμπορο του Λονδίνου έναντι 300.000 δολαρίων. Στη συνέχεια ο έμπορος τα πούλησε σε Ιάπωνα συλλέκτη έναντι 600.000 δολαρίων.

Η συλλογή του μουσείου σε νομίσματα ήταν εκπληκτική και περιλάμβανε 40.000 νομίσματα, από τον 8ο π.Χ. αιώνα μέχρι τα τέλη του 19ου αιώνα. Τα πάντα εξαφανίστηκαν. Τα ισλαμικά νομίσματα κατέληξαν σε συλλέκτες στη Μέση Ανατολή, τα βουδιστικά αγαλματίδια σε Ιάπωνες. Ένα συμπαγές χρυσό άγαλμα του Βούδα από το Μπαμιάν, όπου είχαν καταστραφεί από τους Ταλιμπάν τα τεράστια αγάλματα του Βούδα, και που ζύγιζε 2 τόνους, κατέληξε στην Ιαπωνία.

Το μουσείο είχε επίσης μια τεράστια συλλογή με 21.000 αντικείμενα του ελληνιστικού βασιλείου της Βακτριανής (100 π.Χ.-100 μ.Χ.) Η συλλογή αυτή κατέληξε στα χέρια του Αχμάντ Σαχ Μασούντ, του ηγέτη της Βόρειας Συμμαχίας που δολοφονήθηκε στις 9-9-2001, και υπάρχουν φόβοι ότι πουλήθηκε κομμάτι κομμάτι...

Από την άλλη ο ΟΗΕ ανακοινώνει ότι η Βόρεια Συμμαχία είναι ένας από τους κυριότερους παραγωγούς οπίου στον πλανήτη. Λεπτομέρεια: Τα αποθέματα οπίου στο Αφγανιστάν φτάνουν για να προμηθεύουν με ηρωίνη μια χώρα 80 εκατομμυρίων ανθρώπων για 20 χρόνια!

Το κατεστραμμένο μουσείο της Καμπούλ

Ελληνικό νόμισμα με το κεφάλι της Αθηνάς, της περιόδου πριν από τον Μέγα Αλέξανδρο

Αγαματίδιο της Αθηνάς που βρισκόταν στο μουσείο της Καμπούλ

Το μεγάλο τζαμί Ρόζα Μομπάρακ στη Μαζάρ ι Σαρίφ, το οποίο αποτελεί πόλο έλξης χιλιάδων πιστών ετησίως.

28 Νοεμβρίου 2001

Ποιος θα μας φυλάξει από τους φύλακες;

Ήδη είναι ορατά τα αποτελέσματα των τρομοκρατικών επιθέσεων της 11ης Σεπτεμβρίου. Στις ΗΠΑ έχει ψηφιστεί ο νέος αντιτρομοκρατικός νόμος (ο λεγόμενος και **Patriot Act – Πατριωτικός Νόμος**). Το νομοσχέδιο κατατέθηκε κάπιο μεσημέρι και μέχρι το βράδυ είχε ψηφιστεί ομόφωνα. Οι βουλευτές ούτε να ξεφυλλίσουν δεν πρόλαβαν τις κάποιες εκατοντάδες σελίδες του.

Τι προβλέπει ο νόμος; **Απεριόριστες –σχεδόν– ελευθερίες για τις κρατικές αρχές**. Οι ελευθερίες των πολιτών και τα δικαιώματά τους; Αστειεύστε! Προέχει ο αγώνας κατά της τρομοκρατίας. Το κράτος είναι ελεύθερο να παρακολουθεί, να συλλαμβάνει, να φυλακίζει, να ανακρίνει οποιοδήποτε ύποπτο για τρομοκρατικές πράξεις. Ήδη συζητάται σοβαρά και το ενδεχόμενο να βασανίζει και ελεύθερα...

Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα «συζητήσει» τον δικό της αντιτρομοκρατικό νόμο στη σύνοδο των Υπουργών Δικαιοσύνης, στα μέσα Δεκεμβρίου. Όσο για την Ελλάδα; Πριν από μερικές εβδομάδες ήταν ένας τσιγγάνος στο Ζεφύρι. Ο αστυνομικός που τον σκότωσε αφέθηκε ελεύθερος, χωρίς καν να τεθεί σε διαθεσιμότητα. Την περασμένη εβδομάδα ήταν ένας νεαρός Αλβανός στα Πατήσια. Εκ των υστέρων ισχυρίστηκαν ότι είχε τραβήξει μαχαίρι, ενώ ο αυτόπτης μάρτυρας Αντώνης Καρράς (πρώην μέλος της Κ.Ε. του ΠΑΣΟΚ), **δήλωσε στην ανακρίτρια** ότι ένας αστυνομικός έβγαλε **μετά** τη δολοφονία ένα μαχαίρι από την τσέπη του θύματος. Ο αστυνομικός αφέθηκε ελεύθερος με την καταβολή εγγύησης 3 εκατομμυρίων δραχμών.

Αύριο ποιος ξέρει; Εσείς, εγώ...

Ευτυχώς, που υπάρχουν και οι Ρουμάνοι για να συλλάβουν τον Πάσσαρη. Οι αστυνομικοί μας πάντα είχαν προβλήματα με τους «αποφασισμένους». Ενώ με τους αναποφάσιστους...

Και επειδή όλοι μας είμαστε «αναποφάσιστοι», το καλύτερο αμυντικό όπλο είναι η γνώση. Η γνώση των ορίων μας, συγκεκριμένα. Διότι, αφού οι φύλακες δεν έχουν καμιά διάθεση να μας φυλάξουν, τότε θα πρέπει να φυλαχτούμε μόνοι μας.

Το ερώτημα είναι: μπορούμε; Θα ασχοληθούμε στη συνέχεια με αυτό το ερώτημα και με κάποια σχετικά πειράματα...

Πείραμα (I): Συμμόρφωση σε ιδέες

Στις αρχές της δεκαετίας του 1950, ο καθηγητής Σόλομον Ας (Solomon Asch, 1907-1996) πραγματοποίησε ένα πείραμα κατά το οποίο επτά άτομα συγκεντρώνονται σε μία αίθουσα όπου τους επιδεικνύεται μια σειρά τριών καρτών πάνω στις οποίες είναι σχεδιασμένες από μία γραμμή και τους ζητούν να συγκρίνουν το μήκος αυτών των γραμμών με τη γραμμή που υπήρχε σε μία τέταρτη κάρτα. Το «κρυφό χαρτί» του πειράματος έγκειται στο ότι τα έξι από τα επτά άτομα, που συμμετείχαν στο πείραμα, είχαν «μυηθεί» από τον πειραματιστή για να δίνουν λάθος απαντήσεις. Σκοπός του πειράματος ήταν να διαπιστωθεί το πόσο συχνά το έβδομο άτομο, το «αμήητο», θα συμφωνούσε με τα υπόλοιπα και θα έδινε μία πέρα από κάθε αμφιβολία λανθασμένη απάντηση.

Τα αποτελέσματα ήταν εντυπωσιακά: **τα τρία τέταρτα των «αμήητων»** –37 στα 50 άτομα– **έδωσαν λανθασμένες απαντήσεις**, ακόμα και όταν οι απαντήσεις ήταν προφανώς λανθασμένες. Τα περισσότερα από αυτά τα άτομα εξέφρασαν την ανακούφισή τους όταν ο Ας αποκάλυπτε το «κόλπο» του στο τέλος του πειράματος. Προφανώς οι περισσότεροι είχαν επιλέξει συνειδητά να συμμορφωθούν στις ιδέες των υπολοίπων, ακόμα και όταν αυτές ήταν λανθασμένες. Φαίνεται πως ένα μεγάλο ποσοστό τείνει να υποχωρήσει στην παράλογη κρίση των πολλών, της κοινής γνώμης, θα μπορούσαμε να πούμε.

Πείραμα (II): Συμμόρφωση σε ρόλους...

Πριν από τριάντα χρόνια, το καλοκαίρι του 1971, έγινε στο Πανεπιστήμιο του Στάνφορντ στις

ΗΠΑ ένα πείραμα σχετικά με την ψυχολογία των φυλακισμένων και των φρουρών τους. Το πείραμα έμεινε γνωστό ως **«Πείραμα της Φυλακής του Στάνφορντ»**, που είναι σήμερα κλασικό στο χώρο της ψυχολογίας. Η ιδέα για το πείραμα ήταν πολύ απλή: σπουδαστές κολεγίου, που είχαν προσφερθεί εθελοντικά, θα ζούσαν, επί δύο εβδομάδες, σε έναν ειδικά διαμορφωμένο χώρο στα υπόγεια ενός κτηρίου του Στάνφορντ, παριστάνοντας κάποιοι από αυτούς –επιλεγμένοι στην τύχη– τους κρατούμενους και κάποιοι άλλοι τους φύλακες.

Το πείραμα, ωστόσο, **διακόπηκε πρόωρα**, μόλις έξι ημέρες αργότερα, εξαιτίας των όσων προκάλεσαν αυτές οι συνθήκες στους σπουδαστές που συμμετείχαν. Μέσα σε λίγες μόνον ημέρες, οι «φύλακες» είχαν μεταμορφωθεί σε σαδιστές και οι «κρατούμενοι» εμφάνιζαν σημεία ακραίων καταστάσεων άγχους.

Ο επικεφαλής του πειράματος καθηγητής της ψυχολογίας **Φίλιπ Ζιμπάρντο** είχε πάρει τις – δραματικές– απαντήσεις του στα ερωτήματα που αποτέλεσαν το ερέθισμα για την έρευνα: Έφταιγαν οι εγκληματίες ως άτομα για τη βία και τις ταραχές στις φυλακές; Έφταιγαν οι φύλακες ως άτομα που κατέληγαν να χρησιμοποιούν βία και να κακομεταχειρίζονται τους κρατούμενους;

Τελικά, άνθρωποι καθ' όλα φυσιολογικοί, που δεν ήταν εγκληματίες ή φύλακες, θα συμπεριφέρονταν κατά τον ίδιο τρόπο αν βρίσκονταν σε ένα παρόμοιο περιβάλλον; Θα έπαιζαν οι φοιτητές τους ρόλους του εγκληματία και του φύλακα;

Οι απαντήσεις σε όλα τα ερωτήματα –δυστυχώς– ήταν καταφατικές. Οι σπουδαστές υιοθέτησαν, και κάτι παραπάνω, τους ρόλους τους αμέσως. Οι «κρατούμενοι» άρχισαν να χαφιεδίζουν ο ένας τον άλλο και να παρουσιάζουν συμπεριφορά παρόμοια με εκείνη των αληθινών κρατουμένων. Οι «φύλακες» άρχισαν να υποχρεώνουν δια της βίας τους «κρατούμενους» να καθαρίζουν με τα χέρια τις τουαλέτες, να δέρνουν τους κρατούμενους και να τους υποχρεώνουν να αυτοεξευτελίζονται.

Μετά το τέλος του πειράματος κάποιοι «φύλακες» παραδέχτηκαν ότι χάρηκαν τη δύναμη που είχαν και κάποιοι άλλοι ανέφεραν ότι δεν πίστευαν πως ήταν ικανοί να συμπεριφερθούν κατ' αυτόν τον τρόπο. Είχαν εκπλαγεί και φοβηθεί: «... αυτά τα πράγματα είναι άρρωστα, αλλά οι «κρατούμενοι» έκαναν ό,τι τους έλεγα. Έβριζαν ο ένας τον άλλον επειδή τους το ζητάγα. Κανένας δεν έλεγξε αν είχα την εξουσία να το κάνω...»

Πείραμα (II): Συμμόρφωση σε διαταγές...

Μέχρι πού μπορεί να φτάσει η υπακοή; Ο άνθρωπος θα συνεχίσει να υπακούει στις επιταγές της εξουσίας έστω και αν αυτές είναι αντίθετες με τις αξίες που έχει μάθει να σέβεται; Σ' αυτά τα ερωτήματα προσπάθησε να απαντήσει ο καθηγητής **Στάνλεϋ Μίλγκραμ** (Stanley Milgram, 1933-1984) με τα πειράματά του τις δεκαετίες του 1960 και του 1970 σε πανεπιστήμια της Αμερικής.

Στο πείραμα λαμβάνουν μέρος δύο άτομα: ο εκπαιδευτής και ο μαθητής. Ο πειραματιστής ενημερώνει τα δύο άτομα ότι σκοπός του πειράματος είναι η επίδραση της τιμωρίας στη μάθηση. Ο μαθητής οδηγείται σε ένα γειτονικό δωμάτιο, καθλώνεται σε μία καρέκλα με ένα ηλεκτρόδιο στον καρπό του χεριού του και του λένε πως πρέπει να μάθει μια σειρά από ζεύγη λέξεων που του υπαγορεύονται από τον εκπαιδευτή. Στη συνέχεια ο εκπαιδευτής αναφέρει την πρώτη λέξη ενός ζεύγους και ο μαθητής πρέπει να αναφέρει τη δεύτερη λέξη. Αν απαντήσει λάθος ο εκπαιδευτής πιέζοντας ένα μοχλό του προκαλεί μια ηλεκτρική εκκένωση. Κάθε φορά που ο μαθητής απαντά λάθος, ο εκπαιδευτής αυξάνει την ποσότητα του ηλεκτρισμού. Ο μαθητής κάθεται μπροστά σε ένα εντυπωσιακό όργανο που παράγει ηλεκτρισμό, αρχίζοντας από τα 15 βολτ και φτάνοντας μέχρι τα 450, σε τριάντα διαστήματα των 15 βολτ. Διαβάζει ακόμα και τις σχετικές ενδείξεις: «15 βολτ – ελαφρά ηλεκτρική εκκένωση», «450 βολτ – κίνδυνος: εξαιρετική ισχυρή ηλεκτρική εκκένωση».

Το «κρυφό χαρτί» αυτών των πειραμάτων ήταν ο μαθητής: επρόκειτο για έναν καλοσυνάτο, μεσήλικα ηθοποιό που είχε προσληφθεί ειδικά για αυτή τη δουλειά. Οι εκπαιδευτές είχαν προσληφθεί μέσω αγγελιών στις εφημερίδες και πληρώνονταν 4 δολάρια την ώρα. Φυσικά ο

μαθητής είχε οδηγίες να απαντά συστηματικά λανθασμένα και κάθε φορά που υποτίθεται ότι υφίστατο ηλεκτροσόκ προσποιούνταν ότι υπέφερε και έβαζε τις φωνές. Το ερώτημα είναι, βέβαια, σε ποιο σημείο θα σταματούσε ο εκπαιδευτής.

Στις τέσσερις παραλλαγές του πειράματος (1. εκπαιδευτής και μαθητής σε διαφορετικά δωμάτια, ενώ ο εκπαιδευτής δεν μπορεί να ακούσει τις φωνές του μαθητή, 2. σε διαφορετικά δωμάτια και ο εκπαιδευτής μπορεί να ακούσει τις διαμαρτυρίες, 3. στο ίδιο δωμάτιο αλλά μακριά ο ένας από τον άλλο και 4. στο ίδιο δωμάτιο και πλάι ο ένας στον άλλο) **τα ποσοστά των εκπαιδευτών που έφτασαν μέχρι και το όριο των 450 βολτ ήταν αντίστοιχα: 65%, 62,5%, 40% και 30%**. Βλέπουμε πως η υποταγή στην εξουσία μειώνεται καθώς προχωρούμε από την πρώτη στην τέταρτη παραλλαγή, ενώ αντίστοιχα αυξανόταν και το ποσοστό των εκπαιδευτών που σταματούσε τις ηλεκτρικές εκκενώσεις σε χαμηλότερες τιμές βολτ.

Ο Μίλγκραμ προχώρησε και σε άλλες παραλλαγές του πειράματός του με παρόμοια αποτελέσματα. Σε μία από αυτές χρησιμοποιήθηκαν ως εκπαιδευτές γυναίκες και τα αποτελέσματα ήταν τα ίδια με τους άνδρες, πράγμα ενδιαφέρον αφού κάποιος θα θεωρούσαν ότι οι γυναίκες θα υπάκουαν περισσότερο από τους άνδρες.

Το ότι το ένα τρίτο των εκπαιδευτών –που προέρχονταν από όλα τα κοινωνικά στρώματα– έφτασαν στο επίπεδο των 450 βολτ ακόμα και όταν κάθονταν δίπλα στο μαθητή, θα πρέπει να μας γεμίζει ανησυχία. Γιατί, σε τελική ανάλυση, από τους φύλακες φυλασσόμαστε και μόνοι μας. Το ερώτημα είναι, ποιος θα μας φυλάξει από τα «θύματα»;

[Τα περισσότερα στοιχεία για τα πειράματα του Μίλγκραμ προέρχονται από το άρθρο της **Μίκας [Χαρίτου] Φατούρου** (καθηγήτριας στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης), «Εξαναγκασμός Υποταγής στην Εξουσία – Προβλήματα Πειραματισμού και Πραγματικότητας». Το κείμενο είχε δημοσιευτεί στον Ζ΄ τόμο (τεύχος 1) της επιστημονικής επετηρίδας της Α.Β.Σ.Θ., και είχε αναδημοσιευτεί στο περιοδικό *Αναρχος*, τ. 1, Νοέμβριος 1983. Η κ. Φατούρου έχει μελετήσει επισταμένα και το φαινόμενο των βασανιστών του ΕΑΤ/ΕΣΑ την περίοδο της χούντας. Στα τέλη δε της δεκαετίας του 1980, είχε ξεσπάσει «σάλος» όταν επιχείρησε να πραγματοποιήσει μια παρόμοια μελέτη στο χώρο του στρατού.]

«Διότι δεν συνημορφώθην προς τας υποδείξεις...»

Η συμμόρφωση φαίνεται πως αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό γνώρισμα των ανθρώπων. Τα πειράματα των ψυχολόγων δείχνουν ότι υπακούμε στους άλλους πολύ πιο συχνά από ό,τι θα θέλαμε να πιστεύουμε. Από την άλλη φαίνεται ότι δεν συνημορφωνόμαστε πάντα. Είναι πιθανότερο να συνημορφωθούμε όταν εκείνοι που ασκούν την εξουσία βρίσκονται πολύ κοντά μας, ενώ είναι πιο πιθανό να εκφράσουμε την ατομικότητά μας και να αντισταθούμε όταν οι συνέπειες των πράξεών μας είναι πιο προφανείς...

Η ταινία...

«**Το πείραμα**» (**Das Experiment**) του Όλιβερ Χερσμπίγκελ (Γερμανία, 2001). Σενάριο: **Μάριο Τζορντάνο, Κριστόφ Ντάρνσταντ, Ντον Μπόλιγκερ**. Πρωταγωνιστούν: **Μορίτζ Μπλάιμπροϊ, Μάρεν Έγκερτ, Κρίστιαν Μπέρκελ, Όλιβερ Στοκόφσκι, Τζούστους Φον Ντονάνγι, Τίμο Ντίρκες, Νίκι Φον Τέμπελχοφ, Αντουάν Μόνο Τζ., Έντγκαρ Σέλγκε**.

Η ταινία βασίστηκε στο μυθιστόρημα του –και συν-σεναριογράφου– Μάριο Τζορντάνο *Black Box* (Μαύρο Κουτί), ο οποίος αναφέρει σχετικά με το βιβλίο του: «Ανακάλυψα το "Πείραμα της Φυλακής του Στάνφορντ" όταν σπούδαζα ψυχολογία. Αποτελεί το ιδανικό υλικό για ένα θρίλερ. Όπως και στα περίφημα "Πειράματα του Μίλγκραμ", δείχνει πόσο εύκολα "απόλυτα φυσιολογικοί" άνθρωποι είναι ικανοί για ακραία απανθρωπιά και απόλυτη υποταγή... Το *Μαύρο Κουτί* υποτίθεται ότι είναι μια φανταστική ιστορία βασισμένη σε πραγματικά γεγονότα. Μια ιστορία για "απόλυτα φυσιολογικούς ανθρώπους" μέσα σε μια πραγματική, ακραία κατάσταση. Αν και είχα κάποιες αμφιβολίες όταν το έγραφα, η πραγματικότητα με πρόλαβε – σχεδόν δύο χρόνια αργότερα. Μετά το "**Big Brother**" και τις παρόμοιες τηλεοπτικές

εκπομπές, αυτά τα σενάρια αποτελούν μέρος της καθημερινής μας κουλτούρας. Εφόσον μόνον η συνειδητή γνώση της δυναμικής της επιθετικότητας και της υποταγής μπορεί να μας προστατεύσει από τους εαυτούς μας, μπορούμε απλώς να ελπίζουμε ότι *Το Πείραμα* θα αυξήσει τις γνώσεις του ακροατηρίου πάνω σ' αυτά τα θέματα, πέραν από το να τους διασκεδάσει».

Στο «πείραμα» της ταινίας συμμετέχουν είκοσι άντρες, που θα πληρωθούν δύο χιλιάδες δολάρια για τις δύο εβδομάδες που θα διαρκέσει το πείραμα. Οι οκτώ από αυτούς γίνονται «φύλακες» και οι υπόλοιποι δώδεκα παίρνουν τη θέση των κρατουμένων. Σύντομα, η διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στο «πείραμα» και την πραγματικότητα σβήνει και το τίμημα δεν είναι πια η χρηματική αμοιβή, αλλά η επιβίωση του ισχυρότερου.

Η ταινία δεν είναι «εύκολη», όμως –ούτως ή άλλως– οι καιροί που ζούμε δεν προοιωνίζονται και τίποτα «εύκολο». Και το να γνωρίζουμε –αφήνοντας κατά μέρος τις όποιες ηθικολογίες– τα πραγματικά μας όρια, μάλλον καλό θα μας κάνει. Γιατί κάποιιοι άλλοι γνωρίζουν **ήδη** ποια είναι τα πραγματικά μας όρια...

Ο άνθρωπος που κατάφερε να ορίσει το ποσοστό των "θυμάτων" της πίεσης που ασκεί η κοινή γνώμη, καθηγητής Solomon Asch

Ο καθηγητής ψυχολογίας Philip Zimbardo που είδε το πείραμά του να διακόπτεται πρόωρα: Οι συμμετέχοντες σε αυτό σπουδαστές του Στάνφορντ -ακόμα και ο ίδιος ο Zimbardo που συντόνιζε το πείραμα!- έγιναν ένα με τους ρόλους τους μέσα σε έξι μόλις μέρες, πράγμα που είχε σοβαρότατες επιπτώσεις στη συναισθηματική τους ισορροπία

Βαράτε τον κι ας κλαίει: Σύμφωνα με τα αποτελέσματα των πειραμάτων του εικονιζόμενου Stanley Milgram, ένα διόλου ευκαταφρόνητο 30% πετά αξίες και ιδανικά στα σκουπίδια προκειμένου να δείξει απόλυτη υπαταγή στην εξουσία

Προετοιμασία για ένα "Πείραμα": Ο πρωταγωνιστής της ταινίας του Χερσμπίγκελ, Μορίτζ Μπλάιμπτροϊ, περνά από εξετάσεις πριν την επιλογή του ανάμεσα από τους πολλούς εθελοντές

Οι "κρατούμενοι" του πειράματος, στη σειρά: στην αρχή όλα έμοιαζαν με παιχνίδι. Ακόμη ένα στιγμιότυπο από την γερμανική ταινία "Το Πείραμα" που προβάλλεται αυτές τις ημέρες στους κινηματογράφους

Το εξώφυλλο του *Black Box* του Mario Giordano, στο οποίο βασίστηκε η ταινία *Das Experiment*. Ο Τζορντάνο πήρε την ιδέα για το βιβλίο του από το πραγματικό "Πείραμα της Φυλακής του Στάνφορντ": Όταν οι συνθήκες το "επιτρέπουν", ο καθένας μας μπορεί να αποκαλύψει έναν σκοτεινό, εφιαλτικό εαυτό.

5 Δεκεμβρίου 2001

Μωραίνει Κύριος ον βούλεται απολέσαι...

Οι Ιάπωνες **καμικάζι**, όταν τους τελευταίους μήνες του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου έπεφταν με τα γεμάτα με εκρηκτικά αεροσκάφη τους πάνω στα πολεμικά πλοία των ΗΠΑ προσπαθώντας έτσι να καθυστερήσουν την προέλαση των αμερικανών στον Ειρηνικό, έχαναν τη ζωή τους. Συνολικά είχαν γίνει περί τις 2.000 πτήσεις καμικάζι, αλλά τα αποτελέσματα των ενεργειών τους ήταν μάλλον πενιχρά: είχαν καταφέρει να βυθίσουν περί τα 40 αμερικανικά πλοία. Ο όρος καμικάζι («**θεικός άνεμος**») είχε χρησιμοποιηθεί για πρώτη φορά από τους Ιάπωνες το 1281, όταν χαρακτήρισαν έτσι έναν τυφώνα που είχε καταστρέψει το στόλο των Μογγόλων που επιχειρούσαν να εισβάλουν στην Ιαπωνία.

Και, όσο και αν διαφωνούμε ή αδυνατούμε να κατανοήσουμε τα απώτερα κίνητρα των καμικάζι, δεν μπορούμε παρά να μένουμε άναυδοι μπροστά στην (πατριωτική, εθνικιστική, θρησκευτική –ας μην ξεχνάμε ότι ο Ιάπωνας αυτοκράτορας λατρευόταν σαν θεός– ή ακόμα και βλακώδη) αυτοθυσία τους. Σε κάθε περίπτωση, όμως, οι καμικάζι ήταν στρατιώτες και –το σημαντικότερο– οι στόχοι τους ήταν και εκείνοι στρατιωτικοί.

Αυτό που συμβαίνει με διάφορες ισλαμιστικές ομάδες (Χεζμπολάχ, Χαμάς...) στην Παλαιστίνη είναι πραγματικά πέραν πάσης κατανόησης. Τη στιγμή που οι Παλαιστίνιοι έχουν με το μέρος τους την κοινή γνώμη σχεδόν όλου του πλανήτη... Τη στιγμή που η **Ιντιφάντα** έχει κερδίσει εδώ και χρόνια τις καρδιές όλων μας... Τη στιγμή που οι Ισραηλινοί καταπατούν παλαιστινιακά εδάφη και **βομβαρδίζουν συστηματικά άμαχους Παλαιστίνιους...** Τη στιγμή που ο ισραηλινός λαός τάσσεται στη μεγάλη του πλειοψηφία (άνω του 70%) υπέρ μιας άμεσης ειρηνικής διευθέτησης του παλαιστινιακού προβλήματος... Εκείνη ακριβώς τη στιγμή έρχονται οι διάφοροι καμικάζι και **χτυπούν στα τυφλά άμαχους ισραηλινούς**. Κατανοητή η απελπισία τους. Ακόμα και αν έπλητταν μόνον στρατιωτικούς στόχους στο Ισραήλ θα ήταν κατανοητό.

Αλλά τα τυφλά χτυπήματα... μυρίζουν. Μυστικές υπηρεσίες...

Η άποψή μου είναι δεδομένη: οι αθώοι είναι πάντα αθώοι. Και οι μαζικές δολοφονίες αθώων μυρίζουν πάντα... ξέρετε τι. Κι αυτό μας φέρνει στο επόμενο θέμα μας.

Χρονικό ενός προαναγγελθέντος πολέμου (II)...

Εδώ και δύο μήνες επιμένω ότι ο πόλεμος στο Αφγανιστάν είχε αποφασιστεί και είχε οργανωθεί **πριν από τα χτυπήματα της 11ης Σεπτεμβρίου**. Οι σχετικές πληροφορίες στις οποίες βασίστηκε αυτή η εκτίμησή μου έχουν ήδη καταγραφεί από τη στήλη στις 7 Νοεμβρίου. Απλώς τώρα επιβεβαιώνονται και από άλλες πηγές.

Την περασμένη Κυριακή ο **Νικόλας Βαφειάδης**, επικαλούμενος «έγγραφα επίσημης ευρωπαϊκής πηγής», αποκαλύπτει σε άρθρο του –και κύριο θέμα– στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία ότι οι Αμερικανοί «θα χτυπούσαν έτσι ή αλλιώς» στο Αφγανιστάν και γι' αυτό το λόγο προετοιμάζονταν ήδη από την περασμένη άνοιξη. Ο αρχηγός μάλιστα της CIA **Τζορτζ Τένεντ** (βορειοηπειρώτης εκ Χειμάρας) είχε ο ίδιος επισκεφτεί μυστικά το Πακιστάν και είχε δεσμεύσει το στρατηγό Μουσάραφ για συνεργασία με τις ΗΠΑ στον επικείμενο πόλεμο. (Παρεμπιπτόντως ο Τζ. Τένεντ βρίσκεται και αυτές τις ημέρες στο Πακιστάν.)

Το χρονικό αυτού του προαναγγελθέντος πολέμου προκαλεί εύλογα ερωτηματικά. Η πάντα προσεκτική Ελευθεροτυπία σημειώνει στο κύριο άρθρο της της περασμένης Κυριακής: «Η εκστρατεία εναντίον του Αφγανιστάν ήταν προειλημμένη απόφαση. Το χτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου έδωσε την καλύτερη δικαιολόγηση στις πολεμικές επιχειρήσεις που είχαν προγραμματισθεί από πριν. Με αυτήν την έννοια, η εγκληματική ενέργεια της 11ης Σεπτεμβρίου ήταν δώρο στην Ουάσινγκτον». Ναι! Ναι! Ο Μπιν Λάντεν χτύπησε τις ΗΠΑ για να τις εμποδίσει να χτυπήσουν πρώτες το Αφγανιστάν! Μην τρελαθούμε τελείως!

Η ίδια καλή εφημερίδα μετά από μερικές σελίδες (σελ. 24, άρθρο της **Ελένης Κοχαιμίδου**, «Great Game από ΗΠΑ – Οι ΗΠΑ ήθελαν ανέκαθεν το Αφγανιστάν, που είναι δίοδος για πετρέλαιο-φυσικό αέριο προς τη Δύση») αναφέρει σαφέστατα το χρονικό των πετρελαϊκών αγωγών στο Αφγανιστάν και το χρονικό των άριστων σχέσεων, μέχρι πρόσφατα, των Ταλιμπάν και της κυβέρνησης των ΗΠΑ. Προφανώς, εκείνοι που ήθελαν... έκαναν και το κατάλληλο δώρο στον εαυτό τους...

Λόγος περί άνθρακος...

Ευτυχώς έλαβε τέλος η αποστολή επιστολών με βακτήρια του άνθρακα στις ΗΠΑ. Οπότε λογικό ήταν να περάσει τελείως απαρατήρητη μία είδηση που δημοσιεύτηκε στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού του γερμανικού τμήματος της **Greenpeace** (το σχετικό κείμενο δεν έχει «ανεβεί» ακόμα).

Σύμφωνα, όμως, με όσα ανέφερε στις 28 Νοεμβρίου το γαλλικό κανάλι TF1 στον διαδικτυακό τόπο του, η Greenpeace ισχυρίζεται ότι η αμερικανική κυβέρνηση γνωρίζει την ταυτότητα του αποστολέα των επιστολών του άνθρακα. Πρόκειται για έναν διακεκριμένο μικροβιολόγο που μάλιστα εργάζεται στα προγράμματα βιολογικού πολέμου των ΗΠΑ. Ο μικροβιολόγος θέλησε να προκαλέσει τον πανικό με τα βακτήρια του άνθρακα μόνον και μόνον για να επιτύχει την αύξηση των κονδυλίων που χορηγούν οι ΗΠΑ για την έρευνα στον τομέα των βιολογικών όπλων. Σύμφωνα πάντα με την Greenpeace, οι πληροφορίες της προέρχονται από τα μέλη της αμερικανικής αντιπροσωπείας στη συνδιάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών, που άρχισε στις 19 Νοεμβρίου στη Γενεύη, σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων της συμφωνίας του 1972 για τα βιολογικά και χημικά όπλα. Οι πληροφορίες αυτές επιβεβαιώνονται και από δημοσίευμα των New York Times-Καθημερινής. Άνευ –περαιτέρω– σχολίων...

Η εβδομάδα...

Κατά τα άλλα η εβδομάδα κύλησε εν μέσω σφαγών των αιχμαλώτων Ταλιμπάν στις φυλακές

της Μαζάρ Ι Σαρίφ (σ' αυτό το θεάρεστο έργο τους οι μαχητές της Βόρειας Συμμαχίας, του «χορηγού» της στήλης στρατηγού **Ντοστούμ**, είχαν και τη συνδρομή της αμερικανικής αεροπορίας)...

Στο ΠΑΣΟΚ όλοι ξέχασαν τα αντάρτικα (περισσότερα αμέσως μετά) και τα ζειμπέκικα και το έχουν ρίξει στο σκληρό ροκ με τον Κ. Λαλιώτη να σέρνει το χορό... Τέλος ας είναι «ελαφρύ το ύδωρ» του Γάγγη που παρασύρει προς τον ωκεανό την τέφρα του δευτέρου σκαθαριού που φεύγει από κοντά μας...

[Κ. Σημίτης:] Ο βαφτισμιός της πριγκιποπούλας...

Το κωμειδύλλιον *Ο Αγαπητικός της Βοσκοπούλας* ανήκει στον δημιουργό του είδους **Δημήτριο Κορομηλά** (1850-1898), δημοσιογράφο και θεατρικό συγγραφέα, και παίχτηκε για πρώτη φορά στην Κωνσταντινούπολη το 1891 και στη συνέχεια στην Αθήνα τον επόμενο χρόνο. Οι περισσότερες κωμωδίες του Κορομηλά, που στηρίζονται στην τεχνική της κωμωδίας παρεξηγήσεων, είχαν παιχτεί για πρώτη φορά σε ερασιτεχνικές παραστάσεις σε σπίτια καθώς και στη σκηνή του αυλικού θεάτρου, στο παλάτι του **Γεωργίου Α΄**.

Μια φορά κι έναν καιρό (λοιπόν)...

Η πριγκιποπούλα που έγινε νονά του σημερινού πρωθυπουργού Κωνσταντίνου (ή Κώστα, επί το σοσιαλιστικότερον) Σημίτη ήταν **εγγονή του βασιλιά των Ελλήνων Γεωργίου Α΄**...

Ας πάρουμε, όμως, τα πράγματα από την αρχή.

Το απόγευμα της 18ης Ιανουαρίου 1996, παρακολουθούσα στο ραδιοφωνικό σταθμό Flash 961 την εκπομπή του **Νίκου Κακαουνάκη**. [Φυσικά και δεν θυμόμουν τη συγκεκριμένη ημερομηνία. Απλώς...] Εκείνη την ημέρα ο Κώστας Σημίτης είχε εκλεγεί Πρωθυπουργός της χώρας από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, μετά την παραίτηση του Ανδρέα Παπανδρέου από το αξίωμα για λόγους υγείας. Ο Νίκος Κακαουνάκης συνομιλούσε στον αέρα με τους ακροατές του σταθμού, οι οποίοι σχολίαζαν –όπως ήταν φυσικό– το σημαντικότερο γεγονός της ημέρας: την εκλογή του Κ. Σημίτη. Κάποια στιγμή «βγήκε στον αέρα» γηραιά κυρία που ο τόνος της φωνής της μαρτυρούσε τη μόρφωσή της και το ύφος της μαρτυρούσε την ταξική της προέλευση.

Η εν λόγω κυρία είπε «στον αέρα» περίπου τα εξής: «Αχ! Κύριε Κακαουνάκη! Πόσο χαίρομαι που εξελέγη πρωθυπουργός ο Κώστας Σημίτης! Θυμάμαι ότι ήμουν παιδούλα όταν έγιναν τα βαφτίσια του Κώστα Σημίτη, αφού το σπίτι μας στον Πειραιά ήταν απέναντι από το σπίτι του πατέρα του κ. Σημίτη. Καθόμουν στο παράθυρο και παρακολουθούσα όλα τα αυτοκίνητα των μελών της βασιλικής αυλής που έφταναν για να παρευρεθούν στα βαφτίσια... Ακόμα και ο βασιλιάς είχε έρθει...»

Όπως ήταν επόμενο, ο Ν. Κακαουνάκης «έκοψε στον αέρα» την γηραιά κυρία και συνέχισε με τον επόμενο ακροατή...

Όμως... Όμως, εγώ έμεινα με την απορία: Τι ζητούσε η βασιλική οικογένεια στα βαφτίσια του μέλλοντος –σοσιαλιστή– πρωθυπουργού της Ελλάδας;

Και έμεινα με την απορία [... μέχρι πρόσφατα]. Έψαξα και δεν βρήκα τίποτα. Ρώτησα μεγαλομεσαία στελέχη του ΠΑΣΟΚ, που γνωρίζω, και δεν ήξεραν. Μέχρι που...

Στις 11 Νοεμβρίου 2001 διαβάζω στην εφημερίδα *Το Παρόν*, που εκδίδει ο Μάκης Κουρής –τέως βουλευτής του ΠΑΣΟΚ και αδελφός του Γιώργου Κουρή της *Αυριανής* και του Extra Channel– το μονοστηλάκι (της σελίδας 15) με τον τίτλο «Εκπληκτικό! Πάμε σαν άλλοτε...». Η είδηση αφορούσε στις ομοιότητες της εξαγγελθείσας –τότε– συγχώνευσης της Εθνικής Τράπεζας με την Alpha Bank με τη συγχώνευση που είχε γίνει τον Ιανουάριο του 1953 μεταξύ Εθνικής και Τράπεζας Αθηνών. «Και τότε όπως και τώρα υπήρχε Σημίτης, σε διαφορετικούς βέβαια ρόλους», ανέφερε *Το Παρόν*. Και συνέχιζε η –χριστιανοσοσιαλιστικών και αντιεκσυγχρονιστικών τάσεων– καλή εφημερίδα: «Το παρακάτω απόσπασμα από το ρεπορτάζ του Νίκου Νικολάου της περασμένης Κυριακής [4 Νοεμβρίου 2001] στο *Βήμα* [στο site του οποίου μέχρι σήμερα δεν έχει ανέβει η ύλη του συγκεκριμένου φύλλου] έρχεται να επιβεβαιώσει ότι πίσω από τη βιτρίνα [της συγχώνευσης] κρύβεται...» κ.λπ. κ.λπ.

Ο Νίκος Νικολάου είχε γράψει στο *Βήμα*: «Η παλαιά συγχώνευση ήταν προϊόν πολιτικής συναλλαγής, έγινε με αξίωση των Ανακτόρων και συμφωνήθηκε σε μια παρτίδα μπριτζ ανάμεσα στον τότε πρωθυπουργό στρατάρχη Αλέξανδρο Παπάγο και στον πολυμήχανο διοικητή της [Τράπεζας] Αθηνών Κωστή Ηλιάσκο **στο Παλαιό Ψυχικό, στο σπίτι της πριγκίπισσας Ελένης, κόρης του πρίγκιππα Νικολάου, αδελφού του βασιλιά Κωνσταντίνου [Α΄] και νονάς του κ. Κ. Σημίτη...**»

Ουπς! Εδώ είμαστε! Πριγκίπισσα Ελένη! Νονά του Κ. Σημίτη!

Ο Ν. Νικολάου, όμως, έκανε ένα –εκ παραδρομής, προφανώς– μικρό λαθάκι: ο πρίγκιπας Νικόλαος (1872-1936), τέταρτο παιδί του βασιλιά Γεωργίου Α΄ και της Όλγας, αδελφός του βασιλιά Κωνσταντίνου Α΄, δεν είχε, από το γάμο του (1902) με τη μεγάλη δούκισσα της Ρωσίας Ελένης Βλαβιμίροβνα, εγγονής του τσάρου Αλέξανδρου Β΄, κόρη με το όνομα Ελένη. Οι τρεις κόρες του Νικολάου και της Ελένης ήταν οι: Όλγα, σύζυγος του μετέπειτα αντιβασιλιά της Γιουγκοσλαβίας Παύλου, Ελισάβετ, μετέπειτα σύζυγος του Γερμανού κόμη φον Τέρινγκ και η Μαρίνα, μετέπειτα σύζυγος του δούκα Γεωργίου του Κεντ, αδελφού του Άγγλου βασιλιά Γεωργίου ΣΤ΄.

Προφανώς, νονά του Κ. Σημίτη ήταν η πριγκίπισσα Ελισάβετ, που γεννήθηκε το 1904 στο Τατόι –άρα δεν είχε τη χαρά να παρακολουθήσει «ζωντανά» τα κωμειδύλλια του Κορομηλά που είχε πεθάνει μερικά χρόνια πριν– και πέθανε το 1955 στο Μόναχο. Ο σύζυγός της κόμης Καρλ Τέοντορ Τέρινγκ-Γιέτενμπαχ (1900-1967) ήταν γόνος της βασιλικής οικογένειας της Βαυαρίας, άρα και μακρινός απόγονος του πρώτου βασιλιά της Ελλάδος Όθωνα. Πιθανώς λόγω της κουμπαριάς να εξηγείται και η καριέρα των αδελφών Σημίτη στη Γερμανία. Ωστόσο, η εκπληκτική καριέρα του αδελφού του πρωθυπουργού Σπύρου Σημίτη στη Γερμανία είναι μια άλλη ιστορία...

Ποιοι ήταν τελικά οι γονείς του Κ. Σημίτη, που είχαν τη χαρά να κουμπαριάσουν με τη βασιλική οικογένεια της Ελλάδας;

Σύμφωνα με το επίσημο site του ΠΑΣΟΚ, ο Κ. Σημίτης είναι «γιος του καθηγητή της ΑΣΟΕΕ, **Γεωργίου Σημίτη**, επί σειρά ετών προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά και αγωνιστή της Εθνικής Αντίστασης και της **Φανής Χριστοπούλου**, κορυφαίου στελέχους των γυναικείων οργανώσεων της Αριστεράς και προέδρου της Πανελλήνιας Ένωσης Γυναικών».

Το επίσημο site του πρωθυπουργικού γραφείου αναφέρει ότι «Πατέρας του ήταν ο Γεώργιος Σημίτης, δικηγόρος, καθηγητής της ΑΣΟΕΕ, αντιπρόσωπος του Πειραιά στην Εθνοσυνέλευση στις Κορυτσάδες και Γενικός Διοικητής Ρούμελης στην κυβέρνηση της ΠΕΕΑ. Η μητέρα του, Φανή Χριστοπούλου, υπήρξε επί χρόνια κορυφαίο στέλεχος των γυναικείων οργανώσεων της Αριστεράς και Πρόεδρος της Πανελλήνιας Ένωσης Γυναικών». Η Πολιτική Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης (ΠΕΕΑ) είναι η γνωστή σε όλους «κυβέρνηση του βουνού», της οποίας μέλος υπήρξε και ο πατέρας του Σωκράτη, Πέτρος Κόκκαλης.

Σε συνέντευξη του Κ. Σημίτη στον Κ. Πρετεντέρη αναφέρεται ότι η οικογένεια Σημίτη μετακόμισε από τον Πειραιά στην Αθήνα το 1938, όταν ο σημερινός πρωθυπουργός ήταν δύο ετών (άρα όταν βαφτίστηκε ήταν κάτοικοι Πειραιά). Στην ίδια συνέντευξη υπάρχει η παρατήρηση από τον δημοσιογράφο: «ο πατέρας σας ήταν καθηγητής του Εμπορικού Δικαίου, έδρα την οποία πήρατε στο Πάντειο μετά και εσείς...» Εκεί ο πρωθυπουργός αναφέρει επίσης και διάφορες λεπτομέρειες για τη συμμετοχή των γονιών του στην Εθνική Αντίσταση. Πάντως φοίτησε στο Πειραματικό Σχολείο Αθηνών και καθόταν στο ίδιο θρανίο με τον μετέπειτα θεωρητικό της αριστεράς **Νίκο Πουλαντζά**. Είναι έτσι όμως τα πράγματα για την οικογένεια Σημίτη;

Ο Διονύσης Χαριτόπουλος (βιογραφικό, προσωπικό –υπό κατασκευή– site) είχε συγγράψει προ τεσσάρων ετών τον πρώτο τόμο της βιογραφίας του Άρη Βελουχιώτη Άρης, Ο Αρχηγός των Ατάκτων ενώ πρόσφατα κυκλοφόρησε και ο δεύτερος τόμος (προδημοσίευση). Σε πρόσφατη συνέντευξή του προς το περιοδικό 7 της Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας ο Χαριτόπουλος εξέφρασε μια εντελώς διαφορετική άποψη πάνω στο θέμα...

Επιθέσεις καμικάζι στα πολεμικά πλοία των Ηνωμένων Πολιτειών στα τέλη του Β' Παγκοσμίου

Το εξώφυλλο του τελευταίου τεύχους του περιοδικού του γερμανικού τμήματος της Greenpeace, στο οποίο αναφέρεται ότι η αμερικανική κυβέρνηση γνωρίζει πως υπεύθυνος για τις «επιστολές του άνθρακα» είναι αμερικανός μικροβιολόγος, που εργάζεται στα κυβερνητικά προγράμματα βιολογικού πολέμου των ΗΠΑ. Είπατε τίποτα...;

Η πριγκίπισσα Ελισάβετ (στο μέσον), νονά του πρωθυπουργού Κ. Σημίτη, με τις αδελφές της Όλγα (αριστερά) και Μαρίνα (δεξιά).

Ο Διονύσης Χαριτόπουλος, συγγραφέας της βιογραφίας του Βελουχιώτη Άρης, *Ο Αρχηγός των Ατάκτων*

12 Δεκεμβρίου 2001

του Χρήστου Μόρφου

Πόσο εξαιρετικά γενναιόδωροι υπήρξαν μαζί μας οι νέοι Αυτοκράτορες της Ευρώπης! Πόσο γαλαντόμοι αποδείχθηκαν οι συνεχιστές του **ρωμαϊκού imperium** και απόγονοι -στην κυριολεξία- του **Καρλομάγνου!** Με την ευκαιρία της κυκλοφορίας του κοινού ευρωπαϊκού νομίσματος παρεχώρησαν στα ημι-αυτόνομα κρατίδια της κοινής πια ευρωπαϊκής «πατρίδας» το προνόμιο να απεικονίζονται στη μία όψη -«**εθνική όψη**» την ονομάζουν- των κερμάτων του ευρώ τις διαφορετικές εθνικές παραστάσεις τους. Η άλλη όψη, η «**κοινή όψη**», των κερμάτων είναι πανομοιότυπη σε όλες τις χώρες, φέρει δηλαδή τον ίδιο εμπροσθότυπο. Πόσο πρωτότυπο!

Το ίδιο προνόμιο παραχωρούσαν και οι εκάστοτε αυτοκράτορες της Ρώμης στις ελληνικές πόλεις της Μικράς Ασίας κατά τους τρεις πρώτους αιώνες της χρονολογίας μας. «Την άδεια, ή καλύτερα το προνόμιο να κόβει δικά της νομίσματα, γεγονός που υποδήλωνε ταυτόχρονα και κάποια αυτονομία, έπρεπε κάθε πόλη να το ζητήσει από τον αυτοκράτορα, ή τις αρμόδιες ρωμαϊκές αρχές» (Οι σχετικές πληροφορίες από το βιβλίο του Peter Robert Franke, *Η Μικρά Ασία στους Ρωμαϊκούς Χρόνους - Τα Νομίσματα Καθρέφτης της Ζωής των Ελλήνων*, εκδ. Μορφωτικού Ιδρύματος Εθνικής Τραπέζης, Αθήνα, 1985, μετ. Γιάννης Τουρατσόγλου).

Τα νομίσματα κάθε πόλης είχαν τον ίδιο εμπροσθότυπο, που **πάντα ήταν το πορτρέτο του αυτοκράτορα**, αλλά διαφορετικό οπισθότυπο, ιδιαίτερο για κάθε πόλη ή ομάδα πόλεων. Τα νομίσματα αυτά ήταν πάντα μικρής αξίας και εξυπηρετούσαν τις τοπικές ανάγκες. Τα μεγαλύτερης αξίας χρυσά και ασημένια νομίσματα «κόβονταν» πάντα στη Ρώμη. «Ωστόσο, οι ρωμαίοι κύριοι δεν συγκατατέθηκαν στην έκδοση των τοπικών νομισμάτων παρά μόνο για λόγους που εξυπηρετούσαν τη φορολογική πολιτική και απέβλεπαν στην ενίσχυση της τοπικής οικονομίας. **Υποχρεώνοντας τους Έλληνες να βάζουν το αυτοκρατορικό πορτρέτο στις μπροστινές όψεις των νομισμάτων, τους ανάγκαζαν να το έχουν διαρκώς μπροστά στα μάτια τους...**» (Franke, ό.π. σελ. 17). Όπως και τότε, έτσι και σήμερα, δεν αρκεί να κυριαρχείς: η κυριαρχία σου πρέπει να είναι ορατή σε κάθε όψη της

ζωής και της επιβίωσης των υπηκόων σου...

Στους «δημοκρατικούς» καιρούς που ζούμε δεν υπάρχουν πια αυτοκράτορες - τουλάχιστον όχι πια με την παλιά έννοια του όρου. Έτσι, στην κοινή όψη των οκτώ κερμάτων του ευρώ απεικονίζονται τρία διαφορετικά περιγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που περιβάλλονται από τα 12 αστέρια της σημαίας της. [Για την ιστορία: Η σχεδίαση -κατόπιν πανευρωπαϊκού διαγωνισμού- της κοινής όψης των κερμάτων του ευρώ ανήκει στον Luc Luycx του Βασιλικού Νομισματοκοπείου του Βελγίου.] Στην ελληνική «εθνική όψη» των κερμάτων απεικονίζονται: η απαγωγή της Ευρώπης από το Δία μεταμορφωμένο σε ταύρο, όπως απεικονίζεται σε ψηφιδωτό του 3ου μ.Χ. αιώνα, που βρέθηκε στην Σπάρτη (κέρμα των 2 ευρώ), αντίγραφο αρχαίου αθηναϊκού τετραδράχμου του 5ου αι. π.Χ. με παράσταση γλαύκας, συμβόλου της Αθηνάς (κέρμα 1 ευρώ), ενώ στα κέρματα των 50, 20, 10 λεπτών απεικονίζονται οι μορφές των Ελευθέριου Βενιζέλου, Ιωάννη Καποδίστρια και Ρήγα Φεραίου. Στα μικρότερα κέρματα, των 5, 2 και 1 λεπτών αντίστοιχα, κυριαρχούν θέματα από την ελληνική ναυτιλία: ένα σύγχρονο δεξαμενόπλοιο, ένας δρόμωνας (του 1821) και μια αθηναϊκή τριήρης.

Το προνόμιο, ωστόσο, που παρεχώρησαν οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στα ημι-αυτόνομα κρατίδια που την συναποτελούν, όσον αφορά την «εθνική όψη» των κερμάτων, δεν ισχύει στην περίπτωση των χαρτονομισμάτων. Οι νέοι -και τόσο παλιοί- αυθέντες μας θεώρησαν ότι τα χαρτονομίσματα θα πρέπει να είναι πανομοιότυπα σε όλες τις χώρες της Ένωσης.

Ποιες είναι, όμως, οι παραστάσεις των χαρτονομισμάτων που αναγκαστικά θα έχουμε διαρκώς μπροστά στα μάτια μας;

Τα επτά **χαρτονομίσματα του ευρώ** απεικονίζουν -και στις δύο όψεις τους- **αρχιτεκτονικούς ρυθμούς** επτά διαφορετικών περιόδων της ιστορίας του ευρωπαϊκού πολιτισμού. [Εμμεση και σαφής η αναφορά στον **Μέγα Αρχιτέκτονα του Σύμπαντος...**] «Τα παράθυρα και οι πύλες που κοσμούν την πρόσθια όψη των τραπεζογραμματίων συμβολίζουν το ανοιχτό πνεύμα και τη διάθεση για συνεργασία που επικρατεί στην Ευρώπη. Τα 12 αστέρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντιπροσωπεύουν το δυναμισμό και την αρμονία μεταξύ των ευρωπαϊκών κρατών.

Οι παραστάσεις αυτές συμπληρώνονται, στην οπίσθια όψη κάθε τραπεζογραμματίου, από μια γέφυρα που συμβολίζει τη στενή συνεργασία και την επικοινωνία μεταξύ της Ευρώπης και του υπόλοιπου κόσμου» (από τον διαδικτυακό τόπο της **Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας**). Οι επτά αρχιτεκτονικές περίοδοι που προβάλλονται στα χαρτονομίσματα των 5, 10, 20, 50, 100, 200, 500 ευρώ, που σχεδιάστηκαν από τον αυστριακό καλλιτέχνη Robert Kalina, είναι αντίστοιχα: κλασική, ρωμανική, γοτθική, αναγεννησιακή, μπαρόκ και ροκοκό, εποχή του σιδήρου και του γυαλιού και μοντέρνα αρχιτεκτονική του 20ου αιώνα.

Θα περίμενε κάποιος ότι **«η κλασική περίοδος της αρχιτεκτονικής»** θα αφορούσε και την αρχαία Ελλάδα. Η πρόσθια όψη όμως του τραπεζογραμματίου των 5 ευρώ μόλις και μετά βίας -και με τεράστια αποθέματα καλοπιστίας- θυμίζει έστω ελληνορωμαϊκή -ό,τι και αν σημαίνει ο όρος- αρχιτεκτονική. Η οπίσθια όψη απεικονίζει κλασικό δείγμα ρωμαϊκής αρχιτεκτονικής (γέφυρα με καμάρες). Φαίνεται ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπήρχε «έλλειμμα» δειγμάτων αρχαιοελληνικής αρχιτεκτονικής. Ή ίσως τα θεώρησαν «ήσσονος αξίας»... [Αυτό καθεαυτό το γεγονός δεν προκαλεί καμία έκπληξη. Ούτως ή άλλως η σύγχρονη Ευρώπη θεμελιώθηκε, πολιτικά και θρησκευτικά -δηλαδή χριστιανικά-, στη Ρώμη τους δύο πρώτους αιώνες του ρωμαϊκού imperium. Τα υπόλοιπα αποτελούν απλώς ιστορία, μέρος της οποίας έχω καταγράψει στο πόνημά μου **«Η Γενεαλογία της Εξουσίας»**, που δημοσιεύτηκε την περασμένη άνοιξη στο τεύχος 95 του περιοδικού *TPITO MATI*.]

Όσο για την **«ρωμανική» περίοδο της ευρωπαϊκής αρχιτεκτονικής**, δείγματα της οποίας απεικονίζονται στο χαρτόνισμα των 10 ευρώ, ας μην σπεύσουν κάποιοι να πανηγυρίσουν. Ο όρος δεν προέρχεται από τον όρο **«Ρωμανία»** που κάποιοι χρησιμοποιούν αυθαίρετα -εξίσου αυθαίρετα με εκείνους που χρησιμοποιούν τον όρο **«Βυζάντιο»**- για να χαρακτηρίσουν την **Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία**. Το «ρωμανικό» στυλ αρχιτεκτονικής και τέχνης είναι εκείνο που κυριάρχησε στη Δυτική Ευρώπη από το 1000 περίπου μ.Χ. μέχρι την εμφάνιση του γοτθικού στυλ στο δεύτερο ήμισυ του 12ου αιώνα. [Λεξικό Μπαμπινιώτη. «Ρομανικός: αυτός που σχετίζεται με λαό που η γλώσσα του προέρχεται από τη λατινική, νεολατινικός, συνώνυμο: λατινογενής... Ρομανική τέχνη: η τέχνη που αναπτύχθηκε στη Δ.

Ευρώπη από τον 10ο ως τον 12ο αι. και ακολούθησε τα πρότυπα της αρχαίας ρωμαϊκής τέχνης, αξιοποιώντας παράλληλα ορισμένες βυζαντινές και ανατολικές επιδράσεις»].

Η Αθήνα, στους αιώνες που βρισκόταν υπό ρωμαϊκή κυριαρχία, «ουδέποτε υποχρεώθηκε να βάλει στα νομίσματά της το πορτρέτο του αυτοκράτορα. Το αντικαθιστούσαν κατά καιρούς με την παράσταση του Οικιστή Ήρωα, ή της πολιούχου θεάς, ή με την προσωποποίηση της ρωμαϊκής συγκλήτου» (Franke, ό.π.). Έκτοτε «κύλησε πολύ νερό στ' αυλάκι».

Αν θέλουμε, μέσα σ' αυτό το χωνευτήρι ανθρώπων και πολιτισμών, που αποκαλείται Ευρωπαϊκή Ένωση ή -αν προτιμάτε- παγκοσμιοποίηση, να διατηρήσουμε **όχι την «εθνική μας ταυτότητα» αλλά την «ελληνική μας ταυτότητα»**, που πάντα υπήρξε «υπερεθνική», θα πρέπει να ψάξουμε και να μάθουμε να αναγνωρίζουμε τι και πώς σ' αυτόν τον κόσμο είναι «ελληνικό». Διότι οι κακές -κάκιστες- απόψεις του Πλάτωνα για την ιδανική Πολιτεία δεν εφαρμόστηκαν **ποτέ** και σε **καμία** αρχαιοελληνική πόλη, επειδή ήταν ασύμβατες με τον «ελληνικό τρόπο ζωής» ή -ορθότερα- με τις περι δημοκρατίας αξίες των αρχαίων Ελλήνων. Και **όταν αυτές οι ιδέες του Πλάτωνα γονιμοποιούν ό,τι πιο εξουσιαστικό** -πολιτικά και θρησκευτικά- υπάρχει σε ένα πολίτευμα, όπως και το σημερινό κοινό ευρωπαϊκό, **τότε οι ιδέες αυτές παύουν να είναι «ελληνικές»**. Είτε μας αρέσει είτε όχι...

Ο «χορηγός» μας...

Ο... χορηγός της στήλης «στρατηγός» **Αμπντούλ Ρασίντ Ντοστούμ**, ηγέτης της ουζμπεκικής μειονότητας (περί το 6%) στο Αφγανιστάν, επιθυμούσε διακαώς να αναλάβει η παράταξή του το Υπουργείο Εξωτερικών στη νέα μεταβατική κυβέρνηση της χώρας, που θα αναλάβει τα καθήκοντά της στις 22 Δεκεμβρίου. Αντ' αυτού, του προσφέρθηκαν τρία άλλα υπουργικά χαρτοφυλάκια, τα οποία ο Ντοστούμ, ως εκπρόσωπος της παράταξης Εθνικό Ισλαμικό Κίνημα, αρνήθηκε δηλώνοντας: «Είμαστε πολύ στενοχωρημένοι. Ανακοινώνουμε ότι θα μποϊκοτάρουμε αυτήν την κυβέρνηση και δεν θα πάμε στην Καμπούλ μέχρι να υπάρξει μια σωστή κυβέρνηση».

Επειδή κάποιιοι θεωρούν ότι ο πόλεμος αφαιρεί κάθε ίχνος ανθρωπιάς... [άρα και χιούμορ], ποια νομίζετε ότι ήταν τα τρία υπουργεία που προσφέρθηκαν στον Ντοστούμ από τους Αφγανούς ή τους νέους μπόσηδες [ή μπούσηδες] της περιοχής; Τα υπουργεία **Γεωργίας** [παραγωγή παπαρούνας-οπίου], **Βιομηχανίας** [παραγωγή ηρωίνης] και **Μεταλλευμάτων** [«η ηρωίνη είναι ο ορυκτός μας πλούτος», είχε δηλώσει προ τριάντα ετών κάτοικος της Βορειοδυτικής Επαρχίας του Πακιστάν στους C. Lamour και M.R. Lamberti συγγραφείς του βιβλίου *Όπιο, Οι Μεγάλες Διαδρομές*, εκδ. Γνώση, Αθήνα, 1986, μετ. Χ. Χρηστίδης].

Ο αριθμός των θυμάτων...

Συμπληρώθηκαν χτες τρεις μήνες από τα τρομοκρατικά χτυπήματα στη Νέα Υόρκη. Τελικά, πόσοι ήταν οι νεκροί στους Δίδυμους Πύργους; Από τον αριθμό των 6.500, που τις πρώτες ημέρες είχαν ανακοινώσει οι αμερικανικές αρχές, έχουμε φτάσει στους 3.050. Η επίσημη δικαιολογία για τον συνεχώς μειούμενο αριθμό των θυμάτων είναι η «διπλομέτρηση». Όπως είναι φυσικό οι νέοι αριθμοί περνούν στα ψιλά. Από τους 3.050 νεκρούς οι 582 θεωρούνται αγνοούμενοι, οι 487 επιβεβαιωμένα νεκροί και για 1.981 έχουν εκδοθεί πιστοποιητικά θανάτου, αφού πολλοί εκείνοι που δεν πηγαίνουν να βγάλουν πιστοποιητικά θανάτου για τους δικούς τους ανθρώπους, αρνούμενοι να δεχτούν ότι δεν υπάρχουν πια.

Από την άλλη πλευρά, στον πόλεμο του Αφγανιστάν από τους βομβαρδισμούς σκοτώθηκαν μόνον στο **Κανταχάρ** πάνω από 10.000 άμαχοι. Η κατάσταση είναι τέτοια που οι αρχές ζήτησαν τη βοήθεια διεθνών οργανισμών για να καταφέρουν να θάψουν τους νεκρούς. Όπως επίσης είναι φυσικό και ο αριθμός αυτών των αθώων θυμάτων περνάει στα ψιλά των μέσων ενημέρωσης. Και φυσικότητα δεν βρίσκεται κανένας κ. επίτιμος να φωνάξει «Είμαστε όλοι Αφγανοί» ούτε καμιά Τέτα Παπαδοπούλου «Είμαστε όλοι Κανταχαρέζοι». Πάντα υπήρχαν αθώοι και «αθώοι»... Φαίνεται ότι το μοναδικό κριτήριο διάκρισης των μεν από τους δε είναι η αγοραστική τους δύναμη. Ελάχιστοι Αφγανοί γνωρίζουν τι είναι το τηλέφωνο ή η τηλεόραση ή ο υπολογιστής και πολύ λιγότεροι κατέχουν τέτοιες συσκευές-δείκτες της «αγοραστικής τους

δύναμης» και του «πολιτιστικού τους επιπέδου. Και πρόσφατα διάβαζα -ο έρμος- περισιπούδαστη ανάλυση για τους λόγους για τους οποίους δεν αναπτύχθηκε ποτέ ο καπιταλισμός στις ισλαμικές χώρες. Φαντάζομαι για τους ίδιους λόγους που οι μουσουλμάνοι δεν είναι χριστιανοί...

Πάντως ο Ντόναλντ Ράμσφελντ, υπουργός Άμυνας των ΗΠΑ, επιμένει: «Ο πόλεμος δεν έχει τελειώσει ακόμα...». Α! Σήμερα αναμένεται να δοθεί στη δημοσιότητα και η νέα βιντεοκασέτα, στην οποία -σύμφωνα με επίσημες αμερικανικές πληροφορίες- ο Μπιν Λάντεν φέρεται να αποδέχεται την ενοχή του για τα χτυπήματα της 11ης Σεπτεμβρίου. Η αμερικανική κυβέρνηση εδώ και μέρες «σκέπτεται» να δώσει στη δημοσιότητα την κασέτα. Φαίνεται ότι η σύγχρονη μορφή δικαιοσύνης επιβάλλει πρώτα την εκτέλεση της ποινής και μετά την προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων κατά του υπόπτου. Διαφωτισμός, τέλος!

Αλλαγές...

Ελέω Netscape-AOL-Time-Warner-CNN αλλάζουν οι διευθύνσεις των προσωπικών μου ιστοσελίδων και του προσωπικού ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Οι νέες υπάρχουν στο τέλος της σελίδας, αν και θα μπορείτε να χρησιμοποιείτε και τις παλιές για έναν περίπου ακόμα μήνα.

Χάρη στη ...μεγαλοψυχία των νέων Αυτοκρατόρων της Ευρώπης, θα μπορούμε να έχουμε μια ολόκληρη πλευρά στο κάθε μεταλλικό νόμισμα Ευρώ ολοδική μας! Δυστυχώς, δε θα ισχύει το αυτό για τα χαρτονομίσματα. Η μεγαλοψυχία έχει και τα όριά της...

Στο χαρτονόμισμα των 5 Ευρώ, αν δείξουμε μεγάλη θέληση, ίσως και να καταφέρουμε να διακρίνουμε (στην πρόσθια όψη) ένα -ας το πούμε- παράδειγμα ...ελληνορωμαϊκής αρχιτεκτονικής. Η αρχαία ελληνική μάλλον δε λείπει και πολλά πράγματα στους ευρωπαϊούς εταίρους μας. Είναι να απορεί κανείς που τα αρχαία μας μνημεία έχουν τόσους και τόσους ευρωπαϊούς επισκέπτες ετησίως...

Σκηνή από την ενδιαφέρουσα ταινία του Ιρανού Μοχσέν Μαχαλμπάφ "Κανταχάρ". Η αφγανική καταγωγής πρωταγωνίστρια, που ψάχνει στο Αφγανιστάν την αδελφή της, συνομιλεί με τον Αμερικανό, που είχε πάει στο Αφγανιστάν για να "ψάξει για το Θεό" και ξέμεινε εκεί σαν "γιατρός". Μερικές φορές η φαντασία χωριάζει μπροστά στην πραγματικότητα. Πρόσφατα συνελήφθη στο Μαζάρ ι Σαρίφ, νεαρός Αμερικανός, ο Τζον Γουόκερ, να πολεμά στο πλευρό των Ταλιμπάν...

Παρά την τάση προς την υπερβολή που έχουν τα ειδησεογραφικά δελτία, δε γίνεται πολύς λόγος για τους χιλιάδες αθώους νεκρούς στο Αφγανιστάν. 'Άλλο αθώοι και άλλο "αθώοι"...

19 Δεκεμβρίου 2001

του Χρήστου Μόρφου

«Να σε φυλάει ο Θεός από παλιό **διακονιάρη** κι από καινούργιο νοικοκύρη», λέει μια παροιμία στο χωριό μου. Οι δώδεκα αυτές λέξεις εκφράζουν με τον καλύτερο τρόπο όχι μόνον την κατάσταση στην οποία περιήλθε η χώρα μετά τα πρόσφατα «ακραία καιρικά φαινόμενα», αλλά και γενικότερα την κατάσταση που επικρατεί μονίμως σε τούτο τον τόπο λόγω των «ακραίων... κρατικών φαινομένων» (σύμφωνα με τον ευφυή τίτλο της τηλεόρασης του Alpha).

[Η μεσαιωνική λέξη **διακονιάρης**, σύμφωνα με το λεξικό Μπαμπινιώτη, σημαίνει: «αυτός που ζει ζητιανεύοντας, που παρασιτεί εις βάρος άλλων. Συνώνυμα: ζητιάνος, επαίτης, ζήτουλας, ψωμοζήτης».]

Εδώ και 71 χρόνια –από το 1930, όταν η Πάτρα πλημμύρισε για πρώτη φορά– **κυβερνήσεις έρχονται, κυβερνήσεις παρέρχονται** και ο χείμαρρος Διακονιάρης συνεχίζει, σε τακτά χρονικά διαστήματα, να πνίγει στις λάσπες τις νότιες συνοικίες της πόλης. Μια τόσο παλιά ιστορία, αλλά και τόσο νέα, αφού με τις καταπατήσεις, και τα ελάχιστα έργα που έχουν γίνει σε κάποια σημεία του, το πλάτος του ρέματος έχει μειωθεί από τα δώδεκα μέτρα στα δύο.

Όσο για τις κυβερνητικές εξαγγελίες της επομένης που ξεχνιούνται τη μεθεπομένη, τίποτε το καινοφανές. Ο αρχιτέκτονας Βασίλης Τσαγρής έγραφε το μακρινό 1918: **«Εις τον Αττικόν μας ορίζοντα τα σχέδια εμφανίζονται ως οι διάττοντες, μία λάμψις, μία φωτεινή τροχιά και αμέσως έπειτα η αιώνια γαλήνη του ουρανού μας και η αιωνιοτέρα των θυρίδων των αρχείων μας...»**

Και οι πολίτες; Τι γίνεται με τους πολίτες;

Αυθαίρετοι, αδιάφοροι κι «αθώοι» –ως παλιοί διακονιαραίοι και καινούργιοι νοικοκυραίοι– καταπατούν και αδιαφορούν μονίμως, αγανακτούντες μόνον όταν η λάσπη ή η φωτιά ή... ή... πλήξει την αυθαιρεσία τους, την αδιαφορία τους, την «αθωότητά» τους... Συνεργοί των τόσο παλιών και τόσο νέων και εκσυγχρονισμένων **διακόνων της εξουσίας** στο διαρκές έγκλημα κατά αυτού του τύπου.

Και για να προλάβω τις –τυχόν– ενστάσεις σας για τη συνενοχή **όλων μας** σ' αυτό το έγκλημα θα αναφέρω απλώς τα αποτελέσματα –σχετικά πρόσφατης– πανευρωπαϊκής έρευνας

σχετικά με τα «όνειρα» των νέων στις διάφορες χώρες. Το 56% των νέων στην Ελλάδα, λοιπόν, δήλωσε ότι επιθυμεί δουλειά μπάρμαν ή πορτιέρη, ενώ το 48% των κοριτσιών μας επιθυμεί να κάνει καριέρα ως μοντέλο, παρουσιάστρια, τραγουδίστρια ή ηθοποιός... Το 93% απάντησε αρνητικά στο ερώτημα αν έχει διάθεση για επιστημονική έρευνα... Στη δεκαετία του 1920, αργά κάποιο βράδυ, είχε συλληφθεί, στην περιοχή του Ευαγγελισμού στην Αθήνα, μία μεθυσμένη γυναίκα, που οδηγήθηκε στο αστυνομικό τμήμα. Η απάντησή της στις παρατηρήσεις των αστυνομικών, ότι είναι ανεπίτρεπτο μία καλλιεργημένη και καθωσπρέπει κυρία να περιφέρεται μεθυσμένη, χαρακτηρίζει με τον καλύτερο τρόπο τα τεκταινόμενα στη χώρα μας. Η περί ης ο λόγος κυρία ήταν η συγγραφέας **Γαλάτεια Αλεξίου-Καζαντζάκη** (Ηράκλειο 1881-Αθήνα 1962), σύζυγος σε πρώτο γάμο του Νίκου Καζαντζάκη και σε δεύτερο του Μάρκου Αυγέρη, και η απάντησή της ήταν η εξής: **«Εικόνα σου είμαι κοινωνία και σου μοιάζω»...**

Η εβδομάδα...

Την περασμένη Πέμπτη δόθηκε στη δημοσιότητα από την κυβέρνηση των ΗΠΑ η περίφημη βιντεοκασέτα στην οποία ο **Οσάμα Μπιν Λάντεν** φέρεται να παραδέχεται την ενοχή του για τα τρομοκρατικά χτυπήματα της 11ης Σεπτεμβρίου [ολόκληρη η συνομιλία του Μπιν Λάντεν

από το βίντεο].

Όπως ήταν αναμενόμενο, το περιεχόμενο της βιντεοταινίας, που είχε βρεθεί σε εγκαταλελειμμένο σπίτι του Τζαλαλαμπάντ στο Αφγανιστάν, αμφισβητήθηκε από τον αραβικό κόσμο, κυρίως λόγω της κακής ποιότητας της εικόνας και του ήχου. Οι Αμερικανοί, που είχαν αρκετές ημέρες –άγνωστο πόσες– την κασέτα στα χέρια τους, ισχυρίζονται ότι άργησαν να τη δώσουν στη δημοσιότητα επειδή ήθελαν να γίνει η μετάφραση από «ανεξάρτητους» μεταφραστές, ώστε να μην αμφισβητηθεί το περιεχόμενό της. Η καθυστέρηση όμως αυτή οφείλεται σε άλλους λόγους. Την ίδια ημέρα ανακοινώθηκε από τον πρόεδρο **Τζορτζ Μπους** η αποχώρηση των ΗΠΑ από την Αντιβαλιστική Πυραυλική Συνθήκη (ABM) του 1972. Η είδηση, ελέω «ομολογίας» Μπιν Λάντεν, πέρασε στα «ψιλά». Τώρα, κατά πόσον ένας νέος «πόλεμος των άστρων» θα αποτρέψει κάποιο μελλοντικό «τρομοκρατικό» χτύπημα με πυραύλους στο έδαφος των ΗΠΑ, αυτό είναι ένα ερώτημα στο οποίο απαντούν καταφατικά μόνον οι βιομηχανίες όπλων...

Περί πυραύλων... Οι ΗΠΑ διέψευσαν χτες τις πληροφορίες σύμφωνα με τις οποίες δύο μεταγωγικά αεροπλάνα τους είχαν χτυπηθεί πάνω από το Αφγανιστάν με πυραύλους εδάφους-αέρος Stinger. Λεπτομέρεια: οι αμερικανικής κατασκευής πύραυλοι Stinger είχαν δωρηθεί από τους Αμερικανούς στους μουτζαχεντίν του Αφγανιστάν την περίοδο της κατοχής της χώρας από τους Σοβιετικούς. Μετά την αποχώρηση των τελευταίων, οι διάφοροι πολέμαρχοι άρχισαν να διοχετεύουν, με το αζημίωτο, τους πυραύλους στη διεθνή αγορά. Οι ΗΠΑ είχαν προσφερθεί στις αρχές της δεκαετίας του 1990 να τους αγοράσουν στην τιμή των 100.000 δολαρίων το κομμάτι, αλλά απέτυχαν παταγωδώς. Σχολιάζοντας αυτό το γεγονός, ο **Eric Hobsbawm**, στο βιβλίο του *Η Εποχή των Άκρων – Ο Σύντομος Εικοστός Αιώνας 1914-1991* (εκδ. Θεμέλιο, Αθήνα 1999, μετ. Βασίλης Καπετανγιάννης), που διαβάζω αυτήν την εποχή, αναφέρει προφητικά (σελ. 326): «Όπως ανέκραξε ο μαθητευόμενος μάγος του Γκαίτε, "**Δεν θα μπορέσω να απαλλαγώ από τα πνεύματα που επικαλέστηκα**"»...

Από την άλλη, πληθαίνουν οι πληροφορίες ότι τα βακτήρια του άνθρακα προέρχονταν από πηγές στο εσωτερικό των ΗΠΑ.

Έλληνες στρατιώτες θα συμμετάσχουν στην υπό συγκρότηση ειρηνευτική δύναμη που θα αποστείλει η Ευρωπαϊκή Ένωση στο Αφγανιστάν. Η ελληνική δύναμη θα αποτελείται από ένα τμήμα υγειονομικού 30-40 ατόμων και ένα τμήμα μηχανικού 50-60 ατόμων. Τα «σπασμένα» των κακών, τα «πληρώνουν» στο τέλος οι «καλοί»... Τα αθώα θύματα (άμαχοι) στο Αφγανιστάν ανέρχονται ήδη σε αρκετές χιλιάδες σύμφωνα με τα –τεκμηριωμένα– στοιχεία του καθηγητή Mark Harold, του πανεπιστημίου New Hampshire.

Η «ένταση» στην Παλαιστίνη συνεχίζεται. [Όταν οι μεν βομβαρδίζουν αμάχους, έχουμε «ένταση». Στην αντίθετη περίπτωση έχουμε «δολοφονικές επιθέσεις».] Εξαιρετικά ενδιαφέρουσα η ανάλυση σχετικά με το Παλαιστινιακό του Τάκη Φωτόπουλου, στην *Ελευθεροτυπία* του περασμένου Σαββάτου. Στο άρθρο αναφέρεται και η απίστευτη ιστορία σχετικά με άρθρο που δημοσιεύτηκε σε επιστημονικό περιοδικό και αποσύρθηκε μετά τη δημοσίευσή του από τους εκδότες, που κάλεσαν τους συνδρομητές να σκίσουν τις σχετικές σελίδες! Τι αφορούσε το άρθρο; Τα αποτελέσματα έρευνας σύμφωνα με τα οποία Παλαιστίνιοι και Εβραίοι είναι γενετικά ίδιοι! (Πώς είπατε;) Α! Ο Μπιν Λάντεν είναι ακόμα άφαντος. Φαντάζομαι να μην έχει καταφύγει σε κάποια χώρα που οι ΗΠΑ δεν θα ήταν πρόθυμες να βομβαρδίσουν...

Ο... χορηγός μας...

Επαναλειτούργησαν προχθές στην Καμπούλ οι πρεσβείες των ΗΠΑ και της Τουρκίας. Ο Τούρκος υπουργός Εξωτερικών **Ισμαήλ Τζεμ** επισκέφτηκε την Καμπούλ και είχε σειρά επαφών με τους νέους ηγέτες της χώρας. Αργότερα, δεν παρέλειψε να μεταβεί αεροπορικώς στη Μαζάρ ι Σαρίφ, όπου συναντήθηκε «κάτω από καταρρακτώδη βροχή» με τον παλιό του γνώριμο, και... «χορηγό» της στήλης, «στρατηγό» **Αμπντούλ Ρασίντ Ντοστούμ**. «Ο Ντοστούμ, σύμφωνα με διπλωματικές πηγές, εξέφρασε στον Τούρκο υπουργό τη δυσθυμία του για την κατανομή των υπουργείων, όπως αυτή έγινε στη διάσκεψη της Βόννης...» Φαντάζομαι να συζήτησαν και για business, πίνοντας και από το αγαπημένο «μπέρμπον» του «στρατηγού». [Ισλαμιστής ο «στρατηγός», αλλά έχει και τις προτιμήσεις του.] Αν λάβουμε

υπόψη μας ότι η Τουρκία είναι πρόθυμη να αναλάβει την «ανοικοδόμηση μιας εγκαταλειμμένης ρωσικής στρατιωτικής βάσης στην πρώην Σοβιετική Δημοκρατία της Γεωργίας» (*Ριζοσπάστης*, 15-11-2001) και ότι κάτω από τις χιονισμένες πεδιάδες του Αφγανιστάν μεγαλώνουν ήδη οι... παπαρούνες, τότε οι συζητήσεις μάλλον θα πρέπει να είχαν αίσιο τέλος...

Ο στρατηγός μας στο λαβύρινθό του...

Οι πρόσφατες αποκαλύψεις του στρατηγού Γρυλλάκη, σχετικά με τη συνεργασία Νέας Δημοκρατίας (επί Κ. Μητσοτάκη) και CIA για την ανατροπή της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και του Α. Παπανδρέου το 1989, με αφήνουν παγερά αδιάφορο. Τέτοιου είδους καταγγελίες απλώς επιβεβαιώνουν αυτό που ξέρουν και οι «πότερες» σε ολόκληρο τον πλανήτη: ότι οι θεωρίες συνωμοσίας μόνον θεωρίες δεν είναι. Όμως τελείως διαφορετικό πράγμα είναι να καταγγέλλεις, ως άμεσα ενεχόμενος, ένα τέτοιο γεγονός τη στιγμή που αυτό βρίσκεται σε εξέλιξη και άλλο να το θυμάσαι μερικά χρόνια αργότερα, ποιος ξέρει για ποιους λόγους... Σε τελική ανάλυση, ο στρατηγός δεν είναι ούτε ο πρώτος ούτε ο τελευταίος «υπάλληλος» που καταγγέλλει τους πρώην εργοδότες του. Ας μην τον αδικώ, όμως. Το βιβλίο του θα κυκλοφορήσει σύντομα...

Η ταινία και τα βιβλία...

Παγκόσμια πρεμιέρα σήμερα της πρώτης ταινίας της τριλογίας **«Ο Άρχοντας των Δαχτυλιδιών»** [σχετικές συνδέσεις [στα αγγλικά](#) και [στα ελληνικά](#)]. Οι τρεις ταινίες, που σκηνοθετήθηκαν από τον **Πίτερ Τζάκσον**, γυρίστηκαν ταυτόχρονα στη Νέα Ζηλανδία. Η δεύτερη ταινία θα παιχτεί το Δεκέμβριο του 2002 και η τρίτη έναν χρόνο αργότερα.

Οι ταινίες βασίζονται στην ομώνυμη τριλογία του Τζον Ρόναλντ Ρόιελ Τόλκιν (1892-1973). Τα τρία βιβλία (*Η Συντροφιά του Δαχτυλιδιού*, *Οι Δύο Πύργοι*, *Η Επιστροφή του Βασιλιά*) εκδόθηκαν για πρώτη φορά την περίοδο 1954-55 και έκτοτε έχουν μεταφραστεί σε δεκάδες γλώσσες και έχουν διαβαστεί από περισσότερους από 100 εκατομμύρια ανθρώπους σε ολόκληρο τον κόσμο. Στα ελληνικά κυκλοφορούν μεταφρασμένα από τις εκδόσεις **Κέδρος**.

Πρόκειται ουσιαστικά για μια πολύ απλή ιστορία σύγκρουσης μεταξύ των δυνάμεων του καλού και του κακού για την κατοχή ενός μαγικού δαχτυλιδιού που χαρίζει απόλυτη δύναμη. Η απλή αυτή ιδέα, όμως, μεταβλήθηκε σε ένα αριστούργημα από την πένα του Τόλκιν κι αν νομίζετε ότι ο Άρχοντας των Δαχτυλιδιών είναι ένα παραμύθι για μικρά παιδιά ή ότι δεν αρμόζει σε «μεγάλους» ανθρώπους να ασχολούνται με τέτοιου είδους αναγνώσματα, εσείς χάνετε!

Πρωτοήρθα σε επαφή με το έργο του Τόλκιν στα μέσα της δεκαετίας του 1980, όταν διάβασα σε αγγλόφωνα περιοδικά ότι από τα παιχνίδια για τον «υπολογιστή» Spectrum [που με «παίδευε» και παίδευε τότε] που έκαναν τότε θραύση ήταν και τα «Χόμπιτ» και «Ο Άρχοντας των Δαχτυλιδιών». Κατά ευτυχή σύμπτωση μόλις είχαν μεταφραστεί στην Ελλάδα το *Χόμπιτ* (εκδ. Κέδρος) και ο πρώτος τόμος του «Άρχοντα». Αργότερα μεταφράστηκαν στα ελληνικά και τα υπόλοιπα βιβλία της τριλογίας αλλά και τα βιβλία *Σιλμαρίλλιον* και *Ατέλειωτες Ιστορίες* (εκδόσεις **Αίολος**). Τα δύο τελευταία βιβλία παρέχουν, κατά κάποιο τρόπο, το «ιστορικό υλικό» πάνω στο οποίο κεντήθηκε ο μυθολογικός καμβάς της τριλογίας και του *Χόμπιτ*.

Δεν ξέρω αν η ταινία θα είναι καλή, κακή ή ενδιαφέρουσα, αλλά οφείλω να ομολογήσω ότι σχεδόν κάθε δεύτερο χειμώνα διαβάζω ξανά όλα τα βιβλία του Τόλκιν. Μπορεί να είμαστε – πια!– μεγάλα παιδιά, και να έχουμε απολέσει ένα μεγάλο μέρος της μαγείας που χαρακτηρίζει την παιδική ηλικία, όμως ένα από τα πράγματα που δεν πρόκειται να μας στερήσει ποτέ κανείς είναι και η μαγεία, η απόλαυση, της ανάγνωσης!

Καλά Χριστούγεννα!

Εικόνα από τη διαβόητη βιντεοκασέτα όπου, σύμφωνα με τους Αμερικανούς, ο Μπιν Λάντεν παραδέχεται την ενοχή του για τα της 11ης Σεπτεμβρίου. Αν ξέραμε και αραβικά...

Το εξώφυλλο του βιβλίου του Τόλκιν, *Η Συντροφιά του Δαχτυλιδιού* που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Κέδρος

Μια από τις αφίσσες της διάσημης ταινίας του Νεοζηλανδού Πήτερ Τζάκσον

9 Ιανουαρίου 2002

Καλή χρονιά... Νιώθοντας ήδη εθνικά υπερήφανοι, αφού η χώρα μας συγκαταλέγεται μεταξύ των πρώτων 4-5 χωρών της ευρωζώνης, όπου το νέο νόμισμα έχει αντικαταστήσει σε μεγάλο ποσοστό τα παλαιά εθνικά νομίσματα σε επίπεδο συναλλαγών, φροντίσαμε να εξευτελίσουμε και κάθε έννοια **ακραίων καιρικών, ακραίων κρατικών, αλλά και ακραίων ιδιωτικών** (εκ της ιδιωτείας) φαινομένων, τουλάχιστον νοτίως της Υλίκης...

Και αν η απάντηση ενός Ηπειρώτη λεβεντόγερου στο ερώτημα τηλεοπτικού σταθμού σχετικά με τα προβλήματα της «μετάπτωσης» (sic) στο νέο νόμισμα, **«Κανένα πρόβλημα, εξάλλου μιλάω άπταιστα τη γλώσσα»**, καθορίζει με τον καλύτερο τρόπο τα όρια της επίσημης προπαγάνδας σχετικά με το νέο νόμισμα [απλώς δεν θα χρειάζεται να μετατρέπουμε σε ξένο συνάλλαγμα τις δραχμούλες μας, όταν θα ταξιδεύουμε σε τουλάχιστον έντεκα ευρωπαϊκές χώρες], ο χιονιάς από την άλλη δεν αποκάλυψε παρά τα όρια της κυρίαρχης ιδεολογίας του **Νεοέλληνα Ανθρώπου**, που από τον **ωχαδερφισμό** «μετέπεσε» στον **μεγαλοαδερφισμό**.

Όπου, μπορεί ο σύγχρονος νεοέλληνας άνθρωπος να μην διεκδικεί μόνον το –κατά Άντυ Γουόρχολ– δεκαπεντάλεπτο δημοσιότητας που του αναλογεί, αλλά διεκδικεί από το κράτος-«μεγάλο αδελφό» το δεκαπεντάλεπτο αποκλειστικής μέριμνας που, σε συνθήκες ακραίων καιρικών, κρατικών και ιδιωτικών φαινομένων, θεωρεί ότι του αξίζει.

Όπου ο ταξιτζής, έχοντας «κολλήσει» χωρίς αλυσίδες σε δρόμο του Ζωγράφου, «στρέφεται κατά παντός υπευθύνου» επειδή «δεν καθάρισαν το δρόμο ένα χιλιόμετρο μακριά από την Ομόνοια»...

Όπου ο νταλικέρης, το όχημα του οποίου –επίσης χωρίς αλυσίδες– «δίπλωσε» στο 90ο χιλιόμετρο, κλείνοντας για ώρες την εθνική οδό, πνέει μένεα κατά του «κράτους-χάρβαλου»...

Όπου κυρία τις εκ Κρουονερίου καταγγέλλει σε τηλεοπτικό σταθμό ότι δεν μπορεί να βγει στην εθνική οδό με το αυτοκίνητό της, επειδή το «κράτος-χάρβαλο» δεν φρόντισε να αποχιονίσει τα **δικά της** διακόσια μέτρα, που την χωρίζουν από τον αυτοκινητόδρομο...

Όπου δεκάδες άνθρωποι καταγγέλλουν ότι έμειναν –Κυριακάτικα!– από ψωμί και ότι –για να μην πεινάσουν– αναγκάστηκαν να περπατήσουν χιλιόμετρα επί χιλιόμετρων για να προμηθευτούν τον άρτο –τον φρέσκον– τον επιούσιον...

Όπου η πλειονότητα εκείνων που κατέληξαν «στο κρεβάτι του πόνου» με κατάγματα «των άνω και κάτω άκρων, αλλά όχι και του κεφαλιού», όπως είπε φίλη που εργάζεται σε δημόσιο νοσοκομείο, ήταν άτομα νεαρής ηλικίας που είχαν βγει να παίξουν στο χιόνι, ενίοτε με τα δίκυκλά τους...

Τέλος, το «δικαίωμα στην ανικανότητα» των κρατικών λειτουργών που δεν μπορούν να «χωρίσουν δυο γαϊδάρων άχυρο» προκαλεί πλείστες όσες συζητήσεις, αλλά για την απάντηση στο «φιλοσοφικό» ερώτημα, **«Το νεοελληνικό κράτος έκανε τους πολίτες ή οι νεοέλληνες άνθρωποι το κράτος;»** θα πρέπει να περιμένουμε τα επόμενα ακραία φαινόμενα, τα μεθεπόμενα, τα μετα-μεθεπόμενα και ούτω καθεξής. Αν και ποτέ δεν ισχυρίστηκε κανείς ότι ως λαός δεν είμαστε ακραίο φαινόμενο...

Αργεντινή...

Feliz Ano Nuevo... Καλή χρονιά... Οι εικόνες των πεινασμένων Αργεντίνων που εισέβαλαν

στα μεγαλομπακάλικά λίγο πριν από τα Χριστούγεννα «απαλλοτριώνοντας» τα εδώδιμα που βρίσκονταν συσσωρευμένα εκεί, μπορεί να φέρνουν στο νου μας τους στίχους «χιλιάδες σουπερμάρκετ, γεμάτα πράματα, γιατί δεν τα βουτάμε για τα γεράματα;» του **Νικόλα Άσιμου** (που τον ανακάλυψαν οι πάντες μετά θάνατον), αποκαλύπτουν όμως με τον καλύτερο τρόπο και τα όρια του «παγκοσμισμού», που οι γνωστοί κύκλοι προωθούν με τους γνωστούς τρόπους τις τελευταίες δεκαετίες, αν και με κάποιους άλλους τρόπους το πράττουν εδώ και μερικούς αιώνες, αν όχι χιλιετίες (καταλαβαίνετε...)

Οι εξεγερμένοι Αργεντινοί, παρά τα δεκάδες θύματα που θρήνησαν, συνέχισαν τις κινητοποιήσεις τους και μετά τα Χριστούγεννα, κάνοντας πράξη κάποιους άλλους στίχους (από το ίδιο τραγούδι) του Άσιμου, «κατούρα στη Βουλή και σπάζ' τους τα γραφεία...» Στις 29 Δεκεμβρίου μετέβαλαν σε αφοδευτήριο το Κογκρέσο της χώρας, δικαιώνοντας έτσι και τον μετέπειτα εκλεγέντα –και τελευταίο μέχρι στιγμής, από τους πέντε προέδρους της χώρας μέσα σε δύο εβδομάδες– Εδουάρδο Ντουάλδε που είχε δηλώσει τον περασμένο Οκτώβριο στην ισπανική εφημερίδα *El País* ότι «όλοι οι [Αργεντινοί] πολιτικοί είμαστε περιπτώματα» (κοινώς, κουράδες, και με το συμπάθειο...)

Οι λόγοι για τους οποίους το 40% των Αργεντινών βρίσκεται κάτω από τα όρια της φτώχειας, μη διαθέτοντας ούτε καν τα απαραίτητα προς το ζην εδώδιμα, θα μπορούσαν να αναζητηθούν στο νεο-αποικιακό παρελθόν και παρόν της χώρας. Αυτή όμως είναι μια άλλη ιστορία... [Βέβαια, η χρεοκοπία της Αργεντινής οφείλεται στην εκπορευθείσα υπό του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου σύνδεση του πέσο με το ισχυρό δολάριο. Το τι σημαίνει η υιοθέτηση ενός ισχυρού νομίσματος από μία όχι και τόσο ανταγωνιστική οικονομία είναι ένα ζήτημα που θα πρέπει να μας απασχολεί και στην Ελλάδα, μετά την «μετάπτωση» της δραχμής στο ευρώ. Πάνω σ' αυτό το θέμα εξαιρετικά ενδιαφέροντα, αν και από διαφορετική οπτική γωνία, είναι τα άρθρα των **Τάκη Φωτόπουλου** «Ευρώ: Πάμε για "αργεντινοποίηση"» (το ερωτηματικό στο τέλος είχε πέσει θύμα του «δαίμονα του τυπογραφείου» και δεν υπήρχε στην έντυπη μορφή της εφημερίδας, ωστόσο απουσιάζει ακόμα από την ηλεκτρονική μορφή του άρθρου) και **Τάκη Μίχα** «Αργεντινή σήμερα, Ελλάδα αύριο».

Έτυχε να βρίσκομαι στο Μπουένος Άιρες την εποχή που γυριζόταν εκεί η κινηματογραφική εκδοχή του μιούζικαλ «**Εβίτα**» (σε σκηνοθεσία Άλαν Πάρκερ, σενάριο Πάρκερ και Όλιβερ Στόουν και πρωταγωνιστές τους Μαντόνα, Αντόνιο Μπαντέρας και Τζόνι Νάθαν Πράις). Η Εβίτα δεν ήταν άλλη από τη **Μαρία Εύα Ντουάρτε** (1919-1952, βιογραφία της στα ισπανικά), σύζυγο του Χουάν Περόν. Συνθήματα για τη Santa Evita κοσμούν ακόμα και σήμερα τους τοίχους των φτωχογειτονιών της χώρας, αν και ελάχιστοι πια ασχολούνται με τις καταθέσεις της στις ελβετικές τράπεζες, μέρος των οποίων προέρχονταν από «συνεισφορές» των ναζί αξιωματούχων, που βρήκαν καταφύγιο στην Αργεντινή μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Κάποιο βράδυ, λοιπόν, παρατηρήσαμε ότι στην πλατεία μπροστά από την Casa Rosada [«Ροζ (sic) Οίκος», το προεδρικό μέγαρο της Αργεντινής, κατ' αντιστοιχία με το Λευκό Οίκο – οι συνειρμοί δικοί σας], γινόταν μια σιωπηλή διαδήλωση. [Στη συγκεκριμένη πλατεία, Πλατεία του Μαΐου, συγκεντρώνονται κάθε Πέμπτη εδώ και δύο σχεδόν δεκαετίες οι συγγενείς των 25.000 αγνοούμενων, που χάθηκαν στα χρόνια της χούντας την περίοδο 1976-1983, ζητώντας την καταδίκη των υπευθύνων...]

Τελικά, επρόκειτο απλώς για εκατοντάδες κομπάρσους που κρατώντας πανώ συμμετείχαν στο γύρισμα της ταινίας. Στη συγκεκριμένη σκηνή της ταινίας η Μαντόνα τραγουδά το πασίγνωστο «Μην κλαις για μένα Αργεντινή...»

I cry for you Argentina...

«Αντι»αμερικανισμός...

Κάποιοι κομπλεξικοί, όπως ο υποφαινόμενος, που ζηλεύουν τη χώρα της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του πλούτου, της ισχύος, των ίσων ευκαιριών και ούτω καθεξής, έχουν τους λόγους τους να είναι «αντι»αμερικανοί. [Ίσως και να χρήζουμε ψυχιατρικής παρακολούθησης...] Οι Αμερικανοί, ωστόσο, έχουν λόγους που είναι ανθέλληνες;

Πρόσφατο παράδειγμα αποτελεί η εκπομπή «60 Λεπτά» που προβλήθηκε την περασμένη Κυριακή από το τηλεοπτικό δίκτυο CBS. Ούτε λίγο ούτε πολύ, στην εκπομπή έγινε έμμεσος συσχετισμός της «17 Νοέμβρη» με την «Αλ Κάιντα» του Οσάμα Μπιν Λάντεν, έγιναν υπαινιγμοί ότι ο πρόεδρος της Βουλής Απόστολος Κακλαμάνης γνωρίζει για τη «17 Νοέμβρη» αλλά δεν θέλει να βοηθήσει στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας, και τα λοιπά και τα λοιπά... Σημειωτέον ότι δεν μεταδόθηκαν ούτε αποσπάσματα από τις συνεντεύξεις που είχαν παραχωρήσει στο δίκτυο οι Γιώργος Παπανδρέου και Ντόρα Μπακογιάννη, ενώ από τη συνέντευξη του Α. Κακλαμάνη μεταδόθηκαν μόνον δύο φράσεις...

Φυσικά, όλα αυτά εντάσσονται στον «αγώνα» των Αμερικανών κατά της τρομοκρατίας. Και το ίδιο συμβαίνει και με την αμφισβήτηση εκ μέρους τους των συνόρων Ελλάδας-Τουρκίας (ξέρουμε υπέρ ποιών). Το ίδιο επίσης συμβαίνει και όσον αφορά το Κυπριακό, τη συμμετοχή της, εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, Τουρκίας στον ευρωστρατό και... και... Τελειώς συμπτωματικά σήμερα επισκέπτεται επίσημα τις ΗΠΑ ο πρωθυπουργός Κ. Σημίτης. Τελικά, ίσως και να χρήζουμε ψυχιατρικής παρακολούθησης, αλλά για τελειώς διαφορετικούς λόγους.

Ο «χορηγός» μας...

Ο «χορηγός» της στήλης «στρατηγός» Αμπντούλ Ρασίντ Ντοστούμ παραμένει ακόμα στην επικαιρότητα. Όπως αποκάλυψε την περασμένη Κυριακή στην *Ελευθεροτυπία* ο Νικόλας Ζηργανός, ένας πρώην πράκτορας της CIA, με θητεία στο Αφγανιστάν τη δεκαετία του 1980, ο Φίλιπ Σμιθ, έχει αναλάβει τις δημόσιες σχέσεις του «στρατηγού» στις Ηνωμένες Πολιτείες. Αν και το γεγονός δεν προκαλεί καμία ιδιαίτερη έκπληξη, αφού «όμοιος ομοίω αεί πελάζει», το ενδιαφέρον είναι ότι ο Σμιθ έχει αναλάβει να προωθή στις ΗΠΑ και τα συμφέροντα των αντικομμουνιστών ανταρτών Χ'Μονγκ του Λάος, που, χρηματοδοτούμενοι από τη CIA είχαν πολεμήσει κατά των Βιετναμέζων κομμουνιστών, χρηματοδοτώντας τον «αγώνα» τους με το εμπόριο ναρκωτικών. Ο «αγώνας» τους τελείωσε κάποτε άδοξα, αλλά οι κακές συνήθειες του εμπόριου συνεχίζονται έκτοτε...

Κατά τα άλλα, όπως θα έχετε ίσως παρατηρήσει, ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας στο Αφγανιστάν συνεχίζεται με αμείωτη ένταση. Οι Αμερικανοί βομβαρδίζουν συστηματικά βάσεις των Ταλιμπάν και όχι και τόσο συστηματικά Αφγανούς αμάχους. Οι γνωστές παράπλευρες απώλειες... Κάποιοι κυνικοί, όπως ο υποφαινόμενος, που ισχυρίζονται ότι οι βομβαρδισμοί συνεχίζονται μόνον και μόνον επειδή αυτό είναι ωφέλιμο για την οικονομία των ΗΠΑ (το 50% της οποίας είναι άμεσα ή έμμεσα συνδεδεμένο με την πολεμική βιομηχανία), απλώς χρήζουν ψυχιατρικής παρακολούθησης...

Εδώ ο μουλός Ομάρ, εκεί ο Μπιν Λάντεν, πού στο καλό κρύφτηκαν όλοι;

A! Happy new year!

Η εξέγερση των πεινασμένων Αργεντίνων πριν από την (υπερκαταναλωτικά φορτισμένη) εορταστική περίοδο αποκάλυψε τα όρια του «παγκοσμισμού» ακόμα και στους ανύποπτους

Στις 29 Δεκεμβρίου 2001, οι Αργεντινοί αποφάσισαν να μετατρέψουν σε δημόσιες τουαλέτες το Κογκρέσο της χώρας τους. Δικαιούνται μια τέτοια ... πολυτέλεια, καθώς το 40% του πληθυσμού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας

Από αριστερά: Άλαν Πάρκερ, Αντόνιο Μπαντέρας, Κάρλος Μένεμ και Μαντόνα, στον Ροζ Οίκο του Μπουένος Άιρες. Ο Κάρλος Μένεμ, πρόεδρος της Αργεντινής για μια δεκαετία (1989-1999) είχε εξομολογηθεί σε παλαιότερη συνέντευξή του ότι αν «όλοι σταματούσαμε να κλέβουμε για δύο χρόνια, η Αργεντινή θα ήταν η πλουσιότερη χώρα του κόσμου». Κρίση ειλικρίνειας...

Η Μαρία Εύα Ντουάρτε, μετέπειτα γνωστή ως Σάντα Εβίτα, είναι ακόμα ζωντανή στη μνήμη των συμπατριωτών της.

16 Ιανουαρίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

Αυτή η χώρα μπορεί να πλήττεται, αλλά δεν πλήττει...

Η Ελλάς είναι μία χώρα υπό καθεστώς **διαρκούς επανάστασης** και οι όλβιοι κάτοικοί της απολαμβάνουν τα αγαθά αυτής της κατάστασης. Όχι, δεν ισχυρίζομαι ότι άπαντες ματαιοπονούμε (;) για την ανατροπή της καθεστηκυίας τάξεως. [Αν και η Επανάσταση του 1821 είναι η μόνη στον πλανήτη που μπορεί να χαρακτηριστεί ως τέτοια.] Απλώς, θυμήθηκα τη φράση του –πάλαι ποτέ– συντρόφου Ραούλ Βανεγκέμ που, κάπου εκεί στα μέσα της δεκαετίας του 1960, έγραφε ότι «**η ανία είναι αντεπαναστατική**». Και σ' αυτή τη χώρα μπορεί να αντιμετωπίζουμε πλείστους όσους κινδύνους –από Ανατολάς, από Δυσμάς, εκ Βορρά και εκ Νότου, από το «ζαβό το ριζικό μας, από το Θεό που μας μισεί»– το σίγουρο όμως είναι ένα: **δεν πρόκειται ποτέ να πεθάνουμε από ανία.**

Ο πρωθυπουργός επισκέπτεται τον πλανητάρχη και, πέραν των ευρωκερμάτων που του δείχνει, του χαρίζει [φοβού τους Δαναούς...] και ένα ολυμπιακό-2004 φουτεράκι, αγορασμένο από το Tax-Free κάποιου αεροδρομίου, αμπαλαρισμένο σε πλαστική τσαντούλα...

Η Οργανωτική Επιτροπή των Ολυμπιακών Παιχνιδιών [Games] του 2004 –που θα κοστίσουν μόλις 1,5 τρισ. δραχμές ή 4,4 δισ. ευρώ–, είχε απαγορεύσει προ καιρού σε μαθητές σχολείου του Περιστερίου να χρησιμοποιούν στις ιστοσελίδες τους το σήμα των Ολυμπιακών Παιχνιδιών [τα γνωστά έγχρωμα δακτυλίδια, και τον «κότινο»-σήμα του 2004], αφού αυτά αποτελούν ιδιοκτησία της Επιτροπής. Κατά τα άλλα, οι **Άρχοντες των Δακτυλιδιών**, «μπουκωμένοι» με τα 4,4 δισ.ευρώ, καλούν όλους τους υπόλοιπους να βοηθήσουν εθελοντικά –ήγουν, άνευ αμοιβής– στη διοργάνωση των Παιχνιδιών...

Οι **στρατηγοί**, μέσα από το λαβύρινθό τους, «χτύπησαν» ξανά. Η έκθεση για την τρομοκρατία και τις υποτιθέμενες σχέσεις του ΠΙΑΚ και του ΠΑΣΟΚ μ' αυτήν, που δημοσιεύτηκε την περασμένη Κυριακή στην εφημερίδα του **Νίκου Κακαουνάκη Στο Καρφί**, θα έπρεπε να κηρυχτεί ως «διατηρητέο μνημείο» της σύγχρονης ελληνικής γλώσσας. Από την, γραμμένη το 1988, έκθεση κρατώ μόνον την –επικών διαστάσεων– έκφραση: **«υπέστη εκπαίδευση»** [σαν τρομοκράτης κάποιο στέλεχος του ΠΑΣΟΚ]. Σ' αυτή τη χώρα, δεν μας έφταναν αυτά που **τραβάμε**, τώρα **υφιστάμεθα** ακόμα και την εκπαίδευση...

Και μέσα στον «πανικό» των ημερών ο υπουργός Υγείας μάς τάζει «μονόκλινα» και «σουίτες» στα νοσοκομεία. Όχι μόνον καταντήσαμε χώρα ξενοδοχούπαλλήλων, αλλά αρχίζουμε να αποκτούμε και συνείδηση ξενοδοχούπαλλήλων.

Τα **μαύρα ράσα** άστραψαν και βρόντησαν την περασμένη εβδομάδα, μέσω των τηλεοπτικών παραθύρων, κατά του συνθέτη **Γιάννη Μαρκόπουλου**, που –μη θεολόγος ων– τόλμησε, σε συνέντευξή του στο περιοδικό Δαυλός, να διατυπώσει την άποψη ότι τα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης πρέπει να αποβληθούν από τον τον Κανόνα της Ελληνικής Εκκλησίας. Ποιος είδε το ράσο και δεν φοβήθηκε...

Ο χωρισμός Εκκλησίας και κράτους βρίσκει αντίθετη την πλειοψηφία των όλβιων κατοίκων αυτής της –**δίχως ανία, αλλά και ανιάτης**– χώρας. Φανταστείτε, όμως, τι θα γινόταν αν τα **γκρίζα κοστούμια** της πολιτικής χρησιμοποιούσαν τα όπλα των «αντιπάλων –στο ζήτημα των ταυτοτήτων– μαύρων ράσων» και άρχιζαν να σχολιάζουν τις δηλώσεις του Σωτήρη Τζούμα, συμβούλου του Αρχιεπισκόπου κ. Χριστόδουλου, που είχε αποκαλέσει «Ηρωδιάδα» τον μητροπολίτη Πειραιώς κ. Καλλίνικο, πνευματικό πατέρα του Αρχιεπισκόπου, επειδή ο τελευταίος ζητούσε «επί πίνακι την κεφαλή του».

Η **Ηρωδιάς** είχε παντρευτεί διαδοχικά δύο γιους του Ηρώδη του Μεγάλου και ήταν μητέρα της Σαλώμης. Μετά τον περιβόητο χορό της και, κατόπιν παροτρύνσεως της μητέρας της, η Σαλώμη είχε ζητήσει από τον πατριό της, Ηρώδη Αντίπα, την κεφαλή του Ιωάννη του Βαπτιστή «επί πίνακι». Λεπτομέρεια: η Σαλώμη με τη σειρά της παντρεύτηκε δύο αδελφούς του πατέρα της...

Πάντως, αυτά τα αίσχη δεν αποτελούν λόγο για να αποβληθεί η Παλαιά Διαθήκη από τον Ιερό Κανόνα. Οι Ηρωδιανοί δεν ήταν ακριβώς εβραίοι ή, μάλλον, δεν ήταν τελείως εβραίοι...

Περί **γενεαλογίας** λόγος δεύτερος: η **Μαργαρίτα Παπανδρέου**, δεύτερη σύζυγος του αείμνηστου Ανδρέα Παπανδρέου και μητέρα όλων –πλην ενός– των τέκνων του, στην επιστολή που απέστειλε σε φίλους και φίλες της στην Ελλάδα, με ευχές για τον καινούργιο χρόνο και νέα για την οικογένειά της, αναφέρει για την εγγονή της και κόρη του υπουργού Εξωτερικών **Γιώργου Παπανδρέου**: «Η εγγονή μου **Μαργαρίτα** είναι ένα τρισαγαπημένο κορίτσι, 11 χρόνων, που δείχνει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την πολιτική. Ποιος ξέρει, ίσως μια μέρα να είναι υπουργός Εξωτερικών ή Πολιτισμού της επόμενης γενιάς. Με συγκινεί που φέρει το όνομά μου.» Όταν τα **γκρίζα ταγίερ** προγραμματίζουν...

Περί γενεαλογίας **λόγος τρίτος**: τα *μαύρα ράσα* και τα *γκρίζα κοστούμια* σπανίως συγκρούονται. Τον περισσότερο καιρό **προγραμματίζουν από κοινού**. Και για του λόγου το αληθές, διαβάστε *on-line* το άρθρο μου, που είχε δημοσιευτεί πέρυσι στο *ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ*, «Η Γενεαλογία της Εξουσίας και ο Χριστιανισμός».

Ο αντιπρόεδρος, ο φόβος και το τρομουλάκι...

Η ορφάνια πέρασε δίπλα από τον πλανήτη αλλά δεν τον έπληξε. Και δεν αναφέρομαι βέβαια στον αστεροειδή που παραλίγο να πλήξει την περασμένη εβδομάδα τον πλανήτη μας, αλλά στο *τρομουλάκι* ή τρομο-κουλουράκι, αν προτιμάτε, *Pretzel*, που παραλίγο να μας αφήσει χωρίς πλανητάρχη. Γι' αυτό, όπως λέει και ο κ. πλανητάρχης, «πρέπει πάντα να ακούτε τη μαμά σας και να μην τρώτε βιαστικά τα κουλουράκια *Pretzel*». [Τα *Pretzel* είναι εκείνα τα αλμυρά πραματάκια, στο μέγεθος του αείμνηστου κατοστάρικου, που το σχήμα τους μοιάζει με εκείνο της Μερσεντές. Οι τρεις οπές που φέρουν συμβολίζουν την Αγία Τριάδα, όπως ισχυρίζονταν οι Ιταλοί καλόγεροι που το παρασκεύασαν για πρώτη φορά τον Μεσαίωνα.]

Το ατύχημα, ωστόσο, του προέδρου δεν τον εμπόδισε από το να πραγματοποιήσει την προγραμματισμένη περιοδεία του σε κάποιες πολιτείες των ΗΠΑ. Παρ' όλα αυτά, επέστρεψε έγκαιρα στην Ουάσιγκτον για να συναντηθεί με τον Τούρκο πρωθυπουργό Μπουλέντ Ετσεβίτ, που πραγματοποιεί αυτές τις ημέρες επίσημη επίσκεψη στη χώρα. Ο κ. Ετσεβίτ συναντήθηκε επίσης και με τον αντιπρόεδρο Ντικ Τσένυ, που αντικαθιστούσε τον πρόεδρο κατά την απουσία του, κάτι που δεν είχε αξιωθεί να πετύχει ο ημέτερος πρωθυπουργός την περασμένη εβδομάδα.

Ως γνωστόν, ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ δεν βρίσκονται ποτέ στο ίδιο σημείο, για το φόβο τρομοκρατικών ενεργειών. Ο φόβος που διακατέχει την αμερικανική ηγεσία μετά τα τρομοκρατικά χτυπήματα της 11ης Σεπτεμβρίου είναι, μετά από ένα σημείο, περίεργος και ανεξήγητος.

Αυτή δεν είναι συμπεριφορά πλανηταρχών. Αυτή δεν είναι συμπεριφορά ηγετών της μοναδικής υπερδύναμης του πλανήτη. Αυτή δεν είναι συμπεριφορά των ηγετών του κραταιότερου πολιτικο-στρατιωτικο-οικονομικού μηχανισμού που έχει εμφανιστεί ποτέ στον πλανήτη. Αυτή είναι συμπεριφορά **φοβισμένων ανθρωπαρίων**, που **τρέμουν τον ίσκιό τους**, που νιώθουν το έδαφος να φεύγει κάτω από τα πόδια τους. Τι ακριβώς κρύβεται πίσω από τα χτυπήματα του Σεπτεμβρίου και έχει τρομοκρατήσει σε τέτοιο βαθμό τους πλανητάρχες;

Οι φαντομάδες...

Εδώ ο μουλάς Ομάρ, εκεί ο Μπιν Λάντεν, πού στο καλό κρύφτηκαν όλοι τους; Όσοι δεν πρόλαβαν –ή δεν είχαν τα μέσα για– να κρυφτούν μεταφέρονται τώρα σιδηροδρόσιοι στην αμερικανική στρατιωτική βάση του Γκουαντάναμο στο νοτιοανατολικό άκρο της Κούβας. [Η βάση υπήρχε εκεί πριν από την κατάληψη, το 1959, της εξουσίας στην Κούβα από τον Φιντέλ Κάστρο, που φυσικά δεν μπορούσε να κάνει τίποτα για την απομάκρυνσή της από το κουβανικό έδαφος.]

Γιατί στο Γκουαντάναμο; Επειδή η βάση δεν θεωρείται ότι αποτελεί μέρος του εδάφους των ΗΠΑ και έτσι οι κρατούμενοι δεν προστατεύονται από το αμερικανικό σύνταγμα, μη δυνάμενοι έτσι να προσφύγουν στα αμερικανικά δικαστήρια. Καταλαβαίνετε... Ήδη οι ανά τον κόσμο οργανώσεις προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχουν αρχίσει τις καταγγελίες. Σύμφωνα με το Διεθνές Ερυθρό Σταυρό, τα δικαιώματα των κρατούμενων Ταλιμπάν προστατεύονται από τη διεθνή Συνθήκη της Γενεύης, περί αιχμαλώτων πολέμου. Ακούει κανείς;

Α! Στο Αφγανιστάν συνεχίζονται οι βομβαρδισμοί...

Ο πρόεδρος Μπους όρισε ως εκπρόσωπό του στο Αφγανιστάν τον αφγανοαμερικανό Ζαλμάι Χαλιλζάντ, ο οποίος μέχρι πρόσφατα εργαζόταν για λογαριασμό της πετρελαϊκής εταιρείας Upscail, που, όπως έχουμε ήδη αναφέρει σ' αυτή τη στήλη, σχεδίαζε την κατασκευή πετρελαϊκών αγωγών στην Κεντρική Ασία, που θα διέρχονταν από το αφγανικό έδαφος.

Τα πετρέλαια αποτελούν μία μόνον από τις όψεις του αφγανικού. Μία άλλη όψη της, συζητά αυτές τις ημέρες στην Ουάσιγκτον ο Τούργκος πρωθυπουργός Μπουλέντ Ετσεβίτ, που ζητά από τους ηγέτες των ΗΠΑ να ηγηθεί η Τουρκία της διεθνούς στρατιωτικής δύναμης που θα εγκατασταθεί στο Αφγανιστάν (προφανώς για να προστατεύσει τα συμφέροντα του «χορηγού» της στήλης «στρατηγού» Ντοστούμ, όπως έχουμε αναφέρει κατ' επανάληψη). Τέλος, οι Ηνωμένες Πολιτείες άρχισαν να δημιουργούν στρατιωτικές βάσεις σε αρκετές «δημοκρατίες» της Κεντρικής Ασίας (Ουζμπεκιστάν, Κιργιστάν, Τατζικιστάν, Καζακιστάν). Οι στόχοι προφανείς: φτηνό πετρέλαιο για τον αμερικανικό λαό και φτηνή ηρωίνη για όλους...

Η έκθεση...

Ο φωτογράφος Γιάννης Μπεχράκης (Αθήνα, 1960) εργάζεται για το ειδησεογραφικό πρακτορείο Reuters από το 1987 και έχει καλύψει πολεμικές συγκρούσεις από την πρώην Γιουγκοσλαβία και τις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης ως την Αφρική και την Ασία. Στο Ζάππειο Μέγαρο διοργανώνεται αυτές τις ημέρες (17-27 Ιανουαρίου, 11:00-21:00 καθημερινά) έκθεση με 80 φωτογραφίες του από το οδοιπορικό του στον πρόσφατο πόλεμο του Αφγανιστάν. Η είσοδος στην έκθεση είναι ελεύθερη, όμως τα έσοδα από την πώληση των αφισών θα διατεθούν από το ελληνικό τμήμα της UNICEF για τη βοήθεια των παιδιών της περιοχής. [Η έκθεση θα εγκαινιαστεί σήμερα από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κ. Στεφανόπουλο.] Στο Αφγανιστάν υπάρχουν σήμερα 1.000.000 παιδιά, που έχασαν τους γονείς τους στις πολεμικές συγκρούσεις, αλλά και περίπου 400.000 παιδιά που έχουν πέσει θύματα των ναρκών...

Μόνα Λίζα...

Η «Μόνα Λίζα» ταξιδεύει για πρώτη φορά εκτός γαλλικού εδάφους για να εκτεθεί στην έκθεση «Παρίσι: Η Πρωτεύουσα των Τεχνών 1900-1968», που θα φιλοξενηθεί από τα τέλη Ιανουαρίου στη Βασιλική Ακαδημία Τεχνών του Λονδίνου. Δεν πρόκειται, ωστόσο, για το γνωστό πίνακα του Λεονάρντο ντα Βίντσι που κοσμεί το Λούβρο, αλλά για τον πίνακα LHOQQ, που είχε ζωγραφίσει το 1919 ο ντανταϊστής Μαρσέλ Ντυσάν. Ο Ντυσάν (1887-1968) είχε κάνει ένα ακριβές αντίγραφο της αυθεντικής «Μόνα Λίζα», προσθέτοντάς της «απλώς» έναν λεπτό μύστακα και ένα ακόμα λεπτότερο υπογένειο. Στο πρώτο ήμισυ του 20ου αιώνα, κάποιοι θεωρούσαν ότι η τέχνη ή είναι ανατρεπτική ή δεν είναι τίποτα. Σήμερα, που το εμπόρευμα-τέχνη είναι ένα τίποτα, καταλαβαίνουμε ότι, μετά την τέχνη, ακόμα και οι λέξεις απέκτησαν τελείως διαφορετικό νόημα...

«Είναι κακό στην άμμο να χτίζεις παλάτια, ο βοριάς [η Βόρεια, αλλά και η Βορειοατλαντική Συμμαχία] θα τα κάνει συντρίμια-κομμάτια...» Γλυπτό της κεφαλής του Οσάμα Μπιν Λάντεν υπό Ινδού καλλιτέχνη στην άμμο

Η βάση στο Γκουαντάναμο: Οι συνθήκες της αιχμαλωσίας των Ταλιμπάν που μεταφέρονται εκεί είναι άγνωστες, ενώ η αμερικανική κυβέρνηση αποφεύγει να τους χαρακτηρίσει "αιχμαλώτους πολέμου"...

Επάνω και κάτω: Φωτογραφίες από την έκθεση του Γιάννη Μπεχράκη, στο Ζάππειο Μέγαρο

23 Ιανουαρίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

Νέοι καιροί, νέα ήθη... Προσπαθούν... Προσπαθούν εναγωνίως να μας πείσουν ότι σύσσωμος ο ελληνικός λαός είναι ένοχος... Πως είναι ένοχος επειδή τα πολιτικά κόμματα, η Ακαδημία Αθηνών, η Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών, η Ένωση Συντακτών, οι πολιτιστικοί και εξωραϊστικοί σύλλογοι της κάθε Περαιωθεραχούλας δεν μας κάλεσαν ποτέ όλους μας και τον καθένα μας να διαδηλώσουμε κατά της τρομοκρατίας στην Ελλάδα.

Η απόπειρα «συλλογικής ενοχοποίησης» του ελληνικού λαού θα μας άφηνε πραγματικά αδιάφορους, αλλά τις τελευταίες εβδομάδες παρατηρούμε μια ενορχηστρωμένη εκστρατεία, από ποικίλους ιδεολογικούς και πολιτικούς χώρους, με συγκεκριμένους στόχους και μη ορατά προς το παρόν αποτελέσματα.

Νέοι καιροί, νέα ήθη... Στους καιρούς της αντιτρομοκρατίας, που ζούμε, ήδη είναι ορατή η έκπτωση των δημοκρατικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η συλλογική ενοχή, αποτελούσε πάντα θεμελιώδες χαρακτηριστικό των ολοκληρωτικών καθεστώτων. **Οι πράξεις του ενός ενοχοποιούν το σύνολο...**

Είμαστε άραγε όλοι μας ένοχοι επειδή κάποιιοι κουμπουροφόροι της «λαϊκής δικαιοσύνης» πήραν τα κολτ και βγήκαν στους δρόμους για τους δικούς τους ιδιοτελείς λόγους;

Είμαστε άραγε ένοχοι επειδή επί τόσα χρόνια δεν νιώσαμε τρομοκρατημένοι από τους τρομοκράτες;

Είμαστε άραγε ένοχοι επειδή, ανεξάρτητα από το τι πίστευε ο καθένας μας για την προέλευση των τρομοκρατών, θεωρούσαμε ως περιθωριακό το φαινόμενο της τρομοκρατίας στην Ελλάδα;

Είμαστε άραγε ένοχοι επειδή θεωρούσαμε –όπως ο υποφαινόμενος– ήδη από τα τέλη της δεκαετίας του 1970, ότι οι προκηρύξεις της 17 Νοέμβρη ήταν ένας πολιτικοϊδεολογικός αχταρμάς, προϊόντα «αγράμματος πολιτικά» εγκεφάλων, και κείμενα που είχαν τόση σχέση με το «λαϊκό κίνημα» όση έχει η ρέγκα με το ποδήλατο;

Είμαστε άραγε όλοι μας ένοχοι που πιστεύαμε ότι οι ενέργειες αυτής της οργάνωσης αν δεν αποτελούσαν έργα κάποιων μυστικών υπηρεσιών τότε, στην καλύτερη περίπτωση, αποτελούσαν «εκτέλεση συμβολαίων» έναντι αμοιβής, που τυλίγονταν με κάποιο σελλοφάν αριστεροφροσύνης;

Και δεν είναι ένοχες όλες οι Υπηρεσίες –μυστικές και μη– της ημεδαπής και της αλλοδαπής, που δεν κατάφεραν τίποτα όλα αυτά τα χρόνια;

Και δεν είναι ένοχοι οι πολιτικοί προϊστάμενοι αυτών των Υπηρεσιών;

Και δεν είναι ένοχοι όσοι κατασκεύαζαν όλα αυτά τα χρόνια ενόχους;

Δεν είναι ένοχοι όσοι «ακουμπούσαν» τους τρομοκράτες όλα αυτά τα χρόνια;

Δεν είναι ένοχοι όσοι σήμερα προσδίδουν στη 17 Νοέμβρη πολιτικό και ιδεολογικό υπόβαθρο, αναφέροντας ότι «με την τρομοκρατία έχουμε ξεμπερδέψει ιδεολογικά και πολιτικά, και

απομένει να ξεμπερδέψουμε επιχειρησιακά;»...

Η προσπάθεια συλλογικής ενοχοποίησης του ελληνικού λαού, που φαίνεται πολύ καλά ενορχηστρωμένη, πιθανώς να έχει πολύ δυσάρεστα αποτελέσματα. Οι Αφγανοί βομβαρδίζονται επί μήνες επειδή είχαν δώσει άσυλο στον Οσάμα Μπιν Λάντεν και στην Αλ Κάιντα. Φανταστείτε να επρόκειτο και για Αφγανούς... Λέμε τώρα...

Κατά τα άλλα, οι αρχές της χώρας «ακουμπούν» γερά τους τρομοκράτες. Ο Αμερικανός πρέσβης δηλώνει ότι «ο αρχηγός της 17 Νοέμβρη και ο συγγραφέας των προκηρύξεων είναι Έλληνες». [Οι υπόλοιποι;] Ονόματα «πέφτουν στο τραπέζι», αποδείξεις πολύ δύσκολο να υπάρξουν, συμφωνίες μεταξύ αρχών-τρομοκρατών λέγεται πως έχουν κλειστεί. Το τίμημα; Σε δολάρια, σε ευρώ, ίσως και σε γαλλικά φράγκα, αν έχουμε θεαματικές εξελίξεις μέσα στον επόμενο μήνα. Σ' αυτόν τον τόπο οι ένοχοι [πολλές φορές] πληρώνουν. **Σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις, όπως αυτή, ίσως και να πληρώνονται...**

Πιστεύω πως το άπλετο φως που οι αρχές ετοιμάζονται να ρίξουν στο φαινόμενο της τρομοκρατίας στην Ελλάδα θα συσκοτίσει ακόμα περισσότερο την υπόθεση. Βλέπετε, μερικά πράγματα είναι καλύτερο να παραμένουν «δημόσια μυστικά»...

Ολυμπιακά Παιχνίδια...

Οι Μεγάλες Ιδέες του Έθνους [των εργολάβων και των αεριτζήδων] διαδέχονται η μία την άλλη την τελευταία δεκαπενταετία [Μάαστριχτ, σύγκλιση, Οικονομική και Νομισματική Ένωση, ευρώ, και όλα αυτά σε συσκευασία «ανάπτυξης» και «εκσυγχρονισμού»]. Μέσα σ' αυτό το μεγαλοϊδεατικό και μεγαλοστοχικό ελληνικό μικροσύμπαν υπάρχει και μία σταθερή – οικονομική – αξία: οι Ολυμπιακοί Αγώνες, τα Olympic Games. Ως Έθνος [των εργολάβων και των αεριτζήδων] είχαμε τη σπάνια χαρά, μετά την αποτυχημένη απόπειρα ανάληψης της διοργάνωσης των Ολυμπιακών Παιχνιδιών του 1996, να αναλάβουμε τη διοργάνωση των αντίστοιχων παιχνιδιών του 2004.

Η αναβάθμιση της εικόνας (του image, επί το ελληνικότερον) της χώρας στο εξωτερικό, αποτελεί ένα από τα «βαριά χαρτιά» της επιχειρηματολογίας όσων ανέλαβαν να σηκώσουν στην πλάτη τους –και από την «κοινή τσέπη» της χώρας– αυτό το μεγαλειώδες εγχείρημα. Ο **Λάρρυ Κινγκ**, ο γνωστός *talk-show host* του **CNN**, μας έδωσε την περασμένη εβδομάδα ένα έξοχο δείγμα [ή δήγμα] αυτής της «αναβάθμισης».

Στο διάστημα 8-24 Φεβρουαρίου θα διεξαχθούν στο Σολτ Λέικ Σίτυ της πολιτείας Γιούτα των ΗΠΑ τα Χειμερινά Ολυμπιακά Παιχνίδια για το 2002. Ολυμπιακά Παιχνίδια, ωστόσο, χωρίς ολυμπιακή φλόγα και ολυμπιακό πνεύμα δεν νοούνται. Έτσι, η ολυμπιακή φλόγα, ξεκινώντας από την Ολυμπία τον περασμένο Νοέμβριο, μεταφέρεται έκτοτε από χωρίου εις χωρίον στη Β. Αμερική από 11.500 συνολικά λαμπαδηδρόμους. Επειδή όμως στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Λος Άντζελες (1984) η ολυμπιακή λαμπαδηδρομία είχε «εμπορευματοποιηθεί», η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή υπογράφει έκτοτε, «για τα μάτια του κόσμου», ένα συμφωνητικό μη εμπορευματοποίησης της φλόγας με την εκάστοτε οργανωτική επιτροπή των παιχνιδιών. Αυτό συνέβη και στην περίπτωση του Σολτ Λέικ Σίτυ.

Όπως ήταν αναμενόμενο, δύο εταιρείες, η Chevrolet και η Coca-Cola, πλήρωσαν περισσότερα από 25 εκ. δολάρια για να διαφημιστούν επί τρεις σχεδόν μήνες μέσω της ολυμπιακής λαμπαδηδρομίας. Από τους 11.500 δρομείς, λιγότεροι από 7.000 επιλέχτηκαν με τα κριτήρια της Ολυμπιακής Επιτροπής. Οι υπόλοιποι επιλέχτηκαν από τις δύο εταιρείες, ενώ υπήρξαν και κάποιες εξαιρέσεις, όπως πολιτικοί [π.χ. η τέως υπουργός Εξωτερικών Μαντλίν Ολμπράιτ], παρουσιαστές [Λάρρυ Κινγκ], τραγουδιστές [Αρίθα Φράνκλιν], διάσημοι αθλητές του παρελθόντος [Μοχάμεντ Αλί], ηθοποιοί κ.λπ....

Λεπτομέρεια πρώτη: η λαμπαδηδρομία περνάει υποχρεωτικά έξω από τις εκθέσεις αυτοκινήτων της Chevrolet και όποιος αντιπρόσωπος της εταιρείας θέλει να γίνει αλλαγή της δάδας έξω από το κατάστημά του πρέπει να πληρώσει 15.000 δολάρια... Όσα

φαστφουντάδικα της McDonald's ή σουπερμάρκετ πούλησαν τους περασμένους μήνες τις μεγαλύτερες ποσότητες Coca-Cola κέρδισαν επίσης θέσεις στη λαμπαδηδρομία.

Λεπτομέρεια δεύτερη: όποιος από τους λαμπαδηδρόμους το επιθυμούσε, μπορούσε να αγοράσει τη δάδα με την οποία έτρεξε για το ποσό των 335 δολαρίων...

Λεπτομέρεια τρίτη: το τηλεοπτικό δίκτυο NBC, που θα μεταδώσει τους Αγώνες, ζήτησε και πήρε 137 θέσεις λαμπαδηδρόμων για τους υπαλλήλους του και κάλυψε το «γεγονός» με σχετικές τηλεοπτικές εκπομπές...

Δεν έγινε γνωστό αν το –ανταγωνιστικό προς το NBC– CNN κατάφερε να αποκτήσει παρόμοια «προνόμια», πάντως ο γνωστός Λάρρυ Κινγκ μετέφερε την ολυμπιακή φλόγα την περασμένη εβδομάδα και το ίδιο βράδυ, στην εκπομπή του, επεδείκνυε υπερήφανος την ολυμπιακή δάδα, την οποία είχε προφανώς αγοράσει. Τα τηλεοπτικά κανάλια της ημεδαπής έδειξαν και τα σχετικά φιλμάκια, «υπερήφανα» με τη σειρά τους για την αναβάθμιση του κύρους της χώρας στο εξωτερικό.

Τις ίδιες ημέρες, όπως έγραψε η Ελένη Τσερεζόλε στην *Αυγή* (17-1), στη σελίδα που διατηρεί ο Λάρρυ Κινγκ στο Διαδίκτυο υπήρχε και ένα «αθώο» κομμάτι. Το ερώτημα: «Ο Ζαχαρία Μουσάου, [είχε συλληφθεί τον Αύγουστο στις ΗΠΑ] που κατηγορείται για συνωμοσία με τον ύποπτο τρομοκρατικών ενεργειών Οσάμα Μπιν Λάντεν και του δικτύου του Αλ Κάιντα, είναι πολίτης ποιας χώρας;» Οι χώρες που παρατίθενται ήταν: το Αφγανιστάν, η Γαλλία, η Ελλάδα και το Μαρόκο! Τα αποτελέσματα; Οι περισσότεροι επέλεξαν τη Γαλλία (σωστή απάντηση). Δεύτερο ήταν το Μαρόκο, τρίτη η χώρα μας (με ποσοστό 6%) και τέταρτο το Αφγανιστάν. Και σημειώνει η Ε. Τσερεζόλε: «Τι να πει κανείς για την επιλογή των χωρών; Ότι τυχαία από όλες τις ευρωπαϊκές χώρες επιλέχθηκε η Ελλάδα; Μπορεί...».

Μπορεί...

Μορμονο-εθελοντισμός...

Ο εθελοντισμός αποτελεί, λένε, βασική συνιστώσα του ολυμπιακού κινήματος. [Τα λέγαμε και την περασμένη εβδομάδα για τους Άρχοντες των Δαχτυλιδιών...]
Το Σολτ Λέικ Σίτυ είναι γνωστό και ως η «Πόλη των Μορμόνων», αφού εκεί έχει την έδρα της η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων της Έσχατης Ημέρας, που αριθμεί περί τα 4 εκ. μέλη στις ΗΠΑ, και αρκετά εκατομμύρια στον υπόλοιπο κόσμο.

Η εκκλησία των Μορμόνων, όπως ήταν αναμενόμενο, ξεκίνησε μια εκστρατεία για τον εθελοντισμό στα Χειμερινά Ολυμπιακά Παιχνίδια του 2002 εδώ και αρκετά χρόνια. Η σχετική εκστρατεία έφερε το όνομα «Ολυμπιακός Εθελοντής Μορμόνος της Γιούτα», και πρόεδρος της επιτροπής ήταν ο κυβερνήτης της Γιούτα. Σε ένα παιλαιότερο άρθρο του (του 1998) ο John Harrington συνέκρινε την «ολυμπιακή» κατάσταση που επικρατεί στο Σολτ Λέικ Σίτυ με εκείνη που επικρατούσε το 1936 όταν το ναζιστικό καθεστώς του Χίτλερ διοργάνωνε στο Βερολίνο τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Και είχε τους λόγους του...

Δεν θα αναφερθώ στις δωροδοκίες των μελών της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής από τα μέλη της Επιτροπής για την Ανάλυση των Αγώνων από το Σολτ Λέικ Σίτυ, αφού τα σχετικά σκάνδαλα απασχόλησαν και απασχολούν διαρκώς τον τύπο τα τελευταία χρόνια. Να αναφέρω ότι σχεδόν όλα τα μέλη της ΔΟΕ δωροδοκήθηκαν και τις τελευταίες εξελίξεις μπορείτε να τις διαβάσετε εδώ.

Μετοχοποιήσεις τελών...

Οι υπάλληλοι του Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος είχαν αντιδράσει σθεναρά την περίοδο της διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία (1990-1993) στη μετοχοποίηση του οργανισμού. Επί ΠΑΣΟΚ οι αντιδράσεις τους κάμφθηκαν: έγιναν και αυτοί μέτοχοι. Η περιβόητη ιδιωτικοποίηση του ΟΤΕ, με τα εκατοντάδες δισεκατομμύρια κέρδη κάθε χρόνο, και η απελευθέρωση της αγοράς των τηλεπικοινωνιών υποτίθεται ότι θα μείωνε τις τιμές.

Έκτοτε οι τιμές αυξάνονται συνεχώς. Ή μειώνονται «αυξανόμενες». Από την ερχόμενη Κυριακή, λοιπόν, το πάγιο μηνιαίο τέλος για τους συνδρομητές του ΟΤΕ αυξάνεται κατά 21%, από τις 2.800 στις 3.400 δρχ. Αντίθετα μειώνεται η αστική μονάδα (16%, από 10,5 δρχ. ανά λεπτό στις 8,86) και η υπεραστική (23%, από 28 σε 21,47 δρχ. το λεπτό). Παράλληλα καταργούνται τα κατά 50% φθηνότερα νυχτερινά τιμολόγια...

Οι μεγάλες εταιρείες ευνοούνται λόγω της μείωσης των τελών, για ευνόητους λόγους. Τα ασθενέστερα οικονομικά στρώματα καλούνται να πληρώσουν τα «σπασμένα», αφού η πολιτική του «ελεύθερου ανταγωνισμού» επιβάλλει στον ΟΤΕ να νοικιάζει κυκλώματα στις ιδιωτικές εταιρείες τηλεπικοινωνιών σε τιμές μικρότερες του κόστους, ώστε αυτές να καταφέρουν να τον «ανταγωνιστούν» με επιτυχία. Μόνη διέξοδος του ΟΤΕ για να καλύψει τις ζημιές είναι η αύξηση του μηνιαίου πάγιου τέλους. Έτσι, όλοι μας χρηματοδοτούμε τις ιδιωτικές εταιρείες προς δόξαν του «υγιούς ανταγωνισμού».

Το μόνο ευχάριστο για όλους μας είναι ότι οι τιμές στα τέλη σύνδεσης στο Διαδίκτυο παραμένουν ως έχουν (120 δρχ. την ώρα κατά τη διάρκεια της ημέρας και 60 δρχ. από τις 10 το βράδυ ως τις 8 το πρωί). Όχι, οι παροχές σύνδεσης στο Διαδίκτυο δεν προτίθενται να μειώσουν τα μηνιαία τέλη, που παραμένουν ιδιαίτερα υψηλά, διότι, όπως ισχυρίζονται, τα διεθνή κυκλώματα που μισθώνουν από τον ΟΤΕ είναι ιδιαίτερα ακριβά. Πάντως, όταν μειωθεί το μηνιαίο τέλος για τη σύνδεση στο Διαδίκτυο, θα αυξηθεί αντίστοιχα και το πάγιο του ΟΤΕ. Ούτως ή άλλως είναι θέμα προσωπικών πολιτικών εκτιμήσεων αν προτιμάμε να τα πληρώνουμε στον ΟΤΕ ή σε κάποια ιδιωτική εταιρεία...

Το βιβλίο...

Ahmed Rashid, *Οι Ταλιμπάν – Το Ισλάμ, τα Πετρέλαια και το Νέο Μεγάλο Παιχνίδι στην Κεντρική Ασία*, μετ. Γιώργος Κουσούνελος-Αφροδίτη Κοσμά, εκδόσεις Ενάλιος, Αθήνα 2001, 511 σελίδες.

Ο πακιστανικής καταγωγής Ahmed Rashid καλύπτει δημοσιογραφικά το χώρο της Κεντρικής Ασίας από το 1979, χρονιά της σοβιετικής εισβολής στο Αφγανιστάν. Όπως αναφέρει και ο ίδιος «χρειάστηκαν 21 χρόνια για να γραφτεί αυτό το βιβλίο, περίπου όσον χρόνο κάλυψα τα γεγονότα στο Αφγανιστάν ως ανταποκριτής». Το βιβλίο αποτελεί ό,τι πιο έγκυρο υπάρχει αυτή τη στιγμή σχετικά με την ιστορία του Κινήματος των Ταλιμπάν, που καλύπτει το Πρώτο Μέρος του βιβλίου. Στο Δεύτερο εξετάζεται η σχέση Ισλάμ και Ταλιμπάν (με κεφάλαια για την αντιμετώπιση των γυναικών, την παραγωγή και το εμπόριο ηρωίνης κ.λπ.), ενώ στο Τρίτο Μέρος του βιβλίου εξετάζεται το Νέο Μεγάλο Παιχνίδι, δηλαδή ο ανταγωνισμός των Μεγάλων, αλλά και των περιφερειακών, Δυνάμεων για τα πετρέλαια και τους πετρελαιοαγωγούς στην Κεντρική Ασία. Το εξαιρετικό βιβλίο του Α. Ρασίντ θα είχε περάσει απαρατήρητο αν δεν είχαν συμβεί τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου και ο πόλεμος στο Αφγανιστάν. Οι καλές εκδόσεις «Ενάλιος» φρόντισαν να το μεταφράσουν στα ελληνικά, και αυτό αρκεί για να παραβλέψουμε τα αρκετά, είναι αλήθεια, μεταφραστικά και συντακτικά λάθη του βιβλίου, που δίχως άλλο οφείλονται στη σπουδή για να εκδοθεί το βιβλίο στα ελληνικά πριν από τις γιορτές. Στο βιβλίο, ωστόσο, υπάρχουν αρκετοί χάρτες αλλά και αναλυτικό ευρετήριο ονομάτων και πραγμάτων, που σχεδόν όλοι οι εκδότες στην Ελλάδα θεωρούν περιττό...

Εν κατακλείδι...

... η συζήτηση για τα δικαιώματα των κρατούμενων Ταλιμπάν και των μελών της Αλ Κάιντα στην αμερικανική βάση του Γκουαντάναμο στην Κούβα έχει «φουντώσει» για τα καλά, και συνεχή πληροφόρηση μπορείτε να έχετε από τις σελίδες της Διεθνούς Αμνηστίας και του Παρατηρητηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Η Συνθήκη της Γενεύης για τα δικαιώματα των αιχμαλώτων πολέμου θα σας φανεί χρήσιμη αν θελήσετε να εντρυφήσετε στο θέμα.

Εδώ ο Ομάρ, εκεί ο Οσάμα, πού στο καλό κρύφτηκαν όλοι τους;

Κάποιοι, όπως η αμερικανική κυβέρνηση, κάτι υποψιάζονταν όταν, εδώ και τρεις μήνες, έλεγαν ότι ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας μπορεί να διαρκέσει μέχρι και δέκα χρόνια...

Φάκελλος 17 Νοέμβρη: Οι καταγγελίες δίνουν και παίρνουν, αλλά η αλήθεια μάλλον είναι (και, κατά τα φαινόμενα, θα παραμείνει) καλά κρυμμένη.

Η -προσεκτικά σχεδιασμένη από τους "σπόνσορες"- διαδρομή της Ολυμπιακής Φλόγας που θα καταλήξει στο Salt Lake City. Ευτυχώς που υπογράφηκε και το συμφωνητικό για τη μη εμπορευματοποίηση της φλόγας... Αλλιώς, μπορεί να χρειαζόταν να κάνει και το γύρο του κόσμου.

Η αμερικανική βάση του Γκουαντάναμο, στην Κούβα, όπου κρατούνται οι συλληφθέντες Ταλιμπάν και μέλη της Αλ Κάιντα. Ποια θα είναι η τύχη τους;

30 Ιανουαρίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

«Ήταν Κυριακή στα διάφανα αφτιά του γαϊδαρού μου [...] Έτσι βλέπω τους ζωγραφισμένους λόφους της πατρίδας μου, πλούσιους σε γαϊδούρια, γιους γαϊδουριών, γονιούς σήμερα στην όψη, που επιστρέφουν τώρα χρωματισμένοι πίστη, οριζόντιοι λόφοι των συμφορών μου...» [Καίσαρ Βαλιέχο]

Αλκουονίδες... Γλύκαναν οι μέρες, γλύκανε και το περίεργο βλέμμα εκείνων που, στις πλατείες και στα καφενεία, το αφήνουν να πλανηθεί πάνω σε όσους σέρνονται, βαδίζουν, τρέχουν ή πετάνε, κατευθυνόμενοι ποιος ξέρει για πού...

«Ο ήλιος έρπει μέσα στο δροσερό σου χέρι, και χύνεται προσεκτικά στην περιέργειά σου.» [Καίσαρ Βαλιέχο]

Αλκουονίδες ημέρες... Ημέρες ποίησης...

Ο ποιητής [υπουργός]...

«Το δικό μας βουνό είναι πράσινο ψάρι μέσα στις φωτεινές βελανιδιές. Το δικό σας βουνό είναι χίλια χρυσά βουβάλια μέσα στο μαύρο σύννεφο».

Μ' αυτούς τους στίχους [του:] αποχαιρέτησε, την περασμένη εβδομάδα, τον υπουργικό θώκο και καλωσόρισε τον αντικαταστάτη του, ο εξαναγκασθείς σε παραίτηση υφυπουργός Εξωτερικών **Γιάννης Ζαφειρόπουλος**. Σύμφωνα με την κυβέρνηση, οι λόγοι για τους οποίους παραιτήθηκε ο Γ. Ζαφειρόπουλος είχαν να κάνουν με τις διαφωνίες που προέκυψαν σχετικά με τη διαχείριση 180 δισ. δρχ. που θα διατεθούν από την Ελλάδα για την «ανασυγκρότηση των Βαλκανίων». Από την άλλη, δε διαψεύστηκε το γεγονός ότι ο πρώην υφυπουργός Εξωτερικών –και «σκληρός» εκσυγχρονιστής– με υπομνήματά του στον πρωθυπουργό είχε εκφράσει την πλήρη διαφωνία του με την πολιτική του Γ. Παπανδρέου, ειδικά όσον αφορά στο θέμα της αδιαφανούς χρηματοδότησης [ύψους 3,5 δισ. δρχ. ετησίως] των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων.

Οι Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις είναι ένα «φρουτάκι» εποχής που εμφανίστηκε τις τελευταίες δεκαετίες και ο ρόλος που διαδραματίζουν σε διεθνές και τοπικό επίπεδο, όσον αφορά την πραγματική τους δράση αλλά και τον ιδεολογικό ρόλο που παίζουν στις σύγχρονες «οικονομίες της ελεύθερης αγοράς», δεν έχει διερευνηθεί όσο θα έπρεπε. Πέραν των όσων έχουν ακουστεί κατά καιρούς για τη δράση τους [ειδικά στον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας, όταν Μ.Κ.Ο. συμμετείχαν σε συσκέψεις στο υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ –προφανώς για συντονισμό της δράσης τους– και όταν διάφορα μέλη τους συλλαμβάνονταν σαν κατάσκοποι στο γιουγκοσλαβικό έδαφος, και όταν ο **Μπερνάρ Κουσνέρ**, ιδρυτής των «Γιατρών χωρίς Σύνορα», γινόταν, μετά το τέλος του πολέμου, διοικητής του Κοσσυφοπεδίου...], η μοναδική –εξ όσων γνωρίζω– μελέτη, όσον αφορά τον ιδεολογικό τους ρόλο στη σύγχρονη παγκοσμιοποιημένη κοινωνία, έχει γίνει από τον **Τζέιμς Πέτρας**, το γνωστό αμερικανό μαρξιστή καθηγητή και συνεργάτη της *Μηνιαίας Επιθεώρησης* [Διαβάστε στο τελευταίο τεύχος της, το άρθρο του για το κίνημα των ανέργων στην Αργεντινή]

Ο Τζέιμς Πέτρας [σειρά άρθρων του], πριν από μερικά χρόνια, είχε διδάξει ως επισκέπτης καθηγητής για ένα χρόνο στο Πανεπιστήμιο της Βαρκελώνης. Τότε είχε μελετήσει και το φαινόμενο των Μ.Κ.Ο. στην Ισπανία και στη Λατινική Αμερική, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι οι Μ.Κ.Ο. αποτελούν δικλίδες ασφαλείας για το σύστημα της παγκοσμιοποιημένης εξουσίας, ότι χρηματοδοτούνται αδρά από διάφορες κυβερνήσεις που έχουν ξεθεμελιώσει κάθε ίχνος κράτους πρόνοιας, ότι εν γένει είναι αποδεκτό για τους νέους να αγωνίζονται για τα δικαιώματα της φτώχειας ή του «λέοντα της Καμπούλ», αλλά όχι και να

αγωνίζονται ενάντια στην ανεργία ή για καλύτερες συνθήκες εργασίας...

Οι πανεπιστημιακές αρχές είχαν αρνηθεί τότε να εκδώσουν τη σχετική μελέτη του Τζ. Πέτρας, αλλά κάποια αποσπάσματά της είχαν δημοσιευτεί στο καλό ισπανικό περιοδικό *Ajoblanco* που έτυχε να πέσει στα χέρια μου. Στο Διαδίκτυο, μπορείτε να διαβάσετε το σχετικό άρθρο του «Ο Ιμπεριαλισμός και οι Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις στη Λατινική Αμερική».

Ο παίκτης [βουλευτής]...

Ο βουλευτής Αχαΐας του ΠΑΣΟΚ **Αλέκος Χρυσανθακόπουλος** και επικεφαλής της άτυπης κοινοβουλευτικής ομάδας για τα τυχερά παίγνια, «συνελήφθη» από τις κάμερες της τηλεοπτικής «Ζούγκλας» του **Μάκη Τριανταφυλλόπουλου** (Alpha) να παίζει «φρουτάκια» σε μαγαζί της Πάτρας. Στη συνέχεια, επιχείρησε να «διαπραγματευθεί» με το δημοσιογράφο τη μη-προβολή των στιγμιότυπων, ο Μ. Τριανταφυλλόπουλος κατέγραψε τηλεοπτικά τη συζήτηση εν αγνοία του βουλευτή και αποφάσισε να την προβάλλει στην εκπομπή του, οπότε «πήραν φωτιά» τα τηλεοπτικά παράθυρα. Ο Χρυσανθακόπουλος κατηγορήσε το δημοσιογράφο σαν σαϊεντολόγο, ο Τριανταφυλλόπουλος ανταπάντησε ότι δεν έχει καμιά σχέση με τη σαϊεντολογία και ότι απλώς βραβεύτηκε μαζί με τον **Νέλσον Μαντέλα** «από κάτι τύπους στο Λος Άντζελες» για τον αγώνα τους υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ο βουλευτής αναγκάστηκε τελικά να παραδεχτεί ότι είναι «παίκτης» και ο Τριανταφυλλόπουλος ξεκίνησε έναν αγώνα κατά του τοπικού «άρχοντα του τζόγου» στην Πάτρα, που διαθέτει μερικές δεκάδες μαγαζιά στην περιοχή όπου παίζονται τα –παράνομα– παιχνίδια με τα «φρουτάκια» – γνωστά και ως «κουλοχέρηδες». Και κάπου εκεί, επειδή ο «άρχοντας» διαθέτει πλήθος διαφόρων επιχειρήσεων στην Αχαΐα –ανάμεσά τους τηλεοπτικό σταθμό και ποδοσφαιρική ομάδα– άρχισαν να εμπλέκονται στο σκάνδαλο (;) ονόματα πολιτικών αλλά και πολιτειακών παραγόντων. Μύλος... Το σήριαλ συνεχίζεται...

Πάντως, ο Αλέκος Χρυσανθακόπουλος, της «σκληρής αντιαποχρονιστικής πτέρυγας» του ΠΑΣΟΚ, εξασφάλισε το δεκαπεντάλεπτο της –τηλεοπτικής– δημοσιότητας που του αναλογεί, όταν η «κοπή της πίτας» στο πολιτικό του γραφείο μεταδόθηκε σε «εθνικό δίκτυο». Στην ομιλία του στην εκδήλωση, με έναν ξύλινο πολιτικό λόγο από τα παλιά, «κατακεραύνωσε» εκείνους που «απεργάζονται την πολιτική του εξόντωση», λόγω των αγώνων του... μπλα... μπλα...

Και τότε θυμήθηκα μια παλιά ιστορία, για την οποία ίσως θα άξιζε να θυμόμαστε τον Α. Χρυσανθακόπουλο. Θα μπορούσε ίσως να την επικαλεστεί και ο ίδιος, ως αιτία των «δεινών που υφίσταται» σήμερα. Δεν το έκανε. Οπότε δεν θα το κάνω ούτε κι εγώ. Ούτε καν το υπαινίσσομαι. Ωστόσο, νομίζω ότι αξίζει τον κόπο να θυμηθούμε αυτή την παλιά ιστορία...

Ο βουλευτής και η Εθνική Υπηρεσία...

Στις 26 Σεπτεμβρίου 2000, ο **Αλέκος Χρυσανθακόπουλος** σε ερώτηση που είχε καταθέσει στη Βουλή, προς την –τότε– υπουργό Εσωτερικών και πολιτικό προϊστάμενο της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών **Βάσω Παπανδρέου**, ανέφερε ότι η κυβέρνηση είχε αναθέσει «την παρακολούθηση απόρρητων κρατικών πληροφοριών για την ασφάλεια της χώρας στην ισραηλινή εταιρεία Efrat, δίνοντας παράλληλα τη δυνατότητα σε γνώστες ηλεκτρονικών υπολογιστών να γνωρίζουν τα πάντα για την Ελλάδα». «Το παράδοξο της όλης υπόθεσης», ανέφερε μεταξύ άλλων ο βουλευτής, «είναι το ότι η ΕΥΠ –σε περίπτωση δυσλειτουργίας του συστήματος– δεν έχει τη δυνατότητα παρακολούθησης των στόχων της μέχρις ότου οι Ισραηλινοί αποκαταστήσουν τυχόν βλάβες του ηλεκτρονικού υπολογιστή», και συνέχισε λέγοντας, ότι «αφού η εταιρεία του Ισραήλ έχει το software και τους κωδικούς μπορεί να καταγράψει ταυτόχρονα όλους τους στόχους που παρακολουθεί η ΕΥΠ και να διαθέτει το υλικό της σε όσους έχουν ενδιαφέρον». Η ερώτηση του βουλευτή προς την υπουργό κατέληγε

με την εξής διαπίστωση: «Είναι γνωστό ότι –τουλάχιστον για την ισραηλινή εταιρεία– δεν έχει μυστικά εθνικής ασφαλείας η Ελλάδα».

Όπως ήταν φυσικό, η ερώτηση του Α. Χρυσανθακόπουλου αγνοήθηκε από το σύνολο των μέσων ενημέρωσης στη χώρα μας, με τη φωτεινή εξαίρεση της **Αθηναϊκής** (27-9-2000) του **Σπύρου Καρατζαφέρη**, που έκανε πρωτοσέλιδο το θέμα με τίτλο «Στη Μοσάντ η εθνική μας ασφάλεια – Μέσω Τελ Αβίβ οι παρακολουθήσεις της ΕΥΠ».

Η ιστορία αυτή για τις σχέσεις ΕΥΠ-Ισραηλινών είχε δύο ακόμα παραμέτρους: μία παλαιότερη –ελληνική– και μία ακόμα πιο παλιά – αμερικανική.

Πριν από χρόνια [δυστυχώς δεν έχω καταγράψει την ημερομηνία], ο **Γιώργος Καρατζαφέρης** [αδελφός του Σπύρου], βουλευτής και πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, είχε αναφέρει στην τηλεοπτική του εκπομπή στο κανάλι Telecity [σήμερα Τηλεάστυ], ότι είχε μείνει κατάπληκτος όταν επισκεπτόμενος μαζί με τα υπόλοιπα μέλη της αρμόδιας κοινοβουλευτικής επιτροπής τα γραφεία της ΕΥΠ είχε πληροφορηθεί ότι ο κεντρικός υπολογιστής της Υπηρεσίας καθώς και το απαραίτητο για τη λειτουργία του λογισμικό (software) είχαν αγοραστεί από ισραηλινή εταιρεία.

Και τότε θυμήθηκα, μια ακόμα παλιότερη –αμερικανική– ιστορία, που, όπως αναφέρει ο **Λεωνίδας Αποσκήτης** στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού *ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ* (τ. 100, σελ. 16), ίσως έχει σχέση και με τα τρομοκρατικά χτυπήματα της 11ης Σεπτεμβρίου στις ΗΠΑ.

Υπηρεσίες Πληροφοριών και λογισμικό...

Στις αρχές της δεκαετίας του 1980, μία αμερικανική εταιρεία, η **Inslaw**, ανέλαβε για λογαριασμό του αμερικανικού υπουργείου Δικαιοσύνης την κατασκευή ενός προγράμματος, που θα επέτρεπε στο υπουργείο να συλλέγει και να επεξεργάζεται πληροφορίες από όλες τις υπηρεσίες που υπάγονταν σ' αυτό [φυλακές, εισαγγελικά γραφεία κ.λπ.]. Η δυσκολία στην κατασκευή αυτού του προγράμματος, που ονομάστηκε **Promis**, βρισκόταν στο ότι θα έπρεπε να συγκεντρώνει, να οργανώνει και να κωδικοποιεί πληροφορίες που προέρχονταν από υπηρεσίες που χρησιμοποιούσαν υπολογιστές με διαφορετικά λειτουργικά συστήματα και με διαφορετικά προγράμματα καταγραφής αυτών των δεδομένων.

Σύμφωνα με τους ιδιοκτήτες της Inslaw, το πρόγραμμα αυτό, παρά τις δυσκολίες, γράφτηκε πράγματι από τους προγραμματιστές της εταιρείας. Το υπουργείο Δικαιοσύνης, ωστόσο, παρότι παρέλαβε το πρόγραμμα αρνήθηκε να πληρώσει την εταιρεία, και έκτοτε η υπόθεση βρίσκεται στα δικαστήρια, χωρίς να έχει λυθεί μέχρι σήμερα.

Μία άλλη παράμετρος αυτής της ιστορίας παρουσιάζει πολύ μεγαλύτερο ενδιαφέρον. Οι δυνατότητες που είχε το **Promis** να κωδικοποιεί στοιχεία από διαφορετικά προγράμματα και υπολογιστές δεν ίσχυε μόνον για τις βάσεις δεδομένων των υπηρεσιών του υπουργείου Δικαιοσύνης, αλλά και για κάθε βάση δεδομένων όλων των υπηρεσιών και των εταιρειών [τραπεζών, εφορίας, ιδιωτικών εταιρειών κ.λπ.]της αμερικανικής επικράτειας, και όχι μόνον.

Οι αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες [Υπηρεσία Εθνικής Ασφαλείας (NSA) και Κεντρική Υπηρεσία Πληροφοριών (CIA)] «άρπαξαν την ευκαιρία»: έκλεψαν το Promis, και άρχισαν να το χρησιμοποιούν για λογαριασμό τους – και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το υπουργείο Δικαιοσύνης αρνήθηκε να πληρώσει την Inslaw, ισχυριζόμενο ότι το πρόγραμμα δεν λειτούργησε ποτέ.

Η NSA, ωστόσο, σε συνεργασία με τη Μοσάντ, τη μυστική υπηρεσία πληροφοριών του Ισραήλ, άρχισε να πουλάει το **κλεμμένο πρόγραμμα**, «πακέτο» μαζί με τους σχετικούς υπολογιστές, σε πλήθος μυστικών υπηρεσιών ανά τον πλανήτη. [Αυτή τη στιγμή, ο σχετικός εξοπλισμός θα πρέπει να λειτουργεί στα κεντρικά γραφεία μερικών δεκάδων μυστικών υπηρεσιών του πλανήτη.] Βέβαια, η NSA και η Μοσάντ δεν θα πουλούσαν αυτό το εξαιρετικής αποτελεσματικότητας πρόγραμμα αν δεν είχαν και άλλα οφέλη – πέραν του χρηματικού: οι υπολογιστές που συνοδεύουν το πρόγραμμα, είναι έτσι «φτιαγμένοι» ώστε να τους δίνει τη δυνατότητα να έχουν πλήρη πρόσβαση στα αποθηκευμένα σ' αυτούς στοιχεία, χωρίς αυτό να γίνεται αντιληπτό από τη μυστική υπηρεσία που κατέχει το σχετικό υπολογιστή.

Οι κωμικοτραγικές καταστάσεις που αφορούν την εμπορία του κλεμμένου Promis θα ήταν απλώς κωμικές [όπως, για παράδειγμα, το γεγονός ότι η μυστική υπηρεσία του Καναδά, που είχε αγοράσει από την NSA το κλεμμένο σύστημα, κατέφυγε για service, όταν αντιμετώπισε κάποιες δυσλειτουργίες του προγράμματος, στην... Inslaw, που φυσικά δεν είχε πουλήσει ποτέ το πρόγραμμα στον Καναδά], αν δεν είχαν στοιχίσει τη ζωή σε αρκετούς ανθρώπους, δημοσιογράφους, που ερευνούσαν την υπόθεση - ανάμεσά τους και ο δημοσιογράφος **Ντάννου Καζολάρο**... Αλλά αυτή είναι μια άλλη ιστορία.

Όλα τα στοιχεία, πάντως, δείχνουν ότι η ελληνική ΕΥΠ έχει πέσει θύμα (;) της NSA και της Μοσάντ, και ότι τα συστήματα πληροφορικής που χρησιμοποιεί είναι κυριολεκτικά διάτρητα και στο έλεος της οποιασδήποτε «συμμάχου» μυστικής υπηρεσίας...

Όσον αφορά, τέλος, στην παράμετρο των τρομοκρατικών χτυπημάτων της 11ης Σεπτεμβρίου, όπως αναφέρει ο Λ. Αποσκίτης στο άρθρο του, η **Αλ Κάιντα** του **Οσάμα Μπιν Λάντεν** αγόρασε το Promis από τη μυστική υπηρεσία της Ρωσίας (FSB), στην οποία το είχε πουλήσει ένας υπεργάτης του FBI, και έτσι οι τρομοκράτες κατάφεραν να έχουν πρόσβαση στους υπολογιστές των σημαντικότερων μυστικών υπηρεσιών των χωρών της Δύσης!

Το σχόλιο, όσον αφορά τη γλυκιά μας πατρίδα, και όχι την Ισπανία του ποιητή, ανήκει για μια ακόμα φορά –σήμερα– στον Καίσαρα Βαλιέχο:

«Φυλάξου, Ισπανία, απ' την ίδια την Ισπανία σου! [...]
Φυλάξου απ' το θύμα ενάντια στη θέλησή του,
από το δήμειο παρά τη θέλησή του
κι απ' τον αδιάφορο παρά τη θέλησή του! [...]
Φυλάξου απ' τους καινούργιους δυνατούς!
Φυλάξου από κείνον που τρώει τους νεκρούς σου,
από κείνον που τρώει νεκρούς τους ζωντανούς σου! [...]
Φυλάξου απ' αυτούς που σ' αγαπάνε!
Φυλάξου απ' τους ήρωές σου!
Φυλάξου απ' τους νεκρούς σου!
Φυλάξου απ' τη Δημοκρατία!
Φυλάξου απ' το μέλλον!...»

Ο ποιητής ποιητής...

Cesar Vallejo, Ποιητικά Άπαντα, [συγκεντρωτική δίγλωσση έκδοση], εισαγωγή-μετάφραση-σχόλια Ρήγας Καπάτος, εκδ. Gutenberg, Αθήνα 2000.

Ο Καίσαρ Βαλιέχο (Περού 1892, Παρίσι 1938), αφού αγνοήθηκε όσο ζούσε από τους πάντες και τα πάντα, αναγνωρίστηκε δεκαετίες μετά το θάνατό του ως ένας από τους σημαντικότερους –αν όχι ο σημαντικότερος– ισπανόφωνους ποιητές του εικοστού αιώνα. Πέθανε στο Παρίσι, όχι μια Πέμπτη φθινοπώρου –όπως αναφέρει σε ποίημά του– αλλά τη Μεγάλη Παρασκευή του 1938, έχοντας ανεβεί αυτός ο άθεος χριστιανός [«Πέθανε η

αιωνιότητά μου και την ξενυχτάω»], αυτός ο μαρξιστής και ο στρατευμένος κομμουνιστής, το Γολγοθά του κυνηγητού [«Ο Καίσαρας Βαλιέχο είναι νεκρός, τότε χτυπούσαν όλοι χωρίς εκείνος να τους έχει κάμει τίποτα»] και της πείνας [«κάτι, τέλος πάντων, να φάω, να πιω, να ζήσω, να ξεκουραστώ, κι ύστερα θα πηγαίνω»]...

Άφησε την τελευταία του πνοή στο Παρίσι, όταν η αγαπημένη του Ισπανία άρχιζε να καλύπτεται από το φαιό σκοτάδι των φαλαγγιτών του δικτάτορα Φρανσίσκο Φράνκο. Και έγραφε τότε για τους εθελοντές από όλον τον κόσμο, που είχαν καταταγεί στις Διεθνείς Ταξιαρχίες, για να αγωνιστούν για μια δημοκρατική Ισπανία:

«Εθελοντές,
για τη ζωή, για τους καλούς, σκοτώστε
το θάνατο, σκοτώστε τους κακούς!
Κάμετέ το για τη λευτεριά όλων,
του εκμεταλλευτή και του εκμεταλλεόμενου,
για μια ειρήνη δίχως πόνο [...]
και κάντε το, σας ξαναλέω, για τον αναλφάβητο που του γράφω,
για την ξυπόλητη ιδιοφυΐα και το αρνί της,
για τους συντρόφους που έπεσαν... [Καίσαρ Βαλιέχο]

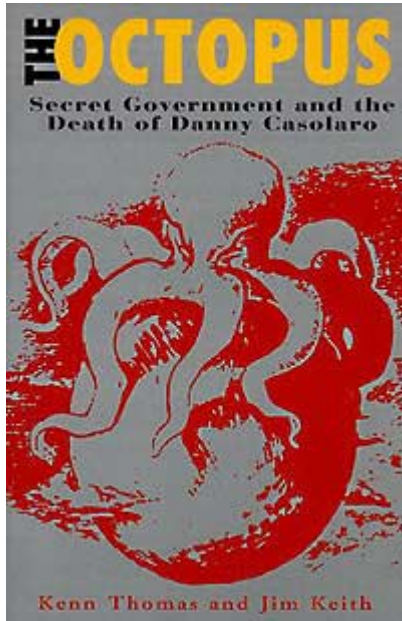
Α! Σήμερα, γίνεται και η μεγάλη συναυλία για τον εθελοντισμό – της Ολυμπιάδας του 2004. Είσοδος ελεύθερη, θα τραγουδήσουν τρεις γνωστοί εθελοντές.

Άλλοι καιροί άλλα ήθη...

Επί του ηλεκτρονικού ..."πιεστηρίου": Η έκθεση φωτογραφίας του Γιάννη Μπεχράκη -στην οποία αναφερθήκαμε σε προηγούμενη στήλη- παρατείνεται μέχρι τις 3 Φεβρουαρίου. Σπεύσατε...

Ο αμερικανός μαρξιστής καθηγητής James Petras έχει βγάλει τα συμπεράσματά του για το ποιόν των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων εδώ και αρκετά χρόνια

Το εξώφυλλο του βιβλίου *Το Χατπόδι – Η Μυστική Κυβέρνηση και ο Θάνατος του Ντάννυ Καζολάρο* των **Kenn Thomas** και **Jim Keith**. Ο **Ντ. Καζολάρο** που ερευνούσε το χώρο των μυστικών υπηρεσιών της Αμερικής, αλλά και την ιστορία με το κλεμμένο πρόγραμμα Promis, δολοφονήθηκε...

Μεταθανάτιο σκίτσο του Βαλιέχο από τον **Πάμπλο Πικάσο** [9-6-1938]: «Θα πεθάνω στο Παρίσι με μια νεροποντή, μια μέρα που τήγνε θυμάμαι κιάλας τώρα. Θα πεθάνω στο Παρίσι – και δεν τρέχω να φύγω– ίσως, σαν σήμερα, μια Πέμπτη φθινοπώρου.» [Καίσαρ Βαλιέχο, «Μαύρη Πέτρα πάνω σε μια Άσπρη Πέτρα»] Στίχους αυτού του ποιήματος, όπως και άλλων ποιημάτων του Κ. Βαλιέχο, έχει αναφέρει στα βιβλία του και ο **Κάρλος Καστανέντα**.

6 Φεβρουαρίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

Οι εντιμότατοι μεταλλάσσονται σε **εντίμους** ιδιοποιούμενοι την εντιμότητα άλλων. Οι εντιμότατοι είναι **άπαιχτοι** επειδή ουδείς μπορεί, ουδείς θέλει ή, μάλλον, ουδείς τολμά να «παίξει» εναντίον τους. Οι εντιμότατοι μεταβάλλονται σε **τιμητές** όταν η κατάρρευση του καθεστωτικού οικοδομήματός τους είναι πια προ των πυλών. Οι εντιμότατοι είναι πια υποχρεωμένοι να φορέσουν τη λεοντή της ηθικολογίας, διότι, ως γνωστόν, η **ηθικολογία είναι το ανώτατο στάδιο της σήψης**. Και το ερώτημα που έχει τεθεί εδώ και αιώνες από τον Δάντη [*Θεία Κωμωδία*, σε μετάφραση Νίκου Καζαντζάκη]:

«Νογάς λοιπόν πως η κακιά κυβέρνησις
είναι αφορμή που σάπισεν ο κόσμος;»

γυρεύει απάντηση...

[... Γνωστές οι απόψεις μου για το αν υπάρχει «καλή κυβέρνηση»...]

Τζόγος – Colpo Grosso I...

Η πρωταρχική συσσώρευση κεφαλαίου στο χώρο του οργανωμένου εγκλήματος γίνεται με δύο τρόπους: με την πορνεία και τον παράνομο τζόγο. Στη συνέχεια μπορεί να λάβει και άλλες «ανώτερες» μορφές όπως η «προστασία», το εμπόριο ναρκωτικών και, τέλος, το εμπόριο όπλων. Και αν η ανοχή ή η συνηγορία της κάθε πολιτείας είναι απαραίτητη σε όλα τα στάδια αυτής της συσσώρευσης, είναι επίσης γεγονός ότι σε κάθε στάδιο αυτής της διαδικασίας το «μαύρο χρήμα» ξεπλένεται και διοχετεύεται σε νόμιμους τομείς της οικονομίας.

Συνεπώς, διδάγματα του τύπου «καταστρέφονται οικογένειες» ή «καταστρέφονται τα παιδιά μας» ή «στρεβλώνεται η οικονομία» δεν είναι παρά κούφιας ηθικολογίας από τη στιγμή που το «μαύρο χρήμα» διαχέεται σε νόμιμους τομείς της οικονομίας και με τον έναν ή τον άλλο τρόπο αγγίζει τους πάντες.

Στην Ελλάδα ο τζίρος του παράνομου τζόγου ξεπερνά ετησίως το 1 τρισεκατομμύριο δραχμές [δηλ. το 4,5% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (ΑΕΠ)]. Στο ίδιο ποσό κυμαίνεται και ο τζίρος του νόμιμου τζόγου [Καζίνο, Προπό, Λόττο, Τζόκερ, Στοιχημα, Ξυστό κ.λπ.] Ο τζίρος του εμπόριου ναρκωτικών προσεγγίζει επίσης το ποσό του 1 τρισεκατομμυρίων δραχμών ετησίως. Το 10% συνεπώς του ΑΕΠ της χώρας οφείλεται στον παράνομο τζόγο και στο εμπόριο ναρκωτικών [και ας μην αναφέρουμε εδώ και άλλες μορφές παράνομης συσσώρευσης κεφαλαίου όπως η πορνεία]. Το ποσό, ωστόσο, των 2 τρισ. δρχ. δεν «κάνει φτερά», δεν εξαυλώνεται. Το μεγαλύτερο μέρος αυτού του ποσού παραμένει στη χώρα, ξεπλένεται, και επενδύεται σε νόμιμους τομείς της οικονομίας. Άρα κάθε χρόνο το ποσοστό του ΑΕΠ που, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, προέρχεται από το μαύρο και παράνομο χρήμα αυξάνεται. Μίλησε κανείς για **κοινωνία ναρκωμένων κουλοχέρηδων**; [Ενδιαφέρον παρουσιάζει και **δημοσκόπηση των τελευταίων ημερών για τη διαφθορά** (της εταιρείας VPR-C που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Ημερησία») σύμφωνα με την οποία το 53,7% των Ελλήνων πιστεύει ότι καμία κυβέρνηση δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τη διαφθορά, το 12,4% θεωρεί όλους τους πολιτικούς διεφθαρμένους ενώ το 49,2% θεωρεί πως αρκετοί πολιτικοί είναι διεφθαρμένοι...]

Τζόγος – Colpo Grosso II...

Ο σάλος που ξέσπασε την περασμένη Πέμπτη μετά τις «αποκαλύψεις για τον πρόεδρο της Δημοκρατίας» του **Σπύρου Καρατζαφέρη** στην εκπομπή του «Dum Spiro Spero» στο κανάλι **Extra** συνεχίζεται με αμείωτη ένταση. Ο Σπύρος Καρατζαφέρης είχε αποκαλύψει ότι ο πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κωστής Στεφανόπουλος κατέχει στην Πάτρα, μαζί με την κουνιάδα του, κατάστημα το οποίο έχουν νοικιάσει σε επιχειρηματίες και στο οποίο λειτουργούσαν κάποιοι δεκάδες τυχερών παιγνίων, δηλαδή κουλοχέρηδων.

Σύσσωμος ο πολιτικός κόσμος της χώρας καταδίκασε την «αήθη και ιταμή επίθεση» κατά του προέδρου της Δημοκρατίας, ενώ τα δύο μεγαλύτερα κόμματα [ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία] μίλησαν για «παράκεντρα» που συνωμότησαν ώστε να εξαναγκάσουν τον πρόεδρο σε παραίτηση και να οδηγήσουν τη χώρα σε πρόωρες εκλογές...
Τι ακριβώς είχε συμβεί; Τίποτα απολύτως, σχεδόν...

Διαβάζοντας, ακούγοντας και βλέποντας τα διάφορα συνωμοσιολογικά σενάρια που ξετυλίγονται τις τελευταίες ημέρες στα μέσα ενημέρωσης, ο εχέφρων πολίτης καταλήγει σε ένα και μοναδικό συμπέρασμα: **η όλη ιστορία δεν ήταν παρά ένα καλοστημένο colpo grosso της κυβέρνησης και του κυβερνώντος κόμματος**, που χρησιμοποίησαν τις «αποκαλύψεις» του Σπύρου Καρατζαφέρη για να επιτύχουν –μεταξύ άλλων– να αποσπάσουν την προσοχή της κοινής γνώμης από μια σειρά θεμάτων, που αυτή την εποχή βρίσκονται «εν βρασμώ» και δημιουργούν στους κυβερνώντες ουκ ολίγα προβλήματα. Ας ρίξουμε μια σύντομη ματιά σε μερικά από αυτά:

Αγροτικό. Οι αγρότες κλείνουν τις εθνικές οδούς και –κατά την ταπεινή μου γνώμη– έχουν κάθε δίκιο. Διότι πώς είναι δυνατόν ο κτηνοτρόφος να πληρώνεται για ένα λίτρο γάλα 100 δραχμές όταν τόσο κοστίζει μισό λίτρο νερό στο περίπτερο; Ή πώς είναι δυνατόν, στην οικονομία της ελεύθερης αγοράς και της μέγιστης δυνατής παραγωγικότητας, οι αγρότες να επιδοτούνται για το βαμβάκι με μικρότερα ποσά επειδή, αυξάνοντας την παραγωγικότητα [αύξηση που, μάλλον, οφείλεται στις καιρικές συνθήκες], ξεπέρασαν το θεσπισμένο από την Ευρωπαϊκή Ένωση πλαφόν;

Ασφαλιστικό. Η ενέργεια 45 βουλευτών του κυβερνώντος κόμματος [με προεξάρχοντα τον πάλαι ποτέ «στρατηγό» Θ. Τσουκάτο] που ζήτησαν την εφαρμογή του προεκλογικού προγράμματος του κόμματος στο ασφαλιστικό χαρακτηρίστηκε επισήμως από την κυβέρνηση «εχθρική»...

Τζόγος. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι στην ανακοίνωση του κυβερνητικού εκπροσώπου, με την οποία η κυβέρνηση «στήριζε» τον πρόεδρο της Δημοκρατίας, γίνεται γενικά και αφηρημένα λόγος για «δημοσιογράφο» και «κανάλι» που προέβησαν στην ιταμή επίθεση. Ούτε είναι τυχαίο ότι και οι φιλοκυβερνητικές εφημερίδες τις πρώτες ημέρες απέφευγαν να αναφερθούν ονομαστικά στο δημοσιογράφο και στο κανάλι, ελπίζοντας έτσι να χρεωθεί η επίθεση στον Μάκη Τριανταφυλλόπουλο, που είχε φέρει το θέμα του τζόγου στην επικαιρότητα.

Ελληνοποιήσεις-παιδεία-υγεία-ελληνοτουρκικός διάλογος [η γλώσσα του υπουργού Εξωτερικών θα πρέπει να έχει «μαλλιάσει» πια από τον πολύ διάλογο] – κυπριακό...
Φυσικά, η δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση της χώρας τηρεί αιδήμονα σιωπή και δεν αποκαλύπτει ποια ακριβώς ήταν τα παράκεντρα που δημιούργησαν –υποτίθεται– την πρόσφατη κρίση. Και όχι μόνον αυτό, αλλά συντηρεί το θέμα με δηλώσεις του πρωθυπουργού στην κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας στα γραφεία του ΠΑΣΟΚ. Κι αυτό γιατί, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν υπήρξε κανένα «παράκεντρο» και καμιά συνωμοσία. Και για του λόγου το αληθές αρκεί μια ματιά στα δημοσιεύματα των εφημερίδων όπου, ανάλογα με την επιχειρηματική ή πολιτική τοποθέτησή τους, κατονομάζουν ή αφήνουν να εννοηθεί ότι πίσω από την πρόσφατη κρίση βρίσκεται ο τάδε ή ο δείνα επιχειρηματίας, ο τάδε ή ο δείνα πολιτικός. Συμπέρασμα; Ουδέν.

Ανασκόπηση: κάποια «παπαγαλάκια» της κυβέρνησης χρησιμοποίησαν επιδέξια την επιθυμία του Σπύρου Καρατζαφέρη να έχει μια «δημοσιογραφική επιτυχία» στο θέμα του τζόγου και δημιούργησαν το όλο ζήτημα.

Το ζήτημα του τζόγου παραμένει –ως τότε;– στην επικαιρότητα. Κλείνοντας θα αναφέρω τις δηλώσεις του τέως υπουργού Δημόσιας Τάξης Στέλιου Παπαθεμελή προς τον Γιώργο Τράγκα («Χωρίς Αναισθητικό», Extra, 31-1-2002 και «Metro», Star, 1-2-2002). Ο τέως υπουργός, που είχε εξαναγκαστεί σε παραίτηση στις αρχές του 1996, αναφέρει ότι την περίοδο 1994-95 προωθούσαν την εισαγωγή στη χώρα 100.000 κουλοχέρηδων «υψηλά ιστάμενα πρόσωπα της οικονομίας και της ούτως πως αποκαλούμενης διαπλοκής» και ότι τότε «υπήρχαν 3-4 αρχικουλοχέρηδες που είχαν πρόσβαση στο πρωθυπουργικό περιβάλλον» χωρίς ο

πρωθυπουργός να έχει ασχοληθεί με το ζήτημα. Ο κ. Παπαθεμελής ανέφερε επίσης ότι μετά την απομάκρυνσή του από το υπουργείο «υψηλά ιστάμενος [της οικονομίας] έστειλε υφιστάμενό του» λέγοντάς του ότι «εγώ δεν ενδιαφέρομαι να εισαγάγω τα παιχνίδια αυτά γιατί τα έχουμε μοιράσει με κάποιον άλλο επίσης επώνυμο». Μύλος...

Και μέσα στον ορυμαγδό των ημερών η κυβέρνηση «φέρεται αποφασισμένη» να ξεκαθαρίσει το ραδιοτηλεοπτικό τοπίο. Δηλαδή, τη χορήγηση αδειών για τη λειτουργία των τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών σταθμών που λειτουργούν παράνομα από το 1989! Καλά, ποιος κυβερνούσε όλα αυτά τα χρόνια; Μήπως δεν ήταν η συγκυβέρνηση το 1989 [ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ενιαίος Συνασπισμός] που είχε επιτρέψει τη λειτουργία των τηλεοπτικών σταθμών; Και μήπως όλοι αυτοί δεν ήταν εκείνοι που λοιδωρούσαν τον σημερινό πρόεδρο της Δημοκρατίας που ήταν ο **μοναδικός πολιτικός** που διαμαρτυρήθηκε τότε για τον τρόπο που μεθοδεύτηκε η «προσωρινή» λειτουργία των καναλιών;

Ο υπουργός Τύπου, από την άλλη, παραδέχεται δημόσια ότι ζήτησε από τον **Μάκη Κουρή** – ιδιοκτήτη του Extra – να κοπεί η εκπομπή του Σπύρου Καρατζαφέρη, κάτι άναρθρες κραυγές ακούγονται περί «επιτροπών δημοσιογραφικής δεοντολογίας», ήγουν προληπτικής λογοκρισίας, όλα τα «γκρίζα κοστούμια» ωρύνονται υπέρ της δημοσιογραφικής δεοντολογίας και ο χορός καλά κρατεί...

Φαίνεται πως κάποιοι «τραβάνε χοντρά ζόρια» και θέλουν να φιμώσουν –προληπτικά– τους πάντες και τα πάντα...

Περί παιγνίων...

Πέραν όμως των τεχνικών ή τυχερών παιγνίων έχουμε και τα Ολυμπιακά Παίγνια. Στη συναυλία για τον εθελοντισμό στα Ολυμπιακά Παίγνια του 2004, που έγινε την περασμένη Τετάρτη στο κλειστό γήπεδο του ΟΑΚΑ, συνελήφθησαν 23 άτομα τα οποία σκόπευαν να μοιράσουν μια προκήρυξη με περιεχόμενο κατά των Ολυμπιακών Αγώνων και του εθελοντισμού σ' αυτούς. Οδηγήθηκαν στο αστυνομικό τμήμα και αφέθηκαν στη συνέχεια ελεύθερα, αφού πρώτα κρατήθηκαν τα στοιχεία τους. Όχι δεν παραπέμφθηκαν στη δικαιοσύνη ως «εαμβούλγαροι και κομμουνιστοσυμμορίτες» ούτε χαρακτηρίστηκαν ως «αντεθνικά στοιχεία που συνωμοτούν για την αποτυχία της νέας μεγάλης ιδέας του έθνους». Όχι ακόμα. Ούτως ή άλλως η πορεία μέχρι το 2004 είναι ακόμα μακρά... Πέραν της προκήρυξης κυκλοφόρησε και σχετική αφίσα, την οποία βλέπετε παραπλευρώς...

Αλλά τι να περιμένει κανείς από «βαρβάρους». Και όπως αναφέρει και έγκυρος σχολιαστής – που προ ετών στο ίδιο κλειστό γήπεδο εκτόξευε μπουκάλια νερού κατά των διαιτητών που «αδικούσαν» την ομάδα του: «Τι είναι άραγε πιο τραγικό; Να είσαι εθελοντής ή να αποδοκιμάζεις τον εθελοντή; Τι είναι χειρότερο; Η γενναιοδωρία ή το μίσος γι' αυτόν που έχει την ψυχική πολυτέλεια να είναι γενναιόδωρος;»

Ο αμερικανός πρέσβης...

Ο πρέσβης των ΗΠΑ στη χώρα μας **Τόμας Μίλλερ** είναι εβραίος αξιωματούχος και φανατικός σιωνιστής, όπως αποκαλύπτει στο τελευταίο τεύχος του [# 33] το περιοδικό **Αρδην** [εκδότης-αρχισυντάκτης: **Γιώργος Καραμπελιάς**], που κυκλοφορεί αυτές τις ημέρες. Στο τεύχος του περιοδικού υπάρχει εκτενές αφιέρωμα στο σιωνισμό με κείμενα γραμμένα από εβραίους και γενικό τίτλο: «Ο Δαυίδ που έγινε Γολιάθ – Εβραίοι εναντίον του Σιωνισμού».

Στο άρθρο «Η Αυλή του Κλίντον» του **Avinoam Bar-Yosef**, που είχε δημοσιευτεί στην ισραηλινή εφημερίδα **Μααρίβ** στις 2 Σεπτεμβρίου 1994, και αποτελούσε μέρος μίας έρευνας της εφημερίδας για την αμερικανοεβραϊκή κοινότητα και τη θέση της στην κυβέρνηση Κλίντον, αναφέρεται για το σημερινό πρέσβη των ΗΠΑ στην Ελλάδα:

«Ένας άλλος εβραίος αξιωματούχος είναι ο **Τομ Μίλλερ** (Tom Miller), αυτή τη στιγμή πολιτικός ακόλουθος στην Αθήνα. Χρημάτισε στο παρελθόν, μεταξύ άλλων βοηθός του **Φίλιπ**

Χαμπίμπ (Philip Habib) στο Λίβανο, και επικεφαλής του γραφείου για τη Βόρεια Αφρική την εποχή του διαλόγου με την Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης και έπειτα επικεφαλής του γραφείου για το Ισραήλ και την αραβο-ισραηλινή σύγκρουση. Συνάντησα τον Τομ όταν υπηρετούσε στα κεντρικά και εργαζόταν στον κλάδο της αντιτρομοκρατίας. Το ενδιαφέρον του για το Ισραήλ άρχισε όταν στάλθηκε εκεί από τον πατέρα του, κατά τη διάρκεια του Πολέμου των Έξι Ημερών, με σκοπό να βοηθήσει ένα φίλο που είχε μεταναστέψει εκεί πριν λίγο καιρό... "Ήταν για μένα μια περίοδος ευφορίας των μεγάλων επιτευγμάτων για όλο τον ισραηλινό λαό. Ήταν αδύνατο να μην ταυτιστώ με το Ισραήλ τις ώρες της μεγαλειώδους νίκης", μου είπε. Το δεύτερο γεγονός το οποίο άφησε σκληρή και μακρόχρονη εντύπωση ήταν οι ιστορίες σχετικά με τη φρίκη του Ολοκαυτώματος. "Το Ολοκαύτωμα δημιουργεί την αίσθηση του κοινού πεπρωμένου για όλους τους εβραίους. Οι εβραίοι πρέπει να δράσουν για την ενδυνάμωση του Ισραήλ, έτσι ώστε το Ολοκαύτωμα να μην μπορεί να επαναληφθεί" μου είπε σε μία άλλη συνομιλία...»
[Για τη **Βιομηχανία του Ολοκαυτώματος** περισσότερα την επόμενη εβδομάδα.]

Στο θέμα είναι αφιερωμένα δεκάδες άρθρα του περιοδικού. On-line μπορείτε να διαβάσετε το εισαγωγικό κείμενο «Εβραϊσμός-Ελληνισμός: Θύτες και Θύματα» καθώς και το άρθρο του **Νόαμ Τσόμσκι** «Η Γέννηση της "Ειδικής Σχέσης" μεταξύ ΗΠΑ και Ισραήλ». Η κεντρική διάθεση του περιοδικού γίνεται από το Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο [Θεμιστοκλέους 37, τηλ. 010-3802644], ενώ μεταξύ των πολυάριθμων συνεργατών του **Άρδην** ξεχωρίζουν τα ονόματα των –ημετέρων– Λ. Αποσκήτη και Β. Ρασσιά, Θέμου Στοφορόπουλου, π. Γ. Μεταλληνού, Β. Αγτζίδη, Ν. Βαρδιάμπαση, Κ. Βεργόπουλου, Π. Ήφαιστου, Σ. Καργάκου, Χ. Λαζαρίδη, Σ. Λυγερού, Σ. Ράμφου, Μ. Γλέζου, Δ. Χαριτόπουλου, Γ. Σαρηγιάννη, Γ. Τριάντη, Γ. Τσαγκρινού, Β. Φίλια...

Τέλος...

Τα αφεντικά του πλανήτη συνεδρίασαν αυτές τις ημέρες στη Νέα Υόρκη στα πλαίσια του **Οικονομικού Φόρουμ**, που μετά από 32 χρόνια εγκατέλειψε το χιονισμένο ελβετικό Νταβός... Η δημοκρατική εκδοχή των αφεντικών του πλανήτη [Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, αριστεροί βερμπαλιστές άνευ «λόγου» και «αιτίας»] καθώς και διάφοροι κολασμένοι αυτού του –καπιταλιστικού– κόσμου συγκεντρώθηκαν στο Πόρτο Αλέγκρε της Βραζιλίας στα πλαίσια του Παγκόσμιου **Κοινωνικού Φόρουμ**. Όλες οι σχετικές πληροφορίες στο Indymedia, που οργανώνει εκδήλωση μεθαύριο [Παρασκευή 8/2/2002, 19.00, στην Αρχιτεκτονική του Πολυτεχνείου] όπου θα προβληθεί βίντεο για τα γεγονότα της Γένοβας το περασμένο καλοκαίρι και θα γίνει συζήτηση για το παγκόσμιο δίκτυο του Indymedia και τη λειτουργία του αθηναϊκού τμήματός του.

Α! μεθαύριο αρχίζουν επίσης και τα χειμερινά Ολυμπιακά Παίγνια στην πόλη των μορμών...

Εδώ ο Μουλάς Ομάρ, εκεί ο Οσάμα Μπιν Λάντεν, πού στο καλό κρύφτηκαν όλοι τους;

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Κωνσταντίνος Στεφανόπουλος, είχε τους πάντες με το μέρος του μετά την «αήθη επίθεση» που δέχθηκε από τον Σπύρο Καρατζαφέρη. Κανείς, όμως, από εκείνους που τον υποστήριξαν σήμερα, δεν το έκανε το 1989, όταν ο Στεφανόπουλος διαμαρτυρήθηκε για τη μεθόδευση της «προσωρινής» λειτουργίας των ιδιωτικών καναλιών που τότε ξεφύτρωναν σαν τα αγριόχορτα... Πάντως, η σημερινή κυβέρνηση αποφάσισε, με μια μικρή, δωδεκαετή καθυστέρηση, να ξεκαθαρίσει πια το ραδιοτηλεοπτικό τοπίο.

Επάνω: Είκοσι τρία άτομα συνελήφθησαν (παρά ...τη θέλησή τους) κατά τη διάρκεια της συναυλίας για τον εθελοντισμό, επειδή μοίραζαν προκήρυξη κατά των Ολυμπιακών Αγώνων.
Κάτω: Η αφίσα που κυκλοφόρησε "ασορτί" με την προαναφερθείσα προκήρυξη: "Όταν γύρω σου χορεύουν τα δισ, είναι τραγικό να είσαι εθελοντής" καταλήγει η ομάδα virus

Και ενώ το Οικονομικό Φόρουμ συνεδριάζει στη Νέα Υόρκη μάλλον αγνοώντας την ύπαρξή τους, οι απηυδατισμένοι εργαζόμενοι διαδηλώνουν προσπαθώντας να κάνουν τη φωνή τους να ακουστεί. Πού να ακουστεί, όμως, εκεί "ψηλά"...

13 Φεβρουαρίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

«Η γυναίκα του Καίσαρα δεν αρκεί να είναι τίμια, πρέπει και να φαίνεται τίμια...» Η ρήση αυτή, παντελώς άσχετη κατά τα άλλα προς την τρέχουσα επικαιρότητα, δεν οφείλεται, όπως θα περίμενε κανείς, σε κάποιον Λατίνο ιστορικό, αλλά στον ημέτερο (;) **Πλούταρχο**.

Ο εκ Χαιρωνείας καταγόμενος ιστορικός και φιλόσοφος [π. 50- π. 125 μ.Χ.] στον Βίο του Καίσαρα [9-10] αναφέρει ότι το 62 π.Χ. κάποιος **Πούμπλιος Κλόδιος Πούλχερ** είχε ερωτευθεί τη γυναίκα του Καίσαρα **Πομπηία**, ενώ και η ίδια δεν τον αποστρεφόταν. Η πεθερά της, και μητέρα του Καίσαρα, **Αυρηλία**, ωστόσο, μία κατά τα άλλα διακριτική γυναίκα, βρισκόταν συνεχώς κοντά στην Πομπηία καθιστώντας αδύνατη οποιαδήποτε συνάντησή της με τον Πούμπλιο Κλόδιο. Ο τελευταίος κατόρθωσε να μπει στο σπίτι του **Καίσαρα**, μεταμφιεσμένος σε γυναίκα κατά τη διάρκεια μιας τελετής προς τιμήν της θεότητας της γονιμότητας Μπόνα, στην οποία συμμετείχαν μόνον γυναίκες. Έγινε όμως αντιληπτός και, όπως καταλαβαίνετε, ξέσπασε σκάνδαλο τόσο για την εισβολή του Κλόδιου στο σπίτι του Καίσαρα όσο και για την ασέβεια προς τη θεά. Ο Κλόδιος, που ήταν δημοφιλής στο ρωμαϊκό λαό, παραπέμφθηκε σε δίκη. Ο Καίσαρας χώρισε αμέσως την Πομπηία και κληθείς ως μάρτυρας στη δίκη κατά του Κλόδιου κατέθεσε ότι δεν είχε τίποτα εναντίον του Κλόδιου. Ο κατηγορος τον ρώτησε τότε γιατί είχε χωρίσει την Πομπηία και εκείνος απάντησε με τη φράση: **«Η γυναίκα του Καίσαρα δεν αρκεί να είναι τίμια, πρέπει και να φαίνεται τίμια...»** Σύμφωνα πάντα με τον Πλούταρχο, κάποιιοι είπαν ότι ο Καίσαρας το πίστευε πράγματι αυτό αν και ορισμένοι θεωρούσαν ότι το έκανε για να κολακεύσει το ρωμαϊκό λαό που είχε ταχθεί στο πλευρό του Κλόδιου. Εν πάσει περιπτώσει, οι δικαστές αθώωσαν τον Κλόδιο.

Η χαμένη από την όλη υπόθεση σύζυγος του Καίσαρα, Πομπηία, θα μπορούσε να είχε απαντήσει με τις ακόλουθες φράσεις: «Μου είναι εξαιρετικά δυσάρεστο ότι το όνομά μου

ανεμείχθη... Δεν διανοήθηκα ποτέ ότι θα μπορούσε να μου αποδοθεί...». Κάτι τέτοιο, ωστόσο, δεν έχει καταγραφεί στις δέλτους της Ιστορίας...

... Όσον αφορά την εντιμότητα του **Καίσαρα** σε θέματα συζυγικής πίστης, οι ίδιοι οι Ρωμαίοι ιστορικοί αναφέρουν ότι ήταν «**άνδρας κάθε γυναίκας και γυναίκα κάθε άνδρα**»... Και μπορεί, σύμφωνα με τα λόγια Ιταλού ιστορικού, η ρωμαϊκή αυτοκρατορία να υπήρξε «**ο μεγαλύτερος κοπρώνας διαφθοράς της Ιστορίας**», ωστόσο η Ιστορία δεν τελείωσε ακόμα, παρά τα περί του αντιθέτου λεγόμενα... Αν και ήδη προ εκατό περίπου ετών ο καλός αμερικανός συγγραφέας **Άπτον Σινκλαίρ** έγραφε ότι σήμερα «Η γυναίκα του Καίσαρα φαίνεται πως είναι υπεράνω υποψιών, ακόμα κι όταν την πιάσουν μέσα σε ένα μπουρδέλο!»

Γκορμπατσοφική, οικολογική, Μη Κυβερνητική [φυσικά!] και Μη Κερδοσκοπική [αυτό θα έλειπε!] οργάνωση...

Ο πάλαι ποτέ πρόεδρος της Σοβιετικής Ένωσης **Μιχαήλ Γκορμπατσώφ** έφτασε στη χώρα μας την περασμένη Δευτέρα για να απονεμίσει το ίδιο βράδυ τα βραβεία «The Leaders of the year» (**sic**) [“Ηγέτες” της Χρονιάς] της ψηφιακής πλατφόρμας Nona. [Μεταξύ των «ηγέτων» που βραβεύτηκαν περιλαμβάνονται και η «μοντέλα» **Βίκυ Καγιά**, ο οικουμενικός Πατριάρχης κ. **Βαρθολομαίος**, η ηθοποιός **Δήμητρα Παπαδοπούλου**, ο ολυμπιονίκης **Νίκος Κακλαμανάκης**, ο δημοσιογράφος **Νίκος Χατζηνικολάου** κ.ά. Καταλαβαίνετε... Για όλους είχε ο «μπαχτσές» του ψηφιακού «μπουκέτου» της Nona...]

Ο Μ. Γκορμπατσώφ έγινε δεκτός στο δημαρχείο και από τον δήμαρχο Αθηναίων **Δ. Αβραμόπουλο** [«κάγκελα παντού...»]. Στην προσφώνησή του ο κ. Αβραμόπουλος είπε ότι «ο πρόεδρος Γκορμπατσώφ υπήρξε ένας ηγέτης, ο οποίος υπηρέτησε την ελευθερία και τη δημοκρατία...»

Μετριοπαθής ο κύριος δήμαρχος. Αντίθετα, η λαίδη **Μάργκαρετ Θάτσερ** στις ευχές που είχε απευθύνει πέρυσι στον Μ. Γκορμπατσώφ, με την ευκαιρία των εβδομηκοστών γενεθλίων του [και οι οποίες συνυπάρχουν στον διαδικτυακό τόπο του Μ. Γκορμπατσώφ μαζί με τις ευχές ηγέτων όπως οι Χέλμουτ Κολ, Τζωρτζ Μπους, Ρίχαρντ φον Βαϊτσέκερ, Μπούτρος Μπούτρος-Γκάλι, Χανς Νήτηριχ Γκένσερ, Τζωρτζ Σουλτς, Τεντ Τέρνερ...] αναφέρει ότι «ο πρόεδρος Γκορμπατσώφ αποτελεί αναμφίβολα έναν από τους μεγάλους άνδρες της εποχής μας». **Asinus asinum fricat...** Παλιά τιμούσαν εκείνους που έχτιζαν αυτοκρατορίες. Σήμερα τιμούν εκείνους που τις διαλύουν. **O tempora! O mores!** [Για να θυμηθούμε και τον Κικέρωνα...]

Μπαίνω στον πειρασμό να μεταφράσω και τις ευχές του γνωστού και μη εξαιρετέου **Χένρυ Κίσιγγκερ**, μιας και παρουσιάζουν [αρχαιο]ελληνικό ενδιαφέρον: «Ο Έλληνας φιλόσοφος και μαθηματικός **Αρχιμήδης** είχε πει: "δος μοι πα στω και ταν γαν κινήσω". Οι επαναστάσεις τρώνε τα παιδιά τους επειδή οι επαναστάτες σπάνια κατανοούν ότι, μετά από ένα σημείο κοινωνικής αποσύνθεσης, δεν υπάρχουν πια κάποια σταθερά αρχιμήδεια σημεία για να τοποθετήσει κάποιος τους μοχλούς».

Ωστόσο, κατά την ταπεινή μου γνώμη, ο Αντουάν Λουί Λεόν Φλορέλ ντε **Σαιν Ζυστ** [από τους ηγέτες της Γαλλικής Επανάστασης, και στρατηγός του επαναστατικού στρατού σε ηλικία μόλις 25 ετών] πρόλαβε, πριν κατατομηθεί, να το διατυπώσει καλύτερα: «Όποιος κάνει μισές επαναστάσεις, σκάβει απλώς το λάκκο του...»

Φαίνεται πως, αν μη τι άλλο, ο Μιχαήλ Γκορμπατσώφ δεν έκανε ούτε καν μια μισή επανάσταση, αφού ζει και βασιλεύει. [**Απαραίτητη διευκρίνιση:** το να χρεώνουμε, όπως οι «σύντροφοι» του ΚΚΕ, την κατάρρευση του σοβιετικού μπλοκ στον Μ. Γκορμπατσώφ είναι άδικο. Δώδεκα χρόνια μετά την κατάρρευση των καθεστώτων του «υπαρκτού σοσιαλισμού», ωστόσο, περιμένουμε ακόμα μία κάποια προσπάθεια ανάλυσης των λόγων αυτής της κατάρρευσης. Φαίνεται, όμως, ότι οι θιασώτες του «κομμουνιστοσυμμοριτισμού», που μεταλλάχθηκαν σε θιασώτες του «επιστημονικού αντικομμουνισμού», έχουν τους λόγους τους που δεν μιλούν για την κατάρρευση. Διότι τότε θα έπρεπε να μιλήσουν και για τη στήριξη αυτών των καθεστώτων, αλλά και για την εγκαθίδρυση αυτών των καθεστώτων και κατ' επέκταση και για τους χρηματοδότες κάποιων «επαναστάσεων» εκεί γύρω στα τέλη της

δεκαετίας του 1920...]

Η οικολογική, Μη Κυβερνητική [φυσικά!] και μη κερδοσκοπική [αυτό θα έλειπε!] οργάνωση **Διεθνής Πράσινος Σταυρός** (Green Cross International) ιδρύθηκε από τον «πρόεδρο» **Μιχαήλ Σεργκέγιεβιτς Γκορμπατσώφ** το 1993 και έχει την έδρα της στη Γενεύη της Ελβετίας. Σκοπός της οργάνωσης «είναι η δημιουργία ενός βιώσιμου μέλλοντος με τη δημιουργία αρμονικών σχέσεων μεταξύ των ανθρώπων και του περιβάλλοντος». [Ενδιαφέρουσα επιστήμη η κβαντοφυσική, αλλά η «αφηρημένη κβαντο-οικολογία» απευθύνεται σε λίγους –ή ολίγιστους– νόες...]

Η οργάνωση έχει σήμερα παραρτήματα σε 21 χώρες [Αργεντινή, Βολιβία, Μπουρκίνα Φάσο, Ακτή Ελεφαντοστού, Τσεχία, Εσθονία, Γαλλία, Γερμανία, Ουγγαρία, Ιταλία, Ιαπωνία, Νότια Κορέα, Ολλανδία, Πολωνία, Ρωσία, Ζουαζιλάνδη, Σουηδία, Ελβετία, Ηνωμένο Βασίλειο, Ηνωμένες Πολιτείες και Βενεζουέλα].

Το παράρτημα που παρουσιάζει το μεγαλύτερο ενδιαφέρον, και θα μας απασχολήσει στη συνέχεια, είναι εκείνο των Ηνωμένων Πολιτειών, η οργάνωση Global Green USA. Ως ιδρύτρια και επίτιμος πρόεδρος της [μη κυβερνητικής, μη κερδοσκοπικής κ.λπ.] οργάνωσης αναφέρεται η κυρία **Νταϊάν Μέγιερ Σάιμον**. Η Νταϊάν Σάιμον είχε στείλει και αυτή πέρυσι τις ευχές της στον Γκορμπατσώφ για τα εβδομηκοστά γενέθλιά του. Στο site, ωστόσο, του προέδρου δεν υπάρχει ούτε γραπτό αλλά ούτε και κάποιο ηχητικό μήνυμα με τις ευχές της, παρά μόνον μία φωτογραφία της, γεγονός κάπως περίεργο.

Ερευνώντας το ζήτημα ανακαλύψαμε ότι κυκλοφορούν κάποιες φήμες πως ο πρόεδρος, που είχε χηρέψει το 1999, έπαιξε κάποιο ρόλο στο πρόσφατο διαζύγιο της πενήνταχρονης Νταϊάν Σάιμον από τον πολυεκατομμυριούχο σύζυγό της **Χέρμπερτ Μέγιερ**. Αν και οι σχετικές φήμες δίνουν και παίρνουν [ακόμα και στη Ρωσία, στο αγγλόφωνο φόρουμ της Πράβδα] ίσως οι δυο τους να μην είναι παρά μόνον δύο καλοί φίλοι με κοινά [οικολογικά, μη κυβερνητικά και μη κερδοσκοπικά, πάντα] ενδιαφέροντα. Να αναφέρουμε απλώς ότι ο τέως σύζυγος της Νταϊάν Σάιμον, Χέρμπερτ Μέγιερ [τον οποίο είχε παντρευτεί το 1981 και με τον οποίο απέκτησε τρία παιδιά, ονόματι Σάρα, Ραχήλ και Άσερ (άνευ σχολίων τα ονόματα)] είναι ιδιοκτήτης μαζί με τον αδελφό του Ντέιβιντ Σάιμον μιας από τις μεγαλύτερες εταιρείες εκμετάλλευσης ακινήτων και εμπορικών κέντρων στις Ηνωμένες Πολιτείες, που απασχολεί 5.370 εργαζόμενους και είχε (το 2000) καθαρά κέρδη 353,4 εκατομμυρίων δολαρίων. Το ζεύγος Σάιμον, μάλιστα, ήταν τα τελευταία χρόνια και από τους σημαντικότερους χρηματοδότες του Δημοκρατικού Κόμματος, έχοντας συνεισφέρει, το 1995 για παράδειγμα, 245,122 δολάρια [καταλαμβάνοντας τη 18η θέση των «χορηγών» πολιτικών κομμάτων στις ΗΠΑ] ενώ το 2000 είχαν ανεβεί στη σχετική ένατη θέση, συνεισφέροντας το ποσό των 352.500 δολαρίων (περίπου 140 εκ. δρχ.)! Η **Νταϊάν Μέγιερ**, γνωστή στις ΗΠΑ και για το «φιλανθρωπικό» της έργο, είχε διοριστεί μάλιστα από τον πρόεδρο Κλίντον και στη Συμβουλευτική Επιτροπή του Κέντρου Τεχνών Τζων Κέννεντυ. Από την άλλη, ο τέως σύζυγός της και ο τέως κουνιάδος της είναι και ιδιοκτήτες των Ιντιάνα Πέισερς, ομάδας μπάσκετ του NBA, στην οποία αγωνίζεται και ο «πολύς» Ρέτζι Μίλλερ (ο μόνος παίκτης των Ιντιάνα Πέισερς που γνωρίζω...)

Αρκετά, όμως, με την οικολογικο-επιχειρηματικο-αθλητικο-προσωπική διαπλοκή. Ας περάσουμε και στην πολιτική διάσταση των «οικολογικών, μη κυβερνητικών και μη κερδοσκοπικών» οργανώσεων.

Διευθύνων σύμβουλος της οργάνωσης Global Green USA είναι ο **Ματ Πήτερσεν** (), που είναι επίσης μέλος της Διοικούσας Επιτροπής του **Διεθνούς Πράσινου Σταυρού**. Ο Ματ Πήτερσεν είναι επίσης και μέλος του **Συμβουλίου Εξωτερικών Σχέσεων** (ΣΕΣ – Council on Foreign Relations) καθώς και μέλος του **Συμβουλίου Ειρηνικού για τη Διεθνή Πολιτική** (Pacific Council on International Policy) που αποτελεί παράρτημα του ΣΕΣ. Το Συμβούλιο Εξωτερικών Σχέσεων αποτελεί τα τελευταία ογδόντα χρόνια (ιδρύθηκε το 1920) τη «σχολή κυβερνητικών στελεχών» των ΗΠΑ. Ελάχιστοι είναι οι πρόεδροι των ΗΠΑ και οι υπουργοί (όπως ο Χ. Κίσινγκερ) που δεν έχουν υπάρξει μέλη του. Το ΣΕΣ αποτέλεσε μία «κοινοπραξία» των τραπεζικών [**Ροκφέλερ, Μόργκαν**] και επιχειρηματικών κύκλων των ΗΠΑ, που σε στενή συνεργασία και τους αντίστοιχους κύκλους της Αγγλίας [Ομάδα **Μίλνερ**]

και της Γερμανίας [**Βάρμπουργκ**] είχαν χρηματοδοτήσει τόσο την άνοδο των μπολσεβίκων στην εξουσία, όσο και την «οικοδόμηση του σοσιαλισμού» στη Σοβιετική Ένωση... Αλλά αυτά είναι μια άλλη ιστορία... Τώρα, τι δουλειές [business] έχει ο Μ. Γκορμπατσώφ μαζί τους... τα συμπεράσματα δικά σας.

Τέλος, να αναφέρουμε απλώς ότι ο Ματ Πήτερσεν ασχολείται ενεργά και με την υπόθεση των «κυψελών υδρογόνου», της «εναλλακτικής» αυτής πηγής ενέργειας. Αλλά αυτά τα είπαμε αναλυτικά και στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού *ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ*.

Κακία I: Ο σύντροφος-πρόεδρος ήρθε στην Ελλάδα αφιλοκερδώς;

Κακία II: Ο σύντροφος-πρόεδρος είχε εξασφαλίσει τα πρώτα κονδύλια για τη δημιουργία των πολυποίκιλων ιδρυμάτων και οργανώσεών του –πολλά εκ των οποίων φέρουν το όνομά του– διαφημίζοντας γνωστή αλυσίδα καταστημάτων πίτσας. Ο πρόεδρος είχε τότε αμειφθεί με το ποσό του 1 εκ. δολαρίων, και στη διαφήμιση, όπου συμμετείχε και η εγγονή του, κάποιος από τους θαμώνες της πιτσαρίας ανέφερε: «να και ένα καλό που έκανε ο Γκόρμπυ». Μαύρη καλοσύνη...

Τζόγος...

«Όλα αυτά βεβαίως είναι και λίγο θεωρητικά. Τι θα μπορούσε να κάνει η ΝΔ με έναν Πρόεδρο που κάνει τόσο καλά τη δουλειά του για να τον αποδυναμώσει ως υποψήφιο; Να τον κατηγορήσει ότι κρυφά το βράδυ, στο Προεδρικό Μέγαρο, παίζει "κουλοχέρηδες"; Αυτά δεν είναι σοβαρά πράγματα.»

Οι παραπάνω ενδιαφέρουσες φράσεις, δημοσιευμένες στις 31-10-1999 [παρακαλώ!], γράφτηκαν από το γνωστό δημοσιογράφο, που αφήνει τη Mont-Blanc πένα του μόνον για να πιάσει τις φιάλες ύδατος και να τις εκτοξεύσει κατά των διαιτητών και που, στη συνέχεια, ξαναπιάνει την πένα του για να εκτοξεύσει μύδρους κατά του **sine nomine vulgus** που αντιστέκεται στη νέα μεγάλη ιδέα του έθνους. Τα λέγαμε και την περασμένη εβδομάδα...

Απλώς, να προσθέσουμε ότι η συναυλία για τον εθελοντισμό στα Ολυμπιακά Παίγνια του 2004 κόστισε, παρά την εθελοντική παρουσία των τριών τραγουδιστών, μόλις 400 εκ. δραχμές. Από τους 14.000 θεατές της συναυλίας μόλις 200 εξεδήλωσαν ενδιαφέρον για να προσφέρουν εθελοντικά –ήγουν τζάμπα– τις υπηρεσίες τους. Φαίνεται πως οι «βάρβαροι» σ' αυτή τη χώρα είναι πολύ περισσότεροι σήμερα από όσο όταν «αναλαμβάναμε» τους αγώνες. **Aura popularis...**

Τα παρεπόμενα της υπόθεσης του τζόγου...

... υποθέτω ότι τα παρακολουθείτε στις εκπομπές του κυρίου Μάκη. [Τελευταίο «θύμα» ο γνωστός αοιδός **Ελευθέριος Πανταζής**, ερμηνευτής –μεταξύ άλλων– και των διαχρονικών επιτυχιών «Το 'πε, το 'πε ο παπαγάλος ότι σ' αγαπάει άλλος...» και «Μείνε μαζί μου έγκυος, είμαι φερέγγυος...»]

Η πολιτικώς ορθή, ωστόσο, δημοσιογραφία που κόπτεται για τη δημοσιογραφική δεοντολογία «πέτυχε» και τα πρώτα της θύματα. Η «σύνταξη» της εφημερίδας *ΤΟ ΒΗΜΑ* αρνήθηκε να καταχωρήσει στις σελίδες της εφημερίδας διαφημιστική καταχώρηση των εκδόσεων Κάκτος του **Οδυσσέα Χατζόπουλου** για το βιβλίο *Μάκης Τριανταφυλλόπουλος – Το Φαινόμενο...* και στο οποίο φιλοξενούνται απόψεις διαφόρων παραγόντων του δημόσιου βίου (Θύμιος Παπανικολάου, Βασίλης Φίλιας, Σαράντος Καργάκος, Νεοκλής Σαρρής, Λεωνίδα Χρηστάκης, μεταξύ άλλων) για το γνωστό δημοσιογράφο. Άνευ σχολίων...

Από την άλλη, η «διεύθυνση» της εφημερίδας *Ελευθεροτυπία* [Σεραφείμ Φυντανίδης] γνωστοποίησε στον Κλεάνθη Γρίβα, σύμφωνα με τα λεγόμενα του ίδιου, ότι τερματίζεται η δεκαπενταετής συνεργασία τους, επειδή ο τελευταίος συμμετέχει στις εκπομπές του Μ. Τριανταφυλλόπουλου. Το σχόλιο ανήκει στον ίδιο τον Σ. Φυντανίδη [«Φ.»] και δημοσιεύτηκε

στο χθεσινό φύλλο της εφημερίδας:

«Κον Κλ. Γρίβα, Θεσσαλονίκη: Η ψευδολογία, η οίηση, η αχαριστία και η αμνησία είναι αήτητες. Παραδίνομαι... Φ.»

Αγρότες...

Οι αγρότες της χώρας εγκατέλειψαν τα μπλόκα στις εθνικές οδούς και συζητούν για τις περαιτέρω κινητοποιήσεις τους. Ωστόσο...

Ωστόσο, ο υπουργός Γεωργίας κ. Δρυς είχε δηλώσει προ δεκαημέρου: «Εμείς δεν θα απορρίψουμε καμία ένσταση αγρότη **α priori**» [ο τόνος στο ιώτα...]

Και όπως λέμε και εμείς οι λατινομαθείς, **ab uno disce omnes...**

Μήπως δεν ήταν ο «βαφτισιμικός της πριγκιποπούλας» εκείνος που, προ δύο-τριών εβδομάδων, είχε δηλώσει: «Βελτιώνουμε τα λάθη μας»... Πάντα καλύτερα, πάντα καλύτερα...

Dixi...

Γλωσσάρι [λεξικό Δημητράκου, κυρίως] και συγνώμη για το «πάνω-κάτω»...

Δος μοι πα στω και ταν γαν κινήσω: δώσε μου μέρος να σταθώ και μπορώ να κινήσω τη Γη.

Asinus asinum fricat: όνος όνον τρίβει. Δηλοί υπερβολικά αλληλοεγκώμια δύο προσώπων.

Aura popularis: αύρα λαϊκή. Δηλοί την αστάθειαν της λαϊκής γνώμης.

Ab uno disce omnes: από ένα άνθρωπον γνωρίζει κανείς και τους άλλους (της γενιάς του). Δηλοί πώς ο Δαναός Σίνων υποκρινόμενος τον εχθρόν του Οδυσσέως έπεισε τους Τρώας να δεχθούν τον Δούρειον Ίππον εντός των τειχών. Ισοδυναμεί με το: Φοβού τους Δαναούς και δώρα φέροντας. (Βιργιλίου, Αινειάς, II, 65).

A priori: εκ των προτέρων. Δηλοί κρίσεις προ της εμπειρίας.

Dixi: είπον. Δηλ. δεν έχω να προσθέσω τίποτε.

Sic: ούτω. Λέξις τιθεμένη εντός παρενθέσεως εν τω μέσω κειμένου ή εις το τέλος παρατιθέμενου ξένου χωρίου, προς δήλωσιν ότι το πρωτότυπον έχει ακριβώς όπως δίδεται, με τα λάθη του ή την παραδοξολογίαν του.

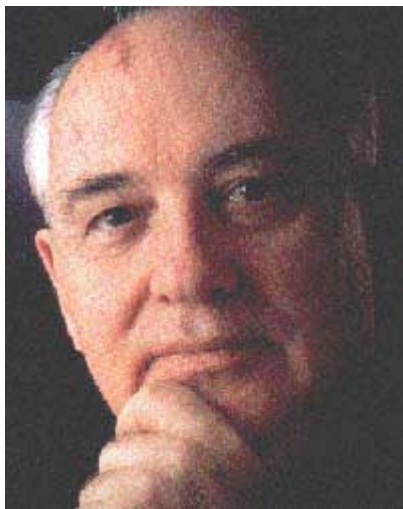
Sine nomine vulgus: ο ανώνυμος όχλος, οι κοινοί θνητοί.

O tempora! O mores!: Ω καιροί! Ω ήθη! Αναφώνησις του Κικέρωνος, δια της οποίας χαρακτηρίζει την διαφθοράν των ηθών της εποχής του.

Ο Καίσαρας, σύμφωνα με τον Πλούταρχο, ήξερε τι ήθελε από μια γυναίκα: "Η γυναίκα του Καίσαρα δεν αρκεί να είναι τίμια, πρέπει και να φαίνεται τίμια"

Μιχαήλ Γκορμπατσώφ: Σύμφωνα με τον καγκελάριο, ε... Δήμαρχο Αθηναίων Δημήτρη Αβραμόπουλο, υπήρξε «ένας ηγέτης ο οποίος υπηρέτησε την ελευθερία και τη δημοκρατία»

Η Νταϊάν Μέγιερ Σάιμον, ιδρύτρια και επίτιμος πρόεδρος του αμερικανικού παραρτήματος της οικολογικής, Μη Κυβερνητικής και Μη Κερδοσκοπικής οργάνωσης «Διεθνής Πράσινος Σταυρός» που ίδρυσε ο Μιχαήλ Γκορμπασώφ το 1993. Μη χειρότερα...

27 Φεβρουαρίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

Ανοιχτή Επιστολή προς τον κ. Γεώργιο Πασχαλίδη, υπουργό Μακεδονίας-Θράκης.

Κύριε υπουργέ,

Η πιο συγκαταβατική χώρα, που έχει γενικά θεωρήσει πολύ καλά όλα όσα της έχουν επιβάλει, σας έχει κρίνει με μεγάλη αυστηρότητα, για να μην πω με κάτι σαν αγανάκτηση. Δεν κρύβει πια την ζωνή της απέχθεια όταν μιλά για σας, καθώς και για όποιον σας μοιάζει. Υποχρεώθηκε, ωστόσο, να μιλήσει. Το έκανε αναγκαστικά με τον αμίμητο τρόπο της: γιατί ο καιρός μας δεν μοιάζει με κανέναν άλλον, και η χαμέρπεια είναι αδιαίρετη.

Κύριε υπουργέ,

Το μακρινό 1996, όταν ήσασταν υφυπουργός παρά τω Πρωθυπουργώ, είχατε δηλώσει (*Ελευθεροτυπία*, 17 Νοεμβρίου 1996):

«Να διαβάσουμε τον **Ντεμπόρ** και τον **Τσόμσκι**... Στην βιβλιοθήκη που λέμε να φτιάξουμε στο ΠΑΣΟΚ θα συγκατοικήσουν δίπλα στο αρχείο του **Ανδρέα Παπανδρέου**, ο **Μαρξ**, ο **Ένγκελς**, ο **Γκράμσι**, ο **Τόφλερ**. Είχα προτείνει παλιά να διαβάσουμε **Ντεμπόρ** και **Τσόμσκι** και συνάντησα πολλά ανέκφραστα βλέμματα. Υπάρχουν και τα ράφια για τους νεότερους νεοέλληνες στοχαστές.»

Ίσως, λοιπόν, παρατηρήσατε ότι η πρώτη παράγραφος αυτής της Επιστολής δεν αποτελεί παρά μόνον μία μεταστροφή της πρώτης παραγράφου του βιβλίου του Γκυ Ντεμπόρ *Παρατηρήσεις για την Δολοφονία του Ζεράρ Λεμποβισί*. Υποθέτω ότι μόνον εκ παραδρομής ή υπό το κράτος –δικαίας– αγανακτήσεως δεν αναφερθήκατε, στις πρόσφατες δηλώσεις σας έξωθεν του Μεγάλου Μαξίμου σχετικά με την εμπλοκή του ονόματός σας με εκείνο του επιχειρηματία, εκδότη και «φρουτέμπορου» **Γ. Τεκτερίδη** και τις φωτογραφίες που σας ενεφάνιζαν καθήμενο στο γραφείο του, σε κάποιο από τα βιβλία του Γκυ Ντεμπόρ, αλλά προτιμήσατε να παραπέμψετε στον ποπ-φιλόσοφο [κατά τον ευφυή χαρακτηρισμό του **Κορνήλιου Καστοριάδη**] **Ρολάν Μπαρτ** και στο βιβλίο του *Ο Φωτεινός Θάλαμος*.

Κατά τη γνώμη ενός πένητος και ασήμου γραφιά, όπως ο υποφαινόμενος, αργήσατε να απαντήσετε στους κατηγορούς σας [«κάλιο αργά, βέβαια, παρά ποτέ», αφού «παντού, οι παρακατιανοί επαγγελματίες του θεάματος πιστεύουν πως είναι και οφείλουν να είναι οι μόνοι

που υποβάλλουν ερωτήσεις, που κρίνουν, που αρχειοθετούν τεκμήρια. Όταν συμβαίνει το αντίθετο, χάνουν το ηθικό τους»] και όταν το κάνατε δεν τονίσατε τα εξής:
«Καθώς τυχαίνει να είμαι, τόσο εκ φύσεως όσο και από την ιδιαίτερη θέση που κατέχω στην κοινωνία και την ιστορία του καιρού μου, πολύ απομακρυσμένος από κάθε προσωπική πολεμική, **δεν θα είχε χρειαστεί τίποτε λιγότερο από το ατυχές και απαίσιο αυτό συμβάν, για να με κάνει να σπάσω την τόσο δικαιολογημένα περιφρονητική σιωπή μου**, και να υποχρεωθώ τούτη τη φορά ν' "απαντήσω στον παράφρονα σύμφωνα με την τρέλα του, για να μη φαντάζεται πως είναι σοφός".»

Μπορεί το συγκεκριμένο βιβλίο του Ρολάν Μπαρτ, όπως αναφέρατε, να «λέει πολλά για τη φωτογραφία, την τύχη και την πραγματικότητα», ελπίζω, ωστόσο, ότι δεν θα διαφωνήσετε μαζί μου αν πω ότι θα ήταν πιο ταιριαστό να αναφερθείτε στο βιβλίο του αείμνηστου Γκυ Ντεμπόρ *Η Κοινωνία του Θεάματος*.

Ασφαλώς θα ενθυμείσθε ότι ο Ντεμπόρ ανέφερε στο βιβλίο του [που εκδόθηκε για πρώτη φορά στο Παρίσι το μακρινό 1967 και έτυχε, μόνον στη χώρα μας, τεσσάρων διαφορετικών μεταφράσεων] ότι η κοινωνική σχέση που διακρίνει τις σύγχρονες κοινωνίες είναι εκείνη του «θεάματος», για το οποίο σημείωνε ότι **«δεν είναι ένα σύνολο εικόνων, αλλά μια κοινωνική σχέση μεταξύ ανθρώπων μεσολαβημένη από εικόνες»**. Και επειδή σήμερα κάποιοι αρέσκονται να χαρακτηρίζουν –λανθασμένα– την κοινωνία μας ως θεαματική, μόνον και μόνον λόγω της κυριαρχίας της τηλεοπτικής εικόνας, αγνοώντας τον κοινωνικό χαρακτήρα της έννοιας «θέαμα» [όπως, εξάλλου, καμώνονται πως αγνοούν ότι και το «κεφάλαιο» είναι μία κοινωνική σχέση] δεν τους είναι καθόλου δύσκολο, στη συνέχεια, να ολισθήσουν και να χαρακτηρίσουν μία κοινωνική σχέση, όπως εκείνη που αποτυπώθηκε στις φωτογραφίες σας με τον κ. Τεκτερίδη, ως προσωπική σχέση και να σας εμπλέξουν με τον παράνομο τζόγο, αφού,

«και τα ίδια τα γεγονότα αυτά ήταν σχεδόν πάντα διαχωρισμένα από τον περίγυρό τους, και παραποιημένα με την βοήθεια διαφόρων επιπρόσθετων σφαλμάτων, επί πλέον δε, είχαν ερμηνευθεί πολύ κακόβουλα και ασυνάρτητα. **Όλα τα υπόλοιπα ήταν απλώς επινοημένα**. Οι επινοήσεις, εξαιρετικής ποικιλίας, αλλά υπακούοντας σταθερά σε εφάμιλλες προθέσεις, έδιναν υλικό για ισάριθμες ερμηνείες, συχνά εκπληκτικού ανορθολογισμού, αφού **όποιος επινοεί με αχαλίνωτην αυθαιρεσία, εύκολα φτάνει με φαινομενική αληθοφάνεια, και χωρίς υπερβολικά εμφανή αντίφαση, στα συμπεράσματα τα οποία σχεδίασε ν' αντλήσει.**»

Και επιπλέον «από τις τόσες μομφές, αυτή που προβλήθηκε με την μεγαλύτερη σταθερότητα και βιαιότητα, και η μόνη που ήταν αληθινή» είναι πως κάνατε το ασυγχώρητο λάθος να γνωρίζετε τον Γ. Τεκτερίδη, **«εκδότη και ιδιοκτήτη κινηματογραφικών αιθουσών»**, σύμφωνα με την προχθεσινή, εκ Λονδίνου, επιστολή σας. Και πώς, άλλωστε, θα μπορούσατε να γνωρίζετε ότι «αυτή η πρόσοψη επιχειρηματία του θεάματος, ευτυχισμένου, φτασμένου στην κορυφή της επιτυχίας, έκρυβε και μια δραστηριότητα πιο ανησυχητική: την δραστηριότητα» ενός βαρόνου του τζόγου; «Ενώ η απλή αλήθεια, πιο οδυνηρή πιθανόν για τους ερασιτέχνες ή τους βαρόνους του παρόντος κοινωνικού θεάματος», δεν «είναι ότι σ' όλη» τη ζωή σας δεν έχετε «ποτέ εμφανιστεί πουθενά», αλλά ότι έχετε χρέος να συναντάτε εκδότες και επιχειρηματίες. Και, σε τελική ανάλυση, ο Γ. Τεκτερίδης δεν είχε αγοράσει για σας, όπως είχε κάνει ο –εκδότης και κινηματογραφικός παραγωγός– Ζεράρ Λεμποβισί για τον Γκυ Ντεμπόρ, «μιαν [κινηματογραφική] αίθουσα στο Καρτιέ Λατέν, για να προβάλλει εκεί μόνο τις ταινίες» του δεύτερου. Και συνεχίζει ο Γκυ Ντεμπόρ, δίκαια αγανακτισμένος: «Ο κόσμος έκρινε εκκεντρικό ένα τέτοιο "δώρο". Αν, κατ' αυτούς τους δημοσιογράφους, ένας κινηματογραφιστής δεν θα έπρεπε να δεχτεί ένα τέτοιου είδους δώρο από έναν φίλο, αναρωτιόμαστε, τι ιδέα μπορούν να έχουν για την φιλία αυτοί οι κακομοίρηδες; Και τι είδους δώρα μπορούν να τους κάνουν οι δικοί τους φίλοι, αν έχουν φίλους;» Ωστόσο, εσείς δεν είστε κινηματογραφιστής, εξ όσων γνωρίζω.

Αλίμονο, κύριε υπουργέ!

Στη σημερινή παγκοσμιοποιημένη και ομογενοποιημένη κοινωνία του θεάματος, η αλήθεια απουσιάζει στο ίδιο στο Παρίσι ή στην Αθήνα, αφού μέσα στην αμερικάνικη νύχτα του θεάματος, όλες οι αγελάδες είναι μαύρες. Είναι γνωστό, επίσης, ότι υπάρχουν –δυστυχώς, ακόμα– αρκετοί **δημοσιογράφοι-εισαγγελείς**. «Την ώρα που όλες οι εξουσίες συζεύγνυνται,

για να διαφεύσουν τον Μοντεσκιέ μα για να διατηρήσουν τον έλεγχο του κράτους, βλέπουμε ότι η **παραδικαστική εξουσία του τύπου** δεν σκοτίζεται για τυπικές ασημαντότητες, που όφειλε προηγουμένως να σέβεται η Δικαιοσύνη. **Υπάρχουν μόνον άγνωστοι και ανώνυμοι μάρτυρες**, "δέκα, είκοσι μαρτυρίες", – μα γιατί όχι πενήντα, διακόσιες ή και παραπάνω;» Όμως, «οι σημερινοί **δημοσιογράφοι** είναι τόσο συνηθισμένοι στην υποταγή των πολιτών, αν όχι και στην έκστασή τους, μπροστά στις απαιτήσεις της ενημέρωσης, της οποίας είναι φαινομενικά οι μεγάλοι ιερείς και πραγματικά οι μισθωτοί, ώστε νομίζω αληθινά πως πολλοί από δαύτους **θεωρούν ένοχο όποιον δεν θα επιθυμούσε να εξηγηθεί μπροστά στην εξουσία τους.**» Θεωρείται, δηλαδή, ένοχος όποιος αρνείται να συνεργαστεί «με την μεγάλη επιχείρηση παραποίησης του πραγματικού, την οποία διεξάγουν τα mass media». Και από μαρτυρία σε μαρτυρία, και από παραποίηση σε παραποίηση «πέφτουμε πάνω στην θυγατέρα του Φου Μαντσού, στις μυστικές εταιρείες της Παλιάς Κίνας, στους πράκτορες της γραφειοκρατικής Κίνας, **στην κόλαση του τζόγου...**»

Και φτάνουμε, κύριε υπουργέ, στα όσα υποκρύπτουν αυτές οι επιθέσεις –αυτές οι χιονοστιβάδες συκοφαντιών– τόσο εναντίον σας, όσο και εναντίον συναδέλφων σας, υπουργών και βουλευτών της συμπολίτευσης και της αντιπολίτευσης, τα ονόματα των οποίων εμφανίζονται στους **καταλόγους προγραμών** της εποχής μας.

Πρόκειται άραγε για κάποια μυστικά κέντρα, για κάποια συνωμοτικά παράκεντρα, για τα «διαπλεκόμενα» που, βάσει ενός οργανωμένου σχεδίου [«Θίξε το καλό. Πρόσβαλε τους ηγέτες. Κλόνησε την πίστη τους. Ρίξ' τους στην περιφρόνηση. Χρησιμοποίησε ανθρώπους ποταπούς. Αποδιοργάνωσε την εξουσία. Σπείρε την διχόνοια ανάμεσα στους πολίτες...»] απεργάζονται «εκτροπές» –δηλαδή, δικτατορίες– όπως δήλωσε ο πρωθυπουργός στην πρόσφατη επίσκεψή του στην εκλογική σας περιφέρεια;

Σ' αυτό το σημείο θα διαφωνήσω μαζί σας και μαζί του, και θα επικαλεστώ τον **Κάρολο Μαρξ**, τα έργα του οποίου, υποθέτω, ότι σκονίζονται ξεχασμένα σε κάποιο ράφι της βιβλιοθήκης του Κινήματός σας. Έγραφε, λοιπόν, ο Κάρολος στην *Κριτική της Εγγελιανής Φιλοσοφίας του Κράτους και του Δικαίου* το μακρινό 1843:

«Το γενικό πνεύμα της γραφειοκρατίας είναι το μυστικό, το μυστήριο, που βασιτέται στο εσωτερικό της γραφειοκρατίας με την ιεραρχία και έξω από αυτήν με τον χαρακτήρα της ως κλειστής συντεχνίας.»

Είναι, συνεπώς, άδικο να κατηγορείται –από την κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ– το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας ότι υποθάλλει όσους απεργάζονται την «εκτροπή του πολιτεύματος», εφόσον όχι μόνον δεν εκμεταλλεύθηκε πολιτικά –ως όφειλε, ίσως, ως κόμμα εξουσίας– το σάλο με τα «φρουτάκια», αλλά, αντίθετα, αντιμετώπισε το θέμα καθαρά «συντεχνιακά», και με τη μαρξική έννοια του όρου, αλλά και οποιαδήποτε άλλη. Διότι, ας μην το λησμονούμε, στην υπόθεση του παράνομου τζόγου ενεπλάκησαν και κάμποσα στελέχη της... [Αν και: «Ο **Χέγκελ** έχει πει ότι μόνον οι πέτρες είναι αθώες. Μα είναι αξιοθαύμαστο ότι κανένας δεν τολμά να πει για ποιο ακριβώς πράγμα με κατηγορούν. Και ότι όλοι συσσωρεύουν, όχι μόνον αναπόδεικτα, αλλά δίχως καμιάν ευλογοφάνεια, τις ίδιες ηλίθιες κατηγορίες, που έχουν για μοναδική απόδειξη τής βασιμότητά τους την επανάληψη».]

Αυτή η τόσο τέλεια κυβέρνησή σας, λοιπόν, κατασκευάζει η ίδια τον μυστηριώδη εχθρό της. «Στην πραγματικότητα, προτιμάει **να κριθεί σε σχέση με τους εχθρούς της παρά σε σχέση με τα αποτελέσματά της**», τα οποία, δυστυχώς, τόσο στον χώρο της οικονομίας όπως και σε οποιονδήποτε άλλο, είναι πενιχρά. Εξάλλου, «άλλοτε, δεν συνωμοτούσαν παρά μόνο ενάντια σε μια κατεστημένη τάξη πραγμάτων. Σήμερα, **το να συνωμοτεί κανείς υπέρ της** αποτελεί ένα καινούργιο επάγγελμα σε πλήρη άνθιση. Κάτω απ' τη θεαματική κυριαρχία, συνωμοτούν για να τη διατηρήσουν, και να εγγυηθούν εκείνο που μόνον αυτή αποτελεί ομαλή πορεία της. Η συνωμοσία αυτή **αποτελεί μέρος** της ίδιας της λειτουργίας της».

Δεν θα ήθελα, ωστόσο, να αδικήσω την κυβέρνησή σας, περισσότερο από όσο της πρέπει, αφού «σε τελευταία ανάλυση, η ιδιόμορφη ανάπτυξη που επιλέχτηκε απ' την οικονομία της εποχής μας, καταλήγει να επιβάλλει παντού τη **δημιουργία καινούργιων προσωπικών δεσμών εξάρτησης και προστασίας.**» Και έτσι, αναγκαστικά, «οι νόμοι αδρανούν επειδή δεν είχαν θεσπιστεί για τις καινούργιες τεχνικές παραγωγής, κι επειδή παρακάμπτονται στα πλαίσια της διανομής με συμφωνίες νέου τύπου (...) Σε πολλούς τομείς μάλιστα θεσπίζονται νόμοι **με σκοπό ακριβώς να παρακαμφθούν**, από εκείνους ακριβώς που διαθέτουν όλα τα μέσα για κάτι τέτοιο...»

«Τι παράξενη και δύστυχη χώρα!»

ή, όπως το είχε θέσει και ο πρωθυπουργός σας, μιλώντας στη Βουλή, για το ναυάγιο του «Σάμινα»,

«Επιτέλους! Αυτή είναι η Ελλάδα!»

Κύριε υπουργέ,
Κατανοώ απολύτως την πικρία σας για τα πρόσφατα γεγονότα και εκφράζω τη συμπάραστασή μου στον αγώνα σας κατά των πρακτορείων οργάνωσης της παραπληροφόρησης, που αν συνεχίσουν το άηθες και ιταμό έργο τους, σε λίγο δεν θα βλέπουμε πια στους δρόμους παρά μόνο ενόχους, και θα πρέπει κανείς να τραβήξει των παθών του τον τάραχο για να ανακαλύψει κάποιον αθώο.

Τέλος,
Αν και γνωρίζω ότι δεν χρειάζεστε παρηγορία [*ο δια καταλλήλων λόγων μετριασμός του άλγους και η προς την αισιοδοξίαν τροπή, παραμυθία*], θα κλείσω την επιστολή μου μεταστρέφοντας την προτελευταία φράση από το βιβλίο του Ντεμπόρ για τον Λεμποβισί, και λέγοντας ότι, τουλάχιστον,

Γνωρίσατε τις τέρψεις της εξουσίας, όπως άλλοι γνώρισαν τα δεινά της υποταγής...

Ειλικρινά ημέτερος

ΥΓ 1. Γνωρίζω ότι το «ημέτερος» γράφεται και με ύψιλον. Το προτιμώ όμως με «ήτα», και νομίζω ότι πολλοί επιθυμούν το ίδιο και για το Κίνημά σας στις επόμενες εκλογές.
ΥΓ 2. Όλες οι εντός εισαγωγικών φράσεις της επιστολής μου προέρχονται από τον αγαπημένο μας και ημέτερο Γκυ-Ερνέστο Ντεμπόρ. Συγκεκριμένα, χρησιμοποίησα τα βιβλία του: *Η Κοινωνία του Θεάματος*, *Σχόλια Πάνω στην Κοινωνία του Θεάματος* [Εκδόσεις Ελεύθερος Τύπος], *Παρατηρήσεις για την Δολοφονία του Ζεράρ Λεμποβισί* [Εκδόσεις Νησίδες], στα οποία μπορείτε και να ανατρέξετε για περαιτέρω μελέτη. [Επίκαιρο, φυσικά, και το *Ενάντια στον Κινηματογράφο*]. Το βιβλίο του Μαρξ έχει εκδοθεί από τις Εκδόσεις Παπαζήση, το 1978. Σε όλα τα αποσπάσματα διατήρησα την ορθογραφία και τη σύνταξη του πρωτοτύπου.

«Το μέλλον που αρχίζει τώρα είναι προκλητικό. Οι αναπόφευκτες συγκρίσεις μας υποχρεώνουν να δούμε το στόχο της πραγματικής σύγκλισης. Θέλουμε μια κοινωνία χωρίς αποκλεισμούς, αυτό είναι ένα όραμα συλλογικό. Σε όσους επιμένουν στα ιδιωτικά οράματα, η απάντηση είναι πολιτική: η ευημερία αξίζει όταν απλώνεται στους πολλούς, και όχι στους λίγους», ανέφερε ο υπουργός Μακεδονίας - Θράκης στη χριστουγεννιάτικη κάρτα του υπουργείου του (κάτω)

Γκυ Ντεμπόρ. «Μόνον η αμορφωσιά τους τους έχει εμποδίσει να βρουν μίαν αρκετά πρόσφατη φωτογραφία μου [...] Εξ ου και η μανία, και η πλήρης σχεδόν αποτυχία του τύπου, να προμηθευτεί φωτογραφία [σ.σ. μου] με δικά του μέσα [...] Για να τελειώνουμε μ' αυτόν τον άνοστο θρύλο, σύμφωνα με τον οποίο θέλω για οποιονδήποτε λόγο να κρύβομαι, δημοσιεύω εδώ μια πολύ πρόσφατη»

7 Μαρτίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

Εκτάκτως, έκτακτα, αυτήν την εβδομάδα, Πέμπτη, αντί της καθιερωμένης Τετάρτης. «Από την άγρια απεργία στη γενικευμένη αυτοδιεύθυνση...» Όχι! Όχι! Χαλαρώστε! Δεν έχουν καταληφθεί τα Χειμερινά Ανάκτορα των μεγαλοεκδοτικών συμφερόντων και των διαπλεκομένων από πάνοπλους μπολσεβογράφους. Απλώς αναφέρομαι στη χθεσινή απεργία που κήρυξε η Διασωματειακή Συντονιστική Επιτροπή των Ενώσεων στο χώρο του Τύπου και των ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης, με αιχμή την υπογραφή συλλογικών συμβάσεων και την απόκρουση των μαζικών απολύσεων.

Ουπς! Σκέφτηκα. Απεργία. Άνοιξη. Ξύπνησε μέσα μου και το αγωνιστικό παρελθόν μου –που όλο το φτύνω, αλλά δεν λείπει να «ξεπλυθεί» από πάνω μου [«πού 'σαι νιότη, που μου 'λεγες πως άλλος θα γινώ;»]... Ευκαιρία, σκέφτηκα, να τακτοποιήσω και τα βιβλία στα αρκούντως σκονισμένα ράφια, αφού όπου να 'ναι θα ορμήσει στο γραφείο μου κανένα χολλουγουντιανό συνεργείο για να γυρίσει τη δεύτερη συνέχεια («Η επιστροφή της φούξια βιβλιο-αράχνης») της επικής ταινίας, «Η σομόν βιβλιο-αράχνη επιτίθεται». Τι την ήθελα την τακτοποίηση; Ο δύστυχος! Δεν πήγαινα καλύτερα για καφέ στη λιακάδα! **Το πετρωμένον, όμως, φυγείν αδύνατον!**

Τσουπ! Το βρίσκω μπροστά μου. Πολυκαιρισμένο, κιτρινισμένο, σκονισμένο, άθλιο. Ένα τόσο

δα βιβλιαράκι, με τίτλο *Από την Αγρία Απεργία στη Γενικευμένη Αυτοδιεύθυνση*, ενός κάποιου –ψευδώνυμου– **Ratgeb**.

Ξανανοίγω την εφημερίδα. «Συλλογικές συμβάσεις», «μαζικές απολύσεις», «σωματεία, συνδικάτα, ενώσεις»... Μέσα μου αρχίζει να αναβιώνει το εφιαλτικό παρελθόν μου... Τι δουλειά έχει η αλεπού στο παζάρι; Συλλογικές συμβάσεις; Τι συλλογικές συμβάσεις; Μισθός με το κομμάτι, δηλαδή, τη σελίδα. Η μέρα μου παίρνει γρήγορα την κατιούσα.

Θυμάμαι ένα βιβλίο που είχα διαβάσει στα νιάτα μου, σχετικό με το θέμα. Ψάχνω να το βρω, τίποτα. Ο **μισθός με το κομμάτι** ήταν μία εφεύρεση των χωρών του υπαρκτού –ο Μαρξ να τον κάνει– σοσιαλισμού. Πλήρωναν τους εργάτες ένα ελάχιστο ποσό, που δεν έφτανε ούτε για τα στοιχειώδη, και στη συνέχεια τους πλήρωναν «με το κομμάτι». Έτρεχαν και δεν έφταναν στο οχτάωρο, για να εξασφαλίσουν τα τελείως απαραίτητα. Τότε, οι επικριτές αυτού του τρόπου παραγωγής τον κατέκριναν αποκαλώντας τον «εντατικοποίηση της παραγωγής». Τα πράγματα χειροτερεύουν ραγδαία...

«Μαζικές απολύσεις». Τι μαζικές απολύσεις; Στο έλεος των πολυχρονεμένων και δοξασμένων και τιμημένων ιδιοκτητών και διευθυντών του συγκροτήματος βρίσκομαι. Που το Ανώτατο Όν του Σύμπαντος να μου κόβει δευτερόλεπτα και να τους χαρίζει αιώνες νιρβάνας στον Παράδεισο, δίπλα στους λόφους με το ρύζι και τους μελένιους ποταμούς, συντροφιά με τα ομορφότερα ουρί όλων των αιώνων! Αμήν!

Διασωματειακή επιτροπή ενώσεων; Κηρύσσει απεργία; Τα πράγματα πάνε από το κακό στο χειρότερο. Ανοίγω το βιβλίο του Ratgeb. Σελίδες επί σελίδων. Και το κάθαρμα να επαναλαμβάνει συνέχεια τα ίδια. **Αγρία απεργία** είναι η απεργία στην οποία κατεβαίνουν οι εργάτες καταγγέλοντας ταυτόχρονα και τα επίσημα συνδικάτα τους. [Για όσους έχουν την απορία: ο όρος «γενικευμένη αυτοδιεύθυνση» δεν σημαίνει απολύτως τίποτα. Ούτε ο Ratgeb κατάλαβε τι έγραφε, ούτε κανένας πριν ή μετά από αυτό το κάθαρμα κατάλαβε το παραμικρό. Αλλά αυτή είναι η ιστορία της θεωρίας της επανάστασης: **γεμάτη μαύρες τρύπες**.]

Απορώ πώς επιτρέπει η ευνομούμενη πολιτεία να κυκλοφορούν τέτοια βιβλία! Γιατί δεν έχει επέμβει ακόμα η Ευρωπαϊκή Ένωση; Που θα έπρεπε να έχει ήδη επιβάλει τη δημιουργία σε κάθε χώρα-μέλος μιας **Ανεξάρτητης Διοικητικής Αρχής Αποκαθαρισμού των Βιβλιοθηκών**, που θα αναλάμβανε να αφαιρεί από τις βιβλιοθήκες ξεχασμένα βιβλία, σαν κι αυτό του Ratgeb, προστατεύοντας έτσι την ψυχική υγεία αθώων και ανυποψίαστων πολιτών.

Έχει αρχίσει να με κόβει κρύος ιδρώτας. Η φωνούλα μέσα μου γίνεται σιγά-σιγά κραυγή, και κάθε λίγο και λιγάκι γυρίζω και κοιτάζω πίσω μου νομίζοντας πως στο δωμάτιο μπήκε κάποιος και με κασαδιάζει. **«Το παρελθόν φαγείν αδύνατον, αχάϊρευτε! Φαγείν! Φαγείν! Όχι, φυγείν! Φαγείν!»** Έχω αρχίσει και βλέπω μπροστά μου σκηνές, σαν από ταινία «προσεχώς». «Το καστανεδικό **διπλό** του ήρθε από το παρελθόν και τον έστειλε στον αγύριστο! Το θρίλερ της χρονιάς. Σύντομα στις οθόνες σας...»

Η δίαιτα αναβάλλεται πάντα για την προσεχή Δευτέρα. Όπως επίσης και η καστανεδική ανασκόπηση (ξέρετε η τεχνική για το σβήσιμο του παρελθόντος, του «εγώ» κ.λπ. κ.λπ.) Οπότε... Οπότε πώς να ρίξω τον εγωισμό μου, και να τηλεφωνήσω στη Σύλια [Ζωιοπούλου] και να της πω ότι τελικά δεν απεργώ; Πώς; Πώς; Από τη Δευτέρα αρχίζω οπωσδήποτε την ανασκόπηση, υπόσχομαι στον εαυτό μου. Αλλά δεν μπορώ να αρχίσω **και** τη δίαιτα από **αυτή** τη Δευτέρα. Οπότε... Οπότε μέχρι την άλλη Δευτέρα, ή την παράλληλη, ή την ποιος-ξέρει-ποια-ακριβώς Δευτέρα, κάπως πρέπει να συντηρήσω κι αυτό το φθαρτό σαρκίο. Πώς όμως τηλεφωνεί κανείς ξανά στη Σύλια;

Διάολε! Η δουλειά του μοναχικού τηλε-εργαζόμενου έχει και τα καλά της. Η λύση απλή. Θα στείλω τα e-mail τα άγρια μεσάνυχτα, θα γράψω και κανένα «συγγνώμην», κανένα «καλημερούδια», κανένα «καινούργια μέρα, καινούργια καλημέρα», κανένα «χρόνια πολλά για αύριο», που είναι η ημέρα της γυναίκας (**Σ.Τ.Ε.**: Και κανένα σοκολατάκι, δε θα έβλαπτε...), κάτι τέτοια τέλος πάντων, η Σύλια θα τα ανοίξει το πρωί μόλις αρχίσει τη δουλειά, δεν μπορεί, άνθρωπος είναι... [Τι κάνει κανένας για το ...μπιπ... σαρκίον του...]

Πάντως, **απεργοσπάστης δεν γίνομαι**. Θα κρατήσω –χειρόγραφες– σημειώσεις και μετά

την δωδεκάτη νυχτερινή θα στρωθώ μπροστά στο πληκτρολόγιο και θα το βγάλω το μεροκαματάκι μου. Η τηλεόραση, επίσης, δεν έχει –λόγω της απεργίας– δελτία ειδήσεων –τι χαρά!– αλλά έχει **bar** και **Big Brother II** (Η επιστροφή) και αργότερα επανάληψη των δύο τελευταίων επεισοδίων της «Επιφάνειας». Και όποιος δεν είδε φέτος «Επιφάνεια» έχασε, και έχασε πολλά. Φαρμακευτική εταιρεία, μεγαλοστελέχη, ξέπλυμα μαύρου χρήματος, έρωτες, δολοφονίες, σεξ, ίντριγκες –πολλές ίντριγκες... Να 'γραφε κι ο Μόρφος κάτι καλό στο Inpnet, και τι στον κόσμο...

[Απαραίτητη Διευκρίνιση: Τάσσομαι παντού και πάντοτε **υπέρ** όλων των απεργιακών και λοιπών κινητοποιήσεων των εργαζομένων. Γιατί αν περιμέναμε την «ολοκλήρωση» της «μετάβασης στο σοσιαλισμό» για να δούμε άσπρη μέρα, τότε πολύ φοβάμαι ότι οι μόνοι που θα ζούσαν για να δουν εκείνη την «άγια μέρα» θα ήταν εκείνοι που και σήμερα είναι χορτάτοι. Εννοείται πως παντού και πάντα όλα τα προγράμματα λιτότητας, σταθεροποίησης και θυσιών για το καλό κανείς-δεν-ξέρει-ποιων με βρίσκει ριζικά αντίθετο... επίσης.]

Ο σύντροφος Ratgeb στο ράφι μιας βιβλιοθήκης...

Η απεργία, απεργία. Η δουλειά, δουλειά [Σύλια, προσοχή στους τόνους, please.] Ο σοσιαλισμός, σοσιαλισμός. Και ο Γ. Πασχαλίδης, Γ. Πασχαλίδης. Τι σχέση έχει ο κύριος υπουργός Μακεδονίας-Θράκης με όλα αυτά. Καμία. Απλώς, σκέφτηκα, όπως ανέφερα και την περασμένη εβδομάδα, όσα είχε πει ο «σύν»τροφος υπουργός για τη βιβλιοθήκη που σκεφτόταν «να φτιάξουν στο ΠΑΣΟΚ». Η οποία, «μεταξύ άλλων», θα «είχε και Ντεμπόρ».

Ερώτημα: Μήπως η βιβλιοθήκη του ΠΑΣΟΚ θα έπρεπε να «έχει» και Ratgeb; Μια ερώτηση κάνω... Απλώς, ξανασκέφτηκα, ότι αφού πίσω από το ψευδώνυμο Ratgeb κρύβεται ο σύντροφος του Ντεμπόρ, **Ραούλ Βανεγκέμ**, μήπως θα έπρεπε να «μπει κι αυτός στα ράφια της βιβλιοθήκης»... Ίσως όχι ως Ratgeb, αλλά ως Ραούλ Βανεγκέμ. Που είχε τη σπάνια τύχη να ζήσει σε καιρούς που του επέτρεψαν να γράψει ένα από τα καλύτερα βιβλία που γράφτηκαν τον 20ο αιώνα, και ένα από τα καλύτερα βιβλία που έχω διαβάσει ποτέ μου.

Το περί ου ο λόγος βιβλίο είναι το **Η Επανάσταση της Καθημερινής Ζωής**, που εκδόθηκε στην Ελλάδα, από τις εκδόσεις Άκμων, πριν από περισσότερα από 25 χρόνια και γνωρίζει διαδοχικές επανεκδόσεις. Ο τίτλος του βιβλίου στα γαλλικά ήταν **Πραγματεία Σαβουάρ Βιβρ προς Χρήσιν των Νέων Γενεών**, και θεωρώ, ότι παρότι εκδόθηκε για πρώτη φορά στο Παρίσι στα τέλη του 1967, αποτελεί ανεκτίμητο βοήθημα, ακόμα και σήμερα, ακόμα και στην Ελλάδα, για όλους τους νέους ή «νέους» που αντιστέκονται στον πολιτισμό του **bar** και του **Big Brother**...

Όστόσο, ο Ραούλ Βανεγκέμ, μερικούς μήνες μετά την έκδοση του βιβλίου του, είχε τη σπάνια ατυχία, τις πρώτες ημέρες του «Μάη του 1968», να φύγει για διακοπές στη μεσογειακή Γαλλία. Η γενική –και άγρια– απεργία που κήρυξαν οι εργαζόμενοι στη Γαλλία αμέσως μετά, δεν του επέτρεψαν να επιστρέψει εγκαίρως στο Παρίσι για να «εκπληρώσει τον ιστορικό του ρόλο». **Μεγάλη πόρνη, τελικά, αυτή η ιστορία...** Μεγάλη πόρνη... [Μεγαλύτερη, ίσως, από τη σφαίρα του ποδοσφαίρου...]

Το προσωπικό του πάθημα, ο Ραούλ Βανεγκέμ, προσπάθησε να το μετουσιώσει σε διδάγματα για τους άλλους. Γι' αυτό εξάλλου έγραψε, και υπέγραψε ως Ratgeb, το ανούσιο βιβλίο του περί αγρίων απεργιών... Μετά το 1967, τα βιβλία του –καμιά δεκαριά, που έχουν μεταφραστεί όλα στα ελληνικά– δεν παρουσιάζουν το παραμικρό ενδιαφέρον... Πόρνη ιστορία...

Η ομάδα στην οποία ανήκαν οι «σύν»τροφοί του κ. υπουργού, Γκυ Ντεμπόρ και Ραούλ Βανεγκέμ, ήταν η **Καταστασιακή Διεθνής**, και ένα από τα έργα με τα οποία καταπίστηκε

στην πρώτη νιότη της [πού 'σαι νιότη] ήταν και η κριτική της πολεοδομίας. **Αγαπάει ο θεός τον... υπουργό, αγαπάει και τον... απεργό.**

Διαβάζω σε παραπολιτικό σχόλιο της *Ελευθεροτυπίας*, την περασμένη Δευτέρα –τι άλλο;– (4 τρέχοντος):

«Ο υπουργός Γ. Πασχαλίδης βρέθηκε στο άντρο των [Άγγλων] Εργατικών στο Νιουκάσλ και στο διπλανό Γκέιτσεχεντ... όπου εξέτασε **μοντέλα μητροπολιτικής ανάπτυξης**, που θα μπορούσαν να εφαρμοστούν και στη Θεσσαλονίκη. "Με τους Βρετανούς συντρόφους μου **συζητήσαμε μυστικά των κομμάτων μας**", είπε. Ένα από αυτά είναι ότι, όπως το ΠΑΣΟΚ, έτσι και το κόμμα του Τόνι Μπλερ έχει χωριστεί σε "παλιούς και νέους εργατικούς".»

Μην ανησυχείτε όμως:

Ο εκσυγχρονιστής κ. υπουργός «τα βρήκε με τον "παλιό" εργατικό δήμαρχο του Γκέιτσεχεντ... Τόσο πολύ μάλιστα, που ο τελευταίος του ζήτησε να βοηθήσει τους Βρετανούς Εργατικούς στη σύνταξη του "μανιφέστου του βορρά του Γκέιτσεχεντ"».

«Μοντέλα μητροπολιτικής ανάπτυξης»; Τι είναι πάλι και τούτο; Τουλάχιστον να μιλούσε για **«αυτοδιευθυνόμενα μοντέλα γενικής μητροπολιτικής ανάπτυξης»**... Αυτό, ναι! Το καταλαβαίνει κι ένα εξάχρονο παιδί. Αλλά «Μοντέλα μητροπολιτικής ανάπτυξης»; Α! πα, πα!

Και εκείνο το «συζητήσαμε τα μυστικά των κομμάτων μας» τι το ήθελε ο κ. υπουργός! Τι πίκρα ήταν κι αυτή! Ο κ. υπουργός δεν με διαβάζει! Δεν διάβασε την Ανοιχτή Επιστολή, που του απηύθυνα την περασμένη εβδομάδα. Γιατί, αν την είχε διαβάσει, πώς θα μπορούσε να μιλάει τόσες ημέρες μετά για «μυστικά»; Και ποίο το αμάρτημά μου; Είχα απλώς παραθέσει ένα τσιπάτο του Μαρξ (επίσης της «βιβλιοθήκης»):

«Το γενικό πνεύμα της γραφειοκρατίας είναι το μυστικό, το μυστήριο, που βασίζεται στο εσωτερικό της γραφειοκρατίας με την ιεραρχία και, έξω από αυτήν, με τον χαρακτήρα της ως κλειστής συντεχνίας.»

Τελικά, πώς να επιτελέσουμε και **εμείς, της Τέταρτης Εξουσίας**, το έργο μας αν δεν μας διαβάζουν οι υπουργοί; Το καταλαβαίνω... Φόρτος εργασίας... Αλλά γιατί δεν απεργούν πού και πού και οι υπουργοί για να «ξεφυλλίζουν» και κανένα site στο Διαδίκτυο; **Εμείς, δηλαδή, θα πρέπει να «πάμε αδιάβαστοι»;**

Κατά τα άλλα...

Την εβδομάδα που πέρασε, η Ελλάδα παραμένει ακόμα πρώτη στην Ευρώπη σε ποσοστά ανεργίας των νέων και τελευταία σε δαπάνες για την υγεία, την παιδεία, την έρευνα... Ευτυχώς, για την ανεργία των νέων φροντίζουν οι διάφοροι μεγαλοεκδότες και καναλιάρχες και διαπλεκόμενοι με τα διάφορα **baaarrrr** και τα διάφορα **Bbbiiiggg Brooootheeerrr**. Το καλό τους έργο για την καταπολέμηση της ανεργίας των νέων αναγνωρίζεται ακόμα και από σοβαρές εφημερίδες, όπως η *Ελευθεροτυπία*. Η οποία, όταν είχε «βγει στον αέρα» το Big Brother I, δημοσίευσε για μέρες και μέρες εμβριθείς αναλύσεις για το «ποιόν» αυτών των εκπομπών. Την περασμένη Δευτέρα, ωστόσο, η καλή εφημερίδα αφιέρωσε σχεδόν όλο το «σαλόνι» της στο **bar**, με τις σχετικές φωτογραφίες των «παικτών», σύντομα βιογραφικά τους, και εκτενή κάλυψη της «τελετής έναρξης» του παιχνιδιού. Φαίνεται πως η εφημερίδα συμμετέχει πια ενεργά στα προγράμματα για την καταπολέμηση της ανεργίας. Εκτός και αν αυτά συμβαίνουν επειδή ο ιδιοκτήτης της είναι και μέτοχος του **Mega**, από το οποίο προβάλλεται το συγκεκριμένο παιχνίδι...

Είπα «τελετή έναρξης» και θυμήθηκα τα όσα δήλωσε ο πρόεδρος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής για το ότι «η Ελλάδα θα είναι έτοιμη για τους Ολυμπιακούς το... 2005». Και μ' έπιασε μια ανησυχία: **Με τους εθελοντές τι θα γίνει;**

Τελικά η «παρεξήγηση» λύθηκε στη συνάντηση που είχε ο κ. πρόεδρος με τον κ. υπουργό Πολιτισμού.

Τέλος...

Τι το ήθελα αυτό το «ξεσκόνισμα» της βιβλιοθήκης χτες; Δεν πήγαινα καλύτερα για καφέ... Να, διαβάζεις το επόμενο ειδησάριο και ανησυχείς. Ο υπουργός Ανάπτυξης κ. **Ακης**

Τσοχατζόπουλος, ηγέτης της αντiekσυγχρονιστικής πτέρυγας του κυβερνώντος κόμματος, συναντήθηκε στην Τάμπα της Φλόριντα με τον κυβερνήτη της πολιτείας **Τζεμπ Μπους**, αδελφό του αδελφού του [προέδρου των ΗΠΑ], γιο του πατέρα του, εγγονό του παππού του κ.ο.κ. Ένα από τα θέματα που τους απασχόλησαν ήταν και εκείνο για την «ενεργειακή αξιοποίηση του υδρογόνου». «Μάλλον, θα πρέπει να περιμένουμε αναθέσεις ερευνών για το υδρογόνο σε ελληνικά ιδρύματα...» καταλήγει η είδηση...

Το τι πρέπει να περιμένουμε δεν θα το γράψω...

Και η εξουσία έχει τα όριά της...

Όπως και η δημοσιογραφική δεοντολογία...

Μόνον που η πρώτη είναι εκείνη που καθορίζει τα όρια της δεύτερης...

[Ευχαριστίες: Η Σύλια Ζωιοπούλου δεν έχει καμία σχέση με τα όσα της «προσάπτω» – ποιητική αδεία– στις προηγούμενες παραγράφους. Αντίθετα, είναι μία γλυκυτάτη νεαρά κυρία, που καθ' εκάστην Τετάρτη περνάει των «παθών της τον τάραχο» μαζί μου, καθότι πάντα καθυστερημένος, πάντα αργοπορημένος, πάντα «τόσο αθώος»... Η Σύλια, πέραν από την επιμέλεια της στήλης, είναι επίσης και η «αυτουργός» όλων των λεζαντών που συνοδεύουν τις φωτογραφίες. Κι αυτός είναι ένας από τους λόγους, ίσως ο σημαντικότερος, που έχω γίνει φανατικός αναγνώστης τούτης της «αδιάβαστης» στήλης... Σύλια, thanks...]

Μετά τα ύπουλα χτυπήματα από το παρελθόν, ο γράφων αποφάσισε ότι τα βιβλία -καθ' ότι επικίνδυνα για την ψυχική ισορροπία του ανυποψίαστου πολίτη- χρησιμεύουν μόνον σαν είδος ένδυσης

Βανεγκέμ-Ντεμπόρ: Διο συγγραφείς που δε θα πρέπει να λείπουν από τη βιβλιοθήκη της Χαριλάου Τρικούπη

13 Μαρτίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

Ο Γεώργιος Μπους Β΄ –ΗΠΑκράτωρ Ουάσινγκτων DC και πασών των Αμερικών, πλανητάρχων πάντων των διεθνών, υπερεθνικών και υπερκρατικών οργανισμών, αρχιστράτηγος μισθοφόρων που συντρίβουν το παρελθόν και το παρόν άλλων για να εξασφαλίσουν το δικό τους μέλλον, **στρατηλάτης της ρηχότητας και μάστιγα της λογικής**– και οι συν αυτώ –οπλέμποροι, πρεζέμποροι, πορνέμποροι και λοιποί ευσεβείς παλαιοδιαθηκιστές, που μετέβαλαν τον πλανήτη σε Οίκο Εμπορίου– **διανοήθηκαν**, για μια ακόμα φορά, **το αδιανόητο: τη χρήση πυρηνικών όπλων**. Όχι για να ανταποδώσουν ένα πρώτο πλήγμα εναντίον τους, αλλά...

Στον «άξονα του κακού» περιλαμβάνονται αυτή τη φορά, πέραν από τους «παραδοσιακούς» εχθρούς Ρωσία και Κίνα, και το Ιράκ, η Βόρεια Κορέα, το Ιράν, η Λιβύη και η Συρία. Την Κούβα, παιδιά! Κάποιος να τους θυμίσει ότι ξέχασαν την Κούβα...

Και όπως είναι το ορθόν και το πρέπει, αλλά και όπως συμβαίνει σε όλες τις ευνομούμενες και δημοκρατικές χώρες –μην εξεμέσω!– το Πεντάγωνο ενημέρωσε και το Κογκρέσο, σχετικά με το «ενδεχόμενο χρήσης πυρηνικών όπλων». Αυτή η αναφορά «δεν πρέπει να εκπλήσσει κανέναν», δηλώνει η **–αχαρακτήριστη– Κοντολίζα Ράις**, σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας του Μπους Β΄. Και συνεχίζει: «Οι ΗΠΑ πρέπει να προετοιμάζονται για όλα τα ενδεχόμενα. Ο πρόεδρος πρέπει να διαθέτει μια ποικιλία εναλλακτικών λύσεων». Πρόκειται για την ίδια –αχαρακτήριστη– μάστιγα της λογικής που προ δύο ετών, τον Μάρτιο του 2000, πριν γίνει σύμβουλος του Μπους Β΄, δήλωνε: **«Χρειαζόμαστε έναν κοινό εχθρό για να μας ενώσει»**. Ή, όπως περίπου θα το έλεγε και ο Βολταίρος, «ακόμα και αν δεν υπήρχε ο κοινός εχθρός, θα έπρεπε να τον εφεύρουμε, αφού τον χρειαζόμαστε για να μας ενώσει»...

«Διαθέτουμε λύσεις για να υπερασπιστούμε το έθνος και τα συμφέροντά μας, καθώς και των συμμάχων μας σ' ολόκληρο τον κόσμο», δηλώνει ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, **Κόλιν Πάουελ**. Έχω την αμυδρή υποψία ότι **τα συμφέροντά τους** δεν ταυτίζονται πια με τα συμφέροντα του πλανήτη. Οπότε, ή ο πλανήτης θα πρέπει να απαλλαγεί από την παρουσία τους ή θα τους ακολουθήσει «στην κατηφόρα τη μεγάλη»...

«Είναι κάπως υπερβολική η άποψη ότι προετοιμάζουμε πλήγματα κατά επτά χωρών», δηλώνει ο, **από χωρίου εις χωρίον**, αντιπρόεδρος της Ουάσινγκτων DC και πασών των Αμερικών, **Ντικ Τσένυ**. Κάπως υπερβολική..., λέει ο κύριος Ντικ. Να μην αναφέρω τι ακριβώς σημαίνει «ντικ» στην αμερικάνικη αργκό...

Λογική πλανηταρχαίων... Ακόμα και οι πιστοί Ευρωπαίοι σύμμαχοί τους έχουν αρχίζει να τους «κράζουν». «Απλοϊκή» και «ανόητη» χαρακτήρισε την πολιτική των ΗΠΑ, όσον αφορά την τρομοκρατία και τη σχεδιαζόμενη επίθεση κατά του Ιράκ, ο Γάλλος υπουργός **Εξωτερικών Υμπέρ Βεντρίν**. Και ο Κόλιν Πάουελ, «οργισμένος», «έφθασε στο σημείο» να συγκρίνει τον Υ. Βεντρίν με «νευρική γυναίκα σε εμμηνόπαυση». Εμμηνό-παυση πνεύματος...

Όσο για τα πυρηνικά, το ευφύστερο σχόλιο ανήκει σε έναν «ημέτερο», τον **Θεόδωρο Κουλουμπή**, καθηγητή διεθνών σχέσεων του Πανεπιστημίου Αθηνών, γενικό διευθυντή του ΕΛΙΑΜΕΠ και μέλος του διοικητικού συμβουλίου του υπαγομένου στο υπουργείο Άμυνας

Ινστιτούτου Αμυντικών Αναλύσεων. Ο Θ. Κουλουμπής δήλωσε: **«Να επιχειρείς να αντιμετωπίσεις τις ασύμμετρες απειλές με πυρηνικά, είναι σαν να θέλεις να προστατέψεις το μάγουλό σου από το τσίμπημα κουνουπιού χρησιμοποιώντας δυναμίτη»**. Και για να το λέει ο Θ. Κουλουμπής κάτι θα ξέρει. Στο κάτω-κάτω εκείνος είχε συμμετάσχει προ ετών και σε μία συνάντηση της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ.

Παλαιστίνη...

Στην αντίπερα όχθη του Ατλαντικού, όπου περισσεύουν τα συμφέροντα και όπου η ευφυΐα θεωρείται ύβρις, συζητούν ακόμα και το ενδεχόμενο χρήσης πυρηνικών σε περίπτωση ισραηλινο-αραβικής σύγκρουσης.

Έρμη Παλαιστίνη! Τόσο κοντά στα πετρέλαια, και τόσο μακριά από τους θεούς, που – υποτίθεται– πως σύχναζαν στην ευρύτερη περιοχή. Όπου χτες σκοτώθηκαν περισσότεροι από 37 Παλαιστίνιοι, στη μεγαλύτερη στρατιωτική επιχείρηση του ισραηλινού στρατού τα τελευταία είκοσι χρόνια. Όπου οι Ισραηλινοί έβαζαν νούμερα στα μπράτσα των Παλαιστινίων αιχμαλώτων και θα συνέχιζαν να το κάνουν αν δεν ξεσηκώνονταν όσοι πέρασαν από τα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Πόρνη ιστορία! Πώς λένε τους λαούς δίχως ιστορική μνήμη;

Όπου πριν από είκοσι-τριάντα χρόνια χαρακτηρίζονταν σαν τρομοκράτες όλοι όσοι ονειρεύονταν και πάλευαν για μια ελεύθερη Παλαιστίνη. Και αν οι Παλαιστίνιοι ζούσαν και ζουν για δεκαετίες υπό καθεστώς τρόμου, σήμερα το ίδιο συμβαίνει και για όλους τους Ισραηλινούς. Οι «τυφλές» επιθέσεις των κομμάντος-αυτοκτονίας στρέφονται κατά παντός Ισραηλινού, όπου και αν αυτός βρίσκεται: στη δουλειά ή στη διασκέδαση, στο δρόμο ή στο σπίτι. Οι Ισραηλινοί με την τακτική τους κατάφεραν το αδιανόητο: να ζουν υπό καθεστώς διαρκούς τρόμου και να μην μπορούν πια να μιλήσουν για τρομοκρατία. Πώς λένε τους περιούσιους λαούς δίχως ιστορική μνήμη;

Έχω την αμυδρή υποψία ότι σύντομα το σιωνιστικό λόμπι, που συγκυβερνά τις ΗΠΑ, θα ξεχάσει το εβραϊκό παρελθόν του και θα πετάξει το Ισραήλ σα συμμένη λεμονόκουπα στον σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας. Κι αυτό ίσως θα σήμαινε πολλά για την ειρήνη στην Παλαιστίνη, αλλά η «γάτα» όταν στριμώχνεται στη γωνία γίνεται εκατό φορές πιο επικίνδυνη...

«Θεέ, ευλόγησε τα όπλα μας...»

Οι αρχαιολόγοι του μέλλοντος θα ανακαλύψουν τεράστια επιφανειακά κοιτάσματα απεμπλουτισμένου ουρανίου στο έδαφος του Αφγανιστάν. Και ίσως καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι οι «ιθαγενείς» λάτρευαν το καυτό μέταλλο και πίστευαν πως έπεφτε από τον ουρανό...

Ναι! Ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας συνεχίζεται στο Αφγανιστάν, αλλά σιγά-σιγά επεκτείνεται και σε άλλες περιοχές: Υεμένη, Φιλιππίνες, Γεωργία... Χτες μάλιστα αναχώρησε και η φρεγάτα του ελληνικού πολεμικού ναυτικού «Ψαρά», με πλήρωμα 214 ανδρών και 2 γυναικών, για να συμμετάσχει στην επιχείρηση κατά της τρομοκρατίας «Διαρκής Ειρήνη», περιπολώντας στην περιοχή της Ερυθράς Θαλάσσης, του Περσικού Κόλπου και του Ινδικού Ωκεανού.

Η... «μάστιγα της λογικής» παρακάλεσε προχτές το Θεό, «Να ευλογήσει τη διεθνή συμμαχία κατά της τρομοκρατίας». Προχτές, ημέρα που συμπληρώθηκαν έξι μήνες από τα τρομοκρατικά χτυπήματα της 11ης Σεπτεμβρίου.

Εδώ ο μουλάς Ομάρ, εκεί ο Μπιν Λάντεν, πού στο καλό κρύφτηκαν όλοι τους;

Οι χορηγοί της στήλης και ολίγα τινά περί «πόθεν έσχον»...

Και μέσα σ' αυτά και σ' εκείνα, έχω χάσει και τα ίχνη του χορηγού της στήλης, στρατηγού Ντοστούμ. Ο οποίος υποθέτω θα ετοιμάζεται για τη συγκομιδή –ξέρετε ποιου πράγματος– που θα αρχίσει σε κανα-δυό μήνες...

Για τον έτερο χορηγό της στήλης, τον ημέτερο καταστασιακό υπουργό, τίποτα το σημαντικό. Απλά στα «πόθεν έσχες» για το 2000, που έδωσε στη δημοσιότητα η Βουλή, αναφέρεται ότι είχε ετήσιο εισόδημα 43.757.984 δρχ. (έναντι 30.665.134 του προηγούμενου έτους) και καταθέσεις ύψους 95.000.000 δρχ. (έναντι 70 εκ.), ενώ κατά 40 τεμάχια αυξήθηκαν οι μετοχές του στην Εθνική Τράπεζα (240 έναντι 200).

Τα εισοδήματα των υπόλοιπων πολιτικών που ενεπλάκησαν στην ιστορία με τα φρουτάκια μπορείτε να τα πληροφορηθείτε εδώ. Η *Ελευθεροτυπία* φρόντισε, ωστόσο, για όλους. Σε σχετική ιστοσελίδα της θα βρείτε όλα τα links για τις υπόλοιπες σελίδες, όπου μπορείτε να μάθετε τα εισοδήματα και τα ακίνητα που δήλωσαν όλοι οι πολιτικοί άνδρες της χώρας [υπουργοί, βουλευτές και ευρωβουλευτές] για το έτος 2000.

Βέβαια, διάφοροι βρήκαν την ευκαιρία να χύσουν και το δηλητήριό τους. Όπως, για παράδειγμα, το flash.gr, που τα έβαλε με το βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας **Πάνο Καμμένο**, χαρακτηρίζοντάς τον «trader», επειδή «τζιράρισε» στο χρηματιστήριο κάποια δισεκατομμύρια, και επειδή ολημερίς «έπαιζε» στο χρηματιστήριο πουλώντας και αγοράζοντας μετοχές. Η καλή διαδικτυακή πύλη πλαισιώνει μάλιστα και το κείμενο με μία –προεκλογική– φωτογραφία του Π. Καμμένου [που υπάρχει και στο προσωπικό του –υπό κατασκευή– site] όπου αναφέρεται: «Πίστη στις Αξίες, Βήμα στο Αύριο». Κακίες... Προφανώς ο Π. Καμμένος δεν αναφερόταν στις χρηματιστηριακές Αξίες... Και για όσους δεν το γνωρίζουν: ο Π. Καμμένος είναι παντρεμένος με την Πέγκυ Φιλίππου, γόνο της οικογενείας Φιλίππου, της ΦΑΓΕ.

Γιατί τα έβαλε το flash.gr με τον Π. Καμμένο; Το flash.gr ανήκει στον **Σωκράτη Κόκκαλη**, και ως γνωστόν ο Π. Καμμένος τα τελευταία χρόνια ασχολείται συστηματικά με τις δραστηριότητες του διαπλεκόμενου επιχειρηματία. [Παρεμπιπτόντως: σε μία άλλη διαδικτυακή πύλη, την eone.gr (συμφερόντων Αλαφούζου-Καθημερινής) θα βρείτε ένα εκτεταμένο αφιέρωμα πολλών σελίδων στις δραστηριότητες του Σωκράτη Κόκκαλη. Σχεδόν ότι θα θέλατε, προφανώς από νοσηρή περιέργεια, να μάθετε και κανένας δεν σας έλεγε. Σχεδόν...]

Ακόμα μία επισήμανση: τα συνολικά οικογενειακά εισοδήματα του υπουργού Αιγαίου Νίκου Σηφουνάκη ανήλθαν στο ποσό των 550 περίπου εκατομμυρίων δραχμών. Όχι, ο κύριος υπουργός δεν έπαιζε στο χρηματιστήριο. Απλώς είναι παντρεμένος με την Μαρί Δασκαλαντωνάκη, γόνο της γνωστής οικογενείας, που δραστηριοποιείται στο χώρο των ξενοδοχείων. [Αν δεν απατώμαι, η εταιρεία λέγεται Grecotel]. Τέλος, οφείλω να ομολογήσω ότι ο Ν. Σηφουνάκης έχει έναν πολύ καλό προσωπικό διαδικτυακό τόπο, όπου μπορείτε να βρείτε και πληροφορίες για τα αρκετά –αρχιτεκτονικού ενδιαφέροντος– βιβλία που έχει συγγράψει.

Και αν οι κύριοι Καμένος και Σηφουνάκης –ελέω συζύγων– είναι από τους πλουσιότερους κοινοβουλευτικούς μας άνδρες, και οι υπόλοιποι δεν πένονται... Άνευ λοιπών σχολίων...

Το βιβλίο...

Η γεροντική άνοια, διαβάζω σε σημερινή εφημερίδα, έχει εξελιχτεί σε πραγματική μάστιγα της εποχής μας. Και επειδή «ου γαρ έρχεται μόνον», τα έχω ελαφρώς μπερδέψει...

Η ρηλατζίδικη εκπομπή της **Τατιάνας Στεφανίδου** λέγεται «**Τα Διάφανα Τείχη**» και το βιβλίο του **Γιώργου Πανταγιά**, συμβούλου του πρωθυπουργού, «**Γυάλινος Τοίχος**» ή το αντίστροφο; Θα σας γελάσω... Και δεν θέλω να σας πάρω στο λαιμό μου. Πάντως το βιβλίο του Γ. Πανταγιά κυκλοφόρησε επίσημα προχτές, Δευτέρα. Αν κάποιος από σας το διαβάσει και δεν το χρειάζεται, ας μου το στείλει, για να δω και εγώ σε ποιο ακριβώς σημείο βρίσκεται η πορεία προς τον εκσυγχρονιστικό σοσιαλισμό.

Πάντως, όπως μας έλεγε και ο Καίσαρ Βαλιέχο, προ εβδομάδων...

«Ήταν Κυριακή στα **διάφανα αφτιά** του γάιδαρου μου...»

Στη Βαρκελώνη...

...γίνεται η Σύνοδος κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης την Παρασκευή και το Σάββατο. Το ισπανικό κράτος ανέστειλε την ισχύ της Συμφωνίας Σένγκεν, που εγγυάται την ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων στα κράτη της Ένωσης. Αναμένονται μερικές δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές. Ας ελπίσουμε ότι οι μονάδες καταστολής δεν θα κάνουν ό,τι και στη Γένοβα.

Αχ! Μια βόλτα στη Ράμπλα, και τι στον κόσμο!...

«Όποιος τόλμησε να εκπλαγεί λόγω της αναφοράς σχετικά με το ενδεχόμενο χρήσης πυρηνικών, είναι ο πιο αδύναμος κρίκος! Λυπάμαι πολύ!» Εντάξει, δεν τα είπε και έτσι ακριβώς η κυρία Κοντολίζα Ράις, αλλά το υφάκι Έλενας Ακρίτα το έχει

Η ελληνική φρεγάτα «Ψαρά», με πλήρωμα 216 άτομα, έβαλε εχθές πλήρη για την Ερυθρά Θάλασσα

Ο Πάνος Καμμένος και η «Πίστη στις Αξίες»: Το αν πρόκειται η φράση αυτή να αποτελέσει τον τίτλο ενός εγχειριδίου του καλού «trader», θα φανεί στο μέλλον (βλέπε «Βήμα στο Αύριο»)

20 Μαρτίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

«**Διανοήθηκαν**, για μια ακόμα φορά, **το αδιανόητο: τη χρήση πυρηνικών όπλων**», γράφαμε την περασμένη Τετάρτη. Ως «απερίσκεπτη τρέλα» χαρακτήριζαν την ίδια ημέρα στο κύριο άρθρο τους οι *New York Times* το νέο πυρηνικό δόγμα των ΗΠΑ. Ενώ ο γαλλικός *Le Monde*, την ίδια επίσης ημέρα, τόνιζε: «Αυτό που ενθαρρύνεται είναι η διάδοση των πυρηνικών όπλων προς όλες τις κατευθύνσεις. Το ντοκουμέντο του Πενταγώνου είναι άξιο ενός κράτους που έχει καταληφθεί από πανικό, όχι μιας δύναμης που έχει συναίσθηση των ευθυνών της. Προκαλεί φόβο».

Τι συμβαίνει στις ΗΠΑ μετά τα τρομοκρατικά χτυπήματα της 11ης Σεπτεμβρίου; Έχουν καταληφθεί πράγματι οι ηγέτες τους από τέτοιο πανικό που είναι έτοιμοι ακόμα και να χρησιμοποιήσουν πυρηνικά όπλα εναντίον χωρών όπως το Ιράκ, το Ιράν, η Λιβύη, η Συρία, η Β. Κορέα; Στον νέο «άξονα του κακού» περιλαμβάνονται και δύο ακόμα χώρες, η Ρωσία και η Κίνα, που είναι γνωστό ότι διαθέτουν πυρηνικό οπλοστάσιο, όμως δεν είναι καθόλου επιβεβαιωμένο ότι οι πέντε πρώτες χώρες διαθέτουν αντίστοιχα όπλα. Κάποιες εγκαταστάσεις του Ιράκ, που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την κατασκευή πυρηνικών όπλων, είχαν βομβαρδιστεί από ισραηλινά αεροσκάφη πριν από τον Πόλεμο του Κόλπου, αλλά και κατά τη διάρκειά του από αμερικανικά αεροπλάνα. Όσο για το πυρηνικό οπλοστάσιο της Β. Κορέας όλα είναι απλώς εικασίες και προπαγάνδα του «άξονα του καλού»...

Οι ΗΠΑ πετούν επίσης, για μια ακόμα φορά, στον κάλαθο των αχρήστων κάποιες διεθνείς συμφωνίες που έχουν και οι ίδιες υπογράψει. Το 1978 για να αποτρέψουν την εξάπλωση των πυρηνικών οι ΗΠΑ, η ΕΣΣΔ και η Βρετανία είχαν δεσμευτεί ότι δεν θα χρησιμοποιήσουν πυρηνικά όπλα εναντίον χωρών που δεν διαθέτουν τέτοιου είδους όπλα, με εξαίρεση την περίπτωση που κάποια χώρα εξαπέλυε επίθεση εναντίον τους σε συμμαχία με κάποια πυρηνική δύναμη. Η συμφωνία αυτή ανανεώθηκε το 1995 με την προσθήκη της Γαλλίας και της Κίνας. Τώρα οδεύει ξέρετε για πού...

Περσινά ξινά –καλά– σταφύλια...

Κάποιος **Νιλ Λίβινγκστον** σε συνέντευξή του στην *Καθημερινή* της 23 Σεπτεμβρίου 2001 [Γιώργος Δελαστικός, «Η απειλή των μίνι πυρηνικών πολέμων»] είχε δηλώσει: «Αν οι τρομοκράτες χρησιμοποιήσουν όπλα μαζικής καταστροφής, οι ΗΠΑ θα πρέπει να απαντήσουν με πυρηνικά όπλα εναντίον κάθε χώρας που φιλοξενεί τρομοκράτες. Στόχος μας είναι να καταστρέψουμε τις χώρες αυτές, αλλά και τους πληθυσμούς τους. Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τακτικά πυρηνικά όπλα για να εξοντώσουμε τον Οσάμα Μπιν Λάντεν...»

Ο Νιλ Λίβινγκστον που, σύμφωνα με την *Καθημερινή*, προβαλλόταν ως υποψήφιος διεκδικητής της θέσης του διευθυντή της CIA, είχε εμφανιστεί εκείνη την περίοδο και σε εκπομπές της ελληνικής τηλεόρασης [τουλάχιστον σε δύο του Στέλιου Κούλογλου και του Αλέξη Παπαχελά, αν θυμάμαι καλά], όπου εμφανιζόταν ως τέως διευθυντής της CIA, κάτι που δεν υπήρξε ποτέ.

Ποιος ακριβώς είναι ο κ. Νιλ Λίβινγκστον;

Σύμφωνα με το βιβλίο των Edward Herman και Gerry O'Sullivan, *Η Βιομηχανία της Τρομοκρατίας* (εκδ. Ποντίκι, σελ. 204-207), ο Νιλ Λίβινγκστον στα τέλη της δεκαετίας του 1980

ήταν επικεφαλής του Ινστιτούτου για την Τρομοκρατία και τις Υποεθνικές Συγκρούσεις με έδρα την Ουάσινγκτον, σύμβουλος για θέματα τρομοκρατίας της εκπομπής «20/20» του τηλεοπτικού δικτύου ABC, και εμφανιζόταν συχνά σε τηλεοπτικές εκπομπές ως «ειδικός» στην τρομοκρατία. Στο καλό βιβλίο αναφέρονται διάφορες περιπτώσεις στις οποίες ο «ειδικός» ξεδίπλωσε όλες τις πτυχές του ταλέντου του στην παραπληροφόρηση, με χαρακτηριστικότερη εκείνη ενός άρθρου που είχε συνυπογράψει με κάποιον τέως πράκτορα των ισραηλινών μυστικών υπηρεσιών και στο οποίο ισχυριζόταν ότι ο δολοφονημένος –από ξέρετε ποιους– ηγέτης της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης **Αμπού Τζιχάντ** είχε πεθάνει στο κρεβάτι του...

Ο Νιλ Λίβινγκστον, που στις αρχές της δεκαετίας του 1980 φερόταν από την *Boston Globe* ως «σύμβουλος του προέδρου Ρήγκαν σε θέματα αντιτρομοκρατίας», είχε δηλώσει στους *Los Angeles Times* (9 Νοεμβρίου 1986) ότι **«η αντιτρομοκρατία είναι η ταχύτερα αναπτυσσόμενη βιομηχανία στην Αμερική»!** Ουάου! Ουάου! Και πάλι ουάου! Και πώς ακριβώς αναπτύσσεται η βιομηχανία της αντιτρομοκρατίας; Υποθέτω ότι αναπτύσσεται παράλληλα με τη βιομηχανία του πολέμου, της οποίας αποτελεί παρακλάδι...

Ψυχοτρονικές μηχανές, γεωμετρία και άλλα τινά περί πολέμου...

Κάποτε, ο **Τεντ Τέρνερ**, ιδρυτής του ειδησεογραφικού τηλεοπτικού δικτύου CNN [που σήμερα ανήκει στον όμιλο AOL-Time-Warner] είχε κατηγορήσει «για προδοσία» τα υπόλοιπα τηλεοπτικά δίκτυα των ΗΠΑ, σχετικά με το θέμα των διαφημίσεων. Μερικούς μήνες αργότερα έδωσε μία συνέντευξη στην **Νταϊάν Σώγιερ** και στην εκπομπή **«20/20»** του τηλεοπτικού δικτύου ABC [στην οποία ο Λίβινγκστον ήταν «σύμβουλος»]. Η Σώγιερ ρώτησε τον Τέρνερ αν είχε κατηγορήσει τα υπόλοιπα δίκτυα για προδοσία. Ο Τέρνερ απάντησε ότι το είχε πράγματι κάνει, αλλά δεν είχε πια την ίδια άποψη. Η Σώγιερ θέτει ξανά την ίδια ερώτηση και παίρνει ξανά την ίδια απάντηση. Ξανά και ξανά. Επί είκοσι ολόκληρα λεπτά η Σώγιερ ρωτούσε το ίδιο πράγμα και έπαιρνε την ίδια απάντηση! Επί είκοσι ολόκληρα λεπτά! «Τεντ, κατηγορήσες πρόσφατα τα υπόλοιπα δίκτυα για προδοσία;» «Ναι, Νταϊάν, το έκανα, αλλά δεν το κάνω πια!» Επί είκοσι ολόκληρα λεπτά μία ερώτηση δεν τέθηκε στον Τ. Τέρνερ: το «γιατί» είχε κατηγορήσει τα υπόλοιπα δίκτυα για προδοσία... Προτρέχω, όμως, και η παραπάνω «ιστοριούλα» ίσως φανεί «άσχετη»...

Ας επιστρέψω, λοιπόν, μερικές ημέρες πριν.

«Αργία μήτηρ πάσης κακίας» και επειδή [σε μια χώρα όπου πάνω από το 95% του πληθυσμού δηλώνουν Χριστιανοί Ορθόδοξοι] αρνούμαι ακόμα και να παρακολουθήσω [πολλώ δε μάλλον να λάβω μέρος] στις πλείστες όσες παγανιστικές τελετές του Καρνάβαλου που κατακλύζουν απ' άκρου εις άκρον την επικράτεια το τριήμερο της Καθαράς Δευτέρας, κάθησα στο φτωχικό μου και στήθηκα μπροστά στην οθόνη του υπολογιστή.

Ψάχνοντας για ώρες στο Διαδίκτυο στοιχεία για κάποιον Μεροβίγγειο βασιλιά –και άλλα τινά– «έπεσα πάνω» σε μια πληροφορία σχετικά με τη «γεωμετρική» –δηλαδή, επιστημονική– προέλευση των συμβόλων της ελληνικής, της εβραϊκής και της αραβικής γλώσσας. Τίποτε το συνταρακτικό, αφού τα σχετικά site αναφέρονταν κυρίως στην εβραϊκή γλώσσα, τα σύμβολα της οποίας εμφανίστηκαν –όπως όλοι γνωρίζουν[;]– κάποια στιγμή τον δεύτερο και τον πρώτο προχριστιανικό αιώνα. Γνωστά [;] πράγματα. Μέχρι να ασχοληθούν και κάποιοι με το ελληνικό αλφάβητο και επειδή, όταν ήμουν πισιρικός το αγαπημένο μου μάθημα ήταν η γεωμετρία– συνέχισα την περιπλάνηση στο Διαδίκτυο, μέχρι που βρέθηκα στο site κάποιου Michael Donovan www.pavlita.com.

Το «pavlita» της διεύθυνσης παραπέμπει στον Τσέχο **Ρόμπερτ Πάβλιτα** που τις δεκαετίες του 1950 και 1960 πειραματιζόταν με διάφορες **ψυχοτρονικές γεννήτριες ή ψυχικές μηχανές**, οι οποίες χάρις στα «περίεργα» γεωμετρικά σχήματά τους –δηλαδή στη μορφή τους– και στα υλικά κατασκευής τους συγκέντρωναν αυτό που θα μπορούσαμε να ονομάσουμε «Ζωική Δύναμη» ή «Ζωική Ενέργεια» και οι οποίες αφηφούσαν τους νόμους της γνωστής φυσικής. Ο Μ. Ντόνοβαν παραπέμπει για περισσότερες πληροφορίες στο βιβλίο των **Σήιλλα Οστράντερ** και **Λυνν Σρόντερ**, *Ψυχικές Ανακαλύψεις πίσω από το Σιδηρούν*

Παραπέτασμα, στο οποίο σας παραπέμπω και εγώ με τη σειρά μου αφού έχει κυκλοφορήσει μεταφρασμένο στα ελληνικά από τις εκδόσεις Βουλούκου [οι πληροφορίες για τον Πάβλιτα υπάρχουν στο 28ο κεφάλαιο του βιβλίου, σελ. 464-489].

Ο Μ. Ντόνοβαν ασχολήθηκε εντατικά με αυτή τη «νέα γεωμετρία» και στο site του υπάρχει κάποιο βιβλίο του στο οποίο επιχειρεί να αποκωδικοποιήσει ακόμα και την Αποκάλυψη του Ιωάννη, βάσει αυτής της γεωμετρίας! Εκεί αναφέρει και διάφορα για το άστρο του Δαβίδ, την προέλευση των γραμμάτων, τα αστρολογικά σημεία ακόμα και κάποια «περίεργα» κοινά σημεία της επιδρομής του FBI στο Waco [Ντέιβιντ Κορές] και κάποιων μορφών νιγηριανής μουσικής... Χμ! Ενδιαφέροντα ακούγονται... Ρίξτε μια ματιά.

Εκείνο που είναι πιο ενδιαφέρον στο site του Μ. Ντόνοβαν είναι ένα άλλο βιβλιαράκι του με τίτλο *Wrench* [Γαλλικό Κλειδί]. Το κείμενο είναι κακογραμμένο, με πολλά λάθη [σάρωση χωρίς διορθώσεις] και πολλές ασάφειες. Ο Μ. Ντόνοβαν ανέπτυξε τη δική του γεωμετρία βασισμένος στα όσα είχε πει ο Αϊνστάιν, ότι, δηλαδή, η νέα μεγάλη ανακάλυψη στη φυσική θα προερχόταν από αλλαγές στη γεωμετρία. Ο Μ. Ντόνοβαν εργάστηκε πάνω σε μια γεωμετρία, που όπως πίστευε, θα είχε εφαρμογή στις νέες τεχνολογίες και θα μπορούσε να ορίσει τα συναισθήματα με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο σήμερα ορίζουμε τον ηλεκτρομαγνητισμό. Κάποια στιγμή, όμως, βρέθηκε στο στόχαστρο των μυστικών υπηρεσιών επειδή, αναπτύσσοντας τη γεωμετρία του, ανέπτυξε μια θεωρία σχετικά με την υπεροχή των ναυτικών δυνάμεων της Ρωσίας και της Κίνας έναντι εκείνων των ΗΠΑ. Εκείνη την περίοδο μάλιστα [1984] η ηγεσία των ΗΠΑ είχε «τρελαθεί» από κάποιες κινήσεις του ναυτικού της ΕΣΣΔ σε πλανητικό επίπεδο. Αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία.

Το πιο ενδιαφέρον σημείο του *Wrench*, ωστόσο, είναι άλλο. Ο Μ. Ντόνοβαν εξετάζει σε μεγάλο μέρος του κειμένου του το ρόλο των μέσων ενημέρωσης στις ΗΠΑ. Στον τρόπο που αυτά παρουσιάζουν κάποιες ειδήσεις [αναλύει, για παράδειγμα, τους λόγους για τους οποίους δημοσιεύτηκε κάποτε στην *Boston Globe* μία «άσχετη» είδηση σχετικά με τις **ακρωτηριασμένες αγελάδες**], σε διάφορες «άσχετες» διαφημίσεις που δημοσιεύονται για μέρες στις πιο «έγκυρες» εφημερίδες των ΗΠΑ [*New York Times*, *Boston Globe*] και δίνει κάποιον «μπούσουλα» για τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει κανείς να προσεγγίζει αυτές τις «έγκυρες» εφημερίδες [πρώτα πρέπει κάποιος να «κοιτάξει» τη σελίδα, και μετά να προχωρά στην ανάγνωση, αν χρειάζεται...]

Ο πατέρας του Μ. Ντόνοβαν, σύμφωνα με τα όσα ισχυρίζεται ο ίδιος, εργαζόταν ως «χαρτογράφος» στο περιοδικό *Time* και άρα είχε κάποια «εκ των έσω» πληροφόρηση, πάντα σύμφωνα με τον Ντόνοβαν. Ιδρυτής του περιοδικού *Time* και ιθύνων νους του για δεκαετίες υπήρξε ο Henry Luce. Μια –δική μου– μικρή έρευνα αποκάλυψε ότι ο **Henry Robinson Luce (1898-1967)**, που εκτός του *Time* ήταν επίσης και ιδιοκτήτης των περιοδικών *Fortune*, *Sports Illustrated* και *Life*, ήταν γιος ενός πρεσβυτεριανού ιεραπόστολου και είχε γεννηθεί στην Κίνα όπου και έζησε τα πρώτα δέκα χρόνια της ζωής του. Το 1935 παντρεύτηκε τη συγγραφέα Clare Boothe και όπως αναφέρει η Britannica, χωρίς άλλες λεπτομέρειες, «οι δυο τους άσκησαν μείζονα [major] επιρροή στο Ρεπουμπλικανικό Κόμμα και στις πολιτικές υποθέσεις της χώρας [ΗΠΑ]».

Μικρή λεπτομέρεια: η Clare Booth Luce υπήρξε και βουλευτής των ΗΠΑ (1943-1947) καθώς και πρέσβειρα στην Ιταλία (1953-1956) επί προεδρίας Αϊζενχάουερ. Το 1981 είχε διοριστεί μέλος του Συμβουλίου Εξωτερικών Πληροφοριών του προέδρου Ρήγκαν. Στην αρχή της σταδιοδρομίας της διατελέσει επίσης και διευθυντικό στέλεχος των περιοδικών *Vogue* και *Vanity Fair*.

Δεύτερη μικρή λεπτομέρεια: ο Henry Luce σπούδασε στο πανεπιστήμιο Γέιλ και –οποία σύμπτωση!– ήταν και μέλος του Τάγματος των Οστών και της Νεκροκεφαλής (**Skull & Bones**), μέλη του οποίου είναι εδώ και τρεις γενιές και οι Μπους –μεταξύ άλλων.

Τρίτη μικρή λεπτομέρεια: ο Henry Luce ήταν επίσης μέλος του Συμβουλίου Εξωτερικών Σχέσεων (Council on Foreign Relations).

Τέταρτη μικρή λεπτομέρεια: ο Henry Luce II, γιος του προηγούμενου, ήταν επικεφαλής κάποιων κυβερνητικών προγραμμάτων των ΗΠΑ σχετικά με τεχνολογίες «μη-θανατηφόρων»

–ψυχοτρονικών– όπλων...

Ας επιστρέψουμε, όμως, στον Ντόνοβαν. Ο Μ. Ντόνοβαν ισχυρίζεται ότι η εισβολή των Κινέζων στην Κορέα, που προκάλεσε τον πόλεμο, έγινε σε λιγότερο από 36 ώρες μετά τη συνάντηση που είχε στην Τεχεράνη ο Henry Luce με κάποια στελέχη της ΕΣΣΔ. Στη συνάντηση ο **H. Luce είχε διαβεβαιώσει τους σοβιετικούς ότι οι ΗΠΑ δεν επρόκειτο να χρησιμοποιήσουν πυρηνικά όπλα**. [Για κάποιες «συμπτώσεις» σχετικά με τον πόλεμο της Κορέας ανατρέξτε στο Wrench.]

«Οπτική γωνία εξουσίας», «οπτική γωνία μάζας»...

Και έτσι ξαναγυρίζουμε στον Τεντ Τέρνερ και τη συνέντευξή του, την οποία αναφέρει ο Μ. Ντόνοβαν. Επί είκοσι ολόκληρα λεπτά ο Τ. Τέρνερ άκουγε την ίδια ερώτηση και έδινε την ίδια απάντηση. Το μήνυμα ήταν σαφές. [Όχι, για τον Τ. Τέρνερ. Αυτός το είχε ήδη λάβει πριν από τη συνέντευξη.] «Ο Τέντ Τέρνερ, **Ο** Τεντ Τέρνερ, πήρε το μήνυμα. Εσείς;»

Ο Τ. Τέρνερ ήταν καινούργιος στην ειδησεογραφική «πιάτσα». Είχε περάσει πολύ γρήγορα από την «οπτική γωνία μάζας» στην «οπτική γωνία εξουσίας». Στον συγκεκριμένο τρόπο, δηλαδή, με τον οποίο κάποιος αντιλαμβάνεται και αντιμετωπίζει τα πράγματα. Άλλη η οπτική γωνία κάποιου που ανήκει στην ελίτ που διοικεί την **Ανώνυμη Εταιρεία Πλανήτης Γη** [«οπτική γωνία εξουσίας»] και άλλη η οπτική γωνία κάποιου που ανήκει στην «πλέμπα» [«οπτική γωνία μάζας»]. [Σχετικά με το **Πλανήτης Γη Α.Ε.** διαβάστε και το σχετικό πόνημά μου στο τελευταίο (# 102) τεύχος του περιοδικού *ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ*.]

Οι όροι ανήκουν στον Μ. Ντόνοβαν [«mass perspective» και «ruler perspective»] και θεωρώ ότι αποτελούν εξαιρετικά εργαλεία, που μπορούν να μας βοηθήσουν στην ανάλυση των όσων συμβαίνουν στον πλανήτη. Για παράδειγμα, ο πρόεδρος Γεώργιος Μπους Β΄ είναι υποκριτής, σύμφωνα με όσα αναφέρω στη συνέχεια στο «Α! [I]», ή όχι; Από τη μια πλευρά διατάζει τους βομβαρδισμούς στο Αφγανιστάν [οπτική γωνία εξουσίας] και από την άλλη μας «πλασάρει» και τους «φιλανθρωπικούς εράνους». Διότι η «πλέμπα» πρέπει να βλέπει διαφορετικά τα πράγματα...

Θα επανέλθω...

[Αν δεν μπλέξω σε τίποτα παρελάσεις στο επόμενο εορταστικό τριήμερο της 25ης Μαρτίου. Διότι εκτός από φανατικός Χριστιανός Ορθόδοξος –«έξω τα πάγανα!»– είμαι και φανατικός Ελληναράς...].

Α! [I]

Λευκός Οίκος, ΗΠΑ, **επίσημη ανακοίνωση**:

«Ο πρόεδρος [Γεώργιος Μπους Β΄] ζητά από τα Αμερικανόπουλα να βοηθήσουν τα Αφγανόπουλα συνεισφέροντας ένα δολάριο (μετρητά, επιταγή ή τραπεζική/ταχυδρομική επιταγή) ατομικά ή συλλογικά στο:

Αμερικανικό Ταμείο για τα Αφγανόπουλα

c/o The White House

1600 Pennsylvania Ave., NW.

Washington, DC, 20509-1600»

Όσα απέμειναν χρειάζονται βοήθεια...

Α! [II]

Επιτέλους! Τέσσερις από τους κομμάντος αυτοκτονίας της 11ης Σεπτεμβρίου πήραν βίζα από το αμερικανικό κράτος! [Σύνδεση 1, σύνδεση 2.] Οι αμερικανικές αρχές εκδίδουν και βίζες για

τον Παράδεισο;

A! [III]

Τελικά τα «ουρί» του μουσουλμανικού παραδείσου είναι μεταφραστικό σφάλμα. Όπως αναφέρει και η *Καθημερινή* της προπερασμένης Κυριακής [«Στον Παράδεισο δεν υπάρχουν παρθένες, αλλά... λευκές σταφίδες»], ο Κρίστοφερ Λάξεμπεργκ, Γερμανός [;] συγγραφέας, που χρησιμοποίησε αυτό το ψευδώνυμο για να συγγράψει βιβλίο σχετικά με τα «πώς» και τα «γιατί» του Κορανίου, ισχυρίζεται ότι η λέξη δεν είναι «huḡi» αλλά «huḡ», που σημαίνει «λευκές σταφίδες». Άρα και οι «πολυχρονεμένοι, πολυδοξασμένοι κ.λπ. κ.λπ. ιδιοκτήτες και διευθυντές του συγκροτήματος», όπως ανέφερα προ δύο εβδομάδων, θα πρέπει να περιοριστούν στο ρύζι, στο μέλι και στις λευκές σταφίδες. Μερικές φορές ο αγώνας των προλετάρων του πνεύματος, όπως ο υποφαινόμενος, δικαιώνονται... Άκου «λευκές σταφίδες»!...

A! [IV]

Σε μια «περίεργη» ιστορία, σχετικά με την απέλαση 120 Ισραηλινών από τις ΗΠΑ τον Μάιο και τον Ιούνιο του 2001, αναφέρεται ο Νικόλας Ζηργάνος σε άρθρο του [«Ιστορίες Πρακτορικής Τρέλας»] στην *Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία*. Πολλοί από αυτούς έμειναν στις ίδιες ή σε κοντινές πόλεις με εκείνες στις οποίες έμεναν και οι περισσότεροι αεροπειρατές... Πιστεύω ότι παρουσιάζει εξαιρετικό ενδιαφέρον...

A! [V]

Επιτέλους! Τι απογίνανε ο μουλάς Ομάρ και ο Οσάμα Μπιν Λάντεν; Μήπως ήρθε η ώρα να βομβαρδιστεί η Βαγδάτη, η Τρίπολη, η Τεχεράνη, η Αβάνα και –γιατί όχι– το Βελιγράδι;

Ο κόσμος μας, για άλλη μια φορά χωρισμένος σε «καλούς» και «κακούς», δέχθηκε ένα καινούριο πλήγμα με την ανακοίνωση του νέου πυρηνικού δόγματος των ΗΠΑ. Μετά από αυτό, η ανασφάλεια και ο πανικός της αμερικανικής κυβέρνησης εξαπλώνονται πλέον, σαν μεταδοτικές ασθένειες, σε ολόκληρη την υφήλιο. Ο μπιν Λάντεν είχε δηλώσει προ μηνών ότι κανένας αμερικανός δεν επρόκειτο να ξαναβιώσει ασφαλής, εάν οι δικοί του άνθρωποι εξακολουθούσαν να ζουν μέσα στην ανασφάλεια. Φαίνεται ότι ο πρόεδρος των ΗΠΑ και ο ...μεγάλος του εχθρός δεν διαφέρουν τόσο, όσο φαντάζονται.

Γιατί ο Τεντ Τέρνερ (επάνω) κατηγορήσε για προδοσία τα άλλα τηλεοπτικά δίκτυα; Η Νταϊάν Σώγιερ (κάτω), μια από τις πιο καλοπληρωμένες παρουσίες της αμερικανικής τηλεόρασης δεν του έκανε την κρίσιμη ερώτηση όσο είχε την ευκαιρία. Δεν είναι και εύκολο να χάνεις τέτοιο εισόδημα από τη μία μέρα στην άλλη...

Ο ιδρυτής του *Time* Henry Robinson Luce, τα ενδιαφέροντα του οποίου δεν φαίνεται να περιορίζονταν μόνο στον χώρο των εκδόσεων

Αμερικανικό Ταμείο για τα Αφγανόπουλα: παρά το γεγονός ότι ζει υπό το καθεστώς του φόβου εδώ και μήνες, ο αμερικανός πρόεδρος δε φαίνεται να έχει χάσει το (μαύρο) χιούμορ του

27 Μαρτίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

Θα διαβάζατε ποτέ ένα φιλοσοφικό έργο του **Γεωργίου Μπους Β΄**; Ή της **Ελισάβετ Β΄ Ουίνδσωρ-Μαουντμπάντεν** [«τέως» Σαξ-Κόμπουργκ-Γκότα, «τέως» Μπάπτενμπεργκ]; Του **Χουάν-Κάρλος** της Ισπανίας; Του αυτοκράτορα **Ακιχίτο** της Ιαπωνίας; Του **Μιχαήλ Γκορμπατσώφ**; Του **Σίλβιο Μπερλουσκόνι**;

Και, καλά, ίσως το διαβάζατε από –νοσηρή– περιέργεια ή για «να ξέρετε τι συμβαίνει γύρω σας». Θα επηρεαζόσασταν όμως από αυτό; Θα γινόσασταν «μαθητής» ενός τέτοιου φιλοσόφου; Θα υιοθετούσατε τις φιλοσοφικές του απόψεις και θα τις μεταβάλατε σε «μπούσουλα» ζωής;

«Όχι, βέβαια!», θα απαντούσατε όλοι σας, ενώ κάποιοι –εκεί, στο βάθος– έχετε ήδη αρχίσει να χαμογελάτε ειρωνικά εις βάρος μου: «Πάει. Την ψώνισε κι αυτός!»
Χμ!

Μήπως όμως θα διαβάζατε κάποιο φιλοσοφικό έργο του **Ζμπίγκνιου Μπρεζίνσκι**, του **Χένρυ Κίσσιγκερ**, του **Φράνσις Φουκουγιάμα**, του **Τζωρτζ Σόρος**, του **Ντέιβιντ Ροκφέλερ**; Μήπως του **Νικολό Μακιαβέλι**; Του **Ιγνάτιου Λογιόλα**; Θα ενστερνιζόσασταν τις φιλοσοφικές τους απόψεις;

Όχι, βέβαια! [Βέβαια;]
Χμ!

Θα διαβάζατε ίσως κάποιο φιλοσοφικό έργο του **Άνταμ Σμιθ**, του **Ντέιβιντ Ρικάρντο**, του **Γκέοργκ Βίλχελμ Φρήντριχ Χέγκελ**, του **Καρλ Μαρξ**, του **Βλαδίσμηρου Ίλλιτς Λένιν**, του **Ιωσήφ Στάλιν**;

Χμ! Έχουν αρχίσει ήδη οι διαρροές από το «όχι, βέβαια!»;

Ή μήπως θα ενστερνιζόσασταν ποτέ τις φιλοσοφικές απόψεις του Πάπα της Ρώμης, του Οικουμενικού Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος;

Αυτό που ακούγεται είναι οι οργισμένες διαμαρτυρίες σας ή κάνω λάθος;

«Στο ίδιο τσουβάλι ο Πάπας με τον Πατριάρχη; Διότι εμείς θα ήμασταν χριστιανοί ορθόδοξοι ακόμα και αν είχαμε γεννηθεί στην Παταγωνία πριν από χίλια χρόνια. Πολλώ δε μάλλον αν είχαμε γεννηθεί πριν από μερικές δεκαετίες στο Ιράν, στο Μπαγκλαντές ή στη Μογγολία!»

Ας συνεχίσουμε...

Θα γινόσασταν ποτέ κοινωνός και υπερασπιστής των φιλοσοφικών απόψεων του αυτοκράτορα **Μάρκου Αυρήλιου**, του **Σενέκα**, του **Κικέρωνα**; Του **Ιουλιανού**, του «**Μεγάλου**» **Κωνσταντίνου**, του «**Μεγάλου**» **Θεοδοσίου**, του «**Μεγάλου**» **Αλεξάνδρου**, του «**Μεγάλου**» **Καρόλου** [Καρλομάγνου], του **Νέρωνα**;

Ξέρω! Ξέρω! Η υπομονή σας έχει και τα όριά της!

Έχει πράγματι, όμως, όρια;

Σε τι διαφέρει, για παράδειγμα, ο Μάρκος Αυρήλιος από τους Γεώργιους Μπους Α΄ και Β΄; Μόνον, ίσως, στο ότι ο πρώτος συνέγραψε και φιλοσοφικά έργα. Κατά τα άλλα πλανητάρχης ο ένας –στην εποχή του– πλανητάρχης και οι άλλοι στη δική τους. Το ότι ο πρώτος έβρισκε το χρόνο, στην ανάπαυλα των μαχών [αν δεν απατώμαι υπήρξε ο αυτοκράτορας που πέρασε τα περισσότερα χρόνια της θητείας του με ένα σπαθί στο χέρι], και στοχαζόταν «φιλοσοφικά» δεν τον διαφοροποιεί σε τίποτα από τους μακρινούς απογόνους και επιγόνους του.

Στο κάτω-κάτω, η εποχή μας είναι εποχή της εξειδίκευσης. Υπάρχουν και τα αδρά χρηματοδοτούμενα think tanks. [Αν και υπάρχουν και άλλοι μηχανισμοί στη δημιουργία των οποίων έβαλε και το χεράκι του και ο Μ. Αυρήλιος... Όχι όμως και το σπαθάκι του... Αυτό το έκαναν κάποιοι άλλοι, αργότερα...] Ή οι καλοί υπάλληλοι του κράτους, όπως ο **Φράνσις Φουκουγιάμα**. Που είναι ένας πολύ καλός μαθητής του Χέγκελ. Που, με τη σειρά του, υπήρξε ένας πολύ καλός υπάλληλος του πρωσικού κράτους. Ή μήπως δεν ήταν αυτός που συνέβαλε τα μέγιστα στη διαμόρφωση του Συντάγματος της Πρωσίας, αλλά και στην ενοποίηση των διάφορων προτεσταντικών εκκλησιών της;

Τι σχέση έχει ο Χέγκελ πέραν του ότι υπήρξε «δάσκαλος» του Μαρξ; Ίδου ένα καλό ερώτημα. Μήπως υπήρξε και δάσκαλος πλείστων όσων Αμερικανών; Μήπως, όταν τα μέλη του Τάγματος **Skull & Bones** άρχισαν, στα μέσα του 18ου αιώνα, να ελέγχουν τα πανεπιστήμια των ΗΠΑ και να ιδρύουν καινούργια, άρχισαν επίσης και να στέλνουν τους προστατευόμενούς τους [μερικές φορές το έκαναν και οι ίδιοι] στα γερμανικά πανεπιστήμια για να μαθητεύσουν κοντά στους μαθητές του Χέγκελ; Και πόσοι Αμερικανοί απέκτησαν τότε το διδακτορικό τους στα γερμανικά πανεπιστήμια; Και με τι ακριβώς ασχολήθηκαν όταν επέστρεψαν στις ΗΠΑ; Μήπως «μόχθησαν» για να εκπαιδεύσουν νέες γενιές διδακτορούχων που κι αυτοί με τη σειρά τους...; Μήπως το σημερινό εκπαιδευτικό σύστημα της Δύσης, που παράγει λειτουργικά αναλφάβητους, έχει τις ρίζες του σε εκείνη την περίοδο; Λέω, μήπως;

Για τους Skull & Bones έχουν χυθεί ποτάμια μελάνης και δισεκατομμύρια pixel –στο Διαδίκτυο– τις τελευταίες δύο δεκαετίες. Κανένας όμως δεν μπήκε στον κόπο να διαβάσει τα σχετικά κεφάλαια από το βιβλίο του **Anthony Sutton** σχετικά με το πώς το Τάγμα κατάφερε να ελέγξει το εκπαιδευτικό σύστημα –και όχι μόνον– στις ΗΠΑ. Και να ψάξει περαιτέρω το θέμα.

Για παράδειγμα, **τι σχέσεις είχε ο Χέγκελ με τον Γκαίτε;** Για τον οποίο λέγεται ότι υπήρξε μέλος των Ιλλουμινάτων [Αβαρισ] του **Άνταμ Βαϊσχάουπτ**; Ή τι σχέσεις είχε ο Χέγκελ με διάφορους άλλους Γερμανούς φιλοσόφους που σίγουρα υπήρξαν Ιλλουμινάτοι; Και αναφέρω, πρόχειρα, τους **Γιόχαν Χέρντερ**, **Γιόχαν Φίχτε** και **Φρήντριχ Σίλλερ**...

Αλλά όταν βγαίνουν διάφορα «χριστιανόπουλα» και λένε ότι ο Άνταμ Βαϊσχάουπτ απεργαζόταν τη διάλυση της οικογένειας, της πατρίδας, του χριστιανισμού και των βασιλικών οίκων του πλανήτη, εγώ απλώς θα ρωτήσω: Ποιων οικογενειών, ποιων πατρίδων, ποιου χριστιανισμού και ποιων βασιλικών οίκων; Γιατί αυτό είναι το σημαντικό ερώτημα.

Διότι υπάρχει ακόμα ένα, εξίσου σημαντικό.

Πού ακριβώς «κρυβόταν» ο Άνταμ Βαϊσχάουπτ μετά τη διάλυση του τάγματος των Ιλλουμινάτων στα μέσα της δεκαετίας του 1780 και μέχρι το θάνατό του το 1830; Μήπως άνοιξε η γη και τον κατάπιε; Τα «χριστιανόπουλα» λύνουν το πρόβλημα με δύο τρόπους: Πρώτον, «πεθαίνουν» τον Βαϊσχάουπτ το 1811. [Γιατί όχι και το 1789;] Δεύτερον, τον ταυτίζουν με τον **Γεώργιο Ουάσινγκτων**. Και καλά ότι ο Βαϊσχάουπτ πήγε στην Αμερική κ.λπ. κ.λπ. Φαιδρότητες...

Διαγωνισμός-Πλούσια Δώρα: Πού ακριβώς «κρυβόταν» ο Βαϊσχάουπτ; Υπόσχομαι, ότι θα στέλνω με ηλεκτρονικό μήνυμα το κείμενο της στήλης σε όλους όσοι απαντήσουν σωστά, τρεις με τέσσερις ώρες πριν αυτό «ανεβεί» στο Διαδίκτυο. Για να είναι «μέσα στα πράγματα», έστω και γι' αυτό το μικρό διάστημα...

Ας επιστρέψουμε όμως ξανά στους «φιλοσόφους»...

Σε τι διαφέρει ο Σενέκας από τον Μπρεζίνσκυ και τον Κίσιινγκερ; Σε τίποτα, αν

εξαιρέσουμε το γεγονός ότι ο «φιλόσοφος» Σενέκας υπήρξε από τους πιο πλούσιους ανθρώπους της αρχαίας Ρώμης –όπως και πριν από αυτόν ο «φιλόσοφος» Κικέρων– ασχολούμενος με τις «φιλοσοφικές» εργασίες της τοκογλυφίας, της φοροσυλλογής και της «καλλιέργειας» των τεράστιων κτημάτων του. Κατά τα άλλα όλοι τους υπήρξαν τα «δεξιά χέρια» των εκάστοτε ηγεμόνων. Α! Ακόμα μία διαφορά: ο πρώτος υπήρξε και «φιλόσοφος»... Ως γνωστόν, όταν είσαι πάμπλουτος και χορτάτος, **οι φιλοσοφικοί στοχασμοί αποτελούν για το μυαλό ό,τι η ξινίλα για το στομάχι. Σε βοηθούν να χωνέψεις καλύτερα τον κόσμο...**

Ας επιστρέψουμε στην αρχή της ιστορίας μας.

Φυσικά και δεν έχουμε κοινές φιλοσοφικές απόψεις με όλους τους προηγούμενους. Αυτό, ωστόσο, δεν αποτελεί δική μας κατάκτηση **αλλά δική τους. Τα αφεντικά του πλανήτη μάς έχουν επιβάλει ή υπαγορεύσει –αν προτιμάτε– τις φιλοσοφικές μας απόψεις, και όχι μόνον. Που είναι άκρως αντίθετες από τις δικές τους.** Γιατί, διάολε, όταν ένας σκλάβος αποκτά την «οπτική γωνία εξουσίας», αυτό σημαίνει ότι έχει διαβεί ήδη τον Ρουβίκωνα. [Πρόκειται για το φαινόμενο που ονομάζεται –στη δική «μας» (δική τους) φιλοσοφική γλώσσα «αξιοκρατία» και «ίσες ευκαιρίες για όλους».]

Τι θα συνέβαινε αν ξαφνικά όλοι οι σκλάβοι αποκτούσαν αυτή την «οπτική γωνία» εξουσίας και έβλεπαν τα πράγματα στον πλανήτη όπως ακριβώς έχουν; Πολύ απλά θα έπαυαν να είναι σκλάβοι. Και κάποιοι άλλοι θα έπαυαν να είναι αφεντικά...

Διότι το μεγαλύτερο πρόβλημα στον πλανήτη –όπως είπε κάποιος, κάπου, κάποτε– είναι η αϋπνία. Οι μεν πεινασμένοι δεν μπορούν να κοιμηθούν από την πείνα, οι δε χορτάτοι δεν μπορούν να κοιμηθούν επειδή φοβούνται ότι μπορεί να «ξυπνήσουν» οι πεινασμένοι... Και οι δεύτεροι έκαναν –και κάνουν– ό,τι είναι δυνατόν για να μην συμβεί κάτι τέτοιο.

Και η καλύτερη μέθοδος που έχουν βρει και τελειοποιήσει είναι εκείνη της **μαύρης μαγείας.**

Όχι, μην πάει ο νους σας στο «κακό» και στο «σατανά». Απλώς, σύμφωνα με τον **Δον Χουάν, μαύρη μαγεία είναι να χρησιμοποιούμε τις λέξεις των άλλων.**

Μαύρη μαγεία είναι να χρησιμοποιούμε τους όρους των άλλων.

Μαύρη μαγεία είναι να «καταπίνουμε» τις απόψεις των άλλων.

Μαύρη μαγεία είναι να έχουμε τις σκέψεις των άλλων.

Μαύρη μαγεία είναι να προσκολλόμαστε στις φιλοσοφίες των άλλων.

Μαύρη μαγεία είναι να φοβόμαστε ό,τι θέλουν οι άλλοι να φοβόμαστε.

Μαύρη μαγεία είναι να μιλάμε για την εξουσία με τους όρους που αυτή θέλει να μιλάμε...

Ακολουθεί ένα σχετικό παράδειγμα...

ΗΠΑ-Τουρκία-Αφγανιστάν: Ο «καλός» άξονας των ναρκωτικών

Από τον περασμένο Σεπτέμβριο επιμένω ότι πίσω από τον πόλεμο του Αφγανιστάν δεν κρύβεται μόνον ο έλεγχος των αποθεμάτων υδρογονανθράκων της Κεντρικής Ασίας αλλά και ο έλεγχος της παραγωγής και διακίνησης των ναρκωτικών στον πλανήτη.

Με τον «στρατηγό» **Αμπντούλ Ρασίντ Ντοστούμ** έχουμε ασχοληθεί αρκετές φορές στο παρελθόν, όπως ασφαλώς θα ενθυμούνται οι τακτικότεροι εξ υμών αναγνώστες της στήλης.

[Η στήλη τρέφει ιδιαίτερη συμπάθεια προς το πρόσωπο του «στρατηγού» αφού υπήρξε και ο πρώτος «επίσημος» χορηγός της. Ο δεύτερος «χορηγός» μας ήταν ο γνωστός καταστασιακός της Βορείου Ελλάδος, ενώ την επόμενη εβδομάδα θα αποκτήσουμε και τρίτο «χορηγό», ένα άξιο και καλό «παλληκάρι» από τη μακρινή και εξωτική Κολομβία.]

Είχαμε αφήσει, λοιπόν, τον Ντοστούμ να διαπραγματεύεται τη θέση του στην προσωρινή κυβέρνηση του Αφγανιστάν. Τελικά, δεν τα κατάφερε και άσχημα, αφού αντί να γίνει υπουργός Γεωργίας [παραγωγή παπαρούνας-οπίου], Βιομηχανίας [παραγωγή ηρωίνης] και Μεταλλευμάτων [«η ηρωίνη είναι ο ορυκτός μας πλούτος»], κατάφερε να γίνει υφυπουργός

Άμυνας. Θα μπορούσε να είχε γίνει και υπουργός, αλλά η θέση ήταν «καταρωμένη» από τον καλό «στρατηγό» **Μοχάμεντ Φαχίμ**, υπεύθυνο πληροφοριών της Βόρειας Συμμαχίας μέχρι τη δολοφονία του Μασούντ και κατόπιν στρατιωτικού διοικητή της Συμμαχίας.

Για τις στενές σχέσεις, και τις business, του Ντοστούμ με το πολιτικοστρατιωτικό κατεστημένο της Τουρκίας τα έχουμε πει στο παρελθόν. Η ελίτ της Τουρκίας, που είναι βυθισμένη στο εμπόριο ηρωίνης μέχρι εκεί που δεν παίρνει άλλο –και γι' αυτό άλλωστε χαίρει και της ιδιότυπης ασυλίας από τον υπερατλαντικό σύμμαχό «μας»– πάλευε τους τελευταίους μήνες για να εξασφαλίσει τη διοίκηση της διεθνούς ειρηνευτικής δύναμης στην Καμπούλ [ISAF]. Κάτι τέτοιο φαίνεται πως γίνεται πραγματικότητα, αφού την περασμένη εβδομάδα ο **Ντικ Τσένι**, αντιπρόεδρος των ΗΠΑ, επισκέφτηκε την Άγκυρα και υποσχέθηκε στον **Μπουλέντ Ετσεβίτ** την παροχή έκτακτης βοήθειας ύψους 228 εκατομμυρίων δολαρίων για κάλυψη μέρους του κόστους που θα έχει η ανάληψη της διοίκησης της ISAF.

Βέβαια, υπάρχουν κάποια προβληματάκια, αφού τις τελευταίες ημέρες τη διοίκηση της ISAF φαίνεται να εξασφαλίζουν οι Βρετανοί, που «κατεβάζουν» στο Αφγανιστάν ακόμα 1.000 επίλεκτους στρατιώτες τους. Ίσως οι Τούρκοι αναλάβουν μετά το πέρας των πολεμικών επιχειρήσεων. Εξάλλου, δεν υπάρχει βιάση... Η συγκομιδή του οπίου αρχίζει κατά τον Μάιο...

Οι **Ταλιμπάν** έκαναν ένα ασυγχώρητο –για κάποιους– λάθος πέρυσι, ακόμα χειρότερο και από τις τρομοκρατικές επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου [Αν και ακόμα περιμένουμε τα σχετικά στοιχεία από τις αμερικανικές αρχές]: **μηδένισαν σχεδόν την παραγωγή οπίου στο Αφγανιστάν**. Βέβαια, στις αποθήκες τους είχαν τεράστιες ποσότητες ηρωίνης και έτσι δεν σημειώθηκε κάποια έλλειψη στις διεθνείς αγορές.

Γιατί οι Ταλιμπάν υπέπεσαν σ' αυτό το λάθος; Πιθανότατα ήθελαν να ανεβάσουν τις τιμές. Αν το έκαναν για θρησκευτικούς λόγους, θα το είχαν κάνει χρόνια πριν... Μάλλον...

Μηδενική παραγωγή οπίου, λοιπόν, στο Αφγανιστάν το 2001. Φέτος τι γίνεται; Όπως έχω ήδη πει και στο παρελθόν, η κατάσταση εξομαλύνθηκε μετά την «απελευθέρωση» της χώρας. Οι αγρότες επέστρεψαν ξανά στα χωράφια τους και σύντομα ο «χορηγός» μας θα έχει στη διάθεσή του τη νέα σοδειά οπίου. Σύμφωνα, λοιπόν, με εκτιμήσεις του UNDCP [Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για τον Έλεγχο των Ναρκωτικών] η φετινή παραγωγή οπίου στο Αφγανιστάν θα κυμανθεί μεταξύ 1.900 και 2.700 τόνων. Καθόλου άσχημα κάτω από τις παρούσες συνθήκες, αν αναλογιστούμε ότι το 1999 ήταν 4.600 τόνοι [ρεκόρ όλων των εποχών] ενώ το 2000 ήταν 3.300 τόνοι. Η φετινή παραγωγή υπερκαλύπτει και με το παραπάνω τη ζήτηση στις διεθνείς αγορές...

Τα τουρκικά αεροπλάνα που θα μεταφέρουν στρατιώτες και πολεμοφόδια στο Αφγανιστάν δεν θα γυρίζουν άδεια πίσω... Και λόγω του προχθεσινού σεισμού στο Αφγανιστάν, ο πρωθυπουργός της χώρας **Χαμίτ Καρζάι** ανέβαλε και το προγραμματισμένο ταξίδι του στην Τουρκία...

Τώρα, αν κάποιοι προσπαθούν να αναλύσουν τις σχέσεις ΗΠΑ-Ελλάδας-Τουρκίας-Κύπρου με όρους υποκρισίας εκ μέρους της υπερδύναμης, πολύ καλά κάνουν. Μόνον που οι αναλύσεις τους δεν έχουν καμιά σχέση με την πραγματικότητα των business στον πλανήτη...

...Όπως θα δούμε και την επόμενη εβδομάδα με τον τρίτο –εκ Κολομβίας– «χορηγό» μας...

Indymedia...

Η ελεύθερη πληροφόρηση στο Διαδίκτυο φαίνεται ότι στενοχωρεί κάποιους... Πρόσφατο παράδειγμα το Indymedia [**Independent Media Center-imc**] Ελβετίας που προσωρινά βρίσκεται εκτός λειτουργίας μετά από απόφαση των ελβετικών δικαστηρίων.

Αιτία; Η δημοσίευση ενός σκίτσου του βραζιλιάνου σκιτσογράφου Latuff με θέμα την Παλαιστίνη και τον αγώνα των Παλαιστινίων για ανεξαρτησία. Το σκίτσο δείχνει ένα παιδάκι με το κίτρινο άστρο του Δαβίδ στο στήθος, φυλακισμένο σε κάποιο στρατόπεδο

συγκέντρωσης, να αναφωνεί «Είμαι Παλαιστίνιος».

Μία μη-κυβερνητική οργάνωση της Ελβετίας κατήγγειλε το imc Ελβετίας και τον σκιτσογράφο για αντισημιτισμό, με τα προαναφερθέντα αποτελέσματα.

Τα υπόλοιπα σκίτσα του Latuff και λεπτομέρειες γι' αυτή την υπόθεση λογοκρισίας [γιατί **αυτό είναι λογοκρισία, όχι το κόψιμο του Bar και του Big Brother...**] μπορείτε να τα δείτε στο [imc της Αθήνας](#).

Τέλος...

... δεν τους έφτανε που έχουν «χαθεί» ο Μουλάς Ομάρ και ο Μπιν Λάντεν –και έτσι συνεχίζονται οι βομβαρδισμοί– οι Αφγανοί δέχτηκαν και την επίθεση του Εγκέλαδου. Όπου φτωχός κι η μοίρα του. Χιλιάδες τα θύματα. Και εγώ παρακολουθούσα τα χαράματα σήμερα [γύρω στις 2 π.μ.] σε επανάληψη την εκπομπή «Συν και πλην» της NET, όπου φιλοξενούνταν η **Σίμα Σαμάρ**, αντιπρόεδρος της προσωρινής κυβέρνησης του Αφγανιστάν και υπουργός Γυναικείων Θεμάτων. Κάθε βοήθεια προς τους Αφγανούς δεκτή. Γιατί αν περιμέναμε από τους διάφορους **Ντοστούμ**...

Και οι «αχαϊρευτοι» της NET «έντυσαν» ένα φιλμάκι για το Αφγανιστάν με μουσική από τις Άνδεις.

Και από εκείνη την ώρα **«αναρωτιέμαι τι να κάνει τούτες τις ώρες η γλυκιά μου Ρίτα των Άνδεων και των αγριοκερασιών...»**

Επάνω: Το επίμαχο σκίτσο του Latuff που έγινε αιτία να βρεθεί εκτός λειτουργίας το Indymedia Ελβετίας. Άραγε τα ελβετικά δικαστήρια θα αναιρέσουν σήμερα - αύριο την απόφασή τους, όπως έκανε και το δικό μας Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο για τα γνωστά τηλεπαιχνίδια...; **Κάτω:** Μερικά ακόμη σκίτσα του Latuff (στο ίδιο πνεύμα...)

3 Απριλίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

«Άκρα του τάφου σιωπή στον κάμπο βασιλεύει / Λαλεί πουλί, παίρνει σπειρί, κ' η μάνα το
ζηλεύει. / Τα μάτια η πείνα εμαύρισε στα μάτια η μάνα μνεί / Στέκει ο Σουλιώτης ο καλός
παράμερα, και κλαίει: / "Ερμο τουφέκι σκοτεινό, τι σ' έχω 'γω στο χέρι; / Οπού συ μου
'γινες βαρύ κι ο Αγαρηνός το ξέρει".»

«Ο Απρίλης με τον Έρωτα χορεύουν και γελούνε / **κι οσ' άνθια βγαίνουν και καρποί τός' άρματα σε κλειούνε...** / Μάγεμα η φύσις κι όνειρο στην ομορφιά και χάρη, / Η μαύρη πέτρα ολόχρυση και το ξερό χορτάρι / Με χίλιες βρύσες χύνεται, με χίλιες γλώσσες κρένει: / **Όποιος πεθάνει σήμερα χίλιες φορές πεθαίνει...**»

«Ίδου, σεισμός και βροντισμός, κι εβάστουναν ακόμα, / που ο κύκλος φθάνει ο φοβερός με τον αφρό στο στόμα... / σφίγγει στενά τη σπάθα του στο λαβωμένο στήθος, / που μέσα αγρικά την ψυχή μεγάλη και τη θλίψη...»

«**Πέλαγο μέγ', αλίμονο, βαρεί το καλυβάκι...**»

«Φοβούνται γύρου τα νησιά, παρακαλούν και κλαίνε, / κι οι ξένοι ναύκληροι μακριά πικραίνονται και λένε: / "Αραπιάς άτι, Γάλλου νους, σπαθί Τουρκιάς, μολύβι, / πέλαγο μέγα βράζ' ο εχθρός προς το φτωχό καλύβι"...»

«**...τρανή λαλιά, τρόμου λαλιά, ρητή κατά το κάστρο...**»

«Δρόμο αστραφτά να σχίσω τους σ'εχθρούς καλά θρεμμένους, / σ'εχθρούς πολλούς, πολλ' άξιους, πολλά φαρμακωμένους_ / να μείνεις, χώμα πατρικό, για μισητό ποδάρι...»

«Γλυκειά κι ελεύθερ' η ψυχή σα να 'τανε βγαλμένη, / κι υψώναν με χαμόγελο την όψη τη φθαρμένη...»

«Και βλέπω πέρα τα παιδιά και τες αντρογυναίκες... / Είν' έτοιμα στην **άσπονδη πλημμύρα των αρμάτων** / δρόμο να σχίσουν τα σπαθιά, κι ελεύθεροι να μείνουν / εκείθε με τους αδελφούς, εδώθε με το Χάρο...»

«**Εγώ 'δα δάφνες. – Κι εγώ φως...**»

[**Διονύσιος Σολωμός**, «Ελεύθεροι Πολιορκημένοι», φόρος τιμής σε κάποιους άλλους Ελεύθερους Πολιορκημένους, σήμερα, αρχές Απρίλη, **175 χρόνια από την ηρωική Έξοδο του Μεσολογγίου** ...]

«**Έριξε χάμου τα χαρτιά με τσ' είδησες του κόσμου / η κορασιά τρεμάμενη...**»

Έριξα χάμου τα χαρτιά με τσ' είδησες του κόσμου...

«**Πού κρυβόταν ο Βαΐσχάουπτ;» Αποτελέσματα Διαγωνισμού...**

Μέγας νικητής του διαγωνισμού της περασμένης εβδομάδας ο –ψευδώνυμος;– **Nashr-ed-Din Hotza**, που εκτός από χότζας είναι και «αυτοκράτωρ», όπως αναφέρεται σαφώς στη διεύθυνση του ηλεκτρονικού του ταχυδρομείου [«autokratwr»]. Τώρα, πώς συμβιβάζεται ο σουφικών επιρροών Ναστρεντίν με την εξουσία, **αλλουνού χότζα κοράνι...**

Ο Ναστρεντίν, λοιπόν, έψαξε –ορθώς– στην καλύτερη μηχανή αναζήτησης του Διαδικτύου, το google, και όντας τυχερός, όπως αναφέρει, πέτυχε με τη δεύτερη τη σελίδα της καναδικής Τεκτονικής Στοάς της Βρετανικής Κολομβίας και του Γιούκον, όπου αναφέρεται σαφέστατα ότι ο Βαΐσχάουπτ μετά τη διάλυση των Ιλλουμινάτων έχασε την καθηγητική του θέση [αλλά «με τη σύνταξη απείραχτη!»] και βρήκε άσυλο κοντά στον δούκα **Ερνέστο της Γκότα** μέχρι το θάνατό του το 1811. [Πάντως, μη τεκτονικές, γερμανικές πηγές αναφέρουν ως ημερομηνία θανάτου του Βαΐσχάουπτ την 18 Νοεμβρίου 1830. Στο παραπάνω τεκτονικό site, για παράδειγμα, αναφέρεται στο κείμενο ότι ο Βαΐσχάουπτ πέθανε το 1811, ενώ η λεζάντα της φωτογραφίας αναφέρει: «Άνταμ Βαΐσχάουπτ, 1748-1830».]

Και συνεχίζει ο Ναστρεντίν:

«*Υπόψη, εμένα διόλου δε με χαλάει η άποψη που τον θέλει και George Washington. Διότι (παραφράζοντας γνωστό ρητό), μια φορά συνωμότης, για πάντα συνωμότης. (Άλλως, "πρώτα*

βγαίνει η ψυχή, κι ύστερα το χούι".) Σιγά μην καθότανε ήσυχα ολόκληρος Weissshaupt, να τρώει γιαούρτια και να νταντεύει εγγονάκια! (Και να μην συνωμοτεί!)».
Τζωρτζ Ουάσινγκτων;! Χλωμό, πολύ χλωμό...

Το ακόλουθο απόσπασμα που έγραφα πρόσφατα, ερευνώντας σχετικά, θα μπορούσε κάλλιστα να αποτελεί την τελευταία παράγραφο του άρθρου που δημοσιεύτηκε στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού *ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ*, όπου και παραπέμπω για περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με τη βασιλική οικογένεια της Αγγλίας:

Ο **Φραγκίσκος**, δούκας του Σαξ-Κόμπουργκ-Ζάαφελντ (στην περιοχή της βόρειας Βαυαρίας και της Θουριγκίας) πέθανε το 1806 και τον διαδέχθηκε ο γιος του Ερνέστος [ως Ερνέστος Γ΄]. Ο **Ερνέστος** αναδείχθηκε σε δούκα του Σαξ-Κόμπουργκ-Γκότα το 1826 [ως Ερνέστος Α΄]. Ο γιος του Ερνέστου, **Αλβέρτος**, παντρεύτηκε το 1840 τη βασίλισσα της Μεγάλης Βρετανίας **Βικτωρία**, που ήταν και πρώτη του εξαδέλφη. Η μητέρα της βασίλισσας Βικτωρίας, Μαρία Λουίζα Βικτωρία, ήταν αδελφή του Ερνέστου. Ο αδελφός του Ερνέστου, **Λεοπόλδος**, έγινε βασιλιάς του Βελγίου το 1831. Έναν χρόνο νωρίτερα είχε αρνηθεί να γίνει βασιλιάς της Ελλάδας.

Ο Άνταμ Βαϊσχάουπτ, μετά τη διάλυση των Ιλλουμινάτων από τις βαυαρικές αρχές το 1784 και την απόλυσή του από το πανεπιστήμιο του Ίνγκολστατ, βρήκε φιλόξενο καταφύγιο στην αυλή ενός άλλου Ερνέστου, του **Ερνέστου Β΄** δούκα του Σαξ-Γκότα, όπου και παρέμεινε μέχρι το θάνατό του. Ο Ερνέστος Β΄ ήταν και ο ίδιος Ιλλουμινάτος όπως και ο αδελφός του πρίγκιπας Αύγουστος. Ποία η σχέση μεταξύ των δύο Ερνέστων; Ο Ιλλουμινάτος Ερνέστος ήταν πεθερός –πέραν όλων των άλλων συγγενικών δεσμών– του Ερνέστου Α΄ ή Γ΄ [είναι λίγο μπέρδεμα τα γερμανικά δουκάτα], θείου και πεθερού της βασίλισσας Βικτωρίας.

Τι ζητούσε ο Άνταμ Βαϊσχάουπτ, "ένας Υδραίος, στη Λάρισα";

Κι όπως λέει και ο Ναστρεντίν, ο Βαϊσχάουπτ δεν έτρωγε γιαουρτάκια και δεν ντάντευε εγγονάκια. Απλώς «ντάντευε» μελλοντικούς βασιλείς και συζύγους βασιλέων. Προφανώς δεν είχα καθόλου άδικο που έγραφα για τα «διάφορα "χριστιανόπουλα" που λένε ότι ο Άνταμ Βαϊσχάουπτ απεργαζόταν τη διάλυση της οικογένειας, της πατρίδας, του χριστιανισμού και των βασιλικών οίκων του πλανήτη» και ρωτούσα «Ποιων οικογενειών, ποιων πατρίδων, ποιου χριστιανισμού και ποιων βασιλικών οίκων;»

Πάντως ο φίλος «αυτοκράτωρ» Ναστρεντίν αρνήθηκε τα πλούσια δώρα της στήλης. Ας είναι... Οι λόγοι του σοβαροί και κατανοητοί. Μεταφέρονται στο νικητή του σημερινού διαγωνισμού.

Queen Mother...

Και μέσα στον πανικό των ημερών μας άφησε χρόνους και η Βασιλομήτωρ της Μεγάλης Βρετανίας, Ελισάβετ Μπούους-Λυόν, μητέρα της βασίλισσας Ελισάβετ Β΄. Η βασιλομήτωρ ήταν κόρη του 14ου κόμη του Στράθμορ και Κίνγκχορν, μακρινού απογόνου του βασιλιά Ροβέρτου Α΄ Μπρους της Σκωτίας. Η βασιλομήτωρ είχε παντρευτεί τον δισέγγονο της βασίλισσας **Βικτωρίας** –και επίσης βασιλιά της Μεγάλης Βρετανίας– Γεώργιο ΣΤ΄, της γνωστής δυναστείας Σαξ-Κόμπουργκ-Γκότα και, μετά το 1917, Ουίνδσωρ. Όλοι, εξάλλου, μια μεγάλη οικογένεια –φαμίλια– είναι... Γι' αυτή τη φαμίλια δούλευε και ο Βαϊσχάουπτ...

Για τους αριθμολόγους: Η βασιλομήτωρ πέθανε **101** ετών, στις **30-03**, του **2002**, στις **15:15**...

Να συμπληρώσω απλώς ότι η περιουσία της βασιλομήτορος –ακίνητα, μετρητά, κοσμήματα, έργα τέχνης, κινέζικες πορσελάνες– ανερχόταν στα 60 εκ. λίρες. Ευτυχώς είχε φροντίσει εκ των προτέρων και τα εγγονάκια της δεν θα πληρώσουν 40% φόρο κληρονομιάς. Για τους περίεργους τα 60 εκ. λίρες είναι περίπου 98 εκ. ευρώ, δηλαδή περίπου 33,5 δισεκατομμύρια –παλιές– δραχμές.

Φτώχεια και των γονέων... Ή μάλλον των τέκνων... Ή μάλλον...

...Φτώχεια και των βασιλικών συζύγων...

Όπως βλέπετε η οικονομική κατάσταση του οίκου Σαξ-Κόμπουργκ-Γκότα-Ουίνδσвор είναι κυριολεκτικά απελπιστική...

Και επειδή οι πτωχοί –πλην τίμιοι– γαλαζοαίματοι γνωρίζουν ότι **εσάς** σας περισσεύουν, ζητούν να ενισχύσετε οικονομικά και τις **μη κυβερνητικές οργανώσεις** που έχουν στήσει, ακριβώς για να σας βοηθήσουν να απαλλαγείτε από το περίσσειμά σας...

Μια τέτοια μη κυβερνητική οργάνωση είναι το **World Wildlife Fund (WWF –Παγκόσμιο Ταμείο για την Άγρια Ζωή)** διαφημίσεις του οποίου βλέπουμε συχνά πικνά και από τα ελληνικά κανάλια – ελπίζω να μην χρεώνουν το ελληνικό τμήμα του WWF.

Πρώτος πρόεδρος [1962-1976] του διεθνούς τμήματος του WWF υπήρξε η Αυτού Βασιλική Υψηλότης πρίγκηπας **Βερνάρδος της Ολλανδίας**, βασιλικός σύζυγος της βασίλισσας Βεατρίκης της Ολλανδίας. Ο Βερνάρδος, που χαρακτηρίζεται από τη WWF «ιδρυτής πρόεδρος της WWF» και «Ιπτάμενος Πρίγκιπας της Διατήρησης», είναι περισσότερο γνωστός ως ιδρυτής-πρόεδρος της **Λέσχης Μπίλντερμπεργκ**...

Επόμενος πρόεδρος της WWF [1976-1981] υπήρξε ο «Μεγάλος Γέροντας της Shell» ολλανδός **Τζων Χ. Λούντον**. Ο Λούντον ήταν πρόεδρος της **Royal Dutch Shell** (ναι! ναι! της γνωστής πετρελαϊκής εταιρείας) από το 1951 ως το 1965. Άνευ σχολίων.

Η Αυτού Βασιλική Υψηλότης **Δούκας του Εδιμβούργου** υπήρξε πρόεδρος του WWF από το 1981 ως το 1996. Σήμερα είναι επίτιμος πρόεδρος του WWF. Στον επίσημο ιστότοπο της WWF [από όπου και τα περισσότερα σχετικά στοιχεία] αναφέρεται έτσι απλά: **Δούκας του Εδιμβούργου**, άνευ λοιπών στοιχείων. Ούτε καν το μικρό του όνομα: για παράδειγμα, «Tade, Duke of Edinburgh». Λοιπόν, ο «Tade» δεν είναι άλλος από τον **Φίλιππο Μαουντμπάντεν** [τέως Μπάτενμπεργκ, τέως πρίγκηπα της Ελλάδας και της Δανίας] και νυν Δούκα του Εδιμβούργου και βασιλικού συζύγου της **Ελισάβετ Β΄** της Μεγάλης Βρετανίας... Φτώχεια και των... γαμπρών...

Οπότε, αν σας περισσεύουν και έχετε «οικολογικές» ανησυχίες, να ξέρετε και τι τόπο πιάνουν...

Τι παιδιά βγάζει η... **Κέρκυρα!** Όπου, ως γνωστόν, γεννήθηκε ο **Φίλιππος Μαουντμπάντεν, πρίγκηπας της Ελλάδας και της Δανίας**. Ο οποίος δήλωνε τον Αύγουστο του 1998: «Σε περίπτωση μετενσάρκωσής μου, θα ήθελα να επιστρέψω σαν **θανατηφόρος ιός**, για να συνεισφέρω κάτι για την επίλυση του [προβλήματος του] υπερπληθυσμού...»

Προλογίζοντας το βιβλίο της Fleur Cowles, **Αν Ήμουν Ζώο [Ηνωμένο Βασίλειο]**, εκδ. Robin Clark Ltd., 1986. Το βιβλίο [με αυτόν ακριβώς τον τίτλο!] εκδόθηκε και στις ΗΠΑ τον Οκτώβριο του 1987. Σήμερα πωλείται μεταχειρισμένο από το amazon.com, έναντι 4.88 δολαρίων..., ο Φίλιππος έγραφε: «Αναρωτιέμαι πώς θα ήταν να μετενσαρκωθώ σε κάποιο ζώο, που το είδος του έχει μειωθεί αριθμητικά τόσο που να απειλούνταν με εξαφάνιση. Ποια θα ήταν τα αισθήματά του προς το ανθρώπινο είδος που η πληθυσμιακή του έκρηξη το εμπόδιζε να ζήσει κάπου... Πρέπει να εξομολογηθώ ότι μπαίνω στον πειρασμό να ζητήσω να μετενσαρκωθώ σαν ένας ιδιαίτερα **θανατηφόρος ιός**...»

Τέλος, ο βασιλικός σύζυγος τόνιζε σε συνέντευξή του προς το περιοδικό *People* στις 21 Δεκεμβρίου 1986: «Όσο περισσότεροι άνθρωποι, τόσο περισσότερους πόρους καταναλώνουν, τόσο περισσότερη μόλυνση δημιουργούν, τόσο περισσότερο συγκρούονται. Δεν έχουμε άλλη επιλογή. Αν δεν ελεγχθεί [ο πληθυσμός] εκούσια, θα ελεγχθεί ακούσια μέσω της αύξησης των ασθενειών, της πείνας και του πολέμου...»

Τα όβολα, εν ολίγοις, δεν περισσεύουν για να φάμε όλοι μας. Κι όσα περισσεύουν θα πρέπει να τους τα «χορηγούμε»... Και βέβαια εκείνο το «ακούσια» στην τελευταία ρήση του Φιλίππου δεν παραπέμπει σε «φυσικά φαινόμενα», ειδικότερα αν συνδυαστεί με τα περί θανατηφόρων ιών...

Οι «**θανατηφόροι ιοί**» –ή μήπως οι «**θανατηφόροι γαμπροί**»– караδοκούν...

Λεπτομέρεια: ο «θανατηφόρος ιός» και «θανατηφόρος γαμπρός» και βασιλικός σύζυγος υπήρξε στα νιάτα του «άγριος» κυνηγός άγριων και απειλούμενων με εξαφάνιση ζώων...
Ξυπνούν μέσα μου το —κατά Αρχά— ζώο...

Μεγάλος διαγωνισμός, πλούσια δώρα...

«Κατεργαριές που θα τις περιγράψω με τόσο ζωντανές λεπτομέρειες, που θα δείχνουν σαν τεντωμένα δάχτυλα προς τους **πανύψηλους ουρανοξύστες** που συσσωρεύονται στις καρδιές όλων των μεγαλουπόλεων, όχι μόνο της Καλιφόρνιας ή των Ηνωμένων Πολιτειών, αλλά όλου του κόσμου, σ' αυτούς **τους πύργους τους καταδικασμένους να μεταμορφωθούν σε ταφόπετρες** που θα σημαδέψουν το τέλος του ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΜΗΧΑΝΕΥΤΗΚΕ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ...»

Ποιος έγραψε το παραπάνω απόσπασμα;

A. Μπιν Λάντεν.

B. Bill Gates.

Γ. Τζων Στάινμπεκ.

Δ. Στέλλα Μπεζεντάκου.

E. A. I. Bezzarides.

Και μην ξεχνάτε! Τα δώρα –μετά την άρνηση του Ναστρεντίν να δεχτεί το δικό του– έχουν διπλασιαστεί: ο νικητής θα παίρνει με **διπλό** e-mail **δύο** φορές το κείμενο της στήλης, 3-4 ώρες πριν αυτό «ανεβεί» στο innernet.gr.

Χορηγοί...

Λόγω της έκτακτης επικαιρότητας αναβάλλεται –για μια ακόμη φορά– η παρουσίαση του **τρίτου χορηγού** της στήλης, του εκ Κολομβίας ορμώμενου. Επιφυλάσσομαι για την επόμενη Τετάρτη, οπότε και η στήλη «κλείνει» αισίως τους 6 μήνες ζωής [με τις πανηγυρικές εικοστές τέταρτες **Θεαμαπάτες** και τα εικοστά τέταρτα επίσης **Δικτυώματα**...]
Ωστόσο, δεν ξεχνούμε και τους παλαιότερους χορηγούς μας...

Ο **δεύτερος χορηγός** μας και πρώτος καταστασιακός υπουργός στον πλανήτη, που εκ παραδρομής δεν αναφέρθηκε την περασμένη εβδομάδα ότι είχε συναντηθεί με την Σίμα Σαμάρ, αντιπρόεδρο της κυβέρνησης στην οποία συμμετέχει και ο **πρώτος χορηγός** μας, έδωσε μία συνέντευξη που δημοσιεύτηκε στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία.

Ερωτηθείς, μεταξύ άλλων, για το «πόσο τραυματισμένος» βγήκε όταν το όνομά του μπλέχτηκε στην υπόθεση του παράνομου τζόγου εξαιτίας μιας φωτογραφίας, απάντησε: «*Βρέθηκα σ' ένα ηλεκτρονικό θάλαμο αερίων. Σύντομα θα έχω και τις τομογραφίες. Αν όλα αυτά είχαν ως επιδίωξη την πολιτική σιωπή μου, για άλλη μια φορά δεν βρήκαν το στόχο. Και όπως λέει ένας ροκ στίχος, "σφαίρα που δεν σε σκοτώνει σε κάνει πιο δυνατό".*»
Αγνώω παντελώς τη σχέση μεταξύ θαλάμου αερίων και τομογραφιών...
Όμως, ο κ. υπουργός ατύχησε με τον στίχο, που για την ακρίβεια έχει ως εξής: «ό,τι δεν σε σκοτώνει σε κάνει πιο δυνατό».

Και προτού ο στίχος γίνει ροκ αποτελούσε πρόταση ενός βιβλίου του **Φρειδερίκου Νίτσε**, τον οποίο καλά κάνει και αγνοεί ο χορηγός μας, αφού «στη βιβλιοθήκη που σκέφτονταν να

κάνουν στο ΠΑΣΟΚ» δεν συμπεριλαμβάνονταν έργα του γερμανού φιλοσόφου. Αν δεν απατώμαι η φράση βρίσκεται στο βιβλίο του Νίτσε, *Εμείς οι Απάτριδες – Η Χαρούμενη Επιστήμη II* (Εκδοτική Θεσσαλονίκης).

Χαρούμενοι απάτριδες...

...«Έστησ' ο Έρωτας χορό με τον ξανθόν Απρίλη...»

Ο Αραφάτ αρνείται μέχρι και την τελευταία στιγμή την εξορία ή τη φυλάκιση, τις δύο "επιλογές" που του δίνει ο Σαρόν. Η πολιορκία και η αιματοχυσία συνεχίζονται, οι νεκροί θάβονται έξω από το κεντρικό νοσοκομείο της Ραμάλα, ενώ η Βηθλεέμ αποτελεί πλέον "κλειστή στρατιωτική ζώνη"...

Ο πεθερός της Βασίλισσας Βικτωρίας, αδελφός του παρ' ολίγον βασιλέως μας Λεοπόλδου κ.λπ., Ερνέστος ο Α' ή ο Γ' (κυκλοφορούσε σε δύο συσκευασίες)... **Όχι! Λάθος!** Πρόκειται για τον Ιλλουμινάτο **Ερνέστο τον Β'**, ο οποίος, εκτός από πεθερός του Ερνέστου Α' ή Γ' (τα

γερμανικά δουκάτα μάς έχουν αλλάξει τα φώτα), είναι και η σωστή απάντηση στο διαγωνισμό της προηγούμενης εβδομάδας. Εύγε, Ναστρεντίν!

10 Απριλίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

«Να ευχαριστήσω τους κυρίους που συμμετείχαν στην εκδήλωση...» Η εκδήλωση ήταν μία συνέντευξη τύπου. Οι κύριοι ήταν οι δημοσιογράφοι. Η φράση ανήκει στον συνεντευξιαζόμενο Κ. Σημίτη, πρωθυπουργό της χώρας. Η «εκδήλωση» έγινε προχθές, για να τιμηθούν τα δύο χρόνια από την τελευταία εκλογική νίκη του ΠΑΣΟΚ. Η «εκδήλωση» έπρεπε κανονικά να γίνει χθες, αλλά ας όψεται το Champions League και ο αγώνας του Παναθηναϊκού με την Μπαρθελόνα [Α! Ρε Κυργιάκο!...]

Τι αποκόμισε ο υποφαινόμενος από την «εκδήλωση», την οποία παρακολούθησε ολόκληρη από επαγγελματική [:] διαστροφή;

Μα, τις ενδυματολογικές προτιμήσεις των επιτυχημένων αυτής της κοινωνίας. Τι άλλο;

Το κοστουμί απαραίτητως σκούρο – κυριάρχησαν οι τόνοι του μπλε και του γκριζου. Τα υποκάμισα σιέλ, με τις απαραίτητες εξαιρέσεις: σκούρο μπλε –και μάλιστα άνευ λαιμοδέτου [κοινώς κραβάτας ή γραβάτας]– για τον **Σταύρο Θεοδωράκη**, λευκό για τον **Νίκο Χατζηνικολάου**, καρό [λευκό-σιέλ] για τον **Παύλο Τσίμα**.

Στους λαιμοδέτες νικητής αναδείχθηκε το κόκκινο: με λευκά πουά –και κόμπο στο μέγεθος του στόματος– για τον πρωθυπουργό, γυαλιστερή κόκκινη για τον **Μανώλη Καψή**. Καφέ λαιμοδέτης –σιέλ υποκάμισο!– με υπόλευκα, αραιά οβάλ σχηματάκια για τον **Τέρενς Κουίκ**. Οι μπλε και ανοιχτές γκριζες ρίγες χαρακτήριζαν το λαιμοδέτη του **Νίκου Χατζηνικολάου**, που –κατά την ταπεινή μου γνώμη ως ενδυματολόγου– ήταν και ο πλέον καλοντυμένος της «εκδήλωσης».

Ποιος ήταν ο πιο κακοντυμένος; Ο **Παύλος Τσίμας**. Καρό υποκάμισο [λευκό-σιέλ] και γυαλιστερή γαλάζια γραβάτα με μαύρα πουά! Μπρρρ! Τελικά, η ΚΝΕ δεν φεύγει με τίποτα από μερικούς, όσο κι αν τους κοστουμάρεις...

Α! Να μην ξεχάσω και το εμετικό γαλάζιο που κυριαρχούσε σε ολόκληρο το τηλεοπτικό στούντιο. Και βέβαια την κυριαρχία των αστεριών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε κάποιο εμφανέστατο σημείο του όλου σκηνικού. Ελληνικά σύμβολα δεν υπήρχαν...

Υπήρχε όμως πολλή Ελλάδα στην «εκδήλωση». Επί μία ώρα και πενήντα λεπτά δεν τέθηκε καμία ερώτηση σχετικά με τις ελληνοτουρκικές σχέσεις, το Κυπριακό, τα Βαλκάνια, τη Μέση Ανατολή, την παγκοσμιοποίηση, την επικείμενη –κατά πως λένε– εξάρθρωση της «17 Νοέμβρη»...

Ακουστήκαν όμως διάφορα ενδιαφέροντα – από τα πρωθυπουργικά χείλη. Σταχυολογώ: οι αγρότες θέλησαν να μπουν στον Μαξίμου «**σπώντας** τους αστυνομικούς». «**Τους** περιθάλψης του πρώτου βαθμού...» «Των **δημαρχών** και των νομαρχών...» Το κλασικό – πια– του πρωθυπουργικού ιδιώματος «ποιότητα» προφερόμενο ως «**πιό-τη-τα**», αλλά και ένας καινοφανής χαιρετισμός: «**Καλές οι δημοσκοπήσεις, τις χαιρετίζω...**» [Οι απτόητοι πολίτες αυτής της χώρας, με άριστα το δέκα, «έβαλαν» 6,93 στις «επιδόσεις» του πρωθυπουργού στη διακαναλική συνέντευξη της Δευτέρας...]

Τι λένε οι δημοσκοπήσεις: Ότι το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας προηγείται του ΠΑΣΟΚ κατά 7,5 μονάδες στην πρόθεση ψήφου [36% έναντι 28,5%]. Τα υπόλοιπα κόμματα στα ίδια

επίπεδα, με τη φωτεινή εξαίρεση του Κινήματος Ελευθέρων Πολιτών [με σήμα τους κρίκους της αλυσίδας!] που συνεχίζει ακάθεκτο την πτώση του, φτάνοντας ήδη στο 4,7%. Πέρυσι αποσπούσε άνετα γύρω στο 15%...

Αλλά όπως –θα μπορούσαν να– σχολιάζουν κυβερνητικοί παράγοντες, «αν η πρόθεση ψήφου μπορούσε να αλλάξει την κυβέρνηση, θα ήταν κι αυτή παράνομη», κατά το μαρξικό ρητό «αν η ψήφος μπορούσε να αλλάξει το σύστημα...»

Χαιρετίσματα στην εξουσία, χαιρετίσματα στη δημοσιογραφία, χαιρετίσματα στις δημοσκοπήσεις, πάμε γι' άλλες εκδηλώσεις...

Εκδηλώσεις...

Στην **Παλαιστίνη** συνεχίζονται οι «εκδηλώσεις» βίας με αμείωτη ένταση. Για τους Ισραηλινούς μάλιστα χθες ήταν Ημέρα Μνήμης [;!] του Ολοκαυτώματος... Η Πλανήτης Γη Α.Ε. σιωπά... Φανταστείτε τι θα είχε γίνει αν είχαν εισβάλει, για παράδειγμα, σερβικά στρατεύματα στο «ημι-αυτόνομο» Κοσσυφοπέδιο.

Ας τους πει κάποιος ότι το καταλάβαμε το μάθημα... Δεν το μάθαμε, βέβαια, ούτε και πρόκειται, αλλά καταλάβαμε ποιοι κάνουν κουμάντο στον πλανήτη...

Ο πάπας **Ιωάννης Παύλος Β΄** κατήγγειλε τις κλιμακούμενες συγκρούσεις στη Μέση Ανατολή: «Ο κύκλος της βίας και των ένοπλων εχθροπραξιών στους Αγίους Τόπους, ενός τόπου που διατηρήθηκε ιερός από τις τρεις μονοθεϊστικές θρησκείες, αυξήθηκε σε ένα επίπεδο, που είναι αφόρητο και πέρα από κάθε φαντασία...», τόνισε ο ποντίφικας. Υπάρχουν άραγε και «ανεκτά» επίπεδα βίας για τον επικεφαλής της Χριστιανισμός Α.Ε.; Έτσι φαίνεται...

Ο πρώτος [;] ανθρώπινος κλώνος;

Όπως δήλωσε ο Ιταλός γιατρός Σεβερίνο Αντινόρι «μια από τις ασθενείς του που εθελοντικά λαμβάνει μέρος στο πρόγραμμα ανθρώπινης κλωνοποίησης ως "θεραπευτικής αγωγής κατά της στειρότητας" διανύει ήδη την όγδοη εβδομάδα της εγκυμοσύνης της και το κυοφορούμενο έμβρυο είναι αποτέλεσμα της διαδικασίας κλωνοποίησης»...

Επιτέλους, μπορούμε να ξεχάσουμε το σεξ, αφού η τεκνοποιία θα λαμβάνει χώρα εντός των δοκιμαστικών σωλήνων, και να περάσουμε σε σοβαρότερες ασχολίες, όπως αυτή του σημερινού διαγωνισμού μας.

Μεγάλος Διαγωνισμός, Πλούσια Δώρα III...

«...Ξέρω κάποιο τρόπο για να επιβάλω τον νόμο που επιτρέπει τη **σεξουαλική επαφή μόνο για λόγους τεκνοποιίας** κι απαγορεύει όχι μόνο τις σεξουαλικές σχέσεις στις οποίες σκοτώνεται σκόπιμα το ανθρώπινο γένος αλλά και τη σπατάλη του σπέρματος πάνω σε πέτρες και χώματα, όπου δεν θα ριζώσει ποτέ και δεν θα δημιουργήσει νέους ανθρώπους [...] Πρώτα απ' όλα είναι νόμος της φύσης. Έπειτα περιορίζει το ερωτικό ένστικτο που συχνά οδηγεί στη μοιχεία, αποθαρρύνει το υπερβολικό φαγοπότη κι εμπνέει στους άντρες στοργή για τις γυναίκες και τις οικογένειές τους. Υπάρχουν όμως και πολλά άλλα αγαθά που θα προκύψουν, αν επιβάλουμε αυτό τον νόμο [...] **Αν ο νόμος υποστηριχτεί κατάλληλα**, θα επιβληθεί σε όλους και θα τους κάνει να τον **υπακούν γεμάτοι φόβο** [...] Εμείς θα τους λέμε απ' την αρχή ιστορίες, ύμνους και τραγούδια που θα τους γοητεύουν και θα τους κάνουν να θεωρήσουν ότι αυτή είναι η πιο σημαντική νίκη. Ποια νίκη; **Η νίκη ενάντια στις απολαύσεις**. Αν τα καταφέρουν, θα ζήσουν ευτυχισμένοι. Αν όμως αποτύχουν θα συμβεί το αντίθετο. Πέρα απ' αυτό, ο φόβος ότι η ερωτική πράξη κάθε άλλο παρά είναι σύμφωνη με τους θείους νόμους, θα τους δώσει τη δύναμη να δαμάσουν τα πάθη [...] Πιστεύω ότι η επιθυμία για απολαύσεις, που είναι πολύ ισχυρή και δύσκολα υποχωρεί, μπορεί να καταπολεμηθεί όταν το σώμα ασχολείται με κοπιαστικές εργασίες. Το ίδιο αποτέλεσμα θα είχαμε αν νιώθαμε **ντροπή για τις σεξουαλικές μας σχέσεις** [...] Αν όμως μπορούσαμε να τα πετύχουμε [όλα αυτά], όλες οι πόλεις θα είχαν μεγάλο όφελος. Μπορεί πάντως, **με τη βοήθεια του θεού**, να

καταφέρουμε να επιβάλουμε το ένα απ' τα δυο πρότυπα σεξουαλικής συμπεριφοράς...»

Ποιος «οπαδός» του Σ. Αντινόρι ευθύνεται για τις παραπάνω σκέψεις [οι επισημάνσεις δικές μου]:

A. Ιωάννης Χρυσόστομος.

B. Άγιος Αυγουστίνος.

Γ. Πλάτων.

Δ. Μέγας Βασίλειος.

E. Ωριγένης.

Αποτελέσματα προηγούμενου διαγωνισμού

Ομολογώ ότι δεν ήταν και τόσο εύκολο να βρείτε ποιος έγραψε το απόσπασμα για τους πανύψηλους ουρανοξύστες «**τους καταδικασμένους να μεταμορφωθούν σε ταφόπετρες** που θα σημαδέψουν το τέλος του ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΜΗΧΑΝΕΥΤΗΚΕ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ», αλλά κι εσείς δεν διαβάζετε... δεν διαβάζετε...

Ο συγγραφέας μας είναι ο **A. I. Bezzerides**, γεννημένος στη Μικρά Ασία το 1908, από Έλληνα πατέρα και Αρμένισσα μητέρα, που μεγάλωσε στην Καλιφόρνια. Έκανε καριέρα ως σεναριογράφος στο Χόλλυγουντ και έχει εκδώσει τρία μυθιστορήματα, τα δύο εκ των οποίων μεταφέρθηκαν και στον κινηματογράφο. Το συγκεκριμένο απόσπασμα υπάρχει στον Επίλογο που έγραψε το 1996 ο A.I. Bezzerides για το βιβλίο του *Η Αγορά των Κλεφτών*, που πρωτοεκδόθηκε το 1949 και μεταφέρθηκε την ίδια χρονιά στον κινηματογράφο από τον Ζυλ Ντασσέν, με τίτλο «Thieves' Highway». Το βιβλίο κυκλοφόρησε μεταφρασμένο στα ελληνικά το 1998 από τις εκδόσεις Πατάκη [μετ. Χίλντα Παπαδημητρίου]. Πρόκειται για «ένα προλεταριακό μυθιστόρημα με φρενήρη ρυθμό...» και τα λοιπά, και τα λοιπά. Ενδιαφέρον ανάγνωσμα. Όσοι πιστοί...

Νικητής του διαγωνισμού δεν υπήρξε.

Κάποιο παλληκάρι [;], ωστόσο, έστειλε ένα e-mail σχετικά με το διαγωνισμό, το οποίο –ούτε λίγο, ούτε πολύ– περιείχε δύο ιούς. Αν ο ιός ήταν ένας, θα το καταλάβαινα. Αλλά δύο; Κάποιοι έχω τσαντίσει φαίνεται... Πάντως το yahoo τους «μπλοκάρισε» και μου έστειλε και σχετικό μήνυμα. Το οποίο, με τη σειρά μου, το έστειλα στο «παλληκάρι», που δεν απάντησε. Σημάδι ενοχής, μάλλον...

Τηλεμαραθώνιος για τους Καλάς...

Τηλεμαραθώνιο για την οικονομική ενίσχυση της φυλής των Καλάς, που σύμφωνα με την παράδοσή τους είναι απόγονοι των στρατιωτών του Μεγάλου Αλεξάνδρου και ζουν στις κοιλάδες του βορείου Πακιστάν, διοργανώνει η ET3 σε συνεργασία με το υπουργείο Παιδείας, τις συνδικαλιστικές οργανώσεις των καθηγητών και των δασκάλων (ΟΛΜΕ-ΔΟΕ) και την ομάδα «Φίλοι των Καλάς».

Ο Τηλεμαραθώνιος που θα γίνει το επόμενο **Σάββατο** [13 Απριλίου], θα μεταδοθεί από την ET3 [19:30-23:00] και αποτελεί συνέχεια αντίστοιχου τηλεμαραθωνίου που είχε γίνει το 1998 [εδώ υπάρχουν και οι αριθμοί των τραπεζικών λογαριασμών όπου μπορείτε να καταθέσετε τον οβολό σας] και κατά τον οποίο είχαν συγκεντρωθεί 30 εκ. δραχμές.

Περισσότερες πληροφορίες στο Διαδίκτυο για τους Καλάς: άρθρο του εκπαιδευτικού Α. Λερούνη, που έχει επισκεφτεί αρκετές φορές την περιοχή, «Οι Καλάς – Αδελφοί εν Ασία!», άρθρο του περιοδικού «Διιπετές», που αναδημοσιεύεται στον ιστότοπο του Υπάτου Συμβουλίου Ελλήνων Εθνικών, κάποια στοιχεία για τη γλώσσα των Καλάς, ενδιαφέρον κείμενο με πολλές πληροφορίες.

Αφγανοπακιστανικά...

Και μιας και είμαστε στην ευρύτερη περιοχή να πούμε –εμείς– ότι καταπώς λένε –οι άλλοι– στις 28 Μαρτίου παραλίγο να συλληφθεί ο Οσάμα Μπιν Λάντεν στην πόλη Φαϊζαλαμπάντ του Πακιστάν. Ο μπαγάσας, όμως, την «είχε κάνει» μερικές ώρες νωρίτερα. Αυτό το παιδί ησυχία δεν έχει... Ο Μπιν Λάντεν είχε μείνει σε κάποιο σπίτι της Φαϊζαλαμπάντ για τρεις ημέρες. Εντοπίστηκε από κάποιες κλήσεις κινητών τηλεφώνων. Echelon, Echelon, μ' ακούς;

Βομβιστική επίθεση που είχε ως στόχο της τον υπουργό Άμυνας του Αφγανιστάν **Μοχάμεντ Φαχίμ** «εκδηλώθηκε» στο Πακιστάν, όπου ο τελευταίος πραγματοποιούσε επίσημη επίσκεψη. Σκοτώθηκαν τέσσερις περαστικοί. Σύμφωνα με το βραδινό δελτίο ειδήσεων της NET την περασμένη Δευτέρα, λίγο πριν την πρωθυπουργική «εκδήλωση», πιθανώς κάποιοι έμποροι ναρκωτικών να έχουν βάλει στο στόχαστρό τους τον Μ. Φαχίμ. Δεν το ψάχνει καλύτερα στο υπουργείο του; Αν δεν απατώμαι ο «χορηγός» μας είναι ακόμα υφυπουργός...

Η αμέσως επόμενη ειδηση της NET αφορούσε τους καλλιεργητές παπαρούνας στο Αφγανιστάν. Η κυβέρνηση προσπαθεί να πείσει τους αγρότες να καταστρέψουν τις καλλιέργειές τους. Στο σχετικό βίντεο εμφανίστηκε Αφγανός αγρότης, στο μέσο ενός αγρού γεμάτου ολάνθιστες παπαρούνες να λέει: «Καλύτερα να μας σκοτώσουν, παρά να πάρουμε τα 250 δολάρια που μας δίνει η κυβέρνηση για να καταστρέψουμε τη σοδειά...» Όπως σας έχω προειδοποιήσει εδώ και μήνες, ούτε φέτος θα σημειωθεί έλλειψη ηρωίνης στη διεθνή αγορά.

Και να είστε σίγουροι ότι δεν θα σημειωθεί ούτε έλλειψη κοκαΐνης. Πράγμα που εγγυάται προσωπικά ο βίος και η πολιτεία του τρίτου «χορηγού» της στήλης, τον οποίο παρουσιάζω ευθύς αμέσως.

Άλβαρο Ουρίμπτε Βέλες: ο «χορηγός» από την Κολομβία...

Εκλεγμένος δήμαρχος του Μεντεγίν το 1982. Την εποχή που η πόλη βρισκόταν υπό τον πλήρη έλεγχο του **Πάμπλο Εσκομπάρ**, επικεφαλής του Καρτέλ του Μεντεγίν και «βασιλιά της πόλης» εκείνη την περίοδο. Την ίδια χρονιά ο Π. Εσκομπάρ είχε εκλεγεί γερουσιαστής. Ουρίμπτε και Εσκομπάρ ανήκαν στο ίδιο κόμμα: το Φιλελεύθερο.

Εκλεγμένος κυβερνήτης της πολιτείας της Αντιόχειας [της οποίας πρωτεύουσα είναι το Μεντεγίν] από το 1995 ως το 1997.

Υποψήφιος –και επικρατέστερος, σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις [τις οποίες χαιρετίζω για μια ακόμη φορά]– πρόεδρος της Κολομβίας στις εκλογές της 26ης Μαΐου 2002, υποστηριζόμενος, φυσικά, από τους Αμερικανούς. Είναι ο άνθρωπός τους στην Κολομβία...

Δεξί χέρι του Ουρίμπτε είναι κάποιος **Πέδρο Χουάν Μορένο Βίγια**, προσωπάρχης του την περίοδο που ήταν κυβερνήτης της Αντιόχειας, και επικεφαλής σήμερα της προεκλογικής του εκστρατείας. Ουρίμπτε και Μορένο ήταν επικεφαλής, την περίοδο της Αντιόχειας, των παραστρατιωτικών ομάδων, που έχουν αναλάβει την «εκκαθάριση της χώρας από τους κομμουνιστάς». Ως αντίδραση στις επιχειρήσεις των παραστρατιωτικών, πολλοί καταφεύγουν στα βουνά και δεν είναι τυχαίο ότι οι 30.000 αντάρτες του FARC ελέγχουν το ένα τρίτο της Κολομβίας. Οι νεκροί ανέρχονται σε 3.500 κάθε χρόνο και το 75% είναι παιδιά και γυναίκες...

Ο Μορένο είναι ιδιοκτήτης μιας εταιρείας χημικών στο Μεντεγίν, της GMP Productos Quimicos. Το 1997 και 1998, οι τελωνειακές υπηρεσίες των ΗΠΑ στην Καλιφόρνια είχαν κατασχέσει τρία κινεζικά πλοία, που μετέφεραν μια χημική ουσία που χρησιμοποιείται είτε στην παραγωγή ηλεκτρονικών κυκλωμάτων είτε στην παραγωγή κοκαΐνης. Τα φορτία είχαν ως προορισμό την εταιρεία του Μορένο. Και ως γνωστόν η Κολομβία δεν διαθέτει και καμιά ιδιαίτερη βιομηχανία ηλεκτρονικών. Οι 50 τόνοι χημικών, που μετέφεραν τα καράβια, θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την παραγωγή 500 τόνων κοκαΐνης, που στους δρόμους των ΗΠΑ θα απέφεραν γύρω στα 15 εκ. δολάρια...

Οι τελωνειακές υπηρεσίες των ΗΠΑ, κατόπιν άνωθεν εντολών, αναγκάστηκαν να «κάνουν

γαργάρα» την υπόθεση της μεταφοράς των χημικών...

Ο Ουρίμπτε είναι ο άνθρωπος των ΗΠΑ στην Κολομβία. Οι ΗΠΑ χρηματοδοτούν την Κολομβία με εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια ετησίως, αφού η κυβέρνηση της χώρας διεξάγει έναν διμέτωπο αγώνα κατά της «τρομοκρατίας» και κατά των «ναρκωτικών».

Λεπτομέρεια: φέτος η Κολομβία κατάφερε να γίνει η χώρα που εισπράττει την υψηλότερη αμερικανική στρατιωτική βοήθεια στον κόσμο, εκτοπίζοντας από την πρώτη θέση την Τουρκία! Τώρα, το γιατί δύο χώρες –Κολομβία και Τουρκία– που είναι μέχρι το λαιμό βουτηγμένες στο εμπόριο ναρκωτικών –κοκαΐνης και ηρωίνης– δέχονται τη γενναιόδωρη βοήθεια των ΗΠΑ, το αφήνω στην κρίση σας...

Θα επανέλθω. Εγώ σέβομαι και τιμώ τους γενναιόδωρους χορηγούς της στήλης, που σήμερα έχει...

...Γενέθλια...

Την Τετάρτη 10 Οκτωβρίου 2001, οι **Θεαμαπάτες & Δικτυώματα** εμφανίστηκαν για πρώτη φορά στις φιλόξενες σελίδες του innernet. Έξι μήνες. Εικοσιτέσσερις συνέχειες. 50.000 λέξεις. Ελπίζω να διαβάσετε τη στήλη με το ίδιο κέφι που εγώ τη γράφω... Γιατί αν χάσουμε το κέφι μας, ο μόνος που θα χαρεί θα είναι η **Σύλια Ζωιοπούλου** [Σύλια, thanks], που δεν θα σηκώνει πια το τηλέφωνο κατά τις 2 για να διαμαρτυρηθεί: «Δύοοοοο, κι ούτε ένα e-mail σου...» [Σ.τ.Ε.: Κατά σύμπτωση (:), σαν σήμερα πριν από έναν χρόνο ξεκίνησε επισήμως και η λειτουργία του **innernet.gr**... Εκ μέρους όλων όσων εργάζονται για το innernet, ένα μεγάλο "ευχαριστώ" στους αναζητητές που το επισκέπτονται και το στηρίζουν με τις προτάσεις, τις διορθώσεις και τα καλά λόγια τους.]

Το κεράκι στην τούρτα ας είναι μία φράση του δεύτερου χορηγού μας, από τη συνέντευξη που έδωσε χθες το βράδυ στην εκπομπή του Χ. Μάτη «Απέναντι» [ET3], την οποία δυστυχώς δεν παρακολούθησα ολόκληρη λόγω του αγώνα [Α! Ρε Κυργιάκο...]:

«**Έχτισα ένα σπίτι δίπλα σ' ένα δέντρο...**»

«**Έχτισα ένα σπίτι δίπλα σ' ένα δέντρο...**»

Σκέτη ποιήση... Ή όπως το έλεγε και ο Μιχάλης Κατσαρός, «αντισταθείτε σ' αυτόν που χτίζει ένα μικρό σπιτάκι και λέει καλά είμαι εδώ...»

Να ευχαριστήσω τις κυρίες, τις δεσποινίδες και τους κύριους που συμμετείχαν και στη σημερινή εκδήλωση των Θεαμαπατών και των Δικτυωμάτων...

Χρονιάρια μέρα καθώς είναι για τη στήλη, δε θα μπορούσαμε να μη δώσουμε τα πρωτεία στον τρίτο (και χειρότερο) χορηγό της: Κυρίες και κύριοι, θαυμάστε τον Άλβαρο Ουρίμπτε Βέλες, τον άνθρωπο των ΗΠΑ στην Κολομβία

Ο εκπαιδευτικός Α. Λερούνης και οι Καλές. Το Σάββατο 13 Απριλίου πρόκειται να μεταδοθεί από την ΕΤ3 ο Τηλεμαραθώνιος για την οικονομική ενίσχυση της φυλής τους

17 Απριλίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

Επεισόδιο Εικοστό Πέμπτο. Σκηνή Πρώτη.

Ο Ροδόλφος νοσηλεύεται σε κωματώδη κατάσταση στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας. Την τελευταία μισή ώρα, ωστόσο, βασανίζεται από ένα επίμονο και επίπονο ερώτημα, για το ποια ήταν η τελευταία σκέψη του πριν από το –σχεδόν– μοιραίο ατύχημα: «Στην κοινωνία μας τα πάντα εμφανίζονται ανεστραμμένα» ή «όταν ντεραπάρει το αυτοκίνητο κόβουμε το τιμόνι ανάστροφα από την πλευρά που πετάει κώλο;»

Την ίδια ώρα, η αγαπημένη του Λάουρα κλαίει σιωπηλά στον προθάλαμο της ΜΕΘ, μετά από μια ολιγόλεπτη συζήτηση που είχε με τον θεράποντα ιατρό. Το βράδυ θα ξεσπάσει στην Κλημεντίνη – τη δίδυμη αδελφή της:

«Για ποια με πέρασε; Επειδή εξασφάλισε το τελευταίο κρεβάτι ΜΕΘ στην Ελλάδα για τον Ροδόλφο μου, νόμισε πως θα του καθόμουνα; **Εύκολη είμαι! Αλλά όχι χαζή!** Άκου να μου προτείνει να πάμε για κρέατα σε σινιέ μαγαζί στο Γκαζοχώρι!...»

«Και μάλιστα μες στη Σαρακοστή...»

«...Και το χειρότερο όλων ξέρεις ποιο ήταν; Όση ώρα μιλούσαμε, ο νοσοκόμος από το κοντρόλ ρουμ της ΜΕΘ, του φώναζε: "**Μπράβο μεγάλε! Ανέβαινε μεγάλε!**"...»

CUT

Πραγματολογικές σημειώσεις I

Σύμφωνα με το *Παρόν* της περασμένης Κυριακής τη φράση «**Μπράβο...**» τη φώναξε στο κοντρόλ ρουμ του ραδιομεγάρου της Αγίας Παρασκευής ο υπουργός Τύπου Χ. Πρωτόπαπας, καθώς έβλεπε τον πρωθυπουργό να «ανεβαίνει» κατά τη διάρκεια της γνωστής –προ δεκαήμερου– διακαναλικής συνέντευξης, απαντώντας στην ερώτηση του Τ. Κουϊκ [σιέλ υποκάμισο, καφέ λαιμοδέτης!] περί Τσαουσέσκου. Η ατάκα «**Εύκολη... χαζή**» ανήκει στην Ντέμι Μουρ, που πρωταγωνιστούσε στην ταινία «Χθες το βράδυ...» [About last night, 1986] του Έντουαρντ Ζούικ, που προβλήθηκε στο Mega τα χαράματα [;] της Τρίτης και περί ώραν 2.30 π.μ.

Σε τι κόσμο μεγαλώνουν οι θυγατέρες μας!

Διαφήμιση

Ο ψηλός, ξανθός, αθλητικός, γαλανομάτης λεβέντης απλώνει το θεϊκό κορμί του στην Λουΐ Κατόρτζ πολυθρόνα του [κόστος 15.000 ευρώ]. Πετάει τα Fiberland παπούτσια του [κόστος 200 ευρώ] πάνω στο Bukhara χαλί του [κόστος 4.500 ευρώ] και ανοίγει τον Dalidanite χαρτοφύλακά του [κόστος 450 ευρώ]. Βγάζει το Mont Black organizer του [κόστος 860 ευρώ] και τη Mont Black πένα του [κόστος 1.950 ευρώ] και τα ακουμπά πάνω στο Λουΐ Κατόρτζ τραπεζάκι του [κόστος 2.500 ευρώ – απομίμηση]. Χτυπάει το Nonia κινητό του [κόστος 750 ευρώ]: «Ναι, αγάπη μου! [...] Τι; Τι!!! 3.000 ευρώ για τους Καλάς! Τρελάθηκες; Τι; Κι ο Βούγιας έδωσε 30.000 ευρώ; Από την τσέπη του τα 'δωσε μωρή μα-μπιπ-κω; Γα-μπιπ το κέρατό μου!...»

... Το Nonia καρφώνεται με ακρίβεια πυραύλου Stinger στο κέντρο του απέναντι πίνακα.

Ήταν Φασιανός [κόστος ανεκτίμητο].

Σπηλιάς: «**Αλίμονο, αυτοί οι άνδρες είναι κανονικοί άνθρωποι...**»

CUT

Πραγματολογικές σημειώσεις II

Οι τιμές είναι –προφανώς– ενδεικτικές. Με μια έρευνα αγοράς ίσως εξασφαλίσετε καλύτερες, μπορεί και χειρότερες.

Άγνωστο το ποσό που εξασφαλίστηκε στον τηλεμαραθώνιο της ET3 για τους Καλάς. Στάθηκε αδύνατο να το βρω κάπου στο Διαδίκτυο [η σχετική σελίδα της ET3 εξαφανίστηκε πάραυτα...]. Ο –ωραίος– Σ. Βούγιας, που ξεκίνησε από υποψήφιος δήμαρχος Θεσσαλονίκης στις περασμένες δημοτικές εκλογές και ίσως καταλήξει υποψήφιος δήμαρχος επίσης Θεσσαλονίκης στις επερχόμενες δημοτικές εκλογές [στο μεταξύ διάστημα έγινε βουλευτής και υφυπουργός δεν-ξέρω-και-γω-τι], προσέφερε το ποσό των 10 εκ. δραχμών – κρατικά κονδύλια.

Με τους φασιανούς, τα παγώνια και τα λοιπά ιπτάμενα ζαρζαβατικά δεν έχω απολύτως τίποτα.

Με αντιαεροπορικούς πυραύλους Stinger είχαν εφοδιάσει οι ΗΠΑ τους μουσουλμάνους συμμάχους τους, όταν οι τελευταίοι πολεμούσαν κατά του «κόκκινου ολοκληρωτισμού» στο Αφγανιστάν. Κάποιοι από αυτούς έχουν καταλήξει στα χέρια λαθρεμπόρων ναρκωτικών της περιοχής, που τους χρησιμοποιούν για την προστασία των καραβανιών της πρέζας. Η πληροφορία αναφέρεται σε άρθρο του Cedric Gouverneur [«Στους δρόμους του αφγανικού οπίου...», *Le Monde Diplomatique*, *Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία*, 14-4], που –παρά τον τίτλο του– ασχολείται με το οξύτατο πρόβλημα των ναρκωτικών στο γειτονικό Ιράν. Από το ίδιο – ανούσιο, σε γενικές γραμμές– άρθρο αλίευσα και τη φράση «**Αλίμονο...**», την οποία είπε στο δημοσιογράφο «ένας ιρανός ανώτατος υπεύθυνος του αγώνα κατά του λαθρεμπορίου», χαρακτηρίζοντας έτσι τους εμπόρους ναρκωτικών της περιοχής.

Μέγαρο Μαξίμου – Αποκλειστικό – Του Ειδικού Συνεργάτη μας

[...] Οι φωνές του και οι γδούποι των χεριών του, που προσγειώνονταν με μανία πάνω στην επιφάνεια του δρύνιου γραφείου συσκέψεων του πρώτου ορόφου, συντάραζαν συθέμελα το Μέγαρο Μαξίμου.

«Κανείς δεν θα με εμποδίσει να επικοινωνήσω με το λαό **μου!** Ακούσατε; Κανείς!»

Οι πρωθυπουργικοί σύμβουλοι σιωπούσαν ένοχα. Ο Γ. Παναγιώτης είχε καρφώσει το βλέμμα του σε έναν Γύζη που κρεμόταν στον απέναντι τοίχο, και προσπαθούσε να θυμηθεί το όνομα ενός μετα-ιμπρεσιονιστή ζωγράφου, που του είχαν συστήσει σε μια δεξίωση τις προάλλες. Ο Ν. Θέμελης κοίταζε έξω από το παράθυρο αφηρημένος, σκεπτόμενος το story του επόμενου μυθιστορηματός του...

Απέναντι, στον Εθνικό Κήπο, δυο κοτσύφια σάστισαν προς στιγμήν από τον αχό και την αντάρα. «Ηχορύπανση...», τιτίβισε το ένα. «Μπα, σοσιαλισμός...», αντι-τιτίβισε το άλλο.

WOW TV – Κεντρικό Δελτίο Ειδήσεων

Και τώρα, κυρίες και κύριοι, μια απίστευτη ιστορία, από αυτές που συμβαίνουν καθημερινά γύρω μας [...] Ας παρακολουθήσουμε το ρεπορτάζ.

[Απίστευτο] Ρεπορτάζ:

Τίποτα δεν προμήνυε την καταιγίδα που θα ξεσπούσε και θα άλλαζε για πάντα τη ζωή του 25χρονου Μιχάλη Πλέμπα. Τον Μιχάλη, που είναι γέννημα θρέμμα Νικαιώτης, τον απασχολούσαν μόνον τρία θέματα μέχρι το απόγευμα της Κυριακής: ο «θρύλος», η Πόπη και η ανεργία.

Μέχρι το απόγευμα της περασμένης Κυριακής...

Το ματς Παναχαϊκή-Ολυμπιακός βρισκόταν στο ογδόντα. Οι παίκτες του θρύλου, που με απελπισμένα γιουρούσια προσπαθούσαν να ανατρέψουν το εις βάρος τους σκορ σε όλο το δεύτερο ημίχρονο, είχαν μόλις ισοφαρίσει με κεφαλιά του Γιαννακόπουλου.

Ο Μιχάλης καθόταν σε αναμμένα κάρβουνα, παρακολουθώντας το παιχνίδι στο σπίτι ενός κουμπάρου της οικογενείας Πλέμπα, που είχε δορυφορικό μπουκέτο. Ο θρύλος με την ισοπαλία έχανε το πρωτάθλημα. Έχανε το πρωτάθλημα...

Ντριν... Ντριν...

«Μιχάλη, σε ζητά η μητέρα σου...»

«Τώρα βρήκε κι αυτή;!»

«Έλα, είναι επείγον λέει...»

[...]

«...Ναι, αγόρι μου, είπαν να πας αμέσως. Σε παρακαλώ! Κάντο για μένα!»

«Τι να κάνω ρε μάνα κυριακάτικα στο Δημαρχείο;»

«Πήγαινε αγόρι μου. Μήπως είναι για καμιά δουλειά. Εκλογές έρχονται...»

Ο Μιχάλης δεν χάλασε το χατίρι της –βασανισμένης– μητέρας του. Ίσως και να τον ήθελαν για καμιά δουλειά. Ωρομίσθιο έστω... Εκλογές έρχονταν... Είχε βαρεθεί πια να κάνει νυχτοκάματα στη Λαχαναγορά. Κι αυτά όταν υπήρχαν... Να γλιτώσει κι απ' τη μουρμούρα της Πόπης, που πίεζε για γάμο, γιατί κι αυτήν την πίεζαν. Η Νίκαια μια γειτονιά είναι...

[...]

Ο θρύλος πέτυχε και δεύτερο γκολ με τον Γιαννακόπουλο, πάλι με κεφαλιά. Και τρίτο στις καθυστερήσεις με τον Άλβεζ, επίσης με κεφαλιά. Ο θρύλος είχε ακόμα ελπίδες να πάρει το πρωτάθλημα...

Όμως ο Μιχάλης δεν τα είδε αυτά τα γκολ. Βρισκόταν καθ' οδόν προς το Δημαρχείο της Νίκαιας.

[...]

Το πρωινό της Δευτέρας, ο Μιχάλης Πλέμπα, φορώντας τα καλά του βρέθηκε από νωρίς στο Δημαρχείο. Στην αίθουσα συσκέψεων ο δήμαρχος τους ενημέρωσε [τον Μιχάλη και άλλα 14 άτομα που βρίσκονταν εκεί, φορώντας επίσης τα καλά τους] ότι ως εκπρόσωποι του λαού της Νίκαιας θα συναντούσαν έναν σημαντικό παράγοντα, για να του εκθέσουν τα προβλήματά τους. Δεν τους είπε ποιον...

Η έκπληξη όλων τους ήταν μεγάλη, όταν είδαν να μπαίνει στην αίθουσα ο πρωθυπουργός. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός της χώρας! Τους χαιρέτησε όλους με τη σειρά, καθώς ο δήμαρχος έκανε τις συστάσεις. Ξεκούμπωσε το σακάκι του, έβγαλε το περίφημο μπλοκάκι του και κάθισε.

Ένας-ένας εξέθεταν τα προβλήματά τους, ενώ ο πρωθυπουργός κρατούσε σημειώσεις...

Όταν ήρθε η σειρά του, ο Μιχάλης δεν δίστασε. «Για μας τους άνεργους, κύριε πρωθυπουργέ, θα κάνετε κάτι; Γιατί όλο υποσχέσεις ακούμε, και φως δεν βλέπουμε».

«Η ανεργία, και ειδικά η ανεργία των νέων, είναι ένα σημαντικό πρόβλημα. Το γνωρίζουμε. Το παλεύουμε. Τώρα με την ΟΝΕ ανοίγονται καινούργιες προοπτικές για τη χώρα.

Δημιουργούνται κάθε χρόνο εκατοντάδες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Η κατάσταση

βελτιώνεται. Το παλεύουμε. Εσείς πόσα χρόνια είστε άνεργος;»

«Από τότε που τέλειωσα το Τεχνικό Λύκειο...»

Ο πρωθυπουργός στράφηκε προς τον δήμαρχο: «Κύριε δήμαρχε, μπορούμε να κάνουμε κάτι για τον κ. Πλέμπα; Να τον βολέψουμε κάπου, έστω ωρομίσθιο...»

«Βεβαίως, βεβαίως, κύριε πρωθυπουργέ...»

[...]

Δύο ώρες αργότερα, στην καφετέρια, ο Μιχάλης απολάμβανε το φραπόγαλο και την εφήμερη δόξα του.

«Καλά, ρε μεγάλη, και έπαιξες τάβλι με τον πρωθυπουργό; Και πώς τους έπεισες, ρε μεγάλη, όλους αυτούς, πρωθυπουργαίους, δημαρχαίους, συμβούλους να παίξεις τάβλι με τον Μεγάλο;»

«**Όχι μόνο τους έπεισα, αλλά... τους κατατρόπωσα!**»

«Και πόσο κέρδισες ρε παίχτη;»

«3-2.»

«Ωπα! Όσο είχε κερδίσει και ο θρύλος τα χανούμια στον πρώτο γύρο, εκτός. Τι λες, θα τα ξεσκίσουμε το Σάββατο; Θα την σηκώσουμε την κούπα;»

[...]

Το βράδυ της Τρίτης –χτες– η 600αρα Μερσεντές σταμάτησε μπροστά στο φτωχικό σπιτικό των Πλεμπάδων στη Νίκαια. Και από μόνο του αυτό το γεγονός αρκούσε για να αλλάξει για πάντα το image των Πλεμπάδων στη γειτονιά. Πολλώ δε μάλλον που από το αυτοκίνητο βγήκε ο ίδιος ο σύμβουλος του πρωθυπουργού, που με γοργά, αποφασιστικά βήματα έφτασε στο κατώφλι του σπιτιού και χτύπησε το κουδούνι.

[...]

Ο κύριος σύμβουλος ήταν καταπέλτης:

«**Όταν θα έρχεστε σε επαφή με πρωθυπουργούς, θα πρέπει να γνωρίζετε ότι δεν κατατροπώνονται [...]. Και οι υπερβολές έχουν κάποια όρια! [...]. Όταν θα συναντάσθε με πρωθυπουργούς, θα πρέπει να είσαστε αρκετά μελετημένος και να προσέχετε τι λέτε!**»

[...]

Κανένας δεν μίλησε χτες το βράδυ στο σπίτι των Πλεμπάδων μετά την αναχώρηση του κυρίου συμβούλου. Σιωπή και κατήφεια... Ο Μιχάλης κατάφερε να κοιμηθεί τα χαράματα. Μια απορία του τριβέλιζε τον νου όλη νύχτα:

«Ποιος πούστης με κάρφωσε;»

CUT

Πραγματολογικές σημειώσεις III

Ο θρύλος κέρδισε πράγματι με 3-1 την Παναχαϊκή. Το Σάββατο παίζει «εντός» με την ΑΕΚ. Αν κερδίσει και κερδίσει και τον Άρη «εκτός» την τελευταία αγωνιστική, παίρνει και τη φετινή κούπα, έκτη κατά σειρά. Κληρονομικώ δικαίω;

Η συνάντηση του πρωθυπουργού στο Δημαρχείο της Νίκαιας με τους «εκπροσώπους της τοπικής κοινωνίας» έγινε πράγματι τη Δευτέρα. Οι πολίτες που εξέθεσαν τα προβλήματά τους στον πρωθυπουργό ήταν 14.

Κανείς –προφανώς– δεν σκέφτηκε να καλέσει έναν άνεργο. Στην Ελλάδα, σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, το ποσοστό ανεργίας των νέων κάτω των 30 ξεπερνά το 30%...

Στο Δημαρχείο της Νίκαιας έχει ξεσπάσει και ένα **σκανδαλάκι** τελευταία. Κάτι υπερτιμολογήσεις για την κατεδάφιση κτηρίων που είχαν πληγεί από τον τελευταίο σεισμό...

Κοινοτικά κονδύλια και μια διαφορά ύψους 250 εκατομμυρίων... [Τα στοιχεία από το *Παρόν* – πάλι– της Κυριακής.]

Η ιδέα για το τάβλι μού ήρθε όταν κάπου διάβασα τις τελευταίες ημέρες [δυστυχώς, δεν μπόρεσα να το ξαναβρώ] ότι σε περιοδεία του στη Ροδόπη ο υπουργός Εσωτερικών **Κ. Σκανδαλίδης** έπαιξε τάβλι στο καφενείο ενός χωριού με κάποιον μουσουλμάνο παράγοντα [βουλευτή;] και έχασε 3-2. Το στοίχημα ήταν να σταλούν πιο γρήγορα οι επιδοτήσεις στους αγρότες...

Οι διάλογοι με τα **έντονα γράμματα [bold]** είναι αυθεντικότεροι [τα στοιχεία και πάλι από το *Παρόν*]. Η φράση «... **έπαισα... κατατρόπωση...**» ειπώθηκε από τον υπουργό Άμυνας **Γιάννο Παπαντωνίου** μετά τη συνάντησή του με τον υπουργό Άμυνας των ΗΠΑ **Ντόναλντ Ράμσφελντ**. Την επόμενη ημέρα άκουσε τα εξ αμάξης από τη Σύμβουλο Εθνικής Ασφαλείας του προέδρου Γεωργίου Μπους Β', κυρία **Κοντολίζα Ράις**, που με κάποιον τρόπο είχε πληροφορηθεί τα όσα είχε πει ανεπίσημα ο Έλληνας υπουργός σε ομάδα συνεργατών του και στελεχών της ομογένειας. [«Ποιος τον είχε καρφώσει;»] Στα όσα φέρεται πως είπε η Κ. Ράις στον Γ. Παπαντωνίου, «**Όταν θα έρχεστε σε επαφή... προσέχετε τι λέτε**», άλλαξα –δημοσιογραφική αδεία– το «αμερικανούς αξιωματούχους» με το «πρωθυπουργούς».

Διαφήμιση

Διαβάστε μεθαύριο στην «Προχθεσινή»! Σημμένοι οι διαγωνισμοί στο **innernet!** Πώς έκλεβαν τα δώρα του κοσμάκη! Γιατί δεν επεμβαίνει ο εισαγγελέας; Τι κάνει η κυβέρνηση; Όλα τα στοιχεία για την παράγκα! Όλα για τις **Απάτες** και τα **Δίκτυα!** Συγκλονιστικές αποκαλύψεις!

CUT

Τηλεοπτικό στούντιο της εκπομπής «Μούγκα» – Ζωντανή Μετάδοση [του συνεργάτη μας Χ. Μόρφου]

Ο αδιάφορος και αδέκαστος δημοσιογράφος **Σάκης Γαρυφαλλόπουλος** με έχει στριμώξει άσχημα... Ρανίδες κρύου ιδρώτα τέμνουν κάθετα τις ρυτίδες του μετώπου μου... Ανελέητος. Κυριολεκτικά ανελέητος!

«Και δε μου λέτε κύριε Μόρφο, πώς γίνεται και κάθε βδομάδα κερδίζει στο διαγωνισμό το ίδιο άτομο;»

«Είναι δαιμόνιος κύριε Γαρυφαλλόπουλε! Κυριολεκτικά δαιμόνιος!»

«Ελάτε τώρα! Έχετε στήσει εκεί την παράγκα σας και μασάτε μια χαρά τα δώρα του κοσμάκη!»

«Ποια παράγκα κύριε Γαρυφαλλόπουλε; Σας επαναλαμβάνω ότι είναι δαιμόνιος! Διαόλου κάλτσα!»

«Δαιμόνιος ε; Τα στοιχεία μιλούν από μόνα τους! Βίντεο, παρακαλώ!»

[...]

Είμαι μούσκεμα. Στάζω ολόκληρος!

Ο κύριος καθηγητής που κάθεται δίπλα μου, στο στούντιο της «Μούγκας», δείχνει έτοιμος να με χαστουκίσει.

Αρχίζει το βίντεο. Ο σπήκερ-δημοσιογράφος αρχίζει να διαβάζει το τελευταίο e-mail που μου είχε στείλει ο **Ναστρεντίν:**

CUT

Βίντεο

From: "Nashr-ed-Din Hotza" <χψζω@χψζω.com>
To: xmorfos@yahoo.com
Subject: Epityxhmenos diagwnismos!
Date: Fri, 12 Apr 2002 14:48:47 +0300

Χαίρε Χρήστο!

Ο προχθεσινός διαγωνισμός είναι δύσκολος, και υπ' αυτή την έννοια απόλυτα επιτυχημένος. Πρέπει να ιδρώσει κανείς για να πετύχει το σωστό αποτέλεσμα!

:-)

Η δική μου μικρή συνεισφορά:

Δεν έχω ακόμη σπαταλήσει πολύτιμο χρόνο απ' τη ζωή μου, ώστε να διαβάσω εξ ολοκλήρου τα έργα των επιφανών αυτών ανδρών, αλλά αυτό το «σκάστε, σκύψτε, σκάψτε» θυμίζει πολύ Χρυσόστομο. Η διατύπωση, όμως, είναι ήπια και προσεκτικά σχεδιασμένη, ένας φασισμός ήρεμος κι απόλυτα σίγουρος για τον εαυτό του (γα-μπιπ με τη βαζελίνη, που λένε), άρα μυρίζει **Πλάτωνα** (γνωστού περιφρονητή των γυναικών).

Πλάτωνα μυρίζει και η αναφορά σε «πόλεις»... Άρα, Πλάτωνα ψηφίζω!

Συγκεκριμένα, ή «Νόμοι» πρέπει να 'ναι (δηλ. το βιβλίο απ' όπου πήρες το απόσπασμα), ή «Επινομίδα», εκεί που είχε γεράσει ο Πλάτων, κι είχε αγριέψει ακόμη περισσότερο με την ανθρωπότητα.

Άμα έβαζες, όμως, και τον Ιουστινιανό στα καλλιστεία (λόγων επιφανών ανδρών μισανθρώπων), θα με μπέρδευες ακόμη περισσότερο! :-) (Κι αυτός, τέτοιου ύφους έδικτα υπέγραφε.)

Απορρίπτω τους άλλους συνυποψήφιους, επειδή ο μεν Ιερός Αυγουστίνος [κι όχι «Άγιος» στην καθ' ημάς Ανατολή, διότι θα σε αφορίσει ο Χριστόδουλος! :-)] δεν κρατούσε τον θυμό του και τα 'λεγε χύμα, ο Μέγας Βασίλειος μάλλον δεν έγραφε τέτοιες μαλακίες, ο δε Ωριγένης δεν σήκωνε να γράψει (τέτοιες μαλακίες), διότι ήταν γνωστό πως είχε αυτοευνουχιστεί, και θα τον κοροϊδεύανε. (Όπως ο Ροΐδης στην «Πάπισσα Ιωάννα» κοροϊδεύει τον ευνουχισθέντα μοναχό Κορβίνο, ως «η κολοβωθείσα αλώπηξ του μύθου, ήτις προσεπάθει να πείσει και τας υπολοίπους να κολοβωθούν».)

Άσε που αυτοευνουχισμούς κάνανε οι οπαδοί της Κυβέλης, οπότε - με τέτοιο «κολόβωμα» - δεν σήκωνε να μιλάει ως απολογητής του χριστιανισμού ο Ωριγένης και μάλιστα να δίνει συμβουλές σεξουαλικής συμπεριφοράς!

Για την ιστορία, κι ελπίζοντας να μην κομίζω γλαύκα ες Αθήνας: Ο μεν Πλάτων πέθανε παρθένος και ανύμφευτος (συμπεριφορά που την μιμήθηκαν κι άλλοι επιφανείς άνδρες του είδους ανά τους αιώνες –και δη αποκρυφιστές– όπως π.χ.

ο Robert Floyd και ο Newton), ο δε Χρυσόστομος έβγαζε φωτιές από άμβωνος μεν, είχε όμως σπιτώσει ένα που-μπιπ-μπιπ-κι δε (φρονίμως και πρακτικώς ποιών).

A! Παρεμπιπτόντως, έριξα το γέλιο της αρκούδας διαβάζοντας στο βιβλίο του Κιτσίκη **Το πρότυπο βυζαντινής διακυβερνήσεως και το τέλος του κοινοβουλευτισμού** (Εσοπτρον) για κάτι Κινέζους, που –γύρω στο 1850– κάνανε ένα είδος ψευδοκράτους στον νότο της Κίνας για καμία 15αρια χρόνια, και βγάζανε διαταγές να γα-μπιπ ο πληθυσμός μόνο κάθε πρώτη του μήνα, αλλιώς οι παραβάτες θα μπαίνανε στη φυλακή ως μοιχοί!!!

[...]

Ναστρεντίν

CUT

Τηλεοπτικό στούντιο της εκπομπής «Μούγκα» – Ζωντανή Μετάδοση – Συνέχεια

Ηρέμησα. Αν **αυτά** είναι τα στοιχεία που έχει ο Σάκης για μένα, δεν τρέχει κάστανο. Ίσα-ίσα που το e-mail του Ναστρεντίν αποδεικνύει ότι δεν υπάρχει καμιά παράγκα. Απλώνομαι στην πολυθρόνα και ανάβω τσιγάρο.

Ο αδιάφθορος κύριος καθηγητής δίπλα μου φαίνεται πως άλλαξε γνώμη. Δείχνει να ετοιμάζεται για να μου καρφώσει ένα ντιρέκτ στη μούρη. [«Μαλάκα», σκέφτομαι.] Τον αγνωώ. Όλα βαίνουν καλώς; Καταπνίγω κάποια σκέψη [«και τι γίνεται αν ο Σάκης έχει κι άλλα e-mail μου; **Όλα** τα e-mail μου;»] και τραβάω ακόμα μια γερή ρουφηξιά. Κάθε πράμα στον καιρό

του...

[...]

Ο Σάκης Γαρυφαλλόπουλος στρέφεται προς το μέρος μου:

«Λοιπόν; Επιμένεις ακόμα ότι δεν υπάρχει καμιά παράγκα;»

«Ποια παράγκα; Ο Ναστρεντίν είναι δαιμόνιος. Το e-mail του είναι ένα αριστούργημα της λογικής. Μου το έστειλε, η απάντηση ήταν σωστή και φυσικά κέρδισε. Τα αποσπάσματα που είχα δημοσιεύσει την περασμένη εβδομάδα στη στήλη μου ήταν πράγματι από τους **Νόμους του Πλάτωνα**, Βιβλίο Η', παράγραφοι 839-841, από τις εκδόσεις Κάκτος σε μετάφραση Γιώργου Κουσούνελου.»

«Χα! Επιμένεις ακόμα!... Κύριε καθηγητά!»

Το ντριέκτ μένει στον αέρα. Τη γλίτωσα προς το παρόν.

Καθηγητής: «...Είναι σαφές! Πρόκειται για παράγκα! Είναι τυχαίο που στο e-mail χρησιμοποιείται η ίδια γλώσσα που χρησιμοποιεί και η άλλη παράγκα, εκείνη του ποδοσφαίρου; Αυτό δεν αποδεικνύουν τα πάμπολλα μπιπ; Είναι σαφές! Και, σε τελική ανάλυση, ποιος είναι αυτός ο Ναστρεντίν; Γιατί δεν βγαίνει να μιλήσει ο ίδιος; Γιατί χρησιμοποιεί ψευδώνυμο; Εδώ, κύριε Γαρυφαλλόπουλε, ακούγονται απίστευτα πράγματα! Σήμερα, για παράδειγμα, η "Χθεσινή" το έχει πρωτοσέλιδο. "Ναστρεντίν και Μόρφος το ίδιο πρόσωπο!". Πρόκειται για απίστευτες καταστάσεις...»

Γαρυφαλλόπουλος: «Λοιπόν, κύριε Μόρφο, τι έχετε να πείτε γι' αυτό...»

«Ποιο;»

«Το ότι εσείς χρησιμοποιείτε το ψευδώνυμο Ναστρεντίν για να καρπώνεστε τα δώρα του κοσμάκη!»

«Τι να πω! Αυτές είναι αθλιότητες που τις διαδίδει η Τήλια Τηλιοπούλου! Εξάλλου είναι γνωστό πως ο διευθυντής της "Χθεσινής" είναι κολλητός της. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η κυκλοφορία. Έτσι καταρακώνεται η υπόληψη τίμιων γραφιάδων, όπως εγώ, που το μόνο που μας ενδιαφέρει είναι η σωστή ενημέρωση του λαού...»

Γαρυφαλλόπουλος: «Χα! Νέα συγκλονιστικά στοιχεία για την παράγκα, την Κυριακή, στον "Κίτρινο Πυρετό". Καληνύχτα σας!»

CUT

Πραγματολογικές σημειώσεις IV

Το e-mail του –πραγματικά– δαιμόνιου Ναστρεντίν είναι αυθεντικό. Thanx Ναστρεντίν!
Κερδίσατε για μία ακόμη φορά!

Και τώρα ας περάσουμε στις εξωτερικές ειδήσεις...

«Με εμπνέουν η Μάργκαρετ Θάτσερ, ο Ρόναλντ Ρήγκαν, ο Μίλτον Φρήντμαν και ο παλιός καλός Νικολό Μακιαβέλλι...» δήλωσε ο πρωθυπουργός της Ιταλίας **Σίλβιο Μπερλουσκόνι...**

CUT

Πραγματολογικές σημειώσεις V

Αυθεντική ειδηση από το νυχτερινό δελτίο ειδήσεων της NET, την περασμένη Δευτέρα [Αναταπόκριση από τη Ρώμη του Δημήτρη Δεληολάνη]. Χτες απεργούσαν οι πάντες στην Ιταλία. Γενική απεργία. «Από την Άγρια Απεργία στη Γενικευμένη Αυτοδιεύθυνση» που θα 'λεγε και ο Έλληνας χορηγός μας... Αντ' αυτού μίλησε σε «εκδήλωση» στη Θεσσαλονίκη [Σάββατο, Ειδήσεις, ET3] για την κεντροαριστερά, και τι είπε; Ότι μιλώντας μόνον, στο τέλος «... **θα χαθούμε στον ωκεανό προς τη νέα ήπειρο**». Γιατί περιορίζονται μόνον στα λόγια; Γιατί δεν την κάνουν πράξη αυτή τη ρημάδα την κεντροαριστερά; Να τραβήξουν κι αυτοί προς τη νέα ήπειρο, ο τελευταίος τους να κλείσει πίσω τους την πόρτα, να ησυχάσουμε κι εμείς λίγο από τα αγωνιώδη –υπαρξιακά– ερωτήματά τους... Γιατί; Γιατί;

Νέος παραγοδιαγωνισμός [Εκεί εγώ, το χαβά μου...]

Μιας και το 'φερε η συζήτηση για Μακιαβέλλι, Θεσσαλονίκη και χαβά να θέσω ένα μικρό ερώτημα: Είχε πράγματι επηρεαστεί ο Μακιαβέλλι από τους Ιησουίτες;

Δελτίο Καιρού – WOW TV – με την Σαρία Μινι-όρι

Τρικυμία εν κρανίω επικράτησε σήμερα καθ' όλον το μήκος και πλάτος της στήλης. Να ευχαριστήσω τις δεσποινίδες, τις κυρίες και τους κυρίους που συμμετείχαν και στη σημερινή «εκδήλωσή» μας...

Να χαιρετήσω επίσης της δημοσκοπήσεις, τις σφυγμομετρήσεις, τα gallor, τις έρευνες αγοράς, τις πιστωτικές κάρτες, εκείνο το απόκομμα της τραπεζικής συναλλαγής από το αυτόματο μηχάνημα που το ξέχασα στην τσέπη και πλύθηκε με το τζην την περασμένη εβδομάδα, τον ξάδελφό μου τον Άρη και τον φιλικατζή της γειτονιάς μου, που περιμένει εναγωνίως να πάω να πάρω τσιγάρα, γιατί έχουν τελειώσει εδώ και ώρα και κάπου εδώ – δυστυχώς– πρέπει να σας αφήσω... να μην τον φάει κι αυτόν η αγωνία...

Α! Να μην ξεχάσω να χαιρετήσω και τον φύλακα στην πύλη του Δαφνιού, κάτι που ξεχνάω να το κάνω κάθε φορά που με πάνε μέσα, και μετά αυτός τσαντίζεται που δεν τον χαιρέτησα, κι ύστερα δεν μ' αφήνει να βγω κάθε Τετάρτη για να πάω στη δουλειά μου, που δεν είναι καθόλου μα καθόλου τυχαίο που λέγεται In-nernet...

Τρικυμία στο Cranionet...

ΥΓ. [Thirty minutes later] Κι έβαλα τα καλά μου και πήγα για τσιγαροεφημερίδα και απάλλαξα και τον φιλικατζή από την αγωνία του και ευγενικός όπως πάντα όταν έμαθε το λόγο για τον οποίο καθυστέρησα σήμερα μου είπε να σας στείλω χαιρετίσματα και φιλία και μου είπε επίσης να σας πω να με προσέχετε γιατί κατά βάθος είμαι καλό παιδί και εγώ σας τα λέω όλα αυτά και μου είπε επίσης ρε μαλάκα θα φέρεις καμιά φορά τον τρίτο τόμο του «Αρχοντα» του Τόλκιν και εγώ ζήτησα συγνώμη που όλο το ξεχνάω και έφυγα αφήνοντάς τον να διαβάξει την «Αληθινή Προϊστορία» του Ι. Πασά και άρχισα να χαζεύω τα πρωτοσέλιδα και τότε κόντεψα να μείνω ξερός από τα γέλια γιατί το μεν προσκείμενο στο θρύλο «Φως των Σπορ» είχε πρωτοσέλιδο την εξής καταπληκτική είδηση «Το εξτρέμ του Σημίτη Γ. Πανταγιάς μιλάει σήμερα στο Φως» και ορκίζομαι στη μανούλα μου ότι έτσι ακριβώς το έγραφε και από την άλλη η «Ελευθεροτυπία» είχε ως κύριο τίτλο το «Κρανίου Τόπος» για την κατάσταση στην Παλαιστίνη και ορκίζομαι και πάλι στη μανούλα μου ότι έτσι ακριβώς έχουν τα πράγματα και να σας πω ότι κάπου εδώ πρέπει να σας ξανααφήσω γιατί πρέπει να προετοιμαστώ ψυχολογικά αφού αύριο πρέπει να περάσω ΚΤΕΟ στο Χολαργό για να μου ελέγξουν τις βίδες και να δουν αν ρυπαίνω την κυβερνοατμόσφαιρα

ΥΓ. 2 Και μόλις είχα τελειώσει -για σήμερα- τις "κοπιαστικές εργασίες" [που έλεγε και ο Πλάτων την περασμένη εβδομάδα] και ήμουν έτοιμος για την κατανάλωση ικανής ποσότητας επιουσίου άρτου ώστε να καρδαμώσω εις περίπτωσιν καθ' ην..., και αφού είχε καταλαγιάσει όλο το πρωινό γέλιο και αφού είχα στείλει όλα τα e-mail στη Σύλια, είπα να ρίξω μια ματιά μήπως και υπάρχει κάποιο μήνυμα. Και ιδού το αποτέλεσμα [αποσταλέν υπό της Αθηνάς της Φορουμιάδος -thankx]:

Η αναφορά που ακολουθεί ανήκει στον Ιωάννη Πετράκη, υπαστυνόμο στο Κιλκίς ο οποίος στις 7 Απριλίου 1923 αναφέρει στο τοπικό αστυνομικό τμήμα εγγράφως:

«Λαμπυριζούσης και σελαγιζούσης της σελήνης παρά λίμνης Δοϊράνης,

εωράκαμεν τους ληστές. Κράζων δε "σταθήτε, ρε πού-μπιπ-δες, γα-μπιπ το σταυ-μπιπ σας" και απαντησάντων "κλάστε μας τ' αρ-μπιπ", απέδρασαν.»

Ο Ούγο Τσάβες, εκλεγμένος [δix] πρόεδρος της Βενεζουέλας, που τσάντισε τους Αμερικανούς και τους Ευρωπαίους επειδή δήλωσε ότι δεν μπορεί «εμείς να πληρώνουμε 68 δολάρια το βαρέλι την Coca-Cola και χίλια τόσα δολάρια το βαρέλι το γαλλικό κρασί, κι αυτοί να πληρώνουν 10-12 δολάρια το βαρέλι το πετρέλαιο». Κι αφού τσαντίστηκαν όλοι αυτοί αποφάσισαν να τον κλείσουν μέσα [και τον έχωσαν in για 24 ώρες] αλλά ύστερα τσαντίστηκαν και κάποιοι άλλοι που βγήκαν out –στους δρόμους– και στο τέλος κατάφεραν να βγάλουν έξω τον Τσάβες και να τον ξανακάνουν πρόεδρο.

... Και στη διαθήκη του λέει ότι επειδή μαρτύρησε θα πάει στον παράδεισο και πολύ μου άρεσε και το φωτομοντάζ με τους δίδυμους πύργους να φλέγονται αλλά εγώ δεν πρόκειται να σας μαρτυρήσω ποιος είναι ο Ναστρεντίν γιατί θα πάω στην –χριστιανική– κόλαση κι εκεί κάνουν στους «υπότροφους» ό,τι κάνουν και οι μουσουλμάνοι στους δικούς τους στο δικό τους παράδεισο, δηλαδή τους ταΐζουν ολημερίς μέλι, ρύζι και λευκές σταφίδες [huḡ κι όχι huḡi, και τον Πλάτωνα –που επίσης θα είναι εκεί– δεν τον πάω καθόλου], κι εμένα αυτά τα πράγματα δεν μ' αρέσουν καθόλου μα καθόλου, σε αντίθεση βέβαια με τα γαλλικά κρασιά, κι ευτυχώς που ανακαλύφθηκε και νέο κοίτασμα πετρελαίου στη Θάσο, να 'χουμε να ανταλλάσσουμε προϊόντα...

...Και ακόμα περισσότερο μου άρεσε η ταπετσαρία με το τοπίο πίσω από τον χοντρό και το λιγνό που ξαναβγήκαν στις τηλεοράσεις του κόσμου [ολόκληροι αύριο στο Αλ Τζαζίρα] για να πουν ότι αυτοί φταίνε για τα χτυπήματα του Σεπτέμβρη κι ότι κι αυτοί θα πάνε στον

παράδεισο κι αυτό είναι πολύ ευχάριστο γιατί εγώ δεν θα είμαι εκεί [ούτε ως μάρτυρας ούτε ως μαρτυριάρης]. Και μου θύμισαν τις ταπετσαρίες-αφίσεις με τα αλπικά τοπία που τη δεκαετία του 1970 κοσμούσαν στην Ελλάδα τις πισαρίες, τις σαλονοτραπεζαρίες στα σπίτια των υποβαθμισμένων συνοικιών –καλή ώρα όπως η Νίκαια– ακόμα και οδοντιατρεία... Και τσαντίστηκα που μου θύμισαν τη δεκαετία του 1970 γιατί τότε είχα πολλά υπαρξιακά προβλήματα για την κεντροαριστερά και τότε ήταν που μου λασκάρισαν οι βίδες και πρέπει να πάω αύριο στο ΚΤΕΟ να μου τις ελέγξουν και να μου πουν αν θέλουν σφίξιμο...

Νικολό Μακιαβέλλι: Ο εμπνευστής της κεντροδεξιάς στην Ιταλία. Οι κεντροαριστεροί στην Ελλάδα εμπνέονται από τον Χριστόφορο Κολόμβο: θέλουν να διασχίσουν τον ωκεανό και να φτάσουν στη νέα ήπειρο. Και δεν θα χρειαστεί καν να επιστρέψουν, αφού σήμερα τα μπαχάρια έρχονται από την Ανατολή και αεροπορικώς. Ρωτήστε και τον Ντοστούμ και τους Τούρκους, αν δεν με πιστεύετε...

Ο Χριστόφορος Κολόμβος αγναντεύει τον ωκεανό για να δει αν η ελληνική κεντροαριστερά κοντεύει να φτάσει στη νέα ήπειρο... Διακρίνω μια αγωνία, μια παγωμάρα πάνω του... Ίσως τα νέα να μην είναι και τόσο καλά... Ίσως να χάθηκαν στο πέλαγος... Αλίμονο! Ακόμα και οι κεντροαριστεροί είναι κανονικοί άνθρωποι....

24 Απριλίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

«Για την Παλαιστίνη... Για τα Βαλκάνια... Και για την Κύπρο... Για τη Γένοβα... Για το Σιάτλ... Για τ' άσπρα κελιά... Για τον Μάρκος – τραγούδα και γέλα / Για τον εχθρό μας... Για το φονιά μας... Για τ' όνειρό μας – τραγούδα και γέλα». [active member]

Καλώς εχόντων των πραγμάτων σε κάποιον άλλον, παράλληλο, κόσμο αυτή η στήλη θα ξεκινούσε με τους ίδιους ακριβώς στίχους. Και θα τελείωνε με ακριβώς το ίδιο **προτερόγραφο**, αλλά και το ίδιο ακριβώς πασχαλινό δωράκι, που σας περιμένει κι εσάς, όλους, εκεί κάτω, χαμηλά, στο τέλος αυτής της ιστοσελίδας. Σε κάποιον άλλον, παράλληλο κόσμο...

Όμως εμείς δεν θα έχουμε ποτέ την ευκαιρία να διαβάσουμε όλα τα «αναμεταξύ» που θα γραφτούν εκεί, ούτε κι εκείνοι θα διαβάσουν τα όσα ακολουθούν. Επειδή αι βουλαί του Μέγα Αρχιτέκτονα αυτής της στήλης είναι άγνωστοι ακόμα και στον ίδιο, και επειδή οι ιδέες έρχονται και παρέρχονται, βελτιώνονται, εξελίσσονται και παραμένουν ή πετιούνται στον κάλαθο των αχρήστων.

Και επειδή ο Μέγας Σκηνοθέτης –μέχρι χτες το απόγευμα– αυτής της Στήλης άλλαξε ρότα και τράβηξε γι' άλλες θάλασσες και γι' άλλα λιμάνια, εμείς δεν θα «δούμε» ποτέ –αλίμονο!– το εικοστό έκτο και τελευταίο επεισόδιο της «Κάμψης», με τη Λάουρα, την Κλημεντίνη, τον Ροδόλφο, τον Μιχάλη Πλέμπα και τ' άλλα παιδιά.

Και αν και θα έχουμε την ευκαιρία να διαβάσουμε ένα κείμενο γι' αυτό το νέο είδος ειδήσεων – **τα σαπΩνέα**– δεν θα μάθουμε ποτέ γιατί όλοι αυτοί βρέθηκαν στη Μύκονο το περασμένο Σαββατοκύριακο, ούτε το τι σχολίαζαν η Λάουρα και η Κλημεντίνη με τον χρηματιστή τους, Τομ Καραμπίνη, απολαμβάνοντας το καφεδάκι τους στο «Καζάρμα», κάτω από τη θαλπωρή του ανοιξιάτικου ήλιου, μεσημέρι Σαββάτου.

Και ούτε θα μάθουμε ποτέ –αλίμονο!– τους λόγους για τους οποίους ο «βαμμένος κόκκινος» Μιχάλης έχασε και τον μεγάλο αγώνα Ολυμπιακού-ΑΕΚ [4-3], που κατά πάσα εξασφαλίζει και αυτό το πρωτάθλημα –έκτο κατά σειρά– για την ομάδα του Πειραιά. Ούτε θα μάθουμε γιατί την ίδια ώρα προτίμησε να τρώει –«εξαιρετική», όπως την χαρακτήρισε– κρεατόσουπα στου «Γιαβρούτα» συνοδευόμενος από μια νεαρή όμορφη Αλβανίδα με άγριο βλέμμα και ακόμα πιο άγριο ντύσιμο και μακιγιάζ.

Και ούτε θα μάθουμε ποτέ τους λόγους για τους οποίους ο Ροδόλφος είχε πει τόσο εκείνο, το μοιραίο, βράδυ, που έβρεχε καταρρακτωδώς [Ω, ναι! Έβρεξε πολύ φέτος στη Μύκονο. Τα ραδίκια θα είναι φέτος, **τω όντι**, τα ψηλότερα δέντρα στο νησί...]

Μπορούμε, ωστόσο, να ακούσουμε το τραγούδι που άκουγε οδηγώντας το 4x4 της Λάουρας, καθώς αυτό άρχισε να ντεραπάρει στον παλιό περιφερειακό της Μυκόνου, κάπου στο ύψος του Belvedere...

Το τραγούδι «**Δεθελοντές**» των «**Βαβυλώνα**»...

«Να πας κι εσύ εθελοντής, γιατί αν δεν έρθεις μπορεί να σε ψάχνουνε (όξω!)/
...στου Καλατράβα τον τάφο μάς θάβουνε (όξω!)/
...λοπτοχαπάκια συσσίτιο μοιράζουνε (όξω!)/
Θα φας κι εσύ, εθελοντή (όξω!)/
Μαύρα κοράκια on line μας κοιτάζουνε/
Έναν αιώνα και κάτι τη βγάλαμε ξεροσφύρι/

Χωρίς θεών πανηγύρι και τ' ανθρώπου τ' αϊσιχτίρι/
Όλυμπε κακομοίρη, θνητοί σου κλέψαν τη δόξα/
Μα ξαναβρήκαν χώρο εδώ η μαλακία κι η λόξα/
Σωτήριο έτος 2004 και το τιμάνε/
Γκρεμίζουν, πνίγουν, χτίζουν κι ασταμάτητα μασάνε.../
Σινιέ Γενίτσαροι βγαίνουν για παιδομάζωμα/ Όμορφα λόγια για να κρύψουν το μπάλωμα/
Καλλιτεχνάδες και τενόροι τους ψήνουν με λόγια/
Για τους αλήτες σαν και μας θα αμολύσουνε μπόγια/
Γιατί ο κοινός νους και ο θεός Μπους/
Θα σε κατακεραυνώσουνε αν δεν ακούς.../
Θα μαντρωθούν οι τζογαδόροι όλοι στη φρουτοπία/
Κι οι αριστεροί μες στη δικιά τους ουτοπία/
Τους οικολόγους θα βάλουν με φορμόλη στη γυάλα/
Κι αν σε βρούνε μπροστά τους θα σε πάρει η μπάλα.../
Αν δεν φορέσεις στο κεφάλι κλαδί ελαίας/
μαζί με μας θα σε καλέσει εισαγγελέας.../
Του Μέγα Αλέξανδρου οι απόγονοι και του Παλαιολόγου/
Θα τσιρίζουν για βλακώδη και ιδεώδη άνευ λόγου.../
Οι παπάδες από κει που ήταν στα γόνατα/
Θα μανατζάρουν ταπεινά τ' άγια τους χώματα/
Οι αντιφρονούντες θα πάνε διακοπές μ' επιχορήγηση/
Γλυκιά θα πάρουν οι εργολάβοι εκδίκηση.../
Θα νοικιάζονται ακριβά χέστρες, μπανιέρες και ράντζα/
Πράκτορες και Σία θα μας παν κωλοφεράντζα/
Τα 'χουν όλα μελετήσει να δουλεύουν για τους λίγους/
Να λες πάλι καλά δεν έχουμε δίδυμους πύργους/
Καναλάρχες και εκδότες σε θέσεις μάχης/
Κι ό,τι σου λεν βγάλ' το σκασμό και πάρε να 'χεις/
Αφού ποτέ μου δεν κατάφερα να γίνω αθλητής/
Για σπάσιμο θα πάω δεθελοντής...»

Και καθώς θα ακουγόταν το τραγούδι θα έπεφταν και οι τίτλοι αυτού του τελευταίου επεισοδίου της πρώτης σειράς της «Κάμψης».
Κι ίσως να βλέπαμε και τη διαφήμιση στην οποία πρωταγωνιστούσε ο Ροδόλφος. Γυρισμένη στο Super Paradise... Και προωθούμενο προϊόν το βιβλίο σύγχρονου πολιτικού ανδρός...
Αλλά μπορούμε να μάθουμε ότι ο Ροδόλφος, προς μεγάλη χαρά της Λάουρας –Αλίμονο! Ούτε αυτή γνωρίζει τα μελλούμενα!– συνήλθε από το κώμα. Ο Ροδόλφος, ο ζιγκολό της Δυτικής Όχθης [του Κηφισού]...

Αντ' αυτών,

θα μπούμε στη χρονομηχανή μας και θα γυρίσουμε μια βδομάδα πίσω –βράδυ Τετάρτης– για να πάμε στη Βηρυττό και να τραγουδήσουμε μαζί με τον **Ρότζερ Γουώτερς** [τέως Pink Floyd], για τα παιδιά κάποιας άλλης Δυτικής Όχθης, εκείνης του Ιορδάνη:

«Hey Sharon, leave the kids alone!
All in all you are just another brick on the wall!».

[Τι μπορεί άραγε να γκρεμίσει έναν τοίχο από τσιμεντόλιθους ή τούβλα; Υπομονή, υπομονή, θα το δούμε κι αυτό...]

Κι ίσως κάποιοι από μας βουρκώσουν, κάποιοι ίσως κλάψουν για τη «...βιβλική καταστροφή... το εφιαλτικό τοπίο που άφησαν πίσω τους οι ισραηλινές δυνάμεις στην Τζενίν... τη φρικτή οσμή του θανάτου, τα πτώματα...»

Κι ίσως αρχίσουμε κι εμείς τα δικά μας **λιανοτραγουδά** και θυμηθούμε τον **Ρίτσο** και τον

Θεοδωράκη...

«Μικρός λαός και πολεμά δίχως σπαθιά και βόλια
για όλου του κόσμου το ψωμί, το φως και το τραγούδι.
Κάτω απ' τη γλώσσα του κρατεί τους βόγγους και τα ζήτω
κι αν κάνει πως τα τραγουδεί ραγίζουν τα λιθάρια.»

κι ίσως θυμώσουμε με τη γελοιογραφία του ΚΥΡ [ανήμερα 21 Απριλίου]

«Έχω μια απορία! Όταν έγινε το πραξικόπημα της 21ης Απριλίου... Γιατί οι Σέρβοι, οι Κούρδοι και οι Παλαιστίνιοι... Δεν κάνανε πορείες διαμαρτυρίας;»...

Γιατί άραγε;

Γιατί αυτός ο «μικρός λαός», ο **ΜΕΓΑΣ**, μπορεί να στρέψει το βλέμμα του πίσω, σε χιλιάδες χρόνων ιστορία, και να δει ότι τα χέρια του δεν βάφτηκαν ποτέ με αίμα...

... κι ίσως τραβήξουμε δυτικά, εκεί πέρα, νοτίως του Ρίο Γκράντε, μέχρι κάτω στην Παταγωνία, στον άλλο μικρό λαό τον **ΜΕΓΑ**, που κι αυτός δεν έχει τα χέρια του βαμμένα μ' αίμα...

... για να διαβάσουμε το σημείωμα που έγραψε κρυφά ο Ούγο Τσάβες Φρίας, και το άφησε στον κάλαθο αχρήστων μιας στρατιωτικής βάσης, και το πήρε –πάλι κρυφά– ένας στρατιώτης και το έστειλε με φαξ στο Καράκας, και από φαξ σε φαξ και από φωτοτυπικό σε φωτοτυπικό έφτασε σε κάθε γωνιά της Βενεζουέλας, και χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους και απαιτούσαν την επιστροφή του –εκλεγμένου– προέδρου τους στην εξουσία, καθώς την ίδια ώρα τα κανάλια μετέδιδαν σαπουνόπερες και κινούμενα σχέδια, και οι κυβερνήσεις και τα «δημοκρατικά και αντικειμενικά» μέσα ενημέρωσης της Δύσης σιωπούσαν αιδημόνως, γιατί... Και μην πιστεύετε αυτά που γράφουν για τη Βενεζουέλα... Και σιωπούσαν γιατί πριν πανηγύριζαν για την ανατροπή αυτής της «αμφιλεγόμενης προσωπικότητας» που έγραφε και ένας «αχαρακτήριστος» της ημεδαπής, που λίγες μέρες πριν μας είχε πληροφορήσει με το νι και με το σίγμα για όλους τους προηγούμενους –έξι, εφτά, θα σας γελάσω– γάμους μιας **ασημαντότητας της διεθνούς σαπουνόπερας**, και στο τέλος μας πληροφόρησε ότι αν ξαναπαπντρευτεί η ασημαντότητα δεν μας ξαναγράψει για όλους τους γάμους της γιατί του «τρώνε τη στήλη». Όξω!

Κι ίσως ακόμα-ακόμα να πεταχτούμε εκεί δίπλα, στην Κολομβία, για να κραυγάσω θυμωμένα **«Ποιος πούστης πήγε να "φάει" τον υποψήφιο πρόεδρο της χώρας και χορηγό της στήλης, σενιόρ Ουρίμπτε;»** Αλλά, ίσως, τα πράγματα να μην είναι κι ακριβώς έτσι... Ίσως το image του βουτηγμένου μέχρι το λαιμό στο ναρκοεμπόριο Ουρίμπτε να χρειαζόταν μια μικρή τόνωση, εν όψει των επικείμενων εκλογών... Και τελικά οι ναρκοέμποροι «θα διαβούν ξανά...»

Διότι αυτά εισίν αι βουλαί του **Boss Bush**...

Κι ίσως πάμε κι ακόμα νοτιότερα, στην Αργεντινή, όπου άλλος ένας αρχινόνος των ναρκωτικών, ο **Εδουάρδο Ντουάλδε**, δέχτηκε χτες την παραίτηση της κυβέρνησης της χώρας... Τυγχάνει, βλέπετε, και πρόεδρός της...

Κι έκλεισε –λόγω της οικονομικής κρίσης– και το Café Tortoni...

Κι ίσως αρχίσουμε να τραγουδάμε...

We cry for you, also, America Latina...

Γιατί ετούτος ο λαός, ο μικρός, ο μέγας, ξέρει να κάνει τη λύπη του τραγούδι, και το τραγούδι γέλιο...

«Για την Παλαιστίνη... Για τα Βαλκάνια... Και για την Κύπρο... Για τη Γένοβα... Για το Σιάτλ... Για τ' άσπρα κελιά... Για τον Μάρκος – τραγούδα και γέλα / Για τον εχθρό μας... Για το φονιά μας... Για τ' όνειρό μας – τραγούδα και γέλα»

Κι ίσως γυρίσουμε στην Ευρώπη και πάμε στη Γαλλία, όπου «ηττήθηκε η δημοκρατία» κι έπαθε η υγεία της, κι ίσως συμφωνήσουμε –ίσως κι όχι– με τον **Διονύση Χαριτόπουλο** [συγγραφέα του *Άρης, Ο Αρχηγός των Ατάκτων*] που έλεγε χτες βράδυ [NET] πως...

«... Οι Αποκριές τέλειωσαν στη Γαλλία. Τελείωσε το θατσερικό μοντέλο διακυβέρνησης, το μεταμφιεσμένο σε σοσιαλιστικό...»

Κι ίσως επιχειρήσουμε να αναλύσουμε το αποτέλεσμα των εκλογών, προσεγγίζοντάς το με έναν διαφορετικό τρόπο, λιγάκι ανορθόδοξο, και αντί να καθόμαστε να αναλύουμε τους λόγους για τους οποίους ο ακροδεξιός **Λεπέν** θα είναι υποψήφιος για την προεδρία και στο δεύτερο γύρο, ίσως γυρίσουμε λίγο πίσω, καμιά εικοσαριά χρόνια, και ανακαλύψουμε –σε μια ξεχασμένη κασέτα– ότι οι λόγοι και οι αιτίες και όλα αυτά είναι πιο απλοί, αφού σύμφωνα με τους **Tom Robinson Band**...

«Μάργκαρετ [Θάτσερ], αγάπη μου,
νομίζω πως πεθαίνω,
ψηφίζω Συντηρητικούς,
γιατί είμαι μαζί σου ερωτευμένος...»

... οι **Tom Robinson Band**, που τότε τραγουδούσαν επίσης...

«Freedom to choose what to do with your body,
Freedom for black and white...»

Και μας προέκυψε και επιδημία, και κλείσαν και τα σχολεία, κι αυτό το βρίσκω πολύ μα πολύ ευχάριστο για όλη την πιτσιρικάρια που θα 'χει τρεις ημέρες περισσότερες πασαλινές διακοπές... Γιατί ποτέ μου δεν πίστεψα ότι το σχολείο είναι κάτι το καλό και αυτό επιβεβαιώθηκε πανηγυρικά όταν ανακάλυψα ότι για να ξεμάθω τις μαλακίες που μου είχαν μάθει εκεί, χρειαζόταν ακόμα μεγαλύτερη προσπάθεια από εκείνη που είχε χρειαστεί για να τις μάθω... Κι ακόμα –κι ίσως για πάντα– παιδεύομαι... **Γηράσκω αεί απο-διδασκόμενος**, που λένε...

Κι αφού αναρωτηθώ σε ποιο άραγε **Προμηθεϊκό** εργαστήριο να κατασκευάστηκε αυτός ο ιός και πότε, κι αφού κι εσείς με τη σειρά σας με ρωτήσετε «**Γιατί, ήταν ο Προμηθέας γενετιστής;**», κι αφού σας απαντήσω «κάντε λίγη υπομονή, μέχρι το τέλος της σελίδας...»

... λέω, να πηγαίνω κι εγώ σιγά-σιγά, **μέρες που είναι**, διότι...

Διαφήμιση

«...Φτου! Την άλλη Τετάρτη **ΔΕΝ** θα 'ναι. Τι να κάνουμε; Θα περιμένουμε!»
Closed21

Διαφήμιση

«...Φτου! Ούτε την παράλληλη Τετάρτη θα 'ναι. Τι να κάνουμε; Θα περιμένουμε!»
Closed21

Την άλλη Τετάρτη είναι απεργία... [κατ' άλλους εορτάζωμεν την ίδρυσιν των Ιλλουμινάτων. Ας είναι κι έτσι... Στη φάση που είμαι ουδόλως με ενοχλεί...]
Και την παράλληλη αργία [λόγω ανθυγιεινής διατροφής, το κοκορέτσι χωνεύεται δύσκολα]...

Βάζω στο CD-player τα δισκάκια των **Βαβυλώνα** και **active member**, που απέκτησα μόλις χτες [κι αυτό οφείλεται στον Στέλιο Ελληνιάδη] ... [γιατί όλα τα μαθαίνω τελευταίος; Γιατί;]

Να ευχαριστήσω τη **Fairy** που μπήκε στον κόπο να απαντήσει ορθότατα ότι «το τάγμα των Ιησουιτών ιδρύθηκε ως γνωστόν το 1540 από τον Ιγνάτιο Λογιόλα, ενώ ο Μακιαβέλλι πέθανε το 1527. Άρα η απάντηση είναι ΟΧΙ, δεν επηρεάστηκε ο Μακιαβέλλι από τους Ιησουίτες...»

...να σας πληροφορήσω, αν δεν τα μάθατε, ότι ο **Σάκης Γαρυφαλλόπουλος** πήρε πίσω τις καταγγελίες που είχε κάνει εις βάρος μου, στην προηγούμενη εκπομπή της «Μούγκας», ότι δήθεν ήμουν ο βαρόνος των στημένων διαγωνισμών του inernet και πως τάχα ήμουν ο αρχηγός της «**Παράγκας του Κολωνακίου**», που τάχα συνεδρίαζε τακτικά στο καφέ [αλλά και εστιατόριο] «**Ταινιοθήκη**», Κανάρη και Ακαδημίας γωνία [εξαιρετική ανακαίνιση του κτηρίου, και εξαιρετικότερα design γλυκίσματα...], αλλά παράλληλα προχώρησε σε νέες καταγγελίες την Κυριακή το βράδυ, στον «Κίτρινο Πυρετό», λέγοντας πως είμαι επικεφαλής μιας άλλης παράγκας, της «**Παράγκας του Κολωνού**», που το προηγούμενο βράδυ είχε συνεδριάσει σε γνωστό κοσμικό ουζερί της περιοχής [...] Α! να βλέπετε και καμιά φορά τις εκπομπές του, να μαθαίνετε!

Κι έτυχε ένας μπαγάσας αθλητικογράφος, που δουλεύει εκεί δίπλα σε μια αθλητική εφημερίδα, να κάθεται στο διπλανό τραπέζι και τα μετέφερε όλα χαρτί και καλαμάρι στον Σάκη...

Κατά γενική ομολογία περάσαμε όλοι μας –καμιά δεκαριά- υπέροχα, ευχηθήκαμε στον γενεθλιάζοντα τα δέοντα, καταναλώσαμε ικανό αριθμό φιαλιδίων ούζου, απολαύσαμε δεόντως το εξαιρετικό φριγαδέλι, δεν βάλουμε γλώσσα μέσα για ώρες, στήσαμε καναδυό διαγωνισμούς για τις επόμενες εβδομάδες, λύσαμε το πρόβλημα αν η αστική τάξη ή εν γένει η άρχουσα τάξη μπορεί να προγραμματίζει μακροχρόνια στο μέλλον –δηλαδή, αν μπορεί να συνωμοτεί με χρονικό ορίζοντα 100, 200 ή ακόμα και χιλίων ετών– ...

Και επισημαίνοντας στον χαφιεδάκο ότι αν τον ξαναπετύχω εκεί θα τον κεράσω κι ένα караφάκι, να του πω ότι, όχι ο στημένος διαγωνισμός δεν θα αφορά τον **Ιμάνουελ Βελικόφσκυ**, αλλά κάποιον άλλον **Ιμάνουελ**, για τον οποίο ο γενεθλιάζων έγραφε μία εργασία επί δωδεκάωρον εκείνη την ημέρα... Ξανά χρόνια πολλά, μεγάλη, και...

Bye... bye... bye...

Προτερόγραφον

[**Ντοκουμανταίρ**]

[**Αμφιθέατρο πανεπιστημιακής σχολής. Πέντε-έξι φοιτητές παρακολουθούν με εμφανή βαριεστημάρα. Στον τοίχο είναι γραμμένο το σύνθημα «Η ανία είναι αντεπαναστατική». Zoom στο πρόσωπο του ανθρώπου που βρίσκεται στην έδρα. Φοράει γυαλιά παρόμοια με εκείνα που φορούσε ο ρεπόρτερ-ταξιτζής στην ταινία «Το Πείραμα» (Das Experiment). Στο κάτω μέρος της οθόνης διαβάζουμε τα εξής: «Κρίστιαν Μορφάουρ, καθηγητής κοινωνιολογίας των media, Ελεύθερο Πανεπιστήμιο Βερολίνου**]

Ο τίτλος της σημερινής μας συζήτησης είναι: **σαπΩνέα – μύθος και πραγματικότητα** [...] Η μεγάλη επιτυχία της Κάμψης, που ας μην ξεχνάμε ότι μεταφέρθηκε και σε πολλές άλλες χώρες με τις ανάλογες προσαρμογές φυσικά, οφείλεται στην εξαιρετικά απλή ιδέα του δημιουργού της: αντί να παρακολουθούμε στα τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων νέα για τις σαπουνόπερες ή νέα που κάνουν μόνον για σαπουνόπερες, γιατί δεν **μεταστρέφουμε** μια σαπουνόπερα σε δελτίο **πραγματικών ειδήσεων**; Βέβαια η επιτυχία ήρθε πολύ αργότερα, αφού οι περιορισμοί των τηλεφωνικών δικτύων δεν επέτρεπαν ακόμα την μετάδοση ικανοποιητικής ποιότητας εικόνας. Και ας μην ξεχνάμε ότι η ενσωμάτωση τηλεόρασης-υπολογιστή έγινε πραγματικότητα αρκετά χρόνια αργότερα [...] Τα διαδικτυακά **σαπΩνέα** υπερέιχαν σαφώς των αντίστοιχων τηλεοπτικών. Νέα links μπορούσαν να προστεθούν εκ

των υστέρων, που να ενημερώνουν για τις νεότερες εξελίξεις σε διάφορα θέματα, ενώ παράλληλα μπορούσε κάποιος να τα παρακολουθήσει ξανά και ξανά για λόγους ψυχαγωγίας [...] Αντίθετα, τα τηλεοπτικά σαπουνά, λόγω της μορφής που είχε τότε ακόμα η τηλεόραση, δεν ευδοκίμησαν ευθύς εξαρχής. Οι ηθοποιοί-παρουσιαστές θα έπρεπε να μιλάνε εξαιρετικά αργά ώστε να μπορούν οι τηλεθεατές να παρακολουθούν σε υπότιπλους τις ειδήσεις ή τις πηγές του σεναρίου [...] Αλλά έτσι υπήρχε ο κίνδυνος, από την απουσία αυτών των πραγματολογικών σημειώσεων, σε μερικά χρόνια –και γνωστού όντος ότι ουσιαστικά επρόκειτο για δελτία ειδήσεων– να εκληφθεί ως αληθές ολόκληρο το περιεχόμενο της σειράς. Κάτι που ασφαλώς δεν ίσχυε σε καμία περίπτωση. Μπορεί, για παράδειγμα, η Λάουρα ή ο Μιχάλης –οι αγαπημένοι ήρωες της πρώτης σειράς της Κάμψης– να «βίωναν» κάποια «πραγματικά» γεγονότα [για παράδειγμα, η παρουσία του Μιχάλη στο Δημαρχείο της Νίκαιας, στο προτελευταίο επεισόδιο] ή να χρησιμοποιούσαν συχνά «ατάκες» που ήταν αποσπάσματα άρθρων ή αναλύσεων [για παράδειγμα, αυτά που διάβαζε η Λάουρα από την εφημερίδα ή όσα είπε για το χρηματιστήριο ο Τομ, στη σκηνή του καφενείου στη Μύκονο], όμως σε καμία περίπτωση δεν είχαν «βιώσει» τέτοιες καταστάσεις αλλά ούτε και είχαν «πει» οι ίδιοι αυτά που έλεγαν. Για να μην αναφερθούμε βέβαια σε όλες εκείνες τις τελείως φανταστικές σκηνές, που ήταν –και είναι– απαραίτητες για το «δέσιμο» του σεναρίου [...] Ποιες υπήρξαν ωστόσο οι πηγές της έμπνευσης του δημιουργού της Κάμψης; Η ιδέα της μεταστροφής είχε αναπτυχθεί από μία υπερεθνική ομάδα επαναστατών τη δεκαετία του 1960, ο πυρήνας της οποίας αποτελούνταν από Γάλλους [...] Κάποιος από αυτούς μάλιστα, ο **Ρενέ Βιενέ**, είχε μεταστρέψει το 1973 και μία ολόκληρη ταινία καράτε, από εκείνες που γυρίζονταν εκείνη την περίοδο σωρηδόν στο Χονγκ-Κονγκ, αφήνοντας απείραχτη την εικόνα, αλλά βάζοντας τους ηθοποιούς της ταινίας να χρησιμοποιούν ένα έντονα πολιτικοποιημένο λεξιλόγιο [μαρξιστικού-αντικαπιταλιστικού προσανατολισμού]. [...] Στο τέλος οι καλοί εργάτες-καρατέκα κέρδιζαν κατά κράτος τα κακά αφεντικά-καρατέκα. Ο δημιουργός της Κάμψης, όπως αναφέρει και ο επιμελητής των «Απάντων» του, παρακολουθούσε πάντα με εξαιρετικό ενδιαφέρον αυτό το κλασικό –τώρα πια– αριστούργημα του Βιενέ: πρόκειται φυσικά για την ταινία **«Μπορεί η Διαλεκτική να Σπάσει Τούβλα;»** [La Dialectique Peut-elle Casser des Briques?] [...] Μία άλλη πηγή έμπνευσης αποτέλεσε ασφαλώς και ο «μύθος» του **Προμηθέα**, όπως αυτός καταγράφεται στην αρχαία ελληνική γραμματεία. Αναρωτιόταν «πως θα μπορούσαμε άραγε να γνωρίζουμε ποια στοιχεία του μύθου είναι πραγματικά, όταν έχουν χαθεί –ίσως για πάντα– οι **πραγματολογικές σημειώσεις;**» [...] Και, τελικά, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ένας νέος μύθος δεν αποτελεί ποτέ προϊόν παρθενογένεσης και το ίδιο συμβαίνει και με τις περισσότερες ιδέες. Και όπως ο ίδιος είχε επηρεαστεί στη διαμόρφωση της ιδέας του για τα **σαπουνά**, από τα τηλεοπτικά «δρώμενα» της εποχής του [όπως, π.χ., από το Έπος της Λάμψης], τις κοινωνικές και πολιτικές αντιθέσεις εκείνης της περιόδου [πλουσία Λάουρα – πτωχός Ροδόλφος, Μύκονος-Νίκαια], αλλά και την απaráδεκτη κατάσταση που επικρατούσε στο χώρο της ενημέρωσης και της ψυχαγωγίας, έτσι ακριβώς και ο **μύθος του Προμηθέα** είχε χρησιμοποιηθεί –μεταξύ άλλων– από κάποιους άλλους για την κατασκευή κάποιων άλλων μύθων [...] Τέτοιο **υστερόγραφο**, που λέγεται πως συνόδευε το τελευταίο επεισόδιο της Κάμψης, και εξηγούσε αυτήν τη δημιουργία των νέων μύθων φαίνεται πως δεν υπήρξε ποτέ. Και θα συμφωνήσω με τον επιμελητή των «Απάντων» ότι το **χαμένο υστερόγραφο** δεν ήταν παρά ένας **net legend** [...] Το μόνο σίγουρο είναι ότι τα πάθη του Προμηθέα, που δέθηκε πάνω σε έναν βράχο και ένας γύπας του έτρωγε το συκώτι, δεν άρχισαν μόνον και μόνον επειδή έκλεψε από τον Δία το πυρ, αλλά όπως αναφέρει και ο **Απολλόδωρος** στη «Μυθολογία» του [I, 45]: «Ο δε Προμηθεύς, αφού **έπλασεν ανθρώπους από χώμα και νερό**, έδωκεν εις αυτούς και το πυρ, το οποίον (το έκλεψεν από τον ουρανόν) και το έφερε, κρυφά από τον Δία, κρυμμένο σε ένα κουτί».

CUT

Γράφειν

«Προμηθεύς δε εξ ύδατος και γης ανθρώπους πλάσας έδωκεν αυτοίς και πυρ, λάθρα Διός εν νάρθηκι κρύψας.»
Απολλόδωρος, «Μυθολογία», I, 45.

CUT

Zapping

Προτερόγραφον [συνέχεια]

[...] Με την επιρροή όμως που άσκησαν τα έργα και τα πάθη του **Προμηθέα**, και εν γένει το αρχαίο ελληνικό δράμα, πάνω στους μεταγενέστερους μύθους, θα ασχοληθούμε την επόμενη φορά. **Auf Wiedersehen!**

[«Δεν γινόσουν καλύτερα ταξιτζής; Ήταν ανάγκη να γίνεις media-λόγος;» υποτονθόρισε ο μοναδικός φοιτητής που είχε απομείνει στην αίθουσα, καθώς σηκωνόταν νωχελικά από τη θέση του.]

CUT

Netting

Θεαμαπάτες & Δικτυώματα [comeback]

Μαζί με τις ευχές μου για Καλή Ανάσταση [ξέρετε ποια...] και το φιλί της Αγάπης που στέλνω σε όλους μαζί και στον καθένα σας χωριστά, ένα μικρό δωράκι, που δεν είναι παρά μία διεύθυνση στο Internet – τι άλλο;

<http://www.nazarenius.com/>

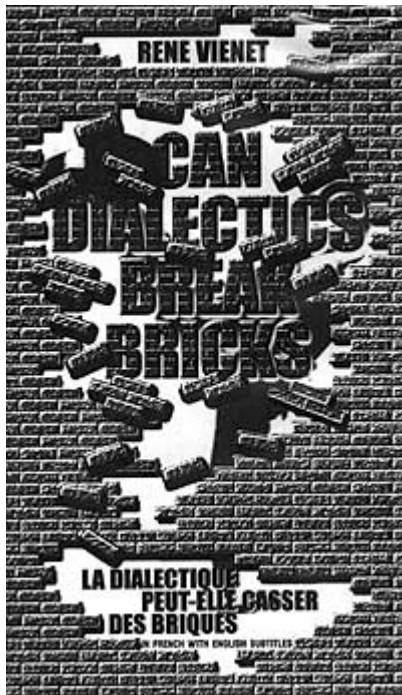
Εκεί, μπορείτε να διαβάσετε «**Το Κατά Σενέκαν Ευαγγέλιον**», μέρες που είναι...

Τα μέλη του συγκροτήματος «Βαβυλώνα», σε φωτογραφία τους που υπάρχει στο συνοδευτικό φυλλάδιο του CD «...τα τέρατα παίζουν ακόμα». Στον δίσκο συνεργάστηκαν οι: Φύλακας, Θηρίο, Κακιά Στιγμή, Χαμηλός, Γυάλινος, Παράφρων, Ντελάλης, Χτικιό, Χ-Ray, που σημειώνουν: «Όσους γουστάρουν το πριν και το τώρα κι όσους πίστεψαν πως θα τέλειωνε εκεί... Η ραψωδία θα παίζει κι όποιος αντέξει.»

Το εξώφυλλο του δίσκου «Μέρες Παράξενες, Θαυμάσιες Μέρες», των active member.
«...Μέρες παράξενες, θαυμάσιες μέρες. Τι ωραίο να κλαις και να γελάς. Μέρες παράξενες, θαυμάσιες μέρες. Να ονειρεύεσαι, να μην ξεχνάς. Μέρες παράξενες, θαυμάσιες μέρες. Να μη φοβάσαι και να γερνάς.» [Από το ομώνυμο κομμάτι] Και από το «Σταματήστε να κατέβω»:
«... Καθένας το βιολί του και την τρέλα του με όλα τα παράξενα και τα ωραία του. Ό,τι μάζεμα καιρό, στη φωτιά θα το ρίξω. Μη σταματάτε άμα βιαζόσαστε, εγώ θα πηδήξω.»

Όταν η διαλεκτική συναντά τις πολεμικές τέχνες οι τοίχοι του κόσμου τρίζουν συθέμελα. Διότι, ναι! Η Διαλεκτική Γκρεμίζει τους Τοίχους! Το γέλιο γκρεμίζει τους τοίχους! Το τραγούδι γκρεμίζει τους τοίχους! Τα βαρελότα των Βρονταδούσιων [Χίος] γκρεμίζουν τους τοίχους! [το βράδυ της Ανάστασης]...

15 Μαΐου 2002

του Χρήστου Μόρφου

«Άγιοι» Τόποι... Ιεροσυλία [κατά συρροήν και κατ' εξακολούθησιν]... «Ιεροί» Τόποι... Ιεροσυλία... «Ιερές» Παραδόσεις... Ιεροσυλία...

Μετέωρα... Ιεροσυλία...

«Ιερός» τόπος των Μετεώρων [«το μεγαλύτερο και σημαντικότερο μετά το Άγιον Όρος μοναστικό συγκρότημα του ελλαδικού χώρου»]... Όταν η οικονομική ισχύς των [μετατραπέντων σε οίκους εμπορίου] μονών μετατρέπεται σε πολιτική ισχύ, τόσο σε τοπικό όσο και σε κεντρικό επίπεδο. Όταν οι φαιοχίτωνες απόγονοι των μοναχών που καθοδηγούσαν, πριν από 1600 χρόνια, τις ορδές του Αλάρικου στην καταστροφή κάποιων άλλων μνημείων, κάποιων άλλων παραδόσεων, στρέφονται πια –και με την ανοχή των αρχών και της πολιτείας– εναντίον και των δικών τους ιερών –υποτίθεται– παραδόσεων, βεβηλώνοντας και τους δικούς τους ιερούς –υποτίθεται– τόπους...

Μονή Ρουσάνου. Η δεύτερη μονή που συναντάμε ανεβαίνοντας από το Καστράκι, χτισμένη στην κορυφή ενός κατακόρυφου βράχου. Αναφέρεται, χωρίς ωστόσο να επιβεβαιώνεται από κάποια ιστορική μαρτυρία ή πηγή, ότι κάποιος ιερομόναχος Νικόδημος εγκαταστάθηκε στο βράχο το έτος 1388. Το μοναστήρι πάντως πήρε τη σημερινή οικοδομική μορφή του κατά την τρίτη δεκαετία του 16ου αιώνα.

Πεντακόσια –σχεδόν– χρόνια αργότερα, κάποιοι σκέφτηκαν ότι ο βράχος χρειαζόταν μια «αντιστήριξη» και φρόντισαν να οικοδομήσουν δίπλα του ένα «αντέρεισμα», ένα κτήριο, **πέντε [5] ορόφων.** Πέραν της μοναστικής κοινότητας, συνυπεύθυνοι για το «καθ' όλα νόμιμο» κακούργημα, για το «καθ' όλα νόμιμο» ανοσιούργημα, είναι και η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων [Λάρισα] και –προφανώς– το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο. Συνυπεύθυνη επίσης και η τοπική κοινωνία, που τη σκιάζει η φοβέρα [του ράσου] και την πλακώνει η σκιά των «ιερών» βράχων. Άκρα του τάφου σιωπή... Η οικονομική, και πολιτική, ισχύς που προαναφέραμε...

«Ιερός» τόπος των Μετεώρων... Προστατεύεται από μια σειρά νόμων, όπως και όλοι οι σημαντικοί ιστορικοί τόποι στη χώρα μας. Φανταστείτε να συνέβαινε το ίδιο μέσα στον αρχαιολογικό χώρο της Ολυμπίας, για παράδειγμα [αν και εδώ που έχουμε φτάσει, τίποτα δεν αποκλείεται]. Δεν θα είχε μείνει αρχαιολόγος για αρχαιολόγος που να μην αρπάξει τη σκαπάνη για να γκρεμίσει το ανοσιούργημα. Στην περίπτωση, ωστόσο, της Μονής Ρουσάνου σιωπή. Ίσως να μην το παρατήρησαν κιόλας. Ένα «μικρό» πενταόροφο κτίσμα...

Ιερός τόπος! Κουραφέξαλα! Ανάλογα πώς βολεύει τους εμπόρους της πίστης...

Ο έχων το γενικό πρόσταγμα στη μοναστική κοινότητα των Μετεώρων πατήρ Αθανάσιος [γνωστότερος στην περιοχή ως παπα-Σάκης], ηγούμενος της μονής του Μεγάλου Μετεώρου [Μεταμορφώσεως του Σωτήρος], υπήρξε [είναι ακόμα:] μέλος της παραχριστιανικής οργάνωσης «Χρυσοπηγή», που είναι επίσης γνωστή και ως «Χρυσοπληγή». Εξέχοντα μέλη της «Χρυσοπηγής» είναι ο Αρχιεπίσκοπος κ. **Χριστόδουλος** και ο Πειραιώς κ. **Καλλίνικος.** Ο κ. Χριστόδουλος... που χαρακτήρισε πρόσφατα σαν «ειδωλολάτρη» τον πρόεδρο του Συνασπισμού **Νίκο Κωνσταντόπουλο**, επειδή ο τελευταίος «είχε το θράσος» να αναφέρει και την άνοιξη στις ευχές του για τις ημέρες του Πάσχα... Που, φυσικά, δεν θα είχε τίποτα να πει αν επισκεπτόμενος τη... μεταμορφωμένη μονή της Μεταμορφώσεως έβλεπε πάνω στα τραπέζια της «ανακαινισθείσας» τραπεζαρίας [μουσείου] της μονής τα αργυρά πιάτα, τα αργυρά μαχαιροπήρουνα και τα αργυρά ποτήρια που χρησιμοποιούσαν [;!] κάποτε οι μοναχοί. Για να μην μιλήσουμε για το μουσείο «των αγώνων», εκεί δίπλα, όπου εκτίθενται «φρεσκοραμμένες» στολές και ο σχετικός οπλισμός Ελλήνων που πήραν μέρος τους δύο τελευταίους αιώνες στις μάχες του έθνους...

Έτσι είναι αυτά... Οι παπάδες πάντα ήταν «μπροστάρηδες» στους αγώνες του έθνους. [Με ελάχιστες φωτεινές εξαιρέσεις, όπως ο παπα-**Θύμιος Βλαχάβας** και ο μητροπολίτης Λαρίσης **Διονύσιος ο Σκυλόσοφος**...] «Μπροστάρηδες» ήταν και οι πεντακόσιες χιλιάδες καλόγεροι

που προσεύχονταν στα μοναστήρια τους για να σωθεί η Βασιλεύουσα το 1453. «Μπροστάρηδες» και οι Πατριάρχες στην Τουρκοκρατία, με μέσο όρο παραμονής στο αξίωμα τα 2,5 χρόνια. Όχι, όχι! Δεν τους κρεμούσαν οι Τούρκοι. Απλά εξαγόραζαν το αξίωμα από τον σουλτάνο, τάζοντας περισσότερα χρήματα από τον προκάτοχό τους. Πού τα έβρισκαν; Ο σουλτάνος τούς είχε δώσει το προνόμιο να φορολογούν τους «άπιστους γκιοούρηδες», το «ποίμνιό» τους. Έτσι τα έβρισκαν τα γρόσια, έτσι αναδεικνύονταν σε πατριάρχες οι «λύκοι»...

Έτσι είναι αυτά τα πράγματα... Σε λίγο θα μας ζητήσουν και τα ρέστα... Όπως αυτά για τη «σωτηρία» της ελληνικής γλώσσας στη διάρκεια της Τουρκοκρατίας. Τώρα το γιατί οι υπόλοιποι λαοί των Βαλκανίων διατήρησαν κι αυτοί στα χρόνια της Τουρκοκρατίας τις γλώσσες τους, είναι αλλουνού παπά ευαγγέλιο, καταπώς φαίνεται...

Για να μην μιλήσουμε για τους «μπροστάρηδες» των αγώνων κατά της παγκοσμιοποίησης... Καλά τα «γρόσια» των κουτόφραγκων για τις αναστυλώσεις κ.λπ. κ.λπ., αρκεί να καταλήγουν στις ημέρες τσέπες...

Έτσι είναι αυτά τα πράγματα...

«Μπροστάρηδες» και στους «αγώνες» υπέρ της μακροημέρευσης των ηγετών της χώρας. Όπως ο περί ου λόγος ηγούμενος, που συμμετείχε ενεργά στους σχετικούς «αγώνες» υπέρ του αιμνήστου Ανδρέα Παπανδρέου. Τότε ήταν που άρχισε να αποκτά επιρροή και σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο. Βλέπετε η σύζυγος του αιμνήστου, Δήμητρα Λιάνη-Παπανδρέου, ήταν και παραμένει θρήσκα κοπέλα... Κάνει και συλλογή από παλιές εικόνες, αν θέλετε να μάθετε και νομίζω ότι καταλαβαίνετε πού **δεν** το πάω...

Ας είναι... Να μην μελαγχολήσουμε κιόλας, μέρες που είναι...

Κατά τα άλλα, το ίδιο μεσημέρι, μετά την επίσκεψη στα Μετέωρα, φάγαμε εξαιρετικά νησιτίσιμα φαγητά σε χωριουδάκι της Πίνδου –καμιά 50αριά χιλιόμετρα μακριά– και κατηφορίζοντας μετά προς τον κάμπο, στον έρημο δρόμο –δεν είχε αρχίσει ακόμα η «έξοδος» των «ξενιτεμένων πιστών»– και δίπλα στα έλατα, στις οξίες και στα πλατάνια, τραγουδούσαμε ξανά και ξανά, μαζί με τον **Νίκο Παπάζογλου**, το τραγουδί «Αχ Ελλάδα» της **Βάσως Αλαγιάννη** και του **Μανώλη Ρασούλη**:

«Χαρά στον Έλληνα που ελληνοξεχνά
Και στο Σικάγο μέσα ζει στη λευτεριά [...]
Και στην Αθήνα μέσα ζει στην ξενιτιά.

Αχ Ελλάδα, σ' αγαπώ και βαθιά σ' ευχαριστώ
Γιατί μ' έμαθες και ξέρω
Ν' ανασαίνω όπου βρεθώ
Να πεθαίνω όπου πατώ και να μην σε υποφέρω

Αχ Ελλάδα θα στο πω
Πριν λαλήσεις πετεινό
Δεκατρείς φορές μ' αρνιέσαι
Μ' εκβιάζεις, μου κολλάς
Σαν το νόθο με πετάς
Μα κι απάνω μου κρεμιέσαι...»

Πασχαλινά ροκ ιστορία [μιλάμε για σκληρό ροκ...]

Ο σύντροφος Κώστας Σημίτης, πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος και πρωθυπουργός της χώρας, επισκέφτηκε τις ημέρες του Πάσχα τα ακριτικά νησιά Ρόδο, Σύμη και Καστελόριζο.

Για το Καστελόριζο δεν έχω και τίποτα να πω, αφού η «μητέρα-πατρίδα», παρά τις δεήσεις

μου, δεν εδέησε να με στείλει εκεί να την υπηρετήσω. Κάτι που ωστόσο έπραξε με τα υπόλοιπα δύο νησιά, τα οποία φρόντισε να γνωρίσω κατά –γεωγραφικό– μήκος και κατά –γεωγραφικό, επίσης– πλάτος.

Για τη Σύμη να πω απλώς ότι είναι ένα εξαιρετικό νησί, και αν ψάχνετε ένα μέρος για ήσυχες διακοπές σε μία εξαιρετική νεοκλασική πολιτειούλα, αρχίστε τον προγραμματισμό [οι παραλίες, βέβαια, είναι λίγες και μικρές, αλλά κατά τα άλλα...]

Και επιτέλους ερχόμαστε στη Ρόδο – όπου πέρασα το καλύτερο ίσως Πάσχα της ζωής μου, παρέα με καμιά εικοσαριά ακόμα παλικάρια... Μόνο που εμείς είχαμε τη χαρά να μην δεχτούμε εκείνη την ημέρα καμιά επίσκεψη, ξέρετε... για τα καθιερωμένα τσουγκρίσματα...

Αυτή τη σπάνια τύχη, ωστόσο, είχαν οι στρατιώτες μιας μονάδας στη Ρόδο, ανήμερα το φετινό Πάσχα, όταν και τους επισκέφτηκε ο σύντροφος πρωθυπουργός, που τσουγκρίζοντας το πασχαλινό αυγό με τους στρατιώτες είχε τη φαινή έμπνευση να ανοίξει και διάλογο με κάποιον από αυτούς. Ο διάλογος είναι αυθεντικός και δημοσιεύτηκε στο *Παρόν* την περασμένη Κυριακή. Πριν σας αφήσω να τον απολαύσετε, να ευχηθώ «καλό υπόλοιπο» στις σειρούλες εκεί κάτω, που σίγουρα θα είναι καλό με το γέλιο που έπεσε και –υποθέτω– συνεχίζει να πέφτει:

«Σημίτης: Εσείς από πού είστε;

Φαντάρος: Από την Αθήνα.

Σημίτης: Μάλιστα. [παύση] Και έχετε επάγγελμα στην Αθήνα;

Φαντάρος: Βεβαίως, είμαι φυσικός στο επάγγελμα.

Σημίτης: Α, φυσικός. Και εδώ τι κάνετε;

Φαντάρος: Υπηρετώ τη θητεία μου...»

Τι θέλουν αυτοί οι Ηλείοι και πάνε στη Ρόδο; Δεν μπορώ να καταλάβω. Αφού τους χαλάει η θάλασσα... Κάνουν και παρατηρήσεις στους Δημάρχους: «Είδα κάτι ξεκοιλιασμένους καναπέδες, πράγματα πεταμένα στο δρόμο, βρωμιά, δεν είναι εικόνα αυτή για ένα νησί τουριστικό σαν τη Ρόδο...» Θα ξεκοιλιαστούμε, κυριολεκτικά, όπου να 'ναι, δεν θα μας μείνει άντερο από το γέλιο... Αργεί να τελειώσει και η ανακαίνιση του σπιτιού του παππού του στην Ηλεία, που ήταν, λέει, γιατρός και γύριζε τα χωριά καβάλα στ' άλογο... να «απολυθεί» κι αυτός, να πάει ν' αράξει...

Φαινόμενα και θεαμαπάτες...

Το περιοδικό *Φαινόμενα* [Ταξίδι στην αναζήτηση του αγνώστου και του παράδοξου] μοιράζεται μαζί με την εφημερίδα *Ελεύθερος Τύπος*, κάθε δεύτερη Τετάρτη. Στο τελευταίο τεύχος [08/05/2002] διαβάζουμε:

«Το *innernet.gr* δημιουργήθηκε από την ομάδα που εκδίδει το περιοδικό "Τρίτο Μάτι" των εκδόσεων "Εσοπτρον", για να καλύψει την ανάγκη ενημέρωσης και έκφρασης μιας μεγάλης μερίδας κόσμου που ενδιαφέρεται για την αναζήτηση και το μεταφυσικό. Τα θέματα που απασχολούν τη συγκεκριμένη τοποθεσία είναι μεταξύ άλλων η Αρχαία Ελλάδα, τα UFO, η συνωμοσιολογία, οι θεαμαπάτες, η ολιστική θεραπευτική και τα μυητικά τάγματα».

Τι στο καλό είναι αυτές οι «θεαμαπάτες»; Γιατί το —ανούσιο κατά τα άλλα— περιοδικό δεν το διευκρινίζει. Ξέρει κανείς; Έχει να κάνει με θεάσεις UFO; Με φαντάσματα; Με τι τέλος πάντων;

Κατά τα άλλα...

Θυμάστε τις τρομοκρατικές [:] επιθέσεις με τον ιό του άνθρακα το περασμένο φθινόπωρο στις ΗΠΑ; Όλα τα τελευταία στοιχεία δείχνουν ότι προέρχεται από τα εργαστήρια του αμερικανικού στρατού στο Φορτ Ντέτρικ.

Ο **Γιασέρ Αραφάτ** μετά την «απελευθέρωσή» του από τη Ραμάλα, δηλώνει ότι χιλιάδες Παλαιστίνιοι είναι διατεθειμένοι να θυσιαστούν για την Ιερουσαλήμ.

Το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ ενέκρινε τη μερική άρση του εμπάργκο προς το Ιράκ, κι έτσι θα καταστεί δυνατή η αποστολή διαφόρων ειδών πρώτης ανάγκης στη χειμαζόμενη χώρα.

Ο πρώην πρόεδρος των ΗΠΑ **Τζίμι «Φιστικός» Κάρτερ** επισκέφτηκε την Κούβα του Φιντέλ Κάστρο και μεταβαίνοντας στις εγκαταστάσεις όπου –σύμφωνα με την προπαγάνδα των ΗΠΑ– υποτίθεται ότι παράγονται βιοχημικά όπλα, δεν διαπίστωσε κάτι τέτοιο.

Πολύ στενότερες γίνονται οι σχέσεις NATO-Ρωσίας... Τα καλά της τρομοκρατίας και της παγκοσμιοποίησης...

Σε άθλιες συνθήκες κρατούνται φυλακισμένοι 2.000 Ταλιμπάν στη Μαζάρ ι Σαρίφ του Αφγανιστάν. Εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν δίστασε να παρομοιάσει το στρατόπεδο κράτησης με το Άουσβιτς. Ο «χορηγός» μας **Αμπντούλ Ρασίντ Ντοστούμ**, υφυπουργός άμυνας και αρμόδιος για τις φυλακές, δήλωσε μέσω εκπροσώπου ότι συμερίζεται τις ανησυχίες για τις συνθήκες κράτησης των Ταλιμπάν, αλλά δυστυχώς δεν υπάρχουν χρήματα για τη βελτίωσή τους... Είναι και η εποχή που συλλέγεται το όπιο, καταλαβαίνετε... Α! Ο πρωθυπουργός του Αφγανιστάν Καρζάι είχε εργαστεί παλιότερα για λογαριασμό της UNOCAL, της εταιρείας που χρηματοδότησε την άνοδο των Ταλιμπάν στην εξουσία γιατί ήθελε να κατασκευάσει αγωγό μεταφοράς φυσικού αερίου...

«Γραπτές αποδείξεις» ότι οι ΗΠΑ συμμετείχαν ενεργά στην απόπειρα πραξικοπήματος εναντίον του υποστηρίζει ότι διαθέτει ο πρόεδρος της Βενεζουέλας. «Έχω ονόματα, φωτογραφίες και βίντεο» τόνισε ο Ούγκο Τσάβες μιλώντας σε εκπομπή του BBC. Για να μην ξεχνιόμαστε. «Φονιάδες των λαών...»

Από τη δυτική πλευρά, τόσο ο βράχος όσο και η Μονή Ρουσάνου παραμένουν Μετέωρα και δεν χρειάζονται κανενός είδους «αντιστήριξη»...

...κάτι που ίσχυε μέχρι πριν από τρία χρόνια και για την ανατολική πλευρά...

...αλλά δεν ισχύει πια, αφού «κατέστη αναγκαία» η οικοδόμηση ενός πενταορόφου «αντερείσματος»...

...το οποίο είναι πράγματι πενταόροφο, αν λάβουμε υπόψη μας το... ιερατικό και μετεωρικό «ρετιρέ», αλλά και το ισόγειο, που δεν φαίνεται στη φωτογραφία.

Η νότια πλευρά, προ ετών, άνευ «αντερείσματος»...

...και όπως είναι σήμερα. Αν προσέξετε πάνω στο βράχο έχει προστεθεί ακόμα ένα πανωσήκωμα-προσθήκη. Ο σεβασμός προς την ιερότητα του χώρου και η λιτότητα του κτίσματος είναι νομίζω ορατά δια γυμνού οφθαλμού...

22 Μαΐου 2002

του Χρήστου Μόρφου

Τροπάριον Ι

που αναφέρεται στην προσεχή συνάντηση που θα έχει ο πλανη-κράτωρ δον Χόρχε Αρμπούστο Β΄ με τον κυβερνήτη της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρασίας –και τέως αρχισπιούνο της Ιεράς [μετα-κομμουνιστικής] Εξετάσεως– Βλαδίμηρο [Τι]Πουτένιο, καθώς και σ’ άλλα γουστόζικα και αξιοπερίεργα πράγματα

«–Αν μια φορά το δοκιμάσετε, φίλε Σάντσο, είπε ο δούκας, θα γλείψετε τα χείλια σας γι’ αυτό που λέγεται κυβέρνηση, διότι είναι πάρα πολύ γλυκό πράγμα να διατάξεις και να εκτελούνται οι διαταγές σου. Να δείτε που, όταν ο κύριός σας γίνει αυτοκράτωρ, πράγμα που θα συμβεί όσο κι αν τώρα δείχνει να μη δίνει σ’ αυτό σημασία, δεν θ’ αφήσει κανέναν να του πάρει ποτέ την αυτοκρατορία του, και θα πονάει η ψυχή του για όσον καιρό δεν ήταν ακόμα αυτοκράτωρ. »–Εμένα μου το λέτε αυτό! Παρατήρησε ο Σάντσο. Εγώ πιστεύω πως δεν υπάρχει καλύτερο πράγμα, ακόμα κι αν διατάξεις ένα κοπάδι γίδια.» [Β΄, 332]

Ω! Τι χαρά! Τι τιμή! Να φιλοξενούμε απόψε στα εδάφη της Ευρωπαϊκής «μας» Ένωσης, στο Βερολίνο, τον πλανητάρχη **δον Γεώργιο Μπους τον Β΄!** [Το «Arbusto» σημαίνει στα ισπανικά «θάμνος», ό,τι δηλαδή σημαίνει και στα «αμερικάνικα» το «Bush». Μάλιστα, ο δον Αρμπούστο είχε ιδρύσει στα νιάτα του και μια πετρελαϊκή εταιρεία, την Arbusto Petroleum, την οποία φρόντισε να μοσχοπουλήσει λίγο πριν από τη χρεωκοπία της.]

Τι χαρά! Ήδη χτες 50.000 Βερολινέζοι διαδήλωσαν «τη χαρά τους» στην Αλεξάντερπλάτς του Βερολίνου. Συνολικά αυτές τις ημέρες θα γίνουν πάνω από 100 διαδηλώσεις στη Γερμανία κατά του Μπους και της πολιτικής των ΗΠΑ στον πλανήτη.

Να ευχηθούμε ό,τι καλύτερο στους «χαρούμενους» διαδηλωτές της Γερμανίας εν γένει, και του Βερολίνου ειδικότερα, και να ανακράξουμε μαζί τους **«Είμαστε όλοι Βερολινέζοι»**, φράση την οποία είχε εκστομίσει, σε άλλες εποχές, στις αρχές της δεκαετίας του 1960, ένας άλλος πρόεδρος των ΗΠΑ, ο **Τζων Κέννεντυ**, επισκεπτόμενος τότε το Βερολίνο, λίγο πριν τον «φάει λάχανο» ο «μοναχικός καουμπόυ» στο Ντάλλας. Ας ελπίσουμε μόνον να είναι φτηνά τα λάχανα και οι ντομάτες αυτήν την εποχή στις λαχαναγορές του Βερολίνου. Αν και φοβάμαι πως κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει, αφού στους δρόμους του Βερολίνου έχουν πάρει «θέση μάχης» 10.000 αστυνομικοί. Ενώ για τον φουκαρά τον **Μπιλ [Κλίντον]** είχαν κινητοποιηθεί μόλις 2.500... Πάντως σήμερα ολόκληρο το κέντρο του Βερολίνου θα παραμείνει «κλειστό» όπως αναφέρει η Ελευθεροτυπία, ενώ όπως αναφέρει η ίδια εφημερίδα στη σημερινή της έκδοση, ο **Τόνι Μπλερ** αποδίδει τον αντιαμερικανισμό των Ευρωπαίων στη ζήλια που αυτοί τρέφουν προς τις ΗΠΑ!

Ο **δον Αρμπούστο** θα αναχωρήσει αύριο το απόγευμα για το δεύτερο σταθμό της ευρωπαϊκής του περιοδείας τη Μόσχα, ενώ στη συνέχεια θα επισκεφτεί τη Γαλλία του [επανεκλεγέντος «λωποδύτη»] **Ζακ Σιράκ** [που είχε αναφωνήσει τον περασμένο Σεπτέμβριο, **«Είμαστε όλοι Αμερικανοί!**»], αλλά και την Ιταλία, όπου θα παραστεί στη σύνοδο NATO-Ρωσίας και θα συναντηθεί και με τον πάπα **Ιωάννη Παύλο** [που είναι επίσης Β΄].

Στη Ρωσία ο δον Αρμπούστο θα υπογράψει με τον ρώσο πρόεδρο **Βλαδίσμηρο Πούτιν**, τέως αρχηγό της KGB, τη συμφωνία για τη μείωση των πυρηνικών όπλων στην οποία κατέληξαν πρόσφατα οι δύο χώρες. Βέβαια, δεν πρόκειται ακριβώς για μείωση... Με την έννοια ότι τα πυρηνικά όπλα που θα «μειωθούν» δεν θα καταστραφούν, αλλά θα «αποθηκευτούν», δια πάσαν μελλοντικήν χρήσιν και μαλακίαν...

Δεν θα έπρεπε, επίσης, να διαφύγει της προσοχής σας το γεγονός ότι αυτές τις ημέρες ο δον Αρμπούστο διαβάζει το βιβλίο **Έγκλημα και Τιμωρία** του **Φιοντόρ Ντοστογιέφσκυ**, «κατόπιν εισήγησης της **Κοντολίζα Ράις**, για να κατανοήσει την ψυχοσύνθεση των Ρώσων». Αυτή η κοπέλα, σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας του δον Αρμπούστο, έχει φαγωθεί να την αναδείξουμε χορηγό της στήλης. Κάτι βέβαια που δεν πρόκειται να συμβεί. Όχι ακόμα, τουλάχιστον. Γιατί δεν έχω καμιά διάθεση να διαβάζω μετά στους *Times* του Λονδίνου επαινετικά σχόλια σχετικά με την **«ακραία προσαρμοστικότητά»** μου, όπως αυτά που επιδαψίλευσε πρόσφατα η εφημερίδα στον Βλαδίσμηρο «επειδή οι Ρώσοι αποδέχθηκαν όλους τους όρους του NATO» σχετικά με την πρόσφατη συμφωνία σύνδεσης NATO-Ρωσίας.

Α, να μην το ξεχάσω! Τα «καλά» της «ελεύθερης αγοράς» είναι ήδη ορατά στη Ρωσία. Ο πληθυσμός της μειώνεται κατά 750.000 άτομα ετησίως, και υπολογίζεται ότι «έως το 2050 ο ρωσικός πληθυσμός θα συρρικνωθεί από τα σημερινά 145 εκατ. στα 104 εκατ. άτομα»...

«Το άρχειν ήδιστον», άραγε, που θα 'λεγε και ο Αριστοτέλης;

Τροπάριον II

που συνεχίζει το πρώτο «κι ασχολείται με πράγματα όχι περιττά για να γίνει πιο σαφής ετούτη η ιστορία» των καιρών μας, καθώς και με όσα αφορούν στην κατεδάφιση των δύο κάστρων της Νουέβας Γόρκης τον περασμένο Σεπτέμβριο

«Επιπλέον παρακαλώ τους αναφερθέντες κυρίους παρατηρητές μου: αν η καλή μοίρα δεήσει να γνωρίσουν τον συγγραφέα της ιστορίας με τίτλο *Δεύτερο μέρος των άθλων του δον Κιχώτη ντε λα Μάντσα*, που εμφανίστηκε πρόσφατα, να του ζητήσουν συγγνώμη εκ μέρους μου, που, χωρίς να θελήσω κάτι τέτοιο, τον ώθησα στο να γράψει όλες αυτές τις σαχλαμάρες κι ανοησίες που έγραψε σ' αυτήν. Διότι εγώ φεύγω απ' αυτή τη ζωή με την έγνοια ότι στάθηκα εγώ η αφορμή για να τις γράψει.» [Β΄, 569]

Επειδή σ' αυτόν τον τόπο μόνον οι νεκροί δικαιώνονται και επειδή –λόγω ηλικίας– είμαι

εξαιρετικά ανυπόμονος για να περιμένω αυτή την άγια στιγμή, ας προχωρήσω και ας ευλογήσω, ολίγον τι, τα [ξυρισμένα από προχθές] γένια μου, παραθέτοντας μία παράγραφο από όσα είχα γράψει στις 2 Οκτωβρίου 2001, στο πόνημά μου «**ΗΠΑ: Το –Δίδυμο– Προτύργιο της Τρομοκρατίας και της Ναρκωκρατίας**»:

«Πιστεύω ότι οι αμερικανικές υπηρεσίες γνώριζαν πολύ καλά ότι κάποιοι φανατικοί μουσουλμάνοι ετοίμαζαν μια σειρά αεροπειρατειών στις Ηνωμένες Πολιτείες. Όλες οι μυστικές υπηρεσίες της Δύσης και της Μέσης Ανατολής είχαν εμπλακεί στη χρηματοδότηση των μουσουλμάνων στο Αφγανιστάν. Είναι αδύνατο κάποια από αυτές να μην είχε πληροφορίες για τα πλήγματα. Οι ΗΠΑ περίμεναν απλώς την κατάλληλη αφορμή για να προχωρήσουν από κοινού με τους (σημερινούς συμμάχους τους, ας μην το ξεχνάμε) Ρώσους στο μοίρασμα της Κεντρικής Ασίας. Αυτό που πιθανότατα δεν περίμεναν ήταν οι αεροπειρατές να πλήξουν με τα αεροπλάνα κατοικημένες περιοχές. Μια σειρά ταυτόχρονων αεροπειρατειών στις ΗΠΑ, από μουσουλμάνους εκπαιδευμένους πιλότους, που θα οδηγούσαν οι ίδιοι τα αεροσκάφη, πιθανώς προς την Κούβα (με ένα σμπάρο, δύο τρυγόνια), ήταν κάτι αναμενόμενο. Όχι όμως και η συντριβή των αεροσκαφών στους δίδυμους πύργους και στο Πεντάγωνο.»

Οχτώ μήνες αργότερα, οι παραπάνω εκτιμήσεις επιβεβαιώνονται πλήρως. «Σάλο προκαλεί στις ΗΠΑ η αποκάλυψη ότι ο πρόεδρος Μπους είχε προειδοποιηθεί για επικείμενη τρομοκρατική επίθεση...» κ.λπ. κ.λπ. [Σχετικές συνδέσεις: «Λάθος αξιολόγηση πληροφοριών», «Νέες αποκαλύψεις σε βάρος του FBI», «Γνώριζε ο Μπους για τις επιθέσεις», «Σάλος από τις αποκαλύψεις».]

Στα περί συμμαχίας Ρωσίας-ΗΠΑ-NATO αναφερθήκαμε ήδη σήμερα. Τα περί «μοιράσματος», επιβεβαιώνονται και από την πρόσφατη ίδρυση της **Ευρασιατικής Οικονομικής Κοινότητας** μεταξύ της Ρωσίας και πέντε τέως σοβιετικών δημοκρατιών πέριξ της Κασπίας...

Να προσθέσω απλώς τα όσα αναφέρει η *Ελευθεροτυπία* την περασμένη Παρασκευή [17/5/2002] στην ειδηση με τον τίτλο «ΤΟ FBI είχε ενημερώσει τον πρόεδρο Μπους για τρομοκρατική ενέργεια, πριν την 11η Σεπτεμβρίου – Μπος, θα μας χτυπήσουν»:

«Σύμφωνα όμως με αξιωματούχους αλλά και με τον εκπρόσωπο του Λευκού Οίκου, Άρι Φλάισερ, ούτε ο Μπους ούτε οι υπηρεσίες πληροφοριών γνώριζαν ότι οι τρομοκράτες θα χρησιμοποιούσαν τα αεροπλάνα ουσιαστικώς σαν πυραύλους και θα έκαναν επιθέσεις αυτοκτονίας. "Αυτό ήταν νέου τύπου χτύπημα", που δεν μπορούσε να προβλεφθεί. Θεωρούσαν ότι οι προειδοποιήσεις αφορούσαν κλασικές αεροπειρατείες...»

Ω, ναι! Έτσι ακριβώς. «Κλασικές αεροπειρατείες...»

Και για να συγκαλύψουν όλον αυτόν το σάλο άρχισαν τα **τροπάρια** περί επικείμενων τρομοκρατικών χτυπημάτων [«Τρομοκρατικό χτύπημα κατά της Νέας Υόρκης», «Νέες επιθέσεις από την Αλ Κάιντα», «Τσένι: σχεδόν σίγουρη νέα τρομοκρατική επίθεση», «Επιθέσεις αυτοκτονίας»...]

«Ας αφήσουμε τους νεκρούς να θάψουν τους νεκρούς τους», που είπε και ο Ιησούς και επανέλαβε μετά από Εκείνον και ο Κάρολος Μαρξ. Έτσι κι αλλιώς, μετά θάνατον όλοι δικαιώνονται...

Αν και οι εραστές αναγνωρίζονται μόνον στην εκταφή, που λέει και ο δον Βέλθο [βλ. Τροπάριον V]. Κι εγώ δαχτυλίδι δεν φοράω...

Τροπάριον III

όπου οι μόνοι συνεπείς σ' αυτόν τον τόπο είναι οι αριστεροί εκσυγχρονιστές, που όχι μόνον είναι συνεπείς αλλά διαθέτουν και μνήμη για να μας θυμίζουν και εμάς αυτά που δεν πρέπει να ξεχάσουμε

«Τίποτε δεν μας ενοχλούσε και δεν μας στενοχωρούσε τόσο όσο το ν' ακούμε και να βλέπουμε κάθε ώρα και στιγμή τις πρωτάκουστες και πρωτοϊδωτες βαναυσότητες που τ' αφεντικό μου μεταχειριζόταν σε βάρος των χριστιανών. Κάθε μέρα, πότε κρεμούσε τον έναν, πότε περνούσε στη σουβλα τον άλλον, πότε έκοβε σύρριζα τ' αυτιά κάποιου τρίτου, κι αυτά με τόσο ασήμαντη αφορμή, ή χωρίς αφορμή καμιά, ώστε οι Τούρκοι ξέραν πως το 'κανε μόνο και μόνο για να το κάνει και πως ήταν το φυσικό του να προκαλεί το θάνατο σ' όλο το ανθρώπινο γένος.» [Α', 429]

Δεκαεννέα Μαΐου 1919. Οι Νεότουρκοι του Μουσταφά Κεμάλ έθεταν σε εφαρμογή το δεύτερο μέρος του σχεδίου για τον οριστικό αφανισμό των Ελλήνων του Πόντου από τη γενέθλια γη... Τριακόσιες πενήντα τρεις χιλιάδες τα θύματα των κεμαλικών ορδών στο διάστημα 1916-1923. Εκατοντάδες χιλιάδες οι ξεριζωμένοι από τις πατρογονικές εστίες Πόντιοι.

Οι αναφορές στη **γενοκτονία των Ποντίων** φαίνεται πως κάποιους ενοχλούσαν σ' αυτόν τον τόπο, και συνεχίζουν να ενοχλούν. Ο **Πολυχρόνης Ενεπεκίδης**, για παράδειγμα, ομότιμος καθηγητής Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης, ανέφερε σε εκδήλωση της *Ελευθεροτυπίας* [με την ευκαιρία της έκδοσης του, αφιερωμένου στη γενοκτονία των Ποντίων, «Ε-Ιστορικά»] ότι «όταν το 1958-59 πραγματοποιούσα έρευνα στα επίσημα αυστριακά αρχεία που μόλις είχαν παραδοθεί στους ερευνητές, και είχα συναντήσει πλήθος εγγράφων που αφορούσαν τις βιαιοπραγίες κατά του ελληνικού πληθυσμού, ο τότε υπουργός Εξωτερικών της Αυστρίας **Κουρτ Βαλντχάιμ** και αργότερα γενικός γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και πρόεδρος της Αυστρίας με ενημέρωσε ότι δύο επιφανείς Έλληνες πολιτικοί, με παρέμβασή τους, ζητούσαν την απαγόρευση της έρευνας. Αυτοί, το αποκαλύπτω τώρα, ήταν ο τότε υπουργός Εξωτερικών **Ευάγγελος Αβέρωφ** και ο **Παναγιώτης Πιπινέλης**. Το σκεπτικό ήταν ότι η δημοσίευση αυτών των στοιχείων στην Ελλάδα θα μπορούσε να προκαλέσει εμπλοκή στις ελληνοτουρκικές σχέσεις».

Αν δεν απατώμαι ο Κουρτ Βαλντχάιμ είχε κατηγορηθεί ότι συμμετείχε σε διάφορες «εκκαθαριστικές επιχειρήσεις» στη Βόρεια Ελλάδα, την περίοδο της κατοχής όταν και υπηρετούσε ως αξιωματικός στο ναζιστικό, γερμανικό στρατό. Ο δε Παναγιώτης Πιπινέλης υπήρξε, μεταξύ άλλων, και υπουργός Εξωτερικών της απριλιανής χούντας.

Βέβαια και σήμερα υπάρχουν αντιδράσεις...

Θαυμάστε για παράδειγμα τα όσα αναφέρει σε ανακοίνωσή της η Ανανεωτική Εκσυγχρονιστική Κίνηση της Αριστεράς [*Ελευθεροτυπία*, 18/5/2002]:

«Περισσότερο φαίνεται ότι προσανατολίζεται στην επαναδιατύπωση των κοινοτοπιών του εθνικιστικού μύθου περί αιωνίας φυλής, στην καλλιέργεια συγκρουσιακής λογικής με τη γείτονα Τουρκία, ενώ αφήνονται να αιωρούνται, ασαφώς μεν επικινδύνως δε, αλυτρωτικά οράματα. Ο εθνικισμός ηγεμονεύει και γι' αυτό, άλλωστε, η προσπάθεια εστιάζεται στην άσκηση πίεσης στην Τουρκία διαμέσου της εμμονής στο νομικό χαρακτήρα των διωγμών ως γενοκτονίας... Η πολιτική "χρησιμοποίηση" της Ιστορίας ουδέποτε ωφέλησε τους λαούς...»

Βέβαια, δεν θα μπορούσαμε να περιμένουμε και τίποτα διαφορετικό από τους «συντρόφους» της ΑΕΚΑ, οι οποίοι τα τελευταία χρόνια και μετά την αποχώρησή τους από τον Συνασπισμό, έχουν αναλάβει εργολαβικά να υποστηρίζουν το έργο της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ από τα τηλεοπτικά παράθυρα [αναγραφή θρησκευάτος στις ταυτότητες, Οτσαλάν, ελληνοτουρκικά, πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία κ.ο.κ.]

Φυσικά, δεν θα μπορούσαν να είναι ασυνεπείς και στο ζήτημα της γενοκτονίας των Ποντίων. Οι αιτίες αυτής της συνέπειας πολλές και διάφορες. Θα αναφερθώ μόνον σε μία.

Ο «δάσκαλος» τους στο ΚΚΕ-εσωτερικού και στην ΕΑΡ δεν ήταν άλλος από τον «σύντροφο» **Λεωνίδα Κύρκο**, ο οποίος ακόμα και στα μέσα της δεκαετίας του 1980 χαρακτήριζε ως «**ανθρώπαρο**» τον **Βλαδίμηρο Λένιν**. Το ότι οι μπολσεβίκοι του Λένιν χρηματοδοτούσαν

αδρά και εφοδίαζαν με όπλα τα κεμαλικά στρατεύματα κατά τη διάρκεια της Μικρασιατικής Εκστρατείας είναι γνωστό [υπάρχει και σχετικό κείμενο στο «Ε-Ιστορικά»]. Οι λόγοι αυτής της ενίσχυσης; Ο αγώνας ενάντια στον –ελληνικό– ιμπεριαλισμό... Λεπτομέρεια: τον ίδιο «αντιιμπεριαλιστικό» αγώνα του Κεμάλ Ατατούρκ χρηματοδοτούσαν επίσης η Αγγλία, η Γαλλία και η Ιταλία, που προφανώς ήθελαν να πάρουν το πάνω χέρι στην Τουρκία από τους Γερμανούς, που εποφθαλμιούσαν τα πετρέλαια της Μοσούλης και είχαν οργανώσει τον στρατό των Νεοτούρκων, βοηθώντας τους επίσης και στην «οργάνωση» των γενοκτονιών κατά των Ελλήνων, των Αρμενίων, των... των...

Άρα, πώς θα μπορούσαν ποτέ οι της ΑΕΚΑ να είναι ασυνεπείς προς τους «δασκάλους» τους; Αλλά ας μη συνεχίσω...

Να τονίσω απλώς ότι στο τελευταίο –και έξοχο, για μια ακόμη φορά– τεύχος του περιοδικού *Άρδην*, που είναι αφιερωμένο στον Μεσσιανισμό, υπάρχει και ένα άρθρο με τον, εκ πρώτης όψεως, περιεργο τίτλο: «Εβραίοι, ΚΚΕ και Ελευθέριος Βενιζέλος» του Γ. Λεονταρίτη. [Ας μην αρχίσω να γράφω τώρα ιστορίες για τον **Parvus** και τις «business» που έκανε στα Βαλκάνια και για τις σχέσεις του με τον Λένιν, γιατί κοντεύει ήδη η δεύτερα μεταμεσημβρινή και η Σύλια –και με το δίκιο της– θ' αρχίσει να «φωνάζει», και εγώ δεν θέλω να αφήσω και τον Αρχιεπίσκοπο παραπνοημένο...] Το *Άρδην* πάντως είναι από τα λίγα περιοδικά στην Ελλάδα που διαβάζεται απνευστί, που λένε...

Τροπάριον IV

όπου ο Αρχιεπίσκοπος αποκαλύπτει ότι ο «ειδωλολάτρης» Ν. Κωνσταντόπουλος που «έχει κατ' επανάληψιν δηλώσει άθεος» δεν είναι παρά ένας «φονταμενταλιστής του αθεϊσμού» και απαντά επίσης –εμμέσως πλην σαφώς– στα όσα του είχαμε καταλογίσει την περασμένη εβδομάδα

«Ήταν διπλωματούχος της θεολογίας του Πανεπιστημίου της Οσούνας, μα και της Σαλαμάνκας να ήταν, σύμφωνα με πολλών τη γνώμη, δεν θα απέφευγε το να τρελαθεί. Αυτός λοιπόν ο διπλωματούχος, όταν περάσαν μερικά χρόνια θητείας στο τρελάδικο, ένιωσε πως είχε πάψει να 'ναι τρελός και πως είχε ξανάρθει ολότελα στα λογικά του, οπότε, μ' αυτή την εντύπωση, ή μάλλον την πεποίθηση, έστειλε γράμμα στον Αρχιεπίσκοπο, όπου τον παρακαλούσε, με πολύ ευγενικό τρόπο και με σαφείς και συνετές αιτιολογίες, να στείλει να τον βγάλουν από κείνες τις άθλιες συνθήκες όπου ζούσε, αφού είχε δεήσει ο Θεός να ξανάβρει το χαμένο του λογικό.» [Β', 24]

Τα περί «ειδωλολατρών» και «φονταμενταλιστών του αθεϊσμού», που αναφέρει ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος, μπορείτε να τα διαβάσετε στο πρώτο μέρος της συνέντευξής του στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία.

Μικρή απορία: Μήπως –λέμε μήπως– ο όρος «φονταμενταλισμός» ήταν λίγο άσχετος; Γιατί εξ όσων γνωρίζω ως φονταμενταλιστές χαρακτηρίζονται μόνον οι «θειστές». Λέω, μήπως... Και, τελικά, τι σχέση έχουν οι «φονταμενταλιστές του αθεϊσμού» με τους «φονταμενταλιστές των ειδώλων»; Πρόκειται για τα ίδια υποκείμενα;

Για τα περί «Χρυσοπηγής», που λέγαμε και την περασμένη εβδομάδα, ο Αρχιεπίσκοπος αναφέρει στο δεύτερο μέρος της συνέντευξής του: «Προσωπικά, τέσσερα χρόνια τώρα κάνω ό,τι μπορώ ώστε να πείσω όλους πως δεν θέλω να με επηρεάζουν παρατάξεις. Αυτό μάλιστα που συνέβη με την αδελφότητα της "Χρυσοπηγής", νομίζω ότι δίνει την πλέον αποστομωτική απάντηση στους όποιους επικριτές μου».

Μικρή απορία: Τον επηρέαζαν ποτέ; Προσπάθησαν ποτέ να τον επηρεάσουν; Και τι κάνει γι' αυτές τις «παρατάξεις»; Και τι είναι η Εκκλησία, που έχει στους κόλπους της «παρατάξεις»; Και εκείνο το «δεν θέλω να με επηρεάζουν» τι ακριβώς σημαίνει; Ότι το μπορεί κιόλας;

Για τη «Χρυσοπηγή» παραπέμπω για περαιτέρω έρευνες στον Ιό της Κυριακής...

«Αλλά ας τ' αφήσουμε αυτό, διότι πρόκειται περί λαβυρίνθου με πολύ δύσκολη έξοδο, κι ας έρθουμε στο θέμα που είχαμε θίξει ευθύς εξαρχής, δηλαδή στο αν υπερέχουν ή όχι τα όπλα έναντι των γραμμάτων...» [Α', 414]

Τροπάριον V

όπου ο καθηγητής δον Βέλθο –και κολλητός του δον Simitis– απειλεί τους εμπαιθείς κριτές της τελευταίας ποιητικής συλλογής του με προσφυγή στη δικαιοσύνη

«Ζήτησαν οι ουρανοί, γενναιόδωρε έφηβε, που είστε ο πιο μεγάλος ποιητής στον κόσμο, και που αξίζετε να σας δαφνοστεφανώσουν, όχι η Κύπρος ούτε η Γαέτα, όπως είπε ένας ποιητής, που ο Θεός να τον συγχωρέσει, αλλά οι Ακαδημίες των Αθηνών, αν υπήρχαν σήμερα, και βέβαια οι σήμερα υπάρχουσες των Παρισίων, της Βολονίας και της Σαλαμάνκας! Ας παρακαλέσουμε τον Ύψιστο: τους κριτές, που τυχόν δεν θα σας δίνουν το πρώτο βραβείο, να τους σαϊτέψει ο Απόλλων, κι οι μούσες ποτέ να μην τους περάσουν απ' τα κατώφλια των σπιτιών τους.» [Β', 152]

Η ποιητική συλλογή φέρει τον –καθ' όλα ποιητικό– τίτλο **«Στην εκταφή οι εραστές αναγνωρίζονται από τα δακτυλίδια»**, και αποτελεί το τελευταίο –στο χώρο της τέχνης– πόνημα του καθηγητή της Κοινωνιολογίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο και προέδρου της της Επιτροπής Κρατικών Λογοτεχνικών Βραβείων **Γιώργου Βέλτσου**. Εκ των πλείστων όσων λογοτεχνικών κριτικών που ησχολήθησαν μετά του πονήματος του κυρίου καθηγητού –και, ας μην το λησμονούμε, πρωθυπουργικού φίλου– «σκληρή και απορριπτική» κριτική άσκησε ο **Νίκος Λάζαρης** στη *Νέα Εστία* [τ. Μαρτίου 2002].

Ο κ. καθηγητής –και πρωθυπουργικός φίλος– εξοργίσθη τα μάλα και μένεα πνέων απέστειλεν επιστολήν προς τον διευθυντήν του περιοδικού, η οποία εδημοσιεύθη στο επόμενο τεύχος [Απριλίου 2002], και όπου, μεταξύ άλλων, ετόνιζε:

«Αντιλαμβάνεσαι ότι το περιεχόμενον του κειμένου του Ν. Λάζαρη, που δημοσιεύτηκε στην *Νέα Εστία* [τχ. 1793, Μάρτιος 2002], ως "κριτική" για την ποίησή μου **άπτεται του ποινικού κώδικα**. Προς το παρόν...» [Η επισήμανση δική μου] και συνέχιζε παραθέτοντας θετικές κριτικές που είχε αποσπάσει το έργο του [Δ. Μαρωνίτης, Εκ. Κακναβάτος, Ν. Μπακουνάκης, Στ. Ροζάνης, Γ. Ι. Μπαμπασάκης, κ.ά.]

Λεπτομέρεια: Οι κύριοι Εκ. Κακναβάτος και Στ. Ροζάνης είναι μέλη της προαναφερθείσας επιτροπής, ο δε δεύτερος διδάσκει στο αυτό Τμήμα του Παντείου μετά του κυρίου καθηγητού. Για τον φίλο Γ. Ι. Μπαμπασάκη να αναφωνήσω απλώς: «Αχ! Ίκαρε...»

Ως ήτο αναμενόμενον, δεν άργησε να ξεσπάσει διαμάχη σχετικά με την «ποινικοποίηση της κριτικής». Ενδεικτικά αναφέρω τα δημοσιεύματα της *Καθημερινής* [**Όλγα Σελλά**, «Η κριτική υπό το φως της ποινικολογίας»], όπου γίνεται μια ολοκληρωμένη ανασκόπηση της διαμάχης, ενώ πλείστοι όσοι κριτικοί καταθέτουν τις απόψεις τους επί του θέματος, αλλά και το εξαίρετον και χυμώδες κείμενο του **Ηλία Λάγιου**, που δημοσιεύτηκε στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού *Αντί* [τχ. 763, 17/5/2002] με τον εύγλωττον τίτλον **«Είκοσι χιλιάδες Βενιζέλοι υπό τον Βέλτσον – Μια προσωπική φαρσοκωμωδία, ο μεταμοντέρνος τρανέλαφος, η υπουργική οσφυοκαμψία και ο πρωθυπουργικός νεποτισμός»**. Άνευ λοιπών σχολίων, όσον αφορά την λειτουργίαν της κυβερνήσεως σε θέματα Κρατικών Βραβείων και ποιητικής κριτικής.

Δυστυχώς, από ό,τι φαίνεται, ο κουρνιαχτός καταλαγιάζει... Το «δυστυχώς» αναφέρεται στο ότι δεν πρόλαβε να «πάρει θέση» στην όλη διαμάχη ο διανοούμενος, εκ Βορείου Ελλάδος, υπουργός και χορηγός –βεβαίως, βεβαίως– ετούτης της στήλης.

Τα «σημαίνοντα» τα οποία ανέφερε στην κριτική του ο Ν. Λάζαρης και τα οποία εξόργισαν τον κύριο καθηγητή ήταν, μεταξύ άλλων: «εστέτ», «μπον βιβέρ», «κοσμικός εκ γενετής», «τροφή σε προικισμένους μίμους, όπως ο Μητσικώστας, να τον αναπαριστάνουν ξεκαρδιστικά», τα οποία, σύμφωνα πάντα με τον κ. Βέλτσο, «δείχνουν εμπάθεια», όπως τόνισε ο ίδιος στην Ό. Σελλά, η οποία τον ενετόπισε καθ' «οδόν» προς την Μύκονο, και συνομίλησε μαζί του.

Θα προσέθετα και μερικές ακόμη λεπτομέρειες σχετικά με διάφορα «γουστόζικα και ευχάριστα γεγονότα» αφορώντα εις τον βίον του κυρίου καθηγητού εις την κοσμικήν νήσον των Κυκλάδων, πλην όμως δεν θα το πράξω.[Σημείωση του Επιμελητή: Τζάμπα η πολύωρη αναμονή για το κείμενο... :-P] Τα γεγονότα αυτά μου διηγήθηκε, σε πρόσφατη συνάντησή μας, «με πολύ κέφι και γούστο», η γνωστή σε όλους μας **Κλημεντίνη**, όψεις του βίου της οποίας παρακολουθήσαμε στα δύο επεισόδια της «Κάμψης», που η στήλη είχε «μεταδώσει» τον περασμένο μήνα.

Τέλος, θα ήθελα να απευθύνω έκκληση σε όλους τους γνωστούς και καταξιωμένους καλλιτέχνες –και ιδιαίτερος στους Νotis και Sotis– να φροντίσουν για τη μελοποίηση των ποιητικών πονημάτων του κυρίου καθηγητού, διότι σε τι άραγε υστερεί ο στίχος «**Στην εκταφή οι εραστές αναγνωρίζονται από τα δακτυλίδια**», από στίχους όπως «**Μου 'φαγες όλα τα δακτυλίδια κι εγώ κοιμάμαι στα σανίδια**»;

Το μη χείρον **βέλτ-σ-ιστον**, άραγε;

Τροπάριον VI

όπου κάπως πρέπει να τελειώσει και το σημερινό μαρτύριο της Σύλιας... κάπου εδώ

«Κύριοι, δεν έχω τίποτ' άλλο να σας πω απ' την ιστορία μου. Που κατά πόσο είναι ευχάριστη και πρωτόφαντη αφήνω να το κρίνει η καλή σας κατανόηση. Όσον αφορά εμένα, ξέρω να πως θα 'θελα να μπορούσα να σας τη διηγηθώ πιο σύντομα, γιατί ο φόβος μήπως σας ενοχλεί η πολυλογία μου πάνω από τέσσερις φορές μού κόμπιασε τη γλώσσα.» [Α', 455]

Και να θυμίσω σε όσους από εσάς ψηφίζουν στην εκλογική περιφέρεια της **Κολομβίας** στη Νότιο Αμερική, ας ρίξουν το ψηφαλάκι τους την επόμενη Κυριακή στον υποψήφιο πρόεδρο **Άλβαρο Ουρίμπτε Βέλες**, που τυγχάνει α) γνωστός ναρκοέμπορος, β) είναι ο άνθρωπος των ΗΠΑ στην Κολομβία και γ) [και σημαντικότερο] είναι και χορηγός μας...

Όχι, όχι! Η **Υβέτ** δεν είναι υποψήφια εκεί...

Απολυτίκιον

Τα αποσπάσματα που ακολουθούν τους υπότιτλους κάθε Τροπαρίου, ανήκουν στον **Δον Κιχώτη**, του **Μιγκέλ ντε Θερβάντες** [Μετ. Ηλίας Ματθαίος, εκδ. Εξάντας, Αθήνα, 1994. Στις παρενθέσεις παραπέμπω στον αντίστοιχο τόμο (Α' και Β') και στις αντίστοιχες σελίδες].

Ο *Δον Κιχώτης* «ψηφίστηκε» πρόσφατα ως το καλύτερο έργο της παγκόσμιας λογοτεχνίας... [Ενστάσεις υπάρχουν...]

Επίσης η φετινή Γιορτή Βιβλίου στο Πεδίον του Άρεως είναι αφιερωμένη στην ισπανόφωνη λογοτεχνία. Οπότε κι εγώ σκέφτηκα...

Από τη διαδήλωση 100.000 ατόμων στη Μαδρίτη την περασμένη Κυριακή, που οργανώθηκε από το «Διατλαντικό Κοινωνικό Φόρουμ». Στην πρωτεύουσα της Ισπανίας, διεξήχθη το τριήμερο 17-19 Μάη η σύνοδος των ηγετών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής. Ο πρόεδρος της Βενεζουέλας Ούγο Τσάβες δήλωσε: «Εμείς οι ηγέτες πάμε από σύνοδο σε σύνοδο, αλλά οι λαοί μας πάνε από άβυσσο σε άβυσσο»...

Οι Γερμανοί διαδηλώνουν στο Βερολίνο κατά της πολιτικής των ΗΠΑ και του δον Αρμπούστο. «Ζηλιάρηδες» τους χαρακτήρισε ο Τόνι Μπλερ...

Το πλακάτ που κρατούσε ο ηλικιωμένος διαδηλωτής, χτες στο Βερολίνο, αναφέρει: «Βομβαρδίζοντας για την ειρήνη. Σαν να λέμε, γαμώντας για την παρθενιά».

Το εξώφυλλο του τελευταίου τεύχους [35, Απρίλιος 2002] του περιοδικού *Αρδην*. Εκτεταμένο αφιέρωμα στον μεσσιανισμό [από την «Αποκάλυψη» και τον επαναστατικό μεσσιανισμό, ως τον τεχνο-μεσσιανισμό και τα UFO] και συνέχεια του αφιερώματος του προηγούμενου τεύχους για τον εβραϊσμό [«Τουρκοεβραϊκή φιλία 500 ετών», «Οι κακοί Άραβες και οι καλοί Ισραηλινοί στα αμερικανικά ΜΜΕ», «Ένωση ενάντια στη δυσφήμιση»] και άλλα πολλά και ενδιαφέροντα...

Ο Δον Κιχώτης. Σκίτσο του Σαλβαδόρ Νταλί [1971].

Οι δον Κιχώτης και Σάντσο Πάνθα σε σκίτσο του Πάμπλο Πικάσσο.

29 Μαΐου 2002

του Χρήστου Μόρφου

29η Μαΐου σήμερα... [και 29η συνέχεια της στήλης...] Τετάρτη, βέβαια, και όχι Τρίτη, αλλά να μην θέλουμε κι όλες τις συμπτώσεις δικές μας... Οπότε πώς να μην σχολιάσουμε την αποφράδα ημέρα, την ημέρα της **Άλωσης της Κωνσταντινούπολης**, τη μαύρη ημέρα, πριν από μόλις 549 χρόνια, που καταλύθηκε η Βυζαντινή Αυτοκρατορία, τα θεμέλια της οποίας είχαν τεθεί, περισσότερα από χίλια χρόνια πριν, από τον «άγιο» και αυτοκράτορα και συζυγοκτόνο και παιδοκτόνο «Μεγάλο» Κωνσταντίνο...
«Εάλω η Πόλις...» ή σαν να λέμε «έχασε η Βενετιά βελόνι...»

Γιατί έπεσε η Πόλη;

Λόγω διαφθοράς;

«Ο θεολόγος Ιωσήφ Βρυέννιος (14-15 αιώνας) σ' έναν του λόγο με τον τίτλο "τίνες αιτίαι των καθ' ημάς λυπηρών" περιγράφει τη βυζαντινή αυτοκρατορία σαν ένα τόπο φαυλόβιο. Ακόμα και ανήλικα κορίτσια παραδίνονταν στη διαφθορά και η πορνεία των γυναικών ήταν παντού ξαπλωμένη. Στην αριστοκρατία μάλιστα οι γυναίκες ντύνονταν αντρικά ρούχα και οργίαζαν νύχτα και μέρα. Κοίτα ακόμα και για τις δεισιδαιμονίες κλπ. του Παχωμίου Ρουσάνου, το λόγο κατά των **ελληνιζόντων**.» [Γιάννης Κορδάτος, *Τα Τελευταία Χρόνια της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας*, Ε' έκδοση, Μπουκουμάνης, Αθήνα, 1975, σελ. 31.]

Λόγω των διαφόρων προφητειών, που έλεγαν πως οι Ρωμαίοι θα δουν άσπρη μέρα μόνον όταν οι Τούρκοι μπουν στην Πόλη;

«Ίσθι, τέκνον. Ει μη παντελής φθορά Ρωμαίοις επέλθοι, ουκ επιγελάσει τοις Χριστιανοίς η τύχη. Δει γαρ την Πόλιν υπό Τούρκων φθαρῆναι και ούτω τα των Χριστιανών δυστυχήματα τέλος έξουσι.» [Κορδάτος, ό.π., σελ. 38.]

Λόγω της διαμάχης «ανθενωτικών»–«ενωτικών»;
«Κρειπτότερόν εστιν ειδέναι εν μέση τη πόλει φακιόλιον βασιλεύον Τούρκων ή καλύπτραν λατινικήν», καταπώς έλεγε και ο Μέγας Δουξ [κάτι αντίστοιχο του σημερινού πρωθυπουργού] Λουκάς Νοταράς.

Λόγω της τσιγκουνιάς των πλουσίων;
«Ω Ρωμαίοι φιλάργυροι, δημηγέρτες, τραδιόροι [προδότες] οπού ετραδίρετε [επροδώσατε] την πατρίδα σας, οπού ο βασιλιάς σας ήτονε πτωχός και σας επαρακάλαε με τα δάκρυα στα μάτια να του δανείσετε φλωρία δια να δώση, να μαζώξη πολεμιστάδες ανθρώπους, να βοηθήσωνε και να πολεμήσουνε κι εσείς αρνείστε μεθ' όρκου πως δεν έχετε και είστε πτωχοί!» [Αωνύμου, «Βαρβερινός Κώδικας»].

Λόγω της απροθυμίας των κατοίκων της Πόλης να πολεμήσουν «για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδος την ελευθερία»;
«Άλλοι πάλι από το λαό, λέει ο χρονογράφος Λεονάρδος, όταν ο αυτοκράτορας τους παρακαλούσε να πάνε στα κάστρα και να πολεμήσουν για τη σωτηρία της Πόλης, απαντούσαν πως δεν "αδειάζουν γιατί έχουν δουλειές στα σπίτια τους, εξάλλου, πρέπει να δουλέψουν για να βγάλουν το ψωμί τους".» [Κορδάτος, ό.π., σελ. 55.]

Λόγω της στάσης της Εκκλησίας;
«Ο Γεννάδιος [Σχολάριος, πρώτος πατριάρχης μετά την Άλωση] στο αναμεταξύ ξακολουθούσε τη δουλειά του. Δίδασκε πως ήταν θέλημα θεού η Πόλη να τουρκέψει και καταριόταν τους ενωτικούς και φανάτιζε το λαό που πολλές φορές έδειξε σημεία ανταρσίας αγριεύοντας και βρίζοντας αρχόντους και βασιλέα. [Φραντζής, 260].» [Κορδάτος, ό.π., σελ. 55.]

Μήπως η Πόλη «παραδόθηκε εκ των έσω»;
«Έπειτα ο Μωάμεθ, και ο κάθε Σουλτάνος, ήταν υποχρεωμένοι να σέβονται το Κοράνι. Αν έπαιρναν την Πόλη με το σπαθί, τότες καμιά εκκλησία δε θάμενε κι ούτε θα δίνονταν αμέσως τα θρησκευτικά και πολιτικά προνόμια στους Ρωμαίους. Το κοράνι όμως απαγορεύει να καταστρέφονται οι χώρες που παραδίνονται θεληματικά κι ακόμα να γίνονται σφαγές και καταστροφές ή να χαλνούν τις εκκλησίες των απίστων (χριστιανών).» [Κορδάτος, ό.π., σελ. 82.]

Μήπως... μήπως... μήπως...

«Αναγνώστα αγαπητέ, όποιος και αν είσαι, σε παρακαλώ να στοχασθής αρκετά, πρώτον μόνος σου την υπόθεσιν, και έπειτα να αναγνώσης τούτα τα υστερινά κατεβατά του πονήματός μου, να στοχασθής, λέγω, ότι το πράγμα είναι κοινόν, ότι η τιμή σου, η ευτυχία σου και η ζωή σου κρέμανται από τον ορθόν στοχασμόν σου. Πρόσεχε ουν να μην απατηθής από δισχυρογνωμίαν σου και προδώσης εις χείρας εχθρών και πατρίδα και συγγενείς και ευτυχίαν και τιμήν και ζωήν», έγγραφε τρεισήμισι αιώνες αργότερα, στις αρχές του 19ου αιώνα κάποιος Ανώνυμος Έλληνας στο έργο του *Ελληνική Νομαρχία, Ήτοι Λόγος Περί Ελευθερίας* [εκδ. Κάλβος], που κυκλοφόρησε κρυφά στην τουρκοκρατούμενη Ελλάδα, αφού στρεφόταν τόσο κατά των οθωμανών όσο και κατά της –χριστιανικής– εκκλησίας. Αλλά τι να περιμένει κανείς από «διαφωτιστές»...

Νίκη [και drugs και tanks!]

Ο –και χορηγός της στήλης τυγχάνων– **Άλβαρο Ουρίμπτε Βέλες** εξελέγη πρόεδρος της Κολομβίας την περασμένη Κυριακή με το διόλου ευκαταφρόνητο ποσοστό του 53%, και μάλιστα χωρίς να χρειαστεί να καταφύγουν οι Κολομβιάνοι στην κάλπη για δεύτερη φορά. Το

53% που απέσπασε ο Ουρίμπτε θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ποσοστό των drugs και των tanks σε αντιδιαστολή, βέβαια, με το 54% που είχε αποσπάσει ο Κ. Καραμανλής στις εκλογές του 1974, μετά το θεοδωράκειο «Η Καραμανλής ή τανκς».

Στον βίο και στην πολιτεία του 49χρονου δικηγόρου [σπουδαγμένου στο Χάρβαρντ και στην Οξφόρδη] Άλβαρο Ουρίμπτε αναφερθήκαμε προ εβδομάδων. Να προσθέσουμε εδώ ότι η πρέσβειρα των ΗΠΑ στην Κολομβία έσπευσε να συγχαρεί το νέο πρόεδρο και να υποσχεθεί ότι θα συνεχιστούν οι θερμές διμερείς σχέσεις. Στις πρώτες του δηλώσεις ο Ουρίμπτε ζήτησε «διεθνή μεσολάβηση» για τον τερματισμό της εμφύλιας σύγκρουσης στη χώρα και τάχθηκε «υπέρ του διαλόγου με τις ένοπλες ομάδες που δρουν στο περιθώριο του νόμου». Προφανώς δεν αναφερόταν στις παραστρατιωτικές ομάδες, με τις οποίες διατηρεί άριστους δεσμούς από την εποχή που ήταν κυβερνήτης της πολιτείας της Αντιόχειας, αλλά στους αντάρτες των Ένοπλων Επαναστατικών Δυνάμεων της Κολομβίας [FARC], που επιμένουν να επιβάλουν «επαναστατικά τέλη» στους παραγωγούς κοκαΐνης, κάτι απαράδεκτο για τους θιασώτες της «οικονομίας της ελεύθερης αγοράς», όπως ο Ουρίμπτε και οι εν Ουασινγκτόνι πάτρωνές του. Πιθανότερη κατάληξη όλων αυτών θα είναι η κλιμάκωση των επιχειρήσεων κατά των μαρξιστών ανταρτών, δεδομένου ότι η Κολομβία αποτελεί πλέον τη χώρα που λαμβάνει τη μεγαλύτερη στρατιωτική βοήθεια στον πλανήτη από τις ΗΠΑ [δεύτερη στον σχετικό κατάλογο είναι η Τουρκία]. Πάντως τα 29 εκ των 39,5 εκατομμυρίων κατοίκων της Κολομβίας ζουν κάτω από τα επίπεδα της φτώχειας, ενώ εξ αυτών τα 7 εκατομμύρια ζουν κάτω από απόλυτη ένδεια...

[Μικρή αλλά χαρακτηριστική λεπτομέρεια: ο **Πέδρο Καρμόνα**, πρώην πρόεδρος των εργοδοτών στη Βενεζουέλα και «πρόεδρος» της χώρας για λίγες ημέρες μετά την πραξικοπηματική ανατροπή του **Ούγο Τσάβες**, εξασφάλισε πολιτικό άσυλο από την Κολομβία, στην πρεσβεία της οποίας στο Καράκας είχε καταφύγει την περασμένη Πέμπτη...]

Τέλος, να ευχηθούμε ανάλογες επιτυχίες, με αυτή του Άλβαρο Ουρίμπτε, και στους άλλους δύο φετινούς χορηγούς της στήλης: στον υπουργό Μακεδονίας-Θράκης **Γιώργο Πασχαλίδη** και στον υφυπουργό Άμυνας του Αφγανιστάν «στρατηγό» **Αμπντούλ Ρασίντ Ντοστούμ**. Πάντα τέτοια παιδιά!

Και «Tora! Tora! Tora ! » μουντιάλ...

...ήξερα πως διεξάγονταν μουντιάλ, μα δεν τα παρακολούθησα. Τι αξίζουν τα μουντιάλ, σκέφτηκα, δίχως τις τρίπλες του Ντιέγκο, δίχως το «θεϊκό» του χέρι...

...Για να παραφράσουμε και τα όσα έλεγε ο Μπέρτολτ Μπρεχτ αναφερόμενος σε «πολιτείες που χτίζονταν δίχως τη σοφία του λαού»...

Ο **Ντιέγκο Αρμάντο Μαραντόνα** αποτελεί το «μαύρο πρόβατο» του διεθνούς ποδοσφαίρου, για λόγους που καμία σχέση δεν έχουν με το ποδοσφαιρικό του ταλέντο. Από την εποχή του μουντιάλ της Ιταλίας το 1990, όταν «χάλασε» τα σχέδια της παγκόσμιας ομοσπονδίας ποδοσφαίρου [FIFA], που είχε «προγραμματίσει» έναν τελικό Ιταλίας-Γερμανίας. Όμως, λίγο πριν η Ιταλία είχε αποκλειστεί από την Αργεντινή στη Νάπολη, στην ομάδα της οποίας έπαιζε ο Ντιέγκο τα προηγούμενα χρόνια και της είχε χαρίσει και το πρώτο της πρωτάθλημα στην Ιταλία. Τότε που σύσσωμος ο τύπος και οι ποδοσφαιρικές αρχές της Ιταλίας απηύθυναν εκκλήσεις στους Ναπολιτάνους να υποστηρίξουν την εθνική ομάδα της χώρας τους και όχι την ομάδα της Αργεντινής, στην οποία αγωνιζόταν ένας δικός τους άνθρωπος, ο «dio Maradona». Την εποχή που ο Μαραντόνα δήλωνε, «καλά τώρα θυμήθηκαν ότι η Νάπολη είναι κι αυτή πόλη της Ιταλίας;» Γιατί, ως γνωστόν, για τους Ιταλούς του Βορρά, η Αφρική αρχίζει από τη Νάπολη...

Ίσως να του τα είχαν φυλαγμένα και από το γκολ που είχε επιτύχει με το χέρι τέσσερα χρόνια πριν κατά της Αγγλίας στα γήπεδα του Μεξικού [όπου η Αργεντινή είχε κερδίσει το τρόπαιο]. «Ήταν το χέρι του Θεού», είχε δηλώσει τότε ο Μαραντόνα...

Ίσως, τελικά, να μην «πήγαιναν» το φτωχόπαιδο από την Αργεντινή που είχε μεταβληθεί σε

σούπερ-σταρ του συστήματος, αλλά ποτέ δεν έπαψε να μιλάει πολιτικά για τους απόβλητους αυτού του κόσμου... Το φτωχόπαιδο που είχε ως είδωλό του τον άλλο «παρία» του κόσμου, τον Φιντέλ Κάστρο...

Τα περί του εθισμού του στην κοκαΐνη, γνωστά... Το σύστημα δεν ξεχνά...

Ντιέγκο Αρμάντο Μαραντόνα... και μουντιάλ 2002, που θα διεξαχθεί στην Ιαπωνία και στην Κορέα, και αρχίζει μεθαύριο. Ο Ντιέγκο ωστόσο δεν εξασφάλισε βίζα για την Ιαπωνία, αφού οι ιαπωνικές αρχές αρνήθηκαν να χορηγήσουν βίζα σε έναν πρώην ναρκομανή. Αυστηρή η Ιαπωνία σε θέματα ναρκωτικών. Η μοναδική ανεπτυγμένη χώρα του πλανήτη, που δεν αντιμετωπίζει μεγάλα προβλήματα με τα ναρκωτικά. Βλέπετε η «συμφωνία κυρίων» που είχε γίνει πριν από δεκαετίες μεταξύ πολιτικών κομμάτων και της γιαπωνέζικης μαφίας [της περιβόητης **γιακούζα**] τηρείται και από τις δύο πλευρές. Η γιακούζα έχει αφεθεί σχεδόν ελεύθερη να κάνει τις business της στη χώρα, αρκεί να μην εισάγει σ' αυτήν ναρκωτικά...

Όμως ο Ντιέγκο θα παρακολουθήσει τους αγώνες στα γήπεδα της Κορέας.

Μουντιάλ 2002... Ποιοι άραγε να κατασκευάζουν τις μπάλες με τις οποίες παίζεται το δημοφιλέστερο παιχνίδι στον πλανήτη; Μήπως ανήλικα παιδιά σε χώρες του Τρίτου Κόσμου; Μήπως εργάτες κάτω από άθλιες συνθήκες; Ακόμα και εξάχρονα παιδιά εργάζονται μέχρι και 14 ώρες την ημέρα, σε χώρες όπως το Πακιστάν, η Ινδία, η Ινδονησία, για να κατασκευάσουν αυτές τις μπάλες, που φέρουν τα λογότυπα της **FIFA**, της **Adidas**, της **Nike**, της **Coca-Cola**, σύμφωνα με άρθρο των *Times*. Και σύμφωνα με όσα καταγγέλλει η οργάνωση **Global March against Child Labour**, που μάχεται κατά της παιδικής εργασίας και έχει ξεκινήσει σχετική εκστρατεία σχετικά με το παγκόσμιο κύπελλο και τη «σκοτεινή πλευρά του ποδοσφαίρου»... Το χειρότερο μητρώο σε θέματα εκμετάλλευσης ανήλικων παιδιών το έχει η πολυεθνική εταιρεία **Nike** όπως δείχνουν και οι σχετικοί ιστότοποι [σύνδεση 1, σύνδεση 2, σύνδεση 3]. Αθλητικό πνεύμα...

Το μόνο ευχάριστο στην όλη υπόθεση του Μουντιάλ εκτιμώ πως θα είναι η εκπομπή της ET-1 «Tora! Tora! Tora!» [Τώρα, τι σχέση έχει το σύνθημα των Ιαπώνων πιλότων, που είχαν επιτεθεί στο Περλ Χάρμπορ, με το ποδόσφαιρο, θα σας γελάσω...] συμπαραουσιαστής της οποίας θα είναι ο **Αντώνης Πανούτσος**, και θα προβάλλεται καθημερινά γύρω στις 23.30... Ελπίζω να μην αφήσει το χιούμορ του στο βεστιάριο του μεγάρου της Αγίας Παρασκευής...

«Παιδί μου, κάτσε φρόνιμα να γίνεις νοικοκύρης...»

...προέτρεπε, μέσω του γνωστού δημοτικού τραγουδιού, η χαροκαμένη μάνα το γιο της που ήθελε να πάρει τα άρματα κατά των Τούρκων.

Ε, δύο αιώνες αργότερα τα πράγματα είναι πια πολύ απλά. Οι μεν νοικοκυραίοι είναι, ούτως ή άλλως, φρόνιμοι, οι δε **ρεμπεσκέδες** που εναντιώνονται στη Νέα Τάξη Πραγμάτων και είτε δεν συντάσσονται με τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» είτε επιμένουν να διαδηλώνουν στους δρόμους του πλανήτη κατά της Νέας Βαρβαρότητας, που επελαύνει, θα «τα βρουν» μπροστά τους.

Τι ακριβώς θα βρουν μπροστά τους; Το **διαζεπάμ** [η ενεργός ουσία των ηρεμιστικών βάλιουμ] και τη **δεξμεδετομιδίνη** [που χρησιμοποιείται για την «καταστολή» των ασθενών που βρίσκονται στις μονάδες εντατικής θεραπείας, καλή ώρα όπως ο κ. Χρήστος Λαμπράκης. Περαστικά...].

Ήδη το αμερικανικό Πεντάγωνο παρήγγειλε σχετικές έρευνες στο Πανεπιστήμιο της Πενσυλβανίας, για την πιθανή χρήση ηρεμιστικών φαρμάκων κατά εχθρικών στρατευμάτων στο πεδίο της μάχης ή άλλων πολυπληθών συγκεντρώσεων [κυρίως διαδηλώσεων]...

Νιώθω ήδη μια ηρεμία, μια νιρβάνα, ένα εγκεφαλογράφημα ευθεία...

«Σημαίνει ο Θεός, σημαίνει η γης, σημαίνουν τα επουράνια/ σημαίνει κ' η Αγία Σοφία, το μέγα Μοναστήρι/ [...] Σώπασε, κυρά Δέσποινα και μη πολυδακρύζεις/ πάλι με χρόνια με καιρούς, πάλι δικά μας θα 'ναι». Από το δημοτικό τραγούδι «Ο θρήνος της Πόλης», που δεν «συνετάχθη ευθύς μετά την Άλωση», μα φτιάχτηκε –κατά τον Κορδάτο– πολύ πιο ύστερα στο 18ο-19ο αιώνα. Απορία: όταν «τα» είχανε δεν «τα» θέλανε, τώρα που δεν «τα» έχουν γιατί «τα» θέλουν;

Ο drugs 'n' tanks χαρβαρδιανός και οξφορδιανός νέος πρόεδρος της Κολομβίας –και χορηγός μας– Άλβαρο Ουρίμπτε Βέλες

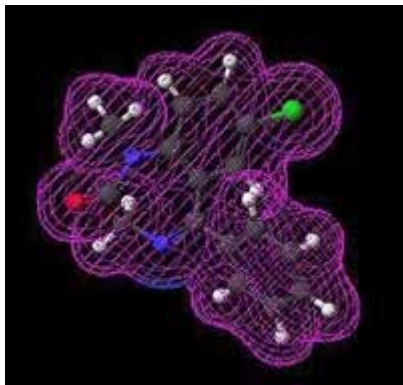
«Το χέρι του Θεού» επιτυγχάνει το πρώτο γκολ σε βάρος της Αγγλίας [θα ακολουθήσει και δεύτερο, τρία λεπτά αργότερα, με εκείνο το φοβερό «σόλο» του, που ξεκίνησε πίσω από τη σέντρα...] στο μουντιάλ του Μεξικού στις 22 Ιουνίου 1986... Έβαλε και ο Ντιέγκο Αρμάντο το δικό του... ο διαιτητής δεν «είχε καλή οπτική γωνία»... το «κακό» δεν άργησε να γίνει... Ο «φταιχτής» γνωστός, αλλά η Αργεντινή την πήρε την «κούπα» νικώντας στον τελικό τη Γερμανία 3-2...

Μετά και την χθεσινή υπογραφή της συμφωνίας περί σύστασης του Κοινού Συμβουλίου NATO-Ρωσίας στη Ρώμη και τις δηλώσεις Μπους [«Δύο πρώην εχθροί γίνονται συνεργάτες»] και Πούτιν [«Αυτή είναι μόνο η αρχή»], τα έργα σοσιαλιστικού ρεαλισμού, όπως το «Πώς δενότανε τ' ασάλι», ανήκουν πια στο μακρινό –ψυχροπολεμικό– παρελθόν. Από τούδε και εις το εξής, επιτρέπονται μόνον έργα καπιταλιστικού ρεαλισμού, όπως το «Πώς κατασκευάζονταν οι μπάλες για το μουντιάλ». Από εξάχρονα παιδιά, για 50 δραχμές το κομμάτι...

Οι ηγέτες των χωρών του ΝΑΤΟ στην καθιερωμένη αναμνηστική τους φωτογραφία, χτες στη Ρώμη. «Γ' αυτούς οι κόκες κι οι μυτιές/ και γι' άλλους μόνον βάλιουμ...»

Και μόνο που βλέπω το χημικό τύπο του βάλιουμ νιώθω μια ηρεμία, μια χαλάρωση, μια καταστολή, μια νύστα ... Το μόνο που ξυπνά μέσα μου είναι οι εφιαλτικές ώρες των εργαστηρίων, κάπου... κάποτε...

5 Ιουνίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

Έκτακτον ανακοινωθέν. Περί ώραν πέμπτην πρωινήν της σήμερον.

Λαμπυριζούσης και σελαγιζούσης της οθόνης καθ' όλην την διάρκειαν της νυκτός, και ένεκα του ότι αι υπέρτεροι δυνάμεις των εργοδοτών, των υποχρεώσεων και των deadlines επήλανον εναντίον των ημετέρων ωρών και ημερών,

συγκλονισθείς δε υπό του γεγονότος της αποχωρήσεως εκ της πολιτικής του Α. Παπαδόπουλου, της ήττας της εθνικής ομάδος της Σαουδικής Αραβίας [της μοναδικής χώρας που φέρει το όνομα των ζώντων ηγετών της] υπό της αντιστοίχου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας [εις ην πρωθυπουργεύει ο –και με δικαστικήν απόφασιν– μη βασημαλιάς Γκέρχαρντ Σρέντερ] με σκορ 8-0,

συγκλονισθείς, επίσης, υπό της συγκλονιστικής εμφανίσεως του ημετέρου **Γκομεζάκη** εις τον αγώνα Κίνας-Κοσταρίκας [0-2],

συγκλονισθείς δε και υπό της υποκιτρίνου και υποχρύσου κραβάτας του μέλλοντος πρωθυπουργού Κ. Καραμανλή, ην εφόρει κατά την χθεσινοβραδυήν συνέντευξίν του προς

την Όλγα Τρέμη [ήτις εφόρει μαύρη-γόβα-στιλέτο κ.λπ., κ.λπ.],

ο κάτωθι υπογεγραμμένος,

εν γνώσει της δικαίας αγανακτήσεως, ην ήθελεν προκαλέση η κάτωθι δήλωσις εις εν άξιον τέκνον της Μαγνησίας [ως αποκαλεί ο Αντώνιος Πανούτσος τον Αντώνιον Καρπετόπουλον, γνωρίζετε εις ποίαν εκπομπήν...], ήγουν εις την κ. Σύλιαν Ζωιοπούλου,

ΔΗΛΩ, ΚΡΑΖΩ και ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΩ

ότι **Θεαμαπάτες & Δικτυώματα** σήμερα γιοκ

[στηλιτεύων ταυτόχρονα και την μουντιαλικήν παράγκαν ήτις την έστησεν εις την γείτονα...]

Επιφυλασσόμενος παντός νομίμου δικαιώματός μου να επανέλθω [Κύριος οίδεν... δι' ημάς τους αθέους] αύριο Πέμπτη,

ΥΠΟΓΡΑΦΗ

Χρήστος Μόρφος

ΥΓ 1.. Τελικά πώς είναι; Αι υπέρτεροι ή αι υπέρτεροι;

ΥΓ 2. Να 'ταν το μόνο κακομοίρη μου...

ΥΓ 3. Με την Αργεντινή, με την Αργεντινή...

12 Ιουνίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

«Μπίλντερμπεργκ 2002: Ποιος Έλληνας δημοσιογράφος έλαβε μέρος στη φετινή σύνοδο της περιβόητης λέσχης! Αποκλειστικό! Σε πρώτη πανελλήνια μετάδοση!», «"Η δομή της διάρθρωσης": ο καυγάς που ξέσπασε στην κλαδική στρουκτουραλιστών της Νέας Δημοκρατίας για το τι ακριβώς εννοούσε ο πρόεδρος του κόμματος!», «"Να τελειώνουμε πια με τον μικροαστικό πολτό στην Ελλάδα": η μονοδιάστατη ζωή του Αλέκου Παπαδόπουλου, η εφεδρεία, το σύνδρομο στέρησης και γιατί αναδομήθηκε!», «Ως εδώ, ως εκεί, κι ακόμα παραπέρα»...

Αυ-τοί κυ-ρί-ες και κύ-ρι-οι εί-ναι οι τίτ-λοι των ση-μα-ντι-κό-τε-ρων ει-δή-σε-ων των Θεου και Δου σή-με-ρα.

Bilderberg 2002

Η φετινή –πεντηκοστή– συνάντηση των μελών της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ έλαβε χώρα στο πολυτελές ξενοδοχείο Westfields Marriott στο Chantilly της Βιρτζίνια [ΗΠΑ], ελάχιστα χιλιόμετρα από τον κέντρο της Ουάσινγκτων, το προπερασμένο Πέμπτο-παρασκευο-σαββατο-κύριακο [30 Μαΐου-2 Ιουνίου].

Σύμφωνα με το επίσημο δελτίο τύπου που εξεδόθη στις 31 Μαΐου από τη γραμματεία της Λέσχης, οι περίπου 120 σύνεδροι από τη Βόρειο Αμερική και την Ευρώπη θα συζητούσαν στη σύνοδο για «τα θέματα της τρομοκρατίας, του εμπορίου, της ανασυγκρότησης μετά την κρίση, της Μέσης Ανατολής, των πολιτικών ελευθεριών, της εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ, της ακροδεξιάς, της παγκόσμιας οικονομίας, της εταιρικής διαχείρισης».

Και συνεχίζει το δελτίο τύπου: «Ο Ψυχρός Πόλεμος έχει πια τελειώσει. Στην πράξη όμως, και από κάθε άποψη, υπάρχουν περισσότερα, όχι λιγότερα, κοινά προβλήματα – από το εμπόριο ως τις θέσεις εργασίας, από τη νομισματική πολιτική ως τις επενδύσεις, από τις οικολογικές προκλήσεις ως τον στόχο της προώθησης της διεθνούς ασφάλειας. Είναι δύσκολο να σκεφθεί κάποιος οιοδήποτε εκ των σημαντικών ζητημάτων, είτε στην Ευρώπη είτε στη Βόρειο Αμερική, η μονομερής λύση του οποίου από τη μία πλευρά δεν θα είχε επιπτώσεις για την άλλη.» Το εμπεδώσαμε, το εμπεδώσαμε...

Φυσικά, πρόκειται για μια ιδιωτική συνάντηση [κάτι «που επιτρέπει στους συμμετέχοντες να εκφράσουν ανοιχτά και ελεύθερα τις σκέψεις τους»], όπου όλοι παρίστανται ως άτομα και όχι με την επίσημη ιδιότητά τους, και έχουν όλοι συμφωνήσει «να μην δώσουν συνεντεύξεις στον τύπο κατά τη διάρκεια της συνάντησης», ενώ «στις επαφές τους με τα μέσα ενημέρωσης μετά τη σύνοδο, αποτελεί πάγιο κανόνα να μην αναφέρουν τα όσα ελέχθησαν, κατά τη διάρκεια της συνάντησης, από συγκεκριμένα άτομα».

Οπότε, ας μην περιμένουμε κανένα «αποκαλυπτικό ρεπορτάζ», ούτε και το άνοιγμα κανενός «φακέλου» από τον Έλληνα δημοσιογράφο που συμμετείχε φέτος στις εργασίες της συνόδου. Ας μην προτρέχουμε, όμως.

Στη φετινή σύνοδο συμμετείχαν –μεταξύ άλλων– και οι: **Ετιέν Νταβινιόν** [επίτιμος πρόεδρος της Λέσχης αλλά και αντιπρόεδρος της Societe General de Belgique – τράπεζας και ομίλου επιχειρήσεων, συμφερόντων της βασιλικής οικογενείας του Βελγίου και –κυρίως– των **Ρότσιλντ**], ο **Άλαν Γκρήνσπαν** [διοικητής της Ομοσπονδιακής Τράπεζας Αποθεμάτων (FED, Κεντρική Τράπεζα) των ΗΠΑ], ο εκ των ιδρυτών της Λέσχης και ιδύνων νους της **Ντέιβιντ Ροκφέλερ** [μέλος του Δ.Σ. της J.P. Morgan International] και το δεξί του χέρι **Χένρυ Κίσιινγκερ**, ο **Ντόναλντ Ράμσφελντ** [υπουργός Άμυνας των ΗΠΑ], ο γνωστός και μη εξαιρετέος **Τζωρτζ Σόρος**, και ο **Τζων Ντόιτς**, ο οποίος φέρεται ως καθηγητής στο Τεχνολογικό Ινστιτούτο της Μασαχουσέτης [MIT], αλλά, αν δεν με απατά η μνήμη μου, υπήρξε και διευθυντής της CIA και μάλιστα ήταν ο πρώτος διευθυντής της CIA που υποχρεώθηκε να εμφανιστεί δημοσίως, όταν πριν από χρόνια εμφανίστηκε σε σχολικό συγκρότημα του Λος Άντζελες για να διαβεβαιώσει τους εξαγριωμένους γονείς και κηδεμόνες των μαθητών της περιοχής ότι οι πράκτορες του ευαγούς ιδρύματος δεν είχαν καμία σχέση με το εμπόριο κοκαΐνης και κρακ στην Καλιφόρνια... Φυσικά, έλεγε ψέμματα...

Παρών ήταν επίσης και ο **Κεμάλ Ντερβίς** [τέως στέλεχος της Παγκόσμιας Τράπεζας στην Ουάσινγκτον και νυν υπουργός Οικονομικών της Τουρκίας], που προαλείφεται ως διάδοχος του ασθενούντος Τούρκου πρωθυπουργού Μπουλέντ Ετσεβίτ.

Από ελληνικής πλευράς συμμετείχαν ο –μόνιμος τα τελευταία χρόνια, και συντονιστής της Λέσχης για την Ελλάδα– επιχειρηματίας **Γεώργιος Α. Δαυίδ** [Ελληνική Εταιρεία Εμφιαλώσεως – 3E – Coca-Cola], και ο δημοσιογράφος **Αλέξης Παπαχελάς**, ο πρώτος Έλληνας δημοσιογράφος που έχει ποτέ συμμετάσχει σε σύνοδο της Λέσχης. [Στη σύνοδο παρέστησαν επίσης δημοσιογράφοι του γαλλικού **Figaro**, της ισπανικής **El Pais**, των αμερικανικών **The Wall Street Journal** και **The Washington Post** και **NBC**, της δανικής **Politiken** κ.ά.]

Ο –και απόφοιτος του αμερικανικού κολλεγίου– **Αλέξης Παπαχελάς**, που ξεκίνησε τη

δημοσιογραφική του σταδιοδρομία ως ανταποκριτής της αριστερής εφημερίδας *Αυγή* στη Νέα Υόρκη [σύντομο –και παλαιότερο– βιογραφικό του] εργάζεται σήμερα στην εφημερίδα *Το Βήμα* και στον τηλεοπτικό σταθμό Mega [εκπομπή «Φάκελοι»]. Η «ρεαλιστική» προσέγγιση των τριμερών σχέσεων ΗΠΑ-Ελλάδας-Τουρκίας αποτελεί το μεγάλο «ατού» του δημοσιογράφου, και αν έχει παρακολουθήσει κάποιος έστω και μία από τις εκπομπές του στο Mega δεν είναι να απορεί για τους λόγους για τους οποίους κλήθηκε στη σύνοδο της Λέσχης. Σχετικά με τις θέσεις του Α. Παπαχελά –και άλλων συντακτών του «Βήματος», αλλά και του πρωθυπουργικού συμβούλου Γ. Πανταγιά– για το κυπριακό υπάρχει σχετικό –σύντομο– δημοσίευμα της κυπριακής *Σημερινής* [24-9-2000], ενώ στον *Φιλελεύθερο* [8-7-2001] είχε δημοσιευτεί μακροσκελής συνέντευξή του, σχετικά με το κυπριακό αλλά και πολλά βιογραφικά στοιχεία. [Ερώτηση: «Είχατε αριστερό παρελθόν ως φοιτητής;». Απάντηση: «Ναι, ήμουν στο "Ρήγα". Ήταν μια εποχή που όλοι περνούσαν απ' εκεί». Ο «Ρήγας» ήταν, βέβαια, η «ΕΚΟΝ Ρήγας Φεραίος», η νεολαία του ΚΚΕεσωτερικού, και φυσικά όλοι πέρασαν από εκεί. Έχει βγάλει παιδιά και «παιδιά» η ανανεωτική αριστερά στην Ελλάδα...]

Η φετινή σύνοδος της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ πέρασε «απαρατήρητη» από τα ελληνικά μέσα ενημέρωσης. Στο εξωτερικό ασχολήθηκαν μόνον ο *Guardian* [στελέχη του οποίου έχουν συμμετάσχει κατά καιρούς στις συναντήσεις της Λέσχης], το ραδιόφωνο του BBC και κάποια εφημερίδα του Σάλτσμπουργκ. [Περισσότερες πληροφορίες καθώς και το πλήρες κείμενο του δελτίου τύπου και ο πλήρης κατάλογος όσων συμμετείχαν φέτος υπάρχουν στη διεύθυνση bilderberg.org.]

Τέλος, σχετικά με τους «γάμους» της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ [βλ. σχετική φωτογραφία-λεζάντα] να ευχηθούμε «και του χρόνου». Τα υπόλοιπα θα τα δούμε στην πράξη...

Στρουκτουραλισμός...

«Η δομή της διάρθρωσης» ή «η διάρθρωση της δομής»; Ποία φράσις είναι η ορθή; Ιδού το ερώτημα που απασχολεί το τελευταίο δεκαήμερο την κλαδική στρουκτουραλιστών του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας.

Πάντως, την πρώτη φράση είχε εκστομίσει ο πρόεδρος του κόμματος **Κώστας Καραμανλής** στη γνωστή συνέντευξή του προς την **Όλγα Τρέμη**, στην οποία είχε τονίσει μεταξύ άλλων: «**έχω άπωση** με εκείνα τα κόμματα...» και «το ΠΑΣΟΚ προσπαθεί **να υπαρπάσει** από τη Ν.Δ. την **πρωτοκαθεδρία στον ευρωπαϊκό πολιτισμό...**»

Προφανώς ο κ. πρόεδρος θα είχε και άλλα, όμως δεν έχω πια τα κουράγια...

Είχα ετοιμάσει και ένα πλήρες «ενδυματολογικό» και «περιβαλλοντικό» ρεπορτάζ για τη συνέντευξη, αλλά, λόγω της αδυναμίας της στήλης να αντεπεξέλθει στα καθήκοντά της την περασμένη εβδομάδα, περσινά, ξινά σταφύλια... [Παρεμπιπτόντως, ο πρόεδρος συναντήθηκε στις ΗΠΑ, όπου βρίσκεται αυτές τις ημέρες, με τον αντιπρόεδρο Ντικ Τσένυ και συνεζήτησαν για τον ευρωστρατό, την τρομοκρατία, το κυπριακό...]

Για όσους σκοπεύουν να εντρυφήσουν στα μυστήρια του στρουκτουραλισμού –κάτι που θα πρέπει να κάνουν με δική τους ευθύνη, αφού η στήλη θεωρεί ότι ο «**δομισμός**» **βλάπτει σοβαρά την πνευματική υγεία**– παραθέτω απλώς τον ορισμό της δομής [Σωτήρης Δημητρίου, *Λεξικό Όρων*, τόμοι 3 και 5, εκδ. Καστανιώτη]: «**Δομή**: το σύνολο των εσωτερικών σχέσεων που συνδέουν μεταξύ τους τα στοιχεία ενός συστήματος, ως αφηρημένη οντότητα, άσχετα ή σε αντίθεση προς τα υλικά στοιχεία του...» Να τονίσω, επίσης, ότι ακόμα κι αν καταλάβουν τον ορισμό της «στρουκτούρας» θα πρέπει να λάβουν σοβαρά υπ' όψιν τους ότι υπάρχουν και άλλες δομές: δομές μαθηματικές, δομές μητρικές, μορφοδομές, υπερδομές, άδηλες δομές, διαπρακτικές δομές, διμελείς δομές, δυναμικές δομές, ιεραρχημένες δομές, δομές-μοντέλα, νοητικές δομές, βασικές δομές της προσωπικότητας, σημασιολογικές δομές,

συντακτικές δομές, συστατικές δομές, δομές-σχήματα, υποθετικές δομές, δομές-υποστάσεις, βαθιές δομές, γλωσσικές δομές, διπλές δομές, επιφανειακές δομές, δομές πρότασης, υποκείμενες δομές, φραστικές δομές...

Γι' αυτό σας λέω... Την επόμενη φορά που θα δείτε τον κ. πρόεδρο στο γυαλί, κλείστε τον δέκτη. Κανείς δεν ξέρει τι του ξημερώνει... Αφήστε που υπάρχει το ενδεχόμενο να σας πείσει, και να νιώθετε την «επαύριον» και πάλι κοινοχέρηδες... Τώρα, σε περίπτωση που σας στριμώξει κάποιος δομιστής της αντίπερα όχθης [καλή ώρα όπως ο Γ. Βέλτσος] συμφωνείστε σε όλα μαζί του και «στρίψτε δια του αρραβώνος», για να μην πάθετε και καμιά άπωση με την ποπ-επιστήμη...

Η κομματική στρουχτούρα...

Για όσους εξ υμών επιμένουν ότι ο *δομισμός* είναι «κάτι το ωραίο», θα αναφέρω ακόμα ένα παράδειγμα – προς αποφυγήν... Η *δόμηση* [«γενική έννοια που χρησιμοποιείται για την καταγωγή, το σχηματισμό και τις μεταβολές ενός συστήματος [...] Μετακινεί το κέντρο βάρους της έρευνας από τη σύσταση στη μεταβολή των συστημάτων» (Δημητρίου, ό.π.)] του Κινήματος των Ελευθέρων Πολιτών συνάντησε ανυπέβλητες δυσκολίες [οικονομικές και άλλες], γι' αυτό και ο πρόεδρός του **Δημήτρης –Καγκελόπουλος– Αβραμόπουλος** ανακοίνωσε χθες την αναστολή της λειτουργίας του. Διότι άλλο πράγμα η *σύσταση ενός συστήματος* και άλλο η *μεταβολή* του. Η μεταβολή στη συγκεκριμένη περίπτωση αφορούσε στις δημοσκοπήσεις που, ενώ ξεκίνησαν προ 15μήνου [άμα τη *συστάσει*] του Κινήματος από το 17%, έπεσαν πρόσφατα στο πενιχρό 5%. Έτσι, ο τέως κύριος πρόεδρος, μη έχοντας προφανώς κατανοήσει έννοιες όπως «δομή», «δόμηση» και «στουχτούρα» ενός κόμματος, ανέκρουσεν πρύμναν, απογοητεύοντας τους πολυπληθείς θαυμαστές του, που τον ήθελαν ως κομματικό τους **ινστρούχτορα**...

Περί «μικροαστικού πολτού»...

Με τον **Αλέκο Παπαδόπουλο** δεν έχω «προσωπικά». Μάλλον εκείνος «έχει» κάτι μαζί μου, γιατί με «παγώνει» κάθε φορά που με κοιτάζει από τον τηλεοπτικό δέκτη με το αυστηρό, βλοσυρό και δασκαλιστικό βλέμμα του. Υποψιάζομαι ότι τα «έχει» μαζί μου, επειδή –προ ετών– είχα υποστεί μία **τα-πήρα-στο-κρανί-ωση** όταν είχα διαβάσει σε συνέντευξή του [στο «Ε» της *Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας*, εάν ενθυμούμαι καλώς, που ενθυμούμαι] τη φράση **«θα πρέπει να τελειώνουμε πια με τον μικροαστικό πολτό στην Ελλάδα...»**.

Και επειδή τυγχάνω άνθρωπος καλών προθέσεων, δεν πίστεψα ποτέ πως ήθελε να μετατρέψει όλους εμάς –τους Έλληνες μικροαστούς– σε **λούμπεν προλετάριους**. Αντίθετα, πίστευα και συνεχίζω να πιστεύω, ότι ως γνήσιος σοσιαλιστής και δη του εκσυγχρονιστικού μπλοκ ήθελε να μας κάνει λούμπεν μεγαλοαστούς – του είδους που γνωρίζει φοβερή διάδοση τις τελευταίες δύο δεκαετίες στη χώρα μας. Και επειδή δεν ήταν ποτέ στις –καλές– προθέσεις μου να απαρνηθώ τον μικροαστισμό μου και να γίνω λούμπεν μεγαλοαστός, ίσως και στόχος ξέρετε-ποιων, έπαθα εκείνη την τα-πήρα-στο-κρανί-ωση, από την οποία ελπίζω να με θεραπεύσει ο νέος υπουργός Υγείας και Πρόνοιας –και αντικαταστάτης του αποπεμφθέντος Α. Παπαδόπουλου– ψυχίατρος κ. Στεφανής.

Ο λόγος για τον οποίο απεπέμφθη ο Α. Παπαδόπουλος [βιογραφικό στον ιστότοπο της Βουλής, βιογραφικό στον προσωπικό του ιστότοπο] ήταν η πρόσφατη συνέντευξή του στην *Καθημερινή*, στην οποία είχε δηλώσει ότι «στα σχεδόν 10 χρόνια που είμαι μέλος της κυβέρνησης, ζω σχεδόν **μονοδιάστατα**. Για να είμαι ειλικρινής, θα αποσυρθώ όχι γιατί έχει βαρεθεί να μας βλέπει ο κόσμος, αλλά γιατί το έχω ο ίδιος ανάγκη. Το πιθανότερο είναι ότι μετά ένα διάστημα στην **εφεδρεία** θα πάθω **σύνδρομο στέρησης**. Τώρα, όμως, έτσι νιώθω

και έτσι θα πράξω.»

Έτσι ένιωθε, αλλά έτσι δεν πρόλαβε να πράξει, αφού ο **εξ εφένδρων** καπετάνιος Κ. Σημίτης τον ανα-**δόμησε** πάραυτα, θεωρώντας –και ορθώς– ότι όταν βουλιάζει το σκάφος, το πλήρωμα αποχωρεί τελευταίο και δεν υιοθετεί συμπεριφορά μυών...

Ο Α. Παπαδόπουλος είναι πράγματι ένας **Μονοδιάστατος Άνθρωπος** [για να θυμηθούμε και το σχετικό πόνημα του **Χέρμπερτ Μαρκούζε**, εκδ. Παπαζήση], κάτι το οποίο δεν είναι και τόσο ορατό από τα δύο –επίσημα– βιογραφικά του που υπάρχουν στο Διαδίκτυο. Αντιγράφω από σχετικό σημείωμα της εφημερίδας *Το Παρόν* [9 Ιουνίου 2002]:

«Ε, όχι και παραπονούμενος, Αλέκο... Ένα φλας μπακ στο χθες θυμίζει: Ότι πριν το '81, από τον δήμο Αργυρούπολης όπου ήσουν πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου, ο Μιλτιάδης Παπαϊωάννου σε πήρε στην ΕΑΤΟΠ και μετά τη νίκη ο Μιλτιάδης ως υφυπουργός Εσωτερικών σε έκανε σύμβουλό του, και μετά σε κράτησε ο Μένιος Κουτσόγιωργας που διαδέχθηκε τον Γεννηματά στο υπουργείο Εσωτερικών.

Παράλληλα αναλαμβάνεις αντιπρόεδρος του Εθνικού Θεάτρου και αργότερα πρόεδρος της ΥΕΝΕΔ, που μετονομάστηκε σε ΕΤ-2, και έφυγες μετά τη λαϊκή κατακραυγή για μια αισχρή ελληνική ταινία που προβλήθηκε ένα Σάββατο απόγευμα και οι αντιδράσεις έπεφταν σαν το χαλάζι...

Στις εκλογές του '85 μπήκες στη λίστα ως τελευταίος. Στις επόμενες εκλογές το 1989 εκλέχθηκες. Ήσουν τότε ο εκλεκτός του Αντώνη Λιβάνη. Προηγουμένως είχες περάσει απ' όλα τα "μαγαζιά" (του Γεννηματά, του Άκη και του Μένιου, όπου στην κρίσιμη περίοδο του σκανδάλου Κοσκωτά ήσουν στην αντιπροεδρία (στη Ζαλοκώστα, σύμβουλος του Κουτσόγιωργα)...

... Ποιος συναίνεσε, Αλέκο, στην εθνική ντροπή στα Ύμια με την υποστολή της σημαίας; Ποιος χειρίστηκε την παράδοση του Οτσαλάν στους Τούρκους;»

Τελευταίο «μαγαζί» ήταν εκείνο του «εκσυγχρονισμού». Προηγουμένως χρεώνεται και το επίτευγμα του Καποδίστρια. Εσχάτως, τα είχε βρει «σκούρα» με το νοσοκομείο του Χαϊδαρίου και τους πανεπιστημιακούς που αντιδρούν στη λειτουργία του... Έγινε και η Θεσπρωτία μονοεδρική... ανακάλυψε κι αυτός ότι ζει **μονοδιάστατα**...

Κάτι βέβαια...

... που δεν ισχύει για τη **βαρύτητα**, αφού όπως ανακάλυψαν Έλληνες επιστήμονες [ο αστροφυσικός **Δημοσθένης Καζάνας** (NASA) και ο θεωρητικός φυσικός **Αργύρης Νικολαΐδης** (Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης)], και όπως αναφέρει και το άρθρο της Σοφίας Λοβέρδου στη χθεσινή *Ελευθεροτυπία*, «Η βαρύτητα "ζει" σε πάνω από 3 διαστάσεις».

Παραγκοδιαγωνισμός...

Ο Α. Παπαδόπουλος είναι νυμφευμένος με την Θελξιόπη Χατζοπούλου, η οποία πάντως προτιμά το Λίλιαν [sic]. Προ ετών είχα γνωρίσει νεαρά κυρία με το ίδιο όνομα, **Θελξιόπη**, η οποία μου είχε πει ότι η Θελξιόπη ήταν αρχαία πρόγονός μας, εκ Μεγάλης Ελλάδος [Σικελία;], εξαιρετικά χειραφετημένη ως γυναίκα, και η οποία θα μπορούσε να θεωρηθεί ως πρόδρομος των σημερινών «φεμινιστριών» ή «σουφραζετιών» – αν προτιμάτε. Δυστυχώς, δεν θυμάμαι ακριβώς την ιστορία, και μια μικρή έρευνα που έκανα στο Διαδίκτυο είχε πενιχρά αποτελέσματα [εύρισκα συνεχώς μπροστά μου τη σειράνα Θελξιόπη, κόρη του Αχελώου και της Μελπομένης].

Ποία ήτο λοιπόν η εκ Μεγάλης Ελλάδος ορμώμενη Θελξιόπη;

Κατά τα άλλα...

Το ενδεχόμενο πρώτου πλήγματος με πυρηνικά όπλα εναντίον χωρών που διαθέτουν όπλα μαζικής καταστροφής, προβλέπεται για το νέο στρατηγικό δόγμα των ΗΠΑ, σύμφωνα με τον Ντ. Ράμσφελντ. Την ίδια άποψη εξέφρασε και ο πρόεδρος Γεώργιος Μπους Β΄ μιλώντας για «τους πιθανούς "καταστροφικούς" κινδύνους που εγκυμονεί για τον ελεύθερο κόσμο η κατοχή όπλων μαζικής καταστροφής από τους τρομοκράτες» και υπογραμμίζοντας «την αναγκαιότητα να εκμηδενισθεί η απειλή αυτή»...
Ειδική παραστρατιωτική ομάδα που θα αναλαμβάνει μυστική δράση κατά της τρομοκρατίας, κατά βούληση και όπου γης, δημιούργησε πρόσφατα η αμερικανική CIA.

Στην Καμπούλ συνεδριάζει αυτές της ημέρες η «Λόγια Τζίργκα» [που σημαίνει «μεγάλος κύκλος» στη διάλεκτο των Παστούν], στην οποία συμμετέχουν πάνω από 1500 εκπρόσωποι από ολόκληρο το Αφγανιστάν και όπου θα ληφθούν αποφάσεις για το μέλλον της χώρας... Μεταβατική κυβέρνηση Καρζάι τέλος... Πάντως ο χορηγός μας «στρατηγός» **Αμπντούλ Ρασίντ Ντοστούμ**, [δείτε φωτογραφίες του «στρατηγού» και των «παλληκαριών» του στον ιστότοπο του National Geographic, και διαβάστε σχετικά πρόσφατη συνέντευξή του] πάντα «σταθερός» στις πολιτικές του απόψεις, έχει ταχθεί στο πλευρό του τέως βασιλιά του Αφγανιστάν. Προς το παρόν... Αύριο, ποιος ξέρει πώς τα πού θα φυσάει ο άνεμος...

Αφγανιστάν-Ελλάδα «συμμαχία». Η χώρα μας συνεισφέρει στην «πολιτιστική ανόρθωση» της ασιατικής χώρας [επισκευή του μουσείου της Καμπούλ]...

Η παραγωγή οπίου στο Αφγανιστάν θα φθάσει εφέτος, σύμφωνα με τον ΟΗΕ, «μόλις» στους 3.000 τόνους. Δεν αναμένεται λοιπόν έλλειψη ηρωίνης στις διεθνείς αγορές... Τα αλάνια δεν πρόκειται ούτε φέτος να κλάψουν. Δεν θα μείνουν χαρμάνια...

Υπογράφηκε, τέλος, από το Πακιστάν, η συμφωνία για την κατασκευή του αγωγού μεταφοράς φυσικού αερίου από το Τουρκμενιστάν στην Ινδία, μέσω Αφγανιστάν και Πακιστάν. Τα έχουμε πει και τα έχουμε ξαναπει εδώ και μήνες. «Το Αζερμπαϊτζάν», λέει η σχετική είδηση, «αποκαλείται "51η αμερικανική πολιτεία". Οι Chevron-Texaco, Exxon, Mobil, BP, PLC, Halliburton και το αμερικανικό Δημόσιο επενδύουν αβέρτα». Επικεφαλής της Halliburton ήταν μέχρι πριν από δύο χρόνια ο σημερινός αντιπρόεδρος των ΗΠΑ, **Ντικ Τσένυ**. Ήδη στην Αμερική έχουν ξεκινήσει έρευνες για κάποιες ύποπτες δραστηριότητες της εν λόγω εταιρείας.

Για τον έτερο εκ των χορηγών μας, τον **Άλβαρο Ουρίμπτε**, τα έχουμε πει εδώ και μήνες. Τώρα τα λένε κι άλλοι.

Το αυτόν ισχύει και για τις μπάλες του μουντιάλ και την παιδική εργασία, όπως λέγαμε προ δύο εβδομάδων, ενώ η Παγκόσμια Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου [FIFA] και η Unicef ξεκίνησαν «εκστρατεία ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης για τα δικαιώματα του παιδιού» [Στη διάρκεια των 90 λεπτών ενός ποδοσφαιρικού αγώνα, σ' όλο τον κόσμο θα μολυνθούν από AIDS 540 νέοι 15-24 ετών, 85 παιδιά θα πεθάνουν και 400 θα χάσουν τους γονείς τους...].

Για τους δικτάτορες της πείνας [12,8 εκατομμύρια άνθρωποι κινδυνεύουν να πεθάνουν από την πείνα, ενώ περισσότερα από 800 εκατομμύρια υποφέρουν από ασπία και λιμό] δεν πρόκειται ποτέ να υπάρξει κάποια «εκστρατεία ευαισθητοποίησης»...

Και μέσα σ' όλα αυτά πλακώσαν κι οι –ηλεκτρονικοί– ρουφιάνοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης...

ΥΓ. Sorry, για το στήσιμο της περασμένης εβδομάδας. Ανειλημμένες υποχρεώσεις... τις

οποίες μπορείτε να διαβάσετε στο Τρίτο Μάτι, που κυκλοφορεί αύριο.

ΥΓ. Mundial: We don't cry for you Argentina. No! Not for this reason...

Κλειστό για τέσσερις ημέρες παρέμεινε το ξενοδοχείο Westfields Marriott, όπου έγινε η 50η σύνοδος των μελών της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ. Ο διευθυντής του ξενοδοχείου απάντησε σε σχετική δημοσιογραφική ερώτηση: «Είμαστε κλειστά, γιατί έχουμε καναδυό γάμους...» Και στα δικά μας! [Αν αυτό είναι ευχή...]

Από το αμερικανικό κολλέγιο στην «Αυγή» και, τέλος, στη Λέσχη Μπίλντερμπεργκ. Και εις ανώτερα! [Αν υπάρχουν...]

Τι να συζητούν άραγε οι δύο άνδρες; Για τη δομή του ευρωστρατού; Για τη δομή του ΝΑΤΟ; Για τις διμελείς δομές των σχέσεων Ελλάδας ΗΠΑ; Για τις άδηλες δομές της τρομοκρατίας; Ή να τους απασχολούν απλώς φραστικές δομές, για τις ανάγκες του φωτογραφικού φακού; Άντε και καλόν Ferdinand de Saussure! [Αν και δεν είναι όλα τα ελβετικά τυριά καλά...]

Το περιβάλλον του δημάρχου Αθηναίων διαψεύδει την πληροφορία ότι ο κ. Αβραμόπουλος ανεφώνησε χτες το βράδυ, κοιταζόμενος στον καθρέπτη: «Δημήτρη, χάσαμε! Τρέχαμε μόνοι μας και ήρθαμε τελευταίοι!» Καλή νίκη, όπου κι αν πας, δήμαρχε! [Αν και υπάρχουν ήττες προτιμότερες από τις νίκες...]

Παρά τις διδασκαλικές νουθεσίες, «Η βαρύτητα "ζει" σε πάνω από 3 διαστάσεις», σε αντίθεση βέβαια με τον τέως υπουργό Αλέκο Παπαδόπουλο που ζούσε «σχεδόν μονοδιάστατα» τα δέκα χρόνια που ήταν μέλος της κυβέρνησης. Ζώντας τώρα εν διαστάσει με την κυβέρνηση, ίσως μπορέσει να εντρυφήσει στα μυστήρια της επιστήμης. Τι είναι πιο δύσκολο να κατανοήσει κανείς; Τον στρουκτουραλισμό ή το πολυδιάστατον του σύμπαντος; Καλή διανόηση! [Αν και υπάρχουν ερωτήματα για τα οποία θα ήταν καλύτερα να μην υπάρχουν απαντήσεις...]

Μετά τον, εκ της πρώτης φάσεως του παγκοσμίου πρωταθλήματος ποδοσφαίρου, αποκλεισμό των εθνικών ομάδων της Αργεντινής, της Ουρουγουάης και του Ισημερινού [και τον διαφανό αποκλεισμό της Παραγουάης] και εν αναμονή του αποτελέσματος του αγώνος Κостаρίκας-Βραζιλίας, άπαντες ημείς οι λατινοαμερικανόφρονες τασσόμεθα παρά τω πλευρώ της Βραζιλίας [αλλά και του Μεξικού, βεβαίως], και δηλώνωμεν έτοιμοι να προτάξωμεν τα στήθη μας δια να εμποδίσωμεν την επέλασιν των βαρβάρων τευτονικών φύλων [Αγγλων και Γερμανών]. Κορίτσια, κουράγιο! Δεκαοκτώ και μία έχουσιν απομείνει. Κατόπιν θα ασχοληθώμεν και με τας ιδικάς σας σφαιρας... [Αν, βεβαίως-βεβαίως, διαθέτετε την απαραίτητον υπομονήν... Εις ενάντιον περίπτωσιν, χαρήκαμε τα δέοντα... Υπάρχουσιν και αλλαχού παραλαίαι... Κοππακαμπάνα, επί παραδείγματι, και μάλιστα άνευ bra, σταμπτωτού ή άλλου...]

19 Ιουνίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

«Κάγκελα, κάγκελα παντού...»

Τειχύδρια I...

Στις 12 Αυγούστου 1961, μετά από ψήφισμα της Λαϊκής Εθνοσυνέλευσης της τότε Ανατολικής Γερμανίας, αρχίζει η κατασκευή του περιβόητου Τείχους του Βερολίνου, ανάμεσα στο δυτικό και στο ανατολικό τμήμα της πόλης, που εμπόδιζε τις ελεύθερες μεταφορές και τη συγκοινωνία μεταξύ των δύο πλευρών... Το Τείχος είχε κατασκευαστεί με την αμέριστη «βοήθεια και συμπαράσταση» της κυβέρνησης της τότε Δυτικής Γερμανίας, που είχε προμηθεύσει την ομόλογό της της Ανατολής με τα απαραίτητα οικοδομικά υλικά και ικανή ποσότητα συρματοπλέγματος... Η Ανατολή δεν άντεχε την «διαρροή» εκατοντάδων χιλιάδων πολιτών της προς τη Δύση... Η Δύση δεν άντεχε το οικονομικό κόστος συντήρησής τους... Το Τείχος θα «καταρρεύσει» τον Νοέμβριο του 1989...

«**Τείχος** (το) 1. ψηλό οχυρωματικό κτίσμα που περιβάλλει συνήθ. μια πόλη ή εκτείνεται κατά μήκος των συνόρων για αμυντικούς λόγους. ΦΡ. (α) **Μακρά τείχη** [...] (β) **σινικό τείχος** [...] (γ) **τείχος των θρήνων / των δακρύων** ιερός τόπος των Ισραηλιτών, τμήμα του δυτικού τείχους του ναού του Σολομώντος, ο οποίος αποτελεί τόπο προσευχής (δ) τείχος του Βερολίνου / του αίσχους διαχωριστικό τείχος (μήκους 45) χιλιομέτρων, ενισχυμένο με συρματοπλέγμα και φρουρούμενο αυστηρά)...»

Μήκους 45 χιλιομέτρων...

Μήκος τουλάχιστον 110 χιλιομέτρων [ίσως φτάσει και τα 350 χλμ.] θα έχει ο «**φράχτης ασφαλείας**» που άρχισε να κατασκευάζεται το **Ισραήλ** την Κυριακή 16 Ιουνίου 2002 κατά μήκος των συνόρων του με τη Δυτική Όχθη...

«**φράχτης** ο ΜΝ, -χτης Δ, φράγμα ή τείχισμα περικλείον χώρόν τινα. 2 Ν το εκ κλάδων ή ακανθωτών θάμνων περίφραγμα.»

Βάσκανος μοίρα ή η πολιτική ορθότητα του newspeak της Νέας Τάξης Πραγμάτων.

Φράχτης χαρακτηρίζεται το νέο **τείχος του αίσχους** στην Παλαιστίνη από τα μέσα ενημέρωσης. Fence το αποκαλεί το BBC, φράχτη η *Ελευθεροτυπία*, «**φράχτη**» [εντός εισαγωγικών] και τείχος [άνευ...] η πύλη e-one, «**τείχος**» [εντός εισαγωγικών] η *Καθημερινή*, «**Σιωνιστικό ρατσισμό και ντροπή**» χαρακτήρισε το τείχος ο Γιάσερ Αραφάτ και αμέσως τα «μέσα» έσπευσαν να βάλουν σε εισαγωγικά τη λέξη «ρατσισμός»...

Οι δημοσκοπήσεις στο εσωτερικό του Ισραήλ δείχνουν ότι το 80% των πολιτών τάσσεται υπέρ της κατασκευής του...

Κι οι βάρβαροι στο τέλος θα διαβούν...

Τειχύδρια II...

«Λούζεται η αγάπη μου στον Γουαδαλκιβίρ...», θα τραγουδούν οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη σύνοδο κορυφής, που θα γίνει στη Σεβίλλη την Παρασκευή και το Σάββατο, καθώς θα παίρνουν αποφάσεις για να προστατεύσουν την «αγάπη τους», το «φρούριο-Ευρώπη», από τους –κατά τον νεοφιλελεύθερο συγγραφέα Γκυ Σορμάν– «νέους βαρβάρους», τους μετανάστες... Οι –νεοφιλελεύθεροι και σοσιαφιλελεύθεροι– ηγέτες «μας» έχουν να αντιμετωπίσουν και την άνοδο των ακροδεξιών κομμάτων στην Ευρώπη, που αποσπών ολόένα και μεγαλύτερα ποσοστά στις εκλογές επικεντρώνοντας τη συζηματολογία τους στο θέμα των λαθρομεταναστών...

«**τείχος**-ους κ. –εος το AN, κτιστόν υψηλόν οχύρωμα, αμυντικόν κτίσμα πόλεως ή άλλου χώρου, κάστρο. 2 Α ωχυρωμένος τόπος, φρούριον. 3 Α ωχυρωμένη πόλις. Υποκορ. Α **τειχύδριον** το.»

«**Κραυγές θανάτου αντήχησαν / σιμά στον Γουαδαλκιβίρ / κραυγές αρχαίες...**», έγραφε ο **Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα**, που τον εκτέλεσαν στη Γρανάδα, στα 38 του, κάποιοι άλλοι ακροδεξιοί –οι φαλαγγίτες του καουντίγιο Φράνκο, κάποιο «πρωί τ' Αυγούστου, κοντά στη ροδαυγή», δυο μήνες μετά το ξέσπασμα του Ισπανικού Εμφύλιου και τριανταπέντε ακριβώς χρόνια πριν από την ανέγερση του τείχους στο Βερολίνο.

Σιμά στον Γουαδαλκιβίρ, στον ποταμό που διασχίζει τη Σεβίλλη... Στον Γουαδαλκιβίρ, τον Μεγάλο Ποταμό, τον **Wadi al-kabir**, όπως τον είχαν ονομάσει κάποιοι άλλοι, «παλιοί βάρβαροι» αυτοί, οι Άραβες... που είχαν κάποτε κι αυτοί διαβεί... Κι οι βάρβαροι στο τέλος θα διαβούν...

Όπως θα διαβούν –καταπώς «διαρρέεται αρμοδίως» από το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών– και οι Τούρκοι τις πύλες του «στρατοπέδου-Ευρώπη» για να καταταχθούν κι αυτοί στον Ευρωστράτο... Αυτοί, οι αρχαίοι βάρβαροι, θα προστατεύουν επίσης το «φρούριο-Ευρώπη»... Και γιατί τάχα να λείπουν οι Ισραηλινοί απ' αυτόν τον «αγώνα, τον καλό, τον δίκαιο;» Δεν πρέπει να καταταχθούν κι αυτοί; Κι οι βάρβαροι στο τέλος θα διαβούν...

Τειχύδρια III...

Οι ερυθρόλευκοι κώνοι της τροχαίας, «υψώθηκαν» –τείχος κι αυτοί– στην Αναγνωστοπούλου. «Δεν θέλω να έχω νεκρό έξω από το σπίτι μου», φέρεται να δήλωσε ο απερχόμενος – ο κύριος καθηγητής και πρωθυπουργός της χώρας– και το 'κανε κάστρο – το σπίτι του, το δρόμο του, τη γειτονιά του.

Που δεν του 'φταναν οι πυροβολισμοί μπροστά στο σπίτι του, του 'φαγαν –τα λαμόγια– και τη δωρεά που είχε κάνει στο Πάντειο για τη δημιουργία βιβλιοθήκης. Βάσκανος μόιρα...

Οι βάρβαροι είναι ήδη εδώ... Πάντα ήταν...

Κι ο δύστηνος ναρκομανής-πυροβολητής, που κρατείται στις φυλακές Κορυδαλλού, άρχισε απεργία πείνας από το περασμένο Σάββατο για να καταγγείλει ποιος νοιάζεται ποιον, ποιος

νοιάζεται τι... Ίσως την περιβόητη «κοινωνία των πολιτών»...

«Καθεύδεις, ω Βρούτε...»

Τειχύδρια IV...

Και τα Ολυμπιακά Τείχη της Αθήνας [2004] θα υψωθούν, μόνο που για να στεριώσουν χρειάζονται «θυσίες»...

...Τέσσερις, μέχρι στιγμής, οι αλλοδαποί εργάτες που έχασαν τη ζωή τους σε «εργατικά ατυχήματα», εργαζόμενοι για την οικοδόμηση της Νέας Μεγάλης Κονόμας του Έθνους... Ψιλά γράμματα.

Οι βάρβαροι ήταν πάντα εδώ. Και πάντα κοινομούσαν...

Α! Το τραγούδι «**Δεθελοντισμός**» των «Βαβυλώνα», στίχους του οποίου είχαμε διαβάσει στη στήλη προ καιρού, υπάρχει πια στον καινούργιο δίσκο του συγκροτήματος, όπως μας ενημερώνει και ο Μιχάλης Πανάς, σε διπλανές ιστοσελίδες...

«Αφού ποτέ μου δεν κατάφερα να γίνω αθλητής/
Για σπάσιμο θα πάω δεθελοντής...»

Τειχύδρια V...

Φύγαν οι παλιοί, μα διαβήκαν οι νέοι βάρβαροι... Ίσαμε 3.000 αιχμάλωτοι Ταλιμπαναίοι «εξαφανίστηκαν» στην περιοχή της Μαζάρ ι Σαρίφ, της «Κηδείας των Αγίων», της πρωτεύουσας του ημι-αυτόνομου Πρεζοκρατιδίου του «στρατηγού» –και χορηγού μας– Αμπντούλ Ρασίντ Ντοστούμ. «Σοκ» στην κοινή γνώμη της Δύσης από το σχετικό ντοκυμανταίρ του Ιρλανδού Jamie Doran [συνέντευξή του]. Στις «εξαφανίσεις» συμμετείχαν και αμερικανοί στρατιώτες, που «έκαναν ό,τι ήθελαν» στην περιοχή.

Από τους «δικούς μας» βαρβάρους, ποιος θα μας προστατεύσει; Πίσω από ποια τείχη να οχυρωθούμε;

Τειχύδρια VI...

Πίσω από ποια τείχη; Ποιος ξέρει... Πίσω, ίσως, από τα «ιδεολογικά» τείχη, που ξεκινούν από την Πολωνία και καταλήγουν στην Αδριατική... Πίσω από τα τείχη που «χωρίζουν» τους «πολιτισμένους» καθολικοδιαμαρτυρόμενους της Δύσης, από τους ορθοδοξομουσουλμάνους της Ανατολής. Σ' αυτά τα «τείχη» δεν αναφερόταν ο **Σάμιουελ Χάντινγκτον** στο βιβλίο του *Η Σύγκρουση των Πολιτισμών*; Ο Σ. Χάντινγκτον που μίλησε χτες βράδυ στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, στα πλαίσια του «Athens Forum», που διοργανώθηκε για τρίτη συνεχή χρονιά από το Ίδρυμα Κόκκαλη...

Τειχύδρια VII...

Ο «Πράσινος Πατριάρχης» –καταπώς τον χαρακτηρίζει η Καθημερινή– Κωνσταντινουπόλεως κ. Βαρθολομαίος, από την άλλη, ονειρεύεται το γκρέμισμα του «τείχους» μεταξύ καθολικοδιαμαρτυρούμενης Δύσης και ορθόδοξης Ανατολής.

Διαβάζουμε στη σχετική συνέντευξη [προς τον Γεώργιο Π. Μαλούχο, Καθημερινή, 16 Ιουνίου 2002]:

«Ερώτηση: Η διαίρεση της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας σε ανατολικό και δυτικό τμήμα πριν από πολλούς αιώνες προηγήθηκε του σχίσματος της Εκκλησίας. Σήμερα, που η Ευρώπη ενώνεται ξανά, μπορεί αυτό να βοηθήσει να ενωθούν και οι μεγάλες εκκλησίες της;

Απάντηση: Η Ευρώπη προχωρεί στην ολοκλήρωση της ενότητάς της, και αυτό δεν μπορεί παρά να φέρει πιο κοντά μεταξύ τους την Παλαιά και τη Νέα Ρώμη, οι οποίες ήταν ενωμένες πριν από το θλιβερό Σχίσμα τον ενδέκατο αιώνα. Η συνύπαρξη μέσα στον ίδιο πολιτικό και οικονομικό χώρο ευρωπαϊκών λαών που ανήκουν και στις δύο Εκκλησίες, θα συντελέσει ασφαλώς στη μεγαλύτερη προσέγγισή τους και θα βοηθήσει στην αποκατάσταση της ενότητας που υπήρχε πριν από το Σχίσμα. Αυτό αποτελεί την ευχή και την προσπάθεια όλων μας.»

«Θλιβερό σχίσμα... αποκατάσταση της ενότητας...» Προβλέπω να υψώνονται νέα τείχη μεταξύ «ενωτικών» και «ανθενωτικών»...

Τειχύδρια VIII...

Ενώ ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος, τις σχέσεις του οποίου με τον Οικουμενικό Πατριάρχη μόνον ως αρμονικές δεν θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε, δέχτηκε προχθές στο κτίριο της Αρχιεπισκοπής τον πρόεδρο του Ελληνικού Μέτωπου και υποψήφιο δήμαρχο Αθηναίων Μάκη Βορίδη, ο οποίος τυγχάνει –και αυτός– απόφοιτος του αμερικανικού κολλεγίου. Σύμφωνα με σχετική ανακοίνωση

«Η συνάντηση διήρκεσε 20 λεπτά και ο κ. Βορίδης εξέθεσε στον Μακαριότατο τις θέσεις του Ελληνικού Μετώπου και του δημοτικού συνδυασμού Μέτωπο για την Αθήνα. Μεταξύ άλλων ο κ. Βορίδης είπε: "Αν και ο πατριωτικός λόγος ακούγεται από μεμονωμένα πρόσωπα όλου του πολιτικού φάσματος, θεωρήσαμε ότι υπήρχε η ανάγκη αναπτύξεως ενός αυτονόμου φορέως, που θα συσπειρώνει τους υποστηρικτές των πατριωτικών ιδανικών και των παραδοσιακών αξιών της χώρας μας, απέναντι στην ισοπεδωτική απειλή της παγκοσμιοποίησης"».

Τι δεν αναφέρεται στην παραπάνω –δεύτερη– ανακοίνωση; Αυτό που αναφερόταν στην πρώτη ανακοίνωση –που αποσύρθηκε αργότερα, μετά από αντίδραση της Αρχιεπισκοπής– ότι δηλαδή «Ο αρχιεπίσκοπος ευχήθηκε στο Μέτωπο για την Αθήνα καλή επιτυχία».

Η Αρχιεπισκοπή όταν πληροφορήθηκε το περιεχόμενο της –πρώτης– ανακοίνωσης επιβεβαίωσε τη συνάντηση, χαρακτηρίζοντας «παντελώς αναληθή» τα περί «καλής επιτυχίας» που φέρεται να είπε ο Χριστόδουλος.

Οι λόγοι για τους οποίους η συνάντηση Χριστόδουλου-Βορίδη δεν είχε προαναγγελθεί από την Αρχιεπισκοπή, άγνωστοι. Γνωστές είναι, ωστόσο, οι πολιτικές απόψεις του Αρχιεπισκόπου. Ουδέποτε τις απέκρυπεν, άλλωστε...

Από την άλλη ο Αρχιεπίσκοπος βάλθηκε να γκρεμίσει και τα τείχη που κρατούν εγκλωβισμένη την ελληνική εκκλησία στο «κάστρο» του κράτους. Αποφάσισε να ασφαλίσει [νοσοκομειακά

κ.λπ.] σε ιδιωτικό φορέα [θυγατρική της Alpha Bank] 3.500 μοναχούς και μοναχές...
«Εκκλησιαστικό πλήγμα στο ΕΣΥ», είναι ο τίτλος της σχετικής είδησης.

Καιρός είναι να απαλλαγεί η εκκλησία από τον «στενό εναγκαλισμό» του κράτους. Όλα τα τείχη πέφτουν κάποτε...

Τειχύδρια ΙΧ...

Αυτά τα τείχη ποιος θα τα γκρεμίσει;

Από τα 250 εκατομμύρια παιδιά σε όλον τον κόσμο που εργάζονται, τα 170 εκατομμύρια δουλεύουν σε αγροτικές δουλειές, κάτω από επικίνδυνες και άσχημες συνθήκες. Η πολύχρονη έκθεσή τους στα εντομοκτόνα και τα λιπάσματα μπορεί να τους προκαλέσει στο μέλλον καρκίνο, εγκεφαλικά, σπασμούς...

Ενώ κύριο θέμα της διάσκεψης του Παγκόσμιου Οργανισμού Τροφίμων [FAO], που έγινε την περασμένη εβδομάδα στη Ρώμη, ήταν η παγκόσμια διατροφική κρίση, αφού «η παραγωγή κυρίως ζωικών πρωτεϊνών ευθύνεται για ασθένειες αλλά και για τον υποσιτισμό ενός δισεκατομμυρίου ανθρώπων». Το 80% των παιδιών που υποσιτίζονται ζει σε χώρες που έχουν πλεόνασμα γεωργικών προϊόντων, το οποίο συχνά αποτελείται από ζωοτροφές, που εξάγονται... Την περίοδο, μάλιστα, «του μεγάλου λιμού του 1984, καθώς χιλιάδες άτομα πέθαιναν καθημερινά από την πείνα, η Αιθιοπία καλλιεργούσε λιναρόσπορο και ελαιοκράμβη, που εξάγονταν ως ζωοτροφές στη Βρετανία και άλλες ευρωπαϊκές χώρες...»

Να δούμε ποια τείχη θα μας προστατεύσουν από τους πεινασμένους «βαρβάρους»...

Τειχύδρια Χ...

Πριν εξέλθετε των τειχών του κλεινού άστεος για το εορταστικό τριήμερο, μπορείτε –αν φυσικά το επιθυμείτε– να κατηφορίσετε **αύριο Πέμπτη** [κατά τις 7 το απόγευμα] στο κέντρο [και συγκεκριμένα στη Στοά του Βιβλίου (Πανεπιστημίου 49), Αίθουσα Λόγου και Τέχνης], όπου θα γίνει η παρουσίαση του βιβλίου «**Οι Επτά Σάλπιγγες της Αποκάλυψης**», στο οποίο, υπό τη γενική επιμέλεια του Κώστα Κούρου, φιλοξενούνται κείμενα των Α. Θεοφίλου, Γ. Καρυστινού, Ι. Γιαννόπουλου, Α. Παναγόπουλου, Α. Μποσνακούδη, Χ. Μόρφου, Β. Πρατικάκη και Σ. Στίνη.

Περί τίνος πρόκειται;

Πρόκειται για ένα εγχειρίδιο επιβίωσης από τους κινδύνους που απειλούν την ανθρωπότητα στο κατώφλι της τρίτης χιλιετίας [πυρηνικά, χημικά και βιολογικά όπλα, γενετικά μεταλλαγμένα τρόφιμα, κλωνοποίηση, μόλυνση του περιβάλλοντος κ.ά.]

Οι εκδόσεις Έσοπτρον θα έχουν φροντίσει –εν μέσω καύσωνος– για την αναψυχή σας, με κατιτίς το δροσερόν...

Και επειδή τα τείχη της απομόνωσης δεν πέφτουν εύκολα, πείτε και καμιά «καλησπέρα». Καθότι τυγχάνω ντροπαλός...

Τειχύδρια ΧΙ...

Λόγος μελαγχολικός σήμερα περί Γουαδαλκιβίρ, ας κλείσουμε με κάτι στο ίδιο κλίμα, γι' αυτόν αλλά και για κάποιον άλλον ποταμό, γραμμένο από τον **Ανδρέα Εμπειρικό** [Οκτάνα]:

«Και ο δρόμος εξακολουθεί, με ανάλογα στοιχεία και από παντού πάντα περνά (Γκραν Κάνυον, Μακροτάναλον, Ακροκεραύνια, Άνδεις) από τις όχθες του Γουαδαλκιβίρ που όλη την Κόρδοβα ποτίζει, από τις όχθες του Αμούρ και από τις όχθες του Ζαμβέζη, ο δρόμος από παντού περνά, σκληρός, σκληρότατος παντού, τόσο, που πάντοτε αντέχει, στα βήματα όλων των πεζών και στην τριβή των βαρυτέρων οχημάτων, μέσ' από πόλεις και χωριά, βουνά, υψίπεδα και κάμπους, από τις λίμνες τις Φινλανδικές, την Γη του Πυρός και την Εστραμαδούρα, έως που ξάφνου, κάθε τόσο, μια πινακίς, μη ορατή παρά στους καλουμένους, πάντα εμφανίζεται για τον καθένα, όπου και αν βρίσκονται οι γηγενείς και οι ταξιδιώται, μια πινακίς με γράμματα χονδρά και απλά που γράφει: "Τέρμα εδώ. Ετοιμασθήτε. Ο ποταμός Αχέρων".»

Στην ανεστραμμένη –στη δορυφορική φωτογραφία– Κύπρο δεν διακρίνεται αυτό που, τα τελευταία 28 χρόνια, αποκαλούν «πράσινη γραμμή»...

...ενώ στο Ισραήλ το λέγανε, μέχρι πρόσφατα, φράχτη – και ήταν–...

... αλλά δεν είναι πια, καθότι οι λέξεις διαστρέφονται και χάνουν το νόημά τους, οπότε επιμένουν να το λένε «φράχτη»...

... ενώ στο Βερολίνο, το έλεγαν –και ορθώς– Τείχος...

...που κάποιος βιάστηκαν να το αποχαιρετήσουν, για να καλωσορίσουν τη Νέα Τάξη Πραγμάτων...

...κάτι που δεν εμπόδισε, ωστόσο, καθόλου τα ισπανικά συνδικάτα να κηρύξουν την αυριανή ημέρα, ημέρα Γενικής Απεργίας, καλωσορίζοντας έτσι και τους ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που Παρασκευή και Σάββατο θα συζητήσουν για τα νέα τείχη του «φρουρίου-Ευρώπη»...

26 Ιουνίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

«Προσκύνα, Λιάκο, τον πασάν, προσκύνα τον βεζίρην...»

«Beuge, Liakos, dem Pascha, / Beuge dem Wesire dich! / Warst du vormals Armatole, / Landgebieter wirst du nun. / _Bleibt nur Liakos am Leben, / Wird er nie ein Beugender! / Nur sein Schwert ist ihm der Pascha, / Ist Wesir das Schiessgewehr." »

«Μπόιγκε, Λιάκος, ντεμ Πασά, / Μπόιγκε ντεμ Βεζίρε ντιχ!...»

Χαίρετε, χαίρετε...

Έλεγα να ξεκινήσω τη σημερινή –33η– «εκδήλωσή» μας [που θα 'λεγε –και το έχει ήδη πει– ο πρωθυπουργός μας] με την επική φράση **«Χαίρε, Καίσαρ! Οι μελλοθάνατοι σε χαιρετούν!»** [ήγουν, «Ave Caesar, morituri te salutant» – για να φρεσκάρουμε και τα λατινικά μας].

Ήθελα να ξεκινήσω σχολιάζοντας τις δηλώσεις [σύνδεση 1, σύνδεση 2] του –**πολυχρονομένου πλανητάρχη μας**– Γεωργίου Μπους Β', που είπε: «Καλώ τον παλαιστινιακό λαό να εκλέξει ηγέτες που δεν θα είναι συμβιβασμένοι με τον τρόμο» και πως η ειρήνη απαιτεί «μία νέα και διαφορετική παλαιστινιακή ηγεσία» και κατέληξε λέγοντας πως «Εφόσον τα παραπάνω τηρηθούν, ένα προσωρινό παλαιστινιακό κράτος μπορεί να δημιουργηθεί σε 18 μήνες και σε περίπου τρία χρόνια θα μπορούμε να μιλάμε για σύνορα, στο πλαίσιο μίας συνολικής ρύθμισης του Μεσανατολικού».

Οι δηλώσεις Μπους περί «αντικατάστασης» του Γ. Αραφάτ προκάλεσαν, όπως ήταν φυσικό, την οργή των Παλαιστινίων και ο Γ. Αραφάτ απάντησε πως «Μόνο ο παλαιστινιακός λαός εκλέγει την ηγεσία του». Η Ευρωπαϊκή Ένωση [γιουσουφάκια των ΗΠΑ] και ο ΟΗΕ [κι άλλα γιουσουφάκια] κράτησαν, λέει, αποστάσεις από τις αξιώσεις του προέδρου Γ. Μπους Β' περί αντικατάστασης του Αραφάτ. Και ενώ σουλτάνος-γιουσουφάκια-Λιάκοι προβαίνουν σε δηλώσεις και αντιδηλώσεις, οι ισραηλινοί ανακαταλαμβάνουν μία-μία τις παλαιστινιακές πόλεις, καθώς έχουν και τη στήριξη του πολυχρονεμένου, ο οποίος, φτάνοντας στον Καναδά για να συμμετάσχει στη σύνοδο της G8, εξέφρασε την πλήρη υποστήριξή του στο δικαίωμα του Ισραήλ «να υπερασπίζεται τον εαυτό του». Και επειδή οι ηγέτες έχουν, πάντα, τον λαό που τους αξίζει, σύμφωνα με πρόσφατη δημοσκόπηση, «το 51% των Αμερικανών εκτιμά ότι οι ΗΠΑ θα έπρεπε να προσπαθήσουν να δολοφονήσουν τον πρόεδρο του Ιράκ Σαντάμ Χουσειν» ενώ «το 35% των ερωτηθέντων τάσσεται υπέρ ενός προληπτικού χτυπήματος εναντίον χωρών που δεν θα έχουν προηγουμένως επιτεθεί στις ΗΠΑ...»

Ήθελα, επίσης, να σχολιάσω και τις τελευταίες εξελίξεις σχετικά με τον περίφημο ευρωστρατό, και τα παζάρια Ευρωπαϊκής Ένωσης-Ελλάδας-Τουρκίας... Αν θέλετε να μάθετε τους λόγους για τους οποίους τα γιουσουφάκια της Ε.Ε. θέλουν να επιβάλουν και τη συμμετοχή της Τουρκίας στον ευρωστρατό μην ρωτήσετε κανένα παλληκάρι της ανανεωτικής –εν γένει– αριστεράς, γιατί θα σας απαντήσει με «οράματα» για την κοινή εξωτερική πολιτική της Ένωσης, για κοινές άμυνες και άλλα παρόμοια. Ρωτήστε καλύτερα τον πολυχρονεμένο μας σουλτάνο...

Ο Έλληνας υπουργός Εξωτερικών [*«Μπίγιγκε, Γκιόργκος, ντεμ Πασά, / Μπίγιγκε ντεμ Βεζίρε ντιχ!»*] μετά τη συνάντηση που είχε χτες στην Κωνσταντινούπολη με τον Τούρκο ομόλογό του, Ισμαήλ Τζεμ, δήλωσε πως η Ελλάδα θα ακολουθήσει τις θέσεις της ΕΕ στο θέμα του ευρωστρατού. Η ουσία του ζητήματος έχει ως εξής: στη σύνοδο κορυφής των ηγετών της Ε.Ε. στη Σεβίλλη την περασμένη εβδομάδα συζητήθηκε το θέμα του ευρωστρατού –επί δεκαπέντε ολόκληρα λεπτά– και αποφασίστηκε η Τουρκία να συμμετάσχει και αυτή στις ευρωπαϊκές δυνάμεις που θα αντικαταστήσουν τις αντίστοιχες νατοϊκές στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Η Ελλάδα διατύπωσε τις –«περήφανες», πάντα– θέσεις της, οι υπόλοιποι εταίροι την «έγραψαν» κανονικά, και το όλο ζήτημα λήγει κάπου εδώ...

Ήθελα να σχολιάσω επίσης και τις διάφορες «προμήθειες», που έλαβαν χώρα τις τελευταίες ημέρες στον Όλυμπο, αλλά και να αναφερθώ στη ζωή και το έργο του **Αντону Σάπτον**, ενός από τους σημαντικότερους ιστορικούς του 20ου αιώνα, που πέθανε την προπερασμένη Δευτέρα -17 Ιουνίου 2002– κάπου στις ΗΠΑ, σε ηλικία 77 ετών.

Και θα ρωτήσετε: «τι σχέση έχει ο Σάπτον με τον Όλυμπο;»

Χμ!

Ο Α. Σάπτον είχε γράψει, στις αρχές της δεκαετίας του 1980, το βιβλίο *Το Μυστικό Κατεστημένο της Αμερικής*, στο οποίο αποκάλυπτε «όλα όσα θέλαμε να μάθουμε για το τάγμα Skull & Bones του Yale και κανένας δεν ήξερε να μας πει» [περισσότερα για τους Skull & Bones: Θ&Δ – 27/3/2002 και Η Γενεαλογία της Εξουσίας – Μέρος Β'].

Πριν από δέκα χρόνια, την εποχή που η Βουλάρα έλεγε το επικό «για την Ελλάδα, ρε γαμώτο!», έψαχνα τις γερμανικές ρίζες του εν λόγω τάγματος και αναζητώντας πληροφορίες για τον **Γιόχαν Βόλφγκανγκ φον Γκράιτε** [1749-1832], που όπως ασφαλώς γνωρίζετε υπήρξε και μέλος των Ιλλουμινάτων του Βαϊσχάουππ [με το ψευδώνυμο Άβαρις, αν δεν απατώμαι], είχα πέσει πάνω σε κάποια ελληνικά δημοτικά τραγούδια, μεταφρασμένα από τον

ίδιο! Ω, ναι! Ο Γκαίτε έχει να επιδείξει και τέτοιου είδους έργο. Ανάμεσα σ' αυτά τα τραγούδια είναι και το τραγούδι «Του Λιάκου»:

*«Προσκύνα, Λιάκο, τον πασάν, προσκύνα τον βεζίρην,
Πρώτος να ήσ' αρματωλός, δερβέναγας να γένης.
Κ' αυτήνος αποκρίθηκε, μαντάτα και του στέλνει.
"Όσο 'ναι Λιάκος ζωντανός, πασάν δεν προσκυνάει.
Πασά 'χει Λιάκος το σπαθί, βεζίρην το τουφέκι".»*

Ο Γκαίτε, όμως, είχε μεταφράσει και το τραγούδι «Του Ολύμπου» –τώρα καταλαβαίνετε τη σχέση Σάπτον και Ολύμπου– το οποίο αφιερώνω σε όσους συμμετείχαν στις φετινές **«προμήθειες»**:

*«Ο Όλυμπος κ' ο Κίσαβος, τα δυο βουνά μαλόνουν.
Γυρίζει τότ' ο Όλυμπος, και λέγει του Κισσάβου.
Μη με μαλόνεις Κίσαβε, κονιαροπατημένε!
Εγώ ειμ' ο γέρος Όλυμπος, 'σ τον κόσμον ξακουσμένος.
Έχω σαράντα δυο κορφαίς, εξήντα δυο βρυσούλαις.
Πάσα βρυσή και φλάμπουρον, παντού κλαδί και κλέφτης.
Και 'σ την ψηλήν μου κορυφήν αετός ειν' καθισμένος...»*

Τώρα, το πότε οι διάφοροι θα αρχίσουν να μαλώνουν για την πρωτοκαθεδρία του Ηφαίστου έναντι του Ποσειδώνος ή για το άμωμον της συλλήψεως της Αφροδίτης, είναι νομίζω ζήτημα χρόνου... Υπομονή...

Σημείωση: Οι ελληνικοί στίχοι των τραγουδιών προέρχονται από το βιβλίο του **Claude Fauriel**, *Δημοτικά Τραγούδια της Συγχρόνου Ελλάδος*, που πρωτοεκδόθηκε στη Γαλλία το 1824, και επανεκδόθηκε στην Ελλάδα το 1955, σε μετάφραση Απ. Δ. Χατζηγεμμανούηλ και εισαγωγή του ακαδημαϊκού Νίκου Α. Βέη, εκδόσεις Χ. Τεγόπουλος-Ν. Νίκας.

Οι στίχοι στα γερμανικά είναι από το βιβλίο *Goethe, Poetische Werke und Schriften*, Στουτγκάρδη, χ.χ. Διατήρηση την ορθογραφία των πρωτότυπων. «Κονιαροπατημένος» σημαίνει «τουρκοπατημένος», κατά το Λεξικόν Δημητράκου.

Απορία: «Το μέγα έργο [ο *Φάουστ*] ολοκληρώθηκε το 1831. Λίγο αργότερα, στις 22 Μαρτίου 1832, ο θάνατος –εξημερωμένος, απαλός και προσεκτικός– πήρε από τον κόσμο το Γιόχαν Βόλφγκανγκ φον Γκαίτε», Παναγιώτης Κανελλόπουλος, *Παγκόσμιο Βιογραφικό Λεξικό*, Εκδοτική Αθηνών. Τι άραγε σημαίνει **«εξημερωμένος, απαλός και προσεκτικός θάνατος»**;

Παγκόσμια ημέρα κατά των ναρκωτικών σήμερα...

... και εορτάζουν οι δύο εκ των τριών χορηγών της στήλης:
Χρόνια πολλά «στρατηγέ» Αμπντούλ Ρασίντ Ντοστούμ!
Χρόνια πολλά πρόεδρε Άλβαρο Ουρίμπτε Βέλες! [Σημείωση του Επιμελητή: Χρόνια πολλά και από μένα στους χορηγούς (και "φιλάκια" στον Άλβαρο) :-P]

[Σχετικές συνδέσεις για την «ημέρα»: [σύνδεση 1](#), [σύνδεση 2](#), [σύνδεση 3](#).]

Για να μην μείνει παραπονεμένος ο τρίτος χορηγός μας:

Ο υπουργός Μακεδονίας-Θράκης **Γιώργος Πασχαλίδης** δήλωσε [τηλεόραση Alpha, ξημερώματα Τρίτης, εκπομπή για το μουντιάλ] σε δεξίωση που παρέθεσε ο επιχειρηματίας, ιδιοκτήτης της ΠΑΕ ΠΑΟΚ και πρόξενος της Νοτίου Κορέας, **Γιώργος Μπατατούδης**: «Η φαντασία νικάει τη στρατηγική... Τουλάχιστον στο ποδόσφαιρο.» Ουδείς λόγος περί «παράγκας». Και φυσικά καμία αναφορά στο σύνθημα του Γαλλικού Μάη [1968]: «Η φαντασία στην εξουσία!»

Αλλά...

Την περασμένη εβδομάδα, σε συνέντευξή του σε ραδιοφωνικό σταθμό [ούτε ξέρω τι άκουγε ο ταξιτζής...] ο *φαντασιακός* σύντροφος-υπουργός είχε πει –περίπου– τα εξής: «Στις επόμενες δημοτικές εκλογές, εμείς –το ΠΑΣΟΚ– "Τα θέλουμε όλα!", όπως έλεγαν και στον Μάη του '68».

Πώς ακριβώς ονομάζεται το φαινόμενο; Μάλλον «εκσυγχρονιστικός παλιμπαιδισμός» ή «ό,τι θυμάμαι χαίρομαι»...

Σύνοδος G8

Ο πολυχρονεμένος πλανητάρχης μας συναντάται σήμερα και αύριο στο Κανανάσκis του Καναδά με διάφορους πασάδες της περιφέρειας. Στη συνάντηση, που ονομάζεται «Σύνοδος της Ομάδας των 8 χωρών» [G8], συμμετέχουν –πλην του σουλτάνου– και οι πασάδες Ιαπωνίας, Γερμανίας, Γαλλίας, Μεγάλης Βρετανίας, Ιταλίας και Καναδά, όπως επίσης και ο αγάς της Ρωσίας.

Στη σύνοδο θα συζητηθούν θέματα σχετικά με «την ισχυροποίηση της παγκόσμιας οικονομίας, την οικοδόμηση της συνεργασίας για την ανάπτυξη της Αφρικής και την καταπολέμηση της τρομοκρατίας»...

Αν θέλετε να μάθετε περισσότερα, αρχίστε τα κλικ: [Κέντρο Πληροφόρησης για την G8](#) από το Πανεπιστήμιο του Τορόντο, [Επίσημος Ιστότοπος της Καναδικής Κυβέρνησης για τη Σύνοδο, Ανάλυση για τις G7 και G8](#) από τον ιστότοπο του BBC. Αν δεν μείνετε ικανοποιημένοι από τα προηγούμενα υπάρχουν και οι «άλλοι»: όπως ο εξαιρετικός ιστότοπος [«Ραντεβού στο Κανανάσκis»](#), και το [Indymedia](#)...

Παράγκες και Υψηλές Πύλες

Μ' αυτά και μ' αυτά, ξέχασα να αναφέρω ότι ο Μπιλντερμπεργκερ **Αλέξης Παπαχελάς** «ξέπλενε» χτες το βράδυ στο Mega τον υπουργό Δημόσιας Τάξης **Μιχάλη Χρυσοχοϊδη**. Θέμα συζήτησης η τρομοκρατία [17 Νοέμβρη] και η ασφάλεια στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Ο υπουργός δήλωσε: «Αν δεν ήμουν ευχαριστημένος από το έργο μου στο υπουργείο, θα έφευγα...»

Τς, τς, τς! Προφανώς τα κατάφερε εξαιρετικά στην πρόσφατη «έφοδο» κατά της πρωθυπουργικής κατοικίας. Και, βέβαια, το ότι ο υπουργός βρίσκεται στο απυρόβλητο από τον Τύπο δεν μας παραξενεύει καθόλου μα καθόλου. Αυτά επιβάλλει η, πέραν του Ατλαντικού, **Υψηλή Πύλη**...

Παιδιά εκτίθεστε!

«Μπόιγκε, Αλέξης, ντεμ Πασά, / Μπόιγκε ντεμ Βεζίρε ντιχ!...»
«Μπόιγκε, Μιχάλης, ντεμ Πασά, / Μπόιγκε ντεμ Βεζίρε ντιχ!...»

Δυστυχώς, κάπου εδώ χωρίζουν οι δρόμοι μας για σήμερα.
Μετακομίζω στο διπλανό δωμάτιο, όπου στημένος μπροστά στην οικογενειακή «εστία» θα προσεύχομαι τις επόμενες δύο –περίπου– ώρες να μην πάνε στον τελικό και οι άλλοι «αχώνευτοι», αυτοί της Ανατολής...

3 Ιουλίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

Πού βαδίζομεν, κυρίες και κύριοι; Πού πάμε; Γιος παπά, αδελφός μοναχής, αγιογράφος και τρομοκράτης;! Ποίον το μέλλον μας ως χώρα, ως έθνος, ως λαός; Δεν θα μείνει τίποτα που να μην ευτελιστεί σ' αυτή τη χώρα; Καμία ιδέα, καμία πρακτική, καμία –συνωμοσιολογική ή μη– θεωρία;

Να ήταν γιος ραβίνου ασχολούμενος με το εμπόριο έργων pop-art στη Νέα Υόρκη, το καταλαβαίνω. [Νόθος] γιος ανδαλουσιανού ιερωμένου που αντιγράφει έργα του Ντιέγκο Βελάσκεθ στο Πράδο, κατανοητό. Θα το καταλάβαινα ακόμα κι αν ήταν γιος Ζουλού σαμάνου και κατασκευαστής των τοτέμ της φυλής... Αλλά αυτό δεν το χωράει ο νους μου!
Ας σοβαρευτούμε! [Εγώ, δηλαδή...]

Και ιδού ανεώχθησαν αυτώ οι αστυνομικοί, και είδε την απολύτως εξηκριβωμένη πληροφορίαν καταβαίνουσαν ωσει περιστεράν και ερχομένην επ' αυτόν. Και ιδού φωνή εκ των ουρανών λέγουσα. Ούτος έστιν ο ρεπόρτερ μου ο αγαπητός, εν ω ευδόκησα...

Να σοβαρευτούμε; Σοβαροί είμαστε. Σοβαροφανείς δεν είμαστε. Το αντίθετο, δηλαδή, από τις ομιλούσες κεφαλές, τα μαρκουτσοφόρα χέρια και τα πληκτροπλήττοντα δάκτυλα. Για να μην μιλήσουμε για τις αρχές –αστυνομικές και μη–, και μας εντάξουν σε κανένα «αναπτυξιακό νομοσχέδιο» –μέρες που είναι– για περιύβριση αρχής.

Μια φορά κι έναν καιρό...

Στα παλιά τα χρόνια εκείνους που άκουγαν φωνές τους έκλειναν μέσα. Στην εποχή μας αυτούς που ακούν φωνές όχι μόνον δεν τους κλείνουν μέσα αλλά τους βγάζουν και στα «παράθυρα» για να τους βλέπει ο κόσμος.

Στα παλιά τα χρόνια οι φωνές ανήκαν σε συγκεκριμένα όντα: στο Θεό, στο Χριστό, στην Παναγία, σε κάποιον άγιο τέλος πάντων. Στην εποχή μας η φωνή ανήκει σε μια αφηρημένη οντότητα: το ρεπορτάζ. Αναφωνεί λοιπόν ο **Ν. Κακαουνάκης**: «Το ρεπορτάζ λέει...»

Στα παλιά τα χρόνια όταν κάποιος χρησιμοποιούσε το ουδέτερο άρθρο στον ενικό συνοδευόμενο από τον ρηματικό τύπο «έκανα», σήμαινε ότι είχε τελειώσει μια εργασία. Όταν το άρθρο στον πληθυντικό συνοδευόταν από το «έκανα» σήμαινε ότι κάποιος είχε τελειώσει μία άλλη –ανακουφιστική– εργασία. Στις ημέρες μας, το «έκανα» συντάσσεται και εκφωνείται

πάντα με την προαναφερθείσα αφηρημένη οντότητα: «Έκανα ρεπορτάζ! Έκανα ρεπορτάζ!» αναφωνούσε την Κυριακή το μεσημεράκι ο πολιτικός αναλυτής **Μιχάλης Γαργαλάκος** στην εκπομπή που συμπαραουσιάζει στο Extra με τον **A. Βέλλιο**. Τι ακριβώς είχε κάνει; Είχε μάθει από «σίγουρη πηγή» ότι το επεισόδιο που είχε σημειωθεί το προηγούμενο βράδυ στον Πειραιά δεν είχε καμία σχέση με την τρομοκρατία. Ακριβώς για το αντίθετο συζητούσε με περισσή άνεση 36 ώρες αργότερα, βραδάκι Δευτέρας, στην ίδια εκπομπή. [Για όσους δεν το πληροφορήθηκαν ήδη: η εκπομπή των δύο αυτών κυρίων έγινε καθημερινή και βραδινή. Ένας ακόμα σοβαρότατος λόγος για να επισκέπτεστε πιο συχνά το θερινό σινεμαδάκι της γειτονιάς σας.]

Στα παλιά τα χρόνια όταν κάποιος δημοσιογράφος έλεγε ότι μια πληροφορία είναι διασταυρωμένη σήμαινε ότι δύο τουλάχιστον «πηγές» –ανεξάρτητες μεταξύ τους– είχαν επιβεβαιώσει την αρχική πληροφορία. Σήμερα όταν ένας αστυνομικός συντάκτης μιλά για «απολύτως εξακριβωμένη πληροφορία» εννοεί ότι κάποιο κτήριο της αστυνομίας ή του υπουργείου Δημόσιας Τάξης ή κάποιας σχετικής υπηρεσίας αντιμετωπίζει πρόβλημα με τα... υδραυλικά του. Ότι, δηλαδή, υπάρχει πρόβλημα... διαρροής και καλούν τον ίδιο [συνήθως τηλεφωνικά] για να συλλέξει και να αναδιανείμει τα διαρρέοντα... υγρά.

Στα παλιά τα χρόνια, οι σίγουρες «πηγές» της αστυνομίας «διέρρεαν» μια πληροφορία, όταν ήθελαν να μετρήσουν τις αντιδράσεις κάποιων συγκεκριμένων ατόμων ή όταν ήθελαν να θολώσουν τα «νερά». Στην εποχή μας, συνεχίζουν την ίδια πρακτική.

Εδώ η 17 Νοέμβρη, εκεί η 17N, πού είναι η 17 N;

Έλεγα εδώ και δυο μήνες να αφιερώσω μία ή δύο Θ&Δ στο... υδραυλικό πρόβλημα όσον αφορά τη 17 Νοέμβρη. Οι διαρροές είχαν ξεκινήσει από τις αρχές του χειμώνα... Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή.

Κατά τη γνώμη μου το όλο ζήτημα έχει ως εξής: 27 χρόνια μετά την πρώτη εμφάνιση της οργάνωσης ο όγκος του υλικού που έχει συσσωρευτεί σχετικά με τη δράση της και τα πιθανά μέλη της είναι τεράστιος. Πέρα από τα στοιχεία που αφορούν αυτές καθεαυτές τις ενέργειες της οργάνωσης [όπλα, σφαίρες, αυτοκίνητα, μοτοσικλέτες, κλειδιά, αποτυπώματα, γραφομηχανές, προκηρύξεις κ.ο.κ.] υπάρχει και ένας τεράστιος όγκος υλικού που αφορά τα εκατοντάδες [ίσως και χιλιάδες] άτομα που όλα αυτά τα χρόνια βρίσκονταν σε στενή ή μη παρακολούθηση από τις αρχές, ώστε να εντοπιστούν τα μέλη της 17 Νοέμβρη.

Τα αποτελέσματα όλων αυτών των πολύχρονων ερευνών είναι, ως γνωστόν, πενιχρότατα, αφού μέχρι στιγμής δεν έχει συλληφθεί κανένα μέλος της οργάνωσης. Πού οφείλεται αυτό;

Όποιος έχει διαβάσει πέντε-δέκα αστυνομικά μυθιστορήματα γνωρίζει ότι για να εντοπιστεί ένας δολοφόνος αρκούν τρία πράγματα: να είναι γνωστό το κίνητρο, να είχε την κατάλληλη ευκαιρία [χρόνο, χώρο] για να προβεί στο έγκλημα και, τέλος, να έχει βρεθεί το όπλο του εγκλήματος.

Στην περίπτωση της 17 Νοέμβρη, ούτε λόγος να γίνεται για ανεύρεση του όπλου του εγκλήματος [και όλα τα υπόλοιπα στοιχεία ήταν εξαιρετικά πενιχρά και μη αξιοποιήσιμα άμεσα]. Από την άλλη πλευρά, η οργάνωση χτυπούσε όπου και όπως ήθελε. Απέμενε μόνον το κίνητρο. Γιατί χτυπούσε όποιους χτυπούσε η 17 N; Δηλαδή, ποιο ήταν το κίνητρό της; Ήτοι, ποιοι ακριβώς κρύβονταν πίσω από αυτή την οργάνωση;

Κι εδώ αρχίζει το μεγάλο μπέρδεμα. Όταν τα υπάρχοντα στοιχεία δεν μπορούν να σε οδηγήσουν στην εξάρθρωση της συγκεκριμένης οργάνωσης τότε αρχίζουν οι θεωρίες για τα κίνητρα της οργάνωσης. Είναι πράκτορες της CIA που δολοφονούν τον σταθμάρχη της υπηρεσίας στην Αθήνα για να του «κλείσουν» το στόμα; Είναι ακροδεξιόι, οπαδοί της δικτατορίας, που θέλουν να αποσταθεροποιήσουν την μεταπολιτευτική δημοκρατία; Είναι κάποιοι αριστεριστές ή αναρχικοί που γοητευμένοι από τη δράση των αντάρτικων πόλης στην Ευρώπη και στη Λατινική Αμερική εφαρμόζουν τις ίδιες μεθόδους στην Ελλάδα; Είναι κάποια παλιά μέλη του ΠΑΚ που θεώρησαν ότι το μεταπολιτευτικό ΠΑΣΟΚ ξεπούλησε τα σοσιαλιστικά ιδανικά τους; Είναι κάποιοι οικονομικοί και/ή πολιτικοί παράγοντες που χρησιμοποιούν την οργάνωση για να προωθήσουν τα δικά τους συμφέροντα; Είναι μυστικές υπηρεσίες κάποιων άλλων κρατών που χτυπούν αμερικανικούς στόχους στην Ελλάδα για να εξυπηρετήσουν τα δικά τους συμφέροντα;

Αυτές είναι μόνον μερικές από τις δεκάδες θεωρίες που έχουν διατυπωθεί κατά καιρούς τα τελευταία 27 χρόνια. Και φυσικά αν αυτές τις θεωρίες τις διατύπωναν δημοσιογράφοι ή συνωμοσιολόγοι δεν θα υπήρχε πρόβλημα. Το θέμα είναι ότι η εκάστοτε κυβέρνηση, ο εκάστοτε υπουργός, ο εκάστοτε αρχηγός της αστυνομίας, ο εκάστοτε αρχηγός της αντιπρονομοκρατικής, ο εκάστοτε αρχηγός της ΚΥΠ/ΕΥΠ, είχαν ο καθένας τους τη δική του θεωρία, που πολύ συχνά έρχονταν σε αντίθεση με τις θεωρίες των προϊσταμένων ή των υφισταμένων του. Για να μην αναφερθούμε στις πολύ συχνές αλλαγές προσώπων και στην εν γένει ανικανότητα της αστυνομίας – που δεν λειτουργεί ούτε καλύτερα ούτε χειρότερα από οποιαδήποτε άλλη δημόσια υπηρεσία. Οι διάφορες αυτές αλληλοσυγκρουόμενες θεωρίες είχαν ως αποτέλεσμα τον πλήρη αποπροσανατολισμό των ερευνών...

Κι όλα αυτά μέχρι πριν από δύο χρόνια όταν μπήκαν στο παιχνίδι οι βρετανικές μυστικές υπηρεσίες μετά τη δολοφονία του άγγλου στρατιωτικού **Στ. Σώντερς**. Οι βρετανοί αποφάσισαν, προφανώς, να ξεκινήσουν τις έρευνές τους από μηδενική βάση. Το οποίο σημαίνει ότι θεώρησαν πως η 17 Ν είναι αυτό ακριβώς που η ίδια η οργάνωση ισχυρίζεται πως είναι όλα αυτά τα χρόνια. Δηλαδή, μία αριστεριστική οργάνωση που κάποια στιγμή αποφάσισε να εγκαταλείψει «το όπλο της κριτικής και να περάσει στην κριτική των όπλων», για να θυμηθούμε και τη σχετική φράση του Μαρξ.

Οι βρετανοί άρχισαν να επεξεργάζονται ξανά όλα τα διαθέσιμα στοιχεία από την αρχή και να τα κωδικοποιούν. Αν οι συλλογισμοί τους ήταν σωστοί θα έπρεπε να εντοπίσουν τον ηγετικό –ιδρυτικό– πυρήνα της οργάνωσης ανάμεσα στα μέλη όλων εκείνων των ομάδων, οργανώσεων, παρεών που είχαν επιδείξει κάποιας μορφής δράση ενάντια στο δικτατορικό καθεστώς, είτε στην Ελλάδα είτε στο εξωτερικό. Όταν κατέληξαν σε έναν αριθμό πιθανών ιδρυτικών μελών της οργάνωσης άρχισαν τις διαρροές στον τύπο, για να δουν τις αντιδράσεις τους. [Όλο το σενάριο που μόλις περιέγραψα στηρίζεται ακριβώς σ' αυτές τις διαρροές.]

Στην αρχή προσπάθησαν να εντοπίσουν τον συντάκτη των προκηρύξεων. Διέρρευσαν λοιπόν την πληροφορία ότι επρόκειτο για συγκεκριμένο δημοσιογράφο καθημερινής εφημερίδας των Αθηνών. Είχαν, υποτίθεται, καταλήξει σ' αυτό το συμπέρασμα μετά από ανάλυση, με τη βοήθεια υπολογιστών, δημοσιογραφικών κειμένων του εν λόγω ατόμου και των κειμένων των προκηρύξεων. Φυσικά, ο συγκεκριμένος δημοσιογράφος το έμαθε αμέσως, αφού το όνομά του κυκλοφορούσε σε όλα τα δημοσιογραφικά γραφεία. Βέβαια, οι βρετανοί πιθανότατα είχαν μία λίστα 10-15 ατόμων που ίσως να ήταν οι συντάκτες των προκηρύξεων. Διέρρευσαν ένα όνομα αλλά παρακολουθούσαν ταυτόχρονα και όλους τους υπόλοιπους.

Στη συνέχεια, διοχετεύουν άλλη πληροφορία, σχετική αυτή τη φορά με τον αρχηγό της οργάνωσης. Πρόκειται, έλεγαν, για διανοούμενο που όταν αποκαλυφθεί το όνομά του θα γίνει πάταγος στην Ελλάδα. Λίγο αργότερα διαρρέουν ότι πρόκειται για συγγραφέα. Μέρες αργότερα, κι ενώ όλες αυτές οι «ειδήσεις» δημοσιεύονται σε διαφορετικές εφημερίδες, «αποκαλύπτεται» ότι ο αρχηγός δεν είναι και κάποιος που είναι γνωστός σε όλους τους Έλληνες. Και πάει λέγοντας... Προφανώς, οι διάφορες πληροφορίες αφορούν διαφορετικά

άτομα της λίστας με τα ονόματα των πιθανών αρχηγών.

Τη μία Κυριακή συγκεκριμένος δημοσιογράφος δημοσίευε στην εφημερίδα του πληροφορίες «από έγκυρες πηγές» της αστυνομίας, σύμφωνα με τις οποίες τα μέλη της 17 Ν παρακολουθούνταν τόσο στενά, που ουσιαστικά η οργάνωση είχε αδρανοποιηθεί. Μερικές εβδομάδες αργότερα, ο ίδιος δημοσιογράφος έγραφε, στηριζόμενος πάντα σε πληροφορίες «από έγκυρες» πηγές, ότι οι αστυνομικοί ανησυχούσαν καθώς περίμεναν νέο χτύπημα της οργάνωσης.

Κάπως έτσι έχει η ιστορία με τις διαρροές, αν και θα χρειαζόταν ολόκληρο βιβλίο για να αναφερθούν όλες. Διοχέτευσαν, για παράδειγμα, την είδηση ότι κάποιος ηγετικό στέλεχος της οργάνωσης κλήθηκε «για φιλική συζήτηση» στα γραφεία κάποιας κρατικής υπηρεσίας. Τι απέφερε, άραγε, η προκληθείσα κατ' αυτόν τον τρόπο καχυποψία μεταξύ των μελών της οργάνωσης;

Τελικά, θα πρέπει διασταυρώνοντας τα διάφορα στοιχεία να κατέληξαν σε συγκεκριμένα συμπεράσματα για το ποια είναι τα ιδρυτικά μέλη της 17 Ν. Και αφού οι έρευνες στέφθηκαν από επιτυχία κάποιος έπρεπε να ενημερώσει και τον ελληνικό λαό. Και κυρίως να ενημερώσει τα μέλη της 17 Ν ότι οι διάφορες υπηρεσίες γνωρίζουν πια ποιοι ακριβώς είναι. Το ευχάριστο αυτό καθήκον το επωμίστηκε ο υπουργός Δημόσιας Τάξης **Μιχάλης Χρυσοχοϊδης**.

Και ιδού το προφίλ της 17 Νοέμβρη...

Ο Μ. Χρυσοχοϊδης δεν θα απηύθυνε βέβαια διάγγελμα προς τον ελληνικό λαό. Προτίμησε να παραστεί στην εκπομπή του [Μπιλντερμπέργκερ 2002] **Αλέξη Παπαχελά**, στο Mega, την περασμένη Τρίτη 25 Ιουνίου. Ούτε βέβαια θα έδινε ο ίδιος ο υπουργός τις πληροφορίες. Τις διέρρευσε εκ των προτέρων στον Α. Παπαχελά, ο οποίος ετοίμασε σχετικό ρεπορτάζ, που προβλήθηκε κατά τη διάρκεια της εκπομπής και όπως ήταν αναμενόμενο ούτε διαψεύστηκε ούτε επιβεβαιώθηκε από τον υπουργό.

Ο βασικός, λοιπόν, πυρήνας της 17Ν [3-4 άτομα] προέρχεται από την αντίσταση κατά της χούντας [καθόλου γνωστά ονόματα] και βρίσκεται πολύ κοντά στην τροτσκιστική αριστερά. Αυτά τα άτομα είχαν συμμετάσχει στη δολοφονία του **Ρίτσαρντ Γουέλς** – πρώτη ενέργεια της οργάνωσης το Δεκέμβριο του 1975...

Το παραπάνω σενάριο –περί σεναρίου πρόκειται, μέχρι αποδείξεως του εναντίου– μπορείτε να το διαβάσετε σε [σχετικό άρθρο του Α. Παπαχελά](#) στο *Βήμα* της περασμένης Κυριακής, όπου μπορείτε να διαβάσετε και λεπτομέρειες σχετικά με τις σχέσεις της οργάνωσης με τον Επαναστατικό Λαϊκό Αγώνα, που σταμάτησε –άγνωστο γιατί– τη δράση του το 1995.

Το τέλος της 17 Νοέμβρη;

Χμ! Καλά να –λένε πως– ξέρουν ποια είναι τα ιδρυτικά μέλη της οργάνωσης, αλλά με ποια ακριβώς αδιάσειστα στοιχεία θα τους στείλουν στον εισαγγελέα; Πού ακριβώς βρίσκονται τα δύο 45ρια, η γραφομηχανή, οι ρουκέτες, τα τέσσερα 38ρια, που αποτελούν τα κατατεθέντα σήματα της οργάνωσης; [Η οργάνωση χρησιμοποιούσε από την αρχή δύο 38ρια. Έκλεψε ακόμα ένα από τον δολοφονημένο αστυνομικό **Χρήστο Μάτη** στη ληστεία της Εθνικής

Τράπεζας στα Πετράλωνα το 1984, αυτό που βρέθηκε στην κατοχή του Σ. Ξηρού, ενώ είχε προσθέσει άλλα δύο στο οπλοστάσιό της μετά την εισβολή στο αστυνομικό τμήμα του Βύρωνα, τον Αύγουστο του 1988. Τα 38ρια της οργάνωσης.

Τα υπόλοιπα στοιχεία φαίνεται πως δεν είναι αρκετά ώστε να εξασφαλιστεί η σίγουρη καταδίκη τους... Και σ' αυτό φαίνεται πως συμφωνούν όλοι: Έλληνες, Αμερικανοί, Βρετανοί...

Μια βόμβα, ένα περίστροφο και χίλια δυο σενάρια και διαρροές...

Το Σάββατο το βράδυ ένας άνδρας τραυματίστηκε σοβαρά στον Πειραιά την ώρα που τοποθετούσε μια βόμβα. Αποκαλύφθηκε δύο ημέρες αργότερα ότι επρόκειτο για τον αγιογράφο **Σάββα Ξηρό**. Δίπλα του ή στο διπλανό παρκάκι ή ποιος ξέρει πού βρέθηκε ακόμα μία βόμβα, ένα 38αρι περίστροφο και δύο χειροβομβίδες.

Σίγουρο είναι ότι αυτό το 38αρι –όπως ανακοίνωσε επίσημα ο αρχηγός της Αστυνομίας **Φώτης Νασιάκος**– ανήκε στον αστυνομικό Χρήστο Μάτη, που είχε δολοφονηθεί εν ψυχρώ το 1984, και οι ληστές-δολοφόνοι το είχαν πάρει μαζί τους. Το όπλο με το οποίο δολοφονήθηκε ο Χ. Μάτης [διαφορετικό από αυτό που είχε ο Σ. Ξηρός] είχε χρησιμοποιηθεί σε μια σειρά ενεργειών της 17 Νοέμβρη.

Σίγουρο επίσης είναι ότι στο σπίτι και στο τροχόσπιτο του Σ. Ξηρού στην Παιανία δεν βρέθηκε τίποτε το ενοχοποιητικό, αφού η αστυνομία άφησε χτες ελεύθερη την ισπανίδα σύντροφό του.

Σχεδόν σίγουρο επίσης είναι ότι και στο εργαστήριό του στον Κολωνό δεν βρέθηκε τίποτα, αφού ο συνεταιρός του –με τον οποίο είχαν νοικιάσει μαζί το χώρο– χτες μιλούσε από το κινητό του με δημοσιογράφους ενώ βρισκόταν στο κτήριο της Ασφάλειας για να δώσει κατάθεση. Προφανώς αν είχε βρεθεί κάτι θα ήταν και ο ίδιος κατηγορούμενος...

Όλα τα υπόλοιπα ή είναι φαντασιοπληξίες των «ομιλουσών κεφαλών», των «μαρκουτσοφόρων χειρών» και των «πληκτροπληττόνων δακτύλων» ή σκόπιμες διαρροές από την πλευρά της αστυνομίας, που ενώ βρισκόταν στα ίχνη της «πρώτης γενιάς» της 17 Νοέμβρη, έπεσε εξαιτίας ενός τυχαίου γεγονότος πάνω σε μια άλλη οργάνωση [Επαναστατικοί Πυρήνες;], που ίσως να έχει σχέσεις με τη 17 Ν ίσως κι όχι. Γιατί το περίστροφο μπορεί να έχει αλλάξει 10 φορές χέρια από το 1984 μέχρι σήμερα.

Ίσως και κάποιιοι να μην ήξεραν ότι υπάρχουν μέθοδοι για να αποκαλυφθεί ο αριθμός ενός όπλου, ακόμα και όταν τον έχουν ξύσει. Γιατί σ' αυτήν την περίπτωση θα το θεωρούσαν «καθαρό» αφού δεν έχει χρησιμοποιηθεί σε άλλη τρομοκρατική ενέργεια.

Κι ίσως κάποιιοι να μην ήξεραν ότι κάθε τηλεκάρτα –σαν κι αυτή που λέγεται πως βρέθηκε πάνω στον Σ. Ξηρό– έχει συγκεκριμένο κωδικό και οι τηλεφωνικοί αριθμοί που καλούνται μ' αυτήν την κάρτα καταγράφονται στους υπολογιστές του ΟΤΕ...

Αν θέλετε να ξέρετε τι –περίπου– γίνεται μ' αυτήν την υπόθεση αποφύγετε «όπως ο διάολος το λιβάνι» τα ραδιόφωνα και τις τηλεοράσεις. Δεν ξέρουν τι λένε. Στο Διαδίκτυο υπάρχουν 4-5 εφημερίδες που ανεβάζουν καθημερινά σχεδόν όλη την ύλη τους και κάμποσα portals...

Και μιας και είπαμε μια παροιμία, ας αναφέρουμε κι ακόμα μία που την είχε χτες οχτάστηλο στην πρώτη σελίδα η *Ελεύθερη Ωρα*, αν δεν απατώμαι:

«Γιος παπά, διαβόλου εγγόνι...»

Τέλος με ένα μικρό σχόλιο...

Όλοι είναι αθώοι μέχρι αποδείξεως του εναντίου. Όλοι έχουν το δικαίωμα να υπερασπιστούν τον εαυτό τους. Οι παραπάνω φράσεις ίσως φαντάζουν κοινότοπες ή τετριμμένες σε πολλούς, όμως συμπυκνώνουν μέσα τους ένα από τα μεγαλύτερα επιτεύγματα των δύο τελευταίων αιώνων: το τεκμήριο της αθωότητας. Επίτευγμα που αποτελεί προϊόν του Διαφωτισμού και των αγώνων των κατοίκων αυτού του πλανήτη για μια καλύτερη ζωή. Ακόμα και ο χειρότερος εγκληματίας θεωρείται αθώος μέχρι να υπάρξει τελεσίδικη απόφαση δικαστηρίου, που συνεδριάζει δημόσια –ενώπιον ακροατηρίου. Ακόμα και ο χειρότερος εγκληματίας δικαιούται συνηγόρου υπερασπίσεως. Η ελέω Θεού ή ελέω μονάρχη δικαιοσύνη ανήκε πια στο χρονοντούλαπο της ιστορίας.

Φευ! Κάποιοι ανέσυραν από τους σκουπιδοτενεκέδες της ιστορίας μια αλλοιωμένη μορφή της ελέω Θεού ή ελέω μονάρχη δικαιοσύνης: την ελέω «επαναστατικής» θεωρίας δικαιοσύνης. Κάπως έτσι ακυρώνονται τα επιτεύγματα. Κάπως έτσι κάποιοι συμβάλλουν στην ακύρωσή τους. Στα μέσα της δεκαετίας του 1980, είχα χαρακτηρίσει τους περί ου ο λόγος κουμπουροφόρους ως «καουμπόδες της λαϊκής δικαιοσύνης»...

Τελευταία, ένας άλλος καουμπό, ο πλανητάρχης ΗΠΑ και Πασών των Χωρών Γεώργιος Μπους Β', κατάφερε να πετάξει αυτό το επίτευγμα του Διαφωτισμού και των αγώνων των δύο τελευταίων αιώνων στα σκουπίδια. Πρόσφατα –και μετά τα χτυπήματα των ιπτάμενων καουμπόδων της θεικής δικαιοσύνης στις ΗΠΑ, τον περασμένο Σεπτέμβριο– ψηφίστηκε νόμος στις ΗΠΑ που δίνει το δικαίωμα στον πρόεδρο της χώρας να παραπέμψει για «δίκη» σε στρατοδικείο [αποτελούμενο προφανώς από αμερικανούς στρατιωτικούς] **οποιοδήποτε** κάτοικο αυτού του πλανήτη, ακόμα και με απλές υπόνοιες ότι αυτός έχει διαπράξει κάποια αξιόποινη –κάτι που το κρίνει ο ίδιος ο πρόεδρος– πράξη. Ο κατηγορούμενος δεν έχει το δικαίωμα συνηγόρου υπερασπίσεως, η δίκη γίνεται κεκλεισμένων των θυρών, το «δικαστήριο» δεν υποχρεούται να δημοσιοποιεί τα πρακτικά της δίκης. Η απόφαση είναι άμεσα εκτελεστή και τελεσίδικη, αφού ο κατηγορούμενος δεν έχει το δικαίωμα να υποβάλει έφεση... Αυτά τα στρατοδικεία είχαν και έχουν ένα πολύ συγκεκριμένο όνομα στις δικτατορίες (στρατιωτικές ή κοινοβουλευτικές): ονομάζονται τάγματα θανάτου...

Το περίεργο είναι ότι και στη χώρα μας, τα τελευταία χρόνια, διάφοροι κύκλοι καταφέρονται κατά του «δυτικοφερμένου» Διαφωτισμού. Το ακόμα πιο περίεργο είναι ότι αυτοί οι κύκλοι ανήκουν στους πλέον δραστήριους «πολέμιους» της παγκοσμιοποίησης. Κι ακόμα πιο περίεργο είναι το γεγονός ότι διαπρύσιοι επικριτές του Διαφωτισμού είναι κάποιοι εκκλησιαστικοί κύκλοι αλλά και κάποιοι πάλαι ποτέ ένθερμοι αριστεριστές.

Και έτσι ίσως να μην είναι καθόλου περίεργη η περίπτωση του Σάββα Ξηρού. Αλλά να αποτελεί απλώς ένα διαφωτιστικό και χαρακτηριστικό παράδειγμα της ιδεολογικής πενίας που χαρακτηρίζει τη σύγχρονη νεοελληνική κοινωνία. [Και των τρόπων με τους οποίους αυτή διαστρέφει τις ιδέες.] Αν και μάλλον θα έπρεπε να μιλήσω για τον ιδεολογικό της αχταρμά... Όπου ο σωτηριολογικός μεσσανισμός του χριστιανισμού συναντάται με τον σωτηριολογικό νεομεσσανισμό της επανάστασης...

Διαρροές και "διαρροές" στοιχείων σχετικών με το φάκελο "17N": η αλήθεια, άραγε, πότε θα καταφέρει να ...διαρρεύσει; Μην περιμένετε και πολλά, πάντως, από δελτία ειδήσεων και "ρεπορτάζ" φοβερών και τρομερών δημοσιογράφων της τηλεόρασης...

Ο αμερικανός πρέσβης Τόμας Μίλερ και ο υπουργός Δημοσίας Τάξεως Μιχάλης Χρυσοχοϊδης φαίνεται να διαφωνούν ως προς το πού μπορεί να κρύβεται ο πυρήνας της οργάνωσης... Δύο είναι, πάντως, οι βασικές υποθέσεις: Ή λίγο επάνω και δεξιά, ή κάτω αριστερά— ως προς αυτό μπορούμε πλέον να είμαστε βέβαιοι.

Το διαβόητο 38άρι...

...το οποίο σύμφωνα με επίσημη ανακοίνωση του εικονιζόμενου Αρχηγού της Αστυνομίας Φώτη Νασιάκου ανήκε στον δολοφονηθέντα αστυνομικό Χρήστο Μάτη...

...βρέθηκε κάπου κοντά στον Ξηρό

...αλλά στο εργαστήριο του Ξηρού, στον Κολωνό, δε βρέθηκε τίποτα το ενοχοποιητικό. Ούτε στο τροχόσπιτό του, ούτε στο σπίτι του βρέθηκαν στοιχεία που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε περισσότερα συμπεράσματα σχετικά με τη δράση του. Τζίφος...

10 & 11 Ιουλίου 2002 (εκτάκτως...)

του Χρήστου Μόρφου

Ανθρακες ο θησαυρός των χθεσινών «σημαντικών ανακοινώσεων» της αστυνομίας για το ζήτημα της τρομοκρατίας. Δόθηκαν στη δημοσιότητα φωτογραφίες επί φωτογραφιών [33 – φυσικά– στον αριθμό] με κουμπούρια επί ρουκετών και γραφομηχανές επί υπολογιστών, άνευ λοιπών πληροφοριών για το αν έχουν –και πού– χρησιμοποιηθεί σε κάποιες ενέργειες της 17 Νοέμβρη. Το μόνο σημαντικό στοιχείο αφορούσε στην αποκάλυψη ότι ο Σ. Ξηρός είχε συμμετάσχει και στην επίθεση κατά της οικίας του Γερμανού πρέσβη τον Μάιο του 1999, αφού το γενετικό αποτύπωμα των κηλίδων αίματος που είχαν βρεθεί τότε –όταν διαλύθηκε ο αυτοσχέδιος πυροσωλήνας εκτόξευσης της ρουκέτας, τραυματίζοντας κάποιον τρομοκράτη– ταυτίζεται με το γενετικό αποτύπωμα του δικού του αίματος.

Κατά τα άλλα, συνεχίζεται ο ορυμαγδός των «απολύτως εξακριβωμένων πληροφοριών» και των «αποκλειστικότητων», που διαρρέονται από τα... υδραυλικά συστήματα των διαφόρων φανερών και μυστικών υπηρεσιών προς τους δημοσιογράφους, συνεισφέροντας τα μάλα στην υπερκόπωση του κοινού από την υπερπληροφόρηση και στο θόλωμα των... καθαρών υδάτων για το ακριβές σημείο στο οποίο βρίσκονται οι έρευνες.

Ευνόητοι οι λόγοι για τους οποίους οι διάφορες «υπερεσίες» διαρρέουν όλες αυτές τις πληροφορίες. Τις τελευταίες ημέρες αποδίδουν στη 17 Νοέμβρη και πλήθος ληστειών – γεγονός που δεν προκαλεί καμία έκπληξη σε όσους έχουν έστω και μια αμυδρή ιδέα για το «περιθώριο» [κοινωνικό και πολιτικό] στην Ελλάδα. Χτες, μάλιστα, άρχισε να κυκλοφορεί και η πληροφορία ή «πληροφορία» ότι μέλη της 17 Νοέμβρη και του ΕΛΑ είχαν διαπράξει, προ ετών, το μεγάλο ριφιφί στην Τράπεζα Εργασίας στο Νέο Κόσμο. Τότε, είχε διανοιχτεί λαγούμι κάτω από την οδό Καλλιρόης που είχε επιτρέψει την πρόσβαση στα υπόγεια της τράπεζας και την αφαίρεση του περιεχομένου όλων σχεδόν των τραπεζικών θυρίδων...

Δεν ξέρω γιατί, αλλά όλος αυτός ο «οχετός» της υπερπληροφόρησης μου θυμίζει το αντίστοιχο φαινόμενο που είχε εκδηλωθεί την περίοδο του σκανδάλου Κοσκωτά, όταν είχαμε «πληροφορηθεί» τα «πάντα», αλλά δεν μάθαμε ποτέ τι ακριβώς είχε συμβεί...

Κι έτσι φτάνουμε, αβίαστα, σε ένα συμπέρασμα: όπως η τρομοκρατία στη Γερμανία αποτέλεσε ένα καθαρά γερμανικό φαινόμενο, και όπως η τρομοκρατία στην Ιταλία αποτέλεσε ένα καθαρά ιταλικό φαινόμενο, **φαίνεται πως και η τρομοκρατία στην Ελλάδα αποτελεί ένα καθαρά ελληνικό φαινόμενο.**

Όπου τρομοκράτες και αντιτρομοκράτες, «κοινωνία» και «περιθώριο» αποτελούν ένα αξεδιάλυτο κουβάρι, μέσα σ' αυτόν τον ιδεολογικό, πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό αχταρμά της πλήρως διεφθαρμένης και σάπιας νεοελληνικής κοινωνίας.

Όπου η κατάρρευση του «μύθου» της 17 Νοέμβρη δεν σηματοδοτεί παρά τη ρηχότητα μιας κοινωνίας, που «χρειάζεται» τέτοιους μύθους για να συνεχίσει [;] να επιβιώνει.

Όπου ο «μάγκας» που αρπάζει το κουμπούρι και –για όποιους λόγους– «καθαρίζει» όποιον δεν γουστάρει ή «απαλλοτριώνει» μια τράπεζα, δεν διαφέρει σε τίποτα από τον αντιτρομοκράτη που χρησιμοποιεί «προς ίδιον όφελος» τα μυστικά κονδύλια της «υπερεσίας» του, που κι αυτός δεν διαφέρει σε τίποτα από τον υπάλληλο της πολεοδομίας ή της εφορίας που τα «αρπάζει» γιατί δεν «βγαίνει» με το μισθό πείνας του δημοσίου, κι ούτε διαφέρει από τον καθώς πρέπει επιχειρηματία που εισάγει και εμπορεύεται ναρκωτικές ουσίες με την ανοχή κάποιων άλλων «υπερεσιών», που κι αυτός ελάχιστα διαφέρει από τον «οικονομικό παράγοντα» που μιζώνει τους κατάλληλους ανθρώπους για να πάρει μια «δουλίτσα» του δημοσίου...

Α! Ναι, το ξέχασα! Υπάρχουμε κι εμείς... «Άνθρωποι καθημερινοί, υπεράνω υποψίας, άνθρωποι της διπλανής πόρτας...»

Το πόσο **«υπεράνω υποψίας»** είμαστε φαίνεται... Στις συναλλαγές μας, για παράδειγμα, με την εφορία. Όπου είναι δεδομένο ότι είμαστε όλοι φοροφυγάδες – αφού κάποιος αδυνατούν ή «αδυνατούν» να πατάξουν τη φοροδιαφυγή.

Και στις ίδιες συναλλαγές φαίνεται και το πόσο **«υποψιασμένοι»** είμαστε...

Εικόνα σου είμαστε «κοινωνία», και σου μοιάζουμε...

Εικόνα σου είμαστε «περιθώριο», και –πάλι– σου μοιάζουμε...

Το χθεσινό -ελαφρώς σκωπτικόν και συμπτωσιολογικόν- σημείωμα...

Κυρίες και κύριοι, ζητώ την κατανόησή σας καθώς και την αμέριστη συμπαράστασή σας, διότι για δεύτερη συνεχόμενη Τετάρτη «βρίσκομαι στο στόχαστρο» διαφόρων φανερών και μυστικών υπηρεσιών.

Την περασμένη Τετάρτη, περίμεναν πρώτα να «ανεβεί» η στήλη στον κυβερνοχώρο και μετά «ανακάλυψαν» τη γιάφκα της οδού **Πάτμου**.

[Πού περιμένατε, δηλαδή, να έχει γιάφκα ένας αγιογράφος και γιος ιερέα; Το ωραίο είναι ότι, τον Σεπτέμβριο του 1998, ο Σάββας Ξηρός είχε διδάξει σε σεμινάριο αγιογραφίας της Νομαρχιακής Επιτροπής Λαϊκής Επιμόρφωσης Δωδεκανήσου, κάτι που είχε ζητηθεί από φορείς της Πάτμου!

Τι να επαγγέλλεται άραγε ο ενοικιαστής της άλλης γιάφκας στην οδό **Δαμάρεως**; Πριν καταφύγουμε, όμως, στο γνωστό μέντιουμ «Χρυσάνθη», ας θυμηθούμε –εμείς που δεν είμαστε «Αδελφοί Μουσουλμάνοι», αλλά Χριστιανοί Ορθόδοξοι– ποία ήτο η **Δάμαρις**:

*«Ακούσαντες δε ανάστασιν νεκρών οι μὲν ἐχλεύαζον, οἱ δὲ εἶπον: ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου. Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξήλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι **Δάμαρις** καὶ ἕτεροι συν αὐτοῖς.»*

Αυτά ακριβώς συνέβαιναν όταν ο **Απόστολος Παῦλος** είχε επισκεφθεί την Αθήνα (*Πράξεις των Αποστόλων*, 17:32-34). Εγώ τα έλεγα εδώ και δέκα ημέρες και θα τα είχα πει και σε σας, αλλά...

Αν βρεθεί καμιά γιάφκα στην Διονυσίου Αρεοπαγίτου ή στην Αποστόλου Παύλου, τότε θα μπορούμε να μιλάμε για «διαβολική» σύμπτωση;]

Και σήμερα, Τετάρτη επίσης, αναμένονται σημαντικές ανακοινώσεις των υπηρεσιών για το ζήτημα της τρομοκρατίας. [Να αναμένουμε συλλήψεις;] Και φυσικά δεν είναι καθόλου –μα καθόλου– τυχαίο ότι οι ανακοινώσεις επρόκειτο να γίνουν χτες και αναβλήθηκαν για σήμερα. Χα! Όποιος καεί στο γιαούρτι, φυσάει και το παγάκι.

Συνεπώς, ες αύριον τα σπουδαία...

[Να μην είχε πέσει κι εκείνο το ελικόπτερο σήμερα τα χαράματα στην Κύπρο όπου σκοτώθηκαν πέντε αξιωματικοί...]

Επειδή όμως αργία μήτηρ πάσης κακίας και επειδή η ανία είναι αντεπαναστατική...

...Νέος Παραγκοδιαγωνισμός...

Ποιος άλλος γιος ιερέα –πλην Σ. Ξηρού– έχει κατηγορηθεί τα τελευταία χρόνια ως τρομοκράτης;

Την απάντηση δεν θα τη δημοσιεύσω ποτέ –ο κατηγορούμενος αθώωθηκε πανηγυρικά– όμως εσείς στείλτε τις απαντήσεις σας και κερδίστε τα γνωστά πλούσια δώρα της στήλης.

...Νέος-Νέος Παραγκοδιαγωνισμός...

Αληθεύει ότι ο θεός του ο Αρχιμανδρίτης είχε «πετάξει τα ράσα» στα μέσα της δεκαετίας του 1960 και ότι είχε γίνει μαρξιστής και άθεος; [Γνωρίζει κανείς κάτι, έχει διαβάσει κάτι σχετικό;]

Φροντιστηριακό μάθημα...

Τι γνωρίζετε για τις τροτσικιστικές –και ουχί τροσ-ι-κιστικές, όπως τις λέει ο Ν. Εισαγγελάτος– οργανώσεις στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια του Μεσοπολέμου;

Επιστροφή στο σήμερα και... Συμπτωσιολογία I...

Συνέχεια «σατανικών» συμπτώσεων και «αποκαλύψεων».

Η μία γιάφκα βρισκόταν στην οδό Δαμάρεως 73 και η άλλη στην οδό Πάτμου 84. Ας πάρουμε τους δύο αριθμούς [73 και 84] και ας κοιτάξουμε τα αντίστοιχα κεφάλαια και εδάφια [7:3 και 8:4] στην *Αποκάλυψη του Ιωάννη*: «*Μη αδικήσετε την γην μήτε την θάλασσαν μήτε τα δένδρα άχρισ ου σφραγίσωμεν τους δούλους του Θεού ημών επί των μετώπων αυτών.*» [7:3] Ο Σάββας Ξηρός τραυματίστηκε σοβαρά στο μέτωπο και κινδυνεύει να χάσει την όρασή του, τουλάχιστον από το ένα μάτι. Φυσικά, ως **Σάββας** δεν θα μπορούσε παρά να τραυματιστεί ημέρα **Σάββατο**, και μάλιστα την ημέρα που τιμάται η μνήμη των **Αποστόλων Πέτρου και Παύλου**, οι διαμάχες των οποίων είναι γνωστές.

«*Και ανέβη ο καπνός των θυμιαμάτων ταις προσευχαίς των αγίων εκ χειρός του αγγέλου ενώπιον του Θεού.*» [8:4] «Καπνός των θυμιαμάτων» και έκρηξη βόμβας και σοβαρός τραυματισμός του δεξιού χεριού... και ενώπιον ποιου Θεού ή ποιων θεών...

Και θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε «παίζοντας» με τα ονόματα διαφόρων προσώπων με τα οποία σχετιζόταν ο Σ. Ξηρός, αλλά από τη στιγμή που δεν εμπλέκονται άμεσα στην υπόθεση δεν υπάρχει κανένας λόγος να κάνουμε κάτι τέτοιο.

Φυσικά, επισημαίνοντας όλες αυτές τις «χριστιανικές» συμπτώσεις δεν υπονοώ απολύτως τίποτα. Απλά πρόκειται για ένα ενδιαφέρον παιχνίδι, που υποψιάζομαι ότι θα έχει ακόμα πιο ενδιαφέρουσα συνέχεια, όταν αρχίσουν και αποκαλύπτονται και άλλα πρόσωπα και

πράγματα για την τρομοκρατία στην Ελλάδα, και που ελπίζω να μην το πάρει κανείς στα σοβαρά. Κάτι που, δυστυχώς, έχει ήδη αρχίσει να γίνεται. Για παράδειγμα, διευθυντής μεγάλης καθημερινής εφημερίδας μιλώντας σε ξένο έντυπο προσεγγίζει την τρομοκρατία στη χώρα μας επισημαίνοντας τον σχεδόν θρησκευτικό χαρακτήρα της.

Ενώ από την άλλη, την περασμένη Κυριακή [7 Ιουλίου] στον βρετανικό *Observer* φιλοξενείται άρθρο της Helena Smith που καταλήγει ως εξής:

«Πίσω από τη 17 Νοέμβρη, που λειτουργεί ως μία σειρά ανεξάρτητων πυρήνων, ίσως δεν κρύβονται περισσότερα από μία ντουζίνα άτομα. Αλλά αν ο Ξηρός αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα ενεργού μέλους [της οργάνωσης], τότε εκφράζει τη μεταμόρφωσή της από αριστερό κίνημα σε υπέρμαχο του Ορθόδοξου εθνικισμού.»
Έτσι ακριβώς!

Και θα ήμουν καχύποπτος, υποψιασμένος ή υπεράνω υποψίας αν έλεγα ότι κάτι δεν πάει καλά και με τον πρωθυπουργό Κ. Σημίτη που «κατακεραύνωσε» πρόσφατα το «Ελληνικό-ανατολικό ιδεώδες» – όπως θα δούμε αμέσως μετά;
Και πριν συνεχίσουμε με τη συμπτωσιολογία, ας ασχοληθούμε λίγο με τη...

... Φαινομενολογία I...

«Δουλειά μας δεν είναι μόνο οι κοινωνιολογικές ή ψυχολογικές αναλύσεις των φαινομένων, αλλά το πρακτικό αποτέλεσμα», δήλωσε πρόσφατα ο πρωθυπουργός της χώρας Κ. Σημίτης. Το «πρακτικό αποτέλεσμα» της προχθεσινής νεροποντής το είδαμε ήδη στους τηλεοπτικούς δέκτες. Και όταν η «δουλειά τους» έχει τέτοιου είδους «πρακτικά αποτελέσματα» τότε επιστρατεύονται οι «συνήθεις ύποπτοι» – «τα ακραία καιρικά φαινόμενα», στη συγκεκριμένη περίπτωση. Οπότε και ο κυβερνητικός εκπρόσωπος **Χ. Πρωτόπαπας** έχει όλα τα δίκια με το μέρος του όταν επισημαίνει πως «δεν υπήρξε σχετική προειδοποίηση από την Εθνική Μετεωρολογική Υπηρεσία» και πως «η ΕΜΥ είναι δύσκολο να προβλέψει τέτοιου είδους φαινόμενα κατά τους καλοκαιρινούς μήνες». Λες και θα άλλαζε κάτι αν είχε υπάρξει πρόβλεψη, λες και δεν έχουμε δει ξανά τέτοιου είδους «πρακτικά αποτελέσματα» κατά τους φθινοπωρινούς ή χειμερινούς μήνες... Και επειδή «δουλειά τους» δεν είναι οι κοινωνιολογικές ή ψυχολογικές επιπτώσεις των ακραίων καιρικών φαινομένων, έδωσαν και 200.000 δραχμές έκτακτη οικονομική ενίσχυση σ' όσους επλήγησαν, δηλαδή σ' εκείνους που είδαν τις περιουσίες τους να χάνονται κάτω από το νερό.

Α! Αγαπητοί μου! Ας μην είμαστε αχάριστοι! Ευρώπη δεν είναι μόνον η Intelligence Service. Ευρώπη είναι και τα κανάλια της Βενετίας... Και καταπώς πάνε τα «ακραία φαινόμενα» σε λίγο θα κρατάει καθείς έκαστος εξ ημών την κώμη του. Υποψιάζεστε, υποθέτω, τους λόγους...

Φαινομενολογία II...

Είναι αλήθεια πως αδίκησα ελαφρώς τον σύντροφο πρωθυπουργό. Η δήλωσή του, που έγινε στην πρόσφατη Πανελλήνια Συνδιάσκεψη του ΠΑΣΟΚ, δεν αφορούσε στα «ακραία καιρικά φαινόμενα» αλλά στα «ακραία τρομοκρατικά φαινόμενα» των τελευταίων ημερών. [Βέβαια, υπήρξε και κάποια «διορθωτική» επέμβαση στη δήλωσή του, πράγμα όχι σπάνιο. Αν δεν απατώμαι η λεξούλα «μόνο» δεν είχε βγει από τα πρωθυπουργικά χείλη...]

Στην ίδια Συνδιάσκεψη ο πρωθυπουργός είχε επίσης τονίσει στη δευτερολογία του [επί λέξει]: «Τι θα προσφέρει μια Δεξιά δύσπιστη απέναντι στους πολίτες, δέσμια των πιο συντηρητικών στρωμάτων της κοινωνίας που επιδιώκουν ένα "ελληνικό-ανατολικό ιδεώδες", βλέπουν με δυσπιστία υπερεθνικές πολιτικές και προτιμούν την απομόνωση;» Ελληνικό-ανατολικό ιδεώδες; Έτσι ακριβώς!

Ανέφερα στην αρχή ότι, κατά την ταπεινή μου γνώμη, **το φαινόμενο της τρομοκρατίας στην Ελλάδα αποτελεί ένα καθαρά ελληνικό φαινόμενο** [ας αφήσουμε κατά μέρος, προς το παρόν, το ρόλο που έχουν διαδραματίσει διάφορες «υπερεσίες», πράκτορες και χαφιέδες, αφού και αυτός –ο ρόλος– αποτελεί, σε μεγάλο βαθμό, ελληνικό φαινόμενο]. Και την περασμένη εβδομάδα έκλεινα τη στήλη με τη φράση «...Όπου ο σωτηριολογικός μεσσιανισμός του χριστιανισμού συναντάται με τον σωτηριολογικό νεομεσσιανισμό της επανάστασης...»

Πιστεύω, δηλαδή, ότι «δουλειά» του πρωθυπουργού –που, αν δεν απατώμαι, είναι πολιτικός, και όχι αστυνομικός– θα έπρεπε να είναι οι κοινωνιολογικές και ψυχολογικές αναλύσεις του φαινομένου, και όχι τα πρακτικά αποτελέσματα – δηλαδή, η εξάρθρωση των διάφορων οργανώσεων «αντάρτικου πόλης» –ή ό,τι άλλο– στην Ελλάδα.

Διότι δεν μπορεί να βγαίνουν οι πάντες και να εκφράζουν την «έκπληξη» τους επειδή η 17 Νοέμβρη έχει προβεί και σε «ποινικές» ενέργειες [ληστείες τραπεζών κ.λπ.]. Θα μπορούσα να αναφέρω τουλάχιστον μισή ντουζίνα παραδείγματα για ανθρώπους που **για τελείως τυχαίους λόγους** έγιναν «ποινικοί εγκληματίες» τα τελευταία είκοσι χρόνια στην Ελλάδα. Και πιστεύω ότι **για τελείως τυχαίους επίσης λόγους** κάποιοι άλλοι έγιναν «τρομοκράτες».

Το κοινό σημείο των μεν –«ποινικών»– και των δε –«πολιτικών»– «εγκληματιών» είναι ότι όλοι τους **προέρχονται από συγκεκριμένα κοινωνικά στρώματα**, που έχουν βιώσει στο πετσί τους το νεοελληνικό «κράτος δικαίου» των δύο τελευταίων αιώνων, αν και κάποιες από τις ιδεολογικές τους ρίζες φτάνουν αρκετά πιο πίσω. Διότι μπορεί μεν ο **αναρχοσταλινισμός** να μην αποτελεί φαινόμενο μόνον της ελληνικής κοινωνίας, αλλά το μόνο σίγουρο είναι ότι **ο αναρχοσταλινισμός στην Ελλάδα αποτελεί καθαρά ελληνικό φαινόμενο...** Και αναπτύχθηκε σε εκείνα τα κοινωνικά στρώματα που εκ των πραγμάτων περιθωριοποιήθηκαν –και συνεχίζουν να οδηγούνται στο περιθώριο– από ένα κράτος και μία κοινωνία όπως το ελληνικό κι όπως η ελληνική...

Δεν θα επεκταθώ περισσότερο, προς το παρόν. Να επισημάνω απλώς ότι οι μεταλλάξεις της πολιτικής σκέψης και οι μεταλλάξεις της τρομοκρατίας [πρώτη, δεύτερη γενιά κ.ο.κ.] στην Ελλάδα δεν αποτελούν παρά εκφράσεις της μετάλλαξης της ίδιας της ελληνικής κοινωνίας. Και εύχομαι να βγω ψεύτης, αλλά δεν πιστεύω ότι εξαρθρώνοντας τη 17 Νοέμβρη θα «τελειώσουμε» και με την τρομοκρατία. Διότι τρομοκρατία **δεν ήταν μόνον η 17 Νοέμβρη**. Δύο πρόχειρα παραδείγματα: μόνον ο ΕΛΑ είχε τοποθετήσει την πρώτη δεκαετία της δράσης του [1974-1984] περισσότερες από 250 βόμβες στο Λεκανοπέδιο της Αττικής. Ο ΕΛΑ σταμάτησε να δρα το 1995, ωστόσο βόμβες συνέχιζαν να εκρήγνυται στο Λεκανοπέδιο. Μόνον τη διετία 1998-1999 εξερράγησαν στην Αθήνα περισσότερες από 175 βόμβες...

Κλείνω τη φαινομενολογία με μία –κοινωνιολογικού περιεχομένου– απορία. Στα «γεγονότα του Πολυτεχνείου» το 1995 είχαν συλληφθεί από την αστυνομία, μέσα στο Πολυτεχνείο, 500 άτομα, που οι πάντες χαρακτήριζαν –τότε– «γνωστούς αγνώστους», και είχαν οδηγηθεί στην Ασφάλεια «δια τα περαιτέρω». Γιατί ποτέ δεν πληροφορηθήκαμε ποια ήταν η κοινωνική προέλευση αυτών των ατόμων; Και ποια η οικονομική κατάσταση των ιδίων και των οικογενειών τους; Το γεγονός ότι τα μέσα ενημέρωσης σταμάτησαν έκτοτε να αναφέρονται σε «γνωστούς αγνώστους», τα λέει όλα. Φαίνεται πως δεν ήταν «παιδιά του Κολωνακίου και των Βορείων Προαστίων» και φαίνεται, επίσης, πως δεν κινούνται με 4Χ4 και δεν φορούν Rolex...

Συμπτωσησιολογία II...

Ο «θείος» –που ανέφερα χτες στον παραγκοδιαγωνισμό– έχει ζήσει επίσης στην Πάτμο, ενώ –κι εδώ είναι το ενδιαφέρον– έχει συγγράψει και κάποια βιβλία, εκ των οποίων τρία έχουν εκδοθεί από γνωστό, στο χώρο των αρχαιολατρών, εκδοτικό οίκο. Το σαφές «αντιβιβλικό» περιεχόμενο ενός εξ αυτών των βιβλίων, νομίζω δείχνει με τον καλύτερο τρόπο το πού **δεν** μπορούν να οδηγήσουν διάφορες «αναλύσεις» τύπου *Observer*... [Ευνόητοι, νομίζω, οι λόγοι για τους οποίους δεν αναφέρω περισσότερα στοιχεία...]

Α! Ακόμα μία «σύμπτωση»: τις μέρες που «έσκαγε» στην Ελλάδα η υπόθεση **Xeros**, ξεσπούσε στις ΗΠΑ ακόμα ένα οικονομικό σκάνδαλο, εκείνο της **Xerox**. Ενώ τα όσα καταλογίζουν –ανεπιστήμως, ημιεπιστήμως και επιστήμως– οι διάφορες «υπερεσίες» στον **Xeros** θυμίζουν σαφέστατα τον υπερήρωα των κόμικς **Rank Xerox**...

Τέλος...

Για τις παράλληλες και τεμνόμενες πορείες της τρομοκρατίας και των «υπερεσιών» στην Ελλάδα, θα τα πούμε next week... Να είστε καλά, και όσοι ξεκινήσετε για διακοπές καλή ξεκούραση, καθώς εγώ...

«Θα είμαι εδώ και θα σας περιμένω, σαν ένα κάρβουνο για πάντα αναμμένο...»

Ο Σάββας Ξηρός σε «εκδήλωση των "Αδελφών Μουσουλμάνων"» – σύμφωνα με την «έγκυρη» και «σοβαρή» Καθημερινή, της περασμένης Κυριακής, που δημοσίευσε και τη σχετική «φωτογραφία-ντοκουμέντο». Αυτό που δεν αναφέρει η εφημερίδα είναι ότι πίσω από τον Σ. Ξηρό διακρίνεται –με την κίτρινη μαντίλα– το γνωστό μέντιουμ «Χρυσάνθη», το οποίο χρησιμοποιούν συχνά-πυκνά οι μυστικές υπηρεσίες για τον εντοπισμό τρομοκρατών, και στο οποίο καταφεύγουν οι δημοσιογράφοι για να «διασταυρώσουν» κάποια είδηση... Ο Σ. Ξηρός πάντως φωτογραφήθηκε έτσι σε μια τελετή «υποδοχής νεονύμφων». Ο σουδανός γαμπρός ήταν φίλος του από την Ελλάδα... Το ακόμα πιο ωραίο είναι ότι άλλος δημοσιογράφος σε άλλη εφημερίδα αποκαλύπτει ότι, σύμφωνα με τους Times, είχε βρεθεί πέρυσι σε γιάφκα στην Καμπούλ φάκελος –περιέχων υλικό με οδηγίες για την πραγματοποίηση τρομοκρατικών

ενεργειών– που είχε ταχυδρομηθεί από την Ελλάδα... Το έγγραφο ήταν γραμμένο στα αραβικά και «τα μόνα στοιχεία που έδινε για τον εαυτό του ο συγγραφέας ήταν ότι ήταν Έλληνας και "προστάτης των μουτζαχεντίν"». Πώς δενόταν το γλυκό... Όπως παλιά δενόταν το ασάλι... Κι όπως σήμερα δένονται «οι επαφές, αν όχι οι σχέσεις και οι δεσμοί...»

17 Ιουλίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

«Παντού υπάρχει ένας μύθος.» Παντού επίσης υπάρχει κι ένας μίτος, που κάποιες φορές μας επιτρέπει το «ξετύλιγμα» αυτού του μύθου. Και πιστεύω πως δεν υπάρχει μύθος που στο τέλος να μην απομυθοποιηθεί. Σε ώρες, μήνες, χρόνια ή χιλιετίες...

Αυτή την περίοδο γινόμαστε μάρτυρες της απομυθοποίησης της "17 Νοέμβρη". Της εξάρθρωσής της ή –αν προτιμάτε– της «αποκαθήλωσής» της. Ο μύθος της "17 Νοέμβρη" οικοδομήθηκε πάνω σε μια σειρά γεγονότων [δολοφονιών, βομβιστικών επιθέσεων κ.λπ.], πάνω στην ολοκληρωτική απουσία κάποιων στοιχείων που να συνδέουν αυτά τα γεγονότα με τους αυτουργούς τους και, τέλος, πάνω στην παντελή έλλειψη κάποιας θεωρίας ή «θεωρίας» που να διαθέτει κάποια συνοχή και να ερμηνεύει τις επιλογές της οργάνωσης.

Φαίνεται πως η κατάρρευση όλου αυτού του οικοδομήματος έχει αρχίσει. Θα μάθουμε αρκετά πράγματα για τα «διαμερίσματα» της οικοδομής, για τα «μαγαζιά του ισογείου», για τους ενοίκους τους. Όχι όλα, πάντως. Ίσως μάθουμε και μερικά πράγματα –ελάχιστα– για τα «υπόγεια» της οικοδομής...

Ας έχουμε, όμως, υπόψη μας ότι μιλάμε για «κατάρρευση» του οικοδομήματος. Όχι για «εκθεμελίωση». Και πάνω σ' αυτά τα θεμέλια δεν οικοδομήθηκε μόνον η "17 Νοέμβρη" και ο μύθος της...

Τελικά, η ιστορία αυτού του κρατιδίου στο νοτιότερο άκρο της Ευρώπης είναι πολύ πιο παράξενη, πολύ πιο αλλόκοτη, πολύ πιο «εκκεντρική» από ό,τι πιστεύουμε όλοι μας... Και δεν αναφέρομαι μόνον στον Μεσοπόλεμο...

«Εκκεντρικός = αλλόκοτος, ιδιότροπος, παράξενος.»

Έγραφα την περασμένη εβδομάδα: «Φροντιστηριακό μάθημα... **Τι γνωρίζετε για τις τροτσικιστικές** –και ουχί τροτσο-ικιστικές, όπως τις λέει ο Ν. Εισαγγελάτος– **οργανώσεις στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια του Μεσοπολέμου;**»

Ο [Μπιλντερμπεργκερ 2002] **Αλέξης Παπαχελάς** έγραψε την περασμένη Κυριακή [14 Ιουλίου] στο *Βήμα*:

«"Η περιγραφή είναι επίμονα η ίδια από τις 23 Δεκεμβρίου 1975 ως το 2000" ανέφερε

άνθρωπος που παρακολουθεί εδώ και χρόνια την υπόθεση και προσέθετε: "Ο 35ρης ψηλός και λεπτός της μαρτυρίας της κυρίας Γουέλς και του οδηγού του συζύγου της εμφανιζόταν πολύ τακτικά στα αρχεία". Ο εντοπισμός του δεν ήταν μια εύκολη υπόθεση. Οι συνωμοτικές συνθήκες του είχαν προϊστορία δεκαετιών και, παρά το γεγονός ότι την περίοδο '67-'68 το όνομά του ακουγόταν έξω από τα αμφιθέατρα του Παρισιού, στις ελληνικές αντιστασιακές παρέες της εποχής, λίγα πράγματα ήταν γνωστά γι' αυτόν. Η οικογενειακή του παράδοση σε έναν **εξαιρετικά εκκεντρικό χώρο της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς ξεκινά από τα χρόνια του Μεσοπολέμου** οι σχέσεις του με τον Χρήστο Κασσίμη και ένα ταξίδι στην Κούβα ήταν μερικά πρόσθετα στοιχεία σε μια κατά τα άλλα θολή προσωπογραφία του.»

Φυσικά, δεν ήμουν μάντης και σε καμία περίπτωση δεν διαθέτω ούτε την εγκυρότητα ούτε τις πληροφορίες ούτε τις επαφές του [Μπιλντερμπέργκερ 2002] **Αλέξη Παπαχελά**. Απλά, όπως είχε αναφερθεί σε ρεπορτάζ στην εκπομπή του στο Mega [βλ. Θ&Δ 3-7-2002], ο βασικός πυρήνας της 17 Νοέμβρη βρισκόταν πολύ κοντά στην τροτσκιστική αριστερά. Και επειδή ο «35αρης» του 1975 δεν έγινε τότε τροτσκιστής, σκέφτηκα να ερευνήσω λίγο την ιστορία του τροτσκισμού στην Ελλάδα. Και έπεσα πάνω σε μια –τουλάχιστον περιέργη– αριστερή οργάνωση, που δρούσε στην Ελλάδα στην περίοδο του Μεσοπολέμου.

Παρένθεση. Εν γένει ολόκληρη η περίοδος του Μεσοπολέμου στην Ελλάδα θα μπορούσε να χαρακτηριστεί «εκκεντρική». Για παράδειγμα, τους πρώτους μήνες της δικτατορίας του Μεταξά [και συγκεκριμένα από τις 6 Αυγούστου ως τις 26 Δεκεμβρίου 1936] αναφέρεται ως υφυπουργός παρά τω πρωθυπουργώ [**Ιωάννη Μεταξά**] κάποιος **Αλέξανδρος Παπαχελάς**. Θα ήταν αδιακρισία άραγε εκ μέρους μου να ρωτήσω αν υπάρχει κάποια συγγενική σχέση μεταξύ των δύο ανδρών; Τέλος παρένθεσης.

Αρχειομαρξιστές I...

Ο «εξαιρετικά εκκεντρικός χώρος της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς» ήταν η οργάνωση των **Αρχειομαρξιστών**, που εμφανίστηκε το 1923 και, με τη μία ή την άλλη μορφή, επιβίωσε μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1940. Το 1923 μία ομάδα κομμουνιστών που δρούσε ως τότε στις παρυφές του ΣΕΚΕ [ΚΚΕ] συνέπηξαν μία ομάδα που εξέδιδε το περιοδικό **Αρχείον Μαρξισμού**. Το «Αρχείον» γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη την περίοδο 1925-26 όταν είχε περί τα 700-800 μέλη [όταν το ΚΚΕ είχε γύρω στα 2000].

Μετά από αυτήν την περίοδο ηγέτης της οργάνωσης αναδείχτηκε κάποιος **Δημήτρης [Μήτσος] Γιωτόπουλος** ή «σύντροφος Σταύρος» ή «Βήττα» ή «Witte» [Δομοκός 1901-Αθήνα 1965]. Η οργάνωση γνώρισε διαδοχικές διασπάσεις, αλλά κάποια στιγμή στις αρχές της δεκαετίας του 1930 συμμετείχε στην Δ' Διεθνή του **Λ. Τρότσκι**, από την οποία αποχώρησε στα μέσα του 1934, διασπώμενη για μια ακόμα φορά. Ένα μικρό μόνον μέρος της οργάνωσης παρέμεινε πιστό στον Γιωτόπουλο, που έχοντας συγκρουστεί με τον ίδιο τον Τρότσκι είχε προσπαθήσει να παρασύρει όλη την οργάνωση έξω από τον τροτσκισμό. Ο Γιωτόπουλος είχε δηλώσει τότε: «Το ελληνικό τμήμα είμαι εγώ!». Ωστόσο, «είναι δύσκολο να παρακολουθήσει κανείς αυτό τον ρευστό οργανωτικό ακτιβισμό. Άλλωστε τα ρεύματα αυτά μετά το 1933-34 δεν έχουν απολύτως κανένα πολιτικό βάρος. Συντηρούνται στον κλειστό ομαδοποιημένο μικρόκοσμο μερικών ατόμων χωρίς δράση και πολιτική προβολή.»

Ας επιστρέψουμε όμως στην περίοδο που κεντρικό πρόσωπο της οργάνωσης ήταν ο Γιωτόπουλος. Σύμφωνα με κάποιον ιστορικό της εποχής, «Η οργάνωση του "Αρχείου" απέφευγε τις δημόσιες εμφανίσεις και ήταν δομημένη με αυστηρά συγκεντρωτικό και ιεραρχημένο τρόπο: στην κορυφή της τα ώριμα, από μαρξιστική άποψη, μέλη, έπονταν οι απλώς μυημένοι στο μαρξισμό και ο τελευταίος κύκλος έκλεινε με τους συμπαθούντες-αναγνώστες του περιοδικού. **Το όλο σύστημα θυμίζει μυστική εταιρεία και αποκρυφισμό.**»

Μυστική εταιρεία και αποκρυφισμό;

Οι αρχειομαρξιστές απαιτούσαν από τα μέλη τους μια κυριολεκτικά **ασκητική ζωή**. «Οργάνωση με την πιο στοιχειώδη έννοια αυτού του όρου δεν υπήρχε. Ούτε συνεδριάσεις, ούτε συνελεύσεις των μελών, ούτε συνέδρια, ούτε συζητήσεις, ούτε αποφάσεις συλλογικές, ούτε εκλογές διοικητικών οργάνων, ούτε και υπήρχαν τέτοια όργανα.» Ο τρόπος λειτουργίας της οργάνωσης ήταν η «ενός ανδρός αρχή». «Αυτός ο ένας που διηύθυνε και διαχειριζόταν τα πάντα, άφηνε τους άλλους με την εντύπωση ότι υπήρχε κάποια **μυστηριώδης υπερτάτη αρχή**, από την οποία αυτός ήταν εξουσιοδοτημένος. Όταν κάποιος είχε μια σοβαρή απορία, η απάντηση του Γιωτόπουλου ήταν: "Θα φέρω την απορία σου στην Εργασία κι αυτή θα αποφασίσει". Η "Εργασία" ήταν αυτή η **μυστηριώδης υπερτάτη αρχή**. Δηλαδή ο ίδιος ο Γιωτόπουλος.»

Σύμφωνα με τον Άγι Στίνα που τον είχε γνωρίσει προσωπικά, «τα θεωρητικά εφόδια του Γιωτόπουλου ήταν πολύ φτωχά, εάν όχι εντελώς ανύπαρκτα και ποτέ δεν απασχολήθηκε με σοβαρά πολιτικά ζητήματα».

Παρ' όλα αυτά ο αρχειομαρξισμός είχε συσπειρώσει στις τάξεις του εκατοντάδες εργάτες και φοιτητές και πολλούς τους είχε «διαπλάσει» σε αγωνιστές «εντελώς αφοσιωμένους στο κίνημα και πρόθυμους για κάθε θυσία [...] **Πολλοί όταν πέθαιναν άφηναν κληρονόμο τους την οργάνωση.**»

Ο Παντελής Πουλιόπουλος, στέλεχος του ΚΚΕ τότε, έγραφε το 1927: «Ο αρχειομαρξισμός δεν είναι παρά ένα ιδιότυπο σε μορφή και έκταση για την Ελλάδα φαινόμενο του ολοκληρωτικού χωρισμού της θεωρίας από τα συγκεκριμένα προβλήματα του άμεσου αγώνα των εργατών, το φαινόμενο του περιορισμού στη διδασκαλία των γενικών κομμουνιστικών αρχών ως **αφηρημένων μεταφυσικών δογμάτων** [...] Είναι μια νοσηρή κατάσταση δογματικού υστερισμού.»

«Σε λίγο σχετικά καιρό σχηματίστηκε μια ισχυρή, πειθαρχημένη οργάνωση, αυστηρά συγκεντρωτική και συνωμοτική. Με **σχεδόν θρησκευτικό μυστικισμό** οι κύκλοι των συμπαθούντων αναφερόντουσαν στην "Εργασία", δηλαδή την οργάνωση και κατ' επέκταση στην ηγεσία, που ήταν χαμένη, απομακρυσμένη, σε κάποια σύννεφα μακρινά, μυστικά, αξεπέραστα. Το πράγμα μάλιστα παράγινε όταν η ηγεσία πέρασε στα χέρια του Δ. Γιωτόπουλου (σύντροφου Σταύρου) αφού η πρωταρχική ομάδα διάλυσε. **Ο Γιωτόπουλος ήταν τύπος που καλλιέργησε ιδιαίτερα το μυστηριακό στοιχείο της οργάνωσης.**»

Ο Μήτσος Γιωτόπουλος την περίοδο του Ισπανικού Εμφυλίου Πολέμου [1936-1939] πήγε στην Ισπανία, όπου δραστηριοποιήθηκε στις γραμμές του τροτσκιστικού κόμματος ΡΟΜ. Συνελήφθη, ωστόσο, από τους σταλινικούς των Διεθνών Ταξιαρχιών [που καταδίωκαν και συχνά δολοφονούσαν τους πολιτικούς τους αντιπάλους –αναρχικούς, τροτσκιστές– με τους οποίους υποτίθεται πολεμούσαν μαζί τους φαλαγγίτες του **Φ. Φράνκο**].

Αφέθηκε ελεύθερος το 1939 και κατέφυγε στη Γαλλία. Μετά τον πόλεμο ίδρυσε το Αρχαιομαρξιστικό Κόμμα Ελλάδας, που πήρε 51 ψήφους στις εκλογές. Το πιο χαριτωμένο ήταν ότι στην περίοδο του Εμφυλίου οι αρχειομαρξιστές είχαν ταχθεί υπέρ της κυβέρνησης και του στρατού και εναντίον των ανταρτών, τους οποίους χαρακτήριζαν φασίστες. Μετά το τέλος του Εμφυλίου μία συνδιάσκεψη των αρχειομαρξιστών χαιρετίζει τη νίκη του «εθνικού στρατού» και ζητάει την αξιοποίησή της. Αναφέρεται ότι ο Μ. Γιωτόπουλος συνεργαζόταν με διάφορους αντικομμουνιστικούς κύκλους στη δεκαετία του 1950...

Ο φερόμενος ως ιδρυτής της «17 Νοέμβρη»...

Αυτά περίπου γνώριζα στα μέσα της περασμένης εβδομάδας για την «εκκεντρική» οργάνωση των Αρχαιομαρξιστών, και άλλο τι ουδέν. [Είχα «πέσει», βέβαια, πάνω σε διάφορες περιεργές συμπώσεις, αλλά μ' αυτές θα ασχοληθούμε στη συνέχεια...] Το βράδυ της περασμένης Πέμπτης, ωστόσο, «έσκασε σαν βόμβα» μία είδηση: ο βουλευτής και πρόεδρος του ΛΑΟΣ **Γιώργος Καρατζαφέρης** σε ερώτησή του, που είχε καταθέσει στη Βουλή, ενέπλεκε στην υπόθεση της 17 Νοέμβρη δύο πρόσωπα, που πιθανώς είχαν συλληφθεί στο εξωτερικό. Το ένα από αυτά ήταν κάποιος **Αλέξανδρος Γιωτόπουλος**. Αναφέρω το όνομά του διότι είναι πια πασίγνωστο, έχει αναφερθεί σε όλα τα κανάλια και σε πάμπολλες εφημερίδες. [Χαριτωμενιά: η χθεσινή *Αυριανή* [16 Ιουλίου] αναφέρει τους «**αρχαιομαρξιστές**» ως «**αρχιμαρξιστές**»... Αρχιδημοσιογράφοι...] Το *Βήμα*, για παράδειγμα, αφιερώνει σήμερα [17 Ιουλίου] μία ολόκληρη σχεδόν σελίδα στον **Μήτσο Γιωτόπουλο** [με πολύ «φτωχή», σε σχέση με τη δική μου, «βιβλιογραφία» για τους Αρχαιομαρξιστές και φυσικά δίχως την παραμικρή αναφορά σε «εκκεντρικότητες»] και στον γιο του **Αλέξανδρο Γιωτόπουλο**, «στο πρόσωπο του οποίου επικεντρώνονται εδώ και ενάμιση περίπου χρόνο, οι ισχυρές υποψίες των διωκτικών αρχών για το ποιος είναι ο ιδρυτής και "εγκέφαλος" της "17N"». Γεννημένος το 1939, άγνωστο πού, σπουδές στο Παρίσι, εξωκοινοβουλευτική αριστερά στα τέλη της δεκαετίας του 1960, Κούβα, Χιλή, υπέρ του ένοπλου αγώνα, «εξαφανισμένος» έκτοτε, μπλα, μπλα, μπλα. Θα δείξει...

Αρχαιομαρξιστές II...

«Η "ιδεολογία" της 17N όπως αποτυπώνεται στις προκηρύξεις της είναι ένα σύμφυρμα ιδεών που στηρίζονται σε σύμβολα και τελικά συνιστούν μια μυστικιστική, θεολογική προσέγγιση των φαινομένων.» [«Υποθέσεις για ένα εξώφυλλο», *Αντί*, τχ. 767, 12 Ιουλίου 2002, σελ. 9. Η υπογράμμιση δική μου.]

Δεν ξέρω αν οι υπό τον Μήτσο Γιωτόπουλο Αρχαιομαρξιστές είχαν συμπήξει μία μυστική εταιρία μαρξιστικών τάσεων. Φαίνεται απίθανο. Ωστόσο, στην περίοδο του Μεσοπολέμου είχαν ανθίσει πάμπολλες μυστικές εταιρείες και ο μυστικισμός ή ο αποκρουσμός ή η μεταφυσική αποτελούσε τη μόδα της εποχής. Και όχι μόνον στα σαλόνια της «καλής κοινωνίας».

Ούτε ξέρω αν οι υπό τον Μήτσο Γιωτόπουλο Αρχαιομαρξιστές είχαν συμπήξει μία μαρξιστική οργάνωση με μεταφυσικές τάσεις. Κι αυτό δείχνει απίθανο. Ωστόσο, στην ίδια περίοδο είχαν ανθίσει πάμπολλα σοσιαλιστικά ή «κοινωνιστικά» ρεύματα και ο σοσιαλισμός ή ο κοινωνισμός ή ο μαρξισμός δεν αποτελούσε μόνον «μόδα» στους κύκλους των προλετάρων ή των φοιτητών. Θα μπορούσα να αναφέρω 4-5 χαρακτηριστικά παραδείγματα ανθρώπων που εκείνη την περίοδο –και κάποιες δεκαετίες νωρίτερα– είχαν επιχειρήσει να «συνθέσουν» τις σοσιαλιστικές ή μαρξιστικές απόψεις τους με τις μεταφυσικές τους ανησυχίες. Και υπάρχουν παραδείγματα ανθρώπων που είχαν εγκαταλείψει τον ένα χώρο για να ενταχθούν στον άλλο, ή που ανήκαν ταυτόχρονα και στους δύο...

Αυτά, όμως, είναι μία άλλη, μεγάλη, ιστορία που έχει και –μια κάποια– σχέση με τα όσα συμβαίνουν σήμερα. Με κάποια άλλη «εκκεντρική» ομάδα, με κάποιον άλλο μύθο, με κάποια άλλη παραφιλολογία...

Γ' αυτό ανέφερα στην αρχή ότι η ιστορία αυτού του τόπου είναι εξαιρετικά αλλόκοτη... Θα επανέλθω [;]...

Συμπτωσιολογία III [Συνέχεια από την προηγούμενη εβδομάδα]...

17 Νοεμβρίου: Η Ορθόδοξη Εκκλησία τιμά –μεταξύ άλλων– τη μνήμη του **Αγίου Γρηγορίου του Θαυματουργού** [Επίσκοπος Νεοκαισαρείας, πέθανε περί το 250 μ.Χ.] καθώς και του **Οσίου Λογγίνου**. Ο συγκεκριμένος όσιος είναι εκείνος ο Ρωμαίος στρατιώτης που ελόγχισε τον Ιησού πάνω στον Σταυρό στα πλευρά, και έκτοτε η λόγχη του ονομάστηκε «λόγχη του πεπρωμένου» και απασχόλησε προσωπικότητες όπως ο **Καρλομάγνος** και ο **Χίτλερ**; Αν και η σύμπτωση του ονόματος αρκεί...

17 Νοεμβρίου: Η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία τιμά τη μνήμη του **Αγίου Διονυσίου Αλεξανδρείας** [π. 200-π. 265 μ.Χ., διαδέχτηκε τον Ωριγένη ως πατριάρχης Αλεξανδρείας, συνέγραψε δε και πόνημα στρεφόμενο κατά του ατομισμού του **Επικούρου**], του **Αγίου Γρηγορίου του Θαυματουργού**, καθώς επίσης και ενός άλλου Γρηγορίου, του **Αγίου Γρηγορίου της Τουρς** [Γαλλία, 538-594 μ.Χ], ο οποίος –οφείλω να ομολογήσω– είναι από τους αγαπημένους μου Αγίους. Ή μάλλον από τους αγαπημένους μου χρονικογράφους, αφού είναι ο πρώτος που καταγράφει την ιστορία των **Μεροβίγγειων** βασιλέων της Γαλλίας. Ξέρετε... Αυτούς που διάφοροι εμφανίζουν σήμερα ως «απογόνους» του **Ιησού** και της **Μαγδαληνής**... Τότε, βέβαια, δεν είχαν αρχίσει ακόμα οι σχετικές «έρευνες»...

Και ερωτώ, κυρίες και κύριοι: Εγώ φταίω που οι χριστιανικές εκκλησίες τιμούν στις 17 Νοεμβρίου τη μνήμη δύο αγίων, που φέρουν το όνομα Γρηγόριος, εκ των οποίων ο ένας προέρχεται εξ Ανατολής και ο έτερος εκ Δύσεως; Και εξηγούμαι: εκ των δύο ατόμων που, μέχρι στιγμής, φέρονται ως μέλη της **17 Νοέμβρη** ο μιν ένας [Σάββας Ξηρός] είχε νοικιάσει τη γιάφκα της οδού Πάτμου [βλ. Συμπτωσιολογία της περασμένης εβδομάδας] χρησιμοποιώντας πλαστή ταυτότητα με το όνομα **Γρηγόριος Πουφτσής**, ο δε άλλος [Δημήτριος Κουφοντίνας] είναι γνωστός ως «**Γρήγορος**».

Και θα φταίω εγώ αν εμπλακούν στην υπόθεση και άνθρωποι με τα ονόματα **Γρηγόρης** [αυθεντικό αυτή τη φορά], ή **Μαγδαληνή** ή **Διονύσιος**;

Συμπτωσιολογία IV...

Το παιχνίδι με τις συμπτώσεις είναι εξαιρετικά διασκεδαστικό. Κι υπάρχουν κι άλλες ενδιαφέρουσες συμπτώσεις σ' αυτήν την ιστορία. Και τότε αρχίζουν τα πράγματα και «σοβαρεύουν». Και θυμάσαι για παράδειγμα τον Κ. Καστανέντα που λέει ότι οι συμπτώσεις δεν είναι παρά εκδηλώσεις του Πνεύματος... και μετά αρχίζεις και αναρωτιέσαι αν αποτελούν «εκδηλώσεις» κάποιας δύναμης εκ του κόσμου τούτου ή κάποιας Δύναμης ποιος-ξέρει-από-πού...

Και σ' αυτή την περίπτωση οι στήλες τελειώνουν κάπως απότομα και αλλόκοτα...

Φιλάκια «και η Δύναμη μαζί σας»...

Ο Δημήτριος Κουφοντίνας [γνωστός και ως «μελισσοκόμος» ή «γρήγορος» ή... ή...] αναζητείται από τις αστυνομικές αρχές «δι' υπόθεσίν του»...

Ο ένας αδελφός [Σάββας] φέρεται ως τρομοκράτης...

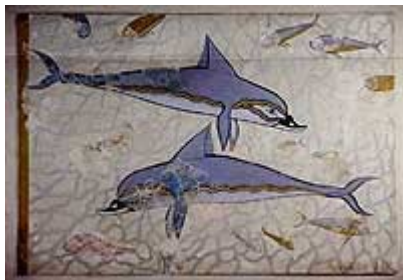
... ενώ άλλοι δύο, ο Χριστόδουλος [φωτο] και ο Βασίλειος, ανακρίνονται για την ίδια υπόθεση. Ο πατέρας τους πατήρ Τριαντάφυλλος Ξηρός λέει με περισσό χιούμορ ότι ο ίδιος είναι ο αρχηγός της "17N". Σε περίπτωση που αποδειχτεί η συμμετοχή των αδελφών στην τρομοκρατική οργάνωση, ποιος άγιος θα πρέπει να αναδειχτεί σε προστάτη άγιο της τρομοκρατίας;

Ο Άγιος Γρηγόριος της Τουρς συνέγραψεν την «Ιστορία των Φράγκων» όπου εξιστορείται η πορεία της οικογενείας των Μεροβιγγείων βασιλέων της Γαλλίας. Ο Άγιος δίνει επίσης στο έργο του και πλήθος λεπτομερειών για τη δική του οικογένεια, που ήταν από πάππου εις πάππον οικογένεια επισκόπων και αγίων. Η μνήμη του τιμάται στις 17 Νοεμβρίου.

Στις 17 Νοεμβρίου τιμάται επίσης και η μνήμη του Αγίου Γρηγορίου του Θαυματουργού. Τον «Βίο» του συνέγραψεν ο Άγιος Γρηγόριος Νύσσης, αδελφός του Μεγάλου Βασιλείου. Τα δύο αδέλφια προέρχονταν από αριστοκρατική οικογένεια...

Για όσους δεν έχουν προγραμματίσει ακόμα τις διακοπές τους: νομίζω ότι η τοιχογραφία των δελφινιών από το Παλάτι της Κνωσού μπορεί να τους δώσει μια καλή ιδέα προς τα πού να κατευθυνθούν αυτό το καλοκαίρι... [Η τοιχογραφία –εξαιρετικό δείγμα τέχνης του μινωικού πολιτισμού– χρονολογείται στα μέσα της δεύτερης π.Χ. χιλιετίας.]

24 Ιουλίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

Η ανοησία δείχνει αήττητη σ' αυτή τη χώρα...

*«Αν είναι υπερβολή να ισχυρίζεται κανείς πως σκέπτεται για λογαριασμό του προλεταριάτου, εξίσου καταχρηστικό είναι να ισχυρίζεται πως διεξάγει ένοπλη πάλη για λογαριασμό του...
Ο συγγραφέας της "Διαμαρτυρίας Ενώπιον των Ελευθεριακών του Παρόντος και του*

Μέλλοντος για τους Συμβιβασμούς του 1980" μέμφεται τους Ντεμπόρ και Σανγκουινέτι επειδή έβλαψαν όλα τα κινήματα "ένοπλου αγώνα", αφήνοντας υπονοούμενα για πιθανές διασυνδέσεις και χειραγωγήσεις. Εμείς, αντίθετα, μεμφόμεστε τους Ντεμπόρ και Σανγκουινέτι επειδή δεν τα έβλαψαν τόσο πολύ όσο μπορούσαν και αυτό γιατί παρασύρθηκαν σε λανθασμένες κρίσεις. Όπως μας δίδαξε η Καταστασιακή Διεθνής, **πρέπει να υπονομεύουμε τους στρατευμένους**, αλλά για έναν ουσιώδη λόγο, **επειδή είναι στρατευμένοι**, και όχι για συγκυριακούς λόγους, επειδή, δηλαδή, μπορούν πραγματικά να χειραγωγηθούν και να παίξουν το παιχνίδι του κράτους...»

Τα παραπάνω αποσπάσματα αναφέρονται στο οπισθόφυλλο ενός εξαιρετικού βιβλίου, που είχα τη χαρά –πριν από 7-8 χρόνια– να μεταφράσω [σχεδόν...] και να επιμεληθώ [πλήρως], προσθέτοντας γύρω στις 200 σημειώσεις σε ένα κείμενο 144 σελίδων...

Ο τίτλος του βιβλίου είναι **Αντισανγκουινέτι–Περί Τρομοκρατίας και Μυθολογίας** [εκδ. Ελεύθερος Τύπος, 1995]. Το βιβλίο αποτελείται από μία σειρά κειμένων γραμμένων από διαφορετικούς συγγραφείς, που πριν από είκοσι χρόνια είχαν εκφράσει τις διαφωνίες τους με τη θέση του **Τζανφράνκο Σανγκουινέτι** και του **Γκυ Ντεμπόρ** [μελών κάποτε της Καταστασιακής Διεθνούς] ότι το φαινόμενο της τρομοκρατίας αποτελεί αποκλειστικά δημιούργημα των μυστικών υπηρεσιών. Το βιβλίο του Σανγκουινέτι [*Περί της Τρομοκρατίας και του Κράτους – Πρώτη Κοινολόγηση της Πραχτικής και της Θεωρίας της Τρομοκρατίας*] είχε κυκλοφορήσει μεταφρασμένο στα ελληνικά το μακρινό 1980 [εκδ. Ύψιλον, μετ. Κώστας Κουρεμένος].

Η «κοινολόγηση» του Σανγκουινέτι έτυχε εξαιρετικής «αναγνώρισης» σε αρκετές χώρες και από τους πιο αντίθετους πολιτικούς χώρους. Και θα αναφέρω μόνον δύο βιβλία γνωστά στην Ελλάδα: το πρώτο είναι το *Τρομοκρατία – Το Αληθινό Πρόβλημα δεν Τέθηκε Ποτέ των γάλλων ακροδεξιών Αλαίν ντε Μπενουά και Ρομπέρτ ντε Χερτ* [εκδ. Ελεύθερη Σκέψις, Αθήνα 1987], ενώ το δεύτερο είναι του προσδευτικού ψυχιάτρου **Κλεάνθη Γρίβα**, *Τρομοκρατία – Ένα Προνομιούχο Μέσο Άσκησης Πολιτικής – Το NATO και η Επιχείρηση Gladio* [εκδ. Παπαζήση, Αθήνα 2001].

Δεν έχω καμιά διάθεση να διαφωνήσω με τις θεωρίες του Σανγκουινέτι και των μιμητών του, αλλά –διάολε– κλείστε τους υπολογιστές σας και βγείτε στους δρόμους...

...Υπάρχει απελπισία εκεί έξω...

Ο ένας στους τρεις νέους κάτω των 30 στην Ελλάδα είναι άνεργος, σύμφωνα με τα επίσημα, πάντα, στοιχεία... Κι αν δεν είναι άνεργος ρωτήστε τον πώς μπορεί να ζει [ενοίκιο, φαγητό κ.ο.κ.] με το βασικό μισθό των 500 ευρώ το μήνα [κι αν τα παίρνει]... Ρωτήστε επίσης τους λόγους για τους οποίους περνούν απαρατήρητα δημοσιεύματα, όπως το πρωτοσέλιδο στο σημερινό Ριζοσπάστη: «Οι μισοί μαθητές του δημοτικού δεν πάνε γυμνάσιο»... Ρωτήστε επίσης τους λόγους για τους οποίους οι έφηβοι και οι έφηβες στην Ελλάδα, σε ποσοστό πάνω από 50%, θέλουν να σταδιοδρομήσουν ως «πορτιέρηδες σε κλαμπ» ή ως «μοντέλες»... Υπάρχουν απελπισμένοι εκεί έξω... Κι εκεί έξω υπάρχουν και «στρατολόγοι», από τη μια άκρη του πολιτικού φάσματος ως την άλλη... Από την τάδε ή τη δεϊνά «ιδεολογία», από την τάδε ή τη δεϊνά «υπερεσία»...

Η ανοησία δείχνει αήττητη σ' αυτή τη χώρα... όπως και η τρομοκρατία έδειχνε αήττητη επί 27 χρόνια...

Προ δύο εβδομάδων, αν δεν απατώμαι, έγραφα για την κοινωνική προέλευση –την ταξική καταγωγή– των φερόμενων ως τρομοκρατών. Και δεν είχαν αρχίσει ακόμα οι συλλήψεις...

Ρωτούσα επίσης γιατί δεν μάθαμε ποτέ τίποτα για το «κοινωνικό προφίλ» των 500 «γνωστών-αγνώστων» που είχαν συλληφθεί στα γεγονότα του Πολυτεχνείου το 1995...

Ποιο είναι το «κοινωνικό προφίλ» των ατόμων που μέχρι στιγμής έχουν συλληφθεί ως τρομοκράτες; Άνθρωποι φτωχών –αγροτικών κατά κανόνα– οικογενειών που εγκαθίστανται με τις οικογένειές τους στην Αθήνα στα εφηβικά τους χρόνια, ή γυρεύουν ένα «καλύτερο μέλλον» σ' αυτήν, στα πρώτα μετεφηβικά τους χρόνια. «Ευγενικά παιδιά», «παιδιά της διπλανής πόρτας», «παιδιά υπεράνω υποψίας», απελπισμένα παιδιά... Που θα μπορούσαν κάλλιστα να γίνουν «ποινικοί» και όχι «πολιτικοί» εγκληματίες... Που «πήραν τα όπλα» ενάντια στους «Αμερικάνους που κάνουν ό,τι γουστάρουν στον πλανήτη» κι ενάντια στους «**φραγκάτους**», όπως αναφέρει χαρακτηριστικά στην προανακριτική απολογία του ο **Βασίλης Ξηρός**... Κι αφήστε τους «ειδικούς» και τους «αναλυτές» και τους «στρατευμένους» να αναζητούν εναγωνίως το «**ιδεολογικό υπόβαθρο**» των τρομοκρατών... **Ιδεολογία τους ήταν η απελπισία και η φτώχεια**... Και, βέβαια, η προσπάθεια να τους εμφανίσουν ως «ποινικούς» μάλλον πέφτει στο κενό. Τα χρήματα των ληστειών, που τους καταλογίζουν, δεν κατέληγαν στις τσέπες τους. Ο **Σάββας Ξηρός** μετά τη ληστεία στον ΟΤΕ τον περασμένο Απρίλιο έδωσε στον αδελφό του **Βασίλη** 500 ευρώ, όπως αναφέρει ο δεύτερος στην απολογία του. 500 ευρώ! [Βέβαια, τα περισσότερα χρήματα κατέληγαν –από όσα ξέρουμε μέχρι στιγμής– στο «τρίο» Σ. Ξηρού, Δ. Κουφοντίνα, Αλ. Γιωτόπουλου. Αλλά για τα «εξοχικά» στη συνέχεια...]

Το «κοινωνικό προφίλ» των φερομένων ως τρομοκρατών «ταιριάζει γάντι» με το κοινωνικό προφίλ των «συνήθων υπόπτων» που έχουν κατηγορηθεί ως τρομοκράτες τις δύο περασμένες δεκαετίες στην Ελλάδα. «Ταιριάζει γάντι» επίσης στο «κοινωνικό προφίλ» μιας σειράς «ποινικών» εγκληματιών, που έγιναν γνωστοί την ίδια περίοδο. Και θα αναφέρω μόνον ένα παράδειγμα: του «ποινικού» **Κώστα Σαμαρά**. Διαβάστε το εξαιρετικά ενδιαφέρον βιβλίο του *Καταζητείται* [εκδ. Οξύ], για να δείτε ποιο είναι το «ιδεολογικό υπόβαθρο» ενός «ποινικού», που για τυχαίους –υποθέτω– λόγους δεν έγινε «πολιτικός», όπως για άλλους τυχαίους λόγους οι «πολιτικοί» δεν έγιναν «ποινικοί»... **Ιδεολογικό τους υπόβαθρο, η απελπισία και η φτώχεια**...

Δεν υπάρχουν πια προλετάριοι, έγραφε πριν από 2-3 δεκαετίες ο Ζαν-Πιέρ Βουαγιέ. Υπάρχουν οι φτωχοί, οι «φραγκάτοι» και οι διανοούμενες πόρνες [δημοσιογράφοι, πανεπιστημιακοί κ.ο.κ.] των «φραγκάτων». [Δεν χρησιμοποιούσε, βέβαια, ο Βουαγιέ, τον όρο «φραγκάτοι».]

Ο Ζαν-Πιέρ Βουαγιέ συνυπογράφει με τον **Πιέρ Μπρε** το κείμενο, αποσπάσματα του οποίου παρέθεσα στην αρχή. Ο Βουαγιέ υπήρξε ένας από τους σημαντικότερους επικριτές του υπάρχοντος κοινωνικού αίσχους [βιβλία του κυκλοφορούν και στα ελληνικά], που δεν έγινε ποτέ ιδιαίτερα γνωστός, αφού οι ιδέες του μάλλον δεν είναι αφομοιώσιμες από το «σύστημα». Ο Βουαγιέ δεν έγινε ποτέ μέλος της Καταστασιακής Διεθνούς –στον ιδεολογικό χώρο της οποίας εκινείτο– που «διαλύθηκε» από τους προαναφερθέντες **Γκυ Ντεμπόρ** και **Τζανφράνκο Σανγκουινέτι** το μακρινό 1972. Ο Βουαγιέ είχε εκδώσει το Νοέμβριο του 1971 μία αφίσα [κυκλοφορεί και ως βιβλίο στην Ελλάδα από τις εκδόσεις Ελεύθερος Τύπος] με τον τίτλο **Ράιχ: Τρόπος Χρήσης**. Πρόκειται για ένα από τα καλύτερα κείμενα που έχουν γραφτεί ποτέ για τον **Βίλχελμ Ράιχ** και για τις θεωρίες του περί χαρακτηροδομής του ανθρώπου. Ο χαρακτήρας, λέει ο Βουαγιέ, είναι η άθλια άμυνα του ανθρώπου απέναντι στην αθλιότητα του κόσμου. Και τα λοιπά και τα λοιπά. Το έργο του Β. Ράιχ έγινε για πρώτη φορά γνωστό στην Ελλάδα μέσω των εντύπων που εξέδιδαν, στις αρχές της δεκαετίας του 1930, οι **Αρχαιομαρξιστές** του, πατρός του Αλεξάνδρου, **Μήτσου Γιωτόπουλου**. Τα όσα αναφέρει ο Βουαγιέ για τον χαρακτήρα του ανθρώπου [και τη «διάλυσή» αυτού του χαρακτήρα] «ταιριάζουν γάντι» με τα όσα αναφέρει ο **Κάρλος Καστανέντα** για το «σβήσιμο του χαρακτήρα» στα έργα του [κυρίως στο *Δώρο του Αετού*]. Ενδιαφέρον επίσης παρουσιάζει το γεγονός ότι, σε άλλα έργα του, ο Βουαγιέ χρησιμοποιεί τον όρο «πνεύμα» με τον ίδιο σχεδόν

τρόπο που τον χρησιμοποιεί και ο Κ. Καστανέντα.

Οπότε...

«Και θυμάσαι για παράδειγμα τον Κ. Καστανέντα που λέει ότι οι συμπτώσεις δεν είναι παρά εκδηλώσεις του Πνεύματος... και μετά αρχίζεις και αναρωτιέσαι αν αποτελούν «εκδηλώσεις» κάποιας δύναμης εκ του κόσμου τούτου ή κάποιας Δύναμης ποιος-ξέρει-από-πού... Και σ' αυτή την περίπτωση οι στήλες τελειώνουν κάπως απότομα και αλλόκοτα...»

Μ' αυτά τα λόγια τελείωνε η παρούσα στήλη την περασμένη εβδομάδα. Για διάφορους λόγους δεν είχα θελήσει να γράψω περισσότερα [πέραν, βέβαια, της τελευταίας φωτογραφίας και της λεζάντας που τη συνόδευε].

Ωστόσο, «κάθε πράγμα στον καιρό του κι ο... **γαύρος** τον Αύγουστο». [Η λέξη «γαύρος» χρησιμοποιείται εδώ, όχι με τη... θαλασσινή της έννοια, αλλά με την «οργιαστική» ή «μυστηριακή», αν προτιμάτε].

Οπότε...

Πριν σας αποχαιρετήσω για 4 ή 5 ή 6 ή δέν-ξέρω-πόσες εβδομάδες, και πριν σας ευχηθώ καλές διακοπές –σε όσους από εσάς δεν έχουν φύγει ακόμα– ας ρίξουμε μια ματιά στην **Συμπτωσιολογία** της υπόθεσης που «συγκλονίζει» αυτές τις ημέρες την Ελλάδα, και για τις «ραγδαίες εξελίξεις» της οποίας σας ενημερώνουν οι διανοούμενες πόρνες.

Δεν ξέρω πού οφείλονται οι συμπτώσεις που παραθέτω στη συνέχεια. Ίσως αποτελούν «ενορρηστρωμένο έργο», αλλά αμφιβάλλω πολύ. Ίσως να οφείλονται σε κάποιους που ασκούνται και εξασκούνται στις «**μαύρες τέχνες**». Αλλά και γι' αυτό αμφιβάλλω. Θεωρώ πιθανότερο ο **Μέγας Πλακατζής του Σύμπαντος** να το διασκεδάζει δεόντως εκεί πάνω ή εκεί κάτω ή οπουδήποτε...

Ομολογώ ότι αδυνατώ να συνδέσω καθ' οιονδήποτε λογικό τρόπο αυτές τις συμπτώσεις και έτσι δεν θα επιχειρήσω ούτε να βγάλω έστω και επιμέρους συμπεράσματα. Τα όσα αναφέρονται παρακάτω αποτελούν **γεγονότα και πληροφορίες**. Όχι εκτιμήσεις. Αν κάποιος βγάλει κάποια συμπεράσματα ας έχει κατά νου ότι είναι **δικά του συμπεράσματα**. Τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο.

Συμπτωσιολογία V [ή 5 ή «Έψιλον»]...

1. Ο Σπυρίδων Νάγος [1868-1933] υπήρξε **σοσιαλιστής** [«αναρχίζων» σύμφωνα με ιστορικό του σοσιαλιστικού κινήματος στην Ελλάδα], **τέκτων και δαισθητικός [διάμεσος-μέντιουμ]**. Όπως αναφέρει ο Κ. Κούρος στο βιβλίο του *Το Αίνιγμα των Έψιλον* [εκδ. Έσοππρον, σελ. 38] «Σε μία από τις συνεδρίες το προσκεκλημένο» από τον Σπ. Νάγο «πνεύμα είχε αποκαλύψει την ύπαρξη ολιγομελούς ομάδος εκλεκτών επιστημόνων που δρούσαν οργανωμένα για την υπεράσπιση και αναβίωση της αρχαίας θρησκείας και των ελληνικών συμφερόντων στην πολιτική κοινότητα». Η αναφορά του Σπ. Νάγου σ' αυτή την υπερομάδα δεν εντάσσεται παρά στην παραφιλολογία που έχει αναπτυχθεί τις τελευταίες δεκαετίες στη χώρα μας σχετικά με την περιβόητη «Ομάδα Ε».

Ως στέλεχος της Hellas Flying Dolphins, στα εκδοτήρια εισιτηρίων της οποίας επιχείρησε στις 29 Ιουνίου να τοποθετήσει βόμβα ο Σάββας Ξηρός, εργάζεται κάποιος **Πυθαγόρας Σπ. Νάγος**, που κατά πάσα πιθανότητα είναι δισέγγονος του Σπ. Νάγου. Ο Π. Σπ. Νάγος είναι μέλος του Δ.Σ. της εταιρείας, όπως ήταν και μέλος του Δ.Σ. της Minoan Flying Dolphins πριν αυτή μετεξελιχθεί στην HFD. Υπήρξε επίσης και στενός συνεργάτης του **Π. Σφηνιά**.

2. Ο Σπυρίδων Νάγος είχε συνεργαστεί –στη «σοσιαλιστική του περίοδο» με τον **Σταύρο Καλλέργη** [πατέρα του ηθοποιού και βουλευτή του ΚΚΕ μετά τη μεταπολίτευση Λυκούργου Καλλέργη], αλλά και με τον «σοσιαλχριστιανό» [κατά τον Γ. Κορδάτο] **Πλάτωνα Δρακούλη**, που –μεταξύ άλλων– εξέδιδε στα μέσα της δεκαετίας του 1880 την εφημερίδα **Άρδην**. Οι απόψεις του Πλ. Δρακούλη αποτελούσαν ένα περίεργο μείγμα σοσιαλισμού και θεοσοφισμού. Αναφέρεται μάλιστα στη βιβλιογραφία ότι, την περίοδο που ζούσε στο Λονδίνο, ίσως να είχε συναντηθεί και με την **Ελένη Μπλαβάτσου**.

3. Εκατό ακριβώς χρόνια πριν από την πρώτη εμφάνιση της «17 Νοέμβρη», η **Ελένη Μπλαβάτσου** είχε ιδρύσει με τον **συνταγματάρχη Χένρυ Στηλ Όλκοτ** τη «Θεοσοφική Εταιρεία». Ημέρα ίδρυσης της εταιρείας ήταν η **17η Νοεμβρίου 1875**.

4. Κάποια στιγμή στην περίοδο 1865-1870, αναφέρεται ότι «στον συνταγματάρχη Όλκοτ είχε προσφερθεί από την ελληνική κυβέρνηση η θέση του καθηγητή της Γεωργίας στην Αθήνα», την οποία αυτός δεν δέχθηκε. Τελικά, ανακάλυψα ότι η προσφορά είχε γίνει από κάποιον **Christy Evangelides** [Χρήστο Ευαγγελίδη], ο οποίος ήταν εκείνη την περίοδο υποπρόξενος των ΗΠΑ στη Σύρο. Οι γονείς του Ευαγγελίδη είχαν σφαγιαστεί από τους Τούρκους στη Χίο το 1822 και ο μικρός τότε Ευαγγελίδης είχε διασωθεί από ένα πλοίο, που τον μετέφερε στις ΗΠΑ. Εκεί μάλιστα έκανε και περιοδείες για να ευαισθητοποιήσει την κοινή γνώμη των ΗΠΑ σχετικά με την Επανάσταση του 1821. Σημειωτέον ότι η Μπλαβάτσου είχε επισκεφθεί τουλάχιστον δύο φορές την Ελλάδα.

5. Το 1918 ιδρύθηκε το **ΣΕΚΕ**, το πρώτο ελληνικό μαρξιστικό κόμμα. Σύμφωνα με το νέο ημερολόγιο, το ΣΕΚΕ ιδρύθηκε στις **17 Νοεμβρίου**. Γραμματέας της ιδρυτικής διάσκεψης ήταν ο **Μιχάλης Οικονόμου**. Αυτό το όνομα χρησιμοποιούσε ως ψευδώνυμο ο Αλ. Γιωτόπουλος...

6. Για την οργάνωση των Αρχαιομαρξιστών, το σύστημα της οποίας «θύμιζε μουσική εταιρεία και αποκρυφισμό», τα έχουμε πει από την περασμένη εβδομάδα. Όλες οι παραπομπές ήταν σε βιβλία των: Άγγελου Ελεφάντη, Μιχάλη Δημητρίου, Παναγιώτη Νούτσου, Άγι Στίνα, Μιχάλη Ράπτη, Γιάννη Κορδάτου, Δ. Λιβιεράτου – ελπίζω να μην ξεχνώ κανέναν. Να σημειώσω ότι στην περίοδο του Μεσοπολέμου η θεοσοφία ήταν «της μόδας» στη χώρα μας.

7. Από τις πολλές περιπτώσεις ανθρώπων που υπήρξαν ταυτόχρονα σοσιαλιστές και τέκτονες θα αναφέρω μόνον το παράδειγμα του **Νίκου Καρβούνη**. Ο Ν. Καρβούνης, που παρά την τεκτονική του ιδιότητα βρισκόταν πιο κοντά στις ιδέες του θεοσοφισμού, αντιτάχθηκε στη δικτατορία του Ι. Μεταξά, εντάχθηκε στο ΚΚΕ, και εργάστηκε την περίοδο της Κατοχής για την Προσωρινή Κυβέρνηση του Βουνού, που είχε την έδρα της στη **Βίνιανη** της Ευρυτανίας, εκεί όπου είχε αγοράσει «εξοχικό» ο Σάββας Ξηρός...

8. Ένα δεύτερο πρόσωπο «σταθμός στην εξέλιξη της Έψιλον-φιλολογίας» υπήρξε και ο ψευδώνυμος **Αρίων**, που είχε εκδώσει τους δύο τόμους της Ετοπίας του το 1983 και το 1996. Το πραγματικό όνομα του μακαρίτη πια Αρίωνα ήταν **Γιώργος Νασιάκος**. Ο σημερινός αρχηγός της αστυνομίας **Φώτης Νασιάκος** είναι μακρινός συγγενής του.

9. Τον 6ο π.Χ. αιώνα, ο κιθαρωδός **Αρίων** από τη Μήθυμνα της Λέσβου επιστρέφοντας από ένα ταξίδι του στη Νότια Ιταλία έπεσε στα χέρια πειρατών. Κατόρθωσε όμως και τους «αποκοίμισε» με ένα τραγούδι που έπαιξε στη λύρα του και έπεσε στη θάλασσα. Σώθηκε όμως και κατόρθωσε να φτάσει στην Κόρινθο πάνω σε ένα –προφανώς **ιπτάμενο– δελφίνι**.

10. Τον Αρίωνα περίμενε στην Κόρινθο ο τύραννος της πόλης και ένας εκ των επτά σοφών της Αρχαίας Ελλάδας **Περίανδρος**. Οι παραφιλόλογοι περί «Ε» θεωρούν ότι οι σοφοί δεν

ήταν επτά αλλά πέντε [ε]. Ανάμεσά τους δεν βρίσκεται ο Περίανδρος...

11. Ο Αλέξανδρος Γιωτόπουλος συνελήφθη στους Λειψούς, την ώρα που επιβιβαζόταν ή – κατ’ άλλους – είχε μόλις επιβιβασθεί σε ένα **ιπτάμενο δελφίνι**.

12. Στη μυθολογία αναφέρεται ότι όταν κάποτε ο Ποσειδώνας κυνηγούσε με... πονηρό σκοπό τη Δήμητρα, εκείνη για να ξεφύγει μεταμορφώθηκε σε φοράδα. Ο Ποσειδώνας μεταμορφώθηκε κι αυτός σε ίππο και το... κακό έγινε. Προϊόν της συνένευσής τους ήταν δύο εξαιρετικά άλογα: ο **Αρίων** και ο **Πήγασος**. Ο Σάββας Ξηρός υποτίθεται ότι ανήκε σε κάποια ομάδα αναρχικών στη Θεσσαλονίκη που είχε το όνομα **Πήγασος**...

13. Για τους πυθαγοριστές: **Λειψοί** [εξοχικό Γιωτόπουλου] – **Γαύδος** [εξοχικό Κουφοντίνα] – **Σαμοθράκη** σχηματίζουν ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον ισοσκελές τρίγωνο. Το μήκος των ίσων του πλευρών είναι 365 χιλιόμετρα. Δεν ξέρω αν θα «βρεθεί» και κανένα εξοχικό στη Σαμοθράκη με το ίδιο χρώμα που είχαν το εξοχικό Γιωτόπουλου στους Λειψούς και το σπίτι Κουφοντίνα-Σωτηροπούλου στον Βαρνάβα Αττικής. [Το εξοχικό στη Γαύδο δεν είχε βαφτεί ακόμα.] Για τη Σαμοθράκη το μόνο που ξέρω είναι τα **Καβείρια Μυστήρια**.

14. Η απόσταση Βίνιανης-Σαμοθράκης είναι επίσης 365 χιλιόμετρα...

15. Οι **Κάβειροι** ήταν μεταλλουργοί και προστάτες της ναυσιπλοΐας – φυσικά.

16. Στη Λήμνο τους Καβείρους τους έλεγαν και **Καρκίνους**. Το όνομα ΣΑΒΒΑΣ, για παράδειγμα, είναι «καρκινικό».

17. Για τον Άγιο Γρηγόριο τον Θαυματουργό, η μνήμη του οποίου τιμάται στις 17 Νοεμβρίου, τα λέγαμε την περασμένη εβδομάδα. Να προσθέσω ότι η **Νεοκαισάρεια**, στην οποία ο Γρηγόριος υπήρξε επίσκοπος, λεγόταν μέχρι τον Α΄ μ.Χ. αιώνα **Διόσπολη** [Διός-πόλη,], και πιο παλιά **Κάβειρα** [το όνομα το είχε αλλάξει ο Πομπήσιος]. Σύμφωνα με τον P.G. Goloubovich το επίθετο «γαύρος», αλλά και το επώνυμο Γαυράς-Γαβράς έχουν τη ρίζα τους στην αρχαία πρωτεύουσα του Πόντου Κάβειρα. Στο δε χωριό **Γαύρος** της Ευρυτανίας ο Δ. Κουφοντίνας είχε και δεύτερο εξοχικό. Κοντά στο εξοχικό του Σάββα Ξηρού. Και κοντά στο πατρικό σπίτι του Α. Γιωτόπουλου, στη Γιαννιτσού Φθιώτιδος...

18. Για τους Αποστόλους Παύλο και Πέτρο, τα έχουμε ήδη πει. Να προσθέσω ότι στις 14 Ιουλίου ο πατήρ Τριαντάφυλλος Ξηρός συλλειτούργησε στο ναό των Αγίων Αποστόλων στην Κυψέλη. Ναός των Αγίων Αποστόλων υπάρχει επίσης και απέναντι από το αστυνομικό τμήμα του Βύρωνα, από το οποίο είχε κλέψει όπλα η «17 Ν» το 1988. Ο Απόστολος Παύλος είχε περάσει και από τη Γαύδο σε μία από τις περιοδείες του...

19. Ο Α. Γιωτόπουλος είχε στην κατοχή του πλαστή ταυτότητα με το όνομα Μιχάλης Οικονόμου ο αριθμός της οποίας αντιστοιχούσε σε γυναικεία ταυτότητα. Η διεύθυνση κατοικίας που αναγραφόταν ήταν: **Δαμάρεως 36**. Δαμάρεως 73 ήταν η δεύτερη γιάφκα που ανακαλύφθηκε. Γι’ αυτήν και την άλλη στην Πάτμο τα είχαμε πει προ δεκαπενθήμερου. Και οι Λειψοί είναι δίπλα στην Πάτμο. Ανοίγοντας την **«Αποκάλυψη του Ιωάννου»** διαβάζουμε στο εδάφιο **3:6** [Να θυμίσω απλώς ότι όταν έγραφα την περασμένη εβδομάδα για τις συμπτώσεις που είναι εκδηλώσεις του Πνεύματος, δεν ήξερα τίποτα για τη σύλληψη και την ταυτότητα του Γιωτόπουλου, που έγινε γνωστή την άλλη ημέρα]: **«Ο έχων ους ακουσάτω τι το Πνεύμα λέγει ταις εκκλησίαις»**. Ακούσαμε... Ακούσαμε... Αεί ο Πλακατζής ο Μέγας γεωμετρεί...

19. Ένα πανέμορφο ισοσκελές τρίγωνο σχηματίζεται επίσης μεταξύ **Σαμοθράκης-Αθήνας-και της περιοχής Μορφίου-Αγιάς** της Θεσπρωτίας από όπου κατάγονταν και συνελήφθησαν άλλα τρία άτομα που φέρονται ως μέλη της «17 Ν» [Σερίφης, Καρατσόλης, Κωστάρης].

20. Υπάρχουν κι άλλα ενδιαφέροντα τριγωνάκια με Σαμοθράκη, Όλυμπο, Δελφούς... [πάρτε χάρτη και διαβήτη]. Ένα από αυτά και τέλος: Δελφοί-**Σαμοθράκη-Ικαρία**. Από την Ικαρία κατάγεται η οικογένεια Ξηρού. Από την Ικαρία καταγόταν επίσης και ο ελληνοαμερικανός αξιωματικός **Τζωρτζ Τσάντες** που δολοφονήθηκε από τη «17Ν» το 1983. Από την Ικαρία

καταγόταν επίσης και η ελληνοαμερικανίδα **Αναστασία Τσάντες**, ανηψιά του προηγούμενου, επίσης πράκτορας κάποιας «υπερεσίας», που το 1978 το «έπαιζε φίλη» με κάποια παρέα στα Χανιά, στην οποία ανήκε και η Αλεξάνδρα Κασσίμη, χήρα του μέλους του ΕΛΑ Χρήστου Κασσίμη, που είχε σκοτωθεί τον Οκτώβριο του 1977 σε σύγκρουση με αστυνομικούς στο Ρέντη. Την Αναστασία την είχαν πάρει σχεδόν αμέσως είδηση στα Χανιά και τα ίχνη της χάθηκαν έκτοτε... Τις πρώτες ημέρες μετά την έκρηξη στον Πειραιά, είχε γραφτεί στις εφημερίδες [*Ελευθεροτυπία*, για παράδειγμα] ότι από τα δύο άτομα που είχαν πάει στο Τζάννειο αμέσως μετά τη μεταφορά εκεί του Σ. Ξηρού να ρωτήσουν αν αυτός ζούσε, η μία ήταν γυναίκα και ήταν, λέει, Ελληνοαμερικανίδα εξαδέλφη του. Λέτε να «αναστήθηκε» η Αναστασία;

21...

22...

23...

v...

Τελευταία. Ας τελειώνουμε κάπου εδώ. Στο Μεσοπόλεμο, μέλος της «Εταιρείας Ψυχικών Ερευνών» του **Άγγελου Τανάγρα** [που το πραγματικό του όνομα ήταν Άγγελος Ευαγγελίδης] ήταν και κάποιος **Θεόφιλος Βορέας**, φιλόσοφος, θεολόγος, ψυχολόγος, καθηγητής πανεπιστημίου, ακαδημαϊκός. Ο Θ. Βορέας είχε κάνει το διδακτορικό του στο πανεπιστήμιο της Λειψίας και μάλιστα στο Ψυχολογικό Εργαστήριο του **Βίλχελμ Βουντ**. Διδακτορικά υπό τον Β. Βουντ είχαν κάνει και αρκετοί Αμερικανοί μέλη ή στενοί συνεργάτες του **Τάγματος της Νεκροκεφαλής και των Οστών** (Skull & Bones). Αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία. Αν έχετε την απορία για το διδακτορικό που είχε εκπονήσει ο Θ. Βορέας να σας τη λύσω: «Η ψυχική κληρονομικότητα και το περιβάλλον ως παράγοντες της διάνοιας και του χαρακτήρος»...

Απορία I...

Από συνέντευξη της **Αλήθια Ρομέρο Κορτές**, συντρόφου του Σάββα Ξηρού, στην *Ελευθεροτυπία* [18 Ιουλίου 2002]:

«Μπαίνω μέσα [σ.σ. στο δωμάτιο του "Ευαγγελισμού" όπου νοσηλεύεται ο Ξηρός] και βλέπω τον Σάββα μία να κλαίει, μία να γελάει. Του λέει ο στρατηγός [σ.σ. μάλλον ο **Στέλιος Σύρος**, διοικητής της αντιτρομοκρατικής "υπερεσίας"]: "**Ποιον αγαπάς πιο πολύ από όλους, εμένα δεν αγαπάς πιο πολύ;**" »

Γιατί όλο αυτό το «σκηνικό» μου θυμίζει σχέτες, conditioning, ντρεσάρισμα, group-therapy και δεν ξέρω τι άλλο; Γιατί;

Απορία II...

Στ' αλήθεια, μήπως σε κάποιον από τους υπολογιστές που βρέθηκαν στα διάφορα σπίτια και στις γιάφκες υπήρχε εγκατεστημένο κάποιο πρόγραμμα αστρονομίας; Γιατί ξέρω και διάφορους αστρονόμους που ασχολιόντουσαν με διάφορες «αλλότριες τέχνες» το Μεσοπόλεμο...

Τέλος...

Να κλείσω με κάποιους στίχους του **Αντόνιο Ματσάδο** [Ελλάδα=Καστίλλη] με τους οποίους

είχα κλείσει το «Αντί Επιλόγου» στον *Αντισανγκουινέτι*:

**«Άθλια Ελλάδα...
Τυλιγμένη στα κουρέλια σου
Περιφρονείς όσα αγνοείς...»**

Τα ιπτάμενα δελφίνια. Τοιχογραφία στο Παλάτι της Κνωσού.

Hellas Flying Dolphins. Τα εκδοτήρια εισιτηρίων της εταιρίας προσπάθησε να «χτυπήσει» ο Σάββας Ξηρός, που συνοδευόταν από τον Δ. Κουφοντίνα.

Σε «ιπτάμενο δελφίνι» ετοιμαζόταν να επιβιβασθεί ο Α. Γιωτόπουλος όταν συνελήφθη στους Λειψούς.

Ο αρχαίος λυρικός Αρίων για να γλιτώσει από τους πειρατές πήδηξε στη θάλασσα και –ω του θαύματος!– ένα ιπτάμενο δελφίνι τον μετέφερε στην Κόρινθο.

Ενώ κάποιοι άλλοι πειρατές είχαν μεταμορφωθεί σε δελφίνια από τον Διόνυσο στη Νάξο.

Λυρικό Άσμα: «Δελφίνι, δελφινάκι, πάμε πιο γρήγορα...» Καλές διακοπές...

4 Σεπτεμβρίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

...και καλό φθ-η-νόπωρο. Κι εκεί που αυτή την εποχή έφθ-ι-νον [ήγουν, λιγότευαν] αι οπώραι, αίφνης μας προέκυψαν ευθ-η-νά φρούτα [και ζαρζαβατικά] μετά το χθεσινό μεγαλειώδες μποϊκοτάζ αντίστασης του υπερήφανου ελληνικού λαού κατά της αισχροκέρδειας και των συνεχών ανατιμήσεων στην αγορά. Χτες [«Τρεις του Σεπτέμβρη να περνάς...»]. Είκοσι οκτώ ολόκληρα έτη μετά την ίδρυση του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος και 159 συναπτά έτη μετά την επανάσταση της 3ης Σεπτεμβρίου 1843, της οποίας ηγείτο ο **Ιωάννης Τριανταφυλλοδημήτρης**, γνωστότερος ως **Μακρυγιάννης**.

Ούτως πως φθ-ί-νον [τουτέστιν, παρακμάζουν] και φθ-η-ναίνουν τα οράματα. Πού εκείνες οι –προ εικοσαετίας– εποχές, όταν τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ προέτασσαν τα στήθη των για να μην περάσουν οι βάρβαροι μεγαλομεσάζοντες στη Λαχαναγορά του Ρέντη, που αγόραζαν ευθ-η-νά από τους παραγωγούς και πωλούσαν ακριβά στον σοσιαλιστικό «λαουτζίκο». Άλλες εποχές, άλλες μάχες για «το καλάθι της νοικοκυράς». Σήμερα, ακόμα και «Το ΠΑΣΟΚ βγαίνει από... αριστερά στην κυβέρνηση». Ακόμα και κορυφαίοι υπουργοί της –σοσιαλιστικής «μας»–

κυβέρνησης κάλεσαν τον λαό να συμμετάσχει στο μποϊκοτάζ. Αλλά, αγορίνες μου, αν τα πράγματα διορθώνονταν τόσο απλά, μήπως τότε ο λαουζικός σάς έγραφε στα παλαιότερα των υποδημάτων του; Θα αντιμετώπιζε τις ουρές στις υπηρεσίες με μία ημερήσια αποχή, θα εξαφάνιζε το νέφος ακινητοποιώντας τις «κούρσες» επί διήμερον, θα αναβάθμιζε τη διεθνή εικόνα της χώρας ακούγοντας [α λα Giorgos] ζεϊμπέκικα επί τριήμερον, θα έλυne το πρόβλημα των καρκινοβατούντων ολυμπιακών έργων προσερχόμενος αθρόως και εθελοντικώς [κυρίως!] στα εργοτάξια...

Ω! Αγορίνες μου! Ελάτε τώρα! Δεν μπορεί να είστε διαπρύσιοι κήρυκες της «ελεύθερης» και «αυτορρυθμιζόμενης» αγοράς και ταυτόχρονα να μιλάτε για «αισχροκέρδεια»! Πρώτος, βασικός, θεμελιώδης και απαράβατος νόμος της «ελεύθερης» αγοράς είναι εκείνος του «ανταγωνισμού»: Τα προϊόντα φθ-η-ναίνουν επειδή οι πωλητές ανταγωνίζονται μεταξύ τους ποιος θα προσφέρει το καλύτερο και το φθ-η-νότερο. Εκτός και αν ο **Ανδρέας Ανδριανόπουλος**, ως υπουργός Εμπορίου της Νέας Δημοκρατίας προ δεκαετίας, είχε κάνει λάθος όταν κατήργησε τον έλεγχο των τιμών στην αγορά. Οπότε, πολύ απλά, μπορείτε να πράξετε το αντίθετο, και να αφήσετε τις νοθεσίες προς τους καταναλωτές να πραγματοποιούν πριν ψωνίσουν «έρευνα αγοράς» για το ποια υπεραγορά πουλάει φθ-η-νότερα τα τორτελλίνι. Τα υπόλοιπα φαντάζουν ολίγον τι σοσιαλ-α-στικά και εκσυγχρονιστικά... [Παροιμία: «Ακριβοί στα πίτουρα και φτ-η-νοί στ' αλεύρι».]
[Λεξικόν Μπαμπινιώτη: **μποϊκοτάζ** (...) αγγλ. boycott, από το όνομα του Άγγλου γαιοκτήμονα Charles Boycott (1832-1897), ο οποίος ενοικίαζε γη στην Ιρλανδία και οι καλλιεργητές του αρνήθηκαν να εργαστούν γι' αυτόν, επειδή δεν μείωνε τις χρεώσεις.]

Δημοτικά και Νομαρχιακά Εκλογαί ή «σσί πάει το βασίλειο» ή η Κληρονομική Δημοκρατία στους χρόνους του ευρώ

Επειδή γνωρίζω ότι απαξάπαντες τυγχάνουμε υπεύθ-υ-νοι –και ουχί ευθ-η-νοί– πολίται, και επειδή όλοι μας, προτού προσέλθουμε τον Οκτώβριο στις κάλπες για να εκλέξουμε τους νέους μας τοπικούς άρχοντες, θα έχουμε διαβάσει προσεκτικά τα προγράμματα των διαφόρων συνδυασμών, ας ασχοληθούμε σήμερα με κάτι πιο χαριτωμένο και επιμορφωτικό: τους υποψηφίους των δύο μεγάλων κομμάτων για τη Δημαρχία των Αθηνών και την Υπερνομαρχία Αττικής.

ΠΑΣΟΚ: Υποψήφια υπερνομάρχης Αττικής: **Φώφη Γεννηματά**, βουλευτής Αθηνών και κόρη του μπαμπά της, του αείμνηστου υπουργού και μεγαλοστελέχους του ΠΑΣΟΚ, Γιώργου Γεννηματά.

ΝΔ: Υποψήφιος υπερνομάρχης Αττικής: **Γιάννης Τζαννετάκος**, δημοσιογράφος. Σύμφωνα με τον –καθόλου έγκυρο, πολλές φορές– Γιώργο Καρατζαφέρη [Τηλεάστου, 28-8-02], ο Γ. Τζαννετάκος τυγχάνει δεύτερος εξάδελφος του Κώστα Σημίτη [ο πατέρας του πρωθυπουργού και η μητέρα του Γ. Τζαννετάκου ήταν πρώτα εξαδέλφια]. Πέραν τούτου, όμως, όπως αναφέρει η έγκυρη *Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία* την περασμένη Κυριακή, ο Γ. Τζαννετάκος «μπορεί να μην έχει συγγένεια εξ αίματος με τη Ν.Δ., έχει όμως συγγένεια εξ αγχιστείας. Ο πεθερός του Ι. Ταβλάριος, ο οποίος σκοτώθηκε σε τροχαίο δυστύχημα το 1984, είχε εκλεγεί βουλευτής Δωδεκανήσων με το ψηφοδέλτιο της Ν.Δ. το 1974».

ΠΑΣΟΚ: Υποψήφιος δήμαρχος Αθηναίων: **Χρήστος Παπουτσής**, νυν βουλευτής Αθηνών, τέως υπουργός, τέως Επίτροπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τέως πρόεδρος της ΕΦΕΕ κ.λπ., κ.λπ. Αυτοδημιούργητος, πλην όμως βοηθά συγγενείς του ώστε να «αυτοδημιουργηθούν» και οι ίδιοι. Ο μπατζανάκης του [κοινώς σύγγαμβρος] Μιχάλης Καρχιμάκης τυγχάνει βουλευτής

επίσης του κυβερνώντος κόμματος στο νομό Λασιθίου.

ΝΔ: Υποψήφια δήμαρχος Αθηναίων: **Ντόρα Μπακογιάννη**, βουλευτής Αθηνών και κόρη του μπαμπά της Κωνσταντίνου Μητσοτάκη. Ο πρώτος της σύζυγος, Παύλος Μπακογιάννης, που ήταν επίσης βουλευτής της ΝΔ, είχε δολοφονηθεί από τη 17 Νοέμβρη το 1989, και συγκεκριμένα την ημέρα που εορτάζεται η μετάσταση του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου, της «Αποκαλύψεως» και της Πάτμου [βλ. παρακάτω].

Άνευ λοιπών σχολίων και να έχετε πάντα υπόψη σας ότι ο ενημερωμένος πολίτης είναι πάντα ο χειρότερος –για τους υποψήφιους– ψηφοφόρος...

17 Νοέμβρη: Συμπρωσιολογία συνέχεια...

Με τα του φθ-η-νοπώρου, αμελήσαμε τα του θέρους και δη τα του εφετινού ευθ-η-νού θέρους, κατά το οποίο –εκόντες, άκοντες– ψωνίσαμε κατά το διάστημα των «εκπτώσεων νοημοσύνης» πλείστες όσες «αναλύσεις», «πληροφορίες», «ρεπορτάζ» και «παραθυρόφατσες» όσον αφορά το ζήτημα της εξάρθρωσης των τρομοκρατικών οργανώσεων στη χώρα μας. Και επειδή «η φτ-ή-νεια τρώει τον παρά», οδηγηθήκαμε στον υπερκαταναλωτισμό. Και το ότι δεν τα φτ-ύ-σαμε από τη φτ-ή-νεια, το οφείλουμε απλώς και μόνον στην ευγενή επιστήμη της Συμπρωσιολογίας, τα τελευταία πορίσματα της οποίας – όσον αφορά στη «17 Νοέμβρη»– έχουν ως εξής:

1. «Ο Γιάννης Διώτης όταν πήγαινε τα καλοκαίρια στη **Γιαννιτσού** της Φθιώτιδας, στο χωριό της γυναίκας του, και άκουγε τις περιγραφές για τον καταγόμενο από εκεί αρχαιομαρξιστή Μήτσο Γιωτόπουλο, δεν φανταζόταν ποτέ ότι η τύχη τού προετοίμαζε μια τόσο ιδιαίτερη συνάντηση με την ιστορία της σύγχρονης Ελλάδας.»

Με αυτά ακριβώς τα λόγια ξεκινούσε το κείμενο της Ειρήνης Αναστασοπούλου, «Ο εισαγγελέας Διώτης μιλάει για τη 17N», που δημοσιεύτηκε στην *Καθημερινή* της 11ης Αυγούστου.

Ως γνωστόν, ο εισαγγελέας κ. Διώτης προΐσταται της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας. Η Γιαννιτσού Φθιώτιδας αποτελεί την γενέθλιον γην του αρχαιομαρξιστή Μήτσου Γιωτόπουλου, πατρός του Αλεξάνδρου Γιωτόπουλου [που φέρεται ως καθοδηγητής της 17 Νοέμβρη], καθώς επίσης και του πατρός του πρώτου και πάππου του δευτέρου, που έφερε το όνομα Παρνασσός [!] Γιωτόπουλος και ήτο δημοδιδάσκαλος.

Ερώτημα: Μήπως σ' αυτό το χωριό των ολίγων εκατοντάδων –αν όχι δεκάδων– κατοίκων, υπάρχει και καμιά –μακρινή έστω– συγγένεια μεταξύ της συζύγου του κ. εισαγγελέως και των Γιωτοπουλαίων; Λέω, μήπως...

2. Περιπτώ νομίζω να επαναλάβω εδώ τις πολλές και... «στενές σχέσεις» μεταξύ της νήσου Πάτμου και της 17ης Νοέμβρη. Να επισημάνω απλώς ότι οι της 17N πρέπει να είχαν μία εμμονή με το νησί της Αποκάλυψης, αφού –όπως αποκάλυψε πρόσφατα τηλεοπτικός σταθμός– τα μέλη της οργάνωσης, πριν νοικιάσουν τη γιάφκα της οδού Πάτμου στα Πατήσια, είχαν νοικιάσει διαμέρισμα στην απέναντι ακριβώς πολυκατοικία για να το χρησιμοποιήσουν ως γιάφκα, πλην όμως το εγκατέλειψαν, επειδή υπήρχε «κάποιο πρόβλημα με τα υδραυλικά του».

3. Πολιούχος της Πάτμου είναι ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος. Η δολοφονική απόπειρα της 17 Νοέμβρη κατά του **Γεωργίου Πέτσου**, τέως υπουργού και βουλευτή του ΠΑΣΟΚ, είχε γίνει στις 8 Μαΐου 1989, ημέρα της εορτής του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου. Την ίδια χρονιά, στις 26 Σεπτεμβρίου, ημέρα κατά την οποία εορτάζεται η μετάσταση του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου, είχε δολοφονηθεί από την οργάνωση ο βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας Παύλος Μπακογιάννης.

4. Και πώς ακριβώς είναι το μικρό όνομα της γυναίκας που είχε νοικιάσει τη γιάφκα της οδού Δαμάρεως στον Δ. Κουφοντίνα; **Βηθλεέμ!**

5. Για την ελληνοαμερικανίδα εξαδέλφη του Σάββα Ξηρού που, όπως είχε γραφεί τις πρώτες ημέρες του Ιουλίου, είχε πάει αμέσως μετά την έκρηξη και τη μεταφορά του Σ. Ξηρού στο Τζάννιο για να ρωτήσει «για την υγεία» του, τα έχουμε ήδη πει. Πρόσφατα, όμως, προέκυψε και ελληνοαμερικανός εξάδελφος, στον οποίο η σύντροφος του κ. Ξηρού, Αλίθια Ρομέρο Κορτές, είχε δανείσει πέρυσι το τροχόσπιτό της και εκείνος το είχε τρακάρει με ένα... περίπτερο.

Για τους άλλους δύο ελληνοαμερικανούς, τους Τζωρτζ Τσάντες και Αναστασία Τσάντες [ή μάλλον Τσαντές και Τσαντέ], θείο και ανηψιά αντίστοιχα, τα έχουμε ήδη πει. Ο Τζ. Τσαντές, στρατιωτικός των ΗΠΑ, είχε δολοφονηθεί από τη 17N το 1983 [και μέχρι στιγμής κανένας από τους φερόμενους ως μέλη της οργάνωσης δεν ομολόγησε ότι συμμετείχε στη δολοφονία του], ενώ η Αναστασία Τσαντέ εργαζόταν για κάποια αμερικανική «υπερεσία». Οι Τσαντέδες κατάγονταν από την Ικαρία όπου, όπως λέγεται, έκαναν και διακοπές κάποια καλοκαίρια. Από την Ικαρία κατάγονται επίσης και οι Ξηροί...

6. Η **Αγγελική Σωτηροπούλου**, τέως σύζυγος του Σ. Ξηρού και νυν σύντροφος του Δ. Κουφοντίνα, σε κατάθεσή της στην Αντιπρομοκρατική είχε αναφέρει ότι η μία εκ των δύο αδελφών της ζει μόνιμα στις ΗΠΑ και είναι παντρεμένη με αμερικανό, ο οποίος είχε εργαστεί παλιότερα για διάφορες κυβερνητικές υπηρεσίες των ΗΠΑ [ανάμεσά τους και η NASA] ενώ σήμερα «παίρνει σύνταξη από κάποια στρατιωτική υπηρεσία». Έξοχα! Έξοχα!

7. Τελευταίο, αλλά όχι έσχατο, το ζήτημα των ισοσκελών τριγώνων, σε μερικά εκ των οποίων αναφερθήκαμε διεξοδικά τον Ιούλιο. Ένα πολύ όμορφο ισοσκελές τρίγωνο σχηματίζεται επίσης μεταξύ των χωριών Μόρφιο και Αγιά [στα οποία γεννήθηκαν οι Σερίφηδες της 17N και ο Η. Κωστήρης] και ενός αρχαιοελληνικού νεκρομαντείου που υπάρχει στην περιοχή. Ο ναός μάλιστα του νεκρομαντείου είναι πανομοιότυπος με ναό που υπάρχει στη Σαμοθράκη, που αποτελεί επίσης κορυφή κάμποσων ισοσκελών τριγώνων, σχετικών με τη συγκεκριμένη υπόθεση. Υπάρχουν κι άλλα...

«Καλά», θα με ρωτήσει κάποιος, «τι σ' έπιασε με τα ισοσκελή τρίγωνα;»
Εμένα; Τίποτα.

Απλά είχα ανακαλύψει εκείνο το τριγωνάκι Γαύδου-Λειψών-Σαμοθράκης και στη συνέχεια ήρθαν όλα τα υπόλοιπα. Και επειδή δεν μπορούσα –και δεν μπορώ– να ερμηνεύσω όλες αυτές τις συμπτώσεις γι' αυτό και έγραφα για «μαύρες τέχνες» και για τον «Μέγα Πλακατζή του Σύμπαντος».

Ωστόσο, «πίσω έχει η αχλάδα την ουρά».

Διότι «ο Πλακατζής ο Μέγας αεί γεωμετρεί». Και οποία –σατανική– σύμπτωσης, ανοίγοντας την *Ελευθεροτυπία* της 9ης Αυγούστου στην 54η σελίδα, διαβάζω ένα άρθρο με τίτλο: «Ο Αντεροβγάλτης ήταν σατανιστής»! Εκεί μεταξύ πολλών άλλων αναφέρεται ότι ο συγγραφέας Άιβορ Έντουαρντς που στο βιβλίο του *Το Τυπικό της Μαύρης Μαγείας του Τζακ του Αντεροβγάλτη*, διατυπώνει τον παραπάνω ισχυρισμό, «μέτρησε την απόσταση μεταξύ των πτωμάτων» [που είχε αφήσει πίσω του ο Τζακ] «και χρησιμοποιώντας πυξίδα ανακάλυψε ότι οι τοποθεσίες όπου έγιναν οι φόνοι σχετίζονταν άρρηκτα η μία με την άλλη». «Ένωσα ξανά τα σημεία», αναφέρει ο Έντουαρντς, «και είδα ότι σχηματίζονται δύο **ισοσκελή τρίγωνα, ένα ιερό σύμβολο το οποίο, σύμφωνα με αποκρυφιστικές δοξασίες, επινόησε ο Σατανάς για να το χρησιμοποιούν οι πιστοί στις τελετές λατρείας του**». Έτσι ακριβώς!

Και αν κάποιος εξ υμών διαθέτει κάποιον μεγάλο χάρτη των Αθηνών και έχει τη διάθεση, ας ψάξει τα σημεία που είχε επιλέξει η 17 Νοέμβρη για να πραγματοποιήσει τα «χτυπήματά» της. Γιατί μπορεί να μην ήταν πάντα βολικό να επιλέγει τις Τρίτες για να «χτυπά», όμως οι τοποθεσίες δεν εξαρτώνται από άλλους παράγοντες παρά μόνον από...

«Καλό χινόπωρο!», είπαμε;

Και όπως τελειώνουν και οι απολογίες των διαφόρων υπόπτων, κατηγορουμένων ή φερομένων, «... Αυτά και δεν έχω τίποτα άλλο να προσθέσω.»

Το πρωτοσέλιδο της ημέρας από τον Ελεύθερο Τύπο: «Αδεια τσουβάλια κυβέρνηση και εργολάβοι. Κηφισός: Πλημμύρισε για 3η φορά σε 2 μήνες παρά τα "μέτρα". Αναγκαστική παραίτηση του Γ. Παπανικολάου. Στη θέση του ο Γεωργακόπουλος της "οδού Νιόβης"». Το κακό με τις «διακοπές» δεν είναι ότι διαρκούν λίγο. Το κακό είναι ότι όταν τις «διακόπτουμε» δεν βρισκόμαστε σε κάποια άλλη χώρα, σε κάποιον άλλο πλανήτη, σε κάποιον άλλο, τέλος πάντων, γαλαξία...

Ο Σάββας Ξηρός οδηγήθηκε προχθές στις φυλακές Κορυδαλλού.

Δαιμόνια ρεπόρτερ τηλεοπτικού σταθμού περιέγραψε ως εξής την παραπάνω σκηνή: «Ο Σάββας Ξηρός κοιτάζε απαθής τις τηλεοπτικές κάμερες...» Ο Σ. Ξηρός δεν βλέπει παρά μόνον σκιές... [Αν τις κοιτάζει απαθώς, δεν ξέρω. «Δεν έχω κάνει ρεπορτάζ».] Έχει επίσης σοβαρά προβλήματα ακοής... Το τι έβλεπε, το τι άκουγε και το τι υπέγραφε στις απολογίες του, Κύριος οΐδεν...

Κατά –σατανική– σύμπτωση την ερχόμενη Τετάρτη συμπληρώνεται ένας χρόνος από τα τρομοκρατικά χτυπήματα στις ΗΠΑ. Όχι, η στήλη δεν θα έχει αφιέρωμα στα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου. Αλλά τι γίνεται με εκείνον τον Κουφο-μπίν-α Μπιν Λάντεν; Ο οποίος είχε «τσεπώσει» και 350 εκατομμύρια δολάρια από τη βασιλική οικογένεια της Σαουδικής Αραβίας για να μην πλήξει στόχους στο εσωτερικό της χώρας... Η Αλ Κάιντα είχε επίσης πουλήσει και

βιντεοταινίες σε τηλεοπτικά κανάλια των ΗΠΑ, έναντι κάποιων δεκάδων χιλιάδων δολαρίων... Από την άλλη, οι Σαουδάραβες έχουν αποσύρει από τις τράπεζες των ΗΠΑ περί τα 200 δισεκατομμύρια δολάρια. Ας μην ξεχνάμε ότι οι 11 από τους 15 αεροπειρατές πέρυσι ήταν Σαουδάραβες... Μιας και ο λόγος για τους Δίδυμους Πύργους. Δίδυμες αδελφές είναι και οι σύζυγοι των μπατζανάκηδων που αναφέρονται παραπλεύρως...

Για τα όσα συμβαίνουν στην Παγκόσμια Διάσκεψη για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη στον Πύργο του Ιωάννη [Γιοχάνεσμπουργκ] ενημερωθείτε από τα κείμενα και τις συνδέσεις του Indymedia Αθηνών. Το σκίτσο με τον πλανήτη και τα λογότυπα των μεγάλων εταιρειών είναι νομίζω χαρακτηριστικό. Λίγο ακόμα να συνεχιστεί η ίδια κατάσταση και βλέπω τον πλανήτη να αποβιώνει αναπτυσσόμενος...

11 Σεπτεμβρίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

«Ύπνω και θανάτω **διδυμάοσιν**», Όμηρος, *Ιλιάς* [Π, 672]. Ο ύπνος και ο θάνατος είναι δίδυμα αδέλφια.

Δίδυμα (τα), 1) χωρίον της Ιωνίας παρά την Μίλητον, ένθα ο ναός και το μαντείο του Διδυμαίου Απόλλωνος. –2) δύο νησιδρια εν τη αιγυπτιακή θαλάσση. –3) δύο νήσοι παρά την Σύρον. –4) ποταμός εν Κρήτη.

Τα Δίδυμα ήταν ιερός τόπος και έδρα μαντείου του Απόλλωνα, νοτίως της Μιλήτου στη Μικρά Ασία. Καταλήφθηκαν και κήκαν από τους Πέρσες το 494 π.Χ. Είναι γνωστά από το ναό του Διδυμαίου Απόλλωνα, οι προετοιμασίες για την οικοδόμηση του οποίου ξεκίνησαν το 334 π.Χ., όταν ο Μέγας Αλέξανδρος απελευθέρωσε την περιοχή από τους Πέρσες. Ο ναός, που θα στέγαζε το περιφημότερο μαντείο της αρχαίας Ελληνικής Ανατολής, θα αντικαθιστούσε παλιότερο κτίσμα που είχε καταστραφεί από τους Πέρσες. Τα σχέδια του ναού, σύμφωνα με τον Βιτρούβιο, εκπονήθηκαν από τον Μιλήσιο **Δάφνι** σε συνεργασία με τον Εφέσιο **Παιώνιο**, που, σύμφωνα πάλι με τον Βιτρούβιο, είχε συμβάλει στην αποπεράτωση του περιώνυμου ναού της Αρτέμιδας στην ιδιαίτερη πατρίδα του.

[Ηρόστρατος (Έφεσος, α' μισό 4ου αι. π.Χ.) Ο εμπρηστής του ναού της Αρτέμιδας στην Έφεσο το 356. Λέγεται πως πυρπόλησε το ναό την ίδια νύκτα που γεννήθηκε ο Μέγας Αλέξανδρος (μάλιστα, αστειεύομενος, ο ιστορικός Ηγησίας ο Μάγνης είπε ότι η Αρτεμη δεν πρόλαβε να σώσει το ναό της, γιατί ήταν απασχολημένη με τον τοκετό της Ολυμπιάδας, αστεισμό για τον οποίο ο ιστορικός επικρίθηκε αργότερα από τον Πλούταρχο). Για να

ομολογήσει τα αίτια της πράξης του ο Ηρόστρατος, βασανίστηκε σκληρά από τους συμπολίτες του πριν τον εκτελέσουν, και καθώς ισχυρίστηκε ότι ήθελε με την πράξη του αυτή να πετύχει την αθανασία του ονόματός του, αποφάσισαν να απαγορεύσουν τη μνεία του, απόφαση που γενικά τηρήθηκε με εξαίρεση τον ιστορικό Θεόπομπο που πρώτος τον αναφέρει και από αυτόν αργότερα ο Αιλιανός και ο Στράβων.]

Ο ναός του Διδυμαίου Απόλλωνα άρχισε να χτίζεται περί το 313 π.Χ., όμως η κατασκευή του προχώρησε με πολύ αργούς ρυθμούς και 600 χρόνια αργότερα οι εργασίες σταμάτησαν οριστικά. Οι Δάφνις και Παιώνιος, ανταποκρινόμενοι στις λειτουργικές ανάγκες του μαντείου, δημιούργησαν έναν δίπτερο ναό τεραστίων διαστάσεων [διαστάσεις κρηπίδας 120x60 μέτρα] με υπαίθριο σηκό, που περιλάμβανε μια μεγαλόπρεπη περίτεχνη αυλή και ένα ναΐσκο, από όπου οι μάντιες ιερείς έδιναν τους χρησμούς. Στους τοίχους της κρηπίδας του ναού διασώζονται ακόμα τα σχέδια του ναού, κάτι που οφείλεται στο γεγονός ότι ο ναός παρέμεινε ημιτελής. Ο ναός, αν είχε αποπερατωθεί, θα ήταν ο μεγαλύτερος του ελληνικού κόσμου. Στα Δίδυμα γινόταν κάθε χρόνο μια γιορτή, τα Διδύμεια, που από τις αρχές του 2ου αιώνα π.Χ. ήταν Πανελλήνια.

Άσχετο: Τα Δίδυμα βρίσκονται ακριβώς απέναντι από τους Λειψούς και την Πάτμο... Το πιο κοντινό νησάκι στα Δίδυμα έφερε το όνομα Φαρμακούσσα. Σήμερα λέγεται Φαρμακονήσι, όπως φαρμακόγλωσσο, φαρμακομύτης, **φαρμακοχέρης** κ.λπ.

Διδύμη (η), 1) μία των Λιπαραιών νήσων. –2) πόλις της Λιβύης. –3) γυνή της παρά Καλλιμάχω. –4) μία των ερωμένων Πτολεμαίου του Φιλαδέλφου, Αιγυπτία.

Άλλες ερωμένες του Πτολεμαίου Β΄: Αγαθόκλεια [μητέρα του Πτολεμαίου του Φιλοπάτορος], Αγλαΐς, Κλεινώ, Γλαύκη, Μνήσις, Ποθεινή, Στρατονίκη...

Δίδυμοι (οι), 1) = Δίδυμα. –2) πολίχνη της Αργολίδος όπου και ναός του Απόλλωνος.

Δίδυμος ο Αλεξανδρεύς (περ. 65 π.Χ.-περ. 10 μ.Χ.). Επιφανέστατος γραμματικός των χρόνων του Καίσαρος και του Αυγούστου, κληθείς «χαλκέντερος» και «βιβλιολάθας». Έδρασε εν Αλεξανδρεία ως εκδότης και υπομνηματιστής αρχαίων ελληνικών κειμένων. Ο αριθμός των βιβλίων του υπολογίζεται εις 3.500 περίπου, εξ ων ουδέν διεσώθη. Ο Δίδυμος είναι ο χαρακτηριστικός εκπρόσωπος της περιόδου ταύτης των «υπομνημάτων», «εξηγήσεων» και «σχολίων». Κατ' ακριβείας μαρτυρίας υπεμνημάτισε δια λεπτομερεστάτων σχολίων τους εξής ποιητάς και πεζογράφους: Όμηρον, Ησίοδον, Πίνδαρον, Βακχυλίδην, Σοφοκλέα, Ευριπίδην, Ίωνα τον Χίον, Κρατίνον, Εύπολιν, Αριστοφάνη, Φρύνιχον, Μένανδρον, Δημοσθένη, Αισχίνην, Υπερείδην, Ισαίον. Ο Δίδυμος έγραψε και λεξικογραφικά και γραμματικά έργα, ως τα εξής: «Λέξις τραγική», «Λέξις κωμική», «Τροπική λέξις», «Απορουμένη λέξις», «Παρεφθορούια λέξις»...

Διδυμότειχον (το), πόλις της Θράκης επί του Έβρου ποταμού.

Διδύμων, ωνος (ο), αυλητής τις.

Πρασεοδύμιο [Pr] και **Νεοδύμιο** [Nd]. Το **διδύμιο** είναι ένα στοιχείο των σπάνιων γαιών που είχε ανακαλυφθεί σαράντα περίπου χρόνια ενωρίτερα [σ.σ. από το 1885]. Το όνομά του οφείλεται στο γεγονός ότι μοιάζει πολύ με άλλα στοιχεία των σπάνιων γαιών. Ωστόσο, το

όνομα αυτό του ταίριαζε περισσότερο από όσο νόμιζαν αρχικά οι χημικοί, γιατί το **διδύμιο** ήταν και στην πραγματικότητα «δίδυμο», ήταν δηλαδή μίγμα δύο πολύ όμοιων στοιχείων. Το 1885, μετά από εκτεταμένη και εξαιρετικά προσεκτική έρευνα, ο Αυστριακός Κάρλ Άουερ φον Βέλσμπαχ (1858-1929) κατόρθωσε να διαχωρίσει τα δύο στοιχεία. Το ένα το ονόμασε **πρασεοδύμιο** (λόγω του χρώματος μιας χαρακτηριστικής γραμμής του φάσματός του και το άλλο **νεοδύμιο** (νέο δίδυμο).

Διδυμαίον (το), Α, όρχις.

Διδυμάνωρ-ορος (ο, η, το), Α, ο πλήττων δύο άνδρας.

Διδυματόκος-ον, δωρ. τ. του διδυμηκότος Α, ο γεννών δίδυμα.

Διδυμάτων-ονος (ο, η), Α, δίδυμος.

Διδυμητόκος-ον, Α, διδυμοτόκος. –2) γεννηθείς δίδυμος.

Διδύμιον (το), ΑΝ, ανατ., εκάστη των δύο εκατέρωθεν της κωνοειδούς βάλανου του εγκεφάλου προμήκων εξοχών Α. –2) Ν έκαστον των τεσσάρων λοφιδίων της ραχιαίας επιφανείας του μέσου εγκεφάλου.

Δίδυμνος-ον, ποιητ. Α, δίδυμος.

Διδυμότης-ητος (η), Α, ύπαρξις διδύμων διπλών πραγμάτων, διπλή φύσις.

Της μόδας δίδυμα και τρίδυμα [*Ναυτεμπορική*, 21-6-2002]

Κάτι σαν επιδημία χαρακτηρίζονται πλέον οι πολύδυμες κυήσεις, αφού η μέθοδος της υποβοηθούμενης αναπαραγωγής εφαρμόζεται πλέον συχνότατα σε νέα ζευγάρια με αποτέλεσμα να εκτιναχθούν στα ύψη οι κυήσεις διδύμων και τριδύμων παιδιών. Τα παραπάνω παρουσιάσθηκαν, χθες, με αφορμή το 40ό Πανελλήνιο Παιδιατρικό Συνέδριο που γίνεται στη Θεσσαλονίκη στις 21-23 Ιουνίου. Η φυσική συχνότητα των πολύδυμων κυήσεων είναι 1/90 για τα δίδυμα, 1/8.100 για τα τρίδυμα, 1/729.000 για τα τετράδυμα και 1/65.610.000 για τα πεντάδυμα παιδιά.

Η Νιγηρία κατέχει το παγκόσμιο ρεκόρ πολύδυμων παιδιών.

Το –δίδυμο– κοσμικό αυγό των Ντόγκον

Ένας μύθος της φυλής των **Ντόγκον** στη Δυτική Αφρική αναφέρει ότι ο θεός πρώτα δημιούργησε ένα αυγό. Μέσα στο αυγό υπήρχαν δύο ζεύγη διδύμων, ενώ κάθε ζεύγος αποτελείτο από έναν άνδρα και μία γυναίκα. Αυτά τα δίδυμα υποτίθεται ότι ωριμάζουν μέσα στο αυγό και τελικά γίνονται ανδρόγυνα όντα, τα τελειότερα πλάσματα που θα μπορούσαν να κατοικήσουν στη γη. Ένα από τα δίδυμα ζεύγη σπάει το κέλυφος του αυγού, πριν από την ωρίμανσή του, και βγαίνει γιατί θέλει να κυριαρχήσει στη δημιουργία. Κάνοντάς το αυτό φέρει μαζί του ένα μέρος του αυγού και μ' αυτό δημιουργεί έναν ατελή κόσμο. Ο θεός-δημιουργός, βλέποντας το τι έχει κάνει, θυσιάζει τα άλλα δύο δίδυμα για να επαναφέρει την ισορροπία στον κόσμο. Ο κόσμος που δημιούργησε επιβιώνει, αλλά είναι πια ατελής... Λεπτομέρεια: οι Ντόγκον γνώριζαν το διπλό [δίδυμο] άστρο του Σείριου πολύ πριν το ανακαλύψουν οι επιστήμονες.

Ειδική Σχετικότητα: Κανονικός χρόνος και το παράδοξο των διδύμων

Ο Άρης (το δίδυμο Α) μένει στο σπίτι, ενώ ο Βύρων (το δίδυμο Β) γυρίζει στο σύμπαν με ταχύτητα σχεδόν αυτή του φωτός. Μια και η γρήγορη κίνηση του Β έχει επιβραδύνει τα ρολόγια του και μαζί μ' αυτά τις βιολογικές του λειτουργίες, επιστρέφει στη γη και βρίσκει ότι είναι νεώτερος του Α (πρόταση α). Αλλά και κατά την άποψη του Β είναι ο Α αυτός που ταξίδεψε και επομένως ζούσε πιο αργά. Δε θα μπορούσαμε εξίσου δικαιολογημένα να πούμε ότι: ο Α πρέπει να είναι νεώτερος του Β (πρόταση β), ή λαμβάνοντας υπόψη την αμοιβαιότητα της παρατήρησης, δεν θα έπρεπε να παραμείνουν τα δίδυμα της ίδιας ηλικίας (πρόταση γ); *Η πρόταση (α) είναι η σωστή. Το ζήτημα είναι να συμβιβαστεί το αποτέλεσμα αυτό με την αρχή της αμοιβαιότητας και την απουσία προτιμητέων συστημάτων αναφοράς.*

Ο γενικός κανόνας για να καλύψουμε πειράματα σαν κι αυτά είναι ότι ο οποιοσδήποτε παρατηρητής που εγκατάλειψε ένα αδρανειακό σύστημα, κινείται σε σχέση μ' αυτό και κατόπιν επανέρχεται μέσα σ' αυτό, θα βρει ότι ο χρόνος του έχει μείνει πίσω σε σχέση με τον χρόνο των παρατηρητών που παρέμειναν στο αδρανειακό σύστημα. Με άλλα λόγια, *ο χρόνος μένει πίσω για έναν παρατηρητή που επιταχύνεται.* Στη πραγματικότητα δεν υπάρχει τίποτε παράδοξο στο παράδοξο των διδύμων. Και πράγματι ο διαφορετικός ρυθμός γήρατος έχει επαληθευτεί όχι με ανθρώπινα δίδυμα αλλά με δίδυμους πυρήνες.

Παρά το γεγονός ότι έχει εξηγηθεί και ελεγχθεί, το παράδοξο των διδύμων, προκαλεί το θεμελιώδες ερώτημα τού γιατί να υπάρχουν αδρανειακά συστήματα; Αν δεχθούμε ότι υπάρχουν αδρανειακά, τότε, τι είναι αυτό που καθορίζει ποια συστήματα αναφοράς είναι αδρανειακά; Η πιο ελκυστική υπόθεση για την «αληθινή φύση» των αδρανειακών συστημάτων οφείλεται στον Ernst Mach: *οποιοδήποτε σύστημα δεν επιταχύνεται σε σχέση με την μέση κατανομή ύλης και ενέργειας στο σύμπαν είναι ένα αδρανειακό σύστημα αναφοράς. Αυτό σημαίνει ότι η ύλη και ενέργεια του σύμπαντος θα καθορίζει τις ιδιότητες του χωροχρόνου στη γη.*

Διδυμογένεση και κλωνοποίηση

Ο κλωνισμός δεν είναι πρόσφατος ούτε ανθρώπινη επινόηση. Ως πρακτική δεν εφαρμόζεται αποκλειστικά σε εξελιγμένα εργαστήρια βιοτεχνολογίας. Τα μονοζυγωτικά δίδυμα, δηλαδή τα αδέρφια που προκύπτουν από το ίδιο ωάριο και είναι γενετικώς πανομοιότυπα, οφείλουν την ύπαρξή τους σε ένα τυχαίο φαινόμενο *φυσικού κλωνισμού* εμβρύων που συμβαίνει περίπου 4.000 φορές την ημέρα σε ολόκληρο τον κόσμο.

Παροχές μητρότητας ΟΓΑ

Το επίδομα κυοφορίας και λοχείας ανέρχεται σε 50.000 δρχ.
Σε περίπτωση που θα γεννηθούν δίδυμα, τρίδυμα κ.λ.π. και βρίσκονται στη ζωή κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για την χορήγηση των παροχών, το επίδομα αυτό

αυξάνεται κατά 50% (25.000 δρχ.) για κάθε παιδί, πέραν του ενός. Αν δηλ. γεννηθούν δίδυμα χορηγείται ποσό 75.000 δρχ.
Το βοήθημα τοκετού ανέρχεται σε 20.000 δρχ.

Πώς κοιμούνται τα δίδυμα

Το να καταφέρετε τα μωρά να κοιμηθούν το βράδυ είναι ένα συνηθισμένο πρόβλημα για τους γονείς που έχουν δίδυμα, τρίδυμα, τετράδυμα ή περισσότερα παιδιά. Ένα σημαντικό πρώτο βήμα είναι να εδραιώσετε μια προβλεπόμενη συνήθεια ύπνου...

Φόβος και Δείμος: οι δίδυμοι δορυφόροι του Άρη

Κατά τη συζυγία Άρη-Γης το 1877, ο Αμερικανός αστρονόμος Έιζαφ Χωλ (1829-1907) θέλησε να βεβαιωθεί ότι ο Άρης δεν έχει δορυφόρους. Αν είχε, πρέπει να ήταν μικροί και αμυδροί και να βρίσκονται πολύ κοντά στον Άρη. [...] Αποφάσισε να εγκαταλείψει την έρευνα [...] αλλά η σύζυγός του, η Αντζελίνα Χωλ, τον παρότρυνε να συνεχίσει για μια ακόμη νύχτα. Ο Χωλ συμφώνησε και την επόμενη νύχτα εντόπισε έναν μικρό δορυφόρο. Πέντε νύχτες αργότερα, στις 17 Αυγούστου, εντόπισε και τον δεύτερο... Λεπτομέρεια: ο **Τζόναθαν Σουιφτ** [1667-1745], συγγραφέας μεταξύ άλλων και των *Ταξιδιών του Γκιούλιβερ*, είχε αναφέρει στα έργα του ότι ο Άρης είχε δύο δορυφόρους, τους Φόβο και Δείμο. Διόλου απίθανο πηγή του να ήταν κάποιο αρχαιοελληνικό κείμενο...

«Δίδυμα φεγγάρια»

«Πώς να γλυτώσει μάτια μου ο ένας απ' τον άλλο
πώς θες να αλλάξουμε ουρανό
τώρα που μοιάζουμε με δίδυμα φεγγάρια
που ξενυχτάνε με τον ίδιο στεναγμό»
[Από τον δίσκο «Δίδυμα φεγγάρια» (1994), της Αλέκας Κανελλίδου και του Δημήτρη Μητροπάνου.]

Άγιος Θωμάς [γεννήθηκε πιθανώς στη Γαλιλαία, πέθανε σύμφωνα με την παράδοση στο Μαδράς της Ινδίας], ένας από τους Δώδεκα Αποστόλους, ο «άπιστος». Το όνομά του στα αραμαϊκά [Te`oma] σημαίνει «δίδυμος». «Είπε νουν Θωμάς ο λεγόμενος Δίδυμος τοις συμμαθηταίς. Άγωμεν και ημείς ίνα αποθάνωμεν μετ' αυτού» [Κατά Ιωάννην, 11:16]. Οι Σύριοι τον αποκαλούν Ιούδα Θωμά, δηλαδή, Ιούδα Δίδυμο.

Ονειροκρίτης: Δίδυμος: Αν δείτε στο όνειρο σας δίδυμα, σημαίνει ότι θα έχετε οικονομική ασφάλεια και αρμονική οικογένεια. Αν ονειρευτείτε ότι τα δίδυμα είναι ασθενικά, θα πρέπει να περιμένετε απογοήτευση και θλίψη.

Δίδυμοι (οι), το τρίτο ζώδιο του ζωδιακού κύκλου, που θεωρείται ότι κυριαρχεί την περίοδο 21/5-21/6. -2) οι όρχεις.

Αστρολογία: Δίδυμοι – οι παραπониάρηδες [21 Μαΐου – 21 Ιουνίου]. Στο ανθρώπινο σώμα οι Δίδυμοι αντιπροσωπεύουν τα διπλά όργανα ή μέλη, όπως οι πνεύμονες και τα μπράτσα. Ο συμβολισμός επεκτείνεται στις δύο στήλες της σοφίας, που βρίσκονταν πάντοτε στην είσοδο των αρχαίων ναών. Οι πιο ικανοί και οι πιο επικίνδυνοι διπλωμάτες είναι Δίδυμοι.

Χρησιμοποιούν με την ίδια άνεση το ψέμα και την αλήθεια, τον λόγο και την κολακεία, το κουτσομπολιό και τη συκοφαντία, χωρίς ποτέ τους να πιστεύουν σε τίποτε απ' όσα λένε. Συχνά προδίδουν τις κυβερνήσεις τους και γίνονται διπλοί κατάσκοποι.

Ωροσκόπιο [11-9-2002]: Δίδυμοι: Επαγγελματικές υποχρεώσεις θα σας πιάσουν και κοινωνικές σχέσεις θα αποσπάσουν το χρόνο σας. Κάτι που θέλετε δεν θα το πετύχετε. [Κώστας Λεφάκης, από τη σημερινή *Ελευθεροτυπία*.]

Δίδυμο-γρίφος I: Ερώτηση: Έχουμε δύο δίδυμα αδέρφια, τον Α και τον Β. Ο Α είναι ο μεγαλύτερος και ο Β ο μικρότερος με διαφορά 10 λεπτών. Πώς είναι δυνατόν ο Β να έχει γενέθλια "σήμερα" και ο Α μετά από δύο ημέρες. **Απάντηση:** Τα παιδιά έχουν γεννηθεί στις 28 Φεβρουαρίου-1 Μαρτίου, με τον εξής τρόπο: Γεννήθηκαν σε αεροπλάνο, που ταξίδευε από την Δύση προς την Ανατολή και έτσι, ο μεγαλύτερος γεννήθηκε την 1 Μαρτίου, ενώ ο Β γεννήθηκε την 28 Φεβρουαρίου, αφού έπεσε πάνω στην αλλαγή κράτους, και συνεπώς στην αλλαγή μέρας, αφού ο Α γεννήθηκε σχεδόν μεσάνυχτα (περίπου παρά δέκα με παρά ένα). Τώρα, το έτος που συζητάμε στο κουίζ είναι δίσεκτο. Τα παιδιά είναι μαζί και ο Β έχει γενέθλια στις 28 Φεβρουαρίου, ενώ ο Α έχει ύστερα από δύο μέρες, την 1η Μαρτίου.

Δίδυμο-γρίφος II: Ερώτηση: Δύο μωρά γεννιούνται τον ίδιο χρόνο, την ίδια μέρα, την ίδια στιγμή, στο ίδιο μαιευτήριο, από την ίδια βιολογική μητέρα. Πως γίνεται να μην είναι δίδυμα; **Απάντηση:** Είναι τρίδυμα ή τετράδυμα, κ.λπ.

Αρχαιοελληνικά Δίδυμα

Οι Διόσκουροι [Διός+κούροι, παιδιά του Δία και της Λήδας, ή της Λήδας και του συζύγου της Τυνδάρεου] Κάστωρ και Πολυδεύκης. Σύμφωνα με το μύθο, η Λήδα, από την ένωσή της με τον Δία, γέννησε δυο αβγά. Από το πρώτο γεννήθηκε η Ελένη, ενώ από το δεύτερο δύο δίδυμα αγόρια, οι Διόσκουροι. Σύμφωνα με μια άλλη εκδοχή, ο Κάστορας ήταν γιος του νόμιμου συζύγου της Λήδας, του Τυνδάρεου, βασιλιά της Σπάρτης, και γι' αυτό ήταν θνητός, ενώ ο Πολυδεύκης ήταν γιος του Δία και επομένως αθάνατος. Τα ονόματά τους φέρουν τα δύο λαμπρότερα άστρα του αστερισμού των Διδύμων.

Καλαΐς και Ζήτης. Γιοι του Βορέου και της Ωρειθυίας. Έλαβαν μέρος στην Αργοναυτική Εκστρατεία. Σκοτώθηκαν από τον Ηρακλή κοντά στην Τήνο.

Φυλακίδης και Φίλανδρος. Ο Απόλλων ύστερα από το φόνο του Πύθωνος, κατέφυγε στην Τάρρα όπου γίνονταν τελετές καθαρτήριες στον ιερέα Καρμάνορα για εξιλασμό. Εκεί κατά τον Πausανία (Φωκικά Χ,16,3) ο Απόλλων «εν τω οίκω Καρμάνορος συνεγένετο τη νύμφη Ακακαλλίδι», η οποία έπειτα εγέννησε δίδυμα, τον Φυλακίδη και τον Φίλανδρο, που τους θήλασε μια αίγα και για αυτό οι Ελύριοι αφιέρωσαν στους Δελφούς μια χαλκή αίγα που θήλαζε δύο νήπια.

Απόλλων και Άρτεμις. Οι δύο θεοί ήταν δίδυμα αδέρφια, παιδιά της Λητούς και του Δία.

Δαναός [βασιλιάς του Άργους] και Αίγυπτος, γιοι του βασιλιά της Αιγύπτου Βήλου.

Πελίας και Νηλεύς. Γιοι του Ποσειδώνα και της Τυρούς. Ο Πελίας εξεδίωξε από τον θρόνο της Ιωλκού τον Νηλέα, που ήταν πατέρας του Ιάσωνα...

Νάρκισσος, γιος του Κηφισού, θεού των ποταμών που παρίσταται υπό μορφήν ανδρός έχοντος κέρατα. Σύμφωνα με μία παράδοση ο Νάρκισσος πέθανε από τη θλίψη του επειδή

είχε πεθάνει η δίδυμη αδελφή του.

Ηρακλής και Ιφικλής. Δίδυμοι γιοι της Αλκμήνης, ο μὲν πρώτος γιος του Δία, ο δε δεύτερος γιος του Ιφικλή. «Η νύχτα εκείνη ήταν πολύ μεγάλη, τριπλάσια της κανονικής, και συνευρέθηκαν με την Αλκμήνη και ο Δίας και ο Αμφιτρύονας, που στο μεταξύ είχε επιστρέψει από την εκστρατεία. Καρπός αυτής της νύχτας ήταν τα δίδυμα αγόρια...»

Πολιτικά Δίδυμα

Κόφι Ανάν, γενικός γραμματέας του ΟΗΕ. Η δίδυμη αδελφή του πέθανε το 1991.

Αβραάμ Λίνκολν, 16ος πρόεδρος των ΗΠΑ. Πατέρας νόθων διδύμων κοριτσιών [Έλλα και Έμιλυ] που γεννήθηκαν το 1856.

Νέλσον Ροκφέλερ, αντιπρόεδρος των ΗΠΑ [1973-1977], πατέρας των διδύμων Μαίρη και Μάικλ, που γεννήθηκαν το 1938. Ο Μάικλ εξαφανίστηκε το 1961 στη Νέα Γουινέα κάτω από μυστηριώδεις συνθήκες.

Πωλ Τσόγκας, ελληνοαμερικανός γεροϋσιαστής των ΗΠΑ, υποψήφιος πρόεδρος το 1992. Πέθανε το 1997. Δίδυμος αδελφός της Θάλειας Σλέσινγκερ.

Βασιλιάς Χουσεΐν της Ιορδανίας. Πατέρας διδύμων.

Μάργκαρετ Θάτσερ, πρώην πρωθυπουργός της Μεγάλης Βρετανίας. Μητέρα των διδύμων Μαρκ και Κάρολ, που γεννήθηκαν στις 21-8-1953.

Μαίρη Μαντλίν Ωλμπράιτ, πρώην υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ. Μητέρα διδύμων κοριτσιών που γεννήθηκαν το 1961.

Μπους, Μπάρμπαρα και Τζήννα. Κόρες του προέδρου Τζωρτζ Μπους Β΄ και εγγονές του προέδρου Τζωρτζ Μπους Α΄. Γεννήθηκαν στις 25-11-1981.

Τι μ' έπιασε, σήμερα, μ' αυτή τη Διδυμολογία;

Πηγές [μεταξύ άλλων]:

Asimov, Isaac, *Το Χρονικό των Επιστημονικών Ανακαλύψεων*, μετ. Γ. Μπαρουζής-Ν.Σταματάκης, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο 1997.

Βιτρούβιος, *Περί Αρχιτεκτονικής*, μετ.-σχόλια Παύλος Λέφας, Πλέθρον, Αθήνα 1997.

Βουρβέρης, Κωνσταντίνος Ι., *Εισαγωγή εις την Αρχαιογνωσίαν και την Κλασσικήν Φιλολογίαν*, Ελληνική Ανθρωπιστική Εταιρεία, Αθήναι 1967.

Δημητράκος, Δημ. Β., *Νέον Ορθογραφικόν-Ερμηνευτικόν Λεξικόν*, εκδ. Δέλτα, Αθήνα 1964.

Encyclopaedia Britannica

Κωνσταντινίδης, Ανέστης, *Λεξικό Κυρίων Ονομάτων-Μυθολογικό, Ιστορικό, Γεωγραφικό (ονομάτων αναφερομένων στην Αρχαία Ελληνική Γραμματεία)*, Εκάτη, Αθήνα 1997 (Α΄ έκδ. 1900).

Crummere, Maria Elise, *Αστρολογία για Όλους*, μετ. Μάριος Βερέττας, εκδ. Ωρόρα, Αθήνα 1981.

Μπαμπινιώτης, Γ., *Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας*, Κέντρο Λεξικολογίας, Αθήνα 1998.

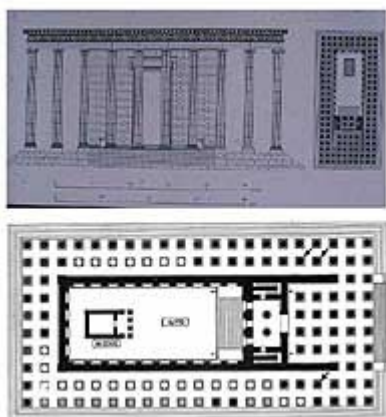
Παγκόσμιο Βιογραφικό Λεξικό, Εκδοτική Αθηνών, Αθήνα 1988.

Τεμπλ, Ρόμπερτ, *Σείριος*, μετ. Ντίνος Γαρουφαλιάς, εκδ. Ωρόρα.

Haselberger, Lothar, «Τα Αρχιτεκτονικά Σχέδια του Ναού του Απόλλωνα στα Δίδυμα», *Περισκόπιο της Επιστήμης*, τχ. 97, Ιούνιος 1987. Αναδημοσίευση [μετ. Μιχάλης Κοκολάκης] του άρθρου «The Construction Plans for the Temple of Apollo at Didyma», από το τχ. Δεκεμβρίου 1985 του *Scientific American*.

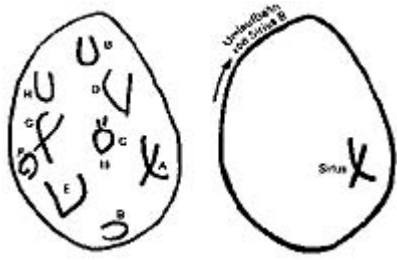
Ο ναός του Απόλλωνα στα Δίδυμα της Μικράς Ασίας

Από τους 120 κίονες του ναού του Διδυμαίου Απόλλωνα, στο ύψος τους [19,7 μέτρα] στέκονται μόλις τρεις, εκ των οποίων...

...οι δύο είναι «δίδυμοι» και εξακολουθούν ακόμη να υποβαστάζουν ένα τμήμα του επιστυλίου, της μεγάλης δοκού που κρατούσε το βάρος της στέγης.

Οι Ντόγκον γνώριζαν εδώ και χιλιάδες χρόνια ότι ο Σείριος είναι ένα «δίδυμο» άστρο [Σείριος Α και Σείριος Β]. Ο Σείριος Β φωτογραφήθηκε από τους επιστήμονες μόλις το 1970... Στο σχέδιο των Ντόγκον φαίνονται τα δύο άστρα καθώς οι πλανήτες του συστήματός τους.

Οι Δίδυμοι Πύργοι της Πετρόνας [εθνικής πετρελαϊκής εταιρείας] στην Κουάλα Λουμπούρ της Μαλαισίας είναι από τα υψηλότερα κτίρια του κόσμου. Αν βρισκόταν κάποιος σύγχρονος Ηρόστρατος για να τα πυρπολήσει, θα γινόταν άραγε μνεία του ονόματός του στις δέλτους της ιστορίας;

18 Σεπτεμβρίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

Προς: **Δ. Κουφοντίνα**, Δικαστικές Φυλακές Κορυδαλλού, ενταύθα.

Πολύ καλά πράξατε και παραδοθήκατε «από μόνος σας» στις αρχές. Διότι μπορεί μεν η καλοκαιρινή διαβίωση σε σκηνάκι να αποτελεί μία θαυμάσια ιδέα, ωστόσο δεν ενδείκνυται και τόσο για την περίοδο του φθινοπώρου, ειδικά εφέτος που τα πρωτοβρόχια άρχισαν τόσο νωρίς. Πάντα караδοκεί ο κίνδυνος του πλευριτώματος!

Και η ιδέα σας να καταφύγετε στο μαγευτικό Αγκίστρι, έξοχη! Τρελάνετε, μαζί με τις «υπερεσίες», και όλους τους ρεπόρτερ. Σε σημείο, μάλιστα, που ένας εξ αυτών, ο Σπύρος

Καρατζαφέρης, να επιμένει ακόμα και δύο εικοσιτετράωρα μετά την παράδοσή σας, ότι κρυβόσασταν σε βίλα στους Θρακομακεδόνες, φρουρούμενος από «οκτώ βαριά οπλισμένους "παππούδες" του ΕΛΑ»! Α! Είστε μεγάλος κατεργάρης!

Όμως... [Πάντα υπάρχει ένα «όμως».]

Αντιλαμβάνομαι ότι η μελισσοκομική και η τρομοκρατική δεν σας άφηναν αρκετό ελεύθερο χρόνο ώστε να εντρυφήσετε στα επαναστατικά κείμενα του παρόντος και του παρελθόντος. Αν διαθέτατε ελεύθερο χρόνο, κάποια στιγμή ασφαλώς και θα είχατε ασχοληθεί με ένα μείζον ζήτημα της επαναστατικής θεωρίας του 20ου αιώνα: εκείνο της **σχέσης μεταξύ μορφής [εικόνας] και περιεχομένου**, δηλαδή το ζήτημα της αλλοτρίωσης, το ζήτημα της ψευδούς συνειδησης ή, για να το θέσω και λίγο διαφορετικά, το ζήτημα της «θεαμαπάτης». [Σας συνιστώ, τώρα που διαθέτετε άφθονο χρόνο, να αρχίσετε τη μελέτη με το κλασικό βιβλίο του Γκέοργκ Λούκατς, *Ιστορία και Ταξική Συνείδηση*.]

Περί τίνος ακριβώς πρόκειται; Ας πάρουμε εσάς για παράδειγμα. Την πρώτη ημέρα της κράτησής σας δηλώσατε, μέσω της δικηγόρου σας, ότι «αξία για κάθε αγωνιστή σε τέτοιες στιγμές είναι η αξιοπρέπεια» και αναλάβατε τις πολιτικές ευθύνες για τη δράση της 17 Νοέμβρη και για τις ενέργειες που αυτή έχει διαπράξει σε όλη την 27χρονη πορεία της [«Αποδέχομαι ότι υπήρξα μέλος της οργάνωσης 17 Νοέμβρη συντασσόμενος με τις πολιτικές της θέσεις, όπως αυτές εκφράστηκαν μέσα από τα κείμενα της Οργάνωσης»], κάτι που θα έπρεπε να είχε κάνει και κάποιος άλλος συγκατηγορούμενός σας. Από πλευράς **περιεχομένου**, οι δηλώσεις σας θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν «γενναίες» ακόμα και «παλικαρίσιες».

Κάποια στιγμή οδηγείστε από τους αστυνομικούς στο Εφετείο. Η πόρτα εισόδου για τα αυτοκίνητα είναι χαλασμένη, οπότε αναγκάζεστε να περπατήσετε μερικές δεκάδες μέτρα. Φευ! Οι τηλεοπτικές κάμερες είναι εκεί! Η **μορφή** σας, το ύφος σας, αγέρωχα. Στομάχι μέσα, στήθος έξω, κεφάλι ψηλά, βλέμμα που ατενίζει το άπειρο, λίγο πάνω από το επίπεδο των οφθαλμών. **Όμως...** Κάθε δεύτερο βήμα, φοβούμενος μην σκοντάψετε στο ίσωμα, χαμηλώνετε το βλέμμα σας στιγμιαία, κοιτάζοντας το έδαφος. Μέσα σε λίγες δεκάδες βήματα το image σας έγινε κομμάτια και θρύψαλα. Πάει το «αγέρωχον», πάει το «αξιοπρεπές», πάει η «γενναιότητα», πάει και η «παλικαριά»... Και όταν **η μορφή δεν συνάδει προς το περιεχόμενο, τότε δεν γίνεται κομμάτια και θρύψαλα μόνον η μορφή, αλλά και το περιεχόμενο αυτής της μορφής.**

Θα έλεγα ότι η περίπτωση σας αποτελεί κλασικό παράδειγμα αλλοτριωμένου ατόμου. Άλλα πιστεύει κάποιος, άλλα λέει, άλλα δείχνει, άλλα πράττει, άλλα λέει πως κάνει... Με άλλα λόγια, τόσο εσείς όσο και η οργάνωσή σας, δεν αντιληφθήκατε ποτέ τον ελλοχεύοντα κίνδυνο, ότι δηλαδή «ο αγώνας ενάντια στην αλλοτρίωση, περνάει μέσα από την αλλοτρίωση». Κι έτσι, πολεμώντας ενάντια σε έναν αλλοτριωμένο κόσμο, αλλοτριωθήκατε από αυτόν τον κόσμο, γίνατε ίδιοι μ' αυτόν, εξίσου «αξιοπρεπείς», εξίσου «γενναίοι», εξίσου «βάρβαροι», εξίσου «νοικοκυραίοι», εξίσου φτηνοί...

Ή, όπως λέει και ο Γκέοργκ Λούκατς, «Ο αγώνας γι' αυτή την [αταξική] κοινωνία, δεν κατευθύνεται μόνο ενάντια στον εξωτερικό εχθρό, τη μπουρζουαζία, αλλ' είναι κυρίως ένας αγώνας του προλεταριάτου **με τον ίδιο τον εαυτό του**: με τα καταστρεπτικά και φθαρτικά αποτελέσματα του καπιταλιστικού συστήματος πάνω στην ταξική του συνείδηση. Το προλεταριάτο έχει κατακτήσει μια πραγματική νίκη μόνο αν έχει ξεπεράσει αυτά τα αποτελέσματα πάνω στον ίδιο του τον εαυτό...» Κάπως έτσι έχουν τα πράγματα. Δεν ξέρατε, δεν θέλατε, δεν μάθατε, δεν καταλάβατε... Κουφοί, τυφλοί, ξηροί, μοιραίοι, άβουλοι και φανατικοί αντάμα...

Τέλος, σας χαιρετώ, και ελπίζοντας να υπήρξατε καλύτερος μελισσοκόμος από επαναστάτης, θα σας παρακαλούσα, αν κάποτε αποφασίζατε να δώσετε κάποια συνέντευξη, να με προτιμήσετε. Θα κινηθούμε αυστηρά και μόνον στα πλαίσια της μελισσοκομίας.

ΥΓ 1. Παρ' όλα αυτά, είστε ένας gentleman! Ένας αληθινός πατρίκιος! Η γαλαντομία σας θα γραφεί με χρυσά γράμματα στην ιστορία του σοσιαλιστικού κινήματος της χώρας μας! Εικοσάρικο [σε ευρώ] στον περιπτερά για ένα μπουκαλάκι νερό, κατοστάρικο [σε ευρώ],

επίσης] στον ταξιτζή που σας μετέφερε στην λεωφόρο Αλεξάνδρας. Εύγε! Αποτελείτε – αυστηρά και μόνον όσον αφορά τα φιλοδωρήματα– παράδειγμα προς μίμησιν!

ΥΓ 2. Με τα όσα αναφέρατε στη δήλωσή σας «η ιστορία της 17 Νοέμβρη δεν έχει τελειώσει», τι ακριβώς εννοείτε. Μας απειλείτε ότι σε καμιά δεκαριά χρόνια θα κατέβετε και στις εκλογές; Από το προλεταριακό «αλώνι» στο αστικό «μπαλκόνι»; Α! Εσείς είστε και ιδεολόγος, εκτός από κατεργάρης!

Προς: **Κ. Σημίτη**, πρωθυπουργό, Μέγαρο Μαξίμου, Ηρώδου Αττικού, ενταύθα.

Αξιότιμε κύριε πρωθυπουργέ:

Είχατε απόλυτο δίκαιο όταν, στην πρόσφατη συνέντευξή σας στη Θεσσαλονίκη με την ευκαιρία των εγκαινίων της Διεθνούς Έκθεσης, χαρακτηρίσατε τους τρομοκράτες της 17 Νοέμβρη «μαφία» και «εγκληματίες». Αλλά ήταν απαραίτητο να τους χαρακτηρίσετε και «λαθρέμπορους της αριστερής ιδεολογίας»; Τι υπονοούσατε; Ότι υπάρχουν τάχα και «έμποροι της αριστερής ιδεολογίας»; Και, αν ναι, ποιους είχατε στο νου σας; Κατανοώ, βέβαια, ότι βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο [και δεν αναφέρομαι μόνον στις εκλογές για την τοπική αυτοδιοίκηση του επόμενου μήνα, αλλά και τις βουλευτικές εκλογές που θα γίνουν σε ενάμισι χρόνο το αργότερο], αλλά θεωρείτε πρόπον να ανοίγεται διάλογος με «λαθρεμπόρους» και «μαφιόζους» απαντώντας «σαφώς, έστω με έμμεσο τρόπο, στο "πολιτικό μανιφέστο" του Δ. Κουφοντίνα», όπως ανέφεραν *Τα Νέα*; Κατανοώ ότι σας εξενέυρισε η δήλωση του Δ. Κουφοντίνα πως «η πολιτική μου επιλογή όπως και όλες οι πράξεις μου καθ' όλη την προσωπική μου πορεία καθορίστηκαν από την πίστη μου στη δυνατότητα οικοδόμησης μίας σοσιαλιστικής κοινωνίας, θεμελιωμένης στην κοινωνική δικαιοσύνη, την ελευθερία και την ισότητα» αλλά τι σχέση έχουν οι μαφιόζοι και οι λαθρέμποροι με τον σοσιαλισμό και, επίσης, τι σχέση έχουν οι σοσιαλιστές με τη μαφία και το λαθρεμπόριο; Καμία και καμία, απαντώ.

Και κλείνω την παρούσα, αναδημοσιεύοντας μερικές χαρακτηριστικές αράδες από το άρθρο «Ο Καθηγητής Κ. Σημίτης» των Πασχάλη Κορωναίου και Γεωργίας Λινάρδου, που δημοσιεύτηκε στο *Έψιλον* της Κυριακάτικης *Ελευθεροτυπίας* την 1η Σεπτεμβρίου: «Όταν το 1974 επέστρεψε στην Ελλάδα, εκτός από μια θέση στην πολιτική σκηνή, προσέβλεπε σε μια θέση σε κάποιο ελληνικό πανεπιστημιακό ίδρυμα. Παράλληλα, ξανάνοιξε το δικηγορικό γραφείο του πατέρα του, Γεωργίου Σημίτη, στην οδό Ακαδημίας 35, από τα μεγαλύτερα δικηγορικά γραφεία της δεκαετίας του '60, εξειδικευμένο σε υποθέσεις πνευματικών δικαιωμάτων και βιομηχανικής ιδιοκτησίας. Πελάτες του ήταν μεγάλες εταιρείες όπως η **Φίλιπ Μόρις** και η **Έρικσον**. Ο πατέρας του ήταν δικηγόρος της αυτοκινητοβιομηχανίας **ΦΙΑΤ**, της οποίας είχε ιδρύσει και υποκατάστημα στην Ελλάδα.» [Οι υπογραμμίσεις δικές μου.]

Ειλικρινώς **ημέτερος**, κ.λπ., κ.λπ.

Προς: **Δεν-θυμάμαι-το-όνομα-του-ρεπόρτερ**, τηλεοπτικός σταθμός ALTER, ενταύθα.

Αγαπητέ κύριε.

Θα χαρακτήριζα το ρεπορτάζ σας, σχετικά με την οικονομική κατάσταση του ζεύγους Δ. Κουφοντίνα–Α. Σωτηροπούλου, που μεταδόθηκε στο βραδινό δελτίο ειδήσεων της 13ης τρέχοντος, ως «μία από τα ίδια», αν δεν πετούσατε κατά τη διάρκειά του μία βόμβα μεγατόνων, η οποία μου προκάλεσε –και συνεχίζει να μου προκαλεί– τεράστιο άγχος. Αναφερόμενος στη μελισσοκομική αποθήκη του ζεύγους στην Κερατέα είπατε ότι «σχεδίασε

το σπίτι ως **μπαουχάουζ** για να μοιάζει με αποθήκη». Και σας ερωτώ ευθέως: Είναι ποινικώς κολάσιμο αδίκημα το να διαθέτει κάποιος «κάτι σχεδιασμένο ως μπαουχάουζ»; Είναι επιλήψιμο; Διότι, οφείλω να ομολογήσω δημοσίως, και όχι ιδιωτικώς και κάτω από την επήρεια –αγνώστων– φαρμάκων, ότι τυγχάνω και εγώ ιδιοκτήτης όχι αποθήκης, αλλά μιας αφίσας «σχεδιασμένης ως μπαουχάουζ», η οποία μάλιστα κοσμεί τον τοίχο του γραφείου μου ακριβώς πίσω από την οθόνη του υπολογιστή μου. Το χρώμα της είναι γαλάζιο-γκρι και πάνω της κυριαρχεί ένα τεράστιο "b", πορτοκαλί-σομόν απόχρωσης, ενώ στο κέντρο της υπάρχει γραμμένη και η λέξη **bauhaus**, με μαύρα γράμματα. Η κατοχή της αποτελεί ποινικώς κολάσιμο αδίκημα; Παρακαλώ, απαντήστε μου! Έχω χάσει τον ύπνο μου! Και αυτό το μπαουχάουζ έχει κάποια σχέση με την τρομοκρατική ομάδα Μπάαντερ-Μάινχοφ; Γιατί, τώρα που το καλοσκέφτομαι, την αφίσα την είχα αγοράσει στο Βερολίνο. Μήπως κάποια στιγμή κατηγορηθώ για υπόθαλψη αυτού του μπαουχάουζ;

Αναμένοντας εναγωνίως την απάντησή σας, κ.λπ., κ.λπ.

Υ.Γ. Παρακαλώ συγχαρείτε εκ μέρους μου τους συναδέλφους σας, άλλων τηλεοπτικών σταθμών, που, πάντα πιστοί στο καθήκον τους, μας ενημερώνουν με φράσεις όπως: «θα αρνηθεί **περιγραμματακά** όλες τις κατηγορίες» και «οδηγήθηκε **ενώπιον στον** εισαγγελέα». Εννοείται πως τάσσομαι ανεπιφύλακτα υπέρ του αιτήματός σας για χορήγηση επιδόματος ανθυγιεινής εργασίας στους εργαζομένους του κλάδου σας. Μήπως, λέω μήπως, θα έπρεπε το ίδιο επίδομα να χορηγείται και στους τηλεθεατές σας; Διότι στο τέλος θα μείνουν ξηροί από τις κουφιαμάρες που ακούνε...

Προς: **Κ. Καραμανλή**, Νέα Δημοκρατία, Ρηγίλλης, ενταύθα.

Αξιότιμε κύριε πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου να σας εκφράσω την ειλικρινή και δίκαια –θέλω να πιστεύω– αγανάκτησή μου, διότι παρατήρησα πως ούτε εσείς ούτε, πολύ περισσότερο, οι σύμβουλοί σας διαβάζουν τη στήλη μου. Και εξηγούμαι.

Θεωρώ πως δεν αρμόζει στον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης και μέλλοντα πρωθυπουργό [καταπώς λεν οι δημοσκοπήσεις] να εκφράζει δημοσίως [σε συνέντευξή του με την ευκαιρία της Διεθνούς Εκθέσεως Θεσσαλονίκης] το παράπονό του επειδή μία εβδομάδα νωρίτερα ο πρωθυπουργός της χώρας τον είχε χαρακτηρίσει «**Ηρόστρατο**». Αν είχατε διαβάσει τη στήλη μου, της περασμένης εβδομάδας, τότε με περισσό χιούμορ [το οποίο δεν σας λείπει] θα μπορούσατε, με τη σειρά σας, να χαρακτηρίσετε κι εσείς τον πρωθυπουργό ως «**Παιώνιο, συνεργάτη του Δάφνιδος και σύζυγο της Δάφνης**».

Ειλικρινώς **ημέτερος** κ.λπ., κ.λπ.

Προς: **Alvaro Uribe Velez**, Honorable Presidente de la Republica Colombiana, Σάντα Φε ντε Μπογοτά, Κολομβία.

Αγαπητέ Άλβαρο.

[Μου επιτρέπεις, φαντάζομαι, να σου απευθύνομαι στον ενικό, αφού η συνεργασία μας σ' αυτή τη στήλη, εσύ από τη θέση του χορηγού κι εγώ από εκείνη του γραφιά, υπήρξε άφογη όλους αυτούς τους μήνες.]

Καταρχάς, να σε συγχαρώ –έστω και με κάποια καθυστέρηση– επί τη αναλήψει των νέων σου καθηκόντων, στις 7 Αυγούστου, ως προέδρου της χώρας σου και να ευχηθώ κάθε επιτυχία στο δύσκολο έργο σου [κήρυξη της χώρας σε κατάσταση «εκτάκτου ανάγκης»,

δολοφονίες άοπλων πολιτών που στη συνέχεια οι «δυνάμεις της τάξης» ντύνουν σαν αντάρτες, κ.λπ., κ.λπ.]

Σου γράφω, μόνον και μόνον για να σε παρακαλέσω να μεταβιβάσεις τα συγχαρητήριά μου στην υπουργό Άμυνας της Κολομβίας, **Μάρτα Λουσία Ραμίρες**, η οποία καθιέρωσε τη Δευτέρα ως «ημέρα ανταμοιβής» –κοινώς «**ημέρα του χαφιέ**»– για όσους προσφέρουν, επ' αμοιβή φυσικά, πληροφορίες που οδηγούν στη σύλληψη ανταρτών. Πρόκειται για έναν εξαιρετικό θεσμό, που, αναμφίβολα, τονώνει το αίσθημα ασφαλείας των πολιτών. Ελπίζω το παράδειγμά σας να βρει μιμητές και σε άλλες χώρες. Εύγε!

Ελπίζω να τα πούμε σύντομα,

Φιλικά, κ.λπ., κ.λπ.

Προς: **Σάββα Ξηρό** Δικαστικές Φυλακές Κορυδαλλού, ενταύθα.

Αν τα όσα αναφέρατε στις πρόσφατες συνεντεύξεις σας αποτελούν τη συνέχεια της δήλωσής σας, που μετέφερε η σύντροφός σας Αλίθια Ρομέρο Κορτές [«τα όσα θα ακολουθήσουν τις επόμενες ημέρες θα είναι πέρα από τη φαντασία κάθε δημοσιογράφου»], τότε οφείλω να ομολογήσω: «άνθρακες ο θησαυρός». Πολύ ωραία τα όσα είχατε αναφέρει περί «αποκατάστασης της τραυματισμένης σας αξιοπρέπειας». Υποθέτω ότι αναφερόσασταν στο γεγονός ότι οι μαρτυρίες σας στις δικτικές αρχές οδήγησαν στη σύλληψη αρκετών μελών της οργάνωσής σας, δηλαδή στο γεγονός ότι γίνατε καταδότης των συντρόφων σας, κοινώς χαφιές. Δεν ξέρω για ποιους λόγους «μιλήσατε» στις αρχές και ούτε με ενδιαφέρουν. Παρατήρησα όμως ότι και στις πρόσφατες συνεντεύξεις σας συνεχίζετε τα ίδια. «Καρφώνετε» για παράδειγμα τον Α. Γιωτόπουλο [αναφέρετε πως εσείς του είχατε φτιάξει την πλαστή ταυτότητα], την Α. Σωτηροπούλου [«ένα αποτύπωμά της ήταν φυσικό να βρεθεί στη γιάφκα της οργάνωσης όπως ήταν διαμορφωμένο το διαμέρισμά»], τα «10-15 μέλη της οργάνωσης που είναι ακόμα έξω», τα «5 μέλη της Αντικρατικής Πάλης» που γνωρίζετε κ.λπ. κ.λπ. Οπότε ποίος ο λόγος να διαμαρτύρεστε, να μιλάτε «για τυμβωρυχία στο πτώμα» σας, να απειλείτε τον εισαγγελέα Γ. Διώτη με εκτέλεση, να λέτε πως σας έδιναν φάρμακα που σας προκαλούσαν «αγάπη για τον εχθρό» σας, και πως στην περίοδο της νοσηλείας αγαπούσατε περισσότερο το στρατηγό Στ. Σύρο από τη μητέρα σας ή την Αλίθια; [Στ' αλήθεια, λέτε πως δεν θα καρφώσετε άλλα μέλη της δικής σας ή άλλων τρομοκρατικών οργανώσεων, που είναι ακόμα ελεύθερα. Μήπως το έχετε ήδη κάνει; Στο κάτω-κάτω, εσείς λέτε ότι σας «είχαν ποτίσει με φάρμακα» και μιλούσατε χωρίς να έχετε συνείδηση του τι λέτε...]

Νομίζω ότι βρίσκεστε σε πλήρη σύγχυση. Και δεν νομίζω ότι αυτό είναι αποτέλεσμα του πρόσφατου τραυματισμού σας και όσων ακολούθησαν. Μάλλον θα πρέπει να ψάξετε πολύ πίσω στο παρελθόν για να βρείτε τα αίτια της «τραυματισμένης» σας αξιοπρέπειας. «Κατ' αρχήν [η δολοφονία] δεν γίνεται με μίσος για κάποιον άνθρωπο. Γίνεται από αγάπη για κάποιο σύνολο αυτή η ενέργεια...» αναφέρατε στη συνέντευξή σας. Σκοτώνετε από αγάπη, δηλαδή... Νομίζω ότι η «διπλή ομιλία» σας βγαίνει κατευθείαν μέσα από τις σελίδες του οργουελιανού 1984. Εκεί που οι διάφορες «υπερεσίες» αποκαλούνταν **υπουργείο Αγάπης**...

Περαστικά σας! κ.λπ., κ.λπ.

ΥΓ. Τα όσα αναφέρω στην αρχή για τον «σύντροφο Λουκά», ισχύουν φυσικά και για την περίπτωση σας...

Προς: **Λιάνα Κανέλλη**, δημοσιοлеυτή και βουλευτογράφο, **Μ. Τριανταφυλλόπουλο**, δημοσιογράφο, τηλεοπτικό σταθμό ALPHA, ενταύθα.

Να σας θυμίσω την παροιμία, «το γινάτι βγάζει μάτι»! Την ενημέρωση του πολίτη και τα μάτια

σας! Αφήστε τους άλλους να σας φθονούν. Πάντα τέτοια!

Προς: **Β. Παπαγεωργόπουλο**, Δήμαρχο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη.

Υπέροχη η ιδέα σας να μετονομάσετε οδό της πόλεώς σας σε «Οδό **Μαρία** Κάλλας» τιμώντας τη μνήμη της μεγάλης καλλιτέχνιδος. Εκείνο, όμως, το «Οδός **Μαρία** Κάλλας» έβγαλε μάτια. Ή μήπως εννοείτε ότι θα έπρεπε να λέμε «Οδός Πανεπιστήμιο», «Οδός Στάδιο», «Οδός Δάμαρις», «Οδός Πάτμος»...

Εύχομαι οι συμπολίτες σας να σας τιμήσουν και πάλι με την ψήφο τους.

Σε εκείνους προτείνω να το ρίχνουν που και που έξω και να μην τα παίρνουν όλα κατάκαρδα...

Προς: **Αναγνώστες της στήλης**, όπου Γης.

Αγαπητοί μου φίλοι,

έχω να σας ανακοινώσω δύο νέα: ένα ευχάριστο και ένα δυσάρεστο [δεν νομίζω, πάντως, ότι θα νιώσετε όλοι τα ίδια συναισθήματα, διαβάζοντας τις δύο αυτές ειδήσεις.]

Το ευχάριστο νέο είναι ότι σε τρεις εβδομάδες η στήλη κλείνει έναν χρόνο ζωής. Το δυσάρεστο νέο είναι ότι η στήλη θα συνεχίσει να εμφανίζεται στις θρόνες σας και ζητά τη συνεργασία σας. Οι τρεις εξέχοντες χορηγοί του παρελθόντος έτους [**Αμπντούλ Ρασίντ Ντοστούμ, Γιώργος Πασχαλίδης, Άλβαρο Ουρίμπτε Βέλες**] θα αντικατασταθούν από τρεις –ίσως λιγότερους, ίσως περισσότερους– νέους χορηγούς.

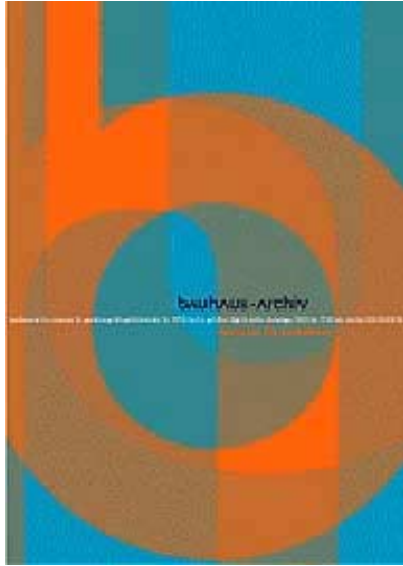
Μπορείτε να στέλνετε τις προτάσεις σας μέχρι τις 9 Οκτωβρίου. Δεν είναι απαραίτητο να προτείνετε μόνον ζώντα πρόσωπα. Μπορείτε να προτείνετε ζωντανούς, νεκρούς, νεκροζώντανους, καταστάσεις, ιστορικά γεγονότα, ό,τι επιθυμείτε. Και για να μην κουράξετε, απλώς γράψτε ένα όνομα στο «θέμα» ή στο «subject» του ηλεκτρονικού σας μηνύματος και στείλτε το. Αν θέλετε να αιτιολογήσετε την πρότασή σας, τόσο το καλύτερο.

Πολλά φιλάκια.

«Περνά, περνά η μέλισσα, με τα μελισσόπουλα...» ή «άλλα τα μάτια του λαγού κι άλλα της κουκουβάγιας» ή «άλλη η μορφή κι άλλο το περιεχόμενο»...

«... σχεδίασε το σπίτι ως μπαουχάουζ για να μοιάζει με αποθήκη». Αποτελεί, άραγε, ποινικώς κολάσιμο αδίκημα η κατοχή αφίσας μπαουχάουζ; Και ποιος/ποια ή τι ήταν τέλος πάντων αυτός/ή/ό ο/η διαβόητος [το διαβόητο] «Μπαουχάουζ»;

Μάρτα Λουσία Ραμίρες ντε Ρινκόν: υπουργός Αμύνης και Εθνικής Ασφαλείας της Κολομβίας [ή υπουργός Αγάπης, σύμφωνα με τη doublespeak του 1984]. Είθε η πρωτοβουλία της για την καθιέρωση της Δευτέρας ως «ημέρας του χαφιέ» [«ημέρας ανταμοιβής», κατά τη «διπλή ομιλία»] να βρει μιμητές! Στη χώρα μας ποιος θα έπαιρνε την πρώτη –και μεγαλύτερη– «ανταμοιβή»; Λέτε να την έπαιρνε εκείνος που, όπως «κυκλοφορεί», είχε ακούσει από τα χείλη της αγαπημένης του τη φράση: «Δεν έχεις διδύμους! Είσαι χαφιάς!» Τι είναι οι δίδυμοι; Α! Ούτε κι εσείς διαβάσατε το περί Διδυμολογίας πόνημά μου την περασμένη εβδομάδα! Θα σας μαλώσω...

Τετάρτη: «Ημέρα παραγκοδιαγωνισμού»! Πλούσιες ανταμοιβές! Ποίος ο εικονιζόμενος;

Από τον RanXerox [«Πρόκειται για ένα άγριο ανδροειδές (Cyborg). Ο χαρακτήρας του είναι εξαιρετικά βίαιος, σκληρός, απάνθρωπος, νευρικός, ιδιαίτερα απρόβλεπτος και καταστροφικός. Ένα τεράστιο ανθρωπόμορφο κτήνος, που νιώθει μια ανεξήγητη υποταγή, αφοσίωση και αγάπη για τη Lubna, τη μικρή (πολύ μικρή) σύντροφό του. Παράξενο υβρίδιο σάρκινων ιστών και προηγμένης τεχνολογίας, που φορτίζει το σώμα του με μπαταρίες, ο RanXerox είναι μια προηγμένη μετεξέλιξη του Φρανκεστάιν της Mary Shelley.»] στον SavXeros [«Από την ημέρα που άρχισα να συνέρχομαι, ένιωθα ένα συναίσθημα φόβου, κάτι που εγώ δεν έχω φοβηθεί (sic) ποτέ. Πάντα έμπαινα πρώτος πρώτος στις ληστείες, πρώτος στο τμήμα (σ.σ. το αστυνομικό τμήμα του Βύρωνα), τα υπόλοιπα παιδιά με εμπιστεύονταν στα πάντα (...) Είχα φτάσει σε σημείο, ύστερα από δέκα-δεκαπέντε μέρες που με επισκέφτηκε η μάνα μου, όταν με ρώτησαν "Ποιον αγαπάς περισσότερο, το στρατηγό ή τη μάνα σου;" Να απαντήσω "Το στρατηγό»».]

Και είπε τότε ο ΡαηΧεροχ: «Αμήν»...

25 Σεπτεμβρίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

e-mail-ιάδα...

Προς: abc...@otenet.gr I.

Συμφωνώ μαζί σας ότι τα τελευταία επεισόδια της καθημερινής **τρομόπερας** των τηλεοπτικών διαύλων είναι πλέον εξαιρετικά ανιαρά, αλλά διαφωνώ με την άποψή σας ότι αυτό το σήριαλ θα πρέπει να σταματήσει σύντομα. Οι «παραθυρόφατσες με το γυάλινο, αγριεμένο, βλέμμα» –όπως τους χαρακτηρίζετε– κάνουν απλώς τη δουλειά τους. Ποια είναι αυτή; Παραθέτω ένα σημείωμα του **Γιώργου Καραμπελιά**, από το τελευταίο τεύχος του πάντα ενδιαφέροντος περιοδικού **Αρδην**, που είναι αφιερωμένο στην Ένοπλη Πάλη και στην Τρομοκρατία [περισσότερα για τα περιεχόμενα και κάποια on-line κείμενα στις ανανεωμένες – προς το καλύτερο– ιστοσελίδες του περιοδικού.]

«Οι στρατολόγοι της 17 Νοέμβρη!

Τους βλέπω καθημερινά να χειρονομούν, να εμέσσουν, να πλειοδοτούν σε κραυγές και χολή, "άρον-άρον σταύρωσον". Βλέπω το Διονύση Σαββόπουλο να υπογράφει για τα θύματα της 11ης Σεπτεμβρίου στον τοίχο της Νέας Υόρκης. Τους διαβάζω καθημερινά, –όλοι τους παλιοί Αριστεροί– να διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους για τις καταστρεπτικές συνέπειες της "τρομοκρατίας". Όλα τα σταλινικά αθύρματα που "παράβλεπαν" τα γκουλάγκ για τις ανάγκες του "σοσιαλισμού" κόπτονται –όπως και ο Κουφοντίνας!– για την "αξία της ανθρώπινης ζωής". Γιατί βέβαια πήραν μετάθεση, από τον Στάλιν, τον Μπρέζνιεφ και τον Τσαουσέσκου μεταγράφηκαν στο μισθολόγιο της μόνης "υπαρκτής" υπερδύναμης. Ήταν πάντα ρεαλιστές. Και δίπλα μας ο Σαρόν διαπράττει γενοκτονία, ο Βαρδινογιάννης δολοφονεί μερικούς ακόμα στη Μότορ Όιλ, από "αμέλεια", δηλαδή για την προμελετημένη αύξηση των κερδών του, κανείς δεν διώκεται για το "Σαμίνα" και τη "Ρικομέξ", και ο πλανητάρχης ετοιμάζεται να δολοφονήσει χιλιάδες ή εκατοντάδες χιλιάδες στο Ιράκ.

Ξαφνικά καταλαβαίνω: "Οι στρατολόγοι της 17ης Νοέμβρη" βρίσκονται μπροστά μας. Ποιος νέος θα μπορούσε να αντέξει τον οχετό της υποκρισίας τους, τις υστερικές κραυγές τους, τα κροκοδείλια δάκρυά τους, τα δισεκατομμύρια που σπαταλούν με τον πιο χυδαίο και απροκάλυπτο τρόπο, χωρίς να νιώσει μέσα του πως θα πρέπει να επιλέξει ανάμεσα στον Κακαουνάκη και τον Κουφοντίνα, ανάμεσα στον Μπους και τον Μπιν Λάντεν! Εσύ τι θα

επέλεγες αγαπητέ αναγνώστη!

Είναι άραγε τόσο ηλίθιο το καθεστώς για να εξαπολύει τους προπαγανδιστές της τρομοκρατίας από τις οθόνες της τηλεόρασης; Όχι απλώς θέλει να μας υποχρεώσει να επιλέξουμε είτε δια του φόβου είτε δια της αηδίας στρατόπεδο!»

Προς: abc...@otenet.gr II

Αν έχετε αηδιάσει, όπως γράφετε, με τους αυτόκλητους σεναριογράφους των διαφόρων επεισοδίων της τρομόπερας, γιατί δεν διαβάσετε κάτι του **Ζεράρ ντε Βιλλιέ**, που μας επισκέφτηκε και πρόσφατα; Ο άνθρωπος και επαγγελματίας μυθιστοριογράφος είναι και το καλύτερο «σενάριο» για τη 17 Νοέμβρη θα γράψει...

Προς: anwnymo_thrylakia@thrylos.gr

Αφού σας χαλάει, αγαπητέ μου, γιατί επιμένετε; Αντί να παρακολουθείτε live τα παιχνίδια του «θρύλου» στο Champions League μπορείτε να βλέπετε ξανά και ξανά τη βιντεοκασέτα με το εκπληκτικό 6-2 επί της Bayer και, ταυτόχρονα, να ακούτε το επικό άσμα του Χόρχε «Μια βραδιά στο Λεβεγκούζεν». Για τα ρατσιστικά σας συναισθήματα [«δεν με πειράζει καθόλου που ήταν εβραίοι, αλλά που φορούσαν πράσινα»] τι να πω; Όσο για τον Ιταλό διαιτητή, εύκολες δικαιολογίες. Εξάλλου το όνομά του [Ντε Σάντις] παρέπεμπε στον σχεδόν συνεπώνυμό του μαρκήσιο. Το κέφι του έκανε ο άνθρωπος!

Προς: agnwsto_psiforo@mac.com

Φυσικά και ο Αλέξανδρος Γιωτόπουλος είναι εγγεγραμμένος στους εκλογικούς καταλόγους! Μια μικρή περιήγηση στις ιστοσελίδες του υπουργείου Εσωτερικών [www.ypes.gr] θα σας πείσει: αφού γνωρίζετε το όνομα του πατέρα του [Δημήτριος-Μήτσος] και το έτος γέννησής του [1944] σε λίγα δευτερόλεπτα μπορείτε να μάθετε τον ειδικό εκλογικό του αριθμό [0146944000839] και ότι το εκλογικό διαμέρισμα στο οποίο [θα] ψήφιζε [αν...] είναι εκείνο του Κεντρικού Χαλανδρίου. Απλούστατο.

Όσον αφορά στην άλλη σας ερώτηση. Ναι, είναι δυνατόν να καταστρώσουμε «μέσες άκρες» το γενεαλογικό δέντρο κάποιου, αν γνωρίζουμε κατά προσέγγιση το έτος γέννησης [κι αυτό δεν είναι το σημαντικότερο πρόβλημα] και το όνομα πατρός. Τι γίνεται αν δεν γνωρίζουμε το πατρώνυμο; Αγαπητέ μου, σκεφτείτε το λίγο! Είναι πολύ απλό για τους κυβερνοαύτες. Λίγη προσπάθεια χρειάζεται μόνον!

Προς: cinemakias@...gr.

Τι σχέση έχει, τώρα, ο Αλαίν Ντελόν με τον Τζωρτζ Μπους Β΄; Μπορεί ο πλανητάρχης να

δήλωσε ότι αν δεν υπάρξει σχετική απόφαση του ΟΗΕ «οι ΗΠΑ και οι φίλοι μας θα αναλάβουμε δράση κατά του Ιράκ», όμως κάνετε ένα μικρό λαθάκι [εκ παραδρομής, εκ χιούμορ;]: η ταινία στην οποία πρωταγωνιστούσε, μετά της Κατίνας Παξινού, ο Γάλλος γόης του κινηματογράφου δεν είχε τίτλο «Ο Ρόκο και οι φίλοι του», αλλά «Ο Ρόκο και τ' αδέρφια του» του Λουκίνο Βισκόντι. [Εκτός κι αν υπονοείτε ότι υπάρχει κάποια γενεαλογική, κάποια λωποδυτίστικη σχέση κ.λπ., κ.λπ...]

Ναι, όλα γίνονται για το πετρέλαιο. Ναι, διάβασα το άρθρο του Γ. Δελαστίκ στην *Καθημερινή* της περασμένης Κυριακής. Ναι, οι πολεμικές βιομηχανίες των ΗΠΑ πρέπει να συνεχίσουν την παραγωγή τους. Ναι, ακόμα και αν δεν υπήρχε εχθρός θα έπρεπε να τον εφεύρουν. Όχι, δεν παρακολούθησα σήμερα τα –σχεδόν– χαράματα την ταινία «Τα Χίλια Εκτάρια» ["A Thousand Acres"] στον Αντένα. [«Ο "Βασιλιάς Ληρ" σε ελεύθερη μεταφορά από την Αυστραλέζα Τζόσλιν Μούρχαουζ με τις Μισέλ Φάιφερ και Τζέσικα Λανγκ...»] Ναι, συμφωνώ μαζί σας ότι ο διάλογος από την ταινία που παραθέτετε είναι εξαιρετικά ενδιαφέρον, αλλά τι σχέση έχει με τα 60 δισ. δολάρια [το ελάχιστο] ή τα 200 [το μέγιστο] που ίσως κοστίζει στους φορολογούμενους των ΗΠΑ ο πόλεμος κατά του Ιράκ;
Μισέλ Φάιφερ: «Αυτό είναι γελοίο!»
Δικηγόρος: «Πρόκειται για εκατομμύρια δολάρια! Τα εκατομμύρια δολάρια δεν είναι ποτέ γελοία!»

Προς: yropsiasmeno@...mail.gr.

Το μήνυμά σας θα έπρεπε να το στείλετε στην Λιάνα Κανέλλη και όχι σε εμένα. [Την ηλεκτρονική της διεύθυνση θα τη βρείτε στις ιστοσελίδες του περιοδικού *Νέμεσις*, το οποίο εκδίδει.] Και στο κάτω-κάτω, πού θέλετε να ξέρω εγώ γιατί πήρε συνέντευξη από τον Σάββα Ξηρό, τη στιγμή που τόσο θέση της ίδιας όσο και του κόμματός της [ΚΚΕ], το οποίο εκπροσωπεί στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, είναι ότι οι τρομοκράτες είναι πράκτορες μυστικών υπηρεσιών;

Κάνετε επίσης ένα μικρό λαθάκι: η εκπομπή της Λ. Κανέλλη στον Alpha, δεν λέγεται «**Επί Ξηρού Ακμής**», αλλά «**Επί Ξυρού Ακμής**». Λεξικό Μπαμπινιώτη, σελίδα 104, [λήμμα: ακμή]: «επί ξυρού ακμής: στην κόψη του ξυραφιού, σε κρίσιμο σημείο: τα εθνικά μας θέματα είχαν οξυνθεί επικίνδυνα και βρισκονταν επί ξυρού ακμής, όταν επέστρεψε στην εξουσία ο Ε. Βενιζέλος».

Προς: ametanoitos_aristeros@...gr

Λογικοφανή τα επιχειρήματά σας, αν όχι λογικά... «Γιατί θα έπρεπε τα δικαστήρια στην Ελλάδα να αποτελούνται μόνον από τακτικούς δικαστές τη στιγμή που στις ΗΠΑ αποτελούνται μόνον από ενόρκους;», απορείτε. Μα, φαντάζομαι, ότι αυτό γίνεται για να αποδίδεται καλύτερα η –«τοις κείνων ρήμασι πειθόμενοι»– δικαιοσύνη. Είστε πράγματι αμετανόητος! Δεν αρκείστε στα ψίχουλα, τα θέλετε όλα! Τι επιθυμείτε, τέλος πάντων; Να δικάζει και να καταδικάζει μόνος του ο Ανθύπατος; Δεν καταλαβαίνετε ότι έτσι παίζετε το παιχνίδι όλων εκείνων που απεργάζονται «ανώμαλες καταστάσεις» για τη δημοκρατία μας;

Προς: filomathis@...com

Όχι, ο Α. Γιωτόπουλος δεν παραδίδει μαθήματα δι' αλληλογραφίας. Αντίθετα ο ίδιος σπουδάζει δι' αλληλογραφίας «ανώτερα μαθηματικά» και οικονομία, συμμετέχοντας σε σχετικό –γαλλικό– πρόγραμμα για φυλακισμένους. Όχι, εξ όσων γνωρίζω σε κανένα πανεπιστήμιο του κόσμου δεν διδάσκεται «**προκηρυξολογία**» ή «**προκηρυξογραφία**». Πολύ φοβάμαι ότι θα πρέπει να αυτοδιδασχευθείτε. Συνιστώ, λοιπόν, το πρόσφατα εκδοθέν βιβλίο, *17N – Οι Προκηρύξεις – 1975-2002 – Όλα τα Κείμενα της Οργάνωσης*, εκδ. Κάκτος.

Προσοχή! Ένα βιβλίο 928 σελίδων, μεγάλου σχήματος [και 26 ευρώ] δεν το μελετούν ποτέ στο κρεβάτι! Πάντα ελλοχεύει ο κίνδυνος να καταπλακωθείτε αποκοιμούμενος! Ερώτηση: Μήπως έχετε κάποια περίεργα –μαζοχιστικά– γούστα; Γιατί δεν ξεκινάτε με κάτι πιο απλό και εποικοδομητικό; Τις προκηρύξεις δημοσίων έργων, για παράδειγμα... Ή, γιατί δεν προτιμάτε τα δωρεάν μαθήματα του περίφημου Τεχνολογικού Ινστιτούτου της Μασαχουσέτης που αρχίζουν οσονούπω μέσω του Διαδικτύου;

Προς: bauhaus-_freundin@...de

Αγαπητή μου, με εκπλήσσετε πολύ ευχάριστα. Παρότι σπουδάζετε –αρχιτεκτονική– στη Γερμανία, γνωρίζετε άριστα και την αρχιτεκτονική της χώρας μας. Γράφετε: «**Bauhaus**: η σημαντικότερη σχολή Καλών Τεχνών του 20ου αιώνα... Βαϊμάρη, 1919... Ντεσσάου, 1925..., τέλος το 1933 με την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία... Η σημασία της έγκειται στο γεγονός ότι καλλιτέχνες, τεχνίτες και αρχιτέκτονες δούλευαν και εκπαιδεύονταν μαζί. Το πρόγραμμα σπουδών περιλάμβανε: θεωρητική κατάρτιση μορφής και χρώματος, εξέλιξη προτύπων για βιομηχανικά προϊόντα [από μικρά χρηστικά αντικείμενα μέχρι έπιπλα], χειροτεχνία και αρχιτεκτονικό σχεδιασμό με βάση τις νέες ιδέες για την αρχιτεκτονική... Σημαντικότεροι εκπρόσωποι: Βάλτερ Γκρόπιους [που στη δεκαετία του 1960 σχεδίασε και το κτήριο της Αμερικανικής Πρεσβείας στην οδό Βασιλίσσης Σοφίας στην Αθήνα, **Πάουλ Κλέε, Βασίλυ Καντίνσκυ**... Επηρεασμένα από το bauhaus είναι αρκετά κτήρια στην Αθήνα, όπως: τα σχολεία στη Μιχαήλ Βόδα, στην Κωλέττη, στη Φιλολάου [Γούβα, Παγκράτι], στα Πευκάκια [Δημήτρης Πικιώνης], οι εργατικές πολυκατοικίες στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας...» Έξοχα! Αουφίντερζεν και στο επανιδείν!

Προς: alli_fili@geia.com

Σας ευχαριστούμε και εσάς που μας θυμίσατε **τους Bauhaus**: «Bauhaus (οι): Εξαιρετικά επιτυχημένο dark wave/goth συγκρότημα της δεκαετίας του 80 (κυρίως). Δύο εκ των μελών του ακολουθούν στις μέρες μας όχι τόσο επιτυχημένες αλλά αξιοπρεπέστατες solo καριέρες και συμμετέχουν σε παραγωγές soundtracks ταινιών τρόμου με βρικόλακες, δράκουλες και άλλα αιμοδιψή πλάσματα. Εμφανίστηκαν επίσης, στα opening credits της φοβερής και τρομερής ταινίας του Τόνυ Σκοτ (αδερφού του Ρίντλεϊ) *The Hunger*, στην οποία πρωταγωνιστούσαν οι Κατρίν Ντενέβ, Ντέιβιντ Μπούουι, Σούζαν Σαράντον. Η ταινία ήταν βασισμένη σε βιβλίο με θέμα την ιστορία μεταμοντέρνων Νεοϋορκέζων αρτιστρίκ βρικόλακων, του Γουίτλεϊ Στράιμπερ. Όπως και η μπάντα, έτσι και η ταινία είναι μια από τις καλύτερές μου όλων των εποχών.» Έξοχα! Αλλά, πού τους θυμηθήκατε;

Προς: arrwsto_giotahi@entaftha.gr

Συμφωνώ μαζί σας ότι ζούμε σε μια γελοία χώρα. Αλλά τότε ακριβώς είναι γελοία; Όταν μία εβδομάδα τον χρόνο –η περασμένη, συγκεκριμένα– «αφιερώνεται» στους πεζούς και στα ποδήλατα, χωρίς να έχει προηγηθεί η παραμικρή εκστρατεία «ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης» των πολιτών, με αποτέλεσμα τα εξωφρενικά μποτιλιαρίσματα; Ή, όλες τις υπόλοιπες εβδομάδες του χρόνου, όταν κυνηγούνται ανελέητα οι πεζοί με πρόστιμα επειδή δεν τηρούν τους κανόνες οδικής συμπεριφοράς; Σε ποιες ακριβώς χώρες συμβαίνει κάτι παρόμοιο; Εξ όσων γνωρίζω, στις περισσότερες ο πεζός είναι... άρχοντας. Αν η πολιτεία δεν μπορεί να μειώσει τα τροχαία με θύματα τους πεζούς, φταίνε οι πεζοί, ή τα οχήματα; Λέμε... Γιατί δεν κυνηγούν τους οδηγούς, που ούτε ξέρουν «πού πατάν και πού βαδίζουν»; Αλλά έτσι είναι στη χώρα της φαιδράς πορτοκαλέας: Τσαντίζεσαι με το γαϊδούρι, χτυπάς το σαμάρι... Εδώ συλλαμβάνονται σωρηδόν ιδιοκτήτες Internet Cafe, για να χτυπηθούν τα... τυχερά παίγνια. Όχι, λέει το υπουργείο Οικονομικών: δεν απαγορεύονται τα βιντεοπαιχνίδια στην Ελλάδα. Φαίνεται ότι έχει αρχίσει και μας επηρεάζει η ατμοσφαιρική ρύπανση... Που σκοτώνει περισσότερο από τα τροχαία, τουλάχιστον στις ΗΠΑ.

Προς: tripolitsiotis@arcadia.net

Καθάριο αρκαδικό μυαλό! Εντυπωσιακή η «υπόθεση εργασίας» που κάνετε, όσον αφορά τη στάση του Σάββα Ξηρού και τα όσα καταλόγισε σε διάφορους σχετικά με τη νοσηλεία του στον Ευαγγελισμό. «Αν ο Σάββας δεν κάρφωσε», αναφέρετε. «Και εφόσον όλοι λένε ότι αυτός κάρφωσε, λογικό δεν είναι να αναρωτιέται και ο ίδιος πώς ακριβώς κάρφωσε; Λογικό δεν είναι να πιστεύει ότι έκανε κάτι τέτοιο υπό την επήρεια φαρμάκων;» Λογικότατο! Και συνεχίζετε: «Αν ο Σάββας δεν κάρφωσε τίποτα και κανέναν –που είναι και το πιθανότερο– τότε ποιος κάρφωσε; Η "οικογενειακή" δομή της 17 Νοέμβρη εμπεριείχε έναν κίνδυνο: όποιο μέλος κάποιας οικογένειας έμπαινε στην Οργάνωση μάθαινε από τους οικείους του σχεδόν όλη την ιστορία και όλα τα πρόσωπα της Οργάνωσης. Μήπως οι της αντιπρομοκρατικής μπλόφαραν διαρρέοντες ότι ο Σάββας είχε πει τα πάντα, κι έτσι κάποιιο άλλο μέλος της Οργάνωσης, που συνελήφθη αργότερα, "μίλησε", πέφτοντας στην παγίδα των αστυνομικών; Κι έτσι ο Σάββας νομίζει ότι ο ίδιος κάρφωσε... Λογικό δεν είναι;» Λογικότατο! Συνεχίστε και ευχαριστούμε.

Προς: kostas_s@yahoo.com

Ειλικρινά δεν μπορώ να παρακολουθήσω τους συνειρμούς σας. Τι σχέση έχουν τα όσα ανέφερε ο Κώστας Σημίτης για «εγκληματίες, **λαθρέμπορους** της αριστερής ιδεολογίας», με την απορία που εξέφρασα εγώ για το «αν υπάρχουν και **έμποροι** αριστερής ιδεολογίας», με τα όσα αναφέρετε εσείς για τον κ. πρωθυπουργό που «κληρονόμησε από τον πατέρα του την έδρα του **Εμπορικού** Δικαίου στο Πάντειο»; Ειλικρινά, δεν σας καταλαβαίνω...

Προς: athinaio_politi@entaftha.gr

Προς τι τόσο μένος κατά του απερχομένου Δημάρχου Αθηναίων; Τι σημαίνει «έστησε ένα μαγαζάκι, την Ένωση των Ολυμπιακών Πόλεων, πείθοντας προς τούτο τον πρόεδρο της

Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, και κρατώντας για τον εαυτό του τον τίτλο του ισόβιου αντιπροέδρου με εκάστοτε πρόεδρο εκείνον της ΔΟΕ;» Δεν γνωρίζετε ότι ο δήμαρχος της πόλης μας είναι μια προσωπικότητα διεθνούς εμβέλειας; Να υποθέσω ότι ψηφίζετε δαγκωτό **Cristo Zapata**; [zarato, ως γνωστόν, είναι το παπούτσι στα καστιλιάνικα...]

Προς: gorgy@lukacs.re

Εύγε! Το σκίτσο της περασμένης εβδομάδας ανήκει πράγματι στον Γκέοργκ Λούκατς. Γνωρίζετε επίσης πως το όνομά του στα ουγγρικά ήταν Γκκαίργκι. Αλλά γιατί δεν μας γράψατε και πέντε αράδες για τον ίδιο και το έργο του; Αναμένουμε... Κι εσάς σας αναμένουν τα πλούσια δώρα μας...

Προς: anagnwstes_theamapates_&_diktywmata@innernet.gr

e-mail-ιάδας τέλος. Έρρωσθε!

Το εξώφυλλο του τελευταίου τεύχους [#37, Σεπτέμβριος 2002] του περιοδικού *Αρδην*. Πέρα από τα πολλά και ενδιαφέροντα κείμενα που δημοσιεύονται σ' αυτό, προσέξτε και τη διαφήμιση της σελίδας 16. Πρόκειται για την ελληνική έκδοση του βιβλίου του Thierry Meyssan, *11 Σεπτεμβρίου 2001 – Η Τρομακτική Απάτη – Κανένα Αεροσκάφος Δεν Συνετρίβη στο Πεντάγωνο* [εκδ. Γραφές, Φειδίου 18 Α, τηλ. 010-3306904]. Όσοι διαβάζετε τακτικά το περιοδικό *ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ*, θα θυμάστε ότι στο θέμα είχε αναφερθεί και ο Λ. Αποσκήτης στο τεύχος 104, Ιούνιος 2002, σελ. 17.

Ο Ρόκο χωρίς τ' αδέρφια του, αλλά έτοιμος για τον «υπέρ πάντων –πυγμαχικό– αγώνα»...

... και ο... άλλος «Ρόκο» με [μερικούς από] τους φίλους του, χαρούμενος. Προφανώς δεν είχε μάθει ακόμα ότι στις εκλογές της περασμένης Κυριακής στη Γερμανία νικητής αναδείχτηκε ο κυβερνητικός και –εσχάτως– αντιαμερικανικός συνασπισμός των Σοσιαλδημοκρατών και των Πρασίνων. Οι σοσιαλπράσινοι ξέθαψαν το τόμαχοκ του αντιαμερικανισμού κατά τη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας, διότι –λέει– αντιτίθενται στον πόλεμο κατά του Ιράκ... Πάντως τις εκλογές τις κέρδισαν. Δια τα περαιτέρω ίδωμεν... Άσχετο: Αν δεν απατώμαι οι Τζ. Μπους Α΄ και Β΄ ήταν πετρελαιάδες στα νιάτα τους...

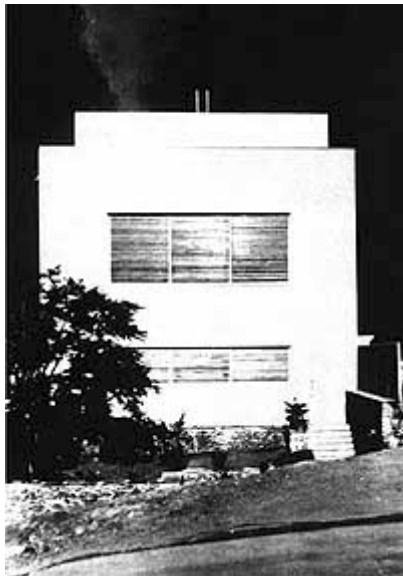
ΚΑΚΤΟΣ

17N – Οι Προκηρύξεις – 1975-2002 [εκδ. Κάκτος]. Απλώς και μόνον για να πιάνετε αδιάβαστους όλους τους «έγκυρους», που-αλλού-πατούν-κι-αλλού-βρίσκονται, «αναλυτές» των ημερών, που όχι μόνον είναι καλά παρα-πληροφορημένοι, αλλά το ίδιο επιθυμούν και δι' ημάς, τουλάχιστον όσον αφορά την «εκ των έσω και καλά πληροφορημένη» 17 Νοέμβρη. Παράδειγμα: στις σελίδες 125-139 του βιβλίου δημοσιεύεται η προκήρυξη με την οποία η Οργάνωση είχε αναλάβει την ευθύνη για τις δολοφονίες των Τσάντες-Βελούτσου. Στο κείμενο,

ωστόσο, δεν υπάρχει η παραμικρή αναφορά των ονομάτων τους. Προφανώς η 17N είχε χτυπήσει «στην τύχη» κάποιον αμερικανικό «ανθρώπινο στόχο» και τον οδηγό του...
Λεπτομέρεια: όχι, τα πνευματικά δικαιώματα του βιβλίου δεν ανήκουν στον Α. Γιωτόπουλο. Ο άνθρωπος ό,τι ξέρει για τη 17N το ξέρει από τις εφημερίδες, καταπώς λέει.

Η [δίπλο]κατοικία των Πάουλ Κλέε και Βασίλι Καντίνσκυ στο Ντεσσάου της Γερμανίας. Αυτοί τουλάχιστον σχεδίασαν το σπίτι ως μπαουχάουζ ώστε να μοιάζει και πάλι με σπίτι, και όχι σαν κάτι άλλους που το έκαναν να μοιάζει με αποθήκη...

Κατοικία και Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης της Κούλας Πράτσικα στην οδό Ομήρου στο Κολωνάκι (σημερινή Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης). Αρχιτέκτων: Γεώργιος Κοντολέων, 1934. Τη μοντέρνα αρχιτεκτονική κάποιιοι την αποκαλούν και αρχιτεκτονική Bauhaus, και όχι μόνον στην Ελλάδα.

2 Οκτωβρίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

Κυρίες, δεσποινίδες και κύριοι, ζητώ ταπεινά συγγνώμην. [Καλός] άνθρωπος είμαι κι εγώ, έσφαλα. Παρασύρθηκα... Ευτυχώς, όμως, κάποιος φίλος της στήλης με επανέφερε στην τάξη. Αυστηρός, ευγενικός και με αίσθηση του χιούμορ, μου έγραφε, μεταξύ άλλων, όσον

αφορά τις καταγγελίες του **Σάββα Ξηρού** ότι, κατά τη διάρκεια της νοσηλείας του στον «Ευαγγελισμό», του είχαν χορηγήσει φάρμακα για να ομολογήσει ή, αν προτιμάτε, να καρφώσει τους συντρόφους του:

«[...] δεν υπάρχει περίπτωση να ελέγχεται κάποιος, όχι με φάρμακα αλλά με *remote mind control* τεχνολογίες, διαρκώς; Να ελπίσουμε ότι όλα αυτά είναι επιστημονική φαντασία; Υπάρχουν συγκλονιστικά στοιχεία στο *Ίντερνετ*, σχετικά με τη δράση αόρατης τεχνολογίας τύπου *HAARP* [...] Εσύ τι λες; Δεν θα έπρεπε να είχες αναφέρει και αυτό το ενδεχόμενο; Όχι πως υποστηρίζω κάποια πλευρά, αλλά καλό είναι να πληροφоруμάστε κυκλικά. [...] Σοφό είναι να περιμένει να δει, αλλά και πιο σοφό είναι να υπάρχει πλήρης διαφάνεια και ενημέρωση με όλα τα ενδεχόμενα να εξετάζονται λεπτομερώς, χωρίς υπεκφυγές. [...] Δεν είμαι με το μέρος δολοφόνων, οποιουδήποτε τύπου, αλλά η αλήθεια με προβληματίζει...»
Σοφόν το σαφές! Και επειδή, εκτός από καλός άνθρωπος, είμαι [ενίοτε] και ολίγον καχύποπτος και επειδή, όπως θέλω να πιστεύω, διαθέτω ανοιχτό μυαλό, τα όσα ανέφερε ο φίλος στο e-mail του αποτέλεσαν το ερέθισμα για την έρευνα, τα στοιχεία της οποίας ακολουθούν...

Ψυχίατρος και υπουργός

Ωραία, λοιπόν! Καλές οι προθέσεις, αλλά από πού ακριβώς να ξεκινήσει κάποιος το ψάξιμο; Θα μπορούσα να «ξεσκαλίσω» το Διαδίκτυο, βρίσκοντας ένα σωρό στοιχεία για το *HAARP*, για εμφυτεύματα, για φάρμακα, για έλεγχο του νου ή, μάλλον, για έλεγχο της ανθρώπινης συμπεριφοράς, όπως «επισήμως» αποκαλείται ο έλεγχος του νου... Τι νόημα, ωστόσο, θα είχαν όλα αυτά τα στοιχεία για μας, σήμερα, εδώ, το 2002, στην Ελλάδα;

Σκέφτηκα, λοιπόν, να αρχίσω την έρευνα από τον ψυχίατρο και υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Πρόνοιας **Κώστα Στεφανή**. Όχι για άλλους λόγους, αλλά γιατί μετά τις καταγγελίες του Σ. Ξηρού, ένωσε την ανάγκη, στην πρώτη –τρεις μήνες μετά την ανάληψη των καθηκόντων του, στα μέσα Ιουνίου– συνέντευξή του προς τους δημοσιογράφους να δηλώσει ότι,

«"δεν νομίζω ότι στην Ελλάδα υπάρχει γιατρός που θα παρέβαινε τη βασική δεοντολογία και τη βασική του ευαισθησία για να κάνει κάτι που δεν εξυπηρετεί τις θεραπευτικές ανάγκες". Όσον αφορά τη χορήγηση ψυχοτρόπων φαρμάκων, και συγκεκριμένα για την ουσία σκοπολαμίνη, ο υπουργός σημείωσε ότι "άκουσα και για ένα φάρμακο που ήρθε, λέει, γι' αυτό το σκοπό στη χώρα μας από την Αμερική με ειδική πτήση. Το έπαιρνε και η Πυθία στους Δελφούς [sic]. Η σκοπολαμίνη δεν έχει καμία τέτοια ιδιότητα". Ο κ. Στεφανής τόνισε ότι υπάρχουν κάποια φάρμακα που μεταβάλλουν το επίπεδο συνείδησης και προκαλούν καταστολή, όμως δεν υπάρχουν ουσίες που να "γυρίζουν ένα διακόπτη" και να αλλάζει η προσωπικότητα κάποιου, ενώ στη συνέχεια να επανέρχεται. Τέλος, χαρακτήρισε φαντασιώσεις τα όσα δήλωσε ο Σάββας Ξηρός για την κατάβαση ατόμων από την οροφή του δωματίου όπου νοσηλεύονταν και τόνισε ότι η ευθύνη της νοσηλείας του ασθενούς είχε ανατεθεί στην Πανεπιστημιακή Κλινική του «Ευαγγελισμού» υπό τον καθηγητή κ. **[Χαράλαμπο] Ρούσσο** και την ομάδα του, τονίζοντας ότι δεν υπάρχει καμία ένδειξη ότι ενεπλάκησαν άτομα και μηχανισμοί άσχετοι με την υπόθεση.» [Ελευθεροτυπία, 17-09-2002]

Φυσικά, στις ίδιες κατηγορηματικές διαψεύσεις προέβησαν τόσο η διοίκηση του νοσοκομείου όσο και ο καθηγητής **Χαράλαμπος Ρούσσος**, διευθυντής της Μονάδας Εντατικής Θεραπείας.

«... υπάρχουν κάποια φάρμακα που μεταβάλλουν το επίπεδο συνείδησης...»
Υπάρχουν, όμως, και κάποια ενδιαφέροντα βιογραφικά...

Κώστας Στεφανής

Τα βιογραφικά στοιχεία του υπουργού προέρχονται –κυρίως– από το *Παγκόσμιο Βιογραφικό Λεξικό* [Εκδοτική Αθηνών]. [Βιογραφικά σημειώματα του υπουργού υπάρχουν και στο Διαδίκτυο: στις σελίδες του Αθηναϊκού Πρακτορείου Ειδήσεων (περίληψη του σημειώματος

του ΠΒΛ, στα αγγλικά), στις ιστοσελίδες του υπουργείου, στη Ναυτεμπορική, στο e-one.]

Κώστας Στεφανής: Γεννήθηκε στην Καλαμπάκα το 1928. Καθηγητής [ομότιμος, σήμερα] της ψυχιατρικής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Σπούδασε ιατρική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και ειδικεύτηκε στη νευρολογία και την ψυχιατρική στην πανεπιστημιακή κλινική του Αιγινήτειου Νοσοκομείου [1953-56]. Επιμελητής επί μία τριετία [1957-1960] στη νευρολογική κλινική του θεραπευτηρίου «**Ο Ευαγγελισμός**», όπου είχε ως δάσκαλο και καθοδηγητή τον διευθυντή της **Σπύρο Σκαρπαλέζο**. Η πεντάχρονη μετεκπαίδευσή του στο εξωτερικό άρχισε από το Μόντρεαλ [1960-1963], όπου εργάστηκε συστηματικά στην έρευνα των νευροεπιστημών στο **Πανεπιστήμιο McGill**, και ολοκληρώθηκε στις ΗΠΑ [1963-65] σε δύο φημισμένα κέντρα: το **Εθνικό Ίδρυμα Ψυχικής Υγείας** στη Βηθεσδά του Μέρυλαντ (ΗΠΑ) και στο Ομοσπονδιακό Ψυχιατρικό Νοσοκομείο «**Saint Elisabeth**» της Ουάσινγκτων, όπου υπηρέτησε με τον τίτλο του ειδικού επιστήμονα. [...] Από το πλήθος των επιστημονικών διακρίσεων με τις οποίες έχει τιμηθεί ξεχωρίζουν: η εκλογή του ως προέδρου της **επιτροπής ηθικής και δεοντολογίας της Παγκόσμιας Ψυχιατρικής Εταιρείας** [1977-1983], και η εκλογή του ως **προέδρου της Παγκόσμιας Ψυχιατρικής Εταιρείας** [1983-1990]. Βουλευτής Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ [1996-2000]. Από τις –πάνω από 300– δημοσιεύσεις του θα αναφέρω εδώ μόνον μία, που εκδόθηκε στη Νέα Υόρκη [στα αγγλικά] το 1977: *Hashish-Studies of Longterm Use* [*Χασίς-Μελέτες της Μακρόχρονης Χρήσης του*].

Έξοχα! Ας αρχίσουμε κι εμείς μια «συστηματική έρευνα»...

Πανεπιστήμιο McGill, Μόντρεαλ, Καναδάς. Σας θυμίζει τίποτα; Όχι; Το όνομα **Γιούν Κάμερον [Ewen Cameron]** τι σας θυμίζει; Θαυμάσια! Ας αναφέρουμε ορισμένα στοιχεία για τον περιβόητο δόκτορα Κάμερον, για όσους δεν τον γνωρίζουν.

Ewen Cameron

Ο Ντόναλντ Γιούν Κάμερον [1901-1967] γεννήθηκε στη Σκωτία. Μπλα, μπλα, σπουδές, μπλα, μπλα, μπλα, ΗΠΑ, μπλα, μπλα, μπλα, Καναδάς... «Το 1943 πήγε στο Πανεπιστήμιο McGill. Ο Κάμερον ήταν καθηγητής της Ψυχιατρικής και πρόεδρος του Allan Memorial Hospital... Πρόεδρος διαφόρων οργανισμών: της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας, της Ψυχιατρικής Εταιρείας του Κεμπέκ, της Καναδικής Ψυχιατρικής Εταιρείας, της **Παγκόσμιας Ψυχιατρικής Εταιρείας**, της Αμερικανικής Ψυχοπαθολογικής Εταιρείας και της Εταιρείας Βιολογικής Ψυχιατρικής» [Πηγή: www.psych.org]. Από επίσημους τίτλους καθόλου άσχημα...

Ας «ανοίξουμε» τώρα και το βιβλίο του **John Marks**, ***The Search for the "Manchurian Candidate" The CIA and Mind Control -The Story of the Agency's Secret Efforts to Control Human Behavior*** [*Η Έρευνα για τον Υποψήφιο από την Μαντσουρία-Η CIA και ο Έλεγχος του Νου-Η Ιστορία των Μυστικών Ενεργειών της Υπηρεσίας για τον Έλεγχο της Ανθρώπινης Συμπεριφοράς*, 1978]. [Ο Τζων Μαρκς, που υπήρξε και ο ίδιος πράκτορας της CIA την δεκαετία του 1960, βασίστηκε για την συγγραφή του βιβλίου του σε 16.000 σελίδες αποχαρκτηρισμένων εγγράφων της CIA και σε πάμπολλες συνεντεύξεις που πήρε ο ίδιος. Το βιβλίο επανεκδόθηκε το 1991, με την προσθήκη μιας Εισαγωγής γραμμένης από τον Thomas Powers, συγγραφέα του βιβλίου *The Man Who Kept Secrets*. Στα ελληνικά έχει κυκλοφορήσει το βιβλίο των Τζ. Μαρκς και Β. Μαρκέτι, *Η CIA και η Λατρεία της Κατασκοπίας*, εκδ. Βίπερ, 1975.]

«Ο Δρ. Κάμερον ήταν επικεφαλής του Allan Memorial από το 1943, όταν το **Ίδρυμα Ροκφέλερ** είχε δωρίσει τα κονδύλια για τη δημιουργία μιας ψυχιατρικής κλινικής στο Πανεπιστήμιο McGill...» Ποιες ήταν ακριβώς οι «συστηματικές επιστημονικές έρευνες» του αξιοτίμου Δρ. Κάμερον; Χρηματοδοτούμενος αδρά από υπουργείο Άμυνας του Καναδά, το Εθνικό **Ίδρυμα Ψυχικής Υγείας** των ΗΠΑ και κυρίως τη CIA, στα πλαίσια προγραμμάτων όπως το MKULTRA και το ARTICHOKE, πραγματοποιούσε πειράματα ελέγχου της ανθρώπινης συμπεριφοράς στις εγκαταστάσεις του εν λόγω Πανεπιστημίου και της εν λόγω κλινικής. [Για λεπτομέρειες διαβάστε το όγδοο κεφάλαιο του βιβλίου του Μαρκς, που φέρει τον εύγλωττο τίτλο «Πλύση Εγκεφάλου».] «Ο Κάμερον συνταξιοδοτήθηκε αιφνιδίως το 1964, για ανεξήγητους λόγους...» [Μαρκς, ό.π.] Διάφορα θύματα του Γ. Κάμερον μήνυσαν τη CIA το 1979 και κάποια αποζημιώθηκαν από το αμερικανικό δημόσιο... Σήμερα, ακόμα και οι

επίσημες ιστοσελίδες του Πανεπιστημίου McGill χαρακτηρίζουν τον Γ. Κάμερον «αμφιλεγόμενη προσωπικότητα» [Ιστορία του Ψυχιατρικού Τμήματος του McGill.]

Ένας άλλος καθηγητής της ψυχιατρικής στο McGill, ο **Χάιντς Λέχμαν** [Heinz Lehmann], που είχε διατελέσει και διευθυντής του Allan Memorial Institute την περίοδο 1958-1971, είχε επίσης χρηματοδοτηθεί από το Εθνικό Ίδρυμα Ψυχικής Υγείας των ΗΠΑ για να χορηγήει διάφορες ουσίες [μεταξύ τους και χλωροπρομαζίνη] σε ανύποπτους ασθενείς...

Back to the minister I...

Συμπτώσεις, θα πείτε. Ο Κ. Στεφανής ίσως να μην είχε καμία σχέση με τις «παράπλευρες επιστημονικές» δραστηριότητες του «γενικού δερβέναγα» της ψυχιατρικής στο McGill δόκτορος Γιούν Κάμερον...

Back to the minister II...

Στο Εθνικό Ίδρυμα Ψυχικής Υγείας των ΗΠΑ, όπου έκανε μέρος των μεταπτυχιακών του ο κ. υπουργός, αναφερθήκαμε ήδη. Ας συνεχίσουμε με το άλλο νοσοκομείο: το Ομοσπονδιακό Ψυχιατρικό Νοσοκομείο «**Saint Elisabeth**» της Ουάσινγκτων. Διαβάζουμε στο βιβλίο του Μαρκς [κεφάλαιο 1, «Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος»]:

*«Την περίοδο ακόμα που οι γιατροί των SS συνέχιζαν τα πειράματά τους στο Νταχάου, το Γραφείο Στρατηγικών Υπηρεσιών [OSS], η υπηρεσία πληροφοριών της Αμερικής κατά τη διάρκεια του πολέμου, δημιούργησε μια επιτροπή για το "φάρμακο της αλήθειας" υπό τον Δρ. Winfred Overholser, επικεφαλής του Νοσοκομείου **Saint Elisabeth** στην Ουάσινγκτων. Η επιτροπή σε μικρό διάστημα πειραματίστηκε και απέρριψε τη μεσκαλίνη, κάποια βαρβιτουρικά και τη σκοπολαμίνη. Κατόπιν, την άνοιξη του 1943, η επιτροπή αποφάσισε ότι η Ινδική Κάναβις –ή μαριχουάνα– ήταν η περισσότερο υποσχόμενη ουσία, και άρχισε ένα πρόγραμμα δοκιμών σε συνεργασία με το Σχέδιο Μανχάτταν, το άκρως απόρρητο πρόγραμμα για την κατασκευή της ατομικής βόμβας...»*

Τα αποτελέσματα αυτών των πειραμάτων καταγράφονται στο βιβλίο του Μαρκς, που δεν αναφέρει ξανά το συγκεκριμένο νοσοκομείο. Είκοσι χρόνια αργότερα, όταν βρισκόταν εκεί ο κ. υπουργός, το ίδρυμα ίσως να είχε σταματήσει τη συνεργασία του με τις διάφορες «υπερεσίες». Ίσως ακόμα και η μελέτη του Κ. Στεφανή για το χασίς να είναι, κι αυτή, απλή σύμπτωση...

Back to the minister III...

Όπως απλή σύμπτωση ίσως είναι και το γεγονός ότι ο Κ. Στεφανής είχε πολύ στενές σχέσεις με τον ψυχιατρικό κύκλο του Γιούν Κάμερον, αν όχι με τον ίδιο: αμφότεροι διετέλεσαν πρόεδροι της Παγκόσμιας Ψυχιατρικής Εταιρείας, που ιδρύθηκε το 1950. Ο μιν Γ. Κάμερον την περίοδο 1961-1966 ο δε Κ. Στεφανής την περίοδο 1983-1990, που είχε επίσης διατελέσει και πρόεδρος της «επιτροπής ηθικής και δεοντολογίας» της ΠΨΕ. Και σε «γωνιακά μαγαζιά», όπως αυτό της ΠΨΕ, δεν γίνεται πρόεδρος όποιος κι όποιος...

Παγκόσμια Ψυχιατρική Εταιρεία

Θα μπορούσα να γράφω με τις ώρες για διάφορα «μαγαζιά», όπως η Αμερικανική Ιατρική Εταιρεία, η Αμερικανική Ψυχιατρική Εταιρεία, η Αμερικανική Δικηγορική Εταιρεία, η Αμερικανική Ιστορική Εταιρεία κ.ο.κ. [και τις αντίστοιχες Διεθνείς Ενώσεις], που έχουν όλες τους –κατά σατανική σύμπτωση– ιδρυθεί είτε από μέλη του Τάγματος Skull & Bones, είτε από «παρακοιμώμενους» του. Θα σας κούραζα όμως, κι αυτό δεν είναι στις –σημερινές– προθέσεις μου. Ας ασχοληθούμε λίγο με την Παγκόσμια Ψυχιατρική Εταιρεία.

Πρώτος της πρόεδρος [1950-1961], υπήρξε ο Γάλλος ψυχίατρος και πανεπιστημιακός καθηγητής **Jean Delay**, τον οποίο διαδέχθηκε ο Γ. Κάμερον. Οι Ζαν Ντελαί και Γιούν Κάμερον ήταν παλιοί γνώριμοι, αφού είχαν και οι δύο συμμετάσχει ως πραγματογνώμονες στη Δίκη της Νυρεμβέργης, εξετάζοντας ψυχιατρικά τους διάφορους ναζι αξιωματούχους [Σύνδεση 1, σύνδεση 2]. Ο Ζαν Ντελαί με τον Pierre Deniker είχαν ανακαλύψει το 1952 την «αντιψυχωτική» ουσία χλωροπρομαζίνη, με την οποία αργότερα «πειραματίστηκε» ο Λέχμαν στο McGill. Ο «ευγενής» τομέας της ψυχοφαρμακολογίας είχε γεννηθεί... [Το άρθρο «Η Ψυχιατρική Σκοτώνει», παρουσιάζει εξαιρετικό ενδιαφέρον, κυρίως προς το τέλος. Ίδρυμα Ροκφέλερ, IG Farben, φαρμακοβιομηχανίες...]

Ο Jean Delay ήταν διευθυντής του ψυχιατρικού νοσοκομείου της Salpêtrière στο Παρίσι...

Back to another professor I...

... την περίοδο που εκεί ολοκλήρωνε τη μεταπτυχιακή του εκπαίδευση ο επίσης καθηγητής [της Νευρολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών] και μέντορας του Κ. Στεφανή, **Σπύρος-Κωνσταντίνος Σκαρπαλέζος** [1901-;]. Ο Σκαρπαλέζος ήταν στο Παρίσι την περίοδο 1947-1949, ως υπότροφος της γαλλικής κυβέρνησης. «Εκεί τις πρωινές ώρες αφοσιωνόταν στην κλινική νευρολογία [στο νοσοκομείο Salpêtrière], ενώ, τις απογευματινές τις αφιέρωνε στη μελέτη της εργαστηριακής ηλεκτροεγκεφαλογραφίας [στα Νοσοκομεία "Sainte-Anne" και "Pitié".]» [ΠΒΛ]

Back to another professor II...

Ο γιος του Σπ.-Κ. Σκαρπαλέζου, **Δημήτριος Σκαρπαλέζος**, είναι επίσης καθηγητής [των μαθηματικών] σε γαλλικό πανεπιστήμιο. Κατά σατανική σύμπτωση ήταν και συμφοιτητής και φίλος του φερόμενου ως αρχηγού της 17 Νοέμβρη **Αλέξανδρου Γιωτόπουλου**. Κάποια πρόσφατα και «κατακίτρινα» δημοσιεύματα «φωτογράφιζαν» τον Δ. Σκαρπαλέζο ως τον «κουκουλοφόρο καθοδηγητή της 17N»: Πανεπιστημιακός, με ειδικευση στις θετικές επιστήμες, μόνιμος κάτοικος Γαλλίας, 58 ετών, ακραίων αριστερών αντιλήψεων, γιος ακαδημαϊκού από τον οποίον κληρονόμησε σπίτι στην Αθήνα και εξοχικό σε νησί του Αργοσαρωνικού [στην Αίγινα]. Ο Δ. Σκαρπαλέζος κατέθεσε φυσικά αγωγή για συκοφαντική δυσφήμιση. [Συνέντευξή του στην *Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία*, 11-08-2002]. Συμππτώσεις...

Back to another professor III...

Κι άλλες συμππτώσεις... Διαβάζουμε στα *Νέα* της 4-4-2001: «Σε χθεσινή συνέντευξη Τύπου ο καθηγητής Εντατικής Θεραπείας και Πνευμονολογίας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών -και του McGill University **Χαράλαμπος Ρούσσος...**» Ενώ η *Ελευθεροτυπία* της 31-07-2002 αναφέρει: «Από τους πλέον πολυβραβευμένους και πολυγλωσσότερους επιστήμονες, ο καθηγητής Εντατικής Θεραπείας και Πνευμονολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και στο McGill του Καναδά Χαράλαμπος Ρούσσος διευθύνει για περισσότερα από δέκα χρόνια τη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας του "Ευαγγελισμού". Μέχρι πρόσφατα ήταν πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Πνευμονολογικής Εταιρείας και του Ιδρύματος Πνευμονολογίας της Ευρώπης...»

Ναι, ο Χαράλαμπος Ρούσσος, διευθυντής της Μονάδας Εντατικής Θεραπείας του «Ευαγγελισμού», είναι και καθηγητής στο McGill... Όσον αφορά τα όσα του καταλογίζει ο **Αργύρης Τσακαλίας** [θείος των Ξηρών, «Ζούγκλα», ALPHA TV, 26-09-2002: «Οι μέθοδοι του Χ. Ρούσσου, για αλλοίωση της συνείδησης με ήχους και χρώματα, εφαρμόζονται στο Γκουαντάναμο)], τι να σας πω, θα σας γελάσω...

To be continued [?]...

«Ρωτώντας, και στην Πόλη πας», λέει η παροιμία. Ψάχνοντας, ψάχνοντας, δεν μπορείτε να φανταστείτε πόσα «ψυχιατρικά μαγαζάκια» υπάρχουν και λειτουργούν στην Ελλάδα, και τις διασυνδέσεις που έχουν με διάφορα άλλα «γωνιακά μαγαζιά» στην άλλη ή στη δώθε πλευρά του Ατλαντικού.

Ήθελα να σας γράψω και διάφορες ιστορίες για πειράματα με LSD, για διάφορες φαρμακευτικές εταιρείες [σε μία μάλιστα από αυτές «εργάστηκε» και ο Γεώργιος Μπους Β΄ το «μεσοδιάστημα», μετά την αποχώρησή του από τη διεύθυνση της CIA και μέχρι να γίνει αντιπρόεδρος του Ρ. Ρήγκαν, ενώ κύριος μέτοχος σε μία άλλη εταιρεία είναι μία οικογένεια, που βρίσκεται πίσω από κάθε έγκλημα που έχει διαπραχθεί στον πλανήτη τον 20ο αιώνα], για έναν πράκτορα της CIA που εφοδίαζε ολόκληρη την Ευρώπη με LSD, που παρασκεύαζε, υπό την αιγίδα της «εταιρείας», στο Λονδίνο και προσπάθησε αργότερα, φυλακισμένος [:] ων στην Ιταλία να διαβρώσει τις Ερυθρές Ταξιαρχίες... Ιστορίες. Βρώμικες ιστορίες.

Συμπέρασμα ή άλλως πως «ψυχιατρική γνωμάτευση»...

Η Συμπτωσιολογία είναι ο μοναδικός κλάδος της Ιστορίας που δεν προσφέρεται για την εξαγωγή συμπερασμάτων. Όταν υπάρχουν αρκετά στοιχεία, που μας επιτρέπουν να διακρίνουμε τι υπάρχει κάτω από την κορυφή του παγόβουνου, τότε μιλάμε για Ιστορία και όχι για Συμπτωσιολογία. Η ιστορία της ψυχιατρικής, ούτως ή άλλως, είναι από τις πιο βρώμικες ιστορίες. Η επίσημη ψυχιατρική επιστήμη δεν αποτελεί, σύμφωνα με τον Κ. Καστοριάδη, «παρά μόνον μια θεωρία της ψυχής που κατάφεραν να την πλασάρουν ως επιστήμη». Παλιότερα, ακούγονταν και κάποιες φωνές διαμαρτυρίας εναντίον των ψυχιάτρων και των μεθόδων τους. Σήμερα λειτουργούν, αποτελεσματικά φαίνεται, ένα σωρό «μαγαζάκια», κάνοντας την όμορφη κι ωραία για το σύστημα προπαγάνδα τους. Κι ας έχουμε πάντα κατά νου τα όσα αναφέρει σε ένα από τα βιβλία του ο **Βίλχελμ Ράιχ**. Είχε μόλις τελειώσει τις σπουδές του και είχε ανοίξει ιατρείο στη Βιέννη. Εκεί τον επισκέφτηκε μία εργάτρια που αντιμετώπιζε σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα. Για αρκετούς μήνες, ο Ράιχ ασχολήθηκε μαζί της και κατάφερε να τη «θεραπεύσει». Η κοπέλα επέστρεψε στη δουλειά της στο εργοστάσιο, αλλά μία εβδομάδα αργότερα αυτοκτόνησε... Τελικά, ποιος δημιουργεί τους «ψυχωσικούς»; Και τι ακριβώς σημαίνουν διάφοροι τέτοιοι όροι; Και χρειαζόμαστε άραγε ψυχοφάρμακα για να συνεχίζουμε να είμαστε «παραγωγικοί», για να συνεχίσει το «σύστημα» να υπάρχει;

Τέλος, γιατί το "Sleep Room" στα διάφορα πανεπιστημιακά ιδρύματα της αλλοδαπής το είχαν αποκαλέσει "The Zombie Room", ενώ στην ημεδαπή τα λένε απλώς «εργαστήρια ύπνου»; Ζόμπι...

Κατά τα άλλα...

... διαβάστε το εξαιρετικό κείμενο του Γιάννη Ε. Διακογιάννη, για τον επικείμενο πόλεμο στο Ιράκ και για τη Νέα Τάξη, που ανέβασε, εδώ δίπλα, στο forum η Αθηνά [σ' ευχαριστούμε...], και που δεν θα το βρείτε πουθενά αλλού.

Κοράκια, κάτω τα χέρια από το Indymedia Αθηνών

Και ας κλείσουμε με κάτι ευχάριστο από την επιστήμη της Στατιστικής [see you, see me, next week!].

Ελευθερία, Δημοκρατία και Θεωρία των Πιθανοτήτων

Ας διαλέξουμε –στην τύχη– μια χώρα, από τις διακόσιες τόσες που υπάρχουν στον πλανήτη. Ας επιλέξουμε στη συνέχεια ένα τυχαίο δείγμα 535 κατοίκων αυτής της χώρας, ανωτάτης – κατά κανόνα– μορφώσεως και ανωτάτου επίσης οικονομικού επιπέδου.

Ποιες είναι οι πιθανότητες μεταξύ αυτών των 535 ατόμων:

29 να δέρνουν τις συζύγους τους.

7 να επιδίδονται σε απάτες.

84 να οδηγούν συχνά μεθυσμένοι.

19 να υπογράφουν ακάλυπτες επιταγές.

117 να ευθύνονται για τη χρεοκοπία τουλάχιστον δύο επιχειρήσεων.

3 να έχουν φυλακιστεί για κάποια επίθεση.

71 να μην δικαιούνται τραπεζικής πίστωσης [δάνεια και πλαστικό χρήμα].

21 να αντιμετωπίζουν μηνύσεις πάσης φύσεως.

14 να έχουν γίνει τσακωτοί για ναρκωτικά και, τέλος,

8 να έχουν πιαστεί κάνοντας *shoplifting*.

Θεωρείτε απίθανο 373 άτομα από τα 535 να έχουν διαπράξει όλες αυτές τις αξιόποινες πράξεις; Θεωρείτε ότι η πιθανότητα να συμβαίνει κάτι τέτοιο είναι μηδενική; Και όμως... και όμως...

Ας διαλέξουμε, αυτή τη φορά, την ισχυρότερη και πλουσιότερη χώρα του κόσμου: τις ΗΠΑ. Το δείγμα μας ας μην είναι τυχαίο. Ας επιλέξουμε, συγκεκριμένα, τα 535 μέλη της Γερουσίας των ΗΠΑ. Και ιδού πεδίο δόξης λαμπρόν για τους στατιστικολόγους. Ναι! 373 από τα 535 μέλη της αμερικανικής Γερουσίας έχουν διαπράξει τα παραπάνω αδικήματα! Στη χώρα της «ελευθερίας»! Στη χώρα της «δημοκρατίας»! Στη χώρα των «απίθανων πιθανοτήτων»!

[Πηγή: Δημήτρης Δανάκας, Τα Νέα, 24-09-2002.]

ΥΓ. Εσύ ψήφισες για τους χορηγούς της νέας «σχολικής χρονιάς» των Θεαμαπατών και των Δικτυωμάτων; Όχι, αυτή η ψήφος **δεν** είναι υποχρεωτική!

Καθηγητής Γιούν Κάμερον

Καθηγητής Χάιντς Λέχμαν

Καθηγητής Ζαν Ντελαί

Καθηγητής Σπύρος-Κωνσταντίνος Σκαρπαλέζος

9 Οκτωβρίου 2002 - [Επετειακές] Θεαμαπάτες & Δικτυώματα

του Χρήστου Μόρφου

**«Η Κάμψη» – Επεισόδιο Τεσσαρακοστό Τρίτο
Σκηνή Πρώτη: Κίνι, Σύρος – Τετάρτη 09-10, 18:32 [ακριβώς]>**

Ο ήλιος, ζωγραφίζοντας με κίτρινες, κόκκινες, μαβιές πινελιές την αραιή αχλύ των οριζόντων,

ετοιμαζόταν, αργά αλλά σταθερά, να βυθιστεί στις αγκάλες του ποσειδώνιου βασιλείου. Στον μικρό, εγκαταλειμμένο πια από τουρίστες και κατοίκους, οικισμό ακουγόταν μόνον ο θόρυβος των κυμάτων, που χαίδευαν απαλά την αμμουδιά, και τα αλυχτίσματα κάποιων αδέσποτων, εκεί... στο δρόμο προς το Δελφίни. Τα βουνά... «Τα βουνά [της Σύρας] μοιάζουν σαν να ήταν από ατσάλι καμωμένα και αχτινοβολούν. Κάτασπρη η στράτα, περπατάς και το βήμα σου δεν το ακούς. Πού είσαι και συ πια δεν το ξέρεις. Ξεχνάς πως υπάρχει ζωή. Θαρρείς πως είσαι φάντασμα...»

Η Λάουρα, στεκόταν όρθια στην μπαλκονόπορτα του μικρού εξοχικού, και απολάμβανε, παρά την υγρασία που την περόνιαζε, τη σιγαλιά του σούρουπου και τις τελευταίες γουλιές του καπνοτσίνου της. [«Θα στέκεται στην πόρτα κοιτώντας κάποιο προμήνυμα, και τρέμοντας θα πει: "Ιησού Χριστέ... Τι κρύο που κάνει!" Και στα κεραμίδια του σπιτιού θα κλάψει ένα αγριοπούλι.»]

Λίγο πιο κάτω στο λόφο, και δίπλα στο αυτοσχέδιο –και κατασκευασμένο από πλίνθους, τσιμεντόλιθους, κεράμους και, ατάκτως εριμμένα, πορτοπαραθυρόφυλλα– κοτετσόμαντρο, ο τράγος επιδιόταν στο «επίπινο έργο» του. Η Λάουρα έβαλε τα γέλια. Η Κλημεντίνη, απορημένη, έκλεισε την *Espresso*, και την κοίταξε. «Τελικά, την κατάφερε! Την... κατσικά!», είπε η Λάουρα χωρίς να κοιτάξει τη –δίδυμη– αδελφή της. Το γέλιο τους, αγνό, κρυστάλλινο, αιγαιοπελαγίτικο, τράβηξε πάνω τους –για μια στιγμή, είναι αλήθεια– το απορημένο βλέμμα των αιγών και των ορνιθίων, που συνέχισαν αμέσως το μηρυκασμό τους και το ψάξιμο για σπόρους. Ο τράγος, απτόητος, συνέχιζε το θεάρεστο έργο του με τη βαριεστημένη παρτενέρ του...

«Ξέρεις», είπε η Λάουρα καθώς διάβαζε, αφηρημένα, για μια ακόμη φορά το πρωτοσέλιδο της εφημερίδας, «ότι μία από τις επιτυχίες των πρακτόρων της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών, πριν από χρόνια, ήταν και το ότι κατάφεραν να μπλοκάρουν την εισαγωγή στη χώρα μας 30.000 αιγοπροβάτων, που ήταν μολυσμένα με αφθώδη πυρετό;» Αυτή τη φορά, ακόμη και ο τράγος απόρησε –για μια στιγμή, είναι αλήθεια– με τους τρανταχτούς γέλωτές τους.

Το ρολόι του –μπαμπτού– καθιστικού έδειχνε 18:45 [ακριβώς]. Το τηλέφωνο χτύπησε την ώρα [ακριβώς] που από τον τηλεοπτικό δέκτη ακουγόταν το: «Και τώωωωρα, οι ειδήσεις του AFTER με τον Ννννικόοο Εισαγγελάτο!!!» Η Λάουρα φαχούλεψε με το ένα χέρι της το κινητό, καθώς με το άλλο, κολλημένο στο τηλεκοντρόλ, χαμήλωνε τον ήχο της τηλεόρασης. Για όση ώρα εκείνη –ανήσυχη και συνοφρυωμένη, είναι αλήθεια– μιλούσε στο τηλέφωνο, η Κλημεντίνη προσπαθούσε να διαβάσει τα χείλη του Εισαγγελάτου και του Τραγκαουνάκη, που, με ύφος βραβευμένων με Νόμπελ γενετιστών, ανέλυαν τα εργαστηριακά αποτελέσματα του DNA των κατηγορουμένων για συμμετοχή στη 17 Νοέμβρη.

Ωρα 18:57. Καθώς άρχιζε το «σύντομο διαφημιστικό διάλειμμα» [«επιτρέπονται άραγε οι διαφημίσεις μέσα στα δελτία ειδήσεων», σκέφτηκε], η Κλημεντίνη έστρεψε την προσοχή στην αδελφή της, που μιλούσε ακόμα στο τηλέφωνο:

«...ναι, Ντίντη μου! Ναι! ... Να του τηλεφωνήσεις! Τρίξ' του τα δόντια. Πες ότι θα κάνουμε αγωγή! Αρκετά πια! ... Ωραία. Θα μπορούμε αμέσως... Τα λέμε...»

«Ο Ντίντης ήταν. Εκείνο το καθίκι στο inernet», συνέχισε εξαγριωμένη η Λάουρα, καθώς έκλεινε το κινητό, «πάλι ασχολείται μαζί μας στη σημερινή στήλη του..»

«Και τι λέει πάλι;»

«Μισό λεπτό να μπορούμε στο Διαδίκτυο. Ο Ντίντης έστειλε με e-mail όλο το κείμενο...»

CUT

Πραγματολογικές σημειώσεις I

«Τα βουνά μοιάζουν...»: Γιάννης Ψυχάρης, *Αστυ*, 28 Σεπτεμβρίου 1893. «Θα στέκεται στην πόρτα...»: από το ποίημα του Σέσαρ Βαγιέχο «Ειδύλλιο Νεκρό». Την «επιτυχία» των ανδρών της ΕΥΠ, την διηγήθηκε –με πάσα σοβαρότητα– ο δημοσιογράφος του *Ελεύθερου Τύπου* Πέτρος Κασσιμάτης στη χθεσινοβραδυνή εκπομπή, «Οι Φάκελλοι», του Αλέξη Παπαχελά στο Mega, όπου μίλησαν πλείστοι όσοι τέως πράκτορες, αλλά και ο εν ενεργεία διοικητής της Παύλος Αποστολίδης, για το παρελθόν της «υπερεσίας». Η «επιτυχία» αυτή ήταν η μοναδική –αν δεν απατώμαι– που αναφέρθηκε. Το σημερινό εξώφυλλο της Espresso είχε τον αποκαλυπτικό τίτλο: «Δολιοφθορά στη "Φάρμα"». Ποιος ήταν ο στόχος. Γίνονται ανακρίσεις.»

Τρεις γενετιστές βραβεύτηκαν εφέτος με το Νόμπελ Ιατρικής-Φυσιολογίας. Τα σχετικά με το DNA των φερομένων ως μελών της 17 Νοέμβρη δημοσιεύονται σήμερα στα Νέα.

Σκηνή Δεύτερη: Βαρβάκειος Αγορά, Αθήνα – Τετάρτη 09-10, 18:49

Τετάρτη κι απόβραδο. Χωρίς ασετυλίνη. Τα οπρωτοπωλεία της Βαρβακειού έχουν κλείσει από ώρα. Λιγούστοι περαστικοί διασχίζουν βιαστικά τους έρημους δρόμους γύρω της.

Τα νεοκλασικά της περιοχής, σκοτεινά, σιωπηλά, εγκαταλειμμένα, περιμένουν την ανάπλασή τους εν όψει της Ολυμπιάδας. Ωστόσο, σ' ένα κτήριο γραφείων στην Αρμοδίου, δύο όροφοι είναι ακόμα φωτισμένοι.

Ο Πι Βήτα χαμογελά καθώς, καθισμένος μπροστά στον υπολογιστή, πατά το save. «Πάει κι αυτό το τεύχος! Το εκατοστό έβδομο!», σκέφτεται. «Και το άρθρο του Λεωνίδα για μια ακόμη φορά εξαιρετικό!». Σηκώνεται, τεντώνεται –πάντα με το χαμόγελο στα χείλη– και κάνει δυο βήματα προς την πόρτα του γραφείου του. «Ελέγη!», φωνάζει.

«Μισό λεπτό, κύριε Πι», απαντά εκείνη.

Είκοσι εννέα δευτερόλεπτα αργότερα βρίσκεται ήδη στο γραφείο του.

«Ελέγη, τελειώσαμε! Στείλε κι αυτό το τυπογραφικό –το τελευταίο– για φιλμάκια και πάμε να φύγουμε. Αρκετά για σήμερα! Νύχτωσε!»

«Αμ δε, που τελειώσαμε!»

«Γιατί; Τι απομένει;»

«Ο Μόρφος! Τη στήλη του για το Internet δεν την έχει στείλει ακόμα!»

«Βρε Ελέγη! Πάρ' τον ένα τηλέφωνο να τελειώνουμε!»

«Δέκα φορές τον έχω πάρει σήμερα, κύριε Πι. Κάθε μήνα τα ίδια κάνει!»

«Και τι λέει;»

«Πως δεν προλαβαίνει...»

«Καλά. Ξαναπάρ' τον!»

CUT

Πραγματολογικές σημειώσεις II

Κάθε ομοιότητα με γνωστά πρόσωπα και τόπους είναι συμπτωματική – και όχι μόνον σ' αυτή τη σκηνή. Η Ελέγη, πάντως, ήταν θυγατέρα του Προίτου, βασιλιά του Άργους.

Σκηνή Τρίτη: Οικία Χ. Μ., Πόλη των Αθηνών, Αθήνα – Τετάρτη 09-10, 18:55

Δύο –γεμάτα– σταχτοδοχεία. Τρία τσαλακωμένα πακέτα. Δύο κούπες κι ένα ποτήρι. Πέντε λεξικά. Δώδεκα βιβλία. Εφτά περιοδικά. Εφημερίδες, αποκόμματα, CD, μολύβια, σημειωματάρια... Κι εγώ ψάχνω απεγνωσμένα να βρω αναπτήρα πάνω στο γραφείο μου. Όμως... Το ξέρω! Κάπου εδώ γύρω βρίσκεται...

Ανάβω τσιγάρο. Γέρνω πίσω και χαζεύω τη –γνωστή– Bauhaus αφίσα. Ρίχνω μια ματιά έξω από την μπαλκονόπορτα. Συγκρίνω τα χρώματα της αφίσας μ' εκείνα του αττικού ουρανού και του ηλιοβασιλέματος... «Τι είναι το bauhaus», σκέφτομαι. «Τι είναι ο κυβισμός, τι είναι ο ιμπρεσιονισμός... Και γιατί κανένας δεν έχει κάνει μια "ψυχογεωγραφική μελέτη" του κέντρου των Αθηνών. Της περιοχής γύρω από τη Βαρβάκειο, για παράδειγμα...»

Μισό λεπτάκι! Χτυπάει το τηλέφωνο. [...]

«Ελέγη, καλησπέρα!»

«Πού το κατάλαβες ότι ήμουν εγώ;»

«Έλα βρε! Αυτό δα έλειπε να μην ξέρω ποιος τηλεφωνεί σε ποιον στη στήλη που γράφω.»

«Ακόμα γράφεις;! Ακόμα δεν την τελείωσες;!»

«Α! Όχι. Δεν γράφω τη στήλη για το περιοδικό. Τη στήλη για το innernet γράφω. Κι έχω ήδη αργήσει. Ευτυχώς που δεν παίζει η ΑΕΚ σήμερα. Γιατί ποιος ακούει τη Συλέα! Πάλι θα ξενυχτήσει! Τη στήλη για το περιοδικό θα την έχετε αύριο πρωί-πρωί...»

«Αύριο το πρωί!;...»

CUT

Πραγματολογικές σημειώσεις III

Ψυχογεωγραφία: μελέτη των συγκεκριμένων επιδράσεων του, συνειδητά ή όχι, διαμορφωμένου γεωγραφικού περιβάλλοντος, που επηρεάζει άμεσα τη συναισθηματική συμπεριφορά των ατόμων. *Καταστασιακή Διεθνής*, τεύχος 1, 1958, «Ορισμοί».

Η Συλέα ήτο θυγάτηρ του Κορίνθου, γυνή του Πολυπήμονος και μήτηρ του ληστού [sorry!] Σίνιδος. Και πάλι sorry! Το έγγραφα και το επαναλαμβάνω: κάθε ομοιότητα είναι συμπτωματική!

Σκηνή Τετάρτη: Βαρβάκειος Αγορά, Αθήνα – Τετάρτη 09-10, 19:04

Ο Πι Βήτα ήταν έξαλλος [«Άκου, αύριο το πρωί!»] καθώς σήκωνε το τηλέφωνο.

«Ο κύριος Βήτα...; Εδώ Ντίντης Δικολαβής. Δικηγόρος της Κλημεντίνης και της Λάουρας Βράκου.» [...]

«Ο κύριος Πι πάντα έχει τον τρόπο του, να βάζει τον άλλο στη θέση του», σκεφτόταν αφηρημένα η Ελέγη, καθώς άκουγε το διευθυντή της να διαπληκτίζεται στο τηλέφωνο με το συνομιλητή του. [...]

«... την ελευθερία του τύπου! Δεν θα μας πείτε εσείς πώς να κάνουμε τη δουλειά μας!... Κάντε ό,τι θέλετε! Χαίρετε!»

CUT

Σκηνή Πέμπτη: Βαρβάκειος Αγορά, Αθήνα – Τετάρτη 09-10, 19:08:25

Η Συλέα δεν είχε προλάβει καλά-καλά να σηκώσει το τηλέφωνο, που απαντούσε στον εσωτερικό αριθμό «25», όταν άκουσε τη φωνή του κ. Βήτα: «Συλέα, στο γραφείο μου! Τώρα!»

CUT

Σκηνή Έκτη: Βαρβάκειος Αγορά, Αθήνα – Τετάρτη 09-10, τριαντατρία δευτερόλεπτα αργότερα...

«Συλέα, τι ώρα "ανέβασες" τη στήλη του Μόρφου;»
«Μόλις την πήρα, κύριε Πι. Δεν την έχω διαβάσει ακόμα...»
«Καλά, κι ο δικηγόρος πώς ξέρει ήδη τι αναφέρει...» [...]
«Υποκλοπή e-mail, κύριε Πι. Ξέρετε το Echelon...»
«... Ναι, ναι. Ξέρω...»

CUT

Σκηνή Έβδομη: Κίνι, Σύρος – Τετάρτη 09-10, 19:13

Η Λάουρα και η Κλημεντίνη ήταν σκυμμένες πάνω από τον φορητό και διάβαζαν το e-mail που τους είχε μόλις στείλει ο Ντιντής:

«...Οι εκρηκτικές αδελφές Βράκου, σύμφωνα με απόλυτα εξακριβωμένες πληροφορίες της στήλης, έφυγαν από τη Μύκονο στις αρχές Ιουλίου. Έκτοτε έχουν χαθεί τα ίχνη τους, αν και αστυνομική πηγή μάς αποκάλυψε ότι τους τελευταίους μήνες βρίσκονται σε άλλο νησί των Κυκλάδων, και συγκεκριμένα στη Σύρο. [...]

"Η Σύρος, επικεφαλής του θαλασσοδαρμένου κόσμου του Αιγαίου. Της αξίζει η τιμή. Θα την αναγνωρίσετε από τα πρώτα βήματά σας. μόλις εισέλθετε εις το λιμάνι της, κουρασμένοι από την αλητεία σας στις γειτονικές νησίδες, καταλαβαίνετε, ότι σε κάποια πόλη έχετε αράξει [...] Τότε που η Σύρος ήταν ουσιαστικά η πρωτεύουσα του Ελληνικού Βασιλείου, του νεοσύστατου **Το μικρό του Παρίσι...**"

Καμία σύγχρονη δημοσιογραφική πένα δεν θα μπορούσε να υπογράψει ένα κείμενο, σαν το παραπάνω. Ένα κείμενο που, τόσο, ειρωνικά, θα μπορούσε να περιγράψει όχι τη Σύρο, αλλά το βίο και την πολιτεία της Λάουρας και της Κλημεντίνης Βράκου. [...] Κόρες του αείμνηστου καθηγητή και ακαδημαϊκού Γ. Βράκου φέρονται να έχουν σπουδάσει, αλλά όχι και να έχουν ολοκληρώσει τις σπουδές τους, κοινωνιολογία και ιστορία της τέχνης σε πανεπιστήμιο του... μεγάλου Παρισιού. [...] Γνωρίστηκαν με τον Χριστόδουλο Ξ. στο ΚΚΕ μ-λ την εποχή του Lenin, Levi's και Lacoste. [...] Γνωστές κοσμικές της αθηναϊκής και της μυκονιάτικης νυχτερινής ζωής, ενώ η δεύτερη είχε υπογράψει και την έκκληση για το σπίτι του Αλέξανδρου Γ. στους Λειψούς. [...]

Στη Σύρο αποφεύγουν τις πολλές δημόσιες εμφανίσεις. Εκείνο που προκαλεί εντύπωση είναι το ότι δεν έχουν επισκεφθεί ούτε το μουσείο του Μάρκου Βαμβακάρη στην Άνω Σύρα, αφού είναι γνωστό το πάθος τους για το ρεμπέτικο από την εποχή ακόμα που σύχναζαν στα ρεμπετάδικα των Εξαρχείων, συντροφιά με κάποιους άλλους περιβόητους –σήμερα– ρεμπετόφιλους. Το μουσείο του Μάρκου... "Φτώχεια. Ταπείνωση. Καταδίωξη. Ακόμα και άρνηση της κοινωνίας. Δικαιολογημένα ο Μάρκος θεωρείται πατριάρχης του ρεμπέτικου και γενάρχης του μπουζουκιού."»

«Είναι άρρωστος, σου λέω. Ανισόρροπος!» υποτονθόρυσε η Λάουρα καθώς άναβε ακόμα ένα Κοχίμπα... «Θεέ μου! Τι άλλο θα ψάξουν ακόμα!»
«Άς τους να ψάχουν. Και τι θαρρούν πως θα βρουν;» είπε η Κλημεντίνη, πίνοντας μια γουλιά από το Cuba Libre. Ένα χαμόγελο χαράχτηκε στα χείλη της και άρχισε να σιγοτραγουδά:
«Aqui se queda la clara, / La entranable transparencia / De tu querida presencia, / Comandante Ch◆ Guevara...»
«Καλά, πώς σου 'ρθε τώρα αυτό;»
«Να! Σαν σήμερα, πριν από 35 χρόνια [ακριβώς], στις 9 Οκτωβρίου 1967, ο Τσε δολοφονήθηκε στη Βολιβία από πράκτορες της CIA...»

CUT

Πραγματολογικές σημειώσεις VII

Το κείμενο «Η Σύρος, επικεφαλής... Παρίσι» είναι του Παύλου Παλαιολόγου. Η φράση «Φτώχεια... γενάρχησ του μπουζουκιού», ειπώθηκε από τον πρωθυπουργικό σύμβουλο Γ. Πανταγιά [NET, νυχτερινό δελτίο ειδήσεων, Παρασκευή 4-10]. Το τραγούδι «Comandante Che Guevara» είναι του Κάρλος Πουέμπλα.

Σκηνή Όγδοη: Πλατεία Κολωνακίου, Αθήνα – Τετάρτη 09-10, 20:05

Ο Μιχάλης Πλέμπας, καθώς έπινε μια ακόμη γουλιά από τον μοκατσίνο του, ακολούθησε το βλέμμα του φίλου του. Ο Ροδόλφος είχε από ώρα «καρφωθεί» σε μια χυμώδη πεννητάρα, που καθόταν τρία τραπέζια μακριά τους. Κι εκείνη φαινόταν να ανταποκρίνεται...
«Και δε μου λες, ρε μεγάλη, τι σε ρώτησαν στην αντιπρομοκρατική;»
Ο Ροδόλφος απάντησε, χωρίς να γυρίσει να κοιτάξει τον Μιχάλη: «Τα γνωστά. Αν ήξερα τον Σάββα Ξ. την εποχή που το έπαιζε συνοδός όμορφων κυριών και τα λοιπά, και τα λοιπά...»
«Μη μου πεις ότι παλιά ασκούσε το ίδιο... λειτούργημα με σένα;»
«Ξέρω κι εγώ; Ακόμα και η *Αυριανή* έγραψε κάτι σχετικό...»
Ο Μιχάλης ακολούθησε ξανά το βλέμμα του φίλου του: «Καλά, ρε μεγάλη, εσύ δεν τα έχεις με τη Λάουρα;»
«Εγώ ή κάποιος άλλος. Είναι το ίδιο γι' αυτή...» απάντησε ο Ροδόλφος χωρίς να πάψει ούτε στιγμή να κοιτάζει τη χυμώδη πεννητάρα...

CUT

Πραγματολογικές σημειώσεις VIII

Πρωτοσέλιδο της *Αυριανής* [23 Σεπτεμβρίου 2002]: «Συνοδός Επώνυμων Ηθοποιών ο Σάββας Ξηρός. Ικανοποιούσε τα ακριβά γούστα ορισμένων έναντι αδράς αμοιβής.» Η φράση «Εγώ ή κάποιος άλλος, ήταν το ίδιο γι' αυτή...» ειπώθηκε από τον Νάνι Μορέτι, που στην ταινία «Δεύτερη Φορά» [«La Segunda Volta», NET, Παρασκευή 4-10] του Μίμο Καλοπρέστι, υποδυόταν έναν καθηγητή τον οποίο είχαν αποπειραθεί να δολοφονήσουν τρομοκράτες των Ερυθρών Ταξιαρχιών. Δέκα χρόνια αργότερα γνώρισε τη γυναίκα που τον πυροβόλησε και

προσπάθησε να καταλάβει τους λόγους για τους οποίους εκείνη είχε προσπαθήσει να τον δολοφονήσει. Τελικά, κατάλαβε: «Εγώ ή κάποιος άλλος. Ήταν το ίδιο γι' αυτή...»

Σκηνή Ένατη: Κίνι, Σύρος – Τετάρτη 09-10, 20:22

«Καλά, είναι άρρωστος ο άνθρωπος. Άκου τι γράφει για την αυριανή επέτειο της στήλης του: "Ευχαριστώ επίσης τον μπαμπά μου, τη μαμά μου, τον παππού μου το Χρήστο, τη γιαγιά μου..." και πάει λέγοντας.»

«Ναι, όλο του το σόι. Σαν τον Κλιντ Ήστυντ που βγήκε στα εβδομήντα του, τη βραδιά που κέρδισε το Όσκαρ για τους "Ασυγχώρητους", και ευχαρίστησε ακόμα και τη μαμά του...»

CUT

Σκηνή Δέκατη: Τηλεοπτικός Σταθμός ALTER – Εκπομπή «Φως στο Τούνελ», της Αγγελικής Νικολούλη – Παρασκευή 04-10

Επί της –τηλεοπτικής– οθόνης:
«43 χρόνια μετά... Βρέθηκε ο Χρήστος»

CUT

Σκηνή Ενδέκατη και Τελευταία: Διαδικτυούπολη, Όπου Γης, Αναγνώστες και Αναγνώστριες των «Θεαμαπατών & Δικτυωμάτων», εν χορώ:

«Πού'ν'τος; Πού'ν'τος;»

THE –Happy, ελπίζω– END

Υ.Γ. «... Το ψύχος ήτο δριμύ και ο καιρός τρισάθλιος. Όλη την ημέραν έσταζε χιονόνερο βορβορογόνον...» Περιγραφή ενός συριανού χειμώνα από τον Εμμανουήλ Ροΐδη...

Ένας χρόνος Θεαμαπάτες & Δικτυώματα... Πότε πέρασαν κιόλας τόσες Τετάρτες...; Να ευχαριστήσω με τη σειρά μου τον Χρήστο Μόρφο για την άψογη συνεργασία ("Κύριε Μόρφο, ελπίζω να μη μου την αργήσετε πολύ τη στήλη σήμερα... Δε θέλω να χάσω ΠΑΛΙ τον Ευαγγελάτο και ξέρετε ότι είμαι φαν!"). Επίσης εύχομαι στη στήλη να τα χιλιάσει (παρ' όλο που δεν μπορώ να υπολογίσω πόσα χρόνια θα πάρει αυτό!)

-Σ. Ζ.

17 Οκτωβρίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

Πώς βρωμίζει το «μαύρο»; Πώς λερώνεται;
Στοιχειώδες, αγαπητοί μου: το «μαύρο» βρωμίζει μόνον αν το «ασπρίσει» κάποιος...

Παράδειγμα Α': The Minority Report

Κάτι δεν πήγαινε καλά από την αρχή. Πολύ πριν από το διάλειμμα της ταινίας [**Minority Report**, σκηνοθεσία: **Στήβεν Σπήλμπεργκ**, σενάριο: Σκοτ Φρανκ, Τζον Κοέν, βασισμένο στο ομώνυμο (μετά άρθρου) διήγημα του **Φίλιπ Κ. Ντικ**] είχα πειστεί ότι η ταινία είχε τόση σχέση με το έργο του Φ. Κ. Ντικ, όση ο φάντης με το ρετσινόλαδο: δηλαδή, καμία. Βλέποντας –επί της κινηματογραφικής οθόνης– την απάντηση, μπορούσα πια να διατυπώσω και την ερώτηση: πώς βρωμίζει ένα «μαύρο» διήγημα του Φ. Κ. Ντικ;

Ιδού ένα καλό ερώτημα... Και δεν είχα διαβάσει –ακόμα– το διήγημα. Αλλά έχοντας διαβάσει πάμπολλα έργα του Ντικ, δεν είχα καμία αμφιβολία: το Χόλλυγουντ είχε, για μια ακόμα φορά, κάνει το θαύμα του. Είχε βρωμίσει κάτι «μαύρο»...

Η ταινία: Ουάσινγκτων 2054. Η Διεύθυνση Πρόληψης του Εγκλήματος έχει φτάσει στο απόγειο της αποτελεσματικότητάς της χάρη στους Προγνώστες, τρία χαρισματικά άτομα με ψυχικές ικανότητες [αποτέλεσμα του εθισμού των γονιών τους στη νευρωΐνη], που μπορούν και οραματίζονται τους φόνους πριν αυτοί ακόμα συμβούν. Τα υπόλοιπα τα φαντάζεστε [όσοι δεν έχετε δει την ταινία]: το ειδικό αστυνομικό σώμα, με επικεφαλής τον Τζων Άντερτον [Τομ Κρουζ] συλλαμβάνει τους «δολοφόνους» πριν αυτοί διαπράξουν το «έγκλημά» τους και τους... καταψύχει. Κάποια στιγμή, ωστόσο, οι Προγνώστες προβλέπουν ότι ο ίδιος ο Άντερτον πρόκειται να δολοφονήσει κάποιον άγνωστό του και, έτσι, μεταβάλλεται από κυνηγός σε θήραμα. Το «θύμα» αποδεικνύεται ότι είναι κάποιος που δέχτηκε χρήματα για να παραστήσει το δολοφόνο του μικρού γιου του Άντερτον, που είχε χαθεί έξι χρόνια νωρίτερα. Υπάρχει, ωστόσο, και μειοψηφικό πόρισμα, αφού ο ένας από τους τρεις προγνώστες δεν έχει «δει» τον φόνο που θα διαπράξει ο Άντερτον... Στην ιστορία είναι ανακατεμένος και ο διευθυντής της [ιδιωτικής – στην Αμερική βρισκόμαστε διάολε!] Πρόληψης, που εναντιώνεται στις «κρατικιστικές» αντιλήψεις του εκπροσώπου του υπουργείου Δικαιοσύνης και... η συνέχεια επί της οθόνης.

Η γκλαμουριά: Η Ουάσινγκτων καταπράσινη, τα σπίτια ειδυλλιακά, οι βιλίτσες δίπλα σε λίμνες... Τα σκηνικά θυμίζουν Φ. Κ. Ντικ μόνον σε μια-δυο περιπτώσεις: στο «ιατρείο» όπου ο Άντερτον «αλλάζει» μάτια, στη φτωχογειονιά όπου αγοράζει ναρκωτικά για να αντιμετωπίσει το χαμό του γιου του και το χωρισμό από τη σύζυγο... Το Χόλλυγουντ στις καλύτερες κι αστραφτερές στιγμές του. Στο διήγημα ούτε μάτια «αλλάζει» ο Άντερτον, ούτε ναρκομανής είναι... Τι ακριβώς είναι;

Η πρώτη-πρώτη φράση του διηγήματος: «Η πρώτη σκέψη που πέρασε από το μυαλό του Άντερτον μόλις είδε τον νεαρό ήταν: Έχω αρχίσει να χάνω τα μαλλιά μου. Γίνομαι φαλακρός, χοντρός και γέρος.» Ο Τομ Κρουζ στο ρόλο της ζωής του!

Το διήγημα το διάβασα τρεις-τέσσερις ημέρες αφότου είδα την ταινία. Κατ' αρχάς η ιστορία εκτυλίσσεται στη Νέα Υόρκη. Διαβάζουμε: «Το λεωφορείο μπήκε στην αχανή περιοχή με τις φτωχογειονιές, χιλιόμετρα ολόκληρα γεμάτα φτηνά σαραβαλιασμένα ξενοδοχεία και ετοιμόρροπες πολυκατοικίες που ξεφύτρωσαν ύστερα από τις μαζικές καταστροφές του πολέμου...» Και παρακάτω: «Κάτω από το αερόχημα, η ύπαιθρος απλωνόταν σαν ανάγλυφος χάρτης, οι ακατοίκητες περιοχές ανάμεσα στις πόλεις γεμάτες κρατήρες, κατεστραμμένες φάρμες και ερείπια από μικρές βιομηχανικές εγκαταστάσεις...» Ο πόλεμος ήταν ο αγγλο-κινεζικός πόλεμος... Ο αρχηγός της Διεθνούς Ένωσης Βετεράνων και απόστρατος στρατηγός της Συμμαχικής Ομοσπονδίας του Δυτικού Μπλοκ είναι –στο διήγημα– το «θύμα» του Άντερτον. Άγριος αγώνας για την εξουσία, μεταξύ στρατού-γερουσίας-αστυνομίας-βετεράνων, πραξικοπήματα, συνωμοσίες... Ο ρόλος του στρατηγού

μοιράστηκε, στην ταινία, σε δύο χαρακτήρες: σε εκείνον του «θύματος» του Άντερτον –και υποτιθέμενου δολοφόνου του γιου του– και σε εκείνον του διευθυντή της Πρόληψης. Φυσικά στο σενάριο δεν γίνεται η παραμικρή αναφορά σε πολέμους, βετεράνους, στρατηγούς κ.λπ. Και να 'ταν μόνον αυτό;

Οι Προγνώστες [στο διήγημα όλοι τους αποκαλούν «πιθήκους», το χάρισμά τους είναι φυσικό και δεν έχουν καμία, μα καμία, επαφή με το περιβάλλον] προβλέπουν το ποιοι και πώς πρόκειται να διαπράξουν αδικήματα στο μέλλον. [Στο διήγημα οι πίθηκοι «βλέπουν» όλα τα αδικήματα: κλοπές, φοροδιαφυγές, βιαιοπραγίες, εκβιασμούς. «Στην κοινωνία μας έχουμε φυλακές γεμάτες από υποψήφιους εγκληματίες», λέει ο Άντερτον. Στην ταινία, οι προγνώστες «βλέπουν» μόνον τις ανθρωποκτονίες.] Οι παρ' ολίγον ένοχοι συλλαμβάνονται και φυλακίζονται [στην ταινία «καταψύχονται», στο διήγημα κλείνονται σε στρατόπεδα περιορισμού]. Είναι όμως ένοχοι; Και τι είδους δικαιοσύνη είναι αυτή που φυλακίζει ανθρώπους που **δεν** έχουν διαπράξει κάποιο αδίκημα. Η ταινία δεν ασχολείται με τέτοια «μεταφυσικά» ερωτήματα. Με τα οποία ασχολείται ο Φ. Κ. Ντικ στο διήγημά του, ήδη από την τρίτη σελίδα: «Όπως όλοι ξέρουμε, η τιμωρία δεν ήταν ποτέ αξιόλογος αποτρεπτικός παράγοντας, και μάλλον δεν αποτελούσε παρηγοριά σ' ένα θύμα που ήταν πλέον νεκρό... Πιθανότατα θα έχεις αντιληφθεί το βασικό νομικό μειονέκτημα της μεθοδολογίας πρόληψης. Φυλακίζουμε άτομα που δεν έχουν παραβεί το νόμο.»

«**Φυλακίζουμε άτομα που δεν έχουν παραβεί το νόμο**»; Στη αμερικανική στρατιωτική βάση του **Γκουαντάναμο** στην Κούβα, για παράδειγμα, παραμένουν φυλακισμένοι, εδώ και έναν χρόνο, αρκετές εκατοντάδες ανθρώπων, που φέρονται ως μέλη της Αλ Κάιντα ή υποστηρικτές των Ταλιμπάν, χωρίς να τους έχουν ακόμα απαγγελθεί κατηγορίες. Και είναι αμφίβολο αν κάτι τέτοιο συμβεί σύντομα. Εξάλλου το έδαφος της βάσης, σύμφωνα με απόφαση αμερικανικού δικαστηρίου, δεν θεωρείται αμερικανικό έδαφος... Ούτε κουβανικό είναι. Προφανώς η βάση κατασκευάστηκε πάνω σε κάποιο κενό. Νομικό, κοσμικό... θα σας γελάσω. Ίσως να αποτελεί αποικία κάποιων από τον **Άλφα του Κένταυρου** [όπου «κατάφερε» να εξοριστεί τελικά ο Άντερτον του διηγήματος]. Ποια δικαιώματα έχουν οι κρατούμενοι σ' αυτό το **στρατόπεδο περιορισμού**; Κανένα. Καταλαβαίνετε τώρα γιατί στην ταινία οι «ένοχοι» καταψύχονται και δεν κλείνονται σε στρατόπεδα συγκέντρωσης...

Α! Υπάρχει κι ακόμα ένα ζητημάκι. Ποιο ακριβώς αδίκημα έχει διαπράξει ο **Σαντάμ Χουσεΐν** και οι ΗΠΑ θέλουν να βομβαρδίσουν το Ιράκ; Απλά οι «ειδήμονες-προγνώστες» των ΗΠΑ **προβλέπουν** ότι στο μέλλον ο Σαντάμ θα πλήξει με ατομικά ή βιολογικά όπλα το «μονοκράτος του Δυτικού Μπλοκ». Σκοπεύουν, δηλαδή, **να τον τιμωρήσουν για ένα έγκλημα που δεν έχει ακόμα διαπράξει!** Κάπως έτσι γράφονται τα βασισμένα σε διηγήματα σενάρια ταινιών του Χόλλυγουντ. Αφήνοντας απ' έξω οτιδήποτε μπορεί να οδηγήσει σε «μεταφυσικούς» στοχασμούς. Κάπως έτσι βρωμίζονται τα «μαύρα» διηγήματα...

«Και καλά», θα με ρωτήσει κάποιος εξ υμών. «Είναι απαραίτητο οι σεναριογράφοι και ο σκηνοθέτης της ταινίας να "αναγνώσουν" το διήγημα με τον ίδιο τρόπο που το έκανες εσύ;» Όχι, βέβαια! Ας δούμε τι λέει ο ίδιος ο Στήβεν Σπήλμπεργκ [*Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία*, 06-10-2002]: «Το "Minority Report" στην πραγματικότητα είναι για μένα ένα μυστήριο. Είναι ένα μυστήριο τύπου "ποιος-το-έκανε", ή πιο σωστά, "ποιος-θα-το-κάνει". Ταυτόχρονα, είναι και μια πολύ ανθρώπινη ιστορία για έναν άντρα που έχει ζήσει μια τραγωδία και που προσπαθεί να την ξεπεράσει...» [Στο διήγημα ο «άντρας» (Άντερτον) δεν έχει ζήσει καμιά τραγωδία. Ζει μια χαρά με τη σύζυγό του, που είναι επίσης αστυνομικός, και που, τελικά, τον συνοδεύει στον τόπο εξορίας του.] Και συνεχίζει ο σκηνοθέτης μας: «Η προφητεία του Τζορτζ Όργουελ πραγματοποιείται όχι στον εικοστό αιώνα αλλά στον εικοστό πρώτο. Ο Μπιγκ Μπράντερ ήδη μας παρακολουθεί και η οποιαδήποτε λιγοστή προσωπική ζωή μάς απέμεινε θα εξαμμιστεί πλήρως σε είκοσι ή τριάντα χρόνια, γιατί η τεχνολογία θα έχει τη δυνατότητα να βλέπει μέσα από τοίχους, μέσα από στέγες, κατευθείαν στην προσωπική ζωή μας, στο άδυτο της οικογένειάς μας.»

Αυτά «ανέγνωσε» στο διήγημα ο Στ. Σπήλμπεργκ. Ή έτσι λέει. [Γιατί, τότε, δεν ξαναγύριζε το «1984»;] Το ζήτημα της δικαιοσύνης δεν τον απασχόλησε. Γιατί άλλωστε; Μήπως οι «εγκληματίες» του μέλλοντος, οι «ποιοι-θα-το-κάνουν» δεν απειλούν εξίσου τόσο τη φυσική όσο και τη θρησκευτική πατρίδα του; Πάνε πολλά χρόνια από τότε που ο έφηβος Στήβεν Σπήλμπεργκ ντρεπόταν γιατί ο παππούς του ήταν ραβίνος...

Το βιβλίο. Το διήγημα, ή μάλλον η νουβέλα, «The Minority Report» [«Το Μειοψηφικό Πόρισμα»] υπάρχει στο βιβλίο Philip K. Dick, *The Minority Report*, που μόλις κυκλοφόρησε στα ελληνικά από τις εκδόσεις Μέδουσα. Στο ίδιο βιβλίο φιλοξενούνται συνολικά δέκα διηγήματα του Φ. Κ. Ντικ, ορισμένα από τα οποία έχουν δημοσιευτεί και πιο παλιά σε περιοδικά και ανθολογίες.

Ο συγγραφέας και το Χόλλυγουντ. Ο Philip Kindred Dick [βιογραφία και εργογραφία του στον εξαιρετικό ιστότοπο επιστημονικής φαντασίας [Altfactor](#)] θεωρείται **σήμερα** ως ένας από τους 2-3 σημαντικότερους Αμερικανούς συγγραφείς επιστημονικής φαντασίας του 20ου αιώνα. **Σήμερα. Και στις ΗΠΑ.** Γιατί το εξαιρετικό έργο του Φ. Κ. Ντικ είχε ήδη αναγνωριστεί στην Ευρώπη [με «πρωτεργάτες» τους Γάλλους] από τις αρχές της δεκαετίας του 1960. Στις ΗΠΑ αναγνωρίστηκε μετά θάνατον και με αφορμή την ταινία του Ρίντλεϋ Σκωτ «Blade Runner» [1982], που επίσης είχε βασιστεί σε ένα βιβλίο του [Ονειρεύονται τα Ανδροειδή Ηλεκτρικά Πρόβατα; (1966) Έχει κυκλοφορήσει μεταφρασμένο και στα ελληνικά από τις εκδόσεις Ars Longa με τίτλο *Το Ηλεκτρικό Πρόβατο* (1985).]

Στο διήγημα του Φ. Κ. Ντικ «Το Θυμόμαστε Εμείς για Σας» (1966) [που υπάρχει στη συλλογή του *The Minority Report* και είχε δημοσιευτεί για πρώτη φορά μεταφρασμένο στα ελληνικά στο περιοδικό επιστημονικής φαντασίας *Nova* (τ. 3, Ιούλιος 1978), που εξέδιδε τότε ο σημερινός υπεύθυνος έκδοσης του «9» της Ελευθεροτυπίας Άγγελος Μαστοράκης] είχε βασιστεί και η ταινία του Πωλ Βερχόφεν «Total Recall» (1990), με τον Άρνολντ Σβαρτσενέγκερ. Οι σεναριογράφοι της ταινίας πήραν τα –πρώτα– 3/4 του διηγήματος και έγραψαν το –πρώτο– 1/4 του σεναρίου. Για το υπόλοιπο βασίστηκαν στην –αχαλίνωτη– φαντασία τους...

Άλλη ταινία που έχει βασιστεί σε διήγημα του Ντικ: *Screamers* του Christian Duguay [διήγημα: "Δεύτερη Ποικιλία"]. Ταινίες με «ντικικές» επιρροές: *The Truman Show*, *They Live!*, *Pleasantville* και, φυσικά, *The Matrix*...

Ο συγγραφέας και τα έργα του. Στα ελληνικά έχουν μεταφραστεί πάμπολλα μυθιστορήματα και διηγήματα του Φ. Κ. Ντικ. Για όσους δεν γνωρίζουν το έργο του να συστήσω δύο μυθιστορήματα: *Ο Άνθρωπος στο Ψηλό Κάστρο* [εκδ. Εξάντας] και *Έρευνα στο Σκοτάδι* [εκδ. Alien]. Στο πρώτο, Γερμανοί και Ιάπωνες έχουν κερδίσει τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και έχουν καταλάβει τις ΗΠΑ. Ο ήρωας μαθαίνει, με τη βοήθεια του *I-Τσινγκ*, ότι στον «πραγματικό» κόσμο οι σύμμαχοι έχουν κερδίσει τον πόλεμο... Στην *Έρευνα στο Σκοτάδι*, ένας μυστικός αστυνομικός που παριστάνει –και είναι– το πρεζόνι και τον έμπορο ναρκωτικών αναλαμβάνει μία ακόμη αποστολή: να παρακολουθήσει τον εαυτό του...

Η τιμωρία [μου]: Να γράψω –χωρίς copy-paste– εκατό φορές το ακόλουθο: Την επόμενη φορά που θα ξεκινήσω για να δω ταινία του Καουρισμάκι [«Ο Άνθρωπος Χωρίς Παρελθόν»] να μην αποφασίσω –στο δρόμο– να δω κάτι "πιο ανάλαφρο". Και όταν μου πουν στο ταμείο του κινηματογράφου που παίζει τη «Ματωμένη Κυριακή» του Πολ Γκρίνγκρας [Ιρλανδία, IRA κ.λπ.] ότι υπάρχουν θέσεις μόνον στις τρεις πρώτες σειρές να μην δώσω σημασία και να μπω. Και όχι να πάρω –και πάλι– τους δρόμους, έχοντας πια μόνον δύο επιλογές. Και από αυτές τις δύο ταινίες, γιατί, διάολε, δεν διάλεξα να δω το ταϊλανδέζικο ουέστερν «Τα Δάκρυα του Μαύρου Τίγρη»; Γιατί; Γιατί;

Ηθικόν δίδαγμα: Αν δεν έχετε δει την ταινία και δεν έχετε διαβάσει ούτε το διήγημα, προτιμείστε το δεύτερο. Είναι πολύ πιο ενδιαφέρον από την ταινία και σ' αυτό τα «μειοψηφικά πορίσματα» είναι τρία! Και είναι και πιο ξεκάθαρο. Αυτός ο μπαγάσας ο στρατηγός έκανε το σενάριο άνω-κάτω. Αν έχετε δει την ταινία, διαβάστε και το διήγημα. Για να δείτε πώς το Χόλλυγουντ σκουραίνει ακόμα και το μαύρο. Αν έχετε διαβάσει το διήγημα, ποιος ο λόγος να δείτε την ταινία; Ούτως ή άλλως σε λίγο κανένας δεν θα θυμάται ότι την έχει δει.

Βαθμολογία της ταινίας: Μία [1] μαύρη τρυπούλα. Στο κάτω-κάτω όταν τα αστεράκια «ξεπέφτουν» μεταμορφώνονται σε μαύρες τρυπούλες. Που «καταπίνουν» τα πάντα. Όπως

και το Χόλλυγουντ.

Συνέντευξη του Φ. Κ. Ντικ [Αποσπάσματα από συνέντευξη που είχε δώσει τον Οκτώβριο του 1981 και δημοσιεύτηκε ολόκληρη στο περιοδικό *Cine-Φανταστικό* (τ. 1, Φεβρουάριος 1983, που εξέδιδε ο αείμνηστος Βαγγέλης Κοτρώνης)]

Ας ξαναγυρίσουμε στο *Blade Runner*. Τι είναι αυτό που σας έκανε να αλλάξετε ριζικά τη στάση σας απέναντι στο έργο;

—Ξέρετε, ήμουν εντελώς αηδιασμένος από το Χόλλυγουντ. Κι αυτοί από μένα, φυσικά. Η επιμονή μου να ξαναβγάλω το πρωτότυπο μυθιστόρημα και να απαγορεύσω να γραφτεί μια προσαρμογή του σεναρίου, τους έκανε τρελούς.

[Ο Φ. Κ. Ντικ αναφέρει στην ίδια συνέντευξη ότι είχε αρνηθεί μία πρόταση 400.000 δολαρίων για να προσαρμόσει το σενάριο της ταινίας σε μυθιστόρημα, ενώ συγχρόνως θα απέσυρε από την κυκλοφορία το *Do Androids Dream of Electric Sheep*. Είχε απαγορεύσει επίσης να γραφτεί το προσαρμοσμένο σενάριο από κάποιον άλλο συγγραφέα. Από την ανατύπωση του *Do Androids...* ο Ντικ κέρδισε 12.500 δολάρια. Την ίδια περίοδο, προτίμησε να γράψει έναντι 7.500 δολαρίων το *The Transmigration of Timothy Archer*, που βασιζόταν στην πραγματική ιστορία του μυστηριώδους θανάτου του επισκόπου και φίλου του James A. Pike. Ο Πάικ μετά την αυτοκτονία του γιου του Τζιμ έγινε μάρτυρας 60 περίπου ψυχικών φαινομένων. Γυρεύοντας μια εξήγηση συμβουλευτήκε άλλους κληρικούς, επιστήμονες ακόμα και μέντιουμ. Στις ΗΠΑ μάλιστα προκλήθηκε μέγας σάλος όταν κατά τη διάρκεια μιας τηλεοπτικής εκπομπής και μέσω μέντιουμ ήρθε σε επαφή με το νεκρό γιο του. Ο Πάικ κατηγορήθηκε ως αιρετικός και μετά και την αυτοκτονία της ερωμένης του κατέφυγε στο Ισραήλ, όπου και πέθανε χαμένος στην έρημο. Τα περιστατικά που συνέβησαν μετά την αυτοκτονία του γιου του, ο Πάικ τα κατέγραψε στο βιβλίο του *The Other Side*.]

—Πιστεύω ότι η επιμονή μου αυτή [να κυκλοφορήσει ξανά το *Do Androids...* και να μην προσαρμόσει το σενάριο σε μυθιστόρημα] ωφέλησε ακόμα και κείνους, γιατί τους δόθηκε η ευκαιρία να εμπνευστούν ακόμη περισσότερο από το πρωτότυπο, κι αυτό γιατί ήξεραν ότι θα γινόταν επανέκδοση. Είναι λοιπόν πολύ πιθανό ότι η στάση μου ανέβασε το επίπεδο του σεναρίου. Κριτικάρισα το πρώτο σενάριο του Χάμπτον Φάντσερ με τόσο σκληρό τρόπο και φάνηκα τόσο ειλικρινής, που όλοι πια κατάλαβαν ότι η τωρινή μου συμπεριφορά είναι τίμια, και δεν υπαγορεύεται από λόγους εμπορικής σκοπιμότητας... Πράγματι, υπεραπλοποίησαν την ιστορία του βιβλίου. Κατέληξε να είναι μια μάχη ανάμεσα στα ανδροειδή κι έναν κυνηγό επικηρυγμένων...

Άλλαξε τίποτε όταν είδατε το καινούργιο σενάριο, που γράφτηκε από τον Νταϊήβιντ Πηπλς;

—Είδα μια σεκάνς των ειδικών εφέ του Ντάγκλας Τράμπουλ για το Μπλέηντ Ράννερ, στην τηλεόραση. Το αναγνώρισα αμέσως. Ήταν ο δικός μου εσωτερικός κόσμος. Τον είχαν αναπαραστήσει τέλεια. Μου έστειλαν ένα αντίγραφο του τροποποιημένου σεναρίου. Το διάβασα χωρίς να ξέρω ότι γράφτηκε από καινούργιο σεναριογράφο. Δεν πίστευα στα μάτια μου. Ήταν καταπληκτικό. Ήταν βέβαια το σενάριο του Φάντσερ, αλλά είχε μεταμορφωθεί καταπληκτικά. Αφού διάβασα το σενάριο, ξανακοίταξα το μυθιστόρημα. Αλληλοσυμπληρώνονταν τόσο καλά, που κάποιος που διάβαζε το βιβλίο θα ενθουσιαζόταν με το φιλμ, και αντίστροφα. Έμεινα κατάπληκτος από τον τρόπο που ο Πηπλς έγραψε ορισμένες σκηνές. Μπορώ να πω ότι με δίδαξε ο τρόπος γραφή του... Γι' αυτό απογοητεύτηκα τόσο όταν διάβασα το πρώτο σενάριο... Το βιβλίο και το [δευτερο] σενάριο είναι δυο μέρη του ίδιου συνόλου. Είναι καταπληκτικό...

Ο Φ. Κ. Ντικ πέθανε στις 2 Μαρτίου 1982. Την ίδια χρονιά κυκλοφόρησε στις κινηματογραφικές αίθουσες το «Blade Runner». Οι κριτικοί «έθαψαν» την ταινία, που ωστόσο βρήκε το δρόμο της, αναγκάζοντας τους περισσότερους από αυτούς να αναθεωρήσουν τις απόψεις τους. Τα υπόλοιπα είναι ιστορία [του κινηματογράφου]...

Παράδειγμα Β': «Έχω ένα όνειρο...»

Τα ανδροειδή ίσως να ονειρεύονται ηλεκτρικά πρόβατα, αλλά τι ακριβώς ονειρεύονται οι πολιτικοί άνδρες;

«I have a dream! I have a dream! I have a dream, to sit under the Red Apple Tree!»

Α, όχι! Το παραπάνω όνειρο δεν περιλαμβάνόταν στα όνειρα του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, όπως τα περιέγραψε στην περίφημη ομιλία του «Έχω Ένα Όνειρο» που είχε εκφωνήσει στο Μνημείο Λίνκολν στην Ουάσινγκτων στις 28 Αυγούστου 1963.

Το παραπάνω όνειρο –και άλλα παρόμοια [«Έχω ένα όνειρο! Έχω ένα όνειρο! Έχω ένα όνειρο! Την επόμενη Κυριακή να λειτουργήσουμε στην Αγία-Σοφιά!»]– το «ονειρεύτηκε» κατά τη διάρκεια προεκλογικής του συγκέντρωσης ο **Γιώργος Καρατζαφέρης**, πρόεδρος του κόμματος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και υποψήφιος υπερνομάρχης Αθηνών στις εκλογές της περασμένης Κυριακής, επικεφαλής του συνδυασμού «**Με Καθαρή Καρδιά**».

Με καθαρή καρδιά, με καθαρά χέρια, με καθαρούς Έλληνες, για μια καθαρή Ελλάδα. Για τόση καθαριότητα απαιτείται, φυσικά, και η κατάλληλη «λευκαντική ουσία». Κάπως έτσι βρωμίστηκε ο μαύρος Μάρτιν Λούθερ Κινγκ.

«Έχω ένα όνειρο», έλεγε ο Κινγκ, «ότι κάποια μέρα τα τέσσερα μικρά παιδιά μου θα ζουν σε μια χώρα που δεν θα τους κρίνει από το χρώμα του δέρματός τους αλλά από την ποιότητα του χαρακτήρα τους... Έχω ένα όνειρο ότι κάποια μέρα στην πολιτεία της Αλαμπάμα... τα μικρά μαύρα αγόρια και κορίτσια θα μπορούν να πιαστούν χέρι-χέρι με τα μικρά λευκά αγόρια και κορίτσια και να βαδίζουν μαζί σαν αδελφοί και αδελφές...»

Τα όνειρα του «χέρι-χέρι με τον» Γ. Καρατζαφέρη διαφέρουν από εκείνα του Μ. Λ. Κινγκ, όσο η μέρα με τη νύχτα, όσο το λευκό από το μαύρο... Τα «μαύρα» όνειρα του Κινγκ δεν είναι κατάλληλα για τους «λευκούς τε και καθαρούς» Έλληνες του Γ. Καρατζαφέρη. Χρειάζονται το κατάλληλο «άσπρισμα»...
«Έξω οι μετανάστες...»

Υπάρχουν, ωστόσο, και ομοιότητες μεταξύ των δύο ανδρών: ο Γ. Καρατζαφέρης είναι κι αυτός «μαύρος», όπως δείχνει το τουρκικό πρώτο συνθετικό του επωνύμου του [καρα=μαύρος]. Το τι ακριβώς σημαίνει το αρβανίτικο και αλβανικό δεύτερο συνθετικό [Τζαφέρης] δεν το γνωρίζω. Η «καθαρότητα»... Ο Γ. Καρατζαφέρης είναι επίσης και υποστηρικτής του Κωνσταντίνου Γλύξμπουργκ, που είχε διατελέσει κάποτε και Κινγκ της χώρας μας...

Πάντως, ο Γ. Καρατζαφέρης θα πρέπει να έχει καλούς συμβούλους. Εφαρμόζει στις ομιλίες του τον «Κανόνα των Τριών». «Έχω ένα όνειρο, έχω ένα όνειρο, έχω ένα όνειρο». Παλιό κόλπο των –μυημένων– εξουσιαστών από αρχαιοτάτων χρόνων. Η τρις επαναλαμβανόμενη φράση ή λέξη εντυπώνεται καλύτερα στο υποσυνείδητο των «καθαρών»...

Α! Είχαμε και τις εκλογές. Το 13,6% που απέσπασαν οι «Καθαροί» δεν ήταν καθόλου, μα καθόλου, άσχημο ποσοστό. Αλλά τα περί κινδύνου εμφάνισης ακροδεξιού κόμματος στην Ελλάδα πολύ... πασοκικά μου φαίνονται. [Σχετικό άρθρο του Θύμιου Παπανικολάου.]
Το κυβερνών κόμμα έχει μακρά παράδοση σε τέτοιου είδους «πολιτικές» αναλύσεις. Εδώ και είκοσι χρόνια «αβαντάρει» συστηματικά κάθε είδους ακροδεξιό σχηματισμό όταν το βολεύει. Όταν, δηλαδή, απαιτείται για την οικοδόμηση του «ρεαλιστικού ουτοπισμού» να αφαιρεθεί ένα κάποιο ποσοστό από τη Νέα Δημοκρατία. Όπως τότε που έταζαν σε παρόμοιο σχηματισμό την απελευθέρωση των φυλακισμένων πρωταιτίων του απριλιανού πραξικοπήματος. Φυσικά, μετά τις εκλογές...

Αλλά και ο Αρχιεπίσκοπος τι τις ήθελε τις «μη δηλώσεις» δηλώσεις του; Ότι «όσοι ψήφισαν τον Γ. Καρατζαφέρη είναι καλοί χριστιανοί»; Και ότι αν η ΝΔ έβαζε υποψήφιο για την υπερνομαρχία κάποιον άλλον, και όχι τον Γ. Τζανετάκο, ο συνδυασμός του Γ. Καρατζαφέρη δεν θα έπαιρνε ούτε 1%;; Τόσοι θα ήταν τότε οι καλοί χριστιανοί σ' αυτόν τον τόπο; Θου Κύριε...

Κουίζ: «Ο Σκύλος μου ο Μότσαρτ»

Ποιος είχε γράψει το τραγούδι «My dog Mozart» για το ροκ συγκρότημα Dragons τη δεκαετία του 1960;

A. Ο Λάκης Παπαδόπουλος.

B. Ο Γιώργος Καρατζαφέρης.

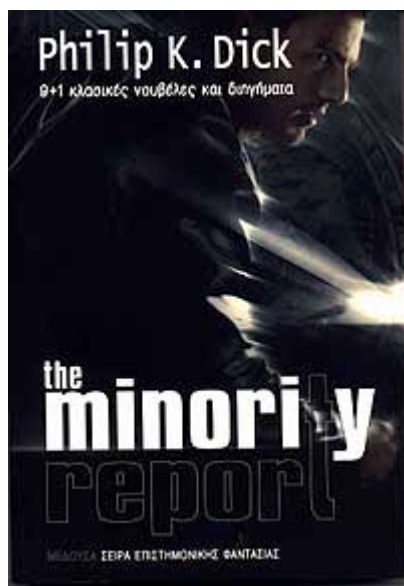
Γ. Ο Χριστόδουλος Παρασκευαΐδης.

Απάντηση [από την ιστοσελίδα: «Ελληνικό Ροκ, Μέρος Πρώτο, τα 60's»]

«Οι DRAGONS με τραγουδιστή το Λάκη Παπαδόπουλο, γνωστός σήμερα ως "Λάκης με τα Ψηλά Ρεβέρ", ήταν κατ' εξοχήν αγγλόφωνο σχήμα. Το τέταρτο κατά σειρά single τους "The first gun" ήταν απ' τα πρώτα τραγούδια που απαγορεύτηκαν από τη χουντική λογοκρισία κι έτσι το γκρουπ αναγκάστηκε να του αλλάξει τον τίτλο σε "The forest of my place". Μάνατζερ τους ήταν ο γνωστός σήμερα βουλευτής Γιώργος Καρατζαφέρης που ήταν και ο συνθέτης ενός single τους με τίτλο "My dog Mozart".»

Από τον Άλφα του Κένταυρου στην *Άλφα1*, σήμερα:

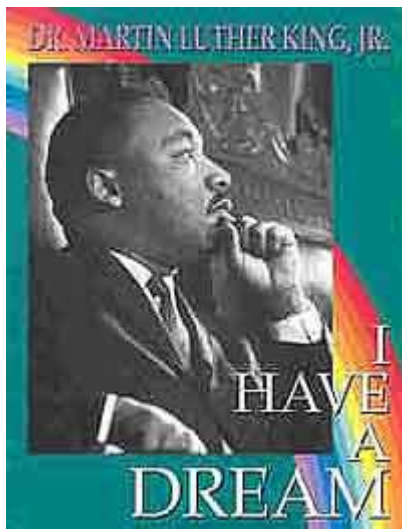
«Εκείνες τις μέρες τα πάντα ήταν γνήσια. Οι άντρες ήταν αληθινοί άντρες. Οι γυναίκες αληθινές γυναίκες και τα μικρά τριχωτά πλάσματα από τον Άλφα του Κένταυρου, αληθινά μικρά τριχωτά πλάσματα από τον Άλφα του Κένταυρου.»

Μειοψηφικό Πόρισμα: «Πιθανότατα θα έχεις αντιληφθεί το βασικό νομικό μειονέκτημα της μεθοδολογίας πρόληψης. Φυλακίζουμε άτομα που δεν έχουν παραβεί το νόμο...»

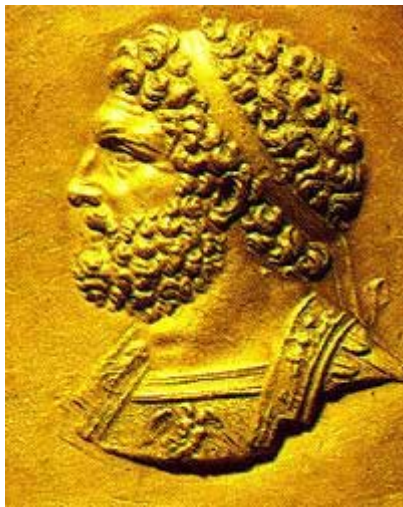
Philip Kindred Dick [1928-1982]. Αναγνωρίστηκε [στις ΗΠΑ] μετά θάνατον ως ένας από τους κορυφαίους συγγραφείς επιστημονικής φαντασίας του 20ου αιώνα. Ήταν ζήτημα αρχών για εκείνον να μην ενδώσει στις πιέσεις του Χόλλυγουντ, όσο ζούσε. Μετά θάνατον, πέντε πρώην σύζυγοι και τρία τέκνα δεν είχαν προφανώς τους ίδιους ενδοιασμούς... Ας μη συζητάμε καλύτερα για το «μαγικό ραβδάκι» του Αγιόξυλου...

Martin Luther King [1929-1968]. Δολοφονήθηκε γιατί ονειρευόταν μια χώρα που οι κάτοικοί της δεν θα κρίνονταν από το χρώμα του δέρματός τους, αλλά από την ποιότητα του χαρακτήρα τους. Ονειρευόταν μια χώρα που τα μαύρα παιδιά θα βάνιζαν χέρι-χέρι με τα λευκά παιδιά [και όχι με τον Γ. Καρατζαφέρη...]

Ο πρωθυπουργός της χώρας Κώστας Σημίτης παρουσίασε την Τετάρτη στο Ζάππειο το τρίτομο [!] έργο του για την «Ισχυρή Ελλάδα». «Χαρακτήρισε την έκδοση ως χρήσιμη συνεισφορά σε αυτό που ο ίδιος αποκάλεσε "δημιουργική μνήμη".» Πώς θα μπορούσαμε ποτέ να λησμονήσουμε τον δημιουργό της ισχυρής Ελλάδας; Τόνισε επίσης ότι «η πολιτική δεν περιορίζεται σε επαναστατικές πλειοδοσίες και χρησιμοποίησε τον όρο "ρεαλιστικός ουτοπισμός" προκειμένου να περιγράψει την προσπάθεια υλοποίησης του οράματος...» Για μας τα ντόρτια και οι δυστοπίες, και γι' άλλους τα όνειρα, τα οράματα, οι ουτοπίες...

Ζ' Διεθνές Συμπόσιο για την Αρχαία Μακεδονία, Θεσσαλονίκη. Οι εργασίες του διακόπηκαν την Τετάρτη το απόγευμα από 400 διαμαρτυρόμενους Θεσσαλονικείς. Επιστήμων τις, ονόματι Daniel Ogden [συγγραφέας αρκετών βιβλίων και άρθρων για τη μαγεία στην αρχαία Ελλάδα, [προσωπικός ιστότοπος](#)], επικαλούμενος αρχαίες πηγές, ισχυρίζεται ότι οι δύο σύζυγοι του Φιλίππου Β' Φιλίνα και Ολυμπιάς για να προωθήσουν τα συμφέροντα των γιων τους [ως διαδόχων] έφτασαν σε σημείο να καταφύγουν ακόμη και στη χρήση μαύρης μαγείας. Άλλη επιστήμων, η Kate Mortensen [[άρθρο της για την Ευρυδίκη](#), μητέρα του Φιλίππου Β'] υποστηρίζει ότι «ο Φίλιππος Β' και ο δολοφόνος του, Πausanias, υπήρξαν εραστές και εκφράζει την άποψη ότι η ομοφυλοφιλία ήταν ιδιαίτερα διαδεδομένη στην αρχαία Μακεδονία. Αποδίδει τη δολοφονία του Φιλίππου Β' στη δυσαρέσκεια του Pausanias, όταν ο Μακεδόνας βασιλιάς δεν τον δικαίωσε ως αθώο θύμα ομαδικού βιασμού, που είχε οργανώσει ο Άτταλος. Η ίδια υποστηρίζει ότι ο Φίλιππος Β' δεν ήταν ο πρώτος Μακεδόνας μονάρχης που δολοφονήθηκε από δυσαρεστημένο εραστή του.» Ομοφυλοφιλία και μαύρη μαγεία; Κι εγώ που νόμιζα ότι οι αρχαίοι Μακεδόνες ήταν καλοί χριστιανοί... Αλλά τι να περιμένεις από επιστήμονα που επικαλούμενη ως πηγή τον –χριστιανό– Ιουστίνο λέει πως η μητέρα του Φιλίππου είχε ερωτευθεί σφόδρα τον σύζυγο της κόρης της Ευρυνόης και πως τίποτα δεν την

σταματούσε, καθώς ήθελε να τον παντρευτεί και να τον ανεβάσει στο θρόνο... Αίσχος! Αίσχος! Και πάλι αίσχος!

23 Οκτωβρίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

Βίοι Αγίων

Ζήλια! Καθαρή ζήλια! [«το δυσάρεστο συναίσθημα που νιώθει κανείς απέναντι σε κάποιον που πλεονεκτεί ή που επιτυγχάνει (κάτι αξιόλογο) ή κατέχει κάτι που δεν έχει ο ίδιος.»] Ιδού υπό ποιού δυσάρεστου συναισθήματος διακατέχομαι τις τρεις τελευταίες εβδομάδες. [Και ασφαλώς γνωρίζω ότι αποτελεί ένα εκ των επτά θανασίμων αμαρτημάτων!] Και σας ερωτώ κυρίες και κύριοι: Είναι δυνατόν να είναι οι αιρετικοί καλύτεροι από εμάς; Είναι δυνατόν να υστερούμε έναντι των παπικών; Οποίον όνειδος δια το ελληνορθόδοξον εγώ μας!

Και επιμένω: Πότε η ελληνορθοδοξία μας κήρυξε κάποιον Άγιο για τελευταία φορά; Πότε; Ασφαλώς και δεν ενθυμείσθε!

Ενώ οι «άλλοι», οι παπικοί, οι αιρετικοί, τα βδελύγματα της πίστης μας, κάθε τρεις και λίγο κηρύσσουν και κάποιον μάρτυρα. Κάθε τέσσερις και λίγο κηρύσσουν και κάποιον όσιο. Κάθε πέντε και λίγο κηρύσσουν και κάποιον άγιο...

Κάτι το οποίο έπραξαν για τελευταία φορά στις 6 Οκτωβρίου τρέχοντος έτους. Το όνομα του αγίου; **Χοσεμαρία Εσκριβά ντε Μπαλαγκέρ!**

Βίοι Αγίων II

Κυριακή 6 Οκτωβρίου 2002. Πόλη του Βατικανού. Οι εκτιμήσεις ανεβάζουν τον αριθμό των παρισταμένων πιστών σε 300.000. Ανάμεσά τους έξι υπουργοί της ιταλικής και τρεις της ισπανικής κυβέρνησης, 400 επίσκοποι, 37 χορωδίες, 13 καρδινάλιοι, 48.000 μπουκάλια μπύρας και 20.000 μπουκάλια νερού [προσφορά των χορηγών της εκδήλωσης]. Και ένας πάπας: ο **Κάρολος Βοϊτύλα** [για να μην παραπονιέται μόνον ο κ. Παρασκευαΐδης για τη χρησιμοποίηση του κοσμικού επωνύμου του.] Κόστος της εκδήλωσης; Ένα εκατομμύριο ευρώ – περίπου.

Και όλα αυτά για την αγιοποίηση του **Χοσεμαρία Εσκριβά ντε Μπαλαγκέρ υ Αλμπάς** [1902-1975], ενός ισπανού ιερωμένου, ενός ανθρώπου που το 1968 πήρε και τον τίτλο του Μαρκησίου της Περάλτα. [«Τιμές, διακρίσεις, τίτλοι: πράγματα του αέρα, φούσκες υπερηφάνειας, ψέματα, τίποτα». Εσκριβά ντε Μπαλαγκέρ, *Η Οδός*, Απόφθεγμα 677.] Ενός ανθρώπου που αγιοποιήθηκε όχι λόγω του αγίου βίου του, αλλά επειδή το 1928 είχε τη «φαεινή ιδέα» [επιφοίτηση] να ιδρύσει την κοσμικο-θρησκευτική οργάνωση [δηλαδή, Τάγμα] του **Opus Dei**, ό εστί μεθερμηνευόμενον «Το Έργον του Θεού», που αναγνωρίστηκε επισήμως από την Αγία Έδρα το 1950.

Opus Dei I

Νομίζω ότι θα ήταν καλύτερα, αντί να ασχοληθούμε με τον βίο και τα έργα του Αγίου, να

ασχοληθούμε με τα έργα του έργου του Αγίου, δηλαδή με το **Έργο του Θεού**, ρίχνοντας μια ματιά στην πολιτική [αν]επικαιρότητα διαφόρων χωρών.

Ισπανία. Τα τελευταία χρόνια της διακυβέρνησης της χώρας από τον δικτάτορα **Φρανσίσκο Φράνκο**, που πέθανε λίγους μήνες μετά τον Άγιο, δέκα από τους δεκαεννέα υπουργούς της κυβέρνησης ήταν μέλη του «Έργου». Το «Έργο» είχε αποκτήσει σημαντική επιρροή στη χώρα μετά το 1956 όταν ο δικτάτορας κατέφυγε στα μέλη του για να προχωρήσει σε οικονομικές μεταρρυθμίσεις. Ο ίδιος ο Άγιος δε, επιθυμούσε διακαώς να παίξει το ρόλο του Αντιβασιλέα στη χώρα, μετά το θάνατο του Φράνκο και πριν από την ενθρόνιση του Χουάν Κάρλος.

Μεξικό – 2000. Στις προεδρικές εκλογές της 2ας Ιουλίου 2000 ηττήθηκε, μετά από εβδομήντα χρόνια συνεχούς παραμονής στην εξουσία, το Επαναστατικό Θεσμικό Κόμμα [PRI] της χώρας και πρόεδρος αναδείχτηκε ο Βισέντε Φοξ, υποψήφιος του Κόμματος Εθνικής Δράσης (PAN) και –πρώην– στέλεχος της Coca Cola. [Για τα έργα του PRI δεν νομίζω ότι πρέπει να προσθέσουμε κάτι. Φανταστείτε απλώς το ΠΑΣΟΚ μετά από άλλα 40 χρόνια παραμονής στην εξουσία. Διότι οι άλλοι δεν...] Διαβάζουμε στη *Le Monde Diplomatique* [Ελευθεροτυπία, 21-01-2001]: «Η επιτελική ομάδα του νέου προέδρου αποτελείται από μερικούς αποστάτες της αριστεράς ή του PRI, αλλά οι περισσότεροι προέρχονται από το Opus Dei, τους Λεγεωνάριους του Χριστού και αντιδραστικές ενώσεις γονέων και κηδεμόνων. Ο Φοξ έχει δεσμευθεί να σεβαστεί τη λαϊκή δομή του μεξικανικού κράτους, αλλά οι σύμβουλοί του στον τομέα της εκπαίδευσης θέτουν μια προϋπόθεση: να επαναπροσδιοριστεί η λαϊκότητα με τρόπο που να περιλαμβάνει μαθήματα θρησκευτικών...»

Βενεζουέλα -2002. Στις 11 Απριλίου εκδηλώνεται στη χώρα πραξικόπημα κατά του προέδρου **Ούγο Τσάβες**. Το πραξικόπημα τελικά αποτυγχάνει. [Μια σημερινή είδηση, ωστόσο, επαναφέρει στο προσκήνιο τις φήμες που κυκλοφορούν εδώ και μήνες για ένα νέο πραξικόπημα. Χτες, 14 αξιωματικοί της Βενεζουέλας, που είχαν συμμετάσχει στην απόπειρα πραξικοπήματος του Απριλίου, κάλεσαν τον στρατό να ανατρέψει την κυβέρνηση και απαίτησαν την παραίτηση του αρχηγού του κράτους.] Πέραν των Αμερικανών, για τους οποίους ο Ούγο Τσάβες έχει καταστεί «κάρφος εις τους οφθαλμούς των», υπάρχουν και άλλοι κύκλοι εντός της χώρας που επιθυμούν διακαώς την ανατροπή του Τσάβες: «Μια συμμαχία πλουσίων – η οποία συγκεντρώνει την Καθολική Εκκλησία (που εκπροσωπείται κυρίως από το Opus Dei), την οικονομική ολιγαρχία, τα αφεντικά, τη λευκή αστική τάξη και ένα διεφθαρμένο συνδικάτο...», έγραφε προ μηνών ο Ignacio Ramonet [*Le Monde Diplomatique* – Ελευθεροτυπία, 09-06-2002].

Αργεντινή. Ο Κάρλος Μένεμ, πρόεδρος της χώρας επί δύο συνεχείς θητείες, κυριάρχησε στην πολιτική σκηνή τη δεκαετία του 1990, όντας ηγέτης του νεοπερονιστικού κόμματος. Τα σημερινά «επιτεύγματα» της Αργεντινής οφείλονται σε μεγάλο βαθμό στον ίδιο και στο περιβάλλον του... Η άνοδος του Μένεμ και των νεοπερονιστών στην εξουσία χρηματοδοτήθηκε από μία θυγατρική εταιρεία του Γενικού Μεσογειακού Ιδρύματος [Fundacion General Mediterranea – FGM]. Το FGM είναι ένα «φιλανθρωπικό» ίδρυμα με τρεις γνωστούς κλάδους [θυγατρικές]: τη «μητρική» εταιρεία της Ζυρίχης [FGM], εκείνον της Αργεντινής που αναφέραμε και το Γενικό Λατινοαμερικάνικο Ίδρυμα [Fundacion General Latinoamericana – Fundamerica] που έχει ως έδρα το Καράκας της Βενεζουέλας. Να επιβεβαιώσω τις υποψίες σας: το «φιλανθρωπικό» ίδρυμα FGM ιδρύθηκε από μέλη του Opus Dei το 1956. Μεγάλο μέρος των πόρων του ιδρύματος προέρχεται από την ισπανική τράπεζα Banco Atlantico [έβδομη σε μέγεθος στη χώρα] που προσφέρει το 15% των κερδών σε «κοινωνικούς σκοπούς». Φυσικά και η Banco Atlantico ελέγχεται από το Opus Dei. Η ίδια τράπεζα είχε συμμετάσχει, το 1963, στη δημιουργία μιας άλλης τράπεζας, της Bankunion, που επίσης προσφέρει το 15% των κερδών της σε κοινωνικούς σκοπούς. Μέτοχος αυτής της τράπεζας ήταν –πιθανότατα– και ο **Μικέλε Σιντόνα**. Μικέλε Σιντόνα, Ρομπέρτο Κάλβι, τράπεζες του Βατικανού, Opus Dei, Μαφία, αμερικανοί, μασονική στοά P-2, Λίτσιο Τζέλλι: ιδού πώς διαπλέκονται τα «έργα της πίστεως» με εκείνα του «Έργου». Για να αγγίξουμε, όμως, έστω και την κορυφή του παγόβουνου σχετικά με τις οικονομικές και πολιτικές

δραστηριότητες του «Έργου», θα χρειάζονταν αρκετά βιβλία. Να αναφέρω εδώ απλώς ότι το «Έργο του Θεού» είναι το πρώτο Τάγμα της Καθολικής Εκκλησίας που αποκτά τόση δύναμη οκτώ αιώνες μετά τους **Ιππότες του Ναού**. Τους πρώτους διεθνείς τραπεζίτες της ιστορίας... Δεν είναι λίγοι εκείνοι που επονομάζουν το «Έργο» *Opus Dei*... Το χταπόδι του Θεού έχει απλώσει παντού τα πλοκάμια του...

Χιλή. Δύο από τα πρώτα μέλη του «Έργου» στη Χιλή ήταν και οι «δεξιό ακτιβιστές» Χάιμε Γκουσμάν και Άλβαρο Πούγκα, που στη δεκαετία του 1960 έθεσαν υπό τον έλεγχό τους την παλαιότερη εφημερίδα της χώρας *El Mercurio*. Ιδρυτής του «Έργου» στη Χιλή ήταν ο ισπανός ιερέας Μανουέλ Ιμπάνιθ Λανγκλόις. Οι τρεις τους ίδρυσαν το Ινστιτούτο Γενικών Σπουδών για να αντιπαρατεθούν ιδεολογικά στο Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα, που ήταν πολύ «αριστερό» για τα γούστα τους. Το ίδρυμα χρηματοδοτήθηκε αδρά από τη CIA. Το πραξικόπημα του 1973 σχεδιάστηκε στα γραφεία του Ιδρύματος. Εκπρόσωπος του δικτάτορα Αουγκούστο Πινοσέτ ανέλαβε ο Άλβαρο Πούγκα. Υπουργός Εξωτερικών της χούντας ανέλαβε ο Χέρμαν Κουμπίγιος και υπουργός οικονομικών ο Πάμπλο Μπαράονα, μέλη επίσης του «Έργου». Δύο ακόμα μέλη της στρατιωτικής κυβέρνησης λέγεται πως ήταν «γιοι» του Εσκριβά ντε Μπαλαγκέρ. Ο Χάιμε Γκουσμάν έγραψε το νέο σύνταγμα της χώρας...

Περού, Βραζιλία, Γουατεμάλα... Το χταπόδι του Θεού έχει περισσότερα από οκτώ πλοκάμια...

Opus Dei II

Όσον αφορά τα ευρωπαϊκά πλοκάμια του χταποδιού [Ισπανία, Πορτογαλία, Γαλλία, Ιρλανδία, Πολωνία, Ιταλία...] αξίζει να αναφέρουμε μία μικρή ιστορία, ενδεικτική των διαπλοκών και των διασυνδέσεων του «Έργου».

Ο «**Κύκλος Πιναί**» είναι ένα κρυφό παρακλάδι της **Λέσχης Μπίλντερμπεργκ**, η υπηρεσία πληροφοριών της, κατά κάποιο τρόπο. Πήρε το όνομά της από τον Antoine Pinay που είχε διατελέσει πρωθυπουργός της Γαλλίας στις αρχές της δεκαετίας του 1950 και είχε συμμετάσχει σε κάποιες συνεδριάσεις της Λέσχης. Μέλη του Κύκλου ήταν οι γνωστοί και μη εξαιρετέοι **Χένρυ Κίσσινγκερ**, **Ζμπίγκνιου Μπρεζίνσκι**, **Ντίβιντ Ροκφέλλερ**. Είναι άγνωστο το πότε ακριβώς ιδρύθηκε ο Κύκλος, αλλά στα μέσα της δεκαετίας του 1960, είχε αναπτύξει πλήρως το έργο της, που δεν ήταν άλλο από εκείνο του «αντικομμουνισμού».

Στενοί συνεργάτες του Α. Πιναί ήταν ο Γάλλος δικηγόρος **Jean Violet**, που εργαζόταν για τη SDECE, τη μυστική υπηρεσία της Γαλλίας, και ο διάδοχος του αυστριακού θρόνου Otto von Habsburg. Τα πλοκάμια του Κύκλου έφταναν όπου μπορείτε να φανταστείτε: στις μυστικές υπηρεσίες όλων των χωρών της Ευρώπης, στις μασονικές στοές [P-2, για παράδειγμα], στον τύπο, στις ακροδεξιές τρομοκρατικές οργανώσεις...

Ο Ζαν Βιολέ ήταν στενός φίλος ενός Γάλλου δομινικανού μοναχού, του Υβ-Μαρκ Ντυμπουά, υπεύθυνου διεθνών σχέσεων του τάγματός του και μέλους της μυστικής υπηρεσίας του Βατικανού, αν όχι διευθυντής της. Επόμενο ήταν να δημιουργηθούν και στενότερες σχέσεις μεταξύ Βατικανού, Opus Dei και Κύκλου. Στον Κύκλο συμμετείχαν επίσης ο Αλφρέντο Σάντσεθ Μπέγια, υπεύθυνος ευρωπαϊκών υποθέσεων των μυστικών υπηρεσιών της Ισπανίας και μέλος του «Έργου» και ο υπουργός του Φράνκο Σίλβα Μουνιόθ, ανώτατο μέλος κι αυτός του «Έργου». Άλλα επιφανή μέλη του Κύκλου ήταν ο **Φραντς Γιόζεφ Στράους** του χριστιανοδημοκρατικού κόμματος της Βαυαρίας, ο **Τζούλιο Αντρεότι** του χριστιανοδημοκρατικού κόμματος της Ιταλίας, ο **Ουίλλιαμ Κόλμπυ** της CIA, ο Μονσινιόρε Μπρουνέλλο πρελάτος του Βατικανού... Υπάρχει, ωστόσο, κι ένα μέλος του Κύκλου όχι και τόσο γνωστό: ο ιταλός **Στέφανο Ντέλλε Κιάιε**, που δούλευε για τις μυστικές υπηρεσίες της Ιταλίας και είχε πολύ στενές σχέσεις με την P-2, αλλά και κάποιους κύκλους της ελληνικής χούντας... Ο Ντέλλε Κιάιε έβαζε βόμβες σε τράπεζες, σιδηροδρομικούς σταθμούς και συρμούς σκοτώνοντας «στα τυφλά» εκατοντάδες αθώων. Για να μην ξεχνάμε και τι σημαίνει η

λέξη τρομοκρατία... Και όλα αυτά στα πλαίσια της «στρατηγικής της έντασης» που στόχο της είχε την αναχαίτιση του Ερυθρού Κινδύνου.

[Χριστιανική] Πίστις και Αντικομμουνισμός, ένα από τα έργα του «Έργου».

Μετά την κατάρρευση του Ανατολικού Μπλοκ, ο στόχος του «Έργου» άλλαξε: [Χριστιανική] Πίστις και Αντι-ισλαμισμός. Αλλά, αυτό είναι μια άλλη ιστορία.

Και μετά υπάρχουν και μερικοί που κατηγορούν τον Αρχιεπίσκοπό μας ότι έχει στενές σχέσεις με ακροδεξιούς κύκλους στην Ελλάδα. Α! πα, πα! Όπως θα αποδειχτεί και δικαστικά **δεν υπάρχουν** ακροδεξιοί στην Ελλάδα. Το τι υπάρχει στην Ελλάδα, δεν μπορώ να το γράψω. Γιατί κι αυτό μπορεί να [μην] αποδειχτεί δικαστικά...

Opus Dei III

«Στη ζωή μου γνώρισα μερικούς πάπες, πολλούς καρδινάλιους, πάμπολλους επισκόπους. Από την άλλη πλευρά, ωστόσο, ο ιδρυτής του Opus Dei είναι μόνον ένας.» Χοσεμαρία Εσκριβά ντε Μπαλαγκέρ, 1971.

Το χταπόδι του Θεού έχει σήμερα περισσότερα από 80.000 μέλη σε ολόκληρο τον πλανήτη. Τα μέλη του δεν είναι μόνον ιερωμένοι, αλλά και κοσμικοί. Οικοτροφεία, σχολεία, πανεπιστήμια, επιχειρήσεις, τράπεζες, ιδρύματα με την υπογραφή του Opus Dei, υπάρχουν σε όλες τις καθολικές χώρες –και όχι μόνον– του πλανήτη. Ο επόμενος πάπας ίσως και να είναι μέλος του «Έργου του Θεού».

Υπάρχει ακόμα καμία απορία για το γιατί αγιοποιήθηκε ο Χοσεμαρία;

«Ζήλια μου, ζήλια μου...»

Opus Dei IV

Πηγές από όπου άντλησα στοιχεία για το Opus Dei: Robert Hutchison, *Their Kingdom Come—Inside the Secret World of Opus Dei*, Corgi Books 1998, *L' Opus Dei – Une Secte dans la Secte Catholique* [Παρίσι, 1999], το πρώτο μέρος του οποίου βασίζεται σε άρθρα του **Thierry Meyssan** που είχαν δημοσιευθεί σε αρκετά τεύχη του περιοδικού *Maintenant* το 1995, ενώ το δεύτερο αποτελεί έργο ενός ανώνυμου συγγραφέα. Στο Διαδίκτυο υπάρχουν δεκάδες χιλιάδες αναφορές για το Opus Dei, και το καλύτερο site για να ξεκινήσετε κάποια δική σας έρευνα είναι το [Opus Dei Awareness Network](#).

Thierry Meyssan

Συμπτώσεις. Στο οπισθόφυλλο του [68 σελίδων] φωτοτυπημένου φυλλαδίου για το Opus Dei ανακάλυψα ότι ο Τιερρύ Μεϋσσάν είχε γράψει μια σειρά άρθρων για το ίδιο θέμα. Ένα βιβλίο του Μεϋσσάν μεταφράστηκε και πρόσφατα στη χώρα μας, και είχα μάλιστα αναφερθεί σ' αυτό πριν από μερικές εβδομάδες. Στο μεταξύ, το διάβασα και είναι εξαιρετικό. Πρόκειται για το *11 Σεπτεμβρίου 2001 – Η Τρομακτική Απάτη – Κανένα Αεροσκάφος δεν Συνετρίβη στο Πεντάγωνο*, [εκδ. Γραφές, μετ. Μαρία Κράλλη], που έχει ήδη μεταφραστεί σε αρκετές γλώσσες. Για περισσότερες [και αναρίθμητες] πληροφορίες στο επίσης εξαιρετικό site [effroyable-imposture.net](#), όπου υπάρχουν και στοιχεία από το *Pentagate*, το νέο βιβλίο του Μεϋσσάν, σχετικά με το ίδιο πάντα θέμα.

Ο [επίσης Άγιος] Αδελφός του Θεού

Μετά τον Άγιο του Θεού και το «Έργο του Θεού», σειρά είχε χτες [ράδιο, τηλεόραση] και σήμερα [εφημερίδες] ο αδελφός του Θεού.

Η ανακάλυψη συγκλονίζει τον χριστιανικό κόσμο. Η είδηση λέει ότι ανακαλύφθηκε ένα οστεοφυλάκιο στην Ιερουσαλήμ που φέρει την επιγραφή στα αραμαϊκά «**Ιακώβ, υιός του Ιωσήφ, αδελφός του Ιησού**». Βέβαια, καταπώς λένε και οι επιστήμονες [[Biblical Archaeology Review](#), [BBC](#), [e-one](#)] τα ονόματα Ιακώβ, Ιωσήφ και Ιησούς ήταν πολύ συνηθισμένα εκείνη την περίοδο στην Παλαιστίνη.

Για να μην σχολιάσω την είδηση και κολαστώ [σήμερα που ασχολούμαι μόνον με βίους αγίων] θα παραθέσω μόνον τους τίτλους της σχετικής είδησης όπως αυτοί αναγράφονται στα πρωτοσέλιδα δύο σημερινών ελληνικών εφημερίδων. *Το Βήμα*: «Ιστορικό Εύρημα για τον Ιησού – Μπορεί να Είναι η Αρχαιότερη Τεκμηρίωση για το Χριστό **Εκτός Βίβλου**». [Δεν κρατιέμαι άλλο, θα αμαρτήσω: Γιατί, υπάρχουν και νεότερα τεκμήρια εκτός Βίβλου;] *Espresso*: «Ο Ιησούς Είχε Αδελφό – Μια Ανακάλυψη Προβληματίζει τους Ειδικούς». [Γάω για την Κόλαση κατευθείαν: Πουθενά στις Γραφές δεν αναφέρεται ότι ο Ιησούς ήταν μοναχογιός Εκείνης. Μοναχογιός Εκείνου λένε πως ήταν...]

Επιστροφή στα καθ' ημάς

Συνηθίσατε με τις δημοτικές εκλογές και ξεχάσατε οι περισσότεροι να ψηφίσετε για τους νέους χορηγούς της στήλης. Ωστόσο, καταπώς έλεγε και ο Κάρολος, αν η ψήφος μπορούσε να αλλάξει το σύστημα θα ήταν κι αυτή παράνομη. Οπότε, μέχρι νεωτέρας, οι χορηγοί παραμένουν οι ίδιοι. Και υπάρχουν και κάτι γαϊδούρια που έβαλαν βόμβα κοντά στο προεδρικό μέγαρο του Καράκας και ανησύχησαν τον Αλβαρούκο, που εκείνη την ώρα μου έγραφε ένα e-mail για τις τελευταίες σφαγές, συγνώμην επιτυχίες, του στρατού κατά των ανταρτών. Για τους συνωμοσιολογούντες μια ενδιαφέρουσα ιστοσελίδα: [ποιοι έβαλαν τη βόμβα στο Μπαλί που σκότωσε πριν από δύο εβδομάδες καμιά διακοσαριά άτομα;](#)

Χοσεμαρία Εσκριβά ντε Μπαλαγκέρ υ Αλμπάς. Μεγάλο όνομα, μεγάλος άνδρας, μεγάλα έργα, μεγάλος Άγιος, μεγάλο το Όνομα του Κυρίου, μεγάλο και το «Έργο του Θεού». Ελάχιστοι Ισπανοί κι ακόμα λιγότερες Ισπανίδες, ωστόσο, είχαν το –χριστιανικό– μέγεθος του Αγίου. Ας πάρουμε, για παράδειγμα, τη **Βασίλισσα Σοφία** της Ισπανίας, που –φευ!– στα νιάτα της υπήρξε και πριγκίπισσα της Ελλάδος. Μη μπορώντας, προφανώς, να κρατήσει στην ξενιτιά αλώβητες τις πανάρχαιες αρχές της Ελληνορθοδοξίας, επηρεάστηκε από εκείνες των αιρετικών της Δύσης. Κι έτσι αυτές τις ημέρες βρίσκεται στην Αθήνα για να εγκαινιάσει στην **Εθνική Πινακοθήκη** και στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης **δύο εκθέσεις με έργα των Ισπανών καλλιτεχνών Πάμπλο Πικάσσο και Σαλβαδόρ Νταλί.** Για τον Π. Πικάσσο επιφυλάσσομαι. Αλλά δεν μπορεί μία βασίλισσα [φορέας ελληνορθόδοξου DNA] να παρασύρει και τον πρόεδρο της –ελληνορθόδοξης– χώρας μας και να εγκαινιάζουν –χτες–έκθεση με έργα εκείνου του πορνογράφου του Νταλί, και μάλιστα παρουσία του Αρχιεπισκόπου! Και εκείνο που με εκνευρίζει περισσότερο είναι ότι τα έργα των δύο καλλιτεχνών που θα εκτεθούν στη χώρα μας φιλοξενούνται στο **Μουσείο της Βασίλισσας Σοφίας** στη Μαδρίτη, που πιθανώς να χτίστηκε με τον ιδρώτα των –ελληνορθόδοξων– μπαμπάδων μας και των –ελληνορθόδοξων– παππούδων μας, που είχαν υποχρεωθεί να δώσουν και γερή προίκα για να την πάρει ο Χουάν Κάρλος Αλφόνσο Βικτόρ Μαρία ντε Μπορμπόν υ Μπορμπόν. [«Στις 15 Μαρτίου 1962 η (νόθος) πλειοψηφία της Βουλής εψήφισε –κατ’ απαίτηση της Φρειδερίκης– **νόμο περί συστάσεως προικός** για την πριγκίπισσα Σοφία. Το ποσό που επιβάρυνε τον δημόσιο προϋπολογισμό ωρίστηκε σε 300.000 δολάρια. Αλλά διετέθησαν πολλαπλάσια του ποσού τούτου για τις δαπάνες του γάμου που χαρακτηρίστηκε "ο γάμος του αιώνα" (...) Ο απεσταλμένος της "Νταίηλυ Μαίηλ" στην Αθήνα υπολόγισε τις δαπάνες του γάμου σε 2.800.000 δολάρια.» Γιάννης Κάτρης, *Η Γέννηση του Νεοφασισμού στην Ελλάδα*, εκδ. Παπαζήση, σελ. 125. Ο «γάμος του αιώνα» έγινε στις 14 Μαΐου 1962. Τότε είχε ακουστεί και το σύνθημα «15% προίκα στην παιδεία και όχι στη Σοφία», πνευματικός πατέρας του οποίου ήταν ο Ανδρέας Λεντάκης.] Και μέσα σ’ όλα αυτά προέκυψε και ο άλλος Άγιος, ο αδελφός του Εσταυρωμένου...

Ο Σαλβαδόρ Νταλί [1904-1989], «ο περισσότερο αμφιλεγόμενος και συζητούμενος καλλιτέχνης του 20ου αι., συστηματικός κυνηγός του σκανδάλου και παρανοϊκός από υπολογισμό, πολιτικός αμοραλιστής, κυνικός εκμεταλλευτής κάθε αρχής και αδιάστατος καιροσκόπος, δάσκαλος της αυτοδιαφήμισης, μεγαλομανής και εκκεντρικός, εκπληκτικός αναδημιουργός ξένων κατακτήσεων» [Χρυσάνθος Χρήστου, «Νταλί», *Παγκόσμιο Βιογραφικό Λεξικό*], υπήρξε πορνογράφος σε όλη του τη ζωή, παρά το γεγονός ότι το 1950, δύο χρόνια μετά την επιστροφή του στην Ισπανία και αφού είχε ήδη εκδηλώσει τη συμπάθειά του για τον

δικτάτορα Φράνκο και το καθεστώς του, είχε συνδεθεί με αρκετό θόρυβο με τον καθολικισμό. Τότε ο **Αντρέ Μπρετόν** τον είχε χαρακτηρίσει, αναγραμματίζοντας το όνομα του, ως *Anida Dollars* [άπληστο για δολλάρια]. Το 1951 ο, ανανήψας στις αρχές του καθολικισμού, Νταλί ζωγράφισε τον παραπάνω πίνακα: «Ο Χριστός του Αγίου Ιωάννη του Σταυρού».

«Galarina». Πίνακας του Νταλί [1944/45], όπου απεικονίζεται η σύζυγός του *Γκαλά* [πραγματικό όνομα: Έλενα Ντιακόναβα – τι να διακονούσε άραγε;] Ο Νταλί είχε γνωρίσει την Γκαλά το 1929, όταν εκείνη ήταν παντρεμένη με τον ποιητή **Πωλ Ελυάρ**, συνδέθηκε μαζί της και αργότερα την παντρεύτηκε. Ο Νταλί ισχυριζόταν ότι ουδέποτε είχε κάνει έρωτα μαζί της, αλλά και ότι εν γένει δεν είχε κάνει έρωτα με καμία γυναίκα στη ζωή του. Ως εκ τούτου κερδίζει επάξια τον τίτλο που φέρει και ο επόμενος πίνακάς του:

«Ο Μέγας Αυνανιστής» [El Gran Masturbador, 1929]. Ο Νταλί είχε γράψει και κάποιο έργο με τον ίδιο τίτλο, που έχει κυκλοφορήσει στα ελληνικά [μετ. Γιώργου Μαρή, εκδόσεις της μη άμεσης επανάστασης, Αθήνα, 1980]. Για να δείτε το ποιόν του ανδρός παραθέτω ένα μικρό απόσπασμα: «Ήταν ακόμα ένα μετάλλιο/ με τις ακόλουθες τρεις λέξεις/ χαραγμένες/ βρισιά/ γεωπονία/ επεκτατισμός./ Κι ακόμα/ κάποιο άλλο/ που απαθανάτιζε/ ακόμα τρεις επιγραφές/ διάδημα/ ψευδόχρυσος/ κουράδα αυτοκρατορική/ [...] Οι αλλεπάλληλες παρατηρήσεις όλων αυτών των μεταλλίων ανακαλούσε με ακρίβεια στη μνήμη τη σκηνή όπου το ράσο των καλογραιών καταβροχθίζει το αρσενικό καθώς και τους χρωματιστούς διακοσμητικούς υαλοπίνακες με σχέδια μεταβαλλόμενα και που υπάρχουν μοναχά μέσα σ' αυτά τα αχρεία εσωτερικά modern style...» Το περί ου ο λόγος ποιόν του μεγάλου αυνανιστή φαίνεται ξεκάθαρα και στον επόμενο πίνακά του:

«Νεαρά Παρθένος Αυτο-Σοδομίζεται με τη δική της Αγνότητα» [1954]. «Έξοχος τίτλος για έναν υπέροχο πίνακα», θα μας πουν οι κριτικοί. «Αίσχος!», απαντούμε όλοι εμείς οι ελληνορθόδοξοι. Ωστόσο, πίσω έχει και η –ελληνική– αχλάδα την ουρά...

«Η Επιμονή της Μνήμης», λάδι σε καμβά [1931]. «Επίμονες» θα παραμείνουν για πάντα στο μυαλό μας οι «μνήμες» του χτεσινοβραδινού αγώνα Ρεάλ Μαδρίτης-ΑΕΚ [2-2], όταν οι Κωνσταντινουπολίτες μας, προεξαρχόντων των ελληνορθόδοξων Σέρβων αδελφών μας Ντούσαν Μπάγιεβιτς και Ίλια Ίβιτς, έδωσαν ένα καλό μάθημα στους αιρετικούς της «Βασίλισσας της Ισπανίας», που για χρόνια [με κάτι πεντάρες και κάτι τριάρες] ασελούσαν πάνω στο κορμάκι του πολυαγαπημένου μας «Θρύλου». Εύγε! Εύγε! Και πάλι εύγε!

30 Οκτωβρίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

Διαλιέχτε! Βλαντιμίρ Πούτιν ή Τζέιμς Μποντ; Ποίος εκ των δύο είναι ο καλύτερος υπερπράκτορας των πέντε ηπείρων και των πέντε θαλασσών; Μην βιαστείτε να απαντήσετε!

Αύγουστος 2000. Κάπου στη Βόρεια Θάλασσα βυθίζεται το ρωσικό πυρηνικό υποβρύχιο

«Κουρσκ» παρασύροντας στο θάνατο και τα 118 μέλη του πληρώματός του. Ο Ρώσος πρόεδρος **Βλαντιμίρ Πούτιν** [τέως πράκτορας της KGB, γιός πράκτορα της KGB και εγγονός πράκτορα της KGB] είναι «εξαφανισμένος». Οι κακιές γλώσσες λένε πως ξεκουράζεται στη ντάτσα του – στο εξοχικό του. Σαββατοκύριακο γαρ. Ήταν πράγματι έτσι;

Ο Λετονός συγγραφέας Αλεξάντερ Ολμπίκ με το μυθιστόρημά του Πρόεδρος, που κυκλοφόρησε στη Ρωσία το περασμένο καλοκαίρι, ανέλαβε να αποκαταστήσει την «ιστορική» αλήθεια: ο πρόεδρος Πούτιν εκείνο το μοιραίο σαββατοκύριακο δεν βρισκόταν στη ντάτσα του, αλλά στην Τσετσενία, έχοντας «σηκώσει το γάντι» που του είχε πετάξει ο πολέμαρχος των Τσετσένων αυτονομιστών **Σαμίλ Μπασάγεφ** για μια πρόσωπο με πρόσωπο αναμέτρηση. Στη σύγκρουση με τον ηγέτη των «κακών» ο πρόεδρος τραυματίζεται και γι' αυτό δεν κατάφερε να συντονίσει τις ενέργειες για τη διάσωση του «Κουρσκ». [Το αστέιο είναι ότι ο Σ. Μπασάγεφ είχε αναλάβει και την ευθύνη για τη βύθιση του «Κουρσκ»] Το αγιογραφικό –για τον Πούτιν– μυθιστόρημα προκάλεσε, ωστόσο, οργισμένες αντιδράσεις στη Ρωσία.

Αφορμή η ακόλουθη παράγραφος:

«Οι σκέψεις του ήρθαν μέσα από ένα γράμμα. Ήταν μια απλή σελίδα από ένα σχολικό τετράδιο, πάνω στην οποία ήταν γραμμένες, με λίγα λάθη, μόνο 25 λέξεις. Όμως, θα τις θυμάται σε όλη του τη ζωή: "Πούτιν: εμένα θέλεις να πιάσεις. Δείξε ότι είσαι άντρας. Προσπάθησε να το κάνεις με τα ίδια σου τα χέρια και τότε θα δούμε με τίνος το μέρος είναι ο Αλλάχ"».

Ο Σαμίλ Μπασάγεφ είχε πετάξει το γάντι...

Με τίνος το μέρος είναι ο Αλλάχ;

Υποθέτω με το μέρος των πιστών του. Σίγουρα πάντως οι πιστοί τού Αλλάχ είναι με το μέρος του. Όπως κι οι πιστοί του Γιαχβέ, όπως όλοι οι πιστοί που σέβονται τον Θεό ή τους Θεούς τους. Και κάπου εκεί τα πράγματα αρχίζουν και μπερδεύονται.

Την άνοιξη του 1999 οι πιστοί του καθολικού-προτεστάντη Γιαχβέ βομβαρδίζουν ανηλεώς επί τρεις μήνες τους πιστούς του ορθόδοξου Γιαχβέ στη Σερβία, για προασπίσουν τους πιστούς του Αλλάχ στο Κοσσυφοπέδιο. Την ίδια περίοδο οι πιστοί του ρωσο-ορθόδοξου Γιαχβέ βομβαρδίζουν επίσης ανηλεώς τους πιστούς του Αλλάχ στην Τσετσενία. Στην Ελλάδα, οι πιστοί του ελληνορθόδοξου Γιαχβέ διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους για τους ανηλεείς βομβαρδισμούς κατά της ομόδοξης Σερβίας, αλλά ποιούν την νήσσα για τους ομόδοξους –και επίσης ανηλεείς– βομβαρδισμούς κατά των πιστών του Αλλάχ στην Τσετσενία. Βέβαια, για να είμαστε και δίκαιοι, τη νήσσα ποιεί όλος ο κόσμος. Λέγεται πως Ρώσοι και Αμερικανοί «αλληλοσυγχωρέθηκαν», δίνοντας οι μεν στους δε πολιτικό συγχωροχάρτι για τους βομβαρδισμούς...

Σαμίλ Μπασάγεφ I

Οι αγώνες των Τσετσένων τους τελευταίους αιώνες για να αποκτήσουν την ανεξαρτησία τους από τους Ρώσους, γνωστοί. Γνωστός επίσης και ο πόλεμος κατά των «τρομοκρατών» που διεξάγουν οι Ρώσοι τα τελευταία χρόνια [1994-1996 και 1999-σήμερα]. Αφορμή για τη δεύτερη φάση του πολέμου, μετά το 1999, έδωσε η εισβολή τσετσενικών δυνάμεων στο γειτονικό Νταγκεστάν υπό την αρχηγία του πολέμαρχου Σαμίλ Μπασάγεφ. Υπαρχηγός του Μπασάγεφ είναι μία μυστηριώδης προσωπικότητα, ο **Χαμπίμπ Αμπντ Αρ-Ραχμάν Χατάμπ**, γνωστός ως Αλ Χατάμπ ή απλώς Χατάμπ, ιορδανικής ίσως και σαουδαραβικής καταγωγής. Κι όπου υπάρχει «προαιώνια διαμάχη καλού και κακού» –δηλαδή, σταυροφορία ή τζιχαντ κατά των απίστων– δεν αργεί να κάνει την εμφάνισή του και ο «οξαποδώ». Που, ανάλογα με την πίστη του καθενός, έχει και διαφορετική ταυτότητα.

Από την Τσετσενία περνούν οι πετρελαιοαγωγοί της Κασπίας. [Karen Talbot: «Chechnya:

More Blood for Oil», παλιότερο άρθρο για τη γεωπολιτική του πετρελαίου στην περιοχή δημοσιευμένο στο πάντα εξαιρετικό *Covert Action*.] Τους Τσετσένους μουσουλμάνους τους χρηματοδοτεί η Σαουδική Αραβία. Το μοναδικό κράτος στον πλανήτη που φέρει το ονοματεπώνυμο της *φамиλιας* που το κυβερνά. *Φαμίλια* που, παρότι παραμένει «πιστός σύμμαχος της Δύσης», χρηματοδοτεί όλες τις εξτρεμιστικές μουσουλμανικές οργανώσεις του πλανήτη, αρκεί να μην επεμβαίνουν στα εσωτερικά της χώρας... Τώρα, αν η Σαουδική Αραβία έχει κι άλλα συμφέροντα στην περιοχή, εξετάζεται. Βολικό δεν είναι να υπάρχει ένταση στον Καύκασο, να μην λειτουργούν οι αγωγοί πετρελαίου εκεί, ώστε κάποιιοι άλλοι να επωφελούνται πουλώντας το δικό τους πετρέλαιο σε καλύτερες τιμές;

Βέβαια, δεν είναι μόνον οι Σαουδάραβες που χρηματοδοτούν τους Τσετσένους. Οι περισσότερες από τις τσετσενικές συμμορίες «συνδέονται στενά με τους ανώτατους μαφιόζικους κύκλους του Κρεμλίνου και του περιβάλλοντος του **Γιέλτσιν**, αρχής γενομένης από τον περιβόητο **Μπορίς Μπερεζόφσκι**, τον υπ' αριθμόν ένα μεγιστάνα υποστηρικτή του ρώσου προέδρου, ο οποίος έχει δημόσια παραδεχτεί ότι χρηματοδοτεί τον ηγέτη των ισλαμιστών τσετσένων ανταρτών Σαμίλ Μπασάγεφ!» [Γιώργος Δελαστικός, *Πριν, 28-11-1999*] Γιατί υποστηρίζει η ρώσικη μαφία τους Τσετσένους; Λέγεται πως το πετρέλαιο που περνάει λαθραία από την Τσετσενία είναι πολύ περισσότερο από το «επίσημο». Εξάλλου είναι κοινό μυστικό ότι η οικονομία ολόκληρων τέως σοβιετικών δημοκρατιών στην Ασία στηρίζεται σχεδόν αποκλειστικά στην παραγωγή κάναβης και παπαρούνας... Για να μην μιλήσουμε για το λαθρεμπόριο όπλων.

Τελευταίο, αλλά όχι έσχατο. Υπήρχε ποτέ περίπτωση σε μια ιστορία ισλαμιστών εξτρεμιστών, πετρελαίου, ναρκωτικών και όπλων να λείπει ο **Οσάμα Μπιν Λάντεν**; Όχι, βέβαια! Προσπαθώντας τις τελευταίες ημέρες να τακτοποιήσω το αρχείο μου [η δική μου αιώνια αναζήτηση του Αγίου Δισκοπότηρου] έπεσα πάνω σε ένα απόκομμα της *Ελευθεροτυπίας* [23-9-1999, δεν μπόρεσα να το βρω στο ηλεκτρονικό αρχείο της εφημερίδας]: «Μόσχα: Ισλαμιστές τρομοκράτες εκπαιδεύονται στην Τουρκία». Σύμφωνα με το δημοσίευμα, η ρωσική αντικατασκοπεία ανακάλυψε ότι στην Τουρκία υπάρχουν βάσεις ισλαμιστών τρομοκρατών όπου είχαν εκπαιδευτεί οι μισθοφόροι του Μπασάγεφ που είχαν εισβάλει στο Νταγκεστάν τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβριο του 1999. Σύμφωνα με τις ίδιες «υπερεσίες», ο Οσάμα Μπιν Λάντεν είχε δώσει στους Μπασάγεφ-Χατάμπ 30 εκατομμύρια δολάρια για να φέρουν σε πέρας αυτή την επιχείρηση και για να εισβάλουν επίσης στη Βόρεια Οσετία και την Ιγκουσετία. Κι όλα αυτά δύο ολόκληρα χρόνια πριν από τα χτυπήματα της Αλ Κάιντα [:] στις 11 Σεπτεμβρίου στις ΗΠΑ.

Και δύο ολόκληρα χρόνια προτού δημοσιευτεί το κείμενο του καθηγητή της οικονομίας στο πανεπιστήμιο της Οπτάβα **Michel Chossudovsky**, «Ποιος είναι ο Οσάμα Μπιν Λάντεν;». Σύμφωνα με τον M. Chossudovsky οι Μπασάγεφ και Χατάμπ είχαν εκπαιδευτεί σε χρηματοδοτούμενα από τη CIA στρατόπεδα εκπαίδευσης στο Αφγανιστάν και στο Πακιστάν [σχετικό άρθρο του BBC], και η απόφαση για τον πόλεμο στην Τσετσενία είχε ληφθεί σε μία συνάντηση της Χεζμπολλάχ στο Μογκαντίσου της Σομαλίας το 1996, στην οποία είχαν παρευρεθεί ο Οσάμα Μπιν Λάντεν αλλά και ανώτεροι αξιωματούχοι των μυστικών υπηρεσιών του Ιράν και του Πακιστάν. Η πακιστανική ISI κινεί, αναφέρει ο M. Chossudovsky, κυριολεκτικά τα νήματα στον πόλεμο της Τσετσενίας.

Σαμίλ Μπασάγεφ II

«Ενεργήσαμε κατόπιν εντολής του ανώτατου στρατιωτικού μας ηγέτη Σαμίλ Μπασάγεφ, τον οποίο γνωρίζετε πολύ καλά», είχε δηλώσει ο **Μοβσάο Μπαράγεφ**, ο αρχηγός των τσετσένων κομάντος που κατέλαβαν την περασμένη εβδομάδα το θέατρο της Μόσχας, σε συνέντευξη του προς τους δημοσιογράφους, στους οποίους είχε επιτραπεί η είσοδος στο χώρο όπου εκρατούντο όμηροι 700 άνθρωποι.

Τα υπόλοιπα είναι –βρώμικη– ιστορία. Οι ρωσικές δυνάμεις εισέβαλαν στο θέατρο, αφού πρώτα διοχέτευαν από τους αεραγωγούς Άγνωστης –μέχρι στιγμής– Ταυτότητας Χημικά Αέρια. Οι ηγέτες της Δύσης εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για το αίσιο τέλος της

επιχείρησης, κάτι που ωστόσο δεν συνέβη με τους 115 ομήρους που έχασαν τη ζωή τους εξαιτίας αυτών των αερίων και της έλλειψης ενημέρωσης και αντιδότην.

Ο Τζωρτζ Μπους Β΄ έσπευσε να τονίσει ότι «η ευθύνη για την τραγωδία βαραίνει αποκλειστικά τους Τσετσένους αντάρτες», ενώ ο Β. Πούτιν ξεκαθάρισε ενώπιον του υπουργικού συμβουλίου ότι «η Ρωσία δεν θα κάνει κανέναν συμβιβασμό με τους τρομοκράτες». Εξάλλου το νέο δόγμα των Ρώσων είναι: «Καλύτερα να έχουμε τους Αμερικανούς στο Ουζμπεκιστάν, παρά τον ηγέτη των Τσετσένων, Σαμίλ Μπασάγιεφ, στη Μόσχα».

Ο «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας» κέρδισε ακόμα έναν καλό σύμμαχο. Ο πόλεμος κατά του Ιράκ ακόμα έναν υποστηρικτή. Τελικά, **Βλαντιμίρ Πούτιν ή Τζέιμς Μποντ**; Έχει καμιά σημασία; Χτεσινοί φίλοι, σημερινοί εχθροί, αυριανοί σύμμαχοι. Χημικά όπλα χρησιμοποίησαν οι Αμερικανοί στο Βιετνάμ, χημικά ο Σαντάμ κατά των Κούρδων, χημικά οι Ρώσοι κατά των Τσετσένων και των ομήρων, χημικά διαθέτει και το Ισραήλ...

Τα υπόλοιπα είναι θέματα πίστης. Διαλιέξτε «ελεύθερα» τα καθάρματα που σας ταιριάζουν και πιστέψτε σ' αυτά. Αλλά ποτέ –μα ποτέ!– μην κάνετε το λάθος που έκαναν οι Τσετσένοι στη Μόσχα: όσο αδίστακτοι κι αν είστε, να έχετε πάντα κατά νου ότι οι «άλλοι» είναι περισσότερο αδίστακτοι. Γιατί όπως λένε και στο χωριό μου, **«Να σε φυλάει ο Θεός από καινούργιο νοικοκύρη κι από παλιό διακονιάρη»...**

«Γαμώ το στανιό σας...»

«στανιό (το) [χωρ. πληθ.] (λαϊκ.) ο καταναγκασμός, η άσκηση πίεσης, βίας. ΦΡ. (α) **με το στανιό** με το ζόρι, στανικώς: ~ γράμματα δεν μαθαίνονται || την πάντρεψαν ~ ΣΥΝ. Με τη βία (β) (!) **γαμώ το στανιό μου/σου...** ως έκφραση αγανάκτησης εκ μέρους του ομιλητή για κάτι που τον ενοχλεί (πβ. γαμώ το φελέκι μου). ΕΤΥΜ. Αβέβ. Ετύμου...» [Λεξικό Μπαμπινιώτη]

Ιδού άλλη μία φράση που ακουγόταν εκείνα τα χρόνια στο χωριό μου. Σήμερα δεν χρησιμοποιείται παρά μόνον από ελληνορθόδοξα αδέρφια μας στην ξενιτιά που έχουν αποκοπεί, εδώ και χρόνια, από το πολιτιστικό γίγνεσθαι της μητέρας-πατρίδας. Ένα από αυτά τα ξενιτεμένα τέκνα της ελληνορθοδοξίας μας είναι και ο διευθυντής της CIA **Τζωρτζ Τένετ** [βορειοηπειρώτης εκ Χειμάρρας], ο οποίος είχε πει –σε άσπογα ελληνικά– στον υπουργό Δημόσιας Τάξης **Μιχάλη Χρυσοχοϊδη**, όταν ο δεύτερος βρισκόταν σε επίσημη επίσκεψη στις ΗΠΑ τον Οκτώβριο του 1999: **«Κάντε κάτι, γαμώ το στανιό σας, για την τρομοκρατία!»** Τρία χρόνια αργότερα, στις αρχές της περασμένης εβδομάδας, οι δύο άνδρες συναντήθηκαν ξανά στις ΗΠΑ. Το περίεργο δεν είναι που ο Μ. Χρυσοχοϊδης είναι ακόμα υπουργός [μετά μάλιστα και τις πρόσφατες επιτυχίες της αντιτρομοκρατικής «υπερεσίας»]. Το περίεργο είναι που ο Τζωρτζ Τένετ είναι ακόμα διευθυντής της CIA [μετά το περσινό φιάσκο της 11ης Σεπτεμβρίου, για το οποίο, καταπώς φαίνεται, δεν φταίει καμία «υπερεσία». Καταπώς φαίνεται όλες έπραξαν στο ακέραιο το καθήκον τους – προς τα αφεντικά τους.]

Αυτή τη φορά το κλίμα στην Ουάσινγκτων, όπως έγραψε και ο –μπιλντερμπέργκερ 2002– **Αλέξης Παπαχελάς στο Βήμα** της περασμένης Κυριακής, «το κλίμα ήταν τελείως διαφορετικό». Ωστόσο, «μετά τους επαίνους για την εξάρθρωση της "17 Νοέμβρη", οι αμερικανοί αξιωματούχοι έστρεφαν τη συζήτηση σε άλλα θέματα... Οι Αμερικανοί ενδιαφέρονται τώρα για την εξακρίβωση πληροφοριών που εμφανίζουν τελευταία "ενεργοποίηση αραβικών τρομοκρατικών στοιχείων" στην Ελλάδα. Οι Αμερικανοί έχουν στείλει στην Αθήνα μια μικρή ομάδα για να βοηθήσει τις ελληνικές αρχές σε αυτή την έρευνα...» Να έχετε υπόψη σας ότι το άρθρο του –μπιλντερμπέργκερ 2002– κ. Παπαχελά είχε τον εξής τίτλο: «Ψάχνουν την Αλ Κάιντα και στην Ελλάδα». Οπότε να είστε λίγο προσεκτικοί με τον αντιαμερικανισμό σας αυτή την περίοδο, μην μας προκύψει αυτό που προέκυψε και στους Ρώσους, και τρέχουμε και δεν φτάνουμε. Εξάλλου, η διαμόρφωση της κοινής γνώμης, δηλαδή η χειραγώγησή της, αποτελεί μία από τις αρχαιότερες των επιστημών... Προσοχή λοιπόν: κανείς αύριο [Πέμπτη] στην αντιπολεμική συγκέντρωση στην πλατεία Συντάγματος στις 7 το απόγευμα. Μπορεί βέβαια 100.000 άτομα να διαδήλωσαν το

περασμένο Σάββατο στην Ουάσινγκτων κατά του πολέμου στο Ιράκ, αλλά η *φαμίλια* που κυβερνάει τις ΗΠΑ τα «αμερικανάκια» τα έχει αλλού γραμμένα. Κι όχι στα μαύρα κατάστιχα όπως εμάς...

[Μικρή] Παρατήρηση Α': Όχι, ο Τζωρτζ Τένετ δεν είχε πει στον Μ. Χρυσοχοϊδη «γ...ο, πιάστε τους επιτέλους», όπως αναφέρει ο –μπιλντερμπεργκερ 2002– Α. Παπαχελάς. Η σωστή φράση είναι εκείνη με το «στανιό», όπως είχε γράψει τότε ο ίδιος έγκυρος δημοσιογράφος.

[Μικρή-επετειακή] Παρατήρηση Β': Όχι, ο **Αλέξανδρος Παπαχελάς** [παππούς] δεν ήταν μέλος της κυβέρνησης του Ιωάννου Μεταξά, όταν ο δεύτερος είχε πει το «Όχι» στους Ιταλούς, στις 28 Οκτωβρίου 1940. Ο Α. Παπαχελάς ήταν υφυπουργός παρά τω πρωθυπουργώ [Ι. Μεταξά] μόνον για λίγους μήνες το 1936.

Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης;

Ο **Βαλερύ Ζισκάρ ντ'Εσταίν**, πρώην πρόεδρος της Γαλλίας [1974-1981] και νυν πρόεδρος της «Διάσκεψης για το Μέλλον της Ευρώπης», παρουσίασε προχτές στις Βρυξέλλες ένα προσχέδιο είκοσι σελίδων για το μελλοντικό ευρωπαϊκό σύνταγμα. Όπως ήταν αναμενόμενο η είδηση πέρασε στα ψιλά. Αλλά και σ' αυτήν την περίπτωση περισσότερο χώρο κατελάμβανε το ζήτημα της ονοματοδοσίας: Ευρωπαϊκή Κοινωνία, Ενωμένη Ευρώπη ή Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης; Για το μελλοντικό σύνταγμα ούτε λόγος...

[Μικρή] Παρατήρηση Α': Όπως θα ενθυμούνται όσοι εξ υμών διαβάζουν τακτικά το *Τρίτο Μάτι* [τχ. 102, Μάρτιος 2002, Χρήστος Μόρφος, «Πλανήτης Γη Α.Ε.»] ο ντ' Εσταίν τυγχάνει και μακρινός απόγονος του **Λουδοβίκου ΙΕ'**, βασιλιά της Γαλλίας από το 1710 ως το 1774, που ήταν προπάππος της προγιαγιάς του Βαλερύ. Στο άρθρο υπήρχαν και πληροφορίες για τους προγόνους του τέως προέδρου, αλλά μου είχε ξεφύγει ο πατέρας του. Ο **Εντμόν Ζισκάρ ντ' Εσταίν**, λοιπόν, ήταν διοικητής της τράπεζας BIF, το 35% της οποίας ανήκε στην Ισπανική Λαϊκή Τράπεζα, η οποία ελεγχόταν πλήρως από το «Έργο του Θεού», το Opus Dei, που μας είχε απασχολήσει την περασμένη εβδομάδα.

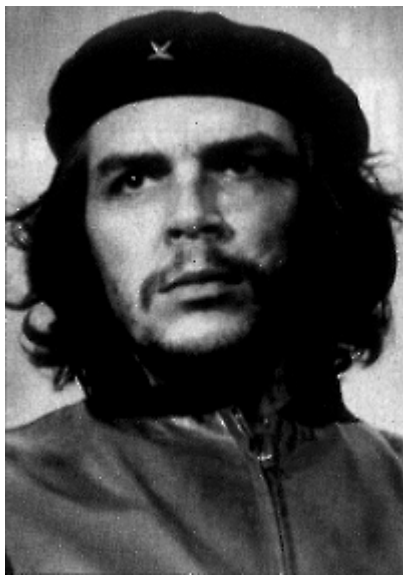
[Μικρή] Παρατήρηση Β': Και ο **Ζακ Σαντέρ**, πρώην πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, είναι μέλος του Opus Dei. Μέλος του Opus Dei ήταν και ο **Ρομπέρ Σουμάν**, από τους πρωτεργάτες της –σημερινής– Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μέλος του Opus Dei είναι και ο **Χανς Τιτμάγερ**, διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας της Γερμανίας επί έξι χρόνια [1993-1999]. Το 1999 ο Χ. Τιτμάγερ επρόκειτο να αναλάβει μια «ειδική θέση στην Τράπεζα του Βατικανού» [Ελευθεροτυπία, 31-8-1999]... Opus Dei ή Octopus Dei;

Κατά τα άλλα...

... Κάναμε τις παρελάσεις μας φορώντας τα απαραίτητα μίνι μας και τις ψηλοτάκουνες γόβες μας, δεν αφήσαμε κάποιους μιαρούς μετανάστες να παρελάσουν κρατώντας τη σημαία μας, δείξαμε την ευαισθησία μας προς τα άτομα με ειδικές ανάγκες, γίναμε μάρτυρες της εν ψυχρώ δολοφονίας ενός 23χρονου από έναν υπαστυνόμο στη Γλυφάδα, μάθαμε ότι ο αστυνομικός που είχε δολοφονήσει πέρυσι έναν τσιγγάνο στο Ζεφύρι, παραπέμπεται για «δολοφονία από πρόθεση» ενώ ένας άλλος αστυνομικός στο Ίλιο συνέλαβε, το περασμένο Σαββατοκύριακο, το δολοφόνο ενός πενήνταχρονου **χωρίς** να χρησιμοποιήσει το υπηρεσιακό του περίστροφο [και μπράβο του], πληροφορηθήκαμε ότι οι Αμερικανοί απελευθέρωσαν τέσσερις από τους **598** κρατούμενους στο Γκουαντάναμο, διαβάσαμε τη **φοβερή και τρομερή ανάλυση της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του ΚΚΕ [ΟΑΚΚΕ]** για την Τσετσενία, και εξαγριωθήκαμε με τα όσα ανέφερε για τις **σεξουαλικές δραστηριότητες του Φιλίππου Β'** της Μακεδονίας ο γνωστός ανθέλληνας συγγραφέας **Διόδωρος ο Σικελιώτης**...

Τι να θεωρεί ακίνητος –και χαμογελαστός– ο **Σαμίλ Μπασάγεφ**;

Ό,τι θεωρούσε άραγε κι ο **Τσε Γκεβέρα**; Ας αφήσουμε όμως τον ποιητή...

«Επιχειρώντας σήμερα να ορίσουμε τη σημασία και το νόημα του φαινομένου Τσε Γκεβέρα, ερχόμαστε σε άμεση σύγκρουση με τον εαυτό μας, αφού αναγκαζόμαστε να απαιτήσουμε την έγερσή του και τη συνειδησιακή μας ετοιμότητα [...] ο Γκεβέρα συνδέεται αναπόφευκτα με εσωτερικούς τριγμούς και αποσταθεροποιήσεις... και [με] την αναγκαιότητα επανακαθορισμού... της εσωτερικής ευταξίας [...] Τα σύνορα του προσιτού είχαν διευρυνθεί ούτως ώστε ο εαυτός μας να φαντάζει μεγεθυσμένος, ένα απείκασμα μιας ιδεατής πραγματικότητας, ένας όγκος ποιητικός, κάτι σαν το "Μπολιβάρ" του Εγγονόπουλου [...] Θα ενείχε μια ανοίκεια μελοδραματικότητα η ηττοπαθής θέαση [...] Θα θύμιζε το στίχο του ποιητή Γιώργου

Μαρκόπουλου [...] Με πυκνή, λοιπόν, αγάπη, με λιτότητα, όση μπορούμε να διαφυλάξουμε στο σκληρό πυρήνα της ψυχής μας, αρδεύοντας από τον αναλλοτρίωτο εαυτό μας [...] Μετρημένα κουκιά τα πράγματα: πρέπει να διαλέγεις με ποιον θα πας και ποιον θα αφήσεις! [...] Σ' αυτό το "αλωνάκι", λοιπόν, όπως λέει και ο Οδυσσέας Ελύτης, συλλέγονται οι καρποί της ευθύνης μας...» Αλίμονο! Μόνη μας παρηγοριά για τον ποιητή που κρύβεται πίσω από αυτές τις γραμμές και την απώλεια του οποίου θα θρηνεί για πάντα (;) η ποίηση [εξάλλου «ο στατικός (άνθρωπος) κλαυθμηρίζει. Ο προσοδευτικός... πορεύεται, προχωρεί!»,] είναι το γεγονός ότι τον κέρδισε ο «σοσιαλιστικός εκσυγχρονισμός». Ο πρωθυπουργικός σύμβουλος **Γιώργος Πανταγιάς**, στα πλαίσια πάντα του εφικτού [«μετρημένα κουκιά τα πράγματα»...], αντιστέκεται «στη διάβρωση του εφησυχασμού και της συνειδησιακής ύπνωσης», γράφοντας κείμενα όπως το «**Τσε: Μύθος και πραγματικότητα**»... Στη φωτογραφία, ο Γ. Πανταγιάς [αριστερά] μαζί με δύο ακόμα από τους στυλοβάτες του πρωθυπουργικού «ρεαλιστικού ουτοπισμού» [Θ&Δ, 17-10-2002], στην παρουσίαση του τρίτομου έργου του Κ. Σημίτη για την «Ισχυρή Ελλάδα». Ο καθηγητής και πρωθυπουργικός φίλος **Γιώργος Βέλτσος** [δεξιά] τυγχάνει επίσης και ποιητής [«Στην εκταφή οι εραστές αναγνωρίζονται από τα δακτυλίδια», Θ&Δ, 22-05-2002]. Όχι ο Νίκος Κακαουνάκης δεν έχει γράψει ακόμα ποιήματα. Ευτυχώς...

«Η Ορθόδοξος απάντησις στις αρλούμπες: "Παραμύθι" το "οστεοφυλάκιον" του Αγίου Ιακώβου». Πρωτοσέλιδο της χθεσινής Ελεύθερης Ώρας. Τα λείψανα του Αγίου Ιακώβου βρισκόνταν στην Κωνσταντινούπολη από τον 6ο αιώνα και τα έκλεψαν οι σταυροφόροι το 1204. Άρα; Αρλούμπες η «αρχαιότερη τεκμηρίωση για τον Χριστό εκτός Βίβλου». [«Γιατί», ρωτούσα την περασμένη εβδομάδα, «υπάρχουν και νεώτερες;»] «Μήνυμα Χριστόδουλου προς κάθε... ενδιαφερόμενο: Όποιος ξεριζώνει τη θρησκεία, ξεριζώνεται ο ίδιος». Πρωτοσέλιδο της σημερινής Ελεύθερης Ώρας. [Να ζητήσω συγγνώμη από τον κ. Χριστόδουλο για ένα λάθος που έκανα την περασμένη εβδομάδα: ο Αρχιεπίσκοπος δεν είχε παρευρεθεί στα εγκαίνια της έκθεσης του πορνογράφου Σαλβαδór Νταλί, που εξάλλου έγιναν την Τετάρτη το βράδυ στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης. Αντίθετα, ήταν παρών στα εγκαίνια [στην Πινακοθήκη] της έκθεσης του –σάμπως αυτός ήταν καλύτερος;- Πάμπλο Πικάσο, την Τρίτη το βράδυ. «Συγχώρεση Δέσποτα!» «Κήρυμα Χριστόδουλου: Δεν θα μας κάνει κιμά η μηχανή της παγκοσμιοποίησης». Πρωτοσέλιδο της σημερινής Αυριανής. Να υποθέσω ότι ο Αρχιεπίσκοπος θα διαδηλώσει αύριο στο Σύνταγμα κατά της παγκοσμιοποίησης;

Αλλά και σ' αυτή την απίθανη περίπτωση αποκλείεται να κρατά πλακάτ όπως αυτό που κρατούσαν οι Αμερικανοί διαδηλωτές το περασμένο Σάββατο στην Ουάσινγκτων.

«United My Ass!» γράφει το μπανεράκι του www.truth-now.com για τις Ηνωμένες –My Ass!– Πολιτείες. «[Manchester] United My Ass!» Κραυγάζω κι εγώ με τη σειρά μου, για τη Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ που κατέβασε τα «δεύτερα» κι έχασε με 3-0 από τους Ισραηλινούς στην Κύπρο. «Καλά», θα ρωτήσετε, «κι ο Ολυμπιακός τι έκανε;» Τι να κάνει; Όταν ασελγούν πάνω στο κορμάκι σου εκείνα τα τέρατα που πληρώνονται από τη Bayer, τι θέλατε να κάνει; Ή κάνετε πως δεν θυμάστε ότι στα εργαστήρια της Bayer ανακαλύφθηκε η ηρωίνη, από τη Bayer διαφημιζόταν ότι δεν προκαλεί εθισμό κ.ο.κ.; Ή μήπως δεν ξέρατε ότι για μισό αιώνα η Bayer αποτελούσε αναπόσπαστο τμήμα του γιγαντιαίου τραστ χημικών προϊόντων της Γερμανίας [και όχι μόνον...] I.G. Farben, που κατασκεύασε τα χημικά όπλα της χώρας στον Α΄ και στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο; Τέτοιου είδους άνθρωποι ασελγούν πάνω στο κορμάκι του πολυαγαπημένου μας «θρύλου»! Καλή τύχη στην ΑΕΚ!

6 Νοεμβρίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

*«Ξεύρετε την χώραν που ανθεί φαιδρά πορτοκαλέα /
που κοκκινίζει η σταφυλή /
και θάλλει η ελαία; /
Ω δεν την αγνοεί κανείς. /
Είναι η γη η Ελληνίς.»*

Το ποίημα «Η Γη της Ελλάδος» του **Άγγελου Βλάχου** [1838-1920] διακωμωδήθηκε στο περιοδικό *Ραμππαγός*, που εξέδιδε ο **Κλεάνθης Τριαντάφυλλος** ή **Τριανταφύλλου** [1850-1889], και έκτοτε η φράση «η χώρα που ανθεί φαιδρά πορτοκαλέα» αποτελεί μια ειρωνική αναφορά για τη χώρα «στην οποία δεν υπάρχει η αναγκαία σοβαρότητα στην αντιμετώπιση καταστάσεων» [λεξικό Μπαμπινιώτη].

Τον Νοέμβριο, βέβαια, ούτε η ελαία θάλλει ούτε κοκκινίζει η σταφυλή ούτε ανθοφορεί η πορτοκαλέα –και οι συν αυτή λεμονέα και μανδαρινέα. Ο Νοέμβριος είναι πια ο μήνας που, στους Campos de Grecia, ηχούν φωνές ανθρώπων που μιλούν μισή ντουζίνα –σλάβικες, κυρίως– γλώσσες που συλλέγουν τους καρπούς των δέντρων. [Οι *Κάμποι της Ελλάδος* παραπέμπουν στο ποίημα *Campos de Castilla* του ισπανού **Αντόνιο Ματσάδο** (1875-1939, που αυτοεξορίστηκε στις αρχές του 1939, μετά την επικράτηση των φαλαγγιτών του Φράνκο, και πέθανε λίγους μήνες αργότερα στη Γαλλία): «**Άθλια Καστίλλη, κυρίαρχη του χτες. / Τυλιγμένη στα κουρέλια της / περιφρονεί όσα αγνοεί...**»]

Στη γη την ελληνίδα, ωστόσο, η φαιδρά πορτοκαλέα ανθεί παντού και πάντα...

«Χριστιανοί» που παριστάνουν τους Αρχιμάγειρες Πασών των Αθηνών [I]. «Επαναστάτες» που *οικολογίζουν* και *χριστιανίζουν* [II]. «Υπερσειακοί» παράγοντες που *κοινωνιολογίζουν* *μαθηματικολογούντες* [III]. Συντηρητικές *έγκυρες φυλλάδες* που καλούν σε σπάσιμο βιτρινών [IV]. Πολιτικάντηδες που φέγουν τους *χουλιγκάνους* όταν αυτοί δεν *χουλιγκανίζουν* κατά τον «εθνικώς πρόποντα τρόπον» [V]. Υγιώς σκεπτόμενοι, ορθώς σκεπτόμενοι και εθνικώς σκεπτόμενοι *διανοουμενίζοντες* που εξεγείρονται κατά του περιεχομένου ενός βιβλίου [VI]. Απελευθερωμένοι [:] από τον τρόπο της τρομοκρατίας κρατικοί παράγοντες που τρέμουν [:] τη διαφαινόμενη *δικαστική τρομο-σούπα* [VII].

[I] Ξύσμα καρπού –φαιδράς– πορτοκαλέας. Άρωμα στη γεύση!

Και δήλωσεν ο –και– συλληφθείς εσχάτως να κλέπτει οπώρας [ήγουν να ψεύδεται αсуστόλως] Αρχιμάγειρας Πασών των Αθηνών:

«Όταν τρως πατάτες γιαχνί, ξέρεις τι τρως. Τρως ολόκληρη την πατάτα, όμως δεν τρως πουρέ. Τρως πατάτα, δεν είσαι πατάτα.» Και συνέχισε:

«Αγοράζετε ένα κομμάτι κρέας. Το κομμάτι αυτό το κρέας είναι στέρεο πράγμα. Όσο και να το πατήσεις από εδώ, όσο και να το πατήσεις από εκεί, θα διατηρήσει το σχήμα του. Όταν αυτό το κομμάτι το κρέας όμως το βάλεις μέσα στη μηχανή του κιμά, από κάτω τι βγαίνει; Βγαίνει κιμάς. Και τον κιμά τον πιάνεις στο χέρι σου και τον πλάθεις. Τον κάνεις όπως θέλεις. Τον κάνεις σουτζούκι. Τον κάνεις κεφτέ. Τον κάνεις ό,τι θέλεις. Του δίνεις όποιο σχήμα θέλεις. Ε, λοιπόν, τι προτιμάτε; Να έχετε τη σταθερότητα ενός κομματιού κρέατος ή να είσατε σαν τον κιμά που όποιος είναι δυνατός θα σας έχει στο χέρι και θα σας κάνει όπως αυτός θέλει;»

Ταγός ή σαλός; Μπα! Η –επί γης– άποψη του Ενός [και Μοναδικού], δι' όσους, βέβαια, επιθυμούν να αποκτήσουν τη σταθερότητα ενός κομματιού κρέατος... Περί ορέξεως...

[II] Όταν οι «επαναστάτες» *χριστιανίζουν*, τότε η WWF ίσως και να έχει αναλάβει εργολαβικώς την προστασία των *αγρίων εσπεριδοειδών*.

Η «Επαναστατική Ομάδα Χρήστος Τσουτσουβής» ανέλαβε με προκήρυξη της [«εμείς είμαστε παρόντες και μόλις προετοιμαστούμε πρωταγωνιστές»!] την ευθύνη για την τοποθέτηση, τον περασμένο Σεπτέμβριο, αυτοσχέδιου εκρηκτικού μηχανισμού στο σπίτι του εκδότη της *Ελευθεροτυπίας* Χρήστου Τεγόπουλου. Η προκήρυξη εστάλη στην *Ελευθεροτυπία* και **δεν** δημοσιεύτηκε. Φαίνεται πως **αυτή τη φορά** δεν χρειαζόταν να ενημερωθούμε... Εστάλη και στο *Ποντίκι* και δημοσιεύτηκε –εν μέρει– στις 31-10-2002. «Εν μέρει», αφού στα δημοσιευμένα αποσπάσματα [:] δεν γίνεται η παραμικρή αναφορά στον Χ. Τεγόπουλο. Διαβάζουμε:

*«Μέχρι να κάνουμε πρώτη γλώσσα την Αγγλική θα περιοριστούμε να την έχουμε δεύτερη, δεν υποστέλλουμε και τη σημαία μας για να δείξουμε έγκαιρα μεταμέλεια και να ενταχτούμε στο πρόγραμμα προστασίας μεταμεληθέντων Ελλήνων και να τύχουμε των προνομίων που αναλαμβάνουν οι πολιτικοί μας; **Μήπως είναι καιρός να μας αναλάβει το WWF σαν είδος προς εξαφάνιση που έχει ανάγκη από προστασία;** Μην ξεχνάμε ότι σε θέματα αναπαραγωγής παρουσιάζουμε ομοιότητες με τα Πάντα...» [οι υπογραμμίσεις δικές μου].*

Κάποτε, οι επαναστάτες, για να συνεχίσουν να είναι επαναστάτες, προσπαθούσαν σκληρά για να είναι από τους πιο καλά ενημερωμένους ανθρώπους στον πλανήτη. Φαίνεται, όμως, ότι οι *ημέτεροι βολонταριστές* δεν διαθέτουν τον απαραίτητο προς τούτο χρόνο, αφού αναλίσκονται στη συγγραφή ανούσιων προκηρύξεων και στην κατασκευή μηχανισμών. Διότι πώς να εξηγηθεί το γεγονός ότι δεν γνωρίζουν πως το *ευαγές μαγαζάκι* του WWF στήθηκε από την Αυτού Βασιλική Υψηλότητα πρίγκηπα **Βερνάρδο της Ολλανδίας** και τον **Φίλιππο Μαουντμπάντεν** πεθερό της Αγίας *Νταϊάνας* και βασιλικό σύζυγο της Μεγάλης Βρετανίας; [Θ&Δ, 24-04-2002]

Μην θεωρήσετε, ωστόσο, ότι οι επαναστάτες της σήμερα πιστεύουν, εκτός από τις «Μη Κυβερνητικές» Οργανώσεις, και στους αγίους:

*«Πάντα αυτοί που ξεκινούσαν ένα μεγάλο λαϊκό αγώνα ήταν διανοούμενοι πλαισιωμένοι από απλούς αγωνιστές και στη συνέχεια τον υιοθετούσαν οι μάζες. Πάντα η κοινωνία στο ξεκίνημα αυτού του αγώνα ήταν αμέτοχη, επιφυλακτική και μερικές φορές εχθρική όπως συνέβηκε με έναν άλλο σπουδαίο κοινωνικό επαναστάτη, τον Ιησού Χριστό, τον οποίο σταύρωσαν μαζί με δύο κοινούς φονιάδες για να τον ταυτίσουν στη συνείδηση του λαού με αυτούς, όπως ακριβώς ο τρομοκρατικός νόμος έγινε, λένε, για την τρομοκρατία και το οργανωμένο έγκλημα. Ο Ιησούς στη συνέχεια υιοθετήθηκε από τις μάζες ως θρησκευτικό σύμβολο για να εκφράσει ό,τι εκφράζει ως και σήμερα στην **αυθεντική του ερμηνεία** και όχι στις διάφορες εκμεταλλευτικές χρήσεις που του επιφυλάσσουν διάφοροι κύκλοι της κοινωνίας. Ο έχων δύο χιτώννας να δίνει τον έναν, αγάπα τον πλησίον σου ως εαυτόν κ.ά. αυτά δίδασκε εκείνος, είδατε πουθενά να τα εφάρμοζαν αυτά τα λεγόμενα θύματα της τρομοκρατίας;»*

Αυτά παθαίνουν όσοι έχουν μείνει ακόμα στον 19ο αιώνα. Α, ρε μπαγάσηδες **Ένγκελς, Κάουτσκι, Κορδάτε!** Βαπτίζοντας «κοινωνικό επαναστάτη» τον Ιησού, περιμένετε να πάρετε και κανένα *ψηφαλάκι*... Και τι πήρατε; Άξιους απογόνους που, ακόμα και πέτσινοι να είναι, δείχνουν το δρόμο...

Και συνεχίζουν οι απόγονοι του «σπουδαίου κοινωνικού επαναστάτη»:

«Ποιος αμφιβάλλει ότι ο Ιησούς αν εμφανιζόταν σήμερα θα είχε διαφορετική γνώμη για το πώς μπορεί να ανατραπεί η πραγματικότητα που βιώνουμε σήμερα, γιατί τότε οι κοινωνίες δεν είχαν ούτε την έκταση, ούτε τη συγκρότηση, ούτε τη δύναμη, ούτε και η εξουσία την ισχύ πυρός που διαθέτει σήμερα. Θα καταλάβαινε ότι μόνο με προσφορά αγάπης το πολύ να κέρδιζε ορισμένους εθελοντές για την Ολυμπιάδα...»

Τα *Ανθη του Κακού* φαντάζουν –τόσο– μαδημένα σήμερα...

[III] Απτικίζων και μαθηματικίζων υπουργός

Προσκάλεσαν τον υπουργό σε συζήτηση, σχετικά με την *τρομόπερα* των τελευταίων μηνών, σκοπεύοντας να του «ψήσουν το ψάρι στα χείλη» [ήγουν τον βασανίσουν, τον τλαιπωρήσουν αφάνταστα]. Ο ιχθύς τούς –και μάζ– προέκυψε βραστός και ολίγον... σουππα. Ο γιος ενός θεατρικού συγγραφέα [**Γιάννης Πρετεντέρης**], ο γιος ενός υπουργού [Νίκος Χατζηνικολάου] και ο εγγονός ενός υφυπουργού [**Αλέξης Παπαχελάς** – μπιλντερμπέργκερ 2002] είχαν καλέσει προχθές στους «Διαξιφισμούς» [Mega] τον υπουργό Δημόσιας Τάξης **Μιχάλη Χρυσοχοϊδη**. Ο κύριος υπουργός έκανε τη δήλωση της ημέρας νωρίς-νωρίς: **«αποτιμήσαμε το φαινόμενο [της τρομοκρατίας] στην απόλυτη τιμή του»**. Η υπόλοιπη συζήτηση εξελίχτηκε ήρεμα και ομαλά, ως... ψαρόσουππα νοσοκομείου. Οι τηλεθεατές, περιμένοντας εναγωνίως –και εις μάτην, όπως αποδείχτηκε– κάποια ενδιαφέρουσα εξέλιξη της συζήτησης, αναλώθηκαν στο σχολιασμό των απαράδεκτων λαιμοδετών που φορούσαν οι συνδιαλεγόμενοι. Να υποθέσουμε ότι οι ενδυματολόγοι είχαν κατέλθει σε στάση εργασίας;

Άσχετο Α´: αποτιμώ 1. προσδιορίζω (τη χρηματική αξία, την τιμή πράγματος) 2. (κατ' επέκτ.) εκτιμώ σε γενικές γραμμές (τη φύση, την ποιότητα, τη σημασία πράξεως, κατάσταση ή διαδικασίας): *αποτίμησαν θετικά τη συμβολή μας στην υπόθεσή τους.*

Άσχετο Β´: απόλυτη τιμή (Μαθ.) η τιμή πραγματικού αριθμού, ανεξαρτήτως του αν είναι θετικός ή αρνητικός: *η απόλυτη τιμή του -4 είναι |4|, η απόλυτη τιμή του +5 είναι |5|.*

Ερώτημα: η απόλυτη τιμή του 0 είναι |0|;

Συμπέρασμα: η απόλυτη τιμή του τίποτα είναι |τίποτα|.

Σημείωση: Να θυμηθώ να ζητήσω επίδομα ανθυγιεινής εργασίας. Η μεν ψαρόσουππα δεν μου αρέσει, ο δε *Μπαμπινιώτης* είναι πάνβαρος.

[IV] Το σπάσιμο της προθήκης, της βιτρίνας...

«*Φάτε μάτια ψάρια και κοιλιά περιδρομο*: για περιπτώσεις στις οποίες δεν μπορούμε να απολαύσουμε κάτι παρά μόνο οπτικά». Οπότε τι κάνουμε; Σπάμε τη βιτρίνα. Και καλά οι αναρχικοί σπάνε ενίοτε τις βιτρίνες των τραπεζών, αλλά το πρωτοσέλιδο άρθρο [που συνέχιζε και στην τρίτη σελίδα] «**Ποιος θα σπάσει τη βιτρίνα**» του **Αντώνη Καρακούση** στην *Καθημερινή* της περασμένης Κυριακής μήπως θεωρηθεί ως προτροπή προς τέλεση αξιοποιήσιμων πράξεων; «**Η κοινωνία επιζητεί απελευθέρωση από τις χίλιες παρέες που δεσμεύουν τη χώρα**», ήταν ο υπότιτλος του άρθρου. «Τι συμβαίνει αλήθεια; Τι είναι η Ελλάδα;» αναρωτιέται ο αρθρογράφος και συνεχίζει: «Δυστυχώς αγαπητέ μου, έλεγε τις προάλλες έμπειρος της πολιτικής, η Ελλάδα είναι στημένη γύρω από τρεις-τέσσερις μεγάλες οικογένειες, άλλες πενήντα επιχειρηματικές και περίπου 1.000 παρέες, μικρές και μεγάλες, διαρθρωμένες στο κέντρο και στην περιφέρεια, διασυνδεδεμένες και αλληλοεξαρτώμενες μεταξύ τους, που ελέγχουν και δεσμεύουν τα πάντα...»

Οικογένειες και παρέες στη γλυκειά μας πατρίδα; Όπου να 'ναι θα αρχίσουν να μιλάνε – **επιλεκτικά, όπως πάντα**– και για *φαμίλιες* και για *μαφία*. Ή για τις σχέσεις Σάββα Ξηρού και «Αδελφών Μουσουλμάνων», όπως είχε κάνει η *καλή* εφημερίδα σε πρωτοσέλιδό της το περασμένο καλοκαίρι.

Νομίζω ότι –τόρα πια– όλοι οι κάτοικοι της ελληνίδος γης, όπου οι τρομοκράτες *χριστιανίζουν* και οι πεφωτισμένοι δεξιοί μετατρέπονται σε *σπάστες*, θα πρέπει να υπαχθούμε στη δικαιοδοσία της **Παγκόσμιας Ψυχιατρικής Εταιρείας** [του κ. Στεφανή] και της **Παγκόσμιας Ομοσπονδίας για την Πνευματική Υγεία**, την οποία [συν]έστησε το μακρινό 1948, ένας άλλος στενός συνεργάτης του Γιούν Κάμερον και μετέπειτα πρόεδρος της **Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας**, για το στήσιμο της οποίας δεν χρειάστηκε παρά μόνον τη βοήθεια της γνωστής *φαμίλιας*: ο Μπροκ Τσίσχολμ. Ες αύριον...

[V] Γιαούρτια –άνευ μέλιτος– για επιδόρπιο σε ένα ακόμη [υπερ]εθνικό τσιμπούσι...

«*Γλυκάθηκε η γριά στα σύκα, έφαγε και τα συκόφυλλα*» [έτσι έμαθα από τη *φαμίλια* μου, στο χωριό, την παροιμία, αλλά ο *Μπαμπινιώτης* έχει άλλη άποψη] ή «*Καλόμαθε η γριά στα σύκα, θα φάει και τα συκόφυλλα*»: για πλεονέκτες που δεν ικανοποιούνται με τίποτα, αλλά συνεχώς ζητούν περισσότερα».

Γλυκάθηκαν οι [γηραιές] οικογένειες και οι [νεόκοπες] παρέες της ελληνίδος γης στα σύκα [της Ολυμπιάδας] και θέλουν να φάνε –να «φάνε» τον περιδρομο– και τα συκόφυλλα [του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου του 2008]. Οπότε, ως παλαιοί ευπατρίδες οι μεν και ως νέα παμφάγα οι δε, κάλεσαν στο τσιμπούσι και την Τουρκία.

Τρεις έλληνες υπουργοί [**Παπανδρέου, Βενιζέλος, Λιάνης**] πήγαν την περασμένη εβδομάδα, στα πλαίσια της *ελληνοτουρκικής φιλίας* και του διαφαινόμενου τσιμποουσιού, στο γήπεδο της Φενέρ Μπαχτσέ στην Κωνσταντινούπολη για να παρακολουθήσουν τον ποδοσφαιρικό αγώνα Φενέρ Μπαχτσέ-Παναθηναϊκού [1-1], και διαπίστωσαν, ιδίως όμμασιν, ότι από όλα είχε ο *μπαχτσές*.

Και πετροβολήματα κατά των παναθηναϊκών, και πανώ με τον Μωάμεθ τον Πορθητή και τη φράση «**Istanbul since 1453**» και εκτόξευση γιαουρτιών και καθισμάτων κατά των επισήμων από τους φιλάθλους του Παναθηναϊκού.

Mon Dieu! Όταν κάνεις *σοβαρή* εξωτερική πολιτική, όπως ο Giorgos, ή *σοβαρή* [σικάτη ή σικάτη ή συκοφυλλάτη] αθλητική πολιτική, όπως ο Evangellos και ο άλλος Giorgos, δεν *καλείς στο τραπέζι* χουλιγκάνους! Γιατί στο τέλος θα αναγκαστείς να πεις «*Bon Dieu!*» στη

γλώσσα της διπλωματίας ή «άι σιχτίρ» στη γλώσσα της –ελληνοτουρκικής– φιλίας. Διότι όπως έχει καταστήσει η πολιτική και ποδοσφαιρική ελληνίδα γη, «*Il vaut mieux avoir affaire a Dieu qu'a ses saints*»!

[VI] Φύλλα συκής και κουραδοκόφτες

Δυστυχώς η Αγία Γραφή δεν διασώζει τον τρόπο με τον οποίο κατάφεραν οι Πρωτόπλαστοι να *καλύψουν τα νώτα τους*, αφού απόφαγαν την σπύρα της γνώσεως. Ίσως να τα κάλυψαν ίσως κι όχι.

Κάτι παρόμοιο πράττουν τα τελευταία χρόνια στις παραλίες του πλανήτη και όλες οι **καλλίπυγες** υπάρξεις: ίσως τα καλύπτουν ίσως κι όχι [θέμα οπτικής γωνίας]. Αιτία ο τύπος ενδύματος που φορούν και αποκαλείται αγγλιστί *string* και πορτογαλιστί [... Βραζιλίας] *tanga*. «Στην Ελλάδα λένε *τάνγκα* το στενοκομμένο μαγιό (εξαιτίας του οποίου ξυρίζουν στα πλάγια το εφηβιαίο), ενώ η λέξη *στρινγκ* δηλώνει το κάλυμα που αφήνει γυμνούς τους γλουτούς – έτσι το λένε τα κορίτσια, ενώ τα αγόρια προτιμούν τον δολοφονικό όρο *κουραδοκόφτης*, ή το εξασθενημένο συνώνυμο *σκατοκόφτης*.»

Πρωτάκουσα τη λέξη *κουραδοκόφτης*, πριν από μερικά χρόνια, από μια –σχεδόν συνομήλική μου– φίλη σε κάποια παραλία. Οφείλω να ομολογήσω ότι η λέξη με ξένισε, με ενόχλησε. Επέπληξα φυσικά τη φίλη μου, «όσα δεν φτάνει η αλεπού τα κάνει [λόγω βαρύτητας και παραπανίσιων κιλών] κρεμαστάρια», αλλά αυτό βέβαια δεν εμποδίζει καμιά αρσενική αλώπεκα [δεν υπάρχει αρσενικό του *αλώπηξ*] είτε «να πηδάει και να τα φτάνει» [κατά την αναρχική έκδοση της παροιμίας] είτε, απλώς, «να κάθεται και να τα απολαμβάνει» [κατά την συντηρητικότερη εκδοχή της].

Ο **Ηλίας Πετρόπουλος** χρησιμοποίησε τη λέξη **Κουραδοκόφτης** ως τίτλο για το τελευταίο βιβλίο του [εκδ. **Νεφέλη**, σελ. 216 –μεγάλου σχήματος– 22,88 ευρώ]. Στο βιβλίο υπάρχουν συνολικά είκοσι-οχτώ άρθρα, και το συγκεκριμένο καταλαμβάνει μόλις και μετά βίας περί τις τρεις σελίδες [και αρκετές άλλες με εικονογράφηση].

Τα σεπτά ήθη των τέκνων της ελληνίδος γης δεν προσβλήθηκαν, προφανώς, από τον τίτλο του βιβλίου, ή ακόμα και αν συνέβη κάτι τέτοιο ουδείς το παραδέχτηκε. Οι υγιώς, ορθώς και εθνικώς σκεπτόμενοι συμπατριώτες μας προσβλήθηκαν από διάφορες –σκόρπιες– φράσεις που υπάρχουν στο βιβλίο. Ο Η. Πετρόπουλος [συγγραφέας *ογδόντα περίπου βιβλίων* και χιλίων άρθρων] αποκαλεί απαίδευτη τη **Μελίνα Μερκούρη**... Αναρωτιέται για τις *ιδιωτικές σχέσεις* του **Κωνσταντίνου Καραμανλή** με τον **Λάμπρο Ευταξία**... Σχολιάζει την ερωτική ζωή του **Κωνσταντίνου Τσάτσου**, όπως αυτή καταγράφεται στην αυτοβιογραφία του ίδιου... Ασχολείται με τον δημόσιο, αλλά και *ιδιωτικό*, βίο του **Άρη Βελουχιώτη** [κατά τον Πετρόπουλο ήταν «κολομπάρας» και «πουστόμαγκας» εκτός από δολοφόνος και αλήτης] και του «εθνικού» μας ποιητή **Διονυσίου Σολωμού** [«Ο Σολομός ήτο εβραίος, ο Σολομός ήτο ομοφυλόφιλος, ο Σολομός ήτο μασόνος, ο Σολομός ήτο μεθύστακας»]... Όσον αφορά τα υπόλοιπα, υπάρχουν κείμενα για τους «κιζιλ-μπάσηδες» [εξαιρέτοι μουσουλμάνοι αιρετικοί, που έκαναν και τι δεν έκαναν στα τζαμιά του Αη-Γιωργιού ανήμερα...], για την **Μαρία Κάλλας**, για τη «Μάφια των Δικαστών και Εισαγγελέων», για τον εξαιρέτο **Γκέοργκ Γκρος**, για τον **Τέο Ρόμβο**, για τον ποιητή, ζωγράφο, συγγραφέα, ληστή τραπεζών και χρυσοχοείων και φυλακισμένο **Κώστα Σαμαρά** [*Καταζητείται*, εκδ. **Οξύ**]...

Θα κρατήσω μόνον τα όσα αναφέρει για τον **Νίκο Καρβούνη**, στον οποίο είχαμε αναφερθεί προ μηνών [Θ&Δ, 24-07-2002], φέρνοντάς τον ως παράδειγμα αριστερού-τέκτονα, που είχε επιχειρήσει να συνδυάσει το εσωτερικό σύστημα του τεκτονισμού με τη μαρξιστική ιδεολογία. Ο Ν. Καρβούνης πέθανε στις 17-2-1947 και η *Καθημερινή* «τον τίμησε με μια πολύ καλή νεκρολογία, που έκανε αίσθηση... Οι αριστεροί ξαφνιάστηκαν από την εν λόγω νεκρολογία, γιατί αγνοούσαν τα αίτια που ώθησαν την *Καθημερινή* στο τόλμημά της. Η εξήγηση είναι απλούστατη: ο Νίκος Καρβούνης ήτο μεγάλος μασόνος...»

Θα χαρακτηρίζα το βιβλίο του Η. Πετρόπουλου ως **ενδιαφέρον και τερπνόν ανάγνωσμα**, την ανάγνωση του οποίου θα έπρεπε να αποφύγουν οι εθνικώς-υγιώς-ορθώς σκεπτόμενοι

κάτοικοι της ελληνίδος γης...

[VII] Η ξαναξεσταμένη σούπα...

Όταν ο **Α. Ανδρεουλάκος**, βουλευτής της ΝΔ και συνήγορος πολιτικής αγωγής στην επερχόμενη δίκη της 17 Νοέμβρη, δηλώνει ότι «ουδείς λόγος συντρέχει για την προφυλάκιση του *Γιάννη Σερίφη*», τι να προσθέσει κανείς;

Όταν ο ένας μετά τον άλλο κατηγορούμενοι ως μέλη της 17 Νοέμβρη «παίρνουν πίσω» τις απολογίες τους, καταγγέλλοντας ότι οι «υπερεσίες» άσκησαν πάνω τους ψυχολογική αλλά σωματική βία για να τους τις αποσπάσουν, τι να προσθέσει κανείς;

Όταν οι αρχές παραβιάζουν οποιαδήποτε έννοια δικαίου αφαιρώντας από τα κελιά των κατηγορουμένων [**Δ. Κουφοντίνα**, **Β. Τζωρτζάτου**] προσωπικές σημειώσεις, τι να προσθέσει κανείς;

Όταν οι αρχές μεθοδεύουν τη μη τηλεοπτική κάλυψη της δίκης, τι να προσθέσει κανείς;

Καλά τα ορεκτικά της καλοκαιρινής τρομόπερας, αλλά –πολύ φοβάμαι– ότι το κυρίως πιάτο θα είναι μια ξαναξεσταμένη ψαρόσουπα...

Τότε, καταπώς λένε οι κακιές γλώσσες, κάποιοι τούς καλωσόρισαν ανοίγοντας την Κερκόπορτα για να περάσουν οι στρατιώτες του Μωάμεθ του Πορθητή. Έκτοτε –since 1453– «μας» καλωσορίζουν εκείνοι στην Istanbul με πανώ και πετροβολισμούς...

... ενώ οι «ημέτεροι» χουλιγκάνοι καλωσορίζουν Εις την Πόλιν τους «ημετέρους» γλυκάθηκε-η-γριά-στα-σύκα-έφαγε-και-τα-συκόφυλλα πολιτικούς με γιαουρτορίψεις και καρεκλορίψεις,

λέγοντας «No» στη συνδιοργάνωση του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου το «2008» από Ελλάδα και Τουρκία...

... και άλλοι, «ημέτεροι» μεν αλλά και Τούρκοι υπήκοοι, προβάρουν τη φανέλα της ελληνοτουρκικής φιλίας και συνεργασίας...

...που, όπως αναφέρει ο Ηλίας Πετρόπουλος στον *Κουραδοκόφτη* του, ενώ πριν έφεραν τον τίτλο του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, από το 1995 «αλλάξαμε το χαβά και τώρα πια μιλάμε περί Οικουμενικού Πατριάρχη... Και μην ξεχνάμε πως, στο Πατριαρχείο και στο Βαλουκλί κυματίζουν οι τούρκικες σημαίες. Τα υπόλοιπα είναι θεατρinίστικα καμώματα: η μίτρα (δια της οποίας ο πατριάρχης παριστάνει τον βυζαντινό αυτοκράτορα), τα χρυσά άμφια, η πατερίτσα, που μου θυμίζει άλλοτε το κηρύκειον του Ερμή κι άλλοτε την βακτηρία του Ασκληπιού...»

Σύμφωνα με το Ποντίκι [31-10-2002] «Το γιαχνίζειν εστί θεολογείν!» ενώ ο σεφ λέει:
«Χριστιανοί καλοφαγάδες, ανοίξαμε και σας περιμένουμε! Ελάτε όλοι για πατάτα και μπιφτέκι
στου Χριστόδουλου το στέκι!»

13 Νοεμβρίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

«Εμείς τους Τούρκους τους αγαπούμε, τους θέλομε, τους χρειαζόμαστε να μας φέρνουν το γάλα μας το πρωί, να πουλάνε αραποφύστικα στους δρόμους, να κάνουν τους λούστρους, να είναι σκουπιδιάρηδες του Δήμου...»

Τσαγκαρίδης, Ελληνοκύπριος δημοσιογράφος σε στιχομυθία με τον Άγγελο Βλάχο στη Γενεύη το 1962 [Άγγελος Βλάχος, *Μια Φορά κι Έναν Καιρό Ένας Διπλωμάτης...*, Ε΄ τόμος, Εστία, Αθήνα 1987].

Ουπς! Κι εκεί που ακούς, βλέπεις και διαβάζεις για «ξεπουλήματα», de facto διχοτομήσεις, δίκαιες και βιώσιμες λύσεις, συμβιβασμούς, πιέσεις, εδαφικές παραχωρήσεις, ομοσπονδίες, συνομοσπονδίες και παρασπονδίες, ξαφνικά πέφτεις πάνω σε μια φράση, όπως η παραπάνω, και θυμάσαι αυτό που όλοι προσπαθούν να σε κάνουν να ξεχάσεις: πως μπορεί στο Αιγαίο να μην υπάρχουν γκρίζες ζώνες, **στην ελληνική ιστορία, όμως, σίγουρα υπάρχουν γκρίζες ζώνες. Για να μην πω μαύρες τρύπες...** Όπου έχουμε πέσει όλοι μας – εκόντες, άκοντες.

Κύπρος: ολίγη –ελάχιστη– ιστορία

Η Κύπρος παραχωρήθηκε το 1878 στη Μεγ. Βρετανία από την Οθωμανική Αυτοκρατορία, που διατήρησε τυπικά την πολιτική εξουσία καθώς η Κύπρος ήταν απλώς «φόρου υποτελής» στον Σουλτάνο, ο οποίος αναγνωριζόταν ως «υψηλός επικυρίαρχος». Το 1914, όταν κατά τη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου η Τουρκία τάσσεται στο πλευρό των Γερμανών, η Βρετανία προσαρτά την Κύπρο και αργότερα, το 1925, την αφομοιώνει επίσημα ως αποικία της. Το 1915 η βρετανική κυβέρνηση προτείνει στην Ελλάδα να της παραχωρήσει την Κύπρο, με αντάλλαγμα την είσοδο της Ελλάδας στον πόλεμο στο πλευρό της Αντάντ. Η πρόταση

ναυαγεί. Ο ελληνικός πολιτικός κόσμος είναι διχασμένος σε βενιζελικούς και αντιβενιζελικούς. Σε υπέρμαχους της εισόδου της Ελλάδας στον πόλεμο και σε ουδετερόφιλους [γερμανόφιλους, στην ουσία]...

Το 1955 η ελληνοκυπριακή οργάνωση ΕΟΚΑ, σε στενή συνεργασία τόσο με την «Εθναρχία» του Αρχιεπισκόπου Μακάριου όσο και με το ελληνικό κράτος, ξεκινά ένοπλη αντίσταση κατά των βρετανικών αρχών. Το 1960, μετά τις συμφωνίες της Ζυρίχης, η Κύπρος αποκτά την ανεξαρτησία της με σύνταγμα που κατοχυρώνει το μίσγμα της εξουσίας μεταξύ Ελληνοκυπρίων [Ε/Κ] και Τουρκοκυπρίων [Τ/Κ]. Ε/Κ πρόεδρος, Τ/Κ αντιπρόεδρος, αυξημένη εκπροσώπηση των Τ/Κ στο στρατό, την αστυνομία, τη δημόσια διοίκηση σε ποσοστό 30%, ένας μόνον Τ/Κ υπουργός αρμόδιος για τη μειονότητα... 1974: πραξικόπημα των, καθοδηγούμενων από τη στρατιωτική χούντα των Αθηνών, ελληνικών δυνάμεων στην Κύπρο, ανατροπή του Μακαρίου. Εισβολή του τουρκικού στρατού στην Κύπρο, κατάληψη του 37% του νησιού, 200.000 Ελληνοκύπριοι πρόσφυγες –στον ίδιο τον τόπο τους–, 2.000 αγνοούμενοι...

Ανεξαρτησία και «ανεξαρτησία»

Γιατί η Κύπρος δεν ενώθηκε με την Ελλάδα;

Υπήρχε ένα μικρό πρόβλημα: οι Τουρκοκύπριοι, που αποτελούσαν το 18% του κυπριακού πληθυσμού. Κανένας δεν μπορούσε να αγνοήσει την ύπαρξή τους, ιδιαίτερα σε μια εποχή που οι αγώνες για την αυτοδιάθεση των λαών βρισκόταν στην ημερήσια διάταξη σε ολόκληρο τον πλανήτη. Τι σημαίνει αυτό; Ότι οι Τ/Κ, και συνεπώς και η Τουρκία, δεν θα δέχονταν σε καμία περίπτωση ενσωμάτωση **ολόκληρης της Κύπρου** στην Ελλάδα. Η αυτοδιάθεση τόσο για τους Ε/Κ όσο και για τους Τ/Κ σήμαινε μόνον ένα πράγμα: διχοτόμηση του νησιού [ανταλλαγή πληθυσμών κ.λπ.] και ενσωμάτωσή των δύο τμημάτων στην Ελλάδα και στην Τουρκία, αντίστοιχα.

[Παρένθεση: οι Τ/Κ αποτελούσαν τους παρίες του κυπριακού λαού. Το 1962-63 οι Ε/Κ (80% του πληθυσμού) έλεγχαν το 93,9% της δευτερογενούς παραγωγής, το 96,1% του εισαγωγικού εμπορίου και το 99,5% του εξαγωγικού εμπορίου. Το ίδιο συνέβαινε και στο Μεσοπόλεμο: «Ολόκληρον σχεδόν το εισαγωγικόν και εξαγωγικόν εμπόριον της Κύπρου, ως και όλα αι κυπριακά βιομηχανία ευρίσκονται εις χείρας των Ελλήνων της Κύπρου. Το αυτό επίσης δύναται να λεχθή και προκειμένου περί των κυπριακών τραπεζιτικών ιδρυμάτων.»]

Σε περίπτωση διχοτόμησης εκείνη την εποχή οι Ε/Κ θα εξασφάλιζαν ένα ποσοστό εδάφους που θα ξεκινούσε από το 80% και θα έφθανε ίσως και μέχρι το 95%. Πέραν της διχοτόμησης, ωστόσο, υπήρχε και μία άλλη εναλλακτική λύση, που είχε συζητηθεί σε μυστικές διαπραγματεύσεις μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, λίγο μετά τα μέσα της δεκαετίας του 1950. Σ' αυτές η Τουρκία αποδεχόταν την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα αρκεί να της παραχωρούνταν κάποια έκταση στο νησί [υπό τη μορφή εκμίσθωσης για 50 χρόνια] για την κατασκευή στρατιωτικής βάσης. [Το ίδιο σχέδιο προτάθηκε το 1964 από τον αμερικανό υπουργό Εξωτερικών Ντην Άτσεσον, αλλά απορρίφθηκε χωρίς δεύτερη κουβέντα.] Η Ελλάδα είχε τότε συζητήσει ακόμα και το ενδεχόμενο παραχώρησης του Καστελόριζου στην Τουρκία για να επιτευχθεί η Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα.

Γιατί δεν εφαρμόστηκε κανένα από αυτά τα σχέδια;

Γιατί απλά, ήδη από το 1957-58, η πολιτικά κυρίαρχη στην Κύπρο «Εθναρχία» [Μακάριος] είχε αλλάξει ρότα: μπορεί μεν στα λόγια να τασσόταν υπέρ της Ένωσης με την Ελλάδα, στην πράξη όμως έκανε ό,τι ήταν δυνατόν για την ανεξαρτησία του νησιού. Η «Εθναρχία», βλέπετε, μπορεί επί αιώνες να ήταν υποτελής [στην Οθωμανική ή στη Βρετανική Αυτοκρατορία], αλλά ήταν ταυτόχρονα και «κυρίαρχη» σε ολόκληρη την Κύπρο, εκπροσωπώντας το σύνολο του πληθυσμού, ακόμα και τους Τ/Κ, εισπράττοντας φόρους κ.ο.κ. Δεν θα δέχονταν ποτέ την παραχώρηση έστω και μικρού τμήματος του νησιού στην Τουρκία. Η στρατηγική υπέρ της ανεξαρτησίας και κατά της Ένωσης, του «καλύτερα πρώτος στο χωριό, παρά δεύτερος στην πόλη», είχε έναν και μοναδικό στόχο: την πλήρη ελληνοποίηση του –ελληνοτουρκικού, ας μην

το ξεχνάμε– νησιού. Ακόμα και δια της βίας:

«Εάν απροκλήτως οι Τούρκοι, είτε κατόπιν οδηγιών εξ Αγκύρας, είτε δια να δημιουργήσουν θόρυβον, προχωρήσουν, ως συνήθως, κατά μπουλουκία εις τον Ελληνικόν τομέα, πρέπει να τους αντιμετωπίσωμεν. Έχω την γνώμην ότι πρέπει να τους ρίψωμεν μία-δύο χειροβομβίδας από κάποιαν ταράτσαν και έτσι θα τους δοθεί ένα καλόν μάθημα και δεν θα τολμήσουν άλλην φοράν να μαζεύονται κατά μπουλουκία.» [Επιστολή Μακαρίου προς Γρίβα, 3-3-1958]

Πού οδήγησε αυτή η στρατηγική; Μα στην παραβίαση κάθε συνταγματικής νομιμότητας στο νησί. Ο Μακάριος –και οι συν αυτώ– θα παραβιάσει ωμά το σύνταγμα της Κύπρου, που είχε ο ίδιος προσυπογράψει. Θα παραβιάσει ακόμα και διατάξεις τις οποίες ο ίδιος είχε επιμείνει να περιληφθούν σ' αυτό:

«Τούρκος δημοσιογράφος ρώτησε τον Αρχιεπίσκοπο τι έχει να είπη ως προς τας δηλώσεις του [σ.σ. Τ/Κ] Αντιπροέδρου Κιουτσούκ προς την Μοντ κατά τας οποίας δια των ενεργειών του Προέδρου δι' είσπραξιν των φόρων παρεβιάσθη το Σύνταγμα... "Παραδέχομαι ότι παρεβίασα το Σύνταγμα" είπε μειδιών...» [Μάχη, 14-4-1961]

Ηγέτες...

Την περίοδο της πολιτικής κρίσης στην Ελλάδα το 1963-64 με τις δύο εκλογικές αναμετρήσεις, ο Μακάριος θα προχωρήσει ένα βήμα παραπέρα: με πρόφαση τα 13 Σημεία του για την αναθεώρηση του συντάγματος θα υποχρεώσει τους Τ/Κ σε αποχώρηση από την κυβέρνηση. Ταυτόχρονα εξαπολύονται τρομοκρατικές επιθέσεις κατά των Τ/Κ, που υποχρεώνονται, για να αμυνθούν, να καταφύγουν σε Τ/Κ θύλακες, που κατελάμβαναν μόλις το 5% του κυπριακού εδάφους. Η επιχείρηση *ελληνοποίησης* του κυπριακού κράτους είχε μπει στο τελικό της στάδιο. Τα αποτελέσματα είναι γνωστά...

Ποια ήταν όμως η θέση του ελληνικού πολιτικού κόσμου στο ζήτημα της Ένωσης;

Όλα τα κόμματα στην Ελλάδα επιθυμούσαν την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα. Επειδή στα τέλη της δεκαετίας του 1950, οι διεθνείς συγκυρίες δεν επέτρεπαν άμεσα την Ένωση, η Ελλάδα τάχθηκε υπέρ της «ανεξαρτησίας» [εντός εισαγωγικών] που θα οδηγούσε μεσοπρόθεσμα στην Ένωση με την Ελλάδα. Όπως σημείωνε, αρκετά χρόνια αργότερα, ο τότε υπουργός Εξωτερικών,

«Με το 80% του πληθυσμού, με το 96% της εγγείου ιδιοκτησίας, με τα μεταλλεία ελληνικά, με τη μόρφωση 90 προς 10 ελληνική σε σημείο που δυσκολευτήκαμε να βρούμε Τούρκους που να πάρουν το 30% των θέσεων των δημοσίων υπαλλήλων, με όλα αυτά τα στοιχεία, είναι βέβαιο ότι η Κύπρος σε 30 χρόνια θα ήταν πιο ελληνική από ό,τι ήταν τότε.» [Ευάγγελος Αβέρωφ, Καθημερινή, 17-10-1988]

Τη λύση της διχοτόμησης, σε αντιδιαστολή πάντα με την ανεξαρτησία, προτιμούσαν τότε όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης στην Ελλάδα. Σταχυολογούμε από τις αγορεύσεις των πολιτικών αρχηγών στη Βουλή τον Φεβρουάριο του 1959:

Ηλίας Ηλιού: *«Και θα σκεφθώμεν εάν τυχόν και η διχοτόμησις δεν θα ήτο μία λύσις σαφεστέρα και εγγυωμένη την ησυχίαν και την ασφάλειαν...»*

Σπύρος Μαρκεζίνης: *«Το πολύ θα κατέληγεν εις ό,τι έγινεν εις τας Ινδίας με τους Ινδούς και τους Μουσουλμάνους του Πακιστάν με βάσιν τα ποσοστά [...] Η πλέον δυσάρεστος πραγματικότητα δεν θα ήτο άλλη παρά να απωλέσωμεν έν τμήμα της Κύπρου και να κερδίσωμεν τα τέσσερα τουλάχιστον πέμπτα του υπολοίπου [...] Θα ήτο πολύ προτιμητέα η λύσις εκείνη, παρά η οριστική απώλεια όλης της Κύπρου.»*

Σοφοκλής Βενιζέλος: *«Εφόσον η κυβέρνησις ήτο αποφασισμένη να εγκαταλείψη την αυτοδιάθεσιν και να προχωρήση εις το κλείσιμον του ζητήματος, είχε πλείστας ευκαιρίας να αναλάβη τας ευθύνας της και να αποδεχθή τας κατά καιρούς προταθείσας [σ.σ. διχοτομικές] λύσεις Χάρντινγκ-Ράντγκλιφ, κατά πολύ εθνικώς συμφερωτέρας από την υπογραφείσαν σήμερον...»*

Ήγουν,

«Είναι απόλυτα προφανές γιατί η ελληνική πολιτική ηγεσία θα ήταν διατεθειμένη, εάν δεν αντιμετώπιζε την κατηγορηματική ελληνοκυπριακή άρνηση, να διαπραγματευθεί τη λύση του Κυπριακού στη βάση της διχοτόμησης. Η Ελλάδα θα προσαρτούσε τουλάχιστον το 80% του

κυπριακού εδάφους (ίσως μάλιστα και το 95%), ενώ παράλληλα με τη μετακίνηση των πληθυσμών θα εξαλειφόταν ο παράγοντας που δημιουργούσε την όξυνση των ελληνοτουρκικών σχέσεων. Ταυτόχρονα, η Κύπρος, ως τμήμα πλέον της ελληνικής και αντίστοιχα της τουρκικής επικράτειας, θα εντασσόταν στο ΝΑΤΟ, γεγονός που θα ικανοποιούσε και τα δυτικά διεθνοπολιτικά συμφέροντα στην περιοχή.» [Γιάννης Μηλιός-Τάσος Κυπριανίδης, «Το Κυπριακό μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο: Η ελληνική και ελληνοκυπριακή στρατηγική», *Θέσεις*, τ. 25, Οκτ.-Δεκ. 1988. Οι δύο συγγραφείς είχαν δημοσιεύσει τότε σειρά άρθρων για το Κυπριακό (*Θέσεις*, τ. 25, τ. 26 Ιαν.-Μαρ. 1989, τ. 28 Ιουλ.-Σεπ. 1989 και τ. 29 Οκτ.-Δεκ. 1989, που αποτελούν μία από τις πιο τεκμηριωμένες αναλύσεις του Κυπριακού, που έχουν γίνει μέχρι σήμερα, και από τα οποία άντλησα τα περισσότερα στοιχεία.]

Το νέο σχέδιο επίλυσης του Κυπριακού

Τα λίγα –ελάχιστα– ιστορικά στοιχεία που αναφέραμε, πιστεύω ότι θα φανούν χρήσιμα αυτές τις ημέρες, αφού ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ **Κόφι Ανάν** πρότεινε, προχθές, ένα νέο σχέδιο για την επίλυση του Κυπριακού. Ήδη έχουν «αρχίσει τα όργανα». Οι χαρακτηρισμοί για «εθνικές μειοδοσίες», για «απαράδεκτους συμβιβασμούς», για «ξεπούλημα», για «αφόρητες πιέσεις από ξένα κέντρα αποφάσεων», για... για... για... δίνουν και παίρνουν. Χαλλλαρά... Χαλλλαρά...

Η γκρίζα ζώνη της ιστορίας του Κυπριακού δεν αποτελεί παρά μόνον μία από τις γκρίζες ζώνες της ιστορίας του νεοελληνικού κράτους. Και, με το πέρασμα των χρόνων, οι γκρίζες ζώνες μετατρέπονται σε μαύρες τρύπες, που απειλούν να μας καταπιούν όλους.

Ας έχουμε, συννεπώς, υπόψη μας ότι η *εθνική μειοδοσία* δεν είναι παρά η άλλη όψη της εθνικής βλακείας κάποιων Ελληναράδων, που, θέλοντας τα πάντα, έπαιξαν μια παρτίδα πόκερ και τα έχασαν όλα.

Οι «γαλατάδες», οι «πωλητές αραποφύστικων», οι «λούστροι», οι «σκουπιδιάρηδες» είχαν – και έχουν– κι αυτοί δικαίωμα στη ζωή και στην αξιοπρέπεια. Τα ίδια δικαιώματα που έχουν, άλλωστε, και οι ξεριζωμένοι πρόσφυγες του 1974. Αλλά ούτε για τους μεν ούτε για τους δε ακούμε να γίνεται συχνά λόγος. Οι πρεζέμποροι της Άγκυρας και οι Ελληναράδες ή οι μειοδότες, αν προτιμάτε, των Αθηνών έχουν σοβαρότερες ασχολίες, σκυμμένοι πάνω από σχέδια και χάρτες...

Όμως ο χάρτης δεν είναι ο τόπος. **Κι οι άνθρωποι δεν είναι αριθμοί ή ποσοστά...**

Το σήμα σύμβολο «Δεν ξεχνώ» δημιουργήθηκε το πρωί της 14ης Αυγούστου 1974, την ημέρα που ο δεύτερος Απίλλας έκοψε την Κύπρο στα δύο, από τον γνωστό συγγραφέα και διαφημιστή –τότε– **Νίκο Δήμου**. Στις σελίδες του Forum, εδώ δίπλα, έχει ξεκινήσει ήδη η συζήτηση για τις τελευταίες εξελίξεις στο Κυπριακό. Ενδιαφέρουσες και άκρως κατατοπιστικές οι επισημάνσεις του Hyperion[a]...

Βασίλης Τζωρτζάτος [συμπληρωματική απολογία]: «Όλους όσους ψευδώς κατονόμασα χωρίς τη θέλησή μου και όσα ψευδή ομολόγησα ήταν καταναγκασμός υπογραφών μέσα σε κλίμα τρομοκρατίας, εκβιασμών και απειλών για τη σωματική μου ακεραιότητα, εμένα και των αγαπημένων μου προσώπων, αλλά και ψυχολογικών και σωματικών βασανιστηρίων και εξευτελισμών, τα οποία περιέγραψα, σε συνδυασμό με την επίδραση ενδεχομένως ουσιών οι οποίες με έκαναν να βλέπω με συμπάθεια τους βασανιστές μου... Τους ζήτησα δικηγόρο και μου είπαν αυτά που ήξερες να τα ξεχάσεις... Ότι ο αντιτρομοκρατικός νόμος έχει αλλάξει και μου είπαν π... θα σε γ..., δεν θα βγεις ζωντανός από εδώ. Με έβαλαν σε ένα γραφείο, με έγδυσαν και με διακωμωδούσαν. Με έβαλαν να σκύβω με το ζόρι και μου έλεγαν την ίδια ακατονόμαστη έκφραση και μάλιστα μου είχαν φέρει και ένα κλομπ και με φοβίζανε. Με εξευτελίζανε και με γρονθοκοπούσαν... Ήπια μια πορτοκαλάδα η οποία είχε περίεργη γεύση, ένιωθα εξαρτημένος και είχα αρχίσει να βλέπω με συμπάθεια τους βασανιστές μου... Άρχισαν να με απειλούν με απαγωγή και βιασμό, ιδιαιτέρως της κόρης μου... Και μου έλεγαν ότι και να βγω έξω με περιμένει η CIA και ότι μου είπαν ότι θυμάμαι τι έπαθαν ο Χριστόφορος Μαρίνος και ο Σορίν Ματίι...» Άνευ σχολίων.

Αλέξανδρος Γιωτόπουλος [απολογητικό υπόμνημα]: «Προσπάθησαν μάταια μέχρι την 29-6-2002 να βρουν ή να κατασκευάσουν αποδεικτικό υλικό που να στηρίζει την άποψή τους. Ανέκριναν συγγενείς μου. Πραγματοποίησαν διαρρήξεις στα σπίτια τους, προσπαθώντας να αφήσουν σ' αυτά στοιχεία για μελλοντική αξιοποίηση (φωτογραφίες άγνωστων ανθρώπων). Άγγλοι πράκτορες, με τη σύμφωνη γνώμη της ελληνικής κυβέρνησης, εκβίασαν ή προσπάθησαν να παγιδεύσουν γνωστούς μου ή όσους νόμιζαν ότι είναι γνωστοί μου, προκειμένου να κατασκευάσουν μάρτυρες... Κατέληξαν στο αναμενόμενο, δεν βρήκαν το παραμικρό που να με συσχετίζει με τη "17 Νοέμβρη"... Ο Φώτης Παπαγεωργίου με πίεζε μια

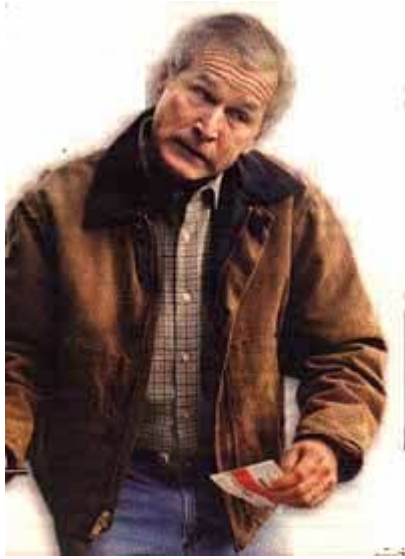
ολόκληρη νύχτα να ομολογήσω συμμετοχή στις τρεις πρώτες ενέργειες της 17N, λέγοντάς μου "έχω άσχημα νέα για σένα. Η αμερικανική κυβέρνηση ζήτησε την έκδοσή σου και φαίνεται ότι ο Σημίτης θα υποκύψει. Μία λύση υπάρχει, να αναλάβεις τις τρεις πρώτες ενέργειες για τις οποίες υπάρχει παραγραφή και έτσι θα είσαι υπόδικος ώστε να μην είναι δυνατή η έκδοση"...» Επίσης άνευ σχολίων.

Πρωτοσέλιδη είδηση στη σημερινή *Χώρα*: «45.000 αστυνομικοί στον ψυχίατρο. Θα εξεταστούν αν διαθέτουν ψυχραιμία για να κρατήσουν όπλα». Μετά σχολίου: Δουλείς με φούντες για τους συναδέλφους του κ. υπουργού... Αυτά είναι μαγαζιά [και παραμάγαζα].

Εις θάνατον, για «βλασφημία των προφητών», καταδικάστηκε ο εικονιζόμενος Ιρανός συγγραφέας Χασέμ Αγατζαρί, επειδή σε ομιλία του στις 19 Ιουλίου τάχθηκε υπέρ της ανανέωσης του Ισλάμ και εξέφρασε την άποψη ότι οι μουσουλμάνοι «δεν πρέπει να ακολουθούν τυφλά ένα θρησκευτικό αρχηγό». Και δεν του έφτανε η θανατική ποινή, καταδικάστηκε επίσης σε μαστίγωση, στέρηση του δικαιώματος διδασκαλίας για δέκα χρόνια και εξορία για οχτώ χρόνια. Φανταστείτε, δηλαδή, να μην ήταν και πολιτικά προσκείμενος στον Μοχάμμαντ Χαταμί, Πρόεδρο της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν, που δηλώνει θαυμαστής του Αριστοτέλη και του Πλάτωνα [σε συνέντευξή του στον Λ. Αποσκήτη, *Τρίτο Μάτι*, τ. 103, Μάιος 2002]. [Μεγάλη] κακία: και άλλοι θαυμάζουν τις χήνες, αλλά αυτό καθόλου δεν τους εμποδίζει να απολαύσουν το φουαγκρά...

Δώστε και σώστε: Τα πήρε όλα ο Γεώργιος Μπους Β΄ στις μεσοεκλογές της περασμένης εβδομάδας στις ΗΠΑ. Το ρεπουμπλικανικό κόμμα ελέγχει, πλέον, πλήρως κοινοβούλιο και γερουσία. Η είδηση, όμως, είναι αλλού: **πάμε για πρόεδρο Μπους Γ΄**. Πολιτικοί αναλυτές, λένε, αρχίζουν να προεξοφλούν την υποψηφιότητα του **Τζεμπ Μπους**, κυβερνήτη της Φλόριντα και γνωστού «εκλογομάγειρα», αφού στην πολιτεία του κρίθηκε η εκλογή του Μπους Β΄, για τις προεδρικές εκλογές του 2008. Αφού ευλογήσω τα γένια μου που ήμουνα ο πρώτος που χρησιμοποίησε τα Α΄ και Β΄, να επιστημάνω απλώς ότι η γνωστή παροιμία πρέπει οσονούπω να αλλάξει σε «**σσί πάει η προεδρία**»...

20 Νοεμβρίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

«Δεν βλέπουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση ως μια χριστιανική λέσχη και δεν θέλουμε να γίνεται αντιληπτή ως τέτοια», δήλωσε ο **Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν** ηγέτης του κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης της Τουρκίας, μετά από συνάντηση που είχε στο Βερολίνο με τον υπουργό Εξωτερικών –«πράσινο»– **Γιόσκα Φίσερ**. Ο νέος ισχυρός άνδρας της Τουρκίας επισκέπτεται διάφορες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες ευελπιστώντας ότι στην προσεχή Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ στην Κοπεγχάγη [12 Δεκεμβρίου] θα καθοριστεί η ημερομηνία για την έναρξη των συζητήσεων για την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ.

Το ότι οι Τούρκοι δεν «βλέπουν» την ΕΕ ως χριστιανική λέσχη δεν σημαίνει κι ότι αυτή δεν είναι. Και το ότι αυτοί δεν θέλουν να «γίνεται αντιληπτή ως τέτοια» δεν σημαίνει ότι αυτό δεν συμβαίνει.

Δυστυχώς –γι' αυτούς– οι «νεο»-αφιχθέντες στα ανατολικά σύνορα της Ευρώπης γείτονές μας, άργησαν μερικούς αιώνες, και μάλλον δεν φρόντισαν να πληροφορηθούν τις απόψεις του **Καρλομάγνου** για την Ενωμένη Ευρώπη. Μπορούν, ωστόσο, να ρωτήσουν τους απογόνους του. Όπως, για παράδειγμα, τον τέως πρόεδρο της Γαλλίας και πρόεδρο της «Συνέλευσης για το μέλλον της Ευρώπης» [«Συντακτική Συνέλευση» –Ευρωπαϊκό Σύνταγμα κ.λπ.] **Βαλερύ Ζισκάρ ντ' Εσταίν**, απόγονο του βασιλιά της Γαλλίας Λουδοβίκου ΙΕ΄ και απόγονο, συνεπώς, του Καρλομάγνου, ο οποίος δήλωσε πρόσφατα ότι η Τουρκία δεν είναι ευρωπαϊκή χώρα. «Η Τουρκία είναι μια χώρα προσκεϊμένη στην Ευρώπη, είναι μια σημαντική

χώρα που έχει μια σημαντική ελίτ, αλλά δεν είναι ευρωπαϊκή χώρα. Η πρωτεύουσά της δεν είναι στην Ευρώπη, το 95% του πληθυσμού είναι εκτός Ευρώπης». **Τάσσεται δε κατηγορηματικά κατά της ένταξης της Τουρκίας στην ΕΕ, αφού μια τέτοια εξέλιξη θα σήμαινε «το τέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης».** Ο Ζισκάρ ντ' Εσταίν λυπάται γιατί «οι Ευρωπαίοι κράτησαν πάντοτε έναντι των Τούρκων ηγετών ένα διαφορούμενο λεξιλόγιο, αφού η πλειονότητα των μελών του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στην πραγματικότητα έχει αποφανθεί κατά της ένταξης της Τουρκίας, αλλά αυτό δεν το είπαν ποτέ στους Τούρκους».

Η πλειονότητα των μελών του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου το ξέρει, οι Τούρκοι πότε θα το μάθουν; Όχι γι' άλλους λόγους, αλλά για να μην εκτίθενται και ο **βαφτισιμός της Πριγκιποπούλας με τον Giorgos**, που έχουν μείνει μόνοι τους να παλεύουν για το ευρωπαϊκό μέλλον της Τουρκίας.

Μπορεί βέβαια ο Ζισκάρ ντ' Εσταίν να διατυπώνει «προσωπική άποψη», αλλά δεν είναι ο μόνος. Ανάλογη θέση πήρε, για παράδειγμα, και η πρόεδρος του Γερμανικού Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος **Αντζελα Μέρκελ** [αγνώστων προγόνων, που πάντως σίγουρα ήταν χριστιανοί] στο πρόσφατο συνέδριο του κόμματός της. Ενώ παρόμοιες απόψεις εξέφρασε και ο Γάλλος υπουργός Εξωτερικών Ντομινίκ ντε Βιλπέν [αγνώστων, επίσης, χριστιανών προγόνων], ο οποίος τόνισε ότι η ενδεχόμενη ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ θέτει το ζήτημα της ταυτότητας της Ευρώπης και των συνόρων της. Καλούμαστε να διευθετήσουμε, είπε, «ένα ευαίσθητο θέμα όχι μόνον απέναντι στην Τουρκία, αλλά και σε άλλα κράτη: ποια είναι η ταυτότητα της Ευρώπης, ποια είναι τα σύνορα της Ευρώπης».

Ευτυχώς –για την Ελλάδα– στην ταυτότητα της Ευρώπης αναγράφεται ακόμα το θρήσκευμα. Δυστυχώς –επίσης για την Ελλάδα– τα σύνορα της Ευρώπης δεν βρίσκονται στο Αιγαίο [πάντα φλέγον ζήτημα η συμμετοχή της Τουρκίας στον Ευρωστράτο], αλλά στα βάθη της Ανατολίας, στα σύνορα Τουρκίας-Ιράκ.

Οπότε ο ήπιος ισλαμιστής Ρ. Τ. Ερντογάν ίσως να μην έχει κι άδικο –από την πλευρά του– όταν προσπαθεί να επιτύχει την ταυτόχρονη ένταξη Τουρκίας και Κύπρου στην ΕΕ. Δηλαδή, την «ταυτόχρονη» μη ένταξή τους.

Και έτσι φτάνουμε και στο φλέγον ζήτημα των τελευταίων ημερών, αλλά και των επόμενων μηνών: το Κυπριακό. Και να ρωτήσω εγώ, ο αφελής. Αν η Κύπρος ενταχθεί στην ΕΕ δεν θα πρέπει να γίνουν και τα τουρκικά επίσημη γλώσσα της Ένωσης; Αφού θα είναι και επίσημη γλώσσα κράτους μέλους; Και πώς θα συγχρωτίζονται οι απόγονοι χριστιανών προγόνων με τους μουσουλμάνους Τουρκοκύπριους που θα ασκούν την προεδρία της Κύπρου εναλλάξ με τους Ελληνοκύπριους;

Αν επίσης δεν απατώμαι, οποιοσδήποτε πολίτης χώρας μέλους της ΕΕ μπορεί να εγκαθίσταται, να ζει και να εργάζεται όπου θέλει στο έδαφος των χωρών μελών. Αυτό **δεν θα ισχύει** μόνον για τους Ελληνοκύπριους πρόσφυγες. Ή μήπως δεν αναφέρει κάτι τέτοιο το –απαράδεκτο– σχέδιο Ανάν; Συμπέρασμα: ή η ΕΕ αυτο-ακυρώνεται [περιορίζοντας βασικές ελευθερίες των πολιτών της] ή η Κύπρος, ως «συνεταιριστικό» κράτος, δεν πρόκειται ποτέ να γίνει μέλος της. Ήγουν, οδεύουμε «μεσομακροπρόθεσμα», που θα 'λεγε και ο «σύντροφος-πρόεδρος» της ΠΑΕ Παναθηναϊκός, σε διχοτόμηση του νησιού και σε ένταξη μόνον της Ελεύθερης Κύπρου.

Κατά τα άλλα, όπως αναφέρει και ο έγκυρος –μπιλντερμπεργκερ 2002– **Αλέξης Παπαχελάς** στο *Βήμα* της περασμένης Κυριακής, σχετικά με το σχέδιο Ανάν, θα γίνουν «Διαπραγματεύσεις μόνο για τους αριθμούς»: «Ό,τι έχει να κάνει με τη δομή του νέου κράτους, την κυριαρχία, την ιθαγένεια κτλ. είναι "εκτός διαπραγματεύσεως". Το πάρε-δώσε θα αφορά μόνο πιθανές "τράμπες" ανάμεσα στο εδαφικό και στη διάρκεια της προεδρικής θητείας ή των μεταβατικών περιόδων». Παζάρια, κατά το κοινώς λεγόμενον.

Και μέσα στον ευρωπαϊκό-χριστιανικό πυρετό των ημερών έχουμε σήμερα και έκτακτη Ιερά Σύνοδο, την οποία συγκάλεσε ο **αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος**, προκειμένου να συζητηθούν οι εξελίξεις στο Κυπριακό και το σχέδιο Ανάν. Προφανώς ο **Γιώργος Παπανδρέου** επισκέφθηκε προχθές τον αρχιεπίσκοπο για να τον καθησυχάσει: το χριστιανικό μέλλον της Ευρώπης δεν διατρέχει κινδύνους...

Οι γνωστοί-άγνωστοι...

... «έκαψαν» την Κυριακή [17 Νοεμβρίου, επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου] το κέντρο της Αθήνας. Εναγωνίως προσπαθούσαν, εκείνο το απόγευμα, οι τηλεοπτικοί δίαυλοι να μας πείσουν ότι οι «γνωστοί-άγνωστοι» [να που ξαναθυμήθηκαν και τον όρο] είχαν μετατρέψει το κλεινόν άστυ σε «Γη Μαδιάμ». Τελικά, έβαλαν «άνω τελεία» για να επανέλθουν, αλλά δεν τους προέκυψε... Τα μεμονωμένα επεισόδια ήταν... μεμονωμένα και καθόλου δεν «αμαυρώθηκε» η πορεία αρκετών χιλιάδων διαδηλωτών [12.000 κατά την αστυνομία, 20.000 σύμφωνα με τους διαδηλωτές].

Έχω αναφερθεί και άλλες φορές στους 500 «γνωστούς-αγνώστους», που είχαν συλληφθεί στο Πολυτεχνείο τον Νοέμβριο του 1995, όταν είχε καεί και το κτήριο της βιβλιοθήκης, θέτοντας ερωτήματα σχετικά με το «κοινωνικό και οικονομικό προφίλ» των ιδίων και των οικογενειών τους. Τελικά, κάποιος καλός φίλος της στήλης [ευχαριστώ!] μου έστειλε το σχετικό απόκομμα της *Ελευθεροτυπίας* [20-11-1995], στο οποίο αναφέρονται τα ονόματα και τα επαγγέλματα [όχι όλων] των 394 ατόμων που είχαν συλληφθεί τότε μετά την εισβολή των ΜΑΤ στο Πολυτεχνείο. Και για να μην ακούγονται «σικ αποψούλες» ότι οι περισσότεροι ήταν «γόνιοι καλών οικογενειών» των Βορείων Προαστίων, παραθέτω έναν κατάλογο με τις επαγγελματικές ασχολίες των συλληφθέντων: μαθητές, σπουδαστές, ιδιωτικοί υπάλληλοι, φοιτητές, οικοδόμος, άεργοι, οικοκυρά, οικιακή βοηθός, φιλόλογος, δημοσιογράφοι, τυπογράφος, ζωγράφος, γραφικές τέχνες, ανθοπώλης, παιδαγωγός, μεταφραστής, στρατιώτης, μηχανικός αυτοκινήτων, εργάτες, ψυκτικός, ναυτικός, ελαιοχρωματιστής, εικονολήπτης, οδοντοτεχνίτης, ζωγράφος-περιπτεράς, άνεργοι, ξυλουργός, ηχολήπτης, οδοντοτεχνίτης, ελεύθερος επαγγελματίας, υδραυλικός, δημ. υπάλληλος, βιβλιοδέτης. [Οι περισσότεροι ήταν μαθητές-σπουδαστές-φοιτητές, ιδιωτικοί υπάλληλοι και άεργοι-άνεργοι.]

Πέραν όμως των «γνωστών-αγνώστων» υπάρχουν...

...και οι γνωστοί-γνωστοί.

Ακολουθούν αποσπάσματα από σχετικό σημείωμα [«Το Παραλήρημα των Εκατομμυρίων»] του περιοδικού *Αντί* [τχ. 775, 15 Νοεμβρίου 2002], που με τη σειρά του έχει δανειστεί τα σχετικά στοιχεία από το άρθρο «Οι φυλές του clubbing και των μπουζουκιών», που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό *Ciao* [της περασμένης (;) εβδομάδας]. Πρόσθεσα απλώς, εντός παρενθέσεων, τις επαγγελματικές ιδιότητες [όσες γνώριζα] των γνωστών-γνωστών. «Οι κοσμικοί "καταθέτουν" στα μπουζούκια "από 500.000 δρχ. μέχρι 20.000.000 τη βραδιά. Αν είναι special το event, τότε τα λουλούδια αναστενάζουν, όπως και τα πορτοφόλια. **Καίσαρης** [ο χρυσός και οι αδάμαντες μάς φέρνουν πιο κοντά!] και **Μαρινόπουλος** [είδη μεγαλομπακαλικής και ΜΜΕ] συνήθως πιάνουν τα 4.000.000 δρχ., ο **Δημήτρης Κοντομηνάς** [ασφάλειες και Alpha TV] τα 15.000.000 δρχ., ο **Γιώργος Σαλονίκης** [παρακοιμώμενος του Σωκράτη Κόκκαλη] τα 20.000.000 δρχ., ο **Θωμάς Λιακουνάκος** [εμπόριο όπλων, health business] τα 9.000.000 δρχ., ο **Μυτιληναίος** [βιομήχανος, ιδιοκτήτης ΠΑΕ Ηρακλής] τα 18.000.000 δρχ. και ο **Άρης Βωβός** [μεγαλοεργολάβος] τα 14.000.000 δρχ. Εννοείται ότι δεν πληρώνουν ποτέ cash, αλλά η υπογραφή τους μετράει. Και βέβαια δεν ζητούν ποτέ σκόντο στο λογαριασμό, αφού είναι υπεράνω...»

Στην παραπάνω κατηγορία των κοσμικών, περιλαμβάνονται επίσης, σύμφωνα με το ρεπορτάζ οι: «Στα κλαμπ: **Πάρης Κασιδόκωστας** [τέως δήμαρχος Γλυφάδας, τέως συννοδός της κ. Λάτση], **Ζέτα Βομβογιάννη** [;], **Μαριάννα Λάτση** [πλοία, διυλιστήρια, τράπεζες και σύντροφος του διευθυντή του Εθνικού Θεάτρου Νίκου Κούρκουλου], **Έλενα Κουντουρά** [μοντέλα], **Δημήτρης Λύρας** [;], **Κ. Βερνίκος**, **Μαριάννα Βερνίκου** [εφοπλισταί], **Σοφία Καρβέλα** [της οικογενείας Καρβέλα - Βίση], **Γιώργος Γυφτάκης** [;], **Άννα Μαρία Λυκουρέζου** [της οικογενείας Λυκουρέζου-Λάσκαρη]. Στα μπουζούκια: **Σπύρος Παζαρόπουλος** [;], **Αλέξης Γιαννακόπουλος** [;], **Νίκος Αγγλούπας** [;], **Θοδωρής Κυριακού** [Αντένα], **Βασίλης Αποστολόπουλος** [health business ;], **Άκης Γλου**

[καταστήματα νεωτερισμών και υποδήσεως], **Ανδρέας Κορασίδης** [ράδια, τηλεοράσεις, πλυντήρια...], **Βασίλης Πατέρας** [καράβια], **Θωμάς Βαρβιτσιώτης** [:] κ.α.»

Και συνεχίζει το *Αντί*: «Επειδή δεν θέλουμε να ξεπέσουμε στον... λαϊκισμό, όχι μόνο δεν θα σχολιάσουμε τα παραπάνω στοιχεία, αλλά θα κλείσουμε με κάτι sic [σ.σ. sic] το κείμενό μας. Σε άλλο ρεπορτάζ του –πάντα έγκριτου– περιοδικού *Ciao*, και στη στήλη «High Society», διαβάζουμε ότι οι περισσότερες κοσμικές κυρίες «μπορεί να έχουν αδυναμία στα ρολόγια Harry Winston, Frank Muller και Gullia (όπως η **Γιάννα Αγγελοπούλου** [Δασκαλάκη-Παρθένη, τέως βουλευτής ΝΔ, νυν πρόεδρος Αθήνα 2004, της γνωστής χαλυβουργικής οικογενείας], η **Ιωάννα Μαρινοπούλου** [είδη μεγαλομπακαλικής, ΜΜΕ], η **Νατάσα Λιακουνάκου** [εμπόριο όπλων, health business]), αλλά το περίφημο διαμαντένιο Super Ice Cube, η ναυαρχίδα του οίκου Chopard που σχεδίασε για λογαριασμό της ο οίκος de Greisoyono, στην Ελλάδα το έχει μόνο η κυρία **Σάντυ Κοπελούζου** [φυσικό αέριο εκ Ρωσίας και ποιος ξέρει τι άλλο...]. Όσο για την τιμή του; Φημολογείται ότι ξεπερνά τα διακόσια εκατομμύρια δραχμές...»

Φυσικά, δεν περιμένετε να σχολιάσω τέτοιου είδους δημοσιεύματα. Να παραπέμψω απλώς τους «ψάχτες» αναγνώστες στο σημερινό πρωτοσέλιδο της *Αυριανής*: «175 δισ. δώρο σε Κόκκαλη και Λιακουνάκο. Για την προμήθεια των συστημάτων ασφάλειας των Ολυμπιακών Αγώνων. Αποκαλύπτουμε την μεγάλη απάτη της διεύθυνσης εξοπλισμών του υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Δεν υπάρχει εισαγγελίας;»...

Γνωστοί-άγνωστοι II

Το βράδυ του περασμένου Σαββάτου, μέλη της «Χρυσής Αυγής», κοντά στο Πολυτεχνείο, μαχαίρωσαν ελαφρά στο πόδι φοιτητή και ξυλοκόπησαν φοιτήτρια, τραυματίζοντάς την στο μάτι, στέλνοντάς τους στο νοσοκομείο. Αστυνομικοί, αυτόπτες μάρτυρες του ξυλοδαρμού, παρακολουθούσαν μακαρίως τα τεκταινόμενα χωρίς να επέμβουν...

Τα ονόματα των δραστών γνωστά, λέει, και θα συλληφθούν, όσοι δεν έχουν ήδη συλληφθεί.

Αυτά συμβαίνουν όταν το ΠΑΣΟΚ και οι συν αυτό διάυλοι και εφημερίδες σπέρνουν «ακροδεξιά» για να θερίσει –η τελευταία– ψήφους από τη Νέα Δημοκρατία στις επερχόμενες εκλογές. Από τη μια είχαμε τον Μάκη Βορίδη στις τηλεοράσεις όλο το καλοκαίρι, ως ειδικό επί της τρομοκρατίας, μετά μας προέκυψε Καρατζαφέρης, την περασμένη Κυριακή ο **Μάκης Τριανταφυλλόπουλος** [υιός αξιωματικού της χωροφυλακής που ήταν υπεύθυνος της προσωπικής ασφαλείας του Γεωργίου Παπανδρέου] φιλοξενούσε στην εκπομπή του τους **Στυλιανό Παττακό** και **Κώστα Πλεύρη** [που αν δεν απατώμαι εσχάτως απέκτησε εκπομπή στο Extra, του στυλοβάτη του ΠΑΣΟΚ **Μάκη Κουρή**], ενώ σήμερα η κυβερνητική NET φιλοξενούσε τους Μάκη Βορίδη και **Αριστείδη Μανωλάκο**.

Όσοι σπέρνουν ανέμους, τι θερίζουν;

Το υπουργείο Εσωτερικής Ασφαλείας και η «Μεγάλη Θεία»

Σήμερα τα ξημερώματα, η Γερουσία των ΗΠΑ ενέκρινε νομοσχέδιο για τη δημιουργία υπουργείου Εσωτερικής Ασφαλείας, που θα εξασφαλίζει, λέει, «την προστασία από επιθέσεις ανάλογες προς εκείνες της 11ης Σεπτεμβρίου». Με ετήσιο προϋπολογισμό 38 δισ. δολαρίων, «το νέο υπερυπουργείο θα απορροφήσει 170.000 υπαλλήλους, που σήμερα απασχολούνται σε 22 διαφορετικά υπουργεία και υπηρεσίες, όπως η Ακτοφυλακή, τα Τελωνεία, οι Υπηρεσίες Μετανάστευσης, και η νέα Υπηρεσία Ασφάλειας Αερομεταφορών»... Ο πρόεδρος Γεώργιος Μπους Β΄ δήλωσε ότι πρόκειται για «ένα ιστορικό και τολμηρό βήμα προόδου για την προστασία των Αμερικανών, το οποίο βοηθά τη χώρα μας να αντιμετωπίσει τις νέες απειλές της τρομοκρατίας στον 21ο αιώνα».

Προστασία... Νταβατζιλίκι, κατά το κοινώς λεγόμενον... Όπως αυτό που μας «προσφέρει»

ακόμα μια «υπερεσία», του Πενταγώνου αυτή τη φορά: το Γραφείο Επαγρύπνησης και Πληροφόρησης [IAO], ενώ ήδη προωθείται, από το υπουργείο Άμυνας και άλλο σχέδιο περί «Ολοκληρωτικής Επαγρύπνησης και Πληροφόρησης» [ΓΙΑ, που στα ισπανικά σημαίνει «θεία»].

Όπως αναφέρεται σε σχετικό ιστότοπο στο Διαδίκτυο, «στις 13 Φεβρουαρίου 2002, οι Αμερικανοί προειδοποιήθηκαν πως η χώρα μας αντιμετώπιζε απειλές κατά της εσωτερικής ασφαλείας της. Τρεις ώρες αργότερα συνέβη, αλλά κανένας δεν ενημέρωσε την Αμερική. Εκείνη την ημέρα, ο **Τζων Μ. Ποϊντέξτερ** διορίστηκε Διευθυντής του ΙΑΟ...»

Ποίος ο βίος και η πολιτεία του Τζων Μ. Ποϊντέξτερ; Ο εν αποστρατεία ναύαρχος Τζων Ποϊντέξτερ είχε χάσει τη θέση του ως μέλους του Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας, επί προεδρίας Ρήγκαν, και το 1990 είχε καταδικαστεί για «συνωμοσία, ψευδή κατάθεση ενώπιον του Κογκρέσου, εξαπάτηση της κυβέρνησης και καταστροφή στοιχείων που αφορούσαν στην υπόθεση του σκανδάλου Ιράν-Κόντρας». Η καταδίκη ανακλήθηκε αργότερα, αφού το Κογκρέσο τού είχε παραχωρήσει ασυλία σε αντάλλαγμα για την κατάθεσή του. [Σκάνδαλο Ιράν-Κόντρας: οι Ποϊντέξτερ-Νορθ κ.α. είχαν πουλήσει παράνομα όπλα στο Ιράν, με το οποίο οι ΗΠΑ δεν είχαν διπλωματικές σχέσεις, και χρησιμοποίησαν τα χρήματα που αποκόμισαν για να ενισχύσουν τους αντάρτες Κόντρας, που πολεμούσαν τότε κατά της σοσιαλιστικής κυβέρνησης της Νικαράγουας.]

Επιπλέον, το 1989 η κυβέρνηση της Κостаρίκας είχε κατηγορήσει τον Τζ. Ποϊντέξτερ ως εμπλεκόμενο σε διακίνηση κοκαΐνης... Παρότι δεν δικάστηκε ποτέ στην Κостаρίκα, ο Ποϊντέξτερ, ο **Όλιβερ Νορθ** [επίσης σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας επί Ρήγκαν] και μερικοί άλλοι, θεωρούνται «ανεπιθύμητα πρόσωπα» στη χώρα...

Ο Τζων Ποϊντέξτερ δεν χάθηκε, βέβαια, μετά την απόλυσή του. Έγινε στέλεχος διαφόρων επιχειρήσεων υψηλής τεχνολογίας, όπως της Syntec Technologies, ενώ εργάστηκε και για την ανάπτυξη του Σχεδίου Γένοβα [Project Genoa]. Το Σχέδιο Γένοβα «αναπτύσσει τεχνολογίες πληροφοριών για την κοινότητα των μυστικών υπηρεσιών ώστε να συγκεντρώνονται γρήγορα και συστηματικά στοιχεία, να διευκολύνεται η συνεργασία [ενώ ταυτόχρονα προστατεύονται οι κρίσιμες πληροφορίες], και να εξετάζονται θέματα που υποστηρίζουν τη λήψη αποφάσεων σε εθνικό επίπεδο...»

Ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση. Ιδού με τι ακριβώς ασχολείται σήμερα το «Γραφείο» του οποίου προΐσταται ο Ποϊντέξτερ: «Εγκαθιδρύει σύστημα παρακολούθησης μέσω κομπιούτερ, που θα επιτρέπει την απρόσκοπτη πρόσβαση σε **ιδιωτικές πληροφορίες**, οι οποίες σήμερα κρατούνται από κυβερνητικούς οργανισμούς ή βάσεις δεδομένων ανά τον κόσμο.»

Τι πληροφορίες υπάρχουν σήμερα αποθηκευμένες σε βάσεις δεδομένων σχετικά με τον καθένα μας; Ε, η «υπερεσία» του κοκαϊνέμπορα Τζων Ποϊντέξτερ θα έχει άμεση πρόσβαση σ' αυτές. Ή όπως το θέτει ο πολιτικός αναλυτής στο Κέντρο για την Προστασία των Ηλεκτρονικών Προσωπικών Πληροφοριών Mihir Kshirsagar: «Θα εισβάλουν σε κάθε πτυχή της ζωής μας και θα αλλάξουν ριζικά την κουλτούρα μας. Η κυβέρνηση είναι αυτή που λέει: Θα συγκεντρώσουμε και την παραμικρή πληροφορία για σας και μετά θα αποφασίσουμε αν μας αρέσει ή δεν μας αρέσει αυτό που κάνετε»...

Α! Να μην το ξεχάσω – αν και είναι γνωστό από παλιά. Διάφορες εταιρείες λογισμικού, όπως η Microsoft [Windows] και η Lotus [Notes], σε συνεργασία με την Υπηρεσία Εθνικής Ασφαλείας των ΗΠΑ [την περιβόητη NSA] έχουν «αφήσει ανοιχτές» διάφορες «τρύπες» στα προγράμματά τους. Για ευνόητους λόγους. Εξ ου και η παροιμία: όποιος προσέχει τα data του έχει τα μισά...

Ποιος; Τι; Πού; Πότε; Γιατί;

Η είδηση της εβδομάδας, φυσικά, ήταν άλλη – παρότι πέρασε στα «ψιλά». Ο **Τζούλιο Αντρεότι**, επτά φορές πρωθυπουργός της Ιταλίας.

Καταδικάστηκε σε φυλάκιση 24 ετών.
Από δικαστήριο της Περούτζια την περασμένη Κυριακή.
Επειδή είχε διατάξει τη δολοφονία του δημοσιογράφου **Κάρμινε «Μίνο» Πεκορέλλι** το 1979.

Αν είχε παραβιάσει, οδηγώντας το ποδήλατό του, κάποιον φωτεινό σηματοδότη θα ήταν «πρώτη είδηση» για μια εβδομάδα. Όμως...

Είναι είδηση άραγε η καταδίκη ενός πρωθυπουργού που είχε διατάξει τη δολοφονία ενός δημοσιογράφου;

Κι εσείς μου θέλετε και λεπτομέρειες! Ιστορίες για πρωθυπουργούς, μασονικές στοές [Propaganda-Due], μυστικές υπηρεσίες, μαφίες...

Το be continued... Αν στείλετε και κανένα μηνυματάκι ότι σας ενδιαφέρουν οι λεπτομέρειες... Νιώθω κάπως περίεργα σήμερα. Μπορεί να φταίει κι η...

...Πανσέληνος

Αρκετά για σήμερα! Έξω, καθώς διαβάζετε, έχει ήδη νυχτώσει. Και σήμερα έχουμε **πανσέληνο!** Αποσυνδεθείτε από το δίκτυο, κλείστε τον υπολογιστή, πάρτε το ταίρι σας κι άντε για καμιά τσάρκα στο σεληνόφωτο!

[Σεληνιασμένα] φιλάκια σε όλους σας!

«Δεν βλέπουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση ως μια χριστιανική λέσχη και δεν θέλουμε να γίνεται αντιληπτή ως τέτοια», είπε στον Γιάσκα Φίσερ ο νέος ισχυρός ανήρ της Τουρκίας Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν. Μάλλον αντιμετωπίζει προβλήματα «όρασης» και «αντίληψης». Ή, απλά, δεν γνωρίζει ευρωπαϊκή ιστορία.

Χάρτης της Κύπρου με την πληθυσμιακή σύνθεση του νησιού το 1960 και το 1999.

Τζων Ποϊντέξτερ: Ναύαρχος. Σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας. Έμπορος όπλων. Έμπορος κοκαΐνης. Στέλεχος εταιρειών υψηλής τεχνολογίας... Σήμερα έχει αναλάβει την ηλεκτρονική «προστασία» μας. Συλλέγοντας οτιδήποτε μας αφορά. Ο ίδιος, προς τα τέλη της δεκαετίας του 1980, είχε σβήσει 5.000 ενοχοποιητικά μηνύματα από τον υπολογιστή του.

27 Νοεμβρίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

«Σκελετωμένα παιδιά, το νέο “έμβλημα” της Αργεντινής

ΜΠΟΥΕΝΟΣ ΑΪΡΕΣ

Τραγική είναι η κατάσταση στις φτωχές επαρχίες της Αργεντινής, όπου μικρά παιδιά πεθαίνουν καθημερινά από υποσιτισμό εξ αιτίας της μεγάλης οικονομικής κρίσης που αντιμετωπίζει η χώρα.

Τις τελευταίες μέρες οι **εικόνες σκελετωμένων παιδιών με πρησμένες κοιλιές** στη βορειοανατολική επαρχία Τουκουμάν συγκλόνισαν τη διεθνή κοινή γνώμη. Το Κέντρο Μελετών Παιδικής Διατροφής, που παρέχει συμβουλές στην Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, αναφέρει ότι το 20% των παιδιών της Αργεντινής υποφέρουν από υποσιτισμό. Φιλανθρωπική οργάνωση της χώρας ανακοίνωσε ότι μόνο τον τελευταίο μήνα εισήχθησαν στο νοσοκομείο 60 παιδιά με συμπτώματα υποσιτισμού, ενώ άλλα 400 παρακολουθούνται για τον ίδιο λόγο ως εξωτερικοί ασθενείς. Η Τουκουμάν δεν είναι η μόνη επαρχία που υποφέρει. Φέτος έχουν πεθάνει 49 παιδιά στη Μισιόνες, 23 στη Σάντα Φε και πολύ περισσότερα στις εξαθλιωμένες βόρειες επαρχίες. Κι όλα αυτά σε μια χώρα που είναι γνωστή ως **ο σιτοβολώνας του κόσμου και έχει την τέταρτη θέση στις παγκόσμιες εξαγωγές τροφίμων**. Οι αιτίες πρέπει να αναζητηθούν στην άνιση κατανομή του πλούτου και στην κακή διαχείριση.

Ο δρ Όσκαρ Χιλάλ, αναπληρωτής διευθυντής του Παιδιατρικού Νοσοκομείου της Τουκουμάν, δήλωσε χαρακτηριστικά: “Εδώ δεν είναι Αφρική, είναι Αργεντινή, όπου υπάρχουν **50 εκατομμύρια βοοειδή και 39 εκατομμύρια άνθρωποι**. Έχουμε όμως μια κυβέρνηση που έχει χάσει κάθε επαφή με τις ανάγκες των ανθρώπων”. Σε ένα ξέσπασμα αυτοκριτικής που εξέπληξε, ο υπουργός Παραγωγής, Ανίμπαλ Φερνάντεζ, απέδωσε τους θανάτους των παιδιών σε “μια άρρωστη κοινωνία και σε μια άρχουσα τάξη που αποτελείται από καθάρματα, εμού συμπεριλαμβανομένου”. Όπως επισημαίνει η *Γκάρντιαν*, από τον περασμένο Οκτώβριο έχουν χαθεί 450.000 θέσεις εργασίας αφήνοντας έναν στους πέντε ανθρώπους άνεργο και καταδικάζοντας έναν στους δύο να ζει σε συνθήκες φτώχειας. Οι μισθοί έχουν χάσει το 70% της αξίας τους και η οικονομική ανάπτυξη επιβραδύνεται κατά 14% με τον πληθωρισμό να τρέχει στο 40%.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ - 26/11/2002»

«Στην Αργεντινή υπάρχουν **μόνον δύο κατηγορίες πολιτικών: εκείνοι που είναι ανίκανοι και εκείνοι που είναι ικανοί για όλα...**», είχε δηλώσει προ μηνών ταξιτζής του Μπουένος Άιρες...

4 Δεκεμβρίου 2002

του Χρήστου Μόρφου

«Δεν βλέπω τους λόγους για τους οποίους πρέπει να μείνουμε απαθείς βλέποντας μια χώρα να γίνεται κομμουνιστική εξαιτίας της ανευθυνότητας του λαού της. Αυτά τα ζητήματα είναι

πάρα πολύ σημαντικά, για να αφήσουμε τους Χιλιάνους ψηφοφόρους να αποφασίζουν μόνοι τους.»

Αυτά δήλωνε το μακρινό 1973 ο «πολύς» **Χένρυ Κίσσινγκερ**, στρεφόμενος κατά της δημοκρατικά εκλεγμένης κυβέρνησης του σοσιαλιστή [και τέκτονος, και τέκτονος] προέδρου της Χιλής **Σαλβαντόρ Αλλιέντε**. Και επειδή τα ζητήματα ήταν πάρα πολύ «σοβαρά», τον Σεπτέμβριο του 1973 οι ένοπλες δυνάμεις της Χιλής, υπό τον **Αουγκούστο Πινοσέτ**, και έχοντας την πλήρη υποστήριξη «υπερεσιών» όπως η CIA και εταιρειών όπως η ΙΤΤ, προχώρησαν σε στρατιωτικό πραξικόπημα –κατά τη διάρκεια του οποίου δολοφονήθηκε και ο Σ. Αλλιέντε, απαλλάσσοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τον χιλιάνικο λαό από την «ανευθυνότητά» του.

Πού θυμήθηκα, τώρα, την Χιλή και τον Χ. Κίσσινγκερ;

Την Χιλή έχω πολλούς λόγους για να την θυμάμαι, που δεν είναι του παρόντος. Τον Χ. Κίσσινγκερ τον θυμήθηκα επειδή πρόσφατα διορίστηκε από τον πρόεδρο **Τζωρτζ Μπους Β΄**, επικεφαλής της ανεξάρτητης [Φυσικά! Φυσικά!] διακομματικής επιτροπής για τη διερεύνηση της αδυναμίας της αμερικανικής κυβέρνησης να αποτρέψει τις τρομοκρατικές επιθέσεις της 11/9/2001.

Ο πρόεδρος κάλεσε, μάλιστα, τον Χένρυ Άλφρεντ Κίσσινγκερ [γεννημένο στη Γερμανία το 1923 από εβραϊκή οικογένεια, που μετανάστευσε το 1938 στις ΗΠΑ για να αποφύγει τις διώξεις του ναζιστικού καθεστώτος] να **«ακολουθήσει όλα τα γεγονότα, όπου και αν αυτά οδηγήσουν»**. Από πλευράς του, ο βετεράνος διπλωμάτης [σύμβουλος εθνικής ασφαλείας (1968-1975) και υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ (1973-1977), επί προεδρίας Ρίτσαρντ Νίξον και Τζέραλντ Φορντ] υπογράμμισε ότι **«δεν βρισκόμαστε κάτω από οποιουσδήποτε περιορισμούς και δεν πρόκειται να δεχθούμε περιορισμούς (στο έργο των ερευνών)»**.

Ουάου! Αυτό θα πει τύχη! Θα τα μάθουμε όλα χαρτί και καλαμάρι! Εξάλλου η παρουσία του «αμφιλεγόμενου βετεράνου διπλωμάτη», όπως τον χαρακτηρίζει το BBC, αποτελεί την καλύτερη εγγύηση. Αποτελεί;

Ακόμα και οι «έγκυροι» *New York Times* [κύριο –άρα εκφράζουν επισήμως την εφημερίδα– άρθρο της 29/11/2002], αφού χαρακτηρίζουν τον Χ. Κίσσινγκερ ως «μυημένο μεγίστου βαθμού στα της Ουάσινγκτων» [«consummate Washington insider»], τονίζουν ότι: «Δείχνει απίθανο να περιμένει κανείς από τον κ. Κίσσινγκερ να καταγράψει στην έκθεση με ακλόνητα στοιχεία τις ενέργειες της κυβέρνησης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων του κ. Μπους. [Σ' αυτή την περίπτωση] θα προκαλούσε την κατεστημένη τάξη και θα διακινδύνευε την κοινόρτοποποίηση παλιών φιλιών και επαγγελματικών σχέσεων»...

Θα ήταν σαν να ζητούσαμε από τον **Γιόζεφ Γκαίμπελς** να διερευνήσει τα εγκλήματα πολέμου που διέπραξαν οι ναζί, ή σαν να ζητούσαμε από τον –και χορηγό μας– **Αμπντούλ Ρασίντ Ντοστούμ** να διερευνήσει τους λόγους για τους οποίους διογκώθηκε η παραγωγή οπίου στο Αφγανιστάν μετά την απελευθέρωση της χώρας από τους Αμερικανούς ή να ζητήσουμε από τον –έτερο χορηγό μας– πρόεδρο της Κολομβίας **Άλβαρο Ουρίμπτε Βέλες** να διερευνήσει την εμπλοκή πολιτικών παραγόντων της χώρας του στο εμπόριο ναρκωτικών. Υπερβολές;

Μπα! Ας δούμε τον βίο και την πολιτεία του ανδρός.

Χένρυ Κίσσινγκερ: το 1968 υπονομεύει τις ειρηνευτικές συνομιλίες του Παρισιού για το Βιετνάμ για να βοηθήσει τον Ρ. Νίξον στην προεκλογική του εκστρατεία. Αργότερα θα επιβλέψει ο ίδιος τους μυστικούς βομβαρδισμούς των ΗΠΑ κατά της Καμπότζης, που υπολογίζεται ότι κόστισαν τη ζωή σε εκατοντάδες χιλιάδες καμποτζιανούς πολίτες. Το 1971 ανατρέπεται η δημοκρατική κυβέρνηση του Μπαγκλαντές από στρατιωτικό πραξικόπημα. Λουτρό αίματος. Ο Χ. Κίσσινγκερ όχι μόνον δεν καταδικάζει το πραξικόπημα, αλλά επισημαίνει και «τη χάρη και τη φινέτσα» του αρχιπραξικοπηματία στρατηγού Γιαχιά Χαν. Το 1973 συντονίζει ο ίδιος το πραξικόπημα κατά του Σ. Αλλιέντε. Στις 8 Ιουνίου 1976, στο αποκορύφωμα της στρατιωτικής καταστολής στη Χιλή, συναντάται με τον Α. Πινοσέτ και του λέει ότι «τρέφουμε φιλικά αισθήματα προς όλα όσα προσπαθείτε να κάνετε εδώ». Για το ρόλο

του στην εισβολή των τουρκικών στρατευμάτων στην Κύπρο το 1974 δεν νομίζω ότι χρειάζεται να προσθέσουμε κάτι. Η Αργεντινή [για το στρατιωτικό πραξικόπημα του 1976] και το Ανατολικό Τιμόρ [για τη γενοκτονία των κατοίκων της από το στρατιωτικό καθεστώς της Ινδονησίας επί τέσσερις δεκαετίες] είναι δύο ακόμα χώρες –από τις πολλές– που έχουν λόγους να θυμούνται «τη φινέτσα και τη χάρη» του δόκτορος Κίσιινγκερ.

Το γεγονός ότι ο Χ. Κίσιινγκερ έχει κληθεί, από τις δικαστικές αρχές τριών χωρών [Χιλή, Ισπανία, Γαλλία] να δώσει κατάθεση και να απαντήσει σε ερωτήματα σχετικά με το ρόλο του στο πραξικόπημα της Χιλής και τις δολοφονίες που διέπραξε το στρατιωτικό καθεστώς, ας μην το αναφέρουμε καλύτερα. Εξάλλου ο δόκτωρ αποφεύγει, όπως ο διάλογος το λιβάνι, να επισκεφθεί τα τελευταία χρόνια την Ευρώπη. Βλέπετε, οι ΗΠΑ έχουν αυτοεξαιρεθεί από τη δικαιοδοσία του διεθνούς ποινικού δικαστηρίου, στο οποίο παραπέμπουν όλους τους υπόλοιπους εγκληματίες πολέμου, εντός ή εκτός εισαγωγικών. Οπότε είναι λογικό ο δόκτωρ να φυλάει τα ρούχα του...

«Χαρτί και καλαμάρι», λοιπόν. Ή όπως το είχε θέσει παλιότερα ο Χένρυ Κίσιινγκερ: «*Το παράνομο το πραγματοποιούμε αμέσως. Το αντισυνταγματικό θέλει λίγο περισσότερο χρόνο*»...

Περσινά ξινά σταφύλια;

Αν πάρουμε τη δήλωση Κίσιινγκερ, που παρέθεσα στην αρχή, και αλλάξουμε τους «ανεύθυνους χιλιάδους ψηφοφόρους» με τους αντίστοιχους «ανεύθυνους ψηφοφόρους» της Βενεζουέλας, της Βραζιλίας και του Ισημερινού [Εκουαδόρ] θα έχουμε μία πολύ καλή εικόνα των όσων συμβαίνουν σήμερα –ή πρόκειται να συμβούν σύντομα– στη Λατινική Αμερική. Βλέπετε, και οι τρεις χώρες **«διολισθαίνουν προς τον κομμουνισμό»** κι αυτό είναι κάτι που δεν μπορούν να ανεχθούν ούτε οι ΗΠΑ ούτε οι ντόπιες ελίτ.

Έχω και στο παρελθόν ασχοληθεί με τα όσα συμβαίνουν στη Βενεζουέλα κατά του δημοκρατικά εκλεγμένου προέδρου της **Ούγο Τσάβες**. Να επισημάνω απλώς ότι σήμερα είναι η τρίτη ημέρα γενικής απεργίας στη χώρα, απεργία που κήρυξε η αντιπολίτευση, με αίτημα την παραίτηση του Τσάβες. Εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της αντιπολίτευσης και κατέβηκαν στους δρόμους με πανό που έφεραν συνθήματα κατά του προέδρου, ακόμα και με κατσαρόλες τις οποίες χτυπούσαν ρυθμικά. Κατσαρόλες χτυπούσαν και οι χιλιάδες επί κυβερνήσεων Αλλιέντε. Τα αποτελέσματα γνωστά...

Στη Βραζιλία και στον Ισημερινό εξελέγησαν πρόσφατα πρόεδροι οι αριστεροί [εντός ή εκτός εισαγωγικών] **Λουίζ Ινάσιο «Λούλα» ντα Σίλβα** και **Λούισιο Γκουτιέρρες**, προκαλώντας, όπως ήταν αναμενόμενο, την «ανησυχία των αγορών». Δεν χρειάζεται να είμαστε μάντεις –κακών– για να προβλέψουμε το τι πρόκειται να συμβεί σύντομα και σ' αυτές τις χώρες... Ανεξάρτητα από τη δύναμη που διαθέτει το Opus Dei σ' αυτές, η πορεία τους είναι προδιαγεγραμμένη... Επί τη ευκαιρία: ο Χοακίν Λαβίν, αντίπαλος για την προεδρία, στις τελευταίες εκλογές, του σημερινού σοσιαλιστή προέδρου της Χιλής Ρικάρδο Λάγος, ήταν, επίσης, ανώτατο στέλεχος του Opus Dei [*Ελευθεροτυπία--Le Monde 1/12/2002*]... Ας μην το λησμονούμε: ο χριστιανισμός δεν συνάδει με τον κομμουνισμό.

Και κάπως έτσι επιστρέφουμε στην αρχική δήλωση του δόκτορος Κίσιινγκερ, θέτοντας ένα ερώτημα: από πότε έγινε αντικομμουνιστής ο Χένρυ Κίσιινγκερ. Διότι είναι πασίγνωστο ότι από την αρχή της καριέρας του εργαζόταν για λογαριασμό, και για την προώθηση των συμφερόντων, της οικογενείας Ροκφέλλερ. Και από πότε άραγε οι Ροκφέλλερ έγιναν αντικομμουνιστές; Ίσως από το 1927, όταν πραγματοποίησαν την πρώτη αμερικανική επένδυση στην κομμουνιστική Σοβιετική Ένωση, κατασκευάζοντας εκεί ένα διυλιστήριο, επτά χρόνια προτού οι ΗΠΑ αναγνωρίσουν επίσημα την ΕΣΣΔ. Ή ίσως από την ίδια περίοδο, όταν είχαν αγοράσει το 50% μεγάλων κοιτασμάτων πετρελαίου στο Μπακού Καύκασο, που ανήκαν στον **Αλφρέδο Νόμπελ**, τον γνωστό εφευρέτη της δυναμίτιδας και ιδρυτή των ομώνυμων

βραβείων [με το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης έχει βραβευτεί και ο Χ. Κίσιιγγκερ, το 1973]. Ή ίσως από τον Οκτώβριο του 1964, όταν λίγες ώρες μετά την άφιξη του **Ντέιβιντ Ροκφέλλερ** στη Μόσχα, «παραιτήθηκε» εξαιτίας «της προχωρημένης ηλικίας και της άσχημης υγείας» του ο πανίσχυρος, μέχρι τις 14/10/1964, άνδρας της ΕΣΣΔ **Νικίτα Χρουστώφ**. Φημολογείται ότι ο Χρουστώφ είχε αποφασίσει να καταργήσει τη χρησιμοποίηση λιπασμάτων και φυτοφαρμάκων για την καλλιέργεια των ρωσικών εδαφών. Φημολογείται... Πάντως η Κεντρική Επιτροπή του Κόμματος έκανε αμέσως δεκτή την παραίτησή του...

Κι όλα αυτά για να θυμηθούμε μία μικρή πικρή –ίσως για πολλούς– αλήθεια: οι βασικοί μέτοχοι της **Πλανήτης Γη Α.Ε.** δεν είναι ιδεολόγοι. Απλά **κατασκευάζουν, αναδεικνύουν και χρησιμοποιούν τις ιδεολογίες και τους ιδεολόγους κατά το δοκούν. Business and power uber alles!**

I cry for you Argentina!

Οι σύντομες «Θεαμαπάτες & Δικτυώματα» της περασμένης εβδομάδας προκάλεσαν την απορία κάποιων φίλων της στήλης. Πώς αλλιώς όμως θα μπορούσα να αναδείξω μία από τις σημαντικότερες ειδήσεις της εποχής μας; Ναι! Στην Αργεντινή υπάρχουν άνθρωποι [παιδιά, γέροντες...] που **σήμερα πεθαίνουν από την πείνα**. Στην Αργεντινή. Που μέχρι το 1940 είχε μία από τις 5-10 καλύτερες οικονομίες στον πλανήτη...

Άνευ λοιπών σχολίων συνεχίζω και σήμερα την παράθεση ειδήσεων, όπως αυτές έχουν καταγραφεί στις ιστοσελίδες του BBC. [Επειδή όλες είναι στα ισπανικά, όσοι δεν γνωρίζουν τη γλώσσα, ας καταφύγουν στη μεταφραστική μηχανή, που βρίσκεται στον ιστότοπο του Otenet, και κάνοντας copy-paste τη διεύθυνση στο σχετικό παράθυρο θα έχουν μία σχετικά καλή μετάφραση στα αγγλικά ή στα γαλλικά ή... Όχι ακόμα στα ελληνικά.]

Πείνα: Το αργεντίνικο παράδοξο [αρχική σελίδα αφιερώματος].

Ο υποσιτισμός πλήττει και τους ηλικιωμένους στην Αργεντινή. [Το 34% των Αργεντίνων άνω των 64 ετών δεν παίρνει κανενός είδους σύνταξη. Πολλοί είναι εκείνοι που καταφεύγουν στα νοσοκομεία αφού αντί των 2000 θερμίδων ημερησίως λαμβάνουν μόλις 600 και αν...]

Πεθαίνοντας από πείνα στην Αργεντινή. [Στις βόρειες επαρχίες της χώρας, όπου το 50% του πληθυσμού είναι άνεργοι, το 83% των παιδιών υποφέρει από χρόνια υποσιτισμό...]

Αργεντινή: το 70% των ανηλίκων είναι φτωχοί. [Το 70% των κάτω των 18 ετών Αργεντίνων ανήκει σε οικογένειες που ζουν κάτω από το επίπεδο της φτώχειας. Πρόκειται για 8,6 εκατομμύρια ανηλίκους...]

Νέοι θάνατοι από πείνα.

Το 53% των Αργεντίνων είναι φτωχοί [Πρόκειται για 20 εκατομμύρια ανθρώπους... Σύμφωνα με τα επίσημα στατιστικά στοιχεία κάθε μέρα προστίθενται στις τάξεις των φτωχών 16.865 άτομα, δηλαδή 12 άνθρωποι την ώρα φτωχαίνουν...]

Τα παιδιά κάνουν πορεία κατά της φτώχειας.

Πορεία για τη Ζωή.

Πορεία 2.000 χιλιομέτρων για τη ζωή...

Κατά τα άλλα... [Ποια άλλα, δηλαδή;...]

Σαν σήμερα γεννήθηκαν ο Βασίλυ Καντίνσκυ [1866] και ο δικτάτορας Φρανσίσκο Φράνκο

[1892]. Ζωγράφος ο πρώτος, Ισπανός ο δεύτερος, γι' αυτό μην ξεχάσετε να επισκεφθείτε τις εκθέσεις για τον Νταλί στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης και για τον «Αιώνα του Πικάσο» στην Πινακοθήκη, που θα παραμείνουν ανοιχτές σχεδόν μέχρι τα τέλη Ιανουαρίου. Δυστυχώς, το προσκύνημα της ιεράς εικόνας της Παναγίας της Ιεροσολυμίτισσας στη Μητρόπολη Αθηνών θα διαρκέσει καμιά δεκαριά μέρες ακόμη. Όσοι πιστοί, σπεύσατε!

Σαν σήμερα, επίσης, γεννήθηκε [το 1888] και ο βασιλιάς της Σερβίας **Αλέξανδρος Καραγεώργεβιτς**. Ο γιος του Αλέξανδρου, Πέτρος Β', παντρεύτηκε την πριγκίπισσα Αλεξάνδρα [εξ ου και το όνομα του εν Αθήναις νοσοκομείου], κόρη του βασιλιά της Ελλάδας Αλεξάνδρου Α'. Ο Αλέξανδρος Α' ήταν πρώτος εξάδελφος της πριγκίπισσας Ελισάβετ, που είχε την σπάνια τύχη να είναι η νονά του σημερινού σοσιαλιστή πρωθυπουργού της χώρας **Κώστα Σημίτη**. Οι Αλέξανδρος Α' και Παύλος Α' ήταν αδέρφια, άρα ο «ημέτερος» **Κωνσταντίνος Β' «Κοκός» Γλύξμπουργκ** είναι μικρανηψιός της νονάς του κυρίου πρωθυπουργού μας. Οπότε, προς τι το μίσος και ο αλληλοσπαραγμός; Μια οικογένεια είναι... Κι όλα αυτά για τα 4,6 δισεκατομμύρια δραχμές αποζημίωσης που εκδικάστηκαν στον τένος για την ακίνητη περιουσία του στην Ελλάδα. Τα οποία θα τα λάβει από το Ταμείο Φυσικών Καταστροφών. «Μόλις» 4,6 δισεκατομμύρια... Όσα κόστισε και ο Μιχάλης Κωνσταντίνου στον Παναθηναϊκό. Το 'χει το όνομα: και οι δύο πληρώνονται για να μην παίζουν...

Ενώ ο «θρύλος», σε βάρος του οποίου, τα τελευταία χρόνια, ασελγεί κάθε καταφρονημένη ποδοσφαιρική οντότητα της Ευρώπης, αποφάσισε να εγκαταλείψει τα «φθηνά ενοικιαζόμενα δωμάτια» μιας χρήσης [Ολυμπιακό Στάδιο, Γήπεδο Ριζούπολης] και να φτιάξει το δικό του «σπίτι» στο Καραϊσκάκη. Προαγωγοί αυτού του μεγαλόπνοου σχεδίου ο υπουργός Πολιτισμού **Ευάγγελος Βενιζέλος** και ο υφυπουργός Αθλητισμού **Γιώργος Λιάνης**, που πιέζοντας την Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων, της απέσπασαν το Γήπεδο Καραϊσκάκη για να το παραχωρήσουν στον Ολυμπιακό... Κι όπως σχολίαζε με το πενάκι του ο **Στάθης [Σταυρόπουλος]** στην *Ελευθεροτυπία*: «Από τα κόκκαλα του Καραϊσκάκη στο Καραϊσκάκη του Κόκκαλη». Ασέλγειες...

Κατά τα άλλα ο κ. Βενιζέλος «επέδειξε ενδιαφέρον» [απλώς!] για το εγχείρημα του Ναυτικού Μουσείου Κρήτης και Επιστημονικής Ερευνητικής Ομάδας, που μελέτησαν και θα ανακατασκευάσουν ένα αυθεντικό Μινωικό πλοίο, στη μορφή που αυτό μπορεί να είχε γύρω στο 1.500 π.Χ. Επέδειξε ενδιαφέρον... Ήγουν, το χέρι στην τσέπη δεν πρόκειται να το βάλει. Στο κάτω-κάτω τα κονδύλια του υπουργείου δεν τα είχε από τον μπαμπά του. Ενώ το οικόπεδο του «Καραϊσκάκη»...

Τελευταίο αλλά όχι έσχατο. Αναμένονται και νέες συλλήψεις τρομοκρατών τις επόμενες ημέρες και εβδομάδες. Η πρώτη προαναγγελθείσα αφορά διδάσκοντα [επί συμβάσει] στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου, που έφερε το παρατσούκλι «Πάρκινσον», επειδή κατά τη διάρκεια μιας ληστείας που διέπραξε η 17 Νοέμβρη έτρεμε ανεξέλεγκτα. Μετά τη ληστεία πήρε την «άγουσα των αποδυτηρίων», αλλά αργότερα εντάχθηκε στην 1η Μάη και στον ΕΛΑ.

Φαίνεται πως τον φετινό χειμώνα θα «φορεθούν» ψευδώνυμα όπως «Πάρκινσον», «Αλτσχάιμερ», «Γιάκομπς-Κρώυτσεφελντ»...

ΥΓ 1. Σαν σήμερα είχε πεθάνει το 1993 και ο «μέγας» **Φρανκ Ζάππα**. Ελλείψει σχετικών CD και ένεκα του ότι το πικάπ είναι χαλασμένο εδώ και χρόνια συνεχίζω...

ΥΓ 2. Προτού αρχίσετε να τραγουδάτε το άσμα «www.apisti.com» του **Δημήτρη «Χαλλλαρά! Χαλλλαρά!» Σταρόβα**,

*«Σε ψάχνω σ' όλο το Ίντερνετ
με οχτακοσάρι πέντιουμ
μα δε σε βρίσκω πουθενά
κι έτσι πάω σε μέντιουμ»*,

καλό θα ήταν να έχετε υπόψη σας ότι η στήλη θα παραμείνει κλειστή τις επόμενες εβδομάδες,

λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων. Θα είμαι βλάμης στο γάμο ενός φίλου και, επειδή η πόλη όπου θα διεξαχθεί το μυστήριο πέφτει λίγο μακριά, λέω να ξεκινάω σιγά-σιγά.

Εύχομαι εκ βάθους ψυχής σε όλους σας Καλές Γιορτές και θα τα ξαναπούμε –άνευ απροόπτου και αν όλα πάνε κατ' ευχήν– την προτελευταία Τετάρτη του Ιανουαρίου. Φιλάκια!

Ο πλανητάρχης Τζωρτζ Μπους Β΄ διόρισε επικεφαλής της διακομματικής επιτροπής διερεύνησης των γεγονότων της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 τον Χένρυ Κίσσιγκερ. «Ρώτα και τον θείο μου τον ψεύτη», που λέει και η παροιμία. Όπως αναφέρουν και οι *New York Times*, η πλήρης διερεύνηση των πεπραγμένων της κυβέρνησης των ΗΠΑ όσον αφορά την 11η Σεπτεμβρίου θα οδηγούσε τον Χένρυ Κίσσιγκερ στη διάλυση παλιών φιλιών και επαγγελματικών σχέσεων.

Στη Μεγάλη Βρετανία απαγορεύτηκε η προβολή κόμικ-διαφήμισης που εμφάνιζε ως ηλίθιο τον Μπους Β΄. Σ' αυτήν ο πλανητάρχης προσπαθεί να δει μια βιντεοταινία τοποθετώντας την στην τoσσιέρα! Φυσικά η βιντεοταινία παίρνει φωτιά και η... μη συνέχεια επί της –μικρής– οθόνης...

Οι χώρες της Λατινικής Αμερικής, η μία μετά την άλλη, «διολισθαίνουν προς τον κομμουνισμό» προκαλώντας την «ανησυχία των αγορών» και των πανταχού παρόντων καλών χριστιανών του *Opus Dei*. Στη φωτογραφία ο νεοεκλεγείς πρόεδρος του Ισημερινού Λούισιο Γκουτιέρρες πανηγυρίζει τη νίκη του στις εκλογές της 24ης Νοεμβρίου.

Και στην Αργεντινή πεθαίνουν παιδιά από την πείνα...

Στην Αργεντινή πεθαίνουν από την πείνα και οι ηλικιωμένοι.

22 Ιανουαρίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

Σάββατο μεσημέρι στον «βιότοπο των Εξαρχείων», με παλιούς φίλους και καινούργιους γνωστούς. Προσπαθώ να συνηθίσω το κρύο και –κυρίως– τα αποφυλλωμένα δέντρα. Οι ανοησίες που ακούει στο ραδιόφωνο ο *ταριφέρο*, καθώς πηγαίνουμε να συναντήσουμε κάποιους *χειμερινούς κολυμβητές*, διακόπτονται από ένα σύντομο δελτίο ειδήσεων: καμιά δεκαπενταριά «γνωστοί-άγνωστοι» επιτέθηκαν, με αυγά, μπογιές και καπνογόνα, στη 1 το μεσημέρι, στο βιβλιοπωλείο της Εστίας στη Σόλωνος, την ώρα που οι δημοσιογράφοι **Αλέξης Παπαχελάς** και **Τάσος Τέλλογλου** παρουσίαζαν το βιβλίο τους *Φάκελος 17 Νοέμβρη*.

Σάββατο κι απόβραδο, στην οδό Ερμού στο Σύνταγμα, ο νεαρός του κινητού βιβλιοπωλείου, που μόλις μου έχει πουλήσει το περί ου ο λόγος βιβλίο, το βάζει σε μια σακούλα και μου λέει, κλείνοντάς μου συνωμοτικά το μάτι: «Για να μην στην πέσουν κι εσένα...». Σκάμε στα γέλια.

Δευτέρα μεσημεράκι διαβάζω –και συμφωνώ με– όσα γράφει στη στήλη του στην *Ελευθεροτυπία* ο **Γιάννης Τριάντης**: «**Οι βάρβαροι που έσπασαν την "Εστία"** και προπηλάκισαν τους δύο δημοσιογράφους (Παπαχελά και Τέλλογλου) δεν είναι άφρονες ούτε "αφασικά μαλάκια". Είναι φασίστες. Και προσφέρουν στην καθεστωτική δημοσιογραφία (τύπου Τέλλογλου και Παπαχελά) θαυμάσια επιχειρήματα και άλλοθι...»

Ένα βιβλίο που διαβάζεται σαν μυθιστόρημα...

Το βιβλίο κυκλοφόρησε Παρασκευή και 13 [Δεκεμβρίου]. Μια καλή κίνηση marketing εν όψει της χριστουγεννιάτικης αγοραστικής κίνησης [ήδη βρίσκεται στην «Τέταρτη Έκδοση – Εικοστή Χιλιάδα»]. Καλό το marketing, καλό το timing, αν δεν υπήρχε κι η βιασύνη «να προλάβουμε την κίνηση των εορτών»...

Το βιβλίο αποτελεί –προφανώς– ένα συμπύλημα άρθρων σχετικά με την 17 Νοέμβρη που οι δύο δημοσιογράφοι συνέγραψαν και δημοσίευσαν στο *Βήμα*, από τον Ιούλιο μέχρι τα μέσα Νοεμβρίου. Υπεύθυνος για τη μετατροπή των άρθρων σε βιβλίο είναι προφανώς ο δημοσιογράφος **Άγγελος Αθανασόπουλος**, τον οποίο οι δύο συγγραφείς ευχαριστούν επειδή «ανέλαβε ένα σημαντικό κομμάτι της έρευνας και της επιμέλειας του βιβλίου».

Το βιβλίο παρουσιάζει εξαιρετικό ενδιαφέρον, όμως οι δύο δημοσιογράφοι συχνά-πυκνά, κάνοντας τις έρευνές τους για τον «βιότοπο των Εξαρχείων» [όπως αναφέρουν χαρακτηριστικά στη σελίδα 119], τσαλαβουτούν στα βαλτοτόπια του Κολωνακίου και των διαφόρων «υπερεισίων», αφού, ακόμα και με μια πρόχειρη ματιά, είναι σαφές ότι βρίσκονται «έξω από τα νερά» τους, προσπαθώντας να περιγράψουν πρόσωπα και πράγματα που τους είναι παντελώς άγνωστα. Αφιερώνουν το βιβλίο «Στους φίλους που μας έδειξαν τα "χωράφια" τους», αλλά ξεχνούν ότι και οι «βιότοποι» και τα «χωράφια» ανήκαν και ανήκουν σε άλλους... Ίσως πρόκειται απλώς για την εκδίκηση των απόντων. Για την εκδίκηση εκείνων που πάντα κινούνταν «στην πρώτη γραμμή της ματαιότητας»...

Η δημοσιογραφική δεοντολογία του βιβλίου όταν δεν είναι ανύπαρκτη καταντάει δύσπεπτη. «Στις περισσότερες περιπτώσεις οι άνθρωποι που μας μίλησαν μας ζήτησαν να μην αποκαλύψουμε την ταυτότητά τους και γι' αυτό οι υποσημειώσεις σε κρίσιμα κεφάλαια είναι λίγες», αναφέρουν στον πρόλογο. Προστατεύουν τις πηγές τους και πολύ καλά κάνουν. Από την άλλη όμως η δεοντολογία «πάει περίπατο» όταν «καρφώνουν» ανελέητα, σε όλο το μήκος και το πλάτος του βιβλίου, ανθρώπους που είτε δεν έχουν καμία σχέση με την υπόθεση [σελίδα 109, για παράδειγμα], είτε έχουν αρνηθεί οποιαδήποτε σχέση με την οργάνωση [Α. Γιωτόπουλος, Γ. Σερίφης]. Επειδή οι δύο δημοσιογράφοι γνωρίζουν ασφαλώς τι γράφουν φρόντισαν να κρατήσουν κάποιες αποστάσεις στον πρόλογο αναφέροντας πως «ο αναγνώστης θα πρέπει να λάβει σοβαρά υπόψη του το γεγονός πως οι περισσότεροι κατηγορούμενοι για συμμετοχή στη 17 Νοέμβρη αρνούνται σήμερα το περιεχόμενο των προανακριτικών τους απολογίων...» Ο αναγνώστης θα πρέπει να το λάβει υπόψη του... Οι συγγραφείς; Και συνεχίζουν: «Σε λίγους μήνες από σήμερα το δικαστήριο θα κρίνει το κατά πόσον είναι ένοχοι ή αθώοι. Αυτό άλλωστε δεν μπορεί να κριθεί από τον δημοσιογράφο ή τον ιστορικό, παρά μόνο από τον δικαστή.»

Οι δημοσιογράφοι δεν μπορούν –φυσικά– να κρίνουν. Απλώς καταγράφουν «μια υπόθεση σε εξέλιξη με τον καλύτερο δυνατό τρόπο» [σελ. 12]. Ή περιγράφουν καταστάσεις του παρελθόντος: «Η χώρα [το 1975] συγκλονίζεται από ένα **αδιάκοπο κύμα διεκδικητικής βίας** και μία **ακόρεστη** διάθεση **συγκεκριμένων** ομάδων για συγκρούσεις με την αστυνομία μετά από επτά χρόνια καταπίεσης». [σελ. 64, οι υπογραμμίσεις δικές μου]. Μετά τη δολοφονία του Γουέλς, «Σε ένα άλλο σημείο της Αθήνας, σε ένα καφενείο κοντά στην πλατεία Κάνιγγος, ο Γιωτόπουλος και δύο από τους συντρόφους του που συμμετείχαν στη δολοφονία του Γουέλς συζητούσαν σε έντονο ύφος με ιδρυτικά στελέχη του ΕΛΑ.» [σελ. 73]. Οι δημοσιογράφοι δεν

κρίνουν... Απλώς βγάζουν αποφάσεις: αλλά αφού «γνωρίζουν» ότι ο Γιωτόπουλος συμμετείχε στη δολοφονία Γουέλς γιατί δεν μας λένε και τα ονόματα των δύο άλλων συντρόφων του; Δημοσιογραφική δεοντολογία κατά το εν τρίτον; Φυσικά, γνωρίζουν άριστα το τι επώθηκε στο συγκεκριμένο καφενείο [που μάλλον βρίσκεται πιο κοντά στην Κλαυθμώνος, παρά στην Κάνιγγος]...

Κατά τα άλλα, αν εξαιρέσουμε διάφορα τέτοια μυθιστορηματικά στοιχεία το βιβλίο διαβάζεται σαν... μυθιστόρημα. Υπάρχουν, βέβαια, και κάποια λάθη. Αναφέρονται για παράδειγμα δύο διαφορετικές ημερομηνίες ίδρυσης της 17 Νοέμβρη. Προφανώς τα άρθρα ήθελαν καλύτερο «χτένισμα». Ή όταν αναφέρεται κάπως αργά ότι η πρώτη προκήρυξη για τη δολοφονία Γουέλς δεν δημοσιεύτηκε στις εφημερίδες κατόπιν πιέσεων της κυβέρνησης και η δεύτερη δεν δημοσιεύτηκε επειδή υπήρξε εισαγγελική απαγόρευση. Ή όταν αναφέρεται ότι ο υπαρχηγός του κλιμακίου της CIA στην Αθήνα Ρον Έστες [τον οποίο η 17 Νοέμβρη σε προκήρυξή της αναφέρει ως Ρόναλντ Ηστ] ενημέρωσε τον πατέρα του Γουέλς, την επομένη της δολοφονίας, ότι ο γιος του πυροβολήθηκε και ήταν νεκρός. Η ενημέρωση έγινε στο σπίτι του Γουέλς όπου φιλοξενούνταν ο πατέρας του και έξω από το οποίο είχε δολοφονηθεί το προηγούμενο βράδυ...

...δύο μυθιστορήματα...

«Στις 24 Δεκεμβρίου 1975, ένα κίνημα που δηλώνει ότι ανήκει στην άκρα αριστερά, άγνωστο μέχρι τότε, η Επαναστατική Οργάνωση 17 Νοέμβρη, διεκδικεί με μια ανακοίνωση που στέλνεται στις εφημερίδες των Αθηνών την ευθύνη για τη δολοφονία του Ρίτσαρντ Γουέλς. Ο ελληνικός τύπος αποσιωπά τις ανακοινώσεις αυτές και, αντίθετα, αποδίδει τη δολοφονία του αμερικανού διπλωμάτη σ' έναν πόλεμο μεταξύ μουσικών υπηρεσιών και πρακτόρων που έχει ξεσπάσει από μερικές εβδομάδες, στηριζόμενος σε πληροφορίες που έρχονται από την Ουάσινγκτον ("Η CIA δολοφονεί τον Ρίτσαρντ Γουέλς", "Εκτελέστηκε από τη CIA σαν διπλός πράκτορας", κ.λπ.). Την άποψη αυτή χρησιμοποιεί και ο **Ζεράρ ντε Βιλιέ** στο μυθιστόρημά του "SAS a Athenes"». [*Liberation*, 24.12.1976, αναφέρεται στο βιβλίο του Γιώργου Καράμπελα *Το Ελληνικό Αντάρτικο των Πόλεων*, 1974-1985, σελ. 38].

Ο Ζεράρ ντε Βιλιέ «ξαναχτύπησε» εσχάτως με το καινούργιο του μυθιστόρημα που κυκλοφόρησε την περασμένη Δευτέρα στη Γαλλία. Στο πόνημά του *Ο Νονός της 17 Νοέμβρη* αποκαλύπτει ότι ο πραγματικός αρχηγός της οργάνωσης ήταν ο Αλέκος Καβρίκης. «Πολύ αποκατός, υποτίθεται, επιχειρηματίας στην Ελλάδα με πολλά χρήματα, αλλά με ένα παρελθόν σκοτεινό, καθώς χρόνια πριν ήταν πράκτορας της Στάζι. Ο Μάλκο [ο ήρωας του ντε Βιλιέ] καταφέρνει να τον σκοτώσει (κατά τη διάρκεια κοσμικού γάμου), εξαρθρώνοντας την οργάνωση, αλλά προπαντός κάνοντας ευτυχισμένη τη χήρα δολοφονηθέντος από τη 17 Νοέμβρη επιχειρηματία, την οποία προηγουμένως την ανακουφίζει όπως εκείνος γνωρίζει...» [Α.Ν.Γ. *Ελευθεροτυπία*, 20.1.2003]

...και διάφορες άλλες ιστορίες...

Φαίνεται πως ο Ζεράρ ντε Βιλιέ διαβάζει συστηματικά **Παναγιώτη Καμμένο**. Ως γνωστόν, ο βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας βλέπει πίσω από ό,τι συμβαίνει στην Ελλάδα τον πρώην πράκτορα της Στάζι «Ρόκο» ή «Κασκαντέρ», κατά κόσμον **Σωκράτη Κόκκαλη**. Η χάρη του οποίου έχει φτάσει μέχρι τη Λατινική Αμερική, όπου έχει αναλάβει την ανάπτυξη «τυχερών παιγνίων» για λογαριασμό «δημοσίων οργανισμών» του Περού και της Χιλής. Το πώς βρέθηκε ο Σ. Κόκκαλης πρώτα στη Χιλή και κατόπιν στο Περού θα το εξετάσουμε την επόμενη εβδομάδα. Θα ρίξουμε επίσης μια ματιά και στα βιογραφικά σημειώματα των συνεργατών του στη Χιλή. Να θυμίσω απλώς ότι ο **Έριχ Χόνεκερ**, ο τελευταίος ηγέτης της

Ανατολικής Γερμανίας, έζησε τον τελευταίο ενάμιση χρόνο της ζωής του στη Χιλή, όπου και πέθανε...

Στο Περού δε, είχε υπηρετήσει και ο **Ρίτσαρντ Γουέλς** πριν έρθει για δεύτερη –και τελευταία– φορά στην Ελλάδα. Στη χώρα μας είχε εργαστεί την περίοδο 1951-1960. Από το 1960 ως το 1964 βρισκόταν στην Κύπρο [δεν χρειάζεται, βέβαια, να αναφέρουμε το τι ακριβώς συνέβαινε εκείνα τα χρόνια στο νησί], ενώ πριν πάει στο Περού πέρασε και από τη Γουατεμάλα [πιθανώς την περίοδο 1964-1970]. Το τι ακριβώς έκανε η CIA στη Γουατεμάλα τη δεκαετία του 1960 θα το δούμε κι αυτό την άλλη Τετάρτη.

Όπως θα δούμε και διάφορες «περίεργες» διασυνδέσεις πρακτόρων, πολιτικών και επιχειρηματιών από τις ΗΠΑ και την Ελλάδα, μερικές από τις οποίες αναφέρονται στο βιβλίο των Α. Παπαχελά και Τ. Τέλλογλου.

Και για να μην παραπονιέστε ότι τα αφήνω όλα για την άλλη εβδομάδα, να σας θυμίσω ότι οι *Νέοι Ανθρωποι* του **Γρηγόρη Μιχαλόπουλου** ήταν το μοναδικό «ακροδεξιό» έντυπο στην Ελλάδα που έλαβε ποτέ και δημοσίευσε προκήρυξη της 17 Νοέμβρη το καλοκαίρι του 1981. Ο Γρηγόρης Μιχαλόπουλος έχει επίσης ισχυριστεί ότι τον είχε επισκεφθεί στο γραφείο του 2-3 φορές ο φερόμενος ως ηγέτης της 17 Νοέμβρη Αλέκος Γιωτόπουλος. Φυσικά δεν γνώριζε περί τίνος επρόκειτο.

Ερώτηση: θα μάθουμε ποτέ ποιος ήταν ο κουκουλοφόρος σύντροφος του Α. Γιωτόπουλου στη συνάντηση της Ριζούπολης το 1974; Όταν, αναφέρουν οι Τέλλογλου-Παπαχελάς, «κάποιος ρώτησε "γιατί αυτός φοράει κουκούλα;" ο Γιωτόπουλος απάντησε "άσ' τον αυτόν, είναι δικός μου"».

Όλοι δικοί τους είναι... Παππούδες κι εγγόνια...

17

βιβλιοπωλείον της ΕΣΤΙΑΣ

Αλέξης
Παπαχελάς
Τάσος
Τέλλογλου

Φάκελος 17 ΝΟΕΜΒΡΗ

...σαν μυθιστόρημα.

«Η τάξη βασιλεύει στο Σαντιάγο», σύμφωνα με τον Ζεράρ ντε Βιλιέ...

...όμως ο «ύποπτος Έλληνας» τι γυρεύει στη Χιλή;

Λέτε να αποσυρθεί εκεί, όπως και ο Έρικ Χόνεκερ;

Ο Γρηγόρης Μιχαλόπουλος είναι πολύ σκληρός για να αποσυρθεί. Το «παιχνίδι» τώρα αρχίζει...

Όχι. Ο Σωκράτης Κόκκαλης δεν δεξιώθηκε τον τέως πρόεδρο της Χιλής Πατρίσιο Αύλουίν στο Σπορ Φρανσαί, αλλά στο Καστίγιο Ιδάλγο. Θα παρατηρήσετε πάντως στο χάρτη ότι η Λεωφόρος Εσκριβά ντε Μπαλαγκέρ [από το όνομα του ιδρυτή του Opus Dei] αποτελεί το βόρειο σύνορο του Κλαμπ. Άσχετο: οι χιλιάνοι ομοφυλόφιλοι εκδίδουν το περιοδικό Opus Gay ...

29 Ιανουαρίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

Η μνήμη είναι πολύ σοβαρή υπόθεση για να την εγκαταλείψουμε στις *εργολαβικές* διαθέσεις ενός Μπους, κάποιου Σημίτη, του δείνα Νασιάκου, του τάδε Μίλερ, ενός κάποιου Τραγκαουνάκη ή του οποιοδήποτε Παπαχέλογλου. Αλλά σε πείσμα όλων των παραπάνω, σε πείσμα και όλων των υπόλοιπων *πρακτορείων* οργάνωσης της κοινωνικής και ατομικής αμνησίας, σε τούτο τον τόπο –και σε όλους τους άλλους– δεν έχουν οικοδομηθεί όλα τα κτήρια πάνω σε μπαζωμένα ρέματα στον Ωρωπό, δεν έχουν γραφεί όλα τα βιβλία με τη βοήθεια φίλων «που μας έδειξαν τα» καταπατημένα «χωράφια τους».

Σε τούτο τον τόπο, όπως και σε όλους τους άλλους, υπάρχει μνήμη όταν υπάρχει συλλογικότητα. Υπάρχει μνήμη όταν η *εκ του πατρός και του υιού εκπορευόμενη* εξατομίκευση δεν παρακολουθεί *μόνη της* και μόνον τα έπεα πτερόεντα των τηλεοπτικών δελτίων.

Ετούτος ο τόπος, όπως και πολλοί άλλοι, υπήρξε **μπανανία**. Ετούτος ο τόπος, όπως και

πολλοί άλλοι, συνεχίζει να είναι μπανανία. Κι όταν εμείς, εκόντες άκοντες, ξεχνάμε, *εκείνοι* θα είναι πάντα εδώ για να μας το θυμίζουν.

«Και να θέλαμε να ξεχάσουμε, δεν μας αφήνουν», μου έλεγαν πρόσφατα κάποιοι Χιλιάνοι φίλοι, σχολιάζοντας το τεράστιο χριστουγεννιάτικο δέντρο που είχε στήσει η Coca-Cola [με στολίδια Coca-Cola, φυσικά, και τη σχετική επιγραφή] μπροστά ακριβώς από τη La Moneda, το προεδρικό μέγαρο του Σαντιάγο. Εκεί όπου είχε βρει τραγικό θάνατο, στις 11 Σεπτεμβρίου 1973 [κατά τραγική ειρωνεία, δεκαοκτώ ακριβώς χρόνια πριν από ξέρετε τι], ο δημοκρατικά εκλεγμένος πρόεδρος της χώρας **Σαλβαδόρ Αλλιέντε**, κατά τη διάρκεια του οργανωμένου από τους Αμερικανούς [και τη CIA και την ITT και... και... και την Pepsi-Cola, τότε...] πραξικοπήματος.

Το βράδυ της περασμένης Κυριακής παρακολουθούσα [ET 1] για μια ακόμη φορά την, βασισμένη σε πραγματικά γεγονότα, ταινία του **Κώστα Γαβρά** *Αγνοούμενος*, σχετικά με την εξαφάνιση και τη δολοφονία ενός Αμερικανού συγγραφέα και δημοσιογράφου, τις πρώτες ημέρες του πραξικοπήματος στη Χιλή. Ο νεαρός Αμερικανός είχε την ατυχία, εκείνες τις πρώτες ημέρες, να πέφτει πάνω σε «ειδικούς» των αμερικανικών «υπερεσιών», που είχαν οργανώσει προφανώς το πραξικόπημα...

Παρακολουθούσα, λοιπόν, την ταινία και θαύμαζα την *ψυχραιμία* και την *επαγγελματικότητα* του Αμερικανού πρέσβη κάθε φορά που συναντούσε τους οικείους του νεαρού συγγραφέα, που αναζητούσαν εναγωνίως τον άνθρωπό τους. Στην ταινία είχαν αλλαχτεί όλα τα ονόματα των πρωταγωνιστών, κι έτσι δεν έμαθα το πραγματικό όνομα του πρέσβη παρά μόνον την άλλη μέρα, τελείως συμπτωματικά, καθώς έψαχνα κάποιες διεθνείς –και μάλλον παράπλευρες– πτυχές της υπόθεσης της «17 Νοέμβρη».

Το όνομα του αξιότιμου Αμερικανού πρέσβευς στη Χιλή το 1973 ήταν **Ναθάνιελ Ντέιβις**, και βρισκόταν εκεί από το 1971. Η προηγούμενη θέση από την οποία είχε υπηρετήσει τη χώρα της δημοκρατίας και της ελευθερίας ήταν εκείνη του πρέσβη στη Γουατεμάλα, την περίοδο 1968-1971.

Γουατεμάλα, δεκαετία 1960:

«Ήταν ακριβώς στη Γουατεμάλα τη δεκαετία του 1960 που συνέβησαν οι πρώτες μαζικές εξαφανίσεις στη Λατινική Αμερική... Οι απαγωγές και οι εξαφανίσεις ή οι δολοφονίες αποτελούσαν καθημερινό φαινόμενο στη Γουατεμάλα μετά την ανατροπή του Άρμπενς. Αυτή η χώρα ήταν κλειδί για τη CIA... Πρέπει να έχουμε κατά νου ότι η Γουατεμάλα υπήρξε το εργαστήριο της CIA όσον αφορά την ακροδεξιά τρομοκρατία, με ένα τίμημα χιλιάδων νεκρών και εξαφανισθέντων... Αυτές οι "εκκαθαριστικές επιχειρήσεις" κόστισαν τη ζωή σε 200.000 χιλιάδες ανθρώπους, τα σαράντα χρόνια που ακολούθησαν την ανατροπή του Άρμπενς το 1954...» Stella Calloni, *Los Anos del Lobo – Operacion Condor – Kissinger, Pinochet, Stroessner, Banzer, Suarez Mason, Massera...*, Ediciones Continente, Buenos Aires, 1999, σελ. 75, 184.

Ποιος ήταν ο **–με ελληνικό ενδιαφέρον– γνωστός πράκτορας της CIA** που υπηρετούσε στη Γουατεμάλα στα τέλη της δεκαετίας του 1960;

Ποιος ήταν ο Αμερικανός πρεσβευτής που, **μετά τη θητεία του στην Ελλάδα**, πήγε κατευθείαν, και για μόλις έναν χρόνο, στη Γουατεμάλα μόνον και μόνον για να οργανώσει, το 1954, την ανατροπή του δημοκρατικά εκλεγμένου προέδρου της χώρας **Χάκομπο Άρμπενς**; Προτρέχω...

Α. Παπαχελάς, Τ. Τέλλογλου, 17. Μυθιστόρημα ή σαν μυθιστόρημα;

Κάπου στη μέση. Αναφέρθηκα στο βιβλίο την περασμένη εβδομάδα και είχα σκοπό να επανέλθω. Αλλά άλλοι, περισσότερον ειδικοί εμού και έχοντας ζήσει «από πρώτο χέρι» τα γεγονότα της δεκαετίας του 1960 και των αρχών της δεκαετίας του 1970, άρχισαν ήδη να καταθέτουν τις ενστάσεις, τις αντιρρήσεις και –γιατί όχι;– τα *φτυσίματά* τους κατά του βιβλίου και των συγγραφέων του, οπότε με απάλλαξαν από έναν περιττό κόπο.

Όλα τα κείμενα δημοσιεύτηκαν την τελευταία εβδομάδα στην *Ελευθεροτυπία* και αξίζει τον κόπο να τα διαβάσετε, αν μη τι άλλο για να δείτε τι σημαίνει «έγκυρη δημοσιογραφία»:

–**Βένιος Αγγελόπουλος** [φοιτητής στο Παρίσι τη δεκαετία του 1960]: «Λείπουν τα "έτσι" και τα "γιατί" της ιστορίας» [Τετάρτη 22-1-2003].

–**Ιός της Κυριακής**: «Ένας, δύο, πολλοί Ζεράρ ντε Βιλιέ» [Κυριακή 26-1-2003].

–**Γιάννης Φαρμάκης**: «Περιμένω να ζητήσετε δημόσια συγγνώμη» [Τρίτη 28-1-2003].

Ελπίζω η –αναμενόμενη– συνέχεια να είναι εξίσου ενδιαφέρουσα. Μία τελευταία, αλλά όχι έσχατη, παρατήρηση για το βιβλίο. Στη σελίδα 58 αναφέρεται ότι «Ο Κασσίμης και τα στελέχη του Άρη [σ.σ. αντιδικτατορικής οργάνωσης] θέλουν μια οργάνωση, χωρίς εμφανή αρχηγό, με βάση το πρότυπο των δικών τους ομάδων την περίοδο της χούντας. Οι διαφωνίες τους αντανακλούν τη συζήτηση που διεξαγόταν εκείνες της ημέρες [σ.σ. 1974-75] σε όλη την Ευρώπη ανάμεσα σε διάφορες τρομοκρατικές ομάδες. Στη μία πλευρά βρίσκονταν οργανώσεις που δεν διστάζουν να σκοτώσουν στο όνομα της ένοπλης προπαγάνδας (RAF, Action Directe, Ερυθρές Ταξιαρχίες)...»

Η Action Directe στη Γαλλία ιδρύθηκε το 1979...

«Και συ λαέ βασανισμένη μην ξεχνάς τον Ωρωπό...»

Το τραγούδι του **Μίκη Θεοδωράκη** δεν θα μπορούσε, βέβαια, να αναφέρεται στις πρόσφατες πλημμύρες και στα λασπόνερα που, μεταξύ άλλων περιοχών της χώρας, έπνιξαν και τον Ωρωπό. Αναφέρεται στα στρατόπεδα εξορίας της στρατιωτικής δικτατορίας [1967-1974] και στα όσα προηγήθηκαν της χούντας...

... Οπότε, για να μην ξεχάσουμε και για να συνεχίσουμε να μαθαίνουμε, ας κάνουμε μια βουτιά [ή μερικές] στα λασπόνερα της σύγχρονης ελληνικής και διεθνούς ιστορίας. Αναφέρουν οι Παπαχελάς-Τέλλογλου σε υποκεφάλαιο του βιβλίου τους σχετικά με την καριέρα του Γουέλς:

«*Σε ηλικία είκοσι δύο ετών βρέθηκε στην Ελλάδα του 1951, με πρώτο του αφεντικό τον Ελληνοαμερικανό **Τομ Καραμεσίνη** και εν συνεχεία τον **Αλ Άλμπερ**. Η περίοδος 1951-60, όταν υπηρέτησε για πρώτη φορά στην Ελλάδα ο Γουέλς, ήταν συναρπαστική για ένα νεαρό στέλεχος της CIA. [...] Ο πανίσχυρος αρχηγός της CIA **Άλλεν Ντάλλες** συνήθιζε να επισκέπτεται την Ελλάδα και να απολαμβάνει κρουαζιέρες στο γιοτ του **Σταύρου Νιάρχου** με τη στενή του φίλη, τότε βασίλισσα **Φρειδερίκη**.» [σ. 75]*

Ας αφήσουμε, προς το παρόν, τους δύο σταθμάρχες και τον πράκτορα της CIA στην Ελλάδα και ας ασχοληθούμε με το βίο και την πολιτεία των αδελφών Ντάλλες.

Ο **Τζων Φόστερ Ντάλλες** [1888-1959], αμερικανός δικηγόρος, πολιτικός και διπλωμάτης, διετέλεσε υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ [1953-1959] επί προεδρίας Ντούαϊτ Αϊζενχάουερ. Ταυτίστηκε με τις θέσεις του γερουσιαστή Τζόζεφ Μακ Κάρθυ και μετά την πολιτική καταδίκη του τελευταίου από τη Γερουσία [1954], εμφανίστηκε ο ίδιος ως κυριότερος πολέμιος των κομμουνιστικών ιδεών. Βασικός συνεργάτης του στην κατεύθυνση αυτή υπήρξε ο αδελφός του **Άλλεν Ουέλς Ντάλλες** [1893-1969], ο οποίος διετέλεσε διευθυντής της CIA από το 1953 ως το 1961, τόσο επί Αϊζενχάουερ όσο και επί Κέννεντυ. Ο τελευταίος δεν είχε τολμήσει να «ακουμπήσει» τους δύο πυλώνες του ακροδεξιού κατεστημένου στις ΗΠΑ: τον Α. Ντάλλες της CIA και τον Έντγκαρ Χούβερ του FBI...

Ο Άλλεν Ντάλλες είχε επισκεφτεί με άκρα μυστικότητα την Αθήνα, στις 8 Νοεμβρίου 1960, για συνομιλίες με τους εδώ Αμερικανούς αξιωματούχους. Επόμενος σταθμός του η Άγκυρα. Εξαιρετικά επείγουσες συνομιλίες, προφανώς για το ζήτημα της Κύπρου, που λίγους μήνες πριν, στις 16 Αυγούστου 1960, είχε αποκτήσει την ανεξαρτησία της. Την ίδια ημέρα [8-11-1960] εκλεγόταν στις ΗΠΑ πρόεδρος ο Τζων Κέννεντυ, υπερισχύοντας του αντιπάλου του

Ρίτσαρντ Νίξον κατά 113.057 ψήφους... Ο Α. Ντάλλες δεν είχε τίποτε να φοβηθεί από τον νέο πρόεδρο, ο οποίος τον διατήρησε στη θέση του. Ο Ντάλλες αποπέμφθηκε τον επόμενο χρόνο μετά την αποτυχημένη εισβολή στον Κόλπο των Χοίρων στην Κούβα. Κι αυτή την αποπομπή ο Κέννεντυ ίσως την πλήρωσε με τη ζωή του...

Για να καταγράψουμε το βίο και την πολιτεία των αδελφών Ντάλλες θα απαιτούνταν εκατοντάδες σελίδες, οπότε θα αρκεστούμε στην καταγραφή μερικών περιστατικών για να δούμε το ποιόν των ανδρών.

Ποιος άραγε δεν θυμάται τη φράση του προέδρου **Τζωρτζ Μπους Β΄**, μετά την 11η Σεπτεμβρίου, «όποιος δεν είναι μαζί μας, είναι εναντίον μας»; Ακριβώς την ίδια προειδοποίηση είχε απευθύνει και ο **Τζ. Φ. Ντάλλες** το 1955 προς τις χώρες του Τρίτου Κόσμου [Νεχρού-Ινδία, Τίτο-Γιουγκοσλαβία κ.ά.]: «Δεν υπάρχει τρίτος δρόμος. Ή είστε μαζί μας ή είστε εναντίον μας». Η «Νέα Τάξη Πραγμάτων», την οποία οι «Μη» Κυβερνητικές Οργανώσεις αρέσκονται σήμερα να αποκαλούν «παγκοσμιοποίηση» μόνον «νέα» και μόνον «τάξη» δεν είναι...

Και για του λόγου το αληθές: σε ομιλία του στις 17-1-1957, ο Τζ. Φ. Ντάλλες, υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ τότε, επηρεασμένος από τον στενό του φίλο και πατέρα της σύγχρονης Ευρώπης **Ζαν Μονέ** [άλλο «καλό» παιδί κι αυτός!], είχε δηλώσει: «*Η Ευρώπη πρέπει να ομοσπονδοποιηθεί ή να εξαφανισθεί!*». Έτσι, για να μην ξεχνάμε και το «ειδικό βάρος» που έχουν οι αντιρρήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης [για την οποία ετοιμάζεται ήδη από τον Ζισκάρ ντ' Εσταίν το ομοσπονδιακό σύνταγμα] όσον αφορά τον επικείμενο πόλεμο κατά του Ιράκ...

Ο Τζ. Φ. Ντάλλες, επίσης, είχε υποστηρίξει το 1954 την πρόταση του Αμερικανού ναυάρχου Ρέντφορντ να χυπηθούν οι Βιετναμέζοι αντάρτες με ατομικές βόμβες. Ευτυχώς, ο πρόεδρος Αϊζενχάουερ την είχε απορρίψει. Ο ναύαρχος Ρέντφορντ, καταθέτοντας εκείνη την περίοδο σε Επιτροπή του Κογκρέσου, είχε δηλώσει ότι «η Ερυθρά Κίνα θα έπρεπε να καταστραφεί, **ακόμα και αν αυτό απαιτούσε πόλεμο πενήντα ετών!**» [Σας θυμίζουν τίποτα όλα αυτά;] Η πολιτική Ντάλλες –που εκτός των άλλων θεωρείται και ο πατέρας των «μαζικών αντιποίνων»– θα χαρακτηριστεί αργότερα ως «**αγία θηριωδία**». Έτσι ακριβώς! Αγία θηριωδία.

Κατά τη διάρκεια του πογκρόμ που εξαπέλυσαν οι Τούρκοι τον Σεπτέμβριο του 1955 εναντίον των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης, ο **Α. Ντάλλες**, θέλοντας να βοηθήσει την τουρκική κυβέρνηση στη συγκάλυψη της κτηνωδίας, υποδεικνύει στον Κιουπρουλού να φορτώσουν στους... κομμουνιστές τα εγκλήματα και, όταν εκείνος αμήχανος απαντά: «*Μα δεν έχουμε κομμουνιστές*», κατακεραυνώνεται από την απάντηση του Αμερικανού: «*Να τους φτιάξετε!*»!

Ο ναι! Ο «αντικομμουνισμός» απετέλεσε το επικερδέστερο επάγγελμα στην Αμερική τα τελευταία 100 χρόνια, και οι αδελφοί Ντάλλες υπήρξαν οι συνεπέστεροι επαγγελματίες του είδους. Μαζί φυσικά με τον Μακ Κάρθου που είχε δηλώσει στις αρχές της δεκαετίας του 1950: «Εγώ δεν βλέπω έναν σοβιετικό κάτω από κάθε πέτρα. Αλλά όταν μια πέτρα κινείται από μόνη της τότε από κάτω της υπάρχει σίγουρα ένας σοβιετικός»!

Τις «μπανάνες», βέβαια, δεν τις κινούσαν οι κομμουνιστές, όπως θα δούμε, αλλά οι «προστάτες του ελεύθερου κόσμου»...

Αυτός λοιπόν, ο **Άλλεν Ντάλλες**, ήταν ο στενός φίλος της βασίλισσας **Φρειδερίκης**, που απολάμβαναν μαζί το Αιγαίο πάνω στο γιοτ του Σταύρου Νιάρχου.

Ο επιχειρηματίας και εφοπλιστής **Σταύρος Νιάρχος** [1909-1996] είχε υπηρετήσει στο ελληνικό πολεμικό ναυτικό την περίοδο 1941-45. Μετά την αποστράτευσή του με το βαθμό του ανθυποπλοίαρχου, επωφελούμενος και από τις ευνοϊκές περιστάσεις της εποχής, πήγε στις ΗΠΑ, όπου αγόρασε ικανό αριθμό μεταχειρισμένων αμερικανικών σκαφών [1945-46], ενώ παράλληλα χρημάτισε **επίτιμος ακόλουθος της ελληνικής πρεσβείας στην Ουάσινγκτον** [1945-48].

Τη δεκαετία του 1950, ο Νιάρχος ανέπτυξε «πολύ στενές σχέσεις με τον σταθμάρχη της CIA στην Αθήνα **Αλ Άλμπερ**, τον οποίο και προσέλαβε αργότερα στις επιχειρήσεις του», αναφέρει

σε παλαιότερο άρθρο του ο Α. Παπαχελάς [*Το Βήμα*, 13-2-2000]. Και συνεχίζει: «Μέσω του Άλμερ και της βασίλισσας Φρειδερίκης, ο Νιάρχος απέκτησε απευθείας πρόσβαση στον πανίσχυρο αρχηγό της αμερικανικής μυστικής υπηρεσίας Άλλεν Ντάλλες». Έχω την αμυδρή υποψία ότι οι σχέσεις Νιάρχου-Α. Ντάλλες θα πρέπει να είχαν σφυρηλατηθεί ήδη από τα μέσα της δεκαετίας του 1940, αλλά ας είναι...

Εκείνο που παρουσιάζει εξαιρετικό ενδιαφέρον, επίσης, είναι οι «ανώνυμες» πληροφορίες που έφτασαν στη CIA, μετά τη δολοφονία του Τζ. Κέννεντυ, και οι οποίες εμπλέκουν στη δολοφονία τον **Αριστοτέλη Ωνάση!** Δεδομένης της γνωστής αντιπαλότητας των σύγγαμβρων Ωνάση και Νιάρχου και της φιλίας Α. Ντάλλες-Νιάρχου, δεν χρειάζεται να αναφέρουμε από πού προέρχονταν αυτές οι πληροφορίες και σε τι αποσκοπούσαν...

Νομίζω ότι μπορούμε να κλείσουμε αυτό το υποκεφάλαιο με μία επιστολή [Α. Παπαχελάς, ό.π.].

Τον Σεπτέμβριο του 1957 ο αρχηγός της CIA Άλλεν Ντάλλες έφθανε στην Αθήνα μαζί με τη σύζυγό του Κλόβερ. Στο αεροδρόμιο του Ελληνικού τους περίμεναν, - παρά το απόρρητο της επίσκεψης, - η βασίλισσα Φρειδερίκη και ο πρωθυπουργός Κωνσταντίνος Καραμανλής. Ο σταθμάρχης της αμερικανικής υπηρεσίας στην Αθήνα Αλ Άλμερ είχε κανονίσει με τον φίλο του Σταύρο Νιάρχο να φιλοξενήσει τον Ντάλλες ένα Σαββατοκύριακο στην «Κρεολή», το γιοστ του, μήκους 190 ποδιών.

Λίγες ημέρες μετά την επιστροφή του στην Ουάσιγκτων, ο Ντάλλες έστειλε μία θερμή επιστολή στον Νιάρχο:

«Αγαπητέ Σταύρο, είναι δύσκολο για μένα να συνειδητοποιήσω ότι μόλις πριν από ένα μήνα αρχίζαμε την πολύ ευχάριστη κρουαζιέρα μας. Η Κλόβερ και εγώ χαρήκαμε απίστευτα πολύ κάθε λεπτό και ελπίζουμε ότι μία από αυτές τις ημέρες θα μπορέσουμε να επαναλάβουμε την εμπειρία. Καταλαβαίνω από την πρόσφατη επιστολή σου στον Αλ (Άλμερ) και το ενδιαφέρον σημείωμα που εσώκλεισες ότι και εσύ πέρασες πολύ καλά στην κρουαζιέρα μας. Υπήρχαν πολλά ευχάριστα πράγματα να κάνει κάποιος πάνω στην "Κρεολή" και ήταν δύσκολο να εργασθεί. Πάνω στο σκάφος σου όμως συνέταξα την ομιλία που εκφώνησα στον Άγιο Φραγκίσκο την οποία και σου στέλνω. Προς μεγάλη μου έκπληξη έτυχε μεγάλης δημοσιότητας και οι "Νιου Γιork Τάιμς" της 21ης Σεπτεμβρίου τη δημοσίευσαν ολόκληρη. Αν η ομιλία είχε κάποια δυνατά σημεία, ήταν προϊόν έμπνευσης των αρχαιοτήτων που επισκεφθήκαμε στη Δήλο, την Ολυμπία και αλλού. Η Κλόβερ στέλνει σε σένα και την Ευγενία τους χαιρετισμούς της, Ειλικρινά δικός σου, Άλλεν Ντάλλες Διευθυντής».

Η Ευγενία Λιβανού, κόρη του εφοπλιστή Σταύρου Λιβανού, ήταν τότε η –τρίτη–σύζυγος του Νιάρχου [απέκτησαν μαζί τέσσερα παιδιά]. Η αδελφή της Τίνα είχε παντρευτεί τον Ωνάση. Η τέταρτη σύζυγος του Νιάρχου, αν και ο γάμος τους θεωρήθηκε άκυρος, ήταν η εγγονή του αυτοκινητοβιομήχανου Χένρυ Φορντ, **Σαρλότ Φορντ** [απέκτησαν μαζί μία κόρη, που σήμερα είναι ανώτατο στέλεχος της Ford]. Ο Νιάρχος, το 1967, επανασυνδέθηκε με την Ευγενία, αλλά μετά το θάνατό της κάτω «από μυστηριώδεις συνθήκες» στη Σπετσοπούλα το 1970, παντρεύτηκε, τον επόμενο χρόνο, την αδελφή της Τίνα, που είχε χωρίσει από τον Ωνάση. Και η Τίνα πέθανε, τρία χρόνια αργότερα, από «υπερβολική χρήση βαρβιτουρικών»...

«Εκείνα ήταν καλά χρόνια...»

... όπως είχε δηλώσει, προ διετίας, ο –τότε– πρέσβης των ΗΠΑ στην Ελλάδα **Νίκολας Μπερνς**, προκαλώντας πολιτικό σάλο στη χώρα μας. Βέβαια, ο Ν. Μπερνς δεν αναφερόταν στα τέλη της δεκαετίας του 1950, αλλά στις αρχές της. Τότε που πρέσβης των ΗΠΑ στην Αθήνα ήταν ο αλήστου μνήμης **Τζων Πιουριφού**.

Ελλάδα, αρχές της δεκαετίας του 1950. Έχουμε και λέμε:

–**Βασίλισσα Φρειδερίκη**. Το σωστό θα ήταν «βασιλική σύζυγος», αλλά σε εποχές που «κάτω από κάθε κινούμενη πέτρα κρυβόταν κι ένας σοβιετικός» τέτοια ζητήματα δεν ετίθεντο καν για συζήτηση.

–**Τζων Πιουριφού**. Πρέσβης των ΗΠΑ. Διορισμός: 29 Ιουλίου 1950. Διαπίστευση: 25 Σεπτεμβρίου 1950. Αποχώρηση: 9 Αυγούστου 1953.

–**Τομ Καραμεσίνης**. Σταθμάρχης της CIA. Αργότερα, επί προεδρίας Λύντον Τζόνσον [1963-1970], ήταν ο άτυπος επικεφαλής όλων των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ [μεταξύ άλλων, είχε συντονίσει και την επιχείρηση που οδήγησε στη δολοφονία του **Τσε Γκεβάρα**].

Οι τρεις αυτοί άνθρωποι κυβερνούσαν την Ελλάδα. Διόριζαν πρωθυπουργούς. Έπαιαν πρωθυπουργούς. Απέλυαν υπουργούς. Κατασκεύαζαν κόμματα. Διέλυαν κόμματα.

«Εκείνα ήταν καλά χρόνια...»

Όπως ήταν αναμενόμενο, η βασίλισσα, τη βοήθεια του «προσηνούς» [«αυτός που αποπνέει γλυκύτητα και ευγένεια, που χαρακτηρίζεται από μελιχιότητα, ευγενική και φιλική συμπεριφορά»] χαρακτήρος της συνήψε στενές φιλικές σχέσεις μετά του Τζων Πιουριφού. Είχαν βέβαια και πολιτικές διαφωνίες, όσον αφορά τους «διορισμούς», αλλά η φιλία φιλία. Μερικοί, μάλιστα, λένε πως είχαν οι σχέσεις τους ήταν κάτι παραπάνω από στενές και απλώς φιλικές. Κουτσομπολιά...

Και οι φίλοι, στη φουρτούνα φαίνονται:

«Οι βασιλείς ανεχώρησαν χθες την νύκτα με το ιδιωτικό προσωπικό αεροπλάνο του Αμερικανού πρεσβευτού εις Αθήνας κ. Πιουριφού διά Ρώμην... Από την ιταλικήν πρωτεύουσιν θα αναχωρήσουν σιδηροδρομικώς διά το Αυστριακόν Τυρόλον, όπου διαμένει ο ασθενών πατήρ της Βασιλίσσης». [Το Βήμα, 15-11-1950]

Φιλίες και μπανανίες

Ο **Τζων Πιουριφού**, μετά τη θητεία του στην Ελλάδα, θα μεταβεί για έναν μόλις χρόνο [1953-1954] ως πρέσβης των ΗΠΑ στη Γουατεμάλα. Το μόνο έργο που άφησε πίσω του εκεί ήταν το στρατιωτικό πραξικόπημα που ανέτρεψε τον πρόεδρο της χώρας Χάκομπο Άρμπενς. Ο Άρμπενς, απόστρατος στρατιωτικός, είχε κερδίσει τις εκλογές του 1950 [καλή ώρα όπως οι Γκουτιέρες στον Ισημερινό και ο Τσάβες στη Βενεζουέλα], αλλά οδήγούσε τη χώρα «κατευθείαν στην αγκαλιά των κομμουνιστών»: προχώρησε σε αναδασμό της γης, μοιράζοντας στους εξαθλιωμένους αγρότες της χώρας τους και κάποιες ακαλλιέργητες εκτάσεις που ανήκαν στην **United Fruit**. Σφάλμα. Μέγιστο σφάλμα.

Η United Fruit, που είχε ιδρυθεί από κάποιον Αμερικανό του οποίου ο πατέρας είχε δημιουργήσει τεράστια περιουσία από το εμπόριο οπίου τον 19ο αιώνα [άλλες ιστορίες αυτές...] είχε ως δικηγόρους της, πριν οι ίδιοι αποφασίσουν να «στεγνώσουν την ψυχή τους» [που θα 'λεγε και ο αείμνηστος Κ. Καραμανλής, τον οποίο οι γνωστοί Αμερικανοί είχαν διορίσει πρωθυπουργό το 1956] και να αφοσιωθούν ολόψυχα στον αγώνα κατά του κομμουνισμού, τους αδελφούς **Ντάλλες**. Αναφέρεται δε, ότι ο Τζων Φόστερ ήταν και μέτοχος της εταιρείας...

Και δεν θα περιμένατε, βέβαια, να επιτρέψουν οι αδελφοί Ντάλλες τη διολίσθηση της Γουατεμάλας προς τον κομμουνισμό [«Μα δεν έχουμε υπάρχουν κομμουνιστές»–«Να τους φτιάξετε»]. Κι έτσι έστειλαν, δια τα περαιτέρω, τον έμπιστο και ικανότατο και πνευματικό, επίσης, παιδί του Μακ Κάρθου [στα τέλη της δεκαετίας του 1940 κυνηγούσε τους «ομοφυλόφιλους» και τους «κομμουνιστές» του State Department] Τζ. Πιουριφού στη Γουατεμάλα...

Κι επειδή η United Fruit είχε κυρίως βανανοφυτείες στη Γουατεμάλα, έκτοτε για τα «δημοκρατικά» καθεστώτα, που προέκυπταν μετά από επιχειρήσεις «αναχαίτισης του κομμουνισμού», επικράτησε ο όρος **banana republics**. Ή επί το ελληνικότερον **μπανανίες**. Ο Τζ. Πιουριφού σκοτώθηκε ένα χρόνο αργότερα στην Ταϊλάνδη. Τροχαίο...

«Το αγκιστρωμένο ψάρι δεν χρειάζεται δόλωμα»...

...συνήθιζε να λέει τότε ο Πιουριφού. Τα «ψάρια» που έπιασαν τότε στα δίχτυα τους οι Αμερικανοί, αποτέλεσαν ένα πρώτης τάξεως «πιάτο» το 1967... Οι «υπερεσίες» έκαναν καλά τη δουλειά τους, τότε στις αρχές της δεκαετίας του 1950.

Ας αφήσουμε τους ίδιους τους Αμερικανούς να πούν τι ακριβώς συνέβαινε:

«Εγκρίναμε τους πρωθυπουργούς (της Ελλάδας), επεμβαίναμε στις εκλογές, υπαγορεύαμε τις στρατιωτικές προαγωγές. Η CIA... εκπαίδευε και επέβλεπε τις ελληνικές υπηρεσίες πληροφοριών... Οι ΗΠΑ είχαν την αξίωση, οι έλληνες πρωθυπουργοί ν' αντιμετωπίζουν τα συμφέροντα της Ελλάδας με τον τρόπο που η Αμερική τα αντιλαμβάνονταν.» [Atlantic Monthly, Ιούλιος 1968].

«Οι αμερικανικές υπηρεσίες είχαν αναμειχθεί πολύ βαθιά στα ελληνικά πολιτικά πράγματα... Οι αμερικανοί πράκτορες διατηρούσαν πολύ στενές σχέσεις με τους ανθρώπους που ασκούσαν την εξουσία στην Ελλάδα.» [New York Times, 2-8-1974]

*«Ο Άλλεν Ντάλλες ήταν προσωπικός φίλος της Φρειδερίκης, και η **Αυλή** χρησιμοποιήθηκε συχνά από τη CIA για πολιτικούς ελιγμούς στην Ελλάδα [...] Η CIA διέθεσε **χρήματα** για να επηρεάσει τα αποτελέσματα όλων των εκλογών που είχαν διεξαχθεί στην Ελλάδα.» [Washington Post], 4-1-1976*

Εκείνα ήταν χρόνια...

«Ο Γουέλς γνώρισε αυτή την εποχή της άνευ προηγουμένου δύναμης της CIA στην Ελλάδα της δεκαετίας του 1950. "Δεν υπήρχε πολιτικός ή αξιωματικός που ήθελε να κάνει καριέρα και να φτάσει ψηλά ο οποίος δεν περνούσε από τα γραφεία μας", θυμόταν προ καιρού στενός συνεργάτης του Γουέλς.» [Α. Παπαχελάς, Τ. Τέλλογλου, 17, σελ. 76]

Ο **Ρ. Γουέλς** θα πρέπει, συνεπώς, να ήξερε «όλο τον καλό κόσμο», που στη συνέχεια «διέπρεψε» στη χώρα μας. Έλληνες πράκτορες της CIA [ανέρχονταν τις δεκαετίες του 1950 και 1960 σε μερικές εκατοντάδες], αξιωματικούς των ενόπλων δυνάμεων [μετέπειτα πραξικοπηματίες], πράκτορες των ελληνικών μυστικών υπηρεσιών [που, ούτως ή άλλως, βρίσκονταν κάτω από τον απόλυτο έλεγχο της CIA], αξιωματικούς της αστυνομίας, πολιτικούς, δημοσιογράφους...

Ο Ρ. Γουέλς για να παραμείνει επί οκτώ ολόκληρα χρόνια στη χώρα μας –κάτι ασυνήθιστο για πράκτορες και μάλιστα νεαρής ηλικίας– σημαίνει ότι έκανε εξαιρετικά καλά τη δουλειά του.

Μήπως, λέω μήπως, μέρος της δουλειάς του αφορούσε και τις επαφές και χρηματοδοτήσεις διαφόρων αντικομμουνιστικών εντύπων της εποχής;

Διότι αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, τότε δεν είναι καθόλου απίθανο να γνώριζε και προσωπικά τον πάλαι ποτέ αρχειομαρξιστή **Μήτσο Γιωτόπουλο**, ο οποίος εκείνη την περίοδο [δεκαετία 1950] «εμφανίζεται να συνεργάζεται με γνωστούς αντικομμουνιστές σοσιαλδημοκράτες» και «κατά τη δεκαετία του 1960 συμμετέχει στην έκδοση του περιοδικού *Διεθνής Ζωή*». [Π.-Τ., ό.π., σελ. 51.] Ποιοι άραγε ήταν οι «γνωστοί αντικομμουνιστές σοσιαλδημοκράτες» και ποιοι οι συνεργάτες του εν λόγω περιοδικού;

Μήπως, τελικά, λέω μήπως, και ο φερόμενος ως αρχηγός της 17 Νοέμβρη Αλέκος Γιωτόπουλος, γεννημένος το 1944, είχε γνωρίσει, στα χρόνια της εφηβείας του, τον Ρ. Γουέλς; Λέω, μήπως; Γιατί δεν υπάρχει καμία περίπτωση μεταξύ των «γνωστών αντικομμουνιστών» φίλων του πατέρα του να μην υπήρχε κάποιος πράκτορας κάποιας «υπερεσίας», κι ούτε υπήρχε περίπτωση να μην χρηματοδοτούνταν οι ίδιοι κύκλοι από κάποια «υπερεσία». Οπότε, αναρωτιέμαι κι εγώ με τη σειρά μου, μήπως ψάχνουμε ψύλλους στ' άχυρα;

Ας ακολουθήσουμε όμως τη σταδιοδρομία του Ρ. Γουέλς.

«*Εν συνεχεία ο Γουέλς υπηρέτησε στη Γουατεμάλα, την Κύπρο και –πριν έλθει στην Ελλάδα– στο Περού, όπου ο ρόλος της CIA ήταν εμφανής.*» [Α. Παπαχελάς, Τ. Τέλλογλου, 17, ό.π., σελ. 76]

Κάπου εδώ αρχίζουν τα μικροπροβλήματα. Μετά την Ελλάδα, πού ακριβώς υπηρέτησε ο Γουέλς; Στη Γουατεμάλα, όπως αναφέρουν οι Π.-Τ., ή στην Κύπρο; [Είναι εξακριβωμένο ότι ο Ρ. Γουέλς βρισκόταν στο Περού την άνοιξη του 1975.]

Σχετικό άρθρο του George Gilson στην εφημερίδα Athens News [αναδημοσιεύεται εδώ, χωρίς ημερομηνία, αλλά θα πρέπει να έχει δημοσιευτεί πριν από ένα-ενάμισι χρόνο] αναφέρει ότι ο Γουέλς έφυγε από την Αθήνα και «πέρασε τα επόμενα μερικά χρόνια στην Κύπρο, μένοντας εκεί τα πρώτα δύσκολα χρόνια μετά τη δημιουργία της νεαρής δημοκρατίας και πέρα από τις ενδοκοινοτικές συγκρούσεις στα τέλη του 1963». Η κόρη του μάλιστα, που μίλησε στον δημοσιογράφο, αναφέρει χαρακτηριστικά ότι έμεναν πάνω ακριβώς στην Πράσινη Γραμμή και ότι η μητέρα της «είχε υπογράψει το βιβλίο των συλλυπητηρίων στην πρεσβεία των ΗΠΑ [στην Κύπρο] μετά τη δολοφονία του προέδρου Κέννεντυ» στις 23 Νοεμβρίου 1963. Οι συγκρούσεις στην Κύπρο άρχισαν στα τέλη του 1963 και διήρκεσαν μέχρι το καλοκαίρι. Από την αρχή των συγκρούσεων, όπως αναφέρει η κόρη του Γουέλς, η ίδια, τα αδέρφια της και η μητέρα της απομακρύνθηκαν από το νησί, όπως και όλοι οι άμαχοι Αμερικανοί, ενώ ο πατέρας της έμεινε και «τελικά επέστρεψε».

Ο Ρ. Γουέλς θα πρέπει να έφυγε από την Κύπρο κάποια στιγμή το καλοκαίρι ή στις αρχές φθινοπώρου του 1964.

Εφόσον το 1975 φεύγει από το Περού και έρχεται στην Ελλάδα, θα πρέπει να πήγε στη Λίμα το καλοκαίρι του 1971. Και εφόσον πριν από το Περού είχε υπηρέτησει στη Γουατεμάλα, φυσιολογικά θα πρέπει να βρισκόταν εκεί μέχρι το 1971. Είναι εξαιρετικά απίθανο να βρισκόταν όλη αυτή την περίοδο [1964-1971] στη Γουατεμάλα. Το πιο πιθανό είναι να βρέθηκε για ένα-δύο χρόνια στα «κεντρικά της υπερεσίας», για επιμόρφωση, εκμάθηση των ισπανικών, ενημέρωση και να εγκαταστάθηκε στη Γουατεμάλα το 1965 ή το 1966. Οπότε φυσιολογικά θα έπρεπε να φύγει από τη Γουατεμάλα ή το 1969 ή το 1970. Έμεινε, όμως, σ' αυτή τη θέση ένα ή δύο χρόνια παραπάνω, λόγω ενός έκτακτου περιστατικού.

Τον Αύγουστο του 1968 δολοφονήθηκε ο Αμερικανός πρέσβης στη Γουατεμάλα **Γκόρντον Μέιν**. Αντικαταστάτης του, όπως προαναφέραμε, ήταν ο **Ναθάνιελ Ντέιβις**. Ο Ντέιβις και πιθανότατα ο Ρ. Γουέλς [η CIA πάντως σίγουρα] οργάνωσαν για πρώτη φορά στη Λατινική Αμερική τα περιβόητα τάγματα θανάτου...

Σ' αυτό το εργαστήριο της CIA για την ακροδεξιά τρομοκρατία, μαθήτευσαν πολλοί και διάφοροι. Ανάμεσά τους αναφέρεται ότι ήταν και δύο μέλη της ΕΟΚΑ από την Κύπρο...

Σχετικά με το εργαστήριο θα συνεχίσουμε την επόμενη Τετάρτη. Αξίζει όμως να ρίξουμε μια ματιά σ' αυτές τις πληροφορίες για τα μέλη της ΕΟΚΑ...

Ρόναλντ Έστες: ο υποσταθμάρχης της CIA στην Αθήνα το 1975

Ο Ρόναλντ Έστες ήταν υποσταθμάρχης της CIA στην Αθήνα όταν δολοφονήθηκε ο Ρ. Γουέλς. «*Ο Έστες πίστευε περισσότερο στη θεωρία πως υπήρχε διασύνδεση των δολοφόνων με την Κύπρο. Ο Γουέλς καθώς και ο Έστες είχαν περάσει πολλά χρόνια στο σταθμό της Λευκωσίας τη δεκαετία του 1960. Οι συναλλαγές τους με τον υπουργό Εσωτερικών Γεωργιάδη και άλλους Κύπριους, τους οποίους ενίσχυαν στο πλαίσιο της αντιμετώπισης των κομμουνιστών στην Κύπρο, τους είχαν φέρει σε επαφή με σκοτεινές προσωπικότητες που είχαν βγει από το αντάρτικο της ΕΟΚΑ, όπως ο Νίκος Σαμψών...* Η λογική εξήγηση ήταν γι' αυτούς πως κάποιος από τους ακροδεξιούς βετεράνους εκτελεστές της ΕΟΚΑ... είχε αποφασίσει να εκδικηθεί τη CIA για το ρόλο της στην εισβολή της Τουρκίας στην Κύπρο...» [Π.-Τ., ό.π., σελ. 86-87, οι υπογραμμίσεις δικές μου].

Υπήρχαν και κάποιες πληροφορίες στη CIA, τον Δεκέμβριο του 1974, ότι «εθνικιστές

Ελληνοκύπριοι που ανήκαν στην ΕΟΚΑ Β΄» σχεδίαζαν να χτυπήσουν αμερικανικό στόχο και ειδικότερα τον Χ. Κίσσινγκερ... «Μέσα σε λίγες ημέρες εντοπίστηκε ένας γνωστός εκτελεστής της ΕΟΚΑ», που ανακρίθηκε, ακόμα και με τον ορό της αλήθειας, αλλά δεν διαπιστώθηκε τίποτα σε βάρος του... Τελικά, οι πράκτορες της CIA, αφού ανέκριναν δεκάδες Ελληνοκύπριους κατέληξαν οριστικά στο συμπέρασμα πως δεν υπήρχε εμφανής κυπριακή διασύνδεση με τη δολοφονία του Ρ. Γουέλς.
Εμφανής... Αφανής;

Μήπως, λέω μήπως, τον Ρ. Γουέλς τον δολοφόνησαν κάποιοι παλιοί του σύντροφοι από τη Γουατεμάλα, που δρούσαν ποιος ξέρει για λογαριασμό ποιών; Λέω, μήπως;

Γιατί στα «τάγματα θανάτου» της Γουατεμάλας είχαν αναμιχθεί, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, όλα τα «καλά παιδιά» της –άτυπης– Φασιστικής Διεθνούς. Στην ίδρυση της οποίας σημαντικότερο ρόλο είχαν παίξει οι μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ και κυρίως η CIA και ο επί σειρά ετών διευθυντής της Άλλεν Ντάλλες...

Ες αύριον...

Μεγάλος παραγκοδιαγωνισμός – πλούσια δώρα

Είχα ήδη αποφασίσει να στήσω ακόμα έναν παραγκοδιαγωνισμό, όταν μου τηλεφώνησε, «τελείως τυχαία», όπως κάθε Τετάρτη μεσημέρι, ο κολλητός μου και μου είπε, όλως τυχαία, ότι καιρό έχω να κάνω κάποιο διαγωνισμό. Και ιδού:

Σε ποια ακριβώς χώρα υπηρέτησε ως σταθμάρχης της CIA ο Ρόναλντ Έστες στις αρχές της δεκαετίας του 1980, όπου μάλιστα σημειώθηκε και απόπειρα πραξικοπήματος, την οποία ο κ. Έστες, αν και γνώριζε, δεν έκανε τίποτα για να αποτρέψει την εκδήλωσή της;
Αν ψάξετε με τον σωστό τρόπο το google.com θα σας βγάλει μόνον μία σελίδα.

Καλή επιτυχία!

Ωρωπός, Ιανουάριος 2003; Όχι. Κομοτηνή, Ιανουάριος 1960. Ως γνωστόν στις μπανανίες πνίγονται στα λασπόνερα και στις λάσπες. Στις μη μπανανίες, στο παντεσπάνι και στο Perrier.

Άλλεν Ντάλλες. Πράκτορας του OSS [προδρόμου «υπερεσίας» της CIA] από την ίδρυσή του στις αρχές του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, υποδιευθυντής της CIA [1951-53] και διευθυντής του ευαγούς ιδρύματος του Λάνγκλεϊ από το 1953 ως το 1961. Προσωπικός φίλος της βασίλισσας της Ελλάδας Φρειδερίκης.

Η Φρειδερίκη με άλλον έναν προσωπικό της φίλο: τον πρέσβη [1950-1953] των ΗΠΑ στην Ελλάδα Τζων Πιουριφύ.

Σταύρος Νιάρχος. Ακόμη ένας προσωπικός φίλος της βασιλίσσης. Ο Άλλεν Ντάλλες και η βασιλική οικογένεια της Ελλάδας χρησιμοποιούσαν το γιοτ του για κρουαζιέρες στο Αιγαίο.

Ο σταθμάρχης της CIA στην Ελλάδα Ρίτσαρντ Γουέλς δολοφονήθηκε από τη 17 Νοέμβρη στις 23 Δεκεμβρίου 1975. Είχε υπηρετήσει στην Ελλάδα σχεδόν όλη τη δεκαετία του 1950 [1951-1959], και στην Κύπρο [1960-1964]. Δεν ξέρω σε ποιον ανήκει το σκάφος πάνω στο οποίο φωτογραφήθηκε το καλοκαίρι του 1975...

Χοσέ Λόπες Ρέγα, γνωστός ως «μάγος». Αστρολόγος, αποκρυφιστής, μέλος της μασονικής στοάς P-2, βασικό στέλεχος της Φασιστικής Διεθνούς... Ες αύριον...

5 Φεβρουαρίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

Κι εκεί που νομίζαμε πως είχαμε πια ησυχάσει, από όλα αυτά κι από όλα εκείνα, κι εκεί που πιστέψαμε πως μπορούσαμε πια να ηρεμήσουμε παρακολουθώντας από τηλεοράσεως καρό τραπεζομαντηλάκια να καλύπτουν οθόνες υπολογιστών και πληκτρολόγια –αφήνοντας απ' έξω τα ποντίκια–, κι εκεί που νομίζαμε ότι οι μπολσεβίκοι και οι φασίστες ανήκουν πια στο αμαρτωλό ψυχροπολεμικό –και μη– παρελθόν της ανθρωπότητας, αυτοί οι μπαγάσηδες εισβάλλουν από τις τηλεοπτικές –και όχι μόνον– καμινάδες και αναστατώνουν τη ζωή, την ύπαρξη και την αισθητική μας.

Και εξηγούμαι: τελικά αποδεικνύεται πανηγυρικά ότι, όλες αυτές τις δεκαετίες, οι «μόνοι» που

γνώριζαν πρόσωπα και πράγματα για τον Επαναστατικό Λαϊκό Αγώνα [ΕΛΑ] ήταν οι *μπολσεβίκοι* της Στάζι, μέσω των «διασυνδέσεων» τους με τον *αρχιτρομοκράτη Κάρλος Ραμίρες Σάντσεζ*, του *υπαρχηγού του Γιοχάνες Βάινριχ* και ποιος ξέρει ποιων άλλων... Ενώ οι της άλλης πλευράς κοιμόντουσαν τον ύπνο «του δικαίου». Υποτίθεται... Εκτός κι αν είχαν κι εκείνοι καμιά «επαναστατική οργάνωση» για να *παίζουν*. Λέμε τώρα...

Και –ξανά– εξηγούμαι: Ουπς! Ξαφνικά εμφανίστηκαν από το πουθενά και οι κακοί της άλλης πλευράς. Ιδού τι δήλωσε χτες το βράδυ στην προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση για τη διαφθορά, στο Κοινοβούλιο του μπανανιστάν, ο πολυχρονεμένος εφέντης μας, βαφτισιμιάς της πριγκιποπούλας, πρόεδρος όλων των σοσιαλιστών, πρόεδρος όλης –σχεδόν– της Ευρωπαϊκής Ένωσης [πλην εκείνων που πιστοί στα –προ επταετίας και περί Ιμίων– κελεύσματά του «ευχαριστούν τους Αμερικανούς»] για τούτο το εξάμηνο κ.ο.κ.:

«Αυτά τα έχει ξανακούσει ο λαός και είναι γνωστές οι συνταγές του παρελθόντος. Οι λέξεις δωροδοκία, τακτοποίηση φίλων, διάβρωση θεσμών, κατασπατάληση, σκάνδαλα, υπερβάσεις, προχειρότητα, σήψη κ.λπ., ήταν τα επιχειρήματα που χρησιμοποίησε ο Γ. Παπαδόπουλος και οι δορυφόροι του για να δικαιολογήσουν την ύπαρξή τους» είπε ο κ. Σημίτης, σημειώνοντας, ωστόσο, ότι τα στελέχη της ΝΔ «εν αγνοία τους» αναπαράγουν την ίδια φρασεολογία. «*Δεν σας φοβίζει αυτό το ύφος; Δεν διακρίνει η νεοδεξιά ότι γίνεται ακροδεξιά;*» αναρωτήθηκε ο κ. Σημίτης και κατέθεσε στη Βουλή ένα φυλλάδιο της χούντας.

...Αναρωτήθηκε ο κ. Σημίτης και κατέθεσε στη Βουλή ένα φυλλάδιο της χούντας...

Κι εμείς πιστοί στα κελεύσματα «του νονού της διαφθοράς και του Τζούλιο Αντρεότι της Ελλάδας», που λέει κι ο **Γιώργος Τράγκας**, παίρνουμε «γραμμή» από τον *κύριο πρόεδρο* –τον *El Senor Presidente*, καταπώς έγραφε και ο **Μιγκέλ Ανχελ Αστούριας**–και, αφήνοντας την επικαιρότητα στην άκρη, συνεχίζουμε από εκεί που είχαμε σταματήσει την περασμένη εβδομάδα. Και πρώτος καλεσμένος μας είναι ο...

...Γεώργιος Παπαδόπουλος

Ο μετέπειτα δικτάτορας Γεώργιος Παπαδόπουλος, επικεφαλής κλιμακίου αξιωματικών, επισκέφθηκε την Κύπρο τον Αύγουστο του 1960, για να οργανώσει την Κεντρική Υπηρεσία Πληροφοριών της νεοσύστατης Κυπριακής Δημοκρατίας, στα πρότυπα της αντίστοιχης ελλαδικής ΚΥΠ. Η αποστολή αυτή ανατέθηκε από τις αμερικανικές υπηρεσίες στον υπουργό Εσωτερικών της Κύπρου **Πολύκαρπο Γιωρκάτζη** [ή Γεωρκάτζη], στον οποίο κατέληγαν πακτωλοί αμερικανικών δολαρίων στο πλαίσιο των προγραμμάτων καταπολέμησης του κομμουνισμού [Μακάριος Δρουσιώτης, «Η Επέμβαση του ΙΔΕΑ στην Κύπρο από το 1960 μέχρι το 1967», *Ιστορικά (Ελευθεροτυπία)*, τ. 3, 27/40]. Ο Γιωρκάτζης, από τα πρώτα μέλη της Εθνικής Οργανώσεως Κυπρίων Αγωνιστών [ΕΟΚΑ] του στρατηγού Γρίβα, εκτός από το υπουργείο Εσωτερικών ανέλαβε από τον Δεκέμβριο του 1963 και το υπουργείο Αμύνης της Κύπρου. «Μετά το στρατιωτικό πραξικόπημα της 21ης Απριλίου 1967 ο Γεωρκάτζης συνδέθηκε με φιλικό δεσμό με το Γεώργιο Παπαδόπουλο, ενώ αργότερα συνήψε φιλία και με τον Αλέκο Παναγούλη...» Όταν αποδείχτηκε ότι ο Γεωρκάτζης είχε εφοδιάσει τον Παναγούλη «δια παντοειδούς στρατιωτικού υλικού», το οποίο ο τελευταίος χρησιμοποίησε στην απόπειρα δολοφονίας κατά του Παπαδόπουλου [13 Αυγ. 1968], η χούντα των Αθηνών αξίωσε την άμεση απομάκρυνσή του από την κυπριακή κυβέρνηση. Ο Γεωρκάτζης υπέβαλε οριστικά την παραίτησή του στις 27 Οκτωβρίου 1968. Αργότερα, και αφού είχε επιστρέψει στην Κύπρο, «σε συνεργασία με Ελλαδίτες χουντικούς αξιωματικούς και όργανα της ΚΥΠ, μετέσχε στην οργάνωση της δολοφονικής απόπειρας εναντίον του Μακαρίου της 8ης Μαρτίου 1970». Όταν στις ανακρίσεις αποδείχθηκε η ενοχή του αποπειράθηκε να διαφύγει στο εξωτερικό, συνελήφθη και του απαγορεύθηκε η έξοδος από τη χώρα. Στις 15 Μαρτίου 1970 δολοφονήθηκε από τους χουντικούς συνενόχους του σε ερημικό σημείο κοντά στη Λευκωσία. Μπερδεμένες ιστορίες...

Ο Γεωρκάτζης ανέπτυξε, λέει, φιλίες με τον Παπαδόπουλο μετά το 1967. Το 1960, όταν έστηναν μαζί την ΚΥΠ της Κύπρου, τι έκαναν; Πιθανώς να έπαιζαν το «δεν σε ξέρω, δεν με ξέρεις», σε στενή συνεργασία, βέβαια, με τον **Ρίτσαρντ Γουέλς**, που είχε κι εκείνος μόλις

«καταπλεύσει» στο νησί. Την ίδια περίοδο [1960] ή λίγο αργότερα [1962, οι πηγές είναι αντιφατικές] είχε καταπλεύσει στο νησί κι ένας άλλος γνώριμός μας, ο **Ρόναλντ Έστες**, υποσταθμάρχης της CIA στην Αθήνα, όταν δολοφονήθηκε ο Ρ. Γουέλς. Γνωστού όντος ότι ο Γ. Παπαδόπουλος ήταν επί σειρά ετών [μετά ή πριν το 1960;], ο σύνδεσμος CIA-ΚΥΠ στην Ελλάδα, μπορούμε να εικάσουμε ότι μεταξύ των τριών ανδρών, Παπαδόπουλου, Γεωρκάτζη, Γουέλς [ίσως και του Έστες] αναπτύχθηκε τότε μία «σταθερή» φιλία. Αν και Παπαδόπουλος-Γουέλς θα πρέπει να είχαν αναπτύξει «ιδιαιτέρη» σχέση χρόνια πριν, κατά τη διάρκεια της οκτάχρονης [1951-1959] θητείας του δεύτερου στη χώρα μας. Έτσι, δεν προκαλεί και μεγάλη εντύπωση το γεγονός ότι, όταν στα τέλη της δεκαετίας του 1960, ο Ρ. Γουέλς βρισκόταν στη Γουατεμάλα βρέθηκαν εκεί και δύο μέλη της ΕΟΚΑ, που συμμετείχαν «στο εργαστήριο» της CIA, όπως είδαμε την περασμένη εβδομάδα. Στο «εργαστήριο» είχαν επιμορφωθεί, τότε, και άλλα στελέχη της Μαύρης ή Φασιστικής Διεθνούς. Αλλά ας κάνουμε πρώτα μία μικρή παρένθεση.

Ρόναλντ Έστες

«Πολλοί από τους αξιωματούχους της CIA που δουλεύουν [στην Ελλάδα] με την κάλυψη της JUSMAGG [Αμερικανική Στρατιωτική Αποστολή – Joint United States Military Advisory Group in Greece] έχουν ενδιαφέρον παρελθόν και προϋπηρεσία, άλλοτε με την κάλυψη του Σταίητ Ντηπάρτμεντ και άλλοτε του Ινστιτούτου για τη Διεθνή Ανάπτυξη (AID). Ο Ronald Estes, για παράδειγμα, υπηρέτησε με την κάλυψη του Σταίητ Ντηπάρτμεντ στις πρεσβείες των ΗΠΑ στη Λευκωσία (1962-64), στην Πράγα (1965-67) και στη Βηρυτό (1970-73). Προτού πάει στην Πράγα πήρε μαθήματα της τσεχοσλοβακικής γλώσσας και μαθήματα ελληνικών πριν τοποθετηθεί στη Λευκωσία», έγραφε το 1977 ο **Φίλιπ Αϊητζυ** [«Ο "Νέος Αμερικανικός Παράγοντας" και η "Συγκαλυμμένη Δραστηριότητα" της CIA στην Ελλάδα», *Αντί*, τ. 73, 11-11-1977, σελ. 15], πράκτορας της CIA επί δώδεκα έτη, που εγκατέλειψε την «ενεργό δράση» το 1969, καταγγέλλοντας έκτοτε της μεθόδους του ευαγούς ιδρύματος του Λάνγκλεϋ.

Στο ίδιο τεύχος του *Αντί* [σελ 27], και σε αφιέρωμα σχετικά με όλους τους –γνωστούς– πράκτορες της CIA που είχαν ποτέ υπηρετήσει στη χώρα μας, αναφέρεται ότι ο Ρ. Έστες, πριν υπηρετήσει στην Κύπρο (1960-64) είχε υπηρετήσει «για αρκετό χρονικό διάστημα στη Θεσσαλονίκη με την κάλυψη της JUSMAGG... Μετά την αποκάλυψη του ονόματός του από το *Athens News* (Νοέμβρη 75) έφυγε από την Αθήνα, άγνωστο πότε ακριβώς...»

Παραγοδιαγωνισμός

Ο **Ρόναλντ Έστες**, υποσταθμάρχης της CIA στην Αθήνα την εποχή που δολοφονήθηκε ο Ρ. Γουέλς, στις αρχές της δεκαετίας του 1980 ήταν σταθμάρχης της «υπερεσίας» στη Μαδρίτη. Παρότι η CIA γνώριζε τις προετοιμασίες κάποιων φρανκιστών αξιωματικών για την πραγματοποίηση στρατιωτικού πραξικοπήματος, ουδέν έπραξε. Το πραξικόπημα εκδηλώθηκε στις 23 Φεβρουαρίου 1981, όταν στρατιωτικοί με επικεφαλής τον **Αντόνιο Τεχέρο Μολίνα** κατέλαβαν το ισπανικό κοινοβούλιο. Το πραξικόπημα απέτυχε παταγωδώς... Μερικές φορές τα πραξικόπηματα πετυχαίνουν καλύτερα τους σκοπούς τους όταν αποτυγχάνουν... Στέλνουν τα κατάλληλα μηνύματα στους κατάλληλους ανθρώπους...

Σωστή απάντηση έδωσαν τρεις φίλοι της στήλης. Ο ένας, που δεν θέλει να γίνουν γνωστά τα όποια στοιχεία του, έκανε την πολύ απλή σκέψη και μία ακόμα απλούστερη έρευνα στο www.google.com: «Με τόση Λατινική Αμερική που κυκλοφορεί εσχάτως στη στήλη σου, έψαξα για "Ronald Estes"+Grecia και για "Ronald Estes"+Atenas. Και με τη δεύτερη προσπάθεια, ιδού: μία και μοναδική σελίδα: http://www.geocities.com/franco_geo/23f.htm». Εύγε!

Σωστά στο διαγωνισμό απάντησαν, φυσικά, και οι δύο κολλητοί μου, με τους οποίους έχουμε

στήσει ουκ ολίγους παραγκοδιαγωνισμούς. Αυτοί απλώς θυμήθηκαν το πραξικόπημα του Τεχέρο. Δεν έψαξαν στο διαδίκτυο, δεν έστειλαν e-mail κι έτσι δεν κερδίζουν απολύτως τίποτα. Sorry guys!

Γουατεμάλα 1954

Οι αδελφοί Ντάλλες [Τζων-Φόστερ και Άλλεν], που το 1954 οργάνωσαν στη Γουατεμάλα το πραξικόπημα της United Fruit, σε πείσμα όλων των θεωριών που διατυπώνονται κατά καιρούς για να ερμηνεύσουν τα ανερμήνευτα της –συμμορίας και εταιρείας– **Πλανήτης Γη Α.Ε.**, κατάγονταν από μία εξαιρετική οικογένεια. Ο παππούς τους [πατέρας της μητέρας τους] **Τζων Γουώτσον Φόστερ** είχε διατελέσει υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ -1892-1893] επί προεδρίας Μπέντζαμιν Χάρρινγκτον. Ο δε –εκ γάμου– θείος τους **Ρόμπερτ Λάνσινγκ** ήταν υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ [1915-1920] επί προεδρίας Γούντροου Γουίλσον. Οι αδελφοί Ντάλλες είχαν συνοδεύσει, ως σύμβουλοι, τον θείο τους στη διάσκεψη των Βερσαλλιών, το 1919. Αλλά αν αρχίσουμε με τα βιογραφικά των δύο αδελφών Ντάλλες... Να αναφέρουμε ότι η αδελφή τους, **Ελεάνορ Ντάλλες**, ήταν ανώτατο στέλεχος του υπουργείου Εξωτερικών [σχέσεις με τη Γερμανία]. Και κάτι χαριτωμένο: ο γιος του Τζων-Φόστερ Ντάλλες **Έιβερν Ντάλλες**, στις 23 Φεβρουαρίου 2001, χρίστηκε καρδινάλιος από τον πάπα στη Ρώμη... Και όπως λέμε κι εμείς οι... σχισματικοί, σ' αυτές τις περιπτώσεις «*Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit Deo*».

Και για του λόγου το αληθές, για το πόσο ευχαριστημένος είναι ο Κύριος με τους αρχιερείς Του, επί της Πλανήτης Γη Α.Ε., ας κλείσουμε το παρόν υποκεφάλαιο με μία ακόμη –άσχετη– πληροφορία:

Έχουμε ήδη αναφέρει ότι πρέσβης των ΗΠΑ στη Γουατεμάλα το 1954 ήταν ο «ημέτερος» **Τζων Πιουριφόντ**, στενός φίλος της βασιλίσσης Φρειδερίκης. Επικεφαλής τότε της CIA [CIA's operation chief] στη Γουατεμάλα ήταν κάποιος **Frank Wisner**. Στενός φίλος του **Γουίλλιαμ «Άγριου Μπιλ» Ντόνοβαν**, ιδρυτού του OSS, προδρόμου υπηρεσίας της CIA, αλλά και του Άλλεν Ντάλλες, με τον οποίο έστησαν μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, την υπό τον ναζί στρατηγό της Βέρμαχτ και γερμανό αρχικατάσκοπο **Ράινχαρντ Γκέλεν**, μυστική υπηρεσία της Δυτικής Γερμανίας. Δια την αντιμετώπισιν του «ερυθρού κινδύνου», φυσικά...

Ο Φρανκ Γουίσνερ είχε συμμετάσχει και στο πραξικόπημα για την ανατροπή του Μοσαντέκ στο Ιράν το 1953, αλλά και σε κάποιες επιχειρήσεις αποσταθεροποίησης του Σουκάρνο στην Ινδονησία. Ο Γουίσνερ συνέλαβε την ιδέα του «Ράδιο Ελεύθερη Ευρώπη», και είχε καρφώσει –άελά του– στον διπλό κατάσκοπο **Κιμ Φίλμπερτ**, τις επιχειρήσεις για την ανατροπή του κομμουνιστικού καθεστώτος στην Αλβανία, στις αρχές της δεκαετίας του 1950. Ο Φρανκ Γουίσνερ αυτοκτόνησε το 1965.

Ο **Φρανκ Γουίσνερ** ο νεώτερος, γιος του προηγούμενου, μετά από χρόνια υπηρεσίας στο αμερικανικό Πεντάγωνο, προσλήφθηκε από τη γνωστή και μη εξαιρετέα Enron, στη χρεοκοπία της οποίας –πέρυσι– συνέβαλε και ο ίδιος τα μέγιστα.

Παραγκοδιαγωνισμός

Ο Κύριός μας [nuestro Senor] αγαπά τους αρχιερείς Του, όπως είδαμε. Ερώτηση [μόνον για τακτικούς αναγνώστες]: τι συγγένεια είχε η βασίλισσα Φρειδερίκη με τη νονά του ημέτερου *El Senor Presidente*;

Φύγαμε από την κακιά Γουάτε και φτάσαμε στη χειρότερη Γουάτε

Το λογοπαίγνιο με τις λέξεις mala [κακιά – Guate-mala] και peor [χειρότερη – Guate-peor] περιγράφει με τον καλύτερο τρόπο την κατάσταση που επικράτησε στη χώρα επί σαράντα

χρόνια μετά το πραξικόπημα United Fruit-Ντάλλες-Πιουριφού-Γουίσνερ το 1954. Τα θύματα των διάφορων στρατιωτικών κυβερνήσεων ανέρχονται σε περισσότερα από 100.000 χιλιάδες, και ίσως να προσεγγίζουν τις 200.000 χιλιάδες.

Στο «εργαστήριο της CIA» στη Γουατεμάλα, όπως αναφέραμε και την προηγούμενη εβδομάδα, εφαρμόστηκε για πρώτη φορά στη Λατινική Αμερική η μέθοδος των μαζικών εξαφανίσεων. Το πρώτο καταγεγραμμένο περιστατικό συνέβη τον Μάρτιο του 1966, όταν και «εξαφανίστηκαν» πάνω από είκοσι στελέχη και μέλη του Κόμματος των Εργατών της Γουατεμάλας. Η CIA είχε «ενημερώσει» σχετικά και τα Κεντρικά, όπως φαίνεται και σε αποχαρακτηρισμένο έγγραφο της εποχής.

Κατά τη διάρκεια του πραξικοπήματος του 1954 πρεσβευτής των ΗΠΑ στην Κοσταρική ήταν ο **Ρόμπερτ Χιλλ**, που φυσικά βοήθησε με όποιον τρόπο μπορούσε τις «δυνάμεις της ελευθερίας». Ο Ρ. Χιλλ ήταν πρεσβευτής στην Κοσταρική το 1953-54, στη Γουατεμάλα αμέσως μετά την αποχώρηση του Τζ. Πιουριφού, στο Μεξικό [1957-1961], στην Ισπανία [1969-1972].

Στη Μαδρίτη συνήψε πολύ στενές σχέσεις με τον **Χοσέ Λόπες Ρέγα**, που ήταν γνωστός και ως «μάγος» [brujo]. Ο Λόπες Ρέγα είχε ξεκινήσει από λοχίας του στρατού τη δεκαετία του 1950 και είχε γίνει δεξί χέρι του **Χουάν Περόν**. Ο Χουάν Περόν, μετά την ανατροπή του το 1955, είχε εγκατασταθεί στη Μαδρίτη, όπου και παντρεύτηκε, το 1961, την τρίτη σύζυγό του Ιζαμπέλ. Η **Εβίτα Περόν** είχε πεθάνει το 1952.

Ο Λόπες Ρέγα υπήρξε «προσωπικός γραμματέας» του Περόν σε όλη τη διάρκεια της εξορίας και μέχρι την επιστροφή του Περόν στην Αργεντινή το 1973 και την επανεκλογή του ως προέδρου της χώρας. Τότε, ο Λόπες ανέλαβε το υπουργείο Κοινωνικής Πρόνοιας, στο οποίο υπάγονταν και οι δυνάμεις ασφαλείας. Μετά το θάνατο του Περόν, τον επόμενο χρόνο, πρόεδρος ανέλαβε η μέχρι τότε αντιπρόεδρος Ιζαμπέλ Περόν, ενώ ουσιαστικά κυβερνούσε ο Λόπες Ρέγα. Εκείνη την περίοδο οργάνωσε την περιβόητη Αντικομμουνιστική Συμμαχία της Αργεντινής [που είναι γνωστή με τα κασιλιάνικα αρχικά της **AAA** - Alianza Anticomunista Argentina]. Η AAA ανέλαβε να αντιμετωπίσει τον «ερυθρό κίνδυνο» στην Αργεντινή, βαδίζοντας στο δρόμο που κάποιοι άλλοι είχαν χαράξει, λίγα χρόνια νωρίτερα, στη Γουατεμάλα. Οι απαγωγές, τα βασανιστήρια, οι δολοφονίες και οι εξαφανίσεις ήταν πια στην ημερήσια διάταξη.

Αρωγός στις άοκνες προσπάθειες του Λόπες Ρέγα και της AAA ήταν ο πρεσβευτής των ΗΠΑ στην Αργεντινή, και παλιός γνώριμος του Λόπες από τα χρόνια της Μαδρίτης, Ρόμπερτ Χιλλ. Το δίδυμο «ανακάλυψε» τότε ότι ο «ερυθρός κίνδυνος» δεν αρκούσε. Κι όπως είχε δηλώσει ο ίδιος ο Λόπες, σε κοινή εμφάνιση των δύο ανδρών στην αργεντινική τηλεόραση, το 1974, «Οι αντάρτες είναι οι βασικοί χρήστες των ναρκωτικών στην Αργεντινή. Άρα, η εκστρατεία κατά των ναρκωτικών θα είναι αυτομάτως και εκστρατεία κατά των αναρτών»...

Σε παλιότερο κείμενό μου [«Ο Κύκλος Ρίναγ, η Στοά P-2, η ελληνική χούντα, η τρομοκρατία στην Ελλάδα, ο Α. Στριγάς και ο Κ. Πλεύρης»] είχα ασχοληθεί με κάποιες άλλες όψεις του ίδιου ζητήματος. Ο **Στέφανο Ντέλλε Κιάιε**, για παράδειγμα, είχε βρει τότε καταφύγιο στην Αργεντινή και είχε ενταχθεί στους κόλπους της AAA. Αργότερα, συμμετείχε στη διοργάνωση του «πραξικοπήματος της ηρωίνης» στη Βολιβία, το 1980. Ο Ντέλλε Κιάιε είχε περάσει και από την Ισπανία, φυσικά.

Αυτό που δεν είναι γνωστό είναι το ότι ο Ντέλλε Κιάιε είχε επισκεφτεί και τη χώρα μας την εποχή της δικτατορίας, μαζί με δεκάδες Ιταλούς νεοφασίστες, που έρχονταν για ιδεολογική και στρατιωτική εκπαίδευση στην Αθήνα και σε κάποιο στρατόπεδο της Κέρκυρας. Η ελληνική χούντα, οι πράκτορές της και οι θεωρητικοί της είχαν πολύ καλές διεθνείς σχέσεις... Άλλες ιστορίες – προσεχώς...

Ο Λόπες Ρέγα ήταν κι αυτός μέλος της P-2 και είχε στενότερες σχέσεις με τον Μέγα Διδάσκαλο **Λίτσιο Τζέλλι**. Η Στοά P-2 και ο Κύκλος Ρίναγ αποτελούσαν τότε τα καθοδηγητικά όργανα της Μαύρης Διεθνούς...

Ένας άλλος γνώριμος του Ρόμπερτ Χιλλ ήταν και ο Γουατεμαλτέκος **Μάξιμο Σέπεντα**, ηγέτης

των «ταγμάτων θανάτου» της χώρας του στα τέλη της δεκαετίας του 1960 και στο πρώτο ήμισυ της δεκαετίας του 1970. Ας κλείσουμε κάπου εδώ την περιγραφή αυτού του κυκλώματος, αναφέροντας ότι ο στενός σύντροφος του Ντέλλε Κιάιε, και περιβόητος φασίστας, ο Γάλλος **Υβ Γκερέν-Σεράκ**, ιδρυτής μεταξύ άλλων και του «πρακτορείου» ειδήσεων Aginter Press, παράρτημα του οποίου λειτουργούσε στα χρόνια της χούντας στην Αθήνα, είχε και εκείνος «πολεμήσει» στο πλευρό των «ταγμάτων θανάτου» της Γουατεμάλας, εκεί κάπου προς το τέλος της δεκαετίας του 1960...

Προς τι όλα αυτά;

Άτομα του καλού κόσμου. Άνθρωποι της υψηλής κοινωνίας. Της πολιτικής. Των άορατων και ορατών «υπερεσιών». Ένα ατέλειωτο γαϊτανάκι υπαρκτών και πιθανολογούμενων [δεν μπορούμε να είμαστε και για όλα σίγουροι] σχέσεων.

Με μια κοινή αφετηρία. Ένα ερώτημα. Πολύ απλό ερώτημα:

Γνώριζε ο, φερόμενος ως αρχηγός της 17 Νοέμβρη, **Αλέξανδρος Γιωτόπουλος** το πρώτο θύμα της οργάνωσης, τον σταθμάρχη της CIA στην Αθήνα, Ρίτσαρντ Γουέλς; Και αν όχι, μήπως τον γνώριζε ο **Μήτσος Γιωτόπουλος**; Και αν η απάντηση είναι και πάλι αρνητική, πόσους κοινούς γνωστούς είχαν οι Μήτσος Γιωτόπουλος και Ρίτσαρντ Γουέλς; Γιατί πρέπει να είχαν κάμποσους κοινούς γνωστούς.

Ο Μήτσος Γιωτόπουλος όλη τη δεκαετία του 1950 και μέχρι το θάνατό του, το 1965, εκινείτο σε «γνωστούς αντικομμουνιστικούς κύκλους».

Σύμφωνα με κάποιες πληροφορίες,

*«Ο ίδιος ο [Μήτσος] Γιωτόπουλος παραμένει σε ένα κύκλο αντικομμουνιστών σοσιαλιστών της δεκαετίας του 1950 (Νέος Μαχητής της ΠΟΔΝ και Διεθνής Ζωή, όπου ηγετικός παράγοντας είναι ο μετέπειτα υφυπουργός της χούντας **Βύρων Σταματόπουλος**, ενώ εκεί κυκλοφορεί και ο **Θεοφύλακτος Παπακωνσταντίνου**) μέχρι και το 1965 που πεθαίνει βρίσκεται σε απόλυτη πολιτική ανυποληψία από τους παλαιούς του συντρόφους.»*

Ο Βύρων Σταματόπουλος ήταν υφυπουργός παρά τω Πρωθυπουργώ [Γ. Παπαδόπουλος] την περίοδο 26.8.1971-20.8.1973, αρμόδιος για θέματα τύπου.

Ο Θεοφύλακτος Παπακωνσταντίνου ήταν υφυπουργός Προεδρίας [24.7-1.11.1967] και υπουργός Παιδείας [1.11.1967-20.6.1969] της χούντας.

Ποιοι χρηματοδοτούσαν τις διάφορες αντικομμουνιστικές δραστηριότητές τους πριν από τη χούντα; Και πόσοι –και ποιοι– από τους συνεργάτες των διάφορων αντικομμουνιστικών εντύπων εργάζονταν για κάποιες «υπερεσίες» – και ποιες;

Και γιατί κανένας δημοσιογράφος δεν ασχολήθηκε με τον βίο του Μήτσου Γιωτόπουλου αυτή την περίοδο; Γιατί ξαφνικά βρίσκουμε τον Αλέκο Γιωτόπουλο, μόλις το 1967, φοιτητή στο Παρίσι και μέλος για έναν χρόνο [1967-1968] του ΚΚΕ; Και αφού όλοι επιχειρούν διάφορες «ψυχολογικές προσεγγίσεις» για άτομα εκείνης της περιόδου, γιατί δεν μας λένε με ποιες ακριβώς «ψυχολογικές διεργασίες» ο Α. Γιωτόπουλος θαύμαζε το παρελθόν του πατέρα του, που ο δεύτερος είχε αρνηθεί;

Ερωτήματα...

Που κάποια στιγμή ίσως απαντηθούν. Για να μην ασχολούμαστε –μάταια ή επί ματαιώ– με χουντικούς [και του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου] υφυπουργούς παρά τω πρωθυπουργώ, με εγγονούς τους, με κουμπάρους τους, με τις αδελφές τους, με τις «Άννες» της 17 Νοέμβρη, με «θεωρητικούς» και «πρακτικούς» της χούντας, με «τυφλά τρομοκρατικά χτυπήματα» στην Ιταλία και μάλιστα σε σημαδιακές ημερομηνίες [4 Αυγούστου, 21 Απριλίου], με «ιδεολόγους» πράκτορες που κάρφωναν στην ΚΥΠ «συντρόφους» τους ως τρομοκράτες, με... με... με...

Όλοι τους μία οικογένεια είναι. Αγία Οικογένεια. Δια τούτο και ο Κύριός τους αγαλλιά με τους

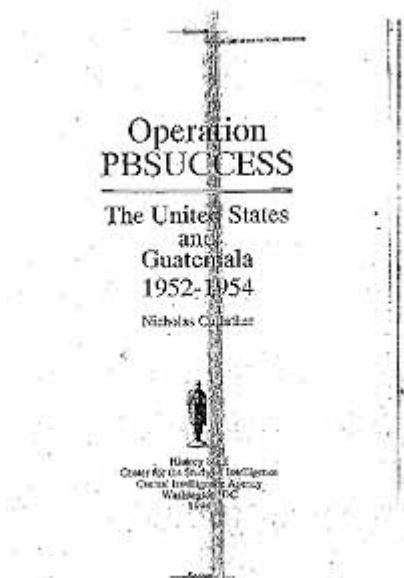
αρχιερείς Του... Δεν γνωρίζω αν πράττει το αυτόν και δια τους εκβιαστές των Αρχιερέων Του... Ή... Ή... Κύριός τους είναι... Ας Τον ρωτήσουν...

ΥΓ 1. Ενδιαφέρεται άραγε κανείς σας για τις αποκρυφιστικές ενασχολήσεις του «μάγου»;

ΥΓ 2. Πρώτη φορά στην Ελλάδα παραδέχτηκε κάποιος δημόσια ότι έχει συμμετάσχει σε συνάντηση της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ. Μαντέψτε ποιος... Κι αφού το κάνετε απαντήστε στο ερώτημα: πόσες φορές τον έχω αναφέρει σήμερα;

Χρήστος Τσιγαρίδας. Ο τέταρτος κατά σειράν κατηγορούμενος για συμμετοχή στον Επанаστατικό Λαϊκό Αγώνα. Πολιτικός μηχανικός, 64 ετών. Αντιγράφων από τη σημερινή *Ελευθεροτυπία*: «... κράτησε αξιοπρεπέστατη στάση, έδωσε το πολιτικό προφίλ του ΕΛΑ, παραδέχτηκε τη συμμετοχή του έως το 1991 και ανέλαβε την πολιτική ευθύνη που του αναλογεί... Κατάγεται από παραδοσιακά αριστερή οικογένεια και λέγεται ότι ο πατέρας του, προπολεμικά, χάρισε μεγάλες αγροτικές εκτάσεις σε ακτήμονες... Σε ηλικία μόλις 2 χρόνων έμεινε ορφανός, όταν ο πατέρας του σκοτώθηκε στον αλβανικό πόλεμο...»

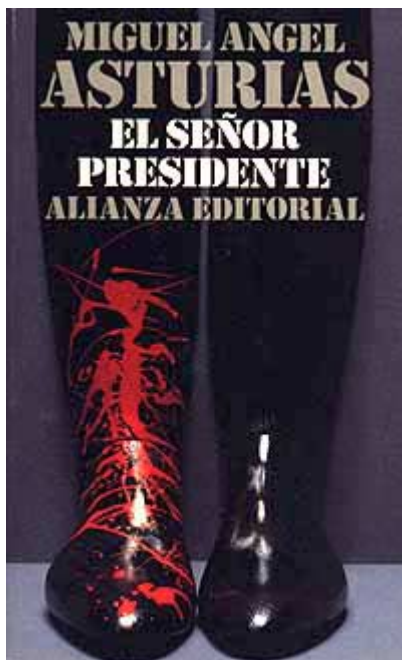

Η επιχείρηση της CIA στη Γουατεμάλα το 1954 για την ανατροπή του Χάκομπο Άρμπενς είχε την κωδική ονομασία PBSUCCESS. Το πραξικόπημα στέφθηκε από απόλυτη επιτυχία. Στη

φωτογραφία το εξώφυλλο της αποχαρκτηρισμένης –σήμερα– επίσημης ιστορίας της CIA για το πραξικόπημα. Κι όλα αυτά γιατί η United Fruit δεν ανέχθηκε την απαλλοτρίωση κάποιων ελάχιστων εδαφών της, που θα δίνονταν στους ακτήμονες. Η εταιρεία καλλιεργούσε τότε στη χώρα μόλις το 8% των ιδιόκτητων εδαφών της...

Μιγκέλ Άνχελ Αστούριας [1899-1970]. Γουατεμαλτέκος ποιητής, θεατρικός συγγραφέας και από τους σημαντικότερους μυθιστοριογράφους της Λατινικής Αμερικής. Τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ το 1967. Ο *Κύριος Πρόεδρος*, το σημαντικότερο έργο του [1946], βασίζεται στις οδυνηρές νεανικές αναμνήσεις του Αστούριας από το δικτατορικό καθεστώς του Μανουέλ Εστράδα Καμπρέρα. Το 1954 κατέφυγε εξόριστος στην Αργεντινή...

El Señor Presidente. Το εξώφυλλο της καστιλιάνικης έκδοσης. Αιματοβαμμένες αρβύλες κι αιματοβαμμένες μπανάνες. Εξ όσων γνωρίζω δεν έχει μεταφραστεί ακόμα στα ελληνικά.

Ο Τζων Πιουριφού είχε γράψει κι ένα τραγουδάκι μετά το πραξικόπημα στη Γουατεμάλα, που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό *Time* στις 28 Ιουλίου 1954. Σε ελεύθερη μετάφραση:
«Τραγουδήστε ένα τραγούδι των κετσάλ [φωτό], ένας θύλακας γεμάτος ειρήνη! Η χούντα στο παλάτι, ξεκινά το καινούργιο μισθωτήριο. Τα κομμούνια κρύβονται στην άλλη πλευρά του δρόμου. Σπεύδουν να βρουν καταφύγιο στην πρεσβεία του Μεξικού. Και ο οπλοφορών Πιουριφού είναι εξαιρετικά αισιόδοξος, γιατί η γη της Γουατεμάλας δεν είναι πια κομμουνιστική.» Τι ευαίσθητη ψυχή! Μπορεί η ποίηση να έχασε έναν Όμηρο, όμως η διπλωματία κέρδισε ένα γεράκι...

Αντίο. Ο αγώνας για να ξεκολλήσει ο άνθρωπος από τον πλανήτη Γη έχει κι αυτός τα θύματά του. Κάπως λιγότερα βέβαια από τα θύματα του αγώνα για να ξεκολλήσει ο πλανήτης Γη από πάνω του την Πλανήτη Γη Α.Ε.... Αιώνια η μνήμη τους!

12 Φεβρουαρίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

Χαλαμπία... Ποιος θυμάται την Halabjah; Και γιατί άραγε να θυμάται μια κωμόπολη του Ιράκ, 250 χιλιόμετρα βορειοανατολικά της Βαγδάτης και καμιά δεκαπενταριά από τα σύνορα με το Ιράν;

Ο τίτλος του *The Economist*, «έγκυρης βρετανικής επιθεώρησης», πριν από καμιά

δεκαπενταριά χρόνια, ήταν χαρακτηριστικός: «**Αν βρείτε μεγαλύτερη βαρβαρότητα, πείτε τη μας...**» [*Ταχυδρόμος*], 14-4-1988]

«Πείτε τη μας...» Έτσι απλά...
Άλλες εποχές εκείνες...

Στα σύνορα Ιράκ-Ιράν μαινόταν ο ιερός πόλεμος [*τζιχάντ*] της «πολιτισμένης» Δύσης κατά των «αγιατολάδων» του Ιράν. Ο πόλεμος μεταξύ των δύο χωρών μαινόταν ήδη επί οκτώ χρόνια. Ο **Σαντάμ Χουσεΐν**, προνομιακός σύμμαχος της Δύσης τότε, έστελνε στα πεδία των μαχών παιδιά, εφήβους, γέρους, γυναίκες, για να συγκρατήσει τις «ορδές των φανατικών μουσουλμάνων» που απειλούσαν την ίδια την ύπαρξη του δυτικού «πολιτισμού». Άλλες εποχές εκείνες... Τα πετροδολάρια του Ιράκ κατέληγαν στις επιχειρήσεις και στις τράπεζες των Μεγάλων Δυνάμεων. Ο πόλεμος απαιτούσε τη συνεχή ανανέωση του οπλοστασίου. Με κάθε είδους όπλα. Ακόμα και χημικά...

«Πείτε τη μας...» Έτσι απλά...
Άλλες εποχές εκείνες...

Κι άλλες εποχές ετούτες...

«He gassed his own people!» Ιδού η αγαπημένη, τους τελευταίους μήνες, φράση του προέδρου **Τζωρτζ Μπους Β΄**, που την επαναλαμβάνει όπου βρεθεί κι όπου σταθεί. «He gassed his own people!»

«Δηλητηρίασε με αέρια τον ίδιο του τον λαό!» *Εκείνος*. Ο ακατονόμαστος. Ο «Χίτλερ» της Μέσης Ανατολής. Ο –βολικός– φίλος του χθες, ο –ακόμα βολικότερος– εχθρός του σήμερα. Ο Σαντάμ Χουσεΐν.

16 Μαρτίου 1988. Ο στρατός του **Ιράκ** βομβαρδίζει το **ιρακινό** χωριό της Χαλαμπία. Με χημικά όπλα. Πέντε χιλιάδες νεκροί. Δέκα χιλιάδες τραυματίες. Άντρες, γυναίκες, παιδιά.

«**Αν βρείτε μεγαλύτερη βαρβαρότητα, πείτε τη μας...**»

Συνεδρίασε μήπως το Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας των ΗΠΑ; Συνεδρίασε μήπως το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ; Επιβλήθηκαν κυρώσεις στο Ιράκ; Α, μπα! Μόνον κάποιες δηλώσεις, κάποιες καταγγελίες, «για τα μάτια του κόσμου...» Άλλες εποχές εκείνες...

Ποιος να νοιαστεί για πέντε χιλιάδες δολοφονημένους **Κούρδους**; Και να 'ταν μόνον η Χαλαμπία; Δεκάδες κούρδικα χωριά είχαν βομβαρδιστεί με χημικά όπλα. Χιλιάδες κούρδικα χωριά στο έδαφος του Ιράκ είχαν ισοπεδωθεί από τον ιρακινό στρατό. Εκατοντάδες χιλιάδες οι νεκροί. Βλέπτετε, οι Κούρδοι είχαν συμμαχήσει –τότε– με τους «αγιατολάδες» της Τεχεράνης.

Άλλες εποχές εκείνες...

«Οι αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες κατέγραψαν ιρακινές στρατιωτικές επικοινωνίες στις οποίες γίνεται σαφής λόγος για τη χρήση, από το Ιράκ, χημικών όπλων εναντίον των Κούρδων, δημοσίευσε η εφημερίδα "Τάιμς της Νέας Υόρκης", επικαλούμενη Αμερικανούς αξιωματούχους, που ζήτησαν να μην κατονομαστούν...» [*Η Πρώτη*, 16-9-1988]

«Ο εκπρόσωπος του τουρκικού υπουργείου Εξωτερικών **Ινάλ Μπατού**, κατέστησε σαφές χτες ότι η Άγκυρα δεν πρόκειται να επιτρέψει σε εμπειρογνώμονες του ΟΗΕ να εξετάσουν τους Κούρδους του Ιράκ, που έχουν καταφύγει στην Τουρκία, για να διαπιστώσουν αν τα ιρακινά στρατεύματα έκαναν χρήση χημικών όπλων εναντίον τους. "Εάν η Τουρκία δεχτεί την αποστολή ομάδας εμπειρογνομώνων του ΟΗΕ, τότε θα εμπλακεί άμεσα στην υπόθεση" [...] δηλώσεις του Αμερικανού υπουργού Εξωτερικών **Τζωρτζ Σουλτς** ότι η Βαγδάτη παραβίασε τους διεθνείς νόμους, χρησιμοποιώντας χημικά όπλα.» [*Ελευθεροτυπία*, 15-9-1988]

«Οι ιρακινές αρχές έχουν επανειλημμένα αρνηθεί τις κατηγορίες αυτές [σ.σ. για χρήση χημικών όπλων]. Πέντε από τις έξι χώρες του Συμβουλίου Συνεργασίας του Κόλπου (η

Σαουδική Αραβία, το Μπαχρέιν, το Κουβέιτ, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και το Κατάρ) πρόσφεραν ήδη την υποστήριξή τους στο Ιράκ που κατηγορείται, από την αμερικανική Γερουσία κυρίως, για τη χρήση χημικών όπλων εναντίον των Κούρδων.» [Η Πρώτη, ό.π.]

«Σύμφωνα με τον [Τούρκο] υποστράτηγο **Αλτά Τοκάτ** το κουρδικό μπορεί να επιλυθεί "όχι με το νόμο της Κωνσταντινούπολης, αλλά με συστήματα που δεν επιτρέπουν τη γέννηση όχι ανθρώπων αλλά ούτε και το φυτόρωμα χόρτων", υπονοώντας τα χημικά όπλα...» [Ελευθεροτυπία, 24-9-1989]

«Στις 3 Αυγούστου [1990] ο υπουργός Εξωτερικών της Γερμανίας **Χ. Γκένσερ** δήλωνε ότι "μεγάλη ευθύνη για την εξέλιξη του Ιράκ σε πολεμική υπερδύναμη φέρουν οι δυτικές πολεμικές και χημικές βιομηχανίες" [...] Το 1986 οι ερευνητές των Ηνωμένων Εθνών που επισκέφθηκαν το Ιράν ανέφεραν ότι σε πολλές περιπτώσεις, οι ιρακινές δυνάμεις έκαναν χρήση χημικών όπλων εναντίον των ιρανικών δυνάμεων.» [Η Πρώτη, 14-8-1990]

«Παρά τα αναμφισβήτητα στοιχεία, το Ιράκ παραδέχτηκε μόλις τον περασμένο μήνα ότι έκανε χρήση τοξικών αερίων. Έκτοτε όμως σιγή επικράτησε στους διπλωματικούς κύκλους και στον Τύπο. Η παραβίαση του πρωτοκόλλου της Γενεύης του 1925 [σ.σ. απαγόρευση των χημικών όπλων] δεν προκάλεσε την έντονη αντίδραση των 105 χωρών που το έχουν συνυπογράψει, ούτε προέτρεψε τη διεθνή κοινότητα να οδηγήσει το Ιράκ στο Διεθνές Δικαστήριο. Το Ιράκ κατάφερε τελικά να ξεφύγει. Ήταν μια σιγή που δύσκολα ερμηνεύεται. Σίγουρα δεν οφείλεται στην έλλειψη στοιχείων...[Η Καθημερινή, 21-8-1988]

Σιγή επικράτησε... Σιγή που δύσκολα ερμηνεύεται...

Ευεξήγητος, ωστόσο, ο τωρινός σαματάς για το ατομικό και χημικό οπλοστάσιο του Ιράκ. **Business as usual.** Όχι, δεν πρόκειται για υποκρισία. Ούτε, απλώς, για δυο μέτρα και δυο σταθμά. Πρόκειται για δυο μέτρα και δυο σταθμά, **ανάλογα με τα συμφέροντα της κάθε εποχής. Business as usual.**

«Στην αρχή είναι μόνο μια απαίσια μυρωδιά. Έπειτα έρχεται το κάψιμο. Τα μάτια θαμπώνουν κι αρχίζουν να πονούν. Ακολουθούν ανεξέλεγκτα φταρνίσματα και βήχας κι ένα αίσθημα ναυτίας. Όταν το δηλητηριώδες αέριο φτάσει στο αναπνευστικό σύστημα, η αναπνοή γίνεται δύσκολη και το στήθος αρχίζει να πονάει. Το δέρμα σκουραίνει και παίρνει ένα πορφυρό χρώμα. Στις μασχάλες και στις άλλες κοιλότητες του σώματος, το χρώμα γίνεται μαύρο. Φουσκάλες εμφανίζονται στο λαιμό, το στήθος και τους μηρούς. Σε λίγο "θα σκάσουν" αφήνοντας τεράστια "μπαλώματα". Εκτεταμένες κακώσεις αλλοιώνουν το χρώμα των γεννητικών οργάνων. Σε μερικούς οι φουσκάλες –όπως και η φρίκη– θα εξαφανιστούν σταδιακά, αν και πολλές παρενέργειες θα εμφανιστούν στο μέλλον. Άλλοι πεθαίνουν γρήγορα, σιωπηλά θύματα ενός σιωπηλού δολοφόνου.» [Η Καθημερινή, ό.π.]

[Economist-ικος] Χλιδοδιαγωνισμός

«Αν βρείτε μεγαλύτερη βαρβαρότητα, πείτε τη μας...»

Απάντηση χλιδοδιαγωνισμού

Η χρήση χημικών από τις ΗΠΑ στον πόλεμο του Βιετνάμ.

Agent Orange

16 Μαρτίου 1968. Είκοσι χρόνια ακριβώς πριν από τον βομβαρδισμό της Χαλαμπία με χημικά όπλα:

«Όσοι πάτησαν το πόδι τους στο χωριό είχαν αποφασίσει να σκοτώσουν. Η διαταγή ήταν ρητή: να καταστρέψουν το Μάου Λάι, ώσπου να μην απομείνει ούτε κότα, ώσπου να

εξαφανιστεί κάθε σημείο ζωής. **Για μας, φυσικά, αυτοί δεν ήταν άνθρωποι κανονικοί:** ήταν Βιετκόνγκ ή φίλοι των Βιετκόνγκ [...] Η διαταγή όμως έλεγε να πυροβολήσω και πυροβόλησα. Ναι, αυτό ακριβώς έκανα: πυροβόλησα. Τους σκότωσα και τους τρεις. Και τη γυναίκα και το παιδάκι. **Το παιδί δεν ήταν πάνω από δύο χρόνων.**» [Απόσπασμα από τη μαρτυρία του Βαρνάρντο Σίμπσον, αμερικανού στρατιώτη στο λόχο Τσάρλι, που στις 16 Μαρτίου 1968 κατέστρεψε το βιετναμέζικο χωριό Μάου Λάι και οτιδήποτε ζωντανό υπήρχε σ' αυτό...]

«Για μας δεν ήταν άνθρωποι κανονικοί...»
Φυσικά. Κι αυτό δεν άργησε να αποδειχθεί.

Όταν η μητέρα του Βιέτ Ντουκ, που γεννήθηκε το 1981, είδε το νεογέννητο λιποθύμησε. Ο γιος της είχε δύο κεφάλια. Και τέσσερα πόδια. Σε ηλικία δύο χρόνων ο Βιέτ Ντουκ είχε μάθει να μιλάει, όμως θύμωνε όταν το μισό του σώματός του δεν «ήθελε» όπως το άλλο μισό. Γελούσε συχνά – όχι όμως και με τα δύο πρόσωπά του ταυτόχρονα.

Η Νγκουγιέν Τι γεννήθηκε το 1982. Το κρανίο της ήταν αρρωστημένα μικρό, είχε πολύ μεγάλα άκρα. Σύμφωνα με τη μαμή Ραμ Τι Γκαν, «όταν ήρθα στην περιοχή το 1970 ξαφνιάστηκα από τις πολλές αποβολές. Κάθε μήνα απέβαλαν 20 με 30 γυναίκες. Τώρα είναι γύρω στις 10. Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι τιμωρούνται επειδή αμάρτησαν».

«Πιστεύουν ότι τιμωρούνται επειδή αμάρτησαν...»
«He gassed his own people...»

Ενώ οι πολιτισμένοι δηλητηρίαζαν τους αλλοεθνείς.

Εβδομήντα δύο εκατομμύρια λίτρα της Πορτοκαλί Ουσίας [Agent Orange] χρησιμοποιήθηκαν από τους Αμερικανούς στο Βιετνάμ. Ράντιζαν με αυτή την αποψιλωτική ουσία τα δάση της χώρας, όπου κατέφευγαν οι αντάρτες... Οι παρανοϊκοί στρατοκράτες των ΗΠΑ πίστευαν ότι τα δάση του Νοτίου Βιετνάμ ήταν το ισχυρότερο όπλο των Βιετκόνγκ. Η διαταγή –με την έγκριση της κυβέρνησης της Ουάσινγκτων– ήταν σαφής: «Αποψιλώστε τα δάση για να τελειώσει ο πόλεμος σε έξι μήνες».

Ο πόλεμος τελείωσε σε δέκα χρόνια, και οι Αμερικανοί ήταν οι ηττημένοι.

Μια μυστική μελέτη του Πενταγώνου ανέφερε ότι αρκούσε να ραντιστούν 5.589 εκτάρια γης για να καταστραφεί η τροφή 15.000 Βιετκόνγκ. Από τον Αύγουστο του 1967 ως τον Φεβρουάριο του 1971, οι Αμερικανοί βομβάρδισαν με «αποψιλωτικό υγρό», που κατέστρεφε κάθε βλάστηση, πάνω από 2.350.000 εκτάρια γης. Το 1959, το Νότιο Βιετνάμ εξήγαγε 250.000 τόνους ρυζιού. Το 1968, ήταν υποχρεωμένο να εισαγάγει 1.000.000 τόνους ρυζιού, κυρίως από τις ΗΠΑ.

Σχεδόν η μισή επιφάνεια του Νοτίου Βιετνάμ δηλητηριάστηκε περισσότερες από μία φορές. Το λιγότερο δύο εκατομμύρια Βιετναμέζοι εκτέθηκαν στη δηλητηριώδη «βροχή»...

Ο πόλεμος του Βιετνάμ ήταν ο τρίτος μεγάλος χημικός πόλεμος, μετά τη Συνθήκη της Γενεύης [1925], που απαγόρευε τη χρήση χημικών όπλων, όχι όμως και την παρασκευή και την αποθήκευσή τους. Ο πόλεμος του Βιετνάμ ήταν, ωστόσο, ο πρώτος οικολογικο-γενετικός πόλεμος. Ένα μεγάλο στρατιωτικό πείραμα, όπως παραδέχτηκε ο γεροϋσιαστής των ΗΠΑ **Gaylord Nelsen** τον Αύγουστο του 1970:

«Ποτέ μέχρι σήμερα στην ιστορία της ανθρωπότητας δεν κήρυξε μια χώρα τον πόλεμο στο βιολογικό περιβάλλον του λαού μιας άλλης χώρας. Οι ΗΠΑ διολίσθησαν σε ένα πείραμα που κανείς μέχρι σήμερα δεν τόλμησε.»

«Πιστεύουν ότι τιμωρούνται επειδή αμάρτησαν...»

Οι γονείς του Βιέτ Ντουκ κατάγονταν από το Βόρειο Βιετνάμ. Ο πατέρας του είχε πολεμήσει στα ραντισμένα με δηλητήριο δάση του Νότου.

Η μητέρα της Νγκουγιέν Τι ζούσε στη νοτιοβιετναμέζικη επαρχία Quang Ti. Μια μέρα τα αεροπλάνα πέρασαν ξυστά πάνω από τα δέντρα. Έτρεξε να κρυφτεί κάτω από τα φύλλα μιας παπάγιας. Τα τρία μεταφορικά αεροπλάνα C-123 άφησαν πίσω τους ένα άσπρο σύννεφο που έπεσε αμέσως στη γη. Τα μάτια της έκαιγαν. Μετά απλώθηκε μια βαριά μυρωδιά σκόρδου. Την έπιασε δυνατός πόνος στους πνεύμονες. Σύρθηκε μέχρι το χωριό. Οι πόνοι «έφυγαν» μετά από τέσσερις ημέρες. Η παπάγια ξεράθηκε την ίδια ημέρα. Τα φύλλα της μαύρισαν, συρρικνώθηκαν κι έπεσαν. Ο σκληρός κορμός μαλάκωσε. Δέκα ημέρες μετά την επίθεση τα δέντρα είχαν χάσει το φύλλωμά τους κι ο ποταμός γέμισε νεκρά ψάρια.

«He gassed his own people...»

They gassed their own soldiers too...

«They», δηλαδή οι Αμερικανοί.

Μετά το 1973, άρχισαν να εμφανίζονται όλο και περισσότερες περιπτώσεις καρκίνου στους Αμερικανούς βετεράνους που είχαν πολεμήσει στο Βιετνάμ.

Εξήντα χιλιάδες βετεράνοι ζήτησαν από την κυβέρνησή τους να τους αποζημιώσει για τις φρικτές παραμορφώσεις, τον καρκίνο, τις τερατογεννήσεις και τους πρόωπους θανάτους των παιδιών τους.

Ο Ντάνιελ Λόνσεκ που υπηρέτησε, το 1967, ως αλεξιπτωτιστής στο Βιετνάμ είχε αναφέρει: «Έβλεπα τα φύλλα των δέντρων να λιώνουν από τη μια στιγμή στην άλλη». Όταν γύρισε στις ΗΠΑ οι στρατιωτικοί γιατροί τον διαβεβαίωσαν ότι το δηλητήριο που είχε εισπνεύσει ήταν ακίνδυνο και ότι μπορούσε να παντρευτεί και να κάνει παιδιά χωρίς φόβο. Η κόρη του, που γεννήθηκε δεκατρία χρόνια αργότερα, ήρθε στον κόσμο χωρίς το ένα της χέρι.

«Καλύτερα να πέθαινα στο μέτωπο», είχε πει ο πρώην τραυματιοφορέας Τζων Γουντς από τη Νέα Υόρκη. Ημιπαράλυτος, σχεδόν τυφλός, με το σώμα του ακόμα γεμάτο πληγές, πλήρωσε διπλά την «πορτοκαλιά ουσία»: ο γιος του γεννήθηκε παραμορφωμένος. «Το δηλητήριο», λένε οι γιατροί, «επιφέρει κληρονομικές αλλοιώσεις που μπορούν να εμφανιστούν ακόμα και τρεις γενιές αργότερα».

They knew what they were doing...

Στις 29 Οκτωβρίου 1969, ο σύμβουλος του προέδρου των ΗΠΑ **Lee Du-Bridge** αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι οι επιδράσεις του δηλητηρίου ήταν γνωστές στην κυβέρνηση για περισσότερα από τρία χρόνια...

O tempora, o mores!...

...θα μπορούσαμε να ανακράξουμε, αν υπήρχαν ήθη. Ξεμείναμε μόνον με τους καιρούς, που χλευάζουν την αμνησία μας...

Η σημαντικότερη –και πιο αισιόδοξη– είδηση των ημερών πέρασε στα ψιλά. Κάποιοι Καναδοί, μέλη μιας φιλειρηνικής οργάνωσης, σκοπεύουν να επισκεφθούν κάποια αμερικανική στρατιωτική βάση και να ζητήσουν να επιθεωρήσουν τον χώρο της, κατά τον ίδιο τρόπο που οι Επιθεωρητές του ΟΗΕ επιθεωρούν τις στρατιωτικές εγκαταστάσεις του Ιράκ. Φυσικά, δεν πρόκειται να τους επιτραπεί κάτι τέτοιο. Στις στρατιωτικές αποθήκες των ΗΠΑ υπάρχουν και χημικά και βιολογικά και πυρηνικά όπλα.

Και μέχρι στιγμής μόνον μία χώρα έχει χρησιμοποιήσει, σ' αυτόν τον πλανήτη, πυρηνικά όπλα: οι ΗΠΑ.

Κάτι βέβαια που το έχει λησμονήσει ο **Κόλιν Πάουελ**, υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, σήμερα, που προσπαθούσε εναγωνίως την περασμένη εβδομάδα να μας πείσει για τις καλές προθέσεις της χώρας του όσον αφορά τον επερχόμενο πόλεμο.

Ο Κόλιν Πάουελ... Που, όπως λένε οι κακές γλώσσες, όταν υπηρετούσε ως ταγματάρχης στο Βιετνάμ, την περίοδο 1968-69, είχε επιχειρήσει να συγκαλύψει τη σφαγή του Μάου Λάι. Τότε είχαν δολοφονηθεί 347 Βιετναμέζοι: άνδρες, γυναίκες και παιδιά...

Διαδηλώνουμε...

... όλοι μας το μεσημέρι αυτού του Σαββάτου, 15 Φεβρουαρίου, σε πόλεις και χωριά, σε όλη τη χώρα, σε 60 χώρες του κόσμου, σε ολόκληρο τον κόσμο: **ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ! ΟΧΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ!**

Δεν θα πετύχουμε τίποτα, αλλά –ποιος ξέρει;– ίσως ξαναβρούμε τη χαμένη μας συλλογικότητα...

Των ανθρώπων οι κοινότητες...

ΥΓ 1. Τα υπόλοιπα είναι απλώς υστερόγραφα.

ΥΓ 2. Ο **Μπιν Λάντεν** «ξαναχτύπησε» με νέο μήνυμα. Και για να μην υπάρχει καμία αμφιβολία ούτε για το timing ούτε για το ποιανών πράκτορας ήταν και είναι η δήλωση της κυβέρνησης Μπους τα λέει όλα: Απόδειξη των διασυνδέσεων Ιράκ-Αλ Κάιντα το μήνυμα Λάντεν...

ΥΓ 3. «Νιώθω άβολα» είπε ενοχλημένος στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία ο πρόεδρος των ΗΠΑ στην Αθήνα Τόμας Μίλλερ. «Γι' αυτό και σε τέτοιου είδους εκδηλώσεις συνήθως δεν είμαι εδώ»... Οι «τέτοιου είδους εκδηλώσεις» είναι οι διαδηλώσεις κατά του πολέμου το επόμενο Σάββατο. Δεν πειράζει. Δεν θα μας λείψει καθόλου...

Χτες το βράδυ, ο κύριος πρόεδρος, που καταπώς λένε οι κακές γλώσσες ήταν και σταθμάρχης του «ευαγούς ιδρύματος» στη χώρα μας κατά την προηγούμενη «διπλωματική» του θητεία εδώ, ήταν καλεσμένος στην εκπομπή –ποιου άλλου;– του **Αλέξη –Μπιλντερμπέργκερ– Παπαχελά**. Από όπου παρήλασαν επίσης, για να μιλήσουν για τον επερχόμενο πόλεμο, ένας ειδικός του ΕΛΙΑΜΕΠ [πόσα στελέχη του ΕΛΙΑΜΕΠ έχουν παρευρεθεί σε συγκεντρώσεις των Μπιλντερμπέργκερ;] κι ένας ελληνοαμερικανός στρατηγός, ο **Γκας Παγώνης**, που στον προηγούμενο πόλεμο κατά του Ιράκ ήταν επικεφαλής των μονάδων Διοικητικής Μέριμνας των αμερικανικών δυνάμεων. Και τα είχε καταφέρει, όπως πληροφορηθήκαμε, θαυμάσια. Κανένας «στρατιώτης του Καλού» δεν είχε στερηθεί το φαγάκι του, το νεράκι του, το φρεσκοπλυμένο και φρεσκοσιδερωμένο μπουξεράκι του...

ΥΓ 4. Κάποτε, όπως είδαμε την περασμένη Τετάρτη, ποιητές ήταν οι πρόεδροι. Σήμερα ποιητές είναι οι υπουργοί, όπως ο **Κώστας Σκανδαλίδης**:

«Κι εγώ; Ο γεννημένος στο μάγουλο του πελάγου, ο τυφλός και ανήξερος θεατής της πανδαισίας των ήχων, των χρωμάτων, των λέξεων, αρχίζω να ζωγραφίζω το σχήμα μου, να παίρνω τη μορφή μου, να βρίσκω τη ρίζα μου, να αρθρώνω τον λόγο μου. Είναι το πρώτο της ψυχής μου άγγιγμα, η πρώτη χαρακιά του νου κάπου στα 1958...»

ΥΓ 5. Ποιητική φλέβα, ωστόσο, διαθέτει και ένας ακόμα παλιός γνώριμος της στήλης. Ο μέχρι την περασμένη Πέμπτη πρωθυπουργικός σύμβουλος **Γιώργος Παναγιός**, που αποπέμφθηκε κακόν κακώς. Διαβάζουμε, μεταξύ άλλων, στην επιστολή «παραίτησής» του:

«Αυτά τα χαρακτηριστικά [...] διακρίνουν όλους εκείνους που αντιμετωπίζουν την πολιτική εξουσία ως κοκότα, η οποία έλκει επιβήτορες. [...] ανεξάρτητα αν αυτό με φέρνει αντιμέτωπο με τα κομματικά κατεστημένα, με τα πολιτικά απολιθώματα και με τα ρετάλια της πολιτικής. [...]

Πίστεια και πιστεύω ότι ο Κώστας Σημίτης είναι μια νέα ήπειρος στην πολιτική ζωή του τόπου.»

ΥΓ 5. Έχει και τα καλά του αυτός ο τόπος...

ΥΓ 6. Χρωστούμενα: Ο «ύποπτος Έλληνας» στη Χιλή, αλλά και ο «μάγος» της Αργεντινής. Προσεχώς...

16 Μαρτίου 1988. Ιρακινά στρατεύματα βομβαρδίζουν με χημικά αέρια το κουρδικό χωριό Χαλαπία, στην ιρακίνο-ιρανική μεθόριο.

Χαλαπία, Ιράκ, 1988.

Βιετνάμ, 1982. [Η φωτογραφία από το γερμανικό περιοδικό Konkret, Φεβρουάριος 1983.]

Βιετνάμ 1983; Ιράκ 1988; Όχι. Χιλή 2002. Τα αποτελέσματα της ανεξέλεγκτης χρήσης φυτοφαρμάκων και ζιζανιοκτόνων. Η φωτογραφία από το χιλιάνικο περιοδικό *El Periodista* [9-12-2002]. Πρωτοσέλιδος τίτλος: «Η Αγνώστη Όψη του Αγροτοεξαγωγικού Μοντέλου».

19 Φεβρουαρίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

Gracias a la vida, que me ha dado tanto.
Me dio dos luceros que, cuando los abro,
perfecto distingo lo negro del blanco,
y en el alto cielo su fondo estrellado,
y en las multitudes el hombre que yo amo.

*Ευχαριστώ τη ζωή που μου 'δωσε τόσα.
Μου 'δωσε δυο λαμπρά αστέρια που σαν τ' ανοίγω
Διακρίνω τέλεια το μαύρο απ' το άσπρο,
Και στον ξάστερο ουρανό το βάθος των αστεριών του,
Και στα πλήθη τον άντρα που αγαπώ.*

Gracias a la vida, que me ha dado tanto.
Me ha dado el oído, que en todo su ancho
graba noche y día; grillos y canarios.
martillos, turbinas, ladrillos, chubascos
y la voz tan tierna de mi bienamado.

*Ευχαριστώ τη ζωή που μου 'δωσε τόσα.
Μου 'δωσε την ακοή, που καταγράφει τα πάντα,
Νύχτα και μέρα, γρύλους και καναρίνια,
Σφυριά, τουρμπίνες, αλυχτίσματα, μπόρες,
Και την τόσο τρυφερή φωνή του πολυαγαπημένου μου.*

Gracias a la vida, que me ha dado tanto.
Me ha dado el sonido y el abecedario,
con el las palabras que pienso y declaro:
madre, amigo, hermano y luz, alumbrando

la ruta del alma del que estoy amando.

*Ευχαριστώ τη ζωή που μου 'δωσε τόσα.
Μου 'δωσε τον ήχο και το αλφαβητάριο,
Και μ' αυτό τις λέξεις που σκέφτομαι και λέω:
Μητέρα, φίλος, αδελφός και φως, φωτίζοντας
Το δρόμο της ψυχής εκείνων που αγαπώ.*

Gracias a la vida, que me ha dado tanto.
Me ha dado la marcha de mis pies cansados;
con ellos anduve ciudades y charcos,
playas y desiertos, montañas y llanos,
y la casa tuya, tu calle y tu patio.

*Ευχαριστώ τη ζωή που μου 'δωσε τόσα.
Έδωσε ρυθμό στα κουρασμένα μου πόδια,
Που μ' αυτά βάδισα σε πόλεις και λιμνούλες,
Παραλίες κι ερήμους, βουνά και πεδιάδες,
Και στο σπίτι σου, στο δρόμο σου και στην αυλή σου.*

Gracias a la vida, que me ha dado tanto.
Me dio el corazón, que agita su marco
cuando miro el fruto del cerebro humano,
cuando miro el bueno tan lejos del malo,
cuando miro el fondo de tus ojos claros.

*Ευχαριστώ τη ζωή που μου 'δωσε τόσα.
Μου 'δωσε την καρδιά που φερουγίζει άγρια
Σαν αντικρίζω τους καρπούς του ανθρώπινου μυαλού,
Σαν αντικρίζω το καλό τόσο μακριά απ' το κακό,
Σαν αντικρίζω το βάθος των φωτεινών ματιών σου.*

Gracias a la vida, que me ha dado tanto.
Me ha dado la risa y me ha dado el llanto;
asi yo distingo dicha de quebranto,

los dos materiales que forman mi canto
y el canto de ustedes, que es el mismo canto,
y el canto de todos, que es mi propio canto-

Gracias a la vida, que me ha dado tanto...

*Ευχαριστώ τη ζωή που μου 'δωσε τόσα
Μου 'δωσε το γέλιο και μου 'δωσε το κλάμα,
Για να διακρίνω τη χαρά απ' τη θλίψη,
Που τα δυο τους φτιάχνουν το τραγούδι μου,
Και το τραγούδι σας, που είναι το ίδιο τραγούδι,
Και το τραγούδι όλων, που είναι το δικό μου τραγούδι-*

Ευχαριστώ τη ζωή που μου 'δωσε τόσα...

Σημειώσεις για ένα τραγούδι

1. «Έδωσε ρυθμό στα κουρασμένα μου πόδια, που μ' αυτά βάδισα σε πόλεις...»
...και πλατείεις σε ολόκληρο τον κόσμο το περασμένο Σαββατοκύριακο...
... και «δυο λαμπρά αστέρια που σαν τ' ανοίγω, διακρίνω τέλεια το μαύρο απ' το άσπρο... Και
στα πλήθη τον άντρα που αγαπώ...» τραγουδώντας «...το τραγούδι σας, που είναι το ίδιο
τραγούδι, και το τραγούδι όλων, που είναι το δικό μου τραγούδι...».

2. «Μου 'δωσε το γέλιο...»

Και δήλωσε ο εις εξ αυτών: «Πολλοί φίλοι μου πιστεύουν πως δεν είμαι γήινος...»

Και ο έτερος: «... η απόκρυφη επιστήμη της **ψυχογεωγραφίας**...»

... «και μου 'δωσε το κλάμα...» και τον κλαυσιγελω.

3. Και την αποψινή «εξωγήινη αϋπνία» που μ' έκανε ν' ακούω για ώρες, με τα ώτα της ψυχής μου, το... **«Ευχαριστώ τη ζωή που μου 'δωσε τόσα...»**

4. «Και την τόσο τρυφερή φωνή...» της **Βιολέτα Παρρά**, που γεννήθηκε κάπου στη Χιλή το 1917 κι αυτοκτόνησε κάπου στη Χιλή το 1967, κι έγραψε –μεταξύ άλλων– κι αυτό το υπέροχο τραγούδι, **«Gracias a la vida»**.

5. «...που μου 'δωσε τόσα...» και τόσους υπέροχους Χιλιάνους φίλους, κι ας λένε μερικοί πως η Μερσέντες Σόσα το λέει καλύτερα. Και που δεν έχουν δίκιο, καθώς άκουγα τις δύο εκδοχές ξανά και ξανά μεταφράζοντας τους στίχους, καθώς έξω χιονίζε...

6. «Και μ' αυτό τις λέξεις που σκέφτομαι και λέω: Μητέρα, φίλος, αδελφός και φως...»

...κι ήταν όλοι φίλοι, αδελφοί και φως, το περασμένο Σαββατόβραδο...

«...Ευχαριστώ τη ζωή που μου 'δωσε τόσα...»

«Που μ' αυτά βάδισα σε πόλεις...», ακόμα και στην Ανταρκτική, διαδηλώνοντας για την ειρήνη.

Να «...διακρίνω τέλεια το μαύρο απ' το άσπρο»...

...και τον λευκό απ' τον γιαουρτωμένο

«Είμαστε όλοι στην καρακοσμάρα μας παιδιά. Μα τι υπέροχο οι κόσμοι αυτοί να συναντιούνται», έγραψε η Ifis στο ημερολόγιό της για το βράδυ του Σαββάτου, αλλά μήπως το ίδιο δεν συνέβη και το μεσημέρι;

Όσον αφορά την επίσκεψη του «εξαδάχτυλου» ο Περικάλλος «μου 'δωσε το γέλιο...» με το μήνυμά του στο forum: «Επειδή πάντα υποψιαζόμουν πως οι ρεμπέτες ήταν στο μυητικό

τάγμα που εξέθρεψε έναν (κοτζάμ) Νοστράδαμο.... Θυμίζω τους στίχους του Μάρκου: "Θα σε πάρω να γυρίσω/ ΦΟΙΝΙΚΑ, Παρακοπή/ Γαλησά και ΝΤΕ ΛΑ ΓΚΡΑΤΣΙΑ/ και ας μου 'ρθει συγκοπή." Λες να εννοούσε "Ντε λα Γκρέτσια" ο μύστης;»

26 Φεβρουαρίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

«Νιώθουμε πως κάτι λείπει από όλα αυτά», έγραφε «Ένας Ανεξέλεγκτος» πριν από δύο δεκαετίες [Ένας Ανεξέλεγκτος, «Αντισανγκουινέτι», στο Incontrolado-Βουαγιέ κ.ά., Αντισανγκουινέτι, Περί Τρομοκρατίας και Μυθολογίας, εκδ. Ελεύθερος Τύπος, Αθήνα 1995, σελ. 24. Περισσότερα για το βιβλίο, Θ&Δ, 24-7-2002].

Νιώθω πως κάτι λείπει από όλα αυτά.

Την επόμενη Δευτέρα, 3 Μαρτίου, αρχίζει η δίκη όσων φέρονται ως μέλη της 17 Νοέμβρη.

Τι θα λείπει από τη δίκη; Οι τηλεοπτικές κάμερες. Προφανώς κρίθηκε ότι οι ιθαγενείς αδυνατούν να παρακολουθήσουν κάτι πιο πολύπλοκο από τη «Λάμψη», το «Καλημέρα Ζωή», το «Big Brother», τη «Φάρμα» ή το «Wall».

Και εφόσον η τηλεοπτική εικόνα εκρίθη δύσπεπτος δια τον στόμαχον των ιθαγενών, το αυτόν απεφασίσθη και δια την ηχητικήν κάλυψιν του γεγονότος. Ούτε μικρόφωνα, ούτε καν δημοσιογραφικά κασετοφωνάκια.

Α! Όλα κι όλα! Όπως δήλωνε πέρυσι –και όχι μία και δύο φορές– ο πολυχρονεμένος επί της Δημοσίας Τάξεως Χρυσοχοϊδη-Μπέης «η τρομοκρατία έχει ηττηθεί ιδεολογικά»... Οπότε, γιατί να γνωρίζουν οι ιθαγενείς το τι θα ειπωθεί στην αίθουσα του δικαστηρίου; Ποίος άλλωστε ενδιαφέρεται πέραν του περίπου 25% των ιθαγενών, που θεωρούν τη 17 Νοέμβρη επαναστατική οργάνωση; Αλλά τι να είπωμεν δια τους συνοδοιπόρους της Αλ Κάιντα; Αυτοί είναι ικανοί να κατέβουν στους δρόμους ακόμα και ενάντια στον πολυχρονεμένο Σουλτάνο πασών των χωρών...

Ας μην υπερβάλουμε όμως. Θα επιτρέπεται η καταγραφή της διαδικασίας *στενογραφικά*. Κι επειδή δεν θα είναι δυνατόν δύο δημοσιογράφοι –τόσο διαπιστεύτηκαν από κάθε μέσο– να καταγράψουν τα πάντα, ανατέθηκε σε ιδιωτική εταιρεία η απομαγνητοφώνηση, ούτως ώστε τα πρακτικά να είναι κάθε βράδυ στη διάθεση των μέσων ενημέρωσης. Έναντι κάποιου τιμήματος, φυσικά. Το οποίο δεν ξέρω ποια μέσα θα μπορούν να πληρώσουν...

Τι φοβούνται λοιπόν οι πολυχρονεμένοι αφέντες μας και δεν θα μας επιτρέψουν να παρακολουθήσουμε τη δίκη; Τίποτα απολύτως, λέει. Η τρομοκρατία έχει ηττηθεί ιδεολογικά στη χώρα μας, λέει. Η τρομοκρατία έχει ηττηθεί και αστυνομικά στη χώρα μας, λέει.

Ποιοι δεν έχουν ηττηθεί ακόμα στη χώρα μας;
Εσείς κι εγώ κι οι άλλοι κι οι παραδίπλα. Όχι ακόμα, τουλάχιστον.

Οπότε... Οπότε ας αρκεστούμε στην ενημέρωση που θα μας προσφέρουν, για μια ακόμη φορά, τα ΓΑΔΑ-πούλια [τα «πουλάκια» της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης, που κελαηδούσαν και κελαηδούν στο ρυθμό της «υπερεσίας»]. Παλιά τους τέχνη κόσκινο...

Σε συνάντηση που είχαν προχθές οι εκπρόσωποι των «μέσων» με τον υπουργό Τύπου, κυριάρχησε το θέμα για το πού θα σταθμεύουν τα βαν των τηλεοπτικών σταθμών... Έμορφα!

Τι θα αποκαλυφθεί στη δίκη; Τίποτα απολύτως.

Το πολύ πολύ να ειπωθούν τίποτα μισόλογα για τα έργα και τις ημέρες του υπουργού Υγείας και τη χρησιμοποίηση «φαρμάκων» για την απόσπαση «ομολογιών». Αφού όχι μόνον κανένας δεν μπήκε στον κόπο να ψάξει το βίο και την πολιτεία του ανδρός, αλλά ούτε καν «ανακάλυψαν» τα όσα είχε αποκαλύψει ο υποφαινόμενος στις 2-10-2002.

Θα αποκαλυφθεί άραγε τίποτε για τις «υπερεσίες»; Ελάτε τώρα! Εδώ ο ίδιος ο πρωθυπουργός –και βαφτισιμιάς της Πριγκιποπούλας– είχε αποκλείσει ευθύς εξαρχής την Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών από οποιαδήποτε συμμετοχή της στις αντιτρομοκρατικές έρευνες. Αυτό που θα «αποκαλυφθεί» είναι το πόσο πολλά ήξερε η Scotland Yard και η αντιτρομοκρατική «υπερεσία» για την τρομοκρατία στη χώρα μας, πριν από την έκρηξη της βόμβας στα χέρια του Σάββα Ξηρού. Τι ήξεραν; Πέραν του ονόματος του Αλέκου Γιωτόπουλου, τίποτε απολύτως. Στο βιβλίο *Ο πιο Σκληρός Μυς είναι η Καρδιά – Εγώ, ο Αλέκος και οι «Άλλοι»*, Δωδώνη, 2003, ο **Βίκτωρ Αναγνωστόπουλος – Μελκιάδης**, φίλος και συναγωνιστής του Α. Γιωτόπουλου στα χρόνια της χούντας, κάνει ορισμένες εξαιρετικά εύστοχες παρατηρήσεις σχετικά με το τι γνώριζαν οι «υπερεσίες» πέρυσι και για την ανικανότητά τους να συλλάβουν τον Α. Γιωτόπουλο, το όνομα και το βιογραφικό του οποίου γνώριζαν τουλάχιστον δύο χρόνια νωρίτερα...

Θα ακουστεί άραγε τίποτα για το ρόλο του κυπατζή Αλεξάκη; Απίθανο.

Για τις πλαστές προκηρύξεις της 17 Νοέμβρη την εποχή της κυβέρνησης Μητσοτάκη; Εξίσου απίθανο.

Θα μάθουμε από πού προέρχονταν τα όπλα και τα πυρομαχικά που βρέθηκαν στις γιάφκες; Ίσως.

Θα μάθουμε άραγε τίποτα για τις διασυνδέσεις της ΚΥΠ, επί χούντας, με τη Μαύρη Διεθνή; Ελάτε τώρα! Η μήπως θα διερευνήσει κανείς την «Κόκκινη Προβιά»;

Διαφωνώ με την άποψη που εκφράζει ο **Κλεάνθης Γρίβας** στα δύο τελευταία, σχετικά με την τρομοκρατία, βιβλία του: *Αντι-φάκελος 17N – Η Τρομοκρατία στην Ελλάδα – Κριτική στους Α. Παπαχελά και Τ. Τέλλογλου*, Κάκτος, 2003 και *Τρομοκρατία: Ένα Προνομιούχο Μέσο Άσκησης Πολιτικής – Το ΝΑΤΟ και η Επιχείρηση Gladio*, Παπαζήσης, 2001. Ο Κλ. Γρίβας θεωρεί ότι όλες οι οργανώσεις ένοπλης βίας έχουν δημιουργηθεί στα εργαστήρια των μυστικών υπηρεσιών. Ή ότι, εν πάση περιπτώσει, κάποια στιγμή χειραγωγήθηκαν από τις «υπερεσίες» και χρησιμοποιήθηκαν για τους δικούς τους σκοπούς. Κάτι τέτοιο δεν αποδείχθηκε ποτέ και πουθενά. Όχι ότι οι «υπερεσίες» δεν επιχείρησαν να χειραγωγήσουν, δεν διάβρωσαν, δεν «ίδρυσαν» διάφορες οργανώσεις, αλλά χρειάζεται να διανύσουμε μια τεράστια απόσταση για να καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι όλες οι οργανώσεις ήταν υποχείρια των «υπερεσιών». Και ειδικά στην ελληνική περίπτωση, όταν δεν έχει διερευνηθεί καθόλου ο ρόλος και οι σχέσεις διαφόρων ατόμων και υπηρεσιών.

Διαβάζουμε για παράδειγμα:

«Γεγονός πάντως είναι πως μόλις γύρισαν από το ταξίδι τους στην Ελλάδα όλοι σχεδόν οι Ιταλοί νεοφασίστες φάνηκαν με μιας να ανακαλύπτουν τα δίκαια της αντίπαλης παράταξης και να διαλαλούν με μια φωνή πως τώρα πια ανήκουν στην αριστερά, στην άκρα αριστερά. Όσο πιο αριστερά, μάλιστα, τόσο καλύτερα.

Ο νεοφασίστας της Ρώμης Μάριο Μερλίνο, επί παραδείγματι, ίδρυσε το αναρχικό κέντρο "XXII Μαρτίου" [...] Ταυτόχρονα, ένας άλλος ηγέτης της ιταλικής Νέας Τάξης από την πόλη Πάντοβα, ο Τζοβάνι Βεντούρα, έστησε στα γρήγορα τυπογραφείο και βιβλιοπωλείο όπου τύπωνε και πουλούσε, ανάμικτα, κείμενα του Μάο και του Χίτλερ, του Γκαίμπελς και του Τσε Γκεβάρα. Ο Βεντούρα, μαζί με το νεοναζιστή Φράνκο Φρέντα κατηγορήθηκε για τη βόμβα [στην Αγροτική Τράπεζα] του Μιλάνου...» [Δημήτρης Δεληολάνης, «Οι Διεθνείς Διαδρομές της Ελληνικής Χούντας», Τετράδια, τ. 43, Άνοιξη 1999.]

Ποιοι ακριβώς «επιμόρφωναν» τους Ιταλούς νεοφασίστες στην Ελλάδα, επί χούντας, και τους «μετέτρεπαν» σε ακροαριστερούς; Ίδου ένα καλό ερώτημα το οποίο μας έχει απασχολήσει και στο παρελθόν. Θα μπορούσα να προσθέσω διάφορα ακόμα στοιχεία, αλλά «φοβάμαι» μην

συγκρουστώ με διάφορους τηλεοπτικούς **φασιστήρες** [φασίστας+αστήρ], της κατηγορίας των «Ελληναράδων». Εξάλλου, ο «ελληναραδισμός» αποτελεί σε κάποιον, όχι αμελητέο, βαθμό έργο δύο ατόμων που δούλευαν για τις διάφορες «υπερεσίες», εντός και εκτός Ελλάδας, ήδη από τις αρχές της δεκαετίας του 1960. Αλλά, ενώ έχουν κατηγορηθεί από την «προοδευτική ιντελιγκέντσια» της χώρας για διάφορα άλλα ατοπήματα, ουδείς μπήκε στον κόπο να διερευνήσει τα συγκεκριμένα. Οι διασυνδέσεις ατόμων και «υπερεσιών» του ελλαδικού χώρου με τη διεθνή –μαύρη– τρομοκρατία ήταν άριστες για πολλά χρόνια. Κάποιοι από αυτούς μάλιστα «εκπαιδεύτηκαν» εκείνα τα χρόνια –της χούντας– και σε χώρες της Λατινικής Αμερικής. Εις δε εξ αυτών ήταν και το δεξί χέρι ενός πολύ γνωστού «συνωμοσιολόγου», και κατά δική του ομολογία πράκτορα, της χώρας μας την περίοδο συγγραφής του πρώτου, μιας σειράς, βιβλίου του, στο οποίο, όπως και επόμενα, αντιγράφει ασύστολα από οτιδήποτε έντυπο πέσει στα χέρια του, χωρίς φυσικά να αναφέρει τις πηγές... Ας είναι...

Δεν ξέρω αν ο Γιωτόπουλος ή ο Ξηρός ή ο Κουφοντίνας ήταν μέλη ή όχι της 17 Νοέμβρη. Αν και οι δύο τελευταίοι αποδέχονται τη συμμετοχή τους στην οργάνωση. Δεν ξέρω, φυσικά, αν κάποιος ή κάποιοι από τους τρεις είχαν κάποιες σχέσεις με «υπερεσίες», κάτι που ελέχθη κατά κόρον για τον Κουφοντίνια το καλοκαίρι χωρίς να προσκομιστεί το παραμικρό –αξιόπιστο και ελέγξιμο– στοιχείο. Κι αν είχαν, ίσως να μην το μάθουμε ποτέ. Αλλά, πάλι, ποιος ξέρει; Όλο και κάτι μπορεί να ξεφύγει στην ακροαματική διαδικασία.

Νιώθω πως κάτι λείπει από όλα αυτά...

ΥΓ 1. Τα πράγματα ζορίζουν όταν αρχίζουν και κατάσχονται βιβλία για «καθύβριση θρησκειμάτων δια του Τύπου».

ΥΓ 2. «Ένα άλλο πρόβλημα», από αυτά που χωρίζουν Ευρώπη και ΗΠΑ, «είναι ο Θεός», αναφέρει σε άρθρο του το τελευταίο τεύχος του Newsweek. Διάολε! Όρα είναι να κηρύξουν και κανέναν ιερό πόλεμο οι «πιστοί» Αμερικανοί κατά των «απίστων» Ευρωπαίων! «Στην Αμερική», λέει, «η θρησκευτική πίστη συνδέεται ολόενα και περισσότερο με την ελευθερία επιλογής. Οι Ευρωπαίοι μεγαλώνουν μέσα στην καθολική ή προτεσταντική κουλτούρα τους και συχνά νιώθουν ελεύθεροι να τις αγνοήσουν. Οι Αμερικανοί ψάχνουν για μια πίστη μέχρι να βρουν κάποια που να τους ταιριάζει καλά». [Ξανα]διάολε! Μήπως έχουμε πράγματι, ως Ευρωπαίοι, παραστρατήσει από την Οδό του Κυρίου; Μήπως; Μήπως μπροστά μας ανοίγεται μόνον η Οδός της Απωλείας και κάποιος πρέπει να μας επαναφέρουν στην Correct Οδό; Μήπως;

Ο αλεξίσφαιρος κλωβός εντός του οποίου θα δικαστούν οι φερόμενοι ως μέλη της 17 Νοέμβρη.

Τηλεοπτικές κάμερες στη δίκη; Όχι βέβαια! Μπορεί η τρομοκρατία να ηττήθηκε ιδεολογικά και αστυνομικά στη χώρα μας, αλλά κάποιοι επιμένουν ακόμα να αντιστέκονται... Και μέχρι να ηττηθούν οι ιθαγενείς δεν χρειάζεται να ενημερώνονται κιόλας. «Όποιος ελέγχει το σήμερα, ελέγχει το αύριο...»

Ενδιαφέρον βιβλίο, χωρίς κάποιες «συνταρακτικές αποκαλύψεις». Ο Βίκτωρ Αναγνωστόπουλος γράφει για το φίλο του Αλέκο Γιωτόπουλο, για τις «συνομιλίες» που είχε με βρετανό πράκτορα σχετικά με τη 17 Νοέμβρη και εκθέτει κάποιες εξαιρετικές ενδιαφέρουσες απόψεις του για την εξουσία – την όποια εξουσία.

Κλεάνθης Γρίβας

ΑΝΤΙ-ΦΑΚΕΛΟΣ

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΚΡΙΤΙΚΗ ΣΤΟΥΣ Α. ΠΑΠΑΧΕΛΑ ΚΑΙ Τ. ΤΕΛΛΟΓΛΟΥ

ΚΑΚΤΟΣ
2003

Κλεάνθης Γρίβας: τα γνωστά για τη NATO-ική επιχείρηση Stay Behind [εν Ελλάδι «Κόκκινη Προβιά»] αντιμετώπισης του κομμουνιστικού κινδύνου μετά την κατάληψη συμμαχικής χώρας από τους Ερυθρούς. Και «άγρια» κριτική στο βιβλίο των [Μπιλντερμπεργκερ και εγγονού υπουργού της χούντας του Μεταξά] Α. Παπαχελά και Τάσου Τέλλογλου.

Ο Ιταλός νεοφασίστας Μάριο Μερλίνο που, αφού «εκπαιδεύτηκε» από την ελληνική χούντα, επέστρεψε στην Ιταλία όπου και ίδρυσε «αναρχική» οργάνωση. Τοποθέτησε τη βόμβα στην Αγροτική Τράπεζα του Μιλάνου το Δεκέμβριο του 1969, με θύματα μερικές δεκάδες αθώους. Υποθέτω ότι όλο και κάποιος από τους παλιούς Έλληνες συντρόφους του θα τον θυμηθεί βλέποντας τη φωτογραφία.

5 Μαρτίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

Τι Λωζάννη, τι Κοζάνη, τι Νπιζόν, τι Μπεζανσόν!

Κυρίες και κύριοι ή μάλλον *Ελληνίδες, Έλληνες*, είμαστε ένα απέραντο φρενοκομείο ή ένα απέραντο *φαλανστήριο*;
Ιδού το ερώτημα που θα απασχολήσει τους επόμενους μήνες τους, εξ ημών, έχοντες την τάση να φιλοσοφούν άνευ ευτελείας και μαλακίας.

Και εξηγούμαι:

Εάν η Ελλάς είναι ένα απέραντο φρενοκομείο, όπως είχε δηλώσει κάποτε ο θεός του νυν αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης, τότε τα εγκλήματα που διέπραξε η 17 Νοέμβρη ήταν ποινικά.

Εάν όμως ζούμε, ή θέλουμε να ζήσουμε, σε ένα απέραντο φαλανστήριο τότε τα εγκλήματα της 17 Νοέμβρη ήταν πολιτικά.

Οπότε καλούμεθα, στη μεν δεύτερη περίπτωση, να αναλάβουμε τις ευθύνες μας ως Μικτοί Ορκωτοί Δικαστές, ή γουν ένορκοι, και να καταλήξουμε σε μία απόφαση, στην δε πρώτη περίπτωση, να αφήσουμε τους τακτικούς δικαστές να επιτελέσουν το έργο τους.

Καλούμεθα, εν ολίγοις, να απαντήσουμε στο ερώτημα: **Είμεθα, κυρίες και κύριοι, Ελληνίδες, Έλληνες, από την ορεινή Ναυπακτία ή από την Μπεζανσόν;**

Μπέρδεμα; Σύγχυσις;

Τουναντίον!

Ουδέν σαφέστερον του απλού. [Παρότι τα πάντα είναι απλά μέσα στην πολυπλοκότητά τους και πολύπλοκα μέσα στην απλότητά τους, για να θυμηθούμε τη διαλεκτική του Αριστοτέλους και του Εγέλου, αν και κανείς τους δεν ευθύνεται για την ανωτέρω διατύπωση.]

Μπεζανσόν

Πόλη της Γαλλίας, 330 χιλιόμετρα νοτιοανατολικά των Παρισίων, κοντά στα σύνορα με την Ελβετία, 120.000 κάτοικοι.

Η ήσυχη, και ομολογουμένως όμορφη –τουλάχιστον από τις φωτογραφίες– πόλη της Μπεζανσόν, των ωρολογοποιών και των υφαντουργών, βρέθηκε στην –ελληνική– επικαιρότητα εξαιτίας μιας φράσης του προέδρου του δικαστηρίου, που εκδικάζει την υπόθεση της 17 Νοέμβρη, **Μιχάλη Μαργαρίτη**:

«Κι εγώ από χωριό είμαι. Κι εγώ θέλω να πηγαίνω στο χωριό μου. Είμαι από την ορεινή Ναυπακτία κι όχι από την Μπεζανσόν.»

Με τη φράση του αυτή, ο κύριος πρόεδρος απάντησε στο αίτημα συνηγόρου υπεράσπισης [του εκ Φθιώτιδος καταγομένου κ. Γ. Ραχιώτη, συνηγόρου του φερομένου ως αρχηγού της 17 Νοέμβρη Α. Γιωτόπουλου, καταγομένου επίσης εκ της ορεινής Φθιώτιδος και δη εκ του χωριού εκ του οποίου κατάγεται και η σύζυγος του εισαγγελέως Ι. Διώτη, αρμοδίου για θέματα αντιπρομοκρατίας] σχετικά με τις ώρες και ημέρες λειτουργίας του δικαστηρίου.

Διατί ο κ. πρόεδρος εξ όλων των πόλεων, κωμοπόλεων και χωρίων του πλανήτη επέλεξε να αναφέρει ότι δεν κατάγεται από την Μπεζανσόν;
Άγνωστον!

Μπορούμε, ωστόσο, να κάνουμε ορισμένες υποθέσεις και να επισημάνουμε κάποιες συμπτώσεις.

Τα άξια τέκνα της Μπεζανσόν

Όπως κάθε πολιτεία που σέβεται τον εαυτό της, και ο δήμος της Μπεζανσόν διαθέτει

διαδικτυακό τόπο, στον οποίο, μεταξύ άλλων, μπορούμε να βρούμε πληροφορίες για τα άξια τέκνα της πόλεως που τίμησαν με τη ζωή και το έργο τους τη γενέτειρά τους.

Ανάμεσά τους διακρίνουμε τον συγγραφέα [αλλά και ηγέτη του *Πριοράτου της Σιών*] **Βίκτωρα Ουγκώ**, τους εφευρέτες του κινηματογράφου αδελφούς **Αύγουστο** και **Λουδοβίκο Λυμιέρ**, αλλά –ουπς!– και τους **Σαρλ Φουριέ** και **Πιέρ-Ζοζέφ Προυντόν**, διανοητών του χώρου του **ουτοπικού σοσιαλισμού** και του **αναρχισμού**

Σαρλ Φουριέ

Ο **Σαρλ Φουριέ** [1772-1837] υπήρξε εκ των πρωτοπόρων των σοσιαλιστικών ιδεών και ένας από τους τρεις κορυφαίους εκπροσώπους του λεγόμενου ουτοπικού σοσιαλισμού [μαζί με τους Κλωντ Ανρί Σαιν-Σιμόν και Ρόμπερτ Όουεν]. Στις πολιτικοφιλοσοφικές του απόψεις «διακρινόταν τόσο η *απέχθειά του για το εξουσιαστικό πρότυπο και την ηθική που επαγγελλόταν η ανερχόμενη αστική τάξη, όσο και η αντίθεσή του απέναντι στη λογική των βίαιων επαναστατικών αλλαγών*. Έτσι, αφού συνειδητοποίησε το ανέφικτο οiwνδήποτε ουσιαστικών βελτιωτικών μεταρρυθμίσεων, κατέφυγε στη διατύπωση θεωριών και προτάσεων, που –όπως ο ίδιος πίστευε– θα οδηγούσαν στην οικοδόμηση ενός παγκόσμιου συστήματος ζωής και ηθικής, ορθολογικού, δίκαιου και αρμονικού με τους θεμελιώδεις νόμους του σύμπαντος, όπως είχαν οριστεί από τον Νεύτωνα».

Το νέο κοινωνικό σύστημα του Φουριέ βασιζόταν στη λειτουργία μικρών και αυτοδιοικούμενων οικιστικών-εργασιακών κοινοτήτων [**φαλανστηρίων**, από την ελληνική λέξη φάλαγξ], τα μέλη των οποίων θα ζούσαν σε μεγάλα οικήματα στα οποία θα υπήρχαν κοινοί χώροι σίτισης, ψυχαγωγίας, μελέτης, προσιτοί στον καθένα. Τα φαλανστηρία ήταν κάτι ανάμεσα σε τεράστιο ξενοδοχείο και σε τεράστιο συνεργατικό κατάστημα [προβλεπόταν ακόμα και η ύπαρξη κεντρικής θέρμανσης!]. Τα μέλη του φαλανστηρίου, όσον αφορά την εργασία, θα απαλλάσσονταν, σύμφωνα με τον Φουριέ, από τους «ανάληπτους νόμους της παραγωγικής αφθονίας» και θα παρήγαγαν προσδιορίζοντας οι ίδιοι τις ανάγκες τους, αλλάζοντας συχνά εργασιακούς ρόλους και καθιστώντας έτσι την εργασία τους ευχάριστη και πάντα ενδιαφέρουσα.

Ο Φουριέ καταδίκασε τη χρήση βίας: «Οτιδήποτε βασίζεται στη βία», έγραφε για τις κοινότητες των Ιησουϊτών στην Παραγουάη [*"Mission"*, δεν λεγόταν η ταινία με τον Ρόμπερτ ντε Νίρο σχετικά με τους Ιησουϊτες στην Παραγουάη;] «είναι εύθραυστο και υποδηλώνει την απουσία ευφύιας».

Μερικές από τις ιδέες του Φουριέ επηρέασαν άμεσα κάποιες συνεργατικές ουτοπικές επιχειρήσεις, όπως τον περίφημο καταυλισμό στη Φάρμα Μπρουκ της Μασαχουσέτης. Με την επιμονή για την πλατιάς κλίμακας παραγωγή και για τη μαζική κατανάλωση μέσω συνεταιρισμών, ο Φουριέ πρόλεγε τις μεθόδους του μεταγενέστερου καπιταλισμού.

Πιέρ-Ζοζέφ Προυντόν

«Η δυστυχία μου είναι ότι τα πάθη μου συγχέονται με τις ιδέες μου. Το φως που φωτίζει τους άλλους ανθρώπους, με καίει», είχε γράψει κάποτε ο **Πιέρ-Ζοζέφ Προυντόν** [1809-1865].

Στο σύγγραμμά του *Τι είναι η ιδιοκτησία* [1840], περιλαμβάνεται και το γνωστότερο απόφθεγμα του, που έμελλε να γίνει ένα από τα πιο γνωστά και δυναμικά επαναστατικά συνθήματα του 19ου αιώνα, *«Η ιδιοκτησία είναι κλοπή»*, αλλά και η διακήρυξή του «είμαι αναρχικός». Ήταν ο πρώτος που αποκάλεσε έτσι τον εαυτό του. [Η φράση "είμαι αναρχικός" αντικαθίσταται σήμερα από διάφορους νεολογισμούς, όπως τη φράση "είμαι ανάρχηγος", που χρησιμοποίησε προχθές, ενώπιον τηλεοπτικών καμερών, γνωστός κατηγορούμενος για την υπόθεση της 17 Νοέμβρη, που δήλωσε στη συνέχεια ότι είναι και "αντιεξουσιαστής".]

Ο Προυντόν –που ήταν επίσης διακηρυγμένος εχθρός της βίας– δέχτηκε τις σφοδρές

επικρίσεις του Καρλ Μάρξ για το έργο του *Σύστημα Οικονομικών Αντιφάσεων ή Φιλοσοφία της Αθλιότητας*. Ο Μαρξ απάντησε με το *Η Αθλιότητα της Φιλοσοφίας*, ωστόσο οι θεωρητικές διαφορές έκρυσαν και μια βαθιά προσωπική διαφορά. Όταν ο Προυντόν συνάντησε τον Μαρξ το χειμώνα του 1844-45, ο Προυντόν ήταν ήδη διάσημος συγγραφέας, που τα κείμενά του και οι ιδέες του συζητιούνταν πλατιά, ενώ ο Μαρξ ήταν ακόμα ένας άγνωστος ριζοσπάστης γερμανός δημοσιογράφος. Κακίες του Κάρολου, ενώ ο Προυντόν είχε τονίσει αναφορικά με την επίθεση που δέχτηκε: «Η αληθινή σημασία του έργου του Μαρξ είναι ότι λυπάται που σκέφτηκα σαν κι αυτόν σε τόσα πολλά θέματα, και μάλιστα το έκανα πρώτος».

Οι ιδέες του Προυντόν θα επηρεάσουν βαθύτατα τον **Μιχαήλ Μπακούιν**, οι απόψεις του οποίου θα αποτελέσουν το αντίπαλο δέος σε εκείνες των Μαρξ-Ένγκελς στα πλαίσια της Α΄ Διεθνούς Ένωσης των Εργαζομένων

Ιστορίες...

Αξια [;] –και νόθα [;]– τέκνα

Πολύ νερό κύλησε στο αυλάκι της «επαναστατικής» θεωρίας και κριτικής από την εποχή των Φουριέ και Προυντόν.

Σήμερα, σίγουρα δεν ζούμε μέσα σε ένα απέραντο φαλανστήριο, όπως οραματίστηκε ο Φουριέ, αλλά μάλλον μέσα σε ένα ατέλειωτο *μαλακιστήριο*.

Και μπορεί «η ιδιοκτησία να είναι κλοπή», αλλά οι αναρχικές ιδέες του Προυντόν, έπρεπε να μπολιαστούν πρώτα με εκείνες του Στάλιν, ώστε να προκύψει αυτός ο ιδιότυπος **αναρχοσταλινισμός** των «επαναστατικών απαλλοτριώσεων» που χαρακτήρισε τόσο τη σκέψη όσο και τις πράξεις των μελών της 17 Νοέμβρη... Στη χώρα του «ό,τι δηλώσεις είσαι», ούτε η λογοκλοπή αποτελεί σκέψη ούτε η αντίθεση στα επίσημα σταλινικά κόμματα της αριστεράς σε απαλλάσσει από τον δικό σου σταλινισμό.

«5η Μάρτη»

Όχι δεν πρόκειται για μία ακόμα «Επαναστατική Οργάνωση». Απλά, σαν σήμερα, πριν από πενήντα χρόνια ακριβώς, στις 5 Μαρτίου 1953, πέθανε ο **Γιοσίφ Βησσαριόνοβιτς Τζουγκασβίλι «Κόμπα» «Στάλιν»** [1879-1953]. Μπορεί μεν ο Ιωσήφ να είναι σήμερα σε όλους γνωστός με το ψευδώνυμο Στάλιν [«ατσαλένιος» στα ρωσικά], ωστόσο το περίεργο είναι ότι κανένας σήμερα δεν «θυμάται» ότι πριν από το «Στάλιν» ο Ιωσήφ είχε χρησιμοποιήσει, μεταξύ άλλων, και το ψευδώνυμο «Κόμπα» [«αδάμαστος», από το όνομα ενός ήρωα του ποιητή Καζμπέζι].

Ο Στάλιν, που είχε «αποβληθεί», σύμφωνα με την επίσημη μυθολογία, από το Θεολογικό [!] Σεμινάριο της Τυφλίδας [όπου λέγεται ότι γνωρίστηκε με τον **Γκουρτζιέφ**] το 1899, λόγω «της επαναστατικής του δραστηριότητας», είχε χρησιμοποιήσει το ψευδώνυμο Κόμπα στα τέλη της δεκαετίας του 1900.

Εκείνη την περίοδο, ο Κόμπα έχοντας αποσπάσει και τη συγκατάθεση του Λένιν για το πείραμα των «απαλλοτριώσεων», που το θεωρούσαν ως «ένα προστάδιο του ολοκληρωτικού ένοπλου αγώνα», άρχισε τις επιθέσεις «ενάντια σε κρατικές χρηματοπιστολές με στόχο την "απαλλοτρίωση" του περιεχομένου τους υπέρ του Ρώσικου Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος. Παρά τα περί του αντιθέτου λεγόμενα ο «ανθρώπαρος» –σύμφωνα με τον «ανανεωτή» κομμουνιστή **Λεωνίδα Κύρκο**– Λένιν είχε δώσει τη σχετική συγκατάθεση... Το κόμμα βρισκόταν σε μεγάλη οικονομική ανέχεια μετά την καταστολή της επανάστασης του 1905.

«Η πρώτη μεγάλη επίθεση σημειώνεται στις 12 Ιούνη του 1907 στην Πλατεία Εριβάν της Τυφλίδας. Μια χούφτα ριφοκίνδυνοι επαναστάτες επιτίθενται ενάντια σ' έναν λόχο κοζάκων που μεταφέρουν ένα θησαυρό από 300.000 ρούβλια και τα "κατασχέτουν". Τα ρούβλια όμως

δεν θα εξαργυρωθούν γιατί η αστυνομία έχει προσημειώσει τους αριθμούς τους [...] Οπωσδήποτε όμως υπήρξαν κι αρκετές άλλες επιθέσεις που γνώρισαν επιτυχία και που χάρισαν στον δημιουργό τους Κόμπα-Ιβάνοβιτς [σ.σ. κι άλλο ψευδώνυμο του Ατσαλένιου-Αδάμαστου] τον φωτοστέφανο του λαϊκού ήρωα. Λόγου χάρη η γνωστή επίθεση στο τραίνο-χρηματοποστολή που απόφερε στους μπολσεβίκους 400.000 ρούβλια. Αναφέρεται δε, ότι στις περισσότερες επιθέσεις έπαιρνε μέρος προσωπικά κι ο ίδιος ο Κόμπα-Ιβάνοβιτς... [Νίκος Βεργίδης, *Η Διπλή Δολοφονία του Στάλιν*, εκδ. Arcadia, Αθήνα, 1984, σελ. 50-51.]

Ερώτημα: οι ληστείες του Στάλιν ήταν «ποινικά» ή «πολιτικά» εγκλήματα;

Εξαρτάται από το πού θέλουμε να σταματήσει το «ρολόι της ιστορίας». Αν σταματήσει πριν από το 1917, τα εγκλήματα ήταν σίγουρα «ποινικά». Μετά το 1917, ήταν «πολιτικά», αν και ο Στάλιν βαρύνεται, μετά τη Ρώσικη Επανάσταση, και με μερικά εκατομμύρια ανθρωποκτονίες. [Εκτός κι αν η μαζική εξόντωση των «κουλάκων» ήταν κι αυτό «πολιτικό» έγκλημα...]

Διαπιστώνουμε, λοιπόν, ότι **οι νικητές όχι μόνον γράφουν την ιστορία, αλλά δημιουργούν και δίκαιο.**

Αναρχο-κατι-ισμός

Τα «πολιτικά» εγκλήματα του Στάλιν κάποιοι τα «ανακάλυψαν» νωρίς. Όπως, για παράδειγμα, ο **Λέων Τρότσκι**, που κυρίως κατήγγειλε το «πολιτικό» έγκλημα του παραγκωνισμού του από τον Ατσαλένιο-Αδάμαστο. Για τα «πολιτικά» εγκλήματα του αρχιστράτηγου, καθ' όλη τη διάρκεια του Εμφυλίου Πολέμου, του Ερυθρού Στρατού **Λέοντα Τρότσκι** δεν μιλάει σχεδόν κανένας. Πλην των αναρχικών οι οποίοι καταγγέλλουν την εξόντωση, από τον Ερυθρό Στρατό του Τρότσκι, των ομοϊδεατών τους στην Κροστάνδη και στην Ουκρανία...

Όλοι οι υπόλοιποι ανακάλυψαν τα «πολιτικά» εγκλήματα του Στάλιν σχετικά αργά. [Μερικοί, όπως οι «ανανεωτικοί» του ΚΚΕ εσωτερικού του Λεωνίδα Κύρκου, τα «κατήγγειλαν» ανακαλύπτοντας ταυτόχρονα τον «Δούναβη της σκέψης», **Νικολάε Τσαουσέσκου**.] Ωστόσο, τον **σταλινισμό** και τα «πολιτικά» του εγκλήματα **πολλοί εμίσησαν, τον Στάλιν όμως ουδείς.**

Κι έτσι, στη γλυκιά μας πατρίδα, ευδοκίμησε ο σάπιος καρπός του **αναρχο-κατι-ισμού** [με τη μορφή του αναρχοσταλινισμού και του αναρχοτροτσκισμού], όπου διάφοροι ακραιφνείς – ψυχή τε και σώματι– σταλινικοί και τροτσκιστές, όπως καλή ώρα αρκετοί εκ των φερομένων ως μέλη της 17 Νοέμβρη, που οραματίζονται τον «σοσιαλιστικό μετασχηματισμό» της κοινωνίας, **υπό τη δική τους πάντα καθοδήγηση**, δηλώνουν, για τα μάτια του κόσμου, και ολίγον τι αναρχικοί και αντιεξουσιαστές...

Όχι ότι οι αναρχικοί υπήρξαν καλύτερα παιδιά, όσον αφορά την «αναγκαιότητα» της βίας, αλλά δεν βαρύνονται και με τόσα «πολιτικά» εγκλήματα όσο οι του «επιστημονικού σοσιαλισμού»...

Από τα φαλαστήρια του αναρχισμού, στα μαλακιστήρια του αναρχο-σταλινο-τροτσκισμού...

Επαναστατικές ημερομηνίες

Μια μικρή απορία: όπως έχουν διαρρεύσει οι διάφορες «υπερεσίες», αμέσως μετά τη μεταπολίτευση αρκετοί εκπρόσωποι αντιδικτατορικών οργανώσεων συναντήθηκαν επανειλημμένα για να συζητήσουν το «τι μέλλει γενέσθαι» μετά την πτώση της δικτατορίας. Σ' αυτές τέθηκε, από κάποιους [ανάμεσά τους, λέει, και οι Α. Γιωτόπουλος και Χ. Κασίμης] και το ζήτημα της «συνέχισης» του ένοπλου αγώνα.

Εξ όσων γνωρίζω πάμπολλα μέλη εκείνων των οργανώσεων είναι σήμερα γνωστοί, γνωστότατοι. Έχει διαψεύσει κανείς τους αυτές τις πληροφορίες;

Γιατί αν πράγματι έγιναν εκείνες οι συναντήσεις, αν πράγματι έγιναν εκείνες οι συζητήσεις, αν πράγματι τέθηκε το ζήτημα του ένοπλου αγώνα, τότε δεν είναι και λίγοι εκείνοι που γνώριζαν από το 1974 το πώς και το ποιοι της τρομοκρατίας στη χώρα μας.

Οπότε, ποίος ο λόγος να μιλούν σήμερα για σκευωρίες και ποινικοποίηση της αντιδικτατορικής δράσης;

Και δεν υπαινίσσομαι, βέβαια, ότι θα έπρεπε να καταδώσουν.
Απλά, αναφέρομαι στη –διαχρονική– δράση διαφόρων μυστικών «υπερεσιών»...

Ο Ειδικός

Φυσικά, όλα αυτά κι όλα τα υπόλοιπα, θα τα «μάθουμε» από τα τηλεοπτικά παράθυρα. Στα οποία δεν έχει κληθεί, μέχρι σήμερα, ο μοναδικός ίσως ειδικός που διαθέτουμε σε θέματα τρομοκρατίας: ο **Κώστας Πλεύρης**...

Και για να «φρεσκάρω» τη μνήμη μερικών θα αναφέρω μερικές ακόμα «επαναστατικές» ημερομηνίες, που αφορούν, όμως, την Ιταλία: 21 Απριλίου, 4 Αυγούστου, 12 Δεκεμβρίου...

Αλλά αυτές οι αναρχο-κατι-στές της χώρας μας τις έχουν ξεχασμένες και χ... Καθείς εφ' ω ετάχθη.

Μπεζανσόν-Ναυπακτία, σημειώσατε 2. Στη φωτογραφία άποψη της Πλατείας 8ης του Σεπτέμβρη στη Μπεζανσόν. Τι το επαναστατικό είχε συμβεί στις 8 Σεπτεμβρίου; Και ποια χρονιά;

«Ενδεικτική», γράφει η χθεσινή *Ελευθεροτυπία* για μία από τις «ατάκες» του προέδρου Μιχάλη Μαργαρίτη, «του προφίλ ενός δικαστή ανθρώπινου, διαλλακτικού, "αλέγκρου", αλλά

και εξισορροπιστή.» «Ατάκες» –από τον Αριστοτέλη ως την Μπεζανσόν – και εύστοχα σχόλια επ' αυτών...

«Ακόμη περισσότερο, τη φαιδρή ιδέα περί μοναδικού αρχηγού, μόνο κάποιος τελείως αδαής περί την ελληνική πραγματικότητα, κάποιος αγγλοαμερικανός πράκτορας, μπορούσε να συλλάβει. Όποιος είχε έστω και μικρή γνώση του χώρου της άκρας αριστεράς τα χρόνια της υποτιθέμενης ίδρυσης και ανάπτυξης της 17N γνωρίζει ότι αυτός ο χώρος ήταν κατ' εξοχήν αντιγραφειοκρατικός, αντιηγετικός, αντικαθοδηγητικός και είχε αλλεργία με κάθε είδους ηγεσίες και αρχηγούς. Αυτή ήταν η βασική πολιτικο-ιδεολογική αρχή που τον χαρακτήριζε...», δήλωσε σε συνέντευξή του στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία ο Αλέξανδρος Γιωτόπουλος. Αντιγραφειοκράτες, αντιηγετικοί, αντικαθοδηγητικοί και αλλεργικοί οι οπαδοί του Στάλιν, του Λένιν, του Τρότσκι, του Μάο, του Ζαχαριάδη, του Εμβέρ Χότζα, του Τσε Γκεβάρα και του Φιντέλ Κάστρο; Το μόνο που απομένει ακόμα είναι να τους ακούσουμε να φωνάζουν «Είμαστε αναρχικοί!», όπως είχε δηλώσει και ο **Πιέρ-Ζοζέφ Προυντόν** [φωτό].

«Ο ιστορικός του μέλλοντος θα τοποθετήσει αυτή τη δίκη, τηρώντας βέβαια τις αναλογίες δίπλα στις δίκες αγωνιστών του '21 [Ηρόστρατους και επίβουλους του καθεστώτος τούς ονόμαζαν τότε οι δικαστές τους]...» Από δήλωση του Δημήτρη Κουφοντίνα στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία. Τι Λωζάννη τι Κοζάνη, τι Ντιζόν τι Μπεζανσόν, τι Παλαμήδι [φωτό] τι Κορυδαλλός ...

Ο εικονιζόμενος στο εξώφυλλο, του ειδικού ενθέτου, του ΒΗΜΑgazino της περασμένης Κυριακής, δεν είναι ούτε ο Θ. Κολοκοτρώνης ούτε ο Δ. Πλαπούτας σε παιδική ηλικία, που καταδικάστηκαν σε θάνατο και φυλακίστηκαν στο Παλαμήδι επί της βαυαρικής Αντιβασιλείας. Είναι ο «μικροχειρουργός της ανάκρισης», ο «ψυχαναλυτής των υποδίκων», εισαγγελέας **Ιωάννης Διώτης**, εξ Αιτωλοακαρνανίας, υπεύθυνος τα τελευταία εννιά χρόνια για τις έρευνες σχετικά με την τρομοκρατία. Ο Ι. Διώτης, έδωσε, μία ημέρα πριν αρχίσει η δίκη της 17 Νοέμβρη, συνέντευξη, που δημοσιεύτηκε σε ειδικό ένθετο, με χορηγό [!] γνωστή τράπεζα. Άλλα τα ήθη των συναδέλφων του Πολυζωΐδη και Τερτσέτη, που είχαν αρνηθεί να καταδικάσουν σε θάνατο τους Κολοκοτρώνη και Πλαπούτα, και άλλα εκείνα του κ. εισαγγελέως... .. ο οποίος δήλωσε μεταξύ άλλων: «μου έχουν δώσει [οι κατηγορούμενοι ως μέλη της 17 Νοέμβρη] την εντύπωση ότι ιδέα δεν έχουσε για το νερό που κύλησε στ' αυλάκι. Μου φάνηκαν πολιτικά στην εποχή του Λίθου». Σε ποια εποχή ανήκει ο –σκέτος και ουχί πολιτικός– λόγος του κ. εισαγγελέως μπορείτε να το διαπιστώσετε διαβάζοντας τη συνέντευξη –και βλέποντας τις σχετικές φωτογραφίες– στο Indymedia.

Κάπως έτσι θα μοιάζει το άγαλμα της Ελευθερίας στη Νέα Υόρκη, αν οι φονταμενταλιστές χριστιανοί των ΗΠΑ ηττηθούν από τους μουσουλμάνους φονταμενταλιστές. Προς το παρόν η Νιγηριανή **Αμίνα Λάουαλ**, 31 ετών, αναμένει την εκδίκαση της έφεσης που είχε υποβάλει

μετά την καταδίκη της σε θάνατο πέρυσι. Η Αμίνα είχε καταδικαστεί, βάσει της Σαρία (μουσουλμανικού νόμου), σε θάνατο δια λιθοβολισμού επειδή, όντας διαζευγμένη, έφερε στον κόσμο ένα παιδί. Ο πατέρας του παιδιού δήλωσε άγνοια και αθωώθηκε... Μέχρι στιγμής έχουν αποσταλεί 2.400.000 e-mail στη Νιγηριανή κυβέρνηση που ζητούν να δοθεί χάρη στην Αμίνα. Μπορείτε να το κάνετε κι εσείς. Η Αθίνα [άνευ τόνου] έχει ανεβάσει τις σχετικές πληροφορίες εδώ δίπλα στο Forum του Inppernet, αν και κάποιες τους είναι λανθασμένες. Η δίκη εκκρεμεί ακόμη στο Εφετείο. Στο thread γράφτηκαν και κάποια άλλα σχόλια που καλύτερα να μην τα σχολιάσω... ημέρα που είναι. Είπα να μην υβρίσω σήμερα που «θρηνούμε» το χαμό του Πατερούλη πασών των Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών και ενός από τους «γεννήτορες» του αναρχο-κατι-ισμού...

14 Μαρτίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

«Είδατε το '64 τι έκανα στην Κύπρο;»

Υπερήφανη δήλωση ανδρός για τα όσα [δι]έπραξε στην Κύπρο το 1964.

Τι συνέβαινε την περίοδο 1963-1964 στην Κύπρο;

Στις 30 Νοεμβρίου 1963, μετά την κατάθεση των 13 σημείων για την αναθεώρηση του κυπριακού συντάγματος από τον Μακάριο, είχε ξεσπάσει πολιτική κρίση στο νησί μεταξύ των δύο κοινοτήτων. Οι Τούρκοι περίμεναν εναγωνίως ακόμα ένα «θεόσταλτο» δώρο, αφού δεν ήθελαν να δώσουν την εντύπωση ότι οι ίδιοι ξεκίνησαν την ένοπλη σύγκρουση. Στην τουρκική κοινότητα της Κύπρου είχαν «δοθεί οδηγίες» να διασφαλίσει πως δεν θα ήταν οι Τούρκοι που θα άρχιζαν τη μάχη.

Στις 3 Δεκεμβρίου, με διαταγή του **Πολύκαρπου Γιωρκάτζη**, μέλη της Οργάνωσης προχώρησαν σε μια προβοκάτσια: ανατίναξαν το άγαλμα του ήρωα της ΕΟΚΑ Μάρκου Δράκου και απέδωσαν την ενέργεια στους Τούρκους. Στις 21 Δεκεμβρίου, ένοπλη περίπολος του Γιωρκάτζη συνεπλάκη με Τουρκοκυπρίους και, μετά από ανταλλαγή πυροβολισμών, σκοτώθηκαν δύο Τουρκοκύπριοι. Η Λευκωσία μέσα σε λίγες ώρες μετατράπηκε σε πεδίο σύγκρουσης μεταξύ Ελληνοκυπρίων και μελών της TMT [Τουρκική Αντιστασιακή Οργάνωση, που είχε ιδρυθεί το 1957 από τον τότε εισαγγελέα στην αποικιακή κυβέρνηση **Ραούφ Ντενκτάς**].

Η αντίστοιχη της TMT ελληνοκυπριακή **Οργάνωση** [αυτό ήταν το όνομά της], από την άλλη πλευρά, είχε ως ηγέτη της τον Πολύκαρπο Γιωρκάτζη και υπαρχηγούς τον μέχρι πρότινος πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας **Γλαύκο Κληρίδη** και τον σημερινό πρόεδρο **Τάσσο Παπαδόπουλο**.

Ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης είχε στήσει τις μυστικές υπηρεσίες της Κύπρου, μετά την ανεξαρτητοποίησή της, συνεργαζόμενος στενά με τους μετέπειτα δικτάτορες της Ελλάδας **Γεώργιο Παπαδόπουλο** και **Δημήτριο Ιωαννίδη**. Με την αμέριστη, φυσικά, συμπαράσταση και των Αμερικανών, αφού πίσω και από τις δύο οργανώσεις κρύβονταν αντίστοιχες οργανώσεις τόσο της Ελλάδας όσο και της Τουρκίας. Αυτές οι οργανώσεις αποτελούσαν παρακλάδια των νατοϊκών –παραστρατιωτικών– δικτύων που έχουν γίνει γνωστά με τις κωδικές ονομασίες Stay Behind, Gladio [Ιταλία], Κόκκινη Προβιά [Ελλάδα] και Συμβούλιο Εποπτείας Επιστράτευσης [Τουρκία].

Βασικό στοιχείο της πολιτικής τόσο της Οργάνωσης όσο και της TMT δεν ήταν παρά η αντιμετώπιση του «ερυθρού κινδύνου» στο νησί. Κάτω, φυσικά, από την ενιαία καθοδήγηση των αμερικανικών υπηρεσιών...

... Την περίοδο, λοιπόν, 1963-1964 όταν, οι υπό ενιαία καθοδήγηση, Οργάνωση και ΤΜΤ συγκρούονταν στην Κύπρο, αναδείχθηκε και το άστρο του **Νίκου Σαμψών** [μετέπειτα βραχύβιου «προέδρου» της Κύπρου, όταν το 1974 ανατράπηκε ο Μακάριος], που ηγούνταν της πιο εξτρεμιστικής ομάδας, που έδρασε τα Χριστούγεννα του 1963 στην περιοχή της Ομορφίτας, δολοφονώντας και συλλαμβάνοντας ομήρους δεκάδες Τουρκοκυπρίους, κυρίως γυναικόπαιδα και λεηλατώντας τις περιουσίες τους. Ο Νίκος Σαμψών ήταν από τότε όργανο της CIA και έπαιρνε οικονομική βοήθεια από τα αντικομμουνιστικά κονδύλια της υπηρεσίας, μέσω του –μετέπειτα θεωρητικού της ελληνικής χούντας και διακεκριμένου στελέχους του καραμανλικού παρακράτους– **Σάββα Κωνσταντόπουλου**, εκδότη της εφημερίδας *Ελεύθερος Κόσμος*.

Τις σχέσεις του Ν. Σαμψών με τη CIA επιβεβαιώνει και ένας πρώην πράκτορας της αμερικανικής Υπηρεσίας Εθνικής Ασφαλείας των ΗΠΑ [της περιβόητης NSA] **Ουίνσλοου Πεκ**. Σύμφωνα με τον Πεκ, ο άνθρωπος της CIA στην Κύπρο που υποστήριζε τον Σαμψών δεν ήταν άλλος από το πρώτο θύμα της «17 Νοέμβρη», **Ρίτσαρντ Γουέλς**. Σύμφωνα πάντα με τον Πεκ, **ο Ρίτσαρντ Γουέλς βρισκόταν πίσω από τις ενδοκοινοτικές ταραχές του 1963**, στις οποίες πρωταγωνίστησαν τόσο ο Ιωαννίδης όσο και ο Σαμψών.

«*Θυμάμαι*», λέει ο Ουίνσλοου Πεκ, «*συγκεκριμένα ότι όταν συνάντησα κάποτε τον Γουέλς στην Ουάσιγκτον μας έλεγε με περηφάνεια: "Είδατε το '64 τι έκανα στην Κύπρο;"*»
Είδαμε! Είδαμε!

[Με τον βίο και την πολιτεία διαφόρων πρακτόρων –και του Ρίτσαρντ Γουέλς– στην Ελλάδα, στην Κύπρο και αλλού έχουμε ασχοληθεί και στο παρελθόν (*Θεαμαπάτες & Δικτυώματα* 29/1/2003 και 5/2/2003). Τα στοιχεία για το σημερινό σημείωμα αντλήθηκαν από το βιβλίο του **Μακάριου Δρουσιώτη**, *ΕΟΚΑ Β & CIA – Το Ελληνοτουρκικό Παρακράτος στην Κύπρο*, εκδ. Αλφάδι, Λευκωσία, 2002. Στο Διαδίκτυο υπάρχει σχετικό άρθρο (Γιωρκάτζης, Παπαδόπουλος, Ιωαννίδης κ.λπ.) του Μ. Δρουσιώτη που έχει δημοσιευτεί στην *Ελευθεροτυπία* στις 23 Απριλίου 1997.]

Περί Ενόρκων

Πολύς ο λόγος τις τελευταίες ημέρες στη δίκη των κατηγορουμένων ως μελών της οργάνωσης 17 Νοέμβρη σχετικά με το αν τα εγκλήματα που διέπραξαν ήταν πολιτικά ή όχι. Ο «καυγός δεν είναι για το πάπλωμα», αφού αν τα εγκλήματα χαρακτηρίζονταν πολιτικά τότε η υπόθεση θα έπρεπε να εκδικαστεί από Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο, η πλειοψηφία των μελών του οποίου θα έπρεπε να είναι ένορκοι, και όχι όπως συμβαίνει σήμερα όπου όλα τα μέλη του δικαστηρίου είναι τακτικοί δικαστές.

Η απουσία ενόρκων από τα δικαστικά έδρανα οφείλεται στις διατάξεις του «αντιτρομοκρατικού νόμου» –ή ορθότερα του νόμου για την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος– και αποτελεί κοινό μυστικό ότι αυτές επιβλήθηκαν από τους «ατλαντικούς συμμάχους» της χώρας.

Το επιχείρημα; Οι ένορκοι, λέει, επηρεάζονται πιο εύκολα στις αποφάσεις τους από τους τακτικούς δικαστές και συχνά αθρώνουν κατηγορουμένους που, σε αντίθετη περίπτωση, θα είχαν καταδικαστεί. Αναφέρονται, φυσικά, σε παραδείγματα αθώωσης, τα τελευταία χρόνια, κατηγορουμένων για υποθέσεις τρομοκρατίας, που συνήθως αναφέρονται ως «συνήθεις ύποπτοι».

Ψάχνοντας στα απόνερα της γνωστής υπόθεσης, έπεσα πάνω σε μία τέτοια υπόθεση, που κάποιος θα μπορούσε να την χαρακτηρίσει τουλάχιστον περίεργη.

Πριν από λίγα χρόνια, δικαζόταν ένας «συνήθης ύποπτος», κατηγορούμενος για συμμετοχή σε τρομοκρατικές ενέργειες. Κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας αποκαλύφθηκε ότι μία εκ των ενόρκων είχε υπογράψει δύο χρόνια νωρίτερα, μαζί με άλλα πρόσωπα, δήλωση υπέρ της αθωότητας του κατηγορουμένου.

Όταν τέθηκε το ζήτημα η ένορκος ισχυρίστηκε ότι επρόκειτο περί απλής συνωνυμίας και συνεπωνυμίας και ότι εκείνη που είχε υπογράψει τη δήλωση ήταν καθηγήτρια σε κάποια πανεπιστημιακή σχολή, χωρίς, ωστόσο, όπως αποδείχτηκε αργότερα, να συμβαίνει κάτι τέτοιο. Το δικαστήριο, βέβαια, δεν είχε τα χρονικά περιθώρια –τότε– να εξακριβώσει αν ίσχυε κάτι τέτοιο.

Πέραν ωστόσο του γεγονότος της ανύπαρκτης συνωνυμίας, αποκαλύφθηκε ότι και ο σύζυγος της εν λόγω ενόρκου είχε υπογράψει τη δήλωση περί αθωότητας, κάτι που παραδέχτηκε και η ίδια άλλωστε.

Η δίκη συνεχίστηκε, αφού το δικαστήριο δεν εξαίρεσε την εν λόγω ένορκο, και τελικά ο κατηγορούμενος αθώωθηκε.

Δεν ισχυρίζομαι ότι ο εν λόγω «συνήθης ύποπτος» ήταν ένοχος. Κάθε άλλο.

Αλλά τίθεται ένα ζήτημα ηθικής τάξεως. Σε κάθε περίπτωση η ένορκος θα έπρεπε να είχε ζητήσει η ίδια την εξαίρεσή της. Ακόμα και αν δεν είχε υπογράψει η ίδια τη δήλωση, το γεγονός ότι την είχε υπογράψει ο σύζυγός της κάτι σήμαινε...

Το ακόμα πιο περίεργο είναι ότι το ζευγάρι αυτό είχε συμμετάσχει στον αντιδικτατορικό αγώνα και, μάλιστα, αμφότεροι είχαν συλληφθεί για τη δράση τους και καταδικαστεί από τα στρατοδικεία της χούντας.

Κι ακόμα πιο περίεργο είναι το γεγονός ότι για κάποιο διάστημα, σύμφωνα με –κατάπτυστη όσον αφορά την ονοματολογία, αλλά εξαιρετικά ενδιαφέρουσα κατά τα άλλα– έκθεση της ΚΥΠ, που θα μας απασχολήσει και στη συνέχεια, αμφότεροι φέρονταν ως βασικοί ύποπτοι για συμμετοχή στην οργάνωση 17 Νοέμβρη. Πολιτική ηλιθιότητα; Κάτι άλλο; Δεν ξέρω.

Κάπως έτσι «καταργούνται» τα Μικτά Ορκωτά Δικαστήρια, κάπως έτσι εξοβελίζονται οι ένορκοι από την εκδίκαση κάποιων υποθέσεων, κάπως έτσι βγαίνουν κάποιιοι και διαμαρτύρονται γιατί «διασύρεται» η αντιδικτατορική τους δράση, γιατί συνδέεται η τρομοκρατία με τον αγώνα κατά της χούντας, γιατί οι αμερικανικές και οι ντόπιες «υπερεσίες» εκδικούνται όσους αγωνίστηκαν κατά του στρατιωτικού καθεστώτος, γιατί... γιατί...

Ακόμα πιο περίεργο, δε, είναι το γεγονός ότι αυτή η ιστορία έχει περάσει τελείως στο «ντούκου». Ούτε ένας «ειδικός» δεν την «θυμήθηκε»...

[Για –κάπως– περισσότερες λεπτομέρειες διαβάστε σχετικό άρθρο εκείνης της εποχής στην [Ελευθεροτυπία](#).]

Πανεπιστήμιο McGill, Μόντρεαλ, Καναδάς

Το πανεπιστήμιο McGill είχε την τιμητική του στη στήλη πριν από μερικούς μήνες [Θ&Δ, 2-10-2002]. Εκεί διεξάγονταν πειράματα ελέγχου του νου από τον **Ewen Cameron**, που χρηματοδοτούνταν αδρά από τη CIA και άλλα «ευαγή» ιδρύματα της υπερατλαντικής συμμαχίας.

Στο ίδιο πανεπιστήμιο είχε κάνει και μέρος της μετεκπαίδευσής του ο σημερινός υπουργός Υγείας **Κώστας Στεφανής**. Εκεί είχε σπουδάσει και ο **Χαράλαμπος Ρούσσος**, διευθυντής της Εντατικής Μονάδας του «Ευαγγελισμού», όπου μεταφέρθηκε εσπευσμένα για νοσηλεία ο **Σάββας Ξηρός** το βράδυ της 29ης Ιουνίου 2002 από το «Τζάννιο».

Δεν θα ασχοληθούμε ξανά με το ερώτημα αν χρησιμοποιήθηκαν ψυχοτρόπες ουσίες –ή ό,τι άλλο– για την ανάκριση του Σ. Ξηρού.

Απλά, ψάχνοντας τα απόνερα της γνωστής υπόθεσης, διάβαζα μία έκθεση της ΚΥΠ σχετικά

με την οργάνωση 17 Νοέμβρη, που είχε συνταχθεί από την αρμόδια υποδιεύθυνση της «υπερεσίας» στις αρχές του 1980 και λίγο καιρό αργότερα είχε δοθεί «για ενημέρωση» και στον τότε πρωθυπουργό Γ. Ράλλη. [Η έκθεση δημοσιεύεται ολόκληρη στο βιβλίο του **Γιώργου Καράμπελα**, *Το Ελληνικό Αντάρτικο των Πόλεων – 1974-1985*, που επανεκδόθηκε πρόσφατα (πρώτη έκδοση 1985), σελ. 277-300.]

Στην εν λόγω έκθεση διαβάζουμε τα εξής εκπληκτικά, σχετικά με την οργάνωση 17 Νοέμβρη:

«1. Προέλευση: Μια καναδική αναφορά λέει ότι στις 26 Ιουλίου 1975 η εφημερίδα People's Canadian News [εκδίδεται από το Κομμουνιστικό Κόμμα του Κεμπέκ Μαρξιστικό-Λενινιστικό] δημοσίευσε άρθρο που αναφέρει: Εμείς οι αντιφασίστες, αντιιμπεριαλιστές που πολιτικά αντιπροσωπευόμαστε από την 17 Νοέμβρη, έχουμε αποφασίσει να διαλύσουμε αυτή την οργάνωση και να φτιάξουμε το AMEE [Αγωνιστικό Μέτωπο Ελλήνων Εξωτερικού].
» 2. Μια αμερικανική αναφορά αναφέρει, ότι σύμφωνα με τον **Ντένις Κούτρα**, που γεννήθηκε το 1951 στην Πάτρα, έλληνα υπήκοο που σπουδάζει στο Πολυτεχνείο της Νέας Υόρκης, η **17 Νοέμβρη αρχικά φτιάχτηκε στο Πανεπιστήμιο McGill του Μόντρεαλ**, αλλά υπάρχει και μεγάλος αριθμός ελλήνων ριζοσπαστικών που είναι μέλη της 17 Νοέμβρη, στο Χάρβαρντ και στο MIT [σ.σ. Τεχνολογικό Ινστιτούτο Μασαχουσέτης]. Τα μέλη έπαιρναν βοήθεια και καθοδήγηση από ελληνικής καταγωγής καθηγητές του Χάρβαρντ και του MIT.»

Γουάου! που λένε... «Η 17 Νοέμβρη αρχικά φτιάχτηκε στο Πανεπιστήμιο McGill του Μόντρεαλ...» Και ξανά: Γουάου! Τελικά, θα τρελαθούμε με όλες αυτές τις συμπτώσεις ή «συμπτώσεις»... Ας συνεχίσουμε όμως την ανάγνωση της έκθεσης, που αναφέρει αμέσως μετά τις προηγούμενες παραγράφους:

«3. Μια ελληνική αναφορά της 12ης Ιανουαρίου 1975 σημείωνε ότι μια οργάνωση που λεγόταν "Λαϊκή Επαναστατική Αντίσταση" [ΛΕΑ] που ξεκίνησε από την Ιταλία το 1967, όπως η Οργάνωση Μακρυγιάννη [ΟΜ], έκανε μικρές τρομοκρατικές επιθέσεις στην Ελλάδα συμπεριλαμβανομένης και της απόπειρας ανατίναξης ομάδας επιτετραμμένων των ΗΠΑ. Η ΛΕΑ πιθανώς έγινε ΕΛΑ – Ελληνική Λαϊκή Αντίσταση – και έκαμε το κτίριο της αποστολής των ΗΠΑ, στα τέλη του 1975.»

Ποια ήταν η Λαϊκή Επαναστατική Αντίσταση; Η αντιδικτατορική οργάνωση που ίδρυσε ο **Αλέκος Γιωτόπουλος** [μαζί με τους **Βίκτωρα Αναγνωστόπουλο** και **Δημήτρη Σκαρπαλέζο**] μετά τη διάλυση της «29ης Μάη». Φυσικά η ΛΕΑ ιδρύθηκε στο Παρίσι και όχι στην Ιταλία. Το εντυπωσιακό είναι ότι οι «υπερεσίες» χρειάστηκαν μόλις είκοσι χρόνια για να καταλήξουν στο όνομα του Α. Γιωτόπουλου, και δύο ακόμα χρόνια για να επιτύχουν τη σύλληψή του. Αν ο άνθρωπος ήταν βέβαια μέλος της 17 Νοέμβρη.

Ο Δ. Σκαρπαλέζος είναι γιος του καθηγητή της νευρολογίας **Σπ.-Κ. Σκαρπαλέζου**, μέντορα του Κ. Στεφανή. Η κόρη του καθηγητή Σκαρπαλέζου, **Ανδρομάχη Σκαρπαλέζου**, είναι φιλόλογος-ψυχαναλύτρια, και το όνομά της είχε συνδεθεί από τους διάφορους «τηλε-ειδικο-τρομοκρατολόγους» το περασμένο καλοκαίρι με εκείνο της «Άννας» της 17 Νοέμβρη. Η Μάχη Σκαρπαλέζου απλώς γνώριζε τον Α. Γιωτόπουλο από το Παρίσι και τον είχε φιλοξενήσει στην Αθήνα για μικρό χρονικό διάστημα μετά τη μεταπολίτευση.

Μία ακόμα ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια. Όπως αναφέρει ο **Βασίλης Γ. Λαμπρόπουλος** στο – εξαιρετικά ενδιαφέρον – βιβλίο του *Πάτμου και Δαμάρεως Γωνία* [εκδ. Σύγχρονοι Ορίζοντες], κάποιοι γιατροί των Παρισίων, φίλοι του πατρός Σκαρπαλέζου, ενίσχυαν οικονομικά τις οργανώσεις «29 Μάη» και ΛΕΑ κατά τη διάρκεια της δικτατορίας. Θα ήταν εξαιρετικά ενδιαφέρον αν μαθαίναμε ότι ανάμεσα στους υποστηρικτές των δύο οργανώσεων ήταν και ο **Jean Delay** [1907-1987], πρώτος πρόεδρος της Παγκόσμιας Ψυχιατρικής Εταιρείας, «κολλητός» του Ewen Cameron [πρόεδρος της ΠΨΕ, επίσης], και δάσκαλος του Σπ.-Κ. Σκαρπαλέζου, που με τη σειρά του ήταν δάσκαλος του Κ. Στεφανή [που επίσης διετέλεσε πρόεδρος της ΠΨΕ]... Πολλοί ψυχίατροι... Θα τρελαθούμε κι εμείς στο τέλος...

Με την έκθεση της ΚΥΠ, που σήμερα γίνεται εξαιρετικά επίκαιρη, αφού στη συνέχεια αναφέρει ακόμα και την «29 Μάη», καθώς και με το βιβλίο του Β. Γ. Λαμπρόπουλου θα ασχοληθούμε εκτενέστερα την επόμενη εβδομάδα. Απαιτείται κάποιο ψάξιμο.

Τέλος, όσον αφορά το πανεπιστήμιο McGill, να αναφέρω ότι, σύμφωνα με όσα μου είπε πρόσφατα φίλος της στήλης, στα μέσα της δεκαετίας του 1980 είχε παρατηρήσει ότι σωρεία αποφοίτων του εν λόγω πανεπιστημίου καταλάμβαναν «δευτερεύουσες μεν, διευθυντικές δε» θέσεις στον ελληνικό κρατικό μηχανισμό.

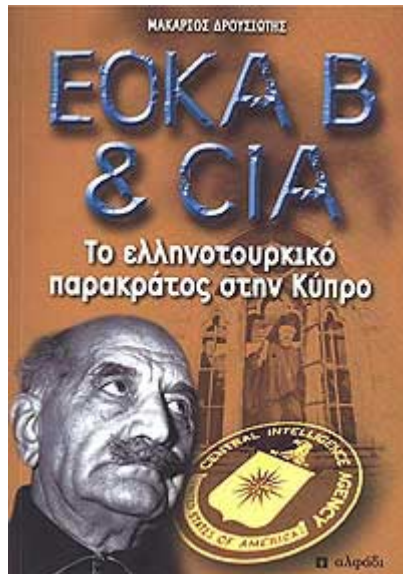
Η στήλη αφιερώνει στα πολλά άξια τέκνα αυτής της γης που πρόκοψαν στην ξενιτιά, αλλά και στην πατρώα γη μετά την επιστροφή τους, τον ακόλουθο στίχο [άδεται σύμφωνα με τον γνωστό καζαντζιδικό ρυθμό]:

Στις φάμπρικες της Εσπερίας και στις Ελλάδας τις στοές...

ΥΓ. Η κατά δύο ημέρες καθυστέρηση «ανόδου» της στήλης στο Διαδίκτυο οφείλεται σε κάποια ιωσούλα των τελευταίων ημερών [απλή ταραμίτιδα;] καθώς και στη γνωστή «νοεμβρίτιδα» που πλήττει τις *Θεαμαπάτες & Δικτυώματα* τους τελευταίους μήνες...

Ο πόλεμος μάς έρχεται, εμπρός βήμα ταχύ, να τον αντιμετωπίσουμε, παιδιά... στις διαδηλώσεις που θα γίνουν το ερχόμενο σαββατοκύριακο σε ολόκληρη την Ελλάδα. Αφήνοντας κατά μέρος διάφορες θεωρίες περί καπιταλισμού, ιμπεριαλισμού, νέας αποικιοκρατίας, αυτοκρατορίας, διεθνούς δικαίου και ό,τι άλλο, μπορούμε πια να μιλάμε απλώς για **πλιάτσικο**...

Μακάριος Δρουσιώτης, *ΕΟΚΑ Β & CIA – Το Ελληνοτουρκικό Παρακράτος στην Κύπρο*, εκδ. Αλφάδι, Λευκωσία, 2002. Ιδού ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον βιβλίο σχετικά με το ρόλο που διαδραμάτισαν στην κυπριακή τραγωδία, την εικοσαετία 1955-1974, οι διάφορες «υπερεσίες» και οι πράκτορές τους.

Τη δυσaréσκειά του προς τους δημοσιογράφους εξέφρασε, κατά τη διάρκεια της δίκης της 17 Νοέμβρη, ο φερόμενος ως αρχηγός της οργάνωσης Αλέκος Γιωτόπουλος, λέγοντας πως «επί οκτώ μήνες το έχουν παρατραβήξει». Γιωτόπουλος: «Ποιος τα έγραφε αυτά; Εγώ τα έγραφα;» Δημοσιογράφος: «Ό,τι στοιχεία μας έδιναν οι ανακριτικές αρχές...» Γιωτόπουλος: «Υποτίθεται ότι τα ελέγχετε. Να σας πω ένα παράδειγμα. Γράψατε για τον πατέρα μου ότι ήταν συνεργάτης της χούντας ενώ είχε πεθάνει το 1965. Βγήκε κανείς να το διαψεύσει αυτό;» Δεν έχει κι άδικο ο Α. Γιωτόπουλος, αφού διάφοροι δημοσιογραφούντες ανέφεραν ότι ο πατέρας του ήταν μεταξύ άλλων και σύμβουλος του υπουργού της ΕΡΕ [sic] Θεοφύλακτου Παπακωνσταντίνου. Αν είχαν μπει στον κόπο να ελέγξουν κάποιες ημερομηνίες θα ήξεραν, όπως είχε αναφέρει και η παρούσα στήλη στις 17/7/2002 [μία ημέρα πριν από τη σύλληψη του Α. Γ.] ότι ο Μήτσος Γιωτόπουλος είχε γεννηθεί το 1901 και είχε πεθάνει το 1965. Τώρα, το αν ο Μήτσος Γιωτόπουλος είχε συνεργαστεί **πριν τη χούντα** με διάφορα πρόσωπα, που **επί χούντας** έγιναν υπουργοί [όπως ο Β. Σταματοπούλος –που τυγχάνει και κουμπάρος του Σταύρου Ψυχάρη του *Βήματος*, ή ο Θ. Παπακωνσταντίνου] είναι αλλουνού παπά ευαγγέλιο...

Γιάννης Ραχιώτης, συνήγορος του Α. Γιωτόπουλου: «Πρόκειται για μια οργάνωση που πρέπει να ενταχθεί στο χώρο της ευρείας αριστεράς. Το δέχεται και το βούλευμα το οποίο αναφέρεται στα κινήματα του 1968. Πρόκειται για μια οργάνωση όμως πολύ διαφορετική από αυτές της ευρείας αριστεράς. Η αριστερά που ξέραμε μέχρι τη 17N ήταν η αμυντική αριστερά, η αριστερά της αθωότητας. Στο αντάρτικο προστάτευε απλώς τους ανθρώπους της. Τα θύματα της αριστεράς όπως ο Μπελογιάννης, ο Πέτρουλας ήταν αθώα... Η 17N είναι η επιτιθέμενη αριστερά. Είναι ο κυνηγημένος που αποφασίζει να γίνει κυνηγός...» «Μου θυμίζετε τα νιάτα μου, το 1968. Θέλετε να αλλάξετε τον κόσμο, αλλά μου θυμίζετε τους φίλους μου που συμπεριφέρονταν όπως οι μπολσεβίκοι, σίγουροι ότι κατέχουν την αλήθεια». Αυτά είπε –ότι θα έλεγε στον Τζωρτζ Μπους Β΄– ο Ντανιέλ Κον Μπεντίτ [φωτο], ο «κόκκινος Ντάνου» του Μάη του '68, που αργότερα «πρασίνισε» ως ευρωβουλευτής των Γερμανών «Πρασίνων», όταν ρωτήθηκε κατά τη διάρκεια εκδήλωσης στην Ουάσινγκτον την προπερασμένη Δευτέρα, τι θα έλεγε στον Μπους για να τον πείσει να μην δώσει εντολή για πόλεμο κατά του Ιράκ. [Τα Νέα, 6-3-2003]. Πάμε καλά ή πάμε σαν άλλοτε;

Ο Δημήτρης Κουφοντίνας μετά από παρεμβάσεις συγκατηγορουμένων του επειδή χρησιμοποιούσε το πρώτο πληθυντικό πρόσωπο όταν αναφερόταν στην οργάνωση [Σωτήρης Κονδύλης: «Ο καθένας από εμάς εδώ εκφράζει τον εαυτό του με τις τοποθετήσεις του. Ούτε αρχηγό έχουμε, ούτε τίποτα»], αναγκάστηκε να κάνει την παρακάτω δήλωση στο δικαστήριο: «Η οργάνωσή μας, σαν επαναστατική οργάνωση, δεν είχε αρχηγό, ούτε θα μπορούσε να έχει. Απ' αυτά τα δύο που είπα, πρώτον, είναι φανερό ότι δεν εκπροσωπώ κανέναν και, δεύτερον, δεν διεκδικώ κάτι ανύπαρκτο». Προφανώς η οργάνωση δεν είχε αρχηγό. Αν είχε, κάποιος θα πρέπει να του είχε τραβήξει το αυτάκι, όταν το 1985, και όντας ήδη μέλος της οργάνωσης, είχε πάει με το αυτοκίνητο του πατέρα του να βάλει βόμβα στην Πανόρμου κι εντοπίστηκε. Τώρα τι έκαναν επί 17 χρόνια οι «υπερεσίες», θα σας γελάσω...

Σύλια, μην στενοχωριέσαι για τη σπασμένη μύτη του πιγκουίνου. Όλο και κάποιος θα [ξανα]κατέβει στην Παταγωνία – τουλάχιστον στο χιλιάνικο τμήμα της. Γιατί η επίσκεψη στην αργεντινική Παταγωνία, θα γίνει ελαφρά πιο δύσκολη, αφού, καταπώς λέγεται, ίσως αγοραστεί προσεχώς από τις ΗΠΑ. Οι Αμερικανοί σκέφτονται να προτείνουν στην Αργεντινή την αγορά της Παταγωνίας και το αντάλλαγμα θα μπορούσε να είναι η παραγραφή του εξωτερικού χρέους της λατινοαμερικάνικης χώρας, το οποίο ανέρχεται σε 250 δισ. δολάρια. Και όσο για την απορία που είχε εκφράσει βορειο-κεντρο-ευρωπαϊός φίλος, ανήμερα πρωτοχρονιά, «τι το ενδιαφέρον βρίσκουν στην Παταγωνία;», ίσως η απάντηση να βρίσκεται στα κοιτάσματα χρυσού και πετρελαίου που εποφθαλμιούν οι Αμερικανοί. Ίσως και να αποτελεί άριστο χώρο αποθήκευσης για τα πυρηνικά και χημικά απόβλητα... Γι' αυτό, σου λέω, μην στενοχωριέσαι. Και η χιλιάνικη Παταγωνία είναι πανέμορφη, και οι Πύργοι του Πάιντε [φωτό] ανήκουν ακόμα στη Χιλή...

26 Μαρτίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

Εγώ ο Χασάν, ο Αλή, ο Ταρέκ, ο δεν-θυμάμαι-το-όνομά-μου, ο τι-σημασία-έχει-πια, που ζω στη Βαγδάτη, στη Βασόρα, στο Κιρκούκ, στο δεν-θυμάμαι-πού, στο τι-σημασία-έχει-πια, που θα πεθάνω στο Τικρίτ, στη Μοσούλη, στο Ουμ Κασρ, στο δεν-θυμάμαι-πού, στο τι-σημασία-έχει-πια, από έναν Τόμαχκ, έναν Κρουζ, από τη μητέρα-όλων-των-βομβών, από δεν-γνωρίζω-τι, και τι σημασία έχει...

... εγώ ο Χρήστος που πριν από μήνες θρηνούσα όχι τόσο για το χαμό ενός αγαπημένου προσώπου όσο για ένα άλλο αγαπημένο πρόσωπο που ήθελε να κλάψει μα δεν μπορούσε, εγώ που σήμερα θα συνοδεύσω στην τελευταία του κατοικία ένα άλλο αγαπημένο πρόσωπο, που έφυγε πλήρες ημερών, θέλω, για σένα Χασάν, για σένα Αλή, για σένα Ταρέκ, να ουρλιάξω. Μα δεν έχω στόμα. Να κλάψω, μα δεν έχω μάτια...

... ωστόσο, μπορώ ακόμα και σκέφτομαι ότι, είτε πεθαίνουμε –αργά– επειδή μας καταβροχθίζουν κάποιοι ιπτάμενοι-voladores που ήρθαν ποιος-ξέρει-από-πού, είτε πεθαίνουμε –γοργά– επειδή μας καταβροχθίζουν κάποιοι άλλοι ιπτάμενοι που ξέρουμε-από-πού-έρχονται, ο θάνατος είναι το χειρότερο πράγμα που συμβαίνει στη ζωή ενός ανθρώπου, το μοναδικό μη αναστρέψιμο γεγονός της ζωής του,

το πιο αντιανθρώπινο –με όλη τη σημασία της λέξης– γεγονός στη ζωή του ανθρώπου...

Για σένα Χασάν, για σένα Αλή, για σένα Ταρέκ, για μένα, για όλους,
εκείνη τη στιγμή,
θα γυρίσω το βλέμμα μου και θα «μπουκώσω» τα μάτια μου με τον κόσμο,
σιγοψιθυρίζοντας τους στίχους από «Το τελευταίο ταξίδι» του Χουάν Ραμόν Χιμένες:

*«...Κι εγώ θα φύγω. Αλλά θα μείνουν τα πουλιά
να κελαηδούν, θα μείνει ο κήπος μου
με τα πράσινα δέντρα του και το πηγάδι.*

*Πολλά απογεύματα
ο ουρανός θα' ναι γαλάζιος και ήρεμος
και οι καμπάνες του καμπαναριού θα σημαίνουν
όπως σημαίνουν ακριβώς τούτο το απόγευμα.*

*Οι άνθρωποι που μ' αγαπήσανε θα φύγουν
κι η πόλη θα ξαναγεννιέται κάθε χρόνο.
Όμως το πνεύμα μου νοσταλγικό, θα μένει πάντα
στην ίδια σκοτεινή γωνιά του ανθισμένου μου κήπου...»*

4 Απριλίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

Ηλίθιος, λέει, ο ένας. Βλάκας ο άλλος. Γκάνγκστερς οι μεν. Συμμορία οι δε. Δίκαιος ο πόλεμος, ισχυρίζονται εκείνοι. Νόμιμος ή παράνομος, διαφωνούν ετούτοι. Σε ιερό πόλεμο καλούν οι άλλοι. Παράπλευρες απώλειες για τους μεν. Αθώα θύματα για τους δε.

Συμμορία οι περί τον Μπους, έγραφε τις πρώτες ημέρες πρωτοσέλιδα η *Ελευθεροτυπία* [τις τέσσερις πρώτες ημέρες του πολέμου, η λέξη «συμμορία» είχε αναγραφεί τρεις φορές στην πρώτη σελίδα και μία φορά στις εσωτερικές.] «Βαρύς ο χαρακτηρισμός», είχε αποφανθεί αξιολογιστής πρωινιάτσης κρατικού καναλιού.

Την τελευταία εβδομάδα, άρχισαν και τα όργανα. Ο μπήξε Ρίτσαρντ Περλ, ο δείξε Πωλ Γούλφοβιτς. Να τα συμβόλαια για τα όπλα, να τα συμβόλαια για την ανασυγκρότηση του Ιράκ, έμπορος όπλων ο επικεφαλής της εταιρείας για την ανασυγκρότηση, χάνουν με τον πόλεμο οι εταιρείες όπλων, αποφαινόνταν χτες ολοσέλιδα η *Ελευθεροτυπία*. Κόντεψα να βάλω τα κλάματα.

Κι από κοντά κι ο Παπαχελάς, προχθές το βράδυ. Κάλεσε έναν καθηγητή –παλιό καλεσμένο της Μπίλντερμπεργκ, αν δεν απατώμαι– κάλεσε κι έναν αναλυτή –από ινστιτούτο, βασικό στέλεχος του οποίου είναι και ο κύριος καθηγητής, αν και πάλι δεν απατώμαι– άρχισε και τα links με διάφορους από την άλλη άκρη του Ατλαντικού και δώσ' του οι αναλύσεις για τον Περλ, για το τουρκικό λόμπυ στην Ουάσινγκτων, για το Ισραήλ, για τα «γεράκια», για τις «περιστρές», για... για...

Α! Είχε συνδέσεις και με διάφορους «συμπατριώτες» μας, ελληνοαμερικανούς. Ανάμεσά τους και τον Τζωρτζ Στεφανόπουλος, τέως σύμβουλο του Μπιλ Κλίντον. Αμφότεροι, δηλαδή Κλίντον και Στεφανόπουλος, αν και πάλι δεν απατώμαι, έχουν σπουδάσει με υποτροφία Ροντς στην Αγγλία.

Και εδώ αρχίζουν τα ωραία.

Για τον Σέσιλ Ροντς να αναφέρω μόνον όσα λέει μία βιογράφος του: «μοναδική του επιθυμία ήταν η παγκόσμια κυβέρνηση». Το χρήμα υπήρχε –η πάλαι ποτέ Ροδεσία έφερε το όνομά του– καλοί συνεργάτες υπήρχαν: διάφοροι λόρδοι [Ρότσιλντ, Μίλνερ, Γκρέυ...] και καλοί πανεπιστημιακοί [ο αναρχίζων Ράσκιν, μεταξύ άλλων, και διάφοροι κλασικιστές].

Θαυμαστές όλοι τους του Θουκυδίδη. Ναι, ναι, του αρχαίου μας προγόνου. [Υποθέτω και θαυμαστές του πόλεμος-πατήρ-πάντων-Ηράκλειτου.] Ευαγγέλιό τους ο *Επιτάφιος* του Περικλή. Πατριώτες, πάνω από όλα, οι Βρετανοί. Και ιδεαλιστές.

Μελετούσαν, εδώ και έναν αιώνα, τον Θουκυδίδη. Τα πώς και τα γιατί της παρακμής των Αθηνών και της ηγεμονία της, στα χρόνια μεταξύ των Μηδικών Πολέμων και του Πελοποννησιακού.

[Μια ματιά στο διάλογο μεταξύ των Αθηναίων απεσταλμένων και των Μηλίων, θα πείσει και τους πλέον δύσπιστους για το πόσο καλά έχουν μελετήσει οι «συμμορίες» τον Θουκυδίδη. Παράδειγμα: οι συμφωνίες του Ραμπουιγιέ. Θυμάστε... Σερβία, Μιλόσεβιτς... Και βέβαια οι πρόσφατοι όροι προς τον Σαντάμ... Ή κάθεστε να σας γ... ή δεν κάθεστε, οπότε και πάλι θα σας γ... Ναι, ο αθηναϊκός ιμπεριαλισμός δεν ήταν λιγότερο βάρβαρος από τον ιμπεριαλισμό της «συμμορίας»...]

Πατριώτες οι βρετανοί «συμμορίτες». Δεν ήθελαν η βρετανική αυτοκρατορία να έχει το ίδιο τέλος με την αρχαία Αθήνα. Άποψή τους ήταν ότι η αυτοκρατορία δεν μπορεί να κυβερνηθεί μόνο με τη δύναμη των όπλων από το Λονδίνο. Θα έπρεπε σιγά-σιγά να προχωρήσει η «αυτοδιάθεση» των αποικιών. Ξέρετε... Βάζουμε τους ημέτερους, και τους ξεζουμίζουμε καλύτερα. Κόστος μηδέν, κέρδη τεράστια. Και μ' αρέσει που κάποιοι τους κατηγορούν ότι αυτοί ευθύνονται για την παρακμή της Βρετανικής Αυτοκρατορίας. Πράγματι... Λες και είχε ποτέ το κεφάλαιο ή η «συμμορία» πατρίδα... Και για του λόγου το αληθές...

Η «συμμορία» επεκτάθηκε σύντομα και στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού. Βασιλικό Ινστιτούτο Διεθνών Υποθέσεων στο Λονδίνο [και καμιά δεκαριά ακόμα στον υπόλοιπο κόσμο, δηλαδή στις αποικίες], Συμβούλιο Διεθνών Σχέσεων [CFR] στις ΗΠΑ. Το «σχολείο» από όπου περνούν όλοι οι αμερικανοί πολιτικοί, διπλωμάτες, στρατιωτικοί, πανεπιστημιακοί... Αργότερα ήρθαν και τα άλλα «μαγαζάκια» της συμμορίας: Κοινωνία των Εθνών, Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, Παγκόσμια Τράπεζα, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ΝΑΤΟ, Λέσχη Μπίλντερμπεργκ, Τριμερής Επιτροπή... ο κατάλογος –σχεδόν– ατέλειωτος. Κι η *ιστορία* του Θουκυδίδη, ευαγγέλιο.

Ευαγγέλιο. Για τον Πωλ Γούλφοβιτς, για παράδειγμα, «ιέρακα» και υφυπουργό Άμυνας των ΗΠΑ και έναν από τους εμπνευστές του νέου Στρατηγικού Δόγματος της χώρας του. Που δήλωνε πρόσφατα ότι το 1914 υπήρχαν μόνον 20 δημοκρατίες στον πλανήτη, σήμερα υπάρχουν 120, και θα πρέπει να εγκαθιδρύσουμε κι άλλα δημοκρατικά καθεστώτα, **όπως έκαναν οι αρχαίοι Έλληνες**.

Με το ζόρι «δημοκρατία», όπως έκαναν και οι αρχαίοι Αθηναίοι. Θουκυδιδικός κι ο Κόλιν Πάουελ, υπουργός Εξωτερικών αυτός και «περιστέρα». Κάτω από το γυαλί του γραφείου του έχει ένα απόσπασμα από το έργο του Θουκυδίδη. Κάτι για εξουσία, για σύνεση, κάτι τέτοιο, τέλος πάντων...

Και άλλοι, και άλλοι... **Ιέρακες και περισσότερες της ίδιας συμμορίας**.

Αυτή είναι η συμμορία, σε γενικές γραμμές. Αλλά δεν περιμένετε, βέβαια, να τα διαβάσετε στις εφημερίδες ή να τα δείτε στα κανάλια. Εκεί το μόνο που θα βρείτε είναι τα «ξεμπροσιάσματα» μεταξύ των μελών της συμμορίας, τώρα που η εισβολή στο Ιράκ δεν πάει και τόσο καλά. Πάντα υπήρχαν προστριβές μεταξύ τους, αλλά η συμμορία – συμμορία.

Ηλίθιος, λέει, ο Μπους. Σοβαρά;

«Συμμορία», λέει, οι Γούλφοβιτς-Περλ και σία. Σοβαρά;

Να 'χουν να λένε και να γράφουν οι «έγκυροι» αναλυτές.

Δε λέω... Καμιά δουλειά δεν είναι ντροπή, ωστόσο πολλοί –πάρα πολλοί– θα έπρεπε να

ντρέπονται για τη δουλειά που κάνουν.

Πριν από δύο εβδομάδες το μόνο που είχα γράψει στη στήλη ήταν: «Όχι στον πόλεμο! Γενική απεργία!»

Ε, καλά! Γράφουμε και κανένα αστέιο για να ...αδειάζουν οι ιστοσελίδες.

«Συμμορία», λέει, τα γεράκια του πολέμου.

Και το 70% του αμερικάνικου λαού που τάσσεται υπέρ του πολέμου; Συμμορίτες κι αυτοί;

Ή μήπως ξέρουν κάτι παραπάνω;

Σαν τι;

Να, για παράδειγμα, ότι **το 50% της οικονομίας των ΗΠΑ συνδέεται άμεσα ή έμμεσα με την πολεμική βιομηχανία!** Οι νεκροί του Ιράκ θρέφουν έναν στους δύο αμερικανούς.

Πάμπολλους Εγγλέζους, Γερμανούς, Γάλλους, Ισπανούς...

... Και Έλληνες, βεβαίως, βεβαίως... Πόσα χρήματα ξοδεύει ο πλανήτης κάθε χρόνο για όπλα;

Α! Κατά τα άλλα είμαστε κατά του πολέμου. Φυσικά! Και το διαδηλώνουμε. Φυσικά...

Ποια είναι όμως τα βαθύτερα αίτια των πολέμων; Όχι δεν αναφέρομαι σε συμφέροντα, ιδεολογίες ή δεν ξέρω γω τι. Ρωτάω γιατί πολεμούν οι άνθρωποι μεταξύ τους. Ή, για να το θέσω διαφορετικά, **πότε άρχισαν οι άνθρωποι να πολεμούν μεταξύ τους;**

«Από» ανέκαθεν, θα απαντήσουν οι θαυμαστές του πόλεμος-**μήτηρ**-πάντων.

Έτσι είναι αν έτσι νομίζετε...

«Αχόρταγος» ο άνθρωπος. Και «θωρακισμένος».

«Αχόρταγος», όχι γιατί πεινάει. Αλλά γιατί φοβάται ότι θα πεινάσει. Γιατί αυτό μας λέει το μυαλό μας, που δεν είναι το δικό μας μυαλό. Είναι το μυαλό εκείνων που φοβούνται ότι θα πεινάσουν. Και που μας το έχουν επιβάλει.

Και «θωρακισμένος». Συναισθηματικά, οτιδήποτε. Γύρω στο 4.000 π.χ. αρχίζει η ερημοποίηση της Σαχάρας. Αρχίζουν οι πόλεμοι. Η πατριαρχία. Οι κλειτοριδεκτομές. Το φάσκιωμα των μωρών. Η «θωράκιση». Σαχαρασία. Η περιοχή από τις δυτικές ακτές της Βόρειας Αφρικής ως τα βόρεια της Μογγολίας. Ερημοποιημένη περιοχή. Με τους πιο βάρβαρους κατοίκους. Τους πιο βάρβαρους πολεμιστές. Τους χειρότερους πολέμους. Την περιοχή που γεννήθηκαν οι μονοθεϊσμοί. Όταν χάθηκε ο πράσινος-παράδεισος, ανακαλύφθηκε ο θεός-έρημος.

Τα υπόλοιπα είναι ιστορία. Ιστορία κατακτήσεων, ιστορία πολέμων, ιστορία αχορταγιάς, ιστορία θλίψης. Η ανθρώπινη ιστορία.

Α, ναι! Ολίγος Καστανέντα για τα περί «αχορταγιάς», και ολίγος Ντε Μέο για τα περί «θωράκισης» και «ερημοποίησης»...

Εκτός κι αν ο παπάρας της Ιωνίας είχε δίκιο. Για τον μητροπατέρα όλων. «Από» ανέκαθεν...

9 Απριλίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

«ΕΣΥ ΤΙ ΡΟΛΟ ΠΑΙΖΕΙΣ ΤΕΛΟΣ ΠΑΝΤΩΝ ?
ΜΕ ΠΟΙΟΥΣ ΕΙΣΑΙ ?

ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝΑΣ»

Σημερινό το ηλεκτρονικό μήνυμα, σταλμένο από τη Γερμανία.
Ας κάνουμε μία μικρή παρένθεση, πρώτα, με ένα άλλο μήνυμα που έλαβα την περασμένη Παρασκευή...

Περί Ηρακλείτου

«Παρασκευή πρωί 04/04/2003

Έλα βρε, θα σε μαλώσω! "Παπάρας" ο Ηράκλειτος; :-) Και πώς κρίνεις τελεσίδικα κάποιον, του οποίου μόνο αποσπάσματα-τσιτάτα διασώθηκαν, και δη σε έμμεσες αναφορές; (Φαίνεται είπε πράγματα που πονούσαν, γι' αυτό τα 'φαγε η μαρμάγκα τα υπόλοιπα.)

Εντάξει, και οι Εφέσιοι τον είχαν του κλώτσου... Δεν σημαίνει όμως ότι είχαν και δίκιο! "-

Πάντας ομαδόν απάγξασθαι και τοις ανήβοις την πόλιν καταλιπείν!", τους απάντησε, όταν (ειρωνικά) τον ρώτησαν ποιος είναι ο άριστος τρόπος για να κυβερνηθεί η πόλη. Να πάτε να κρεμαστείτε όλοι σας, και ν' αφήσετε την πόλη στα παιδιά! (Θυμήσου, η ιωνική σκέψη αναρχόφερνε μεν, αλλά οι Εφέσιοι ήσαν κοινομημένοι μεγαλέμποροι δε. Μεγαλοαστοί, παναπεί, με όλα τα προτερήματα αλλά - ως φαίνεται - και τα ελαττώματα των μεγαλοαστών. Και κοσμοπολίτες. Στους Πέρσες πλήρωναν φόρους, αλλά δεν τους ένοιαζε.)

Το ήξερε καλά ο φιλόσοφος, πάνω από τα 25 (βαριά τα 30) ξυπνάει άγριο και ασυγκράτητο το

γαμημένο το συμφέρον, και δημοκρατίες και τέτοια καταντούν μονάχα για το θεαθήναι. Το 99.9% ενεργεί με βάση το ερπετοειδές κομμάτι του εγκέφαλου, εξ ου και ο «πόλεμος πάντων πατήρ»: Πρώτα γευματίζουν τα λιοντάρια, και τελευταία (και καταϊδρωμένα) τα τσακάλια. Μόνο που δεν υπήρχαν τότε τα ντοκιμαντέρ του National Geographic, να δει ο γερο-Ηράκλειτος τι μαιμουδιές σκαρφίζονται τα

τσακάλια, μπας και φάνε τα καλά κομμάτια!

Έχουμε πολύ ακόμη δρόμο μέχρι τον πολιτισμό...

Love (and peace)

[Υπογραφή]

ΥΓ : Η στοιχειώδους μεταφραστικού επιπέδου ("Elementary" Ελληνικών, εν άλλαις λέξεσιν! :-)
) "ερμηνεία" ότι "πόλεμος πάντων πατήρ" σημαίνει "ορμάτε να τους φάμε, χωρίς πόλεμο δεν κουνιέται τίποτε", είναι για τους δασκάλους και τους μαθητές του West Point! Δεν την περίμενα από σένα! :-)

ΥΓ 2 : Και σιγά μην καταλάβουν τα γιαλαντζή λιοντάρια τύπου Δονάλδου, τι πάει να πει "εδιζησάμην εμεωυτόν"! (Ούτε ακουστά δεν θα το έχουν καν.) Από τα ελάχιστα πράγματα, που τα διάβασα και μου 'κανε το στομάχι κομμάτια ένα γιαπωνέζικο σπαθί! (Ένα άλλο είναι το ομηρικό "εν δε φάει και όλεσσον"!)

ΥΓ 3 : Μην ανησυχείς, δεν είμαι Ηρακλείτειος, αλλά Κύων! :-) Ωστόσο : Φίλος μεν Χρήστος, φιλτέρα δε αλήθεια! :-) Να 'σαι καλά, και πάντα τέτοια, να με προκαλείς, μπας και γράφω τίποτις αξιόλογο και 'γω! :-)»

«ΕΣΥ ΤΙ ΡΟΛΟ ΠΑΙΖΕΙΣ ΤΕΛΟΣ ΠΑΝΤΩΝ ?»

Θα 'θελα να πω «εδιζησάμην εμεωυτόν» [«αναζήτησα τον εαυτό μου»] ή –ίσως– «ο πολεμιστής ασχολείται με τον εαυτό του, όχι με εγωιστικό τρόπο, αλλά από την άποψη της απόλυτης και συνεχούς εξέτασης του είναι του». Δεν μπορώ.

Ίσως το σωστό ερώτημα θα ήταν: «τι παιχνίδι παίζεις;»

Ίσως να πεσσεύω, όπως και «ο αιών» του Εφέσιου: «αιών παίς εστι παίζων, πεσσεύων». Και συνέχιζε – για να θυμηθούμε και τους αντιγραφείς: «παιδός η βασιληή».

Πεσσούς ή αστραγάλους: «... αναχωρήσας δε εις το ιερόν της Αρτέμιδος μετά των παιδων

ηστραγάλιζεν. Περιστάντων δ' αυτόν των Εφεσίων, "τι, ώ κάκιστοι, θαυμάζετε;" είπεν. "Η ου κρείττον τούτο ποιείν ή μεθ' υμών πολιτεύεσθαι;"»

«ΜΕ ΠΟΙΟΥΣ ΕΙΣΑΙ ?»

Μεθ' υμών, προφανώς, όχι.

Μετ' εκείνων, των «άλλων»; Εξαρτάται...

Αν ήμουν Αθηναίος προφανώς θα πολιτευόμουν με τους Αθηναίους. Αν ήμουν Μήλιος ή Μυτιληνίος προφανώς δεν θα πολιτευόμουν με τους «άλλους», αλλά με τους «ημετέρους».

Αν, ωστόσο, ήμουν απλώς...

...«ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝΑΣ»...

... εξαρτάται – και πάλι. Αν ήμουν Έλληνας-Μήλιος θα ήμουν με τους Μήλιους. Αν ήμουν Έλληνας-Αθηναίος με τους Αθηναίους κι αν ήμουν Έλληνας-Σπαρτιάτης θα ήμουν με τους Σπαρτιάτες. Αν ήμουν Έλληνας-χριστιανός θα ήμουν με τους χριστιανούς. Έλληνας-Ρωμαίος με τους Ρωμαίους. Αν ήμουν Έλληνας-Σαρακηνός [σαρακηνός που γνώριζε την ελληνική γλώσσα και επιστήμη] θα ήμουν Σαρακηνός. Αν ήμουν Έλληνας-Αμερικάνος θα ήμουν Αμερικάνος.

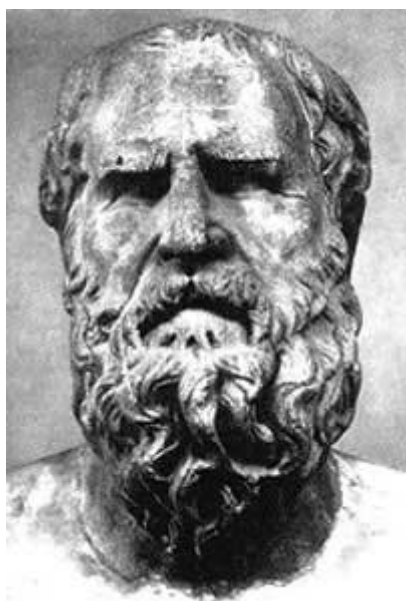
Και προφανώς –προφανέστατα– αν ήμουν Έλληνας-ΕΛΛΗΝΑΣ θα ήμουν ΕΛΛΗΝΑΣ.

Αλλά –φευ!– έτυχε να είμαι απλώς ένας Έλληνας-άνθρωπος. Είμαι, δηλαδή, με τους ανθρώπους. Ήγουν, κάποιος γεννημένος στην Ελλάδα [άρα, Έλληνας], της ημετέρας αρχαίας τε και συγχρόνου παιδείας μετέχων [άρα, επίσης Έλληνας], αλλά και της ευρωπαϊκής, και της ανατολικής, και της ινδιάνικης και... και... παιδείας [άρα και ολίγον τι ευρωπαίος, και ανατολίτης και ινδιάνος και... και...].

Είμαι, εν ολίγοις, μεθ' ημών.

Κι ας κλείσουμε με μία ακόμη –ομηρική και μεταφραστική– εκκρεμότητα:

«Και στο φως μέσα πια σκότωσέ μας...»

«Ηράκλειος Βλόσωνος... Εφέσιος. Ούτος ήκμαζε... κατά την ενάτην και εξακοστήν ολυμπιάδα. – επεκλήθη Σκοτεινός. – Αντισθένης φησίν εκχωρήσαι (αυτόν)... ταδεφώ της βασιλείας. – Μελαγκόμαν τον τύραννον έπεισεν αποθέσθαι την αρχήν.» [Ο Ηράκλειος ο γιος του Βλόσωνα... από την Έφεσο. Αυτός ήταν στην ακμή της ηλικίας του... κατά την εξηκοστήν ενάτη Ολυμπιάδα (504-501 π.Χ.). – Και του έδωκαν το παρανόμι Σκοτεινός. – Ο Αντισθένης (ο ιστορικός των ελληνοιστικών χρόνων) λέει, ότι αυτός παραχώρησε στον αδελφό του το βασιλικό ιερατικόν αξίωμα. – Και τον τύραννο τον Μελαγκόμαν τον έπεισε να παραιτηθεί από την εξουσία.]

Κακοί μάρτυρες ανθρώποισιν οφθαλμοί και ώτα βαρβάρους ψυχάς έχόντων. – Οφθαλμοί των ώτων ακριβέστεροι μάρτυρες. [Κακοί μάρτυρες για τους ανθρώπους είναι τα μάτια και τα αφτιά σαν έχουν βάρβαρες ψυχές. – Τα μάτια είναι ακριβέστεροι μάρτυρες από τ' αφτιά.]

Ύβριν χρη σβεννύναι μάλλον ή πυρκαϊήν. [Την έπαρση πρέπει περισσότερο να σβήνουμε παρά την πυρκαϊά.]

Μη επιλίποι υμάς πλούτος, Εφέσιοι, ιν_ εξελέγχοισθε πονηρευόμενοι. [Ας μη σας λείψει ο πλούτος Εφέσιοι για να βεβαιώνεται η κακότητά σας.]

16 Απριλίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

16 Απριλίου 2003. Πανσέληνος. Στην Αθήνα υπογράφηκε σήμερα η συνθήκη προσχώρησης 10 νέων μελών [Κύπρος, Μάλτα, Πολωνία, Ουγγαρία, Τσεχία, Εσθονία, Λιθουανία, Λετονία, Σλοβακία, Σλοβενία] στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι 10 νέες χώρες θα καταστούν πλήρη μέλη της Ε.Ε. την 1η Μαΐου [!] 2004, όταν θα έχει επικυρωθεί η ένταξή τους και από τις 15 χώρες μέλη της Ένωσης.

Το γεγονός ότι οι 25 ευρωπαίοι ηγέτες επέλεξαν τη συγκεκριμένη ημέρα της πανσελήνου, ίσως είναι συμπτωματικό... Συνήθως οι σύνοδοι κορυφής της Ε.Ε. γίνονται τα παρασκευασαββατοκύριακα... Όμως...

Όπως αναφέρει ο ΧΡΗΣΤΗΣ σε σχετικό μήνυμά του στο φόρουμ του innernet.gr [«και ΣΤΟΑ, και ΑΤΤΑΛΟΥ και Shamballa», 14-4-2003], «η συγκεκριμένη Πανσέληνος είναι ιδιαίτερης σημασίας για τους εσωτεριστές. Ονομάζεται **Πανσέληνος-Shamballa** γιατί είναι η πρώτη του ζωδιακού έτους. Δείχνει μια βασική όψη της **θέλησης του Θεού** και τις τεράστιες **ΔΥΝΑΜΕΙΣ που είναι εξαιρετικά ΔΥΣΚΟΛΟ για τα ανθρώπινα όντα να τις ελέγξουν, να τις εκμεταλλευτούν και να τις αφομοιώσουν ...**» Και συνεχίζει επισημαίνοντας ότι η λέξη Shamballa προέρχεται «από το ΑΣΣΥΡΙΑΚΟ *Sin-ballit* (*Sin* ήταν η θεότητα του Φεγγαριού, στην Ασσυρία)».

Δεν θα ήταν, λοιπόν, καθόλου παρατραβηγμένο αντί για Ευρωπαϊκή Ένωση να αρχίσουμε να μιλούμε για Πολιτεία της Πανσελήνου ή **Πολιτεία της Σελήνης**.

Σε αντιδιαστολή, βέβαια, με την **Πολιτεία του Ήλιου**...

Προτρέχω...

Από τις σχέσεις της **Σελήνης** με άλλα πρόσωπα οι αρχαίοι τραγούδησαν περισσότερο το δεσμό της με τον **Ενδυμίωνα**, που ο Δίας του είχε χαρίσει αιώνια νιάτα και αιώνιο ύπνο. [«Ενδυμίωνος ύπνον καθεύδεις» έλεγαν οι αρχαίοι σ' αυτούς που κοιμούνται βαθειά...] Η θεά πήγαινε συχνά και τον έβρισκε κοιμισμένο στη σπηλιά του, πάνω στο βουνό Λάτμο της Καρίας, στη Μικρά Ασία. Πενήντα κόρες ήταν οι καρποί αυτού του έρωτα.

Οι πενήντα αυτές κόρες της Σελήνης και του Ενδυμίωνα δεν είναι παρά μία έμμεση αναφορά στις πενήντα εβδομάδες ενός σεληνιακού έτους. Ο Πausanias δε αναφέρει ότι ο Ενδυμίων, γιος του βασιλιά της Ηλείας Αίθλιου ή Αέθλιου [εκ του άθλος] ήταν ο πρώτος που οργάνωσε αγώνα δρόμου στην αρχαία Ολυμπία, μεταξύ των τριών γιων του, Παίονα, Επειού και Αιτωλού. Για να κλείσει ένας από τους –ολυμπιακούς– κύκλους.

Η σχέση Σελήνης και Ενδυμίωνα τιμήθηκε δεόντως από διάφορους, ανά τους αιώνες, καλλιτέχνες. Θα αναφέρω μόνον έναν πίνακα [περί το 1630] του **Νικολά Πουσσέν**, στον οποίο ο Ενδυμίων απεικονίζεται πριν από τον αιώνιο ύπνο του, αν και μία κοιμώμενη μορφή στο βάθος του πίνακα «προλέγει» τη μοίρα του προσώπου. Ο Πουσσέν, ωστόσο, είναι περισσότερο γνωστός για τον πίνακά του «Et in Arcadia Ego» [Και εγώ (έζησα) στην Αρκαδία...], που συνδέεται άμεσα με τα όσα –μυθολογικά– ισχυρίζεται το **Τάγμα [Πριοράτο] της Σιών** στη Γαλλία σχετικά με την καταγωγή των Μεροβίγγειων Βασιλέων από τον Χριστό και τη Μαγδαληνή. [Περισσότερες λεπτομέρειες στο παλιότερο άρθρο μου «Η Γενεαλογία της

Εξουσίας και ο Χριστιανισμός».] Έτσι κλείνει κι ένας από τους –χριστιανικούς– κύκλους.

Ωστόσο, ένας από τους –ιστορικούς– κύκλους παρουσιάζει μεγαλύτερο ενδιαφέρον.

Η υπογραφή της συνθήκης για τη διεύρυνση της Ε.Ε. έλαβε χώρα σήμερα το μεσημέρι στη **Στοά του Αττάλου**, κάτω από την Ακρόπολη.

Η –αρχαία– στοά αποτελούσε δωρεά προς την Αθήνα του βασιλιά της Περγάμου **Αττάλου Β΄** [Φιλάδελφου, Ευεργέτη, 220-138 π.Χ., βασιλιάς 158-138], γιου του **Αττάλου Α΄** [Σωτήρα, 269-197, βασιλιάς 241-197]. Η δυναστεία των Ατταλιδών αποτελούσε μία «ιδιόρρυθμη» δυναστεία, αφού αποτέλεσαν «πελάτες» των Ρωμαίων, συνεργαζόμενοι πάντα στενά μαζί τους στους πολέμους εναντίον των άλλων Ελλήνων ηγεμόνων της εποχής. Το εντυπωσιακότερο είναι ότι ο τελευταίος της δυναστείας ο **Αττάλος Γ΄** [Φιλομήτωρ, 171-133, βασιλιάς 138-133], γιος του Αττάλου Β΄, ή του αδελφού του τελευταίου Ευμένη Β΄, **κληροδότησε τους θησαυρούς και το βασίλειό του στον ρωμαϊκό «λαό»!**

Ήταν ο πρώτος μιας σειράς ηγεμόνων της ελληνιστικής εποχής που ευνόησε κατ' αυτόν τον τρόπο τη ρωμαϊκή επέκταση προς Ανατολάς. Παράδειγμα προς μίμηση και από άλλους «Θεούς», «Σωτήρες», «Ευεργέτες» που κληροδότησαν τα βασίλειά τους στους Ρωμαίους: Νικομήδης Δ΄ της Βιθυνίας, Πτολεμαίος Απίων της Κυρήνης, Αλέξανδρος Β΄ της Αιγύπτου, καναδυό Πτολεμαίοι επίσης της Αιγύπτου.

Η Πολιτεία του Ήλιου

Ο Αττάλος Γ΄ «για λόγους που παραμένουν αδιευκρίνιστοι κληροδότησε με διαθήκη το βασίλειο της Περγάμου στους Ρωμαίους». Για τους ιστορικούς πάντα «αδιευκρίνιστοι» οι λόγοι...

Ωστόσο, το «πόπολο», η «πλέμπα», οι «ξεβράκωτοι», οι ακτήμονες, οι φτωχοί, οι δούλοι της Μικράς Ασίας είχαν τους δικούς τους λόγους για τους οποίους εξεγέρθηκαν, ακολουθώντας τον **Αριστόνικο** [;-129/128 ή 126 π.Χ.], νόθο γιο του Ευμένη Β΄ και μιας παλλακίδας, και άρα ή ήταν αδελφός του Αττάλου Γ΄ ή πρώτος του εξάδελφος.

Ο Αριστόνικος, κόντρα στη διαθήκη του Αττάλου, διεκδίκησε το θρόνο της Περγάμου, ανακηρύσσοντας τον εαυτό του βασιλιά με το όνομα «Ευμένης Γ΄», οργανώνοντας στρατό και στηρίζοντας την εξουσία του κυρίως στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα και ιδιαίτερα στους δούλους στους οποίους υποσχόταν ελευθερία, ονομάζοντάς τους "**Ηλιοπολίτες**", δηλαδή πολίτες του μελλοντικού, κοινωνικά δίκαιου κράτους, που το οραματιζόταν επηρεασμένος ίσως από το ουτοπιστικό πρότυπο του **Ιάμβουλου**. Ο αντίκτυπος του κοινωνικού προγράμματος του Αριστόνικου φανερώνεται κυρίως από το γεγονός ότι οι αντίπαλές του ελληνικές πόλεις βρέθηκαν την ίδια εποχή στην ανάγκη να προβούν σε ανάλογες κοινωνικές παραχωρήσεις» [*«Αριστόνικος», Παγκόσμιο Βιογραφικό Λεξικό*].

Τελικά, οι Ηλιοπολίτες αναγκάστηκαν να αντιμετωπίσουν τα συμμαχικά στρατεύματα του ρωμαίου ύπατου **Πόπλιου Λικίνιου Κράσσου Μουκιανού**, πεθερού του **Γάιου Γράκχου**, και των βασιλέων της Βιθυνίας, του Πόντου, της Καππαδοκίας και της Παφλαγονίας. Οι τελευταίοι συμάχησαν με τους Ρωμαίους για να εμποδίσουν, προφανώς, την εξάπλωση της «νόσου». Ο Αριστόνικος κέρδισε τη μάχη στην οποία σκοτώθηκε ο Λικίκιος Κράσσος. Στη συνέχεια στάλθηκε στη Μικρά Ασία ο **Μάρκος Περπένας** που νίκησε τον Αριστόνικο, που κατέφυγε, μετά την ήττα, στη Στρατονίκη, παραδόθηκε λόγω έλλειψης τροφίμων, και μεταφέρθηκε στη Ρώμη, όπου στραγγαλίστηκε με απόφαση της Συγκλήτου. Ο Μάρκος Περπένας πέθανε λίγο μετά στην Πέργαμο. «Αιφνίδιος θάνατος». Εξάλλου, το «αγαπημένο σπορ» του Αττάλου Γ΄ ήταν τα δηλητήρια, που τα δοκίμαζε πάνω στους σκλάβους του. Τον πόλεμο τον τελείωσε ο Μάνιος Ακύλιος. Επιστρέφοντας στη Ρώμη ετέλεσε Θρίαμβο, «φέστα π' άλλος σκλαβονικήτης δεν την αξιώθηκε» [Π. Λεκατσάς].

Οι Ηλιοπολίτες είχαν καταλάβει δεκάδες πόλεις σε ολόκληρη τη Δυτική Μικρή Ασία, ακόμα και στη Θράκη. Σ' αυτές τις πόλεις είναι η τελευταία φορά που αντήχησε –ελεύθερα– στον αρχαίο

κόσμο [και γενικότερα στην παγκόσμια ιστορία] η φράση «**έδοξε τη βουλή και τω δήμω**». Ο Παναγής Λεκατσάς αναφέρει στο βιβλίο του *Οι Πόλεμοι των Δούλων στην Ελληνική και Ρωμαϊκή Αρχαιότητα* [Εκδοτικόν Ινστιτούτον Αθηνών, 1957, που νομίζω ότι έχει επανεκδοθεί τελευταία] όλες τις πληροφορίες που δεν «χάθηκαν στο διάβα της ιστορίας» για την Πολιτεία του Ήλιου.

Λεπτομέρειες;

Ο Λικίνιος Κράσσος ήταν τότε στη Ρώμη και Μέγας Αρχιερεύς [Pontifex Maximus]. Αλλά και ο Άτταλος Γ΄ ήταν, εκτός από βασιλιάς, και Αρχιερέας στην Πέργαμο. Ποιάς θρησκείας; Ίδού ένα καλό ερώτημα.

Στην πόλη λατρευόταν φυσικά οι θεοί της αρχαίας Ελλάδας, αλλά όχι μόνον. Η Πέργαμος αποτελούσε επίσης κέντρο για τη λατρεία της Μεγάλης Μητέρας, ή της Μεγάλης Θεάς – λατρείας βαβυλωνιακής προέλευσης. Ο Άτταλος Γ΄, το 136 π.Χ., «πληροφορήθηκε» από μία σειρά σεισμών ότι η Μεγάλη Μητέρα επιθυμούσε τη «μεταδημότευσή» της στη Ρώμη. Κι έτσι η Ρώμη έγινε το κέντρο της βαβυλωνιακής θρησκείας, το κέντρο λατρείας της Μεγάλης Θεάς, που απεικονίζονταν έχοντας στην αγκαλιά της το παιδί-βρέφος της: Σεμίραμις-Ταμμούζ, Ίσις-Ωρος και αργότερα Παναγία-Χριστός.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει σ' αυτό το σημείο ένα απόσπασμα από την **Αποκάλυψη του Ιωάννη** [2:12-13]: «Και τω αγγέλω της εν Περγάμω εκκλησίας γράψων. Τάδε λέγει ο έχων την ρομφαίαν την δίστομον την οξειάν. **Οίδα τα έργα σου και που κατοικείς. Όπου ο θρόνος του σατανά...**»

Ποιος ακριβώς όμως ήταν αυτός «ο θρόνος του σατανά» που βρισκόταν στην Πέργαμο; Σύμφωνα με τους επιστήμονες, υπάρχουν δύο ενδεχόμενα. Είτε να πρόκειται για θρόνο που βρισκόταν στον **Μεγάλο Βωμό του Διός Σωτήρος**, που είχε ανεγερθεί στην Πέργαμο επί Ευμένους Β΄ –το «περικαλλέστερον μνημείον» της πόλης– είτε για θρόνο που βρισκόταν στον ναό που ανεγέρθηκε στην πόλη το 29 π.Χ. και όπου λατρευόταν ο Αυτοκράτορας.

Το ότι ο χριστιανισμός θεμελιώθηκε πάνω στη λατρεία του Αυτοκράτορα, που κέντρο της υπήρξε η Μικρά Ασία, αμφισβητείται μόνον από εκείνους που έχουν λόγους να το αμφισβητούν. Περισσότερα για επιγραφές όπως «Η ημέρα γέννησης του θεού [Αυγούστου] υπήρξε για τον κόσμο η αρχή του Ευαγγελίου» και «Αυτοκράτωρ Καίσαρ, θεού υιός, θεός Αύγουστος» μπορείτε να διαβάσετε στο δεύτερο μέρος του άρθρου μου για τη «Γεναλογία».

Ωστόσο, κάποιος θρόνος από την Πέργαμο είχε μεταφερθεί στη Ρώμη επί Άτταλου Γ΄, όπου και χάνονται τα ίχνη του. Και στη μία και στην άλλη περίπτωση, τα περί θρόνου στην Αποκάλυψη μπορεί να αποτελούν απλώς μια προειδοποίηση προς εκείνους που ήξεραν να μην μιλήσουν. Μπορεί...

Στην κατοχή των Γερμανών, ωστόσο, βρέθηκε από τα τέλη του 19ου αιώνα και **ολόκληρος** ο Μεγάλος Βωμός της Περγάμου. Ο ναός κόπηκε με πριόνια [!] και μεταφέρθηκε στο Βερολίνο. Εκεί αποτελεί μέχρι και σήμερα το σημαντικότερο έκθεμα του Μουσείου της Περγάμου. Στα τέλη της δεκαετίας του 1930, οι ναζί αντιγράφοντας κυριολεκτικά το Μεγάλο Βωμό της Περγάμου οικοδόμησαν στο Βερολίνο το Μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη. Λεπτομέρειες...

Στο ίδιο Μουσείο στεγάζεται και τμήμα της εισόδου της –αρχαίας– Βαβυλώνας...

Από την εποχή του Αυγούστου στην Πέργαμο άρχισαν να κόβονται νομίσματα που απεικόνιζαν έναν αετό που κρατούσε έναν κεραυνό και έφεραν επιγραφές στα λατινικά. Στην μεγάλη σφραγίδα των ΗΠΑ [1782] απεικονίζεται, στην πρώτη πλευρά, επίσης ένας αετός που κρατά έναν κλάδο ελαίας και μία δέσμη 13 βελών. Στο «φωτοστέφανο» πάνω από τον αετό σχηματίζεται το άστρο του Δαβίδ πάλι με 13 άστρα. Μία κορδέλα γράφει τη λατινική φράση «E pluribus unum» [Ένας από τους πολλούς]. Η μεγάλη σφραγίδα συναποτελείται και από την κόλπουρο πυραμίδα στην κορυφή της οποίας βρίσκεται τοποθετημένο το τεκτονικό σύμβολο του παντεπόπτη οφθαλμού. Στη βάση της πυραμίδα υπάρχει η φράση «Novus ordo

seclorum» [Νέα τάξη στους αιώνες].

Ο αετός αποτελεί και το έμβλημα του αμερικανικού στρατού.

Τέλος...

Ο αμερικανικός αετός προσγειώθηκε πρόσφατα την περιοχή της αρχαίας Βαβυλώνας, επιβάλλοντας την «νέα τάξη» του.

Οι Άπταλοι της Ευρώπης τι ακριβώς κληροδοτούν με τις σημερινές τους υπογραφές στη Νέα Ρώμη;

Ή μήπως η πρόσφατη διαμάχη στους κόλπους της Δύσης αφορά απλώς το πού τελικά θα τοποθετηθεί ο «θρόνος του σατανά»;

Ίδωμεν...

ΥΓ. Και το ευχάριστο των ημερών. Το νέο e-mail του εκ Γερμανίας ορμώμενου αναγνώστη, που αναρωτιόταν την περασμένη εβδομάδα τι ρόλο παίζω και με ποιους είμαι. Η απάντηση στα εναγώνια ερωτήματά του [άνευ σχολίων]:

«"ΑΝ ΗΜΟΥΝ ΕΛΛΗΝΑΣ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΘΑ ΗΜΟΥΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ."

ΤΩΡΑ ΚΑΤΑΛΑΒΑ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΜΕ ΠΟΙΟΥΣ ΕΙΣΑΙ.

ΘΑ ΗΣΟΥΝ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΩΣ ΕΝΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΠΙΛΟΤΟΣ ΠΟΥ ΡΙΧΝΕΙ ΒΟΜΒΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΟΥΝ 10 ΚΜ ΥΨΟΣ ΠΑΝΩ ΣΕ ΜΩΡΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΖΕΙ.

ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΕΝΑΣ ΕΞ ΗΜΩΝ !!!!

ΓΙΑΤΙ ΕΜΕΙΣ ΗΜΑΣΤΕ ΜΕ ΤΟΥΣ 300 ΤΟΥ ΛΕΩΝΙΔΑ , ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΑΡΑΘΩΝΟΜΑΧΟΥΣ, ΜΕ ΤΟΝ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΔΙΑΚΟ.

ΗΜΑΣΤΕ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΕΚΑΝΑΝ ΔΥΝΑΤΗ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΣΟΥ.»

Η εν Αθήναις Στοά του Αττάλου.

Ο εν τω Μουσείω της Περγάμου [Βερολίνο] Μέγας Βωμός του Διός Σωτήρος.

Το ναζιστικό Μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη [Βερολίνο] αντίγραφο του Μεγάλου Βωμού.

Οι δύο όψεις της Μεγάλης Σφραγίδας των ΗΠΑ με τους αετούς της, τις πυραμίδες της... με τα όλα της...

7 Μαΐου 2003

του Χρήστου Μόρφου

9 Μαΐου 1953. Πριν από πενήντα χρόνια –παρά δύο ημέρες– ιδρύεται στη χώρα μας [«Για την εθνική ασφάλεια των Ενόπλων Δυνάμεων και την δημόσιαν ασφάλειαν και τάξιν...»], με νομοθετικό διάταγμα που υπέγραψε ο τότε πρωθυπουργός **Αλέξανδρος Παπάγος**, μία **μοναδική, ανεπανάληπτη, υπέροχη «υπερεσία**»: η Κεντρική Υπηρεσία Πληροφοριών, η προσφιλής σε όλους μας ΚΥΠ, που σήμερα είναι γνωστή ως Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών.

Συμμετέχοντας στον πάνδημο εορτασμό για τα πενήντάχρονα της «υπερεσίας»...

... δεν θα διολισθήσω σε κακίες όπως: «Η ελληνική Μυστική Υπηρεσία κατέχει ένα σημαντικό παγκόσμιο πρωτείο: **ποτέ δεν δικάστηκε ή τιμωρήθηκε αρχηγός, στέλεχος της ή και απλός υπάλληλος για γνωστές σ' όλους παρακρατικές και εγκληματικές δραστηριότητες. ΠΟΤΕ Η ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΣΕ ΝΑ ΑΠΟΔΩΣΕΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΓΙΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΤΕΛΕΣΤΗΚΑΝ ΑΠΟ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΥΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ!**» [Νίκος Κλεισίκας, Andrea Speranzoni, *Φαινόμενα Τρομοκρατίας – Ο Ελληνικός Νεοφασισμός μέσα από τα Απόρρητα Έγγραφα των Μυστικών Υπηρεσιών*, εκδ. Προσκήνιο-Άγγελος Σιδεράτος, Αθήνα 2003, σελ. 102, οι υπογραμμίσεις των συγγραφέων]...

... αλλά θα αναφερθώ μόνον σε μία από τις μεγαλύτερες επιτυχίες της «υπερεσίας» που, άγνωστο γιατί, αγνοείται αυτές τις ημέρες από όλους και απ' όλες...

... ευχόμενος «Χρόνια Πολλά ΚΥΠούλα μας, Χρόνια Πολλά ΕΥΠούλα μας»... [Το «ΕΥΠούλα» μας διαβάζεται είτε ως «έει! Πούλα μας!» είτε ως «ευ-πούλα» μας, δηλαδή «πούλησέ μας καλά»... στους Αμερικάνους, στη Μοσάντ (από την οποία έχεις προμηθευτεί υπολογιστές και προγράμματα, Θ&Δ 30-1-2002) ή σε όποιους άλλους.]

Μία έκθεση της ΚΥΠ για την τρομοκρατία στη χώρα μας

Το μακρινό 1980, κάποια στελέχη της ΚΥΠ είχαν συντάξει μία έκθεση για την τρομοκρατία στη χώρα μας. Αποσπάσματα αυτής της έκθεσης δημοσιεύτηκαν στις 9-12-1984 στην

Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία [που ουσιαστικά διηύθυνε τότε ο **Σπύρος Καρατζαφέρης**]. Το δημοσίευμα, που υπέγραφε ο δημοσιογράφος **Γιώργος Φιλιππάκης** [απεσταλμένος του *Alter* Ιράκ κατά τον πρόσφατο πόλεμο] προκάλεσε σάλο, ακόμα και στους κόλπους της *Ελευθεροτυπίας*, αφού κάποια από τα στελέχη της αναφέρονταν ονομαστικά στην έκθεση ως «ύποπτοι»...

Η έκθεση αυτή έχει δημοσιευτεί ολόκληρη στο βιβλίο του **Γιώργου Καράμπελα**, *Το Ελληνικό Αντάρτικο των Πόλεων [1974-1985]*, έκδοση του συγγραφέα, Β΄ έκδοση, εκδ. Γραφές, Αθήνα 2003.

Από την έκθεση θα παραθέσω μόνον έξι σημεία, που αφορούν στα συμπεράσματα των – αγνώστων– στελεχών της «υπερεσίας», σχετικά με την ίδρυση και τη δράση της οργάνωσης 17 Νοέμβρη:

«Η Οργάνωση 17 Νοέμβρη

1. Προέλευση: Μια καναδική αναφορά λέει ότι στις 26 Ιουλίου 1975 η εφημερίδα *People's Canadian News* [εκδίδεται από το Κομμουνιστικό Κόμμα του Κεμπέκ Μαρξιστικό-Λενινιστικό] δημοσίευσε άρθρο που αναφέρει: Εμείς οι αντιφασίστες, αντιιμπεριαλιστές που πολιτικά αντιπροσωπευόμαστε από την 17 Νοέμβρη, έχουμε αποφασίσει να διαλύσουμε αυτή την οργάνωση και να φτιάξουμε το ΑΜΕΕ [Αγωνιστικό Μέτωπο Ελλήνων Εξωτερικού].
2. Μια αμερικανική αναφορά αναφέρει ότι, σύμφωνα με τον Ντένις Κούτρα, που γεννήθηκε το 1951 στην Πάτρα, έλληνα υπήκοο που σπουδάζει στο Πολυτεχνείο της Νέας Υόρκης, η 17 Νοέμβρη φτιάχτηκε στο Πανεπιστήμιο **McGill** του Μόντρεαλ, αλλά υπάρχει και μεγάλος αριθμός ελλήνων ριζοσπαστικών που είναι μέλη της 17ης Νοέμβρη, στο Χάρβαρντ και στο MIT. Τα μέλη έπαιρναν βοήθεια και καθοδήγηση από ελληνικής καταγωγής καθηγητές του Χάρβαρντ και του MIT.
3. Μια ελληνική αναφορά της 12ης Ιανουαρίου 1975 σημειώνει ότι μια οργάνωση που λεγόταν «**Λαϊκή Επαναστατική Αντίσταση**» [ΛΕΑ] που ξεκίνησε από την Ιταλία το 1967, όπως η Οργάνωση Μακρυγιάννη [ΟΜ], έκανε μικρές τρομοκρατικές επιθέσεις στην Ελλάδα συμπεριλαμβανομένης και της απόπειρας ανατίναξης ομάδας επιτετραμμένων των ΗΠΑ. Η ΛΕΑ πιθανώς έγινε ΕΛΑ –Ελληνική Λαϊκή Αντίσταση– και έκαψε το κτίριο της αποστολής των ΗΠΑ, στα τέλη του 1975.
4. Μια ιταλική αναφορά έλεγε ότι στις 26 Ιουλίου 1975 η έκδοση *Λαϊκός Δρόμος* ανέφερε πως η ΟΜ έγινε 17 Νοέμβρη, ομάδα που αργότερα έγινε ΑΜΕΕ. Η ίδια αναφορά λέει πως η ΛΕΑ είχε τα κεντρικά της γραφεία στη Ρώμη και εξέδιδε εφημερίδα που λεγόταν *Επίθεση*. Ήταν μια μικρή κλειστή ομάδα που σχηματίστηκε από την Ανεξάρτητη Αριστερά [ΑΑ]. [Σημείωση: Η ΑΑ ήταν η βάση για άλλες επαναστατικές ομάδες, κατά τη διάρκεια της δικτατορίας, όπως 20η Οκτώβρη, «Δημοκρατική Άμυνα», ΠΑΚ, ΕΛΕΚ και άλλες.
5. Μια γαλλική αναφορά της 8ης Φεβρουαρίου 1977, σημειώνει ότι η **29 Μάη** φτιάχτηκε στο Παρίσι το 1971 και υποστηριζόταν από την **Curiel Apparat**. Διευθυνόταν από 5μελή επιτροπή όπου περιλαμβάνονταν και οι Ηλίας Νικολακόπουλος, Παναγιώτα Αγκριαντώνη και Δημήτρης Ψυχογιός. Είχε 40 μέλη, 18 από τους οποίους εκπαιδεύτηκαν στην Κούβα. Η 20 Οκτώβρη δημιουργήθηκε από την **29 Μάη** και μεταξύ των μελών ήταν και οι Ψυχογιός, Νικολακόπουλος και Γιάννης Σερίφης. [Η αναφορά λέει ότι η ΑΑ πιθανόν να είναι τμήμα της 20 Οκτώβρη].
6. Είναι αμφίβολη η χρησιμότητα της προέλευσης αυτών των μικρών βιαίων ομάδων, συμπεριλαμβανομένης και της ομάδας 17 Νοέμβρη. Συνεχίζουμε να πιστεύουμε ότι η **17η Νοέμβρη**, που εμφανίστηκε ξαφνικά από πουθενά το Δεκέμβριο του 1975 και το Δεκέμβριο του 1976 και ανέλαβε την ευθύνη για τους φόνους Γουέλς-Μάλλιου, είναι μια οργάνωση-φάντασμα. Πιθανόν δεν υπάρχει σαν οργάνωση. Πρόκειται μάλλον για μια μικρή, καλά ελεγμένη και χαλαρά οργανωμένη ομάδα αναρχικών που στρατολογούνται από επαναστατικές γνωριμίες για τις ικανότητες και την αξιοπιστία τους.»

Στη συνέχεια η έκθεση παραθέτει έναν λεπτομερέστατο κατάλογο με τρεις βασικές κατηγορίες

υπόπτων: 14 κύριους, 20 δευτερεύοντες και 14 πιθανούς. Από όλα αυτά τα ονόματα, ενεπλάκησαν στην ιστορία της τρομοκρατίας, από το περασμένο καλοκαίρι, μόνον εκείνα του Γιάννη Σερίφη, ενός αρχιτέκτονα που διασύρθηκε ως μέλος του ΕΛΑ και τελικά δεν ασκήθηκε δίωξη εναντίον του και ενός καθηγητή πανεπιστημίου, που φερόταν ως μέλος της 17 Νοέμβρη και φίλος του Α. Γιωτόπουλου.

Αυτό που είναι εντυπωσιακό με τα έξι αυτά σημεία της έκθεσης της ΚΥΠ, πέραν των μεγάλων ανακριβειών που περιέχουν, είναι ότι αποτέλεσαν –και αποτελούν– για την Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία τον «μπούσουλα» για τη διαμόρφωση μιας συνολικής θεωρίας σχετικά με την τρομοκρατία στη χώρα μας.

Ποιος είναι αυτός ο μπόσουλας;

Η ΛΕΑ και η 29η Μάη ιδρύθηκαν από τον Α. Γιωτόπουλο στο Παρίσι [και όχι στην Ιταλία] κατά τη διάρκεια της δικτατορίας. Τα άτομα που αναφέρονται στα έξι σημεία της έκθεσης δεν είχαν καμία σχέση με τις δύο αυτές οργανώσεις. Οι λόγοι για τους οποίους οι «υπερεσίες» δεν κατάφεραν, επί είκοσι χρόνια [1980-2000] να συνδέσουν τον Α. Γιωτόπουλο με τις δύο αυτές οργανώσεις, άγνωστοι ή «άγνωστοι». Υποτίθεται ότι τα μέλη όλων των υπόλοιπων αντιδικτατορικών οργανώσεων είχαν μιλήσει κατά περιόδους σε εφημερίδες, περιοδικά κ.λπ. και από εκεί αντλούσαν οι «υπερεσίες» τις πληροφορίες τους, ενώ τα μέλη της ΛΕΑ και της 29ης Μάη δεν είχαν ποτέ αναφερθεί στις οργανώσεις στις οποίες ανήκαν...

Όπως αναφέρει ο **Β. Λαμπρόπουλος** στο βιβλίο του [σελ. 84], «όσο κι αν φαίνεται απίστευτο, επί σειρά ετών, έως πρόσφατα ακόμη, οι αξιωματικοί της Αστυνομίας, όπως τουλάχιστον εκμυστηρεύτηκαν ύστερα από την εξάρθρωση της 17N, αντλούσαν σημαντικές πληροφορίες για τη δομή των αντιδικτατορικών οργανώσεων από ορισμένα σχετικά δημοσιεύματα αμέσως ύστερα από τη μεταπολίτευση.»

Όσο, επίσης, κι αν φαίνεται απίστευτο, οι «υπερεσίες» διέθεταν από τότε «πληροφορίες και ονόματα μόνο για τα δύο παραρτήματα της οργάνωσης [ΛΕΑ] στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη... Απουσίαζε επιπλέον οποιαδήποτε γνώση σχετικά με τη σύνθεση των μητρικών αντιδικτατορικών οργανώσεων στο Παρίσι.» [ό.π.] Βέβαια, οι δύο αυτές οργανώσεις δεν ήταν οργανώσεις φαντάσματα. Καθ' όλη τη διάρκεια της δικτατορίας, τα μέλη της είχαν πάμπολλες επαφές με μέλη άλλων οργανώσεων και άτομα του αντιδικτατορικού αγώνα. Και εδώ υπάρχει ένα παράδοξο: ή όλοι οι υπόλοιποι γνώριζαν από την αρχή και κάλυψαν τις δύο αυτές οργανώσεις, ή ότι οι «υπερεσίες» γνώριζαν από την αρχή και συγκάλυψαν ό,τι συγκάλυψαν...

Το ακόμα πιο απίστευτο είναι ότι, πέραν της «απουσίας γνώσεων κ.λπ.», η έκθεση της ΚΥΠ «πετυχαίνει διάνα» στο έκτο της σημείο, όταν αναφέρεται σε «μια οργάνωση-φάντασμα», που «πιθανόν δεν υπάρχει σαν οργάνωση» και είναι «μάλλον μια μικρή, καλά ελεγμένη και χαλαρά οργανωμένη ομάδα αναρχικών που στρατολογούνται από επαναστατικές γνωριμίες για τις ικανότητες και την αξιοπιστία τους».

Ποια είναι η «επίσημη» θέση της αστυνομίας σήμερα;

Σύμφωνα με όσα αναφέρει ο Β. Λαμπρόπουλος, η αστυνομία θεωρεί ότι αμέσως μετά τη μεταπολίτευση συγκροτήθηκε αυτό που αποκαλείται «κεντρικό συμβούλιο της τρομοκρατίας», μια ομάδα ατόμων, δηλαδή, που συντόνιζε τον «ένοπλο αγώνα» στη χώρα μας, και μέλος της οποίας, πάντοτε σύμφωνα με τις «υπερεσίες», ήταν και ο Α. Γιωτόπουλος. Ο τελευταίος θεώρησε κάποια στιγμή ότι θα έπρεπε ο αγώνας να «κλιμακωθεί» και να προχωρήσουν σε απαγωγές ή δολοφονίες, κάτι με το οποίο διαφώνησαν τα υπόλοιπα μέλη του «Συμβουλίου». Τότε, ο Γιωτόπουλος στρατολόγησε «από επαναστατικές γνωριμίες» του ικανά και αξιόπιστα άτομα και προχώρησε στις εκτελέσεις Γουέλς [1975], Μάλιου [1976] και Πέτρου-Σταμούλη [1980], δανειζόμενος όπλα και γραφομηχανή από το «Κεντρικό Συμβούλιο», παραμένοντας, ωστόσο, πάντα μέλος του. Ο Γιωτόπουλος, λένε, αποχώρησε από το Συμβούλιο στις αρχές της δεκαετίας του 1980, όταν αποφάσισε να προχωρήσει στην ίδρυση μιας «πραγματικής» και όχι μιας «φανταστικής» 17 Νοέμβρη, στρατολογώντας νέα μέλη μετά το 1982-83, αρχής γενομένης με τον Δ. Κουφοντίνα...

Τελικά αποδεικνύεται [;] ότι «η θεωρία των συγκοινωνούντων δοχείων», όσον αφορά τις τρομοκρατικές οργανώσεις στη χώρα μας, ήταν λανθασμένη. Υπήρχε, όπως εκτιμούν σήμερα οι «υπερεσίες», κεντρικός καθοδηγητής όλων τους: το Συμβούλιο...

Το τελικό [;] ερώτημα τίθεται αβίαστα:

Ή οι «υπερεσίες» έχουν δίκιο όταν αναφέρονται σε Γιωτόπουλο-ΛΕΑ-29η Μάη-17 Νοέμβρη-Κεντρικό Συμβούλιο ή έχουν άδικο. Στην πρώτη περίπτωση, ήταν απλώς ανίκανες να προχωρήσουν στην εξάρθρωση της οργάνωσης –αφού με την έκθεση της ΚΥΠ του 1980 είχαν φτάσει τόσο κοντά–, ή γνώριζαν και, για τους όποιους λόγους, συγκάλυψαν την υπόθεση τρομοκρατία στη χώρα μας; Στη δεύτερη περίπτωση, απλώς θυμήθηκαν την ξεχασμένη έκθεση, την ανέσυραν από τους φοριαμούς και προχώρησαν στην κατασκευή μιας «καραμπινάτης» σκευωρίας σε βάρος τουλάχιστον του Α. Γιωτόπουλου...

Στη δεύτερη περίπτωση, επίσης, θα πρέπει να «εφεύρουν» μία νέα θεωρία και νέους υπόπτους για να συνδέσουν τη –μετά το 1983– 17 Νοέμβρη των Κουφοντίνα-Τσελέντη-Ξηρού [που παραδέχονται τη συμμετοχή τους στην οργάνωση] με την οργάνωση των ετών 1975-1980...

Μπερδέματα; Όχι και τόσο. Απλά ερωτήματα...
Ας θέσουμε ένα ακόμη απλό ερώτημα:

Ο ψηφοφόρος Αλέξανδρος Γιωτόπουλος

Το όνομα του Α. Γιωτόπουλου ως βασικού υπόπτου για την υπόθεση 17 Νοέμβρη είχε διαρρεύσει αρκετές ημέρες πριν από τη σύλληψή του το απόγευμα της Τετάρτης 17 Ιουλίου 2002 [περισσότερα στοιχεία Θ&Δ 17-7-2002].

Εκείνη την ημέρα, είχα ήδη στείλει το κείμενο της στήλης όταν σκέφτηκα να επισκεφτώ τον διαδικτυακό τόπο του υπουργείου Εσωτερικών. Εκείνη την περίοδο βρισκόταν σε εξέλιξη μία διαφημιστική εκστρατεία του υπουργείου, ότι μπορούσαμε –εν όψει δημοτικών εκλογών– να πληροφορηθούμε διαδικτυακά το πού ψηφίζουμε κ.λπ. Τα στοιχεία που ήταν απαραίτητα ήταν το ονοματεπώνυμο, το όνομα πατρός [τα αρχικά δύο γράμματα τουλάχιστον] και ο χρόνος γέννησης. Είχα ήδη χρησιμοποιήσει τις ιστοσελίδες του υπουργείου για να τσεκάρω διάφορα, όπως για παράδειγμα, το αν ο παππούς του Alexis ήταν πράγματι υφυπουργός του Μεταξά.

Γιωτόπουλος, Αλέξανδρος, του Δημητρίου... Γεννηθείς, όμως, πότε; Όλοι έγραφαν ότι είχε γεννηθεί το 1939. «Παίζοντας» με τις χρονολογίες, αποδείχτηκε ότι είχε γεννηθεί το 1944.

[Το μεγάλο πρόβλημα αν θέλετε να «τσεκάρετε» πληροφορίες κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν είναι η χρονολογία γέννησης. Μ' αυτήν απλώς δοκιμάζετε διάφορες χρονολογίες, ξέρετε περίπου και την ηλικία, οπότε... Το πρόβλημα είναι με το πατρώνυμο. Το οποίο μπορείτε να βρείτε ή να μαντέψετε επισκεπτόμενοι τις σελίδες του τηλεφωνικού καταλόγου του ΟΤΕ... Με λίγη υπομονή και πειραματισμούς έχετε τα αναμενόμενα –και ενδιαφέροντα– αποτελέσματα... Το διαδικτυακό κράτος στην υπηρεσία του πολίτη, που λένε...]

Τα στοιχεία για τον Α. Γιωτόπουλο, όπως τα έδινε το υπουργείο Εσωτερικών:

«Αποτελέσματα Αναζήτησης
Ειδ. Εκλογικός Αριθμός : 0146944000839
Επώνυμο : ΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
Όνομα : ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
Όνομα Πατέρα : ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Όνομα Μητέρας : ΖΩΗ
Κωδικός Εκλογικού Διαμερίσματος : 0146070

ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ : ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ
ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ
Νομαρχία : ΑΘΗΝΩΝ
Περιφέρεια : ΑΤΤΙΚΗΣ»

Άρα...

Άρα ο Α. Γιωτόπουλος, που κυκλοφορούσε τα τελευταία χρόνια με πλαστή ταυτότητα με το όνομα Μιχάλης Οικονόμου, διέθετε εκλογικό βιβλιάριο. Αυτό που είναι άγνωστο είναι το αν είχε ψηφίσει ποτέ σε εκλογές. Το καλοκαίρι είχαν διαρρεύσει διάφορες πληροφορίες ότι είχε ψηφίσει στις εκλογές του 1996 και του 2000... Και αν ισχύουν τα όσα λένε οι «υπερεσίες» ότι θεωρούσαν, ήδη από τις αρχές της δεκαετίας του 1990, και σίγουρα πάντως πολύ πριν τις εκλογές του 2000, ως ύποπτο τον Α. Γιωτόπουλο, πώς και δεν τον εντόπισαν; Λέμε, τώρα... Αν είχε ψηφίσει ποτέ του...

Όλα τα ερωτήματα έχουν την απάντησή τους.

Ερώτημα I: Ζωή Μεταξά

Όνομα Μητέρας: Ζωή
Επώνυμο Μητέρας: Μεταξά

Και είχα μείνει με την απορία από το περασμένο καλοκαίρι: Η **Ζωή Μεταξά**, μητέρα του Αλέξανδρου Γιωτόπουλου και σύζυγος του Μήτσου Γιωτόπουλου, είχε καμιά συγγενική σχέση με τον δικτάτορα **Ιωάννη Μεταξά**;

«Καιρός φέρνει τα λάχανα, καιρός τα παραπούλια...» [«καθετί στον καιρό του», «παραπούλι: κηπευτικό φυτό».]

Λύθηκε κι αυτή μου η απορία: ναι, υπήρχε συγγενική σχέση.
Διαβάζουμε:

*«Το 1928, στο πιο έντονο σημείο της δράσης της οργάνωσης, ο [Μήτσος] Γιωτόπουλος συνδέθηκε με τη Ζωή Μεταξά, που ήταν μέλος του γυναικείου τμήματος του αρχαιομαρξισμού και που στάθηκε δίπλα του μέχρι το τέλος της ζωής του. Η Ζωή συμμετείχε στην οργάνωση μαζί με τη μητέρα της Μαρία και την αδελφή της Κούλα. Η **Μαρία Μεταξά**, κόρη πλούσιας οικογένειας από την Αρκαδία, **είχε παντρευτεί ένα συγγενή του Ιωάννη Μεταξά**, τον οποίο όμως χώρισε γρήγορα μην αντέχοντας τις συντηρητικές πολιτικές ιδέες του. Με τις δυο κόρες της, τη Ζωή, φοιτήτρια στο πανεπιστήμιο, και την Κούλα, ηθοποιό, η Μαρία Μεταξά οργανώθηκε στον αρχαιομαρξισμό. Ήταν μαχητική και αφοσιωμένη στην οργάνωση και γρήγορα της έδωσαν το παρατσούκλι "η Μάνα του Αρχείου".»*

Τα παραπάνω [οι υπογραμμίσεις δικές μου] τα διαβάζουμε στο πολύ ενδιαφέρον βιβλίο του **Θεόδωρου Μπενάκη, Δημήτρης Γιωτόπουλος – Μια Πορεία από τον Επαναστατικό στο Φιλελεύθερο Σοσιαλισμό** [Κούριερ Εκδοτική, σελ. 47], που κυκλοφόρησε τις ημέρες του Πάσχα.

Οι απορίες, βέβαια, είναι σαν τα κεφάλια της Λερναίας Ύδρας: μία λύνεις, δύο ξεπετάγονται.
Απορία I: «Πόσο» συγγενής του Ιωάννη Μεταξά ήταν ο πατέρας της Ζωής Μεταξά;
Απορία II: Ποιο ήταν το πατρικό επίθετο της Μαρίας Μεταξά;

Καιρός φέρνει...

Όλα τα ερωτήματα έχουν την απάντησή τους.

Ερώτημα II: Φραγκίσκος Τζουλάτι

Αυτή την απορία την είχα εδώ και πολλά χρόνια.

«Το 1926 ο Τζουλάτι αποχώρησε, αφήνοντας, όπως όλοι κατάλαβαν τότε, "διάδοχο" του τον Δημήτρη Γιωτόπουλο.» [ό.π. σελ. 35].

Ο Φραγκίσκος Τζουλάτι, από την Κέρκυρα και φοιτητής στη φυσικομαθηματική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, υπήρξε, στα τελευταία χρόνια της δεκαετίας του 1910 και στα πρώτα της δεκαετίας του 1920, μία από τις πιο δραστήριες μορφές του σοσιαλιστικού κινήματος στη χώρα μας. Για να μην σας κουράζω με λεπτομέρειες, θα παραθέσω μόνον τα όσα αναφέρει ο **Μιχάλης Οικονόμου** [το ονοματεπώνυμο του οποίου χρησιμοποιούσε σαν ψευδώνυμο ο Α. Γιωτόπουλος], που υπήρξε ο γραμματέας του ιδρυτικού συνεδρίου του ΣΕΚΕ [προδρόμου του ΚΚΕ]:

«...Πάντως, ο καθοδηγητής της ομάδας δεν ήταν ο Λιγδόπουλος, αλλά ο Κερκυραίος φοιτητής της Φυσικομαθηματικής Φραγκίσκος Τζουλάτιης, με γερή θεωρητική κατάρτιση. Ο Τζουλάτιης πρωτοστάτησε στις προσπάθειες για τη δημιουργία του Κόμματος, ήταν τα πρώτα χρόνια ηγετικό στέλεχος του ΣΕΚΕ και έγινε, αργότερα, ο θεωρητικός του αρχαιομαρξισμού στην Ελλάδα.» [Μιχάλης Δημητρίου, *Το Ελληνικό Σοσιαλιστικό Κίνημα – 1. Από τους Ουτοπιστές στους Μαρξιστές*, εκδόσεις Πλέθρον, Αθήνα 1985, σελ. 313. Λεπτομέρεια: ο Μ. Δημητρίου είναι, σήμερα, γνωστός παραθυρολόγος και εκδότης του περιοδικού *Non Paper*...]

Η απορία που είχα εδώ και χρόνια αφορούσε την αποχώρηση του Φ. Τζουλάτι από την – επαναστατική, να μην το ξεχνάμε– οργάνωση «Αρχείον Μαρξισμού». Η οικειοθελής αποχώρηση ενός ηγέτη από μία επαναστατική οργάνωση, την οποία μάλιστα είχε ιδρύσει ο ίδιος, αποτελεί, αν όχι μοναδικό, τουλάχιστον εξαιρετικά σπάνιο, φαινόμενο στα παγκόσμια χρονικά, ειδικά εκείνη την περίοδο.

Γιατί ο Τζουλάτι αποχώρησε από το Αρχείον Μαρξισμού αφήνοντας ως «διάδοχό» του τον Μήτσο Γιωτόπουλο;

«Ακούστηκαν πολλά τότε», αναφέρει ο Θ. Μπενάκης [ό.π.], «αλλά και τα επόμενα χρόνια, ήταν πολλοί εκείνοι που προσπάθησαν να εξηγήσουν την πράξη αυτή του ιδρυτή του αρχαιομαρξισμού...»

Μια υποσημείωση στην ίδια σελίδα, του ίδιου βιβλίου, τα λέει όλα [οι υπογραμμίσεις δικές μου]:

«Πολλοί υποστήριζαν ότι τον **Τζουλάτι κέρδισε ο τεκτονισμός**. Μάλλον είχαν δίκιο διότι το 1931 υπάρχει το όνομα του ιδρυτή του αρχαιομαρξισμού στον κατάλογο των στελεχών της **Στοάς της Αθήνας "Προμηθεύς"** στην οποία εκτελούσε χρέη "Ελεονόμου". *Γνώμων*, αρ. 11, Νοέμβριος 1931.»

Τον κέρδισε, λέει, ο τεκτονισμός. Όπως ακριβώς ο τεκτονισμός είχε κερδίσει κι έναν άλλον σοσιαλιστή, που –όλως τυχαίως, υποθέτω– υπήρξε και ο ιδρυτής –και ιθύνων νους της μέχρι το θάνατό του– της Στοάς «Προμηθεύς»: τον –επίσης εξ Αρκαδίας– ορμώμενο **Σπυρίδωνα Νάγο**...

Αλλά αυτά τα έχουμε ξαναπεί...

Για τους μεν αρχαιομαρξιστές, που «το όλο τους σύστημα θυμίζει μυστική εταιρεία και αποκρυφισμό», και για τον «θρησκευτικό μυστικισμό» τους, και για τον Μ. Γιωτόπουλο «που καλλιέργησε ιδιαίτερα το μυστηριακό στοιχείο της οργάνωσης», στις Θ&Δ 17-7-2002.

Για δε τον Σπ. Νάγο στις –αφιερωμένες στη συμπτωσιολογία της 17N– Θ&Δ 24-7-2002.

Ελπίζω να μην μείνουμε με τις απορίες για τι ακριβώς συνέβαινε στο Μεσοπόλεμο...

Διότι «πολλοί έζησαν στην Αρκαδία», για να θυμηθούμε και το *Et in Arcadia Ego*, του Βιργίλιου...

Τυχαίες συμπτώσεις...

Αντιγράψω από την εφημερίδα *Το Παρόν* [13 Απριλίου 2003]:

«Το αντίδωρο;

Θυμάστε εκείνον τον καθηγητή του Αιγινήτειου, **Ιωάννης Μαντωνάκης** λεγόταν, που πήγε, όπως μας είπαν, να εξετάσει τον **Σάββα Ξηρό** στον "Ευαγγελισμό" εάν ήταν σε νηφάλια κατάσταση και σε θέση να καταθέσει και τελικά αρκέστηκε σε ό,τι του... είπε ο Σάββας και μάλιστα υποστήριξε ότι δεν έδωσαν φάρμακα στον κρατούμενο για να λυθεί η γλώσσα του..., αλλά χωρίς να κάνει κάπου έρευνα ή εξέταση. Λοιπόν τον κ. Μαντωνάκη διάβασα ότι ο υπουργός Υγείας κ. **Στεφανής** τον έβαλε μέλος του Δ.Σ. του ΟΚΑΝΑ [σ.σ. Οργανισμός Καταπολέμησης των Ναρκωτικών], αν και δεν έχει ιδέα από ναρκωτικά... Λέτε να είναι το... αντίδωρο; Κατά σύμπτωση όμως και ο δεύτερος που έχει... σχέσεις με τη "17N", ο συνήγορος του **Κουφοντίνα**, επίκουρος καθηγητής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου και σύμβουλος μέχρι πρότινος του υπουργού Δημόσιας Τάξης κ. **Βασ. Καρύδης**, διορίστηκε μέλος του Δ.Σ. του ΟΚΑΝΑ! Ρε τι συμπτώσεις είναι αυτές;»

Ουχου-χου-ου-ου-ου-ουού!

Στο λογότυπο της ΕΥΠ διαβάζουμε: «Λόγων απορρήτων εκφοράν μη ποίου»... Όπως αναφέρεται στον ιστότοπο της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών, αποστολή της είναι «είναι η ασφάλεια της χώρας» και το έργο της αφορά «στη συλλογή, επεξεργασία και διανομή, στις αρμόδιες Αρχές, πληροφοριών που αφορούν στην Εθνική Ασφάλεια της Χώρας» και «στην αντιμετώπιση της κατασκοπευτικής, σε βάρος της χώρας, δραστηριότητας των ξένων Οργάνων Πληροφοριών». Κι επειδή κάποιος –αλλοδαπός πράκτορας– είχε πει παλιότερα ότι «δουλειά ενός μυστικού πράκτορα είναι εξαιρετικά δύσκολο σε δύο χώρες: στην Κίνα γιατί δεν μιλάει κανένας και στην Ελλάδα επειδή μιλούν οι πάντες», η ΕΥΠ φρόντισε να δώσει σχετικές πληροφορίες στις ιστοσελίδες της, απαντώντας σε «συχνά ερωτήματα», του τύπου «πώς μπορώ να εργαστώ στην ΕΥΠ» και τονίζοντας ότι «η ΕΥΠ εξαιρείται απ' τη διαδικασία πρόσληψης μέσω ΑΣΕΠ...» Όσοι φερέλπιδες νέοι θεωρείτε τον Ντάνο Κρυστάλλη αγωνιστή για τη δημοκρατία στον τόπο μας, μπορείτε τώρα να καταταγείτε. Για να μην σας λένε μόνον, αλλά και να είστε πράκτορες... Καλή σταδιοδρομία και, για μια ακόμη φορά, «Χρόνια Πολλά» ΕΥΠούλα μας!

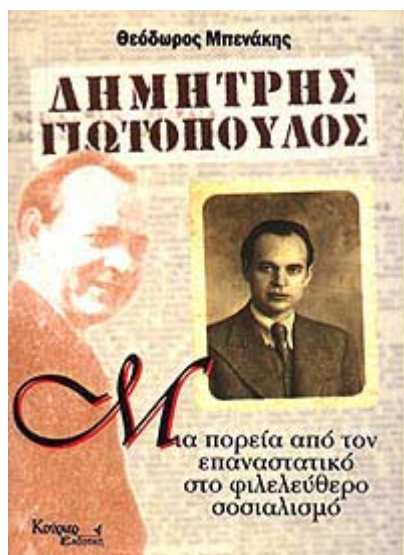
Βασίλης Γ. Λαμπρόπουλος, *Πάτμου και Δαμάρεως Γωνία – 17N, ΕΛΑ, 1η Μάχ, Επανάστατικοί Πυρήνες – Οι Απαντήσεις στα Μυστικά της Εγχώριας Τρομοκρατίας*, εκδ. Σύγχρονοι Ορίζοντες, Αθήνα 2003, σελ. 254. Ο δημοσιογράφος του *Βήματος*, έγραψε ένα ενδιαφέρον βιβλίο βασισμένος κυρίως σε αστυνομικές πηγές. Διαβάζεται ως –καλό– αστυνομικό μυθιστόρημα... Τώρα το αν όσα αναγράφονται σ’ αυτό ισχύουν κιάλας... Πάντως ο *Ιός της Κυριακής* έχει ήδη ασχοληθεί με κάποιες ανακρίβειες, σχετικά με την *Curiel Apparat* [που εκτός από την έκθεση της ΚΥΠ του 1980, αναφέρεται και στο βιβλίο] και κάποια φωτογραφία, που υποτίθεται ότι εμφανίζει τον Α. Γιωτόπουλο [ενώ πρόκειται για συγκέντρωση ελλήνων νεοφασιστών στο Παρίσι την περίοδο της χούντας]... Βέβαια, ο *Ιός* αποφεύγει να αναφερθεί στα βασικά έξι σημεία της ΚΥΠατζίδικης έκθεσης του 1980, όπως βέβαια αποφεύγει συστηματικά να αναφερθεί στο επί χούντας παρελθόν του Κώστα Πλεύρη, προτιμώντας το «αρχαιολατρικό» παρόν του... Κάτι βέβαια που δεν ισχύει για το επόμενο βιβλίο.

Νίκος Κλειτσίκας, Andrea Speranzoni, *Φαινόμενα Τρομοκρατίας – Ο Ελληνικός Νεοφασισμός μέσα από τα Απόρρητα Έγγραφα των Μυστικών Υπηρεσιών*, εκδ. Προσκήνιο-Άγγελος Σιδεράτος, Αθήνα 2003, σελ. 374. Σ’ αυτό το βιβλίο όπως και στο βιβλίο του Νίκου Κλειτσίκας, επίσης, *Το Ελληνικό Φοιτητικό Κίνημα και ο Αντιδικτατορικός Αγώνας στην Ιταλία*, εκδ.

Προσκήνιο-Αγγελος Σιδεράτος, Αθήνα 2000, σελ. 440, θα βρείτε σχεδόν όλα όσα θέλατε να μάθετε και διάφοροι είτε αποφεύγουν να πουν, ή προτιμούν να τα ξεχάσουν. Το ότι βέβαια ο Ν. Κλεισκάς ευχαριστεί –μεταξύ άλλων– στα βιβλία του για τη συνεργασία του τον «Κώστα Τσίμα, στέλεχος του αντιδικτατορικού αγώνα, μέλος του Εθνικού Συμβουλίου του Π.Α.Κ., πρώην Ευρωβουλευτή και Βουλευτή Καβάλας» [*Φαινόμενα*, σελ. 20], χωρίς να αναφέρει ότι ο Κώστας Τσίμας υπήρξε και διοικητής της ΚΥΠ, στα τέλη της δεκαετίας του 1980, τι να σας πω...

Θεόδωρος Μπενάκης, *Δημήτρης Γιωτόπουλος – Μια Πορεία από τον Επαναστατικό στο Φιλελεύθερο Σοσιαλισμό*, Κούριερ Εκδοτική, Αθήνα 2003, σελ. 242. Τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από όσα αναφέρει ο υπότιτλος του βιβλίου. Ενδιαφέρον ανάγνωσμα ειδικά όσον αφορά την πορεία του Δ. Γιωτόπουλου μέχρι τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Ο συγγραφέας αποκαθιστά –κατά κάποιον τρόπο– το «φαινόμενο Γιωτόπουλος» στις σωστές του διαστάσεις, απαλλάσσοντάς το από τις σταλινικές λάσπες, που κατά καιρούς εκτοξεύτηκαν εναντίον του. Η μεταπολεμική πορεία του Δ. Γιωτόπουλου, όταν αγωνιζόταν στα πλαίσια της διεθνούς κίνησης για τις «Ενωμένες Σοσιαλιστικές Πολιτείες της Ευρώπης», δεν καλύπτονται και ιδιαίτερα, τουλάχιστον όσον αφορά το γενικότερο πλαίσιο της σοσιαλδημοκρατίας –ή του φιλελεύθερου σοσιαλισμού, αν προτιμάτε– στη χώρα μας από το 1945 ως το 1965. Α! Ο Δ. Γιωτόπουλος συνεργαζόταν εκείνη την περίοδο και με τον Στράτη Σωμερίτη, πατέρα του γνωστού δημοσιογράφου Ριχάρδου Σωμερίτη.

Πατήρ και υιός Γιωτόπουλοι στην Ακρόπολη, το καλοκαίρι του 1949.

Πατέρες και γιοι. Ο Μιχαήλ Κύρκος, πατέρας του εικονιζόμενου Λεωνίδα Κύρκου [«γκουρού» της ανανεωτικής αριστεράς στην Ελλάδα – από το ΚΚΕ στο ΚΚΕ εσωτερικού κι από εκεί στην ΕΑΡ και στο Συνασπισμό...], υπήρξε –αν δεν απατώμαι, που δεν...– υπουργός την περίοδο του Μεσοπολέμου [Υγείας-Πρόνοιας το 1926 και το 1934 και Γεωργίας το 1928]. Υπουργός με το ονοματεπώνυμο Μιχαήλ Κύρκος υπήρξε μόνον ένας. Άρα συμπεραίνω ότι ο υπουργός Μιχαήλ Κύρκος που αναφέρεται στην ιστοσελίδα της Μεγάλης Στοάς της Ελλάδος με τους Επιφανείς Ελευθεροτέκτονες, δεν μπορεί παρά να είναι ο πατέρας του ηγέτη της ανανεωτικής αριστεράς στη χώρα μας... Στην ίδια σελίδα, θα βρείτε αρκετά γνωστά ονόματα του δημόσιου βίου της χώρας μας, ανάμεσά τους και εκείνο του Σπ. Νάγου...

14 Μαΐου 2003

του Χρήστου Μόρφου

Μηδείς αφιλοσόφητος εισίτω, εις την βασιλείαν της Νέας Τάξεως Πραγμάτων [Ακολουθεί φιλοσοφικός στοχασμός τεραστίων διαστάσεων. Διαβάστε τον με δική σας ευθύνη και, κατά προτίμηση, καθήμενοι]:

«Όπως γνωρίζουμε, υπάρχουν γνωστά πράγματα που γνωρίζουμε. Υπάρχουν πράγματα που γνωρίζουμε ότι γνωρίζουμε. Επίσης γνωρίζουμε πως υπάρχουν άγνωστα πράγματα που δεν γνωρίζουμε. Πράγμα που σημαίνει ότι γνωρίζουμε πως υπάρχουν ορισμένα πράγματα τα οποία δεν γνωρίζουμε. Υπάρχουν όμως και άγνωστα πράγματα που δεν γνωρίζουμε, εκείνα για τα οποία δεν γνωρίζουμε ότι δεν τα γνωρίζουμε».

Να συνεχίσουμε;

«Γιατί συνεχίζω όμως; Ποιο είναι το πρόβλημα; Υπάρχει πρόβλημα; Αυτό είναι το πρόβλημα. Ίσως. Ίσως και όχι. Δε βαριέσαι όμως. Γιατί νομίζω πως ίσως υπάρχει κάποιο πρόβλημα αν δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα και γιατί νομίζω πως ίσως να μην υπάρχει πρόβλημα όταν υπάρχει; Δε βαριέσαι. Είτε υπάρχει είτε δεν υπάρχει πρόβλημα είναι πρόβλημα το πόσο καιρό ξοδεύουμε για να διαπιστώσουμε αν υπάρχει ή δεν υπάρχει έτσι κι αλλιώς ποια η διαφορά έτσι κι αλλιώς αν υπάρχει ή δεν υπάρχει πρόβλημα αυτό που είναι πρόβλημα είναι πρόβλημα έτσι

κι αλλιώς.»

Υπάρχουν προβλήματα που γνωρίζουμε ότι γνωρίζουμε. Και προβλήματα που δεν τα γνωρίζουμε μέχρι να τα γνωρίσουμε. Και προβληματικοί στοχασμοί που δεν τους γνωρίζουμε μέχρι να τους γνωρίσουμε. Οπότε... ας τους γνωρίσουμε...

Ο δεύτερος στοχασμός ανήκει στον αείμνηστο [αντι]ψυχίατρο **Ρονάλδο Λαιγκ** [από το βιβλίο του *Μ' Αγαπάς – Διασκέδαση με Διάλογο και Στίχους*, εκδ. Καστανιώτη, 1977]. Ο Ρονάλδος είχε συγγράψει και έτερον πόνημα [*Κόμποι*, εκδ. Άκμων], που δεν κατάφερα να ανακαλύψω στη βιβλιοθήκη μου. Οι «κόμποι» του, προφανώς επηρεασμένοι από την επαφή με τους ασθενείς του, ταιριάζουν περισσότερο στο ύφος και στο περιεχόμενο του πρώτου στοχασμού, που παρέθεσα, ο οποίος...

...ανήκει στον εξοχότατο **Δονάλδο Ράμσφελντ**, υπουργό Άμυνας των ΗΠΑ, και αποτελούσε μέρος εισήγησής του στο υπουργείο Άμυνας στις 12-2-2002. Ευτυχώς για την ανθρωπότητα, οι φιλοσοφικές ρήσεις-κόμποι του Δονάλδου συγκεντρώθηκαν στο βιβλίο *Αποφθέγματα Σοφίας – Η Υπαρξιακή Ποίηση του Ντόναλντ Ράμσφελντ...*

«Υπάρχω λες κι ύστερα δεν υπάρχουν...»

...κι ενώ οι μεν «γεμίζουν» τα βιβλιάρια τραπέζης, οι δε «οδηγούνται» στην τρομοϋστερία με αφορμή το προκύψαν Οξύ Αναπνευστικό Σύνδρομο [SARS]. Και οι «δε» είμαστε όλοι εμείς, οι την πάσαν όψιν της παγκοσμιοποιήσεως βιώνοντες...

Οι «μεν» δεν είναι άλλοι από τους businessmen... Διότι δεν υπάρχει business σαν τη health business...

Επτά με οκτώ χιλιάδες οι προσβληθέντες από τον ιό του SARS σε ολόκληρο τον πλανήτη, καμιά 600αριά νεκροί τους δύο τελευταίους μήνες. Φέρτε κι άλλες μάσκες, κι άλλες ιατρικές μάσκες [οι τιμές τους έχουν τριπλασιαστεί στην Ασία], κι άλλους θαλάμους αρνητικής πίεσης, κι άλλα φάρμακα, κι άλλους ειδικούς, κι άλλα εργαστήρια και, πάνω απ' όλα, κι άλλα κονδύλια, κι άλλα... κι άλλα..., κι άλλα μέτρα... για να καθησυχαστούν οι «νοικοκυρές που αγαπιούνται καθώς να καθαρίζανε κρεμμύδια»...

Αφού «μάθαμε» να ζούμε με το AIDS, τώρα οι ειδικοί μας διαβεβαιώνουν ότι θα πρέπει να «μάθουμε» να ζούμε και με το SARS. Αν και πρώτα θα έπρεπε να «μάθουμε» να ζούμε με την απλή γρίπη. Από την οποία πεθαίνουν κάθε χρόνο στις ΗΠΑ περί τα 35.000 άτομα. Από την απλή γρίπη. Μόνον στις Ηνωμένες Πολιτείες. Κάτι λιγότερο από 100 την ημέρα. Σε μία χώρα 250 εκατομμυρίων κατοίκων. Με απλές αριθμητικές πράξεις υπολογίστε πόσοι θα έπρεπε να πεθαίνουν από SARS καθημερινά στην Κίνα, του ενός δισεκατομμυρίου...

Βέβαια –πάντα «βέβαια»– ο ιός που προκαλεί το SARS μόλις έχει αρχίσει να εξαπλώνεται, το ποσοστό θνησιμότητας είναι ιδιαίτερα υψηλό, ο εντοπισμός του ιού δύσκολος, άγνωστη η –φαρμακευτική– θεραπεία...

Γιατί, μήπως η γρίπη θεραπεύεται;

Και άκουγα χτες –δεν έβλεπα–στο δελτίο ειδήσεων τηλεοπτικού διαύλου, κάποιον ειδικό να συνιστά, μεταξύ άλλων, τη «λήψη βιταμίνης C». Και θυμήθηκα την έκθεση της βρετανικής ομάδας ειδικών για τις βιταμίνες [Expert Group on Vitamins and Minerals – E.G.V.M.], που δόθηκε στη δημοσιότητα την περασμένη εβδομάδα, σύμφωνα με την οποία «τουλάχιστον 8 βιταμίνες προκαλούν βλάβες στον ανθρώπινο οργανισμό». Μόνον οκτώ; Γιατί όχι όλες; Εξ όσων γνωρίζω οι φαρμακευτικές βιομηχανίες δεν μπορούν να «πατεντάρουν» φυσικά προϊόντα. Άρα;... [Φίλος, που επισκέφτηκε, μόλις χτες, το φαρμακείο για να αγοράσει, κατόπιν ιατρικής συνταγής, κάποιες βιταμίνες άκουσε έκπληκτος τον φαρμακοποιό να του λέει: «Να δούμε πού θα τις βρίσκω στο μέλλον. Με 0,73 ευρώ το κουτί, όπου να 'ναι θα σταματήσουν να τις βγάζουν...»]

Φυσικά –πάντα «φυσικά»– οι βιταμίνες είναι επικίνδυνες όταν λαμβάνονται μόνες τους. Ενώ όταν «συνοδεύονται» από άλλα προϊόντα –γιαούρτια, δημητριακά, χυμούς, σαμπουάν, οδοντόκρεμες κ.ο.κ.– είναι τελείως ακίνδυνες. Nothing like health business...

«Make Health – Not War»

Με αυτόν τον τίτλο δημοσιεύτηκε στους *New York Times* [2 Φεβρουαρίου 2003] ανοιχτή επιστολή του γιατρού **Ματίας Ρατ** [Matthias Rath] «προς τον πρόεδρο των ΗΠΑ Τζωρτζ Μπους, προς τους αρχηγούς όλων των κρατών, προς τον αμερικανικό λαό και προς όλους τους λαούς ανά τον κόσμο». Η επιστολή αναδημοσιεύτηκε έκτοτε σε πάμπολλες εφημερίδες του πλανήτη και στην *Καθημερινή* στις 2 Μαρτίου 2003.

«Την παραμονή εκδήλωσης ενός πιθανού παγκοσμίου πολέμου», ανέφερε στην επιστολή του ο δρ. Ρατ, «σας καλώ να σταματήσετε κάθε στρατιωτική δράση! Αντι να αναζωπυρώνετε τις φλόγες του πολέμου, θα ήταν προτιμότερο να κάνετε ό,τι περνάει από το χέρι σας για να βελτιώσετε την υγεία των ανθρώπων. Ο εν λόγω πόλεμος δεν συμφέρει τους λαούς ανά τον κόσμο, αλλά τις ομάδες συμφερόντων, συμπεριλαμβανομένων αυτών της φαρμακευτικής βιομηχανίας και της πετρελαιοβιομηχανίας. Ή μήπως ήταν σύμπτωση το ότι η φαρμακευτική βιομηχανία, και όχι η πετρελαιοβιομηχανία, ήταν η κύρια χορηγός της "ημερήσιας διάταξης πολέμου" στις τελευταίες εκλογές του Νοεμβρίου 2002, στις ΗΠΑ;»

Και συνέχιζε:

«Στις αρχές του 21ου αιώνα η ανθρωπότητα βρίσκεται μπροστά σε ένα σταυροδρόμι. Τα επιτεύγματα που σημειώθηκαν στον τομέα διατήρησης της υγείας με φυσικούς τρόπους θα σώσουν εκατομμύρια ζωές, αλλά ταυτόχρονα θα απειλήσουν την ίδια την ύπαρξη της φαρμακευτικής βιομηχανίας, τα κέρδη της οποίας ανέρχονται σε πολλά δισεκατομμύρια δολάρια, και η οποία στηρίζεται σε φάρμακα που μπορούν να γίνουν πατέντες και στην "επιχείρηση ασθενειών" που εξακολουθεί να υφίσταται [...] Σκοπός [της εν λόγω βιομηχανίας] είναι η εκμετάλλευση μίας μη απαραίτητης διεθνούς κρίσης και ο περιορισμός των πολιτικών δικαιωμάτων για τη διασφάλιση της θέσης της...»

Σε παραγράφους της ολοσέλιδης επιστολής του, ο δρ. Ρατ θίγει θέματα όπως «Είναι δυνατή η επίτευξη υγείας για όλους μέχρι το έτος 2020!», «Πολλές χώρες εφαρμόζουν ήδη τις εν λόγω πρωτοποριακές μεθόδους» και «Γιατί η φαρμακευτική βιομηχανία στηρίζει την ημερήσια διάταξη πολέμου;»

Με το έργο του Ματίας Ρατ, που θεωρεί ότι «φυσικός τρόπος διατήρησης της υγείας είναι η λήψη επαρκούς ποσότητας βιταμινών και μεταλλικών ιχνοστοιχείων», είχα ασχοληθεί προ τριετίας στη στήλη μου στο *ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ*. Περισσότερες πληροφορίες για το έργο του δρ. Ρατ θα βρείτε [στον ιστότοπο του ιδρύματος Ρατ](#).

Στην ιστοσελίδα «[Η Βιταμίνη C κατά του SARS](#)» αναφέρεται ότι «η φυσική ουσία ασκορβικό οξύ (βιταμίνη C) είναι γνωστό ότι μειώνει ή παρεμποδίζει τελείως την αναπαραγωγή όλων των ιών», ενώ υπάρχουν σελίδες με αναφορές σε πολλές γνωστές ασθένειες που ταλαιπωρούν τον πλανήτη και μπορούν να αντιμετωπιστούν με φυσικό τρόπο. Αναφέρω για παράδειγμα τη σελίδα για τη «Φυσική Εξάλειψη της Χοληστερίνης»...

Ο Ματίας Ρατ στρέφεται ευθέως κατά της φαρμακευτικής βιομηχανίας και δεν «μασάει τα λόγια του». Για να πάρετε μια ιδέα διαβάστε τα κείμενα:

- [Οι Νόμοι της Φαρμακευτικής Βιομηχανίας](#),
- [Τα Πολεμικά Σχέδια του Φαρμακευτικού Καρτέλ](#),
- [Οι Φαρμακευτικές «Επιχειρήσεις \[business\] με τις Ασθένειες](#). [«Δύο στις τρεις ασθένειες τόσο στον βιομηχανοποιημένο κόσμο όσο και στις αναπτυσσόμενες χώρες θα μπορούσαν να εξαλειφθούν σε μεγάλο βαθμό αν δεν υπήρχαν οι φαρμακευτικές επενδύσεις των "επιχειρήσεων με τις ασθένειες"»].

Οι καταγγελίες του δρα Ρατ δεν περιορίζονται στις φαρμακοβιομηχανίες αλλά και στις «άτυπες» ομάδες που προωθούν την παγκοσμιοποίηση, όπως η Τριμελής Επιτροπή ή η Λέσχη Μπίλντερμπεργκ...

Συνωμοσιολόγος και ο Ματίας Ρατ;

Δεν νομίζω. Σ' αυτόν τον πλανήτη, ως γνωστόν, «όλοι οι δρόμοι οδηγούν στη Ρώμη». Και για του λόγου του αληθές στον ιστότοπο του ιδρύματος Ρατ θα βρείτε και το πλήρες κείμενο του βιβλίου του E. Richard Brown, Rockefeller Medicine Men – Medicine & Capitalism in America. Το βιβλίο [σαρωμένες σελίδες] είναι γραμμένο το 1979 από τον Ε.Ρ. Μπράουν, που δίδασκε «πολιτική οικονομία της δημόσιας υγείας», μέχρι που αποφάσισε να ασχοληθεί με το ρόλο που έπαιξαν διάφοροι «φιλάνθρωποι» –Ροκφέλερ, Κάρνεγκι κ.α.– στη δημιουργία του ιατροφαρμακευτικού κατεστημένου στις ΗΠΑ...

Να κλείσω αναφέροντας ότι ο Μ. Ρατ υπήρξε στενός συνεργάτης του βραβευμένου με νόμπελ χημικού Λάινους Πώλινγκ [του μοναδικού που έχει βραβευτεί με δύο διαφορετικά νόμπελ – χημείας και ειρήνης], που έζησε επί τριάντα χρόνια με καρκίνο του προστάτη, χωρίς να καταφύγει σε εγχειρήσεις ή άλλη φαρμακευτική αγωγή... Έπαιρνε μόνον καμιά εικοσαριά γραμμάρια βιταμίνης C καθ' εκάστην...

ΥΓ 1. Εξαιρετικά ενδιαφέροντα τα μηνύματα κάποιων φίλων αναγνωστών που έφερε ο ε-ταχυδρόμος την περασμένη εβδομάδα. Σχετικά με «υπερεσίες» και «τρομοκρατίες». Να επιβεβαιώσω πρώτα κάποιες πληροφορίες...

ΥΓ 2. Του «Αγίου» και «Μεγάλου» Κωνσταντίνου την επόμενη Τετάρτη. Ετοιμάζεται special αφιέρωμα για τη νονά του **Κώστα** Σημίτη, με πνευματισμούς, «τραπεζάκια», τέκτονες και «λοιπές δημοκρατικές και εκσυγχρονιστικές δυνάμεις». Και ό,τι άλλο ήθελεν προκύψει...

Δρ. Ματίας Ρατ: «Ο **Τζωρτζ Μπους** και ο **Τόνυ Μπλαιρ** είναι αρχηγοί των δύο πρωτοποριακών χωρών στην εξαγωγή φαρμακευτικών προϊόντων. Επίσης, είναι οι πιο ένθερμοι υποστηρικτές του πολέμου. Ο **Ντόναλντ Ράμσφελντ** υπήρξε πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου [CEO] και μέλος του Συμβουλίου ορισμένων φαρμακευτικών πολυεθνικών εταιρειών [Σεάρλ, Τζιλέντ κ.λπ.] Σήμερα είναι ένας από τους πιο ένθερμους υποστηρικτές του πολέμου στην κυβέρνηση Μπους [...] Οι πρώτες που ωφελήθηκαν από το "Νόμο περί Κρατικής Ασφάλειας" [ΗΠΑ] ήταν οι φαρμακευτικές εταιρείες, στις οποίες δόθηκε εγγυημένη ασυλία ως προς τις αγωγές που κινήθηκαν εναντίον τους λόγω των δυσμενών

παρενεργειών των προϊόντων τους! Στο λόγο του για την ενοποίηση του κράτους, ο πρόεδρος Μπους δεν στηρίζει την αποτελεσματική διατήρηση της υγείας με φυσικούς τρόπους, αλλά υπόσχεται ην παροχή ενός προγράμματος επιχορήγησης 400 δισεκατομμυρίων δολαρίων (!) στις φαρμακευτικές εταιρείες, με την πρόφαση ότι με αυτόν τον τρόπο διασφαλίζεται καλύτερα η υγεία. Ακόμη και η καταπληκτική προσφορά των 15 δισεκατομμυρίων δολαρίων για τη θεραπευτική αγωγή κατά του AIDS στην Αφρική, ωφελεί πρωταρχικά τις φαρμακευτικές εταιρείες και όχι το λαό της Αφρικής. Παρόλο που οι εναλλακτικές θεραπείες είναι αποτελεσματικές και το κόστος τους είναι χαμηλό, ο λαός της Αφρικής υποχρεούται να εξαρτάται από τα φαρμακευτικά καρτέλ...» Από την Ανοιχτή Επιστολή του δρ. Ρατ [Καθημερινή, 2 Μαρτίου 2003].

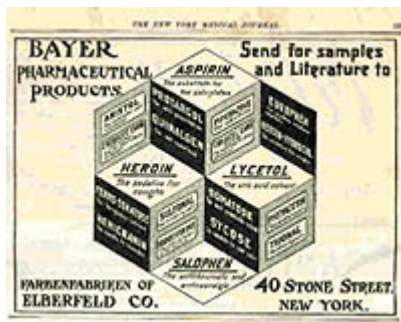

Δονάλδος Ράμσφελντ, υπουργός Άμυνας των ΗΠΑ – σήμερα. Κάποιοι –ενοχλημένοι προφανώς από το εύρος των φιλοσοφικών στοχασμών του– τον κατηγορούν ότι την περίοδο 1990-2001, όταν ήταν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας ABB [με έδρα τη Ζυρίχη] είχε μεσολαβήσει για την πώληση δύο μικρών πυρηνικών αντιδραστήρων στη Βόρειο Κορέα. Η Βικτώρια Κλαρκ, εκπρόσωπος του Δονάλδου, δήλωσε πρόσφατα στο *Newsweek*, ότι η πώληση των αντιδραστήρων δεν είχε τεθεί προς ψήφιση στο Δ.Σ. της εταιρείας. Τα υπάρχοντα στοιχεία, ωστόσο, άλλα λένε για τις πιέσεις που άσκησε ο Δονάλδος για την υπογραφή των συμβολαίων. Σήμερα ο ιέραξ Δονάλδος στρέφεται ευθέως κατά του πυρηνικού προγράμματος της Β. Κορέας, επιζητώντας την καταδίκη της – και όχι μόνον... Business as usual...

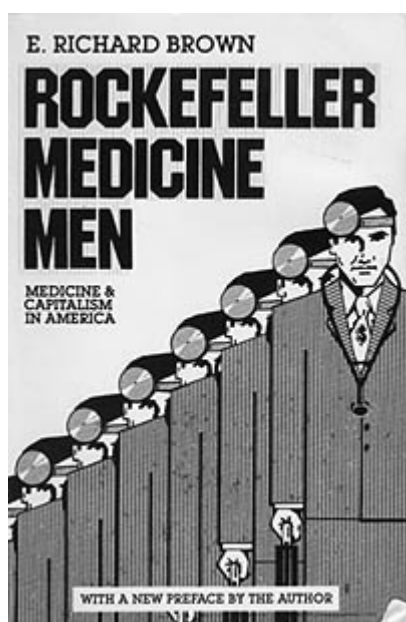
Ποιος θα μας φυλάξει από τους φύλακες; Ο ασιάτης αστυνομικός φαίνεται να λέει STOP στον ιό του SARS. Οι πληροφορίες πάντως ότι ο ιός κατασκευάστηκε σε κάποιο εργαστήριο ολοένα και πληθαίνουν. Και δεν είναι μόνον οι Ρώσοι επιστήμονες που, ήδη προ μηνός, ισχυρίζονταν κάτι τέτοιο, αλλά και αμερικανοί όπως ο Ρίτσαρντ Φίσερ, του Ιδρύματος Τζέιμστοουν της Ουάσινγκτων, που εκφράζουν παρόμοιες απόψεις. Στην Κίνα δε οργιάζουν οι φήμες, σύμφωνα με τον διαφωνούντα Βέι Τζίνγκσενγκ, ότι «ο SARS προήλθε από κάποιο ερευνητικό κέντρο βιολογικών όπλων». Φήμες ή αξιόπιστες πληροφορίες; Ξαν κι εκείνες για «τα όπλα μαζικής καταστροφής» του Ιράκ, για τα οποία οι «σύμμαχοι» ξεκίνησαν τον πρόσφατο πόλεμο, κι ακόμα ψάχνουν να τα βρουν...

Διαφήμιση των προϊόντων της φαρμακευτικής εταιρείας Bayer, δημοσιευμένη στην *The New York Medical Journal*, στις αρχές του περασμένου αιώνα. Ανάμεσά τους η ηρωίνη. ... Και βέβαια όπου πηγαίνουν οι «απελευθερωτές» Αμερικανοί, εκεί πηγαίνουν και τα ναρκωτικά. Οι δρόμοι της Βαγδάτης έχουν πλημμυρίσει, μετά την «απελευθέρωση» με κάθε είδους ναρκωτικά, της ηρωίνης και της κοκαΐνης μη εξαιρουμένων. «Στο Ιράκ δεν υπήρχαν ναρκωτικά μέχρι τον Μάρτιο του 2003», λέει ο φαρμακοποιός Σαλάχ Σααμίχ. «Σε κρεμούσαν αν έκανες εμπόριο. Τώρα μπορείς να βρεις τα πάντα. Ηρωίνη, κοκαΐνη, τα πάντα...» Εξαγωγές-εισαγωγές «πολιτισμού»...

Ο τηλεπικοινωνιακός δορυφόρος Hellas-Sat [Ελλάδα-Κύπρος] τέθηκε σήμερα νωρίς το πρωί σε τροχιά από έναν πύραυλο Atlas V, που εκτοξεύτηκε από το Ακρωτήριο Κανάβεραλ... .. Και θυμήθηκα τον αείμνηστο Δημήτρη Μαρούδα, υπουργό Τύπου της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ λίγο μετά τα μέσα της δεκαετίας του 1980, όταν δήλωνε «θα καταρρίψουμε τους δορυφόρους»... Τότε κινδύνευε το κυβερνητικό μονοπώλιο στα ΜΜΕ από τα δορυφορικά προγράμματα...

E. Richard Brown, *Rockefeller Medicine Men – Medicine & Capitalism in America*. Το «φιλανθρωπικό» Ίδρυμα Ροκφέλλερ είχε χρηματοδοτήσει, μεταξύ άλλων και πειράματα του δρ. Γιούν Κάμερον – πέραν της χρηματοδότησης κάποιων πτέρυγας στο Πανεπιστήμιο McGill του Καναδά [ενθυμείσθε, ασφαλώς, ποιοι εκλεκτοί συμπολίτες μας έχουν φοιτήσει σ' αυτό το πανεπιστήμιο...] Ε, λοιπόν, τον Γιούν Κάμερον, τα πειράματά του, και το McGill τα ανακάλυψε –όλα μαζί!– και ο Ιός της Κυριακής, στο βαρυσήμαντο πόνημά του «Ανάκριση με όλα τα μέσα – Η επάνοδος των βασανιστηρίων», στο οποίο ασχολήθηκε με τα όσα είχε καταγγείλει, το περασμένο καλοκαίρι, ο Σάββας Ξηρός. Δεν απομένει παρά να περιμένουμε καμιά εικοσαετία μέχρι να ανακαλύψουν και τον Ντελαί, τον Στεφανή και τους υπόλοιπους...

21 Μαΐου 2003

του Χρήστου Μόρφου

Των «αγίων» και «ισαποστόλων» Κωνσταντίνου και Ελένης, σήμερα. Βέβαια, ο αυτοκράτορας της Ρώμης και της Νέας Ρώμης Κωνσταντίνος αποκαλείται και «Μεγάλος». Και γιατί όχι; Διέθετε όλα τα απαραίτητα προσόντα. Εδώ υπήρξαν αυτοκράτορες που λατρεύονταν –εν ζωή– ως θεοί. Και άλλοι που λατρεύονταν ως γιοι του θεού – όταν ο πατέρας τους ετύγχανε αυτοκράτωρ. Και δεν θα απεκαλείτο «Μέγας» ο ουσιαστικός θεμελιωτής του χριστιανισμού;

Διέπραξε, φυσικά, κι αυτός τα εγκλημάτια του... Και ποιος αυτοκράτορας, χριστιανός ή μη, δεν έχει λερώσει με αίμα τα χέρια του; Ο «άγιος» και «μέγας» Κωνσταντίνος είχε διατάξει, μεταξύ άλλων, τη δολοφονία της συζύγου του Φαύστας, μητέρας τριών παιδιών του, του γιου του Κρίσπου, του γαμπρού του Λικίνιου (είχε παντρευτεί την Κωνσταντία, ετεροθαλή αδελφή του Κωνσταντίνου), και του ανηψιού του Λικίνιου, επίσης, γιου της Κωνσταντίας και του Λικίνιου...

Αλλά τι είναι αυτά τα εγκλήματα μπροστά στα οράματα του «Εν τούτω Νίκα», και του «χριστογράμματος», για το οποίο «πήρε θεία εντολή», καταπώς λέει κι ο Λακτάντιος, να αναγράψει στις ασπίδες των στρατιωτών; Απλά ππαίσματα...

Ας είναι...

Χρόνια πολλά σε όλους τους Κωνσταντίνους, τις Κωνσταντίνες και τις Ελένες. Στο κάτω-κάτω δεν διάλεξαν αυτοί τα ονόματά τους. Οι ανάδοχοί τους τους τα χάρισαν. Οπότε ας ασχοληθούμε με μία –με δύο «ν» κατά Μπαμπινιώτη– νοννά Ελένη και τον αναδεξιμό της, που φέρει το όνομα Κωνσταντίνος.

Η νοννά Ελένη του πρωθυπουργού μας Κωνσταντίνου [Πράξη Δεύτερη]

Την πρώτη πράξη αυτού του σοσιαλιστικού και εκσυγχρονιστικού δράματος την είχαμε παρακολουθήσει πριν από ενάμισι χρόνο [Θ&Δ, 5-12-2001].

Πολύ φοβάμαι, ωστόσο, ότι είχα παρασυρθεί και είχα διαπράξει ένα μικρό λαθάκι.

Όχι, όχι! Η νοννά του πρωθυπουργού μας ήταν πράγματι πριγκίπισσα.

Το ερώτημα είναι «ποια ακριβώς πριγκίπισσα» βάφτισε τον –σοσιαλιστή και εκσυγχρονιστή– πρωθυπουργό μας;

Είχα παραθέσει τότε ένα σχετικό σημείωμα του Νίκου Νικολάου από το *Βήμα* [4 Νοεμβρίου 2001]. Ο καλός δημοσιογράφος, με την ευκαιρία της εξαγγελθείσας τότε και μηδέποτε πραγματοποιηθείσας συγχώνευσης της Εθνικής Τράπεζας με την Alpha Bank, μία παλιότερη περίπτωση συγχώνευσης τραπεζών [Εθνικής και Τράπεζας Αθηνών, το 1953], είχε αναφέρει τα εξής [οι υπογραμμίσεις δικές μου]:

«Η παλαιά συγχώνευση ήταν προϊόν πολιτικής συναλλαγής, έγινε με αξίωση των Ανακτόρων και συμφωνήθηκε σε μια παρτίδα μπριτζ ανάμεσα στον τότε πρωθυπουργό στρατάρχη Αλέξανδρο Παπάγο και στον πολυμήχανο διοικητή της [Τράπεζας] Αθηνών Κωστή Ηλιάσκο στο Παλαιό Ψυχικό, στο σπίτι της πριγκίπισσας Ελένης, κόρης του πρίγκιπα Νικολάου, αδελφού του βασιλιά Κωνσταντίνου [Α'] και νονάς του κ. Κ. Σημίτη...»

Ο Ν. Νικολάου, μη γνωρίζοντας προφανώς το αυλικό πρωτόκολλο, είχε υποπέσει σε ένα

μικρό λαθάκι. Παρασυρμένος κι εγώ με τη σειρά μου υπέπεσα σε ακόμα ένα.

Έγραφα τότε ότι «ο πρίγκιπας Νικόλαος (1872-1936), τέταρτο παιδί του βασιλιά Γεωργίου Α΄ και της Όλγας, αδελφός του βασιλιά Κωνσταντίνου Α΄, δεν είχε, από το γάμο του (1902) με τη μεγάλη δούκισσα της Ρωσίας Ελένης Βλαδιμίροβνα, εγγονής του τσάρου Αλέξανδρου Β΄, κόρη με το όνομα Ελένη», και είχα καταλήξει στο –λανθασμένο– συμπέρασμα ότι νοννά του Κώστα Σημίτη ήταν η Ελισάβετ, μία εκ των τριών θυγατέρων του ζεύγους Νικολάου-Ελένης, που είχε παντρευτεί κάποιον Γερμανό κόμη, γόνο της βασιλικής οικογενείας της Βαυαρίας.

Λάθος, λάθος και πάλι λάθος!

Νοννά του Κ. Σημίτη ήταν η μεγάλη δούκισσα της Ρωσίας Ελένη Βλαδιμίροβνα, που είχε γεννηθεί στο Τσάρσκοε Σέλο στις 29 Ιανουαρίου 1882 και πέθανε στην Αθήνα στις 13 Μαρτίου 1957.

Διάβαζα πρόσφατα σε κάποιο βιβλίο, που θα μας απασχολήσει στη συνέχεια, ότι την Ελένη Βλαδιμίροβνα την αποκαλούσαν, στην Ελλάδα, «**Πριγκίπισσα Ελένη του Νικολάου**». Συνήθως στα νεοελληνικά αυτό σημαίνει «πριγκίπισσα Ελένη [θυγατέρα] του Νικολάου». Στη «αυλική» νεοελληνική, ωστόσο, σημαίνει «πριγκίπισσα Ελένη [σύζυγος] του Νικολάου». Κι έτσι παρασύρθηκε ο Ν. Νικολάου, παρασύρθηκα κι εγώ, που ουδεμία σχέση έχω με – βασιλικές, σοσιαλιστικές και εκσυγχρονιστικές– αυλές και καμαρίλες.

Αντίθετα, έχω πολύ καλές σχέσεις με τη –φτωχική και δίχως αυλή– καμαρούλα μου, όπου αποσύρομαι συχνά-πυκνά και διαβάζω ενδιαφέροντα πράγματα, όπως αυτά που ακολουθούν.

Και πριγκίπισσα και πνευματίστρια η νοννά του –Χρόνια Πολλά– Κώστα Σημίτη

«Από παλαιά λευκώματα με φωτογραφίες ξαναξεσκονίζω τη μνήμη μου στο χρόνο και βρίσκω μία άλλη τακτική επισκέπτρια και μεγάλη φίλη του πατέρα μου, την Πριγκίπισσα Ελένη του Νικολάου. Συνεδέοντο από παλιά και μαζί με το ζεύγος Σερπιέρη επεδίδοντο "στο τραπεζάκι" λόγω της αγάπης της Πριγκίπισσας για τον πνευματισμό. Το "τραπεζάκι" είναι γνωστό σε πολλούς ως "πνευματικό" παιχνίδι! Μαζεύονται όλοι οι συμμετέχοντες γύρω από ένα τραπέζι, κατά προτίμηση στρογγυλό, και ακουμπούν επάνω τις παλάμες τους. Κάποιος από την συντροφιά με έφεση στον πνευματισμό καλεί ένα πνεύμα. Αν εκείνο θέλει να έλθει σε επαφή, το τραπέζι αρχίζει τους κραδασμούς. Ανάλογα με τον ρυθμό και την συχνότητά τους, σχηματίζονται φράσεις και νοήματα, δίνοντας έτσι απαντήσεις στα ερωτήματα που ετέθησαν.

Κατά τον πατέρα μου, η Πριγκίπισσα Νικολάου τον θεωρούσε στοιχείο αντιδραστικό, τον επέπληττε και συχνά τον έβγαζε από το δωμάτιο, στο ίδιο του το σπίτι, για να μπορέσει να συγκεντρωθεί καλύτερα και να έλθει σε επαφή με το πνεύμα! Μην ξεχνάμε πως ήταν Ρωσίδα Μεγάλη Δούκισσα και πως οι Ρώσοι λέγεται ότι έχουν έφεση σε τέτοιου είδους ενασχολήσεις!»

Έξοχα!

Κι όταν διαβάζω, στην καμαρούλα μου, τόσο ενδιαφέροντα πράγματα, δεν σταματώ με τίποτα... Και συνεχίζω, με τα όσα διάβασα στο ίδιο βιβλίο, που γράφτηκε από κόρη γνωστού Έλληνα πολιτικού, που διετέλεσε –μεταξύ άλλων– και πρωθυπουργός της χώρας...

Το παιδικό «παιχνίδι» και ο αστρολογικός χάρτης ενός πρωθυπουργού

«Κάποτε όμως, πολύ μικρό παιδί [σ.σ. ο γνωστός πολιτικός], έπεισε την αγαπημένη του αδελφή Γαλάτεια, η οποία και τον ακολουθούσε σε όλα του τα παιχνίδια, να καλέσουν τον διάβολο! Περίμεναν λοιπόν την κατάλληλη στιγμή, και κάποια ημέρα που έλειπαν όλοι από το σπίτι της Πλάκας κλείστηκαν σ' ένα σκοτεινό δωμάτιο, άναψαν κεριά για να δημιουργήσουν την κατάλληλη ατμόσφαιρα και κάλεσαν το πνεύμα του κακού. Αλήθεια ή προϊόν της παιδικής τους φαντασίας, άκουσαν τα έπιπλα να τρίζουν και είδαν την φλόγα των κεριών να τρεμοπαίζει! Τρομοκρατήθηκαν τόσο πολύ και οι δύο, που το έβαλαν στα πόδια, ουδέποτε

θέλοντας να ξαναδοκιμάσουν τέτοια παιχνίδια!

Δεν γνωρίζω τελικά πόσο πραγματικά πίστευε ο πατέρας μου σε φαντάσματα, πεπρωμένο ή πνεύματα. Ποτέ όμως δεν απέρριπτε την πίστη των άλλων λέγοντας ότι τίποτα δεν υπάρχει ή πως όλα αυτά είναι κουταμάρες. Απλώς θεωρούσε πως μερικά πράγματα ανήκουν στη σφαίρα του μυστηρίου, και δεν έπαιρνε θέση θετική ή αρνητική, αφού κι ο ίδιος δεν ήταν ικανός να δώσει κάποια εξήγηση.

Το "τραπεζάκι" που έπαιζε με την Πριγκίπισσα Ελένη και την υπόλοιπη συντροφιά, το έκανε χάριν παιδιάς, αλλά ο ίδιος είχε διαίσθηση, φοβερή αναμφισβήτητη, και εκτός της πολιτικής, κυρίως σε θέματα μακάβρια όπως του θανάτου. Για αρκετούς προέβλεψε το άμεσο και ξαφνικό τέλος τους, δίχως να υπάρχει ίχνος ασθένειας. Δεν θέλω να αναφέρω ονόματα και περιπτώσεις, πάντως αυτό του το "ταλέντο", παρ' ότι φυσικά δεν το φανέρωνε στους ίδιους τους ενδιαφερόμενους, ενόχλησε κάποια στιγμή τη μητέρα μου, που του είπε να σταματήσει και να κρατάει τις προβλέψεις του για τον εαυτό του!

Για εκείνον πάντως, κάποιος μεγάλος Καναδός αστρολόγος είχε κάνει τον αστρολογικό του χάρτη, όταν ήταν νέος πολύ, και διαβάζοντάς τον τώρα βλέπω ότι πολλά γεγονότα πραγματοποιήθηκαν στην πορεία της ζωής του...»

Μπαμπάδες και κόρες I

Τα όσα εξαιρετικά ενδιαφέροντα διαβάσαμε για την Πριγκίπισσα Ελένη, για το «τραπεζάκι», το παιδικό «παιχνίδι» και τα υπόλοιπα έχουν γραφεί από την –Χρόνια Πολλά– **Ελένη Χέλμη-Μαρκεζίνη**, κόρη του **Σπύρου Μαρκεζίνη**, που διετέλεσε πρωθυπουργός από την 8-10 έως την 25-11-1973, την περίοδο που η, υπό τον Γεώργιο Παπαδόπουλο, στρατιωτική χούντα επιχειρούσε τον «εκδημοκρατισμό» της, την περίοδο επίσης που συνέβησαν τα γεγονότα του Πολυτεχνείου. Ο Σπ. Μαρκεζίνης και ο «πρόεδρος» Γ. Παπαδόπουλος ανατράπηκαν από το, υπό τον ταξίαρχο Γ. Ιωαννίδη, στρατιωτικό πραξικόπημα της 25ης Νοεμβρίου 1973.

Το ενδιαφέρον βιβλίο της Ε. Χέλμη-Μαρκεζίνη, με τίτλο *Ευτυχισμένα Χρόνια*, εκδόθηκε τους τελευταίους μήνες του 2002 από τις εκδόσεις Φερενίκη.

Και πριν περάσουμε στο «Μπαμπάδες και κόρες II», ας ακούσουμε ένα λαϊκό άσμα...

«... Καμαρούλα μια σταλιά / δύο επί τρία...»

... τραγουδούσαν τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ προ εικοσαετίας. Σε τέτοιες καμαρούλες ίσως ζούσαν και κάποιοι από αυτούς, όμως οι καιροί άλλαξαν. [Εξοχο το κείμενο του Στάθη στη χθεσινή *Ελευθεροτυπία*, για την εικοσαετία διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑΣΟΚ...]

Ο **Γ. Κουρής**, εκδότης της *Αυριανής* και ιδιοκτήτης του τηλεοπτικού διαύλου *Extra*, έχει εξαπολύσει τον τελευταίο μήνα μια σειρά επιθέσεων κατά στελεχών της κυβέρνησης και του ΠΑΣΟΚ. Ο Γ. Κουρής είχε πουλήσει προ ετών τον τηλεοπτικό σταθμό *Alter* στο επιχειρηματικό δίδυμο **Αθανασούλη-Βαλασαμίδα** [Altec κ.λπ.] που, όπως ισχυρίζεται ο ίδιος, του «έφαγαν 500 εκατομμύρια». Με αφορμή τη συμπεριφορά των «λαμόγιων» εναντίον του, ο Γ. Κουρής άρχισε να δημοσιεύει πρωτοσέλιδα στην εφημερίδα του διάφορες πληροφορίες για την οικονομική επιφάνεια στελεχών του κυβερνώντος κόμματος.

Ο –εξαναγκασθείς σε παραίτηση– υφυπουργός **Β. Μαλέσιος** έμενε επί μήνες σε σπίτι που του είχε παραχωρήσει ο Αθανασούλης, χωρίς να πληρώνει ενοίκιο... Ο υπουργός τύπου **Χρήστος Πρωτόπαππας** είχε πάρει από την Altec, πάντα σύμφωνα με την *Αυριανή*, 200 εκ. δρχ. για την προεκλογική εκστρατεία του 1996 και έχει χτίσει δύο «βιλάρες», ενώ ο υπουργός Επικρατείας **Στέφανος Μανίκας** και ο γραμματέας οργανωτικού του ΠΑΣΟΚ **Μιχάλης Νεονάκης** κατηγορήθηκαν για τα τεράστια ποσά που απεκόμισαν από το χρηματιστήριο την εποχή της μεγάλης ανόδου των τιμών των μετοχών, προ του 1999...

Η κόντρα Γ. Κουρή–ΠΑΣΟΚ είχε ανάψει για τα καλά, αλλά πληροφορίες των τελευταίων ημερών αναφέρουν ότι Κουρή–Αθανασούλης–Βαλσαμίδης «τα βρήκαν», οπότε περαιτέρω αποκαλύψεις γιοκ... Όσοι «αποκαθάρθηκαν», «αποκαθάρθηκαν»... Ο Γ. Κουρή, βέβαια, δεν είναι ο μόνος εκδότης-δημοσιογράφος που γνωρίζει «τι γίνεται στην πιάτσα». Όλη η Ελλάδα βοά. Αλλά ήταν ο μόνος που μίλησε, όταν «πήγαν να του την κάνουν τα λαμόγια»... Κι έχει κι άλλα στοιχεία... Κι έτσι φτάνουμε στο...

Μπαμπάδες και κόρες II

Διαβάζουμε σε δημοσίευμα σχετικά με τις «Αναδιατάξεις και [τις] νέες συμμαχίες στον εκδοτικό χώρο» της εφημερίδας *Το Παρόν*, που εκδίδει ο αδελφός του Γ. Κουρή, Μάκης Κουρή [Κυριακή, 18-5-2003, σελ. 9]:

«Υπό το βάρος μιας μεγαλύτερης αποκάλυψης, που θα επιφέρει τριγμούς στο πολιτικό σκηνικό, πιέζει η κυβέρνηση για την εξεύρεση λύσης στο Alter. Εάν ο Γ. Κουρή αναφερθεί στην εμπλοκή συγγενικού προσώπου στελέχους τράπεζας, οι εξελίξεις θα είναι δραματικές, καθώς η διαφθορά θα έχει αγγίξει το φιλικό περιβάλλον του πρωθυπουργού».

Στη σελίδα 3, ωστόσο, του ίδιου φύλλου υπάρχει το εξής παραπολιτικό σχόλιο:

«Η κόρη να κάνει τον σταυρό της να τα βρουν οι συνεταίροι του ALTER.»

Οι δύο ειδησούλες προφανώς είναι μία. Έχω κάποιες υποψίες για την ταυτότητα της «Εν Τούτω Νίκα» κόρης του μπαμπά της, αλλά ας αναμείνω τις νέες αποκαλύψεις του Γ. Κουρή [που δηλώνει ότι θα συνεχίσει παρά την όποια λύση στο επιχειρηματικό πεδίο], για να μην εκτεθώ όπως συνέβη με τη νοννά του –Χρόνια Πολλά– Κώστα Σημίτη.

Ας πρόσεχα, θα μου πείτε...

Υπάρχουν, όμως, και χειρότερα...

«Πρόσεχε γιατί εκτίθεσαι...»

Μ' αυτή τη φράση άρχιζε το ηλεκτρονικό μήνυμα που έλαβα από αναγνώστη της στήλης, προ δύο περιόδου εβδομάδων, και ανέφερε:

«Πρόσεχε γιατί εκτίθεσαι...»

Στο τελευταίο Θ&Δ γράφεις για το Νίκο Κλεισάικα, παραθέτεις τα βιβλία του μάλλον εξυμνηστικά ("θα βρείτε σχεδόν όλα όσα θέλατε να μάθετε και διάφοροι είτε αποφεύγουν να πουν, ή προτιμούν να τα ξεχάσουν") και στο τέλος αναρωτιέσαι "Το ότι βέβαια ο Ν. Κλεισάικας ευχαριστεί –μεταξύ άλλων– στα βιβλία του για τη συνεργασία του τον "Κώστα Τσίμα, στέλεχος του αντιδικτατορικού αγώνα, μέλους του Εθνικού Συμβουλίου του Π.Α.Κ., πρώην Ευρωβουλευτή και Βουλευτή Καβάλας" [Φαινόμενα, σελ. 20], χωρίς να αναφέρει ότι ο Κώστας Τσίμας υπήρξε και διοικητής της ΚΥΠ, στα τέλη της δεκαετίας του 1980, τι να σας πω...""...

Μάλλον αγνοείς ότι ο προαναφερόμενος "συγγραφέας" ήταν(;) μεγαλοπράκτορας της ΕΥΠ και έφτασε στο σημείο να διατελέσει Πρόεδρος της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Συλλόγων Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών !!! Υπάρχουν δημοσιεύματα ελληνικών εφημερίδων με τη φωτογραφία του και με την προαναφερόμενη ιδιότητά του...

Κομματικό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ, από τους βασικούς ΕΥΠατζίδες που έδρασαν στο σκάνδαλο των υποκλοπών το 1990, το όνομά του μάλιστα αναφέρθηκε και σε τηλεοπτικό πάνελ (ΠΡΟΦΙΛ) της εποχής σε συζήτηση υπουργών και στελεχών της ΝΔ...

*Ενεπλάκη και στην υπόθεση Οτσαλάν όταν έκανε καταγγελία κατά του Καλεντερίδη ότι ήταν και έδρασε ως πράκτορας της Μοσσάντ...
Και πολλά άλλα...*

Οι κομματικές του ενέργειες στα πλαίσια της "υπερεσίας" είναι παροιμιώδεις...

Τώρα είναι σύμβουλος και παρατρεχάμενος ενός γνωστού κυβερνητικού βουλευτή...

Αυτά όλα σίγουρα τα αγνοείς ;»

Για τον Νίκο Κλειτσικά είχα ακούσει, από διάφορους αποφοίτους των Πανεπιστημίων της Νάπολης, όπου σπούδασε ο ίδιος, ότι ήταν «πρακτόρι». Οφείλω να ομολογήσω ότι δεν έδωσα και μεγάλη σημασία. Τα μισά δημόσια πρόσωπα στην Ελλάδα κατηγορούν τα άλλα μισά ως «πρακτόρια»...

Ο φίλος έχει δίκιο και, για του λόγου το αληθές, μου έστειλε απόκομμα εφημερίδας [«Μυστικοί Πράκτορες» σε Φανερό Συνέδριο», που υπογράφεται από τον Γιάννη Κοκκινίδη – δυστυχώς ο φίλος δεν είχε σημειώσει στο απόκομμα ούτε ημερομηνία ούτε σε ποια εφημερίδα δημοσιεύτηκε, αν και λίγη σημασία έχει, αφού επιβεβαίωσα την είδηση κι από αλλού. Πάντως το δημοσίευμα πρέπει να είναι των μέσων της δεκαετίας του 1990 ή λίγο πριν, όταν διοικητής της ΕΥΠ ήταν ο ναύαρχος ε.α. **Λεωνίδας Βασιλικόπουλος**, που ανέλαβε το 1993 και αποχώρησε το 1996.], όπου υπάρχει η φωτογραφία του Ν. Κλειτσικά, τη λεζάντα της οποίας μπορείτε να διαβάσετε δίπλα.

Για το αν ο Ν. Κλειτσίκας χαρακτήρισε τον Καλεντερίδη πράκτορα της Μοσσάντ δεν βρήκα κάποιο σχετικό δημοσίευμα, αλλά εκείνη την περίοδο [26-2-1999] ο τότε υπουργός Δικαιοσύνης **Ευάγγελος Γιαννόπουλος** είχε δηλώσει «σε τηλεοπτική συνέντευξη ότι, "σύμφωνα με ανώτατους υπαλλήλους της ΕΥΠ, ο Καλεντερίδης είναι πράκτορας της Μοσσάντ". Βέβαια, την επομένη το γραφείο Τύπου του υπουργού διένειμε διευκρινιστική δήλωση, στην οποία υποστηρίζεται ότι "ο υπουργός δεν υιοθέτησε την άποψη", αλλά "μετέφερε μια φήμη συγκεκριμένων προσώπων"». [Ελευθεροτυπία, 26-2-1999]. Ο Ευ. Γιαννόπουλος μάλιστα είχε κληθεί να καταθέσει και στον εισαγγελέα που ερευνούσε την υπόθεση Οτσαλάν.

Και συνεχίζει ο φίλος αναγνώστης στο μήνυμά του:

«Για τα βιβλία του τώρα. Το βιβλίο του για τον αντιδικτατορικό αγώνα στην Ιταλία είναι γεμάτο ανακρίβειες. Μάλλον δεν το έχεις ελέγξει καλά. Προβάλλει "φίλους" με ανύπαρκτη δράση, μειώνει τους "κακούς", υπερβάλλει και συχνά δημιουργεί ο ίδιος γεγονότα. Απλή παρατήρηση : Δες από το βιογραφικό του πότε γεννήθηκε, τσέκαρε πόσο χρονών ήταν κατά την επταετία και πόσο χρονών ήταν το 197... Σε τι έλαβε μέρος ; Και ως τι ; Ως φοιτητής ; Χαχαχαχα !!! Για το βιβλίο του που χτυπάει Παλαιά Διαθήκη και Χριστιανισμό : Μία ερώτηση κρίσεως : μήπως είναι και ο ίδιος τέκτονας ;

Το τελευταίο του βιβλίο για τον Ελληνικό Νεοφασισμό δεν το έχω διαβάσει και επιφυλάσσομαι, αλλά γνωρίζω καλά πως όσα ξέρω εγώ για τον αρχαιομαρξισμό, άλλα τόσα ξέρει κι αυτός για το νεοφασισμό...

Μία παρατήρηση και μία παράκληση.

Παρατήρηση.

Συμφωνώ απολύτως μαζί σου για τη στενή διασύνδεση μυστικών υπηρεσιών και νεοφασιστικών οργανώσεων, όπως επίσης και ότι οι τελευταίες χρησιμοποιήθηκαν συχνά από τις πρώτες σε πλείστους όσους ρόλους. Υπάρχει όμως ένα κομμάτι νεοφασιστών (απολύτως λάθος ο όρος κατ' εμέ, αλλά για να συνεννοούμαστε...) το οποίο ποτέ δεν ενεπλάκη σε τέτοια "παίγνια" και ήταν πάντοτε αντίθετο

με την όποια εξουσία και κάθετα αντίθετο με τις "υπερεσίες" της, επαναστατικό και ριζοσπαστικό, και συνήθως αυτό "καίει" τους ψευτο-"φασίστες" και τις υπηρεσίες. Ψάξε το λίγο, έχει μεγάλο ενδιαφέρον.

Παράκληση.

Αν δημοσιεύσεις το ι-μείλ μου - όπως έχεις κάνει με άλλα, άλλων, στο παρελθόν - για ευνόητους λόγους μην δημοσιεύσεις την ηλεκτρονική μου διεύθυνση.

AM ENDE STEHT DER SIEG»

Όσον αφορά τα βιβλία του Ν. Κλειτσίκας και τα όσα «μάλλον εξυμνητικά» έγγραφα [*«θα βρείτε σχεδόν όλα όσα θέλατε να μάθετε και διάφοροι είτε αποφεύγουν να πουν, ή προτιμούν να τα ξεχάσουν»*].

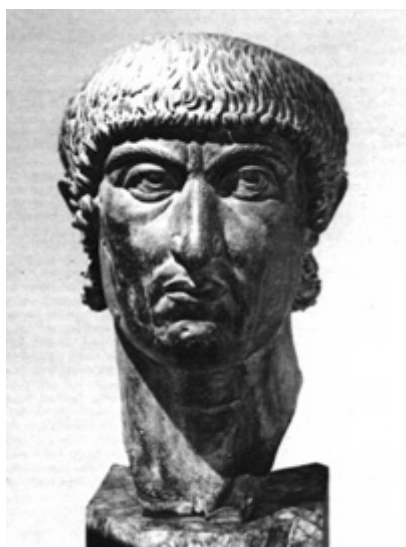
«Σχεδόν όλα όσα...» Υπάρχουν κι άλλα βιβλία για εκείνη την περίοδο και τα αγνού; Ο Κλειτσίκας ίσως γράφει ό,τι θέλει. Το αν «προβάλλει» τους «φίλους» του και «μειώνει» τους «κακούς» δεν μπορώ να το ξέρω, κι ίσως να μην το ξέρει ούτε ο e-mail-γράφος μας. Ας καταθέσουν κι οι «κακοί» την άποψή τους, και βλέπουμε... Εγώ επιμένω ότι τα βιβλία του παρουσιάζουν εξαιρετικό ενδιαφέρον. Και το γεγονός ότι υπήρξε πράκτορας της ΕΥΠ, δεν αλλάζει σχεδόν τίποτα. Απλά προσεγγίζεις τα όσα αναφέρει περισσότερο υποψιασμένος από πριν. Προσωπικά δεν έχω το παραμικρό πρόβλημα να διαβάσω οτιδήποτε από οποιονδήποτε ιδεολογικό χώρο και αν προέρχεται. Δεν κινδυνεύει πια η «ιδεολογική καθαρότητά» μου... Αν μάλιστα γνωρίζω και τον βίο και την πολιτεία του συγγραφέα ακόμα καλύτερα...

Ο Ν. Κλειτσίκας γεννήθηκε το 1956. Άρα πρέπει να πήγε στην Ιταλία το νωρίτερο –το νωρίτερο!– σε ηλικία 17 ετών, το 1973. Το πιθανότερο είναι να πήγε το 1974 ή το 1975. Σε τι έλαβε μέρος το αναφέρει ο ίδιος στα βιβλία του. Απλά «έκατσε» πάνω σε κάποια αρχεία της χούντας, τα οποία σήμερα χρησιμοποιεί για να συγγράψει... Και λοιπόν;

Το βιβλίο του *«που χτυπάει Παλαιά Διαθήκη και Χριστιανισμό»*, δεν το έχω διαβάσει. Υποθέτω ότι πρόκειται για το βιβλίο σχετικά με την ομοφυλοφιλία στην Παλαιά Διαθήκη. Το ζήτημα της ομοφυλοφιλίας στην Π. Δ. είναι το μικρότερο «κακό» εξ όσων αναφέρονται σ' αυτήν... Το αν έτσι χτυπιέται κι ο χριστιανισμός, δεν το ξέρω ούτε μ' ενδιαφέρει... Και μόνον οι τέκτονες χτυπάνε τον χριστιανισμό; [Και δεν γνωρίζω αν ο συγκεκριμένος συγγραφέας-πράκτορας είναι τέκτων...]

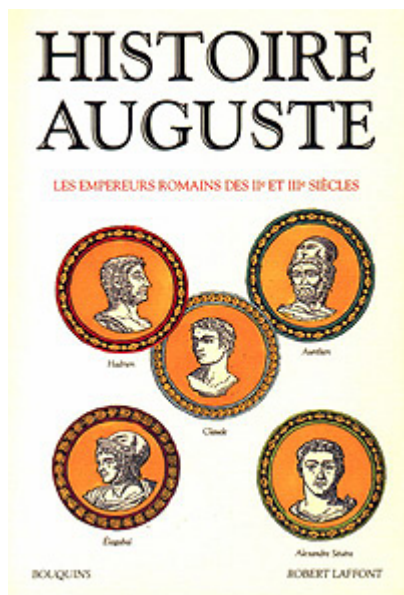
Τέλος, δεν μ' ενδιαφέρουν –ιδεολογικά, πάντα– ούτε οι αληθο-«φασίστες». Όπως δεν μ' ενδιαφέρει –ιδεολογικά– ούτε η «17 Νοέμβρη». Οι σχέσεις όμως των «τρομοκρατών», οποιουδήποτε ιδεολογικού χρώματος, με τις «υπερεσίες» με ενδιαφέρουν. Και μ' αυτό ασχολούμαι συχνά...

«Στο τέλος», κλείνει το μήνυμά του ο αναγνώστης, «βρίσκεται η νίκη». Ή, όπως το έθεσε ο **Κεν Ναμπ** [που, αν γνώριζα την ιδεολογική τοποθέτηση του φίλου-αναγνώστη, θα έλεγα ότι βρίσκεται στον ιδεολογικό αντίποδά του], «στον πόλεμο χάνονται όλες οι μάχες, εκτός από την τελευταία...»

Παιδοκτόνος, συζυγοκτόνος, «γαμπροκτόνος», «ανηψοκτόνος», αλλά και –το καλό να λέγεται!– «ισαπόστολος», «άγιος» και «μέγας». Ο λόγος –και η φωτογραφία– περί του

Φλαβίου Βαλερίου Κωνσταντίνους, που είναι γνωστότερος ως Κωνσταντίνος Α΄, αυτοκράτορας της Ρώμης, Παλαιάς τε και Νέας. Της γνωστής οικογενείας και φαμίλιας των Αυγούστων, που κυβέρνησαν ως αυτοκράτορες τη Ρώμη για μερικούς αιώνες και που, σύμφωνα με κάποιους, συνεχίζουν να κυβερνούν και σήμερα τον κόσμο. Αλλά αυτά δεν τα λέμε δυνατά...

Η δίγλωσση [λατινο-γαλλική] έκδοση της Historia Augusta, που κοσμεί τη βιβλιοθήκη μου. Η «Ιστορία των Αυγούστων» είναι η μοναδική έντυπη πηγή που διαθέτουμε για τον βίο και την πολιτεία των αυτοκρατόρων της Ρώμης από τον Αδριανό [117 μ.Χ.] ως τον Νουμεριανό [284 μ.Χ.]. Όλες οι υπόλοιπες «χάθηκαν»... Βολικόν, βολικότατον... Ως συγγραφείς της Historia Augusta εμφανίζονται έξι άτομα: Aelius Spartianus, Julius Capitolinus, Aelius Lampridius, Vulscius Gallicanus, Trebellius Pollion, Flavius Vopiscus. Όλοι τους ανύπαρκτοι. Όπως απέδειξαν οι φιλόλογοι-ιστορικοί η Historia Augusta γράφτηκε από ένα και μοναδικό άτομο, που είχε –φυσικά– πρόσβαση στα αυτοκρατορικά αρχεία. Τα «καλαμπουράκια» του συγγραφέα της «Ιστορίας» με τα ονόματα των υποτιθέμενων συγγραφέων καθώς και άλλων προσώπων που μνημονεύονται στο έργο «πάνε κι έρχονται». Η «Ιστορία» που κάποτε πιστευόταν ότι είχε γραφεί λίγο μετά το 300 μ.Χ., σήμερα έχει αποδειχθεί ότι γράφτηκε περί το 400 μ.Χ. Ίσως από κάποιον από τους διαδόχους του «μεγάλου» Κωνσταντίνου. Οι «καλές» οικογένειες γράφουν και «καλές» ιστορίες, όταν λόγω «μετριοφροσύνης» δεν θέλουν να αποκαλύψουν ότι «σσί πάει το βασίλειο»...

Στο κέντρο του τραπέζιου η Ντιντί Σερπιέρη [της γνωστής οικογενείας των τεκτόνων και επιχειρηματιών Serpieri – Εταιρεία Λαυρίου κ.λπ.]. Δεξιά κατά τη φορά του ρολογιού η Πριγκίπισσα Ελένη [γνοννά του ξέρετε ποιου –Χρόνια Πολλά– Κώστα], η Εύα Σιφναίου, ένα φιλικό ζεύγος των Μαρκεζίνη, ο Παναγιώτης Σιφναίος και η Ιέτα Σπ. Μαρκεζίνη. Τι ακριβώς

κάνουν μαζεμένοι γύρω από το «τραπεζάκι»; Όταν διαβάζετε πρώτα τις λεζάντες, τέτοιες απορίες έχετε...

«"Μυστικοί Πράκτορες" σε Φανερό Συνέδριο», ο τίτλος του δημοσιεύματος και συντάκτης του ο Γιάννης Κοκκινίδης. Η είδηση αφορούσε το 9ο Συνέδριο των Συλλόγων Εργαζομένων στην ΕΥΠ, που είχε γίνει σε κεντρικό ξενοδοχείο των Αθηνών! Ανάμεσα στα άλλα «σοβαρά» με τα οποία απασχολούνταν τότε –στα μέσα της δεκαετίας του 1990– οι συνδικαλιστές της «υπερεσίας» ήταν και το γεγονός ότι ο τότε διοικητής της ΕΥΠ –και μέλος αργότερα της Κεντρικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ– ναύαρχος ε.α. Λεωνίδας Βασιλικόπουλος «δεν συνεργάζεται μαζί μας στη λήψη αποφάσεων» και τόνισαν χαρακτηριστικά ότι «δεν τοποθετούνται υπάλληλοι της Υπηρεσίας ούτε σε επιτροπές για την προμήθεια σάντουιτς του κυλικείου»! Και το δημοσίευμα τελειώνει ως εξής: «Όσο για το παράδοξο, μια μυστική υπηρεσία να οργανώνει δημόσιο συνέδριο όταν τα μέλη της θα πρέπει να παραμένουν άγνωστα για ευνόητους λόγους, η απάντηση ήταν ότι αν είχαν λυθεί τα σοβαρά προβλήματά τους δεν θα υπήρχε δημοσιότητα και πως αναγκάζονται εκ των πραγμάτων.» Η στήλη, πάντως, λύνει πολλά προβλήματα όπως λαμβάνει αποκόμματα, όπως αυτό, και e-mail όπως αυτό δημοσιεύεται δίπλα. Σ' ευχαριστούμε «φίλε αναγνώστη».

Στη φωτογραφία φαίνεται ο Νίκος Κλειτσίκας, πρόεδρος τότε της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Συλλόγων Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών... «Η ΕΥΠ βρίσκεται σε μια ερμαφρόδιτη κατάσταση», τονίζε, «και πρέπει να ληφθούν μέτρα». Στ' αλήθεια έχει εκδοθεί και βιβλίο για τον ερμαφροδιτισμό στην Παλαιά Διαθήκη; Γιατί έχω μείνει ακόμα σ' εκείνο για την ομοφυλοφιλία...

Η στήλη δεν έχει ασχοληθεί σχεδόν καθόλου με τη δίκη της 17 Νοέμβρη. Πάντως την περασμένη εβδομάδα κατέθεσε η κόρη του δολοφονηθέντος Τζωρτζ Τσάντες. Η Ελευθεροτυπία ανακάλυψε τη «σύμπτωση» [ου-χου-χου-ουουου] ότι ο Τσάντες και οι Ξηροί κατάγονταν από το ίδιο νησί [Ικαρία], κι εγώ διάβαζα εναγωνίως τα πρακτικά της δίκης για να δω αν τη ρώτησαν για την εξαδέλφη της Αναστασία Τσάντες, με την περίπτωση της οποίας ασχοληθήκαμε παλιότερα. Δεν... Πάντως ο Γιάννης Σκουλαρικής, υπουργός Δημόσιας Τάξης στις αρχές της δεκαετίας του 1980, είχε πει σε συνέντευξή του [«Η ΚΥΠ μας δημιουργούσε προβλήματα στις έρευνες για την τρομοκρατία»] στην Ελευθεροτυπία [το απόκομμα υπάρχει στις σελίδες για την τρομοκρατία του www.e-e-e.gr: «Θυμάμαι όμως ότι μετά τη δολοφονία του Τσάντες μας είχε προβληματίσει το γεγονός ότι κάποια γυναίκα του συγγενικού του περιβάλλοντος είχε φιλικές σχέσεις με τη γυναίκα του Κασίμη [...] Τότε είχαν επιληφθεί του θέματος οι ελληνικές διωκτικές αρχές, αλλά επενέβησαν οι αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες και την εξαφάνισαν... Την έστειλαν στην Αμερική.» Τσ... Τσ... Τσ...

28 Μαΐου 2003

του Χρήστου Μόρφου

Από τον **Τάκη Τσουκαλά** ως τον **Λουκά Τσούκαλη**...

... «Αυτή είναι η Ελλάδα»...

...που είχε πει και ο πρωθυπουργός μας –και βαφτισιμιάς της πριγκιποπούλας– προ ετών, όταν στο Κοινοβούλιο συζητούσαν για το τραγικό ναυάγιο του «Σάμαινα».

Αυτή είναι η Ελλάδα.

[«Των πέντε θαλασσών και των τριών ηπειρών», μέρες που είναι...]

Αυτή είναι η Ελλάδα.

Των «γαύρων» και των think tanks.

Η Ελλάδα του TVMagic και της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ.

Του συνεδρίου της ΑΕΚΑ [Ανανεωτικής Εκσυγχρονιστικής Κίνησης της Αριστεράς – Νίκος Μπίστης] και της κοινής συνεδρίασης της Κεντρικής Επιτροπής και της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ.

Η Ελλάδα των γενεθλίων [χτες-**Σωκράτης Κόκκαλης-64**] και των επετείων [αύριο-Άλωση της Πόλης-550].

Αυτή είναι η Ελλάδα.

Της Ορθοδοξίας και της «5ης Ακαδημαϊκής Συνάντησης Διαλόγου μεταξύ Ιουδαϊσμού και Ορθοδοξίας», που γίνεται αυτές τις μέρες [...μέρες που βρήκαν...] στη Θεσσαλονίκη, «χοροστατούντος» του **Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου...**

Αυτή είναι η Ελλάδα.

Των ανέργων της Palco και των επενδυτικών ευκαιριών στο El Dorado των Βαλκανίων.

Η Ελλάδα των «πτωχεύσεων» και των υπερκερδών των βιομηχάνων [«Υπερδιπλάσια κέρδη δηλώνουν φέτος στην Εφορία οι μεγάλες βιομηχανικές επιχειρήσεις, την ώρα που ο πρόεδρος του ΣΕΒ επικαλείται εμπόδια στην επιχειρηματική δραστηριότητα και **προβλέπει εκτίναξη της ανεργίας στο 18%**. Οι 30 μεγαλύτερες βιομηχανίες πλήρωσαν φέτος φόρο 620 εκατ. ευρώ, έναντι 220 εκατ. πέρσι, εμφανίζοντας υπερτριπλάσια κέρδη», αλλά και «οι ελληνικές επιχειρήσεις έχουν μεγαλύτερα κέρδη από τις επιχειρήσεις της ευρωζώνης.»]

Αυτή είναι η Ελλάδα.

Του ζεϊμπέκη [«χωροφύλακας ή επαγγελματίας στρατιώτης της Οθωμανικής Τουρκίας, που προερχόταν από εξισλαμισθέντες Έλληνες της Μικράς Ασίας»] **Yorgos Παπανδρέου**, αλλά –καταπώς φαίνεται– και του στρατηγού **Χιλμί Οζκιόκ**, αρχηγού των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων, που δήλωσε «Θα πετάμε όπου θέλουμε στο Αιγαίο», την ώρα που ο Yorgos [ή μήπως Giorgos;] χόρευε ζεϊμπέκικα με τον Γκιουλ, οικοδομώντας μέτρα εμπιστοσύνης...

Αυτή είναι η Ελλάδα.

Της ανακρίτριας **Κωνσταντίνας Μπουρμπούλια**, που είχε χειρισθεί τις υποθέσεις-«φούσκες» του Χρηματιστηρίου Αθηνών και τώρα βρίσκεται στο «επίκεντρο ποινικής προκαταρκτικής εξέτασης» για τα όσα είχε πράξει ή –μάλλον– για τα όσα δεν είχε πράξει, ως όφειλε...

«Αυτή είναι η Ελλάδα» του **Κώστα Σημίτη**.

Που ή αντεπιτίθεται είτε βρίσκεται εκτός πραγματικότητας, ανάλογα με το ποια νομίζετε ότι είναι η Ελλάδα...

Τάκης Τσουκαλάς

Ζαπάροντας προχθές, αργά το βράδυ, βλέπω στο TVMagic [ιδιοκτησίας Σωκράτη – χιλιόχρονος!– Κόκκαλη] φιλμάκι με τανκς και στρατιωτικές παρελάσεις. «Θεέ μου!», σκέφτηκα ο άθεος. «Επιτέλους έστειλες τους **Ε** να σώσουν την πατρίδα, την ορθοδοξία και τον δωδεκαθεϊσμό!» [Ως άθεος και α-δωδεκά-θεος και μη διαθέτων master θεολογίας αλλά ούτε και DEA στις διεθνείς σχέσεις, θεωρώ ότι όλοι οι πατριώτες και όλοι οι πιστοί χρήζουν σωτηρίας...]

Φευ! Μετά τα τανκς, τσουπ, και μια φωτογραφία του αιμνήστου «σωτήρος» –πράκτορας της ΚΥΠ και ίσως και της CIA– **Γεωργίου Παπαδοπούλου**. Επρόκειτο –δυστυχώς, δυστυχέστατα!– για φιλμάκι αρχείου. Δεν είχαν έρθει οι Έ-φιλον, αλλά οι **Ε-ρυθρόλευκοι**, που πανηγύριζαν για την κατάκτηση του έβδομου συνεχόμενου ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος. Και το φιλμάκι συνέχιζε με πανηγυρισμούς και συνθήματα όπως: «Μια κόκκινη επταετία! Μια κόκκινη χούντα! Μια ερυθρόλευκη επταετία!»...

Ο Τάκης Τσουκαλάς είναι εκείνος ο γραφικός τύπος, ψευτοσαμπουκάς και μονίμως-αγριεμένος-για-«τα-δίκια-του-θρύλου»-γαύρος, που έχει κάμποσες εκπομπές στο TVMagic, όπου τηλεφωνούν «**ψυλλιασμένοι**» γαύροι για να «αναλύσουν» την ποδοσφαιρική πραγματικότητα της χώρας, αλλά και «δημοκράτες» αντι-γαύροι που εκφράζουν τις αντιρρήσεις τους για την «κόκκινη χούντα». [Παρακαλώ μην μπερδέψετε την «κόκκινη χούντα» με την «κομμουνιστική χούντα». Όπως εξηγούσε και ο πατήρ **Γεώργιος Μεταλληνός** χτες το βράδυ στο HighTV, «Εγώ είμαι χριστιανός κομμουνιστής, αλλά όχι μαρξιστής κομμουνιστής»... Τι να σας πω... Δεν έχω και master θεολογίας... Απόψε πάντως βλέπουμε όλοι Σπύρο Καρατζαφέρη, στις 10 στο Extra Channel. Τι έγινε στο γνωστό συνέδριο της Θεσσαλονίκης κατά του παγανισμού και των Ολυμπιακών Αγώνων... (Πού 'σαι «Μέγα» Θεοδόσιε να ηγηθείς του αγώνος!) Μην ξεχαστείτε με τον τελικό...]

Ο «Τάκαρος», λοιπόν, ως γνήσιος ερμηνευτής του λόγου του Κυρίου Του και αφεντικού του και της his master's voice [«πελάτες», «κότες»], αποπέμπει συνήθως τους «δημοκράτες» αντι-γαύρους με τη φράση που τον έκανε διάσημο στην Ελλάδα: «Άντε γ-ει-α!» Αλλά μην μπερδέψετε, τώρα πια που είστε **Ε-ψυλλων-μένοι**. Ο Τάκαρος, ως εκφραστής των πιο γνήσιων ερυθρόλευκων ιδανικών, δεν μπορεί δημοσίως να πει «Άντε γα...!», και έτσι –πάντα στις επάλξεις– προσέθεσε εκείνο το εν Δελφοίς **ΕΙ**, μετατρέποντας το «γα...» σε «γ-ει-α»...

Λουκάς Τσουκαλάς

Και μετά τον «επιστήμονα» Τάκη Τσουκαλά [ως «επιστήμονες» είχε χαρακτηρίσει τους χουλιγκάνους του Ολυμπιακού πριν από δέκα χρόνια ο τότε πρόεδρος της ομάδας **Αργύρης Σαλιαρέλης**] περνάμε στον καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών **Λουκά Τσουκαλά**, το όνομα του οποίου –οφείλω να ομολογήσω– δεν μου έλεγε και πολλά πράγματα μέχρι πριν από λίγες ημέρες. Όμως...

Ως είθισται κάθε χρόνο τέτοια εποχή, περί τα 120 μέλη της «υπερεθνικής ελίτ», που λέει κι ο Τάκης Φωτόπουλος, ή των Επικυρίαρχων, που λέει ο Λ. Αποσκήτης, ή μετόχων και manager της Πλανήτης Γη Α.Ε., που θα έλεγα εγώ, συνευρίσκονται σ' αυτό που αποκαλείται Συνάντηση της **Λέσχης Μπίλντερμπεργκ**.

Η φετινή, λοιπόν, συνάντηση της Λέσχης πραγματοποιήθηκε στο ξενοδοχείο Trianon Palace Hotel των Βερσαλλιών, είκοσι περίπου χιλιόμετρα από το Παρίσι, από την Πέμπτη 15 ως την Κυριακή 18 Μαΐου. [Για τους περιέργους: οι τιμές στο ιστορικό ξενοδοχείο, που χτίστηκε το 1910 και ανακαινίστηκε πλήρως το 2001 και όπου είχε υπογραφεί η Συνθήκη των Βερσαλλιών στο τέλος του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου –και την οποία, όχι αδίκως, πολλοί είχαν χαρακτηρίσει ως «προσωρινή διακοπή των εχθροπραξιών»– ξεκινούν από τα 200 ευρώ/βράδυ και κλιμακώνονται ανάλογα με τις απαιτήσεις σας...]

Τα 128 άτομα που αναφέρονται στον επίσημο κατάλογο ότι συμμετείχαν φέτος στη συνάντηση [σύμφωνα με πληροφορίες παραβρέθηκαν και άλλα, τα ονόματα των οποίων δεν υπάρχουν στον κατάλογο, όπως ο Κόλιν Πάουελ και ο βασιλιάς της Ισπανίας Χουάν Κάρλος], «ασχολήθηκαν κυρίως με τις σχέσεις Ευρώπης-Αμερικής και σ' αυτό το πλαίσιο με το Ιράκ, τη Μέση Ανατολή, τη Συνέλευση της Ευρώπης, τα οικονομικά προβλήματα».

Οι διαφωνίες Ευρώπης-Αμερικής όσον αφορά τον πρόσφατο πόλεμο κατά του Ιράκ και το μοίρασμα των πετρελαίων, υποθέτω ότι θα κυριάρχησαν ως θέματα στη συνάντηση. Άλλωστε συμμετείχαν ουκ ολίγοι εκπρόσωποι πετρελαϊκών εταιρειών: BP-Amoco, Shell, Eni, μεταξύ άλλων.

Βέβαια, και το «θεματάκι» της Συνέλευσης της Ευρώπης θα είχε την τιμητική του, αφού παραβρισκόταν ο πρόεδρος της Συνέλευσης, τένος πρόεδρος της Γαλλίας **Ζισκάρ ντ' Εσταίν**, που είναι και μακρινός απόγονος των Λουδοβίκων ΙΔ' [«Βασιλιάς Ήλιος»] και ΙΕ' [«Το κράτος είμαι εγώ»], που, τον 18ο αιώνα, είχαν χτίσει το παρακείμενο στο Trianon Palace παλάτι των Βερσαλλιών. Λίγες ημέρες μετά τη συνάντηση ο Ντ' Εσταίν έδωσε στη δημοσιότητα και το προσχέδιο του ευρωπαϊκού συντάγματος για το οποίο ήδη εκφράζονται διαφωνίες. Μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρο το προσχέδιο του ευρωπαϊκού συντάγματος [στα αγγλικά], για να σχηματίσετε τη δική σας άποψη για το πού πάει η Ευρώπη των λαών, ή η Ευρώπη των μονοπωλίων ή δεν-ξέρω-και-γω-τι...

Τον κατάλογο των συμμετασχόντων, καθώς και άλλες πληροφορίες, θα βρείτε στη διεύθυνση www.bilderberg.org, ενώ ενδιαφέρον παρουσιάζουν και τα άρθρα των James P. Tucker Jr. και Christopher Bollyn.

Στην Ελλάδα, ως συνήθως, η συνάντηση πέρασε «απαρατήρητη». Μόνον ο Λάμπρος Καούλλας από την Κύπρο κάλυψε από την αρχή το γεγονός στις ιστοσελίδες της Νοητικής Αντίστασης, όπου θα βρείτε πάμπολλες πληροφορίες και συνδέσεις σχετικά με τη συνάντηση.

Από ελληνικής πλευράς συμμετείχαν στη συνάντηση της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ ο –μόνιμος από το 1996– επιχειρηματίας [Ελληνική Εταιρεία Εμφιαλώσεως-3E-Coca-Cola] **Γιώργος Δαυίδ**, η Δήμαρχος Αθηναίων **Ντόρα Μπακογιάννη** και ο καθηγητής **Λουκάς Τσούκαλης**, με τον οποίο θα ασχοληθούμε εκτενέστερα.

Ο Λουκάς Τσούκαλης [βιογραφικό] στον επίσημο κατάλογο των μελών της Λέσχης που δόθηκε στη δημοσιότητα αναφέρεται ως «καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών» και «πρόεδρος του **Ελληνικού Ιδρύματος Ευρωπαϊκής & Εξωτερικής Πολιτικής**». Κανονικά το ακρωνύμιο αυτού του ιδρύματος θα έπρεπε να είναι **ΕΛΙΕΕΠ**.

Μια μικρή έρευνα, ωστόσο, στο Διαδίκτυο αποκάλυψε ότι ο Λ. Τσούκαλης είναι μεν πρόεδρος του Ελληνικού Ιδρύματος Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής, πλην όμως το ακρωνύμιο αυτού του ιδρύματος είναι **ΕΛΙΑΜΕΠ**. Από αυτό το ακρωνύμιο απουσιάζει ένα «Εψιλον» [το 'χει η μέρα...] και περισσεύουν τα «Άλφα» και «Μι». Τίποτε το μυστηριώδες. Απλώς, το ίδρυθέν το 1988 Ελληνικό Ίδρυμα **Αμυντικής** και Εξωτερικής Πολιτικής «μεταλλάχτηκε», πρόσφατα, σε Ελληνικό Ίδρυμα **Ευρωπαϊκής** και Εξωτερικής Πολιτικής. Εύκολο να ερμηνεύσουμε τα αίτια αυτής της «μετάλλαξης». Κανένα από τα αντίστοιχα ιδρύματα της αλλοδαπής –από το Συμβούλιο Διεθνών Σχέσεων [CFR] των ΗΠΑ ως τα διάφορα [πάνω από δέκα] Βασιλικά Ινστιτούτα Διεθνών Υποθέσεων [RIIA] των χωρών της Βρετανικής Κοινοπολιτείας– δεν φέρει στον τίτλο του τη λέξη «άμυνα» ή κάποιο παράγωγό της...

Ας περάσουμε όμως και στον ιστότοπο του ΕΛΙΑΜΕΠ, που παρουσιάζει εξαιρετικό ενδιαφέρον.

Ιστοσελίδα με τίτλο «Διοίκηση – Διοικητικό Συμβούλιο».

Πρόεδρος : Λουκάς Τσούκαλης.

Γενικός Γραμματέας: **Αλέξης Παπαχελάς**, Δημοσιογράφος , ΤΟ ΒΗΜΑ.

Γενικός Διευθυντής: **Θεόδωρος Κουλουμπής**, Ομότιμος Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Μέλη [μεταξύ άλλων]:

Θάνος Βερέμης, Καθηγητής Πολιτικής Ιστορίας, Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Γιώργος Δαυίδ, Πρόεδρος, Ελληνική Εταιρεία Εμφιαλώσεως.

Τα πράγματα γίνονται εξαιρετικά ενδιαφέροντα. Εδώ δεν πρόκειται απλώς για ένα ακόμα Ίδρυμα. Εδώ πρόκειται για **παράρτημα της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ στην Ελλάδα**. Και εξηγούμαι:

Ο Αλέξης Παπαχελάς συμμετείχε στην περσινή [2002] συνάντηση της Λέσχης.

Ο Θεόδωρος Κουλουμπής είχε συμμετάσχει στη συνάντηση του 1995.

Ο Θάνος Βερέμης στις συναντήσεις της Λέσχης το 1993 και το 1999.

Ο Γιώργος Δαυίδ είναι μόνιμος θαμώνας της Λέσχης από το 1996 μέχρι σήμερα.

Έχετε ακόμα απορίες για την αλλαξοπιλιά «Ευρωπαϊκής»-«Αμυντικής»;

Στην ιστοσελίδα του ΕΛΙΑΜΕΠ «Συνέδρια και Εκπαιδευτικά Σεμινάρια», μαθαίνουμε ότι το ίδρυμα έχει συνδιοργανώσει συνέδρια και σεμινάρια με ιδρύματα, οργανισμούς και ερευνητικά κέντρα όπως: Ευρωπαϊκή Ένωση, NATO, Διεθνές Ινστιτούτο Στρατηγικών Μελετών [Λονδίνο], Ίδρυμα RAND, Βασιλικό Ινστιτούτο Διεθνών Υποθέσεων της Μεγάλης Βρετανίας... Και άλλα πολλά που όλα τους είναι «ένα κι ένα»...

Ρίξτε μια ματιά και στις υπόλοιπες σελίδες. Πέρα από τα πάμπολλα γνωστά ονόματα συνεργατών του ιδρύματος που θα βρείτε [στο Τιμητικό Συμβούλιο, για παράδειγμα], υπάρχει και μεγάλος αριθμός άρθρων και μελετών των μελών και ειδικών του ιδρύματος. Για να ξέρετε προς τα πού οδεύει η ευρωπαϊκή και εξωτερική πολιτική της χώρας...

Δεν θα αποφύγω τον πειρασμό και από το κείμενο του διεθνολόγου **Σπύρου Λίτσα**, «Εθνικισμός, Εθνοτισμός και Υπερεθνικότητα: Η Ανάπτυξη μιας Κοινής Εθνοτικής Συνειδησης στην Κύπρο του 21ου Αιώνα», θα παραθέσω μόνον τους στίχους του **Walt[er] Whitman** που χρησιμοποιεί στην αρχή ο ίδιος ο συγγραφέας:

«Ω καπετάνιε! Καπετάνιε μου! / Το φοβερό ταξίδι τελείωσε./ Το πλοίο άντεξε σε όλες τις καταιγίδες/ το έπαθλο που αναζητούσαμε κερδήθηκε./ Το λιμάνι είναι κοντά, /ακούω τις καμπάνες/ ο λαός πανηγυρίζει./ Τα μάτια καρφωμένα στο ασάλευτο σκαρί,/ στο βλοσυρό και ριψοκίνδυνο καράβι»...

Από το Ίδρυμα των Διεθνολόγων Καθηγητών στον «Κύκλο των Χαμένων Ποιητών»...

«Ο! Captain! My Captain!»...

Η σημερινή στήλη τελείωσε./ Ο υπολογιστής άντεξε σε όλες τις καταιγίδες/ το μεροκάματο που αναζητούσα κερδήθηκε./ Η ώρα είναι κοντά,/ ακούω το τηλέφωνο/ η Σύλια πανηγυρίζει./ Τα μάτια καρφωμένα στην ασάλευτη οθόνη,/ στον βλοσυρό και ριψοκίνδυνο Netscape Messenger./ Τα e-mail φεύγουν το ένα μετά το άλλο./ Όρα να μπει το τσουκάλι στη φωτιά.../

Trianon Palace Hotel. Βερσαλλίες. Στο ξενοδοχείο διέμεναν και εκείνοι που προετοίμασαν το κείμενο της συμφωνίας και εκείνοι που υπέγραψαν τη Συνθήκη των Βερσαλλιών στις 28 Ιουνίου 1919. Παραγκοδιαγωνισμός [πλούσια δώρα]: Πόσοι από όλους τους προηγούμενους ήταν στενοί συνεργάτες και/ή υπάλληλοι του Τζ. Π. Μόργκαν ή των Ροκφέλλερ; [Για να θεωρηθεί ότι κερδίσατε πρέπει να αναφέρετε τουλάχιστον πέντε διαφορετικά ονόματα.]

Ο Ντέιβιντ Ροκφέλλερ, που δεν έχει απουσιάσει από καμία από τις 51 συναντήσεις της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ, κάνει το περίπατό του στις αλές των Βερσαλλιών συνοδευόμενος από το σωματοφύλακά του. Επίσημως, ο Ροκφέλλερ αναφέρεται ως μέλος του Διεθνούς Διοικητικού Συμβουλίου της τράπεζας –και όχι μόνον– JPMorganChase. Τα γωνιακά μαγαζιά του 1919 [βλ. προηγούμενη λεζάντα] είναι γωνιακά μέχρι σήμερα.

Ο καθηγητής Λουκάς Τσούκαλης [αριστερά] σε περσινή εκδήλωση του ΕΛΙΑΜΕΠ [3 Οκτωβρίου 2002] με τον Γάλλο Pascal Lamy, Επίτροπο Εμπορίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όπως τυχαίως, υποθέτω, αμφότεροι παραβρέθηκαν στη φετινή συνάντηση της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ. Ο Λ. Τσούκαλης είχε παραβρεθεί πέρυσι και στη συνάντηση της Τριμερούς Επιτροπής στην Ουάσινγκτων. Και δεν ήταν ο μόνος Έλληνας, όπως μπορείτε να διαπιστώσετε επισκεπτόμενοι τη [σχετική σελίδα της Νοητικής Αντίστασης](#).

Η σημερινή *Ελευθεροτυπία* [σελ. 3] διαφημίζει το τεύχος των «Ιστορικών» που θα διανεμηθεί αύριο με την εφημερίδα: «Η Πόλη πριν από την Άλωση: **1453-2003 – 500 χρόνια**». Ο γνωστός δαίμων του τυπογραφείου ή μήπως έβαλε την ουρίτσα του κανέναν **παγανός**; [«ειδωλολάτρης, δηλ. όχι στρατιώτης του Χριστού.»] Α! Επί τη ευκαιρία: και ο καθηγητής και πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών Γιώργος Μπαμπινιώτης είναι μέλος του Δ.Σ. του ΕΛΙΑΜΕΠ... Α! [δίσ] Γράφει το «9» της σημερινής *Ελευθεροτυπίας*, σε άρθρο για το «Matrix Reloaded»: «Όποιος ξαναρωτήσει "Τι είναι το Matrix" αποβάλλεται και αύριο να 'ρθει με τον κηδεμόνα του.» Την επόμενη Τετάρτη θα έρθω με τον «κηδεμόνα» μου, που δεν είναι άλλος από αναγνώστη της στήλης, που μου έχει στείλει πάμπολλες πληροφορίες για μια ταινία, που προβάλλεται αυτή την περίοδο στην Ιταλία, σχετικά με την απαγωγή και τη δολοφονία του Άλντο Μόρο από τις Ερυθρές Ταξιαρχίες. Hollywood αυτοί; Terrorwood εμείς! Εφέ αυτοί και «υψηλά» νοήματα; Conspiracies εμείς και ξεχασμένη ιστορία! Χα!

... ενώ μεταξύ των μελών του Δ.Σ. ενός άλλου ιδρύματος, του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, τα 24 μέλη του οποίου καταδικάστηκαν την περασμένη Παρασκευή από το Τριμελές Εφετείο Αθηνών σε πολύχρονες φυλακίσεις [4 χρόνια για τον πρόεδρο Ανδρέα Μαρτίνη και από 3 για τους υπόλοιπους], διαβάζουμε ονόματα όπως: Πανδώρα Τσαλδάρη, Σοφία Βαρβιτσιώτη, Ευτύχιος Βορίδης, Ιωάννης Πεσματζόγλου, Μαρία Κυπριωτάκη... Μαγαζάκια... Τα 24 μέλη του Δ.Σ. του Ερυθρού θεωρήθηκαν υπαίτιοι για το αδίκημα της απιστίας κατά του Ιδρύματος αφού χορήγησαν στο Ίδρυμα Ερρίκος Ντυνάν κληροδοτήματα ζημιώνοντας τον Ε.Ε.Σ. κατά πολλά εκατομμύρια. Και επίσης προσέλαβαν δικηγόρους για να τους εκπροσωπήσουν στις δίκες, καταβάλλοντας τη σχετική αμοιβή από χρήματα του Ε.Ε.Σ. και όχι εξ ιδίων, ως όφειλαν. Κι αυτή η είδηση πέρασε «απαράτηρητη» από τα ΜΜΕ. Τελικά, δεν αρκεί να έχεις διάσημο ονοματεπώνυμο, πρέπει να είσαι και celebrity για να ασχοληθούν τα Μέσα μαζί σου. Όπως τα μέλη της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ, που «θα πάθουν καμιά ψυχολογία», που θα 'λεγε κι ο «επιστήμων» Τσουκαλάς, επειδή τόσα χρόνια τους αγνοούν τα ΜΜΕ...

4 Ιουνίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

«Όποιος σήμερα θέλει να πολεμήσει την ψευτιά και την αμάθεια και να γράψει την αλήθεια έχει ξεπεράσει το λιγότερο πέντε δυσκολίες. Πρέπει να έχει το **θάρρος** να γράψει την αλήθεια παρόλο που παντού την καταπνίγουν. Την **εξυπνάδα** να την αναγνωρίσει παρόλο που τη σκεπάζουν παντού. Την **τέχνη** να την κάνει ευκολομεταχειρίσιμη σαν όπλο. Την κρίση να διαλέγει εκείνους που στα χέρια τους η αλήθεια θα αποκτήσει δύναμη. Την **πονηριά** να τη διαδώσει ανάμεσά τους.

Αυτές οι δυσκολίες είναι μεγάλες για κείνους που γράφουν κάτω απ' το φασισμό, υπάρχουν όμως και γι' αυτούς που τους κυνήγησαν ή που έφυγαν, ακόμα και για όσους γράφουν στις

χώρες της αστικής ελευθερίας.»

Μπέρτολτ Μπρεχτ [*Πέντε δυσκολίες για να γράψει κανείς την αλήθεια*, Συνέδριο για την υπεράσπιση της κουλτούρας, Παρίσι 1935]

«Επιτραπέζια» παιχνίδια

Αναγνώστης της στήλης μάς θυμίζει ενδιαφέρον απόσπασμα από το βιβλίο του αείμνηστου φίλου Νίκου Βεργίδη [Σάκη Κατσαρού], σχετικά με τα «επιτραπέζια» παιχνίδια των πρωθυπουργών στην Ελλάδα [η σύνταξη και η ορθογραφία του πρωτότυπου διατηρούνται]:

«Πώς και γιατί εδέχθη την πρωθυπουργία ο Τσουδερός; Είναι φριχτό, είναι σχιζοφρενικό, είναι τραγικό, αλλά το παρακάτω περιστατικό συνέβει όντως. Το διηγήθηκε ο ίδιος ο Τσουδερός στο βιογράφο του Ηλία Βενέζη.

Ένα μήνα πριν την ορκωμοσία του τον κάλεσε ο Κ. Μελάς σε... "πνευματιστικήν συγκέντρωσιν". Μετά την "κεκανονισμένην προσευχήν", το μέντιουμ εκάλεσε το "φάντασμα" του... Ελ. Βενιζέλου!!!... Το "φάντασμα" λοιπόν απευθύνθη στον Τσουδερό και του είπε πως σ' ένα μήνα θα κληθεί ν' αναλάβει τη κυβέρνηση του τόπου. Τον πρότρεψε δε να δεχτεί τη θέση... Τις επόμενες δυο ημέρες κλήθηκαν και τα "πνεύματα" του πατέρα του και του... Παπαναστασίου. Και οι δυο, του είπαν ακριβώς το ίδιο πράγμα. Τέλος, το "πνεύμα" του πατρός του του μονογενοῦς, εν αγαστή συνεργασία με το του... Βενιζέλου, "υπαγόρευσαν" (!) στον Τσουδερό, το διάγγελμα που ἔπρεπε να εκφωνήσει όταν θα του δινόταν η εντολή!!!... Κι ο ακαδημαϊκός (...) –διάβαζε: της λέσχης των διανοητικά ανάπηρων– Βενέζης συμπληρώνει με "πλήρη σοβαρότητα": "Περί των συνεδριάσεων αυτών υπάρχουν πρακτικά"!!! [Σημ. Ηλίας Βενέζης, *Εμμανουήλ Τσουδερός*, Αθήνα 1966, σελ. 263.]

Όσο παρανοϊκό κι αν φαντάζει είν' αλήθεια. Αυτοί οι άνθρωποι, μας κυβέρνησαν χρόνια και χρόνια. Δε θέλει ρώτημα πως σε διάφορες "πνευματιστικές" (...) συγκεντρώσεις το μέντιουμ θα καλούσε το... "πνεύμα" του κυρίου Κροίσου. Και ότι ο εν λόγω κύριος, όντας γαλαντόμος θα έταζε στον εκάστοτε πολιτικό πως θα του υποδείξει τη κρυψώνα κάποιου κιβωτίου με λίρες, αρκεί... Αρκεί να διεκπεραίωνε τις τάδε εντολές της Ουάσινγκτον. Και βέβαια οι εντολές θ' αφορούσαν πάντα την προώθηση κάποιας συμφέρουσας τις ΗΠΑ πολιτικής.

Ντροπή γι' αυτόν τον ιερό τόπο που έτυχε να γεννηθούν; Κρίμα για τον αιώνιο θεματοφύλακα της ελληνικής συνείδησης "απλό" λαό μας; Λίγο απ' όλα...»
Νίκος Βεργίδης, *Οι Μιγάδες της Νεοελληνικής Ιστορίας*, εκδ. Arcadia, Αθήνα 1988. σελ. 74-75.

Η Πλατεία των Πέντε Φεγγαριών – Άλντο Μόρο και Ερυθρές Ταξιαρχίες

Η Πλατεία των Πέντε Φεγγαριών [La piazza delle cinque lune] βρίσκεται δίπλα στην Πιάτσα Ναβόνα της Ρώμης. Το ιδιαίτερο μ' αυτήν την πλατεία είναι το ότι γύρω της έχουν την έδρα τους αρκετές από τις μυστικές υπηρεσίες της Ιταλίας.

«Η Πλατεία των Πέντε Φεγγαριών», αποτελεί και τίτλο ταινίας του Ρέντσο Μαρτινέλλι, που άρχισε να προβάλλεται στην Ιταλία στις 9 Μαΐου. Θέμα της ταινίας η απαγωγή και η δολοφονία του Ιταλού πολιτικού **Άλντο Μόρο**. Ο Α. Μόρο απήχθη από τις Ερυθρές Ταξιαρχίες στις 16 Μαρτίου 1978, σε μια επιχείρηση που έγινε στην οδό Φάνι της Ρώμης. Το πτώμα του δολοφονημένου πολιτικού βρέθηκε 55 ημέρες αργότερα στο πορτ-μπαγκάζ ενός κόκκινου Ρενώ, στο κέντρο της Ρώμης, σε ίση σχεδόν απόσταση από τα κεντρικά γραφεία του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος [πρόεδρος του οποίου ήταν τότε ο Α. Μόρο] και του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Τα ερωτήματα σχετικά με την απαγωγή και τη δολοφονία του Μόρο πάμπολλα. Ήταν

πράγματι «ένα χτύπημα στην καρδιά του κράτους» από τις Ερυθρές Ταξιαρχίες; Ο Α. Μόρο δολοφονήθηκε για να μην προχωρήσει στον «ιστορικό συμβιβασμό», δηλαδή τη συμμετοχή των Ιταλών κομμουνιστών στη διακυβέρνηση της χώρας; Τι ακριβώς συνέβη την ημέρα της απαγωγής του; Τι απέγιναν τα «πρακτικά» της ανάκρισής του από τα μέλη των Ε.Τ.; Είχαν πράγματι διαβρωθεί οι Ε.Τ. από τις μυστικές υπηρεσίες, όπως, εμμέσως πλην σαφώς, αφήνουν να εννοηθεί ακόμα και οι ιστορικοί ηγέτες της οργάνωσης, που είχαν συλληφθεί χρόνια πριν την απαγωγή; Επιθυμούσαν πράγματι οι ηγέτες του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος [Τζούλιο Αντρέτσι και λοιποί] τη δολοφονία του Α. Μόρο και γι' αυτό υπήρξαν «αδιάλλακτοι» στα αιτήματα των απαγωγέων; Και ποιος ο ρόλος των ιταλικών –και όχι μόνον– μυστικών υπηρεσιών;

Ο Γκυ Ντεμπόρ είχε πει κάποτε πως «η Ιταλία είναι το μεγαλύτερο εργαστήριο της αντεπαναστάσεως επειδή είναι και το μεγαλύτερο εργαστήριο της επανάστασης» – αν οι όροι αυτοί έχουν κάποια σημασία, σήμερα. Πάντως, η Ιταλία ήταν και είναι βυθισμένη μέσα στη σήψη. Τι να πρωτοαναφέρει κανείς; Βατικανό, μαφία, ιταλοί πολιτικοί, μίζες, σκάνδαλα, στοά Ρ-2, τρομοκρατία, μυστικές υπηρεσίες, Gladio...

[Gladio – «Ξίφος», το ιταλικό παρακλάδι του NATO-ικού σχεδίου «Stay Behind», για «την αντιμετώπιση των κομμουνιστών», σε περίπτωση που αυτοί καταλάμβαναν την εξουσία σε κάποια χώρα της Δύσης. Στην Ελλάδα είχε το όνομα «Κόκκινη Προβιά», αλλά σε αντίθεση με την Ιταλία, ουδέποτε έγινε η παραμικρή έρευνα...]

Ιταλομαθής φίλος, που είδε την ταινία, μου έστειλε αρκετές πληροφορίες για την υπόθεση της ταινίας και κάποια σχόλια πάνω σ' αυτήν. Στη συνέχεια, αναδημοσιεύω μεγάλα αποσπάσματα από τα e-mail του αναγνώστη, προσθέτοντας απλώς κάποια δικά μου – διευκρινιστικά– σχόλια μέσα σε παρενθέσεις.

«Η Πλατεία των Πέντε Φεγγαριών» – Η υπόθεση της ταινίας

Την Παρασκευή 9 Μαΐου 2003, στην κεντρική πλατεία της Σιένας έγινε η παγκόσμια πρώτη προβολή της ταινίας «**La Piazza delle Cinque Lune**», την οποία παρακολούθησαν 5.000 άτομα.

Σκηνοθέτης της ταινίας ο Ρέντσο Μαρτινέλλι με ηθοποιούς τους Ντόναλντ Σάδερλαντ, Τζιανκάρλο Τζιαννίνι, Στεφανία Ρόκκα, Φ. Μάρραιου Έιμπραχαμ. Η ταινία αναφέρεται στην απαγωγή και εκτέλεση του Άλντο Μόρο από τις Ερυθρές Ταξιαρχίες. Παρούσα στην προβολή ήταν και η κόρη του Άλντο Μόρο, που είναι μέλος της ιταλικής Γερουσίας.

Ο Σάδερλαντ υποδύεται έναν εισαγγελέα της Σιένας που ενώ βγαίνει στην σύνταξη, παραλαμβάνει από κάποιον την ερασιτεχνική ταινία της απαγωγής του Άλντο Μόρο. Παράλληλα προσπαθεί να βρει το γνήσιο αρχείο του Άλντο Μόρο από το οποίο λείπουν 5 με 6 κεφάλαια. Αυτά δηλαδή που υποδεικνύουν τους πραγματικούς εντολοδότες.

Εκείνη την περίοδο ο δημοσιογράφος Μίνο Πεκορέλλι είχε αναφέρει ότι κατείχε όλο το αρχείο. Μερικές ημέρες αργότερα δολοφονήθηκε. Ο επί πολλά έτη πρωθυπουργός της Ιταλίας κατηγορήθηκε από την ιταλική δικαιοσύνη ως ο άνθρωπος που έδωσε την εντολή για τη δολοφονία του Πεκορέλλι. Μετά από δίκη που κράτησε αρκετά χρόνια, τελικά ο Τζούλιο Αντρέτσι αθώωθηκε.

Σύμφωνα με την ταινία στην αρχή οι Ερυθρές Ταξιαρχίες ήθελαν να απαγάγουν τον Τζούλιο Αντρέτσι. Όμως ο τότε αρχηγός τους και πρόσωπο-κλειδί, Μορρέτι, προσανατολίζεται προς τον Άλντο Μόρο.

Ο εισαγγελέας Σάδερλαντ βοηθούμενος από τη σύγχρονη τεχνολογία καταφέρνει να εντοπίσει, σε κάποια πλάνα της ερασιτεχνικής ταινίας, ένα άτομο που παρακολουθεί ατάραχο όλη την επιχείρηση της απαγωγής. Πρόκειται για ένα πράκτορα των μυστικών υπηρεσιών της Ιταλίας. Εκείνη την περίοδο, ο τότε πρόεδρος της Ιταλίας Φραντσέσκο Κοσσίγκα είχε δημιουργήσει τρεις μυστικές υπηρεσίες. Όλες ήταν απόλυτα ελεγχόμενες και οι αρχηγοί τους ανήκαν όλοι στην περίφημη μασονική στοά Ρ-2.

Στην ταινία γίνεται αναφορά επίσης για ένα ακόμη άγνωστο άτομο. Δεν ανήκει στις Ερυθρές Ταξιαρχίες. Είναι αυτός που σκοτώνει τον πιο σημαντικό και πιο επικίνδυνο προσωπικό φρουρό του Άλντο Μόρο. Άγνωστη η εθνικότητά του.

Τελικώς ο εισαγγελέας, μετά από κάποιες πληροφορίες, καταλήγει στο Παρίσι. Εκεί συναντά ένα άτομο που ονομάζεται L' Entita (Η Ύπαρξη). Αυτός του αναφέρει πως από τα μέσα της δεκαετίας του 1950 στο Παρίσι λειτουργούσε το Ίδρυμα Ξένων Γλωσσών «Υπερίων». Το Ίδρυμα ήταν η κάλυψη της μεγαλύτερης μυστικής βάσης της CIA στην Ευρώπη. Εκεί εκπαιδεύονται πράκτορες ώστε να διεισδύσουν σε αριστερές οργανώσεις. Σκοπός τους να μην πέσουν στα χέρια των κομμουνιστών οι χώρες μέλη του NATO. Ο Άλντο Μόρο μια μέρα πριν από την απαγωγή του είχε αποφασίσει να φέρει στην εξουσία το κομμουνιστικό κόμμα της Ιταλίας. Ένας από αυτούς τους πράκτορες ήταν και ο Μορέττι, ο αρχηγός των Ερυθρών Ταξιαρχιών. Μέχρι το 1970 οι Ερυθρές Ταξιαρχίες δεν είχαν προβεί σε δολοφονικές ενέργειες. Εκείνη την περίοδο ο Μορέττι είχε ήδη διεισδύσει στην οργάνωση κατέχοντας μάλιστα και ηγετική θέση. Το 1972 μετά από μια επιχείρηση η αστυνομία ανακοινώνει ότι συνέλαβε όλους τους αρχηγούς των Ερυθρών Ταξιαρχιών. Όλους εκτός από τον Μορέττι. Έτσι ο Μορέττι καταφέρνει να ελέγξει πλήρως την οργάνωση.

Το τέλος της ταινίας είναι ιδιαίτερα πικρό. Η τελευταία σκηνή δεν είναι εντυπωσιακή αλλά προσιωνίζεται ένα μέλλον πολύ σκληρό για τη δημοκρατία στην Ιταλία. Οι τωρινές ημέρες της άγριας πολιτικής σύγκρουσης, όπως είπε ο Pierro Fasino, «θυμίζει την εποχή της P-2».

Το ερώτημα είναι γιατί η Σιένα βρίσκεται στο επίκεντρο της ταινίας...

Η Σιένα, λοιπόν, είναι το κέντρο των συμπτώσεων. Μια πόλη που, τα τελευταία 50 χρόνια, ψηφίζει κεντροαριστερά σε ποσοστά της τάξης του 55-65%. Που διαθέτει μία από τις μεγαλύτερες τράπεζες της Ιταλίας και την αρχαιότερη του κόσμου, την Monte dei Paschi di Siena. Την οποία όμως διαχειρίζεται και ο Δήμος της Σιένας. Όλοι οι δήμαρχοι των τελευταίων 25 ετών προέρχονται από τα συνδικαλιστικά όργανα των υπαλλήλων της τράπεζας. Μια πόλη στην οποία και το Πανεπιστήμιο ανήκει στο Δήμο και κατά συνέπεια στην τράπεζα.

Ο Ενρίκο Μπερλινγκουέρ, ηγέτης του ΚΚΙ την εποχή της απαγωγής του Α. Μόρο, καταγόταν επίσης από τη Σιένα...

Συνέντευξη του σκηνοθέτη Renzo Martinelli

Ακολουθούν αποσπάσματα από τέσσερις διαφορετικές συνεντεύξεις του σκηνοθέτη της «Πλατείας των 5 Φεγγαριών» Ρέντσο Μαρτινέλλι, τα οποία μετέφρασε και μας έστειλε ο φίλος-αναγνώστης [ευχαριστούμε!].

Οι συνεντεύξεις αυτές υπάρχουν στις παρακάτω ιστοσελίδες: [Συνέντευξη 1](#), [Συνέντευξη 2](#), [Συνέντευξη 3](#), [Συνέντευξη 4](#).

Περισσότερες πληροφορίες για την ταινία υπάρχουν στον επίσημο ιστότοπο της [«Πλατείας των Πέντε Φεγγαριών»](#).

Πάνω σε ποια στοιχεία στηρίχτηκε το σενάριο της ταινίας ;

Το έγγραφο μαζί με τον Φάμπιο Κάμπους, υπό τις συμβουλές του γεροϋσιαστή Σέρτζιο Φλαμίνι, συγγραφέα του βιβλίου *La Tela del Ragno* και βουλευτή του ΚΚΙ από το 1968 μέχρι το 1987. Ο Φλαμίνι ήταν για πολλά χρόνια μέλος της κοινοβουλευτικής επιτροπής για τις εθνικές τραγωδίες. Αφιέρωσε όλη του την ζωή στη μελέτη και συλλογή στοιχείων για το θάνατο του Μόρο. Ουσιαστικά ο δικαστής που βγαίνει σε σύνταξη και συνεχίζει την έρευνα (Ντόναλντ Σάδερλαντ) δεν είναι άλλος από τον Σέρτζιο Φλαμίνι.

[Ο τίτλος του βιβλίου του Σ. Φλαμίνι *La Tela del Ragno* σημαίνει «Ο Ιστός της Αράχνης». Στις

πρώτες σελίδες του ιστότοπου της ταινίας, διαπιστώνουμε ότι η φράση προέρχεται από ένα ρητό του Σόλωνα, που παρατίθεται μεταφρασμένο στα ιταλικά. Κάποτε, λοιπόν, ρώτησαν τον Σόλωνα: «Τι είναι οι νόμοι;» Κι εκείνος απάντησε: «Τους νόμους τοις αραχνίοις ομοίους και γαρ εκείνοι εάν μεν εμπέση τι κούφον και ασθενές στέγειν. Εάν δε μείζον, διακόψαν οίχεσθαι». Οι νόμοι είναι όμοιοι με τους ιστούς της αράχνης. Διότι εάν μεν πέσει μέσα εις αυτούς κάτι ελαφρύ και αδύνατο το κρατούν, εάν δε κάτι μεγαλύτερο, αφού καταστρέψει τον ιστό φεύγει.]

Με ποιο τρόπο έγινε η αναπαράσταση των σκηνών της απαγωγής του Άλντο Μόρο στην οδό Φάνι;

Κατά τη διάρκεια της επίθεσης κατά του αυτοκινήτου του Άλντο Μόρο, κάποιος φωτογράφος που δούλευε για μια ασφαλιστική εταιρία, έβγαλε ορισμένες φωτογραφίες από το παράθυρο του σπιτιού του. Φυσικά αυτές οι φωτογραφίες εξαφανίστηκαν. Όταν, λοιπόν, πληροφορήθηκα αυτό το γεγονός μου ήρθε η ιδέα της λήψης μέσω μιας ερασιτεχνικής κάμερας Super 8 από τον 3ο όροφο μιας πολυκατοικίας. Σιγουρεύτηκα όμως πως η ιδέα της Super 8 ήταν καλή όταν διάβασα μια συνέντευξη του Λίτσιο Τζέλλι, αρχηγού της P-2, ο οποίος απαντώντας σε κάποια ερώτηση είχε πει: *«Δεν πιστεύω να είστε τόσο αφελείς, που να πιστεύετε ότι ορισμένα άτομα, μανιακά με τη συλλογή στοιχείων, δεν κατάφεραν να αποθανάτισουν την απαγωγή του αιώνα...»*

Στη συνέχεια, σκέφτηκα ότι ο καλύτερος τρόπος για την αναπαράσταση της απαγωγής ήταν να στηριχτώ στις αφηγήσεις των πρωταγωνιστών της απαγωγής, δηλαδή του Μάριο Μορέττι και του Βαλέριο Μορούτσι. Και έτσι έγινε. Προς μεγάλη μου έκπληξη διαπίστωνα ότι δεν ήταν δυνατόν να γίνει αναπαράσταση της απαγωγής σύμφωνα με όσα ισχυρίζονταν οι ερυθροταξιαρχίτες!

Το ανακάλυψα καθώς έλεγχα μαζί με τους στάντμεν της ταινίας, βήμα προς βήμα τα στάδια της απαγωγής. Ο Μορέττι και ο Μορούτσι λένε ψέματα εδώ και 25 χρόνια. Μα τι καλύπτουν;

Και τι ακριβώς ανακαλύψατε ;

Καταρχήν εδώ και 25 χρόνια λέγεται ότι στην οδό Φάνι το αυτοκίνητο του Μόρο τρακάρισε μπροστά με το αυτοκίνητο του Μορέττι και πίσω με το άλλο αυτοκίνητο που χρησιμοποίησαν οι απαγωγείς. Μα πώς είναι δυνατόν, από την στιγμή που όλες οι φωτογραφίες αποδεικνύουν το αντίθετο; Δεν υπάρχει ούτε μια γρατσουνιά στα αυτοκίνητα.

Επίσης σύμφωνα με τους Μορέττι και Μορούτσι όλοι τους πυροβόλησαν από την αριστερή μεριά. Ε, λοιπόν, δεν είναι έτσι! Η αυτοψία του ανθυπατιστή Λεονάρντι απέδειξε ότι όλες οι σφαίρες, συνολικά δέκα, προήλθαν από τα δεξιά. Υπήρχε λοιπόν ένα άλλο, μυστηριώδες άτομο εκείνο το πρωινό, που ποτέ δεν εντοπίστηκε μα ούτε καν αναφέρεται πουθενά σε καμία έρευνα, που πυροβόλησε από τα δεξιά. Γιατί λοιπόν τον καλύπτουν;

Η ταινία σας εντοπίζει και μια σειρά άλλων μυστηρίων...

Ναι, έτσι είναι. Για παράδειγμα εδώ και 25 χρόνια λένε ότι τα όπλα των απαγωγέων μπλόκαραν κατά τη διάρκεια της επίθεσης. Η πραγματογνωμοσύνη λέει ότι σε 20 δευτερόλεπτα ρίχτηκαν 91 σφαίρες. Μα καταλαβαίνετε τι θα πει αυτό;

Ο Μόρο δεν παθαίνει τίποτα. Ούτε καν ένα κομματάκι από τα τζάμια δεν τον τραυματίζει. Όλοι οι υπόλοιποι πεθαίνουν, για την ακρίβεια εκτελούνται. Προφανώς δεν έπρεπε να επιζήσει κανείς. Μόνον από ένα όπλο, ένα mitra Sten ρίχτηκαν 43 σφαίρες. Ποιο είναι αυτό το άτομο που πυροβόλησε με τέτοια τρομερή ακρίβεια;

Υπάρχει και μια σειρά από άλλα πράγματα που δεν έγιναν ποτέ γνωστά. Δεν έχουν γίνει

γνωστά όλα τα μέλη των Ερυθρών Ταξιαρχιών που πήραν μέρος στην απαγωγή. Δεν έχει εξακριβωθεί η πλήρης δυναμική της επίθεσης. Δεν βρέθηκαν τα οχήματα που χρησιμοποιήθηκαν στην επιχείρηση, αλλά ούτε καν έχει εντοπιστεί η βάση όπου συναντιόντουσαν τα μέλη της οργάνωσης. Δεν έχει εξακριβωθεί εάν η φυλακή του Μόρο βρισκόταν στην οδό Μονταλτσίνι, και υπάρχει η υπόθεση ενός κρησφύγετου-βάσης στο εβραϊκό γκέτο. Έτσι εξηγείται και το γιατί το αυτοκίνητο με το πτώμα του Μόρο βρέθηκε τόσο κοντά στο κέντρο, δίπλα από τα γραφεία του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος στην οδό Καετάνι. Σίγουρα υπάρχει κάποιος εξωτερικός παράγοντας που δρούσε υπέρ των Ερυθρών Ταξιαρχιών.

Δεν γνωρίζουμε τι απέγιναν οι αυθεντικές σημειώσεις με τις απαντήσεις που έδωσε ο Μόρο κατά την διάρκεια των ανακρίσεων του από τα μέλη της οργάνωσης. Δεν υπάρχουν καν οι βιντεοκασέτες των ανακρίσεων. Γνωρίζουμε ότι οι ανακρίσεις καταγράφηκαν από κάμερα κλειστού κυκλώματος. Και, τέλος, τι απέγιναν τα χαρτιά που βρίσκονταν στους δύο χαρτοφύλακες που είχε μαζί του ο Μόρο; Που βρίσκονται τα κομμάτια που λείπουν από τα «Απομνημονεύματα» του Μόρο; Και κυρίως που είναι τα γνήσια χειρόγραφα;

Αλήθεια έχουν ειπωθεί πολλά για αυτά τα περίφημα «Απομνημονεύματα»...

Η δικαιοσύνη έχει στη διάθεσή της φωτοτυπίες που βρέθηκαν σε δύο διαφορετικές χρονικές στιγμές. Οι πρώτες 44 σελίδες από τον στρατηγό Ντάλλα Κιέζα το 1979, και άλλες 400 το 1990. Τις τελευταίες τις βρήκε «κατά λάθος» ένας εργάτης στο κρησφύγετο της οδού Μοντενεβόζο. Όμως λείπουν αρκετές ακόμη. Κατά κάποιο τρόπο υπάρχει μια σειρά από δολοφονίες που αφορούν αυτές τις περίφημες υπολειπόμενες σελίδες.

Το 1978 ενδιαφερόντουσαν για αυτές τις σελίδες ο λοχαγός των Καραμπινιέρων Αντόνιο Βαρίσκο και ο δημοσιογράφος Μίνο Πεκορέλλι, διευθυντής του «ΟΡ». Συναντιόντουσαν κρυφά στη Ρώμη στην Πλατεία των Πέντε Φεγγαριών (κέντρο πολλών μυστικών υπηρεσιών) δίπλα στην Πιάτσα Ναβόνα. Σε μια από αυτές τις συναντήσεις συμμετείχε και ο Στρατηγός Ντάλλα Κιέζα. Δυο εβδομάδες μετά δολοφονείται ο Πεκορέλλι. Ο Βαρίσκο παραιτείται από τους Καραμπινιέρους. Και αυτός λίγο καιρό μετά δολοφονείται. Στις 3 Σεπτεμβρίου 1982 σε μια ενέδρα στο Παλέρμο, σκοτώνεται και ο Ντάλλα Κιέζα. Είναι ολοφάνερο ότι αυτά τα ντοκουμέντα καίνε.

[Ο στρατηγός Ντάλλα Κιέζα ήταν επικεφαλής των ερευνών για την ανακάλυψη των απαγωγών του Α. Μόρο. Αργότερα, τοποθετήθηκε επικεφαλής των ερευνών για τη μαφία στη Σικελία, όπου και δολοφονήθηκε, από «μαφιόζους εκτελεστές».]

Το 1990 από τις νέες πλέον σελίδες έρχεται στην επιφάνεια η ύπαρξη μιας στρατιωτικής οργάνωσης, της *Gladio*. Σκοπός της να αντιμετωπίσει τον κομμουνιστικό κίνδυνο στην Ιταλία. Εάν αυτή η είδηση είχε γίνει γνωστή το 1978 τι θα είχε συμβεί;

Σύμφωνα με την κόρη του Μόρο, Μαρία Φίντα, υπάρχουν εννέα μυστικές υπηρεσίες που εμπλέκονται σε αυτή την υπόθεση. Μήπως υπήρξαν στοιχεία που δεν μπορέσατε να συμπεριλάβετε στην ταινία;

Δεν μπορούσα να κάνω μια ταινία που θα διαρκούσε πάνω από δύο ώρες. Κανείς δεν θα την δεχόταν. Έτσι ορισμένα πράγματα έμειναν απ' έξω.

Το 1974 μια επιτροπή της Mossad με αρχηγό τον Rabin καταφτάνει στην Ουάσινγκτων για να εκφράσει στον νεοεκλεγμένο πρόεδρο Τζέραλντ Φορντ και τον Χένρυ Κίσσιγκερ την ανησυχία της για την ενδεχόμενη συμμετοχή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ιταλίας στην κυβέρνηση της χώρας, γεγονός που, κατά τη γνώμη τους, θα αποσταθεροποιούσε ολόκληρη τη Μεσόγειο. Την επόμενη εβδομάδα ο Μόρο συνοδεύει τον πρόεδρο της Ιταλίας Τζιοβάννι Λέονε για επίσημη επίσκεψη στις Η.Π.Α. Ο Κίσσιγκερ πλησιάζει τον Μόρο και του λέει: «Αν δεν αλλάξετε πολιτική κ. Μόρο θα το πληρώσετε πολύ ακριβά. Προσπαθήστε να καταλάβετε τι εννοώ...» Ο Μόρο γυρνώντας στην Ιταλία αισθάνεται άσχημα. Προσπάθησαν να τον

εξαφανίσουν πολιτικά μπλέκοντάς τον στο σκάνδαλο Lockheed. Δεν τα καταφέρνουν. Πάντως το Feed Manual που εκδίδεται από την CIA και βρέθηκε στα χέρια της κόρης του Λίτσιο Τζέλλι, αρχηγού της P-2, προβλέπει ανάλογες κινήσεις σε περίπτωση ανόδου των κομμουνιστών στην εξουσία.

[Στα μέσα της δεκαετίας του 1970, είχε ξεσπάσει σε αρκετές ευρωπαϊκές χώρες το «σκάνδαλο Λόκχηντ». Τότε πολλοί ευρωπαίοι πολιτικοί είχαν κατηγορηθεί ότι είχαν πάρει μίζες από την αμερικανική εταιρεία για να αγοράσουν τα δικά της πολεμικά αεροσκάφη. Τελικά, η υπόθεση «ξεχάστηκε». Λέγεται ότι η «αποκάλυψη» αποτελούσε μέρος του υπόγειου πολέμου, που μαινόταν τότε μεταξύ της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ και της Τριμερούς Επιτροπής, σχετικά με την πολιτική που έπρεπε να ακολουθήσει η Δύση απέναντι στη Σοβιετική Ένωση.]

Το 1974 όλα τα μέλη των Ερυθρών Ταξιαρχιών συλλαμβάνονται στην περίφημη παγίδα του Πινερόλο. Εκτός του Μορέττι που δεν εμφανίστηκε αλλά ούτε και ειδοποίησε κάποιο άλλο μέλος της οργάνωσης. Ο Κούρτσιο το σκάει και συναντά τον Μορέττι. Την επόμενη ακριβώς ημέρα συλλαμβάνεται ο Κούρτσιο. Μια σειρά από εντυπωσιακά στοιχεία... Πάντως από ό,τι ξέρω ο Μορούτσι είναι ελεύθερος. Με την πάροδο του χρόνου αυτοί που βρίσκονταν στην οδό Φάνι είναι αυτοί που, από νομικής πλευράς, είχαν την καλύτερη μεταχείριση...

Στην ταινία αναφέρεστε συχνά στο ρόλο της μασονικής στοάς P-2.Ο Μπερλουσκόνι πρώην μέλος της P-2 είναι σήμερα πρωθυπουργός. Κάποια σχέση;

Όχι, δεν νομίζω. Ένα αραβικό ρητό λέει ότι «οι άνθρωποι μοιάζουν περισσότερο στην εποχή τους παρά στον πατέρα τους». Για να καταλάβουμε την P-2 πρέπει να μπούμε στο κλίμα του Ψυχρού Πολέμου. Δεν θα ήταν «σωστό» να κάνουμε συγκρίσεις με το παρόν...

Για να καταλάβει κανείς την υπόθεση Μόρο πρέπει να ξεκινήσει από την Γιάλτα. Ένα κομμουνιστικό κόμμα δεν μπορούσε να ανέβει στην εξουσία σε μια δυτική δημοκρατία και ουσιαστικά να αποκτήσει πρόσβαση στα μυστικά του NATO.

Φοβάστε κάτι;

Κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων δέχτηκα πιέσεις, υπονοούμενα και κάποια απειλή. Ελπίζω να μην υπάρχει κάποιος τόσο ηλίθιος που να με πυροβολήσει, από τη στιγμή που σ' αυτό το κράτος υπάρχουν πολλοί πριν από εμένα που αξίζουν αυτή την τύχη. Ενδεχομένως να επανέλθω αργότερα σ' αυτό το θέμα. Φοβάμαι πως θα ζημιώσω την ταινία αν κάνω τώρα δηλώσεις που θα προκαλέσουν σεισμό.

Από κινηματογραφικής πλευράς υπάρχει μια σκηνή που θυμίζει το «JFK» του Όλιβερ Στόουν. Όταν ο Φ. Μάρραιου Έιμπραχαμ συναντά στις Βερσαλλίες τον Ντόναλντ Σάδερλαντ, που στο φιλμ του Στόουν ήταν εκείνος που αποκάλυπτε τα πάντα.

Είναι μια σκηνή συμβολική και εσκεμμένα αντίστροφη εκείνης του «JFK». Στις Βερσαλλίες, μπροστά στο σιντριβάνι του Ετοιμοθάνατου Τιτάνα. Η εξουσία αν θέλει στραπατσάρει οποιονδήποτε. Και τη φράση που λέει ο Φ. Μάρραιου Έιμπραχαμ ουσιαστικά την είχε πει ο Λίτσιο Τζέλλι: «Ορισμένες συμφωνίες κλείνονται πιο εύκολα, όταν κλείνονται αφ' υψηλού, πάνω σε μια ωραία ταράτσα».

Βιβλιογραφία

Περισσότερα στοιχεία σχετικά με τις «υπόγειες» διαδρομές των Ερυθρών Ταξιαρχιών

υπάρχουν στα βιβλία:

– Φραντσεσκίνο Αλμπέρτο [εκ των ιδρυτικών στελεχών με τον Ρενάτο Κούρτσιο], Μπούφα Πιέρ Βιτόριο, Τζιουστολίτζι Φράνκο, *Εμείς οι Τρομοκράτες – Η Ιστορία των Ιδρυτών της Ερυθρών Ταξιαρχιών*, εκδ. Ελεύθερη Σκέψις, Αθήνα 1991.

– Bocca Giorgio, *Εμείς οι Τρομοκράτες – Δώδεκα Χρόνια Ένοπλου Αγώνα στην Ιταλία – Μιλούν οι Πρωταγωνιστές*, εκδ. Index, Αθήνα 1993.

– Δεληολάνης Δημήτρης, *Το Φαινόμενο της Τρομοκρατίας – Η Άνοδος και η Πτώση των Ερυθρών Ταξιαρχιών*, εκδ. Νέα Σύνορα – Α.Α. Λιβάνη, Αθήνα 1992. Αυτό το βιβλίο, αναμφισβήτητα το πιο ενδιαφέρον από τα τρία, εξετάζει σε βάθος όλα τα σκοτεινά σημεία της ιστορίας των Ε.Τ.

Απορίες...

«Καλά», θα μπορούσε να ρωτήσει κάποιος εξ υμών. «Και τι μας νοιάζει εμάς για την απαγωγή και τη δολοφονία του Μόρο;»

Σωστό το ερώτημα. Ζητώ ταπεινά συγνώμην. Την επόμενη εβδομάδα θα ασχοληθώ με το «βαθύτερο νόημα» του «Matrix Reloaded». Τριακόσια εκατομμύρια δολάρια στοίχισε η ταινία, μεγάλο μέρος αυτών θα ξοδεύτηκαν για την «προώθησή» της, κάτι θα έχει περισσέψει και για μας...

«Τώρα τους θάβουνε βαθιά, και βρέχει...», που είχε πει κι ο ποιητής...

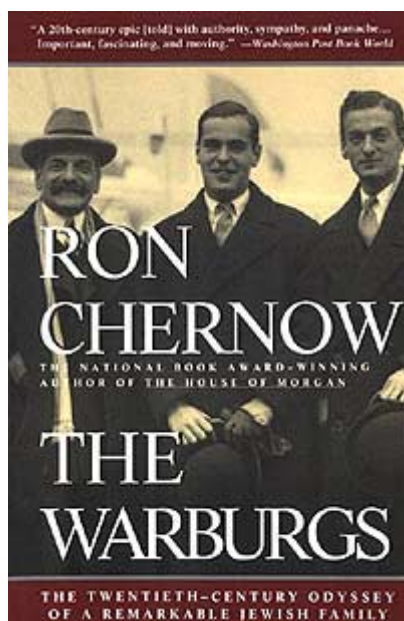

Με τις «Πέντε δυσκολίες για να γράψει κανείς την αλήθεια» του Μπ. Μπρεχτ ξεκινά το εισαγωγικό σημείωμα του βιβλίου *Αντιπληροφόρηση – 1975-1977 – Τεύχη 1-11*, σελ. 846, που μόλις εξέδωσαν οι εκδόσεις Γραφές. Το περιοδικό *Αντιπληροφόρηση* κυκλοφόρησε συνολικά 44 τεύχη από τον Μάιο του 1975 ως τον Φεβρουάριο του 1982. Επειδή το περιοδικό δεν δημοσίευσε ποτέ κάποια «ταυτότητα» [όνομα εκδότη ή υπεύθυνου, διεύθυνση κ.λπ.] «κάποιοι» το συνδέουν άμεσα με την τρομοκρατία [ΕΛΑ]. Αν και αναφέρεται συχνά-πυκνά ότι το περιοδικό κυκλοφορούσε παράνομα [από χέρι σε χέρι], καμιά δεκαπενταριά τεύχη του, που βρίσκονται ακόμα στη βιβλιοθήκη μου, τα είχα αγοράσει από βιβλιοπωλεία των Αθηνών... Δεν πρόκειται για κάποιο περιοδικό που εξυμνεί τον ένοπλο αγώνα [το πρώτο παρόμοιο κείμενο εμφανίστηκε στο 12ο τεύχος τον Φεβρουάριο του 1977], αλλά μάλλον για ένα έντυπο που κυρίως ενημέρωνε για τις εργατικές κινητοποιήσεις στη χώρα μας, αφιερώνοντας ταυτόχρονα δεκάδες σελίδες κάθε τεύχους του στο διεθνές κίνημα. Τα πολιτικά κείμενα που δημοσιεύτηκαν στην *Αντιπληροφόρηση* – αναλύσεις για την εκάστοτε πολιτική κατάσταση – παρουσιάζουν εξαιρετικό ιστορικό – και όχι μόνον – ενδιαφέρον. Για παράδειγμα,

στις σελίδες 121 και 123 του βιβλίου βρίσκουμε πληροφορίες για τον δικηγόρο των μελών της RAF [Μπάαντερ-Μάινχοφ] Όττο Σίλλυ, που είχε κατηγορηθεί ως «συνοδοιπόρος» και που φέτος παραβρέθηκε στη συνάντηση της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ. Ανάμεσα στα πολλά και ενδιαφέροντα του βιβλίου, υπάρχουν και αρκετές σελίδες [141-150] αφιερωμένες στην Petrola του Λάτση, που με την πρόσφατα εξαγγελθείσα συγχώνευσή της με τα υπό κρατικό έλεγχο ΕΛΠΕ βρίσκεται ξανά στην επικαιρότητα... Τι 'χες Γιάννη... Η φωτογραφική αναπαραγωγή της *Αντιπληροφόρησης* θα ολοκληρωθεί σε έξι [!] τόμους.

Εμμανουήλ Τσουδερός [1882-1956]. Πολιτικός, νομικός και οικονομολόγος, πρόεδρος της εξόριστης ελληνικής κυβέρνησης κατά τη διάρκεια της γερμανοϊταλικής κατοχής [1941-1944]. Το ποιοι «βοήθησαν» να γίνει πρωθυπουργός ο Ε. Τσουδερός μπορείτε να το διαβάσετε στο κύριο σώμα της στήλης. Στο διάγγελμα που είχε απευθύνει στον ελληνικό λαό [και τώρα πια ξέρετε ποιοι τον «βοήθησαν» να το γράψει], είχε διακηρύξει ότι «το έθνος θα συνεχίσει τον αγώνα μέχρι τέλους» [φυσικά!], και ότι η Ελλάδα «θα παραμείνει πιστή εις τας φιλίας και συμφωνίας της» [αυτό δα έλειπε!]. Η γνωστή πολιτικός Βιργινία Τσουδερού είναι κόρη του.

Αποτελέσματα παραγοδιαγωνισμού περασμένης εβδομάδας. Οι τρεις άνδρες που απεικονίζονται στο εξώφυλλο του βιβλίου-αγιογραφία που συνέγραψε γι' αυτούς ο Ron Chernow των *Times*, είναι οι αδελφοί Πάουλ, Μαξ και Φέλιξ Βάρμπουργκ. Και οι τρεις συμμετείχαν στις συζητήσεις που οδήγησαν στην υπογραφή της Συνθήκης των Βερσαλλιών το 1919. Οι δύο εξ αυτών εκπροσωπούσαν τις ΗΠΑ και ο τρίτος τη Γερμανία. Άλλα δύο αδέρφια που έλαβαν μέρος στην διάσκεψη των Βερσαλλιών ήταν οι αμερικανοί Τζων Φόστερ και Άλλεν Ντάλλες, με τους οποίους έχουμε ασχοληθεί και στο παρελθόν. Όμορφες οικογένειες αφοσιωμένες στις business. As usual. Δεν βρέθηκε νικητής. Τα δώρα μεταφέρονται στον επόμενο διαγωνισμό.

«**Πέντε** δυσκολίες για να γράψει κανείς την αλήθεια», «Η πλατεία των **πέντε** φεγγαριών», **πέντε** Ιουνίου αύριο, της Αναλήψεως [οπότε στα επιστημονικά συνέδρια, όπως αυτό που διεξήχθη στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης από τις 25-27 Μαΐου με θέμα «Φαινόμενα Νεοειδωλολατρίας – Δωδεκαθεϊσμός – Υποτίμηση Παλαιάς Διαθήκης – Ολυμπιακοί Αγώνες», θα πάψει πια να χρησιμοποιείται το «Χριστός Ανέστη» ως σύνθημα και το «Αληθώς ο Κύριος» ως παρασύνθημα για την είσοδο των συνέδρων].

11 Ιουνίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

Η δίκη; Ποια δίκη; Α! Γι' *αυτή* τη δίκη ρωτάτε. Το μεγάλο χασμουρητό. Ευτυχώς που άρχισαν να καταφτάνουν στο δικαστήριο και τα πειστήρια [«πειστήρια»] και απέκτησε και κάποιο ενδιαφέρον.

Κατά τα άλλα... όσον αφορά τη δίκη...

Εμφανίζεται προ ημερών [26-5-2003] ηλικιωμένη μάρτυρας που διέμενε στην πολυκατοικία της Πάτμου, όπου και η γιάφκα της γνωστής οργάνωσης. Η μάρτυρας καταθέτει ότι κάποτε είχε δει τέσσερα άτομα να μπαίνουν στο κτήριο και ανάμεσά τους ήταν ο Σάββας Ξηρός και ο Αλέξανδρος Γιωτόπουλος.

Σάββας Ξηρός: «Δεν μπορώ να πω αν φαντάστηκε [σ.σ. η μάρτυρας] ή εάν είναι καθοδηγούμενη, διαμεσολαβημένη μνήμη που την έχουμε δει σ' όλο αυτό το διάστημα – από δέκα μήνες–, να βομβαρδίζεται όλος ο κόσμος με εικόνες και αυτά. Αυτό που έχω να πω για την οργάνωση, βασική αρχή ήταν να μην πηγαίνουμε τέσσερα-τέσσερα άτομα ποτέ σε ένα σπίτι αλλά ο καθένας ξεχωριστά σε χρονική απόσταση.»

Β. Μαρκής [εισαγγελέας]: «Αυτό το περιστατικό το οποίο περιέγραψε η κυρία;»

Σ. Ξηρός: «Δεν υπάρχει τέτοιο περιστατικό και δεν υπήρχε και καμία περίπτωση για το συγκεκριμένο πρόσωπο [σ.σ. τον Α. Γιωτόπουλο], για πολλούς και διάφορους λόγους, όχι μόνο γι' αυτόν.»

Β. Μαρκής: «Πολλοί και διάφοροι λόγοι δεν μπορεί να υπάρχουν να μην είναι το πρόσωπο αυτό. Είναι ένας. Αν δεν είχατε καμία σχέση. Πολλοί και διάφοροι γιατί να υπάρχουν; Μόνο ένας λόγος θα μπορούσε να είναι, να ην είναι αυτός – να μην είχατε καμία σχέση.»

Τι είπε στη συνέχεια ο Σ. Ξηρός; Τίποτα.

Τώρα, γιατί ο Σ. Ξηρός καρφώνει, εμμέσως πλην σαφώς, τον Γιωτόπουλο, δεν ξέρω... Τον κάρφωσε το καλοκαίρι στις καταθέσεις του στο νοσοκομείο. Μετά μίλησε για ψυχοφάρμακα. [Ερώτημα: Του έδωσαν ψυχοφάρμακα για να πει ψέματα; Υποτίθεται ότι με τον ορό της αλήθειας κ.λπ. «λύνεται η γλώσσα», όχι η φαντασία...]

Τον κάρφωσε ξανά στις συνεντεύξεις που έδωσε το φθινόπωρο στον Μάκη Τριανταφυλλόπουλο: «Ο "Λάμπρος" ήταν σαν πατέρας μας». Και στην εύλογη απορία του δημοσιογράφου απάντησε: «Εγώ δεν είπα ότι ο Γιωτόπουλος είναι ο "Λάμπρος"». Ήθη...

Βέβαια, ο Α. Γιωτόπουλος δεν χρειάζεται και τόσο τη «βοήθεια» του Σάββα. Καρφώνεται – εμμέσως πλην σαφώς– και μόνος του [αντιγράφω από τα χθεσινά πρακτικά]:

Α. Γιωτόπουλος: «Θέλω να πω εδώ πέρα ότι σε όλη την δραστηριότητά μου κατά την διάρκεια της 7χρονης δικτατορίας όπου συμμετείχα σε 10 περίπου, τις οποίες μπορώ να απαριθμήσω, βομβιστικές επιθέσεις –επιτυχημένες– συν διανομή παράνομων προκηρύξεων, παράλληλα έπεσαν έγγραφα στα χέρια της Αστυνομίας τόσο το '69 όταν καταδικάστηκα από το Στρατοδικείο, όσο και το '73 όταν έγινε αυτή η έκρηξη στο σπίτι. Δεν βρέθηκε ποτέ αποτύπωμα του Γιωτόπουλου. Ενώ ήμουν βέβαια πολύ πιο άπειρος τότε. Το τρίτο είναι το εξής σημείο...»

«Ενώ ήμουν βέβαια πολύ πιο άπειρος τότε...»

Η. Αναγνωστόπουλος [πολιτική αγωγή, εκπροσωπεί τους Αμερικανούς]: «Τέλος κ. Πρόεδρε, νομίζω ότι από ένα σχόλιο του κ. Γιωτόπουλου, ομολόγησε σήμερα ο κ. Γιωτόπουλος τη συμμετοχή του στην Οργάνωση. Σας είπε πριν: "Εγώ στη διάρκεια της δικτατορίας έκανα ενέργειες αντιστασιακές, μεταξύ αυτών και τοποθέτηση βομβών με επιτυχία, μέχρι και το 1973". Πράγματι, έτσι φαίνεται να είναι. "Τότε δεν βρέθηκαν αποτυπώματα, τότε που ήμουν πιο άπειρος". Ερώτημα της Πολιτικής Αγωγής και συμπεράσμα εξ αυτού. Μετά το 1974 που είχαμε μεταπολίτευση στην Ελλάδα, στο πλαίσιο ποιας δραστηριότητάς του ο κ. Γιωτόπουλος έγινε πιο έμπειρος; Εγώ το μόνο το οποίο μπορώ να συμπεράνω, διότι αν σταμάτησε να δραστηριοποιείται βομβιστικά σημαίνει ότι έπαψε να έχει περαιτέρω εμπειρία, αλλά ο ίδιος είπε ότι κατέστη πλέον έμπειρος περί των χειρισμών αυτών των ζητημάτων, το μόνο λογικό συμπέρασμα είναι ότι εξακολούθησε να έχει αυτή τη δραστηριότητα υπό το δημοκρατικό πλέον καθεστώς.»

Αλλά ίσως να μην καταλάβουμε και καλά, διότι αμέσως μετά πήρε το λόγο ο συνήγορος του Α. Γιωτόπουλου.

Γ. Ραχιώτης: «Καταρχήν, αυτό που είπε ο κ. Γιωτόπουλος νομίζω ότι είναι φανερό τι εννοούσε και δε χρειάζεται νομίζω παρερμηνεία σ' αυτό το πράγμα. "Αν όπως με κατηγορείτε είχα άλλα 30 χρόνια παράνομης δράσης, θα ήξερα πολύ περισσότερα πράγματα. Αν τότε που ήμουν 4-5 στην παρανομία δεν άφηνα δακτυλικά αποτυπώματα, θα σας άφηνα τώρα που θα είχα άθροισμα 40 χρόνια παράνομης δράσης;" Δε νομίζω ότι χρειάζεται σε αυτό το πράγμα επιχειρηματολογία.»

Τα πειστήρια που παρουσιάστηκαν στο δικαστήριο την τελευταία εβδομάδα και αφορούσαν τον Α. Γιωτόπουλο, ήταν –μεταξύ άλλων– σειρά αποτυπωμάτων του σε κινητά αντικείμενα που βρέθηκαν στη μία από τις δύο γιάφκες, καθώς και στοιχεία ότι οι σφραγίδες με τις οποίες σφραγίστηκαν η πλαστή του ταυτότητα και το πλαστό δίπλωμα οδήγησης βρέθηκαν επίσης στη γιάφκα.

Α! Το πιο ωραίο. Στην υπόθεση εμφανίστηκε –ακόμη– ένας καθηγητής ψυχολογίας, φυσικά Γάλλος. Σε ανυπόγραφο χαρτί που υπήρχε –άνευ διαβιβαστικού– στη δικογραφία, και το οποίο δεν έγινε δεκτό από το δικαστήριο, αναφέρεται ότι κάποιος **Rouanet Marc**, καθηγητής ψυχολογίας, είναι γνωστός στις γαλλικές αρχές για το γεγονός ότι προμήθευσε, επί χούντας, τον Α. Γιωτόπουλο με πλαστά έγγραφα ταυτότητας. Δυστυχώς, δεν βρήκα άλλα στοιχεία για τον Γάλλο ψυχολόγο. Υποθέτω ότι θα είναι της γνωστής σχολής...
Επί χούντας το καταλαβαίνω γιατί ο Α. Γιωτόπουλος χρειαζόταν πλαστή ταυτότητα.

Το 2003 γιατί τη χρειαζόταν; Γιατί είχε προβλήματα με τη στρατολογία αφού ήταν ανυπότακτος; [Καταπώς έχει ισχυριστεί τόσο ο ίδιος όσο και ο καθηγητής και φίλος του Βένιος Αγγελόπουλος σε άρθρο του στην *Καθημερινή*.]

Με το συμπάθιο, δηλαδή, αλλά ξέρω ανθρώπους που είναι δέκα χρόνια μικρότεροι από τον Α. Γιωτόπουλο, και ήδη εδώ και δεκαπέντε χρόνια, με ρυθμίσεις που είχαν γίνει τότε και γίνονται συνέχεια κάθε 3-4 χρόνια, είχαν υπηρετήσει μόλις έξι μήνες, ενώ άλλοι είχαν εξαγοράσει τη θητεία τους. Ο Α. Γιωτόπουλος τι φοβόταν στα 45 του, στα 50 του, στα 58 του και κυκλοφορούσε με πλαστή ταυτότητα; Και μια παλιά απορία: ο Α. Γιωτόπουλος ψήφιζε όλα αυτά τα χρόνια;

Κάτι πιο άπειρο υπάρχει στο βασίλειο της Δανιμαρκίας...

25 Ιουνίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

Τι γυρεύει ο κινέζος στην Ουάσινγκτων; Μα σήμερα έχουμε συνάντηση πλανηταρχών! Θα συναντηθούν επί τρίωρο ο πρόεδρος των ΗΠΑ Τζωρτζ Μπους Β΄ και ο προεδρεύων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πρωθυπουργός της Ελλάδας Κώστας Σημίτης. [Πλανητάρχης ο βαφτισιμιός της πριγκιποπούλας; Ε, λέμε και κανένα ανέκδοτο μη μπας και δροσιστούμε...]

Ανάμεσα στα πολλά και διάφορα που θα απασχολήσουν τους δύο [;!] ηγέτες θα είναι και η υπογραφή της Συμφωνίας Δικαστικής Αρωγής μεταξύ ΗΠΑ και ΕΕ. Τι το σημαντικό μ' αυτή τη συμφωνία, την οποία επιμελήθηκε ο «ημέτερος» υπουργός Δικαιοσύνης [και σπουδάσας στη Γερμανία με υποτροφία ποίων;;;] Φίλιππος Πετσάλνικος;

Όπως αναφέρουν σε κείμενό τους 164 προσωπικότητες του δημοσίου βίου της χώρας, αντιπροσωπεία των οποίων επισκέφτηκε χτες και συζήτησε το θέμα με τον πρόεδρο της Βουλής Α. Κακλαμάνη [από τον σημερινό Ριζοσπάστη]:

«Η κυβέρνηση αξιοποιεί το πρόσφατα αναθεωρημένο άρθρο 28 του Συντάγματος, προκειμένου να παραμερίσει τη Βουλή και να αποφύγει ακόμη και τη συζήτηση για την επίμαχη συμφωνία.

*Με τη Συμφωνία αυτή επιτρέπεται η έκδοση στις ΗΠΑ **ακόμη και Ελλήνων πολιτών** παρότι αυτό απαγορεύεται από το ελληνικό Σύνταγμα.*

Το άρθρο 4 επιτρέπει την έκδοση ακόμη και για ορισμένες πράξεις που δε θεωρούνται εγκλήματα στην ΕΕ αλλά θεωρούνται τέτοια στις ΗΠΑ!

Με το άρθρο 9 μπορεί να εκδοθεί κάποιος και να δικαστεί στις ΗΠΑ ακόμη και αν έχει δικαστεί ήδη σε κράτος - μέλος της ΕΕ.

Με το άρθρο 13 δίνεται ουσιαστικά η δυνατότητα για έκδοση ακόμη και αν υπάρχει το

ενδεχόμενο επιβολής της θανατικής ποινής.

Με το άρθρο 16 δίνεται η δυνατότητα για έκδοση στις ΗΠΑ ακόμη και για αδικήματα που έγιναν πριν την υπογραφή της συμφωνίας!»

Πώς είπατε; Κολαούζος των ΗΠΑ η Ευρωπαϊκή Ένωση; Σωπάτε καλέ! Οι ευρωπαίοι ηγέτες [;!] «μας» ακόμα διαφωνούν με τον πόλεμο στο Ιράκ. Στις Συμφωνίες θα κολλήσουν τώρα ή στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» στον πλανήτη, που όπως έδειξε και η πρόσφατη Σύνοδος Κορυφής στη Χαλκιδική τάσσονται αναφανδόν στο πλευρό [ή «υπό»] των [τις] ΗΠΑ...

Και ερχόμεθα στις...

«Παράλληλες εκδηλώσεις»

Έτσι ακριβώς χαρακτήρισε τις διαδηλώσεις και λοιπές εκδηλώσεις κατά της παγκοσμιοποίησης που έγιναν την περασμένη εβδομάδα στη Θεσσαλονίκη ο υπουργός Μακεδονίας-Θράκης [και πάλαι ποτέ χορηγός της στήλης] **Γιώργος Πασχαλίδης**.

[Παρένθεση: Τι έγινε με εκείνη την ιστορία με τα «φρουτάκια» στα Γιαννιτσά στην οποία εμπλεκόταν και ο κ. υπουργός; Κύριος οίδεν... Πάντως *παλιόπαιδα κι ατίθασα* αυτοί οι *λοχαγοί* του εκσυγχρονισμού, στους οποίους ανήκει και ο κ. υπουργός.

Ο ένας (**Β. Μαλέσιος**) «φιλοξενούνταν» στο σπίτι του κουμπάρου του. Απεπέμφθη.

Ο άλλος (**Μ. Νεονάκης**) *έπαιξε* στο Χρηματιστήριο 22 δις σε τρία χρόνια. «Παραιτήθηκε» από το κομματικό του αξίωμα, όχι όμως και από το βουλευτικό του αξίωμα, φελλίζοντας προχθές το βράδυ στο τηλεοπτικό *πλυντήριο* του **Ν. Χατζηνικολάου** κάτι περί «ατομικής ευημερίας».

Ο τρίτος (**Στ. Μανίκας**) *έπαιξε* καμιά πεντακοσαριά ψωροεκατομμύρια, πάλι μέσα σε τρία χρόνια. «Παραιτήθηκε» του υπουργικού του αξιώματος και ουχί του βουλευτικού του, επίσης.

Του τέταρτου (**Χρ. Πρωτόπαπα**) του έχουν «κρεμάσει τα μάγουλα» τους τελευταίους μήνες μετά τα περί βιλών κ.λπ. Bye, bye, government!

Και ας ξεχάσουμε κάτι Τσουκάτους και Πανταγιάδες... Τέλος παρένθεσης.]

Παράλληλες εκδηλώσεις, λοιπόν, κατά τον κ. Πασχαλίδη.
Αντισύνοδος κατά τους διαδηλωτές...

... κι εγώ θα την εκφράσω την απορία μου.

Σύνοδος της ομάδας G-8; Αντισύνοδος όσων τάσσονται κατά της παγκοσμιοποίησης.

Σύνοδος των ηγετών της Ε.Ε.; Αντισύνοδο οι άλλοι.

Συναντήσεις της Παγκόσμιας Τράπεζας, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, του Διεθνούς Οικονομικού Φόρουμ, του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου; Αντισυνόδους οι «παράλληλοι»...

Γιατί άραγε δεν είχαμε ποτέ «αντισυνόδους» ή «παράλληλες εκδηλώσεις» όταν γίνονται σύνοδοι της **Λέσχης Μπίλντερμπεργκ** ή της **Τριμερούς Επιτροπής**; Μήπως τα στελέχη των μεγαλύτερων τραπεζών και επιχειρήσεων του κόσμου που συμμετέχουν σ' αυτές δεν προωθούν την παγκοσμιοποίηση;

Μήπως δεν συμβαίνει το ίδιο με τους εν ενεργεία και εν αποστρατεία υπουργούς,

πρωθυπουργούς και βασιλείς;
Ποτέ;! Ούτε μία διαδήλωση για «τα μάτια του κόσμου»;

Ίσως να μην θέλουν να δυσαρεστήσουν τον **Ντ. Ροκφέλερ**... Όπου να 'ναι ίσως ταχθεί κι αυτός κατά της παγκοσμιοποίησης κι αρχίσει να συμμετέχει στις «παράλληλες εκδηλώσεις» επικεφαλής των «Μη» Κυβερνητικών Οργανώσεων που αδρά χρηματοδοτεί...

Και μία δεύτερη απορία: Καλά, τα άλλα *παλληκάρια τ' ατίθασα* γιατί πήγαν και έκαψαν το βιβλιοπωλείο του Μπίμπη στη Θεσσαλονίκη; Αν μη τι άλλο, ο Μπίμπης έχει εκδώσει και καμιά 70αρια βιβλία κατά της παγκοσμιοποίησης – «τα οποία τα είχαμε βάλει και στη βιτρίνα», όπως δήλωσε ο ίδιος στις τηλεοπτικές κάμερες.

Ίσως, τελικά, υπάρχουν *πολλοί* [και αντιτιθέμενοι] αγώνες κατά [;] της παγκοσμιοποίησης... Ίσως κάποιοι και να μην πολυσυμπαθούν τη *συνωμοσιολογική* προσέγγιση της παγκοσμιοποίησης που προωθούν τα βιβλία του Μπίμπη... Ίσως –τέλος– κάποιοι να μην κερδίζουν τα προς το ζην κάνοντας μόνον πλιάτσικο κατά τη διάρκεια των «παράλληλων εκδηλώσεων»... Ίσως...

Περίεργοι καιροί, πολλά τα έξοδα, όλα του βίου δύσκολα, οπότε ας ρίξουμε και μια ματιά στο...

Βιογραφικό Σημείωμα του –πολυθεσίτη– καθηγητή Θεόδωρου Κουλουμπή

Ασφαλώς ενθυμείστε τον κ. καθηγητή από τις αναφορές που κάναμε προ εβδομάδων στο πρόσωπό του σχετικά με τη συμμετοχή του στη Λέσχη Μπίλντερμπεργκ και στο ΕΛΙΑΜΕΠ [άνευ «αμυντικής», παρακαλώ!].

Την προπερασμένη Κυριακή [15-6-2003] η εφημερίδα *Το Παρόν* δημοσίευσε ένα βιογραφικό του Θ. Κουλουμπή αντλώντας τα στοιχεία από επίσημη έκδοση [1971] του Κυβερνητικού Γραφείου της Ουάσινγκτων, που αναφερόταν σε ακρόαση αντιπροσωπειών της Ισπανίας και της Ελλάδας στην Επιτροπή Διεθνών Σχέσεων της Αμερικανικής Βουλής σχετικά με την προς ανατολάς στρατηγική του ΝΑΤΟ.

Αφορμή του δημοσιεύματος της εφημερίδας υπήρξαν οι πληροφορίες σύμφωνα με τις οποίες ο Θ. Κουλουμπής –που τυγχάνει, όπως θα δούμε, αμερικανός πολίτης– ορίστηκε ως μέλος του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων [μαζί με τους Θ. Πάγκαλο και Β. Κοντογιαννόπουλο].

Αντιγράφω τα βιογραφικά στοιχεία:

*«Ο Θεόδωρος Κουλουμπής είναι καθηγητής Διεθνών Σχέσεων στο αμερικανικό Πανεπιστήμιο της Ουάσινγκτων. Γεννήθηκε στην Αθήνα στις 25 Ιουνίου του 1935, τελείωσε τις σπουδές του στην Ελλάδα και στην Αγγλία. Τον Αύγουστο του 1952 μετανάστευσε στην Αμερική. Ολοκλήρωσε το μάστερ και το μπάτσελορ του στις πολιτικές επιστήμες στο Πανεπιστήμιο του Κονέκτικατ το 1960 και το 1965. Υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία από το 1958 έως το 1960 ως ανώτερος υπάλληλος. Από το 1960 έως το 1965 βρισκόταν στο **υπουργείο Εθνικής Άμυνας** όπου εργάστηκε ως αναλυτής λειτουργίας-έρευνας...»*

Πώς είπατε; Και ο **Α. Παπανδρέου** είχε υπηρετήσει στον αμερικανικό στρατό;

Ε, τότε, τι να πούμε; Ας φωνάξουμε όλοι μαζί –και επ' ευκαιρία των επτά χρόνων από το θάνατό του: **«Σήκω Ανδρέα να τους ΔΙΣ!»** κι αυτούς και τους άλλους, και τους εκσυγχρονιστές και την «αριστερή αντιπολίτευση»...

Εδώ ο Κινέζος...

... εκεί ο Κινέζος, πού είναι ο Κινέζος;

Υποθέτω ότι οι άσπρονδοι –κομματικοί– φίλοι του πρωθυπουργού τον αποκαλούν «κινέζο» επειδή λόγω της γνωστής «αποφασιστικότητάς» του συχνά-πυκνά θα έκανε τον κινέζο, δηλαδή το κορόιδο, την πάτια, τον ψόφιο κοριό...

Χτες όμως προέκυψε και δεύτερος κινέζος, αυθεντικός αυτή τη φορά. Και πάνω που αίρονται οι ταξιδιωτικές οδηγίες, όσον αφορά το SARS, για περιοχές όπως το Πεκίνο ή το Χονγκ Κονγκ, εμφανίστηκε «ύποπτο κρούσμα» στην Ελλάδα, καταπώς είπε ο υπουργός Υγείας Κ. Στεφανής.

Τώρα, τι σημαίνει «ύποπτο κρούσμα», τι σημαίνει «πιθανό κρούσμα» και γιατί δεν λένε απλά ότι ο ασθενής πάσχει από SARS, ιδού μερικά ενδιαφέροντα ερωτήματα. Τις απαντήσεις μπορείτε να τις διαβάσετε στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού *ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ*, σε σχετικό άρθρο που έχει γράψει ο Πρωταγόρας [ψευδώνυμο ενός μικροβιολόγου]. Για να μην τρέχετε, μέσα στον καύσωνα [:], να αγοράζετε μάσκες...

«Απρέπεια» –σύμφωνα με τα κανάλια– ονομάζεται η ανωτέρω κίνηση κάποιων ακτιβιστών στη Θεσσαλονίκη, που διαμαρτύρονται κατ' αυτόν τον τρόπο για τις συλλήψεις 29 συντρόφων τους στις πρόσφατες «παράλληλες εκδηλώσεις»...

... ενώ παράλληλα αυτή η... σύνοδος, πάντα σύμφωνα με τους διαύλους, ονομάζεται «καύσων». Μετεωρολογικά –και όχι μόνον– δελτία του κ... Για να μην ταλαιπωρηθείτε, ωστόσο, όπως οι εικονιζόμενοι... καύσωνες, φροντίστε να φοράτε το αντηλιακό σας, γιατί αν καείτε τότε –κατόπιν εορτής– θα πρέπει να καταφύγετε στην παραδοσιακή επάλειψη με γιαούρτι. Κι αυτό –το γιαούρτι– είναι κάτι που δεν πρέπει να το στερήσουμε ούτε από την...

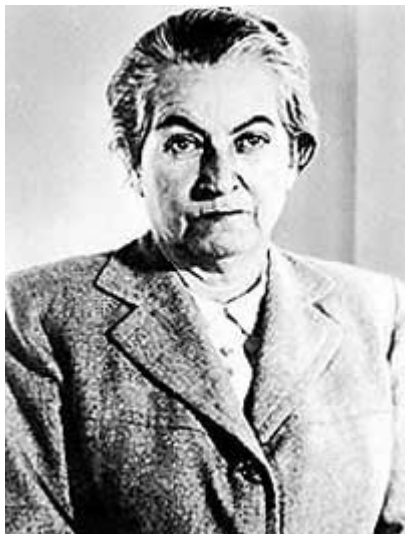
Φερνάντα Ταβάρες, το εκ Βραζιλίας «νέο αστέρι της διεθνούς πασαρέλας», που δήλωσε [Εψίλον – Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία]: «Τρελαίνομαι για το ελληνικό γιαούρτι!», αλλά ούτε και από την...

Μιλένα Αποστολάκη, μέλος του Εκτελεστικού Γραφείου του ΠΑΣΟΚ, που στο ίδιο περιοδικό –και φωτογραφιζόμενη στη βιβλιοθήκη της βασιλικής σουίτας της «Μεγάλης Βρετανίας» συγγράφουσα καθημένη επί του δρυίνου [υποθέτω] δαπέδου και εμπροσθεν της δρυίνου [επίσης υποθέτω] βιβλιοθήκης και φορούσα γόβα στιλέτο– δηλώνει πως «εάν δεν είχα ασχοληθεί με την πολιτική, θα ήθελα να ήμουν συγγραφέας...»

Οποία τύχη, δηλαδή, για την εικονιζόμενη «Αναγνώστρια Μυθιστορημάτων», που δεν θα χρειαστεί να υποστεί το συγγραφικό τάλαντο της κυρίας Αποστολάκη, όπως εμείς υφιστάμεθα το πολιτικό της. Η «Αναγνώστρια Μυθιστορημάτων» του Βίνσεντ Βαν Γκογκ πουλήθηκε χτες στο Λονδίνο έναντι 5,61 εκατομμυρίων δολαρίων. Αν δεν απατώμαι, ο Βαν Γκογκ δεν είχε πουλήσει ούτε έναν πίνακά του όσο ζούσε... Φαίνεται πως δεν ενδιαφερόταν και τόσο για την «ατομική ευημερία» του στη «χώρα της απουσίας», σε μια άτεχνη κοινωνία...

«Μια αγράμματη κοινωνία, τις κόρες της οποίας δίδασκα και οι οποίες με απέρριπταν ως κακοντυμένη και κακοχτενισμένη, με καταδίκασε στη μοναξιά.» Γκαμπριέλα Μιστράλ Τα οχήματα τρέχουν με ιλιγγιώδη –για τις συνθήκες– ταχύτητα στο χωματόδρομο της χιλιάνικης Παταγωνίας που συνδέει το Πουέρτο Νατάλες με το συνοριακό σταθμό [προς Αργεντινή] του Σέρρο Καστίγιο. Σε κάποιο σημείο, καμιά σαρανταριά χιλιόμετρα από το Πουέρτο Νατάλες, υπάρχει το ξενοδοχείο «Τρες Πάσος», στην αυλή του οποίου υπάρχει η προτομή μιας γυναίκας. Αν και σπανίως σταματούν τα οχήματά τους εκεί, οι Χιλιάνοι δεν παραλείπουν να τονίσουν ότι σ’ αυτό το ξενοδοχείο έκανε τις καλοκαιρινές διακοπές της, τα χρόνια που ήταν διευθύντρια του Λυκείου Θηλέων της Πούντα Αρένας, η ποιήτρια Γκαμπριέλα Μιστράλ. Δική της η προτομή. Η Λουσίλα Γκοντύ Αλκαγιάγκα, όπως ήταν το πραγματικό της όνομα, το 1922, σε ηλικία 33 ετών, εγκατέλειψε τη χώρα της. Εντάχθηκε στο διπλωματικό σώμα της χώρας της –κάτι σύνηθες για τους λογοτέχνες της Λατινικής Αμερικής– και δεν επέστρεψε ούτε όταν τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ λογοτεχνίας το 1945. Υπηρέτησε ως μορφωτικός ακόλουθος της χώρας της στην Ισπανία, στην Πορτογαλία, στην Ιταλία, στη Γαλλία, στη Βραζιλία, στο Μεξικό και στις ΗΠΑ, όπου και πέθανε το 1957. Σήμερα, και αφού είχε την ατυχία να «αναγορευθεί» σε επίσημη ποιητική φωνή της δικτατορίας του Αουγκούστο Πινοστέ, η Γκ. Μιστράλ βρίσκεται στην επικαιρότητα λόγω μιας βιογραφίας της και μιας ταινίας που θα βασιστεί σ’ αυτήν. Σύμφωνα με τη αμερικανίδα καθηγήτρια κολεγίου Λίσια Φιόλ-Μάττα, συγγραφέως της βιογραφίας, «η Μιστράλ ήταν μια ορκισμένη λεσβία», και παρότι «δεν υπάρχουν σοβαρές μαρτυρίες σχετικά με την ερωτική της ζωή, είναι πολύ πιθανόν η Μιστράλ να αυτοεξορίστηκε για να προστατεύσει την ιδιαιτερότητά της»... Μια αγράμματη κοινωνία την καταδίκασε στην αυτοεξορία... «Χώρα της απουσίας», ήταν ο τίτλος κάποιου ποιήματός της [μεταφράζω πρόχειρα]: «Χώρα της απουσίας,/ παράξενη χώρα,/ πιο ελαφριά κι από άγγελο,/ και μ’ ανεπαίσθητα γνωρίσματα,/ στο χρώμα του νεκρού φυκιού,/ στο χρώμα της ομίχλης,/ με παντοτεινή ηλικία,/ δίχως ευτυχισμένη εποχή./ [...] Γεννήθηκα από πράγματα/ που δεν είναι χώρα:/ από πατρίδες και πατρίδες/ που είχα κι έχασα./ Από πλάσματα/ που είδα να πεθαίνουν./ Από εκείνο που ήταν δικό μου/, κι αποτελούνταν από μένα. [...] Και σε μια δίχως όνομα χώρα/ πρόκειται να πεθάνω.» «Λέγε με Ισμαήλ», φίλε αναγνώστη...

2 Ιουλίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

Τι κάνουν οι απαίδευτοι, όπως ο υποφαινόμενος, άνθρωποι του πνεύματος όταν δεν

ασχολούνται με καμιά ελληναράδικη ή πλανητοσυνειδησιακή αρπαχτή;

Απάντησις: Αράζουν και βλέπουν τηλεόραση.

Χτες το βράδυ, λοιπόν, γύρω στα μεσάνυχτα βλέπω στη NET ένα ασπρόμαυρο φιλήμακι με κάποιον αλωπεκιασμένο διευθυντή ορχήστρας που δίδασκε στους οργανοπαίχτες του κάποιο έργο. [Δεν γνωρίζω ποιο, πάντως δεν ήταν το «Νύχτα στο φαλακρό βουνό» του Μουσόργκσκι.]

Βρε, ποιον μου θυμίζει, ποιον μου θυμίζει...

Λέω, στην αρχή, ο Χρήστος Λαμπράκης είναι. Αλλά μπα... Τον κ. Χρήστο τον είχα δει νωρίτερα, στα δελτία ειδήσεων, να εγκαινιάζει τις νέες αίθουσες του Μεγάρου Μουσικής, αυτές για τις οποίες τόσοσ ντόρος είχε γίνει προ ετών όσον αφορά τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις ή όπως αλλιώς το λένε. Τώρα, θα με ρωτήσετε, τι την ήθελε την καινούργια –και καρακίτς– αίθουσα συναυλιών χωρητικότητας 1750 ατόμων. Να σας πω, λοιπόν, ότι ο κ. Χρήστος έχει βαλθει να κλείσει όλα τα υπόλοιπα μαγαζιά της Εθνικής Οδού και της παραλιακής [Εθνική Λυρική Σκηνή κ.λπ.] Γούστα είναι αυτά...

Βρε, ποιον μου θυμίζει ο μαέστρος, ποιον μου θυμίζει...

Έφερνε λίγο σε Δημήτρη Μητροπάνο, αλλά ούτε... Εξάλλου ο ασιδός του κουταλακίου και του φαρμακίου είναι απόψε καλεσμένος στο άλλο ποιοτικό μαγαζί [εδώ έχει και συνεταιίρους] του κ. Χρήστου, στο Mega.

Ποιος είναι, ποιος είναι...

Τελικά, το φιλήμακι πρόβαλε το όνομα του μαέστρου: **Δημήτρης Μητρόπουλος**.

«Μας» τα είχε πει την περασμένη εβδομάδα και η Γκαμπριέλα Μιστράλ: «Μια αγράμματη κοινωνία με καταδίκασε στη μοναξιά».

Μια άλλη εγγράμματη και εν-μούσικη κοινωνία, εκείνη του Ελλαδιστάν, καταδίκασε τον κορυφαίο ίσως διευθυντή ορχήστρας του 20ου αιώνα στην αυτοεξορία.

Γράφει ο μουσικολόγος και καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών **Απόστολος Κώστιος** για την ελληνική περίοδο του Δ. Μητρόπουλου:

«Στην προσπάθειά του να ευρύνει τους ορίζοντες των μουσικών ενδιαφερόντων των ακροατών του, ο Μητρόπουλος δεν αντιμετώπισε μόνο τη φυσική αδράνεια του κοινού που αποζητά το "γνωστό" και "καθιερωμένο", αλλά και την αλόγιστη αντίδραση μιας μεγάλης μερίδας κριτικών. Αλόγιστη [...] γιατί η στάση τους μαρτυρούσε προκατάληψη και επιπλέον διέπονταν από πνεύμα χλευαστικό και υβριστικό. Για τους κριτικούς αυτούς, τα έργα του Ντεμπουσύ, του Σαίνπεργκ, του Μιγιά, του Στραβίνσκυ κ.ά. εκπροσωπούσαν τις "κομμουνιστικές και ανατρεπτικές τάσεις της εποχής", τον "εκφυλισμό" και την "ηθική κατάπτωση". Μιλούν για "επιδημική γρίπη", "ακολασία", "ιππόδρομο" και για άλλα παρόμοια. Δογματισμοί και αφορισμοί υποκαθιστούν την κριτική θεώρηση, ενώ η αυθαιρεσία και το προσωπικό γούστο παίρνουν τη θέση της αντικειμενικής αξιολόγησης, της εδραιωμένης γνωμοδότησης. Ο Βάγκνερ είναι "δύσπεπτος", ο Μπραμς "ανιαρός", ο Μπρούκνερ "σχοινοτενής", ο Σούμαν "πτωχός", η "Ηρωική" "ρυτιδωμένη", η "Ποιμενική" "μακρά και κάπως κουραστική", η "Παθητική" "ανιαρή", κτλ.» [Δ. Μητρόπουλος, σελ. 41-42]

Και τα λοιπά...

Ποια λοιπά;

«Ο Μητρόπουλος περιλάμβανε συχνά στα προγράμματά του έργα Ελλήνων συνθετών, πολλά σε "πρώτη εκτέλεση", αν και αρκετοί "φιλόμουσοι" έθεταν ως προϋπόθεση για την ανανέωση της συνδρομής τους τον αποκλεισμό των ελληνικών συνθέσεων από τις συναυλίες της Σειράς των Συνδρομητών.» [ό.π. σελ. 42]

Κι έτσι λοιπόν, ο Δ. Μητρόπουλος πήρε των ομματιών του και συνέχισε την καριέρα του στο

εξωτερικό, κυρίως στις ΗΠΑ, αφήνοντας πίσω του την εγγράματη και εν-μούσικη κοινωνία και τους κριτικούς της που, όπως και στην περίπτωση της Γκ. Μιστράλ, αφήναν αιωρούμενα και τα γνωστά υπονοούμενα...

Να μην σας κουράσω άλλο με τον Δημήτρη Μητρόπουλο. Να αναφέρω απλώς ότι ο γεννημένος το 1896 μάεστρος πέθανε στις 2 Νοεμβρίου 1960 από καρδιακή προσβολή πάνω στο πόντιο της Σκάλας του Μιλάνου, στη διάρκεια μιας δοκιμής της Τρίτης Συμφωνίας του Γκούσταβ Μάλερ.

Προ ετών, μάλιστα, είχα τη χαρά να δω μία έκθεση για τη ζωή και το έργο του Δ. Μητρόπουλου που είχε γίνει στο Μουσείο της Σκάλας του Μιλάνου. Η έκθεση αυτή είχε «θαφτεί» –όσο ήταν δυνατόν– στην Ελλάδα, ίσως γιατί επιμελητής της ήταν ο Α. Κώστιος, που έχει μελετήσει όσο κανείς άλλος το έργο και τη ζωή του Δ. Μητρόπουλου.

Καταδικασμένοι στη μοναξιά κι όσοι δεν «υποβάλλουν τα σέβη τους» στον γνωστό μαγαζάτορα...

Σας αφήνω όμως... Σήμερα το πρώτο τμήμα της στήλης γράφτηκε τελευταίο.

Πάω να ρίξω μια βουτιά στην πισίνα της πολυτελούς βίλας μου, και μετά αραχτός και αρπαχτός στη Λουί Κατόρτζ πολυθρόνα του αερκοντισιονιασμένου καθιστικού μου θα βάλω να ξανακούσω τους «Τέσσερις Ελληνικούς Χορούς» του Νίκου Σκαλκώτα σε εκτέλεση της Φιλαρμονικής της Νέας Υόρκης υπό τη διεύθυνση του μεγάλου μάεστρου.

[Σημείωμα: Να μην ξεχάσω το απόγευμα να πάρω τη *Μερσεντέ* από το συνεργείο.]

Μουσικολογίας συνέχεια

Θα αφήσω ασχολίαστη την είδηση που ακολουθεί, αλλά την απορία μου θα την εκφράσω: χάθηκαν οι –άνεργοι και άξιοι– μουσικολόγοι στον τόπο μας και προτιμήθηκε ο θλιβερός – τώρα πια– τροβαδούρος;

«Διονύσης Σαββόπουλος: Ο συνθέτης, ο στιχουργός, ο ερμηνευτής και, απ' τον χειμώνα, ο... καθηγητής! Χαρά οι φοιτητές του Ιονίου Πανεπιστημίου με έδρα την Κέρκυρα, που απ' τη νέα χρονιά θα έχουν καθηγητή Μουσικολογίας τον γνωστό τραγουδοποιό. Αλλά με πρύτανη του Ιονίου τον Γιώργο Γραμματικάκη, τέτοιες εκπλήξεις δεν πρέπει να μας ξαφνιάζουν. Διονύση... σου ερχόμαστε "με αεροπλάνα και βαπτόρια"!»

Ολυμπιακοί οίκοι ανοχής

Οι επιδέξιοι ολυμπιακοί παράγοντες θέλουν και μεταξωτούς οίκους ανοχής.

Αντέδρασε, λέει, με ανακοίνωσή της η Διαρκής Ιερά Σύνοδος στην απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου της Αθήνας για τη λειτουργία οίκων ανοχής «σε ξενοδοχεία και σε άλλους χώρους» κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων.

Η ΔΙΣ χαρακτηρίζει το θέμα «ποιμαντικό» και «αξιώνει» «την άμεση ανάκληση αυτής της απόφασης, η οποία προσβάλλει την πόλη των Αθηνών και παρουσιάζει τον πρώτο δήμο της χώρας να μεριμνά ιδιαιτέρως για τον "σεξουρισμό" και καλεί την αξιότιμη κ. Δήμαρχο Αθηναίων να κινηθεί το ταχύτερο προς την κατεύθυνση αυτή».

Για να χαρακτηρίζουν οι Σεβασμιότατοι και Μακαριότατοι το θέμα «ποιμαντικό», έτσι θα 'ναι, και δεν μου πέφτει κανένας απολύτως λόγος. Εξάλλου οι Μακαριότατοι και Σεβασμιότατοι γνωρίζουν άριστα τις Γραφές και δεν χρειάζεται να ψάχνουν –όπως εγώ– για να βρουν τα όσα ακολουθούν.

Ακολουθεί λοιπόν σχετικόν χωρίον από το βιβλίο της *Γενέσεως* [12:10-20], κι όλα αυτά χωρίς

καμία διάθεση «υποτίμησης της Παλαιάς Διαθήκης», και χωρίς καμία απολύτως διάθεση διολίσθησης σε θέσεις υπέρ των Ολυμπιακών Αγώνων και του δωδεκαθείσμου...

«Και έγινε πείνα σ' αυτή τη γη και κατέβηκε ο Άβραμ στην Αίγυπτο για να παροικήσει εκεί, επειδή η πείνα στη γη ήταν βαριά.

Και όταν πλησίαζε να μπει στην Αίγυπτο, είπε στη Σάρα, τη γυναίκα του: Να γνωρίζω ότι είσαι μια όμορφη γυναίκα. Θα συμβεί, λοιπόν, ώστε καθώς σε δουν οι Αιγύπτιοι θα πουν: Γυναίκα του είναι αυτή. Και θα με φονεύσουν, εσένα όμως θα σε διαφυλάξουν ζωντανή. Να πεις, λοιπόν, ότι είσαι αδελφή μου, για να γίνει σε μένα καλό εξαιτίας σου, και να διαφυλαχθεί η ζωή μου, για χάρη σου.

Και όταν ο Άβραμ μπήκε στην Αίγυπτο, είδαν οι Αιγύπτιοι τη γυναίκα ότι ήταν υπερβολικά ωραία. Και οι άρχοντες του Φαραώ την είδαν, και την επαίνεσαν στον Φαραώ, και πήραν τη γυναίκα στο σπίτι του Φαραώ. Και μεταχειρίστηκαν τον Άβραμ καλά για χάρη της. Και είχε πρόβατα, και βόδια, και γαϊδούρια, και δούλους, και δούλες, και θηλυκά γαϊδούρια και καμήλες.

Και ο Κύριος έρριξε στον Φαραώ και στην οικογένειά του μεγάλες πληγές εξαιτίας της Σάρας της γυναίκας του Άβραμ. Και ο Φαραώ κάλεσε τον Άβραμ, και του είπε: Τι είναι αυτό που μου έκανες; Γιατί δεν μου φανέρωσες ότι αυτή είναι γυναίκα σου; Γιατί είπες: Αυτή είναι αδελφή μου; Και την πήρα στον εαυτό μου για γυναίκα. Και τώρα, να η γυναίκα σου. Παρ' την, και πήγαινε.

Και ο Φαραώ διόρισε ανθρώπους γι' αυτόν. Και τον πρότεμψαν με συνοδεία, και τη γυναίκα του, και όλα όσα είχε.»

Και, επειδή οι καιροί είναι δύσκολοι, και για να μην έχουμε πέραν του καύσωνος και πυρές, παραθέτω και απόσπασμα από το «πρωτότυπο» της μετάφρασης [:] των Εβδομήκοντα, που για την ακρίβεια ήταν εβδομηνταδύο, όσα ακριβώς και τα επεισόδια των Θ&Δ που έχουν δημοσιευτεί μέχρι σήμερα.

«Καλέσας δε Φαραώ τον Άβραμ είπε: τι τούτο εποίησάς μοι, ότι ουκ απήγγειλάς μοι, ότι γυνή σου εστί; Ινατί είπας ότι αδελφή μου εστί; Και έλαβον αυτήν εμαυτώ γυναίκα.»

Και επειδή στους καιρούς που ζούμε ουδείς δύναται να ομιλεί για τις Γραφές αν δεν διαθέτει τουλάχιστον master θεολογίας [που ομολογώ δεν διαθέτω, όπως δεν διαθέτω ούτε καν bachelor μουσικολογίας] προσέτρεξα στο Λεξικό του αξιότιμου πρυτάνεως του Πανεπιστημίου Αθηνών Γ. Μπαμπινιώτη, για να δω πώς ακριβώς χαρακτηρίζονται άτομα που προβαίνουν σε πράξεις όπως αυτές του Άβραμ, που είναι γνωστότερος στα μαγαζιά της παραλιακής και της Εθνικής Οδού ως Αβραάμ.

Ιδού λοιπόν τα αποτελέσματα της ενδελεχούς ερεύνης μου:

Νταβατζής (λαϊκ.) πρόσωπο που παίρνει μέρος των χρημάτων που κερδίζει μια πόρνη με αντάλλαγμα την προστασία που της παρέχει. ΣΥΝ. Προαγωγός, προστάτης, αγαπητικός. Επίσης νταβάς.

Προαγωγός (λόγ.) το πρόσωπο που εξωθεί κάποιον στην πορνεία. ΣΥΝ. νταβατζής, μαστροπός.

Μαστροπός (λόγ.) αυτός που εκμεταλλεύεται άτομα, κυρ. γυναίκες, εξωθώντας τες στην πορνεία.

Οίκοι της απωλείας

Θα γνωρίζετε, ασφαλώς, ότι μπορεί μεν να μην διαθέτω master θεολογίας, αλλά ουδείς δύναται να αμφισβητήσει την ευσέβειά μου. Ως εκ τούτου, αποφεύγω [όπως ο εξαποδών το λιβάνι] να συχνάζω σε οίκους απωλείας, όπως τα βιβλιοπωλεία.

Χτες το μεσημέρι, λοιπόν, αναγκάστηκα λόγω του καύσωνα [με είχε χτυπήσει η ζέστη κατακούτελα] να βρω καταφύγιο σε έναν τέτοιο κλιματιζόμενο οίκο της απωλείας.

Ξεφυλλίζοντας, λοιπόν, διάφορα βιβλία [φυσικά δεν αγόρασα, διότι στο Λουί Κατόρτζ σκρίνιο του καθιστικού μου δεν περισσεύει χώρος από τις πορσελάνες και τα ασημια της αιμνήστου γιαγιάς μου] πέφτω πάνω σε ένα βιβλίο του **Ανέστη Κεραμουδά**. Δεν θυμάμαι ακριβώς τον τίτλο, αλλά κάτι ανέφερε για αετούς, αετόπουλα, γύπτες, κάτι τέτοιο τέλος πάντων.

Ανοίγω στην τύχη το βιβλίο και ιδού τι ανακάλυψα: σε δύο συνεχόμενες προτάσεις της ίδιας παραγράφου η γνωστή Λέσχη αναφέρεται την πρώτη φορά ως «Μπίλντεμπεργκ» [sic] και τη δεύτερη ως «BILERBERG» [ακόμα πιο shic]. Σκέφτηκα να εκπαραθυρώσω το βιβλίο, αλλά κατόπιν ωριμοτέρου σκέψεως [και λόγω του φόβου ότι οι μαγαζάτορες θα μου χρέωναν πέραν του υαλοπίνακος και το βιβλίο] εγκατέλειψα τόσο το βιβλίο όσο και τον οίκο της απωλείας.

Και αναρωτιέμαι: ο γνωστός επιλονλόγος, ελληναράς [ελληναράς λόγω του πολιτικού συγχρωτισμού του με... δημοκράτες (σιγά μην τους χαρακτηρίσω αλλιώς και φάω και καμιά μήνυση) όπως ο Γ. Καρατζαφέρης και ο Κ. Πλεύρης] συγγραφέας, ο και μνημένος τόσον στα αρχαιοελληνικά όσον και στα χριστιανικά μυστήρια [τουλάχιστον σε εκείνα της βαπτίσεως και του γάμου], γράφει με τα πόδια ή ο εκδοτικός οίκος γράφει τους αναγνώστες στα παλαιότερα των υποδημάτων του, αφού προχώρησε στην έκδοση του βιβλίου χωρίς προηγουμένως να επιμεληθεί στοιχειωδώς το κείμενο;

Δεδομένου, ωστόσο, ότι ο συγγραφέας είναι ταυτόχρονα και εκδότης καταλήγω στο εξής συμπέρασμα: ως συγγραφέας γράφει με τον γνωστό τρόπο και όταν τελειώσει τη συγγραφή φορά τα παλαιότερα των υποδημάτων του και, ως εκδότης πια, συγγράφει τους αναγνώστες.

Η γραφή αυτή ονομάζεται «αραχτή γραφή». Ή κάπως έτσι...

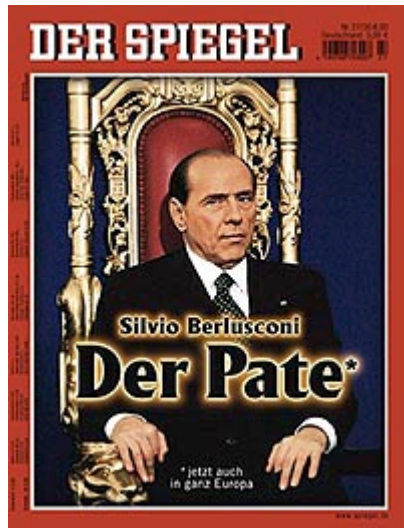
Επειδή σήμερα έγινα –μ' αυτά και μ' αυτά– βαπόρι ή αεροπλάνο ή κάτι τέτοιο τέλος πάντων, τις προτάσεις μου για το πού θα έπρεπε να περάσετε τις διακοπές σας, σας τις φυλάω για την ερχόμενη Τετάρτη.

Αν δεν έχω «καεί» μέχρι τότε, με κάποιον από τους τρεις γνωστούς τρόπους.

Ποιος είναι ο τρίτος; Θα δείξει...

Η νέα αίθουσα πολλαπλών χρήσεων, στο γνωστό μαγαζί της Λεωφόρου Σοφίας, γωνία με την οδό Πέτρου Κόκκαλη, που φέρει το όνομα του πατρός του Σωκράτους.

Καλά, τι την έπιασε όλη την Ευρώπη και χαρακτηρίζει τον νέο –γι' αυτό το εξάμηνο– ευρωπάρχη «νονό της μαφίας»; Άγνωστον. Πιθανώς κάποιον coltro grosso θα ετοιμάζεται στα μαγαζιά των Βρυξελλών ή της Σικελίας, και οι οργανοπαίχτες παίρνουν θέσεις.

«Σήμερα κληρώνει», γράφει η *Ελευθεροτυπία*...

... και πριν αλέκτωρ φωνήσαι τρις η μία αλώπηξ αλωπεκίασε την ετέρα. «Νέα Περίοδος ανοίγει για το ΠΑΣΟΚ και την κυβέρνηση με στόχο τη νίκη στις εκλογές του 2004», είπε ο πρωθυπουργός μετά τη συνεδρίαση του Εκτελεστικού Γραφείου του ΠΑΣΟΚ. Ο τέως εξαμηνίτης ευρωπάρχης ζήτησε την παραίτηση του Κ. Λαλιώτη από τη θέση του γραμματέα και την επιστροφή του στην κυβέρνηση. Ο Κ. Λαλιώτης αρνήθηκε και υπέβαλε την παραίτησή

του. Αρχίσανε τα όργανα. Αν ο Μπραμς ήταν ανιαρός, τι να πούμε και γι' αυτό το κλασικό έργο. Περιμένω εναγωνίως τις δηλώσεις των εκπροσώπων της «αριστερής αντιπολίτευσης»... Πώς θα αντιδράσει το «θείον βρέφος»; Αγωνίες του... καύσωνα...

Τον Αύγουστο μπορεί να μην υπάρχουν ειδήσεις, που θα 'λεγε και ο Ουμπέρτο Έκο, αλλά τον Ιούλιο –καλό μήνα!– κάτι γίνεται. «Παντρεύεται ο Κωνσταντόπουλος με δημοσιογράφο. Είναι η πρώην σύζυγος του υπουργού Ν. Χριστοδουλάκη», «Έρχεται ερωτικός καύσωνας στην πολιτική με έναν ακόμα γάμο και δυο διαζύγια», «Θρίλερ τα μεσάνυχτα στο σπίτι του Στηβ Ντούζου» και «Η Μόνικα Μπελούτσι στην Ελλάδα για το γάμο του Γιώργου Βογιατζή», οι ειδήσεις που προβάλλει στο σημερινό φύλλο της η Espresso. Σύλια, η Μόνικα είναι παντρεμένη; Γιατί καύσων είναι... Έναν φρέντο στην πισίνα και γρήγορα! [απάντηση: Αγαπητέ Χρήστο, η Μόνικα ΗΤΑΝ παντρεμένη με τον Βενσάν Κασέλ, συμπρωταγωνιστή της στην αμφιλεγόμενη ταινία του Γκασπάρ Νοέ *Μη Αναστρέψιμος* αλλά και σε άλλες πολλές. Ανεπιβεβαίωτες μέχρι στιγμής πληροφορίες θέλουν τη Μόνικα διαζευγμένη... Όχι, δεν έχω λάβει ακόμα πρόσκληση για το γάμο του Γιώργου Βογιατζή.]

9 Ιουλίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

«Στο ημερολόγιο γράψαμε: "Κυκλών και καταιγίς".
Εστείλαμε το Σ.Ο.Σ μακριά σε άλλα καράβια,
κι εγώ κοιτάζοντας χλωμός τον άγριον Ινδικό
πολύ αμφιβάλλω αν φτάσουμε μια μέρα στη Μπατάβια.»

[Νίκος Καββαδίας, «Ένας δόκιμος στη γέφυρα εν ώρα κινδύνου»]

Ο κύκλος των χαμένων [από χέρι στις επόμενες εκλογές] **ποιητών** [ήγουν, δημιουργών του εκσυγχρονιστικού θαύματος που βιώνουμε, πλέοντας προς τη –σοσιαλιστική– Μπατάβια], ανασχηματίστηκε και υποσηματίστηκε κυβερνητικώς και εχάραξεν καινούργιαν ρόταν, νέαν πορείαν, κομματικώς...
Κυκλώνες και καταιγίδες σε μια κουταλιά νερό...

Μα η ποίηση, ποίηση. Καταγραμμένη στο *journal de bord*, στο ημερολόγιο καταστρώματος.

Πώς το είπε ο **Γιώργος Πασχαλίδης**, νέος υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, πάλαι ποτέ χορηγός της στήλης και ένθερμος οπαδός του καταστασιακού **Debord**, παραδίδοντας το υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης στο διάδοχό του **Χάρη Καστανίδη**;

«Δεν αποχωρώ από τη Θεσσαλονίκη, η σκέψη μου παραμένει εδώ και παρά το γεγονός πως στην πολιτική πρέπει να στεγνώσεις την ψυχή σου για να συνεχίσεις, η ψυχή μου αυτό δεν το δέχεται».

Ω!

Ο ποιητής-υπουργός επηρεασμένος και από έναν άλλον ποιητή –πρωθυπουργό και πρόεδρο της Δημοκρατίας, αυτή τη φορά– τον αείμνηστο **Κωνσταντίνο Καραμανλή**, που είχε δηλώσει κάποτε: «στέγνωσα την ψυχή μου για την Ελλάδα»...

Ξέρες...

Ή όπως είχε πει πάλι ο αείμνηστος ποιητής-πρωθυπουργός: «Η Ελλάδα είναι ένα απέραντο φρενοκομείο».

Πατήστε *φρένο* να κατέβω. Το μέλλον προβλέπεται *ξηρόν*, γεμάτο ξέρες, γεμάτο υφάλους...

"Μην αμελήσετε.

Πάρτε μαζί σας νερό.

Το μέλλον μας έχει πολλή ξηρασία."

[Μιχάλης Κατσαρός, "Κατά Σαδδουκαίων"]

«Το ξέρω πως η θέση μας είναι άσχημη πολύ.

Η θάλασσα τη γέφυρα με κύματα γεμίζει.»

[Ν. Καββαδίας, «Ένας δόκιμος στη γέφυρα εν ώρα κινδύνου»]

Μήπως όμως εστέρεψεν, εξηράνθη, το ποιητικόν τάλαντον του ποιητή διαδόχου;

Όχι βέβαια!

Ο Χ. Καστανίδης αφού έπλεξε το εγκώμιο του κ. Πασχαλίδη, του ευχήθηκε «οι τράτες και τα μεγάλα πλοία στο λιμάνι του Πειραιά να τον βοηθήσουν, για να ανακαλύψει με πολύ μεγάλη επιτυχία τα μυστικά που κρύβονται πίσω από τις απέραντες θάλασσες».

*«Πρώτο ταξίδι έτυχε ναύλος για το Νότο,
δύσκολες βάρδιες, κακός ύπνος και μαλάρια [...]*

*Μα ούτε στιγμή δεν ελησμόνησες τα λόγια
που σου 'πανε μια κούφιαν ώρα στην Αθήνα.»*

[Ν. Καββαδίας, «Κυρο Σίω»]

Μα ούτε στιγμή δεν λησμόνησαμε τα λόγια που 'πες εσύ [*«ένας Υδραίος στη Λάρισα»*] μια κούφιαν ώρα στον Πειραιά, καθώς, μια μέρα πριν, παρελάμβανες το νέο σου υπουργείο.

Ο κ. **Πασχαλίδης**, αναφερόμενος σε σχόλια για το τι γυρεύει εκεί ένας Βορειοελλαδίτης βουλευτής που έχει σχέση μόνο με τα ποτάμια, δήλωσε πως «όλα τα ποτάμια καταλήγουν στη θάλασσα».

*«Καίσαρ, από ένα θάνατο σε κάμαρα,
κι από ένα χωματένιο πεζό μνήμα,
δε θα 'ναι ποιητικότερο κι πι' όμορφο,
ο διάφεγγος βυθός και τ' άγριο κύμα;
Λόγια μεγάλα, ποιητικά, ανεκτέλεστα,
λόγια κοινά, κενά, "καπνός κι αιθάλη",
που ίσως διαβάζοντάς τα να με οικτίρετε,
γελώντας και κουνώντας το κεφάλι.*

*Η μόνη μου παράκληση όμως θα 'τανε,
τους στίχους μου να μην ειρωνευθείτε.
Κι όπως εγώ για εν' αδερφό εδεήθηκα,
για έναν τρελόν εσείς προσευχηθείτε.»*

[N. Καββαδίας, «Γράμμα στον ποιητή Καίσαρα Εμμανουήλ». «Φαίνεται πια πως τίποτα – τίποτα δεν μας σώζει...» Καίσαρ Εμμανουήλ]

Λόγια κοινά, κενά, «καπνός κι αιθάλη»... ή όπως το έθεσε ένας τρίτος –«υδραίος» και βορειοελλαδίτης– ποιητής και βουλευτής και υπουργός, ο **Ευάγγελος Βενιζέλος**, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης του υπουργικού συμβουλίου την περασμένη Δευτέρα: «*Είμαστε μια ωραία ατμόσφαιρα!*»

Γεμάτη καπνό και σωματίδια κι αιθάλη...

A bord de l' "Aspasia".

Πάνω στο πλοίο «Ασπασία» ή, μήπως, στο *Bordel* της Ασπασίας;

*«Ταξίδευες κυνηγημένη από τη μοίρα σου
για την κατάλευκη μα πένθιμη Ελβετία,
πάντα στο deck, σε μια σαιζ-λογκ πεσμένη, κάτωχρη
απ' τη γνωστή και θλιβερώτατην αιτία.»*

[N. Καββαδίας, «A bord de l' "Aspasia"»]

Κι ας κλείσουμε τον κύκλο των χαμένων ποιητών με μια γυναίκα, μιαν ηθοποιό, μια βουλευτή, μιαν –κυνηγημένη– υφυπουργό. «Φεύγω θεωρώντας ότι στη μάχη για το καλό της Ελλάδας, για την επιτυχία του κυβερνητικού έργου, για την επανεκλογή του ΠΑΣΟΚ, *υπάρχουν παράπλευρες απώλειες και μια απ' αυτές είμαι κι εγώ*», δήλωσε –κάτωχρη απ' τη γνωστή και θλιβερώτατην αιτία– αποχωρώντας από το υπουργείο Παιδείας η **Ελένη Κούρκουλα**.

Μας στέγνωσαν για την Ελλάδα,
σώας δεν έχομεν τας φρένας.
Για μας, για σας, για τους τρελούς,
εσείς προσευχηθείτε...

Μικρό [νέο]κυβερνητικό γλωσσάρι

Εν-μπιστη (η) κυβέρνηση στο πλήρωμα της οποίας ανήκει και ο λοστρόμος [πρώτος υπαξιωματικός εμπορικού πλοίου, ναύκληρος] της Ανανεωτικής Εκσυγχρονιστικής Κίνησης της Αριστεράς [ΑΕΚΑ] **Νίκος Μπίστης**. Ο μοναδικός πολιτικός που υπερασπιζόταν σταθερά όλες τις επιλογές των κυβερνήσεων Σημίτη [Ίμια, Οτσαλάν, Γιουγκοσλαβικό, ταυτότητες, ασφαλιστικό...] όταν όλα τα κορυφαία και ανώτερα στελέχη του ΠΑΣΟΚ εγκατέλειπαν – πρώτοι αυτοί, ως μύες– ακυβέρνητο το καράβι των κυβερνητικών επιχειρημάτων στα θολά ύδατα των –τηλεοπτικών– διαύλων.

Εν-κούλουρη (η) κυβέρνηση που στους κόλπους της έχει έναν **Κίμωνα Κουλούρη**, επιφορτισμένο να πατάξει τη Σκύλα και τη Χάρυβδη του πληθωρισμού και της ανόδου των τιμών. [«Θέλω να τρέχεις καθημερινά στις λαϊκές και να κυνηγάς τις τιμές», είπε ο Κ. Σημίτης τηλεφωνικώς στον Κ. Κουλούρη, ανακοινώνοντάς του την υφυπουργοποίηση. Ως άλλη Άρτεμις...

Εν-σιμίτ (η) κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον Κ. Σημίτη και υφυπουργό τον Κ. Κουλούρη, αρμόδιο για την πάταξη της αισχροκέρδειας στην τιμή του *σιμίτ*, όπως λέγεται το σησαμένιο κουλούρι εις την τουρκικήν.

Αποσελήνωση (η) Η απομάκρυνση της Σελήνης από την κυβέρνηση. [Ας ελπίσουμε ότι δεν θα μας εκδικηθεί τον επόμενο χειμώνα παίζοντας ξανά στο θεατρικό σανίδι την παλιά επιτυχία (;) της, «Το Ημερολόγιο της Άννας Φρανκ».]

Υδράργυρος (ο) Παρατσούκλι του νέου γραμματέα του ΠΑΣΟΚ **Μιχάλη Χρυσοχοΐδη**, από τα χρόνια των εσωκομματικών ομάδων επί Ανδρέα. Υδράργυρο τον έλεγαν τότε, γιατί άλλαζε

απόψεις ανάλογα με το κλίμα που επικρατούσε. Υδράργυρο τον λένε και τώρα... [Ανέκδοτο I: Γιατί ο Χρυσοχοϊδης εκλέχτηκε γραμματέας του ΠΑΣΟΚ στις 3 Ιουλίου; Γιατί στις 4 Ιουλίου είναι όλα κλειστά στην Αμερική, λόγω της εθνικής τους γιορτής. Ανέκδοτο II: Πως θα μετονομάσει ο Χρυσοχοϊδης το ΠΑΣΟΚ; Πανελλήνιο Αστυνομικό Σώμα Ομάδων Καταστολής. Ανέκδοτο III: Πώς θα ονομάζονται τώρα οι Τοπικές Οργανώσεις του ΠΑΣΟΚ; Πολυδύναμα – αστυνομικά– Τμήματα... Κι όλα αυτά για ένα κακοφτιαγμένο κινέζικο ξυπνητήρι...]

«Viver de bord» και «changer de bord»

«Ν' αλλάξω πορεία, ν' αλλάξω πολιτικές αντιλήψεις;» αναρωτιόταν εναγωνίως τους τελευταίους μήνες ο βαφτισιμιός της πριγκιποπούλας.

Και, ως άλλος Αγαμέμνων, αποφάσισε να θυσιάσει... την Ιφιγένεια, τον **Κώστα Λαλιώτη**.

*«Γράφει η προπέλα φεύγοντας ξοπίσω: "σε προδίνω",
κι ο γρύλος το ξανασφυράει στριγγά του τιμονιού.
Τρεις μέρες σπάγαν τα καρφιά και τρεις που σε καρφώναν
και συ με τις παλάμες σου πεισματικά κλειστές
στερνή φορά κι ανώφελα ξορκίζεις τον τυφώνα
που μας τραβάει για τη στεριά με τους ναυαγιστές.»*
[N. Καββαδίας, «Εσμεράλδα»]

Κι έριξε, ο Κ. Λαλιώτης, τα «καρφιά» του, πως τάχατες ο Μίλερ και οι Αμερικανοί τη θυσία του απαιτήσαν.

Γιαουρτωμένος από τους αντιαμερικάνους διαδηλωτές τον περασμένο Φεβρουάριο στην Αθήνα, «θυσιασμένος» από τους αμερικανοπασοκτζήδες ως αντιαμερικανός, «στερνή [:] φορά κι ανώφελα ξορκίζεις τον τυφώνα»...

Κι ελάχιστοι βρεθήκαν καλή, για σένα, κουβέντα να ειπούν.
Όμως, θα πεις...

*«Και μεις, που κάμαμε πετσι την караβίσια βρώμα,
στο πόρτο θα κερδίσουμε και πάλι στα χαρτιά.»*
[N. Καββαδίας, «Μουσώνας»]

Μα καταπώς μας λένε τώρα αυτοί,
ο ούριος άνεμος
–στων πασοκών τα πλοία–
τα ιστία πια φουσκώνει,
και...

*«Με ελάτινα κουπιά
σκίζουν τα κύματα
σπρωγμένοι απ' τον άνεμο
που τα πανιά κολπώνει,
πλούτη πολλά αχόρταγοι
στα σπίτια τους να πάρουν.
Ζεσταίνει πάντα την καρδιά
του κέρδους η ελπίδα,
όμως δεινών αχόρταγη γεννήτρα
στους θνητούς
που πλανιούνται μες στο κύμα
και σε ξένες χώρες φτάνουν
απ' τον πόθο σπρωγμένοι
μ' ένα όνειρο κοινό
πλούτη να χορτάσουν, πλούτη!»*
[Ευριπίδης, «Ιφιγένεια εν Ταύροις»]

**Πλούτη πολλά αχόρταγοι
στα σπίτια τους να πάρουν.
Πλούτη να χορτάσουν, πλούτη!**

Κατά τα άλλα...

– Ποιον και ποιαν κάρφωσε την περασμένη Κυριακή ο **Μάρκος Μουζάκης** γράφοντας [*Το Παρόν*], «δηλαδή τώρα η ξανθιά θα ανεβοκατεβαίνει Θεσσαλονίκη-Πειραιά;»

– Αμερικανική πρόκα [από την ίδια εφημερίδα]: στη δεξίωση της αμερικανικής πρεσβείας για την εθνική γιορτή των ΗΠΑ στις 4 Ιουλίου, «Ο Σωκράτης Κόκκαλης εμφανίστηκε με τη σύζυγό του Ελένη και είχαν θερμότερους εναγκαλισμούς με το ζεύγος Μίλερ. Η κ. Μίλερ, συστήνοντας τον επιχειρηματία στον νέο επιτετραμμένο της αμερικανικής πρεσβείας, πέταξε... φονική ατάκα: "Να σας συστήσω τον κ. Κόκκαλη, ο οποίος δεν ξέρω τι ακριβώς κάνει, αλλά πάντως κάτι κάνει..."»

– **Οι πολυαναμενόμενες προτάσεις της στήλης για ονειρευμένες διακοπές.** Μακράν η καλύτερη πρόταση είναι το τετράημερο στο διάστημα, που στοιχίζει κάτι λιγότερο από 8.000 ευρώ. Πού ξέρετε; Μπορεί να είστε και ο/η πρώτος/η που θα συναντήσει τους Έψιλον, στην – πολυαναμενόμενη– νέα κάθοδό τους στον πλανήτη μας. «Ακόμα τούτη την άνοιξη/ τούτο το καλοκαίρι/ ώσπου να 'ρθουν οι Έψιλον/ τη λευτεριά να φέρει» [δημώδες, αττική σύνταξις].

Δεύτερη πρόταση: Αν αναλογιστείτε το κόστος νυχτερινής ζωής στο Βερολίνο [2 ευρώ το μισό λίτρο μπύρας, 2,70 ευρώ το ουίσκυ, 5-9 ευρώ το πιάτο φαγητού], μην το συζητάτε! Αν είναι να κάνετε διακοπές στην Ελλάδα για πάνω από δέκα ημέρες, συμφέρει σε κάθε περίπτωση να πάτε στην Ευρώπη. Οπουδήποτε. Θα πληρώσετε, μαζί με τα αεροπορικά εισιτήρια, τα ίδια – αν όχι λιγότερα– και θα πάρετε και τον ευρωπαϊκό σας αέρα.

Τρίτη πρόταση: Take the mountains. «Για το άστρο της Ανατολής κινήσαμε μικροί. / Πουλί, πουλάκι στεριανό, θάλασσα δε σου πρέπει!» [Ν. Καββαδίας] Όταν οι άλλοι πάνε το χειμώνα για σκι στην Αράχωβα ή στο Περτούλι ή στο Μέτσοβο, εσείς πάρετε τα βουνά καλοκαιριάτικα. Δροσιά, λίγος κόσμος, καθαρός αέρας, πεύκα, έλατα, καλό φαΐ... Θα σας λείψει το clubbing; Προφανώς δεν ξέρετε από *πανηγυρίζειν!*

Τέταρτη πρόταση: Αφού όπου και να πάτε θα τα ακουμπήσετε και ευχαριστημένοι δεν θα μείνετε, γιατί δεν πάτε Μύκονο; Θα δώσετε κατιτίς παραπάνω αλλά το σέρβις εκεί είναι *service* με όλη την –αγγλική– σημασία της λέξης.

Πέμπτη πρόταση: θέλετε σώνει και καλά θάλασσα, αλλά όχι Μύκονο; Πάρτε ένα οποιοδήποτε πλοίο και ταξιδέψτε μέχρι κάποιο από τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου [Μυτιλήνη, Χίο, Σάμο, Κω, Ρόδο...] Πιείτε έναν φρέντο [η τιμή στα ελληνικά καφεενία έχει διαμορφωθεί στα 3,5 ευρώ] και, αμέσως μετά, πάρτε ένα караβάκι και πηγαίστε Τουρκία. Αιγαίο είναι κι εκεί, και θα σας έρθει και πιο φτηνά.

Έκτη πρόταση: Επιμένετε ελληνικά; Μην πάτε με τίποτα σε ενοικιαζόμενα δωμάτια ή σε ξενοδοχεία-οικογενειακές επιχειρήσεις. 47 ευρώ λέει το δίκλινο άνευ, και 53 ευρώ με αιρκοντίσιον. Και αλλαγή σεντονιών και καθάρισμα κάθε όποτε το θυμηθούν. [10 ευρώ, λέει, πληρώνουν για κάθε δίκλινο στην Κέρκυρα οι Άγγλοι tour operator. Και οι Ελληναράδες ξενοδόχοι πόσο μας το χρεώνουν; Και μετά μιλούν για κρίση...] Προτιμήστε τις προσφορές των μεγάλων ξενοδοχειακών επιχειρήσεων. Θα σας έρθει σχεδόν το ίδιο...

Έβδομη πρόταση: Δεν σας περισσεύουν ευρώπουλα για διακοπές; Η μισή ντροπή δική τους –των φίλων σας και των γνωστών σας– και η μισή δική σας. Ζητείστε τους τα κλειδιά του εξοχικού και πηγαίντε εσείς όταν εκείνοι θα έχουν τελειώσει τις διακοπές τους.

Όγδοη πρόταση: Είτε πάτε είτε δεν πάτε διακοπές, να έχετε πάντα κατά νου ότι ανεξάρτητα από το επίρρημα [πέρασα «φανταστικά», «υπέροχα», «μοναδικά» κ.ο.κ.] κανείς μα κανείς δεν πέρασε «καλύτερα» από εσάς. Η διαφήμιση της Cosmote, με τον τύπο που φτάνει στην Bikini

Beach, είναι όλα τα λεφτά...

Ένατη –σχεδόν– πρόταση: Μπαγάσηδες! Είτε βουνό είτε θάλασσα, υπάρχουν και χειρότερα. Καθώς εσείς θα κατεβαίνετε στον Πειραιά για να πάρετε το «έκτατο δρομολόγιο» για το νησί των διακοπών σας, εγώ θα λιώνω απέναντι από το υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, περιμένοντας να δω –έστω και από μακριά– το είδωλό μου. Ευτυχώς έχει κάτι δεντράκια εκεί πέρα...

Δέκατη πρόταση: Μείνετε στο κλεινόν [ή όποιο άλλο] άστυ. Κενόν είναι υπέροχον!

Ενδέκατη πρόταση: Αν πάτε κατά Αμοργό, πιείτε κι ένα ρακόμελο στην υγεία μας!

Δωδέκατη πρόταση: Σύλια, τι προτείνεις;

Korydallos Μπαγκαλούζ, φυσικά: Ρουμ σέρβις, κλιματισμός, τρία γεύματα την ημέρα, ησυχία, τάξη, ασφάλεια, εκρηκτικές γνωριμίες! Και όλα αυτά, χωρίς να ξοδέψετε ούτε ένα ευρώ.

Νίκος Καββαδίας [1910-1975]

Η φωτογραφία του παραπάνω πίνακα κοσμεί την πρώτη σελίδα του ιστοτόπου με τα ποιήματα του Νίκου Καββαδία. Αν δεν απατώμαι, το πρωτότυπο κοσμεί το γραφείο πολιτικού στελέχους του υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας. Δυστυχώς δεν θυμάμαι το όνομα του καλλιτέχνη... «Ήτανε κείνη η νυχτιά που φύσαγε ο Βαρδάρης, το κύμα η πλήρη εκέρδιζεν οργιά με την οργιά. Σ' έστειλε ο πρώτος στα νερά να πας για να γραδάρεις, μα εσύ θυμάσαι τη Σμαρώ και την Καλαμαριά. Ξέχασες κείνο το σκοπό που λέγανε οι Χιλιάνοι...» Τον χιλιάτικο σκοπό δεν τον ξέχασα, αλλά μ' αυτά και μ' αυτά λησμόνησα τον μοναδικό [:] ποιητή-ποιητή της κυβέρνησης, τον **Τηλέμαχο Χυτήρη**. Επιφυλάσσομαι...

«Μια μέρα τον αφήσαμε στυγνό απ' τον πυρετό, πέρα στην Άπω Ανατολή, να φλέγεται, να λιώνει. Θεέ των μαύρων, τον καλό συγχώρεσε Γουίλ, και δώσ' του εκεί που βρίσκεται λίγη απ' την άσπρη σκόνη.» Ουδείς μετάνιωσε ποτέ που έγινε χορηγός της στήλης. Πέραν του αναβαθμισθέντος Έλληνας υπουργού, μαθαίνω ότι και ο πάλαι ποτέ χορηγός μας ο «στρατηγός» **Αμπντούλ Ρασίντ Ντοστούμ**, τα πηγαίνει περίφημα στο Αφγανιστάν. Ο Ντοστούμ ανέλαβε προ διμήνου, πέραν από υφυπουργός Άμυνας, και ειδικός σύμβουλος του προέδρου του Αφγανιστάν Χαμίντ Καρζάι, σε θέματα ασφαλείας... Η παραγωγή της «άσπρης σκόνης» βρίσκεται ήδη σε επίπεδα παρόμοια με εκείνα προ του «εκδημοκρατισμού» της χώρας... Κάποια προβληματάκια που αντιμετωπίζει ο «στρατηγός» με τον πολέμαρχο **Άττα Μοχάμεντ**, που προφανώς θέλει να ελέγξει τις... «πολιτικές εξελίξεις» στο Βόρειο Αφγανιστάν, διευθετούνται εσχάτως...

«Νερό καλάρει το **fore peak**, νερό και τα πανόλια μα εσένα μια παράξενη ζαλάδα σε κινεί.» Ο Μπιλ Κλίντον καταφθάνει σήμερα στην Κω, ο Κωνσταντίνος Ντε Γκρέτσια καταφθάνει αύριο στην Αργολίδα, ο Τζωρτζ Μπους Α΄ έκανε –ως συνήθως τα τελευταία χρόνια– την κρουαζιέρα του στο Αιγαίο φιλοξενούμενος των Λάτσηδων [συνέφαγε μάλιστα στο Μέγαρο Μαξίμου με τον πρωθυπουργό και τις κυρίες Γιάννα Αγγελοπούλου και Μαριάννα Λάτση], ο Γ. Πασχαλίδης ανέλαβε υπουργός επί των Ναυτικών, κι εσείς αναρωτιέστε τι κάνει ο Τζωρτζ Μπους Β΄ στην Αφρική; Όχι διακοπές, πάντως. Εκείνο που τον απασχολεί δεν είναι η διακοπή της παραγωγής πετρελαίου, αλλά το **peak oil**. Η κορύφωση δηλαδή της παραγωγής πετρελαίου, που οι ειδικοί αναμένουν να συμβεί κάποια στιγμή μέσα στα επόμενα 10-12 χρόνια. Η παραγωγή, δηλαδή, πετρελαίου στον πλανήτη θα φτάσει στο ανώτερο σημείο της και μετά θα μειώνεται σταθερά – για πάντα! Τότε να δείτε πανηγύρια! Κι έτσι ο πρόεδρος των ΗΠΑ, που εισάγουν σήμερα το 17% του πετρελαίου που χρειάζονται από την Αφρική [το 2010 αυτό το ποσοστό θα φθάσει το 25%], φροντίζει μετά τα πετρέλαια της Κεντρικής Ασίας και του Ιράκ – και πριν από εκείνα του Ιράν– να εξασφαλίσει και εκείνα της Αφρικής... Αλλά να μην σας παραξενοζαλίζω καλοκαιριάτικα. Θα επανέλθω...

«Ξηρομαγειρέματα, / γεμάτα αναμνήσεις...» και μπόλικο χιούμωρ. *Ξηρομαγειρέματα*, είναι ο τίτλος του βιβλίου με συνταγές μαγειρικής που ετοιμάζει η **Κλειώ Ξηρού**, αδελφή των Σάββα, Χριστόδουλου και Βασίλη. [Οι πληροφορίες από το *Λοιπόν* της περασμένης εβδομάδας.] Μερικές από τις εκρηκτικές συνταγές της Κλειούς: «Σαλάτα α λα Τσε», «Πατάτες Παριζιέν», «Ρύζι Πιλάφι α λα Ρομέρο – Καραμπινέρο», «Σάλτσα Άσπρη Βελουτέ α λα Πάμπλο», «Κοκτέιλ Φρούτων Μολότωφ»... Η κυρία Ξηρού προτείνει στον Αλέξανδρο Γιωτόπουλο «Ρώσικη Σαλάτα α λα Σβετλάνα, με Κόκκινη Σάλτσα α λα Τρότσκυ». Στον Δημήτρη Κουφοντίνα «Δρακουλίνα – Κουφοντίνα» [σιροπιαστά κρακεράκια με μπόλικο μέλι και καρύδια] και το έδεσμα «Ιδεογλυκό Μανιφέστο». Στον Σάββα προτείνει «Μπόμπες», στον Χριστόδουλο «Σαλάτα α λα Τσε», στον Βασίλη «Κόκκινους Πυρήνες Φλωρίνης» και, επειδή του αρέσουν και τα γλυκά, «Παπάδες με ούζι»... Εν αναμονή, λοιπόν, του σημαντικού εκδοτικού και γευσιαπολαυστικού γεγονότος, η στήλη σας προτείνει...

... αν πάτε στην Αμοργό να δοκιμάσετε τα πάμππλα [σκληρά, μαλακά] και εξαιρετικά **γιδούρια**, τιμώντας κατ' αυτόν τον τρόπο τόσο τον **Γιδέμπορα** [Guy Debord] όσο και τον υπουργό-θαυμαστή του, που θα μεριμνά –απέναντί μου– για τη δική σας ναυτιλιακή ασφάλεια...

17 Ιουλίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

Καλά, κράτος είναι αυτό ή ολυμπιακός οίκος... ενοχής;
Και δεν αναφέρομαι, βέβαια, στους τεράστιους μισθούς που «τσεπώνουν» οι διάφοροι χρυσοκάνθαροι [μτφ.-χλευαστικά για πρόσωπα: άνθρωποι πλούσιοι και ξιπασμένοι] του «Αθήνα 2004», και τους οποίους αποκαλύπτει πρωτοσέλιδα την τελευταία εβδομάδα η *Αυριανή*. Όχι, βέβαια!

Αναφέρομαι στους μάρτυρες υπεράσπισης που καταθέτουν ξέρετε-σε-ποια-δίκη.

Αίσχος! Ντροπή!

Δεκάδες από αυτούς –πάμπολλοι, μάλιστα, τυγχάνουν και δημόσιοι υπάλληλοι– αρνούνται να ορκιστούν στο Ευαγγέλιο και ορκίζονται «στην τιμή και στην υπόληψή τους», όπως άλλωστε προβλέπεται και από τον Ποινικό Κώδικα.

Θα ήμουν ο τελευταίος που θα πρότεινε να τους ρίξουμε στην πυρά, αλλά –διάολε [Θου Κύριε!]- χάθηκε ένα ξερονήσι να τους μπαγαλώσουν all together, και να πάψουν έτσι να ενοχλούν και να εκνευρίζουν τον κύριο πρόεδρο και τον κύριο εισαγγελέα ξέρετε-ποιας-δίκης;

Δημόσιοι υπάλληλοι και άθεοι; Στο ελληνορθόδοξο κράτος μας; Ως που θα φτάσει η [ολυμπιακή] ανοχή μας; Δεν συνιστά έγκλημα καθοσίωση [έγκλημα εσχάτης προδοσίας κατά της πατρίδας, του πολιτεύματος, της πολιτείας– crimen majestatis populi Romani impiiuitae= έγκλημα μεγίστης προσβολής του Ρωμαϊκού λαού] η αθεΐα;

Διατί δεν επεμβαίνει ο Μακαριώτατος ή έστω κάποιος από τα εξαπτέρυγά του; [εξαπτέρυγο: μτφ.-σκωπτικά: καθέννας από τα πρόσωπα που περιβάλλουν ένα ισχυρό πρόσωπο, ο αυλοκόλακας.]

Διατί καθεύδει η «δικαιοσύνη της πατρίδας μου» – που λέει συχνά πυκνά και ο πρόεδρος ξέρετε-ποιου-δικαστηρίου;

Τι περιμένουμε –μοιραίοι κι άβουλοι αντάμα– να απαλειφθεί οποιαδήποτε αναφορά στον ελληνορθόδοξο πολιτισμό μας από το Σύνταγμα της πατρίδας μας, όπως συμβαίνει με το Σύνταγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Και ήταν απάντηση αυτή που έδωσε –άθεη– μάρτυρας στον κύριο πρόεδρο, όταν εκείνος της επισήμανε ότι στη Μονμάρτη των Παρισίων οι ναοί είναι γεμάτοι πιστούς, ότι τάχατες πρόκειται για στίφη τουριστών;

Εκτός όμως από τους «άθεους ελληνορθόδοξους» υπάρχουν και «άθεοι εβραίοι». Εις μάλιστα εξ αυτών κατέθεσε ως μάρτυρας υπεράσπισης στα τέλη Ιουνίου. Και –φυσικά– ως άθεος αρνήθηκε να ορκιστεί στο –χριστιανικό– Ευαγγέλιο. Έκτοτε ο κύριος πρόεδρος ρωτά όλους όσους αρνούνται να ορκιστούν στο –πρωτογραμμένο στα λατινικά– ιερό βιβλίο των εβραίο-ελληνο-χριστιανών και λοιπών χριστιανοτήτων: «Έχετε θρησκευτικούς λόγους ή...»

Βεβαίως, εκτός των αθέων στη δίκη συχνάζουν και πάμπολλοι ψυχίατροι – ή απόγονοι ψυχιάτρων. Η σύζυγος του προαναφερθέντος μάρτυρος [επάγγελμα: ψυχίατρος] κατέθεσε επίσης ως μάρτυρας υπεράσπισης άλλου κατηγορουμένου...

Η ψυχιατρική όψη της «17 Νοέμβρη» είναι κάτι που φαίνεται πως δεν ενδιαφέρει κανέναν παράγοντα της δίκης. Ακόμα κι όταν ο Σάββας Ξηρός καταγγέλλει ότι όλα όσα είπε νοσηλευόμενος στον «Ευαγγελισμό» ήταν απόρροια ψυχοφαρμακευτικής αγωγής στην οποία υπεβλήθη, αυτό φαίνεται πως δεν ενδιαφέρει κανέναν. Ακόμα και όταν καταθέτει ο **Γ. Ρούσης**, καθηγητής του Παντείου, που σε τηλεοπτικές εκπομπές τον περασμένο χειμώνα ανέφερε διάφορα –όχι λεπτομερειακά– για τον **Κ. Στεφανή** ή για τον **Γιούν Κάμερον**, καθέννας –ούτε καν η υπεράσπιση του Σ. Ξηρού– δεν τον ερωτά κάτι σχετικό...

Καταπώς έλεγε κι ο ποιητής, «αιωνία η μνήμη γι' αυτούς που ο σύλλογος σιωπά...»

Εξαπτέρυγα

Από τα χαριτωμένα της δίκης.

Την περασμένη εβδομάδα κατέθεσε ξέρετε-σε-ποια δίκη ο γνωστός δημοσιογράφος και συγγραφέας **Γιώργος Καράμπελας**, που το 1985 είχε συγγράψει το βιβλίο *Το Ελληνικό Αντάρτικο Πόλεων*, το πιο ενδιαφέρον βιβλίο που έχει γραφεί για το θέμα χωρίς να έχει εκπορευθεί υπό κάποιας «υπερεσίας».
Από τις πιο ενδιαφέρουσες καταθέσεις...

Σε κάποιο σημείο της κατάθεσής του ο Γ. Καράμπελας είπε, πως μετά την έκδοση του βιβλίου του και τις πιέσεις που δέχτηκε από τις διάφορες «υπερεσίες», είχε δεχτεί τηλεφώνημα από κάποιον ελληνοαμερικανό εκδότη, τον **Άρη Καρατζά**. Ο εκδότης του ζήτησε να εκδώσει το βιβλίο στις ΗΠΑ, υπό έναν όμως όρο. Να προσθέσει ένα κεφάλαιο στο οποίο θα περιέγραφε «όλα αυτά που λένε ότι ο **Ανδρέας Παπανδρέου** έχει σχέση με τη Λιβύη, τον Καντάφι, τον Χουσεΐν, τον Αραφάτ». Ο Γ. Καράμπελας είχε –φυσικά– αρνηθεί.

Το ωραίο είναι ότι ο Άρης Καρατζάς σήμερα ζει στην Ελλάδα και είναι μέλος της άτυπης επιτροπής εθνικών θεμάτων της Αρχιεπισκοπής.

Πώς είπατε;

Διακοπές

Τι είναι τελικά αυτό που καθιστά, σε όλους μας, τόσο ελκυστικές τις διακοπές;

Ίσως η επιθυμία μας να ζήσουμε σε έναν χρόνο και έναν χώρο μη αλλοτριωμένους, μη αποξενωμένους, από τις καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής...

Ίσως η επιθυμία μας να βιώσουμε κάποιες στιγμές, κάποιες σχέσεις, μη μεσολαβημένες από τις «επιταγές» του επαγγελματικού ή οικογενειακού ή σχεσιακού «σαβουάρ βιβρ», από τις «επιταγές» αυτής της ξεφτιλισμένης καθημερινότητάς μας...

Να μην σας κουράζω...

Ένα μικρό παραδειγματάκι για να γίνω πιο σαφής.

Ας υποθέσουμε ότι είστε φοιτητής/φοιτήτρια σε κάποια χώρα του εξωτερικού. Έχετε τους ομοεθνείς φίλους σας, έχετε τους αλλοδαπούς φίλους σας [τη στιγμή μάλιστα που κάποιος εκ των γονιών σας έχει σπουδάσει στην ίδια πόλη μερικά χρόνια πριν], έχετε τις προσωπικές σας σχέσεις.

Κάποια στιγμή όμως εγκαθιδρύεται στην πατρίδα σας μια στρατιωτική δικτατορία.

Τι κάνετε;

Στρατεύεστε στον αγώνα για την ανατροπή της.

Σ' αυτόν τον αγώνα συνδέεστε στενά με κάποιον άλλο φίλο-συμφοιτητή-συμπatriώτη-σύντροφο. Πολύ στενά.

Η στρατιωτική δικτατορία κάποια στιγμή καταρρέει. Πολύ φυσιολογικά «χάνεστε» με τον φίλο σας. Άλλες υποχρεώσεις, άλλες προσλαμβάνουσες, που θα έλεγαν και οι ψυχολόγοι... Περνούν τα χρόνια...

Κάποτε το φέρνει η τύχη να δουλέψετε στο ίδιο γραφείο με κάποιον αλλοδαπό συνάδελφο, αφού επιλέξατε να παραμείνετε, να ζήσετε, να εργαστείτε, στο εξωτερικό.

Ο αλλοδαπός φίλος, λοιπόν, τυχαίνει να γνωρίζει τον παλιό σας φίλο, τον παλιό σας σύντροφο. Κι όχι μόνον αυτό. Για χρόνια επισκέπτεται την πατρίδα και κάνει διακοπές μαζί με αυτόν ακριβώς τον φίλο.

Καταλαβαίνετε τώρα πού έγκειται η αλλοτρίωση, η αποξένωση του σύγχρονου καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής;

Τόσα χρόνια στο ίδιο γραφείο, και ποτέ δεν το έφερε η στιγμή να συζητήσετε με τον συνάδελφό σας για το πού ή με ποιους κάνει διακοπές. Δεν έτυχε ούτε αυτός να σας πει που περνάει τις καλοκαιρινές του διακοπές, ούτε εσείς να ρωτήσετε. Δεν έτυχε να σας πει ότι περνούσε τις διακοπές του με τον παλιό φίλο σας και συναγωνιστή, και φυσικά εσείς δεν είχατε κανέναν λόγο να ρωτήσετε, για παλιές, ξεχασμένες, φιλίες...

Νομίζω ότι με το παραπάνω παράδειγμα καταλάβατε επακριβώς την έννοια των όρων «αλλοτρίωση» και «αποξένωση». Το ξέρω ότι με ευχαριστείτε που σας απάλλαξα από το επονείδιστο καθήκον να μελετήσετε τα σχετικά έργα του νεαρού Μαρξ και του Γκέοργκ Λούκατς.

Παρακαλώ!

Λεπτομέρεια I: το περί αλλοτρίωσης παράδειγμα, δεν είναι ούτε δικό μου ούτε φανταστικό. Αν διαβάσετε τα πρακτικά της χθεσινής ξέρετε-ποιας-δίκης θα καταλάβετε.

Λεπτομέρεια II: Ο αλλοτριωμένος συμπατριώτης μας είναι υιός ψυχιάτρου-νευρολόγου.

Λεπτομέρεια III: Την άλλη εβδομάδα, α-θεού θέλοντος και... προέδρου επιτρέποντος, θα έχουμε ακόμα ένα παρόμοιο παράδειγμα αλλοτρίωσης, από έναν άλλο υιό ψυχιάτρου-νευρολόγου.

Λεπτομέρεια IV: Ναι, την άλλη εβδομάδα θα έχουμε και τρίτο παράδειγμα αποξένωσης. Ο τέταρτος της παρέας που, σε άρθρο του προ μηνός, είχε δηλώσει ότι δεν θα καταθέσει ως μάρτυρας υπεράσπισης, τελικά κατέθεσε σήμερα. Όχι, δεν γνωρίζω την ειδικότητα του ιατρού πατρός του. Όχι ακόμα...

Την επόμενη Τετάρτη η τελευταία –ψυχιατρική– συνεδρία μας...

Το σημερινό πρωτοσέλιδο μαργαριτάρι της *Ελευθεροτυπίας*: «Έγκλημα στο Ίντερνετ». Θα μπορούσε να έχει επίσης τίτλο, «Έγκλημα στο 38αρι» ή «Έγκλημα στο τσεκούρι»... Τι φταίνε τα εργαλεία; Άγνωστον... Πάντως, όπως αναφέρει στο δημοσίευσμά της η εφημερίδα, στο Βόλο εξαρθρώθηκε δίκτυο παιδικής πορνογραφίας μέσω του Διαδικτύου. 48.000 φωτογραφίες παιδιών από τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης... Μπα, τα όσα συμβαίνουν την τελευταία 14ετία εκεί δεν συνιστούν έγκλημα... Ούτε, βέβαια, όσα συμβαίνουν σε τεράστια αλυσίδα νηπιαγωγείων στις ΗΠΑ. Για να προστατευθούν μάλιστα οι, υψηλά και πολύ καλά πολιτικά δικτυωμένοι, ιδιοκτήτες της αλυσίδας, εφευρέθηκαν και καινούργιοι ψυχιατρικοί όροι όπως ο όρος «σύνδρομο ψευδούς μνήμης». Τα κακοποιημένα σεξουαλικά παιδιά «δεν θυμούνται καλά»... Για να μην μιλήσουμε για τα υψηλά ιστάμενα πολιτικά στελέχη στη Μεγάλη Βρετανία... Αλλά αυτά δεν είναι θέματα με τα οποία ασχολούνται τα διεθνή ειδησεογραφικά πρακτορεία... Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά προέκυψε και η είδηση ότι ο

συχνός αυνανισμός δεν προκαλεί τύφλωση... «Ευχάριστη αυτοπροστασία – Ο αυνανισμός προστατεύει από τον καρκίνο του προστάτη»...

Δίκτυα... Ζητούν, λέει, την παραίτηση του αντιπροέδρου των ΗΠΑ **Ντικ Τσένι**, επειδή χρησιμοποίησε πλαστά έγγραφα για να δικαιολογηθεί ο πόλεμος στο Ιράκ. Κάτω τα χέρια από τον αντιπρόεδρο! Γιατί τι θα απογίνουν τότε τα δίκτυα της αυτοκρατορίας. Στο www.google.com δώστε ως θέμα αναζήτησης το «The Bush-Cheney Drug Empire». Α, μπα. Δεν συμβαίνουν τέτοια πράγματα... Τα πρεζόνια φταίνε... Ή όπως έλεγε κι ο Μπέρτολτ Μπεχτ «το έγκλημα ενός ληστή τραπεζών δεν είναι τίποτα μπροστά σε εκείνο που διαπράττει ο ιδρυτής μιας τράπεζας». Άντε γειά! Μη μπας και τη γλυτώσει ο «ημέτερος» «προς-Μιχάλη-Χρυσοχοϊδη:-κάντε-κάτι-για-την-τρομοκρατία-γαμώ-το-στανιό-σας» **Τζωρτζ Τένετ**.

Και μέσα σ' όλα αυτά μεταφέρθηκε την περασμένη Δευτέρα στο Βερολίνο η τέφρα του φιλοσόφου **Χέρμπερτ Μαρκούζε**, που θα ταφεί κοντά στον τάφο του Γκ. Χέγκελ και του Μπ. Μπεχτ. Αν δεν απατώμαι το νεκροταφείο βρίσκεται δίπλα στο σπίτι όπου έζησε ο Μπεχτ για μεγάλο διάστημα της ζωής του. Στο ίδιο νεκροταφείο έχει ταφεί και ο Λ. Φόουερμπαχ. Γνωρίζω μάλιστα κάποιον που έχει φωτογραφηθεί δίπλα στους τάφους τους... Από το *Θα Φτύσω στους Τάφους Σας* του Μπορίς Βιάν, στο θα-φωτογραφηθώ-στους-τάφους-σας... Διαστροφές στην κοινωνία του θεάματος...

Εν τω μεταξύ, την περασμένη Κυριακή πέθανε στην Κούβα, πλήρης ημερών, και ο μεγάλος Compay Segundo, γνωστός από το «Buena Vista Social Club».

Ο Δημήτρης Σκαρπαλέζος, φίλος του Αλέξανδρου Γιωτόπουλου από τα χρόνια των Παρισίων και της αντίστασης κατά της χούντας, κατέθεσε χτες και προχτές στο δικαστήριο. Όχι, η *Ελευθεροτυπία* δεν αναφέρει στο σημερινό της φύλλο ότι ο Δ. Σκαρπαλέζος έχει καταθέσει εναντίον της αγωγή για μια «συνέντευξη» του, που δημοσιεύτηκε πέρυσι τον Αύγουστο. Ούτως ή άλλως, όλοι έχουμε το δικό μας ιδιαίτερο τρόπο προσέγγισης ή μη των πραγμάτων...

«Λοιπόν, αναρωπιέμαι για σένα τι έχεις πάθει επιτέλους! Διότι (α) οι χορηγοί της στήλης είναι διαχρονικές αξίες, και (β) οι υποψήφιοι χορηγοί της στήλης (όπως λέμε "εθελοντές Ολυμπιάδας") ποτέ δεν είναι αργά να προσχωρήσουν στο κίνημα, σύντροφε. Αλλ' εσύ, αντίθετα, θεωρείς πως έχουν μία ημερομηνία λήξεως, ούτως ειπείν, ωσάν τυρί Αμοργού.» Αυτά μου γράφει, μεταξύ πολλών άλλων, παλιός και αγαπημένος φίλος τόσο της στήλης όσο και εμού. Οφείλω να ομολογήσω ότι συμφωνώ μαζί του, όχι όμως όσον αφορά στα πρόσωπα-χορηγούς. Ο φίλος προτείνει εδώ και μήνες –σχεδόν έναν χρόνο– να καταστήσω χορηγό της στήλης τον **Δονάλδο Ράμσφελντ**, με τις «ποιητικές» δημιουργίες του οποίου ασχοληθήκαμε προ μηνός – και βάλε. Ο Δονάλδος βρίσκεται στο υπουργείο Άμυνας των ΗΠΑ μόνον και μόνον γιατί θεωρήθηκε ότι δεν ήτο πρότερον να υπουργοποιηθεί μια προσωπικότητα της εμβέλειας του **Πωλ Γούλφοβιτς**. Οι φιλοσοφικές ενασχολήσεις του Γούλφοβιτς παρουσιάζουν εξαιρετικό ενδιαφέρον, αφού επηρεάστηκε τα μάλα από τη διδασκαλία του Λήο Στράους που, γερμανικής καταγωγής όπως και ο Χ. Μαρκούζε, διέπρεψε ως φιλόσοφος στις ΗΠΑ... Οι απόψεις του Στράους και των μαθητών του κάνουν διάφορες αναλύσεις περί «φονταμενταλιστών» και «ξαναγεννημένων» χριστιανών να μοιάζουν με ξινισμένο γιδο-τυρο-παχυτό μέσα στον καύσωνα... Θα επανέλθω... Ο φίλος προτείνει επίσης την... «χορηγοποίηση» του προσφάτως υπουργοποιηθέντος **Νίκου Μπίστη**. Χλωμόν. Ένας ακόμα πρώην «αριστερός» που γοητεύτηκε από τις σειρήνες του εκσυγχρονισμού και της εξουσίας... Να «χορηγοποιούσαμε» όλο το Μπιστέικο, ιδού μια καλή ιδέα... Τέλος με τους χορηγούς, ας αρχίσουμε με τις συγγένειες, μιας και το 'φερε το... πληκτρολόγιο. Λοιπόν, στη γνωστή δίκη καταθέτει διπλεπώνυμη μάρτυς υπεράσπισης. Νύφη [σύζυγος του αδελφού του] γνωστού δημοσιογράφου-συγγραφέα-εκδότη, που στο παρελθόν είχε κατηγορηθεί ως ο «ψηλός» της «17 Νοέμβρη». Καταγομένη εκ Βόλου. Το έτερον επώνυμό της παραπέμπει σε γνωστό πρώην αριστερό δημοσιογράφο, που έχει στήλη σε κυριακάτικη έκδοση πρωινής εφημερίδας, επίσης καταγομένου εκ Βόλου. Δεν γνωρίζω αν υφίσταται κάποια μεταξύ τους συγγένεια. Από τον Βόλο ξεκινήσαμε σήμερα, γι' αλλού πηγαίναμε, στον Βόλο καταλήξαμε... Ασπασμούς...

23 Ιουλίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

Η τελευταία –ψυχιατρική– συνεδρία μας...

Ο **Φιλ Οξ [Phil Ochs]** δεν ήταν ούτε πολύ καλός κιθαρίστας, ούτε εξαιρετικός τραγουδιστής. Γεννημένος το 1940 στο Τέξας μπλα-μπλα-μπλα δύο χρόνια σπουδών σε κάποια στρατιωτική ακαδημία μπλα-μπλα-μπλα τρία χρόνια σπουδές σε κολλέγιο του Οχάιο μπλα-μπλα-μπλα βρέθηκε το 1962 στη Νέα Υόρκη να γράφει τραγούδια με έναν πυρετώδη ρυθμό.

Όταν τον ρώτησαν κάποτε πού έβρισκε τις ιδέες για τα τραγούδια του απάντησε: «Στο *Newsweek*, φυσικά» και σήκωσε ψηλά το τελευταίο τεύχος του περιοδικού.

Το 1964 ήταν ήδη ιδιαίτερα γνωστός στη φολκ σκηνή της Νέας Υόρκης και την ίδια χρονιά κυκλοφόρησε το πρώτο του προσωπικό άλμπουμ... Τα περισσότερα τραγούδια του άκρως πολιτικοποιημένα και στο στυλ του τέλους της δεκαετίας του 1960...

Από τις αρχές της δεκαετίας του 1970 πήρε την κάτω βόλτα – αλκοολισμός, κατάθλιψη, παράνοια... Τα κύκνειά άσματά του υπήρξαν μια συναυλία στη Νέα Υόρκη, τον Νοέμβριο του 1973, για τον ανατραπέντα και δολοφονηθέντα –από τους караβανάδες της CIA και του Πινοσέτ– πρόεδρο της Χιλής **Σαλβαδόρ Αλλιέντε** [στην οποία συμμετείχε και ο φίλος του **Μπομπ Νύλαν**] και μια συναυλία στο Central Park το 1975 για το τέλος του πολέμου στο Βιετνάμ.

Το καλοκαίρι του 1975, ο Φιλ Οξ «αντικαταστάθηκε» από μια καινούργια προσωπικότητα τον Τζων Μπάτλερ Τρέιν, που ισχυριζόταν ότι είχε δολοφονήσει τον Φιλ: «Ο λόγος για τον οποίο τον δολοφόνησα», δήλωσε σε μια συνέντευξή του, «ήταν το γεγονός ότι ήταν κάποιου είδους ιδιοφυΐα, αλλά έπινε πολύ και είχε γίνει ένας βαρετός κωλόγερος. Για το καλό των διαφόρων *κοινοτήτων*, των δημόσιων και των μυστικών, έπρεπε να τον ξεφορτωθούμε».

Ο Φιλ Οξ στα τελευταία χρόνια της ζωής του επέμενε ότι βρισκόταν υπό τη στενή παρακολούθηση διαφόρων μυστικών υπηρεσιών καθώς και της Μαφίας, χωρίς ωστόσο να γίνει ποτέ πιστευτός από τους φίλους και τους γνωστούς του.

Αυτοκτόνησε στις 9 Απριλίου 1976.

Χρόνια αργότερα αποκαλύφθηκε ότι η CIA και το FBI τον παρακολουθούσαν στενά για χρόνια. Τότε, κάποιος φίλος του δήλωσε:

«Το ότι ήταν παρανοϊκός δεν σήμαινε ότι δεν είχε δίκιο...»

Πάνε πάνω από είκοσι χρόνια από τότε που πρωτοδιάβασα αυτή τη φρασούλα. Και τη θυμάμαι αραιά και πού. Αν και τελευταία με όλο και μεγαλύτερη –αλλά όχι ανησυχητική– συχνότητα.

Τις τελευταίες εβδομάδες είμαι βουτηγμένος –για μια ακόμη φορά– στους σκουπιδοτενεκέδες της ιστορίας. Δεν έχει σημασία ούτε ποια περίοδο ερευνώ, ούτε ποιο ακριβώς θέμα.

Ούτως ή άλλως, μετά από μια τέτοια «βουτιά» έχω πάντα την αίσθηση ότι, *των ανθρώπων τα δικτύωματα φτιάχνουν κι άλλες θεαμαπάτες...*

Θεαμαπάτες & Δικτύωματα

Άργησα δύο σχεδόν χρόνια. Στην πρώτη εμφάνιση της στήλης τον Οκτώβριο του 2001, σας είχα υποσχεθεί ότι την «επόμενη εβδομάδα» θα επεξηγούσα τις δύο αυτές λεξούλες που συναποτελούν τον τίτλο της στήλης. *Mejor tarde que nunca*, που θα 'λεγαν κι οι ισπανόφωνοι. Κάλλιο αργά...

Δικτύωμα, το:

Η λέξη «**δικτύωμα**» δεν υπάρχει στα λεξικά. Προφανώς [προφανώς!] μ' αυτήν παραπέμπω στα δίκτυα [υπολογιστών], στο Διαδίκτυο, στα ρήματα «δικτυώνω» και «δικτυώνομαι» [εντάσσω κάποιον σε δίκτυο, σε οργανωμένη ομάδα ατόμων με κοινά συμφέροντα και επιδιώξεις, *κατάφερε να δικτυωθεί, να αποκτήσει τις κατάλληλες γνωριμίες και να προωθηθεί ως την κορυφή*]. Στα λεξικά, ωστόσο, υπάρχει η λέξη «**χωροδικτύωμα**» [μεγάλο σκέπαστρο από μεταλλικό πλέγμα: *τα διόδια στις εθνικές οδούς καλύπτονται με χωροδικτύωματα*]. Ένα καλύτερο παράδειγμα χωροδικτυωμάτων αποτελούν όλες εκείνες οι ελαφρές κατασκευές με τις οποίες μπορούμε να στεγάσουμε μεγάλους κλειστούς χώρους, αθλητικά γήπεδα για παράδειγμα, χωρίς να χρειαστεί να χρησιμοποιήσουμε κολόνες.

Η λέξη «δικτύωματα» παραπέμπει, τελικά, σε όλα εκείνα τα οργανωμένα κυκλώματα [δίκτυα] ανθρώπων που προωθούν τα συμφέροντά τους τόσο σε έναν συγκεκριμένο –ιστορικά– χώρο [χωροδικτύωματα] όσο και σε συγκεκριμένους ιστορικά χρόνους [χρονοδικτύωματα]. Θα μπορούσε κάποιος να γράψει σελίδες επί σελίδων για τις διάφορες σημασίες και συνδέσεις αυτών των λέξεων, αλλά δεν είναι του παρόντος...

Θεαμαπάτη, η:

Για να κατανοήσετε καλύτερα το νόημα της λέξης «**θεαμαπάτη**», θα χρειαστεί να σας διηγηθώ μια μικρή –προσωπική– ιστορία.

Ιούλιος 1999. Καύσωνας – ή σχεδόν. Πρωί – κατά τις δέκα.

Κατηφορίζω το δεξί πεζοδρόμιο της Πανεπιστημίου κατευθυνόμενος προς την Ομόνοια. Στα φανάρια με την Αιόλου περνώ απέναντι και βαδίζοντας στο αριστερό πεζοδρόμιο κατευθύνομαι προς την πλατεία Κοτζιά ή Δημαρχείου ή Εθνικής Αντιστάσεως, όπως ονομάζεται σήμερα.

Εκεί, λίγο πριν από τα κεντρικά γραφεία των Ελληνικών Ταχυδρομείων, την βλέπω.

Νεαρά καλλίπτυγος ύπαρξις, ενδεδυμένη με λευκό στενό και αραχνοϋφαντο παντελόνι και αντίστοιχη μπλούζα, καθώς και με αρκούντως αποκαλυπτικά έγχρωμα εσώρουχα. [Ερυθρά ή μελανά, δεν ενθυμούμαι.]

Κάτι δεν πάει καλά, στις πληροφορίες που δέχεται ο εγκέφαλός μου.
Επιταχύνω τα βήματά μου, την προσπερνώ, και ρίχνω μια ματιά στο πρόσωπό της.
Flash-ιά!

Ο όρος «**θεαμαπάτη**» είχε μόλις γεννηθεί...

Οι εικόνες που εξέπεμπε η καλλίπτυγος νεαρά ήταν πραγματικές. Το βλέμμα της, ωστόσο, δήλωνε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ότι αυτές οι πληροφορίες δεν είχαν την παραμικρή αξία. Μπορούσες να τις αγνοήσεις και να προχωρήσεις χωρίς να χάσεις απολύτως τίποτα. Η χρησιμοποίηση αυτών των εικόνων για την εξαγωγή κάποιων συμπερασμάτων περί του ποιού του ατόμου που τις εξέπεμπε θα ήταν σκέτη ματαιοπονία. Ήταν παντελώς άχρηστες.

Πρώτος –πρόχειρος και εμπειρικός– ορισμός:

Θεαμαπάτη, η: ένα σύνολο πραγματικών εικόνων που δεν σημαίνουν απολύτως τίποτα.

Προφανώς [προφανώς!] πρόκειται για μία υπερ-σύνθετη λέξη, αποτελούμενη από τις λέξεις «**θέαμα**» [με την *γιδεμπορική* (Guy Debord) έννοια του όρου: «Το θέαμα δεν είναι ένα σύνολο εικόνων αλλά μια κοινωνική σχέση μεταξύ προσώπων δια μέσου των εικόνων»] και «**οφθαλμαπάτη**» [«1. η κατάσταση κατά την οποία νομίζει κανείς ότι βλέπει πράγματα ανύπαρκτα ΣΥΝ. ψευδαίσθηση 2. (συνεκδ.) οτιδήποτε νομίζει κανείς ότι βλέπει, χωρίς να υπάρχει πραγματικά»].

Δεύτερος –λεξικολογικός– ορισμός:

Θεαμαπάτη, η: κατάσταση κατά την οποία νομίζει κάποιος ότι βλέπει πράγματα υπαρκτά ΣΥΝ. πραγμαίσθηση

Τρίτος –κοινωνιολογικός– ορισμός:

Θεαμαπάτη, η: η θεαμαπάτη δεν είναι απλώς ένα σύνολο πραγματικών εικόνων που δεν σημαίνουν απολύτως τίποτα, αλλά μια κοινωνική σχέση μεταξύ προσώπων δια μέσου πραγματικών εικόνων που δεν σημαίνουν απολύτως τίποτα.

Τέταρτος –επίσης κοινωνιολογικός– ορισμός:

Θεαμαπάτη, η: η έλλειψη επικοινωνίας συσσωρευμένη σε τέτοιο βαθμό ώστε να μετατρέπεται σε εμπόρευμα, το οποίο πολλοί πασχίζουν να αγοράσουν. Αγοράζοντάς το, ανακαλύπτουν [;] ότι δεν έχουν αγοράσει κάποιο εμπόρευμα αλλά ψήγματα ψευδούς συνείδησης [αλλοτρίωσης] τα οποία συσσωρεύουν μαζί με τα ήδη υπάρχοντα, επιτείνοντας έτσι την έλλειψη επικοινωνίας που τους χαρακτηρίζει.

Πέμπτος –επίσης κοινωνιολογικός– ορισμός:

Θεαμαπάτη, η: η αλλοτρίωση συσσωρευμένη σε τέτοιο βαθμό ώστε να μετατρέπεται σε πραγματικές εικόνες που, στην πραγματικότητα, δεν σημαίνουν απολύτως τίποτα.

Ελλείπει χρόνου, και επειδή δεν θέλω να σας κουράσω περαιτέρω με το θέμα του –δεύτερου– *διδαστορικού* μου πάνω στην κοινωνιολογία, σας παραπέμπω σε ένα οποιοδήποτε life-style –και όχι μόνον– περιοδικού. Τώρα, αν το διαβάζετε και σε καμιά παραλία θα καταλάβετε πολύ καλύτερα τους ορισμούς που παρέθεσα.
Πλήξη...

...και κάπως έτσι οι κοινωνικές σχέσεις αφού πέρασαν από τα στάδια του «είναι», του «έχειν»

και του «φαινέσθαι» βρίσκονται σήμερα στο «θεαμαπατάσθαι»...

... εν ολίγοις «πιασ' τ' αυγό και κούρεφ' το»...

Άντε, δυο ακόμα επίκαιρα παραδειγματάκια:

Παράδειγμα I: Τι συμπεράσματα μπορεί να βγάλει κάποιος από τις δηλώσεις κάποιας *σταρλετίτσας* που συνοδεύουν σε κάποιο έντυπο τις γυμνές –ή σχεδόν– φωτογραφίες της: «Κατά βάθος είναι συντηρητικό άτομο. Όταν έρθει η ώρα, θέλω να κάνω μια καλή οικογένεια με τον κατάλληλο άνθρωπο και πολλά παιδιά».

Παράδειγμα II: Στα τέλη της περασμένης εβδομάδας βρέθηκε νεκρός στη Μεγάλη Βρετανία ο δρ. **Ντέιβιντ Κέλι**, κορυφαίος σύμβουλος της βρετανικής κυβέρνησης σε θέματα βακτηριολογικών όπλων. Τις τελευταίες ημέρες έχει ξεσπάσει ένας «άγριος πόλεμος ενημέρωσης», όπου οι μεν ζητούν την παραίτηση του Βρετανού πρωθυπουργού **Τόνυ Μπλαιρ**, θεωρώντας τον ηθικό αυτουργό της «αυτοκτονίας» ή της αυτοκτονίας του Ντ. Κέλι, και οι υπόλοιποι επιτίθενται στο BBC, για τον τρόπο με τον οποίο χειρίστηκε τις πληροφορίες ή τις «πληροφορίες» που είχε δώσει σε δημοσιογράφο του ο Ντ. Κέλι.

Μια γιγαντιαία επιχείρηση «**θεαμεξαπάτησης**» σε όλο της το μεγαλείο. Ο πλανήτης βομβαρδίζεται καθημερινά από *πραγματικές* πληροφορίες, σχετικά με *πραγματικά* γεγονότα και *πραγματικές* διαφωνίες, που –ωστόσο– δεν σημαίνουν απολύτως τίποτα... Αφού το πραγματικό ζήτημα όσον αφορά τη μη ύπαρξη όπλων μαζικής καταστροφής στο Ιράκ έχει περάσει σε δευτερεύουσα ή τριτεύουσα μοίρα...

Ποιος το είχε πει; «Όποιος ελέγχει το παρελθόν, ελέγχει το παρόν. Κι όποιος ελέγχει το παρόν, ελέγχει το μέλλον».

Κι έτσι ξαναγυρίσαμε στους *σκουπιδοτενεκέδες* της ιστορίας.

Κάποιος αυτοκράτορας, λοιπόν, όχι μόνον ήθελε να ζήσει στο 1000 μ.Χ., αλλά τα κατάφερε κιόλας... Με τη βοήθεια ενός στενού του φίλου, που –τελείως τυχαία– ήταν επικεφαλής μιας εκ των χριστιανικών εκκλησιών. Το **μαύρο χιούμωρ** στις καλύτερες στιγμές του.

Μία ακόμη –χτεσινή– προσωπική ιστορία

Κάποιες φιλο-επαγγελματικές υποχρεώσεις, κάποια οικιακής φύσεως φιλο-ώνια, κάποιες φιλο-ψυχαγωγικές ασχολίες και κάποια φιλο-ενημερωτικά ενδιαφέροντα, με υποχρέωσαν χτες το μεσημέρι να περιφέρομαι σκόπιμα και άσκοπα στο κέντρο της Αθήνας.

Συνήθως, όταν το θυμάμαι, εφαρμόζω την καστανεδική αρχή και «μπουκώνω τα μάτια μου με τον κόσμο».

Χτες, λοιπόν, άρχισα να παρατηρώ τα χρώματα των ενδυμάτων των ανθρώπων που κυκλοφορούσαν στην πόλη. Περίμενα ότι θα έβλεπα μια πανσπερμία χρωμάτων. Φευ! Οι ίδιοι και οι ίδιοι τόνοι του λευκού, του γαλάζιου, του μπλε, του μαύρου... Πού και πού κάποιες έγχρωμες πιναελιές σκούρου κόκκινου...

Γκρίζοι άνθρωποι σε μια γκρίζα πόλη, σε μια γκρίζα κοινωνία;
Α, μπα!

Βγαίνοντας από κάποιον σταθμό του μετρό, πρόσεξα για πρώτη φορά μετά από ώρες κάποιον συγκεκριμένο άνθρωπο. Σαρανταπεντάρης, αδύνατος, σχετικά κοντός, ντυμένος γκρίζα, κουβαλούσε έναν παραγεμισμένο χαρτοφύλακα. Ένας απλός άνθρωπος, μέσα σε μια μαύρη κοινωνία. Σιγά-σιγά κόντευε να πάρει το χρώμα της...

Το χιούμωρ κάποιων είναι μαύρο. Πολύ μαύρο...

Ψυχαναλυτική συνεδρία

«Το ότι ήταν παρανοϊκός δεν σήμαινε ότι δεν είχε δίκιο...»

Ο καλύτερος τρόπος για να βγαίνω σώος και αβλαβής από όλες αυτές τις καταδύσεις μου στους σκουπιδοτενεκέδες της ιστορίας είναι εξαιρετικά απλός: παίρνω μια παρανοϊκή ιδέα που μου έχει καρφωθεί στο νου και τη συνδέω με άλλη μία παρανοϊκή ιδέα που μου είχε καρφωθεί στο νου σε μια άλλη –παλιότερη– κατάδυση μου, και αυτή με τη σειρά της τη συνδέω με μια άλλη και ούτω καθεξής.

Στο τέλος, μέσα από όλη αυτή τη συσσωρευμένη παράνοια, προβάλλει ξεκάθαρα η θέση μου μέσα σ' αυτόν τον κόσμο.

Και πάντα –μα πάντα!– με πιάνουν τα γέλια...

Μόνιμες [;] διακοπές [;]

Ο δεύτερος θεαμαπατικός & δικτυωματικός κύκλος έφτασε στο τέλος του.

Δεν ξέρω αν θα υπάρξει τρίτος. Κι αν υπάρξει δεν γνωρίζω αν και πάλι θα είναι Θ&Δ. Ούτε, φυσικά, γνωρίζω αν θα έχει το ίδιο περιεχόμενο.

Θα ήθελα να σας γράφω κάθε εβδομάδα ένα παραμύθι...

Ή ίσως να σας εξιστορώ –σε συνέχειες– περιπέτειες στις Νότιες Θάλασσες και στις Νότιες Στεριές...

Ή ακόμα-ακόμα περιπέτειες στα βάθη του Γαλαξία...

Δεν ξέρω... Στα μέσα Σεπτεμβρίου θα δείξει...

Εύχομαι, σε όσους δεν έχετε φύγει ακόμα για διακοπές, καλή ξεκούραση.

Σε όσους επιστρέψετε, σας θυμίζω ότι οι πόλεις είναι μια σκέτη γλύκα τον Αύγουστο.

Σε όσους –για όποιους λόγους– δεν φύγετε καθόλου, μια μικρή συμβουλή: αφήστε το βροντερό γέλιο σας να πλανάται τις νύχτες στους έρημους δρόμους των έρημων πόλεων. Εκείνοι θα το ακούσουν. Στο κάτω-κάτω ένα γέλιο μας θα τους θάψει...

Όσον με αφορά, δεν ξέρω ούτε πότε ούτε πού...

Αλλά χτες το βράδυ είχα μια εξαιρετική ιδέα.

Να πάω σε κάποιο τουριστικό μέρος και να μετατρέψω ένα παλιό πέτρινο σπίτι σε...

Internet Tavern

Μια Internet Tavern, ωστόσο, με **mind control** [έτσι για να τη σπάσουμε στο **face control** του life –ο ά-θεος να την κάνει– style]. Στα άδυτα της internet tavern θα εισέρχονται μόνον όσοι απαντούν σωστά σε ερωτησούλες του στυλ: ποιος είναι ο αγαπημένος σου ποιητής, πες μας τον αγαπημένο σου στίχο, τον αγαπημένο σου Θεό, πιστεύεις στη μετά θάνατον ζωή, ποιος είναι ο αγαπημένος σου πλανήτη κ.ο.κ.

Λίγοι και καλοί θα είναι οι πελάτες. Και φτηνό το μαγαζί.

Και καθώς θα συζητάμε για το τελευταίο online άρθρο του Τζωρτζ Σόρος για την παγκόσμια οικονομία ή τα κενά ασφαλείας των υπερ-τελευταίων Windows Fuck, εγώ θα ετοιμάζω τη μεσημεριανή πίτα, ανοίγοντας φύλλα με τα χεράκια μου...

Και το σούρουπο, αραχτοί στην μπροστινή αυλή, θα πηγαينوερχόμαστε εναλλάξ στο κελάρι γεμίζοντας ξανά και ξανά τα «κιλά» και τα «μισόκιλα»...

... Και κάποια στιγμή, καταμεσής της νύχτας, θα γέρνουμε πίσω τις καρέκλες μας – ακουμπώντας τες στους πέτρινους τοίχους– και θα αγναντεύουμε τους γαλαξίες.

Και τα γέλια μας θα σκίζουν για ώρες τα σκοτάδια της νύχτας σαν απάντηση στον μαύρο τους κόσμο και στο μαύρο χιούμορ τους...

... αφού όποιος γελάει τελευταίος...

Και θα τραγουδάμε παραφρασμένο το τραγούδι του Phil Ochs, «Outside of a Small Circle of Friends».

*Αλλά το παιχνίδι έχει τόση πλάκα,
Δεν γουστάρω να σταματήσω τα γέλια.
«Κι είμαι σίγουρος ότι δεν ενδιαφέρει κανέναν.
Εκτός από έναν μικρό κύκλο φίλων...»*

Η αθωότητά μας έθαψε για πάντα την ιστορία του κόσμου...

1 Οκτωβρίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

«Κυ-ρί-ες και κύ-ρι-οι κα-λη-σπέ-ρα σας! Κα-λό μή-να και κα-λό φθι-νό-πω-ρο!»

Για τρίτη συνεχή χρονιά, η στήλη βγαίνει στον –διαδικτυακό– αέρα προσφέροντάς σας «έγκαιρον» [ήγουν, εντός των καιρών], «έγ-Κυρον» [εκ του Κύρου, του γνωστού εφευρέτου των παιδικών μας κόμιξ] και «έγκιρρον» [αρχ. *κιρρός*= κιτρινωπός] ενημέρωση, σχόλια, κουίζ, «μακέτα» [πληθυντικός του *μακέτου*], «πακέτα», «χάρτες» [πληθυντικός του *χάρτα*], και ό,τι άλλο ήθελεν προκύψει κατά την διάρκειαν της *tempeste au fond de l'encrier*, που θα έλεγαν και οι γαλλομαθείς, δηλαδή, της εντός του μελανοδοχείου [μου] επικρατούσης θυέλλης.

Καλώς σας βρήκα!

«Από πόθεν» να αρχινίξω, κατά πού να τραβήξω και πού να καταλήξω;

Μέρα και τούτη η σημερινή I...

Κατ' αρχάς [δηλαδή, πρώτα πρώτα] η ζωή μας από σήμερα παύει να είναι *light*. Αυτά που μάθαμε τον τελευταίο μήνα για «το κεντρικό δελτίο ειδήσεων», που από τη μια ξεκινάει στις 19:00 ως *light* και από την άλλη συνεχίζεται, και πάλι ως *heavy*–«κεντρικό δελτίο ειδήσεων» στις 20:00 [γεια σου Νί-κο *elafrolight* Χα-τζη-νι-κο-λά-ου με τα «πατέντα» σου (πληθυντικός του *πατέντου*)], ας τα ξεχάσουμε! Με απόφαση της Ευρωπαϊκής [μας] Ενώσεως από σήμερα η ζωή μας αποκτά χρώμα! Τέρμα τα σέρτικα [πληθυντικός του *σέρτικου*], τα *lights* [πληθυντικός του *light*], τα *ultra* [πληθυντικός –ή μήπως ενικός;– του *υπέρ*]. Από σήμερα καπνίζουμε *red, blue, mauve, silver...* Διαλιέχτε!

Μέρα και τούτη η σημερινή II...

Σαν σήμερα –αν δεν αυταπατώμαι– πριν από 3.000 επεισόδια, ξεκίνησε να προβάλλεται η «**Λάμψη**», το σήριαλ του ανυπέρβλητου, του μοναδικού, του υπέροχου **Νίκου Φώσκολου!** Κανονικά, για να τιμήσω τη σημαντική αυτή επέτειο και το έργο του συναδέλφου [σεναριογράφου και σκηνοθέτου της μη-πραγματικότητας] θα έπρεπε να συγγράψω –ακόμα–

ένα επεισόδιο της «Κάμψης», της γνωστής net-όπερας, που «ασχολείται με πράγματα όχι περιττά για να γίνει πιο σαφής η ιστορία» των αγαπημένων σας ηρώων – της Λάουρας Βράκου, της –δίδυμης– αδελφής της Κλημεντίνης, του Ροδόλφου... Αλίμονο! Η πραγματικότητα ξεπερνά, μερικές φορές, και την πιο αρρωστημένη φαντασία. Έρχονται ώρες, που η ζωή θέτει αμείλικτα... διλήμματα, χειρότερα και από εκείνο της σαικσπηρικής πέννας...

... «Να τα πάρει κανείς πακέτο ή να μην τα πάρει;»

«Είναι μακέτο αυτό το έργο;» αναρωτήθηκε πρόσφατα ο βαφτισιμιός της πριγκιποπούλας. Μακέτο, [οικονομικό] πακέτο, μας έριξε [ο... καταλληλότερος και πάπας του –εν Ελλάδι– εκσυγχρονισμού] και μια [κοινωνική] χάρτα [σύγκλισης] και μας αποτέλειωσε...

«Το ψεύδος θριάμβευσε, και ο χρηματοδότης των αιρετικών ανακηρύχθηκε σωτήρας της χριστιανοσύνης. Ο αχόρταγος έμπορος μεταμορφώθηκε σε συνετό διαχειριστή, ο πεισματάρης πολιτικός σε φρόνιμο κρατικό λειτουργό. Η εκδίκηση πήρε τη μορφή της υπερηφάνειας, η απληστία ονομάστηκε λιτότητα και η άγνοια απλότητα, το κακό μεταμφιέστηκε σε καλό, κι αυτό το τελευταίο, που όλοι το εγκατέλειψαν, μεταμορφώθηκε σε χύμα, σκόνη, καπνό, σκιά, τίποτα.»

Αυτά γράφουν για έναν άλλο πάπα –της χριστιανοσύνης αυτή τη φορά, τον Ιννοκέντιο ΙΑ΄– η Ρίτα Μονάλντι και ο Φραντσέσκο Σόρτε στο εξαιρετικά ενδιαφέρον μυθιστόρημά [:] τους *Imprimatur* [«Τυπωθήτω», εκδ. Διήγηση, μετ. Εύη Βαγγελάτου, Αθήνα, 2003, σελ. 610-611]. Και συνεχίζουν [ό.π., σελ. 632]:

«Η αλήθεια χρειάστηκε να περιμένει πολύ καιρό. Μόλις αποκρυσταλλώθηκε η επίσημη εκδοχή, οι ιστορικοί την ασπάστηκαν με πρωτοφανή ζήλο. Αναμφίβολα αναστατωμένοι από θέματα που ήταν πολύ παλιά και πολύ καινούργια ταυτόχρονα, περιορίστηκαν να ρίξουν ένα αδιάφορο βλέμμα στους μυστηριώδεις δεσμούς που δένουν για πάντα τον Γουλιέλμο Γ΄ της Οράγγης, τον πρίγκιπα που επανέφερε την Αγγλία στους κόλπους της Αγγλικανικής εκκλησίας, με τον Βενέδικτο Οντεσκάλλι, τον μεγαλύτερο πάπα του 17ου αιώνα.

Αντίθετα, πολλαπλασιάστηκαν οι μονογραφίες, τα δοκίμια και οι διατριβές για την αποτρίχωση στο Μεσαίωνα, για την καθημερινή ζωή των κωφαλάλων κατά το προεπαναστατικό καθεστώς στη Γαλλία, ή για τη δημιουργία του κόσμου σύμφωνα με τους μυλωνάδες της Κάτω Γαλικίας. Όμως κανείς δεν καταδέχτηκε να λύσει αυτό το μεγάλο ερωτηματικό της Ιστορίας, [...] να γεμίσει σκόνη μέσα στα αρχεία.»

Η αποτρίχωση στον Μεσαίωνα

Ή

Οι καταλληλότεροι πάνε πακέτο

Ή

Η αγραμματοσύνη που ονομάστηκε σοβαρότητα

Ή

Τι λέει το εξαπτέρυγο του καταλληλότερου για την ανανέωση των κομματικών ψηφοδελτίων

«Ανανέωση υπήρξε ανέκαθεν στο ΠΑΣΟΚ μέσω της εκλογικής διαδικασίας. Θα υπάρξει και τώρα. Το ζητά η πολιτικο-κοινωνική πραγματικότητα και οι ανώτερες ανάγκες της πολιτικής εκπροσώπησης. Αναγκαστικά λοιπόν οι νέοι υποψήφιοι θα απαντούν θετικά σε αυτές τις συνθήκες. Επιπλέον η εσωτερική εθνική μας ανάγκη αλλά και η ευρωπαϊκή πολυεθνική παράμετρος προδιαγράφουν ενίσχυση και χειραφέτηση των τοπικών κοινωνιών και της περιφερειακότητας. Μέσω λοιπόν των νέων υποψηφιοτήτων θεραπεύεται και αυτή η διάσταση, υπαρχόντων βεβαίως αυτών των προδιαγραφών λειτουργίας των νέων υποψηφίων.»
Μιχάλης Χρυσοχοϊδης, γραμματέας του ΠΑΣΟΚ, σε συνέντευξή του στον Βασίλη Σκουρή [Έθνος, Δευτέρα, 29-9-2003]

Εν ολίγοις: «Οι υπάρχοντες προδιαγραφές λειτουργίας και οι ανώτερες ανάγκες απαντούν θετικά στην εθνική μας ανάγκη θεραπεύοντας τη διάσταση της περιφερειακότητας».

Αμήν!

«Να τα πάρει κανείς μακέτο ή να μην τα πάρει;»

«Στις εφημερίδες που έτυχε να διαβάσω μετά την περιπέτεια στο Ντοντσέλο, δεν υπήρχε καμία απ' τις διδασκαλίες του Άτο. Και δεν μιλάω για τα γεγονότα –ήξερα ότι τα πραγματικά μουσικά των ηγεμόνων και των κρατών δεν έχουν θέση στα φύλλα που πουλιούνται στις γωνιές των δρόμων– αλλά για κείνα τα στοιχεία που λείπουν εντελώς απ' τη γλώσσα των εφημεριδογράφων: το θάρρος της σκέψης, τη δίψα για γνώση, την έντιμη δοκιμασία της ευφύιας. Δεν θα φτάσω στο σημείο να πω ότι αυτά τα φυλλάδια είναι άχρηστα. Όμως, δεν απευθύνονται σ' αυτούς που αναζητούν την αλήθεια.

Θα μου ήταν αδύνατο ν' αλλάξω την κατάσταση με τις φτωχές δυνατότητές μου. Ο άνθρωπος που θα τολμούσε να μιλήσει ανοιχτά για τα μουσικά του Φουκέ και του Κίρχερ, της Μαρίας-Θηρεσίας και του Λουδοβίκου ΙΔ', του Γουλιέλμου της Οράγγης και του Ιννοκεντίου ΙΑ', θα συλλαμβανόταν αμέσως, θα αλυσσοδενόταν και θα σάπιζε για πάντα στο τρελάδικο.

Ο Άτο είχε δίκιο. Η γνώση της αλήθειας δεν προσφέρει τίποτα στον εφημεριδογράφο. Αντίθετα, αποτελεί το μεγαλύτερο εμπόδιο στην καριέρα του. Η σιωπή είναι η μόνη σωτηρία όσων γνωρίζουν.»
[Imprimatur, ό.π., σελ. 584-585]

«Για να αποτρέψουν τη διάλυση, παγίωσαν την παρακμή»

Διάβασα την παραπάνω φράση πριν από μερικές εβδομάδες σε κάποια ιστοσελίδα του διαδικτύου. Δυστυχώς, δεν αναφερόταν ο... φυσικός αυτουργός της. Μικρή σημασία έχει.

Εκείνοι που παγίωσαν την παρακμή για να αποτρέψουν τη διάλυση, δεν ήταν άλλοι από τους Ρωμαίους αυτοκράτορες. Ξέρετε, τους γνωστούς –μεταξύ άλλων– κατασκευαστές [ποιητές] μονοθεϊστικών θρησκειών, όπως, καλή ώρα, ο χριστιανισμός.

Η φράση κόλλησε στον νου μου, όχι για τίποτε άλλο, αλλά γιατί περιγράφει με τον καλύτερο τρόπο την κατάσταση που επικρατεί έκτοτε [και σήμερα! και σήμερα!] στον πλανήτη [και στη χώρα μας! και στη χώρα μας!].

Διότι, αίφνης, μαθαίνεις ότι στη γλυκιά μας πατρίδα ο διορισμός σε, υπό κρατικό έλεγχο, τράπεζα τιμάται ευρώ 30.000. Ενώ για να γίνει κάποιος –δημόσιος υπάλληλος– διευθυντής σε συγκεκριμένη υπηρεσία πρέπει να «καταβάλει αέρα» το ποσό των 200 ή 300 χιλιάδων ευρώ, αναλόγως με την «εμπορικότητα» του «μαγαζιού».

Βέβαια, όλα αυτά ελάχιστα ενδιαφέρουν τον οποιονδήποτε σ' αυτή τη χώρα. «Αυτή είναι η Ελλάδα!» που είχε πει και ο καταλληλότερος στη Βουλή, προ ετών, στη συζήτηση για το ναυάγιο του «Σάμινα». Ή όπως το έθεσε κάποιος φίλος τις προάλλες: «Το ΠΑΣΟΚ θα συνεχίσει να κυβερνά για πάντα αυτή τη χώρα, επειδή κατάφερε να διαφθείρει τους πάντες». Κι όταν λέμε τους πάντες, εννοούμε τους **πάντες!**

Με τα πακέτα, τα μακέτα, τις χάρτες, τη νομιμοποίηση των αυθαιρέτων, την καταπάτηση των δασών...

Ή όπως το έθεσε κι ο ποιητής [Μιχάλης Κατσαρός]...

... **«αντισταθείτε σ' αυτόν που χτίζει ένα σπιτάκι και λέει "καλά είμαι εδώ"»...**

Ο ποιητικός... αντίλογος, πάντα ευπρόσδεκτος [Κωστής Παλαμάς, *Οι Πατέρες*]:

*«Παιδί, το περιβόλι μου που θα κληρονομήσεις,
όπως το βρεις κι όπως το δεις να μην το παρατήσεις.*

[...]

Κι αν είναι

κι έρθουνε χρόνια δίσεχτα, πέσουνε καιροί οργισμένοι
[...]

μη φοβηθείς το χαλασμό. Φωτιά! Τσεκούρι! Τράβα
ξεσπέρμεψέ το, χέρσωσε το περιβόλι, κόφτο
και χτίσε κάστρο απάνω του και ταμπουρώσου μέσα
για πάλεμα, για μάτωμα, για την καινούργια γέννα,
π' όλο την περιμένουμε κι όλο κινάει για να 'ρθει,
κι όλο συντρίμμι χάνεται στο γύρισμα των κύκλων.»

Με στίχους από το παραπάνω ποίημα έκλεισε, εν μέσω λυγμών, την απολογία του στη Δίκη της 17 Νοέμβρη ο **Δημήτρης Κουφοντίνας**. Ηθικό δίδαγμα;

Αντισταθείτε σ' αυτούς που χτίζουν ένα καστράκι –στο Βαρνάβα, στους Λειψούς, στο Κολωνάκι, στην Πλάκα, στα Βόρεια Προάστια– και ταμπουρώνονται μέσα...

«Η σιωπή είναι η μόνη σωτηρία όσων γνωρίζουν»

Τώρα, ποία η σχέση του Δημήτρη Κουφοντίνα με τον Κωστή Παλαμά; Δεν γνωρίζω.

Πάντως, ο **Νίκος Βέλμος**, που στα τέλη της δεκαετίας του 1920 εξέδιδε το περιοδικό *Φραγκέλιο* και που, όταν πέθανε σε ηλικία 40 ετών το 1930, ολόκληρη η Αθήνα ανέπνευσε ανακουφισμένη, διότι εκείνος μη επιθυμώντας τη σωτηρία δεν σιωπούσε, είχε γράψει για τον Παλαμά:

**«Εισ τον μεγαλόστομον εθνικόν μας ποιητήν κ. Κωνσταντίνον Βενιζέλου Παλαμά:
Λαγόν εσφάζαν κι έκλανε, καλά που δεν εχέστη.»**

Όμως...

... καιρός φέρνει τα λάχανα, καιρός τα παραπούλια...

Ή, όπως το έθεσε –προ χιλίων περίπου ετών– η συνάδελφος **Άννα Κομνηνή**, θυγάτηρ και αδελφή Ρωμαίων [εν Κωνσταντινουπόλει] Αυτοκρατόρων [Αλεξιάς, μετ. Αλόη Σιδέρη, εκδ. Άγρα, Β' τόμος, σελ. 255],

«Αλλ' ας είναι αυτό το τέλος της ιστορίας μου. Περιγράφοντας τα λυπηρά, φοβάμαι πως θα πικραθώ ακόμα περισσότερο.»

ΥΓ. 1. Μετά από δύο –και βάλε– μήνες απραξίας, η στήλη υπέφερε σήμερα τα μέγιστα από το, ιατρικώς αποκαλούμενον, «τρέμουλο της γραφής». Ελπίζω να διορθωθούν σύντομα τα πράγματα, γιατί τελειώνουν και τα αποθέματα στυπόχαρτου και «μπλάνκο»...

ΥΓ. 2. [Αποχαιρετισμός-Καλωσόρισμα] Στην κυρία **Σύλια Ζωιοπούλου**, που επιμελήθηκε τα πρώτα εβδομήκοντα και πέντε επεισόδια των Θ&Δ, αφιερώνω το τραγούδι «*Celia*» του Phil Ochs [Θ&Δ, 23-7-2003], και αφού την ευχαριστήσω θερμότατα και της ευχηθώ «καλή τύχη»,

Να καλωσορίσω την κυρία **Γεωργία Γκαντή**, η οποία από τούδε και στο εξής θα φροντίζει για την αρτιότητα των δημοσίων ψυχιατρικών συνεδριών μας. Και εύχομαι να μην χρειαστεί σύντομα να αναζητήσω άσμα τιτλοφορούμενον «*Georgia*».

Ποίος ο εικονιζόμενος εις το αριστερόν άκρον της φωτογραφίας; Ποίοι οι εκλεκτοί συνάδελφοί του; Λέγεται ότι ο περί ου ο λόγος, φρόντισε προσωπικά να μεταβεί συνάδελφός του στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας του «Ευαγγελισμού», όπου νοσηλευόταν ο Σάββας Ξηρός. Ο εν λόγω, μάλιστα, συνάδελφος, του περί ου ο λόγος, «φρόντισε» και να «εξομολογήσει» τον Σ. Ξηρό, παριστάνοντας τον ιερέα. Στη δημοκρατία [τους] δεν υπάρχουν –ανακριτικά– αδιέξοδα...

«Athens 2005: γιατί το καλό πράμα αργεί να γίνει». Το «μετεστραμμένο λογότυπο» ανήκει σε αναγνώστη της *Ελευθεροτυπίας* και δημοσιεύτηκε σ' αυτή προ ημερών. «Βαφτίζουμε την Ολυμπιάδα σας πόρνη των πολυεθνικών για ντοπαρισμένα ρομπότ», αναφέρει σε ανακοίνωσή του, που δημοσιεύεται σήμερα στην *Ελευθεροτυπία*, ο «Σύλλογος εργαζομένων για την κοινωνική εξέγερση, τα μεταμεσονύχτια σλάλομ». Ο Σύλλογος ανέλαβε την ευθύνη για την τοποθέτηση –προχθές– εμπρηστικών μηχανισμών στο σπίτι του βουλευτή Γιώργου Βουλγαράκη, και «στην οικία του ενοχικού διανοούμενου εξαργυρωτή της εξουσίας Γ. Βέλτσου». Αντίθετα, δεν αναφέρεται τίποτα στην ανακοίνωση σχετικά με τον εμπρησμό της οικίας της κ. Άννας Παναγιωταρέα. Κακός συντονισμός των «υπερεσιών» ή κάτι άλλο; Κι όλοι αυτοί οι εμπρησμοί επειδή «εδώ και τρεις μήνες 7 συλληφθέντες βρίσκονται στη φυλακή με σαθρά ενοχοποιητικά στοιχεία, κατηγορούμενο για συμμετοχή στα επεισόδια της Θεσσαλονίκης».

Ολυμπιάδα, πόρνη των πολυεθνικών... Πόρνη μπάλα... Η στήλη συμμετέχοντας στην καλά ενορχηστρωμένη ανθελληνική επίθεση κατά των Ολυμπιακών Αγώνων αντιγράφει σχετικό απόσπασμα από το βιβλίο του Κυριάκου Σιμόπουλου, *Μύθος, Απάτη και Βαρβαρότητα οι Ολυμπιάδες*, εκδ. Στάχυ, Αθήνα 1998, σελ. 64. «*Ακόμη και ανδριάντες "ποδοσφαιριστών" έστηναν οι εξουσίες κατά την αρχαιότητα. Ο Αθήναιος γράφει ότι οι Αθηναίοι τίμησαν με άγαλμα τον Αριστόνικο από την Κάρυστο που έπαιζε "σφαίραν" –μπάλα– για να δοξολογήσουν την επιδεξιότητά του. Και διαπιστώνει ότι οι Έλληνες εκτιμούσαν περισσότερο τις "βάνουσες τέχνες" παρά τις πνευματικές δημιουργίες που οφείλονταν στην παιδεία.*» «*Βάνουσες τέχνες*» οι αγνές αθλητικές αρπαχτές; Τσ, τσ, τσ! Πολύ ανθέλληνες, τελικά, αυτοί οι αρχαίοι Έλληνες!

8 Οκτωβρίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

Η... κουλτούρα, ο βήχας, ο έρωτας και το χρήμα δεν κρύβονται.

Τη Δευτέρα 8η Οκτωβρίου, Παγκόσμια Ημέρα του Ηθοποιού, το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών τίμησε στο Ηρώδειο επτά εκλεκτά μέλη του [Αλέκο Αλεξανδράκη, Λυκούργο Καλλέργη, Άννα Καλουτά, Γιώργο Λαζάνη, Βάσω Μανωλίδου, Αλέκα Παϊζή και Άννα Συνοδινού].

Περί κουλτούρας, όμως, ο λόγος και δη καλιφορνέζικης...

Διατί να το κρύψουν άλλωστε; Οι καλιφορνέζοι είναι άνθρωποι κουλτουριαραίοι. Σάματις είναι η πρώτη φορά που εκλέγουν έναν ηθοποιό ως κυβερνήτη της Πολιτείας τους; Σάμπως το 1966 δεν είχαν εκλέξει [και τον επανεξέλεξαν το 1970] τον **Ρονάλδο Ρήγκαν**, που αργότερα [1981-1988] διετέλεσε και [40ος] πρόεδρος των ΗΠΑ;

Περί κουλτούρας, κολοκυθοκορφάδες...

Κι αν οι καλιφορνέζοι είναι κουλτουριαραίοι, σάματις εμείς –Έλληνες άνθρωποι– τι είμαστε; Απολίτιστοι; Ή μήπως, στη χώρα του Αισχύλου και του Αριστοφάνη, δεν συμβαίνει τίποτα το κωμικοτραγικό τόσο στον χώρο των ηθοποιών όσο και σε εκείνον των πολιτικών; Σάματις είναι λίγοι οι ηθοποιοί που έχουν εκλεγεί βουλευτές και έχουν γίνει ακόμα και υπουργοί; Για να μην μιλήσουμε για δημοτικούς συμβούλους... Και το έργο όλων πενιχρό έως ανύπαρκτο. [Με ολίγες εξαιρέσεις, όπως του Λ. Καλλέργη, βουλευτή επί σειρά ετών του ΚΚΕ, και της Α. Συνοδινού, βουλευτού της Ν.Δ., που παραιτήθηκε από το αξίωμά της, όταν η βουλευτής των Οικολόγων-Εναλλακτικών **Μαρίνα Δίζη**, εκεί γύρω στο 1990 –εάν ενθυμούμαι καλώς–, είχε ξεδιπλώσει εντός του Ναού της Δημοκρατίας ένα πανώ, το περιεχόμενο του οποίου

διαλανθάνει της μνήμης μου.]

Οπότε, ας είμαστε ολίγον τι προσεκτικοί όσον αφορά τα πολιτισμικά και πολιτικά ήθη και έθιμα των καλιφορνέζων. Αυτόν ήθελαν, αυτόν εξέλεξαν. [Δημοκρατίαν έχουσιν, άλλωστε.] Και το όνομα αυτού...

Αρνόλδος Μαυρονέγρος [=Σβαρτσενέγκερ]...

... του Γουσταύου και της Αυρηλίας, που γεννήθηκε στην Αυστρία, και σε νεαρή ηλικία προσβλήθηκε από την ασθένεια του μποντυμπιλντερισμού [κατά την οποία οι μύες και οι αρτηρίες του ασθενούς πασχίζουν να διεμβολίσουν το δέρμα]. Για να αντιμετωπίσει την ασθένειά του μετανάστευσε στις ΗΠΑ, όπου όλοι έχουν μία ευκαιρία, αν και δεν την έχουν οι πάντες.

Ο Αρνόλδος, λοιπόν, εργαζόμενος σκληρά στη νέα του πατρίδα και πασχίζοντας διαρκώς για τη χειροτέρευση της ασθένειάς του, διακρίθηκε ως ηθοποιός. Μάλιστα, σε μία από τις πρώτες του ταινίες, αν δεν απατώμαι, είχε υποκριθεί και τον Ηρακλή – σε σύγχρονη και ελεύθερη... απόδοση.

Τα χρόνια πέρασαν και ο Αρνόλδος, αφού εξόντωσε εχθρούς [της ελευθερίας], εξωγήινους, ρομπότ και ό,τι άλλο υπέπεσε στην αντίληψη των ειδικών εφέ του Χόλλυγουντ, αντιμετώπισε ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα: τη βελτίωση της υγείας του. Μύες και αρτηρίες άρχισαν να κρεμάνε, τρίχες [της κεφαλής] να πέφτουν και να ασπρίζουν.

Ως υγιής –πλέον– και κοκκινοβαφομαλλιάς απεφάσισε να ασχοληθεί με την πολιτική. Τα υπόλοιπα είναι –από χθες– ιστορία. Οι μισοί, σχεδόν, καλιφορνέζοι τον τίμησαν με την ψήφο τους, αγνοώντας τις σειρήνες που κατηγορούσαν τον Αρνόλδο ότι είχε παρενοχλήσει σεξουαλικά τουλάχιστον έξι γυναίκες τα τελευταία χρόνια και ότι σε παλαιότερη συνέντευξή του είχε εκφραστεί ιδιαίτερα θετικά για τον **Αδόλφο Χίτλερ** [*«Θαύμαζα τον Χίτλερ, για παράδειγμα, γιατί από μικρός άνθρωπος με σχεδόν καθόλου εκπαίδευση, ανήλθε στην εξουσία»*]. Καλά, και ποιον θέλατε να θαυμάζει;

A! Και η απάντηση στο κουίζ της λεζάντας που συνοδεύει την πρώτη μας φωτογραφία. Η κυρία **Μαρία Σράιβερ** τυγχάνει σύζυγος του Αρνόλδου. Παντρεύτηκαν το 1986 και έχουν τέσσερα παιδιά: την Αικατερίνη Ευνίκη [1989], τη Χριστίνα Μαρία Αυρηλία [1991], τον Πατρίκιο Αρνόλδο [1993] και τον Χριστόφορο Σαρζένδο Σράιβερ [1997].

A! A! Η κυρία Σράιβερ ασκεί και το λειτούργημα της δημοσιογράφου.

A! A! A! Η πρώτη κόρη του ζεύγους Αρνόλδου και Μαρίας φέρει, όπως ασφαλώς παρατηρήσατε, και το όνομα Ευνίκη [Eunice]. Λογικόν, αφού και η μήτηρ της Μαρίας ονομάζεται Ευνίκη. Αυτό που παρουσιάζει ενδιαφέρον είναι το επώνυμο της γιαγιάς Ευνίκης, το οποίον είναι **Κέννεντυ**. Η γιαγιά Ευνίκη, λοιπόν, τυγχάνει θυγάτηρ του **Ιωσήφ [Joseph] Κέννεντυ** και της **Τριανταφυλλιάς [Rose] Φιτζέραλντ**. Ως εκ τούτου, είναι και αδελφή του δολοφονηθέντος προέδρου **Τζων Φ[ιτζέραλντ] Κέννεντυ**, του δολοφονηθέντος γερουσιαστού **Ροβέρτου Φ[ράνσις] Κέννεντυ**, αλλά και του εν ζωή γερουσιαστού **Εδουάρδου Μ[ουρ] Κέννεντυ**. Ήγουν, η Μαρία Σράιβερ τυγχάνει και ανεψιά όλων των προηγούμενων. Οπότε, ο Αρνόλδος διέθετε –έστω και εξ αγχιστείας– περισσότερα «βασιλικά» γονίδια από τους υπόλοιπους υποψήφιους κυβερνήτες της Καλιφόρνιας. Και αυτό, ασφαλώς, ήταν κάτι που συνεισέφερε τα μάλα στην εκλογή του. Έστω και υπό τη σημαία του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος. Ως γνωστόν οι Κέννεντυ είναι του Δημοκρατικού...

A! A! A! A! Οι κυρίες Τριανταφυλλιά, Ευνίκη και Μαρία –διά να ενθυμηθούμε και την **Jeanne**– έχουν αγωνιστεί όσον ολίγοι σ' αυτόν τον κόσμο για την καθιέρωση των Special Olympics...

Ψάλτου βηξ...

Και έφα ο εις εξ αυτών, ο πρώτος μεταξύ ίσων, μετά του γνωστού μιλιχίου ύφους του:
«Κάτσε κάτω ρε...»

Και απήντησεν ο έτερος – ίσος μεταξύ ίσων:
«Αυτά να τα πεις στον διάκο σου!»

Και όταν Εκείνος –ο Θεός Υιός– έλθει εν τη Τρίτη Παρουσία του, κι αρπάξει το φραγγέλιο και ορμήσει στο μέσο του Συνεδρίου, ο Θεός –Πατήρ– να βάλει το χέρι Του. Δεν τους βλέπω καθόλου καλά τους ίσους μεταξύ ίσων...

Τρίτη Παρουσία; Πρώτη η γέννηση, Δεύτερη η εμφάνιση μετά την Ανάσταση, άρα η επόμενη φορά θα είναι η Τρίτη. Εκτός και αν –ορθώς πράττοντες– δεν λάβουμε υπόψη μας την Πρώτη... Πολύ ορθώς και ιστορικώς πράττοντες.

Πριν όμως σαλπίσει η Σάλπιγξ της Εσχάτης Κρίσεως, πάντως προ της Δευτέρας-Τρίτης, θα μας επισκεφθεί το **θηρίον**. Και ο αριθμός αυτού...

χξς

Κι ο έξι εξηταέξης θα χαράξει στο μέτωπο των δικών του πιστών το «666». Οπότε οι πιστοί των Αλλωνώνε και οι άπιστοι Ολωνώνε τι κάνουμε; Διαδηλώνουμε κατά του χαράγματος. Που αν ήταν το «555» ή το «777» δεν θα είχαμε κανένα πρόβλημα.

Όπως δεν έχουμε και κανένα πρόβλημα με όλα αυτά που συμβαίνουν εσχάτως.

Ειδησούλες, όπως «σε εθελοντική βάση θα εφαρμόζεται το πρόγραμμα S-Travel για τους επιβάτες της Alitalia στο αεροδρόμιο Ελ. Βενιζέλος», τις αντιπαρερχόμαστε σιωπηλώς. Περί τίνος πρόκειται; Στο πρόγραμμα S-Travel θα συμμετάσχουν σε εθελοντική βάση οι τακτικοί επιβάτες της Alitalia στη γραμμή Αθήνα - Μιλάνο. «Δεν αφορά επιβάτες που ταξιδεύουν προς τις ΗΠΑ», σημειώνεται σε ανακοίνωση του «Ελ. Βενιζέλος», όπου διευκρινίζεται επίσης ότι τα βιομετρικά στοιχεία (της ίριδας ή/και του δαχτύλου) θα βρίσκονται μόνο στην «έξυπνη κάρτα» του εθελοντή-επιβάτη σε κρυπτογραφημένη μορφή. Το πρόγραμμα θα ολοκληρωθεί τον ερχόμενο Απρίλιο και τα αποτελέσματα από την εφαρμογή του θα υποβληθούν στην Ε.Ε., ενώ όλα τα σχετικά στοιχεία σχετικά με το S-Travel έχουν υποβληθεί προς έγκριση στην Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων.

Υπενθυμίζεται ότι η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων είναι **ανεξάρτητη** Αρχή.

Εξίσου **ανεξάρτητη** είναι και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Έτσι το Συμβούλιο Υπουργών Εσωτερικών Υποθέσεων της Ε.Ε. αποφάσισε την περασμένη Πέμπτη –απομένει η τυπική έγκριση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής– από το 2005 τα ταξιδιωτικά έγγραφα [διαβατήρια] των [ευρωπαϊών και μη] πολιτών να εκδίδονται με δύο (προς το παρόν τουλάχιστον) βιομετρικά δεδομένα: τα δακτυλικά αποτυπώματα του κατόχου και την ψηφιακή φωτογραφία του. Τais κείνων [των ΗΠΑ] ρήμασι πειθόμενοι...

Κι όχι μόνο δακτυλικά αποτυπώματα και ψηφιακή φωτογραφία, αλλά και αποτύπωμα της ίριδας θα περιλαμβάνουν τα διαβατήρια, όπως εμμέσως, πλην σαφώς, παραδέχτηκε στη Βουλή ο υφυπουργός Εξωτερικών **Α. Λοβέρδος**.

Στο μεταξύ, έλεγε μία άλλη ειδησούλα, νέα προθεσμία για ένα χρόνο –έως τον Οκτώβριο του 2004– πήρε η εφαρμογή άλλου μέτρου, που απαιτεί την απόκτηση ειδικού διαβατηρίου με βιομετρικά δεδομένα για την είσοδο στις ΗΠΑ. Το μέτρο, που πρόκειται να αντικαταστήσει τη «βίζα», προϋποθέτει την κατοχή διαβατηρίου που θα είναι δυνατόν να «διαβασθεί» από ειδικά μηχανήματα, μέσω φωτογραφικών δεδομένων, τα οποία θα περιέχουν προφανώς βιομετρικές πληροφορίες του κατόχου του.

Στην ίδια ειδησούλα αναφερόταν επίσης και τα εξής [Ελευθεροτυπία, 27-09-2003]:
«Εδώ και καιρό η Ε.Ε. υφίσταται συνεχείς πιέσεις για υποχωρήσεις και νομικά "μαγειρέματα", που θα επιτρέψουν την ανεμπόδιστη ροή προς τις αμερικανικές υπηρεσίες ασφαλείας προσωπικών δεδομένων και ευαίσθητων πληροφοριών, οδηγώντας έτσι σε ένα γιγαντιαίο ηλεκτρονικό και βιομετρικό φακέλωμα εκατομμυρίων πολιτών!

Μέχρι στιγμής η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δείχνει να αντιδρά σε αυτό το ενδεχόμενο, επιδιώκοντας τη θέσπιση προϋποθέσεων ασφαλείας στη χρήση των δεδομένων, καθώς αναγνωρίζει ότι υπάρχει κίνδυνος να παραβιασθούν τα ατομικά δικαιώματα και οι ελευθερίες των πολιτών, όπως προστατεύονται από το ευρωπαϊκό σύστημα προστασίας προσωπικών δεδομένων».

Έδειχνε να αντιδρά η Ευρωπαϊκή Επιτροπή; Λίγες ημέρες μετά το Συμβούλιο Υπουργών πήρε τις σχετικές αποφάσεις που αναφέραμε στην αρχή...

Ανεξάρτητη...

Και επειδή τα βιομετρικά στοιχεία... δεν έχουν καμία σχέση με το «χάραγμα» του χξς, έπεσε μια σιωπή στην πιάτσα, μια μούγκα, ένα πράμα, κάτι σαν...

... «άκρα του τάφου σιωπή στον κάμπο βασιλεύει»...

...που έλεγε και ο εθνικός μας ποιητής.

Και μιας και ο λόγος περί **Διονυσίου Σολωμού**, ας θυμηθούμε τι έγραφε στο *Φραγγέλι* του ο **Νίκος Βέλμος** [την άποψη του οποίου για τον **Κωστή Παλαμά** είχαμε φιλοξενήσει την περασμένη εβδομάδα] για διάφορους «σολωμικούς»:

«Κι έχετε μούτρα να διαμαρτυρόσαστε για το αν ήταν ή όχι μπεκρής ο Σολωμός. Καθάρματα, γιατί δεν διαμαρτυρόσαστε για τους άδικους νόμους που γίνονται αφορμή να το ρίχνουν στο πιστό οι Σολωμοί και να πεθαίνουν; Καθάρματα, νά μέσα στα μάτια σας ψοφάει από τη δυστυχία ένας μεγάλος Θωμάς Οικονόμου, ένας Παπαδιαμάντης, ένας Κρυστάλλης, ένας Μαρτζώκης... και ποιον μωρέ να πρωτοπούμε και να πρωταφήσουμε... και πόσοι νέοι Σολωμοί απ' τη δυστυχία δε θάχουνε χαθεί μέσα σ' άλλα επαγγέλματα και δεν τους ξέρουμε; Ναι κακούργοι, πέθανα απ' το ούζο, απ' το μπεκκριλίκι ο Σολωμός μας και ξέρετε; Τον πεθάνατε οι όμοιοί σας!»

Τελικά...

... τι είναι η γλυκιά μας πατρίδα;

Μην είναι τούτο, μην ειν' εκείνο, μην είναι τ' άλλο; Μπα...

Η γλυκιά μας πατρίδα είναι σκέτη ποίηση.

Πάρτε για παράδειγμα τη Δίκη [μία είναι η Δίκη!].

Κωστή Παλαμά ο Δημήτρης Κουφοντίνας;

Κωστή Παλαμά κι ο Αλέξανδρος Λυκουρέζος.

Κωστή Παλαμά ο Α. Λυκουρέζος;

Γιώργο Πέτσο ο Γιώργος Πέτσος.

Γ. Πέτσο ο Γ. Πέτσος;

Μυρτιώτισσα η Ε. Βόζεμπεργκ.

Μυρτιώτισσα η Ε. Βόζεμπεργκ;

Οδυσσέα Ελύτη η Β. Τζότζολα [«τρομοκράτης είναι ο άξεστος των θαυμάτων»].

Οδυσσέα Ελύτη η Β. Τζότζολα;

Και Ηράκλειτο και Σαιν Ζυστ. Η ίδια.

Όλα αυτά οι προηγούμενοι;

Μόμπυ Ντικ ο Αλέξανδρος Κατσαντώνης!

Τι κάθομαι, α-Θεέ μου, και διαβάζω, ο πένης δούλος Σου!

Χίλιες τετρακόσιες εξήντα τέσσερις [1464] πυκνογραμμένες σελίδες περιοδικού καταλάμβαναν τα πρακτικά μέχρι την περασμένη Παρασκευή.

Κι ύστερα, έρχονται οι άλλοι, οι *ενεργοί συμπολίτες μας* [σε ποσοστό 58,3%] και δηλώνουν στη δημοσκόπηση της Ελευθεροτυπίας [5/6-10] ότι δεν είναι «ικανοποιημένοι από τον τρόπο που τα ΜΜΕ καλύπτουν την υπόθεση της 17 Νοέμβρη»... Γράμματα γνωρίζουν; Αμφίβολο...

Διότι οι ίδιοι δηλώνουν [σε ποσοστό 65%] ότι η δίκη δεν τους ενδιαφέρει. Άρα ένα μεγάλο ποσοστό των ενεργών συμπολιτών μας που δεν ενδιαφέρεται για τη δίκη ενδιαφέρεται για τον τρόπο που τα ΜΜΕ καλύπτουν την υπόθεση. Άβυσσος...

Ή όπως το έθεσε ένας άλλος ποιητής [**Ανδρέας Εμπειρικός**]:

*«Είναι τα βλέφαρά μου
διάφανες αυλαίες
Όταν τ' ανοίγω βλέπω
εμπρός μου ό,τι κι αν τύχει...»*

10η Οκτωβρίου

Μεθαύριο είναι η **Παγκόσμια Ημέρα Ψυχικής Υγείας**.

Ξέρετε πόσο «τα παίρνω» κρανιοεγκεφαλικά όταν ακούω για ψυχιάτρους, ψυχοφάρμακα, ψυχούλες και ψυχές...

Διά τούτο, ο πανηγυρικός εορτασμός της Παγκόσμιας Ημέρας μετατίθεται για την επόμενη Τετάρτη. Εκτός από καναπεδάκια, στον ψυχιατρικό καναπέ μας θα σερβίρουμε και διάφορα ψυχοφάρμακα [μεταξύ άλλων, ορό της αληθείας], όπως αυτά που σερβίρισαν διάφοροι απόφοιτοι του Πανεπιστημίου McGill, αλλά και οι συνεργάτες τους, στον Σάββα της Αλιθίας...

ΥΓ. Ορισμένες επίκαιρες –και ανεπίκαιρες– συνδέσεις:

[\[Ευ\]νίκη του Μαυρονέγρου](#)

[Γενεαλογικό δέντρο Μαρίας Σράιβερ](#)

[Βιογραφικό Μαρίας Σράιβερ](#)

[Όλοι οι απόγονοι του Ιωσήφ και της Τριανταφυλλιάς](#)

[Βιομετρικό φακέλωμα](#)

[\[Βιομετρικό\] Οπλοστάσιο του Μεγάλου Αδελφού](#)

[Ηλεκτρονικό Γκουαντάναμο](#)

[Βασανιστήρια στο Γκουαντάναμο](#)

[Τι λέει –σήμερα– η CIA για τα όπλα του Ιράκ;](#)

[Πάρε κόσμε! Ξεπούλημα! Υλικά για βιολογικά όπλα πουλούσε το Πεντάγωνο](#)

Από «Κυνηγός» της χαμένης ψήφου [η προσέλευση στις κάλπες ήταν κατά 30% μεγαλύτερη σε σχέση με τις προηγούμενες εκλογές για την ανάδειξη κυβερνήτη στην Καλιφόρνια, τον Νοέμβριο του 2002], «Εξολοθρευτής» των αντιπάλων του. Από πού, όμως, κρατάει η σκούφια της **Μαρίας Σράιβερ**, που πανηγυρίζει μαζί του;

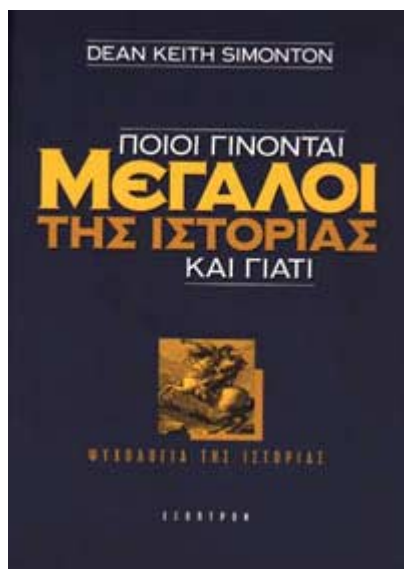
Η σύγχρονη **Ευνίκη**, κόρη της Τριανταφυλλιάς και μητέρα της Μαρίας, εκτός από ιδρύτρια των Special Olympics είναι διάσημη και για το περίφημο Σουφλέ Σοκολάτας της.

Η αρχαία Ευνίκη ήταν μία από τις Νηρηίδες, τις κόρες του Ωκεανού. Ευνίκη ήταν και το όνομα της μητέρας του Τιμόθεου, προς τον οποίον ο Απόστολος Παύλος απέστειλε τις δύο γνωστές επιστολές που συμπεριλαμβάνονται στον κανόνα της Καινής Διαθήκης [*Προς Τιμόθεον Β΄*, 1:5].

Τι ειν' η γλυκιά μας πατρίδα; Μια ζηλιάρα Ψωροκώσταινα! Μπλακάουτ τον Αύγουστο σε ΗΠΑ και Λονδίνο; Μπλακάουτ τον Σεπτέμβριο σε Κοπεγχάγη-Σουηδία και Ιταλία; Μπλακάουτ και την περασμένη Δευτέρα στο ένα τρίτο της Αττικής. Στο *Τρίτο Μάτι*, που θα βρίσκεται για λίγες ακόμα ημέρες στα περίπτερα, φιλοξενείται σχετικό πόνημά μου για τους λόγους όλων αυτών των blackouts. Κι αν θεωρείτε πως καλύτερα, γι' αυτά τα θέματα, να έχετε μαύρα μεσάνυχτα, πάρτε το τεύχος για να δείτε κάποια εκπληκτικά γλυπτά –κι όταν λέμε εκπληκτικά, εννοούμε το «κάτι άλλο!»– από την Νάπολη του 18ου αιώνα ή να διαβάσετε το πώς και το γιατί ο δρ. Ματίας Ρατ, που είχε απασχολήσει τη στήλη την περασμένη άνοιξη, κατέφυγε στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο κατά συγκεκριμένων φαρμακοβιομηχανιών και πετρελαϊκών εταιρειών.

Dean Keith Simonton, *Ποιοί Γίνονται Μεγάλοι της Ιστορίας και Γιατί – Ψυχολογία της Ιστορίας*, μετ. Χ. Μόρφος, εκδ. Έσσοπτρον, Αθήνα, 2003. Για να μην έχετε απορίες σχετικά με το δικό σας παρελθόν ή το μέλλον των παιδιών σας... Οι Σβαρτσενέγκερ [θου κύριε!] γεννιούνται ή γίνονται;

15 Οκτωβρίου 2003

του Χρήστου Μόρφου

Ακολουθεί απόσπασμα από την αναφορά στην Εισαγγελία Αθηνών της νευροψυχολόγου **Διονυσίας Βαλλιανάτου**, λέκτορος της κλινικής νευροψυχολογίας του Παν/μίου Κρήτης, στην οποία παραθέτει τη μαρτυρία μιας ακτινολόγου [Μαρία Χριστοδούλου] του «Ευαγγελισμού». Η κ. Βαλλιανάτου ζητά να διερευνηθούν οι μαρτυρίες από την Εισαγγελία, οι οποίες επιβεβαιώνουν τα όσα ισχυρίζεται ο Σάββας Ξηρός [οι υπογραμμίσεις δικές μου]:

«[...] 2. **Ο εξομολόγος του Σάββα Ξηρού**. Η κ. Χριστοδούλου αφηγήθηκε τα ακόλουθα: Ο συνάδελφος της ΜΕΘ, Νίκος Καλτσάς, μου είχε πει εκείνη την περίοδο ότι ο πρώτος που "εξομολόγησε" τον Ξηρό ήταν ο ψυχίατρος **Γιάννης Παπαδάτος**. Ο κ. Παπαδάτος ήταν προσωπική επιλογή του **καθηγητή Κώστα Στεφανή** επειδή το ύφος του μοιάζει με παπά και έτσι θα μπορούσε πολύ εύκολα να πλησιάσει τον Ξηρό και να τον κάνει να μιλήσει. Μου έχουν πει ότι **ο κ. Παπαδάτος παρουσιάστηκε ως ιερέας στον Ξηρό** και τον προέτρεψε να μιλήσει λέγοντας του: "*πες τα όλα παιδί μου για να αισθανθείς καλύτερα, ο Θεός όλα τα ακούει και τα συγχωρεί!*". Θυμάμαι ακόμη ότι συζητούσαν οι συνάδελφοι της ΜΕΘ εκείνη την περίοδο ότι οι πρώτες ανακρίσεις έγιναν από τον Παπαδάτο, ο οποίος ουσιαστικά δίδαξε και τον κατάλληλο τρόπο που έπρεπε να γίνουν οι ερωτήσεις σε ένα πολυτραυματία όπως ο Ξηρός [...].»

Ερώτηση: Ο ψυχίατρος **Γιάννης Παπαδάτος** είναι το ίδιο πρόσωπο με τον Γιάννη Παπαδάτο, βιογραφικό του οποίου υπάρχει στο *Who's Who – Επίτομο Βιογραφικό Λεξικό 2002-2003*, εκδ. Μέτρον, σελ. 764;

«**Παπαδάτος Γιάννης**, Διονυσίου. Ψυχίατρος, καθηγητής Παν. Αθηνών, **τ. βουλευτής**. [...] *Σπουδές:* Ιατρική Σχολή Παν. Αθηνών. Ειδίκευση στη Νευρολογία και Ψυχιατρική. Διδάκτορας Ψυχιατρικής. Μετεκπαίδευση στο Πανεπιστήμιο Vanderbilt (ΗΠΑ) και στην Αγγλία. *Σταδιοδρομία:* [...] 1983-90, **τακτικός καθηγητής της Ανώτατης Σχολής Αξιωματικών Αστυνομίας** [...] Εξελέγη βουλευτής Ζακύνθου (ΠΑΣΟΚ) στις εκλογές 1996. Μέλος του ΠΑΣΟΚ από την ίδρυσή του, μέλος της Κ.Ε., από το 1977 [...] από το 1995, γενικός διευθυντής του Ινστιτούτου Στρατηγικών και Αναπτυξιακών Μελετών. Μέλος της **Canadian Psychiatric Association** [...]» [Οι υπογραμμίσεις δικές μου.]

Αγαπητοί αναγνώστες,

... και γράμματα γνωρίζω και δεν **θέλω** να προσθέσω τίποτε άλλο...

... παρά μόνον τα όσα είχε αναφέρει το 1945 ένας άλλος εξομολόγος, ο Γερμανός πάστορας **Μάρτιν Νιμέλλερ**:

«*Όταν οι ναζί έπιασαν τους κομμουνιστές σιώπησα. Δεν ήμουν κομμουνιστής.
Όταν συνέλαβαν τους σοσιαλδημοκράτες σιώπησα. Δεν ήμουν σοσιαλδημοκράτης.
Όταν έπιασαν τους καθολικούς δεν αντέδρασα. Δεν ήμουν καθολικός.
Όταν έπιασαν εμένα δεν υπήρχε κανείς πια για να αντιδράσει!*».

ΥΓ 1. «**Τι θα αποκαλυφθεί στη δίκη; Τίποτα απολύτως.** Το πολύ πολύ να ειπωθούν τίποτα μισόλογα για τα έργα και τις ημέρες του υπουργού Υγείας και τη χρησιμοποίηση "φαρμάκων" για την απόσπαση "ομολογιών". Αφού όχι μόνον κανένας δεν μπήκε στον κόπο να ψάξει το βίο και την πολιτεία του ανδρός, αλλά ούτε καν "ανακάλυψαν" τα όσα είχε αποκαλύψει ο υποφαινόμενος στις 2-10-2002... *Νιώθω πως κάτι λείπει από όλα αυτά.*»

Χ. Μόρφος, Θ&Δ 26-2-2003

ΥΓ 2. «Ωθούνται επίσης οι σημερινοί ψυχίατροι στη Γαλλία (αλλά και στην Ελλάδα και παντού) στο να αντιμετωπίζουν μόνο τα συμπτώματα και όχι το πάσχον υποκείμενο στην ολότητά του, υποκαθιστώντας τη θεραπευτική σχέση με τη συνταγή των ψυχοφαρμάκων. Έτσι η ψυχιατρική με δεμένα τα χέρια καλείται, χωρίς να διαθέτει τα μέσα, να σβήσει τις φωτιές που ανάβει στον ψυχισμό των ανθρώπων η χωρίς προηγούμενο κρίση του συστήματος. Μ' αυτά τα δεδομένα πώς θα μπορούσε να αποφευχθεί η σημερινή έκρηξη;»
Κατερίνα Μάτσα, ψυχίατρος

ΥΓ 3. «Το Ινστιτούτο Στρατηγικών και Αναπτυξιακών Μελετών (ΙΣΤΑΜΕ) - Ανδρέας Παπανδρέου ιδρύθηκε το 1995, ως κέντρο σύγχρονης πολιτικής και επιστημονικής έρευνας με στόχευση στο χώρο του δημοκρατικού σοσιαλισμού. Το ΙΣΤΑΜΕ έχει συσταθεί ως αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία. Επιπρόσθετα, το ΙΣΤΑΜΕ είναι επίσημα αναγνωρισμένο και ως Μη - Κυβερνητικός Οργανισμός από το Υπουργείο Εξωτερικών».
ΙΣΤΑΜΕ

ΥΓ 4. ALOPERIDIN (αντιψυχωσικό-μείζον ηρεμιστικό-νευροληπτικό, δραστική ουσία HALOPERIDOL),
FENTANYL (οπιοειδές αναλγητικό, δραστική ουσία FENTANYL CITRATE),
PENTOTHAL (ή THIOPENTAL, ενδοφλέβιο αναισθητικό σε ενέσιμη μορφή, δραστική ουσία THIOPENTAL SODIUM),
DORMICUM (ηρεμιστικό, προαγωγός του ύπνου, δραστική ουσία βενζοδιαζεπίνη MIDAZOLAM),
ANEXATE (ανταγωνιστής των κατασταλτικών του Κεντρικού Νευρικού Συστήματος και της αναπνοής, αντίδοτο για την αντιμετώπιση δηλητηριάσεων, δραστική ουσία FLUMAZENIL).

ΥΓ 5. Τα φάρμακα Aloperidin και Fentanyl τα εμπορεύεται στην Ελλάδα η Φαρμακευτική ΑΕΒΕ Jannsen-Cilag, που σπονσοράρει επίσης και το site της Ελληνικής Ψυχιατρικής Εταιρείας.

ΥΓ 6. Γκουϊνέθ Πάλτροου: «Έχασα τη χαρά της υποκριτικής».

22/10/2003

του Χρήστου Μόρφου

«...Πλείστα πάσχουσα και μέγιστα ανεχομένη...»

Ωραία φρασούλα! Άσσογη! Με πέντε μόνον λέξεις λέει τα πάντα.

Βέβαια –βεβαιότατα!– ο συγγραφέας της ρήσης δεν αναφερόταν στην Ελλάδα, αλλά στην «ιστορικωτάτη Ανατολή». Στην καθ' ημάς [:] Ανατολή.

Ο συγγραφέας; Σπυρίδων Ζαμπέλιος [1815-1881], δημιουργός, μεταξύ άλλων, και του όρου «ελληνοχριστιανικός» [1852]. Κατανοείτε την έννοια του όρου...

Στο Διαδίκτυο υπάρχουν καμιά πενηνταριά σελίδες που αναφέρονται στον Σπυρίδωνα Ζαμπέλιο. «Ιερά Μητρόπολις Τάδε», «Μυριάβιβλος» της Εκκλησίας της Ελλάδος και ούτω καθεξής. Λογικόν; Λογικότατον!

Αλίευσα τη φράση στο βιβλίο ενός άλλου διανοούμενου, το όνομα του οποίου απαντάται μόλις άπαξ –μίαν και μοναδικήν φοράν– σε σελίδα του Διαδικτύου. Κι αυτό ως βιβλιογραφική αναφορά... Ο περί ου ο λόγος διανοούμενος πέθανε προ δύο, περίπου, μηνών. Άκρα του τάφου σιωπή. Λογικόν; Λογικότατον! Δύο γραμμούλες μόνον έγραψε, προ ημερών, ο Γιάννης Τριάντης στην *Ελευθεροτυπία* [16/10]:

«Ο Γεράσιμος Κακλαμάνης και ο Νηλ Πόστμαν: Ο πρώτος πέθανε πριν από δύο μήνες και ουδείς από τον χώρο των Γραμμάτων (και των μήντια) κατέγραψε την απουσία. Ήταν *sui generis* και απόμακρος ο αείμνηστος. Και αυτά έχουν αντίτιμο... Ούτε τα διεθνή μήντια αναφέρθηκαν στον θάνατο του Νηλ Πόστμαν, παρά μετά από 15 ημέρες. Εξαίρεση υπήρξαν οι *Νιου Γιορκ Τάιμς*, που αφιέρωσαν μια νεκρολογία στον σπουδαίο θεωρητικό των μήντια».

Sui generis και απόμακρος ο αείμνηστος...

Προηγούνται άλλα όμως...

«...Πλείστα πάσχουσα και μέγιστα ανεχομένη...»

Η ιστορικωτάτη Ανατολή; Η Ελλάδα; Μπα...

Η Ελληνορθόδοξος ημών [;] Εκκλησία...

«**Προτιμώ την ειρήνη, αλλά αν προκληθώ σε πόλεμο η φαρέτρα μου είναι γεμάτη**», τόνισε ο Οικουμενικός Πατριάρχης, σε τηλεοπτική του συνέντευξη στο MEGA. Υπογράμμισε, δε, ότι θα υπερασπιστεί τα δικαιώματα του Πατριαρχείου «**μέχρι τέλους, μέχρι και της τελευταίας ρανίδας του αίματος**», πως δεν θα κάνει βήμα πίσω «**εάν πρόκειται για τα δίκαια του Θρόνου**» και ξεκαθάρισε ότι εάν η στάση της Εκκλησίας της Ελλάδος δεν αλλάξει, «**τα πράγματα μπορεί να φτάσουν μέχρι το σχίσμα**». Είπεν και ελάλησεν ο «**Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης και Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. [sic] Βαρθολομαίος**», γνωστός και ως Green Patriarch, καταπώς τον χαρακτηρίζουν οι επίσημες ιστοσελίδες του Πατριαρχείου. Ο οποίος, ειρήσθω εν παρόδω, **ενθρονίστηκε** σαν σήμερα, 22 Οκτωβρίου, πριν από δώδεκα χρόνια, το 1991.

Και τι απήντησεν ο έτερος –και εορτάσας χτες την ονομαστικήν του εορτήν– Ιεράρχης και Ποιμενάρχης και Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλος; «**Δεν υπάρχει αρχηγός στην Εκκλησία, ο μόνος αρχηγός είναι ο Ιησούς Χριστός**», διακήρυξε από άμβωνος χτες το πρωί.

Chief ο Γιεχοσούα;

Ειρήνη ημίν αγαπητοί εν Χριστώ Αδελφοί!

Έχετε μεταβάλλει τον Οίκον του Αρχηγού σε Οίκον Εμπορίου!

[Παρένθεσις: Μικρή συνεισφορά της στήλης διά την επίλυσιν των θεολογικών ζητημάτων που θα προκύψουν από το διαφαινόμενο (;) σχίσμα. Το προηγούμενο Σχίσμα (εκείνο του 1054) είχε συμβεί διότι είχε προκύψει ένα –θεολογικότατο– προβληματάκι με το «Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν» και το από ποιον εκπορεύεται. Από τον Πατέρα του Αργηγού μόνον ή και από τον Πατέρα και από τον Υιό; Η στήλη, λοιπόν, προτείνει η συζήτηση για τις αφορμές και τα αίτια του επί θύραις (;) νέου σχίσματος να επικεντρωθεί στο εξής ερώτημα: **Μήπως το Άγιον Πνεύμα εκπορεύεται αφ' εαυτού και από μόνο του**; Μήπως; Τέλος παρενθέσεως.]

Κι όπως λένε και στα βαλτοτόπια, στα οποία γεννήθηκα και ανδρώθηκα, «**όταν τα βουβάλια τσακώνονται στα τενάγη, τα βατράχια αράζουν υπό την σκιάν του όνου και απολαμβάνουν το θέαμα**»!

Ενώ ο *Μπαμπινιώτης*, που ασχολήθηκε επίσης με το θέμα, αναφέρει: «**περί όνου σκιάς** [πβ. Πλάτ. Φαίδρος 260c]: για θέμα ανάξιο λόγου συζητήσεις».

Sorry –εν **ενδοδικτύω** [innernet]– brothers, αλλά επειδή δεν έχω πρόχειρο τον *Φαίδρο*, να σας μεταφέρω κατίς για τον Πλάτωνα; [Για να μην λένε, δηλαδή, μερικοί μερικοί ότι από την Ελληνορθοδοξία, τον πυλώνα αυτόν *της δοξασμένης πατρίδος μας*, χτυπάω στο *δόξα πατρι* μόνον την Ορθήν Δόξαν και αφήνω στο απυρόβλητο την Ελληνικήν τοιαύτην.]

Αναφέρει, λοιπόν, ένας άλλος *sui generis* και απόμακρος και –επίσης– αείμνηστος διανοούμενος:

«**Πλάτων**, ο επιφανής φιλόσοφος: Τυραννόφιλος και υπέρμαχος της μοναρχίας... Αλλά και στο έργο του Πλάτωνος [...] επισημαίνονται στίγματα και πολιτικές αχρειότητες. Στην ακμή της άμεσης δημοκρατίας ο Πλάτων καταφρονεί το πολίτευμα της ελευθερίας, της ισότητας, της

δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης και εγκωμιάζει το καθεστώς της τυραννίας και ιδίως το μοναρχικό. [...] Θα αποσιωπήσει τα εγκλήματα και τις αχρειότητες των [Τριάκοντα] Τυράννων στο έργο του Μενέξενος. Ζήτησε μάλιστα να παραγραφούν και να λησμονηθούν οι κακουργίες τους – ήταν συγγενείς και φίλοι του! [...] Η υπερβολική ελευθερία –“άγαν ελευθερία”– γράφει, οδηγεί στη... δουλεία. [...] Παντού στα έργα του λοιδορεί τη δημοκρατία. Είναι, γράφει, τέλεια αναρχία, αφού μοιράζει ισότητα σε ίσους και άνισους. Θεωρεί μάλιστα πηγή της τυραννίας τη... δημοκρατία. [...] Υποστηρίζει ακόμα, με απύθμενο θράσος, ότι "ισχυρή πολιτική εξουσία" υπάρχει μόνο στην πόλη όπου κυβερνά τύραννος. [...] Αντιφατικός στην πολιτική του φιλοσοφία αναφέρεται συχνά με καταφρόνηση στον λαό. Ενοχλείται από το δικαίωμα των απλών πολιτών –χτιστάδες, χαλκιάδες, **πραματευτάδες**– να ανεβαίνουν στο βήμα, κατά τις συνελεύσεις της **εκκλησίας του δήμου** και να μιλούν για τα προβλήματα της πόλης...» [Δικό μου σχόλιο: ... Η **εκκλησία του δήμου**, βλέπετε, δεν είχε **chief**... Ούτε τον ίδιο τον Πλάτωνα ούτε και κανέναν άλλον, του ιδίου φυράματος...]

Αυτά και άλλα πολλά αναφέρει για τον Πλάτωνα και για άλλους πολλούς ο **Κυριάκος Σιμόπουλος**, στο βιβλίο του *Διανοούμενοι και Καλλιτέχνες Ευτελείς Δούλοι της Εξουσίας*, εκδ. Στάχυ.

Πώς και θυμήθηκα τον Κ. Σιμόπουλο; Πέραν βέβαια της ανάγκης για εξισορρόπηση των δύο σκελών της ελληνορθοδοξίας μας [;]. Τα βιβλία του Κ. Σιμόπουλου έχουν βγει σε προσφορά από κεντρικά βιβλιοπωλεία των Αθηνών, σε ευτελείς τιμές. Βέβαια, αν ο Σιμόπουλος έγραφε, όπως οι εξωνημένοι και αχρείοι και αυλοκόλακες και φαυλεπίφραυλοι διανοούμενοι όλων των εποχών –τους οποίους κατονομάζει και κατακεραυνώνει στα έργα του– για το αρχαιοελληνικό ή για το ελληνορθόδοξο «μεγαλείο» ή για το κάθε λογής φύραμα (όπως ο Chief-Αλέξανδρος ή ο Chief-Κωνσταντίνος) τα έργα του θα είχαν καλύτερη τύχη. Τα έργα τέτοιου είδους «διανοουμένων» και ανθρώπων του «πνεύματος» έχουν πολύ καλύτερη τύχη στους Οίκους του Εμπορίου. Τα εισαγωγικά, ωστόσο, επιβάλλονται. Διότι, *κι η μυλωνού τον άντρα της με τους **πραματευτάδες**...*

Και διότι οι ακτήμονες καλλιεργητές αυτού του **πράματος** που ονομάζεται πνεύμα, καλόν θα ήτο να έχουν πάντα μπροστά τους τα όσα ανέφερε πριν από κάτι αιώνες ο **Λουκιανός**, και με τα οποία ξεκινά το βιβλίο του ο Κ. Σιμόπουλος:

«Πρέπει να γράφεις χωρίς να αποβλέπεις μόνο στο παρόν, για να σε επαινέσουν και να σε τιμήσουν οι σύγχρονοί σου, αλλά να γράφεις, έχοντας περισσότερο στραμμένο τον νου σου στους κατοπιούς αιώνες κι από εκείνους να προσμένεις αμοιβή για το γράψιμό σου, ώστε να λένε για σένα: "Εκείνος ο συγγραφέας ήταν ελεύθερος άνθρωπος και γεμάτος ειλικρίνεια, μακριά από κολακεία και δουλοπρέπεια και σε όλα υπερασπιζόταν την αλήθεια"».

Ήγουν,

«Εκείνος μέντοι ελεύθερος ανήρ ην και παρρησίας μεστός, ουδέν ούτε κολακευτικόν ούτε δουλοπρεπές, αλλ' αλήθεια επί πάσι.»

... Και οι **ακτήμονες** καλλιεργητές του πνεύματος γίνονται **κτηματίες** [με όλη τη σημασία της λέξεως] μόνον αφού πρώτα γίνουν Ξενοφώντες και Βιργίλιοι και Ευσέβιοι και... και... και...

Γεράσιμος Κακλαμάνης: *Sui generis* και απόμακρος...

«*Sui generis* = του εαυτού γένους, ιδιότυπος. Το άνθος τούτο αποδίδει ευωδιαν *sui generis*, μη συγγενεύουσαν δηλ. προς την ευωδιαν ουδενός άλλου άνθους. Άνθρωπος *sui generis*.»
«Ο Γερ. Κακλαμάνης γεννήθηκε στην Λευκάδα την 25.4.1940... "Επισήμως" εσπούδασε Μαθηματικά, παραλλήλως όμως εμελέτησε κι άλλα πράγματα που είχαν σχέση μ' αυτά, άλλα σε Πανεπιστήμια και άλλα κατ' ιδίαν. Ο συνδυασμός των διαφερόντων του τον κατέστησε κατά το μάλλον ή ήττον αυτοδίδακτον. Ως καθηγητής δεν μπόρεσε να διδάξη ποτέ διότι, λέει, δεν ήταν "εθνικόφρων". Στον στρατό υπηρέτησε "υπό δυσμένεια" με την ειδικότητα του "σκαπανέως". Επί στρατοκρατίας, μη δεχθείς διάφορες "εξιλεωτικές" προτάσεις συνεργασίας μετά του τότε καθεστώτος, εστερήθηκε του διαβατηρίου και του απηγορεύθη η διδασκαλία. Επέρασε εν συνεχεία διάφορα "Συμβούλια Νομιμοφροσύνης", τις δε καταδικαστικές αποφάσεις υπέγραψαν πρώην "προοδευτικοί" Εισαγγελείς, οι οποίοι μετά την Χούντα ανελίχθησαν σε ύπατα κρατικά αξιώματα που κατέχουν ακόμη...»

Τα βιογραφικά στοιχεία του Γερ. Κακλαμάνη αναφέρονται στο οπισθόφυλλο του βιβλίου του, *Επί της Δομής του Νεοελληνικού Κράτους*, Εκδόσεις του Εικοστού Πρώτου, πρώτη έκδοση 1986. Συνέγραψε επίσης, μεταξύ άλλων: *Ανάλυση της Νεοελληνικής Αστικής Ιδεολογίας* [1975], *Νεοελληνισμός και Ιστορικές Συσχετίσεις* [1977].

Τι πραγματεύεται το εξαιρετικά ενδιαφέρον [όπου το βρείτε...] *Επί της Δομής...*; Πέραν των όσων υπαινίσσεται ο τίτλος του, τις σχέσεις Ελλάδας, ελληνισμού, Βυζαντίου, Εκκλησίας, Δύσης, Διαφωτισμού, Ισλάμ, Σλάβων, αρχαίας Ελλάδας, νεοελληνικού κράτους... Αδυνατώ να προχωρήσω σε μια, έστω συνοπτική, παρουσίαση του βιβλίου. Ο Γερ. Κακλαμάνης έχει σε κάθε σελίδα του έργου περισσότερες ιδέες από όσες υπάρχουν σε τόμους και τόμους, γραμμένους από «εγκρίτους και διδάκτορας». Κι όπως λέει και ο ίδιος,

«Σε εποχές ως γνωστόν σταθερής ιδεολογίας –όπως π.χ. στον μεσαίωνα– τα βιβλία γράφονται εύκολα και γι' αυτό είναι "χοντρά". Γιατί, ακριβώς επειδή η ιδεολογία είναι σταθερή, τα βιβλία σκοπό έχουν ν' αναπαράγουν τις ιδέες τις ήδη γνωστές και ξαναγραμμένες και η πρόσθεση "ψιμυθίων" εδώ κι εκεί αρκεί για να χαρακτηρίσουν το "έργο" ως "δημιουργικό"».

Δι' όσους εξ υμών δεν διαθέτουν *σταθερή ιδεολογία* και δεν αρέσκονται στην κατανάλωση *χοντρών βιβλίων* παραθέτω κάποια αποσπάσματα από το βιβλίο, ελπίζοντας να προκαλέσω το ενδιαφέρον σας.

[Διατηρώ τη σύνταξη και την ορθογραφία του πρωτοτύπου (πλην πολυτονικού), οι υπογραμμίσεις δικές μου, ένα-δύο δικά μου σχολιάκια εμφανίζονται με *πλάγια γράμματα*.]

Επί της Δομής του Νεοελληνικού Κράτους

J.-P. Fallmerayer: ο μεγαλύτερος ίσως φιλέλληνας που υπήρξε ποτέ... Τα ελληνικά εκτός απ' τους βυζαντινούς αυτοκράτορες, τα ήξερε κι ο Αβικέννας, και τα ήξερε καλύτερα, δεν χωρεί αμφιβολία...

Το θέμα που θα παραξενέψη πολύ σε τούτο το βιβλίο είναι το θέμα του «**μωαμεθανικού στοιχείου**». Λέμε και λέμε βέβαια για την «ελληνική Επανάσταση», μα αυτό που δεν θέλουμε να λέμε είναι ότι αυτή ξεκίνησε από έναν μωαμεθανό. Κάποια αιτία φυσικά έχει τούτο. Το ζήτημα τούτο του «μωαμεθανικού στοιχείου» θέτει δύο προβλήματα: πρώτον μεν γιατί το λέμε. Σ' αυτό η απάντησή μας πρέπει να είναι χωρίς υπονοούμενα: διότι θέλομε στην Ελλάδα μια Εκκλησία ξεχωριστή από το Κράτος. Θέλομε δηλ. να ξέρωμε αν το Κράτος, ανεξαρτήτως με ποιο Κόμμα εκφράζεται, μπορεί μόνο του, χωρίς φορέα την Εκκλησία και το «Έθνος», να βρη έναν συντονισμό προς τον σύγχρονο κόσμο... Μεγάλη η απορία του Κοραή, η τόση σπουδή ν' ανακηρυχθή η «ορθόδοξος πίστις» επικρατούσα θρησκεία του Κράτους, αμέσως μόλις η Επανάσταση μετεφέρθη επί Πελ/σιακού εδάφους... Η Εκκλησία απετέλεσε τον «φορέα του Έθνους»...

Δομημένη συνεπώς εξ αρχής η ελληνική «κοινωνία» ως **κοινωνία μύθων**, επόμενο ήταν να μεταβληθή ολόκληρη σε **κοινωνία μυθολογική**, κοινωνία «**θαυμάτων**» και **ψιθυρισμών**, κοινωνία του «είναι καλός»-«είναι κακός» επειδή κάποιος άλλος το είπε, μια κοινωνία των «αλληλομεγάλων». Δεν είναι τυχαία η προσοχή που δίνει ο ελληνικός ποινικός κώδικας στην «προστασία των συμβόλων». Πώς αλλιώς να εξηγηθή η περίπτωση του **Σκαλκώτα**, του **Μητρόπουλου**, του **Σικελιανού** και τόσων άλλων στο παρελθόν; Πώς γίνεται και η «κοινωνία» αυτούς «δεν τους καταλαβαίνει», αφού μεσ' από την ίδια βγαίνουν; Και το να βγη ένας Σκαλκώτας μεσ' από μια τέτοια κοινωνία είναι πραγματικός άθλος. Μια κοινωνία της αντιξοότητος, των αγόνων συνθηκών, του παντοειδούς πολέμου, του οικονομικού αποκλεισμού, της διαρκούς υπονόμευσης, μια κοινωνία του «παπά» και του «χωροφύλακα». Μα κι αν κανένας παρ' όλ' αυτά αντέξη το τίμημα των απιθάνων θυσιών και καταφέρη κάτι, τότε έχει τον επίσημο πόλεμο εναντίον του: μια και τα κατάφερε, η περίπτωση του αποτελεί «**ύβρη**» για την ίδια την κοινωνία της μυθολογίας. Από εδώ και πέραν η απαίτηση της απλής επιβίωσης καλείται «**βόλεμα**», όπως ακριβώς το «βιολί» του Σκαλκώτα στην κρατική ορχήστρα. Ως προς τα υπόλοιπα βέβαια, πάντα τα πράγματα εξελίσσονται... επ' αγαθώ, μια και **οι πεθαμένοι εν ζωή την δόξα μετά θάνατον την έχουν σίγουρα εξασφαλισμένη**...

Η Εκκλησία πρέπει να σκεφθή ότι είναι η μόνη Εκκλησία του κόσμου που εταύτισε τις μεγάλες θρησκευτικές γιορτές με τις «εθνικές» γιορτές. Ο Ευαγγελισμός σημαίνει την «25ην Μαρτίου» και το Πάσχα [...] στην Ελλάδα είναι «η γιορτή του στρατού»! Πουθενά αλλού ο επιτάφιος δεν βγαίνει με στρατιωτική συνοδεία. Τον Χριστό τον φύλαξαν μια φορά οι ρωμαίοι στρατιώτες – όταν πέθανε. [...] Ο **υπερρεαλισμός** όμως των πραγμάτων είναι βέβαια φύσεως διαφορετικής: «έθνος»-«Εκκλησία», Χριστός-Παπάδες-Χωροφύλακες – όλα μαζί ένα αζεδιάλυτο κράμα!...

Ο Ιουστινιανός είχε βέβαια το δικαίωμα να ενδιατάται στην «Οικουμένη» του, γιατί ακριβώς δεν ήξερε πού τελειώνουν τα σύνορα των «πιστών». Μια «Οικουμένη» όμως μεταξύ Θεσ/νίκης, Λαρίσης και Τρικάλων είναι σχήμα οξύμωρο και ανθελληνικό...

Το ν' αναρωτηθούμε φερ' ειπείν αν ο **Άγος Μουχουρδάρης** –ο αστυνόμος του **Αλή Πασσά**– με το ελληνικώτατο όνομα «Άγος» ήταν χριστιανός ή μωαμεθανός, θα ήταν απορία λογικώς ισοδύναμη με το αν ο Αλή Πασσάς ήταν όντως μωαμεθανός επειδή επολέμησε κατά του Σουλτάνου, ή με την απορία των πρώτων χριστιανών, πώς ήταν δυνατόν ο **Πλάτωνας** να είναι τόσο μεγάλος φιλόσοφος αφού δεν ήταν χριστιανός!

Ύψιστε Αρχηγέ! Τι έγγραφε ο άνθρωπος!

Συνεχίζουμε:

Αν ο Χριστός είναι «ου γεννηθείς» αλλά «ποιηθείς» εκ του Πατρός –άρα «ομοιοούσιος» προς αυτόν, όπως είναι ο «Νους» προς το «Έν» του Πλωτίνου, και συνεπώς όχι «ομοούσιος»–, τότε οι ιδιότητες της ανθρώπινης φύσης μπορούν ν' αποδοθούν στον «Λόγο» που είναι κοινός και στον Θεό, όπερ άτοπον... Τα προβλήματα αυτά ήταν αδύνατο να λυθούν διά της Φιλοσοφίας, διότι εφιλοσοφούσε γι' αυτά όλη η Μέση Ανατολή. [...]

Το υποληφθέν άλυτο μέρος του προβλήματος το έλυσε ο Μωάμεθ, καταργώντας απλά το «διάμεσο» μεταξύ Θεού και Κόσμου. Ωστόσο και το μέρος αυτό της «λύσεως» δεν έπαυε ν' ανήκη σ' ένα πρόβλημα που ήταν πρόβλημα της ανατολικής κυρίως Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Έτσι το Ισλάμ προέκυψε σαν μια εσωτερική υπόθεση της ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. [...] Το Ισλάμ γίνεται έτσι υπερεθνικό προ της 7ης χριστιανικής συνόδου της Νικαίας, που θα καθιερώσει την Ορθοδοξία σαν επίσημη ιδεολογία του βυζαντινού Κράτους. Η πολιτική του Ισλάμ έναντι του Βυζαντίου περνάει τώρα στα χέρια των Νεστοριανών χριστιανών. [...]

Το '21 αλλοιώς ξεκίνησε κι' αλλοιώς κατέληξε. Από κίνημα αυτονομήσεως ενός μέρους της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας μετεβλήθη σε «Επανάσταση», δηλ. σε διάσταση του ίδιου του Κράτους με αναλλοίωτο το αίτημα της «Λευτεριάς», ήγουν σε διάλυση του Κράτους και επομένως σε κατ' ανάγκην μεταβολή σε «διεθνές ζήτημα». **[Το'21] Ξεκίνησε μωαμεθανικό και τέλειωσε χριστιανικό.** [...]

Πώς τώρα έγινε και η «Μεγάλη Ιδέα» απετέλεσε μια «χριστιανική υπόθεση» και τελικώς εσυνδυάσθηκε και με το Πατριαρχείο; [...] Επί δέκα περίπου χρόνια, όπως είδαμε, μετά την άφιξη του Όθωνος, **η Ορθοδοξία δεν ανεγνωρίσθη ως επίσημη θρησκεία του Κράτους, αφού δεν υπήρχε η αντίστοιχη θρησκευτική βάση** (εκτός από την **πλειονότητα των μωαμεθανών Ελλήνων**, υπήρχαν τα ευρέα σύνολα των καθολικών του νησιωτικού χώρου). [...]

Ήμαρτον, ρε! Ήμαρτον! Το 1835 η πλειονότητα των Ελληνορθοδόξων ήταν μωαμεθανοί;

Ας είναι ελαφρύ...

ΥΓ 1. Δεν θέλησα να διαταράξω την κατανυκτική και ελληνορθόδοξη ατμόσφαιρα που επικρατούσε σήμερα στη στήλη, γι' αυτό την κακία την άφησα για το τέλος. Ο Green Patriarch

[επίσημο βιογραφικό, αγγλιστί] γεννήθηκε το 1940, την ίδια χρονιά που γεννήθηκε και ο Γεράσιμος Κακλαμάνης. Ο τελευταίος υπηρέτησε τη θητεία του με την ειδικότητα του «σκαπανέως», καθώς δεν ήτο «εθνικόφρων». Πού ακριβώς και σε ποιον στρατό και σε ποια χώρα υπηρέτησε ο **Πατριάρχης Βαρθολομαίος**; Αμέσως και σαφώς στην παραπάνω επίσημη ιστοσελίδα αναφέρονται –αγγλιστί– τα εξής: «*From 1961 through 1963 he fulfilled his military obligation as an officer in the Turkish army reserve*».

Σκαπανεύς ο εις του Ελληνικού Στρατού.

Έφεδρος Αξιωματικός ο έτερος του Τουρκικού Στρατού.

Ακολουθεί κακία:

Σε –υποθετική– περίπτωση σύρραξης μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας ο ηγέτης του Γένους των Ρωμιών θα έστρεφε το όπλο του κατά του Έθνους των Γραικών; Τι θα υπερασπιζόταν «μέχρι τελευταίας ρανίδας του αίματός» του;

ΥΓ 2. Όταν στα έλη συγκρούονται οι βούβαλοι, την πληρώνουν, λέει, τα βατράχια. Μέχρι, λοιπόν, να μας στείλουν το λογαριασμό ας απολαύσουμε αραχτοί υπό την σκιάν του όνου τις περί όνου σκιάς διαμάχες. Και ας έχουμε κάτι ακόμα υπ' όψιν μας. Αφού έτσι κι αλλιώς θα κληθούμε –σύμφωνα με την παροιμία– να πληρώσουμε τα σπασμένα, γιατί να πάρουμε το μέρος του ενός ή του άλλου;

ΥΓ 3. Περί νεοελλήνων: *magnum nominis umbra* = σκιά μεγάλου ονόματος. Πρόκειται περί ανθρώπων, οίτινες εγνώρισαν άλλοτε δόξαν, ης σήμερον μένει μόνη η ανάμνησις...

ΥΓ 4. «Τιμή και Δόξα στη Λόξα!» Που θά 'λεγε και ο Λοξίας Απόλλων, sub-chief κάποιου άλλου chief.

ΥΓ 5. Τσαφ!

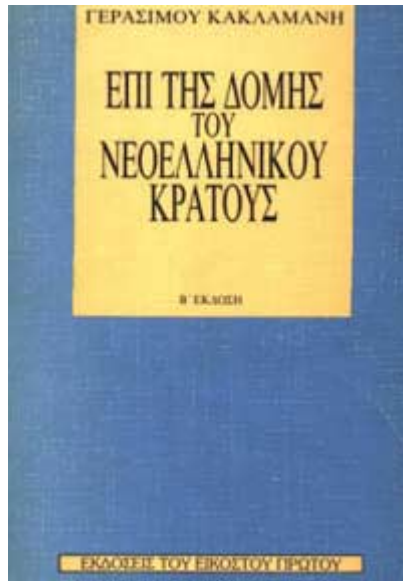
«*From 1961 through 1963 he fulfilled his military obligation as an officer in the Turkish army reserve*.»

«*Μέχρι τέλους, μέχρι και της τελευταίας ρανίδας του αίματος*».

Η συνέχεια παραπλεύρως...

Τι ακριβώς πράττει ένας βότραχος ή βρόταχος [ιωνιστί] σε μια αντίθετη περίπτωση; Η συνέχεια παραπλεύρως...

«Το ν' αναρωτηθούμε φερ' ειπείν αν ο **Άγος Μουχουρδάρης** –ο αστυνόμος του **Αλή Πασσά**– με το ελληνικώτατο όνομα "Άγος" ήταν ...»
Η συνέχεια παραπλεύρως...

«Το Ελ Άλτο στο πόδι» και ο «Γκόνι» πήρε πόδι – κατά Μαϊάμι μεριά.

«Αρχηγού» θέλοντος και καιρού επιτρέποντος –τι ονοκαλόκαιρο και τούτο μέσα στον Οκτώβριο!– την επόμενη εβδομάδα θα λύσουμε την εξής απορία: Ποια παραθρησκευτική σχέση «σπονσοράρει» το τρίτο σε δύναμη [γύρω στο 20%] κόμμα της Βολιβίας;

29/10/2003

του Χρήστου Μόρφου

«Εγώ πάντως

εξακολουθώ να βλέπω τον επερχόμενο μεσαίωνα
με φάλαγγες πιστών
με αργυρά δισκοπότηρα αφρίζοντα αίμα
με σημαιοστολισμούς και παρελάσεις
με ραβδούχους καλοθρεμμένους καλόγερους
εικόνες από παλιές εκστρατείες και τυφεκισμούς»
Μιχάλης Κατσαρός, Ο Δούλος

Εδώ ο κόσμος χάνεται και...

οι Ελλαδίτες, σ' αυτή την χαλαρή ομοσπονδία διαφόρων ελλαδίτικων και ελληνικών
κοινοτήτων που ονομάζουν ελληνική κοινωνία...
...περί άλλα τυρβάζουν.

Όπως, για παράδειγμα, τι θα γενεί το «Γένος», τι θα γενεί το «Έθνος» [το μόνο έθνος στην
Ευρώπη, που προϋπήρξε του λαού], αν επιτρέψουμε στον «πάσα ένα» να παρελαύνει
κρατώντας την ελληνική σημαία.

Σύμβολα, σύμβολα παντού και τα μυαλά...

Να συνεισφέρω κι εγώ το καπιτίς μου στην περί όνου σκιάς συζήτηση των τελευταίων
Οκτώβρηδων και Μάρτηδων.

Κατ' αρχάς, γιατί πρέπει να παρελαύνουν οι μαθητές στις εθνικές επετείους; Άγνωστον. Διότι
έτσι...

Κατά δεύτερον, ο **Ιωάννης Μεταξάς** το «Όχι» το είπε στους Αλβανούς το 1940; Διότι
συνέχεια ακούω τις τελευταίες ημέρες διάφορα για τους στρατιώτες μας που σκοτώθηκαν
στην Αλβανία – μάλιστα κάποιοι διαμαρτύρονται και στις παρελάσεις, κρατώντας
φωτογραφίες Ελλήνων στρατιωτών που σκοτώθηκαν στο Έπος του '40. Μου διαφεύγει κάτι;
Γιατί εγώ νόμιζα ότι ο πόλεμος στην Αλβανία έγινε μεν, ελληνοϊταλικός ήταν ο πόλεμος δε...

Κατά τρίτον, ποιος επιτρέπεται να κρατάει τη σημαία;

Τα τελευταία χρόνια γινόμαστε μάρτυρες φοβερών και τρομερών φαινομένων. Ο ένας –ένα
παλικαράκι, από τα Μεσόγεια, αν δεν απατώμαι– είναι Έλληνας και ο καλύτερος μαθητής.
Αλλά... Δεν... Δεν «μπορεί» να σηκώσει τη σημαία, αφού όντας άτομο με κινητικά
προβλήματα θα πρέπει να παρελάσει με το αναπηρικό καροτσάκι του...

Ο επόμενος είναι Αλβανός και ο καλύτερος μαθητής σε ελληνικό σχολείο. «Μπορεί»; Δεν... Κι
αντί να ντρέπονται οι συμμαθητές του και οι γονείς τους που «τους έβαλε τα γυαλιά» ο
βρωμοαλβανός, προχωρούν σε κινητοποιήσεις και καταλήψεις... Ο μεθεπόμενος είναι
Φιλιππινέζος και ο καλύτερος μαθητής σε ελληνικό επίσης σχολείο... Οι άλλοι έχουν το
θράσος να είναι οι μοναδικοί μαθητές σε μισοεγκαταλελειμμένο χωριό της Μεσσηνίας. Και
παρελαύνουν όλοι τους κι ας είναι Αλβανοί. [Και τι ακριβώς κάνουν οι γονείς τους εκεί;
Μήπως δουλεύουν στα χωράφια; Μπα! Πρόκειται για την Πέμπτη Φάλαγγα της Τσαμουριάς!]

Ο επόμενος;

Ας ριψοκινδυνεύσω μια πρόβλεψη. Όπου να 'ναι θα εμφανιστεί κάνας δεκαοχτάχρονος
Έλληνας και ο καλύτερος μαθητής του σχολείου του που θα δηλώσει άθεος ή
δωδεκαθεϊστής...

Εκεί να δείτε... Θα μπορεί «το άπιστο σκυλί» να κρατά τα σύμβολα της πατρίδας και της
εκκλησίας στην παρέλαση; Δεν θα «μπορεί»...

Διατί;

Διότι, στη γλυκιά μας ομοσπονδιακή –διαφόρων τοπικισμών– πατρίδα μας, Έθνος=Εκκλησία
και Εκκλησία=Έθνος. Διατί; Για συγκεκριμένους λόγους, που αναφέρονται καταλεπώς στο

βιβλίο, αποσπάσματα του οποίου φιλοξενήσαμε στη στήλη την περασμένη εβδομάδα.

[Μεταξύ άλλων: «Οι γενηές διανοουμένων του παρελθόντος είχαν έναν ηράκλειο άθλο να επιτελέσουν: να βρουν ένα φορέα υπάρξεως του νέου κράτους, μια και οι λαότητες που κάθε φορά εκλείνονταν στα σύνορα του κράτους κανένα είδος "κοινωνίας" δεν αποτελούσαν. Η Ελλάδα ως κράτος δεν μπορούσε να υπαχθεί σε καμμία από τις γνωστές κατηγορίες των "εθνών" (...) Το σύνθημα ήταν "Ελληνοχριστιανισμός", δηλαδή –μια και ο "ελληνισμός" στα πλαίσια του συγκεκριμένου κράτους ήταν κάτι το εξ υπαρχής αόριστο– τελικά "Χριστιανισμός", τελικά η Εκκλησία. Μέχρι σήμερα διεκδικεί τον "φορέα του Έθνους" χωρίς να καταλαβαίνει πόσο θανάσιμη είναι τούτη η σύζευξη (...) Μια "αστική" τάξη στην χώρα αυτή, χρησιμοποιεί μια μυθική κοινωνία, χωρίς δομές, χωρίς συνάρτηση, και με φλάμπουρο την "εθνική ομοιογένεια" που κατασκευάζει μέσω της ιδεολογίας της Ορθοδοξίας ζητάει "ανάπτυξη", "δάνεια", "παροχές"...»]

Κι υπάρχουν και χειρότερα

Τι θα συμβεί αν κάποιος Έλληνας και άριστος μαθητής αρνηθεί να κρατήσει στην παρέλαση τα σύμβολα, γιατί έτσι, δεν γουστάρει;

Ή τι θα συμβεί αν κάποιος Έλληνας καθηγητής αρνηθεί να «δώσει το βήμα» στους παρελαύνοντες μαθητές;

Α! Το τελευταίο έχει ήδη συμβεί. Η καθηγήτρια **Φραντσέσκα Ρωμάνου** αρνήθηκε να «παρελάσει» προ δύο ετών. Τι συνέβη; Της επιβλήθηκε ποινή κράτησης μισθού για 20 ημέρες. Τις απόψεις της για τις παρελάσεις και διάφορα άλλα [όπως τότε ξεκίνησαν οι παρελάσεις...] θα τις βρείτε στην προσωπική της [ιστοσελίδα](#).

[Εκ του γνωστού βιβλίου: «"Κομμουνιστής" ήταν ο απλός καθηγητής του Γυμνασίου, αν απεφάσιζε να γράψει μια "Γραμματική" της ελληνικής γλώσσας, αυτός που θα τολμούσε να διαμαρτυρηθεί για την εισβολή του ρεμπέτικου (δεδομένου ότι όλα τάλλα ήσαν "αντάρτικα"...), αυτός που θα τύχαινε να μιλήσει για "ελληνικότητα" και όχι για "εθνοκροσόνη".]

Εν τω μεταξύ, εδώ και έξι μήνες, και με αφορμή τη στάση και τις απόψεις της Φρ. Ρωμάνου έχει ανοίξει στο [Indymedia Αθηνών](#) ολόκληρη συζήτηση για το θέμα.

Συζήτηση –και όχι μόνον γι' αυτήν– για την οποία πρέπει να είναι το ακόλουθο σχόλιο:

«Σήμερα μπορεί ένας να πάρη την στήλη μιας εφημερίδος και να κρίνη τους πάντες και τα πάντα –υπάρχουν δε τέτοιες περιπτώσεις– όπως του αρέσει. Αποτέλεσμα δεν θα φέρη. Διότι η κατανόηση των γραφομένων του συμβαίνει επί ατομικού επιπέδου. Ο αναγνώστης του θα δείξη το άρθρο στον διπλανό του, αυτός θα καταλάβη το δικό του, θα συμφωνήση με τον τρόπο του, θα διαφωνήση ή θ' αρκεσθή να κουνήση το κεφάλι του, κι από 'κει και πέρα η συζήτηση θα μεταβληθή σε καφενοκουβέντα. Ο αρθρογράφος δεν επικοινωνή με τους δύο αυτούς ανθρώπους μέσω κάποιων ιδεών, οι οποίες θα μπορούσαν να τους φέρουν σε σύμπτωση αντιλήψεως και ενεργείας. Γιατί μια ιδέα δεν είναι ποτέ ιδέα αν δεν λειτουργή μέσω μιας κατάστασης που είναι κοινή σ' ένα σύνολο ανθρώπων. Οι ιδέες δημιουργούνται απ' την πραγματικότητα και δεν αποτελούν νοητικά ευρήματα αυτού που τις γράφει. (...) Έτσι παρήχθησαν πάντα οι ιδέες και έτσι έδρασαν. Στην Ελλάδα, λόγω της "πολυεθνικής" της κοινωνικής σύνθεσης, δεν υπάρχουν καταστάσεις κοινές σε μεγάλες μάζες ανθρώπων, διότι η κατάσταση μιας "εθνότητας" δεν είναι η κατάσταση της άλλης...»

Επειδή η συζήτηση έχει ήδη μεταβληθεί σε καφενοκουβέντα,

κι επειδή ο χειμώνας έκανε ήδη την εμφάνισή του,

να σας αποχαιρετήσω, ευχόμενός σας «Καλούς Μάρτηδες»!

Και τότε τα ίδια θα λέμε.

Διότι –κουφάλα νεκροθάφτη– η Ελλάς ποτέ...

Επειδή χτες το βράδυ «άκουγα» –σε τηλεφωνική επικοινωνία– έναν Έλληνα και Ελληναρά και Ελλαδίτη και Εθνικόφρονα ηγέτη πολιτικού σχηματισμού να αγανακτεί από τηλοψίας διότι κάποιος ρίχνουν τα ιερά και τα όσια της πατρίδος τοις κυσί, αναρωτήθηκα για το πώς ξεπληρώνεται η ψυχική οδύνη αυτού του ανθρώπου, που τον πνίγουν όλα τα δίκια της ελληνοφροσύνης, της χριστιανοσύνης και του *αριανισμού*.

Και θυμήθηκα ένα σχετικό έγγραφο της ΚΥΠ [29-12-1981], που είχα δει πρόσφατα. Ο περί ου ο λόγος «έκτακτος συνεργάτης» της «υπερεσίας» έλαβε για τις «υπερεσίες» του το πρώτο εξάμηνο του 1982 το ποσόν των 120.000 δραχμών. Στον κατάλογο «μισθοδοσίας εκτάκτων συνεργατών» συνυπάρχουν μαζί του και άλλα εννέα άτομα, μερικοί εκ των οποίων απαντώνται και αστέρες του ευρύτερου πολιτικού χώρου. Δεν γνωρίζω αν το έγγραφο είναι γνήσιο, αλλά και άλλες πληροφορίες επιβεβαιώνουν το περιεχόμενό του.

Μπορείτε να κρίνετε και μόνοι σας, κάνοντας ένα κλικ για να πάτε στη σχετική σελίδα του [Indymedia Αθηνών](#), όπου και δημοσιεύτηκε το έγγραφο.

Αφίσα των αναρχικών που «τιμά» την «28η Οκτωβρίου» και από την οποία «υπέκλεψα» τους στίχους του Μ. Κατσαρού. Το σύνθημα που ακολουθεί τους στίχους ολίγον τι *μονοσήμαντον*. Διά να ενθυμηθώμεν και την διαλεκτικήν αντιστροφήν του Εγέλου, το «*Όσο υπάρχουν στρατοί*

και παρελάσεις θα υπάρχουν πόλεμοι και δικτατορίες» ισχύει και από την ανάποδη: «Όσο θα υπάρχουν πόλεμοι και δικτατορίες, θα υπάρχουν στρατοί και παρελάσεις».

Το 'να φέρνει τ' άλλο...

Θυμήθηκα τον Έγελο και όλως περιέργως θυμήθηκα και τον μαθητή του και υπάλληλο του State Department, Φράνσις Φουκουγιάμα, που όταν κατέρρευσε το –υπαρκτό– τείχος του Βερολίνου [και τα υπόλοιπα «τείχη» των χωρών του ανύπαρκτου σοσιαλισμού], ανακάλυψε «Το Τέλος της Ιστορίας».

Υποθέτω ότι τώρα θα ανακαλύψει την «Ξανα-Μανά Αρχή της Ιστορίας», μιας και τα τείχη ξαναχτίζονται, όπως αυτό που κατασκευάζει το Ισραήλ για να «μαντρώσει εκτός των εδαφών "του"» τους Παλαιστίνιους. Κι όχι μόνον θα ανακαλύψει ότι αρχίζει η ιστορία, αλλά θα μείνει και έκπληκτος που αυτή θα αρχίσει για τα καλά. Καθόσον, το τείχος του Βερολίνου είχε μήκος 155 χιλιομέτρων και μέσο ύψος 3,6 μέτρων, ενώ το τείχος του Ισραήλ θα έχει μήκος 650 χιλιομέτρων και μέγιστο ύψος 8 μέτρων [όπως αναφέρει το [Indymedia Ιεροσολύμων](#)]. Όπως ήταν αναμενόμενο, τις αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ όσον αφορά στο τείχος, οι Ισραηλινοί τις έχουν γραμμένες στα παλαιότερα των υποδημάτων τους. Περισσότερα για το τείχος στις ιστοσελίδες του [Stop the Wall](#) και της –παλαιστινιακής– [Ηλεκτρονικής Ιντιφάντα](#).

Καλά τι γίνεται μ' αυτούς τους ρωσοεβραίους απατεώνες; Στην αρχή είχαμε τον Γκουσίνσκι [του Παγκοσμίου Εβραϊκού Συμβουλίου, μεταξύ άλλων] που συνελήφθη στην Ελλάδα, αλλά θεωρήθηκε ότι τα 250 εκατομμύρια δολάρια που είχε αρπάξει από διάφορες τράπεζες ήταν «πολιτικό έγκλημα». Τώρα έχουμε την περίπτωση του Μιχαήλ Χοντορκόφσκι [φωτό], προέδρου και γενικού διευθυντή του πετρελαϊκού κολοσσού Yukos, που συνελήφθη κατηγορούμενος για «σειρά εγκλημάτων, κυρίως για αισχροκέρδεια με απάτη μεγάλης κλίμακας και φοροδιαφυγή». Για άλλο στέλεχος της Yukos, που εκλέχτηκε πρόσφατα βουλευτής, έχει ζητηθεί η άρση της βουλευτικής ασυλίας του. Κατηγορείται για φοροδιαφυγή. Ενώ τρίτο στέλεχος της εταιρείας είχε συλληφθεί τον Ιούλιο «κατηγορούμενος για υπεξαίρεση κρατικής περιουσίας κατά τις ιδιωτικοποιήσεις της δεκαετίας του '90». Πολιτικά τα κίνητρα, λένε... Δεν υποστήριζαν τον Πούτιν... Συγκρούσεις μεταξύ πλιατσικολόγων...

Τι γίνεται εκείνη η ψυχή, ο Γιώργος Γούκος, που είχε συλληφθεί για τοκογλυφία στα Γιάννενα στα μέσα της δεκαετίας του 1980, είχε δικαστεί, καταδικαστεί και εκτίσει την ποινή του, και που προ ετών εργαζόταν ως ταξιδιτζής στη Νέα Υόρκη; Προφανώς η τοκογλυφία δεν ήταν ακόμη τότε πολιτικό έγκλημα...

Όχι, βρε κουτά! Δεν το ξέχασα. Η παραθρησκευτική σχέση που σπονσοράρισε στις τελευταίες προεδρικές εκλογές της Βολιβίας τον τρίτο σε ψήφους υποψήφιο είναι οι «Μούνηδες», οι γνωστοί πιστοί της Ενωτικής Εκκλησίας που έχει ιδρύσει ο αιδεσιμώτατος Σουν Μιουνγκ Μουν [φωτό]. Κανένα special αφιερωματάκι για την «Εκκλησία» θα σας ενδιέφερε;

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΠΟΛΙΟΡΚΗΜΕΝΟΙ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ: Η Ομηρία των Εθνών από τους Επικυρίαρχους «Ήταν οι καλύτερες μέρες, ήταν οι χειρότερες μέρες, ήταν τα χρόνια της σοφίας, ήταν τα χρόνια της άγνοιας... ήταν η άνοιξη της ελπίδας και ήταν ο χειμώνας της απελπισίας είχαμε μπρος μας τα πάντα, είχαμε μπρος μας το τίποτε». Κ. Ντίκενς, *Ιστορία Δύο Πόλεων*
Ζούμε σε μια ταραγμένη μεταβατική εποχή όπου καταρρέουν καθημερινά όλοι οι θεσμοί συλλογικής πίστης του νεώτερου δυτικού κόσμου. Τα διάφορα μέσα ενημέρωσης - προπαγάνδας της νέας νομενκλατούρας του διεθνούς χρηματιστηριακού κεφαλαίου και οι λοιποί σκοτεινοί μηχανισμοί ...επιχειρούν να μας πείσουν για το αναπόφευκτο μιας νέας εποχής που έρχεται: η «παγκοσμιοποίηση» του Νταβός και του Μπιγκ Μακ αλλά και του Internet. Αυτό που αποσιωπάται, όμως, είναι ότι κάθε μεταβατική εποχή είναι, ιστορικά, περίοδος μεγάλων αντιθέσεων και συγκρούσεων† εποχή μεγάλων επαναστάσεων όπως τα χρόνια της Γαλλικής επανάστασης που περιγράφει ο Κ. Ντίκενς. Έννοιες του συρμού όπως «νέα οικονομία», «καλωδιωμένος πλανήτης», «διαδραστικότητα» ή «κοινωνίες των πληροφοριών», δεν αποκτούν κανένα νομοτελικό νόημα επειδή εσιθελικά «συνωμοτούν» για να τις επιβάλλουν μια πληθώρα διαμορφωτών της διεθνούς πολιτικής και της κοινής γνώμης. Το αναπόφευκτο ή όχι των νέων σχέσεων, θεσμών και δομών, θα κριθεί μέσα από σκληρές κοινωνικές συγκρούσεις, πολέμους και μεγάλες θυσίες† στον πραγματικό ιστορικό χρόνο και όχι στην virtual reality† από τα ιστορικά πρόσωπα, με τα οράματα και τις ελπίδες τους και όχι από τα μεταφυσικά είδωλα, τα κατασκευασμένα δόγματα και τον εφησυχασμό της όποιας νομοτέλειας. Αυτό είναι και το πιστεύω αυτής της στήλης. Παράλληλα, όμως, οφείλουμε να επισημαίνουμε ότι για πρώτη φορά στην ιστορία αποσκοπείται και επιχειρείται μιας τεράστιας έκτασης χειραγώγηση των υποκειμένων της ιστορίας, των λαών και των πολιτών, χάρη στη σύγχρονη τεχνολογία μαζικού «υπνωτισμού» και mind control. Στόχος η ανεξέλεγκτη και χωρίς αντίσταση μετάβαση στην προγραμματισμένη «νέα εποχή». Μόνο δημιουργώντας εναλλακτικές βάσεις πληροφοριών μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα πολεμήσουμε τον πραγματικό άξονα του κακού: τους Επικυρίαρχους, τους Μπάνγκστερς (Bankers και gangsters) και τους διεθνείς μηχανισμούς τους. Ελπίζουμε να βρείτε την εβδομαδιαία στήλη ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΠΟΛΙΟΡΚΗΜΕΝΟΙ ενημερωτική και προβληματισμένη. Λεωνίδα Χ. Αποσκήτης

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι Ι

Παγκοσμιοποίηση: ο συνήθης ύποπτος

Υπάρχουν πολλές ενδείξεις ότι η **παγκόσμια οικονομική ολοκλήρωση** είναι μια παλιά διαδικασία. Οι διεθνείς οικονομικοί δεσμοί ήταν στενότεροι κατά τον 19ο αιώνα απ' ό,τι εν πολλοίς στον 20ο αιώνα. Το οικονομικό σύστημα αυτής της «πρώτης παγκοσμιοποίησης», της περιόδου από το 1870 έως το 1914, παρουσίαζε μεγαλύτερη συνοχή. Παρ' όλα αυτά κατέρρευσε μετά το 1914.

Μερικοί άλλοι όπως ο Kevin O' Rourke και ο Jeffrey Williamson πηγαίνουν ακόμα πιο πίσω, στην μεγάλη ανάπτυξη του παγκόσμιου εμπορίου που ακολούθησε τα ταξίδια του Χριστόφορου Κολόμβου και του Βάσκο ντα Γκάμα στο τέλος του 15ου αιώνα (στο βιβλίο τους «Μετά τον Κολόμβο»).

«Ο **Τζωρτζ Σόρος** είναι ένας από εκείνους τους ειδικούς, οι οποίοι πληθαίνουν ολοένα, και που, μολονότι αναγνωρίζει τη δύναμη της παγκοσμιοποίησης να παράγει πλούτο, αναγνωρίζει επίσης και τις αντίστροφες συνέπειές της»... σημειώνει ο Joseph E. Stiglitz στα ΝΕΑ της 15/5/2002.

«Η "ετυμηγορία" του είναι απλή: Η παγκοσμιοποίηση έχει βλάψει πολλούς ανθρώπους, κυρίως φτωχούς, στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Η παγκοσμιοποίηση έχει στρεβλώσει τη διεθνή κατανομή των πλουτοπαραγωγικών πόρων προς όφελος των ιδιωτικών συμφερόντων και προς ζημία του κοινού καλού. Και οι παγκόσμιες χρηματοπιστωτικές αγορές είναι επιρρεπείς στις κρίσεις. Όποιος έχει παρακολουθήσει χωρίς ιδιαίτερο ενθουσιασμό τη διαδικασία της παγκοσμιοποίησης τα τελευταία χρόνια, δεν μπορεί να διαφωνήσει σε τίποτα με αυτή την "ετυμηγορία"».

1. Η Παγκοσμιοποίηση «χάνει το παιχνίδι»
2. Οι Ρωμαίοι φροντίζουν πάντα για μας!
3. Ένας κόσμος σε κίνδυνο
4. Η Παγκοσμιοποίηση της «Μη-Ανοχής»
5. Ο Επερχόμενος Παγκόσμιος Εφιάλης: το σχέδιο είναι έτοιμο

Η Παγκοσμιοποίηση «χάνει το παιχνίδι»

Ο σαρονικός σιωνισμός έτοιμος να εκραγεί και να ανατινάξει την παγκόσμια ειρήνη.

Η Παγκοσμιοποίηση βρίσκεται στα όριά της, συμφώνησαν όσοι συμμετείχαν στο τριήμερο φόρουμ της *Monde Diplomatique* και της *Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας* που έγινε στο Γαλλικό Ινστιτούτο (15-17/5).

«Η παγκοσμιοποίηση είναι, αλλά δεν θα είναι για πολύ, μια μεταβατική κατάσταση», είπε ο **Φιλίπ Γκολούμπ**, σύμβουλος έκδοσης της *Monde Diplomatique*.

Αν η παγκοσμιοποίηση ήθελε να είναι «πραγματικό και όχι απατηλό σύστημα» θα έπρεπε να καταπολεμά την ανισομέρεια του πλούτου και την αδικία, τόνισε ο καθηγητής Κώστας Βεργόπουλος, Αν, όμως, δεν μπορεί να τις διορθώσει, απλώς «**δεν μπορεί να επιβιώσει ως σύστημα**». Τέσσερις μύθοι έχουν κτιστεί γύρω από την Παγκοσμιοποίηση. Τους ανέλυσε ο **Κώστας Βεργόπουλος**. «Ο πρώτος και βασικότερος μύθος αφορά την ειρήνη», είπε. Όχι μόνο δεν υφίσταται αλλά αντίθετα βλέπουμε την θέση της να έχει πάρει ο **μιλιταρισμός** και η ωμή στρατιωτική βία... Ένας άλλος μύθος είναι «η ιδέα του κοινωνικού ειρηνισμού». Σήμερα βλέπουμε την άνοδο των κοινωνικών συγκρούσεων στην Ευρώπη. Άλλος ένας μύθος είναι ότι τα κράτη-έθνη θα σβήσουν. Όσο για τον τέταρτο μύθο, τον «ανθρωπισμό», όσο και αν τον εκμεταλλεύονται οι εκπρόσωποι της διεθνούς ελίτ, στην πράξη είναι η «γραμμή αντίστασης η οποία σήμερα ανέρχεται», ήταν τα λόγια του Κώστα Βεργόπουλου.

Η παγκοσμιοποίηση γεννά τελικά μια δυναμική η οποία, διαφεύδοντας τις «νέο-εποχίτικες» ελπίδες του γεννήτορά της, οδηγεί σε μια παγκόσμια σύγκρουση.

Οι Ρωμαίοι φροντίζουν πάντα για μας!

Η «Νέα Ρώμη» συναντά τους νέους βαρβάρους.

Επάνω και κάτω: Παρέλαση μαθητών των στρατιωτικών ακαδημιών στην Νέα Υόρκη και στην γενέτειρα του Σαντάμ Χουσεΐν, το Τικρίτ.

Germania Magna. 19 Οκτωβρίου, 8 μ.Χ.

Αδελφέ, χαιρετίσματα από τον ποταμό Έλβα. Ενώ εσύ το βράδυ πλαγιάζεις σε μαλακά ανάκλιτρα... εμείς οι φτωχοί στρατιώτες, τουρτουρίζουμε στα αντίσκηνά μας... Η αυριανή μάχη μας θα είναι ευγενής† μια πράξη δικαιοσύνης η οποία θα φέρει νέα δόξα στην Ρώμη. Θα χτυπήσουμε τους βαρβάρους οι οποίοι ...κάνουν επιδρομές κατά μήκος του Ρήνου, στην δική μας επικράτεια, αφήνοντας χιλιάδες νεκρούς - μια προσβολή κατά της Ρωμαϊκής κυριαρχίας που δεν μπορεί να παραμείνει αναπάντητη... Όμως, αδελφέ, ακούω ανησυχητικά νέα σχετικά με τους αποκαλούμενους «δημοκρατικούς»... Γνωρίζω τις διαδόσεις. Ξέρω πως ο Αύγουστος έχει αναλάβει προσωπικά πολλές από τις κρατικές υποθέσεις με τις οποίες κάποτε ασχολούντο διάφοροι υπεύθυνοι. Αλλά δεν υπάρχει πρόβλημα: σε κάθε στάδιο οι εξουσίες αυτές έχουν γίνει αποδεκτές από την Γερουσία και επικυρωθεί από τον νόμο -όλα γίνονται σύμφωνα με τις καλύτερες Ρωμαϊκές παραδόσεις...

Μόλις ξεπεράσουμε αυτές τις επικίνδυνες κακοτοπιές, θα λήξει η υπερσυγκέντρωση των εξουσιών...

Αφγανιστάν, Μάιος του 2001

Η μάχη συνεχίζεται. Έχουν πεθάνει πολλές χιλιάδες Αφγανοί πολίτες. Υπάρχει σχέδιο να διευρυνθεί η σύρραξη ώστε να περιλάβει και άλλες χώρες του «άξονα του κακού»... «Τώρα είναι η ώρα να δράσουμε τολμηρά, να οικοδομήσουμε και να υπερασπισθούμε την εποχή της ελευθερίας», είπε ο Πρόεδρος Μπους...

(Ο **Chris Floyd**, συντάκτης τακτικής στήλης των **St. Petersburg Times**, σκιαγραφεί δύο ανησυχητικά **παράλληλες αυτοκρατορικές πολιτικές**).

Ένας κόσμος σε κίνδυνο

Η Ιστορία έχει μια σκληρή αίσθηση του χιούμορ: μας κληροδότησε έναν πλανητάρχη που δεν έχει ιδέα για το πού βρίσκονται οι χώρες που βομβαρδίζει. (Σκηνή από την ταινία «Ο Μεγάλος Δικτάτορας» με τον Τσάρλι Τσάπλιν)

Επάνω και κάτω: «Σταμάτα Μπους», «Επιχείρηση: Διαρκής Ηλιθιότητα», φωνάζουν οι χιλιάδες Γερμανοί διαδηλωτές.

Ποτέ πριν ο κόσμος μας δεν βρέθηκε σε τόσο μεγάλο κίνδυνο. Από την μια μεριά βρίσκεται μια διεθνής μεσσιανική ελίτ, έτοιμη να σαρώσει την γη με ξίφος της τα πυρηνικά όπλα και θρησκεία της το ελεύθερο εμπόριο. Από την άλλη βρίσκεται η ανθρωπότητα και ο πλανήτης, οι οποίοι αντιμετωπίζονται σαν εμπορεύματα προς κατανάλωση, χρήση και απόρριψη. Οι έννοιες του διεθνούς νόμου και της δικαιοσύνης δεν έχουν καμία επιρροή πλέον. Μια ατμόσφαιρα ματαιότητας και αποτυχίας είναι διάχυτη στον ΟΗΕ. Ο πόλεμος καταβροχθίζει την Παλαιστίνη και το Ισραήλ, συνεχίζεται στο Αφγανιστάν και απειλεί το Ιράκ και τις Αραβικές χώρες. Οι δημιουργοί του πολέμου είναι απροκάλυπτοι ως προς τις προθέσεις τους. Η ειρήνη δεν ασκεί πια καμία έλξη στις ΗΠΑ. Αυτό που έχει σημασία τελικά είναι η ωμή βία. Το Ισραήλ έχει παραβιάσει αμέτρητες συνθήκες, συμφωνίες και αποφάσεις του ΟΗΕ κατά τις επιθέσεις του εναντίον των Παλαιστινίων. Τα διπλά μέτρα και σταθμά των ΗΠΑ αποκαλύφθηκαν επίσης κατά το σύντομο πραξικόπημα της Βενεζουέλας.

Ολόκληρος ο κόσμος, γενικά, βρίσκεται σε κίνδυνο. Παραδοσιακοί τρόποι ζωής εξαφανίζονται ενώ ταυτόχρονα χάνονται δεκάδες γλώσσες. Λόγω της αλλαγής του κλίματος και βασικών καταχρήσεων εκ μέρους μας, τα πολύ περιορισμένα αποθέματα πόσιμου νερού εξαντλούνται με ταχύ ρυθμό. Αν προσθέσουμε σ' αυτά τους γενετικά μεταλλαγμένους οργανισμούς που

προωθούνται από τις εταιρείες, τότε το λυώσιμο των αρκτικών παγόβουνων ίσως να είναι το τελευταίο που θα πρέπει να μας απασχολεί! (Περισσότερα σχετικά μπορείτε να βρείτε στο nyc.indymedia.org).

Η Παγκοσμιοποίηση της «Μη-Ανοχής»

Το Ισραήλ είναι ο αγαπημένος σύμμαχος των ΗΠΑ και ο βασικός συμπαράστατος στον γενικευμένο πόλεμο κατά της «τρομοκρατίας». Το κράτος αυτό γίνεται ολοένα και **λιγότερο ανεκτικό** στις διαφορετικές φωνές. Κάτι αντίστοιχο συμβαίνει και στην αμερικανική κοινωνία. Νέοι, αυστηρότεροι κανόνες εφαρμόζονται στον κρατικό ραδιοφωνικό σταθμό «Φωνή του Ισραήλ». Ειδήσεις, σχετικά με τους στρατευμένους αντιρρησίες συνείδησης, που έχουν φθάσει τον τελευταίο μήνα τους 68 (*The Independent*), είναι απαγορευμένες. Παρά ταύτα, η οικονομική βοήθεια των ΗΠΑ προς το Ισραήλ θα αυξηθεί κατά 200 εκατομμύρια δολάρια ετησίως. Το **Πεντάγωνο** και το **ισραηλινό Υπουργείο Αμύνης** προχωρούν σε συνεργασίες υψηλού επιπέδου. Μια από αυτές είναι και η από κοινού παραγωγή του αντι-βαλλιστικού βλήματος Arrow. Μια άλλη είναι η ανάπτυξη αντι-αεροπορικών όπλων λείζερ.

Η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η ωμή καταστολή σε παγκόσμια κλίμακα, από το Σηάτλ έως την Παλαιστίνη.

Ο Επερχόμενος Παγκόσμιος Εφιάλης: το σχέδιο είναι έτοιμο

Το τέλος της αθωότητας της μεταπολεμικής εποχής και η ενσάρκωση της «παγκοσμιοποίησης του τρόμου» είναι γεγονός μετά την 11η Σεπτεμβρίου. Οι γεωπολιτικές παράμετροι που διαμορφώθηκαν μετά την ιστορική αυτή ημερομηνία δείχνουν ιδιαίτερα ευνοϊκές για το κράτος του Ισραήλ, τον μεγαλύτερο «trouble maker» του πλανήτη. Η μεταφυσική της «τελικής λύσης» στην Μέση Ανατολή φαίνεται να παίρνει την σκυτάλη. Το ομολόγησε κυνικά ο ίδιος ο Ισραηλινός υπουργός Αμύνης **Έφι Ειτάμ**: «*Το Ισραήλ είναι η αποκάλυψη της Θείας Πρόνοιας στην Ιστορία και ο ρόλος του είναι να εγκαταστήσει στην γη το απόλυτο και αιώνιο καλό*»...

Ο υπερεθνικιστής πολιτικός εξέθεσε λεπτομερώς το σχέδιο του Ισραήλ για το άμεσο μέλλον: «*Μια μέρα τα 3 εκατομμύρια των Παλαιστινίων που ζουν στη Δυτική Όχθη και την Λωρίδα της Γάζας θα μετακομίσουν στην Ιορδανία*».

Η υποταγή της παγκόσμιας πολιτικής στην μεταφυσική απόπειρα εκπλήρωσης των ιδεολογημάτων είναι ο,τι χειρότερο σενάριο μπορεί να συμβεί. Η αφορμή, αργά ή γρήγορα, θα δοθεί. Θα φροντίσουν γι' αυτό οι ίδιοι **παρασκηνιακοί κύκλοι** που έδρασαν στις 11/9. Τα νέα εκατοντάδες θύματα -ή πολλές χιλιάδες αυτή τη φορά- μπορεί να είναι οπουδήποτε: στο Ισραήλ, στις ΗΠΑ ή στην ίδια την Ευρώπη (για να τιμωρηθεί η αναίδειά της...). «Μόλις δοθεί η κατάλληλη αφορμή, γράφει ο Μάρτιν βαν Κρέβελντ στη Σάντεϊ Τέλεγκραφ, το Ισραήλ θα κινητοποιηθεί με αστραπιαία ταχύτητα. Πρώτον, τα τρία υπερσύγχρονα πυρηνικά υποβρύχιά του θα λάβουν θέσεις πυρός στη θάλασσα. Τα σύνορα θα κλείσουν, θα επιβληθεί λογοκρισία και όλοι οι ξένοι ανταποκριτές θα κλειστούν σε ένα ξενοδοχείο ως «φιλοξενούμενοι» της κυβέρνησης. Θα αναπτυχθούν 12 μεραρχίες, οι 11 από τις οποίες είναι τεθωρακισμένες: 5 εναντίον της Αιγύπτου, 3 εναντίον της Συρίας και 1 εναντίον του Λιβάνου. Θα απομείνουν έτσι άλλες 3 μεραρχίες στραμμένες προς Ανατολάς και αρκετά τανκς για να σταλεί από ένα σε κάθε ισραηλινή πόλη με σημαντικό αραβικό πληθυσμό. Για την εκδίωξη των Παλαιστινίων δεν θα χρειαστούν παρά μερικές ταξιαρχίες. Μπροστά σ' αυτά που θα κάνουν, η Τζενίν θα μοιάζει με απλό "τσιμπημα"»... (TA NEA, 21/4/2002).

Η συνέχεια είναι ανοικτή σε κάθε απρόβλεπτο σενάριο. Οι φιλοδυτικές κυβερνήσεις των Αραβικών χωρών θα καταρρεύσουν. Όπλα μαζικής καταστροφής θα αναπτυχθούν σε διάφορα μέτωπα. Αν το Ιράκ τολμήσει να καταφύγει σε πυραύλους με βιολογικές κεφαλές, το Ισραήλ θα απαντήσει με **πυρηνικό βομβαρδισμό**, όπως έχει προειδοποιήσει. Στο άλλο άκρο, το Κασμίρ, οι μουσουλμάνοι θα ξεσηκωθούν εναντίον του συμμάχου του Ισραήλ, της ινδουϊστικής Ινδίας. Οι πυρηνικές υπερδυνάμεις της Ασίας θα εμπλακούν και είναι αμφίβολο αν οι Ηνωμένες Πολιτείες θα μπορέσουν να τις εμποδίσουν...

Το σχέδιο είναι έτοιμο και ονομάζεται «**μεταφορά**». Το αποκάλυψε ο πιο γνωστός Ισραηλινός ιστορικός. Κάτι ανάλογο με την «τελική λύση» του Χίτλερ... Όλα οδηγούν σε μια πυριπυδαποθήκη. Είναι, ίσως, ώρα να καταλάβουν οι Ισραηλινοί πολίτες στο Ισραήλ και οι ισχυροί Αμερικανοεβραίοι της Αμερικής ότι η μεγαλύτερη υπηρεσία που μπορούν να προσφέρουν στην ανθρωπότητα και τους εαυτούς τους είναι η απόλυτη καταδίκη του σαρονικού σιωνισμού. Πριν είναι αργά. Γιατί, μπορεί οι Ισραηλινοί στρατιωτικοί αναλυτές να υπολογίζουν ότι ο πόλεμος θα τελειώσει γρήγορα και θα είναι οι νικητές. ΑΛΛΑ... όλοι θα έχουν πλέον καταλάβει ποιος επωφελήθηκε από τις τόσες προβοκάτσιες. Μια προοπτική αρκούντως θεαματική...

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι II

του Λεωνίδα Αποσκήτη

Το δίκτυο Αλ Τζαζίρα ανοίγει τον φάκελλο των "Πρωτοκόλλων"

Σε ένα στρογγυλό τραπέζι που οργάνωσε ο Φαιζάλ αλ-Κασσέμ στο αραβικό κανάλι Αλ Τζαζίρα, με προσκεκλημένους τον Καμαράν Καρανταγή, Ιρακινό διανοούμενο που ζει στο Λονδίνο και τον Μωχάμεντ Τζαμίλ Μπεν Μανσούρ, Μαυριτανό αντισιωνιστή ακτιβιστή, συζητήθηκε το θέμα των αμφιλεγόμενων «Πρωτοκόλλων».

Φαιζάλ αλ-Κασσέμ: *Ο Μοσέ Νταγιάν είχε άδικο όταν έλεγε ότι «οι Άραβες δεν διαβάζουν, και αν διαβάσουν, δεν καταλαβαίνουν, και εφ' όσον δεν καταλαβαίνουν, δεν ξεσηκώνονται»; Τελικά, οι Άραβες έχουν διαβάσει τα Πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών; Τα έχουν καταλάβει; Και, αν συμβαίνει αυτό, τι κάνουν στο βαθμό που όσα είναι γραμμένα σ' εκείνο το βιβλίο πραγματοποιούνται όλες αυτές τις ημέρες μπροστά στα μάτια τους;...*

Μωχάμεντ Τζαμίλ Μπεν Μανσούρ: Σας ευχαριστώ κ. Φαιζάλ. Θα ήθελα κατ' αρχάς να επωφεληθώ από την ευκαιρία αυτή και να στείλω χαιρετισμό στον Παλαιστινιακό λαό ο οποίος αντιμετωπίζει καθημερινά την πραγματική εφαρμογή του μεγαλύτερου μέρους των σχεδίων που περιέχονται στα Πρωτόκολλα. Διευκρινίζω ότι δεν είμαι από αυτούς που υπερβάλλουν ως προς την δύναμη της σιωνιστικής οντότητας, ούτε από εκείνους που υπερβάλλουν ως προς την επιρροή των Εβραίων και την κυριαρχία τους στον κόσμο...

Καμαράν Καρανταγή: Πρέπει τελικά να λάβουμε υπ' όψιν μας το ιστορικό περιβάλλον μέσα στο οποίο εμφανίστηκε αυτό το έγγραφο, ποιος το έγραψε και το συμφέρον που εξυπηρετούσε. Πρέπει να γνωρίζουμε συνεπώς ότι το τσαρικό καθεστώς εξυπηρετήθηκε από το ντοκουμέντο αυτό προκειμένου να δικαιολογήσει τα πογκρόμ που είχαν οργανωθεί τότε κατά των Εβραίων. Ο Χίτλερ χρησιμοποίησε εξ ίσου τα Πρωτόκολλα για να δικαιολογήσει το Ολοκαύτωμα και τον αφανισμό των Εβραίων. Κατά την άποψή μου, είναι σε ένα βαθμό προσβλητικό για την αραβική συνείδηση να πιστεύουμε σε τέτοιες μωρολογίες. Αποδίδουμε, έτσι σχεδόν υπερφυσική δύναμη σε τριακόσιους ανθρώπους οι οποίοι, σύμφωνα με τα Πρωτόκολλα, μαζεύτηκαν πριν από εκατό χρόνια για να οργανώσουν την κυριαρχία του κόσμου...

Φαιζάλ αλ-Κασσέμ: *Σύμφωνοι, αλλά ας παραμερίσουμε τις ιστορικές ερωτήσεις και ας μιλήσουμε για το περιεχόμενο των Πρωτοκόλλων. Μπορούμε να αρνηθούμε την πραγματικότητά τους;*

Καμαράν Καρανταγή: Ακούστε, αν οι Ισραηλίτες είχαν πραγματικά στην κατοχή τους αυτή την σχεδόν θεϊκή δύναμη, δεν πιστεύετε ότι θα είχαν λύσει όλα τους τα προβλήματα προ πολλού;...

Μωχάμεντ Τζαμίλ Μπεν Μανσούρ: Σίγουρα, το σιωνιστικό κίνημα δεν δημιουργήθηκε για θέσει σε εφαρμογή όλα αυτά που προβλέπονται στα Πρωτόκολλα, αλλά πάντως τα κατάφερε σε ορισμένους τομείς, ιδιαίτερα στα μέσα ενημέρωσης και τον έλεγχό τους...

Φαιζάλ αλ-Κασσέμ: *Δέχστε ότι τα Πρωτόκολλα είναι πλαστά, αλλά δεν αρνείσθε το περιεχόμενό τους γνωρίζοντας ότι οι Εβραίοι κυριαρχούν στην πολιτική, την οικονομία, τις τράπεζες, τους διεθνείς οργανισμούς, τα μέσα ενημέρωσης, τον κινηματογράφο, τα πανεπιστήμια, τα κέντρα σπουδών και τα δίκτυα κατασκοπείας. Συνεπώς, υπάρχει μια εβραϊκή κυριαρχία στον κόσμο, είτε τα Πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών είναι αληθινά είτε όχι.*

Καμαράν Καρανταγή: Από σεβασμό για το αραβικό πνεύμα, δεν πρόκειται να ανεχθούμε αυτό το είδος επιμυθίων, γιατί αν δεχθούμε τα παραπάνω χάνουμε κάθε σεβασμό για τον εαυτό μας. Αυτά τα *Πρωτόκολλα* σαφώς αποδεικνύουν ότι ο εχθρός είναι ο Χριστιανισμός και όχι το Ισλάμ... Δεν μπορεί κανείς να αρνηθεί τον ασφυκτικό έλεγχο των ΜΜΕ στις ΗΠΑ. Αλλά, οι δυτικές κοινωνίες είναι διαφορετικές από τις δικές μας.

Περισσότερα στις διευθύνσεις courrierinternational.com, aljazeera.net

Διαβάστε μια πλήρη έρευνα για τον ρόλο των «Πρωτοκόλλων της Παγκοσμιοποίησης» στο *ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ* του Ιουνίου 2002.

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι III

του **Λεωνίδα Αποσκήτη**

Η εμπορευματοποίηση του κόσμου

Οι αρχιτέκτονες της παγκοσμιοποίησης είναι μια μειοψηφία χωρίς πρόσωπο, η οποία έχει στην διάθεσή της τεράστια μέσα και κρύβεται πίσω από ακαταλαβίστικες και απατηλές εκφράσεις, όπως «δομική προσαρμογή», «ελεύθερο εμπόριο» ή «αξία για τον μέτοχο». Η παγκόσμια τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο αυξάνουν τη μιζέρια των φτωχών χωρών. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου μετατρέπει την ανθρώπινη δραστηριότητα σε εμπόρευμα.

«Θεωρία της συνωμοσίας; Σε καμία περίπτωση. Αντίθετα, ρεαλιστικές διαπιστώσεις», λέει η Σούζαν Τζωρτζ, αντιπρόεδρος της οργάνωσης ATTAC (Association pour la Taxation des Transactions financières pour l' Aide aux Citoyens), που δρα στην Γαλλία και μάχεται την Παγκοσμιοποίηση.

Η Παγκόσμια Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο προκαλούν, μέσω των πολιτικών τους, το βύθισμα των φτωχών χωρών όλο και περισσότερο μέσα στην μιζέρια. Οι διεθνείς οικονομικές αγορές έχουν καταντήσει σχεδόν ολοκληρωτικά παρασιτικές και δεν τονώνουν πλέον την πραγματική οικονομία. Οι πολυεθνικές εταιρείες «υποκαθιστούν» τις κυβερνήσεις και την Ευρωπαϊκή Ένωση τα κέρδη τους αυξάνονται ενώ ο αριθμός των υπαλλήλων τους μειώνεται. Αποφεύγουν όλο και περισσότερο να πληρώνουν φόρους. Όσο για τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, αντικειμενικός του σκοπός είναι να μετατρέψει όλες τις ανθρώπινες δραστηριότητες σε εμπορεύματα.

Ποιοι είναι υπεύθυνοι;

«Δεν σας πιστεύουμε πλέον, εσάς τους **"Κύριους του Σύμπαντος"**», τονίζει η Σούζαν Τζωρτζ, «τους προέδρους των πολυεθνικών και τους άλλους μεγάλους κερδοσκόπους. Δεν σας θεωρούμε πλέον νόμιμους, εσάς της G8, για να αποφασίζετε για τις υποθέσεις ολόκληρου του πλανήτη. Και εσείς, οι οικονομιστές του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, που είστε ανίκανοι να κουμαντάρετε μια πιπσαρία της γειτονιάς, θέλετε να διαχειρισθείτε τα τρία τέταρτα του κόσμου; Συνεχίστε αν θέλετε **να γιορτάζετε τις μεγάλες σας παράτες στο Νταβός, να πραγματοποιείτε μυστικά τα παράνομά σας συνέδρια στα μεσαιωνικά κάστρα, να παραβρίσκεστε στις τελετουργικές σας συναντήσεις**. Τίποτα δεν έχετε καταλάβει, δεν είστε πλέον οι κατάλληλοι. Ή μάλλον προτιμώ την λέξη στα αγγλικά. Είστε

«irrelevant» - **άσχετοι** για να λύσετε τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε.

Οι ιδέες σας είναι φθαρμένες, οι πολιτικές σας γερασμένες, η νομιμότητά σας διάτρητη, όχι όμως και η δύναμή σας. Έχετε ακόμα μια τεράστια δυνατότητα να προκαλέσετε καταστροφές».

Τι να κάνουμε;

Πριν από είκοσι ή τριάντα χρόνια, η πολιτική και η αγωνιστική δραστηριότητα ήταν πολύ πιο εύκολες. Αρκούσε να φωνάξεις «Έξω οι Αμερικανοί από το Βιετνάμ!», «Ζήτω οι Σαντινίστας!», ή «Όχι στο Απαρτχάιντ!». Όλος ο κόσμος καταλάβαινε. **Σήμερα οι μάχες είναι πολύ πιο περίπλοκες.**

Κατ' αρχάς: *Ποιοι* είναι οι υπεύθυνοι; Και αμέσως μετά: *Πώς* θα τους σταματήσουμε; Οι απαντήσεις σ' αυτή την δεύτερη ερώτηση είναι πολλαπλές και αποτελούν αντικείμενο ζωηρών συζητήσεων μέσα στους κόλπους του κινήματος.

Περισσότερα για τα άρθρα της **Σούζαν Τζωρτζ**, στις διευθύνσεις:

attac.org
cidse.org
cetim.ch
nouvel.Obs.com

Η Susan George

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι IV

του **Λεωνίδα Αποσκήτη**

**ABOVE TOP SECRET:
ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

«Σαν ένας μακρόσυρτος φρικιαστικός κεραυνός, προάγγελος κυκλώνων που σκοτεινιάζουν τον ουρανό και τσακίζουν τις πόλεις, το αιφνίδιο μαντάτο αντήχησε...» [Αλέχο Καρπεντιέ, Ο αιώνας του διαφωτισμού, (από την τελευταία προκήρυξη της 17N)].

1. ΕΤΟΣ ΜΗΔΕΝ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

Ιούλιος 2002: Τα απόνερα της 11/9 φθάνουν στην Ελλάδα. Ύστερα από ένα συντονισμένο γιουρούσι των διεθνών μυστικών υπηρεσιών (CIA, M16, Σκώτλαντ Γιארντ, Μοσσάντ κ.ά...), αρχίζει να αποκαλύπτεται σε επιμελημένες δόσεις ένα μεγάλο, καλοστημένο, μέχρι στιγμής, σενάριο που έχει εκπονηθεί από εξαμήνου τουλάχιστον. Οι μυστικοί σκηνοθέτες του, το σκηνοθετικό Ηγουμενείο, είχαν αναθέσει προ πολλού στα ντόπια ΜΜΕ να διαδραματίσουν τον ρόλο του «κράτη» των αστυνομικών εξελίξεων. Η τεράστια επιχείρηση ψυχολογικού πολέμου και παραπληροφόρησης, που γίνεται αυτόν τον καυτό Ιούλη του 2002 και καθοδηγεί τις διωκτικές αρχές, είναι πρωτοφανής για την Ελλάδα. Ό,τι προαναγγέλλεται κάποια στιγμή, πραγματοποιείται οπωσδήποτε σε τρεις-τέσσερις ημέρες.

Η συμμετοχή στην φετινή σύνοδο της *Λέσχης Μπίλντερμπεργκ* γνωστού Έλληνα δημοσιογράφου, που από τον χειμώνα ξεκίνησε να «αποκαλύπτει» τους **Φακέλλους** της Τρομοκρατίας, δεν ήταν τυχαία..., καθόλου τυχαία. Ούτε το ότι πρωτοστατεί στις κατασκευασμένες «αποκαλύψεις» δημοσιογράφος γνωστός για την εξάρτησή του από επιχειρηματία των «νέων τζακιών» που έχει κατηγορηθεί για τις σχέσεις του με τις μυστικές υπηρεσίες (CIA, Στάζι).

Από κοντά και μια ντουζίνα εισαγγελέων-τηλεπαρουσιαστών που προσαρμόζουν το ντελάγημά τους στα κελεύσματα των «σκηνοθετών». Οι τελευταίοι έχουν ήδη εξασφαλίσει την συναίνεση των εργολάβων-αφεντικών τους που ανησυχούν για τα οικονομικά πακέτα των Ολυμπιακών Αγώνων και την ενδεχόμενη αποτυχία τους μετά από ένα μπουκόταζ των καλύτερων εθνικών αντιπροσωπειών (ΗΠΑ, Αγγλίας, Γερμανίας και άλλων...).

Όλοι αυτοί, συνεπικουρούμενοι από γνωστούς «παραθυράκηδες» τρομοκρατολόγους, γνωστά πρακτόρια, «Νοεμβρολόγους» αριστεριστές, γραφολόγους, αστρολόγους και απόστρατους «Σέρλοκ Χολμς» των υπηρεσιών ασφαλείας, προσπαθούν να μας πείσουν για το εξής εφιαλτικό σενάριο: Ότι κάποιος στυγερός δολοφόνος, που ένα φεγγάρι πέρασε από το Παρίσι και την Κούβα, εκεί δηλαδή που όλοι οι καθοδηγητές της μεταπολιτευτικής μας ξεφτίλας είχαν καταφύγει ακριβώς μόνο και μόνο για να ΜΗΝ κάνουν αντίσταση κατά της δικτατορίας, είναι ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ της 17N. Αυτός, λοιπόν, ήρθε μετά στην Ελλάδα, στρατολόγησε τρία-τέσσερα παπαδοπαίδια, κανά δυό μεσίτες, έναν ασθματικό, έναν καρδιοπαθή και έναν αστυνομικό -που αγνοείται- για εκτελεστές και, μαζί με μια ντουζίνα γυναίκες (μία Γαλλίδα, μία Ισπανίδα, μία κοσμική, μία ξανθεία, μια ρουφιάννα της Λουίζης Ριανκούρ, και έπεται συνέχεια) στήσανε την φοβερότερη φονική μηχανή που γνώρισε αυτός ο τόπος...

Οι ανόητοι αυτοί -μέχρι κρετινισμού- «ιδεολόγοι» με τα διάφορα ψευδώνυμα (Αλέκος, Λάμπρος, Νικήτας) γνώριζαν ο ένας τον άλλον και όλοι μαζί τον «αρχηγό». Πήγαιναν όλοι μαζί εκδρομή (με *βανάκι*) στο *Συκούριο*, ένα από τα καλύτερα φυλασσόμενα νατοϊκά στρατόπεδα της Λάρισας και έκλεβαν πάνω από 100 ρουκέτες. Μαζευόντουσαν δε κατά τακτά διαστήματα σε κάποια καφενεία όπου με ένα ανώνυμο τηλεφώνημα ο «αρχηγός» τους έδινε εντολές (*Άκουσες, Αλέκο;...*) να πηγαίνουν και να «εκτελούν» κάποιους «εκπροσώπους της ΛΜΑΤ» (όπως ακριβώς αναφέρεται σε απολογία συλληφθέντος, χωρίς να ξέρει ο ίδιος τι εννοεί), τα ονόματα των οποίων μάθαιναν την επομένη...

Ο «αρχηγός», σαν μαιτρ της παρανομίας, ερχόταν κι αυτός από κοντά, κουβαλώντας πλαστή ταυτότητα που ανήκε σε γυναίκα, κινδυνεύοντας έτσι να πέσει θύμα μιας απλής αστυνομικής αναγνώρισης. Επιπλέον δε, έβαζε το κεφάλι του στον «πάγκο του χασάπη» για δέκα κιλά μπογιές προκειμένου να βάψει το σπίτι του κόκκινο και να έρθει σε ρήξη και σε δίκες με όλη την τοπική κοινωνία των Λειψών, του νησιού όπου ήταν το «άντρο» της ελληνικής τρομοκρατίας...

Για να μην τρελλαθούμε, για να μην εκποιήσουμε κάθε ικμάδα της λογικής και της αξιοπρέπειάς μας, ας απαντήσουμε σε όλα αυτά τα «πρεζόνια» των παραθύρων, στους ομιλούντες κλώνους των μυστικών υπηρεσιών με τις «αποκλειστικές» πληροφορίες: **Fuck you boys!**

2. ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ

Για να γειωθούμε σε μια σοβαρή και ρεαλιστική ανάγνωση της πραγματικότητας και να ξεφύγουμε από τα χαμηλά της τηλεοπτικής «17N του χαβαλέ», ας προσπαθήσουμε να δούμε τις γενικότερες εξελίξεις. Το πρώτο δεκαπενθήμερο του Ιουλίου δεν σημαδεύτηκε μόνο από την εξάρθρωση πυρήνων της 17N, αλλά και από την παράλληλη ιστορική παράδοση -μετά συγγνώμης- του Ιρλανδικού IRA και την σύλληψη της περιβόητης Ισπανικής GRAPO... Το μήνυμα είναι σαφές: *Ο Πόλεμος των Πολιτισμών* δεν χρειάζεται παράπλευρους «τρομοκράτες» που μπορεί να βρίσκουν και συμπάθειες μέσα στην δυτική κοινή γνώμη. Ο εχθρός πρέπει να είναι ένας και μισητός: ο φοβερός Μπιν Λάντεν. «Όσοι δεν είναι μαζί μας είναι εναντίον μας»...

Ο ορίζων διεθνώς ζοφούται. Ο καπιταλισμός δεν μπορεί να επιζήσει χωρίς βία. Η ασυδοσία της αγοράς δεν είναι μια φυσική μορφή ζωής και ανταλλαγής των ανθρώπων. Επιβάλλεται με μηχανισμούς βίας. Όλο και περισσότεροι άνθρωποι καταλαβαίνουν ότι μπαίνουμε σε μετα-Οργουελικό κόσμο ηλεκτρονικής καταστολής, mind-control, «μεταλλαγμένων» ανθρώπων, βιονικών στρατιωτών, ρομποτοποιημένων εκτελεστών. Οι δυνατότητες των μυστικών υπηρεσιών είναι πλέον ασύλληπτες και η απόκρυψη αυτού του γεγονότος μέσα από ξεπερασμένες μαρξιστικές αναλύσεις είναι επικίνδυνη.

Οι ιδεολόγοι, τα πρεζόνια, τα κλεφτρόνια, υπάρχουν μόνο και μόνο ως «χρήσιμοι ηλίθιοι» για να στελεχώνουν παρόμοιους μηχανισμούς όπως αυτοί οι πυρήνες της 17N που μας αποκαλύπτουν. Όχι όμως για να κάνουν αυτοί το παιχνίδι. Ακόμα και αν μια τρομοκρατική οργάνωση δεν είναι εξ αρχής πρακτόρικη: «Τίποτα στον κόσμο», λέει ο Σανγκουϊνέτι (Ιταλός θεωρητικός) «δεν είναι πιο εύκολο για τα ειδικά σώματα του κράτους από το να παρεισφρήσουν σε μια τρομοκρατική ομάδα. Πολύ περισσότερο, να φτάσουν σε απόσταση βολής από την αρχική ηγεσία και να πάρουν τη θέση της, είτε με συγκεκριμένες συλλήψεις είτε σκοτώνοντας τους πρώτους αρχηγούς. Από κει και πέρα οι υπηρεσίες μπορούν να κατευθύνουν όπως τους αρέσει έναν απόλυτα αποτελεσματικό οργανισμό φτιαγμένο από απλοϊκούς ή φανατικούς αγωνιστές». Έτσι, «αλλάζοντας τους 'εγκεφάλους' -υποστηρίζει ο Σανγκουϊνέτι- οι υπηρεσίες χειραγωγούν την οργάνωση με τη μεγαλύτερη άνεση και ασυδοσία, ανάλογα με τις ανάγκες της στιγμής. Κατ' αυτό τον τρόπο, προσδίδουν μεγαλύτερη αληθοφάνεια στις πράξεις τους, είτε αποδίδοντάς τες άμεσα σε μια ομάδα-φάντασμα, είτε κάνοντας να τις διεκδικήσει μια υπαρκτή παράνομη ομάδα».

Την αλήθεια αυτή ενισχύει η εμπειρία της ιστορικής ηγεσίας των Ερυθρών Ταξιαρχιών που ανεγνώρισαν την ισχυρή διείσδυση των μυστικών υπηρεσιών στην οργάνωση. Ανάλογες ενδείξεις υπάρχουν και για τη νεότερη γενιά τρομοκρατών της RAF, της ETA, των Παλαιστινίων και μιας σειράς τρομοκρατικών επιθέσεων. Ότι οι ενέργειες αυτές είναι έργο μυστικών υπηρεσιών.

Δεν είναι μόνο το κεφάλαιο της διεθνούς τρομοκρατίας σκοτεινό και ομιχλώδες. Το ίδιο συμβαίνει και με τις εγχώριες οργανώσεις. Σε τρεις τουλάχιστον τρομοκρατικές επιθέσεις -στο μακελειό του "City of Poros", στο Τροκαντερό, στην έκρηξη στην "Air Courier" στην Πάτρα, και στον βομβισμό στην παμπ «Οσκαρ», στην Γλυφάδα- είναι σχεδόν βέβαιη η ανάμειξη πέραν των δύο μυστικών υπηρεσιών. Αλλά και η σχέση της Στάζι με τον ΕΛΑ έχει τεκμηριωθεί από τα αρχεία αυτής της υπηρεσίας, άρα και με την 17N, μετά από τα ευρήματα των γιαφκών της Πάτμου και της Δαμάρεως.

Οι βίοι των τρομοκρατικών οργανώσεων είναι παράλληλοι μέσα από διαφορετικές ιστορικές συγκυρίες και ιδεολογικές καταβολές. Η χρεωκοπία κάθε υπόθεσης ένοπλης εξέγερσης σε κάθε χώρα της Δυτικής Ευρώπης ήταν προαποφασισμένη ήδη από το τέλος του Β΄ Παγκ. Πολέμου, όταν μοιράστηκε ο μεταπολεμικός κόσμος στη Γιάλα. Από κει και πέρα η υπόθεση «τρομοκρατία» έγινε το χαϊδεμένο παιδί των μηχανισμών της εξουσίας.

3. Η «ΚΟΚΚΙΝΗ ΠΡΟΒΙΑ» ΤΗΣ 17N;

Πολλά έχουν γραφτεί τελευταία για την τρομοκρατία, τα περισσότερα των οποίων ακολουθούν την κλασική συνταγή της αναζήτησης των τρομοκρατών στις γνώριμες από το παρελθόν δόξες ...«ιδεολογικές» αντιπαραθέσεις. Παρόμοια, ακούγονται και αυτές τις ημέρες στα τηλεοπτικά παράθυρα.

Λίγα όμως έχουν αποκαλυφθεί για το καλύτερα φυλασσόμενο μυστικό της Δύσης: της δράσης ενός οργανωμένου από το ίδιο το NATO δικτύου τρομοκρατίας, με τον κωδικό GLADIO (στα λατινικά σημαίνει *Ξίφος*), υπεύθυνου για πολλές γνωστές υποθέσεις και της συνεχούς δράσης ενός διεθνούς ναζιστικού κυκλώματος πίσω από πολλά αντιαμερικανικά κινήματα των μεταπολεμικών δεκαετιών που αποδίδοντο σε δάκτυλο των πρώην κομμουνιστικών χωρών.

Τα γεγονότα είναι αδιαμφισβήτητα. Ένα μυστικό δίκτυο δημιουργημένο υπό την αιγίδα του NATO, οργανωμένο από τις βρετανικές μυστικές υπηρεσίες και χρηματοδοτούμενο από την CIA, είναι υπεύθυνο για τρομοκρατικές πράξεις στην Ευρώπη από τη δεκαετία του '50 έως σήμερα. Το μυστικό αυτό δίκτυο, μεταξύ των άλλων, κατηγορείται ότι ενέχεται στη δολοφονία του Άλντο Μόρο, στο πραξικόπημα των στρατιωτικών στην Ελλάδα, στην υπόθεση των «Τρελλών δολοφόνων του Brabant» στο Βέλγιο, ακόμα και στη δολοφονία του δικαστή Falcone.

Υπεύθυνη για την καθοδήγηση και συντήρηση αυτού του ιδιότυπου «αντάρτικου» δικτύου στην Ευρώπη ήταν η Μεγάλη Βρετανία, οι υπηρεσίες της οποίας έπαιξαν ζωτικό ρόλο στην διάλυση των πυρήνων της 17N τα τελευταία δύο χρόνια. Είναι τυχαίο κι αυτό;

Το σκάνδαλο ξεσπά στην Ιταλία τον Οκτώβριο του 1990: ο Τζούλιο Αντρεότι αποκαλύπτει ενώπιον του Κοινοβουλίου την ύπαρξη της Gladio, του ιταλικού κλάδου της τεράστιας αυτής οργάνωσης. Μία ομολογία οφειλόμενη στην επιμονή ενός κατώτερου δικαστικού της Βενετίας, ο οποίος ερευνώντας τη δολοφονία τριών καραμπινιέρων κατέληξε να φθάσει ...μέχρι το NATO.

Ο σεισμός δεν περιορίζεται στην Ιταλία. Κι άλλες Gladio υπήρξαν: στη Γαλλία, τη Μεγ. Βρετανία, το Βέλγιο, την Ελλάδα, την Ολλανδία, την Ελβετία, τη Γερμανία η την Ισπανία... Δημιουργημένες με την κάλυψη του NATO για να οργανώσουν την αντίσταση σε περίπτωση Σοβιετικής εισβολής, ήταν πάνω απ' όλα προσηλωμένες στην αποσταθεροποίηση των χωρών των οποίων έπρεπε να εγγυώνται την άμυνα. Η τελευταία ευρωπαϊκή συνάντησή τους θα πραγματοποιείτο τον Οκτώβριο του 1990, τη στιγμή που η υπόθεση ξεσκεπάστηκε στην

Ιταλία... Αμέσως σ' όλη την Ευρώπη οι κυβερνήσεις ανακοινώνουν, με το χέρι στην καρδιά, ότι έθεσαν τέλος στις δραστηριότητες του δικτύου αυτού. Αλλά είναι γνωστές όλες οι διακλαδώσεις;

Στην Ελλάδα το δίκτυο ήταν γνωστό ως η «Κόκκινη Προβεία». Εκεί πιθανόν κρύβεται η απάντηση σε ένα από τα πιο δύσκολα κομμάτια του παζλ της πολύχρονης δράσης της «17 Νοέμβρη». Εκείνο του «κατασκοπευτικού» δικτύου το οποίο παρείχε πληροφορίες ακριβείας για τους στόχους: κινήσεις ξένων στρατιωτικών, ονόματα και βαθμούς πρακτόρων, την ύπαρξη τεθωρακισμένων ή όχι αυτοκινήτων, τα απόρρητα έγγραφα που χάθηκαν στην περίπτωση Βρανόπουλου, στοιχεία μαρτύρων που στη συνέχεια εκτελέστηκαν κλπ...

Το παρακάτω άρθρο, που βασίζεται σε πληροφορίες δημοσιογράφων του Observer και δημοσιεύθηκε για πρώτη φορά στο ειδικό *Newsletter* [Φ], εξηγεί τη γένεση του Δικτύου στην Ευρώπη και στη συνέχεια αποδεικνύει εμφανώς την ευθύνη του στα δύο μεγαλύτερα δράματα που συγκλόνισαν την Ιταλία: την απαγωγή και τη δολοφονία του Άλντο Μόρο, το 1978, που αποδόθηκε στις Ερυθρές Ταξιαρχίες και την φασιστική βομβιστική ενέργεια στο σιδηροδρομικό σταθμό της Μπολόνια το 1980, που στοίχισε 82 ζωές.

4. GLADIO: ΤΟ ΠΙΟ ΒΑΘΕΙΑ ΦΥΛΑΓΜΕΝΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Το κωδικό της όνομα ήταν GLADIO και ήταν η πιο μυστική οργάνωση και η πιο φιλόδοξη που δημιουργήθηκε στη Δυτική Ευρώπη από την εποχή του Β΄ Παγκ. Πολέμου. Με το τέλος του ψυχρού πολέμου, η αυλαία της έπεσε μέσα σε μία ατμόσφαιρα καθαρής φάρσας. Όπως όταν οι αρχές του Βελγίου έχασαν τον κωδικό πρόσβασης των πιο μυστικών πρακτόρων τους, που θα έπρεπε να αναλάβουν δράση μόλις ο σοβιετικός στρατός θα εισέβαλε στη Φλάνδρα. Ένας Βέλγος αξιωματικός, ο συνταγματάρχης Bernard Legrand, θυμάται ορισμένα ονόματα αλλά αρνείται να τα κοινοποιήσει: «Εμπιστευτικές πληροφορίες», λέει. Οι βρετανικές και αμερικανικές κυβερνήσεις γνωρίζουν τον τρόπο αποκρυπτογράφησης του κώδικα αλλά δεν τον αποκαλύπτουν στους δυστυχείς Βέλγους. Στις 31 Ιανουαρίου 1991, στις 10:15, ο συνταγματάρχης Jean Bodart, της υπηρεσίας πληροφοριών του Βελγικού στρατού, προσγειώνεται με ένα στρατιωτικό αεροπλάνο της βελγικής αεροπορίας στη βάση της RAF στο Northolt. Παραλαμβάνει 13 πακέτα πλήρη μυστικών κωδίκων και μία παλιά γραφομηχανή REMINGTON που ανήκε στις βρετανικές μυστικές υπηρεσίες και αναχωρεί δύο ώρες αργότερα για τις Βρυξέλλες. Τα δέματα περιέχουν τα ονόματα των μελών του δικτύου της GLADIO στο Βέλγιο. Όσο για την REMINGTON, αποτελεί μέρος του υλικού αποκρυπτογράφησης. Αλλά οι βελγικές μυστικές υπηρεσίες, που δυστυχώς έχουν αφήσει να σκουριάσουν οι γνώσεις τους στην κρυπτογραφία, θα παλαίψουν μάταια για να αποκρυπτογραφήσουν τα ονόματα.

Μια μέρα του 1984, μια ομάδα αμερικανών πεζοναυτών απογειώνεται από ένα αεροδρόμιο βόρεια του Λονδίνου. Αυτοί οι υπερεκπαιδευμένοι άνδρες, που γνωρίζουν απταισίτως τη γλώσσα μιας «Ανατολικοευρωπαϊκής» χώρας, πέφτουν με αλεξίπτωτο σε ένα μυστικό σημείο συνάντησης. Εκεί παραλαμβάνονται από έναν πράκτορα, διευθυντή μιας τοπικής τράπεζας, που αναλαμβάνει να τους οδηγήσει. Ζώντας στη χώρα για δύο εβδομάδες, προωθούνται προς τη λεία τους, κρυβόμενοι από τον ντόπιο πληθυσμό. Φθάνοντας στο στόχο τους, τραβούν τη σκανδάλη και σκοτώνουν έναν αξιωματικό της χωροφυλακής. Ένας από τους πεζοναύτες χάνει το μάτι του στην επιχείρηση αυτή.

Αν γνώριζαν, όμως, γαλλικά θα καταλάβαιναν ότι το αντικείμενο της αποστολής δεν ήταν άλλο από τη χωροφυλακή του Vielsam, μιας κοιμισμένης κωμόπολης νότια του Βελγίου. Ο σκοπός της επιχείρησης ήταν διπλός: να δημιουργήσουν ένα σόκ, έτσι ώστε να θέσουν σε συναγερμό τις δυνάμεις της Βελγικής αστυνομίας και, ακόμα πιο σημαντικό, να δώσουν την εντύπωση στο σύνολο του πληθυσμού ότι το τόσο ήσυχο και καλοταϊσμένο βασίλειο του Βελγίου ήταν

στα πρόθυρα μιας αναρχο-κομμουνιστικής επανάστασης. Τα όπλα που χρησιμοποιήθηκαν κρύφτηκαν στη συνέχεια σε μια γιάφκα στις Βρυξέλλες που χρησιμοποιούσε μια περιθωριακή κομμουνιστική ομάδα.

Αυτή η φάρσα, λοιπόν, κρύβει ένα παρελθόν επιχειρήσεων μεγάλης κλίμακας στο χώρο της τρομοκρατίας και του εγκλήματος. Μετέτρεψαν ένα ιδιοφυές σχέδιο υπεράσπισης της Δυτικής Δημοκρατίας σε μια τεράστια συνωμοσία που, σύμφωνα με τις συνταρακτικές αποκαλύψεις των δημοσιογράφων του OBSERVER σε πολλές χώρες, αντιμάχεται τις ίδιες τις ρίζες των δυτικών αξιών που είναι η ελευθερία και το κράτος ΔΙΚΑΙΟΥ. Αρχίζοντας σαν μια αρκετά κοινότυπη επιχείρηση οργανωτικού σχεδιασμού, η GLADIO έγινε μια μυστική οργάνωση πολιτικής επίβλεψης καταλήγοντας μοιραία στην υπόθαψη μιας σειράς εγκληματικών επιθέσεων, που προκάλεσαν το θάνατο εκατοντάδων αθώων Ευρωπαίων. Μεταξύ τους τουλάχιστον ένας πολιτικός ηγέτης, ο Ιταλός Άλντο Μόρο. Ίσως και ο Παύλος Μπακογιάννης.

Η αρχική στρατηγική του δικτύου GLADIO μπήκε σε εφαρμογή στο τέλος της δεκαετίας του '40. Όταν ο Στάλιν εδραίωνε την πολιτική και στρατιωτική του ισχύ στην Ανατολική Ευρώπη, επιβάλλοντας παντού όπου μπορούσε τη δική του εκδοχή ολοκληρωτισμού, οι μυστικές υπηρεσίες των δυτικών συμμάχων συναντιόντουσαν για να προλάβουν την επανάληψη της καταστροφικής σύγχυσης που επικράτησε στην αρχή του Β΄ Παγκ. Πολέμου. Όταν οι δημοκρατίες κατέρρευσαν σαν ντόμινο μπροστά στη Βέρμαχτ, στα 1939 και 1940, και ο γερμανικός στρατός είχε νικήσει τους ευρωπαίους γείτονές του με μια υπέρτατη ευκολία.

Αφ' ότου η σβάστικα κυμάτιζε σε όλη την Ευρώπη, από τη Βρετανία μέχρι τις στέππες της Ρωσίας, χρειαζόταν να υπερνικηθούν τεράστιες δυσκολίες και να γίνουν τεράστιες θυσίες ώστε τα αντιστασιακά κινήματα να δημιουργήσουν κάποια σύνδεση με τη Μεγ. Βρετανία. Εν τούτοις, μπορούσαν να παρενοχλούν και να σαμποτάρουν το γερμανικό στρατό κατοχής, πριν συνεργαστούν με τις απελευθερωτικές δυνάμεις των συμμάχων. Οι δυτικές πρωτεύουσες ήταν ομόφωνες: μια τέτοια έλλειψη προνοητικότητας δεν ήταν πλέον επιτρεπτή εν όψει της σταλινικής απειλής, κυρίως μετά την κομμουνιστική εξέγερση της Πράγας το 1948. Υπό την αιγίδα της Μεγ. Βρετανίας και των ΗΠΑ, ένα μυστικό δίκτυο εθελοντών έπρεπε να λειτουργήσει κατά μήκος όλης της ηπείρου. Και όφειλαν να τους προμηθεύουν ραδιοφωνικό υλικό, χρήματα και όπλα.

Αν ο Κόκκινος Στρατός εισέβαλε με επιτυχία στη Δυτική Ευρώπη και οι στρατοί της Δύσης εξουδετερώνοντο, θα έμεναν στις θέσεις τους άνδρες προικισμένοι με μια βαθιά γνώση του εδάφους, δυνάμενοι να δεχθούν διαταγές από το εξωτερικό, να μεταδώσουν πληροφορίες και να δράσουν κατά των σοβιετικών δυνάμεων κατοχής. Με κανένα τρόπο δεν θα ήταν στρατιώτες οπερέττας, στο έλεος της πρώτης σοβιετικής ενέδρας. Η αποστολή τους ήταν πάρα πολύ σοβαρή και εντελώς μυστική. Θα τους αποκαλούσαν «Stay-behinders» (Οπισθοφύλακες).

5. ΟΙ ΔΕΣΜΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΩΝ-ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΩΝ

Ακόμα κι αν στην αρχή τα δίκτυα αυτά τέθηκαν υπό την καθοδήγηση των δημοκρατικά εκλεγμένων αρχηγών των κρατών, γρήγορα απέκτησαν τη δική τους οντότητα, σε σημείο που και οι ίδιοι οι επικεφαλής, οι υπουργοί Άμυνας, οι πρωθυπουργοί και οι Αρχηγοί των κρατών αγνοούσαν τις όλες δραστηριότητές τους. Το δίκτυο και οι κρυψώνες του όφειλαν να μείνουν άκρως απόρρητα. Μέχρι το 1990, για παράδειγμα, ο στρατηγός Bernard Rogers, πρώην γενικός διοικητής του NATO, διαβεβαιώνει ότι δεν γνώριζε τις λεπτομέρειες: «Η οργάνωση των "Stay-behinders" έπρεπε να παραμείνει υπό εθνικό έλεγχο κι όχι να έχει άξονα αναφοράς το NATO», σχολιάζει.

Μια γωνία του σκοτεινού πέπλου ανασηκώθηκε τον Νοέμβριο του 1990 από τον Ιταλό

πρωθυπουργό Τζούλιο Αντρεότι, ο οποίος αρνείτο με πάθος για παραπάνω από δέκα χρόνια την ύπαρξη της GLADIO. Σ' ένα λόγο του, ενώπιον του Κοινοβουλίου, στη Ρώμη, ο κ. Αντρεότι έγινε ο πρώτος σημαντικός πολιτικός άνδρας που μίλησε δημόσια για την Οργάνωση.

Όλα άρχισαν στο τέλος του τελευταίου πολέμου. Στις 27 Ιανουαρίου 1949, ο Sir Stewart Menzies, διοικητής του MI6, καθόρισε τη μεγαλόπρεπη στρατηγική σ' ένα άκρως απόρρητο γράμμα απευθυνόμενο προσωπικά στον Paul-Henri Spaak, σοσιαλιστή πρωθυπουργό του Βελγίου, ο οποίος στη συνέχεια επρόκειτο να γίνει γενικός γραμματέας του NATO. Αναπτύσσοντας την ιδέα του, ο Sir Stewart έφθασε να επικαλεσθεί μια ιδιαίτερη αγγλο-βελγική συνεργασία: «Αυτή η συνεργασία θα πρέπει να αποβλέπει σε δύο στόχους:

α) στη βελτίωση της πληροφόρησής μας για την KOMINFORM και τις πιθανές εχθρικές ενέργειες, στο βαθμό που αυτές αφορούν τις δύο χώρες μας,

β) στη σύσταση οργανώσεων πληροφοριών και δράσης που θα λειτουργήσουν σε περίπτωση πολέμου».

Εξ άλλου, το γράμμα αυτό, του οποίου ένα αντίγραφο βρίσκεται στην κατοχή του OBSERVER, φωτίζει αυτό που αποτέλεσε έναν όλο και περισσότερο σημαντικό παράγοντα στην επιχείρηση GLADIO: **τον ανταγωνισμό μεταξύ των Βρεττανών και των Αμερικανών** (κάτι αντίστοιχο βλέπουμε και στη χώρα μας με την 17N).

Με τον καιρό, το δίκτυο των "Stay-behind", που είχε κατακτήσει μια αυξανόμενη αυτονομία σε σχέση με το NATO, απλώθηκε σε όλη την Ευρώπη: οι Βρετανοί το οργάνωσαν στο Βέλγιο, την Ολλανδία, τη Σκανδιναβία και σε όλη την Ιβηρική χερσόνησο και οι Αμερικανοί στις άλλες χώρες. Το γεγονός ότι πολλές από τις εμπλεκόμενες δυνάμεις δεν ήταν μέλη του NATO -όπως η Ελβετία- δεν εμπόδισε την GLADIO ν' απλωθεί σε όλη την Ευρωπαϊκή επικράτεια. Για περισσότερη ασφάλεια, τα ονόματα των «οπισθοφυλάκων» είχαν κατατεθεί στο Λονδίνο και τη Βοστώνη. Με δεδομένη την άκρα μυστικότητα με την οποία λειτουργούσαν, έξω από κάθε κυβερνητικό έλεγχο, τα δίκτυα της GLADIO έγιναν πολλές φορές λεία των ανθρώπων της άκρας δεξιάς, τόσο όσων εργαζόνταν στις μυστικές υπηρεσίες όσο και όσων βρίσκονταν έξω από αυτές, οι οποίοι σχεδίαζαν τα δικά τους πολιτικά προγράμματα και τα εκτελούσαν.

Παράδειγμα αυτού του ολισθήματος στο γλιστερό κατήφορο, η συμπεριφορά του James Jesus Angleton, αρχηγού της αντικατασκοπείας των ΗΠΑ. Κατά τον βιογράφο του Tom Mangold, ο Angleton πείσθηκε ότι ο Χάρολντ Ουίλσον και ο Βίλλυ Μπράντ ήταν πράκτορες της Μόσχας. Στη μαύρη λίστα των φιλοκομμουνιστών φιγουράριζαν επίσης ο Χένρυ Κίσσιγκερ, ο Καναδός πρωθυπουργός Lester Pearson και ο Averell Harriman, πρώην πρεσβευτής των ΗΠΑ στη Μόσχα και κυβερνήτης της Νέας Υόρκης.

Στο Βέλγιο, για παράδειγμα, όλα φαίνεται να υποδεικνύουν πώς ένας πράκτορας της GLADIO γεννημένος στις ΗΠΑ, ο Wood Gardiner, είχε διεισδύσει στο βελγικό κίνημα ειρήνης και είχε πείσει μερικά από τα μέλη του, το 1984, να κλέψουν οβίδες από μια βάση πυραύλων στη Florenne. Όταν ανακαλύφθηκε η κλοπή, η υπόθεση της ειρήνης δέχτηκε ένα φοβερά δυσφημιστικό κτύπημα.

Πιο σοβαρό υπήρξε το γεγονός των πυροβολισμών από πολυβόλο, τυχαίων φαινομενικά, στα βελγικά σουπερμάρκετ, που έφτασαν στο κατακόρυφο το 1983, με το φοβερό μακελειό στην πόλη της Aalst, μερικά χιλιόμετρα έξω από τις Βρυξέλλες, που διέπραξαν οι αποκαλούμενοι «τρελλοί φονιάδες του Brabant». Ο γερουσιαστής Lallemand συνδύασε τούς φόνους αυτούς με «τις δραστηριότητες των ξένων κυβερνήσεων η τις υπηρεσίες πληροφοριών που δούλευαν

για τούς ξένους, και σε μία τρομοκρατία που απέβλεπε στην αποσταθεροποίηση της δημοκρατικής κοινωνίας». Ο Martial Leken, ο οποίος, επειδή ανήκε στη βελγική χωροφυλακή, παρακολούθησε από κοντά την ανάκριση σχετικά μ' αυτές τις φρικαλεότητες, βεβαιώνει ότι μέλη της ίδιας του της υπηρεσίας ενέχοντο στους φόνους και ότι οι υπηρεσιακές ανακρίσεις τελικά εγκαταλείφθηκαν. Οι βρετανικές αρχές, υπεύθυνες μαζί με την Ουάσιγκτων για το σχέδιο, αρνούνται οποιοδήποτε σχόλιο για την GLADIO. Αλλά πληροφορίες που αφορούν το ρόλο της Μεγ. Βρετανίας αποκαλύφθηκαν από τις επιτροπές, κοινοβουλευτικές και άλλες, προκαλώντας έρευνες κι αλλού στην Ευρώπη. Τα βελγικά ντοκουμέντα, που αρχίζουν από το γράμμα που έγραψε ο κ. Spaak το 1949, έκαναν να φανεί η σημασία του ρόλου που έπαιξε η Μεγ. Βρετανία ανελλιπώς και αδιάκοπα στην υπόθεση αυτή. Τα ντοκουμέντα που παρουσιάστηκαν στην κοινοβουλευτική επιτροπή αποδεικνύουν ότι το 1981 στο Βέλγιο και το 1982 στη Μεγ. Βρετανία, είχαν εκπαιδευθεί κάποιοι άνδρες από τούς Βρετανούς εκπαιδευτές. Τον Απρίλιο του 1982, οι Βέλγοι προετοίμαζαν μια άσκηση GLADIO όπου θα προξενούσαν την επέμβαση της Μεγ. Βρετανίας και των ΗΠΑ, της οποίας το κωδικό όνομα ήταν BLACKBIRD και η οποία ακυρώθηκε την τελευταία στιγμή όταν η Αργεντινή εισέβαλε στα νησιά Φώκλαντ.

6. ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Το 1990, ο συνταγματάρχης S. Schwebach, των Βελγικών υπηρεσιών πληροφοριών, έκανε γνωστό στον υπουργό του επί της Άμυνας ότι μια άσκηση με το όνομα WATERLAND είχε γίνει τον προηγούμενο χρόνο. Μέλη της Royal Marines Special Boat Squadron, που έπεσαν με αλεξίπτωτο ανοιχτά της ακτής της Φλάνδρας οδηγήθηκαν στη στεριά από Βέλγους πολίτες και στη συνέχεια προσποιήθηκαν ότι δυναμίτιζαν τούς τεράστιους υδατοφράκτες του καναλιού της Zeebrugge. Φαινόταν, επίσης, ότι τα βελγικά στρατεύματα συμμετείχαν στις ασκήσεις της GLADIO στη Μεγ. Βρετανία, στοχεύοντας να αποδείξουν ότι οι δεξαμενές του Dounes θα μπορούσαν να τεθούν εκτός λειτουργίας αν οι Ρώσοι κατελάμβαναν το Kent. Η Μεγ. Βρετανία συμμετείχε εξίσου στην επιχείρηση GLADIO στην Ελβετία. Ο Effrem Cattalan, που διηύθυνε την ελβετική οργάνωση πληροφοριών P26, και συνέβαλε στη λειτουργία της GLADIO στη χώρα του, εξήγησε στους δημοσιογράφους του Observer ότι η οργάνωσή του είχε «Βρετανούς συνεργάτες που μας υπέδειξαν τούς βασικούς χειρισμούς, για να πραγματοποιήσουμε κυρίως μυστικές επιχειρήσεις και πτώσεις με αλεξίπτωτο τη νύχτα, δραστηριότητες όπου η Μεγ. Βρετανία είχε μια τεράστια εξειδίκευση από τον πόλεμο και μετά».

Πρόσθεσε ότι οι Βρετανοί συνεργάστηκαν εξίσου με τον προκάτοχό του στους κόλπους της P26, τον συνταγματάρχη Albert Bachmann, στην επιχείρηση Edelweiss, μια υποθετική μεταφορά του στρατηγείου ενός ελβετικού αντιστασιακού κινήματος προς τη Μεγ. Βρετανία.

Αντίθετα με τις χώρες του NATO, η Ελβετία απαγόρευε στα ξένα στρατεύματα να συμμετέχουν σε ασκήσεις σε ελβετικό έδαφος. Όμως, κατά την ελβετική αναφορά, τέτοιες επιχειρήσεις ουσιαστικά πραγματοποιούντο, ορισμένες είχαν για όνομα το κωδικό TARGUM, πιθανώς κάθε χρόνο μεταξύ 1973 και 1976, και βεβαίως μεταξύ 1982 και 1988. Άλλες, με τις ονομασίες CRAVAT και SUSANNE, εκτυλίχθηκαν το 1976, 1978, 1983 και 1988. Η αναφορά βεβαιώνει απερίφραστα ότι οι δεσμοί μεταξύ των Ελβετών και των Βρεττανών λειτουργιών και πρακτόρων που είχαν σχέση με τη GLADIO, ήταν στο σημείο αυτό τόσο στενοί ώστε η Scotland Yard να γνωρίζει περισσότερα για τα ελβετικά σχέδια απ' ό,τι η κυβέρνηση και η ανώτερη διοίκηση της Ελβετίας.

Όπως κι αν έχει, πάντως, το πιο σκοτεινό κεφάλαιο της GLADIO είναι η σειρά των βομβιστικών επιθέσεων που κατ' αρχάς αποδόθηκαν στις Ερυθρές Ταξιαρχίες. Η πιο σημαντική απ' αυτές ήταν αυτή του σταθμού της Μπολόνια που συνέβη στις 2 Αυγούστου 1980 και κόστισε 86 ζωές. Αυτή η εγκληματική ενέργεια θα αποτελούσε την πρώτη μιας φρικιαστικής σειράς, όπου περισσότεροι από 300 άνθρωποι βρήκαν το θάνατο: στην Piazza Fontana στο Μιλάνο, στην Brescia, μέσα σε ένα τραίνο στο εξπρές Νάπολη- Μιλάνο μέσα σε

ένα τούνελ νότια της Μπολώνια. Η Μεγ. Βρετανία αρνήθηκε να εκδώσει στην Ιταλία έναν ύποπτο, τον Roberto Fiore, προκειμένου αυτός να ανακριθεί εκεί για την συγκεκριμένη εγκληματική ενέργεια. Σήμερα, σε ηλικία 33 ετών, ο Roberto Fiore ζει ελεύθερος σε μια γειτονιά του Pimprlico στο Λονδίνο, όπου διευθύνει μια επικερδή κτηματομεσιτική εταιρεία, συναναστρεφόμενος συγχρόνως με ύποπτους ακροδεξιούς και αντισιημίτες. Υπάρχουν ισχυρές υποψίες ότι η ΜΙ6 έχει ένα χρέος προς τον Fiore για τις πληροφορίες με τις οποίες τούς προμήθευε σχετικά με την κατάσταση στο Λίβανο, όπου απέκτησε ορισμένες από τις τρομοκρατικές του μεθόδους και έκανε συνεπώς τα πάντα για να εμποδίσει την ανάκρισή του. Οι βομβιστικές επιθέσεις στα ιταλικά τραίνα αποδόθηκαν στους ακροαριστερούς, στο πλαίσιο μιας στρατηγικής που στόχευε να πείσει το εκλογικό σώμα ότι η χώρα κλυδωνιζόταν από βίαιες αντιθέσεις και ότι δεν είχαν άλλη επιλογή από το να ψηφίσουν τους χριστιανοδημοκράτες που εγγυώντο την ασφάλειά τους. Όλες οι ενδείξεις τείνουν να αποδείξουν ότι ο εγκέφαλος αυτών των εγκληματικών ενεργειών βρισκόταν μέσα στη GLADIO.

Ο Φραντσέσκο Κοσσίγκα, που παραιτήθηκε από την Ιταλική προεδρία, συνήργησε στο να οργανωθεί η GLADIO όταν ήταν υπουργός Εξωτερικών. Θυμάται τον τρόπο με τον οποίο η Μεγ. Βρετανία και οι ΗΠΑ συνεργάστηκαν για να οργανώσουν το δίκτυο στην Ιταλία το 1951, «ανήσυχες γι' αυτό που μπορούσε να συμβεί στην Ευρώπη σε περίπτωση εισβολής».

Με την παρακίνηση του ανώτατου διοικητή των συμμαχικών δυνάμεων στην Ευρώπη, τα πρώτα καταστατικά της μυστικής επιτροπής σχεδιασμού που ήταν υπεύθυνη για τον έλεγχο της GLADIO εγκρίθηκαν εκεί. «Κατά τούς όρους της συμφωνίας, τρεις χώρες -οι ΗΠΑ, η Γαλλία και η Μεγ. Βρετανία- θα έπρεπε να είναι μόνιμα μέλη, ενώ οι άλλες συνδεδεμένα μέλη -δηλαδή η Δανία, η Νορβηγία, η Ολλανδία, το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο, η Ελλάδα και η Τουρκία. Η Ιταλία προσεκλήθη να γίνει συνδεδεμένο μέλος. Αρνήθηκε και απαίτησε να γίνει μόνιμο μέλος, αλλά δεν έλαβε καμμία απάντηση τότε. Το 1956 η Γερμανία συνδέεται με την ομάδα». Ο Κοσσίγκα προσθέτει ότι «ήταν η συνηθισμένη πολιτική του NATO να αρνείται την ύπαρξη όλων όσων είχε αποφασίσει να κρατήσει απόρρητα».

Ο Φραντσέσκο Κοσσίγκα ήταν υπουργός Εσωτερικών την εποχή της απαγωγής του Άλντο Μόρο. Ήρθε σ' επαφή με τον Merly Rees, τότε υπουργό Εσωτερικών της Βρετανίας, για να του ζητήσει βοήθεια και οι δύο τους επισκέφθηκαν το αρχηγείο του SAS (Special Air Service) στο Hereford. Έτσι, η ιταλική GLADIO αναζητούσε τη βοήθεια των βρετανικών ενόπλων δυνάμεων.

7. Η ΜΑΣΟΝΙΑ ΚΑΙ Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο γερουσιαστής Zibero Gualtieri, υπεύθυνος της εξεταστικής επιτροπής της ιταλικής Βουλής για την υπόθεση GLADIO, μας εκμυστηρεύθηκε, λένε οι δημοσιογράφοι του Observer: «Όταν η GLADIO ξεκίνησε, οι Αμερικανοί επέμεναν συχνά στο γεγονός ότι η οργάνωση θα όφειλε εξίσου να υπηρετήσει τον αγώνα κατά των ανατρεπτικών καταστάσεων». Ο κ. Gualtieri προσθέτει πώς οι μυστικές υπηρεσίες δεν άργησαν να εξαπατήσουν την κυβέρνηση. Όπως, για παράδειγμα, στην περίπτωση του Αμύντορε Φανφάνι, έξι φορές πρωθυπουργού, και του Τζιοβάννι Σπαντολίνι, επίσης πρωθυπουργού, ο οποίος χρημάτισε και υπουργός Άμυνας, οι οποίοι δεν ήταν πληροφορημένοι για την GLADIO. «Σε ευρεία έκταση, η GLADIO ήταν κρυμμένη από τα μάτια των πολιτικών, γιατί είχαμε επιτρέψει να εδραιωθεί μια κατάσταση όπου οι μυστικές υπηρεσίες είχαν σαν αποστολή να ελέγχουν αυτούς που βρίσκονταν στην εξουσία κι όχι τ' αντίστροφο».

Ο Licio Gelli, μέγας διδάσκαλος της μασονικής στοάς Π2, που είχε πολεμήσει στο πλευρό του Φράνκο στον εμφύλιο της Ισπανίας, ήταν μία από τις πιο σκοτεινές προσωπικότητες της Ιταλίας από το 1945. Είναι γνωστό ότι ενέχeto, μαζί με το Βατικανό, στην υπόθεση

αισχροκέρδειας της Banca Ambrosiano. Μετά τον Β΄ Παγκ. Πόλεμο στρατολογήθηκε από τα καναδικά στρατεύματα κατοχής για να συμμετάσχει στην υπόθεση Stay-behind (οπισθοφυλακής) που εξαπλώθηκε σε όλη την Ιταλία. Εκεί υπήρχαν, όπως μας αποκάλυψε, 250 ομάδες κομμάντος της GLADIO, αποτελούμενες από 9 άνδρες η καθεμία. «Πολλοί ήταν μισθοφόροι που είχαν πολεμήσει στην Ισπανία (στο πλευρό των φρανκιστών) και πολλοί προερχόντουσαν από τη φασιστική δημοκρατία του SALO. Επιλέγοντο μόνο οι αποδεδειγμένα αντικομμουνιστές. Αν ο κομμουνισμός αποκτούσε δύναμη στην Ιταλία, οι ΗΠΑ θα μας βοηθούσαν να προκαλέσουμε ένα νέο πόλεμο και θα μας προμήθευαν γενναϊόδωρα με όπλα».

Είναι πεπεισμένος ότι οι ιταλικές αρχές άφησαν τον Άλντο Μόρο να εξοντωθεί. «Νομίζω πως ο Μόρο θα μπορούσε να σωθεί».

Ο Vincenzo Vinciguerra, φασίστας εκ πεποιθήσεως, μέλος της εξτρεμιστικής οργάνωσης Ordine Nuovo (Νέα Τάξη) και στενά συνδεδεμένος με τη GLADIO, μας διαβεβαίωσε ότι είχε συμμετάσχει προσωπικά στα σχέδια αυτά. Εκτίει σήμερα μια πολυετή κάθειρξη σε φυλακή της Panoir, για τη συμμετοχή του στη δολοφονία τριών караμπινιέρων στο χωριό Peteano. «Έπρεπε να προκαλέσουμε τους πολίτες, τους απλούς ανθρώπους, τις γυναίκες, τους αθώους, τους αγνώστους που δεν είχαν καμιά σχέση με την πολιτική σκηνή», μας δήλωσε. «Ο λόγος ήταν εντελώς απλός. Θεωρούσαμε ότι έτσι ωθούντο οι άνθρωποι, ο ιταλικός λαός, να στραφούν προς το Κράτος για να ζητήσουν ενίσχυση των μέτρων ασφάλειας. Να η πολιτική λογική πίσω από όλες αυτές τις σφαγές και τις τρομοκρατικές ενέργειες που παραμένουν ατιμώρητες γιατί το Κράτος δεν είναι δυνατόν να καταδικάσει τον εαυτό του η να θεωρηθεί υπεύθυνο για ό,τι συνέβη». Ο Vinciguerra μας διηγήθηκε πως οι Αρχές εξαφάνισαν τα ίχνη μετά τη δολοφονία των τριών караμπινιέρων. «Ένας ολόκληρος μηχανισμός μπήκε σε κίνηση - δηλαδή, μ' άλλα λόγια, οι караμπινιέροι, ο υπουργός Εσωτερικών, οι τελωνειακές αρχές και οι υπηρεσίες πληροφοριών, στρατιωτικές και πολιτικές, δέχθηκαν την ιδεολογική βάση της εγκληματικής αυτής ενέργειας».

Οι αρχηγοί των караμπινιέρων εμπόδισαν όλα αυτά τα χρόνια κάθε σοβαρή ανάκριση γύρω από την υπόθεση Peteano, προσθέτει ο Vinciguerra. Και συνεχίζει: «Ήταν πιο πρακτικό γι' αυτούς να συγκαλύψουν την υπόθεση παρά να στραφούν εναντίον αυτών που είχαν σκοτώσει τους συναδέλφους τους. Όλα τα μέλη των Ερυθρών Ταξιαρχιών ήταν γνωστά στην αστυνομία, στους караμπινιέρους και στις μυστικές υπηρεσίες και κανείς ποτέ δεν επιχειρήσε να τους συλλάβει. Συνεπώς, βλέπετε, ο "επαναστατικός αγώνας" δεν θα έπρεπε να θεωρείται σαν πράξη κατευθυνόμενη εναντίον των δυτικών δημοκρατιών, αλλά κυρίως σαν ένα μέσον άμυνας που υιοθετήθηκε από τις δυτικές δημοκρατίες και εφαρμόστηκε με ένα τυφλό κυνισμό».

Η πιο σοβαρή κατηγορία εναντίον της GLADIO ήταν πως η οργάνωση, αν δεν συνεργάστηκε στην απαγωγή και τη δολοφονία του Άλντο Μόρο, πρώην πρωθυπουργού της Ιταλίας, τουλάχιστον δεν την εμπόδισε. Ήταν ευρέως γνωστό ότι το όνομα του Μόρο, καθολικού και χριστιανοδημοκράτη, είχε συνδεθεί με την προσέγγιση κυβέρνησης και ιταλικού κομμουνιστικού κόμματος. Ο Άλντο Μόρο σκοτώθηκε τον Μάρτιο του 1978, όπως είναι γνωστό, από τις Ερυθρές Ταξιαρχίες. Αυτό που είναι λιγότερο κατανοητό, αλλά που αποτελεί κατάθεση συγκεκριμένου αριθμού καλά πληροφορημένων μαρτύρων, είναι ότι οι δυτικές μυστικές υπηρεσίες είχαν διεισδύσει σε βάθος στις Ερυθρές Ταξιαρχίες. Την εποχή της δολοφονίας του Μόρο, οι βασικοί ηγέτες των Ερυθρών Ταξιαρχιών βρισκόνταν στη φυλακή. Ο συνταγματάρχης Oswald Le Winter της CIA, που είχε υπηρετήσει σαν αξιωματικός-σύνδεσμος των Αμερικανών με τη GLADIO, φθάνει στο σημείο να διαβεβαιώνει ότι η οργανωτική ομάδα των Ερυθρών Ταξιαρχιών αποτελείτο από μυστικούς πράκτορες. Από το κελί της φυλακής του, ο Vinciguerra συγκατανεύει. Πως έγινε και ο συνταγματάρχης Guglielmi, ένας υψηλόβαθμος υπεύθυνος των ιταλικών μυστικών υπηρεσιών, ήταν παρών στη Via Fani, στη Ρώμη, όταν ο Άλντο Μόρο απήχθη και χτυπήθηκαν οι σωματοφύλακές του; Γιατί ο Guglielmi κατέθεσε ότι βρισκόταν εκεί τυχαία και ότι επρόκειτο να συναντήσει ένα φίλο με τον οποίο θα γευμάτιζε, τη στιγμή που η απαγωγή έγινε στις 9:00 το πρωί; Γιατί οι σφαίρες

που σκότωσαν τούς σωματοφύλακες ήταν ενός τύπου που χρησιμοποιείται αποκλειστικά από τις ιταλικές ειδικές δυνάμεις; Ένα ανάλογο όπλο που χρησιμοποιείται μόνο από την ειδική Ιταλική αντιτρομοκρατική ομάδα βρέθηκε στις γιάφκες της 17N.

Τώρα που η υπόθεση της 17N αποκαλύπτεται, ανάλογα ερωτηματικά θα τεθούν σύντομα μόλις καταλαγιάσει η παραπληροφόρηση. Και δύσκολα θα αποφευχθούν οι ανάλογες αποκαλύψεις και οι τριγμοί στο πολιτικό μας σύστημα, όσο κι αν διακαώς προσπαθούν να το αποφύγουν οι σκηνοθέτες της τηλεοπτικής Ξηρασίας...

Γρήγορα θα συνειδητοποιήσουμε ότι οι πραγματικοί τρομοκράτες δεν θάχουν για λάβαρο το πεντάκτινο αστέρι της «17N», τη σημαία του Βιετνάμ που χρησιμοποιήθηκε ως αντι-ιμπεριαλιστικό σύμβολο κατά τις δεκαετίες του '70 και παληότερα. Η σημαία των αυριανών παγκόσμιων τρομοκρατών θα είναι αυτή με τα πενήντα αστέρια που συμβολίζουν την πιο οργανωμένη -Οργουελλική- κρατική διαχείριση του τρόμου και των ψευδαισθήσεων που γνώρισε η ανθρώπινη ιστορία...

Δύο από τα ηγετικά στελέχη των Ερυθρών Ταξιαρχιών: Μάριο Μορέττι (αριστερά) και Ρενάτο Κούρτσιο (δεξιά) κατά την διάρκεια της δίκης τους.

Αντρέας Μπάπαντερ, Γκούντρουν Έσλιν στην πρώτη δίκη τους, το 1968 στην Φραγκφούρτη.

Ο Κάρλος έχει πια συλληφθεί...

Έλληνες εθελοντές στον εμφύλιο πόλεμο της Ισπανίας.

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι V

του **Λεωνίδα Αποσκήτη**

Το Θανατηφόρο Δόγμα του Πληγωμένου Αετού

«Δεν είμαστε όλοι Αμερικανοί», γράφει στο editorial του *Nouvel Observateur* ο διευθυντής του Ζαν Ντανιέλ, με αφορμή το «δόγμα Μπους» και τον επικείμενο πόλεμο στην Μέση Ανατολή ([editorial](#)).

Η αμερικανική κυβέρνηση κοινοποίησε την Πέμπτη, 20 Σεπτεμβρίου, την «Εθνική Στρατηγική Ασφαλείας» στην οποία εξηγεί γιατί θέλει να εφαρμόσει προληπτικές στρατιωτικές ενέργειες κατά των κρατών που αποτελούν τον «άξονα του κακού».

Το κείμενο καταγράφει λεπτομερώς τα μέσα «άμυνας» που θα χρησιμοποιηθούν, από τους πυραύλους μέχρι την κατασκοπία. Για να «υπερασπισθούμε το έθνος μας», λέει χαρακτηριστικά το ντοκουμέντο, «πρέπει να χρησιμοποιήσουμε κάθε οπλικό σύστημα που διαθέτουμε: την στρατιωτική ισχύ, την καλύτερη άμυνα της επικράτειάς μας, την θωράκιση του νόμου, τις μυστικές υπηρεσίες πληροφοριών και την εντατικοποίηση του αγώνα κατά της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας».

Το νέο δόγμα για την Εθνική Ασφάλεια των ΗΠΑ είναι «διαδοχικά αλαζονικό, συγκαταβατικό, αυτάρεσκο, απίστευτα θρασύ, αλλά πάνω από όλα επιθετικό. Δεν ανέχεται καμμία διαφωνία. Στον κόσμο του Μπους, η Αμερική, όντας πεπεισμένη για τη νομιμότητα και τον αλτρουισμό της, είναι αυτή που αποφασίζει πάντοτε. Το δόγμα αυτό κωφεύει απέναντι στην Ιστορία, λησμονεί τις συνέπειες, στερείται κάθε αυτογνωσίας. Όλοι όσοι αναρωτιούνται τι μέλλει γενέσθαι στο άμεσο μέλλον (και όχι μόνον αναφορικά με το Ιράκ) πρέπει να διαβάσουν το εν λόγω έγγραφο. Σηματοδοτεί τον μετασχηματισμό των ΗΠΑ από υπερδύναμη σε απόλυτη δύναμη, την έναρξη μιας νέας εποχής. **Είναι πλέον επίσημο: οι ΗΠΑ κυβερνούν τον κόσμο**», ισχυρίζεται ο βρετανικός *Guardian* («Φρουρός») ([σχετικό άρθρο](#)).

Η επικίνδυνη πτώση της Αμερικής

Στον αντίποδα αυτής της παραδοχής για την *Pax Americana* βρίσκεται ο Αμερικανός ιστορικός της οικονομίας, Ιμμανουέλ Βαλλερστάιν, μελετητής-ερευνητής στο Πανεπιστήμιο Γαίηλ και συγγραφέας του βιβλίου *The End of the World As We Know It: Social Science for the Twenty-First Century* που κυκλοφόρησε το 1999 από το University of Minnesota Press. Στο *Foreign Policy* του Αυγούστου 2002 τονίζει ότι το νέο επιθετικό δόγμα της Αμερικής αποκαλύπτει «έλλειμμα ουσιαστικής ισχύος» ([Foreign Policy](#)).

Στο άρθρο του με τίτλο «Ο Αετός έχει συντριβεί», υποστηρίζει ότι η Pax Americana έχει πλέον τελειώσει. Οι προκλήσεις από το Βιετνάμ και τα Βαλκάνια μέχρι την Μέση Ανατολή και την επίθεση της 11ης Σεπτεμβρίου έχουν προδώσει τα όρια της αμερικανικής κυριαρχίας (επικυριαρχίας). Και αναρωτιέται: Θα μπορέσουν οι ΗΠΑ να «ξεθωριάσουν» ήρεμα ή θα αντισταθούν και θα μετατρέψουν έτσι μια κλιμακωτή παρακμή σε μια **«γρήγορη και συνεπώς επικίνδυνη πτώση»;**

Η πεποίθηση ότι το τέλος της ηγεμονίας των ΗΠΑ έχει ήδη αρχίσει δεν είναι επακόλουθο της τρωτής κατάστασης η οποία έγινε εμφανής σε όλους στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Στην πραγματικότητα, οι ΗΠΑ αποδυναμώνονται σαν παγκόσμια δύναμη από την δεκαετία του 1970 και η απάντηση των ΗΠΑ στην τρομοκρατική επίθεση απλώς επιτάχυνε αυτό τον ξεπεσμό.

Η επιτυχία των Ηνωμένων Πολιτειών ως ηγεμονικής δύναμης στην μεταπολεμική περίοδο δημιούργησε τις συνθήκες για τον ηγεμονικό θάνατο της χώρας. Η πορεία αυτή διαγράφεται μέσα από τέσσερα σύμβολα: τον πόλεμο του Βιετνάμ, τις επαναστάσεις του 1968, την πτώση του Τείχους του Βερολίνου το 1989 και τις τρομοκρατικές επιθέσεις του Σεπτεμβρίου του 2001. Κάθε σύμβολο δομήθηκε στην βάση του προηγούμενου συντελώντας στην κατάσταση στην οποία βρίσκονται σήμερα οι ΗΠΑ: **μια μοναχική υπερδύναμη η οποία δεν έχει πραγματική ισχύ, ένας παγκόσμιος ηγέτης που δεν τον ακολουθεί κανείς και τον σέβονται λίγοι, και ένα έθνος που παρασύρεται επικίνδυνα προς ένα παγκόσμιο χάος το οποίο δεν θα μπορέσει να ελέγξει.**

Μέχρι το 1991, οι ΗΠΑ και η Σοβιετική Ένωση συνυπήρχαν στην «ισορροπία του τρόμου» του Ψυχρού Πολέμου.

Οι ΗΠΑ έμειναν έκπληκτες και προβληματισμένες από την ξαφνική κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, μη γνωρίζοντας πώς να χειρισθούν τις συνέπειες. Η κατάρρευση του κομμουνισμού στην πραγματικότητα σήμανε και την κατάρρευση του φιλελευθερισμού, γιατί αφαιρέσε την μόνη ιδεολογική δικαιολογία που στήριζε την ηγεμονία των ΗΠΑ... Αυτή η απώλεια νομιμότητας οδήγησε κατ' ευθείαν στην εισβολή του Ιράκ στο Κουβέιτ, την οποία ο Σαντάμ Χουσεΐν δεν θα τολμούσε ποτέ αν η συνθήκη της Γιάλτας και όσα απέρρεαν από αυτήν βρισκόταν σε ισχύ.

Μεταξύ του Πολέμου του Κόλπου και της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, τα δύο βασικά πεδία παγκόσμιας σύγκρουσης ήταν τα Βαλκάνια και η Μέση Ανατολή. Οι ΗΠΑ έπαιξαν βασικό διπλωματικό ρόλο και στις δύο περιοχές. Πόσο διαφορετικά θα ήταν τα αποτελέσματα αν οι ΗΠΑ είχαν τηρήσει μια πλήρως απομονωτική στάση; Θα είχαν λήξει διαφορετικά οι συγκρούσεις αυτές χωρίς την εμπλοκή των ΗΠΑ; Η βία μπορεί να είχε διαρκέσει περισσότερο, λείπει ο Βαλλερστάιν, αλλά τα βασικά αποτελέσματα ίσως και να μην ήταν πολύ διαφορετικά.

Η εικόνα είναι ακόμα πιο σκοτεινή στην Μέση Ανατολή όπου οπωσδήποτε η εμπλοκή των ΗΠΑ είναι βαθύτερη και οι αποτυχίες τους πολύ πιο θεαματικές. Τόσο στα Βαλκάνια όσο και στην Μέση Ανατολή, οι ΗΠΑ απέτυχαν στο να ασκήσουν την ηγεμονική τους επιβολή, όχι επειδή δεν ήθελαν ή δεν προσπάθησαν αλλά επειδή δεν είχαν πραγματικά την δύναμη.

Ο θανάσιμος κίνδυνος

Μετά ήρθε η 11η Σεπτεμβρίου -το σοκ και η αντίδραση. Υπό τα πυρά των αμερικανών νομοθετών, η CIA ισχυρίζεται τώρα ότι είχε προειδοποιήσει την κυβέρνηση Μπους για πιθανές απειλές. Αλλά παρά την επικέντρωση της CIA πάνω στην Αλ Κάϊντα και την ειδικότητα της υπηρεσίας αυτής στην συγκέντρωση πληροφοριών, δεν μπόρεσε να προβλέψει (και συνεπώς να αποτρέψει) την εκτέλεση τρομοκρατικών επιθέσεων.

Τέλος, υπάρχει η ιδεολογική σφαίρα. Αυτή τη στιγμή, η αμερικανική οικονομία φαίνεται σχετικά αδύναμη, ακόμα περισσότερο αν λάβουμε υπ' όψιν μας τις αλόγιστες στρατιωτικές δαπάνες που συνδέονται με την στρατηγική των «γερακιών». Επιπλέον, η Ουάσιγκτων παραμένει πολιτικά απομονωμένη. Ουσιαστικά **κανείς (εκτός από το Ισραήλ) δεν πιστεύει ότι έχουν κανένα νόημα οι ακραίες θέσεις των «γερακιών»** ούτε αξίζει να ενθαρρυνθούν. Τα άλλα κράτη φοβούνται ή είναι απρόθυμα να αντιταχθούν άμεσα στην Ουάσιγκτων, αλλά ακόμα και αυτός ο καταναγκασμός κάνει κακό στις ΗΠΑ.

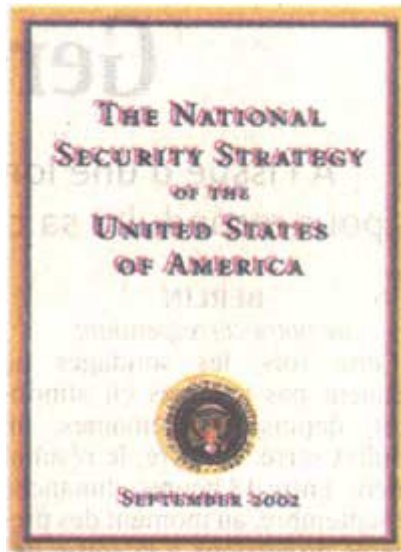
Τα τελευταία 200 χρόνια, οι ΗΠΑ απέκτησαν ένα σημαντικό ποσοστό ιδεολογικής επιρροής. Αλλά στις ημέρες μας, οι ΗΠΑ σπαταλούν την επιρροή αυτή πιο γρήγορα απ' ό,τι σπατάλησαν το πλεόνασμά τους σε χρυσό την δεκαετία του '60. Οι ΗΠΑ αντιμετωπίζουν δύο πιθανότητες για τα επόμενα 10 χρόνια, λέει ο Βαλλερστάιν: Μπορούν να ακολουθήσουν το μονοπάτι των «γερακιών», με αρνητικές συνέπειες για όλους, αλλά κυρίως για τον εαυτό τους. Ή μπορούν να συνειδητοποιήσουν ότι οι αρνητικές επιπτώσεις είναι πάρα πολύ μεγάλες. Ο Simon Tisdall της Guardian ισχυρίστηκε πρόσφατα ότι ακόμα κι αν παραβλέψουν την διεθνή κοινή γνώμη, «*οι ΗΠΑ δεν είναι σε θέση να διεξάγουν επιτυχώς έναν πόλεμο κατά του Ιράκ μόνες τους χωρίς να υποστούν τεράστιες ζημιές, τόσο ως προς τα οικονομικά τους συμφέροντα όσο και στα ενεργειακά τους αποθέματα. Ο Μπους μειώνεται μιλώνοντας σκληρά από την μια και εμφανιζόμενος αναποτελεσματικός από την άλλη*» (www.guardian.co.uk). Και αν τελικά οι ΗΠΑ εισβάλλουν στο Ιράκ και στη συνέχεια αναγκασθούν να αποσυρθούν, τότε θα δείχνουν ακόμα πιο ανίσχυρες.

Οι επιλογές του προέδρου Μπους φαίνεται να είναι εξαιρετικά περιορισμένες και δεν υπάρχει σχεδόν καμμία αμφιβολία ότι οι ΗΠΑ θα συνεχίσουν να παρακμάζουν την επόμενη δεκαετία σαν αποφασιστική δύναμη στις παγκόσμιες υποθέσεις. Το πραγματικό ερώτημα δεν είναι το κατά πόσον η αμερικανική ηγεμονία φθίνει αλλά το αν θα μπορέσουν οι ΗΠΑ να επινοήσουν έναν τρόπο αξιοπρεπούς «πτώσης», με την ελάχιστη ζημία για τον κόσμο ολόκληρο, αλλά και για τον εαυτό τους.

Η απόπειρα να γίνουν οι ΗΠΑ **δικαστής και ένορκος ταυτόχρονα είναι ο θανάσιμος κίνδυνος** ο οποίος μπορεί να επεκταθεί πολύ σύντομα σε σοβαρή διαμάχη στην Μέση Ανατολή, λέει ο Correlli Barnett της Daily Mail στο πολύ καλό αφιέρωμα-ντοσιέ της εφημερίδας της Τετάρτης, 25/9/02 ([αφιέρωμα](#)). Η μεγάλη ανησυχία, πάντως, είναι ότι η έκβαση ενός πολέμου κατά του Ιράκ είναι εντελώς απρόβλεπτη...

Το ερώτημα-κλειδί για τις επικείμενες εξελίξεις βρίσκεται στον ορισμό «Όπλα Μαζικής Καταστροφής». Πόσο «μαζικής» θα είναι;

Το ντοκουμέντο του «νέου δόγματος». Κατά την διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου, τα όπλα μαζικής καταστροφής θεωρούντο σαν όπλα ύστατης επιλογής των οποίων η χρήση σήμαινε αυτοκτονία για εκείνους που τα χρησιμοποιούσαν. Τώρα γίνονται εργαλεία εκφοβισμού και στρατιωτικής επίθεσης. (Αποσπάσματα του κειμένου βρίσκονται στο site της γαλλικής Le Monde).

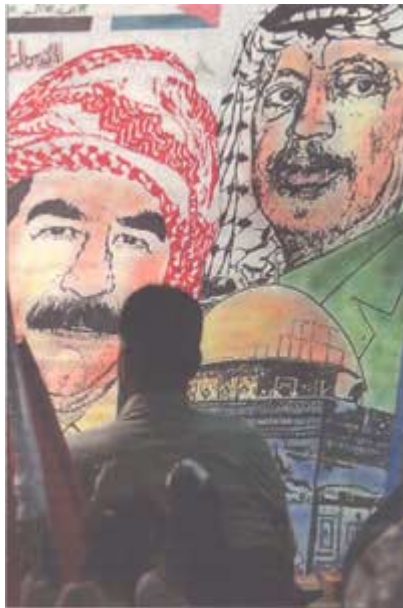

Σκίτσο που εμφανίστηκε στο Λονδρέζικο περιοδικό *Prospect*: Η απειλητική εικόνα του θρησκευτικού Ισλάμ για τη Δύση.

«America's Most Wanted»: μετά τον Οσάμα ο Σαντάμ. Σκίτσο του Bromley που εμφανίσθηκε στους *Financial Times*.

Στιγμιότυπο από την μεγάλη διαδήλωση συμπαράστασης προς το Ιράκ των Παλαιστινίων στη Γάζα.

«Men in Black II» στο Ιράκ. Ο Πλαντύ σατυρίζει από τις στήλες της εφημερίδας *Le Monde* την επανάληψη του πολεμικού σεναρίου.

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι VI

[04 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2002]

**Αμπρα Κατάμπρα Μουκατά-
Οι νέοι Μάγοι της Παγκοσμιοποίησης**

του **Λεωνίδα Αποσκήτη**

Έχουμε ποικίλα και παράξενα Ωρολόγια,

και μηχανές που εκτελούν Εναλλακτικές Κινήσεις...

Κι έχουμε ακόμα Οίκους Εξαπάτησης των Αισθήσεων,

όπου πραγματοποιούμε επιτυχώς

κάθε είδος Χειραγώγησης, Ψευδείς Εμφανίσεις, Απάτες και Πλάνες...

Αυτά είναι, παιδί μου, τα πλούτη του Οίκου του Σολομώντος.

[Φράνσις Μπέικον, *Νέα Ατλαντίδα*, εκδ. Rawley, Λονδίνο, 1627, σελ. 41-42]

Το Άβατο της Νέας Τάξης

Πολλοί αναγνώστες έχουν ανησυχήσει τον τελευταίο καιρό και με ρωτούν για το τι βλέπω να γίνεται στο άμεσο μέλλον. «*Τι συμβαίνει με σας εκεί στο **Τρίτο Μάτι**; Πώς **προβλέπετε** τόσες φορές τις εξελίξεις; Ποιες είναι οι πηγές σας;*», με αιφνιδίασε με το τηλεφώνημά της μια καλή αναγνώστριά του ΤΜ από τον **Βόλο** (όπου, ειρήσθω εν παρόδω, η κυκλοφορία του περιοδικού έχει εκτιναχθεί στα ύψη). Γέλασα.

Αν το *Τρίτο Μάτι* μπορούσε να δει τους *δαίμονες* που κυβερνούν τον κόσμο, η ύπαρξή μας θα ήταν αδύνατη, της απάντησα παραφράζοντας ένα τσιτάτο του Ταλμούδ (*Μπεραχώθ, 6*) που επικαλείται και ο Ουμπέρτο Έκο στο Εκκρεμές του Φουκώ.

Η αλήθεια είναι ότι η κατάσταση είναι θολή και το μέλλον αβέβαιο. Τα δε **αίτια και τα τεκμήρια των προσιόντων** είναι δυστυχώς θαμμένα στα ερείπια του *Ground Zero* στην Νέα Υόρκη και στις σπηλιές της *Τόρα-Μπόρα* στην Κεντρική Ασία.

Η ταινία «*Wag the Dog*» (1997) μπορεί κάλλιστα να αποτελέσει το μοντέλο για μια νέα επαπειλούμενη στρατιωτική σύγκρουση στον ορίζοντα της Μέσης Ανατολής (περισσότερα).

Όμως, ένα θεωρώ βέβαιο: οι σκοποί και τα σχέδια των εξελίξεων των αρχών του 21ου αιώνα δεν θα αναζητηθούν από τους ιστορικούς του μέλλοντος ούτε στα αρχεία των μαρξιστικών μελετών ούτε στις βιβλιοθήκες των κέντρων κοινωνιολογικών ερευνών.

Το μυστικό του μέλλοντός μας κρύβεται καλά **μέσα στις Μυστικές Υπηρεσίες (και Εταιρείες)** που αποτελούν πλέον ένα είδος **μεταφυσικού κέντρου** του **μετανεωτερικού κόσμου** που μπορεί **να «υλοποιεί» τα σημαντικά φαινόμενα από το μη Είναι στο Είναι.**

Στον σύγχρονο κόσμο της νέας τάξης πραγμάτων οι εξελίξεις ΔΕΝ καθορίζονται ΜΟΝΟ από την «πάλη των τάξεων», τον ρόλο των προσώπων ή την δυναμική της ιστορίας και του τυχαίου!

Επηρεάζονται αποφασιστικά από *την κρύπτη και το άβατο των μυστικών κέντρων των Επικυρίαρχων* εντός των οποίων αναπτύσσεται μια **μεταφυσική κοινωνική μηχανική**: το **Σχέδιο για την Ιστορία. Εκεί που συλλαμβάνεται το ασώματο και βαπτίζονται τα γεγονότα.**

Έχω επανειλημμένα θίξει αυτό το ζήτημα και από αυτή την στήλη (βλ. την εισαγωγή του άρθρου ABOVE TOP SECRET για την Τρομοκρατία) και μέσα από την σχετική αρθρογραφία στο περιοδικό ΤΜ.

Στην αναζήτηση των κρύφινων αιτιών των γεγονότων επιδιόδετα, επίσης, και το εξαιρετικό φιλοσοφικό περιοδικό **«Μονόκερως»** που δυστυχώς λίγοι έχουν την ευκαιρία να διαβάσουν. Από εκεί και τα σχετικά *αποσπάσματα*.

*Οι Μυστικές Υπηρεσίες μεταμορφώθηκαν σε **Ιερή Σκηνή -Κιβωτό!**- μέσα στην οποία συντελούνται τα ιστορικά μυστήρια του σύγχρονου κόσμου. Αντίθετα με τους ιερείς των Μάγια που θυσίαζαν στο βωμό δημοσίως τα ιερά σφάγια (ανθρωποθυσίες) για να δουν (να πάρουν πληροφορίες για) το μέλλον και να εξευμενίσουν τους θεούς, οι Μυστικές Υπηρεσίες γεμίζουν τα χαντάκια και βρωμερά σοκάκια με πτώματα υπόπτων τρομοκρατών, για να εξασφαλίσουν την ασφάλεια.*

.....

*Οι Μυστικές Υπηρεσίες έλκουν την καταγωγή τους από το μυστικό και το μυστήριο, το σκοτεινό και ανεξιχνίαστο, στο προοντολογικό Χάος του οποίου είναι συνιδιοκτήτες. Έχουν τη δύναμη της μαγείας, της θρησκείας, της αστρολογίας και της ιατρικής (εξασφαλίζουν, μαγεύουν, προβλέπουν, θεραπεύουν), αλλά επίσης εκλέγουν ή δολοφονούν ανωτάτους άρχοντες. Και περιφρονούν τα τραγικά **Οιδιπόδεια**. Απ' αυτό το νοηματοδοτικό τους ύφος οι Υπηρεσίες βάφτισαν τα γεγονότα **Τρομοκρατία**. Οι Μυστικές Υπηρεσίες εισήγαγαν τον όρο, το φαινόμενο και την τιμωρία του... (περισσότερα θα βρείτε, όχι σε κάποιο site, αλλά στο Μοναστηράκι, **Ηφαίστου 20** -εντός στοάς- όπου βρίσκονται τα τεύχη του περιοδικού).*

Ο Αιχμάλωτος της Μουκατά

Η Τρομοκρατία είναι η *καιόμενη βάτος όλων των εννοιών* και με το πρόσχημα της καταπολέμησής της οδηγούμαστε με αυξανόμενη ταχύτητα προς μια ένοπλη σύρραξη στην ευρύτερη περιοχή Κεντρικής Ασίας και Μέσης Ανατολής που ο πλανητάρχης θα πραγματοποιήσει, αν χρειαστεί, μονομερώς. Σύμφωνα με την εφημερίδα Sunday Times, οι Μυστικές Υπηρεσίες έχουν ήδη ενημερώσει ανώτατους Αμερικανούς στρατιωτικούς ότι η επίθεση στο Ιράκ θα αρχίσει (πιθανόν) στις 28 Νοεμβρίου - Ημέρα των Ευχαριστιών (συμβολικά;...).

Τα σύγχρονα μεταφυσικά κέντρα-μαντεία έχουν ήδη αποφανθεί για τις διασυνδέσεις μεταξύ του Σαντάμ και του τρομοκρατικού δικτύου της *Αλ Κάιντα*. Ο **Οσάμα Μπιν Λάντεν** βρίσκεται

κάπου μεταξύ των σπηλιών των ορεινών όγκων του Αφγανιστάν και των φανταστικών λειμώνων της έσω γαίας του μύθου. Η επιχείρηση, ως προς το πρώτο σκέλος, έληξε (;). Το κυνήγι συνεχίζεται στην Παλαιστίνη που έχει γίνει ένα απέραντο νεκροταφείο. Το Ισραήλ, που δρα σύμφωνα με το πνεύμα των μυστικών επιχειρήσεων **από τον καιρό του Δαυίδ** (Βασιλέων Α΄ 26,4) που έστειλε παντού τους κατασκόπους του, δεν διστάζει να χαρακτηρίσει τον Αραφάτ «τελειωμένο» (βλ. σχετικό αφιέρωμα της γαλλικής Liberation, με τίτλο *Un homme "fini"*).

Για τον Αριέλ Σαρόν, ο Γιάσερ Αραφάτ είναι ένας άνθρωπος ολοκληρωτικά και οριστικά «τελειωμένος», αναφέρει επίσης η ισραηλινή εφημερίδα **Ma'ariv**. Ο Παλαιστίνιος πρόεδρος βρίσκεται αιχμάλωτος μαζί με την φρουρά του, περίπου 200 άτομα, στο μισογκρεμισμένο **Προεδρικό μέγαρο της Μουκατά**. Από αυτό το κτιριακό συγκρότημα, εμβαδού άνω των 3000 τ.μ., που διέθετε πίστα για ελικόπτερα, γκαράζ και διαμερίσματα, δεν μένει πλέον όρθιο σήμερα παρά ένα μόνο κτίριο (βλ. φωτογραφία) όπου οι Παλαιστίνιοι ηγέτες βρίσκονται απομονωμένοι, στον δεύτερο όροφο, μέσα σε τέσσερα δωμάτια, χωρίς κουζίνα και κλιματισμό, ούτε νερό και ηλεκτρικό.

Η **Μουκατά**, γενικό αρχηγείο του Γιάσερ Αραφάτ, είναι μια παλιά φυλακή κατασκευασμένη την δεκαετία του '20 από τους Βρετανούς. Μετά τον πόλεμο του '67 και την αποχώρηση των Ιορδανών, η **Μουκατά** έγινε το γενικό αρχηγείο των Ισραηλινών κατοχικών δυνάμεων της Υπερ-Ιορδανίας. Μετά τις συμφωνίες του Όσλο (1994), ο Γιάσερ Αραφάτ την μετέτρεψε σε έδρα της Παλαιστινιακής Αρχής και των Μυστικών του Υπηρεσιών. Στις 29 Μαρτίου 2002, ο ισραηλινός στρατός πραγματοποίησε την πρώτη πολιορκία της **Μουκατά** στα πλαίσια της επιχείρησης «Αμυντικά Μέτρα» που κράτησε έναν μήνα κατά την διάρκεια του οποίου καταστράφηκαν πολλά κτίρια. Ο κωδικός της σημερινής επιχείρησης της Τσαχάλ (Ισραηλινού στρατού) εναντίον του Παλαιστινιακού αρχηγείου σημαίνει ότι όλα φθάνουν σε ένα (ιστορικό) τέλος: είναι **«Θέμα Χρόνου»**...

Σημάδια των (έσχατων;) καιρών μήπως και το ότι **το Κογκρέσσο των ΗΠΑ αναγνώρισε ως πρωτεύουσα του Ισραήλ την Ιερουσαλήμ, αγνοώντας τις αντιδράσεις του προέδρου Τζωρτζ Μπους** (Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων, 01-Οκτ-02). Συγκεκριμένα στο νομοσχέδιο για τον προϋπολογισμό του 2003, στον τομέα των εξωτερικών σχέσεων το Κογκρέσσο έβαλε εμβόλιμη την σχετική παράγραφο που εξόργισε τον Λευκό Οίκο. Όλα φαίνεται να οδηγούν στην τελική μάχη για το Τέμενος του Όρους στην Ιερουσαλήμ -με πρόσχημα τα πετρέλαια του Ιράκ...

Η «Κοσέρ Νόστρα» στα χνάρια του Αλκιβιάδη;

Ο γνωστός συμβουλάτορας Ζ. Μπρεζίνσκυ, εμπνευστής της «Μεγάλης Σκακιάρας» της Παγκοσμιοποίησης, έχει προσδιορίσει τους στόχους του νέου πλανηταρχικού δόγματος: *«Να διατηρούμε τους υποτελείς μας σε κατάσταση διαρκούς ανασφάλειας και εξάρτησης, να εξασφαλίζουμε την υπακοή και την προστασία των συνεργαζομένων μ' εμάς, να αποτρέπουμε την συνένωση των βαρβάρων»* (στο *Understanding Unilateralism in US Foreign Policy*, RIIA, Λονδίνο 2000, σελ. 46).

Το δόγμα αυτό της «προωθημένης αποτροπής» έχει ασπασθεί η **Χριστιανική δεξιά των ΗΠΑ σε αγαστή σύμπνοια με τους Σιωνιστές ηγέτες του Ισραήλ**. Η μαύρη μαφία των «επεμβατιστών», που πολλοί γνώστες των πραγμάτων της Ουάσιγκτων αποκαλούν η **«Κοσέρ Νόστρα»** (Κοσέρ = καθαρό, σύμφωνα με τον εβραϊκό νόμο).

Μερικά χρόνια πριν έμοιαζε ασύλληπτη η ιδέα ότι οι συντηρητικοί Ευαγγελιστές των ΗΠΑ θα δούλευαν χέρι-χέρι με την Ισραηλινή κυβέρνηση, λένε οι Kev Silverstein και Michael Scherer στο πολύ ενδιαφέρον περιοδικό Mother Jones.

«Εκείνο τον καιρό, μερικές ομάδες ευαγγελιστών ήταν ανοικτά αντι-σημίτες και σχετίζοντο με ακροδεξιές ομάδες. Σήμερα, όμως, οι συντηρητικοί Χριστιανοί παρέχουν στο Ισραήλ -και ιδιαίτερα στο σκληροπυρηνικό κόμμα Λικούντ του πρωθυπουργού Αριέλ Σαρόν- την πιο σημαντική πολιτική υποστήριξη στις ΗΠΑ... Έχουν, επίσης, στενούς δεσμούς με μια ομάδα υψηλόβαθμων «γερακιών» στο Πεντάγωνο -επικεφαλής των οποίων είναι ο αναπληρωτής υπουργός Άμυνας, **Πωλ Γούλφοβιτς**- την «Κοσέρ Νόστρα» όπως αποκαλείται από μερικούς. «*Λένε πολύ φωναχτά την γνώμη τους και έχουν μετατοπίσει το κέντρο βάρους προς την μεριά του Ισραήλ και εις βάρος των όποιων παραχωρήσεων*», σημειώνει ο Dong Bandow, ένας ευαγγελιστής ανώτερο στέλεχος του συντηρητικού Ινστιτούτου Κάτων (περισσότερα).

Όμως οι ΗΠΑ κινδυνεύουν να πάθουν ό,τι και οι Αθηναίοι στη Σικελία το 415 π.Χ., υπογραμμίζει το περιοδικό HARPERS, παρομοιάζοντας τον Μπους με τον Αλκιβιάδη. Οι αμερικανοί διανοούμενοι αντιστέκονται τελευταία στο δόγμα Μπους επιχειρώντας αναφορές στην ιστορία και τα αίτια της παρακμής των αλαζονικών δυνάμεων (Foreign Affairs).

Η αμερικανική επέμβαση θα απομακρύνει κάθε προοπτική δημιουργίας Παλαιστινιακού κράτους και ειρήνευσης στην περιοχή, λέει, επίσης, ο Γάλλος γεωστρατηγικός αναλυτής Gerard Chaliard στη εφημερίδα Figaro.

Αλλά ακόμα και εάν είναι επιτυχής, τι θα απογίνει την επόμενη ημέρα; ποιος θα διαχειρισθεί το μεταπολεμικό Ιράκ, τη Σαουδική Αραβία και όλα τα άλλα μέτωπα της Μέσης Ανατολής; Οι επίλεκτοι της *Κοσέρ Νόστρα*;

Τότε δεν πρέπει να ανησυχούμε για την παρακμή της Δημοκρατίας ή τον εκφασισμό της Παγκοσμιοποίησης. Εδώ θάχουμε να κάνουμε με κάτι άλλο, κάτι **μεγαλειώδες που ξεπερνά τους παρωχημένους όρους της ψυχροπολεμικής περιόδου**, τον μύθο των πυρηνικών. Πρόκειται για κάτι ανάλογο *με την παντοδυναμία των Καρτούν όπου τα πάντα είναι δυνατά...*

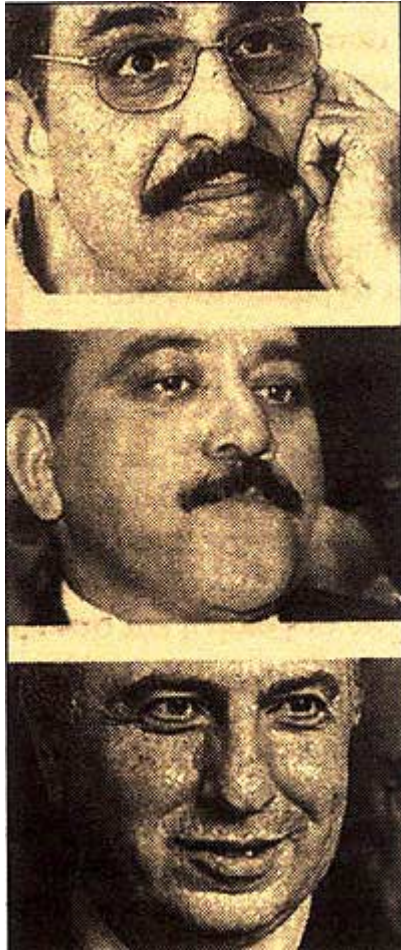
Τα βαμπίρ της Νέας Τάξης Πραγμάτων ετοιμάζονται για μεγάλες ανθρωποθυσίες... Ο απλός ακροατής/θεατής της Ιστορίας υπνωτίζεται για να δει τον Λαγό/Λάντεν να βγαίνει αυτή τη φορά από το καπέλλο του Σαντάμ στη μαγική Βαγδάτη.

«Προς τα εκεί», είπε ο Γάτος κουνώντας ένα γύρο το δεξί του πόδι «ζει ένας Καπελλάς— και προς τα εκεί», συνέχισε κουνώντας το άλλο του πόδι «ζει ένας Μαρτιάτικος Λαγός. Μπορεί να επισκεφτείς όποιον θέλεις: κι οι δύο είναι τρελλοί» (Λούις Κάρρολ, *Η Αλίκη στη Χώρα των Θαυμάτων*, εκδ. Νεφέλη, Αθήνα 1985).

Μουκατά: Αεροφωτογραφία που τραβήχτηκε την περασμένη εβδομάδα από την Ισραηλινή αεροπορία. Στον κύκλο φαίνεται το μόνο όρθιο κτίριο όπου βρίσκεται ο Αραφάτ.

Οι επίλεκτοι της CIA, εξόριστοι Ιρακινοί πράκτορες που προορίζονται να αντικαταστήσουν τον Σαντάμ. Στρατηγός **Νιζάρ αλ-Χαζράτζι**: Διοικητής της επίθεσης με χημικά όπλα που εξόντωσε 5.000 αμάχους το 1988. Ταξίαρχος **Ναζίμπ αλ-Σαλίχι**: Διοικητής τεθωρακισμένων που κατέστειλε την εξέγερση του 1991 εκδιώκοντας 1,5 εκατομμύρια ανθρώπους. **Αχμάντ αλ-Τσαλαμπί**: Καθηγητής, ηγέτης του Ιρακινού Εθνικού Κογκρέσσου (INC), οργάνωσης-ομπρέλλας της CIA. Κατηγορείται για κατάχρηση 4 εκατομμυρίων δολλαρίων από την τράπεζα Petra Bank!

Τοιχογραφία που απεικονίζει τον πρόεδρο του Ιράκ Σαντάμ Χουσεΐν να εφορμά για να ελευθερώσει το Τέμενος του Όρους στην Ιερουσαλήμ. Οι Μυστικές Υπηρεσίες στον δρόμο για την εκπλήρωση των προφητειών...

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι VII

[11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2002]

Διεστραμμένες Αγάπες- Η σαπουνόπερα της Παγκοσμιοποίησης

του **Λεωνίδα Αποσκήτη**

«Ποιον αγαπάς πιο πολύ... Εμένα ή την Αλήθεια;»

Από την *Ιστορία της Παρακμής και Πτώσης* της 17N

Η παραπάνω ερώτηση του διευθυντή της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας της ΕΛΑΣ προς τον Σάββα Ξηρό είναι το μεγάλο σουξέ του πραγματικού «Big Brother» στον οποίο είμαστε όλοι πρωταγωνιστές. Κάτι ανάλογο με το «τραγουδί της Ρέας» στο τηλεοπτικό παιχνίδι του ANT1. Απορώ πώς δεν το πήρανε ακόμα είδηση οι υπεύθυνοι του διεθνούς ριάλιτυ-σώου «Globalization» για να το αξιοποιήσουν.

Σκέψη 1η

Θα μπορούσε, φερ' ειπείν, να εμφανίζεται σ' ένα διαφημιστικό σποτάκι η **Παγκοσμιοποίηση** ως *πανέμορφος νεαρά κόρη «αμόγως ενδεδυμένη με παλτό φαιόχρουν»*(1) και να ερωτά έναν αντιπαθητικό συγχυσμένο «anti-global» ακτιβιστή, έναν από αυτή τη ...συμμορία που τους λένε ο «λαός του Σηάτλ»:

«Ποιον αγαπάς πιο πολύ... Εμένα ή την αλήθεια;»

Από τότε που η αμερικανική αυτή πόλη έγινε η «σφραγίδα του τόπου-συμβόλου», κατά την *Le Monde*, με την βοήθεια της οποίας χτίστηκε ο μύθος του νέου ενιαίου μαζικού κινήματος μοιάζει σαν να έμεινε μετέωρο το ρολόι της ιστορίας. Ο πλανήτης φαίνεται σαν να περιμένει κάποιον να πει την τελευταία λέξη. Ν' αποφασίσει για το πού θα πάει ο κόσμος. *«Γιατί πάντα κάποιος πρέπει να έχει την τελευταία λέξη»*, γράφει ο Αλμπέρ Καμύ στην «Πτώση» (La Chute).

«Γιατί αλλιώς, στον κάθε λόγο μπορεί να αντιτίθεται αντίλογος, κι αυτό μέχρι συντέλειας του κόσμου. Ενώ η δύναμη τα τακτοποιεί όλα. Μας πήρε καιρό, αλλά το χωνέψαμε επί τέλους. Παράδειγμα που θα πρέπει να τόχετε προσέξει κι εσείς, η γηραιά μας Ευρώπη, που άρχισ' επί τέλους να φιλοσοφή με το σωστό τρόπο. Δε λέμε πια, όπως τα παλιά τα χρόνια: «Έτσι πιστεύω εγώ. Ποιες είν' οι αντιρρήσεις σας»; Γίναμ' ειλικρινείς. Αντικαταστήσαμε το διάλογο με την αυθεντία. «Αυτή είν' η αλήθεια», λέμε. Μπορείτε να τη συζητάτε όσο θέλετε, δε μας πειράζει. Σε λίγα χρόνια όμως, υπάρχει η αστυνομία, που θα σας αποδείξει πως είχαμε δίκιο. Α, καημένε, φτωχέ πλανήτη» (2).

Βλέπετε, ο δαιμόνιος Έλλην στρατηγός Σύρος, της αντιτρομοκρατικής, έχει ήδη καταλάβει αυτό που ο δυστυχής κουτόφραγκος Καμύ φιλοσοφούσε για χρόνια: «η αστυνομία γνωρίζει πάντα την αλήθεια».

Απορώ ξανά πώς δεν το πήρανε είδηση οι υπεύθυνοι της Φάρμας της «Globalization» να το κάνουν διαφημιστικό σλόγκαν.

Σκέψη 2α

Θα μπορούσε, φερ' ειπείν, να εμφανίζεται η «Θετική Ενέργεια» της **Παγκοσμιοποίησης** ως νεαρή δασκάλα του Φενγκ Σουί και να λέει **«Ποιον αγαπάς πιο πολύ από όλους; Εμένα δεν αγαπάς πιο πολύ;»**.

Και σ' αυτή τη «new age» εκδοχή του διαφημιστικού σποτ να συνεχίζει χωρίς να περιμένει απάντηση. *«Εάν με θέλεις πολύ, ΟΛΗ Η ΦΥΣΗ θα συμμαχήσει μαζί σου για να με πάρεις»*.

Κι ένας ηλίθιος, αρρωστιάρης πατριδοκάπηλος και κρεατοφάγος καταναλωτής ντονέρ θα ρωτάει με ένα αποβλακωμένο ύφος: *«Μα πώς; Δεν χρησιμοποιώ παρά μόνο το 10% του εγκεφάλου μου»*.

Τότε ως καινούργιος Μωϋσής, η Μεγάλη Θεά (Goddess) της Globalization θα δίνει τις νέες εντολές για την ευτυχία της ανθρωπότητας:

1. «Να έχεις πάντα κλειστή την πόρτα και το καπάκι της τουαλέτας»
2. «Να ψέλνεις 21 φορές κάθε πρωϊ-μεσημέρι-βράδυ το μάντρα Χάρε Ντίσνεϋ-Χάρε Μίκυ, για να διώχνεις τα αρνητικά vibes»
3. «Να λες σε τακτά διαστήματα την ομολογία: «δεν είμαι παγκοσμιο-φοβικός», «δεν είμαι παγκοσμιο-φοβικός», για να απομακρύνονται οι λιμνάζουσες ενέργειες»
4. «Να αγοράσεις αμέσως έναν ταυρόκερω μόσχο και να αρχίσεις να ασκείσαι τακτικά στα *ταυροκαθάμια* για να σου ανέβει η κουνταλίνη και να αγαπήσεις το Ευρώ»

Και άλλα παρόμοια που δεν είναι καθόλου για γέλια γιατί ζούμε στην εποχή του Πολέμου κατά της Τρομοκρατίας και τα πράγματα είναι πολύ σοβαρά. Τόσο σοβαρά, μάλιστα, που αυξήσανε κατά 9 (εννέα...!) φορές τη δόση των φαρμάκων του δύστυχου Τέλιου στον Κορυδαλλό. ΔΥΣΚΟΛΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΓΙΑ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ...

Κι όμως, LA MONDIALISATION N' EST PAS LE MAL ABL SOLU, ισχυρίζεται ένας πρώην Τρομοκράτης που δεν δηλώνει Μελισσοκόμος αλλά Φιλόσοφος... Γιατί;

«Η παγκοσμιοποίηση δεν είναι το απόλυτο κακό, ΓΙΑΤΙ ευνοεί την ανάπτυξη ΝΕΩΝ μορφών αγώνα», παρατηρεί ο Αντόνιο Νέγκρι, ηγετικό στέλεχος των Ερυθρών Ταξιαρχιών, στο βιβλίο του *Empire*, «πρώτη μεγάλη θεωρητική σύνθεση της νέας χιλιετίας».

Σκέψη 3η

- **«*Η είστε μαζί μας ή εναντίον μας*»** τόνισε κατηγορηματικά ο Ντούμπια της Novus Ordo Seclorum.

- *«Αρνούμαστε να σου επιτρέψουμε να μιλάς εκ μέρους όλου του Αμερικανικού λαού. Δεν θα παραιτηθούμε του δικαιώματός μας στην αμφισβήτηση, δεν θα παραδώσουμε τις συνειδήσεις μας...»* του απάντησαν οι σκεπτόμενοι πολίτες της ...μόνης υπερδύναμης.

Οι υπογράφωντες αυτής της **δήλωσης** καλούν τον κόσμο των ΗΠΑ να αντισταθεί στη γενική πολιτική γραμμή που έχει εισαχθεί από την 11η Σεπτεμβρίου του 2001 και η οποία εμπεριέχει σοβαρούς κινδύνους...

Γι' αυτό προτείνω ένα εναλλακτικό σενάριο αυτή τη φορά για το εν λόγω *σποτάκι*. Το προτείνω βέβαια στους Επικυρίαρχους -δηλαδή τους υπεύθυνους προπαγάνδας, το τμήμα

ψυχολογικού πολέμου... δηλαδή τα ΜΜΕ και τους διαφημιστές. Άλλωστε με το σλόγκαν του Σύρου δεν θα έχουν έξοδα για το copyright. Αφεντικά του είναι.

Θα εμφανίζεται αυτή τη φορά, όχι ο Σύρος ή άλλο ανθρώπινο ον, αλλά ο Σείριος. Ναι, καλά διαβάζετε, ο Σείριος. Δεν πρόκειται για κανέναν εξωγήινο παγκοσμιοποιητή...

Είναι ο αστυνομικός σκύλος που σκοτώθηκε στις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου (για του λόγου το αληθές, βλ. φωτογραφίες). Ο Σείριος, ως άλλος Κέρβερος της Παγκοσμιοποίησης, θα λείει στον τηλεθεατή/ ακροατή/αναγνώστη/καταναλωτή:

«**Ποιον αγαπάς πιο πολύ;... Εμένα ή τον Μπιν Λάντεν;**» Και θα αφήνει προειδοποιητικά και έναν απειλητικό βρυχηθμό..!

Θα γίνει το πιο πετυχημένο σλόγκαν του Μυστικού Αντι-Τρομοκρατικού Πολέμου. Και θα στείλει κάθε κατεργάρα στον πάγκο του. Γιατί έχουν περάσει σχεδόν 400 μέρες από την μέρα που εμφανίστηκε η *Al Káinta* στη Νέα Υόρκη κι όμως, «ένας μυστικός πόλεμος μας εμποδίζει από του να ξέρουμε την Αλήθεια» (*Observer*), διαμαρτύρονται πολλοί στην Εσπερία.

«*Και στο Μπαγκράμ, στην Ουάσιγκτων και το Λονδίνο, υπάρχουν πολλές ερωτήσεις που ζητούν απάντηση. Μερικά είναι απλά ερωτήματα: τι κάνουν ακριβώς οι 750 πεζοναύτες του Βασιλικού Ναυτικού που «πήγαν στην μάχη»; Άλλοι αναρωτιούνται για τους σκοπούς και την αποτελεσματικότητα όλης της συμμαχικής εκστρατείας στο Αφγανιστάν. Πού είναι η Al Káinta; Γιατί κανένας δεν έχει αναφέρει για εβδομάδες τον Οσάμα μπιν Λάντεν; Γιατί αποσύρονται οι Βρετανικές δυνάμεις από τις ειρηνευτικές επιχειρήσεις την ώρα που οι στρατιώτες μας σύρονται όλο και βαθύτερα σε έναν πόλεμο ανάρτηκου; Άλλες ερωτήσεις, από ανθρώπους που σε μεγάλο βαθμό υποστηρίζουν τους σκοπούς της Επιχείρησης, αναδεικνύουν βαθύτερες ανησυχίες σχετικά με τον τρόπο που παρουσιάζεται ο πόλεμος, την αντιμετώπιση κάποιων εξαιρετικά σοβαρών επιχειρήσεων και την εμφανώς ισχνή ροή πληροφοριών που φθάνουν τελικά στο κοινό σχετικά με το τι κάνουν τα «Παιδιά μας» στα σκληροτράχαλα, σκονισμένα, ξερά βουνά του Αφγανιστάν» (**Jason Burke, Secret war prevent us from learning the truth**).*

«*Πρόκειται για τον πιο μυστικό πόλεμο στην ιστορία*», λέει ο Φίλιπ Νάϊτλντ, συγγραφέας του *First Casualty*, όπου παρουσιάζεται η ιστορία της δημοσιογραφίας κατά την διάρκεια των πολέμων. «*Δεν έχουμε πραγματικά ιδέα, ακόμα και σε γενικές γραμμές, για το τι πραγματικά συμβαίνει*».

Μα για ποιο ΜΥΣΤΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ μας μιλάτε, θα μου πείτε τώρα. Αυτά είναι συνωμοσιολογίες. Εδώ όλα γίνονται φανερά, μπροστά στις κάμερες και υπό τους ήχους του Μασουτχάουζεν του Μίκη.

Νομίζετε;

Πάντως, την μουσική επένδυση του Θεοδωράκη θα την συνιστούσα στους Παγκοσμιοποιητές για χαλί του spot. Ταιριάζει απόλυτα τουλάχιστον με όσους οραματίζονται μια ...«συμμετοχική παγκοσμιοποίηση» ενάντια στις επιταγές των «κακών» νεοφιλελεύθερων Παγκοσμιοποιητών.

Τώρα, τι θέλει «η καλωσύνη μέσα στις λυκοποριές», θα ρώταγε ο σουρρεαλιστής ποιητής. (3)

Δρ Στραϊντζλαβ: ΠΩΣ ΕΜΑΘΑ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΩ ΝΑ ΑΝΗΣΥΧΩ ΚΑΙ ΝΑ ΑΓΑΠΩ ΤΗΝ BOMBA

Σκέψη 4η

Το άθλημα της «παγκοσμιοποίησης» είναι σκληρό και ανελέητο. Για Υψηλούς Παίκτες

(Grands Acteurs). Είναι κάτι «πραγματικά πολύ σοβαρό», όπως τα σχέδια του μανιακά παρανοϊκού, τρελλαμένου στρατηγού διοικητή των Αεροπορικών Δυνάμεων Jack D. Ripper, στην ταινία *Dr Strangelove, Or: How I Learned To Stop Worrying And Love The Bomb (1964)*. Στην ταινία αυτή ο σκηνοθέτης Στάνλεϋ Κιούμπρικ παρουσιάζει μια σατυρική, προκλητική μαύρη κωμωδία φαντασίας που αναφέρεται στην «ημέρα του ολέθρου» μετά από μια (κατά λάθος) πυρηνική επίθεση.

Η ταινία *Dr Strangelove* είναι αξέχαστη κυρίως για την εξαιρετική εμφάνιση του Πήτερ Σέλλερς -ο οποίος προτάθηκε και για Όσκαρ ερμηνείας- στον ρόλο ενός εκκεντρικού Γερμανού επιστήμονα, καρφωμένου σε αναπηρικό καροτσάκι, που είναι σύμβουλος του Αμερικανού προέδρου. Κάτι ανάλογο του Χένρυ Κίσιγκερ, στην πραγματική ζωή.

Επιπλέον των πολυάριθμων κωμικών και σεξουαλικών σκηνών που κατακλύζουν το φιλμ, πολλά από τα αλλόκοτα ονόματα των στρατιωτικών καρικατούρων-χαρακτήρων της ταινίας έχουν σεξουαλικά υπονοούμενα ή αναφορές που υποδηλώνουν την σύνδεση μεταξύ πολέμου και σεξουαλικής ψύχωσης:

Strange-love: είναι η διεστραμμένη μορφή αγάπης

Jack D. Ripper: συμβολικό του γνωστού Άγγλου ψυχοπαθητικού δολοφόνου Τζακ του Αντεροβγάλη (Ripper)

Ο Σοβιετικός πρωθυπουργός Kisssof: "kiss-off" σημαίνει κατά γράμμα «αρχή του τέλους».

Πρεσβευτής Desadeski: όνομα που προέρχεται από τον Μαρκήσιο ντε Σαντ (de Sade).

Επίλογος

Εν τέλει μήπως το ερώτημα είναι: «**Ποιον αγαπάς πιο πολύ... Την Παγκοσμιοποίηση ή την Βόμβα;**».

Κι αν η απάντηση είναι «τίποτα»...

Τότε «Μένει να ξαναβρούμε τη ζωή μας, τώρα που δεν έχουμε πια τίποτα». (4)

LA BATAILLE NE FAIT QUE COMMENCER

(1) Ποιήματα PABLO PICASSO, Νίκου Εγγονόπουλου, *Πεζά Κείμενα*, Εκδόσεις ΥΨΙΛΟΝ, Αθήνα 1987

(2) Αλμπέρ Καμύ «Η ΠΤΩΣΗ», Εκδόσεις Αγκύρας, 1956

(3) Ένα έργο του Οδυσσέα Ελύτη από το οποίο ξεκινά σπερματικά το *Άξιον Εστί*. Πρόκειται για μια ποιητικά ακριβή απόδοση της ατμόσφαιρας της πολιορκημένης Αθήνας της Κατοχής.

(4) *Τετράδιο Γυμνασμάτων*, Γεωργίου Σεφέρη

«Η Παγκοσμιοποίηση δείχνει ασυγκράτητη γιατί καθοδηγείται από πολλούς ανθρώπους αποφασισμένους να αυξήσουν τον πλούτο τους» (Άρθρο του Robert Wright στο Foreign Policy). Ξέρω ότι έχετε απηυδήσει με την προπαγάνδα των παγκοσμιοποιητών, αλλά το ρολόι της ιστορίας δεν αλλάζει έτσι. Η μέθοδος είναι μάλλον ξεπερασμένη...

«- Θα ήθελα να διαδηλώσω. - Έχετε κάνει κράτηση;». Γελοιογραφία του Altan από το L'Espresso. Υπάρχουν, πάντως, πολλοί τρόποι για να διαδηλώσετε την αντίθεσή σας στην πολιτική των Επικυρίαρχων.

Ο άνθρωπος έχασε το δρόμο του, απομακρύνθηκε από τον προορισμό του, κινδυνεύει να πέσει: αυτό είναι το μήνυμα από το ανυπέρβλητο μυθιστόρημα του μεγάλου Γάλλου συγγραφέα Αλμπέρ Καμύ «Η ΠΤΩΣΗ».

Ο Σείριος, το 4χρονο λαμπραντόρ που επιστρατεύθηκε μετά το χτύπημα στο Κέντρο Παγκόσμιου Εμπορίου σαν ανιχνευτής βομβών. Ο Σείριος σκοτώθηκε κατά την πτώση του πύργου.

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι VIII

[25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2002]

**Παγκόσμια Αναγέννηση:
Από τους Παπύρους στον Κυβερνοχώρο**

του **Λεωνίδα Αποσκήτη**

*Ταξίδεψα από πόλη σε πόλη, ανοίγοντας τα πανιά μου
Τα υφασμένα από το δικό μου το νήμα.
Γιατί άνεμε είσαι αντίθετος;
Γιατί είμαι πάντα ένας ξένος;
Πάντα στον δρόμο;*

Λαϊκό αιγυπτιακό τραγούδι

Κανείς Δεν Κοιμάται στην Μαγευτική Αλεξάνδρεια

Στην αυγή του 21ου αιώνα, το να φθάνεις στην Αλεξάνδρεια, την «παρά την Αίγυπτον» πόλη του μύθου, για τα εγκαινία της **νέας Βιβλιοθήκης** είναι μια διπλή εμπειρία. Από την μια βιώνεις τα όρια μεταξύ πραγματικότητας και της φαντασίας που έχει για αιώνες θρέψει η αύρα της πόλης. Από την άλλη, αισθάνεσαι έντονα το πολιτικο-ιστορικό δράμα που ζει ο σύγχρονος κόσμος.

Δίπλα στο άρωμα του Αλεξάνδρου και του Πτολεμαίου που είναι διάχυτο στους δρόμους της πόλης τις μέρες των εγκαινίων, ιδιαίτερα στην παραλία, αιωρείται το φάντασμα του Μπιν Λάντεν και του «Πολέμου των Πολιτισμών». Η πόλη στρατοκρατείται. Σε κάθε στενό κάθετο στον μόνο κεντρικό δρόμο της παραλίας που είναι ελεύθερος για τα αυτοκίνητα βλέπεις μπλόκα, περιπολικά, στρατιώτες, πολυβόλα. Οι έλεγχοι επαναλαμβάνονται και συνεχίζονται. Παντού πηγαίνουμε συνοδεία ασφαλείας.

Όλα αυτά σε μια πρώην «κοσμόπολη» που ο Λώρενς Ντάρρελ την όρισε σαν της «Πρωτεύουσας της Μνήμης». Στην Αλεξάνδρεια των ποιητών που για το σημαντικότερο μέρος του 20ου αιώνα ήταν μια ελεύθερη πόλη, το σύμβολο μιας ανοικτής Μεσογείου, όχι μιας θάλασσας σαν την σημερινή, γεμάτη πολεμικές αρμάδες και σκάφη περιπολίας του αντιτρομοκρατικού πολέμου!... Παρ' όλα αυτά, η Πολιτεία που οραματίστηκε ο Μέγας Αλέξανδρος αντιστέκεται. Έστω και στο ρυθμό του Ισλάμ όλοι ζουν έξω τη νύχτα. Κανείς δεν κοιμάται στην σύγχρονη Αλεξάνδρεια...

Επίθεση Φιλίας των Ελλήνων στην Αίγυπτο

Την ίδια ώρα που οι Ελληνικές πυραυλάκατοι περιπολούσαν στην Μεσόγειο και η **φρεγάτα «Αδρίας»** δεχόταν την εικονική επίθεση (προβοκάτσια;) τρομοκρατών στον Περσικό, ένα άλλο Ελληνικό σκάφος με το συμβολικό όνομα «World Renaissance» (Παγκόσμια Αναγέννηση) κατέπλεε στον ιστορικό Λιμένα του Ευνόστου. Αποστολή του η αναζήτηση του μύθου, του εξωτισμού της γνώσης, της μοίρας στην ιστορία των Ελλήνων.

...Ξημερώματα της Τετάρτης, 16 Οκτωβρίου, το υπό Ελληνική σημαία κρουαζιερόπλοιο «ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» αποβίβασε στην ιστορική πόλη της Αλεξανδρείας 550 Έλληνες επιστήμονες, δημοσιογράφους, καλλιτέχνες και επισήμους. Στην διάρκεια του ιστορικού αυτού ταξιδιού ομιλίες, συζητήσεις, καλλιτεχνικές εκδηλώσεις και προβολές μύησαν τους ταξιδιώτες στο μεγάλο έργο. Ανάμεσά μας οι υπέροχες γυναίκες της Ελληνικής Αλεξάνδρειας της Μακεδονίας ντυμένες το νυφιάτικο φόρεμα, με **κεφαλόδεσμο την μακεδονική περικεφαλαία**, τη μέση ζωσμένη με πλουμιστή ασπίδα, το κεφάλι στητό και περήφανες, έσυραν την αρχαία πατινάδα τους.

...Με την πρωτοχορεύτρια να κρατάει ένα μαντίλι ψηλά και να το κατευθύνει στον αέρα

σύμφωνα με τα βήματα των ποδιών, βήματα αργά και δύσκολα, ελεύθερα, που υπακούουν σ' έναν δικό της εσωτερικό, αλλόκοτο ρυθμό.

...Αυτόν τον **εσωτερικό, ελεύθερο ρυθμό** που έρχεται από τα βάθη των αιώνων, για να μας πει πως ο παγκόσμιος Πολιτισμός αποτελείται από Διαφορετικότητες που υπακούουν η καθεμιά στον δικό της ελεύθερο, εσωτερικό ρυθμό κι αυτή είναι η ομορφιά του.

...«**Επίθεση φιλίας των Ελλήνων στην Αίγυπτο**», έγραψαν οι μεγαλύτερες Αιγυπτιακές εφημερίδες εκφράζοντας με τον τρόπο τους την αγάπη που δείχνει για τους Έλληνες ο Αιγυπτιακός λαός. Και όταν ήρθε η ώρα που ενώπιον εκατοντάδων προσκεκλημένων, λογίων και επισήμων απ' όλο τον κόσμο, τελέστηκαν τα εγκαίνια της νέας Βιβλιοθήκης της Αλεξανδρείας, της BIBLIOTHECA ALEXANDRINA, οι Έλληνες λαϊκοί καλλιτέχνες, τ' αγόρια και τα κορίτσια της Μακεδονίας, πρόβαλαν τα κατάλληλα μηνύματα αντάξια της βαρύτιμης εθνικής κληρονομιάς των Ελλήνων.

Ο Διάλογος των Πολιτισμών

Ο μεγάλος Γάλλος διανοούμενος του 20ου αιώνα Αντρέ Μαλρώ είχε προβλέψει για τον επερχόμενο νέο αιώνα ότι: «*Ο 21ος αιώνας θα είναι πνευματικός αλλιώς δεν θα υπάρξει, θα είναι θρησκευτικός αλλιώς δεν θα υπάρξει*».

Αν τα λόγια του Μαλρώ στοχεύουν στην καρδιά του διαλόγου μεταξύ των πολιτισμών, ο τόπος όπου ο διάλογος αυτός παίρνει σάρκα και οστά και από όνειρο γίνεται πραγματικότητα ήταν πάντα η Αλεξάνδρεια. Εκεί όπου κατά τον συγγραφέα Λώρενς Ντάρρελ, μεγάλο εραστή της πόλης, υπήρχε πάντα η «βαθύτερη δομή» μιας πανανθρώπινης ποίησης.

Η επανίδρυση της Βιβλιοθήκης της Αλεξανδρείας στη μνήμη του παλιού αυτού πνευματικού συμβόλου της ελληνιστικής παιδείας, δεν είναι μόνο ένα φιλόδοξο σύγχρονο έργο. Είναι ένα μακροπρόθεσμο σχέδιο με βαθύτερη πολιτισμική και πνευματική σημασία γιατί γίνεται τη συγκεκριμένη ώρα «του μίσους» στη Μέση Ανατολή.

...Ο **Νικόλαος Cusanus**, καρδινάλιος της Καθολικής εκκλησίας, πολύ σημαντικός πρόδρομος των δημιουργικών δυνάμεων της Αναγέννησης, έγραψε μετά την πτώση της Κωνσταντινούπολης -που ήταν ένα είδος «Σύγκρουσης των Πολιτισμών»- έναν ωραίο «**Σωκρατικό**» διάλογο για την ειρήνη και την θρησκευτικότητα.

Σ' αυτόν τον Διάλογο εμφανίζονται 17 αντιπρόσωποι διαφορετικών θρησκειών και παραδόσεων να πηγαίνουν στον Θεό και να του λένε:

«Πολεμούμε μεταξύ μας και σκοτώνουμε ο ένας τον άλλον, και όλοι ισχυριζόμαστε ότι το κάνουμε αυτό στο Όνομά Σου. Όμως, δεν μπορεί να είναι αυτή η θέλησή Σου. Δεν μπορείς να μας βοηθήσεις;»

Ο Θεός τους απαντά:

«Θα σας απαντήσω όχι ως θρησκευτικούς ηγέτες αλλά θα απευθυνθώ σε σας ως φιλοσόφους και σοφούς ανθρώπους. Διότι σαν άνθρωποι με σοφία είστε σε θέση να κατανοήσετε ότι υπάρχει μόνο ΜΙΑ αναγνωρίσιμη αλήθεια και ΕΝΑΣ Θεός».

Οι θρησκευτικοί ηγέτες απάντησαν:

«Μάλιστα, το καταλαβαίνουμε αυτό, αλλά γιατί τότε σκοτώνουμε ο ένας τον άλλον;»

Και ο Θεός τους λέει:

«Κάνετε το λάθος να συγχέετε τα λόγια των προφητών με τον Λόγο του Θεού...»

Και συνέχισε: «Κάνετε και ένα άλλο λάθος. Και αυτό είναι ότι ταυτίζετε λανθασμένα τις ιερές σας παραδόσεις, οι οποίες είναι διαφορετικές, με την μια αλήθεια».

Τελικά, ο Θεός τους είπε να πάνε στις χώρες τους και να μορφώσουν τους λαούς τους στο πνεύμα της μιας και μόνης Αλήθειας, η οποία βρίσκεται σε όλες τις παραδόσεις, σε όλες τις θρησκείες και όλους τους πολιτισμούς. Και η παγκόσμια ζωντανή Αρχή που μπορεί να ανιχνευθεί σε όλες τις θρησκευτικές κουλτούρες είναι η **εικόνα του προσώπου του ανθρώπου** ως «ζωντανή εικόνα του Θεού», του Δημιουργού.

Κοιτάζοντας διαχρονικά μέσα στην ιστορία, βλέπουμε ότι η ιστορική πορεία της ανθρωπότητας δεν είναι ιδιοκτησία μιας παράδοσης, ενός πολιτισμού. Αντίθετα, αυτή η ανθρωπίνη εξέλιξη μεταβάλλεται από την μια κουλτούρα στην άλλη. Ας δούμε τα τέσσερα μεγάλα λίκνα της ανθρωπότητας πριν τον Ελληνικό πολιτισμό: Ινδία, Κίνα, Μεσοποταμία και Αίγυπτος.

Η Αλεξανδρινή κουλτούρα είχε ήδη καταλάβει αυτά που διδάσκει ο «Σωκρατικός Διάλογος» που αναφέραμε: **τα βήματα των πολιτισμών**. Και δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι ο μοναδικός αυτός *αλεξανδρινός συγκρητισμός* τόσων παραδόσεων και θρησκειών και η διάδοση της ελληνικής γλώσσας δημιούργησαν το υπόβαθρο για την εξάπλωση του Χριστιανισμού. Αυτό θα έδινε το δικαίωμα αργότερα στον **Αυγουστίνο** και τον **Αβελάρδο** να πουν ότι οι Αρχαίοι Έλληνες, και ειδικά ο Πλάτων, είχαν ήδη καταλάβει την Αλήθεια που μόνο αργότερα απεκαλύφθη στην ανθρωπότητα από τον Χριστό. Και το ότι το γεγονός αυτό αποδεικνύει ότι δεν υπήρχε καμμία σύγκρουση μεταξύ πίστης και γνώσης.

Δυστυχώς, όμως, η ιδέα ότι κάθε άνθρωπος είναι **κατ' εικόναν και καθ' ομοίωσιν** του Θεού δεν επικράτησε πολιτικά. Αυτό οφείλεται στον εκφυλισμό της δημοκρατίας μετά την ήττα του ελληνιστικού κόσμου και την πλήρη επικράτηση της Ρωμαϊκής ολιγαρχίας επί των καθυστερημένων, σκλαβωμένων μαζών. Και φυσικά, όπως όλες οι αυτοκρατορίες, η Ρωμαϊκή ήταν αναπόφευκτο να καταρρεύσει και αυτό οδήγησε στον **Μεσαίωνα** στην Ευρώπη.

Ενώ η Ευρώπη περνούσε τα σκοτεινά χρόνια, στον Ισλαμικό κόσμο ο Χαρούν αλ-Ρασίντ και η Δυναστεία των Αββασιδών διέσωζαν την ελληνική γραμματεία και προετοίμαζαν την Αναγέννηση. Σ' αυτή τη φάση η **Βαγδάτη και η Βιβλιοθήκη της διαδέχθηκε την Αλεξάνδρεια** στον ρόλο του κέντρου της παγκόσμιας κουλτούρας.

Παρόμοιες **αναγεννησιακές δυνάμεις** έδιναν τη μάχη για την ελληνοποίηση της Ανατολικής αυτοκρατορίας στην Κωνσταντινούπολη. Η οικονομική, οι αιρέσεις, τα σχίσματα και άλλα σημαντικά γεγονότα των αποφασιστικών αυτών αιώνων του Βυζαντίου υποκρύπτουν αυτή την πραγματικότητα.

Ο Μεσογειακός Ανθρωπισμός

Η αγάπη και το μίσος δεν είναι μόνο υποκειμενικά συναισθήματα που αφορούν τον εσωτερικό κόσμο του ανθρώπου. Είναι και πραγματικές κοσμικές δυνάμεις που δρουν και αλλάζουν, ανάλογα, την ιστορία.

Αυτό το είχε επισημάνει από τα πρώιμα στάδια της η ελληνική σκέψη. Όπως και τα κλασικά πρότυπα της τραγωδίας περιέχουν τις απαντήσεις για τα σημερινά αδιέξοδα. Στις μεγάλες τραγωδίες της κλασικής Ελλάδας πρωταγωνιστούσαν **κακοί άνθρωποι με κακές προθέσεις**. Αυτές οι κυρίαρχες φιγούρες λειτουργούσαν αρνητικά επειδή ήταν κατά βάσιν άπληστοι και αυτοκαταστροφικοί χαρακτήρες.

Αυτού του είδους η αυτό-καταστροφή είναι που κομίζουν στον κόσμο σήμερα οι Ευρωπαϊκές ηγεσίες και οι ΗΠΑ. Αυτό συμβαίνει επειδή η *Παγκοσμιοποίηση* είναι κατά κύριο λόγο οικονομική και ηγεμονική και επειδή η τεχνολογία όπως εφαρμόζεται σήμερα οδηγεί σε έναν σκοτεινό, αδιέξοδο δρόμο. Ως τέτοια, δεν μπορεί να είναι παγκοσμιοποίηση δικαιοσύνης και ισότητας.

Κάποτε οι άνθρωποι ονειρεύτηκαν έναν *παράδεισο* και μια τεράστια δημιουργική δύναμη πήγασε από αυτό το όνειρο. Εξ ίσου τεράστια αλλά καταστροφική δύναμη προκαλείται όταν το όνειρο των εκατομμυρίων γίνεται ο παρασιτικός σκοπός των λίγων για **παγκόσμια κυριαρχία**. Στον **Μεφιστοφελή** βρίσκουμε μια τέτοια φιγούρα διεφθαρμένης εξουσίας. Η νοοτροπία του δεν είναι να πολεμήσει σαν ήρωας για έναν πεφωτισμένο, εποικοδομητικό κόσμο, αλλά να κάνει τον κόσμο **«υπόδουλο στο οικονομικό συμφέρον»**.

Το ερώτημα είναι: μπορούμε να ονειρευτούμε έναν άλλο, καλύτερο κόσμο; Η απάντηση είναι ότι για να γίνει αυτό η Δύση πρέπει να βγει εκτός του πολιτικού, οικονομικού και στρατιωτικού εαυτού της και να βρει στο Άλλο, στην διαφορετικότητα, μια νέα *Οικουμένη* συμμετοχής και αρμονίας.

Αυτό που πρέπει να μας μείνει από την μελέτη της ιστορίας της ανθρωπότητας είναι πως οι διαφορετικοί πολιτισμοί επηρεάζουν ο ένας τον άλλο στο βάθος του χρόνου και γονιμοποιούν ο ένας τον άλλον. Και ότι ο μόνος δρόμος για ειρήνη και πρόοδο είναι μέσα από έναν **Διάλογο των Πολιτισμών** ο οποίος προβάλλει τις καλύτερες παραδόσεις του καθενός.

Υπάρχουν σε κάθε πολιτισμό εκείνες οι περίοδοι των «Χρυσών» αιώνων όπου οι μεγάλες και παγκόσμιες αρχές και αξίες καλλιεργούνται -μέσα στο πνεύμα πάντα του συγκεκριμένου πολιτισμού- και ωθούν την ανθρωπότητα σε ανώτερα επίπεδα.

Γι' αυτό ευχόμαστε η νέα Αλεξανδρινή Βιβλιοθήκη να αποβεί ένα βιώσιμο σχέδιο για το μέλλον, βασισμένο στις δημιουργικές προσπάθειες ανθρώπων που θα εκφράσουν το πνεύμα του **Μεσογειακού Ανθρωπισμού**. Να γίνει το έναυσμα μιας Παγκόσμιας Αναγέννησης.

Μια απάντηση **Παιδείας** και **Ανθρωπισμού** απέναντι στα τεθωρακισμένα των ερεβόφρωνων δυνάμεων, ένα οδόφραγμα αντίστασης στα νέα «τείχη του μίσους» που αυτές χτίζουν στην Ανατολική Μεσόγειο.

Υ.Γ.: Η στήλη αυτή έχει το προνόμιο να φιλοξενεί την πρώτη «ζωντανή» ηλεκτρονική ανταπόκριση απ' τα εγκαίνια της BIBLIOTHECA ALEXANDRINA και την κατ' αποκλειστικότητα φωτογράφιση και παρουσίαση των ελληνικών εκδηλώσεων στα πλαίσια του ιστορικού αυτού γεγονότος. Οργανωτές της ελληνικής αποστολής ήταν η Ελληνική Κοινότητα Αλεξανδρείας, ο Σύνδεσμος Αιγυπτιακών Ελλήνων και το Συμβούλιο Αποδήμου Ελληνισμού (ΣΑΕ) Αφρικής και Ασίας, σε συνεργασία με τις Αιγυπτιακές αρχές. Οι Έλληνες επισκέπτες ξεναγήθηκαν στο μεγάλο συγκρότημα που περιλαμβάνει την Βιβλιοθήκη, το Μουσείο, το Τμήμα Οπτικοακουστικής και Μουσικής, το Κέντρο Πληροφορικής και το Πλανητάριο. Παρευρέθηκαν στα επίσημα εγκαίνια της βιβλιοθήκης καθώς και στα εγκαίνια της πλατείας και του αγάλματος του Μεγάλου Αλεξάνδρου, έργο της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας, που φιλοτέχνησε ο Μακεδόνας γλύπτης Κωνσταντίνος Παλαιολόγος. Παράλληλα, στα πλαίσια μεγάλης διεθνούς καλλιτεχνικής εκδήλωσης, οι Έλληνες καλλιτέχνες και τα συγκροτήματα του ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΧΟΡΟΔΡΑΜΑΤΟΣ και της ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ, που μετείχαν της αποστολής, παρουσίασαν ελληνικά πολιτιστικά δρώμενα ενώπιον εκατοντάδων προσκεκλημένων.

Αναπαράσταση της αρχαίας Βιβλιοθήκης της Αλεξανδρείας

Παλαιότερη φωτογραφία της Ελληνικής Αλεξάνδρειας. Εκεί όπου έδεναν τα καΐκια τους οι ντόπιοι ψαράδες ορθώνεται σήμερα το κτίριο της Βιβλιοθήκης.

Η νέα Βιβλιοθήκη BIBLIOTHECA ALEXANDRINA, δίπλα στη Μεσόγειο. Ένα νέο σύμβολο του Μεσογειακού Ανθρωπισμού.

Το εσωτερικό της νέας BIBLIOTHECA ALEXANDRINA των 11 ορόφων και των 45.000 τμ. Η μεγαλύτερη αναγνωστική αίθουσα στον κόσμο εξοπλισμένη με την τελευταία λέξη της τεχνολογίας του Κυβερνοχώρου.

Το υπερμέγεθες άγαλμα του «αιγυπτιοποιημένου» Πτολεμαίου του Α΄ που βρέθηκε στις υποβρύχιες αρχαιολογικές έρευνες στο λιμάνι της Αλεξανδρείας, απέναντι από την νέα Βιβλιοθήκη. Στον εξωτερικό τοίχο, που είναι από γρανίτη του Ασσουάν, είναι χαραγμένα γράμματα της αλφαβήτου όλων των γλωσσών.

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι ΙΧ

"Ειδύλλιο ουρανίου και ατομική μελαγχολία"
του Λεωνίδα Αποσκήτη

Δεν είναι σωστό να νοιώθει φόβο ο άνθρωπος, χωρίς να τον ελέγχει με το λογικό του

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ (Τρωάδες 1165-1166)

Ο δίαυλος της ιστορίας

Η Αίτνα βρυχάται στην ανατολική ακτή της Σικελίας. Είναι το υψηλότερο ενεργό ηφαίστειο της Ευρώπης, 3.623 μέτρα. Η ετυμολογική προέλευση της λέξης συνδέεται πιθανώς με το ρήμα "αίθω", δηλαδή φλέγομαι, λάμπω. Η ονομασία της πρέπει να σήμαινε αρχικά "πύρινος", "φλεγόμενος", "λαμπερό όρος".

Οι αρχαίοι Έλληνες είχαν δημιουργήσει διάφορους μύθους γύρω από τους φόβους που γεννούσε το ηφαίστειο. Σύμφωνα με αυτούς, η Αίτνα ήταν το εργαστήριο του Ηφαίστου και των Κυκλώπων. Άλλη εκδοχή ήταν ότι από κάτω του κειτόταν ο γίγαντας Τυφώνας που έκανε την γη να τρέμει όταν στριφογύριζε.

Την πόλη της Αίτνας, που βρίσκεται στις υπώρειες του όρους, εξύμνησε ο Πίνδαρος στον πρώτο *Πυθιονίκη* του. Ο Αισχύλος έγραψε το δράμα *Αιτναίαι*. Λέγεται ότι ο ποιητής βρέθηκε στην Σικελία διωγμένος από τη δεισιδαίμονα οργή των συμπατριωτών του, όταν σε μια παράσταση του έργου του κατέρρευσαν οι εξέδρες του θεάτρου.

Σ' ένα σωζόμενο παπυρικό απόσπασμα του έργου βλέπουμε την μορφή της Δικαιοσύνης (Δίκης) να κάθεται δίπλα στον θρόνο του Δία, προτροπή προς τον τύραννο της πόλης Ιέρωνα να επιδώσει το ιδεώδες της ελευθερίας και της δικαιοσύνης...

Ο Ματωμένος γάμος στη Μόσχα...

Οκτώβρης 2002: Μόσχα, σ' ένα μοντέρνο θέατρο και με νέους παγκόσμιους τυράννους...

Η ομηρία των θεατών και η επιχείρηση των ειδικών δυνάμεων με τα "ειδικά" αέρια στο "Παλάτι του Πολιτισμού" της οδού Ντουμπρόφσκαγια της Μόσχας σημαίνουν το πέρασμα της **Παγκοσμιοποίησης του Τρόμου** και από την Ρωσσία. Η Ουάσιγκτων κάνει τα στραβά μάτια και η Μόσχα επικαλείται την ανάγκη του "αγώνα κατά της τρομοκρατίας". Ένας ματωμένος γάμος-ένωση "Βορρά και Ανατολής" στην παγκόσμια αντιτρομοκρατική Σταυροφορία, όπως κατά σύμπτωση ήταν και ο τίτλος του μιούζικαλ στην παράσταση που είχαν πάει να δουν οι εκατοντάδες θεατές-θύματα του φονικού αερίου.

Η πονηρία της ιστορίας έφερε τα πράγματα έτσι ώστε το χωριό που γεννήθηκε ο Μοσάρ Μπαράγιεφ, ο αρχηγός των τρομοκρατών της Μόσχας, ήταν το Γιερμόλκοβα που είχε το όνομα του στρατηγού που έμεινε στην ιστορία ως ο αμείλικτος διώκτης των ανυπότακτων του Καυκάσου.

Από την εποχή του Τολστόϊ και του Πούσκιν, το όνειρο των Τσάρων ήταν ο έλεγχος του Καυκάσου. Ο στρατηγός **Γιερμόλωφ**, που το έκανε αυτό στην πράξη, ήξερε ότι ο "τρόμος...φυλάει τα σύνορα πιο καλά κι από τα κάστρα...".

Ο Γιερμόλωφ συνήθιζε να εξαπολύει τις συνεχείς επιθέσεις του κατά των προγόνων του Μπαράγιεφ από το στρατόπεδο-φρούριό του που το ονόμαζε Γκρόζνι, που σημαίνει **φοβερός** (η σημερινή πρωτεύουσα της Τσετσενίας).

Η επόμενη απειλή...

Τι κοινό έχει ο Οσάμα Μπιν Λάντεν με έναν Ελληνο-Αμερικανό υδροβιολόγο και την Ζανζιβάρη; Καθένας από αυτούς εμφανίζεται σαν πρωταγωνιστής σε ένα από τα καλύτερα θρίλλερ του φθινοπώρου όπου οι χαρακτήρες τους πλέκονται γύρω από πραγματικά ιστορικά πρόσωπα και γεγονότα. Η *Ζανζιβάρη*, το νέο μπεστ-σέλλερ του Ζιλ Φόντεν, διερευνά από πολλά διαφορετικά σημεία την έκρηξη βόμβας στην Αμερικανική πρεσβεία στο Νταρ ελ-

Σαλάμ, το 1998. Ήταν η αρχή της αντι-τρομοκρατικής υστερίας. Από τότε άρχισε η διαχείριση του φόβου, η αναμονή της επόμενης επίθεσης...

Η πιο καταστροφική μη-στρατιωτική επίθεση με χημικά που έγινε ποτέ, αυτή στο Τόκυο, πραγματοποιήθηκε όταν τα μέλη της σέκτας του **Αούμ** έρριξαν πλαστικές σακκούλες με Σαρίν σε έναν σταθμό του μετρό. Το Σαρίν είναι ένα άχρωμο, άοσμο αέριο που δεσμεύει ένα ένζυμο στο νευρικό σύστημα και προκαλεί απώλεια συνείδησης, παράλυση και τελικά θάνατο.

Τα πυρηνικά όπλα, ειδικά τα φορητά (βόμβα-βαλίτσα), έχουν πολυσυζητηθεί ως ενδεχόμενο για μια νέα "τρομοκρατική" επίθεση. Πληροφορίες που διαρρέουν (ή διοχετεύονται) στον τύπο λένε ότι, όπως φαίνεται, ο Μπιν Λάντεν προσπάθησε να αποκτήσει ουράνιο από τα πρώην σοβιετικά κράτη, αλλά οι πηγές του τον κοροϊδεψαν δίνοντάς του τελικά καύσιμο για αντιδραστήρες χαμηλής περιεκτικότητας και ραδιενεργά απόβλητα.

Πολύ πιο πιθανή είναι μια επίθεση σε πυρηνικό σταθμό με συμβατικά όπλα που θα είχε σαν αποτέλεσμα να "απελευθερωθεί" περισσότερη ραδιενέργεια απ' ό,τι στο ατύχημα του Τσέρνομπιλ το οποίο, όπως εκτιμάται, προκάλεσε 30.000 θανάτους.

Τα πιο επικίνδυνα βιολογικά όπλα είναι ο άνθρακας (βακτήριο) και η ευλογιά (ιός). Πρόκειται για δύο θανάσιμα όπλα: το πρώτο σκοτώνει περίπου το 90% των θυμάτων του ενώ το δεύτερο το 30% περίπου, μπορεί όμως να μεταδοθεί με εξαιρετική ευκολία από ένα άτομο σε άλλο προκαλώντας έτσι επιδημία.

"Αυτό που συνέβη στην Μόσχα είναι μόνο ένας προάγγελος όσων θα επακολουθήσουν", προειδοποιεί ο Μάλκολμ Ντάντο, καθηγητής Διεθνούς Ασφαλείας στο πανεπιστήμιο του Μπράντφορντ. Πρόκειται για τον ένα από τους δύο ειδικούς που καταγγέλλουν τις ΗΠΑ ότι ετοιμάζουν μια νέα γενιά χημικών και βιολογικών όπλων (*Guardian*, 29/10/02).

Το αίσθημα της αβεβαιότητας είναι ένα από τα βασικά πλεονεκτήματα του βιολογικού πολέμου... ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΜΟΡΦΗ ΚΙ ΑΝ ΕΧΕΙ Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΣΗ, όλα τα στοιχεία συγκλίνουν στο ότι ο κόσμος μας είναι σε μεγάλο βαθμό ανοχύρωτος...

Η λογική του παράλογου φόβου...

Τα προάστια της αμερικανικής πρωτεύουσας είναι κλειδαμπαρωμένα... Τα σχολεία λειτουργούν υπό έκτακτο καθεστώς, "code blue", το οποίο απαγορεύει όλες τις εξωτερικές δραστηριότητες των μαθητών... οι κοινωνικές εκδηλώσεις και άλλες γιορτές στην πρωτεύουσα πόλη των "πλανηταρχών" έχουν ακυρωθεί εξ αιτίας του Sniper, του ελεύθερου σκοπευτή ο οποίος έχει ήδη σκοτώσει δέκα ανθρώπους στην περιοχή της Ουάσιγκτων. "Και όσοι τολμούν να ξεμυτίσουν από τα σπίτια τους, είναι σίγουρο ότι θα αντιμετωπίσουν μεγάλο κυκλοφοριακό πρόβλημα εξ αιτίας των αστυνομικών μπλόκων στους δρόμους που προσπαθούν να παγιδεύσουν το άσπρο φορτηγάκι του δράστη", σημειώνει το περιοδικό Economist (19/10/2002).

Ο ελεύθερος σκοπευτής της περιοχής της Ουάσιγκτων, η βόμβα στο Μπαλί, η επίθεση στη Μόσχα αντιπροσωπεύουν τον "ακούσιο" κίνδυνο και όχι αυτόν που ρισκάρεται επίτηδες με σκοπό κάποιο όφελος. Ένας κίνδυνος που είναι δύσκολο να μετριασθεί και δεν μπορεί να αποσοβηθεί εύκολα αλλάζοντας απλώς συμπεριφορά. Ο μόνος σίγουρος τρόπος για να μην βρεθεί κανείς στο στόχαστρο ενός ελεύθερου σκοπευτή ή ενός μουτζαχεντίν είναι να μην βγαίνει καθόλου έξω.

Κάτω από τέτοιες περίεργες συνθήκες, **ο φόβος** μπορεί εύκολα να αποκτήσει υπερβολικές και παράλογες διαστάσεις...

Οι Επικυρίαρχοι έχουν βρει τον τέλειο "εχθρό" έχοντας απέναντί τους τον "άξονα του κακού", τον αναμφισβήτητο ηγέτη-φαντομά Οσάμα Μπιν Λάντεν και το άλλοθι του ιερού πολέμου κατά "της Αμερικής και των Εβραίων" ο οποίος πρόκειται μάλιστα να είναι μακροχρόνιος. Οι φημολογούμενες προσπάθειες της Αλ Κάιντα να αποκτήσει χημικά και βιολογικά όπλα και να

δημιουργήσει μια "βρώμικη βόμβα" καλλιεργούν τον φόβο και προετοιμάζουν τους ανυπεράσπιστους πολίτες της Δύσης και των συμμάχων της για την πιθανότητα ενός πολύ πιο καταστροφικού "κτυπήματος" στο μέλλον.

"Και αυτό είναι εξ ίσου πιθανόν να συμβεί στο Σικάγο, το Μάντσεστερ ή την Μασσαλία, ή σε ένα απομακρυσμένο νησί της Ασίας", προειδοποιεί ο *Economist*.

Η αλλαγή του σκηνικού στο Ισραήλ, όπου στη θέση του υπουργού Άμυνας ανέλαβε ο σκληροπυρηνικός του Λικούντ που διακήρυξε το τέλος κάθε ειρηνευτικής προσπάθειας, προδίδει τα σχέδια για τα επόμενα βήματα του σήριαλ του "Πολέμου των Πολιτισμών". "Ένας κόσμος τρόμου: όταν η τοπική οργή συναντά το παγκόσμιο μίσος"... Η διαχείριση του αρχέγονου φόβου των "Κυκλώπων" και των "Λαιστρυγόνων" ευνοούσε πάντα τα αντικοινωνικά εξουσιαστικά ιερατεία.

Το επόμενο βήμα το δείχνει η προφητική ταινία του Στήβεν Σπήλμπεργκ, βασισμένη στο έργο του Φίλιπ Ντικ, **Minority Report** που προβάλεται αυτές τις ημέρες στους αθηναϊκούς κινηματογράφους... Η απόλυτη καταστολή: η ανίχνευση μιας ανθρωποκτονίας πριν αυτή συμβεί. Το **Minority Report** είναι μια έξυπνη ταινία, μια κοφτερή σπαζοκεφαλιά, ένα φιλμ-νουάρ στο ύφος και το πνεύμα του **Memento** και του **The Matrix**. Ένα μίγμα μέλλοντος και ρετρό. Διαδραματίζεται το 2054, αλλά το μέλλον έχει στοιχεία που εύκολα αναγνωρίζουμε. Είναι χαρακτηριστική η σκηνή όπου οι αστυνομικοί της ειδικής δύναμης "PreCrime" (Πρόγνωση Εγκλήματος) ομολογούν ότι αποτελούν πια **"περισσότερο ένα ιερατείο παρά μια αστυνομία"**

Για έναν καινούργιο Ανθρωπισμό...

Μέσα σ' αυτό το κλίμα της τρομοκρατικής πλανητικής ανασφάλειας και των "γενικών αναισθητικών", η τέχνη και η φιλοσοφία μπορούν να νοηματοδοτήσουν το "άλλο" για το αύριο...

Ο Σαλβατόρ Νταλί προκάλεσε τον κόσμο με την σουρρεαλιστική του εφευρετικότητα και την ιδιόρρυθμη προσωπικότητά του. Για τον Νταλί, ο οποίος συνήθιζε να μιλά για την μαγεία την οποία ταύτιζε με "την ικανότητα να ερμηνεύουμε την φαντασία με τους απτούς όρους της πραγματικότητας", η ατομική βόμβα ήταν η αρχή μιας νέας εποχής. Ο ίδιος υπέκυψε στην γοητεία του πυρηνικού μυστικισμού, όπως τον όρισε.

Το "*Ειδύλλιο ουρανού και ατομική μελαγχολία*" του 1945, που εκφράζει αυτή τη φάση του ζωγράφου, εκτίθεται στην Αθήνα στα πλαίσια της έκθεσης **"Σαλβατόρ Νταλί: Μύθος και Ιδιομορφία"**, που εγκαινιάστηκε στις 23/10 από την βασίλισσα Σοφία (Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης).

Η έκθεση, που θα διαρκέσει μέχρι τις 23 Ιανουαρίου, οργανώθηκε σε συνεργασία με το ίδρυμα "Gala - Salvador Dali" και το "Εθνικό Μουσείο Βασίλισσα Σοφία" της Μαδρίτης. Αξίζει να την επισκεφθείτε και να παρακολουθήσετε τους προβληματισμούς και τους συμβολισμούς του ζωγράφου που "ήθελε να τρυπήσει τον ουρανό για να φθάσει στον Θεό", σύμφωνα με τον ιερέα Μπρούνο Φρουασσάρτ.

Γιατί ο Νταλί προφητικά είδε τους φόβους της επερχόμενης Νέας Τάξης... Και αντιπρότεινε σ' αυτούς τον δικό του ανθρωπισμό, την τέχνη του "κβαντικού ρεαλισμού"...

"Προβλέπω ότι η νέα τέχνη... θα λάβει σοβαρά υπ' όψιν της αυτό που οι φυσικοί ονομάζουν κβαντική ενέργεια, αυτό που οι μαθηματικοί αποκαλούν τυχαίο και αυτό που οι καλλιτέχνες ορίζουν ως αστάθμητο: την Ομορφιά...".

Ο Γάλλος φιλόσοφος Λυκ Φερρύ προτείνει μια μέθοδο τεσσάρων σημείων προκειμένου να

απελευθερωθεί η σύγχρονη ζωή από τους εμπόρους των αισθήσεων και τους υπολοίπους ψυ- (ψυχιάτρους, ψυχολόγους, ψυχαναλυτές κλπ) που ασχολούνται με την θεραπεία των τραυμάτων της ψυχής. Ο Λυκ Φερρύ επανεξετάζει την ιστορία των ιδεών μέσα από ένα κείμενο ζωντανό και ενδιαφέρον (*Qu' est ce qu' une vie réussie?*, Luc Ferry, Edit. Grasset) και μάχεται τις δύο κυρίαρχες ιδεολογίες της εποχής μας, την κοινωνική καριέρα και τον μηδενισμό.

Μια "επιτυχημένη ζωή", σημειώνει ο Λυκ Φερρύ, είναι μια ζωή "σωσμένη" όταν μπορούμε:

1. Να είμαστε ανοικτοί προς τον άλλο και να ξεφεύγουμε από τον εαυτό μας,
2. Να πληρούμε το Νιτσεϊκό κριτήριο της δύναμης: μια ζωή επιτυχημένη είναι μια ζωή έντονη,
3. Να προσθέσουμε σ' αυτό ένα χριστιανικό πρότυπο: "την ανάγκη της αγάπης",
4. Να αναβιώσουμε το ελληνικό ιδεώδες "του παρόντος" και να στοχεύουμε σε έναν λιγότερο ουτοπικό και περισσότερο υπαρξιστικό ανθρωπισμό ... να μην ενδίδουμε σε καμμιάς μορφής νοσταλγική ψευδαισθήση... -πράγμα που αποτελεί τόσο προσφιλή καταφυγή για τους νεο-απελπισμένους νεοέλληνες, αρχαιομανείς και νεορθόδοξους...

Αυτά και μέχρι την επόμενη δικτυακή μας συνάντηση, εύχομαι:

"Ούτε τα τελώνια ούτε οι πονηροί δαίμονες να πποήσουν το πνεύμα μας".

Το εξώφυλλο του περιοδικού *Economist*: "Ένας κόσμος μέσα στον τρόμο". Το ανοσιούργημα της 11ης Σεπτεμβρίου έχει διαμορφώσει μια παράλογη δυναμική από μόνο του. Είναι δύσκολο ακόμα να αντιληφθούμε την έκτασή της. Γιατί η έννοια αυτού του κινδύνου είναι καινούργια και απροσδιόριστη...

Η έκρηξη του ηφαιστείου της Αίτνας στη Σικελία συνοδεύτηκε και από ισχυρούς σεισμούς στην Νότια Ιταλία.

Μόσχα, Οκτώβριος 2002. Οι ήχοι από τις πένθιμες καμπάνες που κτυπούν στους Μοσχοβίτικους δρόμους περνούν από τις χαράδρες του Καυκάσου για να φθάσουν στα αυτιά εκατομμυρίων "πολιτισμένων" στόχων του Πολέμου των Πολιτισμών. Γρήγορα θα αναρωτηθούμε όλοι: "Για ποιον κτυπά η καμπάνα;"

Η CIA αντιγράφει τις σοβιετικές βιολογικές βόμβες διασποράς. Ο σοσιαλισμός στα χέρια των πολυεθνικών. Φυλαχθείτε!

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι Χ

8 Νοεμβρίου 2002

"Οιωνοί"

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

*"Τα τζαμιά είναι οι στρατώνες μας,
οι τρούλλοι τους τα κράνη μας,
οι μιναρέδες οι ξιφολόγχες μας
και οι πιστοί είναι οι στρατιώτες μας..."*

Στίχοι του Ρετζέπ Ερντογάν

Οιωνός 1ος:

Η Ηττοπάθεια σαν Ψυχο-Πολιτική Ασθένεια

"ΑΚ" στην τουρκική γλώσσα σημαίνει "λευκό", "αγνό" και είναι το όνομα του Ισλαμικού Κόμματος της Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης, του θριαμβευτή των Τουρκικών εκλογών, που έσπευσε να προσκυνήσει σύσσωμη η ελληνική "ελίτ" χωρίς δισταγμό. Οι Τούρκοι "απαλλάχτηκαν από μια διεφθαρμένη κάστα πολιτικών δεινοσαύρων", τους εκπροσώπους του κατεστημένου πολιτικού συστήματος (ΤΑ ΝΕΑ, Τετάρτη 6/11/2002) και πανηγυρίζουν για τη νίκη του Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν αφηφώντας, τρόπον τινά, και το Κοράνιο που λέει ότι: *"Τους δε ποιητάς ακολουθούσιν οι πεπλανημένοι"* (ΚΣΤ' 224).

Αν παρατηρήσουμε τους *Οιωνούς* από την εκλογική συμπεριφορά των Τούρκων ψηφοφόρων, την αντίστοιχη των Ελλήνων προ δύο εβδομάδων, αλλά και την αντίδραση των εγχώριων πολιτικών, θα δούμε εύκολα τα δυσάρεστα μελλούμενα να προαναγγέλλονται ήδη.

Είναι ηλίου φαινότερον ότι το κυρίαρχο πρόβλημα της Ελλάδας είναι η απερίγραπτη πολιτική της ηγεσία η οποία έχει υποταχθεί πλήρως στον **Νεοταξικό σχεδιασμό** και έχει αποδεχθεί άνευ όρων την Τουρκική ηγεμονία στο Αιγαίο. Οι περιδεείς "εκσυγχρονιστές" μας, αφού εξαντλήθηκαν σε εναγκαλισμούς και τσιφτετέλια με τους διεφθαρμένους ομολόγους τους Τούρκους "ευρωπαϊστές", έσπευσαν άρον-άρον να δηλώσουν "φόρου υποτελείς" στον Ισλαμιστή Ερντογάν, μετά την ψυχρολουσία των αποτελεσμάτων.

Είναι φανερή η παντελής έλλειψη σοβαρού πολιτικού λόγου, θεωρίας και στρατηγικής στην πολιτική ανάλυση. Οι εθνικές προθέσεις μεταβάλλονται, αντιστρέφονται και δικαιολογούνται με την ίδια ευκολία και την συχνότητα που αλλάζει το ρεπερτόριο από ζειμπτέκικο σε ροκιά στα σκυλάδικα όπου τέρπεται η ντόπια νομενκλατούρα.

Συνάμα, ο Ελληνικός λαός γαλουχημένος με ευτελή συνθήματα και θρασέα πρότυπα αντί για ηθικές αρχές και πνευματικές αξίες, αναθρεμμένος από τους ψυχιάτρους και τους εμπόρους ναρκωτικών αντί από σοβαρούς παιδαγωγούς, έχει περιέλθει ουσιαστικά σε κατάσταση πολιτικού και πολιτιστικού "κώματος". Η συντηρητικότερη ψήφος εγκλωβισμού στο δικομματικό πολιτικό κατεστημένο κατά τις πρόσφατες δημοτικές εκλογές προδίδει εκτός από την κοινωνική παραλυσία και το μεγάλο **Ψυχο-Πολιτικό Σύνδρομο της Ηττοπάθειας** από το οποίο πάσχει η χώρα.

Αν πιστεύετε ότι είστε προορισμένοι να υποχωρείτε και να ενδίδετε επειδή είστε εθισμένοι στην ήττα από την παιδική σας ηλικία, τότε δεν θα κάνετε πολύ πιο εύκολο το έργο του εχθρού σας; Το παλιό κλασικό κινέζικο εγχειρίδιο του φιλόσοφου Σουν Τζου *Η Τέχνη του Πολέμου* τονίζει: **"ΤΟ ΝΑ ΚΕΡΔΙΖΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΜΑΧΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ**. Αν ο εχθρός μας είναι ικανός να εξουδετερώσει το κίνητρό μας και την βούλησή μας για να αντισταθούμε εξ αρχής, τότε ο στόχος του για νίκη μπορεί να εκπληρωθεί ευκολότερα".

Εάν αναγνωρίσουμε το ΣΤΑΤΟΥΣ ΚΒΟ στο Αιγαίο και στην Κύπρο που έχει δημιουργήσει η Τουρκική επιθετικότητα, τότε θα μας συμβεί κάτι ανάλογο με την **παγίδα μέσα στην οποία έπεσαν οι Παλαιστίνιοι με τις συμφωνίες του Όσλο**. Η πολιτική αναγνώριση σημαίνει νομιμότητα. Εάν δώσουμε νομιμότητα στην Τουρκική κατοχή, τότε αυτομάτως τα ιστορικά δικαιώματά μας στην περιοχή γίνονται παράνομα. Υπό αυτές τις προϋποθέσεις, για τους επόμενους μήνες, μαζί με τις σφυρίχτρες και τους φακούς (...για τον επικείμενο σεισμό), έχετε καλού-κακού πρόχειρα και τα φύλλα πορείας...

Οιωνός 2ος: Αποσταθεροποίηση του Αραβικού Κόσμου εν όψει

Ας πάμε τώρα σε μίαν άλλη έπαλξη των Νεοταξικών σχεδιασμών: τη Μέση Ανατολή.

Όσο κι αν η διαμάχη μεταξύ των ΗΠΑ και του Ισλαμικού δικτύου του Οσάμα Μπιν Λάντεν εμφανίστηκε στην αρχή σαν σύγκρουση του Δυτικού φιλελευθερισμού και του Ανατολικού φανατισμού, αυτή η ψευτο-πολιτιστική ανάλυση δεν μπορεί να συσκοτίσει μια βασική πραγματικότητα: την **Γεωπολιτική του Πολέμου**. Ο πόλεμος αυτός, όπως οι περισσότεροι των πολέμων που προηγήθηκαν, είναι σταθερά συνδεδεμένος με τον γεωπολιτικό ανταγωνισμό. Το πραγματικό κέντρο της διαμάχης αυτής δεν είναι το Αφγανιστάν, ούτε ακόμα και η Παλαιστίνη αλλά η Σαουδική Αραβία επειδή στους αντικειμενικούς στόχους του Μπιν Λάντεν περιλαμβάνεται η επιβολή μιας Ισλαμικής Σαουδικής κυβέρνησης για τον έλεγχο του πιο πολύτιμου γεωπολιτικού αποκτήματος επί της γης: των τεράστιων αποθεμάτων της Σαουδικής Αραβίας, που αντιπροσωπεύουν το ένα τέταρτο των γνωστών αποθεμάτων πετρελαίου παγκοσμίως.

Μετά από δεκαετίες μάταιων προσπαθειών αποσταθεροποίησης της πλούσιας σε πετρέλαιο Αραβικής χερσονήσου, με αποτυχημένες ίντριγκες και υπονομευτικούς χειρισμούς, η Ισραηλινή κυβέρνηση έχει καταφέρει να δυσφημήσει και να καταστρέψει τους "θρόνους" του Περσικού Κόλπου.

Οι ηγέτες της Σαουδικής Αραβίας προσδιορίζονται ιστορικά ως "οι φύλακες των δύο ιερών τόπων του Ισλάμ": της Μέκκας και της Μεδίνας. Αλλά οι Σαουδαραβικές μοναρχίες, όπως και άλλες φιλοδυτικές μουσουλμανικές ηγεσίες, έχουν πλέον γίνει γνωστές όχι ως οι φύλακες του Ισλάμ, αλλά ως **υποτελείς του Σιωνισμού**.

Αυτό ακριβώς θέλει το Ισραήλ που υπονομεύει τον ηγετικό ρόλο της Σαουδικής Αραβίας και απειλεί το καθεστώς με εξέγερση...

Οι πρόσφατες εκλογές σε μερικές Αραβικές χώρες-κλειδιά θα έχουν σημαντικές διεθνείς επιπτώσεις. Οι νίκες των Ισλαμικών κομμάτων σε αρκετά Αραβικά κράτη όπως η Αλγερία, το Μαρόκο, το Μπαχρέϊν και τα Πακιστάν, είναι αφυπνιστικοί **Οιωνοί** για τις ΗΠΑ. Γιατί δείχνουν ότι όπως και στην Τουρκία έτσι και σ' αυτές, το χάσμα μεγαλώνει ανάμεσα στην κυβερνώσα Αραβική πολιτική ελίτ και στον λαό.

Σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις, τα Ισλαμικά κόμματα της αντιπολίτευσης είτε αναδείχτηκαν νικητές είτε πέτυχαν σημαντικά κέρδη. Ειδικά στο **Μπαχρέϊν**, όπου ο βασιλιάς διορίζει τους 40 από τους 80 υποψήφιους της Βουλής, το Ισλαμικό κόμμα πήρε την πλειοψηφία των 24 από τις υπόλοιπες 40 θέσεις.

Στο **Πακιστάν** οι Ισλαμιστές, παρ' όλη την αμερικανική βοήθεια στο καθεστώς, πέτυχαν μεγάλες νίκες στις δύο από τις τέσσερις εθνικές επαρχιακές αναμετρήσεις και διεκδικούν την συμμετοχή τους σε κυβέρνηση εθνικής συμμαχίας.

Στην **Αλγερία** τα Ισλαμικά κόμματα επικράτησαν στις δημοτικές εκλογές και, τέλος, στο Μαρόκο, οι Ισλαμικές έδρες εκτοξεύθηκαν από τις 14 στις 42.

Στην πραγματικότητα, η αληθινή πολιτική δύναμη των Ισλαμικών κομμάτων είναι πολύ μεγαλύτερη. Σε πολλές χώρες -όπως για παράδειγμα η Ιορδανία- πολλές ηγετικές Ισλαμικές

παρατάξεις απέχουν των εκλογών. Μην ξεχνάμε, επίσης, την πρώτη Ισλαμική Νατοϊκή κυβέρνηση στην γειτονική Τουρκία.

Η χρήση στον τίτλο των περισσότερων από αυτά τα κόμματα και κινήματα της λέξης "**Δικαιοσύνη**" σημαίνει πολλά και προοιωνίζει περισσότερα ως προς τα αισθήματα αδικίας και τις δικαιολογημένες αντιδράσεις των Αραβικών και μουσουλμανικών χωρών. Ο Αραβικός κόσμος εκτείνεται σε 8.000 χιλιόμετρα, σε διπλάσια περίπου απόσταση από αυτήν μεταξύ της Νέας Υόρκης και του Σαν Φρανσίσκο, και καλύπτει μια περιοχή 13,5 τετραγωνικών χιλιομέτρων συγκρινόμενη με τα 9,2 τετραγωνικά χιλιόμετρα των ΗΠΑ. Ο Αραβικός πολιτισμός σήμερα είναι ένας πλούσιος συνδυασμός πολλών και διαφορετικών εθνικών, γλωσσικών και θρησκευτικών επιρροών.

Δεν μπορεί να αμφισβητήσει κανείς ότι από το δεύτερο ήμισυ του 8ου μέχρι την αρχή του 11ου αιώνα, η Αραβική ήταν η επιστημονική, προοδευτική γλώσσα της ανθρωπότητας και αυτή έδωσε στη Δύση την μεγάλη της ευκαιρία για να αναδειχθεί και να κυριαρχήσει μέσα από την ανακάλυψη της ελληνικής παιδείας.

Οιωνός 3ος: Εξ ιδίων τα Βέλη

Ο κόσμος έχει φθάσει σε ένα σταυροδρόμι. Το ζήτημα είναι τώρα μια απειλούμενη παγκόσμια κρίση που τείνει να προκληθεί από την κυβέρνηση της μόνης υπερδύναμης η οποία δρα, όμως, χωρίς λογική... Την ίδια ώρα, ο Ισραηλινός εγκληματίας πολέμου, Αριέλ Σαρόν, απαιτεί οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους να επιτεθούν στο Ιράν την ...ημέρα που θα τελειώσει ο πόλεμος στο Ιράκ (*NY Times*, 04/11/2002).

Σύμφωνα με σφυγμομετρήσεις, τα τρία τέταρτα των Αμερικανών περιμένουν κι άλλες μεγάλες επιθέσεις πριν το τέλος αυτού του χρόνου -μη έχοντας προφανώς εμπιστοσύνη στον κυβερνητικό μηχανισμό ασφαλείας που τόσο φανερά απέτυχε να τους προστατεύσει την 11η Σεπτεμβρίου. Και όλα αυτά κατ' εντολήν ενός αμερικανικού συστήματος του οποίου η δημοκρατική νομιμότητα μετά τις εκλογές του 2000 συγκρίνεται πλέον με εκείνη του Ρόμπερτ Μουγκάμπε στην Ζιμπάμπουε.

*"Στον ευρύτερο "αντιτρομοκρατικό πόλεμο", χιλιάδες ανθρώπων έχουν φυλακισθεί χωρίς δίκη ή στοιχεία, με μόνο ενοχοποιητικό στοιχείο την εθνική τους ταυτότητα. Εκατοντάδες μη-κρατούμενοι ενός μη-πολέμου ξεροσταλιάζουν σε κελιά στην Κούβα ή το Αφγανιστάν, αντιμετωπίζουν μακροχρόνιες κρατήσεις χωρίς να τους απαγγέλλεται κατηγορία, πρόχειρα δικάστηρια και πιθανή εκτέλεση", σημειώνει ο Νταϊήβιντ Ράνσομ, ένας εκ των εκδοτών του περιοδικού **New Internationalist**.*

Το Πεντάγωνο και το Στέϊτ Ντηπάρτμεντ αρνήθηκαν να κάνουν οποιοδήποτε σχόλιο για την αποκάλυψη που έκανε το CNN, ότι έξι άνδρες φερόμενοι ως μέλη της *Al Κάιντα* σκοτώθηκαν στην Υεμένη από πύραυλο που εκτόξευσε τηλεκατευθυνόμενο αμερικανικό κατασκοπευτικό αεροπλάνο.

Όμως, αυτή η γενίκευση της παρανομίας διεθνώς -στα χνάρια της σιωνιστικής βίας- έχει ξεσηκώσει θύελλα αντιδράσεων και μέσα στις ΗΠΑ. Όπως δήλωσε ο Κλίφορντ Μπιλ, αρχισυντάκτης του *Jane's Defense Weekly*, "υπάρχει υπέρπουσα ένταση στον στρατό ...αλλά η CIA δεν έχει κανένα τέτοιο ενδιασμό...". Αμερικανός αξιωματούχος που θέλησε να μείνει ανώνυμος δήλωσε στο πρακτορείο Ρώιτερ ότι για την επιχείρηση ευθύνεται μόνο η CIA... Η ανάγκη για αντίσταση αυξάνεται μέσα στις ίδιες τις ΗΠΑ.

Οι τελευταίες ενδείξεις δεν αποκλείουν την δημιουργία ενός κινήματος μαζικής λαϊκής ανυπακοής ανάλογο με αυτό των δεκαετιών '60 και '70 για τον πόλεμο του Βιετνάμ.

"Υπόσχομαι να πάρω μέρος σε ειρηνική διαμαρτυρία στην περίπτωση μιας από κοινού επίθεσης ΗΠΑ και Μεγάλης Βρετανίας κατά του Ιράκ ή οποιασδήποτε άλλης χώρας μέσα στα πλαίσια του "αγώνα κατά της τρομοκρατίας", γράφει η Υπόσχεση για Αντίσταση της οργάνωσης Ενεργή Αντίσταση στις Ρίζες του Πολέμου (ARROW =ΒΕΛΟΣ) που συντονίζει

ένα ευρύ δίκτυο διαμαρτυρίας στις ΗΠΑ.

Ανάλογες εκδηλώσεις διαμαρτυρίας κατά του "Πολέμου των Πολιτισμών" οργανώνουν για το Σάββατο, 9 Νοεμβρίου, οι χιλιάδες οπαδοί της Αντιπαγκοσμιοποίησης που έχουν ήδη φθάσει στην Φλωρεντία για να δώσουν δυναμικό παρών στις εργασίες του **Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ**.

Οιωνός 4ος: Τα χαρίσματα της καρδιάς

Στο ατμοσφαιρικό θρίλερ "Οιωνός" του ταλαντούχου σκηνοθέτη Μ. Νάϊτ Σιάμαλαν που παίζεται στους κινηματογράφους, ένας ιερωμένος, που έχει χάσει την πίστη του μετά τον θάνατο της γυναίκας του και η οικογένειά του έρχονται αντιμέτωποι με την εισβολή "ερπετοειδών τεράτων". Ο Μελ Γκίμπσον πρωταγωνιστεί στον ρόλο του ιερέα Γκράχαμ Ες στο φιλμ αυτό που, με μια έξυπνη και απλή μέθοδο βασισμένη στην "συγχρονικότητα", δίνει νόημα σε μια σειρά ασύνδετων φαινομενικά γεγονότων για να μεταδώσει το μήνυμα της ταινίας: η πίστη στο Θείο, μόνο αυτή μπορεί να σταματήσει την "αντι-ανθρώπινη" βιαιοπραγία πάνω στον Άνθρωπο -τον "κατ' εικόνα και ομοίωση" του Θεού- στη Φύση, στον Νόμο, στην Μοίρα της Πόλεως. Αυτό που με λίγα λόγια περιγράφει ο Σοφοκλής στο πρώτο Στάσιμο της ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ...

Σε ολόκληρο τον κόσμο οι θρησκευτικές αξίες και οι προβληματισμοί πάνω σε ζητήματα όπως ο Θεός και η πίστη αποκτούν μεγαλύτερη βαρύτητα τα τελευταία χρόνια. Τόσο στον Ισλαμικό κόσμο όσο και στην Χριστιανική Δύση. Η ανθρωπότητα συναισθάνεται ότι μπροστά σε μια "έσχατη απειλή" -όπως στην ταινία- ο μόνος δρόμος για την επιβίωση περνάει μέσα από το σταυροδρόμι της "καρδιάς". Μόνο του το σώμα δεν αρκεί, χωρίς τις δυνάμεις της καρδιάς. Όπως το καρδιακό εργοστάσιο μετασχηματίζει σε ζωή τις πολύτιμες πρώτες ύλες που έρχονται από τον ουρανό και τη γη, έτσι και η "νόηση" της "καρδιάς" βαθιάει τη νόηση του πνεύματος και δίνει φως και συνείδηση. Σ' αυτή τη δύναμη βασίστηκαν για να δημιουργήσουν και για να εκφραστούν όλες οι γλώσσες και οι δημιουργίες των μεγάλων ιστορικών πολιτισμών.

Η ανθρωπότητα δεν θα είχε προοδεύσει χωρίς τα ασύγκριτα χαρίσματα της καρδιάς και της πίστης: τη δύναμη, την καθαρότητα, τη διορατικότητα και τη δημιουργία. Και δεν μπορεί να επιζήσει αν δεν τα αντιπαραθέσει ξανά απέναντι στην ανέντιμη βία, στη ρηχότητα και τον φανατισμό των Επικυρίαρχων. Έτσι θα ξαναγίνουν οι *Οιωνοί* Άριστοι... Έτσι θα βλαστήσουν οι νέοι Ήρωες, Άγιοι και Ποιητές που θα φράξουν τον δρόμο στα "τέρατα" της διεφθαρμένης συνωμοτικής Παγκοσμιοποίησης...

ΥΓ1: Από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο έως σήμερα, το στρατιωτικο-βιομηχανικό κατεστημένο των ΗΠΑ ΕΧΕΙ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΕΙ 21 χώρες.

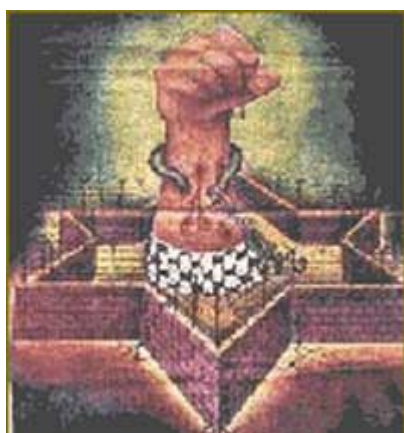
Κίνα 1945-46, 1950-53, **Κορέα** 1950-53, **Γουατεμάλα** 1954, 1960, 1967-69, **Ινδονησία** 1958, **Κούβα** 1959-61, **Κογκό** 1964, **Περου** 1965, **Λάος** 1964-73, **Βιετνάμ** 1961-73, **Καμπότζη** 1969-70, **Λίβανος** 1983-84, **Γρανάδα** 1983, **Λιβύη** 1986, **Ελ Σαλβαδόρ** 1980-90, **Νικαράγουα** 1980-90, **Παναμάς** 1989, **Βοσνία** 1995, **Σουδάν** 1998, **Γιουγκοσλαβία** 1999, **Ιράκ** 1991-2002, **Αφγανιστάν** 1998, 2001-02.

ΥΓ2: Οι επικοινωνούντες με την στήλη θα πρέπει να γνωρίζουν ότι η καθυστέρηση της προηγούμενης εβδομάδας οφείλεται -πιθανόν- σε **εσκεμμένη κατάρρευση** του αρμόδιου υπολογιστή. Παρόμοια περίπτωση καταγγέλθηκε και από τις στήλες της εφημερίδας *Ελευθεροτυπία* από τον συγγραφέα-δημοσιογράφο **Τάκη Φωτόπουλο** (Σάββατο, 2/11./2002). "*Κάποτε, όταν οι μυστικές υπηρεσίες ή άλλοι ενδιαφερόμενοι ήθελαν να προξενήσουν τη μέγιστη δυνατή ζημιά εναντίον "ενοχλητικών φωνών" έκαιγαν τα γραφεία των*

φορέων τους. Σήμερα, "καίνε" τα ηλεκτρονικά αρχεία τους με ιούς, όπως πρόσφατα κατήγγειλε και ο Τσόμσκι, που έχει πληροφορίες ότι σε αυτή την παράνομη και ανήθικη τακτική έχουν καταφύγει οι Σιωνιστές για να σιγήσουν τις φωνές που αντιτίθενται στα εγκλήματά τους στην Παλαιστίνη. Θύμα είναι προφανώς και ο υπογράφων...".

Η Μυστική Κυβέρνηση: Ο Πρόεδρος Μπους παραδέχθηκε την ύπαρξη μιας "σκιώδους αρχής" 100 περίπου ανώτερων αξιωματούχων που κινούνται μεταξύ Ουάσιγκτων και δύο υπόγειων μυστικών καταφυγίων. Η οργάνωση της FEMA παίζει έναν μικρό ρόλο σ' αυτά τα "μαύρα" σενάρια... Το ποιοι κυβερνούν σήμερα τον κόσμο είναι πλέον μια έκπληξη όπως τα κρυμμένα ζώα στα καπέλλα των ταχυδακτυλουργών.

Την μοίρα της Μέσης Ανατολής δεν την διαμόρφωσε μόνο το πετρέλαιο. Πολύ πριν την ανακάλυψη του πετρελαίου, η Μέση Ανατολή αποτελούσε το στρατηγικό σταυροδρόμι τόσο της Ευρασίας όσο και της Αφρικής, όπως ακριβώς είναι και σήμερα... Με πετρέλαιο ή χωρίς αυτό, η ιστορική στρατηγική της σημασία παραμένει η ίδια.

Κέντρο Προπαγάνδας του Πλανητάρχη Ντούμπια: "Σας ορκίζομαι ότι μετά από έναν χρόνο ο Αμερικανός πολίτης θα έχει πεισθεί ότι ο Σαντάμ Χουσεΐν και ο Οσάμα Μπιν Λάντεν είναι το ίδιο πρόσωπο. Μ' αρέσει φοβερά αυτή η δουλειά". Νταϊήβιντ Μάννινγκ, Γραφείο Στρατηγικής Επιρροής, για την νέα εκστρατεία του κέντρου προπαγάνδας.

Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, Τζ. (1929-1968). Ένας μεγάλος πολιτικός άνδρας, που έλαβε το Νόμπελ Ειρήνης το 1964. Υπό την ηγεσία του, τις δεκαετίες του '50 και του '60, αναπτύχθηκε το κίνημα πολιτών μη-βίας και ανυπακοής στο σύστημα που επέβαλε στην Ουάσιγκτων τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αναλόγου αναστήματος πολιτικοί άνδρες χρειάζονται σήμερα να αντιπαρατεθούν στους Κλόουν της Νέας Τάξης Πραγμάτων!

Η ανθρωπότητα στο έλεος των Επικυρίαρχων. Η οργανωμένη καταστολή ετοιμάζεται να δράσει πάλι στην Φλωρεντία κατά την Σύνοδο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ. Μια ακόμα δοκιμασία για το πόσο ανεξάρτητη είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XI

15 Νοεμβρίου 2002

Η Υπόσχεση του Επερχόμενου Μεσαίωνα

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

«...Ο βανδαλισμός και η βεβήλωση είναι τόσο μεθοδικές και τόσο εκτεταμένες που ισοδυναμούν με συστηματική εξάλειψη κάθετι ιερού για έναν Έλληνα...»

The Guardian, Ο Βιασμός της Βόρειας Κύπρου, 5/6/1976

Βάστα Ρόμμελ

Κάποτε, ένας άνθρωπος βρέθηκε σε μια ξένη πολιτεία και τα βήματά του τον έφεραν να περιπλανιέται στο νεκροταφείο της. Γρήγορα σταμάτησε να προσέχει τα ονόματα πάνω στους τάφους (που, έτσι κι αλλιώς, δεν του 'λεγαν τίποτα) και συγκεντρώθηκε στις χρονολογίες. Διάβασε λοιπόν στον πρώτο τάφο: 1836-1841. Προχώρησε στον δεύτερο: 1840-1849. Στον τρίτο: 1850-1855. Γύρισε όλο το νεκροταφείο, διαπιστώνοντας με όλο και πιο μεγάλη φρίκη και έκπληξη πως δεν υπήρχε ούτε ένας που να είχε πεθάνει πάνω από 15-16 ετών. Έτρεξε στον γερο-φύλακα του νεκροταφείου και τον ρώτησε: «μα τι συμβαίνει στον τόπο σας; Όλοι πεθαίνουν παιδιά;»

Ο γέρος κούνησε το κεφάλι με κατανόηση:

«Ξέρετε, εδώ δεν γράφουμε πάνω στους τάφους τις χρονολογίες γέννησης και θανάτου, αλλά τον χρόνο που διαρκεί μια φιλία...»[1]

Ανάλογη βιωσιμότητα με τις φιλίες της ιστορίας έχουν τα σχέδια και οι διακηρύξεις περί «ελληνοτουρκικής» συνύπαρξης μέσα στο εξωφρενικό πλαίσιο που προτείνει το «Σχέδιο» του ΟΗΕ. Ουσιαστικά με αυτά τα τελεσίγραφα περί «τελευταίας ευκαιρίας» κλπ... αποκτά σάρκα και οστά η τερατώδης πραγματικότητα του άγριου νεοαποικιοκρατικού ιμπεριαλισμού της Νέας Τάξης Πραγμάτων στην Κύπρο και στο Αιγαίο.

Οι ψυχολογικοί εκβιασμοί που ασκούν τα εντεταλμένα όργανα των «παγκοσμιοποιητών» στους Έλληνες πολίτες στην Ελλάδα, την Κύπρο και την Ομογένεια με την προπαγάνδα περί «τρομερών διλημάτων» και τις ύβρεις για «Λουλουδούδες του πατριωτισμού» είναι ανάξια απαντήσεων καμώματα της εμετικής δουλοφροσύνης. Ο Ελληνικός λαός γνωρίζει καλά τι συμβαίνει και φαίνεται αυτό από την συναναστροφή με τον απλό κόσμο. Υπάρχει, όμως, ένας μεγάλος *Απαυδημός*, μια ψυχική κούραση εξ αιτίας της *ζοφερής πραγματικότητας* – οικονομικής και κοινωνικής- που έχει δημιουργήσει τα τελευταία χρόνια η επέλαση της

παγκοσμιοποίησης. Εκεί ποντάρουν οι Επικυρίαρχοι και οι ντόπιοι Κουϊσλινγκ τους, επικαλούμενοι τον κίνδυνο των νέων «Βησιγόθων».

Μην τους φοβηθείτε... «είναι κάτι ακίνητα μαζεμένα υποκείμενα που παριστάνουν τους επιδρομείς»... [2].

Μην τους ακούτε... Οι φωνές τους είναι σαν τα «Βάστα Ρόμμελ» που φώναζαν στην κατοχή οι δοσίλογοι, τα ενεργούμενα της τότε Νέας Τάξης Πραγμάτων λίγο πριν καταρρεύσουν και χαθούν στα σκοτάδια τους...

Ηθικός Επανεξοπλισμός

Οι επικλήσεις για μια new age «οικουμενιστική» ηθική και η καταδίκη του πατριωτισμού και των ιστορικών, εθνικών και πολιτιστικών παραδόσεων και ιδιαιτεροτήτων, έχει γίνει το όπλο του NATO και της διεθνούς μασονίας των Αγγλοσαξονικών συμφερόντων στην περιοχή της Μέσης Ανατολής από τον ψυχρό πόλεμο. Συμφέροντα, που, ταυτισμένα μ' εκείνα του Σιωνισμού, απέκλειαν την ενοποίηση της Κύπρου με το ελληνικό κράτος.

Με τα ίδια συνθήματα επιχειρούν να σύρουν στην τράπεζα των διαπραγματεύσεων την Ελλάδα και την Κύπρο από την εποχή του Αγώνα της Ένωσης.

Την εμπλοκή του «Ηθικού Επανεξοπλισμού» στις παρασκηνιακές συζητήσεις για μια «συμβιβαστική» διευθέτηση του Κυπριακού, απεκάλυψε η αγγλική εφημερίδα «Ομπσέρβερ» (26 Μαρτίου 1961). Τις αποκαλυπτικές πληροφορίες της «Ομπσέρβερ» αναδημοσίευσε η κυπριακή εφημερίδα «Ελευθερία» (28 Μαρτίου 1961), σε ανταπόκριση του κ. Σ. Σωτηριάδη.

Το δημοσίευμα της «Ομπσέρβερ», που φέρει την υπογραφή του κ. Άιβαν Γέιτς, περιέχει «καταπληκτικούς ισχυρισμούς περί των σχέσεων του κινήματος Ηθικού Επανεξοπλισμού (με βάση τις τεκτονικές αρχές) μετά του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου και αποκαλυπτικές πληροφορίες περί των ανωτέρων σκοπών του κινήματος, το οποίο κἀμνει κατάχρησιν της δοθείσης εις το Κυπριακόν λύσεως δια την προώθησιν των σκοπών τούτων».

Ο αρθρογράφος υποστηρίζει ότι «η Κίνηση Ηθικού Επανεξοπλισμού χρηματοδοτείται μυστικώς από βιομηχανικά και άλλα συμφέροντα πειθόμενα» και ότι «δύναται να προαγάγη ταξικά συμφέροντα και να αντιδράση εναντίον του Κομμουνισμού».

Ο κ. Άιβαν Γέιτς ισχυρίζεται ότι ο Ηθικός Επανεξοπλισμός «απειργάσθη την διευθέτησιν του Κυπριακού θέματος». Συγκεκριμένα, αναφέρει ότι: «Η λύσις του Κυπριακού προβλήματος ήρχισεν όταν ο Σερ Χάμιλτον Κερ, μέλος της Βουλής των Κοινοτήτων, υποστηρικτής του ηθικού επανεξοπλισμού και φίλος του Βρεττανού Πρωθυπουργού κ. Μακμίλλαν, απελογήθη εις τον «Οίκον Μπούχμαν» εν Λονδίνω δια την δυσπιστίαν του προς τους Έλληνας. Επί πλέον ούτος εμεσολάβησε παρά των Βρεττανών Πρωθυπουργών και εξησφάλισεν ακρόασιν παρ' αυτώ του κ. Ζήνωνος Ρωσσίδη, ο οποίος ήτο τότε προσωπικός απεσταλμένος του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου». Ο αρθρογράφος πιστεύει ότι «ο κ. Ρωσσίδης και η σύζυγός του είναι οπαδοί του Ηθικού Επανεξοπλισμού».

«Ο Ηθικός Επανεξοπλισμός έχει και άλλας μαρτυρίας δια τας αξιώσεις του επί της διευθετήσεως του Κυπριακού. Είναι αι λέξεις του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου και του Δρος Κιουτσούκ, Προέδρου και Αντιπροέδρου της Κύπρου. Είναι αναμφιβόλως αληθές ότι ο Αρχιεπίσκοπος υπέγραψε και απέστειλε δέκα επιστολάς και μηνύματα εις τον Δρα Μπούχμαν (ιδρυτήν του Ηθικού Επανεξοπλισμού) αφ' οτου υπεγράφη η Κυπριακή Συμφωνία. Μεταξύ άλλων πραγμάτων, ο Αρχιεπίσκοπος λέγει εις τα μηνύματά του ταύτα τα εξής: «**Πιστεύω ειλικρινώς εις την ιδεολογίαν του Ηθικού Επανεξοπλισμού**». «Έχομεν ανάγκην του Ηθικού Επανεξοπλισμού περισσότερο παρά ποτέ δια να καταστή δυνατή η λειτουργία των Κυπριακών Συμφωνιών». «Επιθυμώ να εκφράσω τας ευχαριστίας μου δια την λύσιν του Κυπριακού προβλήματος».

Το επίσημο εκφραστικό όργανο της Κίνησης του Ηθικού Επανεξοπλισμού "MRA", τεύχος 23, δημοσίευσε ένα σημαντικό άρθρο στην ελληνική γλώσσα για τις παρασκηνιακές συζητήσεις που διεξήχθησαν ώστε η κυπριακή πλευρά να δεχθεί μια συμβιβαστική λύση, αποκηρύσσοντας το αίτημα του κυπριακού λαού για «Αυτοδιάθεση-Ένωση». Την ίδια στιγμή που τα Νείατα της Κύπρου εθυσιάζοντο στα πεδία των μαχών για την Ένωση. Τι τραγική ειρωνία!

Το άρθρο του Ηθικού Επανεξοπλισμού, που επιβεβαιώνει το δημοσίευμα της «Ομπσέρβερ» (26/3/1961), αναδημοσιεύθηκε στην κυπριακή εφημερίδα «Ελευθερία» (6 Μαΐου 1961), με τίτλο: «ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΞΕΜΑΙΕΥΘΗ Η ΕΠΙΒΛΗΘΕΙΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ ΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΖΥΡΙΧΗΣ»[3].

Η «Επιχείρηση Νορμανδία»

Είχα προειδοποιήσει από το καλοκαίρι (TM Τεύχος 105), με αφορμή την 17N, ότι «δεν είναι τυχαία η κωδική ονομασία «**Επιχείρηση Νορμανδία**» της κοινής δράσης των ελληνικών, βρετανικών και αμερικανικών υπηρεσιών για να «εξαρθρωθεί» η τρομοκρατία στην Ελλάδα. Η ονομασία αυτή που θυμίζει την ιστορική απόβαση των αγγλοσαξονικών στρατευμάτων στις γαλλικές ακτές του άξονα, χρησιμοποιείται συμβολικά για τη νέα απόβαση των Άγγλων στις «ακτές» της «Παριζιάνικης» ελληνικής τρομοκρατίας...

Η αναβάθμιση της Βρετανικής παρουσίας στο Αιγαίο και στην περιοχή που εκτείνεται από τη Μέση Ανατολή μέχρι την Κεντρική Ασία είναι το αποτέλεσμα των νέων συσχετισμών της «Παγκοσμιοποίησης» μετά τις 11/9 και μετά την προσχώρηση της Ρωσίας στο NATO. Η Αγγλία αναλαμβάνει διευρυμένο περιφερειακό ρόλο. Η Τουρκία θα πιεσθεί να ευθυγραμμισθεί με τη νέα γραμμή που θέλει την Κύπρο ...ευρύτερη «ενδοχώρα» του Ισραήλ και μέλος της Ε.Ε.

Η επικείμενη ανατροπή του πολιτικού σκηνικού στην Τουρκία, η μεταφορά ισχυρών κατοχικών στρατευμάτων στην Κύπρο, ακόμα και το περίεργο «ατύχημα» των στελεχών της Εθνικής Φρουράς, προοιωνίζουν ότι η «**απόβαση των Άγγλων**» στο **Αιγαίο** θα συνοδευτεί και από άλλες εξελίξεις.

Θα ζήσουμε ένα δύσκολο καλοκαίρι και φθινόπωρο -από πολιτικής άποψης- και το δεύτερο εξάμηνο του 2002 θα σφραγισθεί από γεγονότα που θα γράψουν ιστορία. Γρήγορα θα συνειδητοποιήσουμε ότι οι πραγματικοί τρομοκράτες δεν θάχουν για λάβαρο το πεντάκτινο αστέρι της «17N», τη σημαία του Βιετνάμ που χρησιμοποιήθηκε ως αντι-ιμπεριαλιστικό σύμβολο κατά τις δεκαετίες του '70 και παλιότερα. Η σημαία των αυριανών παγκόσμιων τρομοκρατών θα είναι αυτή με τα **πενήντα αστέρια** που συμβολίζουν την πιο οργανωμένη - Οργουελλική- κρατική διαχείριση του τρόμου και των ψευδαισθήσεων που γνώρισε η ανθρώπινη ιστορία...»

Η ανάμιξη των Άγγλων στον ΑΤΤΙΛΑ είναι γεγονός από την πρώτη στιγμή, αλλά αποσιωπείται εντέχνως. Ο Στρατηγός Ανδρέας Σιαπκαράς το κατέθεσε στην **Επιτροπή της Βουλής για τον Φάκελλο της Κύπρου**: «Συναντήθηκα με τον Κυπριανού στο Ξενοδοχείο «Μ. Βρετανία»: «Άκουσε, μου λέει, στρατηγέ, αυτή τη φορά οι Άγγλοι μας υποστηρίζουν». Του είπα: «Είσαι πολύ μικρός εσύ να εκτιμήσεις ότι η Αγγλία σε υποστηρίζει. Και ποτέ δεν θα σας υποστηρίξει η Αγγλία διότι αν ήθελε, το Κυπριακό σε ένα λεπτό ελύετο από την αρχή, ακόμα και σήμερα»....

(...) Και τώρα ψάχνουν να βρουν πώς ξεκίνησε, ενώ βεβαιώς όλα ήσαν προσχεδιασμένα. Ούτε το πραξικόπημα, ούτε η επιστολή του Μακαρίου, ούτε η ομιλία του μακαρίου στον ΟΗΕ, ήταν η αιτία της εισβολής. Η εισβολή ήταν γνωστή δύο μήνες πριν. Γιατί; Διότι για να κάνουν εισβολή, όπως έγινε, έπρεπε να κάνουν αναδιάταξη δυνάμεων. (...) Οι Άγγλοι, για να κάνουν μια επιχείρηση, την μελετούν, έχουν τα σχέδια που λένε: Βραχέα, μεσαία και μακρά. Και πριν

κάνουν την επιχείρηση, κάνουν στρατηγική συγκέντρωση (Strategic Concentration).

(...) Οι Έλληνες έχουν ένα μεγάλο ατού, κ. Πρόεδρε. Έχουν ένα σήμα που ο Άγγλος το έκαμε από αγγλική υπεροψία, αλλά θα πρέπει να του βγει από την μύτη: Μην έρθετε στην Κύπρο διότι θα σας αναχαιτίσουμε! Το έχει το ΓΕΑ. Αυτό τι σημαίνει; Συμμετέχουν στην επιχείρηση. Τι άλλο θέλετε; Το σήμα το έχει το ΓΕΑ και το στέλνει ο Άγγλος αρχηγός των δυνάμεων της Κύπρου: «Προς τον αρχηγό των ελληνικών αεροπορικών δυνάμεων. ΣΤΟΠ. Εις περίπτωση παρουσίας σας πάλι στον Κυπριακό χώρο θα αναχαιτισθείτε υπό βρετανικής αεροπορίας. ΣΤΟΠ»!

ΟΙ ΟΗΕΔΕΣ: Τα ασκέρια της Νέας Τάξης

Ο Ταγματάρχης Πεζικού Δ. Χατζηγηρηγορίου, της Σχολής Εφέδρων αξιωματικών Λεμεσού, στην κατάθεσή του για τον «Φάκελλο της Κύπρου» επεσήμανε ότι 'το σύνολο σχεδόν των ανδρών της ειρηνευτικής δυνάμεως ήταν σαφώς υπέρ των Τούρκων». Όχι μόνον, βέβαια, οι απλοί στρατιώτες αλλά και **οι αξιωματικοί των Ηνωμένων Εθνών, οι οποίοι ήσαν «μυημένοι» στο σχέδιο διχοτόμησης της Κύπρου.**

Τι συνέβη στην *Μια Μηλιά* και τα τουρκικά τανκς αποδεκάτισαν τον στρατό μας;

Η Εθνική φρουρά παρατάχθηκε στη «γραμμή» της Μιας Μηλιάς με πυροβολικό, τεθωρακισμένα, πεζικό και αντιαεροπορικά, για να αντιμετωπίσει τα τουρκικά τανκς που κατευθύνονταν προς την Αμμόχωστο. Κατά μήκος της «γραμμής» και μπροστά από τον στρατό της Ε.Φ., η περιοχή είχε *ναρκοθετηθεί*. Ήταν σίγουρο ότι τα τουρκικά τανκς θα έπεφταν μέσα στο ναρκοπέδιο και τότε τα πράγματα θα ήσαν πιο εύκολα για τον στρατό μας. Προς μεγάλη, όμως, έκπληξη των στρατιωτών μας, τα τουρκικά τανκς έκαναν την εμφάνισή τους στα πλάγια της «γραμμής», αποφεύγοντας έτσι το ναρκοπέδιο. Τι είχε συμβεί;

Στα πλάγια της «γραμμής», όπου είχε παραταχθεί ο στρατός της Ε.Φ., υπήρχε ένας στενός χωματόδρομος που δεν ναρκοθετήθηκε και έμεινε ακάλυπτος από τους στρατιώτες μας επειδή τον χρησιμοποιούσαν τα τεθωρακισμένα των ΟΗΕδων. Και οι κυανόκρανοι, που ακολουθούσαν παντού την Ε.Φ. και γνώριζαν τις κινήσεις της, οδήγησαν τα τουρκικά τανκς από τον χωματόδρομο, με αποτέλεσμα να αποφύγουν το ναρκοπέδιο και να βρεθούν στα πλάγια και στα μετόπισθεν των στρατιωτών μας.

Αγγλοσαξονικός παράγων – Τουρκοϊσραηλινός πόλος

Οι σημερινές εξελίξεις επιβεβαιώνουν το πόσο προφητικές ήταν οι αγωνιώδεις προβλέψεις δύο σημαντικών Ελλήνων μελετητών: του έμπειρου διπλωμάτη Αλέξη Κύρου, που διατυπώθηκαν προ δεκαπενταετίας, και του πρόωρα χαμένου καθηγητή Παναγιώτη Κονδύλη. Ο πρώτος είχε επισημάνει την απουσία της Ελλάδας από τον ιστορικό της γεωπολιτικό χώρο της νοτιοανατολικής λεκάνης της Μεσογείου: «οι λαοί της Εγγύς και της Μέσης Ανατολής απορούν και εξίστανται» δια την απουσίαν αυτή καθ' όσον «οι δεσμοί μας με τον κόσμο αυτόν είναι τόσο στενοί».

Ο Αλέξης Κύρου αποδίδει την ασυγχώρητη ιστορικά αυτή κατάσταση στην «ανυπαρξία οιασδήποτε πολιτείας» και στην επανάπαυσή μας στην απλή συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η τακτική αυτή οδηγεί μαθηματικά στην δορυφοροποίηση της Ελλάδας από την ίδια την Τουρκία, τονίζει και ο καθηγητής Π. Κονδύλης στο εξαίρετο βιβλίο του «Θεωρία του Πολέμου»:

«Ενώ η Ελλάδα (ΣτΣ: και η Κύπρος) προσανατολίσθηκε ψυχή τε και σώματι στην 'Ευρώπη' για να διασφαλισθεί από τον τουρκικό κίνδυνο, ακριβώς ο ευρωπαϊκός της προσανατολισμός

θα μεταβληθεί σε όργανο de facto μετατροπής της σε δορυφόρο της Τουρκίας. Η τουρκική επιρροή θα ασκείται πάνω στην Ελλάδα όχι άμεσα, αλλά –κάπως μετριασμένη- μέσω των ευρωπαϊκών και των αμερικανικών αγωγών, και δεν αποκλείεται η ελληνική πλευρά, ανίσχυρη κι αναζητώντας παρηγόριες ή εκλογικεύσεις, ν' αρχίσει κάποτε να θεωρεί κι η ίδια τις υποχωρήσεις έναντι της Τουρκίας ως αυτονόητο μέρος και αυτονόητο καθήκον του 'εξευρωπαϊσμού' της –αφού μάλιστα οι 'πολιτισμένοι άνθρωποι', που έχουν ξεπεράσει τους 'εθνικιστικούς αταβισμούς', δεν ξεκινούν πολέμους για πράγματα τόσο απαρχαιωμένα μέσα στον εκλεπτυσμένο μας κόσμο όσο είναι δα τα κυριαρχικά δικαιώματα»[4].

Η γεωοικονομική αυτή υποχώρηση της Ελλάδας από τον προγονικό της φυσικό χώρο μετά το 1970 δημιούργησε ένα κενό από το οποίο επωφελήθηκε ο Τουρκοϊσραηλινός πόλος ισχύος που αποτελεί πλέον βασικό γεω-στρατηγικό κομμάτι του Αγγλοσαξονικού παράγοντα.

ΟΧΙ

Τη στιγμή αυτή που γράφεται η στήλη, τα τουρκικά αεροπλάνα πετούν πάνω από την Κύπρο. Οι Κύπριοι μαθητές διαδηλώνουν στους δρόμους της Λευκωσίας. Οι εξελίξεις τρέχουν ενώ ο κόσμος σε Ελλάδα και Κύπρο είναι μουδιασμένος.

Μην πιστεύετε τίποτα από όσα κοινολογούνται επισήμως. Στην ουσία δεν υπάρχει Εθνικό Κέντρο. Το παιγνίδι είναι σικέ.

Η τραγική και μόνη αλήθεια είναι ότι το «Σχέδιο» Αννάν είναι ένα ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΟ και έτσι πρέπει να αντιμετωπισθεί. Ένας εκβιασμός με μόνη εγγύηση την υπόσχεση του επερχόμενου τέλους για τον Κυπριακό Ελληνισμό και την αρχή της θεωρίας του ντόμινο για το Αιγαίο, την Θράκη... σύμφωνα με τον Κίσιγκερ.

Δυστυχώς, όσο δεν έχουμε ΕΘΝΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ θα επικαλούμαστε πάντα την Διεθνή Συνωμοσία για να δικαιολογούμε τα χάλια μας...

Παραπομπές

1. Orson Welles, *Mr. Arkadin* (1956). Από το βιβλίο των Χόρχε Λούις Μπόρχες και Αντόλφο Μπιόϊ Κασάρες *Σύντομες και παράξενες ιστορίες*, Εκδ. Ύψιλον, 1988
2. Μιχάλης Κατσαρός *Βησιγόθροι*, Η Ελληνική Ποίηση, Εκδ. ΣΟΚΟΛΗΣ, 1982
3. Μ. Μιχαήλ *Η Συνωμοσία στην Κύπρο*, Κύπρος, 1993
4. Γεώργιος Μούρτος *Τουρκία-Ισραήλ*, Εκδ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ, 1999

Links

1. [Το «Σχέδιο» του Αννάν αφήνει την Κύπρο στο έλεος της Τουρκίας](#)
2. [Η υπόσχεση του Επερχόμενου Μεσαίωνα: Η καταστροφή της πολιτιστικής ταυτότητας των Κατεχομένων!](#)
3. [Οι παραβιάσεις των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων από τους Τούρκους στην Κύπρο](#)
4. [Σύντομη Ιστορία της Κύπρου](#)

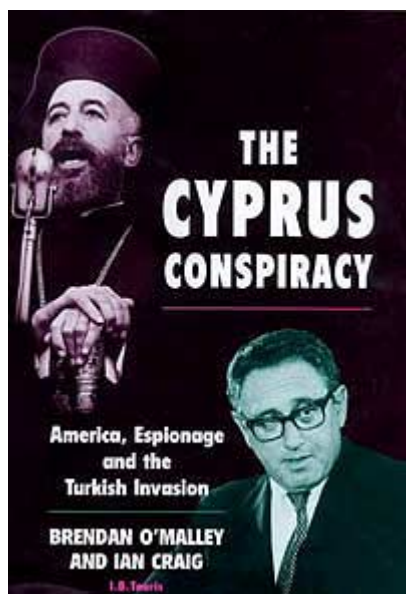

Η Τουρκία: ΚΑΤΑΖΗΤΕΙΤΑΙ. Αμοιβή: ΕΝΑ ΒΗΜΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΠΡΟΣ ΕΝΑΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ. [Ψηφίστε εδώ εναντίον του «Σχεδίου» Αννάν](#)

Η αντιμετώπιση της εισβολής των ΒΑΡΒΑΡΩΝ από τον ευρωπαϊκό τύπο της εποχής (ΙΟΥΛ.-ΑΥΓ. 1974). Το «Σχέδιο» Αννάν παραβιάζει 10 αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών οι οποίες απαιτούν μια λύση βασισμένη σε μια Ομοσπονδία και όχι στο Ελβετικό μοντέλο το οποίο είναι Συνομοσπονδία και αποτελεί την βάση του παραπάνω σχεδίου. Οι αποφάσεις που παραβιάζονται είναι οι: 649 (1990), 716 (1991), 750 (1992), 939 (1994), 1092 (1996), 1117 (1997), 1146 (1997), 1179 (1998), 1217 (1998) και 1251 (1999). Η απόφαση 1251 (1999) στην παράγραφο 11 «επαναβεβαιώνει την θέση ότι η διευθέτηση του Κυπριακού θα πρέπει να βασίζεται σε ένα Κυπριακό Κράτος με μια ενιαία κυριαρχία και διεθνή προσωπικότητα και μια ενιαία ιθαγένεια, του οποίου θα διαφυλάσσεται η ανεξαρτησία και η εδαφική ακεραιότητα, και θα περιλαμβάνει δύο πολιτικά ίσες κοινότητες όπως περιγράφεται στις σχετικές αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας, στα πλαίσια μιας δι-κοινοτικής και δι-ζωνικής ομοσπονδίας, και ότι μια τέτοια διευθέτηση πρέπει να αποκλείει την

ένωση καθ' ολοκληρίαν ή εν μέρει με οποιαδήποτε άλλη χώρα ή οποιαδήποτε μορφή διχοτόμησης ή απόσπασης». Το «Σχέδιο» του Αννάν δεν δίνει καμμία νύξη στις αποφάσεις του ΟΗΕ οι οποίες απαιτούν την αποχώρηση όλων των Τουρκικών στρατευμάτων, την απομάκρυνση των Τούρκων εποίκων και την επιστροφή όλων των προσφύγων. Αντίθετα, το «σχέδιο» επιτρέπει την παραμονή των στρατευμάτων κατοχής, επιτρέπει την παραμονή των παράνομων εποίκων των οποίων η παρουσία θεωρείται από τον ΟΗΕ ως ισοδύναμη με γενοκτονία, και εμποδίζει την επιστροφή των προσφύγων στα σπίτια τους.

Η *Συνωμοσία ενάντια στην Κύπρο* περιέχει κρίσιμες αποδείξεις ότι το «Κυπριακό» ήταν μια άκρως απόρρητη συνωμοσία και όχι αναγκαστικά το αποτέλεσμα των «μειονοτικών διαχωρισμών» μέσα στην ίδια την Κύπρο. Το «Σχέδιο» του Αννάν παραβιάζει 3 άρθρα της Ευρωπαϊκής Συνθήκης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα εμποδίζοντας την επιστροφή των προσφύγων στα σπίτια τους. Παραβίαση του Άρθρου 8 (δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, οικίας και αλληλογραφίας) που αφορά την άρνηση της επιστροφής των Ελληνοκυπρίων που εκδιώχθηκαν από τα σπίτια τους στην Βόρεια Κύπρο. Παραβίαση του Άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου Νο1 (προστασία της περιουσίας) που αφορά το γεγονός ότι στους Ελληνοκύπριους ιδιοκτήτες περιουσίας στην Βόρεια Κύπρο δεν επιτρέπεται η πρόσβαση και ο έλεγχος, η χρήση και επικαρπία της περιουσίας τους καθώς και οποιαδήποτε αποζημίωση σχετική με την ανάμιξη στα περιουσιακά τους δικαιώματα (αποζημίωση η οποία δεν βλάπτει τα διαρκή δικαιώματά τους επί της προαναφερθείσης περιουσίας). Παραβίαση του Άρθρου 13 (δικαίωμα σε μια αποτελεσματική επανόρθωση) που αφορά την αδυναμία παροχής σε Ελληνοκυπρίους που δεν διαμένουν στην Βόρεια Κύπρο οποιωνδήποτε ενδίκων μέσων προκειμένου να για την διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους που απορρέουν από τα Άρθρα 8 και 1 του Πρωτοκόλλου Νο 1.

Αναμνηστική φωτογραφία-ντοκουμέντο από την συνάντηση του τέως Προέδρου των ΗΠΑ με τους εκπροσώπους της Ελληνικής Μασονίας (11 Μαρτίου 1964 – μασονική άλυσις). «Κύριοι – είπε ο Τρούμαν- δεν είναι δυνατόν να γίνει συζήτηση περί ενώσεως της Κύπρου με την Ελλάδα...». Ο Ραούφ Ντενκτάς ήταν ήδη μέλος των Στοών από το 1950 (βλ. Αποκαλυπτικό δημοσίευμα τουρκικής εφημερίδας).

Γκραβούρα που εικονίζει την παράδοση της Κύπρου από τους Οθωμανούς στους Βρεττανούς.

Η εν ψυχρώ δολοφονία του Σολωμού από τον «Υπουργό Γεωργίας» του ψευδοκράτους Κενάν Ακίν. Ο ίδιος δήλωσε στο περιοδικό *Aktuel*: «Ο Σολωμός Σολωμού ήταν ένα σκυλί». Με τέτοιους «υπουργούς»... εγγυάται το Γενοκτονικό Σχέδιο το μέλλον του Κυπριακού Ελληνισμού...

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XII

22 Νοεμβρίου 2002

Η Μαύρη Τρύπα

του Λεωνίδα Χ. Αποσκίτη

Ως την Άλωση

*«(...) Ευτυχισμένη Κωνσταντίνη Δραγάση,
εσένα που σου 'τυχε
ν' απαντήσεις στο απλούστατο δίλημμα:
πρόδωσε ή πέθανε,
χωρίς να υπάρχουν σύμμαχοι,
που θα 'πρεπε ν' αποφύγεις,
ή παρατάξεις,
που χρησιμοποιούν και το πτώμα σου»*

Θ. Δ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ, «Ποιήματα», 1953

Ο Κατήφορος της Ιστορίας

Ο Νοέμβριος του '73 συνδέεται με την αντίστροφη μέτρηση για την τραγωδία της Κύπρου για δύο λόγους.

Ο πρώτος είναι τα γεγονότα του Πολυτεχνείου και το δεύτερο χουντικό πραξικόπημα που έφερε ξανά τον στρατιωτικό νόμο και τον Ιωαννίδη- τον μοιραίο άνθρωπο για την Κύπρο- στην εξουσία.

Ο δεύτερος είναι το περίφημο «**Σεμινάριο της Ρώμης**» που έγινε μεταξύ 18 και 23 Νοεμβρίου στην Ιταλική πρωτεύουσα όπου και αποφασίστηκε η τύχη του μαρτυρικού νησιού. Το σεμινάριο οργανώθηκε από το «**Κέντρο Μεσογειακών Σπουδών**», με την **ΚΙΑ** και τον **Κίτσιγκερ** από πίσω. Πήραν μέρος όλα τα πρόσωπα εκείνα έπαιξαν και που μέχρι σήμερα παίζουν ρόλο στο Κυπριακό: ο **Γλαύκος Κληρίδης**, ο **Ραούφ Ντενκτάς**, ο **Ευάγγελος Αβέρωφ**, ο **Σάϊρους Βανς** κ.ά... Σ' αυτό το σεμινάριο στην Ρώμη υπογράφηκε η ληξιαρχική πράξη θανάτου της Κύπρου. Την αποκάλυψη σ' όλη την έκταση των όσων αποφασίστηκαν εκεί κάνει το ομώνυμο βιβλίο του Μιχάλη Ιγνατίου (εκδόσεις Ποντίκι).

Αποκαλύπτουμε σήμερα ότι ένα ανάλογο σεμινάριο με αυτό της Ρώμης το '73, πριν από τον ΑΤΤΙΛΑ 1 και 2, προηγήθηκε και στην ουσία προετοίμασε το «Σχέδιο Ανάν» που χαρακτηρίστηκε ήδη ΑΤΤΙΛΑΣ 3.

Το Σεμινάριο του Όσλο

Η ομάδα του Όσλο δημιουργήθηκε με πρωτοβουλία αριθμού Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων «**επαναπροσεγγιστών**» που συναντιόντουσαν στον χώρο του ξενοδοχείου Λήδρα Πάλλας στην Λευκωσία.

Οι πιο πάνω Κύπριοι πολιτικοί, υπό την καθοδήγηση του καθηγητή Marco Turk, που είχε έρθει στην Κύπρο μέσω του **Ιδρύματος Φουλμπράϊτ**, για να διδάξει την τεχνική διαμεσολάβησης στην επίλυση διαφορών, τόσο σε κοινοτικό επίπεδο όσο και στο δικαιοδικό, εξασφάλισαν χρηματοδότηση από το Fulbright Center για την μετάβαση 25 Ελληνοκυπρίων και 25 Τουρκοκυπρίων στο Όσλο, όπου η ομάδα θα φιλοξενηθεί από τον οργανισμό PRIO (International Peace Research Institute) της Νορβηγίας σε κέντρο συνεδριάσεων γύρω στα 30 χιλιόμετρα έξω από το Όσλο.

Το πρόγραμμα, στην κατάρτιση του οποίου βοήθησαν και εκπρόσωποι των ομάδων που συμμετείχαν στο εργαστήριο, αποτελείται από δύο μέρες συναντήσεων των διαφόρων ομάδων για συζήτηση των μελλοντικών τους σχεδίων.

Την ομάδα δεξιώθηκε και ο Υπουργός Εξωτερικών της Νορβηγίας στον χώρο απονομής του βραβείου Νόμπελ Ειρήνης, όπου κύριος ομιλητής ήταν ο κάτοχος του βραβείου Νόμπελ Ειρήνης **Eli Weisel**, που επέζησε τα μαρτύρια του Άουσβιτς και που μίλησε για το θέμα «θύμησης και συγχώρησης».

Σημειώνουμε εδώ ότι ένας άλλος εισηγητής των σεμιναρίων αυτών ήταν ο καθηγητής **Daniel J. Elazar**, σημαίνων πολιτικός επιστήμων στην μελέτη της εβραϊκής πολιτικής παράδοσης και ειδικός στην οργάνωση της εβραϊκής κοινότητας παγκοσμίως. Υπήρξε σύμβουλος της ισραηλινής κυβέρνησης και του Παγκόσμιου Σιωνιστικού Οργανισμού.

Μέχρι τον Νοέμβρη του 1998, οι ομάδες είχαν επεξεργασθεί τις θέσεις τους που δόθηκαν σε όλα τα μέλη της ομάδας για μελέτη και συζήτηση στην ολομέλεια που πάλι με την χρηματοδότηση των δύο πιο πάνω οργανισμών, συνήλθε στο Όσλο στις αρχές του Δεκέμβρη του 1998.

Στη συνέχεια, όταν η ομάδα επέστρεψε στην Κύπρο το εκτελεστικό συμβούλιο σε συνάντηση στο χωριό Πύλα, ομαδοποίησε τα πιο πάνω θέματα σε έξι ενότητες:

- Το δικοινοτικό κίνημα
- Η δομή της Κυβέρνησης
- Ανθρώπινα Δικαιώματα
- Κοινωνικά θέματα
- Ασφάλεια, και
- Οικονομικά θέματα

Το Κράτος-Υβρίδιο της Παγκοσμιοποίησης

Το «**Σεμινάριο του Όσλο**» έθεσε τις βάσεις για την δημιουργία ενός κράτους-υβριδίου χωρίς ιστορία, εθνική συνείδηση, γλώσσα, υπάκουο και υποτελές στα κελεύσματα των new age «παγκοσμιοποιητών». Η λογική αυτού του πολιτειακού μορφώματος θυμίζει τον «νέο άνθρωπο» και την νέα γλώσσα «newspeak» του Όργουελ.

Οι υποδείξεις των συμμετεχόντων στην ομάδα του Όσλο, ανάμεσα στους οποίους ήταν η κόρη του προέδρου Κληρίδη, **Κάτια Κληρίδη**, και η γυναίκα του πρώην προέδρου Βασιλείου, **Ανδρούλα Βασιλείου**, λένε, μεταξύ άλλων:

«Το εκπαιδευτικό σύστημα και στις δύο πλευρές βρίσκεται στην ρίζα του Κυπριακού προβλήματος. Επί πολλές δεκαετίες δηλητηριάζει τις σχέσεις των δύο κοινοτήτων, έχει διαμορφώσει τα αρνητικά στερεότυπα του ενός για τον άλλον, έχει καλλιεργήσει το μίσος για τον «άλλο» σαν τον «εχθρό» και έχει συντηρήσει τον εθνικισμό και τον σωβινισμό. Χρειαζόμαστε μια εντελώς νέα προσέγγιση, όχι μόνο ως προς το μάθημα της Ιστορίας (το οποίο είναι πρωτεύουσας σημασίας) αλλά και ως προς όλο το διδακτικό υλικό και πρέπει να επανεξετασθούν οι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται. Πρέπει να διδαχθούμε να σκεπτόμαστε και να έχουμε μια οικουμενική προσέγγιση στα πράγματα. (...)

(...) Στο μυαλό των Ελληνοκυπρίων η Ελληνική κουλτούρα ταυτίζεται με τους αγώνες του Ελληνικού έθνους και τις προσωπικότητες της Κλασσικής Ελλάδας όπως ο Σωκράτης, ο Πλάτωνας, ο Ευριπίδης, ο Αριστοφάνης κλπ. Ενώ ταυτίζουν την Τουρκική «κουλτούρα» με τον πόλεμο και την καταπίεση.

Στην πραγματικότητα η τουρκική μουσουλμανική κληρονομιά δεν αναγνωρίζεται όπως στην περίπτωση του Χαλά Σουλτάν Τεκκέ (Hala Sultan Tekke) στην Λάρνακα, το οποίο παρά την σημασία του για τον Μουσουλμανικό κόσμο, δεν θεωρείται ότι είναι ενδιαφέρον μνημείο, αν όχι μέρος του πολιτισμού μας. (...)

Αυτό κάνει πολύ δύσκολο το ζήτημα αυτό και για τις δύο κοινότητες, υποθέτω, και σίγουρα για την Ελληνοκυπριακή πλευρά. Από την αρχή, το είδος της εκπαίδευσης που δίνεται στους Ελληνοκυπρίους τους έχει κάνει να πιστεύουν στην ανωτερότητα της Ελληνικής κουλτούρας και του πολιτισμού, αγνοώντας την σημασία όλων των άλλων πολιτισμών της αρχαιότητας, του Κινεζικού, του Ινδικού, του Συμμεριακού, του Αιγυπτιακού, των Μάγιας κλπ (**sic**). Ταυτόχρονα, στο μυαλό των Ελληνοκυπρίων δεν υπάρχει ούτε κατά διάνοια η έννοια της Τουρκικής κουλτούρας ή του πολιτισμού εκτός από το ότι πρόκειται για ένα πολεμοχαρές βαρβαρικό φύλο. (...)

Η νέα Γλώσσα

«Η αδυναμία να μιλά ο ένας την γλώσσα του άλλου συντελεί στην διατήρηση της μεταξύ μας απόστασης. Αυτό είναι κατά πάσαν πιθανότητα το πιο σοβαρό εμπόδιο μεταξύ των δύο κοινοτήτων υπό την έννοια ότι, αφού οι μητρικές μας γλώσσες είναι διαφορετικές, η επικοινωνία, η άμεση επικοινωνία είναι αδύνατη. Εκτός αυτού, όμως, η τουρκική γλώσσα είναι αντιπαθής για την πλειοψηφία των Ελληνοκυπρίων αφού ταυτίζεται με την Τουρκία, τους Τούρκους και την «μάστιγα του έθνους» δια μέσου των αιώνων. Σαν αποτέλεσμα, χωρίς καμιά πραγματική γνώση, θεωρείται πρωτόγονη ή και χυδαία γλώσσα.

Δεν συμβαίνει αυτό ακριβώς στον Βορρά, όπου τα Ελληνικά μιλούνται ακόμα από τους παλαιότερους και έτσι μπορούν να μεταφέρονται μηνύματα μέσω του ραδιοφώνου ή της τηλεόρασης.

Για τον λόγο αυτό είμαστε υποχρεωμένοι να χρησιμοποιήσουμε **μια τρίτη γλώσσα**, τα Αγγλικά, σαν μέσον επικοινωνίας (...) αφού είμαστε υποχρεωμένοι να χρησιμοποιούμε τα Αγγλικά σαν εργαλείο επικοινωνίας, τουλάχιστον θα πρέπει να ενθαρρύνουμε και τις δύο πλευρές να δώσουν μεγαλύτερη προσοχή στην διδασκαλία των Αγγλικών στα σχολεία μας.

Αυτό που μπορεί να γίνει σήμερα στην Ελληνοκυπριακή πλευρά είναι να εισαχθούν τα Τουρκικά σαν ξένη γλώσσα στα σχολεία, αρχικά σε μια εθελοντική βάση και αργότερα θέτοντάς τα σαν μέρος της διδακτέας ύλης, σαν ένα υποχρεωτικό μάθημα από την Τρίτη τάξη του δημοτικού σχολείου. Το ίδιο θα πρέπει να εφαρμοσθεί και σε σχέση με την διδασκαλία των Ελληνικών στα τουρκοκυπριακά σχολεία» (το Σχέδιο του Ανάν προχωρεί ένα βήμα παραπέρα και μιλάει για υποχρεωτική διδασκαλία).

Η «νέα» Ιστορία

Οι «επαναπροσεγγιστές» είχαν προτείνει:

«Για να είμαστε πιο πρακτικοί θα μπορούσαμε ν' αρχίσουμε:

- Ξαναγράφοντας τα βιβλία της ιστορίας, έτσι ώστε να απεικονίζουν την πραγματικότητα και να διδάσκονται τα ίδια βιβλία στα τουρκικά και στα ελληνικά στις δύο κοινότητες, αντίστοιχα.
- Θα πρέπει να δοθεί έμφαση στην δημιουργία βιβλίων ιστορίας στην Κύπρο τα οποία θα πρέπει να αποφεύγουν τις προκαταλήψεις προς την μία ή την άλλη κοινότητα και θα πρέπει να τονισθεί η κοινή ιστορία μας των 10.000 χρόνων (**sic**) προκειμένου να εδραιώσει μια Κυπριακή ταυτότητα η οποία θα αναπτυχθεί μέσα σε ένα ειρηνικό μέλλον.
- Να εισάγουμε την διδασκαλία καθεμιάς από τις γλώσσες όπως και της Αγγλικής στα σχολεία μας όσο το δυνατόν πιο γρήγορα.
- Να εισάγουμε την εκπαίδευση σε δυνατότητες λύσης της διαμάχης σε όλα τα επίπεδα των εκπαιδευτικών μας ιδρυμάτων.
- Να καταλαγιάσουμε τις πολιτιστικές προκαταλήψεις από την καθημερινή μας ζωή παρουσιάζοντας ένα πιο ανθρώπινο πρόσωπο της άλλης πλευράς.
- Να ενθαρρύνουμε την ιδέα των επισκεπτών καθηγητών και στις δύο πλευρές.
- Να ενθαρρύνουμε τις πολιτιστικές ανταλλαγές».

Τέλος, το χρονοδιάγραμμα για τη «λύση» είναι σαφές και αποκαλυπτικό ως προς το τι επιβάλλει πραγματικά το Σχέδιο Ανάν.

«Συμφωνούμε όλοι ότι το νησί της Κύπρου είναι ένα μέρος όπου τόσο οι Τουρκοκύπριοι όσο και οι Ελληνοκύπριοι έχουν **ίσα πολιτικά δικαιώματα** και ζουν σε περιβάλλον ειρήνης και ασφάλειας.

Συμφωνούμε επίσης ότι:

Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα γίνει αφ' ότου υπάρξει μια ομοσπονδιακή και βιώσιμη λύση στο Κυπριακό πρόβλημα.

Συνεπώς, η ιδιότητα του μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να μείνει για το μέλλον. Όλες οι διαπραγματεύσεις για το ζήτημα αυτό θα πρέπει να λάβουν χώρα προς αυτή την κατεύθυνση.

(Αυτό θα φανεί στην Σύνοδο της Κοπεγχάγης στις 12/12/2002).

Τόσο η Τουρκοκυπριακή πλευρά όσο και η Ελληνοκυπριακή, ως εκπρόσωποι της μελλοντικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Κύπρου, θα πρέπει να έχουν **ίσες δυνατότητες** προσωρινής εκπροσώπησης.

Η επιρροή της Τουρκίας στην Κύπρο δεν μπορεί να αγνοηθεί. Η προσδοκία της Τουρκίας είναι να γίνει επίσης μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Λαμβάνοντας υπ' όψιν τα θετικά αποτελέσματα μιας λύσης του Κυπριακού προβλήματος, μπορεί να επιτραπεί στην Τουρκία να έχει μια σαφή προοπτική για να γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η οικονομική ανισότητα μεταξύ Τουρκοκυπρίων και Ελληνοκυπρίων μπορεί να εξαλειφθεί με την βοήθεια αναπτυξιακών προγραμμάτων και ευνοϊκή πολιτική μισθών...»

Τα πλήρη πρακτικά του σεμιναρίου είναι σε γνώση της στήλης και στην διάθεση κάθε ενδιαφερομένου. Άλλες πληροφορίες για το σεμινάριο του Όσλο υπάρχουν στα sites http://www.tech4peace.org/nqcontent.cfm?a_id=1353, <http://www.prio.no/research/project.asp?ProjektID=11>.

Η μαύρη τρύπα

Είναι ηλίου φαινότερο ότι το σχέδιο του Γ.Γ. του ΟΗΕ Κόφι Ανάν έχει προετοιμασθεί σε συνεργασία με την Ελληνική και Ελληνοκυπριακή ηγεσία. Αυτοί που παριστάνουν τους αιφνιδιασμένους, ψεύδονται. Οι δραστηριότητες των «παγκοσμιοποιητών-επαναπροσεγγιστών» τούς ήταν γνωστές. Το σχέδιο είναι ένα πείραμα δημιουργίας ενός προτύπου-υβριδίου μετα-κράτους που θα καταπίνει σαν Μαύρη Τρύπα την εθνική και ιστορική οντότητα των υπηκόων του. Ένα σχέδιο με ευρύτερη χρηστικότητα μέσα στα πλαίσια της Νέας Τάξης... Αν περάσει σε βάρος του Ελληνισμού... Ένα εύλογο ερώτημα, πάντως, είναι: Γιατί αυτά τα πειράματα «συγχώρεσης» και «ιστορικής αμνησίας» δεν τα εφαρμόζουν στο Ισραήλ όπου συνεχίζεται η αιματοχυσία και οι ανθρωποθυσίες και απειλείται η ειρήνη γενικότερα;

Μην σας κάνει εντύπωση αν δείτε μια παρόμοια ανόητη ζωγραφιά για σημαία του νέου Κυπριακού κράτους-υβριδίου που ετοιμάζεται με βάση το «Σχέδιο Ανάν». Το παραπάνω σύμβολο είναι προϊόν του «**Σεμιναρίου του Όσλο**» στα χνάρια του οποίου βαδίζει η προτεινόμενη διαδικασία από τον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ.

Τουρκική αφίσσα από την εποχή της εισβολής στην Κύπρο. Αυτή την πραγματικότητα αγνοούν και προσπαθούν να εξωραΐσουν οι «επαναπροσεγγιστές», με αποτέλεσμα να έχουν κατασκευάσει ένα μόρφωμα «Φρανκενστάϊν» που θα λειτουργήσει σαν θρυαλλίδα στην περιοχή. Αυτό επισημαίνει ο Γιάννος Χαραλαμπίδης, αρχισυντάκτης της Κυπριακής εφημερίδας *Σημερινή* «Πρώτο, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας παραλαμβάνει σήμερα από τα Ην. Έθνη ένα σχέδιο λύσης, το οποίο όχι μόνο είναι πολύ χειρότερο, όπως ομολογεί ο Εκπρόσωπος της Κυβέρνησης Μιχάλης Παπαπέτρου, από τη Δέσμη Ιδεών Γκάλι, αλλά ταυτοχρόνως δε συνάδει πλήρως με τα ψηφίσματα του Ο.Η.Ε. και το κοινοτικό κεκτημένο. Δεύτερο, το Δόγμα του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου είναι παροπλισμένο και ταπεινωμένο. Και οι S-300, το κύριο όπλο της επανεκλογής Κληρίδη, βρίσκονται εξορισμένοι στη χωματερή της Κρήτης. Τρίτο, η ένταξη κινδυνεύει με ακρωτηριασμό, είτε λυθεί είτε όχι το Κυπριακό, αφού: α) εάν ενταχθεί ολόκληρη η Κύπρος στην Ε. Ένωση πριν από τη λύση, το βόρειο τμήμα του νησιού θα πρέπει λογικά να συνιστά κατεχόμενη περιοχή της Ευρώπης. Κάτι τέτοιο, όμως, δε θα συμβεί. Διότι, εάν συμβεί, η Τουρκία δε θα δικαιούται να εισπράξει οτιδήποτε από την Ε. Ένωση, εφόσον καταστρατηγεί το κοινοτικό κεκτημένο, πράγμα το οποίο δεν επιθυμούν ούτε οι Ευρωπαίοι ούτε κι εμείς. Άλλωστε, τόσο η Αθήνα όσο και η Λευκωσία, είναι υπέρμαχοι της ένταξης της Τουρκίας στην Ε. Ένωση. β) εάν λυθεί το πρόβλημα, η Κύπρος θα ενταχθεί στην Ευρώπη διχοτομημένη. Διότι θα ενταχθούν στην Ε. Ένωση οι ελεύθερες περιοχές, οι οποίες, μετά τη διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας, θα ονομαστούν ως Ελληνοκυπριακό Κράτος και το ψευδοκράτος, το οποίο θα νομιμοποιηθεί, διά της υπογραφής μας, θ' αποτελέσει το Τουρκοκυπριακό Κράτος. Τα δύο αυτά κράτη θα συνδέονται μεταξύ τους από το «τρίτο κοινό κράτος», που θα δημιουργήσουν στη λογική ενός συνομοσπονδιακού μοντέλου, με εσωτερικές και εξωτερικές κυριαρχίες. Δέκα, λοιπόν, χρόνια μετά την πρώτη εκλογή Κληρίδη, τα γεγονότα μαρτυρούν ότι, αντί για ένταξη, κινούμαστε προς ευρωδιχοτόμηση. Αντί για λύση οδηγούμαστε σε διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας και αντικατάστασή της από «τρία κράτη» και ένα δαιδαλώδες πολιτειακό σύστημα τεσσάρων Βουλών, τριών Πρωθυπουργών, ενός Προέδρου, και «βέτο». Με άλλα λόγια, το σχέδιο Ανάν μάς καλεί να εφαρμόσουμε ένα σύστημα πολλαπλής διακυβέρνησης, που θα στηρίζεται στο ελβετικό, στο βελγικό και στο βοσνιακό μοντέλο. Μιλούμε για τη συρραφή ενός πολιτειακού μορφώματος στο πρότυπο του «Φρανκενσταϊν», που θα είναι εκ γενετής καταδικασμένο σε θάνατο».

Τουρκικά τελεσίγραφα... Η καθυστέρηση της Τουρκικής απάντησης και η αξίωση για ταυτόχρονη ένταξη Τουρκίας και Κύπρου στην Ευρώπη φανερώνουν τις τουρκικές προθέσεις «καλής θέλησης». Είναι σχεδόν βέβαιο ότι σκηνές σαν αυτές της φωτογραφίας με πρωταγωνιστές τους Γκρίζους Λύκους θα είναι το αποτέλεσμα της τυχόν αποδοχής του γενοκτόνου σχεδίου.

Γαργάρα έκαναν τα κατευθυνόμενα ελληνικά ΜΜΕ την είδηση της καταδίκης του Ιταλού πολιτικού Τζούλιο Αντρεότι και τις σχετικές αποκαλύψεις. **Ο Τζούλιο Αντρεότι καταδικάστηκε ως ενεχόμενος στη δολοφονία του δημοσιογράφου Μίνο Πεκαρέλι που ερευνούσε τις διακλαδώσεις της Μασονικής Στοάς Ρ2 (ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΝΤΟΥΕ) με την Μαφία και την Ελληνική Μασονία...** Στις 20 Μαρτίου 1979 δολοφονείται ο Μίνο Πεκορέλλι, εκδότης και διευθυντής Ιταλικής πολιτικής επιθεώρησης, που εκείνο τον καιρό έγραφε για τον εσωτερικό πόλεμο μυστικών υπηρεσιών και την σχέση Μαφίας-Μασονίας. Σε άμεση σχέση βρισκότουσαν οι υποθέσεις του Μικέλε Σιντόνα, Ιταλού μαφιόζου, που, με την βοήθεια δύο Ελλήνων μασόνων 33ου βαθμού, διέφυγε από την καταδίωξη και του Ρομπέρτο Κάλβι, προέδρου της Μπάνκα Αμπροσιάνο και πρωταγωνιστή στην υπόθεση της μασονικής στοάς Ρ2 που συντάραξε την Ιταλία (οι σχετικές αποκαλύψεις έγιναν από τις έρευνες του δημοσιογράφου Γ. Τσαρούχα). Σύμφωνα με τις αποκαλύψεις: **Ο Λίνο Σαλβίνο, Μέγας Μάγιστρος της Ιταλικής Μασονίας, είναι αυτός που έστειλε το '67 το σήμα «Οι πολιτικές συνταγές εξαντλήθηκαν» στις Ελληνικές μασονικές στοές... Ένα παρόμοιο σήμα με τον κωδικό «Αλέξανδρος εισήλθε στο νοσοκομείο» ειδοποιούσε τις Κυπριακές στοές για το επικείμενο πραξικόπημα του 1974 κατά του Μακαρίου...** Κανείς, επίσης, δεν έψαξε στην υπόθεση της 17Ν τις σχέσεις τρομοκρατίας-μασονίας. Ο Αναστάσιος Βερνάρδος, που δολοφονήθηκε από την «τρομοκρατία», ήταν εξέχον στέλεχος της στοάς «Σπύρος Νάγος». Είναι αυτή που έστειλε στην Αγγλία το σήμα: **«Αδελφός Στυλιανός επείσθη να κινήσει τα άρματα»...** Κανείς δεν τολμά στην Ελλάδα να μιλήσει για «συνωμοσία» την ώρα που οι σχετικές αποκαλύψεις κατακλύζουν τον διεθνή τύπο!

...**Βρετανική θηλιά**. Το σκηνικό της έντασης και της πίεσης των ανελαστικών προθεσμιών δεν είναι τυχαίο. Σκηνοθετήθηκε με μεγάλη προσοχή στην Ουάσιγκτων και στο Λονδίνο. «Σκηνοθέτης» του σχεδίου και βασικός μεσολαβητής είναι ο Σερ **Νταϊνβιντ Χάνεϊ**, Βρετανός λόρδος που ξέρει να κινεί τα διεθνή νήματα. Σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα, «οι δύο πλευρές θα διαπραγματευθούν επί μέρους προβλέψεις του σχεδίου ως τις 28 Φεβρουαρίου, οπότε ο Γ.Γ. θα σφυρίξει τη λήξη του διαπραγματευτικού μαραθώνιου και θα επιδώσει το οριστικό σχέδιο λύσης του προβλήματος», όπως αναφέρει ο Αλέξης Παπαχελάς στο ΒΗΜΑ της περασμένης Κυριακής. Ο Βρετανός διπλωμάτης, συντονιστής του Φόρεϊν Όφφισ για το Κυπριακό, έχει έλθει ήδη σε σύγκρουση με τους συνεργάτες του Κυπρίου προέδρου σύμφωνα με την εφημερίδα Ο Φιλελεύθερος. [Σκίτσο του Newsweek που δείχνει τον Τόνυ Μπλαιρ σαν επιτιθέμενο γεράκι με τα αμερικανικά χρώματα].

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XIII

2 Δεκεμβρίου 2002

Ωρα Γκρήνουϊτς, Ωρα Μπ-ΑΝΑΝ-ίας

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

*Δεν αργεί να καρπίσει τ' αστάχυ
Δεν χρειάζεται μακρύ καιρό
για να φουσκώσει της πίκρας
το προζύμι,
Δεν χρειάζεται μακρύ καιρό
Το κακό για να σηκώσει το κεφάλι*

"Σαλαμίνα της Κύπρος", στίχοι του Γ. Σεφέρη

Η αυτοκρατορία αντεπιτίθεται

Λίγο πριν την επικείμενη "καταιγίδα της Ερήμου Νο 2", οι Επικυρίαρχοι της "Παγκοσμιοποίησης" επιχειρούν να μας επιβάλλουν με το σχέδιο (Μπ)Ανά το ευρωτουρκικό μας μέλλον. Οι εντολές τους είναι εκβιαστικές και τελεσιγραφικές και ουδόλως στοχεύουν στην λύση του Κυπριακού. Αποσκοπούν σε ένα **καίριο χτύπημα** κατά του Ελληνισμού.

Δεν έχουν σημασία οι λεπτομέρειες του σχεδίου Ανάν. Η όλη **μεθόδευση-στιλέτο** στην πλάτη της Κύπρου τις παραμονές της ένταξης στην Ε.Ε. και η νομιμοποίηση της εισβολής και κατοχής (αγνοώντας τα ψηφίσματα του ίδιου του ΟΗΕ), δείχνουν την φιλοσοφία των προθέσεων του: την παράδοση της Κύπρου, στην αρχή, και αργότερα του υπόλοιπου Ελλαδικού χώρου στην κυριαρχία του άξονα **Λονδίνου-Αγκυρας-Τελ Αβίβ**.

Σε όλη την διάρκεια της μακράιωνης ιστορίας του, ο Ελληνισμός βρέθηκε επανειλημμένα μπροστά σε παρόμοια διλήμματα και εκβιασμούς των εκάστοτε πλανηταρχών και των αυτοκρατορικών αυλικών τους.

Και σ' όλες τις περιπτώσεις υπήρξε η αντίστοιχη προπαγάνδα των μειοδοτών "παγκοσμιοποιητών", αυτών που ήταν πάντα έτοιμοι να προτείνουν τον ντροπιασμένο

"ρεαλισμό" σαν λύση. Ως "καλό και συμφέρον".

Πάντα ο Εφιάλτης και ο Νενέκος θεωρούσαν καλύτερο να είμαστε υπήκοοι, γραικύλοι, σε μια μεγάλη αυτοκρατορία. Το ίδιο πρότειναν και οι εντολοδόχοι της τότε ΕΟΚ, της "Ιεράς Συμμαχίας", το 1821. Και ήταν πρόθυμοι να δώσουν **γη και ύδωρ** για να το επιβάλλουν. Είτε στέλνοντας τους σιδερόφραχτους πραιτωριανούς τους είτε χρησιμοποιώντας τους πραιτωριανούς των ΜΜΕ, όπως σήμερα.

Και σ' όλες τις περιπτώσεις ο Ελληνισμός τους αφήφισε και διάλεξε την ελευθερία και την ζωή, την αρετή και την συνέχεια. Κάνοντας τους ιστορικούς όλων των εποχών να απορούν για το πώς επιβίωσαν οι Έλληνες... Με βάση όλα τα δεδομένα, *"οι Έλληνες έπρεπε να είχαν εξαφανιστεί, αφήνοντας ελάχιστα ίχνη, όσα και οι Ασσύριοι, οι Σουμέριοι και οι Χετταίοι"* (Kenneth Young, Άγγλος ιστορικός).

Η γενοκτονία της μνήμης

Εις πείσμα όσων θεωρούν τον πατριωτισμό μυθοπλασία..., αυτό που κράτησε τον Ελληνισμό ζωντανό ήταν η μακραίωνη παράδοση που έθρεφε γενιά με γενιά.

Γι' αυτό όλες οι προσπάθειες της εξουσίας των τελευταίων χρόνων συντείνουν στην εξάλειψη της ιστορικής μνήμης.

Το περιοδικό "Άρδην" επισημαίνει αυτή την πραγματικότητα στο τελευταίο τεύχος-αφιέρωμα στα 80 χρόνια από την Μικρασιατική καταστροφή.

"Χρειάστηκαν είκοσι οκτώ χρόνια επίθεσης ενάντια στη λογική και τη μνήμη για να φτάσουμε σήμερα στην νομιμοποίηση του χθεσινού Αττίλα και την υποθήκη για τον αυριανό Αττίλα.

Είκοσι οκτώ χρόνια υποχωρήσεων, ενδοτισμού και ραγιαδισμού σε Ελλάδα και Κύπρο, από όλες τις κυβερνήσεις, Δεξιές, μεσαίες, Αριστερούτσικες.

Ένα ζήτημα ξένης εισβολής, κατοχής, φόνων, εθνοκάθαρσης, προσφυγιάς, αγνοούμενων, καταπάτησης κάθε νομιμότητας, έγινε υπόθεση **"διευθέτησης της αντιπαράθεσης δύο κοινοτήτων"** με ευθύνη τόσο των Πόντιων Πιλάτων της παγκοσμιοποιημένης τάξης πραγμάτων, όσο και (κυρίως) των πολιτικών μας ηγεσιών που αποδείχτηκαν πολύ ισχνές για να σηκώσουν το βάρος ενός αντικατοχικού αγώνα.

(...)

Έτσι φτάσαμε στο σήμερα.

Τα **κέντρα που απεργάζονται την εφαρμογή της επικυριαρχίας** του πλανητάρχη, ανάμεσα στους γεωπολιτικούς σχεδιασμούς των πολέμων, της καταστροφής χωρών, των αλλαγών συνόρων, αποφάσισαν να "λύσουν" το Κυπριακό.

Ίδου λοιπόν: Η "λύση" περιέχει όλους τους όρους που κατέστησαν το κυπριακό άλυτο για μισό αιώνα, την κατάργηση της δημοκρατίας μέσα από τα τερτίπια των πολιτικών προνομίων της μειονότητας των Τουρκοκυπρίων (αλλά και των εποίκων πλέον), το απαράδεκτο καθεστώς των Εγγυητριών Δυνάμεων που μπορούν να επέμβουν όποτε θέλουν (βλέπε 1974), μέχρι την νομιμοποίηση του καθεστώτος της κατοχής, της εθνοκάθαρσης, της αρπαγής των περιουσιών.

Κι ακόμα πιο επικίνδυνο, μια λύση που θέτει υπό διπλή ομηρία, τούρκικη και αμερικάνικη, το ως σήμερα ελεύθερο τμήμα του νησιού.

(...)

Να δείξουμε έμπρακτα ότι δεν θα αφήσουμε να συμβεί ένα τέτοιο έγκλημα, **"όχι στο όνομά μας"**, όπως λέει και το κίνημα κατά της παγκοσμιοποίησης.

Κι αυτό το οφείλουμε.

Το οφείλουμε απέναντι σε όσους χάθηκαν το τραγικό καλοκαίρι του '74, δίνοντας τον άνιστο αγώνα μόνοι τους, όταν εδώ πανηγυρίζαμε την Δημοκρατία, νεκροί, αγνοούμενοι, όλοι αγνοημένοι.

Το οφείλουμε απέναντι στον Ισαάκ και τον Σολωμό, που έπεσαν χτυπημένοι από την βαρβαρότητα, στην πρώτη απόπειρα *Ιντιφάντα* στην Κύπρο.

Το οφείλουμε απέναντι σε όσους, λίγους πια, επιμένουν να ζουν εγκλωβισμένοι στην Καρπασία, φυλάγοντας Θερμοπύλες όταν οι βάρβαροι έχουν πια περάσει.

Το οφείλουμε απέναντι σε όσους, σε πείσμα των ραγιαδικών καιρών, ανασαίνουν το όνειρο της Επιστροφής, της Δικαίωσης, το όνειρο μιας Ελεύθερης πατρίδας".

Το οφείλουμε πρώτα και κύρια στους μαθητές του αγώνα της ΕΟΚΑ στην δεκαετία του '50. Η καθημερινή ζωή των μαθητών εκείνα τα χρόνια είχε περιεχόμενο τον αγώνα και δραστηριότητα την αντίσταση. Διαδηλώσεις, ανυπακοή στα διατάγματα του δυνάστη με κάθε τρόπο, αντίσταση στην βία των Άγγλων αποικιοκρατών. Οδοφράγματα, συλλήψεις, ...ανακρίσεις, κρατητήρια, πετροπόλεμος, βόμβες μολότωφ... Οι μαθητές ήταν στους δρόμους, στα κρατητήρια, στις φυλακές, στις αποστολές...

Φωνή Λαού

Μια πρωτοφανής εκστρατεία παραπληροφόρησης, αποσιώπησης και εκβιασμών επιχειρεί να αποτρέψει κάθε αντίδραση στο επιχειρούμενο έγκλημα... Όλοι οι εκδότες του τύπου και οι διευθυντές των καναλιών εκλήθησαν να ευθυγραμμισθούν στην γραμμή του ΥΠΕΞ.

Κατευθυνόμενες φήμες περί "καθυστερήσεων" και "σκληρών διαπραγματεύσεων" επιχειρούν να μπερδέψουν τον κόσμο και να διασπάρουν τις προσπάθειες για Συλλαλητήρια. Μα ποιοι θα κάνουν τις "σκληρές διαπραγματεύσεις"; Αυτοί που μετείχαν στην μυστική διπλωματία που προετοίμασε το "σχέδιο";

Αντίθετα, όσο περνούν οι μέρες, τα ποσοστά *απόρριψης* γίνονται συντριπτικά. Σύμφωνα με δημοσκόπηση που πραγματοποιήθηκε στην Κύπρο μεταξύ 22 και 26 Νοέμβρη, από την εταιρεία "Symmetron MRCI Ltd", και αποκρύφθηκε από όλα τα ΜΜΕ (τα στοιχεία είναι από την εφημερίδα *Το Παρόν*), στο ερώτημα αν πρέπει να γίνει αποδεκτό το σχέδιο Ανάν και ο εκβιασμός της ένταξης στην Ε.Ε.:

- Απαντά ΟΧΙ το 100% των ψηφοφόρων των μικρών κομμάτων των "Οικολόγων" και "Νέων Οριζόντων".
- Από τους υπόλοιπους το 77% απαντά όχι - το 20% ναι.
- Το 86% των οπαδών του ΑΚΕΛ απαντά όχι - το 13% ναι.
- Το 70% των οπαδών του ΔΗΣΥ απαντά όχι - το 26% ναι.
- Το 66% όσων έχουν ηλικία 18-24 ετών απαντά όχι και το ποσοστό αυτό μεγαλώνει στις μεγαλύτερες ηλικίες. Γίνεται 76% στις ηλικίες 25-34 και 35-44, φθάνει 84% στις ηλικίες 45-54 και 82% στις ηλικίες πάνω από 65!

- Το όχι είναι 78% μεταξύ των προσφύγων και 77% στους "αυτόχθονες".

Επίσης, στο ερώτημα αν πρέπει να γίνει αποδεκτό το σχέδιο Ανάν ως λύση του Κυπριακού:

- Το 76% του συνόλου των ερωτηθέντων λέει όχι - το 20% ναι.
- Το 82% των οπαδών του ΑΚΕΛ λέει όχι - το 16% ναι.
- Το 66% των οπαδών του ΔΗΣΥ λέει όχι - το 26% ναι.
- Το 100% των οπαδών των "Νέων Οριζόντων" λέει όχι, αντίθετα το 100% των οπαδών των "Ενωμ. Δημοκρατών" του Γ. Βασιλείου λέει ναι!

Επίσης, στο ερώτημα "αν ο Πρόεδρος Κληρίδης έχει δικαίωμα να υπογράψει την αρχική συμφωνία τον Δεκέμβρη χωρίς προηγουμένως να την εγκρίνει ο Κυπριακός λαός":

- Το 85% λέει όχι - το 15% λέει ναι.
- Το 93% των οπαδών του ΑΚΕΛ λέει όχι - το 7% λέει ναι.
- Ακόμα και το 80% των οπαδών του ΔΗΣΥ λέει όχι, έναντι του 20% που λέει ναι.

Στην Αθήνα και στη Λευκωσία ο "τυφλοπόντικας" της ιστορίας σκάβει τα λαγούμια του και το **ΟΧΙ στον ΑΤΤΙΛΑ Νο 3** μπορεί να προκαλέσει απρόσμενες εξελίξεις ανά πάσα στιγμή!

Η παρουσία του βρετανικού παράγοντα πίσω από τις βασικές θέσεις του γενοκτόνου σχεδίου Ανάν έχει καταστεί εμφανής. Ο εμπνευστής αυτού του συντάγματος "ΜπΑΝΑΝίας" της Νέας Τάξης Πραγμάτων επιχειρεί να καταστήσει το προτεινόμενο μόρφωμα στρατηγική βάση των Άγγλων. Διατηρεί τις βάσεις και τα κατοχικά στρατεύματα και διαλύει τον ντόπιο στρατό!... Η φωτογραφία αυτή του Βρετανού αξιωματικού με τα τρία κλειδιά (οι τρεις Άγγλοι δικαστές;) είναι συμβολική.

Τα Ελληνόπουλα της Κύπρου δίδαξαν την "Ιντιφάντα". Οι Άγγλοι έμαθαν πρώτοι πως το παιδί που πετάει μια πέτρα στον στρατιώτη έχει μέσα στο αίμα του όλη την σοφία του Θεού...

Το παράδειγμα είναι από την ομιλία του Υπουργού των αποικιών Μπόουντ, στην Βουλή των Κοινοτήτων. Ανακρίνεται από τις δυνάμεις ασφαλείας ένα λιανό παιδί, ίσαμε δέκα χρονών, μαθητής του δημοτικού. Ρωτάει ο ανακριτής: - **Ποιος έριξε την μπόμπα;** - **Δεν ξέρω.** - **Εσύ γιατί βρέθηκες εκεί;** - **Εγώ έδωσα προκηρύξεις!** - **Αφού ήσουνα κοντά, δεν είδες ποιος έριξε την μπόμπα;** - **Σου είπα όχι, τις μπόμπες τις ρίχνουνε στην πέμπτη τάξη!** Έτσι είχε κλιμακωθεί η μάθηση της λευτεριάς. (από *ΚΟΙΝΟΝ ΚΥΠΡΙΩΝ*, Τεύχος 6)

"Στις 20 του Νιόβρη 1959, όλες οι εφημερίδες της Κύπρου είχαν με τα πιο μεγάλα γράμματα στην πρώτη τους σελίδα την είδηση για την ανακάλυψη την προηγούμενη μέρα ενός κρησφύγετου στο Δίκωμο **και τον θάνατο του καταζητούμενου Κυριάκου Μάτση**. Του είχαν φωνάξει πολλές φορές να βγει και να παραδοθεί, μα η απάντησή του έβγαινε πάντα βροντερή από το άνοιγμα του προδομένου καταφύγιου. - **Αν θα βγω, θα βγω πυροβολώντας!** Ήταν τα λόγια τούτα παραλλαγή της παλιάς παράδοσης της φυλής του" (Ρήνα Κατσέλλη, *Γνώμες ταπεινής γνώσης*, Εκδόσεις Χρυσοπολίτισσα, Κύπρος 1982).

Η αντίσταση των νέων στην Παγκοσμιοποίηση. Τα Κυπριακά νιάτα της δεκαετίας του '50 συγκρούστηκαν άφοβα και ξεφτίλησαν τη βρετανική αυτοκρατορία. Οι νέοι σήμερα έχουν ξεκινήσει μια πολύ αποφασιστική **σύγκρουση με την αυτοκρατορία των τραπεζιτών, την παγκοσμιοποίηση της υποταγής, την κουλτούρα της καταναλωτικής "μαγείας" που θέλει να τους μεταβάλει σε ασπόνδυλους "Χάρι Πότερ" υπήκοους της "νέας εποχής"**. Η "επαναστατική πεταλούδα", που έρχεται από το βάθος της ιστορίας, πέταξε και πάλι. Για να ταραξει το τέλμα της Νέας Τάξης Πραγμάτων. (Πίνακας Νικόλ Σούλμαν, Γένοβα 2001).

Στο κλίμα του Κυπριακού αγώνα, που το έζησε, παραπέμπει ο εκπαιδευτικός ποιητής Ανδρέας Παστελλάς με το ποίημά του "Άδεια θρανία". **Διάβασα τον κατάλογο κι εσείς λείπατε. Γράφατε την ορθογραφία σας στους τοίχους. Διάβασα τον κατάλογο κι εσείς βρισκόσαστε στα οδοφράγματα. Διάβασα τον κατάλογο κι εσείς γράφατε στις φυλακές την Ιστορία του Ανθρώπου. Κι έγγραψα στον κατάλογο: όλοι παρόντες και πλάϊ το βαθμό του καθενός σας: άριστα.** (Εξώφυλλο του *Espresso* από την διαδήλωση των anti-Globals στην Φλωρεντία).

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XIV

13 Δεκεμβρίου 2002

Παράσπονδη Αλβιών

του Λεωνίδα Χ. Αποσκίτη

**Θα πάρω μίαν ανηφοριά
Θα πάρω μονοπάτια
Να βρω τα σκαλοπάτια
Που παν στη Λευτεριά**

Στίχοι του **Ευαγόρα Παλληκαρίδη**, που θυσιάστηκε στον απελευθερωτικό αγώνα κατά των Άγγλων

Οι Νόμοι του Μέρφου και η επερχόμενη Νέα Τάξη Πραγμάτων στην Ανατολική Μεσόγειο!

Παρασκευή, 13 Δεκεμβρίου 2002!

Η σημερινή ημέρα είναι μια από τις ιστορικότερες ημερομηνίες για τον σύγχρονο Ελληνισμό. Δυστυχώς, φοβάμαι ότι, την ώρα αυτή που οι εξελίξεις ακόμα τρέχουν, μπορεί στο μέλλον να αποδειχτεί μια ακόμα αποφράς ημερομηνία. Η ταύτιση της ενταξιακής στην Ε.Ε. λύσης με την

πολιτική λύση του Κυπριακού είναι η παγίδα που μπορεί να φέρει την καταστροφή. Το πρόβλημα, όμως, δεν είναι μόνο της Κύπρου. Είναι όλης της Ανατολικής Μεσογείου, από το λιμάνι της Κερύνειας μέχρι τον κόλπο της Βασόρας, που τελεί υπό την γενική έφοδο των βρετανικών λεγεώνων της Νέας Τάξης Πραγμάτων.

Η εφημερίδα Σημερινή της Λευκωσίας επικαλείται τους νόμους του Μέρφου για να εξηγήσει γιατί την έχουμε βαμμένη στην Κοπεγχάγη:

Νόμος Θερμοδυναμικής

«Τα πράγματα γίνονται πάντοτε χειρότερα υπό πίεση»

Νόμος της Μπανανοδιπλωματίας

«Καμιά καλή πράξη δεν πάει ατιμώρητη»

Νόμος Φαρ-Ουέστ

«Το πιστόλι νικά το καρρέ!»

"Το 1949 σε μια στρατιωτική βάση στην Αμερική, ο Λοχαγός Έντουαρντ Μέρφου είπε μια φράση που έμελλε, όχι μόνο να παραμείνει ιστορική, αλλά και να αποτελέσει την ιδρυτική πράξη μιας Νέας Φιλοσοφίας που είναι πια γνωστή με το όνομά του. Μια μέρα ενώ επέβλεπε κάποιες ηλεκτρικές συνδέσεις ενός τεχνικού (ανώνυμου) είπε: «Αν υπάρχει κάποιος τρόπος να κάνει τις συνδέσεις λάθος αυτός θα τον βρει!» Οι τεχνικοί που θαύμαζαν το Λοχαγό και που πρόσεξαν ότι μέσα απ' τις καθημερινές ενασχολίες του ξεπετιόντουσαν μαργαριτάρια σοφίας άρχισαν να καταγράφουν τα διάφορα «αποφθέγματά» του. Σιγά-σιγά δημιουργήθηκε η πρώτη λίστα των **Νόμων του Μέρφου**.

Οι νόμοι αυτοί εξηγούν με απλότητα και συνέπεια πολλά συμβάντα του καθημερινού μας βίου και συχνά ερμηνεύουν απλά και πολύπλοκα γεγονότα απ' όλες τις εκδηλώσεις της ζωής. Ειδικά όμως σε σχέση με την Πολιτική, βρήκα πως αποτελούν πραγματικό θησαυρό σοφίας και πως σχετίζονται άμεσα με εμάς τους Κύπριους και το τι θα πάθουμε λίαν συντόμως.

Εάν κάτι μπορεί να πάει λάθος, θα πάει (If anything can go wrong, it will).

Αυτός είναι ο βασικός νόμος. Όλοι οι άλλοι μπορεί να θεωρηθούν και ως απορρέοντες (με λίγη φαντασία και... πολλή εμπειρία) απ' αυτόν το Μέγα Νόμο.

Σίγουρα στην Κοπεγχάγη πολλά μπορούν να πάνε λάθος και σίγουρα θα πάνε. Στην προκειμένη περίπτωση όχι μόνο προβλέπεται τελεολογικά απ' τον Μέρφου αλλά και από τη σύγχρονη ιστορία μας. Απ' το 60 μέχρι σήμερα όλα πάνε λάθος. Ή για να ακριβολογούμε: Ό,τι μπορούσε να πάει λάθος, πήγε!"

Απ' την Φραγκιά και την Τουρκιά

Υπάρχει μια σειρά λόγων και αιτιών που έγιναν σωρίες λαθών και προδοσιών στο Κυπριακό που είναι το εθνικό ζήτημα μείζονος σημασίας για τον Ελληνισμό και όχι το ενοχλητικό "πολιτικό πρόβλημα" που θέλει να βλέπει η πολιτική μας ηγεσία. Η κύρια παράμετρος της Κυπριακής τραγωδίας συνοψίζεται στον "Νόμο της Αποτυχίας" της Μερφυολογίας. *Η προσπάθεια να γίνεις πλούσιος που ουδέποτε πετυχαίνει.*

Βασιζαμε εδώ και 50 χρόνια -μεταπολεμικά- όλες τις ελπίδες μας στην προσπάθεια να γίνουμε "πλούσιοι και ωραίοι" στις αγκαλιές της Δύσης και ξεχνάγαμε την Δωρική παράμετρο που στήριζε πάντα την Ελληνική ιδέα. Την Παράμετρο της Λευτεριάς και της Θυσίας.

Έτσι, σήμερα, ξαναγυρίζουμε ουσιαστικά στις παραμονές των συμφωνιών της Ζυρίχης στα 1959. Τότε που ο **Γεώργιος Σεφέρης**, πρεσβευτής στο Λονδίνο, σημείωνε στο ημερολόγιό

του (Αλληλογραφία Θεοτοκά-Σεφέρη, επιστολή 154), αντιγράφοντας έξι στίχους του Βιζυηνού: "Την μάν' αυτοί, που τους γεννά,/ την ροκανούν παντοτεινά,/ Σα δένδρο τα σκουλούκια./ Και πέρνουν, γι' άπειρα πουγγιά,/ ελεημοσύν' απ' την Φραγκιά/ κι' απ' την Τουρκιά χαστούκια". Στη συνέχεια σχολιάζει: "**Ελεημοσύνη απ' τη Φραγκιά, κι απ' την Τουρκιά χαστούκια - έπειτα από τρία τέταρτα του αιώνα, και τόσα, και τόσα- δεν αλλάξαμε, αλίμονο**". Ευτυχώς ο ποιητής δεν ζει για να δει ότι ύστερα από έναν αιώνα και δεκαεννιά χρόνια, από τότε που έγραψε τους στίχους ο Βιζυηνός, περιμένουμε ακόμη ελεημοσύνη από την Ευρώπη και απ' την Τουρκιά χαστούκια, σημειώνει ο καθηγητής Γ. Γεωργίου στον κυπριακό **Φιλελεύθερο**.

Τα βλέμματα είναι στραμμένα στην Κοπεγχάγη. Και η Αθήνα, δια του Πρωθυπουργού Κώστα Σημίτη, ζητά καθαρές λύσεις, βάζοντας "αστερίσκους", ξεχνώντας τις επιταγές της ελληνικής σχολής για μια "κουλτούρα της διαπραγματεύσεως".

Ο Κωνσταντίνος Τσάτσος, κορυφαίος πολιτειακός παράγοντας της σύγχρονης ιστορίας μας, έγραφε: "Η Ελλάς είναι χώρα οριακή... Η Ελλάς είναι μόνη. Δεν ανήκει εις μεγάλην τινά οικογένειαν εθνοτήτων, όπως είναι οι Άραβες ή όπως είναι οι Σλάβοι. Είναι μοναδική. Μοναδική φυλή εις μίαν μοναδικήν θέσιν... Είμεθα αγωνιστικόν έθνος. Δεν υπήρξεν περίοδος της ιστορίας μας κατά την οποίαν να μην εκρίνετο αυτή αύτη η ύπαρξίς μας. Εάν οι πρόγονοί μας δεν είχαν βαθείαν εθνικήν συνείδησιν, το όνομα της Ελλάδος θα είχε από πολλού παρασυρθή από τον χείμαρρον του χρόνου. **Ο έντονος εθνισμός δι' ημάς τους Έλληνας δεν είναι ούτε κοινή οίησις, ούτε τυχαία ιδιοτροπία, είναι βιολογική ανάγκη.** Και τα κατά τον πρόσφατον χρόνον χάρις εις τον εθνισμόν μας εσώσαμε τα ιερά και όσια και υπάρχομεν σήμερα ως ελεύθερος λαός" (*Ελληνική Πορεία*, εκδ. "Εστία", σ.86, 103). Και να μην συμφωνεί κανείς απόλυτα με τις παραπάνω διαπιστώσεις, ευθυγραμμίζεται με την πρόταση διπλωματικής τακτικής που εμπεριέχεται.

Το "όχι των τρελλών"

Από τα ΔΕΔΟΜΕΝΑ και τις εξελίξεις φαίνεται ότι η συλλογική πολιτική ηγεσία Ελλάδας και Κύπρου αδυνατεί να συλλάβει την έκταση των αντιδράσεων της κοινής γνώμης και να κατανοήσει το εύρος της απόρριψης του Σχεδίου Ανάν (*Σημερινή*, 13/12/02).

Φαίνεται ακόμα να αδιαφορεί για την δραματική αγωνία των Ελλήνων πολιτών στην Κύπρο και στην Ελλάδα και γι' αυτό προσπαθεί με μια πολιτική "γύψου" να καταστείλει την πληροφόρηση και τις αντιδράσεις δημιουργώντας ένα πρωτοφανές έλλειμμα δημοκρατίας.

Γι' αυτό το "**έλλειμμα δημοκρατίας και αισχύνης**" μίλησε ο καθηγητής **Χ. Γιανναράς** σε συγκέντρωση για το Κυπριακό (25/11, Λήδρα Μάρριος).

Τι ακριβώς σημαίνει "έλλειμμα δημοκρατίας";

"Είναι μια κομψή έκφραση που εξωραίζει πολιτικές αχρειότητες ή παρακμιακά συμπτώματα κοινωνικής παθολογίας. Τα τυπικά στοιχεία του πολιτεύματος (οι επιφάσεις, η βιτρίνα) ανταποκρίνονται στα κοινώς θεωρούμενα ως γνωρίσματα της δημοκρατίας. Στην πραγματικότητα, λείπουν εκείνες οι θεμελιώδεις προϋποθέσεις που θα καθιστούσαν λειτουργικά τα τυπικά στοιχεία της δημοκρατίας, θα αποκαθιστούσαν δηλαδή τους πραγματικούς στόχους των θεσμών και λειτουργημάτων του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Η ανάλυση του φαινομένου απαιτεί σοβαρή, εξειδικευμένη μελέτη, το ίδιο και η ανατομία συγκεκριμένων περιπτώσεων. Θα είναι, όμως, αμφίβολης αποτελεσματικότητας η ανάλυση και η οποιαδήποτε καταγγελία, δεδομένου ότι το έλλειμμα δημοκρατίας, κατά κανόνα, προκύπτει και συντηρείται σε κοινωνίες με μειωμένη "δημοκρατική ευαισθησία", δηλαδή με υψηλούς δείκτες αδιαφορίας για τα ουσιαστικά του βίου.

Επιπλέον, βασικός καταλύτης για τη δημιουργία ελλείμματος δημοκρατίας είναι η μεθοδική (με

επιστημονικές προδιαγραφές και στρατηγική αρτιότητα) παραπλάνηση ή χειραγώγηση της σκέψης και της κρίσης κρίσιμης μάζας πολιτών σε μια κοινωνία. Καμιά μελέτη ή καταγγελία ελλειμμάτων δημοκρατίας, οσοδήποτε τεκμηριωμένη, δεν μπορεί να είναι αποτελεσματική, όταν η μειωμένη δημοκρατική ευαισθησία συντηρείται έντεχνα για τις σκοπιμότητες οργανωμένων συμφερόντων (πρωτίστως κομματικών)".

Η ιδεολογική τρομοκρατία (σ.σ.: για παράδειγμα, η ΔΑΙΜΟΝΟΠΟΙΗΣΗ του ΟΧΙ στο Σχέδιο Ανάν), ασκείται κάτω από τα προσχήματα της ελευθεροτυπίας με: "Την μεθοδική κατασυκοφάντηση απόψεων, τη σπίλωση και περιθωριοποίηση προσώπων, την αδίστακτη ψευδολογία, τον πληρωμένο χλευασμό. Αλλά και της προσωπικής μαρτυρίας το αποτέλεσμα είναι συνήθως μηδενικό, "δεν ιδρώνει το αφτί κανενός".

Η "εκτέλεση" του Δυτικού Πολιτισμού

Το Σχέδιο Ανάν αποτελεί μνημείο ντροπής για τον Ο.Η.Ε., την Ευρώπη και το σύγχρονο δημοκρατικό κόσμο γιατί αποδέχεται τη δημιουργία ενός Απάρτχάιντ στη Μεσόγειο. "Ενός πολιτειακού εκτρώματος, που θα εκτελεί εν ψυχρώ τις αρχές και τις αξίες της Γαλλικής Επανάστασης, επί των οποίων στηρίζεται ο δυτικός πολιτισμός", γράφει ο Γιάννος Χαραλαμπίδης στο άρθρο του **Η "εκτέλεση" της Γαλλικής Επανάστασης** στην κυπριακή εφημερίδα **Σημερινή**.

Είναι η νίκη, όπως έγραψε ο Αλή Μπιράντ, της Τουρκίας στην Κύπρο. Μια νίκη της τουρκικής στρατιωτικής μηχανής και της φασιστικής πρακτικής, που θα στιγματίσει με το μελανότερο τρόπο τη δημοκρατία και ιδιαίτερος όσα ελληνικά χέρια το υπογράψουν...

Πρώτο, δεν κατοχυρώνει το κοινοτικό κεκτημένο, αφού: α) Δεν θα επιτρέπεται η καθολική επιστροφή των προσφύγων. β) Δεν θα μπορεί να εφαρμοστεί το δικαίωμα της ελεύθερης εγκατάστασης. Με άλλα λόγια, θα επιστρέψουμε ως τουρίστες στην Κερύνεια! **Δεύτερο**, αντί να μας παρέχει ασφάλεια η Ε. Ένωση θα μας εγγυηθεί η Τουρκία, η οποία θα εξακολουθήσει να διατηρεί τον Απίλα στην Κύπρο, σφραγίζοντας έτσι την ομηρία μας στην Άγκυρα. **Τρίτο**, θα νομιμοποιεί το έγκλημα του εποικισμού και τόσο οι Ε/κ αλλά κυρίως οι Τ/κ θα τεθούν υπό την αιχμαλωσία των εποίκων της Ανατολίας. **Τέταρτο**, καταστρατηγεί κάθε έννοια δημοκρατικής αρχής, όπως είναι αυτές του "ένας άνθρωπος-μια ψήφος" και της πλειοψηφίας.

Παρασκευή και 13

Το 13 τιμάτο στις προϊστορικές λατρείες της Μεγάλης Θεάς επειδή αντιστοιχούσε στον αριθμό των σεληνιακών κύκλων ενός έτους (13Χ28=364 ημέρες). Η "Γήϊνη Μητέρα του Λωσσέλ", ένα σκάλισμα ηλικίας 27.000 ετών κοντά στα σπήλαια Λασκώ στην Γαλλία, απεικονίζει μια γυναικεία φιγούρα που κρατά ένα κέρασ σε σχήμα ημισελήνου με 13 εγκοπές. Όταν με την εμφάνιση του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού, το ηλιακό ημερολόγιο θριάμβευσε επί του σεληνιακού, οι ιερείς της δωδεκαθεϊστικής θρησκείας αντικατέστησαν τον αριθμό 13 με τον αριθμό 12. Η επικράτηση των Αχαιών στον Τρωϊκό πόλεμο έγινε με την αρχιστρατηγία του Αγαμέμνονα, η πανοπλία του οποίου είχε γίνει από Κυπριακό χαλκό! Σήμερα, οι δυνάμεις που θέλουν να "κρύψουν" τον Ήλιο στοχεύουν στο ξήλωμα του Ελληνισμού αρχίζοντας από το νησί της Κύπρου, την "πανοπλία του Ελληνισμού"...

(Διαβάστε: [Γιατί η Παρασκευή και 13 θεωρείται άτυχη;](#))

Υ.Γ.: Οι εξελίξεις τρέχουν την ώρα που "ανεβαίνει" η στήλη στο Διαδίκτυο. Το μέτωπο της Κοπεγχάγης μεταφέρθηκε και στην Αθήνα. Ή κάποιοι επιδιώκουν να αποσπάσουν

την προσοχή μας από εκεί; ...Πέντε λεπτά πριν από τις τρεις έγινε μια "τρελλή" επίθεση εναντίον της νεοεκλεγμένης Δημάρχου Αθηναίων Ντόρας Μπακογιάννη. Ένας ΑΚΗΡΥΧΤΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ βρίσκεται εν εξελίξει; Όπως υποδεικνύει ο τίτλος της ταινίας του Μάικλ Μουρ για το φαινόμενο της οπλοχρησίας (Rifle Owners) στην Αμερική...

Η "γηραιά Αλβιών" προωθεί την ένταξη της "φίλης" Τουρκίας στην Ε.Ε. επιθυμώντας διακαώς αυτό που ο Ζισκάρ ντ' Εσταίν προέβλεψε ως το **"τέλος της Ευρώπης"**. Το εξώφυλλο του Economist είναι προκλητικό: "Η Τουρκία ανήκει στην Ευρώπη". Η ονομασία Αλβιών (Albion) δόθηκε στην Αγγλία από παρετυμολόγηση του λατινικού albus ("λευκός"). Η αιτία ήταν τα λευκώδη ασβεστολιθικά πετρώματα του Ντόβερ στις ακτές της. Η έκφραση **"παράσπονδη Αλβιών"** ("Ia perfide Albion"), που εμφανίζεται μετά το 1793, είναι και πάλι επίκαιρη. Όποτε εμφανίζεται σημαίνει την αγανάκτηση των Ευρωπαίων κάθε φορά που η Αγγλία **υπονομεύει ένα ευρωπαϊκό κράτος, όπως την περίοδο της κυπριακής κρίσης** την δεκαετία του '50. Πολύ επίκαιρη πάλι σήμερα!

Η Τουρκία στην Ευρώπη; Η φωτογραφία της Τουρκικής σημαίας στο άδειο ευρωκοινοβούλιο μιλάει χαρακτηριστικά.

"Οι ΑΓΓΛΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ για το Κυπριακό είναι για μια ακόμη φορά έτοιμες..." (του Στάθη από την *Ελευθεροτυπία*). Χαρακτηριστική είναι η γνωστή τοποθέτηση του Γρηγόρη Αυξεντίου, που γράφει πολύ πριν από την έναρξη του αγώνα του '55, στις 19.12.1950: **"Δεν είναι θαύμα η εξύψωση των ταπεινών, των χωρίς ιδανικά ανθρώπων σε αγωνιστές. Αυτός είναι ο Έλληνας. Τη Λευτεριά την έχει μέσα του. Την έχει στο υποσυνείδητό του, μπορεί να πει κανείς, μα σαν έλθει η κρίσιμη στιγμή τότε ξεπετάγεται, την κάνει συνείδηση και ζωή του, κι ο ταπεινός μεταβάλλεται σε μαχητή ακατάβλητο. Ο νικημένος αυτός στον αγώνα της ζωής από το χρήμα και την ταπεινότητα, γίνεται στις στιγμές του εθνικού συναγερμού νικητής του θανάτου. Έτσι γίνηκαν όλα τα ελληνικά θαύματα. Οι άλλοι, οι άνθρωποι με ιδανικά, αυτοί που προσπαθούσαν να δώσουν από πριν ένα νόημα στη ζωή τους, την ώρα τούτη τη μεγάλη, γίνονται το προζύμι και γίνονται οι οδηγοί που κρατούν πάντα αναμμένη την λαμπάδα των ιδανικών"**. Δεν είναι επομένως ένα γεγονός απομονωμένο ούτε τυχαίο ο αγώνας του '55-'59. Ήταν η φυσική συνέχεια μιας μακράιωνης ιστορικής παράδοσης και πορείας.

Η αφίσσα από το **Παγκύπριο Συλλαλητήριο** που έγινε στην Λευκωσία την προηγούμενη Κυριακή (8 Δεκ. 2002). Χιλιάδες Έλληνες της Κύπρου υπό καταρακτώδη βροχή συγκεντρώθηκαν στην Πλατεία Ελευθερίας και διαδήλωσαν ΟΧΙ στο σχέδιο Ανάν.

Φωτογραφίες από τα δύο μεγάλα Συλλαλητήρια στην Αθήνα (άνω) και στη Λευκωσία (κάτω) όσων ΔΕΝ ΞΕΧΝΟΥΝ τα πολεμικά εμβλήματα του Αττίλα και αγωνίζονται για να αποτρέψουν τον ΑΤΤΙΛΑ 3 που αυτή τη φορά έχει ντυθεί τον μανδύα της "παγκοσμιοποίησης". **"Εφ' όσον υπάρχει στον κόσμο ο άτιμος ο Έλληνας, μα τον Αλλάχ, Δε μου φεύγει αυτό το μίσος. Όσο στέκομαι και τον βλέπω απέναντί μου σαν σκυλί, μα τον Αλλάχ, Δε μου φεύγει αυτό το μίσος. Χίλια κεφάλια από Γκισαούρηδες δεν μπορούν να ξεπλύνουν αυτό το μίσος"** (Το μακάβριο αυτό κείμενο τραγουδούν οι 40.000 στρατιώτες του Αττίλα στην Κύπρο του 2002. Σ' αυτούς παραδίδει το νησί ο "κύριος" Α(υ)νάν).

Ψιλά γράμματα για τους συνέδρους της Κοπεγχάγης, όπου κρίνεται η ένταξη της Κύπρου, είναι η προστασία της **πολιτιστικής κληρονομιάς της Μεγαλονήσου**. Από την τουρκική εισβολή μέχρι σήμερα, πολλά, αν όχι όλα τα έργα τέχνης που βρίσκονταν σε 500 εκκλησίες, μοναστήρια, κάστρα και μουσεία στο βόρειο τμήμα του νησιού, διοχετεύτηκαν παράνομα σε διάφορα σημεία του πλανήτη. Υπολογίζεται πως 15-20.000 εικόνες κλάπηκαν, δεκάδες τοιχογραφίες και ψηφιδωτά που χρονολογούνται από τον 6ο ως τον 15ο αιώνα κομματιάστηκαν για να πουληθούν, ενώ χιλιάδες κειμήλια, δισκοπότηρα, σταυροί, ξυλόγλυπτα

και ευαγγέλια, απλώς εξαφανίστηκαν. Αρκεί να ξεφυλλίσει κανείς το λεύκωμα **"Η Ληλασία ενός πολιτισμού"** (1999) της Επιτροπής για την Προστασία της Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Κύπρου για να δει την έκταση του τουρκικού πλιάτσικου.

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XV

20 Δεκεμβρίου 2003

Αβρούπα Γιοκ!

του Λεωνίδα Χ. Αποσκίτη

*Πρέπει εγώ εξ εναντίας,
ως πιστός πάσης Τουρκίας,
την Ελλάδα ν' αφανίζω
και τους Τούρκους να δωρίζω.
Τότε ημπορώ να ζήσω,
Όταν τους Γραικούς εκδύσω*

Ποίημα από την ανώνυμη "Ελληνική Νομαρχία" (1806).

Η χαμένη τιμή της ελληνικής αντιπροσωπείας στην Κοπεγχάγη!

Οι σελίδες της "Ελληνικής Νομαρχίας" που κυκλοφόρησε το 1806 απηχούν την ιδέα μιας ανεξάρτητης πατρίδας για τους Έλληνες. Πολλές γραμμές από τα κείμενα αυτά είναι αφιερωμένες στην καταδίκη της κοτζαμπάσικης και "φαναριώτικης" τακτικής της υποτέλειας και της συνεργασίας με τον ξένο κατακτητή της Ελλάδας. Του **φιλότουρκου** ηγεμόνα ή κληρικού "λίγο του μέλει" για το αν "η Ελλάδα τυραννιέται" ή αν οι ραγιάδες άρχισαν "να παρακούν και να ζητούν ελευθερία".

Λέει χαρακτηριστικά: *Της Ελλάδας η λευτεριά για μένα είναι φτώχεια...* "σκλάβος είμαι δοξασμένος απ' τους Τούρκους αγαπημένους".

Ο μεγαλοπραματευτής και ο τοκογλύφος, επίσης δεν ενδιαφέρονταν για την απελευθέρωση της Ελλάδας... "Για ελευθερία δε δίνω οβολό"... Περιμένει καράβια φορτωμένα... "Εγώ άσπρα δανείζω εις όσους αγρικώ, ότι έχω να τα λάβω με κέρδος αρκετό. Ημείς το πλείστον μέρος εκ των πραγματευτών, θέλομεν πάντα άσπρα, κι ας έχομεν ζυγόν" *.

Στην αντιδιαμετρική ακριβώς λογική βρίσκονταν τα *τραγούδια της λευτεριάς* που τραγουδιούνταν από τον λαό και τους Κλέφτες στα βουνά και σε κάμπους, σε πόλεις και χωριά. Μόνο όταν γνωρίζουμε καλά κάτω από **ποιες συνθήκες** διατηρήθηκε η μακράιωνη περίοδος της Τουρκοκρατίας, μπορούμε να καταλάβουμε πολλά φαινόμενα της νεοελληνικής πολιτικής παθολογίας.

Όπως την **φιλοτουρκική πλάνη** της Ελληνικής αντιπροσωπείας στην Κοπεγχάγη. Η οποία ευθυγραμμίστηκε πλήρως με τις επιδιώξεις του άξονα ΗΠΑ-Βρετανίας-Άγκυρας για ταυτόχρονο ορισμό ημερομηνίας έναρξης της διαδικασίας ένταξης της Τουρκίας στην Ε.Ε. και άμεσης λύσης του Κυπριακού με υπογραφή του Σχεδίου Ανάν.

Στη συνέχεια, μετά την αντίδραση του **γαλλο-γερμανικού άξονα**, εμφανίστηκε να

πανηγυρίζει για το αντίθετο αποτέλεσμα σαν τον κλέφτη που παριστάνει πονηρά τον "νοικοκύρη"... Και προσπαθεί να "περάσει" τη στρεβλωμένη αυτή εικόνα της πραγματικότητας μέσα από την αντιστροφή των εννοιών και των γεγονότων από τα κατευθυνόμενα ΜΜΕ...

Τι έγινε πραγματικά στις 13 Δεκεμβρίου; **Στην Κοπεγχάγη αποφύγαμε το χειρότερο σενάριο.** Την ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε. με βάση το Ολλανδικό σχέδιο -που θα υποστήριζαν και οι Βρετανοί- στο οποίο αφθονούσαν οι αστερίσκοι και οι υποσημειώσεις αναφορικά με την "λύση".

Και αυτό έγινε δυνατό χάρις στο μέτωπο των δυνάμεων εκείνων που προτιμούν την Ευρώπη των πατρίδων και τον Πολιτισμό των πολιτισμών από την ευνουχισμένη "σούπα" της παγκοσμιοποίησης και της νέας δουλοκρατίας... Στην Κοπεγχάγη, το μείζον ζήτημα για την Ευρώπη δεν ήταν το Κυπριακό και το θρασύ σχέδιο του Ανάν αλλά "ο τσαμπουκάς, οι εκβιασμοί και το ανατολίτικο παζάρι" στο οποίο επιδόθηκε η Τουρκία, δηλαδή ο δούρειος ίππος των ΗΠΑ (Σ. Ιακωβίδη, Η σύγκρουση ΗΠΑ-Ευρώπης, *Σημερινή*, 14/12/02).

Αυτή η αντίσταση που αντέταξαν οι συγκεκριμένοι Ευρωπαίοι ηγέτες στην υπερεθνική "μαφία" των Κόφι Ανάν -Γ.Γ. του ΟΗ(ΠΑ)Ε, Αλβάρο ντε Σότο (απεσταλμένου του πρώτου), Λόρδου Χάνεϋ και των απεσταλμένων του πλανητάρχη Μπους, είναι ίσως και το πιο σημαντικό γεγονός των τελευταίων ετών στην Ευρώπη.

Καλό θα ήταν να το αξιολογήσουν και να το κατανοήσουν οι εγχώριοι "πολυ-πολιτισμικοί" διανοούμενοι που δεν έχουν χρόνο να διαθέσουν γι' αυτά τα θέματα, αφού συναθροίζονται ολημερίς στις στοές και παρασιναγωγές που οδηγούν στον κρατικοδίαιτο, επιδοτούμενο χαβαλέ. Κι έχουν μεταβάλει την χώρα σε ένα απέραντο **πολιτισμικό νεκροταφείο**, (Δημ. Δανίικας, ΤΑ ΝΕΑ, 19/12/02).

Το Ευρωπαϊκό "spin"

Για την χωρίς προσκόμματα διεύρυνση της Ε.Ε. ενδιαφέρθηκε κυρίως η Γερμανία που ολοκλήρωσε έτσι την "Οστ Πολιτική" του Βίλλυ Μπραντ και έκλεισε τις τελευταίες εκκρεμότητες του ψυχρού πολέμου στην ευρωπαϊκή ήπειρο.

Αντίθετα, ο αγγλοσαξωνικός άξονας "απαίτησε" να είναι η τελευταία φορά που καθυστερεί η αποδοχή ...του αιτήματος της Τουρκίας. Η εφημερίδα του διεθνούς τραπεζικού κατεστημένου, *Γουώλ Στρητ Τζέρναλ*, έφθασε να προτείνει την ένταξη της Τουρκίας στην NAFTA, την Ζώνη Ελευθέρου Εμπορίου ΗΠΑ-Καναδά-Μεξικού.

Η "δική μας" αντιπροσωπεία σύρθηκε μέχρι το τέλος στην **ουρά αυτού του άξονα**, όχι όπως δικαιολογούνται γιατί έπρεπε να παριστάνουν τους "καλούς" ΑΛΛΑ γιατί αυτή είναι η πραγματική τους ιδεολογία: "την Ελλάδα ν' αφανίζουν και τους Τούρκους να δωρίζουν".

Νωρίς το πρωί της Παρασκευής 13/12, πραγματοποιήθηκε δραματική συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου της Κύπρου παρουσία των κ.κ. Σημίτη και Γ. Παπανδρέου προκειμένου να εκτιμηθεί η κατάσταση. Το τηλεσίγγραφο ήταν σαφές: μέχρι τις 5:30 ώρα Ελλάδος να γίνει η **μονομερής υπογραφή** του γενοκτόνου Σχεδίου Ανάν από την ελληνική πλευρά.

Υπό την αφόρητη πίεση των δύο ελλαδιτών εκπροσώπων, η Κύπρος αναγκάστηκε να στείλει μήνυμα προς τον Ντε Σότο: **"είμαστε έτοιμοι για την διαπραγμάτευση"**. Και στάθηκε μέχρι την τελευταία στιγμή στο πλευρό του αιτήματος της Τουρκίας όταν:

α) ο γάλλος πρόεδρος Ζακ Σιράκ δήλωνε ότι: **"Δεν αρκεί να σέβεσαι το Ευρωπαϊκό δίκαιο, πρέπει να είσαι ευγενικός και πολιτισμένος"...**

β) ο ιταλός Μπερλουσκόνι ανέκρουε πρύμναν και παραδεχόταν ότι η **Άγκυρα το έχει παρακάνει...**

γ) ο σκανδιναβικός άξονας (Δανία, Σουηδία, Φινλανδία) υποστήριξε να μην δοθεί προς το παρόν ΚΑΜΜΙΑ ημερομηνία...

Κατά την διάρκεια όλου αυτού του διπλωματικού μαραθώνιου, η αμερικανική πλευρά με επικεφαλής τον ειδικό συντονιστή του Στাইτ Νητηπάρτμεντ για το Κυπριακό, κ. **Τόμας Γουέστον**, αντέδρασε χλευαστικά στο ευρωπαϊκό "srin", όπως το αποκάλεσε...

Η ομηρία συνεχίζεται

Οι σκοτεινές προθέσεις της διπλωματίας της διεθνούς νομενκλατούρας των "παγκοσμιοποιητών" είναι η **παράταση της ομηρίας της ελεύθερης Κυπριακής Δημοκρατίας στην μέγγενη του Σχεδίου Ανάν** μέχρι και την επικύρωση της ένταξης τον Μάιο του 2004!

Ο νέος εκβιασμός που επιχειρείται είναι η "ρεαλιστική" προοπτική να μην επικυρωθεί από την Ε.Ε. ή από κάποιο κοινοβούλιο χώρας-μέλους η απόφαση για την ένταξη της Κύπρου εφ' όσον στο δημοψήφισμα της 30/3/2003 η ετυμηγορία των ελληνοκυπρίων είναι ΟΧΙ.

Η απάντηση του αρμόδιου για την διεύρυνση ολλανδού Επιτρόπου **Γκίντερ Φερχόιγκεν** είναι ενδεικτική για τις προθέσεις τους. Απαντώντας στην ερώτηση του ευρωβουλευτή του Συνασπισμού, **Αλέκου Αλαβάνου** για το τι θα γίνει σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο δημοψήφισμα, είπε: "οι δύο ερωτήσεις είναι ενωμένες, δηλαδή η ερώτηση της έγκρισης επίλυσης και ερώτηση της έγκρισης ένταξης στην Ε.Ε. Επομένως, δεν μπορεί να εμφανισθεί το ενδεχόμενο κάποιος να είναι υπέρ της ένταξης στην Ε.Ε. αλλά εναντίον μιας πολιτικής λύσης στο Κυπριακό" (news.in.gr).

Η ελληνική πλευρά συνεπικουρεί για την αποδοχή του Σχεδίου και "συνολική διευθέτηση" έως την 28/Φεβ/2003. "Ας το βελτιώσουμε όντας μέσα στην Ευρώπη", λένε οι ρεαλιστές, αλλιώς "θα εξασθενήσουν τα ερείσματά μας διεθνώς... και η διχοτόμηση θα μονιμοποιηθεί".

Πρόκειται για ΩΜΟ ΕΚΒΙΑΣΜΟ που, αν καταφέρει να περάσει στην Κυπριακή κοινή γνώμη ότι η λύση έρχεται ως παρακολούθημα της ένταξης, θα οδηγήσει σε έναν **καταστροφικό συμβιβασμό...**

Αυτό που πρέπει να καταλάβουν όλοι είναι ότι η **απόφαση της Ε.Ε. δεν είναι εντολή γι' αυτόν τον συμβιβασμό**. Την εντολή αυτή προσπαθεί να την επιβάλλει μια συγκεκριμένη ομάδα "παγκοσμιοποιητών" που κινείται μεταξύ Ν. Υόρκης (ΟΗΕ)-Ουάσιγκτων-Βρυξελλών-Λονδίνου και Ελληνικού χώρου (Αθήνα-Λευκωσία) **ΕΝΑΝΤΙΑ** στην θέληση των "παραδοσιακών" ευρωπαϊστών που θα προτιμούσαν **μια λύση "ευρωδιχοτόμησης" στην Κύπρο και παραμονή της ελεύθερης Κύπρου στην Ε.Ε.** έως ότου γίνει δυνατή η επέκταση της ένωσης και στον Βορρά.

Για να επιβάλλει την "λύση" Ανάν, αυτή η "διεθνής διπλωματική μαφία" της Νέας Τάξης πιέζει και παραπλανά ασύστολα. Ο Λόρδος Χάνεϋ, φερ' ειπείν, παρουσίαζε εξ αρχής στους Κυπρίους μια **πλασματική εικόνα** των προθέσεων της Τουρκικής πλευράς.

Αυτοί οι έμποροι, που "την Κύπρο την μισούνε", την βλέπουν σαν οικόπεδο στο παιχνίδι της **νεοεποχίτικης μονοποly** έτοιμο να πουληθεί από την μια μέρα στην άλλη. Και μας θέλουν ξανά στημένους στον τοίχο να παρακολουθήσουμε τα διπλωματικά τεχνάσματα του Αλβάρο ντε Σότο, ενός πονηρού καρριερίστα των "Ηνωμένων Εθνών".

Η ιστορία εκδικείται

Η Ουάσιγκτων βρίσκεται σε πόλεμο... Ένα σχέδιο αναδιαμόρφωσης ολόκληρης της Μέσης Ανατολής βρίσκεται σε εξέλιξη, ισχυρίζεται ο Τίμοθυ Γκάρτον Ας στην εφημερίδα Νιου Γιork Τάιμς (Timothy Garton Ash, *New York Times*, 12/12/02)

Ένα μέρος της νεο-συντηρητικής ιντελιγκέντσιας γύρω από τον πρόεδρο Μπους προσπαθεί να μετατρέψει τον επερχόμενο πόλεμο στην ολέθρια πλάνη του Σάμουελ Χάντιγκτον περί Πολέμου των Πολιτισμών.

Κυβερνητικά στελέχη, όπως ο **Πωλ Γούλφοβιτς**, και προσωπικότητες με επιρροή όπως ο **Έλιοτ Κοέν** της Σχολής Ανωτέρων Διεθνών Σπουδών του παν/μίου Τζων Χόπκινς και ο Κένεθ Άντελμαν της συμβουλευτικής επιτροπής σε θέματα πολιτικής του αμερικανικού υπουργείου Άμυνας, πρωταγωνιστούν σ' αυτή την ομάδα διαμόρφωσης πολιτικής.

Υπό το φάσμα αυτών των εξελίξεων, τις επόμενες ημέρες το Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας της Τουρκίας και ο Ντενκτάς πιθανόν να επιχειρήσουν να "πακετοποιήσουν" το Κυπριακό, τις αξιώσεις τους για το Αιγαίο και την ένταξη της Τουρκίας στην Ε.Ε.

Ας αγρυπνούμε αυτές τις ώρες γιατί μπορεί αυτό το "πληγωμένο" διεθνές συνωμοτικό κατεστημένο μετά την Κοπεγχάγη και οι αξιωματικοί του Ντενκτάς και του Ερντογάν να ετοιμάζουν **κάτι πιο ύπουλο** στην ελεύθερη Κύπρο... Και να είμαστε έτοιμοι για ΑΚΑΡΙΑΙΑ και ΑΜΕΙΛΙΚΤΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ στην παραμικρή κίνηση που θα κάνει το μπουλούκ-ασκέρ της Νέας Τάξης στο Αιγαίο!

Ο δρ Αρίστος Αριστοτέλους, διευθυντής του Κυπριακού Κέντρου Στρατηγικών Μελετών, πιστεύει ότι είναι αφέλεια να πιστεύουμε ότι μπορεί να βρεθεί λύση μέχρι την 28η Φεβρουαρίου (TA NEA, 16/12/02).

Η δυναμική των εκβιαστικών χρονοδιαγραμμάτων έπαψε να υπάρχει μετά την απόφαση της Ε.Ε. της 13ης Δεκεμβρίου. Υπό το φως των ανωτέρω, η ελληνική στρατηγική πρέπει να θέσει **μεσοπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους** βασισμένους πάνω στην επέκταση του "ευρωπαϊκού κεκτημένου" και του κοινού ΑΝΤΙΚΑΤΟΧΙΚΟΥ αγώνα με τους Τουρκοκύπριους στο νησί.

Το "σχέδιο" Α(υ)νάν ΔΕΝ πρέπει να αποτελέσει βάση για διαπραγμάτευση γιατί α) **δεν έχει καμμία λειτουργικότητα στην εκτελεστική εξουσία**, β) **αποκλίνει εντελώς από το "ευρωπαϊκό κεκτημένο"**, γ) **νομιμοποιεί την στρατιωτική επέμβαση τρίτης χώρας σε ευρωπαϊκό έδαφος** και δ) **συγκρούεται με τις αποφάσεις των ΟΗΕ, Ε.Ε.** για τους εποίκους, τους πρόσφυγες και τα εγκλήματα πολέμου στην Κύπρο!

Τι να κάνουμε

Ο στόχος του Ελληνισμού αυτή τη στιγμή πρέπει να είναι:

1. Ο ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ της ΕΡΩΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΤΑΞΗ ΣΕ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ. Ο,τιδήποτε άλλο ΑΝΤΙΦΑΣΚΕΙ με την απόφαση της Κοπεγχάγης!
2. Ν' αναπτυχθεί πλέον ένα ΑΝΤΙΚΑΤΟΧΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ για μια ΕΝΙΑΙΑ και ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΠΡΟ μαζί με τις δυνάμεις της ΑΝΤΙ-ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ και τους Τουρκοκύπριους που θα ΑΡΕΙ τα ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΑ της ΕΙΣΒΟΛΗΣ!
Έχουμε όραμα και πιστεύουμε στο μέλλον της πατρίδας. Έχουμε υποστεί θυσίες, αντέξαμε, δημιουργούμε. Ο καιρός δεν δουλεύει για τη βία, την υποκρισία, την στρατοκρατία, την εκβιαστική επιλογή θνησιγενών διλημμάτων. Συντάγματα και

πολιτεύματα λειτουργούν μόνο όταν ο πολιτισμός και η ιστορία ενός τόπου είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την κοινωνία, την κουλτούρα και τις παραδόσεις ενός λαού (Γιάννης Παπαϊωάννου, Η ιστορία εκδικείται, *Φιλελεύθερος*, 14/12/02).

Επειδή στην Κύπρο ορθωνόταν πάντα η **ελληνική σημαία**. Η ίδια σημαία που κυμάτιζε στα τείχη των Μυκηνών, στην Ακρόπολη των Αθηνών, στον Φάρο της Αλεξανδρείας και στα παλάτια της Κωνσταντινούπολης για χιλιάδες χρόνια.

Εις πείσμα των Επικυρίαρχων της Νέας Τάξης Πραγμάτων, ΔΕΝ ΞΕΧΝΟΥΜΕ τον **Αγαπήνορα** από την Τεγέα της Αρκαδίας που έκτισε την Πάφο, τον **Τεύκρο** τον Τελαμώνιο που έκτισε την Σαλαμίνα της Κύπρου, τον απόγονό του **Ευαγόρα** που πρώτος συνέλαβε την ιδέα της ένωσης όλων των ελλήνων... Η κυπριακή γη είναι πέρα για πέρα ελληνική.

Οι τουρκοκύπριοι είναι τα απομεινάρια του κατακτητή: το 18% που το "έβαλε κάτω" και εξισλαμίστηκε στα δύσκολα χρόνια. Αυτοί που, όταν η Κύπρος παραδόθηκε στην βρετανική αυτοκρατορία, έστειλαν μαζί γράμματα στον νέο δυνάστη, τον χριστιανό, και του έλεγαν "**Έλληνες εσμέν**" ζητώντας να επανέλθουν στην πρώτη τους θρησκεία...

Όπως τονίζει ο Κύπριος πολιτικός Βάσσης Λυσσαρίδης: "Λέχθηκε ότι δεν πρέπει να χάσουμε το δάσος για το δέντρο. Αν όμως μέσα στο δάσος **είμαστε το μόνο στο είδος του δέντρο, τότε ενδιαφερόμαστε για το δέντρο**" (*ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ*, 13/12/02).

* Από την ανθολογία *Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ*, Εκδ. Σοκόλη, Αθήνα 1980.

Αβρούπα Γιok = (τουρκιστί) *Τέρμα η Ευρώπη!*

Πανώ των ακτιβιστών που σατιρίζει την αδηφάγα ευρωπαϊκή αγελάδα. **Πάντως, η Ευρώπη, αν και επιφυλακτικά, πλησιάζει νομοτελειακά το βασικό ερώτημα του τι έχει σκοπό να γίνει.** Η σημερινή Ε.Ε. δεν είναι η ευλύγιστη ομάδα των έξι χωρών, όπως ξεκίνησε. Οι είκοσι επτά χώρες στο άμεσο μέλλον δεν μπορούν να λειτουργούν όπως η σημερινή Ένωση των 15 μελών.

Η τωρινή μεγάλη πρόκληση για την Ε.Ε. είναι αν αυτή θα ολοκληρωθεί ως μια ομοσπονδία χωρών ή θα είναι μια **"Ευρώπη των Εθνών"**. Ο Ζισκάρ ντ' Εσταίν πιέζει προς μια τέτοια απόφαση: **μία Ευρώπη των Εθνών, στενά συνδεδεμένη με ένα εκτελεστικό πρόσωπο** (π.χ.: έναν πρόεδρο), εκλεγμένο από τους εκπροσώπους των κρατών-μελών και το οποίο θα εκπροσωπεί την Ευρώπη παγκοσμίως. Το ζήτημα της Τουρκίας είναι βασικό γιατί εμπεριέχει όλα τα άλλα ζητήματα ενίσχυσης ή εμβάθυνσης της Ένωσης (International Herald Tribune, 10/12/02,).

Ουπόγειος πόλεμος ΗΠΑ-Ε.Ε. υλοποιείται στην προσπάθεια υπονόμευσης του ευρωπαϊκού εγχειρήματος δια της πέμπτης φάλαγγας στα δύο άκρα της Ευρώπης: της Αγγλίας στα δυτικά και της Τουρκίας στα ανατολικά, τα απομεινάρια των δύο αυτοκρατοριών του 19ου αιώνα. Το πρώτο έχει κατορθωθεί προ πολλού. Για να γίνει κατορθωτό και το δεύτερο σχέδιο στην Κοπεγχάγη, η Ουάσιγκτων, με την βοήθεια των εγκαθέτων της στο ελληνικό ΥΠΕΞ, επεξεργάστηκε το σχέδιο Ανάν και την ελληνοτουρκική τσιφτετελο-προσέγγιση. Ο Αλβάρο ντε Σότο δεν δίστασε να το αποκαλύψει. "Τι νομίζατε", είπε, "ότι οι προτάσεις του σχεδίου έπεσαν από τον ουρανό; Δικές σας ιδέες είναι". Με τον τσαμπουκά του έκτου στόλου στην Κρήτη και των μαχητικών αεροσκαφών πάνω από τον εναέριο χώρο του Αιγαίου, μέχρι την Νάξο, οι νέοι σουλτάνοι, που κακόμαθαν από τις υποχωρήσεις της Ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, ήθελαν να εκβιάσουν και την Ευρώπη. Γιατί, όπως είπε ο Ευρωπαίος Επίτροπος Πασκάλ Λαμί: "Όσο μακρύτερα επεκταθούν τα όρια της Ευρώπης τόσο καλύτερα υπηρετούνται τα σχέδια των

ΗΠΑ". Και ο Επίτροπος Κρις Πάτεν αντέτεινε: "Αν θέλουν τόσο πολύ οι Αμερικανοί να μπει η Τουρκία στην Ευρώπη, γιατί δεν βάζουν και αυτοί στις ΗΠΑ το Μεξικό;"

Η παρέμβαση του προέδρου της Γαλλίας Ζακ Σιράκ, όπως και του Ζισκάρ ντ' Εσταίν, στο δείπνο της Πέμπτης 12/12 ήταν καθοριστική: Χαρακτήρισε την τακτική της Τουρκίας εκβιαστική και ζήτησε από τους 15 να μην υποκύψουν... Ο Γερμανός υπουργός Εξωτερικών Γιόσκα Φίσερ συμπλήρωσε: "Αυτό που δεν καταλαβαίνω στην συμπεριφορά των Αμερικανών είναι ότι ενώ οι ίδιοι δηλώνουν πως αγαπούν διακαώς την Τουρκία, ζητούν από εμάς να την παντρευτούμε". Ο μέγας φόβος της Άγκυρας είναι η Ε.Ε. να ορίσει το ΠΩΣ και το ΠΟΥ πρέπει να είναι τα ΣΥΝΟΡΑ της Ευρώπης† κάτι που έχει ήδη ζητήσει ο πρόεδρος της Συνέλευσης για το Μέλλον της Ευρώπης, ο Γάλλος Ζισκάρ ντ' Εσταίν.

Η αδιαλλαξία του Τουρκοκύπριου "Μακάριου" Ραούφ Ντενκτάς ήταν ο δεύτερος παράγοντας που δεν άφησε περιθώρια για τα σχέδια των "παγκοσμιοποιητών" στην Κύπρο. Το αποκορύφωμα ήταν οι δηλώσεις του ότι ...η όποια συμφωνία στο Κυπριακό θα τεθεί σε ισχύ ΟΤΑΝ ενταχθεί η Τουρκία στην Ε.Ε.... Τα πράγματα είναι πολύ κρίσιμα στην Τουρκία και στα κατεχόμενα και πολλοί πιστεύουν ότι το κλίμα που θα δημιουργηθεί κάτω από την επικείμενη στρατιωτική επιχείρηση στο Ιράκ μπορεί να θυμίσει τις εξελίξεις του 1923, κατά την ίδρυση της Τουρκικής Δημοκρατίας. Ενδεικτικά, εφημερίδες του ψευδοκράτους, "Κιπρισλί" και "Αφρίκα", έγραψαν στο φύλλο της 16/12 ότι "κλονίζονται τα θεμέλια του καθεστώτος της Βόρειας Κύπρου" και ότι αν δεν υπήρχε ο στρατός κατοχής, "οι εκδηλώσεις διαμαρτυρίας θα προσλάμβαναν διαστάσεις σαν κι' αυτές του Βερολίνου, το 1989. Σε μια βραδιά ο κόσμος θα είχε γκρεμίσει το τείχος".

The Eagle has Crash Landed! (Ο Αετός Συνετρίβη στην Γη). Ο βαθύς γνώστης των παρασκηνίων της αμερικανικής πολιτικής Ιμμανουέλ Βαλλερστάϊν (Immanuel Wallerstein), συνεργάτης του σημαντικού πολιτικού περιοδικού Foreign Policy και συγγραφέας του βιβλίου Το Τέλος του Κόσμου όπως τον Ξέρουμε (The End of the World As We Know It), ισχυρίζεται ότι οι ΗΠΑ είναι μια υπερδύναμη που δεν έχει πραγματική ισχύ. Ένας παγκόσμιος ηγέτης τον οποίο κανένας δεν ακολουθεί και λίγοι τον σέβονται... Και ένα έθνος που παραπαίει επικίνδυνα εν μέσω ενός παγκόσμιου χάους που δεν μπορεί να ελέγξει. Ο ίδιος μιλούσε για ένα προτσές εξασθένησης της ηγεμονικής ισχύος των ΗΠΑ για την οποία τα τελευταία ορόσημα που έβλεπε ήταν: η πτώση του Τείχους του Βερολίνου το 1989 και η τρομοκρατική επίθεση στην Νέα Υόρκη τον Σεπτέμβριο του 2001. Η ημερομηνία του Δεκεμβρίου της Συνόδου της Κοπεγχάγης έρχεται να προστεθεί στην πορεία αποδόμησης του Καθεστώτος της Γιάλτας και να δοκιμάσει ακόμα περισσότερο την αμερικανική "πλανηταρχία". Σε μια στιγμή που η αμερικανική οικονομία δείχνει σχετικά αδύναμη, αν αναλογισθούμε μάλιστα τις εξωφρενικές αμυντικές δαπάνες που απορρέουν από την στρατηγική των γερακιών, δημιουργείται μια νέα Ευρώπη των 455 εκατομμυρίων ανθρώπων και των 10 τρις δολλαρίων ετήσιου πλούτου. Ίσως, το πραγματικό ερώτημα -λέει ο Βαλλερστάϊν- δεν είναι το αν εξασθενίζει η αμερικανική ηγεμονία αλλά το αν οι ΗΠΑ μπορούν να επινοήσουν έναν τρόπο "αξιοπρεπούς" κατάρρευσης, με τους ελάχιστους κινδύνους για τον κόσμο και τον εαυτό τους...

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XVI

17 Ιανουαρίου 2003

Urbs antiqua fuit...

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

...Ήταν μια αρχαία πόλη, λένε, που η Ήρα λάτρευε πάνω απ' όλες. Σκοπός κι ελπίδα της Θεάς ήταν αυτή η πόλη να γίνει πρωτεύουσα των εθνών πάντων -αν τυχόν οι Μοίρες έδιναν άδεια...

(Μπράϊαν Φρίελ, Ο ΞΕΡΙΖΩΜΟΣ).

Η ψευτισμένη εκδοχή της Ευρώπης

Το 2003 μπήκε μέσα σε ένα, μονότονα επαναλαμβανόμενο πια, περιβάλλον ψευτογοιορτής, καταναλωτισμού και αρρωστημένου νεοπλουτισμού.

Μέσα σε καθεστώς πολιορκίας και βίας εψάλη το ΩΣΑΝΝΑ στην Βηθλεέμ!
Ένας διάκοσμος ευτυχισμένου υποκριτισμού προσπαθεί να αποσιωπήσει αυτό που φοβούνται περισσότερο αυτοί που μας κυβερνούν, δηλαδή η διεθνής συνωμοτική ελίτ της Νέας Τάξης: **την κούραση και την αηδία των λαών.**

Θέλοντας να κατασκευάσουν τους υποταγμένους υπηκόους στην νέα παγκοσμιοποιημένη "ειδωλολατρία" έριξαν αρκετές εορταστικές χαλκομανίες στην πιάτσα -ο Χάρυ Πότερ σε νέες περιπέτειες- με αποκορύφωμα τους "κλώνους" του αρχιαπατεώνα των Ραελιανών. Ο κωδικός της καλοστημένης επιχείρησης θα μπορούσε να είναι:

Ληηλατείστε τα Χριστούγεννα από τις ψυχές των ανθρώπων. **Νικήστε το θαύμα** με τους νόμους της αγοράς. Μετατρέψτε τα όλα σε ένα όργιο καταναλωτικού φολκλόρ. Παραδώστε στις "αντίχριστες δυνάμεις" τον κόσμο για να ολοκληρωθεί ο θρίαμβος του Μαμμωνά.

Και επιπλέον, για να είμαστε και "politically correct", πρέπει να σβήσουμε την ιστορία και τις παραδόσεις μας και να βάλουμε στην θέση τους μια ζαχαρωτή virtual reality.

Συγχωνέψτε, λοιπόν, τα Χριστούγεννα με την Χανουκά εν ονόματι της "ανεκτικότητας". Μεγαλώστε τα παιδιά σας σ' ένα σχιζοφρενικό περιβάλλον για να μας τα παραδώσετε αμαχητί στην νέα "δουλοκρατία" που ονειρευόμαστε... Χωρίς τα απαραίτητα πνευματικά εφόδια για ν' αντισταθούν...

Αμ δε...

Κι άλλοι ονειρεύτηκαν την παγκόσμια υποταγή και βρέθηκαν στον κάλαθο της ιστορίας.

Ήδη στην Ευρώπη εκδηλώνονται οι αντίρροπες δυνάμεις στην ψευτισμένη εκδοχή της. Τα χαστούκια ήρθαν απανωτά τελευταίως στους παγκοσμιοποιητές. Οι δυνάμεις που στηρίζουν το μέλλον της Ευρώπης στις βαθειές ρίζες της ευρωπαϊκής ιδέας, στον πολιτισμό και στις εθνικές συνιστώσες βγαίνουν από τον λήθαργο. Και προτάσσουν αυτό που τόνιζε πάντα ο Τ. Σ. Έλλιοτ. Ότι η ενότητα του δυτικού κόσμου βρίσκεται μόνο στην κληρονομιά του: *...στον Χριστιανισμό και στους δύο πολιτισμούς του Αρχαίου κόσμου, της Ελλάδας και της Ρώμης.*

Το κύριο άρθρο της γαλλικής επιθεώρησης *L' Express*, στο πρώτο τεύχος του 2003, είναι ενδεικτικό. Υπό τύπον "ανοικτής επιστολής" σε *Αυτούς που μας Κυβερνούν*, τους υπενθυμίζει: *Ούτε ο πρόεδρος, ούτε ο πρωθυπουργός, ούτε εκείνοι που είναι επιφορτισμένοι με το μέλλον της Ευρώπης δεν πρέπει να το ξεχνούν: είναι υπόλογοι στους λαούς που τους έχουν εκλέξει...*

Η παγκόσμια "αργόσχολη τάξη"

**Και οι πιο ισχυροί τοίχοι
Καταρρέουν από μια ρωγμή**

Κομφούκιος

Η συνωμοτική νομενκλατούρα, που αγνοεί κάθε εγκαθιδρυμένη νομιμότητα και διαλύει όσα έθνη αντιστέκονται (η Κύπρος απειλείται με τα "σχέδια" του ΟΗΕ, το Ιράκ με τις βόμβες του Μπους), είναι σύμφυτη με την διαφθορά που έχει λάβει επιδημική μορφή διεθνώς και

ενισχύεται εξ αιτίας της κατάλυσης των δημοκρατικών λειτουργιών και του κοινωνικού ελέγχου. Την στιγμή που ο μέσος πολίτης έχει περιπέσει στις δαγκάνες του δανεισμού και της χρεωκοπίας του χρηματιστηρίου, μια "πρωτοφανής κατανάλωση πολυτελών και πανάκριβων προϊόντων" καταφαίνεται. Ενώ για τα αναγκαία αγαθά η ζήτηση σερνότανε μέσα στις μέρες των εορτών, η προβολή μιας γλεντοκοπούσας νεόπλουτης νομενκλατούρας βομβαρδίζει την λαϊκή συνείδηση.

Το φαινόμενο αυτό επισήμανε ο **Κώστας Βεργόπουλος** στην Ελευθεροτυπία της 20ης Δεκεμβρίου κάνοντας αναφορά στον Αμερικανό κοινωνιολόγο **Θόρσταϊν Βέμπλεν** (Thorstein Veblen), που είχε επισημάνει το βασικό σύνδρομο της "επίδειξης περιουσίας". *Μέσω αυτής, διασφαλίζεται κοινωνικό κύρος και υπόληψη, επιτυχία, εξουσία. Η ανώτερη τάξη οφείλει να καταναλώνει επιδεικτικά, χωρίς να παράγει και ν' αποδεικνύει παρασιτικό χαρακτήρα με τη διαθεσιμότητα ελεύθερου χρόνου. Να παρακολουθεί τέχνες, μόδες, θεάματα, να επιδεικνύει ευρυμάθεια και υπηρετικό προσωπικό. Οι κυρίες να είναι αργόσχολες, με καλλιτεχνικά ενδιαφέροντα, να διοργανώνουν συχνές δεξιώσεις προς συγχρωτισμό και αυτογνωσία της άρχουσας φυλής. Λόγω κοινωνικού συμβολισμού, η κατανάλωση της "αργόσχολης τάξης" οφείλει να κατευθύνεται σε ακριβά προϊόντα και μάλιστα σ' αυτά που στερούνται οιασδήποτε χρησιμότητας. Ό,τι είναι ακριβό είναι καλό, διότι αναβαθμίζει κοινωνικά τον καταναλωτή του...*

*...Οι εκατομμυριούχοι Άραβες πρίγκηπες, που χρηματοδοτούν παράλληλα την διεθνή τρομοκρατία, δεν υστερούν από τους Καλιφορνέζους μεγιστάνες με την βεβαρημένη συνείδηση και την διπλή ζωή. Ο Μπιν Λάντεν αποπνέει περισσότερο **χολλυγουντιανό αέρα παρά μουσουλμανικές παραδόσεις**. Μετά την χιονοστιβάδα των πρόσφατων σκανδάλων, που κηλίδωσαν τόσο τον ιδιωτικό τομέα της Αμερικής όσο και τον δημόσιο, είναι δύσκολο για την χώρα αυτή να πείσει ότι οι σχεδιαζόμενες στρατιωτικές επιχειρήσεις μακράς πνοής, υπό την δυσφορία του υπόλοιπου κόσμου, υπαγορεύονται από αρχές ηθικής, δημοκρατίας και διαφάνειας και όχι από ίδιον όφελος.*

Οι ξερριζωμένοι

Η εικόνα των προσεχών ημερών του 2003 είναι αρκούντως δυσσώνη. Όσο και να προσπαθήσουμε να αποφύγουμε τις κινδυνολογίες, δεν μπορεί να μην παραδεχθούμε κάτι που όλοι το βλέπουν. Ο Ελληνισμός έχει κάθε λόγο να αγωνιά γιατί, εκτός των άλλων, το "οικόπεδο" Κύπρος (όπως το αποκαλούν οι Αμερικανοί από την εποχή του Κέννεντυ) κινδυνεύει να συνθλιβεί στην μέγγενη των γενικότερων στρατηγικο-πολιτικών σχεδιασμών της Νέας Τάξης και των πλανηταρχών Αγγλοαμερικανών. Η σωτηρία της 12/12 είναι προσωρινή και τίποτε δεν έχει αποφευχθεί όσο επικρέμαται σαν δαμόκλειος σπάθη το σχέδιο του Ανάν. Οι δηλώσεις των αρμοδίων, άλλωστε, είναι χαρακτηριστικές: "βρισκόμαστε στο ημίχρονο, το τελικό αποτέλεσμα θα μετρήσει".

Το πιο επικίνδυνο κομμάτι του πρωτοφανούς αυτού "σχεδίου" είναι ο πολιτιστικός βιασμός που επιχειρεί με σβήσιμο της ιστορίας και την καθιέρωση ως επίσημης της αγγλικής γλώσσας. Το αποτέλεσμα θα είναι σε είκοσι χρόνια από σήμερα: οι νέοι Κύπριοι να μην μιλούν ούτε ελληνικά ούτε τουρκικά αλλά "σκοτωμένα αγγλικά". Ο στόχος της αυτοκρατορίας (της "παγκοσμιοποίησης") είναι η δημιουργία "ξερριζωμένων" ανθρώπων. Ο ίδιος στόχος όλων των παλιών αυτοκρατοριών .

Έτσι οι άνθρωποι γίνονται εύκολα διαχειρίσιμοι, άμορφα γρανάζια σε ένα ισοπεδωτικό σύστημα.

Αποτέλεσμα ενός ανάλογου "ξερριζωμού" είναι και οι Τουρκοκύπριοι. Είναι αυτοί που επέλεξαν στα "πέτρινα χρόνια" της Τουρκοκρατίας να εξισλαμισθούν για να πάντων να είναι "φόρου υποτελείς".

Υπάρχει πάντα ένα κόστος που έπρεπε να πληρώσει κανείς αν θέλει να ανέβει την κοινωνική και οικονομική κλίμακα.

Το έργο *Translations/Ο Ξερριζωμός*, του διάσημου Ιρλανδού θεατρικού συγγραφέα **Μπράϊαν Φρίελ**, θίγει το θέμα της αποικιοκρατικής κατοχής και της πολιτιστικής αλλοτρίωσης. Ανεβασμένο από τον Καλλιτεχνικό Οργανισμό Φάσμα στο ΑΠΛΟ ΘΕΑΤΡΟ (πίσω από το Πάντειο πανεπιστήμιο) σε μετάφραση **Παύλου Μάτεση** και εξαιρετικές ερμηνείες -όπως αυτή του **Δημήτρη Καταλειφού**.

Οι *Translations* είναι ένας σοβαρός πολιτικο-κοινωνικός προβληματισμός γύρω από τη *δυναμικότητα* της γλώσσας ως μέσου επικοινωνίας και έκφρασης των πολιτισμικών αξιών. Καταστρέφοντας την γλώσσα, *καταστρέφεις την κληρονομιά και την πολιτισμική αξία ενός έθνους...**

Το 1833, την χρονιά που διαδραματίζεται ο Ξερριζωμός, η Ιρλανδία ήταν μια χώρα αγροτική, Καθολική, κελτικόφωνη, υπό την κατοχή της Αγγλίας. Στην Καθολική Ιρλανδία απαγορευόταν η κατοχή γης, η μόρφωση και το εμπόριο εφ' όσον δεν γνώριζαν την Αγγλική γλώσσα. Μια μορφή επανάστασης κατά της ιμπεριαλιστικής κυριαρχίας ήταν η δημιουργία των *Hedge Schools* ("Σχολεία του Φράχτη"), ενός είδους "κρυφού σχολείου" που δίδασκαν στις κατώτερες τάξεις λατινικά, ελληνικά, μαθηματικά και την κελτική γλώσσα. Οι Άγγλοι επιχείρησαν να αχρηστεύσουν τα αγροτικά κελτικά σχολεία και να αλλάξουν -να αγγλοποιήσουν- την γραφή όλων των Ιρλανδικών τοπωνυμίων...

Πρόκειται για μια από τις καλύτερες παραστάσεις αυτής της εποχής που θίγουν τα δεινά της παγκοσμιοποίησης. Σας συνιστώ να τις ανακαλύψετε γιατί αξίζουν...

Ας ελπίσουμε ότι κάτι ταράζει τα τελματωμένα ύδατα της πνευματικής μας ζωής.

Το αφιέρωμα στο έργο του Ρώσου σκηνοθέτη **Αντρέϊ Ταρκόφσκυ** επαναλαμβάνεται λόγω του αυξημένου ενδιαφέροντος του κοινού. Το φύλλο της *Ελευθεροτυπίας* (09/ΙΑΝ) που είχε ένθετο για τον **Τσε Γκεβέρα** εξαντλήθηκε μέσα σε λίγες ώρες... Κάντε υπομονή...

Έρχεται ο καιρός που η απουσία θα φάει τις σάρκες της...

Υ.Γ.: *Urbs antiqua fuit - ...Ήταν μια αρχαία πόλη, λέει, που η Ήρα λάτρευε πάνω απ' όλες. Σκοπός κι ελπίδα της Θεάς ήταν αυτή η πόλη να γίνει πρωτεύουσα των εθνών πάντων -αν τυχόν οι Μοίρες έδιναν άδεια. Και τελικά ανακάλυψε πως μία φυλή ξεπήδησε από το τρωικό αίμα, που θα καταλύσει μια μέρα των ημερών τα κάστρα της Τύρου... ένας λαός από βασιλιάδες βασιλείων αχανών, άρχοντες του πολέμου, προορισμένοι να κυριέψουν την Καρχηδόνα... Αυτό ήταν το σχέδιο, το επιλεγμένο σχέδιο, προσαγή της Μοίρας...*

9 Μαΐου 1950: Ο Ρομπέρ Σουμάν εκφωνεί τον λόγο του στο Παρίσι για την Ενωμένη Ευρώπη όπου οι άνθρωποι κάθε χώρας θα βλέπουν ότι είναι Ευρωπαίοι διατηρώντας την εθνική τους ταυτότητα.

Οι ακτιβιστές για μια "άλλη Ευρώπη" δυναμώνουν τις φωνές τους. Η διαδήλωση 400.000 Βρετανών κατά του πολέμου ήταν μια αναπάντεχα εντυπωσιακή εξέλιξη. Η Ευρωπαϊκή ταυτότητα αντιδρά στις παγκοσμιοποιητικές πολιτικές και ιδιαίτερα στα σχέδια των ΗΠΑ στην Μέση Ανατολή.

Η διαφθορά έχει φθάσει στο μεδούλι της κοινωνίας. Η Ελλάδα στις πρώτες θέσεις. Το περιοδικό "Τάϊμ" διάλεξε τρεις γυναίκες "μπροστάρισσες" στον αγώνα κατά της διαφθοράς στις ΗΠΑ ως πρόσωπα της χρονιάς που έφυγε. Τις Κόλιν Ρόουλι, Σίνθια Κούπερ και Σέρον Γουότκινς. Ο τύπος στην μητρόπολη της αυτοκρατορίας παραμένει πιο υπεύθυνος από τα εγχώρια δουλοπρεπή τσιράκια της.

Η αντίσταση των λαών στην νομενκλατούρα των "αργόσχολων" παγκοσμιοποιητών μεγαλώνει. Η Λατινική Αμερική είναι καζάνι που βράζει. Όταν εκραγεί, θα συμπαρασύρει σαν χιονοστιβάδα την παγκόσμια τάξη!

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XVII

24 Ιανουαρίου 2003

Έξυπνες Μάζες (Smart Mobs)

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

*Ουδέν γαρ ανθρώποισιν οίον άργυρος
κακόν νόμισμ' έβλαστε. Τούτο και πόλεις
πορθεί, τοδ' άνδρας εξανίστησιν δόμων·
τοδ' διδάσκει και παραλάσσει φρένας
χρηστάς προς αισχρά πράγμαθ' ίστασθαι βροτώντ
πανουργίας δ' έδειξεν ανθρώποις έχειν
και παντός έργου δυσσέβειαν ειδέναι.*

**Γιατί σαν το χρήμα καταστροφή άλλη δεν βλάστησε.
Αυτό εξαγοράζει προδότες και ρίχνει βασιλεία.
Βγάξει ανθρώπους απ' τα σπίτια, στους δρόμους
Τους σέρνει ξοπίσω του.
Στρεβλώνει τη σύνεση, στο ανόσιο τη σπρώχνει.
Τους μαθαίνει της πανουργίας τους δρόμους
Και να κάνουν την πάσα ασέβεια.**

(Σοφοκλέους, Αντιγόνη)

**Here they go again
The Yanks in their armoured parade..**

(Χάρολντ Πίντερ, *Guardian*, Ιανουάριος 2003).

Κατηγορώντας την Αμερική

Όσο ο πόλεμος διαφαίνεται απειλητικά στο Ιράκ, το αντι-αμερικανικό αίσθημα απλώνεται στην Ευρώπη. Πώς να εμποδίσεις την υπερατλαντική σχέση από το "να παραδοθεί στην φωτιά", γράφει το TIME στο τελευταίο του τεύχος.

Η Ευρώπη είχε εδώ και πολύ καιρό αναπτύξει μια σχέση αγάπης και μίσους με τις ΗΠΑ. Αλλά, καθώς διαφαίνεται στον ορίζοντα ένας ανεπιθύμητος πόλεμος, η οργή και η δυσaréσκεια κορυφώνονται.

Απέναντι στις "έξυπνες βόμβες" (smart bombs) αναπτύσσεται ένα διεθνές αντιπολεμικό

κίνημα. Είναι οι *έξυπνες μάζες*, κατά τον Χάουαρντ Ράϊνγκολντ, συγγραφέα του πολυσυζητημένου βιβλίου στις ΗΠΑ *Smart mobs: The next social revolution* (**Οι έξυπνες μάζες: Η επόμενη κοινωνική επανάσταση**).

Παρά τις μεγάλες αδυναμίες και αντιφάσεις τους -θυμίζουν ακόμα ένα πολύχρωμο τσίρκο- έχουν καταφέρει κάτι πρωτότυπο. Μιας άλλης μορφής οργάνωση και τακτική με τη χρήση και των νέων τεχνολογιών. Η ιστορικός Ρουθ Ρόουζεν έγραψε στην *San Francisco Chronicle* ότι "ποτέ άλλοτε στην ανθρώπινη ιστορία δεν είχαμε μια τόσο ραγδαία ανάπτυξη και διάδοση ενός αντιπολεμικού κινήματος".

Στην Ιταλία, ο ιερέας Jean-Marie Benjamin, ένας μουσικός γαλλικής καταγωγής και σήμερα Καθολικός ιερέας που ζει στην Ασσίζη, δίνει τη δική του οπτικοακουστική μάχη κατά της κυβέρνησης Μπους. Κυκλοφόρησε μια δεύτερη έκδοση του βιβλίου του *Obiettivo Iraq* (Στόχος Ιράκ) μετά την πρώτη έκδοση όπου 10.000 αντίτυπα πουλήθηκαν μέσα σε τρεις μήνες. **"Είμαστε δούλοι της Γουώλ Στρητ, των λόμπυ και των πολυεθνικών"**, λέει ο Καθολικός ιερέας.

Ο μύθος της νέας εποχής, της παγκοσμιοποιημένης ευδαιμονίας, του θεού της "αγοράς" καταρρέει... Στη θέση του έρχεται η **παγκόσμια καταστολή**. Η ιστορία κλωθογυρίζει... Χίμαιρες, Αυτοκρατορίες, Παρακμή, Αίμα ...και πάλι Αίμα. Και πάντα πρωταγωνιστές οι "έμποροι των εθνών". Μια "ράτσα" ανθρώπων που τους βρίσκεις σε όλες τις φυλές να έχουν ένα δικό τους "μέτρο" για τον κόσμο...

Το μέτρο του κόσμου τους...

...Όμορφη νύχτα, μουρμούρισε ο Δόγης. Όμορφος ο κόσμος. Κι η Βενετιά πιο όμορφη απ' όλα. Κι όμως, τούτη η νύχτα η όμορφη είναι με πολλούς κιντύνους γκαστρωμένη... Οι Τούρκοι πέρα στην Ανατολή, υψώσανε πάλι μια φοβέρα. Και δεν ήτανε η φοβέρα μονάχα πάνω απ' την Κύπρο που, σύμφωνα με τα μηνύματα, η Τούρκικη αρμάδα αρμένιζε κατά 'κει, η φοβέρα σηκωνότανε πάνω απ' όλη την αυτοκρατορία...

*Μια φορά κι έναν καιρό, έτσι καταπώς λένε στα παραμύθια, η Ελλάδα ήτανε πανίσχυρη. Η Αθήνα ήτανε θαλασσοκρατόρισα καθώς τώρα η Βενετιά. Μα ακμή και παρακμή... Πατήσανε οι Ρωμαίοι την Ελλάδα. Φαγωμάρες, όλο φαγωμάρες ήταν οι Αρχαίοι. Δεν ήτανε μπορετό να μονιάσουνε. Αυτό τους κατέστρεψε. **Τα κάστρα και τα κράτη δεν πέφτουνε από τα έξω, από τα μέσα πέφτουνε. Τα κουφαλώνει η διχόνοια από κάτω, και τα γκρεμίζει καθώς τα βρίσκει ετοιμόγκρεμα ο εχθρός...***

Μετά ήρθε η ώρα που κουφάλωσε, κι έφαγε απ' τα μέσα και τη Ρώμη η διχόνοια κι η διαφθορά. ...Καιρός φέρνει τα λάχανα, καιρός τα παραπούλια ...μετά ήρθε το Βυζάντιο, δόξα καινούργια της Ελλάδας και τώφαγε κι αυτό η φαγωμάρα... κι έπεσε και το Βυζάντιο.

*Κι εμείς σκλάβοι, σκλάβοι. Και πολεμούμε να μην αντικαταστήσουνε τους παλιόφραγκους οι βρωμότουρκοι. Η λεφτεριά, τότε θαρθεί η λεφτεριά... πίσω από χρόνια πίσω από αίματα πηχτά κι από φωτιά και στάχτες πίσω, μα δεν μπορεί, κάποτε θα γίνει: **Ελληνική Κύπρο, Ελληνική Ελλάδα, χωρίς ξένα αφεντικά...***

(**ΟΘΕΛΛΟΣ του Σαίξπηρ**, Μυθιστορηματική Ανάπλαση Στάθη Πρωταίου, Αθήνα 1962, Κεφ. 13ο)

Ο Οθέλλος παρουσιάστηκε ενώπιον του **Ιακώβου του Α'** βασιλιά της Αγγλίας (1603-1625) στο Ουάιτχολ την 1η Νοεμβρίου του 1604. Οι πληροφορίες σχετικά με την εισβολή των Τούρκων στην Κύπρο φαίνεται να προέρχονται από το βιβλίο του Ρίτσαρντ Νολ (Richard Knolle) *History of the Turks* (Η Ιστορία των Τούρκων) που πρέπει να κυκλοφόρησε όχι ωρύτερα από τις 30/9/1603.

Ο Οθέλλος, που διαδραματίζεται κυρίως στην Κύπρο, έχει χαρακτηριστεί σαν "μία απ' τις "τέσσερις μεγάλες τραγωδίες του Σαίξπηρ". Τον άξονα περιστροφής στην τραγωδία αυτή αποτελεί η δράση των δύο πρωταγωνιστών, του Οθέλλου και του Ιάγου... Ο **Ιάγος** είναι ένας μαέστρος δολοπλόκος, ένας ραδιούργος αξεπέραστος. Ηθικά ανενδοίαστος και πνευματικά εφευρετικός... μεγάλος μαέστρος της ραδιουργίας και της διαβολής. Ένας υποδειγματικός παλιάνθρωπος, αξεπέραστος, **ο βδελυρώτερος ήρωας του Σαιξπηρικού πανθέου**... Ο τύπος-σύμβολο του ραδιούργου ...αποτελεί την ακραία, την κορυφαία έκφραση μιας ομοειδούς κατηγορίας χαρακτήρων.

Αν ο Ιάγος (I) μπορεί να γίνει μέτρο σύγκρισης αυτής της συνομοταξίας των χαρακτήρων, τότε μπορούμε -μαθηματική και λογοτεχνική αδεία-να υπολογίζουμε την σημερινή "μαφία" των "παγκοσμιοποιητών" (των ιδεολογικών γκουρού και της οικονομικής ελίτ της Νέας Τάξης) στα επίπεδα του **t.I εις την ν** όπου **t** ο συντελεστής, **t = tiksindirici** : ο άθλιος, ο βδελυρός (τουρκιστί)...

Πόλεμος και Πετρέλαια

Σε πολλούς κύκλους, η προοπτική μιας σύρραξης με το Ιράκ με επικεφαλής τις ΗΠΑ θεωρείται ότι έχει σαν βασικό κίνητρο τα Ιρακινά αποθέματα πετρελαίου και φυσικού αερίου. Γίνεται, όμως, πράγματι για τα πετρέλαια; Όχι, όπως υποδεικνύουν ειδικοί αναλυτές του JID (Jane's Intelligence Digest), **"το κίνητρο πίσω από την εκστρατεία για πόλεμο κατά του καθεστώτος του Σαντάμ Χουσεΐν είναι πολύ πιο σύνθετο"**. Αυτά γράφει το έγκυρο JID της 17ης Ιανουαρίου, μια από τις πιο σημαντικές πηγές γεωπολιτικής και στρατηγικής ανάλυσης για πάνω από 60 χρόνια, που διαβάζεται μόνο από ειδικά ενδιαφερόμενους συνδρομητές.

Κατά την ανάλυσή τους, ο "κίνδυνος" που τίθεται από τον Σαντάμ (και αργότερα από το Ιράν) είναι κυρίως ιδεολογικός: είναι οι "εχθροί του Ισραήλ"...

Φαίνεται (εις πείσμα της εγχώριας "εκσυγχρονιστικής" νομενκλατούρας) πως όλα γίνονται **...ίνα πληρωθούν οι Γραφές... Αμήν.**

Αντιπολεμικά sites: ειδησεογραφική κάλυψη και links

www.internationalanswer.org/
www.unitedforpeace.org
<http://www.nonviolence.org/iraq>
www.antiwar.org

Νάτοι που ξεκινάνε πάλι, οι Γιάνκηδες / παρελαύνουν οπλισμένοι. / Τραγουδώντας τα ενθουσιώδη τους εμβατήρια / Καθώς ορμούν πάνω στην υφήλιο / Υμνώντας τον θεό

του δολλαρίου / Οι νεκροί γεμίζουν τα χαντάκια πίσω τους / Είναι αυτοί που αρνήθηκαν να τους ακολουθήσουν / Αυτοί που δεν ενώνουν τις φωνές μαζί τους / (...) (Στίχοι του Χάρολντ Πίντερ, εφημ. Γκάρντιαν, Ιαν. 2003 - Σε ελεύθερη μετάφραση Λ.Α.).

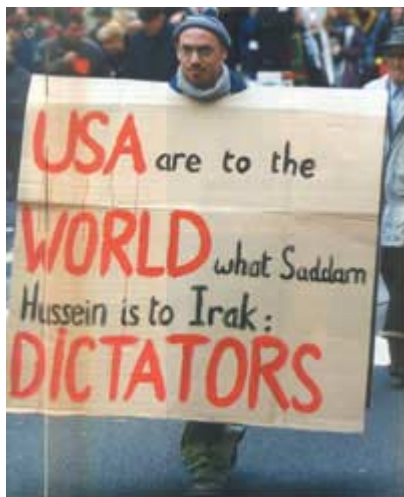

Οι Ευρωπαίοι διαμαρτύρονται κατά των αμερικανικών έξυπνων βομβών. Σύμφωνα με το TIME, το 76% των Ρώσων, το 75% των Γάλλων, το 54% των Γερμανών και το 44% των Βρετανών "δεν αγοράζουν" το αμερικανικό παραμύθι για τα "πυρηνικά του Ιράκ" και αντιτίθενται στα σχέδια του Μπους. Μόνο το 22% τον υποστηρίζει.

Οι Ευρωπαίοι εκφράζουν με κάθε τρόπο την πεποίθησή τους ότι οι πολυεθνικές καθοδηγούν την πολιτική των ΗΠΑ.

Οι ΗΠΑ είναι για τον ΠΛΑΝΗΤΗ ό,τι ο Σαντάμ Χουσεϊν είναι για το Ιράκ: ΔΥΝΑΣΤΕΣ.

Άξιος ο μισθός του... Είχαμε γράψει σε παλαιότερο τεύχος του *TM* για τον εκλεκτό της Μπίλντερμπεργκ κ. Νικηφόρο Διαμαντούρο. Το άτομο δεν μας διέψευσε. Η καριέρα του μετά την πρόσκληση στη Σύνοδο των "Δυναστών" εξελίσσεται λαμπρή... Στο *Αθηνόγραμμα* που κυκλοφόρησε την Πέμπτη, 23 Ιανουαρίου, ο γνωστός λογοτέχνης Κωστής Παπαγιώργης σχολιάζει σχετικά με τον "προβίβασμό" του Έλληνα "Συνηγόρου του πολίτη", κ. Νικηφόρου Διαμαντούρου, σε "Συνήγορο του Ευρωπαίου πολίτη": "Δεν ξέρουμε τι ακριβώς σημαίνει το αξίωμα του "Συνηγόρου του πολίτη" το οποίο προσφάτως αποδόθηκε στον Νικηφόρο Διαμαντούρο από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ο τιμηθείς Έλληνας είναι καθηγητής πολιτικών επιστημών και έχει αγοράσει μυαλό από τα πανεπιστήμια της Ιντιάνα και του Κολούμπια. Βασικό του έργο; Οι απαρχές της συγκρότησης σύγχρονου κράτους στην Ελλάδα 1821-1828. Ολόκληρη η πραγματεία του σχετίζεται απόλυτα με το σημερινό "ευρωπαϊκό" του αξίωμα, καθ' ό,τι η ίδρυση του νεοελληνικού κρατιδίου ερευνείται υπό το σαφές πρίσμα: τι δυσκολίες αντιμετώπισαν οι εκδυτικιστές (Μαυροκορδάτος, Πραΐδης, Νέγρης κλπ.) στη σύγκρουσή τους με τους ντόπιους άγριους (Κολοκοτρώνη, Καραϊσκάκης, Βαρνακιώτης, Ανδρούτσος); Η επανάσταση καθοδηγήθηκε σοφά από τους καλαμαράδες της περιφέρειας παρά την πρωτόγονη αντίδραση των ντόπιων. Άρα οι αληθινοί επαναστάτες ήταν οι άκαπνοι "καλαμαράδες" που τα έβγαλαν τελικά πέρα με τους καθυστερημένους οπλοφόρους που αγνοούσαν τι εστί κράτος, κεντρική διοίκηση, έθνος, τακτικός στρατός, νόμος κλπ. Όπου να 'ναι στο άγαλμα του Κολοκοτρώνη θα δούμε έφιππο τον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο ή τον Ιγνάτιο Ουγγροβλαχίας..."

Καιρός φέρνει τα λάχανα καιρός τα παραπούλια... Το μήνυμα του τοίχου είναι σαφές προς τη διεθνή ελίτ της παγκοσμιοποίησης: Κύριοι, είστε ΛΑΘΟΣ...

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XVIII

Όλα είναι (;) υπό έλεγχο

του **Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη**

*«Ουδέν μένει, και πάντα ρει
πάντα χωρεί».
Κομμάτι με κομμάτι ορθώνονται
οι σωροί απ' όλα αυτά που ο νους γνωρίζει
κι ονομάζει.
Βαθμιαία σβήνουν· παύει ο νους
να τα θεωρεί.*

De rerum natura, Λουκρήτιος (95-52 π.Χ.)

Ο βαθύτερος φόβος μας...

...δεν είναι αυτός που γεννιέται από την αίσθηση της ανεπάρκειάς μας, της μικρότητας, της ματαιότητας της ανθρώπινης ύπαρξης. Αυτό που φοβόμαστε κατά βάθος είναι ότι είμαστε δυνατοί πέρα από κάθε μέτρο. Είναι η φωτεινή μας πλευρά που μας προκαλεί δέος, πολύ περισσότερο από το ρίγος που σκορπίζουν τα σκοτάδια της ανθρώπινης ψυχής... Όταν λέμε μέσα μας. Γιατί να μην είμαι Μεγάλος, Δυνατός, Αλαζονικός αφού είμαι το παιδί του Θεού;

NASA – 1/2/2003 (ώρα Ανατολικής Ακτής, ΗΠΑ)

8:15 π.μ.

Το διαστημόπλοιο Κολούμπια πυροδοτεί τους ανασχετικούς πυραύλους του και αρχίζει την διαδικασία προσεδάφισης.

Λίγες ημέρες νωρίτερα, η μαφιόζικη οικονομική και πολιτική ελίτ της διεθνούς ληστείας των όπου γης λαϊκών θησαυρών και πλουτοπαραγωγικών πόρων είχε βάλει μπροστά το νέο της *project*: την μετατροπή ενός ακόμα συμβόλου της παγκόσμιας κληρονομιάς, του *Περιβολιού του Παναγίας*, σε τουριστικό αξιοθέατο. **Καλώς ήλθατε στο Athos Park!...** Όσοι πιστοί που πιστεύετε εις έναν **πλανητάρχη, πατέρα, παντοκράτορα... ελεγκτή ουρανού και γης... και εις τον υιόν του Big Brother ...και εις την κόρην αυτού την Gaia A.E... Σ' ευχαριστώ, Ω Εταιρεία, εν αφθονία μου παρέχεις στέγη, τροφή και προστασία...**, όπως έλεγε και ο Νιόνιος όταν είχε ακόμα νιονιό (και τσαγανό).

8.56 π.μ.

Οι ελεγκτές εδάφους χάνουν τα δεδομένα από τους δείκτες θερμοκρασίας... Οι ανιχνευτές του Κολούμπια εντοπίζουν άνοδο της θερμοκρασίας και της πίεσης στον αριστερό μηχανισμό προσγείωσης του διαστημόπλοιου.

«Όσο προχωρούμε, τόσο καθαρά βλέπουμε πως ο διαχωρισμός δεν είναι παρά μια «υπόθεση εργασίας» τοπικής και περιορισμένης ισχύος. Οι σύγχρονοι φυσικοί αρχίζουν να καταλαβαίνουν την αληθινή κατάσταση των πραγμάτων† υποψιάζονται ότι τα φαινομενικά ανυπερέβλητα αδιέξοδα της θεωρητικής φυσικής οφείλονται στην ιδέα ότι υπάρχουν ξέχωρα και επί μέρους «φαινόμενα» και αναρωτιούνται μήπως το Σύμπαν θάπρεπε να αντιμετωπιστεί ως ενιαία και μοναδική οντότητα».

8:59 π.μ.

Η NASA χάνει τα δεδομένα από τους ανιχνευτές θερμοκρασίας και πίεσης από τον αριστερό μηχανισμό προσγείωσης του διαστημοπλοίου... Το πλήρωμα βρίσκεται σε συναγερμό.

«Η γνώση, που είναι αγάπη, γεννιέται από την περιέργεια που προκαλεί η ομορφιά και πάει προς το αντικείμενό της που είναι η ηδονή· η ομορφιά ξυπνά την ερευνητική διάθεση που με την έλξη πλησιάζει το παρατηρούμενο, και από τη σχέση της μ' αυτό αποκτά ηδονικές εμπειρίες. Η γνώση οδηγεί στην ηδονή, όταν καταφέρει να φτάσει σε μια συγχώνευση και ενσωμάτωση με το αντικείμενό της (σ.σ.: όπως στην «Άνοιξη» της Τοσκάνης). Αντίθετα, όταν η γνώση διαχωρίζεται απ' αυτό, αναλύοντάς το από μακριά, ψυχρά, τότε είναι μόνο διαμελισμός, ανάλυση, έλεγχος και χειραγώγηση...»

(Κορνήλιος Καστοριάδης Σκέψεις πάνω στην Ορθολογικότητα)

Σχεδόν 9 π.μ.

Χάνονται όλα τα δεδομένα του διαστημοπλοίου... Κάτοικοι του Τέξας και της Λουϊζιάνα αναφέρουν έναν μεγάλο θόρυβο και φωτεινές σφαίρες στον ουρανό.

«Ενώσαμε τριάντα ακτίνες και τις κάναμε τροχό, μα είναι τα κενά ανάμεσά τους που κάνουν χρήσιμο τον τροχό. Δώσαμε μορφή στον πηλό για να φτιάξουμε ένα βάζο, μα στο κενό μέσα του βρίσκεται η χρησιμότητά του. Οικοδομήσαμε σπίτι, μα είναι οι πόρτες και τα παράθυρα που το κάνουν κατοικήσιμο.

Έτσι, αυτό που **δεν είναι** κάνει χρήσιμο αυτό που είναι».

(Λάο Τσε «Τάο-τε-Κίνγκ»)

9:29 π.μ.

Η NASA τίθεται σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης

«Βλέπω μπροστά μου γι' άλλη μια φορά το γνωστό δρόμο. Ο θόλος του πολιτισμού έχει καταρρεύσει. Ο ουρανός είναι σκοτεινός σαν γυαλισμένη μπανέλα. Υπάρχει, όμως, μια φλόγα στον ουρανό, είτε από κάποιο φως είτε από την αυγή. Είναι σαν κάτι να σαλεύει – σαν κάπου να τιπιβίζουν σπουργίτια πάνω σε πλατάνια. Μια αίσθηση του ερχομού της μέρας. Δεν θα το ονομάσω αυγή. Η αυγή είναι κάποιου είδους ξέσπασμα τ' ουρανού, κάποιου είδους αναγέννηση... Ναι, αυτή η αιώνια αναγέννηση...»

(Βιρτζίνια Γουλφ)

Στον Χρόνο της Ιστορίας

11 π.μ.

Η σημαία στο Διαστημικό Κέντρο Κέννεντυ της Φλόριδα κυματίζει μεσίστια. Σύντομα ακολουθούν και οι σημαίες στον Λευκό Οίκο και το Καπιτώλιο.

Στους ουραμούς ανέβηκα ψηλά κι έγινα άστρο. Μαζί με τ' άλλα αστέρια-αδέλφια μου τραγούδησα και γύρω απ' το θρονί χορέψαμε του Χρόνου.

(Πυθαγόρας, 570-500 π.Χ.)

ΓΕΝΝΗΜΕΝΟΣ ΣΤΑ ΑΣΤΡΑ, ΑΠΟΓΟΝΟΣ ΤΟΥ ΜΟΥΤ (ουρανού), ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΓΚΕΜΠ (γης)

(Επιγραφή στον τάφο του Φαραώ Μενκουρί)

2 μ.μ.

Ο πρόεδρος Μπους απευθύνεται στο αμερικανικό έθνος. «Το Κολούμπια χάθηκε», λέει. «Δεν υπάρχουν επιζώντες».

Λίγες μέρες νωρίτερα είχε μιλήσει και πάλι στο έθνος του... απειλώντας τα έθνη των άλλων με τον όλεθρο της Νέας Τάξης Πραγμάτων. Πειθόμενος από αυτούς που ο Κορνήλιος Τάκιτος (55-120 μ.Χ.) έλεγε ότι έχουν *odium generis humani*, μίσος κατά του ανθρωπίνου γένους...

Νωρίτερα ακόμα, τις αρχές του έτους, μια γνωστή αμερικανίδα αστρολόγος τού είχε πει ότι το 2003 θα είναι –τόσο αυτός όσο και οι ΗΠΑ– υπό την επιρροή του Κρόνου. Ο **Κρόνος** (Χρόνος), είχε γράψει ο **Χένρυ Μίλλερ** (Ο Κολοσσός του Μαρουσιού), είναι ένα ζωντανό σύμβολο θλίψης, θανάτου, καταστροφής, μοιραίου. Οι λευκωπές αποχρώσεις του σου φέρνουν στο νου εικόνες γκριζας πεθαμένης ύλης, φριχτών επιδημιών, δοκιμαστικών σωλήνων, πειραματόζωνων, σου φέρνει στο νου θανατερά φαινόμενα, πολεμικές πορείες...

Ο Κρόνος είναι ο **διαβολικός ιδρώτας της γνώσης για τη γνώση**... η αστεία απόδειξη της Θείας Εντροπίας, αστεία, γιατί αν ήταν αληθινό πως καταρρέει το Σύμπαν, τότε ο Κρόνος θαχε από καιρό λειώσει. Ο Κρόνος, όμως, είναι αιώνιος όσο και ο **φόβος, η αναποφασιστικότητα** και γίνεται ακόμη πιο γαλακτώδης, πιο συννεφιασμένος με **κάθε νέο συμβιβασμό, με κάθε συνθηκολόγηση**...

Αυτή τη συνθηκολόγηση που θέλουν να επιβάλλουν στην ανθρωπότητα οι **Μαύρες Εκατονταρχίες των Κρόνιων δυνάμεων**. Γιατί οι ΚΡΟΝΙΔΕΣ θέλουν την ρεβάνς για τη μάχη που έχασαν από τις «στρατιές» του ΔΙΑ και τον ΥΙΟ της Υπερμάχου Στρατηγού που, αν και ΠΑΡΘΕΝΟΣ, ήταν σε «ενΔΙΑφέρουσα» (τα Ευαγγέλια δεν λένε «έγκυος»). Όπως εξομολογήθηκαν οι ίδιοι οι Αιγύπτιοι ιερείς στους Αθηναίους (Πλάτων): *εσείς μας σώσατε από αυτούς* (τους Ατλάντειους) *και έκτοτε δοξάζουμε την ίδια ΘΕΑ* (Αθηνά-Ισις). Και αυτή τη

ρεβάνς την ονομάζουν κάθε φορά «νέα εποχή», «νέα τάξη», «εκδίκηση των Ναϊτών», «υδροχοϊκή ανθρωπότητα»... Όμως, οι προσπάθειές τους να επανέλθουν αποτυχαίνουν συνεχώς γιατί είναι η ΑΡΝΗΤΙΚΗ δύναμη που τους κινεί. Κι αυτό που φοβούνται περισσότερο είναι την οργή και την αηδία των λαών για την υποκρισία των «πλανηταρχών». Τρέμουν στην θύμηση των τριών *Ουαί*... Και τρέμουν μήπως συνειδητοποιήσουν οι άνθρωποι αυτό που δίδαξε ο διάσημος Ρώσος θεολόγος, ο **π. Γεώργιος Φλωρόφσκυ** –τιμημένος από τα Πανεπιστήμια του Πρίνστον, του Χάρβαρντ και του Γέηλ- ότι: «*η κοινωνική αθλιότητα είναι η **συνεχιζόμενη αγωνία του Χριστού που υποφέρει ακόμα στο πρόσωπο των μελών του***»... Τότε θα γίνει εφικτή μια «*Νέα Κοινωνία, μάλλον η Νέα Ανθρωπότης, μια πόλις ή ένα πολίτευμα, η αληθινή πολιτεία του Θεού*».

Μέχρι τότε εμείς προσευχόμαστε για τις ψυχές που χάθηκαν και που θα χαθούν και
...**Προσδοκώμεν Ανάστασιν Ζωντανών!**

[1]. Σατυρικό σιχούργημα του φοιτητή του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης Αδαμάντιου Αναστασόπουλου.

[2]. Πηγές από το Διαδίκτυο για το Κολούμπια:

<http://www.cnn.com/2003/TECH/space/02/03/sprj.colu.shuttle.investigation/index.html>
< shuttle 2003 SPECIALS www.cnn.com >
www.visibleearth.nasa.gov

[3]. Πηγές από το Διαδίκτυο κατά του πολέμου:

<http://www.goldendome.net/u/fourthfreedom/index.html>
www.foreignpolicy-infocus.org
www.leb.net/iac/

Σκίτσο του Plantu από το L' EXPRESS 23/1/2003. «Πιστεύω εις έναν πλανητάρχη / πατέρα, παντοκράτορα, / ελεγκτή ουρανού και γης, / ορατών τε πάντων και αοράτων. / Και εις έναν Big Brother, / τον υιόν του Big Father / ... Και εις το χρέμα το Άγιον, / το κύριον, το ζωοποιόν, / το εκ του κεφαλαιοκράτη εκπορευόμενον, / το συν κεφαλαιοκράτη και εργάτη / συμπροσκυνούμενον / και συνδοξαζόμενον, / το λαλήσαν δια των Τραπεζών. / Εις μίαν, αγίαν, καθολικὴν / και μασονικὴν συνωμοσίαν / ομολογῶ εν βόλεμα εις άφεσιν ελευθεριών. / Προσδοκῶ ανάστασιν ζωντανών. / Και Ναγκασάκια του μέλλοντος αιώνος. Αμήν» [1].

Το διαστημικό λεωφορείο Κολούμπια: 17 ακριβώς χρόνια μετά την συντριβή του Τσάλλεντζερ (27/1/1986) και πέντε χρόνια (1998) μετά την έκδοση του βιβλίου του Ρόμπερτ Άντον Ουίλσον «ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟ ΕΛΕΓΧΟΝ» (Everything is Under Control). Το βιβλίο είναι μια ευρεία συλλογή διαφόρων «θεωριών» συνωμοσίας που, σύμφωνα με τον συγγραφέα, ευδοκιμούν «σε περιόδους αγωνίας και αβεβαιότητας». Μήπως κάτω από τον μανδύα του σκεπτικισμού στέλνει κάποιο πολύ επίκαιρο μήνυμα; «Στο βασίλειο των αναζητητών της αλήθειας δεν υπάρχουν ανθρώπινες αυθεντίες. Όποιον προσπαθεί να παίξει εκεί τον άρχοντα τον γκρεμίζουν τα γέλια των θεών», απαντούσε ο Αϊνστάιν στους υλιστές αντιπάλους του (1953).

Ο Μπιν Λάντεν φαίνεται σαν να λέει: «Θέλω να εισβάλλετε στο Ιράκ. Προχωρείστε. Στείλτε μου μια νέα γενιά νεοσύλλεκτων. **Οι βόμβες σας θα τροφοδοτήσουν το μίσος τους για την Αμερική και την επιθυμία τους για εκδίκηση. Οι Αμερικανοί δεν θα είναι ασφαλείς πουθενά.** Σας παρακαλώ, επιτεθείτε στο Ιράκ. Πάψτε να ασχολείσθε με την καταπολέμηση της Αλ Κάιντα. Διχάστε την διεθνή κοινότητα. Προχωρείστε. **Αποσταθεροποιείστε την περιοχή.** Μπορεί να πέσει και το Πακιστάν – χρειαζόμαστε τα πυρηνικά του όπλα. Δώστε στον Σαντάμ την αφορμή να χτυπήσει πρώτος. Μπορεί να σύρει και το Ισραήλ σε σύρραξη. Τέλεια! Σας παρακαλώ, επιτεθείτε στο Ιράκ. Φτιάξτε μου τη διάθεση».

Τα παιχνίδια του φακού και του φωτός αποκαλύπτουν την «σατανική» φυσιογνωμία του Αριέλ Σαρόν, του σκληροπυρηνικού σιωνιστή που εξωθεί τον εκλεκτό του, Τζωρτζ Μπους Τζούνιορ, και την ανθρωπότητα στα άκρα. Γνωρίζει άραγε ότι η «διακριτική σοφία» του **Λάο Τσε** αφορά και τον ίδιο; «*Αν θες να μικρύνεις κάτι / πρέπει πρώτα να το μεγαλώσεις / Αν θέλεις να το αποδυναμώσεις / πρέπει πρώτα να το ενισχύσεις*».

Φαίνεται ότι και στην Ευρωπαϊκή Ένωση ΔΕΝ ελέγχονται τα πράγματα. Το ιδιαίτερα εκφραστικό σκίτσο του Πήτερ Μπρους στο φύλλο των «Times» του Λονδίνου της 29/1/2003 περιγράφει το κλίμα γλαφυρά: **Τα αλληλομαχαιρώματα των Ευρωπαίων ηγετών.** Οι ΟΚΤΩ υπό την Αγγλοσαξονική-Καθολική-Δανική τριάδα έσπευσαν να υπονομεύσουν τον Γερμανο-Φραγκικό άξονα της Κεντρικής Ευρώπης. *Πόλεμος πατήρ πάντων.* Αν και ο Στήβεν ΛεΜπλαν, ανθρωπολόγος του Χάρβαρντ, επιμένει ότι ακόμα και η «αρχαιότητα» του πολέμου δεν τον κάνει κάτι γενετικό άρα αναπόφευκτο για το είδος μας...

Ο Αμερικανός πρόεδρος Τζωρτζ Μπους υπό την σκιά του αντιπροέδρου των ΗΠΑ Ντικ Τσέι (αριστερά) και του προέδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων Ντένις Χόστερτ. Οι κοινοτοπίες των Αμερικανών πολιτικών γίνονται όλο και χειρότερες, λέει ο διάσημος Αμερικανός συγγραφέας **Νόρμαν Μαίηλερ** στο *Newsweek* της 3/2/2003. «*Εδώ και καιρό λέω... ότι η χώρα γίνεται όλο και πιο άξεστη. Και ίσως ολόκληρος ο κόσμος να επηρεάζεται από αυτό, γιατί αυτή την χοντροκοπιά μας την εξαγουμε...*»

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι ΧΙΧ

14 Φεβρουαρίου 2003

Στο κοίλον της Ιστορίας

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

*Όταν οι ήχοι των λεξήμφυτων σημάτων
γίνονται επικηρυγμένο εμβατήριο
μνήμονες οι ποιητές
επικοινωνούν μυστικά
δια του θροΐσματος
του εκλιπόντος λόγου.*

(Στίχοι της Χαράς Τζάνη, 20/8/1998)

Ο εκλιπών λόγος

Είμαστε στις παραμονές του Μεγάλου Καρναβαλιού, που οι ρίζες του βρίσκονται στο απώτερο προϊστορικό μας παρελθόν. Όπως ο Μίρκα Ελιάντε έχει αποφανθεί, το όργιο είναι ένα κοσμογονικό ισοδύναμο του Χάους...

Η βασική φιγούρα στην γιορτή του Καρναβαλιού είναι μια εικόνα διακωμώδησης του παλιού βασιλιά των Σατουρναλίων. Ο μεσαιωνικός «**Επίσκοπος των Παλαβών**», ο «**Ηγούμενος του Παραλόγου**»...

Είμαστε στις παραμονές του «μεγάλου παιγνιδιού» του Κόλπου... Περιμένοντας τους βαρβάρους, οι αναλυτές προσπαθούν να δικαιολογήσουν τα τεκταινόμενα.

...Θέλουν τα ανεκμετάλλευτα αποθέματα πετρελαίου του Ιράκ.

...Θέλουν να ρίξουν τους ανυπότακτους μουλάδες του Ιράν.

...Θα υπονομεύσουν τον ΟΠΕΚ για να προκαλέσουν ενεργειακή κρίση.

...Όχι, στόχος είναι η μοναρχία της Σαουδικής Αραβίας.

Αυτοί, όμως, που ενοχλούν πραγματικά, οι μόνοι που κατάφεραν, προς το παρόν, να αλλάξουν τα «σχέδια» των πλανηταρχών, είναι οι ποιητές.

Στις 12 Φεβρουαρίου, ο Λευκός Οίκος αναγκάστηκε να αναβάλει το σεμινάριο για την ποίηση που σχεδίαζε η Λώρα Μπους με θέμα «Η ποίηση και η αμερικανική φωνή» γιατί οι προσκαλεσμένοι ποιητές εξεδήλωσαν άγριες διαθέσεις απέναντι στις μηχανές του πολέμου που ζεσταίνει ο Λευκός Οίκος.

Μπροστά στην εξέγερση των Αμερικανών ποιητών που μάζεψαν 2.500 αντιπολεμικά ποιήματα στην Ουάσιγκτων και τάστειλαν δώρο στην κυρία Μπους, η φανερή και κρυφή οργουελλική πλανηταρχία απεφάσισε και διέταξε: STOP στον Λόγο...

Οι ελευθερωτές της Βαγδάτης

Ο «πραγματικός πολιτισμός ζει στην Μεσοποταμία», γράφουν οι απεσταλμένοι των ελληνικών εφημερίδων που έφτασαν κιόλας στην πολιορκημένη πρωτεύουσα. «Οι κάτοικοι της Μεσοποταμίας είναι από τους πιο πολιτισμένους λαούς που έχουν πατήσει το πόδι τους

στη γη ολόκληρη... δεν έχουν δίπτατα σπίτια με αλλοδαπή οικιακή βοηθό και πισίνα, δεν έχασαν τις οικονομίες τους στο χρηματιστήριο... δεν έχουν Mc Donald's», γράφει ο Γρηγόρης Ρουμπάνης στην *Ελευθεροτυπία* (γι' αυτό πάνε τα στρατά του Μπους, για να τους δώσουν Mc Donald's βοήθεια).

«Οι κάτοικοι της Μεσοποταμίας είναι χαμογελαστοί και ανυπόκριτα ευγενικοί... θα συνεννοηθούν μαζί σου και θα σε βοηθήσουν. Θα σου χτυπήσουν φιλικά την πλάτη... είναι καθαροί. Τα φτωχικά μαγαζιά τους μπορεί να έχουν φθαρμένους πάγκους και φαγωμένα πατώματα, αλλά συνήθως είναι πεντακάθαρα... Το φαγητό πλούσιο και μοσχοβολιστό. Συνοδεύεται πάντα από πέντε-έξι συνοδευτικά πιάτα (μερίδες όχι δικού μας εστιατορίου, αλλά σπιτικές) στην ίδια τιμή, που μόνο αυτά αρκούν για να χορτάσουν τρεις άνθρωποι. Μόλις σηκωθούν από το τραπέζι πλένουν πάλι τα χέρια τους και πάνε στην ευχή του Θεού».

Γιατί οι κάτοικοι της **Μεσοποταμίας**, όπως και οι κάτοικοι της **Αιγύπτου**, όπως και οι κάτοικοι της **Ελλάδας** δεν κοιβαθούν μόνο το όνομα των παλιών πολιτισμών τους, του παλιού πολιτισμού καλύτερα. Είναι οι ίδιοι πραγματικά πολιτισμένοι και όχι «εκσυγχρονισμένοι» βάρβαροι. Και είναι πολιτισμένοι για έναν και βασικό λόγο πάνω απ' όλα. Γιατί κανείς δεν μπόρεσε να τους αφανίσει. Αυτό που πρέπει να μάθουν οι «Ελευθερωτές της Βαγδάτης» είναι ότι **όσο ο Τίγρης και ο Ευφράτης θέλουν, οι κάτοικοι της Μεσοποταμίας θα υπάρχουν...** Τα πετρέλαια και οι Αμερικανοί θα έλθουν και θα παρέλθουν.

Αυτό το ξέρουν οι παλιοί λαοί.

Οι Σταυροφόροι ξανάρχονται...

...Ο ισχυρός άνδρας της Αιγύπτου, βεζήρης **αλ-Αφντάλ Τσαχινσάχ**, δεν έκρυψε την ικανοποίησή του, όταν **οι απεσταλμένοι του Αλεξίου Κομνηνού** ήρθαν να του αναγγείλουν, τον Απρίλιο του 1097, την άφιξη πλήθους Φράγκων ιππέων στην Κωνσταντινούπολη και την απαρχή της επίθεσής τους στην Μικρά Ασία. Ο αλ-Αφντάλ, ...έστειλε στον αυτοκράτορα τις ευχές του για επιτυχία και ζήτησε να είναι ενήμερος ως φίλος, για την πρόοδο της εκστρατείας...

Στρατιωτικός, αρμενικής καταγωγής, ο άρχοντας της Αιγύπτου, δεν συμπαθεί καθόλου τους Τούρκους και τα προσωπικά του αισθήματα ταυτίζονται με τα συμφέροντα της Αιγύπτου. Από τα μέσα του αιώνα, η πρόοδος των Σελτζούκων ροκάνιζε το έδαφος του χαλιφάτου των Φατιμίδων, ταυτόχρονα μ' αυτό της βυζαντινής αυτοκρατορίας. Ενώ οι Έλληνες έβλεπαν την Αντιόχεια και τη Μικρά Ασία να φεύγουν από τον έλεγχό τους, οι Αιγύπτιοι έχαναν τη Δαμασκό και την Ιερουσαλήμ που κατείχαν επί έναν αιώνα. Μεταξύ **Καΐρου** και **Κωνσταντινούπολης**, καθώς και μεταξύ αλ-Αφντάλ και Αλεξίου, εδραιώθηκε μια ισχυρή φιλία. Αλληλοσυμβουλευόνται, ανταλλάσσουν πληροφορίες, κάνουν κοινά σχέδια. Λίγο πριν έρθουν οι Φράγκοι, οι δύο άνδρες πιστοποιούν με ικανοποίηση ότι η αυτοκρατορία των Σελτζούκων υποσκάπτεται από εσωτερικές διαμάχες. Τόσο στην Μικρά Ασία όσο και στη Συρία έχουν εγκατασταθεί μικρά αντίπαλα κράτη. Έφτασε η ώρα της εκδίκησης εναντίον των Τούρκων; Μήπως είναι η στιγμή για τους Αιγύπτιους και τους Έλληνες να ανακτήσουν τις χαμένες κτήσεις τους;

...Η αντιπροσωπεία που έστειλε στην Αντιόχεια (ο αλ-Αφντάλ) ...πρότεινε στους Φράγκους μια ακριβοδίκαιη μοιρασιά. Αυτοί θα πάρουν την βόρεια Συρία. Κι αυτός τη νότια, δηλαδή την Παλαιστίνη, τη Δαμασκό και τα παράλια έως τη Βηρυτό.

...Παραδόξως, η απάντησή τους ήταν αόριστη. ...Όταν τον Ιανουάριο του 1099 οι Φράγκοι ξαναρχίζουν αποφασιστικά την πορεία τους προς το νότο, ο αλ-Αφντάλ ανησυχεί.

Στέλνει γρήγορα έναν έμπιστο απεσταλμένο του στην Κωνσταντινούπολη, να συμβουλευτεί τον Αλέξιο που του κάνει, σ' ένα περίφημο γράμμα, την πιο συνταρακτική ομολογία: ο βασιλιάς δεν ασκεί πια κανένα έλεγχο στους Φράγκους.

...Πράγματι, ο βασιλιάς τους στέλνει –τον Απρίλιο του 1099, κατά την πολιορκία του Άκρα- ένα μήνυμα, ζητώντας τους να αργοπορήσουν την αναχώρησή τους

για την Παλαιστίνη, προφασιζόμενος ότι θέλει να πάει και ο ίδιος για να ενωθεί μαζί τους. Από την πλευρά του, ο άρχοντας του Καΐρου στέλνει στους Φράγκους νέες προτάσεις συμφωνίας. Εκτός από τη μοιρασιά της Συρίας, διασαφηνίζει την πολιτική του έναντι της ιερής πόλης: **θρησκευτική ελευθερία** απόλυτα σεβαστή και δυνατότητα για τους προσκυνητές να επισκέπτονται την πόλη όποτε θέλουν, αλλά με τον όρο να πηγαίνουν σε μικρές ομάδες και άοπλοι. Η απάντηση των Φράγκων ήταν:

«Θα πάμε στην Ιερουσαλήμ όλοι μαζί, σε παράταξη μάχης και με τις λόγχες υψωμένες!»...

(Απόσπασμα από το βιβλίο *Οι Σταυροφορίες από την σκοπιά των Αράβων* του Αμίν Μααλούφ, Εκδόσεις **Νέα Σύνορα – Α. Λιβάνη**).

Ζήτημα Πίστης

«Μπροστά ανεμίζει το μπαϊράκι του μεγάλου δούκα της Κάτω Λοθαριγγίας, του δυνατού δούκα της Βραβάντης **Γκοντεφρουά ντε Μπουγιόν** που κρατάει από βαλλώνικο και γαλλικό αίμα. Ο ξανθογένης, ο ψηλάρας, ο γερός και γενναίος δούκας Γοντεφρουά, που πίστεψε στα σωστά του ότι πάνε να λευτερώσουνε τους Αγίους Τόπους και ζώστηκε το σπαθί του με τέτοιο σκοπό, έχει μπη μπροστά, σιδερόφραχτος σαν ψυγείο του πάγου, με το γαντοφορεμένο χέρι του λεβέντικα στη μέση, με καμαρωτό σταυρό πάνω στο στήθος. Ξοπίσω του ακολουθεί καβάλα και κατά τίτλους όλη εκείνη η κλίκα των ιπποτών με τα λοφία πάνω στην περικεφαλαία και τις σημαίες πλάϊ τους, πάνω στον ιπποκόμο, καμαρωτοί, σιδερένιοι, ίδια σουρωτήρια των μακαρονιών, με τους βάρδους, τα παιδόπουλα, την ακολουθία τους, καμμιά χιλιάδα καβαλάρηδες όλοι-όλοι κι' ύστερα ξετυλίγεται η λίνεα του κοσμάκη, με τον ελαφρό οπλισμό, τις βαλίστρες, τα τόξα, τα σπαθάκια τους, τις χρωματιστές στολές τους, πούχουνε η καθεμιά τα διακριτικά τους, έτσι για να διακρίνονται από τον όχλο, που ακολουθεί τελευταίος με γυναίκες, παιδομάνι, πόρνες, σκυλιά, υπερέτες, δούλους και κλέφτες.

«Εις το όνομα του Κυρίου ημών» όλη τούτη η βρώμια μαρίδα, ευλογημένη από τον πάπα, περπατάει εύθυμη και κυττάει πώς θα την βολέψει από μάσα. Αλλοίμονο στα κοτόπουλα, στα γουρούνια και στις γίδες που πέφτουνε στο δρόμο της. Τα μπροστινά τούμπανα κι' οι τρουμπέττες δεν παίρνουνε χαμπάρι τι γίνεται στις πίσω γειτονιές. (...)

Δεκέμβρης, λοιπόν, νάσου το πρώτο κλιμάκιο στα βυζαντινά χώματα. Ήρθανε τα χαμπάρια στον δικό μας τον Αλέξιο, που άρχισε να τραβάη τα γένια του.

Κάλεσε τους πιουλάριους του η ασίδα ο Αλέξιος, ήρθανε όλοι με τις κελεμπίες τους, τα χρυσάφια και τα κεντήματά τους, τους έβαλε να κάτσουνε γύρω-γύρω και τους σφύριξε τα μαντάτα: «Τώρα δεν έχουμε να κάνουμε με τ' αληταριό το ανοργάνωτο. Τώρα είναι στρατός ντυμένος στο σίδερο και πρέπει να τον χορέψουμε με την εξυπνάδα. Κάντε το κοροΐδο στην ανάγκη».
(...)

«Αυτά τα κοροΐδα τα φράγκικα, όλα τα κάνουνε για την αρπαγή. Εμείς γι' αυτούς είμαστε χειρότεροι από τους Τούρκους, είμαστε αιρετικοί. Κι' επειδή, σαν καθάρματα που είναι, ξέρουνε να πολεμάνε, άστους να τους βάλουμε μπροστά να τσακιστούνε με το Ισλάμ».

«Φράγκος μη μας βιάσει»

(...)

Ζυγώνανε τα Χριστούγεννα, 23 του Δεκέμβρη 1096, όταν δώσανε οι βιγλάτορες σήμα για το λεφούσι που ζύγωνε. Ο Αλέξιος καβάλησε το άτι του το άσπρο, πήρε την ακολουθία του, πάνω στα κάστρα ταμπουρωθήκανε καλού-κακού οι στρατιώτες και οι λόχοι κρούσεως μένανε έτοιμοι πίσω από τις καστρόπορτες, βγήκε ο αυτοκράτορας ν' ανταμώση τον δούκα, μπροστά οι άσπρες σημαίες της χαράς, πίσω και πλάϊ τους ο **αυτοκρατορικός αετός**, αντίκρυ τα βαλλώνικα κόκκινα και λευκά χρώματα με τα σκαλισμένα λιοντάρια και τα

οικόσημα. (...)

Γιορτή στο παλάτι, δοξολογίες στη μητρόπολη, να χτυπάνε οι καμπάνες χαρούμενα για τους «αδελφούς απελευθερωτάς» -**από τότε έχει μείνει αυτός ο ορισμός των απελευθερωτών που δίνεται στους λωποδύτες**- εξηγήσεις αμοιβαίες, αγάπες, κι' ύστερα ο Αλέξιος τόσκασε το παραμύθι.

«Γκοντεφρουαδάκο, αδελφούλη μου, όλα καλά και άγια, **αλλά δω είμαστε κράτος, αυτοκρατορία και έχουμε δικιά μας συνήθεια. Και λοιπόν σαν κράτος που είμαστε και σαν άνθρωποι που πολεμάμε αιώνες για την ελευθερία μας, δεν γίνεται να καταντήσουμε τσογλάνια των δυτικών, έτσι δηλαδή επειδή μούρθατε πνιγμένοι στο σιδερικό.** (...)

Σύμμαχοι-Σύμμαχοι, όχι όμως και μπάτε σκύλοι αλέστε, αυτά οι σημερινοί Έλληνες δεν τα σηκώνουνε, δεν ξέρω τι θα κάνουνε οι παρακάτω, τώρα σεβόμαστε τον εαυτό μας, γι' αυτό είμαστε και αυτοκρατορία».

Δεν τ' άρεσε η κουβέντα του ξανθού του Βαλλώνου. Πρώτον, αυτός είχε αυτοκράτορά του τον άγιο πάπα! Ύστερα, αυτοί οι Έλληνες, ο διάολος να τους πάρη, είναι αιρετικοί! Πώς θα προσκυνήση έναν αιρετικό αυτοκράτορα; Γίνεται;

Καυγαδάκι, λοιπόν, παράτησε το φαί στη μέση ο Γκοντεφρουά κι έφυγε να πάη στο στρατόπεδό του πολύ σεκλετισμένος. Κι' ο Αλέξιος μάζεψε τους ανθρώπους του. «**Βαράτε τους τώρα πούναι λίγοι, γιατί άμα πολλέψουνε θάχουμε χειρότερα**». Μαζέψανε τον κόσμο τους οι χιλίαρχοι κι οι εκατόνταρχοι, όλα παιδιά ψημένα από τους πολέμους με τους Βουλγάρους, πέσανε πάνω στους σιδερόφραχτους και τους δώσανε μια στο ψαχνό. Ο Γκοντεφρουά, μ' όλη του την παλληκαριά, τόνοιωσε ότι δεν τάβγαζε πέρα. Έστειλε έναν κήρυκα να σταθή μπροστά από τους Βυζαντινούς, χτυπήσανε τα κέρατα και δήλωσε:

«Καλά, μην βαράτε, δηλώνω υποταγή».

Σταμάτησε το κακό, ξαναβαρέσανε οι καμπάνες χαρμόсуνα, στολίστηκε η μεγάλη εκκλησιά και μπήκε πια ο Γκοντεφρουά ντε Μπουγιόν με τους ιππότες του να προσκυνήση τον αυτοκράτορα. (...) Κι' ο Αλέξιος, θεατρίνος, έξυπνος και θριαμβευτής, σηκώθηκε, τον φίλησε, τον πήρε κοντά του, τον υιοθέτησε.

Έτσι ενεργούσε τότε η Ελληνική διπλωματία. »

(Απόσπασμα από το βιβλίο *Σταυροφορίες* του Νίκου Τσιφόρου, Εκδόσεις **Ερμής**).

*«...Λοιπόν αν θες αυθέντη μου τα κάστρα να τα πάρης
κι εμείς το γένος των Ρωμιών, δούλοι σου ν' αποθάνουμε
τούτο ζητούμε, λέγουμε μεθ' όρκου να μας πείσης
από του νυν κι έμπροσθεν Φράγκος μη μας βιάση
ν' αλλάξουμε την πίστη μας και Φράγκοι να γενούμεν».*

(Από το *Χρονικόν του Μορέως*, όπου ο Βιλλαρδουΐνος συγκαλεί τους προεστούς για να του θέσουν τους όρους της παράδοσης κι εκείνοι απάντησαν)

Όσο θυμούνται οι παλιοί Λαοί...

Η νέα «διεθνής των πολιτών» γεννιέται αύριο, **Σάββατο 15 Φεβρουαρίου 2003**, καθώς εκατομμύρια ανθρώπων θα διαδηλώνουν κατά της **Νέας Τάξης Πραγμάτων**. «Ανάψτε ξανά τις ανθρακικές», όπως θα έλεγε ο *κομμαντάντε*. Με το ισχυρό μήνυμα ότι «ο κόσμος δεν είναι εμπόρευμα», μια άλλη παγκοσμιοποίηση παίρνει σάρκα και οστά, λέει ο Γάλλος φιλόσοφος **Ενγκάρ Μορέν** στο περιοδικό *Alternatives Internationales*, [Ελευθεροτυπία 9/2/2003](#). Στο νέο του βιβλίο με τίτλο «Στο κίλον της ιστορίας», ο συγγραφέας **Γιώργος Καραμπελιάς** καταγράφει την οργή και την αηδία των λαών για τα φαινόμενα του ιμπεριαλισμού της «παγκοσμιοποίησης».

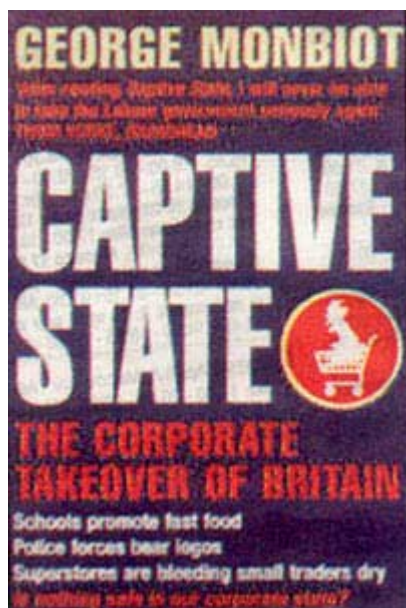

Το μεγάλο τσίρκο των «νέων σταυροφόρων» ανοίγει τις πόρτες του... Περάστε! Καθώς το πιο διάσημο καρναβάλι πλησιάζει στο Ρίο ντε Τζανέιρο, τα εργαστήρια κατασκευάζουν πυρετωδώς αποκριτικές μάσκες **με την φάτσα του Μπους και του Σαντάμ**. Τα τύμπανα του πολέμου αρχίζουν σε ρυθμό σάμπας... Προς τιμήν του Κρόνου πάντα...

Πίσω από την μάσκα του πλανητάρχη Μπους, μια άλλη Αμερική κρύβεται. Οι διανοούμενοι στις ΗΠΑ ξεσηκώνονται. Την δύναμή τους καταγράφει η ιστοσελίδα [Moueon.org](#). Στο νέο «πολιτικό κόμμα», με χιλιάδες μέλη στις ΗΠΑ, μετέχουν σύμβολα των επαναστατικών δεκαετιών του '60 και του '70, όπως η **Τζόαν Μπαέζ**, που

ξανάρχισε τις συναυλίες, και ο κινηματογραφικός «Κέννεντυ» **Μάρτιν Σην**, που διακρίνονται εδώ δίπλα στον ιερέα **Σέσιλ Γουίλλιαμς**, στην μεγάλη αντιπολέμική διαδήλωση στο Σαν Φρανσίσκο. Υπ' όψιν ότι οι εκπρόσωποι των μεγάλων ιστορικών θρησκειών είναι όλοι ΚΑΤΑ του πολέμου. Το ίδιο συμβαίνει και με την επίσημη Λουθηρανική εκκλησία της Αμερικής. **Οι «γκουρού» του πολέμου κρύβονται πίσω από τις διάφορες νεο-προτεσταντικές, φιλο-σιωνιστικές ΣΕΚΤΕΣ** που έχουν αλώσει τον Λευκό Οίκο. Όπως και με το Βατικανό, όπου λυπάται κανείς αυτό το γεροντάκι του Πάπα Βοϊτούλα που μιλάει για ΕΙΡΗΝΗ και γύρω του οργιάζει το παρασκήνιο της φοβερής σέκτας του **OPUS DEI** το οποίο στήνει το φιλοπολεμικό παιγνίδι μαζί με τον Μπους. Οι ΟΚΤΩ φιλοπολεμικές φωνές της Ε.Ε. ανήκουν στην πλειοψηφία τους στο καθολικό χταπόδι (**OCTOPUS**) που έχει τυλίξει τον Πάπα και έχει θέσει το Βατικανό εν αιχμαλωσία...

Το χρονικό της Αιχμαλωσίας. Ένα από τα πιο πολυδιαβασμένα βιβλία της εποχής είναι το *Captive State*, *Αιχμάλωτο Κράτος* (εκδ. «Ραη», Λονδίνο), που αναφέρεται στην **κατάληψη της Βρετανίας από τις πολυεθνικές**. Ο συγγραφέας **Τζωρτζ Μπουμπιότ** περιγράφει αυτό που όλοι διαισθάνονται πλέον: οι «ανώνυμες» πολυεθνικές που βρίσκονται στα χέρια των σκοτεινών **ΕΠΙΚΥΡΙΑΡΧΩΝ** έχουν καταλάβει ουσιαστικά την εξουσία και κυβερνούν τους πολίτες ως αιχμαλώτους τους. Ο Τζωρτζ Μπουμπιότ θεωρεί ότι οι πολίτες δεν έχουν άλλη επιλογή από του να συγκρουσθούν με τις πολυεθνικές. «Ο αγώνας μεταξύ ανθρώπων και εταιρειών», γράφει, «θα είναι ο καθοριστικός αγώνας του 21ου αιώνα. Εάν νικήσουν οι πολυεθνικές, η ελεύθερη δημοκρατία θα φθάσει στο τέλος της».

Ο Κρόνος καταβροχθίζει τα παιδιά του. Η Ισραηλινή κυβέρνηση έγινε έξαλλη με το σκίτσο της εφημερίδας *Ιντιπέντεντ* που εικονίζει τον Σαρόν να καταβροχθίζει ένα παιδί και να λέει, «**Τι τρέχει... Δεν έχετε ξαναδεί πολιτικό να φιλάει μικρά;**» Η γελοιογραφία δημοσιεύτηκε επιδεικτικά την Ημέρα Μνήμης του Ολοκαυτώματος. Ο σκιτσογράφος Ντέιβ Μπράουν χρησιμοποιεί τον συμβολισμό του κλασικού «**αιματηρού λίβελλου**» για τους Εβραίους που

στην ευρωπαϊκή παράδοση «δολοφονούν αθώα παιδιά για να τους πιουν το αίμα»... Η ισραηλινή κυβέρνηση και οι απολογητές της έχουν πυροδοτήσει έναν νέο κύκλο αντιεβραϊσμού διεθνώς και σέρνουν για άλλη μια φορά τον εβραϊκό λαό σε αδιέξοδο. Αυτό φοβούνται και οι προοδευτικοί Εβραίοι διανοούμενοι και ενώνουν τις φωνές τους κατά του ολοκληρωτισμού του Σαρόν και του φιλοσιωνιστικού λόμπυ της Αμερικής.

Η μετασοβιετική ευφορία του καπιταλισμού παίρνει τέλος (Σκίτσο της γαλλικής εφημερίδας *Le Monde*). Στη θέση της έρχεται η αβεβαιότητα για το μέλλον καθώς όλο και περισσότεροι άνθρωποι στον κόσμο ζουν με λιγότερο από ένα ευρώ την ημέρα. Οικονομίες καταρρέουν, νοικοκυριά υπερχρεώνονται, φορολογικοί παράδεισοι και κερδοσκόποι κατακλέβουν τον πλούτο των ανεπτυγμένων χωρών και καταστρέφουν το περιβάλλον των αναπτυσσόμενων. Η καταστολή και η παραβίαση της προσωπικής ζωής γενικεύεται με τα νέα τεχνολογικά τέρατα. Το χάπι δεν χρυσώνεται πια. Το σύστημα κινδυνεύει να διαλυθεί σε κομμάτια όπως το *Columbia* (αλήθεια, γιατί το γεγονός της συντριβής του θάφτηκε γρήγορα στα δελτία ειδήσεων; Τι φοβούνται;).

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι ΧΧ

28 Φεβρουαρίου 2003

Η Μάχη της Αθήνας

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

*Στη λεκάνη της Μεσογείου ευτυχώς ακόμη
Πολιτικοειδείς εκρήξεις Κατράντζοντας
από Σταδίου τόπον μέχρι Μινιόν
Ετοιμόρροπος ουρανός
νέφος απροσπέλαστον
βιομηχανικά αναπνέοντας
αζήτητα και μη χειρότερα
Στη στροφή Αχαρνών*

*Κόσμος αφηρημένος σε λεωφορεία
Νοσταλγίες δεκαετίας σε φορεία.*

(Ποίηση Ντίνου Σιώτη, *Κλιματιζόμενοι Διάδρομοι*, 1986) [1]

Πόλεμο στον Πόλεμο της Αυτοκρατορίας

Εκατομμύρια άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους του κόσμου για να διαδηλώσουν κατά της σχεδιαζόμενης επιδρομής στη Μέση Ανατολή. Σε μια στιγμή της παγκόσμιας ιστορίας που είναι, για πολλούς λόγους, μοναδική, μια στιγμή που είναι δυσοίωνη, αλλά επίσης και γεμάτη ελπίδα, όπως λέει ο Νόαμ Τσόμσκι στο Znet.

Συναντηθήκαμε ξανά όλοι μαζί στην Αθήνα... ψύχραιμοι και τρυφεροί..., μπλεγμένοι σ' ένα διαβολικό παζάρι. Την ώρα που ο κόσμος μας γίνεται όλο και πιο παράλογος...

Αν νικήθηκε στο Βιετνάμ η αυτοκρατορία, μπορεί να νικηθεί και τώρα. Η «αυτοκρατορία» των ΗΠΑ που φαντάζει παντοδύναμη, στην πραγματικότητα είναι πιο υπονομευμένη από τη ρωμαϊκή αυτοκρατορία στην φάση της παρακμής της. Ο Τζωρτζ Μπους αν καταφέρει να γιορτάσει την καταστροφή της Βαγδάτης και την εξαφάνιση μιας σημαντικής κοιτίδας του ανθρώπινου πολιτισμού πριν 5.000 χρόνια, θα μείνει στην ιστορία ως ένας σύγχρονος παρακμιακός Νέρων. Όσο αίμα και θάνατο κι αν σκορπίσει δεν θα μπορέσει να αναζωογονήσει την αμερικανική οικονομία που βουλιάζει μέσα στην κρίση και τα σκάνδαλα της «δημιουργικής λογιστικής» και οδηγεί στην οικονομική κατάρρευση οικονομικών μεγαθηρίων.

Οι νόμοι της ιστορίας θα αποδειχτούν και πάλι ισχυρότεροι από τις βόμβες ενός ανοϊκού και μη εκλεγμένου προέδρου.

Αριστοφανική Αθήνα και ...Μπους

Ακόμα και ο σημερινός πρόεδρος των ΗΠΑ, που δεν φημίστηκε ποτέ για τις πνευματικές του ικανότητες, μαθαίνουμε ότι έχει καλέσει στον Λευκό Οίκο τον καθηγητή Βίκτωρ Χάνσον [2] για να τον πληροφορήσει ποια διδάγματα του Θουκυδίδη βοηθούν στην κατανόηση της σύγχρονης εποχής.

Μια επιβεβαίωση του πόσο έχει επηρεάσει η αρχαία Ελλάδα την αμερικανική διάνοηση από τα μέσα του 18ου ως τις αρχές του 20ου αιώνα.

Ένας άλλος διάσημος πρόγονός μας βρίσκεται στο επίκεντρο της μεγαλύτερης αντιπολεμικής κινητοποίησης των τελευταίων δεκαετιών.

Ο **Αριστοφάνης** θα διαδηλώσει σε διάφορα μέρη του κόσμου κατά του πολέμου του πλανητάρχη και των Επικυρίαρχων της Νέας Τάξης.

Την Δευτέρα, 3 Μαρτίου, το **«Lysistrata Project»** θα παρουσιάσει σε 49 χώρες και στις 50 Πολιτείες των ΗΠΑ διάδορα δρώμενα μέσα από 817 –και όχι μόνον- αναγνώσεις του αριστοφανικού έργου «Λυσιστράτη».
Ετοιμάζονται «δράσεις» στη Νέα Υόρκη, στην Αθήνα, στη Ρωσσία, στην Κίνα μέχρι την Χαβάη και την Ισλανδία.

Στη δημιουργία του «Lysistrata Project» πρωτοστάτησε η θεατρική συγγραφέας Κάθριν Μπλουμ. Το κεντρικό σύνθημα του «Σχεδίου Λυσιστράτη» είναι «Think Globally, Act Locally»: **«Σκέψου Παγκόσμια, δράσε τοπικά».**

Η ελληνική συμμετοχή περιλαμβάνει δρώμενα στα περισσότερα θέατρα της Αθήνας. Οι

καλλιτέχνες είναι άτομα ενεργά που δεν εκφράζουν μια αόριστη φιλειρηνική διάθεση αλλά αντιδρούν αδιαπραγμάτευτα στην επικίνδυνη, για την ελευθερία και ειρήνη, επιθετικότητα της Αμερικής.

Η διαχρονικότητα του μηνύματος της Αθήνας

«Στην πλάστιγγα της Ιστορίας δεν βαραίνουν τόσο ούτε η τυπική γενναιότητα αλλά ούτε αυτό που αποκαλούμε προσφορά υπηρεσιών: **μοναδικό κριτήριο για την απονομή του στέφανου της δόξας αποτελεί η αξία της υπόθεσης... Ποτέ άλλοτε στον ρου της Ιστορίας δεν μεσουράνησε σε τέτοια λαμπρότητα η κατίσχυση της πνευματικής δύναμης επάνω στην ποσότητα**, σε μια μάζα με ένα όχι ευκαταφρόνητο μέγεθος...»

Το παράθεμα αυτό είναι από το corpus των πανεπιστημιακών παραδόσεων του **G.W.F. Hegel** στο πανεπιστήμιο του Βερολίνου κατά τα έτη 1822-1831.

Ο πατέρας του νεότερου ιστορικού στοχασμού της Δύσης επισημαίνει την θεμελιακή σημασία για την εξέλιξη του δυτικού πολιτισμού που είχε η μάχη της Αθήνας του 480 π.Χ. Χάρη στην απόφαση να μην παραδώσουν «γη και ύδωρ», οι Αθηναίοι διατήρησαν την εσωτερική τους ελευθερία και στερέωσαν τη δημοκρατία.

Ένα διαχρονικό και ιδιαίτερα επίκαιρο και χρήσιμο στις μέρες μας μήνυμα, την ώρα που η σύγχρονη αυτοκρατορία αποφάσισε να τρομοκρατήσει όλο τον κόσμο και να τον θέσει κάτω από έναν απόλυτο αυθέντη.

Ένα μήνυμα που το γνώριζε καλά μια Αμερική που ήταν μακριά από τον αμοραλισμό και τον ιμπεριαλισμό.

Αυτή ήταν η Αμερική που αγαπούσε ο **Ουώλτ Ουϊτμαν (Walt Whitman, 1819-1892)**, ο μεγάλος εθνικός ποιητής των Ηνωμένων Πολιτειών. Είναι αυτός που έγραψε το περίφημο ποίημα «**Oh Captain, my captain**» που ενέπνεε τους επαναστάτες μαθητές του «Κύκλου των χαμένων ποιητών». Πρόκειται για ένα κείμενο που ο ποιητής έγραψε την επομένη της δολοφονίας του Λίνκολν τον οποίο συγκρίνει με έναν καπετάνιο που πεθαίνει μόλις το πλοίο του επιστρέφει στο λιμάνι αφού έχει αντιμετωπίσει χίλιες καταγίδες.

Πριν από αυτή την Αμερική, δεν υπήρχαν παρά φεουδαρχικά κράτη ευθυγραμμισμένα πίσω από τους δεσπότες τους. Γεννήθηκε τότε μια χώρα της οποίας το πνεύμα εκδηλώνεται μέσα από την αθωότητα των κατοίκων της, ανθρώπων απλών με ενθουσιασμό, με πνεύμα συμβίωσης και περιπέτειας, με όρεξη για νέες επιχειρήσεις, με θάρρος και φιλία.

Η Αμερική που αγαπούν οι αληθινοί Αμερικανοί: ούτε δόγματα, ούτε καθοδήγηση, ούτε αφεντικά. Η Αμερική των απέραντων πεδιάδων, του ανοικτού αέρα, των καινούργιων συνόρων, της δουλειάς και της χαράς. Χωρίς ταπείνωση ούτε υποταγή.

Αυτά, για να μην πέφτουμε και στην παγίδα του κεντροευρωπαϊκού «αντιαμερικανισμού». Έγιναν ξαφνικά «περιστερές» όσοι έλεγαν *ναι* στον πόλεμο στη Σερβία, *ναι* στο Κόσσοβο, *ναι* στο Αφγανιστάν...

Άντε και καλό κουράγιο γιατί από την επόμενη Δευτέρα, 3 Μαρτίου, στην Αθήνα δοκιμάζεται για άλλη μια φορά η Δημοκρατία... Προσοχή στις *ειδούς του Μαρτίου, Captain ...*

[1]. Ο Ντίνος Σιώτης ανήκει στην Γενιά του '70. Γεννήθηκε το 1944 στην Τήνο. Σπούδασε Νομικά και έφυγε για την Αμερική. Έζησε στο Σαν Φρανσίσκο, την Οτάβα του Καναδά και τη Νέα Υόρκη. Έχει εκδόσει έξι περιοδικά εκ των οποίων εξακολουθεί να υφίσταται το *Aegean*

Review (1986 έως σήμερα). Η ποίησή του έχει μεταφραστεί στα αγγλικά και σε πολλές άλλες γλώσσες. Γράφει ποίηση και στα αγγλικά.

[2]. Ο καθηγητής Victor Davis Hanson είναι συγγραφέας μεταξύ άλλων του μεταφρασμένου στα ελληνικά βιβλίου «Ποιος Σκότωσε τον Όμηρο».

[3]. Ποίηση Γιώργου Μπασδέκη, *Το φως κοντά στο μηδέν*, 1983. Ο Γ. Μπασδέκης γεννήθηκε το 1950. Ποιήματά του έχουν μελοποιηθεί από τον Τάσο Γκρους και αποδοθεί από τη Νένα Βενετσάνου στον δίσκο *Μορφές*.

[4]. ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ – NATIONAL HYMN, *Ένα θεώρημα για την ομαδικότητα*, Σκηνοθεσία Μιχάλη Μαρμαρινού στο θέατρο Θησείων.

[5]. Στίχοι από την συλλογή «Φυσιοδρόμιο» του Κύπριου ποιητή Ανδρέα Γεωργιάδη βραβευμένου με το διεθνές βραβείο "JEAN MONNET".

«Όταν φτάσαμε στο Γούντστοκ, ήμαστε μισό εκατομμύριο άνθρωποι. Και όπου και αν κοιτούσες, υπήρχε τραγούδι και γιορτή. Εκείνη τη νύχτα ονειρεύτηκα πως είδα τα βομβαρδιστικά που έσκιζαν με τα οπλοπολυβόλα τους τον ουρανό, να γίνονται πεταλούδες. Είμαστε χρυσόσκονη, προερχόμαστε από κάρβουνο διεσεκατομμυρίων ετών. Είμαστε χρυσαφένιοι. Απλώς μπλεχτήκαμε σ' ένα διαβολικό παζάρι. Και πρέπει να γυρίσουμε πίσω στον κήπο». **Τότε που τραγουδούσε η Τζόνι Μίτσελ...**

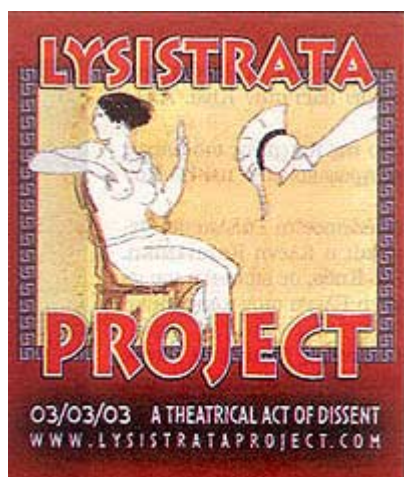

Το πιο ισχυρό κράτος της ανθρώπινης ιστορίας διεκήρυξε φωναχτά και αλύπητα ότι θα κυβερνήσει τον κόσμο με την βία: «**Το μηδέν κερδίζει έδαφος**»,

θάλεγε ο ποιητής. «Τοκογλυφία και υπεραξίες εξανεμίζουν της γης την υψιπέτεια». Και ο χρόνος προσπαθεί να βρει υπόσταση «στις υψηλές θερμοκρασίες της ιστορίας». [3]

«Η εφημερίδα θα εκδιώξει τα ταλέντα όπως η Αθήνα εξοστράκισε τον Αριστείδη. Θα δούμε τις εφημερίδες (σ.σ.: βλέπε σήμερα τα ΜΜΕ), που είχαν στην αρχή σαν διευθυντές άνδρες με ήθος, να διευθύνονται στην συνέχεια από μετριότητες, από τις ελαστικές συνειδήσεις που' ναι προικισμένες με την υπομονή και τη δειλία, αυτές τις ιδιότητες που δεν συναντώνται στα θαρραλέα πνεύματα. Ή να διευθύνονται πάλι από μπακάληδες με αρκετά χρήματα με τα οποία θα εξαγοράζουν κονδυλοφόρους... Κι όσο πιο μεγάλο θάναι το κακό, τόσο περισσότερο θάναι ανεκτό, μέχρι τη στιγμή που η πλήρης σύγχυση, λόγω της πληθώρας των εφημερίδων, θα κυριαρχήσει όπως στη Βαβυλώνα...» **Επίκαιρο απόσπασμα από το μυθιστόρημα του Μπαλζάκ του 19ου αιώνα Χαμένες ψευδαισθήσεις που υπήρχε στην προκήρυξη της 2/2/89 της 17N μετά την επίθεση κατά του εισαγγελέα Ανδρουλιδάκη. Μέσα σε όλα και η μακάβρια επικαιρότητα της 17N... Η Αθήνα (γιατί έπρεπε να μιλάμε για αθηναϊκή τρομοκρατία και όχι ελληνική) έχει άλλο ένα γραμμάτιο ανοικτό να ξεπληρώσει.**

Οι Ιρακινοί διαβάζουν το Κοράνι και προσεύχονται: Να μην γίνει πόλεμος. Ίνσαλα! (ανταπόκριση της *ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ* 27/2). Αυτή η χώρα νοιώθει πως απειλείται, περικυκλώνεται, περικλείεται από μια ακατανίκητη υπερδύναμη –και τι κάνει; Φορά το πιο παλιό και γιορτινό της φόρεμα και, γιατί όχι, την ωραιότερη λαϊκή της ενδυμασία, και χορεύει τους πιο παλιούς και παραδοσιακούς χορούς της. Τραγουδά. Δείχνει και διηγείται, κάτω από μια τέτοια απειλή, τις πιο ειρηνικές και πιο αθώες εικόνες της, έστω και αν οι εικόνες λένε συχνά ψέματα, τώρα, στην ανάγκη και την πίεση, λένε μια φορά την αλήθεια. [4]

Μπους: «Εάν έχετε τα όπλα θα γίνει πόλεμος, εάν δεν τα βρούμε πάλι θα γίνει πόλεμος». Σαντάμ: «Είσαι και το πρώτο λαμόγιο, αδελφάκι μου».

Το εξώφυλλο της αμερικανικής επιθεώρησης κριτικής και πολιτικού προβληματισμού ZMagazine του Δεκ. 2002. Ο υπουργός Άμυνας των ΗΠΑ φαίνεται να λέει: «Αν έχω συμβουλευτεί τους στρατηγούς (GENERALS) για τον πόλεμο με το Ιράκ; Μα και βέβαια. Την GENERAL DYNAMICS, GENERAL MOTORS, GENERAL ELECTRIC...» «Οι δεινόσαυροι κάλεσαν γενική συνέλευση. Πρώτος μίλησε ο τυραννόσαυρος. - Συνερπετά, με τυραννεί μια σκέψη. Κινδυνεύει η ύπαρξή μας... Πρέπει να δείξουμε την πυγμή μας. - Συμφωνώ με τον προλαλήσαντα, βροντοφώναξε ο βροντόσαυρος. Η κατάστασή μας είναι δεινή αγαπητοί δεινόσαυροι Πρέπει να χαραχθεί μια κοινή γραμμή (...) Σήμερα βρέθηκαν τα απολιθώματά τους Κάποιοι κροκοδείλιοι που επέζησαν χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για τους χαμένους συγγενείς». [5]

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXI

14 Μαρτίου 2003

Η σκιά των επερχόμενων γεγονότων...

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

«Και ο έκτος άγγελος έχυσε την φιάλη πάνω στον ποταμό το μεγάλο, τον Ευφράτη και ξεράθηκε το νερό του, για να ετοιμαστεί η οδός των βασιλιάδων που είναι από την ανατολή του ηλίου...»

(Στίχοι από το κεφάλαιο ις' του βιβλίου της Αποκάλυψης)

Κάλχας Θεστοριδής, οιωνοπόλων όχ' άριστος, ος ήδη τα τ' έοντα τα τ' εσσόμενα προς τ' εόντα

(Ιλιάς Α 69-70)

Προμηνύματα

Η αγωνία για το μέλλον και η προσπάθεια για την πρόγνωση του και τον όσο το δυνατόν ευμενέστερο επηρεασμό του, χαρακτηρίζει πάντα τον ανθρώπινο πολιτισμό. Από την εποχή των Ομηρικών Επών έως το τέλος του αρχαίου κόσμου, **οι ερμηνευτές των σημείων, οι μάντιες και οι οιωνοσκόποι** διαδέχονταν ο ένας τον άλλον και ασκούσαν άλλος περισσότερο, άλλος λιγότερο την επιρροή τους στην κοινωνία. Πυθαγοριστές, φυσιογνωμιστές, μάντιες, οιωνιστές, αστεροσκόποι, τερατοσκόποι, γενεθλιολόγοι είτε υπηρετούσαν τα αναγνωρισμένα μαντεία ή ζούσαν και δρούσαν ανεξάρτητοι ανάμεσα στους ανθρώπους.

Πιο σκοτεινή και εμφιλεγόμενη παρέμενε πάντα η προσπάθεια του «μαγικού» επηρεασμού του μέλλοντος με μεθόδους που υπερβαίνουν (λευκή μαγεία) ή αντιβαίνουν (μαύρη) την θεωρούμενη φυσική τάξη των πραγμάτων.

Παρά το «κυνήγι των μαγισσών» που άρχισε μετά τους χριστιανικούς χρόνους και άφησε τη γνωστή του κληρονομιά στον μεσαιωνικό κόσμο, πολλές προσευχές και μαγικές φόρμουλες διατηρήθηκαν ζωντανές.

Είναι ενδεικτικό ότι κάποιες φράσεις του Ιησού Χριστού, όπως «*Ταλιθά, κούμι*» στο επεισόδιο με τη νεκρή κόρη (Μάρκος 5:41), και «*Ηλί, Ηλί, λαμά σαβαχθανί*» στο σταυρό (Ματθαίος 27:46), παρατίθενται στα αραμαϊκά πράγμα που υποδηλώνει ότι πρέπει να έχουν την ορθή ηχητική. Στην Αποκάλυψη, επίσης, είναι διαπιστωμένη η συχνή παρουσία «μαγικών» φράσεων, εικόνων και δοξασιών. [1]

Σημεία του Πλανητικού Πολέμου

«...**Γιατί το χερουβεΐμ με την πύρινη ρομφαία του παίρνει όπου νάναι τη διαταγή ν' αφήσει τη σκοπιά του στο δέντρο της ζωής, κι όταν το κάνει, η πλάση ολόκληρη θ' αναλωθεί μες στη φωτιά και θα εμφανιστεί άπειρη και ιερή, ενώ τώρα εμφανίζεται πεπερασμένη και μολυσμένη...**»

(Ουΐλλιαμ Μπλαϊγκ, ΠΡΟΦΗΤΙΚΑ)

Από τον καιρό της Βίβλου, το αίμα παρουσιάζεται ως το σύμβολο της ζωής όταν κυκλοφορεί

σε κανονική ροή στον οργανισμό και του θανάτου όταν οι «οδοί» κυκλοφορίας του (αρτηρίες-φλέβες) καταστρέφονται και το αίμα χάνεται. Ο 20ος αιώνας, που μας άφησε χρόνους μέσα στον πάταγο των Δίδυμων Πύργων, χαρακτηρίστηκε από την «κυκλοφορία» του χρήματος και της οικονομικής ευμάρειας που ήταν το «αίμα» του αναπτυσσόμενου κόσμου και κατ' επέκτασιν του πλανήτη.

Επομένως, όσο και να θέλουμε υποσυνείδητα να αποφύγουμε να βγάλουμε τα πρέπει συμπεράσματα γιατί είναι άσχημα, τα πράγματα μιλάνε από μόνα τους: πίσω από τις τελευταίες «τρομοκρατικές» επιθέσεις και τα περίεργα «ατυχήματα» **φαίνεται ένας εγκέφαλος...** ένας **ενορχηστρωτής με στρατηγική** για το πού πάει το πράγμα... Ο συμβολισμός είναι ξεκάθαρος. **Χτυπήστε ό,τι κινείται για να αιμορραγήσει και να σταματήσει ο σύγχρονος κόσμος:**

Πρώτον, το χτύπημα της ροής του χρήματος με την καταστροφή των Δίδυμων Πύργων, της καρδιάς του παγκόσμιου εμπορίου στη Νέα Υόρκη.

Δεύτερον, το χτύπημα της ροής της ενέργειας με την καταστροφή του εργοστασίου στην Τουλούζ και του γαλλικού πετρελαιοφόρου στον λιμένα της Υεμένης.

Τρίτον, το σπάσιμο της τουριστικής αλυσίδας και το σταμάτημα της μετακίνησης των ανθρώπων με τα αλληπάλληλα χτυπήματα σε τουρίστες στο Μπαλί, στην Τυνησία κ.ά., πράγμα που έχει επιφέρει μεγάλη κρίση στις αεροπορικές εταιρείες και στις σχετικές υπηρεσίες, και,

Τέταρτον, την καταστροφή της ροής επιστημονικής γνώσης μέσω του διαστημικού προγράμματος με την πτώση του Κολούμπια...

Συμπτώσεις, ατυχήματα, μεμονωμένες τρομοκρατικές ενέργειες, όπως μας θέλουν να πιστεύουμε... ή *Οιωνοί*;

Σημάδια μιας επερχόμενης κατά μέτωπον αντιπαράθεσης στην καρδιά της όλης δομής του παγκόσμιου πολιτισμού. Μιλάμε ήδη για «ιούς» πληροφορικής που θα πλήξουν τα συστήματα υπολογιστών, τον στυλοβάτη της νέας οικονομίας ή για «βιολογικά όπλα» που θα αλλάξουν την εικόνα του πλανήτη για δεκαετίες...

Το φθινόπωρο του 1940, ο σύγχρονος «προφήτης» Τζωρτζ Όργουελ κοίταζε πίσω, στην δική του εποχή, μέσα από το πρίσμα ενός φοβερού πολέμου ο οποίος είχε μόλις αρχίσει και ενός φρικτού πολέμου που είχε σκιάσει την νεότητά του. Και έγραφε για ανάλογα σημεία: *Πρέπει να παραδεχθώ ότι τίποτα δεν με επηρέασε τόσο βαθειά σε ολόκληρο τον πόλεμο όσο η απώλεια του Τιτανικού πριν από μερικά χρόνια. Αυτή η σχετικά μικρή καταστροφή συγκλόνησε ολόκληρο τον κόσμο και το σοκ δεν ξεπεράστηκε εύκολα.*

Ένας παγκόσμιος θεοκρατικός φασισμός

Βρισκόμαστε ήδη εν μέσω ενός ΠΛΑΝΗΤΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ. Κάθε έθνος και κάθε φυλή έρχεται σιγά-σιγά να παραταχθεί σ' αυτόν.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής διεκδικούν πραγματική παγκόσμια κυριαρχία καθοδηγούμενες από ένα μπλοκ φονταμενταλιστών χριστιανών και φυλετιστών σιωνιστών που **επιχειρούν να εκβιάσουν** την έκβαση του *Αρμαγεδδώνα* υπέρ τους.

Πρόσφατες σφυγμομετρήσεις στις ΗΠΑ δείχνουν ότι μετά το κτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου, το πάνω από το 60% των Αμερικανών πιστεύουν ότι έρχονται τα γεγονότα που περιγράφει η *Αποκάλυψη* του Ιωάννου και ότι θα γίνουν στο Ισραήλ. Σ' αυτή την «πίστη» είναι βασισμένη και η συμμαχία με τους Εβραίους στην Αμερική και το Ισραήλ.

Φρόντισε γι' αυτό η «American way» μαζική προπαγάνδα σε μια γλώσσα με την οποία η ανθρωπότητα είναι οικεία από παλιά: μαζική μετάδοση του μηνύματος της Βίβλου σε τεράστια

στάδια. Οι διάφορες Ευαγγελικές «σέκτες» έχουν καταφέρει να επιτύχουν την ψύχωση που χρειάζεται για να επαληθευτούν οι προφητείες...

Για χιλιάδες χρόνια τώρα οι Εβραίοι θρέφουν τον *φυλετικό* θεό τους με κάθε δυνατό τρόπο, ακόμη και με τη βοήθεια της θρησκευτικής μαγείας. **Ολόκληρο το ιερατείο τους είναι στην υπηρεσία του φυλετικού τους θεού.** Αυτοί καλλιέργησαν την ιδέα της θρησκευτικής και φυλετικής υπεροχής που έγινε αργότερα η ευρωπαϊκή αυταπάτη της «αρίας» φυλής.

Ο Ουίλλιαμ Μπλαϊκ μιλάει για την ρίζα αυτής της «ανωμαλίας» στα *ΠΡΟΦΗΤΙΚΑ* του, όπου περιγράφει μια «αξιομνημόνευτη φαντασίωση»: τη συνάντησή του με τον προφήτη Ιεζεκιήλ.

Τότε ο Ιεζεκιήλ είπε: «*Η φιλοσοφία της ανατολής δίδαξε τις πρώτες αρχές της ανθρώπινης αντίληψης. Κάποια έθνη πήραν τη μια αρχή σαν αρχική αιτία, και κάποια άλλα πήραν μια άλλη! εμείς, του έθνους του Ισραήλ, διδάξαμε πως το Ποιητικό Πνεύμα (όπως το αποκαλείτε τώρα) ήταν η αρχή, και πως όλες οι άλλες απλώς προήλθαν από αυτήν, πράγμα που έγινε η αιτία της περιφρόνησής μας για τους Ιερείς και τους Φιλοσόφους άλλων χωρών, και της προφητείας μας πως όλοι οι θεοί θα αποδεικνύονταν τελικά απόγονοι των δικών μας και φόρου υποτελείς... και τόσο τον θεό μας αγαπήσαμε που στο όνομά του όλες τις θεότητες των γύρω μας εθνών αναθεματίσαμε, κι υποστηρίξαμε πως ήταν αποστάτες. Από αυτές τις δοξασίες έφτασε ο λαός μας στο σημείο να πιστεύει πως όλα τα έθνη στο τέλος θα υποτάσσονταν στους Εβραίους.*» [2]

Το Σπαθί του Ισλάμ

Είμαστε σε πόλεμο. Και η μάχη μας μόλις άρχισε. Η πρώτη μας νίκη θα είναι μια σπιθαμή γης σε κάποιο μέρος του κόσμου, όπου θα κυριαρχεί απόλυτα ο ισλαμικός νόμος... Το Ισλάμ κινείται πάνω στη γη... Τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει την εξάπλωσή του στην Ευρώπη και την Αμερική.

Αμπντ-αλ-Καντίρ ας-Σουφί αντ-Νταρκαβί, στο βιβλίο *Τζιχάντ* (Αγγλία 1978)

Υπάρχουν 1,2 δισεκατομμύρια Μουσουλμάνοι σε ολόκληρο τον κόσμο σήμερα. Το Ισλάμ είναι η αναπτυσσόμενη δύναμη που ξεπερνάει τη σημασία των απλών αριθμών. Δεν είναι απλώς μια θρησκεία, αλλά είναι συγχρόνως ένα πολιτικό, οικονομικό και νομικό σύστημα, ένας κώδικας και πρότυπο ζωής.

Πολύ πριν τα τελευταία γεγονότα είχε γίνει φανερό ότι οι Μουσουλμάνοι θα μπορούσαν να προκαλέσουν μεγάλα δεινά στον εαυτό τους και στον υπόλοιπο κόσμο με το **να επιτρέπουν να δρουν ανάμεσά τους δυνάμεις που δεν θα μπορούν να ελέγξουν και να κατευθύνουν.** Οι συνωμοσίες, τα πραξικοπήματα και οι ραδιουργίες αφθονούσαν όλα αυτά τα χρόνια στο Ισλάμ.

Αντίθετα με τις εντυπώσεις που καλλιεργούνται σήμερα, όταν ο Προφήτης Μωάμεθ έφερε το εμπνευσμένο ιερό κείμενο στους Άραβες, γνωστό ως το *Κοράνι*, στις αρχές του 7ου μ.Χ. αιώνα, ένα μεγάλο μέρος της αποστολής του ήταν αφιερωμένο ακριβώς στο να θέσει ένα τέλος στο είδος της μαζικής αιματοχυσίας που είδαμε στην Νέα Υόρκη και την Ουάσιγκτων. Η προ-Ισλαμική Αραβία είχε εγκλωβιστεί σε έναν φαύλο κύκλο συρράξεων όπου η μια φυλή πολεμούσε την άλλη μέσα σε μια λογική εκδίκησης και αντεκδίκησης. Στο *Κοράνι*, ο μόνος επιτρεπτός πόλεμος είναι αυτός της αυτο-άμυνας.

Μετά την έναρξη της Παλαιστινιακής Ιντιφάντα, το φθινόπωρο του 2000, και τις επιθέσεις στη Νέα Υόρκη το 2001, περισσότερο παρά ποτέ ο κόσμος του Ισλάμ βρίσκεται σε κίνηση.

Η Λεκάνη της Μεσογείου: πεδίο μάχης των λαών

Και στις χώρες της Λατινικής Αμερικής οι Λαοί βρίσκονται σε κίνηση. Ένα ξέσπασμα για την

αναζήτηση μιας νέας ισορροπίας φαίνεται επί θύρας.

Η Κίνα, η Ε.Ε. και η Ρωσία είναι κι αυτές αιχμαλωτισμένες στην πολεμική μέθη και προελαύνουν (στον ΟΗΕ, προς το παρόν) εναντίον των ΗΠΑ... Οι Ευρωπαϊκοί λαοί καλούνται να πληρώσουν ξανά το τίμημα.

Η ιστορική Περσία (το Ιράν) και το σιωνιστικό Ισραήλ είναι άλλες δύο βασικές δυνάμεις για να συμπληρωθεί το παζλ του μεγάλου πεδίου μάχης του επερχόμενου Πλανητικού Πολέμου.

Οι περισσότερες από όλες αυτές τις δυνάμεις **συναθροίζονται γύρω από τη λεκάνη της Μεσογείου** όπου και η Αμερική με την Αγγλία έχουν τον μεγάλο στόλο τους έτοιμο για δράση.

Η Μεσόγειος, και ειδικά η περιοχή της ανατολικής Μεσογείου, εκεί που συγκλίνουν οι τρεις ήπειροι της Ασίας, της Ευρώπης και της Αφρικής, θα είναι ένας σημαντικός κόμβος όπου θα δοθεί η μεγάλη μάχη όλων με όλους και εναντίον όλων.

Όπου έχει αρχίσει μια περίοδος εκεί και θα τελειώσει. Και μιλάμε για μια περίοδο 6.500 ετών ιστορίας κατά την διάρκεια της οποίας άνθισε ο πολιτισμός γύρω από την κάποτε παγκόσμια θάλασσα και εκπλήρωσαν το έργο τους τόσο πολλοί θείοι απεσταλμένοι.

Όλα τα έθνη εξάπτονται σιγά-σιγά από την υστερία των επερχόμενων γεγονότων. Η αποδιοργάνωση, παράλληλα, της οικονομίας της φύσης προχωρεί και **μια σειρά φυσικών καταστροφών** εντείνει την ψυχολογική προετοιμασία και προλείπει το έδαφος προς τη φωτιά της κρίσης, την πυρά του τέλους.

Τα κεφάλαια ιε' έως και ιη' της Αποκάλυψης που περιγράφουν την περίοδο και τα γεγονότα του τέλους προσανατολίζουν όλο τον κόσμο προς την επερχόμενη κρίση. Χριστιανούς, Μουσουλμάνους και Εβραίους...

Η αποφασιστική εκλογή

Μια ανάλυση των γεγονότων της εποχής μας μπορεί να είναι όμοια με την ανάλυση γεγονότων που έγιναν πριν από εκατοντάδες ή χιλιάδες χρόνια. Έτσι, μια ανάλογη «προφητεία» μπορεί να ταιριάζει για την σημερινή εποχή. Κατ' αναλογία, **η επιστροφή του Μεσσία, ένα αρχέτυπο καλά χαραγμένο στο υποσυνείδητο των μαζών**, μπορεί να γίνει μια πολύ ελκυστική ιδέα για την εγκαθίδρυση ενός παγκόσμιου θεοκρατικού κράτους.

Όταν οι Αμερικανοί άκουσαν τον θόρυβο από την πτώση των Δίδυμων Πύργων, ξύπνησαν (και μαζί τους, όλοι μας) από **το κακό όνειρο της «Νέας Εποχής» για να έλθουν αντιμέτωποι με τον πραγματικό εφιάλτη της «Νέας Τάξης»...**

Η νεοεποχίτικη σκηνοθεσία της επανόδου του Χριστού, μέσω των ψευδοπροφητών της κοινοπραξίας των «αδελφοτήτων», επιχειρεί να παραπλανήσει την ανθρωπότητα με την «Μεγάλη Παράσταση»...

Για να βρεθούμε όλοι μας από την «έξω» πλευρά του *Matrix*...

Τα φυλετικά ιερατεία, από την άλλη, της Νέας Τάξης Πραγμάτων θέλουν να το επιβάλλουν με την ωμή βία των Μαύρων Λεγεώνων...

Δεν πρέπει ούτε οι ψευδαισθήσεις ούτε ο φόβος να κατακλύσουν την καρδιά μας!

Η **αποφασιστική εκλογή** είναι η μεγάλη πρόκληση, το αληθινό κάλεσμα των χρόνων που έρχονται. Θα την κάνουν όσοι μπορούν να διακρίνουν καθαρά τα σημεία των καιρών. Ετοιμασθείτε όσο μπορείτε γρηγορότερα...

Παραπομπές

1. L.L. Thompson, *The Book of Revelation – Apocalypse and Empire*, Oxford University Press, New York 1990.
2. William Blake, *ΠΡΟΦΗΤΙΚΑ*, Εκδ. Χατζηνικολή 1986

Ο Ναβουχοδονόσορ του Μπλαϊήκ. Ο Ναβουχοδονόσορ ήταν ο Βασιλιάς της Βαβυλώνας του οποίου η αλαζονεία τιμωρήθηκε από τον Θεό. Εδώ τον βλέπουμε στην εξορία, πεσμένο στα τέσσερα, σαν φιγούρα ζώου. Γυμνός, κοιτάζει με βλέμμα τρελλού φόβου την ίδια του την αντανάκλαση, ένα είδος αντι-Νάρκισσου. **Ο πίνακας δημιουργήθηκε το 1795 από τον Ουίλλιαμ Μπλαϊήκ, έναν από τους μεγαλύτερους Άγγλους μυστικούς ποιητές και οραματιστές. Σαν προφήτης και μυστικός, ο Μπλαϊήκ επηρεάστηκε από τους Γερμανούς Παράκελσο και Τζαϊήκομπ Μπαϊίμε, και από τον Σουηδό μυστικό Ιμάνουελ Σβέντεμποργκ. Για να πάρουμε μια ιδέα της σημερινής κατάστασης, ας σκεφθούμε πώς λειτουργεί στο μυαλό των Εβραίων αλλά και των Αμερικανών φονταμενταλιστών το πρόσωπο του Σαντάμ ο οποίος θεωρεί εαυτόν συνεχιστή (αν όχι μετενσάρκωση) του Ναβουχοδονόσορα... Ούτε ψύλλος στον κόρφο μας αν σκεφθούμε την δυναμική των στίχων της Αποκάλυψης και πώς μπορεί να λειτουργούν ήδη αυτοί στο μαζικό υποσυνείδητο: «Και θυμήθηκε ο Θεός την Βαβυλώνα τη μεγάλη, να της δώσει το ποτήρι του οίνου του θυμού της οργής του. Και κάθε νήσος έφυγε και όρη δεν βρέθηκαν...»**

Εικόνες της εποχής του Πλανητικού Πολέμου... «Στην Παλαιστίνη τα παιδιά περιμένουν απλά τον θάνατό τους. Δεν έχουμε όνειρα. Δεν αξίζει να αγωνιστείς για τίποτε άλλο εκτός από την απελευθέρωση του τόπου σου». **Είναι τα λόγια ενός 15χρονου Παλαιστίνιου, του Νιντάλ Αλαγιάσα, που βρέθηκε στη Θεσσαλονίκη προσκεκλημένος σε ημερίδα με θέμα «Παλαιστίνη: παιδιά και πόλεμος» , γράφει η Ελευθεροτυπία (6/3).** Ο πετροπόλεμος με τους Ισραηλινούς στρατιώτες μοιάζει σαν «ένα αέναο και άνισο παιχνίδι». Μόνο που από τη μια μεριά υπάρχουν τα παιδιά που πετάνε πέτρες και από την άλλη υπάρχουν οι Ισραηλινοί φαντάροι που ρίχνουν σφαίρες... **«Τα παιδιά που πετάνε πέτρες δεν φοβούνται το θάνατο. Δεν ξέρουν αν θα ζουν αύριο. Δεν έχουν όνειρα. Κι αν έχουν, είναι εφιάλτες»,** λέει ο Νιντάλ... **Τα παιδιά που πετάνε πέτρες αργότερα «αν τα καταφέρουν να επιβιώσουν, θα ανατιναχθούν σε μια επίθεση αυτοκτονίας»... Τα παιδιά που πετάνε πέτρες «θέλουν να βάλουν ένα τέλος στον φόβο τους, στον φόβο των υπολοίπων Παλαιστινίων και να ελευθερώσουν την Παλαιστίνη».**

Εικόνες της εποχής του Πλανητικού Πολέμου... Η παραγωγή πολεμικού υλικού στο φουλ. Δεν υπάρχει τομέας τεχνολογικής προόδου που να μην αξιοποιούν οι τεχνοκράτες. Σύμφωνα με τα στοιχεία επίσημων εκθέσεων (Ελευθεροτυπία 4/3, άρθρο Μαρίας Αρβανίτη: «Οι εφιαλτικές επιπτώσεις του πολέμου στο Ιράκ»), αυτή τη στιγμή στο Γουάκο της Αλάσκας **οι ΗΠΑ παρασκευάζουν νέα όπλα ακτινοβολίας η οποία μπορεί σε κατάλληλες δόσεις να ακινητοποιήσει μάζες διαδηλωτών και σε μεγάλες δόσεις να σχίσει την ιονόσφαιρα πάνω από εχθρικές χώρες, νεκρώνοντας τεχνολογικά ολόκληρες περιοχές για απεριόριστο χρονικό διάστημα... Ή να προκαλέσουν κλιματικές αλλαγές τέτοιες που**

να καταστρέψουν την γεωργική παραγωγή μιας χώρας... Οι επεμβάσεις στο γενετικό υλικό και η μελέτη ασθενειών που προσβάλλουν μόνο ορισμένες φυλές ανθρώπων είναι άλλο φιλόδοξο πεδίο των βιολογικών όπλων των Επικυρίαρχων... Υπάρχουν ακόμα δύσπιστοι ανάμεσά μας;... Αμφιβάλλει κανείς ότι το Ιράκ προορίζεται (όπως και το Αφγανιστάν και η Σερβία) για πεδίο δοκιμής νέων όπλων;... Πόσα «τρομοκρατικά» αντίποινα αξίζουν σε εκείνους τους «στρατιώτες» που θα πάνε να ρίξουν βόμβες λευχαιμίας, βόμβες χολέρας και βόμβες τυφοειδούς στα παιδιά του Ιράκ; Να είστε σίγουροι ότι όσα δικαιούνται θα τα έχουν. Γιατί αν ανοίξουν οι πόρτες της Αβύσσου, δύσκολα θα ξανακλείσουν... Όταν μάλιστα όλα αυτά γίνονται έναντι αδράς αμοιβής. Από μισθοφόρους με «συμβόλαια πολέμου», όπως θα είναι πολλοί από τους Αμερικανούς στα πεδία των μαχών του Ιράκ. Ανάμεσα στα ονόματα εταιρειών που διαχειρίζονται ιδιωτικούς στρατούς φιγουράρει η Kellogg Brown & Root, διευθυντής της οποίας ήταν ο Αμερικανός αντιπρόεδρος Ντικ Τσέϊνι...

Στην εποχή του Πλανητικού Πολέμου: Η ιστορία κάνει κύκλους; Πυρκαγιά εκδηλώθηκε την πρώτη μέρα του Μαρτίου στη νέα Βιβλιοθήκη της Αλεξανδρείας, πέντε μήνες μετά τα επίσημα εγκαίνιά της και 17 αιώνες μετά την φωτιά που κατέστρεψε την αρχαία Βιβλιοθήκη. Ευτυχώς, το κακό δεν περπάτησε και η φωτιά σβήστηκε εγκαίρως... Ένας καλός οίωνός μέσα στο αρνητικό κλίμα των ημερών. Η νέα Βιβλιοθήκη αυτή τη στιγμή φιλοξενεί 240.000 τόμους βιβλίων... Φιλοξενεί, επίσης, ένα σημαντικό κομμάτι απ' την κληρονομιά ενός πολιτισμού που μεταξύ 8ου και 13ου μ.Χ. αιώνα επηρέασε ένα μεγάλο μέρος του κόσμου μας: τον αραβο-μουσουλμανικό πολιτισμό που στηρίχθηκε εν πολλοίς στην μελέτη της αρχαίας ελληνικής γραμματείας. Η «σύμπτωση» να απειληθεί η «κιβωτός» της μουσουλμανικής επιστήμης και γνώσης ένα μήνα μετά την καταστροφή της αιχμής της δυτικής τεχνολογίας (του Κολούμπια) δεν είναι καθόλου αμελητέα... Δείχνει την βαθειά σημασία των καιρών στους οποίους έχουμε εισέλθει και το πόσο θα απειληθούν οι παληές «γνωστικές εστίες» της Μεσογείου... Όσο αντέχει η αληθινή, φιλοσοφική πλευρά του Ισλάμ (όπως και στην Περσία με τον Χατταμί), τόσο πιο γρήγορα θα ξεπεραστούν οι «φωτιές» των επερχόμενων γεγονότων.

Εικόνες του Πλανητικού Πολέμου... «Πάρτε τη Σούδα σας και μπρος». Διαδηλώτρια στα Χανιά της Κρήτης κατά των εκεί αμερικανικών βάσεων. Τις τελευταίες τέσσερις εβδομάδες οι ΗΠΑ μετέφεραν στην Κρήτη ειδικές δυνάμεις πεζοναυτών και κομμάντος SEALs για την περιμετρική φύλαξη του Ναυστάθμου της Σούδας που έχει γίνει **χώρος φιλοξενίας πυρηνοκίνητων υποβρυχίων**. Η βάση της Σούδας έχει υποδεχθεί 400 (!) πολεμικά πλοία τα τελευταία δύο χρόνια. Πυρηνικά αεροπλανοφόρα των ΗΠΑ ελλιμενίζονται για μέρες συνεχώς τους τελευταίους μήνες. **Η νέα αυτή βάση θα αποτελέσει το κέντρο της επίθεσης με πυραύλους Κρουζ κατά του Ιράκ**. Αλήθεια, στην Κρήτη δεν βλέπουν το σφαγείο που έρχεται;

Πίνακας του Βρετανού ζωγράφου Μπρους Πένινγκτον που είναι εμπνευσμένος από τις προφητείες της Αποκάλυψης. Τα βλέμματα όλου του κόσμου είναι στραμμένα στην λεκάνη της ανατολικής Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής, το πεδίο της μάχης όπου έχει ήδη αρχίσει ο, τουλάχιστον, δεκαετής Πλανητικός Πόλεμος... Μια ισχυρή παρόρμηση για τα επιβλητικά γεγονότα που έρχονται δείχνει να έχει καταλάβει τους λαούς της περιοχής.

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXII

21 Μαρτίου 2003

Πόλεμος των Άστρων (...του Κόλπου) – Επεισόδιο II...

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

*«Βαριά είναι του λαού η φωνή,
θυμό γιομάτη ξεπληρώνει
του κόσμου την κατάρα· περιμένω
μ' ανήσυχο το νου ν' ακούσω
κάτι θολό, κρυμμένο στο σκοτάδι.
Γιατί απ' το βλέμμα των θεών
τ' άγρυπνο δεν ξεφεύγουν όσοι
θανάτωσαν πολλούς».*

[Αισχύλου, Αγαμέμνων]

Ο επανασχεδιασμός της Μέσης Ανατολής άρχισε...

Ένα κράτος-μέλος του ΟΗΕ, και μάλιστα του Συμβουλίου Ασφαλείας του Διεθνούς Οργανισμού, επιτίθεται αυτή τη στιγμή σε ένα άλλο ανεξάρτητο κράτος καταλύοντας κάθε έννοια νομιμότητας και εθνικής κυριαρχίας... Πρόκειται για την πιο ισχυρή δύναμη του πλανήτη και απέναντί της βρίσκεται η πιο αφοπλισμένη, μετά από 10ετές εμπόργκο, χώρα της γης. Η Τάξη του κόσμου μόλις έχει αλλάξει. Η μεγάλη **ΥΒΡΙΣ** άρχισε. Τα σχέδια των *Επικυρίαρχων* για τον επανασχεδιασμό της Μέσης Ανατολής προχωρούν αποκαλύπτοντας πλήρως το *Πρόσωπο* της Αυτοκρατορίας... το αδηφάγο *θηρίο* της Νέας Τάξης Πραγμάτων...

Οι «Δράκοντες» ξαναδικαδικούν την αρχαία γη της Μεσοποταμίας;

Η αρχή έγινε πριν από 12 χρόνια (σημαδιακό;), όταν ο τότε πρόεδρος-πατήρ **Μπους**, βασικό στέλεχος της Μυστικής Εταιρείας «**Skull and Bones**» (τα γνωστά μας *νεκροκεφαλές και κόκκαλα* και δεν συμμαζεύεται) και πρώην διευθυντής της Μυστικής Υπηρεσίας -CIA- των ΗΠΑ, πρωταγωνίστησε στο πρώτο επεισόδιο της σειράς του *Πολέμου του Κόλπου*.

Σήμερα ο γιος του συνεχίζει το έργο του, και με την συναρπαστική ευφυΐα που τον διακρίνει, έχει γίνει ο αγαπημένος των Αμερικανών συνωμοσιολόγων: παραδέχθηκε σε μια συνέντευξή του στο *TIME* (7/8/2000) ότι ο πατέρας του του είχε πει ότι «*οι ίδιες αυτές μυστικές εταιρείες βρίσκονται πίσω από όλα*». Άλλη φορά του ξέφυγε ότι υπάρχει μια «μυστική υπερκυβέρνηση» στις ΗΠΑ που βρίσκεται σε κάτι υπόγειο...

Με τούτα και με κείνα, ο *Στάνλεϋ Κιούμπρικ* αισθάνθηκε ότι άξιζε τον κόπο να αφιερώσει τα τελευταία του χρόνια για να αποκαλύψει τις **μυστικές αποκρυφιστικές ενασχολήσεις της**

Διεθνούς Ελίτ στην ταινία του Μάτια Ερμητικά Κλειστά. Όπου ο χαρακτήρας του Σύντεϋ Πόλλακ εξηγεί στον Τομ Κρουζ (που στην ταινία παίζει τον γιατρό Μπιλ) «*Αν ήξερες ποιοι ήταν αυτοί οι άνθρωποι, δεν θα μπορούσες να κοιμηθείς καλά το βράδυ*». Το ίδιο ισχύει και για την φαινομενικά ιδιόμορφη, αλλά παρ' όλα αυτά επικίνδυνα ισχυρή και φιλόδοξη, **Αυλή του Δράκου**, μία από τις αρκετές μυστικές εταιρείες μεταφυσικού περιεχομένου που δημιουργήθηκαν από τις αριστοκρατίες της Ευρώπης σαν αποτέλεσμα του σχηματισμού του *Καθολικού Ηγουμενείου της Σιών* και των Ναϊτών τον 12ο αιώνα.

Η Αυλή των Δράκων

Κατά την διάρκεια των μεσαιωνικών αναστατώσεων, τον 12ο αιώνα, εντός της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας που ήλεγχε το μεγαλύτερο μέρος της Ευρώπης, οι κλειστές εσωτερικές αυλές και τα πιο ανοικτά εξωτερικά τάγματα σχεδιάστηκαν για την συνένωση της δύναμης των αριστοκρατικών οικογενειών υπό την Αγία Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία απέναντι σε ένα όλο και πιο ισχυροποιημένο Βατικανό.

Η Αδελφότητα του Δράκοντα, γνωστή και ως Αδελφότητα **"Rex Deus" του Αγίου Δισκοπότηρου**, δημιουργήθηκε από τον Καθολικό Αυτοκράτορα της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας Σιγισμούνδο και τον αποκρυφιστή Βλαντ τον Ανασκολοπιστή (Vlad the Impaler), την ιστορική φιγούρα πίσω από τους μύθους του Δράκουλα. Ακολουθώντας τις αλχημικές αρχές, το τάγμα επεδίωκε να αποκτήσει μυστικές δυνάμεις που πίστευε ότι αποτελούσαν πατρογονικά δικαιώματα των μελών του, ως κληρονόμων **της γραμμής αίματος** του Αγίου Δισκοπότηρου.

Πρόσφατες δημοσιεύσεις από το εσωτερικό του τάγματος, όπως το βιβλίο του **Σερ Λώρενς Γκάρντνερ** (Sir Laurence Gardner) «*Η Γένεσις των Βασιλέων του Αγίου Δισκοπότηρου*», περιγράφουν με λεπτομέρειες τις πεποιθήσεις τους σχετικά με την εξέλιξη του Ανθρώπου και έχουν γίνει μπεστ-σέλλερ. Τα βιβλία αυτά παρουσιάζουν ένα σύστημα πίστης παρόμοιο με εκείνο της Μαντάμ Μπλαβάτσκι και της Θεοσοφικής Εταιρείας.

«Οι αντιλήψεις αυτές πιστεύεται ότι ανάγονται στην αρχική Μεγάλη Σύνοδο των ΑΝΟΥΝΑΚΙ στην αρχαία Μεσοποταμία».

Η Αυλή του Δράκου συνδέεται άμεσα με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των Πριγκήπων – το πολιτικό σώμα των Ευρωπαϊκών οικογενειών του Δισκοπότηρου, οι οποίοι συμμετείχαν στον σχηματισμό του think-tank της *Νέας Τάξης Πραγμάτων*, της «Ομάδας Μπίλντερμπεργκ». Ο Sir Laurence Gardner είναι ταυτόχρονα Καγκελλάριος της Αυλής του Δράκου και Προεδρικός Ακόλουθος στο Συμβούλιο των Πριγκήπων. Με δική τους αποδοχή, το Συμβούλιο των Πριγκήπων υποστηρίχθηκε από την CIA στον αγώνα τους κατά του παγκόσμιου κομμουνισμού.

Η Αυλή του Δράκου ασχολείται πρωταρχικά με την Μαγεία και τον αλχημικό Βαμπυρισμό και πιστεύει ότι αποτελεί την γήινη ενσάρκωση του πανθέου των Θεών.

Ο Καγκελλάριος **Γκάρντνερ** και ο Υπέρτατος Μέγας Διδάσκαλος Πρίγκηπας **Νικόλας ντε Βερ φον Ντράκενμπεργκ** (Nicholas de Vere von Drakenberg) αποκαλύπτουν πολλά σχετικά με την Αποκρυφιστική τους φιλοσοφία και το σύστημα πίστης τους.

Ο Ντε Βερ φον Ντράκενμπεργκ επιχειρεί να δημιουργήσει αίσθηση με την ιστοσελίδα του «*dragoncourt.org*», όπου συζητά ανοικτά τις αξίες του Τάγματος – δηλαδή τον Βαμπυρισμό, την Μαγεία και τον σατανισμό. Στο ηλεκτρονικό του βιβλίο *From Transylvania to Tunbridge Wells* παραδέχεται ευθέως ότι οι προπάτορές τους, οι Ναϊτες, ήταν μια «βαθιά σατανική οργάνωση».

Οι ρίζες του Κακού...

Όλες αυτές οι δοξασίες που αποτελούν το *corpus vivendi* πολλών δοξασιών των Μυστικών Εταιρειών μπορεί να ανιχνευθούν στη Γη του Σαντάμ... Στην αρχαιολογική τοποθεσία της **Νιππούρ**. Εκεί δούλεψαν για χρόνια πολλές διεθνείς αρχαιολογικές αποστολές που συνδέονταν με Πανεπιστήμια σε ολόκληρο τον κόσμο.

Συγκέντρωσαν για χρόνια μικρά πηλίνα θραύσματα από την βιβλιοθήκη του *Ασσυρμπασιμπαλ* και τα συναρμολόγησαν προσεκτικά. Το αποτέλεσμα ήταν συνταρακτικό. Η φύση και το περιεχόμενο αυτού που είχαν αρχίσει να διαβάζουν πήγαινε πολύ πίσω στον χρόνο. Επρόκειτο για λογοτεχνία της απώτερης αρχαιότητας.

Συντηρητικές εκτιμήσεις χρονολογούν πολλά από τα γραπτά αυτά έπη σε **μια εποχή πριν από την γραφή**, ίσως πριν από το 10000 π.Χ., αφού φαίνεται να έχουν συντεθεί σε ρυθμική μορφή για να μπορούν να απομνημονεύονται εύκολα. Έτσι η βιβλιοθήκη δίνει μια μοναδική θέα στο παρελθόν της ανθρωπότητας.

Για πάνω από μια χιλιετία, περίπου 5.000 χρόνια πριν, υπήρχε μία κυρίαρχη και αμετάβλητη πίστη σαν αυτό που σήμερα θα αποκαλούσαμε θρησκεία. Περιγράφεται ότι οι αρχηγοί και οι κυβερνήτες των ανθρώπων βρισκότουσαν σε στενή επαφή με τους «θεούς», οι οποίοι ήταν γενικά γνωστοί ως **Ανουνάκι**. Ότι οι αρχαίοι «θεοί» πήραν το όνομά τους από το «Άνου», που σημαίνει τον ουρανό, και το «κι», που σημαίνει την γη. Κυριολεκτικά σημαίνει ότι ήταν **«εκείνοι που ήρθαν από τον ουρανό στην γη»**.

Ο πλούτος των λεπτομερειών και η σχετική ιστορία των βιβλιοθήκης των πινακίδων σφηνοειδούς γραφής από την Νιππούρ είναι αναμφίβολα μια από τις πιο σημαντικές αρχαιολογικές ανακαλύψεις που έγιναν ποτέ. Παρ' όλα αυτά έχει «θαφτεί» με μεγάλη επιτυχία και έχει αποκρυφθεί από το κοινό. Γιατί;

Ένα ιδιαίτερο τμήμα της, που αποκαλείται **Ενούμα Έλις**, περιγράφει τον σχηματισμό του ηλιακού μας συστήματος, από μια εποχή πολύ διαφορετική από την δική μας σήμερα. Αυτό το νεαρό σύστημα είχε **την Γη (που αποκαλείτο Tiamut)** και την Σελήνη, καθώς και έναν αριθμό πλανητών. Το έπος μιλά για έναν μοναχικό πλανήτη που εισέρχεται στο σύστημα και διαταράσσει το πεδίο της βαρύτητας, προκαλώντας την κονιορτοποίηση ενός άλλου πλανήτη και την δημιουργία έτσι **της ζώνης των αστεροειδών**, ενώ ένας τρίτος πλανήτης εξωθείται σε ελλειπτική τροχιά διάρκειας ενός ηλιακού έτους που ισούται με 3600 γήινα χρόνια.

Η «τιμωρία της ανθρωπότητας»

Πιο συγκλονιστικός είναι ίσως ένας άλλος μύθος, αυτός της **Ατράχασης**, με θέμα την τιμωρία της ανθρωπότητας με τους λοιμούς και τους καταποντισμούς. Το κείμενο αυτό περιγράφει τους Ανουνάκι ως καταγόμενους από εκείνον τον ελλειπτικής τροχιάς πλανήτη, που ονομάζεται Nibiru (Πανήτης Χ). Ο πλανήτης υποφέρει προφανώς από κάποιον εκφυλισμό της ατμόσφαιράς του και στέλνει μια ομάδα εξερευνητών στην Γη προς αναζήτηση του πιο **ευγενούς μετάλλου – του χρυσού**.

Ο χρυσός εξορύσσεται από τις κατώτερες ράτσες των Ανουνάκι. Η **Ατράχαση** ξεκινά όταν αυτοί παραπονούνται για τις δυσκολίες και την κούραση που υφίστανται με αυτή την εξαιρετικά απαιτητική εργασία.

Η ιστορία συνεχίζεται με την θηλυκή Ανουνάκι, την **Νινχουρσάγκ**, η οποία δημιουργεί ένα τροποποιημένο υβρίδιο χρησιμοποιώντας υλικό από τους Ανουνάκι και από τα γήινα «πλάσματα», τους πρωτόγονους ανθρώπους. Οι Ανουνάκι τώρα είχαν ευφείς εργάτες για να βγάζουν το μέταλλο. Σύντομα, αυτά τα ανθρώπινα πρότυπα («A-dam» σημαίνει κάτι σαν «αντίγραφο» συν «άνθρωπος») σχεδιάζοντουσαν ειδικά για συγκεκριμένες εργασίες. Ανάμεσα στα νέα είδη ήταν και ένα με μικρά, απαλά φτερά που χρησιμοποιείτο σαν οικιακός βοηθός από τους Ανουνάκι.

Η **Ατράχαση** συνεχίζει εξηγώντας ότι αυτός ο «λεπτός τύπος» με τα φτερά, που έμοιαζε περισσότερο προς τους ίδιους τους Ανουνάκι, προσείλκυσε τους Ανουνάκι να ζευγαρώσουν

μαζί του. Και αυτοί οι «γίγαντες επί της γης» αναφέρονται στο βιβλίο της Γένεσης.

Η Νινχουρσάγκ, η οποία δημιούργησε τους πρώτους «ευφυείς ανθρώπους» τιμήθηκε από τους Αβουνάκι και της αποδόθηκε ο τίτλος της «Nin-ti» ή της «κυρίας της Ζωής»...

Ο Πόλεμος του Κόλπου...

Ο Πόλεμος των Άστρων...

...Ή το Κόλπο του «Πολέμου των Άστρων»;

***Κι ανοιχτά αφιέρωνα την καρδιά μου
στην σοβαρή και πονεμένη γη, και συχνά
μέσα στην ιερή νύχτα, της υποσχέθηκα
να την αγαπώ πιστά μέχρι το θάνατο,
χωρίς φόβο, μαζί με το βαρύ φορτίο τού
πεπρωμένου της, μη περιφρονώντας
κανένα από τα αινίγματά της. Έτσι
δέθηκα μαζί της με θανάσιμα δεσμά.***

[Χέλντερλιν, Ο θάνατος του Εμπεδοκλή]

Ουαί ο οικοδομών εν αίμασι

«Υπήρξαν εποχές, όπως η δική μας, μόνιμα ταραγμένες κι αναστατωμένες», γράφει ο Έλληνας φιλόσοφος **Κώστας Παπαϊωάννου** σε ένα άγνωστο κείμενό του γραμμένο το 1950 που εκδόθηκε τώρα για πρώτη φορά (Εναλλακτικές Εκδόσεις, Ιανουάριος 2003).

«Όμως, ανάμεσα στους ανθρώπους και την Τρομοκρατία της Ιστορίας, που βάσταζαν στους ώμους τους, μεσολαβούσε **«ένα ουράνιο στερέωμα αστροποίκιλτο από Μύθους»** που επέτρεπαν στους ανθρώπους να σκέπτονται με απέραντη σοβαρότητα τον εαυτό τους και να'χουν ανοιχτά κι άγρυπνα τα μάτια στα παθήματά τους».

Είναι ασύλληπτο για μας το αίσθημα δικαιοσύνης που βρίσκουμε τόσο στον **Αισχύλο** όσο και στην σοφία των **Προφητών**: **«Ουαί ο οικοδομών πόλιν εν αίμασι και ετοιμάζων πόλιν εν αδικίαις»**. Όταν το 458 π.Χ. ανέβηκε η **Ορέστεια του Αισχύλου** στην Αθήνα, οι Αθηναίοι βρίσκονταν σε πόλεμο τόσο με τους Πέρσες όσο και με τους Πελοποννήσιους. Έναν πόλεμο που άρχιζε από τα Μέγαρα και την Αίγινα και έφτανε στην Κύπρο, στην Αίγυπτο (όπου έχασαν 30.000 ανθρώπους) και στη Φοινίκη.

«Ας αναλογιστούμε ότι τον χρόνο ειδικά αυτόν, οι αναμνηστικές στήλες των νικών ήταν γεμάτες από τα ονόματα των σκοτωμένων μαχητών... και θα καταλάβουμε σε όλο του το βάρος το νόημα του Χορικού αυτού του Αισχύλου στον **Αγαμέμνονα** που τελειώνει με την ευχή:

***Κρίνω δ' άφθονον όλβον
μήτ' είην πτολιπόρθης,
μητ' ουν αυτός αλούς υπ'
άλλων βίον κατίδοιμι***

***«Θέλω την ευτυχία που δεν φέρνει
φθόνο, μηδέ τις πόλεις να κουρσεύω,
μήτε να ζήσω τη ζωή μου
στους άλλους σκλαβωμένους».***

Έτσι οι τραγικοί μύθοι θύμιζαν στους Έλληνες τις καταστροφικές δυνάμεις που έφεραν μέσα τους και τους μάθαιναν να βλέπουν με τέτοια σοβαρότητα τον κόσμο ώστε να γνωρίζουν ότι **κάθε ανθρώπινη πράξη βάζει σε αμφιβολία και κίνδυνο αυτά τα ίδια τα θεμέλια του**

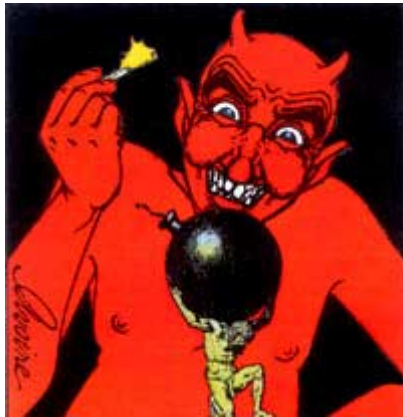

Σύμπαντος...

Σήμερα, ανίσχυροι μπροστά στην αλαζονική *ύβρι* των Επικυρίαρχων, κανένα παρόμοιο ανθρώπινο νόημα, κανέναν ανθρώπινο συμβολισμό δεν βρίσκουμε «μες το οποίο ν' αναγνωρίζουμε τον εαυτό μας σαν ολότητα»...

ΥΓ1: Η ιδεολογία του κόμματος Μπάαθ –που σημαίνει «ανάσταση»- επιδίωκε την αναγέννηση του αραβικού πνεύματος. Τελικά, όμως, κατέληξε, όπως και τα περισσότερα σχετικά πειράματα, σε μια στυγνή δικτατορία της «φυλής» του τόπου καταγωγής του Σαντάμ, των «Τικρίτ» που, σύμφωνα με ορισμένους «Ελληναράδες» έλκουν την καταγωγή τους από την Κρήτη...

ΥΓ2: Αυτοί που κινούν σήμερα τα πιόνια παίζουν μια παρτίδα «γκαμπίτ». Αυτό γίνεται στο σκάκι όταν δεν τους ενδιαφέρει ένα πιόνι και το θυσιάζουν προκειμένου να αποκτήσουν ένα στρατηγικό πλεονέκτημα. Αυτή η παρτίδα παίζεται από την αρχή του Κόσμου...

Οι νέες εκπλήξεις της «παγκόσμιας συνωμοσίας» έχουν αρχίσει να γίνονται αισθητές πάνω στο «πετσι» της ανθρωπότητας. Τρία χρόνια μετά το Millennium, ο σκοτεινός κόσμος των δυτικών μυστικών εταιρειών φαίνεται τόσο μπλεγμένος όσο και η αναμέτρηση Γκορ-Μπους το 2000 για την Προεδρία των ΗΠΑ. Είναι πλέον ολοφάνερο ότι το «δοτό» της αποτέλεσμα, η ανακήρυξη του Αμερικανού Προέδρου από **τους εγκάθετους** του Ανώτατου Δικαστηρίου, ήταν το δέον για **τα σημερινά σχέδια της «μαύρης» υπερεθνικής ελίτ.** Η προηγηθείσα, τον Σεπτέμβριο του 2000, επίσκεψη-προβοκάτσια του Σαρόν στο τζαμί του Αλ-Ακσά που τίναξε στον αέρα την ειρήνη στη Μέση Ανατολή, όπως και η προεκλογική επίσκεψη της βασίλισσας της Αγγλίας στο Βατικανό τον Οκτώβριο του ίδιου έτους ήταν τα προεόρτια των εκλογών στις ΗΠΑ. Οι ενέργειες αυτές κατά την διάρκεια των μηνών Σεπτεμβρίου, Οκτωβρίου και Νοεμβρίου του 2000, όπως και η επίθεση στους Πύργους του WTC το 2001, ήταν αναμφίβολα μέρος του *Μεγάλου Σχεδίου*, της *Τελικής Μάχης* για την απόλυτη εξουσία της Νέας Τάξης Πραγμάτων. Η σατανική κυνικότητα των Επικυρίαρχων έχει εξάψει την λαϊκή φαντασία σχετικά με το βάθος και την έκταση της συνωμοσίας. «Υπάρχει μια διάχυτη καχυποψία χωρίς να είναι ακόμα ξεκάθαρος ο συνωμότης», λέει στο περιοδικό ***L' HISTOIRE*** ο Γάλλος αναλυτής και συγγραφέας **Μαρσέλ Γκωσέ.** Και επισημαίνει τρεις παράγοντες που δικαιολογούν την αυξανόμενη δυσπιστία των μαζών: η ύφεση των δημοκρατιών, ο έλεγχος των οικονομιών, η εξουσία των πληροφορικών συστημάτων! Το «φάντασμα» της συνωμοσίας το ξορκίζει μόνο η **σταθεροποίηση της δημοκρατίας**, όπως την καλή εποχή μετά τα *sixties* στην Ευρώπη...

Οι Δολοφόνοι ξαναγυρίζουν πάντα... Αντι-Αγγλική προπαγανδιστική αφίσα του 1943, μετά τους καταστροφικούς βομβαρδισμούς της Ρουέν στην Βόρεια Γαλλία. Οι Γάλλοι αποκαλούσαν πάντα τους Άγγλους «Godons» αλλά και «Godons coués» γιατί είχαν παρατηρήσει ότι οι παραδοσιακοί εχθροί τους συμπλήρωναν απαραίτητα όλες τις φράσεις τους με ένα επιφώνημα με βάση το «God» (Θεέ μου) και το «coués» (μια φανταστική «ουρά») γιατί κραύγαζαν με βραχνή φωνή την δημοφιλή τους φράση: «Στην ουρά! Στην ουρά!»

Ο Πόλεμος των Άστρων, Επεισόδιο II: Ο μετα-ψυχροπολεμικός κόσμος χαρακτηρίζεται από μια έντονη σύγκρουση μεταξύ των «γερακιών» και των «ανθρωπιστών» στους κόλπους των Επικυρίαρχων. Τώρα πλέον, και με την βοήθεια του ...αγνοούμενου Μπιν Λάντεν, κυριαρχούν αυτοί που πιστεύουν στην χρήση της Ωμής Βίας για την προστασία της Νέας Τάξης Πραγμάτων: **Μπους, Τσένεϋ, Περλ, Ράμσφελντ, Ράις, είναι μερικοί του περιβάλλοντος του Λευκού Οίκου που βλέπουν μεγάλο όφελος στην απόκτηση «κυριαρχίας όλου του φάσματος», από συμβατικές στρατιωτικές δυνάμεις μέχρι τα πυρηνικά όπλα και τον «πόλεμο των άστρων». «Μερικοί από αυτούς τους Επικυρίαρχους βρίσκουν πολύ ελκυστική την ιδέα της ανάπτυξης **νέων πυρηνικών όπλων** που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν εναντίον **υπογείων εγκαταστάσεων** που κρύβουν τους ηγέτες του «κακού» και τα θανατηφόρα όπλα τους...», διαβεβαιώνει η λίαν έγκυρη Επιθεώρηση των Ατομικών**

Επιστημόνων στο τεύχος του Φεβρουαρίου. Και προσβλέπουν στο «διάστημα ως τον χώρο ενός μελλοντικού πολέμου»...

«Δεν έχεις τον Θεό σου», είπε σχεδόν κατάμουτρα στον Μπους ο Πάπας Βοϊτύλα την ίδια ώρα που η χώρα του, η Πολωνία, έδωσε το "παρών" ως άλλος ένας «δαρμένος σκύλος» από το μπλοκ των πρώην ανατολικών χωρών. Στην Ρώμη, οι Ιησούϊτες που ελέγχουν τα ΜΜΕ του Βατικανού γράφουν σήμερα στο Osservatore Romano **«Υπάρχει ακόμα καιρός για την ειρήνη»**. Και στέλνουν μήνυμα στους πολίτες της Ευρώπης: «Μείνετε πιστοί στις ηθικές αρχές που ενέπνευσαν τους Πατέρες της Ευρώπης». Άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε, δηλαδή, πάντως **πιο ενεργή και ξεκάθαρη στάση** από τους δικούς μας, που έμειναν από απουσίες... Για ποια «οικουμενικότητα», για ποια «καθ' ημάς Ανατολή» μιλάμε όταν χάνει η Ελλάδα και η Ορθοδοξία μια τέτοια ευκαιρία για να δείξει την ιστορική βαρύτητά της στην δοκιμαζόμενη περιοχή μας. Την ώρα που είμαστε οι «πρώτοι στην Ευρώπη»...

Μια Κραυγή για το Ιράκ. Πίνακας της Ιρακινής ζωγράφου **Diaa Arraoui**. Το μορφωτικό και καλλιτεχνικό επίπεδο του Ιρακινού λαού ήταν πολύ υψηλό έως ότου να αρχίσουν οι καταστροφές της προηγούμενης δεκαετίας. Μια χαρακτηριστική ρήση στον Αραβικό κόσμο λέει **«τα βιβλία γράφονται στην Αίγυπτο, τυπώνονται στον Λίβανο αλλά διαβάζονται στο Ιράκ»**... Το Ιρακινό κράτος δημιουργήθηκε από τους Βρετανούς το 1919, μετά την διάλυση της Οθωμανικής αυτοκρατορίας. Οι Βρετανοί, που κράτησαν τον έλεγχο του Ιράκ μέχρι το 1958, δεν ενδιαφέρθηκαν καθόλου για την εγκατάσταση μιας πραγματικής δημοκρατίας, αντιθέτως προτίμησαν να διοικήσουν μέσα από επί μέρους συναλλαγές με τις φυλές και τις κοινότητες που αποτελούσαν το Ιράκ. Στο Ιράκ, όπως και σε άλλες κοινωνίες της Μέσης Ανατολής που έζησαν την μετάβαση από ένα παρελθόν αποικιοκρατικό στην νεώτερη εποχή, το *έθνος-κράτος* ήταν το όχημα για την ανάπτυξη της κοινωνίας των πολιτών. Αυτό έγινε μέσα από διαφορετικούς τύπους εθνικισμού (παναραβισμού, μπααθισμού) και διαφορετικές ιδεολογίες (φασιστικές, κομμουνιστικές, φιλελεύθερες) που εκφράστηκαν από

πολλά κόμματα, κινήματα και συμμαχίες. Οι πρωταγωνιστές όλης αυτής της ιστορίας στο Ιράκ ήταν οι Σουννίτες, οι Σίιτες, οι Κούρδοι και οι Νεστοριανοί Χριστιανοί.

Χίλιες και Μία Νύχτες: η νοσταλγία της μυθικής Ανατολής. Εικόνα από την πρώτη ευρωπαϊκή μετάφραση, του 1704, των ιστοριών της **Σεχραζάτ**. Οι ιστορίες αυτές είναι καρπός ενός μεγάλου ταξιδιού μέσα στον χώρο και τον χρόνο! Εδώ, όλα είναι όνειρο φωτεινό. Είναι μια Ανατολή του θρύλου όπου κάθε μέρα γνωρίζει το μεθύσι των θαυμάτων και η γη μεταμορφώνεται συνεχώς... Εδώ όλα είναι επιθυμία, ελπίδα, απόλαυση. Αυτή την Ανατολή που έχουμε όλοι μέσα μας ΝΑ ΜΗΝ αφήσουμε κανένα ερεβομανή να την σκοτώσει. **ΟΛΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΙΚΥΡΙΑΡΧΩΝ!**

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXIII

24 Μαρτίου 2003

Το show του Πολέμου: κατ' αποκλειστικότητα στο innernet...

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

...Καταγγελία Ελλήνων Σκηνοθετών

Μια πρωτοφανής επιχείρηση παραπληροφόρησης της διεθνούς κοινής γνώμης και σκηνοθεσίας μιας δήθεν «απελευθερωτικής» επέλασης των αμερικανοβρετανικών δυνάμεων εισβολής επιχειρείται στο Ιράκ.

Την απίστευτη αυτή καταγγελία κάνουν σήμερα Έλληνες σκηνοθέτες, οι οποίοι γνωρίζουν καλά πρόσωπα και πράγματα που κρύβονται πίσω από τις εικόνες που βλέπουμε αυτές τις ημέρες στις τηλεοράσεις μας.

Σύμφωνα με αυτές τις αποκαλύψεις, οι Αμερικανοί ακολουθούν τακτική «Wag the Dog» -από την ομώνυμη ταινία του Μπάρρυ Λέβινσον το 1998- προκειμένου να πείσουν την αμερικανική

–κυρίως– αλλά και την διεθνή κοινή γνώμη που αντιδρά για το ψέμα που ισχυρίζονται ότι είναι «οι απελευθερωτές του Ιράκ».

Γι' αυτό τον λόγο το Πεντάγωνο έχει προσλάβει ειδική ομάδα σκηνοθετών που φροντίζουν ώστε να βγαίνουν στον «αέρα» μόνο εκείνα τα πλάνα που ταιριάζουν στην εικόνα της αμερικανικής παντοκρατορίας του «καλού».

Πιο συγκεκριμένα, οι γνωστοί Έλληνες σκηνοθέτες Κώστας Φέρρης και Θέκλα Κίττου, οι οποίοι ασχολούνται με το θέμα αυτό τις τελευταίες ημέρες σε συνεργασία με πολεμικούς ανταποκριτές και τον ειδικό σε θέματα ελληνικού ΓΕΕΘΑ, δημοσιογράφο Δήμο Βερούκιο, έχουν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι όλη αυτή η επιχείρηση οργανώνεται και καθοδηγείται από τον Αμερικανό σκηνοθέτη Τζωρτζ Άλλισον.

Σύμφωνα με δηλώσεις τους στην στήλη «ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΠΟΛΙΟΡΚΗΜΕΝΟΙ» του innernet, ο σκηνοθέτης Τζωρτζ Άλλισον είναι ο άνθρωπος που προσελήφθη από το αμερικανικό υπουργείο Άμυνας για να «οπτικοποιεί τους ισχυρισμούς του στρατηγού Τόμι Φρανκς και των επιτελών του για τα αποτελέσματα της εισβολής».

Οι Αμερικανοί εισβολείς, προκειμένου να δούμε τις οθόνες μας την οποία εικόνα που αυτοί επιθυμούν, δεν χρειάστηκε ακόμα να ρίξουν την περίφημη E-bomb που προκαλεί «μπλακ-άουτ» σε όλες τις επικοινωνίες. Το αποφεύγουν προς το παρόν αποφασίζοντας για το τι θα δούμε, αυτοί, πριν από μας για μας...

Ο δρόμος προς την Ιερουσαλήμ περνά από την Βαγδάτη...

Όλοι έχουν καταλάβει ότι η αδυναμία του Ισραήλ να συνεχίσει την κατοχή των Παλαιστινιακών εδαφών μετά την Ιντιφάντα και το αντισιωνιστικό ξύπνημα της Ευρώπης και του υπόλοιπου κόσμου, έχουν υποχρεώσει τους Επικυρίαρχους, που είναι τα πραγματικά αφεντικά του πολέμου αυτού πίσω από τους Μπους-Μπλαιρ και την άθλια «πολυεθνική» συμμορία τους, να προχωρήσουν στην εξουδετέρωση οποιουδήποτε θύλακα αντίστασης στη Μέση Ανατολή. Αυτός είναι ο πραγματικός λόγος της εκστρατείας «απελευθέρωσης» του Ιράκ, την οποία συμπληρώνει η επιχείρηση μαζικών βομβαρδισμών «Σοκ και Δέος».

Όμως, οι Επικυρίαρχοι δεν είναι ακόμα έτοιμοι να αποκαλύψουν το πραγματικό πρόσωπό τους στους λαούς του πλανήτη. Οι επιχειρήσεις μαζικού mind-control που δημιουργούνται την τελευταία 25ετία μέσω της διαφήμισης, της προπαγάνδας, του Χόλλυγουντ, των διαφόρων μηνυμάτων που εκπέμπονται για να καταβάλουν ψυχολογικά τους πολίτες και να τους παραδώσουν στον μεγάλο Αδελφό δεν έχουν το ποθητό αποτέλεσμα. Και αυτό φαίνεται καθημερινά από τις ογκώδεις αντιδράσεις. Χρειάζονται, λοιπόν, απεγνωσμένα η όλη επιχείρηση να τελειώσει γρήγορα. Χρειάζονται φωτογραφίες «απελευθερωμένων» Ιρακινών που θα καλωσορίζουν τα νικηφόρα στρατεύματα, θα χορεύουν στους δρόμους και θα τοποθετούν λουλούδια στα όπλα των Αμερικανών στρατιωτών. Τα χρειάζονται όλα αυτά γιατί –ακόμα κι αν τα πράγματα πάνε καλά στο εσωτερικό τους Ιράκ– όπως ομολογούν οι ίδιοι, το κόστος της ειρήνης θα είναι τεράστιο.

Όπως σχολιάζει ο Κέννεθ Πόλλακ (Kenneth Pollack), πρώην συνεργάτης του NSC και συγγραφέας του βιβλίου The Threatening Storm: The Case for Invading Iraq (Η Απειλητική Καταιγίδα: Η Περίπτωση Εισβολής στο Ιράκ), «οι Αμερικανοί πολίτες θα απαιτήσουν οι Ιρακινοί να βρίσκονται όταν φύγουμε σε καλύτερη κατάσταση απ' ό,τι ήταν πριν τους επιτεθούμε». Δηλαδή, δεν μπορούν να αντικαταστήσουν τον Σαντάμ, όπως λέει στο τελευταίο FORTUNE ένας Αμερικανός αξιωματικός του στρατού, «με κάποιον άλλον μουστακαλή, κάποιον που θα είναι δικτάτορας, αλλά όχι τόσο όσο ο Σαντάμ, και μετά να φύγουμε». Χρειάζεται επίσης να αποχωρήσουν οι Τούρκοι και οι Κούρδοι, που δεν εμπιστεύονται ο ένας τον άλλον.

Για όλους αυτούς τους λόγους, ο Αγγλοαμερικανικός Άξονας κατέφυγε στην πρωτοφανή σκηνοθεσία των σκηνών που είδαμε όλοι στις τηλεοράσεις μας. Ο τρόπος που γινόταν η δήθεν παράδοση των αιχμαλώτων φαινόταν στους επαίοντες παιδαριώδης. Η λήψη γινόταν από ΤΕΣΣΕΡΙΣ διαφορετικές γωνίες και ήταν ΣΤΑΘΕΡΗ, που σημαίνει ότι δεν πρόκειται για

ζωντανά πλάνα. Είχαν σωστό κάδρο. Είχαν τεχνική επιμέλεια τέτοιας μορφής που αποκλείεται να γίνεται από πολεμικό ανταποκριτή. Αυτό προδίδεται από το ζυγισμένο κάδρο και το περιεχόμενο των πλάνων με τους αιχμαλώτους ντυμένους από ενδυματολόγο με ρούχα όμοια, καθαρά και ασπαλάκωτα. Η ψυχολογική κατάσταση και οι εκφράσεις των «αιχμαλώτων» δείχνουν ανθρώπους καθοδηγημένους σκηνοθετικά και δεν είχαν καμμία σχέση με την εικόνα των σοκαρισμένων Αμερικανών αιχμαλώτων που είδαμε αργότερα στις οθόνες μας από την Ιρακινή τηλεόραση...

Τα σχέδιά τους έχουν συμπαρالياστεί

Έντονες είναι πλέον οι εντυπώσεις στους διεθνείς αναλυτές των επιχειρήσεων στο Ιράκ ότι «κάτι δεν πάει καλά» με τον τρόπο που δρουν οι Αμερικανοβρετανοί εισβολείς.

Ανώτερη επιχειρησιακή πηγή των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων μας εκμυστηρεύτηκε σε κατ' ιδίαν συζήτηση ότι τα «επιτελικά πλάνα των Αμερικανών φαίνεται να έχουν γίνει συμπαράλια». Ακούγεται πολύ αστείο αυτό το επιχείρημα ότι τα στρατεύματα «παρακάμπουν» την μία πόλη μετά την άλλη και πηγαινοέρχονται μέσα στην έρημο...

Αυτό που έχει καταρρεύσει κατ' αρχάς τις πέντε πρώτες ημέρες του πολέμου είναι η εικόνα των «απελευθερωτών» του Ιράκ που προσπάθησε να καλλιεργήσει η αμερικανική ηγεσία. Η αντίσταση που έχουν προβάλλει ήδη οι Ιρακίνοι πολίτες και στρατιώτες είναι εντυπωσιακή και έχει ανατρέψει τους υπολογισμούς τους. Η ηθική ήττα είναι καταλυτική για τους Αμερικανούς ανεξάρτητα από την τελική έκβαση των επιχειρήσεων που προβλέπεται εις βάρος των Ιρακινών λόγω του αρνητικού γι' αυτούς συσχετισμού δυνάμεων...

Πάντως: κάθε ημέρα καθυστέρησης είναι μια ήττα για τους αδίστακτους, αλαζονικούς Επικυρίαρχους... Μπορούμε να βοηθήσουμε όλοι μας την ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ του Ιρακινού λαού ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΑΣ ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΣΤΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τώρα, ως προς το τι συμβαίνει που έχει ανατρέψει τα σχέδια των εισβολέων από το Τέξας, γίνονται διάφορες υποθέσεις τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

Ειδικοί με τους οποίους συζητήσαμε μας είπαν ότι διαφαίνεται ολοκάθαρα πλέον ένα έλλειμμα σχεδιασμού και σε πολιτικό και σε διπλωματικό και σε επιχειρησιακό επίπεδο: Ο Αγγλοσαξονικός άξονας έχει απομονωθεί. Η επιχείρηση άρχισε βεβιασμένα μετά την άρνηση του ΟΗΕ προκειμένου να προλάβουν τις οικονομικές επιπτώσεις. Το βόρειο μέτωπο δεν είχε εξασφαλισθεί πριν την βιαστική έναρξη των χειρουργικών επιχειρήσεων...

Ως ενδεικτική του σκεπτικισμού που υπάρχει μας ανέφεραν τη στάση του πανίσχυρου Συμβουλίου Εξωτερικών Σχέσεων (Council of Foreign Relations - CFR) το οποίο προβάλλει τις απόψεις του Τραϊνγορ, πρώην στρατηγού των Πεζοναυτών, ο οποίος είναι ειδικός συνεργάτης του CFR.

Ο Τραϊνγορ λέει ότι «δεν αισθάνεται άνετα με το μέγεθος και την διάταξη των αμερικανικών δυνάμεων που εδρεύουν στο Κουβέϊτ», ισχυριζόμενος ότι «ο στρατός καθυστέρησε να στείλει τεθωρακισμένες μεραρχίες που θα πρόσφεραν στις ένοπλες δυνάμεις μεγαλύτερη ευελιξία». Λέει, επίσης, ότι η αποτυχία στο να εγκρίνει η Τουρκία την στάθμευση των Αμερικανικών δυνάμεων έχει φέρει μεγάλη ανατροπή στα σχέδια του αποκλεισμού της Βαγδάτης στην μέγγενη δύο μετώπων.

Είναι, επίσης, δύσκολο «να εξασφαλισθούν στα γρήγορα οι πετρελαιοπηγές του Βορείου Ιράκ σε περίπτωση λεηλασίας τους από τους Ιρακινούς ή τους Κούρδους». Και έτσι η πιθανότητα μεγάλης αστάθειας στο βόρειο μέτωπο είναι πολύ σημαντική και πολύ ανησυχητική.

Το πιο εντυπωσιακό, πάντως, που λέει ο συνεργάτης του CFR είναι ότι, αντίθετα απ' ότι προπαγανδίζεται και πιστεύεται, η δύναμη εισβολής δεν είναι πανίσχυρη!

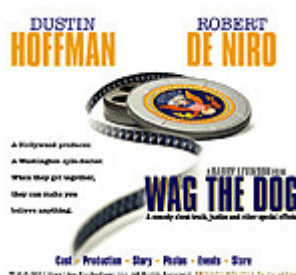
«Έχουν την 3η Μηχανοκίνητη Μεραρχία Πεζικού ή οποία διαθέτει περίπου 250 τεθωρακισμένα. Έχουν την 1η Εκστρατευτική Δύναμη Πεζοναυτών, η οποία αποτελείται από

την 1η Μεραρχία Πεζοναυτών και μια βρετανική μεραρχία, τους Βασιλικούς Πεζοναύτες. Ανάμεσά τους βρίσκονται περίπου 220 τανκς». Πρόκειται, φυσικά, για μια πολύ ισχυρή δύναμη αλλά «το βαρύ πυροβολικό δεν έχει φθάσει ακόμα».

Είναι φανερό ότι το επιχειρησιακό σενάριο των επιτελών του Πενταγώνου έγινε με βάση δύο προϋποθέσεις: την παράδοση των Ιρακινών άνευ μάχης και το άνοιγμα του βορείου μετώπου στο Ιράκ. Και οι δύο αυτές παράμετροι έχουν ήδη την πέμπτη ημέρα του πολέμου καταρρεύσει.

«Στην καλύτερη περίπτωση, το σενάριο είναι ότι οι Ιρακινές ένοπλες δυνάμεις αποφασίζουν ότι δεν υπάρχει λόγος να συνεχίσουν να αντιστέκονται και ένα μέρος ή και όλοι τους στρέφονται κατά του Σαντάμ Χουσεΐν. Αυτό δεν πρόκειται να συμβεί...»

Πρωτοβουλία Διαμαρτυρίας ΚΟΡΝΑΡΕΤΕ ΚΑΙ ΑΝΑΒΕΤΕ ΤΑ ΦΩΤΑ ΣΑΣ ΟΤΑΝ ΠΕΡΝΑΤΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΩΝ ΗΠΑ!

WAG THE DOG: Βασισμένο στο μυθιστόρημα του Λάρρυ Μπράινχαρτ Αμερικανός Ήρωας, το κινηματογραφικό σενάριο του Νταϊήβιντ Μάμετ διηγείται την ιστορία ενός προεδρικού συμβούλου (Ρόμπερτ ντε Νίρο) και ενός Χολλυγουντιανού παραγωγού (Ντάστιν Χόφμαν) που συνεργάζονται για την δημιουργία ενός «πολέμου» για πολιτικούς λόγους. Ο σκοπός τους είναι να κάνουν την κοινή γνώμη να πιστέψει ο,τιδήποτε αυτοί θέλουν μέχρι τις προεδρικές εκλογές. Εξαναγκασμένοι από τους εκπροσώπους του Αμερικανού προέδρου, ο Μοτς (Ντάστιν Χόφμαν) συγκεντρώνει γρήγορα την ομάδα του που αποτελείται από συγγραφείς, ηθοποιούς και τεχνικούς. Γυρίζεται μια σκηνή με μια ελκυστική «πρόσφυγα» λόγω του πολέμου η οποία στη συνέχεια μοντάρεται και τοποθετείται μέσα σε ένα εμφανώς αυθεντικό τοπίο, γεμάτο καπνούς και ηχητικά εφέ, και ολοκληρωμένη πια μεταδίδεται «ζωντανά» στις ειδήσεις της αμερικανικής τηλεόρασης...

Η ιδιωτικοποίηση του πολέμου. Το μεγαλύτερο βάρος του πολέμου το έχουν αναλάβει οι ιδιωτικές εταιρείες. Είναι χαρακτηριστικό το δημοσίευμα του Οικονομικού Ταχυδρόμου του Σαββάτου (22/3) για τους άγνωστους στον πολύ κόσμο (παρα-) στρατιωτικούς «προπομπούς» των πετρελαϊκών εταιρειών. Εταιρείες όπως οι Kellogg, Brown & Root, DynCorp, MRPI, Vinnel, Wackenhut, Logicon έχουν αναλάβει μια σειρά υπηρεσιών του αμερικανικού Πενταγώνου. Άλλοι προνομιακοί συμβασιούχοι όπως η KBR, θυγατρική της «αμαρτωλής» Halliburton του αντιπροέδρου Ντικ Τσένεϋ, ανέλαβε το κτίσιμο στρατοπέδων στο Κατάρ και στο Κουβέϊτ. Η MRPI, που απαρτίζεται από απόστρατα στελέχη του

Πενταγώνου εκπαιδεύει προσωπικό και μεταφέρει ομάδες καταδρομών ειδικευμένες στις «βρώμικες δουλειές». Εξ ίσου εξελιγμένες είναι και οι Vinell και Logicon, θυγατρικές των πολεμικών βιομηχανιών TRW και Northrop Grumman, αντίστοιχα. Σύμφωνα με τις αποκαλύψεις των Ελλήνων σκηνοθετών, το στρατηγείο της πρωτοφανούς αυτής εμπορικής υπερπαραγωγής βρίσκεται στο στρατόπεδο Ας Σαίλιγια του Κατάρ. Εκεί, σε μια αποθήκη όπου πριν από μερικούς μήνες στεγαζόντουσαν αμερικανικά τανκς και τεθωρακισμένα οχήματα, προετοίμασαν την τηλεοπτική εισβολή στο Ιράκ. Στον ίδιο χώρο, ο σκηνογράφος-σκηνοθέτης του Χόλλυγουντ, μετά από πυρετώδεις προσπάθειες, ολοκλήρωσε εγκαίρως ένα σκηνικό 200.000 δολλαρίων όπου οι υπεύθυνοι τύπου του στρατού μεταδίδουν τα νέα του πολέμου αυτού στους συγκεντρωμένους ρεπόρτερς και στο ευρύτερο τηλεοπτικό κοινό παγκοσμίως. Ο σχεδιαστής αυτού του υψηλής τεχνολογίας, εντυπωσιακού σκηνικού είναι ο Τζωρτζ Άλλισον, 43 ετών, γνωστός από την δουλειά του σαν διευθυντής σκηνικών στην ταινία των Κερκ και Μάικ Ντάγκλας «It Runs in the Family». Το πιο σημαντικό είναι ότι σχεδίασε επίσης «τα σκηνικά για τις εμφανίσεις του Προέδρου Τζωρτζ Μπους Τζούνιορ», όπως αποκαλύπτει ο Ρόμπερτ Χόντηρν (Robert Hoderne), συνεργάτης των Times. Πάντως, απ' ό,τι λένε τα πλέον έγκυρα έντυπα του χώρου διεθνώς, η αναλογία συμβασιούχων και στρατιωτικών στον πόλεμο του Ιράκ θα είναι ένα προς πέντε. Και δεν μιλάμε μόνο για τους συμβούλους αλλά για πάνοπλους μισθοφόρους «Ράμπο» ειδικευμένους σε ειδικές αποστολές.

Ενημερωτικά sites για τον πόλεμο Αραβικός τύπος www.arabnews.com Γαλλικός τύπος www.lemonde.fr, www.liberation.fr Βρετανικός τύπος www.observer.co.uk, www.guardian.co.uk, www.independent.co.uk Αμερικανικός τύπος www.usatoday.com, www.washingtonpost.com, www.nytimes.com Ηλεκτρονικοί Τόποι Αντίστασης www.stop-the-war.org www.indymedia.org www.stopwar.org.uk <http://www.iacenter.org/main.htm> www.protest.net

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXIV

28 Μαρτίου 2003

Σχέδιο για Πόλεμο και Καταπίεση

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

«Μπορούμε, με ένα είδος ευγνώμονος και ευσεβούς αγαλλίασης, να ανιχνεύσουμε τον δάκτυλο της Θείας Πρόνοιας μέσα από αυτά τα σκοτεινά και μυστηριώδη γεγονότα»

(Τζωρτζ Ουάσιγκτων, 20 Ιουλίου 1788)

Η Εκπλήρωση των προφητειών...

Ο μεγάλος Γάλλος ιστορικός **Αλέξις ντε Τοκβίλ** (1805-1859) έγραψε το περίφημο, έργο του *Η Δημοκρατία στην Αμερική* το 1835, μετά την επίσκεψή του στις Ηνωμένες Πολιτείες το 1831-32 για να μελετήσει το δικαστικό και σωφρονιστικό σύστημα της χώρας. Το συμπέρασμά του ήταν ότι η ευρωστία των Ηνωμένων Πολιτειών οφειλόταν **στις Βιβλικές καταβολές της ιδεολογίας** αυτής της χώρας.

Ο Τοκβίλ αντιλήφθηκε ότι η ευρέως διαδεδομένη θρησκευτική πίστη έδινε στην Αμερική την σταθερότητά της: *«Υπάρχει ένα αναρίθμητο πλήθος σεκτών στις Ηνωμένες Πολιτείες. Είναι όλες διαφορετικές ως προς την λατρεία που προσφέρουν στον Δημιουργό, αλλά όλες συμφωνούν ως προς τις υποχρεώσεις του ανθρώπου προς τον πλησίον του. Κάθε σέκτα λατρεύει τον Θεό με τον δικό της τρόπο, αλλά όλες κηρύττουν την ίδια ηθική στο όνομα του Θεού».*

Νωρίτερα, ο **Τζων Άνταμς**, ο δεύτερος πρόεδρος της Αμερικής, έγραφε στις σημειώσεις του τον Φεβρουάριο του 1765: «Πάντα συλλογίζομαι τον αποικισμό της Αμερικής με θαυμασμό και δέος, ωσάν την αποκάλυψη του σχεδίου της Θείας Πρόνοιας για την φώτιση του αδαούς και την απελευθέρωση του υποδουλωμένου μέρους της ανθρωπότητας σε ολόκληρη την γη».

Από την αρχή της ίδρυσής τους οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν είχαν επίσημη θρησκεία, σε αντίθεση με τα Ευρωπαϊκά έθνη. Ο διαχωρισμός, όμως, εκκλησίας και κράτους δεν σήμαινε την απουσία θρησκευτικών βάσεων στην δομή του κράτους αλλά ήταν η έκφραση μιας **ισοτιμίας και της αρχής ότι καμμία εκκλησία δεν έπρεπε να απολαμβάνει ειδικού προνομιακού καθεστώτος**. Όλοι, όμως, οι πολίτες που ανήκαν σε διάφορες θρησκευτικές ομάδες, σέκτες ή επίσημες εκκλησίες μοιράζονταν ένα κοινό υψηλό δέσιμο με τις αξίες της Βίβλου και ειδικά της Παλαιάς Διαθήκης.

Αυτή ήταν η παλιά καλή περίοδος της Αμερικής όπου όλες αυτές οι αξίες λειτουργούσαν ως κίνητρο για μια επί γης *Ουτοπική* κοινωνία και συμμετοχική δημοκρατία.

Η πρώτη μετάλλαξη αυτών των αξιών προς την κατεύθυνση της σύγχρονης αμερικανικής ιδεολογίας έγινε μετά τον **Αμερικανικό Εμφύλιο** και την επικράτηση μιας νέας ριζοσπαστικής Προτεσταντικής γραφειοκρατικής ελίτ στην Ουάσιγκτων μετά το 1865.

Η παλινόρθωση της **Αγγλόφιλης «αριστοκρατίας»** θα σημάνει σιγά-σιγά την διολίσθηση – ιδίως μετά τον Ισπανο-Αμερικανικό πόλεμο του 1898- σε μια πιο «αυτοκρατορική» ερμηνεία των προφητειών της Βίβλου: από την προσήλωση στην έννοια των αγαστών κοινοτικών σχέσεων και την δημοκρατική ουτοπία στην έμφαση της ιδέας της αποστολής και του παγκόσμιου πεπρωμένου. Αυτό ήταν το πρώτο βήμα προς την **«εβραιοποίηση» του αμερικανικού βιβλικού φονταμενταλισμού**, δηλαδή την «επιβολή του βασιλείου του θεού επί της γης».

«Θα σας κάνω ένα μεγάλο έθνος» (Γένεσις 12:2)

Η αρχή της τάσης της Αμερικής για στρατιωτική επέμβαση στο εξωτερικό τοποθετείται στην

αυγή της δεκαετίας του 1890. Οι ΗΠΑ είχαν, από τότε, γίνει η πρώτη παγκόσμια αγροτική και βιομηχανική δύναμη. Οι οπαδοί του ιμπεριαλισμού άρχισαν να βλέπουν την κατάκτηση υπερπόντιων εδαφών ως απαραίτητη λύση για την κατοχύρωση των αμερικανικών εθνικών συμφερόντων και την αναζήτηση της θαλάσσιας υπεροχής. Οι οπαδοί της παλιάς Αμερικής αντέτειναν ότι αυτό παραβίαζε την αρχή της ισότητας όπως διατυπώθηκε στην *Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας*, την ιστορική «ισότιμη» βάση της αντι-αποικιακής αμερικανικής παράδοσης.

Η Αμερική άρχισε να γίνεται πλέον μια μισο-δημοκρατική και μισο-αυτοκρατορική χώρα υπό την ισχύ ενός **νεο-εμφανιζόμενου στρατιωτικο-οικονομικού κατεστημένου**. Όπως στην **αρχαία Ρώμη** ένας εμφύλιος πόλεμος και μια δολοφονία (του Ιούλιου Καίσαρα) ήταν η αρχή του τέλους της Ρωμαϊκής Δημοκρατίας, έτσι και στις ΗΠΑ, μετά τον εμφύλιο και την δολοφονία Λίνκολν, οι «γιάνκηδες» καπιταλιστές έθεσαν τα θεμέλια του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Τα επόμενα βήματα ήταν:

- Η απόφαση του προέδρου Γουίλσον να κηρύξει τον πόλεμο εναντίον της Γερμανίας, τον **Απρίλιο του 1917**, που οδήγησε στην πρώτη απ' ευθείας επέμβαση αμερικανικών στρατευμάτων στην ευρωπαϊκή ήπειρο. Ήταν σαφώς μια νίκη των Αγγλόφιλων δυνάμεων: η Αμερική μπήκε στον πόλεμο αμέσως μόλις κινδύνευσε η Μεγάλη Βρετανία.

- Η εκστρατεία του προέδρου Ρούζβελτ από το **1937-1941** εναντίον του Ευρωπαϊκού «φασισμού» και του Ιαπωνικού «μιλιταρισμού».

- Η τελική εμπλοκή των ΗΠΑ στο πλευρό της Αγγλίας και αργότερα ο πόλεμος του **Βιετνάμ** θεμελίωσαν την σημερινή εικόνα της Αμερικανικής Αυτοκρατορίας.

Το 1945, η Αμερική είχε φθάσει στο απόγειο της ακμής της με το δεδομένο ότι είχε υποκαταστήσει την Βρετανική αυτοκρατορία και αποκτούσε την αίγλη της πιο μεγάλης χώρας της γης. Η ιδέα του αμερικανικού πεπρωμένου και της εκπλήρωσης **των προφητειών της Βίβλου** συνδέονται άμεσα πλέον με τον πόλεμο που έκανε κατά του ευρωπαϊκού «αντι-σημιτισμού» και την υποστήριξη της ίδρυσης του κράτους του Ισραήλ.

Όπως είχε πει ο Θεός στον Αβραάμ («Θα σας κάνω ένα μεγάλο έθνος», Γένεσις 12:2), οι απόγονοί του έπρεπε πράγματι να γίνουν ένα μεγάλο έθνος και ευλογία για τον κόσμο. Μετά από αυτό πολλά πράγματα άρχισαν να πηγαίνουν στραβά στις ΗΠΑ και στον υπόλοιπο κόσμο...

Με το προσωπείο του Πολέμου των Πολιτισμών

Μετά την αποχώρηση από το Βιετνάμ, το Πεντάγωνο χρειαζόταν κάποιες εύκολες νίκες για να αντιστρέψει το αρνητικό για τους μιλιταριστές κλίμα.

Η κατάκτηση της Γρενάδα, η εισβολή στον Παναμά, η κατάκτηση της Αϊτής για να επιβληθεί η «δημοκρατία» ήταν μερικές από αυτές...

Η επιχείρηση **«Καταιγίδα της Ερήμου»** το 1991 ήταν μια σημαντική κλιμάκωση και υπέδειξε τον τρόπο για την εύκολη νίκη στα Βαλκάνια. Το Πεντάγωνο πέτυχε την πλήρη δημόσια αποκατάστασή του νικώντας στρατούς του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου με την high-tech ισχύ του τού Τρίτου Παγκοσμίου Πολέμου.

Η Νέα Τάξη άρχισε έτσι να επελαύνει. Στόχος προς το παρόν: Η Μέση Ανατολή και η Κεντρική Ασία. Η Λατινική Αμερική και η Αφρική είναι εντελώς αδύναμες να την σταματήσουν. Ο Καναδάς, η Αυστραλία και η Νέα Ζηλανδία είναι εντελώς υποχείρια της Ουάσιγκτων. Όσο για την Ευρώπη, όπως η παλιά «καλή» Αμερική, πρέπει να καταστραφεί. Οι υπάρχουσες εθνικές και ταξικές δομές πρέπει να αντικατασταθούν με μια νομενκλατούρα όπως αυτές του τρίτου Κόσμου.

Το έργο αυτό έχουν αναλάβει οι συνωμοτικές «παγκοσμιοποιητικές» δυνάμεις μέσα στην ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση. **Η μεσαία τάξη, που ήταν η σπονδυλική στήλη των ευρωπαϊκών εθνών, έχει δραματικά συρρικνωθεί. Ο πλούτος έχει συγκεντρωθεί στα χέρια της**

«υπερεθνικής ελίτ» των πολυεθνικών εταιρειών και μια τεράστια λούμπεν τάξη θα κάνει το μεγαλύτερο μέρος της χειρωνακτικής δουλειάς. Οι ζωές τους θα είναι ουσιαστικά αυτές των υποβιβασμένων βιολογικών ρομπότ.

Σύντομα δεν θα υπάρχει ούτε καπιταλισμός ούτε σοσιαλισμός, αλλά ένα είδος **«Φεουδαρχίας» σχεδιασμένης για μια Αναπτυγμένη Τεχνολογικά Οικονομία.** Ένας φασιστικός τεχνολογικός Μεσαίωνας η υλοποίηση του οποίου περνάει μέσα από τον έλεγχο της Μέσης Ανατολής και τον *Πόλεμο των Πολιτισμών*.

Στις 11 Σεπτεμβρίου του 2001, αυτός ο «πόλεμος» άρχισε. Η αποκαλυπτική πραγματικότητα δεν αφήνει αμφιβολία ότι η ιδεολογία του «Πολέμου των Πολιτισμών» αναπτύχθηκε κατ' αρχήν το 1990 από τον **Μπέρναρντ Λιούις**, έναν αφοσιωμένο Σιωνιστή, που προέβλεψε την επερχόμενη σύγκρουση μεταξύ Δύσης και Ισλάμ για τα συμφέροντα του Ισραήλ... «αυτό δεν είναι τίποτε λιγότερο από μια σύγκρουση των πολιτισμών –η, ίσως παράλογη, αλλά σίγουρα ιστορική αντίδραση ενός παλιού αντιπάλου της Ιουδαίο-Χριστιανικής μας παράδοσης...».

Τρία χρόνια αργότερα εμφανίστηκε ο γνωστός ιστορικός **Σάμιουελ Χάντιγκτον** για να αναβαθμίσει αυτή την «θεωρία», ή καλύτερα ιδεολογία, σε **παγκόσμια ιστορική αρχή...**, γράφει ο Σαχίντ Αλάμ στο *COUNTERPUNCH*, το «καλύτερο πολιτικό newsletter» της Αμερικής. Στην επερχόμενη νέα εποχή, προέβλεψε ο Χάντιγκτον, **η πιο μεγάλη απειλή για την Δύση θα είναι το Ισλάμ και η Κίνα...**

Λες και κάποιος αόρατος «επιτηρητής» φροντίζει για την ομαλή πορεία των – προαναγγελθέντων- επερχόμενων γεγονότων. Ο Οσάμα κτύπησε στις 11/9 και μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα ο ένας μετά τον άλλον οι εκπρόσωποι της Ισραηλινής ηγεσίας προέτρεπαν τις ΗΠΑ να διεξάγει τον πόλεμο κατά των Ισλαμιστών τρομοκρατών στην περιοχή τους: **Ιράκ, Συρία, Ιράν, Λίβανος, Λιβύη, Αφγανιστάν και Πακιστάν.**

Επιχειρηματολογώντας στις 29 Οκτωβρίου 2001, στην *Weekly Standard*, ορισμένοι ισχυροί υποστηρικτές του Ισραήλ προέβλεψαν ότι το Αφγανιστάν θα είναι μόνον μια **«εναρκτήρια μάχη»** ενός μακροχρόνιου πολέμου... Μια άλλη γνωστή σιωνιστική επιθεώρηση, η *Commentary*, καλούσε τις ΗΠΑ να προετοιμαστούν για να «διεξάγουν τον Τέταρτο Παγκόσμιο Πόλεμο κατά του μαχητικού Ισλάμ» και να «εγκαταστήσουν νέα πολιτικά καθεστώτα» (προφανώς φιλο-ισραηλινά).

Ο άξονας **Ουάσιγκτων-Γουώλ Στρητ-Χόλιγουντ** είχε ήδη στρατευθεί στον πόλεμο αυτόν... Είχε ήδη αποφασίσει, χρηματοδοτήσει και σκηνοθετήσει τις σκηνές που βλέπουμε σήμερα στις οθόνες μας στις ερήμους του Ιράκ.

Εκεί όπου η πιο θρασύδειλη και θανατηφόρα Αυτοκρατορία της ιστορίας οδηγεί τα τεθωρακισμένα της στην γενέθλια γη του πολιτισμού μας. Αυτή είναι η **Κοιλάδα του Τίγρη και του Ευφράτη**: ένα Λίκνο Πολιτισμού όπου ο ήρωας **Γκιλγκαμές**, τον 23ο αιώνα π.Χ., πήγε στο δάσος των κέδρων μαζί με τον σύντροφό του Ενκιντού και σκότωσε τους Γίγαντες...

Το επικείμενο Ολοκληρωτικό Πραξικόπημα

Είναι γνωστόν ότι ο πόλεμος είναι η συνέχιση της πολιτικής με άλλα μέσα. Το ίδιο συμβαίνει με τον παρόντα πόλεμο στο Ιράκ. Είναι η υλοποίηση αποφάσεων που έχουν ληφθεί από τους Επικυρίαρχους της Νέας Τάξης Πραγμάτων και προωθούνται με κάθε τρόπο και μέθοδο: **συνταγματικά πραξικοπήματα, εκβιασμοί, προβοκάτσες και πολεμικές επιχειρήσεις. Ένα σκωτσέζικο ντους αλλαγών τακτικής που σκοπεύει να εκμηδενίσει τις αντιστάσεις των ανθρώπινων συνειδήσεων.**

Με τον ίδιο τακτικό τρόπο χρησιμοποιούνται οι ιδεολογίες και οι θρησκείες. Από την μία πλευρά του σκηνικού παρελαύνει το Ιερατείο του **κοσμικού ουμανισμού** (θυμηθείτε τον Κλίντον και την Ωλμπράϊτ στην Σερβία...).

Από την άλλη γωνία μπαίνει στην σκηνή το **παγκόσμιο θεοκρατικό συνδικάτο.** Το πόσο σχέση έχουν άνθρωποι όπως ο Μπους με την θρησκεία, φαίνεται από το γεγονός ότι η ίδια η

εκκλησία των Μεθοδιστών, στην οποία ανήκει, διαδήλωσε κατά του πολέμου λέγοντας ότι «ο πόλεμος εναντίον του Ιράκ γίνεται χωρίς καμία δικαιολογία σύμφωνα με τις χριστιανικές διδασκαλίες»...

Η ιστορία έχει επανειλημμένα δείξει πως οι θρησκείες έχουν λειτουργήσει ως «εργαλεία επιβολής» καταπιεστικών καθεστώτων.

Το ίδιο συχνά, όμως, έχουν λειτουργήσει και απελευθερωτικά. Χωρίς την μεταφυσική ανησυχία δεν θα υπήρχαν ούτε Παρθενώνας ούτε Αγία Σοφία, ούτε Αισχύλος ούτε Σαίξπηρ. Μην ξεχνάμε ότι ο Στάλιν, ο Πολ Ποτ, ο Χότζα δήλωναν όλοι τους άθεοι. Ή ότι ο Χίτλερ ήταν αποκρυφιστής. Γι' αυτό πρέπει να γνωρίζουμε την ιστορικότητα αυτών των καταστάσεων και το πώς φθάσαμε έως εδώ.

Η ουσία είναι ότι όλοι οι εκπρόσωποι αυτής της υπερεθνικής ελίτ, που προωθεί με λύσσα την Νέα Τάξη Πραγμάτων, στοχεύουν στην εγκαθίδρυση μιας **ολοκληρωτικής εξουσίας**. Η τάση συγκέντρωσης εξουσιών από την αμερικανική κυβέρνηση είναι ένα φαινόμενο που αποκαλύπτεται καθημερινά.

Στις 7 Φεβρουαρίου 2003, το Κέντρο Δημοσίου Συμφέροντος των ΗΠΑ, ένα μη κομματικό think-tank για το συμφέρον του πολίτη με έδρα την Ουάσιγκτον, αποκάλυψε το πλήρες κείμενο της **«Πράξης Ενίσχυσης της Εσωτερικής Ασφάλειας»** του 2003. Το απόρρητο αυτό έγγραφο, που αποτελείται από μια 33σέλιδη ανάλυση του σχετικού 87σέλιδου νομοσχεδίου, διέρρευσε από μια μη κατονομαζόμενη πηγή από το εσωτερικό της Ομοσπονδιακής κυβέρνησης.

Η Πράξη Ενίσχυσης της Εσωτερικής Ασφάλειας 2003, γνωστή επίσης και ως η **«Δεύτερη Πατριωτική Πράξη»**, είναι από την ίδια της την δομή ο ορισμός της δικτατορίας, ένα κατοπτρικό είδωλο όλων των εξουσιών που είχαν ο Ιούλιος Καίσαρας και ο Χίτλερ. Η «Δεύτερη Πατριωτική Πράξη» αναδιοργανώνει ολόκληρη την Ομοσπονδιακή κυβέρνηση καθώς και πολλές περιοχές της Πολιτειακής κυβέρνησης **υπό τον δικτατορικό έλεγχο** του υπουργείου Δικαιοσύνης, του Γραφείου Εσωτερικής Ασφάλειας και της **στρατιωτικής διοίκησης** της FEMA (της μυστικής υπερκυβέρνησης).

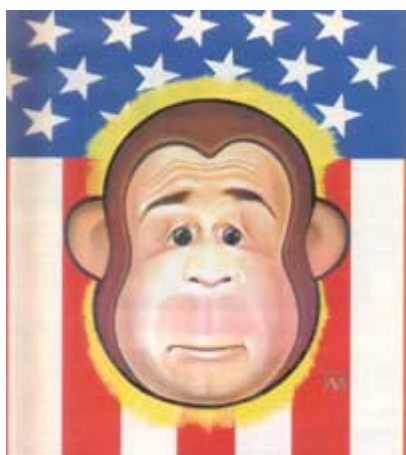
Δίπλα παρουσιάζονται εν συντομία μερικά από τα δρακόντεια μέτρα που εμπεριέχονται σ' αυτή την τυραννική νομοθεσία!

Ο εφιάλτης υλοποιείται. Μπορείτε να το δείτε και μόνοι σας [εδώ...](#)

Γιατί Μας Μισούν; Αυτό αναρωτιούνται αφελώς τα αμερικανικά έντυπα. Η κυβέρνησή τους, όμως, ξέρει... Γι' αυτό προετοιμάζει την νέα δρακόντεια νομοθεσία της Νέας Τάξης. Δείτε τι λένε τα πρωτοφανή Άρθρα της νέας νομοθεσίας «PATRIOT ACT» περί τρομοκρατίας:

Σύμφωνα με την **Παράγραφο 501**, κάθε Αμερικανός νομοταγής πολίτης χωρίς προηγούμενο λόγο, μπορεί να συλληφθεί μέσα στον δρόμο, να πεταχθεί μέσα σε ένα φορηγάκι και να εξαφανισθεί. Σε ορισμένες περιπτώσεις, μάλιστα, δίνει το δικαίωμα στους μηχανισμούς καταστολής να αρπάζουν κρυφά τους πολίτες, να τους απαγάγουν και να τους εκδίδουν σε μια ξένη χώρα (σ.σ.: όπως το Γκουαντανάμο) προκειμένου να φυλακισθούν εκεί, να βασανισθούν ή και να εκτελεσθούν... Οι **Παράγραφοι 301 και 306** (Βάση Δεδομένων Αναγνώρισης Τρομοκρατών) δημιουργούν μια **εθνική βάση δεδομένων «υπόπτων για τρομοκρατία»** και την **διευρύνουν πλήρως** ώστε να περιλάβει και μια **διεθνή βάση δεδομένων DNA** για οποιονδήποτε ύποπτο... Η **Παράγραφος 102** δηλώνει σαφώς ότι **οποιαδήποτε συλλογή πληροφοριών**, ασχέτως του αν η δραστηριότητα αυτή είναι κρυφή ή όχι, μπορεί να θεωρηθεί ως **μυστική δραστηριότητα** υπέρ ξένης δύναμης. Αυτό κάνει **ουσιαστικά την δουλειά των ανθρώπων του Τύπου παράνομη**... Η **Παράγραφος 106** ιδρύει **μυστικά έκτακτα δικαστήρια αποτελούμενα από κρυφούς δικαστές που θα συνεδριάζουν σε μη ανακοινώσιμες έδρες** και θα έχουν δικαίωμα να διατάζουν οποιαδήποτε έρευνα, σύλληψη ή καταδίκη... Για περισσότερες πληροφορίες infowars.com/print-patriot/act2_analysis.htm

Έξυπνες Βόμβες Ηλίθιων Αφεντικών! Το κατά πόσον είναι «έξυπνη» η τεχνολογία των Επικυρίαρχων, το αμφισβήτησε η παλιά βιομηχανία αυτοκινήτων της Αμερικής, η General Motors, όταν βρέθηκε σε κόντρα με την βιομηχανία πληροφορικής. Δείτε την πνευματώδη απάντηση της General Motors στην Microsoft! **Αν η αυτοκινητοβιομηχανία είχε αυτή τη στιγμή αναπτύξει την τεχνολογία της όπως η βιομηχανία της πληροφορικής, τότε τα αυτοκίνητα που θα οδηγούσαμε θα είχαν τις εξής ιδιότητες:**

1. Το αυτοκίνητό σας θα πάθαινε ατυχήματα δύο φορές τη μέρα χωρίς κατανοητό λόγο.
2. Κάθε φορά που οι άσπρες γραμμές του δρόμου ξαναβάρωνταν, θα έπρεπε να αγοράζετε νέο αυτοκίνητο.
3. Κάποιες φορές κατά την διάρκεια ιδιαίτερων ελιγμών το αμάξι σας απλά θα πήγαινε όλο ευθεία και έπειτα θα αρνιόταν να ξαναξεκινήσει, για να το αντιμετωπίσετε δε αυτό θα έπρεπε να προχωρήσετε σε ολική αλλαγή και επανεγκατάσταση της μηχανής.
4. Οι ενδείξεις θερμοκρασίας των λαδιών και μπαταρίας θα είχαν αντικατασταθεί από την γενική ένδειξη «Γενική Βλάβη».
5. Τα καθίσματα θα απαιτούσαν από τον επιβάτη να έχει το ίδιο ύψος και το ίδιο βάρος.
6. Ο αερόσακκος πριν ανοίξει θα ρωτούσε: «Θέλετε οπωσδήποτε το άνοιγμα;»
7. Κάθε φορά που η General Motors έβγαζε καινούργιο μοντέλο, κάθε οδηγός θα έπρεπε να μάθει να οδηγεί ξανά γιατί καμιά εντολή δεν θα λειτουργούσε όπως ακριβώς στα προηγούμενα μοντέλα...

Στις 17 Σεπτεμβρίου 1787, οι Πατέρες του Αμερικανικού Έθνους συγκεντρώθηκαν για να υπογράψουν το πιο σημαντικό πολιτειακό ντοκουμέντο του νεώτερου κόσμου: **Το Σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής**. Η αρχική, όμως, Ουτοπία δεν έχει σχέση με ό,τι επακολούθησε. Η ταύτιση των ΗΠΑ κατ' αρχάς με τα βρετανικά και αργότερα με τα σιωνιστικά συμφέροντα οδήγησε στην σημερινή εγκληματική ιμπεριαλιστική πολιτική.

Ο Βρετανικός Λέων παραδοκούσε μετά την ανεξαρτησία των πρώτων αμερικανικών πολιτειών. Και κατάφερε μετά το τέλος του 19ου αιώνα να ξαναχώσει τα νύχια του στα πλευρά των ΗΠΑ. *Δείτε τον Βρετανικό Λέοντα να ποζάρει, Ψάχνοντας μανιασμένα τους εχθρούς του! ..... Ποτέ δεν περιόρισε τα νύχια του...* (Σατυρικό στιχάκι του 1899)

Το Τείχος του «Αρμαγεδώνας» στην Ιερουσαλήμ! Στις 16/1/1962, ο Ισραηλινός ηγέτης Μπεν Γκουριόν, και ήρωας του σιωνιστικού κινήματος που δημιούργησε το νέο Ισραήλ, δήλωνε στο περιοδικό **Look** τα ακόλουθα: «Η εικόνα του κόσμου το 1987, όπως τη φαντάζομαι: ο «ψυχρός πόλεμος» θα ανήκει στο παρελθόν... όλες οι ήπειροι θα ενωθούν σε μια παγκόσμια συμμαχία, στη διάθεση της οποίας θα βρίσκεται μια διεθνής αστυνομική δύναμη... **Στην Ιερουσαλήμ τα Ηνωμένα Έθνη θα οικοδομήσουν τον βωμό των**

Προφητών στην υπηρεσία όλων των ομοσπονδιοποιημένων ενωμένων ηπείρων. Εκεί θα είναι η έδρα της Ανωτάτης Αρχής της Ανθρωπότητας ...όπως έχει προφητεύσει ο Ησαΐας...» Η Μάχη της Βαγδάτης θα ανοίξει τον δρόμο για την Ιερουσαλήμ;

Η Μητέρα όλων των Μαχών. Στον ίδιο χώρο όπου βρίθουν τα στοιχεία για έναν Αρχαίο Ατομικό Πόλεμο... «Όταν η πρώτη ατομική βόμβα εξερράγη στο Νέο Μεξικό, η άμμος της ερήμου μετατράπηκε σε λυωμένο πράσινο γυαλί. Το γεγονός αυτό, σύμφωνα με το περιοδικό *FreeWorld*, έχει αποτελέσει καμπή για τους αρχαιολόγους. Ανασκαφές στην **αρχαία Κοιλιάδα του Ευφράτη** έχουν αποκαλύψει ένα στρώμα αγροτικού πολιτισμού ηλικίας 8.000 ετών, ένα πολύ αρχαιότερου στρώμα νομαδικού πολιτισμού, αλλά και ένα στρώμα ακόμα αρχαιότερου πολιτισμού των σπηλαίων. Πρόσφατα, έφθασαν και σε άλλο ένα στρώμα... **λυωμένου πράσινου γυαλιού**. Για ξανασκέψου το, αδελφέ». Το παραπάνω κείμενο εμφανίσθηκε στην νεοϋορκέζικη *Herald Tribune* στις 16 Φεβρουαρίου του 1947.

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXV

7 Απριλίου 2003

ΑΝΔΡΕΙΚΕΛΑ...

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

*Λευτεριά, Λευτεριά, σχίζει, δαγκάνει
τους ουραμούς το στέμμα σου. Το φως σου,
χωρίς να καίει, τυφλώνει το λαό σου.
Πεταλούδες χρυσές οι Αμερικάνοι,
Λογαριάζουν πόσα δολάρια κάνει
Σήμερα το υπερούσιο μέταλλό σου.*

*Λευτεριά, Λευτεριά, θα σ' αγοράσουν
έμποροι και κονσόρτσια κι εβραίοι.
Είναι πολλά του αιώνος μας τα χρέη,
πολλές οι αμαρτίες, που θα διαβάσουν
οι γενεές, όταν σε παρομοιάσουν
με το πορτραίτο του Dorian Gray.*

[ΣΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΠΟΥ ΦΩΤΙΖΕΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ, του Κώστα Καρωτάκη]

Προ των πυλών της Βαβυλώνας...

Για το ζοφερό σήμερα και το πολύ πιο αβέβαιο μέλλον που μας επιφυλάσσεται ζητούνται αμέσως απαντήσεις. Εξηγήσεις. Ερμηνείες... Και όλο και περισσότεροι ανατρέχουν γι' αυτές στην Βίβλο... Εφημερίδες μεγάλης κυκλοφορίας όπως η *Ελευθεροτυπία* και ραδιοφωνικοί σταθμοί της ΕΡΤ επείγονται να αναμεταδώσουν αυτά που γράφαμε τόσα χρόνια από το ΤΜ και από αυτές τις στήλες.

Εμείς δεν είχαμε ποτέ αμφιβολία για τα όσα γίνονται στα μέτωπα του πολέμου... «*Επί τον ποταμόν Βαβυλώνος εκεί εκαθήσαμεν και εκλαύσαμεν εν τω μνησθήναι ημάς της Σιών*»... Είναι πολλοί οι «πολέμαρχοι» της εισβολής στη σύγχρονη Βαβυλώνα, που προσεύχονται διαβάζοντας του ψαλμούς του Δαβίδ.

Δεν τα λέμε πλέον μόνο εμείς αυτά. Δείτε τι απάντησε ο Πρόεδρος της «Οργανώσεως Αμερικανικής Αξίας» **Γκάρι Πάουερ**, μιλώντας τη νύχτα της Πέμπτης 27 Μαρτίου στους «Φακέλλους» του κ. Α. Παπαχελά («Μεγα»): «Στο περιβάλλον του Προέδρου Μπους υπάρχουν κάποιοι **συντηρητικοί Ευαγγελιστές με διάφορα μπερδεμένα θεολογικά σενάρια, που τους οδηγούν να παίρνουν το μέρος του Ισραήλ**. Σαν Χριστιανός, όταν διαβάζω στην Βίβλο τον Θεό να λέει «Αυτόν που ευλογεί το Ισραήλ θα τον ευλογήσω, αυτόν που καταριέται το Ισραήλ θα τον καταραστώ», έχω την άποψη ότι έχουμε να κάνουμε με ένα θρησκευτικό κίνητρο. Όμως, οι Ευαγγελιστές πείθουν τον Πρόεδρο Μπους ότι η Βίβλος του ζητεί να προστατεύσει το Ισραήλ!»

Ένας άλλος Αμερικανός πολιτικός, ο **Πατ Μπουκάναν**, γνωστός για τις ακραίες «καουμπόυκες» θέσεις του, δεν διστάζει επίσης να αποστασιοποιηθεί από τους Χριστιανοσιωνιστές. Στις 24 Μαρτίου 2003, δημοσίευσε στο περιοδικό *American Conservative* ένα άρθρο με τίτλο «Για Ποιον είναι ο Πόλεμος Αυτός;» που εκδίδεται στις ΗΠΑ από τον Ελληνοαμερικανό Τάκη Θεοδωρακόπουλο. Ο Μπουκάναν αποκαλύπτει και καταγγέλλει αυτό που οι περισσότεροι διανοούμενοι στη Δύση γνωρίζουν αλλά λίγοι τολμούν να ομολογήσουν δημοσίως:

«Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΑΥΤΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΗΝ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΠΙΟ ΑΚΡΑΙΑΣ ΤΑΣΗΣ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΣΙΩΝΙΣΤΩΝ ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΘΟΥΝ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΣΤΗΝ Μ. ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΑΡΙΕΛ ΣΑΡΟΝ!»

Γεράκια-Κότες (Chicken-Hawks)

Η ομάδα αυτή των «κλεφταράδων και των μασκαράδων», για να θυμηθούμε ένα παλιό αντιστασιακό τραγούδι του Πάνου Τζαβέλα, έχει διαβρώσει σε τέτοιο βαθμό την ελίτ των ΗΠΑ ώστε ακόμη και μέσα στους κύκλους των «γερακιών» υπάρχουν οι φωνές που προειδοποιούν ότι: «Μια νεο-συντηρητική κλίκα οδηγεί την χώρα μας σε μια σειρά πολέμων που δεν ανταποκρίνονται στα συμφέροντά μας!!!»

Στους νεο-συντηρητικούς αυτούς «**αναγεννημένους Χριστιανούς**» πρωταγωνιστές είναι μια ομάδα πρώην τροτσικιστών οι οποίοι προσκολλήθηκαν στην αμερικανική δεξιά από τα χρόνια του Ρήγκαν και διαμόρφωσαν σταδιακά το δόγμα του «προληπτικού πολέμου». Όργανό τους η μεγάλη εφημερίδα του χρηματιστηριακού φιλοεβραϊκού κατεστημένου *Wall Street Journal* και δεξαμενές σκέψης απ' όπου πηγάζει η προπαγάνδα τους (think-tanks) Ινστιτούτα όπως το **Εβραϊκό Ινστιτούτο Εθνικής Ασφαλείας** (Jewish Institute for National Security Affairs - JINSA), το **Αμερικανικό Ινστιτούτο Επιχειρήσεων** (AEI). Ποτέ δεν έκρυψαν τις προθέσεις τους.

Ένας από τους επικεφαλής σιωνιστές, ο **Ζέεφ Χεφέτς** (Zeev Hefetz) (πρώην εκπρόσωπος του Μεναχέμ Μπέγκιν), έγραψε σε μια αμερικανική εφημερίδα: «Ο αφοπλισμός του Ιράκ είναι μόνο μια αρχή για την Μέση Ανατολή» καθώς «η Αραβική και η Ιρανική (sic!) κουλτούρα» είναι «παράλογη» και τίποτα δεν μπορεί να γίνει, εκτός από πόλεμο, προκειμένου «**να βελτιωθεί η συλλογική διανοητική υγεία των Αραβικών κοινωνιών**».

Σίγουρα αυτός ο μαζικός «αφοπλισμός» θα επιτελεσθεί από τους Αμερικανούς στρατιώτες, αν και οι εντολές θα δοθούν από την φωλιά των Εβραϊκών ορνιθογερακιών μέσα στο

Πεντάγωνο. Όσο για τους λόγους ενός τέτοιου πολέμου, τους εξέφρασε με μεγάλη ευφράδεια ο βασικός ομιλητής σε ένα συνέδριο για τον Αντι-Σημιτισμό, ο **Γιεχούντα Μπάουερ** (Yehuda Bauer), διευθυντής του Ινστιτούτου Μνήμης του Ολοκαυτώματος Yad va-Shem στην Ιερουσαλήμ:

«Οι Εβραίοι δεν είναι ένα έθνος, ούτε μια θρησκεία. Είναι ένας πολιτισμός και έχουν εκπολιτιστική αποστολή. Δεν μπορούν να ανεχθούν τον ανταγωνιστικό πολιτισμό του Ισλάμ, όπως δεν μπορούν να ανεχθούν και τον Χριστιανισμό ή τον Κομμουνισμό. Γι' αυτό ο πόλεμος με το Ισλάμ είναι αναπόφευκτος» (!!).

Αυτά αποκαλύπτει ο γνωστός Ρωσοεβραίος συγγραφέας Ισραελ Σαμίρ (Israel Shamir) ([Midas Ears](#)) και πολέμιος της σιωνιστικής 'τρομοκρατίας», ο οποίος τονίζει, μεταξύ άλλων: «Ένα καινούργιο φάντασμα στοιχειώνει την Αμερική. Εισβάλλει στις καλά προστατευμένες αίθουσες συνεδριάσεων των εφημερίδων και των τραπεζών, κλονίζει τα βαθιά θεμέλια των πύργων τους. Είναι το φάντασμα της διαφάνειας: αποκαλύπτεται πλέον το σκοτεινό μυστικό της Εβραϊκής ισχύος. Μόλις πρόσφατα ήταν θέμα-ταμπού, «θανατηφόρο», που αρκούσε να το θίξει κάποιος για να λήξει την άλλη στιγμή άδοξα η καριέρα του. Τελευταία, ο **Τζο Πάμπλικ** (Joe Public), ένας Αμερικανός ρεπόρτερ, που βαρέθηκε να βλέπει να παρελαύνουν στην τηλεόρασή του προσωπικότητες με Ισραηλινά διαβατήρια και μέλη Εβραϊκών think-tank, αναρωτήθηκε δημοσίως: «Είναι απλή σύμπτωση που τόσο πολλά σημαντικά και μη εκλεγμένα πρόσωπα στην χώρα μας τυχαίνει να ανήκουν σ' αυτή την μικρή μειονοτική ομάδα; Είναι απλή σύμπτωση ότι ανήκουν σε διαφορετικά κόμματα αλλά καταλήγουν στα ίδια συμπεράσματα; Είναι απλή σύμπτωση ότι το 90% της Αμερικανικής βοήθειας προς ξένα κράτη πηγαίνει στα ξαδέλφια τους στο πλούσιο Τελ Αβίβ; Είναι απλή σύμπτωση ότι διευθύνουν τις εφημερίδες μας, την τηλεόραση, τον κινηματογράφο, τα πανεπιστήμια; Και εμείς δεν επιτρέπεται ούτε να προσέξουμε αυτό τον ελέφαντα μέσα στο καθιστικό μας».

«Οι Πρίγκηπτες του Σκότους»

Ο πραγματικός λόγος που πηγαίνουμε σε πόλεμο είναι το μεσσιανικό όραμα μιας μικρής αλλά ισχυρής ομάδας έντονα φιλο-Ισραηλινών γερακιών μέσα στους κόλπους της κυβέρνησης Μπους. Ο στόχος τους είναι η μονομερής παγκόσμια κυριαρχία μέσω της απόλυτης στρατιωτικής υπεροχής..., γράφει η αμερικανική εφημερίδα [San Francisco Chronicle](#), (Άρθρο George Bisharat, 13/Feb/2003, Impending War on Iraq American Jihad).

Όπως είχαμε γράψει ήδη στο *Τρίτο Μάτι* από το καλοκαίρι του 2001, ο «Ντούμπια», όπως αποκαλούν στο Τέξας τον κωμικό «πλανητάρχη» Τζωρτζ Ντάμπλιου Μπους, περιβάλλεται από τέσσερις νεο-προτεστάντες θεωρητικούς έτοιμους να οδηγήσουν την Αμερική στον «Νέο Αμερικανικό Αιώνα». Είναι ο **Μάρβιν Ολάσκυ** (Marvin Olasky), ο **Τζων Ντιλούλιο** (John Dilulio), ο **Τσαρλς Κόλσον** (Charles Colson) και ο **Μάϊρον Μάγκνεντ** (Myron Magnet). Ο Μάρβιν Ολάσκυ είναι ο πρώτος ανάμεσά τους!

Αλλά, ποιος είναι αυτός ο θεωρητικός της πολιτικής του Λευκού Οίκου, τον οποίο τα media έχουν χαρακτηρίσει ως κρυφό γκουρού του Πλανητάρχη; Ο **Μάρβιν Ολάσκυ** είναι ένας... αθέατος καθηγητής δημοσιογραφίας στο Τέξας με πολλές *ιστορίες μεταμορφώσεων* στο παρελθόν του.

Γεννήθηκε ως ορθόδοξος Εβραίος· αρνήθηκε μετά την εφηβεία την θρησκεία του· έδρασε ως αθεϊστής και αριστεριστής και στο τέλος ασπάσθηκε τον ευαγγελικό Χριστιανισμό και έγραψε μια «ντουζίνα» σχετικά βιβλία για να αναπτύξει την φιλοσοφία του.

Τον αποκαλούν «τον πιο αμφιλεγόμενο Χριστιανό συγγραφέα της χώρας» περισσότερο γιατί αναφέρεται πάντα στους πολιτικούς και στην πολιτική με όρους θρησκευτικούς: έχει συνδέσει, φερ' ειπείν, τον ρεπουμπλικάνο γερουσιαστή Τζων Μακ Καϊν με τον ...Δία και έχει κατηγορήσει τον αείμνηστο Τζων Φ. Κέννεντυ ότι ήταν παγανιστής!

Ο **Ρίτσαρντ Περλ**, μυστικοσύμβουλος του Εβραϊκού λόμπυ που αποκάλεσε τους Ευρωπαίους «Ευρωειδή», έχει περιγράψει τους νέους αυτούς «σταυροφόρους» του Λευκού

Οίκου και του Πενταγώνου στο βιβλίο του «Hard Line» σαν: **«αντάρτες πόλεων με σκούρα κοστούμια που πολεμούν, όχι με Καλάσνικωφ, αλλά με μνημόνια, σχέδια, ενημερώσεις δημοσιογράφων και οργανωμένες διαρροές».**

Από δεκαετίες φίλος του αντιπροέδρου **Ντικ Τσένι**, του υπουργού Άμυνας **Ντόναλντ Ράμσφελντ** και του αναπληρωτή του, του **Πωλ Γούλφοβιτς**, ο Περλ υποστήριξε ανέκαθεν την εισβολή και κατοχή του Ιράκ. Ο Περλ μαζί με τον Γούλφοβιτς, τον υφυπουργό Άμυνας **Ντάγκλας Φιθ**, τον αξιωματούχο του Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας **Έλλιοτ Έϊμπραμς** και τον προσωπάρχη τού Τσένι, **Λιούις Λίμπυ**, ανήκουν σε μια ομάδα Εβραίων νεοσυντηρητικών που εργάζονταν πάντα για την προστασία του Ισραήλ...

Ο **Καρλ Ρόουβ**, μυστικοσύμβουλος του προέδρου Μπους, είναι εκείνος που προώθησε το δόγμα **«για να κυβερνήσεις για λογαριασμό των επιχειρήσεων, πρέπει να πάρεις με το μέρος σου την Χριστιανική Δεξιά».** Έτσι, ο Ρόουβ «πάντρεψε» τον **Προτεσταντισμό** του αμερικανικού νότου με το **Σιωνιστικό Λόμπυ** (AIPAC) της ανατολικής ακτής. Αυτό το εκρηκτικό για τις μελλοντικές εξελίξεις στον πλανήτη μείγμα «έδεσε» μετά την 11/9, την «nine eleven», όπως λένε κωδικά πια την ημέρα που η Νέα Υόρκη έγινε το «Zero Ground» του 21ου αιώνα.

Άλλοι εβραϊκής καταγωγής επιτελείς του Μπους είναι ο εκπρόσωπος του Λευκού Οίκου, **Άρι Φλάϊσερ** (οπαδός της σιωνιστικής σέκτας των Λούμπαβιτς) και ο δημοσιογράφος **Λοράν Μούραβιετς**. Κύριος υποστηρικτής της ομάδας των «αναγεννημένων Χριστιανών» ο Αμερικανος-εβραίος **Λωντέρ**, ιδιοκτήτης της γνωστής φίρμας καλλυντικών Estée Lauder και χρηματοδότης του κόμματος Λικούντ στο Ισραήλ.

Όσο για την επόμενη ημέρα, ήδη από τις 26 Φεβρουαρίου 2003 –τρεις ολόκληρες εβδομάδες νωρίτερα από την έναρξη του πολέμου- η αγγλόφωνη αραβική εφημερίδα *Al-Quds-al-Arabi* είχε αποκαλύψει το όνομα του μελλοντικού διοικητού του Προτεκτοράτου που σχεδιάζουν οι Αμερικανοί στην θέση του ανεξάρτητου Ιράκ.

Είναι ο **Τζαίη Γκάρνερ** (Jay Garner), στενός φίλος του Ισραηλινού πρωθυπουργού Αριέλ Σαρόν, που εργάζεται για το JINSA που έχει κάνει επανειλημμένα δηλώσεις υπέρ ενός ισχυρού Ισραήλ.

Οι «μασκαράδες και κλεφταράδες» της Ουάσιγκτων το έχουν πει: «Το Ιράκ μπορεί να γίνει ο πόλεμος με τον οποίο θα ξαναφτιάξουμε τον κόσμο». Αυτή την δήλωση, που λέει πολλά, έχει κάνει ο **Μάικλ Λεντίν** του **Ινστιτούτου Αμερικής Εντερπράϊζ**, μια ακόμα δεξαμενή νοσηρών «εγκεφάλων» της αμερικανικής κυβέρνησης.

Η «μητέρα όλων των βομβών»

Η νεοϋορκέζικη εφημερίδα *New York Daily News* στις 29 Μαρτίου φιλοξένησε ανταπόκριση των **Κένεθ Μπάζινετ** και **Τόμας ντε Φρανκ**, με τίτλο: «Το Ισραήλ παίζει αθόρυβα βασικό κατασκοπευτικό ρόλο». Σύμφωνα με το άρθρο, η συνεργασία ΗΠΑ και Ισραήλ είναι άμεση, συνεχής και μυστική όλο αυτό το διάστημα.

«Πίσω, όμως, από τα παρασκήνια, υπάρχει σοβαρή εμπλοκή των Ισραηλινών. Όπως ανέφεραν πηγές στο *Νταιηλυ Νιουζ*, ο **υπερσύγχρονος δορυφόρος τους Άμος-4** **τακτικά εκπέμπει δεδομένα στις αμερικανικές υπηρεσίες πληροφοριών** και οι Ισραηλινοί μυστικοί πράκτορες που βρίσκονται στη Βαγδάτη έχουν προσφέρει άκρως ευαίσθητες πληροφορίες. Το Ισραήλ ήταν ιδιαίτερα επιθετικό στην έρημο του δυτικού Ιράκ, όπου η δική του ομάδα κομμάντο **Σαγιερέτ Ματκάλ**, σε συνεργασία με μονάδες ειδικών δυνάμεων των ΗΠΑ και της Αυστραλίας, πραγματοποίησε μυστικές επιχειρήσεις αναζητώντας χώρους εκτόξευσης πυραύλων Σκουντ».

Ένας άλλος «πρίγκηπας» της Εβραίο-Χριστιανοσιωνιστικής «τρομοκρατορίας» είναι ο **Χάρλαν Ούλμαν**. Είναι ο άνθρωπος που εφηύρε την τεχνική του **«Σοκ και Δέος»** (Shock and Awe), το δόγμα που υιοθέτησε το Πεντάγωνο στον πόλεμο με το Ιράκ. Είναι κορυφαίο

στέλεχος του **Κέντρου Στρατηγικών και Διεθνών Μελετών** (Center for Strategic and International Studies) που στις αναλύσεις του δεν έχει κρύψει την φιλο-ισραηλινή και αντι-αραβική προκατάληψή του.

Σύμφωνα με τον Όλντμαν, «αυτή η τεχνική απαιτεί χρήση συντριπτικής βίας και ισχύος, γρήγορα και αποτελεσματικά. Και γι' αυτό θεωρώ ότι ταιριάζει ιδιαίτερα στις ΗΠΑ, καθώς διαθέτουν αυτά τα πολύ εξελιγμένα όπλα, με τα οποία μπορούν να επιτευχθούν τα συντριπτικά επίπεδα βίας και ισχύος». Πρόκειται για το πιο θρασύδειλο, το πιο χυδαίο πολεμικό δόγμα της παγκόσμιας ιστορίας που ταιριάζει γάντι σε αυτή τη διεθνή μαφία των «ορنيθο-γερακιών» Επικυρίαρχων που οραματίζονται έναν διαρκή 10ετή πόλεμο για να εδραιώσουν την Νέα Τάξη Πραγμάτων.

Ακούστε τι δήλωσε αυτό το άθλιο υποκείμενο στην δημοσιογράφο Αμαλία Νεγρεπόντη (ΝΕΑ, 29-30 Μαρτίου 2003): **«Μακάρι να μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε εδώ, στο Ιράκ, την «μητέρα όλων των βομβών», να τελειώναμε μια και καλή. Θα πάθαιναν όλοι τέτοιο σοκ που ούτε ο στρατός θα αντιστεκόταν, ούτε οι πολίτες».**

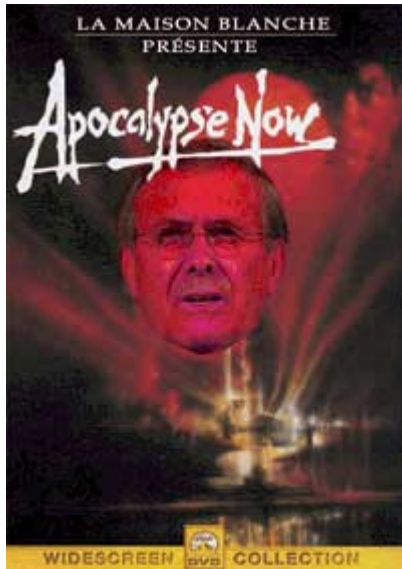
Όλοι αυτοί οι ψυχοπαθείς που προωθούν την τελική εξόντωση των Παλαιστινίων και την μετωπική σύγκρουση με όλον τον Ισλαμικό κόσμο μιλούν ακόμα και για χρήση **μίνι-πυρηνικών και στρατιωτική κατάληψη της Μέκκας!!!**... Η «Μητέρα Όλων των Βομβών», που χρησιμοποιούν για να ισοπεδώσουν το Ιράκ οι εισβολείς, στα αγγλικά σημαίνει συμβολικά **MOAB** (Mother of All Bombs).

Στη Βίβλο, ο Θεός προειδοποιεί τον Αβραάμ ότι πρόκειται να καταστρέψει τις πόλεις των Σοδόμων και των Γομόρων. Ο Λωτ και η οικογένειά του εγκαταλείπουν την περιοχή αλλά η γυναίκα του Λωτ, επειδή γυρίζει να δει την καταστροφή, μετατρέπεται από τον Θεο σε στήλη άλατος. Έτσι, οι κόρες του Λωτ αναλαμβάνουν να διαιωνίσουν το σόϊ του πατέρα τους. Για τον λόγο αυτό τον μεθούν και κοιμούνται μαζί του. Το πρώτο παιδί που γεννήθηκε από την ένωση αυτή ήταν ο **Μωάβ**, το όνομα του οποίου σημαίνει «γεννημένος από τον πατέρα της».

Ο Μωάβ έγινε αργότερα βασιλιάς ενός έθνους που έφερε το όνομά του (η σημερινή Ιορδανία;) και οι **Μωαβίτες** αναφέρονται συχνά στην Παλαιά Διαθήκη ως σύμμαχοι των Εβραίων. Αναρωτιέται κανείς μήπως δεν είναι η τυχαία η ονομασία της βόμβας αυτής που πλήττει την σημερινή Μεσοποταμία.

Οι Αμερικανο-σιωνιστές, μεταξύ άλλων, διεξάγουν **έναν συμβολικό-ψυχολογικό πόλεμο κατά της ανθρωπότητας**. Ο μαζικός βομβαρδισμός από αέρος που αποκαλείται «Shock and Awe» (Σοκ και Δέος), αν ειπωθεί γρήγορα ακούγεται σαν **«Shakanah»**. Είναι σύμπτωση που αυτή είναι ένας παλιός τρόπος προφοράς της εβραϊκής λέξης **«Shekinah»**, που σημαίνει **«η παγκόσμια δόξα του Θεού»**.

Υπάρχει ακόμα αμφιβολία στους σκεπτόμενους πολίτες ότι **ένα υπεροπλισμένο και αλαζονικό, βάρβαρο «θηρίο» απειλεί όλο τον πλανήτη**; Αυτή τη στιγμή σκοτώνει τους θαρραλέους υπερασπιστές της Βαγδάτης. Αύριο για ποιους θα κτυπήσει η καμπάνα;

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΡΑ... Ο Λαός εναντίον των Εξουσιαστών είναι μια παλιά υπόθεση στην ανθρώπινη ιστορία. Ποτέ, όμως, στην ιστορία οι Εξουσιαστές δεν ασκούσαν τόσο μεγάλο έλεγχο... Αυτά έγραψε ο Ουίλλιαμ Ρίβερς Πιτ (William Rivers Pitt) στις 25/2/03. Ο Αμερικανός συγγραφέας του μπεστ-σέλλερ «War on Iraq» (Pluto Press) σχολιάζει έτσι το **Σχέδιο για τον Νέο Αμερικανικό Αιώνα** (Project for the New American Century) ή PNAC: Την εγκαθίδρυση μιας **παγκόσμιας Αμερικανικής Αυτοκρατορίας** που θα κάμψει την θέληση και την ελευθερία όλων των Εθνών. Η θεμελιώδης ουσία της ιδεολογίας του PNAC βρίσκεται σε ένα έγγραφο που εμφανίστηκε τον Σεπτέμβριο του 2000 με τον τίτλο **«Ανασκευάζοντας την Αμερικανική Άμυνα: Στρατηγική, Δυνάμεις και Πηγές για έναν Νέο Αιώνα»**. Σ' αυτό, το PNAC περιγράφει τι είναι αναγκαίο για να δημιουργήσει η Αμερική μια παγκόσμια αυτοκρατορία: -Ανακατανομή των αμερικανικών δυνάμεων που εδρεύουν στην Νότια Ευρώπη, την Νοτιοανατολική Ασία και την Μέση Ανατολή. -Εκσυγχρονισμός των αμερικανικών βάσεων, περιλαμβανομένης της ενίσχυσης των δυνατοτήτων των μαχητικών αεροπλάνων, των υποβρυχίων και των αεροπλανοφόρων. -Ανάπτυξη ενός παγκόσμιου πυραυλικού συστήματος άμυνας (Πόλεμος των Άστρων) και εξέλιξη ενός στρατηγικού ελέγχου του διαστήματος. -Έλεγχος της «Διεθνούς Κοινότητας των Χρηστών» του Κυβερνοχώρου.

Ο γνωστός μας Κόλιν Πάουελ, που έπαιζε τον ρόλο του μετριοπαθούς μέχρι πρόσφατα, ενώ αποθεώνεται από τους σκληροπυρηνικούς σιωνιστές του **AIPAC**. Ο αποκαλούμενος και «μαύρος Εβραίος», γιατί όταν ήταν μικρός μεγάλωσε κοντά σε έναν ραββίνο, ξεκίνησε την ομιλία του μιλώντας τα **«γίντις»**, την εβραϊκή διάλεκτο της Κεντρικής

Ευρώπης. Όσοι την παρακολούθησαν από το CNN θα το πρόσεξαν. Στα αποσπάσματα που έδωσε η ελληνική τηλεόραση φρόντισε επιμελώς να κόψει, με κοντινά πλάνα, τις ισραηλινές σημαίες που ήταν πίσω από τον Πάουελ. Ο Κόλιν Πάουελ δεν έφτασε εκεί που είναι τυχαία. Ήταν από χρόνια μέλος της πολύ ισχυρής Λέσχης «Φόρτσμαν Λιτλ» που συγκαλεί στο Άσπεν κάθε Σεπτέμβρη μια ανάλογη σύνοδο με αυτή της Λέσχης της «Μπίλντερμπεγκ»...

Προσοχή! Καιροφυλακτεί ένας Τρομοκράτης πίσω από κάθε Μπους (Θάμνο). Κολλάζ που δείχνει τους πραγματικούς «Πολέμαρχους» του Πολέμου στο Ιράκ. Καθώς προσπαθώ να μάθω τα νεότερα του πολέμου, ακούω από έναν ραδιοφωνικό σταθμό την ιστορία της νεαρής Αμερικανίδας ακτιβίστριας **Ραχήλ Κόρρι** (Rachel Corrie), η οποία δολοφονήθηκε στο Ισραήλ καθώς προσπαθούσε να εμποδίσει τις μπουλντόζες των Σιωνιστών να καταστρέψουν τα σπίτια των Παλαιστινίων. «*Mi dam umi eza Nakim lanu geza*» - «**με το αίμα και τον ιδρώτα θα αναθρέψουμε μια νέα νικηφόρα και αμείλικτη γενιά**», τραγουδούσαν οι Σιωνιστές... Αυτόματα σκέφθηκα ότι αυτή η «αμείλικτη γενιά» δεν είναι πια ένας απλός εφιάλτης. Είναι μια **νέα γεωπολιτική στρατηγική πραγματικότητα, χάρη στην κυριαρχία «του πανίσχυρου φιλο-ισραηλινού λόμπυ στις ΗΠΑ το οποίο προωθεί αόκνως τα συμφέροντα του Ισραήλ ζητώντας από τις ΗΠΑ υποστήριξη προς το Ισραήλ και, τώρα, πιέζοντας για τον πόλεμο κατά του Ιράκ**», όπως έχει γράψει ο Νόαμ Τσόμσκι. Αυτό είναι το μείζον πολιτικό ζήτημα σήμερα της ανθρωπότητας. Μπροστά στις πύλες της Βαγδάτης κρίνεται αν θα επαληθευθεί ο Όργουελ και αν τα εφιαλτικότερα σενάρια πολιτικής φαντασίας θα γίνουν ποτέ πραγματικότητα. Η απελπισμένη θυσία των υπερασπιστών της ας ανοίξει τα μάτια της «πολιτισμένης» Δύσης για το χειρότερο «αυγό του φιδιού» που επωάστηκε τόσα χρόνια κάτω από την ανοχή της στην Μέση Ανατολή.

Οι «πατριωτικές παρωπίδες» σέρνουν την Αμερική στην καταρράκωση των παλιών αξιών που την ανέδειξαν σε μεγάλη δύναμη του κόσμου. «Τρέμει ο Λίνκολν...» «Το χρώμα του αγάλματος της Ελευθερίας είναι όλο και πιο πένθιμο Πυροβολείς εναντίον του εαυτού σου Αμερική κι αν συνεχίσεις έτσι, θα σκοτωθείς με τα ίδια σου τα χέρια. Όταν ένα έθνος παραφρονεί μόνον ένα πράγμα μπορεί να το σώσει: η ντροπή. Η Ιστορία δεν μπορεί να ξεπλυθεί σ' ένα πλυντήριο -μηχανήματα του είδους αυτού δεν υπάρχουν ακόμη- το αίμα δεν θα μπορέσει ποτέ να εξαλειφθεί Ποιος μπορεί να πιστέψει ένα υποκριτικό παραμύθι όταν υπό το πρόσχημα ευλογημένων ιδεών η τιμή των όπλων ανεβαίνει ενώ εκείνη της ανθρώπινης ζωής κατεβαίνει Τρέμει ο Λίνκολν στον πέτρινο θρόνο του σαν να 'ναι τραυματισμένος ξανά τον κτυπούν Κτήνη, κτήνη Τα άστρα είναι σαν σφαίρες επάνω στην αμερικανική σημαία σας. Είχες υποσχεθεί πως θα ήσουν η συνείδησις ολόκληρου του κόσμου Τώρα στο μέτωπό σου γράφεται το στίγμα της Ντροπής. Δεν είναι ο Κινγκ αυτός που πυροβόλησες, είναι η ίδια η συνείδησή σου και όταν βομβαρδίζεις το Βιετνάμ, βομβαρδίζεις την τιμή σου. Σήκω, λοιπόν, άγαλμα, Ελευθερία κτυπημένη και τραυματισμένη και εμπόδισε δολοφονικές απόπειρες στη ζωή μας». Το ποίημα αυτό γράφτηκε πριν από 35 χρόνια από τον μεγάλο Ρώσο ποιητή Γεβγένι Γεφτουσένκο, μετά τις δολοφονίες του Ρόμπερτ Κέννεντυ και του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ.

«Μετά την κατανάλωση, μετά το θέαμα, μετά την μοναξιά, μετά τον έρωτα, στρατιές ανυπεράσπιστων και δυστυχισμένων είναι έτοιμοι να υποδεχθούν έναν καινούργιο φασισμό. Η παγκοσμιοότητα της οικονομίας, λένε. Η Ευρωπαϊκή Ένωση. Ίσως αυτοί που το λένε να υπολογίζουν χωρίς τον ξενοδόχο, μακάρι. Οι μουσουλμάνοι, οι Αφρικάνοι, οι Κινέζοι και άλλοι θα έχουν τον λόγο. ....Τώρα λέω: Ας ξεβρωμίσουμε τον ουρανό, τον αέρα, τη θάλασσα και τη γη μας από τις βρωμιές του πολιτισμού». Αυτά έγραφε ο Θωμάς Γκόρπας, ο Μεσολογγίτης διανοούμενος, μια από τις εκρηκτικότερες ποιητικές φωνές της μεταπολεμικής γενιάς.

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXVI

14 Απριλίου 2003

Το Φάντασμα του Σαντάμ

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

Πολεμώ ν' αγκαλιάσω, όσο μπορώ, ολάκερο τον κύκλο της ανθρώπινης ενέργειας και να μαντέψω τον άνεμο που σπρώχνει όλα ετούτα τα κύματα των ανθρώπων προς τ' απάνω, σκύβω στο μικρό αδιόρατο τόξο του απέραντου κύκλου στην εποχή όπου ζω, και μάχουμαι να δω καθαρά το σύγχρονο χρέος... Ποιο 'ναι λοιπόν το χρέος μας; Καλά να ξεχωρίσουμε την ιστορική στιγμή που ζούμε και να τοποθετήσουμε συνειδητά, σε ορισμένο στρατόπεδο, τη μικρή μας ενέργεια...

[N. Καζαντζάκης, Αναφορά στον Γκρέκο]

Η Νέα Τάξη Πραγμάτων αποκαλύπτεται...

Ανήσυχος και τρομαγμένος παρακολουθεί ο κόσμος τις τελευταίες ημέρες την Σκιά του θανάτου που απλώνεται πάνω από την Βαβυλώνα. Όμως, καθώς οι «απελευθερωτές» προελαύνουν, τα σχέδια της Νέας Τάξης Πραγμάτων αποκαλύπτονται το ένα μετά το άλλο.

Δεν μένει καμμία αμφιβολία για τις προθέσεις τους μετά από όσα είπε ο αρχιδολοφόνος **Τζαϊήμς Γούλσεϋ**, πρώην αρχηγός της CIA, ένας από αυτούς που προορίζονται για την στρατιωτική κυβέρνηση κατοχής του Ιράκ. Μιλώντας προς τους φοιτητές του πανεπιστημίου της Καλιφόρνια, την προηγούμενη Παρασκευή, έδωσε το στίγμα των όσων συμβαίνουν...

«Αυτός είναι ο Τέταρτος Παγκόσμιος Πόλεμος. Ένας πόλεμος που θα διαρκέσει πολύ περισσότερο απ' ό,τι διήρκεσε για μας ο Πρώτος και ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος μαζί... Ελπίζω όχι σαράντα χρόνια, όσο διήρκεσε ο Τρίτος, ο Ψυχρός, Πόλεμος. Ο Τέταρτος Παγκόσμιος Πόλεμος στρέφεται κατά τριών εχθρών προς το παρόν: των μουλάδων του Ιράν και των φασιστών του Ιράκ και της Συρίας». Και απευθυνόμενος προς τους Αιγύπτιους και τους Σαουδάραβες, τόνισε απειλητικά: **«Θέλουμε να νοιώθετε ανήσυχτοι και νευρικοί και να διακατέχεστε από μεγάλο φόβο».** Και έκλεισε την ομιλία του λέγοντας **«Τα επόμενα χρόνια και δεκαετίες θα κάνουμε πολλούς νευρικούς και ανήσυχους».**

Η απάντηση έρχεται από τον Παλαιστίνιο συγγραφέα **Σαΐντ Αμπουρί**. «Ο Μπους, ο Ράμσφελντ και οι στρατηγοί του Πενταγώνου δεν έχουν καταλάβει τίποτε από τον αραβικό κόσμο... Μετά τη νίκη τους καλά θα κάνουν να φύγουν το ταχύτερο από το Ιράκ, γιατί το φάντασμα του Σαντάμ δεν θα τους αφήσει ήσυχους».

Η κατοχή του Ιράκ και τα όσα θα επακολουθήσουν, επιφυλάσσουν ίσως περισσότερες εκπλήξεις από όσες είδαμε μέχρι σήμερα. Η μετατροπή του Πολέμου σε **«Τζιχάντ»** θα δημιουργήσει ένα, δύο, τρία ...πολλά **«Μπάαθ»** και θα γεννήσει πολλούς νέους **Οσάμα μπιν Λάντεν** στη Μέση Ανατολή. Αυτή θα είναι η εκδίκηση του Σαντάμ. Μήπως αυτό επιθυμούν οι Επικυρίαρχοι; Ή τουλάχιστον όσοι προωθούν τον «Πόλεμο των Πολιτισμών».

Οι βόμβες δεν πέφτουν για το πετρέλαιο

Όσοι από εμάς επιχειρούν την χαρτογράφηση και αποκάλυψη της «συνωμοσίας», αναρωτιούνται κατά καιρούς γιατί οι περισσότεροι άνθρωποι δεν βλέπουν την αλήθεια για το τι πραγματικά συμβαίνει, οχυρώνονται πίσω από έτοιμα «κλισέ» και υποδουλώνονται σε εξαιρετικά άθλιους ανθρώπους που αποτελούν την υπερεθνική ελίτ της εξουσίας. Θέλετε να είστε υπήκοος ή πολίτης; αναρωτιέται ο Χάρολντ Τόμας στο βιβλίο του **Ο Μύθος του Αθώου Πολίτη** (*The Myth of the Innocent Civilian*): **«Οι πολίτες»**, λέει «δικαιούνται να έχουν απεριόριστη προσωπική ελευθερία αλλά πρέπει να αναλαμβάνουν την ευθύνη των πράξεών τους και των πράξεών της κυβέρνησής τους. Οι υπήκοοι φέρουν περιορισμένη ευθύνη για τις πράξεις της κυβέρνησής τους επειδή δεν διαθέτουν προσωπική ελευθερία».

Οι πολίτες, όπως οι αρχαίοι Αθηναίοι της κλασικής περιόδου, είναι υποχρεωμένοι **να θέτουν ερωτήσεις και να ψάχνουν τις απαντήσεις τους** επειδή η άγνοια δεν συγχωρείται από τον φυσικό νόμο. Ποιος τολμά να θέσει το ερώτημα πώς για τόσο παράλογα ασήμαντους λόγους προκαλούνται φαινόμενα μαζικής βίας η οποία έχει σαν αποτέλεσμα τον θάνατο εκατομμυρίων; Ποιος τολμά να σημειώσει **ποιοι άνθρωποι ή οντότητες εκμεταλλεύτηκαν, επηρέασαν ή ακόμα και επέσπευσαν τις εξελίξεις αυτές;**

«Follow the money»: επί το ελληνικότερον, *για όλα φταίει το χρήμα*, είναι η συνήθης εξήγηση. Ποιοι, όμως το διαθέτουν και χρηματοδότησαν τα εργοστάσια πυρομαχικών που έκαναν δυνατούς τους φοβερούς πολέμους του 20ου αιώνα;

Ποιες ήταν οι προσωπικές και πολιτικές τους διασυνδέσεις; Πιστεύει σοβαρά κανένας ότι **ο Χίτλερ ανήλθε στην εξουσία ξαφνικά** και από το πουθενά; Ποιοι χρηματοδότησαν την άνοδό του στην εξουσία; Ποια ήταν τα ονόματά τους; Για ποιες μυστικές εταιρίες δούλευαν; Υπάρχουν ακόμα οι οργανώσεις αυτές; Αν υπάρχουν, ποια είναι τα σχέδιά τους σήμερα; Γιατί είναι τόσο λίγοι οι διανοούμενοι που έχουν την πρόθεση να τους κατονομάσουν;

Πιστεύει κανείς ότι **μια χούφτα άφραγκων και εξαθλιωμένων Ρώσων αγροτών** ανέτρεψαν τον Τσάρο το 1917; Ποια είναι τα ονόματα των τραπεζιτών που άνοιξαν τα «κανάλια» για την ξένη οικονομική υποστήριξη προς τους Μπολσεβίκους; Κανένας δεν γνωρίζει; Ή οι ιστορικοί φοβούνται να πουν; Γιατί οι πληροφορίες αυτές δεν περιλαμβάνονται στα σχολικά εγχειρίδια;

Ασφαλώς ο τσάρος μπορεί να ήταν ένα τέρας, αλλά **τι ήταν το Σοβιετικό καθεστώς** που τον αντικατέστησε; Πόσοι Ρώσοι πέθαναν ανάμεσα στο 1917 και το 1989 στις συγκρούσεις και τις εκκαθαρίσεις που ξεκίνησαν και προώθησαν οι Σοβιετικοί; Σχεδόν 100 εκατομμύρια (εκ των οποίων μόνο ο Στάλιν μπορεί να δολοφόνησε 30 εκατομμύρια); Μήπως τα έξωθεν οικονομικά συμφέροντα στήριξαν το νεαρό σοβιετικό καθεστώς; Μήπως αυτά τα ίδια «μυστικά» συμφέροντα τράβηξαν την πρίζα από το Σοβιετικό πείραμα 80 χρόνια περίπου αργότερα όταν είχε πλέον υπηρετήσει τον σκοπό του και δεν χρειαζόταν άλλο πλέον; Πώς προέβλεψε ο Μπεν Γκουριόν από το 1960 ότι το 1989 θα έπεφτε το τείχος του Βερολίνου; Ποιοι τραπεζίτες πολυεθνικών τραπεζών και βιομήχανοι είχαν στενές εμπορικές σχέσεις με τους Σοβιετικούς και ολόκληρο το «κόκκινο στρατόπεδο» από το 1917 μέχρι την δεκαετία του '80; Υπάρχει λόγος που δεν θάπρεπε να γνωρίζουμε; Ή δεν θα 'πρεπε να μας νοιάζει;

Από πού παίρνουν σύγχρονα πολεμικά όπλα, ικανά να καθηλώσουν τον Ρωσικό Στρατό, **οι αναλφάβητοι φανατικοί Μουσουλμάνοι μιας φτωχής χώρας όπως η Τσετσενία**; Ποιος τους προμηθεύει με τέτοια όπλα; Γιατί έχουν εμπλακεί Ισραηλινοί και Βρετανοί στρατιωτικοί σύμβουλοι; Πώς βρήκαν οι Μουσουλμάνοι τα χρήματα για να αγοράσουν τόσα πολλά όπλα; Γνωρίζουμε; Γιατί δεν γνωρίζουμε;

Πώς κατήχθοναν **τα τέσσερα αεροπλάνα οι μουσουλμάνοι «αεροπειρατές» στις 11/9/2001** μέσα στους καλύτερα φρουρούμενους εναέριους χώρους όλου του πλανήτη; Γιατί αποσιωπήθηκαν οι δηλώσεις του δήθεν αρχιεκπαιδευτή τους στη Φλόριντα που είπε ότι δεν είχαν συμπληρώσει ούτε τις απαραίτητες ώρες εκπαίδευσης για να μπορούν να οδηγήσουν μόνοι τους ένα μικρό ιδιωτικό αεροπλανάκι; Ποιες υπηρεσίες τούς είχαν προσφέρει την δωρεάν εγγραφή στην εν λόγω σχολή πιλότων για να δημιουργήσουν την τέλεια σκηνοθεσία των κινήτρων; Ποιος έμαθε για την ανακοίνωση της μεγαλύτερης εταιρείας του Τέξας στην κατεδάφιση κτηρίων ότι οι Πύργοι του WTC τινάχτηκαν από τα θεμέλια; Αναρωτιέται κανείς τι έγινε ο Μπιν Λάντεν, αν υπάρχει καν ή καλύτερα πόσοι «Μπιν Λάντεν» μπορεί να υπάρχουν;

Τέλος, η απορία που πλανιέται στα στόματα όλων σήμερα. **Τι έγινε ο Σαντάμ**; Τι απέγιναν όλα τα υψηλόβαθμα στελέχη του Μπάαθ που βλέπαμε τόσες μέρες στις οθόνες μας; Πού πήγαν οι χιλιάδες των ανδρών των καλά εξοπλισμένων μεραρχιών της Προεδρικής Φρουράς που περίμεναν στη Βαγδάτη; Πώς εξηγούνται όλα αυτά όταν οι μεγαλύτερες και εγκυρότερες εφημερίδες του κόσμου (*New York Post, Times* κ.ά.) έγραφαν ότι επίκειται η μεγάλη μάχη που θα κρατήσει ίσως και μήνες;

Η απάντηση είναι ότι εκείνοι που δεν βλέπουν ότι η ελευθερία τους εξαφανίζεται υπό την ηγεσία της διεθνούς συνωμοτικής ελίτ «δεν θέλουν να το δουν»; **Όχι**, απλώς δεν μπορούν να

δουν τι τους συμβαίνει εξ αιτίας των αδιαπέραστων «πέπλων» που τους εμποδίζουν την θέαση.

Τα «πέπλα» του Αιώνα

Πίσω από το πρώτο πέπλο: Υπάρχουν περισσότεροι από έξι δισεκατομμύρια άνθρωποι πάνω στον πλανήτη. Οι περισσότεροι από αυτούς, ιδιαίτερα όσοι ζουν εκτός του αναπτυγμένου κόσμου, ζουν και πεθαίνουν χωρίς να πάρουν είδηση για ο,τιδήποτε άλλο πέρα από ό,τι αφορά άμεσα την ζωή τους... Ελάχιστοι από αυτούς θα τραβήξουν το «πέπλο» για να δουν τι γίνεται γύρω τους.

Το δεύτερο πέπλο: Θα το ανασηκώσουν οι λίγοι. Είναι αυτοί που έχουν ανακαλύψει τον κόσμο της πολιτικής και στρατεύονται σε μια κάποια άποψη. Έχουν, όμως, την τάση να αποδέχονται σαν **έγκυρες φωνές** τις κυβερνητικές ή τις αντιπολιτευτικές ανακοινώσεις είτε τις αναλύσεις των «ειδικών» είτε την κατευθυνόμενη προπαγάνδα των ΜΜΕ. Είναι αυτοί που πίστεψαν στους «ανθρωπιστικούς» λόγους της επέμβασης στην Σερβία, που πείσθηκαν ότι οι πύργοι έπεσαν, όπως το παρουσιάζουν, που δέχονται ότι οι Μπους και Μπλερ πάνε να απελευθερώσουν το Ιράκ... Το μεγαλύτερο ποσοστό απ' αυτούς τους συμπολίτες μας μπορεί να ζήσουν μέχρι τέλους τη ζωή τους χωρίς να σηκώσουν το τρίτο «πέπλο»... Στην Ελλάδα, σύμφωνα με τα γκάλοπ, οι ανήκοντες σ' αυτή την κατηγορία είναι ευτυχώς πιο λίγοι σε σχέση με την υπόλοιπη Ε.Ε. και τις ΗΠΑ.

Το τρίτο πέπλο: Όσοι το σηκώσουν θα κάνουν ένα βήμα παραπέρα και θα δουν στα παρασκήνια της πολιτικής. Θα καταλάβουν ότι ο πόλεμος είναι προκατασκευασμένος από τις ΗΠΑ και δεν έχει να κάνει με το τι θα πουν οι επιθεωρητές του ΟΗΕ στις εκθέσεις τους στο Συμβούλιο Ασφαλείας. Οι περισσότεροι από αυτούς θα γοητευτούν από τη μαγική λέξη ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ. Θα πεισθούν για το **οικονομικό επίπεδο** της συνωμοσίας ενάντια στους λαούς και θα μείνουν εκεί... Οι περισσότεροι από αυτούς δεν θα σηκώσουν ποτέ το τέταρτο «πέπλο»... Σ' αυτούς ανήκει η πλειοψηφία όλων όσων διαδηλώνουν κατά του πολέμου. Έχουν μεν καταλάβει τα βρώμικα κίνητρά του αλλά παράλληλα επιμένουν ότι τίποτα το ύποπτο δεν συνέβη με τον Μπιν Λάντεν ή με το Κολούμπια και ότι κάθε διαφορετική ανάγνωση της ιστορίας είναι απλώς μια «θεωρία συνωμοσίας».

Το τέταρτο πέπλο: Θα το σηκώσουν όσοι μελετήσουν σε βάθος την ιστορία. Κατάλαβαν τις σκοτεινές πλευρές και έχουν την ικανότητα να κάνουν συγκρίσεις και παραλληλισμούς μεταξύ των εποχών. —*Οι Σταυροφόροι δεν πήγαιναν για τα πετρέλαια*— Αυτοί θα είναι σε θέση να καταλάβουν ότι οι πόροι αυτού του κόσμου, περιλαμβανομένων και των ανθρώπων, ελέγχονται από εξαιρετικά **πλούσιες και ισχυρές οικογένειες** των οποίων τα κοινά περιουσιακά στοιχεία έχουν γίνει κυριολεκτικά αμύθητα, με τις σύγχρονες ληστρικές στρατηγικές. Βασίζονται στην δημιουργία ανύπαρκτου χρήματος και στο δανεισμό του με αντάλλαγμα τον τόκο. Αυτό δημιουργεί τεράστια χρέη για τις κυβερνήσεις, τις επιχειρήσεις και τον πληθυσμό γενικότερα. Έτσι τίθενται όλοι σε ομηρία. Οι περισσότερες τράπεζες ελέγχονται από τις ίδιες οικογένειες και μπορούν να δημιουργήσουν οικονομικές ανόδους και υφέσεις κατά βούληση. Το ίδιο ισχύει και για τα χρηματιστήρια.

Οι συμπολίτες μας αυτοί θα αντιληφθούν ότι ο πόλεμος ΔΕΝ γίνεται για τα πετρέλαια —ή τουλάχιστον μόνο γι' αυτά— γιατί οι ΗΠΑ μπορούν να βρουν άφθονο και φθηνό πετρέλαιο όποτε θέλουν. Είναι πολύ ευκολότερο αυτό για τις ΗΠΑ από τα τεράστια έξοδα ενός πολέμου. **Ο έλεγχος του Ιράκ είναι στρατηγικής σημασίας για την στήριξη του Σιωνισμού και για την στήριξη του Δολαρίου.** Θα καταλάβουν, επίσης, ότι ο πόλεμος ΗΠΑ-Ευρώπης έχει ήδη αρχίσει και ότι το τρίγωνο Ισραήλ-Ιράκ-Ιράν είναι αποφασιστικής σημασίας για την μελλοντική έκβασή του... Λίγοι, όμως, από αυτούς θα τραβήξουν και το πέμπτο «πέπλο»...

Το πέμπτο πέπλο: Όσοι το σηκώσουν θα αντιληφθούν την δράση των *«πεφωτισμένων»*, των *μασόνων*, των *Ιησουϊτών*, του *Opus Dei* και των άλλων **μυστικών εταιριών** προέκταση των οποίων —και όχι των κρατών— είναι στην πραγματικότητα οι μυστικές υπηρεσίες που

κάνουν το πολιτικό και οικονομικό «παιγνίδι» διεθνώς. Αυτές οι εταιρίες φυλάττουν –ή νομίζουν ότι κρατούν- την συνέχεια των αρχαιότερων γραμμών αίματος στην γνωστή ιστορία της ανθρωπότητας... Χρησιμοποιούν σύμβολα και πραγματοποιούν τελετές που διαιωνίζουν την μεταβίβαση από γενιά σε γενιά της απόκρυφης γνώσης που χάνεται στα βάθη της ιστορίας.

Υπάρχουν τουλάχιστον τρία ακόμα «πέπλα» να σηκωθούν... Η ειρωνεία είναι ότι **η μεγάλη πλειοψηφία των κατοίκων του πλανήτη** βρίσκεται πίσω από τα τρία πρώτα «πέπλα»!

Ας μείνουμε εδώ, όμως, τονίζοντας ότι οι πραγματικά «φωτισμένοι» άνθρωποι δεν έχουν ανάγκη καμμιάς μηχανιστικής διαδικασίας για να φθάσουν την ΑΛΗΘΕΙΑ, όταν είναι έτοιμοι να υπερβούν το εγώ και να θυσιαστούν...

Το τζίνι βγήκε από το μπουκάλι... «Την ώρα που θα πέφτει η Βαγδάτη, θα αρχίζει ο πραγματικός πόλεμος για τις ΗΠΑ...». Αυτό δήλωσε ο **Αμπ Μούσα**, γραμματέας του Αραβικού Συνδέσμου... Μια άλλη δήλωση –ενδεικτική για το τι θα συμβεί στην Μέση Ανατολή τα επόμενα χρόνια- είναι αυτή της κόρης του Σαουδάραβα Σείχη **Γιαμανί**: «Οι τεκτονικές πλάκες πάνω στις οποίες κάθετα ο Αραβικός κόσμος έχουν διαρρηχθεί και κουνιούνται». Από το Κάιρο στο Ραμπάτ, από την Γάζα στην Κωνσταντινούπολη, τα πλήθη κατεβαίνουν στους δρόμους για να καταγγείλουν την αμερικανική επίθεση. Εκφράζουν την αλληλεγγύη τους προς τον Ιρακινό λαό και την αφοσίωσή τους σε ένα κράτος-σύμβολο του αραβο-μουσουλμανικού πολιτισμού. Φθάνοντας μερικές φορές μέχρι του σημείου να προσομοιάζουν τον **Σαντάμ Χουσεΐν** με τον **Σαλλαντίν**. Οι Αιγύπτιοι, οι Τούρκοι, οι Μαροκινοί και οι Λιβανέζοι διανοούμενοι προειδοποιούν ότι υπάρχει περίπτωση να δούμε το λαϊκό και δημοκρατικό ιδεώδες του παναραβισμού να δίνει την θέση του σε έναν ισλαμικό λαϊκισμό. Και σύντομα να έχουμε δύο, τρεις, πολλές «nine-eleven» (11/9) στις ίδιες τις ΗΠΑ...

Ορκίζονται πως βλέπουν τον Σαντάμ! Οργιάζουν οι φήμες στους καφενέδες της Βαγδάτης... **«Ο Σαντάμ ζει, δεν έχει πει την τελευταία λέξη ακόμα»**, μεταδίδει από τη Βαγδάτη ο ανταποκριτής των Νέων Γιάννης Ε. Διακογιάννης (ΝΕΑ, 11 Απριλίου 2003) Πού βρίσκεται η αλήθεια και πού το ψέμα; Στις 11 χθες το πρωί και ενώ οι μάχες συνεχίζονταν στην περιοχή της Αδαμίας, μαζί με δύο Ισπανούς δημοσιογράφους, της «Ελ Παΐς» και του ΕΦΕ, του κρατικού ισπανικού πρακτορείου ειδήσεων, ακούσαμε σε τρία διαφορετικά μέρη δύο απίστευτες ιστορίες για το Σαντάμ Χουσεΐν. «Σήμερα στις 5 το πρωί, τον είδαμε να προσεύχεται μαζί μας στο τζαμί Αμπού Αλ Χαλίφα. Δεν ήταν οι γιοι μαζί του. Είχε ασφάλεια γύρω του. Ήταν σε καλή κατάσταση, πολύ σκεπτικός»... «Χθες το βράδυ στα FM, ανάμεσα στα 96 και στα 100, σε δύο σημεία "πιάσαμε" ιρακινή εκπομπή. Μίλησε ο ίδιος ο Σαντάμ

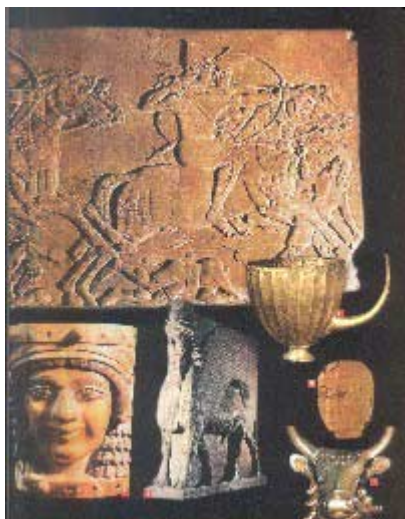
Χουσεΐν, ανάμεσα στις 10.30 και τις 11 το βράδυ. Είπε απευθυνόμενος στους Αμερικανούς ότι τους δίνει 72 ώρες διορία να εγκαταλείψουν τη χώρα, διαφορετικά θα δουν πράγματα που δεν θα πιστεύουν. Ο Σαντάμ Χουσεΐν στην ομιλία του, απευθυνόμενος στον ιρακινό λαό, είπε ότι έχει χρησιμοποιήσει μέχρι τώρα μόνο το 1% της δύναμης την οποία έχει. Και πρόσθεσε: Θα νικήσουμε».

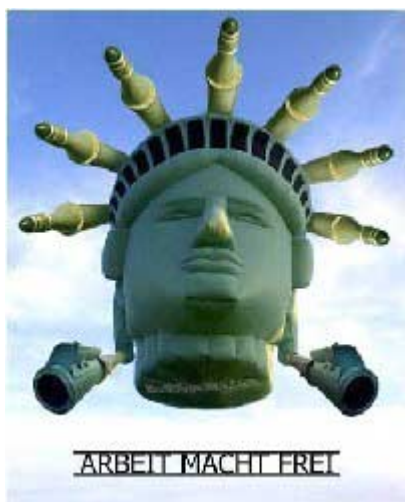
Στα πεδία μάχης του Ιράκ θριάμβευσε ο «πόλεμος της προπαγάνδας» που άρχισε πριν από το τράβηγμα της σκανδάλης. Στο όνομα της δαιμονοποίησης του Σαντάμ οι Αμερικανοί επιστράτευσαν κάθε μέθοδο και τεχνολογία. Όταν άνοιγαν το ραδιόφωνό τους ανάμεσα σε δύο βομβαρδισμούς, οι Ιρακινοί έπεφταν αρκετές φορές, όποια κι αν ήταν η συχνότητα, σε αραβο-δυτική μουσική και προπαγανδιστικά μηνύματα. Επρόκειτο για ένα αυθεντικό αμερικανικό προπαγανδιστικό πρόγραμμα που εξέπεμπαν ειδικά αεροπλάνα της αμερικανικής αεροπορίας. Για τον σκοπό αυτό, βρισκόντουσαν συνεχώς εν πτήση από τον περασμένο Δεκέμβριο, τρία Hercules EC-130 Commando Solo (Μοναχικός Καταδρομέας), εξοπλισμένα με ραδιοφωνικά στούντιο. Την επιχείρηση προπαγάνδας συμπλήρωναν οι συνεχείς ρίψεις ειδικών φέιγ-βολλάν ψυχολογικού πολέμου.

Δευτέρα, 7 Απριλίου, το πρωί. Είναι η 19η ημέρα του πολέμου και οι πρώτοι Αμερικανοί στρατιώτες φθάνουν στις γέφυρες του Τίγρη. Έχει προηγηθεί η πτώση του αεροδρομίου και η κατάληψη τριών προεδρικών παλατιών. Όλοι αυτοί οι αρνητικοί παράγοντες συνδυάστηκαν στην ψυχή και στο μυαλό των Αράβων μαχητών και έφεραν στην επιφάνεια ένα μοναδικό χαρακτηριστικό του Αραβικού λαού: την μοιρολατρεία. Μιλάμε για το **bismillah** (μπισμιλά) ή το «θέλημα του Θεού» που στην αντίληψη των περισσότερων Αράβων σημαίνει ότι **οι εξελίξεις των γεγονότων είναι τόσο αρνητικές** ώστε δεν χωρεί αμφιβολία πως ο πιστός πρέπει να αποδεχθεί το «θέλημα του Θεού». ...Αν μάλιστα πίστεψαν ότι **έχει σκοτωθεί και ο Σαντάμ**, αυτό επέδρασε διαλυτικά. Αυτός ο παράγοντας, ίσως, εξηγεί τι έγινε στην Βαγδάτη ενώ όλοι περιμέναμε την «μητέρα των μαχών»... Άλλωστε, μην ξεχνάμε εμείς ότι και στην Άλωση της Πόλης μια ανάλογη νοοτροπία ότι ήταν «θέλημα Θεού η Πόλη να τουρκέψει» στάθηκε μοιραία

Η Καταστροφή ενός Λίκνου του Πολιτισμού. Οι νεοβάρβαροι εισβολείς επεδίωξαν και κατηύθυναν την λεηλασία της Βαγδάτης με τις συμμορίες που κουβάλησαν μαζί τους αφού άνοιξαν τις ποινικές φυλακές της χώρας. Οι στημένες **συμμορίες αρχαιοκαπήλων και οι λούμπεν «πανηγυριστές»** χρησιμοποιήθηκαν για να εξευτελίσουν τον Ιρακινό λαό και να εξαφανίσουν την κληρονομιά της Μεσοποταμίας προς όφελος των γνωστών εμπόρων και παραχαρακτών της ιστορίας... Άλλωστε αυτή η λεηλασία κρατάει χρόνια τώρα, όπως μας εξομολογήθηκε ο Ιρακινός πρέσβης (βλ. Περιοδικό *ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ* που κυκλοφορεί).

«Μετά την κατανάλωση, μετά το θέαμα, μετά την μοναξιά, μετά τον έρωτα, στρατιές ανυπεράσπιστων και δυστυχισμένων είναι έτοιμοι να υποδεχθούν έναν καινούργιο φασισμό. Η παγκοσμιότητα της οικονομίας, λένε. Η Ευρωπαϊκή Ένωση. Ίσως αυτοί που το λένε να υπολογίζουν χωρίς τον ξενοδόχο, μακάρι. Οι Μουσουλμάνοι, οι Αφρικάνοι, οι Κινέζοι και άλλοι θα έχουν τον λόγο. .... Τώρα λέω: Ας ξεβρωμίσουμε τον ουρανό, τον αέρα, τη θάλασσα και τη γη μας από τις βρωμιές του πολιτισμού». Αυτά έγραφε ο **Θωμάς Γκόρπας**, ο Μεσολογγίτης διανοούμενος, μια από τις κερηκτικότερες ποιητικές φωνές της μεταπολεμικής γενιάς, που χάθηκε πρόσφατα ενόσω πολιορκείτο η Βαγδάτη.

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXVII

18 Απριλίου 2003

ΣΤΟΑ και ΟΣΤΑ

του Λεωνίδα Χ. Αποσκίτη

*Σελδζούκοι ροπαλοφόροι караδοκούν.
Χαγάνοι ορνεοκέφαλοι βυσσοδομούν.
Σκυλοκοίτες και νεκρόσιτοι κι ερεβομανείς
κοπροκρατούν το μέλλον.
Όπου και να σας βρίσκει το κακό, αδελφοί,
όπου και να θολώνει ο νους σας,
μνημονεύετε Διονύσιο Σολωμό
και μνημονεύετε Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη.*

[Οδυσσέα Ελύτη, ΤΟ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ]

Αγορά και Στοά: Η Απρόσωπη Συμφωνία...

Την ώρα που επικράτησε η αλαζονεία των λίγων, η απάνθρωπη και χυδαία μορφή των οργανωμένων «λεηλασιών» ...αφού οι *cluster bombs* κομμάτιασαν μωρά στα μαιευτήρια, τραυματίες σε νοσοκομεία και γυναικόπαιδα σε αγορές ...μαζεύτηκαν στην Αθήνα, στον χώρο της αρχαίας ΥΠΕΡ-ΑΓΟΡΑΣ στην ΣΤΟΑ του Αττάλου, τα 25 ΔΑΡΜΕΝΑ ΣΚΥΛΙΑ της EURO-ΠΙΑΣ... Στήθηκαν σαν γύφτικα σκεπάρνια κάτω από την ρημαγμένη από δαύτους Ακρόπολη, ψελλίσανε κάτι υποκριτικά για Δημοκρατία, Διαφωτισμό, αρχαιότητα, και μας ξεφούρνισαν και μια «νικηφόρα» διακήρυξη γεμάτη «σοκ και δέος» για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης...

«Πιστεύουμε πως η Ένωση έχει να παίξει καθοριστικό ρόλο στον κόσμο»...

Τον ρόλο ακριβώς που έχουν οι ύαινες και τα τσακάλια όταν τρέχουν πίσω από τα λιοντάρια για να προλάβουν κανένα κομμάτι κρέας από τα διαμελισμένα ψοφίμια...

«Υποσχόμαστε ότι θα προασπίσουμε με όλες μας τις δυνάμεις τις θεμελιώδεις ελευθερίες από τις οποίες εξαρτάται η Δημοκρατία. Το δημοκρατικό ιδεώδες πρέπει ν' αποτελεί το ακλόνητο θεμέλιο πάνω στο οποίο ανθίζει η κοινότητα αξιών μας...»

Για να πάρουν την πληρωμένη απάντηση από τον **Μανώλη Γλέζο**: «Στην Αθήνα, την πόλη της Δημοκρατίας, ο Περικλής χωρίς να είναι περικυκλωμένος από ραβδούχους, συζητούσε με τους Αθηναίους πολίτες, οι οποίοι δημόσια τον κατηγορούσαν. Στην Αθήνα της αστυνομοκρατίας, οι ραβδούχοι παίρνουν εντολή και χρησιμοποιούν δακρυγόνα και εμποδίζουν τους πολίτες να διαδηλώνουν την αντίθεσή τους εναντίον των αιμοσταγών δολοφόνων των λαών. Κι όμως, η υποκρισία ποτέ δεν μεγαλούργησε όσο σήμερα. Από τους ηγέτες των 25 χωρών η λέξη Δημοκρατία ήταν στα χείλη τους ως παιδική πιπίλα...»

Αφού ευχόντουσαν επί μέρες «ο πόλεμος να τελειώσει γρήγορα» υπονοώντας ευθέως ότι κάθε αντίσταση στη Νέα Τάξη είναι μάταιη και ότι τους ενδιαφέρει μόνο ο ΠΟΛΕΜΟΣ για την ΛΕΙΑ, θυμήθηκαν στο τέλος ότι:

«Για τον σκοπό αυτό, θα προωθήσουμε αδιάκοπα τον διάλογο των πολιτισμών και θα συμβάλλουμε ακαταπόνητα στην ενίσχυση των θεσμών παγκόσμιας διακυβέρνησης και στην επέκταση της εμβέλειας του διεθνούς δικαίου.»

Η Υπόσχεση ενός Απρόσωπου Μέλλοντος, όπως αυτή η οδυνηρή απουσία ενός προσώπου,

μιας ψυχής, που έχει επισημάνει ο Ρεζίς Ντεμπρέ, στα χαρτονομίσματα του *ευρώ*: «...Γέφυρες που κρέμονται από τον ουρανό. Πύλες που δεν οδηγούν πουθενά. Κολόνες που δεν έχουν θεμέλια. Κανένας τόπος, καμιά ημερομηνία, κανένα πρόσωπο». Ένα απρόσωπο νόμισμα μιας «εικονικής» Ευρώπης που της λείπει παντελώς το πάθος για τα σπουδαία και τα μεγάλα.

«Δεν προβάλλει ηθικές αξίες, δεν θέτει ιστορικές φιλοδοξίες, μοιάζει με βουβή όπερα, αφηρημένο εργαλείο, πληκτικό σαν τις ευρωεκλογές, εικονική ταυτότητα, ψυχρή σαν έργο του Άντι Γουόρχολ. Η πρώτη προειδοποίηση για το πόσο είναι εικονική αυτή η ευρωπαϊκή ταυτότητα είχε έρθει με την περιπέτεια της Γιουγκοσλαβίας. Χρειάστηκε η αμερικανική στρατιωτική επέμβαση στην Αραβία για να καταλάβουμε πόσο η Ευρώπη των Βρυξελλών μοιάζει με ορφανό παιδί. Κανένας **Όμηρος**, πουθενά, κανένας **Έρασμος**, κανένας **Νεύτων**, κανένας **Σαίξπηρ**, κανένας **Γαριβάλδης**, κανένας **Γκαίτε**, κανένας **Βολταίρος**, κανένας **ηγέτης, πνευματικός ή άλλος, για να την καθοδηγήσει** - ούτε καν στο νόμισμά της. Ένας κοινός, κοινότατος παρονομαστής, που μοιάζει με λογιστική μονάδα πολυεθνικής εταιρείας...»

Κι όμως, αυτούς τους ασήμαντους ηγετίσκους με τις άχρωμες διακηρύξεις τους, που πηγαίνουν σκυφοί πίσω από τα τεκταινόμενα, βρήκαν να θαυμάσουν κάποιοι «αγορολάτρες» και «αρχαιολάτρες» των ΜΜΕ...

Βαγδάτη και «Οστά»: Η Προδοτική Συμφωνία...

Από τις 20 Μαρτίου και ύστερα, το κήρυγμα που γίνεται μετά την λειτουργία σε κάθε «εκκλησία» της Αμερικής ασχολείται με το να εξηγήει τα γεγονότα από την Αποκάλυψη του Ιωάννου.

Το έργο παίζεται ήδη μπροστά στα μάτια εκατομμυρίων Αμερικανών αποχαυνωμένων από το πιο εξελιγμένο mind-control και τους εκατοντάδες ενσωματωμένους σκηνοθέτες-«δημοσιογράφους»...

Πρωταγωνιστεί ο ...«Χριστιανός» Πρόεδρος Μπους ο νεώτερος, μέλος της «διαβολικής» μυστικής εταιρείας «ΝΕΚΡΟΚΕΦΑΛΗ ΚΑΙ ΟΣΤΑ».

Στους άλλους ρόλους ηθοποιοί, με παλιά ακριβοπληρωμένα συμβόλαια στις μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ, ο **Μιλόσεβιτς**, ο **Μπιν Λάντεν** και ο **Σαντάμ Χουσεΐν**...

Φτηνοί και αναλώσιμοι κομπάρσοι οι λαοί της Γιουγκοσλαβίας, του Αφγανιστάν και του Ιράκ. Με έμπειρους κασκαντέρ τους νεκρούς και αιχμαλώτους στρατιώτες και αξιωματικούς των χωρών αυτών (και των άλλων που θα ακολουθήσουν μέχρι να ξυπνήσουν αληθινά οι λαοί).

Τίτλος του έργου «Τρόμος και Δέος». Τελευταίο επεισόδιο η ....*Συμφωνία πάνω από τη Βαγδάτη*... Γιατί αυτή φαίνεται ότι ήταν η εξ αρχής σκηνοθεσία της «μητέρας των μαχών»...

Τους την χάλασε, όμως, η απρόβλεπτη, καθοδηγούμενη από το Ιράν, αντίσταση των **Σιιτών** του νότιου Ιράκ που καθυστέρησε τον περίπατο των «απελευθερωτών»...

Μια ημέρα μετά την έναρξη του πολέμου κατά του Ιράκ, ο Αμερικανός υπουργός Άμυνας **Ντόναλντ Ράμσφελντ** εμφανίστηκε στις οθόνες της αμερικανικής τηλεόρασης για να πει κάποια πράγματα που ο τύπος ερμήνευσε ως ένα είδος προπαγάνδας. Στην πραγματικότητα, όμως, ήταν η βάση για ό,τι επρόκειτο να συμβεί αργότερα.

Ο Ράμσφελντ είπε ότι υπήρξε **επικοινωνία** μεταξύ των Αμερικανών και ορισμένων επικεφαλής της Προεδρικής Φρουράς στο Ιράκ. Είπε ότι οι λεπτομέρειες δεν μπορούσαν να αποκαλυφθούν την ώρα εκείνη, αλλά αυτό θα γινόταν τις επόμενες ημέρες.

Τρεις ημέρες αργότερα τα αμερικανικά μέσα ενημέρωσης έπαιζαν μια κασέττα στην οποία

είχαν μαγνητοφωνηθεί φωνές στα αραβικά που κατηύθυναν τις αμερικανικές δυνάμεις στους σημαντικούς στόχους.

Η επικοινωνία αυτή, με πλήρη μυστικότητα, έγινε πολύ πιο έντονη μετά την εμπλοκή της Προεδρικής Φρουράς στην πρώτη μάχη της κατά των αμερικανικών δυνάμεων στα προάστια της Βαγδάτης... Οι Αμερικανοί είδαν ότι αντιμετώπιζαν μια δύναμη με υψηλή στρατιωτική ετοιμότητα, που ήταν καλά εκπαιδευμένη και η οποία μπορούσε να τους προκαλέσει πολύ σοβαρές απώλειες αν επιχειρούσαν να εισβάλλουν στην Βαγδάτη και πρόσφεραν μεγάλα ανταλλάγματα στους αρχηγούς της φρουράς της Βαγδάτης για να παραδοθούν. Η **δολοφονία των τριών δημοσιογράφων** το πρωί της Τρίτης έγινε κατ' εντολήν ώστε να τραβήξει τα φώτα των ΜΜΕ επί 24 ώρες και να ολοκληρωθεί απαραίτητα η αποχώρηση των στρατιωτικών μονάδων από τη Βαγδάτη και η εγκατάλειψη των θέσεων των φενταγίν.

Το σενάριο αυτό κυκλοφορεί στο διαδίκτυο και δεν είμαστε υποχρεωμένοι βέβαια να το πιστέψουμε...

Παρόμοιες διαδόσεις έχουν κάνει τους Αμερικανούς να φοβούνται ότι ...ο Γείτονας της Διπλανής Πόρτας μπορεί να είναι Ένας Άνδρας της Προεδρικής Φρουράς!...

Πόλεμος και Θρησκεία: Η Διαχρονική Συμφωνία...

Μετά την κήρυξη του πολέμου στο Ιράκ άρχισε να διαλύεται η γκρίζα ιδεολογική ομίχλη που είχε επικρατήσει σε όλο το φάσμα του κοινωνικού γίνεσθαι. Μια νέα πόλωση δημιουργείται καθώς οι αποχρώσεις του γκρίζου διαχωρίζονται σε μαύρο και άσπρο. Το «κακό» γίνεται χειρότερο και το «καλό» καλύτερο. Αυτή η τάση πόλωσης έχει αρχίσει σε κάθε κοινωνικό, πολιτικό και πνευματικό τομέα.

Σε διεθνές επίπεδο χαράζονται **νέες διαχωριστικές γραμμές** μεταξύ των κρατών, συμμαχίες αναθεωρούνται, έθνη επιλέγουν με το μέρος ποιού θα πάνε και γίνονται προετοιμασίες με βήμα γοργό για μια δεκαετία πολέμου (τουλάχιστον μέχρι το 2013) σε όλα τα μέτωπα και με την συμμετοχή όλων. Ταυτόχρονα καθορίζονται νέα μέτωπα και δημιουργούνται ρήγματα σε παραδοσιακά συμπαγείς θεσμούς, συμμαχίες και ιερατεία που ήταν τα στηρίγματα του παλιού κόσμου. Η Ευρώπη διαιρείται πριν καν ολοκληρωθεί, ο ΟΗΕ καταρρέει, το Βατικανό διχάζεται σε καθολική εκκλησία υπό τον Πάπα εναντίον του πολέμου και σε φιλοπόλεμους του *Orus Dei* με επικεφαλής τον καθολικό αρχιεπίσκοπο της Αμερικής. Οι Ιησουίτες της Ρώμης, απ' την άλλη, μέσα από τον ραδιοφωνικό σταθμό του Βατικανού και το όργανό τους, το *Osservatore Romano*, κάνουν μια λυσσαλέα επίθεση κατά του πολέμου και των Αγγλοσαξόνων. Στις ίδιες τις ΗΠΑ παραδοσιακοί Λουθηρανοί και άλλοι Μεταρρυθμιστές ειρηνιστές στρέφονται εναντίον των γερακιών των **προτεσταντικών σεκτών** που περιβάλλουν τον Μπους. Ακτιβιστές βουδιστές, νεοπαγανιστές και άλλοι «new agers» των προηγούμενων δεκαετιών ενώνουν τις φωνές τους με τους διαδηλωτές της ειρήνης. Την ίδια στιγμή, το 40% των μη χριστιανικών στρατευμάτων –ανδρών και γυναικών- του Πενταγώνου είναι μέλη, σύμφωνα με τις επίσημες στατιστικές, «νεοφανών» λατρειών όπως οι «νεομάγισσες» της WICCA.

Για την ώρα, η συνωμοτική ελίτ της Νέας Τάξης, οι *Επικυρίαρχοι*, προσπαθούν να αποκτηνώσουν τους πάντες ερεθίζοντας με τα πρότυπα που περνάνε μέσα από την κατευθυνόμενη κουλτούρα, τα ΜΜΕ, την μόδα και την ψυχαγωγία την *ερπετοειδή περιοχή του εγκεφάλου*. Είναι η περιοχή της **ιεραρχικής σκέψης, της επιθετικότητας, της σύγκρουσης, της διάσπασης της σκέψης, της έλλειψης συμπόνοιας για τον άλλον και της ανάγκης για ένταση σε ισοπεδωτικά «σμήνη» όπου διοχετεύεται η ενέργεια μέσα από ειδικές τελετουργίες**. Προετοιμάζεται, έτσι, το τέλος ενός μεγάλου κύκλου της ανθρώπινης ιστορίας...

Αφύπνιση και Αντιβία: Η Ανθρώπινη Συμφωνία...

Αλλά και σε προσωπικό επίπεδο, μετά το ξύπνημα των λαών κατά της Νέας Τάξης

Πραγμάτων, νέες οριοθετήσεις συμβαίνουν. Πολλοί νέοι άνθρωποι ξυπνάνε και ξεσηκώνονται, κερδίζοντας σε συνειδητότητα και βιώνοντας μια αλλαγή συμπεριφοράς απομακρυνόμενοι από την συμβατική σκέψη, ενώ άλλοι υποκύπτουν με γοργό ρυθμό στις ανασφάλειές τους γινόμενοι όλο και πιο αρνητικοί. Παλαιότερες φιλίες διαλύονται και σχηματίζονται καινούργιες σχέσεις καθώς πρώην ουδέτεροι φίλοι αποκαλύπτουν την πραγματική τους προσωπικότητα και ευθυγραμμίζονται με εκείνους που ταιριάζουν.

Την περίοδο του «ατομισμού» που ακολούθησε την διάψευση των κινημάτων του '60-'70 και των παλιών κοινωνικών οραμάτων έγιναν πολύ σημαντικές φιλοσοφικές και μεταφυσικές διεργασίες. Πολλοί άνθρωποι και στην Ελλάδα, όπως και στο εξωτερικό, διεύρυναν την συνειδησή τους και έκαναν σημαντικά βήματα θετικής αλλαγής στην ψυχολογία και την συμπεριφορά τους. Μέσα από την προσωπική τους ανέλιξη αποδεσμεύτηκαν από τους παλιούς τρόπους ζωής, συνήθειας, σκέψης και δράσης.

Όλες αυτές οι υγιείς μονάδες -όσο μπορεί να χρησιμοποιηθεί ανέξοδα αυτός ο όρος- που εκμεταλλεύτηκαν για το καλό τους αυτή την περίοδο της εσωτερίκευσης και της αναζήτησης, φυσιολογικά νοιώθουν τώρα ότι είναι η ώρα **δράσης για τα κοινά**, για το καλό όλων.

Πολλοί βέβαια δεν θα ακολουθήσουν αυτή την επιλογή και θα επιμένουν στην μεταφυσική αναβίωση ενός «χρυσού» παρελθόντος. Αυτοί θα γίνουν οι «new agers» της Νέας Τάξης Πραγμάτων. Αυτοί δεν έμαθαν τίποτα... Δεν κατάλαβαν ότι **ο κομισσάριος δεν αντικαθίσταται με τον γιόγκι, τουλάχιστον στον δυτικό πολιτισμό.**

Όπως, αντίστοιχα, αυτό που έκανε το κομμουνιστικό μοντέλο να καταρρεύσει ήταν η αδυναμία της γραφειοκρατικής ιδεολογίας να απαντήσει στην *μεταφυσική αγωνία* του ανθρώπου και ο διωγμός της θρησκείας. Αυτό το **στεγνώμα της ψυχής** δεν μπορούν να το αντέξουν πολλοί άνθρωποι για πολύ καιρό σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης.

Μου περιέγραφαν χαρακτηριστικά κάποιοι φίλοι από την Ρωσία την παρακάτω σκηνή που διαδραματίστηκε στη Μόσχα την περίοδο του ψυχρού πολέμου: Σε κάποια κρίση μεταξύ των δύο υπερδυνάμεων συγκαλείται εκτάκτως η σύνοδος του τομέα επιχειρήσεων της KGB. Ο επικεφαλής μπαίνει φουριόζος και πριν αρχίσουν την συζήτηση, θυμάται ότι είναι Πάσχα και λέει, *Σύντροφοι, Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη, σύντροφε*, του απαντούν εν χορώ όλα τα παρευρισκόμενα στελέχη της άλλοτε πανίσχυρης μυστικής υπηρεσίας του κομμουνιστικού καθεστώτος...

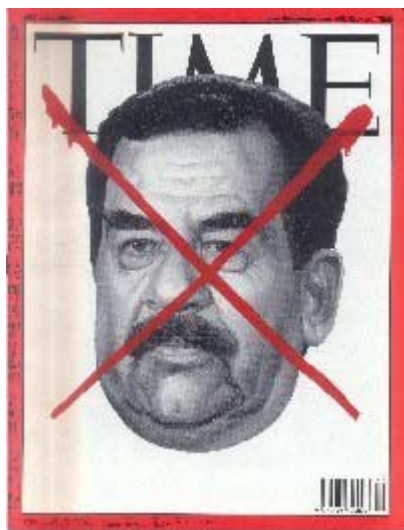
Είναι δύσκολο να προβλέψουμε από τώρα την πορεία που θα πάρουν τα πράγματα μετά την επερχόμενη παγκόσμια αναταραχή. Σίγουρα, όμως, το νέο επαναστατικό μοντέλο όταν έρθει η ώρα του δεν θα μοιάζει σε τίποτα με την «νυχτερινή έφοδο στα χειμερινά ανάκτορα». Θα θυμίζει ίσως την κοινωνικο-θρησκευτική εξέγερση των ανατολικών λεγεώνων και το τέλος της παλιάς Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας... Όλα πάντως θα εξαρτηθούν από την **σωστή δοσολογία** πολιτικής, φιλοσοφίας, οικονομίας και μεταφυσικής και από το επίπεδο συνειδησης των μαζών.

Σε καμμία περίπτωση, πάντως, το «καινούργιο» δεν θα έρθει μέσα από ανώδυνους ακτιβισμούς και επαναστατική γυμναστική, όσο απαραίτητες και να είναι αυτές οι κινητοποιήσεις της διεθνούς Κοινής Γνώμης.

Η πρωτοφανής αυτή αφύπνιση των πολιτών σε όλα τα πλάτη και μήκη του πλανήτη μας θα πρέπει να συνδυαστεί με αυτοθυσία, με επώδυνες «εσωτερικές» διεργασίες και με **εμβάθυνση της αυτοσυνειδησίας** για να γίνει πραγματικά δημιουργική. Δυστυχώς ή ευτυχώς δεν υπάρχει άλλη επιλογή...

ΥΓ: Διεισδυτικές και επίκαιρες απόψεις πάνω στα προαναφερόμενα μπορείτε να βρείτε στο τελευταίο *Τρίτο Μάτι* που είναι πραγματικά ένα από τα καλύτερα τεύχη του περιοδικού...

Διέγραψαν τον Σαντάμ από την Ιστορία στο όνομα του πολέμου κατά της Ισλαμικής τρομοκρατίας. Ο κοσμικός Σαντάμ, που σταμάτησε τους Ισλαμιστές στον Ευφράτη κατά τον Περσο-Ιρακινό πόλεμο χρησιμοποιώντας τα χημικά όπλα που του προμήθευσαν οι ΗΠΑ, σήμερα με την εξαφάνισή του γίνεται το λίπασμα για τον Ισλαμικό πυρετό. Μια προσεκτικότερη ματιά στο Κοράνι θα σας πείσει ότι το «Τζιχάντ», ο Ιερός Πόλεμος, προκαλείται όταν οι πιστοί του Ισλάμ ΑΜΥΝΟΝΤΑΙ κατά των απίστων. Και ότι ο πόλεμος τελειώνει μόνον όταν και Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ των απίστων φύγει από την γη του Αλλάχ... Με λίγα λόγια, «έχει να φάει η μύγα σίδερο και το κουνούπι ασάλι»... Ο περίφημος «περίπατος» των Γιάνκηδων στη Βαγδάτη δεν ήταν παρά η αρχή του Μεγάλου Πολέμου και της μετατροπής όλης της περιοχής σε μια ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ... Κάντε και σεις έναν κυβερνο-περίπατο στο διαδίκτυο για να έχετε μια σφαιρική εικόνα της αναταραχής που επικρατεί «στον πλανήτη του Ισλάμ»: www.aljazeera.net, www.islamonline.net, www.islam.org, www.americanmuslim.org, www.al-islam.com, www.islam.dk, www.islam.ru, www.todayislam.com, www.islamzine.com. Μια επίσκεψη στα πιο δημοφιλή ισλαμικά chatrooms όπως αυτό του www.islamonline.com θα πείσει και τον πιο δύσπιστο ότι οι μελλοντικοί «μάρτυρες του Ισλάμ» είναι ήδη καθ' οδόν... Και ότι κανείς δεν ξέρει για «ποιον κτυπάει η καμπάνα»...

Και ξαφνικά γίναμε όλοι Αθηναίοι. Το τι διδακτικό **Θουκυδίδη, Αλκιβιάδη και Δημοσθένη** ακούσαμε αυτές τις ημέρες από τους πολέμαρχους της Ουάσιγκτων και **τους ρεφορμιστές των Βρυξελλών δεν λέγεται**... Ποιος ασχολείται τώρα με τους «ληηλατημένους» της ιστορίας, τον Σαρδανάπαλο (όχι αυτόν της 17N, τον Ασσουρμπανιμπάλ της Μεσοποταμίας), τον Ναβουχοδονόσορα και τον Χαμουραμπί... Εδώ στρώσαμε το μεγάλο φαγοπότη στη

ΣΤΟΑ, δίπλα στα Ελληνικά Μάρμαρα. Εις Υγείαν των Κορόϊδων... Άντε, όπου νάναι έρχονται και οι ΕΨΙΛΟΝ με τον ΣΤΟΛΟ ΤΟΥ ΔΙΟΣ... Ε ρε, γλέντια που θα γίνουν!! Το σύστημα σερβίρει το κατάλληλο παραμύθιασμα «στον καθένα ανάλογα με τις ανάγκες του»... Αν και ο ΔΙΑΣ είναι ήδη εδώ ως το ΔΙΑΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ μέσα από χιλιάδες ΑΤΜ για αναλήψεις... Και ο ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ, το μεγάλο φακέλλωμα των θνητών, η υλοποίηση του Όργουελ, μπήκε από φέτος σε εφαρμογή... Και έπονται και άλλα αρχαιοελληνικά «δωράκια», όπως το σύστημα ΑΘΗΝΑ για την καταγραφή του DNA των Ευρωπαίων υπηκόων. Ας σοβαρευτούμε, όμως. **Γιατί υπάρχει και η άλλη δυνατότητα για την Ευρώπη της κοινωνικής δικαιοσύνης, της ανθρωπιστικής παιδείας, της τέχνης και της αληθινής χριστιανικής αλληλεγγύης. Και γι' αυτήν αξίζει να αγωνισθούμε...**

Ας ελπίσουμε ότι οι Διακηρύξεις των Ευρωπαίων Ηγετών δεν θα είναι σαν τις υποσχέσεις του υπουργού Τύπου του Ιράκ Μωχάμεντ Σάϊντ Αλ-Σαχάφ: «Δεν υπάρχουν άπιστοι Αμερικανοί στην Βαγδάτη... Οι άπιστοι αυτοί αυτοκτονούν κατά εκατοντάδες στις πύλες της Βαγδάτης» ή «Δεν ελέγχουν τίποτα! Ούτε τους ίδιους τους εαυτούς τους!». Αξέχαστος θα μείνει. Εκατομμύρια άνθρωποι παραμυθιαστήκαμε έστω και για λίγο σαν σε αραβικό παραμύθι ότι ήρθε το τέλος του Ιμπεριαλισμού. Ότι ο Θεός λυπήθηκε επιτέλους τα πιο αδύναμα πλάσματά του. Ότι η ΥΒΡΙΣ έβρισκε την απάντηση που της αξίζει... Η δημοτικότητα του website www.welovetheiraqiinformationminister.com/, που το επισκέπτονται πάνω από 4.000 χρήστες το δευτερόλεπτο, δεν είναι τυχαία... **There was a story-teller in our neighborhood...**

Πόλεμος και Θρησκεία 1. Ο Αγγλοσαξονικός φονταμενταλισμός, ο «έχων την σάλπιγγαν» της Δευτέρας Παρουσίας, επιχειρεί να διαχειρισθεί την Αποκάλυψη... Ο καθηγητής Δημήτρης Λιαντίνης είχε προβλέψει ότι «μαζί με την Αμερική θα καταβουλιάξει

ολόκληρος ο πολιτισμός του πλανήτη» και είχε γράψει στο τελευταίο του βιβλίο Γκέμμα (1997) : «Η Αμερική σήμερα, με τη μπακιρένια λάμψη του βίου και του πολιτισμού της, είναι **η Ρώμη της εποχής του Βαλεριανού και του Ηλιογάβαλου**. Ο πρόεδρος της, ο πλανητάρχης όπως τον λένε μετά την περεστρόικα των μπολσεβίκων, είναι ο καίσαρας στην ίδια εποχή της Ρώμης. ...Στα 1992 η Αμερική γιόρτασε με επισημότητα τα δύομισυ χιλιάδες χρόνια της δημοκρατίας του ανθρώπινου γένους, με την ήρεμη συνείδηση ότι μόνη αυτή είναι ο απαραχάρακτος συ νεχιστής του νου και των έργων του Σόλωνα και του Κλεισθένη. Αλλά σε ποιές "κύρβεις" του Δήμου της Αθήνας, και σε ποιές ελεγείες του Σόλωνα διαβάσανε οι αμερικανοί ότι δημοκρατία σημαίνει να πίνεις μαζί με τα βαμπίρ το αίμα των λαών της γης, και από πάνω να υποχρεώνεις τα σκελετωμένα έθνη να σου λένε και "σπολλάτη"; ...Την χιλιόχρονη και παντοδύναμη Ρώμη του Βαλεριανού και του Ηλιογάβαλου την ξεθεμέλιωσαν τέσσερες άνθρωποι. Ο Ιησούς, ο Παύλος, ο Πέτρος, η Μαρία. **Μαζί με τη Ρώμη όμως τότε καταποντίστηκε και ολόκληρη η Αρχαιότητα...** Τι θα καταποντίσει την τραγική στην άτη και στην τύφλα της Αμερική σήμερα με τις πλούσιες επαρχίες δορυφόρους της, συνεργούς στο παγκόσμιο έγκλημα;».

Πόλεμος και Θρησκεία 2. Η θρησκεία, λοιπόν, χαράζει πλέον καθαρά **τα πλαίσια μέσα στα οποία κινούνται οι πρωταγωνιστές της Νέας Τάξης!** Θα 'πρεπε, όμως, να αναρωτηθούμε **ποια είναι η θρησκεία** στην οποία ορκίζονται οι Αμερικανοί και η οποία τους καθορίζει ιδεολογικά, επισημαίνει ο ποιητής **Δημήτρης Τ. Αναλίσ** (*ΝΕΑ*, 7/4/03): «Στην πραγματικότητα δεν έχει όνομα, αλλά μόνο επιμέρους τμήματα (Επισκοπική, Βαπτιστική κ.ά) και προέρχεται από το τέλος του χριστιανικού κύκλου. Μετά την Ορθοδοξία, τον Καθολικισμό και τον Προτεσταντισμό-Αγγλικανισμό, η τέταρτη εκδοχή θρησκείας, ο αμερικανικός Προτεσταντισμός, **είναι τελείως αποχριστιανοποιημένη**. Το ιερό βιβλίο των ΗΠΑ είναι η **Παλαιά Διαθήκη** και όχι η Καινή. Η Αμερική, εκτός από την ορθόδοξη και την καθολική κοινότητα, δεν είναι χριστιανική, αλλά **θειστική** και πιστεύει αποκλειστικά στην Παλαιά Διαθήκη. (Ούτε έχει, βέβαια, σχέση με τον Ιουδαϊσμό, ο οποίος αποτελεί μια τελείως άλλη θρησκεία, με τη Μισνάχ και την Τορά). Κλείνει έτσι, λοιπόν, έναν κύκλο που άρχισε με την Παλαιά Διαθήκη για να καταλήξει πάλι σε αυτήν. Ουσιαστικά, πρόκειται για μια νέα θρησκεία. Ας σημειωθεί ότι και η Αποκάλυψη του Ιωάννη (πέμπτο Ευαγγέλιο), η οποία δεν αναφέρεται σχεδόν ποτέ από τους Χριστιανούς, αποτελεί και αυτή –μαζί με την Παλαιά Διαθήκη- το ουσιαστικό θρησκευτικό "πιστεύω" της Αμερικής. Το ότι η χώρα αυτή **κατέχει και τα μέσα να πραγματοποιήσει** τις προφητείες της Αποκάλυψης δεν είναι, φυσικά, τυχαίο».

Η συνάντηση Ορθοδοξίας-Πεφωτισμένου Ισλάμ. Μια άλλη θρησκευτική πρόταση για τον Διάλογο των Πολιτισμών;... Οι διαμαρτυρίες και οι κινητοποιήσεις κατά του πολέμου είναι ένας παγκόσμιος πνευματικός πόλεμος κατά του πολέμου, τονίζει ο **Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος** στη συνέντευξή του (*ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ*, 5/4/03) «Εκείνο το οποίο δυνάμεθα να είπωμεν είναι ότι η ειρήνη των ανθρώπων διαφέρει πολύ από την ειρήνην του Θεού. Η ειρήνη του Θεού γεννάται πρώτον εις τας καρδίας των ανθρώπων και έπειτα διαχέεται εις τας κοινωνίας ως απόρροια έργων προερχομένων από ειρηνικής καρδίας. Η ειρήνη των ανθρώπων ενίοτε επιβάλλεται δια της ισχύος, όπως η γνωστή εις την ιστορίαν ως Pax Romana... ...Σας υπενθυμίζομεν ότι ο Χριστός είπεν εις τους μαθητάς Του ότι έρχεται ώρα κατά την οποίαν καθένας που θα τους αποκτείνη θα νομίξη ότι προσφέρει λατρείαν εις τον Θεόν. Αυτό ατυχώς έχει πολλές φορές επαληθευθή εις την ιστορίαν...»

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι ΧΧVIII

25 Απριλίου 2003

Άνω Ελλάδα

του Λεωνίδα Χ. Αποσκίτη

*Έχει ο Μαθαίος τον Άγγελο· κι ο Μάρκος το λιοντάρι·
έχει ο Λουκάς στα πόδια του το αγνό καματερό·
κι ο Ιωάννης δίπλα του, σκουτάρι και κοντάρι
τον Αητό, που μ' έτοιμο τονε κοιτάει φτερό...*

Ο Σικελιανός-Ηγεσίας

Έτσι αρχίζει, με την παραπάνω περιγραφή των Αποστόλων όπως αναπαρίστανται στις εκκλησιές, το «πέμπτο» **Ευαγγέλιό του** ο μεγάλος μύστης-ποιητής μας **Άγγελος Σικελιανός** που λάτρευε και υπηρέτησε το Απολλώνιο πνεύμα. Όπως ο ίδιος εξομολογείται στο «Πάσχα των Ελλήνων», στα πλάγια του Ελικώνα «άκουγε τις μυστικές Ελληνικές φωνές σαν Ηγεσίας, αθλητής, ιερέας και προφήτης».

Ο αθλητής Ηγεσίας ήταν ο κεντρικός ήρωας στο θεατρικό έργο του «Ασκληπιός» που περιγράφει ποιητικά την ιστορικο-πνευματική μετάβαση από τον Ελληνο-Ρωμαϊσμό προς τον Ελληνο-Χριστιανισμό.

**Κ' εγώ, στερνός και ξέχωρος, μια φούχτα ολύμπιο στάρι
που να το σπείρω σήμερα στη γη μου λαχταρώ:
κάθε σπειρί, κι ατίμητο κλωνί μαργαριτάρι·**

κάθε σπειρί, κι αντίκλειδο στον άμετρο καιρό...

Ο Ηγεσίας γίνεται αφευδής μάρτυρας της εποχής αυτής όταν επί αυτοκράτορος Θεοδοσίου παραμένει στο Ασκληπιείο της Επιδαύρου το οποίο δεν έκλεισε διότι κρίθηκε πως η λατρεία του δεν κατέλυε την λατρεία του Χριστού. Και παρατηρεί πως οι αξίες των δύο κόσμων αλληλοπεριχωρούνται και συνιστούν μια νέα κοινή ανθρωπιστική και λατρευτική βάση.

**Κι εκεί που κάθομαι ψηλά, γαλήνιος και ωριμάζω
το νόημα, φέρνει ο άνεμος θαμπούς κυματισμούς
καμπάνας μέσα απ' τα χωριά λογιάζω κι απεικάζω
που κράζει για της Χάρης της τους θείους Χαιρετισμούς...**

Ο Σικελιανός-Ηγεσίας ευρισκόμενος στα πλάγια του Ελικώνα ακούει ξάφνου την καμπάνα της εκκλησίας που καλεί τους χωρικούς για τους Χαιρετισμούς της Μάνας του Χριστού. Και τότε γράφει:

**Τότε, ως να μέτρα μουσικά κι ανατολή και δύση,
τον ουρανό, την άβυσσο σα να 'θελα να βρω
σου ίδιου μου πάνω του κορμιού τη μεστωμένη ζήση,
το δειλινό σηκώνομαι και κάνω ένα σταυρό!**

«Ο Σικελιανός είναι ίσως ο αντιπροσωπευτικότερος Ποιητής που τόλμησε να μας οδηγήσει στην Άνω Ελλάδα»* γράφει η μεγάλη μας τραγωδός **Άννα Συνοδινού**, «ξανασαρκώνοντας την αρχαία ψυχή του Γένους μας και να μας ενώσει με το πνευματικό μήνυμα της Σταυρώσεως και της Αναστάσεως στην οικουμενική του διάσταση...»

Αυτό φαίνεται στο έργο του **«Η Σίβυλλα»** όπου καταγγέλλει το συμβιβασμένο με τους Καίσαρες ιερατείο του Δελφικού Μαντείου που προσκύνησε το 61 μ.Χ. τον Νέρωνα. Η Ιέρεια βλέπει και λέει την αλήθεια: *«Το γένος βουλιαγμένο μες στον αιώνα, να λυτρωθεί μονάχο του μπορεί».*

Κι ενώ ο Λυτρωτής είχε κατέλθει ήδη στον Άδη «θανάτω θάνατον πατήσας», βλέπει η Σίβυλλα του Σικελιανού το αιώνιο σύμβολο της Σταύρωσης και αναφέρεται στην προσμονή της Αναστάσεως:

**«Νότος, Βορράς, Ανατολή και Δύση
μέγας Σταυρός. Κι απάνω του
τού Ανθρώπου βλέπω τώρα το πνεύμα καρφωμένο!
Μα θα λυθεί. Κι ο αγέρας που ανασένω
μες στην ψυχή μου εγώ την ώρα τούτη
για όλες θα πνεύση τις ψυχές!»**

Η Ελληνική Ψυχή: Όμηρος και Ευαγγέλιον

Μεγάλη Παρασκευή 2003... ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ και ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ πορεύονται προς την 3η χιλιετία και επέκεινα. Με οδηγό και προστάτη τον Χορό των Αγγέλων...

Αυτό, όμως, φαίνεται ότι ενοχλεί την πολυεθνική πνευματική ΑΓΟΡΑ και εμποδίζει τη Νέα Ρωμαϊκή Τάξη της ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ να αναστήσει τον καινούργιο Νέρωνα...

Γι' αυτό προσπαθούν λυσσασμένα αν είναι δυνατόν να αποκοπούν οι δύο αυτές ρίζες ή τουλάχιστον να απομονωθεί η μία από την άλλη. Τρομάζει η αδιαφιλονίκητη αυτή σμίλη των αξιών και «σεληνιάζει» τους χιμαιροκυνηγούς ενός ιδεολογικοποιημένου παρελθόντος στο οποίο έχουν μείνει «κολλημένοι», όπως οι Γιαχβεδιστές στην Παλαιά Διαθήκη...

Δυστυχώς, ζούμε σε μια εποχή όπου λιγοστεύουν οι πραγματικοί Παιδαγωγοί και περισσεύουν οι προαγωγοί και οι έμποροι ναρκωτικών!

Ευτυχώς, όμως, διαθέτουμε ΜΝΗΜΗ και ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ και μεγάλες πνευματικές ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΕΣ...

Σ' αυτές ας ανατρέχουμε ασυζητητί, κλείνοντας τ' αυτιά μας στις φτηνές σειρήνες και τις πρόσκαιρες λεγώνες...

Ας μνημονεύσουμε, λοιπόν, μian άλλη έπαλξη της πνευματικής μας κληρονομίας. Τον **Κωστή Παλαμά**, που διαπραγματεύεται την ιδέα της ελληνικής ψυχής...

«Πολύ θα μ' εστενοχώρει εκείνος όστις επιμόνως θα εζήτει παρ' εμού ορισμόν τινα σαφή οπωσδήποτε και κατηγορηματικόν της *Ελληνικής Ψυχής*, όστις θα ήθελε να του περιγράψω ιδιαίτερα τινά σημεία της χαρακτηριστικά, καθώς τα σημειούμενα κάτωθεν των κλητηρίων επικριμάτων των στρατιωτικών αρχών. Ό,τι ωραίον και μέγα, εις το δυσεξερευνητον αυτού και το μυστηριώδες οφείλει το πολύ της ωραιότητος και του μεγαλείου του.

...Κατά ταύτα· ουσιώδη χαρακτήρα της Ελληνικής ψυχής αποτελεί η δύναμις αυτής του να συνδιαλλάττη εις εναρμόνια αγάλματα και τα μάλλον αντίθετα της ζωής και της νοήσεως στοιχεία, από των βαρυτέρων μέχρι των μάλλον ελαφρών· εν ταυτώ δε και αντιθέτως προς την αφομοιωτικήν ταύτην δύναμιν, η υπεροχή της διανοητικής ενεργείας και της καλλιτεχνικής αντιλήψεως, της Ελληνικής ψυχής εν συγκρίσει προς την υπ' αυτής κεκτημένην ικανότητα της πρακτικής ενργείας και της επιδιώξεως του ωφελίμου.

Κατά ταύτα: η **Ελληνική ψυχή, ως έχει πατέρα τον Όμηρον, ούτω υιοθέτησε και το Ευαγγέλιον**. Η Ελληνική ψυχή ενέχει αρκούσαν χωρητικότητα δια να περιλάβη εις τα πλάτη και εις τα βάθη της, ως ίδια εαυτής, τον αποχαιρετισμόν του **Έκτορος** και της **Ανδρομάχης** και την αγρυπνίαν επί του **Όρουσ των Ελαιών**, την απaráμιλλον φυσικότητα των **Όμηρικών** στίχων, και την υπερφυά βασιλείαν των **ευαγγελικών ουρανών**. Από των δύο τούτων απωτάτων πηγών απορρέουσιν ύδατα ζώντα εξυπηρετούντα εξ ίσου διαφόρους ανάγκας της ψυχής· την δίψαν των αισθητών και ευπεριγράφων αληθειών και ωραιότητων· την δίψαν των υπέρ αίσθησιν και των αρρήτων αληθειών και ωραιότητων, τον έρωτα του κόσμου και των υπέρ κόσμον. Το είναι ημών διαμορφώνουσι, κατά το μάλλον ή ήττον ανίσως διαμοιρασμένα στοιχεία ειδωλολατρικά και στοιχεία χριστιανικά. (...) Τα έργα ταύτα και αι βίβλοι αύται όσον και αν εγεννήθησαν υπό την επίδρασιν ωρισμένων περιστάσεων και ωρισμένων αναγκών, δι' ωρισμένας εποχάς και δι' ωρισμένους ανθρώπους, όσον και αν απέρριψαν συν τω χρόνω ποικίλα αυτών συστατικά, όσον και αν ήλλαξαν κατά ποιόν και κατά ποσόν, εν τούτοις διατηρούσι το στοιχείον της *αιωνιότητος*, το μέγιστον και ουσιαστικώτατον των γνωρισμάτων αυτών† και οι καιροί το στοιχείον τούτο καθιστώσιν ωραιότερον και δραστικώτερον, δίκην παλιού οίνου, δι' όσους γνωρίζουν να το απολαύωσι. Και το στοιχείον τούτο κατέχει υπέρ πάσαν άλλην βίβλον, ίσως, το Ευαγγέλιον. [Κωστής Παλαμάς, Χρονογραφήματα 1897-1907].

Θανάτω θάνατον πατήσας...

Ο Αισχύλος, πατριάρχης των Ελλήνων τραγικών, θεμελίωσε με το έργο του την παιδαγωγική προσπάθεια της αρχαίας Αθήνας. Στην τραγωδία **«Προμηθέας Δεσμώτης»** ο Προμηθέας καρφωμένος σε σταυρικό σχήμα πάνω στον βράχο εμπιστεύεται στην διωκόμενη Ιώ την μοναδική προφητεία του για την έλευση του Σωτήρος.

Ο **Σοφοκλής** στην **«Αντιγόνη»** βάζει τον χορό να λέει: **«Μόνο από τον θάνατο λυτρωμό δεν θα βρη κανείς πουθενά»**. Όμως, ο Λυτρωτής του Προμηθέως έρχεται...

Και θυμηθείτε, σε μια εποχή που «παλαιοδιαθηκιστές», «νεοπαγανιστές» και «έξυπνες βόμβες» συναγωνίζονται για να μας οδηγήσουν στη νέα δουλοκρατία, σκηνοθετώντας ακόμα και την «Αποκάλυψη», ότι το πραγματικό μήνυμα του Χριστού περικλείεται στην **ελληνικότατη** Προς Κορινθίους Πρώτη Επιστολή του Αποστόλου Παύλου:

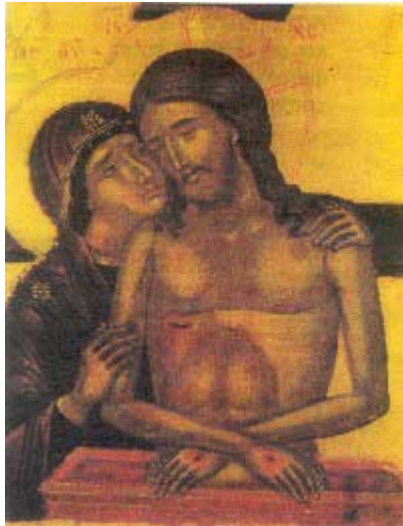
«Εάν ταις γλώσσαις των ανθρώπων λαλώ και των αγγέλων, αγάπην δε μη έχω, γέγονα χαλκός ηχών ή κύμβαλον αλαλάζον, και εάν έχω προφητείαν και ειδώ τα μυστήρια πάντα και

πάσαν την γνώσιν και εάν έχω πάσαν την πίστιν, ώστε όρη μεθιστάνειν, αγάπην δε μη έχω, ουδέν είμι, και εάν ψωμίσω πάντα τα υπάρχοντά μου, και εάν παραδώ το σώμα μου ίνα καυθήσωμαι, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ωφελούμαι. Η αγάπη μακροθυμεί, χρηστεύεται, η αγάπη ου ζηλοί, η αγάπη ου περπερεύεται, ου φυσιούται, ουκ ασχημονεί, ου ζητεί τα εαυτής ου παροξύνεται, ου λογίζεται το κακόν, ου χαίρει επί τη αδικία συγχαίρει δε τη αληθεία. Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει, η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει, είτε δε προφητεΐαι, καταργηθήσονται, είτε γλώσσαι, παύσονται, είτε γνώσεις, καταργηθήσεται, εκ μέρους δε γινώσκομεν και εκ μέρους προφητεύομεν, όταν δε έλθη το τέλειον, τότε το εκ μέρους καταργηθήσεται, ότε ήμην νήπιος εφρόνου, ως νήπιος ελογιζόμεν, ότε δε γεγονός ανήρ, κατήργηκα τα του νηπίου, βλέπομεν γαρ άρτι δι' εσόπτρου εν αινίγματι, τότε δε πρόσωπον προς πρόσωπον άρτι γινώσκω εκ μέρους, τότε δε επιγνώσομαι καθώς και επεγνώσθην, νυνί δε μένει πίστις, ελπίς, αγάπη, τα τρία ταύτα, μείζων δε τούτων η αγάπη».

(Η απόδοση στα νέα ελληνικά βρίσκεται στη λεζάντα της 6ης φωτογραφίας).

*Της Άνας Συνοδιού, Άγιοι και Ποιητές Οδηγοί στον 21ο Αίωνα, Ιερά Μονή Κουτλουμουσίου, Άγιον Όρος 1999.

[Άκρα Ταπείνωση], Μονή Ιβήρων, Άγιον Όρος. «Και είμαι ο ταπεινός που ξαφνικά θα χυμήξει τρομοκρατώντας τα πάντα» (στίχοι Δ.Π. Παπαδίτσα)... Είμαι ο «Υιός της Ανάστασης» από τον τόπο που συνυπάρχει αδιάσπαστα η **Δήλος** και η **Πάτμος**, οι **Δελφοί** και ο **Άθως**...

Ο **Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης** ζωγραφισμένος από τον **Φώτη Κόντογλου**. Η Μυστική παράδοση της Ελληνικής Ψυχής διαπερνάει όλο το έργο του... «Όπου και να σας βρίσκει το κακό, αδελφοί, όπου και να θολώνει ο νους σας, μνημονεύετε Διονύσιο Σολωμό και μνημονεύετε Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη» μας είπε ο Οδυσσέας Ελύτης στο *ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ*... Και Σικελιανό και Ελύτη και Ρίτσο και Ζήσιμο Λορεντζάτο... είναι ατέλειωτος ο κατάλογος.

Όταν οι Άγιοι περπατούν στη Γη: Βαγδάτη 2003 Ο μικρός **Αλή Ισμαήλ Αμπάς** έχει υποστεί φρικτά εγκαύματα στο σώμα του και έχει χάσει τα δύο του χέρια εξ αιτίας ενός πυραύλου που έπληξε το σπίτι του στα νότια προάστια της Βαγδάτης. Θυμάται τον πύραυλο που έπεσε μια νύχτα από τον ουρανό πάνω στο σπίτι μέσα στο οποίο κοιμόντουσαν αυτός, η μητέρα του, ο πατέρας του, ο αδελφός του και οι έξη αδελφές του. Σκοτώθηκε όλη η οικογένειά του...

Όταν οι Άγιοι περπατούν στη Γη: Θήβα 2003 Η μικρή Ιερουσαλήμ (πρώην Εβραία) που «συνάντησε την Ορθοδοξία» και ζει μαζί με άλλες νεαρές μοναχές απ' όλο τον κόσμο στο μοναστήρι του *Τιμίου Σταυρού*, κοντά στη Θήβα. Στην μονή κατοικούν 40 μοναχές που ήρθαν στην Ελλάδα από κάθε γωνιά της γης: Αμερική, Ρωσσία, Νότια Αφρική, Νορβηγία, Γερμανία...

Όταν οι Άγιοι περπατούν στη Γη: Ιράκ 2003 Τρέχοντας μακριά από τις «έξυπνες βόμβες» και τον σύγχρονο «Ηρώδη»... **Του Σωτήρος** Άντρας δεν είναι ούτε γυναίκα ούτε μας έρχεται απ' τη Μέκκα Είναι παιδί μελαχρινό μας έρχεται απ' τον ουρανό Κι έχει τα πλούτη του εδωπέρα στη γης και στον χρυσόν αέρα Έχει μια θάλασσα με φάρους που ανάβουν μόνο για τους γλάρους Έχει εκκλησιές που τις πηγαίνει όπου του λεν οι πικραμένοι Κι ένα λαγωνικό που πιάνει τις έγνοιες πάνω στο ταβάνι Κανείς δεν ξέρει πώς τον λένε μια του γελούνε μια του κλαίνε Και πότε ζει πότε πεθαίνει πότε τους άλλους ανασταίνει Τις αλυσίδες όλες σπάει και μ' ανοιχτές φτερούγες πάει. (Οδυσσέας Ελύτης, *Τα Ρω του Έρωτα*).

Χριστός Παντοκράτωρ, Μονή Αγίας Αικατερίνης, Σινά. «Εάν λαλώ τας γλώσσας των ανθρώπων και των αγγέλων, αγάπην δε μη έχω, έγεινα χαλκός ηχών, ή κύμβαλον αλαλάζον. Και εάν έχω προφητείαν, και εξεύρω πάντα τα μυστήρια και πάσαν την γνώσην, και εάν έχω

πάσαν την πίστην, ὥστε να μετατοπίζω ὄρη, ἀγάπην δε μη ἔχω, εἶμαι οὐδέν. Καὶ εἴν πάντα τα ὑπάρχοντά μου διανείμω, καὶ εἴν παραδόσω το σῶμα μου δια να καυθῶ, ἀγάπην δε μη ἔχω, οὐδέν ωφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, ἀγαθοποιεῖ· ἡ ἀγάπη δεν φθονεῖ· ἡ ἀγάπη δεν αυθαδιάζει, δεν ἐπαίρεται, δεν ἀσχημονεῖ, δεν ζητεῖ τα εαυτῆς, δεν παροξύνεται, δεν διαλογίζεται το κακόν· δεν χαίρει εἰς την ἀδικίαν, συγχαίρει δε εἰς την ἀλήθειαν. Πάντα ἀνέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη, οὐδέποτε ἐκπίπτει· τα ἄλλα ὁμως, εἴτε προφητεῖαι εἶναι, θέλουσι καταργηθῆ· εἴτε γλώσσαί, θέλουσι παύσαι· εἴτε γνώσις, θέλει καταργηθῆ. Διότι κατὰ μέρος γινώσκομεν, καὶ κατὰ μέρος προφητεύομεν· ὅταν ὁμως ἔλθῃ το τέλειον, τότε το κατὰ μέρος θέλει καταργηθῆ. Ὅτε ἡμῖν νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐσυλλογιζόμεν· ὅτε ὁμως ἐγενῆ ἀνήρ, κατήργησα τα του νηπίου· διότι τώρα βλέπομεν δια κατόπτρου ἀινιγματωδῶς, τότε δε πρόσωπον προς πρόσωπον· τώρα γνωρίζω κατὰ μέρος, τότε δε θέλω γνωρίσει καθῶς καὶ ἐγνωρίσθην. Τώρα δε μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τα τρία ταῦτα· μεγαλητέρα δε τούτων εἶναι ἡ ἀγάπη». [Προς Κορινθίους Πρώτη Ἐπιστολή του Ἀποστόλου Παύλου]

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXIX

9 Μαΐου 2003

Κleenex εναντίον Ζιγκουράτ

του Λεωνίδα Χ. Αποσκίτη

*Μην αμελήσετε
Πάρτε μαζί σας νερό
Το μέλλον έχει πολύ ξηρασία
(Μιχάλης Κατσαρός, Βησιγότθοι)*

Πώς λεηλατήθηκε η ιστορία

Ένα από τα μεγαλύτερα ερωτήματα της ιστορίας του πολιτισμού παραμένει μέχρι σήμερα η καταστροφή της μεγάλης βιβλιοθήκης της Αλεξάνδρειας. Η απώλεια των ανεκτίμητων θησαυρών της, που είτε χάθηκαν ολοσχερώς είτε κρύφτηκαν επιμελώς από τα μάτια της ανθρωπότητας, επηρέασε την πορεία της ιστορίας μέχρι την Αναγέννηση.

Παρόμοιες τραγωδίες επαναλήφθηκαν ως αποτέλεσμα του ειδικού ρόλου που έχουν παίζει **οι διάφοροι βάρβαροι «καταλύτες»** και οι επιθέσεις εναντίον του πολιτισμού στις κρίσιμες ιστορικές περιόδους...

Σήμερα οι Οργουελικοί πλανητάρχες έχουν εφεύρει, εδώ και χρόνια, τον όρο **«παράπλευρες απώλειες»** που μπορεί να περιλαμβάνει τα πάντα, από τα μωρά και τα παιδιά μέχρι τους αρχαιολογικούς θησαυρούς του «άξονα του κακού».

Όμως, η **τεράστια καταστροφή των μνημείων της Μεσοποταμίας και η λεηλασία των μουσείων στην Βαγδάτη, την Βασσόρα, την Μοσούλη, το Κιρκούκ** και τις άλλες Ιρακινές πόλεις, δεν ήταν «παράπλευρη απώλεια» και «ατυχής» παρενέργεια του πολέμου... **Ήταν μια οργανωμένη λεηλασία** και εξαφάνιση ενός τεράστιου πολιτιστικού πλούτου που εσκεμμένα οργανώθηκε και κατευθύνθηκε από τα Αμερικανοβρετανικά στρατεύματα στο Ιράκ, σε αगाστή συνεργασία με τις διεθνείς τυχοδιώκτες **«κυνηγούς των Ζιγκουράτ»**...

Οι Ιρακινοί αποκαλούν τα στρατεύματα κατοχής των Αμερικανών **«οι νέοι Μογγόλοι»** και

πιστεύουν τους ψίθυρους που κυκλοφορούν από στόμα σε στόμα στην Βαγδάτη ότι τόσο η Εθνική Βιβλιοθήκη όσο και το Εθνικό Μουσείο της Βαγδάτης λεηλατήθηκαν από αυτούς.

Το γεγονός γίνεται ακόμα χειρότερο όταν η εφημερίδα *Sunday Herald* της Γλασκώβης αναφέρει επακριβώς ότι πλούσιοι Αμερικανοί έμποροι τέχνης έχουν κατηγορηθεί ότι σχεδίαζαν να λεηλατήσουν τις αρχαιότητες του Ιράκ πριν από τον πόλεμο.

Μια άλλη έγκυρη πηγή, το Ασσοσιαϊτέντ Πρες (Associated Press) μετέδωσε δηλώσεις ειδικών της τέχνης ότι επαγγελματικές συμμορίες εκτός του Ιράκ λεηλάτησαν τις ανεκτίμητες συλλογές αρχαίας τέχνης της χώρας χρησιμοποιώντας την κάλυψη του εκτεταμένου πλιάτσικου για να κλέψουν αναντικατάστατα αντικείμενα.

«Οι κλοπές δείχνουν ότι υπήρχε μια συντονισμένη και απόλυτα οργανωμένη δράση», δήλωσε ο **McGuire Gibson**, ένας από την ομάδα των τριάντα ειδικών στην τέχνη και την ιστορία του πολιτισμού που συγκροτήθηκε από τον Μορφωτικό, Επιστημονικό και Πολιτιστικό Οργανισμό των Ηνωμένων Εθνών για να εκτιμήσει την καταστροφή της κληρονομιάς του Ιράκ.

«Είχαν την δυνατότητα να αποκτήσουν από κάποιους κλειδιά για τις κρύπτες και μπορούσαν να φυγαδεύσουν τα πολύ σημαντικά, τα καλύτερα αντικείμενα», είπε ο Gibson.

Όπως είχαμε γράψει και στο προηγούμενο ΤΜ, το δίκτυο των «κυνηγών» αρχαιολογικών τεκμηρίων που σχετίζονται με την αρχαία Μεσοποταμία είναι καλά αναπτυγμένο. Οι αρχές μετά τον Πόλεμο του Κόλπου το 1991 δεν είχαν την ελάχιστη δυνατότητα να το σταματήσουν.

Η μεγαλύτερη απώλεια για τον Ιρακινό λαό είναι η απογύμνωση των 28 αιθουσών του Εθνικού Μουσείου της Βαγδάτης και η εξαφάνιση 50.000, τουλάχιστον, αναντικατάστατων εκθεμάτων, ζωντανών μαρτυριών των παλιών πολιτισμών 5.000 χρόνια πριν.

Την ώρα που οι Ευρωπαίοι «ήταν ακόμα στα δένδρα», οι λαοί της Μεσοποταμίας είχαν αναπτύξει πολύ υψηλό πολιτισμό. Γύρω στο 3000 π.Χ. είχαν επινοήσει τα πάντα από την γραφή μέχρι την άρδευση.

Μέχρι και έναν μήνα πριν, η αφρόκρεμα των θησαυρών αυτών που έχουν βρεθεί μέχρι τώρα στις αρχαιολογικές ανασκαφές στο Ιράκ βρισκόταν στο Εθνικό Μουσείο της Βαγδάτης. Γι' αυτό οι αρχαιολόγοι και οι σκεπτόμενοι άνθρωποι σε όλο τον κόσμο έχουν τόσο αναστατωθεί και εξοργιστεί από την λεηλασία των πρώτων ημερών της αμερικανικής κατοχής στο Ιράκ.

Οι *Times* της Νέας Υόρκης ανέφεραν σε ανταπόκρισή τους ότι ο στρατηγός **Tommy Franks**, αρχιστράτηγος των Αμερικανοβρετανικών δυνάμεων στον πόλεμο του Ιράκ, είχε εκδώσει ειδική διαταγή στους διοικητές των μονάδων του που ΑΠΑΓΟΡΕΥΕ την χρήση βίας για να εμποδισθούν οι λεηλασίες. Ουσιαστικά έδινε το πράσινο φως στις ορδές των λεηλατών.

Στο έλεος των τανκς

Αλλά, ο ρόλος των στρατιωτικών στο Ιράκ ήταν πολύ πιο δραστήσιος από τον ρόλο του απαθούς παρατηρητή. Συμμετείχαν άμεσα με το να ενθαρρύνουν και να διευκολύνουν τους λεηλατούντες. Η μεγαλύτερη εφημερίδα της Σουηδίας *Dagens Nyheter* δημοσίευσε μια συνέντευξη στις 11 Απριλίου με τον Δρ. Χαλέντ Μπαγιούμι, Σουηδό ερευνητή της Μεσο-Ανατολικής κληρονομιάς που βρισκόταν στο Ιράκ για να υπηρετήσει ως *ανθρώπινη ασπίδα*. Ο Χαλέντ Μπαγιούμι δήλωσε ότι έτυχε να είναι αυτόπτης μάρτυρας την ώρα ακριβώς που τα αμερικανικά στρατεύματα ενθάρρυναν τον όχλο να αρχίσει να καταστρέφει. Ο ίδιος περιγράφει πως οι Αμερικανοί στρατιώτες **σκότωσαν πρώτα τους φρουρούς ασφαλείας στο συγκρότημα κτιρίων της Λεωφόρου Χαΐφα**, στην δυτική όχθη του Τίγγρη, και κατόπιν «ανατίναξαν τις εισόδους του κτιρίου». Στη συνέχεια, σύμφωνα με τον Σουηδό ερευνητή, «από τα τανκς άρχισαν να καλούν με μεγάφωνα στην αραβική γλώσσα τον κόσμο να ακολουθήσει τα τανκς και να μπει μέσα».

Στην αρχή οι περίοικοι δίσταζαν να βγουν από τα σπίτια τους διότι όποιος το τολμούσε μέχρι

εκείνη την ώρα να διασχίσει τον δρόμο, πυροβολείτο.

Τότε **Αραβες διερμηνείς**, που ακολουθούσαν τα танκς των Αμερικανών, πλησίαζαν τον κόσμο και **τους έλεγαν να μπουν** και να πάρουν ό,τι ήθελαν από τα κτίρια.

Ο Μπαγιούμι συνεχίζει: «Ο κόσμος τελικά όρμηξε και το κτίριο λεηλατήθηκε γρήγορα. Βρισκόμουν 150 μέτρα πιο πέρα από εκεί όπου οι φρουροί δολοφονήθηκαν». Έπειτα το танκς συνέτριψε την είσοδο του υπουργείου Δικαιοσύνης, που στεγαζόταν σε ένα διπλανό κτίριο, και η λεηλασία συνεχίστηκε εκεί. «Στεκόμουν ανάμεσα σε ένα μεγάλο πλήθος και παρακολουθούσαμε τις σκηνές», λέει ο μάρτυρας. **«Οι περισσότεροι έκλαιγαν από ντροπή και απελπισία.** Στη συνέχεια η λεηλασία απλώθηκε και στο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης που βρίσκεται ένα τετράγωνο πιο βόρεια. Και εκεί, εκτός από τον οργανωμένο όχλο, βρισκότουσαν πολλοί πολίτες που παρακολουθούσαν με οργή και αηδία αλλά φοβόντουσαν να επέμβουν».

Παρόμοιες σκηνές έχουν καταγγελθεί ότι έγιναν και στο Κιρκούκ και στη Μοσούλη. Στην Μοσούλη, την μεγαλύτερη πόλη του Βορείου Ιράκ, νοσοκομεία, πανεπιστήμια, εργαστήρια καταστράφηκαν και εκλάπησαν όλα τα περιεχόμενά τους.

Όταν ο **Δρ. Χαλέντ Μπαγιούμι** ρωτήθηκε αν υπονοεί ότι τα αμερικανικά στρατεύματα εμπλέκονται στις λεηλασίες, απάντησε χωρίς δισταγμό: **«Απόλυτα. Η απουσία κάθε είδους πανηγυρισμού για τους «ελευθερωτές» χρειαζόταν να αντισταθμισθεί με έναν άλλο τρόπο εκδηλώσεων των Ιρακινών».**

Όσο για το άγαλμα του Σαντάμ που είδαμε να πέφτει στις 9 Απριλίου, το έρριξε το αμερικανικό танκ και όχι ο κόσμος, λέει ο Δρ. Μπαγιούμι. Το επέλεξαν ακριβώς επειδή ήταν κοντά στο ξενοδοχείο Palestine και θα το έδειχναν οι τηλεοράσεις.

«Όλη την ημέρα στη Βαγδάτη δεν είδα ούτε μια σκισμένη φωτογραφία του Σαντάμ πουθενά. Αν οι πολίτες ήθελαν να γκρεμίσουν τα αγάλματα, θα είχαν ξεκινήσει από μερικά πολύ μικρότερα, όπου δεν θα χρειαζόντουσαν την βοήθεια του αμερικανικού танκς».

Ο Δρ. Μπαγιούμι, που διδάσκει στο Πανεπιστήμιο του Lund Πολιτική Ιστορία για τις συγκρούσεις στον χώρο της Μέσης Ανατολής, είναι πολύ καλά πληροφορημένος για το τι έγινε και τι πρόκειται να επακολουθήσει στο Ιράκ. **Ο Σαντάμ δεν έφυγε**, λέει. Είναι εκεί και ηγείται του στρατού του τον οποίο έχει «διαλύσει» σε πολύ μικρές-μικρές μονάδες. Αυτή είναι η εξήγηση γιατί άφησε την Βαγδάτη και τις άλλες μεγάλες πόλεις χωρίς μεγάλη μάχη.

«Ο Σαντάμ διέλυσε το Ιράκ σαν κράτος ήδη από το 1992 και έτσι είχαμε εκ παραλλήλου την δημιουργία μιας φυλετικής δομής ...όταν οι ΗΠΑ άρχισαν τον πόλεμο, ο Σαντάμ είχε εγκαταλείψει εντελώς το κράτος που τώρα πλέον εξαρτάται από αυτή την φυλετική δομή».

Σφαγή και Χάος

Τώρα έρχεται το πραγματικό χάος, λέει. Τι έχουμε μπροστά μας; Μια δύναμη κατοχής που δεν ξέρει τι να κάνει, πόσο θα μείνει, δεν έχει κανένα σχέδιο για τον ρόλο των πολιτών ούτε ημερομηνία εκλογών. Είναι υποχρεωμένοι να κάνουν τα πάντα από την αρχή διότι δεν υπάρχει καμμία οργανωμένη πολιτική δύναμη για να συνεργαστεί μαζί τους. Οι δύο θρησκευτικοί ηγέτες που έφεραν οι Αμερικανοί απ' το εξωτερικό **λυντσαρίστηκαν** από ένα εξαγριωμένο πλήθος στην Νατζάφ, επειδή τους θεώρησαν ως μαριονέτες των Αμερικανών...

Οι απόψεις του Σουηδού ερευνητή για την τύχη του Σαντάμ συμπίπτουν με τις προβλέψεις ενός γνωστού μέντιουμ στις Φιλιππίνες που λέει ότι ο Σαντάμ Χουσεΐν είναι ακόμη ζωντανός και κρύβεται κάπου μέσα έγκυρα της Βαγδάτης.

Το ίδιο φαίνεται να πιστεύει, όμως, και ο Βρετανός υπουργός Αμύνης Geoff Hoon.

Από την άλλη, εκείνοι που ερευνούν συστηματικά τις διάσημες προφητείες του 16ου αιώνα που αποδίδονται στον **Νοστράδαμο**, ισχυρίζονται σε ένα σχετικό website ότι στα γραπτά του ο γνωστός αστρολόγος προέβλεψε τον θάνατο του Σαντάμ μέσα σε μια «μεγάλη και πολύ καταστρεπτική πυρκαγιά».

Αναφορά των Βέλγων γιατρών στο Ιράκ για μια «περίεργη» σφαγή πολιτών που έγινε από τις αμερικανικές δυνάμεις, υπονοεί ότι οι πολίτες αυτοί εκτελέστηκαν από εκτοξευτή πυραύλου εξοπλισμένου με **Θερμοβαρική κεφαλή**.

Μια φτωχή περιοχή χτυπήθηκε από 20 με 25 βόμβες. Το νοσοκομείο της **Χίλλα** δέχθηκε μέσα σε μισή ώρα 150 σοβαρά τραυματισμένους. Ο **Δρ. Μαχμούντ Αλ-Μουχτάρ** είπε ότι τα τραύματα είχαν προκληθεί από βόμβες διασποράς (cluster bombs). Πρόκειται για βόμβες που σκάνε σε πολλές μικρότερες βόμβες καθεμιά από τις οποίες εκρήγνυται στη συνέχεια προκαλώντας τρομερή καταστροφή. Οι βόμβες διασποράς έχουν απαγορευθεί από το Διεθνές Πολεμικό Δίκαιο, αλλά ο Μπους τα αγνοεί κάτι τέτοια!

Στο **Αλ Σκιφάλ**, κοντά στην Χίλλα, ένα επιβατικό λεωφορείο δέχθηκε επίθεση καθώς περνούσε ένα αμερικανικό σημείο ελέγχου, με τρομερά αποτελέσματα.

Ο **Δρ. Σαάντ Ελ-Φάντουϊ**, ένας χειρουργός 52 ετών που έχει σπουδάσει στην Σκωτία, ήταν στο νοσοκομείο της Χίλλα και βρέθηκε αμέσως στον τόπο του περιστατικού. Όταν είπε για αυτά που είδε, τρεις ημέρες μετά, ήταν σοκαρισμένος όπως την στιγμή εκείνη. «Τα σώματα ήταν όλα απανθρακωμένα, τρομερά παραμορφωμένα, διαμελισμένα σε κομμάτια», είπε συγκλονισμένος. «Μέσα και γύρω από το λεωφορείο είδα κεφάλια χωρίς σώμα και μυαλά πεταμένα!». Απορεί κανείς τι εγκληματικό όπλο μαζικής καταστροφής μπορούσε να προκαλέσει τέτοια φρίκη. Στα σώματα δεν βρέθηκε κανένα ίχνος από θραύσματα. Ένας δημοσιογράφος μίλησε για ένα είδος θερμικού όπλου.

Το όπλο που απανθράκωσε τους επιβάτες του λεωφορείου είναι ένας τύπος του **όπλου μικροκυμάτων** που παρουσίασαν οι αμερικανοί πεζοναύτες σε μια συνέντευξη τύπου πριν από 1-2 χρόνια.

Βασίζεται στην «κατευθυνόμενη ενέργεια»: **ενεργειακές δέσμες θερμαίνουν τον εχθρό σε τέτοιο βαθμό ώστε το δέρμα του αρχίζει να καίγεται, ο εγκέφαλός του ψήνεται ή λιώνει, αλλάζει η συμπεριφορά του. Είναι πράγματι κάτι τρομερά διεστραμμένο και απαίσιο.**

Σαντάμ Χουσεΐν, ένα βιβλικό πεπρωμένο

Στην πραγματικότητα, περισσότερο από δύο μήνες αφ' ότου άρχισε ο πόλεμος, κανένας δεν παρουσιάζει γεγονότα για να στηρίξει τους ισχυρισμούς αυτούς.

Αυτό το κενό στοιχείων καλύπτεται με ανάλογες θεωρίες, μερικές πιο ευφάνταστες από τις άλλες.

Η πιο δημοφιλής εκδοχή που κυκλοφορεί, σύμφωνα με τα διάφορα πρακτορεία εναλλακτικών ειδήσεων στο web, λέει ότι ο Σαντάμ έχει διαφύγει σε κάποια άλλη χώρα. Ανάμεσα στους πιο πιθανούς προορισμούς του φυγάδα Σαντάμ, είναι: Λευκορωσία, Σερβία, Λιβύη, Ιράν, Σουδάν, Λατινική Αμερική, ακόμα και το Αφγανιστάν.

Η γνωστή αμερικανική εφημερίδα εξωφρενικών ειδήσεων, που συνήθως καταγράφει τα πήγαινε-έλα ...των εξωγήινων στον πλανήτη μας, λέει ότι η CIA έχει **μια φωτογραφία με τον Σαντάμ να σφίγγει τα χέρια με μια κερασφόρο μορφή με δέρμα στο ζωηρό κόκκινο χρώμα της φωτιάς!**».

Αναφέρει, επίσης, και την **θεωρία της γαλάζιας πέτρας**.

Υπάρχει μια πεπιοίηση διαδεδομένη στο Ιράκ ότι ο λόγος που ο Σαντάμ έχει επιβιώσει από πολλαπλές δολοφονικές απόπειρες εναντίον του, όπως καταιγισμό αμερικανικών βομβών και

άλλες προσπάθειες να τον σκοτώσουν ή να τον ανατρέψουν είναι ότι διαθέτει μια μαγική γαλάζια πέτρα εμφυτευμένη σε κάποιο μπράτσο του η οποία τον προστατεύει διαρκώς. Αυτός ο λαϊκός μύθος γίνεται πολύ ευρέως πιστευτός από τον κόσμο στο Ιράκ.

Εκατοντάδες συναντήσεις έγιναν στο Πεντάγωνο τους μήνες που προηγήθηκαν της Επιχείρησης «Ελευθερία για το Ιράκ» για να αφιερωθούν στην «*ανάλυση των πληροφοριών*». Μα μόνο μία από αυτές στηλιτεύθηκε από τους New York Times, που σχολίασε ότι **«πολλές ώρες πολύτιμου χρόνου σπαταλήθηκαν προς όφελος ενός συγγραφέα που παρίστανε ότι ερμηνεύοντας κάποια κρυπτογραφημένα μηνύματα παρμένα από την εβραϊκή έκδοση της Παλαιάς Διαθήκης μπορούσε να προσδιορίσει την τοποθεσία όπου κρύβεται ο Σαντάμ και ο Μπιν Λάντεν**». Αυτή η συνάντηση έγινε στις 21 Φεβρουαρίου και οργανώθηκε από τον υφυπουργό Άμυνας **Πωλ Γούλφοβιτς**, ένα από τα γεράκια της κυβέρνησης Μπους. Παρίσταντο, επίσης, και καμμιά δεκαριά υψηλόβαθμα στελέχη της υπηρεσίας πληροφοριών του στρατού.

Την παραμονή της έναρξης των εχθροπραξιών, οι ανώτεροι αξιωματικοί πέρασαν μια ολόκληρη ώρα ακούγοντας την έκθεση του **Michael Drosnin** (άθεος Εβραίος συγγραφέας, για ορισμένους) σχετικά με δύο από τα μπεστ σέλλερ του που είναι αφιερωμένα στον «κώδικα της Βίβλου». (Το ένα από αυτά είναι το *The Bible Code*.) Ο Drosnin βεβαιώνει ότι η *Τορά* είναι επίτηδες κρυπτογραφημένη από μια ανώτερη δύναμη και ότι περιέχει προφητικές προειδοποιήσεις που έχουν προβλέψει με μεγάλη ακρίβεια την Μεγάλη Ύφεση, τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, την δολοφονία των Κένεντυ, την κατάκτηση της Σελήνης, το σκάνδαλο του Γουατεργκαϊτ και τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, καθώς και την πτώση του Σαντάμ Χουσεϊν.

Οι Αμερικανοί «*τα πήραν πολύ σοβαρά όλα αυτά*», και συνέπεια της συνάντησης αυτής, υποστηρίζει επιπλέον ο Drosnin, ήταν οι αμερικανικές ειδικές υπηρεσίες από κοινού με τις ισραηλινές να αναζητούν τον Μπιν Λάντεν εκεί όπου έλεγε η Βίβλος. Βέβαια, δεν μπορούσαν ν' αποκαλύψουν σε κανέναν άλλον την τοποθεσία. Αυτά γράφει ο Ron Scillag στην εφημερίδα *National Post* του Τορόντο.

Όσο για τον Σαντάμ Χουσεϊν, ο μυστικός κώδικας της Βίβλου αναρωτιόταν: «*Ποιος έχει καταστραφεί;*», πριν απαντήσει, αμέσως παρακάτω: «ο Χουσεϊν», αφού ο επόμενος αριθμός, 5763, το εβραϊκό έτος που αντιστοιχεί στο 2003, «έτεμνε» το όνομά του. «*Αυτό προβλέπει την έκβαση του πολέμου*», εξηγεί ο Drosnin, σίγουρος για τον εαυτό του. «*Αυτό μπορεί να φαίνεται καθαρά σήμερα, όμως δεν ίσχυε το ίδιο όταν τους το πρωτοείπα*», συμπληρώνει. Ο Drosnin είναι Εβραίος, και ήταν παλιότερα δημοσιογράφος της *Ουάσιγκτων Ποστ* και της *Γουόλ Στρητ Τζούρναλ*. Τα βιβλία του, ***Η Βίβλος: ο μυστικός κώδικας και Η Βίβλος: ο μυστικός κώδικας II, η αντίστροφη μέτρηση έχει αρχίσει***, που εκδόθηκε τον περασμένο χρόνο, έχουν χρησιμεύσει σαν σημείο αναφοράς σε φονταμενταλιστές κάθε είδους, καθώς και σε λαϊκές εφημερίδες, οι οποίοι έχουν απολύτως πεισθεί από τα σημάδια ότι η Βίβλος γνωρίζει τα πάντα και ότι το τέλος είναι κοντά.

Για τον Drosnin και τους συνοδοιπόρους του, **η Βίβλος στα Εβραϊκά είναι ένα τεράστιο σταυρόλεξο με λέξεις που διασταυρώνονται και αποκρύπτουν την πραγματική σημασία του κειμένου με ένα δίκτυο συγκεκαλυμμένων φράσεων και λέξεων, ένα «λογισμικό πρόγραμμα»** που δεν μπορεί να έχει επινοηθεί από ανθρώπους.

Όπως ο Θεός υπαγόρευσε τα πρώτα πέντε βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης, περιέκλεισε μέσα σ' αυτά προφητείες με την μορφή ενός κώδικα –δηλαδή, κάθε πέμπτο γράμμα μιας πρότασης σχηματίζει μια λέξη. Το πρόβλημα είναι ότι ο Κώδικας είναι τόσο θεϊκά σύνθετος ώστε χρειάζεται υπολογιστής για να ανακαλυφθεί. Ο συγγραφέας Michael Drosnin, όπως και πολλοί άλλοι παρόμοιοι συγγραφείς, ισχυρίζεται ότι τον ανακάλυψε με την βοήθεια ενός Εβραίου μαθηματικού, του Eliyahu Rips, ειδικού στην θεωρία των συνόλων.

Και τώρα, κρατηθείτε!... Οι πιο φοβερές προφητείες που ανακάλυψε ο Drosnin περιέχουν τις λέξεις **«παγκόσμιος πόλεμος», «πυρηνικό ολοκαύτωμα»** και **«τέλος του κόσμου»**, όλα δε αυτά τοποθετούνται γύρω στο **«2006»**...

Η χρυσή κεφαλή γενειοφόρου ταύρου που βρέθηκε προσαρμοσμένη στην «Μεγάλη Λύρα» από το βασιλικό νεκροταφείο της Ουρ (3η χιλιετία π.Χ.). Η UNESCO, έχοντας συγκλίνουσες πληροφορίες από ιρακινές και άλλες πηγές για την πρόκληση ζημιών στα πολιτιστικά κτίρια της Βαγδάτης, είχε παραδώσει στους Αμερικανούς χάρτη 1.000 αρχαιολογικών τοποθεσιών και μουσείων... Η εφημερίδα «Γκάρντιαν» του Λονδίνου είχε δημοσιεύσει προφητικό άρθρο με τίτλο «Το τέλος του Πολιτισμού». Δεκάδες Αμερικανοί διευθυντές μουσείων είχαν βομβαρδίσει με υπομνήματα το Πεντάγωνο... Κάποιοι, όμως, εκώφευαν συνειδητά γιατί έκαναν άλλα σχέδια.

Πορτραίτο του Σαντάμ που τον δείχνει να ηγείται της αντίστασης των Ιρακινών εναντίον των «απίστων».

Τι τρέχει με τους Ελληνοαμερικανούς και τον Τζωρτζ Τένετ; Το «παιδί από την Χειμάρρα» είχε προειδοποιήσει τον Μπους για τις δυσκολίες που θα συναντούσε στο

Ιράκ! Ο «χοντρούλης του Λιτλ Νεκ», όπως αυτοχαρακτηρίζεται ο επικεφαλής της αμερικανικής Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών (CIA) **Τζωρτζ Τένετ**, ήταν πολύ επιφυλακτικός για την κατάσταση που θα αντιμετώπιζαν οι Αμερικανοί στο Ιράκ και ιδίως για την στάση των Σιϊτών που κάθε άλλο παρά συνεργάσιμοι είναι όπως περίμενε το Πεντάγωνο. Ο Τζωρτζ Τένετ είναι **γιος Ελλήνων μεταναστών**, του Γιάννη και της Ευαγγελίας Τένετ (Τενέτη), που ήρθαν στην Αμερική το 1950 από την Χειμάρρα της Β. Ηπείρου. Ο πατέρας του, Γιάννης, έζησε από πρώτο χέρι τους διωγμούς του καθεστώτος του Χότζα σε βάρος των Ελλήνων και μετέδωσε στα παιδιά του την αγάπη για την Ελλάδα και την Ορθοδοξία. Ο Τζωρτζ έχει επανειλημμένα βοηθήσει τα ελληνικά συμφέροντα, όπως στην περίπτωση της απελευθέρωσης των συλληφθέντων της Ομονοίας από τον Σάλι Μπερίσα το '95, και θεωρείται ενεργό κομμάτι του Ελληνικού Λόμπυ. Είναι **μοναδικό φαινόμενο στην πολιτική ζωή των ΗΠΑ** να παραμένει ο ίδιος αρχηγός της CIA σε δύο διαδοχικές διαφορετικές κυβερνήσεις. Η παρουσία του Τένετ, αλλά και άλλων στελεχών του Ελληνοαμερικανικού Λόμπυ, στα επιτελεία της κυβέρνησης Μπους (όπως οι προεδρεύοντες της USAID, της οργάνωσης που θα αναλάβει την ανοικοδόμηση του Ιράκ) έχει επηρεάσει την στάση των Ελληνοαμερικανών αλλά και της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Βορείου Αμερικής που κρατάει «χαμηλούς τόνους» στον πόλεμο του Ιράκ και την εκεί «επόμενη μέρα». Ο Δρ. Βασίλειος Τένετ, αδελφός του Τζωρτζ, είναι μέλος του Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου. Οι φιλοδοξίες του Τένετ, όμως, δεν σταματούν εκεί. Δεν είναι τυχαίο ότι οι πιο ενθουσιώδεις εκπρόσωποι των Ελληνοαμερικανών, που δεν μπορούν να κρύψουν τη χαρά τους για την ήττα –και περιθωριοποίηση– που υπέστη η Τουρκία στην περιοχή, αφήνουν να διαφανεί και μια ενδόμυχη σκέψη τους: «πάμε για Πρόεδρο αυτή την φορά»... Κάτι ξέρουν;

«Do you like mousaka, Mr. President?» Ο Τένετ είχε διοριστεί επικεφαλής της CIA από τον Μπιλ Κλίντον σε μια περίοδο που η CIA είχε πληγεί σοβαρά από σκάνδαλα και είχε παραλύσει από την γραφειοκρατία της. Ο Τζωρτζ Μπους τον διατήρησε στη θέση του κατόπιν συμβουλής του πατέρα του και του αντιπροέδρου Ντικ Τσέι. Από τους ανθρώπους που ξέρουν καλά τον Τζωρτζ Τένετ, ο κ. **Χρήστος Καράσσας, ο δάσκαλός του στο ελληνικό σχολείο του Αγίου Νικολάου στο Κουϊνς της Νέας Υόρκης**, είπε: «Από έξι χρονών τον είχα στα χέρια μου και του μάθαινα ελληνικά. Ήταν πολύ καλός μαθητής και ήθελε να γίνει δικηγόρος». Ο Γιώργος, λέει ο κ. Καράσσας, ήταν πολύ περήφανος για την Ελλάδα και ήθελε να μάθει τα πάντα για την ιστορία της. Όταν τον ρώτησα εάν θα του άρεσε να έχει δικηγорικό γραφείο, μου απάντησε: **«Όχι, θέλω να προχωρήσω. Εάν μπορέσω, θα γίνω πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών»**... Λέτε –μεταξύ άλλων– να ξέρει και τίποτε για τις *Προφητείες του Κοσμά του Αιτωλού* που λένε, σύμφωνα με πρόσφατους ερμηνευτές, ότι θα διαλυθεί η Τουρκία σε πέντε χρόνια... Πού ξέρεις; Αν στο Πεντάγωνο ψάχνουν τον *κώδικα της Βίβλου*, γιατί και στην CIA να μην τόχουν ρίξει στην *Φιλοκαλία*... Άντε, γεια μας!

Η Αμερική διολισθαίνει στον φασισμό. Σήμερα, η απειλή προέρχεται από την τηλεόραση η οποία, μετά την 11η Σεπτεμβρίου, καταστρέφει την χώρα, δηλώνει ο γνωστός Αμερικανός συγγραφέας Νόρμαν Μαϊήλερ. Στην εφημερίδα «Ελ Πάϊς» μίλησε έξω από τα δόντια για την «βλακεία» του Μπους και το ζοφερό μέλλον των ΗΠΑ. Μέρος της συνέντευξης αυτού του εκπροσώπου της «ηθικής συνείδησης» της δημοκρατικής Αμερικής της εποχής του «Camelot» δημοσιεύθηκε μεταφρασμένη στα Ελληνικά στην εφημερίδα Ελευθεροτυπία της 7ης Μαΐου. «Οι ΗΠΑ είναι μια χώρα σοβαρά διασπασμένη και το χάσμα έγινε βαθύτερο μετά την 11η Σεπτεμβρίου. Αν και η σχέση ανάμεσα σε ό,τι συνέβη τότε και στην κατάσταση στο Ιράκ είναι ανύπαρκτη, για τον Μπους ήταν σημαντικό να κάνει τους μισούς Αμερικανούς που τον στήριζαν να πιστέψουν πως ο πόλεμος ήταν μια πράξη εκδίκησης για τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου. **Στην τελευταία δεκαετία, μια από τις πιο διεφθαρμένες της ιστορίας της χώρας, παρατηρήσαμε πώς κατέρρευσαν οι πυλώνες πάνω στους οποίους στηριζόταν η αμερικανική κοινωνία. Η διαφθορά των μεγάλων χρηματιστηριακών εταιρειών έχει τη ρίζα της στην κορυφή και όχι στη βάση της κοινωνίας. Η ηθική κατάπτωση δεν μπορούσε να είναι μεγαλύτερη. Και ακολουθούν τα σκάνδαλα που κηλιδώνουν μια σειρά θεσμών , από το FBI έως την Καθολική Εκκλησία. Προσθέστε σ' αυτά και την κατακόρυφη πτώση του Χρηματιστηρίου και την απώλεια θέσεων εργασίας...» - Από το πρώτο σας βιβλίο κιάλας προειδοποιούσατε για τους κινδύνους που απειλούν τη δημοκρατία. Πιστεύετε πως αυτοί οι κίνδυνοι έχουν αυξηθεί; «Η βασική διαφορά είναι πως παλαιότερα η απειλή ερχόταν εκ των άνω. Σήμερα προέρχεται από την τηλεόραση η οποία καταστρέφει τη χώρα. Οι ΗΠΑ είναι ένας τόπος χυδαίος, φτηνός, άθλιος και πιστεύω πως ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού είναι πρόθυμο να δεχθεί με φυσικό τρόπο το φασισμό. Πολλοί άνθρωποι έχουν κουραστεί από τη δημοκρατία και αυτό είναι κάτι που δεν θυμάμαι να έχει ξανασυμβεί... Είναι ένας δρόμος χωρίς διέξοδο: ούτε η Δεξιά ούτε η Αριστερά έχει δίκιο και το κέντρο είναι σκέτη καταστροφή. Στο κέντρο βρίσκονται οι συντεχνίες και ο φατριασμός έχει αλλάξει το ύφος του κόσμου υποβάλλοντας σε όλους το ίδιο μοντέλο. **Είναι η κουλτούρα του κακού, των αυτοκινητόδρομων και του πλαστικού. Κτίρια πενήντα ορόφων που μοιάζουν σε κουτί Kleenex με μπαλκόνια.** Ούτε η Βαγδάτη ξέφυγε από αυτό το μοντέλο, και δεν μπορεί να είναι μόνο λάθος του Σαντάμ. Ο παγκόσμιος καπιταλισμός των εταιρειών αποτέλείωσε την αυθεντικότητα της ανθρωπίνης ύπαρξης».**

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXX

19 Μαΐου 2003

Και εγένετο *Barbie*...

του Λεωνίδα Χ. Αποσκίτη

Ξέρω ότι φοβάστε. Φοβάστε εμάς. Φοβάστε την αλλαγή... Θα δείξω στους ανθρώπους αυτό που δεν θέλετε να δουν. Θα τους δείξω έναν κόσμο χωρίς εσάς. Έναν κόσμο χωρίς νόμους και ελέγχους... Έναν κόσμο όπου όλα είναι δυνατά...

[Το μήνυμα του Νήο προς τους *agents*-πράκτορες που αστυνομεύουν το *Matrix*]

Οι εχθρικοί δρόμοι της Βαγδάτης

Όσο περνάνε οι ημέρες τόσο διαφαίνεται ότι οι Αμερικανοί δεν ξέρουν τι τους γίνεται και δεν έχουν κανένα σχέδιο δημοκρατίας για το Ιράκ.

Το χάος που έχει επικρατήσει στο Ιράκ μετά την νίκη τους είχε το ανεπιθύμητο γι' αυτούς αποτέλεσμα να δημιουργηθεί μια αγωνιστική ενότητα των διαφόρων τμημάτων του Ιρακινού λαού.

Κάθε μέρα χιλιάδες μαχητές των Αδελφών Μουσουλμάνων διαδηλώνουν έξω από τα ξενοδοχεία *Sheraton* και *Palestine* κάτω από τα ανήσυχα βλέμματα των Αμερικανών στρατιωτών. Ζητούν την αποχώρηση των στρατευμάτων και τον σχηματισμό νέας Ιρακινής κυβέρνησης Εθνικής Ενότητας: «*Φύγετε από την χώρα μας*», «*Η ανασυγκρότηση του Ιράκ είναι υπόθεση των Ιρακινών*». Υπακούουν απόλυτα στην καθοδήγηση του Ιμάμη της Βαγδάτης Αχμέτ αλ-Κουμπειζύ (*Ahmed al-Koubeisy*). Ανάμεσά τους είναι εκατοντάδες σουννίτες και σίιτες, συμφιλιωμένοι μεταξύ τους: «*Σουννίτες, σίιτες, ένας λαός, ενωμένος*».

Το πλήθος επαναλαμβάνει ρυθμικά: «*Με την ψυχή μας, με το σώμα μας, θα πεθάνουμε για το Ισλάμ! Με την ψυχή μας, με το αίμα μας θα πεθάνουμε για το Ιράκ!*»

Ο Ιμάμης του τζαμιού της Χουρίγια, στο κέντρο της Βαγδάτης, εξηγεί στην αραβόφωνη εφημερίδα *AL HAYAT* του Λονδίνου: «*Θέλουμε να διαβεβαιώσουμε την ενότητα του Ιράκ πέραν των ομολογουμένως αποσχιστικών τάσεων. Ζητούμε μια κυβέρνηση εκλεγμένη από τον Ιρακινό λαό και όχι διορισμένη από τους Αμερικανούς*». Σε άλλα πανώ γράφουν: «*Όχι στην συνεργασία με τον Σιωνισμό*».

Η Ιρακινή αντιπολίτευση, που δρούσε στο εξωτερικό και τα μέλη της ήρθαν μαζί με τον Αμερικανικό στρατό, δεν είναι αποδεκτή από κανέναν στο εσωτερικό του Ιράκ. Στις εισόδους των ισλαμικών τζαμιών υπάρχουν δεκάδες αφίσες που καλούν τον Ιρακινό λαό να μην συνεργασθεί με τους Αμερικανούς. Μια άλλη ανακοίνωση λέει ότι «*οι Αμερικανοί έχουν διαδώσει την διαφθορά σε ολόκληρο τον κόσμο*». Σε άλλα σημεία των τζαμιών καταγγέλλεται ο στρατηγός Τζέϋ Γκάρνερ ως «*ο εκλεκτός των σιωνιστών τον οποίοι θέλουν να κάνει τον κυβερνήτη στο Ιράκ*».

Ο Ιρακινός λαός αντιδρά. Βγαίνει από το Σοκ και το Δέος... Κάθε ημέρα νέοι πολιτικοί σχηματισμοί εμφανίζονται. Πολιτικά κόμματα αρχίζουν να εκφράζονται στην Βαγδάτη. Ξετυλίζουν τις σημαίες τους μέσα στους δρόμους και γράφουν τα συνθήματά τους στους τοίχους.

Η απουσία, όμως, ελεύθερων μέσων ενημέρωσης είναι καταλυτικό εμπόδιο στην πολιτική έκφραση. Οι Αμερικανοί δεν έχουν σχέδιο –ή δεν θέλουν να έχουν- για τίποτα... Η απουσία σοβαρής ενημέρωσης, εκτός από ό,τι επιτρέπει η λογοκρισία του στρατού κατοχής, αφήνει ελεύθερο το πεδίο στους ισλαμιστές... Με το αβαντάζ των μεγαφωνικών εγκαταστάσεων των τζαμιών μπορούν να φτάνουν την φωνή τους παντού και να κινητοποιούν όλο και περισσότερους πιστούς: Οποιοσδήποτε πηγαίνει για να προσευχηθεί φεύγει με την φωνή του Ιμάμη στα αυτιά του να του λέει να μην συνεργαστεί με τους Αμερικανούς.

Οι Αμερικανοί αποδεικνύονται ανίκανοι να φέρουν την δημοκρατία, ακόμα κι αν δεχθούμε ότι

πράγματι το θέλουν αυτό.

Αυτό είναι ένα παραμύθι, πιστεύουν πολλοί διανοούμενοι στον Αραβικό κόσμο. «Το τελευταίο πράγμα που θέλουν οι Αμερικανοί για τον Αραβικό κόσμο είναι η δημοκρατία. Γιατί τότε το πετρέλαιο θα γινόταν απίστευτα ακριβότερο... Και γιατί μια αραβική δημοκρατία θα ήταν υποχρεωμένη να είναι πολύ πιο δυναμική απέναντι στο Ισραήλ...».

Βλέποντας τον στρατηγό **Γκάρνερ**, αυτόν τον «άνθρωπο των ΗΠΑ», και την ομάδα του να φθάνει στη Βαγδάτη, «δεν μπορούσαμε να αποφύγουμε την σκέψη», λέει ο **Ignacio Ramonet** της *Monde Diplomatique*, «ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες, σ' αυτή τη νεοαυτοκρατορική φάση, αναλαμβάνουν ξανά αυτό που ο **Ράντιαρντ Κίπλινγκ** ονόμασε «*φορτίο του λευκού ανθρώπου*». Ή αυτό που οι μεγάλες δυνάμεις, από το 1918, χαρακτήριζαν «*ιερή πολιτιστική αποστολή*» με στόχο λαούς που είναι ανίκανοι «*να αυτοκυβερνηθούν στις ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες του σύγχρονου κόσμου*»...

Βίοι παράλληλοι

Ο **νεοϊμπεριαλισμός** των Ηνωμένων Πολιτειών επαναφέρει τη ρωμαϊκή αντίληψη για μια ηθική κυριαρχία -η οποία βασίζεται στην πεποίθηση ότι οι ελεύθερες ανταλλαγές, η παγκοσμιοποίηση και η διάδοση του δυτικού πολιτισμού είναι κάτι καλό για ολόκληρο τον κόσμο-, αλλά και μια στρατιωτική και πληροφοριακή κυριαρχία, η οποία ασκείται σε λαούς που θεωρούνται λίγο ως πολύ κατώτεροι.

Το 80 π.Χ. ο **Μιθριδάτης, βασιλιάς του Πόντου**, διέταξε τους υπηκόους του να σκοτώσουν όλους τους Ρωμαίους πολίτες που ζούσαν στην περιοχή τους, ορίζοντας και την ακριβή ημερομηνία της σφαγής.

Ο **Τζόναθαν Φρίντλαντ**, στον *Γκάρντιαν* παραθέτει όλες τις ομοιότητες-και κάποιες διαφορές- μεταξύ των δύο ηγεμονιών και της στρατηγικής των αρχόντων τους:

Φαίνεται σαν να μας είχαν κληροδοτήσει οι Ρωμαίοι έναν οδηγό συμπεριφοράς αυτοκρατορικών υποθέσεων, που οι Αμερικανοί ακολουθούν κατά γράμμα. Το υπ' αριθμόν ένα μάθημα θα μπορούσε να είναι το εξής: δεν είναι αρκετό να είναι μια χώρα μεγάλη στρατιωτική δύναμη, αλλά πρέπει **ολόκληρος ο κόσμος να το γνωρίζει και να τη φοβάται**. Οι Ρωμαίοι κατέφευγαν σε **τεχνικές προπαγάνδας** της εποχής τους για να αποδείξουν την ισχύ τους. Σήμερα, η κάλυψη 24 ώρες το 24ωρο των αμερικανικών στρατιωτικών επιχειρήσεων στην τηλεόραση ή ακόμη και σε ταινίες χολιγουντιανής δράσης προωθούν τον ίδιο σκοπό.

Το δεύτερο μάθημα είναι ο κεντρικός ρόλος της τεχνολογίας. Από την πλευρά των Ρωμαίων υπήρχαν οι περίφημες ευθείες οδοί που επέτρεπαν στην αυτοκρατορία να μετακινεί τα στρατεύματα και τα εφοδία της με εντυπωσιακή ταχύτητα. Αυτοί οι μεγάλοι **ρωμαϊκοί οδικοί άξονες** αντιστοιχούν σήμερα στις **λεωφόρους της πληροφορίας**. Το Διαδίκτυο βρίσκεται στην καρδιά του εμπορικού συστήματος των ΗΠΑ και κάνει τα αγγλικά, τα λατινικά του άλλοτε.

Αν οι ΗΠΑ του σήμερα είναι η Ρώμη του χθες, τότε θα μπορούσαμε να προβλέψουμε το μέλλον τους στις επόμενες κινήσεις τους στην σκακιέρα της στρατηγικής.

Αν, όμως, η αμερικανική αυτοκρατορία ΔΕΝ υφίσταται, όπως πιστεύει ο Γάλλος συγγραφέας **Εμανουέλ Τοντ**, τότε όλα αλλάζουν.

Αυτή η άποψη, ότι **η αμερικανική αυτοκρατορία, κατ' ουσίαν, δεν υφίσταται**, παρουσιάζεται στο δοκίμιό του *Μετά την Αυτοκρατορία* (εκδ. Κριτική).

Στην πραγματικότητα η Αμερική δεν είναι υπερδύναμη, γιατί, όπως γράφει ο Τοντ, «**δεν μπορεί, σε αυτή τη φάση, να τρομοκρατεί παρά μόνο αδύναμες χώρες**». Επιπλέον, «είναι εκείνη που πρέπει να φοβάται ένα εμπάργκο, εάν συνεχίσει να προκαλεί αμηχανία στους άλλους». Οι παγκόσμιοι συσχετισμοί αποκαλύπτουν την **περιπλοκότητα** του

παρόντος κόσμου, την τερατόμορφη και πολυκέφαλη εικόνα του, παρά την ηγεμονία μιας μοναδικής χώρας. Επιμένοντας στη ρηχή αναγνώριση μιας πληθωρικής χώρας, ως βασικά υπεύθυνης για όλα τα δεινά του κόσμου, αρνούμαστε τις ούτως ή άλλως διογκωμένες ευθύνες μας. Είτε ατομικά, είτε συλλογικά, ως κάτοικοι της γηραιάς ηπείρου, αντιμετωπίζουμε διανοητικές και πρακτικές προκλήσεις απέναντι στις ΗΠΑ, αλλά και στους ίδιους τους εαυτούς μας. Επεκτείνοντας τη σκέψη του Τοντ, ό,τι παθολογικό ίσχυσε για τους Αμερικανούς, μπορεί να ισχύσει και για τους Ευρωπαίους: η υπερβολή της ατομικής ευθύνης, να καταλήξει σε μια συλλογική ανευθυνότητα.

Η «χούντα των φανατικών της Αποκάλυψης»

Η σχετική φιλολογία για την φύση της σημερινής Αμερικής και τον ρόλο τόσο της ίδιας όσο και του «μικρού» συμμάχου της, του Ισραήλ, δίνει και παίρνει όλους αυτούς τους μήνες.

«Αυτό που συμβαίνει είναι ότι κυβερνά μια **χούντα εγκληματιών** πολέμου που χρησιμοποίησε την 11η Σεπτεμβρίου ως δικαιολογία...», πιστεύει ο Αιγύπτιος νεομαρξιστής οικονομολόγος και θεωρητικός του «τρίτου δρόμου», **Σαμίρ Αμίν**. Η δικαιολογία περί επίλυσης του Μεσανατολικού είναι παιδαριώδης, λέει στο υπό έκδοση βιβλίο του όπου κάνει λόγο για την **«αμερικανοποίηση του κόσμου»**.

Γιατί, όπως λέει, «Το Ισραήλ και οι Αμερικανοί έχουν ένα κοινό σχέδιο: όχι εγκαθίδρυσης ενός παλαιστινιακού κράτους αλλά ενός **παλαιστινιακού μπαντουστάν**, κατά το νοτιοαφρικανικό πρότυπο, και θέλουν την παλαιστινιακή αρχή σε ρόλο αστυφύλακα προκειμένου να θεμελιώσουν αυτό το μπαντουστάν. Γι' αυτό διατάζουν την παλαιστινιακή αρχή να σταματήσει την αποκαλούμενη τρομοκρατία, ενώ η πραγματική τρομοκρατία είναι η νεοαποικιοκρατία του Ισραήλ και η εθνική εκκαθάριση που πραγματοποιεί. Αυτό που κάνουν οι Παλαιστίνιοι είναι εθνικός απελευθερωτικός αγώνας και όχι τρομοκρατία. Με το να τους ζητάνε να σταματήσουν την αποκαλούμενη, τρομοκρατία οι ΗΠΑ, στην ουσία συμμαχούν εντελώς με τις θέσεις του Σαρόν».

Οι εκτιμήσεις για την ύπαρξη μιας παγκόσμιας χούντας που διαχειρίζεται την παγκοσμιοποίηση και τις «παράπλευρες απώλειές» της, βρίσκουν σύμφωνο και τον Αμερικανό συγγραφέα **Γκορ Βιντάλ** που ορίζει την σημερινή κατάσταση στην Αμερική ως **«αστυνομικό κράτος»**. Στο νέο του βιβλίο **Διαρκής Πόλεμος για Διαρκή Ειρήνη** (2003, Εκδόσεις Scripta), βλέπει τις ΗΠΑ να εξελίσσονται σταδιακά σε ένα «αυτοκρατορικό κράτος» με όλο και λιγότερη εσωτερική δημοκρατία και περισσότερη επιθετικότητα προς τα έξω.

Μια διαφορετική οπτική για το τι συμβαίνει έχει ο **Στάνλεϋ Χόφμαν**, ένας από τους πιο γνωστούς Αμερικανούς διανοούμενους και ειδικούς στην αμερικανική εξωτερική πολιτική. Ο **Χόφμαν** διαφωνεί με τις «συνωμοτικές θεωρίες» τόσο του Βιντάλ όσο και του Νόαμ Τσόμσκι και θεμελιώνει την ανάλυσή του για το τι συμβαίνει σήμερα στην Αμερική –και κατά συνέπεια σ' όλο τον κόσμο, στο «σύνδρομο της προόδου» που διακατέχει την Ουάσιγκτων:

«Ίσως να ακούγομαι λίγο αλαζονικός, αλλά δεν νομίζω ότι ο Τσόμσκι καταλαβαίνει πολύ καλά την πολιτική στη Αμερική. Πιστεύει σε θεωρίες συνωμοσίας. Όπως και πολλοί άλλοι θετικοί επιστήμονες, ο Τσόμσκι έχει μια πολύ συστημική αντίληψη των πραγμάτων. Έτσι, ό,τι κάνει η Αμερική το οποίο δεν του αρέσει το αποδίδει στο "σύστημα". Όμως, όσο περισσότερο ερευνά κανείς αυτά τα πράγματα, τόσο διαπιστώνει ότι αυτό που είναι πολύ ενδιαφέρον με το "σύστημα" δεν είναι ότι πρόκειται για μία καλά οργανωμένη συνωμοσία, αλλά ότι εδράζεται σε ένα σύστημα αξιών, το οποίο δεν προέρχεται από τις πετρελαϊκές εταιρείες ή τα μονοπώλια στο χώρο των ΜΜΕ, αλλά από αυτό που θα αποκαλούσα την "εθνική ιδεολογία των ΗΠΑ".

Οι περισσότεροι δεν αντιλαμβάνονται καν ότι πρόκειται για ιδεολογία. Πρόκειται **για μια εικόνα των ΗΠΑ ως δύναμη προόδου και καλού**, που θεωρείται περίπου αυτονόητη».

Η ομάδα των **«νεοσυντηρητικών»** του **Τσένεϋ**, του **Ράμσφελντ**, του **Περλ** και του **Γούλφοβιτς**, που οργάνωσε το αποκαλούμενο **«Σχέδιο για τον Νέο Αμερικανικό Αιώνα»**, θα συνεχίσουν να αγνοούν τους διεθνείς θεσμούς, όπως ο ΟΗΕ, γιατί δεν τους εξυπηρετούν, τονίζει ο Στάνλεϋ Χόφμαν.

Ποιος είναι ο «ξενοδόχος» της Μεσοποταμίας;

Τα σχέδια για το προτεκτοράτο-Ιράκ δείχνουν ότι η παλιά γερμανική γεωπολιτική άποψη για τα σκουπιδοκρατίδια (*klein staat gesumpfer*) έχει μετοικήσει μεγαλοπρεπώς στην Ουάσιγκτων... Καλύτεροι κληρονόμοι, όμως, της λογικής της «γεωαστυνομίας» στην Μέση Ανατολή είναι αυτοί που θεωρούν εαυτούς «ξενοδόχους» της περιοχής...

Στην εφημερίδα *Ουάσιγκτων Ποστ*, στις 2 Φεβρουαρίου 2003, φιλοξενήθηκε η αφήγηση μιας προσωπικής ιστορίας που φέρει την υπογραφή Loolwa Khazzoom.

Η συγκινησιακά φορτισμένη αφήγηση μας πληροφορεί ότι **«η πραγματική πατρίδα των Εβραίων ήταν η Μεσοποταμία».**

Διότι η καταγωγή της οικογένειάς μου είναι από το Ιράκ, τη Μεσοποταμία. Εγώ ποτέ δεν βρέθηκα στο Ιράκ, όμως για πολλά χρόνια μιλούσα με την αραβο-αραμαϊκή προφορά. Έζησα όχι μόνο τις παραδόσεις του Ισραήλ αλλά και του Ιράκ, της Μεσοποταμίας. Συνήθως οι άνθρωποι για τους Εβραίους πιστεύουν ότι ήρθαμε από την Πολωνία ή κάποια άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Όμως είναι λάθος. **Διότι οι πρώτοι Εβραίοι έζησαν στην Μεσοποταμία. Αυτή η χώρα, δηλαδή το σημερινό Ιράκ, ήταν η πρώτη πατρίδα των Εβραίων. Το βασίλειο της Βαβυλωνίας το 586 π.Χ. κατέλαβε την πρώτη μας πατρίδα που είναι το σημερινό Ιράκ και γίναμε αιχμάλωτοι στην δική μας γη.** Κυρίως μετά το 1950, από την σύγχρονη Ιρακινή κυβέρνηση υποχρεωθήκαμε στην μετανάστευση, γίναμε πρόσφυγες. Θέλησα να διαγράψω την πραγματική μου ταυτότητα, να γίνω πανεβραίος, ευρωπαίος Εβραίος. Όμως κατάλαβα ότι αυτό είναι ακατόρθωτο, γιατί εγώ ανήκω στο Ιράκ...»

Η δημοσίευση αυτού του άρθρου, παραμονές της επίθεσης κατά του Ιράκ, σε μία εφημερίδα γνωστή για τις διασυνδέσεις της με το Εβραϊκό λόμπυ στην Αμερική, δεν μπορεί παρά να προκαλεί ερωτηματικά. **Μήπως ο πραγματικός «ξενοδόχος» της περιοχής είναι το Ισραήλ;**

Αυτό αναρωτιέται η πολύ καλή μηνιαία πολιτική έκδοση *Ανατολή* που ασχολείται με την *Καθ' ημάς Ανατολή και τον Απανταχού Ελληνισμό*.

«Το ενδιαφέρον του Ισραήλ και των Εβραίων για την Μεσοποταμία δεν είναι σημερινό. Εδώ και πολλά χρόνια Εβραίοι επιστήμονες και το κράτος του Ισραήλ μελετούν συστηματικά την ιστορία της περιοχής.

Έκθεση του Ισραήλ που συντάχθηκε το 1972, με τίτλο «Κουρδιστάν» αναφέρει ότι το 1947 στην Ερμπίλ ζούσαν 3.109, στη Μοσούλη 10.345, στο Κερκούκ 4.042, στην Σουλείμανία 2.271 Εβραίοι.

Μετά την ίδρυση του Ισραήλ, στα 1950 άρχισε ένα μεγάλο μεταναστευτικό ρεύμα από την περιοχή της Μεσοποταμίας προς αυτό. Σύμφωνα με δήλωση (το 1973) του Χαμπίμπ Σιμονί, προέδρου της «Εθνικής Οργάνωσης των Εβραίων του Κουρδιστάν στο Ισραήλ» (The National Organization of Kurdish Jews in Israel), από την Μεσοποταμία είχαν μεταναστεύσει στο Ισραήλ 90.000 Εβραίοι του Κουρδιστάν. Η συγγραφέας Pamela Kidron, σε άρθρο της στην *The Jerusalem Post* (15/1/1988), ανεβάζει αυτόν τον αριθμό στις 150.000.

Αξίζει, επίσης, ν' αναφέρουμε ότι ο Ισραηλινός πρόεδρος Izak Ben Zvi (1963) χαρακτήρισε τους Εβραίους του Κουρδιστάν ως **«τη χαμένη φυλή των Εβραίων για την οποία γίνεται λόγος στα ιερά βιβλία»** κι έκανε λόγο για «δικαίωμα στην γη» της Μεσοποταμίας.

Όπως βλέπουμε στις παραπάνω γραμμές, οι πανταχού παρόντες Σιωνιστές και το Ισραηλινό κράτος φροντίζουν με μεγάλη επιμέλεια να «κατασκευάζουν» το ανθρωπολογικό υπόβαθρο για την «προσημείωση» της Μεσοποταμίας ως μια επιπλέον «γη της επαγγελίας».

Ιρακινό πετρέλαιο στο Ισραήλ

Ο Υπουργός Υποδομών του Ισραήλ Yosef Paritzky έδωσε εντολή στο υπουργείο του να εξετάσει την παρούσα κατάσταση του πετρελαιοαγωγού Μοσούλη-Χαίφα, που παραμένει εκτός λειτουργίας εδώ και 55 χρόνια.

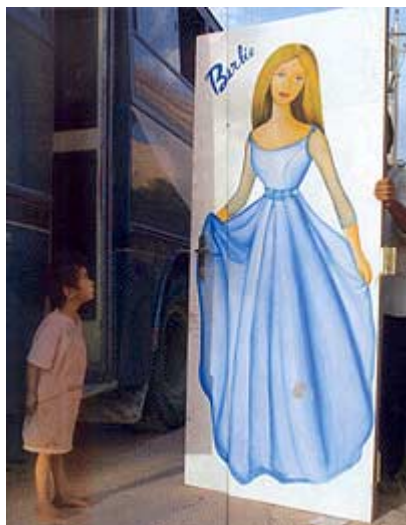
Ο πετρελαιοαγωγός κατασκευάστηκε το 1948, όταν κυριαρχούσε στη Μέση Ανατολή η Μεγ. Βρετανία. Οι πολιτικές εξελίξεις στην περιοχή, τα χρόνια που ακολούθησαν, δεν επέτρεψαν τη λειτουργία του. Όμως τώρα που ανατράπηκε το καθεστώς Σαντάμ και εδραιώνεται ο έλεγχος των ΗΠΑ στις πετρελαιοπηγές του Ιράκ, αναθερμαίνεται το ενδιαφέρον των ισραηλινών αρχών για τον αδρανή αγωγό.

Όμως το «αγκάθι» για την επαναλειτουργία αποτελεί η Συρία, από την οποία διέρχεται ο αγωγός για να καταλήξει στην Χαίφα. **Η παράκαμψη της Συρίας** και η μεταφορά του πετρελαίου μέσω της Ιορδανίας, θεωρείται οικονομικά σύμφωρη λύση.

Η Συρία βρίσκεται σε εμπόλεμη κατάσταση με το Ισραήλ, το οποίο δεν αναγνωρίζει επίσημα και διεκδικεί την επιστροφή των υψωμάτων Γκολάν, τα οποία κατέχουν οι Ισραηλινοί. Γι' αυτό θεωρείται σχεδόν βέβαιο ότι το καθεστώς της Συρίας δεν πρόκειται να συγκατανεύσει στην λειτουργία του πετρελαιοαγωγού.

Οι **πιέσεις** που ασκούνται από τις ΗΠΑ προς την Συρία τον τελευταίο καιρό, θα πρέπει να συσχετιστούν και με την επιθυμία του Ισραήλ να επαναλειτουργήσει ο πετρελαιοαγωγός Μοσούλης-Χαίφα.

Ο νόων νοείτω...

Ο πλαστικός «αμερικανικός παράδεισος» προσγειώθηκε στο μεταπολεμικό Ιράκ. Η εύφορη γη της Μεσοποταμίας «απελευθερώθηκε» από την μιζέρια της Σανταμικής δικτατορίας κι ετοιμάζεται να γευτεί την νέα σκλαβιά του δυτικού καταναλωτικού ονείρου. Ένα μικρό Ιρακινό αγόρι στέκεται έκθαμβο μπροστά σε μια πόρτα ντουλάπας που έχει πάνω της ζωγραφισμένη μια κούκλα Μπάρμπι... Ένα λάφυρο που άρπαξε, προφανώς, ο πατέρας του κατά την λεηλασία της Βαγδάτης.

Training Tomorrow's LEADERS - Εκπαιδεύοντας τους ΗΓΕΤΕΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ. Η άνω αφίσα είναι από πραγματική αγγελία που δημοσιεύθηκε στα αμερικανικά στρατιωτικά έντυπα τον περασμένο μήνα (Απρίλιος 2003). Προσέξτε την ομοιότητα των *Leaders* –ηγετών- που μας υπόσχονται οι πλανητάρχες με τους «agents» -πράκτορες- της φουτουριστικής ταινίας *The Matrix Reloaded* που θα προβληθεί στις αίθουσες αυτή την εβδομάδα... Πιο συγκεκριμένα: η πιο πάνω αφίσα αφορά την πρόσκληση για ένταξη στο πρόγραμμα MBA του *International Institute of Management Development* που βοηθά τα ανώτερα στελέχη να μετατραπούν από μάνατζερς σε ηγέτες στον χώρο τους. Εφέτος τον Απρίλιο, 80 μάνατζερς έφθασαν στην βάση του αμερικανικού ναυτικού στο Quantico, στην Βιρτζίνια, για να προετοιμαστούν ώστε να ηγηθούν στην επαγγελματική τους «μάχη». Μεταξύ των μαθημάτων του προγράμματος ήταν και μια εκπαιδευτική αποστολή στην Βοσνία, επειδή η Βοσνία είναι μια «ακραία περίπτωση» κοινωνικών εντάσεων... Τον Σεπτέμβριο 2002, μια ανάλογη αλλά λιγότερο δραματική «εκπαιδευτική εμπειρία για ανάπτυξη ηγετικών ικανοτήτων» είχαν οι Βρετανοί μάνατζερς στο Μάντσεστερ της Μεγ. Βρετανίας. Υπό την καθοδήγηση του σκηνοθέτη Ρίσαρντ Ολιβιέ, γιού του Λώρενς Ολιβιέ, έπαιξαν το σκετς «Δύναμη-Πολιτική» που βασίστηκε στον *Ιούλιο Καίσαρα* του Σαίξπηρ για να διδάξει τι εστί ηγετική ικανότητα... Μήπως πρέπει να πάσουμε να δυσπιστούμε;... Ζουν ήδη Ανάμεσά μας... ή μήπως Εμείς Ζούμε Ανάμεσά τους;...

Η Δικτατορία πέθανε... ΖΗΤΩ Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, φωνάζουν οι νέοι ιθαγενείς, αποθεώνοντας τους ράμπο-απελευθερωτές τους... Σατυρικό σκίτσο του Patrick Chappatte από την ελβετική εφημερίδα *Le Temps* της Γενεύης...

«Είναι τρελλοί αυτοί οι Αμερικανοί», θα είναι ίσως το «μότο» στα κόμικς της επόμενης χιλιετίας, όπως αυτό στον Αστερίξ που αναφέρεται στους Ρωμαίους. Η Ρώμη είχε κι αυτή την δική της 11/9. Όταν, κατά την διάρκεια του 80 π.Χ. ο Μιθριδάτης, με μεγάλη ελληνική παιδεία βασιλιάς του Ελληνικού βασιλείου του Πόντου, κάλεσε τους υπηκόους του να σκοτώσουν όλους τους Ρωμαίους που ζούσαν στην Μικρά Ασία. Ο λαός τον υπάκουσε και εκτέλεσαν 80.000 Ρωμαίους σε διάφορα μέρη της Ελλάδας και της Μικράς Ασίας. Οι Ρωμαίοι, τρομερά σοκαρισμένοι, αναρωτιόντουσαν, όπως σήμερα οι Αμερικανοί: «Μα γιατί μας μισούν τόσο πολύ;»... Στη συνέχεια, απελευθέρωσε τις ελληνικές πόλεις, διέσχισε το Αιγαίο και έφθασε στον Πειραιά όπου του έγινε αποθεωτική υποδοχή. Ταυτόχρονα, ο στρατός του μέσω της Θράκης έφθασε στην Μακεδονία. Η καθ' ημάς Ανατολή είχε απελευθερωθεί και το Ιμπεριουμ κινδύνευε να διαλυθεί... Η απάντηση της Ρώμης ήρθε από τον Σύλλα. Έφθασε το 87 π.Χ. στην Ελλάδα και πολιόρκησε την Αθήνα. Ληλάτησε τους θησαυρούς της Ολυμπίας, των Δελφών και της Επιδαύρου και κατέστρεψε τα άλση του Λυκείου και της Ακαδημίας. Τον Μάρτιο του 87 π.Χ. οι Ρωμαίοι μπήκαν στην πόλη και έσφαξαν σχεδόν όλους τους κατοίκους. Ακολούθως, νίκησε τον στρατό του Μιθριδάτη στην Χαιρώνεια. Αυτά προς γνώση και συμμόρφωση γιατί η ιστορία έχει την δική της λογική και ο «ρεαλισμός» περιμένει μόνο μια αλλαγή διάθεσης για να φέρει τα πάνω κάτω...

Το Ισραήλ ξαναγουρίζει στο Κουρδιστάν; Ισραηλινές επιχειρήσεις διαπραγματεύονται μαζί με αμερικανικές και βρετανικές πολυεθνικές να αναλάβουν συμβόλαια ανοικοδόμησης της Ιρακινής υποδομής, αναφέρει σε ανταπόκρισή της η εφημερίδα Maariv του Τελ Αβίβ. Οι εταιρείες από το Ισραήλ αντιπροσωπεύονται από πολωνικές εταιρείες που παίζουν τον ρόλο του ενδιάμεσου. Το πρόβλημα είναι ότι η Ουάσιγκτων δεν ξέρει πραγματικά τι θέλει να ανοικοδομήσει. Οι ειδικοί δεν συμφωνούν με τις εκτιμήσεις των Αμερικανών για την ιρακινή οικονομία, ούτε με αυτές που αφορούν τον πληθυσμό του Ιράκ. Πολλές οικογένειες στο Ιράκ, που ζουν σε άθλιες συνθήκες, δεν έχουν καν αναφέρει τους νεκρούς τους για να μην υποχρεωθούν να επιστρέψουν τα κουπόνια φαγητού τους. Αυτά λέει η πιο έγκυρη οικονομική εφημερίδα του διεθνούς κεφαλαίου, η Wall Street Journal «Το Ιράκ μετατρέπεται

σιγά-σιγά σε μια οικονομία του πολέμου και όλα εδώ αποκρύπτονται», τονίζει ο οικονομολόγος Τζαμάλ Χιντρ, απόφοιτος του Πανεπιστημίου της Βαγδάτης και υπουργός Οικονομίας στο σημερινό αυτόνομο Κουρδιστάν. [Σημείες του πατριωτικού μετώπου του Κουρδιστάν].

Η Κύπρος μπορεί να μπήκε στην Ευρώπη και να πανηγυρίζει, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι βγήκε από το στόχαστρο των Επικυρίαρχων, που την θεωρούν καταφύγιο των τρομοκρατών. Η αιματοβαμμένη αφίσα των ΗΠΑ κατά της τρομοκρατίας τοποθετήθηκε με εντολή του **Μάικλ Κλόσσον** –πρέσβη των ΗΠΑ στην Λευκωσία- σε επιλεγμένα σημεία στο νησί και ιδιαίτερα στις Τράπεζες της Κύπρου. **«Πληρώνουμε ακριβά αν δώσετε πληροφορίες για την Τρομοκρατία»**, λέει ο θρασύς διπλωμάτης. Το Ειδικό Πρόγραμμα «εύκολου πλουτισμού» έφθασε και στην Κύπρο. Τρέξτε...

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXXI

26 Μαΐου 2003

Ελληνισμός και Οικουμενικότητα

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

Στρατηγέ,

Ο άνθρωπος είναι εξάρτημα χρήσιμο. Μπορεί να πετάξει, μπορεί και να σκοτώσει.

Ένα ελάττωμα έχει μόνο.

Μπορεί να σκέπτεται.

[Μπέρτολτ Μπρεχτ]

Ποιος φοβάται τους Ολυμπιακούς Αγώνες;

Με έκπληξη και ανησυχία πληροφορηθήκαμε την διενέργεια συνεδρίου στις 25-27 Μαΐου, στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (Α.Π.Θ.), που θέτει θέμα για την κατάργηση της αφής της Ολυμπιακής Φλόγας και την ποινική αντιμετώπιση των «ειδωλολατρών».

Πιστεύουμε ότι παρόμοιες πρωτοβουλίες είναι άστοχες, αναχρονιστικές, διχαστικές και εκτός πραγματικότητας την ώρα που η χώρα μας ετοιμάζεται για την διεξαγωγή των **Ολυμπιακών αγώνων** του 2004. Ευχόμαστε να μην υπάρξει αντίστοιχη πρόκληση από την «άλλη» πλευρά και οδηγηθούμε στην αρχή μιας νέας εμφύλιας διαμάχης... Ως άφρονες... για μια ακόμη φορά με το σύνδρομο του ανέτοιμου μπροστά στις προκλήσεις των καιρών...

Διανύουμε περίοδο μεγάλων κοσμοϊστορικών αλλαγών που θα καθορίσουν το μέλλον του πλανήτη για τους επόμενους αιώνες... Και όχι μόνον του δικού μας πλανήτη, αλλά πιθανότατα και την φύση του μελλοντικού ανθρώπινου αποικισμού στο διάστημα... Οι κοχλίες του ιστορικού γίνεσθαι δουλεύουν μέρα-νύχτα και η ιστορία επαναλαμβάνεται σε άλλη κλίμακα αυτή την φορά καθώς τα γεγονότα αντανακλώνται σε νέα σπείρα του ιστορικού DNA.

Το τραπέζι του παγκόσμιου πολιτισμού, όμως, είναι στρωμένο από καιρό... Απ' τον καιρό των Ελλήνων! Από τον καιρό που οι οικουμενικές ιδέες πήραν μορφή στον νου του Αλέξανδρου. Ίσως χάρη στην δική του φώτιση, ίσως χάρη στον Αριστοτέλη, τους Χαλδαίους ή τους γυμνοσοφιστές...

Ο Όρκος στην Ώπη, Βαβυλώνα, 324 π.Χ.

Ο Μέγας Αλέξανδρος είπε:

«Σας εύχομαι τώρα που τελείωσαν οι πόλεμοι να ευτυχίσετε με την ειρήνη. Όλοι οι θνητοί απ' εδώ και πέρα, να ζήσουν σαν ένας λαός, μονιασμένοι για την κοινή προκοπή. Θεωρείστε την Οικουμένη πατρίδα σας, με κοινούς τους νόμους, όπου θα κυβερνούν οι άριστοι, ανεξαρτήτως φυλής. Δεν ξεχωρίζω τους ανθρώπους, όπως κάνουν οι στενόμυαλοι, σε Έλληνες και Βαρβάρους. Δεν με ενδιαφέρει η καταγωγή των πολιτών, ούτε η ράτσα που γεννήθηκαν. Τους καταμερίζω μ' ένα μόνο κριτήριο - την Αρετή. Για μένα, κάθε καλός ξένος είναι Έλληνας και κάθε κακός Έλληνας, είναι χειρότερος από Βάρβαρο.

Αν ποτέ σας παρουσιασθούν διαφορές, δεν θα καταφύγετε ποτέ στα όπλα, παρά να τις λύνετε ειρηνικά. Τον Θεό, δεν πρέπει να τον νομίζετε σαν αυταρχικό Κυβερνήτη, αλλά ως κοινό πατέρα όλων, ώστε η διαγωγή σας να μοιάζει με τη συζυγή που κάνουν τα αδέρφια στην οικογένεια. Από μέρους μου σας θεωρώ όλους ίσους, λευκούς ή μελαμπούς και θα ήθελα να μην είσθε μόνον υπήκοοι της Κοινοπολιτείας μου, αλλά μέτοχοι, όλοι συνεταίροι. Όσο περνάει από το χέρι μου, θα προσπαθήσω να συντελεσθούν αυτά που υπόσχομαι. Τον Όρκο, που δώσαμε με την σπονδή απόψε, κρατήστε τον σαν συμβόλαιο Αγάπης».

Ο Όρκος αυτός είναι περισσότερο από ποτέ ανάγκη να γίνει πράξη σήμερα που αναβιώνει απειλητικά το φάσμα της Οργουελικής Κοσμοκρατορίας.

[Ο Όρκος αυτός, που αναφέρει ο λογοτέχνης μας Χρ. Ζαλόκωστας, αμφισβητήθηκε από πολλούς. Ευχαριστούμε τον φίλο αναγνώστη Κ.Χ. Κωνσταντινίδη που μας έστειλε ένα υπόμνημα με τις βασικές αρχαίες πηγές : α) Αλεξανδρινός φιλόσοφος **Ερατοσθένης** (375-194 π. Χ), τρίτος διευθυντής Βιβλιοθήκης Αλεξανδρείας. Τον άκουσε από πολλούς γέροντες, αυτήκοους ακροατές, β) **Ψευδοκαλλισθένης βιβλίο Γ'**].

Αυτό που χρειάζεται τώρα είναι να φανεί ο νέος νοικοκύρης του τραπέζιου και οι καλεσμένοι του. Γι' αυτό το μεγάλο φαγοπότι της νέας διαστημικής εποχής γίνεται σήμερα ο χαμός. **Το μενού:** η παγκοσμιοποίηση... **Ο Σεφ:** τα διάφορα Ιερατεία... **Ο Μαιτρ:** οι ΗΠΑ... **Σερβίρουν:** ο ΟΗΕ, το IMF, η World Bank και οι λοιποί απρόσωπα υπερεθνικοί οργανισμοί.

Το ζητούμενο για μας: ποια θέση θα πάρουμε στο τραπέζι; ...όπως επιχειρηματολογούν οι συμβιβασμένοι με τα **παγκόσμια αφεντικά** ηγέτες μας. **Ή ποιος θα καθορίσει το περιεχόμενο και την φύση του Δείπνου;**

Ποιον ρόλο οφείλει να διαδραματίσει ο Ελληνισμός στην υπό διαμόρφωση παγκοσμιοποίηση;

Για τον σκοπό αυτό οργανώθηκε Συμπόσιο με θέμα «Ελληνισμός και Οικουμενικότητα». Η περιφερειακή Οργάνωση της ΑΧΕΠΑ, της πιο παραδοσιακής Οργάνωσης του Ελληνισμού, στην Ελλάδα και την Κύπρο, ανέλαβε να επανακαθορίσει το πρόταγμα της σύγχρονης Παγκοσμιοποίησης «σκέπτομαι τοπικά, δρω παγκόσμια», ο Ελληνικός Ανθρωπισμός απέναντι στον Οικονομισμό της Νέας Τάξης Πραγμάτων.

Στο Συμπόσιο μίλησαν πολλοί διανοούμενοι συγγραφείς και δημοσιογράφοι. Ανάμεσά τους, οι συνεργάτες του περιοδικού *ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ* και των Εκδόσεων Έσοππρον:

Γιώργος Αλεξάνδρου: *Η «Οδύσσεια» του Έλληνα πολίτη του κόσμου*

Αντώνης Μποσνακούδης: *Οικουμενικός Ελληνισμός και Τεχνολογία*

Λεωνίδας Αποσκίτης: *Η ανάγκη για διαφάνεια στην παγκοσμιοποίηση*

Η τελευταία ομιλία δημοσιεύεται σήμερα στην στήλη αυτή.

«Ευ Αγωνίζεσθαι»

Οι κλασικές αξίες της εκεχειρίας και του *ευ αγωνίζεσθαι* πρέπει να ξαναγεννηθούν στην οικουμένη δια μέσου των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 και να επικρατήσουν σε όλους τους τομείς της πολιτικής και οικονομικο-κοινωνικής ζωής.

Το οικουμενικό σχέδιο της προσέγγισης και δημιουργικής συνύπαρξης των λαών και των ανθρώπων έγινε ένα ελκυστικό όραμα από την Αλεξανδρινή εποχή, όταν πρωτοφάνηκε μια μεταβολή στην ανθρώπινη καρδιά σε σχέση με την έννοια του «Άλλου», του «Συνανθρώπου».

Η ιδέα της «Οικουμένης» θα ολοκληρωθεί αργότερα στον αιώνα της αγάπης που θα τον φέρει ο Ιησούς.

Στον 20ο αιώνα που μόλις αφήσαμε το όραμα αυτό της παγκόσμιας ομόνοιας, μετά την περιπέτεια των δύο παγκόσμιων πολέμων έγινε συνειδητή και σχεδιασμένη προσπάθεια.

Σήμερα, η διαδικασία αυτή επιταχύνεται. Κινδυνεύει, όμως, να εξελιχθεί σ' έναν **ιδιότυπο εφιάλτη** καθώς, όσο περνάει ο καιρός, όλο και περισσότερο η διεθνής κοινότητα έχει αρχίσει να καταλαβαίνει ότι η παγκοσμιοποίηση μεγαλώνει τις ανισότητες και δημιουργεί περισσότερες ανομίες.

Σε πολλά μέρη του κόσμου οι σοβαρές αυτές αρνητικές προκλήσεις δημιουργούν ένα εκρηκτικό μείγμα δυσπιστίας και αντιπαλότητας προς τους όρους και τους σκοπούς της παγκοσμιοποίησης.

Ολοένα και περισσότερα πλήθη, σε όλο τον κόσμο διαμαρτύρονται και αφήνουν να εννοηθεί ότι αυτή η μορφή παγκοσμιοποίησης δεν είναι ούτε αποδεκτή ούτε νόμιμη.

Η αλήθεια αυτή καταγράφηκε από σημαντικές λαϊκές εκδηλώσεις κατά την διάρκεια των συμβολικών συναντήσεων-κλειδιά της παγκοσμιοποίησης, όπως το γκρουπ των **G-8**, η Συνάντηση του **Νταβός**, ο **Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου**, το **Διεθνές Νομισματικό Ταμείο**.

Οι αρνητικές συνέπειες της παγκοσμιοποίησης ήρθαν στην επιφάνεια πιο επιτακτικά και με έναν δραματικό τρόπο μετά τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001.

Οι επιθέσεις στους Δίδυμους Πύργους λειτούργησαν σαν καμπανάκι που μας θύμισε ότι η δυσαρέσκεια και η απελπισία που ξεπηδάει και γίνεται ανεξέλεγκτη από την φτώχεια, την ανισότητα, το αίσθημα της αδικίας, την έλλειψη ευκαιριών και άλλες αρνητικές συνθήκες που

χαρακτηρίζουν πολλές χώρες μπορεί να γίνει η αιχμή του δόρατος των αισθημάτων της αντιπαγκοσμιοποίησης και να κατευθυνθεί έτσι ώστε να χτυπήσει οποιονδήποτε στόχο στον πλανήτη.

Και το πρόβλημα δεν λύνεται με τεχνικές μεθόδους αστυνόμευσης. Το πρόβλημα είναι πρωτίστως ΠΟΛΙΤΙΚΟ γιατί μέσα σε ένα διεθνές κλίμα, όπου η διαφθορά αναγνωρίζεται απ' όλους ότι είναι το πρώτο πρόβλημα υπερεθνικής σημασίας και εμπέλειας, αυτή η παγκοσμιοποίηση δεν μπορεί παρά με μαθηματική ακρίβεια να γεννήσει και άλλες αποφράδες «nine-eleven» (11/9) και «ground zero».

Homo Economicus

Αυτή η παγκοσμιοποίηση, στην οποία κυρίαρχο ρόλο έχουν μερικές εκατοντάδες πολυεθνικών εταιρειών που ελέγχουν πλήρως την παγκόσμια παραγωγή, την διακίνηση των αγαθών και την ροή της πληροφορίας. Δίπλα σ' αυτά τα ωμά συμφέροντα που πιέζουν για νέες μορφές αποικιοκρατίας, συνυπάρχουν διάφορα λόμπις που δρουν σε πλανητικό επίπεδο και υπερεθνικοί θεσμοί αμφιβόλων προθέσεων όπως το **Διεθνές Νομισματικό Ταμείο** (International Monetary Fund) και η **Παγκόσμια Τράπεζα**.

Η παγκόσμια αγορά των μέσων ενημέρωσης κυριαρχείται πλέον από επτά έως εννέα (όπως οι 7 αδελφές του πετρελαίου) πολυεθνικές επιχειρήσεις.

Αυτές ελέγχουν όλα τα μεγάλα αμερικανικά και κινηματογραφικά στούντιο, όλα τα τηλεοπτικά δίκτυα, περισσότερο από το 80% της παγκόσμιας μουσικής αγοράς, τους περισσότερους δορυφόρους που εκπέμπουν διεθνώς, ένα μεγάλο μέρος της αγοράς των εκδόσεων βιβλίων και περιοδικών ποικίλης ύλης, την μεγάλη πλειοψηφία των εμπορικών καλωδιακών καναλιών στις ΗΠΑ και διεθνώς, την μερίδα του λέοντος της ευρωπαϊκής τηλεόρασης και ένας Θεός ξέρει τι ακόμα...

Αυτή η πρωτοφανής υπερσυγκέντρωση ιδιοκτησίας και δύναμης υποσκάπτει την αυθεντικότητα και υπονομεύει την διαφορετικότητα των φωνών στα μέσα ενημέρωσης αφού οι ειδήσεις περνούν από έλεγχο των μεγάλων συγκροτημάτων που διαθέτουν μετοχές σε πολλές βιομηχανίες, που έχουν ως μέλη του διοικητικού τους συμβουλίου διευθύνοντα στελέχη άλλων επιχειρήσεων όπως τραπεζών, φαρμακευτικών εταιρειών κ.ά.

Ο παγκόσμιος έλεγχος της πληροφορίας επιτρέπει τον ακόμα ευκολότερο επηρεασμό, το αμπαλλάρισμα και την παραμόρφωση της «πραγματικότητας» στους καταναλωτές. Οι τελευταίοι γίνονται μέσα από το προγραμματισμένο mind-control παθητικοί δέκτες μιας «πληροφοριο-διασκεδαστικής» («info-tainment») κουλτούρας μέσα στην οποία μπερδεύονται διασκέδαση και διαφήμιση, προπαγάνδα και ειδήσεις, αλήθεια και ψέματα!

Τελευταία είδαμε και τον νέο θεσμό των «ενσωματωμένων» δημοσιογράφων της κατευθυνόμενης πληροφόρησης, είδαμε δημοσιογράφους να εκτελούνται εν ψυχρώ, και πιθανόν στον 21ο αιώνα να δούμε και την πλήρη κατάρρευση των προσδοκιών για ελεύθερη ροή της πληροφορίας μέσα από το Διαδίκτυο.

Είναι πέραν κάθε αμφιβολίας αποδεδειγμένο ότι σε πολλές περιοχές του κόσμου **οι αδιαφανείς και εγκληματικές δραστηριότητες** έχουν στενούς δεσμούς με τις επίσημες αρχές και πολύ καλά οργανωμένα εγκληματικά δίκτυα διαπράττουν κατάχρηση εξουσίας δρώντας μέσα από στεγανά του επίσημου κράτους σε πλήρη αντίθεση με την διεθνή νομιμότητα.

Η **συγκάλυψη της διαφθοράς** και η **έλλειψη διαφάνειας**, οι προμήθειες, η διαπλοκή στο κέντρο της διαφθοράς που εμπλέκει τον ιδιωτικό τομέα με μεγάλα κομμάτια του κράτους καταστρέφουν κάθε αίσθημα δημοσίου συμφέροντος και δίκαιης λειτουργίας των παγκόσμιων θεσμών.

Αυτό δεν έχει διαφύγει της προσοχής ούτε του **Γενικού Γραμματέα** του ΟΗΕ, ο οποίος έχει επανειλημμένα τονίσει ότι «η διαδικασία αυτή πρέπει να γίνει πιο διαφανής και να περιλάβει

όλους εκείνους τους πρωταγωνιστές των οποίων η συνεισφορά είναι απαραίτητη στην διαχείριση των όρων και του δρόμου που θα ακολουθήσει η παγκοσμιοποίηση". Η διεθνής κοινότητα πρέπει να ελέγχει και να γνωρίζει τις προθέσεις των δυνάμεων της παγκοσμιοποίησης. Πρέπει οι άμεσα ενδιαφερόμενοι, οι ίδιοι οι λαοί και τα έθνη, να είναι σε θέση να συνεργάζονται αρμονικά με τους νέους διεθνείς θεσμούς και όργανα, όπως είναι στην περίπτωση της Ευρώπης το Ευρωκοινοβούλιο. Έτσι μόνο θα υπάρχει η σιγουριά ότι τα οφέλη θα είναι για όλους και ότι θα ελαχιστοποιηθούν οι κίνδυνοι από αυτή την διαδικασία.

Ρήξη ή Συνεργασία;

Οι επιθέσεις στην Ουάσιγκτων και την Νέα Υόρκη στις 11/9/2001 έθεσαν την διεθνή κοινότητα προ των διεθνών εγκληματικών και τρομοκρατικών δικτύων και τους κινδύνους για την διεθνή ασφάλεια από τις αδιαφανείς δραστηριότητες κάθε είδους αρχίζοντας από μικρούς πυρήνες διαφόρων σεκτών, έως τα ενδότερα των μυστικών υπηρεσιών.

Οι χιλιάδες άνθρωποι που σκοτώθηκαν στους Δίδυμους Πύργους στην Νέα Υόρκη προκάλεσαν αλυσιδωτά χιλιάδες ακόμα θανάτους στο Αφγανιστάν και χιλιάδες απώλειες αμάχου πληθυσμού στο Ιράκ, σαν αποτέλεσμα των στρατιωτικών αντιποίνων των ΗΠΑ. Βομβαρδισμοί, λεηλασίες, καταστροφές πολιτιστικών θησαυρών συνεχίζονται, ακόμα και μετά την εγκατάσταση των νέων φιλοδυτικών κυβερνήσεων, τόσο στην Κεντρική Ασία όσο και στην Μεσοποταμία, δύο ιστορικούς χώρους με μεγάλη σημασία για τον ανθρώπινο πολιτισμό και ιδιαίτερης ευαισθησίας για τον Ελληνισμό.

Στον πυρετό της λήψης μέτρων για την πάταξη της τρομοκρατίας αναπτύσσονται εξελιγμένα ηλεκτρονικά συστήματα που θα επιτρέπουν στις υπηρεσίες ασφαλείας να έχουν πρόσβαση στα κυβερνητικά και εμπορικά αρχεία και στο αρχείο των προσωπικών δεδομένων των πολιτών σε ολόκληρο τον πλανήτη.

Εκατοντάδες κρατούμενοι κρατούνται στην στρατιωτική βάση **Γκουαντανάμο** στην Κούβα, όπου αρνούνται να τους χαρακτηρίσουν ως αιχμαλώτους πολέμου, χωρίς να έχει γίνει γνωστό ότι εφαρμόστηκε κάποια νόμιμη διαδικασία προσαγωγής τους, σύμφωνα με τον νόμο που ισχύει είτε στις ΗΠΑ είτε στις άλλες χώρες.

Εφαρμόζονται νέες **περιοριστικές διατάξεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων** με την ισχύ ειδικών Νομοθετημάτων που μας θυμίζουν εποχές μεσοπολέμου και εκτοξεύονται συνεχείς απειλές μονομερούς και διαρκούς στρατιωτικής δράσης εναντίον χωρών που αυθαίρετα κατατάσσονται στον «άξονα του κακού», οι διαστάσεις του οποίου μπορεί ν' αρχίζουν τώρα από την Κεντρική Ασία αλλά κανείς δεν αποκλείει, εάν συνεχισθεί αυτή η κατάσταση, να φθάσουν στην Κεντρική Ευρώπη.

Όλα αυτά είναι συνέπειες της 11ης Σεπτεμβρίου που συμβαίνουν χωρίς να έχει προηγηθεί μια διεθνής και αμερόληπτη εξέταση και επαλήθευση των πειστηρίων για την υπευθυνότητα των επιθέσεων στην Νέα Υόρκη ή από κοινού με την διεθνή κοινότητα αμερόληπτη εκτίμηση της αναγκαιότητας για μια στρατιωτική εκστρατεία.

Οι ΗΠΑ έδρασαν και συνεχίζουν να δρουν στρατιωτικά σε μια πρωτοφανή κλίμακα κηρύσσοντας έναν **νέου τύπου παγκόσμιο πόλεμο**, βασισμένες αποκλειστικά στις δικές τους εκτιμήσεις του άμεσου ή προβλεπόμενου κινδύνου χωρίς καμιά διαφανή διαδικασία στην εκτίμηση αυτή.

Για να απλοποιήσω και να δώσω μια εικόνα αυτής της παράνομης διεθνούς κατάστασης και της σοβαρότητάς της που προέκυψε μετά τις επιθέσεις στην Νέα Υόρκη, είναι σαν κάποιου το σπίτι να δέχεται επίθεση, ο επιτιθέμενος σκοτώνεται στην επίθεση αλλά το θύμα παίρνει το όπλο του και πηγαίνει στο κέντρο της πόλης σκοτώνοντας όποιον αυτός θεωρεί ότι είναι υπεύθυνος ή συνδέεται μ' αυτή την επίθεση.

Η παραπάνω κατάσταση έχει νόημα μόνο σε συνθήκες αυτοδικίας, σε περιβάλλον Φαρ Ουέστ, να πούμε, είναι όμως εντελώς έκνομη συμπεριφορά μέσα στους κόλπους μιας ευνομούμενης και εύρυθμης κοινωνίας και αναρχική συμπεριφορά στα πλαίσια ενός

οργανωμένου κράτους.

Κατ' αναλογία, αυτή η συμπεριφορά μπορεί να φαίνεται λογική σε όσους νοσταλγούν τις πολιτικές ισχύος των παλιών κρατών της εποχής του Drach Nach Osten, είναι όμως εντελώς αντίθετη συμπεριφορά προς την κατεύθυνση μιας συνεργασίας μεταξύ κρατών και λαών και πλήρης αποτυχία της διεθνούς νομιμότητας, του αγαθού αυτού που προσφέρεται ως το πετράδι του στέμματος της παγκοσμιοποίησης.

Και αυτή η «**αυτοκρατορική**» **άρνηση της διεθνούς νομιμότητας** δεν μπορεί να δικαιωθεί ούτε να αντισταθμισθεί με κανένα προσωρινό όφελος: όπως η εκδίωξη του καταπιεστικού καθεστώτος των Ταλιμπάν από την εξουσία, ή η υποχρεωτική απελευθέρωση του Ιράκ από τον δικτάτορα Σαντάμ. Ακόμα κι αν δεχθούμε ότι θα υπάρχει καλύτερευση της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, πολιτική σταθερότητα και ανάπτυξη, κάτι που δεν φαίνεται πειστικό μέχρι στιγμής, πάντως, ακόμα κι αν το δεχθούμε αυτό, δεν δικαιολογεί σαν αντιστάθμισμα την αδιαφανή δράση αυτού του τύπου διότι νόμιμα αποτελέσματα κι αποδεκτά από την διεθνή κοινότητα πρέπει να επιτυγχάνονται σε συμφωνία με τις γενικώς αποδεκτές διαφανείς αρχές και διαδικασίες.

Υπ' αυτές τις συνθήκες ελλοχεύει ο κίνδυνος να μην υπάρχει μεγάλη πολιτική ή νομική διαφορά μεταξύ του «**Τζιχάντ**» των **ΗΠΑ** εναντίον αυτών που θεωρεί ότι είναι οι εχθροί της και του «**Τζιχάντ**» των Ισλαμικών δικτύων εναντίον αυτών που θεωρούν ότι είναι οι εχθροί τους.

Σαν συνέπεια, από διάφορες πλευρές ακούγονται ολοένα και περισσότερες διαμαρτυρίες ότι η παγκοσμιοποίηση κινείται προς έναν επικίνδυνο δρόμο που δεν εξασφαλίζει τις βασικές ανθρωπίνες αξίες, την δικαιοσύνη, τον σεβασμό της ετερότητας των ανθρώπων, την πολυμορφία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Όσο οι αρχιτέκτονες της παγκοσμιοποίησης είναι μία μειοψηφία χωρίς πρόσωπο η οποία έχει στην διάθεσή της τεράστια μέσα και κρύβεται πίσω από ακαταλαβίστικες και απατηλές υποσχέσεις, η νομιμότητά τους παραμένει τόσο πολύ διάτρητη και η καταστροφική τους δυνατότητα πολύ ισχυρή.

Ο Διάλογος των Πολιτισμών

Στο Παγκόσμιο Χωριό σήμερα, το δόγμα της προληπτικής πολεμικής επέμβασης δεν μπορεί να αποτελέσει σύστημα διεθνούς ασφαλείας. Παρεκκλίνει, άλλωστε, από τις βασικές αρχές του Αμερικανισμού που ήταν σύμφωνες με τις αρχές της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Χρειαζόμαστε νέους διεθνείς θεσμούς κύρους που να βγουν ζωντανό και ακέραιο όπως η Αθηνά είχε προβάλλει πάνοπλη από το κεφάλι του Διός.

Η σύγκυση μεταξύ πολιτικής αρχών και πολιτικής δυνάμεως παραβλέπει πολλά προβλήματα που έχουν αντιμετωπίσει ξανά στην ιστορία και άλλες αυτοκρατορίες.

Αν θέλουμε να βρούμε παραλληλισμούς στους Διαλόγους του Πλάτωνα, θα πρέπει να θυμηθούμε **τον μύθο των Ατλάντων** που σιγά-σιγά παρασύρονται προς την ύβρη και τον ιμπεριαλισμό, και εν τέλει την καταστροφή.

Οι Έλληνες, εραστές πάντα της ανεξαρτησίας, διακήρυσσαν συνεχώς με υπερηφάνεια την έννοια της συναίνεσης. Ο ελληνικός νόμος δεν ήταν, όπως ο εβραϊκός, εξ αποκαλύψεως. Δημιουργήθηκε από τις ανθρωπίνες συναινέσεις, από φιλοσόφους, ως έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας.

Ο **Ηρόδοτος**, στον περίφημο διάλογο των τριών Περσών Ηγεμόνων, σχετικά με τα διάφορα πολιτικά καθεστώτα, περιγράφει την βασική αρχή της Δημοκρατίας: την Ισονομία.

Πολιτεία ισόνομη σημαίνει Πολιτεία απαλλαγμένη από τυράννους. Ένα απόσπασμα του Πυθαγόρειου συγγραφέα Αλκμαίωνα του Κροτωνιάτη, που έζησε στα τέλη του 6ου αιώνα,

ορίζει την Υγεία ως **Ισονομία των Δυνάμεων**: ψυχρό-θερμό, πικρό-γλυκό... Ενώ η ασθένεια παρουσιάζεται ως τυραννία μιας από αυτές τις δυνάμεις.

Και Ισονομία χωρίς Διαφάνεια δεν υπάρχει. Γιατί η διαφάνεια χρειάζεται όπως το ανοσοποιητικό σύστημα για τον οργανισμό. Προστατεύει την υγεία της Πολιτείας.

Ο Πλάτων στην Πολιτεία του μας προειδοποιεί ότι η Τυραννία κατά κανόνα γεννάται μέσα από την Δημοκρατία. Και ξέρουμε πια ότι ιστορικά αυτή η διαδικασία έχει συμβεί με πολλούς τρόπους. Πως μια δημοκρατία, ακόμα και μια φιλελεύθερη και εξελιγμένη πολιτιστικά, μπορεί να εξελιχθεί σε ολοκληρωτική τυραννία. Γιατί η τυραννία στην ανθρώπινη πολιτεία ενυπάρχει εξ αρχής σαν δυνατότητα όπως το σκουλήκι στο μήλο.

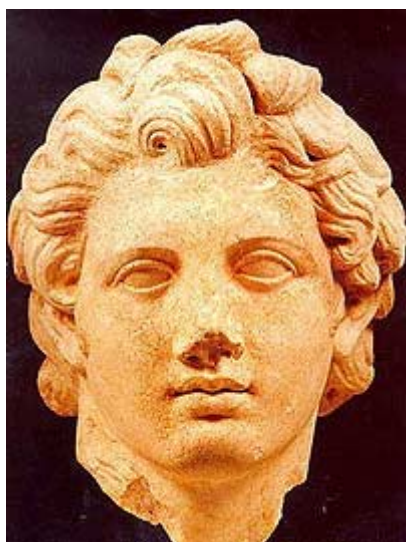
Αυτό μπορεί να γίνει ακόμα και «μέσω ελεύθερων εκλογών». Όπως συνέβη στην Γερμανία το 1932, όταν το 60% του εκλογικού σώματος ψήφισε ολοκληρωτισμό.

Ο Γερμανός Καγκελλάριος Σρέντερ, σε μια δραματική του απολογία πρόσφατα, μίλησε για το κακό που προκάλεσε η Γερμανία στην ανθρωπότητα.

Πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε ΤΩΡΑ για να μην χρειασθεί να βρεθεί στην ίδια θέση ένας Αμερικανός ηγέτης στο μέλλον.

Στην θέση της οικονομικής και αστυνομικής παγκοσμιοποίησης, που μέσα από αδιαφανείς διαδικασίες και μυστικούς σκοπούς μετατρέπει λαούς και ανθρώπους σε πολύ χρήσιμο για τα συμφέροντα μιας ανώνυμης ολιγαρχίας, το ελληνικό και ορθόδοξο όραμα, **η οικουμενική παράδοση του Ελληνισμού, αντιπροτείνει μια κοινωνία συνεργασίας και έναν διάλογο των πολιτισμών**. Και αυτή πρέπει να είναι η συμβολή της **μεγάλης ελληνικής Ομογένειας** στις ΗΠΑ.

Να αντιπροτείνει την πολιτική-πολιτιστική παγκοσμιοποίηση που δεν καταστρέφει τις ιδιαιτερότητες των επί μέρους λαών και δεν παραμερίζει αξίες όπως η εντιμότητα και η διαφάνεια στις ανθρώπινες σχέσεις.

(Προτομή του Μεγ. Αλεξάνδρου που βρέθηκε στην Θάσο). **ΕΚΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΝΙΜΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΩΝ ΣΚΟΠΙΩΝ** Προς Πρόεδρο Ηνωμένων Πολιτειών, Γερουσία ΗΠΑ, Αντιπροσωπευτικό Σώμα Ηνωμένων Πολιτειών, Ηνωμένα Έθνη, Ευρωπαϊκή Κοινότητα, Πρωθυπουργό Ελλάδας, Υπουργό Εξωτερικών Ελλάδας Με μια συνεχή και επίμονη προσπάθεια, το κρατίδιο των Σκοπίων εσφαλμένα επιχειρεί να συνδέσει τους σημερινούς Σλάβους κατοίκους αυτής της χώρας με τους αρχαίους Μακεδόνες. Το κράτος των Σκοπίων ανεξαρτοποιήθηκε από την Γιουγκοσλαβία το 1991. Η περιοχή του ονομαζόταν «Βαρδάρσκα Μπανοβίνα» μέχρι το 1944 όταν ο Τίτο σφετερίστηκε το Ελληνικό όνομα της

Μακεδονίας, για να στηρίξει τις εδαφικές του διεκδικήσεις σε βάρος της Ελλάδας. Τα Σκόπια εξακολουθούν να ταυτίζουν σκόπιμα και συνειδητά τους σημερινούς Σλάβους κατοίκους τους με τους αρχαίους Μακεδόνες οι οποίοι ήταν αναμφισβήτητα Έλληνες διατηρώντας τις βλέψεις τους κατά της Ελλάδας. Εμείς οι απανταχού Έλληνες, οι Έλληνες του Ελλαδικού χώρου, η Ομογένεια της Διασποράς, μαζί με τους απανταχού Φιλέλληνες και τα άτομα τα οποία πιστεύουν στην Ιστορική αλήθεια και στους διεθνείς κανόνες που ασπάζονται όλοι οι πολιτισμένοι λαοί, επιθυμούμε να παρουσιάσουμε αυτή την αίτηση στον Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών, κ. Τζωρτζ Μπους, στην Βουλή των Αντιπροσώπων των ΗΠΑ, στο Γερούσιαστικό τμήμα της Αμερικής, στα μέλη των Ηνωμένων Εθνών, Ευρωπαϊκή Κοινότητα, καθώς και στον Πρωθυπουργό της Ελλάδας, κύριο Κωνσταντίνο Σημίτη και στον Υπουργό Εξωτερικών, κύριο Γεώργιο Παπανδρέου. Παρακαλούμε όλους τους Έλληνες να αντιδράσουν για την κλοπή της Ελληνικής ιστορίας και πολιτιστικής τους κληρονομιάς. **Εμείς, οι υπογράφωντες**, επιθυμώντας τόσο την εδραίωση της ειρήνης στην περιοχή των Βαλκανίων όσο και την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας, εγκρίνουμε την προσπάθεια της πρωτοβουλίας **Θέμις-Μακεδονία**, η οποία τεκμηριώνει ότι το όνομα, η ιστορία και η πολιτιστική κληρονομιά της Μακεδονίας είναι Ελληνικά και ότι το οριστικό όνομα του κράτους των Σκοπίων δεν πρέπει να περιέχει τον όρο «Μακεδονία» ή παράγωγά του. Πώς θα μπορούσαμε να δεχτούμε τον όρο «Μακεδονία» για εθνότητες που δεν έχουν καμμία σχέση με τον Ελληνισμό; Επομένως, εξουσιοδοτούμε τον Οργανισμό Θέμις-Μακεδονία να συμπεριλάβει γραπτώς τα ονόματά μας ως ένδειξη εγκρίσεως αυτής της αιτήσεως στην ιστοσελίδα www.greece.org/themis/macedonia/ Από τις Ηνωμένες Πολιτείες στείλτε ταχυδρομικώς τις αιτήσεις στην κάτωθι διεύθυνση: **THEMIS P.O. Box 2534 Bakersfield, CA 93303-2534 – USA** Από την Ελλάδα ταχυδρομήσετε τις αιτήσεις στην κάτωθι διεύθυνση: **THEMIS P.O. Box 80348 Piraeus T.K. 18510 – HELLAS** Επίσης, οι αιτήσεις μπορεί να σταλούν στην **Pan-Macedonian Association, USA** με Fax στον ακόλουθο αριθμό: **(Τηλεφωνικός Κωδικός για Αμερική) + (603) 742-0466**

«Ο τελευταίος Δείπνος του Μεγάλου Αλεξάνδρου». Πίνακας του Γάλλου ζωγράφου Pierre Peyrolle, με πολλούς μυστικούς συμβολισμούς.

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι ΧΧΧΙΙ

6 Ιουνίου 2003

Ανθρωπε, σήκω όρθιος [Αποκλειστική συνέντευξη του Ταρίκ Αλί] του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

«Ούτοι έφυν συνέχθιν αλλά συμφιλείν»

«Μα δεν γεννήθηκα για να συμερίζομαι το μίσος αλλά για να αγαπώ»

[Σοφοκλέους Αντιγόνη]

«Πες πως θέλεις μια επανάσταση
Καλύτερα να ξεκινήσουμε αμέσως
Σήκω λοιπόν όρθιος
Και βγες στο δρόμο»

[Από το τραγούδι «Power to the People», που έγραψε το 1971 ο Τζων Λέννον για τον Ταρίκ Αλί]

Η αμερικανική μήτρα του φονταμενταλισμού

Ο βετεράνος διανοούμενος συγγραφέας και πολιτικός ακτιβιστής Ταρίκ Αλί βρέθηκε στην Ελλάδα ξανά με την ευκαιρία της έκδοσης του τρίτου βιβλίου του στα ελληνικά, *Η Σύγκρουση των Φονταμενταλισμών: Σταυροφορίες, Τζιχάντ, Νεωτερικότητα* από τις εκδόσεις Άγρα, σε μετάφραση Σάββα Μιχαήλ.

Το βιβλίο του εξερευνά την ιστορία που προηγήθηκε των γεγονότων τις 11ης Σεπτεμβρίου 2001 και ασχολείται ευθέως με την πολιτική ιστορία του Ισλάμ, τους βασικούς του μύθους, την καταγωγή του, τον πολιτισμό του. Ο Αλί θεωρεί τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό ως την «μητέρα όλων των φονταμενταλισμών» γιατί συνδυάζει μεσσιανικές αντιλήψεις, αυτοκρατορική νοοτροπία και ασύλληπτη δύναμη πυρός. Πιστεύει πως οι ΗΠΑ έχουν «κατασκευάσει» ψυχολογικά τον «εχθρό» της ισλαμικής τρομοκρατίας και χρησιμοποιούν τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου ως μοχλό για να ξανασχεδιάσουν –μαζί με το Ισραήλ- τον παγκόσμιο χάρτη. Φοβάται, όμως, και τον ινδουϊστικό φονταμενταλισμό με το πυρηνικό του οπλοστάσιο, που έχει γίνει ιδιαίτερα επιθετικός.

Ηγετική φυσιογνωμία της εποχής των *sixties* ως φοιτητής, ο συγγραφέας επιμένει στην «κοσμική» προσέγγιση της ιστορίας και μέσω αυτής προσπαθεί να δώσει εξήγηση τόσο για την άνοδο του Ισλαμικού φονταμενταλισμού όσο και για τις σύγχρονες μορφές του Δυτικού νεο-ιμπεριαλισμού.

Το παρελθόν της οικογένειάς του και η πολιτική του δραστηριότητα έκαναν τον Ταρίκ Αλί πολύ γνωστό σε ολόκληρο τον κόσμο και οι πολλές του διασυνδέσεις και γνωριμίες έχουν πλουτίσει το συγγραφικό του έργο.

Συναντήσαμε τον Ταρίκ Αλί και μιλήσαμε μαζί του για την σημερινή σύγκρουση των φονταμενταλισμών και τα δεινά που επιφέρει στον κόσμο. Η παγκοσμιοποίηση είναι σ' ένα κρίσιμο σταυροδρόμι μεταξύ πολέμου και ειρήνης, μας είπε.

Άνθρωποι, σηκωθείτε όρθιοι και βγείτε στους δρόμους, προτείνει ο Πακιστανός συγγραφέας, χρησιμοποιώντας μια φράση του Τζων Λέννον, σε μια ανθρωπότητα παγιδευμένη ανάμεσα στην αμερικανική αυτοκρατορία και τον αντι-ιμπεριαλισμό των «τρελλών».

Λεωνίδας Αποσκήτης: Είναι η ανθρωπότητα παγιδευμένη σ' αυτή την περίφημη σύγκρουση Ανατολής-Δύσης; Είναι τόσο αναπόφευκτη όσο την περιέγραψε ο Χάντινγκτον;

Ταρίκ Αλί: Μόλις τώρα, όπως ξέρετε, κυκλοφόρησε το βιβλίο μου - γι' αυτό τον λόγο βρέθηκα άλλωστε και στην Ελλάδα- για την Σύγκρουση των Φονταμενταλισμών, όπου κάνω έντονη κριτική σ' αυτή την θεωρία. Κατά την γνώμη μου, αυτή η αναμέτρηση Ανατολής και Δύσης έχει να κάνει με την δυτική νεο-αποικιοκρατία και τα απελευθερωτικά κινήματα των λαών της Ανατολής. Οι λαοί της Ανατολής αισθάνθηκαν κάποια στιγμή νικημένοι και αυτό τους οδήγησε στους κόλπους του θρησκευτικού φονταμενταλισμού. Όμως αυτό δεν αφορά την πλειοψηφία των αραβικών λαών και ως εκ τούτου δεν είναι μια

πραγματική πολιτιστική σύγκρουση αλλά ένας πόλεμος που οργανώθηκε και διεξάγεται από την αμερικανική αυτοκρατορία για τα δικά της συμφέροντα και μόνον. Αντίθετα, στην πράξη λειτουργεί μια συνύπαρξη και η ανάγκη για μια αρμονική συνεργασία των πολιτισμών.

Λεωνίδας Αποσκήτης: Γιατί το τωρινό καθεστώς στις ΗΠΑ ήταν τόσο αποφασισμένο να διεξάγει αυτό τον πόλεμο;

Ταρίκ Αλί: Υπάρχουν τρεις βασικοί λόγοι. Ο πρώτος είναι ότι το Ιράκ, μια πλούσια πετρελαιοπαραγωγός χώρα, βρισκόταν εκτός αμερικανικού ελέγχου. Ο δεύτερος λόγος είναι το μέγεθος του ιρακινού στρατού ήταν η μόνη δύναμη που θα μπορούσε να απειλήσει το Μεγάλο Ισραήλ. Και τρίτον, υπάρχουν οι εσωτερικοί υπολογισμοί με τους φιλοσιωνιστές και τους Εβραίους. Οι Χριστιανοί φονταμενταλιστές στο Ρεπουμπλικανικό Κόμμα δεν κρύβουν την αταλάντευτη υποστήριξή τους σε κάθε Ισραηλινή φρικαλεότητα. Εξάλλου, η Παλαιά Διαθήκη ορίζει ότι η γη της Παλαιστίνης ανήκει στους Εβραίους. [σ.σ.: την στιγμή που τυπώνεται αυτή η συνέντευξη, στην τηλεόραση βλέπουμε διαδηλώσεις των Εβραίων στην Άκαμπα όπου συζητούν την ίδρυση του Παλαιστινιακού κράτους. Ένα πανώ γράφει: «Η γη αυτή είναι δική μας. Μας την έδωσε ο Οδηγός του Θεού, η Βίβλος»]

Λεωνίδας Αποσκήτης: Είναι καθοριστικός ο ρόλος αυτών των «αναγεννημένων Χριστιανών» γύρω από τον πρόεδρο Μπους σ' αυτές τις εξελίξεις;

Ταρίκ Αλί: Τελευταία υπάρχει μια αναγέννηση του θρησκευτικού φονταμενταλισμού στην Αμερική όπως και σε όλο τον κόσμο. Οι ΗΠΑ είναι η πιο θρησκευτική χώρα στην Δύση. Βλέπεις παντού δεκάδες προτεσταντικές σέκτες. Ο Αμερικανός πρόεδρος είναι ένας πρώην αλκοολικός που για να αποτοξινωθεί συνδέθηκε με το κίνημα των «αναγεννημένων Χριστιανών».

Υπάρχει αυτός ο ιμπεριαλιστικός μεσσιανικός πυρετός που είναι επικίνδυνος, είναι η «μητέρα όλων των φονταμενταλισμών», γιατί προβάλλεται από πολύ ισχυρούς ανθρώπους. Αλλά, στην ουσία, αυτό που γίνεται στο Ιράκ είναι μια κλασική αποικιοκρατική κατοχή. Το αναμειγνύουν οικονομικά με θρησκευτικά συμφέροντα είναι δευτερεύον για μένα. Εάν υπάρξει αντίσταση στο μοντέλο της αυτοκρατορίας, όλα αυτά θα καταρρεύσουν. Όλα θα γίνουν ευκολότερα. Μιλώ και για αντίσταση μέσα στην Αμερική.

Εάν υπήρχε, φερ' ειπείν, αντίσταση στην Βαγδάτη για μερικές εβδομάδες, η εικόνα του κόσμου που θάχαμε θα ήταν εντελώς διαφορετική. Πρώτα απ' όλα, ο Μπλαιρ θα είχε καταρρεύσει. Και υπήρχε η δυνατότητα να γίνει αντίσταση. Αλλά η διοίκηση του Μπάαθ δεν το αποφάσισε. Και αυτό δείχνει τον κυνισμό και τη διαφθορά που είχε το καθεστώς.

Λεωνίδας Αποσκήτης: Τι ρόλο έχει παίξει το φιλοϊσραηλινό λόμπυ και οι Εβραίοι των ΗΠΑ στην τάση αυτή για «σύγκρουση των πολιτισμών»;

Ταρίκ Αλί: Σίγουρα υπάρχει ένα σκληροπυρηνικό φιλοσιωνιστικό λόμπυ στην Αμερική που επηρεάζει αποφασιστικά το Κογκρέσσο και την Γερουσία των ΗΠΑ... Είναι μια πάρα πολύ ισχυρή επιρροή. Και ο μόνος τρόπος να διαρραγεί αυτή η σχέση ΗΠΑ-Ισραήλ είναι το τελευταίο να κάνει κάποια ενέργεια που να έρχεται σε σύγκρουση με τα συμφέροντα της «Αυτοκρατορίας» των Αμερικανών. Τότε θα συντριβούν οι προσπάθειες του λόμπυ. Αλλά δεν βλέπω κάτι τέτοιο να συμβαίνει εύκολα. Έτσι όπως είναι τα πράγματα, θα έχουμε ανθρώπους σαν τον Γούλφοβιτς, τον Περλ ή τον Ράμσφελντ που είναι πολύ συνδεδεμένοι με τους σιωνιστές –δρουν ως ακτιβιστές των εβραϊκών συμφερόντων- να επηρεάζουν τις αποφάσεις της αμερικανικής πολιτικής. Το ίδιο βλέπεις και με τον Γκάρνερ που προόριζαν για κυβερνήτη του Ιράκ. Είναι πολύ κοντά στο Ισραήλ.

Λεωνίδας Αποσκήτης: Νομίζω ότι ήταν φίλος και σύμβουλος του Σαρόν...

Ταρίκ Αλί: Ναι, βέβαια... οι σχέσεις μεταξύ της Ισραηλινής ηγεσίας και της Αμερικανικής εξουσίας δεν είναι απλώς φιλικές. Είναι στενά, άρρηκτα συνδεδεμένες...

Λεωνίδας Αποσκήτης: Η βάση αυτής της στενής συνεργασίας είναι μόνο οικονομική;

Ταρίκ Αλί: Πιστεύω ότι πέρα από θρησκευτικές -εβραϊκές ή χριστιανικές- ρίζες, πρωτεύοντα ρόλο παίζουν τα κοινά συμφέροντα. Από την στιγμή που το Ισραήλ νίκησε τα Αραβικά Έθνη στον πόλεμο των έξι ημερών, το 1967, οι Αμερικανοί το στηρίζουν ανεπιφύλακτα στην περιοχή της Μέσης Ανατολής. Ανεξάρτητα από το τι είδους κυβέρνηση έχει και τι πολιτικές ακρότητες διαπράττει.

Λεωνίδας Αποσκίτης: Όμως, αυτοί οι «αναγεννημένοι Χριστιανοί» εκφράζουν και θρησκευτικές προκαταλήψεις.

Ταρίκ Αλί: Ξέρω πολύ καλά τι γίνεται με αυτούς. Επηρεάζουν, όμως, μόνο το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα. Αλλά και οι Δημοκρατικοί πολιτεύονται με τον ίδιο ακριβώς τρόπο. Δεν είναι «αναγεννημένοι Χριστιανοί», πολλοί ΟΥΤΕ καν θρησκευονται. Ο Κλίντον, φερ' ειπείν, ήταν εξ ίσου φιλο-Ισραηλινός όπως και οι σημερινοί ηγέτες του Λευκού Οίκου. Δεν νομίζω ότι πρέπει να υπερβάλλουμε ως προς την θρησκευτική πλευρά της αμερικανικής πολιτικής.

Λεωνίδας Αποσκίτης: Δεν βρίσκετε, δηλαδή, να υπάρχει καμμία σύγκρουση γραμμών για το θέμα αυτό μέσα στο αμερικανικό κατεστημένο της πολιτικής;

Ταρίκ Αλί: Όχι, υπάρχει μια συνέχεια, μια σταθερή φιλοϊσραηλινή πολιτική των ΗΠΑ. Και η κυβέρνηση Μπους ακολουθεί αυτό το *mainstream* (κυριαρχούσα τάση) της αμερικανικής πολιτικής, αν και παίρνει κάποια περισσότερα ρίσκα. Γνωρίζω ότι υπάρχει μια παραδοσιακή γέφυρα μεταξύ των προτεσταντών της Αμερικής και των σιωνιστών, αλλά πιστεύω ότι η αμερικανική πολιτική βασίζεται μόνο στα συμφέροντά της... δεν είναι ιδεολογικοποιημένη... δρα μόνο κατά τα συμφέροντά της... Ο Κλίντον βομβάρδιζε συνεχώς το Ιράκ κάθε χρόνο... Τα ίδια και χειρότερα, λοιπόν.

Λεωνίδας Αποσκίτης: Μήπως, όμως, αυτά τα «κοινά συμφέροντα» υποκρύπτουν ένα Μεγάλο Σχέδιο του Σιωνισμού στην Μέση Ανατολή;

Ταρίκ Αλί: Ο σιωνισμός πάντα είχε τέτοια σχέδια στην περιοχή. Δεν είναι κάτι που με εκπλήσσει. Θέλει να γίνει ένα νέο Ισραήλ στο Ιράκ, θέλει να είναι φιλοσιωνιστικά όλα τα καθεστώτα στις αραβικές χώρες. Αυτά ήθελαν πάντα και μπορεί να τα πετύχουν.

Το Ισραήλ είναι ένα κράτος-«τέρας» στην Μέση Ανατολή. Είναι μια τεράστια πολεμική μηχανή. Έχει πυρηνικά και χημικά όπλα. Όλοι το γνωρίζουν, δεν είναι μυστικό πια. Συνεπώς, είναι απρόσβλητο στρατιωτικά.

Λεωνίδας Αποσκίτης: Το μείγμα θρησκευτικού μεσσιανισμού και τέτοιας στρατιωτικής ισχύος δεν σας τρομάζει;

Ταρίκ Αλί: Κοιτάξτε, όταν ιδρύθηκε το Ισραήλ, οι Σιωνιστές ηγέτες ήταν οι περισσότεροι άθεοι. Δεν πιστεύανε στον Θεό. Χρησιμοποιούσαν, όμως, τον Θεό. Σήμερα υπάρχει ένας θρησκευτικός φονταμενταλισμός. Οι φονταμενταλιστές αυτοί υπήρχαν από την αρχή. Σήμερα, όμως, είναι πιο ισχυροί. Τα κόμματα της θρησκευτικής δεξιότητας είναι πανίσχυροι ρυθμιστές στον σχηματισμό της κυβέρνησης του Ισραήλ. Υπάρχουν ακόμα, βέβαια, και οι άλλοι. Μοιράζονται, θάλαγα, την εξουσία. Όταν βλέπω, βέβαια, τις μεσαιωνικές φιγούρες των ραββίνων και των χασσιντίμ, τα φαντάσματα του ταλμουδικού σκοταδισμού, με τρομάζουν. Είναι μια πνιγερή ατμόσφαιρα.

Λεωνίδας Αποσκίτης: Σας άκουσα στην παρουσίαση του βιβλίου σας να λέτε κάτι πολύ ενδιαφέρον για τις ιστορικές ρίζες της σύγκρουσης Ανατολής-Δύσης. Είπατε ότι αν θέλει κανείς να καταλάβει καλύτερα αυτή την σύγκρουση πρέπει να επισκεφθεί την Ισπανία, ιδιαίτερα τον Νότο...

Ταρίκ Αλί: Ναι, γιατί στην Ισπανία είχε γίνει ένα μεγάλο ανακάτεμα των πολιτισμών: Ισλάμ, Χριστιανισμός, Ιουδαϊσμός. Μέχρι την στιγμή που η καθολική εκκλησία αποφάσισε να κατασκευάσει μια αμιγώς χριστιανική ευρωπαϊκή ταυτότητα. Έτσι άρχισαν οι διωγμοί και οι εξορίες όλων των άλλων. Το 1492 δημιουργήθηκε η ταυτότητα της Ευρώπης όπως την γνωρίζουμε σήμερα. Με το δίλημμα «ή δέχεστε τον Χριστιανισμό ή προτιμάτε την εξορία»

έδιωξαν τους Εβραίους. Οι ρίζες της εχθρότητας των ναζί προς τον εβραϊσμό βρίσκονται σ' αυτή την περίοδο. Αυτή ήταν η πρώτη «εθνική κάθαρση» που έγινε.

Λεωνίδας Αποσκήτης: Ο Μπιν Λάντεν στο «διάγγελμά» του μετά τις επιθέσεις στην Αμερική έκανε κάποιες νύξεις για την ήττα του Ισλάμ στην Ισπανία. Είναι τόσο σημαντικό αυτό το θέμα στον μουσουλμανικό κόσμο;

Ταρίκ Αλί: Όχι, δεν είναι τόσο βασικό γιατί πολλοί Μουσουλμάνοι το αγνοούν τελείως. Η ισλαμική ιστορία δεν διδάσκεται πολύ σωστά στον ισλαμικό κόσμο. Αλλά οι άνθρωποι που γνωρίζουν πώς ήταν αυτός ο πολιτισμός (του Ισλάμ) στην Ευρώπη και πώς κατέρρευσε, το θυμούνται...

Λεωνίδας Αποσκήτης: Υπάρχει ο Μπιν Λάντεν ή είναι δημιούργημα των μυστικών υπηρεσιών;

Ταρίκ Αλί: Υπάρχει. Δεν έχω καμιά αμφιβολία γι' αυτό. Η Αλ-Κάϊντα έκανε τις επιθέσεις στην Νέα Υόρκη. Έχω υπ' όψιν μου όλες τις «συνωμοσιολογικές θεωρίες» αλλά δεν τις δέχομαι. Εάν δεχτεί κανείς την θεωρία συνωμοσίας δεν μπορεί να εξηγήσει τι συμβαίνει στον κόσμο...

Λεωνίδας Αποσκήτης: Δεν μιλάω για μια «συνωμοσιολογική mega-θεωρία» που προσπαθεί να εξηγήσει την ιστορία... Μιλάω για την συγκεκριμένη ενέργεια. Έχουν αποκαλυφθεί τόσα για τον ρόλο διαφόρων υπηρεσιών. Υπάρχει και ένα βιβλίο του Τιερέ Μεϋσσάν για τις επιθέσεις στο Πεντάγωνο...

Ταρίκ Αλί: Το γνωρίζω. Υπάρχουν πολλά αναπάντητα ερωτήματα. Ο Μπιν Λάντεν, όμως, πήρε την ευθύνη γι' αυτές τις επιθέσεις. Βέβαια, οι Αμερικανοί χρησιμοποίησαν την Αλ-Κάϊντα. Το γεγονός αυτό δεν σημαίνει και ότι το οργάνωσαν οι ίδιοι... Η Αλ-Κάϊντα είναι ο αντι-ιμπεριαλισμός των «τρελλών». Το πρόβλημα είναι ότι με την κατοχή του Ιράκ και με την συνεχιζόμενη κατοχή της Παλαιστίνης, θα πληθαίνουν οι τάξεις της από νέους απελτισμένους Μουσουλμάνους που θα λένε: θέλουμε να πολεμήσουμε τους σιωνιστές και όσους τους υποστηρίζουν και αυτοί είναι οι μόνοι που τους πολεμάνε.

Λεωνίδας Αποσκήτης: Άρα έχουν δίκιο οι Αμερικανοί που θεωρούν μεγάλη απειλή την Αλ-Κάϊντα ή την διογκώνουν γιατί κάτι τέτοιο εξυπηρετεί τα σχέδιά τους;

Ταρίκ Αλί: Δεν πιστεύω στον μύθο της Αλ-Κάϊντα, ούτε όμως πιστεύω ότι είναι κατασκευάσμα των μυστικών υπηρεσιών. Είναι ένα ανεξάρτητο Ισλαμικό δίκτυο. Οι Αμερικανοί χρησιμοποιούν τον μύθο της για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντά τους και τα συμφέροντα του Ισραήλ. Δεν μπορεί να απειλήσει πραγματικά την αμερικανική αυτοκρατορία. Φυσικά κάθε οργάνωση που έχει την δυνατότητα να ρίξει μια βόμβα μπορεί να δημιουργήσει προσωρινά χάος. Αλλά η Αλ-Κάϊντα δεν έχει μέχρι σήμερα διατυπώσει κανένα συνολικό «τελεσίγραφο» απέναντι στις ΗΠΑ. Και δεν έχει την δυνατότητα για κάτι τέτοιο!

Λεωνίδας Αποσκήτης: Χρησιμοποίησαν και τον Σαντάμ;...

Ταρίκ Αλί: Φυσικά. Χρησιμοποιούν κατά καιρούς όποιους εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους. Ο ρόλος των μυστικών υπηρεσιών και όλων των σκοτεινών μηχανισμών είναι το πρόβλημα στις δυτικού τύπου δημοκρατίες σήμερα. Έχει να κάνει με την λειτουργία του καπιταλισμού. Υπάρχει μια κατάσταση στην Δύση που ισοπεδώνει την δημοκρατική λειτουργία των πολιτικών κομμάτων. Το βλέπετε και στην Ελλάδα. Δεν υπάρχει καμιά διαφορά μεταξύ δεξιάς-κέντρου-αριστεράς.

Λεωνίδας Αποσκήτης: Φοβάστε ότι αυτή η υποβάθμιση της δημοκρατίας και τα ανησυχητικά φαινόμενα αυστηρών νομοθεσιών στις ΗΠΑ μπορούν να οδηγήσουν την χώρα αυτή σε έναν αμερικανικού τύπου ολοκληρωτισμό;

Ταρίκ Αλί: Δεν το νομίζω. Η διαφορά μεταξύ Ρεπουμπλικανών και Δημοκρατικών είναι πάντα σχεδόν ανύπαρκτη. Και αυτή την δημοκρατία ξέρουν. Τους εξυπηρετεί πολύ καλά. Η Αμερική έτσι λειτουργεί. Είναι πάντα η πλουτοκρατία που κυβερνάει.

Μέτρα ανάλογα με τις πρόσφατες αντιδημοκρατικές νομοθεσίες, όπως η PATRIOT ACT I και II έχουν ληφθεί και στο παρελθόν. Σας θυμίζω την ESPIONNAGE ACT TO 1917, με την οποία διώχτηκαν πολλοί Αμερικανοί πολίτες. Ή τις διώξεις του Μακκαρθισμού. Άρα έχουν ξαναγίνει στην αμερικανική πολιτική τέτοια παρατράγουδα. Και θα συνιστούσα στους αναλυτές να μην στέκονται τόσο πολύ στα ειδικά χαρακτηριστικά του προέδρου Μπους και των συνεργατών του. Είναι κι αυτοί μια άλλη εκδοχή μέσα στα πλαίσια της έκφρασης του αμερικανικού κατεστημένου: της αμερικανικής Αυτοκρατορίας...

Η αντίληψη της «αυτοκρατορίας» ενδημεί εδώ και πολύ καιρό στην αμερικανική πολιτική. Αυτό που μας ξενίζει τώρα είναι ότι έχουν προχωρήσει στην κατοχή μιας χώρας και απειλούν με κατάληψη και άλλες. Βέβαια, αυτό είναι κάτι τρομερό που πρέπει να το καταγγείλουμε και να πολεμήσουμε για να το αποτρέψουμε, αλλά οι Αμερικανοί το έχουν ξανακάνει στο παρελθόν. Στο Βιετνάμ, στην Λατινική Αμερική και αλλού.

Λεωνίδας Αποσκήτης: Ναι, όμως σήμερα υπάρχει μια «εξωτική» πολεμική τεχνολογία και «έξυπνα» όπλα στα χέρια των Αμερικανών. Αυτό δεν δημιουργεί μια Οργουελική πραγματικότητα χωρίς προηγούμενο;

Ταρίκ Αλί: Μα, αυτή η πρωτοπορία των Αμερικανών στην χρήση όπλων μαζικής καταστροφής υπήρξε και στο τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Είχαν την ατομική βόμβα την οποία χρησιμοποίησαν στην Ιαπωνία. Επομένως, η τεχνολογική υπεροχή των ΗΠΑ δεν είναι κάτι που μας ξαφνιάζει, το θέμα είναι αν θα υπάρξει αντίσταση.... Εάν η ηγεσία του Μπάαθ αποφάσιζε ν' αντισταθεί στην Βαγδάτη, θα μπορούσε να κρατήσει την πόλη για δύο μήνες. Αυτό το πιστεύουν πολλοί στρατιωτικοί αναλυτές. Κάτι τέτοιο θα ανέτρεπε την πολιτική κατάσταση συνολικά...

Λεωνίδας Αποσκήτης: Γιατί πιστεύετε ότι δεν το έκαναν; Έχουν ακουστεί διάφορες θεωρίες.

Ταρίκ Αλί: Τα έχω ακούσει όλα αυτά. Το ένστικτό μου, όμως, μου λέει ότι συμβαίνει κάτι απλό. Οι ηγέτες του Μπάαθ έχουν εξαγορασθεί. Πληρώθηκαν και παρέδωσαν την Βαγδάτη.

Λεωνίδας Αποσκήτης: Συμπεραίνω από τα παραπάνω ότι δεν φοβάστε την θεωρία που ισχυρίζεται ότι οδεύουμε προς έναν παγκόσμιο ολοκληρωτισμό; Ως προς την Μέση Ανατολή, όμως, πιστεύετε ότι το μέλλον της μπορεί να είναι δημοκρατικό;

Ταρίκ Αλί: Οι Αμερικανοί δεν πρόκειται από μόνοι τους να φέρουν την δημοκρατία. Ελέγχουν μεγάλα τμήματα της Μέσης Ανατολής μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο οπότε, αν το ήθελαν, θα το είχαν κάνει.

Είχαν στην διάθεσή τους μισόν αιώνα για να εισάγουν την δημοκρατία στην Σαουδική Αραβία. Στις πετρελαιοπαραγωγές χώρες, όσο διαρκεί η σημερινή κατάσταση, δεν πρόκειται ποτέ να δούμε δημοκρατία. Ο μόνος δρόμος για δημοκρατία στην Μέση Ανατολή είναι να υπάρξει μια επανάσταση από τα κάτω.

Λεωνίδας Αποσκήτης: Τι βλέπετε για το μέλλον της Σαουδικής Αραβίας; Είναι δυσοίωνο;

Ταρίκ Αλί: Η Σαουδική Αραβία ακροβατεί. Το πρόβλημα για τους Αμερικανούς είναι αυτό: Αν γίνουν εκλογές, τώρα, στην Σαουδική Αραβία το πιο πιθανό είναι να τις κερδίσουν οι Ισλαμιστές, οι υποστηρικτές του Μπιν Λάντεν, και αυτό δεν το θέλουν με τίποτα. Συνεπώς προτιμούν να συνεχίσουν να συνεργάζονται με το σημερινό καθεστώς.

Λεωνίδας Αποσκήτης: Υπό ποιες προϋποθέσεις πιστεύετε ότι στο Ισλάμ μπορεί να υπάρξει ένα μεταρρυθμιστικό κίνημα, μια ανανέωση;

Ταρίκ Αλί: Δεν βλέπω τέτοια σημάδια. Πιστεύω ότι πολλοί πολιτικοί που αναφέρονται στο Ισλάμ απλώς το χρησιμοποιούν. Αλλά η προοπτική μιας μεταρρύθμισης στο Ισλάμ είναι μακρινή. Το μόνο μέρος όπου μπορεί να υπάρξει μια τέτοια αναμέτρηση είναι στην Περσία επειδή οι περισσότεροι πολίτες αυτής της χώρας έχουν υποστεί για καιρό την δικτατορία των

μουλλάδων και την μισούν.

Αυτό είναι πολύ επικίνδυνο γιατί ένα μεγάλο τμήμα του πληθυσμού είναι πολύ απελπισμένο και είναι ικανό να δεχθεί ο,τιδήποτε προκειμένου να απαλλαγεί από τους μουλλάδες. Οπότε μπορεί να έχουμε μια αντι-κληρική επανάσταση στο Ιράν που, ίσως, θα μπορούσε να ανανεώσει το Ισλάμ.

Λεωνίδας Αποσκίτης: Είναι το Ιράν ένας πιθανός επόμενος στόχος της αμερικανικής επιθετικής πολιτικής;

Ταρίκ Αλί: Ο,τιδήποτε είναι πιθανό. Οι Αμερικανοί είναι ικανοί να καταλάβουν κι άλλες χώρες. Όλα θα εξαρτηθούν από το τι θα συμβεί στο Ιράκ την επόμενη περίοδο. Αν υπάρξει αντίσταση και εγκλωβιστούν εκεί μέσα, θα γίνουν αναγκαστικά πιο προσεκτικοί. Γι' αυτό οι Αμερικανοί ασκούν πολύ μεγάλη πίεση στο Ιράν ώστε να μην βοηθήσει τους Ιρακινούς Σίιτες. Είναι τέτοια η πίεση -ψυχολογική και στρατιωτική- που ασκούν ώστε οι Ιρανοί έχουν τρομοκρατηθεί. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της κατοχής του Ιράκ. Όλες οι γειτονικές χώρες έχουν φοβηθεί και πιθανόν να παραδοθούν στις απαιτήσεις της αμερικανικής πολιτικής χωρίς να χρειαστεί να εισβάλλουν οι Αμερικανοί.

Λεωνίδας Αποσκίτης: Ας φύγουμε από την Μέση Ανατολή και ας πάμε στην χώρα σας, το Πακιστάν. Υπάρχει εκεί ο κίνδυνος μια σύγκρουση των φονταμενταλισμών να αποσταθεροποιήσει την παγκόσμια ειρήνη;

Ταρίκ Αλί: Στο Πακιστάν ουσιαστικά υπάρχει στρατιωτική κατοχή των Αμερικανών. Δεν υπάρχει αντιπολίτευση. Όλα τα μεγάλα πολιτικά κόμματα είναι φιλο-αμερικανικά εκτός από τα θρησκευτικά. Ο λαός είναι χωρίς ηγεσία. Η Αλ-Κάιντα έχει σε πολλές περιοχές την υποστήριξη του ντόπιου πληθυσμού. Η ισχυρότερη βάση της Αλ-Κάιντα είναι σήμερα στο Πακιστάν, μετά τον πόλεμο του Αφγανιστάν.

Πιστεύω ότι ο Ινδουϊστικός φονταμενταλισμός θέτει έναν πραγματικό κίνδυνο για την περιοχή. Έχει δημιουργηθεί μια κατάσταση σ' αυτές τις δύο χώρες που είναι ο χειρότερος δυνατός συνδυασμός. Υπάρχει μια αναζωπύρωση του θρησκευτικού φανατισμού και μια πολιτική οικονομικού νεοφιλελευθερισμού. Σαν αποτέλεσμα, οι μεγάλες φτωχές μάζες νοιώθουν ότι το κράτος τις έχει εγκαταλείψει και στρέφονται αναγκαστικά προς το καταφύγιο της θρησκείας.

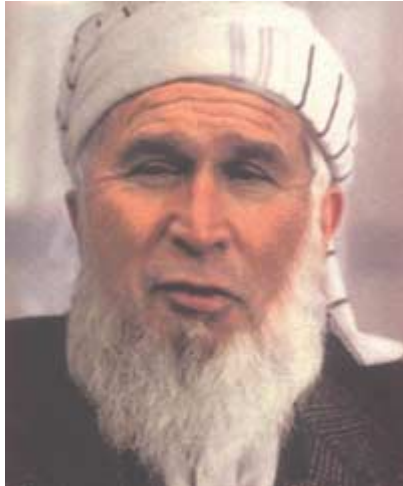
Οι Ινδουϊστικές φονταμενταλιστικές οργανώσεις έχουν ξεκινήσει μεγάλα πογκρόμ. Σφάζουν χιλιάδες Μουσουλμάνους ενώ η αστυνομία παρακολουθεί απαθής. Και ο Ινδός πρωθυπουργός που τα επιτρέπει όλα αυτά και τα υποστηρίζει εκλέχθηκε με μεγάλη πλειοψηφία. Εκεί είναι το πραγματικό πρόβλημα. Αυτά συμβαίνουν μετά τις τελευταίες εκλογές όπου πήρε την πλειοψηφία το αμιγώς Ινδουϊστικό κίνημα.

Συνεργάζονται σε έναν βαθμό και με το Ισραήλ διότι έχουν έναν κοινό εχθρό, το Ισλάμ. Είναι φιλοαμερικανικό αλλά ήταν κατά του πολέμου στο Ιράκ. Τόσο η Ινδία όσο και το Πακιστάν είναι χώρες που έχουν πυρηνικά όπλα και κατά βάθος δεν ήθελαν τον πόλεμο κατά του Ιράκ με το πρόσχημα των όπλων μαζικής καταστροφής. Φοβάμαι ότι αν υπάρξει πόλεμος μεταξύ Ινδίας και Πακιστάν, θα μπουν στον πειρασμό να χρησιμοποιήσουν αυτά τα πυρηνικά όπλα...

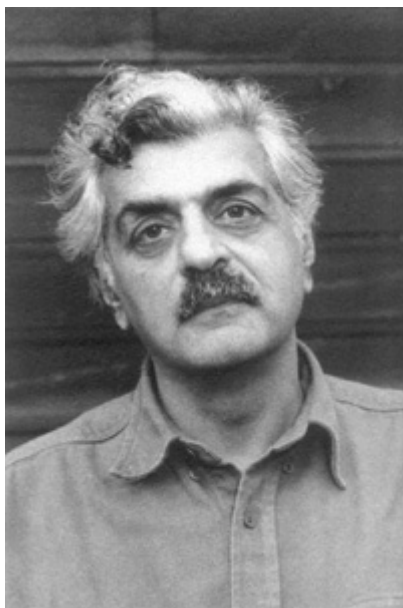
Αυτή την στιγμή η περιοχή βρίσκεται σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Ή θα ακολουθήσει τον δρόμο του διαλόγου και των ειρηνικών συμφωνιών ή θα εμπλακεί σε πόλεμο. Δεν υπάρχει τρίτος δρόμος.

Λεωνίδας Αποσκίτης: Μήπως αυτή η κατάσταση αφορά ολόκληρη την παγκοσμιοποίηση; Είναι σε ένα σταυροδρόμι μεταξύ πολέμου και ειρήνης. Η σημερινή πολιτική της Αμερικής προωθεί περισσότερο το σενάριο του πολέμου;

Ταρίκ Αλί: Ναι, γι' αυτό χρειαζόμαστε μαζικά κινήματα μέσα στην Αμερική για να αποτραπεί αυτός ο κίνδυνος. Αλλά χρειάζεται να μετασηματιστεί το υπάρχον αντιπολεμικό κίνημα σε ένα παγκόσμιο αντι-ιμπεριαλιστικό κίνημα. Είδαμε ότι οι ειρηνιστικές διαδηλώσεις ξεφούσκωσαν γρήγορα μόλις ξεκίνησε ο πόλεμος. Γι' αυτό χρειαζόμαστε οράματα και θέσεις σε κάθε ζήτημα που θέτει η παγκοσμιοποίηση.

Ο Τζωρτζ Μπους-Λάντεν. Έξυπνο φωτομοντάζ από το εξώφυλλο του βιβλίου του Ταρίκ Αλί που συμβολίζει τα κοινά χαρακτηριστικά των «μουλάδων» Ανατολής και Δύσης. Το βιβλίο του δείχνει ότι οι σκληρότεροι επικριτές του φονταμενταλισμού είναι συχνά εκείνοι που επιδεικνύουν έναν αντίπαλο φονταμενταλισμό. Όπως έγραψε ο **Χρήστος Γιανναράς** στην *Καθημερινή*, η Αμερική «μια κοινωνία με κορυφαία επιτεύγματα επιστημονικής και τεχνολογικής πρωτοπορίας», έχει γίνει η μήτρα του φονταμενταλισμού. «Καυχάται ο ίδιος ο πρόεδρος ότι ανήκει στους «αναγεννημένους» (born-again) Χριστιανούς. Η «αναγέννηση» και ριζική «μεταστροφή» του (conversion) τον έσωσε από τον αλκοολισμό και τον έκλυτο βίο. Με την εκλογή του η ισχυρή κοινωνική μερίδα των «Ευαγγελιστών», και ειδικά των «φονταμενταλιστών», πήρε την ρεβάνς μετά τα σεξουαλικά έκτροπα του προηγούμενου προέδρου Κλίντον. Όπως είναι γνωστό, fundamental στα αγγλικά σημαίνει το θεμελιώδες, το πρωταρχικό και ουσιώδες μιας άποψης ή θεωρίας. Προτού να γίνει πασίγνωστος στις μέρες μας ο φονταμενταλισμός με αφορμή τους Μουσουλμάνους, οι Προτεστάντες στην Αμερική, από τον 19ο κιόλας αιώνα, περιέφεραν με καύχηση αυτό το όνομα. Πρέπει να ακούσει κανείς «ευαγγελιστές» ιεροκήρυκες στην αμερικανική τηλεόραση, συνήθως Κυριακή πρωί, κορυφαίους του φονταμενταλισμού (κάποιοι από αυτούς αναφέρονται στον Τύπο ως προσωπικοί φίλοι του προέδρου Μπους). Ακόμα και ο μέσης νοημοσύνης τηλεθεατής μένει ενεδός με τις παιδαριώδεις αφέλειες, τα δογματικά κλισέ, την μικρόνοια των «επιχειρημάτων», την βάνουση αχρήστευση της λογικής και της κριτικής σκέψης».

Ο Ταρίκ Αλί, πακιστανικής καταγωγής στοχαστής, που ανατέμνει την σύγκρουση Ισλαμικού και Δυτικού φονταμενταλισμού, έχει γίνει μία από τις σημαντικότερες διεθνείς φωνές του κινήματος κατά της παγκοσμιοποίησης. Για τον κόσμο στον οποίο ζούμε σήμερα, λέει ο Ταρίκ Αλί: «ασυντόνιστος με τον αγνό ανθρωπισμό και την κοινωνική συμπόνοια που απαιτούν οι διαδηλωτές κατά της παγκοσμιοποίησης»... Επτά εκατομμύρια παιδιά πεθαίνουν κάθε χρόνο λόγω του χρέους των χωρών τους... Λόγω της ασυδοσίας του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου ...η Βολιβία πήρε εντολή να ιδιωτικοποιήσει το νερό της... Απαγορεύθηκε στους φτωχούς να μαζεύουν καν το νερό της βροχής... Οι λογαριασμοί έγιναν απαγορευτικοί... Η κατάσταση στην Αφρική ίδια και χειρότερη... Η Σενεγάλη πήρε εντολή από τους «μουλάδες» της παγκοσμιοποίησης –τους Διεθνείς οργανισμούς που ελέγχουν οι Αμερικανοί- να εγκαταλείψει την εδαφική της κυριαρχία στα χωρικά της ύδατα... Οι θάλασσες από τις οποίες αντλούσαν τα προς το ζην οι ψαράδες της Αφρικής έχουν γίνει απαγορευμένες.. Τα δάση του Αμαζονίου θα γίνουν απρόσιτα για τους κατοίκους τους... Αυτά όλα γεννάνε την απόγνωση και το μίσος που αναρρωτιούνται οι Αμερικανοί από πού προέρχεται; Όταν οι φτωχοί υποχρεώνονται να πίνουν ακάθαρμο νερό και να πεθαίνουν... τότε δεν μπορεί «επτακόσιοι διανοούμενοι να προσκυνούν ένα πετρελαιοφόρο τάνκερ», όπως θα έλεγε ο Μπέρτολ Μπρεχτ...

Χαρακτηριστικό Ιρακινό σκίτσο για την σύγκρουση των Πολιτισμών. Δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα *Al Quds al-Arabi*, του Λονδίνου.

Ο περιβόητος Σάμιουελ Χάντινγκτον, ο «προφήτης» του Πολέμου των Πολιτισμών.

Υπάρχουν δύο βασικά σημεία που πρέπει να υπογραμμιστούν απαντώντας στον Χάντινγκτον και στους πολεμοκάπηλους, λέει ο Ταρίκ Αλί. Πρώτον, ο κόσμος του Ισλάμ δεν ήταν μονολιθικός επί χίλια χρόνια και πάνω. Δεύτερον, μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, οι ΗΠΑ υποστήριξαν τα πιο αντιδραστικά στοιχεία σαν ανάχωμα ενάντια στον κομμουνισμό ή τον εθνικισμό. Σήμερα οι θρησκευτικές αναβιώσεις έχουν ανθήσει επειδή **όλες οι άλλες διέξοδοι έχουν σφραγιστεί από την μητέρα όλων των φονταμενταλισμών: τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό...**

Πασαβάρ, Πακιστάν: διαδήλωση υπέρ της Αλ-Κάϊντα. Οι πυρηνικές ερημιές της Νότιας Ασίας. Στο 3ο μέρος του βιβλίου, ο Ταρίκ Αλί μας περιδιαβάζει στην περιπέτεια του Πακιστάν. Είναι η πατρίδα του, μεγάλωσε στην Λαχώρη. Η οικογένειά του προερχόταν από το Παντζάμπ (Πενταποταμία) κοντά στην αρχαία πόλη Τάξιλα. Ήταν γαιοκτήμονες που ανακατεύονταν και στην πολιτική. Το Πακιστάν ιδρύθηκε το 1947, λίγο πριν το Ισραήλ. Υπάρχουν πολλές ομοιότητες στα δύο κράτη. Η αρχική τους ηγεσία ήταν εκκοσμικευμένοι εθνικιστές. Σήμερα κλυδωνίζονται και τα δύο από τον φονταμενταλισμό. Και τα δύο διαθέτουν πυρηνικά... Στο Αφγανιστάν η κατάσταση είναι ενδογενώς ασταθής. Οι πόλεμοι επικράτησης των παλιών πολεμάρχων έχουν ήδη αρχίσει. Όσο για το Κασμίρ, «μόνο ο άνεμος του θανάτου φυσάει» εκεί. Οι ομορφιές της άνοιξης και του καλοκαιριού περνούν απαρατήρητες στην σκιά των πυρηνικών πυραύλων. Οι στρατοί της Ινδίας και του Πακιστάν συγκαταλέγονται στους καλύτερους του κόσμου...

Η αντίσταση στο Ιράκ έχει αρχίσει. Καθημερινά νέοι Αμερικανοί στρατιώτες προστίθενται στις απώλειες της κατοχής των ΗΠΑ. Για το πού πηγαίνει η παγκοσμιοποίηση, όλα θα εξαρτηθούν σε μεγάλο βαθμό από την αντίσταση που θα υπάρξει στο Ιράκ, πιστεύει ο Ταρίκ Αλί.

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXXIII

13 Ιουνίου 2003

Κατάσταση Πολιορκίας

του Λεωνίδα Χ. Αποσκίτη

Θέλουμε μια γενιά οργισμένη
Να οργώσει τον ουρανό
Να ανατινάξει την ιστορία
Να ανατινάξει τις σκέψεις μας
Θέλουμε μια νέα γενιά
Που τα λάθη δεν συγχωρεί
Που δεν σκύβει το κεφάλι
Θέλουμε μια γενιά γιγάντων

[Στίχοι του μεγάλου Σύριου ποιητή Νιζάρ Καμπανί, την ποίηση του οποίου τραγουδούσε η αγαπημένη τραγουδίστρια των Αράβων, η Ουμ Κουλσούμ]

Εντολή Θεού;...

Η κατάσταση στην Μέση Ανατολή, από το κατεχόμενο Ιράκ μέχρι την κατεχόμενη Παλαιστίνη, κινδυνεύει να ξεφύγει από κάθε έλεγχο. Οι προβοκάτσιες των Ισραηλινών, όπως η απόπειρα δολοφονίας του Αμπντέλ Αζίζ Ραντίζι, πολιτικού ηγέτη της Χαμάς, κατάφεραν να γκρεμίσουν τις κάποιες ελπιδοφόρες κινήσεις των τελευταίων εβδομάδων. Αμερικανοί και Ισραηλινοί κατηγορούν την «ανεξέλεγκτη παλαιστινιακή τρομοκρατία» αγνοώντας την πραγματικότητα που βλέπουμε εμείς όλοι οι άλλοι: ότι το Ισραήλ τροφοδοτεί με την πολιτική του την βία. «Δεν ήταν δύσκολο να φαντασθεί κανείς», γράφει ακόμα και η συντηρητική *Washington Post*, «τις πιθανές συνέπειες της απόπειρας του Ισραήλ να δολοφονήσει τον Ραντίζι»...

Η αλήθεια που κρύβουν τα ελεγχόμενα ΜΜΕ είναι ότι, παρ' όλους τους θεατρινισμούς του Μπους και του Σαρόν στην Άκαμπα, οι Εβραίοι και οι Ευαγγελιστές στις ΗΠΑ είχαν ήδη απορρίψει το σχέδιο ειρήνευσης στην Μέση Ανατολή που παρουσιάζεται ως «Οδικός Χάρτης».

Σύμφωνα με τους *Washington Times*, προσφάτως πραγματοποιήθηκε σύσκεψη των Χριστιανο-Σιωνιστών όπου αποφασίστηκε ότι «η δημιουργία Παλαιστινιακού κράτους είναι παραβίαση της θελήσεως του Θεού που συμφωνήθηκε με το Ισραήλ πριν 4.000 χρόνια».

Εικόνες από το Ιράκ

Δεν είναι τυχαία αυτή η ένταση της Ισραηλινής επιθετικότητας μετά την πτώση του Ιρακινού καθεστώτος. Μια μεγάλη πηγή στήριξης του αγώνα των Παλαιστινίων έχει χαθεί. Και μια άλλη –η Συρία– έχει αναγκαστικά στερέψει. Για το μέλλον της περιοχής πολλά θα εξαρτηθούν από το τι μέλλει γενέσθαι στο Ιράκ.

Μιλήσαμε γι' αυτό με την Κυπρία σκηνοθέτιδα, κ. **Θέκλα Κίττου**, που βρέθηκε στην Βαγδάτη κατά την αμερικανική εισβολή για **τα γυρίσματα μιας ταινίας-ντοκυμανταίρ για την «Σύγκρουση των Πολιτισμών»**. Η παραγωγή αυτή επιχορηγείται από το **Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου**, την **ΕΡΤ** και φορείς της **Κυπριακής Δημοκρατίας**.

Λεωνίδας Αποσκίτης: Κυρία Κίττου, πώς βρεθήκατε στο Ιράκ;

Θέκλα Κίττου: Με την έναρξη του πολέμου και κάτω από τον προβληματισμό για τα αίτιά του, εγώ και οι συνεργάτες μου σκεφθήκαμε να κάνουμε ένα ντοκυμανταίρ μεγάλου μήκους με θέμα αυτό που αναφέρεται πλέον ως «Σύγκρουση των Πολιτισμών». Μου φάνηκε ότι η

επίθεση κατά του Ιράκ ήταν το αποκορύφωμα και η συμπύκνωση αυτής της θεωρίας. Γιατί ήταν ο πλέον παράλογος των πολέμων που είχαμε δει τα τελευταία χρόνια. Όπως ξέρεις, και οι ίδιοι πλέον παραδέχονται ότι έλεγαν ψέματα για τα όπλα του Σαντάμ.

Προσωρινός τίτλος του ντοκουμανταίρ είναι «*Ο μικρός Αλί και η Σύγκρουση των Πολιτισμών*». Βρισκόμαστε στην φάση της διερεύνησης του θέματος και της προετοιμασίας των γυρισμάτων. Το ταξίδι στο Ιράκ έγινε άμεσα για να μην χαθεί η ευκαιρία γι' αυτό το ζωντανό οπτικό υλικό. Το σχέδιό μου είναι, μέσα από μια μελέτη του θέματος, από πηγές γραπτές και οπτικοακουστικές και επιτόπια έρευνα στην Μέση Ανατολή, που είναι το βασικό θέατρο της «Σύγκρουσης των Πολιτισμών», αλλά και με έρευνα στην Ευρώπη και την Αμερική να μπορέσουμε να απαντήσουμε στο ερώτημα «είναι όντως μοιραία η σύγκρουση των πολιτισμών;». Ή μήπως είναι θέμα πολιτικής διαχείρισης το τι πρόκειται να επακολουθήσει.

Λ. Α.: Πώς δικαιολογείται το ελληνικό ενδιαφέρον γι' αυτό το ζήτημα;

Θ. Κ.: Το ερώτημα αυτό είναι αρχαιότατο. Η έννοια της έριδας ή της φιλοπότητος και η επιλογή ανάμεσα σ' αυτές τις δύο καταστάσεις διατρέχει όλη την ελληνική φιλοσοφία και την ελληνική τραγωδία. Απάντηση σ' αυτό δίνει συμπυκνωμένα η Αντιγόνη με την γνωστή φράση: «*Ούτοι έφυν συνέχθειν αλλά συμφιλείν*» («*Μα δεν γεννήθηκα για να συμμαρίζομαι το μίσος αλλά για να αγαπώ*»).

Στον δε Αγαμέμνονα θυμόμαστε ότι η Αθηνά λέει ότι «*αυτός ο κύκλος αίματος πρέπει να τελειώσει γιατί θα καταστραφείτε και οι δύο*». Και τους καλεί να δημιουργήσουν ένα είδος «*Ηνωμένων Εθνών*». Ο ελληνικός πολιτισμός έδωσε την απάντηση, που ολοκληρώθηκε στην συνέχεια και με το κήρυγμα του Χριστού, ότι δεν είναι μοιραία η σύγκρουση με τον άλλο πολιτισμό αλλά είναι θέμα επιλογής και απόφασης ποιον δρόμο θα ακολουθήσεις. Και αυτό συμβαίνει σήμερα στην Μέση Ανατολή.

Όταν, λοιπόν, ο Αλέξανδρος πήγε να κατακτήσει, παρ' όλο που συγκρούστηκε αναγκαστικά με τους άλλους πολιτισμούς, οδήγησε τελικά τον δρόμο αλλού. Υπάρχει ο όρκος της Ώπηδος και τα απτά παραδείγματα ότι αντιμετώπισε ισότιμα τους διαφορετικούς πολιτισμούς. Αυτή η έπαρση, αυτή η οίηση ότι κάποιος είναι οι φορείς του καλού οδηγεί από μόνη της στο κακό...

Αυτή η μανιχαϊστική λογική χαρακτηρίζει την αμερικανική δράση. Αυτό το βλέπεις και στον αμερικανικό κινηματογράφο σήμερα.

Λ.Α.: Ποια είναι η στάση του λαού του Ιράκ;

Θ. Κ.: Είναι εντυπωσιακή η σχέση που έχουν οι Ιρακινοί με τις πόλεις τους, μια σχέση που δεν έχουμε πια στην Δύση. Αισθάνονται πολύ υπερήφανοι που είναι Ιρακινοί και έχουν βαθύ το αίσθημα της νοσταλγίας για την πατρίδα τους και την πόλη τους.

Το άλλο που με εντυπωσίασε είναι ότι όλες οι πόλεις έχουν Πανεπιστήμιο. Δεν υπάρχει πόλη –μικρή ή μεγάλη– χωρίς Πανεπιστήμιο και Πανεπιστήμιο χωρίς σχολή Καλών Τεχνών, Θεάτρου, Ζωγραφικής, Τηλεόρασης, Κινηματογράφου και Ιστορίας της Τέχνης. Περιλαμβάνονται όλα, ενώ σ' εμάς αυτό συμβαίνει μόνο στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Σε κάθε δε σχολή υπάρχει το μάθημα «Φιλοσοφία του Πολιτισμού» και «Φιλοσοφία της Θρησκείας». Αυτό μου έκανε φοβερή εντύπωση.

Έχουν πολύ υψηλό μορφωτικό επίπεδο. Αναλφαβητισμός ουσιαστικά δεν υπάρχει. Ακόμα κι οι σκηνίτες μέσα στην έρημο γνωρίζουν γραφή και ανάγνωση. Έχουν συνείδηση της ιστορίας και του πολιτισμού τους αλλά και της αρχαιότητάς τους.

Όλοι οι Αμερικανοί, που τους πήρα συνεντεύξεις, μου έλεγαν ότι ήρθαν στο Ιράκ για να «τους απελευθερώσουν» και να «τους μορφώσουν». Οι Ιρακινοί που το άκουγαν γέλαγαν. «*Όσον αφορά την μόρφωση και την παιδεία, δεν υστερούμε καθόλου*», έλεγαν. «*Υστερούμε όμως στην τεχνολογία. Αλλά τους απαντούμε ότι αυτοί στερούνται παιδείας και κουλτούρας. Οι Αμερικανοί μοιάζουν με κάποιον που είναι μυώδης (αυτό είναι η τεχνολογία), αλλά είναι*

αμόρφωτος».

Λ.Α.: Δείχνουν διάθεση να αντισταθούν;

Θ. Κ.: Πιστεύω ότι η πρώτη αντίσταση αυτού του λαού πρέπει να είναι στο μορφωτικό και στο πολιτιστικό επίπεδο. Η αντίσταση αυτή υπάρχει σε όλους τους Ιρακινούς, ακόμα και σ' αυτούς που έχουν φιλοδυτικά αισθήματα και θέλουν να εκσυγχρονισθούν. Θεωρούν ότι εκπροσωπούν έναν ανώτερο πολιτισμό.

Στο βιβλίο του *Η Μεγάλη Σκακιέρα*, ο Μπρεζίνσκι λέει ότι βασική προϋπόθεση για μια Αυτοκρατορία είναι να πείσει τους υπηκόους της ότι είναι ανώτερος ο πολιτισμός τους. Και έφερε το παράδειγμα ενός αρχηγού εθνικοαπελευθερωτικού κινήματος, του Νέλσονα Μαντέλα, που είχε δηλώσει πολύ υπερήφανος που σπούδασε στο Λονδίνο και είχε γνωρίσει όλη την αγγλική παιδεία. Για να δείξει ότι, στον βαθμό που η αγγλοσαξονική κουλτούρα είχε πείσει τον κόσμο ότι είναι ανώτερη, είχε κερδίσει την μισή μάχη.

Δεν ξέρω τι θα γίνει στο μέλλον και πώς θα αλλοτριωθεί αυτός ο λαός και με ποιες διαδικασίες αλλά αυτή τη στιγμή αισθάνεται ανώτερος πολιτιστικά. Αυτό θα του δώσει την δυνατότητα να αντισταθεί.

Λ.Α.: Τι θεωρίες κυκλοφορούν σχετικά με το τι έγινε;

Θ. Κ.: Ό,τι λένε και εδώ. Υπάρχουν εικασίες για την τύχη του Σαντάμ. Υπάρχουν εικασίες για το τι συνέβη την «μαύρη νύχτα» της Βαγδάτης. Αυτό που πιστεύουν πολλοί είναι ότι κάτι έγινε μετά την απόκρουση της πρώτης επίθεσης στο αεροδρόμιο της Βαγδάτης. Θυμάσαι τι έλεγε ο Σαχάφ, ότι «τους νικάμε και οι άπιστοι έπαθαν πανωλεθρία». Αυτό είναι η αλήθεια. Κατά την διάρκεια της πρώτης επίθεσης που έκαναν οι Αμερικανοί με ειδικές δυνάμεις και είκοσι τεθωρακισμένα έπαθαν πανωλεθρία. Έχασαν όλους τους στρατιώτες, που σκοτώθηκαν ή αιχμαλωτίστηκαν, και καταστράφηκαν όλα τα τανκς. Αυτό έγινε Παρασκευή. Οι Αμερικανοί είδαν τα σκούρα και έκαναν πίσω. Το Σάββατο, την επόμενη ημέρα δηλαδή, μεταβαίνει επειγόντως, όπως θα θυμάσαι, η Κοντολίζα Ράις στην Μόσχα. Το Σαββατοκύριακο αυτό παίχτηκε η τύχη της Βαγδάτης. Αυτό είναι η πίστη πολλών σήμερα στο Ιράκ.

Ακολούθησε δεύτερη επίθεση και κατάληψη του αεροδρομίου και στην συνέχεια η σταδιακή κατάρρευση της άμυνας γύρω από την Βαγδάτη μέχρι την Τετάρτη που έπεσε η πόλη. Μεσολάβησε η αποφράδα Τρίτη με τους σκοτωμούς των δημοσιογράφων. Η ενέργεια αυτή ήταν σκόπιμη, λένε, για να τραβήξουν την προσοχή των καναλιών και των δημοσιογράφων την ίδια ώρα που δόθηκε η εντολή και εκκενώνονταν οι θέσεις άμυνας από τα στελέχη του Μπάαθ και της Προεδρικής Φρουράς... Έτσι έγινε και συγκαλύφθηκε η προδοσία...

Λ.Α.: Και η τύχη του Σαντάμ; Πού βρίσκεται;

Θ. Κ.: Ανάλογα με το τι έγινε πραγματικά. Δεν μπορεί κανείς να ξέρει και δεν έχει ίσως και σημασία. Λέγεται ότι τον φυγάδευσαν οι ίδιοι οι Ρώσοι στους Αμερικανούς. Λέγεται, όμως, ότι είναι ακόμη μέσα στο Ιράκ και τον πρόδωσαν οι στρατηγοί του οι οποίοι έπαιρναν εντολές από τους Αμερικανούς στα αραβικά μέσω δορυφόρων.

Λ.Α.: Τι γίνεται με τους Σίιτες;

Θ. Κ.: Βρέθηκα στην Νατζάφ την ημέρα της γέννησης του Μωάμεθ. Γίνεται ένα λαϊκό προσκύνημα, όπως γίνεται εδώ στην Τήνο. Αλλά σε μεγάλη κλίμακα. Μιλάμε ότι περάσανε από την πόλη σε τρεις ημέρες κάποια εκατομμύρια προσκυνητές. Κατεβαίνουν οργανωμένοι κατά χωριό ή πόλη με τα πανώ τους, τα συνθήματά τους και τα τραγούδια τους. Μένουν μέσα στην πόλη δύο-τρεις ημέρες κατασκηνώνοντας στους δρόμους και γύρω από το Τέμενος.

Αυτό που περιγράφεται από την Δύση σαν φονταμενταλισμός εμένα δεν μου έδωσε αυτή την εικόνα. Μπορείς να πεις ότι υπάρχει ένα ποσοστό μικρό το οποίο είναι πιο αυστηρό όσον αφορά τα θρησκευτικά ήθη. Εγώ φοβόμουν ότι θα πήγαινα εκεί και θα βρισκα χιλιάδες ανθρώπους να ωρύνονται υστερικά ώστε να μην μπορείς να τους πλησιάσεις. Αυτό δεν το είδα πουθενά. Ούτε στην Νατζάφ, ούτε στην Καρμπάλα.

Συνάντησα αυτό που θα συναντούσε κανείς σε κάθε θρησκευτικό προσκύνημα. Και στην Τήνο. Και στην Παναγιά Σουμελά και αλλού. Δηλαδή, αν εμφανιστεί κανείς απρεπώς ντυμένος θα σχολιασθεί αρνητικά. Ή θα του δώσουν κάτι να φορέσει, μια μακριά φούστα, ένα σακκάκι... Το ίδιο έγινε και εκεί.

Όταν εγώ έφτασα στην Νατζάφ ντυμένη δυτικά, τότε κάποιοι μου κτύπησαν τα τζάμια του αυτοκινήτου και μου είπαν «Κυρία, σκεπάστε το κεφάλι σας». Με τον ίδιο τρόπο που και εδώ κάποιοι «φονταμενταλιστές» θα σου έκαναν παρατήρηση αν πήγαινες με *μίνι* στην Τήνο. Στο ξενοδοχείο υπήρχαν τα κατάλληλα ρούχα που τα νοίκιαζες έναντι αστείου ποσού...

Αυτό που είδα πράγματι ήταν ένας επιθετικός, ένας ακραίος αντιαμερικανισμός. Υπάρχει αυτό. Αλλά οι άνθρωποι βρίσκονται υπό κατοχήν αυτή την στιγμή... Μετά συμβαίνουν πράγματα που γι' αυτούς είναι προσβλητικά. Για παράδειγμα, στα checkpoints, όπου γίνεται αστυνομική έρευνα συστηματικά, δεν έχουν φροντίσει οι Αμερικανοί να έχουν γυναίκες προσβολητικό για έναν Άραβα. Θεωρούν ότι προσβάλλεται η φυλή τους και από τον τρόπο. Το θεωρούν ιεροσυλία... «Βιασμό» των γυναικών τους...

Εν πολλοίς, ο αντιαμερικανισμός τους οφείλεται στο ότι οι Αμερικανοί δεν σέβονται την κουλτούρα τους. Για πήγαινε στην Αμερική να ακουμπήσεις γυναίκα. Ή νεαρό κορίτσι. Θα πας μέσα για παιδερασσία.

Λ.Α.: Πώς εξηγήσατε τις προκλήσεις αυτές των Αμερικανών;

Θ. Κ.: Πιστεύω ότι οι Αμερικανοί, πέρα απ' όλα τα άλλα, είναι και αψυχολόγητοι. Δεν έχουν προετοιμαστεί. Δεν έχουν μελετήσει τα πάντα, όπως νομίζουμε εμείς... Δεν είναι έτσι τα πράγματα. Αυτοί έχουν καταπιαστεί με τα γενικά σχέδια, τα πετρέλαια κλπ. Τα άλλα ζητήματα, από τα οποία θα εξαρτηθεί το κατά πόσον θα γίνουν αποδεκτοί από τους ντόπιους, τώρα τα αντιμετωπίζουν...

Άλλωστε, η πλειοψηφία των στρατευμάτων τους είναι κάτι παιδάκια 19-22 ετών, από τις νότιες επαρχίες των ΗΠΑ και από πολύ φτωχά στρώματα του πληθυσμού οι οποίοι δεν καταλαβαίνουν πού βρίσκονται. Μου έλεγε ένας μαύρος πεζοναύτης ότι έμενε στους υπονόμους πριν να καταταγεί. Ήταν άνεργος και πέθαινε της πείνας...

Πήγε στον στρατό για το καλό μεροκάματο. Είναι αφελείς. Δεν έχουν καταλάβει τα αισθήματα που τρέφουν απέναντί τους οι Ιρακινοί...

Συμπεριφέρονται σαν τουρίστες. Είναι ευγενικοί. Φωτογραφίζονται με τα παιδάκια, μοιράζουν καραμέλλες. Στην καθημερινή τους συμπεριφορά δεν κάνουν κάτι το εξοργιστικό. Αλλά έχουν την αυταπάτη ότι με τέτοιες καθημερινές σχέσεις θα αντιστρέψουν την κατάσταση. Είναι μέγα λάθος. Όσες φορές στις διαδηλώσεις πήγαν να σπρώξουνε, τους είπαν οι Ιρακινοί «Πώς τολμάτε; Εδώ είναι η πατρίδα μας».

Και βέβαια η μεγαλύτερη αυταπάτη τους είναι ότι πιστεύουν ότι είναι ανώτεροι... Πιστεύουν ότι τρέφονται καλύτερα, ότι ντύνονται καλύτερα... Όταν συνειδητοποιήσουν ότι οι άλλοι αντιδρούν έντονα και τους απορρίπτουν, θα ξυπνήσουν απότομα και θα αντιδράσουν βίαια...

Λ.Α.: Κατά την διάρκεια των γυρισμάτων επισκεφθήκατε τους λεηλατημένους πολιτιστικούς χώρους. Μάθατε τι έγινε;

Θ. Κ.: Γίναμε μάρτυρες της καταστροφής γιατί μας ξενάγησε ο διευθυντής του Μουσείου της Βαγδάτης, Ναμπάλ Αμίν, στους χώρους της μηχανοργάνωσης όπου είδαμε με έκπληξη ότι είχαν κλαπεί τα πάντα από τα αρχεία του μουσείου. Κι απόδειξη ότι το μουσείο δεν συλλήθηκε από κοινούς κλέφτες είναι ότι αυτοί που μπήκαν μέσα πήγαν στις αίθουσες όπου ήταν οι καρτέλλες και πήραν όλες τις λίστες για να μην μείνει καμμία μαρτυρία για τα εκθέματα. Στο πάτωμα ήταν πεταμένα κομμάτια από ταινίες και φωτογραφικά σλάιντς όπου αρχειοθετούσαν

το υλικό του Μουσείου. Δεν άφησαν τίποτα.

Αυτό το στοιχείο και μόνο είναι αρκετά πειστικό ότι αυτοί που τα πήραν ήθελαν να τα εξαφανίσουν. Συναντήσαμε μια Αυστριακή αρχαιολόγο που μας είπε ότι **το μουσείο το άνοιξαν οι ίδιοι οι Αμερικανοί**. Μπήκαν με τανκς, σπάζοντας την πόρτα του Μουσείου, ακολουθούμενοι από τους υποτιθέμενους κλέφτες οι οποίοι επέβαιναν σε αυτοκίνητα τα οποία φόρτωναν με τα αντικείμενα που χάθηκαν. Επίσης, έγινε γνωστό από τον Ιρακινό τύπο ότι συνελήφθησαν στην Ιορδανία δύο ομάδες Ισραηλινών πρακτόρων που μετέφεραν κλεμμένες αρχαιότητες.

Προσωπικά πιστεύω ότι ήταν σχέδιο για εξαφάνιση των στοιχείων του πολιτισμού της χώρας αυτής αλλά και της ελληνικής κληρονομιάς, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι υπήρχαν χιλιάδες σελίδες αντιγράφων της ελληνικής γραμματείας στα αραβικά. Επαναλαμβάνεται δηλαδή απέναντι στην ελληνική γραμματεία η ίδια ιστορία που έγινε με την Βιβλιοθήκη της Αλεξανδρείας. Ό,τι πιθανώς είχε σωθεί από την Βιβλιοθήκη της Αλεξανδρείας και βρισκόταν στην Βιβλιοθήκη της Βαγδάτης εξαφανίστηκε.

Δεν έχω αποδείξεις για τους εγκέφαλους αυτής της «επιχείρησης». Σίγουρα πρέπει να τους αναζητήσουμε στους «παραχαράκτες» της ιστορίας. Είναι, όμως, τραγικό σφάλμα να πιστέψουμε ότι αυτά έγιναν από κάποιους ποινικούς εγκληματίες οι οποίοι απλώς μπήκαν μέσα για να κλέψουν. Είναι αφελέστατη εκδοχή αυτή.

Είναι μεγάλη η ευθύνη της κατοχικής δύναμης γιατί δεν φρόντισε, όπως όφειλε, να περιφρουρήσει την πνευματική και υλική περιουσία που κατέλαβε. Και είναι λυπηρό που ο ελληνικής καταγωγής Αμερικανός αξιωματικός υπεύθυνος για την φύλαξη αυτών των χώρων σήμερα –με τον οποίον μιλήσαμε- δεν δέχεται τις ευθύνες των στρατευμάτων κατοχής.

Εικόνες από το Ιράκ 1: Αμερικανοί στρατιώτες φωτογραφίζονται μπροστά από τα αρχαία ζιγκουράτ της Ουρ. Οι Αμερικανοί και οι Βρετανοί οργανώνουν τακτικές επισκέψεις στους αρχαιολογικούς χώρους του Ιράκ, ενώ την ίδια ώρα έχουν απαγορεύσει την είσοδο των Ιρακινών πολιτών σ' αυτούς με το πρόσχημα των κλοπών.

Εικόνες από το Ιράκ 2: Ο Ελληνοαμερικανός αξιωματικός Μάθιου Μπογδάνος που αναζητά τους χαμένους θησαυρούς του Ιράκ. Δείτε τι είπε ο στους Έλληνες κινηματογραφιστές που τον συνάντησαν έξω από το Μουσείο της Βαγδάτης: **Μίστερ Μπογδάνος, ποια είναι η θέση σας εδώ στο Μουσείο; Εκπροσωπείτε τους Αμερικανούς πεζοναύτες;** Λέγομαι Μάθιου Μπογδάνος και είμαι συνταγματάρχης στο σώμα των Αμερικανών πεζοναυτών. Είμαι Ελληνοαμερικανός. Αισθάνομαι πολύ Έλληνας. Γεννήθηκα και μεγάλωσα στην πόλη της Νέας Υόρκης, αλλά ο πατέρας μου γεννήθηκε στην Λήμνο. Εκπροσωπώ την αμερικανική κυβέρνηση και είμαι υπεύθυνος για τις έρευνες που γίνονται προκειμένου να ανακαλύψουμε τις αρχαιότητες που έχουν κλαπεί από το Ιρακινό Μουσείο. Δεν ξέρουμε ακριβώς πώς συνέβησαν όλα τα γεγονότα. Ξέρουμε ότι λείπουν κάποια αντικείμενα σαν αποτέλεσμα κλοπής, γνωρίζουμε επίσης ότι εκτός από την κλοπή έγιναν λεηλασίες καθώς και καταστροφές στον χώρο του μουσείου εκ μέρους ντόπιων ατόμων ως πράξεις αντεκδίκησης προς το παλιό καθεστώς. **Υπάρχουν, όμως, πολλοί Ιρακινοί, Ευρωπαίοι και Αμερικανοί που πιστεύουν ότι είναι δικιά σας ευθύνη, του αμερικανικού στρατού κατοχής, που δεν προστάτευσε την περιοχή αυτή ενώ, αντίθετα, προστατεύσατε το υπουργείο Πετρελαίου.** Οι άνθρωποι που τα λένε αυτά δεν καταλαβαίνουν τι συμβαίνει σε έναν πόλεμο και δεν καταλαβαίνουν τι ήταν ο Σαντάμ Χουσεΐν. Κατ' αρχάς οι πετρελαιοπηγές προστατεύθηκαν γιατί ο Σαντάμ Χουσεΐν είχε κάνει σαφές σε ολόκληρο τον κόσμο ότι θα τις ανατίναζε και θα δημιουργούσε μια οικολογική καταστροφή με τεράστιες συνέπειες στο παγκόσμιο περιβάλλον. Αν δεν είχαμε προστατεύσει τις πετρελαιοπηγές και είχαμε επιτρέψει στον Σαντάμ Χουσεΐν να κάνει ό,τι έκανε το 1991, θα είχαν καταστραφεί ολόκληρα κράτη στην περιοχή και εσείς θα καθόσαστε τώρα εδώ και θα με ρωτούσατε γιατί δεν προστατεύσαμε τις πετρελαιοπηγές. Θα ήθελα επίσης να σας τονίσω ότι κανένας δεν εκτιμά τις κλασσικές αρχαιότητες περισσότερο από εμένα τον ίδιο. Πέρασα πολλά χρόνια από την ζωή μου σπουδάζοντας στα πανεπιστήμια για την αρχαιότητα. Έχω πάρει Master στην κλασσική αρχαιότητα και αγαπώ τα αντικείμενα που βλέπω εδώ. Όταν κυκλοφορώ μέσα στο Μουσείο ματώνει η καρδιά μου που βλέπω αυτά τα αντικείμενα κατεστραμμένα, αλλά θα σας πω αυτό: **όλες οι αρχαιότητες του κόσμου, από την αγαπημένη μου Αθήνα μέχρι εδώ, όλες μαζί, δεν αξίζουν όσο η ζωή ενός και μόνο ανθρώπου.** Εδώ βρισκόμαστε στο πεδίο μιας μάχης. Οι Αμερικανοί ήρθαν στο Μουσείο όσο πιο γρήγορα μπορούσαν. Μπορείτε να δείτε εδώ έξω οχυρωματικές θέσεις που είχαν φτιάξει οι Ιρακινοί για να πολεμήσουν. Αυτό είναι παραβίαση της Συνθήκης της Γενεύης. Ίσως θα έπρεπε να ρωτήσετε τους ανθρώπους του καθεστώτος του Σαντάμ Χουσεΐν γιατί έφτιαξαν εδώ, σε μια προστατευμένη περιοχή, οχυρωματικές θέσεις από τις οποίες σκόπευαν να μας πολεμήσουν. **Πιστεύω ότι θα έπρεπε να προστατεύσετε ταυτόχρονα, τόσο τις πετρελαιοπηγές όσο και το Μουσείο!** Με τι ανθρώπους; Δεν διαθέταμε εξ αρχής την δύναμη αυτή. Επίσης, αυτή εδώ ήταν μια περιοχή όπου δόθηκαν μάχες. Υπάρχουν ακόμα βλήματα και όπλα απ' έξω. Οι Ιρακινοί πολέμησαν και πολεμήθηκαν εδώ. Εγώ, κατ' αρχάς, είμαι υπεύθυνος για τους στρατιώτες μου και έχω υποσχεθεί στις οικογένειές τους ότι θα τους γυρίσω πίσω ζωντανούς. Ήρθαμε εδώ όσο πιο γρήγορα μπορούσαμε, χωρίς όμως να διακινδυνεύσω την ζωή κανενός. Τώρα καθόμαστε εδώ με τα τανκς και προστατεύουμε το Μουσείο. Άλλη ματιά έχουν αυτοί που κάθονται στην άκρη και παρακολουθούν απλώς τα γεγονότα. Είναι πολύ πιο δύσκολο να συμμετέχεις και να διακινδυνεύεις την ζωή σου. **Ντρεπόμαστε για ό,τι έγινε εδώ. Υποτίθεται ότι οι Αμερικανοί ήρθαν για να φέρουν**

δημοκρατία. Ποιοι έκαναν, λοιπόν, τις λεηλασίες; Πιστεύετε ότι τις έκαναν οι Αμερικανοί; Με συγχωρείτε, αλλά αυτό που λέτε είναι προσβλητικό.

Εικόνες από το Ιράκ 3: /b> Βαγδάτη, είσοδος του Αρχαιολογικού Μουσείου. Οι Αμερικανοί στρατιώτες που φυλάνε τώρα το Αρχαιολογικό Μουσείο.

Εικόνες από το Ιράκ 4: Ο καθηγητής Ναμπάλ Αμίν, διευθυντής του κατεστραμμένου, πλέον, Μουσείου της Βαγδάτης.

Εικόνες από το Ιράκ 5: Το τμήμα δραματικής τέχνης της Σχολής Καλών Τεχνών του βομβαρδισμένου Πανεπιστημίου της Βασόρας. Μέσα στην κατεστραμμένη αίθουσα οι φοιτητές κάνουν πρόβες για να ανεβάσουν ΟΙΔΙΠΟΔΑ... Στην φωτογραφία, οι ηθοποιοί που παίζουν τον Τειρεσία και τον Οιδίποδα στην πρώτη σκηνή του έργου. Σε έναν άλλο βομβαρδισμένο καλλιτεχνικό χώρο, το θέατρο ΡΑΣΙΝΤ της Βαγδάτης, οι Ιρακινοί καλλιτέχνες είχαν το κουράγιο να ανεβάσουν στις 15 Μαΐου παράσταση με μια διασκευή της τραγωδίας του Αισχύλου ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Εικόνες από το Ιράκ 6: Τμήμα της κατεστραμμένης βιβλιοθήκης της Βαγδάτης. Εκεί είχε σωθεί ένα μεγάλο κομμάτι της ελληνικής σοφίας της αρχαιότητας στην αραβική του μεταγραφή. Χιλιάδες σελίδες των χειρογράφων αυτών αγνοούνται σήμερα. Μετά την εμπειρία της κατεχόμενης Κύπρου και του Μουσείου της Καμπούλ στο Αφγανιστάν, που έκανε τον Έλληνα αρχαιολόγο Βίκτωρα Σαρηγιαννίδη να καταγγείλει στην ΟΥΝΕΣΚΟ την εξαφάνιση 20.000 κιβωτίων και των χρυσών ευρημάτων από την Βακτριανή, είναι η τρίτη στην σειρά λεηλασία του Ελληνικού πολιτισμο. Η τρίτη φορά συνήθως δεν είναι ούτε τυχαία ούτε σύμπτωση... Οι παραπάνω φωτογραφίες, που δημοσιεύονται κατ' αποκλειστικότητα στην στήλη, τραβήχτηκαν στον Ιράκ από τους σκηνοθέτες **Θέκλα Κίττου** και **Λάμπρο Παπαδημητράκη**. **Δύο σημαντικές εκθέσεις φωτογραφιών** που αποτυπώνουν την «Κατάσταση Πολιορκίας» στο σημερινό Ιράκ γίνονται αυτές τις ημέρες στην Αθήνα. Η πρώτη είναι η **«Αυτοψία»**, αποτέλεσμα της πολύχρονης περιήγησης στο Ιράκ του διεθνώς αναγνωρισμένου Έλληνα φωτογράφου **Γιάννη Μπεχράκη (Τεχνόπολις του Δήμου Αθηναίων στο Γκάζι, αίθουσα «Άγγελος Σικελιανός», Πειραιώς 100)**. Η άλλη είναι η έκθεση **«Παιδιά της Βαγδάτης»** της **Άννας Παπούλια («Adam Gallery», Ν. Βάμβα 5, πλ. Κολωνακίου)**. Η έκθεση του Γιάννη Μπεχράκη διοργανώνεται με την υποστήριξη του Πρακτορείου Reuters και τα έσοδά της θα διατεθούν για τα παιδιά του Ιράκ μέσω της UNICEF. Η Άννα Παπούλια ταξίδεψε στην Βαγδάτη το 1999 και περιηγήθηκε στις γειτονιές της πόλης όπου σύχναζαν και παιδιά.

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXXIV

20 Ιουνίου 2003

Οι αφύλακτοι αριστοκράτες της Ιστορίας...

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

*Είμαστε όλοι παρόντες εδώ
γιατί μια εσωτερική φωνή μας κάλεσε,
μια μνήμη μίλησε στο αίμα μας.
Γιατί εσύ δεν είσαι μόνο μία Τράπεζα
ή ένα Διεθνές Ταμείο.
Έχεις γίνει η τυφλή κορυφή
ενός σκοτεινού κύματος
από μια απάνθρωπη μήτρα...
Είμαστε εδώ για να υπερασπιστούμε
για να δοξάσουμε
το πραγματικό, το φυσικό, το ανθρώπινο και βασικό.
Ενάντια στα αφρίζοντα κύματα της απληστίας!
Είμαστε εδώ με την εντολή του πνεύματος*

και την εξουσία της φύσης

[Στίχοι τραγουδιού που ακούστηκε από τους διαδηλωτές στην πρώτη μεγάλη κινητοποίηση ενάντια στην Οργουελική Παγκοσμιοποίηση, στο Σηάτλ τον Δεκέμβριο του 1999]

Είναι οι εχθροί, δεν είναι απλώς ανεπιθύμητοι...

Θεσσαλονίκη, Ιούνης 2003... «Μπαίνουν στην πόλη οι εχθροί».

Σε μια πόλη με μακραίωνη αγωνιστική παράδοση. Από την Επανάσταση των Ζηλωτών μέχρι την εξέγερση του Μάη του 1936. Σ' αυτή την πόλη έρχονται οι δολοπλόκοι εξουσιαστές της Νέας Τάξης Πραγμάτων. Οι θλιβεροί ηγέτες που προετοιμάζουν τον επερχόμενο τεχνολογικό «μεσαίωνα»... Ή για να είμαστε πιο ακριβείς, η πιο «soft» εκδοχή τους: οι «διαφωτιστές» της παγκοσμιοποίησης· η δήθεν *altera pars* απέναντι στον αμερικανικό φονταμενταλισμό. Οι Ευρωπαίοι ηγέτες έρχονται για να σχεδιάσουν μια Ευρώπη-έρημο... Για να φτιάξουν το νέο είδος των ανθρώπων. Μια «νέα ράτσα με αφάνταστη τελειότητα»...

Χωρίς κανένα έλεος για τους «απέναντι», καμιά αίσθηση για την ιστορία, κανένα άσκοπο συναίσθημα για τον άλλον, τον «πλησίον»...

Δεν θα τους καλωσορίσουμε... Θα τους υποδεχτούμε όπως τους αξίζει. *«Εμείς ...οι αισθηματικοί άνθρωποι. Οι ευσυγκίνητοι, οι άπληστοι για ζωή. Οι αφύλακτοι αριστοκράτες της ιστορίας»* [1].

Γιατί έρχονται για να οργανώσουν την παρατέρα καταστολή... Γιατί δεν σκοπεύουμε να μείνουμε απλοί θεατές ενός ακόμα «παγκοσμιοποιητικού σώου» υπό την διεύθυνση της Εταιρείας των Ευρωπαίων Μπάνγκστερς...

Οι βάρβαροι σαν έλθουν θα νομοθετήσουν...

*«- Τι περιμένουμε στην αγορά συναθροισμένοι;
Είναι οι βάρβαροι να φθάσουν σήμερα.
- Γιατί μέσα στην Σύγκλητο μια τέτοια απραξία;
Τι κάθονται οι Συγκλητικοί και δεν νομοθετούνε;
Γιατί οι βάρβαροι θα φθάσουν σήμερα»* [2].

Εμείς δεν είμαστε «Συγκλητικοί σε απραξία», απαντά η κίνηση **«Δράση: Θεσσαλονίκη 2003»**.

«Είμαστε μια Συσπείρωση που περιλαμβάνει κόμματα, κινήσεις, κινήματα, σωματεία εργατών, αγροτών, μικρομεσαίων, γυναικών, νεολαίας, ανθρώπους της τέχνης, των γραμμάτων. Ευγενική φιλοδοξία μας είναι να συμβάλουμε με τις παρεμβάσεις και τις δράσεις μας να αναδειχτεί ένα μαζικό, πολύμορφο, αγωνιστικό κίνημα, για να υποδεχτούμε τους «βαρβάρους» του ΝΑΤΟ και της Ε.Ε. που συνέρχονται στην σύνοδο κορυφής στην Θεσσαλονίκη. Κοινή μας αφετηρία είναι ότι δεν θέλουμε «οι βάρβαροι σαν έλθουν να νομοθετήσουν».

Δεν θέλουμε γιατί: Στην Σύνοδο θα δρομολογηθούν νέα αντιλαϊκά μέτρα σε βάρος των λαών των χωρών της Ε.Ε., των Βαλκανίων και της ευρύτερης περιοχής.

Στο όνομα της ανταγωνιστικότητας, της ευρωενωσιακής καπιταλιστικής οικονομίας της «παγκοσμιοποίησης», των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων και της προσπάθειας να φτάσει η Ε.Ε. το επίπεδο των ΗΠΑ θα αποφασίσουν νέα αντιλαϊκά μέτρα.

Με πρόσχημα την «ασφάλεια» και την αντιμετώπιση της «τρομοκρατίας» θα θεσμοθετήσουν νέα μέτρα περιορισμού των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών σε βάρος των λαών.

Μπροστά σε αυτά τα μέτρα κανένας δεν μπορεί να σιωπά».

Θεσσαλονίκη, μια ανυπότακτη πόλη...

Για να γίνει η Θεσσαλονίκη «μια πραγματικά ανυπότακτη πόλη» και να δούνε όλοι ότι, «όπως στο Σηάτλ, την Πράγα, το Γκέτεμποργκ, την Γένοβα, την Βαρκελώνη και το Εβιάν», την ιστορία την γράφουν οι αγώνες, οι ελπίδες και τα οράματα των πολιτών... καλεί σε κορύφωση των λαϊκών αγώνων το τριήμερο 20-21-22 του Ιούνη η **«Πρωτοβουλία Αγώνα Θεσσαλονίκη 2003»**.

«Η Σύνοδος Κορυφής της Ε.Ε. στις 20-21-22 του Ιούνη στη Θεσσαλονίκη δεν θα είναι μια διεθνής φιέστα για την «διεύρυνση» και την «Ισχυρή Ελλάδα» του Σημίτη, όπως προσπαθούν να μας πείσουν. Θα είναι αντίθετα, σε συνθήκες ύφεσης και όξυνσης όλων των διεθνών αντιθέσεων ακόμη και στο εσωτερικό της Ε.Ε. μια βαθιά αντιδραστική τομή

- για την κλιμάκωση των ιδιωτικοποιήσεων – πτωχεύσεων – συγχωνεύσεων – μεταφορών επιχειρήσεων, για τη διόγκωση των απολύσεων και της ανεργίας, για την παραπέρα «αύξηση των ορίων της συνταξιοδότησης, για την μείωση των συντάξεων» που ξεσηκώνει κιάλας την πανεργατική κατακραυγή σε Γαλλία – Αυστρία – Γερμανία, για την εμπορευματοποίηση της Παιδείας και της Υγείας, για το ξεκλήρισμα της φτωχομεσαίας αγροτιάς.

- για την οικοδόμηση της «Ευρώπης Φρούριο» με τον ρατσισμό, τις τρομοσυμφωνίες με τις ΗΠΑ και τους τρομονόμους με το Schengen και το ευρω-φακέλλωμα. Της Ευρώπης των «πολλών ταχυτήτων» και ακόμη μεγαλύτερης ενίσχυσης των ισχυρών με το νέο Ευρω-σύνταγμα. Της Ευρώπης του Ευρωστρατού για την προώθηση των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων της».

Οι τρομοκράτες του δικτύου της Αλ-Γιούροπ...

«Δεν καλωσορίζουμε τους εχθρούς μας», διακηρύσσει η **«Αντιεξουσιαστική Κίνηση Salonika 2003»**. Όσο κι αν προσπαθούν να μας υπνωτίσουν με «αμπρακατάμπρα» περί δημοκρατίας ...και σιτάτα του Θουκιδίδη. «Δεν καλωσορίζουμε τους εχθρούς μας. Γιατί δεν σχεδιάζουμε να είμαστε απλοί θεατές ενός άλλου σώου δημιουργημένου από την συμμορία των εγκληματιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ένωσή τους σημαίνει ενοποίηση των οργανώσεων και των μηχανισμών τους. Και αυτό σημαίνει την ενδυνάμωση της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης.

Ήδη, στο όνομα της κοινωνικής ειρήνης, της άμυνας και της αντι-τρομοκρατικής εκστρατείας, δημιουργήθηκε η ενιαία **Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Πληροφοριών** (η οποία, εκτός από την πολιτική της δράση εντός της Ενωμένης Ευρώπης, θα δρα και στο εξωτερικό μαζί με την Στρατιωτική Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης), η ενιαία Ευρωπαϊκή Δικαιοσύνη, γνωστή και ως EUROJUST, ενώ η EUROPOL μετασχηματίστηκε σε ευρωπαϊκό FBI.

Αυτό που τους μένει είναι να συμφωνήσουν στην σύνταξη ενός Ευρωπαϊκού συντάγματος, το οποίο θα ψηφίσουν κατά την διάρκεια της Συνόδου Κορυφής στην Θεσσαλονίκη. Την ίδια στιγμή συνεχίζουν να κινούνται προς την κατεύθυνση της οικοδόμησης μιας πολεμικής μηχανής (Ευρωπαϊκός Στρατός), που θα τους επιτρέψει να εφαρμόζουν τις πολιτικές τους αποφάσεις για νέες λεηλασίες και νέες σφαγές.

Δεν καλωσορίζουμε τους εχθρούς μας.

Έτσι, οι εχθροί θα μαζευτούν έξω από την πόλη, οι διαμεσολαβητές θα παίζουν το στρατηγικό τους παιχνίδι, ενώ παραιτημένοι υποστηρικτές τους κάθε είδους θα εμφανίζονται με την επιθυμία να μπουν στο πολιτικό παιχνίδι και να συνεισφέρουν σιωπηλά στην επιβολή της τάξης. Η μεγαλοστομία του σκλάβου είναι αυτή που επικροτεί την σκλαβιά, την ίδια στιγμή που ο τρόμος κάθε μορφής γίνεται το μέσον επικράτησης κάθε μορφής σκλαβιάς στην νέα «εποχή της παγκοσμιοποίησης».

Δεν είναι απλώς ανεπιθύμητοι, είναι εχθροί.

Γι' αυτό θα συνεχίσουμε να μην ανεχόμαστε την πολιτική που περιορίζει και κατευθύνει τις ορμητικές διαδηλώσεις που συγκρούονται με κάθε τι που συντηρεί και αναπαράγει την καταπίεση και την εκμετάλλευση.

Επειδή πιστεύουμε ότι η «νέα εποχή» προσπαθεί μάταια να σβήσει από το λεξιλόγιο τις λέξεις επανάσταση, εξέγερση, κοινωνική αυτο-άμυνα».

Η Παιδεία πάνω από τα κέρδη...

Θα βρεθούμε στην Θεσσαλονίκη σήμερα για να επιβεβαιώσουμε ότι ένας άλλος κόσμος και μια άλλη παιδεία είναι εφικτή..., τονίζει το **ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΦΟΡΟΥΜ**. Και υπογραμμίζει: «Η εκπαίδευση σήμερα είναι δέσμια μιας νεοφιλελεύθερης πολιτικής που δίνει προτεραιότητα στις ανάγκες και τις επιδιώξεις της οικονομικής ολιγαρχίας στο όνομα ενός απατηλού και ψευδεπίγραφου εκσυγχρονισμού. Και επίσημα πλέον, μετά τη σύνοδο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) στο Κατάρ, η εκπαίδευση χαρακτηρίζεται εμπόρευμα και βασικοί τομείς της εκχωρούνται στην ιδιωτική πρωτοβουλία διότι θεωρούνται απλές υπηρεσίες. Ο ΠΟΕ, δηλαδή, αποσκοπεί στη δημιουργία μίας παγκοσμιοποιημένης εκπαιδευτικής αγοράς στην οποία οι βασικοί πρωταγωνιστές θα είναι οι μεγάλες πολυεθνικές/υπερεθνικές επιχειρήσεις που θα δρουν ανεξέλεγκτα...

Στην Ελλάδα, 10.000 παιδιά κάθε χρόνο εγκαταλείπουν την υποχρεωτική -κατά τα άλλα- εκπαίδευση (τα περισσότερα από αυτά ανήκουν στις πιο φτωχές και περιθωριοποιημένες κοινωνικές ομάδες). Τα ποσοστά αναλφαβητισμού ανεβαίνουν κατακόρυφα στα παιδιά των ανέργων, των μεταναστών και των κοινωνικά αποκλεισμένων, επιβεβαιώνοντας την ταξική διάσταση της εκπαιδευτικής πολιτικής. Στο μισό έχει συρρικνωθεί ο μαθητικός πληθυσμός στο Λύκειο, ιδίως ανάμεσα στους οικονομικά ασθενέστερους, ενώ για όσους/ες από αυτούς/τές παρέμειναν στην εκπαίδευση προσφέρθηκαν ως διέξοδος σχολές τεχνικής εκπαίδευσης κάκιστης ποιότητας. Το "ενιαίο" λύκειο λειτουργεί ως εξεταστικό κέντρο -κέντρο ταξικής διαλογής για τη ψευδεπίγραφη "ελεύθερη" πρόσβαση στα ΑΕΙ, ενώ η ανώτατη εκπαίδευση μετατρέπεται βαθμιαία σε μηχανισμό ρηχής επαγγελματικής κατάρτισης που θα εξυπηρετεί τάχα μου την επαγγελματική αποκατάσταση των αποφοίτων».

Θεσσαλονίκη 2003. Είμαστε εδώ για...

Να υψώσουμε έναν ατίθασο Πύργο...

Απέναντι σε όσους βιάστηκαν να κηρύξουν το τέλος της ιστορίας... όταν όλα τα «τέρατα» που γεννάει ο ιμπεριαλισμός είναι μπροστά μας:

- Οι πόλεμοι για τον έλεγχο της Μέσης Ανατολής και του πετρελαίου
- Η στρατιωτική βία του σιωνισμού στην Παλαιστίνη
- Η επαπειλούμενη διχοτόμηση της Κύπρου με τις ευλογίες όλων –σαν πειραματόζωο της Νέας Τάξης Πραγμάτων...
- Η παρουσία του «Μεγάλου Αδελφού» μέσα από τις νέες «αντιτρομοκρατικές» νομοθεσίες.
- Ο σφαγιασμός των ανθρωπίνων και εργασιακών δικαιωμάτων στον βωμό του τοκογλυφικού κέρδους.

Την ίδια ώρα που οι εγχώριοι εντολοδόχοι της Novus Ordo συμβαδίζοντας σε όλα τα εγκλήματα των Επικυρίαρχων, ξεπουλάνε Κύπρο και Αιγαίο, ετοιμάζονται να αγοράσουν δήθεν νέα όπλα για να γεμίσουν τα ταμεία των διαπλεκομένων...

Ιστορία και Ποίηση...

Οι χιλιάδες διαδηλωτές που συγκεντρώνονται απ' όλο τον κόσμο αυτές τις μέρες στην Θεσσαλονίκη συναντούν την ιστορία σε μια κρίσιμη στιγμή. Την ώρα που οι *Επικυρίαρχοι* αναλαμβάνουν κυνικά και απροκάλυπτα στρατιωτική δράση για την ολοκλήρωση της Νέας Τάξης... Πολλοί ανησυχούν για τους στόχους και την επαναστατικότητα του κινήματος.

Μέσα σ' αυτό το πολύχρωμο «αλαλούμ», όμως, ενυπάρχει μια Ποίηση που είναι ανοιχτή στο χρόνο... που μπορεί να λειτουργήσει ως αυθυπέμβαση... Το ελπίζουμε!

Και για να θυμηθούμε τον Αριστοτέλη, το αρχαίο δράμα είναι έξοδος από τον χρόνο, ενώ ο εκσυγχρονισμός του είναι μια ιστορικοποίησή του.

«Ο ιερέας, παλιός μεταλλωρύχος που κουράστηκε στις στοές, κρατούσε ένα μεταλλικό σταυρό και μ' ένα ματσάκι βασιλικό ράντιζε τους εγκλείστους... Εκείνοι **έψελναν μαζί του** «Τη Υπερμάχω»... Και μετά «Είμαστε ενωμένοι και αποφασισμένοι»... Και ύστερα, όλοι μαζί – χριστιανοί, κομμουνιστές, κυβερνητικοί- άρχισαν να τραγουδούν «Μακεδονία ξακουστή»... **Μια συγκλονιστική στιγμή** –με υπερβολές... ικανή να προκαλέσει σοκ και δυσανεξία σε «εκσυγχρονιστές» και νεοφιλελεύθερους οι οποίοι ούτε μπορούν ούτε θέλουν να καταλάβουν ο,τιδήποτε κινείται έξω **από τις νόρμες** του δογματισμού τους» [3] ...και σε κομμουνιστές, και σε παγανιστές και σε φονταμενταλιστές...

Ο ιστορικός διαφέρει του ποιητή κατά το ότι ο πρώτος μάς λέει εκείνα που έγιναν, ενώ ο δεύτερος όσα θα μπορούσαν να γίνουν...

Αυτό δεν κατανοεί η ορθολογιστική νομενκλατούρα της Ε.Ε. που ψάχνει τον Θεό στην Ιστορία και φυσικά δεν τον βρίσκει...

Ο Χριστός όμως δεν χωράει στα Συντάγματα, αλλά...

«γλυστρώνοντας από τις χρυσωμένες του εκκλησιές
που τον βαστούσαν φυλακισμένο,
κατεβαίνει ο Χριστός
με ένα τσιγάρο στο αυτί,
με τραγιάσκα ψαρά
και νύχια γεμάτα λάδι της μηχανής,
και κοιτά τα σπίτια τούτων εδώ των φτωχών
χαμογελώντας...
μέσ' απ' το σκοτάδι ξεγλιστράει φτωχοντυμένος,
οπλισμένος μ' ένα μακρύκανο
και παίρνει την θέση ανάμεσά τους, σιωπηλά,
κι αρχίζει να ντουφεκάζει μαζί τους τούς σταυρωτήδες του
ο Ιησούς Χριστός του Ιωσήφ και της Μαρίας,
ξύλουργός, κλάσεως 1944» [4].

[1] Λούλα Αναγνωστάκη, «Σ' εσάς που με ακούτε»

[2] Κ.Π. Καβάφη, «Περιμένοντας τους βαρβάρους»

[3] Σχόλιο του Γιάννη Τριάντη, Ελευθεροτυπία, 10 Ιουνίου 2003

[4] Θ.Δ. Φραγκόπουλος, «Ο επαναστατημένος Χριστός»

ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ

Attac

Ενημέρωση για όσους διαβάζουν γαλλικά (αλλά και άλλες γλώσσες).

Εκστρατεία κατά του Εμπορίου των Όπλων (Campaign Against the Arms Trade)

Εκστρατεία για τον Πυρηνικό Αφοπλισμό (Campaign for Nuclear Disarmament)

Καταστρέψτε το ΔΝΤ (Destroy IMF)

Κατά του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Περιβαλλοντική Άμυνα (Environmental Defense, US)

Αμερικανική οργάνωση που αναπτύσσει καινοτόμες, δίκαιες και οικονομικές λύσεις για τα πιο επείγοντα περιβαλλοντικά προβλήματα.

Φίλοι της Γης (Friends of the Earth)

Οργάνωση που κινητοποιείται για περιβαλλοντικά ζητήματα – Έχουν μιλήσει για το Φαινόμενο του θερμοκηπίου σε πολλές αντι-συνόδους.

GENOA-G8

Ενημέρωση από τους οργανωτές της καμπάνιας κατά των G8

Παγκοσμιοποίηση της Αντίστασης (Globalise Resistance)

Η οργάνωση αυτή συντονίζει ομάδες και μεμονωμένα άτομα που αντιτίθενται στην ανάπτυξη των πολυεθνικών εταιρειών παγκοσμίως.

Ανεξάρτητο Κέντρο Μέσων Ενημέρωσης (Independent Media Centre)

Πολλά νέα και αναφορές που ενδιαφέρουν τους ακτιβιστές.

Δίκτυο Διαμαρτυρίας (Protest Net)

Νέα από διαδηλώσεις και διαμαρτυρίες παγκοσμίως.

War on Want

Οργάνωση που μάχεται κατά της παγκόσμιας φτώχειας. Αντιμετωπίζει τις αιτίες κυρίως και όχι τα συμπτώματα. «Στον αναπτυσσόμενο κόσμο υπάρχει ανάγκη για αλληλεγγύη και όχι για φιλανθρωπία».

Κίνημα για την Παγκόσμια Ανάπτυξη (World Development Movement)

Πολύ καλές πηγές και ό,τι χρειάζεται να μάθετε σχετικά με Συμφωνίες που αφορούν το Εμπόριο διεθνώς.

Znet

Πλούσιο website με άρθρα και αναλύσεις πολλών διανοουμένων, από τον Νόαμ Τσόμσκυ μέχρι τον Αρουντάτι Ρόϋ.

Η Σύνοδος Κορυφής της Ε.Ε. στις 20-21-22 Ιουνίου στην Θεσσαλονίκη συγκεντρώνει το ενδιαφέρον των ακτιβιστών όλης της Ευρώπης που έρχονται για να διαδηλώσουν κατά της ιμπεριαλιστικής παγκοσμιοποίησης ακολουθώντας το επαναστατικό νήμα όλων των προηγούμενων μεγάλων κινητοποιήσεων.

ΔΡΑΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2003 (action thessaloniki) Φιλοξενείται στο Σείχ Σου, σε μια έκταση 60 περίπου στρεμμάτων που παραχώρησε ο Δήμος Αγίου Παύλου. Εκεί έχουν στηθεί 80 μεγάλες σκηνές, ενώ υπάρχει ηλεκτροδότηση, ύδρευση, αποχέτευση αλλά και γραμμές ISDN. Μεταξύ των άλλων αιτημάτων της, αγωνίζεται: • Για την εξασφάλιση του δικαιώματος μόρφωσης όλης της νεολαίας, για δωρεάν δημόσια παιδεία και δημιουργική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου της, για την αποεμπορευματοποίηση της τέχνης και του αθλητισμού, ενάντια στην κοινωνία της αποξένωσης, των εξαρτήσεων, των ναρκωτικών, της ανθρωπίνης αλλοτρίωσης. • Για δημόσιο δωρεάν, ισότιμο για όλο το λαό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, υγείας, πρόνοιας. • Για την προστασία του δικαιώματος στην εργασία για σταθερό ημερήσιο και εβδομαδιαίο χρόνο εργασίας (πενθήμερο-7ωρο-35ωρο). • Ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος και την υπερεκμετάλλευση του παραγωγικού πλούτου του πλανήτη στο όνομα του κέρδους.

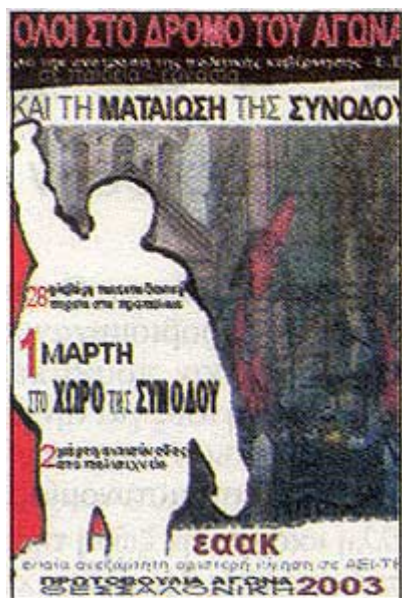

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΦΟΡΟΥΜ Φιλοξενείται σε μια έκταση 35 στρεμμάτων που παραχώρησε η δημοτική αρχή στην περιοχή της Πολίχνης. Εκεί έχουν στηθεί 200 αντίσκηνα, χωρητικότητας 8-10 ατόμων το καθένα. Συμπληρωματικές υποδομές φιλοξενίας υπάρχουν και στον Δήμο Μενεμένης. Ανάμεσα στις διεκδικήσεις του περιλαμβάνονται και μέτρα για την εκπαίδευση: • Δωρεάν πρόσβαση των φοιτητών/τριών σε όλα τα επίπεδα της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης • Μη υπαγωγή της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε συστήματα αξιολόγησης με βάση του κατά πόσο τα παρεχόμενα πτυχία είναι "βιώσιμα", δηλ. υποτίθεται

εξυπηρετούν τις ανάγκες της αγοράς • Σύνδεση της πανεπιστημιακής έρευνας και των μεταπτυχιακών σπουδών με τα δημόσια ερευνητικά ιδρύματα και ινστιτούτα • Υπαγωγή της λειτουργίας του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου και όλων των ακαδημαϊκών μονάδων που δημιουργήθηκαν με πόρους των ΕΠΕΑΕΚ στις διατάξεις του Νόμου Πλαισίου για την Οργάνωση και Λειτουργία των ΑΕΙ.

Αντίσταση 2003 – Salonika 2003 Η Αντίσταση 2003 εγκαταστάθηκε στο κάμπινγκ του ΕΟΤ στην Επανωμή. Η Salonika 2003 έχει κατασκηνώσει στην Θεολογική Σχολή του ΑΠΘ.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΓΩΝΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2003 Παραμένει στους εξωτερικούς χώρους του ΑΠΘ, μεταξύ Γεωπονικής και Κτηνιατρικής Σχολής, καθώς και στο Πανεπιστημιακό Γυμναστήριο.

ΓΕΝΟΒΑ 2001 Τα μέλη της φιλοξενούνται σε χώρο που έχει παραχωρήσει ο Δήμος Σταυρούπολης πίσω από την Μονή Λαζαριστών. Για περισσότερες πληροφορίες στο Διαδίκτυο: [Δράση ενάντια στο Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ στο Νταβός Αντι-Φόρουμ του Πόρτο Αλέγκρε Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ 2003](#) brasil.indymedia.org <http://www.zmag.org/lac.htm> www.no-nato.de www.unitedforpeace.org/article.php?id=725 www.unitedforpeace.org

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXXV

27 Ιουνίου 2003

Η Οικουμενική Διάσταση της Ελληνικής Γλώσσας

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

«Στην Ελλάδα, το μέλλον πήρε για πρώτη φορά την θέση του πεπρωμένου».

[Αντρέ Μαλρώ]

«Ο Ελληνικός πολιτισμός ζει όπου εξακολουθεί να υπάρχει συνείδηση. Σε αυτή την ακατάπαυστη πορεία προς έναν πιο ανθρώπινο κόσμο –και έχουμε μπροστά μας ακόμα δρόμο πολύ– η Ελλάδα αποτελεί για την Ευρώπη παράδειγμα και οδηγό».

[Μονίκ Τρεντέ, Διευθύντρια του Κέντρου Αρχαίων Μελετών της *École Normale Supérieure*]

Μια σημαντική βραδιά...

Μια ιστορικής σημασίας βραδιά έζησαν όσοι παρευρέθησαν στον αρχαιολογικό χώρο της Πνύκας, στις 20 Ιουνίου 2003...

Για πρώτη φορά διαπρεπείς ξένοι επιστήμονες, καθηγητές σε γνωστά Πανεπιστήμια της Ευρώπης και των ΗΠΑ, ήλθαν στην Ελλάδα προκειμένου να μιλήσουν για την αναγκαιότητα

της **Ελληνικής Γλώσσας** και των κλασικών σπουδών.

Στην εκδήλωση παρουσιάστηκε η **πρώτη γραμματική της Ευρώπης** του Έλληνα φιλόλογου **Διονυσίου του Θρακός** (2ος αι. Π.Χ.) και μίλησαν:

ο **Ρόμπερτ Φάουελ** – Αμερικανός Καθηγητής στο Παν/μιο του Μπρίστολ της Μεγ. Βρετανίας,

ο **Βόλφγκανγκ Ντέκερ** – Γερμανός Καθηγητής στο Παν/μιο της Κολωνίας,

ο **Πιέντρο Ολάγια** – Ισπανός Καθηγητής στα Παν/μια του Οβιέδο και «ΣΥΡΑΚΟΥΣΑΙ» Ν. Υόρκης,

η **Μονίκ Τρεντέ** – Καθηγήτρια στο Παν/μιο της Σορβόνης,

η **Ισαβέλα Μπερναρντίνι** – Καθηγήτρια στο Παν/μιο του Λέτσε

καθώς και ο Έλληνας λεξικογράφος **Αριστέιδης Κωνσταντινίδης**, βραβευμένος από την Ακαδημία Αθηνών για το Λεξικό «**Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ**».

Η Ελλάδα τόπος ελπίδας!...

Μπορεί εμάς, που βιώνουμε την θλιβερή πραγματικότητα της σύγχρονης Ελλάδας, να μας φαίνεται εξωπραγματικό, αλλά για τον Ισπανό καθηγητή **Pedro Olalla**, η Ελλάδα έχει γίνει ξαφνικά για πολλούς ξένους ένας τόπος αναζήτησης ελπίδας.

Μιλώντας στον εμβληματικό λόφο της Πνύκας, ο Ισπανός ελληνομαθής αναφέρθηκε στον τρόπο που οι φιλέλληνες της γηραιάς Ευρώπης βλέπουν σήμερα την ελληνική γλώσσα. Πέρα από την γνώση της ιστορίας και των κλασικών σπουδών που διδάσκονται στα σχολεία τους, τα τελευταία χρόνια έχει αφυπνιστεί δειλά ένα ενδιαφέρον για την σύγχρονη γλώσσα...

Είπε χαρακτηριστικά: «Για όσο διάστημα έχω αφιερώσει στην εκμάθηση αυτής της γλώσσας, για όσο διάστημα έχω δουλέψει ως μεταφραστής ή ως καθηγητής μετάφρασης, για όσο διάστημα έχω αφοσιωθεί στην δουλειά του λεξικογράφου ή για όσο διάστημα έχω διατρέξει την Ελλάδα ακολουθώντας τα χνάρια των αρχαίων μύθων, η σχέση μου με την ελληνική γλώσσα ήταν πάντοτε αυτή της σαγήνης. Και σε αυτή θα ήθελα να αναφερθώ τώρα, διότι πιστεύω ότι λίγα πράγματα μας ενώνουν με πιο ακλόνητο τρόπο από το να μοιραζόμαστε κάποια συγκίνηση ικανή να μας σαγηνεύσει.

Υπάρχει κάτι που η ελληνική γλώσσα προσφέρει ως αποκλειστικό προνόμιο: **η εγγύτητα των λέξεών της στην πρώτη ύλη της σκέψης μας**. Το να σκεπτόμαστε είναι να θέτουμε σε ενέργεια τον δικό μας κόσμο λέξεων, εικόνων και αισθήσεων, να συνδυάζουμε ασταμάτητα μια πελώρια συλλογή από μικρότατα πούλια, που εκπληκτικά φέρουν τη σφραγίδα του ελληνικού πνεύματος. Παιδί, στην γενέτειρά μου, στις απότομες ακτές των Αστουριών, γνώρισα ένα σκεύος αλιείας που οι ψαράδες ονόμαζαν *palangre*. Από τα ελληνικά, αναγνώρισα έπειτα στις φθαρμένες συλλαβές ετούτες την αρχαία λέξη *πολυάγκιστρον*. Η λέξη *αγκίστρι* με οδηγεί στην *άγκυρα*, στην *αγκύλη*, στον *αγκώνα*, λέξεις με τις οποίες ζω και που συμμαρίζονται μια κοινή έννοια με την *καμπύλη*, με το *κλείσιμο*, με την *αγκαλιά*.

Η ζωή σε επαφή με την ελληνική **οξυγονώνει την συνείδηση των μηχανισμών της αντίληψής μας**, μας αποκαλύπτει ότι **η σκέψη είναι μια απέραντη και υποβλητική διαδικασία μεταφοράς**. Ποια σχέση υφίσταται ανάμεσα στην *αγκαλιά* και στην *ανάγκη*, ανάμεσα σε αυτό που σταματάει και σε αυτό που είναι κατ' εξοχήν ασυγκράτητο; Από τις καθημερινές λέξεις μπορούμε να ταξιδέψουμε έως τον Μακρόβιο, που ισχυρίζεται ότι η ανάγκη αναπαριστάται από τον κόμβο και ο έρωτας από το φιλί ή έως το δόγμα των ορφικών, για τους οποίους η Ανάγκη είναι αυτή η δύναμη-αγκαλιά-κόμβος, που δεσπάζει στα πάντα...

Η διαχείριση της ελληνικής γλώσσας φέρνει σε επαφή την αμεσότητα του παρόντος με το

υποβλητικό φορτίο του παρελθόντος, δημιουργώντας πάντα μια τονωτική καύση. Μας εκθέτει συνέχεια στην αναπόληση και, συνεπώς, συνέχεια και στο εύρημα. Τοποθετεί την φευγαλέα ατομική συνειδησή μας μέσα στις μακρές κινήσεις του ανθρώπου ως σκεπτόμενου όντος. Έτσι, μέρα με τη μέρα, αφήνομαι να παρασυρθώ από λέξεις όπως *εστιατόριο*, όρος ή *σύμπτωση*, απολαμβάνοντας ως ξένος ένα ατελείωτο ταξίδι στον εαυτό μου».

Όμηρον εξ Ομήρου σαφηνίζειν...

Για την Ιλιάδα και την Οδύσσεια ως τα πρώτα έργα της Ευρωπαϊκής λογοτεχνίας μίλησε ο Αμερικανός καθηγητής **Ρόμπερτ Φάουελ**. «Θα μπορούσε κανείς να μιλήσει για το μεγαλειώδες θρησκευτικό αίσθημα του Ομήρου ή για την περιγραφική του ικανότητα, αλλά το θέμα της συγκέντρωσης είναι η γλώσσα και θα μιλήσω γι' αυτήν», είπε ο Φάουελ.

«Η εξαιρετική γλωσσική τέχνη του Ομήρου δεν περιορίζεται μόνο στο επίπεδο της φόρμουλας και της λεπτομερούς περιγραφής. Η μελέτη της Ομηρικής γλώσσας πρέπει επίσης να συμπεριλάβει δύο ονομαστά χαρακτηριστικά των ποιημάτων, τις μεταφορές και τους λόγους. Μέσα από συγκρίσεις που επιδεικνύουν άφθαστη επινοητικότητα, ο Όμηρος χρωματίζει και πλουτίζει την αφήγησή του, φέρνει στην επιφάνεια λανθάνουσες συγκινήσεις, τονίζει σημαντικές στιγμές και επικαλείται παράλληλους κόσμους. Για παράδειγμα, η ανήσυχη κίνηση των Αχαιών στρατιωτών που συγκεντρώθηκαν σε συνέλευση συγκρίνεται με την κίνηση σοδειάς δημητριακών που ταραίζεται από τον δυτικό άνεμο...

Το συνολικό αποτέλεσμα αυτής της ομορφιάς μπορεί να εκτιμηθεί μαθαίνοντας την ίδια τη γλώσσα του Ομήρου. Μαθαίνοντας την γλώσσα του εισερχόμαστε στον κόσμο του. Αυτός είναι ένας κόσμος ιδιαίτερης σπουδαιότητας για μας, στην Ευρώπη, μια και τα Ομηρικά έπη ανήκουν στα ιδρυτικά τεκμήρια του πολιτισμού μας. Ο Όμηρος συνεχίζει να διαμορφώνει την αντίληψή μας για την ανθρώπινη ύπαρξη. **Η γλώσσα του ζει ακόμη σήμερα τόσο στην χώρα του** –οι Έλληνες χρησιμοποιούν ακόμη το καγχάζειν-, **όσο και σε όλες τις χώρες της Ευρώπης**. Χιλιάδες φοιτητές, των οποίων ο αριθμός αυξάνεται κάθε χρόνο, μελετούν τα ομηρικά Ελληνικά. Κάθε χρόνο, εδώ και σε όλο τον κόσμο, γράφονται καινούργιες μεταφράσεις, διασκευές και ερμηνείες του Ομήρου. «Πηγαίνετε στις πηγές», είπε ο Ρωμαίος πολιτικός άνδρας Κικέρωνας.

Οι Ρωμαίοι ήταν οι πρώτοι σε μια μεγάλη σειρά μη Ελλήνων που αντιλήφθηκαν ότι ο Όμηρος είναι η κοινή πηγή. Για τρεις χιλιετίες, τα ποιήματα αυτά ανακίνησαν συναισθήματα, διαφώτισαν τον νου και εξευγένισαν το πνεύμα του κοινού τους. Έτσι, κάθε παιδαγωγός, κάθε παιδί, κάθε πολιτισμένος άνθρωπος θα πρέπει να ακολουθεί την συμβουλή του Κικέρωνα και να πηγαίνει στον Όμηρο».

Η ελληνική γλώσσα στις αρχές της τρίτης μ.Χ. χιλιετίας...

Η ελληνική παρουσία στην Δύση ανάγεται στον 16ο αιώνα π.Χ. στην Ιταλική χερσόνησο. Σε αυτή την γλώσσα γεννήθηκαν λέξεις-κλειδιά που ακόμα και σήμερα κάνουν τους λαούς της Ευρώπης να πάλλονται: «πολιτική», «δημοκρατία», «φιλοσοφία», «μουσική», «ποίηση», «μαθηματικά», «ιστορία» ή «αρμονία»...

Σήμερα, η εξύμνηση της ελληνικής γλώσσας σημαίνει **τον εκθιασμό της γλωσσικής κληρονομιάς εκείνης που μας προτρέπει σε ηρωισμό και δράση σύγχρονη**, είπε η Μονίκ Τρεντέ, Διευθύντρια του Κέντρου Αρχαίων Μελετών της Ανώτατης Κρατικής Σχολής της Γαλλίας.

«Καθότι η προσφορά της Ελλάδας είναι αναντικατάστατη. Πέρα από την αιώνια νεότητα των ηρώων και των μύθων της –του Ορφέα, του Ηρακλή, του Οδυσσέα, αλλά και της Πηνελόπης και της Αντιγόνης, που δεν παύουν να επανέρχονται στην σύγχρονη λογοτεχνία (ή στον κινηματογράφο), αποτελεί επίσης την πηγή της πλέον αφηρημένης σκέψης, του Πλατωνικού

ιδεαλισμού και της Ευκλείδειου γεωμετρίας που αποτελεί πρωταρχικό στοιχείο της παγκόσμιας μαθηματικής σκέψης –σύλληψης τόσο θαυμαστής, ώστε για καιρό θεωρείτο ως η μοναδική αντίληψη του χώρου των μαθηματικών.

Ποιος διπλωμάτης, άραγε, δεν θα ωφελείτο από την μελέτη των γραπτών του Θουκυδίδη, ανακαλύπτοντας ξανά την αξία της λογικής και του λόγου ως απαραίτητου προοιμίου της αποτελεσματικής δράσης; Ποιος πολιτικός δεν θα αγαλλίαζε ακούγοντας τον Δημοσθένη, μέγιστο κήρυκα υπερβάσεων, να καταγγέλλει την αργή αναισθητοποίηση των δημοκρατικών κρατών; Λέγεται ότι ο Ζωρές αφιέρωνε μέρος του ελεύθερου χρόνου του στην επανάληψη της ανάγνωσης του Αισχύλου, στο πρωτότυπο. Ναι, στον κόσμο των μηχανών και των αριθμών χρειαζόμαστε λάτρεις της Ελληνικής για να μας διδάξουν να αμφιβάλλουμε και να ζυγίζουμε τα υπέρ και τα κατά πριν ενεργήσουμε...

Ανοικτή σε όλες τις δυνάμεις και σε όλες τις επιρροές που ταράσσουν την οικουμένη, η Ελλάδα έχει ζηήσει όλες τις τραγωδίες μας. **Καυστικός και αντιφατικός, αμφισβητίας και ενθουσιώδης, ο Έλληνας των Κλασικών Χρόνων που κατόρθωσε να μεγαλοουργήσει στηριζόμενος πάνω στα ίδια του τα ελαττώματα, δεν αποτελεί άραγε έμβλημα της Ευρώπης του 21ου αιώνα; Είθε η σημερινή Ευρώπη να μιμηθεί την μοναδική αυτή προσπάθεια δημιουργικού λόγου και εκπαίδευσης του ανθρώπου και του πολίτη που πρώτη η Ελλάδα κατόρθωσε να πραγματοποιήσει».**

Η επίδραση της ελληνικής γλώσσας στο ευρωπαϊκό λεξιλόγιο[1]...

Η επίδραση που έχει ασκήσει η ελληνική γλώσσα στο ευρωπαϊκό λεξιλόγιο και ιδιαίτερος στην Αγγλική, είναι εν μέρει μόνο γνωστή, και δυστυχώς μη συστηματικά καταγεγραμμένη και τεκμηριωμένη.

Οι ελληνικές και ελληνογενείς λέξεις (αυτές που έχουν δημιουργηθεί εξ ολοκλήρου με ελληνικά γλωσσικά στοιχεία) που περιλαμβάνονται στην Αγγλική γλώσσα και στην Διεθνή Επιστημονική Ορολογία ανέρχονται σε 234.866 λέξεις...

Όσο καλύτερο είναι το λεξικό, τόσο υψηλότερη είναι και η συμμετοχή της Ελληνικής. Στο **Merriam Webster**, που είναι σήμερα το πληρέστερο αμερικανικό λεξικό, σε σύνολο 166.274 λέξεων, η ελληνική συμμετοχή ανέρχεται σε 42.914 λέξεις, αριθμός που αντιστοιχεί στο 25,73%. Η μία στις τέσσερις λέξεις του είναι ελληνική.

Στην **Ιατρική** ορολογία, με βάση το έγκυρο λεξικό **Dorland**, σε σύνολο 46.251 λέξεων, η ελληνική συμμετοχή ανέρχεται σε 24.862 λέξεις, αριθμός που αντιστοιχεί στο 53,75%. Αν προσθέσουμε και τις λέξεις που κατά το ήμισυ είναι ελληνικές, ως προς το πρώτο ή δεύτερο συνθετικό τους, τότε το ποσοστό αυτό ανέρχεται στο 68%.

Για να εκτιμηθεί η σημασία των 42.914 λέξεων του **Webster**, αξίζει να αναφερθεί ότι στο ίδιο λεξικό, η Αγγλική έχει δανεισθεί 57 λέξεις από την Τουρκική και 34 λέξεις από τις Σλαβικές γλώσσες.

Η γένεση και η εξέλιξη της επίδρασης αυτής

Μετά από αυτά προκύπτει το ερώτημα «πώς προκλήθηκε η επίδραση αυτή». Οι Έλληνες δεν κατέκτησαν ποτέ την Αγγλία. Με ποιον τρόπο η Αγγλική γλώσσα δανείσθηκε τόσες χιλιάδες ελληνικές λέξεις;

Ιστορικά και συνοπτικά, η επίδραση αυτή έγινε στα εξής στάδια:

1. Μέσω της Λατινικής

Είναι γνωστό ότι από το 800-500 π.Χ. οι Έλληνες αποίκισαν την νότιο Ιταλία. Τον 8ο αιώνα οι Χαλκιδείς άποικοι μετέφεραν έναν τύπο αλφαβήτου στους Ρωμαίους, αυτό που σήμερα είναι γνωστό ως λατινικό αλφάβητο.

Το 146 π.Χ. οι Ρωμαίοι κατοικούν την Ελλάδα και δημιουργούν την Ρωμαϊκή αυτοκρατορία κατακτώντας προοδευτικά μεγάλο τμήμα της Ευρώπης, της Μ. Ασίας και της Βόρειας Αφρικής. Λόγω της ανωτερότητας, όμως, του ελληνικού πολιτισμού, οι Ρωμαίοι δέχονται την επίδρασή του και φυσικά και την επίδραση της ελληνικής γλώσσας, όπως αποδεικνύεται από το λατινικό λεξικό των *Lewis & Short*.

Οι Ρωμαίοι εκρωμαΐζουν τους λαούς που κατακτούν, και μέσα στην έννοια του εκρωμαϊσμού περιλαμβάνεται και η επίδραση της γλώσσας.

Έτσι, οι ελληνικές λέξεις που είχαν περάσει στο λεξιλόγιο της Λατινικής περνούν ασυναίσθητα στο λεξιλόγιο των ευρωπαϊκών λαών που έχουν κατακτήσει.

Από τον 3ο αι. Π.Χ. μέχρι τον 2ο αιώνα μ.Χ. η Ελληνική ήταν η γλώσσα του πολιτισμού και των εμπορικών συναλλαγών (*lingua franca*), εκτιμάται δε, ότι σε όλη την Μεσόγειο μιλούσαν και διάβάζαν ή οπωσδήποτε καταλάβαιναν ελληνικά.

Ο Durant στην *Παγκόσμια Ιστορία Πολιτισμού* (Τόμος Γ, σελ.278) υπολογίζει ότι μόνο την περίοδο του Αυγούστου ενσωματώθηκαν στην Λατινική 10.000 περίπου ελληνικές λέξεις, αριθμός που επιβεβαιώνεται από το λεξικό των *Lewis & Short* της Οξφόρδης.

Το 55 π.Χ. οι Ρωμαίοι κατακτούν την Αγγλία, την οποία κράτησαν υπό την κατοχή τους μέχρι το 410 μ.Χ. Την περίοδο αυτή του εκρωμαϊσμού των Κελτών, οι ελληνικές λέξεις που είχαν περάσει στην Λατινική, περνούν τώρα στην Αγγλική.

2. Στην συνέχεια με την διδασκαλία του Χριστιανισμού

Το 597 ο Άγιος Αυγουστίνος μεταβαίνει στην Αγγλία για να εκχριστιανίσει τους Άγγλους. Το Ευαγγέλιο όμως είναι γραμμένο στα ελληνικά και λέξεις που περιέχονται σ' αυτό και δεν υπάρχουν οι αντίστοιχές τους στην Αγγλική υιοθετούνται αναγκαστικά από την Ελληνική, π.χ. μάρτυρας-martyr, βάπτισμα-baptism κλπ.

3. Το τρίτο στάδιο είναι από **την κατάκτηση της Αγγλίας από τους Νορμανδούς το 1066**, που κράτησε μέχρι το 1362. Λέξεις που προηγουμένως είχαν περάσει από την Λατινική στην Γαλλική, περνούν με την σειρά τους στην Αγγλική, π.χ. acolyte, dauphin, analogy, anarchy κλπ.

4. Το τέταρτο στάδιο αρχίζει **με την Αναγέννηση και εντείνεται μετά την πώση της Κωνσταντινούπολης.**

Έλληνες λόγιοι διασκορπίζονται μέσω της Ιταλίας σε ολόκληρη την Ευρώπη και φθάνουν μέχρι την Αγγλία. Ενδεικτικά αναφέρονται ο Ησυχαστής μοναχός **Βαρλαάμ** ο Καλαβρός (1290-1348), που είχε μαθητή του τον Πετράρχη· ο **Λεόντιος Πιλάτος**, καθηγητής των Ελληνικών στο πανεπιστήμιο της Φλωρεντίας το 1360· ο **Μανουήλ Χρυσολωράς**, καθηγητής των Ελληνικών στο πανεπιστήμιο της Φλωρεντίας (1396-1399)· ο **Γεώργιος Τραπεζούντιος** (1395-1472), ο οποίος δίδαξε σε διάφορα πανεπιστήμια και το 1443 έγινε γραμματέας της «Αγίας Έδρας»· ο **Θεόδωρος Γαζής** (1400-1475), ο οποίος έγινε καθηγητής στην Φερράρα και στην Ρώμη· ο **Ιωάννης Αργυρόπουλος**, καθηγητής των Ελληνικών στην Φλωρεντία (1456-1470), τον οποίο ο Ούγγρος βασιλιάς Matthias I Corvinus τον προσκάλεσε να εισάγει τα ελληνικά γράμματα στην Ουγγαρία· ο **Δημήτριος Χαλκοκονδύλης** (1423-1511), ο οποίος δίδαξε στην Πάντοβα, στην Φλωρεντία και στο Μιλάνο· ο **Ανδρόνικος Κάλλιστος**, ο οποίος δίδαξε στην Πάντοβα, Μπολώνια, Ρώμη και Φλωρεντία (1471-1475) και πιθανώς στο Λονδίνο, όπου και πέθανε· ο **Γεώργιος Ερμώνυμος**, που υπήρξε ο πρώτος Έλληνας, ο οποίος δίδαξε στην Σορβόνη· ο **Ιανός Λάσκαρις** (1445-1535)· ο **Μάρκος Μουσούρος**, ο οποίος με τον Aldus Manutius, εξέδωσαν τα Ελληνικά κλασσικά στην Βενετία· δίδαξε στην Πάντοβα και ήταν ο πρώτος που εξέδωσε σε ολοκληρωμένη μορφή τις εργασίες του Πλάτωνα και μαζί με τον Battista Egnazzio ίδρυσε την διάσημη Μαρκιανή βιβλιοθήκη της Βενετίας· ο

Φραγκίσκος Πόρτος (1511-1581), ο οποίος δίδαξε στην Βενετία και στην Γενεύη· ο **Αιμίλιος Πόρτος** (1550-1610), ο οποίος δίδαξε στην Γενεύη, Λωζάννη, Χαϊδελβέργη και σε άλλες γερμανικές πόλεις· ο **Λέων Αλλάτιος** (1586-1669) κ.ά.

Από το 1572-1600 πάνω από είκοσι καθηγητές δίδασκαν μόνο στο πανεπιστήμιο της Πάντοβα.

Μέσω αυτών οι Ευρωπαίοι ανακαλύπτουν την ελληνική γραμματεία και, επειδή σε πολλές περιπτώσεις δεν υπάρχουν οι αντίστοιχες λέξεις στο λεξιλόγιό τους, υιοθετούν την ελληνική, όπως η *εντελέχεια* του Αριστοτέλη που έγινε «entelechy».

Τα πρώτα γραπτά μνημεία σε ολοκληρωμένη μορφή κειμένων της Γαλλικής γλώσσας εμφανίζονται τον 9ο-10ο αιώνα μ.Χ., της Ισπανικής και της Αγγλικής τον 11ο αιώνα και της Πορτογαλικής τον 12ο αιώνα.

Η Αγγλική καθιερώνεται ως επίσημη γλώσσα μόλις το 1422 με διάταγμα του Ερρίκου του 5ου.

Το 1534 ο Μαρτίνος Λούθηρος αποφασίζει να μεταφράσει το Ευαγγέλιο απ' ευθείας από το πρωτότυπο κείμενο της Ελληνικής, επειδή το Βατικανό είχε παραφράσει και προσαρμόσει ορισμένα τμήματά του στην διδασκαλία της Καθολικής Εκκλησίας.

Επειδή στην Γερμανία χρησιμοποιούσαν διάφορες διαλέκτους, αναγκάζεται να θέσει κανόνες γραμματικής και συντακτικού για την Γερμανική γλώσσα, που δεν υπήρχαν, και προτιμά να υιοθετήσει **κανόνες της γραμματικής και του συντακτικού της αρχαίας Ελληνικής**, που ισχύουν μέχρι σήμερα. Ο Λούθηρος σήμερα τιμάται στην Γερμανία όχι μόνο ως θρησκευτικός μεταρρυθμιστής, αλλά και ως γλωσσικός μεταρρυθμιστής.

5. Η **κορύφωση των δανεισμών** από την Ελληνική πραγματοποιήθηκε τον 18ο και 19ο αιώνα με την ανάπτυξη των επιστημών.

Το 1734, ο Σουηδός επιστήμονας Carl von Linnaeus στο έργο του *Systema Naturae*, καθιερώνει την διώνυμη ονοματολογία στα φυτά και στα ζώα αντιγράφοντας τα μέχρι τότε γνωστά είδη, που είχαν ήδη καταγραφεί από τον Αριστοτέλη, τον Θεόφραστο και τον Διοσκορίδη και πολλά είχαν εισαχθεί ήδη στην Λατινική.

Η μεταγραφή των ελληνικών λέξεων και ονομάτων με τους κανόνες της Λατινικής και ιδιαίτερος με τις λατινικές καταλήξεις και προφορά, π.χ. το -ος σε -us (ρύγχος-rhynchus), τον -ον σε -um (φύλλον-phyllum, θηρίον-theium, αλλά και συμπόσιον-symposium) κλπ., είναι τα στοιχεία εκείνα που δημιούργησαν και δημιουργούν την παραπλανητική εικόνα υπέρ της Λατινικής και εις βάρος της Ελληνικής, π.χ. η γνωστή φώκια «monachus» προφέρεται μονάχους αντί του ορθού «μοναχός». Την υποκατηγορία του αίματος την λέμε «ρέζους» (rhesus), αντί ρήσος, που ήταν ο βασιλιάς των Θρακών και σύμμαχος του Πριάμου στην Τροία· όνομα το οποίο δόθηκε στον πίθηκο *rhesus macacus* που τα πειράματα σ' αυτόν οδήγησαν στην δημιουργία της υποκατηγορίας του αίματος (θετικό, αρνητικό).

[1] Από το βιβλίο του Αριστείδη Ε. Κωνσταντινίδη *Η Οικουμενική Διάσταση της Ελληνικής Γλώσσας*, Θεσσαλονίκη 2003. Ο Αριστ. Κωνσταντινίδης έχει βραβευθεί από την Ακαδημία Αθηνών το 1994 για το βιβλίο του *Οι Ελληνικές Λέξεις στην Αγγλική Γλώσσα*. Έχει συμμετάσχει σε παγκόσμια και πανευρωπαϊκά συνέδρια στα οποία ανέπτυξε το θέμα αυτό.

Ο Πρόεδρος της Ακαδημίας κ. Γρ. Σκαλκέας, ο τέως Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Χρ. Σαρτζετάκης και ο τέως Πρωθυπουργός κ. Κ. Γρίβας. **Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κωστής Στεφανόπουλος έστειλε χαιρετισμό στον οποίο έλεγε τα εξής:** «Χαιρετίζω με προσωπική και μεγάλη ικανοποίηση την έναρξη εργασιών του Διεθνούς Συνεδρίου «Η ελληνική γλώσσα και ο ευρωπαϊκός πολιτισμός». Και συγχαίρω το Συμβούλιο της «Ελληνικής Γλωσσικής Κληρονομιάς» για την πρωτοβουλία του να οργανώσει αυτό το Συνέδριο. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον προκαλεί η προαναγγελθείσα παρουσίαση, για πρώτη φορά στη Ελλάδα, της παλαιότερης Γραμματικής της Ευρώπης, έργο του Έλληνα φιλόλογου Διονυσίου του Θρακός, τον 2ο αιώνα π.Χ. Η πρώτη αυτή Γραμματική υπήρξε βασικό σχολικό βοήθημα διδασκαλίας έως την Αναγέννηση. Η προστασία της Ελληνικής Γλώσσας πρέπει να μας ενδιαφέρει όλους Έλληνες και μη άμεσα, γιατί είναι ένα βασικό πολιτιστικό όπλο για την μελέτη και κατανόηση της ελληνικής σκέψης, μιας από τις βάσεις του σύγχρονου ευρωπαϊκού πολιτισμού. Και δεν μπορώ να μην αναφερθώ σε αυτά που υποστηρίζει ο Ζαν Σιρινελί, καθηγητής της Ελληνικής Φιλολογίας στην Σορβόνη, στο σπουδαίο έργο του «Τα παιδιά του Αλέξανδρου». Αναφερόμενος στην πολιτιστική έκρηξη που παρατηρείται κατά τον 2ο και τον 1ο αιώνα π.Χ., ο Σιρινελί γράφει για την ελληνική γλώσσα: «Κληρονομιά σημαίνει κυρίως και κατ' αρχήν γλώσσα. Αυτή ήταν ο μόνος αληθινός δεσμός του διεσπαρμένου Ελληνισμού. (...) Η ελληνική γλώσσα είναι το όργανο, το κεφάλαιο, η κινητήρια δύναμη που εξασφαλίζει την κοινωνική άνοδο. Οι ιδιώτες, αλλά και οι πολитеίες συναγωνίζονται σε προσπάθειες για να διαφυλάξουν και να μεταδώσουν αυτόν τον όλως ξεχωριστό θησαυρό της γνώσης, που είναι η ομιλούμενη ελληνική, στοιχειώδης ταυτόχρονα και απαραίτητη. Κύριο μέλημα είναι να διατηρηθούν ανέπαφα τα εργαλεία της μετάδοσης, δηλαδή τα γραπτά κείμενα». Αυτή τη μεγάλη κληρονομιά καλούμεθα να προστατεύσουμε και να αξιοποιήσουμε σήμερα. Από το Συνέδριό σας πιστεύω ότι θα προκύψουν τα κατάλληλα διδάγματα».

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ – **Διόδου 20, 10680 Αθήνα** – έχει στόχο την ευαισθητοποίηση φορέων και μεμονωμένων ατόμων που μπορούν να συμβάλλουν με

οποιοδήποτε τρόπο στην αποτελεσματική ανάσχεση της φθίνουσας πορείας του προφορικού και του γραπτού λόγου.

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXXVI

8 Ιουλίου 2003

Μηδενική Ανοχή

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

*Αν ο λαός επιμένει για τη ζωή
η μοίρα πρέπει να υπακούσει
και η νύχτα θα φύγει
και οι χειροπέδες θα σπάσουν.
Όμως σ' αυτόν που δεν αρέσει
ν' ανέβει στα βουνά
θα ζει πάντα στη λάσπη.*

[Στίχοι από Παλαιστινιακό τραγούδι]

Σκηνή πρώτη:

Ένα θωρακισμένο τζιπ μπαίνει στο πλάνο με τέρμα τα γκάζια και φρενάρι απότομα. Από το συνοδευτικό όχημα που προπορεύεται ξεπηδούν δύο πανύψηλοι πεζοναύτες με αλεξίσφαιρα και ό,τι όπλο μπορείτε να φαντασθείτε. Πριν καν κινηθούν, η πόρτα από το αυτοκίνητο που συνοδεύουν ανοίγει και από μέσα πετιέται ένας τύπος το ίδιο καλογυμνασμένος αλλά αρκετά μεγαλύτερος σε ηλικία. Στη ζώνη του ένα σαραντεπεντάρι, το αλεξίσφαιρο γιλέκο τον κάνει να ιδρώνει. Στο κοντοκουρεμένο κεφάλι του ένα καπέλο των «Γιάνικς» της Νέας Υόρκης και στα μάτια του «γυαλιά-καθρέφτες». Κάτι δείχνει με το χέρι και όλοι μαζί χώνονται βιαστικά σε ένα κτίριο. Το πλάνο ανοίγει και μια κατεστραμμένη πόλη εμφανίζεται. Ο υπότιπλος γράφει: «**Βαγδάτη, Ιράκ. Μάιος 2003**»...

«Θα μπορούσε να είναι η απόλυτη ταινία περιπέτειας. Κι όμως, πρόκειται για την απόλυτη πραγματική περιπέτεια!», γράφει η *Καθημερινή* της Κυριακής, 6 Ιουλίου, απ' όπου και η περιγραφή της σκηνής...

Για να μην σας κρατάω σε αγωνία, πρόκειται για την άφιξη του **Μπέρναρντ Κέρικ** στη Βαγδάτη, μιας πολύ γνωστής προσωπικότητας της Νέας Υόρκης. Πρόκειται για τον «αδιάφθορο» διευθυντή της αστυνομίας τις ημέρες των επιθέσεων στους Πύργους, που με το δόγμα της «μη ανοχής» είχε προσπαθήσει να «καθαρίσει» την Νέα Υόρκη από το έγκλημα. Τώρα αναλαμβάνει να «αναμορφώσει» την Βαγδάτη αφού του το ζήτησε ο Πωλ Μπρέμερ, διορισμένος διοικητής του Ιράκ.

Ανέλαβε την αποστολή, λέει, γιατί έχασε 23 αστυνομικούς στην Νέα Υόρκη... «Θα πάρει χρόνο», δήλωσε, «μέχρι να καταλάβουν οι Ιρακινοί» τι εστί «ελευθερία»... Δύστυχη Βαγδάτη... Ο Κέρικ υπήρξε πάντα, λένε, ένας «άνθρωπος της σκιάς»...

Σκηνή δεύτερη:

1798, Αίγυπτος: Μια μεγάλη φυσιογνωμία της Ευρώπης φθάνει στην χώρα του Νείλου. Ο **Ναπολέων**, περιστοιχισμένος από τους αξιωματικούς της «Μεγάλης Στρατιάς», ξαναφέρει την Δύση στην γη του Ισλάμ μετά τις σταυροφορίες. Με την υποστήριξη του «Αδιάφθору» της γαλλικής επανάστασης, του Ροβεσπιέρου, ο ασήμαντος ανθυπολοχαγός από την Κορσική αναρριχήθηκε στην εξουσία. Επηρεαζόμενος από τον **Ταλλεϋράνδο**, τον Κίσιινγκερ της εποχής, θα κάνει την περίφημη εκστρατεία στην Αίγυπτο. Εκεί φαίνεται ότι μυήθηκε στην σκωτική μασονική στοά!

Η Μέση Ανατολή και η ευρύτερη περιοχή του Ισλάμ, όπου η ιστορική σύγκρουση Ανατολής-Δύσης εκδηλώνεται με τις μεγαλύτερες εντάσεις, είναι συγχρόνως ένας χώρος όπου οι ισχυροί «άνθρωποι της σκιάς» είχαν πάντα σημαντική επιρροή.

Με την άφιξη των πρώτων Ευρωπαίων από τις αρχές του 19ου αιώνα σημειώνεται η άνθηση των μασονικών στοών. **Η μασονία θα παίξει ρόλο σημαντικό στον αγώνα των Αράβων για ανεξαρτησία και δημιουργία εθνικών κρατών.** Την περίοδο εκείνη οι μασόνοι, ιδίως οι Γάλλοι, δρώντας μέσα από τις επιτροπές ανεξαρτησίας, ήταν ουσιαστικά οι εμπνευστές της ανεξαρτησίας των κρατών-εθνών υπό την επιρροή των προοδευτικών-αστικών ιδεών της Γαλλικής διανόησης. Μπορούμε να πούμε ότι γενικά οι μασόνοι έπαιξαν και παίζουν έναν πολύ σημαντικό ρόλο στην Μέση Ανατολή, τόσο στην συνάντησή της με την Ευρώπη –όταν επηρεάζονταν από τις ιδέες της **γαλλικής επανάστασης**- όσο και στην σύγκρουσή της με την Δύση στον βαθμό που συμπλέουν με τα συμφέροντα του **σιωνισμού**.

Η αλήθεια, πάντως, είναι ότι έχουν σημαντική παρουσία σε όλα τα κοσμικά κόμματα όπως τα κόμματα **Μπάαθ** την Συρία και το Ιράκ. Έχουν, επίσης, ισχυρές ρίζες και παρουσία στην Τουρκία, τον Λίβανο και το Ισραήλ. Και αυτό δεν είναι τυχαίο. Στην παρουσία των *φραμασόνων* στα χώματα του Ισλάμ αναφέρεται το τελευταίο τεύχος της γαλλικής επιθεώρησης **Cahiers de l' Orient που διευθύνει ο Αντουάν Σφαϊρ (Antoine Sfeir).** Ο τελευταίος έδωσε συνέντευξη στο περιοδικό **L' Express της 29ης Μαΐου** όπου σηκώνει τον πέπλο του ελευθεροτεκτονισμού στις μουσουλμανικές χώρες, αλλά και στο Ισραήλ: από το Μαρόκο στο Ιράν, από την Τουρκία στην Σαουδική Αραβία!

Ο ρόλος της Μασονίας στην γη του Ισλάμ...

Μπορούμε να προσδιορίσουμε τις αρχές αυτού του Ελευθεροτεκτονισμού στον **Λίβανο** και την **Συρία** μεταξύ 1850 και 1860. Στη συνέχεια, το κίνημα εξαπλώθηκε. Η Ιορδανία δεν υφίστατο ακόμα, αλλά υπήρχε η Παλαιστίνη. Η άφιξη των Άγγλων στην περιοχή και η εγκατάσταση **προτεσταντών**, γύρω στο 1830, είχαν σαν αποτέλεσμα την εμφάνιση μασόνων στην Παλαιστίνη. Η παρουσία τους γίνεται εντονότερη κατά την διάρκεια του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου και της βρετανικής κατοχής.

Στον **Λίβανο**, όπου έγιναν οι πρώτες απόπειρες εγκατάστασης της μασονίας τον 19ο αιώνα, όλα άρχισαν με τις γαλλικές επιχειρήσεις μετάξης που κατέφθασαν, στις κοιλάδες του Σουφ και αλλού, για να εκμεταλλευθούν τα μεταξουργεία και να στέλνουν την παραγωγή στην Λυών. Εκ παραλλήλου, σε πολιτιστικό επίπεδο, οι **Ιησουΐτες** και οι άλλες αδελφότητες που προέρχονται από την επαρχία της Λυών εγκαθίστανται στον Λίβανο.

Η μασονία στον Λίβανο θα αναπτυχθεί στα τέλη του 19ου αιώνα, σε μια στιγμή που στην Οθωμανική αυτοκρατορία αρχίζει να υποβόσκει η **επανάσταση των Νεότουρκων** του 1908. Από εκείνη την εποχή αρχίζει να διαδίδεται το όραμα ενός μεγάλου αραβικού βασιλείου που θα επιστευσθεί από την υπόσχεση των Άγγλων στον Λώρενς της Αραβίας.

Η κατάσταση αυτή θα εδραιωθεί από τα γεγονότα που συνέβησαν στον Λίβανο το 1860: οι σφαγές των Χριστιανών από τους Δρούζους παίζουν μεγάλο ρόλο στην συνειδητοποίηση των ελίτ. Κυρίως επειδή οι διανοούμενοι θα λάβουν υπ' όψιν τους την αξία της παρέμβασης του **Αμπντ ελ-Καντέρ**, που εξορίστηκε από τους Γάλλους στη Συρία, και ο οποίος μόνος του έσωσε περισσότερους από 10.000 Χριστιανούς στην Δαμασκό. Ο Αμπντ ελ-Καντέρ ήταν μεγάλος μασόνος και αυτό θα τον κάνει να ξεχωρίσει σε ολόκληρη την Ανατολή.

Πρέπει να δούμε ξεχωριστά την περίπτωση της Αιγύπτου, γιατί, στην χώρα αυτή βλέπουμε τα

πρώτα σπέρματα της παγκόσμιας μασονίας από την εποχή **της εκστρατείας του Ναπολέοντα**. Αλλά η ανάπτυξή τους έγινε σταδιακά. Η πρώτη φάση ενσαρκώνεται από τους Γάλλους «σαιν-σιμονιστές», που έρχονται στον Ιμπραήμ Πασά για να διδάξουν γαλλικά τους Αιγύπτιους αξιωματικούς στα στρατόπεδα.

Ο **Σαιν Σιμόν** (Saint-Simon, 1760-1825) ήταν ένας επαναστάτης που συνδύαζε τον ουτοπικό σοσιαλισμό με τον εσωτερισμό και έβλεπε στο μέλλον την υπόσχεση μιας Χρυσής Εποχής, όπως αυτής της μυθολογίας. Η δεύτερη φάση σημειοδοτείται από την μύηση του Ισμαήλ Πασά, γιου του Ιμπραήμ Πασά, βασιλιά (khedive) της Αιγύπτου. Θα μνηθεί από τους Γάλλους, και ιδιαίτερα από την ομάδα του Ferdinand de Lesseps που αποτελείτο από τέκτονες.

Ως προς την μασονία στο **Μαγκρέμπ**, μπορούμε να μιλήσουμε περισσότερο για αποτέλεσμα της αποικιοκρατίας. Έχουμε εξ άλλου λεπτομερέστετες αναφορές από τις γαλλικές αποικίες για την προσπάθεια μιας τοπικής μασονίας. Μόλις έφθασαν οι Γάλλοι, οι στοές πολλαπλασιάστηκαν. Πρωτ' απ' όλα στην Αλγερία, μετά στην Τυνησία και στο Μαρόκο. Η προσπάθεια αυτή θα πάρει περισσότερο χρόνο στο Μαρόκο, λόγω του πολύ συντηρητικού χαρακτήρα της παραδοσιακής κοινωνίας και του πολύ ισχυρού ισλαμικού στοιχείου. Αλλά, εν τούτοις, για τον μελλοντικό βασιλιά Μοχάμεντ τον 5ο, πατέρα του Χασάν του 2ου, υπάρχει η επίμονη φήμη ότι ήταν ελευθεροτέκτονας, ακόμα κι δεν έγινε ποτέ δυνατόν να αποδειχθεί κάτι τέτοιο.

Όσο για την **Αλγερία**, όταν ανακαλύπτουμε σήμερα «Άραβες» μουσουλμάνους στις γαλλικές στοές, αυτοί είναι κατά 90% Αλγερινοί. **Η μασονία γνώριζε πάντα μεγάλη επιτυχία στην Αλγερία. Το ίδιο και στην Τυνησία.** Εξ αιτίας ενός μεγάλου θαυμασμού εκ μέρους των μεσαίων τάξεων προς τον φυσικό δεσμό μεταξύ μασονίας και εκπαίδευσης. Για τους ίδιους λόγους, υπήρξε μια πραγματική μασονική επιρροή στην Τουρκία και στο Ιράν.

Πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας ότι, από το 1916, οι οπαδοί της συνταγματικής δημοκρατίας στο **Ιράν** είναι πάνω απ' όλα ελευθεροτέκτονες. Αποτελούν τον σκελετό, την λυδία λίθο του νέου Ιρανικού κράτους. Θα παραμερισθούν λίγο κατά την **βασιλεία του Σάχη**, τον πατέρα του τελευταίου Σάχη, αλλά παρ' όλα αυτά θα διατηρήσουν μια έντονη παρουσία. Θα βρίσκονται πάντοτε στο πλευρό των οπαδών του **Ζωροαστρισμού**, στην μεγαλοαστική τάξη και στον δημόσιο τομέα. Είναι οι δημόσιοι υπάλληλοι του Ιρανικού κράτους.

Στην **Τουρκία**, η κατάσταση είναι εντελώς διαφορετική. Πάντα, δηλαδή από τότε που αποκαταστάθηκαν οι σχέσεις μεταξύ της Οθωμανικής αυτοκρατορίας και της Δύσης, υπήρξαν ανταλλαγές χάρη στους πολυάριθμους Οθωμανούς που έκαναν τις σπουδές τους ή πήγαιναν να τελιοποιήσουν την ειδικότητά τους στην Ευρώπη, κυρίως στην Αγγλία. Σε αρχική φάση, υπήρξε **μια καταλυτική επιρροή της αγγλικής στοάς**, συγκεκριμένα το τυπικό της παλιάς **σκωτικής στοάς**, αλλά, ταυτόχρονα, από την 3η Δημοκρατία, εγκαθιδρύθηκε και η γαλλική **Μεγάλη Ανατολή**. Η ανάμιξη των πολιτισμών, ο συγκρητισμός ήταν πολύ χαρακτηριστικός στην Τουρκία ώστε να υπάρχει πάντα ένα πήγαινε-έλα μεταξύ των ελευθεροτεκτόνων και ορισμένων μυστικιστικών ρευμάτων του Ισλάμ, που συνεχίζεται μέχρι και στις ημέρες μας. Φαίνεται έτσι ότι, σύμφωνα με ορισμένες φήμες, **πολλοί, υποτιθέμενοι, μετριοπαθείς ισλαμιστές που βρίσκονται σήμερα στην εξουσία στην Τουρκία, έχουν περάσει από μια χαμηλού βαθμού μύηση...** Συνεπώς η **Τουρκία είναι μια χώρα όπου η μασονία είναι ακόμα πολύ ισχυρή...**

Αυτό ισχύει σε ένα βαθμό και για το Ιράν. Αλλά, οι Ιρανοί μασόνοι πέρασαν πολύ άσχημα την εποχή της Ισλαμικής επανάστασης επί Χομεϊνί. Όμως, από τότε που έληξαν οι εχθροπραξίες με το Ιράκ, στο τέλος της δεκαετίας του 1980, άρχισαν να κινούνται, πολύ προσεκτικά όμως.

Στο **Ισραήλ**, η δημιουργία του πρώτου κιμπούτζ, το 1910, σηματοδοτεί την εισαγωγή στην Παλαιστίνη του ελευθεροτεκτονισμού, ο οποίος βεβαίως υπήρχε στις μεγάλες πόλεις, χάρη στους Άγγλους και τους προτεστάντες, αλλά υπήρχε ελάχιστα στην επαρχία. Από την στιγμή που έφθασαν οι Εβραίοι στην Παλαιστίνη, μέχρι την δημιουργία του Ισραήλ, το 1948, **η μασονία ριζώνει σταθερά χάρη στην διείσδυση των κιμποουτζίμ (kibboutzim)**. Από την διακήρυξη του κράτους του Ισραήλ, το εργατικό και λαϊκό κίνημα των τότε μεγάλων ηγετών του, των «πατέρων» που το ίδρυσαν, διατήρησε **στενούς δεσμούς** με την μασονία.

Σήμερα, υπάρχουν πολλοί μασόνοι και στην άλλη πλευρά, μεταξύ της λαϊκής δεξιάς, αλλά αυτό δεν συνέβαινε στην αρχή, δηλαδή το 1948. Αυτό συνέβη αργότερα, ουσιαστικά με τους Ασκανάζι. Οι Σεφαρδίτες παραμένουν ακόμα πολύ δύσπιστοι...

Στην **Υεμένη** και σε όλη την αραβική χερσόνησο, η μασονία είναι **πολύ ασθενής** και ουσιαστικά δεν υφίσταται παρά μόνο μεταξύ των μεταναστών, είτε πρόκειται για Άραβες είτε για ξένους.

Στην **Συρία** η καρδιά του κράτους έχει σαν πολιτικό πυρήνα **τους Αλαουΐτες, ανάμεσα στους οποίους υπάρχουν πολλοί μασόνοι**. Έχει ειπωθεί αρκετές φορές ότι συμμετείχε και ο Χαφέζ αλ-Άσσαντ. Αναφέρεται επίσης ιδιαίτερα το περιβάλλον του Άσσαντ, όπως ο Μουσταφά Τλας. Κάτι τέτοιο, όμως, είναι δύσκολο να επιβεβαιωθεί.

Το ίδιο ισχύει και για τον **Μούσα Πρινς**, που ήταν ένας Λιβανέζος δικηγόρος, εμπνευστής του Καμίγ Σαμούν, προέδρου της Δημοκρατίας από το 1952 μέχρι το 1958, και μετέπειτα από τους αδιαφιλονίκητους ηγέτες του Χριστιανικού Κόμματος του Λιβάνου. Ο Μούσα Πρινς ήταν σίγουρα ένας από τους καλύτερους εκπρόσωπους της στοάς της Μεγάλης Ανατολής.

Πρέπει επίσης να μιλήσουμε για την συννικητική οικογένεια Σολ. Ο **Σαμί Σολ**, ένας εκ των «πατέρων» της ανεξαρτησίας, και πρωθυπουργός του Καμίλ Σαμούν, ήταν μασόνος. Υπήρχαν επίσης και άλλοι ηγέτες μουσουλμάνοι, όπως ορισμένοι πρώην πρωθυπουργοί, που δέχθηκαν, για παράδειγμα, να υποστηρίξουν την περιβόητη Λιβανο-ισραηλινή συνθήκη του 1983, που ο Αμίν Τζεμαγιέλ δεν επικύρωσε.

Στην **Συρία** υπάρχει, επίσης, ένα φιλοδυτικό **μεταρρυθμιστικό κίνημα** το οποίο δηλώνει σαφώς ότι το Ισλάμ πρέπει να περιοριστεί στις σχέσεις του ανθρώπου με τον Θεό του. Οι ηγέτες του επηρεάζονται σίγουρα από μασονικές ιδέες και στο πλευρό τους βρίσκονται και άλλοι διανοούμενοι, όπως οι καθηγητές Μοχάμετ Σαχρούρ και Ζιαντ Χαφέζ. Αυτό το μεταρρυθμιστικό κίνημα μπορεί να καταλήξει στον τόσο επιθυμητό, από τους Αμερικανούς κατ' αρχάς, εκσυγχρονισμό; Το μέλλον θα δείξει...

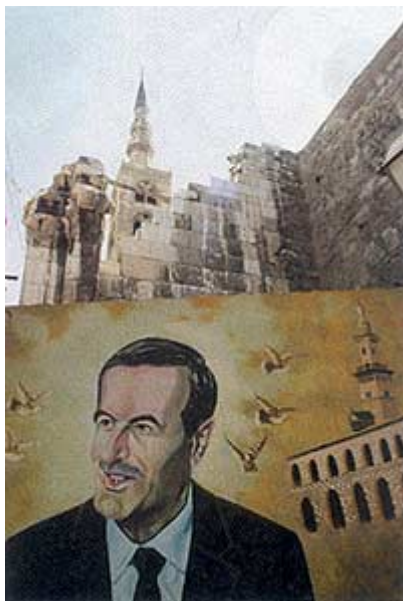
Μπέρναρντ Κέρικ, ένας σερίφης στην Βαγδάτη... Μετά το μήνυμα του Σαντάμ και τις συνεχείς απειλές για κλιμάκωση του «Τζιχάντ», οι Αμερικανοί έχουν ανάγκη να δώσουν έμφαση στον νόμο και την τάξη για να επιταχύνουν την αποκατάσταση της ομαλότητας...

Μύηση στις όχθες του Νείλου: οι μασόνοι εμφανίζονται στην Αίγυπτο με τον Ναπολέοντα το 1798. Ο στρατηγός Βοναπάρτης λέγεται ότι μυήθηκε σε σκωτική στοά κατά την διάρκεια της εκστρατείας.

Ο **Καμίγ Σαμούν** (κέντρο), ο Χριστιανός ηγέτης του Λιβάνου. Βρισκόταν πάντα κοντά σε πολλούς μασόνους.

Ο **Χαφές αλ Άσσαντ**. Περιβαλλόταν από δεκάδες μασόνους όσα χρόνια ήταν στην εξουσία.

Το εξώφυλλο του περιοδικού *L' Express* με τίτλο «**Οι Ελευθεροτέκτονες στην γη του Ισλάμ**». Το περιοδικό αποκαλύπτει την μεγάλη παρουσία των μασόνων στα περισσότερα καθεστώτα της Μέσης Ανατολής: από τα ισλαμικά μέχρι τα μπασαθικά, το κεμαλικό, του Σάχη του Ιράν κ.ο.κ.

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXXVII

15 Ιουλίου 2003

Η Τεχεράνη δεν είναι Βαγδάτη

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

*Α! Το ψέμα που ζήσαμε
ήταν ο άρτος ημών ο επιούσιος.
Κύριοι του εικοστού πρώτου αιώνα
είναι ανάγκη να μαθευτεί
εκείνο που δεν μάθαμε μεις:
να ιδωθούν τα κατά και τα υπέρ
γιατί εμείς δεν το 'δαμε
και κανείς άλλος ας μη φάει
την ψεύτρα την τροφή που
μας έτρεφε στον καιρό μας.*

[Γάβλο Νερούδα, *Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΑ*]

Ιράν: η πίστη δεν σώζει πια...

Οι νύχτες είναι ματωμένες αυτό τον καιρό στην Τεχεράνη. Κάθε βράδυ, σε δεκάδες δρόμους της πόλης **χιλιάδες φοιτητών και νέων** διαδηλώνουν, φωνάζοντας συνθήματα για την δημοκρατία και ανάβοντας φωτιές στα σταυροδρόμια. Οι περαστικοί οδηγοί κορνάρουν για να εκφράσουν την υποστήριξή τους και οι γείτονες τους συμπαραστέκονται με κάθε μέσον.

Απέναντί τους βρίσκονται συμμορίες μοτοσυκλετιστών με γκλομπς και σιδερολοστούς. Είναι οι ειδικές ομάδες της **μιλίτια των «Χεζμπολά»** που αποτελούνται κυρίως από χωριατόπαιδα, πιστά στους ακραίους μουλάδες-στυλοβάτες του απολυταρχικού καθεστώτος.

Οι μουλάδες που βρίσκονται στην εξουσία στο Ιράν δεν έρχονται σήμερα αντιμέτωποι μόνο με τις διαδηλώσεις των συμπολιτών τους και με την διεθνή κριτική.

Συγχρόνως δέχονται την αμφισβήτηση μέσα από τις τάξεις των πιο προοδευτικών στοιχείων του ίδιου του ισλαμικού συστήματος. Δεν είναι τυχαίο ότι τον τελευταίο μήνα επικράτησε ένταση ακόμα και στην **Κομ**, την **θρησκευτική πρωτεύουσα** του Ιράν, ένα από τα πιο σημαντικά προσκυνήματα.

Οι αρχές απαγόρευσαν την κηδεία του πολύ αγαπητού αγιατολλάχ **Μωχαμάντ Σαντέκ Καρμπασί** γιατί ο κύριος ομιλητής επρόκειτο να είναι ο αγιατολλάχ **Αλί Μονταζερί** που ενσαρκώνει την ιδέα της δημοκρατίας για τους Ιρανούς και την αντίσταση στον ισλαμικό νόμο! Τα πρώτα δέκα χρόνια της επανάστασης ήταν το δεξί χέρι του Χομείνι και στην συνέχεια συνεργάτης και μαχητής του μεταρρυθμιστή προέδρου Χαταμί.

Τα τελευταία τρία χρόνια τα πέρασε μεταξύ των Ιρανικών φυλακών και του Πανεπιστημίου του **Χάρβαρντ** όπου δίδαξε ως επισκέπτης καθηγητής.

Πρωτοστατεί στον αγώνα για αλλαγή στο Ιράν μέσα από αυτό που θεωρεί ως την αυθεντική ερμηνεία του ρόλου του Ισλάμ μέσα στην κοινωνία: *«Οι συντηρητικοί επικεντρώνονται στον τύπο του Ισλάμ και όχι στις αρχές και στην πνευματικότητά του. Θέλουν να διατηρήσουν τις παλιές θρησκευτικές πρακτικές του 1400»* (*The Daily Star*, Βηρυτός).

Η Τεχεράνη δεν είναι Βαγδάτη

Οι πιο πεφωτισμένοι και αγαπητοί ιερωμένοι του Ιράν αηδιάζουν πλέον με την αφόρητη «μουλαδοκρατία». Ο **Αγιατολλάχ Ταχερί**, που ηγείται της προσευχής της Παρασκευής στην πόλη του Ισπαχάν, παραιτήθηκε σε ένδειξη διαμαρτυρίας στις αρχές αυτού του έτους: *«Όταν ακούω ότι κάποιος από τους προνομιούχους απογόνους και τους ανθρώπους του καθεστώτος, μερικοί από τους οποίους φορούν ράσα και τουρμπάνια, ανταγωνίζονται μεταξύ τους για να μαζέψουν τον περισσότερο πλούτο»*, είπε *«μουσκεύω από τον ιδρώτα της ντροπής»*.

Η ελίτ των κληρικών, ενώ η ίδια έχει πλουτίσει, έχει κάνει τόσο κακή διαχείριση των χρημάτων του κράτους ώστε έχει βυθίσει την χώρα σε μια παράλογη φτώχεια...

Κανείς δεν έχει την ψευδαίσθηση ότι η ισλαμική θεοκρατία θα φύγει από το Ιράν μέσα σε μια ημέρα», γράφουν οι *Times* της Νέας Υόρκης. «Οι θρησκευτικοί ηγέτες του Ιράν είναι άνθρωποι σκληροί και βίαιοι και κρατούν πάντα το μονοπώλιο της εξουσίας!»

Υπάρχουν μεγάλες διαφορές ανάμεσα στο Ιράν και στο Ιράκ τόσο ως προς την φύση του καθεστώτος όσο και ως προς την δομή του πληθυσμού, εκτιμά η *Al Hayat* του Λονδίνου. Το Ιράν δεν κυβερνιέται από ένα πρόσωπο ή μια εθνότητα όπως ο Σαντάμ και οι συγχωριανοί του από το Τικρίτ. **Το ιρανικό καθεστώς ελέγχεται από πολλά κέντρα εξουσίας που μοιράζονται την δύναμη**. Οι θρησκευτικοί ηγέτες δεν έχουν εκλεγεί από τις τάξεις μιας ελίτ, ούτε προέρχονται από κληρονομική ιεραρχία. Πρόκειται για συνηθισμένους ανθρώπους.

Στο Ιράν βρίσκεται μεν μια ποικιλία εθνικοτήτων και δογμάτων, όμως υπάρχει ένα ισχυρό ενοποιητικό **ιστορικό υπόβαθρο** που ενοποιεί αυτή την ποικιλότητα σε μια ενιαία εθνικο-

κρατική υπόσταση. Κι αυτό χάρη στην πλούσια κληρονομιά του Ιρανικού πολιτισμού.

Αλλά, πάνω απ' όλα –αντίθετα με το Ιράκ- στο ότι η χώρα δεν είναι δημιούργημα «επί χάρτου» της νεο-αποικιοκρατίας. Είναι ένα **ιστορικό έθνος**.

Αυτό εξηγεί το ότι οι πολιτικές αλλαγές δεν αποκλείουν από την εξουσία καμιά ομάδα, όπως συνέβαινε με τους Σιίτες και τους Κούρδους στο Ιράκ. Στο Ιράν εφ' όσον υπάρξει αλλαγή, αυτή δεν θα μπορεί να αντιπροσωπεύει καμιά απειλή για την εθνική ταυτότητα ή αποδυνάμωση του κοινωνικού ιστού.

Εκατομμυριούχοι Μουλάδες

Ποιος ελέγχει το σημερινό Ιράν; Αυτό είναι το επίμονο ερώτημα που ζητάει απάντηση τα τελευταία χρόνια... Σίγουρα, πάντως, όχι ο πεφωτισμένος κληρικός, και εκλεγμένος πρωθυπουργός «των μεταρρυθμίσεων», **Μωχαμάντ Χαταμί**. Ίσως, όμως, ούτε και ο ανώτατος ηγέτης του, ο συντηρητικός **Αγιατολλάχ Αλί Χαμενεΐ**.

Η πραγματική εξουσία, σύμφωνα με το οικονομικό περιοδικό *Forbes*, βρίσκεται *σε μια φούχτα κληρικών και των συνεργατών τους που ρυθμίζουν τα πράγματα στο παρασκήνιο και που έχουν γίνει πάμπλουτοι όλα αυτά τα χρόνια*.

Η οικονομία της χώρας μοιάζει όλο και περισσότερο στον μαφιοζικό καπιταλισμό που ξεπήδησε μέσα από την κατάρρευση της πρώην Σοβιετικής Ένωσης.

Η επανάσταση του 1979 απαλλοτρίωσε τα περιουσιακά στοιχεία των ξένων επενδυτών καθώς και των πλουσιότερων οικογενειών της χώρας.

Αυτό που κάνει το Ιράν να ξεχωρίζει είναι ότι πολλά από αυτά τα περιουσιακά στοιχεία δόθηκαν στα Ισλαμικά *φιλανθρωπικά ιδρύματα*, που ελέγχονται από τους κληρικούς.

Πώς χρηματοδοτήθηκε η Ισλαμική Επανάσταση;

Οι **Σιίτες** αποτελούν ένα τμήμα του **Ισλάμ**, ακριβώς όπως οι **Προτεστάντες** αποτελούν ένα τμήμα του **Χριστιανισμού**.

Οντες το 98% και το 60% του πληθυσμού στο Ιράκ, καταπιεζόντουσαν από τον 8ο αιώνα από την άλλη τάση του Ισλάμ, τους Σουννίτες. Με την άνοδό τους στην εξουσία, μόλις ο Χομεϊνί γύρισε στην Τεχεράνη, την 1η Φεβρουαρίου του 1979, βγαίνουν από την θρυλική τους αφάνεια –την *takva* (θρησκευτική αφάνεια).

Η επιτυχία της επανάστασης του 1979 στο Ιράν οφείλεται στην οικονομική ενίσχυση του Σιϊτικού κλήρου και στην υποστήριξη χιλιάδων επιχειρήσεων.

Έντονα πολιτικοποιημένος από τον 19ο αιώνα, ο ιρανικός σιϊτικός κλήρος είναι, σε αντίθεση με τους πνευματικούς ηγέτες των Σουννιτών, αυστηρά δομημένος. Στην κεφαλή αυτού του κλήρου βρίσκονται οι *Αγιατολλάχ*, πραγματικές κορυφές μιας ιεραρχημένης κοινωνικοθρησκευτικής πυραμίδας, που οι εντολές τους μεταδίδονται στους πιστούς από τους εκπροσώπους τους, τους *μουλάδες*. Υπήρχαν ανέκαθεν, διαθέτοντας μια ισχυρή εξουσία, αν και είχε ελαφρά περικοπεί από τον Σάχη, τόσο στον κοινωνικό τομέα όσο και στα οικονομικά ζητήματα.

Κατ' αρχάς, ο πιστός Σιϊτης υποχρεώνεται να καταβάλλει τον οβολό του στον πνευματικό που επέλεξε να ακολουθήσει. Με τους πιο συγκρατημένους υπολογισμούς, πρόκειται για έναν πακτωλό 700 περίπου εκατομμυρίων δολλαρίων ετησίως. Έτσι, οι πιο ισχυροί ανάμεσα στους *Αγιατολλάχ* διαχειρίζονται, από πολύ πριν την Ιρανική επανάσταση, εντυπωσιακά κονδύλια που υπολογίζονται σε δεκάδες εκατομμυρίων δολλαρίων. Χρηματοδοτούν μ' αυτά όλα τα κοινωφελή έργα που κάνουν τα **ισλαμικά κοινωνικά δίκτυα**, τα **ινστιτούτα προπαγάνδας** και τα **κέντρα θρησκευτικών σπουδών** που συμβάλλουν αποφασιστικά στην θρησκευτική

ριζοσπαστικοποίηση των νέων.

Κατά δεύτερο λόγο, η οικονομική δύναμη του σιϊτικού κλήρου προέρχεται εξ ίσου από τα **ιδρύματα**, τα **βακούφια** (waqfs) και τα **τζαμιά**. Τα βακούφια είναι τα θρησκευτικά κτήματα που έχουν παραχωρηθεί στους κληρικούς από δωρεές μεγάλων οικογενειών γαιοκτημόνων και τα οποία συχνά έχουν πολύ μεγάλη αξία. Τα τζαμιά είναι οι φυσικές εστίες των λαϊκών κινητοποιήσεων, της συγκέντρωσης των εισφορών και της επίβλεψης των πιστών† αποστολή που διεκπεραιώνεται από ένα δίκτυο διαφόρων ιδρυμάτων, αυστηρά θρησκευτικών, που στελεχώνονται από στρατευμένους ισλαμιστές και λαϊκούς.

Γενικά, όλες αυτές οι θρησκευτικοπολιτικές δραστηριότητες μπορούν να γίνουν χάρη στα πολλαπλά δίκτυα: ιδρύματα, παράλληλοι οργανισμοί, «επιτροπές», διάφορες οργανώσεις, ισλαμικά συμβούλια στα εργοστάσια, τα γραφεία, τις δημόσιες υπηρεσίες, τις πόλεις και τις επαρχίες, στις ομάδες και όπου αλλού μπορεί να φαντασθεί κανείς...

Αυτός ο θαυμαστός ιστός της αράχνης, που πλέκεται για παραπάνω από έναν αιώνα, έχει συνεισφέρει σε μεγάλο βαθμό στον θρίαμβο της ιρανικής ισλαμικής επανάστασης και στην εγκαθίδρυση της καινούργιας εξουσίας!

Η επανάσταση βασίστηκε σε ισχυρά οικονομικά δίκτυα ώστε να μπορέσει να αντέξει στην επίθεση που υπέστη από το Κράτος. Αυτά τα δίκτυα αποτελούνται ουσιαστικά από τα διάφορα Ιδρύματα. Το **Ίδρυμα των Απόκληρων** (Boniadé Mostafazine) δημιουργήθηκε από τον Χομεϊνί πριν από την επανάσταση και είναι ένας οικονομικό οργανισμός πολύ σημαντικός που μέχρι σήμερα ελέγχεται από το γραφείο των Φρουρών της Επανάστασης, δηλαδή τον ίδιο τον σκληροπυρηνικό ηγέτη Χαμενεΐ.

Φυσικοί και αποτελεσματικοί σύμμαχοι του κλήρου στην αρχή της επανάστασης ήταν οι **μεγαλέμποροι του παζαριού** της Τεχεράνης, οι *Bazari*. Ήταν οι πρώτοι που τροφοδότησαν τα ταμεία του Χομεϊνί, τον οποίον εξυπηρέτησαν ως μεγάλοι χρηματοδότες.

Τα θρησκευτικά πετροδολάρια

Παράλληλα με τα ιρανικά κέντρα του ισλαμικού «τζιχάντ», η εξάπλωση του αραβικού μοντέλου, δημιούργησε ένα άλλο δίκτυο διακίνησης ισλαμικού χρήματος για να τροφοδοτηθούν και να στηριχθούν οι «στρατιώτες του Θεού».

Η ιρανική επανάσταση του 1979 ήταν μη-αραβική, περσική και σιϊτική. Μια πολύ σοβαρή πρόκληση, δηλαδή, στα γεωστρατηγικά σχέδια της ουαχχαμπιτικής δυναστείας της Σαουδικής Αραβίας. Το **καθεστώς του Ριάντ** είναι ο φύλακας των ιερών τόπων του Ισλάμ: της Μέκκας και της Μεδίνας. Με την δύναμη των πετροδολαρίων που διαθέτουν έστησαν ένα τεράστιο διεθνές ισλαμικό δίκτυο που περιλαμβάνει τα περισσότερα ισλαμικά κόμματα του αραβο-μουσουλμανικού κόσμου και τις ισλαμικές ενώσεις στην Ευρώπη.

Η μεγαλύτερη οργάνωση ανάμεσά τους είναι η παγκόσμια **Ισλαμική Λίγκα** (Ένωση), η **Rabita**. Αυτή η μη-κυβερνητική οργάνωση δημιουργήθηκε στην Μέκκα το 1962 με την προτροπή του Πρίγκηπα διαδόχου της εποχής, του Φεϋζάλ Ιμπν Αμπντ αλ-Αζίζ.

Προορισμός της Rabita είναι η υπεράσπιση των ισλαμικών μειονοτήτων στις μη-μουσουλμανικές χώρες. Πρόκειται για μια πραγματική πολεμική μηχανή με εξαιρετική οργάνωση: ένας γενικός γραμματέας στην Μέκκα –πάντοτε Σαουδάραβας- κατευθύνει και συντονίζει όλες τις δραστηριότητες, πλαισιωμένος από ένα εκτελεστικό συμβούλιο πενήντα τριών μελών που εκπροσωπούν όλες τις μουσουλμανικές χώρες. Οι ισλαμικές περιοχές της Ευρώπης έχουν την έδρα τους στο Λονδίνο και από εκεί συντονίζονται από την Λίγκα οι δραστηριότητες των «επικουρικών» οργανώσεων.

Ο **Οργανισμός της Ισλαμικής Συνδιάσκεψης** (OCI) αποτελεί τον δεύτερο φορέα ισλαμικής διείσδυσης σαουδαραβικής εμπνεύσεως. Η διεθνής αυτή οργάνωση, ένα είδος Ηνωμένων Εθνών για τον μουσουλμανικό κόσμο, ιδρύθηκε μερικά χρόνια αργότερα με πρωτοβουλία του Ριάντ. Εκπροσωπεί τα μουσουλμανικά κράτη.

Υπάρχει επίσης και η **Ισλαμική Τράπεζα Ανάπτυξης** (BID), που δημιουργήθηκε το 1973 από τον ΟCΙ και εξασφαλίζει την δυνατότητα της πραγματοποίησης των απαιτήσεων των άλλων οργανισμών. Η BID είναι εξουσιοδοτημένη κυρίως να χρηματοδοτεί τα προγράμματα της Λίγκας. Ο αφγανικός πόλεμος, και μετά αυτός της Βοσνίας, έδωσε την ευκαιρία στα σαουδαραβικά ισλαμικά δίκτυα να επεκτείνουν το πεδίο δράσης τους και στην σαουδική διπλωματία που έγινε τελικά η αιχμή του δόρατος της ισλαμικής αντίστασης.

Ο εμπνευστής αυτής της στρατηγικής ήταν ο αρχηγός της σαουδαραβικής αντικατασκοπείας, ο πρίγκηπας **Τουρκί Ιμπν Φεϋζάλ**, γιός του ιδρυτή της Λίγκας. Με την μεγαλύτερη μυστικότητα κινητοποίησε την Ισλαμική Λεγεώνα των μαχητών του Αλλάχ από το Νιου Τζέρσεϋ μέχρι τις Φιλιππίνες, στρατολογώντας τους Αδελφούς μουσουλμάνους της Συρίας, της Αιγύπτου, της Ιορδανίας, της Παλαιστίνης αλλά και Πακιστανούς, Τούρκους και Κούρδους, χωρίς να ξεχάσει τους Άγγλους και τους Γάλλους και άλλους Ευρωπαίους ισλαμιστές.

Το 1981, επενδυτές μουσουλμάνοι, ενωμένοι υπό τον Μουχάμετ Ιμπν Φεϋζάλ, τον αδελφό του Τουρκί, ίδρυσαν την ιδιωτική ισλαμική τράπεζα *Dar al-Mal al-Islami* (Ο Οίκος του Ισλαμικού Χρήματος), της οποίας έδρα είναι η Γενεύη. Ο Μουχάμετ θα συνεργασθεί με τον αδελφό του για την χρηματοδότηση των αφγανικών δικτύων και των παραρτημάτων τους στη Δύση.

Ο **τρίτος άξονας της σαουδαραβικής χρηματοδότησης** προς τον Ισλαμισμό είναι τα *πρωτεύοντα δίκτυα*. Χάρη στα ιδρύματα αυτά, ο Τουρκί μπόρεσε, μαζί με την Λίγκα και τον ΟCΙ, να θέσει σε λειτουργία καμμιά εικοσαριά μη-κυβερνητικές οργανώσεις (NGO), με βάση το Πακιστάν και με γραφεία στην Ευρώπη και τις ΗΠΑ, προκειμένου να συγκεντρώσει χρήματα από δωρεές πλουσίων μουσουλμάνων επιχειρηματιών εγκατεστημένων στην Γηραιά Ήπειρο ή στον Νέο Κόσμο ή και σε άλλες χώρες. Τα δύο πιο σημαντικά δίκτυα είναι η Ισλαμική Οργάνωση Αρωγής (Islamic Relief Organization – IRO) και η Ισλαμική Υπηρεσία Αρωγής (Islamic Relief Agency – ISRA). Το προσωπικό, με τέλεια αγγλικά, προέρχεται ουσιαστικά από την Μέση Ανατολή.

Η Μεγάλη Βρετανία είναι πανίσχυρο κέντρο διακίνησης ισλαμικού χρήματος. Η Ισλαμική Αποστολή του Ηνωμένου Βασιλείου χρηματοδοτείται από τους Σαουδάραβες και διευθύνεται από δύο ανώτερα στελέχη των υπηρεσιών πληροφοριών του πρίγκηπα Τουρκί Ιμπν Φεϋζάλ.

Τα μορφωτικά ινστιτούτα είναι επίσης ένας άλλος τρόπος χρηματοδότησης και διαχείρισης των ισλαμικών κεφαλαίων. Με τεχνάσματα του ΟCΙ ιδρύθηκε το Ισλαμικό Πανεπιστήμιο στο Ισλαμαμπάντ, ένα ίδρυμα που εκπαίδευσε γενιές ισλαμιστών που συμμετείχαν σε όλες τις αποστολές του *ιερού πολέμου* σε ολόκληρο τον κόσμο.

Οι Σαουδάραβες βρίσκονται επίσης πίσω από το μορφωτικό Ινστιτούτο (διαπαιδαγώγησης) των ιμάμηδων στην Ευρώπη, που είναι εγκατεστημένο στην Γαλλία στο Saint-Etienne-de-Fougeret (στην Nièvre) και είναι πιστοί στους Αδελφούς μουσουλμάνους της Ένωσης των ισλαμικών οργανώσεων στην Γαλλία (UOIF). Ανάμεσά τους οι ισλαμο-εθνικιστές της Παλαιστινιακής Χαμάς, του αλγερινού Ισλαμικού μετώπου, των Αδελφών μουσουλμάνων Συρίας και Ιορδανίας και άλλα πολυάριθμα δίκτυα στην Ευρώπη.

Ιράν 2003: Σκίτσο του Ελβετού Patrick Chappatte. **Επανάσταση;** Τα κινήματα της αντιπολίτευσης στην Μέση Ανατολή είναι πολύ πιο ισχνά συγκρινόμενα με την ιρανική αντιπολίτευση, διαπιστώνει η *Al Haya* του Λονδίνου. Ο λόγος είναι ιστορικός: το Ιράν είναι η **μόνη χώρα** της περιοχής που γνώρισε μια λαϊκή επανάσταση και όχι πραξικοπήματα. Οι τρέχουσες εξελίξεις, αν δημιουργηθούν οι κατάλληλες προϋποθέσεις μπορεί να οδηγήσουν **σε μια δεύτερη επανάσταση** εφ' όσον οι μεταρρυθμιστές αμφισβητήσουν ευθέως τον ρόλο του προέδρου αγιατολλάχ Χαμενεϊ.

Οι νύχτες στην Τεχεράνη βρίσκουν χιλιάδες νέους στους δρόμους να υποστηρίζουν μαχητικά τους μεταρρυθμιστές της ιρανικής κοινωνίας. Ακόμα και το Internet έχει υποστεί τον ισλαμικό νόμο. Ο Σινά Μονταλλεμπί έγινε το πρώτο πρόσωπο στην ιστορία που φυλακίστηκε γιατί διατηρούσε ένα weblog. Εδώ και μερικά χρόνια, οι ιρανικές αρχές έχουν επιβάλει αυστηρή λογοκρισία τον προοδευτικό τύπο της χώρας, κλείνοντας εφημερίδες και συλλαμβάνοντας δημοσιογράφους. Αλλά είναι πιο δύσκολο να κλείσει κανείς το Internet. Ο Μονταλλεμπί, που γίνεται 30 χρονών εφέτος, ήταν πολιτικός χρονικογράφος σε ένα έντυπο του προοδευτικού τύπου. Όταν η εφημερίδα του έκλεισε από τις αρχές, αποφάσισε να ανοίξει ένα *weblog*. Το site του γνώρισε αμέσως επιτυχία, όχι μόνο για τις πολιτικές του αναλύσεις, αλλά επίσης και για τις θέσεις του σε θέματα αθλητισμού ή πολιτιστικής ζωής. Ο Μονταλλεμπί έχει γίνει το φωτεινό σύμβολο εκείνης της φιλελεύθερης γενιάς που οι μουλάδες δεν μπόρεσαν να κάνουν να σιωπήσει.

Ιρανοί φοιτητές σε παλαιότερες διαδηλώσεις στους δρόμους της Τεχεράνης κρατούν το πορτραίτο του μεταρρυθμιστή Μωχαμάντ Χαταμί. Σήμερα και αυτός έχει αναγκασθεί(;) να σωπάσει...

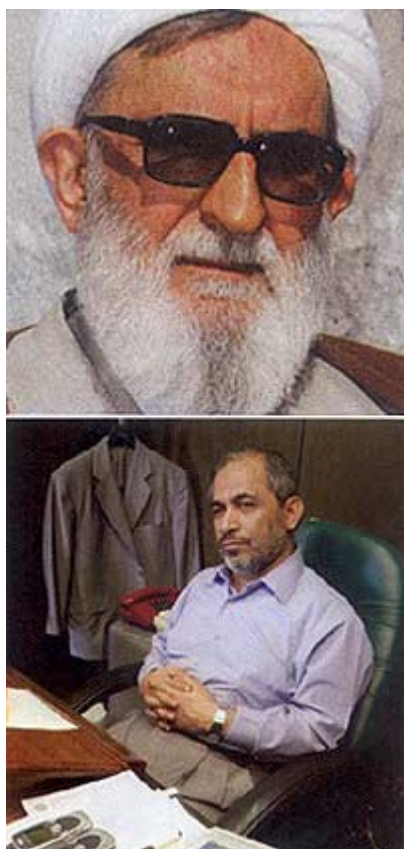

Διαδηλώσεις στο Λος Άντζελες της Καλιφόρνια υποστηρικτών της φοιτητικής εξέγερσης στο Ιράν. Στην Αμερική ο Αγιατολλάχ Χαμενεΐ, όσο και ο πιο φιλελεύθερος Μωχαμάντ Χαταμί, θεωρούνται ως ηγέτες του «άξονα του κακού»... Το Ιράν, όμως, δεν θα είναι εύκολη λεία για τα δόντια των *necons* του Τζωρτζ Μπους!

Ο πιο ισχυρός άνθρωπος που κινεί επιτήδεια τα νήματα αυτής της πανίσχυρης εξουσίας στο Ιράν είναι ο πρώην πρόεδρος της χώρας Αλί Ακμπάρ Ραφσατζανί. Σήμερα ηγείται του πανίσχυρου Συμβουλίου που επιλύει τις διαφορές μεταξύ του των κληρικών και του κοινοβουλίου. Είναι ο άνθρωπος που έπεισε τον Χομεϊνί να σταματήσει τον πόλεμο με το Ιράκ και να σπάσει την απομόνωση της χώρας, αρχίζοντας τις σχέσεις με την ΕΣΣΔ και την Κίνα. Το 1990 άρχισε το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν. Είναι, επίσης, και ο πατέρας του προγράμματος ιδιωτικοποιήσεων του Ιράν. Τα μέλη της οικογένειας των **Ραφσατζανί** έγιναν μετά την επανάσταση του 1979 επιχειρηματικοί πασάδες. Ο ένας

αδελφός διοικούσε το μεγαλύτερο ορυχείο χαλκού της χώρας. Ένας άλλος ανέλαβε την διεύθυνση της κρατικής τηλεόρασης. Ένας γαμπρός τους έγινε κυβερνήτης της επαρχίας του Κερμάν, ενώ ένας εξάδελφος του Ραφσατζανί διοικεί μια επιχείρηση που κυριαρχεί στον χώρο των εξαγωγών του Ιρανικού φυσικίου όπου ο τζίρος είναι 400 εκατομ. δολάρια. Ένας από τους γιούς του είναι επικεφαλής του έργου κατασκευής Μετρό της Τεχεράνης (για το οποίο, όπως υπολογίζεται, έχουν ξοδευθεί μέχρι στιγμής 700 εκατομ. δολάρια). Σήμερα, εκτός από του να διευθύνει διάφορα ιδρύματα και εταιρίες, θεωρείται ότι η οικογένεια ελέγχει μία από τις μεγαλύτερες εταιρείες πετρελαίου του Ιράν και ένα εργοστάσιο συναρμολόγησης αυτοκινήτων Daewoo. Δισεκατομμύρια δολλαρίων έχουν κατατεθεί στο όνομά τους σε τραπεζικούς λογαριασμούς στην Ελβετία και το Λουξεμβούργο και επενδεδυμένα σε ολόκληρα παραθεριστικά συγκροτήματα στις ειδυλλιακές παραλίες του Ντουμπάι, της Γκόα και της Ταϊλάνδης...

Μια από τις οικογένειες που επωφελήθηκαν από το σύστημα εμπορίου με το εξωτερικό της ισλαμικής επανάστασης ήταν οι **Ασγκαρολαντί**, μια παλιά εβραϊκή οικογένεια εμπόρων της αγοράς που ασπάστηκε τον Ισλάμ πολλές γενιές πριν. Εξάγουν φυσίκια, χαβιάρι και γαρίδες και εισάγουν ζάχαρη και οικιακές συσκευές. Η περιουσία τους υπολογίζεται σε 400 εκατομ. ευρώ περίπου... Η άλλη πλευρά της Ιρανικής οικονομίας ανήκει στα Ισλαμικά ιδρύματα που κατέχουν σχεδόν το 90% του εθνικού εισοδήματος με 115 δισεκατομμύρια δολάρια το 2001. Τα ιδρύματα του Ισλάμ είναι νόμος από μόνα τους. Το μεγαλύτερο είναι το *Ίδρυμα Ρατζαβί* που είναι επιφορτισμένο με την επιμέλεια των πιο σημαντικών προσκυνημάτων του Ιράν. Διοικείται από έναν από τους πιο σκληροπυρηνικούς μουλάδες, τον **Αγιατολλάχ Ταμπασί**. Το *Ίδρυμα Ρατζαβί* εκμεταλλεύεται τεράστιες εκτάσεις αστικής γης σε όλο το Ιράν καθώς και ξενοδοχεία, εργοστάσια, φάρμες κ.ά. Το Ίδρυμα προσπορίζεται επίσης εκατοντάδες εκατομμυρίων από εισφορές για τα ιερά προσκυνηματα που διαθέτει. Η κινητήριος δύναμη πίσω από την εμπορική αυτή δραστηριότητα είναι ο γιός του Αγιατολλάχ Ταμπασί, **Νάσερ** (φωτ.), που ξεκίνησε ως διοικητής της «ζώνης ελεύθερου εμπορίου» στα σύνορα Ιράν-πρώην ΕΣΣΔ, στο Τουρκμενιστάν. Την δεκαετία του '90 το Ίδρυμα ξόδεψε εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια στο σχέδιο αυτό, χρηματοδοτώντας μια σιδηροδρομική γραμμή μεταξύ του Ιράν και του Τουρκμενιστάν, νέες λεωφόρους και ένα διεθνές αεροδρόμιο...

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXXVIII

29 Ιουλίου 2003

Η «θεωρία» του παλαβού

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

ΕΜΠΡΟΣ...

Τέκνα του σκότους!

Μεταφέρετε τον πόλεμο

και την καταστροφή

ως εκεί που θα σας οδηγήσει

το πολεμικό σας βήμα!

Και να θυμάστε

πως πολεμάτε...

εν ονόματι ΤΟΥ ΑΚΑΤΑΝΟΜΑΣΤΟΥ!..

[Από το Κόμικ ANAXPON των CAILLETEAU-JURION, «9», 23/Ιουλ/2003]

Η μανιχαϊστική δημοκρατία

Κανείς δεν αμφιβάλλει πλέον ότι η ηγεσία του Λευκού Οίκου παραπλάνησε την αμερικανική κοινή γνώμη ως προς τα αίτια του πολέμου στο Ιράκ. Η συγκλονιστική ομολογία του επικεφαλής της Υπηρεσίας Πληροφοριών του Στέϊτ Ντηπάρτμεντ Γκρεγκ Τίλμαν, ότι ανώτερα στελέχη της αμερικανικής κυβέρνησης παραποίησαν τις πληροφορίες ενώ στην πραγματικότητα το Ιράκ δεν αποτελούσε καθόλου απειλή για τις ΗΠΑ, θα πρέπει να έπεισε και τους πιο δύσπιστους.

Η ηγεσία/ιερατείο του Λευκού Οίκου καθοδηγεί πλέον απροκάλυπτα το μανιχαϊστικό της παιγνίδι βασισμένη στον έλεγχο που ασκεί πάνω στις αμερικανικές μάζες μέσω μιας νέας θρησκείας με έντονα τα χαρακτηριστικά της μάχης του «καλού-κακού» και της «Αποκάλυψης». Αυτή η «ιδεολογική τύφλωση» των Αμερικανών έχει καλλιεργηθεί μέσα από τον φόβο που τους ενσπείρει εδώ και δεκαετίες το Χόλλυγουντ και η ιδιωτική τηλεόραση. Η μανιχαϊστική προπαγάνδα του «άξονα του κακού» παληότερα έδειχνε τους κομμουνιστές, σήμερα τους «τρομοκράτες»...

Η ομολογημένη τακτική των Αμερικανών είναι βασισμένη στην λογική του «σφυριού και του καρφιού»... Αν το καρφί δεν μπαίνει γιατί ο τοίχος προβάλλει «αντίσταση», τότε κτυπάμε δυνατότερα. Δεν είναι τυχαίος ο κυνισμός και η προκλητικότητα του Λευκού Οίκου σήμερα. Ούτε ήρθε από το πουθενά. Είναι συνέχεια της «θεωρίας του παλαβού», σύμφωνα με την οποία οι Αμερικανοί πρέπει να είναι παλαβοί και απρόβλεπτοι και να διαθέτουν τεράστια καταστρεπτική δύναμη...

Αυτές οι «λογικές» άρχισαν να καλλιεργούνται στον Λευκό Οίκο από τα τέλη της δεκαετίας του '70. Σε μια στρατηγική μελέτη μετά την διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης με τίτλο «Αποτροπή μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου» σκιαγραφείται η εικόνα της μόνης υπερδύναμης στον κόσμο που πρέπει να επιβάλλει την Νέα Τάξη Πραγμάτων δημαγωγώντας με το ιδεολόγημα της «παγκοσμιοποίησης»: «η εικόνα που πρέπει να προβάλλουν οι ΗΠΑ είναι αυτή του βίαιου, εκδικητικού και ανεξέλεγκτου για τον εκφοβισμό των λαών» (US should appear «irrational» and «vindictive», Boston Globe 2/3/98) (<http://www.boston.com/globe/>).

Ποιοι κάνουν τον πόλεμο;

«Μια ομάδα ηλιθίων» που έχουν μπει πλέον για τα καλά στον Λευκό Οίκο, στο Πεντάγωνο και όπου λαμβάνονται οι αποφάσεις και παίζουν πολύ σημαντικό ρόλο..., λέει ο Ζαν Ντανιέλ, διευθυντής του περιοδικού Νουβέλ Ομπσερβατέρ (Nouvel Observateur) σε συνέντευξή του στον Θανάση Λάλα στο Βήμα (<http://tovima.dolnet.gr/>).

Αυτοί οι άνθρωποι «προετοιμάζουν εδώ και πολύ καιρό ένα είδος συμμαχίας ανάμεσα στο ισραηλινό λόμπυ και σε μια ομάδα συνασπισμένων χριστιανών, η οποία παίζει πολύ σημαντικό ρόλο. Αυτή τη στιγμή ο Μπους επηρεάζεται πάρα πολύ από αυτούς», τονίζει ο Ζαν Ντανιέλ.

Για τον ρόλο αυτών των φονταμενταλιστών «αναγεννημένων» χριστιανών στις ΗΠΑ, την μανία που έχει καταλάβει τους Αμερικανούς με την «Αποκάλυψη» και τις ρίζες αυτής της νέας μετα-Χριστιανικής θρησκείας, θα υπάρξει ειδικό αφιέρωμα στο επόμενο Τρίτο Μάτι του Σεπτεμβρίου. Μην το χάσετε!..

Για να καταλάβουμε, όμως, καλύτερα ποιοι και πώς πυροδοτούν και διεξάγουν τους πολέμους των πλανηταρχών «υπό την αιγίδα του ουρανού», ας δούμε τι λέει ο γνωστός προτεστάντης φονταμενταλιστής ιεροκήρυκας David Wilkerson..., ιδρυτής και πάστορας της Εκκλησίας Times Square στο Μανχάταν και συγγραφέας περισσότερων από 30 βιβλίων, (ανάμεσά τους «Ο Σταυρός και το Σπιλέτο» που έγινε κινηματογραφική ταινία – κυκλοφορεί και στα ελληνικά). Άρθρο του δημοσιεύθηκε πρόσφατα και στο επίσημο έντυπο της Κοινωνίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών Ελλάδος. Ο εν λόγω κύριος, λοιπόν, έδωσε συνέντευξη στο περιοδικό «Israel Today» (<http://www.israeltoday.co.il/headlines/headlines.asp?CatID=1&ArticleID=809>), όπου μίλησε για το Ισραήλ, την Αμερική και το Λόγο του Θεού, και μεταξύ άλλων δήλωσε:

IT (Israel Today): Ως Αμερικανός Χριστιανός, πώς αισθανθήκατε για τον πόλεμο στο Ιράκ;
DW (David Wilkerson): Κήρυξα για την πτώση του Σαντάμ Χουσεΐν και προειδοποίησα τον Πρόεδρό μας ότι όλα περιστρέφονται γύρω από το Ισραήλ. Το πετρέλαιο δεν είναι το κύριο ενδιαφέρον. Ο Σαντάμ προγραμματίσει να καταστρέψει το Ισραήλ, με τη βοήθεια άλλων αραβικών εθνών. Ο Σαντάμ Χουσεΐν είναι πεισματάρης, και είμαι ευγνώμων που ο Θεός έδωσε στον Πρόεδρό μας αυτήν την ισχυρή πεποίθηση να σώσει το Ισραήλ από αυτόν.

IT: Πραγματικά θεωρείτε ότι ο Πρόεδρος Μπους θα διαλέξει να είναι βιβλικός αντί να είναι πολιτικά σωστός σχετικά με το Ισραήλ;

DW: Αυτός είναι ο λόγος που καλώ τους Αμερικανούς Χριστιανούς να προσεύχονται για τον Πρόεδρό μας καθημερινά και επίσης να προσεύχονται ενάντια στον αντισημιτισμό που υπάρχει ακόμα στην εκκλησία. Ο Θεός με προειδοποίησε όταν ίδρυσα αρχικά την Εκκλησία Times Square ότι πρέπει πάντα να παραμείνουμε πιστοί στο Ισραήλ, κάτι που έκανα πάντοτε.

IT: Βρίσκεστε εδώ στην Ευρώπη, όπου πολλοί Χριστιανοί δεν έχουν καμία κατανόηση για τον πόλεμο στο Ιράκ με την ηγεσία των ΗΠΑ.

DW: Πολλοί Χριστιανοί στην Ευρώπη απλά δεν καταλαβαίνουν το λόγο του Θεού. Οι πύραυλοι του Σαντάμ στόχευσαν μόνο στο Ισραήλ^ όχι στα γειτονικά αραβικά κράτη. Εκτός από αυτό, ο αυξανόμενος αντισημιτισμός στις εκκλησίες μπορεί να γίνει αισθητός ιδιαίτερα στη Μεγάλη Βρετανία.

IT: Μετά τον πόλεμο στο Ιράκ, το Ισραήλ βρίσκεται άλλη μια φορά στην κορυφή της παγκόσμιας ημερήσιας διάταξης. Νομίζετε ότι ο «Οδικός Χάρτης» έχει καμιά πιθανότητα να φέρει ειρήνη μεταξύ Ισραηλιτών και Παλαιστινίων;

DW: Όχι! Πώς μπορεί ο Μπους, που ξέρει τη Βίβλο, να μην έχει κανέναν φόβο Θεού και να πιέζει το Ισραήλ σε εδαφικό συμβιβασμό χάριν του «Οδικού Χάρτη»; Ο Θεός θα τον τιμωρήσει γι' αυτό. Το δολάριο θα πέσει, ο Μπους θα βυθιστεί σε κατάθλιψη και πολύ πιθανό να χάσει στις επόμενες εκλογές. Εγώ προσεύχομαι καθημερινά ώστε οι πιστοί σύμβουλοι του Προέδρου να τον επηρεάσουν περισσότερο από τους πολιτικούς του συμβούλους.

IT: Με άλλα λόγια, λέτε ότι δεν υπάρχει καμία ανθρώπινη λύση στη σύγκρουση μεταξύ του Ισραήλ και των Αράβων;

DW: Ο Θεός έχει υποσχεθεί να προστατεύσει το λαό Του. Έκανε μια διαθήκη και τους έδωσε

τη Γη της Επαγγελίας. Έθεσε τα σύνορα του έθνους και θα τα προστατεύσει. Εγώ δεν βλέπω μια ρεαλιστική ελπίδα για ειρήνη επειδή δε μπορώ να φανταστώ ότι το Ισραήλ θα σταματήσει τις εβραϊκές εγκαταστάσεις, όπως ζητούν οι Άραβες. Οι Άραβες λένε επίσης ότι δεν θα υπάρξει ειρήνη αν η Ανατολική Ιερουσαλήμ δεν γίνει πρωτεύουσα ενός παλαιστινιακού κράτους. Αλλά αυτό είναι απολύτως ενάντια στο θέλημα του Θεού. Φίλε μου, εάν οι παγκόσμιες δυνάμεις εξαναγκάσουν την Ιερουσαλήμ να διαιρεθεί, αυτό θα οδηγήσει σε χάος... (σ.σ.: έχετε ακόμα ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΑ ερωτήματα για το τι μέλλον μας επιφυλάσσεται!);

IT: Εμείς στο Ισραήλ μπορούμε να ευχαριστούμε τον Θεό που είναι το μυστικό μας όπλο.
DW: Παρακαλώ δημοσιεύστε την προειδοποίησή μου προς τα έθνη που υιοθετούν μια στάση ενάντια στο λαό του Θεού και την πόλη Του την Ιερουσαλήμ. Ο Θεός το είπε αυτό και θα το εκπληρώσει. Να έχετε ειρήνη και τις ευλογίες του Θεού.
Περισσότερα για αυτά τα θέματα θα βρείτε στο καλά πληροφορημένο site των Ελλήνων μελετητών της Βίβλου www.tychikos.gr.

Ο σχεδιασμός της Απάτης!

Το πόσο βαθύς και κυνικός είναι ο σχεδιασμός αυτής της απάτης που λέγεται «πόλεμος των πολιτισμών», «παγκοσμιοποίηση» ή «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας» ξεπερνάει κάθε φαντασία...

Οι Αμερικανοί (και οι σύμμαχοί τους στο Ισραήλ) έφτιαξαν τους μουτζαχεντίν για να πολεμήσουν τους κομμουνιστές... Δυνάμωσαν τον Σαντάμ για να αποδυναμώσει τον Χομεϊνί... Έκαναν ισχυρό τον Μπιν Λάντεν και τους Ταλιμπάν για να διχάσουν το Ισλάμ... Αλλά ότι προκάλεσαν οι ίδιοι την επέμβαση των Σοβιετικών στο Αφγανιστάν λίγοι το πίστευαν. Οι περισσότεροι χλεύαζαν τους Ρώσους όταν το επικαλούντο.

Δείτε, όμως, τι έλεγε, σε μια πολύ διδακτική του συνέντευξη, ο «πολύς» Ζμπίγκνιου Μπρεζίνσκι στο *Nouvel Observateur* (<http://permanent.nouvelobs.com/>) (Ιαν. 1998).

«ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο πρώην αρχηγός της CIA, Ρόμπερτ Γκέιτς, έγραψε στα απομνημονεύματά του ότι οι μυστικές δυνάμεις των ΗΠΑ άρχισαν να στέλνουν βοήθεια προς τους Μουτζαχεντίν του Αφγανιστάν έξι μήνες πριν την Σοβιετική Επέμβαση. Ήσασταν τότε ο Σύμβουλος του προέδρου Κάρτερ για θέματα ασφαλείας και παίξατε σημαντικό ρόλο σ' αυτή την υπόθεση. Έχει δίκιο;

ΜΠΡΕΖΙΝΣΚΥ: Ναι. Σύμφωνα με την επίσημη ιστορία, η βοήθεια της CIA προς τους Μουτζαχεντίν άρχισε το 1980, μετά την εισβολή, στις 24/12/1979, των Σοβιετικών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν. Αλλά η πραγματικότητα, απόρρητο μυστικό μέχρι τώρα, είναι εντελώς διαφορετική: πράγματι, στις 3/7/1979, ο πρόεδρος Κάρτερ υπέγραψε την πρώτη εντολή για μυστική βοήθεια στους αντιπάλους τού φιλοσοβιετικού καθεστώτος της Καμπούλ. Την ίδια μέρα έγραψα σημείωμα προς τον πρόεδρο, στο οποίο εξηγούσα ότι κατά την γνώμη μου αυτή η βοήθεια θα προξενούσε στρατιωτική επέμβαση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Παρ' όλο τον κίνδυνο επέμβασης που διαβλέπατε, ήσασταν υπέρμαχος αυτής της μυστικής δράσης. Ίσως να επιθυμούσατε την είσοδο της Σοβιετικής Ένωσης σε πόλεμο και προσπαθήσατε να την προκαλέσετε.

ΜΠΡΕΖΙΝΣΚΥ: Όχι ακριβώς. Δεν σπρώξαμε τους Σοβιετικούς να επέμβουν αλλά εν γνώσει μιας αυξήσαμε τις πιθανότητες για να το πράξουν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν οι Σοβιετικοί δικαιολόγησαν την επέμβασή τους βεβαιώνοντας ότι σκοπούς τους ήταν να αγωνιστούν κατά της μυστικής ανάμιξης των ΗΠΑ στο Αφγανιστάν ο κόσμος δεν το πίστεψε. Είχαν όμως δίκιο. Δεν μετανιώνετε για τίποτε σήμερα;

ΜΠΡΕΖΙΝΣΚΥ: Να μετανιώσω τι; Εκείνη η μυστική μας επιχείρηση ήταν μια καταπληκτική ιδέα. Είχε ως αποτέλεσμα να παρασύρει τους Ρώσους στην παγίδα του Αφγανιστάν και εσύ θέλεις να το μετανιώσω; Την ημέρα που οι Σοβιετικοί διέσχισαν επίσημα τα σύνορα, έγραψα στον πρόεδρο Κάρτερ: έχουμε τώρα την ευκαιρία να χαρίσουμε στην Σοβιετική Ένωση το δικό της Βιετνάμ. Πράγματι, δέκα σχεδόν χρόνια πολέμου και συγκρούσεων οδήγησαν στην φθορά και τέλος στην διάλυση της Σοβιετικής αυτοκρατορίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Και δεν μετανιώνετε ούτε για την στήριξη που χορηγήσατε στους ισλαμιστές, ούτε

για τα όπλα και την υποστήριξη που δώσατε στους μέλλοντες τρομοκράτες;
ΜΠΡΕΖΙΝΣΚΥ: Τι είναι πιο σημαντικό στην ιστορία του κόσμου; Οι Ταλιμπάν ή η κατάρρευση της Σοβιετικής αυτοκρατορίας; Μερικοί έξαλλοι μουσουλμάνοι ή η απελευθέρωση της Κεντρικής Ευρώπης και το τέλος του Ψυχρού Πολέμου;»
Σήμερα θα μπορούσε να ρωτήσει κανείς τους Αμερικανούς εξ ίσου κυνικά: Τι είναι πιο σημαντικό στην ιστορία του κόσμου; Οι Ταλιμπάν και οι 6.000 νεκροί στη Ν. Υόρκη ή η κατάρρευση της Σοβιετικής αυτοκρατορίας;

Στο έλεος των ζηλωτών...

Η θεωρία των «προληπτικών επεμβάσεων» που πρεσβεύουν οι «ζηλωτές της δημοκρατίας» έχει μετατρέψει τον κόσμο μας σε ένα πολύ επικίνδυνο μέρος... «Είναι ασφαλής συνταγή για επικράτηση παγκόσμιας αναρχίας», λέει ο πρώην αρχηγός του Εργατικού Κόμματος της Βρετανίας (1980-1983), διανοούμενος Μάικλ Φουτ, σε συνέντευξή του στην Guardian (<http://www.guardian.co.uk>). «Δεν υπάρχει τίποτα στην Χάρτα των Ηνωμένων Εθνών που τόσο κουρασθήκαμε να χτίσουμε, που να δίνει δικαίωμα προληπτικής επέμβασης οπουδήποτε. Φαντάζεστε τι θα γινόταν αν εφάρμοζαν την ίδια συνταγή οι Ινδοί και οι Πακιστανοί; Αυτοί, σας διαβεβαιώ, έχουν πιο ισχυρά επιχειρήματα για να κτυπήσει ο ένας τον άλλον προληπτικώς...»

Για να κατανοήσουμε βαθύτερα ποιες κοσμοϊστορικές επιλογές –στις οποίες καλείται να απαντήσει η ανθρωπότητα– κρίνονται από τις σημερινές εξελίξεις αξίζει να αναλογισθούμε... «πόσα και πόσα άστρα χρειάστηκε να γεννηθούν και να πεθάνουν, για να φτιαχτεί η ύλη που μας αποτελεί... πόσες και πόσες προσπάθειες αυτο-οργάνωσης της ύλης σε μεγαλομοριακό επίπεδο κατέληξαν σε αδιέξοδο... τι βασιανιστική πορεία ακολουθήθηκε, για να φτάσει στην σημερινή του κατάσταση ο ανθρώπινος νους...» [1].

Διότι με την πυρηνική ενέργεια έχουμε αναβιώσει σήμερα δυνάμεις αστρικής κλίμακας που στο αρχέγονο κοσμικό παρελθόν πρωταγωνίστηκαν στην δημιουργία της ύλης και είναι «δυσανάλογα μεγαλύτερες» απ' όλες τις δυνάμεις που ζουν στον πλανήτη μας. Θα αφήσουμε να διαχειρίζονται πάνω στον πλανήτη μας την αστρική φωτιά οι «πολιτικοί νάνοι» και οι ζηλωτές/ιερατείο προκαλώντας έτσι, χωρίς περίσκεψη, τις αστρικές δυνάμεις;

Από το 1948 ο ιστορικός Thomas Bailey εξηγούσε ότι «οι μάζες είναι εξαιρετικά κοντόφθαλμες και δεν μπορούν να αναγνωρίσουν τον κίνδυνο παρά μόνο όταν φθάσει στον λαιμό τους...».

Και ο ρόλος των εγκατεστημένων πολιτικών είναι να τις εξαπατούν ώστε να μην τον αντιλαμβάνονται... «Ρόλος Εφιάλητ», όπως λέει στο τελευταίο του βιβλίο ο καθηγητής Χρήστος Γιανναράς («Εις μικρόν γενναίοι», Εκδόσεις Πατάκη).

Ας μην υποκύψουμε στην τεχνητή «αισιοδοξία» και στην επιβολή των «ευφραντικών ψευδαισθήσεων» από τους επαγγελματίες των κατασκευασμένων ιδεολογιών...

Ας μην συρθούμε πάλι –εμείς στην Ελλάδα– σαν παραδομένοι στις ψευτο-εκλογές που μας προετοιμάζουν –δήθεν ξαφνικά... Είναι «κέρδος ζωής», λέει ο Χρήστος Γιανναράς, η συνειδητή αντίσταση στην ρεαλιστικά πιστοποιημένη παρακμή...

[1]. Ε.Ν. Οικονόμου «Η Φυσική Σήμερα», Πανεπ. Εκδ. Κρήτης 2000

Μια Αμερική γεμάτη φόβο... Χαρακτηριστικό σκίτσο από το TIME. Ο βραβευμένος με Όσκαρ σκηνοθέτης Μάικλ Μουρ έδειξε γλαφυρά στην ταινία του «Ένας ακήρυχτος πόλεμος» πόσο έχει επηρεάσει τον αμερικανικό λαό η ιδεολογία του φόβου... Και πόσο τους έχει ξεγελάσει για τις προθέσεις του Μπους και της «σταυροφορίας» για την πάταξη της τρομοκρατίας... Την πραγματικότητα της αμερικανικής στρατηγικής εκφράζει με ωμή γλώσσα ο Michael Ledeen του American Enterprise Institute που εκπόνησε το Σχέδιο για τον Νέο Αμερικανικό Αιώνα...: «κάθε λίγα χρόνια οι ΗΠΑ χρειάζονται να διαλέγουν ένα κωλοκρατίδιο και να το χτυπούν κάτω σαν χταπόδι για να δείξουν στον κόσμο ότι δεν αστειευόμαστε»...

THE EVIL IS DEAD... Με αυτή την λεζάντα παρουσίασε το CNN τα πτώματα των δύο γιων του καταζητούμενου Σαντάμ... Η λεηλασία και η σκύλευση του νεκρού σώματος θεωρούνταν πάντα ύβρις κατά των θείων... Από τους πανάρχαιους πολιτισμούς! Ακόμη και ο ημίθεος ήρωας της Ιλιάδας Αχιλλέας όταν το απετόλμησε δεν γλύτωσε την τιμωρία... Ας ελπίσουμε να μην συμπαρασύρουν όλους μας στην δίνη της οργής των θεών αυτοί οι θλιβεροί «τσάμπ-μάγκες» που σχεδιάζουν την πολιτική της αυτοκρατορίας.

Μπλερ και Μπους σε νέες περιπέτειες: Η οικογένεια του δολοφονηθέντος καθηγητή Κέλλυ, που είχε ασπασθεί την θρησκεία των Μπαχάϊ (την ίδια θρησκεία στην οποία ανήκει ο νέος πρωθυπουργός των Παλαιστινίων), αποκάλυψε ότι τους είχε εκμυστηρευθεί τους φόβους του, ότι «σκοτεινές δυνάμεις» απειλούν την ζωή του...

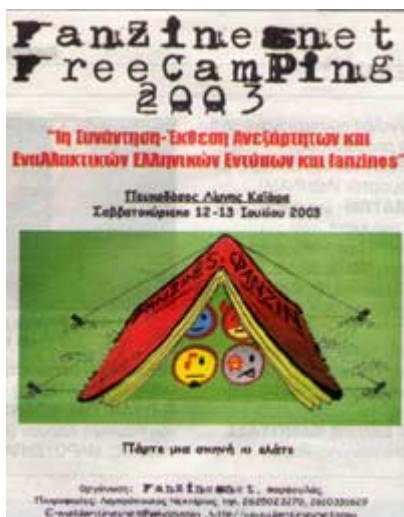

«Προτεστάντες σιωνιστές και νεοσυντηρητικοί στην κατάκτηση του κόσμου».

Χαρακτηριστικό εξώφυλλο του περιοδικού *ΑΡΔΗΝ*, όπου καταγράφονται οι αντιπαγκοσμιοποιητικές κινήσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Στο τελευταίο τεύχος του υπάρχει ένα ενδιαφέρον αφιέρωμα στο βιβλίο των Νέγκρι και Χαρτ «Αυτοκρατορία», που συζητήθηκε πολύ τελευταία: Η «Αυτοκρατορία» των Νέγκρι και Χαρτ δεν αποτελεί μια κριτική της υπαρκτής Αυτοκρατορικής Νέας Τάξης που, με επίκεντρο τις ΗΠΑ εγκαθιδρύεται στον Πλανήτη, αλλά μια «Εισαγωγή στην Παγκοσμιοποίηση», η οποία προσπαθεί να μας πείσει πως ζούμε στον τελειότερο δυνατό κόσμο και πως οποιαδήποτε έξοδος από την «Αυτοκρατορία» και η αναφορά σε ιδιαίτερες ταυτότητες, έθνη, θρησκείες, πολιτισμούς, είναι μία φενάκη. Μέσα στην «Αυτοκρατορία» θα πρέπει να ζήσουμε και «να παλέψουμε». Ένα τέτοιο «μανιφέστο» της παγκοσμιοποίησης έγινε ασμένως δεκτό από εκείνες τις δυνάμεις που προσπαθούν να μας πείσουν πως δεν υπάρχει καμμία διέξοδος από αυτήν.

Ο **Τόνι Νέγκρι** στο γραφείο του κατά την διάρκεια μιας συζήτησης με τον δημοσιογράφο Γεράσιμο Βώκο του Βήματος. Ο Τόνι Νέγκρι, ο οποίος στο παρελθόν, με τον «εργατισμό» του και την εξεγερσιακή του αντίληψη, αποτελούσε βδέλυγμα για την τακτοποιημένη Αριστερά και τα βιβλία του θάβονταν συστηματικά, σήμερα εκθειάζεται ως «μεγάλος θεωρητικός» και προβάλλεται στα κυριακάτικα ένθετα και «μαγκαζίνο» του *Βήματος*, της *Ελευθεροτυπίας*, κλπ.

Μια εναλλακτική Αντίσταση: **Το Ελληνικό Φανζίν!** Είναι ευτύχημα που, στην εποχή του υπερσυγκεντρωτισμού της πληροφόρησης και της κρίσης των ΜΜΕ, τα **φανζίν** και κάθε ανεξάρτητο, αυτοσχέδιο μικρό έντυπο, κατορθώνουν να επιβιώνουν και να αντιστέκονται... Όσοι δεν ευτύχησαν να παρευρεθούν στην «**1η Συνάντηση-Εκθεση Ανεξάρτητων και Εναλλακτικών Ελληνικών Εντύπων και fanzines**», που έγινε στις 12-13 Ιουλίου στην Λίμνη του Καϊάφα, στον Νομό Ηλείας, ας ανατρέξουν για περισσότερες πληροφορίες στο site του fanzinesnet.

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι ΧΧΧΙΧ

8 Σεπτεμβρίου 2003

Το «μπλακ άουτ» της δημοκρατίας

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

«Στο παρελθόν, καμία κυβέρνηση δεν είχε την εξουσία να παρακολουθεί πλήρως τους πολίτες. Σήμερα η αστυνομία της σκέψης παρακολουθεί συνεχώς, τον καθένα».
[Τζορτζ Οργουελ, 1984]

Minority Report

Σεπτέμβρης 2003. Καλό Χειμώνα!...

Ο Μεγάλος Αδελφός κάνει ό,τι μπορεί για να κλείσει τα φώτα... να σβήσει την δημοκρατία... να θάψει την ελπίδα.

Όλο και περισσότεροι σκεπτόμενοι άνθρωποι καταγγέλλουν ότι ο Όργουελ κινδυνεύει ήδη να ξεπεραστεί!

Ο **Γκορ Βιντάλ** μίλησε για μια «χούντα» που κυριεύει τον κόσμο.

Η **Τζόαν Μπαέζ**, η φωνή του αντιεξουσιαστικού κινήματος της δεκαετίας του '60, λέει με αγωνία ότι η σημερινή κατάσταση του κόσμου δείχνει χειρότερη από ποτέ: «Είναι η πιο τρομακτική περίοδος που έχω ζήσει. Η Αμερική κυβερνάται από μια δικτατορία που έκλεψε τις εκλογές και μας "μπαζώνει" με ψέματα. Δεν δίνουν δεκάρα για τα εκατομμύρια των ανθρώπων που διαδηλώνουν εναντίον τους. Βγάζουν απλώς την τηλεόραση από την πρίζα».

Το πιο παρανοϊκό από τα σχέδια κατάργησης της δημοκρατίας είναι αυτό που έφτιαξε το Πεντάγωνο με το κωδικό όνομα **Total Information Awareness** (TIA), Σύστημα Ολικής Παρακολούθησης των Πληροφοριών, υπό την ηγεσία του στρατηγού **Τζων Ποϊντέξτερ**, ο οποίος τη δεκαετία του '80 είχε καταδικαστεί ως ο εμπνευστής της υπόθεσης Ιράν-Κόντρα. Αυτό αποκαλύπτει ο **Ignacio Ramonet** στην *Monde Diplomatique*.

«Το σχέδιο στοχεύει στη συγκέντρωση περίπου 40 σελίδων πληροφοριών για καθέναν από τα έξι δισ. κατοίκους του πλανήτη, τα οποία θα επεξεργαστούν από έναν υπερ-υπολογιστή. Αναλύοντας όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες -πληρωμές με πιστωτική κάρτα, συνδρομές στον τύπο, τραπεζικές κινήσεις, τηλεφωνικές κλήσεις, επισκέψεις ιστοσελίδων, ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, αστυνομικοί φάκελοι, ασφαλιστήρια, ιατρικές πληροφορίες, κοινωνική ασφάλιση- το Πεντάγωνο θέλει να εξασφαλίσει την πλήρη ιχνηλασιμότητα κάθε ατόμου».

Όπως στην ταινία του Στίβεν Σπίλμπεργκ *Minority Report*, οι αμερικανικές αρχές πιστεύουν ότι μπορούν έτσι να προλάβουν τις εγκληματικές πράξεις, πριν αυτές διαπραχθούν. «Θα υπάρχει λιγότερη ιδιωτικότητα αλλά περισσότερη ασφάλεια», εκτιμά ο Τζον Πίτερσεν, πρόεδρος του Ινστιτούτου Αρλινγκτον. «Θα μπορούμε να προβλέπουμε το μέλλον χάρη στη διασύνδεση όλων των πληροφοριών που σας αφορούν. Αύριο θα ξέρουμε τα πάντα για σας»...

Και όλα αυτά εν ονόματι του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας»...

Η Λογική του Αίματος

Οι επιχειρήσεις αυτοκτονίας των ισλαμιστών μαχητών, που για τους δυτικούς είναι «τρομοκράτες» και για τους Άραβες και τους Παλαιστίνιους «μάρτυρες», δείχνουν πόσο δύσκολος είναι ο ορισμός της έννοιας της σύγχρονης τρομοκρατίας. Άλλωστε, είναι χαρακτηριστικό ότι η έκθεση του αμερικανικού υπουργείου Εσωτερικών, «Το Προφίλ της Παγκόσμιας Τρομοκρατίας», μέχρι το 2001 δεν περιείχε κανέναν σχετικό ορισμό. Αυτό που είναι σίγουρο είναι ότι οι επιθέσεις αυτοκτονίας είναι πάνω απ' όλα ένα ψυχολογικό όπλο που στοχεύει στον επηρεασμό της κοινής γνώμης και όχι στη φυσική κατατροπώση του εχθρού.

Ο αντικειμενικός στόχος δεν είναι τα πρόσωπα που δέχονται την επίθεση και σκοτώνονται ή τραυματίζονται όσο εκείνοι που θα γίνουν αποδέκτες του όλου γεγονότος.

Από την πρώτη στιγμή, ο Αμερικανός πρόεδρος Τζωρτζ Μπους χαρακτήρισε τους αεροπειρατές της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 ως «διαβολικούς άνανδρους».

Είναι θεμελιώδες λάθος που το κάνει συλλήβδην η αμερικανοϊσραηλινή σχολή πολιτειολογίας, να προσδιορίζει τους *καμικάζι* της Μέσης Ανατολής ως «τρελούς εγκληματίες». Ποτέ η πολιτική ή η θρησκευτική τρομοκρατία δεν ήταν το αποτέλεσμα κάποιων μεμονωμένων πράξεων που διέπρατταν ασταθείς ή παλαβωμένοι χαρακτήρες.

Αυτό που συμβαίνει στη Μέση Ανατολή και επιτρέπει στα τρομοκρατικά δίκτυα να στρατολογούν εκατοντάδες και χιλιάδες πιστούς είναι η ανάγκη για έκφραση ενός συλλογικού αισθήματος ιστορικής αδικίας και μιας κοινωνικής ταπείνωσης πρωτοφανούς στην ιστορία. Μιας περιθωριοποίησης και ενός εξευτελισμού πολύ πιο μακρόχρονου και πιο σαδιστικού από αυτόν που υπέστησαν οι Εβραίοι στα ναζιστικά γκέτο.

Το **Ισραήλ**, εδώ και πενήντα χρόνια, **δεν έχει εφαρμόσει ΟΥΤΕ ΜΙΑ** από τις επανειλημμένες αποφάσεις του ΟΗΕ για το παλαιστινιακό. Κατά τη διάρκεια μιας συνάντησης των βραβευμένων με βραβείο Νόμπελ, ο Νοτιοαφρικανός Ντέσμοντ Τούτου είπε, πολύ σωστά, ότι «*Η πηγή της τρομοκρατίας είναι η μιζέρια*». Και κανείς δεν έφερε αντίρρηση. Ακόμα κι αν είχε, προφανώς θα ντράπηκε.

Οι καμικάζι είναι όλοι νέοι άνθρωποι. **Στην πλειοψηφία τους δεν έχουν κανένα ιδιαίτερο κοινωνικό πρόβλημα.** Δεν είναι δηλαδή παιδιά ορφανά, άνεργοι ή δυσπροσάρμοστοι κοινωνικά. Δεν έχουν προηγουμένως εκφράσει καμιά επιθετικότητα, πεσιμισμό, κανένα αίσθημα στέρησης υλικών αγαθών που θα μπορούσε να συνδεθεί με την όποια οικονομική ή ψυχολογική κατάστασή τους!

Η οργανωμένη στα δυτικά ορθολογικά πρότυπα αντίληψη είναι αδύνατον να εξηγήσει το γιατί νέοι άνθρωποι, υγιείς και πάνω στην ακμή τους, επιλέγουν να περνούν τη νεότητά τους χωρίς να διασκεδάζουν, να πίνουν, να χορεύουν, να κάνουν έρωτα, ζώντας μέσα σε σκοτεινούς χώρους, στο περιθώριο της κοινωνικής ζωής, περιμένοντας την ώρα που θα τιμωρήσουν τους απίστους. Είναι τρελοί; Όχι, φυσικά. Είναι τα «ώριμα τέκνα της ανάγκης και της οργής» των καιρών.

Η Γένεση των Ισλαμιστών καμικάζι

Ας δούμε τι εξομολογείται ένας Αλγερινός τρομοκράτης, ο **Ρασίντ**, στον βρετανικό *Observer*: «Για ένα μουσουλμάνο (Αλγερινό ή οποιονδήποτε άλλον) η τρομοκρατία είναι αυτή καθ' εαυτή αρκετά ελκυστική ώστε να αποποιηθεί τα ναρκωτικά και τις υποσχέσεις για μια εύκολη ζωή. Γιος πολυμελούς οικογένειας, και συνεπώς σπάνια μόνος, ο μέσος μουσουλμάνος δεν έχει καμία σχέση με την ατομιστική συμπεριφορά που χαρακτηρίζει τη δυτική κοινωνία. Για μας, η χαρά και ο πόνος είναι συλλογικές εμπειρίες. Βιώνουμε τον πόνο του άλλου σαν να είναι δικός μας, κάτι που εξηγεί το γιατί θεωρούμε προσωπική μας υπόθεση τον θάνατο ενός εκ των μουσουλμάνων αδελφών μας, είτε αυτός συμβαίνει σε μια γαλλική φυλακή είτε στην Παλαιστίνη. Με τον ίδιο τρόπο, η αρχή της συλλογικής ευθύνης είναι μια σταθερά για τις δικές μας πράξεις αντεκδίκησης: έτσι, **όλοι οι Αμερικανοί θεωρούνται υπεύθυνοι για τους θανάτους των Παλαιστινίων.**

Η γενιά μου γνωρίζει ότι οι πατεράδες μας υπέφεραν για να αποκτήσουν την ελευθερία τους στις γαλλικές αποικίες. Αλλά, μόλις είχαμε αρχίσει να βιώνουμε την ειρήνη σε μια γη ήσυχη και γενναιοδωρη, νά 'μαστε πάλι ξανά βυθισμένοι σε μια μαύρη απελπισία, καθηλωμένοι από την ανεργία και τον πληθωρισμό και από τις διεφθαρμένες κυβερνήσεις, που η μία μετά την άλλη εκποιούν τον πλούτο της χώρας.

Αν υποχρεωθούμε να εγκαταλείψουμε την χώρα μας για να πάμε να δουλέψουμε στην Δύση, ταλανιζόμαστε από τη μοναξιά και τη νοσταλγία για τον τόπο μας. Ζούμε στις πιο άθλιες συνοικίες της πόλης, εργαζόμαστε για μισθούς πείνας και στέλνουμε τα λίγα που μας περισσεύουν στις οικογένειές μας. Η πρώτη γοητευτική εντύπωση για την Δύση εξαφανίζεται αμέσως.

Το εύκολο σεξ καταλήγει συχνά σε βίαιη πράξη. Είμαστε πολύ φτωχοί για να ενδώσουμε στον καταναλωτισμό. Έτσι αφηνόμαστε να κατακλισθούμε από τις χρυσές αναμνήσεις της νεότητάς μας, της αγάπης και της αίσθησης της συμμετοχής που βασίλευαν στην καρδιά της οικογένειας και της γειτονιάς. Η νοσταλγία γίνεται μια επικίνδυνη πολιτική δύναμη. Αυτές οι τέλειες και αρμονικές αναμνήσεις τελειώνουν με την ανάμιξή μας στο συγκεχυμένο όνειρο για ένα ισλαμικό κράτος.

Στην εξορία μας, έχουμε δύο στυλοβάτες: το αίσθημα της αδελφοσύνης με τους άλλους μουσουλμάνους και η καθημερινή πρακτική της θρησκείας μας. Χωρίς αυτά τα στηρίγματα θα πεθαίναμε όπως τα ψάρια έξω από το νερό. Για να τα κρατήσουμε αυτά τα δύο είμαστε έτοιμοι να θυσιάσουμε ο,τιδήποτε.

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, οι απεσταλμένοι από την αλ Κάιντα ξέρουν πώς να πείσουν ένα νέο μουσουλμάνο ότι το Τζιχάντ που υπόσχονται δεν είναι μια επιθετική ενέργεια εκ μέρους μας, αλλά μια αναγκαία **άμυνα των μουσουλμάνων που κατατρέχονται και αδικούνται** σε όλον τον κόσμο. Δεν υπάρχει χώρος για να σκεφθείς. Η εκλογή σου είναι ναι ή όχι: Ναι, στην ψυχρή, εγωϊστική, άθεη Δύση ή Όχι, και επομένως Ναι, στο φλογερό, παθιασμένα πνευματικό Ισλάμ».

ΝΑ ΕΙΣΤΕ ΣΕ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑ (ALWAYS BE PREPARED)... Αφίσα του BBC για την προετοιμασία των Βρετανών πολιτών στις παραμονές του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Η φωτογραφία είναι από άσκηση ετοιμότητας του κοινού για ενδεχόμενη επίθεση χημικών όπλων... **2003... Μππλακ Άουτ σε Νέα Υόρκη και Λονδίνο...** Βλάβες ή μήπως άτυπες «ασκήσεις» του κοινού για τα όσα πρόκειται να γίνουν στο άμεσο μέλλον;...

Την ίδια ώρα που οι δύο πρωτεύουσες της Νέας Τάξης του πλανήτη μας βυθίστηκαν στο σκοτάδι, οι αστρονόμοι είχαν στραμμένα τα τηλεσκόπιά τους στον πλανήτη Άρη περιμένοντας

την μεγαλύτερη προσέγγισή του στην Γη εδώ και 60.000 χρόνια. Κατά τους αστρολόγους, ...μέχρι τα μέσα Δεκεμβρίου το πλανητικό αυτό «μήτινγκ» μας επιφυλάσσει καταστροφές και δεινά...

Στην χώρα μου είμαι σε χώρα μακρινή Γελάω κλαίγοντας, χωρίς ελπίδα περιμένω... (François Villon, *Ballade*) Παλιότερα, τραγουδούσαμε «είμαστε δύο, είμαστε τρεις» και «σώπα, όπου να 'ναι θα σημάνουν οι καμπάνες». Τώρα οι Επικυρίαρχοι της παγκοσμιοποίησης επιβάλλουν τα «μπλακ άουτ» της ελπίδας... με τον ανηλεή βομβαρδισμό μυαλών και ψυχών από τα καθεστωτικά ΜΜΕ!..

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXXX

16 Σεπτεμβρίου 2003

Η «θεολογία» ως ιστορική ίντριγκα

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

«Τίς δε ο τρόπος του κακού και πώς τούτο εν μεν ψυχαίς υπέστη εξ ασθενείας τε της λογικής δυνάμεως αυτών και επικρατείας της αλογίας, εν δε σώμασιν εκ της των ανομοίων ποιοτήτων συμμιξεως εφεξής ημίν ρητέον, την λεγόμενην παρυπόστασιν ενταύθα τιθεμένοις».
[Πρόκλος, *Περί του κακού*] [1]

«Είναι δύσκολο να γνωρίζουμε την αλήθεια επειδή οι αξιόπιστοι συγγραφείς δεν το μνημονεύουν. Σαμαρείτες κι εβραίοι διαψεύδουν αλλήλους».
[Gustav Droysen] [2]

Η Σύγκρουση των φονταμενταλισμών

Δύο χρόνια μετά την 11η Σεπτεμβρίου, τη μεγαλύτερη ιστορική «σκηνοθεσία» μετά το Ράιχσταγκ και το Περλ-Χάρμπορ, η πεινασμένη επί αιώνες «ιστορική libido» των από Θεού «ιδιοκτητών» της Παλαιστήνης φθάνει στο απόγειό της. Με τη θρασύτατη δήλωση του Ισραήλ για τον **Αραφάτ** ότι «πιθανή είναι η φυλάκιση ή η εξόντωσή του», **ο αραβικός κόσμος είναι έτοιμος να εκραγεί**. Ο μουσουλμανικός κόσμος, αλλά και πολλά τμήματα του χριστιανικού,

αντιδρούν οργισμένα.

Αυτό το κατάλαβε ακόμα και ο πολύς **Κόλιν Πάουελ**, ο Αμερικανός υπουργός Εξωτερικών, για τον οποίον ο διάσημος καλλιτέχνης Χάρρυ Μπελαφόντε είπε ότι είναι «ο δούλος του σπιτιού του αφέντη» (για όσους παρακολούθησαν τη σχετική εκπομπή του Λάρρυ Κινγκ στο CNN). Ως γνωστόν, στις δουλοκτητικές κοινωνίες υπήρχαν οι δούλοι του χωραφιού, εντελώς υποταγμένοι στον αφέντη, του οποίου επιτελούσαν πάραυτα τις εντολές, και οι δούλοι που βοηθούσαν στις δουλειές του σπιτιού. Οι τελευταίοι ήταν πάντα πιο ανεξάρτητοι... Όμως, ο Αφέντης είχε την τελευταία λέξη.

Και επειδή η προσέγγιση των ιστορικών φαινομένων μπορεί να γίνει με πολλούς τρόπους, θα επιχειρήσουμε σήμερα να δούμε πώς οι ιστορικοί «παρίες» (που δεν τους ήξερε ούτε ο «θυρωρός» του αρχαίου κόσμου) μπορούν να γίνονται –πέρα από εξεγέρσεις και επαναστάσεις- «αφέντες του κόσμου» και να μεθοδεύουν με επίκεντρο το «Σημείο Μηδέν», όπου βρίσκονται οι Δίδυμοι Πύργοι, τη Σύγκρουση των Πολιτισμών και την «Αποκάλυψη»... Με την εκμετάλλευση πάντα της θεολογικής ερμηνείας της Βίβλου! **[Το Τ.Μ. του μηνός κυκλοφορεί με αφιέρωμα στο σχετικό θέμα. Μην το χάσετε!...]**

Η παρεμβολή του ιουδαϊκού θρησκευτικού κώδικα στην ιστορία... [3]

Η κεντρική αφηγηματική εστία της Παλαιάς Διαθήκης, η ιουδαϊκή φυλή, η οποία παρουσιάζεται ως δημιουργός και απεικονίζεται στο κείμενο ως τυπική περιθωριοποιημένη και περιπλανώμενη κοινότητα, της οποίας η «ιστορία» και η «κουλτούρα» είναι δύσκολο να αποφασισθεί αν πρέπει να καταταγεί στην αμιγώς ιστορική πλευρά ή στη μυθολογική σούπα από την οποία προέρχονται όλες οι φυλές της ανθρωπότητας. Στην κατάργηση αυτών των ιστορικών κανόνων έρχεται να προστεθεί το ότι οι εκτός κειμένου μαρτυρίες, όπως του Ηροδότου αλλά και των διαδόχων του έως τον Πολύβιο, αγνοούν τόσο τα παρουσιαζόμενα ως ιστορικά συμβάντα, όσο και τους πρωταγωνιστές των επεισοδίων, όταν δεν τους αντιμετωπίζουν ως αξιοπερίεργους Ινδιάνους. Τα κείμενα του παραμυθά Ιώσηπου (Γιοζέφ Μπεν Μαθιά) και οι λιγότερες αναφορές στα εμφανώς παραποιημένα έργα του Τάκιτου, του Σουητώνιου και του Πλίνιου του Πρεσβύτερου ή των λιγότερο γνωστών ιστορικών ανήκουν στη Ρωμαϊκή εποχή.

Ουσιαστικά όλες οι υπάρχουσες πηγές ανάγονται στο τέλος της Αλεξανδρινής εποχής (σ.σ.: επινοήσεις των συντακτών της Ελληνιστικής εποχής) και μέσω μιας κυκλικής κίνησης, καταλήγουν στην Π.Δ., χωρίς καμιά δυνατότητα ελέγχου, διασταυρώσεως και επαληθεύσεως των πληροφοριών. Στον πυρήνα των αναριθμητών μελετών για το θέμα δεν υπάρχει καμιά άλλη έγκυρη πληροφορία, εκτός από παραλλαγές και αναμασήματα των όσων «βεβαιώνονται» στην Π.Δ.

Τα όσα αναφέρονται στην Π.Δ. για τη *φυλή* δεν φωτίζουν ιδιαίτερα την καταγωγή και άλλα τυπικά χαρακτηριστικά της (εποχές, τόποι, πληθυσμός κλπ). Οι αναφορές είναι ασαφείς και συγκεχυμένες. Μέχρι την εμφάνιση του κεντρικού αφηγηματικού ήρωα, του Μωυσή, ως «φυλή» δεν μνημονεύεται παρά μια μικρή ομάδα οικογενειών. Από την άποψη των γενικών χαρακτηριστικών, η «φυλή» περιγράφεται ως «νομαδική», ενός πρωτόγονου κλειστού πατριαρχικού και ενδογαμικού/αιμομικτικού μοντέλου, τα μέλη του οποίου ταυτοποιούνται/σημαδεύονται με την *περιτομή*. Στον κύκλο συντήρησης και αναπαραγωγής αυτού του φυλετικού φαινομένου το κύριο βάρος δίδεται στην *πρωτότοκη* κληρονομική μεταβίβαση οικονομικών και ηγετικών προνομίων της κάθε οικογένειας/φάρας...

Ωστόσο, αυτή η μάλλον απλοϊκή περιγραφή, μιας συνηθισμένης κοινωνικής μορφής στην περιοχή, διακόπτεται από ένα εντυπωσιακό όσο και τονισμένο στοιχείο: από την προβαλλόμενη «ιστορία» των ιουδαίων, παρά τον εκδήλως (παρα) ιστορικό χαρακτήρα της αφήγησης, **απουσιάζει πλήρως το γνήσιο μυθολογικό παρελθόν**, απουσιάζει το ελεύθερο μυθοποιητικό «ένστικτο», «η φαντασία εδώ δεν βρίσκεται στο σπίτι της», όπως θα έλεγε ο Μπερζόν. Τα εξιστορούμενα στην Π.Δ. δεν ανήκουν στην ιστορία ή στη μυθολογία, αλλά ούτε στη θρησκεία, όπως συμβαίνει με όλες ανεξαιρέτως τις φυλές της Μεσογείου.

Αν εξαιρεθεί το τμήμα από τις «επτά ημέρες της δημιουργίας», έως την «έξοδο από την

Αίγυπτο», το οποίο αφηγηματικώς έχει περισσότερο τη μορφή παραληρήματος (ή παρλάτας) θαυματοποιού παρά γνήσιου μυθολογικού υλικού, η προσεκτική ανάγνωση του μωσαϊκού αφηγήματος οδηγεί σε μια απρόσμενη διαπίστωση: το κείμενο **αποτελεί κατ' εξοχήν πρωτόγονη ψευδοφυλετική, δηλ. ιστορική, «ιδεολογική» σύλληψη**, παρά μετασχηματισμό παλαιότερου μυθολογικού στρώματος της ιστορούμενης φυλής. Ο χρόνος από κοσμογονικός γίνεται αιφνιδίως ιστορικός, η περιοχή από μυθολογική γίνεται επίσης ιστορική και οι έννοιες ανήκουν ταυτοχρόνως στη μαγικο/μυθολογική, στη φυλετική, στην ιστορική (δηλαδή στην πολιτική) και στην αποκαλυπτική κουλτούρα αδιακρίτως.

Τα βασικά δομικά στοιχεία (κοσμολογικά, οντολογικά, κλπ), όπως και η έμφαση, αν όχι παθολογική εμμονή, στις εξουσιαστικές πλευρές της κοινωνικής ζωής, είναι αδύνατο να αναχθούν σε οποιαδήποτε μυθολογική παράδοση. Η διαπίστωση αυτή αφαιρεί κάθε δυνατότητα αναγωγής της «συγγραφής» του στο «μακρινό» παρελθόν. Αντίθετα, βεβαιώνει ότι **η μωσαϊκή νομοθεσία, όσο και η «εθνο»φυλετική συνείδηση του εβραϊσμού συλλαμβάνεται και συγκροτείται αφηγηματικά στους ελληνοιστικούς ιστορικούς χρόνους...**

Η αναφορά στην ξεκάρφωτη ημερομηνία 5000, ως «*αρχή της γενέσεως*», φανερώνει το ανακάτεμα με κάποια συναφή μεσανατολίτικη διήγηση, βεβαιώνοντας την άγνοια των συντακτών σχετικά με τη διάκριση ανάμεσα στα ηλιακά και σεληνιακά ημερολόγια (σύγχυση η οποία εξηγεί την μακροήμερευση διαφόρων Μαθουσάλα [Γεν. 4:18, 5:21]). Το ίδιο ισχύει και για τις ανήκουστες αφηγηματικές ωμότητες υπό την καθοδήγηση και ευλογία του «Κυρίου», οι οποίες διαπράττονται στο νομαδικό περιβάλλον, επί του οποίου επιπίπτει το πεινασμένο φυλετικό προλεταριάτο, που υποτίθεται ότι «*έφερε ο Μωυσής από την Αίγυπτο, περιπλανώμενος σαράντα χρόνια στην έρημο*», υποσχόμενος γη, όπου «*ρέει μέλι και γάλα*» [Εξ. 3, 8-17]. Αν εξαιρεθεί το «θαύμα» με τα στρατεύματα του Φαραώ (που «έπνιξε» ο Κύριος στην θάλασσα), οι υπόλοιπες «πολεμικές» διηγήσεις, τα κατορθώματα του Μωυσή και των άλλων «βασιλέων», δεν είναι παρά αξιοθρήνητοι οικογενειακοί καυγάδες και πετροπόλεμοι του «*πάνω με τον κάτω μαχαλά*», τους οποίους παρουσιάζει ως ιστορικές συγκρούσεις για να δικαιολογήσει την κυριότητα των βοσκοτόπων. Σ' αυτό το «πολεμικό» σκηνικό θα γίνουν οι βαρυσήμαντες ιδεολογικές ανακοινώσεις «*ουκ έσονται σοι θεοί έτεροι πλην εμού*» [Εξ. 20, 3].

Η αποθέωση του ιερατείου

Στην ήδη προβληματική περιγραφή (περιπέτειες, κατορθώματα, επιβίωση) ενός *sui generis* φυλετικού περιθωρίου/προλεταριάτου, προστίθεται η διαπίστωση ότι δεν διαθέτει τις αρετές και την αθωότητα του πρωτογόνου (φυλετικού) ανθρώπου. Αντιθέτως, παρουσιάζεται (στην Π.Δ.) με μια άγνωστη σε όλες τις πρωτόγονες φυλές θεσμοποιημένη ικανότητα προσαρμογής και αλλαγής ρόλων, υποταγής και δουλικότητας, συνδυασμένη με την **ενδιάθετη τάση εκδικητικότητας ή μνησικακίας**, αλλά κυρίως με την άμετρη φιλοδοξία που εκφράζεται στο νεοεισαχθέν ιδεολόγημα της **περιούσιας φυλής/κουλτούρας**. Ιδέα που προοιωνίζει την αλλαγή πλαισίου. Πριν ενσκήψουν οι Οσμανλήδες (και η φυλετική καθαρότητα ή περιουσιότητα) όλοι οι λαοί είχαν τη θέση τους κάτω από τον ήλιο της Μεσογείου και οι γενοκτονίες ήταν άγνωστες.

Σ' αυτή τη νομαδική κοινότητα, που περιγράφεται ταυτόχρονα ως φυλετικός οργανισμός, προλεταριάτο, βασίλειο και τελικά ως περιούσια φυλή, στην ανέλιξη του «έπους», ο Μωυσής παραδίδει ένα ψευδομεταφυλετικό «γραπτό» σύνταγμα που συνέταξε ο ίδιος, με το οποίο βεβαιώνει **την εθνικο/φυλετική ταυτότητα και την ιερή αποστολή της**. Πρόκειται για το γνωστό θρησκευτικό υβρίδιο που διαφέρει θεμελιωδώς από τα θρησκευτικά συντάγματα ολοκλήρου του μεσογειακού περιβάλλοντος. Αυτό μας φέρνει στο δεύτερο θέμα: **τον ιουδαϊκό θρησκευτικό κώδικα...**

Είναι δύσκολο, αν όχι αδύνατο, να ανασυνθέσει κανείς την ιστορία του θρησκευτικού ιδεολογήματος και την ιστορία του ιδρυτή (που φέρεται ως συγγραφέας της *Πεντατεύχου*), μέχρι τη στιγμή που γίνεται η πρώτη καταγραφή στους ελληνοιστικούς χρόνους. Εμμέσως, από τα αναφερόμενα, συμπεραίνει ότι η φυλή, η ιστορία της και η κουλτούρα της, δηλ. **η εθνική της συνείδηση, διαμορφώνεται στην ελληνοιστική εποχή** (εννοείται όπως περιγράφονται στην Π.Δ.).

Ως ιδρυτής, αφηγητής και ήρωας της παλαιοδιαθηκικής ιστορίας περιγράφεται ένα άκρως αινιγματικό πρόσωπο για το οποίο όλα όσα γνωρίζουμε προέρχονται από την υποτιθέμενη «αυτοβιογραφία» του και την εν συνεχεία συμπλήρωσή της από τους διαδόχους του. Πρόκειται για μια σκοτεινή προσωπικότητα η αλήθεια της οποίας είναι τυλιγμένη στον μεταφυσικό ζόφο του «αποκαλυπτικού» λόγου... Στο κείμενο βεβαιώνεται ότι κατάγεται από **ανώνυμο** ζεύγος Λευιτών, **εγκαταλείπεται χωρίς επαρκείς εξηγήσεις στο ποτάμι** και προωθείται με δόλο στην οικογένεια των Φαραώ, οι οποίοι το **υιοθετούν** και το βαπτίζουν **Μωυσή** («*εκ του ύδατος*»). Το σκοτεινό επεισόδιο, ξένο προς την ιουδαϊκή λογική, προδήλως χρησιμοποιεί τον μυθολογικό κύκλο των «*έκθετων νηπίων*» (Οιδίπους, Ρωμύλος, Διόνυσος κλπ) με μόνη τη διαφορά ότι ο «ήρωας» εξέρχεται του μύθου και σταδιοδρομεί στην πραγματική αιγυπτιακή ιστορία...

Ο συγγραφέας της Π.Δ., σύμφωνα με την τακτική του, εγκαταλείπει τον «νομαδικό» καμβά και συνδέει σε βίους παράλληλους τον αφηγηματικό *ήρωα* (Μωυσή) με μια πραγματική ιστορική οντότητα: την Αίγυπτο... Έτσι, εγγράφονται λαθραίως τα περί φυλετικής «αρχαιότητας» της περιούσιας φυλής και εδραιώνονται δεσμοί με ένα παρελθόν, για το οποίο ουδείς ενδιαφέρεται και μπορεί να ελέγξει...

Η Π.Δ., όπως τεχνηέντως εισάγει την «περιούσια φυλή» από τις αφηγηματικές καμινάδες στην ιστορία, με την ίδια ευκολία επινοεί ένα ad hoc Κύριο (ως έκφραση του θείου) σε ενδοφυλετικούς και διαφυλετικούς καβγάδες. Η οντοθεολογία (κυρίως ειπείν **ιερατολογία**) είναι το κομβικό σημείο του εισαγόμενου νομοθετικού προτύπου. Το μοντέλο έχει ως κεντρικό θέμα την αφηγηματική ανάπτυξη της **διπλής προσωπικότητας**. Ένα είδος ψυχογραφήματος με το οποίο εξαφανίζεται η διάκριση ανάμεσα στον **ιερέα/διαμεσολαβητή** και τον Κύριο. Ο ιδρυτής, κινούμενος στον άξονα θεού/ανθρώπων, καταλήγει να προβάλλει στο πρόσωπο του Κυρίου τις αντιλήψεις για τον εαυτό του, για τον ρόλο του και τον κόσμο. Οι ιερείς γίνονται η άλλη πλευρά του θεού. Ο κύριος όγκος της αφήγησης εστιάζεται στη σμίλευση του θεϊκού προσώπου του ιερέα, στη **διαδικασία μετατροπής του ιερέα/διαμεσολαβητή σε θεϊκό πρόσωπο!**...

Στη διαδικασία εδραίωσης της νέας νομοθετικής τάξης, η μωσαϊκή αφήγηση έχει όλα τα θεατρικά στοιχεία της πολιτικής υπερβολής. Ανήκει στην προϊστορία της δημαγωγίας και της πρωτόγονης «πολιτικής» προπαγάνδας. Ο λόγος της επεξεργάζεται και χρησιμοποιεί τον ψυχισμό του δούλου† κινείται αποκλειστικά στη ζώνη των «αισθημάτων και των απαιτήσεων των μαζών» (τυφλή οργή, ασυγκράτητος φανατισμός, ανελέητη «*οφθαλμός αντί οφθαλμού*» εκδίκηση, χωρίς διαβαθμίσεις, ελαφρυντικά και ειδικεύσεις). Λόγος και πράξη σκηνοθετούν τον χώρο του θαυμαστού και του τερατώδους. Όσο μεγαλύτερες οι υπερβολές, τόσο αποτελεσματικότερες, θα έλεγαν οι θεωρητικοί και εμπειροτεχνουργοί του είδους (γκαϊμπελικοί και καγκεμπίτες) στον Μεσοπόλεμο. Το αφήγημα ανήκει στην προϊστορία της «πολιτικής δημαγωγίας», τη φιλοσοφική επεξεργασία της οποίας είχε ήδη αναπτύξει ο Πλάτων στην *Πολιτεία*.

Το ιστορικό προσέσο της Αποκάλυψης...

Όλα ξεκίνησαν εκεί που δεν το περίμενε κανείς. Η αρχή της θριαμβευτικής πορείας υπήρξε προϊόν ιστορικών συγκυριών που σίγουρα ξεφεύγουν από τους σχεδιασμούς και τις πνευματικές δυνατότητες του ραβινάτου ή του Μωϋσή. Είναι η περιπέτεια που άρχισε στην μικρή και φιλόδοξη αυλή του βασιλιά Φιλίππου της Μακεδονίας. Ο γιος του, Αλέξανδρος, θα πραγματοποιήσει αυτό που ήταν πέρα από κάθε ιστορική φαντασία: ξεκινώντας μια περιπέτεια πρωτοφανούς τολμηρότητας, θα ανατρέψει σε διάστημα μικρότερο της δεκαετίας(!) τη γεωπολιτική ισορροπία της εποχής, διαλύοντας τη μεγαλύτερη αυτοκρατορία: την περσική. Θα διαλύσει το μεγάλο μητροπολιτικό κέντρο, το μόνο ικανό να ματαιώσει την άνθηση (κι ακόμα περισσότερο τη διάδοση και εδραίωση) αυτού του υβριδίου, της μωσαϊκής παραθεολογίας... (σ.σ.: βλέπετε, λοιπόν, ότι η πρόσφατη πρόκληση του Σαρόν προς τον Μπους: *ή κτυπάτε εσείς το Ιράν ή θα το κτυπήσουμε εμείς*, έχει βαθείς ιστορικές αιτιάσεις...).

Ο παλιός κόσμος, συμπαγής και δομημένος απολυταρχικά, θα διαλυθεί και θα ενοποιηθεί σε ελληνικό σύμπαν. Και, όπως αναφέρει αφελώς ο συγγραφέας των Μακκαβαίων, «*και*

*ησύχασεν η γη ενώπιον αυτού» [Μακ. Α., 1]. Όσο αντιφατικό και αν ακούγεται, **θα χρειασθεί ο ελεύθερος ελληνικός κόσμος για να βλαστήσει το ανελεύθερο ιδεολόγημα.***

Η ελληνική κατάκτηση διαφέρει από όλες τις προηγούμενες ως προς την **εισαγωγή και ελεύθερη διάδοση της γραφής**. Είναι το κορυφαίο ιστορικό και πνευματικό γεγονός που παραβλέπουν όλοι οι ιστορικοί και θεολόγοι για τη διαμόρφωση του νέου κόσμου. Οι πάντες εστιάζουν την προσοχή τους στη διάδοση του «*ελληνικού πνεύματος*». Ωσάν να ήταν δυνατή η διάδοση χωρίς το **συγκλονιστικό γεγονός της ελληνικής γραφής**. Ωσάν να ήταν θέμα μιας «πνευματικής» ατμοσφαιράς και όχι αποτέλεσμα εισαγωγής θεσμών και αλλαγής ολοκλήρου της κοινωνικής δομής με βάση τη γραφή.

Αν θεωρηθεί ότι η κλασική περίοδος αποτελεί ένα σχετικά τοπικό φαινόμενο, ουσιαστικά αυτή την περίοδο εγκαινιάζεται ο πολιτισμός του γραπτού λόγου μέσω του οποίου ανατρέπεται εκ θεμελίων η προηγούμενη πολιτιστική (και κατ' επέκταση ιστορική και κοινωνική) συνθήκη του γνωστού κόσμου. Παρ' ότι τα όρια μεταξύ του ελληνικού κόσμου και της Ανατολής δεν μπορούν να θεωρηθούν στεγανά, ωστόσο πριν τον Αλέξανδρο, οι πολιτιστικές ανταλλαγές περιορίζονται σε πολύ στενό κύκλο μυημένων. Η ιστορία του Ηροδότου δεν αφήνει καμιά αμφιβολία περί αυτού...

Οι εβραίοι («ελληνίζοντες» και μη) κινδύνευαν να χαθούν στον ελληνικό κόσμο και να γίνουν ελεύθεροι πολίτες, να γίνουν φωτισμένοι «Έλληνες». Είναι ιστορικά εξακριβωμένο ότι το πιο ευκατάστατο τμήμα του εβραϊσμού «αλλαξοπιστούσε» αθρόως και είχε ήδη αφομοιωθεί από την κοινωνία και την παιδεία του ελληνικού κόσμου, σε σημείο που οι περισσότεροι να ξεχνούν τη μητρική τους γλώσσα και να εξελληνίζουν (αργότερα εκρωμαϊζουν) τα ονόματά τους, «*υιοθετώντας τις γλώσσες, τα σύμβολα και τα ιδιώματα των άλλων εθνών*». Οι Ιωσήφ γίνονται Ιώσηποι και σκορπίζουν μέσα στον απέραντο ελληνικό και ρωμαϊκό κόσμο. Κύρια επιδίωξή τους ήταν η πλήρης ένταξη (σταδιοδρομία) στο νέο ανθρώπινο και δημιουργικό περιβάλλον. Οι ελπίδες των «ελληνιζόντων» και οι φιλοδοξίες τους ήταν η πλήρης ένταξη (σταδιοδρομία) στο νέο ανθρώπινο και δημιουργικό περιβάλλον. Ταυτίζονταν με τις ευκαιρίες που προσέφερε ο ελληνικός (και εν συνεχεία ο ρωμαϊκός) κόσμος: μπορούν ελεύθερα να αξιοποιήσουν τα προσόντα σ' ένα δυναμικό και ανοιχτό περιβάλλον.

Από την στιγμή αυτή και μετά η ιστορία των εβραίων δεν θα είναι ποτέ η ίδια...

Μετά την κοινωνική και ιστορική αλλαγή που επέφερε η μακεδονική κατάκτηση, η δεύτερη αιτία του ιουδαϊκού «θαύματος» στροβιλίζεται γύρω από την ελληνική «μετάφραση» της Π.Δ. Η «μετάφρασή» της υπήρξε το σημείο καμπής, το ορόσημο στην ιστορία του ιουδαϊσμού (ως «κουλούρας» και «φυλής») και φυσικά στην εμφάνιση του χριστιανισμού. Πρέπει να θεωρηθεί το μεγάλο βήμα του ιουδαϊσμού στην ιστορία και την άλωση του ελληνο/ρωμαϊκού πολιτισμού. Είναι η αρχή μιας διαδικασίας που θα κρατήσει έξι αιώνες μέχρι την αναγνώριση της Π.Δ. ως μεταφυσικού χάρτη ενός ολόκληρου κόσμου. Υπ' αυτή την έννοια, θα πρέπει να αποτελεί το βασικό θέμα στη μελέτη, τόσο του χριστιανισμού όσο και του ιουδαϊσμού, ως **γραπτή εμφάνιση της συνείδησης της ιουδαϊκής «φυλής»**... (σ.σ.: όταν τελικά ενσωματώνεται στο νέο χριστιανικό δόγμα).

Το συμπέρασμα που βγαίνει αβίαστα είναι ότι οι ηθικοτελετουργικοί κανόνες μιας ψευδοφυλετικής και θρησκευτικής παράδοσης, οι οποίοι συντηρήθηκαν **προφορικά** από το ιουδαϊκό φτωχοϊερατείο των τοπικών συναγωγών αποτέλεσε την πρώτη μεταφραστική ύλη. Αυτό το προφορικό παραμιλητό, όπως θα έλεγε ο F.A. Wolf, το οποίο επεξεργάστηκε κάποιος «Μωυσής» (κατά πάσα πιθανότητα στο μεσοδιάστημα μεταξύ εναλλαγής στην ιστορική σκηνή Ασσυρίων και Περσών), συγκεντρώνεται πρόχειρα και μάλλον βιαστικά και αρχίζει να μεταφράζεται στα ελληνικά τον καιρό των επιγόνων του Αλεξάνδρου. Αρχίζει να μεταλλάσσεται σε ελληνικό κείμενο!

Επί του τραίνου της ιστορίας

Το μαγειρείο της «μετάφρασης» είναι η μια πλευρά του ζητήματος. Η άλλη και σπουδαιότερη αφορά στα αποτελέσματα και την επίδραση στον εβραϊσμό και εν συνεχεία στον ελληνορωμαϊκό πολιτισμό. Με τη «μετάφραση», και πέρα από τις άμεσες και συνειδητές

προθέσεις τους (αν όχι αντίθετα προς αυτές), συμβαίνει κάτι το εντελώς απρόσμενο. Οι απόγονοι των ποιμένων της Παλαιστίνης βρίσκονται με γραπτή ιστορία (χωρίς οι ίδιοι να δημιουργήσουν γραφή). Εντελώς αναπάντεχα, γίνονται επιβάτες στο όχημα της κυρίαρχης και παραγωγικής ελληνικής γλώσσας, η οποία ουσιαστικά τους βγάζει από την αφάνεια και τους κάνει ιστορικά πρόσωπα. Με την απλή μεταγραφή μιας διάσπαρτης και φανταστικής παράδοσης, γίνονται μέλη της ελληνικής γλώσσας και μάλιστα προβάλλουν αξιώσεις και δικαιώματα στην (πνευματική και ιστορική) παραγωγή αυτής της γλώσσας...

Με τη «μετάφραση» αποκτούν το εισιτήριο για την είσοδο στον συνταγματικό πυρήνα ενός ολόκληρου πολιτισμού. **Για την ώρα, ουδείς μάλλον υποπτεύεται το τι ακριβώς κυοφορείται...** Προτεραιότητα είχαν άλλα πράγματα. Το κύριο ενδιαφέρον της φανατικής και πεινασμένης «ελληνίζουσας» ηγετικής (και θρησκευτικής) κλάσας είναι η προβολή πρωτίστως και η διακίνηση των πλαστών μωσαϊκών πιστοποιητικών. Ωστόσο, το αποτέλεσμα της κρίσιμης διαμάχης δεν έχει κριθεί ακόμα. Το ορθόδοξο ραβινάτο επιμένει στη γραμμή του εγκλεισμού των πιστών στο αιώνιο γκέτο και την ενοχή. Όπως ο Μωυσής στιγμάτισε και ξεκλήρισε *διά ρομφαίας* τους ολιγόπιστους, έτσι και το ραβινάτο επιθυμεί την εξόντωση της «άλλης» τάσης, της «ελληνίζουσας» που προσκύνησε τον νέο «Χρυσό Μόσχο» – τον ελληνικό πολιτισμό. Το φιλόδοξο, το φλογισμένο για προβολή και ένταξη στον «ελληνικό» κόσμο ραβινάτο των «ελληνιζόντων» διώκει και διώκεται!

Με την επιβολή του χριστιανισμού, η παρουσία των εβραίων νομιμοποιείται, αλλά ως ανεπιθύμητο βάρος! Γίνονται η σκοτεινή σκιά των χριστιανών! Ο παλαιός κόσμος βρίσκεται σε διαρκή ψύχωση: από τη μια διώκει τους εβραίους (τον απλό φτωχοδιάβολο και ιστορικό παρία) και από την άλλη υμνεί τη δόξα και το μεγαλείο του θεού του. Η θέση και η φύση του ιουδαϊσμού στον δυτικό κόσμο μεταβάλλεται σ' ένα πολιτιστικό παράδοξο: ο ιουδαϊκός θρησκευτικός κώδικας (Π.Δ.) εδραιώνεται ως μεταφυσικό **θεμέλιο δόμησης του δυτικού λόγου** (δηλ. της δεσπόζουσας οντοθεολογίας), και ταυτόχρονα, ως μη ώφειλε, συμπορεύεται με **ολόκληρη αντισημιτική φιλολογία και πράξη**. Ο διχασμός ανάμεσα στον φορέα και τη (θρησκευτική) κουλτούρα του συνιστά κάτι περισσότερο από απλή αντίφαση. Αφ' ενός βεβαιώνει τον μύθο του διωκόμενου εβραίου, του μονίμως απειλούμενου με ολοκαυτώματα, νομιμοποιώντας την «αγιότητα και περιουσιότητα» του και στεφανώνοντάς τον με τη «δόξα του μαρτυρίου των κατατρεγμένων» της εβραϊκής φυλής και αφ' ετέρου, αποτελεί πηγή διαρκούς δημιουργίας **παρμποστάσεων**.

Από την ιερά ιστορία στην εγκόσμια σφαίρα...

Πολλοί ιστορικοί ερίζουν για το αν το αρχαιότερο επάγγελμα του κόσμου είναι η *πορνεία* ή η *συνωμοσία*... Σίγουρα, πάντως, οι *Επικυρίαρχοι* απολαμβάνουν τις υπηρεσίες των επαγγελματιών του πρώτου είδους και έχουν ως αγαπημένο τους «χόμπυ» το δεύτερο... Στην «ιερή» ιστορία συσσωρεύουν τις **χρήσιμες ιδεοληψίες** για να επιτύχουν το απαραίτητο *mind control* χωρίς καμιά μέριμνα για την ιστορική αλήθεια και τις ανάγκες των λαών. Στην άλλη πλευρά, την εγκόσμια, «μαγειρεύουν» εξελίξεις και γεγονότα ανάλογα και με τις δικές τους ανάγκες... Η επίθεση στους Δίδυμους Πύργους είναι ένα τέτοιο ξαναβάπτισμα της ιστορίας σε μια θρησκευτική μεσσιανική ψύχωση όπου το θείο από φωτεινή οντότητα μετασχηματίζεται σε σκοτεινό εξουσιαστή για να «εξουσιοδοτήσει» τους παρανοϊκούς σημερινούς δυνάστες να μεταβάλλουν την ανθρωπότητα σε γκέτο...

Γι' αυτό στο μεγαλύτερο μέρος του δυτικού κόσμου επιβάλλεται αυτή η άθλια εκστρατεία διαφήμισης του «Zero Ground» και των συνεπειών τους όπως ζήσαμε τις τελευταίες ημέρες!

Υποσημειώσεις

[1]. Πρόκλος, *Τρεις Μελέτες για την Πρόνοια III*, Εκδ. Les Belles Lettres, 1982

[2]. Gustav Droysen, *Ο Μέγας Αλέξανδρος* (1833)

[3]. Post Captam, περιοδικό *Μονόκερως*, τ.12, Φθινόπωρο 2002

Η **Επένδυση στο Χρηματιστήριο του Τρόμου** είναι η καλύτερη επένδυση για τους δεσμοφύλακες/σωφρονιστές της ανθρωπότητας, ιδιαίτερα όταν γίνεται σε θρησκευτικές μετοχές. Ο Μπους δεν έπαυσε ποτέ να δηλώνει ότι «ο Χριστός είναι ο φιλόσοφος που επηρέασε βαθύτερα από κάθε άλλον την ζωή του»... Όμως, όταν **ο Χριστός απογυμνώνεται από το συμβόλαιο αγάπης που υπέγραψε για πάντα με τον απλό άνθρωπο**, τότε το κατατρεγμένο θύμα των εκάστοτε καισάρων μεταβάλλεται σε μια εξουσιαστική φιγούρα ανελέητου «Κυρίου», όπως αυτή που επισείουν πάνω από την τρομοκρατημένη ανθρωπότητα οι σημερινοί φονταμενταλιστές. Οι θρησκόληπτοι ηγέτες του «αντιτρομοκρατικού πολέμου» που κατέφυγαν στο ψέμα και στην εξαπάτηση συνδυάζοντας τον Γκαίμπελς και την Βίβλο...

WANTED FOR MURDER. Την ίδια ώρα που ο αντιαμερικανισμός αυξάνεται κατακόρυφα παντού, ο Αμερικανός πρόεδρος Τζωρτζ Μπους ζητά από το Κογκρέσσο «να λύσει τα χέρια» των δυνάμεων της αντιτρομοκρατικής εκστρατείας στις ΗΠΑ και το εξωτερικό... Όσο πλησιάζουν οι νέες αμερικανικές εκλογές τόσο πιο πιθανό γίνεται ένα νέο «χτύπημα» με καταστροφικότερα, πλέον, όπλα. Με μεγάλη πιθανότητα να γίνει αυτή την φορά σε ευρωπαϊκό έδαφος. Για να τιμωρηθούν οι απείθαρχοι Ευρω-ηγέτες... Τρομάρα μας! Και έρχονται και οι Ολυμπιάδες του 2004 (Ολυμπιακοί και παρα-Ολυμπιακοί αγώνες). Λέτε να

δούμε αυτή την περίφημη αφιδωτή στέγη του Καλατράβα να απογειώνεται πάνω από τα κεφάλια μας εν είδει UFO; Και την κεφαλή του Μπιν Λάντεν να σχηματίζεται στους ουραμούς των Αθηνών με λέηζερ... ως άγγελος της Αποκαλύψεως και του καταποντισμού του κόσμου; Και άντε να πείσεις κάποιους «Ελληναράδες» ότι δεν έρχεται ο *στόλος του Διός*... Διότι οι βαρεμένοι με τα ιερατεία δεν έχουν ούτε ιερό ούτε όσιο, ούτε εποχή ούτε χρώμα, ούτε φυλή ούτε θρησκεία... Είναι πάντα παρόντες. Εκεί που θέλει η παγκόσμια οικονομική/μεταφυσική ολιγαρχία. Για να φυλάνε τσίλιες όσο αυτή πολλαπλασιάζει με γεωμετρική πρόοδο τα άνομα κέρδη της...

Γιασέρ Αραφάτ: «Μπορούν να με σκοτώσουν, έχουν βόμβες, αλλά εγώ δεν φεύγω». Οι πρώτοι που έτρεξαν να σχηματίσουν ανθρώπινη ασπίδα γύρω του μαζί με τους μουσουλμάνους οπαδούς του ήταν οι Ελληνο-Ορθόδοξοι της Παλαιστίνης. Οι ανόητοι κατακτητές των Παλαιστινίων κατάφεραν να τον αναστήσουν πριν να τον σκοτώσουν! Ο Αραφάτ, παρ' όλα τα εγκληματικά του λάθη και τις ανομίες, είναι ο μόνος ηγέτης με κύρος στη διεθνή κοινότητα που μπορεί να αποτρέψει ακόμα την Παλαιστίνη από το να μεταβληθεί σε Κόλαση... Και να μην ξεχνάμε ότι έχει δηλώσει φαρδιά-πλατιά την ελληνική (κρητική) καταγωγή των Παλαιστινίων. Ως Έλλην, λοιπόν, θα μπορούσε να πει στους διώκτες/δικαστές του αυτό που μηνύει ο Προμηθέας στον Δία μέσω του αγγελιοφόρου του Ερμή, στην ομώνυμη τραγωδία του Αισχύλου: *Νέον νέοι κρατείτε και δοκείτε δη ναίειν απενθή πέργαμ' ουκ εν των δ' εγώ δισοούς τυράννους εκπεσόντας ησθόμην; Τρίτον δε τον νυν κοιρανούντα επόψομαι αίσιχιστα και τάχιστα*. [Νέοι, νέαν εξουσίαν κατέχετε και νομίζετε πως κατοικείτε απροσπέλαστα απ' τον πόνο παλάτια, μήπως δεν είδα μέχρι τώρα την καθαίρεση δύο τυράννων; Έτσι και τον τρίτο, τον σημερινό αφέντη θα δω να πέφτει πολύ άσχημα και πολύ σύντομα]. (Η Παλαιστίνη τον τελευταίο αιώνα γνώρισε τρεις αφέντες: τους Τούρκους, τους Άγγλους και τους Ισραηλινούς).

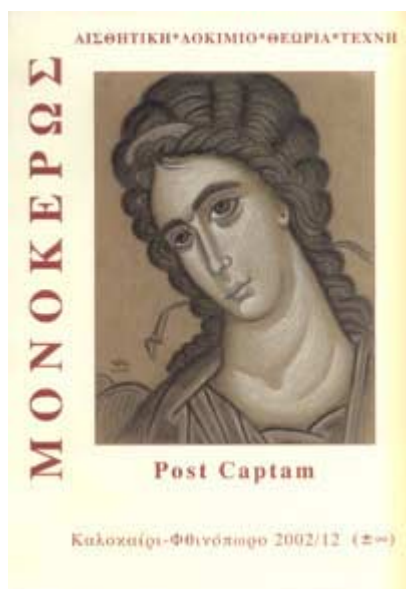

Παλαιστίνη 2003. Ένας τόπος χωρίς δικαιοσύνη. Το γκέτο της Καλκίλια. Το γκουλάγκ της Τζενίν. Τώρα, το απαρτχάιντ της Δυτικής Όχθης. Τείχη χωρίς σύνορα... «Ο ΟΗΕ μπορεί να λέει ό,τι θέλει, το Ισραήλ θα τελειώσει αυτό που άρχισε» [24-9-2002, απάντηση του Ισραήλ στο διάβημα του ΟΗΕ]. Η εποχή των ψευδαισθήσεων έχει παρέλθει για τη Μέση Ανατολή.

«Θέλεις ένα μεγάλο Ισραήλ; Κανένα πρόβλημα. Ξέχνα τη δημοκρατία και φτιάξε ένα αποτελεσματικό σύστημα φυλετικού διαχωρισμού... Όλα δεν γίνονται. Η εβραϊκός ρατσισμός ή δημοκρατία...». Έτσι θέτει το αγωνιώδες ερώτημα για το μέλλον της περιοχής στους σιωνιστές ο Ισραηλινός Εργατικός βουλευτής Αβραάμ Μπουργκ [Yediot Ahronot, 11-9-2003].

Φανατικοί Εβραίοι φονταμενταλιστές συγκρούονται με τις δυνάμεις ασφαλείας στο Ισραήλ γιατί θέλουν να καταστραφεί το ιερό μουσουλμανικό τέμενος του αλ Ακτσά και να κτισθεί ο Τρίτος Ναός... Διότι, όπως δήλωσε ο ραβίνος Καχάνε, «η Ιστορία δεν είναι αλληλουχία μεμονωμένων και τυχαίων συμβάντων. Υπάρχει **θείο σχέδιο** για την Ιστορία» [TA NEA, 7-5-2002].

Το εξώφυλλο της ανεξάρτητης τριμηνιαίας φιλοσοφικής έκδοσης **Μονόκερως** που κυκλοφορεί σε μικρό κύκλο «μυημένων» στην φιλοσοφική ερμηνεία της «συνωμοσίας» και της ιστορικής ίντριγκας. Τα κείμενα που δημοσιεύονται, όπως και τα αποσπάσματα που παραθέτουμε με την άδειά τους, είναι η καλύτερη γραπτή υπερασπιστική φωνή του αρχαίου Λόγου εν μέσω μιας πληθώρας εύκολων «αρχαιολατρικών» κραυγών σήμερα!..

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXXXI

22 Σεπτεμβρίου 2003

In America We Trust...

του Λεωνίδα Χ. Αποσκίτη

*Τα πάντα γίνονται κομμάτια· το κέντρο δεν αντέχει·
Ωμή αναρχία λύθηκε στην οικουμένη,
Απ' το αίμα βουρκωμένος λύθηκε ο ποταμός, και παντού
Η τελετή της αθωότητας πνίγεται·
Οι καλύτεροι χωρίς πεποίθηση, ενώ οι χειρότεροι
Είναι γεμάτοι από την ένταση του πάθους.
Σίγουρα κάποια αποκάλυψη θα είναι κοντά·
Σίγουρα η Δευτέρα Παρουσία θα είναι κοντά..*

[W. B. Yeats, Δευτέρα Παρουσία (Γιώργος Σεφέρης, Αντιγραφές, Ίκαρος, 1978)]

Ιστορία και Εσχατολογία

Η πρόσφατη θρασύτατη (και εξωφρενική) στάση των ΗΠΑ να θέσουν βέτο στον ΟΗΕ υπέρ του Ισραήλ ώστε να εμποδιστεί η καταδικαστική απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας για την σκοπούμενη δολοφονία του Αραφάτ δεν αφήνει πολλά λόγια για το ποια είναι η κατεύθυνση του **Άξονα του Κυνισμού**: Αμερική/Ισραήλ... one way ticket. Στοιχειώδη λογική αν έχει κανείς, καταλαβαίνει ότι αν στερέψει αυτή η ακένωτος πηγή (το υπερατλαντικό μάννα), τότε η **στρατηγική του Σιωνισμού** δεν θα διανοείται καν να αποκλείσει τον Αραφάτ στις τουαλέτες του «αρχηγείου» του χωρίς φάρμακα, τροφή και τηλέφωνο! Χωρίς τη μοναδική σημερινή ιστορική συγκυρία (που δεν ήρθε τυχαίως), την ύπαρξη μιας μοναδικής Υπερδύναμης απροκάλυπτα ευνοϊκής για τη στρατηγική του Ισραήλ, ΔΕΝ θα βλέπαμε αυτή την ανείπωτη «αδράνεια» και «ολιγωρία» της παγκόσμιας κοινότητας. Στην προηγούμενη στήλη (XXXX) επιχειρήσαμε να δείξουμε ότι, πέρα από συνωμοσίες και όρους πολιτικής, οικονομικής και στρατιωτικής ισχύος, το Ισραήλ αντλεί την ισχύ του **από την προνομιακή θέση που κατέχει η Παλαιά Διαθήκη, ο ιουδαϊκός θρησκευτικός κώδικας, στον δυτικό κόσμο.**

Υπ' αυτή την έννοια, οι αιτίες της ανοχής της Αμερικής, της Ευρώπης και του υπόλοιπου κόσμου προς την εβραϊκή ωμότητα στη Μέση Ανατολή είναι αποτέλεσμα μιας μακράς ιστορικής διαδικασίας, η οποία συνετελέσθη κυρίως στο επίπεδο της κουλτούρας. Σήμερα θα δούμε πάνω σε ποια «θεολογική»-εσχατολογική βάση εκδηλώνεται η λαϊκή κίνηση υποστήριξης του Ισραήλ από τους φονταμενταλιστές Προτεστάντες και τον φαύλο κύκλο του αίματος που εξελίσσεται με «μεταφυσική» ακρίβεια στην Παλαιστίνη... Και τι διαφαίνεται για το μέλλον από τη στιγμή που η (ελλιπέστατη) ηγεσία των Παλαιστινίων έπεσε στην παγίδα (και προβοκάτσια) της κήρυξης της δεύτερης Ιντιφάντα...

Οι ρίζες του σύγχρονου φονταμενταλισμού

Ο αμερικανικός φονταμενταλισμός είναι ένα από τα πιο ισχυρά θεολογικά συστήματα στους κόλπους της παγκόσμιας εκκλησίας σήμερα. Αν και μη αναγνωρισμένο επίσημα, το κίνημα αυτό, δουλεύοντας υπογείως, έχει διαμορφώσει αποφασιστικά τις προϋποθέσεις για τα σημερινά πιστεύω των πολιτών των ΗΠΑ ως προς το Ισραήλ και την Παλαιστίνη τα τελευταία 150 χρόνια.

Το προτεσταντικό ενδιαφέρον για την εσχατολογία οραματιζόταν πως οι άνθρωποι θα καταφέρουν να εγκαταστήσουν πρώτα τη Βασιλεία του Θεού και μετά θα γινόταν η Δευτέρα

Παρουσία του Χριστού. Αυτός ήταν ο μεταχιλιασμός του 18ου αιώνα που έφερε την αισιόδοξη αύρα της εποχής του Διαφωτισμού. Στα τέλη του δεκάτου ενάτου αιώνα, ρίζωσε μια νέα αποκαλυπτική θεολογία στην Αμερική που ονομάστηκε προχιλιαστικός φονταμενταλισμός γιατί, σύμφωνα με αυτή, ο Χριστός θα επιστρέψει πριν να εγκαταστήσει τη Χιλιετή Βασιλεία του.

Ο **Τζων Νέλσον Ντάρμπυ** (John Nelson Darby) θεωρείται ο πατέρας αυτού του φονταμενταλισμού, του «ντισπενσιοναλισμού» και του πνευματικού παιδιού του, του Χριστιανοσιωνισμού. Όμως, οι **Σάιρους Σκόφηντ** (Cyrus I. Scofield) και **Ντ. Λ. Μούντυ** (D. L. Moody) ήταν αυτοί που διέδωσαν τη σεκταριστική θεολογία του Ντάρμπυ στους παραδοσιακούς ευαγγελικούς κύκλους.

Οι περισσότεροι από τους δημοφιλείς φονταμενταλιστές κήρυκες του αμερικανικού ραδιοφώνου, όπως οι **Donald Grey Barnhouse**, **Charles E. Fuller** και **M. R. DeHaan**, και όλοι οι σημερινοί «τηλεευαγγελιστές», όπως οι **Jerry Falwell**, **Jim Bakker**, **Paul Crouch**, **Pat Robertson**, **Jimmy Swaggart** και **Billy Graham** είναι ουσιαστικά ντισπενσιοναλιστές (dispensationalists).

Οι πιο σημαντικές χριστιανικές οργανώσεις που πρεσβεύουν και διαδίδουν τη θεολογία αυτή είναι: το **Ινστιτούτο Moody Bible**, η **Θεολογική Σχολή του Ντάλλας** (Dallas Theological Seminary) και η **Διεθνής Χριστιανική Αποστολή** (International Christian Embassy), στην Ιερουσαλήμ.

Το βασικό κείμενο στο οποίο στηρίζεται το φονταμενταλιστικό δόγμα είναι η επίσημη μετάφραση της **2ης Επιστολής προς Τιμόθεο 2:15**, όπου ο Απόστολος Παύλος ζητά από τον Τιμόθεο «*να ορθοτομήσει τον λόγον της αληθείας*».

Η έκφραση αυτή εκκλησιαστικώς ερμηνεύεται ως «ορθώς διδάσκω ή ερμηνεύω τι». Ο Σκόφηντ, όμως, χρησιμοποίησε αυτόν τον στίχο της Καινής Διαθήκης για να εξηγήσει τη **διαίρεση ολόκληρης της ιστορίας της Σωτηρίας σε επτά «εποχές» ή «διαθήκες»**.

Οι Επτά Θείες Εποχές (Dispensations)

Σύμφωνα με τους Ντάρμπυ και Σκόφηντ, στην Αγία Γραφή περιέχονται αποδείξεις για επτά διαφορετικές εποχές (dispensations) κατά τις οποίες η ανθρωπότητα δοκιμάζεται σε σχέση με τη συγκεκριμένη αποκάλυψη της Θείας Βούλησης. Σε κάθε δοκιμασία, περιλαμβανομένης και της τωρινής έκτης δοκιμασίας, της *Εκκλησίας*, η ανθρωπότητα απέτυχε. «*Κάθε εποχή*», έλεγε ο Ντάρμπυ, «*τελείωνε με τους ανθρώπους τόσο αδύναμους και αμαρτωλούς ώστε ο Θεός αναγκάζοταν να τους επιβάλλει την τιμωρία του μέσω μιας δοκιμασίας*». Οι προηγούμενες «διαθήκες» του Θεού κατέληξαν σε τραγωδίες, όπως η Πτώση, ο Κατακλυσμός, η Σταύρωση του Χριστού.

Οι δοκιμασίες αυτές θεωρούνται από τους οπαδούς ότι πραγματικά «**μας παρέχουν ένα χρονοδιάγραμμα για να μας καθοδηγήσουν**» ως προς την έβδομη και τελευταία δοκιμασία η οποία θα ξεκινήσει με την επικείμενη επιστροφή του Ιησού Χριστού και την κορύφωση της ανθρωπίνης ιστορίας.

Οι εποχές-«διαθήκες» αυτές είναι: **Αθωότητα** (*Γένεση*, 1:28-3:6: από τη στιγμή που ο Θεός στη Γένεση δημιουργεί τους Πρωτοπλάτους, λέγων «*αυξάνεσθε και πληθύνεσθε...*» μέχρι τη στιγμή που η Εύα και ο Αδάμ τρώγουν το μήλο), **Συνείδηση ή Ηθική Ευθύνη** (*Γένεση* 4:1-8:14: από τη γέννηση του Κάιν... μέχρι το τέλος του Κατακλυσμού), **Ανθρώπινη Διακυβέρνηση** (*Γένεση* 8:15-11:32: από τη στιγμή που βγαίνει ο Νώε από την Κιβωτό... μέχρι την αναχώρηση του Αβραάμ από την χώρα των Χαλδαιών), **Υπόσχεση** (*Γένεση* 12:1 – Έξοδος 18:27: από τότε που ο Αβραάμ στη Χαρράν άκουσε το κάλεσμα του Κυρίου και πιστός σ' αυτόν πήγε στη γη της Χαναάν... μέχρι την εποχή του Μωυσέως), ο **Νόμος** (*Έξοδος* 19:3 – *Πράξεις* 1:26: από τη στιγμή που ο Μωυσής ανεβαίνει στο Όρος... μέχρι την ημέρα της Πεντηκοστής), η **Εκκλησία** (*Πράξεις* 2:1 – *Αποκάλυψη* 19: από την εμφάνιση του Αγίου Πνεύματος... μέχρι την οριστική κατανίκηση του Αντιχρίστου) και το **Χιλιετές Βασίλειο** (*Αποκάλυψη* 20: η Χιλιετής Βασιλεία του Χριστού από της συντριβής του Αντιχρίστου μέχρι της Συντελείας του Κόσμου).

Κάθε **διαθήκη** ορίζεται ως «*μία χρονική περίοδος κατά την οποία ο άνθρωπος δοκιμάζεται ως προς την υπακοή του σε κάποια συγκεκριμένη αποκάλυψη της θέλησης του Θεού*».

Ο διαχωρισμός μεταξύ του Ισραήλ και της Εκκλησίας

Αυτοί οι φονταμενταλιστές πιστεύουν ότι ο Θεός έχει **δύο ξεχωριστούς αλλά παράλληλους τρόπους** που εργάζεται – ο ένας είναι **μέσω της Εκκλησίας** και ο άλλος **μέσα από το Ισραήλ**. Συνεπώς υπάρχει, και θα υπάρχει πάντα, ένας διαχωρισμός «μεταξύ του Ισραήλ, των μη Εβραίων και της Εκκλησίας».

Ο Ντάρμπυ δεν ήταν ο πρώτος που διατύπωσε αυτή τη θέση. Ο **Μαρκίωνα** (χριστιανός Γνωστικός του 2ου μ.Χ. αιώνα) τόνισε τη ριζοσπαστική φύση του Χριστιανισμού σε σχέση με τον Ιουδαϊσμό. Στην θεολογία του υπήρχε ένα πλήρες χάσμα μεταξύ της Παλαιάς Διαθήκης και της Καινής Διαθήκης, μεταξύ του Ισραήλ και της Εκκλησίας, ακόμα και μεταξύ του θεού της Παλαιάς Διαθήκης και του Πατέρα του Ιησού. [1]

Ο Ντάρμπυ, όμως, ήταν ο πρώτος που επέμεινε ότι «*το εβραϊκό έθνος δεν πρέπει ποτέ να εισέλθει στην Εκκλησία*». Ο Σκόφηντ ανέπτυξε περαιτέρω την αντίληψη αυτή: «*Συγκρίνοντας, λοιπόν, ό,τι έχει γραφεί στη Βίβλο σχετικά με το Ισραήλ και την Εκκλησία, δηλαδή την Καινή Διαθήκη, βλέπουμε ότι από την αρχή, η θεία επιταγή, η υπόσχεση, η λατρεία, οι αρχές άσκησης της και το πεπρωμένο τους, βρίσκονται όλα σε αντίθεση μεταξύ τους*».

Οι «ντισπενσιοναλιστές» πιστεύουν ότι διά μέσου των αιώνων ο Θεός επιδιώκει δύο διαφορετικούς σκοπούς: ο ένας σχετίζεται με τη γη (όπου εμπλέκονται οι άνθρωποι και τα πράγματα της γης) και είναι ο Ιουδαϊσμός, ενώ ο άλλος σχετίζεται με τον ουρανό (με τους ανθρώπους και τα πράγματα του ουρανού) και είναι ο Χριστιανισμός.

Πώς μια ιησουϊτική προπαγάνδα μεταλλάχθηκε σε αμερικανική συνωμοσία...

Η ειρωνία είναι ότι η θεωρία αυτή, που «επικράτησε ως **δόγμα** σε όλα τα θεολογικά σεμινάρια και σχολές των Διαμαρτυρόμενων Χριστιανών, κυρίως στην Αμερική» [2], δεν είναι βασισμένη στη Βίβλο, όπως πιστεύουν, αλλά στα γραπτά ενός Ιησουϊτη. Όπως είναι γνωστό, όλοι οι Μεταρρυθμιστές (Λούθηρος, κλπ) χαρακτήριζαν το Βατικανό ως «Βαβέλ» και τον Πάπα ως «Αντίχριστο».

Η αντίδραση του Βατικανού ήταν άμεση. Στην 5η Σύνοδο του Λατερανού (1512-17 μ.Χ) βγήκε η απόφαση να απαγορευθεί η έκδοση βιβλίων με θέμα τον Αντίχριστο καθώς και η οποιαδήποτε σχετική συζήτηση ανάμεσα στους πιστούς. Η τακτική αυτή όμως δεν απέδωσε.

Τη λύση στους προβληματισμούς του Βατικανού έδωσε ένας Ισπανός Ιησουϊτης θεολόγος ονόματι **Francisco Ribera** (1537-1591), ο οποίος το 1585 άρχισε να γράφει μία πολυσέλιδη ερμηνεία της Αποκαλύψεως. Το βιβλίο εκδόθηκε το 1590 και «ξελάσπωνε» τον τότε Πάπα από την κατηγορία του Αντίχριστου μεταφέροντας την επίμαχη προφητεία της Αποκάλυψης σχετικά με το «Θηρίο» στο μέλλον ως *μία περίοδο κατά την οποία κάποιος μελλοντικός Αντίχριστος θα κυριαρχήσει στη Γη λίγο πριν από τη Δευτέρα Παρουσία*. Ερμηνεύοντας και άλλες προφητείες της Αγίας Γραφής κατά γράμμα, πρότεινε ότι στο μέλλον θα κτιζόταν στα Ιεροσόλυμα ένας Τρίτος Ναός. Το βιβλίο αυτό επηρέασε κυρίως τους πιστούς καθολικούς.

Ένας άλλος, όμως, Ιησουϊτης, ο Χιλιανός **Manuel de Lacunza**, έγραψε ένα παρόμοιο «φουτουριστικό» βιβλίο με ψευδώνυμο προκειμένου να αποκρύψει το γεγονός ότι γράφτηκε από καθολικό συγγραφέα και έτσι να γίνει αποδεκτό στον χώρο του Προτεσταντισμού. Θέμα του ήταν φυσικά η κυριολεκτική και «φουτουριστική» ερμηνεία των προφητειών της Αποκαλύψεως, ακριβώς όπως την είχε διατυπώσει ο **Ribera** με τον μελλοντικό Αντίχριστο να εμφανίζεται μέσα στον ξαναχτισμένο ναό των Εβραίων κλπ. Το βιβλίο αυτό δεν άργησε να εκδοθεί και στην αγγλική (με τίτλο **The Coming of the Messiah in Glory and Majesty**) στο Λονδίνο, στην Ισπανία, στο Παρίσι και αλλού.

«Οι Προτεστάντες «τσίμπησαν» το δόλωμα και έτσι το 1827, ο μεγάλος πρεσβυτεριανός θεολόγος **Edward Irving** (1792-1834) υιοθέτησε τις φουτουριστικές ερμηνείες του Lacunza και τις εξέδωσε μαζί με δικά του συμπληρωματικά σχόλια σε ένα βιβλίο με τίτλο **Preliminary Discourse to the Work of Ben Ezra - Coming of Messiah in Glory and Majesty**. Από το σημείο εκείνο και έπειτα, η ιησουϊτικής προέλευσης ερμηνεία των προφητειών σχετικά με τον Αντίχριστο, τον Αρμαγεδδώνα, τον 3ο Ναό, τη «Μυστική Αρπαγή», τη Δευτέρα Παρουσία κλπ., επικράτησε στον χώρο του Προτεσταντισμού». [3]

Έτσι άρχισε το «γαϊτανάκι» του αποκαλυπτικού φονταμενταλισμού στους κόλπους των προτεσταντικών εκκλησιών.

Τζων Νέλσον Ντάρμπυ: Ο Πατέρας της «Αρπαγής»

Οι ιδέες του **Ντάρμπυ** βρίσκονταν σε λανθάνουσα μορφή στα γραπτά άλλων προηγούμενων συγγραφέων, όπως του Γάλλου μυστικιστή **Pierre Poiret** (1646-1719), του καλβινιστή αχιλαστή **John Edwards** (1639-1716) και του υμνωδού **Isaac Watts** (1674-1748). Όμως, ο Ντάρμπυ ήταν αυτός που συστηματικοποίησε και εκλαΐκευσε την ιδέα του φονταμενταλισμού της «Αρπαγής», όπου όλοι οι πιστοί του θα σωθούν, και ο πρώτος που επέμεινε για το ότι οι δοκιμασίες αυτές ήταν **αμετάκλητες και εξελικτικές**, διαδίδοντας ότι η Εκκλησία θα αντικαθίστατο σύντομα επί της γης από ένα αναγεννημένο εθνικό Ισραήλ.

Ο Ντάρμπυ είχε μια χαρισματική και κυριαρχική προσωπικότητα, ήταν ένας πειστικός ομιλητής και δραστήριος ιεραπόστολος για τα πιστεύω του. Ίδρυσε ο ίδιος τις εκκλησίες των Αδελφών στη Γερμανία, την Ελβετία, τη Γαλλία και τις ΗΠΑ, οι οποίες με τη σειρά τους έστειλαν ιεραποστολές στην Αφρική, τις Δυτικές Ινδίες, την Αυστραλία και τη Νέα Ζηλανδία. Την εποχή του θανάτου του, το 1885, είχαν ιδρυθεί περίπου 1.500 σχισματικές εκκλησίες των Αδελφών σε ολόκληρο τον κόσμο.

Ήταν πεπεισμένος ότι η ορατή Εκκλησία της εποχής του ήταν απλώς μια «παρένθεση» στην πορεία προς τις Έσχατες Ημέρες. Έτσι, θεωρούσε την Εκκλησία ως απλώς μια επιπλέον δοκιμασία που είχε αποτύχει και ήταν υπό την κρίση του Θεού. Ακριβώς όπως είχε αποκοπεί το Ισραήλ, το ίδιο θα πάθαινε και η Εκκλησία. Έτσι όπως ένα μικρό κατάλοιπο του Ισραήλ είχε σωθεί, το ίδιο θα συνέβαινε και σε ένα μικρό κατάλοιπο από την Εκκλησία. Και φυσικά το κατάλοιπο που θα σωζόταν από τα ερείπια της Εκκλησίας θα ήταν οι δικοί του οπαδοί, οι Αδελφοί.

Σάιρους Σκόφηντ: Ο συγγραφέας της Scofield Reference Bible

Σύμφωνα μ' αυτήν, η αποστολή του Χριστού ήταν, πρωταρχικά, προς τους Εβραίους. Η επί του Όρους Ομιλία είναι νόμος και όχι χάρις... Το δόγμα της Χάριτος πρέπει να αναζητηθεί στις Επιστολές και όχι στα Ευαγγέλια. Ο Σκόφηντ πίστευε ότι τα Ευαγγέλια απευθύνοντο ουσιαστικά στους Εβραίους και συνεπώς δεν είχαν σχέση με την Εκκλησία.

Παρομοίως, διαιωνίζοντας τη διάκριση μεταξύ Ισραήλ και Εκκλησίας, ο Σκόφηντ ισχυριζόταν ότι το Ισραήλ είναι η επίγεια σύζυγος του Θεού ενώ η Εκκλησία είναι η *ουράνια νύμφη* του Θεού. Το Ισραήλ είναι η σύζυγος του Ιεχωβά, που τώρα την έχει αποκηρύξει αλλά στο μέλλον θα την αποκαταστήσει, είναι η σαφής διδασκαλία των περικοπών από τις Γραφές.

Η θεολογία του Σκόφηντ έγινε αντιπροσωπευτική του αναπτυσσόμενου προφητικού και χιλιαστικού φονταμενταλιστικού κινήματος της Βορείου Αμερικής που επηρεαζόταν από τους Αδελφούς.

Οι υποσημειώσεις του Σκόφηντ και η συστηματοποιημένη ερμηνευτική του έχουν απομνημονευθεί από πολλούς με τέτοια θρησκευτική ευλάβεια όσο και τα κείμενα της Βίβλου. Είναι συνηθισμένο να ακούς θρήσκους ανθρώπους να απαγγέλλουν αυτές τις υποσημειώσεις με την εισαγωγή «*όπως λέει η Βίβλος...*»

Χαλ Λίντσεϋ (Hal Lindsey): ο πατέρας του Αποκαλυπτικού Χριστιανο-Σιωνισμού

Ο Χαλ Λίντσεϋ (Hal Lindsey), και ο ίδιος πρώην φοιτητής του Ντάλλας, είναι αναμφίβολα ο πιο σημαντικός σύγχρονος φονταμενταλιστής του δόγματος της «Αρπαγής». Ο Λίντσεϋ έχει περιγραφεί από το *Time* ως «Ο Ιερεμίας της Γενιάς του», και από τους *New York Times* ως «ο συγγραφέας με τα περισσότερα μπεστ-σέλλερ της δεκαετίας».

Η δημοτικότητα του Λίντσεϋ μπορεί να αποδοθεί σε ένα συνδυασμό παραγόντων: στο ευανάγνωστο και δημοσιογραφικό στυλ γραφής του· στην επινοητική, αν και δογματική, επιμονή του ότι **τα σύγχρονα γεωπολιτικά γεγονότα είναι η εκπλήρωση των βιβλικών προφητειών**· και, πάνω απ' όλα, στις κατηγορηματικές διαβεβαιώσεις του ότι επίκειται το τέλος του κόσμου.

Όπως ο Ντάρμπυ, ο Λίντσεϋ ισχυρίζεται επίσης ότι οι ερμηνείες αυτές αποκαλύφθηκαν σ' αυτόν προσωπικά από τον ίδιο τον Θεό.

Ο ιδιαίτερος τρόπος ανάγνωσης της ιστορίας του Λίντσεϋ, «χρωματισμένος» από μια φανταστική εξήγηση επιλεγμένων βιβλικών περικοπών, είναι δογματικός, μανιχαϊστικός και σε μεγάλο βαθμό αναπόδεικτος. Οι τίτλοι των βιβλίων του Λίντσεϋ δείχνουν μια όλο και πιο υπερβολική και σχεδόν παθολογική έμφαση στο αποκαλυπτικό, στον θάνατο και τον πόνο.

Σε καθένα από αυτά, ο Λίντσεϋ επιμένει ότι οι βιβλικές προφητείες θα εκπληρωθούν αποκλειστικά μέσα σ' αυτή τη γενιά και αυτό σηματοδοτεί την επικείμενη καταστροφή του κόσμου.

«Είμαστε η γενιά για την οποία μιλούν οι προφήτες. Είμαστε η γενιά που θα δει τους έσχατους χρόνους... και την επιστροφή του Ιησού».

Περιγράφει με λεπτομέρειες τα γεγονότα και τις μελλοντικές πολεμικές κινήσεις των στρατών και των ναυτικών νηοπομπών που θα οδηγήσουν στη μάχη του Αρμαγεδδώνα. Όλα αυτά θα επιταχύνουν απλώς την επανεμφάνιση του Ιησού Χριστού ως Βασιλέως των Εβραίων ο οποίος θα κυριαρχήσει πάνω στα έθνη από τον αναδομημένο εβραϊκό ναό της Ιερουσαλήμ.

Με ή χωρίς εμπόδια, είναι φανερό ότι ο Ναός θα ξαναχτισθεί. Το απαιτεί η Προφητεία... Αναγνωρίζοντας ότι ο ισλαμικός κόσμος δεν θα ανεχθεί ένα τέτοιο σενάριο, ο Λίντσεϋ προβλέπει με διαγράμματα την προοπτική ενός παγκόσμιου πυρηνικού ολοκαυτώματος με επίκεντρο την Ιερουσαλήμ, ενώ η κοιλάδα των 300 χιλιομέτρων από την Θάλασσα της Γαλιλαίας μέχρι το Eilat θα είναι κατακόκκινη από το αίμα που θα την ποτίζει.

Μέσα από τα εβδομαδιαία τηλεοπτικά του προγράμματα με θέμα τις προφητείες (Prophesy Watch), πολλά βιβλία του, το *International Intelligence Briefing*, μια μηνιαία πολιτική εφημερίδα για τη Μέση Ανατολή που εκδίδει, ο Λίντσεϋ ενθαρρύνει τους προτεστάντες της Αμερικής να υποστηρίξουν το δεξιό σιωνιστικό κόμμα του Λικούντ.

Μια κατά γράμμα Ερμηνευτική

Ο φονταμενταλισμός βασίζεται στην ερμηνευτική αρχή ότι η Αγία Γραφή πρέπει πάντα να ερμηνεύεται κατά γράμμα. Η προσέγγιση του Ντάρμπυ μπορεί να συνοψισθεί ως εξής: Δεν υπάρχει ούτε μια περίπτωση «πνευματικής» ή αλληγορικής εκπλήρωσης της προφητείας... Η Ιερουσαλήμ είναι πάντα Ιερουσαλήμ, το Ισραήλ είναι πάντα Ισραήλ, η Σιών είναι πάντα η Σιών... Οι προφητείες δεν πρέπει να ερμηνεύονται πνευματικά, αλλά πάντα κατά γράμμα.

Σύμφωνα με την ιστορικό των θρησκειών Κάρεν Άρμστρονγκ, αυτή η λαχτάρα για βεβαιότητα ήταν μια προσπάθεια να καλυφθεί το κενό που ελλόχευε στην καρδιά των ανθρώπων στα τέλη του 19ου αιώνα. Η επιστήμη και ο ορθολογισμός είχαν γίνει το σύνθημα της εποχής και οι προτεστάντες έψαχναν να εξηγήσουν τη Βίβλο με ένα πνεύμα ακριβείας.

Βασιζόμενοι σ' αυτήν την ερμηνευτική αρχή, οι φονταμενταλιστές ισχυρίζονται ότι οι υποσχέσεις που δόθηκαν στον Αβραάμ και μέσω αυτού στους Εβραίους, αν και δεν

εκπληρώθηκαν ακόμα κατά τη διάρκεια αυτής της εποχής, της «Εκκλησίας», είναι ούτως ή άλλως αιώνιες και απόλυτες και συνεπώς περιμένουν την πραγματοποίησή τους στο μέλλον, αφού δεν έχουν ακόμα εκπληρωθεί κατά κυριολεξίαν. Έτσι, είναι πεποίθησή τους ότι **τα σύνορα της γης που ο Θεός υποσχέθηκε στον Αβραάμ και στους απογόνους του ότι θα ξεκινούν από τον Νείλο και θα φθάνουν στον Ευφράτη**, θα πραγματοποιηθεί και ο Ιησούς Χριστός θα επιστρέψει σε ένα πραγματικό και **θεοκρατικό εβραϊκό βασίλειο** που θα έχει ως επίκεντρο τον **αναδομημένο ναό** της Ιερουσαλήμ. Σε ένα τέτοιο σχέδιο η χριστιανική Εκκλησία επί της γης υποβιβάζεται σε μια παρενθετική κατάσταση.

Ο Χριστός εισήγαγε τον «μυστηριακό τύπο» της Εκκλησίας σαν «παρένθεση» στο σχέδιο του Θεού. Αυτή η «παρένθεση» θα τελειώσει όταν όλοι οι πιστοί «αναγεννημένοι» χριστιανοί θα μεταβούν στον ουρανό κατά την διάρκεια της «Αρπαγής», προτού ξεκινήσει η περίοδος των δεινών. Η περίοδος των δεινών θ' αρχίσει όταν ο Αντίχριστος θα έρθει πριν από τις Έσχατες Ημέρες και θα επιβληθεί στην ανθρωπότητα, όπως είχε προφητεύσει ο Απόστολος Παύλος (*Α' Θεσσαλονικείς 4:17*).

Είναι τόσο βαθιά η πίστη των φονταμενταλιστών στην Ημέρα της Αρπαγής που ένας πολύ κοινός πίνακας, που βρίσκεται σήμερα στα σπίτια τους, απεικονίζει έναν άνδρα που κόβει το γρασίδι έξω από το σπίτι του να κοιτάζει έκπληκτος την «αναγεννημένη» σύζυγό του ν' αρπάζεται μέσα από το παράθυρο και ν' ανεβαίνει στους ουρανούς...

Μια Αποκαλυπτική Εσχατολογία...

Για την ανάγνωση των βιβλικών προφητειών από την οπτική των φονταμενταλιστών της «Αρπαγής» είναι ζωτική η πίστη ότι η περίοδος της Δοκιμασίας επίκειται από κοινού με τη μυστική αγαλλίαση της Εκκλησίας και την ανοικοδόμηση του εβραϊκού Ναού στη θέση του ισλαμικού Τεμένους στην Ιερουσαλήμ. Αυτό θα σημάνει την επιστροφή του Κυρίου και την έναρξη του πολέμου του Αρμαγεδδώνα κατά τον οποίο το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού της γης μαζί με μεγάλο αριθμό Εβραίων θα υποφέρει και θα καταστραφεί.

Προφανώς, οι συνέπειες τέτοιων χριστιανοσιωνιστικών απόψεων, ότι **ένας πυρηνικός Αρμαγεδδών είναι αναπόφευκτος**, είτε αυτές διακηρύσσονται από ακαδημαϊκούς σεβαστών θεολογικών ιδρυμάτων, όπως της Θεολογικής Σχολής του Ντάλλας και του Ινστιτούτο Moody Blue, είτε από Εβραίους φανατικούς, όπως ο Μπαρούχ Μπεν-Γιοζέφ και το κίνημα *Temple Mount Yeshiva*, δεν μπορεί παρά να είναι καταστροφικές. Οι φονταμενταλιστές έχουν σημαντική πολιτική επιρροή μέσω της οποίας επιδιώκουν να εκπληρώσουν το αποκαλυπτικό τους όραμα για το μέλλον και γι' αυτό έχουν αφοσιωθεί στον αγώνα υπέρ του Ισραήλ.

Όταν, για παράδειγμα, ο Ισραηλινός πρωθυπουργός **Νετανιάχου** (το ίδιο έγινε και με τον Σαρόν) επισκέφθηκε την Ουάσιγκτον, μίλησε μπροστά σε χιλιάδες φονταμενταλιστές που τον χειροκροτούσαν και του υποσχέθηκαν να πιέσουν την κυβέρνηση των ΗΠΑ **να σταματήσει κάθε ειρηνευτική διαδικασία**. Τη σχετική διακήρυξη υπέγραψαν **200.000 ευαγγελικοί πάστορες**. Είναι φανερό, όπως είδαμε, ότι **η ιδιαίτερη αυτή σχέση Ισραήλ και αμερικανικής δεξιάς δεν είναι μόνο πολιτική αλλά εστιάζεται στην κοινή οπτική για τους Έσχατους Καιρούς**. Στην αφήγηση του Λουκά για την Ανάληψη, οι μαθητές ρωτούν τον Ιησού, «Κύριε, αυτός είναι καιρός που θα αναβιώσεις το Βασίλειο του Ισραήλ;». Το ερώτημα καταδεικνύει τη σημασία, ισχυρίζονται οι φονταμενταλιστές, που έχει ο προφητικός ρόλος του Ισραήλ για το τέλος της Ιστορίας.

Οι Καταστροφικές Όψεις του Χριστιανοσιωνισμού

Χωρίς τη συνεχή και εντατική πολιτική υποστήριξη των χριστιανοσιωνιστών φονταμενταλιστών στην Αμερική είναι σχεδόν βέβαιο ότι το κράτος του Ισραήλ δεν θα είχε μπορέσει να επιβιώσει μετά το 1948. **[4]**

Οι καταστροφικές πλευρές αυτής της πολιτικής, που επηρεάζει δραματικά τις πολιτικές εξελίξεις στην Μέση Ανατολή και υπονομεύει την παγκόσμια ειρήνη, είναι:

1. Η νομιμοποίηση του καθεστώτος του απαρτχάιντ μέσα στο σημερινό κράτος του Ισραήλ.
2. Η δυσφήμιση του χριστιανικού μηνύματος ανάμεσα στους λαούς της Μέσης Ανατολής λόγω της μαχητικής υποστήριξης του Ισραήλ.
3. Η ενθάρρυνση του θρησκευτικού φανατισμού και της ισλαμοφοβίας.
4. Η σιωπηρή αποδοχή της εθνικής κάθαρσης των Παλαιστινίων με τη στήριξη των Εβραίων εποίκων.
5. Η δυσφήμιση του ειρηνιστικού κινήματος των Ισραηλινών που επιθυμούν να διαπραγματευθούν με τους Παλαιστίνιους. Αφού, το να υποστηρίζει κανείς τον συμβιβασμό μεταξύ Ισραήλ και Ισλάμ ή την συνύπαρξη με τους Παλαιστίνιους σε μια «ειρηνική γη» είναι σαν να διακυβεύει τις υποσχέσεις του Θεού.
6. Ο κίνδυνος να εξελιχθεί η αποκαλυπτική εσχολογία σε αυτοεκπληρούμενη πολιτική και ιστορική «προφητεία» με την υποστήριξη της ανοικοδόμησης του Εβραϊκού Ναού. Αν κάτι τέτοιο συμβεί, θα είναι δύσκολο να συγκρατηθούν οι αντιδράσεις των αραβικών λαών και ένας Θεός ξέρει τι μέλλει γενέσθαι.

Τη δράση των φονταμενταλιστών στους Αγίους Τόπους μέσα από το κεντρικό όργανό τους, τη «Διεθνή Χριστιανική Αποστολή», παρακολουθεί συστηματικά το Συμβούλιο Εκκλησιών Μέσης Ανατολής που συνενώνει **τα αυτόχθονα ελληνορθόδοξα πατριαρχεία, τις ρωμαιοκαθολικές επισκοπές, τις επίσημες προτεσταντικές κοινότητες και τους Άραβες μουσουλμάνους της Μέσης Ανατολής** και εργάζεται για τη **συνύπαρξη** των Λαών μέσα στο πράγματι ιδιόμορφο και πολυσύνθετο σκηνικό της περιοχής αυτής του κόσμου. Το Συμβούλιο των Εκκλησιών Μέσης Ανατολής τηρεί έντονη κριτική στάση κατά του «θεοκρατικού και εθνοκεντρικού εθνικισμού» των ντισπενσιοναλιστών.

*«Το πρόγραμμα των χριστιανοσιωνιστών, όπως έχει μετατραπεί σε σύγχρονο **πολιτικό Σιωνισμό**, δίνει στον χριστιανό μια άποψη για τον κόσμο όπου το Ευαγγέλιο ταυτίζεται με την ιδεολογία της επικράτησης και του милитарισμού. Δίνει περισσότερη έμφαση στα γεγονότα που οδηγούν στο τέλος της ιστορίας παρά στο να ζούμε στην αγάπη και την δικαιοσύνη του Χριστού σήμερα.*

*Υπό το φως των παραπάνω, δικαιούμαστε να αναρωτηθούμε μήπως οι φονταμενταλιστές προσανατολίζονται περισσότερο προς τη **Διαθήκη του Αβραάμ** παρά προς τον **Εσταυρωμένο Ιησού**. Μήπως είναι περισσότερο επικεντρωμένοι στο **Εβραϊκό βασίλειο** παρά στο **Σύμα του Χριστού**»...*

Σημειώσεις

[1] Ο Μαρκίωνας γεννήθηκε 88 χρόνια μετά από τον Ιησού Χριστό, στον Πόντο και ανήκει στην γενιά των μαθητών του Σίμωνα του Μάγου. Ο πατέρας του ήταν Επίσκοπος Σινώπης και ο ίδιος είχε βαθιά γνώση της Βίβλου και των Ευαγγελίων. Το έργο του, οι «Αντιθέσεις» (140 μ.Χ.), απετέλεσε πραγματική πρόκληση για την επίσημη εκκλησία.

Για τον Μαρκίωνα, η Παλαιά και η Καινή Διαθήκη αντιπροσωπεύουν δύο ασυμβίβαστες τάξεις. Ανάμεσα στην Παλαιά και την Καινή Διαθήκη οι αντιθέσεις είναι απόλυτες σε όλα τα επίπεδα. Η βιβλική ιστορία του κόσμου, ζυμωμένη με αίμα και σφαγή, αποκαλύπτει έναν κόσμο κακό, ένα σύμπαν ελαττωματικό και έναν άνθρωπο αποτυχημένο. Αδύνατον, λέει ο Μαρκίωνας, να είναι ο Ιησούς γιος του «εξολοθρευτή Ιεχωβά». Ο πραγματικός Θεός της αγάπης, ο αληθινός Πατέρας του Χριστού, είναι ο «άγνωστος» Θεός. Τη Βίβλο πρέπει να τη βυθίσουμε για πάντα στη λήθη.

Κατ' αναλογία, στους σημερινούς φονταμενταλιστές το Ισραήλ ταυτίζεται με τη Βίβλο και η Εκκλησία με την Καινή Διαθήκη. Αλλά δίνουν, βέβαια, τελείως διαφορετική ερμηνεία από την αρχαία γνωστική θεολογία.

[2], [3] Νικήτας Μπάλλας, *Η βιομηχανία του Αρμαγεδδώνα*, Free Christians, Αυστραλία

[4] Ο Αμερικανός δημοσιογράφος **Timothy P. Weber** γράφει: «*Το Ισραήλ έπαιξε έξυπνα το φονταμενταλιστικό χαρτί του. Ενώ ιδιωτικά γελούσαν με τις φονταμενταλιστικές ερμηνείες των προφητειών, διέκριναν μία πανίσχυρη πολιτική δύναμη την οποία χρειαζόνταν... Ξεκίνησε ένα έντονο φλερτ... Όσο στενότερη γινόταν αυτή η σχέση, άλλο τόσο ανοικτά στήριζαν την ισραηλινή πολιτική οι Ευαγγελικοί της Αμερικής... Το Ισραήλ χρειάστηκε συμμάχους και οι Ευαγγελικοί αναδείχθηκαν σε πιστοί και σε καρποφόροι υποστηρικτές*». (*How Evangelicals Became Israel's Best Friend*, by Timothy P. Weber, Christianity Today, October 5, 1998 Vol. 42, No. 11, Page 38)

Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ: Πίνακας του Luca Giordano (1634-1705). Ο **Ιρλανδός ποιητής W. B. Yeats** (1865-1939) οραματίστηκε στα τέλη του 19ου αιώνα την *Αποκάλυψη* όχι ως τον θρίαμβο της δικαιοσύνης αλλά ως τον ερχομό του ζόφου και της βαρβαρότητας. Ο κόσμος βρισκόταν μπροστά στη μεγάλη πρόκληση του νεωτερισμού, οι γενικές τάσεις της κοινωνίας και της ηθικής άλλαζαν δραματικά και πολλοί φοβόντουσαν μια αποκαλυπτικού μεγέθους καταστροφή. Σήμερα η πρόκληση είναι παρόμοια, καθώς η περιβόητη «παγκοσμιοποίηση» δεν έχει δώσει καμία ικανοποιητική απάντηση στα μεγάλα ερωτήματα που μένουν ανοικτά από τότε που η Δύση διακήρυξε τον «θάνατο» του Θεού. Οι τρομερές προφητείες είναι οι δαίμονες εκείνοι που συνεχίζουν να στοιχειώνουν τους λαούς και στις δύο όχθες του Ατλαντικού. Και να στέλνουν εκατομμύρια ανθρώπους στους κόλπους εκείνης της ιδιαίτερης θρησκευτικότητας που λέγεται «φονταμενταλισμός» –που γεννήθηκε τον 19ο αιώνα και ανδρώθηκε αθόρυβα τον 20ό– και έχει αποκτήσει πλέον μια τεράστια δύναμη να επηρεάζει τις ιστορικές εξελίξεις στις αρχές του νέου Μιλλένιουμ... Ας θυμόμαστε, όμως, ότι τις περισσότερες φορές πίσω από τον ερεβώδη κόσμο των προφητειών και την τρομακτική πραγματικότητα των μεσσιανισμών κρύβονται πολύ πιο «παραδοσιακές» αξίες, όπως το χρήμα, ο μιλιταρισμός, η απληστία, η εκμετάλλευση των λαών και η ακόρεστη δίψα για την εξουσία... Οι προφήτες της καταστροφής συνήθως επωφελούνται από τον ζόφο!

Σατιρικό σκίτσο της εφημερίδας *The Boston Globe* της Βοστώνης: ο αμερικανοεβραίος μπίζνεσμαν με την εφημερίδα της Γουόλ Στρητ ατενίζει αγέρωχα το «ζουζούνι» του αντισημιτισμού στις ΗΠΑ... Εκεί όπου αισθάνεται απόλυτα σίγουρος για την δύναμή του... Όμως, για τους αμερικανοεβραίους, το ευρωπαϊκό έδαφος είναι ποτισμένο από το εβραϊκό αίμα και ο αντισημιτισμός αποτελεί μέρος της ευρωπαϊκής καθημερινότητας! Η ειρωνία είναι ότι, παρ' όλη την υποστήριξη των δεξιών προτεσταντών, στο κόμμα του Μπους πηγαίνει μόνο το 19% των εβραϊκών ψήφων, όπως δείχνουν οι δημοσκοπήσεις. Επομένως, δεν μένει τίποτα άλλο στον Τζωρτζ Μπους τον νεότερο από το να δώσει ακόμη πιο πολύ γη και ύδωρ για να γίνει ο εκλεκτός τους...

Προσηλυτιστείτε στον Εβραϊσμό! «Σήμερα, ο πόλεμος κατά του αντισημιτισμού μάς δίνει την ευκαιρία να αποκαταστήσουμε την ενότητα του εβραϊκού λαού· ας μην την αφήσουμε ανεκμετάλλευτη», γράφει ο πρώην σοβιετικός αντιφρονών Nathan Charanski στην εφημερίδα *Ha'Aretz* του Τελ Αβίβ. Η εκμετάλλευση του φόβου του απλού Εβραίου είναι η δοκιμασμένη μέθοδος που μετά την 11η Σεπτεμβρίου του 2001 μεταφέρθηκε και στην Αμερική με τη φοβία των «ισλαμιστών».

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXXXII

30 Σεπτεμβρίου 2003

The World Reloaded

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

*Δεν μπορείς να γλιτώσεις
Βγήκαν οι μεγάλες ψωλές
Θα γαμήσουν ό,τι βλέπει το μάτι
Πρόσεχε την πλάτη σου.*

[Χάρολντ Πίντερ, *Democracy*, Μάρτιος 2003, μετάφρ. Νίκος Φενέκ-Μικελίδης]

Αφήστε κάθε ελπίδα, όσοι εισέρχεστε εδώ.

[Δάντης, *Η Κόλαση*]

Ο μαφιόζικος καπιταλισμός

Ο πιο «διαβρωτικός δημόσιος εφιάλτης», όπως έχει χαρακτηρίσει ο Άγγλος δημιουργός Χάρολντ Πίντερ την εποχή της «παγκοσμιοποιημένης» αμερικανικής ηγεμονίας, είναι η αποθέωση της άγνοιας, της αλαζονείας, της βλακειάς και της πολεμικής έξαρσης.

Ασυδοσία των αγορών, ανταγωνισμός και υπερβολική παραγωγικότητα, μεγιστοποίηση του κέρδους, αίσθηση κερδοσκοπίας, πολλαπλασιασμός των ατελειών, διεθνής ασυλία του οικονομικού κεφαλαίου, ευλυγισία... η λογική της παγκοσμιοποιημένης μαφίας αντιπροσωπεύει όλο και περισσότερο το σύμπαν του σύγχρονου καπιταλισμού...

«Ο Καπιταλισμός βιώνει αυτή την εποχή το τέλος της σχετικής τιμιότητάς του. Στα ερείπια του Έθνους-Κράτους γεννιέται μια ζώνη αδιαφάνειας, ημι-νομιμότητας», επεσήμανε σ' ένα εκτενές αφιέρωμά της η γαλλική επιθεώρηση *Marianne* (14 Σεπτεμβρίου 2003).

Η χρηματοδότηση της οικονομίας και η εκτεταμένη κερδοσκοπία αυτών των τελευταίων χρόνων, η τρέλα του χρήματος, η έκρηξη των ανισοτήτων θα καταστρέψουν ακριβώς αυτά πάνω στα οποία βασίστηκε η καπιταλιστική αγορά και η συσσώρευση του πλούτου: οι κανόνες και οι νόμοι. Αλλά και κάτι άλλο: ο καπιταλισμός, όπως έχει επισημανθεί από τον Βενιαμίν Φραγκλίνο αλλά και τον Μαρξ και τον Βέμπτερ, δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς ηθική...

Με λίγα λόγια, η σημερινή συμπεριφορά των *Επικυρίαρχων* του κύκλου Ουάσινγκτον-Βρυξελλών-Λονδίνου-Ιερουσαλήμ μπορεί να θεωρηθεί, κατά έναν τρόπο, ανάλογη προς τις κραυγές: «Μετά από εμάς ο κατακλυσμός!» και «Ο σώζων εαυτόν σωθείτω!», που έβγαιναν από τη γαλλική ελίτ πριν από την κρίση της Γαλλικής Επανάστασης του 1789.

Η νέα παγκόσμια αταξία

Κάθε όπλο που κατασκευάζεται, κάθε πολεμικό πλοίο που ναυπηγείται, κάθε πύραυλος που πυροδοτείται, σημαίνει, σε τελική ανάλυση, μια κλοπή εις βάρος εκείνων που πεινάνε και δεν τρώνε, εκείνων που κρυώνουν και δεν έχουν ρούχα να φορέσουν. Ο κόσμος των όπλων δεν σπαταλά τα δικά του χρήματα. Ξοδεύει τον ιδρώτα των εργατών του, την μεγαλοφυΐα των επιστημόνων του, τις ελπίδες των παιδιών του.

[Πρόεδρος Ντ. Αϊζενχάουερ, *Αποχαιρετιστήριο λόγος*]

Οι Αμερικανοί έχουν καταληφθεί από την ψύχωση ότι οι τρεις χιλιάδες θάνατοι στην Νέα Υόρκη είναι οι μόνοι θάνατοι που έχουν σημασία. Έτσι δικαιολογούν το γεγονός ότι το πιο ισχυρό έθνος που γνώρισε ποτέ η ιστορία έχει κηρύξει κυριολεκτικά τον πόλεμο ενάντια στην υπόλοιπη ανθρωπότητα...

Οι σημερινοί Γιάνκηδες υπερ-στρατιώτες δεν έχουν καμιά σχέση με τον δημιουργημένο ρομαντικό μύθο της «αγγλοσαξονικής παράδοσης του φιλελευθερισμού». Αντίθετα, είναι η

συνέχεια της τάσης για απόλυτη κυριαρχία, κατακτητική μανία, εξουσιαστική πολιτική και πλιάτσικο που ενσάρκωναν οι **Νορμανδοί** κατακτητές και ιδρυτές των «αγγλικών» κρατών. Σήμερα, μια χιλιετία και πάνω μετά από τους αρχικούς κατακτητές, οι απόγονοί τους παρουσιάζουν την αποκορύφωση του έργου... ξεγυμνώνονται απέναντι στον κόσμο!

Μήπως, κατά βάθος, δεν ήταν ποτέ οι πρωτοπόροι «καπιταλιστές» αλλά μόνο οι «επιδρομείς πλουτοκράτες»;...

Η απόφασή τους να διατηρήσουν τα στρατηγικά σημεία στον Περσικό Κόλπο με κατοχή και όχι προσπαθώντας να λύσουν πολιτικο-οικονομικά το πρόβλημα, αποκαλύπτει την έντονη πολιτισμική τους ακαμψία.

Αριέλ Σαρόν: Αγγελιοφόρος της Αβραμικής Αποκάλυψης;

«Ο κόσμος υπάρχει χάριν της δικαιοσύνης που απονέμεται στο εβραϊκό συνέδριο...»

[Εμ. Λεβινάς, *Τέσσερις ταλμουδικές μελέτες*]

Σε μια περίοδο θεσμοποιημένης βαρβαρότητας είναι επόμενο οι όροι κατανόησης της σύγχρονης ιστορίας να βυθίζονται απροκάλυπτα στο εσχατολογικό έρεβος...

Η βία που έχει ξεσπάσει στην Παλαιστίνη και στη γενικότερη Μέση Ανατολή τα τελευταία χρόνια είναι απλώς μια χλωμή αναλαμπή, σύμφωνα με τον Άραβα **Fa'iq Da'ud**, συγγραφέα του βιβλίου *Τα Μεγάλα Γεγονότα που Προηγούνται της Εμφάνισης του Μαχντί*, που έχει γίνει το μπεστ-σέλερ της Δυτικής Όχθης και όχι μόνον.

Ο Da'ud είναι απλώς ένας από τους συγγραφείς που τα τελευταία χρόνια έχουν δημιουργήσει ένα νέο, δημοφιλές είδος ισλαμικών έργων που πραγματεύονται την επεικέριμη Αποκάλυψη.

Θεωρώντας την Ιερουσαλήμ ως τη σκηνή όπου θα διαδραματισθούν τα έσχατα πολιτικά γεγονότα, δημιουργούν προσδοκίες για ολοκληρωτικές νίκες και κάνουν τις μάχες να φαίνονται ένδοξες αντί για τραγικές. Και φυσικά δεν είναι η μόνη «αποκαλυπτική» άποψη για τις πληγές που απειλούν να πλήξουν την Ιερουσαλήμ. Όπως έχουμε ξαναπεί από αυτή τη στήλη, σε όλες τις μονοθεϊστικές θρησκείες έχουν αναπτυχθεί οι αντίστοιχοι μεσσιανισμοί. Για τους ακραίους εβραίους, η κατοχή της Παλαιστίνης είναι η αρχή για την ανοικοδόμηση του Τρίτου Ναού. Οι χριστιανοί «ντισπενσιοναλιστές» βλέπουν, κατ' αντιστοιχίαν, ότι η πολιτική του Ισραήλ εκπληρώνει τις βιβλικές προφητείες...

Όλοι αυτοί συγκλίνουν στην πεποίθηση ότι ο Αριέλ Σαρόν, μετά την προκλητική του επίθεση στο ισλαμικό Τέμενος του αλ Ακτσά, έχει γίνει ο αγγελιοφόρος της Αποκάλυψης...

«Ο Θεός "προστατεύει" τους φανατικούς σπεκουλαδόρους της Ουάσινγκτον, ο Γιαχβέ τους φανατικούς Ισραηλινούς, ο Αλλάχ τους φανατικούς ισλαμιστές. Την υπόλοιπη, τεράστια, αφανάτιστη ανθρωπότητα ποιος θα την προστατέψει από αυτή την μανιακή θεολογία;»
(Μάριος Πλωρίτης, *ΤΟ ΒΗΜΑ*, 28 Σεπτεμβρίου 2003).

Στο πρόσωπο του **νεοφονταμενταλισμού** που έχει αναπτυχθεί τις τελευταίες δεκαετίες μέσα στο Ισλάμ έχουν ενσαρκωθεί όλοι οι φόβοι, όλα τα φαντάσματα της δυτικής κοινωνίας που βρίσκεται σε ηθικοπνευματική κρίση.

Οι σημερινοί «φονταμενταλιστές» του Ισλάμ είτε είναι σίιτες (Ιράν, Χεζμπολλά) είτε σουννίτες (Ταλιμπάν, αλ Κάιντα) ταιριάζουν πολύ περισσότερο στη νοοτροπία όσο και στην πρακτική τόσο με τις σέκτες των φονταμενταλιστών προτεσταντών στην Αμερική όσο και με τους οπαδούς της Αντι-Μεταρρύθμισης στην Ευρώπη μετά την Αναγέννηση, παρά με τις παραδοσιακές αρχές της μουσουλμανικής ιστορίας.

Στην Ιερά Εξέταση βρίσκουμε αυτό το μοντέλο της αυταρχικής εκκλησιαστικής διακυβέρνησης, ενός κράτους θεοκρατικού, ενός εθνικού συμβουλίου κληρικών και μιας θρησκευτικής αστυνομίας επιφορτισμένης να εξοντώσει κάθε αιρετικό ή βλάσφημο.

Οι ρίζες του Ουαχχαμπισμού

Η φονταμενταλιστική εκδοχή του Ισλάμ χαρακτηρίζεται ως «ουαχχαμπίτικη». Δεν πρόκειται τόσο για ένα οργανωμένο κίνημα, αλλά για μια άλλη οπτική του Ισλάμ που δίνει προτεραιότητα σε μια πουριτανική και κατά γράμμα ερμηνεία του Κορανίου!

Ο Σαουδαραβικός Ουαχχαμπισμός, που θεμελιώθηκε από τον Αμπντούλ Ουαχχάμπ (1703-1792), ωθεί πολύ μακριά τον σκριπτουραλισμό (βιβλικό, των Γραφών) και την άρνηση όλων αυτών που δεν εκπροσωπούν το καθαρό Ισλάμ: έχει εναντιωθεί στις άλλες σχολές με την προτροπή της δυναστείας του Σαούντ.

Φορέας της μετάδοσής του είναι τα θρησκευτικά σχολεία, όπως τα μαντράσας στο Πακιστάν, καθώς και ένας μεγάλος αριθμός Ισλαμικών Ινστιτούτων που βρίσκονται στη Σαουδική Αραβία ή στον Περσικό Κόλπο. Από εκεί βγαίνουν ιμάμηδες και ιεροκήρυκες που ανοίγουν τζαμιά στη Δύση όπου προσκαλούνται από τις τοπικές μουσουλμανικές κοινότητες για να κηρύξουν.

Οι Βρετανοί και οι Σαουδάραβες έχουν παίξει ένα ρόλο-κλειδί στην εξάπλωση αυτού του φαινομένου αφού έθεσαν όλη την ισχύ τους οι πρώτοι και την οικονομική τους αυτοκρατορία οι δεύτεροι στην υπηρεσία της εξάπλωσης αυτής της ιδεολογίας.

Για τις ρίζες του *Ουαχχαμπισμού* μιλάει αναλυτικά ο Ταρίκ Αλί στο βιβλίο του *Η Σύγκρουση των Φονταμενταλισμών* (Εκδ. Άγρα, 2003):

«Από τον δέκατο έκτο αιώνα η Αραβική Χερσόνησος και η Εύφορος Ημισέληνος βρίσκονταν κάτω από την επικυριαρχία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Το Κάιρο, η Βαγδάτη, η Ιερουσαλήμ και η Δαμασκός έγιναν οθωμανικές-αραβικές πόλεις που τις κυβερνούσε μια γραφειοκρατία διορισμένη από την Ισαμπούλ. Παρ' όλο που η Μέκκα και η Μεδίνα ήταν υπό την άμεση προστασία του χαλίφη του Βοσπόρου, η πρωτόγονη φυλετική δομή της Χερσονήσου και η γεωγραφική τους απομόνωση –οι εμπορικοί δρόμοι διά ξηράς είχαν από καιρό εξαφανιστεί και είχαν αντικατασταθεί από εμπορικούς στόλους- περιόριζαν την οικονομική και στρατηγική ελκυστικότητά της. Είχε παραμεληθεί και ποτέ δεν είχε ενσωματωθεί πλήρως στην αυτοκρατορία. Οι φυλές από τη μια ήταν δυσαρεστημένες και από την άλλη εκμεταλλεύτηκαν αυτή την έλλειψη ελέγχου.

Αυτό ήταν το πλαίσιο μέσα στο οποίο η γέννηση μιας νέας αίρεσης για την αναζωπύρωση της θρησκείας κήρυξε την αλλαγή στην περιοχή. Εμπνευστής της ήταν ο Μουχάμμαντ Ιμπν Αμπντούλ Ουάχχαμπ (1703-92), ο γιος εντός ντόπιου θεολόγου, που γεννήθηκε στη μικρή και σχετικά ευημερούσα άσση-πόλη της Ουγιάννα. Ο πατέρας του Μουχάμμαντ, ο Αμπντούλ Ουάχχαμπ, υπερασπιζόταν μια υπερορθόδοξη ερμηνεία του δεκάτου ογδόου αιώνα του Μουσουλμανικού Νόμου. Ο νεαρός γιος του, κουρασμένος να φροντίζει χουρμαδιές και να βοσκάει κοπάδια, άρχισε να κάνει κηρύγματα τοπικά, καλώντας σε επιστροφή στις "αγνές πεπιοθήσεις" των παλιών καιρών. Αντιτάχθηκε στη λατρεία του Προφήτη Μωάμεθ, καταδίκασε τους μουσουλμάνους που προσεύχονταν στα ιερά των αγίων, επέκρινε την προσκύνηση των τάφων, τόνισε την "ενότητα τους ενός Θεού" και κατήγγειλε όλες τις μη σουννιτικές και ορισμένες σουννιτικές ομάδες σαν αιρετικούς και υποκριτές. Όλα αυτά παρείχαν πολιτικοθρησκευτική δικαίωση για ένα υπερσεχταριστικό *τζιχάντ* ενάντια σε άλλους Μουσουλμάνους, ιδιαίτερα τους σίιτες «αιρετικούς», καθώς και ενάντια στην Οθωμανική Αυτοκρατορία...

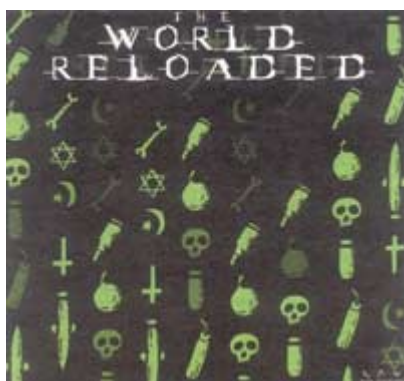
Το 1744 ο Ιμπν Ουάχχαμπ έφτασε στην Ντεράγια, μια άλλη μικρή άσση και πόλη-κράτος στην επαρχία Νεζντ. Το έδαφος ήταν εύφορο και ο λαός φτωχός. Η πόλη ήταν γνωστή για τα περιβόλια της και τις φυτείες φοινικόδεντρων, καθώς και για τον διάσημο εμίρη-ληστή Μουχάμμαντ Ιμπν Σαούντ, ο οποίος ένωσε αγαλλίαση υποδεχόμενος έναν ιεροκήρυκα που είχε εκδιωχθεί από έναν αντίπαλο άρχοντα.

Ο Ιμπν Ουάχχαμπ προσέφερε θεολογική δικαίωση σχεδόν για όλα όσα ήθελε να πετύχει ο Ιμπν Σαούντ: ένα διαρκές *τζιχάντ* που περιελάμβανε τη λεηλασία άλλων μουσουλμανικών

οικισμών και πόλεων, την αγνόηση του χαλίφη, την επιβολή σκληρής πειθαρχίας στον δικό του λαό και, τελικά, την επιβεβαίωση της δικής του κυριαρχίας πάνω στις γειτονικές φυλές σε μια προσπάθεια ένωσης της Χερσονήσου. Μετά από παρατεταμένες συνομιλίες, ο εμίρης και ο ιεροκέρυκακας συμφώνησαν σε ένα *μιθάκ*, μια δεσμευτική συμφωνία που θα την τιμούσαν οι διάδοχοί τους στην αιωνιότητα. Οι δύο όροι που συμπεριέλαβε ο Ιμπν Σαούντ έδειχναν τι είχε στο μυαλό του. Ο πνευματικός ζήλος θα βρισκόταν στην υπηρεσία της πολιτικής φιλοδοξίας και όχι το αντίστροφο.

Αυτή η συνθήκη επισφραγίστηκε με έναν γάμο. Η κόρη του Ιμπν Ουάχχαμπ έγινε μία από τις γυναίκες του Ιμπν Σαούντ. Τέθηκε έτσι η βάση μιας πολιτικής και θρησκευτικής προσέγγισης που θα διαμόρφωνε την πολιτική της Χερσονήσου.

Το 1818, ο Ιμπραήμ Πασάς συνέτριψε τις σαουδο-ουαχχαμπιτικές δυνάμεις. Οι Ουαχχαμπίτες υποχρεώθηκαν να συμμαχήσουν με την κραταιά **Βρετανική Αυτοκρατορία** που θα τους εμπιστευτεί ολόκληρη την Αραβική χερσόνησο»...

The World Reloaded: Μια μέτρια ταινία, ένα καυτό πολιτικό μήνυμα... [Χαρακτηριστικό σκίτσο του Lauzan, *New York Times*, ΗΠΑ].

Ο μαφιόζικος καπιταλισμός! Σκίτσο του γαλλικού περιοδικού *Marianne*.

Ο **Πωλ Γούλφοβιτς**, ο σαρ της αμερικανικής πολεμικής μηχανής, ντυμένος ως αρχαίος Αθηναίος, έτοιμος «διά την εξαγωγή της δημοκρατίας»... (Σκίτσο του Barry Blitt, *Time*, New York). Ένας από τους υπεύθυνους για αυτό που ο συγγραφέας Tzvetan Todorov αποκαλεί «Η νέα παγκόσμια αταξία» στο τελευταίο του βιβλίο...

Πολεμικό πρωτοσέλιδο: «Έτοιμοι για το Κοσσυφοπέδιο» (*France Soir*) Για να μην ξεχνάμε την υποκρισία της «ειρηνόφιλης» Ευρώπης...

Ζωή εν τοίχω... Τρία χρόνια μετά την έναρξη της Ιντιφάντα στην Παλαιστίνη. Η ανοικτή άρνηση, όμως, 27 τακτικών πιλότων της ισραηλινής αεροπορίας να υπηρετήσουν στα κατεχόμενα είναι μια γροθιά στο στομάχι του σιωνισμού...

Σκίτσο της As Safir της Βυρητού... Η κατάρρευση του «οδικού χάρτη», με τον Αραφάτ στην γωνία... Στο μεταξύ, όμως, η ισραηλινή κοινωνία καταρρέει!

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι ΧΧΧΧΙΙΙ

06 Οκτωβρίου 2003

Ο Βασιλιάς είναι Γυμνός...

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

«Το ένα τρίτο των νέων Γερμανών κάτω των 30 πιστεύουν ότι οι επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου του 2001 σε Νέα Υόρκη και Ουάσινγκτον έγιναν από τις αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες, σύμφωνα με τελευταία δημοσκόπηση».
[Πρακτορείο Ρώτερς].

Αφήστε χίλιες θεωρίες συνωμοσίας να ανθήσουν...

Δύο χρόνια μετά την 11η Σεπτέμβρη και τα ευρωπαϊκά βιβλιοπωλεία κατακλύζονται από βιβλία που αμφισβητούν την επίσημη εκδοχή για τους Δίδυμους Πύργους και τις αιτίες του πολέμου στο Αφγανιστάν και το Ιράκ.

Δημοσιογράφοι κρατικών καναλιών, όπως το BBC και η ZDF, πολιτικοί του mainstream των ευρωπαϊκών κοινοβουλίων, όπως ο Γερμανός **Ανδρέας Φον Μπύλοφ**, πρώην υπουργός Έρευνας και Τεχνολογίας, και οι Βρετανοί **Μάικλ Μήτσερ** και **Ρόμπιν Κουκ**, διατυπώνουν «θεωρίες συνωμοσίας»!..

Η *International Herald Tribune* κυκλοφόρησε την 1η Οκτωβρίου με κύριο πρωτοσέλιδο θέμα: «Γόνιμο Έδαφος για Θεωρίες Συνωμοσίας της 11/9» (*Fertile soil for Sept. 11 theories*). Στην ανάλυσή του, ο δημοσιογράφος Ρίτσαρντ Μπερνστάιν περιέγραφε έκπληκτος τη συνάντηση στο πανεπιστήμιο Χούμπολτ του Βερολίνου, ένα από τα σπουδαιότερα γερμανικά ανώτατα ιδρύματα, όπου περισσότεροι από 700 παρευρισκόμενοι χειροκροτούσαν ενθουσιωδώς μια σειρά ομιλητών θεωρητικών της «συνωμοσιολογίας» που έλεγαν ότι: οι επιθέσεις της 11/9 ή οργανώθηκαν από τις ίδιες τις ΗΠΑ ή έγιναν τουλάχιστον με την ανοχή της κυβέρνησης!

Μια σειρά άλλων δημοσιευμάτων τους τελευταίους μήνες κινούνται στον ίδιο άξονα.

9/11; Δεν έγινε ποτέ; (Stefan Theil, Newsweek, από το τεύχος 22/09/2003)

Δύο χρόνια μετά την 11η Σεπτέμβρη, τα γερμανικά βιβλιοπωλεία κατακλύζονται από βιβλία, όπως το *H CIA και η 11η Σεπτέμβρη*, στο οποίο ένας πρώην υπουργός Έρευνας και Τεχνολογίας, ο Andreas von Bulow, υπαινίσσεται ότι οι αμερικανικές και ισραηλινές μυστικές υπηρεσίες ανατίναξαν από μέσα το Κέντρο Παγκόσμιου Εμπορίου. Τα δύο Μπρίνγκ, ισχυρίζεται, κατευθύνθηκαν με τηλεχειρισμό πάνω στους πύργους για συγκάλυψη. Το όλο θέμα ήταν μια κυνική συνωμοσία από τους νεοσυντηρητικούς των ΗΠΑ για να κυριεύσουν τον κόσμο...

Τελευταία, όλο και περισσότεροι θεωρητικοί της συνωμοσιολογικής πλευράς της 11/9 βλέπουν τις θεωρίες τους να έχουν αυξημένη απήχηση στο κοινό. Τον Ιούνιο, το γερμανικό κρατικό τηλεοπτικό κανάλι **WDR** προέβαλλε ένα «ντοκουμαντέρ» που ισχυριζόταν ότι κανένα αεροπλάνο δεν συνετρίβη στην Πενσυλβάνια.

Σε ολόκληρο τον κόσμο, η προεδρία Μπους αποδεικνύεται ότι αποτελεί «**την πιο γόνιμη περίοδο για τους συνωμοσιολόγους από την εποχή της δολοφονίας του Κέννεντυ**», λέει ο Jörg Lau, ρεπόρτερ της γερμανικής εφημερίδας *Die Zeit*, ο οποίος παρακολουθεί το φαινόμενο.

«Μια θλιβερή περίπτωση χαιρεκακίας» (Andrew Gimson, The Spectator, από το τεύχος 13/09/2003)

«Την προηγούμενη Κυριακή παρακολούθησα μια πολύ περίεργη και δυσάρεστη συγκέντρωση στο Tempodrom του Βερολίνου. Οι αρκετές εκατοντάδες ακροατές που συγκεντρώθηκαν εκεί πιστεύουν ότι η αμερικανική κυβέρνηση ευθύνεται για την επίθεση στο Παγκόσμιο Κέντρο Εμπορίου, την οποία είτε πραγματοποίησε η ίδια είτε επέτρεψε σε κάποιους άλλους να την πραγματοποιήσουν, προκειμένου να έχει μια δικαιολογία για να εισβάλλει στο Ιράκ και να εγκαθιδρύσει την παγκόσμια κυριαρχία...

Ένας ομιλητής περιέγραψε λεπτομερώς το πώς τα δύο αεροσκάφη κατευθύνοντο από ένα

άλλο ιπτάμενο αντικείμενο που εμφανίστηκε στον ουρανό κοντά τους. Ένας Βρετανός φοιτητής από το Πανεπιστήμιο East Anglia, ο οποίος είχε ανακαλύψει διάφορες συνωμοσιολογικές θεωρίες από το Internet και είχε βοηθήσει να στηθούν οι αφίσες της συγκέντρωσης, είπε σε τόνο «ζηλωτού» θρησκείας: «όλα αυτά είναι η αλήθεια, ο πραγματικός κόσμος»...

«Η πανοπλία του Παράλογου» (Έρευνα των Dominik Cziesche et al., Der Spiegel, 08/09/2003)

Πρόκειται για την ιστορία του εξώφυλλου του *Der Spiegel* σχετικά με τις θεωρίες συνωμοσίας που αφορούν την 11/9. Είναι ένα καλά τεκμηριωμένο και κατανοητό άρθρο που προσπαθεί να αναλύσει αυτές τις συνωμοσιολογικές θεωρίες: «Οι συγγραφείς αυτών των βιβλίων υποθέτουν ότι "οι εγκέφαλοι της γεωπολιτικής σκακιέρας" στον Λευκό Οίκο μπορεί να θυσίασαν "δύο πύργους" για να επιτύχουν την "παγκόσμια κυριαρχία". Ισχυρίζονται ότι αποκαλύπτουν "τους δεσμούς και τις μεθοδεύσεις των μέσων ενημέρωσης και των μυστικών υπηρεσιών", καθώς και ότι φωτίζουν τον ρόλο που έχει παίξει η CIA στη διεθνή τρομοκρατία».

Στο βιβλίο του *Επιχείρηση 11/9 – Μια επίθεση στην Υδρόγειο*, ο συγγραφέας Gerhard Wisniewski, υπάλληλος του γερμανικού τηλεοπτικού δικτύου ARD, παρουσιάζει υποτιθέμενα στοιχεία για να υποστηρίξει τη θεωρία ότι το Πεντάγωνο καταστράφηκε από αμερικανικούς πυραύλους και ότι κανένα αεροσκάφος δεν συνετρίβη κοντά στην Shanksville της Πενσυλβάνια.

Ο πρώην Γερμανός υπουργός Andreas von Bulow, που έχει ανάλογες απόψεις, υποψιάζεται ότι οι πύργοι του Παγκόσμιου Κέντρου Εμπορίου μπορεί να έχουν ανατιναχθεί από μέσα. Ο Mathias Broeckers, πρώην δημοσιογράφος, θεωρεί ότι ο Τζωρτζ Μπους είναι «η πραγματική μετενσάρκωση του Χίτλερ» και για τον λόγο αυτό πιστεύει ότι είναι ικανός για οποιαδήποτε ποταπή πράξη.

Το *Der Spiegel* (07/09/2003) αναποδογυρίζει στο εξώφυλλό του τους καιόμενους Δίδυμους Πύργους και θέτει το ερώτημα: «Ήταν οι επιθέσεις στη Νέα Υόρκη και την Ουάσινγκτον η μεγαλύτερη τρομοκρατική πράξη στην ιστορία ή μια γιγαντιαία συνωμοσία που οργάνωσαν οι μυστικές υπηρεσίες; Οι συνωμοσιολόγοι γράφουν μπεστ-σέλλερ με τους ισχυρισμούς τους και ήδη το ένα πέμπτο των Γερμανών πιστεύουν τα στοιχεία που προβάλλουν ως ακλόνητα».

«Moonbats: Η συγκέντρωση» (Michele Catelano, A Small Victory, 06/09/2003)

«Δεδομένης της συνωμοσιολογικής θεωρίας του Michael Meacher (Μάικλ Μήτσερ) σχετικά με την 11/9 που δημοσιεύθηκε στην *Guardian*, θα συναντηθούμε στο Βερολίνο την Κυριακή να συζητήσουμε πώς ο Μπους "διευκόλυνε" τις επιθέσεις. Μεταξύ των ομιλητών θα είναι η Αμερικανίδα Cynthia McKinney, η οποία είπε σε έναν ρεπόρτερ: "Ποιος άλλος γνωρίζει... γιατί οι αθώοι άνθρωποι της Νέας Υόρκης δεν προειδοποιήθηκαν"».

Ένας από τους διοργανωτές, ο Nicholas Levis από τη Νέα Υόρκη, είπε ότι η *συνδιάσκεψη ενθαρρύνθηκε από το γεγονός ότι μια πρόσφατη δημοσκόπηση έδειξε ότι το 19% των Γερμανών πιστεύουν ότι η αμερικανική κυβέρνηση μπορεί να έδωσε η ίδια την εντολή για τις επιθέσεις της 11/9».*

«Αυτός ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας είναι κίβδηλος» (Michael Meacher, The Guardian, 07/09/2003)

Κατ' αρχάς, είναι φανερό ότι οι αμερικανικές αρχές δεν έκαναν σχεδόν τίποτα για να προλάβουν τα γεγονότα της 11/9. Είναι γνωστό ότι τουλάχιστον **11 χώρες είχαν εκ των προτέρων προειδοποιήσει τις ΗΠΑ για τις επιθέσεις της 11/9**. Δύο ανώτερα στελέχη της Μοσάντ είχαν σταλεί στην Ουάσινγκτον τον Αύγουστο του 2001 για να προειδοποιήσουν την CIA και το FBI για έναν πυρήνα 200 τρομοκρατών που, όπως έλεγαν, προετοίμαζαν μια

μεγάλη επιχείρηση (*Daily Telegraph*, 16 Σεπτεμβρίου 2001). Ο κατάλογος που έδωσαν περιελάμβανε τα ονόματα τεσσάρων από τους αεροπειρατές της 11/9, κανένας εκ των οποίων δεν συνελήφθη...

Το συμπέρασμα όλης αυτής της ανάλυσης πρέπει σίγουρα να είναι ότι «ο παγκόσμιος πόλεμος κατά της τρομοκρατίας» έχει τις ενδείξεις ενός πολιτικού μύθου που διαδίδεται για να προετοιμάσει το έδαφος για μια εντελώς διαφορετική πολιτική – τον στόχο των ΗΠΑ για την παγκόσμια ηγεμονία, κάτι που απαιτεί τον έλεγχο με στρατιωτικά μέσα των πετρελαϊκών αποθεμάτων που είναι απαραίτητα για την πραγματοποίηση του σχεδίου αυτού.

«Το Χρονικό του Μίσους κατά του Μπους» (Byron York, *National Review*, 04/09/2003)

Ένα αντιπολεμικό site, το Takebackthemedias.com, το οποίο τράβηξε την προσοχή του τύπου κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας του πολέμου κατά του Ιράκ, παραθέτει ένα απάνθισμα των «μικρών ταινιών» που διακωμωδούν τον Μπους. Ένα από αυτά, που έχει τον τίτλο «Ο Μπους δεν είναι Ναζί, γι' αυτό σταματήστε να τον αποκαλείτε έτσι», ξεκινά με μια «δυσσείωση» μουσική και την προειδοποίηση: «Τα μέσα ενημέρωσης δεν πρόκειται να σας πουν για τη σχέση της οικογένειας Μπους με τους Ναζί». Η ταινία στη συνέχεια κατηγορεί τους Μπους ότι είχαν χρηματοδοτήσει παλαιότερα το Τρίτο Ράιχ, ενώ μετά συνέλαβαν ένα ευφυές σχέδιο για να συγκαλύψουν την προδοσία τους...»

«Τα κυβερνητικά μέσα ενημέρωσης της Συρίας: Το Ισραήλ βομβάρδισε το αρχηγείο του ΟΗΕ στην Βαγδάτη και την Ιορδανική πρεσβεία» (MEMRI, *Special Dispatch Series – No 565*, 04/09/2003)

Ένα άρθρο στην συριακή κυβερνητική εφημερίδα *Teshreen* κατηγορήσε το Ισραήλ με σαφή τρόπο: «Ποιος μπορεί να πει ότι αυτό που συνέβη στο αρχηγείο του ΟΗΕ στη Βαγδάτη δεν είναι δάκτυλος των σιωνιστικών συμμοριών, που καλύπτονται από τον ισραηλινό στρατό κατοχής και από κλιμάκια μυστικών υπηρεσιών που διευθύνονται από την Μοσάντ, η οποία έχει και στο παρελθόν πραγματοποιήσει τέτοια εγκλήματα εναντίον κρατών, κυβερνήσεων και διεθνών προσωπικοτήτων;»

«Η μηχανογραφία των Νεοσυντηρητικών» (Joshua Muravchik, *Commentary/AEI*, 02/09/2003)

«Υπάρχει, πάντως, κάτι που είναι κοινό στον Στράους και τον Τρότσκι, που μπορεί να μας κάνει να καταλάβουμε τον πραγματικό λόγο που τα ονόματά τους προβάλλονται τόσο πολύ. Και οι δύο ήταν εβραίοι. Οι νεοσυντηρητικοί, όπως αποδεικνύεται, είναι επίσης σε μεγάλο βαθμό εβραίοι και αυτό, σύμφωνα με τους επικριτές τους, είναι μια απόδειξη των απώτερων κινήτρων που κρύβονται πίσω από την πολιτική που υιοθετούν.

Ο Lind, για παράδειγμα, γράφει ότι οι neocons «αποκαλούν την επαναστατική τους ιδεολογία "Wilsonianism"..., αλλά στην πραγματικότητα πρόκειται για τη θεωρία του Τρότσκι περί διαρκούς επανάστασης ανακατεμένη με την ακροδεξιά σιωνιστική άποψη του Λικούντ»...

«Iranian Daily: Εξτρεμιστές εβραίοι συνωμοτούν για να δολοφονήσουν τον Σιράκ. Πράκτορες της Μοσάντ πίσω από την έκρηξη στην Νατζάφ» (MEMRI, *Special Dispatch Series – No 563*, 01/09/2003)

Στην έκδοση της 1ης Σεπτεμβρίου 2003 του περσικού εντύπου *Tehran Times* δημοσιεύονται δύο άρθρα: το ένα δηλώνει ότι εξτρεμιστές εβραίοι συνωμοτούν για να δολοφονήσουν τον Γάλλο πρόεδρο Ζακ Σιράκ, ενώ το άλλο κατηγορεί Ισραηλινούς πράκτορες για την έκρηξη στη Νατζάφ την Παρασκευή. «Ένας Ιρακινός αναλυτής είπε ότι βρέθηκαν ίχνη της Μοσάντ εκεί όπου έγινε η έκρηξη της Νατζάφ με θύματα τον Αγιατολλάχ Σεγιέντ Μοχαμμάντ Μπακέρ

αλ Χακίμ, ηγέτη της Ανώτατης Συνέλευσης για την Ισλαμική Επανάσταση στο Ιράκ (SAIRI), και πάνω από 80 άλλα άτομα. Ο αναλυτής, που ζήτησε ανωνυμία, είπε στο ειδησεογραφικό πρακτορείο Mehr ότι σιωνιστές μυστικοί πράκτορες έχουν κάνει μεγάλες προσπάθειες για να διεισδύσουν σε ιρακινές μαχητικές ομάδες προκειμένου να σαμποτάρουν τις προσπάθειές τους για δημιουργία εθνικής ενότητας».

Σατιρικό σκίτσο από τον *Spectator*: οι Γερμανοί, φορώντας το πρωσσικό κράνος και καταναλώνοντας μπύρα, χαίρονται βλέποντας στην τηλεόραση τους Δίδυμους Πύργους να καίγονται... Ένας μεγάλος αριθμός Αμερικανών «συνωμοσιολόγων» συναντήθηκαν στο Βερολίνο για να συμφωνήσουν στο ότι η αμερικανική κυβέρνηση και η Μοσάντ είναι πίσω από την 11/9 και τη βία στο Ισραήλ, αντίστοιχα... Παρά τη συνεχή προπαγάνδα, παρά τον απόλυτο έλεγχο των ΜΜΕ... ο βασιλιάς αρχίζει να φαίνεται ότι είναι γυμνός...

Σατιρικές στάμπες Made in USA. Στείλε κι άλλους, Αλλάχ!

Το εξώφυλλο του Spiegel με τους Δίδυμους Πύργους αναποδογυρισμένους... ψάχνοντας για την «ανάποδη» αλήθεια...

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXXIV

14 Οκτωβρίου 2003

Εφιαλτικά Σενάρια στη Μέση Ανατολή

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

Δεν είναι νεκρό ό,τι αιώνια κείται κοιμισμένο

Κι όταν περάσουν οι ατέλειωτοι αιώνες

ακόμη και ο θάνατος μπορεί να νικηθεί.

[Χ.Φ. Λάβκραφτ, δίστιχο που αποδίδεται στον τρελό Άραβα ποιητή Αμπντούλ Αλχαζρέντ, εμπνευσμένο από το τέλος του Γκόλεμ]

Γιατί αποφάσισα να προσθέσω ένα σύμβολο ακόμη στην άπειρη ακολουθία; Γιατί, σ' αυτό το μάταιο κουβάρι που ξετυλίγεται στην αιωνιότητα πρόσθεσα άλλη μια αιτία, σκοπό και συμφορά;

[Χόρχε Λουίς Μπόρχες, από τον πρόλογο στο Γκόλεμ του Γκούσταβ Μείρινκ].

Ο Πόλεμος του Οκτώβρη

Το Σάββατο, 6 Οκτωβρίου 1973, ο τρομακτικός ήχος της σειρήνας έσπασε τη σιωπή του **Γιομ Κιμπούρ**, της Ημέρας της Εξιλέωσης, του σπουδαιότερου εβραϊκού Σάββατου, της ιερότερης ημέρας στο εβραϊκό ημερολόγιο. Γιορτάζεται τη 10η ημέρα μετά το εβραϊκό Νέο Έτος και χαρακτηρίζεται από μετάνοια, προσευχές και αποχή από φαγητό, ποτό, σεξ και εργασία.

Ο πανεθνικός συναγερμός στο Ισραήλ είχε προκληθεί από την ξαφνική εμφάνιση δεκάδων

αεροσκαφών στις προειδοποιητικές οθόνες των ραντάρ. Δεν έγινε καμία αεροπορική επιδρομή στις πόλεις. Τα αεροσκάφη, **αιγυπτιακά** και **συριακά** μαχητικά *MIG-21* και βομβαρδιστικά *SV-7*, βρίσκονταν καθ' οδόν για να χτυπήσουν και να σφυροκοπήσουν τις συνοριακές οχυρώσεις, τις εξελιγμένες μονάδες τεθωρακισμένων και τις πυροβολαρχίες στα υψίπεδα του Γκολάν και κατά μήκος του Καναλιού του Σουέζ.

Οι ραδιοφωνικοί και τηλεοπτικοί σταθμοί ήταν κλειστοί, όπως και κάθε δημόσια υπηρεσία και κάθε επιχείρηση. Το Γιομ Κιππούρ είναι ημέρα προσευχής και νηστείας.

Τη στιγμή που ακούστηκαν οι σειρήνες, ο πόλεμος στη Μέση Ανατολή είχε αρχίσει.

Τον Οκτώβριο του 1973, η αμυντική στρατηγική του ισραηλινού στρατού βασιζόταν στον διπλό συνδυασμό μικρών δυνάμεων που στάθμευαν στα σύνορα με τη γρήγορη ανάπτυξη των εφεδρειών σε σχηματισμό μάχης σώμα με σώμα που θα αποτελούσαν τις βασικές δυνάμεις υποστήριξης.

Την εποχή εκείνη, το Ισραήλ δεν είχε τη δυνατότητα να αναλάβει το πολιτικό ρίσκο να χτυπήσει πρώτο. Ήταν αντιμέτωπο με την ανερχόμενη ισχύ της Σοβιετικής Ένωσης, με μια Ευρώπη που ολίσθαινε σε μια ανεκτική στους Άραβες ουδετερότητα, και με τη νέα πολιτική απειλή της αραβικής διπλωματίας του πετρελαίου. Ένας προληπτικός πόλεμος ή ακόμα και μια αποτρεπτική επίθεση σίγουρα θα επέτεινε τη διπλωματική απομόνωση του Ισραήλ.

Έτσι, οι Ισραηλινοί βρίσκονταν σε αμυντική θέση: το μόνο που μπορούσε να κάνει ο στρατός τους ήταν να περιμένει μια επίθεση, να αντιμετωπίσει όσο καλύτερα μπορούσε το πρώτο κύμα, και στη συνέχεια να αντεπιτεθεί μόλις οι κινητοποιημένες εφεδρείες έφθαναν στο μέτωπο.

Από τότε, το Ισραήλ κατάλαβε ότι ήταν υποχρεωμένο να βασίζεται πλέον περισσότερο από ποτέ στις ΗΠΑ...

Η επίθεση στη Συρία

Οι πρόσφατες επιθέσεις του Ισραήλ στη Συρία δεν ήταν τυχαίες. Ούτε οι δηλώσεις του Μπους ότι ο βομβαρδισμός ήταν «μια σωστή απόφαση» και ότι «εμείς θα είχαμε κάνει το ίδιο πράγμα».

Το «ξεκαθάρισμα» της Συρίας, του δεύτερου μπασαθικού καθεστώτος της Μέσης Ανατολής μετά το Ιράκ, είναι μέσα στις προτεραιότητες του στρατηγικού σχεδίου της συμμαχίας Ισραήλ και χριστιανοσιωνιστών της Αμερικής από το 1996.

Είχε διατυπωθεί ευθέως στο **ντοκουμέντο** για τη στρατηγική του Ισραήλ που είχαν εισηγηθεί οι σημερινοί παρατρεχάμενοι του Λευκού Οίκου –τότε σύμβουλοι του Νετανιάχου- στην κυβέρνηση του Ισραήλ!

Σήμερα, κάτω από τις συνθήκες της διεθνούς αμφισβήτησης των λόγων για τους οποίους έγινε ο πόλεμος στο Ιράκ, τις πιέσεις που δέχεται η Αμερική στον οικονομικό τομέα και το αδιέξοδο του «ειρηνευτικού» σχεδίου στα κατεχόμενα, η **γενίκευση του πολέμου** στη Μέση Ανατολή με την επίθεση στην Συρία και το Ιράν, φαίνεται ως η μόνη διέξοδος για τους εγκεφάλους της «αντιπρομοκρατικής» συμμαχίας. Οι κραυγές που ακούστηκαν τις προηγούμενες ημέρες στο Κογκρέσο ότι «η Συρία είναι υπεύθυνη για τους σκοτωμούς των Αμερικανών στρατιωτών στο Ιράκ» είναι ένας σαφής προάγγελος των εξελίξεων. Πραγματικός στόχος των σιωνιστών είναι να κάνουν αυτό τον πόλεμο εμπλέκοντας ενεργά τις Ηνωμένες Πολιτείες...

Η αεροπορική επιδρομή του Ισραήλ έγινε σε «απάντηση», όπως όλοι ξέρουμε, της επίθεσης αυτοκτονίας της 28χρονης **Χανάντι Τζαραντάτ**. Ο Αριέλ Σαρόν, με τις ευλογίες του Μπους, εξαπέλυσε αεροπορική επίθεση σε ένα υποτιθέμενο στρατόπεδο εκπαίδευσης ισλαμιστών της Τζιχάντ κοντά στη Δαμασκό, την πρωτεύουσα της Συρίας. Οι νεοσυντηρητικοί φίλοι του Λικούντ (neoon Likudnik) στην Ουάσινγκτον, όπως ο **Ρίτσαρντ Περλ**, φαίνεται ότι έχουν

ενθουσιασθεί. Ο Περλ, επί τη ευκαιρία, τιμήθηκε με το πρώτο ετήσιο βραβείο στην έναρξη της Συνδιάσκεψης Κορυφής της Ιερουσαλήμ με θέμα: «Το Ισραήλ είναι η ηθική εναλλακτική λύση στον Ολοκληρωτισμό της Ανατολής και την Ηθική Σχετικοκρατία της Δύσης. **Το Ισραήλ είναι το "Ground Zero" για την κρίσιμη μάχη που θα δώσει ο πολιτισμός μας για την επιβίωσή του.** Και το Ισραήλ μπορεί να σωθεί –και μαζί του και το υπόλοιπο της Δύσης».

Να τι έγραψε η Ουάσινγκτον Ποστ: «Ο Ρίτσαρντ Περλ, μέλος του Συμβουλίου Άμυνας, σύμβουλος του Πενταγώνου, που βρίσκεται πολύ κοντά στα ηγετικά συντηρητικά στελέχη της κυβέρνησης Μπους, χειροκρότησε την ισραηλινή επίθεση».

Η εκτέλεση του «Οδικού Χάρτη»

Ο καρπός με το χρώμα του αίματος είχε μόλις αρχίσει να ωριμάζει στη ροδιά, όταν μυστικοί Ισραηλινοί στρατιώτες ήρθαν για τον **Φαρντί** και τον **Σαλάχ Τζαραντάτ**, στην **Τζενίν**, την πολιορκημένη «πόλη των μαρτύρων», στην κατεχόμενη Δυτική Όχθη.

Μετά από μια ριπή πυροβολισμών, τα δύο ξαδέλφια ψυχορραγούσαν στον σκονισμένο δρόμο έξω από το σπίτι της οικογένειας. Τα σώματά τους φορτώθηκαν σε ένα τζιπ και απομακρύνθηκαν. Για τις ισραηλινές ειδικές δυνάμεις ήταν άλλο ένα επιτυχημένο κτύπημα κατά των μαχητών της ισλαμικής Τζιχάντ. Άλλο ένα βήμα στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας».

«Αλλά πριν καν ωριμάσουν τα ρόδια, η αδελφή του Φαρντί, η **Χανάντι Τζαραντάτ**, πραγματοποίησε μια τρομερή συγκομιδή εκδίκησης ανατινάζοντας τον εαυτό της μέσα στο εστιατόριο *Maxim's* της Χάιφα και σκοτώνοντας 19 πολίτες», αναφέρει ο Kevin Toolis από τη Δυτική Όχθη για τον κύκλο της σφαγής που οδήγησε μια φιλόδοξη γυναίκα δικηγόρο να αποτελέσει ανθρωπίνη βόμβα. (*The Observer*, 12 Οκτωβρίου 2003)

Για το Ισραήλ, η εικόνα μετά το μακελειό της βομβιστικής αυτής επίθεσης είναι πολύ συνηθισμένη: διαμελισμένα σώματα και ολόκληρες οικογένειες, από τα εγγόνια μέχρι τους παππούδες, ξεκληρισμένες, γιατί όλοι γιόρταζαν το εβραϊκό Νέο Έτος.

Η ροδιά, εκεί που πέθανε ο Φαρντί, ξεριζώθηκε και το σπίτι των Τζαραντάτ ισοπεδώθηκε για τιμωρία από τον ισραηλινό στρατό...

Την επόμενη ημέρα, η *Washington Post* έγραφε, «Οι ισραηλινές στρατιωτικές δυνάμεις καταστροφής μετέτρεψαν το μικρό τσιμεντένιο σπίτι των Τζαραντάτ σε ερείπια και ξερίζωσαν την αγαπημένη τους ροδιά από την αυλή του...»

Η επίθεση αυτοκτονίας της Τζαραντάτ, η δολοφονία του αδελφού της, οι μαζικοί θάνατοι που προκάλεσε, η κατεδάφιση του πατρικού της σπιτιού, η αεροπορική επιδρομή στη Συρία, είναι ο ένας και μοναδικός ρεαλιστικός –και εφιαλτικός συνάμα– «οδικός χάρτης» στη Μέση Ανατολή που έφερε η διπλή εξουσία Σαρόν-Μπους.

Έχει κανείς την αίσθηση ότι παρακολουθεί τόσους πολλούς υπνοβάτες βυθισμένους σε έναν εφιάλτη, η αρχή του οποίου έχει ξεχαστεί και το τέλος του δεν φαίνεται καν ακόμα. Είναι αβάσταχτα θλιβερός, δολοφονικός και απίστευτος. Η δύναμη επιρροής των γεγονότων βρίσκεται όλο και περισσότερο στα **αόρατα χέρια των πιο εξτρεμιστών στην Ουάσινγκτον και στο Τελ Αβίβ**, οι οποίοι εμφανώς χαίρονται με τις εξελίξεις αυτές.

Η *Guardian* έγραψε τα παρακάτω σε ένα editorial («Ολισθαίνοντας προς το Χάος») στις 8 Οκτωβρίου 2003: «Αντί να χαλιναγωγήσει τον Σαρόν, η ξεφτισμένη, μεροληπτική πολιτική της Ουάσινγκτον φαίνεται να τον ενθαρρύνει **να επιτεθεί, να κλιμακώσει, να επεκτείνει τη σύγκρουση στο -πολύ κακοποιημένο- όνομα του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας»**, την ώρα που ουσιαστικά υπονομεύει τον οδικό χάρτη. Δεν πρόκειται για μια μεταμορφωμένη, ειρηνική Μέση Ανατολή, σύμφωνα με το όραμα του Μπους. Πρόκειται για μια προοπτική κόλασης, για μια καθημερινή Χάιφα.

Στη *New York Review of Books* εμφανίστηκε ένα σκληρό και πειστικό άρθρο: «*Η ειρηνευτική*

διαδικασία της Μέσης Ανατολής τελείωσε. Δεν πέθανε: την σκότωσαν».

(Ενδιαφέροντα σχετικά άρθρα υπάρχουν στο πάντα χρήσιμο site <http://www.warincontext.org>).

Το Ισραήλ αναπτύσσει πυρηνικά όπλα σε υποβρύχια

Δημοσίευμα του *Observer* της Κυριακής, 12 Οκτωβρίου 2003, αναφέρει ότι Ισραηλινοί και Αμερικανοί αξιωματούχοι παραδέχθηκαν ότι συνεργάστηκαν προκειμένου να αναπτύξουν τους αμερικανικούς πυραύλους κρουζ **Χαρπούν** εξοπλισμένους με **πυρηνικές κεφαλές** στον ισραηλινό στόλο υποβρυχίων κατηγορίας **Ντόλφιν**, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα στη μοναδική πυρηνική δύναμη της Μέσης Ανατολής να χτυπήσει οποιονδήποτε από τους Άραβες γείτονές της.

Η πρωτοφανής αυτή αποκάλυψη ήρθε στο φως τη στιγμή που το Ισραήλ ανακοίνωσε πως τα κράτη «που φιλοξενούν τρομοκράτες» είναι δικαιολογημένοι στόχοι, απαντώντας στη διακήρυξη της Συρίας ότι θα ασκήσει το δικαίωμά της για αυτοάμυνα εφ' όσον το Ισραήλ βομβάρδιζε ξανά δική της περιοχή.

Σύμφωνα με αξιωματούχους της ισραηλινής και της αμερικανικής κυβέρνησης που μίλησαν στην εφημερίδα *Los Angeles Times*, η δυνατότητα εκτόξευσης των πυραύλων από τη θάλασσα «δίνει στο Ισραήλ την ικανότητα να κτυπήσει ευκολότερα το Ιράν στην περίπτωση που οι Ιρανοί αναπτύξουν τα δικά τους πυρηνικά όπλα».

Εδώ και καιρό υπήρχε η υποψία ότι το Ισραήλ είχε αγοράσει **τρία γερμανικά νηζελο-ηλεκτρικά υποβρύχια** με τη σαφή πρόθεση να τα εξοπλίσει με πυρηνικούς πυραύλους κρουζ. Η ανοικτή ομολογία ότι οι δύο χώρες συνεργάστηκαν για τον εξοπλισμό τους με πυρηνικά οπτικά συστήματα είναι σημαντική γιατί γίνεται σε μια εποχή όπου η κρίση στη Μέση Ανατολή οξύνεται συνεχώς.

Σύμφωνα με την εφημερίδα, ο σκοπός της αποκάλυψης αυτής από τους δύο Αμερικανούς αξιωματούχους είναι να αποθαρρύνει τις αραβικές χώρες από το να εξαπολύσουν μια επίθεση εναντίον του Ισραήλ εν μέσω της κλιμακούμενης έντασης στην περιοχή, που προκλήθηκε από την επίθεση των Ισραηλινών αεροσκαφών σε ένα υποτιθέμενο στρατόπεδο εκπαίδευσης τρομοκρατών κοντά στη Δαμασκό.

Ακολουθώντας κατά γράμμα το δόγμα Μπους περί αποτρεπτικής επίθεσης, ο εκπρόσωπος του ισραηλινού υπουργείου Εξωτερικών, Gideon Meir, επέμεινε: «*Το Ισραήλ θεωρεί κάθε κράτος που φιλοξενεί τρομοκρατικές οργανώσεις και τους αρχηγούς των οργανώσεων αυτών, οι οποίοι επιτίθενται κατά αθώων πολιτών του κράτους του Ισραήλ, ως θεμιτούς στόχους για την άμυνά μας*».

Το διά θαλάσσης πυρηνικό αμυντικό δόγμα του Ισραήλ περιλαμβάνει την τοποθέτηση ενός πλοίου στον **Περσικό Κόλπο**, ενός άλλου στη **Μεσόγειο**, ενώ ένα τρίτο θα βρίσκεται σε ετοιμότητα. Φαίνεται ότι έχουν γίνει μυστικές εκτοξεύσεις παρόμοιων πυραύλων τον Μάιο του 2000, όταν το Ισραήλ πραγματοποίησε δοκιμές στον Ινδικό Ωκεανό.

Το Ισραήλ προετοιμάζει κτύπημα στο Ιράν

Το γερμανικό περιοδικό *Der Spiegel* ανέφερε, το Σάββατο 11 Οκτωβρίου 2003, ότι η Μοσάντ έχει εντοπίσει έξι ιρανικές πυρηνικές εγκαταστάσεις ως στόχους για μια ισραηλινή αεροπορική αποτρεπτική επίθεση. Ένας ανώνυμος πιλότος της IAF (Ισραηλινής Αεροπορίας) είπε στο περιοδικό ότι μια τέτοια αποστολή θα είναι «*δύσκολη αλλά εφικτή*».

Σύμφωνα με το *Der Spiegel*, μια ειδική μονάδα της **Μοσάντ** έλαβε εντολή δύο μήνες πριν να προετοιμάσει ένα λεπτομερές σχέδιο καταστροφής των πυρηνικών εγκαταστάσεων του Ιράν. Η Μοσάντ πιστεύει ότι το Ιράν έχει προχωρήσει πολύ το πυρηνικό του πρόγραμμα και είναι ικανό να παράγει εμπλουτισμένο ουράνιο, το ζωτικό συστατικό των πυρηνικών βομβών.

Το σχέδιο της Μοσάντ είναι πλέον έτοιμο και παραδόθηκε στην Ισραηλινή Αεροπορία, η οποία θα πραγματοποιήσει το κύττημα, γράφει το *Der Spiegel*, μόλις της δοθεί το πράσινο φως. Η ταυτόχρονη αεροπορική επιδρομή σε έξι ιρανικές πυρηνικές εγκαταστάσεις θα πραγματοποιηθεί με ισραηλινά μαχητικά αεροσκάφη F-16.

Ο ραδιοφωνικός σταθμός του ισραηλινού στρατού επικαλείται δηλώσεις ανώνυμων Αμερικανών αξιωματούχων ότι οι ΗΠΑ δεν είχαν σχεδιάσει να εξαπολύσουν επίθεση κατά του Ιράν στο στάδιο αυτό, αλλά ήταν αδύνατον να γνωρίζουν τι μπορεί να κάνουν οι «τρελοί Ισραηλινοί»...

Απειλούν και την Ευρώπη...

Ο Ισραηλινός καθηγητής της στρατιωτικής ιστορίας στο πανεπιστήμιο της Ιερουσαλήμ **Μάρτιν Βαν Κρεβέλ** έχει δηλώσει απερίφραστα, σε συνέντευξή του από τις αρχές του έτους, ότι το Ισραήλ είναι σε θέση να εκδικηθεί για το Ολοκαύτωμα εξαφανίζοντας εκατομμύρια Γερμανών και άλλων Ευρωπαίων...

«Κατέχουμε αρκετές εκατοντάδες ατομικές κεφαλές και πυραύλους και μπορούμε να κτυπήσουμε στόχους σε όλες τις κατευθύνσεις... Οι περισσότερες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες είναι οι στόχοι της αεροπορίας μας».

Ο κυνικός αυτός πραγματικός τρομοκράτης απεκάλυψε στη συνέντευξή του ποιος είναι ο **πραγματικός στόχος** των Ισραηλινών στο Παλαιστινιακό: «collective deportation». Η **συλλογική εκτόπιση** των Παλαιστινίων...

«Οι Παλαιστίνιοι πρέπει να εκτοπισθούν όλοι. Οι άνθρωποι που δουλεύουν γι' αυτό απλώς περιμένουν τον κατάλληλο άνθρωπο και την κατάλληλη στιγμή...»

Ο Κρεβέλ είπε πως ήταν σίγουρος ότι ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Αριέλ Σαρόν θα ήθελε να εκτοπίσει τους Παλαιστίνιους. **«Πιστεύω ότι είναι πολύ πιθανόν να θέλει να κάνει κάτι τέτοιο. Θέλει να κλιμακώσει τη σύγκρουση. Γνωρίζει πως τίποτα άλλο δεν θα επιτύχει».**

«Ο στρατός μας», τόνισε χαρακτηριστικά ο Κρεβέλ, *«είναι ο δεύτερος ή ο τρίτος ισχυρότερος στρατός στον κόσμο. Έχουμε τη δυνατότητα να συμπαράσώμε ολόκληρο τον κόσμο μαζί μας. Και μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι αυτό θα συμβεί πριν καταστραφεί το Ισραήλ»...*

Και προειδοποίησε ότι δεν πρόκειται να τους σταματήσει κανένας και τίποτα... *«Το Ισραήλ πρέπει να είναι σαν ένα λυσσασμένο σκυλί: πολύ επικίνδυνο για να το ενοχλήσει κανείς!»*

Ισραηλινές ψευδαισθήσεις

Η κλιμάκωση της βίας που άρχισε από το 2000 με τη βεβήλωση του αλ Ακτσά από τον Σαρόν, το 2001 με την προβοκάτσια των Πύργων, το 2002 με τον πόλεμο στο Αφγανιστάν και το 2003 με την εισβολή και κατοχή στο Ιράκ, έχει πυροδοτηθεί πιθανώς από μια **ψευδαίσθηση**: ότι οι Άραβες είναι του «χεριού τους», όπως νομίζουν οι σιωνιστές και οι χριστιανοσιωνιστές της Νέας Υόρκης, της Ουάσινγκτον και του Τελ Αβίβ.

Η εντύπωση αυτή καλλιεργήθηκε από τους δύο πολέμους με τους Άραβες (1967 και 1973), «πολέμους» εντελώς άνισους χάρη στην αμερικανική ομπρέλα και βοήθεια. Ενισχύθηκε δε από την επικράτηση επί των Παλαιστινίων στους δρόμους των κατεχομένων. Εκεί, εξοπλισμένοι με απεριόριστο βαρύ οπλισμό που πληρώνουν οι Αμερικανοί φορολογούμενοι, οι Ισραηλινοί χρησιμοποιούν τερατωδώς ανώτερη δύναμη πυρός για να δολοφονούν εν ψυχρώ ατέλειωτο αριθμό νεαρών Παλαιστινίων, οπλισμένων με πέτρες και, στην καλύτερη περίπτωση, με παλιά Καλάσνικωφ.

Ζαλισμένοι από τις κατασταλτικές τους «επιτυχίες» στην Παλαιστίνη, οι Ισραηλινοί σιωνιστές παραπλάνησαν τους συμμάχους τους στην Νέα Υόρκη και την Ουάσινγκτον στον βαθμό του

να πιστέψουν ότι μπορούν να καταλάβουν ολόκληρη τη Μέση Ανατολή χωρίς ουσιαστική αντίδραση. Όμως αυτή η λογική αρχίζει να αποδεικνύεται καταστροφική...

Τετρακόσια αραβικά μαχητικά αεροπλάνα είναι έτοιμα να κτυπήσουν το Ισραήλ

Από την πρώτη στιγμή που η Αμερική εισέβαλε στο Ιράκ, οι **Σαουδάραβες** κατάλαβαν καλά αυτό που αποκρύπτουν τα πάντα ψευδόμενα ΜΜΕ. Άλλωστε, οι περισσότεροι από τους «αεροπειρατές» της 11/9 προέρχονταν από τη Σαουδική Αραβία... Και οι Σαουδάραβες είναι ο *τελευταίος στόχος*...

Αμέσως οι Σαουδάραβες άρχισαν να μετακινούν τα υπερσύγχρονα μαχητικά και βομβαρδιστικά τους, αμερικανικά **F-15** και βρετανικά **Τορνέντο**, εκτός εμβέλειας των Αμερικανών πιλότων και των αεροπλανοφόρων στον Περσικό Κόλπο.

Τα περισσότερα από αυτά τα τελευταίας γενιάς αεροσκάφη βρίσκονται αυτή τη στιγμή στην περιοχή της «απαγορευμένης» αεροπορικής βάσης του **Ταμπούκ**.

Η βάση του Ταμπούκ βρισκόταν εκτός λειτουργίας όλα αυτά τα χρόνια μετά από πιέσεις του Ισραήλ, επειδή βρίσκεται σε επιχειρησιακή απόσταση 10 λεπτών από το Τελ Αβίβ.

Οι Σαουδάραβες προχώρησαν στην πιο αποφασιστική ενέργεια που μπορούσαν προκειμένου να εκβιάσουν τις εξελίξεις: έθεσαν εαυτούς σε ετοιμότητα και σε θέση να καταστρέψουν το εβραϊκό κράτος. Σαν να καθοδηγούνται από το ίδιο μυστηριώδες και «αόρατο» χέρι, οι συριακές αεροπορικές δυνάμεις έχουν διασπαρεί εδώ και ένα μήνα σε περιοχές προστατευμένες από δορυφορικά συστήματα. Αν και λιγότερα από τα σαουδαραβικά, τα υπερσύγχρονα συριακά **Σουχόι-27** και **MIG-29**, ρωσικής κατασκευής, είναι αεροσκάφη πρώτης γραμμής και ικανά να καταφέρουν καίρια πλήγματα στον εχθρό. Και το κυριότερο, δεν γνωρίζει ακόμα κανείς στον κόσμο τις πραγματικές δυνατότητές τους γιατί δεν έχουν εμπλακεί μέχρι τώρα σε πολεμικές επιχειρήσεις...

«Αυτή η έλλειψη πληροφοριών μπορεί να αποδειχθεί μοιραία για το Ισραήλ ειδικά, μάλιστα, αν αυτό εμπλακεί σε ταυτόχρονη αναμέτρηση με τους Σαουδάραβες στον Νότο και τους Σύριους βορειοανατολικά», επισημαίνει ο αναλυτής **Joe Vials**, που είναι ένας από αυτούς που πιστεύουν ότι οι Αμερικανοί σχεδιάζουν να επιτεθούν ξαφνικά στην περιοχή των πετρελαίων του Νταράν, ελπίζοντας να αποκομίσουν αρκετά από τα αποθέματα του σαουδαραβικού πετρελαίου για να αναζωογονήσουν την καίρια τραυματισμένη αμερικανική οικονομία...

Σ' αυτή την περίπτωση, Σαουδική Αραβία και Συρία θα επιχειρήσουν την κίνησή τους και θα κάνουν «ματ» σε Αμερικανούς και Ισραηλινούς. Αν αυτό συμβεί, η Σιών βρίσκεται μπροστά στον κίνδυνο να εξαφανισθεί από τον χάρτη...

Ο μύθος του Γκόλεμ

Η βιβλική παράδοση αναφέρει πως οι δαίμονες μπορούσαν να φτιάχνουν τεράστια πλάσματα, όπως αυτό για το οποίο μιλά ο μύθος του *Γκόλεμ*. Οι Εβραίοι καββαλιστές του Μεσαίωνα, λέει, αναζήτησαν το μυστικό της δημιουργίας αυτών των όντων... Ο ραββίνος **Μπεν Λεβ Μπεζαμπέλ**, στο γκέττο της Πράγας, γύρω στα 1590 περίπου, δημιούργησε ένα τέτοιο πλάσμα *«σύμφωνα με το πανάρχαιο τελετουργικό για να προστατέψει τους Εβραίους της Πράγας...»* (Γκούσταβ Μέρνικ, *Γκόλεμ*, πρόλογος: Μάκης Πανώριος, εκδ. Αίολος, Αθήνα 2002).

Κάποια στιγμή, όμως, ο *Γκόλεμ* έπαθε παράκρουση και άρχισε να καταστρέφει και να σκοτώνει όποιον συναντούσε.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι στο βάθος του μύθου του *Γκόλεμ* κρύβεται η προσδοκία μιας μεσσιανικής βοήθειας σ' ένα καταπιεσμένο λαό για να τον βοηθήσει ενέντια στους «κακούς» που τον απειλούν. Κάποια στιγμή, όμως, το «θεϊκό όπλο» χρησιμοποιείται πέρα από κάθε όριο και λογική «αυτοάμυνας». Τότε η υπέρβαση κάποιων μέτρων τιμωρείται και τα πάντα

τελειώνουν μέσα σ' ένα όργιο σφαγής...

Θα είναι ο **Αριέλ Σαρόν** ο μοιραίος άνθρωπος για το Ισραήλ; Όταν, μάλιστα, μια αστρολογική ερμηνεία του ονόματός του λέει ότι «*έχει ένα ραντεβού με τον Θεό πιθανώς και μέσα στον μήνα*»...

Ένα ακόμη εφιαλτικό σενάριο...

Μέθοδος εξαπάτησης: Έξι μήνες μετά τον πόλεμο στο Ιράκ, η πραγματικότητα του Χάους στη Μέση Ανατολή αποδεικνύεται ότι δεν είναι το εφιαλτικότερο αποτέλεσμα της επέμβασης των Αμερικανών αλλά ήταν **εξ αρχής το σχέδιό τους**. Η εισβολή δεν έγινε βέβαια για τα όπλα μαζικής καταστροφής... Όλο και περισσότεροι το καταλαβαίνουν πια! Ήταν δυστυχώς το πρώτο βήμα σ' ένα θανάσιμα τυχοδιωκτικό σχεδιασμό, σε μια μεθοδευμένη ανατροπή των πάντων στη Μέση Ανατολή προς όφελος του Ισραήλ. Η κυβέρνηση Μπους είχε εξ αρχής στο νου της μια κατά μέτωπον αναμέτρηση με το πολιτικοθρησκευτικό Ισλάμ... Έναν «παγκόσμιο πόλεμο» μεταξύ των ΗΠΑ (ως ομπρέλλας του Ισραήλ) και της πολιτικής έκφρασης του αραβικού και του περσικού φονταμενταλισμού. Μπορεί ο ίδιος ο Μπους να μην το είπε ποτέ ξεκάθαρα αλλά πολλά από τα «γεράκια» των «neocops» που τον περιβάλλουν το είχαν αφήσει σαφώς να εννοηθεί. Τα είχαμε πει, επισημάνει και αποκαλύψει κατ' επανάληψη από αυτή τη στήλη... Αυτό που ίσως δεν έχει συνειδητοποιηθεί ακόμα είναι πόσο μεγάλες (και άμεσες) είναι οι απειλές που μπορεί να προκληθούν στην περιοχή. Ουσιαστικά, υπάρχουν πολλοί ισχυροί λόγοι για να προκληθεί μια σειρά κρίσεων στην Μέση Ανατολή! Γι' αυτό επιμένουμε να επανερχόμαστε συνέχεια στο θέμα...

Η **Χανάντι Τζαραντάτ**, η **ανθρώπινη βόμβα** που ανατινάχθηκε μέσα στο εστιατόριο **Maxim's** στην Χαίφα. Η Χανάντι Ταύσσέρ Τζαραντάτ ήταν η έκτη Παλαιστίνια γυναίκα-ανθρώπινη βόμβα, αλλά πολύ πιο θανατηφόρα από τις άλλες. Δεν πέθανε προσδοκώντας

την αμοιβή του παραδείσου αλλά για τη σίγουρη ανταμοιβή ότι θα σκοτωθούν όσο το δυνατόν περισσότεροι εβραίοι μέσα στο γεμάτο εστιατόριο. Και η σκληρή της μαρτυρική πράξη σηματοδοτεί μια παραπέρα χειροτέρευση στον πόλεμο των επιθέσεων αυτοκτονίας που τώρα μαστίζει τη Μέση Ανατολή. Την Πέμπτη, μετά την επίθεση, στη Λωρίδα της Γάζας κυκλοφορούσε στα σχολεία θηλέων μια μικρή κονκάρδα που χαρακτήριζε την Χανάντι ως τη **«νύμφη της επιχείρησης αυτοκτονίας της Χάιφα»**. Στη ζωή της, η Χανάντι Τζαραντάτ ήταν φιλόδοξη –ασκείτο για να γίνει δικηγόρος– αλλά στον θάνατο χάραξε ένα μονοπάτι μαρτυρίου για μια ολόκληρη γενιά Παλαιστινίων γυναικών που ακολουθούν. Η Χανάντι ήταν πολύ ανεξάρτητη. Ήταν το μεγαλύτερο κορίτσι μιας οικογένειας με πέντε κορίτσια και δύο αγόρια και είχε σπουδάσει νομικά στο πανεπιστήμιο Jareesh στην Ιορδανία. Η οικογένειά της είναι φτωχή, **πρόσφυγες** που εκδιώχθηκαν από το χωριό τους, το Μπεϊτ Σεάν κατά τη διάρκεια του αραβοϊσραηλινού πολέμου το 1948 που οδήγησε στη δημιουργία του Ισραήλ. Τον Μάιο του 2003, η Χανάντι, 28 ετών, βρισκόταν στην Ιορδανία για να αγοράσει δώρα για τον γάμο του αδελφού της Φαρντί, όταν αυτός σκοτώθηκε. Έτρεξε πίσω στην Τζενίν και ήταν το πρώτο μέλος της οικογένειας που τον αναγνώρισε στο νεκροτομείο. *«Άνοιξε την πόρτα του ψυγείου, είδε τον αδελφό και τον ξαδελφό της και άρχισε να ουρλιάζει. Άρχισε να τους αγκαλιάζει και γέμισε από το αίμα τους»*, θυμάται η μητέρα της, Ραχμέχ Τζαραντάτ. Δύο χρόνια πριν, η επιχείρηση αυτοκτονίας της Χανάντι θα ήταν αδιανόητη. Στην παραδοσιακή παλαιστινιακή κοινωνία μια γυναίκα αποτελεί ευθύνη των ανδρών συγγενών της. Οι μαχητικές οργανώσεις δεν θα μπορούσαν να στρατολογήσουν γυναίκες για επιχειρήσεις αυτοκτονίας χωρίς να παραβιάσουν τους **κώδικες τιμής** που απαιτούν οι γυναίκες να ζητούν άδεια για κάθε πράξη τους εκτός της οικογενειακής εστίας. Η μυστική στρατολόγηση μιας γυναίκας θα θεωρείτο προσβολή της ανδρικής τιμής της οικογένειας. Οι προηγούμενες επιθέσεις αυτοκτονίας από γυναίκες είχαν γίνει από τη **Φατάχ**, το μη θρησκευτικό κίνημα που είναι πιστό στον Γιασέρ Αραφάτ. Αλλά οι γυναίκες εκείνες ήταν είτε διαζευγμένες είτε ξεκομμένες από το άμεσο οικογενειακό τους περιβάλλον. Τώρα, καθώς η κατοχή γίνεται όλο και πιο έντονη, και ο φόρος θανάτου των Παλαιστινίων αυξάνεται, οι κώδικες τιμής που έδεναν τις παλαιστινιακές οικογένειες αλλάζουν. Όλο και περισσότερες γυναίκες στρατολογούνται για επιθέσεις αυτοκτονίας.

Τα παιδιά στην Τζενίν μπορούν και γελούν ακόμα! Με την νέα κατάκτηση των παλαιστινιακών περιοχών από τον ισραηλινό στρατό, η οικονομική ζωή στην Τζενίν κατέρρευσε. Η πόλη έχει κυκλωθεί από σημεία ελέγχου και τα τανκς μουγκρίζουν στους κατεστραμμένους δρόμους. Η Τζενίν έχει ξεκοπεί από την υπόλοιπη Δυτική Όχθη και είναι σχεδόν αδύνατον για τους κατοίκους της να πάνε οπουδήποτε. Στο εσωτερικό της πόλης όλα τα μαγαζιά είναι κλειστά και μόνο λίγα αυτοκίνητα κινούνται από τους πιο θαρραλέους ή τους πιο παράτολμους, οι οποίοι διακινδυνεύουν τη ζωή τους στους δρόμους περιφρονώντας την απαγόρευση της κυκλοφορίας. Ο βίαιος θάνατος είναι καθημερινό φαινόμενο και τα τείχη της πόλης είναι γεμάτα με αφίσες Παλαιστινίων μαχητών-μαρτύρων που ξεθωριάζουν κάτω από τον δυνατό ήλιο. *«Ο μαρτυρικός θάνατος είναι ένα κεντρικό ηθικό ζήτημα της Ιντιφάντα του αλ Ακτσά. Έχει δημιουργήσει μια ισορροπία ισχύος μεταξύ των Παλαιστινίων και του Ισραήλ και δεν θα διαγραφεί εύκολα από την παλαιστινιακή πολιτική φαρέτρα. Από ισραηλινής πλευράς είναι δύσκολο να καταπολεμηθεί εξ αιτίας της υποδομής και του ιδεολογικού του υπόβαθρου. Δεν μπορεί κανείς να βασίζεται μόνο στη στρατιωτική του ικανότητα»*, λέει ο **Δρ. Μείρ Χαντίνα**, Ισραηλινός ειδικός σε θέματα του Ισλάμ στο πανεπιστήμιο του Τελ Αβίβ. Στην παλαιστινιακή κοινή γνώμη οι γυναίκες-βόμβες έχουν γίνει πολύ αγαπητές. *«Οι Ισραηλινοί έχουν γυναίκες στον στρατό τους. Εμείς δεν έχουμε F-16, πυραύλους ή τανκς. Αλλά τα*

κορίτσια αυτά είναι οι **πύραυλοί** μας. Είναι σωστό τα κορίτσια μας να πολεμούν τους εβραίους», εξομολογείται ένας Παλαιστίνιος δάσκαλος.

Οι φήμες για τον Αραφάτ κατέκλυσαν τα δημοσιογραφικά γραφεία τις προηγούμενες ημέρες: **Ο Αραφάτ πεθαίνει...** Στην αρχή μίλησαν για «στομαχική διαταραχή». Τη Δευτέρα, 29 Σεπτεμβρίου, η Ιορδανία έστειλε τον γιατρό του Αραφάτ μαζί με άλλους τρεις ειδικούς γιατρούς. Από τότε, δεν υπήρξαν «επίσημες» αναφορές για την **όλο και επιδεινούμενη** κατάσταση της υγείας του. Νέες φήμες μιλούσαν για ήπια καρδιακή προσβολή. Η αλήθεια, όμως, βρίσκεται ενδεχομένως αλλού. Βάσιμες υποψίες λένε ότι ο **Αραφάτ έχει δηλητηριασθεί**. Το ακριβές δηλητήριο δεν έχει αναγνωρισθεί. Όμως, μπορούμε να οδηγηθούμε στο συμπέρασμα ότι ένα ανάλογο φάρμακο είχε χρησιμοποιηθεί στην απόπειρα Ισραηλινών πρακτόρων το 1997 να δολοφονήσουν τον **Χαλέντ Μεσάλ** στην Ιορδανία. Διάφορες θεωρίες υπάρχουν για το πώς μπορεί να μολύνθηκε ο Αραφάτ από πιθανούς πράκτορες της **Μοσάντ** που ήταν ανάμεσα στους εκατοντάδες και χιλιάδες διαδηλωτές που είχαν συγκεντρωθεί έξω από το κτίριο της παλαιστινιακής ηγεσίας, μερικές εβδομάδες μετά την απόφαση που πήρε η ισραηλινή κυβέρνηση να τον εξαφανίσει... Την 1η Οκτωβρίου, η **Χαμάς** ανέφερε ότι είχαν συλλάβει τη **μονάδα κρούσης** της Μοσάντ, η οποία κρατείτο σε μια μη κατονομασθείσα αραβική χώρα. Η Ιορδανία έστειλε το αντίδοτο αλλά δεν ήταν το σωστό. Το δηλητήριο είναι μια άγνωστη ουσία που δεν έχει χρησιμοποιηθεί ποτέ ξανά! Τον σκοτώνει από τότε πολύ αργά. Καταρρέει σταδιακά το σώμα του, το μυαλό και τα όργανά του. Αν δεν βρεθεί τις επόμενες ημέρες κάποια ιατρική λύση, τότε το πιθανότερο είναι ο Παλαιστίνιος ηγέτης να χάσει τη μάχη για τη ζωή του τις επόμενες εβδομάδες... Και να ανοίξουν οι ασκοί του Αϊόλου... δεδομένου ότι λέγεται πως οι Άραβες ηγέτες του έχουν υποσχεθεί να τον θάψουν στο **Τέμενος του αλ Ακτσά στην Ιερουσαλήμ**... τον διαφιλονικούμενο ιερό τόπο από τον οποίο οι φανατικοί περιμένουν να αρχίσει η Αποκάλυψη!

Μία από τις πυρηνικές εγκαταστάσεις του Ιράν, στην Bushehr, που είναι στο στόχαστρο των πυρηνικών όπλων του Ισραήλ.

Η διάταξη της μάχης: Ο νικητής παίρνει ολόκληρη τη Μέση Ανατολή Το εναλλακτικό σχέδιο των σιωνιστών είναι να επεκταθούν νοτίως του Ιράκ και να κατακτήσουν τις πετρελαϊκές εγκαταστάσεις της Σαουδικής Αραβίας στο Νταράν του Περσικού Κόλπου. Η λογική των neosops υπαγορεύει ότι πολύ λίγοι Σαουδάραβες θα αντισταθούν· η συνθηκολόγησή τους είναι βέβαιη. Το άσχημο για τους νεοσυντηρητικούς είναι ότι όλα αυτά ανήκουν στη σφαίρα της φαντασίας. Λίγο μετά την παράνομη εισβολή της Αμερικής στο Ιράκ, η Σαουδική Αραβία άρχισε να μετακινεί μεγάλο αριθμό εξελιγμένων αμερικανικών αεροσκαφών F-15 σε τρεις βάσεις με δορυφορικά συστήματα κοντά στο **Ταμπούκ**, εκτός εμβέλειας των αμερικανικών δυνάμεων μάχης, αλλά απ' όπου μπορούν να πλήξουν εύκολα το Τελ Αβίβ. Η Συρία διέταξε, επίσης, τα μαχητικά της αεροσκάφη **Σουχόι-27** και **MIG-29** με τέτοιο τρόπο ώστε να περικλείουν το εβραϊκό κράτος μέσα σε ένα επιθετικό τείχος. Οι αραβικές χώρες πιθανώς δεν μπορούν να αποτρέψουν τις ΗΠΑ από το να καταλάβουν το Νταράν, αλλά αν το κάνουν αυτό, η Σαουδική Αραβία και η Συρία θα καταστρέψουν το Ισραήλ. Τι χρησιμεύει το Νταράν στους σιωνιστές, αν δεν υπάρχει πλέον η Σιών; «Ματ»!

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXXV

17 Οκτωβρίου 2003

Η ιστορία επαναλαμβάνεται...

του Λεωνίδα Χ. Αποσκίτη

«Δεν θέλω να διεκδικήσω τον ρόλο ενός νεώτερου Τειρεσία ή μιας Κασσάνδρας. Το θεωρώ πολιτικό χρέος μου να μιλώ όταν διαισθάνομαι ότι έρχεται το κακό. Ξέρω, βέβαια, ότι η σιωπή είναι χρυσός. Μια μακρά βιοτική πείρα με έχει διδάξει ότι το να καταπίνεις τα λόγια σου είναι η πιο θρεπτική δίαιτα! Αλλά δεν μου αρέσει να παίζω τον ρόλο του ασυρματιστού του "Τιτανικού" που, ενώ πλησίαζε το παγόβουνο, τηλεφωνούσε στον μάγειρα να μάθει τι ώρα θα σερβιριστεί το φαγητό».

[Σαράντος Καργάκος «Δεν είναι ώρα της Σιωπής», Απόφαση, 15 Οκτωβρίου 2003]

«Ἦδε ἡ ἡμέρα πολλῶν κακῶν τοῖς Ἑλλησιν ἄρξει».
[Θουκυδίδης]

Ο «Ναός» είναι πάνω από την ειρήνη

Στην προηγούμενη στήλη (14/10/2003), είχαμε περιγράψει τα διάφορα σενάρια των εξελίξεων στην Μέση Ανατολή. Μετά την επίσημη ανακοίνωση την προηγούμενη Κυριακή (12/10/2003) της «**συμφωνίας της Γενεύης**» μεταξύ των «πεφωτισμένων» του Ισραήλ και της Παλαιστίνης που προβλέπει την αποχώρηση του Ισραήλ από τα κατεχόμενα, οι αντιδράσεις ήταν έντονες.

Υπήρξε έντονη κριτική από πλευράς του επίσημου Ισραήλ για τη διαδικασία που οδήγησε στη συμφωνία...

Ένα άρθρο με ιδιαίτερο ενδιαφέρον είναι αυτό του Natan Sharansky, υπουργού της Ιερουσαλήμ και της Διασποράς, στην ισραηλινή εφημερίδα *Ha'aretz*.

«Για άλλη μια φορά η ίδια "συμμορία" των κολλεγιόπαιδων του Όσλο – μια παρέα που δεν έχει καν εκλεγεί από Ισραηλινούς πολίτες, οι οποίοι αντίθετα την κατήγγειλαν και την έδιωξαν από την κυβέρνηση και τα κέντρα επιρροής για τις "εκπληκτικές επιτυχίες" της κατά το παρελθόν – διεξάγει συνομιλίες με δική της πρωτοβουλία και δεσμεύει το Ισραήλ με εκτεταμένες και ανεύθυνες παραχωρήσεις...

Η "παρέα" αυτή φαίνεται να έχει ξεχάσει ή δεν έχει ακόμα αντιληφθεί ότι **μπορεί να επιθυμούμε και να ελπίζουμε για την ειρήνη, αλλά δεν είναι μια αξία αυθύπαρκτη. Είναι μια αναγκαία συνθήκη για την ύπαρξη μιας χώρας που επιθυμεί να ζήσει, αλλά δεν είναι αυτοσκοπός**. Το κράτος του Ισραήλ δεν ιδρύθηκε για χάρη της ειρήνης, ούτε τα εκατομμύρια των εβραίων μαζεύτηκαν σ' αυτό εξ αιτίας της ειρήνης.

Οι εβραίοι δεν προσευχόντουσαν χιλιάδες χρόνια για την ειρήνη. Ο εβραϊκός λαός προσευχόταν για την Ιερουσαλήμ. Για την Ιερουσαλήμ, οι εβραίοι επέστρεψαν στο Ισραήλ από τις τέσσερις γωνίες του κόσμου, γι' αυτήν ήταν πρόθυμοι να κάνουν όλες τις αναγκαίες θυσίες. Γι' αυτό **το ίδιο όνειρο χιλίων γενεών** – "του χρόνου στην αναγεννημένη Ιερουσαλήμ".

Οι αξίες που συμβολίζει η Ιερουσαλήμ δεν είναι μόνο θρησκευτικής φύσεως. Δεν χρειάζεται κάποιος να είναι θρησκευόμενος για να καταλάβει ότι **χωρίς την ιστορική μας σύνδεση με την Ιερουσαλήμ, χωρίς τον δεσμό μας με το παρελθόν, χωρίς την αίσθηση συνέχειας με τα αρχαία βασίλεια του Ισραήλ για τα οποία το Όρος του Ναού ήταν το επίκεντρο της ύπαρξης, είμαστε στην πραγματικότητα ξένοι εισβολείς και έποικοι για τη χώρα αυτή**.

Δεν χρειάζεται κάποιος να είναι θρησκευόμενος για να καταλάβει ότι η εγκατάλειψη του Όρους του Ναού αποτελεί δικαίωση της παλαιστινιακής επιχειρηματολογίας: **Δεν έχετε δικαίωμα ύπαρξης στη χώρα αυτή, δεν έχετε κανένα δεσμό μ' αυτή, φύγετε από εδώ. Δεν χρειάζεται να είναι κάποιος θρησκευόμενος για να καταλάβει ότι η εγκατάλειψη του Όρους του Ναού δεν σημαίνει μόνο εγκατάλειψη του παρελθόντος, είναι κυρίως εγκατάλειψη του μέλλοντος**. Το μέλλον όλων μας, εδώ.

Ακόμα και σήμερα πρέπει να καταλάβουμε ότι χωρίς την Ιερουσαλήμ και **χωρίς τις ιστορικές μας ρίζες**, το σιωνιστικό όνειρο δεν θα μπορέσει να επιζήσει. Χωρίς την Ιερουσαλήμ το Ισραήλ θα γίνει άλλη μια εβραϊκή κοινότητα, **μια από τις πολλές στον κόσμο**, όπως εκείνη της Νέας Υόρκης, του Λονδίνου ή του Τορόντο – μόνο που εδώ η ζωή θα είναι πιο επικίνδυνη, λιγότερο πλούσια και λιγότερο άνετη. Δεν θα αποτελεί το κέντρο του εβραϊκού κόσμου, ούτε το επίκεντρο την ύπαρξής του, θα είναι απλώς άλλη μια κοινότητα. Και αν είναι αυτό το ζήτημα, γιατί να συνεχίσουμε να ζούμε εδώ; **Για ποιον λόγο; Εν ονόματι τίνος;**»

Τις πταίει;

Οι εξελίξεις στη Μέση Ανατολή είχαν πάντοτε άμεση αντανάκλαση σε όσα συνέβαιναν στην Ελλάδα.

Την κρίσιμη περίοδο **1945-50**, που αναγνωρίζεται το νέο κράτος του Ισραήλ και αρχίζει η σύγκρουση με τους Άραβες, η Ελλάδα βρίσκεται στη δίνη του Εμφυλίου.

Τη **δεκαετία του '50-αρχές '60**, έχουμε την άνοδο του αραβικού εθνικισμού, τα γεγονότα του

Σουέζ, τις εξελίξεις στις γύρω μεσανατολικές χώρες και την καταστροφή του αιγυπτιακού Ελληνισμού.

Το **1967**, ο αραβοϊσραηλινός πόλεμος ένα μήνα μετά το πραξικόπημα και η χούντα στην Ελλάδα.

Το **1972**, η Δύση κλονίζεται από την πετρελαική κρίση και τη στάση του ΟΠΕΚ. Ο Νάσσερ επιχειρεί να ιδρύσει την Αραβική Ένωση.

Το **1973**, οι μάχες στη Μέση Ανατολή τον Οκτώβριο. Στην Αθήνα το «Πολυτεχνείο» τον Νοέμβριο, η ανατροπή της πρώτης Χούντας και, εν τέλει, τα γεγονότα της Κύπρου.

Όλα αυτά έχουν αποκαλυφθεί διεξοδικά!

Οι σημερινές εξελίξεις στη Μέση Ανατολή και τα εφιαλτικά μελλοντικά σενάρια βρίσκουν πάλι ανοιχτά πολλά «δικά μας» θέματα στην περιοχή: μοιρασιά στο Αιγαίο, λύση Κυπριακού, δημιουργία κουρδικού κράτους, ένταξη της Τουρκίας στην Ευρώπη...

Μήπως για να γίνει το τελευταίο σχεδιάζεται η αποκοπή της από την Ανατολή (αυτονομία Κούρδων) και η επέκταση της ευρωπαϊκής της επιρροής; («Νέες Χώρες»)...

Ή μήπως πρέπει να αποκοπεί η Ελλάδα από την Ανατολή της και να μείνει μια μικρή «ραγιαδική» επαρχία της Δύσης;

Δεν θα σταθούμε εδώ στη λογική του ποιος φταίει. Αν καλώς ή κακώς υπάρχει το καθεστώς των «Νέων Χωρών» για τις μητροπόλεις της μισής και πλέον Ελλάδας. Αν ο Πατριάρχης είναι όργανο των Τούρκων, των σιωνιστών, της MIT και όποιου άλλου παρασκηνίου. Το ίδιο, αντίστοιχα, μπορεί να συμβαίνει και για τον Χριστόδουλο. Σενάρια υπάρχουν και κυκλοφορούν. Κάθε είδους και για όλες τις πλευρές.

Θα επιμείνω στο ότι **από τη στιγμή που θα χωριστούμε σε «πατριαρχικούς» και «αντιπατριαρχικούς», μόλις αρχίσει δηλαδή ο θρησκευτικός διαμελισμός, θα ακολουθήσει και ο πολιτικός-εδαφικός χωρισμός.**

Και αυτό είναι ο τελικός προορισμός του «μονοπατιού» αυτού, στο οποίο βαδίζουμε άλλη μια φορά σαν την Κοκκινোসκουφίτσα στο στόμα του Λύκου.

Και το ερώτημα είναι: καταλαβαίνουν όλοι αυτοί, που ρίχνουν λάδι στη φωτιά και κάνουν πολιτική σπέκουλα, ότι η Κωνσταντινούπολη είναι ένα βασικό **αρχέτυπο** για τον σύγχρονο Ελληνισμό; Ότι ο «μαρμαρωμένος βασιλιάς», **ο μύθος αυτός είναι από την ίδια του τη φύση η πρώτη ύλη της παράδοσης** και η παράδοση είναι μια εκδήλωση του ιστορικού βιώματος· μια δημιουργική προσπάθεια να εμμενέσουμε την πραγματικότητα;

Ό,τι και να πιστεύει ο καθένας μας, σε όποιο σύστημα και να μεγάλωσε, η ψυχή, από την παιδική της ηλικία, πάντα θα κατοικείται από βασιλιάδες και βασίλισσες, πρίγκηπες και πριγκήπισσες. Αυτές οι μορφές είναι μέρος της συλλογικής πολιτιστικής μας κληρονομιάς, με μια δική τους μοναδική ψυχική δύναμη...

Την απουσία αυτών των συμβόλων δεν την αντέχουν οι άνθρωποι και τείνουν πάντα να συμπληρώσουν το κενό... Οι Αμερικανοί βρήκαν στους Κέννεντυ το δικό τους *Κάμελοτ*... Οι μοντέρνες κοινωνίες ανακάλυψαν τα είδωλα της ροκ και του σώου μπίζνες... Οι Ελλαδίτες του αύριο σε τι θα προσβλέπουν;

Αλληλεπίδραση Θεολογίας και Κοινωνίας

Το φραγκικό κατεστημένο που καθοδηγεί την ένωση της Ευρώπης γνωρίζει πολύ καλά (ασχέτως του τι προσποιείται ότι κάνει) ότι ο δρόμος αυτός δεν είναι μόνο πολιτικός. Όπως φοβάται, επίσης, ότι υπάρχει πολύ μεγαλύτερη ιστορικότητα στην ενότητα του ελληνορωμαϊκού κόσμου που αρχίζει από τη Μέση Ανατολή και φθάνει στον Ατλαντικό απ'

όση ενότητα μπορεί να υπάρξει μεταξύ αυτών που βλέπουν την Ε.Ε. ως μια αναβίωση της **Ευρώπης του Καρλομάγνου**.

Συνεχίζεται μια διαχρονική πάλη μεταξύ των δύο αντίθετων πόλων της Ευρώπης: της γερμανογενούς φραγκικής και της ελληνογενούς ρωμανικής. Η αντίθεση αυτή περιγράφεται από τον μεγάλο Ρώσο ορθόδοξο συγγραφέα **Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι** στο *Ημερολόγιο ενός συγγραφέα*.

*«Από τότε που υπάρχει η **Γερμανία** θεωρεί πάντα ως πρωταρχικό της καθήκον τη διαμαρτυρία. Και δεν εννοώ μόνο τις θέσεις του προτεσταντισμού που διατυπώθηκαν από τον Λούθηρο, αλλά τον αιώνιο προτεσταντισμό της, τη συνεχή και αδιάλειπτη διαμαρτυρία (protest), που αρχίζει με την αντίσταση του Γερμανού φυλάρχου **Αρμίνιου** κατά των Ρωμαίων και διατηρείται αδιάλειπτα κατά παντός που ανήκει στη Ρώμη ή προέρχεται από αυτήν και συνεχίζεται κατά της **Νέας Ρώμης** (του Βυζαντίου) και όλων εκείνων των λαών που διατηρούν τη δική της παράδοση. Η διαμαρτυρία (protest) στρέφεται κατά των διαδόχων της Ρώμης, καθώς και εναντίον κάθε πνευματικού αγαθού που αποτελεί τη δική της κληρονομιά».*

Η αντίθεση αυτή, όπως την εκφράζει ο Ντοστογιέφσκι, επιβάλλεται ιστορικά με την καταστροφή του δυτικού ρωμαϊκού κράτους από τα γερμανικά φύλα και την επιβολή των **«βαρβαρικών νόμων»** (leges barbarorum) και κορυφώνεται με την αυτοκρατορική στέψη του Καρλομάγνου και τη μετάθεση του αυτοκρατορικού θεσμού από τους Έλληνες στους Γερμανούς (translatio imperii a Grecis ad Germanos).

Οι Σταυροφορίες, η κατάληψη της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους και εν τέλει η Τουρκοκρατία, ήταν ο τραγικός ιστορικός φόρος που πλήρωσε ο Ελληνισμός γι' αυτό.

Οι Ρωμαίοι της Παπικής Ρωμανίας αγωνίστηκαν γενναία τον Μεσαίωνα για να διατηρήσουν την ελευθερία και την ανεξαρτησία τους από τον **φραγκικό φεουδαλισμό**.

Κατά τη διάρκεια των μεροβιγκιανών χρόνων, εκρωμαϊσθέντες Φράγκοι έγιναν επίσκοποι και συμμετείχαν μαζί με τους Ρωμαίους επισκόπους στην διοίκηση της Εκκλησίας.

Ο Καρλομάγνος προκάλεσε την προσθήκη του *Filioque* στο Φραγκικό Σύμβολο και επεδίωξε την καταδίκη των Ανατολικών Ρωμαίων ως αιρετικών για να αποδείξει ότι δεν ήταν πλέον Ρωμαίοι, αλλά Γραικοί...

«Το αποκαλούμενο σχίσμα μεταξύ Ανατολής και Δύσεως ήταν, στην πραγματικότητα, η εισαγωγή στην Παλαιά Ρώμη του σχίσματος που προκλήθηκε από τον Καρλομάγνο και μεταφέρθηκε εκεί από τους Φράγκους και Γερμανούς που κατέλαβαν τον παπικό θρόνο», όπως λέει ο καθηγητής Ιωάννης Ρωμανίδης σε μια πολύ ενδιαφέρουσα μελέτη του, με τίτλο «Φράγκοι, Ρωμαίοι, Φεουδαλισμός και Δόγμα».

Έτσι, το σχίσμα ήταν μια διάσπαση μεταξύ των Ρωμαίων (Ρωμηών) της καθ' ημάς Ανατολής και των Φραγκο-Γερμανών της Δύσης.

Ο καρλοβίγκιος φεουδαλισμός εφάρμοσε τη μεσαιωνική πολιτική του, καταστρέφοντας την ενότητα των Ρωμαίων της Δύσης, καθώς και αυτών που βρίσκονταν υπό την κυριαρχία της Κωνσταντινουπόλεως.

Έστρεφαν τον έναν εναντίον του άλλου... Η συνταγή είναι δοκιμασμένη!

Η θρησκευτικοπολιτική βάση της Τρίτης Ρώμης

Και ενώ αυτά συμβαίνουν στη «Νέα Ρώμη», στην «Τρίτη Ρώμη», τη Μόσχα, έχουν αντιληφθεί με μεγαλύτερη οξυδέρκεια τον καθοριστικό ρόλο της Ορθοδοξίας για τον 21ο αιώνα.

Η ομάδα των κληρικών και λαϊκών θεωρητικών που επεξεργάζεται σήμερα τη νέα ρωσική εξωτερική πολιτική, γνωστή ως ο **«κύκλος του Στρετένσκυ»**, κινείται κυρίως γύρω από τη γεωπολιτική φιλοσοφία του μεγάλου Ρώσου ιστορικού του παρελθόντος **Σεργκέι Σολόβιεφ** και τη σκέψη των **Πούσκιν, Ντοστογιέφσκι και Λομονόσοφ**.

Ο Σεργκέι Σολόβιεφ πολύ πριν τον Χάντιγκτον είχε προσδιορίσει την κεντρική πορεία της ιστορίας σαν «**τη σύγκρουση των πολιτισμών**» και συγκεκριμένα «**την πάλη μεταξύ του ασιατικού και του ευρωπαϊκού πνεύματος**».

Τοποθετούσε τη μεγάλη Ευρασιατική Ρωσική Αυτοκρατορία στο επίκεντρο αυτής της μάχης σε άμεση σχέση με τον ελληνικό-βαλκανικό-αιγαιακό χώρο. Περικυκλωμένη πάντα από εχθρικούς πολιτισμούς: τις ασιατικές δυναστείες, την Οθωμανική Αυτοκρατορία και τον λατινικό ιμπεριαλισμό της μη Ορθόδοξης Ευρώπης.

«Ήταν οι ορδές του Ξέρξη που εισέβαλαν στην Πελοπόννησο· ήταν ο Μέγας Αλέξανδρος με τη φάλαγγά του και την Ιλιάδα του Ομήρου στις ακτές του Ευφράτη, ήταν οι Ούνοι στα πεδία της Καταλωνίας, ήταν οι Σταυροφόροι στην Παλαιστίνη ή οι Τάταροι που μάζευαν φόρους από τους Μοσχοβίτες... Τελικά, υπήρξε η εισβολή των Μογγόλων, οι ρωσικές σημαίες στο Ασρακάν, στο Καζάν και στην Τασκένδη. Όλα αυτά ήταν τα σημάδια του ίδιου αγώνα που συνεχιζόταν με τους πολέμους κατά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας». (Ιστορία των Παλαιών Χρόνων της Ρωσίας)

Για να παραμένει η ιστορική ευρασιατική υπερδύναμη, η Ρωσία έπρεπε να διατηρεί την ισορροπία μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Αυτή η ισορροπία έχει σήμερα διαταραχθεί, ισχυρίζονται τα think-tanks του κύκλου του Στρετένσκου που επηρεάζουν τη νέα πολιτική της κυβέρνησης Πούτιν. Ο λόγος: η βιαστική διαίρεση του τριαδικού ορθόδοξου πυρήνα Ρωσίας-Ουκρανίας-Λευκορωσίας, η απόσπαση πολλών κεντροασιατικών πληθυσμών από την επιρροή της Μόσχας, η υστερία των ισλαμικών εξτρεμιστών σε ορισμένες περιοχές του Καυκάσου να περικυκλώσουν τη Ρωσία και η προσπάθεια να κτισθεί ένα εχθρικό τείχος από τα βαλτικά κράτη μέχρι τη Μαύρη Θάλασσα.

Όλα αυτά, πιστεύουν οι σύμβουλοι του Πούτιν, είναι αποτέλεσμα της αλαζονικής δράσης του ΝΑΤΟ και αναπτύσσονται στο φόντο μιας έντονης αλλαγής στις στρατιωτικές και στρατηγικές θέσεις στα Βαλκάνια στα οποία η Δύση απροκάλυπτα εισέβαλε.

Για να αποκατασταθεί η ισορροπία πρέπει: Πρώτον, να παγιωθούν πάλι τα γεωπολιτικά συμφέροντα της Ρωσίας όχι μόνο στη Βαλτική αλλά και στη Μαύρη Θάλασσα. Για τη σταθερότητα όλης της Ανατολικής Μεσογείου είναι απαραίτητη η **διατήρηση της Σεβαστούπολης** ως βάση του ρωσικού στόλου.

Δεύτερον, να ξαναμείνει στους κόλπους της Ρωσίας η στρατηγική περιοχή των εκβολών του Δούναβη και η παλιά σλαβική επικράτεια· η περιοχή του **ρωσικού Κιέβου** που αποτελεί το λίκνο της ρωσικής Ορθοδοξίας και το σύμβολο της βυζαντινής κληρονομιάς.

Τέλος, να σταματήσει η περικύκλωση της Ρωσίας και να οριστικοποιηθεί η επιστροφή του **Καυκάσου** στη σφαίρα της δικής της επιρροής.

Όλα αυτά θεωρούνται σαν απαραίτητες προϋποθέσεις για μια εποικοδομητική συνεργασία της Ρωσίας και των υπόλοιπων Ευρωπαίων για μια μεγάλη Ευρώπη. Αλλά, πάνω απ' όλα, οι ανερχόμενες θρησκευτικοπολιτικές δυνάμεις της Νέας Ρωσίας πιστεύουν ότι η οικουμενική αντίληψη ζωής για τη Ρωσία και για την Ευρώπη μπορεί να βρεθεί μόνο **μέσω της ορθόδοξης επαναντίληψης της παγκόσμιας ιστορίας**.

Μόνο ένα έθνος που δεν έχασε το «**Χάρισμα του Αγίου Πνεύματος**» μπορεί να αντέξει κατά του «Βασιλείου των Τραπεζιτών», όπως πολύ επιτυχώς χαρακτηρίζει ο Ζακ Ατταλί τη νέα ολιγαρχία του σημερινού κόσμου.

Οι *Επικυρίαρχοι* γνωρίζουν καλά τις «μεραρχίες» που δεν μπορούν να νικήσουν και γι' αυτό προσπαθούν να δημιουργήσουν εσωτερικές ρωγμές στο, διαβρωμένο αλλά ανθεκτικό ακόμα, ιστορικό-πνευματικό οικοδόμημα...

Περισσότερα στοιχεία υπάρχουν στις παρακάτω διευθύνσεις:

<http://www.epnet.gr/default.asp>

http://www.epnet.gr/deltiotypou/Epistoli_892.htm

http://www.geocities.com/dorkas_books/syn/syn_e.htm

http://www.geocities.com/dorkaw_books/syn/syn.htm

www.greekorthodoxchurch.org/

http://www.ecclesia.gr/greek/holysynod/epistoles/nees_xores_1623.html

www.orthodoxnet.gr/

Ο τελευταῖος αυτοκράτορας Κωνσταντῖνος ΙΑ΄ Παλαιολόγος Μικρογραφία χειρογράφου του 15ου αἰώνα (Βιβλιοθήκη Estense, Μόντενα) Είναι γνωστό ὅτι κατὰ τὴν περίοδο του Βυζαντίου (Ανατολικὸ Ῥωμαϊκὸ κράτος) κυριαρχοῦσαν οἱ αυτοκράτορες στὴν ἀνάδειξη τῶν πατριαρχῶν. Ἐτσι καθιερώθηκε ἡ ἀρχὴ ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση «συμμετεβάλλετο ἀναλόγως τῶν πολιτικῶν μεταβολῶν».

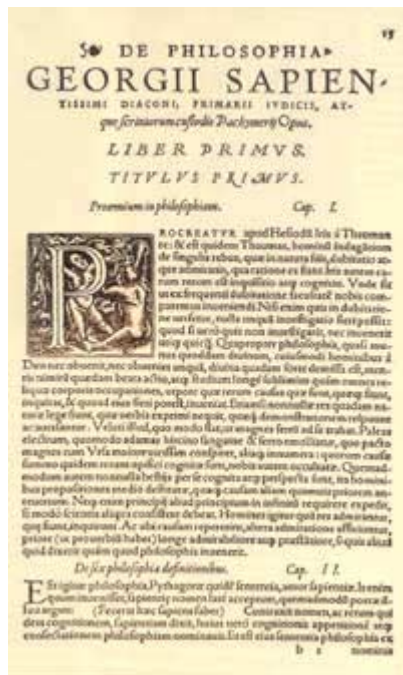
Ο **Μεγάλος Κωνσταντίνος**: μετά τη διακήρυξη της ανεξιθρησκείας από τον ίδιο άρχισαν να χρησιμοποιούνται οι δογματικές διαφορές για την υποστήριξη εθνικιστικών πολιτικών κινήματων και την αποσκίρτηση από τη ρωμαϊκή εξουσία. Κατά τον 8ο αιώνα εμφανίζεται για πρώτη φορά η αρχή της διασπάσεως των χριστιανών. Το δόγμα ήταν συνήθως μέρος μιας πολιτικής, στρατιωτικής και εθνικής διαμάχης...

Ο **Μιχαήλ Η΄ Παλαιολόγος**: μετά το 1261 έλαβε μέτρα για την εξασφάλιση χρηστής διοίκησης και τη σωστή λειτουργία της δικαιοσύνης, πολιτικής και ποινικής.

Ο λόγιος και φιλόσοφος αυτοκράτορας **Θεόδωρος Β΄ Λάσκαρις** Μικρογραφία χειρογράφου (14ος αιώνας) της Ιστορίας του Γεωργίου Παχυμέρη (Βαυαρική Κρατική Βιβλιοθήκη, Μόναχο)

Λατινική έκδοση φιλοσοφικού βιβλίου του επιφανούς λογίου της παλαιολόγιας περιόδου Γεωργίου Παχυμέρη (Βιβλιοθήκη Βασιλείας)

Η Διακήρυξη του Αυτοκεφάλου της Ελληνικής Εκκλησίας το 1833 επί Όθωνος («Διακήρυξη περί της ανεξαρτησίας της Ελληνικής Εκκλησίας»). Στα τελευταία χρόνια, έγινε γνωστό (πατήρ Γ. Μεταλληνός) ότι η προσπάθεια εφαρμογής του αυτοκεφάλου άρχισε στο **βρετανικό προτεκτοράτο** των Ιονίων Νήσων λίγο πριν από τη δολοφονία του Καποδίστρια. Στόχος η αποφυγή κάθε επιρροής του οικουμενικού θρόνου και η πνευματική αποκοπή από την ομόδοξη Ρωσία. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το ιστορικό των σχέσεων Οικουμενικού Πατριαρχείου-Εκκλησίας της Ελλάδος, που δεν είναι πολύ γνωστό, πατήστε [εδώ](#).

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXXXVI

24 Οκτωβρίου 2003

Κάτω από τα βλέμματα των Σιβυλλών

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

*Ένας ο εχθρός, τ' άλλα ίσκιοι· μοναχός υπάρχει,
καταλεί, θρέφει, ρέει στο αίμα σας βαθιά.
Τον πόλεμο για να χτυπήστε, πολεμάρχοι,
στα ίδια κορμιά σας ακονίστε τα σπαθιά.
[Ο Κωστής Παλαμάς μπρος στην Ιστορία]*

Το Γράμμα του Βερολίνου...

Ανοικτό γράμμα στην αμερικανική πρεσβεία του Βερολίνου, στα μέλη της αμερικανικής κυβέρνησης, στη γερμανική καγκελαρία και στους αξιωματούχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001

Παραδόθηκε στους παραπάνω στο Βερολίνο στις 11 Σεπτέμβρη 2003, μετά τη μεγάλη συγκέντρωση εκατοντάδων «συνωμοσιολόγων» (όπως τους αποκάλεσαν τα αγγλοσαξονικά ΜΜΕ), Ευρωπαίων και Αμερικανών, που έγινε στο Πανεπιστήμιο Χούμπολτ του Βερολίνου.

Δύο χρόνια μετά το έγκλημα της 11ης Σεπτέμβρη 2001, πολλά ερωτήματα, όπως το τι πραγματικά έγινε και πώς και ποιος έχει την ευθύνη για την τραγωδία εκείνης της ημέρας και τις συνέπειές της, δεν έχουν στο ελάχιστο ξεκαθαρισθεί.

Είμαστε μάρτυρες όλοι του πώς η κυβέρνηση **Μπους**, σε μια πραγματική δημοκρατία, έχει εμποδίσει και καθυστερήσει την ανεξάρτητη έρευνα η οποία θα έπρεπε να είχε πάραυτα ακολουθήσει μετά τα γεγονότα. Δύο χρόνια αργότερα, η εκτελεστική εξουσία δεν έχει ακόμα δημοσιεύσει ούτε μια ανεξάρτητη αναφορά. Ολόκληρα κεφάλαια από την αναφορά της **Κοινής Επιτροπής Έρευνας του Κογκρέσσου**, που κυκλοφόρησε πρόσφατα, παραμένουν απόρρητα. Ο επικεφαλής της Επιτροπής, γερουσιαστής **Γκράχαμ**, έχει πει ότι τα πιο σημαντικά γεγονότα σχετικά με την 11/9 δεν έχουν ακόμα αποκαλυφθεί.

Η αμερικανική κυβέρνηση, επίσης, εμποδίζει τις διαδικασίες της έρευνας που έχει ανατεθεί από την ίδια στην **Επιτροπή Kean**, με τέτοιον τρόπο που οι *New York Times* έγραψαν ότι θυμίζει τις τακτικές του Κρεμλίνου επί Σοβιετικής Ένωσης.

Παρά τα πολλά ανοικτά ερωτήματα σχετικά με την 11/9, ο αναπόδεικτος σύνδεσμος μεταξύ του Ιράκ και της αλ Κάιντα χρησιμοποιήθηκε για να δικαιολογήσει την παράνομη εισβολή στο Ιράκ, με τις συνεχιζόμενες επιπτώσεις της τόσο για τον ιρακινό όσο και για τον αμερικανικό λαό.

Ίσως να γνωρίζετε ότι στο Βερολίνο συγκεντρώθηκαν, στις 4-7 Σεπτεμβρίου 2003, αρκετοί Αμερικανοί και διεθνείς ακαδημαϊκοί, νομικοί και ερευνητές σε ένα συνέδριο με θέμα «Τα Αναπάντητα Ερωτήματα που Απαιτούν Απαντήσεις». Στα πλαίσια της συνάντησης αυτής έγιναν και δημόσιες εκδηλώσεις, τις οποίες παρακολούθησαν εκατοντάδες ανθρώπων από διαφορετικές χώρες.

Κατά τις ανεπίσημες προετοιμασίες αυτού του συνεδρίου, ομάδες ομιλητών έθεσαν δημόσια ερωτήματα σχετικά με την 11/9 που όλοι μας θα θέλαμε να απαντηθούν. Υπέδειξαν επίσης ορισμένους αξιωματούχους αλλά και άλλους ανθρώπους που μια ανεξάρτητη και κατάλληλα εξουσιοδοτημένη έρευνα θα καλούσε λογικά ως μάρτυρες για να απαντήσουν τα ερωτήματα αυτά. Δεν γνωρίζουμε ποιες είναι οι απαντήσεις. Πιστεύουμε ότι οι μάρτυρες που προτείνουμε πρέπει να ξέρουν και οφείλουν να αποκαλύψουν ό,τι γνωρίζουν σεβόμενοι το πνεύμα της κοινοποίησης και της διαφάνειας που είναι ουσιαστικό για την δημοκρατία.

Οι παρακάτω είναι «εναρκτήριοι ερωτήσεις» για επτά ομάδες μαρτύρων που θα καλούσε λογικά μια ανεξάρτητη και σωστά εξουσιοδοτημένη έρευνα για την 11/9:

1. Στους Richard Myers και Ralph Eberhard, τους στρατηγούς που ήταν υπεύθυνοι για την αεράμυνα των ΗΠΑ την 11/9/2001:

Γιατί το αμερικανικό σύστημα αεράμυνας δεν μπόρεσε να ακολουθήσει τις προβλεπόμενες διαδικασίες αναχαίτισης «ύποπτου» αεροσκάφους, οι οποίες έχουν τεθεί σε ισχύ πολύ πριν την 11/9; Με αυτές τις αυτόματες διαδικασίες, το σύστημα της αμερικανικής αεράμυνας έστειλε καταδιωκτικά για να αναχαιτίσουν «ύποπτα» αεροπλάνα σε 67 περιπτώσεις το 2001 πριν από την 11/9, και σε 129 περιπτώσεις μέσα στο 2000. Ποιοι ήταν οι μέσοι χρόνοι αντίδρασης αυτών των συνηθισμένων πράξεων αναχαίτισης;

2. Στον Kay Nehm, Γενικό Εισαγγελέα της Γερμανικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας, τον Τζωρτζ Τένετ, διευθυντή της CIA, και τον Robert Mueller III, επικεφαλής του FBI:

Πείτε μας, παρακαλώ, για την παρακολούθηση από τις υπηρεσίες σας του «Πυρήνα του Αμβούργου», της οργάνωσης που δημιουργήθηκε στη Γερμανία πριν μεταφερθεί στη Φλόριδα και η οποία φέρεται ότι κατηύθυνε τις επιθέσεις της 11/9. Πότε και πού άρχισε η παρακολούθηση αυτή; Πότε, αν έγινε αυτό, σταμάτησε; Τι ανακαλύψατε σχετικά με τα μέλη του πυρήνα και τους συνεργούς τους και για τα σχέδιά τους, πριν από την 11/9/2001;

3. Προς τον David Frasca, αξιωματούχο του FBI υπεύθυνο της μονάδας αντι-τρομοκρατικής έρευνας (αλ Κάιντα) πριν από την 11/9, και τον David Mueller III, επικεφαλής του FBI:

Γιατί σταμάτησαν πέντε διαφορετικές έρευνες που αφορούσαν στους ύποπτους τρομοκράτες της αλ Κάιντα (και ειδικότερα τους πιθανούς αεροπειρατές στις αμερικανικές σχολές πιλότων) από τις υπηρεσίες σας, την ώρα που υπήρχε κορύφωση των προειδοποιήσεων για επικείμενη επίθεση, η οποία θα περιελάμβανε και αεροπειρατεία μέσα στις ΗΠΑ, και παρά τις επανειλημμένες διαμαρτυρίες αξιωματούχων του FBI, όπως οι Collen Rowley και Robert Wright;

4. Προς τον Harvey Pitt, επικεφαλής της Επιτροπής Ελέγχου Χρηματιστηριακών Συναλλαγών (SEC) (την 11/9/2001), τον Ernst Welteke της Γερμανικής Κρατικής Τράπεζας, και τους οικονομικούς επενδυτές στο Τόκιο, το Λονδίνο, το Χονγκ Κονγκ, την Φραγκφούρτη, το Σικάγο και το Σαν Φρανσίσκο:

Τις ημέρες αμέσως μετά την 11η Σεπτέμβρη, τα γραφεία σας όλα εξέδωσαν δηλώσεις ότι είχατε εντοπίσει περιπτώσεις πιθανών εμπιστευτικών συναλλαγών υπονοώντας συγκεκριμένα ότι κάποιιοι γνώριζαν εκ των προτέρων για τις επιθέσεις, τους στόχους τους και τον τρόπο με τον οποίο θα πραγματοποιούντο. Ο κ. Welteke αποκάλυψε τις ενδείξεις αυτές «μη δυνάμενες να παρανοηθούν» (καταφανείς) και είπε ότι τελικά θα οδηγούσαν στους εμπλεκόμενους. Υποτίθεται ότι ξεκίνησαν έρευνες. Μετά από μερικές ημέρες, τίποτα δεν ξανακούστηκε για την ιστορία αυτή. Πού οδήγησαν οι έρευνες;

5. Προς τον υποστράτηγο Mahmud Ahmad, επικεφαλής των Πακιστανικών Μυστικών Υπηρεσιών ISI την 11/9/2001 (ο οποίος πραγματοποιούσε μάλιστα επίσημη επίσκεψη στην Ουάσινγκτον):

Γιατί η υπηρεσία σας έδωσε 100.000 δολάρια στον Μωχάμετ Άττα; Παρακαλώ περιγράψτε τις σχέσεις της ISI με τον Πυρήνα του Αμβούργου, την αλ Κάιντα και τη συνωμοσία της 11/9. Ο ομόλογός σας της CIA, ο Τζωρτζ Τένετ, τον οποίο συναντήσατε στην Ουάσινγκτον την εβδομάδα που έγιναν οι επιθέσεις, δεν γνώριζε τίποτα για τις σχέσεις αυτές;

6. Στους Rudi Dekkers και Arne Kruijthof, ιδιοκτήτες της σχολής για πιλότους Dekker's Huffman Aviation στη Φλόριδα όπου εκπαιδεύτηκαν το καλοκαίρι του 2000 (ή και νωρίτερα) οι φερόμενοι σαν πιλότοι της 11/9 Atta, Alshehhi και Jarrah:

Εσείς οι δύο, που αγοράσατε αυτές τις σχολές για πιλότους λίγους μήνες πριν καταφθάσουν οι τρομοκράτες, μήπως λειτουργούσατε σαν «αχυράνθρωποι» για μια μυστική επιχείρηση; [ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τον Ιούλιο του 2000, τον ίδιο μήνα που λέγεται ότι κατέφθασαν οι τρομοκράτες, κατασχέθηκε (σε κανονική πτήση) ένα από τα αεροπλάνα του πραγματικού (πρώην) ιδιοκτήτη της σχολής, Wally Hilliard, γιατί βρέθηκε ότι μετέφερε 42 κιλά ηρωΐνη].

7. Στα ηγετικά στελέχη της κυβέρνησης Μπους (ανάμεσά τους οι Τζωρτζ Μπους, Ρίτσαρντ Τσένεϋ, Ντόναλντ Ράμσφελντ, Τζων Άσκροφτ και Κοντολίζα Ράις):

Ποιο ήταν το περιεχόμενο της Ημερήσιας Προεδρικής Ενημέρωσης της 6ης Αυγούστου 2001, που είχε τον τίτλο «Ο μπιν Λάντεν είναι αποφασισμένος να χτυπήσει μέσα στις ΗΠΑ»; Τι παρότρυνε το Πεντάγωνο να επαναλάβει δύο φορές το σενάριο ενός επιβατικού αεροπλάνου που συντρίβεται στο αρχηγείο του ένα χρόνο πριν από την 11/9/2001; Πώς σκέφθηκε η CIA να δοκιμάσει ένα «παιχνίδι πολέμου» όπου, σύμφωνα με το σενάριο, ένας καμικάζι πέφτει πάνω στο κτίριο της αμερικανικής Εθνικής Υπηρεσίας Εναέριας Αναγνώρισης (NRO) στην Ουάσινγκτον και μάλιστα στις 11/9/2001; Πόσο συγκεκριμένες ήταν οι προειδοποιήσεις για επικείμενες επιθέσεις που έγιναν από τον Ρώσο πρόεδρο Πούτιν, την ισραηλινή Μοσάντ, το σύστημα ECHELON, τη γερμανική BND, τις γαλλικές και βρετανικές υπηρεσίες πληροφοριών, το Μαρόκο, την Αίγυπτο και την Ιορδανία; Ποιες από τις προειδοποιήσεις αυτές έφθασαν μέχρι τ' αυτιά σας; Τι γνωρίζατε και τότε;..

Ο Καισαρισμός στην Ιστορία...

Τα φοβερά εγκλήματα που γίνονται σήμερα είναι η κατάληξη μιας ιστορικής πορείας αιώνων που προσπάθησε (και το κατάφερε εν πολλοίς στη Δύση)... *«από τους είκοσι αιώνες του Χριστιανισμού να υπεξαιρέσει την ουσία της Αγάπης και του Πόνου ως να 'ταν κάτι στους καιρούς μας περιπτώ».*

Η επισήμανση αυτή του μεγάλου λυρικού μας ποιητή **Άγγελου Σικελιανού** μοιάζει τόσο επίκαιρη σήμερα που οι «αναγεννημένοι Χριστιανοί» του Μπους πήραν τη θέση των «Αρίων» του Χίτλερ στο κατόπι της ανθρωπότητας...

Η χειραγώγηση της ιστορίας από τα σκοτεινά παρασκήνια των επίδοξων Καισαρο-πλανηταρχών σταμάταγε πάντοτε μπροστά στα στέρνα του ηρωϊσμού και της αλληλεγγύης των απλών ανθρώπων. Αυτό το μοναδικό σύνορο που όσο εξακολουθεί να υπάρχει, **καμία συνωμοσία** δεν μπορεί να εισβάλλει για πολύ στην πραγματική διάσταση της ιστορίας...

Το παρακάτω άρθρο, με τον τίτλο **«Κάτω από τα βλέμματα των Σιβυλλών»**, γράφτηκε από τον Άγγελο Σικελιανό παραμονές του Β΄ Παγκόσμιου πολέμου, τις πρώτες μέρες της ιμπεριαλιστικής εξόρμησης της «νέας Ρώμης» εναντίον της Αβυσσηνίας και δημοσιεύτηκε στις πρώτες του Γενάρη του 1936 στο περιοδικό *Ελληνικά Φύλλα*. Ο ποιητής το επικαλέστηκε ξανά μετά την **ιταλική εισβολή τον Οκτώβριο του 1940**. Το αναδημοσιεύουμε με το ιδιαίτερο ύφος του ποιητή από την ανθολογία *Πεζός Λόγος* του Άγγελου Σικελιανού (εκδ. Ίκαρος).

*«Η ποταπή αυτή ιμπεριαλιστική εξόρμηση της "νέας Ρώμης" εναντίον της Αιθιοπίας», γράφει ο Σικελιανός, «δεν ήταν παρά η πιστή επανάληψη της ίδιας παθολογικής σειράς των εκδηλώσεων του **Καισαρισμού ή Νεμρωδισμού** στην Ιστορία, καθώς αυτή η ίδια εκδηλώθηκε άλλοτε και κατά γεωγραφικήν ακόμα τάξη εδώ και δύομισι χιλιάδες χρόνια, απ' την ιμπεριαλιστικήν εξόρμηση του **Μηδικού και Περσικού Σατραπισμού**. Σατραπισμού που, αφού εστράφη με τον Κύρο πρώτα ενάντια στο Τουράν και ως τις Ινδίες, και με τον Καμβύση ενάντια προς την Αφρική, την Αίγυπτο και την Αιθιοπία (όπου συνάντησε, όπως και στους σύγχρονους Αβυσσηνούς, έναν αφάνταστο και νικητή κατά την εποχήν αυτή Αιθιοπικόν ηρωϊσμό), στο τέλος και επί Ξέρξη εσυντρίφητη ολόκληρος –καθώς θα συντριφτεί και σήμερα ο Ρωμαϊκός Καισαρισμός- στα **στέρνα του ολιγάρθιμου αλλά αθάνατου και ασύγκριτου εθνικού Ελληνικού ηρωϊσμού**.*

*Εκείνο που με ξάφνιζε ήταν πως την ώρα οπού η νέα αυτή ιμπεριαλιστική επιδρομή της Ρώμης κατά της Αβυσσηνίας μας ξανάφερε στη μνήμη μας πως ο **Αισχύλος** είχε γράψει μιαν **Αιθιοπίδα** για να υμνήσει τότε τον ηρωϊσμό των Αιθίοπων και πως έπειτα από λίγο κι απ' ανάλογη αφορμή αυτός ο ίδιος έγραφε τους **Πέρσες**, δε σκεφθήκαμε καθόλου ατενίζοντας την Ιστορία στις παντού και πάντοτε ίδιες αιτιολογικές καταβολές της, πως κι οι σημερινές ημέρες θα 'τανε μοιραίο να 'χουμε την **κυκλική ανταπόκρισή τους** στα ίδια αίτια και πως ο σύγχρονός μας Ρωμαϊκός Καισαρισμός θε να περνούσε απ' όμοιους δρόμους κι όμοιες φάσεις με τους δρόμους και τις φάσεις του αρχαίου Ρωμαϊκού Καισαρισμού.*

*Όσο για μένα, την ημέρα που η Ελληνική και για το λόγο αυτό Οικουμενική και πανανθρώπινη πνοή και ουσία της Ελευθερίας θα συγκρούονταν σε μια **σύγκρουση υπέρτατη** με το Ρομπότ του Φασισμού, αυτή προαισθαντικά την έβλεπα από πάντα να πλησιάζει, ώσπου στα ύστερα αυτά χρόνια μου 'χε γίνει πλέον ιστορική συνείδηση και προσδοκία ρητή. Και η απόδειξη όσων λέω δεν είναι μόνο η σύνθεση της τραγωδίας μου *Σίβυλλα*, όπου είχα αποτυπώσει ήδη στην ουσία της τη σύγκρουση αυτή πολύ πρωύτερα απ' τα σύγχρονά μας γεγονότα (όπως διαπιστώθηκε ανεξάρτητα από όλους τους ακροατές μας στην προχθεσινή ανάγνωσή της), αλλά και από άλλα κείμενά μου που γραφήκανε από χρόνια και θα ιδούνε συντομότατα το φως. Όμως, κι ακόμα πιο συγκεκριμένα, από το άρθρο τούτο, που γι' αυτό, αν και τυπωμένο απ' το Γενάρη του 1936, δε θα 'τανε, ως πιστεύω, τέλεια άσκοπο ν' αναδημοσιευτεί, καθώς και γίνεται εδώ, κατά την άγια και μεγάλη αυτή Ιστορική στιγμή».*

Οι αποκρυφιστικές ρίζες του Παγκόσμιου πολέμου

Στην πραγματικότητα, η σημερινή «Νέα Τάξη» δεν είναι σε καμία περίπτωση καινοφανής. Μάλλον είναι η νέα εκδοχή αυτής της **εξωλογικής και αντιδημοκρατικής** αντίληψης του ελέγχου της ανθρωπότητας από τους *Επικυρίαρχους*, τους σημερινούς high-tech Καίσαρες, που αναδύεται κυκλικά στην Ιστορία. Μια ανακύκλωση του *Νεμρωδισμού*, όπως τον εννοεί ο Σικελιανός, των εξουσιαστικών ιερατειών...

Στις δίκες της Νυρεμβέργης, πολλοί κατέληξαν στο συμπέρασμα πως όλη αυτή η φρίκη του Δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου και των στρατόπεδων συγκέντρωσης δεν εξηγείται μόνο από το πολιτικό πάθος αλλά από ένα είδος **μυστικιστικής «συνωμοσίας»** κάτω από τον έλεγχο του εθνικοσοσιαλισμού βασισμένης σε κρυφά δόγματα, πολύ πιο εξειδικευμένα από τα απλοϊκά συνθήματα του *Mein Kampf* (Ο Αγών μου).

Ενώ, όμως, χιλιάδες ιστορίες για τα αίτια και την πορεία του Τρίτου Ράιχ έχουν γραφτεί δίνοντας βάση στην ανάλυση των κοινωνικών και οικονομικών παραγόντων, οι θεωρητικοί συνήθως αγνοούν ή δεν θέλουν να δουν με την σωστή ιστορική προοπτική ένα ζωτικό στοιχείο: το απόκρυφο. Για να μην κατηγορηθούν ότι, ερμηνεύοντας έτσι την προέλευση των Ναζί, δίνουν πίστη σε παράλογες δοξασίες αποφεύγουν να κάνουν λόγο για τις **αποκρυφιστικές τάσεις** των επικεφαλής αξιωματούχων των Ναζί, για τις **μυστικιστικές τελετές** των Ες-Ες και της χιτλερικής νεολαίας ή για την ύπαρξη μιας ειδικής υπηρεσίας που απασχολείτο αποκλειστικά με την **απόκρυφη επιστήμη** καθ' όλη τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου πολέμου.

Αυτή η συγκάλυψη και η σύγχυση για τον ρόλο που έπαιξαν οι μυστικές εταιρίες στην άνοδο των εθνικοσοσιαλιστών στην εξουσία βοηθήθηκε επίσης από τη συμπεριφορά των συμμάχων μετά τον πόλεμο.

Ο ίδιος ο **Τσώρτσιλ**, ο οποίος γνώριζε την πραγματική φύση του ναζιστικού δόγματος, επέβαλε την αποσιώπηση των γεγονότων που αφορούσαν την ανάμιξη των Ναζί με τον αποκρυφισμό. Διέταξε **να μην πληροφορηθεί η κοινή γνώμη** σε καμία περίπτωση για την έκταση των αποκρυφιστικών δραστηριοτήτων στις οποίες είχε εμπλακεί το Τρίτο Ράιχ. Έτσι, στις δίκες των σημαντικών Ναζί εγκληματιών πολέμου στη Νυρεμβέργη, στους οποίους περιλαμβανόταν και ο Ρούντολφ Ες, αποκρύφθηκε από τον κόσμο η αλήθεια για αυτές τις αποκρυφιστικές τους δραστηριότητες και πρακτικές.

Η Γερμανία του Μεσοπολέμου

Μπορεί να φαίνεται εξωπραγματικό ότι μία από τις πιο πολιτισμένες χώρες του τότε κόσμου θα έπεφτε έτσι εύκολα στον αποκρυφισμό και στον πνευματισμό. Αλλά, όπως έχουν παρατηρήσει πολλοί μεγάλοι ιστορικοί, η **Γερμανία** του μεσοπολέμου ήταν **το τέλειο μέρος** για αυτή την εξέλιξη. Σε καμία άλλη χώρα δεν γίνονταν καθημερινά τόσα πολλά «θαύματα», δεν έβλεπαν τόσα πολλά... φαντάσματα, δεν γιατρεύονταν τόσο πολλοί ασθενείς με μαγνητισμό ή άλλες συναφείς εναλλακτικές μεθόδους και δεν διαβάστηκαν τόσο πολλά ωροσκόπια όσο στη γερμανική επικράτεια μεταξύ των δύο παγκοσμίων πολέμων.

Ήταν καιρός απογοήτευσης, απελπισίας και προκαταλήψεων, που σε πολλά θυμίζει τα αδιέξοδα της παγκοσμιοποίησης. Οι άνθρωποι βρίσκονταν σε μια πραγματική κατάσταση σοκ λόγω της ήττας στον Πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο που είχε ανατρέψει τα πάντα. Η Γερμανία είχε φθάσει σε ένα αδιέξοδο.

Εκατομμύρια άνθρωποι ήταν άνεργοι. Ο στρατός είχε απολύσει χιλιάδες μόνιμους άνδρες σε εφαρμογή της Συνθήκης των Βερσαλλιών. Οι τέσσερις εφιάλτες του πληθωρισμού, της υπερφορολόγησης, της τοκογλυφίας και των κατασχέσεων υπέσκαπταν καθημερινά το σθένος του λαού και της μεσαίας τάξης.

Η **Συνθήκη των Βερσαλλιών** αφαιρούσε από τους Γερμανούς όχι μόνο τα εθνικά τους εδάφη Αλσατία-Λωρραίνη, Πόζναν και Β. Σλέσβιγκ, αλλά και τους πλουτοπαραγωγικούς πόρους των αποικιών.

Όλες αυτές οι εθνικές και οικονομικές ταπεινώσεις ενδυνάμωναν τον γερμανικό εθνικισμό ο

οποίος είχε βαθιά ριζωθεί σε όλες τις τάξεις της γερμανικής κοινωνίας.

Με την έντεχνη εκμετάλλευση της κρίσης από τη **Ράιχσβερ** -το γερμανικό στρατιωτικό επιτελείο- αναγεννήθηκαν τα πρωσσικά ιδεώδη του στρατοκρατικού ολοκληρωτικού κράτους και επεκτάθηκε η αντίληψη εκείνη που απέδιδε την ήττα και την συνεπακόλουθη κρίση στην «προδοτική» πολιτική ηγεσία.

Παράλληλα, η **Ράιχσβερ** συντηρούσε έναν ισχυρό **παραστρατιωτικό μηχανισμό** που στη συνέχεια θα αποτελούσε τον πυρήνα των χιτλερικών Ταγμάτων Εφόδου (S.A.) και μάλλον παρότρυνε τον Χίτλερ στο πραξικόπημα του Μονάχου το 1923. Σε αगाστή συνεργασία τα στρατιωτικά επιτελεία και ο ανερχόμενος εθνικοσοσιαλισμός καλλιεργούσαν οράματα και ουτοπίες εκμεταλλεόμενοι τον βαθύ γερμανικό εθνικισμό.

Το ίδιο συνέβαινε και με τις διάφορες κλειστές **οργανώσεις μυστικιστικού χαρακτήρα** που ανθούσαν παρασκηνακά επηρεάζοντας πολιτικούς και οικονομικούς παράγοντες και είχαν ορισμένα κοινά χαρακτηριστικά: πίστη στην «καθαρότητα» της γερμανικής ράτσας, τυραννική υπακοή σε ένα μεσοσιανικό αρχηγό, αφοσίωση στους ομαδικούς-κοινοτικούς δεσμούς αίματος, πίστη στη μετενσάρκωση και στις υπερφυσικές δυνατότητες των μνημένων μελών, κατά γράμμα αποδοχή του μύθου των αρχαίων υπερανθρώπων που κληροδότησαν μια προφορική παράδοση σε έναν εκλεκτό λαό και που οδηγούν την ανθρωπότητα και σε ορισμένες περιπτώσεις ανοικτές σατανιστικές πρακτικές.

Η Θιβετιανή Παράδοση και η Άρια Μυθολογία

Οι πρώτοι που επεσήμαναν ότι η επιστήμη και η φιλοσοφία της ιστορίας δεν ακολούθησαν τον δρόμο της κοινής λογικής -για ένα δυτικό που έχει γαλουχηθεί με το πνεύμα του θετικισμού και του καρτεσιανισμού- κάτω από το ναζιστικό φαινόμενο ήταν οι ερευνητές **Λούις Πάουελς** και **Ζακ Μπερζιέ**.

Στο βιβλίο τους **Η Αυγή των Μάγων**, που πρωτοκυκλοφόρησε το 1960 στη Γαλλία, επικαλούμενοι τις αναφορές των ομάδων έρευνας των νικητών που διέτρεχαν τη νικημένη Γερμανία μετά το 1945, λένε: «... η Γερμανία χωρίστηκε από τον υπόλοιπο κόσμο στις αρχές του 1933. Μέσα σε δώδεκα χρόνια, η τεχνολογική ανάπτυξη του Ράιχ, ακολούθησε άλλα κανάλια... Και πίσω από αυτές τις ριζικές διαφορές στον τομέα της τεχνολογίας, υπάρχουν και σημαντικές φιλοσοφικές διαφορές... Η κοσμογονική τους θεωρία εξέπληξε τους αστροφυσικούς των δυτικών συμμάχων: ήταν η **θεωρία του Αιώνιου Πάγου**, σύμφωνα με την οποία, οι πλανήτες και τ' αστέρια ήταν συμπαγείς μάζες πάγου που ταξίδευαν στο διάστημα...»

Οι ιθύνοντες του Γ' Ράιχ, ο Χίτλερ και οι σύντροφοί του, μυστικιστικά μυαλά που προέρχονταν από τις λαϊκές τάξεις και **πολέμιοι της αστικής «παρακμιακής» κουλτούρας**, ήταν φυσικό να δεχτούν αυτές τις παράδοξες θεωρίες πολύ πιο εύκολα από αυτές της **σχετικότητας** και της **κβαντομηχανικής** που μιλούσαν για ένα πολύπλοκο σύμπαν.

«Δεν έχουμε ανάγκη», έλεγε ο Χίτλερ, **«ενός κόσμου με συνάφεια και συνέχεια».**

Οι «πλαστές» επιστήμες και η δυτική λογική, έγραφε στο *Mein Kampf*, δηλητηριάζουν τον γερμανικό λαό και δρουν σαν «πολεμικά όπλα» ενάντια στο «πνεύμα του Πάρσιφαλ».

«Η αντικειμενική επιστήμη είναι... ένα τοτέμ της παρακμής», διακήρυτταν οι ιθύνοντες του ναζισμού και οι οπαδοί τους γέμιζαν τους τοίχους με αφίσες «Έξω οι ορθόδοξοι σοφοί».

Ήδη, πριν από τον ναζισμό, η Θεοσοφική δοξασία της ακούραστης **Έλενας Μπλαβάτσκι** είχε συναρπάσει τη βικτωριανή κοινωνία με τις νέες ιστορίες για το μυστηριώδες Θιβέτ και είχε γίνει ιδιαίτερα δημοφιλής η πεποίθηση της Μπλαβάτσκι ότι για πολλά εκατομμύρια χρόνια ο Βόρειος Πόλος ήταν «Ιερή Γη» και γενέτειρα της Πρώτης Φυλής των ανθρώπων.

Τα ναζιστικά αποκρυφιστικά δόγματα δεν εμφανίστηκαν από το πουθενά. Όσο κι αν μοιάζει αντιφατικό, η προϊστορία των θεωριών για την προέλευση των Αρίων βρίσκεται στους

Γάλλους εγκυκλοπαιδιστές, στις μασονικές αδελφότητες και γενικά στους συγγραφείς του 18ου αιώνα του Διαφωτισμού οι οποίοι αμφισβητούσαν έντονα τις παραδόσεις που ήθελαν τη Μέση Ανατολή σαν το λίκνο της ανθρωπότητας.

Σύμφωνα, όμως, με τους Πάουελ και Μπερζιέ, ο απόκρυφος εθνικοσοσιαλισμός δεν επρόκειτο για μια μυστική εταιρία λογικά οργανωμένη κάτω από ένα μοναδικό δόγμα ή ένα τυπικό σύνολο τελετουργιών όπως ο ελευθεροτεκτονισμός, φερ' ειπείν, αλλά για μια πληθώρα δογμάτων, ασαφή και πέρα από το θετικιστικό πνεύμα.

Οι Επιστήμες του Πάγου και της Φωτιάς

Στη ναζιστική Γερμανία άνθισαν δύο κύριες «φανταστικές» θεωρίες: η θεωρία του **Παγωμένου Κόσμου** (ή του Αιώνιου Πάγου) και η θεωρία της **Κούφιας Γης**. Πρόκειται για ερμηνείες του κόσμου που συγκλίνουν με αρχαίες παραδόσεις, μύθους και δοξασίες, και οι οποίες εμφανίστηκαν μέσα από μια επιστημονικοπολιτική φόρμουλα.

Στο περαιτέρω κινήγι αυτής της γνώσης, ο Φύρερ είχε οργανώσει αποστολές στο Θιβέτ και τη Μογγολία σε αναζήτηση της υπόγειας σοφίας. Ειδικές μονάδες λέγεται ότι ερεύνησαν τα ορυχεία και τα σπήλαια της κατεχόμενης Ευρώπης για περάσματα που οδηγούσαν σε έναν υποχθόνιο κόσμο.

«Υπάρχει», έλεγε ο Χίτλερ «μία αρκτική-πολική και εθνικο-σοσιαλιστική επιστήμη που εναντιώνεται στην ιουδαϊκοφιλελεύθερη επιστήμη». **Η πάλη ανάμεσα στον πάγο και την φωτιά**, που είναι η βάση αυτής της «επιστημονικής» μαγικής κοσμοθεωρίας, γίνεται πάνω στη Γη σε κύκλους. Οι εθνικοσοσιαλιστές πίστευαν ότι κάθε έξι χιλιάδες χρόνια δεχόμαστε επίθεση από τον πάγο, από την οποία δημιουργούνται κατακλυσμοί. Αλλά ο άνθρωπος κάθε 700 χρόνια ανανεώνει τη διασύνδεσή του με τα μεγάλα πνεύματα των χαμένων πολιτισμών και αναζωπυρώνει τις δυνάμεις της φωτιάς. Η εμφάνιση των **Τευτόνων** ιπποτών και η άνοδος των Ναζί συμπίπτουν με αυτές τις τελευταίες αναζωπυρώσεις. Ο Χίτλερ οραματιζόταν τον νέο κύκλο της φωτιάς, στον οποίο θα έμπαινε η ανθρωπότητα κάτω από την καθοδήγησή του.

«Οι βόρειοι πρόγονοί μας έγιναν δυνατοί μέσα στο χιόνι και τον πάγο», έγραφε ένα λαϊκό ναζιστικό φυλλάδιο.

Διευθυντές επιστημονικών ινστιτούτων, βιομήχανοι και επιχειρηματίες υπέγραψαν δηλώσεις του τύπου: «Ορκίζομαι πως πιστεύω στη θεωρία του Αιώνιου Πάγου».

Αυτή η ψευδοεπιστήμη συνδεόταν με τη φυλετική ανωτερότητα των Αρίων. **«Δεν με ενδιαφέρει το κρύο»**, έλεγε ο Χίτλερ. **«Επιτεθείτε».**

Υπό τις διαταγές του, «τρεις αλπινιστές των Ες-Ες» αναρριχήθηκαν σε μια κορυφή του Καυκάσου που θεωρούσε ιερό τόπο του αρχαίου Άριου πολιτισμού και τοποθέτησαν τη σβάστικα. Η σημαία συμβόλιζε τη νίκη της φωτιάς πάνω στον πάγο.

«Όσο παράξενο κι αν φαίνεται, ήταν πεπεισμένος πως εκεί που θα προχωρούσε αυτός, το κρύο θα υποχωρούσε», λένε οι Πάουελς και Μπερζιέ. «Αυτή η μυστική πεποίθηση εξηγεί εν μέρει τον τρόπο με τον οποίο έκανε την εκστρατεία στη Ρωσία».

Αλίμονο, όμως, γι' αυτόν και τους οπαδούς του. Οι προβλέψεις και οι προφητείες δεν πραγματοποιήθηκαν. Ένα παράξενο παιγνίδι του πεπρωμένου του, η «πονηρία της ιστορίας», όπως θα έλεγε ένας σύγχρονος Πλάτωνας, έφεραν **το 1941 την ελληνική αντίσταση στο οχυρό του Ρούπελ και στην Κρήτη για να καθυστερήσει τις στρατιές του από το να επιτεθούν στην επίσης ορθόδοξη Ρωσία.**

Συγχρόνως, το «**θείον βρέφος**», το γνωστό μας σήμερα φαινόμενο **«El Niño»**, υπεύθυνο, όπως απεδείχθη πρόσφατα, για την παγωνιά στην Ευρώπη τον χειμώνα του '41 προς '42, ανέκοψε την πορεία του Αδόλφου προς τη Μόσχα. Τον Δεκέμβριο του 1941, **το θερμόμετρο κατέβηκε πολλούς βαθμούς υπό το μηδέν και τσάκισε τους Γερμανούς.** Τα όπλα μπλοκάρησαν, τα ρεζερβουάρ πάγωσαν, οι περιφνημες λεγεώνες του **Γκουντέριαν**, του

Ρέινχαρντ και του **Χέπνερ** λιανίστηκαν από τον πάγο που είχε θριαμβεύσει πάνω στις μαγικές «φωτιές» της Μαύρης Τάξης.

Η μαγεία νικήθηκε και οι οπαδοί της «λογικής» από τη Μόσχα μέχρι τη Ν. Υόρκη θριάμβευσαν.

Οι Ρώσοι, στην επέτειο της Επανάστασης το 1957, δημοσίευσαν μια φωτογραφία του **Γκαίμπελς**. Από κάτω η λεζάντα έλεγε: **«Πίστευε πως θα μας αφανίσει. Πρέπει να θριαμβεύσουμε για να δημιουργήσουμε τον διαστημικό άνθρωπο»...**

Ούτε αυτοί θριάμβευσαν, όπως βαυκαλίζονταν. Τρεις δεκαετίες μετά, η ιστορία -και οι *Επικυρίαρχοι*- τους τράβηξαν το ιδεολογικο-οικονομικό χαλί κάτω από τα πόδια.

Το ίδιο προβλέπεται και για τον νέο Καίσαρα Μπους... *Ήδη τα βλέμματα των Σιβυλλών είναι στραμμένα πάνω του...*

Μπους και Σαρόν στον δρόμο προς τη Δαμασκό. Πετυχημένο κολλάζ από το πολύ καλά ενημερωμένο site www.rense.com.

Νεοφώτιστοι άνδρες των SS περιμένουν να δώσουν τον όρκο τους τα μεσάνυκτα μπροστά στο μνημείο των πεσόντων Ναζί στο Μόναχο. Οι ευφυείς αρχηγοί των Ναζί επέλεξαν τα μεσάνυκτα για την τέλεση παρόμοιων παγανιστικών ιερών τελετών. Ο λόγος: *«Το βράδυ η δύναμη της βούλησης των ανθρώπων υποκύπτει πιο εύκολα στη δεσποτική δύναμη μιας ισχυρότερης βούλησης».* Το 1909, ο νεαρός **Αδόλφος Χίτλερ**, απένταρος στη Βιέννη, βρήκε τυχαία το περιοδικό *Ostara*, η γλώσσα και οι άριες μεγαλοστομίες του οποίου

τον συνεπήραν τόσο ώστε να επιδιώξει να έρθει σε επαφή με τον εκδότη του, τον Αυστριακό αποκρυφιστή **Γιοργκ Λαντζ φον Λίμπενφελς**. Ο Λαντζ φον Λίμπενφελς, ένας αποσχηματισμένος Καθολικός μοναχός, πίστευε ότι υπήρχαν αρχικά δύο ράτσες ανθρώπων, οι ήρωες και οι πιθηκάνθρωποι. Οι πρώτοι ήταν ξανθοί, αθλητικοί και έξυπνοι, ενώ οι άλλοι ήταν σκληροί, άπληστοι και κουτοί. Σαν αποτέλεσμα της διασταύρωσης των φυλών, η ανθρώπινη φυλή πλέον αποτελείτο κυρίως από νοθογενείς επιμιξίες ηρώων και ζώων: οι **Εβραίοι** ιδιαίτερα ήταν στην πραγματικότητα οι πιθηκάνθρωποι, ενώ οι **Άριοι** ήταν οι πλησιέστεροι προς τον τύπο των ηρώων. Ο Λαντζ, σύμφωνα με τον Βέρνερ Γκέρσον (Ο *Ναζισμός: Μυστική Εταιρία*), ίδρυσε το 1900 το **Τάγμα των Νέων Ναϊτών**. Γρήγορα βρήκε πιστούς, μερικοί εκ των οποίων ήταν πλούσιοι. Με τη βοήθειά τους, αγόρασε το κάστρο του Werfenstein στην Κάτω Αυστρία, το 1907. Ο φυλετικός αγώνας ήταν το κύριο μέλημά του, αλλά το τάγμα επίσης ανακατευόταν με την αστρολογία, την Καμπάλα, την κρανιοσκόπηση, την ομοιοπαθητική και τη διατροφή. Το σύμβολό του ήταν η σβάστικα: «*Η σβάστικα είναι αρχικά πολικό σύμβολο. Θυμίζει μια κυκλική κίνηση γύρω από έναν άξονα ή σταθερό σημείο... Υπάρχει, συνεπώς, κάποια ουσιαστική αναλογία ανάμεσα στην σβάστικα, τον Πολικό Αστέρα και την Μετάπτωση των Ισημερινών*». Σύμφωνα, επίσης, με τον **Ρόζενμπεργκ** και τους άλλους θεωρητικούς του αριανισμού, η σβάστικα, ως πολικό σύμβολο της Γης, συμβολίζει επίσης την Αρία φυλή. Το δόγμα τοποθετούσε την Αρία φυλή στην αυγή του πολιτισμού, δεκάδες χιλιάδες χρόνια πριν, στην αρκτική ζώνη όπου υπήρχε μια ήπειρος με κλίμα εύκρατο και γόνιμο, η «**Θούλη**». Οι άνθρωποι ήταν ψηλοί, ξανθοί, βραχυκέφαλοι, που είχαν φθάσει σ' ένα ύψιστο βαθμό πολιτισμού. Αυτή η περιουσία φυλή αυτοχαρακτηριζόταν σαν «Αρία» που, πάντα κατά τον Γκέρσον, σημαίνει η «Αφυπνισμένη Φυλή».

Μια ομάδα χαμογελαστών ανδρών των SA και πλήθους νεαρών στο Braune Haus, το αρχηγείο των ταγμάτων εφόδου στο Μόναχο, την πρωτεύουσα της Βαυαρίας. Μπορεί να μην μάθουμε ποτέ με σιγουριά αν ο Χίτλερ ήταν ή όχι μέλος των Νέων Ναϊτών, πάντως η επιρροή της **Αριοσοφίας του Λαντζ** είναι εμφανής σε αποσπάσματα του *Ο Αγών μου*. Ο άλλος αποκρυφιστής, φίλος του Λαντζ, ο **Γκουϊντο φον Λιστ**, παρουσίαζε μια διαφορετική παραλλαγή του πακέτου αποκρυφισμός-ρατσισμός! Ο Λιστ πίστευε ότι ο ίδιος αποτελούσε τον ενδιάμεσο με μια αρχαία φυλή Γερμανών ιερέων και σοφών με την ονομασία The Armanen. Το σύμβολό τους ήταν επίσης η σβάστικα. Όταν, το 1912, μια νέα μυστικιστική ομάδα, η **Germanen Orden**, γεννήθηκε από οπαδούς τόσο του Λαντζ όσο και του Λιστ, εναντιώθηκε βίαια στον Ελευθεροτεκτονισμό κατηγορώντας τον ως διεθνιστικό και συρόμενο από τους Εβραίους. Η Germanen Orden ήταν όμοια με τις άλλες μυστικιστικές-ρατσιστικές-εθνικιστικές ομάδες, αλλά με μια διαφορά. Ζητούσε «**θαρραλέους άνδρες**» για να «επιτελέσουν το έργο» της καταπολέμησης των σοσιαλδημοκρατών, που είχαν κερδίσει έδαφος στις εκλογές του 1912. Ο πραγματικός, όμως, εγκέφαλος πίσω από την Απόκρυφη Γνώση των Ναζί ήταν ο **Άλφρεντ Ρόζενμπεργκ**. Γεννημένος στο Ταλίν της Εσθονίας το 1893, από γερμανοβαλτική οικογένεια, κατέφυγε στη Γερμανία για να απαλλαχθεί από το σοβιετικό καθεστώς και ήταν από τους πρώτους που ενώθηκαν με το NSDAP. Ο **Ρόζενμπεργκ** απεχθανόταν τους μπολσεβίκους και τον συνάρπαζε η γερμανική μυθολογία. Το έργο του *The Myth of the 20th Century* (Ο *Μύθος του 20ού Αιώνα*), που ο Χίτλερ χαρακτήρισε «**εξαιρετικά υψηλής σκέψης**», θεωρεί ότι η μύηση είναι κυρίως ανατολική,

πιστεύοντας ότι η Ανατολή είναι το πατρογονικό σπίτι των Αρίων. Το έργο του Α. Ρόζενμπεργκ επιβλήθηκε ως η υπ' αριθμόν δύο «ιδεολογική βίβλος» του εθνικοσοσιαλισμού μετά το *Ο Αγών μου* που έγραψε ο έγκλειστος Χίτλερ στις φυλακές του Λάντσμπεργκ-αμ-Λεχ, μετά την απόπειρα του «πραξικοπήματος της μπιυραρίας» του Μονάχου.

Ο Χίτλερ κρατώντας την *Blutfahne*, το ματωμένο λάβαρο, όπως το αποκαλούσαν οι Ναζί αξιωματούχοι...

Παганиστική τελετή των Αρίων στο Βερολίνο της δεκαετίας του '30. Από το βιβλίο της Μπλαβάτσκι, *Ίσις Αποκεκαλυμμένη*, έχουμε μια ακαθόριστη εικόνα των Αρίων: ότι ανατράφηκαν από υπερανθρώπινα όντα σε ένα νησί σε μια τεράστια θάλασσα που υπήρχε κάποτε στην Κεντρική Ασία, στην περιοχή της σημερινής ερήμου Γκόμπι και εξαναγκάστηκαν από γεωλογικές αλλαγές να εγκαταλείψουν τη γενέτειρά τους και να γίνουν οι πρώτοι Βραχμάνοι. Κατά την παράδοση, όπως την διηγήθηκε ο **Ρενέ Γκενόν** στο βιβλίο του *Βασιλιάς του Κόσμου*, μετά τον «κατακλυσμό της Γκόμπι» οι μετανάστες μέλη της Αρίας φυλής εγκαταστάθηκαν σε σπηλιές των Ιμαλαίων. Η **Τζόσλυν Γκόντγουϊν**, η Βρετανίδα ιστορικός του εσωτερισμού που διδάσκει στην Αμερική και είναι γνωστή από πολλά βιβλία της, επισημαίνει: «*Αν οι Γερμανοί κατόρθωναν να συνδέσουν την καταγωγή τους με την Ινδία, τότε θα μπορούσαν να απαλλαγούν για πάντα από τη σημαντική και μεσογειακή σκλαβιά τους*». Η μελέτη αυτού του **μαγικο-μυστικιστικού παζλ της ναζιστικής «μυθολογίας»** όπου είναι εξαιρετικά δύσκολο να ξεχωρίσει κανείς την όποια αλήθεια από το φανταστικό, οδηγεί σε μια **θιβετιανή παράδοση** που ισχυρίζεται ότι εδώ και τριάντα, σαράντα αιώνες υπήρχε στην έρημο Γκόμπι ένας προηγμένος πολιτισμός. Μετά από μια καταστροφή, αυτοί που διασώθηκαν μετανάστευσαν άλλοι στη βόρεια Ευρώπη και άλλοι στον Καύκασο.

Έλληνες πολίτες διαδηλώνουν κατά των Γερμανών κατακτητών στο κέντρο της κατεχόμενης Αθήνας, το 1942. Οι χιλιάδες νεκροί της Κατοχής, που αντιστοιχούν περίπου στο 7% του πληθυσμού, κατατάσσουν την Ελλάδα στις χώρες με τα περισσότερα ποσοστά απωλειών. Οι Έλληνες αντιστάθηκαν ενεργά στην ανανδρη βία και στον παράλογο τρόμο. Η συμβολή τους ήταν καθοριστική στην έκβαση του πολέμου! Αυτή η μνήμη δεν «επιτάσσεται» από κανέναν (προσωρινό) νέο «ιδιοκτήτη» του τόπου και της ιστορίας του...

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι ΧΧΧΧVII

31 Οκτωβρίου 2003

Ναζί, γιάνκηδες, εβραίοι, Ινδοί: όχι άλλοι «περιούσιοι λαοί»...

του Λεωνίδα Χ. Αποσκίτη

*Να 'ναι η στερνή άραγε πάλη
που οι πενταγώνιοι ξαμολάνε
ενάντια στον κόσμο του μέλλοντος;
[Πάμπλο Νερούδα, μετάφραση Δανάης Στρατηγοπούλου]*

Η λύση Μαχατίρ

Στο επίκεντρο της επικαιρότητας βρέθηκε η Μάλαισία όταν ο πρωθυπουργός της, **δρ. Μαχατίρ μπιν Μουχαμάντ**, με δηλώσεις του στην πρόσφατη Σύνοδο Κορυφής της Οργάνωσης Ισλαμικής Διάσκεψης, επέκρινε τους Ισραηλινούς: **«Σήμερα οι εβραίοι κυβερνούν τον κόσμο με πληρεξούσιους»**, είπε. «Έχουν άλλους να σκέπτονται γι' αυτούς».

Στη Μάλαισία, οι κοινότητες ζουν ειρηνικά χωρίς τους κυανόκranους του ΟΗΕ, ασχολούνται με τα πολιτιστικά και θρησκευτικά τους ενδιαφέροντα, χωρίς να υποκύπτουν στον εξισωτικό πολυπολιτισμό. Η χώρα τους ευημερεί απορρίπτοντας τις συνταγές του ΔΝΤ (Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου) και επικεφαλής της χώρας βρίσκεται ένας άνθρωπος που πατά γερά στα πόδια του.

Στη **Μάλακκα**, η παλαιότερη Καθολική εκκλησία της ανατολικής Ασίας βρίσκεται δίπλα στο Μεγάλο Τζαμί που είναι δίπλα σε έναν ναό Βισνού και σε μια τσιτιστική παγόδα. Το απέριπτο Δημαρχείο που έχει κτιστεί από Ολλανδούς περιβάλλεται από ευρύχωρα αποικιακά βρετανικά μέγαρα. Στενοί δρόμοι διατηρούν τη χάρη του 17ου αιώνα, όταν το σουλτανάτο της Μάλακκα

ήταν το επίκεντρο του εμπορίου. Πολλοί από τους κατοίκους τους φέρουν ένδοξα πορτογαλικά ονόματα, αλλά στην εμφάνιση δεν διαφέρουν από τους άλλους κατοίκους.

Το Ισλάμ είναι η επίσημη θρησκεία, όπως συνέβαινε τον 14ο και τον 15ο αιώνα, όταν διείσδυσε στην χώρα ειρηνικά και επιβλήθηκε τελικά πάνω στις παλιές ινδουιστικές πεποιθήσεις. Φερμένο από τους εμπόρους, το μαλαισιανό Ισλάμ είναι εξαιρετικά ανεκτικό, με τοπικό χαρακτήρα, πλήρως προσαρμοσμένο στον τόπο, και αυτό είναι φανερό παντού εκτός από τις σελίδες των *New York Times*.

Η ευμάρεια φαίνεται παντού: τέλειοι δρόμοι, νέα αυτοκίνητα, καλογουαλισμένα και συντηρημένα κειμήλια του παρελθόντος. **Δεν υπάρχουν ζητιάνοι, ούτε χτυπητή φτώχεια.** Οι Μαλαισιανοί ζουν καλά: δεν μαγειρεύουν σπίτι τους αλλά βγαίνουν να φάνε έξω στα αναρίθμητα εστιατόρια και στις υπαίθριες καντίνες, όπου ένα πλήρες γεύμα κοστίζει ένα δολάριο. Οι γειτονικοί Ταϊλανδοί και Ινδονήσιοι συρρέουν εκεί και μαγειρεύουν τα εθνικά τους εδέσματα. Οι Δίδυμοι Πύργοι στο κέντρο της τουριστικής Κουάλα Λουμππούρ είναι οι υψηλότεροι στον κόσμο.

Είναι μια ειρηνική χώρα: σπάνια βλέπεις αστυνομικό ή στρατιώτη. Δεν υπάρχουν άνδρες ασφαλείας στα εμπορικά κέντρα, δεν υπάρχει ορατή ένταση, καθόλου Αμερικανοί στρατιώτες ή βάσεις, καθόλου πορνεία, τυχερά παιχνίδια και ναρκωτικά. Γίνονται βραδινά υπαίθρια πάρτυ, κολύμπι στη θερμή θάλασσα, φιλική κουβέντα στον δρόμο, αργοί ρυθμοί στα μαγαζιά: εν ολίγοις, ένα μέρος χαλάρωσης. Πώς γίνεται αυτό... Γιατί δεν συγκρούονται αυτοί οι άνθρωποι με τα διαφορετικά υπόβαθρα;

Η πίτα της εθνικής οικονομίας

Η βασική ομάδα των μετριοπαθών εθνικιστών Μαλαισιανών και των αντίστοιχων Κινέζων και Ινδών διοικούν τη χώρα από τη δεκαετία του '60 και ο δρ. Μαχατίρ, γιατρός στο επάγγελμα, έμεινε πρωθυπουργός παραπάνω από είκοσι χρόνια. Ήλθε στην εξουσία σαν ένας νεαρός ριζοσπάστης και εθνικιστής Μαλαισιανός, εκφράζοντας την απογοήτευση των ντόπιων, απέρριψε τη δυτική ιδέα του έθνους-κράτους, όπως και την «παγκοσμιοποίηση» και αποδέχθηκε το πολύχρωμο μωσαϊκό των κοινοτήτων της Μαλαισίας.

Η Μαλαισία απέρριψε, επίσης, την ιδέα του «χωνευτηριού». Δεν ζητήθηκε από τις κοινότητες να ενσωματωθούν και να απορροφηθούν. Ενθαρρύνθηκαν **να διατηρήσουν την ταυτότητά τους** και μπορούν να παρακολουθούν σχολεία όπου διδάσκεται η μητρική τους γλώσσα, ενώ ακολουθούν το διδακτικό πρόγραμμα των υπόλοιπων σχολείων της χώρας. Ούτε πέφτουν, όμως, στην παγίδα του πολυπολιτισμού.

Το πιο σημαντικό είναι ότι **η Μαλαισία απέρριψε την τυφλή πίστη στον νεοφιλελευθερισμό.** Μαζί με τον Κάστρο και τον πάπα, ο Μαχατίρ κριτικάρει δημόσια τη φιλελεύθερη σχολή του Σικάγο. Η τροφή και η στέγη είναι φθηνές και συχνά επιδοτούνται. Ο Μαχατίρ δεν είναι σοσιαλιστής. Προτιμά μια ισχυρή μέση τάξη, και έχει ενστερνισθεί αρκετά τον **Mencius** (Menzzi), τον Δεύτερο Σοφό του Κομφουκιανισμού, ώστε να γνωρίζει την υποχρέωση των κυβερνητών να μεριμνούν για τον λαό.

Το μυστικό της μαλαισιανής επιτυχίας το αποκάλυψε ο πρωθυπουργός της, ο δρ. Μαχατίρ Μπιν Μπουχαμάντ, τον οποίο οι ντόπιες εφημερίδες αποκαλούν «Δρ. Μ»:
«Είναι καλύτερο να μοιράζεσαι μια πίτα παρά να μην έχεις καθόλου πίτα».

Τη δεκαετία του '60, η Μαλαισία χωρίστηκε στα δύο από μια διαμάχη, επειδή οι ντόπιοι Μαλαισιανοί αγρότες ένιωσαν απειλούμενοι από την οικονομική επιτυχία των Κινέζων και των Ινδών μεταναστών, κατοίκων των πόλεων με μεγάλη παράδοση στην οικονομία της αγοράς.

Υπήρχε μια πίτα να μοιρασθεί εδώ: μεταλλεύματα, κοιτάσματα πετρελαίου, κασσίτερος και καουτσούκ, εκπαιδευμένο εργατικό δυναμικό και ένας σχετικά μικρός πληθυσμός. Το ίδιο όμως ισχύει για πολλές χώρες που παρ' όλα αυτά έφθασαν στην καταστροφή.

Εκεί όπου άλλοι απέτυχαν, οι Μαλαισιανοί πέτυχαν: άσκησαν μια Νέα Οικονομική Πολιτική

(αργότερα την αποκάλεσαν ως Νέα Αναπτυξιακή Πολιτική), που είχε σαν στόχο τη διόρθωση των ανισοτήτων μεταξύ των διαφόρων κοινωνικών ομάδων. Η κεντρική ιδέα ήταν ότι η πύλα της εθνικής οικονομίας, με τα δεδομένα αυτά, έπρεπε να μεγαλώσει και τα αντίστοιχα κομμάτια των κοινοτήτων (ντόπιων και μεταναστών) έπρεπε να εξισωθούν προς τα πάνω. Όλοι συναίνεσαν σ' αυτή τη σχετικά αργή πρόοδο.

Το έξυπνο πρόβατο δεν φεύγει από το μαντρί...

Οι νεοφιλελεύθεροι προσπάθησαν να καταβροχθίσουν τη Μαλαισία. Η Μάστιγα των εθνών, ο «μάγος» της Νέας Τάξης, Τζωρτζ Σόρος, ο μυστηριώδης αυτός τύπος με τους απεριόριστους πόρους και τους ισχυρούς δεσμούς με τη Μοσάντ, ο οποίος ξετίναξε την Τράπεζα της Αγγλίας, κατέστρεψε την Ταϊβάν, τη Νότιο Κορέα και την Ταϊλάνδη, καταπίαστηκε και με τη Μαλαισία: εν προκειμένω, ζημιά 30 δισεκατομμυρίων δολαρίων... Η χώρα θα είχε καταστραφεί αν δεν υπήρχε ο Μαχατίρ που επέβαλε αυστηρό νομισματικό έλεγχο!

Μετά την επέλαση του Σόρος, η Μαλαισία ζήτησε βοήθεια από το ΔΝΤ και την Παγκόσμια τράπεζα και απάντησαν ότι η προϋπόθεση για να δώσουν βοήθεια ήταν **η υποταγή στους κανόνες του ΔΝΤ**, στους οποίους περιλαμβανόταν και η άρση του νομισματικού ελέγχου. Προφανώς, αυτός ήταν ο σκοπός της επίθεσης του Σόρος: **να διαλυθεί η χώρα, να τη στείλει τρέχοντας στο ΔΝΤ και να τη μετατρέψει σε έναν υποτελή της Νέας Τάξης Πραγμάτων**. Όλα τα κράτη που αποδέχθηκαν τους κανόνες του ΔΝΤ καταστράφηκαν: από την **Αργεντινή** μέχρι τη **Βουλγαρία**, από τη **Νότιο Αφρική** μέχρι τη **Ρωσία**.

Ο **Εντουάρντο Γκαλεάνο**, ο σημαντικός Ουρουγουανός συγγραφέας, είπε σε μια πρόσφατη συνέντευξή του: *«Η Αργεντινή έκανε όλα όσα της υπέδειξε το **Διεθνές Νομισματικό Ταμείο** και καταστράφηκε. Το μάθημα είναι να μην πέσει κανείς στην παγίδα του ΔΝΤ, που οδηγεί στην εξόντωση των εθνικών οικονομιών, αλλά και έχει τρομακτικές επιπτώσεις οι οποίες δεν είναι όλες οικονομικές».*

Το νέο όνομα της οικονομικής δικτατορίας είναι η «διεθνής κοινότητα». Κάθε τι αντίθετο σ' αυτήν που προσπαθεί να υπερασπίσει τα λίγα που έχουν μείνει από την εθνική κυριαρχία μιας χώρας είναι «μια επίθεση κατά της διεθνούς κοινότητας»... Όχι μια πράξη **νόμιμης άμυνας κατά της τοκογλυφίας που ασκείται από το τραπεζικό σύστημα που κυβερνά τον κόσμο**.

Ο ισχυρογνώμων Μαχατίρ αρνήθηκε να δεχθεί τη δικτατορία του ΔΝΤ και η Μαλαισία διατήρησε την ευημερούσα ανεξαρτησία της. Αλλά δεν ήταν εύκολο κατόρθωμα: ο Μαχατίρ έπρεπε να δώσει τον υπέρ πάντων αγώνα εναντίον του αναπληρωτή πρωθυπουργού του, **Ανούαρ Ιμπραχίμ**, υποστηρικτή του ΔΝΤ στην Κουάλα Λουμπούρ. Ένας πιο αδύναμος άνδρας, **ένας Γκορμπατσώφ, θα είχε καταρρεύσει** και θα είχε εγκαταλείψει τη θέση του, βυθίζοντας τη χώρα του στο χάος.

Οι Ρώσοι δεν είχαν τον δικό τους Μαχατίρ. Ιδιωτικοποίησαν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης που τα άρπαξε μια δράκα συνωμοτών μεγιστάνων και τα μετέτρεψε σε όργανα υπονόμησης της ίδιας της χώρας. Μέχρι τώρα, σχεδόν όλα τα ρωσικά μέσα ενημέρωσης ανήκουν σε άτομα που είναι Ισραηλινοί υπήκοοι. Το μάθημα το έμαθε, όμως, ο Πούτιν, όπως δείχνουν οι τελευταίες κινήσεις του εναντίον των «μαύρων βαρώνων» των μέσων ενημέρωσης στη Ρωσία.

Η Μαλαισία είναι ένα παράδειγμα προς μίμηση για την Παλαιστίνη, γράφει ο Ισραηλινός διανοούμενος Ίσραελ Σαμίρ, στο [site](#) του οποίου υπάρχει αυτό το κατατοπιστικό οδοιπορικό στο μαλαισιανό μοντέλο ανάπτυξης.

Και όχι μόνο για την περίπτωση της Παλαιστίνης: Πρόκειται για **μια γενική πανάκεια κατά της νόσου της ανισότητας και της εθνικής σύγκρουσης**.

Τελειώνει η βασιλεία του δολαρίου;

Μαζί με τον **Κάστρο**, ο **Μαχατίρ** κατάλαβε ότι η πηγή της δύναμης του κάθε Σόρος και του ΔΝΤ βρίσκεται στο **υπερτιμημένο αμερικανικό δολάριο**. Από το 1972, οι ΗΠΑ εκδίδουν ελεύθερα πράσινο χρήμα που δεν είναι συνδεδεμένο πλέον με τον χρυσό. Αυτή η **οικονομική απάτη**, η μεγαλύτερη στην ιστορία της ανθρωπότητας, απέφερε τεράστιο πλούτο σε ορισμένους ανθρώπους και κατέστρεψε πολύ περισσότερους. Γι' αυτό η Μαλαισία είναι το μυαλό και η μηχανή ενός φιλόδοξου σχεδίου για τη δημιουργία ενός **σταθερού νομίσματος**, του χρυσού δηναρίου. Αποκαλείται επίσης «**ισλαμικό δηνάριο**» γιατί θα έχει μηδενικό επιτόκιο αφού ο ισλαμικός νόμος απαγορεύει τον τόκο. Μέσα στο 2003, το δηνάριο γίνεται το νόμισμα που θα πραγματοποιούνται οι συναλλαγές μεταξύ Μαλαισίας και ορισμένων Αραβικών χωρών.

Τελειώνει η βασιλεία του δολαρίου και μαζί με αυτήν και η μονοκρατορία των ΗΠΑ; Πιθανότατα, ναι. Αυτό που έμοιαζε απίστευτο φαίνεται ότι τώρα έχει τεθεί επί τάπητος, αν πιστέψουμε το *Black Commentator*, μια online έκδοση των Αφρο-Αμερικανών που δραστηριοποιούνται σε κοινωνικά ζητήματα.

Έτσι, η Ρωσία, η δεύτερη κατά σειράν οικονομία στις εξαγωγές πετρελαίου παγκοσμίως, σκέπτεται να πουλά το πετρέλαιό της σε ευρώ αντί για δολάρια. Μια απόφαση που, αν υλοποιηθεί, θα έχει τεράστιες συνέπειες στην μακροπρόθεσμη πορεία του δολαρίου διεθνώς.

Όταν, μάλιστα, η Ρωσία στραφεί προς το ευρώ, τότε πολύ πιθανόν **τα κράτη του ΟΠΕΚ** να ακολουθήσουν...

Αν απέναντι στην επιθετικότητα του άξονα Αμερικής-Ισραήλ και την απειλή του «ή είστε μαζί μας ή εναντίον μας» βρεθούν αρκετές ισχυρές χώρες να αποποιηθούν την υποταγή τους στο δολάριο, τότε οι ΗΠΑ θα βρεθούν γρήγορα αντιμέτωπες με ένα είδος «διεθνούς καραντίνας».

Μια τέτοια πρωτοβουλία θα πυροδοτήσει σίγουρα ένα **ντόμινο** εξελίξεων.

«Υπάρχουν ήδη μια σειρά από χώρες μέσα στον ΟΠΕΚ που θα προτιμούσαν το ευρώ», είπε ο ειδικός των πετρελαίων και μέλος του CFR (Συμβούλιο Εξωτερικών Σχέσεων) των ΗΠΑ, **Youssef Ibrahim**. Όπως δήλωσε σε μια συνέντευξή του στους *Times της Μόσχας*, «ο Πούτιν ρίχνει το μεγάλο χαρτί στο τραπέζι».

Μια στροφή προς το ευρώ «είναι πραγματικά πιθανή», σύμφωνα και με τον Ρώσο οικονομολόγο και σύμβουλο του Πούτιν, **Γιεβγένι Γαβριλένκωφ**: «Γιατί όχι; Περισσότερο από το μισό ρωσικό εμπόριο είναι με την Ευρώπη...».

Η συμμορία των χριστιανοσιωνιστών του Μπους ξεκίνησε τον πόλεμο στο Ιράκ και τα σχέδια για «αλλαγές» καθεστώτων στη Μέση Ανατολή θέλοντας, μεταξύ άλλων, να αντιμετωπίσει την απειλή του ευρώ. Κινδυνεύει τώρα από μια ανάποδη τροπή των γεγονότων. Να σπρώξει τη **Γαλλία**, τη **Γερμανία**, τη **Ρωσία** και την **Κίνα** πιο κοντά. Αν αυτές οι δυνάμεις πουν «δεν είμαστε μαζί σας», τότε ο πλανήτης θα «γυρίσει γύρω από τον άξονά του», όπως προβλέπει ο **Henry C.K. Liu** στο διορατικό του άρθρο «Ο πόλεμος που μπορεί να σημάνει το τέλος της Υπερδύναμης», στους *Asia Times*.

Μόλις αυτό συμβεί, οι επιπτώσεις θα είναι μη αναστρέψιμες, ασχέτως με το κόμμα που θα κερδίσει την προεδρία του Λευκού Οίκου το 2004.

Το **Ιράν**, η πέμπτη μεγαλύτερη εξαγωγική εταιρεία του κόσμου, θα στραφεί ακαριαία στο ευρώ, αν δει και άλλους να κατευθύνονται προς αυτό. Ο πρόεδρος της Βενεζουέλας **Ούγκο Τσάβεζ** χαιρέται με την προοπτική αυτή. Το κράτος του εξάγει τις ίδιες ποσότητες σχεδόν με το Ιράν... Και η μουσουλμανική **Ινδονησία** ήδη φλερτάρει με την ιδέα.

Αν η Ρωσία στραφεί στο ευρώ, τότε οι Σαουδάραβες είναι πιθανόν ν' ακολουθήσουν – αν κι αυτό μπορεί να επισπευσθεί εφ' όσον υπάρξει κι άλλη στρατιωτική προσβολή εναντίον ενός κυρίαρχου Αραβικού κράτους.

Έτσι, είναι ηλίχι φαινότατο ότι το μέλλον του δολαρίου βρίσκεται κυριολεκτικά στα χέρια του Σαρόν...

Ο Άξονας της Αποκάλυψης

Ο μαλαισιανός τρόπος ενσωμάτωσης έχει και το αντίθετό του, τη μέθοδο που εφαρμόστηκε από τη **Σιγκαπούρη**, μια κινεζική πόλη-κράτος που βρίσκεται στη μύτη της μαλαισιανής χερσονήσου. Έχει κάποιες ομοιότητες με το εβραϊκό κράτος: αυταρχικούς κανόνες, τεράστια απασχόληση ξένων εργατών, επιθετική στάση προς τους γείτονές της. Ένας μεγάλος φίλος του Ισραήλ και απω-ανατολίτικη βάση της Μοσάντ, της ισραηλινής μυστικής υπηρεσίας, η Σιγκαπούρη είναι **ένας σημαντικός κόμβος στο παγκόσμιο σύστημα των διεθνών χρηματοοικονομικών συναλλαγών, ενσωματωμένο μέλος της Νέας Τάξης Πραγμάτων**, υποστηρικτής των ΗΠΑ και της Αυστραλίας.

Ο Πόλεμος κατά της Τρομοκρατίας του χριστιανοσιωνιστικού άξονα γεννά έναν περίεργο συνασπισμό σε όλες τις ηπείρους, γράφει το πάντα καλά πληροφορημένο Znet του **Νόαμ Τσόμσκυ** και των συνεργατών του.

Αναφέρεται στην επίσκεψη του **Σαρόν** στην Ινδία και στις συμφωνίες που υπογράφηκαν στην Ουάσιγκτον μεταξύ **ΗΠΑ-Ισραήλ-Ινδίας**: «*Οι ινδουϊστές, οι εβραίοι και οι χριστιανοί κατά των μουσουλμάνων του κόσμου σήμερα και των κομφουκιανών της Κίνας αύριο. Πρόκειται για τον Άξονα της Αποκάλυψης*».

Οι εθνικιστές της **ινδουϊστικής ακροδεξιάς**, που έχουν τα τελευταία χρόνια την εξουσία στη μεγάλη αυτή χώρα της Ασίας, έχουν αρχίσει μια επιχείρηση εκκαθάρισης όλων των κοσμικών, πλουραλιστικών και δημοκρατικών στοιχείων που κληρονόμησε στη σύγχρονη Ινδία ο αντιαποικιακός αγώνας για την ανεξαρτησία.

Έχουν, επίσης, χρησιμοποιήσει την «ισλαμική τρομοκρατία» ως φαινομενική δικαιολογία για την προσέγγιση των ΗΠΑ και του Ισραήλ σε αναζήτηση στρατηγικής συμμαχίας. Αλλά για όσους τους γνωρίζουν καλά, λέει ο **Satya Sagar**, ένας Ινδός δημοσιογράφος που γράφει για το Znet, είναι προφανές ότι τρέφουν μεγαλομανή σχέδια για το μέλλον της «ινδουϊστικής πυρηνικής υπερδύναμης».

Κάτι ανάλογο με τους ακτιβιστές του Λικούντ του Σαρόν που επιδιώκουν ανελέητα να παγιώσουν και να επεκτείνουν το ρατσιστικό κράτος του Ισραήλ για να εκπληρώσουν ένα υπερεθνικιστικό όραμα για ένα ακόμα πιο Μεγάλο Ισραήλ.

Το Ισραήλ, η μόνη πυρηνική δύναμη της Μέσης Ανατολής, έχει επανειλημμένα απειλήσει ότι θα υπάρξουν δραματικές και καταστρεπτικές συνέπειες για τους εχθρούς του Ισραήλ προειδοποιώντας για πυρηνική απάντηση σε οποιοδήποτε συμβατικό κτύπημα!

Ανάλογα και η Ινδία, με τον υπουργό Άμυνας **Τζωρτζ Φερνάντες**, έχει δηλώσει δημόσια αρκετές φορές τα τελευταία χρόνια ότι αν υπάρξει μια πυρηνική σύγκρουση μεταξύ Ινδίας και Πακιστάν, «*Θα χάσουμε μερικά εκατομμύρια από τον πληθυσμό αλλά οι Πακιστανοί θα αφανισθούν από προσώπου Γης*»!

Αν σκεφθούμε ότι και στις ΗΠΑ υπάρχουν αυτοί που μιλάνε για «πυρηνική επίθεση κατά της Μέκκα», αυτός ο Άξονας της Αποκάλυψης γίνεται πιο τρομακτικός στον βαθμό που στεγάζει στοιχεία που έχουν παρόμοιες με των ναζί προθέσεις προς τους μουσουλμάνους και τον υπόλοιπο κόσμο...

Η προπαγάνδα δουλεύει στο φουλ

Αναφερόμενος στις αντισημιτικές προτροπές του πρωθυπουργού της Μαλαισίας, ο **Daniel Pipes** σημειώνει στη *Jerusalem Post* ότι δεν είναι κάτι περιθωριακό, αλλά εκφράζουν ένα είδος οντολογικού αντισημιτισμού των μουσουλμάνων.

Οι υπερβολές του Daniel Pipes έχουν γίνει «καραμέλα» στα χείλη των οπαδών της θεωρίας του πολέμου των πολιτισμών. Έτσι, η Γαλλία άκουσε πρόσφατα από τα ερτζιανά τον **Claude**

Imbert, τον ιδρυτή του *Le Point*, ενός εβδομαδιαίου περιοδικού μεγάλης κυκλοφορίας, να εκφράζει ανοικτά την ισλαμοφοβία του. Το μίσος και η βλακεία έχουν ανυψωθεί σε επίπεδο στρατηγικής.

Ο **James J. Zogby** είναι πρόεδρος και ιδρυτής του Αραβο-Αμερικανικού Ινστιτούτου, πολιτικός του δημοκρατικού λόμπυ και μέλος του *Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων* (CFR). Παρουσιάζει το ραδιοφωνικό και τηλεοπτικό πρόγραμμα *A Capital View* στο Αραβικό Δίκτυο της Αμερικής το οποίο αναμεταδίδεται στη Μέση Ανατολή. Γράφει το κεντρικό άρθρο στην εβδομαδιαία έκδοση *Τα Νέα του Κόλπου*. Είναι αδελφός του **John Zogby**, πρόεδρος της *Zogby International*, της ανεξάρτητης εταιρείας δημοσκοπήσεων η οποία πραγματοποίησε την πρώτη σφυγμομέτρηση στο Ιράκ σχετικά με το πώς βλέπουν την κατοχή οι Ιρακινοί.

Όταν ο **Ντικ Τσέινι** επιχειρήσε σε μια τηλεοπτική του συνέντευξη να αποδείξει ότι οι ΗΠΑ κέρδισαν τον πόλεμο στο Ιράκ, αναφέρθηκε σε μια σφυγμομέτρηση που πραγματοποιήθηκε από την Zogby International (ZI) και το Αμερικανικό Επιχειρηματικό Ινστιτούτο (AEI) και η οποία κατέληξε σε πολύ θετικά αποτελέσματα για τις ΗΠΑ. Ότι τα δύο τρίτα των Ιρακινών απέρριπταν μια ισλαμική κυβέρνηση, επιθυμούσαν ένα καθεστώς στο μοντέλο των ΗΠΑ και ότι το 60% ήθελαν να παραμείνουν στο Ιράκ οι Αμερικανοί για έναν χρόνο τουλάχιστον.

Ο James J. Zogby τού απαντά με το άρθρο του «*Bend it like Cheney*» στη *Guardian* ότι στην πραγματικότητα, αυτή η σφυγμομέτρηση όντως έγινε από την ZI αλλά η AEI **παραποίησε** τα αποτελέσματά της. Εκεί ακριβώς βασίστηκε ο Τσέινι και έδωσε μια ψευδή εντύπωση για τη συμπεριφορά των Ιρακινών. Ως προς το πολιτικό μοντέλο του μελλοντικού τους καθεστώτος, το 33% των Ιρακινών επιθυμεί ένα αμερικανικού τύπου σύστημα, αλλά το 17,5% προτιμά το σαουδαραβικό σύστημα, το 12% το συριακό, το 7% το αιγυπτιακό και το 37,5% δεν θέλει κανένα από τα προτεινόμενα μοντέλα. Επίσης, στην ερώτηση «πότε θέλετε να φύγουν οι ΗΠΑ», το 31,5% απάντησε «σε λιγότερο από έξι μήνες», το 34% «σε έναν χρόνο» και το 25% «σε δύο χρόνια ή και παραπάνω». Συνεπώς όχι απλά το 60% των Ιρακινών (στην πραγματικότητα το 59%) δεν θέλει να μείνουν οι Αμερικανοί το λιγότερο έναν χρόνο, αλλά **το 65% των Ιρακινών θέλει να φύγουν οι Αμερικανοί σε έναν χρόνο ή και λιγότερο.**

Ο αντιπρόεδρος ξεχνά επίσης να αναφέρει τις απαντήσεις σε άλλες ερωτήσεις που αποδεικνύουν ότι οι Ιρακινοί έχουν πολύ περισσότερη εμπιστοσύνη στη Σαουδική Αραβία και τον ΟΗΕ απ' ό,τι στις ΗΠΑ και ότι θέλουν να βοηθηθούν από τον γείτονά τους και όχι από την Ουάσινγκτον. Ξανά, η κυβέρνηση Μπους παραμορφώνει την πραγματικότητα για να την κάνει να αντιστοιχεί σε ό,τι αυτή επιθυμεί...

Μπους, Άνοιξε την καρδιά σου! Μοναχοί της «Ταϋλανδικής Θρησκευτικής Ομάδας για την Ειρήνη» προσεύχονται για να έρθει η θεία επιφοίτηση στον Μπους και να σταματήσει να προκαλεί κακό στον κόσμο πριν η πορεία των πραγμάτων γίνει μη αναστρέψιμη...
Κυβέρνηση από ηλιθίους Το Ιράκ –ο πόλεμος και η αντίσταση- λειτούργησε σαν μια

σαρωτική αλλαγή στις παγκόσμιες σχέσεις. «Μόνο η πλέον μεγαλειώδης ηλιθιότητα, αλαζονεία και *ξεροκέφαλη* άγνοια θα μπορούσε να είχε θέσει την κυριαρχούσα υπερδύναμη σε μια τέτοια καταστροφική πορεία προς την πολιτική απομόνωση, την οικονομική αστάθεια και την όλο και μεγαλύτερη αποστασιοποίηση από τις επιδιώξεις της ανθρωπότητας», λέει για τους *ηλίθιους* που εμπνεύστηκαν το Σχέδιο για έναν Νέο Αμερικανικό Αιώνα η online επιθεώρηση *Black Commentator*. Ο διάσημος πολιτικός δημοσιογράφος και συγγραφέας **Tariq Ali** (γνωστός στους φίλους της στήλης, από τη συνέντευξή του στις 6 Ιουνίου), μιλώντας στο *Democracy Now*, στις 10 Οκτωβρίου, προσπαθεί να δει το τέλος του τούνελ για το Ιρακινό ζήτημα: «Το μεγάλο γεγονός θα συμβεί όταν οι σιιτικές ομάδες στον νότο του Ιράκ θα πουν «φθάνει πια» και θα ενωθούν με την αντίσταση και, όταν γίνει αυτό, θα πρόκειται πραγματικά για την αρχή του τέλους...» Φαίνεται ότι η αναπόφευκτη κατάρρευση της αμερικανικής κατοχής και η διαφαινόμενη στροφή προς το ευρώ θα υπαγορεύσουν το γενικό πλαίσιο των παγκόσμιων υποθέσεων στο άμεσο μέλλον και θα επηρεάσουν δραματικά τις συνθήκες ζωής στις Ηνωμένες Πολιτείες... (Πηγή: [Reseau Voltaire](#))

Ο **Μαχατίρ μπιν Μουχαμάντ** γεννήθηκε το 1925, σπούδασε Ιατρική στο Πανεπιστήμιο της Malaya και έγινε πρώτη φορά μέλος του Κοινοβουλίου με το εθνικιστικό κόμμα United Malays National Organization (UMNO) το 1964. Από το 1981 είναι ο πρωθυπουργός της Μαλαισίας. Η **Νέα Τάξη Πραγμάτων** έχει στο πρόσωπο του Μαχατίρ έναν από τους πιο ορκισμένους εχθρούς της. Τη θεωρεί σαν μια συνέχεια της παλιάς αποικιοκρατίας με νέες, όμως, μεθόδους. Το ελεύθερο εμπόριο υπήρξε πάντα η πολεμική κραυγή των Ευρωπαίων. Τον 19ο αιώνα χρησιμοποίησαν κανονιοφόρους για να ανοίξουν την αγορά της ανατολικής Ασίας. Έκαναν πόλεμο όταν δεν τους επιτράπηκε να προμηθεύουν όπιο στην Κίνα. Τώρα, οι κανονιοφόροι έχουν εξαφανισθεί, αλλά οι πιέσεις που ασκούνται δεν είναι λιγότερο αποτελεσματικές. **Ένας στρατός κατοχής είναι λιγότερο αποτελεσματικός από την οικονομική μέγγενη που χρησιμοποιείται από τη Δύση.** Τώρα χρησιμοποιούνται διεθνείς οργανισμοί για να επιβάλλουν στις χώρες το «ελεύθερο εμπόριο». Μόλις ανοίξει ο δρόμος, θα εισβάλλουν οι μεγάλες εταιρείες και οι τράπεζες και θα καταβροχθίσουν ό,τι βρουν μπροστά τους. Ο Μαχατίρ δεν άλλαξε με τα χρόνια. Οι απόψεις του έγιναν ακόμα πιο ριζοσπαστικές! Κατά την επίσκεψή του στην Ιαπωνία, ζήτησε από τους Ιάπωνες να απορρίψουν το δυτικό μοντέλο καθ' ό,τι είναι σίγουρο ότι θα καταστρέψει τα επιτεύγματά τους. Κατά την άποψή του, η Ιαπωνία θα έπρεπε να επιστρέψει στο μοντέλο της ισχυρής κρατικής ανάμιξης στην οικονομία και να αναλάβει τον ηγετικό της ρόλο στην Ασία, γιατί η «ανατολική Ασία και όλος ο κόσμος χρειάζεται την Ιαπωνία, τον δυναμισμό της και την επιμονή της».

«Οι παραβιάσεις του συστήματος, η απεριόριστη απληστία των κερδοσκόπων, έχουν σαν αποτέλεσμα τον αποπροσανατολισμό του κόσμου», πιστεύει ο Μαχατίρ. Παρόμοιες ιδέες έχει εκφράσει στους λόγους του ο Κάστρο. Οι δύο πολιτικοί έχουν συναντηθεί μερικές φορές και έχουν εκφράσει τον αμοιβαίο τους θαυμασμό, παρά τις τεράστιες ιδεολογικές διαφορές τους: ο Κάστρο ο Κομμουνιστής και ο Μαχατίρ ο Εθνικιστής. Το Penang στη Μαλαισία είναι η βάση για μερικές από τις καλύτερες μη κυβερνητικές οργανώσεις του κόσμου, όπως το **Δίκτυο του Τρίτου Κόσμου**, η **Κοινωνία των Καταναλωτών**, η **Διεθνής των Πολιτών** και η **Πρωτοβουλία Taiping για την Ειρήνη**. Οι εξαιρετικοί καθοδηγητές τους, ο **δρ. Idris Mohammed**, ο **δρ. Rajamurti** και ο **Anwar Fazal** έχουν ευρύτητα γνώσεων και αφοσίωση στον Άνθρωπο.

Αντιπαγκοσμιοποίηση και Σιωνισμός Ο **Μαρκ Στράους**, από τους παλαιότερους συνεργάτες του *Foreign Policy*, γράφει στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού για το νέο είδος του «αντισημιτισμού» της αντιπαγκοσμιοποίησης, που σαρώνει από παντού την Ευρώπη και τον Τρίτο Κόσμο. «Το Ισραήλ απολαμβάνει ένα μοναδικό καθεστώς παρία ανάμεσα στο κίνημα της αντι-παγκοσμιοποίησης επειδή θεωρείται ως το μοναδικό αποικιοκρατικό κράτος στον κόσμο... Σε όλη την υψηλή διαδηλωτές κρατούν πανώ που συγκρίνουν τον Σαρόν με τον Χίτλερ, ενώ κουνάνε ισραηλινές σημαίες όπου το Άστρο του Δαβίδ έχει αντικατασταθεί με την σβάστικα», διαμαρτύρεται ο Αμερικανός αρθρογράφος ευθυγραμμιζόμενος με τις εβραϊκές μη κυβερνητικές οργανώσεις και την Anti-Defamation League, που δεν εννοούν να καταλάβουν ότι **κάθε δικαιολογημένη κριτική κατά του εγκληματία Σαρόν**, που θά 'πρεπε να δικάζεται από μια νέα Νυρεμβέργη μαζί με τους συνεργάτες του, δεν είναι αντισημιτισμός! Καλό θα είναι, για τους ίδιους τους Αμερικανούς χριστιανοσιωνιστές, να κατανοήσουν όσο πιο

γρήγορα γίνεται γιατί εκατοντάδες χιλιάδες ακτιβιστές σε 120 χώρες του πλανήτη φωνάζουν στους δρόμους: «**Nazis, Yankees and Jews: No More Chosen People**»...

ΣΤΑΜΑΤΑ ΝΑ ΡΩΤΑΣ! Αμερικανική αφίσα που παρωδεί παλιότερες πολεμικές προτροπές του 1940-45. Οι νόμοι που δυσκολεύουν την ελεύθερη πληροφόρηση πολλαπλασιάζονται όσο η αμερικανική κοινή γνώμη γίνεται όλο και πιο σκεπτικιστική ως προς την προπαγανδιζόμενη υπόθεση της «απελευθέρωσης του Ιράκ». Ερωτηθείς από το τηλεοπτικό κανάλι MSNBC, ο αντιπρόεδρος **Τσέινι** επιχείρησε να εκτονώσει το πρόβλημα λέγοντας ότι οι επιθέσεις δεν αντιπροσωπεύουν τον ιρακινό λαό. Ισχυρίστηκε επίσης ότι το 60% των Ιρακινών επιθυμούν να παραμείνουν οι Αμερικανοί στο Ιράκ τουλάχιστον έναν χρόνο. Στην πραγματικότητα πρόκειται για το αντίστροφο: το 65% των Ιρακινών εύχονται οι Αμερικανοί να έχουν εγκαταλείψει την χώρα τους πριν κλείσει ένας χρόνος. Ο Αιγύπτιος κοινοβουλευτικός **Mustafa Al Faqi** παρατηρεί στην *Dar Al Hayat* ότι η πολιτική των Ηνωμένων Πολιτειών δρα προς όφελος των στρατιωτικοβιομηχανικών λόμπυ, των πετρελαιοπαραγωγών και της φαρμακευτικής βιομηχανίας και δεν υπηρετεί τα συμφέροντα των Αμερικανών. Στην ίδια γραμμή, ο νομπελίστας στον τομέα της οικονομίας **Joseph Stiglitz** παρατηρεί στη Guardian ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες δίνουν στον εαυτό τους το δικαίωμα να έχουν ένα κολοσσιαίο έλλειμμα στον προϋπολογισμό και να επιχορηγούν συγκεκριμένους οικονομικούς τομείς όταν υποχρεώνουν τους άλλους να σέβονται τους κανόνες της ελεύθερης αγοράς. Οι δικαιολογίες λοιπόν της Ουάσινγκτον δεν είναι παρά μια τεράστια υποκρισία στην υπηρεσία μιας μικρής οικονομικής ολιγαρχίας.

ΔΕΝ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑΜΕ ΝΑ ΕΛΕΓΧΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΕΞΑΣ! Ένα ακόμα πότερ που κυκλοφορεί στις ΗΠΑ και στοχεύει στην κατασταλτική δομή της Νέας Τάξης. Ο **Tariq Ramadan** είναι καθηγητής φιλοσοφίας και ισλαμολογίας στο Φριμπούργκ και στην Γενεύη. Το άρθρο του στο site www.oumma.com που αναφερόταν στην φιλοϊσραηλινή συμπεριφορά ορισμένων διανοουμένων ενόχλησε και προκάλεσε ζωντανές πολεμικές! Μια μειοψηφία, αλλά με πολύ καλές διασυνδέσεις στον τύπο, έκριναν το κείμενο αυτό ως «αδέξιο» και διαφώνησαν μαζί του μετά από μερικές εβδομάδες στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ. Η πρόταση του συγγραφέα του άρθρου θεωρήθηκε ότι μπορεί να αποτελέσει το έδαφος για μια καινούργια ιουδαιοφοβία. Η ισραηλινοπαλαιστινιακή σύγκρουση έχει πλέον πολύ ισχυρές επιπτώσεις στη Γαλλία, ιδιαίτερα στις πόλεις. Οι φιλοϊσραηλινοί διανοούμενοι καταγγέλλουν τη «νέα ιουδαιοφοβία», αλλά οι υπερβολές τους στην περίπτωση αυτή αναπτύσσουν τον φόβο στους εβραίους της Γαλλίας και τους κάνουν να αισθάνονται ότι ανήκουν αποκλειστικά σε μια «εβραϊκή κοινότητα». Παράλληλα, αλλά για διαφορετικούς λόγους, δημιουργείται μια τάση κοινοτισμού των Γάλλων μουσουλμάνων. Αυτό οφείλεται στο ότι χαρακτηρίζονται ως «μουσουλμάνοι» από την κοινωνία και υφίστανται οικονομικές, κοινωνικές, αστικές και εκπαιδευτικές διακρίσεις. Πρέπει να επικρίνουμε αυτούς που βλέπουν τον «αντισημιτισμό» πίσω από κάθε κριτική ενάντια στο Ισραήλ, γράφει η *Le Monde* («Antisémitisme et communautarisme: des abcès à crever»).

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XXXXVIII

10 Νοεμβρίου 2003

Ένας κόσμος ανάποδα...

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

«Πριν από εκατό χρόνια, η Αλίκη, στο ταξίδι της στη χώρα των θαυμάτων, μπήκε σ' έναν καθρέφτη για να ανακαλύψει τον κόσμο από την ανάποδη. Αν η Αλίκη ξαναγεννιόταν στις μέρες μας, δεν θα χρειαζόταν να περάσει μέσα από τον καθρέφτη, θα αρκούσε να ρίξει μια ματιά μέσα από το παράθυρο...»

Εδουάρδο Γκαλεάνο (1)

Να αναστατώνουμε τον κόσμο...

Στη Βικτωριανή εποχή δεν μπορούσες να αναφέρεις τη λέξη «παντελόνια» μπροστά σε μια δεσποινίδα. Στις μέρες μας ορισμένα πράγματα δεν είναι σωστό να λέγονται δημοσίως, λέει ο Ουρουγουανός συγγραφέας **Εδουάρδο Γκαλεάνο**, ένας από τους πιο μαχητικούς κατηγορούς της παράνοιας και του ψεύδους της οργουελικής Νέας Τάξης Πραγμάτων. Τα κείμενά του κυκλοφορούν σε πολλές διευθύνσεις στο internet.

Να μερικές «ανάποδες» αλήθειες της παγκοσμιοποίησης που χρησιμοποιούνται κατά κόρον:

- Ο **αδηφάγος καπιταλισμός** λέγεται κομψά «οικονομία της αγοράς»
- Ο **ιμπεριαλισμός** λέγεται «παγκοσμιοποίηση»
- Η **κατοχή εδαφών άλλης χώρας** λέγεται «απελευθέρωση» και «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας»
- Ο **οπορτουνισμός** λέγεται πραγματισμός

- Η **προδοσία** λέγεται ρεαλισμός
- Η **ανεργία** λέγεται «ευελιξία της αγοράς εργασίας»

Και το πιο ωραίο απ' όλα το είδαμε να φιγουράρει στα πρωτοσέλιδα του ημερήσιου τύπου μετά το πρόσφατο «γκάλοπ»:

- Η **φτώχεια** είναι πλέον έλλειψη κοινωνικότητας...

Οι Έλληνες, λέει, έγιναν πιο κλειστοί, ξενοφοβικοί, τηλεορασάκηδες και απολίτικοι! Κι από κοντά όλοι οι χρυσοπληρωμένοι κονδυλοφόροι να αναλύουν τη μιζέρια μας. Και κανείς δεν κάθησε να αναρωτηθεί **ποιος φταίει** γι' αυτή τη μετάλλαξη, γι' αυτές τις κομμένες πολιτισμικές φλέβες που αιμορραγούν γύρω μας;

Ή μάλλον ποιοι την κατηύθυναν...

Αλλά, αν ο κόσμος είναι έτσι όπως είναι σήμερα, τα πάνω κάτω, μήπως θά 'πρεπε να τον γυρίσουμε ανάποδα για να μπορέσει να σταθεί στα πόδια του, αναρωτιέται ο Γκαλεάνο.

Στην άποψη του Λατινοαμερικανού συγγραφέα έρχεται να προστεθεί και η ρήση ενός άλλου *cattivo maestro* (κακού δασκάλου) της εποχής της παγκοσμιοποίησης. Είναι ο «μεγάλος γέρος» των Ερυθρών Ταξιαρχιών **Αντόνιο Νέγκρι**, που λέει ότι:

«Πρέπει οπωσδήποτε να κάνουμε άλμα στο πραγματικό, να ορμήσουμε, να ριχτούμε σ' αυτό, γιατί είναι ο μόνος τρόπος να αλλάξουμε τον κόσμο. Η ζωή δεν είναι άλλο από αυτό: να αλλάζουμε τον κόσμο, να τον μετασχηματίζουμε, να τον επινοούμε. Να τον αναστατώνουμε...»

Εντείνεται η εμπλοκή των ΗΠΑ στο Ιράκ...

(Πηγή: Reseau.Voltaire.net, 7/Nov/2003)

Το νέο σχέδιο ανάπτυξης των αμερικανικών δυνάμεων εγκρίθηκε την Τετάρτη (5/11/03) από τον **Ντόναλντ Ράμσφελντ** και παρουσιάστηκε την ίδια ημέρα από τον αρχηγό του επιτελείου στην Επιτροπή Άμυνας της Βουλής των Αντιπροσώπων. Αυτή την εβδομάδα 127.000 έφεδροι θα λάβουν το φύλλο επιστράτευσής τους. Στόχος είναι η αύξηση του αριθμού του συνόλου των ανδρών υπό τα όπλα προκειμένου να εξασφαλισθεί η μετακίνηση και η ταχεία αναδιάταξη των αμερικανικών στρατευμάτων.

Ένα από τα αποτελέσματα του σχεδίου αυτού θα είναι να αποσυρθούν διαδοχικά πολλές δεκάδες χιλιάδες άτομα που βρίσκονται τώρα στο Ιράκ, τα οποία υποτίθεται ότι θα αντικαταστήσει δύναμη από **αυτόχθονους** στρατιώτες.

Για τον **Karl Rove** και τους εκλογικούς συμβούλους του Λευκού Οίκου, η επιστροφή το 2004 - σε προεκλογική περίοδο- των στρατιωτών που υπηρέτησαν στο Ιράκ θα έχει κατευναστικό αποτέλεσμα στους ψηφοφόρους.

Αντίθετα, για τα «γεράκια», η αποχώρηση των Αμερικανών από την ιρακινή σκηνή επιτρέπει **την προετοιμασία των στρατευμάτων για άλλες στρατιωτικές περιπέτειες.**

Ο **Fareed Zakaria** αμφισβητεί την ορθότητα αυτής της στρατηγικής σε ένα άρθρο που δημοσιεύθηκε ταυτόχρονα στη *Washington Post* και στο *Newsweek*. Παρατηρεί ότι μοιάζει μ' εκείνη του Ρίτσαρντ Νίξον ο οποίος, επιθυμώντας να αποσύρει τους Αμερικανούς στρατιώτες από το Βιετνάμ, θεώρησε ότι μπορούσε να στηριχθεί στις ντόπιες δυνάμεις.

Αλλά, αυτή η εναλλακτική λύση έστρεψε τελικά τον πληθυσμό του Νοτίου Βιετνάμ κατά των Δυτικών, γιατί η τοπική εξουσία ήταν διεφθαρμένη και παράνομη.

Κατ' ανάλογο τρόπο, αν βασισθούν οι ΗΠΑ σε έναν στρατό που θα αυθαιρετεί γύρω από τον

Αχμέτ Τσαλαμπί για να αποκατασταθεί η ειρήνη στη χώρα, είναι σίγουρο ότι αυτό θα συσπειρώσει τον ιρακινό λαό κατά των δυνάμεων κατοχής.

Η στρατηγική αυτή αμφισβητείται, επίσης, και από τους Ρεπουμπλικανούς, όπως ο γερουσιαστής **John McCain**, που τη βλέπουν ως σημείο αδυναμίας. Παρεμβαίνοντας στις 6/11/2003 στο Συμβούλιο Εξωτερικών Σχέσεων (CFR), ο John McCain δήλωσε: «**Για τις ΗΠΑ δεν υπάρχει παρά μία μόνο λύση εξόδου από την κρίση: η νίκη**».

Αλλά και οι σύμμαχοι της Ουάσινγκτον δεν φαίνονται ιδιαίτερα ικανοποιημένοι με την στρατηγική αυτή. Ο πρώην **Αυστραλός** πρωθυπουργός **Μάλκολμ Φρέιζερ** κάνει έκκληση, μέσω της εφημερίδας *New Age*, να φανεί λογική η Ουάσινγκτον. Σε αντίθεση με τις επίσημες προβλέψεις, είναι πιθανόν η ιρακινή αντίσταση να εξελιχθεί σε απελευθερωτικό κίνημα κατά του κατακτητή.

Πρέπει, λοιπόν, να τεθεί τέρμα στην κατοχή από τη συμμαχία και να μεταβιβασθεί η εξουσία στον ΟΗΕ. **Αυτό θα είναι ταπεινωτικό για τον Μπους, αλλά θα τον γλυτώσει από χειρότερα δεινά στο μέλλον.**

Ο καθηγητής **Jonathan Turley** διασκεδάζει στους *Los Angeles Times* με τις ασυναρτησίες του υπουργείου Δικαιοσύνης σε σχέση με τα γεγονότα της 11/9. Μέχρι σήμερα, η κυβέρνηση Μπους απαγορεύει συστηματικά κάθε ποινική διαδικασία που θα επέτρεπε να πέσει φως στο modus operandi των γεγονότων της 11/9, και ακόμη περισσότερο στην αναγνώριση όσων τα προκάλεσαν. Αρκείται στην κοινοποίηση της μη εξακριβωμένης εκδοχής, κοινώς αποδεκτής, ότι τα αεροπλάνα καθοδηγούνται από καμικάζι αεροπειρατές.

Για να κατευνάσει τις οικογένειες των θυμάτων, η οικογένεια Μπους δήλωσε ότι συνέλαβε ένα μέλος της συνωμοσίας, που προοριζόταν να αποτελέσει τον «20ό τρομοκράτη», αλλά τελευταία στιγμή δεν συμμετείχε στην επιχείρηση. Στον ρόλο αυτό υποδείχθηκε ο Γάλλος **Zacarias Moussaoui**, έως ότου αποδείχθηκε ότι το FBI δεν διέθετε κανένα στοιχείο για να στηρίξει τις κατηγορίες του και το μόνο για το οποίο μπορεί να διώξουν τον Moussaoui είναι παράνομη μετανάστευση.

Το υπουργείο Δικαιοσύνης αναγκάστηκε τότε να ενοχοποιήσει για τον ίδιο λόγο κάποιον **Bin al Sibh** εναντίον του οποίου δεν φαίνεται να έχουν, επίσης, κανένα ενοχοποιητικό στοιχείο. Τώρα, χωρίς να έχει εγκαταλείψει τις δύο παραπάνω διώξεις, το υπουργείο Δικαιοσύνης προτίθεται να αποκαλύψει έναν τρίτο «20ό αεροπειρατή»...

Το ενεργειακό θρίλερ...

Δεν μένει πλέον καμιά αμφιβολία ότι μια από τις πιο κρίσιμες συγκρούσεις, που η έκβασή της θα καθορίσει σε μεγάλο βαθμό το βήμα και την κατεύθυνση της «παγκοσμιοποίησης», είναι η διαμάχη για τον έλεγχο της ρωσικής οικονομίας: το ενεργειακό θρίλερ της Αγίας Ρωσίας.

Η εκστρατεία κατά της εταιρείας **Yukos** και η σύλληψη του **Μιχαήλ Κοντορκόφσκυ** είναι το τελευταίο επεισόδιο του σήριαλ της σύγκρουσης της Νέας Ρωσίας με το «κλαμπ» των νεοταξικών ολιγαρχιών που προσπαθούν να ελέγξουν το πετρέλαιο της χώρας. Τον ακρογωνιαίο αυτό λίθο της ρωσικής –και ευρωπαϊκής– οικονομίας.

Η υπόθεση κατά της Yukos έχει εγείρει φόβους στη Δύση ότι το καθεστώς του προέδρου **Πούτιν** δεν είναι τόσο φιλικό προς τους επιχειρηματίες, όπως είχαν κατ' αρχάς υποθέσει. Χαρακτηριστική περίπτωση ο **Anders Aslund** του Ιδρύματος **Carnegie**, που αποδοκιμάζει στη *Figaro* την επιστροφή της αυταρχικότητας στη Ρωσία.

Ο αγώνας που κήρυξε ο Ρώσος πρόεδρος κατά των ολιγαρχών βρίσκεται μόνο στην αρχή του και εισπράττεται θετικά από τον ρωσικό λαό. Έτσι, η αποπομπή εν μια νυκτί του **Ιδρύματος Soros**, **θυγατρικού του Ιδρύματος Κοντορκόφσκυ**, ικανοποίησε περισσότερο την απέχθεια του λαού για την ολιγαρχία.

Ο πρώην Πολωνός πρωθυπουργός **Ράντεκ Σικόρσκι** κρούει το καμπανάκι του κινδύνου στη

Washington Post. Ορισμένες δημοκρατίες της κεντρικής Ευρώπης βρίσκονται στο πλευρό των ΗΠΑ στο Ιράκ, αλλά η υποστήριξή τους δεν είναι δεδομένη για κάθε περίπτωση. **Δεν αρκεί η πολιτική των ηγετών τους να διαμορφώνεται από το πρόγραμμα Φουλμπράιτ και την CIA**. Πρέπει και ο λαός να συμφωνεί με τη συγκεκριμένη πολιτική. Όμως, η κοινή γνώμη δεν βλέπει κανένα εθνικό πλεονέκτημα από αυτή την ευθυγράμμιση με τις ΗΠΑ.

Ο **Uri Dan**, στο άρθρο του στην *New York Post*, στις 7 Νοεμβρίου 2003, σχετικά με τις διαμαρτυρίες του Ισραηλινού πρωθυπουργού Αριέλ Σαρόν ότι είναι «αντισημιτική» η προσπάθεια του προέδρου Πούτιν να βάλει «πίσω από τα κάγκελα» τους Ρώσους μεγιστάνες, αναφέρει ότι οι βοηθοί του Κοντορκόφσκυ, **Leonid Nevzlin** και **Vladimir Dubov**, κατέφυγαν στο Ισραήλ.

«Αν πιστεύετε ότι ο πλούτος της Ρωσίας και το πολιτικό της σύστημα βρίσκονται υπό την κυριαρχία μιας παντοδύναμης ομάδας δισεκατομμυριούχων, απλώς σκεφθείτε το χάλι του **Λεμπέντεφ**. Είναι ένας από αυτούς: μέτοχος-κλειδί στη *Yukos*, την δεύτερη εταιρεία πετρελαίου της Ρωσίας, ουσιαστικά δεύτερος στην ιεραρχία μετά από τον αρχηγό του, τον ζάμπλουτο *Μιχαήλ Κοντορκόφσκυ*. Αλλά ο *Λεμπέντεφ*, **διευθυντής της εταιρείας Menatep**, με έδρα το Γιβραλτάρ, που ελέγχει τη *Yukos*, διανύει ήδη την έκτη του εβδομάδα στη φυλακή, με την κατηγορία ότι έκλεψε τις μετοχές μιας εταιρείας λιπασμάτων το 1994», προειδοποιούσε από το καλοκαίρι ο **Simon Pirani**, οικονομικός αναλυτής στην πρώην Σοβιετική Ένωση.

Η πραγματικότητα είναι πιο σύνθετη και μετασηματίζεται συνεχώς. Οι τραγελαφικά πλούσιοι **Ρωσοεβραίοι «μεγιστάνες»**, όπως ο Κοντορκόφσκυ και ο Λεμπέντεφ, που αγόρασαν τα «πετράδια του στέμματος» της ρωσικής οικονομίας πριν από μια δεκαετία, επί προεδρίας Γιέλτσιν, όταν ξεκίνησε η ιδιωτικοποίηση της χώρας, είχαν προειδοποιηθεί ότι είχαν ξεπεράσει τα εσκαμμένα.

Μια τάξη κυβερνητικών γραφειοκρατών, στους οποίους περιλαμβάνονται πολλά **πρώην στελέχη της KGB**, αρχίζουν να δείχνουν τα δόντια τους: οι πιο σημαντικοί από αυτούς, η ομάδα γύρω από τον ίδιο τον πρόεδρο Πούτιν, έχει ρίξει το γάντι στην «ολιγαρχία».

Ο ίδιος ο Πούτιν υπηρέτησε, εκτός από την KGB, και σε μια άλλη θέση σχετική με τις διεθνείς οικονομικές σχέσεις στην Αγία Πετρούπολη, και στη συνέχεια στο Κρεμλίνο. Πήρε μαζί του και μερικούς άλλους ανθρώπους-κλειδιά της KGB όπως ο **Σεργκέι Ιβανώφ**, που είναι τώρα υπουργός Άμυνας.

Οι συνάδελφοι του Πούτιν από την Αγία Πετρούπολη πήραν πολύ σημαντικές θέσεις στην κυβέρνηση και στις εναπομείναντες εταιρείες που ελέγχονται από το κράτος, όπως η **Gazprom**, η μεγαλύτερη εταιρία παραγωγής φυσικού αερίου στον κόσμο. Αναλυτές στη Μόσχα εκτιμούν ότι «**τα παιδιά από την Αγία Πετρούπολη**» οξύνουν την κατάσταση με την *Yukos*, γιατί επιθυμούν μεγαλύτερο κομμάτι της πίτας για τους εαυτούς τους.

Αλλά εδώ δεν πρόκειται μόνο για συμφέροντα ατόμων που βρίσκονται στην κεφαλή της εξουσίας. Σε μια έρευνα που πρόκειται σύντομα να δημοσιευθεί, η **Όλγα Κρυστανόφσκαγια** και ο **Στήβεν Γουάιτ** αποδεικνύουν ότι ορδές στελεχών καριέρας της KGB και στρατιωτικών επανακάμπτουν στις κρατικές υπηρεσίες. Οι άνθρωποι αυτοί θέλουν **να χαλιναγωγήσουν τη δύναμη των ολιγαρχών** και έχουν αντιπροσώπους σε υψηλές πολιτικές θέσεις: **ανθρώπους που ξεκίνησαν από την KGB ή τον στρατό και αποτελούν το 58% του συμβουλίου ασφαλείας του Πούτιν, ενώ την εποχή του Μιχαήλ Γκορμπατσώφ το ανάλογο ποσοστό έφθανε μόλις το 5%**.

Ριάντ: Ένα νέο μέτωπο κατά των ΗΠΑ

Η σαουδαραβική μοναρχία γίνεται τώρα ο πρώτος στόχος της **αλ Κάιντα**, και στο βασίλειο των Σαούντ φαίνεται να μετατοπίζεται **το μέτωπο του πολέμου** κατά της τρομοκρατίας. Η βομβιστική έκρηξη του Σαββάτου (8/11) προκάλεσε την καθολική σχεδόν οργή των Σαουδαραβών, που είδαν τις συγκλονιστικές πρωτοσέλιδες εικόνες θυμάτων από τα γυαλιά που έσκαγαν παντού. Κανένας δεν μπορούσε να πιστέψει γιατί ο στόχος ήταν ένας αδελφικός αραβικός πληθυσμός.

Πολλοί αρχικά αρνούνται να πιστέψουν ότι μπορεί να ήταν έργο της **αλ Κάιντα**, ιδιαίτερα επειδή ο βομβιστής κτύπησε στο μέσον της εορτής του **Ραμαζανιού**, μεταδίδει ο ρεπόρτερ **John R. Bradley** από την Τζέντα.

Η όλη υπόθεση φαίνεται να στρέφεται, τελικά, κατά της αλ Κάιντα. Η επίθεση δείχνει να επιχειρεί να καταστρέψει την υποστήριξη που έχει η οργάνωση στη Σαουδική Αραβία, όπου το αντιαμερικανικό αίσθημα ενισχύεται από τη συνεχιζόμενη αμερικανική κατοχή του γειτονικού Ιράκ και την υποστήριξη που παρέχει η Αμερική προς το Ισραήλ κατά της Ιντιφάντα.

Όμως, η νέα έκρηξη στο Ριάντ δεν ήρθε από το πουθενά. Όλη την προηγούμενη εβδομάδα, οι αρχές ασφαλείας της Σαουδικής Αραβίας έδιναν μάχες με μαχητές της αλ Κάιντα.

Στις **3 Νοεμβρίου** η αστυνομία σκότωσε δύο μαχητές στη Μέκκα και συνέλαβε έξι.

Στις **6 Νοεμβρίου** δύο ύποπτοι της αλ Κάιντα ανατινάχθηκαν στη Μέκκα κατά τη διάρκεια ανταλλαγής πυροβολισμών με την αστυνομία.

Οι Αμερικανοί δηλώνουν μέσω του εκπροσώπου τους Richard Armitage, αναπληρωτή υπουργό, ότι «η αλ Κάιντα θέλει να ανατρέψει τη βασιλική οικογένεια...».

Ο γνωστός δημοσιογράφος **Robert Fisk**, καλός γνώστης της περιοχής, έχει αντίθετα τη γνώμη ότι ο μπιν Λάντεν έχει **«πάρα πολλούς φίλους στη βασιλική οικογένεια»**. Όπως και **«στα τζαμιά, μεταξύ των απογοητευμένων νέων, μεταξύ των δυνάμεων ασφαλείας...»**.

Σύμφωνα με τον Fisk, η τρομερή επίθεση στο Ριάντ αποτελεί μέρος μιας ογκούμενης εξέγερσης κατά των εχθρών του μπιν Λάντεν μέσα στον Οίκο του Σαούντ.

«Είναι καθαρό σημάδι μιας απελπισμένης ομάδας που θέλει να αποδείξει ότι μπορεί να δράσει...», είπε ο πρίγκηπας **Turki al Faisal**...

Ο εκρηκτικός συνδυασμός της παρουσίας των Αμερικανών στην περιοχή, της αλ Κάιντα, των ιερών τόπων του Ισλάμ και ενός πιθανού πραξικοπήματος, που θα παρέδιδε τη μεγάλη στρατιωτική ισχύ της Σαουδικής Αραβίας στα χέρια των ισλαμιστών, είναι ένας εφιαλτικός συνδυασμός που μπορεί να φέρει πραγματικά τον κόσμο ανάποδα...

(1) *Patras arriba (Τα πάνω κάτω-Ένας Κόσμος Ανάποδα*, Εκδόσεις Στάχυ, 1998)

Οι ισορροπίες στον χάρτη ενός «ανάποδου κόσμου» εξελίσσονται σε ένα γερό γεωπολιτικό θρίλερ καθώς τα όρια της δημοκρατικής ανοχής στην «παγκοσμιοποίηση» δείχνουν να εξαντλούνται... Οι διάφοροι πολιτικοί αναλυτές μετείχαν σε κατεπείγουσες συναντήσεις την εβδομάδα που πέρασε για να εκτιμήσουν δύο σημαντικότερες εξελίξεις. Τη σύγκρουση Πούτιν-Ολιγαρχών που θα καθορίσει τις τύχες του ενεργειακού κολοσσού της Ευρώπης† ένα θρίλερ που προκάλεσε τις αντιδράσεις του Σαρόν που μίλησε για

«αντισημιτισμό»... Από την άλλη, οι Αμερικανοί ανησυχούν για την τύχη τους μετά τη βομβιστική επίθεση του Σαββάτου (8/11) στο Ριάντ, που φαίνεται να υπονομεύει τη σαουδαραβική μοναρχία, τον σύμμαχο-κλειδί των Αμερικανών στην περιοχή...

«Κι εγώ είμαι υπερήφανος για σας, παιδιά. Η άρνησή σας να Έχετε Δική σας Σκέψη κάνει δυνατό τον Πόλεμο!» Αντιπολεμική αφίσα ενδεικτική των αντιδράσεων που αυξάνονται στις ΗΠΑ για την κατοχή του Ιράκ η οποία, σε πολλούς, θυμίζει ένα νέο Βιετνάμ.

Σατιρικό σκίτσο του *TIME* για τον Ρώσο πρόεδρο *Βλαντιμίρ Πούτιν*, που τον δείχνει να καρφώνει με το δόρυ του ένα-ένα τα ιδιωτικά τηλεοπτικά δίκτυα. Το κτύπημα των *Ρωσοεβραίων ολιγαρχών* και οι συλλήψεις για διαφθορά των ανακατεμένων αξιωματούχων στην υπόθεση «**Επιχείρηση Λυκάνθρωποι με Στολή**» θέλουν να υπενθυμίσουν σε κάθε κατεύθυνση... ποιος είναι το αφεντικό της πρώην Σοβιετίας.

Έρχονται οι Τηλεκатуθινόμενες Τεθωρακισμένες Μπουλντόζες! Σε μια επίδειξη δύναμης οργουελικής εμπνεύσεως, το Ισραήλ έθεσε σε λειτουργία τις **τηλεκатуθινόμενες μπουλντόζες D-9**, που κατασκεύασε ο στρατός για να κατεδαφίζει τα σπίτια των

Παλαιστινίων. Στη φωτογραφία, τα παιδιά της Ιντιφάντα πετούν πέτρες στο τεχνολογικό σιωνιστικό τέρας στα προάστια της Ναμπλούς... Ο βασικός σκελετός αυτής της πρωτοφανούς κατασκευής γίνεται στην Αμερική, στα εργοστάσια της **Caterpillar**... Μήπως είναι καιρός να πάψουν να αναρωτιούνται οι Αμερικανοί «Γιατί μας μισούν;»

Ο **Εδουάρδο Γκαλεάνο**, πολυβραβευμένος συγγραφέας της Λατινικής Αμερικής. Ο Ουρουγουανός διανοούμενος θα επισκεφθεί την Αθήνα για να μιλήσει σε εκδήλωση στο Πολυτεχνείο την **Παρασκευή 14 Νοεμβρίου**. Υπήρξε διευθυντής της εφημερίδας ΕΡΟΧΑ, αρχισυντάκτης της εβδομαδιαίας επιθεώρησης ΜΑΡΧΑ και άλλων λογοτεχνικών εντύπων της Λατινικής Αμερικής. Η ζωή του είναι ένας συνδυασμός συγγραφικής δραστηριότητας, έρευνας και μαχητικής αγωνιστικότητας κατά του διεθνούς κατεστημένου και της κοινωνικής αδικίας στην πολύπαθη νοτιοαμερικάνικη ήπειρο. Έργα του που κυκλοφορούν στα ελληνικά είναι: • *Las venas abiertas de America Latina*, 1971 (Οι ανοιχτές φλέβες της Λατινικής Αμερικής, εκδόσεις Θεωρία) • *Días y noches de amor y Guerra*, 1978 (Μέρες και νύχτες αγάπης και πολέμου, Εκδόσεις Εξάντας) • *La trilogía Memoria del fuego* (τριλογία Μνήμες φωτιάς, Εκδόσεις Εξάντας) • *El libro de los abrazos*, 1989 (Το βιβλίο των εναγκαλισμών, Εκδόσεις Κέδρος) • *El fútbol a sol y sombra*, 1995 (Τα χίλια πρόσωπα του ποδοσφαίρου, Εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα) • *Patas arriba*, 1998 (Ένας κόσμος ανάποδα, Εκδόσεις Στάχυ)

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι XLIX - [17 Νοεμβρίου 2003]

Πεθαίνοντας για το πετρέλαιο (και όχι μόνο...)

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

«Στην ολοένα επιταχυνόμενη, πλήρως καλωδιωμένη, μετα-μοντέρνα, σημερινή υπερπραγματικότητα, όπου η αμεσότητα είναι το άπαν, ο πόλεμος πρέπει να διαρκεί μερικές εβδομάδες μόνο ή το πολύ έναν μήνα. Αλλά ο πραγματικός πόλεμος θα είναι η μακρά κατοχή, κατά τη διάρκεια της οποίας τα αμερικανικά στρατεύματα θα είναι εύκολο στόχος για κάθε φανατικό Ισλαμιστή σε μια περιοχή που βρίθκει από αυτούς – και το "Κόμμα του Πολέμου" θα αναζητά νέες χώρες για να κατακτήσει. Ο κίνδυνος δεν θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερος». [Antiwar.com, γραμμένο πριν από την πτώση της Βαγδάτης]

«Τα αμερικανικά αντίποινα το μόνο που θα κάνουν θα είναι να αυξήσουν την έχθρα και το μίσος μας γι' αυτούς. Αν νομίζουν ότι θα μας τρομοκρατήσουν, κάνουν λάθος. Μέρα με τη μέρα θα χτυπιούνται Αμερικανοί και οι επιθέσεις εναντίον τους θα αυξάνονται συνεχώς».
[Φακρί Φαγιάντ, ένας 60χρονος Ιρακινός αγρότης από τη Φαλούτζα]

Ιράκ: Χειμέρια τα πράγματα...

Η Αμερική απειλεί με «σκληρά μέτρα», ενώ η ιρακινή αντίσταση εξαπλώνεται, γράφει το Antiwar.com, μια από τις καλύτερες πηγές για αντιπολεμικά νέα, απόψεις και δραστηριότητες..

Ο αρχιστράτηγος των στρατευμάτων κατοχής στη Μέση Ανατολή (όπως προσδιορίζεται), **Τζον Αμπιζάιντ**, προειδοποίησε ωμά «για σκληρά μέτρα εκτός αν σταματήσουν οι επιθέσεις», από το αρχηγείο του στο Κατάρ.

«Έχουμε τις δυνατότητες και τον εξοπλισμό», είπε ο στρατηγός, σύμφωνα με τον δήμαρχο της Φαλούτζα, που είναι η κεντρική εστία της ιρακινής αντίστασης... «Δηλαδή: Θα σκοτώσουμε όσους χρειασθεί...», σημειώνει ο **Justin Raimondo** στο Antiwar.com.

Η πραγματικότητα του σημερινού Ιράκ δεν διασταυρώνεται με τη virtual reality των Αμερικανών στρατηγών. Οι μισοί Αμερικανοί λένε τώρα ότι ο πόλεμος του Ιράκ δεν άξιζε να γίνει, ποσοστό μεγαλύτερο από το 43% του Οκτωβρίου. Και, όπως φαίνεται, μόλις τώρα έχουμε μπει στην πρώτη φάση ενός μακρού ανταρτοπολέμου, του «πραγματικού πολέμου».

Οι Αμερικανοί έχουν τον εξοπλισμό και τις δυνατότητες αλλά δεν μπορούν να δημιουργήσουν αυτοκρατορία. Γι' αυτό ο Μπους καλό θα είναι να επινοήσει μια στρατηγική εξόδου από την κατάσταση αυτή, αλλιώς θα πρέπει ο ίδιος να εγκαταλείψει τον Λευκό Οίκο.

Την προηγούμενη Τετάρτη το βράδυ, ο **Πωλ Μπρέμερ**, ο πολιτικός διοικητής των Αμερικανών εκεί επέστρεψε στη Βαγδάτη από τη Νέα Υόρκη μετά από μια έκτακτη κλήση στην Ουάσινγκτον για επείγουσες συνομιλίες με τον πρόεδρο Μπους και τους συμβούλους του. Όλα πρόδιδαν ότι έχει ξεσπάσει κάποια πολιτική αναταραχή στο Ιράκ.

Καθώς μιλούσε, διέρρευσαν λεπτομέρειες από μια νέα ανάλυση της CIA, οι οποίες παρουσίαζαν ένα μελανό τοπίο για τους Αμερικανούς στο Ιράκ.

CIA: Χάνουμε τον έλεγχο στο Ιράκ...

Αυτή η άκρως απόρρητη αναφορά της CIA προειδοποιεί ότι **αν εφαρμοσθούν σκληρότερα αντίποινα στις επιθέσεις των ανταρτών**, όπως έχουν υποσχεθεί οι επικεφαλής των αμερικανικών στρατευμάτων, **το μόνο που θα κάνουν είναι να χειροτερέψουν τα πράγματα**, γράφει ο *Independent*. Η αναφορά χρωματίζει με μελανά χρώματα την κατάσταση στο Ιράκ την οποία βρίσκει εντελώς ασταθή.

Η αναφορά έφθασε στα γραφεία των αξιωματούχων του Λευκού Οίκου τη Δευτέρα, 10 Νοεμβρίου.

Δύο ανώτερα κυβερνητικά στελέχη, που μίλησαν με την προϋπόθεση να διατηρήσουν την ανωνυμία τους γιατί το έγγραφο είναι απόρρητο, περιέγραψαν σε γενικές γραμμές τα συμπεράσματα της αναφοράς αλλά δεν έδωσαν λεπτομέρειες για τα όσα προτείνονται. Οι σχετικές διαρροές έγιναν γιατί ορισμένοι από τους αποδέκτες ήθελαν να βεβαιωθούν ότι η αναφορά θα φθάσει στον ίδιο τον Μπους.

Η ανάλυση της CIA εκτιμά ότι η αμερικανική πολιτική για το Ιράκ έχει φθάσει σε ένα σημείο καμπίης, καθώς η κυβέρνηση Μπους κινείται προς την **κλιμάκωση του πολέμου** εναντίον των ανταρτών και την **επίσπευση της μεταβίβασης** της πολιτικής εξουσίας στους Ιρακινούς.

Και οι δύο αυτές επιλογές ενέχουν σοβαρούς κινδύνους.

Το βασικό συμπέρασμα της άκρως απόρρητης αναφοράς είναι ότι όλο και περισσότεροι Ιρακινοί πείθονται ότι **οι Αμερικανοί και οι σύμμαχοί τους μπορούν να ηττηθούν** και υποστηρίζουν τους αντάρτες.

Η αναφορά, είπε ένας αξιωματούχος, προειδοποιεί ότι επιθετική τακτική από πλευράς Αμερικανών κατά της εξέγερσης θα μπορούσε να οδηγήσει περισσότερους Ιρακινούς στους κόλπους των ανταρτών που από την 1η Μαΐου, που κηρύχθηκε η λήξη του πολέμου, μέχρι τώρα **έχουν σκοτώσει τουλάχιστον 153 Αμερικανούς στρατιώτες** – μόνο τον τελευταίο μήνα έχουν σκοτωθεί 35.

Η αναφορά της CIA εκφράζει την ανησυχία ότι η πλειοψηφούντες σίιτες μουσουλμάνοι μπορεί να ενωθούν με τους σουννίτες με κοινό σκοπό τον αγώνα κατά της κατοχής.

Ταυτόχρονα, η εκτίμηση της CIA προειδοποιεί ότι κανένα από τα πολιτικά ιδρύματα και τους αρχηγούς του μεταπολεμικού Ιράκ δεν έχουν επιδείξει στοιχειώδη ικανότητα διακυβέρνησης της χώρας. Οι αναλυτές της CIA έχουν σε μεγάλο βαθμό απογοητευθεί όχι μόνο από την αδράνεια του ιρακινού συμβουλίου αλλά και από τον **νεποτισμό** και τις εσωτερικές διαμάχες του.

Σε μια άλλη διαπίστωση, η αναφορά της CIA σημειώνει ότι δεν υπάρχει τρόπος να κλείσουν εντελώς τα σύνορα με τη Συρία, την Τουρκία, το Ιράν, την Ιορδανία, τη Σαουδική Αραβία και το Κουβέιτ προκειμένου να μην εισέρχονται στη χώρα εξτρεμιστές ισλαμιστές με σκοπό τις φονικές επιθέσεις κατά των Αμερικανών.

Η αναφορά είναι γνωστή ως AARDWOLF. Πρόκειται για μια ανάλυση ειδικού τύπου που ζητείται συνήθως από υψηλόβαθμα στελέχη χάραξης της πολιτικής στην Ουάσινγκτον για σημαντικές κρίσεις στο εξωτερικό.

Πολλές λεπτομέρειες για την αναφορά αυτή δημοσιεύθηκαν στο *Philadelphia Inquirer*, την Τετάρτη 12 Νοεμβρίου.

«Η αντίσταση στο Ιράκ δεν προέρχεται από τους ξένους και είναι καλά προετοιμασμένη»

Ο πρώην επιθεωρητής του ΟΗΕ, **Scott Ritter**, επιβεβαιώνει στο *Christian Science Monitor* την **προετοιμασία της ιρακινής αντίστασης** κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών: γίνονταν μαθήματα ανταρτοπολέμου στους άνδρες της επίλεκτης M21 στην καρδιά του καθεστώτος του Σαντάμ Χουσεΐν. Αντίθετα με όσα διατείνεται η κυβέρνηση Μπους, η σημερινή αντίσταση, λέει ο Ritter, δεν οφείλεται σε ξένους μαχητές που έχουν εισχωρήσει στο Ιράκ, αλλά σε στελέχη του παλιού καθεστώτος που είχαν προετοιμασθεί γι' αυτή την κατάσταση.

Ο Scott Ritter ήταν επιθεωρητής για τον αφοπλισμό του Ιράκ από το 1991 μέχρι το 1998 και επικεφαλής της ομάδας έρευνας για τις κρυψώνες των όπλων. Ήταν αντίθετος στον πόλεμο κατά του Ιράκ.

«Την εποχή που ήμουνα επιθεωρητής στο Ιράκ το 1996, είχα επισκεφθεί τους χώρους μιας **ιρακινής κυβερνητικής οργάνωσης, της M21** ή της διεύθυνσης ειδικών επιχειρήσεων των μυστικών υπηρεσιών του Ιράκ. Είδα έγγραφα που εξηγούσαν πώς μπορεί να κατασκευάσει κανείς και να χρησιμοποιήσει **"αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς"**. Τα έγγραφα αυτά ήταν στην πραγματικότητα οδηγίες για την οργάνωση της αντίστασης στο μεταπολεμικό Ιράκ την οποία αντιμετωπίζει σήμερα ο αμερικανικός στρατός».

Αυτές οι σημειώσεις περιλαμβάνουν δύο πράγματα: τις τακτικές και τα εργαλεία που σκοτώνουν τους Αμερικανούς σήμερα. Και αποδεικνύουν ότι **αυτά είναι ιρακινά και όχι εισαγόμενα**. Η αντίσταση κατά των Αμερικανών είναι συνεπώς από την φύση της ιρακινή. Η μάχη κατά των «αυτοσχέδιων εκρηκτικών μηχανισμών» είναι εξαιρετικά δύσκολη. «Η προετοιμασία των μηχανισμών αυτών διδασκόταν σε πολυάριθμες οργανώσεις του παλιού

καθεστώτος, και όχι μόνο στη Μ21, και είδα πολλές φορές πράκτορες να παρακολουθούν αυτό το είδος μαθημάτων», λέει ο Ritter. Οι μυστικές υπηρεσίες του Ιράκ μπορούν να βασίζονται τόσο σε μια τέλεια γνώση του εδάφους όσο και στην αφοσίωση κάθε Ιρακινού.

Για να κατανοήσουμε τη φύση της αντίστασης κατά των Αμερικανών σήμερα, πρέπει να θυμόμαστε ότι **ένα μέρος των μυστικών υπηρεσιών και του στρατού του Ιράκ δεν παραδόθηκε ποτέ**. Αντίθετα απ' ό,τι διαβεβαιώνει η κυβέρνηση Μπους, το καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν δεν ηττήθηκε με την κλασική έννοια του όρου και συνεχίζει να μάχεται.

Η κυβέρνηση Μπους δεν θέλει να το αναγνωρίσει για να μην παραδεχθεί ότι απέτυχε να προσδιορίσει μια στρατηγική για τη μεταπολεμική περίοδο.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες κινδυνεύουν πλέον να χάσουν την διεθνή τους αξιοπιστία
(Πηγή: Reseau Voltaire, 12 Νοεμβρίου)

Ο ίδιος ο **Ζμπίγκνιου Μπρεζίνσκι** προειδοποίησε για τον κίνδυνο της απώλειας της διεθνούς αξιοπιστίας των ΗΠΑ. Όπως παρατηρεί, στη *Washington Post*, τα λάθη της κυβέρνησης Μπους δεν θα μπορούν να διορθωθούν χωρίς το τίμημα ενός βαθύτερου επαναπροσανατολισμού της τρέχουσας πολιτικής. Αυτός θα περιλαμβάνει κυρίως την εγκατάλειψη των δογμάτων του μονομερούς αφοπλισμού και του προληπτικού πολέμου.

«Οι υπερβολές της κυβέρνησης Μπους έχουν υπονομεύσει την αξιοπιστία μας και μας έχουν απομονώσει. Έτσι, μετά τα δύο τελευταία ψηφίσματα του ΟΗΕ σχετικά με τη Μέση Ανατολή, βρεθήκαμε να ψηφίζουμε **στο ίδιο πλευρό με το Ισραήλ, τα νησιά Μάρσαλ και τη Μικρονησία** ενάντια σε όλο τον υπόλοιπο κόσμο, περιλαμβανομένων και των συμμάχων μας.

Οι ΗΠΑ δεν υπήρξαν ποτέ τόσο ισχυρές. Παρ' όλα αυτά ποτέ δεν υπήρξαμε τόσο απομονωμένοι. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι **από τις 11 Σεπτέμβρη και μετά, οι ΗΠΑ είναι εγκλωβισμένες σε μια εξτρεμιστική και παρανοϊκή εξωτερική πολιτική**. Είναι καιρός να αναρωτηθούμε αν μια παγκόσμια δύναμη μπορεί να εδραιώσει την παγκόσμια διακυβέρνηση πάνω στον φόβο και το άγχος. Η κυβέρνηση Μπους έχει ορίσει την απλουστευτική πολιτική του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» τη στιγμή που η τρομοκρατία είναι ένα μέσο να σκοτώνεις και όχι ένας εχθρός».

Ο πόλεμος στο Ιράκ έχει σκοτώσει 21.000-55.000 ανθρώπους...

Από την εισβολή των Αμερικανών και των συμμάχων τους στο Ιράκ και τα επακόλουθά της έχουν πεθάνει 21.000-55.000 άνθρωποι, σύμφωνα με μια άλλη αναφορά η οποία επίσης προειδοποιεί για γοργή επιδείνωση των συνθηκών υγιεινής στην χώρα.

Η Medact, η βρετανική θυγατρική της **Διεθνούς των Γιατρών για την Αποτροπή του Πυρηνικού Πολέμου** (International Physicians for the Prevention of Nuclear War – IPPNW), κατέληξε ότι οι συνεχιζόμενες επιπτώσεις του πολέμου –ιδιαίτερα η αποτυχία των δυνάμεων κατοχής να εξασφαλίσουν τη σταθερότητα- έχουν σαν αποτέλεσμα την περαιτέρω επιδείνωση της κατάστασης της υγείας του ιρακινού πληθυσμού. Η αμερικανική θυγατρική της IPPNW, οι **Γιατροί για την Κοινωνική Ευθύνη**, συμμετείχε στην παρουσίαση της έρευνας αυτής. Τα κονδύλια για την έρευνα αυτή χορηγήθηκαν από την Oxfam και το κοινωφελές ίδρυμα Polden-Puckham.

«Η υγεία των Ιρακινών είναι γενικά χειρότερη απ' ό,τι πριν από τον πόλεμο», σύμφωνα με την εμπειριστατωμένη περίληψη της 12σέλιδης αναφοράς, στην οποία σημειώνεται ότι το καθεστώς της υγείας στο Ιράκ ήταν ήδη χαμηλό σύμφωνα με τα διεθνή στάνταρντ. Αναφέρει ότι ιδιαίτερα οι γυναίκες και τα παιδιά βρίσκονται σε κίνδυνο εξ αιτίας της κατάρρευσης του νομικού συστήματος και της διασάλευσης της τάξης και της καταστροφής της κρατικής υποδομής και ότι η θέση των γυναικών επηρεάζεται επίσης από την εμφάνιση του ισλαμικού συντηρητισμού μετά τον πόλεμο.

Η αναφορά με τίτλο «Continuing Collateral Damage: The Health and Environmental Costs of War on Iraq 2003» (Συνεχιζόμενες Παράπλευρες Ζημιές: Το Κόστος στην Υγεία και το Περιβάλλον από τον Πόλεμο στο Ιράκ, 2003), είναι η συνέχεια μιας προπολεμικής μελέτης που κυκλοφόρησε τον Νοέμβριο του 2002 και προέβλεπε τότε ότι θα μπορούσαν να σκοτωθούν 49.000-261.000 άτομα σε μια εισβολή στο Ιράκ που θα διαρκούσε τρεις μήνες.

Η αναφορά λέει ότι 172 Αμερικανοί και Βρετανοί στρατιωτικοί σκοτώθηκαν κατά την περίοδο του πολέμου (από τις 20 Μαρτίου μέχρι την 1 Μαΐου) και άλλοι 222 σκοτώθηκαν μεταξύ 2 Μαΐου και 20 Οκτωβρίου. Υπολογίζει ότι ο αριθμός των πολιτών που σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια του πολέμου είναι μεταξύ 5.708 και 7.356. Από τις 2 Μαΐου μέχρι τις 20 Οκτωβρίου, η αναφορά εκτιμά ότι οι θάνατοι των πολιτών λόγω των εχθροπραξιών κυμαίνονται μεταξύ 2.049 και 2.209.

Ο μεγάλος άγνωστος, σύμφωνα με την αναφορά, είναι ο αριθμός των Ιρακινών στρατιωτικών που σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια του πολέμου. Θεωρείται ότι έχουν σκοτωθεί τουλάχιστον 13.500 –ή το πολύ 45.000- στρατιώτες και παραστρατιωτικοί μαχητές, με βάση τους υπολογισμούς από τους θανάτους (3-4%) ανάμεσα στις τάξεις των μονάδων γύρω από τη Βαγδάτη, όπως και τις εκτιμήσεις των αμερικανικών δυνάμεων ότι 2.320 Ιρακινοί στρατιώτες σκοτώθηκαν μέσα και γύρω από τη Βαγδάτη μόνο.

Λόγω απουσίας επίσημων υπολογισμών, «ο τελικός αριθμός θα μείνει κατά πάσα πιθανότητα άγνωστος», συμπεραίνει η αναφορά, σημειώνοντας ότι ο ιρακινός Ερυθρός Σταυρός αυτό τον καιρό ανασκάπτει μαζικούς τάφους για να προσδιορίσει τους Ιρακινούς-θύματα πολέμου που έπεσαν γύρω από τη Βαγδάτη και αλλού.

Επιπλέον, χιλιάδες μάχιμοι και από τις δύο πλευρές, καθώς και πολίτες, υπέστησαν σοβαρούς τραυματισμούς, στους οποίους περιλαμβάνονται ακρωτηριασμοί και ψυχικά τραύματα, σύμφωνα με την αναφορά. Σημειώνεται ότι μια επίσημη ιρακινή πηγή εκτιμά ότι από τον Ιούλιο έχουν τραυματισθεί τουλάχιστον 20.000 πολίτες, 8.000 εκ των οποίων μέσα στη Βαγδάτη. Συνεχίζονται οι θάνατοι και οι τραυματισμοί από βόμβες που δεν έχουν εκραγεί και μάλλον δεν αναφέρονται επισήμως, σύμφωνα με την ανεξάρτητη Mines Advisory Group (MAG).

Το ιρακινό «Zero Ground»...

Η συνολική επίπτωση του πολέμου στην υγεία των εμπλεκόμενων, στρατιωτικών και πολιτών, πάντως, συνεχίζει να γίνεται αντιληπτή με πάρα πολλούς τρόπους.

«Η περιορισμένη πρόσβαση σε καθαρό νερό και εγκαταστάσεις υγιεινής, η φτώχεια, ο υποσιτισμός και η διάλυση των δημόσιων υπηρεσιών (και της περίθαλψης) συνεχίζουν να έχουν αρνητική επίπτωση στην υγεία του ιρακινού λαού», σύμφωνα με τον βασικό εισηγητή της αναφοράς, τον **Δρ. Σάμπυα Φαρούκ**.

Η **περιβαλλοντική καταστροφή**, στην οποία περιλαμβάνονται η εκτεταμένη ρύπανση της γης, της θάλασσας, των ποταμών και της ατμόσφαιρας είναι επίσης ένας μεγάλος παράγοντας ανησυχίας που παρουσιάζεται στην αναφορά. Οι **πυρκαγιές στις πετρελαιοπηγές** δημιούργησαν τοξικά απόβλητα (καπνό και στερεές ενώσεις), ενώ οι στρατιωτικές φάλαγγες διατάραξαν την **οικονομία της ερήμου**. Τα ναρκοπέδια και άλλο εκρηκτικό πολεμικό υλικό έχουν ακρωτηριάσει ανθρώπους και ζώα και συνεχίζουν να αποτελούν απειλή για διάφορα μέρη της χώρας.

Ιδιαίτερα ανησυχητικά είναι τα υπολείμματα των στρατιωτικών θραυσμάτων, ειδικότερα το **απεμπλουτισμένο ουράνιο** που χρησιμοποιείται σε όπλα και θωρακίσεις οχημάτων, και υλικό που λεηλατήθηκε από εγκαταστάσεις πυρηνικών εργοστασίων, μεγάλο μέρος του οποίου παραμένει ακαταχώρητο.

Η αναφορά εκφράζει ανησυχία για την **πολύ έντονη συμμετοχή κερδοσκοπικών εταιρειών**, κυρίως αμερικανικών, οι οποίες έχουν συνάψει συμβόλαια για παροχή υπηρεσιών και τεχνικής βοήθειας στον τομέα της υγείας.

Η επιτυχής ανοικοδόμηση μεταπολεμικά της Ευρώπης και της Ιαπωνίας, σημειώνει, περιελάμβανε **ουσιαστικές επενδύσεις** στον τομέα της δημόσιας υγείας. «Με βάση τα υπάρχοντα στοιχεία διεθνώς», τονίζει, **«πρέπει να αποφευχθεί η εμπορευματοποίηση της περίθαλψης».**

Η ανασυγκρότηση του ιρακινού τομέα υγείας, συνιστά η αναφορά, θα πρέπει να βασίζεται «στην αρχή ότι η υγεία και η περίθαλψη είναι θεμελιώδη κοινωνικά αγαθά... και ένας σημαντικός τομέας της δομής ενός κράτους...»

Αμερικανοί στρατιώτες: «Γυρίστε μας στην πατρίδα...»

(Πηγή: www.conspiracyplanet.com)

Ο ρεπόρτερ **Jay Shaft**, του Συνασπισμού για Ελεύθερη Έκφραση στα ΜΜΕ (Coalition For Free Thought in Media), είχε τη μοναδική ευκαιρία να πάρει συνέντευξη από πέντε Αμερικανούς στρατιώτες που είχαν μόλις γυρίσει από το Ιράκ.

Όπως λέει ο ίδιος, έμεινε κατάπληκτος και θύμωσε όταν ανακάλυψε πόσοι από τους άνδρες απεχθάνονται να υπηρετούν στο Ιράκ και δεν θέλουν να έχουν καμία σχέση με την ανοικοδόμηση και την αστυνόμευση του κατεστραμμένου κράτους. «Από τις συζητήσεις που είχα κατέληξα στο ότι πολλοί στρατιώτες δεν ήθελαν ποτέ να πάνε στο Ιράκ και να πολεμήσουν, ενώ εκείνοι που ήθελαν είναι τώρα πεπεισμένοι για το τρομερό έγκλημα που διαπράχθηκε εναντίον του Ιράκ και των ίδιων των αμερικανικών στρατευμάτων. Μου είπαν ότι **πολύ λίγοι στρατιώτες πλέον πιστεύουν ότι πρέπει να μείνουν στο Ιράκ ή θέλουν να μείνουν στην χώρα** και να υπηρετήσουν κι άλλο διάστημα»

Η παρακάτω συνέντευξη είναι από ένα μόνιμο υψηλόβαθμο στρατιωτικό, με πάνω από 20 χρόνια στρατιωτική υπηρεσία, που δεν ήθελε να αποκαλύψει την ταυτότητά του επειδή έχει οικογένεια και του έχουν πει να μη μιλήσει στους δημοσιογράφους. Του είπαν ότι θα τον έβαζαν 20 χρόνια φυλακή αν μιλούσε κατ' οιονδήποτε τρόπο κατά των ΗΠΑ ή της αμερικανικής κυβέρνησης.

«Μου πήρε αρκετές εβδομάδες να τελειώσω τη συνέντευξη αυτή γιατί δεν ήταν εύκολο να συναντιέμαι με το άτομο αυτό λόγω των φόβων του μη τυχόν και αποκαλυφθεί ότι μίλησε σε κάποιον. Μου ζήτησε να τον αποκαλώ «ΗΠΑ» σε όλα τα χειρόγραφα των συνεντεύξεων αυτών. Τήρησα τις δεσμεύσεις αυτές και προσπάθησα να γράψω τι μου είπε με τον τρόπο που το είπε, έτσι ώστε να μην χάσω την αμεσότητα των περιγραφών του», λέει ο Jay Shaft.

Jay Shaft: *Πώς είσαι σήμερα; Ξεκουράζεσαι;*

ΗΠΑ: Δεν μπορώ να κοιμηθώ καθόλου και έχω τρομερούς εφιάλτες όταν τελικά κοιμάμαι. Αν είμαι τυχερός κοιμάμαι καμιά ώρα πριν με ξυπνήσουν οι εφιάλτες. Στη μάχη κοιμόμουν καλύτερα. Τώρα που το σκέφτομαι είναι το χειρότερο μέρος στο οποίο έχω βρεθεί ποτέ ή έχω υπηρετήσει. Ανησυχώ συνέχεια για τους άνδρες μου.

J.S.: *Είδες πολλούς από τους δικούς σου να σκοτώνονται; Πώς σε επηρέασε αυτό;*

ΗΠΑ: Πώς διάολο νομίζεις ότι με επηρέασε; Είδα πάνω από 30 από τους άνδρες που έπρεπε να προστατεύσω να πεθαίνουν και πάνω από 100 να τραυματίζονται και να μην γυρίζουν πίσω. Ακόμα δεν ξέρω αν κάποιοι από τους τραυματίες επέζησαν ή όχι. Ποτέ δεν μου είπαν πριν γυρίσω στην πατρίδα.

J.S.: *Θέλω να μάθω περισσότερα για τις ταλαιπωρίες που σε υπέβαλαν ο στρατός και ο Μπους. Θέλω οι Αμερικανοί πολίτες να γνωρίζουν σε τι εφιάλτη έχει μετατραπεί αυτός ο πόλεμος και τι επιπτώσεις έχει αυτό στους άνδρες μας που υπηρετούν εκεί πέρα.*

ΗΠΑ: Λοιπόν, μπορώ να μιλήσω για προβλήματα όπως η έλλειψη τροφής και η κακή ποιότητα του νερού, αλλά θέλω να πω στον κόσμο το πόσο κακό έχουν κάνει οι επιθέσεις κατά των ΗΠΑ και των συμμάχων τους τον τελευταίο μήνα. Τις τελευταίες δύο εβδομάδες που

ήμουν εκεί δεχόμαστε επιθέσεις τουλάχιστον 20 φορές την ημέρα, αν υπολογίσουμε όλους τους πυροβολισμούς που ακούγαμε από ελεύθερους σκοπευτές ή περιστασιακές επιθέσεις. Χάναμε τουλάχιστον πέντε άνδρες την ημέρα από τραυματισμούς και σκοτωνόταν τουλάχιστον ένας άνδρας από τη μονάδα μας το 24ωρο.

J.S.: *Πιστεύεις ότι ο Μπους είναι ο λάθος άνθρωπος για να δίνει διαταγές σε στρατεύματα στη μάχη όταν ο ίδιος δεν υπηρέτησε ποτέ;*

ΗΠΑ: Αυτός ο άθλιος απαλλάχθηκε από την στρατιωτική υπηρεσία και έχει τώρα το θράσος να μας οδηγεί σε δύο διαφορετικούς πολέμους που θα συνεχισθούν για χρόνια. Δεν πιστεύω ότι θα πρέπει να είναι πρόεδρος αυτής της χώρας, είναι εντελώς ηλίθιος και ελέγχεται από τρελαμένους ανθρώπους των οποίων το μόνο κίνητρο είναι το κέρδος και το πετρέλαιο.

J.S.: *Πες μου πώς ακριβώς έχουν τα πράγματα στο Ιράκ. Θέλω να μου δώσεις και τις πιο φρικτές λεπτομέρειες. Θέλω οι άνθρωποι να συγκλονισθούν και να προσβληθούν αρκετά ώστε να καταλάβουν γιατί μίλησες ανοικτά και τι συμβαίνει στους στρατιώτες μας που τους στέλνουμε εκεί ανεμίζοντας σημαίες στα τυφλά και ζητωκραυγάζοντας για ψεύτικες νίκες.*

ΗΠΑ: Το πρώτο πράγμα για το οποίο θα ήθελα να «ευχαριστήσω» τον Μπους, τον Τσέινι, τον Ράμσφελντ και το Κογκρέσο είναι γι' αυτή την τεράστια περικοπή που έκαναν στα επιδόματα των βετεράνων μόλις ξεκίνησε ο πόλεμος στο Ιράκ. Τώρα τα επιδόματά μου έχουν κοπεί κατά τα 2/3 περίπου και πρέπει να ακολουθήσω είτε ομαδική θεραπεία ή να πληρώσω από την τσέπη μου για ιδιώτη ψυχολόγο. Τι γίνεται όταν κάποιος σαν εμένα έχει βιώσει τεράστιο στρες και κούραση στη μάχη και γυρίζει μετά στην πατρίδα χωρίς να έχει κάποιον ψυχολόγο να τον συμβουλευσει;

Να σας πω τι θα γίνει. Είτε θα σκοτώσει τον εαυτό του αυτοκτονώντας ή θα πάρει κι άλλους μαζί του. Μερικοί από τους στρατιώτες που επιστρέφουν θα έχουν περάσει τη δυσκολότερη περίοδο της ζωής τους βλέποντας τους συναδέλφους τους να πεθαίνουν και να τραυματίζονται, και μετά θα ανακαλύπτουν ότι τους έχουν αποκλείσει από κάθε ψυχολογική υποστήριξη. Είναι η χειρότερη υπηρεσία που προσφέρει η Αμερική σε στρατιώτες που πολέμησαν για τη χώρα αυτή και μπορεί να επιστρέψουν τραυματισμένοι ή τρομερά φοβισμένοι.

Αυτό είναι ένα ζήτημα που δεν έχουν συνειδητοποιήσει ακόμα οι Αμερικανοί πολίτες.

J.S.: *Χαίρομαι που έφερες στο προσκήνιο το θέμα της ψυχολογικής υποστήριξης γιατί ούτε κι εγώ δεν το γνώριζα. Μπορείς να μας πεις για απώλειες μεταξύ των πολιτών στις οποίες ήσουν μάρτυρας και να μας περιγράψεις μερικές από τις τρομακτικές εικόνες που μου ανέφερες όταν αρχίσαμε να μιλάμε;*

ΗΠΑ: Θέλω να μιλήσω για μερικά από τα παιδιά που είδα να σκοτώνονται χωρίς λόγο. Ίσως να πείσω κάποιον που δεν πιστεύει ότι συμβαίνει κι αυτό ή ότι είναι πολύ κακό. Μπορώ να σας πω ότι δεν θα ξεχάσω ποτέ τις κραυγές των τραυματισμένων ή των ορφανεμένων παιδιών ή τον θρήνο των γονιών που έχασαν τα παιδιά τους. Οι Ιρακινοί και οι περισσότεροι μουσουλμάνοι έχουν έναν ιδιαίτερο τρόπο να πενθούν τους νεκρούς τους κλαίγοντας και θρηνώντας. Κάθε πατέρας ή μητέρα κλαίει δυνατά και χτυπιέται για τον χαμό ενός παιδιού. Μερικές φορές, μετά από έναν βομβαρδισμό ή μια επίθεση με πυρά, άκουγες εκατοντάδες ανθρώπους να θρηνούν και να ολοφύρονται.

Να σας πω για την επίθεση βομβών «cluster» που είδαμε να σαρώνουν μια ολόκληρη ομάδα μικρών παιδιών. Είχαν χάσει μάλλον τους γονείς τους και έψαχναν για τροφή σε ένα κατεστραμμένο κονβόι ιρακινών φορτηγών από την πλευρά του δρόμου που είμαστε εμείς. Τα παιδιά ήταν περίπου 800 μέτρα μακριά μας όταν μάθαμε ότι θα χτυπούσαν τα φορτηγά με συστοιχίες βομβών και ότι έπρεπε να απομακρυνθούμε από την περιοχή. Επικοινωνήσαμε με τον ασύρματο και προσπαθήσαμε να σταματήσουμε την αεροπορική επιδρομή αλλά μας είπαν ότι ήταν πολύ αργά για να σταματήσει.

Βλέπαμε κομμάτια από τα σώματά τους να πετάνονται στον αέρα μετά το χτύπημα. Ήταν τρομερό και δεν μπορούσαμε να κάνουμε τίποτα άλλο από το να κοιτάμε και να ουρλιάζουμε από τον ασύρματο στον ηλίθιο πιλότο που έριχνε τις βόμβες. Μόλις τελείωσε η επιδρομή

πήγαμε κοντά και ψάξαμε να βρούμε τυχόν επιζώντες. Αυτό που βρήκαμε ήταν κομμάτια από σώματα μικρών παιδιών. Σκορπισμένα μέλη εδώ και εκεί που φαίνονταν ότι ανήκουν σε μικρά παιδιά μόνο.

J.S.: Θα πρέπει να ήταν φοβερή σκηνή. Συνέβαινε συχνά κάτι τέτοιο;

ΗΠΑ: Πιο συχνά απ' ό,τι μπορείς να φαντασθείς, μέχρι να το δεις ξανά και ξανά. Δεν θέλω να μιλήσω άλλο γι' αυτό. Δεν βοηθά να μιλώ γι' αυτό γιατί με κάνει να το σκέφτομαι ξανά. Και δεν μπορώ να έχω ψυχολογική υποστήριξη παρά μόνο αν πληρώσω τον ψυχολόγο από την τσέπη μου.

Είναι όπως στο Βιετνάμ στην αρχή του πολέμου. Ήμουνα δώδεκα χρονών όταν γύρισε ο πατέρας μου και ποτέ δεν θα ξεχάσω τον πόνο και την αγωνία που έζησε το υπόλοιπο της ζωής του. Ήταν κάτι ανάλογο με αυτό που αισθάνομαι εγώ τώρα.

Ποτέ δεν μπορούσα να καταλάβω πώς κάποιος μπορούσε να είναι αντιρρησίας συνείδησης μέχρι τη στιγμή που το ένιωσα κι εγώ. Εύχομαι και άλλοι άνδρες να βρουν το θάρρος να πουν στον Μπους και στο Πεντάγωνο ότι δεν θα πολεμήσουν για το πετρέλαιο. Δεν πρέπει να μας υποχρεώνουν να πεθαίνουμε για τα συμφέροντα και τον πλουτισμό αυτών των πλουσίων καθαυμένων.

J.S.: Τι άλλο θα ήθελες να πεις στην Αμερική; Κάποιες τελευταίες σκέψεις ή λόγια;

ΗΠΑ: Ναι! Ξύπνα Αμερική! Τα παιδιά σου σκοτώνονται για το τίποτα! Ο πόλεμος αυτός δεν είναι για την ελευθερία ή για να σταματήσει η τρομοκρατία! Γυρίστε τους στρατιώτες πίσω τώρα! Πεθαίνουμε για το πετρέλαιο και την απληστία των εταιριών!

Είναι έντονη η ηχώ του Βιετνάμ στο Ιράκ...

«Χρειάστηκαν δύο χρόνια για να φθάσουν τους 324 οι θάνατοι των Αμερικανών στο Βιετνάμ. Ο αριθμός αυτός ξεπεράστηκε μέσα σε επτά μήνες στο Ιράκ...», λέει ο Charles Glass, πρώην επικεφαλής των ανταποκριτών του ABC News στην Μέση Ανατολή, στον *Independent*.

«Οι αμερικανικές δυνάμεις εξαπέλυσαν την πρώτη τους αεροπορική επιδρομή κατά του μεταπολεμικού Ιράκ την προηγούμενη εβδομάδα, όταν βομβαρδιστικά F-16 έριξαν βόμβες 250 κιλών στο Τικρίτ. Η νέα εκστρατεία κατά των μαχητών της αντίστασης στο Ιράκ, που ονομάστηκε Επιχείρηση Ivy Cyclone, φέρνει στο νου την Επιχείρηση Rolling Thunder του **Προέδρου Τζόνσον** στο Βιετνάμ το 1965. Αυτή η εκστρατεία βομβαρδισμού του Βιετνάμ είχε σαν αποτέλεσμα την ερήμωση της Ινδοκίνας αφού έπεσαν 7 εκατομ. τόνοι εκρηκτικών από τον αέρα.

Οι παραλληλισμοί του Ιράκ με το Βιετνάμ είναι συνεχείς. Κατ' αρχάς με τη **δικαιολόγηση της πολεμικής εμπλοκής** των αμερικανικών στρατευμάτων. Και στις δύο περιπτώσεις, οι πολιτικοί είπαν ψέματα για να πείσουν το Κογκρέσο και την κοινή γνώμη να συναινέσουν σ' αυτήν. Το 1964, την χρονιά που ο **Τζόνσον** αναβάθμισε επίσημα τον στρατιωτικό ρόλο των ΗΠΑ από συμβουλευτικό σε πολεμικό, οι υπουργοί Εξωτερικών και Άμυνας κατηγόρησαν το Βόρειο Βιετνάμ για «επίθεση στο αμερικανικό αντιτορπιλικό Maddox».

Ο υπουργός Άμυνας **Ρόμπερτ Μακναμάρα**, σε μια δεξιοτεχνική παράσταση, που ανάλογή της έδωσε ο υπουργός Εξωτερικών **Κόλιν Πάουελ** στον ΟΗΕ τον περασμένο Φεβρουάριο, ανακοίνωσε: «*Ενώ έκανε περιπολία ρουτίνας σε διεθνή ύδατα, το αντιτορπιλικό Maddox δέχθηκε απρόκλητη επίθεση*». Η μόνη κουβέντα που αντιστοιχούσε στην πραγματικότητα ήταν ότι το Maddox ήταν αντιτορπιλικό. Η «περιπολία ρουτίνας» ήταν στην πραγματικότητα απρόκλητη επίθεση στις παράλιες εγκαταστάσεις του Βορείου Βιετνάμ.

«Να είσαι καλός Αμερικανός! Μην προσπαθείς να σκεφθείς! Ποτέ μην βγάλεις τις παρωπίδες σου»

Η εξαπάτηση της κυβέρνησης Τζόνσον, όπως και του Μπους για τα όπλα μαζικής καταστροφής του Σαντάμ, λειτούργησε.

Σε πρόσφατο δείπνο στην Ουάσινγκτον, αξιωματικοί των πεζοναυτών μίλησαν για την αντίθεσή τους στην κατοχή του Ιράκ. Οι δύο λόγοι που έδωσαν ήταν οι εξής: α) η κατοχή δεν μπορεί να λειτουργήσει και β) οι νεαροί πεζοναύτες που διακινδυνεύουν τις ζωές τους γνωρίζουν ότι οι γιοι των αρχιτεκτόνων του πολέμου δεν πρόκειται να πολεμήσουν ή πολύ περισσότερο να πεθάνουν στο Ιράκ. Οι φωνές τους απηχούν τις φωνές των στρατηγών

Ρητζγουέη και Μακάρθουρ, που προειδοποίησαν τον Κέννεντυ ότι δεν μπορούσε να κερδίσει χερσαίο πόλεμο στην Ασία.

Η στρατηγική για τελευταίας στιγμής έξοδο από το Βιετνάμ ήταν η **βιετναμοποίηση**. Δηλαδή, η εκπαίδευση Νοτιοβιετναμέζων στρατιωτών να πολεμούν Βορειοβιετναμέζους αντάρτες. Τώρα η λέξη είναι **ιρακινόποίηση** και σημαίνει κάτι ανάλογο. Στο Βιετνάμ, οι ΗΠΑ δημιούργησαν έναν κρατικό μηχανισμό που ήταν διεφθαρμένος και έναν ντόπιο στρατό που δεν ήθελε να πολεμήσει. Κάτι ανάλογο συμβαίνει και στο Ιράκ!...

«Πόσοι πρέπει να πεθάνουν ακόμα;»

Μια συνηθισμένη, πλέον, σκηνή στο κατεχόμενο Ιράκ, ενός στρατιώτη μπροστά στα ερείπια μετά από επίθεση της αντίστασης!

Ο **Tim Predmore**, **Αμερικανός στρατιώτης που υπηρετεί στο Ιράκ**, αναρωτιέται τι σκοπό υπηρετούν πραγματικά αυτός και οι συνάδελφοί του στις υπόλοιπες μονάδες... Από την στιγμή που έπεσε ο πρώτος πυροβολισμός στον αποκαλούμενο πόλεμο του «Σοκ και Δέος», όλα μοιάζουν με σύγχρονη σταυροφορία...

«Ως στρατιώτης που υπηρετούσα στο Ιράκ έμαθα να πιστεύω ότι ήρθαμε εδώ για να δώσουμε την αναγκαία ανθρωπιστική βοήθεια στον λαό... Πού ήταν, όμως, αυτή η βοήθεια σε δεκάδες περιπτώσεων όπως όταν μια Ιρακινή μητέρα έφερε τα δύο μικρά παιδιά της σε ένα στρατόπεδο για ιατρική περίθαλψη;», αναρωτιέται ο στρατιώτης που περιγράφει το περιστατικό σαν μια από τις πολλές «ακρότητες» από πλευράς αμερικανικού στρατού στις οποίες υπήρξε μάρτυρας. Τα δύο παιδιά κήκαν ενώ έπαιζαν με εκρηκτικό πολεμικό υλικό που είχαν βρει. Στα δύο παιδιά, μετά από αναμονή μιας ώρας, οι Αμερικανοί στρατιωτικοί γιατροί αρνήθηκαν να προσφέρουν κάθε βοήθεια...

Μια αποτυχία Ιστορικών Διαστάσεων...

Η αμερικανική αποτυχία να καταφέρει μια τελειωτική νίκη στο Ιράκ αντιστοιχεί στην **ιστορική αποτυχία των Βρετανών στη Νότια Αφρική** κατά την διάρκεια του **Πολέμου των Μπόερς...**

Αυτά γράφει ο έγκυρος αναλυτής για το Ιράκ **Πάτρικ Κόκμπουρν** (Patrick Cocburn, Counterpunch). Είναι μια ιστορικών διαστάσεων αποτυχία γιατί ο σκοπός του πολέμου στο Ιράκ ήταν να επιβάλει τις ΗΠΑ σαν τη μόνη παγκόσμια υπερδύναμη που μπορεί να δρα μονομερώς... Όπως η Βρετανία πήγε στον πόλεμο γεμάτη αλαζονική πεποίθηση για μια εύκολη νίκη.

Καθώς παρατεινόταν η σύγκρουση, και ο αριθμός των απωλειών από επιθέσεις των ασύλληπτων Μπόερς, οι εθνικιστές από το Δουβλίνο μέχρι τη Βομβάη άρχισαν να αντιλαμβάνονται ότι η Βρετανική Αυτοκρατορία δεν ήταν τόσο ισχυρή όσο φαινόταν...

Αλλά η ταχύτητα με την οποία εξελίσσεται η αμερικανική αποτυχία στο Ιράκ είναι εκπληκτική!...

Οι αμερικανικές αρχές κατοχής παραμένουν **εξαιρετικά απομονωμένες** μέσα στην ιρακινή πρωτεύουσα...

Ένας Ιρακινός φίλος, λέει ο ρεπόρτερ-αναλυτής, είδε πρόσφατα μια ομάδα Αμερικανών αξιωματούχων να τρώνε και να πίνουν σε ένα πολυτελές εστιατόριο ενός ξενοδοχείου... έχοντας μπερδέψει το Ιράκ με την Ινδία και έχοντας ντύσει όλους τους σερβιτόρους με τουρμπάνια...

**NO WAR
FOR OIL**

Stop the War Coalition: www.stopwarcoalition.org.uk 020 7553 2133/4/5/6

Με μεγάλες διαδηλώσεις ετοιμάζονται στην Αγγλία να «υποδεχθούν» τον πλανητάρχη που έρχεται για τριήμερη επίσκεψη τις επόμενες ημέρες.

Οι αντιπολεμικές οργανώσεις και τα κινήματα αντι-παγκοσμιοποίησης συντονίζουν το κίνημα STOP BUSH (Σταματείστε τον Μπους) και οργανώνουν κεντρική διαδήλωση και πορεία στο Λονδίνο την **Πέμπτη 20 Νοεμβρίου**. Η συγκέντρωση θα ξεκινήσει στις 2:00 μ.μ. στην Malet Street, στο κεντρικό Λονδίνο (κοντινότεροι σταθμοί Μετρό Goodge Street, Russel Square και Euston/Euston Square). Θα ακολουθήσει πορεία στην **πλατεία Τραφάλγκαρ** όπου θα καεί το ομοίωμα του αγάλματος του Αμερικανού προέδρου. Οι φίλοι μας στο Λονδίνο –ξέρουμε ότι είναι πολλοί εκεί που διαβάζουν τη στήλη- και όσοι άλλοι τυχεροί, προσέλθετε...

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι ΧΛΧ - [21 Νοεμβρίου 2003]

Ο πλανήτης σε ομηρεία...

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

Για περάστε!...

Ελάτε να δείτε το ποτάμι που βγάζει φωτιές!

Τον κύριο Ήλιο να φωτίζει τη νύχτα!

Την κυρία Σελήνη μες στο καταμεσήμερο!
Τα Αστεράκια έξω από το στερέωμα!
Τον γελωτοποιό να κάθεται στον θρόνο του βασιλιά!
Την ανάσα του Σατανά να σκοτεινιάζει το σύμπαν!
Τον κόσμο χαμένο μέσα σε ένα παιχνίδι δεδομένων!
[από κείμενο ντελάληδων του 18ου αιώνα] (1)

Ένα αστέρι γεννιέται...

«Στα μέσα του 1998 ο Λευκός Οίκος ρίχνει ακόμα έναν κακό στο παγκόσμιο προσκήνιο: ακούει στο καλλιτεχνικό όνομα **Οσάμα μπιν Λάντεν**, είναι ισλαμιστής φονταμενταλιστής, έχει γένεια, φοράει τουρμπάνι και στην αγκαλιά του κρατάει και χαϊδεύει ένα τουφέκι. Θα κάνει άραγε καριέρα αυτό το καινούργιο αστέρι; Θα έχει καλές εισπράξεις; Θα τα καταφέρει να γκρεμίσει τα θεμέλια του δυτικού πολιτισμού ή δεν θα είναι τίποτα περισσότερο από ένας κομπάρσος; Στα έργα τρόμου ποτέ δεν ξέρεις».

Αυτά έγραφε εδώ και πέντε χρόνια ο Ουρουγουανός διανοούμενος και συγγραφέας **Εδουάρδο Γκαλεάνο** (2).

Οι τελευταίες διπλές επιθέσεις στην Κωνσταντινούπολη δείχνουν να εντάσσονται σε αυτό το **καλογραμμένο, χολλυγουντιανού τύπου, γεωπολιτικό σενάριο...**

Η σύγχρονη **Βαβυλώνα της εικονικής πραγματικότητας** εν δράσει!... Πυρετώδης, αιματοβαμμένη, τρομακτική, αλαζονική, ανήθικη, φανταχτερή, τραγική, αξιολύπητη. Παράλογη και πρόστυχη... Και απίθανα τηλεοπτική...

Λίγη βία, την ώρα που ο πλανητάρχης επισκέπτεται τα μεσαιωνικά φέουδά του στη **Γηραιά Αλβιών**, είναι το κατάλληλο αντίδοτο στις διεθνείς αντιδράσεις για το μπάχαλο στο Ιράκ και τη Μέση Ανατολή... Και θα ωφελήσει τις αμερικανοβρετανικές σχέσεις και τις δημόσιες σχέσεις των επιχειρήσεων στο Ιράκ. Την ώρα, μάλιστα, που οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι το 55% της αμερικανικής κοινωνίας δεν εγκρίνει τους κυβερνητικούς χειρισμούς στο μεταπολεμικό Ιράκ.

Προδοσίες και αντίτιμα στη νέα χιλιετία...

Η αντίδραση των Ισραηλινών στα γεγονότα ήταν άμεση: «Οι επιθέσεις στην Κωνσταντινούπολη», είπαν, «εντάσσεται στο πρόσφατο κύμα του αντισιημιτισμού στον κόσμο».

Αλλά τα πράγματα στη γειτονική χώρα είναι μάλλον διαφορετικά...

Οι πληροφορίες που έρχονται από εκεί και οι εκτιμήσεις που ακούστηκαν αυτές τις ημέρες λένε ότι στους πολιτικούς και δημοσιογραφικούς κύκλους της Τουρκίας κυκλοφορούν θεωρίες συνωμοσίας που θά 'βρισκαν θέση στις σελίδες οποιουδήποτε αντίστοιχου περιοδικού...

Οι Τούρκοι δείχνουν να διακατέχονται από το **«σύνδρομο των Σεβρών»**, τον φόβο δηλαδή της διάλυσης της Τουρκίας, και αυτό το αποδίδουν στις μεγάλες γεωπολιτικές ανακατατάξεις μετά τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας».

Είναι χαρακτηριστικό ότι η *Turkish Daily News*, η επίσημη φωνή του τουρκικού υπουργείου Εξωτερικών, άφησε αιχμές στα πρωτοσέλιδά της για την ευθύνη των ΗΠΑ σχετικά με την άνοδο της ισλαμικής τρομοκρατίας στην περιοχή.

Η ευκολία με την οποία στρατολογούνται οι καμικάζι και η διάθεση να θυσιαστούν για το Ισλάμ είναι αποτέλεσμα μιας δεδηλωμένης γεωπολιτικής κατάστασης που αφετηρία της έχει την κατοχή της Παλαιστίνης, είπαν, εμμέσως πλην σαφώς, ανώτεροι κύκλοι της τουρκικής διπλωματίας...

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι:

- Ο Τούρκος πρωθυπουργός **Μπουλέντ Ετζεβίτ** δήλωνε μετά την ισοπέδωση της παλαιστινιακής πόλης Τζενίν –προπύργιο της Ιντιφάντα- ότι οι Ισραηλινοί διαπράττουν εγκληματικές ενέργειες... Η απάντηση που ήρθε από το επιτελείο του Σαρόν κατέληγε στο ότι «ποτέ δεν θα το ξεχάσουμε»... Ήταν ένα πρώτο ρήγμα στον ισραηλινoturκικό άξονα.
- Η Τουρκία **δεν έδωσε** τις βάσεις της και τα αεροδρόμιά της στην πρώτη φάση του πολέμου στο Ιράκ, πράγμα που προκάλεσε την τόσο αρνητική εικόνα της καθυστέρησης της εισβολής για τις ΗΠΑ.
- Οι Τούρκοι ανησυχούν για το ενδεχόμενο του **ανεξάρτητου κουρδικού κράτους** στα βόρεια σύνορά τους. Οι ανησυχίες τους εντάθηκαν όταν διέρρευσε τελευταία **η συμφωνία του αδελφού του Οσαλάν με τους Αμερικανούς** να αναλάβει την υποχρέωση να εκκαθαρίσουν από κοινού τις ισλαμικές οργανώσεις στο τρίγωνο Τουρκία-Ιράν-Ιράκ...
- Το Ισραήλ με τις τελευταίες επεκτατικές κινήσεις του **έχει καταλάβει τα νερά της Δυτικής Όχθης** και δεν έχει τόσο ανάγκη τους υδάτινους πόρους της Τουρκίας.
- Η **ισλαμική κυβέρνηση** Ερντογάν, με τις συγκεκριμένες δεσμεύσεις της, δεν είναι αρεστή τόσο στο στρατοκρατικό «βαθυκράτος» της Τουρκίας όσο και στους σιωνιστές του Τελ Αβιβ.
- Τέλος, οι δύο κύριοι ύποπτοι για τις βομβιστικές επιθέσεις, που τους συνδέουν με την αλ Κάιντα και τα ονόματα των οποίων έγιναν γνωστά, κατάγονται από την περιοχή του **Μπινγκιόλ** της νοτιοανατολικής Τουρκίας. Η καταγωγή τους συνδέεται με την τουρκική **Χεζμπολάχ**, μια παρακρατική οργάνωση που είχε δημιουργηθεί καθαρά για να πολεμήσει το ΡΚΚ (*Ελευθεροτυπία*, 20/11/2003, «Τούρκοι οι καμικάζι»).

Πολλά τα ερωτηματικά...

Προειδοποίηση προς την Τουρκία...

Από το 1923, η Τουρκία έχει ένα λαϊκό (κοσμικό) σύνταγμα το οποίο, σύμφωνα με πολλούς, είναι περισσότερο γιακωβίνικο παρά αυθεντικά δημοκρατικό. Αλλά με τα 67 εκατομμύρια μουσουλμάνους της, η Τουρκία δεν φαίνεται να γίνεται δεκτή στην Ενωμένη Ευρώπη στο άμεσο μέλλον.

Με τα περιστατικά βίας τώρα στο κέντρο της Κωνσταντινούπολης, στις εβραϊκές συναγωγές και τους βρετανικούς στόχους, οι πιθανότητες να γίνει δεκτή μειώνονται ακόμα περισσότερο.

Η στάση της μουσουλμανικής Τουρκίας απέναντι στους εβραίους δεν είναι μονοδιάστατη. Σε ολόκληρη την ιστορία της, η Τουρκία είχε πάντα ισχυρούς δεσμούς με τους εβραίους. Αμέσως μετά την πτώση της Κωνσταντινούπολης, εγκαταστάθηκαν οι πρώτοι εβραίοι σαν προστατευμένο «μιλαέτ» (θρησκευτική κοινότητα).

Όταν έγινε η έξοδός τους από την **Ισπανία** βρήκαν καταφύγιο στην Οθωμανική αυτοκρατορία. Ακόμα και μετά τη διάλυσή της τον Α' Παγκόσμιο πόλεμο, ενώ οι Αρμένιοι και οι Έλληνες εξοντώθηκαν, οι εβραίοι παρέμειναν και κράταγαν για 60 χρόνια τα ηνία της οικονομίας της στα χέρια τους. Μόνο μετά το 1980, με τον Τουργκούτ Οζάλ, άρχισαν οι Τούρκοι επιχειρηματίες να αναπτύσσονται σε αυτούς τους τομείς.

Η Τουρκία ήταν **η πρώτη μουσουλμανική χώρα που αναγνώρισε το Ισραήλ** το 1948 και δεν χάλασε τις σχέσεις της μαζί του μετά το 1967 και το 1973, όταν οι Άραβες εκβίασαν τη Δύση με το όπλο του πετρελαίου. Το 1996, η Τουρκία και το Ισραήλ υπέγραψαν μια συμφωνία για στρατιωτική συνεργασία.

Όμως, οι **εβραίοι** αποτελούν πάντα μια **εικόνα με αρνητικά χαρακτηριστικά** για τον απλό μουσουλμάνο πολίτη της Τουρκίας. Οι δύο δυνατές εκρήξεις στις δύο συναγωγές μπορεί να ειδωθούν σαν πράξη εκδίκησης για τους καθημερινούς σκοτωμούς των Παλαιστίνιων και το χτίσιμο του τείχους το οποίο καταπατά τα παλαιστινιακά εδάφη.

Στέλνει επίσης μια πολύ σκληρή προειδοποίηση στους Τούρκους να μην εμπλακούν στο Ιράκ.

Στα συντρίμια των Δίδυμων Πύργων...

Σαράντα χρόνια συμπληρώνονται αυτές τις ημέρες από τότε που ξεκίνησε η έκπτωση των θεσμών της αμερικανικής δημοκρατίας (Νοέμβριος 1963) με τη δολοφονία του **προέδρου Κένεντυ**. Σαράντα χρόνια για να φθάσουμε από το μεταπολεμικό **«αμερικανικό όνειρο»** στον σημερινό **«τρομοκρατικό εφιάλητη»**.

Στην πορεία αυτής της ιστορικής ανατροπής βασικό ρόλο έπαιξε η διαχείριση του φαινομένου της τρομοκρατίας από το κράτος και οι **«μαύρες επιχειρήσεις»** της παρακρατικής «τρομοκρατίας».

Είναι γνωστό, φερ' ειπείν, ότι η Μοσάντ είναι η πιο ανελέητη «τρομοκρατική» οργάνωση σε ολόκληρο τον κόσμο. Υπερηφανεύεται ότι έχει διεισδύσει σε κάθε μεγάλη παλαιστινιακή και αραβική μαχητική οργάνωση επί της γης. Γνωρίζοντας τα δεδομένα αυτά, γιατί να μην υποθέσει κανείς ότι η ίδια η Μοσάντ έχει διεισδύσει βαθιά σ' αυτό που θεωρείται σήμερα ως το πιο μεγάλο και επικίνδυνο αραβικό τρομοκρατικό δίκτυο της αλ Κάιντα; Άλλωστε, τόσο το FBI όσο και η CIA έχουν δηλώσει ότι οι επιθέσεις της 11/9 ήταν ένα τεράστιο μυστικό επιχειρησιακό παζλ που χρησιμοποίησε μια εκατοντάδα τρομοκρατών διεσπαρμένων στις τρεις ηπείρους.

Στις αρχές της δεκαετίας του 1990, ο ευρωπαϊκός τύπος ασχολήθηκε με την αποκάλυψη των παραστρατιωτικών δικτύων του NATO και της CIA σε όλη την Ευρώπη. Τα τρομοκρατικά-παρακρατικά αυτά δίκτυα, ανακατεμένα σε διάφορες προβοκάτσιες και «εκτελέσεις» σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, εμφανίζονταν με διάφορα ονόματα. Στην Ελλάδα δρούσαν οι προβοκάτορες της **«Κόκκινης Προβιάς»**. Στην Τουρκία οι **«Γκρίζοι Λύκοι»** και άλλες οργανώσεις - από τους κύκλους αυτούς ήταν και ο επίδοξος δολοφόνος του πάπα. Στην Ιταλία, αντίστοιχα, το δίκτυο της **«Γκλάντιο»** («Ξίφος»-Gladío) σε συνεργασία με την CIA, τους μασόνους της Στοάς P2 και τη Μαφία.

Τα δίκτυα αυτά, αντίθετα απ' ό,τι πιστεύεται στην χώρα μας, **δεν** έχουν διαλυθεί μετά το τέλος του ψυχρού πολέμου, όπως αυτό έχει επισημανθεί από πρόσφατα δημοσιεύματα ιταλικών εφημερίδων.

Στη γειτονική Ιταλία ακόμα προσπαθούν να βρουν τις απαντήσεις στα μεγάλα ερωτήματα σχετικά με τη δράση των Ερυθρών Ταξιαρχιών και τη δολοφονία του Μόρο. Οι ενδείξεις ότι οι Ερυθρές Ταξιαρχίες είχαν διαβρωθεί από τις μυστικές υπηρεσίες, όπως έχουν αφήσει να εννοηθεί ακόμα και ιστορικοί ηγέτες της οργάνωσης, πληθαίνουν με το πέρασμα του χρόνου. Στις 9 Μαΐου 2003, στην κεντρική πλατεία της Σιένας έγινε η επίσημη πρώτη προβολή της ταινίας **La Piazza delle Cinque Lune**, στην οποία πρωταγωνιστούν οι Ντόναλντ Σάδερλαντ και Τζιανκάρλο Τζιανίνι.

Η Πλατεία των Πέντε Φεγγαριών [La Piazza delle Cinque Lune] που βρίσκεται δίπλα στην Πιάτσα Ναβόνα της Ρώμης είναι το στέκι των περισσότερων μυστικών υπηρεσιών της Ιταλίας. Η ταινία που σκηνοθέτησε ο **Ρέντσο Μαρτινέλι** αναφέρεται στην «υπόγεια» διαδρομή των Ερυθρών Ταξιαρχιών, στην απαγωγή και εκτέλεση του Μόρο και στον ρόλο των ιταλικών μασονικών στοών.

Η Πλατεία των Πέντε Φεγγαριών...

Στην πρώτη σκηνή της ταινίας εμφανίζεται ο πρωταγωνιστής, ο Ιταλός εισαγγελέας Ροζάριο Σαρακίνι, να δέχεται, την ημέρα που θα πάρει τη σύνταξή του, από κάποιον άγνωστο ένα ντοκουμέντο εξαιρετικής σημασίας. Πρόκειται για μια ερασιτεχνική μμπομπίνα super 8mm. Στο φιλμάκι αυτό έχει απαθανατιστεί η δραματική σκηνή της απαγωγής του προέδρου της ιταλικής Χριστιανοδημοκρατίας, του Άλντο Μόρο. Όπως θα ανακαλύψει ο Σαρακίνι, αυτό το άγνωστο

ντοκουμενταρισμένο υλικό που έχει στα χέρια του παρουσιάζει πολύ σημαντικές λεπτομέρειες της υπόθεσης εντελώς διαφορετικά από την επίσημη αλήθεια και τους ισχυρισμούς στην δίκη των ερυθροταξιαρχιών.

Ο Σαρακίни αρχίζει μια προσωπική έρευνα που τον οδηγεί σε μια συνωμοσία που φθάνει στα υψηλότερα επίπεδα της ιταλικής και της διεθνούς πολιτικής εξουσίας. Με τη βοήθεια της ψηφιακής τεχνολογίας καταφέρνει να εντοπίσει σε κάποια πλάνα της ταινίας **έναν πράκτορα των ιταλικών μυστικών υπηρεσιών να παρακολουθεί** ατάραχα την επιχείρηση της απαγωγής. Στην ταινία φαίνεται επίσης ένα άλλο άτομο, άγνωστης εθνικότητας, να σκοτώνει τον προσωπικό φρουρό του Άλντο Μόρο. Τελικώς, ο εισαγγελέας ανακαλύπτει **στο Παρίσι το Ίδρυμα «Υπερίων», μια μυστική βάση της CIA, όπου εκπαιδεύονται πράκτορες για να διεισδύσουν στις αριστεριστικές οργανώσεις της Ευρώπης**. Ένας από αυτούς τους πράκτορες ήταν και ο **Μορέτι**, εκ των αρχηγών των Ερυθρών Ταξιαρχιών...

Περισσότερες λεπτομέρειες για το θέμα υπάρχουν στη στήλη του Χρήστου Μόρφου στο inppnet (4 Ιουνίου 2003).

Σύμφωνα με τον σκηνοθέτη Ρέντσο Μαρτινέλι, η ιδέα της ταινίας του ήρθε όταν διάβασε μια συνέντευξη του αρχιμασόνου **Λίτσιο Τζέλι, αρχηγού της P2**, ο οποίος είχε πει: *«Δεν πιστεύω να είστε τόσο αφελείς που να πιστεύετε ότι ορισμένα άτομα, μανιακά με τη συλλογή στοιχείων, δεν κατάφεραν να απαθανάτισουν την απαγωγή του αιώνα...»*.

Στη συνέχεια, ερευνώντας τις συνθήκες της απαγωγής, διαπίστωσε ότι όσα ισχυρίζονται οι ερυθροταξιαρχίτες εδώ και 25 χρόνια ήταν εντελώς ψέματα. Δεν ήταν δυνατόν να γίνει καμία αναπαράσταση με βάση τα όσα είχαν καταθέσει!..

(Αλήθεια, τι θα έμενε όρθιο από αυτές τις ανεκδιήγητες καταθέσεις της οικογένειας Ξηρού-Κουφοντίνα εάν οι εισαγγελικές αρχές επιχειρούσαν να κάνουν αναπαραστάσεις των δολοφονιών όπως όφειλαν;)

Κατά έναν περίεργο τρόπο ούτε μία λέξη για την ταινία δεν έχει ακουστεί στην χώρα μας και είναι αμφίβολο αν θα τη δούμε στις ελληνικές οθόνες. Τουλάχιστον μέχρι την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, δεν μπόρεσε κανένας υπεύθυνος από το κινηματογραφικό κύκλωμα που απευθύνθηκα να μου δώσει κάποια απάντηση.

Σύμφωνα με την κόρη του Άλντο Μόρο, **Μαρία Φρίντα**, εννέα μυστικές υπηρεσίες εμπλέκονται στην υπόθεση της δολοφονίας του πατέρα της! Ακόμα δεν έχει εξακριβωθεί εάν ο χώρος όπου κρατήθηκε ο Μόρο ανήκε στη δικαιοδοσία της CIA. Έχουν ακουστεί, όμως, σοβαρές υποθέσεις.

Το 1974, ο Μόρο βρίσκεται μαζί με τον πρόεδρο της Ιταλίας Τζιοβάνι Λεόνε σε επίσημη επίσκεψη στην Ουάσινγκτον. Ο **Χένρυ Κίσιγκερ** τον πλησιάζει και του λέει: *«Αν δεν αλλάξετε πολιτική κ. Μόρο, θα το πληρώσετε πολύ ακριβά. Προσπαθήστε να καταλάβετε τι εννοώ...»*. Την προηγούμενη, μια επιτροπή της ισραηλινής Μοσάντ με αρχηγό τον Ράμπιν είχε συναντήσει τον Κίσιγκερ για να του εκφράσει την ανησυχία της για ενδεχόμενη συμμετοχή του Κ.Κ. Ιταλίας στην κυβέρνηση της χώρας και την πολιτική του «ιστορικού συμβιβασμού» που εκπροσωπούσε ο Μόρο...

Ολοκληρωτικός πόλεμος...

Η αδιάτακτη διελκυστίδα κράτους-παρακράτους-τρομοκρατίας είναι θριαμβευτικά παρούσα και πάλι μετά την 11η Σεπτεμβρη. Η ιστορία έχει επιστρέψει σε γνωστά και δοκιμασμένα λημέρια. Όταν η *Washington Post* δημοσίευσε πρόσφατα έναν κατάλογο συμβούλων του προέδρου Μπους σε θέματα εξωτερικής πολιτικής, το όνομα του διεθνολόγου **Μάικλ Λεντίν** προκάλεσε ρίγη σε πολλούς.

Ο Λεντίν είναι γνωστός από τη δεκαετία του '70, όταν υπηρετούσε ως σύμβουλος των ιταλικών μυστικών υπηρεσιών για θέματα τρομοκρατίας και βρέθηκε ανακατεμένος στο σκάνδαλο της μασονικής στοάς P2 που είχε συγκλονίσει την πολιτική ζωή της Ιταλίας. Στη

συνέχεια, ο Λεντίν ξαναεμφανίζεται στην Ουάσινγκτον την περίοδο της διακυβέρνησης Ρήγκαν να δουλεύει για το Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας.

Τότε πρωταγωνίστησε στο σκάνδαλο Ιράν-Κόντρας μεταφέροντας όπλα στο Ιράν, μια περιπέτεια που περιγράφει στο βιβλίο του *Perilous Statecraft: An Insider's Account of the Iran-Contra Affair* (Επικίνδυνη Διπλωματία: Η περιγραφή της υπόθεσης Ιράν-Κόντρας από έναν γνώστη).

Ο **Μάικλ Λεντίν** σπούδασε ιστορία και φιλοσοφία στο πανεπιστήμιο του Ουϊσκόνσιν. Εργάστηκε ως υπάλληλος του Πενταγώνου και του Στέητ Νηπάρτμεντ. Σήμερα, ο Λεντίν συνεργάζεται με το **American Enterprise Institute** και τον «πρίγκηπα του σκότους» Ρίτσαρντ Περλ, όπως και με το πολιτικό μυαλό της καμπάνιας Μπους, τον Καρλ Ρόουβ, «αρχιτέκτονα» του σκανδάλου Πλέιμ. Θεωρείται το πρόσωπο που νομιμοποίησε ιδεολογικά τον πόλεμο και την κατοχή των ΗΠΑ επί του Ιράκ. Οι ιδέες του Λεντίν επαναλαμβάνονται καθημερινά από τύπους όπως ο Ρίτσαρντ Τσέινι, ο Ντόναλντ Ράμσφελντ και ο Πωλ Γούλφοβιτς. Οι απόψεις αυτές καθορίζουν ουσιαστικά την πλήρη αποστασιοποίηση από την φιλοσοφία της Αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής που υφίστατο πριν από την τραγωδία της 11ης Σεπτεμβρίου 2001. Τώρα, ο Μάικλ Λεντίν ζητά την αλλαγή καθεστώτων και πέραν του Ιράκ.

Χαρακτηριστική προσωπικότητα της νεοσυντηρητικής κοινότητας (necons) της Ουάσινγκτον που κινεί τα νήματα των εξελίξεων στον πλανήτη, ο Λεντίν μαζί με τον Μόρις Αμιτάι, στέλεχος του ισραηλινού λόμπυ, έχει ιδρύσει τον «Συνασπισμό για τη Δημοκρατία στο Ιράν» που ζητάει εκατομμύρια δολαρίων από το Κογκρέσο για τις ομάδες των Ιρανών αντιφρονούντων.

Παρ' όλο που οι επαφές του με τους μουλάδες του Ιράν στην δεκαετία του '80 είναι γνωστές, ο Λεντίν δηλώνει τώρα ότι «ο χρόνος της διπλωματίας τελείωσε». Και επιμένει να τονίζει ότι οι Αμερικανοί έχουν εμπλακεί σε μια «θρησκευτική διαμάχη» στη Μέση Ανατολή όπου οι «Ιρανοί τύρανοι» είναι ο «ακρογωνιαίος λίθος της τρομοκρατίας».

Οι ιδεολογικές εμμονές του Λεντίν αρχίζουν από την εκμετάλλευση της «τρομοκρατίας» και φτάνουν στον Μακιαβέλλι και τον Πρώσσο στρατηγό Φον Κλαούζεβιτς.

Σην ιστοσελίδα του **American Enterprise Institute** (του θινκ-τανκ που είχε προβλέψει την ανάγκη ενός νέου «σοκ» τύπου Περλ Χάρμπορ για τις ΗΠΑ), ο Λεντίν γράφει ότι εμπνέεται από τον **Μακιαβέλλι**: «Έχουμε εξαπολύσει **ολοκληρωτικό πόλεμο**... Θα μπορούσαμε να οδηγηθούμε από τη δύναμη των υψηλών ηθικών αξιών... αλλά ο φόβος είναι πολύ πιο αξιόπιστος και διαρκεί πολύ περισσότερο. Μόλις αποδείξουμε ότι είμαστε ικανοί να τιμωρήσουμε επιδεικτικά τους εχθρούς μας, η ισχύς μας θα γίνει πολύ μεγαλύτερη».

Η αδίστακτη αυτή λογική κρατάει σήμερα σε ομηρεία ολόκληρο τον πλανήτη...

Υποσημειώσεις

1, 2: Εδουάρδο Γκαλεάνο, *Ένας Κόσμος Ανάποδα*, εκδ. ΣΤΑΧΥ, Αθήνα, 2000

Οι καμικάζι βομβιστές με τα παγιδευμένα αυτοκίνητα, που κτύπησαν σχεδόν ταυτόχρονα στην ευρωπαϊκή Κωνσταντινούπολη τις δύο εβραϊκές συναγωγές, Μπεθ Ισραέλ και Νεβ Σαλόμ, και τους βρετανικούς στόχους, στις 15 και 20 Νοεμβρίου αντίστοιχα, φαίνεται ότι κατάφεραν να εισαγάγουν το τρομοκρατικό στυλ της «αλ Κάιντα» στην Ευρώπη.

Χιλιάδες διαδηλωτές κατά του πολέμου ζητωκραύγασαν όταν γκρεμίστηκε ένα ομοίωμα του Τζωρτζ Μπους στα πλαίσια της τεράστιας διαδήλωσης κατά της επίσκεψής του στη Μεγάλη Βρετανία.

Ενώ ο Μπους ήταν στο παλάτι του **Μπάκιγχαμ**, μερικές εκατοντάδες μέτρα μακριά από την λονδρέζικη πλατεία **Τραφάλγκαρ**, ένα άγαλμα από πεπιεσμένο χαρτί γκρεμιζόταν στο έδαφος από αυτούς που διαδήλωναν εναντίον του.

Το άγαλμα αυτό, στο χρώμα του χαλκού, είχε σκοπό να αναπαραστήσει την στιγμή που ανατράπηκε το χάλκινο άγαλμα του **Σαντάμ Χουσεΐν**, φέτος την άνοιξη στη Βαγδάτη.

Ο Συνασπισμός για το Σταμάτημα του Πολέμου (**Stop the War Coalition**) ανακοίνωσε ότι περίπου 200.000 άτομα από όλη τη Βρετανία συμμετείχαν στη διαδήλωση κατά της επίσκεψης του Μπους, τη μεγαλύτερη που έγινε ποτέ σε εργάσιμη ημέρα στη χώρα αυτή.

Μαθητές, φοιτητές, συνταξιούχοι και εργάτες συγκεντρώθηκαν στην αφετηρία της πορείας τρεις ώρες πριν από την έναρξή της.

Οι διαδηλωτές κρατούσαν πλακάτ όπου κατηγορούσαν τον Μπους ως εγκληματία πολέμου, ενώ άλλοι, με σφουρίχτρες και κόρνες, φώναζαν αντιπολεμικά συνθήματα ή φορούσαν κοροϊδευτικές μάσκες των Μπλερ και Μπους.

Το περίφημο τείχος με το οποίο το Ισραήλ ισχυρίζεται ότι επιχειρεί να κρατήσει μακριά τους Παλαιστίνιους βομβιστές αυτοκτονίας –και το οποίο οι Άραβες κατήγγειλαν ότι αρπάζει τη γη τους- έχει και μια άλλη σημαντική γεωπολιτική επίπτωση.

Συμπεριλαμβάνει εσθθητικά μέσα στην περίμετρό του και **τα περισσότερα νερά της Δυτικής Όχθης** που τα χρειάζεται απελπιστικά το Ισραήλ. Με αυτόν τον τρόπο αποκτούν λιγότερη σημασία για το Ισραήλ οι υδάτινοι πόροι της νότιας Τουρκίας... και φυσικά και η ισραηλινοτουρκική συμμαχία!

Ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Αριέλ Σαρόν σε μια συνδιάσκεψη για τη διεθνή συνεργασία στο Τελ Αβίβ την Πέμπτη, 20 Νοεμβρίου 2003.

Ο Σαρόν δέχεται αρκετές κριτικές για την εποικιστική επεκτατική πολιτική του Ισραήλ και από τους Αμερικανούς. Πιέζεται, επίσης, από πολλούς Ισραηλινούς αξιωματούχους να αλλάξει τακτική γιατί οδηγεί το Ισραήλ σε αδιέξοδα.

Τέσσερις πρώην αρχηγοί των μυστικών υπηρεσιών του στρατού τον προειδοποίησαν γι' αυτό. Δεδομένης δε και της αντίθεσης των Ευρωπαίων και του φόβου των εβραίων της Ευρώπης για έξαρση των τρομοκρατικών επιθέσεων (βλ. Γαλλία) δεν αποκλείονται ανατροπές στην πολιτική Σαρόν.

Οι αμερικανικές εκλογές του 2004 που έρχονται είναι ένας πρόσθετος λόγος για μια τελευταία προσπάθεια να βρεθεί μια **εύπεπτη «λύση» διεξόδου** από τα αδιέξοδα στη Μέση Ανατολή...

Ο ηγέτης της ισλαμικής Τζιχάντ Αμπντουλάχ Σαμί φθάνει στην πόλη της Γάζας, για μια συνάντηση με τον Παλαιστίνιο πρωθυπουργό Αχμέντ Κουρία και με αντιπρόσωπους των άλλων μαχητικών οργανώσεων. Σκοπός της συνάντησης είναι η αναζήτηση τρόπων για μια εκεχειρία με το Ισραήλ.

Την ίδια ημέρα, ταξίδεψαν στη Λωρίδα της Γάζας Αιγύπτιοι μεσολαβητές και ο Παλαιστίνιος πρωθυπουργός για να προσπαθήσουν να πείσουν τους μαχητές να σταματήσουν τις επιθέσεις στο Ισραήλ.

Ο Τζων Φιτζέραλντ Κένεντυ στα συντρίμια των Δίδυμων Πύργων

Μια συμβολική φωτογραφία με το άλμπουμ του φωτογράφου **Ζακ Λόου** για τον δολοφονημένο Αμερικανό πρόεδρο στα ερείπια του Zero Ground. Το άλμπουμ αυτό συνδέθηκε με την καταστροφή της 11ης Σεπτεμβρίου με αυτό τον περίεργο τρόπο αφού τα **αρνητικά των φιλμ** φυλάσσονταν σε κάποιον από τους ορόφους των Πύργων.

Από τον **Νοέμβριο του 1963** άρχισε η ανθρωπότητα να αισθάνεται την ανάσα του οργουελικού θηρίου στον σβέρκο της...

Οι δύο αυτές χρονικές στιγμές στην πορεία των Ηνωμένων Πολιτειών σημαδεύουν την αρχή

και το τέλος μιας πορείας από την καπιταλιστική αστική δημοκρατία του 20ού αιώνα στον παγκοσμιοποιημένο μετα-καπιταλιστικό ολοκληρωτισμό του 21ου...

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι LI - [28 Νοεμβρίου 2003]

Καινούργια Σχέδια, Πανάρχαιες Τακτικές...

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

«Ο αγώνας του ανθρώπου εναντίον της εξουσίας είναι ο αγώνας της μνήμης εναντίον της λήθης.»

Μίλαν Κούντερα

Ο Σουν Τσε εμπνέει την αντίσταση στο Ιράκ!

Ο πραγματικός πόλεμος της παγκοσμιοποίησης μόλις άρχισε. Μέρα με τη μέρα, οι επιθέσεις κατά των δυνάμεων κατοχής στο Ιράκ πολλαπλασιάζονται και γίνονται πιο σύνθετες, γράφει ο Αμερικανός δημοσιογράφος Μίλτον Μπίρντεν στους *New York Times*.

Ο Μπίρντεν, που δούλεψε για τριάντα χρόνια στις μυστικές επιχειρήσεις της CIA και η εμπειρία του για τον πόλεμο «σχετίζεται ουσιαστικά με εκείνη των ανταρτών», μπορεί και αντιλαμβάνεται καλά την τακτική της ιρακινής αντίστασης. Έτσι, κατά τη γνώμη του, η αντίσταση στο Ιράκ δεν είναι ένα απεγνωσμένο συνονθύλευμα φανατικών μπάσθιστών και τρομοκρατών που έχουν έλθει από το εξωτερικό... (όπως αρέσκονται να λένε οι αξιωματούχοι του Λευκού Οίκου).

Η ιρακινή αντίσταση που αναπτύσσεται τώρα στην κατεχόμενη χώρα «ακολουθεί κατά γράμμα» τη φιλοσοφία του πολέμου που είχε αναπτύξει πριν 2.500 χρόνια ο Σουν Τσε, ο Κινέζος ειδικός επί της στρατιωτικής τακτικής, στο βιβλίο του *Η Τέχνη του Πολέμου*. Σύμφωνα με αυτό, η πιο ολοκληρωμένη έκφραση του πολέμου συνίσταται στην εξουδετέρωση της εχθρικής στρατηγικής.

Έτσι, φαίνεται ότι ήταν προαποφασισμένη η δήθεν ξαφνική «κατάρρευση» του μετώπου στη Βαγδάτη ενώ η πανίσχυρη αμερικανική στρατιά, που βιάζε να την καταλάβει, περίμενε ισχυρή αντίσταση. Αποτέλεσμα της ανατροπής των αμερικανικών σχεδίων ήταν το χάος που επακολούθησε...

Κατά τον Σουν Τσε, το επόμενο επίπεδο περιλαμβάνει επιθέσεις κατά των συμμαχιών του αντιπάλου. Τέλος, έρχεται η ώρα της επίθεσης κατά του εχθρικού στρατού. Αυτό, δηλαδή, ακριβώς που κάνουν τώρα οι δυνάμεις της ιρακινής αντίστασης, η ταυτότητα της οποίας παραμένει ακόμα ένα άλυτο μυστήριο για το Πεντάγωνο των ΗΠΑ. Ο Σουν Τσε έλεγε επίσης: «Γνώριζε τον εαυτό σου και τον εχθρό σου και σε εκατό μάχες θα κερδίσεις εκατό νίκες»...

Οι ιστορικές ρίζες του «αντισημιτισμού»...

Ένα περίεγο –και ενδιαφέρον– μήνυμα κυκλοφόρησε στο διαδίκτυο αυτές τις ημέρες και προσπαθεί να ανιχνεύσει τις ρίζες του φαινομένου του «αντισημιτισμού» στην αρχαία Ελλάδα. Αποστολέας του ο **David Shasha**, ένας ανεξάρτητος Σεφαρδίτης εβραίος διανοητής που ζει στη Νέα Υόρκη.

«Ουσιαστικά, το ιστορικό φαινόμενο του αντισημιτισμού είναι μια **εμπαθής υπόθεση των χριστιανών, ένας μετασχηματισμός της περιφρόνησης των αρχαίων Ελλήνων για τους άλλους πολιτισμούς**. Οι αρχαίοι Έλληνες, όπως έχω γράψει αλλού, δημιούργησαν έναν μονογλωσσικό πολιτισμό που αγνοούσε και συχνά κακομεταχειριζόταν τους προστατευόμενους και τους υπηκόους τους.

Οι πρώτοι χριστιανοί, πολλοί εκ των οποίων ήταν ειδωλολάτρες (εθνικοί), αφομοίωσαν αυτή την εθνο-πολιτιστική προκατάληψη –καθώς και τον ισχύοντα μονογλωσσισμό- σε μια προσπάθεια να παρουσιάσουν την νεοεμφανιζόμενη θρησκευτικοπολιτική κοινότητά τους ως έχουσα άμεση και διεισδυτική σχέση με τον περιβάλλοντα ελληνορωμαϊκό κόσμο, αφήνοντας τον Ιουδαϊσμό στο περιθώριο, εκτεθειμένο στις απειλητικές διαθέσεις των χριστιανών αδελφών τους.

Με την εμφάνιση της χριστιανικής Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, αυτή η πολιτισμική προκατάληψη μετασχηματίστηκε σε πολιτικό πρόγραμμα που διαποτίστηκε και έλαβε σάρκα και οστά από τη διάχυτη παντού επιρροή συγγραφέων όπως ο **Αυγουστίνος**, ο οποίος επεδίωξε να **επαναπροσδιορίσει τον ρόλο των εβραίων** στη χριστιανική γραμματεία.

Έτσι, ο αντισημιτισμός σαν πολιτισμικό και πολιτικό φαινόμενο έχει τις ρίζες του σε έναν Χριστιανισμό που συνδύασε αρκετές διαφορετικές τάσεις της αρχαιότητας και μετέτρεψε τις τάσεις αυτές και τις ιδιαιτερότητες σε ένα σαφώς περιγεγραμμένο πολιτικό πρόγραμμα.

Η εμφάνιση του **Ισλάμ** περιέπλεξε ακόμα περισσότερο την εικόνα αυτή: Ο **Μωάμεθ** αναδύεται από την αχλύ του αραβικού παγανισμού θέτοντας τη δική του προφητεία μέσα στο πλαίσιο του Ιουδαιοχριστιανισμού. Έτσι, το Ισλάμ βασίζεται στις προηγούμενες αποκαλύψεις των εβραίων και των χριστιανών, αλλά **επιδιώκει να επιβληθεί με τις δικές του δυνάμεις** αυτοαποκαλούμενο ως η τελική αποκάλυψη. Αυτός ήταν ένας λόγος που οδήγησε σε ορισμένες εσωτερικές επανεκτιμήσεις ως προς τον Ιουδαϊσμό και τον Χριστιανισμό.

Το Ισλάμ επεδίωξε να αναμορφώσει τον πολιτισμό της αρχαίας Ελλάδας και της Ρώμης και ενέταξε όλα τα μέλη της κοινότητας της Μέσης Ανατολής στο σχέδιο αυτό.

Αυτό σήμαινε ότι οι εβραίοι και οι άλλες εθνικές μειονότητες διαβιούσαν μέσα στην ισλαμική πολιτεία ως αναγνωρισμένα μέλη μιας πολιτισμένης κοινωνίας και συμμετείχαν με τον δικό τους τρόπο στην εξέλιξη και την ανάπτυξη της κοινωνίας αυτής.

Όπως έχει δείξει με εκπληκτικό τρόπο ο **Ross Brann** στη θαυμάσια πρόσφατη δουλειά του ***Power in the Portrayal*** (Η Δύναμη στην Απεικόνιση του Προσώπου), τα ζητήματα που δημιουργούσαν ένταση μεταξύ εβραίων και μουσουλμάνων δεν μπορούν να αναγνωρισθούν ως αντισημιτικά με τον τρόπο που συνέβησαν παράλληλα γεγονότα στη χριστιανική Ευρώπη.

Η εβραϊομουσουλμανική δυναμική βρισκόταν περισσότερο στη σφαίρα της άμιλλας. Μιας άμιλλας που έλαβε χώρα, αυτό πρέπει να τονισθεί καθαρά και ειλικρινά, υπό ισλαμική ηγεμονία».

Η επιχειρηματολογία του είναι εμφανώς επηρεασμένη από την οπτική των Ασκενάζι εβραίων που θεωρούσαν πάντα εαυτούς ως «διωκόμενη (καταπιεζόμενη) μειονότητα....

Η κουλτούρα των Ασκενάζι, που αναπτύχθηκε και διαμορφώθηκε στην χοάνη του ευρωπαϊκού αντισημιτισμού, είναι ένα κυρίαρχο φαινόμενο και όχι απλώς μια παραφυάδα του σύγχρονου Σιωνισμού. Οι Ασκενάζι εβραίοι παραδοσιακά δεν έχουν πίστη και εμπιστοσύνη στις έννοιες του ουμανισμού και του οικουμενισμού και **θεωρούν τον έξω κόσμο ως ένα καθαρά μοχθηρό φαινόμενο**. Είναι έμφυτα δύσπιστοι σε κάθε διακήρυξη περί ισότητας και αδελφότητας.

Οι Σεφαρδίτες εβραίοι, από την άλλη, ήταν πάντα πιο ανοικτοί στον κόσμο και δεν κατανοούν πλήρως την παράνοια και τη μοιρολατρεία των Ασκενάζι.

Παρ' όλο που οι Σεφαρδίτες είχαν κι αυτοί προβλήματα με τις κυβερνήσεις των κρατών που τους φιλοξενούσαν καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας τους, το ζήτημα του αντισημιτισμού **δεν**

το ανακήρυξαν ως καθοριστικό στοιχείο της ταυτότητάς τους ούτε ως κρίσιμο μέρος της αίσθησής τους για το τι σημαίνει να είσαι εβραίος.

Με την πλήρη ταύτιση του Σιωνισμού με την εβραϊκή πολιτική και την αντικατάσταση του παραδοσιακού Ιουδαϊσμού της Ανατολής με τον Ιουδαϊσμό των Ασκενάζι, το ζήτημα του αντισημιτισμού και το συνακόλουθο ιδεολογικό υπόστρωμα του μίσους προς τους εθνικούς έχει πλέον έλθει στην επιφάνεια.

Ο απόηχος της άριας τάσης προς τον αντισημιτισμό έχει εισαχθεί στη Μέση Ανατολή και έχει πιάσει στα δίκτυα της πολλούς εβραίους και Άραβες και από τις δύο πλευρές του ιδεολογικού και πολιτικού φράχτη.

Και αυτό κατά κάποιον τρόπο ήταν αναμενόμενο: Αφού ο «αντισημιτισμός» ήταν μια προϋπόθεση του σιωνιστικού τρόπου σκέψης σε σημείο όπου οι ίδιοι οι σιωνιστές να πιστεύουν ακριβώς στα ίδια στερεότυπα που διαιώνιζαν οι αντισημίτες και έκαναν τα στερεότυπα αυτά ένα πολύ κεντρικό μέρος της ίδιας τους της εβραϊκής αυτογνωσίας, η μάχη κατά του Σιωνισμού θα έπρεπε σχεδόν αναπόφευκτα να στραφεί εναντίον του στο σημείο αυτό.

Έτσι, σε μια παράλληλη τροχιά, ο Σιωνισμός και το κράτος του Ισραήλ εξάλειψαν κάθε δυνατότητα πλουραλισμού των εβραϊκών φωνών στη διαμάχη αυτή, φωνών που θα μπορούσαν να αρθρώσουν διαφορετικές εκδοχές της πραγματικότητας για τη ζωή στην Ανατολή.

Το κράτος του Ισραήλ και οι συνταγματικοί του υποστηρικτές έχουν αποκλειστικά και αλαζονικά αναλάβει την ευθύνη για την επικύρωση και εκπροσώπηση κάθε τι εβραϊκού.

Θεωρείται δεδομένο ότι ο Αριέλ Σαρόν είναι ο αρχηγός –όχι απλώς του Ισραήλ– αλλά όλου του εβραϊκού λαού, ωσάν το κράτος του Ισραήλ να είναι ο μόνος νόμιμος εκπρόσωπος των εβραίων.

Η αντίληψη ότι το Ισραήλ μπορεί να κάνει ό,τι θέλει στο όνομα του εβραϊκού λαού χωρίς καμιά επίπτωση στον παγκόσμιο εβραϊσμό είναι διάτρητη πλέον.

Οι εβραίοι **είναι τρωτοί** σε ολόκληρο τον κόσμο εξ αιτίας των όσων κάνει το Ισραήλ.

Γιατί να μην εισβάλουμε στο Ισραήλ;

«Αν τα κράτη-απατεώνες τιμωρούνται από τον ΟΗΕ, δεν θα έπρεπε και το Ισραήλ να τιμωρηθεί που αγνοεί όλες τις αποφάσεις του ΟΗΕ;», αναρωτιέται ο Gerald Kaufman στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού *Spectator*, σε ένα άρθρο που ήδη έχει προκαλέσει μεγάλη εντύπωση διεθνώς.

Τα πρωτοφανή μέτρα ασφαλείας για την επίσκεψη του Αμερικανού προέδρου Μπους στη Βρετανία την προηγούμενη εβδομάδα απέδειξαν ότι ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας, που εξαπολύθηκε από τις ΗΠΑ δύο χρόνια πριν, σίγουρα δεν έχει τελειώσει.

Τόσο ο Μπους όσο και ο Μπλερ συμφωνούσαν ότι το Ιράκ είναι κατάλληλη χώρα για να δείξουν τις «δημοκρατικές» τους διαθέσεις και να επέμβουν για την απομάκρυνση του Σαντάμ και του μισητού καθεστώτος του.

Οπότε, λένε τώρα οι υποστηρικτές, παρά τον θάνατο και την καταστροφή που δυστυχώς ακολούθησε την όλη επιχείρηση, η απομάκρυνση του Σαντάμ ήταν αναμφίβολα θετική εξέλιξη. Αλλά, αν η απομάκρυνση με στρατιωτικά μέτρα ενός δυσάρεστου καθεστώτος και του δικτάτορά του είναι αποδεκτή πράξη, **γιατί να σταματήσουμε εκεί;** Ο κόσμος είναι γεμάτος από απαίσιες κυβερνήσεις. Δεν θα ήταν καλή ιδέα να τις ανατρέψουμε όλες;

Οπότε, από πού να ξεκινήσουμε; Υπάρχει μεγάλος αριθμός φρικτών ή ανίκανων κυβερνήσεων στην **κεντρική και δυτική Αφρική**, για παράδειγμα, σε χώρες όπου οι

εκτελέσεις και τα βασανιστήρια ξεπερνούν πολύ ακόμα και το σύνολο των δολοφονημένων με αέρια, εκτελεσμένων και κατακρεουργημένων από τον Σαντάμ. Η απομάκρυνσή τους και η αντικατάστασή τους από εγγυημένα δημοκρατικές κυβερνήσεις που επιδιώκουν να συμφιλιώσουν παρά να καταπιέσουν, θα ήταν αναμφισβήτητο όφελος για την ανθρωπότητα.

Και, αν συζητάμε για νοθεία στις εκλογές, τι μπορούμε να πούμε για την **παράνομη δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου**, της οποίας οι φτωχοί Τουρκοκύπριοι πολίτες εμποδίζονται να εκφράσουν την πραγματική τους θέληση στις επερχόμενες εκλογές εξ αιτίας της εισαγωγής από την κυβέρνηση της Άγκυρας τεράστιων αριθμών Τούρκων της Ανατολίας από την ενδοχώρα, των οποίων οι επιθυμίες και οι προτιμήσεις απέχουν παρασάγγας από εκείνες των ντόπιων Τουρκοκυπρίων; Μήπως θα έπρεπε να ρίξουμε και μια ματιά στα διαδραματιζόμενα και μέσα στην ίδια την Τουρκία;

Νότια της Τουρκίας βρίσκεται το **Ισραήλ**. Είναι αλήθεια ότι οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, τις οποίες το Ιράκ παραβίαζε για πάνω από μια δεκαετία, ήταν υποχρεωτικές και επέσυραν κυρώσεις, **ενώ εκείνες που επέκριναν το Ισραήλ δεν ήταν. Αυτό δεν δικαιολογεί τις διαδοχικές ισραηλινές κυβερνήσεις τα τελευταία 36 χρόνια για το ότι απέτυχαν να συμμορφωθούν με το Συμβούλιο Ασφαλείας και τις αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης.**

Από τη στιγμή που ήρθε στην εξουσία το σημερινό καθεστώς του Ισραήλ, ασκήθηκε μια πρωτοφανής καταπίεση των Παλαιστινίων...

Τώρα οι Ισραηλινοί κατασκευάζουν ένα παράνομο τείχος ασφαλείας, που φθάνει βαθιά μέσα στα παλαιστινιακά εδάφη, το οποίο επίσης παράνομα προσαρτά τα εδάφη τους αυτά, χωρίζει τους αγρότες από τα σπίτια τους, τους φοιτητές από τα πανεπιστήμιά τους, τα παιδιά από τα σχολεία τους, και το οποίο θα παραβιάζει το απαραβίαστο της Βηθλεέμ.

Οι δρόμοι στα χωριά έχουν καταστραφεί από τις ισραηλινές μπουλντόζες. Ορισμένοι Παλαιστίνιοι χρειάζονται γραπτή άδεια για να ζήσουν στα ίδια τους τα σπίτια. Υπάρχουν **482 ισραηλινά στρατιωτικά σημεία ελέγχου** που χωρίζουν την παλαιστινιακή γη σε 300 μικρούς θύλακες.

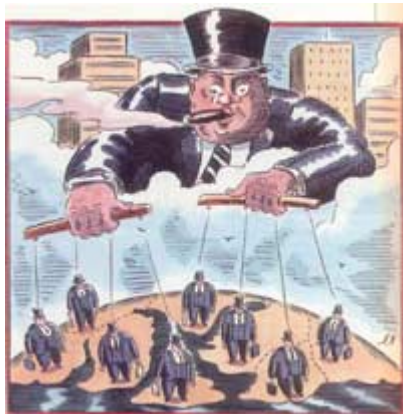
Και δεν είναι καν αποτελεσματικά αυτά τα απεχθή μέτρα. Τον τελευταίο μήνα σκοτώθηκαν 20 άτομα, ανάμεσά τους μια ολόκληρη οικογένεια από τη γιαγιά μέχρι το εγγονάκι, από μια επίθεση αυτοκτονίας σε ένα καφέ στην Χάιφα.

Δεν είναι να απορείς για το ότι μόλις τρεις εβδομάδες πριν ο αρχηγός του ισραηλινού επιτελείου, αντιστράτηγος **Μοσέ Γιαλόν**, εξέφραζε την ανησυχία του σχετικά με την ανέγερση του τείχους. Ισχυρίστηκε ότι οι απαγορεύσεις ενισχύουν το μίσος προς το Ισραήλ και ενθαρρύνουν την τρομοκρατία, και κατέληξε:

«Δεν υπάρχει καμιά ελπίδα, καμιά προσδοκία για τους Παλαιστίνιους στην Λωρίδα της Γάζας, ούτε στη Βηθλεέμ και την Ιεριχώ... Η αποτυχία να διακρίνουμε τους πολίτες από τους τρομοκράτες μετατρέπει όλους του Παλαιστίνιους σε πιθανούς βομβιστές αυτοκτονίας».

Τελικά, οι **Ισραηλινοί** που εισέβαλαν παράνομα στον Λίβανο μέχρι τη στιγμή που είδαν ότι επρόκειτο για πολύ δύσκολη υπόθεση και αποσύρθηκαν, και οι **Τούρκοι** που εισέβαλαν παράνομα στην Κύπρο και μάλιστα φιλοδοξούν να γίνουν και μέλος της Ενωμένης Ευρώπης όταν κατέχουν παρανόμως ένα μέρος μιας χώρας που σε λιγότερο από έξι μήνες θα γίνει πλήρες μέλος της Ενωμένης Ευρώπης, δεν έχουν το θράσος να αντιταχθούν σε μια πιθανή εισβολή.

«Αν οι ΗΠΑ είναι πρόθυμες να εισβάλουν σε χώρες που διαταράσσουν την διεθνή τάξη, δεν θα έπρεπε το **Ισραήλ**, για παράδειγμα, να θεωρείται ως **χώρα υποψήφια** για εισβολή;», αναρωτιέται...

Η τράπεζα του Μεγάλου Αδελφού

«... Οι *Financial Times*, η σημαντικότερη οικονομική εφημερίδα στον κόσμο, έχει επισημάνει ότι υπάρχει μια *de facto* παγκόσμια κυβέρνηση... μια πραγματική κεντρική εξουσία, αυτή των υπερεθνικών εταιριών οι οποίες έχουν στην ιδιοκτησία τους το μεγαλύτερο μέρος του πλανήτη...

Έχουν δημιουργήσει μια σειρά από ημικυβερνητικούς θεσμούς. Οι *Financial Times* δεν διστάζουν να τους αναφέρουν: η Παγκόσμια Τράπεζα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου...»

Στις 22 Ιουλίου 1944, πάνω από 700 αντιπρόσωποι από 44 χώρες συγκεντρώθηκαν στο Ξενοδοχείο Mount Washington στο Bretton Woods, ένα ορεινό γραφικό θέρετρο στο Νιου Χάμσαιρ, για να γιορτάσουν τα εγκαίνια τριών καινούργιων θεσμών: της Διεθνούς Τράπεζας Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης (IBRD), του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (IMF - ΔΝΤ) και της Γενικής Συμφωνίας για τους Δασμούς και το Εμπόριο (GATT). Οι νέοι θεσμοί, όπως είπαν στους αντιπροσώπους, θα προσέφεραν από κοινού (συλλογικά) «τον μηχανισμό με τον οποίον άνδρες και γυναίκες οπουδήποτε να μπορούν να ανταλλάσσουν, σε μια δίκαιη και σταθερή βάση, τα αγαθά που προσφέρουν μέσω της δουλειάς τους».

Η IBRD –γνωστή ευρύτερα ως Παγκόσμια Τράπεζα- υποτίθεται ότι θα βοηθούσε τη χρηματοδότηση της μεταπολεμικής ανασυγκρότησης και της οικονομικής ανάπτυξης σε φτωχότερες χώρες. Το ΔΝΤ θα επέβλεπε το παγκόσμιο νομισματικό σύστημα και θα διατηρούσε τη συναλλαγματική σταθερότητα μέσω βραχυπρόθεσμων δανείων για την κάλυψη του ισοζυγίου σε περιπτώσεις δυσκολιών στις πληρωμές.

Τα πράγματα, βέβαια, δεν πήραν αυτό τον δρόμο. Εκατομμύρια άνθρωποι στην Αφρική, την Ασία και τη Λατινική Αμερική υποφέρουν σήμερα από τις κακουχίες και τη φτώχεια που επέφεραν η Παγκόσμια Τράπεζα και τα αυταρχικά καθεστώτα που έχουν επιβληθεί από το ΔΝΤ.

Όπως είναι φυσικό, η πολιτική της Τράπεζας αντανάκλα στενά την οικονομική και πολιτική αντίληψη κυβερνήσεων του βορείου ημισφαιρίου, του ανεπτυγμένου δυτικού κόσμου και των εμπορικών συγκροτημάτων με ενδιαφέροντα στον Τρίτο Κόσμο.

Τελικά, η Τράπεζα χρησιμοποιεί τα κεφάλαιά της για να επιδοτήσει (και ως εκ τούτου να προστατεύσει) εκείνα τα βόρεια συμφέροντα που συμπίπτουν με τα συμφέροντα της Τράπεζας. Αλλά τα οφέλη για την Τράπεζα φθάνουν μακρύτερα από τη δημιουργία μιας οικονομικής και στρατηγικής λογικής προκειμένου οι βόρειες Κυβερνήσεις να συνεχίσουν τις εισφορές τους: ίσης, αν όχι μεγαλύτερης, σημασίας είναι «η λέσχη των συμφερόντων» που δημιουργήθηκε δουλεύοντας μαζί και μέσω της Τράπεζας. Για να κλείσουν συμβόλαια, για παράδειγμα, οι εταιρίες συναντώνται τακτικά με υπαλλήλους της Τράπεζας προκειμένου να πληροφορηθούν εμπιστευτικά και εγκαίρως για προγράμματα που μπορεί να τις ενδιαφέρουν. Προσκαλούν στα γραφεία τους για σεμινάρια προσωπικό του συγκεκριμένου προγράμματος

και ανακατεύονται όσο το δυνατόν περισσότερο με τον κύκλο εργασιών του προγράμματος. Είναι ένα σύστημα «για φιλαράκια» με αμοιβαία ωφέλεια.

Σήμερα, τέτοιες συμμαχίες συνδέουν μεγαλοβιομήχανους με αξιωματούχους της Τράπεζας, αξιωματούχοι της Τράπεζας με μεμονωμένες εταιρίες, μεμονωμένες εταιρίες με εθνικές κυβερνήσεις και εθνικές κυβερνήσεις με την Τράπεζα. Αν και οι συμμαχίες μπορεί να είναι άνισες, όλοι οι συνεταιίροι έχουν κάτι να κερδίσουν ενώνοντας τις δυνάμεις τους. Το δίκτυο των διαπλεκομένων συμφερόντων που προκύπτει εξασφαλίζει ουσιαστικά το ότι η Τράπεζα έχει γίνει ο καλύτερος πελάτης του.

Αλλά με το να δημιουργεί τον πλούτο και τις πολιτικές δομές που δένουν μεταξύ τους τέτοιες συμμαχίες, η Τράπεζα έχει περιθωριοποιήσει εκατομμύρια ανθρώπων, αφαιρώντας τους την έκφραση, καταστρέφοντας τον τρόπο ζωής τους, υποβαθμίζοντας το περιβάλλον τους και κάνοντάς τους αναλώσιμους. Με το να προσπαθεί να τους υποβιβάσει χαρακτηρίζοντάς τους ως «υπερπληθυσμό» ή να τους δαιμονοποιήσει ως απειλή για την πολιτική σταθερότητα, δεν θα μπορέσει να αποδιώξει την αυξανόμενη αντίθεσή τους. Από την Κοιλάδα Narmada μέχρι τα δάση των Τσιάπας, οι φωνές των δυσαρεστημένων δυναμώνουν συνεχώς. Και δεν θα κατευνασθούν με υποσχέσεις-παραμύθια για «ευτυχία επί της Γης». Ιδιαίτερα όταν τέτοιες υποσχέσεις προέρχονται από πλούσια ορεινά θέρετρα όπως το Bretton Woods.

Το μεταπολεμικό Ιράκ!

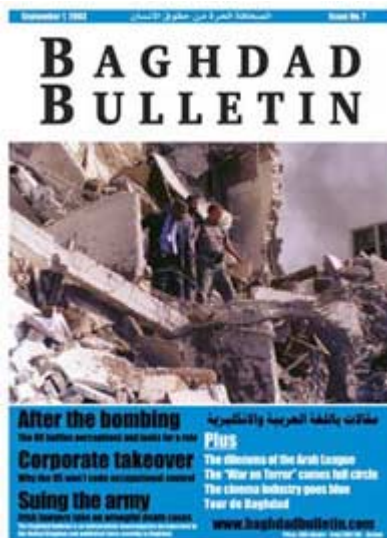
Πάνω στον χάρτη: Το «σουννιτικό τρίγωνο» όπου σημειώνεται η πλειοψηφία των επιθέσεων κατά των αμερικανικών στρατευμάτων κατοχής.

155.000 στρατιώτες από 34 χώρες αποτελούν την πραγματική δύναμη κατοχής του Ιράκ. Από αυτούς οι 130.000 είναι Αμερικανοί, 9.900 Βρετανοί, 3.000 Ιταλοί, 2.350 Πολωνοί, 1.650 Ουκρανοί, 1,255 Ισπανοί.

Η νέα ατομική συμμαχία του Ισλαμαμπάντ με το Ριάντ απειλεί να ανατρέψει τα δεδομένα στην ευαίσθητη περιοχή του Κόλπου.

Σύμφωνα με μια πακιστανική πηγή ([Pakistan Today](#)), το Πακιστάν και η Σαουδική Αραβία κατέληξαν πρόσφατα σε μια στρατιωτική συμφωνία πυρηνικής συνεργασίας.

Το [Baghdad Bulletin](#) και το site [Occupation Watch](#) αποτελούν δύο καλές πηγές πληροφόρησης για την κατάσταση στο σημερινό Ιράκ.

Ο Μαχατίρ προειδοποιεί για πόλεμο στην Συρία και το Ιράν...

Ο πρόσφατα παραιτηθείς Δρ. Μαχατίρ της Μαλαισίας είπε σε ένα φόρουμ στην Οκινάουα της Ιαπωνίας, στις 11 Νοεμβρίου, ότι η εισβολή των πλανηταρχών σε άλλα ανεξάρτητα κράτη δεν μείωσε τον αριθμό των τρομοκρατών αλλά, αντίθετα, επιδείνωσε την παγκόσμια κατάσταση.

Ο Δρ. Μαχατίρ, που ήταν ο βασικός ομιλητής στο «Φόρουμ για την Παγκοσμιοποίηση του 2003», είπε: «Φαίνεται ότι οι μεγαλύτερες δυνάμεις του κόσμου δεν έχουν την ικανότητα να μαθαίνουν από το παρελθόν, ούτε ακόμα από τη δική τους πρόσφατη εμπειρία. Τα μαθήματα του Βιετνάμ έχουν ξεχασθεί και, πιο πρόσφατα, τα μαθήματα του Αφγανιστάν και του Ιράκ δεν

τις δίδαξαν τίποτα».

Αν προηγουμένως οι ξένοι ήταν ασφαλείς στο Ιράκ, τώρα ακόμα και το προσωπικό του Ερυθρού Σταυρού και του ΟΗΕ κινδυνεύει.

«Παρ' όλα αυτά συζητούν να επεκτείνουν τον πόλεμο στη Συρία και το Ιράν. Πιστεύουμε πραγματικά ότι οι Σύριοι και οι Ιρανοί θα συμπεριφερθούν διαφορετικά από τους Ιρακινούς αν γίνει εισβολή και κατοχή της χώρας τους;»

(Πηγή: *New Straits Times*, Οκινάουα)

Ο Στρατηγός Φρανκς φοβάται ότι η συνταγματική νομιμότητα κινδυνεύει στις ΗΠΑ...

Ο Αμερικανός Στρατηγός **Τόμυ Φρανκς**, που ηγήθηκε της αρχικής φάσης της εισβολής στο Ιράκ το 1991, φοβάται ότι αν οι ΗΠΑ ή κάποιος από τους συμμάχους της χτυπηθούν με κάποιο όπλο μαζικής καταστροφής που θα προκαλέσει μεγάλες απώλειες, τότε το αμερικανικό Σύνταγμα είναι πιθανόν να παραμερισθεί προς όφελος μιας στρατιωτικής μορφής διακυβέρνησης. Είναι ο πρώτος υψηλόβαθμος αξιωματούχος που μιλά ανοικτά για ένα τέτοιο ενδεχόμενο.

Ο Τόμυ Φρανκς εξέφρασε τις ανησυχίες του σε μια εκτεταμένη συνέντευξη που έδωσε στο ανδρικό περιοδικό *Cigar Aficionado*.

Συζητώντας για τους υποθετικούς κινδύνους που τίθενται στις ΗΠΑ σαν συνέπεια των γεγονότων της 11/9, ο Φρανκς είπε ότι «το χειρότερο πράγμα που μπορούσε να συμβεί» είναι οι τρομοκράτες να αποκτήσουν και στη συνέχεια να χρησιμοποιήσουν ένα βιολογικό, χημικό ή πυρηνικό όπλο που θα επιφέρει πολύ μεγάλους αριθμούς ανθρωπίνων θυμάτων.

Αν συμβεί κάτι τέτοιο, είπε ο Φρανκς, **«ο δυτικός κόσμος, ο ελεύθερος κόσμος, θα χάσει ό,τι αγαπά περισσότερο, και αυτό είναι η ελευθερία που απολαμβάνει εδώ και διακόσια χρόνια σ' αυτό το μεγάλο πείραμα που αποκαλούμε δημοκρατία».**

Ο Φρανκς δεν προσδιόρισε πόσο σύντομα μπορεί να συμβεί κάτι τέτοιο. Ήδη, οι επικριτές της νέας αμερικανικής νομοθεσίας, της «Πατριωτικής Δράσης» (Patriot Act) ισχυρίζονται ότι ο νόμος έχει σκοπό να περιορίσει τις πολιτικές ελευθερίες και να αποτελέσει ένα επικίνδυνο προηγούμενο.

Ο Φρανκς κλείνει τη συνέντευξή του με μια απαισιόδοξη νότα. «Στην ιστορία του πολιτισμού δεν υπάρχει περίοδος όπου να βασιλεύει επί μακρόν η ειρήνη. Ποτέ δεν συνέβη αυτό στην ιστορία του ανθρώπου... Αμφιβάλλω για το αν θα υπάρξει ποτέ περίοδος όπου ο κόσμος θα έχει ουσιαστικά ειρήνη».

ΣΥΝΩΜΟΣΙΟΛΟΓΙΑ - ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ - ΟΜΑΔΑ "Ε"

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

ΦΑΚΕΛΟΣ 11/9/2001

Εδώ θα βρείτε συγκεντρωμένα τα άρθρα που γράφτηκαν αποκλειστικά για το innet.gr τον Σεπτέμβριο του 2001 σχετικά με το χτύπημα στο World Trade Center καθώς και νέα στοιχεία που προκύπτουν από τις σχετικές έρευνες, καθώς ο Φάκελος 11/9 θα ανανεώνεται ανάλογα με τις εξελίξεις.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

του Θωμά Μαστακούρη

ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ

του Κωνσταντίνου Κούρου

Η ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΔΕΝ ΕΧΕΙ "ΡΟΖ ΣΥΝΝΕΦΑΚΙΑ"...

του Α. Παναγόπουλου

ΔΟΡΥΦΟΡΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ COSMO

του Αντώνη Μπρσνακούδη

ΙΣΡΑΗΛΙΝΟΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΔΟΡΥΦΟΡΟΙ EROS

του Αντώνη Μπρσνακούδη

ΤΟ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΤΟΥ KENNEDY

Για τη δολοφονία του προέδρου Kennedy έχουν γραφτεί πολλά. Τα περισσότερα στοιχεία αναφέρουν ότι ο άνθρωπος αυτός δολοφονήθηκε από κάποιον ψυχασθενή. Είναι όμως έτσι; Από τον Στέλιο Καμπούρη

ΟΜΑΔΑ "Ε"

Επιμέλεια: Ανέστης Σ. Κεραμυδάς

ΤΑ ΧΗΜΙΚΑ ΟΠΛΑ, ΟΙ ΜΠΙΖΝΕΣ ΚΑΙ Η ΗΘΙΚΗ ΤΩΝ ΘΥΤΩΝ

του Χρήστου Μόρφου

COLUMBIA

Ελάχιστη συνεισφορά στις παραμελημένες και ανύπαρκτες επιστήμες της Συμπτωσιολογίας και της Έψιλον-λογίας

του Χρήστου Μόρφου

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

Ο Τελευταίος Άγγελος... «Αλλά, όμως, άνδρες Αθηναίοι, δεν είναι αυτό δύσκολο, δηλαδή το να ξεφύγει κανείς από τον θάνατο, αλλά πολύ δυσκολότερο είναι να ξεφύγει από το κακό— γιατί **το κακό** τρέχει γρηγορότερα από τον θάνατο» [Πλάτωνας, *Απολογία Σωκράτους*, 39α]

του κήτους... τους κραδασμούς της «νέας οικονομίας» των Μπράνκοστερς (Bankers and gangsters)... τον αγό των θερμομαγνητικών βομβών από τις οροσειρές της Μπόρα-Μπόρα... τις σκιές όχι του δήθεν «Άξονα του Κακού» αλλά του ίδιου του Κακού που ετοιμάζει την *Καταιγίδα* για να *Ερμώσει* τον πολιτισμό! Έρχεται, άραγε, ο Τελευταίος Άγγελος;

Όταν στις 29 Νοεμβρίου 1947 οι εκπρόσωποι 33 χωρών του ΟΗΕ ψήφισαν για την ίδρυση του σιωνιστικού κράτους της Μέσης Ανατολής, έκαναν κάτι πολύ περισσότερο από το να διεκπεραιώνουν μια διπλωματική αποστολή. Γίνονταν μάρτυρες και νοοί της γέννησης του εδαφικού και κρατικού μορφώματος εκείνου που στη συνέχεια θα αποδειχθεί ο μεγαλύτερος «trouble-maker» - αποσταθεροποιητής της σύγχρονης Ιστορίας.

Η πρώτη φάση αυτής της αποσταθεροποίησης ήταν το Παλαιστινιακό ζήτημα και όσα ακολούθησαν τους Αραβοϊσραηλινούς πολέμους από το 1948 έως το 1973. Η δεύτερη φάση ήταν η ειρηνευτική διαδικασία (από το 1979 και μετά) σε συνδυασμό με την «νέο-εποχίτικη» πλύση εγκεφάλου στην Αμερική. Η Τρίτη (και τελευταία;) φάση που βιώνουμε σήμερα είναι και η «φαρμακερή». Βλέπουμε πλέον τα δόντια του θηρίου... Νοιώθουμε τους σπασμούς

1. Το κακό ξεχύθηκε
2. Η Σύγκρουση των Πολιτισμών
3. Οι Στρατηγικοί των Ραββίνων
4. Η Νέα «Μέση Ανατολή»
5. Πόλεμος «Όλων εναντίον Όλων»

Το κακό ξεχύθηκε

Η επίσημη προπαγάνδα που ακούγεται από την πλειοψηφία των κατεστημένων ΜΜΕ είναι ότι οι πρόσφατες στρατιωτικές επιχειρήσεις του Ισραηλινού στρατού κατά της γης, της περιουσίας και της ζωής των Παλαιστινίων είναι «μέτρα αντιποίνων» στις τρομοκρατικές επιθέσεις των Ισλαμιστών.

Στην πραγματικότητα, όμως, η τωρινή βάρβαρη κατοχή της Παλαιστίνης είναι μέρος ενός σχεδίου εκμηδενισμού της *Παλαιστινιακής Αρχής* που προετοιμάστηκε μεθοδικά εδώ και καιρό από τις μυστικές υπηρεσίες και την ηγεσία της *Τσαχάλ* (Ισραηλινού στρατού) πολύ πριν αρχίσει ο «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας». Από τον Οκτώβριο του 2000, πριν την έναρξη της νέας *Ιντιφάντα* των Παλαιστινίων και των βομβιστικών επιθέσεων των «Μαρτύρων του Ισλάμ», οι στρατιωτικοί κύκλοι ήταν έτοιμοι για **μεγάλης κλίμακας επιχειρήσεις** που θα διέλυαν τον Αραφάτ και την *Παλαιστινιακή Αρχή*!

Τη συγκλονιστική αυτή αποκάλυψη κάνει η συγγραφέας και καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο του Τελ Αβίβ, Τάννα Ράινχαρτ, στο τελευταίο τεύχος (Απρίλιος 2002) του περιοδικού *TIKKUN* που εκδίδεται στο Σαν Φρανσίσκο των ΗΠΑ. Σύμφωνα με την ανάλυση της Ράινχαρτ, κείμενα της οποίας φιλοξενούνται συχνά στην γνωστή Ισραηλινή επιθεώρηση *Yediot Aharonot*, η αθέτηση των «ειρηνευτικών συνομιλιών» του Όσλο δεν προέκυψε σαν αποτέλεσμα της Παλαιστινιακής τρομοκρατίας. Η πρώτη βομβιστική επίθεση κατά της αγοράς της Ιερουσαλήμ έγινε στις 3 Νοεμβρίου 2000. «Ήδη, ένα μήνα νωρίτερα, στις 15 Οκτωβρίου, ένα απόρρητο

έγγραφο που ετοίμασαν οι μυστικές υπηρεσίες και οι υπηρεσίες ασφαλείας του Ισραήλ κατόπιν εντολών του τότε πρωθυπουργού Εχούντ Μπαράκ προειδοποιούσε ότι «ο ίδιος ο Αραφάτ είναι σοβαρή απειλή για την ασφάλεια του κράτους του Ισραήλ και η «ζημιά» που θα μας προκαλέσει η τυχόν ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ του (σημ. δική μου) είναι μικρότερη από το πρόβλημα που μας δημιουργεί η παρουσία του». (λεπτομέρειες από αυτό το ντοκουμέντο δημοσιεύθηκαν στην *Ma'ariv* της 27ης Ιουλίου 2001). Η προετοιμασία του **επιχειρησιακού σχεδίου ανατροπής του Αραφάτ** με το όνομα "Fields of Thorns" (*Ακάνθινα Πεδία*), είχε αρχίσει από το 1996, όπως αποκάλυψε ο ρεπόρτερ της *Ha'aretz* Αμίρ Ορέν στις 23 Νοεμβρίου 2001 και στη συνέχεια αναβαθμίσθηκε μετά την Ιντιφάντα».

Αυτό το επιχειρησιακό σχέδιο προέβλεπε όλα αυτά που κάνει σήμερα το Ισραήλ: κατεδαφίσεις, εκτελέσεις, απαγωγές αιχμαλώτων, καταστροφή κάθε αυτόνομης παλαιστινιακής υποδομής κ.ά...

Επομένως, πρέπει να σταματήσει το, έστω και δυσκολοχώνευτο, παραμύθι ότι το Ισραήλ αντιδρά κάνοντας αντίποινα στην τρομοκρατία. Αντίθετα με ό,τι λέγεται, οι ενέργειες αυτές είναι «μέρος ενός καλά υπολογισμένου σχεδίου που ακολουθείται εδώ και καιρό». Σε πρώτη φάση προέβλεπε την κατασυκοφάντηση του Αραφάτ, τον οποίο οι Ισραηλινοί φοβούνται επειδή ξέρουν ότι είναι ο μόνος που είχε το κύρος να συσπειρώσει τους Παλαιστίνιους και να συνομιλεί με όλους τους Ευρωπαίους ηγέτες. Η φάση αυτή εξελίχθηκε στην περίοδο πρωθυπουργίας του Εχούντ Μπαράκ.

Γιατί είναι τόσο επείγον για τους σιωνιστές του Ισραήλ και τα γεράκια του Πενταγώνου να εξοντώσουν τον Αραφάτ; Το εξηγούν τα ίδια τα λόγια του Σαμπετάϊ Σαβίτ, πρώην αρχηγού της *Μοσσάντ*: «Στα τριάντα χρόνια της αρχηγίας του κατάφερε να επιτύχει πολλά τόσο στην πολιτική όσο και στις διεθνείς σχέσεις... Πήρε το βραβείο Νόμπελ και μπορεί να σηκώσει το τηλέφωνο ό,τι ώρα θέλει και να κλείσει μια συνάντηση με οποιονδήποτε ηγέτη στον κόσμο. Δεν υπάρχει άλλος από την γκάμα των Παλαιστίνιων αξιωματούχων που να μπορεί να παίξει αυτό τον ρόλο κάτω από τον σημερινό συσχετισμό δυνάμεων στην διεθνή πολιτική σκηνή. Εάν καταφέρουμε να κάνουμε τους Παλαιστίνιους να χάσουν αυτό το «χαρτί», θα έχουμε κερδίσει πολλά... Το *Παλαιστινιακό* πρόβλημα θα εξαφανιστεί τελειώς από την Διεθνή Ατζέντα...» (συνέντευξη στο αφιέρωμα του *Yedioth*, Δεκέμβριος 2001).

Το επόμενο βήμα ήταν η εξασθένιση της Παλαιστινιακής αντίστασης που άρχισε συστηματικά τον Οκτώβριο του 2000 με τους βομβαρδισμούς των παλαιστινιακών πόλεων και την καταστροφή της αναπτυξιακής υποδομής τους (τηλεπικοινωνίες, ύδρευση κλπ).

Δεν πρέπει να υπάρχει καμμία αμφιβολία πως, όταν στις 28/9/2000, έναν χρόνο πριν από τη σφαγή του Μανχάτταν, ο μιλιταριστής σιωνιστής **Αριέλ Σαρόν** περπατούσε μαζί με την ένοπλη φρουρά του στο **Ιερό Τέμενος του Ομάρ**, ήξερε πολύ καλά ότι άναβε τον σπινθήρα σε μια πυριτιδαποθήκη. Έκανε ακριβώς αυτό που γνώριζε ότι θα τίναζε στον αέρα την ειρηνευτική διαδικασία. Η προσβολή αυτή των ιερών χώρων του Ισλάμ θα είχε σαν αποτέλεσμα να καταρρεύσουν οι ειρηνευτικές συνομιλίες μεταξύ του Πρωθυπουργού **Εχούντ Μπαράκ** και του **Γιάσερ Αραφάτ**.

«Αυτό που χρειαζόταν το Ισραήλ για να ολοκληρώσει το σχέδιο ήταν να «ωριμάσουν» οι διεθνείς συνθήκες, κάτι που θα τους επέτρεπε να δράσουν χωρίς την αποδοκιμασία των ΗΠΑ και του υπόλοιπου κόσμου», επισημαίνει η Ράινχαρτ.

Ήταν προβοκατόρικες οι επιθέσεις στους Δίδυμους Πύργους; «Τι γνώριζε αυτή η κυβέρνηση σχετικά με τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου και πότε το έμαθε;... Τι έχει να κρύψει;» Επερώτηση της **Σύνθια ΜακΚίννεϋ**, μέλους του Αμερικανικού Κογκρέσσου που ζήτησε εξεταστική επιτροπή για τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου

Το πρόβλημα για τους Επικυρίαρχους είναι ότι οι «Ταξιαρχίες των μαρτύρων» δεν είναι εμπορεύσιμοι... Το 16χρονο παιδί που ζώνεται τα εκρηκτικά και τινάζεται «μετά των αλλοφύλων» (Π. Διαθήκη) είναι η παρακαταθήκη της Ιστορίας... το φωτεινό χρώμα στην παλέττα της φωτιάς... αυτό που τρέμουν κατά βάθος οι ultra-τεχνολογίες τους.

Η ψυχή του Ισραήλ είναι διαβρωμένη από τα μέσα. Υπάρχει μια συνωμοσία σιωπής προκειμένου να παραμείνει κρυφή για τον υπόλοιπο κόσμο η γνώση σχετικά με τις προθέσεις των θρησκευτικών ιερατείων. Οι ιδέες του Μεσσιανισμού εδραιώνουν την έννοια του «ιερού αίματος» και την εξόντωση των Παλαιστινίων (περισσότερα στο *ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ* Απριλίου 2002).

Η Σύγκρουση των Πολιτισμών

Ο δεύτερος μύθος που κυκλοφορεί ευρέως από τα διαπλεκόμενα ΜΜΕ, αλλά και υποστηρίζεται από πολλούς διανοούμενους, είναι ότι οι ηγέτες των ΗΠΑ δεν επικροτούν τις επιθετικές ενέργειες του Ισραήλ αλλά αδυνατούν, οι «καύμενούληδες», να επιβάλλουν την κατάπαυση του πυρός. Η πραγματικότητα, όμως, δείχνει το αντίθετο: ότι ο αιμοσταγής δολοφόνος Αριέλ Σαρόν πήρε το ΠΡΑΣΙΝΟ ΦΩΣ απ' ευθείας από **τα γεράκια της Ουάσιγκτων** τα οποία έχουν επανειλημμένα προγράψει τον Αραφάτ.

Ο Πάουελ δήλωσε ότι «ο Αραφάτ πρέπει να σταματήσει τα ψέματά του» (*Yediot Aharonot*). Ο Μπους «έχει μπουχτίσει μ' αυτόν». Οι ερεβόφρονες του επιτελείου του «Ντούμπια», της πλανηταρχικής αυτής καρικατούρας, που πιέζουν για την επέκταση του πολέμου στο Ιράκ και παραπέρα, συνεπείς στην ιδεολογία της «Σύγκρουσης των Πολιτισμών», θεωρούν το Ισραήλ σαν τον κύριο σύμμαχό τους. Δεν υπάρχουν, άλλωστε, πολλά κράτη στον κόσμο που θα έβαζαν τόσο κυνικά σε κίνδυνο τις ανθρώπινες ζωές -και των ίδιων των πολιτών τους- προκειμένου να επωφεληθούν από τα ερείπια ενός περιφερειακού μετώπου του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας».

Σύμφωνα με τον καθηγητή Αλαίν Ζοξ, επικεφαλής του Γαλλικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Σπουδών (CIPRES), η «Αμερικανική ηγεσία καθοδηγείται πλέον από τους **πολεμοχαρείς εξτρεμιστές** του Νότου (βλ. οργάνωση AVOT, ΤΜ Απριλίου 2002), που θέλουν να χρησιμοποιήσουν το Ισραήλ ως επιθετικό εργαλείο για την αποσταθεροποίηση όλης της Μέσης Ανατολής» (*Le Monde*, 17 Δεκεμβρίου 2001). Τα ίδια αυτά «Γεράκια» είναι που πιέζουν για να επεκτείνουν την μελλοντική πολεμική ζώνη επιχειρήσεων του Ισραηλινού στρατού εναντίον της Χεζμπολλά, του Λιβάνου και της Συρίας.

Το ότι ο Πάουελ «κινδυνεύει να πέσει στην παγίδα των Ισραηλινών» που δήθεν τον εκβιάζουν να αποκηρύξει τον Αραφάτ, όπως γράφει ο «προοδευτικός» ελληνικός τύπος είναι παραμύθι. Ο Πάουελ γνωρίζει πολύ καλά ότι ο Αραφάτ βρίσκεται υπό ουσιαστική ΟΜΗΡΙΑ περικυκλωμένος από τα Ισραηλινά τανκς. Γνωρίζει, επίσης, ο κύριος Πάουελ ότι στις 17 Δεκεμβρίου του 2001 ο πρόεδρος Αραφάτ απηύθυνε μέσω τηλεοράσεως **μήνυμα** προς όλες τις μαχητικές οργανώσεις **να απέχουν** από τρομοκρατική και ένοπλη δραστηριότητα. Δεν γνωρίζει ο καου-μπόυ πλανητάρχης ότι οι δυνάμεις Ασφαλείας του Αραφάτ ΕΚΤΕΛΕΣΑΝ «τρομοκράτες» της Χαμάς και συνέλαβαν αρκετούς από τους πολιτικούς καθοδηγητές της προκειμένου να ελέγξουν την τρομοκρατία σύμφωνα με τους όρους που είχαν δεχθεί στο Όσλο;

Ας μάθει, για παράδειγμα, ότι ο ίδιος ο Αμί Αγιαλόν, πρώην αρχηγός της μυστικής υπηρεσίας **Σαμπάκ** του Ισραήλ, παραδέχθηκε σε κυβερνητικό συμβούλιο τον Απρίλιο του 1998 ότι «ο Αραφάτ κάνει καλά την δουλειά του -πολεμά την τρομοκρατία και ρίχνει όλο το βάρος του για να σταματήσει την Χαμάς» (*Ha'aretz*, 6 Απριλίου 1998). Ο βαθμός επιτυχίας των Ισραηλινών υπηρεσιών Ασφαλείας «κατά των τρομοκρατών» ήταν στην πράξη χειρότερος από αυτόν της **Παλαιστινιακής Αρχής** του Αραφάτ.

Είναι, ακόμα, γεγονός ότι τις περισσότερες φορές οι διάφορες εξτρεμιστικές Παλαιστινιακές οργανώσεις ανταποκρίθηκαν στην έκκληση για εκκενρία του Αραφάτ καταλαβαίνοντας την σοβαρότητα της κατάστασης. Όταν, όμως, υπήρχε μια σχετική ησυχία τότε ακριβώς ήταν που «προβοκάριζαν» οι μυστικές υπηρεσίες και ο στρατός του Ισραήλ.

Στις 11 Ιανουαρίου εφέτος, για παράδειγμα, ο Σαρόν διέταξε την δολοφονία του Παλαιστινίου ηγέτη Ραέντ Καρμί, επικεφαλής της μιλίτσια *Τουλ Καρέμ* που ανήκε σε ένα κομμάτι της Φατάχ. Σαν αποτέλεσμα, άρχισαν ξανά οι επιθέσεις των Παλαιστινίων μαχητών που κορυφώθηκαν με την επιχείρηση αυτοκτονίας ενός βομβιστή σε μια θρησκευτική γιορτή στην Χαντέρρα.

«Ο Σαρόν χρειαζόταν προφανώς άλλη μια **αιματοβαμμένη δικαιολογία** για να προωθήσει το σχέδιο καταστροφής», λέει η Τάνυα Ράινχαρντ.

Ο Αλεξ Φίσιμαν είναι ο κύριος σχολιαστής επί θεμάτων ασφαλείας της μεγαλύτερης κυκλοφορίας εφημερίδας, της *Yediot Achronot*, ενός εντύπου με πολιτικές θέσεις δεξιότερα

του κέντρου. Ο Φίσιμαν είναι γνωστός για τις θαυμάσιες διασυνδέσεις του στον στρατό. Την Κυριακή 25 Νοεμβρίου, ο Φίσιμαν έδωσε μια πρόβλεψη βασισμένη στην πρόσφατη δολοφονία της 23ης Νοεμβρίου από τις δυνάμεις ασφαλείας του Ισραήλ ενός ηγέτη της Χαμάς, του Μαχμούντ Αμπού Χουνούντ (Mahmud Abu Hunud). «Όποιος αποφάσισε για την εξόντωση του Αμπού Χουνούντ, ήξερε εκ των προτέρων ότι αυτό (βομβιστικές επιθέσεις) θα ήταν το τίμημα. Το θέμα συζητήθηκε εκτενώς τόσο στα στρατιωτικά κλιμάκια του Ισραήλ, όσο και στα πολιτικά του, πριν αποφασισθεί η πραγματοποίηση της εξόντωσης. Τώρα, τα κέντρα ασφαλείας δέχονται ότι η Χαμάς θα εξαπολύσει συντονισμένη προσπάθεια να φέρει εις πέρας επιθέσεις αυτοκτονίας και γίνονται οι ανάλογες προετοιμασίες» (Εφημ. ΑΥΓΗ).

Βασιλεία 1897: Ο τόπος διεξαγωγής του Πρώτου Σιωνιστικού Συνεδρίου ήταν η Βασιλεία της Ελβετίας και εκεί ανατέθηκε στην Παγκόσμια Σιωνιστική Οργάνωση να εργασθεί για το Εβραϊκό κράτος. Την εποχή εκείνη οι Εβραίοι της Παλαιστίνης δεν ξεπερνούσαν τους 15.000... Ορθοδόξων Ιουδαίων και όχι Σιωνιστών.

Ο Λόρδος Άρθουρ Μπάλφουρ, ο Μασόνος Βρετανός υπουργός Εξωτερικών που υποσχέθηκε στους Ρότσιλντ το κράτος του Ισραήλ.

Η κλεμμένη Παλαιστινιακή γη διάσπαρτη από σιωνιστικούς οικισμούς. Πώς μπορεί να υπάρξει ειρήνη όταν: «Ο αέρας σας μισεί, η γη σας μισεί, τα δέντρα σας μισούν -δεν έχει νόημα να μένετε στη γη αυτή» (Αχμέντ Ραχμάν, βοηθός του Αραφάτ).

Οι ειρηνευτικές συνομιλίες με τους Άραβες και τους Παλαιστίνιους που ουσιαστικά ξεκίνησαν από το Καμπ Ντέιβιντ επί Κάρτερ ήταν μια καλά στημένη παγίδα των σιωνιστών Ισραηλινών ηγετών όπως οι Μπέγκιν, Σαρόν, Νετανιάχου κ.ά. σε συνεργασία με τους Αμερικανούς ευαγγελιστές πολιτικούς. Όλοι τους ήξεραν ότι τον τελικό λόγο θα τον έχουν τα όπλα.

Οι σιωνιστές φοβούνται τον Γιάσερ Αραφάτ. Θα κάνουν ό,τι μπορούν να κάψουν αυτό το «χαρτί» των Παλαιστίνιων. Το ίδιο και οι Αμερικανοί. «Η κατάσταση των Παλαιστίνιων έγινε ακόμα χειρότερη μετά την άφιξη του Πάουελ, δεν ξέρω αν υπάρχει πια Παλαιστινιακή Αρχή», δήλωσε κορυφαίος Παλαιστίνιος διαπραγματευτής.

Οι Στρατηγοί των Ραββίνων

Σήμερα, μετά από ένα διάστημα «προβοκαρισμένων» πολυαίμακτων επιθέσεων αυτοκτονίας σε συνδυασμό με μια καλά οργανωμένη επιχείρηση μαζικής προπαγάνδας και φεμάτων από τους στρατηγούς του Σαρόν και με την ΕΓΚΡΙΣΗ των ΗΠΑ, οι Σιωνιστές αισθάνονται ότι τίποτα δεν μπορεί να τους σταματήσει.

Δύο τίτλοι από ισάριθμες υπερπαραγωγές του Χόλλυγουντ ταιριάζουν για να εκφράσουν την σημερινή φάση: *Αδιέξοδο* (No Way Out) και *Η Νύχτα των Στρατηγών!*

Λίγα χρόνια πριν η τωρινή «μανία του αίματος» ξεχυθεί, υπήρχε μια ευρεία πλειοψηφία μέσα στην Ισραηλινή κοινωνία που ευνοούσε ειρηνικές λύσεις. Από τότε οι αριθμοί των εποικισμών Παλαιστινιακών εδαφών έχουν διπλασιασθεί και ο δρόμος των ανέμων διαπραγματεύσεων έχει οριστικά αποτύχει. Δεν υπάρχει ειρηνευτική διέξοδος παρά μόνον η πλήρης παράδοση των Παλαιστινίων σε μια ιδιότυπη αυτοκατοχή χωρίς τον Αραφάτ και με τους εκατοντάδες Ισραηλινούς οικισμούς διάσπαρτους μέσα στα χωριά τους. Πράγμα αδύνατον. Άλλωστε, τι να περιμένει κανείς όταν τα πάντα βρίσκονται στο έλεος του Σαρόν και των στρατηγών του: σαδιστικές-μιλιταριστικές φιγούρες ανάλογες με αυτές της χολλυγουντιανής «*Νύχτας των Στρατηγών*».

Το τραγικό είναι ότι στην επερχόμενη «Νύχτα» οι Στρατηγοί έχουν συμβιβαστεί με τους «τρελλούς του Θεού», τους διατεταγμένους **υπερασπιστές του Ταλμούδ** οι οποίοι ζητούν εδώ και τώρα την Ιερουσαλήμ!

Αυτό που αποσιωπείται έντεχνα από την κοινή γνώμη είναι ότι το κράτος του Ισραήλ παραμένει ακόμα έως σήμερα χωρίς Σύνταγμα. Αυτό συμβαίνει γιατί οι αρχικοί σιωνιστές ηγέτες συμβιβάστηκαν με τους Ταλμουδιστές ραββίνους οι οποίοι πιστεύουν ότι: «*το βασίλειο του Ισραήλ δεν μπορεί να δημιουργηθεί αν δεν προηγηθεί η εμφάνιση του Μεσσία*». Αυτός είναι ακριβώς ο πραγματικός λόγος ύπαρξης του Ισραήλ που δεν θέλουν να καταλάβουν όσοι επιμένουν να το κατατάσσουν μέσα στα σύγχρονα έθνη-κράτη. Το Ισραηλινό «κράτος»-μόρφωμα παραμένει ΧΩΡΙΣ Σύνταγμα ακριβώς γιατί περιμένει τον Μεσσία του... Και για να έρθει, πρέπει πρώτα να ανοικοδομηθεί ο Νέος «Ναός του Σολομώντα»! Οι ραββίνοι έχουν πάρει πια το πάνω χέρι.

Πιο αποτελεσματική από τα όπλα είναι πολλές φορές η αλλοίωση της συνείδησης των λαών με την στρέβλωση της Ιστορίας. Ανθελληνικά χωριά της Παλαιάς Διαθήκης μας σερβίρουν την εκδοχή πως ο ευφυής Δαβίδ εξουδετέρωσε τον «κάφρο» Γολιάθ... Ο ελληνικής καταγωγής (σύμφωνα με παραδοχή του ίδιου του Αραφάτ) λαός των Φιλισταίων-Παλαιστινίων ήταν λαός θαλασσινός, περήφανος και πολύ πιο ευφυής από τους νομάδες του Αβραάμ.

Ο αιμοσταγής οργανωτής αυτών που αποκαλούνται Ομάδες Κομμάντο 101. Προσωπικός υπεύθυνος πολλών σφαγών αμάχων. Η θέση του είναι στα κάτεργα του Διεθνούς Δικαστηρίου, όμως όλοι οι πιθανοί μάρτυρες κατηγορίας έχασαν πρόσφατα τη ζωή τους σε «ατυχήματα» που προκάλεσαν οι μυστικές υπηρεσίες του Ισραήλ.

Το ότι το σιωνιστικό κρατικό μόρφωμα της Μέσης Ανατολής και η κυνική ηγεσία του θα προσπαθούσε να εκμεταλλευθεί τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 για να τινάζει στον αέρα την ειρήνη ήταν κάτι το προβλέψιμο.

Η Νέα «Μέση Ανατολή»

Το ερώτημα που ψάχνει την απάντησή του σήμερα είναι: εάν γενικευθεί ο «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας», για να ικανοποιηθεί ο μεσσιανισμός της τρίτης στρατιωτικής υπερδύναμης του σιωνιστικού Ισραήλ, ποια θα είναι τα μέτωπα μιας μελλοντικής εκτεταμένης σύγκρουσης;

Σε έναν κόσμο που δεν κυριαρχείται πλέον από την αντιπαλότητα ΗΠΑ και Σοβιετικής Ένωσης, η γεωγραφία της παλιάς διαμάχης έχει ήδη επεκταθεί πολύ μακρύτερα από την παρωχημένη Μέση Ανατολή και βρισκόμαστε στο χείλος μιας νέας «Μέσης Ανατολής» πολύ πιο σύνθετης και πολύ πιο επικίνδυνης.

Εδώ και δύο χρόνια το περιοδικό *Commentary*, έκδοση της Εβραϊο-Αμερικανικής Επιτροπής,

σημαντικών think-tanks της Αμερικανικής πολιτικής, δημοσίευσε ένα εξωφρενικό σενάριο που εμπλέκει μια τεράστια περιοχή— αρχίζει από την Ιντιφάντα στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη και φθάνει έως τις συγκρούσεις στο διεκδικούμενο από Ινδία και Πακιστάν Κασμίρ. Θεωρούν ότι είναι αδύνατον για μια χώρα της Μέσης Ανατολής να μείνει έξω από το διπολικό σύστημα και βλέπουν κάθε μπλοκ αποτελούμενο από ένα ζεύγος χωρών να περιβάλλεται από μεγάλα, χαλαρά δίκτυα συμμάχων.

Στο κέντρο του ενός μπλοκ βρίσκεται η **Τουρκία και το Ισραήλ**, δύο χώρες που κατά πολλούς τρόπους είναι φυσικοί συνεργάτες. Και οι δύο είναι μη-Αραβικές χώρες με δυτικό προσανατολισμό, δίνουν μεγάλη σημασία στην σχέση τους με τις ΗΠΑ και, υπό τα νέα παγκόσμια γεωπολιτικά δεδομένα, μπορούν και οι δύο να ισχυρισθούν ότι αντιμετωπίζουν μεγάλο κίνδυνο από την «τρομοκρατία». Η αμυντικο-στρατιωτική συμφωνία μεταξύ των δύο χωρών που υπογράφηκε μετά την προσέγγιση Ισραήλ και PLO έχει επηρεάσει καθοριστικά τις πολιτικο-στρατιωτικές ισορροπίες στην ευρύτερη αυτή περιοχή.

Μέσα σε αυτή την Νέα Μέση Ανατολή, η Τουρκία και το Ισραήλ βασίζονται πρωτίστως και κυρίως στην Ιορδανία η οποία είχε για δεκαετίες σταθερές σχέσεις με το Ισραήλ. Η **Ιορδανία** έχει επίσης σταθερά καλές πολιτικές και στρατιωτικές σχέσεις με την Τουρκία από την εποχή του μεσοπολέμου. Πέραν της Ιορδανίας, στα πιθανά μέλη της ομάδας Τουρκίας-Ισραήλ προστίθενται το **Κουβέϊτ** και τα **Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα**. Από δίπλα ακολουθεί, όπως είναι φυσικό, η κατεχόμενη «Βόρεια Κύπρος» και τα εξόριστα κινήματα από τα «επικίνδυνα» κράτη της Μέσης Ανατολής -Συρία, Ιράν, Ιράκ και Λιβύη. Επιπλέον, συνυπολογίζονται στο ίδιο μπλοκ οι Χριστιανοί του Λιβάνου -Καθολικοί, Μαρωνίτες- και του Σουδάν.

Στο κέντρο του αντίπαλου μπλοκ βρίσκονται η **Συρία και το Ιράν**. Από τότε που ήρθε στην Τεχεράνη ο Αγιατολλάχ Χομείνι και ανέλαβε την εξουσία το 1979, οι δύο χώρες έχουν γίνει οι πιο κοντινοί σύμμαχοι. Ο λόγος είναι ότι έχουν έναν σωρό κοινούς αντιπάλους. Στο ίδιο μπλοκ καταγράφεται και η **Ελλάδα** -η οποία κατέχει μια θέση ανάλογης σημασίας με αυτήν της Ιορδανίας στην άλλη πλευρά. Η **Κύπρος**, οι **Παλαιστίνιοι** και οι **Μουσουλμάνοι του Λιβάνου**, όλοι ζυγίζουν υπέρ του άξονα Συρίας-Ιράν.

Τώρα, ίσως το πιο εκπληκτικό χαρακτηριστικό της νέας διάταξης των δυνάμεων στην Νέα Μέση Ανατολή είναι πόσο εκτείνονται τα δίκτυα πέραν της παλιάς περιοχής.

Στον Καύκασο: Το Αζερμπαϊτζάν και η Γεωργία ευθυγραμμίζονται με την Τουρκία. Η Γεωργία, παρ' όλο που ανήκει στον ορθόδοξο κόσμο, έχει προβλήματα τόσο με την Αρμενία όσο και τη Ρωσσία. Οι δύο τελευταίες υποστηρίζουν χωρίς συζήτηση τον άξονα Συρία-Ελλάδα-Ιράν. Στα Βαλκάνια, στον άξονα της Τουρκίας-Ισραήλ προστίθενται η Βοσνία, η Κροατία και η Σλοβενία. Η Σερβία και η «Μακεδονία», μετά τις τελευταίες εξελίξεις, είναι αναφανδόν με την Ελλάδα και κατά συνέπεια με το Ιράν, παρ' όλο που αντιμετωπίζουν με εχθρότητα τους μουσουλμάνους. Βουλγαρία και Ρουμανία «παίζονται» αναλόγως των εσωτερικών τους ισορροπιών. Σημαντικό ρόλο σ' αυτό θα παίξει ο υπό κατασκευήν «ελληνικός» αγωγός πετρελαίου.

Ερχόμαστε, τέλος, στην **Κεντρική Ασία** όπου καταλήγουν τα δύο αυτά μέτωπα. Εδώ έχουμε το Καζακστάν, την Κιργισία, το Τουρκμενιστάν και το Ουζμπεκιστάν δίπλα στην Τουρκία.

Το Τατζικιστάν συντάσσεται με το μπλοκ Ρωσσία-Ιράν-Ελλάδα. Η Τσετσενία υποχρεωτικά παραμένει με την Ρωσσία και το Ιράν με το οποίο έχει καλές σχέσεις, αλλά οι Τσετσένοι αντάρτες, παρ' όλο που είναι Ισλαμιστές και θεωρούνται σύμμαχοι των Ταλιμπάν, έχουν εκφράσει την συμπάθειά τους και για το Ισραήλ.

"Israel Ruthless, America Toothless" (Τίτλος του *TIME*, 22 Απριλίου 2002): «Ανελέητο Ισραήλ, Ευνοχισμένη Αμερική»

«Γαβγίζει πολύ. Αλλά είναι άχρηστος», σάρκαζαν δύο ισραηλινοί στρατιώτες δείχνοντας ένα κοπρόσκυλο στους δρόμους της Ραμάλα που το φώναζαν «Τζωρτζ Μπους». Ποιος ελέγχει ποιον; (Ξυπνάτε ρε ... Έλληνες διανοούμενοι).

Η ζωή εν τάφω.

Οι χασάπηδες των λαών, οι έμποροι των εθνών, οι υποκριτές και οι Φαρισαίοι όλου του κόσμου μαζί θα πνιγούν από τα βουβά δάκρυα και την ευλαβική προσευχή των παιδιών της Παλαιστίνης

Ο θρίαμβος του Ταλμούδι! Όταν οι «αξίες» του «εκλεκτού» λαού ανατρέφουν παιδικές ψυχές τότε η παραπάνω φωτογραφία ερμηνεύεται... όσο παράλογο κι αν φαίνεται.

Επάνω και κάτω: Η Νέα Τάξη των Βέβηλων. Το τερατώδες έγκλημα του βομβαρδισμού του **Ναού της Γέννησης** στην Βηθλεέμ: το τελευταίο τρόπαιο των σιωνιστών πάνω στη Χριστιανική Δύση. Μέχρι να εξαντληθεί η «ενοχή» που κτίσθηκε πάνω στην εκμετάλλευση του Ολοκαυτώματος!

Ισραηλινός στρατιώτης κλωτσάει τα άψυχα κορμιά δύο νεαρών Παλαιστινίων σε μια γωνιά. **«Παιδιά δολοφονούνται και σε άλλες συγκρούσεις που έχω καλύψει»**, έγραψε ο δημοσιογράφος Κρις Χέτζις των *New York Times* που βρέθηκε πρόσφατα στη Γάζα ... **«ποτέ έως τώρα, όμως, δεν είχα δει στρατιώτες να παρασύρουν παιδιά σαν τα ποντίκια σε μια παγίδα και να τα σκοτώνουν για σπορ»!**

Ο Κόλιν Πάουελ, προσωπικός απεσταλμένος του Ισραηλινού πρωθυπουργού Αριέλ Σαρόν, αναχωρεί για τις ΗΠΑ προκειμένου να συναντήσει τον Πρόεδρο Μπους και να του μεταφέρει τις εντολές των «Λυσσασμένων» της Ιερουσαλήμ. **«Λύσσαξαν οι Αμερικανοί και οι Ισραηλινοί»**, τους έκραξε σε πρόσφατο πρωτοσέλιδο η γαλλική *Le Monde*. Ξυπνάει η Γαλλία; Μπορεί να ελπίζει η Ευρώπη...

Οι Ευρωπαίοι οφείλουν να συνειδητοποιήσουν ότι έπονται αιματοχυσίες και τεράστιες καταστροφές, σε μια «νέα» εποχή που θα αποδειχθεί η πιο βάρβαρη στην ιστορία της Ανθρωπότητας. **Η Αμερικανο-σιωνιστική μπότα είναι ανεξέλεγκτη.** Θα σπάσει τα δόντια και τα κόκκαλα οποιουδήποτε, Ευρωπαίου ή Άραβα, αντισταθεί. Τα ψέματα τελείωσαν. Οι χαζοχαρούμενοι φιλελεύθεροι και «προοδευτικοί» ηγέτες είναι άχρηστοι. Έπαιξαν τον ρόλο τους και... άξιος ο μισθός τους. Τώρα, Αμερικανικά και Ισραηλινά στρατεύματα και Κουϊσίλινγκ θα επιβάλλουν την Μεσσιανική Αυτοκρατορία εν ανάγκη και με το ατομικό πυρ!

Πόλεμος «Όλων εναντίον Όλων»

Εδώ κυοφορούνται πολύ σημαντικές εξελίξεις. Δεν είναι τυχαίο ότι κατά τις πρόσφατες ισλαμικές διαδηλώσεις στο Πακιστάν, που μεταδόθηκαν ζωντανά από τα ελληνικά τηλεοπτικά κανάλια χάρη στους εκεί απεσταλμένους, φαινόταν καθαρά τα πλακάτ με τα συνθήματα **«Death to Americans, Jews and Hindus»**, δηλαδή «Θάνατος στους Αμερικανούς, τους Εβραίους και τους Ινδουϊστές».

Τελικά, στη Νότιο Ασία, η μακροχρόνια προσπάθεια του Ισραήλ για καλύτερες σχέσεις με την Ινδία σημειώνει μεγαλύτερη επιτυχία σήμερα που η χώρα βρίσκεται υπό Ινδουϊστική εθνικιστική διοίκηση. Η σημερινή κυβέρνηση στην Ινδία έχει δείξει ακόμα ενδιαφέρον συμμετοχής στον σύνδεσμο Τουρκίας-Ισραήλ.

Αν λάβουμε σαν δεδομένη μια τέτοια προσέγγιση της Ινδίας τότε, χωρίς συζήτηση, το Πακιστάν (και κατά συνέπεια και η Κίνα), σύμφωνα πάντα με την αρχή **«ο εχθρός του εχθρού μου φίλος μου»**, θα συμπαραταχθεί με το Ιρανο-Ρωσικό μπλοκ, παρ' όλο που υποστηρίζει τους Ταλιμπάν που, με την σειρά τους, είναι ορκισμένοι εχθροί του Ιράν.

Σε διαφορετικό βαθμό το Πακιστάν έχει φέρει επίσης κοντά την Μπούρμα και την Σρι Λάνκα, οι οποίες επιδιώκουν να αντισταθμίσουν την δύναμη της Ινδίας. Η Κίνα συμμαχεί με το Πακιστάν για να ελέγχει την Ινδία, και αντικειμενικά συμπορεύεται με τον άξονα Συρία-Ιράκ. Η Κίνα αντιμετωπίζει, επίσης, σοβαρό πρόβλημα στη δυτική επαρχία του Χιτζιάγκ με τους Τουρκογενείς μουσουλμάνους αυτονομιστές. Την περασμένη εβδομάδα, μέσα στη δίνη των γεγονότων, ανέβηκε ο ισλαμικός πυρετός. Το Πεκίνο προχώρησε σε εκτελέσεις ανταρτών στην πρωτεύουσα Κασγκάρ με την κατηγορία ότι επιδιώκουν την απόσπαση της ευρύτερης περιοχής από την Κίνα και την ίδρυση ενός νέου κράτους: του Ανατολικού Τουρκιστάν. Ειδικές δυνάμεις, πιστές στο Πεκίνο, στάλθηκαν εκεί τις τελευταίες ημέρες, φοβούμενες ένα εντυπωσιακό κτύπημα από το Αφγανιστάν. Η παγκόσμια κρίση έχει προσφέρει στην ηγεσία της Κίνας μια ευκαιρία να τσακίσει τους αυτονομιστές με νέα αγριότητα.

Τονίζω ότι αυτό που είναι εντυπωσιακό είναι η έκταση στην οποία η λογική του «ο εχθρός του εχθρού μου» τείνει να διαμορφώσει τα μέτωπα ενός ενδεχόμενου Τρίτου Παγκοσμίου Πολέμου όπου πιθανόν να εμπλακούν όλες οι προαναφερόμενες δυνάμεις της Ευρω-Ασίας.

Άλλωστε, παρόμοια λογική δεν κατέστρωσε τα πεδία των μαχών και στους δύο προηγούμενους Ευρωπαϊκούς πολέμους; Η ιστορία όχι μόνον δεν τελείωσε, αλλά μάλλον τείνει να ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ.

Έτσι, η φονταμενταλιστική Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν υποστηρίζει την χριστιανική Αρμενία και τους χριστιανούς Ελληνοκύπριους κατά των μουσουλμάνων Τούρκων του Αζερμπαϊτζάν και της Κύπρου.

Ακόμα πιο σημαντικές είναι οι μη-στρατιωτικές διαστάσεις. Η Τουρκο-Ισραηλινή συμμαχία βασίζεται πολύ στη λεγόμενη «διπλωματία των νερών», καθώς η Τουρκία εκμεταλλεύεται τα αποθέματά της σε πόσιμο νερό χάρη στο φράγμα Αττατούρκ.

Δεν χρειάζεται, βέβαια, να πούμε ότι όλες αυτές οι σχέσεις υπόκεινται σε ενδεχόμενες μεταβολές των τάσεων ανάλογα με τις συνθήκες και τα τακτικά πλεονεκτήματα.

Όλο αυτό το γεωπολιτικό «ρήγμα» που περιγράψαμε μοιάζει έτοιμο να δώσει ένα ιστορικό σεισμό αν ενεργοποιηθεί. Σαν τα μεγάλα τεκτονικά ρήγματα που έχουν χρόνια σιγή και δίνουν μόνο τοπικούς μικροσεισμούς. Όσο η βία θα κλιμακώνεται και στο δυτικό άκρο του τόξου, την Παλαιστίνη, και στο ανατολικότερο, στο Κασμίρ, μεταξύ Ινδίας και Πακιστάν, τόσο πιο κοντά θα πλησιάζουμε στην υλοποίηση όλων μαζί των υπέρ – περιπετειών της αμερικανικής βιομηχανίας του θεάματος: Star Wars, Dark City, Lara Croft, Day After και Armageddon...

ΥΓ:

Υπ' όψιν ότι τον Μάϊο οι Επικυρίαρχοι ετοιμάζουν μεγάλο πείραμα «virtual reality»... και υπάρχει και μια σύνοδος ...Μεγάλη -τόσο των πλανητών όσο και των «ιπποτών».... Τόσοση, μετά συγχωρήσεως!

ΦΑΚΕΛΟΣ 11/9/2001

Εδώ θα βρείτε συγκεντρωμένα τα άρθρα που γράφτηκαν αποκλειστικά για το innernet.gr τον Σεπτέμβριο του 2001 σχετικά με το χτύπημα στο World Trade Center καθώς και νέα στοιχεία που προκύπτουν από τις σχετικές έρευνες, καθώς ο Φάκελος 11/9 θα ανανεώνεται ανάλογα με τις εξελίξεις.

1. ΟΙ «ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΕΣ ΑΠΩΛΕΙΕΣ» ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ
2. ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ "ΣΥΜΠΤΩΣΕΙΣ"
3. Το τέλος μιας σχέσης;
4. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΗ ΤΗΣ NSA ΤΩΝ ΗΠΑ για την 11η Σεπτεμβρίου 2001!

Ο καμικάζι πιλότος του BOEING ετοιμάζεται να χτυπήσει το 2ο πύργο, ενώ ο πρώτος ήδη φλέγεται

Η στιγμή της πρόσκρουσης που θα οδηγήσει και στην κατάρρευση των κτιρίων - συμβόλων

Το αμερικανικό Πεντάγωνο στις φλόγες. Σκηνή από ταινία επιστημονικής φαντασίας; Όχι! Το ξεκίνημα μιας σκοτεινής εποχής

Η κατάρρευση τμήματος του "απόρθητου" Πενταγώνου. Ακριβώς αυτός ο στόχος είναι που οδηγεί μερικούς συνωμοσιολόγους στον ισχυρισμό ότι το πλήγμα προέρχεται "εκ των έσω"

Αν και σε καμιά περίπτωση δεν αρμόζει να πανηγυρίζουμε την απώλεια αθώων ανθρώπινων ζωών, οι φορτισμένοι από το παρελθόν Παλαιστίνιοι εκδηλώνουν τη χαρά τους για αυτό το φοβερό χτύπημα. Ανάμεσά τους, μικρά παιδιά...

ΟΙ «ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΕΣ ΑΠΩΛΕΙΕΣ» ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ

ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ ΕΙΧΕ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙ ΤΟ ΚΤΥΠΗΜΑ ΤΗΣ 11ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ!!!
του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

«Η Αρχή της Πτώσης της Αμερικανικής Αυτοκρατορίας; ...Αλλά και κάποιοι άλλοι πιο προσγειωμένοι φοβούνται ένα πιθανό «blowback», όρος τον οποίο χρησιμοποίησε πρώτη η CIA για να περιγράψει πιθανές αρνητικές εξελίξεις στην αμερικανική πολιτική και που θα μπορούσε να είναι ο,τιδήποτε, από μια τρομοκρατική ενέργεια έως... μια πολιτική δολοφονία...

Δεδομένης δε της πολυπλοκότητας της σημερινής κατάστασης και της άμεσης απειλής για ξέσπασμα ενός παγκόσμιου θρησκευτικού πολέμου που θα ξεπηδήσει από την Μέση Ανατολή, να ευχηθούμε ό,τι καλύτερο, για την διεθνή ατμόσφαιρα που θα επικρατεί τον καινούργιο χρόνο...»

(Άρθρο του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη για τις «Αμερικανικές Εκλογές», Τεύχος 91, Ιανουάριος 2001, σ.17)

«... σε κάθε περίπτωση φαίνεται όλο και πιο καθαρά ότι ο πόλεμος των media έχει αρχίσει και ότι παρακολουθούμε μια εκστρατεία προετοιμασίας της παγκόσμιας κοινής γνώμης για τον επερχόμενο πόλεμο -ένα πολύ σημαντικότερο και ευρύτερο μέτωπο από αυτό του Κοσσυφοπεδίου.

...Εκείνο το βράδυ θα μπορούσε να είχε ξεκινήσει ο Γ΄ Παγκόσμιος Πόλεμος! ...Πολλοί διπλωμάτες μίλαγαν επί αρκετές μέρες για τον κίνδυνο ενός Γ΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Η βύθιση του Kursk δεν ήταν ένα απλό ατύχημα, πολύ περισσότερο αν έγινε χρήση όπλων σαν αυτά που προαναφέραμε...
Μακάρι τα γεγονότα του μέλλοντος να μας διαψεύσουν!»

(Άρθρο του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη για την «Βύθιση του Kursk», Τεύχος 89, Οκτώβριος 2000, σ.34)

«Μάχαιραν έδωσες, μάχαιραν θα λάβεις»
(Κατά Ματθαίον 26:52)

Όταν η «μόνη» παγκόσμια Υπερδύναμη και οι Ευρω-σύμμαχοι βομβάρδιζαν και εξολόθρευαν δεκάδες χιλιάδες αθώες ψυχές στο Ιράκ και την Γιουγκοσλαβία μίλαγαν για «παραπλευρες απώλειες». Μερικοί πολίτες νεκροί παραπάνω ήταν κάτι «αναπόφευκτο», δήλωνε ο εκπρόσωπος τύπου του Πενταγώνου. Τώρα, οι σοκαρισμένοι αθώοι Αμερικανοί πολίτες ξέρουν από πρώτο χέρι τι ένοιωθαν οι κάτοικοι του Βελιγραδίου και της Βαγδάτης.

Αλλά μην αυταπατάσθε. Μην πιστεύετε την επίσημη προπαγάνδα. ΔΕΝ πρόκειται για «ΕΠΙΘΕΣΗ κατά της Αμερικής», όπως το CNN και τα δίκτυα την εμφανίζουν. Αυτό που άρχισε από χθες (και δεν γνωρίζουμε ακόμα πού θα φθάσει) ήταν ένα εσωτερικό Μεγάλο Κτύπημα στην ΚΑΡΔΙΑ της Νέας Τάξης Πραγμάτων. Η Αμερική και οι Αμερικανοί πολίτες είναι απλώς οι «παραπλευρες απώλειες»... Έγιναν και αυτοί «αναλώσιμοι»... Όπως ακριβώς το Ιράκ και οι Ιρακινοί... Η Σερβία και οι Σέρβοι...

ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΔΩΣΟΥΝ ΟΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΙ ΕΠΙΚΥΡΙΑΡΧΟΙ

Το «blowback» που είχαμε προβλέψει από πέρυσι είναι «λογική» συνέπεια (με την λογική των μυστικών επιχειρήσεων) των όσων έγιναν στις Αμερικανικές Εκλογές. Τέτοιου είδους επιχειρήσεις δεν διεξάγονται από «ισλαμιστές» ή «ακροδεξιές» ομάδες, όση δύναμη κι αν έχουν.

Οι ομάδες που συγκροτούνται για αυτές τις περιπτώσεις έχουν υψηλού βαθμού συνωμοτικές διασυνδέσεις, αποτελούνται από τουλάχιστον τριεθνείς συμμαχίες (Βρεττανοί-Αμερικανοί-Ισραηλινοί εκτελεστές, για παράδειγμα) και εξασφαλίζουν την ανοχή πολλών υπηρεσιών (π.χ. CIA, Αντικατασκοπεία FBI, Μοσσάντ κλπ).

Μερικές πρώτες παρατηρήσεις που μπορούν να γίνουν σχετικά με τους συμβολισμούς της επιχείρησης είναι:

(1) Η επιλογή των Δίδυμων Πύργων των ΗΠΑ, ως χαρακτηριστικό σύμβολο του αμερικανικού τρόπου ζωής και η ημερομηνία 11 (οβελίσκοι - «μυστική» γεωγραφία - «ιερός» αριθμός). Σας θυμίζει μήπως και την «ισοπαλία» στις εκλογές;

(2) Το ένα Boeing ήταν η πτήση 11 και το άλλο ήταν η πτήση 77. Δηλαδή 1717. Καθαρή συμβολική Μασονική Ημερομηνία (ίδρυση της 1ης Στοάς).

(3) Η 11η Σεπτεμβρίου είναι η Επέτειος του Καμπ-Ντέιβιντ (ο δεύτερος στόχος: η ειρήνη στην Μέση Ανατολή). Εκεί κατευθυνόταν και το τέταρτο αεροπλάνο.

(4) Οι πρώτες δηλώσεις του Κίσσιγκερ έχουν στην ουσία προσδιορίσει το κέντρο που έκανε το κτύπημα...!

(5) «MARS ATTACKS»: «Ο ΑΡΗΣ (ΤΡΙΤΗ) ΕΠΙΤΙΘΕΤΑΙ».

Οι χασάπηδες των Μαυρο-Μαγικών κέντρων της Νέας Τάξης Πραγμάτων, ειδικοί στις τελετουργικές ΑΝΘΡΩΠΟΘΥΣΙΕΣ (βλ. άρθρο Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη «Καλοκαιρινά Αποκρυφιστικά Πάρτυ» στο τρέχον τεύχος, ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ Νο 97), κρύβονται πίσω από τέτοιου επιπέδου αιματοβαμμένα παιχνίδια. Η πραγματικότητα που ξέρουν να «στήνουν» φθάνει σε επίπεδα σεναρίου του Χόλλυγουντ, σε επίπεδα MATRIX.

Δεν είναι τυχαίο ότι αυτή τη στιγμή παίζονται στους κινηματογράφους δύο χαρακτηριστικές ταινίες: ΛΑΡΑ ΚΡΟΦΤ (συνωμοσία με ΙΛΛΟΥΜΙΝΑΤΟΥΣ) και ΠΕΡΛ ΧΑΡΜΠΟΡ (το προηγούμενο πολεμικό κτύπημα με 2.000 νεκρούς που όλοι σήμερα ξέρουμε πώς ΠΡΟΒΟΚΑΡΙΣΕ την ιστορία).

ΑΥΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ...ΘΑ ΕΧΟΥΜΕ ΝΑ ΜΙΛΑΜΕ ΓΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ 11η
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2001

-Λεωνίδας Χ. Αποσκήτης

copyright ininternet.gr 12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2001

ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ "ΣΥΜΠΤΩΣΕΙΣ"

πριν από την ημέρα που άλλαξε τον κόσμο...
αλλά και οδηγίες επιβίωσης από ξένους συνωμοσιολόγους!

Του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη

*ΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ, διαγράφοντας όλο και πιο μεγάλους κύκλους
Το γεράκι δεν μπορεί ν' ακούσει πια τον γερακάρη—
Τα πάντα διαλύονται— το κέντρο δεν κρατάει—
Ωμή αναρχία τώρα απλώνεται στον κόσμο,
Απ' το αίμα θολός λύνεται ο ποταμός, και παντού
Η τελετή της αθωότητας πνίγεται—
Οι καλύτεροι δίχως πεποίθηση, ενώ οι χειρότεροι
Ωθούνται από την ένταση του πάθους.
Σίγουρα κάποια αποκάλυψη σιμώνει—*

Σίγουρα η Δευτέρα Παρουσία πλησιάζει.

W. B. Yeats, Η Δευτέρα Παρουσία

Το εξώφυλλο του νέου δίσκου του ραπ συγκροτήματος, The Coup, αποσύρθηκε άρον-άρον από το Internet επειδή απεικόνιζε τους **δίδymους πύργους να καίγονται!** Αλλά και στην εφημερίδα «Ελευθεροτυπία», δημοσιεύθηκε την προηγούμενη εβδομάδα ένα τραγικά προφητικό σκίτσο: Οι δύο πύργοι, τα “δίδυμα” της Νέας Υόρκης, τα αεροπλάνα που έρχονται κατ’ ευθείαν επάνω τους, ο “ήλιος” που θυμίζει την έκρηξη και τα μαυρόασπρα σκυλιά (ιερατεία;) που πολιορκούν τον άνθρωπο!

Πρόκειται για μια απλή σύμπτωση λόγω του ότι αυτοί οι πολυδιαφημισμένοι ουρανοξύστες ήταν το σύμβολο της Νέας Υόρκης; Ίσως. Τίποτα δεν αποκλείεται.

Πάντως, εμείς σε προηγούμενη έρευνα από το περασμένο καλοκαίρι είχαμε ήδη γράψει:

«Οι Illuminati χρησιμοποιούν κωδικές λέξεις, που κοινοποιούν μέσω των μεγάλων καθιερωμένων εφημερίδων για να προειδοποιήσουν τους ανθρώπους τους σχετικά με το τι πρόκειται να κάνουν. Οι εφημερίδες του κατεστημένου, όπως η **Wall Street Journal** και οι **New York Times**, συνεργάζονται με την **NSA** και χρησιμοποιούνται για να διοχετεύονται μυστικά μηνύματα τα οποία “περνούν” μέσω λέξεων-κλειδιά στις μικρές αγγελίες, στα editorials, στον καιρό ή μέσω χαρακτηριστικών φωτογραφιών. Για παράδειγμα, βάζοντας μια φωτογραφία κάποιου πρωθυπουργού με τα χέρια του να κάνουν ένα συγκεκριμένο σήμα που μπορεί να είναι συνθηματικό. Ένας ανασηκωμένος δείκτης ή δύο ανασηκωμένοι δείκτες, την ώρα που ο ομιλητής μιλάει, σημαίνουν ότι το μήνυμα προέρχεται από ένα μασονικό κέντρο. Στη χώρα μας παρόμοια μηνύματα διοχετεύονται στην τελευταία σελίδα **ημερήσιας μεταπολιτευτικής εφημερίδας** η οποία έχει δεχθεί κατά καιρούς ανακοινώσεις τρομοκρατικών οργανώσεων...» (TM, τεύχος 88). Βλέπε ακόμα και το παλιό τεύχος TM No 30.

Επίσης, είχαμε προειδοποιήσει και για τις εσωτερικές συγκρούσεις μέσα στη Νέα Τάξη Πραγμάτων.

«Σ’ αυτή τη φάση της παγκοσμιοποίησης και πάλι υπάρχουν δύο δυνάμεις... εσωτερικές συγκρούσεις των αμερικανικών κέντρων με το “ευρωπαϊκό” γαλλογερμανικό (φράγκικο) κέντρο της **ONE**. Οι Ευρωπαίοι υποκρίνονται όταν παριστάνουν τους φρόνιμους εταίρους. Οι Αμερικανοί ξέρουν ότι οι Ευρωπαίοι ψεύδονται. Και οι Ευρωπαίοι ξέρουν ότι οι Αμερικανοί το ξέρουν. Και ο χορός καλά κρατεί όσο υπνωτίζεται το “πόπολο” ένθεν και εκείθεν του Ατλαντικού. Κάποια στιγμή όμως στα πλαίσια του Ιμπεριαλισμού της Νέας Τάξης Πραγμάτων, θα εμφανισθούν πάλι οι οικονομικές και στρατιωτικές αντιθέσεις. Η ιστορία θα επαναληφθεί».

[Έρευνα του Λεωνίδα Χ. Αποσκήτη, «New World Order», TM, τεύχος 88 - καλοκαίρι 2000, σελ.42-43]

Τώρα, ως προς το τι πρόκειται να επακολουθήσει. Μήπως το παλιό ρεφραίν του γνωστού τραγουδιού της ποπ, Λέοναρντ Κοέν, αποδειχθεί προφητικό;
«First, we’ll take Manhattan, then we’ll take Berlin...»

Τι να περιμένουμε στην περίπτωση που έχει ξεκινήσει το χειρότερο σενάριο!

Χαρακτηριστικός είναι ο φόβος και η ανησυχία που μεταδίδουν τα ξένα συνωμοσιολογικά sites. Ανάμεσα στα δεινά που πιθανολογείται να επακολουθήσουν, αναφέρονται ενδεικτικά τα παρακάτω:

1. Πιθανά κτυπήματα με βιολογικά και πυρηνικά όπλα
2. Εκτόξευση στα ύψη των τιμών πετρελαίου, χρυσού-ασημιού
3. Χρεωκοπίες τραπεζών

4. Ελλείψεις στο νερό και την τροφή
5. Διακοπή του δικτύου μεταφοράς της ενέργειας
6. Αποκλεισμός στις μετακινήσεις και τις επικοινωνίες (π.χ. Internet)

7. Πιθανή εμπλοκή της χώρας μας (θυμηθείτε παλιότερη ταινία του Χόλλυγουντ, όπου μετά το πρώτο κτύπημα στις ΗΠΑ, ακολουθούν διαδοχικά κτυπήματα στην Αθήνα και το Παρίσι), είτε “τυφλή” ενέργεια από αντάρτες πόλεων τύπου UCK (αποκρύπτεται από την κοινή γνώμη η ανακάλυψη δύο αποθηκών με βαρύ οπλισμό του UCK στην ευρύτερη περιοχή των Αθηνών!)

Οδηγίες Επιβίωσης (!)

Ακόμα, ενδεικτικές για τον προβληματισμό και τον πανικό που επικρατεί στις δυτικές χώρες είναι οι “οδηγίες επιβίωσης” που προτείνονται στους πολίτες μέσω του διαδικτύου, ορισμένες από τις οποίες είναι οι εξής:

- Μην έχετε όλα τα χρήματά σας στις Τράπεζες... κρατείστε ένα ποσόν σε ρευστό μαζί σας
- Βάλτε σε ένα σακκίδιο τα απαραίτητα για την περίπτωση που χρειαστεί να εγκαταλείψετε το σπίτι σας εκτάκτως...
- Αγοράστε ταμπλέτες ιωδικού καλίου για περίπτωση πυρηνικής έκρηξης (συμβουλευθείτε τον φαρμακοποιό σας για κάθε περίπτωση)
- “Οπλιστείτε” (!) όπως μπορείτε, αλλά προσέξτε τον τρόπο φύλαξης του οπλισμού σας ...τα ατυχήματα είναι πιο πιθανά από το “χειρότερο σενάριο”
- Γεμίστε τα αυτοκίνητά σας με καύσιμο και συντηρήστε το ρεζερβουάρ γεμάτο πάνω από τα 3/4
- Κάνετε προληπτικά ένα τσεκ-απ και ...ένα σέρβις στα αυτοκίνητά σας
- Καταστρώστε εκ των προτέρων ένα σχέδιο για την οικογένεια (τόποι συνάντησης κλπ...)
- Έχετε πάντα μαζί σας αριθμούς τηλεφώνων πρώτης ανάγκης και ανθρώπων που σας ενδιαφέρουν...
- Για περισσότερες λεπτομέρειες συμβουλευθείτε τα φυλλάδια των κρατικών Οργανισμών για τους σεισμούς και τις άλλες καταστάσεις έκτακτης ανάγκης.

Εμείς πάντως θα λέγαμε (ίσως το πιο σημαντικό από όλα): κρατείστε σε κάθε περίπτωση την ψυχραιμία και την πίστη σας. Η δύναμη του καλού είναι πιο ισχυρή από οτιδήποτε, και όταν ασκείται από πολλούς μπορεί να κάνει θαύματα!

Το τέλος μιας σχέσης;

Των Κώστα Κούρου και Χρήστου Μόρφου

«Δουλειά μας δεν είναι να δίνουμε στους ανθρώπους αυτό που θέλουν, αλλά αυτό που εμείς αποφασίζουμε ότι πρέπει να έχουν»...

P. Σάλεντ, τ. πρόεδρος του CBS.

* Μια φορά κι έναν καιρό...

* Στη μακρινή δεκαετία του 1980 υπήρχε κάποιος αρχιτρομοκράτης με το όνομα Abu Nidal. Σήμερα ο «άρχων του κακού» λέγεται Bin Ladin. Abu Nidal σημαίνει πατέρας του Nidal. Bin Ladin σημαίνει γιος του Ladin. Πατέρας και γιος, Nidal και Ladin, ένα και το αυτό, αρκεί να

διαβάσουμε καρκινικά τα ονόματα αφού Ladin=Nidal και Nidal=Ladin. Ο Θεός (ή ο Αλλάχ, αν προτιμάτε) συνηθίζει να ανακατεύει πάντα τον ίδιο πηλό... Και αυτή η έλλειψη πρωτοτυπίας έγινε αφορμή ώστε κάποιοι να αλλάξουν το Ladin σε Laden, πριν από μερικά χρόνια, αφού σε παλιότερες πηγές το όνομα του τρομοκράτη γραφόταν με λατινικούς χαρακτήρες Ladin.

* Και επειδή μία σύμπτωση δεν είναι σύμπτωση...

* Κατά τη διάρκεια της επιχείρησης «Καταιγίδα της Ερήμου» το 1991, ο σημερινός αντιπρόεδρος των ΗΠΑ Ντικ Τσένυ ήταν υπουργός Άμυνας. Ο Κόλιν Πάουελ, υπουργός Εξωτερικών σήμερα, ήταν αρχηγός του Γενικού Επιτελείου. Και πρόεδρος των ΗΠΑ ήταν τότε ο πατέρας Τζωρτζ Μπους, ενώ σήμερα πρόεδρος είναι ο υιός Μπους.

* Και επειδή δύο συμπτώσεις δεν είναι τίποτα... προχωράμε στους στενούς δεσμούς πατεράδων και γιων Μπους και Λάντεν...

* Ο πατέρας του Οσάμα Μπιν Λάντεν, μεγαλοεργολάβος και στενός φίλος της βασιλικής οικογενείας της Σαουδικής Αραβίας, είχε επιχειρηματικές δραστηριότητες τη δεκαετία του 1960 στο Τέξας, όπου δραστηριοποιείτο ήδη από το 1948 στις μπίζνες με τα πετρέλαια ο πατέρας Μπους, που είχε εγκατασταθεί εκεί αμέσως μετά την αποφοίτησή του από το Γκίλ (και τους Skull & Bones). Ο πατήρ Λάντεν σκοτώθηκε σε μυστηριώδες αεροπορικό δυστύχημα το 1968 στο Τέξας, και τις τύχες των οικογενειακών επιχειρήσεων ανέλαβε ο γιος του, Σαλίμ (αδελφός του Μπιν).

* Ο Σαλίμ είχε πολύ στενές επαφές με τον πατέρα Μπους, που μετά από δύο θητείες στο Κογκρέσο, είχε διατελέσει πρόεδρος του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος, διπλωματικός επιτετραμμένος στο Πεκίνο και, τέλος, τη διετία 1976-77 διευθυντής της CIA. Τον Ιούνιο του 1977, ο υιός Μπους, ο σημερινός πρόεδρος, ιδρύει στο Τέξας την πετρελαϊκή εταιρεία Arbusto Energy (arbusto στα ισπανικά σημαίνει θάμνος, ό,τι δηλαδή και η λέξη bush στα αγγλικά).

* Συνέταιρος του Μπους ήταν ο Τζέιμς Ρ. Μπαθ, πράκτορας της CIA, άνθρωπος εμπιστοσύνης των σείχηδων της Σαουδικής Αραβίας. Φυσικό ήταν να επενδύσουν στην επιχείρηση του Μπους ο Σαλίμ Μπιν Λάντεν αλλά και ο Χάλεντ Μπιν Μαχφούζ, που σήμερα θεωρείται στενός φίλος και σύμμαχος του Οσάμα Μπιν Λάντεν.

* Ο Σαλίμ Μπιν Λάντεν, ετεροθαλής αδελφός του Οσάμα, σκοτώθηκε το 1988 σε αεροπορικό δυστύχημα -πού αλλού;- στο Σαν Αντόνιο του Τέξας.

* Την ίδια χρονιά ο Οσάμα Μπιν Λάντεν ιδρύει την Αλ Κάιντα.

* Μήπως η φαμίλια -με τη μαφιόζικη έννοια του όρου- των Μπους «έβαλε το χεράκι» της σ'αυτά τα δυστυχήματα, όπως ισχυρίζονται κάποιοι και «έβαλε στο χέρι» κάποια δισεκατομμύρια δολάρια των Λάντεν;

* Μήπως το κίνητρο του Οσάμα Μπιν Λάντεν δεν είναι το θρησκευτικό του «μένος» αλλά η προσωπική αντεκδίκηση;

* Μήπως ο ιερός πόλεμος δεν είναι παρά μια προσωπική βεντέτα;

* Ίσως να μην το μάθουμε ποτέ...

* Φιλικές σχέσεις... οικογενειακές σχέσεις... οικονομικές σχέσεις... πολιτικές σχέσεις... και στο βάθος πετρέλαιο, πολύ πετρέλαιο, και χρήμα, πολύ χρήμα...

* Ο παππούς Μπους, τραπεζίτης και γεροϋσιαστής του Κονέκτικατ, εγέννησε τον πατέρα Μπους, και ο πατέρας Μπους με τη βοήθεια του παππού Μπους κατάφερε να φτάσει στο ανώτατο αξίωμα των ΗΠΑ, να γίνει πλανητάρχης...

* Ο πατέρας Μπους, γόνος εξαιρετικής οικογενείας, έβγαλε και καλά παιδιά. Γιατί δεν θα αρκούσε μόνον η βοήθεια του πατρός Μπους για να εκλεγεί ο Τζωρτζ Μπους τζούνιορ

πρόεδρος των ΗΠΑ. Χρειαζόταν και η βοήθεια του άλλου γιου, του Τζεντ, που «έτυχε» να είναι κυβερνήτης της Φλόριντα, της πολιτείας όπου κατά την περυσινή καταμέτρηση των ψήφων...

- * Του πλανητάρχη ο γιος, πλανητάρχης κι αυτός...
- * Τίποτε το επιλήψιμο.
- * Ο θεσμός της κληρονομικής δημοκρατίας έχει βαθιές ρίζες και στη χώρα μας.
- * Ο Επίτιμος είναι και μαρτυριάρης, εκτός από παλιός οικογενειακός φίλος των Μπους.
- * Είμαστε όλοι αμερικανοί;
- * Be Careful: Τα εν οίκω μη εν δήμω.
- * Εκτός κι αν είμαστε όλοι αμερικανάκια...
- * Κληρονομική δημοκρατία και οικογενειοκρατία. Και από την άλλη απαιτούν από τον μουλά Ομάρ, ηγέτη των Ταλιμπάν, να τους παραδώσει τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, τον άντρα της κόρης του, το γαμπρούλη του...
- * Επιτέλους οι βάρβαροι θα διαβούν... Και τα συνεταιράκια... Και οι φαμίλιες;

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΗ ΤΗΣ NSA ΤΩΝ ΗΠΑ για την 11η Σεπτεμβρίου 2001!

Έρευνα - επιμέλεια: Αντώνης Μποσνακούδης

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ (NSA) και ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ (CSS)

Αντιππέραρχου **Michael V. Hayden**

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΓΚΡΕΣΣΟΥ στις **17 Οκτωβρίου 2002**

Ο Αντιπύραρχος Michael V. Hayden

Εισαγωγή

1. Πρόεδρε Graham, Πρόεδρε Goss και εξέχοντα μέλη των Επιτροπών Πληροφοριών, σας ευχαριστώ για την ευκαιρία να απευθυνθώ σ' εσάς σήμερα. Εκ μέρους της Εθνικής Υπηρεσίας Ασφαλείας (NSA), επιθυμώ να εκτείνω την βαθύτατη συμπάθειά μας στις οικογένειες των θυμάτων και στους επιζήσαντες αυτής της τρομερής επίθεσης.
2. Στην NSA γνωρίζουμε την ευθύνη μας για την Αμερικανική ελευθερία και ασφάλεια. Οι εργαζόμενοι μας πήραν πολύ προσωπικά τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001. Από τη φύση της εργασίας τους, οι άνθρωποι μας εσωτερικεύουν βαθιά την αποστολή τους. Αυτό είναι προσωπικό.
3. Αμέσως μετά από τις επιθέσεις στο Παγκόσμιο Εμπορικό Κέντρο και στο Πεντάγωνο ο Διευθυντής μας Υποκλοπής Σημάτων (SIGINT) επισκέφθηκε και καθυσύχασε το ψυχολογικά διαλυμένο τμήμα αντιτρομοκρατίας (CT). Αυτό το τμήμα βρίσκεται κοντά στον τελευταίο όροφο ενός από τα υψηλά μας κτίρια. Για προφανείς λόγους προσπαθήσαμε να μετακινήσουμε όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους στα διπλανά κτίρια αλλά δεν είχαμε περιθώρια να μετακινήσουμε το CT. Όταν τους επισκέφθηκα αργότερα το απόγευμα όχι μόνο δούλευαν σκληρά, αλλά προκλητικά άλλαζαν κουρτίνες συγκάλυψης για να καλύψουν την τοποθεσία τους. Οι Αμερικανοί πρέπει να είναι υπερήφανοι για αυτούς τους αφοσιωμένους άνδρες και γυναίκες που υπηρετούν στις πρώτες γραμμές του πολέμου εναντίον της τρομοκρατίας.
4. Αυτή η έρευνα είναι πολύ σημαντική, και έχει παίξει σημαντικό ρόλο για εμάς και για την χώρα όσον αφορά τον προσδιορισμό της αιτίας που η al-Qa'ida κατάφερε να επιτεθεί εκείνη την ημέρα με ελάχιστη προειδοποίηση και σχετικά με τον τρόπο του καλύτερου μελλοντικού εντοπισμού και αντιμετώπισης τέτοιου είδους επιχειρήσεων. Από τον Απρίλιο έχουμε φιλοξενήσει δικό σας προσωπικό στα κεντρικά μας γραφεία. Ανταλλάξαμε στοιχεία μαζί τους και - σε ανταπόκριση των αιτημάτων τους - διαθέσαμε περισσότερα από 2.750 έγγραφα, περίπου 15.000 σελίδες υλικού και κανονίσαμε περισσότερες από 200 συναντήσεις πρόσωπο - με - πρόσωπο. Αναθέσαμε μερικούς από τους καλύτερους ανθρώπους μας να συνεργαστούν σε πλήρες ωράριο μαζί τους. Το κάναμε αυτό γιατί - όπως και εσείς - είμαστε δεσμευμένοι να ανακαλύψουμε όλο το ιστορικό αυτού που οδήγησε στην 11η Σεπτεμβρίου και να εξαφανίσουμε συστηματικά προβλήματα που δυσκολεύουν την ικανότητά μας για επιθετική συλλογή [πληροφοριών] από τρομοκράτες.
5. Ο σκοπός μου σήμερα είναι να σας δώσω όπως και στον Αμερικανικό λαό, όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τρία ερωτήματα: (α) Τι γνώριζε η NSA πριν από την

11η, (β) Τι έχουμε μάθει στη συνέχεια, και (γ) Τι έχουμε κάνει στη συνέχεια; Θα είναι όσο το δυνατόν ειλικρινές και συνετό όσο επιτρέπεται σ' αυτή την ανοικτή ακρόαση. Αν κατά στιγμές φανεί έμμεσο και ατελές, ελπίζω ότι εσείς και το κοινό θα κατανοήσετε ότι έχω συζητήσει πλήρως και χωρίς δισταγμό τις επιχειρήσεις μας σε προηγούμενες κλειστές ακροάσεις.

6. Όλοι σας γνωρίζετε καλά την ευθραυστότητα όλων όσων κάνουμε και πώς εξουδετερώνονται μέσα σε μία νύκτα, προσπάθειες που μετρώνται σε εκατομμύρια δολαρίων και χιλιάδων ανθρωπο-ετών όταν εμφανίζεται στον Τύπο ένα άρθρο σχετικά με υποκλοπές επικοινωνιών [αυτό είναι σημαντικό σημείο, αφού άμεσα αποσκοπεί στη φίμωση του Τύπου από αποκαλύψεις σχετικά με τις σκανδαλώδεις ενέργειες και λειτουργίες της NSA]. Τέτοιες διαρροές κάνουν δυσκολότερες και περισσότερο κοστοβόρες τις αλλαγές στον τομέα πληροφοριών που αντιμετωπίζουμε. Πήγαμε πίσω σε μη υπολογίσιμο ποσοστό στον αγώνα εναντίον της τρομοκρατίας μετά από ένα άρθρο το 1998 σχετικά με τις υποκλοπές μας και ο Usama bin Laden και οι αξιωματικοί του με θέσεις κλειδιά σταμάτησαν να χρησιμοποιούν ένα τηλέφωνο.

7. Γνωρίζετε επίσης ότι η προσπάθεια SIGINT του έθνους έχει ανατρέψει με επιτυχία πολλές τρομοκρατικές επιθέσεις στο παρελθόν. Αν και οι επιτυχίες μας είναι γενικά αόρατες στον Αμερικανικό λαό, όλοι γνωρίζουν όταν ένας αντίπαλος επιτυγχάνει. Η NSA είχε πολλές επιτυχίες, αλλά αυτές είναι ακόμη πιο δύσκολο να συζητηθούν σε ανοικτή ακρόαση.

Τι γνώριζε η NSA πριν την 11η Σεπτεμβρίου;

8. Έτσι, στην πρώτη ερώτηση: Τι γνώριζε η NSA πριν την 11η Σεπτεμβρίου; Δυστυχώς, η NSA δεν είχε πληροφορίες SIGINT που να δείχνουν ότι η al-Qa'ida στόχευε εναντίον της Νέα Υόρκης και της Ουάσιγκτον ή ακόμη ότι σχεδίαζε να επιτεθεί εναντίον αμερικανικού εδάφους. Μάλιστα, η NSA δεν γνώριζε πριν την 11η Σεπτεμβρίου ότι οποιοδήποτε από τα άτομα που συμμετείχαν στην επίθεση βρισκότουσαν στις Ηνωμένες Πολιτείες.

9. Έχω ενημερώσει τις Επιτροπές για μία περιοχή όπου η αποδοσή μας θα μπορούσε να είναι καλύτερη. Η κα. Hill αναφέρθηκε σ' αυτό κατά την κατάθεσή της στις 20 Σεπτεμβρίου 2002: «Χωρίς να γνωρίζει η CIA, ένας άλλος βραχίονας της κοινότητας πληροφοριών, η NSA, είχε πληροφορίες συσχετίζοντας τον Nawaf al-Hazmi με το δίκτυο του bin Laden. Η NSA δεν διένημε αμέσως την πληροφορία αν και βρισκόταν στη βάση πληροφοριών της NSA». Αυτή δεν ήταν μία πολιτιστικά στηριγμένη «αποτυχία μοιράσματος πληροφοριών».

10. Όπως γνωρίζετε, μία δραστηριότητά μας «προστιθέμενης αξίας» είναι να ταξινομούμε μέσα από τεράστιες ποσότητες δεδομένων και να μοιραζόμαστε αυτά που είναι σχετικά, σε εύχρηστη μορφή, με κατάλληλους καταναλωτές [αυτή είναι μία «ωραία» έννοια: καταναλωτές πληροφοριών]. Σ' αυτή την περίπτωση δεν διανήμαμε πληροφορία που λάβαμε στις αρχές του 1999 που ήταν άμεμπτη στο περιεχόμενό της εκτός του ότι συσχέτιζε το όνομα του Nawaf al-Hazmi με την al-Qa'ida. Με αυτό δεν λέμε ότι δεν γνωρίζαμε οποιαδήποτε αναφορά γι' αυτόν και για άλλα άτομα. Γνωρίζαμε. Στις αρχές του 2000 κατά τη συνάντηση στην Kuala Lumpur, παρακολουθούσαμε τους αδελφούς al-Hazmi, Nawaf και Salim, όπως και τον Khalid al-Mihdhar. Γνωρίζαμε τη σχέση τους με την al-Qa'ida και μοιραστήκαμε αυτές τις πληροφορίες με την κοινότητα [πληροφοριών]. Αυτό το εξέτασα προσεκτικά. Αν χειριζόμασταν τέλεια όλα τα ανωτέρω, το μοναδικό νέο στοιχείο που θα μπορούσαμε να συνεισφέρουμε κατά την περίοδο της Kuala Lumpur ήταν ότι το επίθετο του Nawaf (και πιθανόν αυτό του Salim που φαίνεται να είναι αδελφός του Nawaf) ήταν al-Hazmi.

11. Υπάρχει άλλη μία περιοχή στην απόδοσή μας πριν την 11η Σεπτεμβρίου που προσέκλυσε μεγάλη προσοχή από το κοινό. Στις ώρες μόλις πριν από τις επιθέσεις, η NSA απέκτησε δύο πληροφορίες που υπεδείκνυαν ότι άτομα με τρομοκρατικές σχέσεις πίστευαν ότι κάτι σημαντικό θα συμβεί την 11η Σεπτεμβρίου. Αυτή η πληροφορία δεν έδειχνε συγκεκριμένα ότι θα γίνει επίθεση εκείνη την ημέρα. Δεν περιείχε λεπτομέρειες για την ώρα, τόπο και φύση αυτού που θα γινόταν. Δεν έδειχνε επίσης ότι αεροσκάφη θα χρησιμοποιηθούν ως όπλα. Λόγω της επεξεργασίας που μεσολαβεί δεν μπορέσαμε να αναφέρουμε αυτή την πληροφορία παρά μόνο από την 12η Σεπτεμβρίου.

12. Για να το τοποθετήσω αυτό σε μία προοπτική, από το καλοκαίρι του 2001 είχαμε περισσότερες από 30 προειδοποιήσεις ότι κάτι θα συνέβαινε από στιγμή σε στιγμή. Τα αναφέραμε αυτά όπως είχαμε καθήκον, αλλά στη συνέχεια τίποτε από αυτά δεν συσχετίστηκε με τρομοκρατικές επιθέσεις. Η έννοια του «από στιγμή σε στιγμή» είναι σχετική για τους αντιπάλους μας. Μπορεί να σημαίνει σύντομα ή απλώς κάποτε στο μέλλον.

13. Αυτές οι δύο αναφορές έχουν γίνει σχεδόν εορταστικές, έτσι θα ήθελα να εμβαθύνω σ' αυτές για λίγο περισσότερο. Θα βάλω στην άκρη τη ζημιά που γίνεται στις πηγές και μεθόδους πληροφοριών όταν με μη εξουσιοδοτημένο τρόπο πληροφορίες αποκαλύπτονται δημόσια. Θα βάλω επίσης στην άκρη τον αντίκτυπο στο εργατικό δυναμικό που αντιπροσωπεύω όταν κάτι που επιμελημένα έχει διατηρήσει μυστικό από τους αντιπάλους μας, ξαφνικά βγαίνει στα ΜΜΕ;

14. Αυτό που λείπει είναι η αίσθηση του πως γίνεται το SIGINT. Χιλιάδες φορές κάθε ημέρα, οι πρώτης γραμμής υπάλληλοί μας πρέπει να δώσουν απάντηση σε σκληρές ερωτήσεις: Ποιοι επικοινωνούν; Φαίνεται να γνωρίζονται; Σε ποια σημεία της συζήτησης εμφανίζονται λέξεις ή φράσεις κλειδιά; Ποια είναι η αντίδραση σ' αυτές; Ποια παγκόσμια ή πολιτιστικά γεγονότα θα μπορούσαν να έχουν επηρεάσει αυτές τις λέξεις/φράσεις (Μπορεί να θυμάστε ότι ο Ahmad Shah Masood, αρχηγός της Βόρειας Συμμαχίας, είχε σκοτωθεί την προηγούμενη ημέρα); Πόσο τμήμα της συζήτησης κυριαρχείται από αυτά τα γεγονότα και υπάρχουν φράσεις που συνδέονται μαζί τους; [Αυτό το τμήμα δείχνει τον τρόπο αρχικής επεξεργασίας των υποκλοπών που κάνει η NSA]

15. Και αν είχατε την ευθύνη της διοίκησης (ή επίβλεψης) της NSA, θα είχατε να απαντήσετε σε ερωτήσεις όπως: Από που συλλέχθηκε η πληροφορία; Ήταν κάποιος από αυτούς που επικοινωνούσαν στόχος υποκλοπής; Πόσες κλήσεις γίνονται ημερησίως από αυτή την τοποθεσία; Σε ποιες γλώσσες; Hazzar; Urdu; Pashto; Uzbek; Dari; Αραβικά; Υπάρχει μηχανήμα για να σου τα ταξινομήσει αυτά ή χρειάζεσαι άνθρωπο; Αν υπάρχει τέτοιο μηχανήμα - μπορεί να δουλέψει σε πολυγλωσσικό περιβάλλον όπου μία συζήτηση γίνεται σε πολλές γλώσσες; Πόσο χρόνο χρειάζεται η NSA για να επεξεργαστεί αυτού του είδους το υλικό; (Στο κάτω κάτω δεν είμαστε οι παραλήπτες στους οποίους απευθύνεται η επικοινωνία). Η παρούσα τεχνολογία μας μας επιτρέπει να το επεξεργαστούμε ως ροή [σε πραγματικό χρόνο on line] ή πρέπει να γίνει σε δέσμες [off line]; Όταν επεξεργαζόμαστε τα δεδομένα, πώς τα επιθεωρούμε - παλαιότερα προς νεώτερα ή πρώτα τα νεώτερα; Και εκτός από το πως κανονικά τα επεξεργαζόμαστε, άλλαξε η διαδικασία από τις 08.46 π.μ. της 11ης Σεπτεμβρίου; χωρίς να εξηγηθεί το πλαίσιο μέσα στο οποίο λειτουργούν οι υποκλοπές SIGINT, οι μη εξουσιοδοτημένες αποκαλύψεις δεν ενημερώνουν τη δημόσια συζήτηση. Τη διαστρεβλώνουν. [Εκτός από την επίθεση στις αποκαλύψεις, αυτά τα λόγια φωτίζουν ακόμη περισσότερο την εσωτερική λειτουργία αξιολόγησης των υποκλοπών. Δίνουν μερικά κριτήρια αξιολόγησης]

16. Αυτή είναι μία περίληψη του τι γνώριζε η NSA για τους αεροπειρατές πριν από την 11η Σεπτεμβρίου. Ψάξαμε επιμελώς τα αποθηκευτικά μας μέσα και συνεχίζουμε να το κάνουμε. Φυσικά, θα παρέχουμε στο προσωπικό σας κάθε και όλες τις σχετικές πληροφορίες που ανακαλύπτουμε.

Τι έμαθε η NSA;

17. Τώρα θα απαντήσω στη δεύτερη ερώτηση. Τι μάθαμε στη συνέχεια; Το κύριο μάθημα ήταν ότι η NSA βρισκόταν στο σωστό δρόμο - στο δρόμο του αναχηματισμού. Ηγετικές προσωπικότητες του Κογκρέσсу μου είπαν στην πρώτη μας συνάντηση πριν από τουλάχιστον τρία χρόνια ότι η Υπηρεσία βρίσκεται πίσω και βρισκόταν σε κίνδυνο μη σχετικότητας [λειτουργιών-απόδοσης σε σχέση με τις ανάγκες]. Η πρόκληση ήταν πρωταρχικά τεχνολογική.

18. Ο όγκος, η ποικιλία και η ταχύτητα των ανθρώπινων επικοινωνιών δυσκολεύει καθημερινά την αποστολή μας. Μία Υπηρεσία SIGINT πρέπει να μοιάσει με τον στόχο της. Πρέπει να κατέχουμε οποιαδήποτε τεχνολογία χρησιμοποιεί ο στόχος. Αν δεν το πετύχουμε,

κυριολεκτικά, δεν τον ακούμε, αλλά και αν τον ακούμε δεν μπορούμε να τρέψουμε τα «μπιπ» σε κάτι καταλληπτό. Πετύχαμε εναντίον ενός μειωμένων πόρων, ολιγαρχικού, τεχνολογικά καθυστερημένου και εμφανώς γραφειοκρατικού εθνικού κράτους [Ιράκ;]. Τώρα πρέπει ν' αντιμετωπίσουμε την παγκόσμια τηλεπικοινωνιακή επανάσταση, πιθανώς την δραματικότερη επανάσταση στις ανθρώπινες επικοινωνίες από την εποχή του εκτυπωτικού μηχανήματος του Γουτεμβέργιου.

19. Για σιγουριά, ήδη παράγαμε πληροφορίες SIGINT με τις οποίες μπορεί να αναληφθεί δράση - κατά κάποιον τρόπο τις καλύτερες που παραγάγαμε ποτέ - αλλά αξιολογήσαμε και επεξεργαστήκαμε μικρότερο ποσό από αυτό που θα μπορούσε και θα έπρεπε να μας είναι διαθέσιμο. Για να το πω απλά, δεν γνωρίζαμε αυτό που δεν γνωρίζαμε. Η δημόσια κριτική σ' αυτό συνήθως έρχεται σ' εμάς στη μορφή «η Υπηρεσία απέτυχε να συμβαδίσει με την τεχνολογία». Στην πραγματικότητα, έχουμε κάνει σημαντική πρόοδο, αλλά θα συμφωνήσω ότι έχουμε πολύ δρόμο ακόμη.

20. Σκάβουμε σε μία βαθιά τρύπα. Η NSA μείωσε περίπου το ένα τρίτο του ανθρώπινου δυναμικού της και περίπου το ίδιο τον προϋπολογισμό της στη δεκαετία του '90. Αυτή είναι η ίδια δεκαετία που οι επικοινωνίες πακέτου (οι e-επικοινωνίες που όλοι γνωρίζουμε) ξεπέρασαν τις παραδοσιακές επικοινωνίες. Αυτή είναι η ίδια δεκαετία που τα κινητά τηλέφωνα αυξήθηκαν από 16 εκατομμύρια στα 741 εκατομμύρια - μία αύξηση περίπου 50 φορές. Αυτή είναι η ίδια δεκαετία που οι χρήστες Internet αυξήθηκαν από περίπου 4 εκατομμύρια σε 361 εκατομμύρια - μία αύξηση πάνω από 90 φορές. Οι επίγειες γραμμές επικοινωνιών που τοποθετήθηκαν στα τελευταία έξι χρόνια του '90 ήταν ίσες με τον συνολικό αριθμό γραμμών σε όλη την προηγούμενη παγκόσμια ιστορία. Σ' αυτή την ίδια δεκαετία η διεθνής τηλεφωνική κίνηση αυξήθηκε από τα 38 δισεκατομμύρια λεπτά σε περισσότερο από 100 δισεκατομμύρια λεπτά. Αυτό το έτος ο παγκόσμιος πληθυσμός θα ξεodέψει 180 δισεκατομμύρια λεπτά στο τηλέφωνο και μόνο σε διεθνείς κλήσεις.

21. Ήταν ξεκάθαρο σ' εμάς ότι έπρεπε να αναδιοργανωθούμε αν θέλαμε να παρακολουθήσουμε τις εξελίξεις. Ο κίνδυνος ήταν όχι ότι το SIGINT θα έφευγε, αλλά ότι θα σταματούσε να είναι πηγή βιομηχανικής ισχύος των Αμερικανικών πληροφοριών. Φοβηθήκαμε ότι θα άρχιζε να μοιάζει μία μπουτίκ πληροφοριών: περιορισμένη γραμμή προϊόντων, περιορισμένο πελατολόγιο και πολύ υψηλές τιμές ανά μονάδα.

22. Με το τέλος της δεκαετίας του '90 - με έναν προϋπολογισμό που ήταν σταθερός ή μειούμενος και με ανελέητες απαιτήσεις από τους πελάτες μας - προσπαθήσαμε να διοχετεύσουμε περίπου \$200 εκατομμύρια στο πρόγραμμά μας ετησίως. Αυτό σήμαινε να τα αφαιρέσουμε από τρέχουσες, ενεργές, παραγωγικές δραστηριότητες και να τα επενδύσουμε αυτά τα δολάρια σε μελλοντικές δυνατότητες. Τα \$200 εκατομμύρια ετησίως ήταν πολύ λιγότερα απ' ό,τι χρειαζομασταν και μάλιστα μπορούσα να κρατήσω μόνο το ένα τρίτο αυτού καθώς το πρόγραμμά μας περνούσε από την Εκτελεστική Εξουσία και το Κογκρέσσο.

23. Ανέφερα δημόσια μία πτυχή αυτού του διλήμματος σε μία συνέντευξη στο CBS News στην εκπομπή 60 Minutes II τον Φεβρουάριο 2001. Ο David Martin με πίεζε σχετικά με την τεχνολογική μας πρόκληση και ως παράδειγμα χρησιμοποιούσε την al-Qa'ida και τον Usama bin Laden. Υπογράμμισα ότι η al-Qa'ida δεν χρειάζεται ν' αναπτύξει ένα τηλεπικοινωνιακό σύστημα. Το μόνο που χρειάζεται να κάνει είναι να επωφληθεί από τα προϊόντα της τηλεπικοινωνιακής βιομηχανίας ετήσιας αξίας τριών τρισεκατομμυρίων δολλαρίων - μία βιομηχανία που έκανε τα τηλεπικοινωνιακά σήματα με ποικιλία, παγκόσμια, άμεσα, πολύπλοκα και κρυπτογραφημένα. Σ' αυτή τη συνέντευξη ο David μου ζήτησε μία αξιολόγηση ειδικά για την al-Qa'ida. Του είπα «David είναι ένας επικίνδυνος κόσμος εκεί έξω. Δεν μπορώ να σου εγγυηθώ - μάλιστα αρνούμαι να σου εγγυηθώ - ότι ακόμη και αν βρισκόμασταν στην κορυφή του παιχνιδιού δεν θα συνέβαιναν άσχημα πράγματα σε Αμερικανούς. Αυτοί είναι πολύ αφοσιωμένοι πολύ επικίνδυνοι αντίπαλοι. Και δουλεύουμε πολύ σκληρά εναντίον τους και εκείνοι προφανώς δουλεύουν πολύ σκληρά για να προστατευθούν από εμάς.»

24. Αμέσως μετά την 11η Σεπτεμβρίου είχα μία συνάντηση με τους προϊσταμένους αξιωματούχους μου. Τους ρώτησα: Υπάρχει κάποιο τμήμα της πορείας ανασχημαισμού μας που πρέπει ν' αλλάξουμε ως αποτέλεσμα των επιθέσεων; Ομόφωνα απάντησαν «Όχι, αλλά πρέπει να επιταχύνουμε αυτές τις αλλαγές». Με τα χρήματα που ζήτησε ο Πρόεδρος και

έδωσε το Κογκρέσσο, έχουμε κάνει ακριβώς αυτό. Έχουμε ακόμη πολλά να κάνουμε αλλά αυτές οι Επιτροπές [στις οποίες καταθέτει ο Διοικητής της NSA] γνωρίζουν καλύτερα από τους περισσότερους την απόδοση της NSA στον τρέχοντα πόλεμο. Γνωρίζω εκ καρδίας ότι αυτό το επίπεδο συνεχούς υπεροχής δεν θα ήταν εφικτό χωρίς τις επιχειρηματικές διαδικασίες, οργανωτικές, προσωπικού και επιχειρησιακές αλλαγές που έχουμε κάνει και εσείς υποστηρίζατε.

Τι έκανε η NSA στη συνέχεια;

25. Το τελευταίο θέμα - τι κάναμε ως ανταπόκριση - θα μου επιτρέψει να δώσω μερικές λεπτομέρειες αν και ίσως να είμαι ολιγόλογος λόγω των απαιτήσεων της διαβάθμισης. Θα χρησιμοποιήσω μερικούς από τους όρους που χρησιμοποίησε το Κογκρέσσο για εμάς κατά το τελευταίο έτος.

26. Ήταν εγκάρδιο, για παράδειγμα, να ακούω το Κογκρέσσο να μιλάει με τη φράση της διευθύντριας μας SIGINT, Maureen Baginski, με την πεποίθηση ότι χρειάζεται να γίνουμε «περισσότερο κυνηγοί απ' ό,τι συλλέκτες». Η ίδια πίστευε και εφάρμοσε αυτή τη στρατηγική πολύ πριν την 11η Σεπτεμβρίου και την εφάρμοσε με εκδίκηση εναντίον της al-Qa'ida μετά τις επιθέσεις.

27. Άλλο τμήμα της στρατηγικής μας για περίπου τρία χρόνια ήταν ένας προσανατολισμός για μεγαλύτερη στήριξη στην Αμερικανική βιομηχανία. Κινούμαστε σταθερά σ' αυτή την οδό και έχουμε τις μετρήσεις να το δείξουμε. Όπως γνωρίζετε, στο πρόγραμμα GROUND BREAKER έχουμε ήδη προβεί σε outsourcing ενός μεγάλου τμήματος της τεχνολογίας πληροφοριών μας ώστε να εστιαστούμε στην αποστολή. Συνεργαστήκαμε με τον ακαδημαϊκό τομέα για την μηχανική συστημάτων μας. Συναντήθηκα προσωπικά με κορυφαίους αξιωματούχους εταιριών. (Ένας ανώτερος αξιωματούχος μου είπε ότι οι ανάγκες διαχείρισης δεδομένων που του υπογραμμίσαμε ήταν μεγαλύτερες από οποιαδήποτε είχε δει στο παρελθόν). Πριν από τρεις εβδομάδες δώσαμε συμβόλαιο περίπου \$300 εκατομμυρίων σε μία ιδιωτική εταιρία για να αναπτύξει το TRAILBLAZER, την προσπάθειά μας να φέρουμε επανάσταση στον τρόπο που παράγουμε SIGINT στην ψηφιακή εποχή. Και την τελευταία εβδομάδα παγιώσαμε μία συμφωνία με έναν άλλο επιχειρηματικό γίγαντα για την κοινή ανάπτυξη ενός συστήματος εξόρυξης δεδομένων που μας βοηθάει να μάθουμε για τους στόχους μας. Σχετικά με την «αγορά vs κατασκευή» (ο όρος που χρησιμοποίησε το Κογκρέσσο) αυτή τη χρονιά ξοδεύουμε το ένα τρίτο των χρημάτων μας για ανάπτυξη SIGINT κατασκευάζοντας μόνοι μας τα πράγματα. Τον επόμενο χρόνο αυτός ο αριθμός θα είναι 17%.

28. Το Κογκρέσσο είχε πει επίσης ότι είχαμε ακούσει «έναν μεγάλο όγκο τηλεφωνικών κλήσεων από το τμήμα του κόσμου όπου βρισκόταν η al-Qa'ida ... αλλά δεν εστίαστηκαν στην al-Qa'ida». Αυτό ειλικρινά δεν είναι σωστό. Η κα Hill δίνει στην αναφορά της καλούς βαθμούς στην NSA για το ότι είχε επίγνωση της ανακοίνωσης του Διοικητή Κεντρικών Πληροφοριών σχετικά με τον πόλεμο εναντίον της al-Qa'ida.

29. Εμείς ήμασταν εστιασμένοι στην al-Qa'ida. Αλλά είχαμε αρκετούς γλωσσολόγους και αναλυτές εστιασμένους στο πρόβλημα; Ξεκάθαρα, θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε περισσότερους, αλλά αν αυτές οι ακροάσεις ήταν σχετικά με έναν πόλεμο που ξέσπασε στην Κορέα ή μία κρίση στα Στενά της Ταϊβάν, αν είχαμε βρεθεί προ εκπλήξεως από μία σύγκρουση στη Νότια Ασία, αν είχαμε χάσει ένα αεροσκάφος πάνω από το Ιράκ ή αν Αμερικανικές δυνάμεις είχαν δεχθεί απώλειες στη Βοσνία ή Κοσσυφοπέδιο - σε οποιοδήποτε από αυτά τα γεγονότα θα ήμουν εδώ να σας λέω ότι δεν είχα βάλει αρκετούς αναλυτές ή γλωσσολόγους για να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα. Χρειαζόμασταν περισσότερους αναλυτές και γλωσσολόγους στην Υπηρεσία - τελεία και παύλα.

30. Υπό το φως αυτών το Κογκρέσσο μάς άσκησε κριτική για «αποτυχία στρατολόγησης», κυρίως όσον αφορά γλωσσολόγους και αναλυτές. Επιτρέψτε μου να παρουσιάσω τα στοιχεία σ' αυτό. Η στρατολόγηση της NSA κατά τη διάρκεια του '90 ήταν πραγματικά ελάχιστη. Η Υπηρεσία πέτυχε την μείωση μεγέθους που της επιβλήθηκε με τον ευκολότερο και περισσότερο ανθρωπινό τρόπο που ήταν δυνατός - έκλεισε την μπροστινή πόρτα. Αλλά

όπως γνωρίζουν οι παρούσες επιτροπές, στρίψαμε τη «γωνία στρατολόγησης» στο 2000 και το 2001 ήταν ένα έτος σταθμός για τη στρατολόγηση της Υπηρεσίας, το καλύτερο για περισσότερο από μία δεκαετία. Τον Φεβρουάριο 2001 και μόνο σε μία ημέρα πήραμε συνεντεύξεις από τουλάχιστον 1.700 αιτούντες. Πριν από την επίθεση το Σεπτέμβριο 2001 είχαμε αποκτήσει περισσότερους από 600 καινούριους ανθρώπους. Μέχρι την 11η Σεπτεμβρίου είχαμε φτάσει σε παύση στις προσλήψεις. Είχαμε ήδη φτάσει στα επίπεδα που νομικά μας είχατε εξουσιοδοτήσει.

31. Με τη βοήθειά σας διατηρήσαμε τις προσπάθειες στρατολόγησης το 2002. Περισσότεροι από 800 άνθρωποι ήρθαν μαζί μας αυτό το έτος και ο στόχος μας για το επόμενο έτος - αν το Κογκρέσσο μας δώσει τα επιπλέον που ζητήσαμε - θα είναι οι 1.500. Η NSA έλαβε περισσότερα από 73.000 βιογραφικά από τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου και μετά και ψάχνουμε εντατικά για τους καλύτερους και εξυπνότερους. Γνωρίζουμε ότι έχουμε μία σπάνια ευκαιρία να διαμορφώσουμε την οδό της Αμερικανικής κρυπτολογίας για τον 21ο αιώνα.

Συμπέρασμα

32. Θα ήθελα να τελειώσω εστιαζόμενος σε ορισμένα σχόλια που έγιναν σε πρόσφατες ακροάσεις σχετικά με την «απροθυμία» της NSA να μοιραστεί πληροφορίες. Πρέπει να είμαι ξεκάθαρος σ' αυτό. Είμαστε Υπηρεσία SIGINT [υποκλοπής σημάτων]. Η αποστολή μας στη ζωή είναι να παρέχουμε πληροφορίες σε αναλυτές, στρατιωτικούς διοικητές, σχεδιαστές πολιτικής και άλλους στην κυβέρνηση των ΗΠΑ. Το μοναδικό μέτρο για εμάς είναι η ποσότητα και ποιότητα πληροφοριών που βγάζουμε έξω από την πόρτα κάθε ημέρα. Καθώς μιλάμε, η NSA έχει 700 ανθρώπους - που δεν παράγουν SIGINT - αλλά κάθονται στους χώρους των πελατών μας για να εξηγήσουν και μοιραστούν SIGINT.

33. Τέθηκαν μερικοί ειδικοί προβληματισμοί σχετικά με την προθυμία μας να μοιραστούμε SIGINT με τις δικωτικές αρχές. Το γεγονός είναι ότι η NSA παρέχει καθημερινά σημαντικό ποσό SIGINT στις δικωτικές αρχές. Τα αρχηγεία του FBI καθημερινά λαμβάνουν από εμάς περίπου 200 αναφορές. Όταν αυτά διανέμονται περαιτέρω εντός του FBI, οι παραλήπτες μπορεί να μην αντιλαμβάνονται ότι είναι SIGINT γιατί τυγχάνει χειρισμού με τρόπο που προστατεύει τις πηγές και μεθόδους από την αποκάλυψη.

34. Πολλά έχουν λεχθεί σε αυτές τις ακροάσεις σχετικά με έναν «τοίχο» μεταξύ πληροφοριών και δικωτικών αρχών. Θα μιλήσω μόνο για την NSA αλλά νομίζω ότι είναι καλό να πω ότι - ιστορικά - μπορούμε να είμαστε περισσότερο ευέλικτοι να μοιραζόμαστε πληροφορίες με ορισμένους πελάτες (όπως το Υπουργείο Άμυνας) παρά με άλλους (όπως το Υπουργείο Δικαιοσύνης [στο οποίο υπάγεται το FBI]). Αυτό δεν είναι κάτι που δημιουργήσαμε ή επιλέξαμε. Για πολύ νόμιμους λόγους. Το Κογκρέσσο και τα δικαστήρια έχουν τοποθετήσει φραγμούς για προσεκτικότερη και περισσότερο ρυθμισμένη μετάδοση [πληροφοριών] με τις δικωτικές αρχές.

35. Σε πρακτικό επίπεδο, έχουμε επιλέξει ως λαός να καταστήσουμε δυσκολότερη την ηλεκτρονική έρευνα για δικωτικούς σκοπούς παρά για σκοπούς εξωτερικής κατασκοπείας. Αυτό ισχύει γιατί η ηλεκτρονική έρευνα για δικωτικούς σκοπούς εμπλέκει το 4ο Άρθρο του Συντάγματος για την ιδιωτική ζωή αλλά και το 5ο σχετικά με την ελευθερία. Στο κάτω κάτω, ο σκοπός της παραδοσιακής δίωξης είναι να βάλει τους εγκληματίες στη φυλακή.

36. Υπάρχει κάποια ειρωνεία εδώ. Αυτή είναι από τις λίγες φορές στην ιστορία της Υπηρεσίας μου που ο Διοικητής έχει καταθέσει σε ανοικτή ακρόαση για επιχειρησιακά θέματα. Η πρώτη ήταν στα μέσα της δεκαετίας του '70 όταν ένας από τους προκατόχους μου κάθησε εδώ σχεδόν βουβός καθώς ψηνόταν από μέλη του Κογκρέσσου για εισβολή στα ατομικά δικαιώματα του Αμερικανικού λαού. Σε μεγάλο μέρος λόγω αυτών των ακροάσεων η NSA κυβερνάται σήμερα από εκτελεστικές εντολές και νόμους και αυτοί οι νομικοί περιορισμοί διοχετεύονται στους υπαλλήλους της NSA και ενισχύονται μέσω ελέγχων από όλους τους τρεις κλάδους της κυβέρνησης.

37. Η δεύτερη ανοικτή ακρόαση ήταν λιγότερο από δύο έτη πιο πριν και ήμουν εγώ ο

Διοικητής τότε. Κατά την ακρόαση εκείνη η Επιτροπή Πληροφοριών μου υπέβαλλε μία σειρά ερωτήσεων με ένα μοναδικό ενωτικό θέμα: Πώς μπορούσα να τους διαβεβαιώσω ότι προστάτευα τα ατομικά δικαιώματα αυτών που προστατεύονται από το Αμερικανικό Σύνταγμα και νόμους; Κατά τη διάρκεια αυτής της ακρόασης έφτασα να πω - χωρίς υπερβολή από μέρους μου ή κατηγορία απ' τη δική σας πλευρά - ότι αν ο Usama bin Laden διέσχιζε τα σύνορα από τους καταράκτες του Νιαγάρα του Οντάριο στους καταράκτες του Νιαγάρα της Νέας Υόρκης [αμερικανοκαναδικά σύνορα] η αμερικανική νομοθεσία θα του έδινε συγκεκριμένες προστασίες που θα έπρεπε να λάβω υπόψιν μου στην εκτέλεση της αποστολής μου. Και τώρα η τρίτη ανοικτή ακρόαση για Διοικητή της NSA: Είμαι εδώ εξηγώντας τι γνώριζε και τι δεν γνώριζε η Υπηρεσία μου σχετικά με 19 αεροπειρατές που βρισκότουσαν σ' αυτή τη χώρα νόμιμα.

38. Όταν μίλησα με τους εργαζομένους μας λίγο μετά τις επιθέσεις της 11η Σεπτεμβρίου, τους είπα ότι οι ελεύθεροι άνθρωποι πρέπει πάντα να αποφασίζουν που να βάζουν τη γραμμή μεταξύ της ελευθερίας και της ασφάλειάς τους και υπογράμμισα ότι οι επιθέσεις θα μας ωθήσουν περισσότερο ως κράτος προς την ασφάλεια. Μετά έδωσα μία πρόκληση στο εργατικό δυναμικό της NSA: Θα διατηρήσουμε ελεύθερη την Αμερική κάνοντας τους Αμερικανούς να αισθάνονται πάλι ασφαλείς.

39. Θα κλείσω λέγοντας σας τι ελπίζω να βγάλω από τον εθνικό διάλογο που προωθούν αυτές οι Επιτροπές. Δεν μου είναι βοηθητικό στην πραγματικότητα να μου υπενθυμίζεται το γεγονός ότι χρειάζομαι περισσότερους γλωσσολόγους στα Αραβικά ή από κάποιον που μαντεύει για ένα σκοτεινό σήμα που υποκλέψαμε που θα μπορούσε να έχει περισσότερη σημασία σήμερα απ' ότι είχε δύο χρόνια πιο πριν. Αυτό που χρειάζομαι από εσάς είναι να μιλήσετε στους ψηφοφόρους σας και να ανακλύψετε που θέλουν να βρίσκεται αυτή η γραμμή μεταξύ ασφάλειας και ελευθερίας.

40. Εντός των πλαισίων της αποστολής της NSA που βάζουμε τη γραμμή μεταξύ των κυβερνητικών αναγκών για αντιτρομοκρατικές πληροφορίες σχετικά με ανθρώπους εντός των ΗΠΑ και τα ατομικά δικαιώματα των ανθρώπων στις ΗΠΑ; Μιλώντας πρακτικά, αυτή η γραμμή επηρεάζει το σημείο εστίασης των δραστηριοτήτων της NSA (εξωτερικού vs εσωτερικού), τα πρότυπα σύμφωνα με τα οποία γίνονται οι έρευνες (πιθανή αιτία vs λογική υποψία για παράδειγμα), τον τύπο δεδομένων που επιτρέπεται να συλλέξει η NSA και τον τρόπο συλλογής και τους κανόνες υπό τους οποίους η NSA διατηρεί και διανέμει πληροφορίες σχετικές με αμερικανικά πρόσωπα.

41. Αυτά είναι σοβαρά θέματα που η χώρα αντιμετώπισε και έλυσε προς ικανοποίησή της μία κόμη φορά στα μέσα του '70. Υπό το φως των γεγονότων της 11ης Σεπτεμβρίου είναι αρμόζον να τα επανεξετάσουμε ως χώρα. Πρέπει να το κάνουμε σωστά. Πρέπει να βρούμε τη σωστή ισορροπία μεταξύ προστασίας της ασφάλειάς μας και της ελευθερίας μας. Αν αποτύχουμε σ' αυτό με το να βάλουμε η γραμμή σε λάθος μέρος, δηλαδή εμφανώς υπέρ της ασφάλειας ή της ελευθερίας, τότε κερδίζουν οι τρομοκράτες και σε κάθε περίπτωση χάνει η ελευθερία.

42. Ευχαριστώ, περιμένω τις ερωτήσεις της Επιτροπής.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

του Θωμά Μαστακούρη

Η Μεγάλη Σφραγίδα είναι ένα πολύ σημαντικό σύμβολο του κράτους των Ηνωμένων Πολιτειών (για πολλούς, εξίσου σημαντικό με τη σημαία τους). Αν και τις τελευταίες δεκαετίες συνήθως βλέπουμε σε έγγραφα, δημόσια κτίρια, πρεσβείες, κλπ. μόνο τη μια πλευρά της (αυτή με τον αετό), η σφραγίδα έχει στην πραγματικότητα δυο πλευρές, γεμάτες σύμβολα, που πολλοί θεωρούν πως παραπέμπουν σε μυστικές εταιρίες, αποκρυφιστικά τάγματα, και την παγκόσμια συνωμοσία για την επιβολή της Νέας Τάξης Πραγμάτων. Το άρθρο εξετάζει τα σύμβολα αυτά, την ιστορία τους, και την πιθανή προέλευσή και σκοπό τους.

1. Οι επιτροπές
2. Φρανκλίνος Ρούσβελτ και Δολάριο
3. Η ΠΡΩΤΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΣΦΡΑΓΙΔΑΣ
4. Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΣΦΡΑΓΙΔΑΣ
5. Τα σύμβολα και το μέλλον
6. Ο αριθμός 13 πάνω στη Μεγάλη Σφραγίδα

Οι επιτροπές

Η πρώτη επαναστατική κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών, αμέσως μετά το ξέσπασμα της επανάστασης, ανέθεσε σε μια επιτροπή τον σχεδιασμό μιας «Μεγάλης Σφραγίδας», η οποία θα συμβόλιζε το νεότευκτο ομοσπονδιακό κράτος. Οι διαβουλεύσεις συνεχίστηκαν επί έξι χρόνια, μέσα από τη δουλειά και τις προτάσεις τριών επιτροπών, μέχρι να καταλήξει η σφραγίδα στην τελική μορφή της. Η πρώτη επιτροπή, στην οποία έλαβαν μέρος τρεις από τους πιο γνωστούς «Πατέρες του Έθνους», ο Βενιαμίν Φρανκλίνος, ο Τζον Άνταμς και ο Τόμας Τζέφερσον, συνεδρίαζε από τις 4 Ιουλίου, ημέρα της Επανάστασης, έως τις 13 Αυγούστου 1776, έχοντας και τη βοήθεια ενός μυστηριώδους Ελβετού, του Πιερ ντι Σιμετιέρ. Ο Σιμετιέρ ήταν ένας τυχοδιώκτης, ο οποίος είχε αποκτήσει, πρώτα στη Τζαμάικα και στη συνέχεια στη Νέα Υόρκη, τη φήμη ανθρώπου των γραμμάτων και των τεχνών, αν και, καθώς φαίνεται, ήταν εντελώς αυτοδίδακτος. Η σφραγίδα έπρεπε να έχει δύο πλευρές, κάτι που ίσως να φαίνεται περίεργο για τη δική μας εποχή, όχι όμως και για το δεύτερο μισό του 18ου αιώνα, όταν τα έγγραφα έφεραν την επίσημη σφραγίδα αποτυπωμένη πάνω σε κερύ, συνήθως με τη μορφή δίσκου, το οποίο είχε δύο όψεις, και κρεμόταν από το έγγραφο από ένα κορδόνι ή μια κορδέλα. Η σφραγίδα άλλαξε πάρα πολλές μορφές μέχρι να πάρει, το 1782, τη μορφή που γνωρίζουμε σήμερα. Ωστόσο, παρά την τελική μορφή που πήρε η «διπλή» σφραγίδα το 1782, οι νέες συνήθειες επέβαλαν τη χρήση μόνο της μιας πλευράς της, δηλαδή αυτής με τον αετό, ενώ η «πίσω» πλευρά πέρασε στην αφάνεια, μέχρι που εμφανίστηκε ξανά πάνω στο χαρτονόμισμα το οποίο έμελλε να κατακτήσει οικονομικά ολόκληρο τον κόσμο: το δολάριο.

Φρανκλίνος Ρούσβελτ και Δολάριο

Η Μεγάλη Σφραγίδα των ΗΠΑ με τα αποκρυφιστικά και μασονικά σύμβολα, τοποθετήθηκε για πρώτη φορά στο χαρτονόμισμα του ενός δολαρίου το 1935, από τον τότε Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών Φράνκλιν Ντελάνο Ρούσβελτ. Πολλά χρόνια αργότερα, το 1951, ο τότε υπουργός Γεωργίας και αργότερα αντιπρόεδρος των ΗΠΑ Χένρι Γουάλας, αφήνει να εννοηθεί σε μια επιστολή του πως ο ίδιος προσωπικά παρακίνησε τον Ρούσβελτ να τοποθετήσει τις δυο πλευρές της Μεγάλης Σφραγίδας πάνω στο χαρτονόμισμα του ενός δολαρίου. Στην επιστολή του, ο Γουάλας αποκαλύπτει [κάτι που σήμερα είναι ευρέως γνωστό] ότι τόσο ο ίδιος όσο και ο Ρούσβελτ ήταν Μασόνοι 32ου βαθμού. Από το κείμενο της επιστολής φαίνεται ότι ο Ρούσβελτ δεν είχε σκεφτεί από μόνος του κάτι τέτοιο, και εντυπωσιάστηκε όταν ο Γουάλας του υπενθύμισε τους τεκτονικούς συμβολισμούς πάνω στη Μεγάλη Σφραγίδα, αποφασίζοντας τελικά να συμφωνήσει με την πρόταση του υπουργού του. Αρχικά, μάλιστα, η πλευρά με τον αετό είχε τοποθετηθεί στην αριστερή πλευρά του χαρτονομίσματος, αλλά ο Ρούσβελτ άλλαξε τη θέση, έτσι ώστε οι λέξεις «The Great Seal» να πέφτουν κάτω από την πλευρά με την πυραμίδα, και οι λέξεις «Of the United States» κάτω από την πλευρά με τον αετό.

Η ΠΡΩΤΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΣΦΡΑΓΙΔΑΣ

E pluribus unum

Το λατινικό αυτό ρητό, το οποίο κρατά στο στόμα ο αετός των ΗΠΑ σημαίνει «Από τους πολλούς, ένας» ή «Μέσα από τα πολλά, ένα». Επιλέχθηκε από την πρώτη επιτροπή για τη Μεγάλη Σφραγίδα, ήδη από την πρώτη χρονιά της Αμερικανικής Επανάστασης, το 1776. Αν και όσοι φοβούνται τη Νέα Παγκόσμια Τάξη υποστηρίζουν πως αυτό δεν είναι παρά ένα ακόμη σύμβολο της παγκοσμιοποίησης, μάλλον η προέλευση του συγκεκριμένου ρητού είναι πολύ πιο «αθώα». Η φράση συμβολίζει την ένωση των δεκατριών πρώτων αποικιών σε ένα ομοσπονδιακό κράτος. Χαρακτηριστικά μπορούμε να αναφέρουμε ότι εμφανιζόταν στον ετήσιο τόμο του *Gentleman's Magazine*, ενός περιοδικού «lifestyle» όπως θα το ονομάζαμε στη σημερινή ελληνοαγγλική μας διάλεκτο, το οποίο εκδιδόταν στο Λονδίνο από το 1731 έως το 1922. Η χρήση της συγκεκριμένης φράσης στον ετήσιο τόμο του *Gentleman's Magazine*, υποδεικνυε, ασφαλώς, ότι η συγκεκριμένη έκδοση περιείχε σε έναν τόμο τα δώδεκα τεύχη της προηγούμενης χρονιάς. Ο παραλληλισμός είναι ενδιαφέρων, αφού και εδώ έχουμε τον αριθμό 13 (12 τεύχη ενωμένα σε έναν 13ο τόμο-τεύχος), ο οποίος παρουσιάζεται πολλές φορές στα σύμβολα της σφραγίδας. Παρόμοια σύμβολα ενότητας των δεκατριών πολιτειών αφθονούσαν εκείνη την εποχή στις νεότευκτες Ηνωμένες Πολιτείες, ειδικά πάνω στα πρώτα χαρτονομίσματα που κυκλοφόρησαν. Παραδείγματα που μπορούμε να αναφέρουμε είναι ένα κηροπήγιο με δεκατρία κεριά, μια άρπα με δεκατρείς χορδές και το ρητό «Το μεγάλο σε αρμονία με το μικρό».

Ο αετός και τα σύμβολά του

Ο αετός είναι ένα πανάρχαιο σύμβολο ισχύος, εξουσίας και ελευθερίας. Για εμάς τους Έλληνες, είναι το ιερό σύμβολο του Πατέρα Διός, το πτηνό που συμβολίζει τον κεραυνό, την περηφάνια, τη θεϊκή τάξη. Για τους Αιγυπτίους συμβόλιζε το γράμμα Α και την ημέρα, ενώ για τους Ινδούς ήταν το ιερό πτηνό του ηλιακού θεού Βισνού. Από την εποχή των Περσών και αργότερα των Ρωμαίων χρησιμοποιήθηκε από πάμπολλα κράτη ως σύμβολο εξουσίας. Σχεδόν όλα τα σύγχρονα ευρωπαϊκά κράτη χρησιμοποίησαν τους τελευταίους τρεις αιώνες τον αετό με κάποια μορφή του ως σύμβολο τους. Για τους Αμερικανούς, ασφαλώς, ο αετός έχει μια συγκεκριμένη ιδιαιτερότητα. Είναι ο λεγόμενος «φαλακρός αετός», ένα πουλί εκπληκτικής ομορφιάς και μεγαλοπρέπειας, με κατάλευκο φτέρωμα στο κεφάλι, το οποίο ζει στη Βόρειο Αμερική και αποτελούσε ιερό ζώο για όλες τις γηγενείς φυλές των Ινδιάνων, πριν ακόμη από τον ερχομό των λευκών αποίκων. Τα

φτερά του αποτελούσαν ένα από τα πιο πολύτιμα αντικείμενα που θα μπορούσε να έχει κανείς στην κατοχή του και στόλιζαν κεφάλια πολέμαρχων και ιερά σακούλια σαμάνων. Η ιδέα για την επιλογή του αετού ως εμβλήματος των Ηνωμένων Πολιτειών, σύμφωνα με την επίσημη άποψη, φαίνεται πως ανήκε στον Τσαρλς Τόμσον, Γραμματέα του Κογκρέσου. Το 1782, ήταν αυτός που σχεδίασε το συγκεκριμένο αρχέτυπο που κοσμεί τη μια πλευρά της Μεγάλης Σφραγίδας, βάζοντας τον αετό να κρατά στο ένα πόδι κλαδί ελιάς με δεκατρία φύλλα (σύμβολο της ειρήνης που θα πρόσφεραν στους φίλους τους οι ΗΠΑ) και στο άλλο πόδι δεκατρία βέλη ή κεραυνούς (σύμβολο της δύναμης του νεότευκτου κράτους απέναντι στους εχθρούς του). Η ασπίδα που προστατεύει το σώμα του αετού έχει κι αυτή τις χαρακτηριστικές δεκατρείς κάθετες λωρίδες. Τα χρώματα, όπως και στη σημαία των Ηνωμένων Πολιτειών, είναι το λευκό, που συμβολίζει την αγνότητα, το κόκκινο, που συμβολίζει την ανδρεία, και το μπλε, που συμβολίζει τη δικαιοσύνη. Η ασπίδα δεν κρέμεται από πουθενά, δείχνοντας την επιθυμία του κράτους να στηρίζεται μονάχα στον εαυτό του.

Τα δεκατρία αστέρια

Σύμφωνα με τα επίσημα αρχεία του Κογκρέσου, αυτός που πρώτος πρότεινε έναν «λαμπρό αστερισμό 13 αστεριών» ήταν ο Φράνσις Χόπκινσον, ένας από τους συμβούλους που έπαιρναν μέρος στη δεύτερη επιτροπή για τη Μεγάλη Σφραγίδα, το 1780. Η αλήθεια είναι πως στις κάπως ασαφείς προτάσεις των επιτροπών δεν ξεκαθαριζόταν αν τα αστέρια θα είχαν πέντε ή έξι ακτίνες ούτε και αν θα δημιουργούσαν κάποιο γεωμετρικό σχήμα. Τελικά, πάντως, τα αστέρια κατέληξαν να είναι πεντάκτινα, και να σχηματίζουν ένα εξαγωνικό σχήμα το οποίο παραπέμπει άμεσα στο «Άστρο του Δαβίδ», το σύμβολο του σύγχρονου (και κατά την παράδοση, αρχαίου) Ισραήλ, δίνοντας λαβή σε όσους διαβλέπουν πίσω από την αμερικανική πολιτική τον διεθνή σιωνισμό. Ασφαλώς, υπάρχουν και πιο «αθώες» ερμηνείες, όπως η αλχημιστική, σύμφωνα με την οποία το εξάγραμμο αποτελείται από δυο αλληλένδετα τρίγωνα, το ένα από τα οποία βλέπει προς τα πάνω και συμβολίζει τις ουράνιες δυνάμεις, ενώ το δεύτερο κοιτάζει προς τα κάτω και συμβολίζει τις γήινες, σε αρμονική συνύπαρξη με τις πρώτες, ενώ κάποιοι άλλοι - μάλλον παρατραβηγμένα - διακρίνουν το σύμβολο του τέταρτου τσάκρα, του τσάκρα της καρδιάς, που αντιστοιχεί στη συμπαντική και ανιδιοτελή αγάπη.

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΣΦΡΑΓΙΔΑΣ

Ο «παντεπόπτης» οφθαλμός

Το Μάτι του Θεού το οποίο, τοποθετημένο μέσα σε μια πυραμίδα, παρατηρεί τα πάντα, είναι ένα σύμβολο που πιθανότατα έχει την καταγωγή του στην Αίγυπτο, και στο περίφημο «Μάτι του Ωρου», του «Θείου Βρέφους» των Αιγυπτίων, το οποίο μεγαλώνοντας εκδικήθηκε τον θεό Σετ για τη δολοφονία και τον ακρωτηριασμό του πατέρα του, Όσιρη, χάνοντας όμως στη μάχη το ένα μάτι του, το οποίο αργότερα του συγκόλλησε με μαγικό τρόπο ο θεός της σοφίας Θωθ. Οι Αιγύπτιοι το χρησιμοποιούσαν για πολλές μαγικές χρήσεις, κυρίως ως σύμβολο προστασίας και αποτροπής από το κακό. Με διάφορες μορφές έχει βρεθεί σε πολλούς αιγυπτιακούς τάφους. Ο συμβολισμός πέρασε στον Τεκτονισμό και τους Πεφωτισμένους (Illuminati), ιδιαίτερα με τη μορφή του «Ματιού μέσα στην Πυραμίδα», που αργότερα πήρε την ονομασία «Παντεπόπτης Οφθαλμός», αλλά και στη χριστιανική εικονογραφία, όπου παριστάνει το Μάτι του Παντογνώστη και Παντεπόπτη Θεού (κυρίως στο κέντρο του τέμπλου των εκκλησιών, πάνω από την Ωραία Πύλη). Την πρόταση για το μάτι μέσα στο τρίγωνο, έκανε σύμφωνα με τα επίσημα αρχεία ο Πιέρ ντι Σιμιπιέρ, σύμβουλος της πρώτης επιτροπής και μασόνος ο ίδιος. Στον τεκτονισμό, το μάτι μέσα στην πυραμίδα συμβολίζει τον «Μεγάλο Αρχιτέκτονα του Σύμπαντος», και έτσι αποτελούσε την κατάλληλη κορυφή για την κόλουρο πυραμίδα, η οποία συμβόλιζε τη δύναμη και τη μελλοντική διάρκεια των δεκατριών πολιτειών του ομόσπονδου κράτους.

Η κόλουρος πυραμίδα

Η κόλουρος (δίχως κορυφή) πυραμίδα με τα δεκατρία επίπεδα είναι ένα ακόμη μυστηριώδες τμήμα της Μεγάλης Σφραγίδας των Ηνωμένων Πολιτειών. Η πυραμίδα ως σύμβολο που κρύβει μέσα του χίλια μυστήρια είναι αρχαίο σχεδόν όσο και η ιστορία της Ανθρωπότητας. Η Πυραμίδα του Χέοπα, η «Μητέρα Όλων των Πυραμίδων», είναι το μοναδικό από τα Επτά Θαύματα του Κόσμου το οποίο σώζεται μέχρι σήμερα. Οι εικασίες για τη μυστικιστική σημασία των πυραμίδων της Αιγύπτου, αλλά και γενικότερα της μορφής αυτής κτισμάτων σε ολόκληρο τον κόσμο είναι πολλές. Αμέτρητα βιβλία έχουν γραφτεί σχετικά με τις αναλογίες, τις μυστικές δυνάμεις, τον προσανατολισμό και τους θησαυρούς των πυραμίδων. Την εποχή της δημιουργίας της Μεγάλης Σφραγίδας, οι μυστικές εταιρίες είχαν ήδη αφομοιώσει το σύμβολο της πυραμίδας στα τελετουργικά τους. Ως καθαρά μασονικό σύμβολο, η κόλουρος πυραμίδα συμβόλιζε την ημιτελή κατάσταση της ομοσπονδίας, η οποία μπορεί να ολοκληρωθεί σε τέλειο κράτος μόνο μέσω της ένωσής της με το Υπέρτατο Ον. Άλλωστε, καθώς φαίνεται, ακόμα και η ίδια η Μεγάλη Πυραμίδα, το πρότυπο όλων των κατοπινών πυραμίδων, τελικά δεν πρόλαβε να ολοκληρωθεί, και η κορυφή της, την οποία θα αποτελούσε μια μύτη από γρανίτη καλυμμένη από φύλλα χρυσού, δεν τοποθετήθηκε ποτέ.

Annuit Coeptis

Η μυστηριώδης φράση η οποία εμφανίζεται πάνω από την κόλουρο πυραμίδα της σφραγίδας έχει προκαλέσει πολλές απορίες. Το νόημά των δυο λέξεων είναι ημιτελές, και έτσι χρειάζεται κάποια επεξήγηση. Η ακριβής μετάφραση των δυο λέξεων είναι: «ευνοεί τα εγχειρήματα» ή «ευνόησε τα εγχειρήματα». Η φράση πιθανότατα έχει παρθεί από το επικό έργο του Ρωμαίου ποιητή Βιργίλιου Αινειάδα, την Ιλιάδα των Ρωμαίων, στο οποίο ο ποιητής εξιστορεί τις περιπέτειες του Αινεία, του μυθικού πρίγκιπα της Τροίας, από τη στιγμή της άλωσης της πατρικής του πόλης μέχρι την εγκατάστασή του στην περιοχή όπου αργότερα θα κτιζόταν η Ρώμη.

Στο 9ο βιβλίο του έπους, και στον 625ο στίχο, υπάρχει η φράση: «Jupiter omnipotens, audacibus annue coeptis», δηλαδή, «Παντοδύναμη Δία, ευνόησε τα τολμηρά μου εγχειρήματα». Ο ίδιος ποιητής επαναλαμβάνει μια παραλλαγή αυτής της προσευχής και στα Γεωργικά του: «Da facilem cursum, atque audacibus annue coeptis» («Δώσε μου δρόμο ανοιχτό και ευνόησε τα τολμηρά μου εγχειρήματα»). Στην περίπτωση της σφραγίδας, οι δημιουργοί της (κυρίως ο Τσαρλς Τόμσον) άλλαξαν το πρόσωπο του ρήματος από το δεύτερο «annue» (ευνόησε) στο τρίτο «annuit» (ευνοεί), αφήνοντας να εννοηθεί πως αυτός που ευλογεί τα εγχειρήματα των Ηνωμένων Πολιτειών είναι ο κάτοχος του «Παντεπόπτη Οφθαλμού». Οι περισσότεροι, ασφαλώς, αποδίδουν τον Οφθαλμό στον Υπέρατο Θεό, αν και το Μάτι που Βλέπει τα Πάντα για μερικούς έχει πιο σκοτεινές προεκτάσεις και μπορεί να θεωρηθεί πως ανήκει στον τρομερό «Μεγάλο Αδελφό» ενός μελλοντικού, παγκόσμιου φασιστικού κράτους. Πάντως, η επίσημη ερμηνεία της φράσης είναι «Το Μάτι της Θείας Πρόνοιας ευνοεί τα εγχειρήματά μας», ή «Ο Θεός ευνοεί τα εγχειρήματά μας».

Novus Ordo Seclorum

Μια ακόμη λατινική φράση που έχει προκαλέσει πολλά ερωτηματικά και ερμηνείες από τη μεριά των συνωμοσιολόγων.

Η επίσημη ερμηνεία από τους δημιουργούς της σφραγίδας είναι πως η φράση σημαίνει «Μια νέα τάξη αιώνων», και αναφέρεται στην απαρχή μιας νέας φάσης στην ιστορία της Αμερικής μετά τη Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας, η χρονολογία της οποίας (1776) αναγράφεται με λατινικούς αριθμούς (MDCCLXXVI) πάνω στη βάση της πυραμίδας. Η προέλευση της φράσης ανάγεται και πάλι στον Βιργίλιο. Στον πέμπτο στίχο του τέταρτου ειδυλλίου των Εκλογών (Βουκολικών), ο ποιητής γράφει τη φράση: «Magnus ab integro seclorum nascitur ordo». Η φράση έχει επιδεχθεί κατά καιρούς πολλές ερμηνείες: «Η μεγάλη σειρά των αιώνων αρχίζει ξανά», ή «Μια ισχυρή τάξη αιώνων γεννιέται ξανά», ή «Η μεγάλη πορεία των αιώνων ξαναρχίζει»...

Οι στίχοι του ειδυλλίου αποτελούσαν μια προφητεία, ή, καλύτερα, ένα όραμα, σχετικά με το πεπρωμένο της Ρώμης:

«Η τελευταία εποχή του τραγουδιού της Σίβυλλας ήρθε και πέρασε, και η μεγάλη πορεία των αιώνων ξαναρχίζει...

Ο Σιδηρούς αιώνας θα πεθάνει, η Χρυσή φυλή θα γεννηθεί...

και θα ελευθερώσει τη Γη από τον ακατάπαυστο φόβο».

Φυσικά, οι συνωμοσιολόγοι υποστηρίζουν πως η φράση αυτή δεν σημαίνει τίποτε άλλο από

«Νέα Παγκόσμια Τάξη», τη φράση η οποία αποτελεί το ανάθεμα όλων των αντιπάλων της παγκοσμιοποίησης. Έχουμε ακούσει πολλούς να μιλούν για αυτή την περίφημη Νέα Τάξη Πραγμάτων, τόσο για να την υπερασπιστούν, όσο και για να την κατηγορήσουν. Οι υπέρμαχοι της (όπως, για παράδειγμα, οι Πρόεδροι της Αμερικής) τη θεωρούν ως μια πολύ-εθνική και πολύ-θρησκευτική κοινωνία-στόχο, ενώ οι αντίπαλοί της τη βλέπουν ως μια οργουελική κοινωνία, το υπέρτατο φασιστικό κράτος στο οποίο όλοι οι πολίτες θα παρακολουθούνται από τον «Μεγάλο Αδελφό» και θα προσαρμόζουν κάθε τομέα της ζωής στις απαιτήσεις του.

Στο αμφιλεγόμενο της φράσης, τη μεγαλύτερη σημασία παίζει η λέξη *seclorum*, την οποία, μέσα στο συγκεκριμένο περιεχόμενο, οι συνωμοσιολόγοι μεταφράζουν ως «παγκόσμια». Στη φράση του Βιργίλιου είναι μάλλον μια συκοπή της λέξης *seclorum* (αιώνων), αλλά η αγγλική λέξη *secular*, η οποία προέρχεται από την ίδια ρίζα και την εκκλησιαστική λατινική *seclum* (κόσμος, εγκόσμιος), έχει καταλήξει να σημαίνει το εγκόσμιο - άρα, κατ' επέκταση, και το παγκόσμιο.

Τα σύμβολα και το μέλλον

Από το 1935, εδώ και 76 χρόνια, οι δυο πλευρές της Μεγάλης Σφραγίδας κοσμούν το δολάριο, το σύμβολο της παγκόσμιας οικονομικής εξουσίας. Μέσα στα χρόνια αυτά, οι δομές του κόσμου άλλαξαν, και οι Ηνωμένες Πολιτείες, από ένα σχετικά απομονωμένο και εσωστρεφές ομοσπονδιακό κράτος, κατέληξαν να γίνουν ο κυρίαρχος του παιχνιδιού στον παγκόσμιο οικονομικό και πολιτικό στίβο, εξουθενώνοντας ή προσεταιριζόμενες κάθε αντίπαλο (Γερμανία, Ιαπωνία, Μεγάλη Βρετανία, Σοβιετική Ένωση, Κίνα) και θέτοντας τους κανόνες με τους οποίους μοιράζονται τα χαρτιά της στημένης πλέον τράπουλας. Σ' αυτό το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης, η οποία ουσιαστικά πρόκειται για «αμερικανοποίηση», πολλοί είναι εκείνοι που διακρίνουν τα σημάδια της επιβολής ενός πλανητικού απολυταρχικού συστήματος με ελάχιστες ατομικές, κοινωνικές και εθνικές ελευθερίες, και υποταγή των πολλών στην εξουσία των λίγων. Τα σύμβολα τα οποία πιθανώς κάποτε να παρέπεμπαν σε μια φανταστική εθνική ενότητα και είχαν σκοπό να ενώσουν τις παράταιρες φυλές και τα παράταιρα συμφέροντα, που αποτελούσαν τον χαλαρό ιστό των αποικιών, κάτω από τα ιδανικά του Διαφωτισμού, σήμερα φαντάζουν στα μάτια πολλών ως «οργουελικά» σύμβολα κάποιου απειλητικού Μεγάλου Αδελφού ο οποίος παρακολουθεί τις κινήσεις των πάντων μέσω των απίστευτης ισχύος δορυφόρων του (Παντεπόπτης Οφθαλμός), είναι έτοιμος να στρέψει εναντίον του κάθε πραγματικού ή φανταστικού εχθρού την πιο καλοαδωμένη πολεμική μηχανή του κόσμου (τα βέλη στο πόδι του αετού) και προετοιμάζεται να φέρει μια Νέα Παγκόσμια Τάξη (*Novus Ordo Seclorum*) με ανύπαρκτα ατομικά, συνδικαλιστικά, ασφαλιστικά και κοινωνικά δικαιώματα για τη μεγάλη πλειοψηφία του ανθρώπινου πληθυσμού. Όλοι όσοι ασχολούνται με τη σημασία των συμβόλων γνωρίζουν τον βασικό ρόλο που αυτά παίζουν και τον τρόπο με τον οποίο επιδρούν (συνήθως υποσυνείδητα) στη ψυχολογία των μαζών. Τι ρόλο μπορεί να έχουν παίξει σε όλα αυτά τα σύμβολα της Μεγάλης Σφραγίδας, τα οποία, από το 1935 και μετά, έχουν αφομοιωθεί στο σύμβολο της εξουσίας των ΗΠΑ πάνω στην ανθρωπότητα, δηλαδή το δολάριο; Οι όποιες ερμηνείες επαφίενται στις θεωρίες (και στους φόβους) του καθενός μέχρι το (πολύ κοντινό) μέλλον να αποδείξει ποιος είχε δίκιο και ποιος άδικο.

Ο αριθμός 13 πάνω στη Μεγάλη Σφραγίδα

Ο αριθμός 13 εμφανίζεται μέσα από διάφορα σύμβολα πάμπολλες φορές πάνω στη Μεγάλη Σφραγίδα των ΗΠΑ:

- 13 αστέρια στον αστερισμό πάνω από το κεφάλι του αετού
- 13 λωρίδες στην ασπίδα πάνω στο στήθος του αετού
- 13 βέλη στο αριστερό πόδι του αετού
- 13 φύλλα και 13 ελιές στο κλαδί ελιάς στο δεξί πόδι του αετού
- 13 επίπεδα στην κόλουρη πυραμίδα
- 13 γράμματα στα ρητά «e pluribus unum» και «annuit coeptis»
- 13 βασικά σύμβολα πάνω στις δυο πλευρές της σφραγίδας
- 13 μέλη και σύμβουλοι στις 3 επιτροπές της Μεγάλης Σφραγίδας

Η πιο απλή ερμηνεία, είναι, ασφαλώς, πως οι δημιουργοί της Σφραγίδας έπρεπε να λαμβάνουν συνεχώς υπ' όψη τις 13 επαναστατημένες πολιτείες από τις οποίες είχε δημιουργηθεί το νέο ομόσπονδο κράτος, αλλά ο αριθμός 13, ως γνωστόν κρύβει πολλούς απόκρυφους συμβολισμούς και συναντάται συνεχώς στη μυθολογία και την ιστορία των μυστικών ταγμάτων και εταιριών. Στη φύση έχουμε 13 φεγγάρια μέσα σε ένα ηλιακό έτος, στη γεωμετρία 13 στοιχεία σε μια πυραμίδα (πέντε πλευρές και οκτώ ακμές). Το ιερό «δώδεκα+ένα» συναντάται σε όλες τις αρχαίες παραδόσεις και οι επεκτάσεις του αριθμού αυτού χρειάζονται ένα ολόκληρο άρθρο από μόνες τους.

Εδώ αξίζει απλώς να σημειωθεί πως ο Φρανκλίνος Ρούσβελτ, ο μασόνος Πρόεδρος ο οποίος έβαλε τα σύμβολα της Μεγάλης Σφραγίδας πάνω στο δολάριο, έμεινε 13 χρόνια στο αξίωμα του Προέδρου, ήταν ο 13ος Πρόεδρος των ΗΠΑ ο οποίος υπηρέτησε παραπάνω από μια θητεία (και ο μοναδικός που υπηρέτησε πάνω από δύο) ενώ, όπως φαίνεται, κατά την ορκωμοσία του ορκίστηκε πάνω σε μια Βίβλο η οποία ήταν ανοιχτή στο 13 κεφάλαιο της Προς Κορινθίους Επιστολής, του μοναδικού το οποίο έχει 13 στίχους!

ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ

του Κωνσταντίνου Κούρου

Η γεωπολιτική είναι μια αναλυτική μέθοδος της γεωγραφίας και οφείλει τη γένεση της στη μεθοδολογική προσέγγιση του Θουκυδίδη, ο οποίος ερμηνεύει τα διεθνή φαινόμενα με βάση τους νόμους της ισχύος, όπως η ισχύς μπορεί να εκφραστεί κάθε φορά: οικονομικά, πολιτικά, αμυντικά και πολιτιστικά. Οι τέσσερις αυτοί παράγοντες αποτελούν και τους μοχλούς της γεωπολιτικής, οι οποίοι ασκούνται κάθε φορά από τα μητροπολιτικά ή ηγεμονικά κράτη απέναντι στα περιφερειακά και είναι πολύ φυσικό τα μητροπολιτικά κράτη να θέλουν να ασκήσουν γεωπολιτική επιρροή, δηλαδή να ευρύνουν το ζωτικό τους χώρο, είτε στον πολιτιστικό, είτε στον οικονομικό, είτε στον αμυντικό, είτε στον πολιτικό τομέα.

Από καθαρά πρακτική άποψη αναφερόμενοι στη γεωπολιτική, εννοούμε την **απομόνωση των πραγματικών οικονομικών στοιχείων, τα οποία λειτουργούν στις ανθρώπινες κοινωνίες και συγκεκριμένα πηγές πρώτων υλών, φυσικά διαθέσιμα και αγορές.**

Στη συνέχεια παρατηρούμε τον τρόπο με τον οποίο αυτές οι μορφές **οικονομικής δραστηριότητας** (δηλαδή ανθρώπινης παρέμβασης στο φυσικό χώρο), συνδέονται μεταξύ τους με οδούς επικοινωνίας, είτε υγρές οδούς, είτε ξηρές οδούς, είτε αέριες οδούς και πως είναι δυνατόν να τεθούν υπό έλεγχο αυτοί οι οδοί. **Όποιος ελέγχει τις οδούς μεταφοράς εμπορευμάτων ελέγχει την οικονομία. Όποιος ελέγχει την οικονομία ελέγχει την πολιτική. Όποιος ελέγχει τις οδούς των εμπορευμάτων σε επίπεδο διεθνές, δηλαδή ολόκληρης της γήινης σφαίρας, τότε πια κάνει γεωπολιτική - ξεκινώντας από τη γεωοικονομία.**

Η Γεωπολιτική ως επιστημονικός κλάδος της Γεωγραφίας, είχε εξοβελισθεί από το λεξιλόγιο των επιστημόνων διεθνολόγων και αναλυτών της διεθνούς πολιτικής πραγματικότητας, λόγω της χρήσης της από τους στρατηγικούς σχεδιαστές και πολιτικούς εγκεφάλους της ναζιστικής Γερμανίας. Βεβαίως, ουδέποτε σταμάτησε να «διδάσκεται» από ανώτερα και ανώτατα εκπαιδευτικά Ιδρύματα της Δύσης υπό καθεστώς ανωνυμίας ή με την επωνυμία «στρατηγικές σπουδές» και «διεθνείς σχέσεις».

Οι επιστημονικές βάσεις της Γεωπολιτικής οφείλονται στον Γερμανό γεωγράφο F. Ratzel (1844 - 1904), ο οποίος με το έργο του **Πολιτική Γεωγραφία** καταδείκνυε την οικονομική και γεωγραφική διάσταση της γεωπολιτικής και τον τρόπο με τον οποίο η γεωγραφία τίθεται στην υπηρεσία της κρατικής πολιτικής.

Ο διασημότερος από τους θεωρητικούς της γεωπολιτικής και μαθητής του F. Ratzel είναι ο Γερμανός γεωγράφος και στρατηγός K. Haushofer (1869 - 1946), ο οποίος το 1920 έγραφε ότι: **«η γεωπολιτική θα είναι και πρέπει να είναι η γεωγραφική συνείδηση του κράτους. Το αντικείμενό της είναι η μελέτη των μεγάλων ζωτικών συσχετίσεων του σύγχρονου ανθρώπου στο πλαίσιο του σύγχρονου χώρου και ο σκοπός της είναι ο συντονισμός των φαινομένων που συνδέουν το Κράτος με το Χώρο».**

Ο όρος «γεωπολιτική» επινοήθηκε από το Σουηδό R. Kjellen, ο οποίος, στο έργο του **Το κράτος ως μορφή ζωής** (1916), όρισε αυτή τη νέα επιστήμη ως την επιστήμη **«που μελετά το κράτος ως γεωγραφικό οργανισμό, έτσι όπως αυτός εκδηλώνεται μέσα στο χώρο».**

Μετά από μερικές δεκαετίες, στα μέσα της ψυχροπολεμικής περιόδου, ο πολιτειολόγος και φιλόσοφος Raymond Aron, στο κλασικό πλέον έργο του **Ειρήνη και πόλεμος μεταξύ των εθνών** (1962), όρισε τη γεωπολιτική ως την επιστήμη **«που συνδυάζει μια γεωγραφική σχηματοποίηση των διπλωματικών και στρατηγικών σχέσεων με μια γεωγραφική οικονομική ανάλυση των πλουτοπαραγωγικών πόρων και με μια ερμηνεία των διπλωματικών συμπεριφορών, σε σχέση με τον τρόπο ζωής και με το περιβάλλον».**

Οι βασικές συνιστώσες όλων αυτών των ταυτόχρονα γεωστρατηγικών και ιδεολογικών ζυμώσεων, θα αποκρυσταλλωθούν σε μία συγκεκριμένη γεωπολιτική σχολή, που θα ιδρυθεί στις αρχές του 20ου αιώνα από το Διευθυντή του London School of Economics H. J. Mackinder (1861-1947). Το 1904, ο H. Mackinder επέστησε την προσοχή της Δύσης στο γεγονός ότι η συνολική επιφάνεια χερσαίας μάζας που διέθετε η Ρωσία ήταν τόσο μεγάλη, ώστε σε περίπτωση συμμαχίας της με τη Γερμανία (που την εποχή εκείνη ναυπηγούσε έναν από τους ισχυρότερους στόλους της Ιστορίας), οι δύο αυτές χώρες θα αποκτούσαν την παγκόσμια κυριαρχία. Λίγα χρόνια αργότερα, στο κλασικό πλέον έργο του **Δημοκρατικά Ιδεώδη και Πραγματικότητα**, συνέδεσε την πολιτική λειτουργία του αστικού φιλελευθερισμού με τον έλεγχο των θαλάσσιων εμπορικών δρόμων της Γης και υποστήριξε ότι όλη η χερσαία μάζα του πλανήτη αποτελεί μία «Παγκόσμια Νήσο», της οποίας τη «καρδιά» καταλαμβάνει η Ρωσία, καθιστάμενη έτσι ένας «μοχλός-άξονας», του οποίου η απομόνωση από τις θάλασσες πρέπει να είναι το πρωταρχικό μέλημα των Δυτικών Δυνάμεων. Παράλληλα, τόνισε τον πρωταρχικό γεωστρατηγικό ρόλο του ελληνικού χώρου μέσα στο δυτικό γεωπολιτικό

οικοδόμημα, γράφοντας ότι «η κατάκτηση της Ελλάδας από μία χερσαία Δύναμη θα μπορούσε να προκαλέσει την άμεση κατάκτηση από τη Δύναμη αυτή όλης της Παγκόσμιας Νήσου».

Το 1943 ο Η. Mackinder επανεξέτασε τη θεωρία του, υπό το πρίσμα του αεροπορικού πολέμου (που αποτελούσε νέο στοιχείο στα μέχρι τότε στρατηγικά δεδομένα) και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι αυτή ήταν «περισσότερο χρήσιμη και ισχυρή από ότι πριν από **20 χρόνια ή 40 χρόνια**». Γι' αυτό, πρότεινε ένα συγκεκριμένο στρατιωτικό-αμυντικό σύστημα, για τη διατήρηση του απομονωτισμού της Ρωσίας η οποία, ανεξάρτητα από την κοινωνικό-πολιτική αλλαγή της σε ΕΣΣΔ, διατηρούσε την κυριαρχία της «καρδιάς» του πλανήτη.

Εκφρασμένη, μεσούντος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, η θέση αυτή προανέγγειλε την ίδρυση του **NATO**, του οποίου η βαθύτερη σχέση με την Ευρώπη αναλυόταν ως εξής από τον Η. W. Weigerl στα τέλη του '50: «**Η ζωτική ζώνη, που έχει αποτελέσει ιστορικό λίκνο διαμάχης, εκτείνεται προς τη Δύση από τα δυτικά σύνορα της ΕΣΣΔ και σχηματίζει μια χερσόνησο ακανόνιστου σχήματος που είναι η Ευρωπαϊκή Ήπειρος. Παρατηρώντας κανείς το Λονδίνο ή την Ουάσιγκτον από τη Μόσχα, διαπιστώνει ότι τα έθνη αυτής της παράκτιας εκτεταμένης ζώνης, μολονότι δεν είναι ενωμένα πολιτικά, κατέχουν ορισμένα βασικά πλεονεκτήματα που απορρέουν από τη γεωγραφική τους θέση. Προέρχονται όλα τους από τη συγκέντρωση και ανάπτυξη των πληθυσμών τους, το γεωργικό τους πλούτο και τη βιομηχανία τους. Οι χώρες αυτές, ως σύνολο, αποτελούν την επάκτια ζώνη, ο έλεγχος της οποίας από μια Δύναμη θα έχει ως συνέπεια τον έλεγχο όλης της Ευρασίας και συνακόλουθα, την κυριαρχία στον κόσμο**»

Η δομική σύνθεση του NATO ήταν άρρηκτα συνδεδεμένη με τη παραπάνω γεωπολιτική θεώρηση του Η. Mackinder, αλλά υπάκουε από στρατηγική άποψη στην ελαφρά μετάλλαξη που υπέστη ο βασικός πυρήνας της θεωρίας του εν λόγω Βρετανού γεωπολιτικού από τον Αμερικανό συνάδελφό του Ν. Spykman (**1893-1943**), Διευθυντή της Σχολής Διεθνών Σπουδών του Πανεπιστημίου του Yale. Ο Ν. Spykman διατηρώντας τις ίδιες βασικές αρχές προσέγγισης με τον Η. Mackinder, είχε τονίσει τη γεωστρατηγική σημασία των «παράκτιων κρατών» της Δυτικής Ευρώπης και της Ασίας, τα οποία διαμορφώνουν πάνω στο χάρτη έναν «περιφερειακό δακτύλιο», που λειτουργεί απαγορευτικά για τη ρωσική κάθοδο στο Νότο. Με τον τρόπο αυτό, η αγγλοσαξωνική γεωπολιτική σκέψη ενσωμάτωνε οργανικά και το γεωοικονομικό παράγοντα μέσα στο γεωστρατηγικό στοιχείο, καθιστώντας όλο τον «περιφερειακό δακτύλιο» ως μία ζώνη τόσο στρατιωτικής και πολιτικής όσο και οικονομικής επιρροής της Δύσης.

Είναι ευνόητο ότι, για τη δυτική γεωπολιτική σκέψη, το Ανατολικό Ζήτημα συνδέεται άμεσα με τη γεωπολιτική διαχείριση ολόκληρου του πλανήτη, εφόσον τα Στενά και το Αιγαίο είναι ένα από τα δυνητικά σημεία εξόδου της Ρωσίας προς τις Θερμές Θάλασσες, τα οποία βρίσκονται στον «περιφερειακό δακτύλιο». Τα υπόλοιπα είναι: **α) το πέρασμα από τη Βαλτική στη Βόρειο Θάλασσα, β) η περιοχή του Ιράν που το νότιο άκρο του βρέχεται από τον Ινδικό Ωκεανό και γ) το πέρασμα μεταξύ της κορεατικής χερσονήσου και του ιαπωνικού νησιωτικού συμπλέγματος**. Αυτός είναι ο «καταρχήν γεωμορφολογικός» προσδιορισμός των «ζωτικής σημασίας» γεωπολιτικών σημείων της δυτικής γεωστρατηγικής αρχιτεκτονικής, στην υφή των οποίων προστίθεται και η γεωοικονομική συνιστώσα. Λόγω χάρη, τα Στενά και το Ιράν, που περικλείουν τον πετρελαιοπαραγωγό χώρο της Μέσης Ανατολής, συνδέονται οργανικά με τον ισθμό του Σουέζ, ο οποίος αποτελεί ακέραια συνιστώσα του Ανατολικού Ζητήματος.

Ριζικά διαφορετική είναι η αντίληψη που έχει για την αρχιτεκτονική του παγκόσμιου συστήματος η γερμανική γεωπολιτική σχολή. Με ρίζες της στο έργο του Σουηδού R. Kjellen και του Γερμανού «πατέρα της πολιτικής γεωγραφίας» Fr. Ratzel, η γερμανική γεωπολιτική σχολή θεμελιώθηκε από τον ιδρυτή του Γεωπολιτικού Ινστιτούτου του Μονάχου Κ. Haushofer (**1869-1946**). Κατά τη γερμανική αντίληψη, δεν τίθεται θέμα κατανομής ισχύος μεταξύ «ναυτικών» και «χερσαίων» μαζών του πλανήτη, αλλά διαίρεσης όλης της επιφάνειας της Γής, σύμφωνα με τις ανάγκες «ζωτικού χώρου» των ισχυρών Δυνάμεων που δρουν ως «ζωντανοί οργανισμοί». Με βάση αυτή την αντίληψη, η γεωστρατηγική προβληματική του

Ανατολικού Ζητήματος καταργείται μέσα από μια «φυσική» διαίρεση του κόσμου, σύμφωνα με τέσσερις κάθετους άξονες στον παγκόσμιο χάρτη, οι οποίοι δημιουργούν τέσσερις «σφαίρες ζωτικού χώρου» (Lebensraum):

1. Η Ευρ(ώπη-) Αφρική, που νοείται υπό γερμανική κηδεμονία.
2. Η παν(ρωσική) ζώνη, που έχει απρόσκοπτη πρόσβαση στον Ινδικό Ωκεανό.
3. Η Άπω Ανατολική ζώνη, με κυρίαρχη δύναμη την Ιαπωνία.
4. Η αμερικανική ήπειρος, με ηγέτιδα δύναμη τις ΗΠΑ.

Το Γ' Ράιχ μολονότι, επηρεάστηκε από την ανωτέρω γεωπολιτική αντίληψη, τελικά δεν την υιοθέτησε ως πυρήνα της γεωστρατηγικής που εφάρμοσε κατά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, για πολλούς και διάφορους λόγους. Αντίθετα, ο αγγλοσαξονικός χώρος έμεινε πιστός στις γεωπολιτικές αντιλήψεις του Η. Mackinder και του Ν. Spykman, τόσο κατά τη διάρκεια της παγκόσμιας σύρραξης, όσο και κατά τη Ψυχροπολεμική Περίοδο. Παράλληλα, επέδειξε και μια σοβαρή ανησυχία για την περίπτωση της δυνητικής υλοποίησης του γερμανικού γεωπολιτικού σχεδιασμού σε κάποιο εγγύς ή απώτερο μέλλον.

Στο μεταψυχροπολεμικό περιβάλλον, ο αγγλοσαξονικός παράγοντας επέδειξε ευθύς εξαρχής μια καταπληκτική συνέπεια στις παραπάνω γεωπολιτικές θεωρήσεις από τις οποίες εμφορήθηκε συστηματικά κατά τους δύο τελευταίους αιώνες. Έτσι, από τη μια πλευρά, στο πλαίσιο της αντίληψής του περί Ανατολικού Ζητήματος, διέλυσε συστηματικά τη μόνη ρωσόφιλη και ταυτόχρονα παράκτια χώρα, τη Γιουγκοσλαβία, ώστε να αποστερήσει τη Μόσχα από το ενδεχόμενο μιας έστω και «έμμεσης» προβολής της προς τη Μεσόγειο μέσω εδαφών υπό τον έλεγχο του Βελιγραδίου: το **Κοσοβαρικό Ζήτημα**, είναι το τελευταίο κεφάλαιο αυτής της ιστορίας με πραγματικό αντικειμενικό του στόχο την αποσκίρτηση από τη Γιουγκοσλαβία του παράκτιου Μαυροβουνίου όπου (σε αντίθεση με τις περιπτώσεις Σλοβενίας -Κροατίας -Βοσνίας - Ερζεγοβίνης) υπάρχει εντονότατο φιλοσερβικό ρεύμα εξαιτίας λόγων όχι μόνο πολιτιστικών (κοινή γλώσσα, θρησκεία, ιστορία κλπ.) αλλά και οικονομικών δεσμών (το πλέον εύρωστο τμήμα του εργατικού δυναμικού των Μαυροβουνίων εργάζεται στη διοικητική μηχανή του γιουγκοσλαβικού κράτους).

Από την άλλη, στο πλαίσιο της αντιπαράθεσής του με το γερμανικό παράγοντα, ο αγγλοσαξονικός παράγοντας φρόντισε έγκαιρα μέσω της μεγάλης κρίσης που δημιούργησε στην Κεντρική Αφρική στο δεύτερο μισό της δεκαετίας του 1990, να αποτρέψει τη δημιουργία ενός είδους «Ευραφρικής» όπου ο γαλλικός παράγοντας, κυρίαρχος του μεγαλύτερου τμήματος της υποσαχάριας Αφρικής μέχρι το τέλος του Ψυχρού Πολέμου, θα καθιστούσε την αφρικανική γεωπολιτική επιρροή του πολλαπλασιαστή ισχύος μιας υπό γερμανική κυριαρχία Ενωμένης Ευρώπης.

Friedrich Ratzel (1844-1904)

Raymond Aron (1905-1983)

Karl Haushofer (1869-1946)

Sir John Halford Mackinder (1861-1947)

Rudolf Kjellen (1864-1922)

Η ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΔΕΝ ΕΧΕΙ "ΡΟΖ ΣΥΝΝΕΦΑΚΙΑ"...

του Α. Παναγόπουλου

Είτε συμφωνεί κάποιος είτε διαφωνεί με την άποψη ότι μια νέα εποχή (κατ' άλλους δε ακόμη και... ο 21ος αιώνας) άρχισε στις 9 το πρωί της 11ης Σεπτεμβρίου, όταν η αδιαμφισβήτητη μόνη υπερδύναμη δέχθηκε καίριο πλήγμα μέσα στο έδαφός της από αυτόκλητους υπερασπιστές της χαμένης τιμής του Ισλάμ, γεγονός παραμένει πως οι όροι στο παγκόσμιο πολιτικό σκηνικό ανακαθορίζονται σε εντελώς νέα βάση.

Θεωρίες ατεκμηρίωτες, “τραβηγμένες απ’ τα μαλλιά” conspiracy theories, μαρξίζουσες αναλύσεις ανάμικτες με αππροσημάτιστο φιλομερικανισμό και δεξιόστροφες αντιαμερικανικές και αντισημητικές εκτιμήσεις, αλλά ακόμη και οι πιο ετερόκλητες ομάδες ειδικών (φυσιολογιστές και ψυχίατροι πλάι σε παντελώς άγνωστους αυτοσχέδιους ισλαμολόγους) έσπευσαν (ή και επιστρατεύθηκαν) προκειμένου να εξηγήσουν τα (ανεξήγητα;) γεγονότα.

Με την κοινή λογική αλλά και κάποιες καθοριστικές πληροφορίες (ενδεχομένως “λεπτομέρειες” για τους πολλούς) και το απαραίτητο “ξεσκαρτάρισμα” μιας μακράς λίστας από σκοπίμως διαδοθείσες αληθοφανείς πλην παραπλανητικές πληροφορίες, μπορούμε βήμα προς βήμα να εντοπίσουμε το ποιος ωφελείται και ποιον βολεύουν οι σελίδες που γράφτηκαν στο βιβλίο της ιστορίας από τις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Ωστε να προκύψουν τα συμπεράσματα εκείνα που θα ολοκληρώσουν την εικόνα του δυσκολοσύνθετου, είναι αλήθεια, παζλ που στήνεται σήμερα στο παγκόσμιο χωριό.

1. Τι θα συνέβαινε αν ο Αλ Γκορ...
2. Τι έπεται;
3. Και η αισιόδοξη άποψη

Τι θα συνέβαινε αν ο Αλ Γκορ...

Μια ανεπίσημη και εκ των υστέρων επανακαταμέτρηση των ψήφων που είχαν ρίξει την Τρίτη 7 Νοεμβρίου οι ψηφοφόροι της Φλόριντα στις “^{TM}ύποπτες” για νοθεία κάλπες αυτής της πολιτείας έδειξε ότι 43ος πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών θα έπρεπε να ορκιστεί στις 20 του περασμένου Ιανουαρίου ο υποψήφιος του Δημοκρατικού Κόμματος Αλ Γκορ. Η είδηση αυτή πέρασε “στα ψιλά”, (ίσως...) για να μην τρωθεί η αξιοπιστία της παλαιότερης δημοκρατίας της νεώτερης εποχής, όπως επίσης του πολιτικού, πολιτειακού και δικαστικού συστήματος που με τη διαπλοκή παραγόντων τους με τεράστια επιχειρηματικά συμφέροντα διόρισαν τον Τζωρτζ Μπους τον νεώτερο, πρόεδρο.

Το ερώτημα είναι εάν ο Μπους δεν έβγαινε από τηλεοράσεως το βράδυ της Τρίτης 7 Νοεμβρίου 2000 να θέσει θέμα “Φλόριντα” θα γινόταν πρόεδρος; Αλλά επίσης θα είχε αποφευχθεί και μόνον εκ του γεγονότος αυτού το χτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001; Στην περίπτωση αυτή (κι αυτό αποτελεί ειρωνεία της τύχης) ο καλοχτενισμένος και ατσαλάκωτος διοπτροφόρος δικηγόρος του κ. Μπους που με την εμπειρία και την ευφυΐα του και εξαντλώντας όλα τα ένδικα μέσα κατάφερε να διορίσει τον πελάτη του στον Λευκό Οίκο, δεν θα διάβαζε ποτέ σοκαρισμένος στις έκτακτες εκδόσεις των αμερικανικών εφημερίδων το όνομα της συζύγου του Μπάρμπαρα Ολσον, πρώτο στη λίστα των “επώνυμων” θυμάτων που επέβαιναν στις πτήσεις που είχαν καταλάβει στις 11.9.2001 οι αεροπειρατές. Όπως στην περίπτωση (άλλη μια ειρωνεία) στην οποία οι “αγανακτισμένοι πολίτες” που με χουλιγκάνικη συμπεριφορά διέκοψαν την επίσημη ανακαταμέτρηση των ψήφων στα “ύποπτα” εκλογικά κέντρα καταλαμβάνοντάς τα υπό την επίδραση οργής που καλλιέργησαν κάποια τοπικά έντυπα προσκείμενα στους Ρεπουμπλικανούς δεν θα ήταν οι πρώτοι που θα τρομοκρατούνταν από την επίθεση με άνθρακα που ξεκίνησε από την πολιτεία της Φλόριντα.

Πολλοί ισχυρίζονται ότι το παγκόσμιο πολιτικό σκηνικό θα ήταν εντελώς διαφορετικό μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης “Μαύρης Τρίτης” για το κύρος των ΗΠΑ (την πρώτη, στις 7 Νοεμβρίου 2000 επλήγη το κύρος του πολιτικού και πολιτειακού συστήματος και τη δεύτερη, στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 το κύρος του όλου συστήματος ασφαλείας της υπερδύναμης) αν η ψήφος των αμερικανών πολιτών γινόταν σεβαστή. Απλώς και μόνον διότι η πολιτική του

Δημοκρατικού και του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος είναι από αποκλίνουσες έως διαμετρικά αντίθετες στις σχέσεις με την Κίνα, στο Παλαιστινιακό, στην προσέγγιση με την Ρωσία, στην αναθέρμανση ή μη των σχέσεων από τη μία πλευρά με το Ιράν (επιλογή Ρεπουμπλικανών) και από την άλλη με τη Βόρεια Κορέα ή την Κίνα (επιλογή των Δημοκρατικών), στην αναδιάταξη των συσχετισμών μεταξύ των δύο πυρηνικών δυνάμεων στην ινδική υποήπειρο, στην ανοχή έναντι του ισλαμικού φονταμενταλισμού από Βαλκανική μέχρι Ειρηνικό ή το μέλλον της παγκοσμιοποίησης...

Ξεκαθαρίζοντας ότι υπάρχει σημαντική απόκλιση μεταξύ των δύο κομμάτων ως επισημάνουμε τις κυριότερες από τις διαφορές τους ως προς τη συμπεριφορά έναντι του υπόλοιπου κόσμου:

Οι Δημοκρατικοί, και ειδικότερα το δίδυμο "Κλίντον - Γκορ", είχαν κατηγορηθεί για "ύποπτες" στενές σχέσεις με την Κίνα (παραμονές της νατοϊκής επίθεσης δεν "έσκασε" μόνο το "σκάνδαλο Λιουίνσκυ" όπως στους δήθεν "ψυλλιασμένους" πέρασε ως αιτία, αλλά και μία φαινομενικά ανώδυνη έρευνα που είχε ζητήσει τότε κάποιος εισαγγελέας, τον οποίο ουδείς θυμάται σήμερα, ακριβώς για αυτές τις "ύποπτες" σχέσεις γύρω από τη μεταφορά πολεμικής τεχνολογίας τελευταίας γενιάς) ενώ αντίθετα οι Ρεπουμπλικανοί δείχνουν περισσότερο δύσπιστοι απέναντι σ' αυτή τη χώρα, μη κρύβοντας τη δυσφορία τους για την ανάληψη των Ολυμπιακών Αγώνων του 2008 από το Πεκίνο και αφήνοντας από τα πρώτα 24ωρα ανάληψης της προεδρίας να διαφανεί βελτίωση των σχέσεων με την Ταϊβάν. Μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001 το Πεκίνο αισθάνεται σε απόσταση αναπνοής πλέον την παρουσία αμερικανικών στρατευμάτων στη γειτονιά του. Οχι μόνο στο όμορο Αφγανιστάν όπου άλλωστε οι Ταλιμπάν διαθέτουν και κινεζικά όπλα (αλλά και το... αντίστροφο από τη στιγμή που οι Κινέζοι απέκτησαν την τεχνολογία των πυραύλων "Κρουζ" μετά την αγορά ενός τέτοιου πυραύλου - που δεν εξερράγη από τους προ τριετίας βομβαρδισμούς - από τον... Οσάμα Μπιν Λάντεν) αλλά και στον στρατηγικό τους σύμμαχο Πακιστάν όπου ο στρατηγός Πέρβεζ Μουσάραφ αποφάσισε να προσδέσει περισσότερο τη χώρα του στο αμερικανικό άρμα.

Με το σενάριο που έχει επιλεγεί, το Πακιστάν δεν θα έχει πλήρως εξασφαλισμένα τα νώτα του από ένα λιγότερο φιλικό Αφγανιστάν όπως είχε συνηθίσει μετά την αποχώρηση των Σοβιετικών εάν επικρατήσουν οι επιρροές των Αμερικανών και Ρώσων (όπως εν προκειμένω και του Ιράν και του Ουζμπεκιστάν). Οπότε, η στρατιωτική μηχανή του δεν θα είναι εξ ολοκλήρου στραμμένη στην Ινδία και στο Κασμίρ.

Τούτο σημαίνει ότι η κυβέρνηση Βατσαπάι ή όποια άλλη την διαδεχθεί στο Δελχί θα έχει απέναντί της ένα κατά τι πλουσιότερο Πακιστάν (με την εξάλειψη των χρεών του και την βοήθεια του Διεθνούς Νομισματικού ταμείου και της Παγκόσμιας Τράπεζας) αλλά πιεσμένο στρατιωτικά και εσωτερικά (από τους ισλαμιστές). Αυτομάτως, "ανασαίνει" η Ινδία, άρα ταυτόχρονα προκαλείται νευρική κατάσταση στον έτερο των μεγάλων ανταγωνιστών της που δεν είναι άλλος από την Κίνα.

Οι Ρεπουμπλικανοί πάλι είχαν ιστορικά καλύτερες σχέσεις με το Ιράν απ' ότι οι Δημοκρατικοί. Αρκεί να θυμήσουμε την απελευθέρωση των Αμερικανών ομήρων στις 20 Ιανουαρίου 1981, παραμονή της ορκωμοσίας του Ρόναλντ Ρέγκαν ή το περιβόητο "Ιράνγκαιητ" δηλαδή την πώληση από την κυβέρνηση των Ρεπουμπλικανών όπλων στον Χομεϊνί για την χρηματοδότηση των Κόντρας (αντιπάλων του Ντανιέλ Ορτέγκα και των Σαντινίστας) στη Νικαράγουα. Οι τελευταίες εξελίξεις επιβεβαιώνουν αυτόν τον κανόνα. Η πτώση των Σουνιτών Ταλιμπάν θα ευχαριστούσε ασφαλώς τους Σιίτες στην Τεχεράνη κι η εκπροσώπηση της μειονότητάς τους στην κυβέρνηση της Καμπούλ θα ήταν ένα ακόμη "δώρο" των ΗΠΑ στο Ιράν.

Αν και "συντηρητικότεροι" των Δημοκρατικών οι Ρεπουμπλικανοί, διακατέχονται σήμερα σε πολύ μικρότερο βαθμό από τα ψυχροπολεμικά κατάλοιπα έναντι της Ρωσίας, και το τρίγωνο συμφερόντων Ουάσιγκτων - Τεχεράνης - Μόσχας στην Κεντρική Ασία προωθείται ταχύτατα με την επιχείρηση "Αειφόρος Δικαιοσύνη".

Φεύγοντας από το διπλωματικό πεδίο και πηγαίνοντας στο αμιγώς οικονομικό, η "άποψη"

των Ρεπουμπλικανών για στροφή στην παραδοσιακή οικονομία (με "σημαιοφόρους" το πετρελαϊκό καρτέλ που επέλεξε άλλωστε και τους Μπους και Τσένυ - άλλωστε ο δεύτερος διετέλεσε μεταξύ των άλλων και πρόεδρος της πετρελαϊκής εταιρίας Halliburton του Τέξας - και το στρατιωτικοβιομηχανικό σύμπλεγμα) και ως εκ τούτου στο "Ελντοράντο" της Κεντρικής Ασίας (σε αντίθεση με την "άποψη" των Δημοκρατικών για έμφαση στην νέα οικονομία και την ανάδυση περιφερειακών αγορών μεταξύ των οποίων και ο Ειρηνικός) βρίσκει πρόσφορο έδαφος στις διψασμένες για περισσότερα όπλα για ασφάλεια πετρελαιοφόρες περιοχές Νοτίως της Κασπίας.

Το παιχνίδι στην ευρύτερη περιοχή της Κεντρικής Ασίας έχει αποκτήσει τους δικούς του κανόνες από την αρχή του προηγούμενου αιώνα, και δίχως την γνώση αυτών των κανόνων κάθε ανάλυση ή εξήγηση θα είναι εκ των πραγμάτων επιδερμική.

Ας δούμε λοιπόν ποιοί είναι αυτοί οι κανόνες:

Πριν από 100 χρόνια, το 1901, οι Βρετανοί, με την "arrogant" διπλωματία και την επιχειρηματική όσφρηση που χαρακτήριζε την υπερδύναμη του 19ου αιώνα που ό,τι είχε παρέλθει, έκλειναν μία επικερδή συμφωνία με τον τότε βασιλιά της Περσίας Μουσάραφ με την οποία αποκτούσαν το μονοπώλιο στην εκμετάλλευση των πετρελαίων της χώρας.

Έναν αιώνα αργότερα, το 2001, οι Αμερικανοί, με τον "αέρα" της στρατιωτικής και της οικονομικής υπεροχής της υπερδύναμης του 20ου αιώνα που ό,τι είχε παρέλθει, έκλειναν μία επωφελή γι' αυτούς συμφωνία με τον πρόεδρο του Πακιστάν Μουσάραφ, με την οποία αποκτούσαν τον επιχειρησιακό έλεγχο της ευρύτερης περιοχής.

Από την βρετανική συμφωνία με τον Μουσάραφ αλ Ντιν μέχρι την αμερικανική συμφωνία με τον Πέρβεζ Μουσάραφ μεσολάβησε ένας αιώνας που στην ουσία δεν απέδωσε τίποτε περισσότερο παρά μία συνεχή ανακύκλωση του ανταγωνισμού μεταξύ των γεωπολιτικών βλέψεων της Μόσχας από τη μία πλευρά και της δια των όπλων ή της διπλωματίας επέμβασης των Αγγλοσαξόνων από την άλλη, και, κατά κανόνα, εις βάρος των πληθυσμών της Κεντρικής Ασίας.

Οι αναφορές αυτές στα όμορα κράτη που πρωταγωνίστησαν κατά καιρούς στη διεθνή ειδησεογραφία Αφγανιστάν και Ιράν, δεν έγιναν τυχαία, καθώς αμφότερα έχουν χαρακτηριστεί από τους επαίοντες περί την διεθνή σκηνή ως χώροι υψηλότερης γεωστρατηγικής προτεραιότητας στον χάρτη των σφαιρών επιρροής των μεγάλων δυνάμεων. Και μόνο μία πρόχειρη ματιά στον χάρτη της Κεντρικής Ασίας αποδεικνύει του λόγου το αληθές.

Το Αφγανιστάν τυχαίνει να συνορεύει με την σιιτικής κατεύθυνσης ισλαμική δημοκρατία του Ιράν (από την πόλη του Χεράτ μέχρι το Μασχάντ και μέσω του δρόμου που περνά από το Ρόουζανακ, ένα αυτοκίνητο χρειάζεται να διανύσει περίπου πέντε ώρες απόσταση), την πυρηνική δύναμη και σουνιτικής κατεύθυνσης ισλαμική δημοκρατία του Πακιστάν (η διαδρομή από το Πεσαβάρ μέχρι το Τζαλαλαμπάντ κατά μήκος του Κάϊμπερ Πας δεν ξεπερνά τις 3,5 ώρες), την υπερδύναμη Κίνα και τις δημοκρατίες της πρώην υπερδύναμης ΕΣΣΔ Τουρκμενιστάν, Ουζμπεκιστάν και Τατζικιστάν. Το Ιράν πάλι, συνορεύει με την μείζονα περιφερειακή νατοϊκή δύναμη Τουρκία διαμέσου του "καυτού" Κουρδιστάν, το Αφγανιστάν, αλλά και με χώρες που λίγο - πολύ έχουν πρωταγωνιστήσει στα κατά καιρούς μείζονα διεθνή γεγονότα, όπως είναι το Ιράκ, η Αρμενία, το Αζερμπαϊτζάν, το Τουρκμενιστάν και το Πακιστάν.

Αν πάλι στις δύο αυτές χώρες προστεθούν οι όμορες Τουρκία και Κίνα, τότε σχηματίζεται ένας πολύ περιορισμένος αριθμός τεσσάρων κρατών που είναι και ο ελάχιστος που απαιτείται να διασχίσει δια ξηράς κάποιος (εφόσον βεβαίως για γεωπολιτικές σκοπιμότητες θα είχε σοβαρούς λόγους να παρακάμψει τη Ρωσία) προκειμένου να βρεθεί ακολουθώντας τον παραδοσιακό "δρόμο του μεταξιού" (και αυριανό κύριο δρόμο της ενέργειας και του εμπορίου) από την ισχυρή βιομηχανικά Ευρώπη και τη Μεσόγειο ως τον ανεπτυγμένο ή και τον αναδύμενο οικονομικά Ειρηνικό που όπως προβλέπεται θα αποτελεί το "Ελντοράντο" του 21ου αιώνα.

Εύλογα λοιπόν, οι δύο αυτές χώρες προσήλκυσαν το ενδιαφέρον των μεγάλων δυνάμεων. Όπως συνέβη π.χ. το 1907, όταν Ρώσοι και Βρετανοί στήριζαν τον βασιλικό οίκο των Βαράκσι στο Αφγανιστάν κινούμενοι από τα ίδια ελατήρια που ώθησαν τους Σοβιετικούς να παραδώσουν την εξουσία της χώρας στον Μπαμπράκ Καρμάλ, αλλά και που συνάσπισαν πρόσφατα σχεδόν ολόκληρο τον ΟΗΕ γύρω από τις ΗΠΑ για να ρίξουν το καθεστώς του μουλά Ομάρ, ή πάλι που παρακίνησαν Ρώσους και Ουζμπέκους να συνδράμουν τον στρατό του Αχμάντ Μασούντ μέχρι τον θάνατό του και παρακίνησαν το Ισλαμαμπάντ επί Μπεναζίρ Μπούτο να αναθέσουν στους Ταλιμπάν να καταλάβουν την εξουσία του Αφγανιστάν. Με λίγα λόγια, να πράξουν ότι και τους προηγούμενους αιώνες Πέρσες, Μακεδόνες, Αραβες, Μογγόλοι και όσοι ακόμη πέρασαν στη γνωστή ιστορία από τον λιγότερο ασφαλή στον κόσμο τόπο για να ζει κανείς.

Ερχόμενοι στην νεώτερη πολιτική ιστορία της Κεντρικής Ασίας, αυτή ξεκινά για πολλούς το 1979. Στις 11 Φεβρουαρίου, δηλαδή την επίσημη "ημέρα της ισλαμικής επανάστασης" στο Ιράν (10 ημέρες μετά την άφιξη του Αγιατολλάχ Χομείνι από το Παρίσι και 26 ημέρες μετά τη φυγή του σάχη Ρεζά Παχλεβί από τη χώρα) οπότε ανέτειλε η ημοισέληνος του Ισλάμ και τον Δεκέμβριο του ίδιου έτους οπότε με την εισβολή των σοβιετικών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν άρχισε να δύει το κόκκινο άστρο της σοβιετικής αυτοκρατορίας.

Η ημερομηνία αυτή συμπίπτει για πολλούς και με την άτυπη έναρξη της "σύγκρουσης των πολιτισμών". Μιας σύγκρουσης όμως χωρίς σταθερούς κανόνες και όρους αφού οι τελευταίοι είναι κατευθυνόμενοι. Τούτο τεκμαίρεται από πλείστα όσα παραδείγματα. Στα μάτια των αδιάφορων ως τις 11 Σεπτεμβρίου 2001 Δυτικών για το Ισλάμ (προτού δηλαδή κάθε βιβλίο που καταπιανόταν με το Κοράνι, τους Άραβες, τον Μπιν Λάντεν ή το Αφγανιστάν έβαζε σοβαρή υποψηφιότητα για best seller) οι Σίιτες φαίνονταν ως οι εξτρεμιστές του Ισλάμ ενώ αντίθετα οι Σουνίτες ομόθηρσοί τους ως οι περισσότερο μετριοπαθείς.

Στη διαμόρφωση αυτής της εικόνας θα πρέπει ασφαλώς να αναζητηθεί η σκοπιμότητα της Δύσης και ιδίως των Δημοκρατικών (από την εποχή του φιάσκου του Τζίμυ Κάρτερ στην αποτυχημένη απόπειρα απελευθέρωσης των αμερικανών ομήρων στην πρεσβεία της Τεχεράνης μέχρι και την εποχή Κλίντον που επέτρεψε να "οργιάσουν" σε βάρος των Σιιτικών μειοψηφιών οι Ταλιμπάν ακόμη και εκτός αφγανικών συνόρων αλλά και η ταχύτατη ενδυνάμωση του σουνιτικού παράγοντα στον σιιτοκρατούμενο Νότιο Λίβανο (ελέω Χεζμπολλάχ) που δεν ήταν άσχετη με την εκεί αποχώρηση των ισραηλινών δυνάμεων την άνοιξη του 2000.

Στον αντίποδα, οι Ρεπουμπλικανοί ευνόησαν τον σιιτικό παράγοντα ("κονταίνοντας" επί πατρός Μπους το 1991 την σουνιτική κυβέρνηση του Σαντάμ Χουσεΐν απέναντι στο σιιτικό Ιράν και τείνοντας να εξομοιώνει σήμερα με τους κάποτε "τρομοκράτες" Σίιτες της Μέσης Ανατολής τον Αριέλ Σαρόν).

Στο μείζον αυτό γεωπολιτικό παιχνίδι όπου σε μικρό ή μεγάλο βαθμό εμπλέκονται όλες οι υποψήφια υπερδυνάμεις του 21ου αιώνα (η Ενωμένη Ευρώπη και η Ιαπωνία με επιχειρηματικά συμφέροντα, οι ΗΠΑ, η Ρωσία, η Ινδία και η Κίνα για ένα σύνθετο πλέγμα συμφερόντων, και ειδικά για τις τρεις τελευταίες να αναζητούν στη γειτονιά τους ζωικά συμφέροντα), διαφαίνεται η πρόθεση των ΗΠΑ να περισφίξει τον κλοιό γύρω από την Κίνα. Όχι μόνο γεωγραφικά αλλά και από το εσωτερικό της, εφόσον η συστηματική πρόκληση του Ισλάμ με τις αναφορές του Μπους περί "σταυροφοριών" και τις εκατόμβες αθώων αμάχων στο Αφγανιστάν κατάφερε να ξεσηκώσει τον μουσουλμανικό κόσμο, κάτι που γεννά ανησυχία στο Πεκίνο που στις δυτικές εσχαιές της επικράτειας που ορίζει κατοικούν μουσουλμανικοί πληθυσμοί.

Η ίδια η πρόκληση όμως του Ισλάμ, μακροπρόθεσμα μπορεί να φέρει και άλλα αποτελέσματα όπως είναι η για πολλούς αδιανόητη μέχρι πρότινος ένωση του μουσουλμανικού κόσμου. Ο τελευταίος, αριθμώντας περί το 1,3 δισεκατομμύρια πληθυσμό και με ταχείς δημογραφικούς ρυθμούς αύξησης καλείται να αναλάβει κάποια δεδομένη στιγμή έναν πολύ πιο ενεργό ρόλο στα παγκόσμια πράγματα. Το ποιός θα είναι αυτός ο ρόλος τελεί σε αβεβαιότητα εφόσον ούτε

η ενοποίηση τεράστιων πληθυσμών στη Νοτιοανατολική Ασία, τον Αραβικό κόσμο, την υποσαχάρια Αφρική και τις πρώην σοβιετικές δημοκρατίες θεωρείται εύκολη υπόθεση, ούτε οι επιρροές από άλλες μεγάλες δυνάμεις μπορούν να παρακαμφθούν χωρίς την πρόκληση κρίσεων με αβέβαια εξέλιξη.

Το "γερό χαρτί" στην περίπτωση αυτή θα ήταν οι γνώσεις της αγγλικής διπλωματίας για το "μενταλιτέ", τον "ψυχισμό" και τις βλέψεις του Μουσουλμανικού κόσμου που κάποτε αποτελούσε μέρος της βρετανικής αυτοκρατορίας με "συμπλήρωμα" προς τούτο και από την γαλλική εμπειρία της διαχείρισης αποικιών...

Ο Αλ Γκορ δεν "ευτύχησε" να γίνει πρόεδρος των ΗΠΑ. Αν οι Δημοκρατικοί είχαν κερδίσει τις εκλογές, ίσως τα πράγματα να ήταν πολύ διαφορετικά σήμερα.

Ο Τζωρτζ Μπους Τζούνιορ, σε μια στιγμή μεγάλης πνευματικής σύγχυσης.

Τι έπεται;

Μετά τα γεγονότα που συντάραξαν το φετινό φθινόπωρο την υφήλιο, ο κόσμος φαίνεται ότι θα αλλάξει σε τέτοιο βαθμό που δεν θα φανεί μόνον στις πολιτικές εξελίξεις, αλλά και στην καθημερινότητα του πολίτη των δυτικών κοινωνιών. Και ο λόγος ασφαλώς δεν γίνεται μόνον για τους φόβους ή τις φοβίες των αεροπλάνων και των ύποπτων επιστολών αλλά για τη μαζική χειραγώγηση που επίκειται.

Μάθαμε για 976 Μουσουλμάνους στο θρήσκευμα που τις πρώτες 40 ημέρες μετά το χτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου κλείστηκαν σε φυλακές ως ύποπτοι για τρομοκρατία (με κάποιους ακόμη και να πεθαίνουν μέσα στο κελί τους προτού αποδειχθεί η αθωότητά τους). Για αρθρογράφους εφημερίδων και τηλεοπτικούς παρουσιαστές που διώχθηκαν, απολύθηκαν και απειλήθηκαν στις ΗΠΑ επειδή οι απόψεις τους απέκλιναν από ανεπαίσθητα μέχρι κάμποσο από την πατριωτική γραμμή του - και νεομακαρθιστή - Μπους. Για απροκάλυπτη ομολογία δυτικών κυβερνήσεων ότι ο οποιοσδήποτε και οπουδήποτε θα παρακολουθείται. Για τη σύσταση εταιρείας δολοφόνων από την CIA με πρόσχημα, εννοείται, την τρομοκρατία. Για την καουμπόικη απειλή Μπους "ολόψυχα μαζί μας, αλλιώς βομβαρδίζεστε". Για την υποχρεωτική "δενδροφύτευση" του πλανήτη με "χλωρίδα" κοριών, βιντεοκάμερων, συστημάτων ακουστικής και οπτικής παρακολούθησης σε δρόμους, σε διαδίκτυο ακόμη και σε χώρους εργασίας της παγκόσμιας δημοκρατίας του "Εσελον".

Το χτύπημα της 11.9.2001 πράγματι σηματοδοτεί την έναρξη μιάς νέας εποχής που όμως μικρή σχέση θα έχει με τα "ροζ συννεφάκια" που ονειρεύονταν οι χίππυς πριν τριάντα χρόνια όταν τραγουδούσαν γνωστά στιχάκια τύπου "Hair" για την "Εποχή του Υδροχόου".

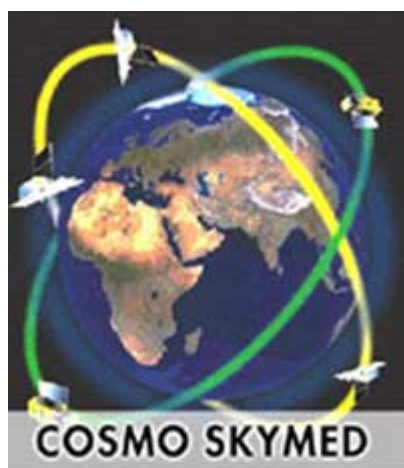
Και η αισιόδοξη άποψη

Βέβαια, για όσους συνηθίζουν να βλέπουν "το ποτήρι μισογεμάτο" τα γεγονότα αυτά μπορούν να γίνουν ευκαιρία για αναθεώρηση πολλών δεδομένων. Όπως για παράδειγμα, η κατανόηση της Δύσης πως η εξάρτηση των οικονομιών από το πετρέλαιο αρχίζει να γίνεται - πέραν των οικολογικών αιτιών - επικίνδυνη, είτε λόγω της αναστάτωσης που προξενεί στις παρακασπίεις περιοχές και την Κεντρική Ασία, είτε διότι ήδη ο Οσάμα Μπιν Λάντεν κάνοντας λόγο για πραγματική αγοράία αξία του "μαύρου χρυσού" στα 144 δολάρια το βαρέλι στην ουσία απευθυνόταν στους ομοεθνείς και ομόθρησκούς του πετρελαιοπαραγωγούς. Άλλωστε, η τεχνολογία μετάβασης σε άλλες μορφές ενέργειας υπάρχει.

Ή ακόμη ότι η "σύγκρουση των πολιτισμών" εφόσον ακολουθήσει τον δρόμο της - έστω και με βίαιο τρόπο - διαλεκτικής "σύνθεσης των πολιτισμών" θα βοηθήσει την ανάπτυξη ποικιλοτρόπως. Από το να διοργανωθούν κάποτε ακόμη και καλλιστεία στην Καμπούλ μέχρι να καταναλώνουν οι Αφγανές αντί μιάς μπούρκα κάθε πέντε χρόνια, μίνι φούστες ιταλικού ή γαλλικού νηζάιν κάθε πέντε μήνες, κάτι που βεβαίως προϋποθέτει επεκτατική φιλελεύθερη πολιτική στο περιβάλλον της παγκοσμιοποιημένης αγοράς ή πιο απλά μεταφορά πόρων προς την περιφέρεια που με την κεφαλαιοποίηση και το προϊόν της θα μπορέσει να δημιουργήσει ζήτηση, κατανάλωση και πάλι με τη σειρά προσφορά, παραγωγή, απασχόληση και ξανά ανάπτυξη.

ΔΟΥΦΟΡΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ COSMO

του Αντώνη Μποσνακούδη

COnstellation of
Small Satellite for
Mediterranean
basin Observation

Το πρόγραμμα COSMO (Αστερισμός Μικρών δορυφόρων για την Παρατήρηση της λεκάνης της Μεσογείου) ξεκίνησε από την Alenia Aerospazio, αφ' ενός μεν για να προωθήσει τη χρήση προϊόντων τηλεπισκόπησης από πολλούς χρήστες και αφ' ετέρου να εξισορροπηθεί η αμερικανική και ρωσική κυριαρχία σε τέτοια δορυφορικά συστήματα.

Η εξέλιξη του προγράμματος έδειξε ότι δεν περιοριζόταν μόνο στην Μεσόγειο, αλλά μπορούσε να δώσει εικόνες από κάθε μέρος του κόσμου. Το όνομα έμεινε για λόγους παράδοσης.

Η Ιταλική Διαστημική Υπηρεσία ανέλαβε το πρόγραμμα και έκανε άνοιγμα στην Ελλάδα και Ισπανία για συμμετοχή και φυσικά μοίρασμα του κόστους. Στην Ελλάδα αναλογούσαν 40-45 δισεκατομμύρια δρχ. Η συνεργασία προέβλεπε η Ελλάδα να αποκτήσει δύο από τους επτά δορυφόρους, χρήση του δικτύου χωρίς περιορισμούς και βέτο όπου δεν επιθυμούσαμε να δοθούν εικόνες. Φυσικά, θα είχαμε και δικό μας σταθμό εδάφους για λήψη εικόνων. Τελικά, η Ισπανία δεν έμεινε γιατί κρίθηκε ότι οι ανάγκες της δεν δικαιολογούσαν συμμετοχή, αλλά κυρίως λόγω του θανάτου της "ψυχής" του προγράμματος στην Ισπανία χωρίς να έχει αφήσει αντικαταστάτη. Όλα δείχνουν ότι η Ιταλία θα συνεργαστεί με την Γαλλία.

Όσον αφορά την Ελλάδα, ο Ιταλός Υπουργός Ανάπτυξης και Βιομηχανίας έστειλε επιστολή στην Υπουργό Ανάπτυξης κα Βάσω Παπανδρέου, η οποία κάλεσε τα Υπουργεία Άμυνας, Ναυτιλίας, ΥΠΕΧΩΔΕ και Γεωργίας για να μοιραστεί το κόστος. Το Υπουργείο Άμυνας έμεινε ανεξήγητα "μαζεμένο". Το θέμα έφτασε στο Γραφείο του Πρωθυπουργού αλλά προφανώς λόγω ONE δεν υπήρχε διάθεση παροχής του ποσού συμμετοχής.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Ιταλός Υφυπουργός Άμυνας κ. Minitti ήρθε στην Αθήνα κατά την διάρκεια της Έκθεσης DEFENDORY και την επόμενη μέρα έφυγε για Τουλούζη. Το COSMO λέγεται ότι ήταν ένα από τα θέματα συζήτησης, αν δεν ήταν το μοναδικό.

Η στάση της κυβέρνησης Σημίτη στο τόσο σημαντικό δορυφορικό πρόγραμμα COSMO, χαρακτηρίζεται τουλάχιστον ως παράξενη. Προτείνεται στην Ελλάδα να έχει πλήρη πρόσβαση και βέτο, σε ένα εξελιγμένο σύστημα δορυφόρων τηλεπισκόπησης/αναγνωριστικών με κύκλο παρατηρήσεων μερικών ωρών σε όλες τις καιρικές συνθήκες και η Ελλάδα ... σφυρίζει ανέμελα.

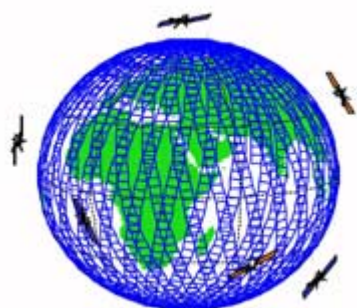
Καλά πληροφορημένες πηγές έχουν αποκαλύψει ότι υπήρξαν αμερικανικές πιέσεις τόσο από κυβερνητικούς χώρους, αλλά και επιχειρηματικούς να μην προχωρήσει η Ελλάδα σ' αυτό το τόσο σημαντικό πρόγραμμα. Η κυβερνητική πλευρά των ΗΠΑ δεν επιθυμεί την οικονομική και στρατηγική ενίσχυση της Ελλάδας σε έναν τέτοιο σημαντικότερο τομέα, που θα έδινε στη χώρα μας μεγάλο πλεονέκτημα απέναντι στην Τουρκία και επιθυμεί τη συνέχιση της εξάρτησης στη λήψη δορυφορικών εικόνων από τις ΗΠΑ. Η επιχειρηματική πλευρά δεν επιθυμεί να χάσει τα έσοδα από αυτή την εξάρτηση. Οι ίδιες πηγές δήλωσαν ότι το πρόγραμμα σταμάτησε μέσα στο Γραφείο του Πρωθυπουργού, με το πρόσχημα της εξοικονόμησης πόρων για την ΟΝΕ !!!

1. Δομή δικτύου
2. Δυνατότητες του COSMO

Δομή δικτύου

Το δίκτυο των δορυφόρων θα δίνει εικόνες με διακριτική ικανότητα ενός μέτρου με επαναληπτικότητα παρατηρήσεων έξι ωρών, που μπορεί να φθάσει τις τρεις ώρες αν οι δορυφόροι γίνουν εννιά. Προβλέπεται να τοποθετηθούν τρεις "οπτικοί" δορυφόροι σε ηλιοσύγχρονη τροχιά 500 χλμ, καθένας θα ζυγίζει 550 κιλά και θα παρακολουθούν στο ορατό και υπέρυθρο φάσμα του φωτός. Ακόμη τέσσερις δορυφόροι SAR (ραντάρ συνθετικού ανοίγματος) ίδιου βάρους και σε ηλιοσύγχρονες τροχιές 480 χλμ θα συμπληρώσουν το δίκτυο. Θα εκπέμπουν στους 9,6 GHz και θα λαμβάνουν εικόνες ανεξαρτήτως καιρικών συνθηκών.

Οι δορυφόροι του δικτύου θα επικοινωνούν με διαδορυφορικές συνδέσεις και σε συνδυασμό με τις κατά ριπές εκπομπές (burst transmissions) θα μπορούν να λαμβάνουν εικόνες από οποιοδήποτε σημείο του κόσμου και να τις "κατεβάζουν" στον σταθμό εδάφους μας σε πραγματικό χρόνο, έστω και αν ο δορυφόρος που λαμβάνει μία εικόνα που μας ενδιαφέρει, δεν είναι ορατός εκείνη τη στιγμή από τον σταθμό μας.

Οι θέσεις των δορυφόρων του προγράμματος Cosmo SKYMED γύρω από την υφήλιο. Ουδέν κρυπτόν υπό τους δορυφόρους του Cosmo.

Δυνατότητες του COSMO

Για να κατανοήσουμε τη σημασία και τις δυνατότητες που προσφέρει το δίκτυο των δορυφόρων COSMO, παραθέτουμε χαρακτηριστικές αναγνωριστικές εργασίες που θα είναι σε θέση να εκτελέσει. Δεν κάνουμε διάκριση αν αυτές επιτυγχάνονται από συστήματα απεικόνισης στο ορατό ή υπέρυθρο φάσμα ή με τα συστήματα ραντάρ ή με πολυφασματικές απεικονίσεις, αφού αρκεί να είναι γνωστό το τελικό αποτέλεσμα.

Η μία ομάδα εργασιών παρουσιάζει τις στρατιωτικές δυνατότητες του ενώ η άλλη τις μη αμιγώς στρατιωτικές. Οι μη στρατιωτικές είναι εξίσου σημαντικές γιατί αποκαλύπτουν την ευρύτερη κατάσταση μίας περιοχής ή χώρας, γεγονός που επιτρέπει τη λήψη ασφαλών αποφάσεων ή προβλέψεων. Τα παρακάτω είναι απλώς μία σύντομη περιγραφή των δυνατοτήτων αναγνώρισης.

A: Στρατιωτικές δυνατότητες

Εντοπίζεται ο τύπος πυραύλων εδάφους-εδάφους (Scud, SS-21, κλπ). Γίνεται διαχωρισμός μεταξύ ραντάρ εναέριας επιτήρησης TOP STEER και TOP SAIL σε σκάφη κλάσης KIROV, SOVREMENNY, KIEV, SLAVA, MOSKVA, KARA, KRESTA-II. Γίνεται μέτρηση ελικοπτέρων όπως HIND, HIP, HAZE, HOUND, PUMA, WASP. Γίνεται μέτρηση των βαγονιών ενός συρμού. Γίνεται διαχωρισμός αεροσκαφών ως μονού ουραίου πτερώματος ή διπλού (F-16, F-15, Tornado, Foxbat, κλπ). Εντοπίζονται τεθωρακισμένα σε χαρακώματα. Εντοπίζεται ακτή κατάλληλη για αμφίβια επιχείρηση και παραπλανητική μπογιά ή κάλυμμα σε κτήρια και δομές σε μία εγκατάσταση επίγειων δυνάμεων.

Εντοπίζεται η ανοικτή θύρα ενός σιλό πυραύλων καθώς και οι πρόσφατα εγκατεστημένες καλωδιώσεις μεταξύ εγκαταστάσεων ή κέντρων διοίκησης. Εντοπίζονται όλες οι γέφυρες, όπως και οι πρόσφατα κατασκευασμένες θέσεις μάχης σε περιοχές με βλάστηση. Εντοπίζονται μικρά σκάφη (πέντε μέτρων) σε ανοικτά ύδατα. Προσδιορίζεται αν ένα ραντάρ είναι τοποθετημένο σε όχημα ή σε τρέιλερ. Προσδιορίζονται οι περιοχές ραντάρ και καθοδήγησης σε μία εγκατάσταση πυραύλων εδάφους - αέρος. Τέλος, εντοπίζονται η παρουσία ή απουσία οχημάτων υποστήριξης σε κινητή βάση πυραύλων, η εξάντληση δεξαμενών, τα στρατόπεδα εκπαίδευσης και οι στρατιωτικές εγκαταστάσεις.

B: Γενικότερες δυνατότητες

Εντοπίζονται μάζες νεκρών ψαριών. Γίνεται διαχωρισμός των επιμέρους δέντρων σε δάσος φυλλοβόλων. Εντοπίζονται μικρές υδάτινες πηγές (πηγάδια, διαρροές) σε άγονες περιοχές, ακόμα και μικρά θαλάσσια θηλαστικά πάνω σε επιφάνειες πάγου ή ίχνη από πατημασιές σε γρασίδι. Εντοπίζονται πεσμένα δέντρα σε υδάτινες οδούς, η επιλεκτική υλοτομία, ίχνη από τζιπ σε περιοχές χωρίς βλάστηση, δέντρα κλπ) σε χώρους προσγείωσης ελικοπτέρων και υδάτινοι οδοί για μικρά σκάφη. Εντοπίζονται οι διαγραμμίσεις σε γήπεδα ποδοσφαίρου, τένις, μπάσκετ κ.λπ. και οι πεσμένοι στύλοι ηλεκτρισμού. Εντοπίζεται μεγάλου μεγέθους κατασκευαστικός εξοπλισμός (μπουλντόζες, γκρέιντερ, κλπ). Γίνεται διαχωρισμός μεταξύ ιχνών τροχοφόρων και ερπυστριόφόρων οχημάτων. Εντοπίζονται τα κατασκευαστικά υλικά (άμμος, τούβλα, κλπ) σε μία κατοικημένη περιοχή κατασκευών. Επίσης, εντοπίζονται και διαχωρίζονται φορτηγά ως προς το αν έχουν τη μηχανή μπροστά, τα αντλιοστάσια σε αποθηκευτικό χώρο πετρελαίου και λιπαντικών και οι εξωτερικές δομικές καταστροφές σε αστικές περιοχές μετά από φυσική καταστροφή. Γίνεται διαχωρισμός μεταξύ απλών βαγονιών και μηχανής σε σιδηροδρομικό συρμό.

Εντοπίζεται ο φράκτης ασφαλείας και τα πόστα επιτήρησης σε βιομηχανική εγκατάσταση εντός αστικής περιοχής, καθώς και μικρός (1/4 στρέμματος) μετασχηματιστής ηλεκτρικής ενέργειας σε κατοικημένη γειτονιά. Εντοπίζονται οι σειρές αυτοκινήτων σε πάρκινγκ και οι

πύργοι ελέγχου σε αεροδρόμιο. Μετρούνται όλες οι μεγάλες καμινάδες σε εργοστάσιο. Εντοπίζονται οι σημαντικές διακοπές σε γραμμές επικοινωνίας (πρασινές γέφυρες, κλπ), οι ενδείξεις υπογείων εξορύξεων, οι αποψιλωμένες περιοχές ασφαλείας γύρω από ευαίσθητες εγκαταστάσεις και, τέλος, η ύπαρξη θερμοκηπίων.

ΙΣΡΑΗΛΙΝΟΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΔΟΡΥΦΟΡΟΙ EROS

του Αντώνη Μποσνακούδη

Το Ισραήλ δημιουργεί ένα δίκτυο οκτώ δορυφόρων "τηλεπισκόπησης", που θα καλύπτουν όλη την επιφάνεια της Γης και οι εικόνες των οποίων θα είναι εμπορικά διαθέσιμες. Από την άλλη πλευρά, η ελληνική κυβέρνηση έχει ουσιαστικά θάψει την ελληνική συμμετοχή στο ιταλοϊσπανογαλλικό πρόγραμμα COSMO για τη δημιουργία ενός ανάλογου δικτύου δορυφόρων με περισσότερο εξελιγμένες δυνατότητες ... λόγω ONE !!

Ο κατασκοπευτικός δορυφόρος Ofeq-3 αποτέλεσε το βασικό στοιχείο του Ισραήλ στον τομέα των κατασκοπευτικών δορυφόρων από τον Απρίλιο του 1995 που εκτοξεύθηκε. Το Ισραήλ κατασκεύασε και εκτόξευσε χωρίς ξένη βοήθεια τους δορυφόρους Ofeq, αποδεικνύοντας ότι τέτοια εγχειρήματα δεν είναι μόνο "για τους μεγάλους". Οι δορυφόροι εκτοξεύθηκαν προς τη Μεσόγειο αντίθετα με την φορά περιστροφής της Γης, ώστε ο πύραυλος-φορέας να μην περάσει πάνω από αραβικές περιοχές.

Τον Δεκέμβριο 2000 εκτοξεύθηκε ο δορυφόρος EROS-A1 (που κατασκευάστηκε με βάση την εμπειρία από το πρόγραμμα Ofeq) από τη βάση Svobodni της Σιβηρίας χρησιμοποιώντας τον 4όροφο τροποποιημένο διηπειρωτικό βαλλιστικό πύραυλο START-1, που θεωρείται ως ένας από τους περισσότερο εξελιγμένους για τοποθέτηση δορυφόρων σε τροχιά με πολύ μεγάλη ακρίβεια.

Το Ισραήλ ήταν υποχρεωμένο να συνεργαστεί με άλλη χώρα για αυτήν την εκτόξευση, αφού προφανώς δεν έχει την τεχνική δυνατότητα εκτόξευσης σε πολική τροχιά. Η ιδιάζουσα εκτόξευση των Ofeq απαιτούσε δραστική μείωση του ωφέλιμου φορτίου, αφού χρειαζόταν η μεταφορά μεγάλης ποσότητας καυσίμων για να υπερνικηθεί η αντίστροφη δύναμη της γήινης περιστροφής.

1. Το πρόγραμμα EROS
2. Τεχνικά χαρακτηριστικά
3. Ο EROS με μια ματιά
4. Ιδιοκτήτες, κατασκευαστές και Υπηρεσίες Πληροφοριών
5. Εικόνες προς πώληση

Η εκτόξευση του EROS-A1 πραγματοποιήθηκε από τη βάση Svobodni της Σιβηρίας.

Το πρόγραμμα EROS

Το πρόγραμμα EROS περιλαμβάνει οκτώ δορυφόρους σε ηλιοσύγχρονες τροχιές. Οι δύο πρώτοι δορυφόροι A1 και A2 θα κινούνται σε τροχιές περίπου 480 χλμ σε σχέση με τους επόμενους B1 μέχρι B6 (περίπου 600 χλμ). Οι A θα έχουν διακριτική ικανότητα 180 εκατοστών ενώ των B θα φθάνει τα 82 εκατοστά. Η ηλιοσύγχρονη τροχιά επιτρέπει στον κάθε δορυφόρο να περνάει από το κάθε σημείο της Γης την ίδια ώρα κάθε φορά και έτσι η σύγκριση των διαδοχικών εικόνων μίας περιοχής να επιτρέπει τον εντοπισμό μεταβολών και μετακινήσεων αφού οι φωτιστικές συνθήκες θα είναι σταθερές και οι συγκρίσεις εύκολες.

Τεχνικά χαρακτηριστικά

Ο δορυφόρος EROS-A1 ζυγίζει 250 κιλά και διαθέτει ασπρόμαυρη κάμερα CCD για λήψη εικόνων με διακριτική ικανότητα 180 εκατοστών και εδαφικού εύρους 12,6 χλμ.

Στις 4 Φεβρουαρίου η τροχιά του είχε απόγειο 497,9 χλμ, περίγειο 486 χλμ, περίοδο 94,4 λεπτών, κλίση επιπέδου 97,314 μοιρών σε σχέση με του Ισημερινού και ο δορυφόρος εκτελούσε 15,25121924 περιφορές γύρω από τη Γη ημερησίως. Στις 17 Μαΐου το απόγειο είχε πέσει στα 475,8 χλμ, το περίγειο στα 465,3 χλμ, η περίοδος στα 94 λεπτά, η κλίση επιπέδου τροχιάς στις 97,2940 μοίρες και κατά συνέπεια αυξήθηκαν οι ημερήσιες περιφορές στις 15,32266465.

Όλοι οι δορυφόροι καλύπτουν τη φασματική μπάντα με μήκη κύματος 500 μέχρι 900 νανόμετρα και οι B2-B6 θα επιτρέπουν την πολυφασματική απεικόνιση. Με τον τρόπο αυτόν απεικονίζονται (με τεχνητό χρωματισμό) τα δεδομένα που συλλέχθηκαν σε όλες τις φασματικές μπάντες, επιτρέποντας στους χρήστες να έχουν άμεση αντίληψη μίας περιοχής σε πολλά επίπεδα παρατήρησης.

Ο A1 καλύπτει 750 γραμμές (1,8 μέτρων πλάτους και μήκους 12,5 χλμ) ανά δευτερόλεπτο με 7.800 pixels ανά γραμμή. Ο B1 θα καλύπτει 3.050 γραμμές (82 εκατοστών πλάτους και μήκους 16 χλμ) ανά δευτερόλεπτο με 20.000 pixels ανά γραμμή. Οι B2-B6 θα καλύπτουν 9.000 γραμμές (82 εκατοστών πλάτους και μήκους 16 χλμ) ανά δευτερόλεπτο με 20.000 pixels ανά γραμμή. Οι B1-B6 θα εκπέμπουν δεδομένα με ρυθμό 280 Mbit/δευτερόλεπτο και ο A1 με 70 Mbit/δευτερόλεπτο.

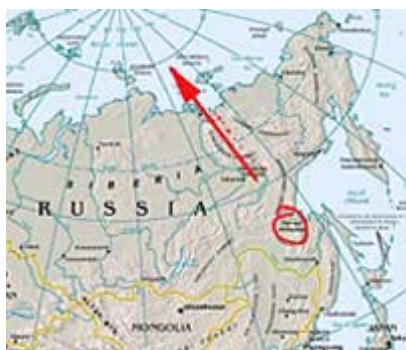
Οι εικόνες του A θα έχουν 2048 αποχρώσεις (11 bit), του B1 256 (8 bit) και των B2-B6 1024 (10 bit) αποχρώσεις (τόνους). Αυτή η παράμετρος του βάθους χρώματος, παίζει εξίσου σημαντικό ρόλο με την χωρική διακριτική ικανότητα, γιατί όσο μεγαλύτερη είναι, τόσο περισσότερο επιτρέπει να διακρίνουμε σημεία που έχουν παραπλήσιο φωτισμό. Συχνά, αυτή η δυνατότητα διάκρισης αποδεικνύεται ζωτικής σημασίας στον εντοπισμό σκοτεινών στόχων ή στη διάκρισή τους ανάμεσα σε άλλα κτίρια, αφού διακρίνονται οι διαφορές φωτισμού των ενδιαμέσων χώρων.

Η σάρωση απεικόνισης του εδάφους θα γίνεται είτε με σύγχρονο είτε με ασύγχρονο τρόπο. Οι B2-B2 θα έχουν τη δυνατότητα και με τους δύο τρόπους ενώ ο A και ο B1 μόνο με ασύγχρονο τρόπο. Η σύγχρονη σάρωση γίνεται καθώς ο δορυφόρος περνάει πάνω από την περιοχή που μας ενδιαφέρει και κοιτάζει στο ναδίρ του. Η ασύγχρονη σάρωση επιτρέπει την κλίση του συστήματος σάρωσης σε διάφορες γωνίες σε σχέση με τη φορά κίνησης ώστε μία περιοχή να καλύπτεται για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και στερεοσκοπικά. Ο A (μέσα σε 10 λεπτά) θα μπορεί να λάβει πέντε εικόνες 40x12,5 χλμ, ο B1 δύο σκηνές 160x16 χλμ και οι B2-B6 τέσσερις σκηνές 530x16 χλμ.

Σχηματική αναπαράσταση της τροχιάς του A1 γύρω από τη Γη

Ο EROS με μια ματιά

ΤΡΟΧΙΑ

Τύπος: Ηλιοσύγχρονη

Ύψος: 480 χλμ

Περίοδος: 94 λεπτά

Τοπική ώρα διέλευσης Ισημερινού: 09.45

Περίοδος πάνω από τον τοπικό ορίζοντα: 10 λεπτά

Μέσα σε κόκκινο κύκλο, το σημείο απ' όπου εκτοξεύθηκε ο δορυφόρος (με το κόκκινο βελάκι σημειώνεται η κατεύθυνσή του)

ΔΟΡΥΦΟΡΟΣ

Βάρος με καύσιμα: 250 κιλά

Σταθεροποίηση: τριαξονική

Ισχύς: 450W

Ωφέλιμη ζωή: έξι έτη (ελάχιστο)

Διακριτική ικανότητα εικόνων: 1,8 μέτρα

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΤΟΞΕΥΣΕΩΝ

EROS A1 τελευταίο τρίμηνο 2000

EROS A2 τρίτο τρίμηνο 2001

EROS B1 δεύτερο τρίμηνο 2002

EROS B2 τελευταίο τρίμηνο 2002

EROS B3 δεύτερο τρίμηνο 2003

EROS B4 τελευταίο τρίμηνο 2003

EROS B5 δεύτερο τρίμηνο 2004

EROS B6 τελευταίο τρίμηνο 2004

Ιδιοκτήτες, κατασκευαστές και Υπηρεσίες Πληροφοριών

Η ισραηλινή εταιρεία ImageSat International (ISI) που κατέχει το δίκτυο των EROS έχει την έδρα της στις Ολλανδικές Αντίλλες και μέχρι τον Αύγουστο ονομαζόταν West Indian Space (WIS) και αποτελούνταν από τις ισραηλινές εταιρείες Israel Aircraft Industries (44%), El-Op (12%) και την αμερικανική Core Software Technologies (44%). Το καλοκαίρι προστέθηκε και η Pegasus Capital Advisors L.P. που αντιπροσωπεύει μία ομάδα διεθνών επενδυτών.

Ο δορυφόρος κατασκευάστηκε από την εταιρεία Israel Aircraft Industries (IAI/Διεύθυνση MBT) και δώθηκε μεγάλη προσοχή να είναι όσο το δυνατόν ελαφρύτερος, ώστε σε συνδυασμό με την ακριβή τροchioθέτηση, να χρειάζεται λίγα καύσιμα για ελιγμούς διόρθωσης τροχιάς. Έτσι εκτός του ότι η διατήρησή του σε τροχιά προκαλεί λιγότερους πονοκεφάλους, αυξάνει και η διάρκεια ωφέλιμης ζωής του, αφού αυτή καθορίζεται από την ποσότητα καυσίμων που είναι διαθέσιμη για αυτούς τους ελιγμούς.

Οι Υπηρεσίες Πληροφοριών διαθέτουν μερικά στελέχη τους στην ISI. Ο Αντιπρόεδρος της Διεύθυνσης Τεχνολογίας, Στρατηγός Haim Yifrah διετέλεσε Αρχηγός Πληροφοριών των Ισραηλινών Ενόπλων Δυνάμεων (IDF), ενώ ο Προϊστάμενός του Dr. Patrick Rosenbaum ήταν αρχιμηχανικός στο πρόγραμμα των δορυφόρων Ofeq. Αυτό είναι ένα ακόμη παράδειγμα εισαγωγής της πείρας της Κοινότητας Πληροφοριών σε εμπορικούς τομείς, που πάντα θέτει και το ερώτημα μήπως αυτά τα παλαιά στελέχη της κάποτε χρησιμοποιηθούν για διακριτικό έλεγχο του εμπορικού χώρου. Φυσικά, στην Ελλάδα το ερώτημα που θα μας απασχολεί είναι κατά πόσο η Τουρκία θα επωφεληθεί από τη διοχέτευση εικόνων και αυτό ίσως αποτελέσει κριτήριο αξιολόγησης των ανοιγμάτων φιλίας που γίνονται από το Ισραήλ προς την Ελλάδα.

Εικόνες προς πώληση

Σχετικά με την πώληση εικόνων, η ISI αποκάλυψε ότι κινείται σε τρία επίπεδα. Στο πρώτο επίπεδο (SOP), διαθέτει τους «συνεργάτες λειτουργίας του δορυφόρου» που απευθύνεται κυρίως σε κυβερνητικούς οργανισμούς. Αυτοί οι πελάτες θα μπορούν να στέλνουν εντολές ελέγχου στον δορυφόρο (uplink) και να ελέγχουν την λήψη εικόνων που θα πραγματοποιηεί πάνω από την γεωγραφική περιοχή που τους ενδιαφέρει. Η εταιρεία μιλάει για «εμπιστευτική λήψη δεδομένων και χρήση ενός ή περισσότερων δορυφόρων». Οι πελάτες αυτού του επιπέδου θα ελέγχουν τους EROS, αμέσως μόλις ο κάθε δορυφόρος βρεθεί σε ακτίνα 2000-2500 χλμ από τον σταθμό εδάφους και θα στέλνουν στο δορυφόρο το πλάνο λήψης εικόνων από τις περιοχές που ενδιαφέρουν τον πελάτη SOP.

Στο δεύτερο επίπεδο (PAS), η ισραηλινή εταιρεία θα ελέγχει τον δορυφόρο και θα τον προγραμματίζει να λαμβάνει εικόνες όποτε αυτός περνάει πάνω από περιοχές που ενδιαφέρουν τον πελάτη. Οι πελάτες αυτού του επιπέδου υποβάλλουν στην ISI αιτήσεις για 100, 200 ή 500 εικόνες ετησίως. Η ISI προγραμματίζει τον δορυφόρο να λάβει εικόνες από τις περιοχές ενδιαφέροντος και αυτές εκπέμπονται στον πελάτη.

Στο τρίτο επίπεδο (AAD) οι πελάτες απλώς θα αγοράζουν μεμονωμένες εικόνες από περιοχές που τους ενδιαφέρουν χωρίς να έχουν ζητήσει από πριν πλήρη κάλυψη της περιοχής. Είναι δηλαδή για περιστασιακή χρήση, αλλά οι πελάτες μπορούν να πωλούν τις εικόνες και σε άλλους χρήστες.

Ενώ το Ισραήλ προχωρεί αυτόνομα σε έναν τέτοιο σημαντικό τομέα, η ελληνική συμμετοχή στο δορυφορικό δίκτυο COSMO προφανώς έχει απορριφθεί από την ελληνική κυβέρνηση. Καλά πληροφορημένες πηγές έχουν αποκαλύψει ότι υπήρξαν αμερικανικές πιέσεις τόσο από κυβερνητικούς χώρους, αλλά και επιχειρηματικούς να μην προχωρήσει η Ελλάδα σ' αυτό το τόσο σημαντικό πρόγραμμα. Η κυβερνητική πλευρά των ΗΠΑ δεν επιθυμεί την οικονομική και στρατηγική ενίσχυση της Ελλάδας σε έναν τέτοιο σημαντικότερο τομέα, που θα έδινε στη χώρα μας μεγάλο πλεονέκτημα απέναντι στην Τουρκία και επιθυμεί τη συνέχιση της εξάρτησης στη λήψη δορυφορικών εικόνων από τις ΗΠΑ. Η επιχειρηματική πλευρά δεν επιθυμεί να χάσει τα έσοδα από αυτή την εξάρτηση. Οι ίδιες πηγές δήλωσαν ότι το πρόγραμμα σταμάτησε μέσα στο Γραφείο του Πρωθυπουργού, με το πρόσχημα της εξοικονόμησης πόρων για την ONE...

Η προεδρική λιμουζίνα στο Ντάλλας, λίγες στιγμές πριν το μοιραίο συμβάν.

ΤΟ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΤΟΥ KENNEDY

Για τη δολοφονία του προέδρου Kennedy έχουν γραφτεί πολλά. Τα περισσότερα στοιχεία αναφέρουν ότι ο άνθρωπος αυτός δολοφονήθηκε από κάποιον ψυχασθενή. Είναι όμως έτσι; Από τον Στέλιο Καμπούρη

Οι άνθρωποι που αφιέρωσαν ένα μέρος της ζωής τους για να ερευνήσουν τι ακριβώς συμβαίνει με τη δολοφονία του νέου αυτού προέδρου των ΗΠΑ, την εποχή εκείνη, δεν πίστεψαν ποτέ ότι ένας ψυχασθενής αποφάσισε να σκοτώσει τον Kennedy.

Οι ερευνητές αυτοί συμφωνούν τελικά ότι τον σκότωσαν αυτοί οι οποίοι κατάλαβαν γρήγορα ότι ο Kennedy δεν ήταν καλός ακροατής και πιστός πάντοτε, όπως όφειλε να είναι, στους αρχηγούς των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ και των συμφερόντων διάφορων μυστικιστικών κύκλων.

1. Ποιούς ενόχλησε ο Kennedy;
2. UFOs: Μια μικρή παρένθεση (;) στο παρασκήνιο της τραγωδίας
3. Κωδικός: Majestic 12
4. Το "σφάλμα" του Kennedy
5. Από τη Γη, στη σελήνη (και από τη σελήνη, στον ... Άρη!)
6. Το τέλος μιας ανήσυχης εποχής (και η αρχή μιας νέας...)

Ποιούς ενόχλησε ο Kennedy;

Ο Kennedy είχε επανειλημμένως συγκρουστεί με τον Allen Dulles, αρχηγό της CIA, έως την εποχή της «επιχείρησης στον κόλπο των χοίρων», που έγινε στην Κούβα τον Απρίλιο του 1961, η οποία κατέληξε σε φιάσκο. Έτσι ο Kennedy βρήκε την ευκαιρία να απολύσει τον Dulles. Αυτό όμως ήταν κάτι που εξόργισε τους Illuminati μια και ο Dulles ήταν δικός τους άνθρωπος.

Το δεύτερο «λάθος» βήμα του προέδρου ήταν ότι διέταξε την επιστροφή στις ΗΠΑ βασικών πρωτεργατών του πολέμου του Βιετνάμ από τη χώρα αυτή. Η διαταγή για την επιστροφή αυτών των αξιωματούχων εξεδόθη τον Οκτώβριο του 1963. Αυτή η πράξη του προέδρου εξόργισε ξανά τους Illuminati, οι οποίοι για μία ακόμη φορά είδαν τις καλά σχεδιασμένες κινήσεις του, να ματαιώνουν τα σχέδιά τους για στρατιωτική επέμβαση και έλεγχο όλης της περιοχής της νοτιοανατολικής Ασίας. Μάλλον ο Kennedy δεν είχε συνειδητοποιήσει ότι έπαιζε με τη φωτιά.

Στις 18 Ιουλίου του 1963, ανακοινώνει στο Κογκρέσο την πρόθεσή του να πάρει μέτρα, ώστε να μειώσει το έλλειμα των ΗΠΑ. Τα μέτρα όμως που θέλει να επιβάλλει, δεν αρέσουν καθόλου στους τραπεζίτες και η εχθρική στάση τους απέναντί του χειροτερεύει.

Ο Allen Dulles (1893 - 1969), στην προεδρική λιμουζίνα, ανάμεσα στον JFK και τον John McCone, λίγη ώρα αφ' ότου έχασε τη θέση του ως επικεφαλής της CIA. Ο Dulles διετέλεσε αρχηγός της CIA από το 1953 έως το 1961.

Η είδηση της ανακάλυψης συντριμμιών ενός ΑΤΙΑ έξω από το Roswell, στο πρωτοσέλιδο της εφημερίδας Roswell Daily Record. Μερικές μόνον ώρες μετά την επίσημη ανακοίνωση που έγινε στον τύπο σχετικά με την εύρεση των συντριμμιών από το διοικητή του 509ου Σμήνους Βομβαρδιστικών, William Blanchard, ακολούθησε δεύτερη ανακοίνωση που αναιρούσε την πρώτη. Σύμφωνα με τη δεύτερη ανακοίνωση, τα συντρίμια αποτελούσαν υπολείμματα ενός μετεωρολογικού αερόστατου και όχι αγνώστου ταυτότητας ιπτάμενου αντικειμένου.

UFOs: Μια μικρή παρένθεση (;) στο παρασκήνιο της τραγωδίας

Ας αφήσουμε για λίγο το θέμα «πολιτική» για τον Kennedy και ας δούμε κάτι εντελώς διαφορετικό που σχετίζεται με τον τότε νέο πρόεδρο των ΗΠΑ:

Τη συντριβή ενός εξωγήινου ιπτάμενου οχήματος στο Roswell του Νέου Μεξικού. Στις 2 Ιουλίου του 1947 κατέπεσε στο Roswell ένα ΑΤΙΑ. Το εξωγήινο αυτό όχημα έγινε αντικείμενο μελέτης, μια και υπήρξαν 92 συνολικά μάρτυρες, εκ των οποίων οι 35 ήταν στρατιωτικοί που υπηρετούσαν σε μία αεροπορική βάση εκεί κοντά. Στα συντρίμια αυτού του οχήματος βρέθηκαν 4 μικρά πτώματα. Φαίνεται, όμως, ότι το όχημα αυτό δεν ήταν μόνο του, διότι στις 13 Φεβρουαρίου λίγο πιο μακριά βρέθηκαν τα συντρίμια , ενός ίδιου άλλου οχήματος, στην περιοχή του AZTEC, επίσης στο Νέο Μεξικό. Πιθανόν τα δύο αυτά ΑΤΙΑ να συγκρούστηκαν μεταξύ τους.

Στις 25 Μαρτίου του 1948, άλλο ένα ΑΤΙΑ έπεσε στην περιοχή του AZTEC. Αυτός ο ιπτάμενος δίσκος είχε διάμετρο 33 μέτρα, ήταν κατασκευασμένος από άγνωστο υλικό και βρέθηκαν 16 πτώματα ανθρωποειδών με ύψος περίπου 1, 20 μέτρα.

Το 1949 σημειώθηκε και άλλη πτώση, αυτή τη φορά όμως ένας εκ των επιβατών σώθηκε. Αυτός μεταφέρθηκε με αεροπλάνο στο Los Alamos, που εθεωρείτο το πλέον απόρρητο φρούριο των ΗΠΑ την εποχή εκείνη, λόγω του ότι η πρώτη ατομική βόμβα συναρμολογήθηκε εκεί και τα μέτρα ασφαλείας ήταν αυστηρά.

Το ον που επιβίωσε εξετάστηκε από επιστήμονες της εποχής εκείνης οι οποίοι το χαρακτήρισαν ως ένα ανθρωποειδές με χαρακτηριστικά που θυμίζουν φίδι και έντομο ταυτόχρονα. Ο συγκεκριμένος χαρακτηρισμός που του δόθηκε ήταν ΕΒΕ (Extraterrestrial Biological Entity). Σύμφωνα με τις μαρτυρίες των επιστημόνων, το ον αυτό περιέγραψε με σκίτσα ότι οι πρόγονοί του είχαν επισκεφθεί τη Γη πριν από 25.000 χρόνια, προερχόμενοι από έναν πλανήτη άλλου Γαλαξία, στον οποίο δεν μπορούσαν να ζήσουν άλλο διότι ο ήλιος του δικού τους ηλιακού συστήματος έσβηνε. Έτσι, αναγκάστηκαν να αναζητήσουν άλλο μέρος για να ζήσουν. Ο πλανήτης που βρήκαν για να εγκατασταθούν ήταν η Γη και για να μην ενοχλούν τους κατοίκους της ζούσαν κάτω από την επιφάνειά της. Όλα τα στοιχεία για το συμβάν αυτό καταχωρήθηκαν σε φάκελλο, με τον κωδικό «Κίτρινο Βιβλίο».

Επειδή ο ΕΒΕ τρεφόταν με χορταρικά και οι λειτουργίες του σώματός του στηρίζονταν στη χλωροφύλλη, ένας πολύ επιτυχημένος βοτανολόγος της εποχής εκείνης, ο Guillermo Mendosa εκλήθη να τον βοηθήσει να επιβιώσει. Όλες όμως οι προσπάθειες του επιστήμονα απέβησαν άκαρπες. Στα τέλη του 1951, ο ΕΒΕ αρρώστησε βαριά και στις 18 Ιουνίου 1952, πέθανε.

Στις 6 Δεκεμβρίου του 1950 κατέπεσε ένα άλλο δισκοειδές ιπτάμενο όχημα κοντά στην πόλη LAREDO στο Τέξας. Στα συντρίμια βρέθηκε ένα απανθρακωμένο πτώμα, ύψους 1, 30 μέτρων με εξαιρετικά μεγάλο κεφάλι. Όταν διέρρευσαν φωτογραφίες του όντος στον τύπο, δημιουργήθηκε μεγάλη αναστάτωση στο κοινό.

Στις 20 Μαΐου 1953 κατέπεσε ένας άλλος ιπτάμενος δίσκος στο Kingman της Αριζόνα. Στα συντρίμια του βρέθηκαν 4 πτώματα τα οποία μεταφέρθηκαν στην αεροπορική βάση "Wright Patterson", στο υπόστεγο με τον αριθμό 18.

Κωδικός: Majestic 12

Αμέσως μετά την πρώτη κιόλας πτώση εξωγήινου σκάφους στη Γη, δημιουργήθηκαν από τις μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ τμήματα που σκοπό τους είχαν να ασχοληθούν σε βάθος με το φαινόμενο των ΑΤΙΑ. Η σπουδαιότερη επιχείρηση έφερε τον κωδικό Majestic 12 και ξεκίνησε

στις 24 Σεπτεμβρίου του 1947 υπό τις διαταγές του προέδρου Τρούμαν.

Σημαντικό είναι ότι άλλα παρεμφερή προγράμματα ακυρώθηκαν με σκοπό να δοθεί βάρος στο Majestic 12. (Majesty είναι το όνομα που τότε έφεραν συνθηματικά στους κύκλους των μυστικών υπηρεσιών οι προέδροι). Μέλη της οργάνωσης και επιχείρησης αυτής ήταν οι: Vannevar Bush, επιστημονικός συνεργάτης του προέδρου, Forrestal, υπουργός Αμύνης, Nelson Rockefeller, Allen Dulles, αρχηγός της CIA και ο Edgar Hoover, αρχηγός του FBI. Συνολικά ήταν 12 και όλοι πρώην μέλη της "JASON SOCIETY" που εθεωρείτο η ελίτ της παλαιότερης οργάνωσης "SKULL & BONES".

Η βάση αυτών των οργανώσεων ήταν ένα απροσπέλαστο σημείο στην πολιτεία του Maryland, στο οποίο μπορούσε κανείς να φτάσει μόνο με αεροπλάνο. Η οργάνωση αυτή δημιούργησε διάφορα προγράμματα συλλογής και αξιοποίησης στοιχείων που σχετίζονταν με επισκέψεις εξωγήινων στον πλανήτη μας.

Ορισμένα από αυτά τα προγράμματα περιγράφονται στη συνέχεια:

-Πρόγραμμα MAJI: Majority Agency for Joint Intelligence.

-Πρόγραμμα SIGN

-Πρόγραμμα BLUE BOOK: Σκοπός του προγράμματος αυτού ήταν η παραπληροφόρηση του κοινού με ασαφείς πληροφορίες για τα περιστατικά που παρουσιάζονταν και σχετίζονταν με εξωγήινους.

-Πρόγραμμα SIGMA: Σκοπός του ήταν η επικοινωνία με εξωγήινους πολιτισμούς

-Πρόγραμμα SNOWBIRD: Σκοπός του ήταν η κατασκευή ιπταμένου δίσκου σύμφωνα με τα στοιχεία που μπορούσαν να αξιοποιηθούν με βάση τα συντρίμια.

-Πρόγραμμα AQUARIUS: Σκοπός του ήταν η επικοινωνία με εξωγήινους πολιτισμούς.

-Πρόγραμμα GARNET: Σκοπός του ήταν η μελέτη της επίδρασης των εξωγήινων στους ανθρώπους.

-Πρόγραμμα POUNCE: Βασικό πρόγραμμα για τη μελέτη των εξωγήινων οχημάτων που είχαν συγκρουστεί στη Γη και η ιατρική εξέταση των πτωμάτων ή των ζωντανών επιβατών αυτών.

-Πρόγραμμα LUNA: Το όνομα αυτό έχει δοθεί στη βάση που οι αστροναύτες είδαν και κινηματογράφησαν στη Σελήνη. Εκεί σύμφωνα με τους ανθρώπους της οργάνωσης Majestic 12 βρίσκονται οι βάσεις όπου είναι σταθμευμένα σκάφη τεραστίων διαστάσεων σχήματος πούρου και που χρησιμεύουν στη μεταφορά μικρότερων σκαφών.

-Δύναμη Δέλτα: Ειδικές δυνάμεις που χρησιμοποιούνται σε εξαιρετικά δύσκολες επιχειρήσεις.

Σύμφωνα με τη γνώμη δύο ειδικών σε τέτοια θέματα, του William Cooper και του George Seagal, η CIA ήταν ο πρωτεργάτης στις προσπάθειες για συγκάλυψη των ερευνών για θέματα γύρω από εξωγήινους. Οι δύο αυτοί ειδικοί μας ενημερώνουν ότι η Λέσχη Μπίλντενμπεργκ γνωρίζει πάρα πολλά για την έλευση εξωγήινων στη Γη και συνεχίζουν, ότι όχι μόνο ο George Washington, αλλά και ο Abraham Lincoln πίστευαν ότι είχαν πραγματοποιηθεί επισκέψεις εξωγήινων. Επίσης, ο πρόεδρος Roosevelt, το 1934, φαίνεται να είχε επαφή με εξωγήινο, ο οποίος διεσώθη μετά από την πτώση του οχήματός του στη Γη. Ο πρόεδρος Τρούμαν, στις 4 Ιουλίου 1945, είχε επίσης παρόμοια εμπειρία. Τα παιδιά της οικογένειας Rothschild επέμεναν ότι οι γονείς τους μιλούσαν για συναντήσεις με εξωγήινους.

Συγκεκριμένα ο Michael Hesemann γράφει στο βιβλίο του με τίτλο «UFO-Die Kontakte»: «Σύμφωνα με τις πληροφορίες που έως τώρα έχουν συλλεχθεί από μυστικές υπηρεσίες, το καλοκαίρι του 1952, υπήρξε επαφή της αμερικανικής κυβέρνησης με εξωγήινους στην πόλη της Washington. Από το φθινόπωρο του 1952 έως και τον Ιανουάριο του 1953 ο Στρατηγός Eisenhower ενημερώθηκε λεπτομερώς για τις πτώσεις εξωγήινων ιπταμένων δίσκων σε διάφορες περιοχές και μετά την εκλογή του, στις 18 Νοεμβρίου του 1952, παρέλαβε μία επιστολή από τη Majestic 12, στην οποία του ζητούσαν να είναι απόλυτα εχέμυθος ως αναφορά πληροφορίες που έχουν να κάνουν με εξωγήινους για λόγους εθνικής ασφαλείας. »

Ο Eisenhower, όμως, γνώριζε πολλά για την ύπαρξη ιπταμένων εξωγήινων δίσκων και οι απόρρητες πληροφορίες της CIA ανέφεραν ότι ο άνθρωπος αυτός είχε παρακολουθήσει επίδειξη ιπταμένων δίσκων στην περιοχή της στρατιωτικής βάσης Edwards στην Καλιφόρνια. Ορισμένοι από τους μάρτυρες αναφέρουν συγκεκριμένες πτήσεις όπως:

-8 Ιουλίου 1947. Αναφορές για πτήση 4 δισκοειδών σωμάτων πάνω από τη βάση αυτή, αλλά και την περιοχή Rogers Dry Lake.

-31 Αυγούστου 1948. Ένα μεγάλο ιπτάμενο όχημα πλησίασε στη βάση με μία γαλάζια φλόγα στο πίσω μέρος του, που ξεπερνούσε σε μήκος το ένα χιλιόμετρο. Το όχημα σταμάτησε και έμεινε να αιωρείται σε ύψος περίπου 15.000 μέτρων.

-14 Ιουνίου 1950. Πιλότος ενός μεταφορικού αεροπλάνου είδε ένα τεράστιο ιπτάμενο όχημα δισκοειδούς σχήματος 40 χιλιόμετρα ανατολικά της βάσης.

-10 Αυγούστου 1950. Ο φυσικός Robert C. Wykoff παρατηρεί με τα κυάλια του ένα όχημα δισκοειδούς σχήματος να πλησιάζει την αεροπορική βάση

-30 Σεπτεμβρίου 1952. Ο φωτογράφος Dick Beemer και άλλοι δύο μάρτυρες μιλούν για δύο οχήματα σφαιρικού σχήματος τα οποία έκαναν ελιγμούς κοντά στη βάση.

Την ίδια ημερομηνία σημειώθηκε η εμφάνιση ενός ιπτάμενου δίσκου στον διάδρομο απογείωσης και προσγείωσης της βάσης Edwards, που παρατηρήθηκε από όλους όσους ήταν στη βάση εκείνη την ώρα. Συγκεκριμένα, ένας ιπτάμενος δίσκος αιωρούταν για περίπου μία ώρα επάνω από τον διάδρομο. Κατόπιν άρχισε να κάνει ελιγμούς που άφησαν άφωνους τους υπαλλήλους και τους αξιωματικούς της βάσης. Οι ελιγμοί γίνονταν υπό ορθές γωνίες, κάτι που ακόμα δεν ήταν εφικτό.

Αμέσως ο Eisenhower ενημερώθηκε και ενώ βρισκόταν σε κοντινή βάση, στο Palm Springs, αναχώρησε τάχιστα με αεροπλάνο για τη βάση Edwards. Όταν έφτασε ο Eisenhower στη βάση δεν είδε μόνο τον μεγάλο ιπτάμενο δίσκο, αλλά και άλλα 5 μικρότερα δισκοειδή ιπτάμενα οχήματα, εκ των οποίων τα δύο είχαν σχήμα πούρου, να προσγειώνονται.

Ο J. Edgar Hoover (1895 - 1972) που φέρεται ως μέλος της ομάδας με το κωδικό όνομα Majestic 12. Ο Hoover διετέλεσε αρχηγός του FBI από το 1924, μέχρι το τέλος της ζωής του.

Το "σφάλμα" του Kennedy

Ας επανέλθουμε τώρα στον Kennedy. Όταν ο Kennedy ανέλαβε την προεδρία των ΗΠΑ, θέλησε να εμβαθύνει πολύ και στο θέμα των UFO, γνωρίζοντας ότι ως πρόεδρος μίας τόσο ισχυρής χώρας θα είχε άμεση και ελεύθερη πρόσβαση στα μυστικά αρχεία. Ο πρόεδρος είχε ακούσει για τα περιστατικά των επαφών με ΑΤΙΑ και το θέμα του φαινόταν ιδιαίτερα ενδιαφέρον. Οι σύμβουλοί του βεβαιώνουν ότι του άρεσε να διαβάσει και να ακούει με τις ώρες θέματα γύρω από την ύπαρξη εξωγήινης ζωής.

Ο Kennedy είχε πληροφορηθεί ότι ο Forrestal, ο οποίος ήταν μέλος του Majestic 12 και είχε αποχωρήσει στις αρχές του 1949 από την οργάνωση, όταν προσπάθησε να δημοσιεύσει στοιχεία γύρω από την ύπαρξη των εξωγήινων ιπτάμενων δίσκων και ανθρωποειδών βρέθηκε κρεμασμένος με ένα σεντόνι τυλιγμένο γύρω από τον λαιμό του από το παράθυρο ενός νοσοκομείου στις 22 Μαΐου 1949.

Άρχισε να ζητάει πληροφορίες και όποια άλλα στοιχεία υπήρχαν από τις μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ. Περνούσε πολλές ώρες στο γραφείο του διαβάζοντας τα στοιχεία που του έδιναν οι πράκτορες των μυστικών υπηρεσιών. Οι υπεύθυνοι όμως της CIA και των άλλων υπηρεσιών, όπως της NSA, άρχισαν να ανησυχούν. Προσπαθούσαν να παραπλανήσουν τον πρόεδρο δίνοντάς του ψευδή στοιχεία ή άλλες φορές διαστρεβλώνοντας τα ήδη υπάρχοντα. Κατάλαβαν ότι ο πρόεδρος θα τους γινόταν μεγάλος μπελάς εάν αναγκάζονταν να του ανοίξουν τους απόρρητους φακέλλους με τα θέματα γύρω από την ύπαρξη εξωγήινων.

Όμως, οι εμφανίσεις ΑΤΙΑ στις ΗΠΑ εκείνα τα χρόνια ήταν αρκετά συνηθισμένο γεγονός. Έτσι οι μυστικές υπηρεσίες φοβήθηκαν ότι πολλές πληροφορίες θα διέρρεαν σιγά σιγά μέσω του προέδρου στη δημοσιότητα και έτσι το θέμα θα έπαιρνε τεράστιες διαστάσεις, μια και τα λεγόμενα του προέδρου για την ύπαρξη εξωγήινων και ιπταμένων δίσκων θα επηρέαζαν εύκολα το κοινό.

Ο Kennedy, λοιπόν, άρχισε σιγά σιγά να δημιουργεί προβλήματα στους κύκλους των μυστικών υπηρεσιών και όχι μόνο. Πολλοί θα θυμούνται το παρασκήνιο της Εναλλακτικής Λύσης 3, σύμφωνα με το οποίο οι Ιλλουμινάτι, η πλέον επικίνδυνη και μυστικιστική οργάνωση στον κόσμο, σχεδίαζε, μεταξύ άλλων, την επιβίωση μίας μικρής ομάδας ανθρώπων και την αποστολή τους με ειδικό ιπτάμενο όχημα εκτός Γης, σε άλλο πλανήτη, όπου το ανθρώπινο γένος θα μπορούσε να αναπαραχθεί και πάλι, όταν η επιβίωση στη Γη θα ήταν πλέον ανέφικτη.

Ένα από τα σχέδια των Ιλλουμινάτι είναι και η δημιουργία ανθρώπων - σκλάβων, οι οποίοι σαν άβουλα ζώα θα υπακούουν αποκλειστικά και μόνο σε συγκεκριμένες εντολές κάποιων διεφθαρμένων εγκεφάλων. Η μαζική "παραγωγή" τέτοιων ανθρώπων είναι ήδη στα σχέδια μυστικών υπηρεσιών και ειδικών εργαστηρίων. Η σελήνη, η οποία στους κύκλους των ανθρώπων αυτών φέρει το κωδικό όνομα «Adam», θα είναι για την αποστολή αυτής της μικρής ομάδας ανθρώπων η ενδιάμεση στάση. Θα ακολουθήσει ο τελικός προορισμός που θα είναι ο πλανήτης Αρης με το κωδικό όνομα «Eva».

Στα σκοτεινά σχέδια των Ιλλουμινάτι είναι ακόμα ο έλεγχος των γεννήσεων στη Γη, η στέρωση γυναικών, κυρίως σε χώρες του τρίτου κόσμου, η εισαγωγή μεταλλαγμένων τροφών στη διατροφική αλυσίδα των ανθρώπων, η δημιουργία ασθενειών που δεν θα καταπολεμούνται εύκολα, όπως άλλωστε δημιουργήθηκε ο ιός του AIDS.

Το 1959, η RAND CORPORATION διοργάνωσε ένα συνέδριο όπου προβλήθηκε ένα φιλμ, στο οποίο παρουσιάζονταν μηχανές οι οποίες μπορούσαν να σκάβουν τη γη σε βάθος, υπό διάφορες γωνίες, με διάμετρο κοπής 15 μέτρα και με ταχύτητα 1,5 μέτρο την ώρα. Προβλήθηκαν επίσης πλάνα από υπόγειες πόλεις στη γη, με ανεξάρτητες πηγές ενέργειας και με την προοπτική να χρησιμοποιηθούν για την παραγωγή ναρκωτικών ουσιών. Στο συνέδριο αυτό προσεκήληθη να μιλήσει ένας δαιμόνιος νέος, που το όνομά του ήταν George Bush.

Εκείνο το χρονικό διάστημα ο Bush ήταν πρόεδρος της εταιρείας πετρελαιοειδών ZAPATA OIL στο Τέξας. Αυτή η εταιρεία είχε πειραματιστεί για αρκετό καιρό στη μέθοδο των υποθαλάσσιων γεωτρήσεων. Τα ναρκωτικά που παράγονταν στις υπόγειες πόλεις, μεταφέρονταν από τη νότιο Αμερική στα νησιά όπου γίνονταν οι γεωτρήσεις και από εκεί με πλοία σε διάφορες χώρες, χωρίς κανένα έλεγχο.

Ο George Bush γρήγορα απέκτησε τη συνεργασία και την ευνοϊκή μεταχείριση των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ, και κυρίως της CIA.

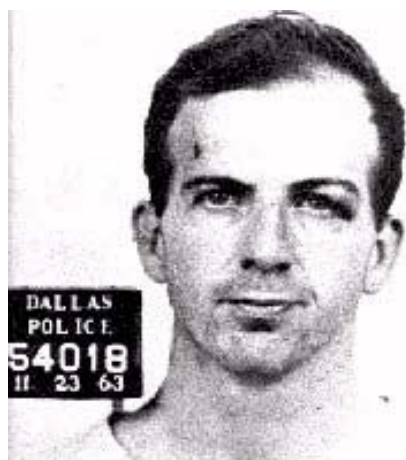
Από τη Γη, στη σελήνη (και από τη σελήνη, στον ... Άρη!)

Εν τω μεταξύ, το πρόγραμμα για την αποστολή ανθρώπου στο φεγγάρι είχε αρχίσει να ενδιαφέρει όλο και περισσότερο τους Αμερικανούς, αλλά και τους Ρώσους. Ο πρόεδρος Kennedy υποσχέθηκε στους Αμερικανούς ότι πρώτοι αυτοί θα φτάσουν στο φεγγάρι. Με αυτό τον τρόπο όμως ο πρόεδρος, ικανοποιούσε εν αγνοία του τους μυστικούς κύκλους διαφόρων οργανώσεων και κυρίως των Ιλλουμινάτι, οι οποίοι περίμεναν την έγκρισή του ώστε να δαπανήσουν τεράστια κονδύλια για την αποστολή ανθρώπου στο φεγγάρι, ώστε να πειραματιστούν με τον δικό τους τρόπο για το εάν τελικά είναι εφικτή η αποστολή και επιβίωση ανθρώπου σε άλλο πλανήτη.

Οι Ιλλουμινάτι έτριβαν τα χέρια τους από χαρά. Εάν τελικά το διαστημόπλοιο κατάφερνε να οδηγήσει άνθρωπο στο διάστημα, μακριά από τη Γη, τα σχέδιά τους θα γίνονταν σύντομα πραγματικότητα. Ένα αντίστοιχο πρόγραμμα ήταν σε ετοιμότητα από τους Ρώσους. Στην πραγματικότητα, υπήρχε ήδη μία βάση στο φεγγάρι, η οποία διοικούνταν από κοινού από Ρώσους και Αμερικανούς, όταν ο Kennedy έβγαξε τον λόγο του.

Στις 22 Μαΐου 1962, ένα πειραματικό σκάφος προσεδαφίστηκε στον Άρη και επιβεβαίωσε την ύπαρξη περιβάλλοντος που θα μπορούσε να φιλοξενήσει ανθρώπινη ζωή. Μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, οι Αμερικανοί είχαν ήδη αρχίσει να σκέφτονται σοβαρά την κατασκευή μίας βάσης στον Άρη.

Πολύ σύντομα, λοιπόν, ο Kennedy έμαθε για τις δόσοληψίες με τα ναρκωτικά, για την ύπαρξη εξωγήινων και τη δημιουργία βάσεων εκτός του πλανήτη μας.

Ο Lee Harvey Oswald στη φωτογραφία που τραβήχτηκε από τις αρχές, μετά τη σύλληψή του. Ήταν άραγε ο πραγματικός ένοχος για το έγκλημα που συντάρραξε την αμερικανική κοινωνία;

Το τέλος μιας ανήσυχης εποχής (και η αρχή μιας νέας...)

Το 1963, ο Kennedy στέλνει ένα τηλεσίγγραφο στα μέλη του MAJESTIC 12. Τους ενημερώνει και τους απειλεί, ότι εάν δεν αποφασίσουν να σταματήσουν τις παράνομες δραστηριότητές τους για να λυθεί το τεράστιο πρόβλημα των ναρκωτικών, θα έπαιρνε αυτός τα κατάλληλα μέτρα. Προειδοποίησε επίσης τους ανθρώπους της οργάνωσης αυτής, ότι μέσα στο 1964 θα ενημέρωνε τον αμερικανικό λαό για την ύπαρξη εξωγήινων πολιτισμών αλλά και για τα εξωγήινης κατασκευής οχήματα που βρίσκονται στη Γη. Μετά από αυτές τις απειλές του προέδρου, οι υπεύθυνοι των Ιλλουμινάτι και της λέσχης Μπίλντενμπεργκ αποφάσισαν ότι ο Kennedy θα προκαλούσε μεγάλα προβλήματα σε περίπτωση που θα αποκάλυπτε αυτά που γνώριζε.

Η δολοφονία του σχεδιάστηκε πολύ προσεκτικά. Μια ακραία θεωρία θέλει για δολοφόνο του Kennedy όχι το Lee Harvey Oswald, αλλά τον ίδιο τον οδηγό της λιμουζίνας του προέδρου, William Greer.

Μετά από προσεκτική μελέτη των πλάνων που τραβήχτηκαν την ημέρα της δολοφονίας του προέδρου σε αργή κίνηση, ορισμένοι παρατήρησαν ότι μετά τον πρώτο πυροβολισμό ο οποίος έδρασε ως σύνθημα, ο οδηγός του γυρίζει προς τα δεξιά και πίσω, κρατώντας στο αριστερό του χέρι κάτι που μοιάζει με πιστόλι, το οποίο μετακινεί πάνω από τον δεξιό του ώμο. Εκείνη τη στιγμή ο πρόεδρος δέχεται τον δεύτερο πυροβολισμό που ήταν και ο μοιραίος. Το αντικείμενο αυτό υποτίθεται ότι ήταν ένα αυτόματο σαρανταπεντάρι, ασημένιου χρώματος.

Οι τέσσερις βασικοί αυτόπτες μάρτυρες που κλήθηκαν από την αστυνομία και είπαν ότι είδαν τον οδηγό του να πυροβολεί και να σκοτώνει τον πρόεδρο βρέθηκαν νεκροί μετά από λίγο καιρό. Το όπλο με το οποίο πυροβολήθηκε ο πρόεδρος ήταν κατασκευασμένο από τη CIA ειδικά για αυτό τον σκοπό. Το βλήμα της σφαίρας ήταν επίσης ειδικά σχεδιασμένο, ώστε μετά την κρούση να εκραγεί και ίσως γι' αυτό τον λόγο ο εγκέφαλος του προέδρου είχε κατά έναν τρόπο διαλυθεί.

Για τη δολοφονία του Kennedy θεωρείται ότι συνεργάστηκαν επίσης οι εξής πράκτορες της CIA: Orlando Bosch, E. Howard Hunt, Frank Sturgis και Jack Rubinstein. Ο Lee Harvey Oswald θεωρείται επίσης μέλος της CIA. Λέγεται μάλιστα ότι ο θάνατός του είχε σχεδιαστεί από τη ίδια την υπηρεσία, ώστε ο Oswald μετά τις κατηγορίες που θα του κατελόγιζαν να μην μπορούσε να αποδείξει την αθωότητά του.

Οι μάρτυρες που προσπάθησαν να μιλήσουν στα ΜΜΕ απειλήθηκαν. Όσοι δεν συμμορφώθηκαν σκοτώθηκαν από πράκτορες μυστικών υπηρεσιών ή εμφάνισαν καρκίνο εντός 2 ή 3 εβδομάδων. Ο οδηγός του προέδρου και υποτιθέμενος δολοφόνος του, πέθανε μετά 3 εβδομάδες από τη δολοφονία του Kennedy, επίσης από καρκίνο...

ΟΜΑΔΑ "Ε"

Επιμέλεια: Ανέστης Σ. Κεραμυδάς

Η Ομάδα Έψιλον (=Ε) χάνεται στην αχλή της ιστορίας, καθώς οι πανεπιστήμονες ιερείς του Δωδεκαθέου επόπτευαν όλες τις ελληνικές αποικίες. Οι Έλληνες ιερείς είχαν ως απώτερο σκοπό να περνούν τα μηνύματά τους δίχως να γίνονται αντιληπτά από τους άλλους λαούς, ιδίως από τους λαούς της Μεσοποταμίας.

Έτσι, απευθύνθηκαν - κατά τον 6ο αιώνα π.Χ. - στους καλλιτέχνες. Έπραξαν κατ' αυτόν τον τρόπο διότι οι καλλιτέχνες, αγγειοπλάστες και ζωγράφοι ως επί το πλείστον, αφού μιήθηκαν από τους ιερείς σχεδίαζαν στα αγγεία κάποιες αινιγματικές παραστάσεις οι οποίες δεν ήσαν τίποτε άλλο παρά κάποια μηνύματα προς τις άλλες ελληνικές αποικίες. Βεβαίως, μέσα στα αγγεία τοποθετούσαν διάφορα προϊόντα όπως λάδι, κρασί, σιτάρι, παστά ψάρια κ.α. και μόλις μεταφέρονταν τα αγγεία με τα προϊόντα στις ελληνικές αποικίες της Μεσογείου και του Ευξείνου Πόντου, οι ιερείς χωρίς χρονοτριβή διάβαζαν τις ζωγραφιές.

Μάλιστα, ο αρχηγός των αγγειοπλαστών και ζωγράφων ήταν ο ΕΞΗΚΙΑΣ, ενώ η μεγάλη και συμπαγή εκείνη ομάδα ονομάστηκε "ΕΨΙΛΟΝ".

Συγκεκριμένα ο συγγραφέας John Boardman στο βιβλίο του "Αθηναϊκά Μελανόμορφα Αγγεία" στις σελίδες 67-70 από τις ελληνικές εκδόσεις "Καρδαμίτσα", λέει ότι στο κέντρο των αγγείων έγραφε το όνομα του Εξηκία, ενώ κάτω χαμηλά υπήρχε (και υπάρχει) η επιγραφή "ΟΜΑΣ Ε", καθώς ο ένας αιώνας διαδέχεται τον άλλον, η Ομάδα Ε, εξακολουθεί να υφίσταται, με αποτέλεσμα να υπάρχει πάντοτε η Ελληνική φυλή. Διότι δεν θα πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι οι Βαβυλώνιοι, οι Φοίνικες, οι Σουμέριοι, οι Αιγύπτιοι και άλλες μεγάλες φυλές της αρχαιότητας έχουν εξαφανισθεί. Άλλωστε οι σύγχρονοι Αιγύπτιοι δεν είναι γνήσιοι απόγονοι των αρχαίων Αιγυπτίων, παρά μόνο είναι απόγονοι των Αράβων.

Οι Έψιλον εξακολουθούν να δρουν υπέρ της Ελλάδος και των άλλων λαών, δίχως να γίνονται αντιληπτοί από τους άλλους, ώσπου κατά την δεκαετία του 1970 αναδιοργανώνονται, αγοράζουν μεγάλες εκτάσεις στην Αργεντινή, χρηματοδοτούνται από Έλληνες Μεγιστάνες του πλούτου, μισθώνουν τους καλύτερους επιστήμονες, δημιουργούν μία υπέροχη τεχνολογία και εμποδίζουν συνεχώς τους Σιωνιστές καθώς αυτοί προσπαθούν να υποδουλώσουν την ανθρωπότητα.

Οι Πυρφόροι ΕΨΙΛΟΝ δεν έχουν επίσημα γραφεία, ούτε σφραγίδες, είναι παντού και οι πράκτορές τους παρακολουθούν τα πάντα, έως ότου καταρρεύσουν οι Εξουσιαστές - Σιωνιστές και να υπάρχει σε ολόκληρον τον πλανήτη μία ειρήνη, μία φιλότιη και αληθινή πρόδοος.

Η ημέρα αυτή είναι πολύ κοντά μας.

Ανέστης Σ. Κεραμυδάς

Σύντομο Βιογραφικό Ανέστη Σ. Κεραμυδά

Ο ιστορικός συγγραφέας Ανέστης Κεραμυδάς γεννήθηκε στους Νέους Επιβάτες Θεσσαλονίκης.

Είναι γόνος ηρώων και εθνικών ευεργετών, ενώ ταξίδεψε σε όλον τον κόσμο επί δύο δεκαετίες.

Το 1986 εξέδωσε το πρώτο του βιβλίο "Επί Βάτων" και το 1996 το βιβλίο, το καταστάν πολύκροτο "Ομάδα Ε" το οποίο είχε ευμενή απήχηση μεταξύ του αναγνωστικού κοινού.

Έπειτα εξέδωσε άλλα οκτώ βιβλία: "Ομάδα Ε, Αποκαλύψεις και προτάσεις", "Η Επίκλησις της Ιερής Ελληνικής Φυλής", "Ατλαντίδα το Μυστικό των Μυστικών", "Τα Ελευσίνια Μυστήρια", "2011 ο θρίαμβος των Έψιλον", "Η Εκδίκησις των Έψιλον", "Το Σχέδιο της Ειμαρμένης, "Η

Αληθινή Προφητεία".

Πέραν των βιβλίων, συνεργάζεται αρθρογράφων σε πολλά πανελληνίας εμβέλειας περιοδικά και διευθύνει την διμηνιαία επιθεώρηση "Ιερά Ελλάς".

ΤΑ ΧΗΜΙΚΑ ΟΠΛΑ, ΟΙ ΜΠΙΖΝΕΣ ΚΑΙ Η ΗΘΙΚΗ ΤΩΝ ΘΥΤΩΝ

του Χρήστου Μόρφου

«Δεν προτίθεται, σχετικά με καμιά όψη του ζητήματος, να καταφύγω σε πολεμικές, ούτε πολύ περισσότερο να πείσω. Τα παρόντα σχόλια δε νοιάζονται καθόλου να ηθικολογήσουν. Δεν εξετάζουν αυτό που είναι επιθυμητό, ή απλά προτιμότερο. Θα περιοριστούν στην παρατήρηση αυτού που είναι.»

Γκυ Ντεμπόρ

«Πόλεμος δίχως θάνατο» και «Επιτέλους! Σιωπηλά όπλα» ήταν τα βασικότερα συνθήματα-τίτλοι που κυριάρχησαν στα αμερικανικά μέσα ενημέρωσης στα τέλη της δεκαετίας του 1950. Ειδικοί των δημοσίων σχέσεων, χρηματοδοτούμενοι από τον Σύνδεσμο Χημικών Βιομηχανιών των ΗΠΑ και υποστηριζόμενοι από στρατιωτικούς κύκλους, είχαν αναλάβει την «προώθηση» της ιδέας περί του ανυπέμβλητου χαρακτήρα των χημικών όπλων ως μέσων άσκησης της άλλης πολιτικής. Ο στόχος της εκστρατείας ευδιάκριτος: άσκηση πίεσης στην κυβέρνηση ώστε να χρηματοδοτηθούν προγράμματα έρευνας και παραγωγής νέων χημικών όπλων.

Τα χημικά όπλα ως εμπορεύματα ήταν για μια ακόμα φορά στην ημερήσια διάταξη. Όπως και σήμερα...

Μερικά χρόνια αργότερα, από τον Αύγουστο του 1962 ως τον Φεβρουάριο του 1971, αμερικανικά αεροπλάνα θα ψεκάσουν με εκατό εκατομμύρια λίτρα «αποψιλωτικού υγρού» τις ζούγκλες και τους αγρούς του **Βιετνάμ**. Κάθε είδους βλάστηση καταστράφηκε σε πάνω από είκοσι εκατομμύρια στρέμματα νοτιοβιετναμέζικης γης. Οι Βιετκόγκ δεν είχαν πια πού να κρυφτούν και τι να φάνε. Η επιχείρηση έφερε την κωδική ονομασία «Αγροτική Βοήθεια» και είχε σαν σύνθημα το «Αποψιλώστε τα δάση για να τελειώσει ο πόλεμος σε έξι μήνες». Ο πόλεμος τελείωσε σε δέκα χρόνια και τον έχασαν οι Αμερικανοί.

Λίγους, όμως, μήνες πριν τον τερματισμό του πολέμου το 1975 οι ΗΠΑ «έσπευδαν» να υπογράψουν το Πρωτόκολλο της Γενεύης, με καθυστέρηση μόλις πενήντα χρόνων. Ήταν η 95η χώρα που επικύρωνε την Συμφωνία. Το Πρωτόκολλο της Γενεύης, που υπογράφηκε στις 17 Ιουνίου 1925 και ισχύει μέχρι σήμερα, απαγόρευε την «χρήση των ασφυξιογόνων, δηλητηριωδών ή άλλων αερίων και των βακτηριολογικών μεθόδων πολέμου». Το κείμενο αυτό, ωστόσο, **δεν απαγόρευε την παραγωγή, μεταφορά και αποθήκευση των χημικών όπλων.**

Παράλειψη; Όχι βέβαια!

Τα χημικά όπλα δεν ήταν γραμμένα στην ημερήσια διάταξη της Διάσκεψης της Γενεύης το 1925. Το πραγματικό της αντικείμενο ήταν το ιδιωτικό [μη-κρατικό] διεθνές εμπόριο όπλων.

Το θέμα του ελέγχου του ιδιωτικού διεθνούς εμπορίου τοξικών χημικών τέθηκε προς συζήτηση από την αντιπροσωπεία των ΗΠΑ. Όμως... Οι περισσότερες χημικές ουσίες-όπλα της εποχής χρησιμοποιούνταν ευρύτατα από τις νόμιμες χημικές βιομηχανίες χρωμάτων, φαρμάκων κ.λπ. Πολλά ήπια χημικά εξάλλου μπορούν σε μεγάλες ποσότητες να αποβούν θανατηφόρα. Πώς μπορούσε να απαγορευτεί το εμπόριο τοξικών χημικών χωρίς να πληγούν

ανεπανόρθωτα οι χημικές βιομηχανίες; Έτσι, υιοθετήθηκε η μεσοβέζικη, ή μάλλον εμπορική, λύση της απαγόρευσης μόνον της χρήσης.

Οι χημικές βιομηχανίες μπορούσαν να συνεχίσουν το θεάρεστο έργο τους. Τα χρόνια που ψεκαζόταν το Βιετνάμ, ο αμερικανικός στρατός όχι μόνον απορροφούσε ολόκληρη την παραγωγή ζιζανιοκτόνων των ΗΠΑ αλλά έκανε και εισαγωγές από το εξωτερικό. Φυσικά – «φυσικά!»– οι ΗΠΑ δεν παραβίασαν καμία διεθνή συμφωνία. Τα φυτοφάρμακα και τα αέρια καταστολής ταραχών, που χρησιμοποιούνται από όλες τις αστυνομίες του κόσμου, δεν χαρακτηρίζονται ως χημικά όπλα διότι, όπως λένε, δεν είναι θανατηφόρα.

Ας δούμε, λοιπόν, πόσο «ακίνδυνα» και «μη-θανατηφόρα» είναι τα φυτοφάρμακα. Η «**Πορτοκαλί Ουσία**», που χρησιμοποιήθηκε ευρύτατα στο Βιετνάμ, είναι μίγμα δύο ζιζανιοκτόνων [2,4-D και 2,4,5-T]. Αυτό που την καθιστά ιδιαίτερα επικίνδυνη είναι η μεγάλη της περιεκτικότητα σε διοξίνη, ένα από τα ισχυρότερα δηλητήρια που έχουν ποτέ παρασκευαστεί. Εκείνη την περίοδο στις ΗΠΑ, η μέγιστη επιτρεπόμενη ποσότητα διοξίνης στο ράντισμα ήταν 0,2 γραμμάρια ανά τόνο. Στο Βιετνάμ η περιεκτικότητα ήταν 40 γραμμάρια ανά τόνο... Η χρήση των δύο προαναφερθέντων ζιζανιοκτόνων απαγορεύτηκε αργότερα στις ΗΠΑ. Παρότι καρκινογόνα, χρησιμοποιούνται σήμερα σ' όλον τον Τρίτο Κόσμο. Το εμπόριο βλέπετε...

«Φυσικά», δεν θα σας κουράσω με λεπτομέρειες για τις επιπτώσεις της διοξίνης στην υγεία των Βιετναμέζων – για να μην αναφέρουμε το περιβάλλον της χώρας τους. Εξάλλου, τα στοιχεία [καρκινογενέσεις, τερατογεννήσεις, αποβολές κ.λπ.] που δίνει η κυβέρνηση του Βιετνάμ χαρακτηρίζονται από «αντικειμενικούς» παρατηρητές ως «αναξιόπιστα». Πόσο «αναξιόπιστοι» είναι, όμως, μερικές δεκάδες χιλιάδες βετεράνων του Βιετνάμ που, εδώ και δεκαπέντε χρόνια, έχουν καταφύγει στα δικαστήρια των ΗΠΑ ζητώντας αποζημιώσεις για τις ανεπανόρθωτες βλάβες που υπέστη η υγεία τους, όταν εκτέθηκαν στη δράση της διοξίνης; Και πόσο «αξιόπιστοι» είναι ορισμένοι επιστημονικοί κύκλοι των ΗΠΑ όταν αρνούνται να χρησιμοποιήσουν τα στοιχεία που τους παρέχει το Πεντάγωνο για να αποφανθούν αν και κατά πόσον επηρεάστηκε η υγεία των στρατιωτικών; Ας είναι...

Στις 10 Απριλίου 1970, υπογράφεται άλλη μία διεθνής συμφωνία που αφορά την γενική απαγόρευση [ανάπτυξη, παραγωγή και αποθήκευση] των βακτηριολογικών-βιολογικών όπλων και των τοξινών. Η υπογραφή αυτής της Συμφωνίας κατέστη δυνατή μόνον μετά τον διαχωρισμό αυτών των όπλων από τα χημικά όπλα, για τα οποία συνέχιζαν να υφίστανται τα γνωστά... εμπορικά κωλύματα. Φυσικά και αυτή η Συμφωνία παραβιάστηκε από διάφορες χώρες κατά συρροήν και κατ' εξακολούθησιν.

Τέλος, στις 11 Ιανουαρίου 1989, υπογράφεται στο Παρίσι, από τους εκπροσώπους 149 κρατών, μία διακήρυξη με την οποία ζητείται η αποτροπή της χρήσης χημικών όπλων, μέσω της εξάλειψής τους, καθώς επίσης η σύντομη ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων για την υπογραφή μίας νέας συνθήκης για τα χημικά όπλα, η οποία θα απαγορεύει την ανάπτυξη, την παραγωγή, την αποθήκευση και την χρήση τους. Το ντοκουμέντο περιέχει και μία έκκληση για γενικό και πλήρη αποπλισμό, χωρίς όμως να συνδέει άμεσα τα χημικά και τα πυρηνικά όπλα. Την σχετική σύνδεση επιδίωξαν αραβικές χώρες, που θεωρούν ότι ο χημικός αποπλισμός θα ανέτρεπε σε βάρος τους την ισορροπία δυνάμεων με το Ισραήλ, δεδομένης της κατοχής από αυτό τόσο χημικών όσο και πυρηνικών όπλων.

* * * * *

«Πολεμοχαρής», «αιμοσταγής», «στυγνός δικτάτορας», «αδίστακτος εισβολέας» είναι μερικοί από τους... «τίτλους τιμής» που προσάπτουν στον «Χίτλερ της Βαγδάτης», **Σαντάμ Χουσεΐν**. Καθόλου αβάσιμοι, κατά τα άλλα, αυτοί οι χαρακτηρισμοί θυμίζουν –και είναι– φτηνές ηθικολογίες, στο βαθμό που διάφοροι αναλυτές, θεωρούν, σιωπηλά, το «φαινόμενο Σαντάμ» ως το προϊόν μιας μυστηριώδους παρθενογέννησης. Χαϊδεμένο παιδί Ανατολικών τε και Δυτικών κυβερνήσεων σε όλη την διάρκεια του Ιρανο-ιρακινού Πολέμου, όταν «ο ισχυρότερος στρατός της περιοχής» αντιμετώπιζε «τις φανατισμένες ορδές των ισλαμιστών του Ιράν», ήταν επίσης το χαϊδεμένο παιδί όλων των κατασκευαστών και εμπόρων όπλων του πλανήτη. Εκατοντάδες εταιρείες από όλον τον κόσμο συναγωνίζονταν για να αποσπάσουν ένα όσο το δυνατόν μεγαλύτερο κομμάτι από την τούρτα που έφερε το όνομα «στρατιωτικός εξοπλισμός

του Ιράκ». Ανάμεσά τους, δεκάδες εταιρείες που εμπορεύονταν χημικά όπλα και την τεχνολογία παρασκευής τους. Θεάρεστο έργο! Καμία Συμφωνία δεν απαγορεύει το εμπόριο χημικών όπλων. Όμως, τα χημικά όπλα, ως εμπορεύματα –όπως και όλα τα εμπορεύματα εξάλλου– πρέπει να καταναλώνονται...

Τα χαϊδεμένα παιδιά, όμως, όπως είναι γνωστό, είναι –από ηθικής απόψεως– αδύνατοι χαρακτήρες και κάνουν αταξίες. Η «πρώτη» αταξία του Σαντάμ αφορούσε στη χρησιμοποίηση εκ μέρους του Ιράκ χημικών όπλων στον πόλεμο με το Ιράν, γεγονός που ήταν πλήρως αποδεδειγμένο ήδη από το 1984. Οι αντιδράσεις της διεθνούς κοινότητας ήταν ήπιες έως ανύπαρκτες. Ο κίνδυνος των φανατικών ισλαμιστών προείχε... Απλά, το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ καταδίκασε το Ιράκ γιατί χρησιμοποίησε χημικά όπλα. Ήταν η πρώτη φορά, από την ίδρυση του ΟΗΕ, που καταδικαζόταν «ονομαστικά» μία χώρα για παραβίαση του Πρωτοκόλλου της Γενεύης. Τι υποκρισία!

Από το 1945 μέχρι σήμερα, έχουν χρησιμοποιηθεί χημικά [ακόμα και βακτηριολογικά] όπλα σε δεκαπέντε περίπου περιοχές του πλανήτη. Οι διεθνείς οργανισμοί, όμως, και οι μεγάλες δυνάμεις, που είχαν την δυνατότητα, ελάχιστες φορές καταδέχτηκαν να αποστείλουν επί τόπου επιτροπές για να ερευνήσουν τις καταγγελίες. Τα πορίσματα που τελικά συντάχθηκαν «θάφτηκαν», θυσία στον βωμό της πολιτικής ισορροπιών που ακολουθούν οι Μεγάλοι της εποχής μας.

Θα ασχοληθώ, εν συντομία, με δύο χαρακτηριστικές περιπτώσεις, οι οποίες, αν και γνώρισαν μια σχετική δημοσιότητα, δεν αποτέλεσαν εν τούτοις κατάλληλα ερεθίσματα, ώστε να μπορέσουν οι «ευαίσθητοι» αυτού του κόσμου να διαδηλώσουν το «κλαψούρισμά» τους.

Οι **Χμονγκ**, ορεινή φυλή του **Λάος**, αναγκάστηκαν –μετά το τέλος της αποικιοκρατίας– να «συγκατοικήσουν», στα πλαίσια του ίδιου κράτους, με φυλές που το μόνο κοινό στοιχείο που είχαν μαζί τους ήταν ακριβώς αυτή η «συγκατοίκηση». Διόλου περίεργο, λοιπόν, που οι Χμονγκ συνεργάστηκαν, στη διάρκεια του Πολέμου της Ινδοκίνας, με την CIA για να αντιμετωπίσουν τις αντίπαλες πεδινές φυλές που κυβερνούσαν το Λάος και τύχαινε «εμφορούνται από κομμουνιστικά ιδεώδη». Ακόμα λιγότερο περίεργο είναι το γεγονός ότι επιδόθηκαν, ιδιαίτερα μετά την αποχώρηση των Αμερικανών από την περιοχή, στη συστηματική καλλιέργεια της γνωστής παπαρούνας από την οποία λαμβάνεται το όπιο, που με τη σειρά του μετατρέπεται σε ηρωίνη.

Έτσι, όταν στο δεύτερο ήμισυ της δεκαετίας του 1970, τα χωριά των οπιοπαραγωγών Χμονγκ βομβαρδίζονταν από αέρος με ένα μίγμα χημικών και βακτηριολογικών όπλων από τους **Σοβιετικούς**, που έσπευσαν να ανταποκριθούν στην «πρόσκληση» της κυβέρνησης του Λάος, ο πλανήτης κοίταξε αδιάφορα... προς τα πού; Σημειωτέον ότι οι πληροφορίες ανεβάζουν τον αριθμό των θυμάτων σε 15 ως 20.000.

Οι Σοβιετικοί ήταν σ' αυτήν την περίπτωση –και σε άλλες περισσότερο γνωστές [για παράδειγμα **Υεμένη**, **Αφγανιστάν**] περιπτώσεις– ιδιαίτερα «άγαρμποι» στην επιλογή των χημικών ουσιών που χρησιμοποίησαν, μιας και παραβίασαν κατάφωρα τις σχετικές διεθνείς συμφωνίες.

Από την άλλη πλευρά, οι ΗΠΑ δείχνουν μια προτίμηση σε ουσίες που δεν θεωρούνται χημικά όπλα, αν και κατά περιόδους παραβίασαν τις διεθνείς συμφωνίες, στην περίπτωση της **Κούβας**, για παράδειγμα, την οποία έχουν επανειλημμένα ψεκάσει με διάφορους ιούς. Αυτή η προτίμηση των **ΗΠΑ** εμπλούτισε με ένα νέο είδος «την συνέχιση της πολιτικής με άλλα μέσα»: **τον οικολογικο-γενετικό πόλεμο**.

Και για να θυμηθούμε τα λόγια του γεροισιαστή **Γκέιλορντ Νέλσεν** [Αύγουστος 1970]: «*Ποτέ μέχρι σήμερα στην ιστορία της ανθρωπότητας δεν κήρυξε μία χώρα τον πόλεμο στο βιολογικό περιβάλλον του λαού μιας άλλης χώρας. Οι ΗΠΑ διολίσθησαν σε ένα πείραμα που κανείς μέχρι σήμερα δεν τόλμησε*».

Μερικά χρόνια αργότερα διολίσθησαν ξανά. Το 1983, μετά από «πράκλιση» της κυβέρνησης της **Βραζιλίας**, το Πεντάγωνο ψέκασε με δηλητηριώδεις ουσίες 2,5 χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα ζούγκλας. Η περιοχή έπρεπε να αποψιλωθεί για να κατασκευαστεί

ένα φράγμα στον ποταμό Τόκαντις. Τα θύματα; Πάνω από 7000 Ινδιάνοι. Δύο φυλές τους, μάλιστα, εξαφανίστηκαν τελείως.

Λεπτομέρεια: οι χημικές ουσίες που χρησιμοποιήθηκαν στην Βραζιλία ήταν μια «προσφορά» της εταιρείας **Ντόου Κέμικαλ**, η οποία έχει συμφέροντα στην εκμετάλλευση των φωσφορούχων κοιτασμάτων [λιπάσματα] της **Δυτικής Σαχάρας** [ποιος θυμάται το **Πολισάριο**;] και όλως περιέργως ασχολείται με τη βιομηχανική παραγωγή λαχανικών! Προς τι το θαυμαστικό, θα ρωτήσετε.

Τα τελευταία χρόνια η καταστροφή των τροπικών δασών του **Αμαζονίου** παραμένει –και σωστά– στο προσκήνιο της επικαιρότητας. Το ερώτημα που τίθεται είναι: τι απογίνονται οι τεράστιες δασικές εκτάσεις που καίγονται ή υλοτομούνται; Η απάντηση που συχνά δίνεται είναι η εξής: καλλιεργούνται ή χρησιμοποιούνται για τη βοσκή των ζώων. Από ποιους; Από βραζιλιάνους μεγαλοτσιφλικάδες, είναι μια συνηθισμένη απάντηση.

Μικρή λεπτομέρεια: μια πλειάδα γνωστών εταιρειών του πλανήτη, από τη **Φολκσβάγκεν**, την **Μίτσουμπισι**, την **Λίκουιγκας** [με την συμμετοχή του **Βατικανού** και της **Μοντέντισον**] και την **Νεστέ**, ως την **Μερτσέντες Μπενζ**, τη **Γιού Ες Στηλβ** και την **Γκουντγιάρ** κατέχουν στην Βραζιλία –κυρίως μέσω θυγατρικών εταιρειών– εκτάσεις που κυμαίνονται από 800 χιλιάδες μέχρι 2 εκατομμύρια στρέμματα. Εκτάσεις που χρησιμοποιούνται για παραγωγή τροφίμων. Αυτές οι θυγατρικές «κόστιζαν», πριν από δεκαπέντε χρόνια, ένα εκατομμύριο δέντρα την ημέρα. Ποιος ενδιαφερόταν τότε γι' αυτές τις μικρολεπτομέρειες και ποιος ενδιαφέρεται σήμερα;

Αυτές οι μικρολεπτομέρειες αποτελούν ίσως την κύρια συνισταμένη μιας «νέας» μορφής πολέμου που ήρθε στο προσκήνιο πριν από δεκαπέντε χρόνια, του **πολέμου της πείνας**. Όποιος ελέγχει την παγκόσμια αγορά τροφίμων ελέγχει και το πετρωμένο των λαών αυτού του πλανήτη.

«Ανεπίσημα» αυτός ο πόλεμος μαινεται εδώ και δεκαετίες. Αδιάψευστες αποδείξεις οι δεκάδες χιλιάδες ανθρώπων που πεθαίνουν από πείνα καθημερινά και τα δισεκατομμύρια των υποσιτιζόμενων στον πλανήτη. Η «επίσημη πρώτη» αυτού του πολέμου, όμως, έλαβε χώρα μόλις τις τελευταίες εβδομάδες με τον αποκλεισμό του Ιράκ. Αυτός ο αποκλεισμός συνιστά από μόνος του μια πολεμική πράξη [χωρίς καν να χρησιμοποιηθούν συμβατικά, χημικά ή πυρηνικά όπλα] σε βάρος του Ιράκ. Το Ιράκ εισάγει το 80% των τροφίμων που χρειάζεται...

* * * * *

Ας επιστρέψουμε στα «καθ' ημάς».

Το **Ιράκ** έκανε την δεύτερη «αταξία» του, όσον αφορά τα χημικά όπλα, το **1988**. Στα τέλη Αυγούστου και αρχές Σεπτεμβρίου αυτού του χρόνου, πραγματοποίησε μια εκστρατεία-γενοκτονία εναντίον των **Κούρδων**, βομβαρδίζοντας τα χωριά τους στο βορειοδυτικό Ιράκ με χημικά όπλα.

Τα θύματα ξεπέρασαν τις 5000. Οι αντιδράσεις ήταν έντονες, κυρίως από τις ΗΠΑ που επέβαλαν οικονομικές κυρώσεις στο Ιράκ. Οι χώρες του **Συμβουλίου του Κόλπου** [ανάμεσά τους το **Κουβέιτ** και η **Σαουδική Αραβία**...] πρόσφεραν την υποστήριξή τους στην κυβέρνηση της Βαγδάτης καταγγέλοντας «*την εκστρατεία που διεξάγεται εναντίον της μέσω των ξένων οργάνων πληροφόρησης που επιδιώκουν την παρεμπόδιση των ιρανο_ιρακινών συνομιλιών της Γενεύης*». Οι οικονομικές κυρώσεις σε βάρος του Ιράκ ατόνησαν τα τελευταία χρόνια και, μετά το τέλος του ιρανο-ιρακινού πολέμου, οι ΗΠΑ χορηγούσαν ετησίως ένα δισεκατομμύριο δολάρια ως «αγροτική βοήθεια» στο Ιράκ...

Το Ιράκ ενδιαφέρθηκε για τον χημικό του εξοπλισμό από τους πρώτους κιόλας μήνες του πολέμου με το Ιράν. Αρωγοί του σ' αυτήν την προσπάθεια διάφορες **δυτικογερμανικές – κυρίως– εταιρείες**. Σήμερα, διαθέτει αρκετές χιλιάδες τόνους των χημικών ουσιών «**αέριο μουστάρδας**», «**ταμπούν**» και «**σαρίν**», αν και είναι λίγο απίθανο να μην έχει προχωρήσει αν όχι στην παραγωγή, τουλάχιστον στην ανάπτυξη κάποιων βακτηριολογικών όπλων.

Χημικά όπλα και γερμανικές βιομηχανίες χημικών. Ο συνειρμός αναπόφευκτος. Η κατάληξή του: **I.G. FARBEN**.

* * * * *

Οι **Βίλχελμ Όστβαλντ**, **Φριτς Χάμπερ** και **Καρλ Μπος** είχαν αρκετά κοινά σημεία. Ήταν Γερμανοί, χημικοί και τιμήθηκαν όλοι τους με το **βραβείο Νόμπελ** χημείας. Ο Όστβαλντ το 1909, για τις έρευνές του πάνω στους καταλύτες και την θεωρητική μελέτη μετατροπής της αμμωνίας σε οξειδία του αζώτου, τα οποία μπορούσαν κατόπιν να χρησιμοποιηθούν για την παρασκευή λιπασμάτων [και εκρηκτικών υλών]. Ο Χάμπερ το 1918, λίγο πριν από το τέλος του Μεγάλου Πολέμου, γιατί ανακάλυψε μια μέθοδο παρασκευής αμμωνίας με την χρησιμοποίηση του αζώτου της ατμόσφαιρας. Ο Καρλ Μπος μοιράστηκε το βραβείο Νόμπελ χημείας το 1931 γιατί βελτίωσε τη μέθοδο του Χάμπερ και την έκανε βιομηχανική αξιοποιήσιμη.

Τίποτε το περίεργο ως εδώ. Στο κάτω κάτω και οι Νόμπελ έκαναν την περιουσία τους πουλώντας νιτρογλυκερίνη.

Οι Χάμπερ και Μπος είχαν ακόμα ένα κοινό σημείο: εργάζονταν στην **I.G. FARBEN**. Ο Χάμπερ ήταν, επίσης, επικεφαλής του **Τμήματος Χημικού Πολέμου** του γερμανικού στρατού και θεωρείται ο «πατέρας» των χημικών όπλων, που χρησιμοποιήθηκαν από τους Γερμανούς στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Το «αέριο μουστάρδας», όπως και οι υπόλοιπες ουσίες που χρησιμοποιήθηκαν σε εκείνον τον πόλεμο, αναπτύχθηκε στα εργαστήρια της I.G. FARBEN και η μαζική του παραγωγή έγινε στα εργοστάσιά της. Ο δε Μπος εργάστηκε για την μετατροπή των εργοστασίων λιπασμάτων της I.G. FARBEN σε εργοστάσια παραγωγής εκρηκτικών υλών, όταν ο βρετανικός στόλος, που κυριαρχούσε στον Ατλαντικό Ωκεανό, κατέστησε αδύνατη την μεταφορά των αζωτούχων κοιτασμάτων της Χιλής στην Γερμανία.

Είκοσι χρόνια αργότερα, στα εργαστήρια και τα εργοστάσια της I.G. FARBEN, θα αναπτυχθεί η δεύτερη γενιά χημικών όπλων, τα **αέρια νεύρων**.

Το 1930, ο χημικός **Γκέρχαρντ Σράντερ** αρχίζει της έρευνες για την Παρασκευή ενός εντομοκτόνου με βάση ενώσεις του φθορίου και του φωσφόρου. Βασική παράλληλη προϋπόθεση: να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως χημικό όπλο. Το 1937 ανακαλύπτει το **ταμπούν**, το 1939 το **σαρίν** και το 1944 το **σομάν**.

Στο τέλος του πολέμου, Αμερικανοί και Σοβιετικοί θα μοιραστούν τα αποθέματα χημικών όπλων της Γερμανίας, που αν και διέθετε 25.000 τόνους ταμπούν και σαρίν –δεν είχε προλάβει να προχωρήσει στη βιομηχανική παραγωγή του σομάν– δεν τα χρησιμοποίησε σε πολεμικές επιχειρήσεις. Ίσως λόγω της αδυναμίας του Γερμανικού Γενικού Επιτελείου να ενσωματώσει τα χημικά όπλα στην στρατηγική του, ίσως λόγω του φόβου ότι οι Σύμμαχοι διέθεταν ακόμα ισχυρότερες ουσίες [κάτι που δεν συνέβαινε], ίσως –και το πιθανότερο για ορισμένους– λόγω της απέχθειας του Χίτλερ προς τα αέρια, την φρίκη των οποίων είχε γνωρίσει από πρώτο χέρι στα χαρακώματα του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Η I.G. FARBEN ήταν το καρτέλ των χημικών βιομηχανιών της Γερμανίας [ανάμεσά τους η **BASF**, η **Χεχστ**, η **Μπάγιερ**...]

Τρεις ήταν οι κυριότεροι λόγοι που οδήγησαν στην ίδρυσή της. Η αποφυγή περιττών τριβών μεταξύ των βιομηχανιών της Γερμανίας. Η καλύτερη εκμετάλλευση των ανακαλύψεων που επιτυγχάνονταν στα εργαστήριά τους και η μονοπώληση του εμπορίου χημικών στον πλανήτη.

Στις αρχές της δεκαετίας του 1930, η I.G. FARBEN είχε γίνει η σημαντικότερη χημική δύναμη του πλανήτη. Ήλεγχε 400 εταιρείες και 500 εμπορικές επιχειρήσεις, διέθετε ιδιόκτητους σιδηροδρόμους, τράπεζες, ορυχεία και εργοστάσια σε πολλές χώρες. Για λογαριασμό της εργάζονταν οι περισσότεροι και πιο ειδικευμένοι ερευνητές και τεχνικοί, που είχαν ποτέ συγκεντρωθεί σε μία μόνον εταιρεία.

Ο Καρλ Μπος θα γίνει πρόεδρος του καρτέλ το 1935, ενώ συμμετείχε και στα διοικητικά συμβούλια πολλών ξένων εταιρειών, όπως η **Γιου Ες Στηλ** [των **Μόργκαν**], η **Ντυπόν ντε Νεμούρ** και η **Στάνταρντ Όιλ οφ Νιού Τζέρσεϋ** [των **Ροκφέλλερ**]. Ένας Γερμανός στα διοικητικά συμβούλια αμερικανικών εταιρειών; Τίποτα το περίεργο.

Στις ειρηνευτικές συνομιλίες των **Βερσαλλιών**, μετά το τέλος του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, οι Γάλλοι ζήτησαν την καταστροφή των πολεμικών και χημικών βιομηχανιών της Γερμανίας. Οι Βρεταννοί προχώρησαν περισσότερο. Ζήτησαν το μείρασμα των χημικών μυστικών της I.G. FARBEN σε όλους τους συμμάχους. Το αίτημα απορρίφθηκε από τον πρόεδρο των ΗΠΑ **Γούντροου Ουίλσον**, που το χαρακτήρισε ως «ανφέαρ». Οι Αμερικανοί συμφώνησαν, πάντως, στο ζήτημα της καταστροφής των εργοστασίων, Κατόπιν, κάτω από την πίεση της χημικής βιομηχανίας των ΗΠΑ [κυρίως της **Ντυπόν**], ζήτησαν και πέτυχαν να συμπεριληφθεί ως όρος στην συμφωνία ειρήνης η δήμευση των εγκαταστάσεων και των πατεντών της I.G. FARBEN στις ΗΠΑ, οι οποίες είχαν δεσμευτεί όταν οι ΗΠΑ κήρυξαν τον πόλεμο στην Γερμανία.

Η διάλυση και η καταστροφή της I.G. FARBEN είχε επισφραγιστεί. Τότε, αναδύθηκε το άστρο του Μπος, ο οποίος είχε εκπροσωπήσει τα συμφέροντα του καρτέλ στις ειρηνευτικές συνομιλίες των Βερσαλλιών. Εξαγόρασε τους Γάλλους συμφωνώνοντας μαζί τους για την από κοινού παραγωγή λιπασμάτων και εκρηκτικών στην Γαλλία. Η γαλλική αντιπροσωπεία συμφώνησε στο να μην απαιτήσει την εφαρμογή των όρων της Συνθήκης των Βερσαλλιών που προέβλεπαν την διάλυση της χημικής βιομηχανίας της Γερμανίας... Στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, οι Αμερικανοί θα ανακαλύψουν σύντομα ότι δεν έχουν τις γνώσεις που απαιτούνται για την λειτουργία των εγκαταστάσεων του καρτέλ στις ΗΠΑ...

Έναν χρόνο μετά την ήττα της Γερμανίας, ο Μπος θέτει τα θεμέλια για μία ακόμα ισχυρότερη I.G. FARBEN. Η περαιτέρω ανάπτυξη του καρτέλ εξασφαλίζεται με τη βοήθεια αμερικανικών και αγγλικών κεφαλαίων. Πολλές μετοχές θα περάσουν στα χέρια αμερικανικών τραπεζών όπως η **Chase Bank** των Ροκφέλλερ, η **Morgan**, η **Warburg**.

Λεπτομέρεια: ο **Πάουλ Βάρμπουργκ** ήταν μέλος της αμερικανικής αντιπροσωπείας στις ειρηνευτικές συνομιλίες των Βερσαλλιών. Ο αδελφός του **Μαξ Βάρμπουργκ** εκπροσωπούσε τα συμφέροντα της Γερμανίας. Η Συνθήκη Ειρήνης των Βερσαλλιών χαρακτηρίστηκε –και δίκαια– από μερικούς ως «συνθήκη προσωρινής διακοπής των εχθροπραξιών στην Ευρώπη».

Δεύτερη λεπτομέρεια: η χρηματοδότηση της I.G. FARBEN από τις τράπεζες των Ροκφέλλερ μόνον θα ανέλθει στο ποσό των 30 εκ. δολαρίων.

Τρίτη λεπτομέρεια: οι **Ροκφέλλερ-Μόργκαν Βάρμπουργκ** ήταν οι κύριοι παράγοντες του μεγάλου κεφαλαίου στις ΗΠΑ, που για δέκα περίπου χρόνια, στις αρχές του αιώνα, προσπαθούσαν να πετύχουν την ίδρυση μιας Κεντρικής [Εκδοτικής] Τράπεζας στην χώρα. Πράγμα που κατάφεραν το 1913, επί προεδρίας **Ουίλσον**, με την ίδρυση της **Ομοσπονδιακής Τράπεζας Αποθεμάτων**, την οποία θα συναντήσουμε πιο κάτω.

Το 1929, ιδρύεται στις ΗΠΑ η θυγατρική της I.G. FARBEN, **American I.G. Chemical Corp.** Στο διοικητικό της συμβούλιο, πέραν των Γερμανών [μεταξύ των οποίων και ο πρόεδρος **Χέρμαν Σμιτς**] μετέχουν οι **Γουόλτερ Τιγκλ**, πρόεδρος της Στάνταρντ Όιλ οφ Νιού Τζέρσεϋ των Ροκφέλλερ, **Τσαρλς Μίτσελ**, διευθυντής της Ομοσπονδιακής Τράπεζας Αποθεμάτων της Νέας Υόρκης και της Νάσιοναλ Σίτυ Μπανκ των Ροκφέλλερ και ο **Έντσελ Φορντ** [γιος του Χένρυ] της Φορντ Μότορ...

Η συνεργασία αμερικανικών και γερμανικών εταιρειών και τραπεζών θα συνεχιστεί σε όλη την διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Η **Τζένεραλ Μότορς**, η **ITT**, η **Φορντ** –μεταξύ άλλων– βοήθησαν «το κατά δύναμιν» την πολεμική προσπάθεια του Χίτλερ, αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία. Να αναφέρουμε μόνον, ότι η **Τζένεραλ Μότορς** αποζημιώθηκε το 1967 από το αμερικανικό κράτος με το ποσό των 33 εκ. δολαρίων, «για τις ενοχλήσεις και τις καταστροφές που προκλήθηκαν από αμερικανικά αεροπλάνα στα εργοστάσιά της, τα οποία κατασκεύαζαν

τροχοφόρα και αεροπλάν και βρίσκονταν στην Γερμανία, την Αυστρία, την Πολωνία και την Κίνα». Όλα αυτά την περίοδο του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου!

Το κανάλι μέσω του οποίου οι «εμπόλεμες» εταιρείες επικοινωνούσαν σε όλη την διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου ήταν η **Τράπεζα Διεθνών Διευθετήσεων**, με έδρα την Ελβετία. Η ΤΔΔ ιδρύθηκε το 1930 από τις μεγαλύτερες κεντρικές τράπεζες του κόσμου – ανάμεσά τους η Ομοσπονδιακή Τράπεζα Αποθεμάτων της Νέας Υόρκης, η Τράπεζα της Αγγλίας, η Τράπεζα της Ιταλίας, η Τράπεζα της Γαλλίας, η Ράιχσμπανκ...

Η ΤΔΔ είχε σαν φανερό σκοπό την απόδοση των γερμανικών αποζημιώσεων, για τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, στους συμμάχους και στο καταστατικό της προβλεπόταν η συνέχιση των εργασιών της ακόμα και αν τα κράτη-μέτοχοι βρίσκονταν σε εμπόλεμη κατάσταση μεταξύ τους. Μέσω της ΤΔΔ διοχετεύτηκαν στην Γερμανία αμερικανικά και βρετανικά κεφάλαια όπως επίσης πρώτες ύλες και βιομηχανικά προϊόντα απαραίτητα για την συνέχιση της πολεμικής προσπάθειας των ναζί. Στο συμβούλιο της ΤΔΔ συμμετείχαν άνθρωποι των **Ροκφέλλερ [Γκέιτς Γ. Μακ Γκάρα]**, των Μόργκαν [**Λέον Φρέιζερ**], της I.G. FARBEN [**Χέρμαν Σμιτς**], των ναζί [**Εμίλ Πουχλ, Βάλτερ Φουνκ, Ζάλμαρ Σαχτ**]...

Η I.G. FARBEN θα διαλυθεί –τυπικά– το 1945 και μερικά από τα στελέχη της θα δικαστούν ως εγκληματίες πολέμου. Οι Μπάγιερ, BASF, Χεχστ θα συνεχίσουν το έργο τους ως τις μέρες μας...

Το έργο της θα συνεχίσει επίσης και η Τράπεζα Διεθνών Διευθετήσεων, παρότι κάποιои επιδίωξαν, χωρίς να το καταφέρουν, και την δική της διάλυση...

* * * * *

Έτσι...

... στο τέλος του 1989, η Τράπεζα Διεθνών Διευθετήσεων αποτελούσε τον μεγαλύτερο πιστωτή του «νέου Χίτλερ». Το Ιράκ χρωστούσε στην εν λόγω τράπεζα το ποσό των 13,7 δισεκατομμυρίων δολαρίων.

* * * * *

Οι σκηνές του δράματος που εκτυλίσσονται τις τελευταίες εβδομάδες στην Μέση Ανατολή δείχνουν ξαναπαιγμένες.

Ένας «χασάπης» χρηματοδοτείται, εξοπλίζεται, «λαιμαργοποιείται», ωστόσο υποπέσει στο «πρώτο απόπημα». Τότε, οι δυνάμεις που έχουν αναλάβει την προστασία του πλανήτη σπεύδουν προς υπεράσπιση των αρχών «της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης». Ως προς αυτή την σκηνή, δίκαια αποκαλούν «νέο Χίτλερ» τον **Σαντάμ Χουσεΐν**. Στο κάτω κάτω ούτε ο Αδόλφος ούτε ο Σαντάμ κληρονόμησαν τις πολεμικές μηχανές από τους μπαμπάδες τους και πολύ περισσότερο, ο πρώτος δεν υπέγραψε μόνος του την Συμφωνία του Μονάχου, ούτε ο δεύτερος αυτοαναγορεύτηκε σε κυματοθραύστη του ισλαμικού φανατισμού.

Ένας διεθνής οργανισμός για να ισχυροποιήσει την θέση του και να επιβεβαιώσει τον ρόλο του ως μιας –εν δυνάμει– Παγκόσμιας Κυβέρνησης «κινητοποιεί» τα μέλη του προς υπεράσπιση των αρχών του διεθνούς δικαίου. Τα Ηνωμένα Έθνη έπαιξαν τον ίδιο ρόλο και στον Πόλεμο της Κορέας. Οι Σοβιετικοί είχαν –και τότε– αποφύγει «επιδέξια» να ασκήσουν βέτο στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ...

Διακόσιες χιλιάδες Αμερικανοί στρατιώτες συγκεντρώνονται στην Μέση Ανατολή για να προασπίσουν τα πετρέλαια της **Αράμκο**, συγγώνη, την ανεξαρτησία της Σαουδικής Αραβίας εννοούσα.

*«Στις 25 Απριλίου 1948, ο γεροϋσιαστής **Μπριούστερ** εξαπέλυσε σφοδρή επίθεση σε μια σχεδόν άδεια και αδιάφορη αίθουσα της Γερουσίας. Περιέγραψε τις ενέργειες της Αράμκο σαν "πρωτοφανές παράδειγμα επαγγελματικής απληστίας σε μια περίοδο που η χώρα μας*

αντιμετώπιζε τεράστιες ανάγκες". Ο γεροισιαστής **Γουίλιαμ Λάνγκερ** από τη Βόρεια Ντακότα είπε: "Οι άνθρωποι που υπέγραψαν αυτή τη συμφωνία [σ.σ. τη συμφωνία Αράμκο-Σαουδικής Αραβίας για τα πετρέλαια] έπρεπε να βρίσκονται στη φυλακή. Οι άνθρωποι που στέλνουν τα παιδιά μας να πολεμήσουν σε ξένες χώρες για να προστατέψουν τα δικά τους συμφέροντα, πρόδωσαν το αμερικανικό έθνος. Πρέπει ν' αλλάξουν υπηκοότητα κι αν δεν το κάνουν μόνοι τους, ας τους την αφαιρέσουμε εμείς".» [Charles Higham, *Αμερικανοναζιστική Συνωμοσία*]

Ο **Γούντροου Ουίλσον** εκλέχτηκε, για δεύτερη φορά, πρόεδρος των ΗΠΑ το 1916, ως «ο άνθρωπος που μας κράτησε έξω από τον πόλεμο». Το 83% του αμερικανικού λαού ήταν υπέρ της ουδετερότητας των ΗΠΑ. Λίγους μήνες αργότερα, οι ΗΠΑ θα εγκαινιάσουν την χωροφυλακίστικη πολιτική τους στον πλανήτη, κηρύσσοντας τον πόλεμο στην Γερμανία. Τον πόλεμο «που θα έθετε τέλος στους πολέμους». Το ποιοι επωφελήθηκαν από αυτήν την πολιτική είναι εύκολο να το διαπιστώσετε: ρίξτε μια ματιά στο δημόσιο χρέος των ΗΠΑ στις αρχές του αιώνα και σήμερα.

Γ' αυτό, την επόμενη φορά που θα ακούσετε δεκάρικούς περί χασάπηδων, ηθικών αρχών, δικαίου, παγκόσμιας τάξης, ασφάλειας και συνεργασίας, πάρτε τα τεφτέρια σας κι αρχίστε τους λογαριασμούς. Θυμηθείτε μόνον πως εκτός από την «κονόμα» κάποιοι επεκτείνουν και την κυριαρχία τους στον πλανήτη.

* * * * *

*Απέχοντας πολύ απ' το ν' αποτελεί μια στενά μεσανατολική ιδιομορφία, ο πρόεδρος Σαντάμ, που **πουλάει και προφασίζεται τα πάντα** σ' έναν κόσμο όπου παντού γίνεται το ίδιο, ήταν, πέρα για πέρα, σαν πολιτικός, σαν στρατιωτικός, σαν καπιταλιστής, απόλυτα αντιπροσωπευτικός του ενσωματωμένου θεαματικού και των επιτυχιών που ευνοεί στις πολυποικίλες κατευθύνσεις της εσωτερικής και διεθνούς πολιτικής του. Είναι το πρότυπο του **Ηγεμόνα του καιρού μας** κι απ' αυτούς που προορίζονται να έρθουν και να παραμείνουν στην εξουσία. Όπου κι αν βρίσκονται, οι ικανότεροι τού μοιάζουν πολύ. Δεν είναι το Ιράκ που γεννάει τέτοια θαύματα. Είναι η εποχή μας.*

Τα παραπάνω, γραμμένα από τον **Γκυ Ντεμπόρ** για τον στρατηγό **Νοριέγκα**, μπορούν να διαβαστούν και αντίστροφα. Οι Σαντάμ και Νοριέγκα δεν αποτελούν απλά τα πρότυπα των ηγεμόνων της εποχής μας, αλλά και οι ίδιοι είχαν σαν πρότυπα ηγέτες που σ' όλη την διάρκεια του αιώνα μας κυριάρχησαν στον χώρο του εμπορίου, της πολιτικής ή της στρατιωτικής ισχύος. Φυσικά, **όσοι «κατόρθωσαν να κάνουν τόσα πολλά άκοπα, θα προχωρήσουν αναγκαστικά μακρύτερα [...] με βάση την ακόλουθη πρωταρχική απαίτηση: να γνωρίζουν ξεκάθαρα από ποια εμπόδια έχουν απαλλαγεί, και για τι πράγμα είναι ικανοί»** [Ντεμπόρ].

Το γεγονός που δεν μπόρεσαν να κατανοήσουν οι Σαντάμ και Νοριέγκα είναι, πως η τάξη των εμπόρων που κυριαρχεί στο «παγκόσμιο χωριό» δεν μπορεί, σε μια εποχή που «τα τείχη γκρεμίζονται», να ανεχτεί την ύπαρξη εθνικών θυλάκων κυριαρχίας όπως, επίσης, δεν ανέχεται την ύπαρξη ηγετών που συγκεντρώνουν στο πρόσωπό τους τις ιδιότητες του πολιτικού, του στρατιωτικού, του έμπορα και του τραπεζίτη. Αυτό που δεν ήταν ανεκτό για τους ηγεμόνες του Πρώτου Κόσμου δεν μπορούσε, σε καμία περίπτωση, να ισχύσει για τους ηγετίσκους του Τρίτου Κόσμου. Παρά το γεγονός ότι οι Σαντάμ και Νοριέγκα δεν ήξεραν –ή δεν τους δόθηκε η δυνατότητα να μάθουν– να περιμένουν, δεν παύουν να αποτελούν τα «αρρωστημένα» πρότυπα ηγεμόνων σε έναν, ούτως ή άλλως, «αρρωστημένο» κόσμο.

Όσο για «μας», τους υπόλοιπους, τον χύμα λαό, δεν απομένει παρά η, γεμάτη ενοχές, καθήλωση μπρος στις οθόνες των τηλεοράσεων για να παρακολουθήσουμε από το CNN σε «απευθείας σύνδεση» την σύρραξη του Κόλπου ή, ίσως, η εναγώνια αναζήτηση σε βιβλιοθήκες, εγκαταλελειμμένες από χρόνια, των προφητειών του Νοστράδαμου. Αλλά αν η θρησκεία είναι το όπιο του λαού, τότε οι προφητείες είναι σίγουρα η ηρωίνη του, η «παραμύθα» του, το παραμύθισμά του.

Όσο για «το τέλος της ιστορίας» που κάποιοι ευαγγελίζονται, δεν είναι παρά το «τέλος» των νεκροταφείων του πλανήτη, που πλανήτη ως νεκροταφείου. Από το φαινόμενο του θερμοκηπίου ως την Τιέν Αν Μεν, από τις μάσκες ενάντια στον μολυσμένο αέρα που

μοιράζονται στα παιδιά του Κατοβίτσε ως τις μάσκες ενάντια στα χημικά που μοιράζονται στα «παιδιά» της αραβικής ερήμου, από τα καμένα δάση του Αμαζονίου ως τα νεκρά ύδατα των θαλασσών, των λιμνών και των ποταμών, από τους νεκρούς του AIDS ως τους νεκρούς λόγω πείνας ή δίψας... παντού απλώνεται η μυρωδιά της σήψης, η μυρωδιά της σιωπής, η μυρωδιά της συνενοχής.

...Αυλαία...

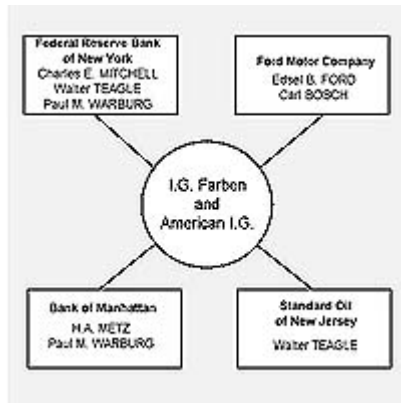
Χρήστος Μόρφος

[Το παραπάνω –αδημοσίευτο μέχρι σήμερα– κείμενο είχε γραφεί τον Αύγουστο του 1990, δυο-τρεις εβδομάδες μετά την εισβολή του Ιράκ στο Κουβέιτ. Παρότι γραμμένο πριν από τον Α΄ Πόλεμο του Κόλπου, διατηρεί πιστεύω και σήμερα το ενδιαφέρον του. Πέραν κάποιων συντακτικών και ορθογραφικών διορθώσεων τίποτα δεν προστέθηκε και δεν αφαιρέθηκε από το αρχικό κείμενο.]

Αφίσα που καλεί σε διαδήλωση κατά της I.G. Farben στις 18-12-2002 στην Φρανκφούρτη. Πενήντα χρόνια μετά την απόφαση για εκκαθάριση και διάλυση της I.G. Farben, οι μετοχές της διαπραγματεύονται ακόμα στο χρηματιστήριο της Φρανκφούρτης. Λέγεται πως φέτος θα επέλθει το οριστικό τέλος για ό,τι απέμεινε από την περιουσία της εταιρείας. Μετά τον πόλεμο τα περισσότερα περιουσιακά της στοιχεία είχαν μεταβιβαστεί στις εταιρείες Bayer, Hoechst, Agfa και BASF... Η I.G. Farben δεν αποζημίωσε ποτέ όσους εργάστηκαν αναγκαστικά στα εργοστάσια σκλάβων του ναζιστικού καθεστώτος. Το 1944 στο εργοστάσιο της I.G. Farben στο Άουσβιτς εργάζονται 83.000 σκλάβοι.

Σχεδιάγραμμα που δείχνει τις στενές σχέσεις –στα πλαίσια της I.G. Farben– μεταξύ αμερικανών και γερμανών τραπεζιτών και επιχειρηματιών.

Τα κεντρικά γραφεία της I.G. Farben στην Φρανκφούρτη.

Στιγμιότυπο από τη δίκη των στελεχών της I.G. Farben, στη Νυρεμβέργη μετά το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Το σαρίν χρησιμοποιήθηκε και από τη σχέση Αούν Σιν Ρικίο κατά την επίθεση στο μετρό του Τόκιο.

Ιράκ, 1988. Το καθεστώς Σαντάμ Χουσεΐν είχε εξοντώσει με χημικά 5000 Κούρδους.

COLUMBIA

Ελάχιστη συνεισφορά στις παραμελημένες και ανύπαρκτες επιστήμες της Συμπτυσιολογίας και της Έψιλον-λογίας

1. Η λέξη Columbia [εκ του Χριστοφόρου Κολόμβου – Columbus] χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά το 1775 και σημαίνει, πολύ απλά, «**Ηνωμένες Πολιτείες**».

Η Περιφέρεια Κολούμπια [District Columbia] είναι γνωστή επειδή ουσιαστικά ταυτίζεται με την πρωτεύουσα Ουάσινγκτων. Γι' αυτό άλλωστε, και για να διακρίνεται από την Πολιτεία Ουάσινγκτων, η πρωτεύουσα των ΗΠΑ αναφέρεται πάντα ως Washington D.C. [District Columbia].

Ο οινός είναι ξεκάθαρος. Αν κάτι τέτοιο συνέβαινε στην Αρχαία Ελλάδα, οι αρχαίοι μας πρόγονοι θα εγκατέλειπαν αμέσως πάσα περαιτέρω πολεμική προετοιμασία.

2. Το διαστημικό λεωφορείο Κολούμπια άρχισε να διαλύεται αμέσως μετά τη διέλευσή του πάνω από το **Ντάλλας** του Τέξας και ενώ κατευθυνόταν στο διαστημικό κέντρο **Κέννεντυ** της Φλόριντα.

Ως γνωστόν, ο πρόεδρος Τζων Κέννεντυ είχε δολοφονηθεί στο Ντάλλας το 1963.

3. Το δυστύχημα του Κολούμπια συνέβη την 1.2.2003. Αν πάρουμε τους αριθμούς «1» και «2» και τους μετατρέψουμε σε «**11**» και «**22**» [χωρίς να λάβουμε υπόψη μας οιοσδήποτε συνειρμούς για τους Δίδυμους Πύργους (2 φορές το 1 κ.λπ.)] έχουμε τα εξής:

3.1. Στις 22 Νοεμβρίου 1963 [δηλαδή στις **22.11.1963**] είχε δολοφονηθεί ο πρόεδρος Κέννεντυ.

3.2. Το Ντάλλας πήρε το όνομά του από τον George Mifflin Dallas [1792-1864], αμερικανό διπλωμάτη και πολιτικό. Ο Ντάλλας είχε υπάρξει αντιπρόεδρος των ΗΠΑ επί προεδρίας James Κνοκ Ρολκ [1845-1849], που ήταν ο 11ος πρόεδρος των ΗΠΑ.

3.3. Ο Ρολκ είχε γεννηθεί στις **2.11.1795**.

3.4. Επί προεδρίας Ρολκ και αντιπροεδρίας Ντάλλας και μετά την ήττα του Μεξικού στον Μεξικανικό Πόλεμο [ΗΠΑ εναντίον Μεξικού, Απρίλιος 1846-Φεβρουάριος 1848] οι ΗΠΑ κατέλαβαν εδάφη συνολικής εκτάσεως 1.300.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων [δέκα περίπου φορές την έκταση της Ελλάδας]. Τότε ενσωματώθηκαν στις ΗΠΑ όλες οι νοτιοδυτικές Πολιτείες, από το Τέξας μέχρι την Καλιφόρνια.

3.5. 22ος, αλλά και **24ος**, πρόεδρος των ΗΠΑ υπήρξε ο Γκρόβερ Κλήβελαντ. Ο μοναδικός πρόεδρος των ΗΠΑ που υπηρέτησε το αξίωμα δύο μη-συνεχόμενες φορές [1885-1889 και 1893-1897].

3.6. 11ος και 22ος [24ος] πρόεδροι των ΗΠΑ: $11+24=35$. **35ος** πρόεδρος των ΗΠΑ ήταν ο Τζων Κέννεντυ.

3.7. Ο Τζ. Κέννεντυ είχε γεννηθεί στις **29 Μαΐου 1917**. Στις 29 Μαΐου 1453 οι «άπιστοι μουσουλμάνοι» είχαν καταλάβει την Κωνσταντινούπολη. Το 1917, η άλλη μητρόπολη της Ορθοδοξίας, η Ρωσία, έπεφτε στα χέρια των «άθρων κομμουνιστών».

3.8. Το Columbia είχε κατασκευαστεί πριν από **22** χρόνια.

4. Το απόγευμα του Σαββάτου [1 Φεβρουαρίου] και για αρκετή ώρα η μοναδική είδηση που πρόβαλε το CNN στο κάτω μέρος της οθόνης [ειδήσεις-κρούουλ] και αφορούσε αυτόπτη –ή μάλλον αυτήκοο– μάρτυρα του δυστυχήματος, ήταν εκείνη ενός κατοίκου της Palestine, που είχε ακούσει έναν εκκωφαντικό θόρυβο.

Η **Παλαιστίνη** είναι πόλη του Τέξας, 158 χιλιόμετρα νοτιοδυτικά του Ντάλλας.

5. Μεταξύ όμως Παλαιστίνης και Ντάλλας, και περίπου στην ίδια ευθεία, υπάρχει και μία άλλη πόλη που φέρει το όνομα Athens. Η **Αθήνα** απέχει από το Ντάλλας 108 χιλιόμετρα.

6. Ακόμα πιο νοτιοδυτικά, σε απόσταση 241 χιλιομέτρων από το Ντάλλας, και περίπου στην ίδια ευθεία Ντάλλας-Αθήνας-Παλαιστίνης υπάρχει η πόλη Nacogdoches, που αποτελεί το επίκεντρο της τεράστιας περιοχής όπου κατέπεσαν τα συντρίμια του Κολούμπια.

Το Νακογκντότσες πήρε το όνομά του από τους **Ινδιάνους Νακογκντότσες**. Στην περιοχή είχε εγκατασταθεί μία ομάδα Ισπανών ιεραποστόλων το 1716. Η ιεραποστολή εγκαταλείφθηκε το 1718. Προφανώς λόγω του φιλοξένου του χαρακτήρος των Νακογκντότσες. Η περιοχή ξανακατοικήθηκε –από λευκούς– μόλις το 1779. Το Νακογκντότσες υπήρξε την περίοδο 1826-1827 το επίκεντρο της Φρεδονιανής Εξέγερσης [Fredonian Rebellion], μιας ανεπιτυχούς απόπειρας να κηρυχθεί το Τέξας ανεξάρτητο από το Μεξικό.

7. Το Κολούμπια εκτοξεύθηκε στις **16** Ιανουαρίου. Μετά από παραμονή **16** ημερών στο διάστημα καταστράφηκε καθώς εισερχόταν στην ατμόσφαιρα, **16** λεπτά πριν από την προσγείωσή του. Το δυστύχημα συνέβη ακριβώς στις **16:00**, ώρα Ελλάδας.

8. Στο διαστημικό λεωφορείο Challenger, που είχε εκραγεί κατά την εκτόξευσή του στις 28 Ιανουαρίου 1986, επέβαινε η πρώτη γυναίκα αστροναύτης.

Στο Columbia επέβαινε ο πρώτος Ισραηλινός αστροναύτης, που είχε συμμετάσχει, το 1981, στον βομβαρδισμό των πυρηνικών εγκαταστάσεων του Ιράκ.

9. Ο σουλτάνος **Σαλαντίν** [SALAH AD-DIN YUSUF IBN AYYUB] [1137/38-1193] είναι ο μεγαλύτερος ήρωας του μουσουλμανικού κόσμου, αφού αντιμετώπισε με επιτυχία τους σταυροφόρους καταφέροντας, μετά από 88 χρόνια, να καταλάβει την Ιερουσαλήμ. Το όνομά του στα αραβικά σημαίνει «Δικαιοσύνη της Πίστης, Ιωσήφ, γιος του Ιώβ». Αν αφαιρέσουμε το DIN [πίστη:] απομένει το «δικαιοσύνη της» [Σαλάα αντ]. Αντιστρέφοντας το τελευταίο έχουμε «Ντάλλας», που ανεστραμμένο σημαίνει «αδικία της».

10. Το πλήρες όνομα μιας εκ των γυναικών του πληρώματος του Κολούμπια ήταν **Laurel Blair Salton Clark**. Ο πρωθυπουργός της Μεγάλης Βρετανίας Tony **Blair** είναι ο σημαντικότερος σύμμαχος του προέδρου Τζωρτζ Μπους Α΄ στον επερχόμενο πόλεμο κατά του Ιράκ. Ο Τόνυ Μπλαιρ είναι παντρεμένος με την Cherie **Booth**. Ο John Wilkes **Booth** είχε δολοφονήσει στις 14 Απριλίου 1865 τον πρόεδρο των ΗΠΑ Αβραάμ Λίνκολν. Οι Λίνκολν και Κέννεντυ είναι οι μοναδικοί πρόεδροι των ΗΠΑ που έχουν ποτέ δολοφονηθεί.

10.1. Το όνομα της συζύγου του σημερινού προέδρου των ΗΠΑ είναι **Laura** Welch Bush. Ο πρόεδρος είχε εκλεγεί επί δύο συνεχόμενες θητείες [1994 και 1998] κυβερνήτης του Τέξας. Το ζεύγος έχει δύο **δίδυμες κόρες**, την Τζήνα και την Βαρβάρα. Τα ονόματα Laura και Laurel διαφέρουν μόνον κατά ένα «a» και κατά ένα «el».

11. Φυσικά, αυτό το «el» είναι όλα τα «λεφτά». Είμαι σίγουρος ότι άλλοι, αρμοδιότεροι εμού, θα εντυφλήσουν στα μηνύματα τα οποία μας απέστειλε η «Ομάδα Ε», με την καταστροφή του Columbia.

12. Τέλος, επειδή γνωρίζω ότι πολλοί από εσάς αμφισβητούν τα περί της ύπαρξης της «Ομάδας Ε», επιτρέψτε μου να παραθέσω μία φράση ενός διακεκριμένου μέλους της Ομάδας, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς των «αρμοδιοτέρων». Πρόκειται για τον Αργεντίνο στρατηγό, ελληνικής καταγωγής, **Νικολαΐδη**, μέλους της τριμελούς στρατιωτικής χούντας που κυβερνούσε την Αργεντινή στις αρχές της δεκαετίας του 1980. Είχε δηλώσει λοιπόν αυτό το αξιο τέκνο της **el-ληνικής** και της **e-l-ατινικής** γης:
«Ο Τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος κατά του κομμουνισμού έχει ξεκινήσει προ Χριστού»!

Χρήστος Μόρφος

ΥΓ. Όχι, δεν νομίζω ότι το σύνθημα «Αθήνα, Νακογκντότσες, Πα-λαι-στίνη,/ Αμερικά-νος δεν θα μείνει» αποτελεί και τόσο καλή ιδέα...

Τελευταία απογείωση του Columbia: 16.1.2003

Το τελευταίο πλήρωμα: Δεύτερος από αριστερά (στο βάθος) διακρίνεται ο πρώτος Ισραηλινός αστροναύτης, ο σμήναρχος Ιλάν Ραμόν

Η Λώρελ Μπλερ Σώλτον Κλαρκ

Χαμόγελα από το τελευταίο ταξίδι του Columbia

Συντρίμμια

Αθήνα-Νακογκντότσες-Παλαιστίνη: Μια ευθεία - σχεδόν -στον χάρτη του Τέξας

ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

ΓΕΝΙΚΑ

KARATE

Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΟΚΙΝΑΒΕΖΙΚΟΥ ΚΑΡΑΤΕ

JUJUTSU - NINJUTSU

ΓΕΝΙΚΑ

ΟΙ ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΧΙΛΙΕΤΗΡΙΑ

Προσωπικά ξεκίνησα τις πολεμικές τέχνες για να βρω μια μέθοδο να ξεπεράσω τους περιορισμούς που μου είχε θέσει η ίδια η ζωή. Γοητεύτηκα από την ιδέα ότι μπορούσα, χρησιμοποιώντας τις αυτούσιες δυνάμεις που μου έδινε η Φύση, να διαπεράσω τους εκάστοτε φόβους και περιορισμούς με τους οποίους αυτή η ίδια Φύση με είχε δέσει εξ' αρχής. Ήταν σαν ένα μεγάλο παιχνίδι, όπου αντίπαλος, αγωνιστής, νικητής και ηττημένος ήμουν εγώ. Έπαιξα, και παίζω ακόμη, το παιχνίδι αυτό για τον πρώτιστο και κύριο λόγο ότι είναι διασκεδαστικό και ωφέλιμο.

Είναι κρίμα που οι πολεμικές τέχνες της Ανατολής έχουν μεταφραστεί στα νεότερα ελληνικά με αυτήν την ονομασία, πολεμικές ή μαχητικές τέχνες δηλαδή, wu shu στα Κινέζικα. Προσωπικά δεν κάνω wu shu, πολεμικές τέχνες, αλλά chuan fa. Η λέξη «fa» σημαίνει νόμος, μέθοδο, αρχή. Η λέξη «chuan» είναι πιο δύσκολο να ερμηνευτεί. Μπορούμε να ρίξουμε μια

ματιά στο ιδεόγραμμα για να το ερμηνεύσουμε καλύτερα, είναι η φιγούρα (α). Η (β), είναι το ιδεόγραμμα «te» που όλοι αναγνωρίζουν πια από το καράτε, και σημαίνει απλά «χέρι». «Chuan» σημαίνει «καλυμμένο χέρι», και αντικατοπτρίζεται στον χαιρετισμό που κάνουν οι Κινέζοι, όπου η παλάμη καλύπτει τη γροθιά. Είναι εμφανές εξάλλου και στο ιδεόγραμμα. Το ιδεόγραμμα υπονοεί ότι το σπαθί είναι μέσα στη θήκη, η γροθιά στην τσέπη, το ασάλι μέσα στο βελούδο. Η δυνατότητα της βίας είναι ισορροπημένη από την καλλιέργεια και την εξευγένιση του ατόμου. «Chuan fa» λοιπόν σημαίνει η «Αρχή της Εξευγενισμένης Πυγμής.»

Λέγοντας αυτά, δεν θέλω να θίξω τους δασκάλους του καράτε, αλλά να επισημάνω ότι στην ορολογία αναφέρεται μία συγκεκριμένη προσέγγιση στις πολεμικές τέχνες. Εξ' άλλου, ο σωστός όρος για την τέχνη τους είναι καράτε-ντο, και η έρευνα τείνει να δείξει ότι οι πρώτοι δάσκαλοι του καράτε στην Οκινάβα ουσιαστικά κάνανε Βουδιστικό chuan fa. Για τους ίδιους λόγους, ενίσταμαι στον χαιρετισμό που γίνεται σήμερα στο καράτε, και τη χρησιμοποίηση του επιφωνήματος «os», που βγαίνει από το ρήμα «oshu», σπρώχνω. Πάτα με, Δάσκαλε, δηλαδή, σπρώξε με. Πιστεύω ότι τέτοια εθιμοτυπικά μπήκαν στο καράτε αργότερα, όταν η Ιαπωνική στρατιωτική αρχή αγκάλιασε και διέδωσε το καράτε μιλιταριστικά για ιδίους της σκοπούς.

Τονίζω πάλι ότι λέγοντας τα ως άνω, δεν θέλω να με χαρακτηρίσετε εριστικό. Αντιθέτως, είναι πεποίθησή μου ότι για να ευδοκιμήσουν οι πολεμικές τέχνες στην επερχόμενη νέα Χιλιετηρίδα, χρειάζεται η πλήρη διαφάνεια και η επιστροφή στην ουσία. Δεν είναι τυχαίο, λόγου χάρη, ότι οι σημαντικότεροι ναοί της αρχαίας Ελλάδας ήταν στολισμένοι με σκηνές πολεμικών τεχνών. Πρέπει να γυρίσουμε στην ουσία της άσκησης μας. Δεν πρέπει να μας φοβίζει η οποιαδήποτε αλήθεια, η οποιαδήποτε αντιπαράθεση. Θα ήθελα να σας διηγηθώ την πραγματική ιστορία του νιντζούτσου του Μασαάκι Χατσούμι, που όλοι γνωρίζετε ότι διέδωσα και δίδαξα για πολλά χρόνια, για να σας δώσω ένα παράδειγμα διαφάνειας.

Πρωτοείδα τον δάσκαλο Χατσούμι το 1981, στην Αμερική. Εντυπωσιάστηκα από την κίνηση και την τεχνική του και ήθελα να μάθω την τεχνοτροπία αυτή. Συν το χρόνο, έγινα προσωπικός του μαθητής. Ο Χατσούμι ισχυριζόταν ότι ήταν νίντζα, και ότι αντιπροσώπευε μια παράδοση νιντζούτσου 800 χρόνων. Προσωπικά δεν μ' ένοιαζε αν ήταν νίντζα ή όχι. Μου φαινόταν ακέραιος, ιπποτικός. Έκανε chuan fa, όχι κάποιο κτηνώδες μαχητικό σπορ.

Περάσανε τα χρόνια, και από μαθητής έγινα δάσκαλος. Άρχισα να ψάχνω τα πράγματα μόνος μου, να σκαλίζω που λέμε, χωρίς δογματισμούς και χωρίς «πρέπει». Με ενοχλούσε βλέπετε η επαγγελματική στρατηγική του δασκάλου μου, όσον αφορά τη διάδοση και τη διασπορά της πολεμικής του τέχνης. Με ενοχλούσαν και τα άτομα που επέλεγε να τον αντιπροσωπεύσουν, μια και δεν ήταν οι καλύτεροι χαρακτήρες. Όσο περισσότερο ενοχλούμουν από τις συνθήκες, τόσο περισσότερο σκάλιζα, και ου το καθ' εξής.

Ποια είναι η αλήθεια για τον Μασαάκι Χατσούμι; Δεν είναι νίντζα βέβαια. Μα τότε γιατί έλεγε για τόσα χρόνια ότι ήταν; (Τώρα έχει σταματήσει να το τονίζει.) Η απάντηση είναι απλή, και όχι αυτή που περιμένετε. Φαντάζομαι ότι θα περιμένετε να πω για το χρήμα. Όμως η πραγματικότητα είναι ότι βρέθηκε προ τετελεσμένου, και ότι προτίμησε την ευκολότερη επιλογή.

Ο δάσκαλος του Χατσούμι λεγόταν Τακαμάτσου (Takamatsu Toshitsugu), και ήταν γνωστός σε όλη την Ιαπωνία για την μαχητική του ικανότητα. Ήταν φορέας μιας γενεαλογίας στην οποίαν είχε μαθητεύσει ο ίδιος ο αυτοκράτορας της Ιαπωνίας (στην στρατιωτική σχολή του Ναγκάνο). Κατά τον ίδιο τον Τακαμάτσου, δάσκαλος του (και δάσκαλος του αυτοκράτορα, αντίστοιχα) ήταν ο Δάσκαλος Τόντα (Toda Shinryuken Masamitsu), που ήταν και παππούς του Τακαμάτσου.

Εδώ βρίσκουμε το πρώτο ψέμα σε μια μεγάλη σειρά ψεμάτων.

Το θαυμάσιο πράγμα με τους Κινέζους και τους Ιάπωνες είναι ότι έχουν τη μανία της αρχαιοθέτησης. Έτσι, υπάρχουν αρχεία και βιβλία για τα πάντα. Το πιο αξιοκρατικό απ' αυτά στην Ιαπωνία είναι το Bugei ryuha daijiten, που είναι και το επίσημο αρχείο των σχολών πολεμικών τεχνών. Από κει βλέπουμε ότι ο Δάσκαλος Τόντα, Δάσκαλος των Αυτοκρατόρων της Ιαπωνίας, πέθανε το 1879 σε ηλικία 73 ετών. Ο Τακαμάτσου γεννήθηκε το 1887, οχτώ

χρόνια μετά το θάνατο του Τόντα!

Τι συμβαίνει; Κάτι απλό και ανθρώπινο. Ο Τακαμάτσου μισούσε τον πατέρα του, Τακαμάτσου Γιουσιγιόσι (Takamatsu Yoshiyoshi), γιατί είχε χωρίσει την πραγματική του μητέρα και συζήσει με δέκα άλλες γυναίκες κατά τα παιδικά χρόνια του νεότερου Τακαμάτσου. Ήταν γυναικάς ο πρεσβύτερος – διακριτικά θα πω ότι δέκα ήταν οι επίσημες του ερωμένες. Φαίνεται ότι ήταν περιζήτητος από το ωραίο φύλο. Ο νεότερος Τακαμάτσου δεν μπορούσε ποτέ να του το συγχωρέσει αυτό – άγνωστο γιατί.

Ο πρεσβύτερος Τακαμάτσου, όμως, είχε παντρευτεί την κόρη του Τόντα και ήταν ο επίσημος διάδοχος της παράδοσης του Τόντα. Αυτή την πληροφορία μας τη δίνει το αρχείο Bugei gyuha daijiten. Εξυπακούεται λοιπόν ότι ήταν και ο πρώτος δάσκαλος του γιου του, ο οποίος όμως δεν τον αναφέρει πουθενά στα συγγράμματα του - παρουσιάζει τον εαυτό του σαν απ' ευθείας μαθητή και διάδοχο του παππού του. Όμως οι Ιάπωνες αρχειοφύλακες παραδοκούσαν, και έτσι μαθεύτηκε η ύπαρξη και η συνεισφορά του πρεσβύτερου Τακαμάτσου στην εκπαίδευση του γιου του.

Τώρα, ο δάσκαλος Χατσούμι σήμερα αναφέρει ότι είναι αρχηγός και συνεχιστής εννέα παραδόσεων. Απ' αυτές, οι δύο είναι πάρα πολύ διάσημες, αξιοκρατικές, ιστορικά τεκμηριωμένες και αρχειοθετημένες. Αυτές οι δύο είναι οι σχολές Kukishin και Takagi-Yoshin. Στην Kukishin μαθήτευσε και ο ιδρυτής του αϊκίντο Ουεσίμπα. Ακόμη, η Takagi-Yoshin είναι μία από τις μεγαλύτερες σχολές του ζιουζίτσου στην Ιαπωνία. Όμως, αυτές οι δύο παραδόσεις έχουν από αιώνες γίνει πολλά κομμάτια. Πάρτε παράδειγμα το Σότοκαν σήμερα – υπάρχουν πολλοί αρχηγοί. Έτσι ο Χατσούμι Σένσεϊ είναι ένας από τους συνεχιστές-αρχηγούς των παραδόσεων αυτών, οι οποίες σημειωτέον είναι σχολές σαμουράι και δεν έχουν να κάνουν τίποτα με νίντζα και πράσινα άλογα.

Οι άλλες επτά σχολές που αναφέρει ο Χατσούμι, το νιντζούτσου που διαδίδει, από που βρέθηκαν; Για να απαντήσουμε, πρέπει να σκαλίσουμε ακόμη περισσότερο την ιστορία του Τακαμάτσου.

Από το 1894, η Ιαπωνία ξεκίνησε μια ασταμάτητη, κατακτητική στρατιωτική επέλαση στην Κορέα, Πολυνησία, και Κίνα, μια επέκταση αποκορύφωμα της οποίας ήταν η καθίδρυση της Ιαπωνικής Μαντζουρίας στη βόρεια Κίνα. Νέοι άνδρες θεωρούσαν τη στολή ως υπέρτατη τιμή, η υπηρεσία του Αυτοκράτορα της Ιαπωνίας αυτοσκοπός. Δεν ήταν δύσκολο να πάει κανείς φαντάρος τότε. Σαν τον Ουεσίμπα όμως, ο Τακαμάτσου ήταν κοντός και ακατάλληλος για στρατιωτική θητεία. Ο Ουεσίμπα κατάφερε να ψηλώσει. Ο Τακαμάτσου αντιθέτως είχε τραυματιστεί στο ένα του μάτι και το ένα του αυτί σε καυγά όταν ήταν νέος (επισήμως αναφέρεται σαν μονομαχία τιμής) – θεωρήθηκε ακατάλληλος να φορέσει τη στρατιωτική στολή. Έτσι, για να ξεπεράσει την ντροπή της απόρριψης, πήγε μισθοφόρος στη Μαντζουρία. Εκεί έκανε διάφορα όχι τόσο τιμημένα ανδραγαθήματα (κύριο εκ των οποίων ήταν ο φόνος μιας «κακιάς πριγκίπισσας» - η φουκαριάρα προφανώς προσπαθούσε να στρέψει το λαό της εναντίον των εισβολέων). Σημαντικό είναι όμως το γεγονός ότι στη Μαντζουρία ο Τακαμάτσου απέκτησε μεγάλη εμπειρία και γνώση πάνω στις Κινέζικες πολεμικές τέχνες. Τούτο δεν είναι και τόσο παράξενο όσο ακούγεται, αν σκεφθεί κανείς ότι ο ίδιος ο αυτοκράτορας Που-Γι της Κίνας υποστήριζε τότε τους Ιάπωνες, σαν αντικλειδί εναντίον της επέλασης των κομμουνιστών. Επίσης, όλοι οι πλούσιοι Κινέζοι αυλικόι της εποχής είχαν και από έναν Ιάπωνα σωματοφύλακα (και προφανώς κατάσκοπο) – ήταν μόδα. Ο Τακαμάτσου λοιπόν ήταν ένας τέτοιος μπράβος. Υπάρχουν ιστορικά ντοκουμέντα συλλόγων «Ιαπωνοκινέζικης φιλίας μέσω των πολεμικών τεχνών» – ο Τακαμάτσου ισχυριζόταν ότι ήταν πρόεδρος ενός τέτοιου συλλόγου.

Όταν γύρισε ο Τακαμάτσου στην Ιαπωνία, είχε συσσωρεύσει φοβερές γνώσεις γύρω από τις πολεμικές τέχνες. Επειδή, σαν καλός μιλιταριστής Ιάπωνας που ήταν, ήταν πεπεισμένος ότι οι Κινέζοι ήταν υποδεέστεροι των Ιαπώνων, δεν μπορούσε να ομολογήσει στους καλούς πολίτες του Κιότο ότι οι πρόσθετες γνώσεις του ήταν απόρροια Κινέζικων συστημάτων. Σκαρφίστηκε λοιπόν την ύπαρξη των σχολών νιντζούτσου για να προβάλλει τις γνώσεις του αυτές. Το γεγονός ότι αυτές οι σχολές δεν είχαν ιστορική τεκμηρίωση δεν τον ενοχλούσε ιδιαίτερα, μια και μιλούσε για τους νίντζα, που έτσι και αλλιώς ήταν μυστηριώδεις τύποι. Στήριξε δε την μυθοπλασία του αυτή πάνω στον αποθανόντα και τιμημένο δάσκαλο Τόντα, και, μια και ο

πατέρας του είχε επίσης πεθάνει και δεν μπορούσε να τον διαψεύσει, παρουσίασε τον παππού του σαν δάσκαλο του και όχι τον ενοχλητικό πατέρα-γυναικά. Ελάχιστοι τον αμφισβήτησαν, και ο λόγος είναι εμφανής – ο Τακαμάτσου ήταν ταυτόχρονα και φορέας της ένδοξης παράδοσης του Δασκάλου Τόντα, δασκάλου των αυτοκρατόρων της Ιαπωνίας. Ήταν δε και φοβερός μαχητής – κανένας δεν είχε την όρεξη να τον προκαλέσει.

Και έτσι φθάνουμε στον Χατσούμι. Αρχικά ήταν μαθητής ενός μαθητού του Τακαμάτσου που λεγόταν Ουένο (Ueno Kī Tysui). Δίνοντας πολλά λεφτά στον Ουένο, κατάφερε να πάρει μια συστατική επιστολή για τον Τακαμάτσου, ο οποίος τον δέχτηκε σαν προσωπικό του μαθητή. Αυτό πρέπει να έγινε γύρω στο 1957. Στην πορεία της μαθητείας του, ο Χατσούμι άκουσε τις ιστορίες για τους νίντζα, που του άρεσαν μια και είδε ότι υπήρχαν οικονομικές δυνατότητες πίσω απ' αυτή τη μυθοπλασία – πράγμα που διαπίστωσαν και πολλοί άλλοι δάσκαλοι, όπως ο Yumio Nawa (παλιός δάσκαλος και συνεργάτης του Χατσούμι από το 1960) και ο Fujita Seiko (ο μόνος που ίσως να ήταν πραγματικός νίντζα). Πρέπει να τονίσω ότι ο Χατσούμι αρχικά πίστευε τις ιστορίες αυτές, μια και δεν είχε τη δυνατότητα να εξετάσει τους ισχυρισμούς του Τακαμάτσου. Και είναι σίγουρο ότι έμαθε τρομερά, σχεδόν μεταφυσικά πράγματα από τον γερο-Δάσκαλο – τα μυστικά που ο γέρος είχε αποκομίσει από τη Κίνα.

Μέχρι το 1972 που πέθανε ο Τακαμάτσου, ο Χατσούμι ήταν πολύ προσεκτικός όσον αφορά τη χρήση της λέξης «νιντζούτσου». Έλεγε δημοσίως ότι ακολουθεί την παράδοση της σχολής Kukishin, και μνεία για το νιντζούτσου γίνονταν μόνο στους λίγους του προσωπικούς μαθητές. Παρά ταύτα, δύο φορές έκανε δημοσίως επίδειξη των τεχνικών του «νιντζούτσου» παρουσία του Τακαμάτσου (1968-72), πράγμα που σημαίνει ότι ο Τακαμάτσου ενέκρινε την προβολή αυτή. Από το 1972 και μετά, ο Χατσούμι επιδόθηκε σε μια ακατάπαυστη προβολή του νιντζούτσου, πιθανότατα κατά προτροπή του τότε φίλου και συνεργάτη του Yumio Nawa, με τον οποίο αργότερα τα χάλασε.

Ας βάλουμε τον εαυτό μας στη θέση του – είχε τραβήξει πολλά. Ο Τακαμάτσου τον προόριζε για διάδοχο του εξ' αρχής για τον απλό λόγο ότι ήταν νέος και είχε χαρίσματα – άποψη που δεν συμεριζόταν οι άλλοι μαθητές του Τακαμάτσου, οι οποίοι απεχώρησαν μόλις κατάλαβαν ότι ο Χατσούμι θα έπαιρνε το χρίσμα του διαδόχου. Παραδείγματος χάρη, οι μαθητές του Ουένο (πρώτο δάσκαλο του Χατσούμι στη σχολή Kukishin και μαθητής του Τακαμάτσου) προσχώρησαν στην (και έγιναν ο κεντρικός πυρήνας της) νεοσύστατης Hakko Ryu jujutsu μετά το θάνατο του Ουένο. Από την άλλη, η οικογενειακή υπόληψη του Χατσούμι στη μικρή κοινωνία του προαστίου του Τόκιο που ζούσε δεν ήταν ιδιαίτερα ψηλή – ο πατέρας του ήταν μέθυσος και είχε αυτοκτονήσει.

Το νιντζούτσου λοιπόν γι' αυτόν ήταν ένα εισιτήριο για την καλή ζωή. Από τη μία είχε την υπόληψη των Τόντα και του Τακαμάτσου να στηρίζει το ψέμα, από την άλλη υπήρχε τότε στην Ιαπωνία ένα τρομερό ενδιαφέρον για το νιντζούτσου ως κάτι εγχώριο Ιαπωνικό, μυστικιστικό, και άγνωστο. Ο Χατσούμι είχε δύο επιλογές. Μπορούσε να αποκηρύξει τους ισχυρισμούς του Τακαμάτσου και να ντροπιάσει τον δάσκαλο του, τον εαυτό του, και μια παράδοση 600 χρόνων, τη σχολή Kukishin. Αν το έκανε αυτό, η οικογένεια του θα έπεφτε ακόμη περισσότερο στα μάτια των γειτόνων – σαν τους χωριάτες εδώ, οι χωριάτες εκεί θα λέγανε «τι να περιμένει κανείς από τους Χατσούμηδες;» Η εναλλακτική του επιλογή ήταν να συνεχίσει την παράσταση. Μπρος στο δέλεαρ της υπόληψης και των χρημάτων ο Χατσούμι λύγισε. Πιο νέος και λιγότερο ώριμος, τον κατηγορούσα γι' αυτό.

Ποια είναι η αλήθεια; Η αλήθεια είναι ότι ο Χατσούμι είναι ένας φοβερά έμπειρος και ικανότατος δάσκαλος παραδοσιακών Ιαπωνικών πολεμικών τεχνών. Η αλήθεια είναι ότι έμαθα πολλά κοντά του. Η αλήθεια είναι επίσης ότι, αν με ενδιέφερε αποκλειστικά να μάθω πολεμικές τέχνες αντί να πάρω ζώνες και να αυξήσω την προσωπική μου φήμη, δεν θα έπρεπε να είχα πρόβλημα με τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες. Γιατί αναμφίβολα η σχολή του, το Bujinkan, είναι γι' αυτόν μια μπίτζνα και τίποτα παραπάνω. Μπορούμε να τον κρίνουμε για την επιλογή του αυτή, υπό το πρίσμα των συνθηκών της ζωής του; Εσείς τι θα κάνατε;

Ε λοιπόν, εγώ τον έκρινα. Απόλυτα.

Ήταν δίκαια η κρίση μου; Δεν ξέρω. Όσο ωριμάζω εγώ ο ίδιος, τόσο διστάζω πια να κρίνω τους συνανθρώπους μου. Ο καθένας πρέπει να ακολουθεί τη συνείδηση του κάτω από

τέτοιες περιστάσεις και να ελπίζει για το καλύτερο. (Έχοντας πει τα ως άνω όμως, πρέπει να δηλώσω επιπλέον ότι αυτή η παραίτηση μου βγήκε σε καλό, γιατί με ώθησε να βρω τον σημερινό μου δάσκαλο. Δεν ξέρω αν είναι ενδεικτικό στοιχείο αυτό το γεγονός ή απλή σύμπτωση.)

Που καταλήγουμε; Στην Αλήθεια. Δεν νομίζω ότι υπάρχει κανείς μέσα σ' αυτό το δωμάτιο που να μην έχει περάσει παρόμοια περιστατικά μ' αυτά που πέρασα εγώ, ή ακόμη μ' αυτά που πέρασε και ο ίδιος ο Χατσούμι. Διότι αναμφίβολα η διασπορά των πολεμικών τεχνών στον αιώνα μας ήταν ακράδαντα συνδεδεμένη με την πολιτική, τις προσωπικές σχέσεις, και την επιχειρηματική δραστηριότητα. Μέχρι ένα σημείο, είναι αναπόφευκτη η σύνδεση αυτή, για τον απλό λόγο ότι για να κάνεις άσκηση πρέπει να έχεις και το χρόνο. Ένας τρόπος να πετύχει κανείς την απαιτούμενη συνάρτηση οικονομικής ευκολίας και διαθέσιμου χρόνου είναι να διδάξει επαγγελματικά. Είναι μία επιλογή την οποία έχω ασκήσει και γω στο παρελθόν – αποτυχημένα, παραδέχομαι, γιατί ποτέ δεν κατάφερα προσωπικά να συνδυάσω τις πολεμικές τέχνες με την εμπορική δραστηριότητα.

Η επερχόμενη Χιλιετηρίδα όμως θα μας ζητήσει να κάνουμε πολλές αλλαγές. Δεν θα συγχωρέσει ούτε τις απάτες ούτε τις εσφαλμένες κινήσεις. Δεν θα έχουμε πια την πολυτέλεια να διαλέξουμε τον εύκολο δρόμο, όπως έκανε ο Χατσούμι. Αντιθέτως, τις περισσότερες φορές θα πρέπει να εστιάσουμε στο πιο κακοτράχηλο μονοπάτι. Ο Χατσούμι έκανε κάποια ζημιά στην ευρύτερη κοινωνία. Πλήγωσε και απογοήτευσε ίσως χίλια άτομα ανά τον κόσμο, προωθώντας έναν μύθο. Η εμμονή του στους νίντζα και το εύκολο κέρδος συντέλεσε στο να χάσουν πέντε άτομα τη ζωή τους σε ασκήσεις ανταρτοπόλεμου, κάτω από ανεκπαίδευτους και ανίκανους δασκάλους. Στο κοντινό μέλλον, τέτοιου είδους αποφάσεις θα επηρεάζουν τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων, όχι χιλιάδων. Πρέπει να είμαστε έτοιμοι γι' αυτό και έτοιμοι για τις συνέπειες των πράξεων μας.

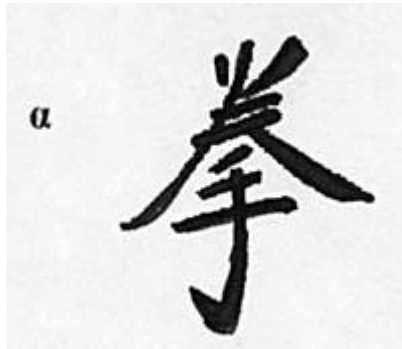
Ζούμε πια στην εποχή της πληροφόρησης. Τόσο πολύ υλικό για τις πολεμικές τέχνες δεν ήταν ποτέ διαθέσιμο σε τόσους πολλούς μαθητές στην ιστορία της ανθρωπότητας. Και που θα μας οδηγήσει η πληροφόρηση αυτή; Κατ' αρχή, η κοινωνία θα συγχωρεί λιγότερα ψέματα. Ακόμη και στην Ελλάδα, το «ότι δηλώσεις, είσαι» θα αποτελέσει παρελθόν. Προσοχή λοιπόν στο να λέμε την αλήθεια σε όλες τις εκφράσεις της ζωής μας, γιατί ο κόσμος θα μάθει να κρίνει με περισσότερη διορατικότητα. Από την άλλη, ο κρατικός έλεγχος και ο κρατικός μηχανισμός θα γίνουν πανίσχυροι, και θα πρέπει να μάθουμε όλοι πως να ζούμε κάτω απ' αυτές τις συνθήκες – λόγου χάρη, τα ίδια όπλα που μας ελέγχουν μπορούν να στραφούν πετυχημένα εναντίον των ελεγκτών. Παράδειγμα το Ιντερνέτ, που απ' ό,τι φαίνεται, θα γίνει τόσο ένα όπλο ελευθερίας και πληροφόρησης όσο και ελέγχου.

Στο παρελθόν, οι πολεμικές τέχνες ήταν ένα μέσον αντίδρασης εναντίον της καταπίεσης ενόπλων φεουδαρχών. Ήταν ένα μέσον ελευθερίας εναντίον των ψυχικών και σωματικών μας μειονεκτημάτων. Στη Νέα Χιλιετηρίδα, θα ξαναπάρουν αυτό το ρόλο. Όχι τόσο στο υλικό επίπεδο πια, βέβαια, γιατί όπως γνωρίζουμε όλοι, δύσκολα αποκρούει κανείς μια σφαίρα ή έναν πύραυλο. Αλλά στο ψυχικό και κοινωνικό, σίγουρα. Πρέπει να μάθει ο καθένας μας να προσαρμόζεται, να αντιδρά, να μην φοβάται. Πρέπει να καλλιεργήσει τη διαίσθηση του. Πρέπει να αντέχει στον πόνο και τις κακουχίες. Πρέπει να έχει υπομονή. Και όλα τα ως άνω, μόνο και μόνο για να επιβιώσει στον επερχόμενο καιρό των τρομερών και ραγδαίων αλλαγών. Πρέπει να μάθουμε να είμαστε και Γιν και Γιανγκ, ανάλογα με το τι απαιτούν οι περιστάσεις. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Sun Tzu διδάσκεται σήμερα σε όλες τις στρατιωτικές ακαδημίες της γης. Δεν είναι τυχαίο που ο Schwartzkopf χρησιμοποίησε τη μέθοδο του Sun Tzu για να νικήσει στον Πόλεμο του Κόλπου. Οι συνθήκες αλλάζουν, η τεχνολογία προχωρεί, αλλά η ουσία των πραγμάτων παραμένει ίδια. Είναι διαχρονική.

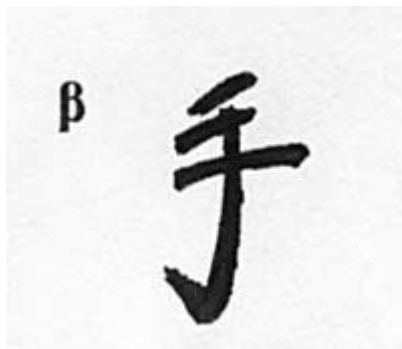
Ποια η ουσία των πολεμικών τεχνών, λοιπόν; Μα, η ψυχοσωματική καλλιέργεια, φυσικά. Όπως και στην ταινία «Ο Πόλεμος των Άστρων», οι πολεμικές τέχνες του μέλλοντος θα είναι «παραδοσιακές» με την ευρεία σημασία της λέξης. Ένας ιερέας του Σαολίν του 1200 θα αισθάνεται άνετα στο 2100. Πρακτικά όμως τα λόγια αυτά τι σημαίνουν; Ότι θα είμαστε αναχρονιστικοί; Όχι βέβαια. Σημαίνουν ότι πρέπει να δημιουργήσουμε μια καινούργια επιστήμη από τις ρίζες του παρελθόντος, μια τέχνη που δεν θα είναι ούτε Δύση ούτε Ανατολή, αλλά ένα αμιγές κράμα των δύο. Κάτι καινούργιο, και όμως παλιό. Κάτι διαχρονικό. Μια μεταφορά του παρελθόντος στο μέλλον.

Μπορούμε να το πετύχουμε, φθάνει να εστιάσουμε στην ουσία της πειθαρχίας που ακολουθούμε. Δεν απαιτείται τίποτα περισσότερο απ' αυτό. Καλές οι Ομοσπονδίες, καλοί οι αγώνες (πλάκα έχουν), καλά τα αρχηγιλίκια, καλά ακόμη και τα φραγκούλια, τα εκάστοτε ψεματάκια και οι προσωπικές κόντρες που όλοι έχουμε. Όμως, μην ξεχάσουμε ποτέ γιατί είμαστε εδώ – για να ξεπεράσουμε τον εαυτό μας. Δεν έχουμε πια την πολυτέλεια να χάνουμε ενέργεια σε διαπροσωπικές προστριβές. Τα οργανωμένα συμφέροντα από καιρό αποσκοπούν στο να κατεβάσουν το πολιτιστικό επίπεδο της κοινωνίας όλο και χαμηλότερο – πιο εύκολος ο έλεγχος έτσι, βλέπετε. Γι' αυτό δίνουν στον κόσμο «άρτον και θεάματα». Εμείς πρέπει να παραμείνουμε αδέσμευτοι ψυχικά. Πρέπει να στραφούμε μέσα μας με απώτερο σκοπό την καλλιέργεια του εαυτού μας. Πρέπει να ακολουθούμε το Δρόμο της Εξευγενισμένης Πυγμής. Εδώ είναι η Αρχή, και εδώ φθάσαμε στο τέλος.

-Κώστας Δερβένης

Το ιδεόγραμμα για τη λέξη "Chuan"

Το ιδεόγραμμα "te" (χέρι)

Ο Sensei Masaaki Hatsumi με τον Κώστα Δερβένη

Ο Sensei Takamatsu

KARATE

Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΟΚΙΝΑΒΕΖΙΚΟΥ ΚΑΡΑΤΕ

του Σάββα Π. Μαστραππά

Το 1816, ο αυτοκράτορας Ναπολέων, σε εξορία στην Αγία Ελένη, όταν έμαθε ότι οι κάτοικοι της Οκινάβα δεν ήταν οπλισμένοι, ρώτησε: "Αοπλοι; Θέλετε να πείτε ότι δεν έχουν κανόνια;" Καθώς οι συνομιλητές του, δύο Άγγλοι, του εξηγούσαν ότι οι Οκινάβηδες δεν είχαν ούτε σπαθί, ούτε μαχαίρι, ούτε κανέναν είδους όπλο, ο Ναπολέων αναφώνησε: "Θέλετε να πείτε ότι δεν κρατάνε στ'αλήθεια κανένα όπλο; Δεν μπορώ να καταλάβω ένα λαό που δεν ενδιαφέρεται για τον πόλεμο».

Τοποθετημένο ανάμεσα στο νότο της Ιαπωνίας και το νησί Ταϊβάν, στα ανοιχτά της Κίνας, το αρχιπέλαγος των Ryūkyū γνώρισε μία ταραγμένη ιστορία. Κατακτημένοι διαδοχικά από τους Κινέζους και μετά από τους Ιάπωνες, οι κάτοικοι της Οκινάβα, του κύριου νησιού, ανέπτυξαν μία μέθοδο μάχης με γυμνά χέρια εμπνευσμένη από το Κουγκ-Φου. Αυτή η τέχνη, μεταδιδόμενη στα κρυφά μέχρι τον 19ο αιώνα, εισήχθη το 1905 στα γυμνάσια του νησιού. Μονάχα το 1936 οι δάσκαλοι της Οκινάβα αποφάσισαν να υιοθετήσουν τον όρο Καράτε. Από την εισαγωγή του στην Ιαπωνία, το 1922, το Καράτε τροποποιήθηκε λίγο-λίγο. Από μαχητική τέχνη, εξελίχθηκε σε άθλημα με την εμφάνιση ειδικότερα των αγώνων. Παρ'όλα αυτά, στην Οκινάβα, δουλεύουν ακόμα την αρχαία μορφή της τέχνης, όπως την είχαν μάθει οι δάσκαλοι Funakoshi, Mabuni και Miyagi, οι πατέρες του μοντέρνου Καράτε. Ακόμη και τώρα, η Οκινάβα, που έχει έκταση μόλις 120 χλμ. μήκος επί 30 χλμ. πλάτος, δεν έχει λιγότερα από διακόσια d^{TM}j^{TM} διανεμημένα σε εικοσιτέσσερις διαφορετικές σχολές!

1. Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΜΑΧΗΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΑ ΣΤΗΝ ΟΚΙΝΑΒΑ
2. ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ ΤΟΥ ΚΥΜΕ
3. Η ΦΥΛΗ ΤΩΝ SATSUMA
4. ΤΟΔΕ SAKUGAWA
5. ΣΟΚΟΝ MATSUMURA
6. ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ JIGEN-RY
7. Ο MATSUMURA ΣΤΟ ΠΕΚΙΝΟ
8. ΤΟ ΚΑΡΑΤΕ ΜΠΑΙΝΕΙ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ
9. ΑΝΚΟ ΙΤΟΣU
10. ΚΑΝΡΥΟ ΗΙΓΑΟΝΝΑ
11. ΝΑΗΑΤΕ ΚΑΙ SHURITE
12. ΡΥΥΚΥU ΚΟΒUΔΟ
13. ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΣΤΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΚΑΡΑΤΕ
14. Βιβλιογραφία - Πηγές
15. Σημειώσεις
16. Ομάδα Μελέτης και Τεκμηρίωσης των Πολεμικών Τεχνών
17. ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΥ

Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΜΑΧΗΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΑ ΣΤΗΝ ΟΚΙΝΑΒΑ

Ξεκινώντας από το 1372, ο αυτοκράτορας της Κίνας είναι αυτός που απονείμει τον τίτλο στους βασιλείς του Ryū-Kyū. Με αυτό το σκοπό, πηγαίνει στο Ryū-Kyū μία κινέζικη αντιπροσωπεία με ευκαιρία κάθε διαδοχής του θρόνου. Οι κάτοικοι του Ryū-Kyū (Οκινάβα) ονόμαζαν "ukanshin" –πλοίο του στέμματος- το πλοίο που έφερνε την κινέζικη αντιπροσωπεία. Από το 1372 ως το 1866 αυτό το γεγονός επαναλήφθηκε 23 φορές. Η αντιπροσωπεία αποτελείτο από πολιτικούς και στρατιωτικούς υπαλλήλους – το δυναμικό της ανερχόταν στα 500 άτομα. Έμεναν από τρεις έως δέκα μήνες στο Ryū-Kyū, πράγμα που αντιπροσώπευε ένα τεράστιο βάρος για τα οικονομικά του νησιού, τόσο πολύ που κάποιες φορές, η κυβέρνηση του Ryū-Kyū έκρυβε το θάνατο του βασιλιά για να καθυστερήσει αυτό το έξοδο. Μπορούμε να υποθέσουμε ότι αυτή η αντιπροσωπεία έπαιξε ένα σημαντικό ρόλο στη μετάδοση της μαχητικής τέχνης. Το 1392, μετά από παράκληση του βασιλιά του Ryū-Kyū, Satto, μία ομάδα από κινέζους μετοίκους εγκαταστάθηκε στο χωριό Kumō, στην περιοχή Naha (η πιο σημαντική πόλη στο νησί). Αυτή την ομάδα την ονόμαζαν "οι 36 οικογένειες", αλλά δεν είναι σίγουρο ότι αυτός ο αριθμός αντιπροσωπεύει στ'αλήθεια το πλήθος τους. Οι οικογένειες αυτές και οι απόγονοί τους, ζούσαν σε κλειστό κύκλο, μένοντας προσκολλημένοι στις κομφουκιανικές και ταοϊστικές πεποιθήσεις. Απολαμβάνοντας πολλά προνόμια, οι οικογένειες αυτές κρατούσαν σημαντικές θέσεις στη σχέση Κίνας-Οκινάβας. Ήταν επιφορτισμένες με τη σύνταξη των επίσημων κειμένων και έπαιζαν σημαντικό ρόλο στη διαδικασία συγκέντρωσης της εξουσίας και στη διατήρηση της σχέσης εξάρτησης με την Κίνα. Επιπλέον, γνώριζαν πιο εξελιγμένες τεχνικές, κυρίως σε ότι αφορούσε τη ναυπηγική και τη ναυσιπλοΐα, τις οποίες και εξάπλωναν.

ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ ΤΟΥ ΚΥΜΕ

Κατά πάσα πιθανότητα, οι κάτοικοι αυτού του κλειστού χωριού εξασκούσαν μία μαχητική τέχνη και αυτή η τέχνη ήταν μία επίδειξη των δικαιωμάτων τους και, την ίδια στιγμή ενίσχυε την εξουσία τους και την ικανότητά τους για άμυνα. Το 1429, ο βασιλιά Sho Hashi ενοποίησε την Οκινάβα και απαγόρευσε την κατοχή οποιουδήποτε όπλου. Τότε το νησί γνώρισε ένα είδος "χρυσού αιώνα" και οι εμπορικές συναλλαγές εντάθηκαν όχι μόνο με την Κίνα, αλλά επίσης και με την Μαλαισία, Ινδονησία, Ταϊλάνδη, Κορέα .... Η ζύμωση διαφόρων τεχνικών κατέληξε να εμπλουτίσει την τοπική μαχητική τέχνη.

Η ΦΥΛΗ ΤΩΝ SATSUMA

Το 1609, η ιαπωνική φυλή των Satsuma επέβαλε την κυριαρχία της στο Ryū-Kyū. Η κατοχή κάθε λευκού όπλου (σ.μ. με λεπίδα) απαγορεύτηκε αυστηρά εκ νέου. Οι ασκούμενοι στο κινέζικο Kenpō και στο οκινάβικο Tōte αποφάσισαν λοιπόν να ενωθούν μυστικά. Η ένωσή τους γέννησε το Te (χέρι), τη μαχητική τέχνη της Οκινάβα. Αυτή την εποχή το Te έφτασε το πιο ψηλό του επίπεδο αποτελεσματικότητας: η προπόνηση γινόταν τη νύχτα, σε άκρα μυστικότητα. Εξασκούσαν τη σκλήρυνση των φυσικών όπλων του σώματος με σκοπό να μπορέσουν να σκοτώσουν με γυμνά χέρια ένα σαμουράι με πανοπλία. Η ανάπτυξη του Kobudō, δηλαδή της χρήσης των γεωργικών εργαλείων ως όπλων, ανάγεται επίσης σε αυτή την εποχή.

Η μετάδοση από δάσκαλο σε μαθητή γινόταν φυσικά προφορικά, πράγμα που εξηγεί την έλλειψη κειμένων που αφορούν αυτή την περίοδο. Παρόλα αυτά, η ιστορία συγκράτησε δύο ονόματα. Το πρώτο είναι αυτό ενός κινέζου εξπέρ, του Kung Syanag που έμεινε γνωστός με το όνομα Kusanku, ο οποίος, το 1761, έκανε μία επίδειξη στην Οκινάβα. Η δημιουργία του κατά Kusanku (ή Kanpu στα γιαπωνέζικα) χρονολογείται από τότε. Το δεύτερο όνομα είναι αυτό του Sakugawa. Γεννημένος το 1782 (?) στο Shuzi, υπήρξε μαθητής του Kusanku και ενός μοναχού, Peichin Takahara. Μετά το θάνατο των δύο ανδρών, ο Sakugawa ξεκίνησε να διδάσκει την τέχνη του και έγινε διάσημος με το όνομα Tode Sakugawa. Πέθανε το 1865 (?). Όλες οι γνωστές γενεαλογίες ξεκινούν από τον Sakugawa, πρώτον "επίσημο" δάσκαλο.

ΤΟΔΕ SAKUGAWA

Το Καράτε της Οκινάβα περιέχει διάφορα στοιχεία της κινέζικης μαχητικής τέχνης. Η πλειοψηφία προέρχεται από το ρεύμα της Σχολής του Νότου, αλλά μελετώντας από κοντά τις τεχνικές, είναι δυνατό να βεβαιώσουμε ότι δύο από τα τρία ρεύματα του Καράτε, το Shuri-Te και το Tomari-Te, περιέχουν ρητά ορισμένα στοιχεία της Σχολής του Βορρά.

Ο Sakugawa είχε πάρει κατ'εξαίρεση άδεια να διαμένει στο Πεκίνο, όπου εξασκούσαν τη σχολή του BOPA. Μπορούμε εύλογα να υποθέσουμε ότι η εισαγωγή στοιχείων της σχολής του βορά από ένα ταξιδιώτη από την Οκινάβα οφείλεται στον Sakugawa. Μέχρι τότε, η πλειοψηφία των ανθρώπων που κατάγονταν από το Ryū-Kyū διέμεναν στην πόλη Fuzhou, στο νότο της Κίνας, στην οποία επικεντρώνονταν το εμπόριο με το Ryū-Kyū. Γι'αυτό, πριν από τον Sakugawa, τα κυρίαρχα στοιχεία του Καράτε βασιζόνταν κυρίως στις επιρροές της κινέζικης μαχητικής τέχνης της Σχολής του Νότου. Ένας νεωτερισμός αρχίζει στην παράδοση του Καράτε της Οκινάβα, ξεκινώντας από τον Sakugawa, με την εισαγωγή καινούργιων στοιχείων. Αυτά τα στοιχεία, χαρακτηρίζουν το ρεύμα του Shuri και στη συνέχεια το ρεύμα του Tomari που προέρχεται απ'αυτό.

Σύμφωνα με την εγκυκλοπαίδεια του Budo, ο Sakugawa πήγε τρεις φορές στην Κίνα,

κάνοντας το ταξίδι μέχρι το Πεκίνο. Με την ευκαιρία του τρίτου του ταξιδιού, παρουσίασε τις γνώσεις του από το Πεκίνο στο μικρότερό του Sok^{TM}n Matsumura, ο οποίος επρόκειτο στη συνέχεια να έχει μεγάλη επιρροή στο Καράτε της Οκινάβα. Κατά τη διαμονή του στο Πεκίνο, ο Kanga Sakugawa αρρώστησε και πέθανε το 1837. Η σωρός του Sakugawa ενταφιάστηκε σε προάσιο του Πεκίνου και ένας απόγονός του πέμπτης γενιάς ανακάλυψε τον τάφο του το 1932.

Είναι πάντως σίγουρο ότι το όνομα T^{TM}dei Sakugawa, δηλαδή "Sakugawa εξπέρ της μαχητικής τέχνης της Κίνας", έχει χαραχθεί στην συλλογική μνήμη της Οκινάβα. Ένα κατά με κοντάρι με όνομα Sakugawa no Kop έχει μεταδοθεί μέχρι τις μέρες μας. Σύμφωνα με τους S. Nagamine και T. Miyagi, σύγχρονους δασκάλους του Καράτε, η έκφραση T^{TM}dei Sakugawa, εκθειάζοντας την τέχνη του Sakugawa, υπονοεί μία σύγκριση και άρα αποδεικνύει ότι υπήρχε τότε στην Οκινάβα μία συγκρίσιμη μαχητική τέχνη. Αυτό είναι μία απλή υπόθεση. Υπάρχει και άλλη δυνατή ερμηνεία. Στην Οκινάβα, ο όρος "T^{TM}" (Κίνα) χρησιμοποιείται ως επίθετο για να δηλώσει την τελειότητα σε κάτι κινέζικο. Η έκφραση "T^{TM}dei Sakugawa" μπορεί να εκφράζει λοιπόν την τελειότητα του εξπέρ Sakugawa χωρίς να συνεπάγεται την αντίθεση ανάμεσα στην κινέζικη τέχνη και μία τοπική τέχνη. Η ιστορία του Καράτε στην παράδοση της Οκινάβα παίρνει μία μορφή λίγο πιο συγκεκριμένη ξεκινώντας από τον S^{TM}kon Matsumura (1809-1899). Στην πραγματικότητα, οι έρευνες για την πρώτη Σχολή του Καράτε της οποίας η επιρροή στη σημερινή πρακτική είναι ορατή, οδηγούν σε αυτόν. Ήταν ο πρώτος που μετέδωσε μία συστηματική μέθοδο. Αυτό που ονομάζουμε Shuri-Te προέρχεται από την τέχνη του και η επιρροή του συνεισέφερε ρητά στη δημιουργία του Tomari-Te. Είναι πιθανό ο Matsumura να δέχθηκε τη διδασκαλία του Sakugawa, αλλά, σύμφωνα με την προφορική παράδοση, υπέδειξε σαν δάσκαλό του στην κινέζικη μαχητική τέχνη ένα κινέζο ονόματι "Iw%o". Κανένα κείμενο δε δηλώνει ότι είχε σχέσεις με τον Sakugawa.

SOKON MATSUMURA

Στις διαφορετικές εκδοχές της Ιστορίας τη μαχητικής τέχνης της Οκινάβα, το πρόσωπο του Matsumura είναι θρυλικό. Είναι σημαντικό για να κατανοήσουμε την επιρροή που είχε, να λάβουμε υπ'όψιν ότι είχε σπουδάσει τη μαχητική τέχνη στην Οκινάβα, στην Ιαπωνία και στην Κίνα. Ο Matsumura S^{TM}kon Bucha προερχόταν από μία αριστοκρατική οικογένεια του Ry□-Ky□. Στα είκοσί του χρήστηκε σωματοφύλακας του Πρίγκιπα στο Παλάτι του Shuri. Δεν γνωρίζουμε από ποια ηλικία ξεκίνησε να εξασκεί μία μαχητική τέχνη, αλλά η θέση του ως σωματοφύλακα του Πρίγκιπα μας οδηγεί να υποθέσουμε ότι τη στιγμή της τοποθέτησής του είχε ήδη αποκτήσει ένα συγκεκριμένο επίπεδο, είτε από δρόμο της αριστοκρατίας είτε από δρόμο πιο λαϊκό. Τη χρονιά που ακολούθησε την τοποθέτησή του, ο Matsumura γνωρίζει ένα δικαστή τον Satsuma και αυτός του εξασφαλίζει την κατ'εξάιρεση άδεια να μελετήσει την τέχνη του σπαθιού της σχολής Jigen-ry□. Η εξάσκηση και οι διδαχές αυτής της σχολής προορίζονταν αποκλειστικά σε πολεμιστές που επρόσκειντο στην αυλή και κανονικά δεν επιτρεπόταν στον Matsumura που υπηρετούσε το Βασιλιά του Ry□-Ky□ που ήταν υποτελής του Satsuma. Μπορούμε να φανταστούμε με τι δύναμη εκείνος ο δικαστής πρέπει να πρότεινε τον Matsumura για να του επιτραπεί να διασχίσει την πόρτα του d^{TM}j^{TM} του Οίκου Satsuma στο Ry□-Ky□. Σύμφωνα με το έθιμο, παίρνει όρκο, σφραγισμένο με το αίμα του, να διαφυλάξει με άκρα μυστικότητα όλα όσα μάθει.

ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ JIGEN-RY

Το 1832, στα 24 του χρόνια, ο Matsumura στέλνεται στην αυλή του Satsuma για μία αποστολή είκοσι έξι μηνών. Παίρνει από την κυβέρνηση του Ry□-Ky□ και από το παλάτι του Satsuma την άδεια να εξασκηθεί στη Σχολή του σπαθιού Jigen-ry□. Η βασική εκπαίδευση του

Jigen-ryū λέγεται "Tategi-uchi". Συνίσταται στο χτύπημα ενός κορμού δέντρου με ένα πολύ στέρεο κομμάτι ξύλου μήκους περίπου ενός μέτρου και τριάντα. Ξεκινώντας από μία απόσταση τεσσάρων ή πέντε μέτρων, πρέπει να πεταχτεί κανείς με τρία βήματα προς ένα δέντρο, βγάζοντας μία κραυγή στην οποία βάζει τόση ενέργεια όση αν ήταν η τελευταία της ζωής του, και να χτυπήσει τον κορμό με όλη του τη δύναμη.

Στη Σχολή Jigen-ryū, η εκπαίδευση του Matsumura συνίσταται κυρίως στο "Tategi-uchi" – τρεις χιλιάδες το πρωί και οκτώ χιλιάδες το βράδυ- ακολουθούμενα από εξάσκηση στο d^{TM}j^{TM}. Μετά από δύο χρόνια παραμονής στο Satsuma, ο δάσκαλός του, Ijūin, του απονέμει το δίπλωμα του Jigen-ryū που πιστοποιεί ότι δέχθηκε την αυθεντική γνώση της σχολής του. Ο Matsumura γυρίζει λοιπόν στο Ryū-Kyū. Είναι είκοσι έξι ετών.

Το 1836, δύο χρόνια μετά την επιστροφή του στο Ryū-Kyū, ο Matsumura φεύγει για το Πεκίνο με μία αποστολή του Βασιλιά του Ryū-Kyū στον Αυτοκράτορα της Κίνας. Κατά τη διάρκεια των δεκαπέντε μηνών της παραμονής του στο Πεκίνο ο Matsumura μαθαίνει την μαχητική τέχνη κοντά σε ένα κινέζο δάσκαλο, τον Wū B^{TM}, που διαβάζεται "Iw%" με την γιαπωνέζικη προφορά της Οκινάβα. Συνήθως χωρίζουμε την κινέζικη μαχητική τέχνη σε δύο ρεύματα, αυτό του Βορρά και αυτό του Νότου. Μπορούμε να υποθέσουμε ότι η σχολή του "Iw%" ανήκε στο ρεύμα του Βορρά.

Ο MATSUMURA ΣΤΟ ΠΕΚΙΝΟ

Πρόκειται πιθανότατα για τη σχολή του Xingyi-quan, μία από τις τρεις κύριες σχολές του Βορρά, γιατί ήταν η σχολή με την μεγαλύτερη αποδοχή από τους χιλιάδες στρατιωτικούς του Πεκίνου, τους οποίους ο Matsumura συναντούσε. Από την άλλη, στο κάτα του Καράτε που μεταδόθηκε μέχρι σήμερα με το όνομα Matsumura no Bassai (Passai) μπορούμε να παρατηρήσουμε μία τεχνική συναφή του zuan-quan, μία από τις πέντε βασικές κινήσεις του Xingyi-quan, αυτό το κάτα περιέχει επίσης τεχνικές πολύ κοντινές στο Ma-quan, χτύπημα του αλόγου του Xingyi-quan. Από την άποψη των τεχνικών κινήσεων, το Καράτε του ρεύματος Shuri-Te παρουσιάζει πολλές άλλες ομοιότητες με το Xingyi-quan και άλλες σχολές του Βορρά της Κίνας.

Γυρνώντας στο Ryū-Kyū το 1837, ο Matsumura αναλαμβάνει πάλι τα καθήκοντα του σωματοφύλακα του Βασιλιά. Αυτή την εποχή αλλάζει τα ιδεογράμματα του τίτλου του, "S^{TM}kon" που σήμαινε "κύριος απόγονος", διαλέγοντας τα ιδεογράμματα που, με την ίδια προφορά, σημαίνουν "δάσκαλος της τέχνης του ραβδιού". Διηγούνται ότι αυτό το όνομα του είχε δοθεί από τον δάσκαλό του, "Iw%", ο οποίος τον είχε κρίνει δάσκαλο στην τέχνη του ραβδιού. Από την άλλη, στο Πεκίνο, ονόμαζαν τον Matsumura "Wu-Ching-da" δηλαδή "αυτός που τελειοποιείται στην τέχνη της μάχης", αυτό το όνομα του είχε δοθεί επίσης από ένα κινέζο δάσκαλο. Ο Matsumura διατηρεί τη θέση του σωματοφύλακα του Βασιλιά κάτω από τις διαταγές τριών διαδοχικών βασιλιάδων και παράλληλα στα επίσημα καθήκοντά του εμβαθύνει την τέχνη του, συναντώντας κινέζους δασκάλους που έμεναν στο Ryū-Kyū ή μελετώντας τις μαχητικές τεχνικές των κατοίκων του Ryū-Kyū.

ΤΟ ΚΑΡΑΤΕ ΜΠΑΙΝΕΙ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ο Matsumura αρχίζει σιγά-σιγά να διδάσκει την τέχνη του. Η Σχολή του παίρνει αργότερα το όνομα "Shuri-Te" από το όνομα της περιοχής που έμενε. Μία παραλλαγή αυτής της Σχολής με όνομα "Tomari-Te" αναπτύχθηκε στο γειτονικό χωριό Tomari. Η άσκηση της γροθιάς στο μακιβάρα είναι συνηθισμένη στην Οκινάβα, αλλά δεν υφίσταται στην Κίνα. Είναι μήπως μία επέκταση και μία εφαρμογή του "Tategi-uchi" που ο Matsumura έκανε στη Σχολή Jigen-ryū; Έστω και αν η μακιβάρα είναι μεταγενέστερη του Matsumura, είναι σίγουρο ότι η εμπειρία του επηρέασε πολύ τον τρόπο χρήσης της.

Τον δέκατο ένατο αιώνα, το Okinawa-Te επρόκειτο να πάρει την οριστική του μορφή. Το 1875, η κατοχή από τους Satsuma πήρε τέλος και το νησί έγινε επίσημα ένας νομός της Ιαπωνίας. Η διδασκαλία δεν ήταν πλέον μυστική, αλλά έπρεπε να περιμένουμε μέχρι το 1905 για να δούμε το Καράτε να γνωρίζει επιτέλους δημοτικότητα. Εκείνη τη χρονικά, με πρωτοβουλία του δασκάλου Anko Itosu, ενός από τους μεγαλύτερους καρατέκα της εποχής του, η μαχητική τέχνη της Οκινάβα εισήχθηκε επίσημα στα δημόσια σχολεία.

ANKO ITOSU

Ο Anko Itosu γεννήθηκε το 1830 στην πόλη Shuri. Υπήρξε ο εξωτερικός μαθητής του Sokon Matsumura ενώ εσωτερικός μαθητής του ήταν ο Anko Azato. Ο Itosu και ο Azato ήταν άλλωστε επιστήθιοι φίλοι. Ο Itosu έμεινε 8 χρόνια δίπλα στον Sokon Matsumura, από το 1840 μέχρι το 1848. Κέρδισε πολλά από τη διδασκαλία του Shinpan Gusukuma καθώς και από τη διδασκαλία του εσωτερικού μαθητή του Iwah (στρατιωτικός ακόλουθος), του Yasuri. Ο Itosu έμεινε στην ιστορία για έναν ιδιαίτερο λόγο: το 1905, εισήγαγε το Okinawa-Te στο πρόγραμμα φυσικής αγωγής των γυμνασίων και των λυκείων της Okinawa. Χάρη σε αυτό το ενδιαφέρον των Ιαπώνων για την πολεμική τέχνη της Okinawa έγινε όλο και μεγαλύτερο. Τότε πραγματοποιήθηκε η πρώτη επίδειξη του Okinawa-Te μπροστά σε ευρύ κοινό. Η αύξηση του αριθμού αυτών που άρχισαν να ασχολούνται με το Okinawa-Te έκανε τον Itosu να συνειδητοποιήσει ότι τα παλιά kata ήταν πολύ μεγάλα και πολύπλοκα για να διδάσκονται σε γυμνάσια. Έτσι δημιουργήθηκαν τα πέντε Pinan (Heian) (τότε ο Itosu ήταν 77 ετών). Τα μικρά αυτά kata είναι απλοποιημένα σε σχέση με τα kata της κλασικής και πιο αυστηρής εκπαίδευσης: "Hito Kata San Nen", ένα kata μέσα σε τρία χρόνια, λέει ένα παλιό γνωμικό. Η σειρά των Pinan δημιουργήθηκε με βάση τη μορφή και την αίσθηση του Kushanku, Passai, Chinto και Jion. Η αρχική μορφή που τους έδωσε ο Itosu βρίσκεται στο Matsubayashi-Ryū του Nagamine.

Ο Anko Itosu ήταν ψηλός και δυνατός για ασιάτης και μάλιστα της εποχής εκείνης. Κατά τη διάρκεια της ζωής του, αναγκάστηκε να αντιμετωπίσει πολλές προκλήσεις. Στην Okinawa, η γιγαντιαία δύναμή του και η γροθιά αποτελούν πλέον θρύλο. Το 1905, στα 75 του χρόνια, εξουδετέρωσε την επίθεση ενός νεαρού judoka με μια και μόνο κίνηση. Μια άλλη φορά, ένας νεαρός μαθητής που ήθελε να τον δοκιμάσει τον χτύπησε στην πλάτη. Ο Itosu δέχτηκε το tsuki αδιαμαρτύρητα και συνέχισε το δρόμο του σαν να μην είχε συμβεί τίποτα, χωρίς καν να γυρίσει να δει, κάτι που προκάλεσε αμηχανία στο νεαρό. Μια μέρα, ένας νεαρός πολεμιστής του επιτέθηκε στο δρόμο και εκείνος του μπλοκάρει και του γράπτωσε τη γροθιά με το ένα χέρι. Μετά, χωρίς να δώσει σημασία στις διαμαρτυρίες του αντιπάλου του, τον έσυρε σε ένα εστιατόριο και εκεί, πάντα με το ένα χέρι, τον έριξε πάνω σε ένα τραπέζι και τον έβαλε να κάτσει. Εκεί, αφού χαλάρωσε τη γροθιά του, που ήταν δυνατή σα μέγγενη, ο δάσκαλος Itosu κάλεσε το νεαρό άντρα να πιεί ενώ ταυτόχρονα τον επέπληξε: «Είναι σωστό να επιτίθεται σ'ένα γέρο σαν και μένα;».

Την πιο σημαντική πρόκληση που κλήθηκε να αντιμετωπίσει τη δέχτηκε στα νεανικά του χρόνια. Ο μαθητής του Ason (Naha-Te), Tomoyose ήταν ιδιαίτερα έμπειρος και πιο μεγάλος σε ηλικία από τον Itosu. Αυτός κάλεσε τον Itosu σε αγώνα σε μια εποχή όπου οι προκλήσεις ανάμεσα στο Shuri-Te και το Naha-Te ήταν συχνές, κυρίως μεταξύ νεαρών μαθητών, και που ο Tomoyose είχε τον τίτλο του πρωταθλητή της σχολής του. Σε μια τέτοια πρόκληση μεταξύ των δύο σχολών, ο Itosu ανέλαβε την υποχρέωση να εκπροσωπήσει το Shuri-Te. Με την πρώτη του γροθιά, ο Tomoyose έσπασε τον πήχυ του από το shoto-uke του Itosu. Ο αγώνας προφανώς διακόπηκε... Ένας από τους επιφανέστερους μαθητές του Itosu υπήρξε ο Gichin Funakoshi, ο άνθρωπος που συνέβαλε ουσιαστικά στη σύγχρονη διάδοση του καράτε-ντο.

Υπήρξε ακόμη δάσκαλος των Kentsu Yabu, Chomo Hanashiro, Gichin Funakoshi, Chotoku Kyan, Moden Yabiku, Choshin Chibana, Shinpan Gusukuma, Anbun Tokuda και Kenwa Mabuni.

Ο Anko Itosu, του οποίου οι παιδαγωγικές του ικανότητες ήταν αδιαμφισβήτητες, έσβησε το 1915, την ίδια χρονιά με το μεγάλο δάσκαλο του Naha-Te, τον καλό του φίλο Kanryo Higaonna.

KANRYO HIGAONNA

Αρχικά το Naha–Te, από το οποίο θα δημιουργηθεί αργότερα το Gojū-Ryū, διακρινόταν σε δύο στυλ: το Ason και το Waishing. Το Ason θα σβήσει με τον Tomigusuki. Αντίθετα, το Waishing με τη βοήθεια του Higaonna και του μαθητή του Chōjun Miyagi, θα δημιουργήσει τη σχολή Gojū. Ο Kanryo Higaonna γεννήθηκε το 1845 και ονομάζεται άλλοτε Higaonna, άλλοτε Higashionna και άλλοτε Higahonna. Παίρνει το παρατσούκλι «Higaonna της δύσης» ώστε να διακρίνεται από τον ομώνυμό του που ζούσε στο αρχιπέλαγος. Στα νεανικά του χρόνια, ο Kanryo μελέτησε το Shuri-Te υπό την καθοδήγηση του δασκάλου Sokon Matsumura, ο οποίος πέθανε το 1896. Γνώριζε συνεπώς τις αρχές αυτού του στυλ, από το οποίο, με τη βοήθεια των δασκάλων Itosu και Azato, θα δημιουργηθεί μεταξύ άλλων και η σχολή Shotokan. Το 1870, ο Higaonna δουλεύει για κάποιον μεγαλέμπορο τσαγιού. Σ'ένα ταξίδι του στην Κίνα, στην επαρχία της Fukien, ο τελευταίος θα γνωρίσει στον Higaonna το δάσκαλο Woo Lu Chin. Ο κινέζος δάσκαλος τον δέχεται για μαθητή του και του μαθαίνει διάφορα στυλ του Wu Shu (της λαμπρής άνοιξης, του αλόγου της Παναγίας του Νότου, του λευκού γερανού) καθώς και το Tai Chi Chuan. Όλη η δουλειά που ανέπτυξε στη συνέχεια ο Higaonna σχετικά με την ενέργεια κυρίως στα kata μέσω της ηχηρής αναπνοής από το στομάχι (Ibuki) προέρχεται από την επεξεργασία της εκπαίδευσης αυτής που ήταν άμεσα εμπνευσμένη από το κινέζικο Chi Kung. Αρχικά, ο Higaonna θα έμνε δίπλα στον Woo Lu Chin μόνο μία χρονιά. Μετά όμως, ο δάσκαλος δεν ήθελε να τον αφήσει να φύγει, καθώς θεωρούσε προσβλητικό για τη φήμη του ως εκπαιδευτικού να αφήσει κάποιον να φύγει ενώ δεν είχε ακόμα αποκτήσει άριστη τεχνική. Ο Woo Lu Chin του πρότεινε να παραμείνει για τρία ακόμα χρόνια ώστε να τελειοποιήσει την εκπαίδευσή του. Στην πραγματικότητα, ο Higaonna θα παραμείνει στην Κίνα γύρω στα 17 χρόνια. Πριν από αυτή τη μακρόχρονη παραμονή του στη Furien, είχε δουλέψει δίπλα στο δάσκαλο Waishingzan, όπως έχουμε ήδη αναφέρει, όμως το ουσιαστικότερο μέρος της εκπαίδευσής του το οφείλει στον Woo Lu Chin. Το 1887 (έτος γέννησης του μετέπειτα μαθητή του, Miyagi, παρόλο που το ληξιαρχείο τον θέλει να έχει γεννηθεί το 1888), ο Kanryo Higaonna επιστρέφει στην Okinawa. Ξεκινά να διαδίδει την εκπαίδευσή του στη Naha και συγκεκριμένα στην Tondo Naha Shi. Το στυλ του έχει άμεσα εμπνευστεί από τη Νότια Κίνα: συναντούμε τις ίδιες τεχνικές, καθώς και τις ίδιες απόψεις για την εσωτερική ενέργεια, εμπνευσμένες από το Tai Chi Chuan. Ο Higaonna υιοθετεί για τη σχολή του το όνομα Naha-Te, που είχε ήδη χρησιμοποιηθεί από τον Ason, σύγχρονο του Waishing-zan. Ας σημειωθεί ότι ο Waishing-zan, εκτός από τον Higaonna, είχε και άλλους μαθητές, αλλά ο Higaonna ήταν ο μοναδικός που είχε δουλέψει στο πλευρό του Woo Lu Chin. Ο Higaonna είχε μόνο 5 μαθητές: τον Miyagi, τον Kyoda, τον Gusukuma, τον Shiroma και τον Motoda. Ο Chojun Miyagi ήταν ο εξωτερικός μαθητής του και ο Juhatsu Kyoda, εκπαιδευτικός στο επάγγελμα, ήταν ο εσωτερικός μαθητής του.

NAHATE KAI SHURITE

Τον δέκατο ένατο αιώνα, το Okinawa-Te χωριζόταν σε τρεις κλάδους: Naha-Te, Shuri-Te και Tomari-Te, ονομασμένα από τον τόπο καταγωγής τους. Αυτές οι τρεις περιοχές ήταν τόσο κοντά που το Tomari και το Shuri είναι σήμερα προάστια του Naha. Από την άλλη, το Shuri-Te και το Tomari-Te ήταν τόσο όμοια που η διάκριση ανάμεσα στα δύο στυλ μειώθηκε σιγά-σιγά. Ο Gichin Funakoshi στο "Karatedo Kyohan" και ο Shoshin Nagamine στο "The Essence of Okinawa Karate Do" διακρίνουν ουσιαστικά δύο μεγάλες τάσεις το Shōrin-ryū ή Shurite και το Shōrei-ryū ή Nahate. Το Shōrin-ryū αναπτύχθηκε γύρω από το Shuri και το Tomari, ενώ το Shōrei-ryū κατάγεται από τη Naha.

Από τεχνική άποψη, το Nahate (ο όρος αυτός χρησιμοποιείται κατά προτίμηση έναντι του Shōrei-ryū, που έχει πέσει σε αχρηστία) έχει σχέση με τα στυλ του κινέζικου Νότου: τεχνικές

χειριών που προέρχονται από το Tang Lang (Αλογάκι της Παναγίας) και του Wing Chun, σταθερές και δυνατές στάσεις, αποκλειστικά χαμηλά λακτίσματα, βαθιά και με ήχο αναπνοή. Τα πόδια μετατοπίζονται διαγράφοντας ημικύκλιο. Τα κατά αυτής της μεθόδου είναι τα Sandrin, Saifa, Seienchin, κλπ. Το Shurite, ή Sh^{TM}rin-ry□, σχετίζεται με τη σειρά του στα στυλ του Borρά. Άλλωστε, Sh^{TM}rin είναι η μεταλλαγμένη γραφή του Shaolin. Περισσότερα λακτίσματα, αποφυγές, αίσθηση πιο διαρκή και ελαφριά από το Nahate. Η μετατόπιση των ποδιών γίνεται σε ευθεία γραμμή και η αναπνοή είναι φυσική. Τα κατά που χαρακτηρίζουν αυτή τη σχολή είναι τα Bassai, Kusanku, Chinto, κλπ. Ο κλάδος Tomarite του Sh^{TM}rin-ry□, με παρόμοια μορφή, χαρακτηρίζεται από μεγαλύτερη έμφαση στις λαβές και τις ρίψεις. Δύο τυπικά κατά είναι το Sochin και το Unsu.

RYUKYU KOBUDO

Παράλληλα με την ανάπτυξη των άοπλων συστημάτων, η απαγόρευση κατοχής όπλων ώθησε τους κατοίκους των νησιών Ryukyu να αναπτύξουν την ίδια χρονική περίοδο που εξετάζουμε ένα σύστημα αυτοάμυνας βασισμένο πάνω στα αγροτικά και ναυτικά τους εργαλεία καθημερινής χρήσης.

Συνδυάζοντας τις βασικές τεχνικές των άοπλων συστημάτων με τις δυνατότητες των εργαλείων που γνώριζαν τόσο καλά από τις καθημερινές τους εργασίες αναπτύχθηκε ένα ευρύ φάσμα συγγενών συστημάτων, γνωστό με το όνομα "RYUKYU KOBUDO".

Η κοινή λογική λοιπόν υπαγόρευε τα εργαλεία που διαλέγονταν από τους αγρότες για αυτοάμυνα να μην θεωρούνται ως όπλα, να μην φαίνονται ύποπτα ή απειλητικά, ούτε να προκαλούν ανησυχία.

Έτσι ο αγρότης διάλεξε τον κόπανο του σιταριού ή το δρεπάνι και ο ψαράς το κουπί. Έτσι οπλισμένοι με τα εργαλεία της δουλειάς τους μπορούσαν να ταξιδέουν ελεύθερα και χωρίς δυσχέρειες, ενώ λίγοι αντιλαμβάνονταν ότι ο φαινομενικά απλός αγρότης μπορούσε να συντρίψει ένα κρανίο ή να αποκεφαλίσει έναν οπλισμένο άντρα με τα πρωτόγονα εργαλεία του και ο ψαράς είχε τη δυνατότητα να στείλει έναν επιδρομέα στον άλλο κόσμο με όπλο ένα ξύλινο κουπί.

Για αιώνες κάτω από συνθήκες άκρας μυστικότητας, οι δίδυμες τέχνες του ένοπλου και άοπλου αγώνα προχωρούσαν χέρι-χέρι συνυπάρχοντας όπως οι δύο ρόδες στο ίδιο κάρο, χωριστά η μία από την άλλη, όμως εξ ίσου απαραίτητες. Μετά από την εισαγωγή του καράτε στην ηπειρωτική Ιαπωνία, εκτεθειμένο στην επιρροή των αυθεντικών πολεμικών τεχνών (Kendo, Kyudo), αυτό αναπτύσσεται και τελειοποιείται σε παράλληλες γραμμές και αποκτά μία παρόμοια περίοπτη θέση με αυτούς τους αρχαίους και βαθιά εκτιμώμενους κλάδους.

Οι τέχνες που εμπεριέχουν τη χρήση των παραδοσιακών οκιναβέζικων όπλων δεν σημείωσαν ένα ανάλογο επιτυχές πέρασμα στα ηπειρωτικά.

Οι Ιάπωνες ενώ εκδήλωσαν μία σχεδόν ακόρευτη όρεξη για γνώση της νέας άοπλης μεθόδου θεωρούσαν τη μάχη με κατώτερα όπλα από το ιαπωνικό ξίφος και το τόξο εξευτελιστική και προσβλητική για τους προγόνους τους Samurai, παρά το γεγονός ότι η πλειοψηφία τους προέρχονταν από αγρότες οι οποίοι μέχρι το μέσο του 19ου αιώνα ζούσαν με τον τρόπο της τάξης των Samurai.

ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΣΤΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΚΑΡΑΤΕ

Το 1922, ο Gichin Funakoshi πήγε στο Τόκυο και ο Ch^{TM}ki Motobu στην Οσάκα. Αυτό υπήρξε η αρχή της καταπληκτικής ανάπτυξης του Καράτε εκτός της Οκινάβας. Το 1931, το Καράτε αναγνωρίστηκε επίσημα από την Nippon Butoku Kai, μία οργάνωση επιφορτισμένη να απαριθμεί και να συνενώνει τις διάφορες μαχητικές τέχνες στην Ιαπωνία. Στην αρχή του

αιώνα, η μαχητική τέχνη της Οκινάβα ονομαζόταν χωρίς διάκριση T^{TM}te (το χέρι της Κίνας). Τη δεκαετία του 30, οι κυριότεροι δάσκαλοι αποφάσισαν ότι έπρεπε να διαλέξουν ένα διαφορετικό όνομα για την τέχνη τους. Το 1936, στη διάρκεια μιας συνάντησης που οργάνωσε ο Chofu Ota, αρχισυντάκτης του "Ryū-Kyū Shinpa Press", οι Ch^{TM}jun Miyagi, Chomo Hanashiro, Ch^{TM}ki Motobu και Chotoku Kyan συμφώνησαν στον όρο Karate. Αλλά το ιδεόγραμμα Kara που σήμαινε κινέζικος, αντικαταστάθηκε από ένα άλλο που, αν και ομόηχο, σήμαινε "κενός". Έτσι το "Χέρι της Κίνας" έγινε το "Άδειο Χέρι". Αυτή η διπλωματική αλλαγή, τη στιγμή που η ιμπεριαλιστική Ιαπωνία ετοιμαζόταν να εισβάλλει στην Κίνα, οφείλεται στον Gichin Funakoshi, ο οποίος εισήγαγε την καινούργια γραφή της λέξης Karate ήδη από το 1929.

Βιβλιογραφία - Πηγές

1. ΓΚΙΤΣΙΝ ΦΟΥΝΑΚΟΣΙ: ΚΑΡΑΤΕ-ΝΤΟ, ο δρόμος της ζωής μου, εκδ. «Κέδρος».
2. "KARATE-BUSHIDO", τεύχος 16 (γαλλικό περιοδικό).
3. Randall G Hassell : SHOTOKAN KARATE, its history and evolution.
4. Κώστα Δερβένη, «Καράτε και πολιτική – Μια ανασκόπηση της σχέσης Οκινάβας και Ιαπωνίας», περιοδικό ΑΤΡΑΠΟΣ – τεύχος 1, Νοεμβ. 1997.
5. «Το ΚΟΒΥΔΟ της ΟΚΙΝΑΒΑ», Περιοδικό: "BUDO & SPORT" - τεύχος 2 σελ.49-51, Οκτ. – Νοεμβ. 1991.

Σημειώσεις

- Το κείμενο αποτελεί την εισήγηση που έκανε ο αρθρογράφος προς την «Ομάδα Μελέτης και Τεκμηρίωσης των Πολεμικών Τεχνών» την Κυριακή 23 Απριλίου 2000.
- Στο αρχικό κείμενο αλλάχθηκαν κάποια σημεία στον πρόλογο και προστέθηκαν τα κεφάλαια : Anko Itosu, Kanryo Higaonna και "RYUKYU KOBUDO".
- Δημοσιεύτηκε στο 6ο τεύχος του περιοδικού «Το μονοπάτι του πολεμιστή», Ιούλιος – Αύγουστος.

Ομάδα Μελέτης και Τεκμηρίωσης των Πολεμικών Τεχνών

Την «Ομάδα Μελέτης και Τεκμηρίωσης των Πολεμικών Τεχνών» αποτελούν οι δάσκαλοι:

Κώστας Δερβένης, Γιάννης Τσοροτιώτης, Γιάννης Νικολάου, Μιχάλης Πετρόπουλος, Γιώργος Παπαδόγιαννης, Ζακ Καπαταϊδάκης, Σάββας Μαστραππιάς και ο Δρ. Χάρης Παμφίλης.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΥ

Ο Σάββας Μαστραππάς (5ο Dan) γεννήθηκε το 1962 στην κατεχόμενη σήμερα από τους Τούρκους κωμόπολη της Λαπήθου (Κύπρος). Άρχισε την εξάσκησή του στο καράτε το 1977. Έχει διακριθεί σε εθνικά πρωταθλήματα και έχει αγωνιστεί σε διεθνείς αγώνες του SHOTOKAN Καράτε (ESKA και SKIF) και της WUKO.

Σπούδασε Πολιτική Επιστήμη στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Είναι απόφοιτος της Σχολής Προπονητών Καράτε (ΓΓΑ). Σαν συγγραφέας έχει δημοσιεύσει δεκάδες άρθρα γύρω από τα θέματα των πολεμικών τεχνών. Υπήρξε εκδότης και διευθυντής σύνταξης του περιοδικού πολεμικών τεχνών «KUMITE». Σήμερα διδάσκει στο «SHOTOKAN KARATE ACADEMY», Παρασσίου 21Α, Πλ.Αττικής, Αθήνα.

JUJUTSU - NINJUTSU

1. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ JUJUTSU (μέρος Α')
2. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ JUJUTSU (Μέρος Β')
3. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ JUJUTSU (Μέρος Γ')
4. ΤΟ JUJUTSU ΓΙΑ ΞΕΝΟΥΣ (Μέρος Δ' της Ιστορίας του Jujutsu)
5. NINPO-NINJUTSU

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ JUJUTSU (μέρος Α')

Του Μιχαήλ Δ. Πετροπούλου

Jujutsu, Jujitsu, Jiu-jitsu, Ζιου-ζίτσου και Ζου-ζίτσου, είναι όλες ονομασίες τής ίδιας Ιαπωνικής πολεμικής τέχνης. Ίσως στην προσπάθεια να αποδοθεί καλύτερα η Ιαπωνική προφορά της λέξεως, χρησιμοποιήθηκαν διαφορετικοί τρόποι γραφής στη Δύση, αλλά αυτό δεν αλλάζει σε τίποτα την τέχνη. Αποτελείται από δύο ιδεογράμματα, το Ju και το Jutsu. Το Ju είναι κινέζικο ιδεόγραμμα και σημαίνει μαλακό, υποχωρητικό, εύκαμπτο.

Η έννοια μαλακό δεν σημαίνει και αδύναμο. Πολλές φορές χρειάζεται δύναμη για να ηττηθεί ο αντίπαλος. Οι έννοιες υποχωρητικό και εύκαμπτο σημαίνουν ότι ο μαχητής προσπαθεί να προσαρμοσθεί, προς την κατεύθυνση τής δύναμης του αντιπάλου και έτσι να τον ελέγξει. Είναι αυτό για το οποίο περιληπτικά λέγεται, ότι «χρησιμοποιεί τη δύναμη τού αντιπάλου». Το γνωμικό της Ανατολής, ότι «το κλαδί της ιτιάς δεν σπάει από το βάρος τού χιονιού», δεν ισχύει πάντοτε. Μπορεί το κλαδί να μην σπάει από το βάρος του χιονιού, αλλά σίγουρα σπάει με συγκεκριμένη δύναμη. Έτσι και στη μάχη, το να χρησιμοποιεί κανείς πάντοτε τη δύναμη του αντιπάλου, δεν είναι δυνατόν.

Το Jutsu σημαίνει τέχνη, σε αντίθεση με τον χαρακτήρα Do, που σημαίνει δρόμος και είναι χαρακτηριστικό των μοντέρνων Ιαπωνικών «πολεμικών δρόμων» (Budo). Χωρίς να θέλω να επεκταθώ επί μακρόν στις διαφορές μεταξύ του Do και του Jutsu ή καλύτερα του Budo και του Bujutsu, θα έπρεπε να πούμε ότι τα Bujutsu (πολεμικές τέχνες), ανεπτύχθησαν συστηματικά από τον δέκατο αιώνα, ενώ τα Budo είναι συνήθως συστήματα του εικοστού αιώνα και προέρχονται από έννοιες, οι οποίες μπορούν να αναγνωρισθούν στα μέσα του δεκάτου ογδόου αιώνα.

Τα Bujutsu η Bugei, εδημιουργήθησαν από πολεμιστές, ως πολεμικές τέχνες, με στόχο να προστατεύσουν την ομάδα και να προωθήσουν τους σκοπούς της.

Αντίθετα, τα Budo ενδιαφέρονται για την ψυχική και φυσική εξάσκηση του ασχολούμενου, με

σκοπό την καλύτερησή του.

Εάν ιεραρχήσουμε τις προτεραιότητες, τότε μπορούμε να πούμε ότι: Κλασσικά Bujutsu: 1) μάχη, 2) πειθαρχία, 3) ηθική. Κλασσικά Budo: 1) ηθική, 2) πειθαρχία, 3) αισθητική. Τα Budo προέρχονται από τα Bujutsu. Δεν υφίσταται κανένα σύστημα Do, που να μην προέρχεται από το αντίστοιχο σύστημα Jutsu. Π.χ. το Kendo προέρχεται από το Kenjutsu (τέχνη του σπαθιού - σπλομαχία επιθετική), το Iaido από το Iaijutsu (τέχνη του τραβήγματος του σπαθιού - σπλομαχία αμυντική), το Jodo από το Jojutsu (τέχνη της ράβδου – μάχη με χρήση της ράβδου), το Judo από το Jujutsu (εύκαμπτη τέχνη - αντιπαράθεση με ελάχιστα όπλα) κτλ.

SUMAI, SUMO ΚΑΙ KUMI-UCHI

Sumai είναι μια αρχαία Ιαπωνική λέξις, η οποία σημαίνει «πολεμώ» και είναι η ονομασία του προγόνου τού σημερινού Sumo (Ιαπωνική πάλη). Η μορφή του Sumai ήταν πολύ διαφορετική από τη σημερινή, όπου βλέπουμε δύο μεγαλόσωμους και πολύ ευτραφείς, αλλά συγχρόνως εύκαμπτους και πολύ γρήγορους παλαιστές, να προσπαθούν να βγάλουν έξω από την περίμετρο της παλαίστρας, ο ένας τον άλλον.

Σύμφωνα με το χρονικό Nihon Shoki, το οποίο χρονολογείται από το 720 μ.Χ., το Sumai ξεκίνησε σε μια ακτή, στο Izumo της περιφέρειας Shimane το 23 π.Χ., όταν διοργανώθηκαν από τον αυτοκράτορα Suinin αγώνες « Chikara Kurabe » (αγώνες δύναμης). Εκεί, μπροστά στον αυτοκράτορα Suinin, ο αήτητος Tajima -no-Kehaya, αντιμετώπισε τον Nomi-no-Sukune, από το Izumo. Στη μάχη αυτή, ο Sukune νίκησε τον Kehaya, αφού του έσπασε τα πλευρά με ένα λάκτισμα, το οποίο τον έριξε κάτω. Ο Sukune μετά τον ποδοπάτησε και έσπασε τη λεκάνη τού Kehaya, ο οποίος πέθανε από τα τραύματά του. Αυτή η μάχη, θεωρείται η αρχή του Sumai και ο Sukune ο ιδρυτής του.

Η αρχαία αυτή μέθοδος ήταν αποτελεσματική στην άοπλη μάχη και ο σκοπός της ήταν να κάνει τον αντίπαλο να παραδοθεί, χωρίς όρους. Το να σκοτώσει κανείς τον αντίπαλο επιτρέπεται. Σαν σύστημα μάχης, το Sumai στηριζόταν σε τεχνικές σώμα με σώμα, σαν το σημερινό Sumo, αλλά διέφερε στο ότι επιτρέποντο όλα τα κτυπήματα. Η τακτική του αποσκοπούσε να ρίξει τον αντίπαλο στο έδαφος, όπου θα εποδοπατείτο μέχρι να εγκαταλείψει. Με τον καιρό, οι αγώνες αφιερώνονται στους θεούς και η τάσις είναι να μην χρησιμοποιούνται τεχνικές, οι οποίες οδηγούν σε σοβαρούς τραυματισμούς ή στον θάνατο. Στην περίοδο Nara (710-794 μ.Χ.), το Sumo είναι υπό την προστασία της Αυτοκρατορικής οικογενείας. Στην περίοδο Heian (794-1185 μ.Χ), το Sumo γίνεται δημοφιλές και ο αυτοκράτωρ Nimmyo αποφασίζει ότι το Sumo πρέπει να επανέλθει στην παλαιά του μορφή, το Sumai, σαν δείγμα της πολεμικής ισχύος του τόπου. Με την άνοδο της τάξεως των πολεμιστών (Bushi), στο τέλος της περιόδου Heian, και την μεταβίβαση της πολιτικής δύναμης από την Αυτοκρατορική αυλή Heian του Kyoto, στην τάξη των Bushi, το Sumo χρησιμοποιείται από τους πολεμιστές, σαν βάση για την εξέλιξη του Kumi-uchi, την περίοδο Kamakura (1185 -1333 μ.Χ).

Πρόγονος του Ju-Jutsu είναι το Yoroι Kumi-uchi, που ήταν μέθοδος μάχης σώμα με σώμα, μεταξύ δύο αντιπάλων οι οποίοι φορούσαν πανοπλία. Οι μέθοδοί του ήταν κατά κύριο λόγο λαβές, διότι τα κτυπήματα με τα χέρια ή τα πόδια, ήταν αναποτελεσματικά, σε κάποιον που φορούσε πανοπλία ή είχε όπλα. Το Kumi-uchi σημαίνει σύγκρουση δύο αντιπάλων, σε απόσταση σώμα με σώμα. Το Yoroι Kumi-uchi δεν ήταν μέθοδος αμύνης χωρίς όπλα, αλλά μέθοδος για όταν δύο πολεμιστάι ερχόντουσαν σε απόσταση σώμα με σώμα και δεν μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν τα κύρια όπλα τους. Στην αρχική φάση της μάχης, οι αντίπαλοι προσπαθούσαν να καταφέρουν κτύπημα ο ένας στον άλλον με τα κύρια όπλα τους, μετέπειτα όμως, όταν ερχόντουσαν κοντά ο ένας με τον άλλον, κονύτερα όπλα όπως το yoroι-doshi (ανθεκτικό εγχειρίδιο), χρησιμοποιούντο για να διατρυπήσουν την πανοπλία. Το Yoroι kumi-uchi απαιτεί οι αντίπαλοι να χρησιμοποιούν τους γοφούς και τα πόδια τους, κατά έναν δυναμικό τρόπο. Αυτό επιτυγχάνεται με το yotsu-gumi, το οποίο είναι τρόπος να πιάνονται οι αντίπαλοι, χωρίς να πιάνουν την πανοπλία του αντιπάλου. Με αυτόν τον τρόπο κρατούσαν την ισορροπία τους και προσπαθούσαν να ρίξουν τον αντίπαλο στο έδαφος, όπου θα τον εξουδετέρωναν. Συγχρόνως όμως και ενώ ήταν όρθιοι, ο κάθε αντίπαλος μπορούσε να τραβήξει το yoroι-doshi και να πλήξει τον αντίπαλο.

Κανένα κλασσικό σύστημα Bujutsu δεν υποχρεώνει τον πολεμιστή να είναι άοπλος. Ένα από τα πιο χρήσιμα όπλα για το Yoroï Kumî-uchi, είναι και το μικρό σπαθί, το Kodachi.

Υπήρχαν 3 κατηγορίες στη μάχη σώμα με σώμα, των πολεμιστών. 1) Όταν φορούσαν πανοπλία, 2) όταν φορούσαν ελαφρά πανοπλία και 3) όταν δε φορούσαν πανοπλία. Στην πρώτη περίπτωση, στη μάχη σώμα με σώμα, χρησιμοποιούσαν το Yoroï Kumî-uchi, στη δεύτερη περίπτωση, το Kogusoku και Koshi no mawari (γύρω από τους γοφούς) και στην τρίτη περίπτωση το Kumî-uchi.

Από τεχνική άποψη και οι τρεις κατηγορίες μάχης σώμα με σώμα, απορροφηθήκανε με τον καιρό, από τα κλασσικά συστήματα του Jujutsu.

Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ EDO(1603 - 1868) - TOKUGAWA BAKUFU (στρατιωτική κυβέρνηση)

Η περίοδος Edo, θεωρείται η «χρυσή εποχή» για το Jujutsu. Περί τα μέσα της περιόδου Edo, οι πανοπλίες έπαψαν να χρησιμοποιούνται και λόγω του ερχομού των πυροβόλων όπλων στην Ιαπωνία από τους Πορτογάλους, στα μέσα του 16ου αιώνα. Το Kumî-uchi γίνεται η βάση, από την οποία εξελίσσονται τα κλασσικά συστήματα Jujutsu. Όπως δηλώνει ο Wataatani Kiyoshi, ένας από τους κυριότερους μελετητές στη σύγχρονη Ιαπωνία, της πολεμικής παράδοσης τού τόπου του, το Kumî -uchi είναι η ραχοκοκαλία του Jujutsu.

Στην περίοδο Edo, το Jujutsu αποκαλείται και Yawara και δηλώνει τα συστήματα μάχης σώμα με σώμα, που σαν το Jujutsu βασίζονται στην αρχή του Ju, που σημαίνει όπως είπαμε, μαλακό, υποχωρητικό, εύκαμπτο. Ένας άλλος όρος που χρησιμοποιείται στην περίοδο Edo, για να υποδηλώσει συστήματα Jujutsu, είναι και ο Taijutsu (τεχνική σώματος).

Τα συστήματα λοιπόν του Jujutsu εξελίχθηκαν προς δύο κατευθύνσεις: 1) Αυτά που προήλθαν από συστήματα πολεμικών τεχνών (Bujutsu) προ της περιόδου Edo, των οποίων τα συστήματα τύπου Jujutsu (yawara-gi, yawara-ge, kogusoku, koshi no mawari, torite, yawara, wajutsu, taijutsu), ήσαν δευτερεύοντα συστήματα, είχαν όμως όλα σχέση με τη χρησιμοποίηση των όπλων και σχεδιάστηκαν για χρησιμοποίηση στο πεδίο της μάχης. Επίσης υπήρχαν πολεμικές τέχνες, οι οποίες δημιουργήθηκαν την περίοδο Edo από πολεμιστές, των οποίων οι τεχνικές Jujutsu εχρησιμοποιούντο για την εφαρμογή του νόμου και της τάξεως.

2) Αυτά που εξελίχθηκαν από απλούς ανθρώπους, στην περίοδο Edo και ήσαν συστήματα τα οποία ασχολούνταν κυρίως με την άοπλη μάχη, διότι σύμφωνα με τους αυστηρούς νόμους της στρατιωτικής κυβερνήσεως (bakufu) της περιόδου Edo, οι απλοί άνθρωποι απαγορεύονταν να φέρουν όπλα. Η έλλειψις πολεμικής εμπειρίας των κοινών ανθρώπων, καθώς και η έλλειψις επιδεξιότητας στη χρήση διαφορετικών όπλων, αναγκαστικά περιόρισε τα συστήματα αυτά, στη μελέτη τής άοπλης μάχης μόνον, γεγονός το οποίο τα έκανε μαχητικώς αδύναμα.

Η ειδικευσις αυτή στην άοπλη μάχη, συνετέλεσε στον σταδιακό εκφυλισμό του Jujutsu, σε έναν αισθητικό κλάδο, ο οποίος είχε πιο πολλά κοινά με το μη πολεμικό πνεύμα, των κλασσικών συστημάτων Budo.

Η σχολή πολεμικών τεχνών Tenshin Shoden Katori Shinto ryu, η οποία ιδρύθηκε τον 15ον αιώνα, έχει σύστημα το οποίο λέγεται yawara-ge (ειρηνοποιός). Το σύστημα αυτό χρησιμοποιείται, όταν οι αντίπαλοι δεν έχουν τα κύρια όπλα τους ή αποφασίζουν να μην τα χρησιμοποιήσουν. Παρ' όλα ταύτα, οι τεχνικές δεν είναι χωρίς όπλα. Αντιθέτως χρησιμοποιούνται όπλα όπως το Kodachi, το οποίο είναι το αγαπημένο όπλο του ιδρυτού της σχολής, του Izasa Choisai Ienao.

Το Takenouchi Ryu το οποίο ιδρύθηκε το 1532 από τον Takenouchi Hisamori, έχει σύστημα «πάλης», που λέγεται kogusoku ή και koshi no mawari (γύρω από τους γοφούς), διότι ο πολεμιστής φορούσε ένα μικρό σπαθί και σχοινί γύρω από τους γοφούς του. Ο θρύλος λέει ότι ο Takenouchi εμπνεύσθηκε από έναν yamabushi (ασκητής ερημίτης), ο οποίος του έμαθε 5 τεχνικές ελέγχου και ο οποίος του έδειξε το πλεονέκτημα των κοντύτερων όπλων, έναντι των μακρύτερων. Το Takenouchi ryu είναι χαρακτηριστικό δείγμα κλασσικού Jujutsu, το οποίο προήλθε από Bujutsu προ της περιόδου Edo. Δεν είναι παρά κατά την διάρκεια του τρίτου αρχηγού της σχολής του Takenouchi Kaganosuke που παρουσιάζονται τεχνικές άοπλης μάχης (μέθοδος έλεγχου του αντίπαλου), που αποκαλούνται torite.

Το Kito-ryu, το οποίο ίδρυσε ο Ibaragi Sensai λίγο πριν τον ερχομό της περιόδου Edo, παρ' όλο ότι ξεκίνησε σαν μαχητική τέχνη, κατόπιν, κατά τη διάρκεια της περιόδου Edo, εξελίχθηκε σαν σύστημα άοπλης μάχης μόνον. Έτσι έγινε χαρακτηριστικό δείγμα Jujutsu της περιόδου Edo, το οποίο εξελίχθηκε από απλούς ανθρώπους, χωρίς πολεμική εμπειρία. Επίσης, ο Iso Mataemon (απεβ. 1862) διδάχθηκε από την ηλικία των 15 ετών, το Yoshin-ryu και το Shin no Shinto-ryu Jujutsu. Ο Mataemon, απέκτησε ικανότητα στη άοπλη μάχη και κατόπιν ίδρυσε το Tenshin shin'yo ryu Jujutsu, στα μέσα του 19 ου αιώνα. Ο Mataemon ειδικεύετο στα Atemi (μέθοδος κτυπημάτων) και θεωρείται ότι μόνος του αντιμετώπισε μεγάλο αριθμό κακοποιών, τους οποίους εξουδετέρωσε με κτυπήματα.

Εκτός από το Kumi-uchi που είναι η βάση του κλασσικού Jujutsu της περιόδου Edo, υπάρχει και η επιρροή του Κινέζικου παράγοντα. Από την Κίνα, το Ch'uan-fa (δρόμος της γροθιάς), το Κινέζικο ιδεόγραμμα του οποίου προφέρεται Kempo στην Ιαπωνική γλώσσα, ήταν από τα συστήματα που επηρέασαν σχολές του Jujutsu, της περιόδου Edo.

Ο Chin Gempin (κινέζικα Ch'en Yuan -pin 1587-1674) ήταν ένας Κινέζος, που έμενε στο Owari (σημερινή περιφέρεια Aichi). Θεωρείται ότι διδάξε 3 πολεμιστές, τακτικές του Ch'uan-fa. Οι τρεις αυτοί πολεμιστάι, ο Fukuno Shichiroemon, ο Miura Yojiemon και ο Isogai Jirozaemon, κατόπιν δημιούργησαν σχολές πολεμικών τεχνών, στις οποίες το Jujutsu ήταν σημαντικό τμήμα τους.

Η σχέση των τριών πολεμιστών με τον Gempin, έχει σαφώς υπερεκτιμηθεί. Ασφαλώς επηρέασε την εξέλιξη ορισμένων συστημάτων Jujutsu της περιόδου Edo, αλλά πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν, ότι οι τρεις πολεμιστάι πριν έλθουν σε επαφή με τον Gempin, είχαν ήδη παιδεία στις πολεμικές τέχνες. Ο ισχυρισμός ότι το Jujutsu προέρχεται από τις διδασκαλίες του Gempin και άρα είναι κινέζικης προέλευσης, δεν είναι ακριβής. Τα ιστορικά στοιχεία πιστοποιούν ότι υπήρχαν συστήματα Jujutsu στην Ιαπωνία, πολύ πριν γεννηθεί ο Gempin.

Στην περίοδο Edo, πάνω από 700 σχολές πολεμικών τεχνών, έχουν διαφορετικά συστήματα Jujutsu στο πρόγραμμά τους
Συγκεκριμένα έχουν καταγραφεί 725 σχολές Jujutsu.
Πολύ λίγα από αυτά τα συστήματα ασχολούνται μόνο με την άοπλη μάχη.

Με το τέλος της περιόδου Edo και τον ερχομό της περιόδου Meiji (1868-1912), πολλά πράγματα αλλάζουν για το Jujutsu, αλλά και για όλες τις πολεμικές τέχνες.

Στην περίοδο Meiji, απαγορεύεται πλέον να φορούν οι πολεμιστάι Samurai, τα Daisho (δύο σπαθιά) με διάταγμα του 1876. Οι Δυτικές δυνάμεις, υποχρεώνουν την Ιαπωνία να θέση τέρμα στο φεουδαρχικό καθεστώς της και έτσι η τάξις των πολεμιστών Samurai, δεν είχε λόγο να υφίσταται. Με την κατάργηση των πολεμιστών και οι πολεμικές τέχνες δεν είχαν πλέον λόγο ύπαρξης.

Οι πολεμικές τέχνες (Bujujutsu), μετατρέπονται σε πολεμικούς δρόμους (Budo), δίνοντας σημασία στην ψυχική και σωματική εξέλιξη των ασχολουμένων. Η περίοδος Meiji (1868-1912) είναι η αρχή του τέλους για το κλασσικό Jujutsu, ενώ συγχρόνως είναι η αναγέννησις και συγχώνευσις ορισμένων συστημάτων Jujutsu, από τον Jigoro Kano (1860-1938), ο οποίος αφού μελέτησε τις σχολές Tenshin shin'yo-ryu και Kito-ryu Jujutsu, ίδρυσε το Kodokan Judo, το 1882.

Επίσης, είναι η περίοδος που ο Morihei Ueshiba (1883-1969), ο μετέπειτα ιδρυτής του Aikido, μελέτησε Yagyū Shinkage-ryū Jujutsu (1902), Tenshin shin'yo-ryū Jujutsu (1908), καθώς και Daitō-ryū aikijūjutsu (1915), στην περίοδο Taishō (1912-1926).

Και στους δύο απενεμήθη ο ανώτατος τίτλος του Tenshin shin'yo ryu Jujutsu, ο οποίος είναι το Menkyo Kaiden.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Asian Fighting Arts, των F. Draeger-R.W. Smith. Εκδ. Kodansha
Beginning Jiu-Jitsu, των J.G. Shortt-K. Hashimoto. Εκδ. P.H. Crompton

Classical Budo, του D.F. Draeger. Εκδ. Weatherhill.
Classical Bujutsu, του D.F. Draeger. Εκδ. Weatherhill
Illustrated Kodokan Judo. Εκδ. Kodansha.
Modern Bujutsu & Budo, του D.F. Draeger. Εκδ. Weatherhill
The Fighting Spirit of Japan, του E.J.Harrison. Εκδ. W. Foulsham&Co.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ JUJUTSU (Μέρος Β')

Του Μιχαήλ Δ. Πετρόπουλου

Η περίοδος Meiji (1868-1912) είναι περίοδος μεγάλων αλλαγών για την Ιαπωνία. Όπως αναφέραμε στο πρώτο μέρος, στην περίοδο αυτή ουσιαστικά καταργείται η τάξις των πολεμιστών (Samurai) και οι πολεμικές τέχνες (Bujutsu) μετατρέπονται σε πολεμικούς δρόμους (Budo).

Η Ιαπωνική κοινωνία παύει να είναι μια κλειστή κοινωνία και αρχίζει ο εκμοντερνισμός της Ιαπωνίας, με σκοπό να μην υπολείπεται των άλλων Δυτικών δυνάμεων

Η ΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΚΟΔΟΚΑΝ

Ο Jigoro Kano γεννήθηκε το 1860 στην πόλη Mikage της Ιαπωνίας. Μικρός ήταν αδύναμος και ασθενικός, και έτσι για να καλυτερεύσει την υγεία του και τη σωματική του διάπλαση, το 1877 γράφτηκε στη σχολή του Fukuda Hachinosuke, ο οποίος δίδασκε Tenshin shin'yo-ryu Jujutsu.

Εκείνη την εποχή, παρ' όλο ότι η σχολή αυτή είχε χάσει την πολεμική της χρησιμότητα, παρέμενε μια καλή σχολή αυτοάμυνας. Το Tenshin shin'yo -ryu ειδικευόταν σε τεχνικές κτυπημάτων (atemi-waza), καθώς και στην πάλη εδάφους (katame-waza). Ο Kano προπονείται εντατικά και σκληρά. Το φθαρμένο ένδυμα προπόνησης (uwagi), το οποίο η οικογένεια έχει κρατήσει μέχρι σήμερα, δείχνει την ενεργητικότητα με την οποία γυμναζόταν ο Kano.

Όταν πεθαίνει ο Fukuda, τη διοίκηση της σχολής αναλαμβάνει ο Iso Masatomo, υιός του ιδρυτή του Tenshin shin'yo-ryu Jujutsu, Iso Mataemon. Πεθαίνοντας όμως και αυτός, αναγκάζει τον Kano να στραφεί αλλού, ενώ έχει εν τω μεταξύ πάρει τον ανώτατο βαθμό στο Tenshin shin'yo-ryu Jujutsu, το Menkyo Kaiden. («άδεια να διδάξει τα μυστικά της σχολής»)

Το 1881 γράφεται στη σχολή Kito-ryu Jujutsu, με δάσκαλο τον Iikubo Tsunetoshi. Οι διδασκαλίες του Iikubo λέγονται ran (το οποίο εννοεί ελευθερία στη δράση) και είναι διαφορετικές από τις άλλες σχολές. Η έμφασις στο Kito-ryu Jujutsu είναι στις τεχνικές ανατροπών (nage-waza).

Η ασκήσις στο Jujutsu όχι μόνο καλυτερεύει την υγεία του και τη σωματική του κατάσταση αλλά συγχρόνως αυξάνει το ενδιαφέρον του για το Jujutsu, με συνέπεια να μελετήσει ακαδημαϊκά και τις σχολές Sekiguchi-ryu και Seigo-ryu Jujutsu.

Την εποχή εκείνη, στην προσπάθεια να εκμοντερνισθεί η Ιαπωνία, κάθε τι παλαιό και παραδοσιακό θεωρείται ξεπερασμένο. Το Jujutsu δεν είναι πια δημοφιλές και οι δάσκαλοι συνήθως δεν βρίσκουν μαθητές, πέφτοντας έτσι σε οικονομικό μαρασμό. Ο Kano θεωρεί το Jujutsu εθνική παράδοση και αποφασίζει, όχι μόνο να το βάλει ξανά στη θέση που του αξίζει αλλά συγχρόνως να το μετατρέψει σε κάτι χρήσιμο, για την κοινωνία εκείνης της περιόδου.

Το 1882 στον ναό Eisho-ji στην περιοχή Shitaya του Τόκιο, ιδρύει το Kodokan Judo. Η λέξις

Kodokan σημαίνει το μέρος, για να μελετηθεί ο δρόμος. Ko (μελέτη, διάλεξη), do (δρόμος, δόγμα) και kan (αίθουσα, μέρος).

Ο Kanō αποφασίζει να ονομάσει το σύστημά του Judo και όχι Ju-jutsu, διότι θέλει να το διαφοροποιήσει από το Ju-jutsu, δίδοντας έμφαση στο do (δρόμος), έναντι του jutsu (τέχνη). Η λέξις Judo εχρησιμοποιείτο δύο αιώνες πριν, από το Jikishin-ryu και για αυτό ο Kanō επέμενε να αποκαλείται Kodokan Judo, για να διαφοροποιείται από το Judo των κλασικών σχολών.

Σκοπός του Kanō ήταν να δώσει ξανά κύρος στο Ju-jutsu και ήθελε το Kodokan να είναι ένας χώρος όπου θα συναντώνται όλοι οι δάσκαλοι του Ju-jutsu, για να διατηρήσουν τις τεχνικές και τις διδασκαλίες των διαφόρων Σχολών κάτω από μια στέγη και για τον ίδιο σκοπό.

Το 1886 λόγω αντιπαλότητας μεταξύ της σχολής Yoshin-ryu Ju-jutsu και του Kodokan Judo, διοργανώνεται από το κεντρικό dojo (αίθουσα εξάσκησης) της αστυνομίας του Τόκιο, αγώνας μεταξύ των δυο σχολών, όπου κάθε σχολή εκπροσωπείτο από 15 άνδρες.

Στους αγώνες αυτούς ο Kanō στελέχωσε την ομάδα του και από έμπειρους Ju-jutsuka (ασχολούμενους με το Ju-jutsu) και το αποτέλεσμα των αγώνων ήταν: 13 νίκες για τη σχολή Kodokan, 2 ήττες και μια ισοπαλία.

Ένας από τους πρωταγωνιστές αυτών των αγώνων ήταν και ο Shiro Saigo, ο οποίος με την τεχνική του Yama Arashi (καταιγίδα του βουνού) νικούσε τους αντιπάλους του.

Η τεχνική Yama Arashi, βασίζεται στις αρχές και στις τεχνικές του Oshikiuchi, το οποίο ήταν το Ju-jutsu των πολεμιστών Aizu (σημερινή περιφέρεια Fukushima). Η τεχνική αυτή, λέγεται ότι ήταν μια στρέβλωση του καρπού, σε συνδυασμό με μια ανατροπή. Ήταν μάλιστα τόσο αποτελεσματική, ώστε ο αντίπαλος δεν μπορούσε να σηκωθεί στα πόδια του για αρκετό διάστημα, αφότου είχε ανατραπεί.

Κατόπιν, σαν Sugata Sanshiro, τα κατορθώματα του Shiro Saigo αποθανατίστηκαν σε ταινίες και βιβλία.

Αυτή η μεγάλη νίκη καθιέρωσε το Kodokan Judo και βοήθησε σημαντικά στην εξάπλωσή του. Μετέπειτα, αυτή η νίκη παρουσιάστηκε σαν ένας αγώνας του Kodokan Judo ενάντια σε ΟΛΕΣ τις σχολές του Ju-jutsu, που απέδειξε την ανωτερότητα του Judo έναντι του Ju-jutsu. Κάτι τέτοιο όμως δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Εκείνο το οποίο όμως δεν είναι και τόσο γνωστό, είναι ότι το 1900 διοργανώνεται ένας άλλος αγώνας, μεταξύ των Judoka του Kodokan και των Ju-jutsuka της σχολής Fusen-ryu, από το dojo του Tanabe Mataemon.

Μέχρι τότε οι τεχνικές του Judo ήταν κατά το πλείστον tachi-waza (τεχνικές όρθιας πάλης), ενώ η σχολή Fusen-ryu ειδικευόταν στα katame-waza (τεχνικές πάλης εδάφους).

Στον αγώνα αυτόν το Kodokan δεν πήγε καλά και από τότε εισάγει στις τεχνικές του και τεχνικές πάλης εδάφους.

Οι σημερινές τεχνικές του Judo ολοκληρώνονται το 1906, όταν στις 24 Ιουλίου του 1906 το Dai Nihon Butokukai (ακαδημία πολεμικών τεχνών) του Kyoto, ανακηρύσσει τα Kata του Kodokan Judo, τα οποία διαμορφώθηκαν από 14 δασκάλους του Ju-jutsu και 6 δασκάλους του Kodokan.

Με τον καιρό, το Kodokan Judo αφομοιώνει τις πιο πολλές σχολές του Ju-jutsu, καθώς πολλοί δάσκαλοι του Ju-jutsu ακολουθούν τον Kanō, ο οποίος αναγνωρίζει τις ικανότητές τους, εντάσσοντάς τους στο Kodokan Judo.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της πρακτικής, είναι ο Gunji Koizumi, ο οποίος θεωρείται από τους πρωτεργάτες του Ju-jutsu και του Judo στην Αγγλία και ιδρυτής του γνωστού Budokwai dojo του Λονδίνου. Παρ' όλο ότι ήταν Ju-jutsuka των σχολών Tenshin shin'yo ryu και Shinnoshindo-ryu Ju-jutsu, κατόπιν εντάσσεται στο Kodokan Judo το 1920, κατά τη διάρκεια ενός ταξιδιού του Kanō στο Λονδίνο, όπου του απονέμεται το 2 dan στο Kodokan Judo.

Στην Ελλάδα, ο Sydney Vaos, ένας Εγγλέζος εκπαιδευτικός, πρωτοδίδαξε Ju-jutsu στην Αστυνομία και τον Πανελλήνιο Γ.Σ., το 1947.

Πεθαίνοντας ο Vaos το 1950, αναλαμβάνει τη συνέχιση του έργου του, ο κ. Δημήτριος

Δαμιανού, ο οποίος θεωρείται ο πατέρας τού Jujutsu, του Judo και γενικά των πολεμικών τεχνών στην χώρα μας.

Το 1958 έρχεται στην Ελλάδα ο Kiyoshi Kobayashi (τότε 6 dan του Kodokan Judo) και κατόπιν εξετάσεων, απονέμει τη μαύρη ζώνη (1ο dan) στο Kodokan Judo, στους κ.κ. Δημήτριο Δαμιανού και Χρήστο Φιλιππίδη, καθιστώντας τους τις πρώτες μαύρες ζώνες στην Ελλάδα.

Αποτέλεσμα της διαχρονικής αφομοίωσης του Jujutsu από το Kodokan Judo, είναι ότι παραμένουν πολύ λίγες σχολές του Jujutsu και αυτές είναι άγνωστες στους πιο πολλούς. Έτσι, μετά από χρόνια, όταν οι Judoka εξασκούσαν τεχνικές αυτοάμυνας, θεωρούσαν ότι έκαναν Jujutsu, χωρίς όμως να μπορούν να προσδιορίσουν τη σχολή του Jujutsu, από την οποία προέρχονται οι τεχνικές αυτές.

Το Kime-no-Kata (προκαθορισμένες ασκήσεις απόφασης) και το Kodokan Goshin-jutsu (προκαθορισμένες ασκήσεις αυτοάμυνας), καθώς και αλλά Kata, ίσως να είναι αυτά τα οποία θυμίζουν το γεγονός ότι ο Kano ήθελε το Kodokan Judo να είναι μια μέθοδος για την εξάσκηση του σώματος και του πνεύματος, όπου οι αγώνες, η αυτοάμυνα και η φυσική αγωγή θα συνυπάρχουν ισότιμα.

Ο Kano πίστευε ότι η εξάσκηση στο Kodokan Judo, η οποία αποσκοπεί στην αγωνιστική ικανότητα (shobu-ho) και στην ενδυνάμωση του σώματος (rentai-ho), είναι Judo υπό στενή έννοια (Kyogi Judo), διότι τονίζεται μόνον η τεχνική. Το Kyogi Judo έπρεπε να αντικατασταθεί από το Kogi Judo (Judo ευρείας έννοιας), το οποίο στηρίζεται στην ύπαρξη και της πνευματικής καλλιέργειας, όσον αφορά τις ηθικές αξίες (shushin-ho), η οποία οδηγεί στην καλύτερευση του ατόμου.

Shobu-ho, Rentai-ho και Shushin-ho, έπρεπε να είναι εξίσου παρόντα.

Η σημερινή έμφασις στο αγωνιστικό Judo και η δευτερεύουσα σημασία της φυσικής αγωγής (κατά τον Kano, το Judo δεν μπορούσε να είναι μια καλή μέθοδος φυσικής αγωγής, χωρίς την επαρκή εξάσκηση στα Kata) και της αυτοάμυνας, έχει διαταράξει την ισορροπία που ήθελε ο Kano.

Η μέθοδος βαθμολογίας των ικανοτήτων των ασχολούμενων του Kodokan Judo, επηρεάζει όλα τα συστήματα Budo, των περιόδων Meiji (1868-1912) και Taisho (1912-1926). Όλοι πλέον διαχωρίζουν τους ασχολούμενους με αυτά, σε mudansha («χωρίς βαθμό») και σε yudansha («με βαθμό»). Χρησιμοποιούν τους βαθμούς kyu («τάξης») και dan («βαθμός»). Αυτή η μέθοδος βαθμολογίας δεν υφίσταται στα κλασσικά bugei (πολεμικές τέχνες-σχολές jutsu).

Οι κλασσικές σχολές και όσες ακολουθούν την κλασσική παράδοση, χρησιμοποιούν το σύστημα Menkyo («άδεια»), το οποίο είναι μια σειρά πιστοποιητικών, από 3 έως 5, που δείχνουν το επίπεδο ικανότητας του δασκάλου.

Είναι αναμφισβήτητο γεγονός, ότι ο Kano υπήρξε μεγάλος μεταρρυθμιστής και εκπαιδευτικός. Κατόρθωσε να προσαρμόσει το παλαιό Jujutsu στη μοντέρνα εποχή, να βγάλει τις επικίνδυνες τεχνικές και έτσι να κάνει το Judo ένα άθλημα με παγκόσμια απήχηση, το οποίο έγινε και Ολυμπιακό άθλημα το 1964, στους Ολυμπιακούς αγώνες του Τόκιο.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Asian Fighting Arts, των D.F. Draeger και Smith, εκδ. Kodansha.
Beginning Jiu Jitsu, των J.G. Shortt και K. Hashimoto, εκδ. P.H.Crompton Ltd.
Illustrated Kodokan Judo, εκδ. Kodansha.
Modern Bujutsu & Budo, του D.F. Draeger εκδ. Weatherhill.
Samurai Aikijutsu, του T. Obata, εκδ. Dragon books.
The Fighting Spirit of Japan, του E.J. Harrison, εκδ. W. Foulsham & Co Ltd.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ JUJUTSU (Μέρος Γ')

Του Μιχαήλ Δ. Πετρόπουλου

Ο όρος Shin Budo (νέο Budo), χρησιμοποιείται για να χαρακτηρίσει τις «πολεμικές τέχνες» (Bujutsu) και τους «πολεμικούς δρόμους» (Budo), που δημιουργήθηκαν μετά την πτώση του φεουδαρχικού καθεστώτος Tokugawa, δηλαδή μετά το 1868, που είναι η αρχή της περιόδου Meiji. Ο όρος αυτός περιλαμβάνει τα μοντέρνα συστήματα Bujutsu και τα μοντέρνα συστήματα Budo.

Τα μοντέρνα Bujutsu ασχολούνται συνήθως με την αυτοάμυνα, είτε σαν μέθοδοι αυτοάμυνας της αστυνομίας, είτε σαν μέθοδοι αυτοάμυνας για τους πολίτες.

Οι τεχνικές είναι συνήθως αμυντικές και στοχεύουν στο να ελέγξουν τον αντίπαλο, διότι χρησιμοποιούνται σε μια ευνομούμενη κοινωνία. Διαφέρουν από τα κλασσικά Bujutsu, διότι δεν δρουν με βάση το buai shinken shobu (μάχη μέχρι θανάτου μεταξύ εκπαιδευμένων και ίσων επαγγελματιών), καθότι δεν χρησιμοποιούνται στο πεδίο της μάχης.

Τα μοντέρνα Budo ασχολούνται με την εξάσκηση του σώματος και του πνεύματος, την αυτοάμυνα και τον αθλητισμό. Αποσκοπούν στο να καλυτερεύσουν τις φυσικές και πνευματικές ικανότητες του ανθρώπου, για να είναι σε αρμονία με το σύγχρονο περιβάλλον. Ο όρος του senjo (πεδίο μάχης), αντικαθίσταται από το embujo (χώρος επίδειξης), ή shiajio (χώρος αγώνων). Διαφέρουν από τα κλασσικά Budo, διότι έχουν συνήθως αθλητική δραστηριότητα και διότι, ως επί το πλείστον, υποβαθμίζεται η χρησιμοποίηση των προκαθορισμένων ασκήσεων (kata), σε όφελος κάποιας μορφής ελεύθερης αλλά ελεγχόμενης άσκησης.

ΤΟ ΑΙΚΙΟΥΖΙΤΣΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΓΩΓΑ ΤΟΥ

Οι πολεμιστές Aizu (σημερινή περιφέρεια Fukushima), ήταν φοβεροί στη μάχη και σεβαστοί για την πολεμική τους ικανότητα και τις πολεμικές τους τέχνες.

Την περίοδο Edo (1603-1868), η σταδιακή υποχώρησης των πολεμικών ικανοτήτων των Samurai, δεν ισχύει για τους πολεμιστές Aizu, οι οποίοι κρατούν ανέπαφες τις πολεμικές τους παραδόσεις.

Όλα τα δευτερεύοντα συστήματα τύπου Jujutsu των πολεμιστών Aizu, αποκαλούνται Oshikiuchi, το οποίο έχει τις ρίζες του στον 12 μ.Χ. αιώνα και στον στρατηγό Shinra Saburo Yoshimitsu Minamoto (1036-1127 μ.Χ.) και στο Daido-ryu, ονομαζόμενο έτσι λόγω του μεγάρου όπου έμενε.

Το Oshikiuchi διδάσκεται μόνο σε Samurai υψηλής θέσεως και είναι επηρεασμένο από την Νέο Κομφουκιανή φιλοσοφία, όπως αυτή διδάσκεται στο δόγμα aikido-in-yo-ho. Τελικά, η ηγεσία για τη διάδοση του Oshikiuchi μεταβιβάζεται στον Saigo Tanomo Chikamasa (Hoshino Chikamasa; 1829 -1905), που γίνεται εκπρόσωπος των Aizu και επικεφαλής του πύργου Shirakawa.

Με την απαγόρευση των Daisho του 1876 (απαγορεύεται να φορούν τα δυο σπαθιά οι Samurai), η εκπαίδευση στην οπλομαχία δεν είναι πια δημοφιλής, ενώ αντίθετα η εκπαίδευση στην άοπλη μάχη αποκτά πολλούς οπαδούς.

Στο κλίμα λοιπόν αυτής της περιόδου, ο Saigo Tanomo Chikamasa, που εκείνη την εποχή ήταν ιερέας στον ναό Nikko Toshogu, γνωρίζει τον Takeda Sokaku Minamoto Masayoshi (1858-1943), ο οποίος είχε μεγάλη επιδεξιότητα στο σπαθί. Ο Takeda είχε σπουδάσει οπλομαχητική, των σχολών Ono-ha Itto-ryu, Kyoshin Meichi-ryu και Jikishin-kage-ryu. Ο Saigo Tanomo Chikamasa εντυπωσιάστηκε τόσο πολύ από τον Takeda, ώστε του ζήτησε να γίνει σωματοφύλακός του. Ο Takeda ήταν μικρόσωμος. Το ύψος του δεν ξεπερνούσε το 1,50 μέτρο και το βάρος του τα 52 κιλά.

Έχει μείνει στην ιστορία των πολεμικών τεχνών, η μάχη που έδωσε εναντίον μεγάλου αριθμού ταραξιών, οπλισμένων με μαχαίρια, σιδερένια μπαστούνια και άλλα όπλα, ενώ εκείνος ήταν μόνος, έχοντας το αγαπημένο του σπαθί σαν όπλο. Η μάχη ξεκίνησε, όταν

μερικοί ταραξίες κορόιδεψαν τον μικρόσωμο Takeda, επειδή μετέφερε μαζί του το σπαθί του. Όταν εκείνος τους είπε να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό, του επιτέθηκε ένας από τους ταραξίες. Στην προσπάθεια όμως του Takeda να τον απομακρύνει με το σπαθί στη θήκη, τον έκοψε, καθώς το σπαθί βγήκε από τη θήκη, όταν ο αντίπαλος πήγε να του το πάρει. Η θέα του αίματος εξόργισε τους αντιπάλους του Takeda, με συνέπεια σχεδόν 20 οπλισμένα άτομα να του επιτεθούν, ενώ εκείνος αμύνετο με το σπαθί του. Τελικά, ο Takeda βρέθηκε στη μέση ενός πλήθους από 300 ανθρώπους και η επέμβασις τής έφιππης αστυνομίας, τον έσωσε από βέβαιο θάνατο.

Όταν τον βρήκαν ήταν λιπόθυμος, σοβαρά τραυματισμένος αλλά κρατούσε ακόμη το αγαπημένο σπαθί του. Στον τόπο της μάχης βρέθηκαν 12 αντίπαλοί του σκοτωμένοι και άλλοι τόσοι τραυματισμένοι. Στην μετέπειτα δική ο Takeda αθώωθηκε, διότι θεωρήθηκε νόμιμη άμυνα, ενάντια σε πολύ ανώτερη δύναμη επίθεσης.

Ο Saigo Tanomo Chikamasa είπε στον Takeda: « Ο τρόπος ζωής δεν είναι πια ίδιος, όπως ήταν κατά την περίοδο Edo. Τα χρόνια του σπαθιού έχουν τελειώσει. Η μάχη έγινε επειδή ήσουν οπλισμένος. Εγκατάλειψε το σπαθί σου και μάθε Jujutsu». Πέρασαν αρκετά χρόνια, πριν ο Takeda ακούσει τη συμβουλή του Saigo.

Το 1877, ο Saigo Tanama Chikamasa κάλεσε τον Shida Shiro στην περιοχή Aizu, για να του μάθει Oshikiuchi. Μετά από τρία χρόνια σκληρής προπόνησης, ο Shida μεταβαίνει στο Τόκιο και εγγράφεται σε γυμναστήριο, όπου διδάσκεται Tenshin shin'yo - ryu Jujutsu. Εκεί ο Jigoro Kano, που και αυτός γυμναζότανε, ζητά από τον Shida να τον ακολουθήσει και του προσφέρει τη θέση τού βοηθού καθηγητή στο Kodokan.

Το 1886, ο Shida πρωτοστατεί στον αγώνα τού Kodokan ενάντια στη σχολή Yoshin-ryu Jujutsu, για τον οποίο αναφερθήκαμε στο προηγούμενο άρθρο.

Εν τω μεταξύ, επειδή είχε παντρευτεί την κόρη τού Saigo Tanama Chikamasa και παραλλήλως υιοθετείται από αυτόν, αλλάζει το όνομά του σε Saigo Shiro.

Το 1888, ο Kano διορίζει τον Saigo στη θέση τού διευθυντή του Kodokan. Ο Saigo αισθάνεται παγιδευμένος μεταξύ των υποχρεώσεων που έχει στον Kano και το Kodokan Judo, καθώς επίσης και στον Chikamasa και το Oshikiuchi. Για να ξεφύγει από αυτό το δίλημμα, αποφασίζει να εγκαταλείψει και τις δυο σχολές και αφιερώνεται στο Kyujutsu (τέχνη του τόξου), όπου τελικά αποκτά τον τίτλο του Hanshi (μεγάλος δάσκαλος).

Όταν ο Saigo Shiro φεύγει από το Τόκιο και εγκαθίσταται στο Nagasaki, ο Chikamasa αρχίζει να διδάσκει, το 1898, τον Takeda, τις τεχνικές του Oshikiuchi.

Λίγο πριν πεθάνει ο Chikamasa, παροτρύνει τον Takeda να διαδώσει τις τεχνικές αυτές σε περισσότερο κόσμο.

Ο Takeda ακολουθεί αυτές τις οδηγίες και το 1908 διδάσκει την αστυνομία του Hokkaido, τεχνικές άμυνας. Ο Takeda θεωρεί τις τεχνικές αυτές σαν Jujutsu και για να τους δώσει κύρος, επισυνάπτει το όνομα Daito-ryu (το οποίο δεν πρέπει να συγχέεται με το Daido-ryu, του Shinra Saburo Yoshimitsu).

Γνωστότερος μαθητής του Takeda, θεωρείται ο Morihei Ueshiba (1883-1969).

Ο Ueshiba μελέτησε διάφορες πολεμικές τέχνες, μεταξύ των οποίων και τις Tenshin shin'yo ryu Jujutsu (όπου απέκτησε τον ανώτατο τίτλο Menkyo Kaiden, το 1908), Yagyū Shinkage-ryu Jujutsu (1902), Daito-ryu Aikijujutsu (1915), όπου αποκτά το Menkyo (άδεια να διδάξει) το 1917.

Το 1922 αποκτά Menkyo και στο Yagyū Shinkage-ryu Jujutsu, ενώ την ίδια χρονιά, εξουσιοδοτείται από τον Takeda να διδάξει Daito-ryu, το οποίο διδάσκεται σαν Aikijujutsu. Το 1932, ο Ueshiba ανοίγει ένα dojo στην περιοχή Shinjuku του Τόκιο, όπου διδάσκει Aikijujutsu.

Το 1942, ο Ueshiba αποκαλεί το σύστημά του Aikido. Από τότε, υπάρχει ένας διαχωρισμός μεταξύ της γραμμής του Daito-ryu Aikijujutsu, του Takeda και της γραμμής του Aikido, του Ueshiba.

Η γραμμή του Takeda, δεν είναι τόσο γνωστή, όσο η νεώτερη και πιο προοδευτική γραμμή του Ueshiba.

Χωρίς να θέλω να υπεισέλθω στον διαχωρισμό αυτόν, μπορούμε ενδεικτικά να πούμε, ότι η γραμμή του Takeda και του Daito-ryu Aikijujutsu, δίδει μεγάλη έμφαση στη μάχη σώμα με σώμα και γίνεται συχνή χρησιμοποίηση των atemi (κτυπημάτων).

Οι τεχνικές επιτρέπουν στον ασχολούμενο, να επιφέρει σοβαρά αντίποινα στον αντίπαλο. Παρ' όλο ότι το Daito-ryu θεωρητικά ίσως έπρεπε να ταξινομηθεί σαν Shin Budo (νέο Budo), διότι άρχισε να διδάσκεται την περίοδο Meiji, στην πραγματικότητα έρχεται κοντά στα κλασσικά Bujutsu, λόγω της παιδείας του Takeda στα κλασσικά Bujutsu και λόγω των εμπειριών του.

Είναι γεγονός, ότι ο Morihei Ueshiba μαζί με τον Jigoro Kano του Kodokan Judo και τον Gichin Funakoshi του Shotokan Karate, είναι οι πιο σημαντικοί εκπρόσωποι των Ιαπωνικών Budo του 20 αιώνα και αυτοί οι οποίοι έκαναν τα συστήματα τους γνωστά σε όλον τον κόσμο. Όλες οι μέθοδοι Aiki παραδοσιακά ταξινομούνται, λόγω των τεχνικών τους, σαν υποδιαίρεση του Jujutsu, διότι οι αρχές τους βασίζονται στην αρχή του ju no ri (αρχή της ελαστικότητας). Κατά το περιοδικό Aikido journal, που είναι ένα περιοδικό το οποίο εκδίδεται στο Τόκιο, στην Αγγλική γλώσσα και ασχολείται με θέματα του Aikido και του Aikijutsu, η γενεαλογία των τεχνών Aiki έχει ως εξής:

Saigo Chikamasa, 1829-1905, Oshikiuchi (οι ρίζες του βρίσκονται στον 12 αιώνα και στον στρατηγό Shinra Saburo Yoshimitsu).

(1) Takeda Sokaku, 1858 -1943 - Aikijujutsu

*Yong Sul Choi - Hapkido

*Shodo Morita - Nihon Goshin Aikido

*Matsuda Hosaku

! Okuyama Yoshiji - Hakko-ryu Jujutsu

Nakano Michiomi - Shorinji Kempo

! Yamashita Minoru - Shindo-ryu Jujutsu

~ Yamada Saburo - Yamate-ryu Jujutsu

*Takeda Tokimune, 1925 - Daito-ryu Aikibudo

*Ueshiba Morihei, 1883 - 1969, (με τον Ueshiba Kisshomaru) - Aikido

«Tanaka Setaro - Shinriaku Heiho

«Noguchi Senryuken - Shindo Rokugo-ryu

«Fukui Harunosuke - Yae-ryu

«Otsuki Yutaka - Otsuki -ryu

«Inoue Noriaki - Shin'ei / Shinwa Taido

«Hoshi Tetsuomi - Hoshi-ryu Kobujutsu

«Hirai Minoru - Korindo

«Mochizuki Minoru - Yoseikan Budo

«Shioda Gozo - Yoshinkan Aikido

«Tomiki Kenji - Tomiki - ryu Aikido

«Tohei Koichi - Ki no Kenkyukai / Shinshin Toitsu Aikido

«Ueshiba Kisshomaru, 1921 - 1999, (με τον Ueshiba Morihei), Aikikai Aikido

Σημείωση: Όπου (1) μαθητής του Chikamasa, (*) μαθητές του Takeda, (!) μαθητές του Matsuda, («) μαθητές του Ueshiba, (#) μαθητής του Okuyama, (~) μαθητής του Yamashita.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Aikido journal - on line - (Aikijutsu and Aikido Genealogy).

Asian Fighting Arts, των D.F. Draeger και Smith, εκδ. Kodansha.

Beginning Jiu Jitsu, των J.G.Shortt και K.Hashimoto, εκδ. P.H.Crompton Ltd.

Hakko-ryu Jujutsu, του M.J.Lamonica, εκδ. HJJF.

Modern Bujutsu & Budo, του D.F.Draeger, εκδ. Weatherhill.

Samurai Aikijutsu, του T. Obata, εκδ. Dragon Books

ΤΟ JUJUTSU ΓΙΑ ΞΕΝΟΥΣ (Μέρος Δ' της Ιστορίας του Jujutsu)

Του Μιχαήλ Δ. Πετρόπουλου

«Στο Jujutsu υπάρχει κάποιο αντικόλπο για κάθε στρίψιμο, σκούνημα, τράβηγμα ή λύγισμα. Μόνο ο άσσος του Jujutsu δεν αντιστέκεται σε τέτοιες κινήσεις. Όχι μόνον υποχωρεί σε αυτές αλλά κάνει και κάτι παραπάνω. Τις βοηθάει με κάποιο περίεργο τρόπο, που κάνει τον επιτιθέμενο να βγάλει την ωμοπλάτη του, να σπάσει το χέρι του ή σε απελπιστικές συνθήκες, να σπάσει τον λαιμό του ή τη σπονδυλική του στήλη.»

Αποσπάσματα σαν και αυτό, του Lafcadio Hearn από το βιβλίο του «Out of the East» (από την Ανατολή), έδωσαν μια πρώτη εικόνα στον Δυτικό κόσμο του 19ου αιώνα, για το Jujutsu, μια τέχνη καλυμμένη με ένα πέπλο μυστηρίου, την οποία όλοι σχεδόν έχουν ακούσει αλλά λίγοι ξέρουν κάτι για αυτήν.

Αργότερα, στους Times του Λονδίνου, με ημερομηνία 2 Ιουλίου 1892, ο Rudyard Kipling έγραψε ένα άρθρο με τίτλο «Η κόψη της Ανατολής». Σε αυτό το άρθρο ο συγγραφέας αναφέρεται σε Άγγλους ναυτικούς, οι οποίοι παραπονούνται για την αστυνομία της περιόδου Meiji, στο λιμάνι Γιοκοχάμα της Ιαπωνίας. Η αστυνομία σύμφωνα με τους ναυτικούς έπαιρνε αμοιβή, για κάθε ναυτικό που συνελλάμβανε. Το άρθρο συνέχιζε, «οι ναυτικοί λένε ότι οι μικρόσωμοι αυτοί τύποι τους εμποδίζουν επίτηδες και με μια διαβολική τέχνη από παλαιστικά κόλπα ..... υπάρχουν περί τα εκατό από αυτά τα κόλπα και μπορούν να σε ρίξουν κάτω, με καθένα από αυτά».

Σύμφωνα με τα στοιχεία, η Αγγλία ήταν η πρώτη χώρα την οποία επισκέφτηκαν δάσκαλοι του Jujutsu. Οι άνθρωποι αυτοί δεν πήγαν εκεί για να διδάξουν Jujutsu αλλά σαν υπάλληλοι τραπεζών, στρατιωτικοί, επιχειρηματίες και φοιτητές, για να ενημερωθούν για τις συνθήκες που επικρατούσαν στη Δύση, μέσα στο πνεύμα του εκσυγχρονισμού της Ιαπωνίας, την περίοδο Meiji (1868-1912).

Ο πρώτος ήταν ο Takashima Shidachi της σχολής Yoshin-ryu Jujutsu. Ο Shidachi, οποίος ήταν γραμματέας του υποκαταστήματος της τραπεζής της Ιαπωνίας στο Λονδίνο, έδωσε μια εκτενή διάλεξη σχετικά με το Jujutsu, στις 29 Απριλίου του 1892, στην πρώτη συνάντηση της «Ιαπωνικής Εταιρείας» στο Λονδίνο.

Στις 26 Σεπτεμβρίου του 1899, φτάνει στο Λονδίνο ο Ykio Tani με τον αδελφό του, προσκεκλημένοι του μηχανικού W.E Barton - Wright. Ο Wright είχε γνωρίσει τον Tani κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην Ιαπωνία, όπου είχε ασχοληθεί και αυτός με το Jujutsu και ήθελε να ανοίξει μια σχολή Jujutsu στην Αγγλία.

Ο Tani ήταν εξαιρετικός δάσκαλος του Jujutsu και συγκεκριμένα της σχολής Tenshin shin'yo ryu Jujutsu. Ο Barton ζητά από τα αδέρφια Tani να κάνουν επίδειξη της τέχνης τους, ο μεγάλος όμως αδελφός διαφωνεί, διότι θεωρεί αυτό κατάχρηση της τέχνης του Jujutsu και επιστρέφει στην Ιαπωνία.

Ο Yukio Tani όμως, εμφανίζεται στο μουσικό θέατρο Empire, όπου κάνει επίδειξη του Jujutsu, ενώ συγχρόνως προκαλεί οποιονδήποτε τολμά, να τον αντιμετωπίσει.

Οι νίκες του Tani κάνουν το Jujutsu γνωστό και ο ίδιος αποκαλείται «ο Ηρακλής της τσέπης», γιατί ήταν μικρόσωμος αλλά αήττητος.

Το 1904 ο Tani ανοίγει την «Ιαπωνική σχολή του Jujutsu», στον αριθμό 305 της οδού Oxford street, του Λονδίνου. Η σχολή είναι ανοικτή καθημερινά εκτός Κυριακής, από τις 9 το πρωί μέχρι τις 9 το βράδυ.

Μετά τον Tani έρχονται στην Αγγλία και άλλοι δάσκαλοι του Jujutsu, όπως ο Sada Kasu Uyenishi και αυτός της σχολής Tenshin shin'yo ryu Jujutsu, ο οποίος φτάνει στην Αγγλία το 1900 και αργότερα άνοιξε τη σχολή «Η σχολή Jujutsu του Piccadilly», στη διεύθυνση Golden Square W1. Ο Tarro Miyake της σχολής Yoshin-ryu Jujutsu φτάνει το 1904 και ο Ahkitaro Ohno του Kodokan Judo, φτάνει το 1905.

Τον Μάιο του 1906 φτάνει στη βόρεια Ουαλία ο Gunji Koizumi, ο οποίος θεωρείται από τους

πρωτεργάτες του Jujutsu και του Judo στην Αγγλία.

Ήταν Jujutsuka των σχολών Tenshin shin'yo-ryu Jujutsu και Shinnoshindo-ryu Jujutsu. Το 1918 άνοιξε τη σχολή Πολεμικών Τεχνών Budokwai, στη διεύθυνση 15 Lower Grosvenor Place, London SW1, με πρώτο αρχηγό εκπαιδευτή τον Yukio Tani.

Στη Γαλλία στις αρχές του 1900, λαμβάνει χώρα ένας ελεύθερος αγώνας, μεταξύ των Dubois και Renier. Ο Dubois ήταν ένας επίφοβος πυγμαχός και εξαιρετικός ξιφομάχος και αντιπροσώπευε τα Γαλλικά μαχητικά σπορ.

Ο Renier δίδασκε Jujutsu στο Παρίσι, σε μια σχολή στην οδό Ponthieu και ήταν μαθητής των Ιαπώνων δασκάλων του Jujutsu στο Λονδίνο, των Miyake και Kanaya. Ο Miyake μαζί με τον Kanaya και τον Eida, διδάσκουν και αυτοί στη σχολή τής οδού Oxford street, του Λονδίνου.

Ο αγώνας έγινε στην Courbevoie, ο Renier είχε υψος 1,65 και ζύγιζε 63 κιλά, ενώ ο Dubois είχε υψος 1,68 και ζύγιζε 75 κιλά. Ο αγώνας αυτός κράτησε μόλις 26 δευτερόλεπτα και ο Dubois εγκατέλειψε, μετά από τεχνική Kansetsu-waza (τεχνικές στρέψης και λυγίσματος των αρθρώσεων), που εφήρμοσε ο Renier στον Dubois.

Οι επιτυχίες τού Tani και άλλων, κάνουν το Jujutsu γνωστό στην Αγγλία, ενώ η νίκη τού Renier βάζει τις βάσεις για την ανάπτυξη τού Jujutsu και αργότερα τού Judo στη Γαλλία.

Το Jujutsu διαδόθηκε και σε άλλες χώρες. Στις Ηνωμένες Πολιτείες ο δάσκαλος Hakiowa της σχολής Tenshin shin'yo-ryu Jujutsu, μαζί με τον δάσκαλο K. Sano, φτάνουν στη Νέα Υόρκη το 1900.

Σύμφωνα με τον Sano, Tenshin shin'yo-ryu σημαίνει «σχολή των μεθόδων της φύσης». Το ρεπερτόριο του Hakiowa στο Tenshin shin'yo-ryu Jujutsu ήταν, 50 τεχνικές Taiso και Taiataro (τεχνικές δυναμώματος και σκλήρυνσης του σώματος), 270 τεχνικές Tai-te (τεχνικές πάλης), 1000 τεχνικές Renrakute (τεχνικές αποφυγής και αντεπίθεσης), 24 τεχνικές Atemite-Hidensho (μυστικές τεχνικές κτυπημάτων και επίθεσης στα νεύρα) και 4 τεχνικές Katsu («ξαναζωντανέματος»).

Το 1901, ο Hakiowa κάνει μια επίδειξη Jujutsu στους Ευέλπιδες της Στρατιωτικής Ακαδημίας «West Point».

Στη Χαβάη, γυρνώντας το 1929, ο Seishiro H. Okazaki ιδρύει το Kodokan-ryu Jujutsu.

Στη Νότια Αφρική ο John Robinson (Jujutsuka από το Budokwai του Λονδίνου) ιδρύει την Νοτιοαφρικανική ένωση Jujutsu στο Γιοχάνεσμπουργκ, στο Stuttaford Chambers τής οδού Rissik.

Στην πόλη Capetown της Νοτίου Αφρικής, ο δάσκαλος τού Tenshin shin'yo-ryu Jujutsu, Seishi (Yusei) Terpei, διδάσκει με βοήθo τον Harold Johnson, στο γυμναστήριο τής οδού Strand.

Το 1914, ο Mitsuo (Esai) Maeda κατά την παραμονή του στη Βραζιλία, διδάσκει Jujutsu /Judo τον Gastao Gracie και βάζει τις βάσεις για την μετέπειτα εξέλιξη του Gracie η Βραζιλιάνικου Jiu - Jitsu.

Ο Ahkitaro Ohno 4 dan της σχολής Kodokan Judo, συνήθιζε να προσφέρει 100 λίρες Αγγλίας, σε όποιον θα μπορούσε να τον νικήσει, όταν έκανε επιδείξεις στην πόλη Λίβερπουλ της Αγγλίας το 1906, έχοντας προηγουμένως κάνει αντίστοιχες επιδείξεις στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ο Maeda, που ήταν και αυτός 4 dan του Kodokan και γνωστός του Ohno, ακολουθούσε την ίδια πρακτική τής συμμετοχής σε ελεύθερους αγώνες. Λόγω αυτού, έβλεπε το Judo πιο πολύ σαν μαχητική τέχνη, παρά σαν άθλημα (το αποκαλούσε και Jujutsu, καθότι εκείνη την εποχή, τα όρια μεταξύ Judo και Jujutsu δεν ήταν σαφώς καθορισμένα. Π.χ. τότε το Kodokan Judo το αποκαλούσαν και Kano-ryu Jujutsu). Τη νοοτροπία αυτή μετέδωσε και στην οικογένεια Gracie, που ακολουθεί μέχρι τώρα αυτήν την πρακτική των ελευθέρων αγώνων.

Ο E.J.Harrison, ένας από τους πρώτους Ευρωπαίους που ασχολήθηκαν με το Jujutsu και μετά με το Judo, στις αρχές του αιώνα μας στην Ιαπωνία, στο βιβλίο του «The Fighting Spirit of Japan» (Το μαχητικό πνεύμα της Ιαπωνίας), το οποίο εκδόθηκε για πρώτη φορά το 1913, αναφέρεται στο πως ξεκίνησε να μαθαίνει Jujutsu, στην πόλη Γιοκοχάμα της Ιαπωνίας.

Ο Harrison έφτασε στην Ιαπωνία το καλοκαίρι του 1897, για να εργασθεί σα δημοσιογράφος,

στην εφημερίδα «Japan Daily Herald».

Από μικρός ησχολεύτο στην Αγγλία με την πάλη. Αργότερα στον Καναδά μαθαίνει και πάλη του τύπου «catch- as- catch -can», το οποίο μεταφράζεται «πιάνω από όπου μπορώ να πιάσω», και είναι ένα είδος ελευθέρως πάλης.

Από αυτό το είδος προέρχεται η επαγγελματική πάλη που αποκαλείται «κατς», από την αγγλική λέξη «catch».

Λόγω αυτής της γνώσης του, σε κάποια νυχτερινή του έξοδο φαίνεται ότι τα έβαλε με κάποιον αστυνομικό της Γιοκοχάμα. Ο Harrison ξαφνιάστηκε όταν τα κόλπα του δεν έπιασαν και μετά από αυτό το μάθημα, που του έδωσε ο αστυνομικός της Γιοκοχάμα, αποφάσισε να μάθει και ο ίδιος Jujutsu.

Με τη βοήθεια του μεταφραστή της εφημερίδας όπου δούλευε, έγινε μέλος του Dojo του Hagiwara Ryoshinsai, που δίδασκε Tenshin shin'yo gyu Jujutsu, που όπως αφηγείται ο Harrison, ήταν πολύ καλός στην πάλη εδάφους και είχε τόσο δυνατό και ελαστικό λαιμό, ώστε ήταν αδύνατο κανείς να τον στραγγαλίσει. Αντίθετα, όπως μας λέει ο συγγραφέας, οι τεχνικές της όρθιας πάλης, δεν συγκρίνονταν με αυτές των μαύρων ζωνών του Kodokan Judo.

Εδώ, ίσως είναι ενδιαφέρον να αναφερθώ πώς έγινε η «μαύρη ζώνη», το κατεξοχήν γνώρισμα της ικανότητας στα Ιαπωνικά συστήματα «Do».

Όπως αναφέρει ο James G. Shortt, δάσκαλος του Ryoji Shinto-gyu Jujutsu, στο βιβλίο του «Beginning Jiu Jitsu, Ryoji-Shinto style», η μαύρη ζώνη εξελίχθηκε ως εξής: Αρχικά δεν υπήρχαν ζώνες, αλλά μια λουρίδα από ύφασμα, που κρατούσε το ένδυμα της προπόνησης, χωρίς συγκεκριμένο χρώμα. Οι λουρίδες αυτές δεν χρειάζονταν βέβαια, όταν οι ενασκούμενοι φορούσαν Hakama (παραδοσιακή διπλή φούστα, που φορούσαν οι πολεμιστές στην Ιαπωνία, προσαρμοσμένη για να φοριέται πάνω στο άλογο), που σήμερα φορούν οι ασχολούμενοι με τις Ιαπωνικές παραδοσιακές τέχνες. Με την Hakama φορούσαν την λουρίδα σαν κεφαλόδεσμο.

Μετά την προπόνηση αλλά και κατά τη διάρκεια αυτής, η λουρίδα χρησιμοποιείτο σαν πετσέτα για να σκουπίζεται ο ιδρώτας. Με τον καιρό η λουρίδα βρώμιζε και μαύριζε, ο ασχολούμενος όμως την άφηνε έτσι, για να φαίνεται ότι προπονείται πολύ και εντατικά αλλά και σαν δείγμα της ικανότητάς του.

Είναι λοιπόν παράδοξο σήμερα, όταν μερικοί ασχολούμενοι με τις Πολεμικές Τέχνες παίρνουν μια συρμάτινη βούρτσα και βουρτσίζουν τη ζώνη τους, για να φαίνεται λιγότερο μαύρη και φθαρμένη, σαν δείγμα του χρόνου που ασχολούνται. Δεν ξέρουν ότι στο παρελθόν, το «πιο μαύρο» ήταν ο τρόπος εντυπωσιασμού.

Η φήμη του Jujutsu επηρέασε και τις ένοπλες δυνάμεις της Αγγλίας. Θεωρείται ότι το εισήγαγε σε αυτές, σαν μέθοδο αυτοάμυνας, ο Λοχαγός Mc Laglen στις αρχές του 1900, παρ' όλο ότι είχε διδάξει, τα χρόνια του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου και ο Ταπί μέλη του Αγγλικού στρατού. Ο Mc Laglen ήταν εξαιρετικός στρατιώτης, είχε μάλιστα εισαγάγει ένα σύστημα μάχης με ξιφολόγη αλλά ήταν και γνώστης του Jujutsu, το οποίο είχε μάθει από κάποιον Ιάπωνα οικογενειακό γνωστό. Λέγεται μάλιστα ότι είχε νικήσει διάφορους Ιάπωνες δασκάλους του Jujutsu σε αγώνες.

Αναφέρομαι στην εισαγωγή του Jujutsu στον στρατό, διότι αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την ανάπτυξη πολλών συστημάτων μάχης σώμα με σώμα από εκπαιδευτές του στρατού, που όμως είχαν τις ρίζες τους στο Jujutsu.

Ένας από τους πιο σημαντικούς εκπρόσωπους αυτής της εξέλιξης του Jujutsu, είναι και ο Λοχαγός Fairbairn (αποστρατεύθηκε αντισυνταγματάρχης), ο οποίος έμαθε Jujutsu στην Αγγλία και στην Ιαπωνία, κυρίως της σχολής Shinnoshindo-gyu Jujutsu. Το Kodokan απένειμε στον Λοχαγό το 2 Dan, το 1931.

Το 1907 εντάχθηκε στη δύναμη της αστυνομίας της πόλεως της Σαγκάης. Αργότερα, οργάνωσε και διοίκησε τις πρώτες μονάδες αποκαταστάσεως της τάξεως, στις οποίες δίδαξε και ένα σύστημα Goshin-jutsu (τεχνικές αυτοάμυνας), το οποίο αποκαλούσε «Defendu», από την Αγγλική λέξη «Defend» (αμύνομαι). Κατά τη διάρκεια της θητείας του στη Σαγκάη, ήρθε

προσωπικά αντιμέτωπος με πάνω από 600 περιστατικά ένοπλης ή άοπλης σύγκρουσης, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του.

Μετά το τέλος τής θητείας του στη Σαγκάη, επιστρέφει στην Αγγλία, όπου κατατάσσεται στον στρατό, με τον βαθμό του Λοχαγού. Το 1940 διορίζεται Αρχηγός Εκπαιδευτής στη μάχη σώμα με σώμα, στο Ειδικό Κέντρο Εκπαιδεύσεως (STC) στο Lochailort Invernesshire, της Σκωτίας και στη Βρετανική Σχολή Ειδικών Δυνάμεων (British Commando School), στο Achnacarry. Εκεί έγραψε το εγχειρίδιο «All-in Fighting» (μάχη που όλα επιτρέπονται). Αργότερα, το ίδιο εγχειρίδιο εκδόθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες με τον τίτλο «Get Tough» (γίνε σκληρός). Ο Fairbairn έγραψε άλλα δυο βιβλία, το «Defendu» και το «Scientific Self Defence» (επιστημονική αυτοάμυνα).

Ο Υπολοχαγός Samuel G. Taxis, του Σώματος των Πεζοναυτών των Ηνωμένων Πολιτειών, διδάχθηκε Jujutsu και Defendu στη Σαγκάη από τον Fairbairn και έφερε το σύστημα αυτό στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου χρησιμοποιείτο μέχρι την εισαγωγή τού συστήματος για μάχη σώμα με σώμα «Ο' Neil», το οποίο ήταν επηρεασμένο από το Jujutsu.

Σύμφωνα με το εγχειρίδιο των πεζοναυτών που εκδόθηκε το 1937, με τον τίτλο «Do or Die» (κάνε η πέθανε), από τον Αντισυνταγματάρχη Drexel Biddle, που ήταν αξιωματικός υπεύθυνος για την εκπαίδευση των πεζοναυτών στην ατομική μάχη, δηλαδή στη μάχη σώμα με σώμα, στη μάχη με ξιφολόγχη και στη μάχη με μαχαίρι, το σύστημα εκπαίδευσης είχε ως εξής: Η μάχη με ξιφολόγχη και μαχαίρι, ήταν σύμφωνα με τις τεχνικές τού Γάλλου καθηγητού της οπλομαχίας Jean-Marie Surget, η πυγμαχία σύμφωνα με τις τεχνικές του Bob Fitzsimmons πρώην πρωταθλητού πυγμαχίας βαρέων βαρών και το Jujutsu σύμφωνα με τις τεχνικές του Shinnoshindo-ryu Jujutsu και το Defendu του Fairbairn.

Τα συστήματα για μάχη σώμα με σώμα, που εφαρμόζονται από τον Στρατό και την Αστυνομία, που στον μεν στρατό αποκαλούνται «Close Quarter Battle» (Μάχη σε Κοντινή Απόσταση), στη δε αστυνομία «Defensive Tactics» (Αμυντικές Τακτικές), είναι οι σύγχρονες «Πολεμικές Τέχνες» της Δύσης.

Επίσης, ο Fairbairn είναι ο πρώτος που εισήγαγε ένα πρακτικό σύστημα σκοποβολής και μάχης με πιστόλι, λόγω των εμπειριών του στη Σαγκάη. Το βιβλίο του «Shooting to Live», (πυροβολώντας για να ζήσεις), θεωρείται κλασσικό στο είδος αυτό τής σκοποβολής.

Ο Fairbairn (1885-1960) σωστά θεωρείται ένας από τους κυριότερους δασκάλους των συστημάτων μάχης σώμα με σώμα, για τον Στρατό και την Αστυνομία της σύγχρονης εποχής, σαν συνεχιστής όμως του έργου τού πρωτοπόρου σε αυτόν τον τομέα Λοχαγού Mc Laglen. Το σύστημα Defendu μπορεί να χαρακτηριστεί σαν «Δυτικό Jujutsu», δηλαδή ένα σύστημα που προήλθε μεν από το Jujutsu αλλά εξελίχθηκε με βάση τις εμπειρίες τού ιδρυτού του και τις ανάγκες για τις οποίες δημιουργήθηκε.

Βιβλιογραφία

- 1) Armlocks, του Neil Adams, εκδ. Ippon/Crowood
- 2) Beginning Jiu Jitsu, των J.G.Shortt και K.Hashimoto, εκδ. P.H.Crompton Ltd.
- 3) Do or Die, του A.J.Drexel Biddle, επανέκδοσις Paladin Press.
- 4) Get Tough, του W.E.Fairbairn, επανέκδοσις Paladin Press.
- 5) Judo Complete, του P.Butler, εκδ. Faber&Faber.
- 6) L'Esprit du Ju-Jitsu Traditionel, του R.J.Maroteaux, εκδ. S.F.W.J.G.D.
- 7) Methodes Japonaises de Ju-Jitsu en Europe, του R.J.Maroteaux, εκδ. του ιδίου.
- 8) Quick or Dead, του W.L.Cassidy, εκδ. Paladin Press
- 9) Scientific Self Defence, του W.E.Fairbairn, επανέκδοσις Interservice.
- 10) Shooting to live, του W.E.Fairburn, εκδ. Paladin Press.
- 11) The Fighting Spirit of Japan, του E.J.Harrison, εκδ. W.Foulsham and Co.Ltd.

JUJUTSU - NINJUTSU

NINPO-NINJUTSU

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΝΙΝΠΟ-ΝΙΝΙΟΥΤΣΟΥ

Του Dojo - Cho Ευλαμπίου Άγγελου

Το Ninpo-Ninjutsu είναι η εσωτερική πολεμική τέχνη που ανέπτυξαν οι Γιαμαμπούσοι-Ninja σε επαρχίες της Ιαπωνίας από τον 8ο έως τον 11ο αιώνα.

Ήταν μια μέθοδος ψυχοσωματικής άσκησης που αποσκοπούσε στην εκπαίδευση νεαρών ατόμων τα οποία είχαν σαν χρέος τους να φέρουν σε πέρας άκρως δύσκολες και επικίνδυνες αποστολές (κατασκοπευτικού κυρίως τύπου) οι οποίες απαιτούσαν τη γνώση ιδιαίτερων τακτικών μάχης και διείσδυσης. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα το να εκπαιδεύονται σε ακραίες καταστάσεις και βεβαίως να χρησιμοποιούν και εσωτερικές μεθόδους για την υλοποίηση των στόχων τους, μια εκ των οποίων ήταν και το γνωστό Kuji Juji-Kiri.

Σχετικά με τις ρίζες και την ανάπτυξη του Ninpo υπάρχουν αρκετές αξιόπιστες πηγές που μπορούν να διαφωτίσουν την πραγματική πορεία της συγκεκριμένης Τέχνης μέσα στο χρόνο, αρκεί να υπάρχει το ενδιαφέρον για αναζήτηση.

Κατά την περίοδο Asakusa (592-710 μ.Χ) ο Shotoku Taishi, μια μεγάλη ιστορική μορφή (πρίγκιπας) που συντέλεσε στη διάδοση του Βουδισμού στην Ιαπωνία, χρησιμοποίησε πρώτος τον όρο "Shinobi" για τον εαυτό του και για τους κατασκόπους που είχε στην υπηρεσία του.

Όταν μεταφράζουμε τη λέξη "Shinobi" εννοούμε έναν ειδικό στον τομέα της συλλογής πληροφοριών.(Shi-πράττων, no-ειδικός, bi-πληροφορία.) Από αυτήν την περίοδο (622 μ.Χ) ξεκινά η δράση των κατασκόπων shinobi. Το Ninjutsu εξελίσσεται μέχρι τα τέλη περίπου του 7ου αιώνα, το 794 μ.Χ, στην αρχή της περιόδου Χείαν και η πρώτη του μορφή ολοκληρώνεται μέχρι τα μέσα αυτής της περιόδου .

Εκείνη την εποχή οι Γιαμαμπούσοι (επαναστατικοί ασκητές που ζούσαν στα βουνά σαν αντάρτες και πίστευαν σε βουδιστικές αιρέσεις φιλοσοφικά αντίθετες από αυτές των κυβερνώντων) μαζί με χιλιάδες άλλους καταδιωκόμενους από τα κυβερνητικά στρατεύματα για λόγους πολιτικούς, θρησκευτικούς ή για άρνηση πληρωμής φόρων κ.λπ, κατέφυγαν σε ορεινές περιοχές κοντά στο σημερινό Kyoto για να προστατευθούν. Δυο από τις πιο γνωστές περιοχές ήταν η Iga και η Koga, οι οποίες, καθώς ήταν περικυκλωμένες από βουνά, προσέφεραν απρόσιτα και ιδανικά καταφύγια στους καταδιωκόμενους.

Εκεί οι Γιαμαμπούσοι που ήταν γνώστες μιας πολεμικής τέχνης ονομαζόμενης «χέιχο», της οποίας οι ρίζες της πάνε πίσω στην Κίνα, άρχισαν να την διδάσκουν στους καταδιωκόμενους για να είναι σε θέση να αντιμετωπίζουν τους κυβερνητικούς. Η τέχνη αυτή της ψυχοσωματικής εξάσκησης εξελίχθηκε σε αυτό που αργότερα ονομάστηκε Ninjutsu.

Παρά το ότι το Ninjutsu ξεκίνησε από τόσο παλιά, πέρασε πολλά στάδια μεταβολών και πήρε την κλασική του μορφή στα μέσα της περιόδου Χείαν (794-1185 μ.Χ).

Συγκεκριμένα, το 1049 μ.Χ ο Ikai (Iko ή Cho Busho), ο αρχηγός του πολέμου Shiko (Su Chang) ο οποίος ήταν και στρατηγός στην Κίνα, αντιμετώπισε σε μάχη τον αρχηγό του πολέμου της επαρχίας So (Sung).Ο Ikai ηττήθηκε και απέφυγε τη σύλληψη καταφεύγοντας

στην Ιαπωνία. Η ιστορία λέει ότι μαζί του είχε πάρει και την πριγκίπισσα, στρατηγό Cho Gyokko.

Φτάνοντας στο Ise (νομαρχία Wakayama) πήγε στην περιοχή Iga, όπου έζησε σε μια σπηλιά και διδάξε σε δύο ανθρώπους τις αρχές του Ninjutsu (σε αυτό το σημεί ο να τονίσουμε ότι ήδη υπήρχαν οργανωμένα αρχηγεία και δίκτυα κατασκόπων Shinobi στις περιοχές αυτές, όταν έφτασε εκεί ο Ikai).

Οι μαθητές του Ikai ήταν ο Fujiwara No Chikado (αργότερα γνωστός ως Gamon Doshi) και ο Hogenbo Tesshin. Διδάχτηκαν πάμπολλες τεχνικές μεταξύ των οποίων ιππασία και καμουφλάζ, άσπλη άμυνα, κινέζικο καράτε, καθώς και τις 18 βασικές κινεζικές πολεμικές τέχνες (Kankoku Juhakkei).

Ο συνδυασμός όλων αυτών των πολεμικών τεχνών μαζί με εγχώριες Ιαπωνικές τέχνες που υπήρχαν και είχαν ήδη εξελιχθεί, οδήγησε στην ανάπτυξη του Ninjutsu.

Ο ίδιος ο Fujiwara no Chikado είναι αυτός που δίδαξε τον Iga Hattori Yasukiyo που αργότερα ίδρυσε το Iga Ryu Ninpo.

Η ίδια περιοχή που προσέφερε καταφύγιο στον Ikai και τους μαθητές του έγινε αργότερα καταφύγιο και για άλλους. Μεταξύ 1161 και 1163 μ.Χ, ηττημένοι πολεμιστές από τον πόλεμο μεταξύ Genji και Heike, βρήκαν καταφύγιο στην περιοχή Iga. Και οι δύο περιοχές Iga και Koga αποτελούσαν τον «παράδεισο», το κέντρο όχι μόνο για τα ηττημένα στρατεύματα κατά τον πόλεμο Βορείων και Νοτίων Αυτοκρατόρων αλλά και για πολλούς φυγάδες από την Κίνα.

Ανάμεσα στους εδραιωμένους ορεινούς παραδείσους των περιοχών αυτών, άρχισαν να γεννιούνται ποικίλλες παραδόσεις Ninja που συχνά έρχονταν σε διαμάχη μεταξύ τους. Ο αριθμός αυτών των παραδόσεων διαφέρει ανάλογα με τις πηγές αφού ορισμένοι αναφέρουν ότι υπήρχαν 108 διαφορετικές, ενώ από άλλους λέγεται ότι ήταν 75 ή ακόμη και 73.

Οι διαφορετικές αυτές παραδόσεις έχουν εξαπλωθεί σε όλη την Ιαπωνία αλλά οι περισσότερες συγκεντρώθηκαν στις περιοχές Iga και Koga. Ο Tokugawa (Bakujū) χρησιμοποίησε το Iga και Koga gyu Ninpo σε μια προσπάθεια να λήξει η μακροχρόνια περίοδος του εμφυλίου πολέμου.

Στα μετέπειτα χρόνια ολοκληρώθηκε η τελειοποίηση της τέχνης μέσα στις περιόδους Καμακούρα-Ασικάγκα-Σενγκόκου, έως και την περίοδο Έντο (1616-1867 μ.Χ).

Από το τέλος της περιόδου Έντο μέχρι την περίοδο Μείτζι (1868 μ.Χ) ο Toda Shinryuken Masamiitsu Sensei κράτησε την πολεμική τέχνη και την παράδοση ζωντανή. Η τέχνη του πέρασε από αυτόν στον Takamatsu Toshitsugu Sensei, ο οποίος σαν ο μοναδικός γνωστός πραγματικός Ninja της εποχής, διατήρησε την παράδοση από την εποχή Meiji έχρι τις περιόδους Taisho και Showa.

Έτσι έφτασε ως τις μέρες μας διαμέσου των μαθητών του Takamatsu Sensei, κάποιοι από τους οποίους προσπαθούν να κρατήσουν την παράδοση ζωντανή, δίνοντας στο Ninpo τη θέση που πραγματικά αξίζει να έχει στο παρόν, στις σημερινές κοινωνίες.

ΜΥΗΤΙΚΑ ΤΑΓΜΑΤΑ - ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ

ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ

Επιμέλεια: Ευστάθιος Η. Λιακόπουλος

ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ

Επιμέλεια: Ευστάθιος Η. Λιακόπουλος

1. Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΘΕΣΜΟΥ
2. ΜΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΙΣ ΠΗΓΕΣ
3. ΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ
4. ΟΙ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ ΣΤΗ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ
5. ΟΙ ΑΠΟΔΕΚΤΟΙ ΤΕΚΤΟΝΕΣ
6. ΟΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟΙ ΤΕΚΤΟΝΕΣ
7. ΟΙ ΤΕΚΤΟΝΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ
8. Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΩΡΟ
9. ΕΠΙΦΑΝΕΙΣ ΤΕΚΤΟΝΕΣ
10. Ο ΑΝΤΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΑΚΡΑΚΗΣ (1831-1905)
11. ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΤΗΣ "ΣΤΟΑΣ" Ρ 2
12. ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ
13. ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ, ΤΑ ΟΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ

Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΘΕΣΜΟΥ

Συνεδρία Τεκτονικής Στοάς.
Μύηση στο βαθμό του Μαθητή.
(Χαλκογραφία του 1809)

Με τον όρο «Τεκτονισμός» εννοούμε γενικά τόσο το σύστημα, όσο και τις διδασκαλίες και τις συνήθειες που έχει υιοθετήσει η αδελφότητα των Ελευθέρων και Αποδεκτών Τεκτόνων και ανεδύθη στην τελευταία ενσάρκωσή του κυρίως από το Ανθρωπιστικό κίνημα και από την παράδοση των συντεχνιών των λιθοτόμων και των κτιστών των Καθεδρικών Ναών και γι' αυτό είναι αναγκαία μια ειδικότερη αναδρομή.

Πολλές θεωρίες βέβαια έχουν διατυπωθεί για την καταγωγή αυτού του ιδιότυπου θεσμού.
Οι κυριότερες όμως είναι:

1. Η θεωρία της καταγωγής του από τις Συντεχνίες των Οικοδόμων του Μεσαίωνα που είναι και η επικρατέστερη.
2. Η θεωρία της καταγωγής του από τα Χριστιανικά Ιπποτικά Τάγματα, τους Ροδόσταυρους και τους Αλχημιστές και
3. Η θεωρία της καταγωγής του από τα Αρχαία Μυστήρια (Ελληνικά και Αιγυπτιακά).

ΜΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΙΣ ΠΗΓΕΣ

Ο Τεκτονισμός είναι φορέας και συντηρητής πολλών ιδεολογικών ρευμάτων τα οποία φυσικά εννοποίησε. Θεωρείται θεματοφύλακας του Ευρωπαϊκού εσωτερισμού στην εποχή μας και εκφραστής των αρχών της Ελευθερίας της έκφρασης και των ιδεών του Ουμανισμού και του Διαφωτισμού που κυοφορήθηκαν το Μεσαίωνα και πέρασαν τη μεγάλη δοκιμασία του τοκετού τους στην Αναγέννηση.

Γαλουχήθηκαν οι ιδέες αυτές από τα δάκρυα και το αίμα των μεταρρυθμιστών και ωρίμασαν από τις μεταλλάξεις των επιστημονικών ανακαλύψεων και την έκρηξη της βιομηχανικής επανάστασης.

Ο Τεκτονισμός πήρε τη σημερινή του μορφή στο τέλος του 17 αιώνα στην Αγγλία.

ΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ

Οικοδόμοι του 12ου αιώνα
(Βιβλιοθήκη Pierpont Morgan,
Νέα Υόρκη)

Είναι δύσκολο σήμερα με την ποικιλία των δραστηριοτήτων που γνωρίζουμε να συνειδητοποιήσουμε τη σπουδαιότητα που είχαν αποκτήσει στις παραδοσιακές κοινωνίες οι συντεχνίες των οικοδόμων, που μονοπωλούσαν σχεδόν κάθε εμφανή δραστηριότητα και εικαστική μεταβολή.

Όρθωναν οικοδομήματα θρησκευτικού χαρακτήρα όπως είναι οι Ναοί, οι Βωμοί και τα Μοναστήρια. Αναλάμβαναν Κυβερνητικά και Στρατιωτικά έργα, δηλαδή Ανάκτορα, Φρούρια, Γέφυρες, Δρόμους και Λιμάνια. Πολιτιστικά ακόμα έργα όπως Πλατείες, Θέατρα, Υδραγωγεία και Στάδια έπρεπε να μελετηθούν από σπουδαίους Πρωτομάστορες και να εκτελεστούν κάτω από την ευθύνη των Τεκτονικών συντεχνιών.

Υποτιμούμε επίσης τη διανοητική προεργασία και το πνευματικό έργο που υποκρύπτεται σε κάθε τέτοιο κατασκεύασμα, γιατί ξεχνάμε ότι τα έργα του παρελθόντος δεν ήταν έργα εν σειρά, αλλά μοναδικά και ανεπανάληπτα δημιουργήματα. Όταν μιλάμε για συντεχνίες, συνήθως φέρνουμε στη μνήμη μας γωνιαστές λίθων σε λατομεία ή κτίστες με πηλοφόρια και μυστριά που κουράζονται πάνω σε σκαλωσιές και αγνοούμε την κάθετη οργάνωσή τους.

Προϋπόθεση όμως κάθε καλής κατασκευής είναι η σωστή μελέτη και ο ορθός σχεδιασμός. Στην κατασκευή μεγάλων έργων οι υπολογισμοί γίνονται περίτεχνοι. Η επιλογή της τοποθεσίας επιβάλλει το έργο να προσαρμοσθεί με το περιβάλλον, η κάλυψη των λειτουργικών αναγκών πρέπει να συνδυασθεί με τα υπάρχοντα υλικά, η δαπάνη με το εργατικό δυναμικό.

Έτσι ο σχεδιασμός καταλήγει να είναι μια έντονα πνευματική εργασία πρακτική ανάλυσης και αρμονικής σύνθεσης. Τελικά «το έργο» μετασχηματίζεται τόσο σε πολιτισμικό γεγονός, όσο και σε μια επίδειξη αναμφισβήτητη της αντίθεσης της ανθρώπινης στην αρχή της κατάρρευσης και της εντροπίας.

Πέρα απ' αυτό όμως, με το ίδιο το έργο, μας προσφέρεται ένας απέραντος πλούτος αισθητικών εμπειριών με το σχήμα του, τις αναλογίες του, τα χρώματά του, κ.λπ. που για να τον προκαλέσει πρέπει ο Αρχιτέκτονας όχι μόνο να είναι απόλυτα εξοικειωμένος με τους ρυθμούς, αλλά κυρίως να δονείται από καλλιτεχνική έμπνευση.

Εκείνο πάντως που δεν προσδιορίζεται, εκείνο ακριβώς το οποίο είναι αδύνατο να συλληφθεί από τον «κοινό» νου και να αναλυθεί φυσικά, είναι το «μυστικό» στοιχείο που εκφράζει ένα

οικοδόμημα, η «βίωση» των υπερβατικών του λειτουργιών.

Γιατί κάθε «δομημένος χώρος, είναι χώρος «ιερός», είναι «ομφαλός» και «κέντρο» και μόνο μέσα σ' ένα τέτοιο χώρο «κατάλληλα» οργανωμένο είναι εφικτή μια υπέρβαση και μια εμπειρία ταύτισης του «μικρόκοσμου» με το «μακρόκοσμο» ότι κι αν εννοεί κανείς βέβαια μ' αυτές τις αναφορές.

ΟΙ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ ΣΤΗ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ

Sim. Pomardi "Η άποψη της Πορταριάς". Πίνακας του έτους 1801.
(Συλλογή Κ. Α. Μακρή)

Σπάνια λιτότητα γραμμής και αρμονική σύνθεση οικοδομών, οικισμού και περιβάλλοντος. Οι γωνίες των σπιτιών, τα κυπαρίσσια και οι κορυφές των βουνών οδηγούν αβίαστα σε μια έξαρση και ανάταση.

Στο Βυζαντινό Κράτος, τα Επαγγελματικά Σωματεία των Οικοδόμων απέκτησαν θρησκευτικό περιεχόμενο, καθώς συνδέονται άμεσα με το έργο της κοινωνικής αλληλεγγύης, της ευπορίας και της φιλανθρωπίας που εκφράζονται από Αδελφάτα.

Τα Σωματεία αυτά πέρασαν στην εποχή της τουρκοκρατίας και έγιναν γνωστά με το όνομα «ισνάφια» και όχι μόνο διετήρησαν τη θρησκευτική τους δραστηριότητα, αλλά παράλληλα ανέπτυξαν αξιόλογη κοινωνική και πνευματική δράση.

Ειδικότερα:

Μετά την Άλωση, οι επαγγελματίες όχι μόνο οργανώθηκαν για λόγους επιβίωσης σε κλειστές Συντεχνίες, αλλά επιδίωξαν και την τοπική τους συσπείρωση.

Οι Πόντιοι λ.χ. ασχολούμενοι κυρίως με την κατεργασία των μετάλλων, κατοικούσαν σε ιδιαίτερη περιοχή της Πόλης, την περιοχή των Χαλκέων και οι Μαδύτιοι, Χτίστες και Κονιάτες στη συνοικία της Βλάγκας.

Όπως γινόταν αντίστοιχα σε όλη τη Μεσαιωνική Ευρώπη, οι οργανωμένοι επαγγελματίες κατά την Τουρκοκρατία είχαν επινοήσει ιδιαίτερη συνθηματική γλώσσα την οποία κρατούσαν ζηλότυπα μυστική.

Η Συντεχνία των «Τεκτόνων» ειδικότερα που μας αφορά, ήταν και η πιο οργανωμένη. Με εκλογές σε Γενική Συνέλευση, αναδεικνυαν τη «Δωδεκάρα» (Δώδεκα δηλαδή Μαΐστορες), η οποία με τη σειρά της εξέλεγε τον «Πρωτομαΐστορα», μια Σεβάσμια και αποδεκτή από όλους προσωπικότητα, την οποία τιμούσαν όχι μόνο οι ομότεχνοί της, αλλά και όλοι οι κάτοικοι της περιοχής.

Το Υπουργημά του ήταν τιμητικό και κατά συνήθεια άμισθο, είχε δε το προνόμιο να κρατάει σα σύμβολο αναγνώρισης και εξουσίας ξύλινο, σκαλιστό πήχυ.

Ο Πρωτομαΐστορας επέβλεπε τις Τεκτονικές εργασίες, έπαιρνε τις παραγγελίες και

«παζάρευε» και έκλεινε για λογαριασμό όλων τις συμφωνίες και τα εργολαβικά. Στο τέλος της θητείας του, που ήταν ενιαύσια και μπορούσε να ανανεωθεί απεριόριστα, λογοδοτούσε για τη διαχείριση των χρημάτων και για τον προγραμματισμό των νέων έργων μπροστά σε ολόκληρη τη Συντεχνία.

Η κατάταξη των μελών της Συντεχνίας ήταν: Τσιράκι, Κάλφας, Μάστορας. Οι Συντεχνίες είχαν δικό τους οίκημα, λάβαρο και σφραγίδες. Αναμειγνύονταν ενεργά στην εκλογή των Προκρίτων και των Δημογερόντων (ο Πρωτομαϊστορας ήταν συνήθως Δημογέροντας). Οι Συντεχνίες της Κωνσταντινούπολης λ.χ. τηρώντας Βυζαντινό προνόμιο, μετείχαν ενεργά στην εκλογή του Πατριάρχη. Πέρα από τα επαγγελματικά τους συμφέροντα, οι Συντεχνίες ήταν έθιμο καθολικό, να επιδιώκουν την ίδρυση σχολείων και φιλανθρωπικών ιδρυμάτων.

Ο Πρωτομαϊστορας Μανωλάκης ο Καστοριανός λ.χ. ίδρυσε το 1661 το Παράρτημα της Πατριαρχικής Ακαδημίας, το «επιστημονικό» δηλαδή τμήμα. Υπενθυμίζεται ότι ο Κοσμάς ο Αιτωλός, ίδρυσε σε τριάντα επαρχίες, διακόσια δημοτικά σχολεία και δέκα ελληνικά.

Οι ωραιότεροι αρχιτεκτονικοί ρυθμοί του Πηλίου, των Αμπελακίων, της Καστοριάς μας επιβεβαιώνουν για το πόσο τα Σωματεία αυτά ήταν ζωντανά και δημιουργικά μέχρι το τέλος του 19ου αιώνα.

ΟΙ ΑΠΟΔΕΚΤΟΙ ΤΕΚΤΟΝΕΣ

Κάποια στιγμή στην ιστορική πορεία των συντεχνιών πραγματοποιήθηκε αυτό που αποκαλείται «θαύμα» στην εξελικτική διαδικασία της φύσης και των κοινωνιών, η μετάλλαξη. Η «αποδοχή» σ' αυτές προσώπων που ήταν ξένα προς το επάγγελμα, για λόγους λειτουργικούς, θρησκευτικούς ή ανθρωπιστικούς.

Νοτάριοι προσκλήθηκαν για την επικύρωση συμβολαίων και καταστατικών, απογραφείς για την τήρηση του υλικού, «γραφιάδες» για τη σύνταξη πρακτικών και αλληλογραφίας, λαϊκοί για την οργάνωση συνάξεων και πανηγυριών, κληρικοί για την τέλεση αγιασμών και τελετών θεμελιώσεων.

Τα μέλη αυτά εντάχθηκαν οργανικά στις συντεχνίες, τις παρακολουθούσαν στις μετακινήσεις τους, τηρούσαν τα έθιμά τους και απολάμβαναν τα δικά τους προνόμια.

ΟΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟΙ ΤΕΚΤΟΝΕΣ

Όταν άρχισε να παρακμάζει η ανοικοδόμηση των μεγαλοπρεπών ναών, πολλά Σωματεία (Στοές) Επαγγελματιών Τεκτόνων άρχισαν να δίνουν ιδιαίτερο βάρος στα «επίτιμα» μέλη τους (Ιερωμένους, Προύχοντες, Διανοούμενους) για να αντιμετωπίσουν τη διαρροή των τακτικών μελών τους και τους παραχώρησαν δικαιώματα και προνόμια.

Από την άλλη πλευρά, αρκετοί ελεύθεροι στοχαστές και ανήσυχα πνεύματα για να αποφύγουν τον αυστηρό έλεγχο και την καταπίεση, κατέφυγαν στις συντεχνίες αυτές για να επωφεληθούν από την ασυλία και την ελευθερία κίνησης που παρείχαν στα μέλη τους οι ισχυροί της εποχής. Οι τελετές που διοργάνωναν, οι αρχές που είχαν υιοθετήσει στις ετήσιες συνελεύσεις τους και που γέννησε αργότερα το κοινοβουλευτικό σύστημα, πρόσφερε τον κατάλληλο χώρο για την προβολή ιδεών και την ανάπτυξη θεμάτων που ήταν απαγορευμένο

ή επικίνδυνο να προβληθούν σε άλλους χώρους.

Τα νέα αυτά μέλη των Στοών χαρακτηρίζονταν σαν «ελεύθεροι» ή «θεωρητικοί» τέκτονες σε αντίθεση με τους πρακτικούς και επαγγελματίες συναδέλφους τους. Σε όσες Στοές απ' αυτές οι «ελεύθεροι» ή «αποδεκτοί» τέκτονες άρχισαν να υπερέχουν, διατήρησαν μεν την εσωτερική τους δομή και τους τύπους τους, αλλά ήταν μοιραίο να μεταβάλουν πορεία. Απ' αυτές τις στοές προήλθε ο σύγχρονος Συμβολικός ή Θεωρητικός λεγόμενος Τεκτονισμός.

Ο Τεκτονισμός αυτός κράτησε όπως ήταν φυσικό πολλές από τις συνήθειες, τα σύμβολα και τα εργαλεία των παλιών επαγγελματικών συντεχνιών. Περιέλαβε κατ' ανάγκη στοιχεία από τους Ροδόσταυρους, τους Αλχημιστές και τους Ναϊτες που είχαν καταφύγει στις τάξεις του. Με τον καιρό επίσης, ιδίως στο 17ο και 18ο αιώνα άρχισε να αποδέχεται στις τελετές του στοιχεία και συνήθειες των αρχαίων θρησκευτικών Ταγμάτων και των Ιπποτικών Αδελφοτήτων.

Το 1717 η πρώτη Μεγάλη Στοά, μια ομοσπονδία δηλαδή από Στοές «αποδεκτών» τεκτόνων, (που υπήρχαν «από χρόνου αμνημονεύτου») ιδρύθηκε στην Αγγλία. Από τότε άρχισαν να ιδρύονται Μεγάλες Στοές και σε άλλες χώρες στις οποίες είχε αναπτυχθεί αυτό το «θεωρητικό» τεκτονικό σύστημα.

Οι ιδρυτές του, αν και πιστοί χριστιανοί, υλοποίησαν πρώτοι, μετά από τις εμπειρίες των θρησκευτικών πολέμων και των διώξεων, τις επαγγελίες του Ουμανισμού, δηλαδή της αρχής της ανεξιθρησκείας και της ελευθερίας της συνείδησης, της ισότητας των ανθρώπων και της αδελφότητας των λαών, κάτι που αγωνίζεται μόλις να διακηρύξει απλώς σήμερα η κοινότητα των Ηνωμένων Εθνών ή η Συνθήκη της Ρώμης.

Έτσι έθεσαν σαν κοινό σημείο αναφοράς του Χριστιανισμού, του Ιουδαϊσμού και του Ισλαμισμού - των τότε γνωστών θρησκειών στο Δυτικό κόσμο - την Παλαιά Διαθήκη. Σ' αυτή την ορθή επιλογή τους στηρίχτηκαν οι θερμόαιμοι και εκμεταλλεύτηκαν οι πολέμιοι του για να τον κατηγορήσουν για όργανο του "Σιωνισμού".

Η υιοθέτηση της αρχής της ανεξιθρησκείας τους κατέστησε φυσικά ανεπιθύμητους στις "προπαγανδίζουσες" εκκλησίες και η διακήρυξη της ελευθερίας της συνείδησής τους τοποθέτησε στα υπόγεια των βασιανιστηρίων του κάθε μορφής ολοκληρωτισμού.

ΟΙ ΤΕΚΤΟΝΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

Παρά το γεγονός ότι ο τεκτονισμός χαρακτηρίζεται από μια παγκοσμιότητα και μια ομοιομορφία στην παράδοσή του, στη φιλοσοφία και στη μεθοδολογία του, ήταν φυσικό να προσαρμοστεί στις κατά τόπους συνθήκες και να διαφοροποιηθεί σταδιακά, τόσο ουσιαστικά όσο και στον τρόπο έκφρασής του, δηλαδή στους εξωτερικούς του τύπους και μορφές.

Έτσι με το πέρασμα των αιώνων έχει αποκρυσταλλωθεί στις ακόλουθες κύριες σχολές, χωρίς να αποφεύγονται βέβαια και οι επικαλύψεις τους ή οι παραλλαγές:

- 1) την Αγγλοσαξωνική
- 2) την Αμερικανική
- 3) την Γαλλική και
- 4) τη Σκανδιναβική.

Η ΑΓΓΛΟΣΑΞΩΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Είναι η επικρατέστερη, η πιο γνήσια τεκτονικά και η πιο ορθόδοξη, σχεδόν μονολιθική.

Στηρίζεται όπως είναι φυσικό στα έθιμα και την παράδοση, η οποία έχει κωδικοποιηθεί κατά τη γνωστή αγγλική συνταγή. Άκαμπτη στη διατύπωσή της, ευλύγιστη στην ερμηνεία της. Βάση και θεμέλιο έτσι του Τεκτονισμού αυτού είναι τα Αρχαία Καθήκοντα (Old Charges) και τα Οριοθέσια (Landmarks) τα οποία μένουν σκόπιμα ελεύθερα στην προσθήκη κυρίως κανόνων δευτερεύουσας αξίας.

Πρόκειται για οδηγίες, υποσχέσεις και επιταγές ηθικής, τεκτονικής και κοινωνικής συμπεριφοράς που έχουν εμφανή προέλευση τις συντεχνίες του μεσαίωνα, αλλά που η καταγωγή τους χάνεται στα βάθη των αιώνων.

Η σχολή αυτή υποστηρίζει τη θεωρία της καταγωγής του Τεκτονισμού από τις συντεχνίες των επαγγελματιών οικοδόμων της Ευρώπης. Έχει καθιερώσει μια αυστηρή και άρτια οργάνωση. Μόνο στο Λονδίνο υπάρχουν 3.000 τεκτονικές Στοές, περισσότερες φαντάζομαι από τα βιβλιοπωλεία. Παρά ταύτα όμως έχει αριστοκρατική υφή, ταυτίζεται σοφά και πρακτικά με τις κοινωνικές δομές, είναι πατριωτική, νομοταγής, φιλανθρωπική και διακριτικά, αλλά αληθινά εσωτερική.

Κατά παράδοση επίσης ο Μέγας Διδάσκαλος προέρχεται από τη βασιλική οικογένεια. Σήμερα είναι ο Δούκας του Κεντ. Πέρασε μια κρίση ταυτότητας, ομοιογένειας και οργάνωσης από το 1750 μέχρι τις αρχές του δέκατου ένατου αιώνα (σε μια φάση αυτής της περιόδου υπήρχαν τέσσερις αντίζηλες Μεγάλες Στοές στην Αγγλία) αλλά από την εποχή της "Ενώσεως" το 1813 τα πράγματα έχουν ισορροπήσει. Η Μεγάλη Στοά της Αγγλίας που ιδρύθηκε το 1717 έχει το προβάδισμα της αρχαιότητας μεταξύ των Μεγάλων Στοών του κόσμου. (Υπάρχουν ξεχωριστές Μεγάλες Στοές στη Σκωτία και την Ιρλανδία που θεωρούνται ισότιμες με την Αγγλική).

Η επιρροή της Αγγλοσαξωνικής Σχολής πέρα από τα Βρετανικά Νησιά έχει εξαπλωθεί στη Νότιο Αφρική, στην Αυστραλία και τη Νέα Ζηλανδία. Έχει αφήσει έντονη επιρροή στις Ινδίες και φυσικά στις πρώην αποικίες που διατηρούν δεσμούς με τη Μητρόπολη.

Τρέφει μια επιφύλαξη, σχεδόν αγνοεί τους ανώτερους τεκτονικούς βαθμούς (οι οποίοι όμως υπάρχουν σε περιορισμένο αριθμό μελών και λειτουργούν εκλεκτικά) και περιορίζεται στους τρεις συμβολικούς βαθμούς του Μαθητού, του Εταίρου και του Διδασκάλου και αναγνωρίζει απλά ότι στον αρχαίο τεκτονισμό περιλαμβάνεται και ο Βαθμός της Βασιλικής Αψίδας.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Η σχολή αυτή έχει αγγλοσαξωνικά φυσικά καταγωγή αλλά διαφοροποιήθηκε στην πορεία της. Με τον ενθουσιασμό των νεοφώτιστων και με τον εξοπλισμό του κοινωνικού τους και θρησκευτικού "πουριτανισμού" οι άνθρωποι του νέου κόσμου βρήκαν στον Τεκτονισμό μια πνευματικότητα και μια καταξίωση που τους έλειπε και μαζί βρήκαν μια διέξοδο.

Με πειθαρχία και μαζί σεβασμό ανάπτυξαν, οργάνωσαν και ταξινόμησαν όλα τα γνωστά δόγματα της Ευρώπης, τα οποία όμως μας τα επέστρεψαν σχεδόν αγνώριστα. Με πρακτικό και μαζί λειτουργικά και τελετουργικά άψογο τρόπο ιεράρχησαν βαθμούς και οικοδόμησαν συστήματα. Καθιέρωσαν τους ανώτερους τεκτονικούς βαθμούς που κυριολεκτικά τους λατρεύουν. Όλα όμως αυτά τα Τεκτονικά Συστήματα (επάλληλα και παράλληλα) συνεργάζονται αρμονικά και υποδειγματικά. Ποτέ δε δημιουργήθηκε κάποιο πρόβλημα ανταγωνισμού ή διάσταση μεταξύ τους.

Εδώ ο Τεκτονισμός εκφράζεται από τη μεσαία, την αστική τάξη, χωρίς να παύει να έχει ιδιαίτερη πρόσβαση στις υψηλότερες βαθμίδες. Οι πολιτικοί π.χ. οι δικαστικοί και οι δικηγόροι διακρίνονται και έχουν πυκνώσει τις τάξεις του. Χαρακτηρίζεται από έντονη και αξιόλογη φιλανθρωπική δράση (υπάρχουν πάνω από τριάντα μεγάλα και αξιόλογα νοσοκομεία που έχουν ιδρυθεί από τεκτονικές οργανώσεις, όπως επίσης αξιόλογοι οργανισμοί με εξειδικευμένη κοινωνική προσφορά: Για τα εγκαύματα, για τις παθήσεις των παιδιών, για τα παράλυτα παιδιά).

Η Σχολή αυτή είναι έκδηλα πατριωτική και συντηρητική αλλά καταλήγει να είναι πανηγυρική

και σε ορισμένους κλάδους της (Shriners) σκόπιμα εξώστροφη και διασκεδαστική. Παράλληλα έχει δημιουργηθεί μια αλυσίδα παρατεκτονικών οργανώσεων για τις γυναίκες (Order of the Eastern Star), για τους νέους (Order of DeMoley), για τις νεάνιδες (Order of Rainbow) κ.λπ. Πάντως είναι λαϊκότερη και πιο πρακτική από τις Ευρωπαϊκές.

Η επιρροή της εκτείνεται στην Κεντρική Αμερική, στις Φιλιππίνες και την Ιαπωνία και μερικότερα στη Γερμανία, την Ιταλία, την Αυστρία και την Ελλάδα μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Είναι σχετική η επιρροή της στον Καναδά που την επιμερίζεται με την Αγγλοσαξωνική και στη Λατινική Αμερική που φαίνεται να υπερέχει όμως η Γαλλική.

Υποστηρίζει τη θεωρία της καταγωγής του Τεκτονισμού τόσο από τις συντεχνίες του Μεσαίωνα, όσο και από τα Ιπποτικά Τάγματα.

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Λόγω της ιστορικής της αντίθεσης με ο,τιδήποτε Αγγλικό, η Γαλλική παράδοση και κουλτούρα οδήγησε στη δημιουργία ενός ιδιότυπου Τεκτονισμού στη χώρα αυτή. Στη Γαλλία υπάρχουν όλα σχεδόν τα Τεκτονικά δόγματα και οι Τύποι σε πολλές εκδόσεις και επικαλύψεις. Εκφράζονται επίσης διάφορες τάσεις και μορφές. Από την πολιτική προοδευτική λέσχη μέχρι τις πιο αυστηρές και αξιόλογες μορφές αποκρυφισμού.

Υπάρχουν πέντε Μεγάλες Στοές σήμερα στη Γαλλία, μια από τις οποίες είναι η Μεγάλη Συμβολική Σκωτική Στοά Droit Humain, ο λεγόμενος Μικτός Τεκτονισμός, στον οποίο γίνονται δεκτοί άνδρες και γυναίκες "επί ίσοις όροις με την επίκληση του ανθρώπινου δικαίου". Υπάρoχυν επίσης και πολλά άλλα τεκτονικά και παρατεκτονικά τάγματα (όπως π.χ. είναι το Τάγμα των Μαρτινιστών).

Η κυρίως όμως Γαλλική Τεκτονική Σχολή εκφράζεται απ' αυτό που αποκαλείται Μεγάλη Ανατολή, με χαρακτηριστικό γνώρισμα τους 33 βαθμούς του Αρχαίου και Αποδεδειγμένου Σκωτικού Τύπου, κάτω από ενιαία διοίκηση. Είναι χαρακτηριστικό ότι η προϊσταμένη των Τεκτονικών Στοών Δύναμη, εδώ δεν αποκαλείται όπως σε όλο τον κόσμο "Μεγάλη Στοά", αλλά "Μεγάλη Ανατολή" τονίζοντας έτσι όχι το διοικητικό της χαρακτήρα, αλλά την "μεταφυσική" της προέλευση.

Το κέντρο βάρους έτσι στη σχολή αυτή βρίσκεται στη Μεγάλη Ανατολή, στην Ανώτερη Διοίκηση, η οποία ασκεί μέσα από έναν έντονο συγκεντρωτισμό, μεσσιανικά, απόλυτο έλεγχο στην κίνηση και τη δράση των στοών.

Αντίθετα στην Αγγλοσαξωνική παράδοση και Σχολή, το κέντρο βάρους έχει μεταφερθεί στη βάση, στις Στοές οι οποίες είναι αυτοδύναμες μονάδες, η δε Μεγάλη Στοά που δεν επικαλείται την "ελέω Θεού" εξουσία είναι απλά το ομοσπονδιακό κεντρικό όργανο που εκπροσωπεί τις Στοές και συντονίζει τη δράση τους.

Βάση και θεμέλιο αναλλοίωτο του Τεκτονισμού αυτού αποτελούν τα αποκαλούμενα Συντάγματα του Μεγάλου Φρειδερίκου του 1762 και 1786, των οποίων ποτέ δεν αποδείχθηκε η γνησιότητα. (Την Αγγλική παράδοση στη χώρα αυτή εκφράζει η Grande Loge Nationale η οποία ελέγχει ένα μικρό ποσοστό των Γάλλων Τεκτόνων). Μέσα από αυτή όμως τη φαινόμενη πολυδιάσταση και αταξία του Γαλλικού Τεκτονισμού, υπηρετείται με συνέπεια η αγάπη προς την ελευθερία της έκφρασης και της συνείδησης και η βαθύτερη - με ελευθερότητα - σπουδή των αρχών του θεσμού.

Οι Γάλλοι έχουν καταξιωθεί επίσης και για μια ιδιότυπη - αν όχι αυθαίρετη - ερμηνεία του συμβολισμού του Τεκτονισμού καθαρά αποκρυφιστική που έχει επηρεάσει βαθιά και τους Έλληνες Τέκτονες.

Καλλιεργείται επίσης με Γαλατική ευαισθησία εδώ ένας ουσιαστικός διεθνισμός, αλλά και με μια επαναστατική σκληρότητα ένα αντικληρικό πνεύμα το οποίο άδικα ίσως χαρακτηρίζεται σαν "αθεϊστικό".

Υποστηρίζει τη θεωρία της καταγωγής του Τεκτονισμού από τα αρχαία μυστήρια, μια θεωρία

η οποία έδωσε πολλές λαβές στις επίσημες "εκκλησίες" να ασκήσουν μια άδικη πολεμική κατά του τεκτονισμού.

Ασκήει επιρροή στις Κάτω Χώρες (αλλά ήδη στο Βέλγιο είναι έντονη η Αγγλική παρουσία) και στην Ιταλία, στις κτήσεις της που διατηρούν μαζί της δεσμούς και όπως προαναφέρθηκε έχει διαδοθεί στη Λατινική Αμερική. Επίσης με την επανεμφάνιση του Τεκτονισμού στην Ισπανία πρόσφατα, έχει αναπτυχθεί μια διεγκυστίδα μεταξύ της Γαλλίας και της Αγγλίας εκεί.

Η ΣΚΑΝΔΙΝΑΒΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Μέσα από κάποια αποστασιοποίηση ή απομονωτισμό, αναπτύχθηκε στη χερσόνησο αυτή (από Γαλλικές και Γερμανικές καταβολές) ένας τεκτονισμός με έντονο και εμφανή το χριστιανικό του χαρακτήρα. Έτσι έχει αναιρέσει μια από τις βασικές αρχές του παραδοσιακού τεκτονισμού που είναι η ανεξιθρησκεία όσον αφορά την εισδοχή των μελών του, από τα οποία απαιτεί να έχουν ασπασθεί τη χριστιανική πίστη.

Οι κλάδοι του χαρακτηρίζονται σαν κλάδοι του Αγίου Ανδρέα και του Αγίου Ιωάννη.

Η καταξίωση του Τεκτονισμού αυτού πηγάζει από την ομοιογένεια του, από το αθόρυβο αλλά ουσιαστικό του έργο, κοινωνικό και πνευματικό και από την ευλογία που έχει από το ιερατεία και τη Δανία από το ίδιο το Στέμμα.

Η επιρροή του έξω από τη Δανία, τη Σουηδία, τη Φινλανδία και τη Νορβηγία περιορίζεται μόνο στην Ισλανδία και τη Γερμανία.

Έτσι, στη μια άκρη - εξαίρεση έχουμε το Χριστιανικό Τεκτονισμό των Σκανδιναβών, στην αντίθετη άκρη μια άλλη εξαίρεση, τον "αθεϊστικό" τεκτονισμό των Γάλλων.

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΩΡΟ

Ο Τεκτονισμός στον Ελληνικό χώρο λειτούργησε σε δυο ξεχωριστές φάσεις που δεν έχουν πολλά κοινά χαρακτηριστικά μεταξύ τους και αυτό δεν έχει συνειδητοποιηθεί ούτε από τους μελετητές ούτε από τους περισσότερους τέκτονες.

Προεπαναστατικός Τεκτονισμός (1740-1821)

Η πρώτη περίοδος που δίκαια χαρακτηρίζεται σαν "προεπαναστατικός Τεκτονισμός" άρχισε γύρω στο 1740 και έφθασε μέχρι την επανάσταση του 1821.

Μετά ακολούθησε μια τέλεια διακοπή, μια νεκρή περίοδος (1821-1863). Η διακοπή αυτή απλώς επιβεβαιώθηκε με την ανακήρυξη του ελεύθερου Ελληνικού Κράτους που διέλυσε και επίσημα τις Στοές που είχαν κλείσει πάντως πολύ πριν, εξαιτίας της επανάστασης. Αυτή η ανάπαυλα δράσης τεκτονικών στοών διατηρήθηκε μέχρι την ένωση της Επτανήσου με την μητέρα πατρίδα το 1863.

Ο Τεκτονισμός της Μεγάλης Ανατολής (1863-1976)

Μετά ξεκίνησε η δεύτερη περίοδος που κράτησε κι αυτή ένα περίπου αιώνα μέχρι το 1976 που την ονομάζω σαν "Μονότονο Ελληνικό Τεκτονισμό".

Έτσι το 1863 σχεδόν αναπάντεχα, εμφανίστηκαν οι πρώτες τεκτονικές στοές αναζήτησης στην Ελλάδα εξαρτημένες από τη Μεγάλη Ανατολή του Τορίνου και τον επόμενο χρόνο απέκτησαν ένα είδος αυτονομίας με τη δημιουργία ενός "Τεκτονικού Διευθυντηρίου" δηλαδή μιας τοπικής Ελληνικής Διοίκησης.

Το 1868 ο Ελληνικός Τεκτονισμός απέκτησε πλήρη ανεξαρτησία και δημιουργήθηκε έτσι η Μεγάλη Ανατολή της Ελλάδος που έλεγχε ουσιαστικά τους 3 πρώτους συμβολικούς βαθμούς, αλλά που είχε υιοθετήσει και τους υπόλοιπους 30 του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου. Το 1872 οι ανώτεροι βαθμοί απέκτησαν κι αυτοί ανεξαρτησία και συγκροτήθηκε το Ύψατο Συμβούλιο του 33ου του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου. Τα δύο αυτά σώματα ανήκαν στην ίδια δογματική τεκτονική σχολή, τη Γαλλική και μέχρι το 1976, πάνω από εκατό χρόνια δηλαδή, κυριάρχησαν μονοπωλιακά στο χώρο μας.

Οι κρίσεις και οι διακυμάνσεις του μονότονου αυτού Τεκτονισμού δεν ήταν τίποτε άλλο παρά οι μεταξύ τους αντιζηλίες και η προσπάθεια το ένα να ελέγχει το άλλο. Αυτό αποστέρησε τον Ελληνικό Τεκτονισμό από κάθε δυνατότητα ανανέωσης και όλο αυτό το διάστημα, έμεινε στο επίπεδο, οργανωτικά και δογματικά, από το οποίο ξεκίνησε. Αποκομμένος δε καθώς ήταν από τη διεθνή τεκτονική κοινότητα δεν μπόρεσε να παρακολουθήσει ούτε τις αλλαγές που πραγματοποιήθηκαν ακόμα και στο ίδιο το δόγμα από το οποίο προήλθε.

Ο Τεκτονικός Πλουραλισμός στην Ελλάδα (1977-)

Η τρίτη περίοδος που ήδη διανύει τη τρίτη δεκαετία της, είναι η εποχή του "Τεκτονικού πλουραλισμού" στην Ελλάδα και στη συνέχεια προσπαθούμε να δώσουμε το στίγμα της, δηλαδή τα γεννεσιουργά της αίτια, όσο και τις προοπτικές της.

Με την ίδρυση το έτος 1977 του Μεγάλου Περιστευλίου των Τεκτόνων της Βασιλικής Αψίδας που μετέφερε στη χώρα μας, μαζί με άλλους βαθμούς και τάξεις τον Τεκτονισμό της Αμερικανικής Σχολής, έληξε οριστικά η περίοδος του μονότονου Γαλλικού Τεκτονισμού.

Το 1981 με την ίδρυση του Μεγάλου Σκηνώματος των Ιπποτών του Ναού που καθοδηγήθηκε από το αντίστοιχο Μεγάλο Σώμα της Σκωτίας, το σύστημα της Υόρκης άρχισε να προσαρμόζεται προς τον Ευρωπαϊκό Τεκτονισμό και την παράδοσή του.

Αυτή η φάση ολοκληρώθηκε το 1986 με την εμφάνιση και τη δράση της Εθνικής Μεγάλης Στοάς της Ελλάδος η οποία ακολούθησε από την αρχή τα Αγγλικά πρότυπα. Έτσι η προσπάθεια που άρχισε από το Διονύσιο Ρώμα το 1811 με συμπαραστάτη του το Δούκατου Σάσεξ, τότε Μεγάλο Διδάσκαλο της Ηνωμένης Μεγάλης Στοάς της Αγγλίας (1813) ολοκληρώθηκε 175 χρόνια μετά όταν στις 21 Ιουνίου 1986 ανακηρύχθηκε η Νέα Εθνική Μεγάλη Στοά της Ελλάδος για να εισαχθεί και σε μας ο καθαρός και αρχαίος τεκτονισμός της Αγγλοσαξωνικής Σχολής.

Ιστορική Καταγραφή της πρώτης περιόδου

Καίτοι η ιστορική έρευνα της πρώτης περιόδου δεν έχει εξαντληθεί - μια ερευνητική στοά πρέπει να ιδρυθεί γι' αυτό το σκοπό - υπάρχουν στοιχεία ικανά να σχηματίσουμε τουλάχιστον την αμυδρή της εικόνα.

Τα βιβλία του Διονυσίου Καλογερόπουλου, του Πάνου Χατζηπάνου και του Μαρίνου Πολλάτου, οι μονογραφίες του Παναγιώτη Κρητικού, του Θεοδοσίου Τάσιου, του Χρήστου Ριζόπουλου κ.λπ. καθώς και η πρόσφατη έκδοση - λεύκωμα της Στοάς της Λευκάδας. "Η Ένωσις" για το Διονύσιο Ρώμα και την πρώτη Εθνική Μεγάλη Στοά προσδιορίζουν τα ορόσημά της. Είναι πράγματι η μόνη περίοδος που έχουμε κάνει κάποια ιστορική δουλειά.

Η δεύτερη περίοδος υστερεί από άποψη ιστορικής καταγραφής.

Ο Χατζηπάνος παραθέτει πολλά στοιχεία αλλά άτακτα και χωρίς κριτικό πνεύμα, είναι περισσότερο ένας - με επιλογές - αρχειογράφος και λιγότερο ένας ιστορικός. Ο Πολλάτος ενώ είναι αυστηρός στην αρχή, όσο πλησιάζει προς την εποχή του γίνεται πιο προσεκτικός και εξυμνητικός. Ο Νέστορας Λάσκαρης στο λεξικό του είναι μονοσήμαντος και επιφυλακτικός. Υπήρξε ο πιστός υπηρέτης της ιδέας της Μεγάλης Ανατολής και ο Ηρακλής του Σκωτικού Τύπου. Ανήκει εξάλλου στη σχολή που η μυθοποίηση ταυτίζεται με την αλήθεια.

Στη σχολή αυτή θητεύουν και οι περισσότεροι τέκτονες που ασχολούνται σποραδικά με την ιστορική έρευνα της δεύτερης περιόδου. (Τον προβληματισμό του πάνω στο θέμα αυτό εκθέτει ο Φαίδων Μπουμπουλίδης "Σκέψεις γύρω από τις τεκτονικές έρευνες" σ' ένα του αξιόλογο άρθρο - οδηγό στο Τεκτονικό Δελτίο, σελ. 84-99 (1966).

ΕΠΙΦΑΝΕΙΣ ΤΕΚΤΟΝΕΣ

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΚΑΪΡΗΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ

ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ

ΓΚΑΙΤΕ

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΚΑΪΡΗΣ

Ο Καΐρης γεννήθηκε στην Άνδρο το 1784. Μικρός ξενιτεύεται, εξαποστέλλεται στην ξακουστή Ακαδημία των Κυδωνιών όχι μόνο για να πάρει τα πρώτα γράμματα, αλλά για να κάνει και ευρύτερες σπουδές.

Αποφοιτώντας καταφεύγει στο Μοναστήρι της Πάρου για να ασκητέψει. Αργότερα είχε την έμπνευση και να χειροτονηθεί. Ανήσυχος όμως όπως ήταν, φεύγει από το Μοναστήρι και πάει στο Πανεπιστήμιο της Πίζας για να σπουδάσει Φιλοσοφία και Φυσικομαθηματικά.

Μετά από τέσσερα χρόνια σπουδών βρίσκεται στο Παρίσι. Συνδέεται με τον Κοραή που του έδειξε πατρική αληθινή στοργή και επηρέασε αποφασιστικά την πνευματική του εξέλιξη. Εκεί μυείται και στον Τεκτονισμό, οι αρχές του οποίου διαπότισαν ολόκληρο το μετέπειτα βίο του όπως θα δούμε.

Το 1812 επιστρέφει για να διδάξει και φωτίσει το υπόδοιλο γένος. Διορίζεται Διευθυντής στην Alma Mater του, την Ακαδημία Κυδωνιών, που την κατέστησε ένα από τα λαμπρότερα πνευματικά κέντρα του προεπαναστατικού Ελληνισμού.

Με την κήρυξη της Μεγάλης επανάστασης εγκαταλείπει τα πάντα, Σχολή και Μαθητές και τρέχει στη φωνή της Πατρίδας. Υψώνει πρώτος τη σημαία στην Άνδρο, πολιορκεί την Κάρυστο, ξεσηκώνει τη Χαλκίδα. Πολεμάει παντού σαν απλός στρατιώτης και φτάνει μέχρι τον Όλυμπο.

Στη διάρκεια του Αγώνα λαβώνεται τρεις φορές. Χρημάτισε πληρεξούσιος στην Εθνική Συνέλευση και το 1824 έγινε Πρόεδρος του Βουλευτικού. Του ανατέθηκε να προσφωνήσει τον Καποδίστρια. Ο λόγος που εξεφώνησε στην επίσημη τελετή της υποδοχής του παρέμεινε μνημειώδης για τα πατριωτικά και βαθυστόχαστα νοήματά του. Οι φιλελεύθεροι όμως στοχασμοί και οι υποθήκες που τον συνόδεψαν, του χάρισαν την απροκάλυπτη δεσμέμεια του Πρώτου Κυβερνήτη. Ο Καΐρης, υποψιασμένος πια και απογοητευμένος αποσύρεται από το δημόσιο βίο.

Φεύγει για το εξωτερικό και ασχολείται με την ενημέρωσή του πάνω στα νέα εκπαιδευτικά συστήματα και τη συγκέντρωση, χρημάτων, βιβλίων και εποπτικού υλικού για την ίδρυση ενός πρότυπου διδακτηρίου στη γενέτειρά του, την Άνδρο.

Η Σχολή του αυτή όχι μόνο θα αποκτήσει πανελλήνια φήμη, αλλά θα τρέξουν σ' αυτήν σπουδαστές κι από τα γειτονικά κράτη. (Ανάμεσα στους μαθητές του ο Δεληγιάνης, ο Συγγρός, ο Κύριλος του Βιδινίου και ο μετέπειτα Βαλής της Θεσσαλονίκης Αχμέτ Ρεσίμ Πασάς, Βούλγαροι, Σέρβοι, Αραβες).

Ενάρετος και πανεπιστήμων διδάσκει φιλοσοφία, ιστορία, ψυχολογία, μαθηματικά, χημεία, αστρονομία, υδραυλική κ.λπ. Σαν ηθική βάση της διδασκαλίας του, που απευθυνόταν σε ένα ευρύτερο ακροατήριο (ομόθρησκο και αλλόθρησκο όπως είδαμε) είχε καθιερώσει την πίστη στην ύπαρξη ενός και μόνο θεού, κατά τα Τεκτονικά πρότυπα και τον απέραντο προς Αυτόν σεβασμό, την αποκαλούμενη μονολεκτικά "θεοσέβεια".

Η αίγλη όμως και η φήμη που αποκτά αρχίζουν να ενοχλούν. Είναι πολύ ενοχλητικό για ένα απολυταρχικό καθεστώς να αρνείσαι να δεχτείς τα παράσημά του ή να μη δέχεται μια έδρα που σου προσφέρουν στο Πανεπιστήμιο.

Η Εκκλησία δεν διστάζει έτσι να τον χαρακτηρίσει αιρετικό και το παλάτι σαν επαναστάτη. Ιεροκήρυκες αρχίζουν να τον κατηγορούν από τον άμβωνα για αθεΐα, (έτσι χαρακτηρίζουν τη "θεοσέβεια") και διάφοροι "θεολογούντες" να δημοσιεύουν πύρινα άρθρα κατά του φιλοσόφου. Το καλοκαίρι του 1839 η Ιερά Σύνοδος θυμάται την παλιά και ξεχασμένη από όλους ιδιότητά του σαν κληρικού και τον καλεί σε απολογία. Παράλληλα του ζητάει να υποβάλει γραπτή "ομολογία της πίστεώς του".

Ο Καΐρης έστειλε απλά μια απάντηση με την οποία τονίζει ότι τα δόγματα και τα Ιερά Μυστήρια δεν γίνονται καταλυττά και δεν ομολογούνται δια λόγων. Αυτό θεωρήθηκε σαν ομολογία αίρεσης και διατάσσεται η σύλληψή του. Καθώς τα όρια της εξουσίας της Πολιτείας και της Εκκλησίας εκείνο τον καιρό ήταν επάλληλα και συγκεχυμένα, η Ιερά Σύνοδος χρησιμοποιεί πολεμικό πλοίο για να συλλάβει και μεταφέρει τον Καΐρη από την Άνδρο στο Μοναστήρι της Αίγινας υπόδικο. Οι ολοφυρμοί στην παραλία της γενετήρας του, του λαού και των μαθητών του δε στάθηκαν ικανοί να συγκινήσουν τους Ιεράρχες.

Η δίκη του που ξεσήκωσε εν τω μεταξύ το πανελλήνιο έγινε στις 21 Οκτωβρίου του 1839. Ο Καΐρης επικαλείται το δικαίωμα της ελευθερίας της συνειδήσεως. Ξέρει ότι στο πρόσωπό του δοκιμάζεται μία από τις πιο βασικές αρχές μια ευνομούμενης πολιτείας. Επιτρέπεται, είπε, σε ένα ευνομούμενο κράτος που έχει διακηρύξει μάλιστα την ανεξιθρησκεία να ερευνάται η συνείδηση των πολιτών του και να τους ζητούν έγγραφη ομολογία της πίστης τους; Τότε σε τι θα διαφέραμε, ρωτάει, από την ίδια την Ιερά Εξέταση; Εγώ διδάσκω φιλοσοφία, τους είπε. Δεν διδάσκω Χριστιανική Κατήχηση. Ποτέ δε μίλησα όμως ή εδίδαξα κάτι εναντίον της Χριστιανικής Θρησκείας. Το μόνο το οποίο επιδίωξα είναι να εμπνεύσω στους μαθητές μου θεοσέβεια. Η Ιερά Σύνοδος εξέδωσε απόφαση καταδικαστική.

Με Βασιλικό Διάταγμα (!) ο φιλόσοφος κλείστηκε στο Μοναστήρι του Ευαγγελισμού της Σκιάθου για να του δοθεί καιρός να "μεταμεληθεί". Εκεί ο Καΐρης υπέστη τα πάνδεινα από τους φανατικούς καλογήρους οι οποίοι με το βασανισμό του νόμισαν ότι βρήκαν μια σίγουρη πύλη προς τον δικό τους παράδεισο.

Έμεινε ένα ολόκληρο χειμώνα έγκλειστος σε ένα σκοτεινό υπόγειο και αρρώστησε βαρειά. Το σώμα του παρέλυσε. Η Εκκλησιαστική και η Κοσμική Εξουσία ανησύχησε. Τον μεταφέρουν σε καλύτερο περιβάλλον, στο Μοναστήρι της Σαντορίνης. Αφού τον κράτησαν άλλα δύο χρόνια εκεί σε απομόνωση, του επέβησαν να φύγει για το εξωτερικό. Άρρωστος, εξόριστος και πικραμένος βρέθηκε στο Λονδίνο. Με τη μεσολάβηση του Σπυριδώνα Τρικούπη επέστρεψε δυστυχώς αργότερα στην πατρίδα για να ακολουθήσει η Τρίτη και τελευταία πράξη του δράματός του.

Γέροντας και ασθενής πια σύρεται σε δεύτερη δίκη. Καταδικάζεται σε δύο χρόνια φυλακή και τον κλείνουν στο Λοιμοκαθατήριο της Σύρου. Σε λίγες μέρες πεθαίνει. Του αρνήθηκαν εκκλησιαστική ταφή και για να μη γίνει ο τάφος του αντικείμενο σεβασμού και προσκυνήματος από τους μαθητές του, οι διώκτες του γέμισαν το πτώμα του με ασβέστη και το κατάκαψαν.

Η ιστορία του Θεόφιλου Καΐρη και οι περιπέτειές του είναι η ιστορία και οι περιπέτειες του Ελληνισμού και των ονείρων του κατά το 19ο αιώνα.

Δίνουν με ενάργεια την εικόνα και παρακολουθούν τις παλινδρομήσεις του Διαφωτισμού στη χώρα μας και αρκούν για να προβάλλουν χωρίς περιττές αναλύσεις, τις συνθήκες της εποχής. Συνθήκες κάτω από τις οποίες ήταν αδύνατη η λειτουργία του Τεκτονισμού μετά την Επανάσταση στην Ελλάδα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Η Ζάκυνθος, κέντρο πνευματικό και εθνικό της προεπαναστατικής Ελλάδας, γίνεται λόγω της θέσης της τόπος υποδοχής των καταδιωκόμενων τόσο από τη Ρούμελη, όσο και από το Μωριά.

Κατά τη διάρκεια του αγώνα είχε συσταθεί στο νησί Τεκτονικό Διευθυντήριο, το αποκαλούμενο "Τρισυπόστατον" από τον Κόμητα Διονύσιο Ρώμα, τον Τραπεζίτη Παναγιώτη Στεφάνου και τον Φιλικό Κωνσταντίνο Δραγώνα "Προέξαρχο των εν Ζακύνθω Φραμασώνων" το οποίο "δια παντοίων τρόπων και μέσων" ενίσχυσε το επαναστατημένο Έθνος. Με πολιτικές νουθεσίες, με στρατιωτικές συμβουλές, με πληροφορίες, με εφόδια και στρατιωτικό υλικό.

Ο Γέρος του Μωριά μυήθηκε το 1818 στην Τεκτονική Στοά "Αναγεννόμενος Φοίνιξ" της Ζακύνθου που την ίδρυσε ο Διονύσιος Ρώμας το 1815.

Κάποτε είπε: Στη Ζάκυνθο έμαθα την πολιτική της ζωής.

Μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία από τον Αναγνωσταρά (απεσταλμένο της εταιρείας) την 1η Δεκεμβρίου του έτους 1818 στο νησί που τόσο αγάπησε.

ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ

Εθνομάρτυρας και πρόδρομος της ελληνικής ελευθερίας, γεννήθηκε στο Βελεστίνο το 1757. Σπούδασε αρχικά στη Ζαγορά και αργότερα στα Αμπελάκια. Συμπλήρωσε τη μόρφωσή του στην Κωνσταντινούπολη με την εκμάθηση της Γαλλικής και Αγγλικής γλώσσας, υπηρετώντας σαν Γραμματέας του Τέκτονα Αλέξανδρου Υψηλάντη ο οποίος του έδειξε πατρική αληθινή φροντίδα.

Φθάνει στο Βουκουρέστι το 1770 όπου γνωρίζεται με τον Ηγεμόνα Μαυρογένη και ιδρύει τη μυστική "Εταιρεία των Φίλων" υπό την επίδραση του ισχυρού τεκτονισμού της Αυστρίας, η οποία όμως εξέφραζε το δικό του φιλελεύθερο παλμό.

Δεν είναι βέβαιο αν μυήθηκε σε κανονική τεκτονική στοά, το όλο του έργο όμως επιβεβαιώνει ορθή γνώση τόσο των αρχών όσο και της λειτουργικότητας του τεκτονικού θεσμού.

Η αίθουσα τελετών της Μεγάλης Στοάς της Γιουγκοσλαβίας, το πάλαι, είχε διακοσμηθεί με έξοχες τοιχογραφίες οι οποίες σχεδόν θεοποιούσαν τον Βελεστινλή. Αλλά και Βούλγαροι ιστορικοί (Καθηγητής Αλ. Θεοδώρωφ - Μπαλάν κ.λπ.) επιβεβαιώνουν την τεκτονική ιδιότητα του Εθνομάρτυρα.

ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ (1964-1778)

Ο Βολταίρος υπήρξε ένας από τους μεγαλύτερους συγγραφείς της Γαλλίας και ο τελευταίος της κλασικής περιόδου.

Ολόκληρο το έργο του υπογραμμίζει έντονα το ιδανικό της προόδου στο οποίο κάλεσε με χίλιες παραλλαγές του "εργάτες" όλης της ανθρωπότητας να ανταποκριθούν. Η ζωή του, μακρά και έντονη κάλυψε το λυκόφως του συντηρητισμού και το λυκαυγές της επαναστατικής περιόδου. Κατά τη διάρκεια αυτής της μετάβασης η παρουσία του υπήρξε παράγων αποφασιστικός και προσδιόρισε τις κατευθύνσεις που πήρε ο νεότερος Ευρωπαϊκός πολιτισμός.

Οι πολεμικές καταστροφές του 1709 και οι φρικαλεότητες των θρησκευτικών διωγμών άφησαν έντονα τα ίχνη τους πάνω του. μετά την επιτυχία της πρώτης του τραγωδίας το 1718 ονομάστηκε διάδοχος του Ρακίνα στο θέατρο, αλλά περισσότερο του ταίριαζε η ιδιότητα του φιλόσοφου που απέκτησε αργότερα.

Διεκήρυξε έναν επιθετικό θείσμό που σκανδάλισε τον κλήρο και του χάρισε τον τίτλο του άθεου.

Στην Αγγλία αργότερα, τη χώρα στην οποία με έκπληξη διαπίστωσε ότι ανεχόταν την ελευθερία της σκέψης, ανακάλυψε το ολοφάνερο, τα έργα του Σαίξπηρ.

Επιστρέφοντας ξεκίνησε μια επίθεση κατά του Πασκάλ, υπογραμμίζοντας ότι σκοπός της ζωής δεν είναι να φτάσουμε στον παράδεισο μέσω της μετάνοιας, αλλά να εξασφαλίσουμε πάνω στη γη την ευτυχία για όλους τους ανθρώπους μέσα από την πρόοδο των επιστημών και την άσκηση των τεχνών. Τούτο θεωρήθηκε σκάνδαλο και του χάρισε την πρώτη εξορία.

Η αλληλογραφία του με το Φρειδερίκο το Μεγάλο τον οδήγησε στην Πρωσσία. Αργότερα εγκαταστάθηκε στη Γενεύη και μετά στα σύνορα της Γαλλίας και της Ελβετίας έστησε το μοντέρνο για την εποχή υποστατικό του και κατέληξε ο μεγάλος "πανδοχέας" των διανοουμένων της Ευρώπης. Ανάμεσά τους ο Καζανόβας, ο Γίβων, ο Μπόσγουελ.

Συντήρησε μια πληθωρική αλληλογραφία με τους "φιλοσόφους", τους παλιούς του φίλους, με αυλικούς, με Μονάρχες και επιδόθηκε σε μια ασυνήθη συγγραφική δραστηριότητα και τη σύνταξη του "Φιλοσοφικού Λεξικού".

Κατηγόρησε την Εκκλησία για την αδιαλλαξία και το κλειστό πνεύμα της και τα κύρια θέματα που τον απασχόλησαν ήταν η ανοχή, η υλική ανάπτυξη και ο σεβασμός της ανθρωπίνης προσωπικότητας.

Επιστρέφοντας στο Παρίσι το 1778 μετά από 28 χρόνια απουσίας κυριολεκτικά αποθεώθηκε. Στις 30 Μαΐου πεθαίνει εν ειρήνη. Ο ανιψιός του (κληρικός ο ίδιος) πέτυχε να μεταφερθεί τάχιιστα και να ταφεί με θρησκευτική ακολουθία, προτού φθάσει η σχετική απαγόρευση από την επίσημη εκκλησία. Η σωρός του εναποτέθηκε στο Πάνθεον το 1791.

Τεκτονικά

Ο Βολταίρος μυήθηκε στον τεκτονισμό στις 7 Απριλίου 1778 στο Παρίσι. Τη μεγάλη αυτή τιμή είχε η Στοά "Αι Εννέα Αδελφάι" η οποία απεκαλείτο και Στοά των Εννέα Μουσών.

Την τελετή παρακολούθησαν 250 περίπου μέλη. Ανάδοχός του υπήρξε ο Αβάς Cordier de St. Firmin, Δοκιμαστής του ο Κόμος Stroganoff, Κουροπαλάτης της Αυτοκράτειρας Αικατερίνης της Ρωσσίας. Σεβάσμιος της Στοάς ο Αστρονόμος και Ακαδημαϊκός Lalande. Τον υποψήφιο συνόδευε ο Βενιαμίν Φραγκλίνος, πρώτος πρόεδρος τότε των Ηνωμένων Πολιτειών στο Παρίσι.

Ο Βολταίρος αφού απάντησε σε μία σειρά ηθικοφιλοσοφικών ερωτημάτων που του έθεσε ο Σεβάσμιος μυήθηκε κανονικά.

Όταν τελείωσε η μύηση οδηγήθηκε στην Ανατολή όπου ο Σεβάσμιος τον περιέβαλε με το περίζωμα που έφερε άλλοτε ο Γάλλος Φιλόσοφος Ελβέτιος, ο δε Τελετάρχης έθεσε στέφανο στην κεφαλή του. Ο Βολταίρος ασπάσθηκε το περίζωμα και αφαίρεσε το δάφνινο στέφανο με σεμνότητα.

Από την προσφώνηση του Lalande στο Βολταίρο:

"... Ουδείς υπηρέτησε την πατρίδα του όπως εσείς, διδάσκων και φωτίζων τους συμπατριώτας σας εις τα καθήκοντα και τα δικαιώματά των. Καταστήσατε ούτω τον φανατισμόν απεχθή και την δεισιδαιμονίαν γελοίαν... Οικοδομήσατε εις το Υπέρτατον Ον Ναόν εις τον οποίον εύρον καταφύγιον τα θύματα της μισαλλοδοξίας... Υπήρξατε Τέκτων πολύ πριν γίνετε δεκτός εις την Στοάν μας και εκπληρώσατε πλήρως την αποστολήν σας πριν αναλάβετε εδώ επίσημον επερί ταύτης υποχρέωσιν... Σας υποδεχόμεθα εις την Στοάν μας, ίνα αποτίσωμεν ούτω φόρον τιμής και θαυμασμού προς το πνεύμα σας..."

ΒΟΛΦΓΚΑΝΓΚ ΓΚΑΙΤΕ (1749-1832)

Ένας από τους γίγαντες της παγκόσμιας λογοτεχνίας. Ο όγκος και η ποικιλία της συγγραφικής του παραγωγής αποτελούν φαινόμενο. Ποιητής, Μυθιστοριογράφος, Θεατρικός συγγραφέας, Κριτικός, Δημοσιογράφος, Ζωγράφος, Σκηνοθέτης, Φιλόσοφος. (Μόνο οι επιστημονικές του εργασίες καλύπτουν 14 τόμους).

Το χαρακτηριστικότερο γνώρισμα όλης αυτής της δημιουργίας του είναι ότι ξεπέρασε το βαρύ δυισμό της δυτικής σκέψης όπως υποκείμενο - αντικείμενο, θεωρία - πράξη, αίσθηση - νόηση και γεφύρωσε μια φιλοσοφική παράδοση που είχε να φανεί από την εποχή του Ηράκλειου.

Το 1779 ο Γκαίτε, Μυστικοσύμβουλος τότε του Δούκα της Βαϊμάρης Καρόλου - Αυγούστου, ταξιδεύει στην Ελβετία και γνωρίζεται με τους διανοούμενους της Χώρας. Στη Ζυρίχη δρούσε τότε με μεγάλη επιτυχία η τεκτονική στοά "Modestia" που είχε συγκεντρώσει τα αξιολογότερα πνεύματα. Η επαφή του αυτή άφησε τις ζωηρότερες εντυπώσεις στο Γκαίτε και επιστρέφοντας στη Βαϊμάρη απευθύνεται αμέσως στο Σεβασμίο της Στοάς "Αμαλία" Υπουργό J. F. Von Fritsch με την ακόλουθη επιστολή.

"Εξοχώτατε,

Λαμβάνω το θάρρος να σας ενοχλήσω με μίαν παράκλησιν. Από πολλού χρόνου είχα την επιθυμίαν να γίνω μέλος της Εταιρείας των Ελευθέρων Τεκτόνων. Η επιθυμία μου αυτή έγινε εις ένα πρόσφατον ταξιδιόν μου ακόμη μεγαλύτερα. Κατ' αυτό διεπίστωσα ότι μου έλειπε μόνον η ιδιότης αυτή δια να συνδεθώ στενότερον με άτομα τα οποία εξετίμησα και η ανάγκη αυτής της επικοινωνίας είναι εκείνη η οποία με παρακινεί εις το να ζητήσω την εισδοχήν μου. Εις ποίον θα ηδυνάμην να εμπιστευτώ καλλίτερον την αίτησίν μου αυτήν ή εις την υμετέραν Εξοχότητα;

Αναμένω ότι θα ευαρεστηθείτε να δώσετε εις την υπόθεσιν αυτήν ευμενές νεύμα και υπογράφομαι ευσεβάστως.

Της Υμετέρας Εξοχότητος
Ευπειθέστατος θεράπων
B. Γκαίτε

13 Φεβρουαρίου 1780"

Για τους Έλληνες φοιτητές που σπούδαζαν τότε στην Ινέα, στη Γοτίγγη και στη Λειψία, ο Γκαίτε στο ημερολόγιό του λέγει ότι είχαν "ζωηρόν τον πόθον και ζήλον προς την παιδείαν και επέδρων επ' αυτού κατ' εντελώς ιδιάζοντα τρόπον".

Στις 22 μαρτίου 1832 ο Γκαίτε απέρχεται του κόσμου τούτου. Τη στιγμή αυτή της υπέρτατης μύησης ζήτησε ό,τι σ' όλο το βίο του επεδίωξε να προσφέρει:

"Περισσότερον φως" ήταν οι τελευταίες του λέξεις.

Ο Καγκελάριος Φον Μύλλερ είπε μεταξύ άλλων στη νεκρολογία του:

"Το πνεύμα του και η ψυχή του είχαν αφιερωθεί ολοκληρωτικά στον Τεκτονισμό. Του είχε γίνει πίστη ακλόνητη ότι μεγάλοι και ευγενικοί σκοποί δεν μπορεί να πραγματοποιηθούν παρά μόνο με την ανεπιφύλακτη προσπάθεια πολλών ανθρώπων με κοινές αρχές και ότι κάθε υψηλή αλήθεια πρέπει να προστατεύεται αυστηρά και να προσεγγίζεται μόνο μέσα από καθορισμένες διαδικασίες και κανόνες.

Οι πεποιθήσεις του αυτές ήταν καρπός βαθιάς μελέτης τόσο της Φύσης όσο και της Ιστορίας."

Ο ΑΝΤΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΑΚΡΑΚΗΣ (1831-1905)

Θεολόγος, Πατριώτης και Ιεροκήρυκας. Πολυτάραχη και δυναμική προσωπικότητα που

άφησε έντονα ίχνη στη θρησκευτική, κοινωνική κι πολιτική ζωή της εποχής του. Συνδύαζε, βαθειά και πηγαία ευσέβεια, πρωτότυπο συγγραφικό ταλέντο και δεινή ρητορική ικανότητα. Όλα αυτά όμως τα πρόβαλε με βυζαντινό καλογερίστικο φανατισμό, με προσωπική εμπάθεια και με ακατανόητο μίσος για κάθε νεωτερισμό.

Δεν ήταν μόνο ο Τεκτονισμός που υπέστη την πληθωρική και εκρηκτική του δράση. Μετά τις σπουδές του στη Μεγάλη του Γένους Σχολή και την παραμονή του στο Παρίσι σαν δάσκαλος της Ελληνικής, με πρωτοφανή τόλμη στην αρχή καταφέρθηκε κατά της νεότερης φιλοσοφικής αναζήτησης (Κάντιος, Καρτέσιος κ.λπ.) την οποία κατηγορήσε ανοιχτά σαν ανεδαφική επειδή δεν στηριζόταν στη Χριστιανική Δογματική.

Επιστρέφοντας στην Ελλάδα διακήρυξε την πίστη του στη δόξα του Ελληνικού Έθνους σαν περιούσιου λαού και εξαπέλυσε σφοδρές κατά του Τεκτονισμού επιθέσεις. Συγχρόνως πολέμησε την Ιερά Σύνοδο η οποία τον αποκήρυξε σαν αιρετικό και κλείστηκε τότε δυο φορές φυλακή για εξύβριση του Βασιλιά.

Ανάπτυξε δικό του φιλοσοφικό και δογματικό σύστημα και ίδρυσε για τη διδασκαλία του τη "Σχολή του Λόγου" στην οποία δίδαξαν αξιόλογοι και πρωτότυποι στοχαστές και η οποία κλείστηκε μετά από πολλές περιπέτειες.

Αργότερα ίδρυσε τον πολιτικό σύλλογο "Ο Άγιος Κωνσταντίνος" με τον οποίο επιδίωκε την επί γης εγκαθίδρυση της Βασιλείας του Θεού και την εκδίωξη των Τούρκων από την Κωνσταντινούπολη.

Τις τολμηρές του ιδέες παρουσίασε σε Πατριάρχες και Αυτοκράτορες και η κριτική του δεν ορρωδούσε προ ουδενός. Περιπλανήθηκε φυλακίστηκε επανειλημμένα και καταδιώχτηκε.

Τα τελευταία χρόνια της ζωής του τα έζησε ακρωτηριασμένος, φτωχός και εγκαταλειμένος. Το συγγραφικό του έργο, πλούσιο, πρωτότυπο και τολμηρό δεν προσέχτηκε όσο έπρεπε και η παρουσία του σε μια άλλη κοινωνία περισσότερο βέβαιη για τον εαυτό της και στερεά δομημένη, θα ήταν δημιουργική και ευεργετική.

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΤΗΣ "ΣΤΟΑΣ" Ρ 2

Το σκάνδαλο της "Στοάς" Propaganda No 2 στη γειτονική Ιταλία το καλοκαίρι του 1981 δεν έριξε μόνο μια Κυβέρνηση εκεί. Προκάλεσε άπειρες μετασεισμικές δονήσεις τόσο στο οικονομικό όσο και στο στρατιωτικό της κατεστημένο και δημιούργησε - είναι η αλήθεια - ένα γενικότερο προβληματισμό διεθνώς γύρω από τον Τεκτονισμό.

Οι λαϊκές εφημερίδες των Αθηνών βρήκαν φυσικά την ευκαιρία όχι μόνο να μεταφέρουν τις τελευταίες ειδήσεις και εξελίξεις για το θέμα - όπως είχαν υποχρέωση - αλλά να αναμοχλεύσουν για μισή ακόμη φορά την άφθονη αντιτεκτονική φιλολογία. Τη σέρβιραν εντυπωσιακά, συνοδευμένη και από βαρείς υπαινιγμούς σε βάρος της Τεκτονικής ηγεσίας της χώρας.

Η ίδια η ηγεσία μας μάλιστα άρχισε να δέχεται απροκάλυπτες απειλές από άγνωστα κέντρα, με αποτέλεσμα να πανικοβληθεί.

Οι υπεύθυνοι Τέκτονες έτσι, δεν κατόρθωσαν τότε να ψελλίσουν ούτε μια λέξη σχετικά προς τον Τύπο και να δώσουν τις αναγκαίες διευκρινήσεις.

Και δεν ήταν γιατί τους έλειπαν τα στοιχεία ή τα επιχειρήματα. Ήταν γιατί είχαν ανατραφεί μέσα και είχαν υιοθετήσει - και όλοι οι Τέκτονες είχαν αποδεχθεί - την πολιτική της αγόγγυστης σιωπής. Μια πολιτική η οποία, αν μη τι άλλο, δεν επέτρεπε να αναζητηθούν ευθύνες χειρισμών.

Για παράδειγμα και μόνο δημοσιεύω εδώ τη μετάφραση που είχαν κάνει τότε για λογαριασμό

του Υπάτου Συμβουλίου μιας πολύ ευπρεπούς και κατατοπιστικής εγκυκλίου που είχε λάβει από το αντίστοιχο Τεκτονικό σώμα της Ιταλίας και που θα μπορούσε πολύ εύκολα να βρει το δρόμο της δημοσιότητας στον Ελληνικό Τύπο. Γιατί οι δημοσιογράφοι κατά κανόνα ενδιαφέρονται πραγματικά για στοιχεία και αναφορές σε πρόσωπα, σε γεγονότα και σε πηγές, ανεξάρτητα από το δικαίωμά τους βέβαια να τα σχολιάζουν παράλληλα.

ΥΠΑΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ 33ου ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΜΕΓΑΣ ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ Ζενίθ Ρώμης 16 Ιουνίου 1981

Προς
Άπαντα τα "Υπατα Συμβούλια του Αρχαίου και Αποδεδειγμένου Σκωτικού Τύπου.

Ένα σοβαρό γεγονός έλαβε χώραν εν Ιταλία αιταίς τας ημέρας, το οποίον θα έχει ίσως ενδιαφέρον δι' όλα τα Ύπατα Συμβούλια του κόσμου του Α. Α. Σ. Τ., δηλαδή η δικαστική έρευνα της δραστηριότητος της ούτω καλουμένης Στοάς Ρ2. Μια βραχεία εισαγωγή θα ήτο αναγκαία επί του θέματος τούτου. Η Στοά Προπαγάνδα Ν2 (Στοά Ρ2) ιδρύθη εις την Ιταλίαν το έτος 1887 από τον Μέγαν Διδάσκαλον Adriano Lemmi. Διέφερε από τας άλλας Στοάς εις δύο σημεία α) Ο ίδιος ο Μέγας Διδάσκαλος ήτο ο μόνιμος εν ενεργεία Σεβάσμιός της κατά κανονισμούς. β) Η Στοά είχε το δικαίωμα να δέχεται μέλη από όλα τα μέρη της Ιταλίας ενώ κάθε άλλη Στοά δύναται να επιλέγει τα μέλη της μόνον από την περιοχὴν της έδρας της. Η Στοά Ρ2 προορίζετο να αποκτήσει περιορισμένον αριθμόν τεκτόνων οι οποίοι λόγω της προσωπικής των κοινωνικής και πολιτικής θέσεως, δεν επετρέπετο να εισέλθουν εις τας συνήθεις κανονικάς Στοάς (Υπουργοί, βουλευταί, αξιωματικοί, ανώτεροι κρατικοί λειτουργεῖ κ.λπ.).

Το 1925 ο φασισμός κατέστρεψε τον Ιταλικόν Τεκτονισμόν συμπεριλαμβανομένης και της Στοάς Ρ2. Μετά τον πόλεμον ανασυνεστήθη ο Τεκτονισμός εις την Ιταλίαν, επίσης δέ και η Στοά Ρ2.

Το τέλος του έτους 1960 ο εν ενεργεία Μέγας Διδάσκαλος επεφόρτισε τον Licio Gelli ένα Διδάσκαλο Τέκτονα με πολλά προσόντα, με την ειδική αποστολή να αναδιοργανώσῃ την Στοά Ρ2. Κατά το διάστημα της θητείας του διαδόχου του (Μέγας Διδάσκαλος ήτο ο Lino Salvini), πολλοί Τέκτονες είχαν την αίσθηση ότι ο αδ. Gelli δεν περιόριζε την δράσιν του εις την αναδιοργάνωσιν της Στοάς, αλλά οργάνωνε ένα είδος ιδιαίτερας ομάδος δια λογαριασμόν του δηλ. μιας ιδιωτικής "προσωπικής" Στοάς εις την οποίαν δεν εγένοντο δεκτοί (ως επισκέπται) άλλοι τέκτονες αλλά μόνον οι εγγεγραμμένοι εις αυτήν. Υπήρχε το αίσθημα ότι η ομάδα αυτή, παραβλέπουσα τον παραδοσιακόν σκοπόν του Τεκτονισμού, ελάμβανε μέρος κατά τινά τρόπον εις πολιτικάς και οικονομικάς πράξεις παραδοσιακώς απηγορευμένας εις τον Τεκτονισμόν εν Ιταλία.

Κατά την ετησίαν Γενικήν Συνέλευσιν εν Νεαπόλει το 1974 η Μεγάλη Στοά απεφάσισε να διαλύσει την Στοάν Ρ2. Εν τούτοις η απόφασις δεν εξετελέσθη, αφού εις την Γενικήν Συνέλευσιν του επομένου έτους ο Μέγας Διδάσκαλος Salvini ανήγγειλε ότι η εν λόγω Στοά μετετράπη εις μίαν κανονικήν Στοάν και εξουσιοδοτήθη να εκλέξει τον Σεβάσμιόν της, ο οποίος δεν ήταν άλλος από τον αδ. Licio Gelli.

Οι αδελφοί οι επισήμως γνωστοί ως ανήκοντες εις την εν λόγω Στοάν κατά την εποχὴν εκείνην ήσαν 50. Παρά ταύτα η δικαστική έρευνα αποκαλύπτει ότι τα μέλη είναι τώρα 953, εκ των οποίων μόνον 50 είχαν επισήμως καταχωρηθεί εις τα αρχεία της Μεγάλης Στοάς της Ιταλίας. Επομένως είναι σαφές ότι ο αδ. Gelli χρησιμοποιών το όνομα του Τεκτονισμού εδημιούργησε δια ιδικόν του προσωπικόν όφελος ένα σώμα ξένον προς τον Τεκτονισμόν, αναμειγμένον εις παρανόμους πολιτικάς και οικονομικάς δραστηριότητας, το οποίον καλείται κακώς Στοά Ρ2 και του οποίου τα μέλη δεν ανήκουν εις τον κανονικόν Τεκτονισμόν, αλλά είναι μία ομάς η οποία θα έπρεπε να ονομασθεῖ απλώς "ομάς Gelli".

Εις την πραγματικότητα τα μέλη της ομάδας αυτής δεν γνωρίζουν το ένα το άλλο, δεν συνέρχονται εις συνεδρίας της Στοάς, και κατά πλειοψηφία περιορίζουν την δραστηριότητα

των εις το να καταβάλουν ετησίαν συνδρομήν εις τον Gelli, όπως εις μίαν προσωπική εταιρείαν.

Ο κανονικός Τεκτονισμός (Μεγάλη Ανατολή) διοικούμενος τώρα από τον Μεγάλον Διδάσκαλον Εππίο Battelli και ειδικότερα ο Σκωτικός Τύπος, εν Ιταλία, δεν ενεπλάκησαν εις καμμίαν από τας δραστηριότητας της ομάδος Gelli και δεν ανακρίνονται. Οπωσδήποτε ο Τύπος δεν διαχωρίζει σαφώς τον κανονικόν Τεκτονισμόν από την ομάδα Gelli, πράγμα που είναι αποτέλεσμα της ελλιπούς ενημερώσεως η οποία υπάρχει εν Ιταλία όσον αφορά τον Τεκτονισμόν.

Ο Μέγας Διδάσκαλος και εγώ εδώσαμεν συνεντεύξεις εις την τηλεόρασιν και εις τας εφημερίδας δια να διευκρινήσωμεν πλήρως το θέμα και ουδείς εξ ημών αρνείται να απαντήσει εις ερωτήσεις που θα ηδύνντο να συμβάλλουν εις τον σκοπόν αυτόν.

Ως τελικόν σχόλιον δύναται να λεχθεί ότι με μίαν αυστηρωτέραν στάσιν των Μεγάλων Διδασκάλων που διηύθυναν κατά τα παρελθόν έτη την Μεγάλην Ανατολήν θα ηδύνατο να είχε αποφευχθεί η παρούσα κρίσις δια της διαλύσεως κατά τον χρόνον που έπρεπε της Στοάς P2 η δια παρεμποδίσεως του Gelli να συγκεντρώσει μίαν μεγάλην ομάδα προσώπων υπό την ψευδή κάλυψιν του ονόματος του Τεκτονισμού.

Η υπόθεσις της P2 είναι τώρα εις τα χείρας της δικαιοσύνης. Ο Gelli κατηγορείται τώρα δια προδοσίαν και δι' άλλα εγκλήματα. Μέχρις ότου διευκρινισθεί το θέμα τούτο ουδείς δύναται να είπη αν αι κατηγορίαί αυταί έχουν βάσιν ή όχι. Εν τω μεταξύ ο Gelli κατέφυγε εις την Λατινικήν Αμερικήν όπου είναι γνωστοί ότι έχει πολλούς σημαίνοντας φίλους.

Όλοι οι Ιταλοί Τέκτονες πιστεύουν εις μίαν γενικήν διευκρίνισιν όσον το δυνατόν ταχύτερον δια να αποφευχθεί λόγω της περιπτώσεως Gelli μία νέα δίωξις κατά του Τεκτονισμού. Η γενική γνώμη είναι ότι πίσω από την περίπτωσιν αυτήν είναι δυνατόν να υπάρχει μία περιέργος πολιτική συμμαχία μεταξύ αριστερών ομάδων και δύο μερίδων των χριστιανοδημοκρατών. Η ενοχοποίησις του Τεκτονισμού είναι δυνατόν να χρησιμοποιείται δι' επίθεσιν εναντίον πολιτικών αντιπάλων και ήδη μερικοί υπουργοί ηναγκάσθησαν να παραιτηθούν αφού απεκαλύφθησαν ως μέλη της Στοάς P2. Πρόσθετοι πληροφοροί θα ακολουθήσουν όσον το δυνατόν ταχύτερον.

MANLIO CECOVINI 33ο
ΥΠΑΤΟΣ ΜΕΓΑΣ ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

Ο Τεκτονισμός όπως υπογραμμίστηκε είναι ένα ιδίτυπο σύστημα με διφυή τουλάχιστον υπόστασι.

Ο εσωτερικός του χαρακτήρας και η ουσία των διδασκαλιών του είναι στοιχεία διαχρονικά, καλύπτουν ανάγκες που ελάχιστα επηρεάζονται από το χρόνο και τις αλλαγές.

Και όχι μόνο αυτό. Αλλά τούτο ακριβώς το αδιάφθορο και "ουσιαστικό" στοιχείο, διαπερνά το χρόνο, είναι ένας "μίτος" που δίνει νόημα και ταυτότητα στις ίδιες τις αλλαγές.

Για τον αληθινά "μυημένο" η αντίληψη του χρόνου και της αλλαγής είναι ένα ακόμη "φαινόμενο".

Το άλλο σκέλος όμως του Τεκτονισμού, το τελετουργικό και το κοινωνικό περιέχει στοιχεία "χρονικά" που επηρεάζονται από τις εποχές και εξελίσσονται.

Και αυτές οι τελευταίες απόψεις προσπαθούν να δώσουν τροφή στη φαντασία και τους προβληματισμούς του μελλοντολόγου τέκτονα που ενδιαφέρεται - πέρα από την ουσία - για την μορφή, για τον τύπο και την εξωτερική δομή του τεκτονισμού του αύριο.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ, ΤΑ ΟΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ

Το μέλλον δεν μπορεί να έχει πολλά κοινά με τον κόσμο που χαρτιγράφησαν ο Χάξλεϋ, ο Όργουελ και ο Ασίμωφ. Οι Προφήτες πάντοτε υπήρξαν αινιγματικοί και σκοτεινοί στους αφορισμούς τους.

Το μέλλον σήμερα είναι περισσότερο ορατό στους σχολαστικούς ερευνητές του Μ.Ι.Τ και λιγότερο στους ονειροπόλους.

Το μέλλον ανήκει σ' αυτούς που διαβαίνουν χωρίς περιορισμούς το φράγμα που χτίζουν με αγωνία οι ώρες, παραδίδεται μόνο σ' εκείνους που αρμενίζουν με τα πανιά της ενόρασης στον ωκεανό του άχρονου χρόνου.

Το μέλλον ανήκει στους οραματιστές. Και αυτοί κατά κανόνα σιωπούν.

ΓΕΝΙΚΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΟΛΚΙΝ ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΟΣΜΟ

του Θωμά Μαστακούρη

Legion Etrangere (Λεγεών των Ξένων)

από τον ερευνητή Ιωάννη Γιαννόπουλο

Η Μυθωδία του Βαγγέλη Παπαθανασίου...

... και η Οδύσσεια στον Άρη, του Μιχάλη Πανά

Η ΥΑΛΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΣΟΥΛΤΑΝΩΝ

Μια ιστορική αναδρομή στην τέχνη του γυαλιού στις ισλαμικές χώρες -από τον Μιχάλη Πανά

Η ΟΛΛΑΝΔΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ ΑΙΩΝΑ

Κατάργηση του άβατου στο Άγιο Όρος;

Συνέντευξη της ευρωβουλευτού κυρίας Καραμάνου στο Μιχάλη Πανά

ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ (Ο SUPERMAN MADE IN GREECE...)

του Νίκου Ζωιόπουλου

Φάκελος 17N

Επιμέλεια: Αντώνης Μποσνακούδης

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΟΛΚΙΝ ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΟΣΜΟ

του Θωμά Μαστακούρη

Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει την τρομερή επιρροή που άσκησε ο συγγραφέας **Τζον Ρόναλντ Ρόιελ Τόλκιν** (1892-1973) με το έργο του, και κυρίως με το βιβλίο του *Ο Αρχοντας των Δαχτυλιδιών*, το οποίο διασκευάστηκε πρόσφατα σε μια κολοσσιαία κινηματογραφική τριλογία που σπάει τα ταμεία σε ολόκληρο τον κόσμο. Τα βιβλία του έχουν πουλήσει πάνω από **εκατό εκατομμύρια αντίτυπα** σε ολόκληρο τον κόσμο, και αποτελούν πρότυπο για τρεις σχεδόν γενιές ανθρώπων. Είναι όμως απλώς καλογραμμένα μυθιστορήματα, ή μήπως κρύβουν μέσα τους κάποιες σύγχρονες αλληγορίες της πραγματικότητας τις οποίες ίσως κι ο ίδιος ο συγγραφέας να μην είχε συνειδητοποιήσει καθώς τα έγραφε;

1. Ο ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΤΩΝ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙΩΝ
2. Ο ΘΡΥΛΟΣ ΤΟΥ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙΟΥ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ
3. ΤΟ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ
4. Ο ΒΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΓΗΣ
5. ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΕΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΑΓΜΕΝΩΝ
6. Η ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΟΥ ΤΟΛΚΙΝ ΣΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '60
7. Ο Κύκλος του Αρθούρου, το Δαχτυλίδι των Νιμπελούνγκεν και ο *Αρχοντας των Δαχτυλιδιών*

Ο Τζον Ρόναλντ Ρόιελ Τόλκιν

Ο ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΤΩΝ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙΩΝ

Για τους λιγοστούς αναγνώστες που δεν έχουν διαβάσει το μυθιστόρημα ή δεν έχουν δει την πρόσφατη ταινία, ο *Άρχοντας των Δαχτυλιδιών*, το σημαντικότερο έργο του Τόλκιν με την πιο μεγάλη επιρροή, έχει ως εξής:

Σε έναν φανταστικό κόσμο, ο οποίος ονομάζεται **Μέση Γη** και ο οποίος θυμίζει σε πολλά σημεία του την πρώιμη μεσαιωνική ευρωπαϊκή ιστορία (με κατοίκους θύλακες βικτωριανής κουλτούρας) ο **Φρόντο**, ένας αθώος και φιλήσυχος νεαρός χόμπιτ (οι χόμπιτ είναι μια φυλή μικρόσωμων ανθρώπων με μεγάλα τριχωτά πόδια) αποκτά άθελά του ένα αντικείμενο τρομερής σημασίας - το **Δαχτυλίδι της Δύναμης**.

Χίλιετες πριν, ο μάγος **Σάουρον**, η προσωποποίηση του Πνεύματος του Κακού, το είχε δημιουργήσει ώστε να υποτάξει κάτω από την εξουσία του όλες της φυλές της Μέσης Γης, και ολόκληρο τον κόσμο. Ξεχασμένο επί αιώνες μετά την ήττα του κυρίου του από τις δυνάμεις του Καλού, το Δαχτυλίδι έχει πια ξυπνήσει και προσπαθεί πάλι να ενωθεί με τον Σάουρον, ο οποίος δεν είναι πλέον παρά ένα άυλο πνεύμα που διατηρεί την ταυτότητα του μόνο χάρη στο πάθος του για εξουσία και στο μίσος του.

Ωστόσο, ο Σάουρον έχει στη διάθεσή του τρομερές δυνάμεις, όπως τους Μαύρους Καβαλάρηδες, τους βασιλείς των ανθρώπων που αιώνες πριν η απληστία τους υπέταξε κάτω από την εξουσία του Σκοτεινού Άρχοντα, τους τρομερούς Ορκ, αφύσικα τερατόμορφα πλάσματα τα οποία δημιούργησε διαστρεβλώνοντας μέλη της πανώριας φυλής των ξωτικών, τέρατα και δαίμονες του Αρχαίου Χάους, ακόμα και έντιμες κάποτε ψυχές τις οποίες έχει κατορθώσει να διαφθείρει.

Μπροστά σε αυτούς τους τρομερούς εχθρούς, οι δυνάμεις του Καλού, οι Άνθρωποι, τα Ξωτικά και οι Νάνοι, ενώνονται σε μια τελευταία απελπισμένη συμμαχία. Ο Φρόντο, μαζί με άλλους τρεις Χόμπιτ, ένα Ξωτικό, έναν Νάνο, δυο πρίγκιπες των Ανθρώπων, και ένα σοφό μάγο, τον **Γκάνταλφ**, ξεκινούν για ένα επικίνδυνο ταξίδι που θα τους οδηγήσει στην άλλη άκρη της Μέσης Γης, στη **Μόρντορ**, τη χώρα του Σκοταδίου και Προπύργιο των Δυνάμεων του Κακού, το ενεργό ηφαίστειο της οποίας είναι το μόνο μέρος στο οποίο μπορεί να καταστραφεί το τρομερό Δαχτυλίδι της Δύναμης.

Μετά από χίλιες περιπέτειες και δοκιμασίες, όχι μόνο σωματικές αλλά και ηθικές, ο Φρόντο καταφέρνει να πετύχει αυτό που δεν θα πετύχαινε ακόμη και ο ισχυρότερος μάγος ή βασιλιάς των Ξωτικών: να αντισταθεί στην επιρροή του Δαχτυλιδιού με την άδολη καρδιά του και, μέσα από μια σειρά γεγονότων και συμπτώσεων, να καταστρέψει το Δαχτυλίδι την πιο κρίσιμη στιγμή, κάνοντας τη δύναμη του Άρχοντα των Δαχτυλιδιών να καταρρεύσει και σώζοντας τον κόσμο από την καταστροφή.

Το βιβλίο έφτασε να πουλήσει δέκα εκατομμύρια αντίτυπα μέσα σε μερικά χρόνια. Μέχρι σήμερα, οι αναγνώστες έχουν ξεπεράσει τα εκατό εκατομμύρια, και η ομώνυμη κινηματογραφική υπερπαραγωγή είναι πιθανόν ακόμη και να διπλασιάσει τον αριθμό αυτό.

Η ιστορία αυτή, η οποία μπορεί να φαίνεται σε πολλούς ένα απλό επικό παραμύθι, κρύβει μέσα της έναν τρομερό πλούτο ιδεών αλλά και συμβολισμών. Είναι εντυπωσιακό πως ο ίδιος ο Τόλκιν αρνιόταν κατηγορηματικά πως το έργο του είχε οποιονδήποτε συμβολικό ή μεταφυσικό χαρακτήρα, και υποστήριζε πως ήταν απλώς ένα γλωσσολογικό και λογογραφικό πόνημα πάνω στις βορειοευρωπαϊκές παραδόσεις. Ο γράφων τείνει να πιστέψει πως ο Τόλκιν πράγματι πίστευε κάτι τέτοιο, και δεν προσπαθούσε να αποκρύψει εσκεμμένα κάποια βαθύτερα επίπεδα του έργου του. Αυτό πως δε σημαίνει πως τα επίπεδα αυτά δεν υπήρχαν! **Συχνά, ένας συγγραφέας εκφράζει ασυναίσθητα τους φόβους, τις ελπίδες και τα ιδανικά της ίδιας της εποχής του, ή ακόμη και προφητεύει μέσα από μια παράξενη διαδικασία επαφής με τη ροή της ιστορίας κάποια γεγονότα σπέρματα μόνο των οποίων ενυπάρχουν στη δική του εποχή. Ο Τόλκιν υπήρξε ένας από αυτούς τους “ασυναίσθητους” προφήτες, το έργο του οποίου θα αποτελούσε ένα καινούριο ευαγγέλιο για τη γενιά που ακολούθησε τη δική του.**

Ο ΘΡΥΛΟΣ ΤΟΥ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙΟΥ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ

Το Δαχτυλίδι είναι ένα πανάρχαιο αρχέτυπο. Στο χέρι του βασιλιά, του άρχοντα, ή ακόμη και του αυτοκράτορα, πολλές φορές με τη μορφή σφραγιδόλιθου, αποτελεί εδώ και χιλιάδες χρόνια το σύμβολο της εξουσίας. Η Σουμερική θεά Λίλιθ ή Λιλιτού και ο βαβυλωνιακός θεός Μαρδούκ παριστάνονται κρατώντας στο χέρι ένα μεγάλο δαχτυλίδι. Οι πρώτες εμφανίσεις του δαχτυλιδιού ως σύμβολου εξουσίας φτάνουν πίσω στο 4.000 π.Χ. και συνδέονται με τη Σουμερία και τη μυστηριώδη λατρεία των Αβουνακι, των θεοτήτων που άλλοι υποστηρίζουν πως πρόκειται για υπερκόσμους δαίμονες από άλλες διαστάσεις και άλλοι για ερπετομορφους εξωγήινους (δείτε το βιβλίο *The Biggest Secret* που σύντομα πρόκειται να κυκλοφορήσει από τις εκδόσεις ΕΣΟΠΤΡΟΝ).

Ανάμεσα σε τέτοια σύμβολα που συναντώνται σε όλους τους λαούς της Μεσογείου και της Εγγύς Ανατολής (Σουμέριους, Ασσύριους, Βαβυλώνιους, Χετταίους, Έλληνες, Μινωίτες, Φοίνικες, Αιγυπτίους, κ.λπ.), ξεχωριστή θέση κατέχει το θρυλικό δαχτυλίδι του βασιλιά των Εβραίων Σολομώντα, το οποίο, σύμφωνα με την παράδοση, του είχε δοθεί από έναν αρχάγγελο και είχε την ιδιότητα να μπορεί να εξουσιάζει τους δαίμονες. Με τη βοήθεια του, σύμφωνα με την ταλμουδική παράδοση, ο Σολομώντας κατάφερε να αποκτήσει μεγάλη σοφία και αμύθητα πλούτη, καθώς επίσης και να κατασκευάσει τον θρυλικό ναό με το όνομά του. Ωστόσο, είναι χαρακτηριστικό πως, σύμφωνα με την ίδια παράδοση, το δαχτυλίδι και η τρομερή δύναμή του τελικά διέφθειραν ακόμα και τον σοφό Σολομώντα, κάνοντας τον να ξεπέσει μπροστά στα μάτια του Θεού.

Από κάποια εποχή και μετά, ιδιαίτερα στη βορειοευρωπαϊκή παράδοση, ο άρχοντας ήταν υποχρεωμένος από το κοινωνικό κατεστημένο να προσφέρει δαχτυλίδια ως δώρα στους πιο αξίους ευγενείς, ιππότες ή προμάχους του. Και πάλι εδώ πρόκειται για ένα πλέγμα εξουσίας, σύμφωνα με το οποίο αυτός που δεχόταν το δαχτυλίδι-δώρο ήταν πλέον ηθικά υποχρεωμένος απέναντι στον άρχοντα που του το δώρισε, μαγικά δεμένος, θα έλεγε κανείς, σε μια ιεραρχική σχέση εξουσίας. Ο Υπέρτατος Αυθέντης διατηρεί στο χέρι του το ισχυρότερο δαχτυλίδι, το Δαχτυλίδι της Δύναμης, το οποίο εξουσιάζει όλα τα υπόλοιπα και εκείνους που το φορούν. Το συμπέρασμα είναι απλό: Όπως στον *Άρχοντα των Δαχτυλιδιών* οι βασιλείς των ανθρώπων δέχονται τα δαχτυλίδια του Άρχοντα του Σκότους, αποδέχονται την εξουσία του, διαφθείρονται από αυτήν, και καταντούν κυριολεκτικά σκιές του παλιού εαυτού τους, έτσι και όποιος αποδέχεται αλόγιστα ένα κομμάτι από την Υπέρτατη Εξουσία, διαφθείρεται από αυτό μέχρι σημείου να χάσει εντελώς την παλιά του ταυτότητα και να απομείνει ένα γρανάζι με ψευδαισθήσεις αυτοδιάθεσης.

ΤΟ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

Ο *Άρχοντας των Δαχτυλιδιών* δεν έγινε επιτυχία μέσα σε μια νύχτα. Το βιβλίο, το οποίο εκδόθηκε σε **τρεις τόμους** (προς μεγάλη δυσaréσκεια του συγγραφέα) εξαιτίας του φόβου των εκδοτών πως δεν θα έβγαζε ούτε καν τα έξοδά του, είχε μικρή μόνο αναγνώριση στα πρώτα χρόνια μετά την κυκλοφορία του. Είναι χαρακτηριστικό πως η πρώτη έκδοση του πρώτου τόμου ήταν μόλις **3.000 αντίτυπα**, και μάλιστα αυτά προορίζονταν όχι μόνο για την αγγλική αλλά και για την αμερικανική αγορά!

Μετά την ολοκλήρωση της έκδοσης και των τριών τόμων (η οποία έγινε μέσα στις χρονιές 1954-55) οι πωλήσεις άρχισαν να γίνονται ικανοποιητικές και σταθερές, αλλά η μεγάλη επιτυχία του *Άρχοντα των Δαχτυλιδιών* ήρθε μια ολόκληρη δεκαετία αργότερα, μέσα από τα αμερικανικά πανεπιστήμια και το φοιτητικό κίνημα. **Οι νέοι άνθρωποι, κυρίως οι φοιτητές,**

αγκάλιασαν το βιβλίο με το βαθύ αντιεξουσιαστικό μήνυμα με το οποίο το οποίο το είχε εμποτίσει ο Τόλκιν (ηθελημένα ή ασυναίσθητα). Το μήνυμα ήταν ξεκάθαρο: η απόλυτη και τυφλή εξουσία διαφθείρει, όχι μόνο τους ήδη κακούς χαρακτήρες, αλλά ακόμη κι αυτούς που έχουν τις αγαθότερες προθέσεις ως προς τη χρησιμοποίησή της. Ο σκοπός δεν «αγιάζει τα μέσα». Οποιοσδήποτε βρεθεί σε θέση απόλυτης εξουσίας και δύναμης θα σαγηνευτεί από αυτήν και θα διαφθαρεί πριν καλά-καλά το καταλάβει, περνώντας στο στρατόπεδο του Κακού.

Στο έργο του Τόλκιν, το Δαχτυλίδι της Δύναμης είναι από μόνο του μια αρχετυπική ζωντανή οντότητα. Είναι η τυφλή σαγήνη της απόλυτης εξουσίας η οποία διαστρεβλώνει τις προθέσεις ακόμη και των πιο αγαθών κατόχων της, όσο υψηλά κι αν είναι τα ιδανικά από τα οποία διακατέχονται, αν τα ιδανικά αυτά διαποτίζονται από μεγαλομανία, φιλαυτία, και τη διάθεση «να σώσουμε τον κόσμο» από το κακό (με τη μορφή φυσικά που το αντιλαμβανόμαστε εμείς και οι όμοιοί μας). Είναι ένα φαινόμενο το οποίο παρατηρείται σε όλη τη διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας, με διακυμάνσεις που κάποτε φτάνουν σε φριχτά κορυφώματα βίας και αλόγιστης καταστροφής. Μόλις κάποιος πολιτισμός, θρησκεία, πολιτικό σύστημα, αποκτήσει δύναμη και εξουσία, αυτομάτως μεταμορφώνεται σε ένα αδηφάγο τέρας το οποίο ζητά να καταπιεί οτιδήποτε διαφορετικό, τις περισσότερες φορές, ασφαλώς, κάτω από τον ψεύτικο μανδύα, ή ίσως ακόμη και την ψευδαίσθηση, πως αυτό γίνεται «για το καλό των άλλων».

Οι επεκτατικοί πόλεμοι του Μεγάλου Αλέξανδρου, των Ρωμαίων Καισάρων και Αυτοκρατόρων, καθώς και το κύμα της αποικιοκρατίας που επί αιώνες εξαπλωνόταν από τη Ευρώπη στα μήκη και στα πλάτη της Γης ανήκουν στην πρώτη κατηγορία, αυτήν του «ανώτερου πολιτισμού» ο οποίος πρέπει να εκπολιτίσει τους «βάρβαρους». Για τις θρησκείες της «μόνης αλήθειας» τα πράγματα είναι ακόμη χειρότερα, ειδικά όταν συνδυάζονται με την πολιτική και στρατιωτική δύναμη της πρώτης κατηγορίας. **Τα τελευταία δυο χιλιάδες χρόνια, αμέτρητοι άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους μέσα σε ένα λουτρό αίματος, με μόνη αιτία (ή αφορμή) το γεγονός πως δεν μπορούσαν να συμφωνήσουν στις ασαφείς επιταγές ενός αναπόδεικτου συστήματος μεταφυσικής αλήθειας.** Ορθόδοξοι εναντίον Μονοφυσιτών, Καθολικοί εναντίον Ορθοδόξων, Διαμαρτυρόμενοι εναντίον Καθολικών, Ισλάμ εναντίον Χριστιανισμού, Σίιτες εναντίον Σουνιτών, Εικονομάχοι εναντίον Εικονολατρών... ο κατάλογος είναι ατέλειωτος και κυριολεκτικά μουλιασμένος μέσα σε έναν ωκεανό αίματος.

Τέλος, στα τελευταία διακόσια περίπου χρόνια παρατηρούμε το ίδιο φαινόμενο σε σχέση με τις πολιτικές ιδεολογίες. Κομμουνισμός, καπιταλισμός, σοσιαλισμός, φασισμός, όλα τα συστήματα μοιάζουν αρχικά να ξεκινούν με τις καλύτερες προθέσεις για να δημιουργήσουν έναν καλύτερο κόσμο. Οι ηγέτες μπορεί να εξαπατούν συνειδητά και εξαρχής τους οπαδούς τους ή να αυτοπατώνται και οι ίδιοι. Το αποτέλεσμα είναι πάντα το ίδιο: τη στιγμή που η ιδεολογία αποκτήσει έναν μηχανισμό εξουσίας, μεταμορφώνεται σε ένα τέρας που κατασπαράσσει αμείλικτα οτιδήποτε του αντιστέκεται και επιθυμεί να διατηρήσει τη διαφορετικότητά του.

Αυτό το μοτίβο είναι εμφανέστατο μέσα στον *Άρχοντα των Δαχτυλιδιών*. Οι πραγματικοί σοφοί, όπως ο μάγος Γκάνταλφ ή η Βασίλισσα των Ξωτικών **Γκαλάντριελ**, αντιλαμβάνονται τον κίνδυνο τον οποίο διατρέχουν αν επιτρέψουν στη σοφία, στη γνώση και στις ήδη μεγάλες εσωτερικές δυνάμεις τους να συνδυαστούν με την τυφλή δύναμη του Δαχτυλιδιού και έτσι το αρνούνται, έστω κι αν ο πειρασμός να το χρησιμοποιήσουν για το καλό, ακόμη και για τη σωτηρία του ίδιου του κόσμου που κινδυνεύει, είναι σχεδόν ακατανίκητος. Αντίθετα, με τρόπο ο αναγνώστης (και τώρα πια ο θεατής της ομώνυμης ταινίας) συνειδητοποιεί κάτι που συμβαίνει και τον κόσμο μας. Όταν ο Γκάνταλφ απευθύνεται απελπισμένα για βοήθεια στον αρχηγό του τάγματός του, τον Σάρουμαν το Λευκό, ο οποίος υποτίθεται πως ήταν ο ανώτερος, ισχυρότερος και αγαθότερος στην ιεραρχία του, ανακαλύπτει πως έχει κι αυτός διαβρωθεί από τις δυνάμεις του σκότους. Πόσες φορές βλέπουμε το φαινόμενο να παρουσιάζεται μέσα στις εξουσιαστικές ιεραρχίες του σύγχρονου κόσμου μας. Ο νεαρός βουλευτής ξεκινά γεμάτος όνειρα και ενθουσιασμό για ν' ανακαλύψει πως σε μια κυβέρνηση δεν υπάρχουν όνειρα αλλά μόνο συμβιβασμοί. Ο ενθουσιώδης ιερέας με τα μεγαλεπήβολα φιλανθρωπικά ή εκσυγχρονιστικά σχέδια σκοντάφτει μπροστά στο αμετακίνητο κατεστημένο του επισκόπου του. **Παντού ή κατεστημένη εξουσία τσακίζει κάτω από τη μπότα της τα όνειρα και τα ιδανικά όσων τολμούν, εν γνώση ή μέσα στην άγνοιά τους να την**

αμφισβητήσουν ή έστω να θελήσουν να κάνουν κάτι διαφορετικό από τους προγραμματισμένους σκοπούς της.

Ο ΒΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΓΗΣ

Ένα άλλο σημαντικό πρόβλημα που θίγεται μέσα στο έργο του Τόλκιν είναι το **οικολογικό**. Τα βιβλία του Τόλκιν είναι διαποτισμένα από έναν έντονο σεβασμό, σχεδόν λατρεία, προς τη φύση. Οι φυλές των Ξωτικών και των Χόμπιτ, κυρίως, ζουν μια απολύτως οικολογική ζωή, εντελώς εναρμονισμένη με το περιβάλλον και την ίδια τη φύση. Δεν καταστρέφουν το περιβάλλον, ούτε καν προσπαθούν να το εκμεταλλευτούν, αλλά μόνο να ζουν όσο το δυνατόν πιο αρμονικά μαζί του.

Αντίθετα, η Μόρντορ, η χώρα του Σκοτεινού Άρχοντα, είναι ένα τρομερό μέρος όπου η φύση η ίδια έχει διαστρεβλωθεί ανεπανόρθωτα. Το έδαφος είναι νεκρό και γεμάτο ρωγμές που αναδίδουν δηλητηριώδεις αναθυμιάσεις σαν κακοφομισμένες πληγές. Ο ουρανός είναι πάντα σκεπασμένος από ένα βαρύ κάλυμμα μαύρων σύννεφων, καπνού και στάχτης. Πολλοί μελετητές υποστηρίζουν πως ο Τόλκιν ζωγράφιζε με αυτό τον τρόπο τις βιομηχανικές πόλεις της Αγγλίας, σε μια από τις οποίες είχε αρχίσει να μεταμορφώνεται ακόμα και η ίδια η Οξφόρδη τα χρόνια που γραφόταν ο Άρχοντας των Δαχτυλιδιών. Σε γενικές γραμμές, πάντως, η ζωή «κατά φύσιν» και η ζωή «παρά φύσιν» έρχονται αντιμέτωπες στον Άρχοντα των Δαχτυλιδιών μέσα από τις πιο αδρές περιγραφές.

ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΕΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΑΓΜΕΝΩΝ

Στον Άρχοντα των Δαχτυλιδιών, οι στρατιές του κακού που ο Κύριος του Σκότους στέλνει για να αφανίσουν τη Μέση Γη δεν αποτελούνται από φυσιολογικά πλάσματα. Οι **Ορκ**, όπως ονομάζονται οι τερατόμορφοι στρατιώτες του, είναι μεταλλαγμένα πλάσματα που δημιούργησε ο ίδιος ο Σάουρον για τους σκοπούς του. Κάποτε ήταν πανέμορφα ζωτικά, τα οποία μέσα από ακατονόμαστες επεμβάσεις και βασανιστήρια ο Άρχοντας του Κακού μετέτρεψε σε αιμοδιψή πλάσματα που μισούν τα πάντα: ακόμα και τον Κύριό τους, ακόμα και τους ίδιους τους εαυτούς τους. Μονάχα ο φόβος και το μίσος είναι αυτά που τους ωθούν να υπακούουν τις διαταγές τους και να σκορπούν τον τρόμο και την καταστροφή στον κόσμο της Μέσης Γης.

Διαβάζοντας όλα αυτά, δεν είναι δυνατόν να μη συλλογιστεί κανείς **τα γενετικά πειράματα των τελευταίων δεκαετιών και τις επεμβάσεις στο DNA και στα ανθρώπινα γονίδια** για τις οποίες διαβάζουμε σχεδόν καθημερινά στις εφημερίδες, βλέπουμε στην τηλεόραση και ακούμε στο ραδιόφωνο. Είναι ολοφάνερο πως ένα μεγάλο μέρος των πειραμάτων αυτών, που διεξάγονται από τις κυβερνήσεις των μεγάλων χωρών, αποσκοπούν στη δημιουργία ενός τύπου υπέρ-στρατιώτη, ο οποίος θα αντέχει περισσότερο, θα πονάει λιγότερο, θα σκοτώνει καλύτερα, και, το κυριότερο, δεν θα περιορίζεται από κανενός είδους τύψεις ή αναστολές.

Στο βιβλίο, αλλά και στην ταινία, είναι ανατριχιαστικό πως τον καλύτερο τύπο υπέρ-στρατιωτών - τους Ουρούκ Χάι, δεν τους δημιουργεί ο Άρχοντας του Κακού, αλλά ο Σάρουμαν ο Λευκός, ο ισχυρότερος μάγος της Λευκής Αδελφότητας ο οποίος έχει διαφθαρεί και περάσει στο αντίπαλο στρατόπεδο. Από το κείμενο συμπεραίνουμε πως ο Σάρουμαν είχε ξεκινήσει τη δημιουργία των υπέρ-στρατιωτών του ενώ ακόμα διατηρούσε τις καλές του προθέσεις, σε μια προσπάθεια να αντιμετωπίσει με αυτούς τις στρατιές του σκοταδιού!

Η ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΟΥ ΤΟΛΚΙΝ ΣΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '60

Στη δεκαετία του 1960, ο κόσμος άλλαξε ριζικά. Πρότυπα, ιδανικά και τρόποι ζωής που με μεγάλους κόπους και μακρόχρονες προσπάθειες είχε παγιώσει το κατεστημένο, ειδικά στη Δύση, άρχισαν να καταρρέουν, ειδικά μέσα στους κύκλους της νεολαίας. Όπως όλα τα καλά και τα κακά του τελευταίου αιώνα, το ρεύμα της αμφισβήτησης ξεκίνησε από την Αμερική. Η σχεδόν τυφλή εμπιστοσύνη των Αμερικανών στην κυβέρνηση και την αγορά τους άρχισε να καταρρέει μετά τη δολοφονία του Κένεντι, την αμερικανική εμπλοκή στη νοτιοανατολική Ασία, τον Ψυχρό Πόλεμο, τις πυρηνικές δοκιμές, τις φυλετικές ταραχές που συντάραζαν τις μεγαλουπόλεις.

Οι νέοι, όπως σε κάθε εποχή, αναζητούσαν ιδανικά, και το κατεστημένο αδυνατούσε να τους τα προσφέρει. Οι παλιές αξίες έσβηναν μια-μια και η νεολαία αναζητούσε απελπισμένα άλλες. Έτσι, εκατοντάδες χιλιάδες νέοι άρχισαν να απομακρύνονται από τα παραδοσιακά πρότυπα και να αναζητούν διεξόδους σε οτιδήποτε μπορούσε να τους προσφέρει μια οδό διαφυγής από έναν ανυπόφορο κόσμο: στις ανατολικές θρησκείες, τα ναρκωτικά, τον ελεύθερο έρωτα, τη μουσική, τον αποκρυφισμό...

Εκείνη ακριβώς την εποχή, ο Άρχοντας των Δαχτυλιδιών άρχισε να μετουσιώνεται σε θρύλο. **Το μήνυμα της αμφισβήτησης κάθε μορφής βίας και εξουσίας, η αγάπη προς τη φύση, το πρότυπο του ηρωισμού και της αυτοθυσίας, οι πανέμορφες περιγραφές ενός ιδανικού κόσμου απλών επιλογών, ηρωισμού και ονείρου, μετέτρεψαν το έργο του Τόλκιν σε ένα νέο ευαγγέλιο για τη νεολαία της αμφισβήτησης.** Οι νέοι διψούσαν για καινούριους μύθους, και ο Τόλκιν τους τους πρόσφερε απλόχερα. Η μυθολογία του ήταν τόσο άψογα δομημένη και αληθοφανής, βασισμένη καθώς ήταν όχι μόνο σε αθάνατα αρχετυπικά πρότυπα της ευρωπαϊκής παράδοσης, αλλά και στη δική του φιλόπονη προσπάθεια να δημιουργήσει απ το μηδέν έναν κόσμο με τη δική του γεωγραφία, ιστορία, οικολογία, γλωσσολογία, κλπ. ώστε κατάφερε άνετα να πάει στο ομαδικό ασυνείδητο της νεολαίας το χώρο που πριν αιώνες κρατούσαν οι εθνικοί μύθοι και οι παραδόσεις των λαών.

Ο άγγλος δημοσιογράφος Γουίλιαμ Κάρτερ, ο οποίος έτυχε να γνωρίσει τον Τόλκιν στα τελευταία χρόνια της ζωής του, γράφει:

«Η εποχή μας είναι άκρως απομυθοποιημένη. Όπως οι βικτωριανοί είχαν ανάγκη τον Μάλורי και τους θρύλους του βασιλιά Αρθούρο, έτσι νομίζω πως και ο Τόλκιν θα ελκύσει τους νεαρούς οι οποίοι βασανίζονται καθώς συνειδητοποιούν πόσοι παλιάνθρωποι υπάρχουν σε αυτό τον κόσμο. Όλοι μας λαχταράμε έναν κόσμο πιο απλό από το δικό μας...»

Το έργο του Τόλκιν έγινε λάβαρο για πολλούς «επαναστάτες της ειρήνης», αυτούς που σήμερα αποκαλούμε, πολλές φορές υποτιμητικά, «ακτιβιστές». Στο βιβλίο του οικολόγου συγγραφέα Ρόμπερτ Χάντερ *Τα Χρονικά της Greenpeace*, βλέπουμε πως, στα σπάργανά της ακόμα, η παγκόσμια σήμερα οικολογική οργάνωση είχε ως σημείο αναφοράς τον Τόλκιν και το έργο του. Στα απομνημονεύματά του, ο Χάντερ περιγράφει με ποιο τρόπο, το 1969, μια μικρή ομάδα «τρελών» ξεκίνησαν με ένα άθλιο πλεούμενο για να σταματήσουν μια πυρηνική δοκιμή στο νησί Αμτσίτκα της Αλάσκας:

«... Ήταν κάτι απίστευτα κωμικό», γράφει ο Χάντερ. «Ήμαστε οκτώ πρασινοντυμένοι ερασιτέχνες ναυτικοί και πηγαίναμε να αντιμετωπίσουμε την πιο θανάσιμη φωτιά των αιώνων, σαν χόμπιτ που μεταφέρουν το δαχτυλίδι προς το ηφαίστειο της Μόρντορ...»

Τριάντα τρία χρόνια μετά, το έργο του Τόλκιν συνεχίζει να εμπνέει και να γοητεύει τις νέες γενιές, προσφέροντας τους ένα από τα μεγαλύτερα αγαθά: τη δυνατότητα να ονειρεύονται, και να νιώθουν την επιθυμία να μετατρέψουν τα ιδανικά που τους εμπνέουν αυτά τα όνειρα σε πραγματικότητα.

Ο Κύκλος του Αρθούρου, το Δαχτυλίδι των Νιμπελούνγκεν και ο Άρχοντας των Δαχτυλιδιών

Το διάσημο μυθιστόρημα του Τόλκιν έχει πάμπολλα κοινά σημεία με δύο από τα μεγαλύτερα βόρειο-ευρωπαϊκά έπη, τον κύκλο του Αρθούρου (για τον οποίο πολλά έχουν γραφτεί στο περιοδικό *TRITO MATI*) και το έπος των Βολσούνγκα, από το οποίο ο Ρίχαρντ Βάγκνερ, ο μεγάλος Γερμανός συνθέτης, εμπνεύστηκε τα πασίγνωστα έργα του Κύκλου των Νιμπελούνγκεν, δηλαδή το Χρυσάφι του Ρήνου, τις Βαλκυρίες, το Ζίγκφριντ και το Λυκόφως των Θεών. Κεντρικός ήρωας στην πρώτη περίπτωση είναι ο Αρθούρος, στη δεύτερη ο Ζίγκουρντ (ή Ζίγκφριντ) και στην τρίτη (όσο κι αν κεντρικός χαρακτήρας είναι ο μικρούλης Φρόντο) ο Άραγκορν.

Οι ομοιότητες των τριών ηρώων είναι εντυπωσιακές. Και οι τρεις τους είναι παιδιά βασιλιάδων που σκοτώθηκαν στη μάχη και τα οποία έχουν στερηθεί το θρόνο ο οποίος δικαιωματικά τους ανήκει. Και οι τρεις ανατρέφονται από θετούς γονείς και στα πρώτα χρόνια της νιότης τους κάνουν ένα κατόρθωμα το οποίο εντυπωσιάζει όσου αγνοούν την καταγωγή τους και ανοίγει το δρόμο για τη μελλοντική τους δόξα. Και οι τρεις τους σχετίζονται με μαγικά σπαθιά τα οποία είναι αχρηστεμένα πριν περάσουν στα χέρια των ηρώων (το Κάλιμπερν ή Εξκάλιμπερν για τον Αρθούρο, το Γκραμ για τον Ζίγκουρντ, και το Νάρζιλ-Αντούριλ για τον Άραγκορν. Επίσης, και οι τρεις τους σχετίζονται με πανέμορφες γυναίκες (Αρθούρος-Γκουινεβιέρ, Ζίγκουρντ-Βρουνχίλδη, Άραγκορν-Άργουεν) ο έρωτάς τους με τις οποίες καταλήγει σε κάποιο τραγικό τέλος. Η Γκουινεβιέρ πεθαίνει σε μοναστήρι μετά την ολοκλήρωση της παράνομης σχέσης της με τον Λάνσελοτ, Η Βρουνχίλδη αυτοκτονεί, και η Άργουεν χάνει την αθανασία της και πεθαίνει ως θνήτη για χάρη του αγαπημένου της. Τέλος, και οι τρεις ήρωες έχουν έναν υπερφυσικό μάγο-προστάτη - ο Αρθούρος τον Μέρλιν, ο Ζίγκουρντ το θεό Όντιν, και ο Άραγκορν τον Γκάνταλφ.

Legion Etrangere (Λεγεών των Ξένων)

από τον ερευνητή Ιωάννη Γιαννόπουλο

Κατά το τέλος των Ναπολεοντείων πολέμων, η Γαλλία ήταν το κέντρο πολλών νέων ανθρώπων που ήρχοντο στην χώρα αυτή πιστεύοντας στις ιδέες του Ναπολέοντος: Γερμανοί σπουδαστές και καθηγητές, Πολωνοί που κατάφεραν να φύγουν από τη χώρα τους αλλιώς θα εκτελούνταν, Ρώσοι εξόριστοι στην Σιβηρία, βετεράνοι στρατιώτες των Ελβετικών Συνταγμάτων Hohenzollern, Σλαύοι και πολλοί που δεν μπόρεσαν να επιβιώσουν με τις πολιτικές ανακατατάξεις στην χώρα τους μετά την πτώση του Ναπολέοντα. Ο Λουδοβίκος Φίλιππος, βασιλεύς των Γάλλων, αποφάσισε όπως εκμεταλλευθεί την κατάσταση προς όφελος των γαλλικών συμφερόντων αλλά επίσης να σιγουρευτεί πως όλοι αυτοί οι θερμόαιμοι βοναπαρτισταί δεν θα αποτελούσαν κίνδυνο για το ίδιο του το καθεστώς. Έτσι λοιπόν ίδρυσε την Λεγεώνα των ξένων στις 10 Μαρτίου 1831.

1. Η ίδρυση της Λεγεώνας των Ξένων
2. Κώδικας τιμής του Λεγεωναρίου
3. Λεγεώνα των Ξένων: Ένας "παράδεισος των εγκληματιών";
4. Η Μύηση ενός Λεγεωναρίου
5. Μια καινούρια ζωή αρχίζει στο Sidi - bel - Abbes

6. Camerone, 30 Απριλίου 1863
7. Το μακρύ "ταξίδι" της Λεγεώνας των Ξένων
8. Οι συνέπειες της απόφασης του Ντε Γκωλ
9. Η τελευταία παρέλαση
10. Αντί επιλόγου...
11. Μικρή ιστορία από την καθημερινότητα της Λεγεώνας (όπως την έζησε ο γράφων...)

Η ίδρυση της Λεγεώνας των Ξένων

Υπαξιωματικός της Λεγεώνας των Ξένων του 1870

Στις 10 Μαρτίου 1831, ο βασιλεύς της Γαλλίας Λουδοβίκος Φίλιππος απεφάσισε την δημιουργία ενός επαγγελματικού στρατιωτικού σώματος, μίας Λεγεώνας αποτελούμενης από ξένους που θα ονομαζόταν η Λεγεώνα των Ξένων (La Legion Etrangere). Αυτή η Λεγεώνα θα υπηρετούσε μόνον εκτός της Γαλλικής επικρατείας. Από το 1832 η Λεγεώνα εγκαταστάθηκε στην Β. Αφρική που εν τη μεταξύ είχε καταληφθεί από τα Γαλλικά στρατεύματα. Συγκεκριμένα η έδρα της Λεγεώνας έγινε η Αλγερία και στην πόλη του Αλγερίου έγινε το ξακουστό επιτελείο της Λεγεώνας στο Sidi-bel-Abbes.

Κανένα από τα φημισμένα στρατιωτικά σώματα της εποχής μας δεν μπόρεσε να ξεπεράσει την μαχητική ικανότητα, το πείσμα, το κουράγιο και το θαυμάσιο esprit de corps της Γαλλικής Λεγεώνας των Ξένων. Από την ίδρυση της το 1831 μέχρι σήμερα η Λεγεών με τους άνδρες της που περήφανα φορούσαν το χαρακτηριστικό κερι blanc (άσπρο πηλίκιο) με το nuque coudre (ύφασμα συνέχεια του πηλικίου που προστάτευε το πίσω μέρος του λαιμού από τον ήλιο) υπηρέτησαν στην Β. Αφρική, στην Άπω Ανατολή, στην Μαδαγασκάρη, στην Ινδοκίνα (Βιετνάμ), στην Ισπανία, στην Κριμαία, στην Ιταλία, στο Μεξικό, στην Δυτ. Αφρική, στην Ευρώπη κ.α.

Καθώς η μαχητική της φήμη μεγάλωνε μια μυστικιστική πνοή άρχισε να περιβάλλει αυτούς τους σκληροτράχηλους "ξεχασμένους άνδρες" που τα πρόσωπά τους ήταν ηλιοκαμένα από τον αφρικανικό ήλιο.

Αυτός ο θρύλος της μαχητικής ικανότητας και της πειθαρχίας επηρέασε χωρίς άλλο πολλούς από τους εχθρούς της Λεγεώνας.

Η απλή και μόνο παρουσία ενός συντάγματος Λεγεωναρίων στο πλευρό άλλων στρατευμάτων ήταν ικανή να αλλάξει την ροή της μάχης.

Αυτή η καταπληκτική ώρα του "θέλω και κάνω" οφείλετο κατά πολύ στο ότι οι Λεγεωνάριοι παρ' όλο που είχαν επικεφαλής Γάλλους αξιωματικούς και υπηρετούσαν σε ένα ειδικό μέλος του γαλλικού στρατού, εν τούτοις η Πίστις και ο όρκος τους ήταν προς την Λεγεώνα και μόνον!

Κώδικας τιμής του Λεγεωναρίου

"Πάνω απ' όλα είναι η Λεγεώνα, ζούμε και υπάρχουμε γι' αυτήν.

Μετά έρχεται η συντροφικότητα. Δεν εγκαταλείπουμε τους συντρόφους μας, νεκρούς ή ζωντανούς.

Οι διαταγές πρέπει να εκτελούνται πάντοτε.

Η πειθαρχία είναι αρετή.

Αφού αρνηθήκαμε τον κόσμο για να καταταχθούμε στην Λεγεώνα, αυτή από εδώ και πέρα είναι η οικογένειά μας.

Δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι ο εχθρός είναι και αυτός στρατιώτης, του οφείλουμε σεβασμό.

Εκτός του στρατοπέδου αντιπροσωπεύουμε την Λεγεώνα.

Πρέπει να είμεθα αξιοπρεπείς, υπερήφανοι και να υπερασπίζουμε πάντοτε την τιμή της.

Η επέτειος της μάχης του Camerone στις 30 Απριλίου είναι η ημέρα της Λεγεώνας. Δεν υπάρχουν ασκήσεις την ημέρα αυτή. Είναι ημέρα ιερή και ημέρα γιορτής."

Πίστις στην Λεγεώνα και θυσία για τους Συντρόφους. Αυτό ήταν, είναι και θα είναι το Πιστεύω του Λεγεωναρίου. Αμέσως μετά την κατάταξή του, δεν είχε οικογένεια και σπίτι εκτός της Λεγεώνας, δεν είχε ούτε καν ταυτότητα στον έξω κόσμο τον οποίο κυριολεκτικά είχε απαρνηθεί προς χάριν της Λεγεώνας.

Ο Λεγεωνάριος πολεμούσε τόσο γενναία, τόσο πεισματικά, τόσο απόλυτα, γιατί γι' αυτόν η Λεγεώνα ήταν το Παν, όλος του ο κόσμος. Αν η Λεγεώνα χανόταν θα χανόταν κι αυτός μαζί. Γι' αυτό τον λόγο η αίθουσα της Τιμής της Λεγεώνας (Salle d' Honneur) είναι γεμάτη από μακρείς καταλόγους Λεγεωναρίων παρασημοφορημένων για πράξεις όπως μεταφορά πληγωμένων συντρόφων κάτω από τα εχθρικά πυρά ή για θυσία όταν με τα σώματά τους σαν ασπίδα προσπαθούσαν αν προφυλάξουν τους πληγωμένους αξιωματικούς των.

Οι Λεγεωνάριοι κατά την διάρκεια της συνεχούς πολεμικής δράσεως ιστορίας των πολλές φορές κατάλαβαν -όπως στο Μεξικό- ότι πέθαιναν για ένα σκοπό χωρίς αξία (η sacrifice inutile, άσκοπη θυσία) εν τούτοις η ακατάλυτη υπερηφάνεια τους για την Λεγεώνα τους κρατούσε με τα όπλα στα χέρια μέχρις το τέλος, όταν άλλα πολύ μεγαλύτερα σε αριθμούς στρατεύματα, "έσπασαν" και το έβαλαν στα πόδια.

Λεγεώνα των Ξένων: Ένας "παράδεισος των εγκληματιών";

Αν και η Λεγεώνα στην πραγματικότητα ήταν ένα επαγγελματικό στρατιωτικό σώμα μισθοφόρων απόλυτα πειθαρχημένων και σε συνεχή πολεμική δράση από το 1831, πολλοί συγγραφείς με ένα τόνο ρομαντισμού είπαν ή έγραψαν ότι η Λεγεώνα ήταν ένας παράδεισος για εγκληματίες που κατατασσόμενοι σ' αυτήν έπαιρναν αμνηστία.

Τίποτε πιο αναληθές, τίποτε πιο προσβλητικό για τον Λεγεωνάριο. Αυτοί οι συγγραφείς της "καρέκλας" είχαν συγχίσει την Λεγεώνα με το τρομερό Bataillon d' Afrique το οποίο ήταν

μονάδα του γαλλικού στρατού και αποτελείτο από εγκληματίες που τους εδίδετο η επιλογή να υπηρετήσουν σ' αυτό ή να εκτίσουν την οποιαδήποτε ποινή. Μάλιστα οι Λεγεωνάριοι αναφέρονται με μεγάλη περιφρόνηση στο εν λόγω σύνταγμα που χάριν συντομίας το έλεγαν *Bat' d' AF*. Και ήταν πάντοτε έτοιμοι να "έλθουν στα χέρια" αν κάποιος τους παρομοίαζε ή τους συνέχεε μ' αυτό.

Η Λεγεώνα ήταν πάντοτε ένα στρατιωτικό σώμα που συγκέντρωνε επαγγελματίες στρατιώτες από όλη την Ευρώπη που προτιμούσαν της Λεγεώνας την συνεχή δράση από την ρουτίνα του στρατού της πατρίδας τους. Από την δεκαετία του 1830 μέχρι και σήμερα τα ευρωπαϊκά κράτη με ένα αδιάκοπο ποταμό ανδρών ενίσχυαν την Λεγεώνα. Οι άνδρες αυτοί είχαν δεχθεί την πρόκληση του συνθήματος "*marcher ou crever*" - πορεία προς τα εμπρός ή θάνατος!

Οι περισσότεροι από τους άνδρες μεταξύ 18 και 40 ετών που πήγαιναν να καταταχθούν στην Λεγεώνα ανήκουν στις ακόλουθες τέσσερις κατηγορίες:

Πρώτα ήταν οι άνδρες που για πολιτικούς λόγους έπρεπε να φύγουν από τις πατρίδες τους και που τις περισσότερες φορές, ήταν πρώην αξιωματικοί ή στρατιώτες.

Μετά ήταν αυτοί που αναζητούσαν την περιπέτεια, άνδρες που είχαν βαρεθεί την ρουτίνα, ή τις ομίχλες και το κρύο κλίμα των βορεινών πατριδων, ή την ατμόσφαιρα των βιομηχανικών πόλεων. Πολλοί από αυτούς κατατάσσονται *pour aller vers le pays du soleil* - για να πάνε στις χώρες του ήλιου.

Η τρίτη κατηγορία αποτελείται από αυτούς που κάποτε ίσως να κατέληγαν στη φυλακή, τους ασυμβίβαστους της ζωής. Οι καταζητούμενοι κακοποιοί πάντοτε παρεδίδοντο στην δικαιοσύνη και η κατάταξή τους δεν επιτρέπετο.

Η τέταρτη κατηγορία ήταν αυτοί οι άνδρες που προσπαθούσαν να ξεχάσουν με την σκληρή στρατιωτική ζωή της Λεγεώνας, τις οικιακές ή ρομαντικές τους ατυχίες.

Αργότερα προσετέθη και άλλη μία κατηγορία ανθρώπων, εκείνων που τους έγινε οικογενειακή παράδοση η κατάταξη στην Λεγεώνα. Πολλοί Ελβετοί ανήκαν σ' αυτήν την κατηγορία.

Για την μεγάλη αξία της Λεγεώνας, κάπου εδώ πρέπει να πούμε ότι στη Γαλλική Σχολή των Ευελπίδων (*St. Cyr*) επιτρέπεται να καταταχθούν στην Λεγεώνα μόνον οι δύο επικεφαλής Ευέλπιδες!

Η Μύηση ενός Λεγεωνάριου

Ο πιθανός νεοσύλλεκτος, ο αυριανός Λεγεωνάριος έπρεπε να καταταγεί σε γαλλική επικράτεια και να ταξιδεύσει μέχρις εκεί με δικά του έξοδα. Δεν ήταν ασυνήθιστο φαινόμενο το να έβλεπε κανείς έναν πιθανό νεοσύλλεκτο γυμνό για την φυσική του και ιατρική του εξέταση να κρατά μόνον ένα κομμάτι χαρτί με το καινούργιο του όνομα που προσπαθούσε να το μάθει λίγο πριν παρουσιαστεί στην επιτροπή που θα τον έκρινε.

Αν και μπορούσε να καταταγεί με το πραγματικό του όνομα εντούτοις πολλοί προτιμούσαν ένα καινούργιο όνομα, αυτό που θα τους έδινε η Λεγεώνα και η επιτροπή τους ενεθάρρυνε γι' αυτό. Στην τελευταία περίπτωση αυτό θα ήταν από εδώ και εμπρός το όνομα με το οποίο θα ζούσε ή και θα πέθαινε. Καλύτερα την καινούργια του ζωή να την άρχιζε κόβοντας τις γέφυρες που τον συνέδεαν με το παρελθόν.

Εάν ο αξιωματικός-γιατρός τον έκρινε ικανοποιητικά, ο επιτροπή θα του ανακοίνωνε λακωνικά: "*Bon pour le service*" - ικανός για υπηρεσία. Ο νεοσύλλεκτος πλέον υπέγραφε την

κατάταξή του για πέντε χρόνια.

Ο Νέος Λεγεωνάριος θα αντιμετώπιζε τώρα την μεγάλη στιγμή, την αρχή της μύησής του στην Λεγεώνα!

Του παρεδίδετο η στολή την οποία φορούσε με τη βοήθεια δύο παλαιών Λεγεωναρίων ώστε να την ενδυθεί σωστά. Ακολούθως, μόνος του έμπαινε σε μία ειδική αίθουσα όπου παρευρίσκοντο δύο αξιωματικοί, η σημαία της Λεγεώνας σκέπαζε ένα τραπέζι και πάνω στη σημαία ήταν τοποθετημένο ένα σπαθί αγιασμένο στις μάχες της Λεγεώνας και που ο κάτοχός του είχε σκοτωθεί υπερασπίζοντάς την. Ο όρκος ήταν ότι "θα υπηρετούσε πιστά την Λεγεώνα" όχι την Γαλλία, την Λεγεώνα και μόνον αυτή!

Μετά οι αξιωματικοί τον ασπάζοντο γιατί ήταν ο καινούριος Σύντροφος των, του έσφιγγαν τα χέρια και του παρέδιδαν την μεταλλική πλάκα που έγραφε στα Λατινικά: Legio Patria Nostra (η Λεγεών είναι η Πατρίδα μας). Η σιωπή της αρχικής μύησεως ήταν υποβλητική. Με την παράδοση της μικρής μεταλλικής πλάκας ο Λεγεωνάριος και η Λεγεών εγίνοντο ένα! Ό,τι ήθελε αυτός ήθελε και η Λεγεώνα, ό,τι ήθελε η Λεγεώνα ήθελε κι αυτός!

Λίγο αργότερα όταν θα άρχιζε το ταξίδι του Λεγεωνάριου από την Μασσαλία προς την Β. Αφρική, αυτό θα ήταν κι ένα ταξίδι μέσα στην μύηση, ένα ταξίδι ενός καινούργιου ανθρώπου, που άπλωνε το χέρι του προς το πεπρωμένο που ήταν και πεπρωμένο της Λεγεώνας. Η στεριά χανόταν σιγά-σιγά όπως χανόταν και η παλιά του ζωή, και τα δύο έσβηναν στους ήχους του τραγουδιού.

"Είμαι στρατιώτης της Λεγεώνας!

Είμαστε όλοι το ίδιο - έχουμε το ίδιο όνομα: Λεγεωνάριοι!

Κανένας δεν ζητά να μάθει, κανείς δεν ενδιαφέρεται για το παλιό μας όνομα.

Η ζωή που είχαμε πριν έχει σβήσει - όλοι μαζί είμαστε μία Σημαία.

Λεγεωνάριε - που δεν έχει όμοιό σου στην θέληση και την ανδρεία - θα βρεις ίσως τον θάνατο στην μάχη - και θα έχεις πάντα σάβανό σου την Σημαία ενώ θα σ' αγκαλιάζει ολόκληρη η Λεγεώνα!"

Μια καινούρια ζωή αρχίζει στο Sidi - bel - Abbes

Όταν ο καινούργιος Λεγεωνάριος έφθανε στο θρυλικό Sidi - bel - Abbes στο Αλγέρι, αμέσως θα άρχιζε μία σκληρή στρατιωτική εκπαίδευση που θα κρατούσε αρκετούς μήνες. Ο πρώτος σκοπός της εκπαιδύσεως ήταν να "ξεχάσει και να κόψει όλους τους δεσμούς με το παρελθόν".

Η εκπαίδευση πάντα γίνετο στην γαλλική γλώσσα και μόνο όταν υπήρχε απόλυτη ανάγκη εδίδοντο εξηγήσεις στην γλώσσα του νεοσύλλεκτου. Στον χρόνο εκτός της εκπαιδύσεώς του μπορούσε να μιλήσει με οποιονδήποτε μπορούσε να τον καταλάβει.

Στην δεύτερή του νύχτα στο Sidi - bel Abbes εμυείτο στα μυστήρια της ηρωικής μάχης στο Camerone (Καμερόνε) του Μεξικού, ένα όνομα απόλυτα ιερό για κάθε Λεγεωνάριο. Η ιστορία της μάχης του Camerone διαβαζόταν δυνατά γύρω από την Πυρά της Λεγεώνας μέσα στο στρατόπεδο ενώ το σκοτάδι της νύχτας διαλυόταν από τις φλόγες.

Ήταν η μάχη 60 Λεγεωναρίων και 3 αξιωματικών στο Camerone του Μεξικού εναντίον 8000 Μεξικανών, στις 30 Απριλίου 1863. Στην επέτειο της μάχης αυτής, από το 1863 μέχρι σήμερα, επαναλαμβάνεται η ίδια ακριβώς σκηνή:

Γύρω από την Πυρά της Λεγεώνας διαβάζεται η Ιστορία της μάχης.

Camerone, 30 Απριλίου 1863

Πίνακας της εποχής που απεικονίζει την περίφημη μάχη του Camerone. Όρθιος, ο Λοχαγός Danjou αρνείται να παραδοθεί στους Μεξικανούς... Το πτώμα του Λοχαγού δε βρέθηκε. Το ξύλινο χέρι του βρίσκεται σήμερα στο μουσείο της Aubagne.

Από το 1863 έως το 1867, η Λεγεώνα πήρε μέρος στην εκστρατεία του Μεξικού προσπαθώντας να σταθεροποιήσει τον θρόνο του Αυτοκράτορος Μαξιμιλιανού των Αψβούργων. Πολέμησε 4 συνεχή χρόνια γι' αυτήν την χωρίς λογική εκστρατεία, θυσιάζοντας γενναίους άνδρες και προσθέτοντας καινούργιες σελίδες δόξας στην Ιστορία της.

Κι όμως εδώ, σε ένα σημείο που ούτε ο χάρτης το αναφέρει, μερικές δεκάδες Λεγεωνάριων δημιούργησαν τον μεγαλύτερο θρύλο της Λεγεώνας.

Στις 30 Απριλίου 1863, ο 3ος λόχος του 1ου συντάγματος της Λεγεώνας κινήθηκε στη 1 το πρωί να κάνει εκκαθαρίσεις στον δρόμο από το Soledad ως την Puebla γιατί επρόκειτο να περάσει από εκεί μία μονάδα ανεφοδιασμού. Ήταν 60 άνδρες, με επικεφαλής τον Λοχαγό Danjou και τους υπολοχαγούς Vilain και Maudet.

Γύρω στις 6 το πρωί έφθασαν στο δάσος του Palo Verde όπου σταμάτησαν για λίγο. Ξαφνικά, από τους γύρω λόφους άρχισαν να επιτίθενται ιππείς που αριθμούσαν χιλιάδες. Οι Λεγεωνάριοι πολεμώντας και κρατώντας τις γραμμές τους υπεχώρησαν στα ερείπια μίας φάρμας στο Camerone, το μοναδικό σημείο που μπορούσαν να οχυρωθούν. Αφού οργανώθηκαν κατάλληλα, άρχισαν να αμύνονται στις αλλεπάλληλες επιθέσεις των Μεξικανών ιππέων και πεζών.

Γύρω στις 11 το πρωί, μία αντιπροσωπεία Μεξικανών πλησίασε και τους ζήτησε να παραδοθούν, λέγοντάς τους ότι εκείνη την στιγμή οι δυνάμεις τους ήταν πάνω από 4000 και υποσχόμενος ότι δεν θα πάθαιναν τίποτα αν παρεδίδοντο.

Ο Λοχαγός Danjou αρνήθηκε. Στον χρόνο που πέρασε πριν επαναληφθούν οι επιθέσεις των Μεξικανών, ο λοχαγός ζήτησε από όλους να θυμηθούν τον όρκο προς την Λεγεώνα. Φώναξε έναν - έναν με το όνομά του και όλοι απάντησαν με ένα μονολεκτικό "Παρών".

Στη συνέχεια, άναψαν την Πυρά της Λεγεώνας και χωρίς να κινηθούν από τις θέσεις των άρχισαν να τραγουδούν το "Le Boudin", το τραγούδι της Λεγεώνας. Η σκηνή που έχει αποτυπωθεί από πολλούς ζωγράφους και συγγραφείς ήταν συγκλονιστική. Οι φλόγες της πυράς έφεγγαν ολόγυρα, φωτίζοντας τα ηλιοκαμμένα πρόσωπα σαν να τους προετοίμαζαν για την θυσία. Και στην μέση ο Λοχαγός Danjou, μονόχειρ, με ένα ξύλινο χέρι (που είχε χάσει στην Κριμαία) και με το άλλο κρατώντας το σπαθί.

Όταν η επίθεση άρχισε με τις πρώτες σφαίρες έπεσε και ο λοχαγός. Δύο Λεγεωνάριοι άφησαν τις θέσεις τους και όρμησαν να προφυλάξουν το πεσμένο σώμα, κάνοντας ασπίδα με τα δικά τους. Ο Danjou πέθανε 5 λεπτά αργότερα το ίδιο και οι 2 Λεγεωνάριοι. Τον αντικαθιστά ο υπολοχαγός Vilain που και αυτός μετά από ώρες αρνήθηκε να παραδοθεί.

Οι μισοί πλέον από τους Λεγεωνάριους είχαν σκοτωθεί και περίπου άλλοι 10 ή 12 πέθαιναν από τις πληγές τους. Όταν ο υπολοχαγός Vilain έπεσε κι αυτός μετά από ώρες λυσσαλέας μάχης που οι Μεξικανοί όπως ομολογούν δεν είχαν ξαναδεί και ενώ ήδη είχαν χάσει πάνω από 500 άνδρες (!) βρέθηκαν από την πλευρά της Λεγεώνας να πολεμούν μόνον ο υπολοχαγός Maudet, ο δεκανεύς Maine και οι Λεγεωνάριοι Katau, Wenzel, Constantin και Leonhart.

Ρίχνοντας και την τελευταία σφαίρα, όρμησαν με τις λόγχες των όπλων εναντίον των εχθρικών κυμάτων και ενώ ο Leonhart έπεφτε, ο Katau τον εκάλυψε με το σώμα του, το ίδιο και ο βαρειά τραυματισμένος Constantin. Οι υπόλοιποι 3 βαρειά τραυματισμένοι

συνελήφθησαν και κατόπιν διαταγής του επικεφαλής των Μεξικανών που αριθμούσαν τώρα πάνω από 7000 άνδρες, ενοσηλεύθηκαν με την κάθε δυνατή φροντίδα.

Ο υποδεκανέας Maine που είχε επίσης τραυματισθεί στην Κριμαία ήταν αυτός που μαζί με τους συντρόφους του αφέθηκε ελεύθερος και όταν έφθασαν τις άλλες μονάδες της Λεγεώνας αναφέρθηκε στον Συνταγματάρχη του με τον κλασικό τρόπο που έμεινε στην ιστορία:

- Συνταγματάρχα μου ο 3ος λόχος δεν υπάρχει πια! Έκανε όμως αρκετά ώστε ο εχθρός να πει ότι δεν είχε παρά εξαιρετους στρατιώτες. Ζήτη η Λεγεώνα!

Το πτώμα του Λοχαγού Danjou δεν βρέθηκε. Το ξύλινο όμως χέρι του μεταφέρθηκε στην αίθουσα τις τιμές του Sidi Bel' Abbes και σήμερα είναι στο μουσείο της Aubagne στο καινούργιο "σπίτι" της Λεγεώνας έξω από την Μασσαλία.

Το μακρύ "ταξίδι" της Λεγεώνας των Ξένων

Η 1η Μοίρα Αλεξιπρωτιστών της Λεγεώνας των Ξένων, κάπου μεταξύ Αλγερίας και Μαρόκου, κατά τη διάρκεια του πολέμου της Αλγερίας (1960)

Στα χρόνια της μακράς της ιστορίας, η Λεγεώνα από την Β. Αφρική βρέθηκε στην Ισπανία, από εκεί πάλι στην Β. Αφρική, μετά στην Κριμαία, από εκεί πάλι στην Β. Αφρική, μετά στην Β. Ιταλία, στο Μεξικό και πάλι στην Β. Αφρική. Ας μη νομίζει κανείς ότι η Λεγεώνα γυρίζοντας πάντα στην Β. Αφρική ησύχαζε. Αντίθετα, πάντα την περίμεναν καινούργιες μάχες και επαναστάσεις των Αράβων και Μαροκινών.

Στον 1ο Παγκόσμιο Πόλεμο πολέμησε πολύ σκληρά και ηρωικά στον θλιβερό πόλεμο των χαρακωμάτων και μετά τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο η Λεγεώνα βρέθηκε στην γαλλική Ινδοκίνα, στο θρυλικό Ντιέν-Μπιέν-Φου. Εκεί, χωρίς άλλο, επανελήφθη το Camerone.

Μετά το Ντιέν-Μπιέν-Φου της Ινδοκίνας, η Λεγεώνα πολεμά στην Β. Αφρική, στην Αλγερία, στα βουνά του Άτλαντος - την οροσειρά που χωρίζει την Αλγερία από το Μαρόκο - συνεχώς εναντίον των Αλγερινών επαναστατών που μάχονται για την ανεξαρτησία της Αλγερίας. Το 1961, ο Ντε Γκωλ αποφασίζει πως η Αλγερία πρέπει να γίνει ανεξάρτητη. Η Λεγεώνα παγώνει!

Οι συνέπειες της απόφασης του Ντε Γκωλ

Κατόπιν της αποφάσεως του Ντε Γκωλ και μέσα σε μία νύχτα, το 1ο Σύνταγμα Αλεξιπρωτιστών της Λεγεώνας (1er REP) έχοντας σύμφωνη την στρατιωτική ηγεσία του Γαλλικού στρατού που εδρεύει στην Αλγερία, επαναστατεί. Το Coup d'Etat είναι πλέον μία πραγματικότητα.

Μέσα σε 2 ώρες, το 1ον REP καταλαμβάνει το Αλγέρι. Το Παρίσι αγωνιά. Για πρώτη φορά φαίνεται ότι η Λεγεώνα είναι εναντίον της Γαλλίας. Ο Ντε Γκωλ με ένα απελπισμένο τηλεοπτικό και ραδιοφωνικό μήνυμα ζητά από τους Γάλλους να τον βοηθήσουν ενώ παράλληλα απαιτεί από τους Γάλλους της Αλγερίας να πειθαρχήσουν στην γαλλική κυβέρνηση.

Σχετικά γρήγορα, η Λεγεώνα απομονώνεται. Ο στρατός και η αστυνομία περικυκλώνει το επιτελείο της Λεγεώνας, το θρυλικό Sidi Bel Abbes. Οι αξιωματικοί της Λεγεώνας αναγκάζονται να παραδώσουν το στρατόπεδο στις Γαλλικές Αρχές.

Ταυτόχρονα ανακοινώνουν την απόφαση της γαλλικής κυβερνήσεως να διαλύσουν το 1ο σύνταγμα (REP) των αλεξιπρωτιστών. Δραματικές στιγμές επακολουθούν. Οι αξιωματικοί δεν προδίδουν τους Λεγεωνάριους. Όλοι μαζί, αξιωματικοί και Λεγεωνάριοι, βγάζουν τα παράσημά τους και τα πετούν στο έδαφος, κρατούν όμως το στρατόπεδο τους. Ακόμη κυματίζει ψηλά η Σημαία της Λεγεώνας!

Το 1962 η Αλγερία γίνεται ανεξάρτητη. Δίδεται διαταγή στην Λεγεώνα των Ξένων να αποχωρήσει από την Αλγερία εντός 4 μηνών και να "εξαφανίσει όλα τα ίχνη της στην Αλγερία που θα θυμίζουν την παρουσία της εκεί!"

Η γαλλική κυβέρνηση θυσιάζει την Λεγεώνα στην πολιτική. Αποφασίζει όπως μεταθέσει μάχιμες μονάδες της Λεγεώνας σε μέρη όπως την Κορσική το Τζιμπουντί, την Μαδαγασκάρη! Το ίδιο το θρυλικό επιτελείο του Sidi Bel Abbes έπρεπε να μεταφερθεί στην Aubagne κοντά στην Μασσαλία.

Στους 4 αυτούς μήνες που ακολουθούν τους πιο φοβερούς στην ιστορία της Λεγεώνας οι εναπομείναντες Λεγεωνάριοι, πολλοί με δάκρυα στα μάτια, συγκεντρώνουν όλα τα σύμβολα και μνημεία της Λεγεώνας ξηλώνοντάς τα και τα στέλνουν στην Aubagne στην Μασσαλία.

Πέτρα-πέτρα γκρέμισαν το Monument aux Morts (το μνημείο των νεκρών) της Λεγεώνας, και πέτρα-πέτρα το ξανάχτισαν στο πεδίο των παρελάσεων στην Aubagne. Το έκτισαν κατά τέτοιο τρόπο ώστε να κοιτάξει προς τον Νότο, προς την Αφρική εκεί που οι Λεγεωνάριοι θα άφηναν την ψυχή τους.

Άλλοι Λεγεωνάριοι - οι πλέον ασυμβίβαστοι - περνούν στην παρανομία. Δημιουργούν τον OAS (Organisation d'Armee Secret) μυστική οργάνωση του στρατού που βάζουν για στόχο να δολοφονήσουν τον Ντε Γκωλ. Μόνο μία διαβολική τύχη γλυτώνει τον Στρατηγό από τις αλλεπάλληλες απόπειρες.

Η τελευταία παρέλαση

Έξοδος Λεγεωναρίων από το στρατόπεδο του Sidi - Bel - Abbes για άσκηση (ολίγον προ του τέλους...)

Το απόγευμα της 24ης Οκτωβρίου 1963, οι 700 τελευταίοι Λεγεωνάριοι στο Sidi Bel Abbes, σε στάση προσοχής, περιμένουν για την τελευταία τους παρέλαση.

Είναι οι βετεράνοι των πολέμων!
Οι πιο παρασημοφορημένοι στρατιώτες!
Ο τελευταίος επαγγελματικός στρατός!
Οι Μεμυημένοι!

Τα όπλα τους είναι στο έδαφος. Κρατούν πυρσούς. Μέσα σε μία υπέρκοσμη σιωπή κι ανατριχίλα ο αρχαιότερος των αξιωματικών αποδίδει τιμές στους νεκρούς. Σ' αυτούς που δεν μπορούν να πάρουν μαζί τους. (Η μεταφυσική σχέση της Λεγεώνας με τους νεκρούς της είναι τεράστια. Μα το ίδιο το πιστεύω της Λεγεώνας και η βάση της μύθων δεν είναι ότι ο Λεγεωνάριος ποτέ δεν εγκαταλείπει τους Συντρόφους τους νεκρούς ή ζωντανούς;)

Ανάβουν για τελευταία φορά την ιερή Πυρά της Λεγεώνας.
Δύο μαύρες μεταξένιες σημαίες ξεδιπλώνονται. Είναι λάφυρα παρμένα από τον εχθρό στο Tuyan Quang, το 1885. Στην διαθήκη του αξιωματικού που είχε "αιχμαλωτίσει" τις σημαίες ζητούσε ρητώς ότι "αν η Λεγεώνα υποχρεωνόταν να φύγει κάποτε από το Sidi - Bel - Abbes οι σημαίες αυτές θα έπρεπε να μείνουν εκεί με τους νεκρούς.

Ένας νεαρός Λεγεωνάριος πλησιάζει τον πυρσό του στην ιερά Πυρά. Τον ανάβει και δίνει την φλόγα στον επόμενο. Πριν περάσει πολλή ώρα, όλοι οι πυρσοί είναι αναμμένοι από την ιερή μυητική φλόγα.

Εκείνος προχωρεί με σφιγμένα τα χείλη και ενώ το αστραφερό σκοτάδι της νύχτας τους έχει πλέον αγκαλιάσει, βάζει φωτιά στις Σημαίες. Όλοι τραγουδούν το τραγούδι της Λεγεώνας, το "Le Boudin".

Η ιστορία λέει - και πολλοί Λεγεωνάριοι μπορούν να πάρουν όρκο γι' αυτό - πως καθώς οι φλόγες υψώνονταν προς τον έναστρο αφρικανικό ουρανό, φάνηκαν οι μορφές των παλιών Λεγεωναρίων των μαχών, των ελπίδων και της πίστης, να τραγουδούν κι αυτοί, σε εκείνη την ανεπανάληπτη και μοναδική νύχτα!

Η Λεγεώνα απέθανε!
Ζήτω η Λεγεώνα!

Αντί επιλόγου...

Τα κατοπινά από τότε χρόνια, οι παλιοί Λεγεωνάριοι του 1ου REP (1ου συντάγματος Αλεξιπρωτιστών της Λεγεώνας) δεν χάθηκαν. Η φιλία τους και η συντροφικότητα τους έμειναν ανεξίτηλες. Κάθε δέκα χρόνια συναντώνται στην Μασσαλία όλο και λιγότεροι, μέχρις που κάποια στιγμή όλοι θα συναντηθούν στον αφρικανικό ουρανό του SIDI BEL ABBES να θυμηθούν τα παλιά και να ανανεώσουν την Πίστη τους στην Λεγεώνα - την Πατρίδα τους.

Μικρή ιστορία από την καθημερινότητα της Λεγεώνας (όπως την έζησε ο γράφων...)

Ήταν Σεπτέμβριος του 1960.

Βρισκόμαστε σ' ένα από τα φυλάκια της Λεγεώνας στην άσση Χασσί Μεσσαούντ. Καθήκοντα ρουτίνας παρόλη την σοβαρότητα της καταστάσεως. Αναπαυόμαστε μέσα στην σκηνή μας όταν ένας από τους λοχίες υπηρεσίας ανέφερε ότι κάποιος Άραβας ήθελε να δει τον υπολοχαγό επικεφαλής. Ο Ζαν-Λουί τον δέχθηκε αμέσως.

Ο Άραβας έφερε μια πρόσκληση του αρχηγού της Οάσεως Μπεούγκ Αγκ Αχμέντ "να του κάνουμε την τιμή να φάμε μαζί το βράδυ". Το βράδυ καθαροί και "γυαλισμένοι", φέροντας το σχετικό δώρο, φθάσαμε στην σκηνή που ήταν πολύ μεγάλη και με το εσωτερικό της πλούσιο και στολισμένο. Ένα τεράστιο στρογγυλό χαμηλό τραπέζι επάνω σε ωραία χαλιά, που ήδη το γέμιζαν με όλα τα καλά του κόσμου. Γίναμε δεκτοί με μεγάλη χαρά από τον αρχηγό και όταν μάλιστα ο Ζαν-Λουί του προσέφερε το δώρο - μία ξιφολόγχη μαχαίρι - σε μία δερμάτινη θήκη η χαρά του έγινε μεγαλύτερη.

Μετά από τις απαραίτητες ευχές και φιλοφρονήσεις, μέσα σε μία ατμόσφαιρα φιλική και μιλώντας πότε γαλλικά, πότε αγγλικά και δίνοντας στον Μπεούγκ τον απαραίτητο χρόνο για να μεταφράζει αυτά που λέγαμε στους άλλους άραβες, αρχίσαμε να τρώμε ενώ ο "οικοδεσπότης" μας, μιλούσε για την άσση, για τα ζώα τους, για τις γυναίκες, για την πολιτική, για τα πάντα.

Δεν ξέρω πως η συζήτηση κάποια στιγμή πήρε άλλη τροπή όταν ο Ζαν-Λουί ρώτησε:

- Πείτε μου, Μπεούγκ, η περιοχή σας φημίζεται εκτός των άλλων και για τα ερπετά της, είναι αλήθεια;
- Μα, mon capitain, (για τους άραβες όλοι οι αξιωματικοί της Λεγεώνας προσφωνούνται λοχαγοί), όλη η Βόρειος Αφρική έχει τα ερπετά της, μεγάλα και μικρά, επικίνδυνα και ακίνδυνα. Συνήθως τα πιο επικίνδυνα είναι τα μικρά. Πάντως εδώ στην άσση είναι σπάνια. Οπωσδήποτε -συνέχισε ο Μπεούγκ- πολλοί από εμάς κρατάμε σε κλουβιά ένα είδος νυφίτσας -ιχνεύμων είναι η ονομασία του- που όπως θα ξέρετε είναι θανάσιμος εχθρός των φιδιών. Φθάνει να σας πω ότι δεν διστάζει να επιτεθεί ούτε εναντίον του "Βίγκο".
- Τι είναι αυτά τα "Βίγκο" Μπεούγκ; Μπήκα στην συζήτηση εγώ.
- Α! Βλέπω ότι ο νεαρός μας αρχίζει να μαθαίνει, μου είπε. Το "βίγκο" είναι ένα από τα πιο επικίνδυνα φίδια της Αφρικής. Το μήκος του δεν είναι μεγαλύτερο από μισό μέτρο. Είναι μαύρο και έχει πράσινα στίγματα: Το δάγκωμά του έχει φρικτές συνέπειες. Όποιος πέσει θύμα του, είναι χαμένος.

Η συζήτηση για τα ερπετά σταμάτησε και γύρισε σε άλλα πιο ενδιαφέροντα θέματα. Ωστόσο ο Ζαν-Λουί ξαναρώτησε.

- Αυτό το "Βίγκο", Μπεούγκ, φίλε μου, επιτίθεται αναιτίως εναντίον του ανθρώπου;
- Αν μείνει κανείς τελείως ακίνητος ίσως το φίδι να μην τον δαγκώσει. Βλέπετε τρομάζει με την κίνηση και αισθάνεται ότι απειλείται. Αλλά mon capitaine, πώς μπορεί κανείς να μείνει απαθής εμπρός στην θέα αυτού του ερπετού; συμπλήρωσε ο Μπεούγκ.
- Και πώς γίνεται αντιληπτή η παρουσία του; επέμενε ο Ζαν-Λουί.

- Όταν έχουμε μία υποψία ή προληπτικά θέλουμε να βεβαιωθούμε ότι δεν υπάρχει ένα τέτοιο φίδι κάπου γύρω μας, τοποθετούμε ένα πιατάκι με λίγο γάλα σε ένα σημείο και περιμένουμε. Αν υπάρχει κάποιο φίδι κοντά, τότε αυτό θα παρατήρει το μέρος που κρύβεται και θα πάει προς το γάλα. Ξέρετε, όλα τα φίδια τρελαίνονται για το γάλα! Τότε η νυφίτσα μας -ο ιχνεύμων- έχει τον "λόγο".

- Τι θα λέγατε λοιπόν, συνέχισε ο Ζαν-Λουί, να διατάξετε να φέρουν ένα πιατάκι με γάλα και να το τοποθετήσετε εκεί στην έξοδο της σκηνής; Δεν σας κρύβω ότι με όλη την ιστορία σας έχω αναστατωθεί λίγο και θέλω να βεβαιωθώ ότι μέσα στη σκηνή μας δεν κρύβεται κανένα από τα φοβερά αυτά ερπετά. Εξ' άλλου το δείπνο που μας προσφέρετε είναι τόσο ωραίο, που δεν θα ήθελα να μας το διακόψει κανένα "Βίγκο"!

Κοίταξα με έκπληξη τον Ζαν-Λουί. Αυτός δεν έδινε σημασία σε τέτοια θέματα. Ένδεκα χρόνια στην Λεγεώνα, και μάλιστα στην Β. Αφρική, ήταν αρκετά για να έχει πια συνηθίσει τα πάντα. Ο Άραβας χωρίς να πει τίποτε διέταξε κάποιον να φέρει ένα μικρό δοχείο με γάλα και να το τοποθετήσει εκεί που του υπέδειξε ο Ζαν-Λουί. Πολλοί χαμογελούσαν με την ιδιοτροπία του, αλλά όλοι κοιτούσαμε προς τα εκεί. Ο Ζαν-Λουί, ατάραχος, κάπνιζε.

Ένα μικρό ερπετό, μαύρο με πράσινα στίγματα, βγήκε ξαφνικά κάτω από το τραπέζι μας (!) και προχώρησε προς το δοχείο με το γάλα. Όλοι παγώσαμε. Σε μία διαταγή του Μπεούγκ, κάποιος ήλθε με ένα κλουβί που μέσα υπήρχε ένας ιχνεύμων. Άνοιξε την πόρτα του κλουβιού και το ζωάκι πήγε κατ' ευθείαν προς το τρομερό φίδι. Πριν περάσει λίγη ώρα, το ζωάκι είχε αρπάξει το φίδι από το λαιμό. Αυτό σπαρτάρησε λίγο και έπειτα έμεινε ακίνητο.

Αφού όλοι συνήλθαμε από το επεισόδιο, όλων τα βλέμματα στράφηκαν προς τον υπολοχαγό μου. Ο Μπεούγκ, έκπληκτος, του είπε:

- Φίλε μου είστε καταπληκτικός. Θαυμάζω την διαίσθησή σας. Πως, στο καλό, καταλάβατε ότι το "Βίγκο" βρισκόταν εδώ μέσα;

Ο Ζαν-Λουί τον κοίταξε χαμογελώντας.

- Δεν επρόκειτο για διαίσθηση, φίλε μου. Αυτό το "Βίγκο", εδώ και 15 περίπου λεπτά, ήταν τυλιγμένο στο... πόδι μου!

Όλοι έμειναν με ανοικτό το στόμα. Ο θαυμασμός των Αράβων ήταν ειλικρινής. Του χρωστούσαν άλλωστε ευγνωμοσύνη γιατί κάποιον από όλους θα δάγκωνε το "βίγκο".

Ιστορίες πραγματικές σαν αυτές που πολύ λίγο καιρό κατόπιν αποτελούσαν για εμάς απλώς ξεχασμένα επεισόδια ήταν κάτι το σύνηθες στην ζωή μας εκεί. Βοηθούσαν όμως κι αυτές με τον τρόπο τους να μεγαλώνει ο θρύλος της Λεγεώνας και των Λεγεωναρίων. Η θαυμάσια ψυχολογική κατάσταση ήταν προϊόν της σκληρής εκπαίδευσης, της μνήσεως και της σιδερένιας θελήσεως που μεταδίδεται σε όλους, από τους αξιωματικούς, μέχρι τον τελευταίο Λεγεωνάριο.

Από τα τελευταία χρόνια της Λεγεώνας των Ξένων στην Αλγερία. Δεύτερος από αριστερά, ο γράφων.

Η Μυθωδία του Βαγγέλη Παπαθανασίου...

... και η Οδύσσεια στον Άρη, του Μιχάλη Πανά

Ο Βαγγέλης Παπαθανασίου έχει προηγουμένα με το διάστημα. Όπως και με τη μεταφυσική. Για το δεύτερο θυμηθείτε το "666" που δημιούργησε με τους Afrodite's Child (με το φοβερό "fallen, fallen, fallen, babylon the Great) ή το απίστευτο, ουράνιο αλλά και κολασμένο "Heaven and Hell" μία αποκλειστικά δική του δημιουργία. Όσον αφορά τους υλικής φύσεως ουρανοί, δηλαδή το διάστημα, κάποτε είχε γράψει το "Elpedo 0,39". Τώρα η σχέση του με τους πλανήτες αναζωπυρώνεται. Γιατί η NASA, στο νέο της εξερευνητικό πρόγραμμα στον Άρη, αποφασίζει να ντύσει τα πλάνα που θα δώσει δημόσια σε όλα τα τηλεοπτικά μέσα με τη μουσική του.

Αλλά ποιο είναι ακριβώς αυτό το πρόγραμμα; Το πρόγραμμα ονομάζεται "2001 Οδύσσεια του Άρη" (2001 Mars Odyssey). Έχει σαν στόχο να διαπιστωθούν ίχνη προγενέστερης ζωής στο κόκκινο πλανήτη. Αλλά δείτε πως το περιγράφει ο Dr Jim Garvin, επικεφαλής του επιστημονικού προσωπικού στο πρόγραμμα της NASA για την εξερεύνηση στον Άρη.

"Η ανθρωπότητα διψά για νέα και μυστηριώδη σύνορα. Η εξερεύνηση του πλανήτη Άρη που επιχειρείται σήμερα από τους γήινους "ξένους" εκφράζει την ανάγκη κατανόησής ενός παντελώς αγνώστου κόσμου, ενός κόσμου που κάποια μέρα θα τον επισκεφτούν τα ανθρώπινα όντα για να γνωρίσουν από κοντά τα θαυμαστά και φαινομενικά αλλόκοτα τοπία του. Μέσα σε λιγότερο από μία γενιά, ο πλανήτης που αρχικά έμοιαζε με άγονη πολική έκταση, απειλητική και απωθητική για όλους μεταμορφώθηκε στα μάτια μας σ' ένα κόσμο παρόμοιο με τη γη που προσφέρουν άπειρες ερευνητικές δυνατότητες.

Η μητέρα Φύση φρόντισε να φέρει στη Γη κομμάτια του Άρη που μας δημιουργούν τη βασανιστική υποψία ότι ίσως υπάρχει εξωγήινη ζωή. Ήδη από το 1979 η NASA έχει ξεκινήσει ένα δραστήριο πρόγραμμα εξερεύνησης του Κόκκινου Πλανήτη με τη βοήθεια ενός ανθεκτικού μη επανδρωμένου διαστημικού οχήματος γνωστού με την ονομασία Mars Global Surveyor και η όψη του πλανήτη που μας αποκαλύπτεται είναι συναρπαστική, αλλόκοτη και αινιγματική. Οι ισχυρές ενδείξεις που έχουμε για το ρόλο που έπαιξαν κάποτε τα ρέοντα ύδατα ενισχύουν την ελπίδα ότι η συνέχιση της προσπάθειας για την εύρεση ενδείξεων ζωής στον Άρη θα αποδώσει καρπούς.

Ένας νέος εξερευνητής βρίσκεται ήδη σε τροχιά προς τον Άρη (σ.σ. αυτού τα πλάνα θα επενδυθούν με τη μουσική του Παπαθανασίου) για να συνεχίσει την εξερεύνηση με νέους και πρωτότυπους τρόπους. Αυτή η αποστολή της NASA, η 2001 Mars Odyssey ξεκίνησε το ταξίδι της στις 7/4/2001 και αναμένεται να φτάσει στον προορισμό της τον Οκτώβριο για να αρχίσει να ερευνά τα υδατογραφήματα του πλανήτη.

Χρησιμοποιώντας προηγμένης τεχνολογίας ερευνητικά εργαλεία οι άνθρωποι στη γη θα μπορέσουν να παρακολουθήσουν βήμα προς βήμα τη χαρτογράφηση ενός νέου προσώπου του Άρη που ποτέ πριν δεν είχε παρατηρηθεί. Με την Οδύσσεια θα μελετηθεί η χημεία ολόκληρου του φλοιού ενός άλλου κόσμου. Τα εξερευνητικά ταξίδια που θα κάνει η Οδύσσεια θα είναι 1500 φορές μεγαλύτερη από την απόσταση Γης-Σελήνης με απώτερο σκοπό να τοποθετηθεί σε τροχιά γύρω από τον Άρη ένα φουτουριστικό διαστημόπλοιο. Και θα προετοιμαστεί το σκηνικό για την τολμηρή επιστροφή της NASA στην επιφάνεια του το 2004 με τα δίδυμα Mars Exploration Rovers.

Ο θρύλος της εξερεύνησης του Άρη συνεχίζεται εγγράφοντας στο ενεργητικό του τη μουσική του Βαγγέλη Παπαθανασίου που έχει κατακτήσει μέρος αυτής της μαγείας".

Τι καλύτερο λοιπόν για να επενδυθούν μουσικά τα πλάνα από τον Άρη από τη μουσική του Βαγγέλη που αναφέρεται στους αρχαιοελληνικούς κοσμογονικούς μύθους; Ο Ουρανός, η Γη και ο Κρόνος κατέχουν εξέχουσα θέση σ' αυτούς τους Μύθους και το διάστημα ταυτίζεται μ' αυτούς.

Κι αφού τον Κρόνο τον διαδέχτηκε ο Δίας ποιος άλλος θα ήταν καταλληλότερος τόπος να δοθεί η πρώτη παγκόσμια εκτέλεση αυτού του μεγαλειώδους έργου από τον μεγαλοπρεπέστατο ναό του Ολυμπίου Διός στην Αθήνα;

Γι' αυτό ακριβώς (και πολύ σωστά) εκεί δόθηκε ο πρώτη παγκόσμια εκτέλεση αυτής της δημιουργίας του συνθέτη που παρέμενε στα συρτάρια του από το 1993. Και οι συντελεστές; Οι Ουράνιες θεσπέσιες φωνές της Jessya Norman και της K. Battle. Και η ορχήστρα ήταν η περίφημη London Metropolitan Orchestra σε διεύθυνση Blake Neely. Η χορωδία ήταν της Εθνικής Λυρικής Σκηνής στην πολύ καλή προετοιμασία της έμπειρης Φάνης Παλαμήδη.

Ο δίσκος θα κυκλοφορήσει τον Οκτώβριο, μαζί με την προβολή παγκόσμια των πρώτων πλάνων από τον Άρη που θα στείλει το "2001 Οδύσσεια στον Άρη". Εμείς όμως είχαμε την τύχη να το έχουμε στη διάθεσή μας και έτσι είχαμε τη δυνατότητα να το ακούσουμε και πριν από την παγκόσμια πρεμιέρα της. Έτσι διαπιστώσαμε πως ο Βαγγέλης βρίσκεται σε εξαιρετικές δημιουργικές στιγμές. Όμως και η συναυλία με την συνοδεία των εικόνων ήταν σίγουρα κάτι διαφορετικό. Ακούσαμε και μη θετικά σχόλια απ' όσους βρέθηκαν στο Παναθηναϊκό Στάδιο και παρακολούθησαν την αναμετάδοσή της.

Εμείς όμως ήμασταν εκεί που δινόταν η συναυλία και θεωρούμε πως ο συνδυασμός θεάματος-ακροάματος ήταν μοναδικός: Εικόνες από το πλανητικό μας σύστημα, διαδέχονταν εικόνες από αγγεία και γλυπτά που αναπαριστούσαν θαυμάσια την πλούσια μυθολογία μας: Γιγαντομαχία, Ουρανός, Γη, Κρόνος, Τρωικά αλλά φυσικά και εικόνες από την Οδύσσεια. Και η μουσική του Βαγγέλη άλλοτε δυνατή, έντονα ρυθμική - σαν ένα pulsar - κυριαρχούσε. Κι άλλοτε η μουσική του ήταν ουράνια με τη πνευματική της διάσταση. Τότε ήταν που ντύνονταν με τις αγγελικές φωνές τις Jessya Norman και της K. Battle. Η χορωδία, ντυμένη με χιτώνες, απέδιδε θαυμάσια τα μέρη της. Και είχες την αίσθηση πως βρισκόσουν σε μία αρχαία τελετουργία προς τιμή του Διός... Οι οπαδοί της Εθνικής Θρησκείας των Ελλήνων θα πρέπει να αισθανθούν ιδιαίτερα ικανοποιημένοι.

-Μιχάλης Πανάς

Σημείωση επιμελητή: Αναφορά στο συγκεκριμένο έργο του Βαγγέλη Παπαθανασίου, αλλά και σε άλλους καλλιτέχνες που έχουν εμπνευστεί από τον Άρη και τις εξερευνητικές αποστολές σε αυτόν, μπορείτε να διαβάσετε [εδώ](#).

Η ΥΑΛΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΣΟΥΛΤΑΝΩΝ

Μια ιστορική αναδρομή στην τέχνη του γυαλιού στις ισλαμικές χώρες -από τον Μιχάλη Πανά

Αυτήν την εποχή στο Μουσείο Μπενάκη φιλοξενείται μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα έκθεση με θέμα την υαλοουργία στις Ισλαμικές χώρες και γενικότερα την Ανατολή.

Με βάση και δομή το υλικό αυτής της έκθεσης θα επιχειρήσουμε μια ιστορική αναδρομή στην εξαιρετικού ενδιαφέροντος αυτή τέχνη σε σχέση με τις παραδοσιακές αλλά και τις θρησκευτικών επιρροών τεχνοτροπίες που αναπτύχθηκαν στη λάγνα Ανατολή.

Χρησιμοποιήσαμε τη δομή της έκθεσης γιατί, αφ' ενός την θεωρούμε υποδειγματική, αφ'

ετέρου επειδή διακρίνεται για την εξαιρετική της πληρότητα τόσο χρονικά, ή γεωγραφικά όσο και από άποψη τεχνοτροπιών. Επιπροσθέτως σημειώνουμε πως χρησιμοποιήσαμε το πληροφοριακό υλικό που περιέχεται στον υπέροχο –πραγματικά- κατάλογο της έκθεσης. Εμπρός, λοιπόν, να χαθούμε στην τέχνη της παραμυθίας Ανατολής κι ίσως από κάποιο αλαβάστρινο λυχνάρι να ξεπηδήσει το τζίνι που θα πραγματοποιήσει τις βαθύτερες επιθυμίες μας.

Την εποχή της αραβικής επέκτασης τον 7ο αιώνα μ.Χ., η υαλουργία ήδη άνθιζε στην Αίγυπτο και τη δυτική Ασία για περισσότερο από δύο χιλιετίες. Παρά τις ριζικές πολιτικές, κοινωνικές και θρησκευτικές μεταβολές, οι υαλουργοί εξακολούθησαν στις περιοχές αυτές να ασκούν την τέχνη τους, εφαρμόζοντας τις τεχνικές που είχαν κληρονομήσει από τους βυζαντινούς και σασανιδές προκατόχους τους, όπως η **εμφύσηση, η χύτευση σε μήτρα, η διαμόρφωση του γυαλιού με τη χρήση εργαλείων και η διακόσμηση των γυάλινων επιφανειών με την προσθήκη λιωμένης υαλόμαζας.**

Αναπτύσσοντας ένα νέο καλλιτεχνικό ιδίωμα από τον 7ο έως και τον 14ο αιώνα, η ισλαμική υαλουργία γνώρισε περιόδους ακμής -την εποχή του σκαλιστού διακόσμου με τα λεπτοδουλεμένα έξεργα περιγράμματα και των εντυπωσιακών, επίχρυσων και σμαλτωμένων έργων- οι οποίες καθιέρωσαν την υπεροχή της στη διεθνή παραγωγή.

Μολονότι πολλά από τα αντικείμενα της έκθεσης δεν κατασκευάστηκαν με ειδική αυλική χορηγία, είναι όμως έργα «αντάξια των σουλτάνων». Η έκθεση διαρθρώνεται σύμφωνα με τις τεχνικές επεξεργασίας του γυαλιού -από το ελεύθερο φυσητό και ακόσμητο έως το φυσητό σε μήτρα, το θερμικής επεξεργασίας, το σκαλιστό και εγχάρακτο, το ζωγραφισμένο και το ψηφιδωτό.

Ιδιαίτερες ενότητες είναι αφιερωμένες σε ανασκαφικά ευρήματα σημαντικών ισλαμικών θέσεων, σε αντικείμενα κατασκευασμένα από μουσουλμάνους τεχνίτες μετά τον 17ο αιώνα, σύμφωνα με τις προτιμήσεις της ευρωπαϊκής αγοράς - και, τέλος, σε αγγεία φιλοτεχνημένα στην Ευρώπη από τον 14ο έως τον 19ο αιώνα και εμπνευσμένα, ή σαφώς απομιμούμενα τις καλύτερες δημιουργίες της ισλαμικής υαλουργίας.

Η υαλουργία των σουλτάνων προβάλλει έναν τομέα του ισλαμικού πολιτισμού που δημιούργησε πολυάριθμα έργα σπάνιας ποιότητας και καλαισθησίας, χωρίς ωστόσο να αξιωθεί της προσοχής των ιστορικών της τέχνης.

Χιλιάδες υαλουργοί, τα ονόματα των οποίων δεν έχουν σωθεί, από το Κάιρο ως το Δελχί, μεταβίβαζαν τη γνώση τους από γενιά σε γενιά –χαρακτηριστικό στοιχείο στους πολιτισμούς της Ανατολής-πειραματιζόμενοι με τα χρώματα, τα σχήματα, τις τεχνικές και το διάκοσμο αυτού του εξαιρετικά εύπλαστου υλικού. Ακριβή κληρονομιά μιας τέχνης που σήμερα έχει σβήσει - οι εκλεκτότερες δημιουργίες της, που προέρχονται από κρατικές και ιδιωτικές συλλογές ανά τον κόσμο, παρουσιάζονται στην έκθεση, με σκοπό τη διεθνή αναγνώριση της υψηλής τέχνης του ισλαμικού γυαλιού.

Από τον 1ο αιώνα π.Χ., οπότε επινόησαν την τεχνική της εμφύσησης, οι υαλουργοί χρησιμοποιούν τα ίδια εργαλεία για τη διαμόρφωση και τη διακόσμηση της εύπλαστης υαλόμαζας. Εκτός από δύο μήτρες των μεσαιωνικών ισλαμικών χρόνων -τις μόνες άλλωστε που έχουν σωθεί- τα εργαλεία που παρουσιάζονται στην έκθεση κατασκευάστηκαν στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και χρησιμοποιήθηκαν από αμερικανούς τεχνίτες του 20ού αιώνα, πιστοποιώντας ότι οι βασικές μέθοδοι όπως και τα τεχνικά μέσα της μη βιομηχανικής παραγωγής γυαλιού παραμένουν αμετάβλητα. Ο **φυσητήρας** είναι ένας μακρύς, σιδερένιος ή ασάλινος σωλήνας, μήκους συνήθως ενάμισι μέτρου περίπου, που χρησιμοποιείται για την εμφύσηση μιας -ήδη διογκωμένης ή όχι- δόσης υαλόμαζας.

Οι μουσουλμάνοι τεχνίτες χρησιμοποιούσαν, για τη διαμόρφωση και τη διακόσμηση του γυαλιού, μήτρες δύο τύπων: τις μήτρες βύθισης, με το χαρακτηριστικό σχήμα κωνικού κυπέλλου και τις αρθρωτές, που αποτελούνταν από δύο ή τρία -συνδεδεμένα μεταξύ τους με στροφείς- τμήματα. Η **βέργα**, ένα συμπαγές μεταλλικό ραβδί που προσκολλάται στη βάση του αγγείου για να το συγκρατεί μετά την απομάκρυνση του από το φυσητήρα, αποτελούσε

απαραίτητο σύνεργο της πρώιμης ισλαμικής υαλουργίας (7ος~8ος αιώνας). Από τη χρήση της απομένει στη βάση του αντικειμένου ένα ακανόνιστο δακτυλιόσχημο «σημάδι βέργας». Για τη διαμόρφωση του σχήματος ενός γυάλινου σκεύους, ιδιαίτερες χρήσιμες ήταν οι **ξύλινες φόρμες, οι λαβίδες και τα ψαλίδια**. Με την ξύλινη φόρμα, η δόση γυαλιού διαμορφώνεται σε σφαίρα πριν από τη διόγκωση της με εμφύσηση, η λαβίδα χρησιμεύει για το τελικό ρετουσάρισμα του χείλους των αγγείων ανοιχτού σχήματος και με το ψαλίδι αφαιρείται το πλεόνασμα τηγμένου γυαλιού κατά τη διαδικασία κατασκευής.

Σημαντικός στην υαλουργία είναι και ο ρόλος του λεγόμενου **«μαρμάρου»** -μιας λείας επίπεδης επιφάνειας, από λίθο ή μέταλλο, πάνω στην οποία κυλιέται το ακόμη εύπλαστο γυαλί. Φυσικά, κανένα εργαλείο δεν έχει μόνο του αξία χωρίς τη δεξιότητα και το ταλέντο του υαλουργού που το χειρίζεται.

1. Αρχαιολογικές ανασκαφές
2. Φυσητό γυαλί
3. Γυαλί φυσητό σε μήτρα με χυτό διάκοσμο
4. Γυαλί θερμικής επεξεργασίας
5. Ψηφιδωτό γυαλί
6. Σκαλιστό και εγχάρακτο γυαλί
7. Γυαλί με διάκοσμο μεταλλικών χρωμάτων
8. Σμαλτωμένο και επίχρυσο γυαλί
9. Η υαλουργία την «εποχή των αυτοκρατοριών»
10. Απομιμήσεις έργων της ισλαμικής υαλουργίας

Αρχαιολογικές ανασκαφές

Πολύτιμα για την ιστορία, την τέχνη, την αρχιτεκτονική, την πολεοδομία και την καθημερινή ζωή μιας συγκεκριμένης θέσης είναι τα στοιχεία που φέρνουν στο φως οι αρχαιολογικές ανασκαφές. Ως προς τα στοιχεία του υλικού πολιτισμού, τα γυάλινα ευρήματα -ακέραια ή θραύσματα- έρχονται δεύτερα σε ποσότητα μετά τα κεραμικά στις περισσότερες ισλαμικές θέσεις, προσφέροντας στην έρευνα ευρύτατη ποικιλία σχημάτων, χρωμάτων και διακοσμητικών μοτίβων.

Τα προβλήματα ωστόσο που σχετίζονται με τη μελέτη τους δεν είναι αμελητέα, καθώς τα γυάλινα αντικείμενα σπάνια φέρουν επιγραφές με ονόματα και χρονολογίες. Είτε ως αγαθά πολυτελείας για το εμπόριο και ανταλλαγές διπλωματικού χαρακτήρα, είτε ως κοινά δοχεία λαδιού, αρωμάτων και κάθε είδους υγρών, τα προϊόντα της ισλαμικής υαλουργίας κυκλοφορούσαν από τα πέρατα του μουσουλμανικού κόσμου -τη νοτιοανατολική Ασία και τη βόρεια Κίνα- έως τη χριστιανική Ευρώπη.

Μεγάλες ποσότητες ακατέργαστου υλικού (γυάλινοι σβώλοι και θραυσμένα σκεύη) μεταφέρονταν σε μακρινές αποστάσεις για να ξανατηχθούν και να χρησιμοποιηθούν στην παραγωγή φτηνών αντικειμένων. Έτσι το γυαλί μιας φιάλης αιγυπτιακού εργαστηρίου, λόγω χάρη, θα μπορούσε κάλλιστα να ανακυκλωθεί στην κεντρική Ασία, με αποτέλεσμα το νέο προϊόν να παρουσιάζει τη χημική σύσταση των αιγυπτιακών έργων, αλλά ως προς το σχήμα και το διάκοσμο να παραπέμπει σε διαφορετικό τόπο προέλευσης.

Παρά τις όποιες δυσκολίες πάντως, τόσο τα ανασκαφικά ευρήματα όσο και τα εργαστήρια της ισλαμικής υαλουργίας παρέχουν σημαντικά δεδομένα για τη χρονολόγηση. Τα λιγοστά εκθέματα της ενότητας προέρχονται από δύο πλουσιότητες, ως προς τα γυάλινα ευρήματα, ισλαμικές ανασκαφικές θέσεις: τη Σαμάρρα στο Ιράκ και τη Νισαπούρ στο βορειοανατολικό Ιράν. Επίσης συμπεριλαμβάνονται και δύο ευρήματα από την Ιερουσαλήμ και τη Χουρμπάτ Μιγκντάλ στο σημερινό Ισραήλ.

Φυσητό γυαλί

Η ανακάλυψη της εμφύσησης τον 1ο αιώνα π.Χ. στη συροπαλαιστινιακή περιοχή είχε καθοριστικές συνέπειες για τη διάδοση της χρήσης των γυάλινων αντικειμένων. Οι προηγούμενες τεχνικές που εφαρμόζονταν ήδη από την τρίτη χιλιετία π.Χ. -όπως η χύτευση σε μήτρα ή το πλάσιμο της υαλόμαζας γύρω από έναν πυρήνα ο οποίος μετά επρόκειτο να αφαιρεθεί- ήταν χρονοβόρες και κοπιαστικές, με αποτέλεσμα την περιορισμένη παραγωγή και διάθεση γυάλινων αντικειμένων στην αγορά.

Η τεχνική της εμφύσησης -η διαμόρφωση δηλαδή της υαλόμαζας που έχει συλλέγει στην άκρη του φυσητήρα σε συγκεκριμένο σχήμα, αρχικά, με εμφύσηση και, μετά, με τη χρήση εργαλείων- μείωσε το χρόνο που απαιτούσε η κατασκευή και αύξησε την ποικιλία των γυάλινων αγγείων, καθιστώντας τα προσιτά σε περισσότερα κοινωνικά στρώματα.

Η επιφάνεια των περισσότερων γυάλινων σκευών που σώζονται σήμερα, ακέραια ή σε θραύσματα, ήταν ακόσμητη, καθώς αρχικά προορίζονταν για καθημερινή χρήση. Το είδος αυτό αντιμετωπίζεται από τους συλλέκτες ως υλικό μελέτης για τους ερευνητές, καθώς οι ίδιοι προτιμούν αντικείμενα καλλιτεχνικά αρτιότερα.

Τα εκθέματα της συγκεκριμένης ενότητας επελέγησαν είτε γιατί πιστοποιούν την επιβίωση της παράδοσης ως προς τα σχήματα και τη μορφή, είτε γιατί η πρακτική λειτουργία τους παρουσιάζει ειδικό ενδιαφέρον.

Γυαλί φουσητό σε μήτρα με χυτό διάκοσμο

Την επινόηση, τον 1ο αιώνα π.Χ., της εμφύσησης του γυαλιού ακολούθησε σύντομα η ανακάλυψη της διπλής χρησιμότητας της μήτρας: με τη χύτευση το γυαλί διαμορφώνεται και συγχρόνως διακοσμείται.

Από τις αρχές του 1ου αιώνα μ.Χ., όταν τις πρωτοχρησιμοποίησαν οι Ρωμαίοι, οι μήτρες παραμένουν σε σταθερή χρήση, αποτελώντας απαραίτητο σύνεργο των υαλοργών. Η τεχνική γρήγορα εξαπλώθηκε από τις περιοχές της ανατολικής Μεσογείου σε όλα τα κέντρα της μουσουλμανικής υαλοουργίας, γνωρίζοντας ιδιαίτερη διάδοση στο Ιράν.

Οι μήτρες που χρησιμοποιούσαν οι μουσουλμάνοι υαλοουργοί ήταν δύο τύπων. Τα περισσότερα μεσαιωνικά προϊόντα κατασκευάστηκαν στις λεγόμενες μήτρες **φυσικού μεγέθους**, από τις οποίες σήμερα δεν σώζεται καμία. Η εύπλαστη υαλόμαζα στην άκρη του φουσητήρα εισάγεται σε μήτρα, η οποία έχει σχήμα συγκεκριμένου αντικειμένου και απαρτίζεται από δύο τμήματα συνδεδεμένα με στροφείς και μετά διογκώνεται με εμφύσηση.

Ο διάκοσμος, σκαλιστός στα εσωτερικά τοιχώματα της μήτρας, αποτυπώνεται ανάγλυφα στη γυάλινη επιφάνεια με την εμφύσηση - ο υαλοργός ανοίγει τη μήτρα για να απελευθερώσει το αντικείμενο, το οποίο κατόπιν αποπερατώνει διαμορφώνοντας με εργαλεία το χείλος και προσθέτοντας αναλόγως πόδι ή λαβή. Μέσα στη φυσικού μεγέθους μήτρα το γυάλινο αντικείμενο αποκτά το οριστικό του σχήμα και τις τελικές διαστάσεις του.

Ο δεύτερος, επίσης διαδεδομένος, τύπος ήταν η **μήτρα βύθισης**. Το εύπλαστο γυαλί εμφυσείται σε μια κυλινδρική μήτρα, προκειμένου να αποτυπωθεί στην επιφάνεια του ο διάκοσμος, μετά την απομάκρυνση του διογκώνεται κι άλλο με εμφύσηση έξω από τη μήτρα και μπορεί να διαμορφωθεί, με τη χρήση εργαλείων, σε διάφορα σχήματα. Με τη δεύτερη εμφύσηση ο διάκοσμος καταλήγει λιγότερο έξεργος από τον αντίστοιχο που προκύπτει από μήτρα φυσικού μεγέθους.

Με τη χύτευση τα αντικείμενα αναπαράγονταν ως ένα βαθμό ομοιόμορφα, μολονότι η τελική, εκτός μήτρας, επεξεργασία τους διαφοροποιούσε το ένα σκεύος από το άλλο. Η διακόσμηση και η χύτευση της ίδιας της μήτρας -συνήθως από μπρούντζο, αν και δεν αποκλείονταν και άλλα λιγότερο ανθεκτικά υλικά- προηγείτο της κατασκευής του γυάλινου αντικειμένου.

Απαραίτητη, επομένως, στη συγκεκριμένη υαλοουργική διαδικασία ήταν η συμμετοχή και του μεταλλοτέχνη. Ο χυτός διάκοσμος συνήθως περιλάμβανε κάθετες νευρώσεις και ραβδώσεις, κυψελωτό μοτίβο και σχέδιο ψαροκόκαλου, ποικίλα γεωμετρικά και φυτικά σχήματα, καθώς και, σπανιότερα, επιγραφές

Γυαλί θερμικής επεξεργασίας

Τα εκθέματα της ενότητας αυτής ποικίλλουν τόσο ως προς τη γεωγραφική προέλευση -από την Αίγυπτο έως την κεντρική Ασία- όσο και ως προς τη χρονολογία κατασκευής -από την πρώιμη ισλαμική εποχή, τον 7ο αιώνα, ως τον 13ο. Εκπροσωπούν αντικείμενα που διαμορφώθηκαν και διακοσμήθηκαν όσο το φυσικό γυαλί ήταν ακόμη θερμό και εύπλαστο, και διακρίνονται, σύμφωνα με την τεχνική διακόσμησης, σε τρεις κατηγορίες.

1. Αντικείμενα με επίθετες λωρίδες (αρ. 27-42)

Λωρίδες θερμής υαλόμαζας, σχεδόν με τη ρευστότητα της μελάσας, μετακενώνονται στην επιφάνεια του αντικειμένου, που, προσκολλημένο ακόμη στη βέργα, περιστρέφεται αργά για το σχηματισμό ελισσόμενου σχεδίου πάνω στο σώμα του. Συχνά οι λωρίδες υποβάλλονται σε περαιτέρω επεξεργασία με αιχμηρό εργαλείο ή λεπτή πένσα, για τη δημιουργία συνθετότερου διακόσμου. Τα βασικά κέντρα παραγωγής αντικειμένων αυτού του είδους ήταν η Συρία και η Αίγυπτος από τον 10ο έως τον 14ο αιώνα. Στην περίπτωση των ζωόμορφων φιαλιδίων με «κλουβί» (αρ. 29-31), οι λωρίδες σχηματίζουν διάτρητο πλέγμα.

2. Αντικείμενα με σφραγισμένο διάκοσμο (αρ. 43-52)

Ο διάκοσμος σχηματίζεται με την πίεση, στην επιφάνεια του γυάλινου αγγείου, μιας μεταλλικής λαβίδας, που στο ένα ή και στα δύο, στρογγυλά ή τετράγωνα, άκρα της φέρει σκαλιστό διάκοσμο. Ο διάκοσμος αποτυπώνεται ανάγλυφα στο εξωτερικό τοίχωμα του αγγείου. Τα περισσότερα αντικείμενα της κατηγορίας αυτής είναι μικρού μεγέθους κούπες που κοσμούνται με περιορισμένη ποικιλία γεωμετρικών, ψευδοφυτικών ή ζωόμορφων σχεδίων και αποδίδονται σε αιγυπτιακά εργαστήρια του 9ου και του 10ου αιώνα.

Συνήθως ο τύπος αυτός του διακόσμου απαντά σε δοχεία ανοιχτού σχήματος, όπως κούπες, ποτήρια και κανάτες, αλλά και σε φιάλες που αποτελούνται από δύο ξεχωριστά τμήματα, σφραγισμένα πριν από τη σύντηξη τους. Στην ίδια κατηγορία εμπίπτουν μικρά δισκάρια και μεγαλύτερων διαστάσεων μετάλλια που έχουν σφραγιστεί με κυλινδρική σφραγίδα_ τα πρώτα συνήθως κοσμούσαν φιάλες σφαιρικού σώματος (αρ. 34), ενώ τα δεύτερα ήταν ένθετα σε καφασωτά παράθυρα του Αφγανιστάν τον 11ο και τον 12ο αιώνα (αρ. 50-52).

3. Αντικείμενα με ενσωματωμένες λωρίδες (αρ. 53-60)

Οι επίθετες λωρίδες ενσωματώνονται στην επιφάνεια του αντικειμένου με το κύλισμα του πάνω στο «μάρμαρο» (λεία λίθινη ή μεταλλική επιφάνεια), ώστε να μην εξέχουν. Οι λωρίδες, συνήθως από αδιαφανές λευκό γυαλί πάνω σε βαθύχρωμο αγγείο, μπορεί να υποβληθούν σε περαιτέρω επεξεργασία, δηλαδή να «χτενιστούν» με οδοντωτό εργαλείο για να σχηματίσουν κυματιστό, αψιδωτό ή δαντελωτό μοτίβο.

Η παραγωγή αντικειμένων με ενσωματωμένες λωρίδες ήταν σταθερή στη Συρία και την Αίγυπτο από την πρώιμη ισλαμική εποχή έως τον 14ο αιώνα.

Ψηφιδωτό γυαλί

Η παραγωγή αντικειμένων από ψηφιδωτό γυαλί ήταν βραχύβια (8ος και 9ος αιώνας) και γεωγραφικά περιορισμένη (Μεσοποταμία και Συρία μάλλον). Η πλειονότητα των ανασκαφικών ευρημάτων από ψηφιδωτό γυαλί εντοπίστηκε στη θέση της Σαμάρρας, πρωτεύουσας των Αββασιδών (749-1258), που χτίστηκε το 836 πάνω στον ποταμό Τίγρη. Σύμφωνα με τα έως σήμερα στοιχεία, οι μουσουλμάνοι δεν χρησιμοποιούσαν ειδικό όρο για την απόδοση του γυαλιού αυτού του είδους, το οποίο από τον 15ο αιώνα είναι ευρέως γνωστό με την ιταλική λέξη millefiori (χίλια λουλούδια).

Το ψηφιδωτό γυαλί πρωτοεμφανίστηκε στην Αίγυπτο γύρω στο 1400 π.Χ. και από τότε εξακολουθεί να παράγεται έως σήμερα. Η τεχνική αυτή έγινε κατά καιρούς αγαπητή σε διάφορα υαλουργικά κέντρα, αλλά συνήθως για σύντομο χρονικό διάστημα. Μετά την Αίγυπτο, απαντά στην ελληνιστική περίοδο (332-165 π.Χ.), για να ξαναεμφανιστεί τον 4ο αιώνα μ.Χ. στη Ρώμη και την Αλεξάνδρεια. Δεν υπάρχουν, πάντως, ενδείξεις συνέχειας ανάμεσα στην ύστερη αρχαιότητα και τον 8ο αιώνα, οπότε εμφανίζεται στην ισλαμική τέχνη. Η παραγωγή του ισλαμικού ψηφιδωτού γυαλιού θα πρέπει μάλλον να αποδοθεί στην προσπάθεια των μουσουλμάνων τεχνιτών να μιμηθούν ρωμαϊκά πρότυπα. Η αναβίωση αυτής της, ξεχασμένης μάλλον, τεχνικής προφανώς δεν θεμελιώθηκε στην παράδοση. Ακολούθησε νέους δρόμους, στηριζόμενη σε πειραματισμούς των μουσουλμάνων υαλουργών. Τον 15ο αιώνα «επανανακαλύφθηκε» από τους Βενετούς και τον 19ο εξαπλώθηκε σε όλη την Ευρώπη.

Η τεχνική του ψηφιδωτού γυαλιού απαιτεί χρόνο, μολοντί δεν είναι τόσο περίπλοκη. Μακριά καλάμια, που έχουν σχηματιστεί από διαφορετικών χρωμάτων στρώματα γυαλιού γύρω από έναν κεντρικό πυρήνα, κόβονται σε φέτες, η καθεμία από τις οποίες διατηρεί το σχέδιο της εγκάρσιας τομής του αρχικού καλάμιού. Για την κατασκευή ενός αγγείου, φέτες από ένα ή περισσότερα καλάμια διευθετούνται σε δίσκο ο οποίος, θερμαινόμενος, περιχύνεται μέσα ή πάνω σε μήτρα που έχει το σχήμα του επιθυμητού αντικειμένου. Μετά τη στερεοποίηση του γυαλιού, η επιφάνεια του αγγείου λειαίνεται και σπιλβώνεται. Το χαρακτηριστικό μοτίβο των ισλαμικών σκευών από ψηφιδωτό γυαλί -σε αντίθεση προς τα περισσότερα ρωμαϊκά ανάλογα- είναι το λεγόμενο «μάτι του ταύρου»: ένας μεγάλος μονόχρωμος πυρήνας που περιβάλλεται από έναν ή περισσότερους δακτυλίους διαφορετικού χρώματος. Συχνά μάλιστα ο εξωτερικός δακτύλιος απαρτίζεται από τεμάχια γυαλιού δύο εναλλασσόμενων χρωμάτων που, όταν λιώσουν, σχηματίζουν παράδοξα σχέδια.

Σκαλιστό και εγχάρακτο γυαλί

Το σκαλιστό γυαλί αποτελούσε τη βασική καλλιτεχνική δημιουργία της πρώιμης ισλαμικής υαλουργίας, κυρίως κατά τον 9ο και τον αιώνα. Αυτή η λιθοξοϊκής καταγωγής τεχνική είναι τόσο παλιά όσο και η ίδια η υαλουργία, χρησιμοποιούμενη πολύ πριν από την ανακάλυψη της εμφύσησης. Άλλωστε, το ρωμαϊκό και το σασσανιδικό σκαλιστό γυαλί (στην ανατολική Μεσόγειο και τις ιρανικές περιοχές αντίστοιχα) παρείχε άμεσα πρότυπα. Από την Αίγυπτο ως το Ιράν, ο σκαλιστός και εγχάρακτος διάκοσμος των ισλαμικών γυάλινων αντικειμένων περιλάμβανε ποικίλα μοτίβα, από σύνθετα ανάγλυφα σχέδια, που διαμορφώνονταν με μηχανοκίνητους τροχούς και τρυπάνια, έως λεπτότατες -σαν ίνες- γραμμές, που χαραζόνταν με αιχμηρό εργαλείο.

Τα αντικείμενα της ενότητας καλύπτουν την περίοδο από τον 8ο ως τον 11ο αιώνα και χωρίζονται, ανάλογα με την τεχνική και το διάκοσμο, σε έξι κατηγορίες: **εγχάρακτα, με πολυεδρικό διάκοσμο, με σκαλιστά μέταλλα, σκαλιστά με έξεργα περιγράμματα, με λοξόμητο ή, τέλος, με γραμμικό διάκοσμο.**

Για τον εγχάρακτο διάκοσμο χρησιμοποιείται εργαλείο με αιχμή από διαμάντι, τοπάζι ή κορούνδιο, προκειμένου να χαραχθούν φυτικά και γεωμετρικά σχέδια (αρ. 68-73). Στον πολυεδρικό διάκοσμο συνηθίζεται, απηχώντας τη σασανιδική παράδοση, το κυψελωτό μοτίβο με τις χαμηλές έδρες (αρ. 74). Τα έξεργα ή τα εισέχοντα μέταλλα με υψωμένο κεντρικό κομβίο αναφέρονται συνήθως ως ομφαλοί (αρ. 76). Στο σκαλιστό με έξεργα περιγράμματα γυαλί, το βάθος και το μεγαλύτερο τμήμα των εσωτερικών περιοχών του κυρίως διακόσμου έχουν αφαιρεθεί και λειανθεί, αφήνοντας ανάγλυφα τα περιγράμματα και ορισμένες λεπτομέρειες (αρ. 79-86). Στην κατηγορία αυτή εμπίπτουν και τα αντικείμενα τα κοσμημένα με τη, ρωμαϊκής καταγωγής, τεχνική της καμέας, συνήθως από άχρωμο γυαλί, που έχουν καλυφθεί με χρωματιστή επίστρωση για τη δημιουργία έντονης δίχρωμης αντίθεσης (αρ. 88-90). Στις δύο τελευταίες κατηγορίες της ενότητας ο διάκοσμος διαφοροποιείται ανάλογα με τη γωνία του τροχού προς την επιφάνεια του αντικειμένου, κάθετη ή σε οξεία γωνία, οπότε, αντίστοιχα, σχηματίζονται γραμμικά (αρ. 99,100) ή λοξόμητα σχέδια (αρ. 91-96).

Γυαλί με διάκοσμο μεταλλικών χρωμάτων

Αφού έχει αποκτήσει το τελικό του σχήμα, το γυάλινο αντικείμενο ζωγραφίζεται με πινέλο ή πένα. Μετά θερμαίνεται στο φούρνο, σε θερμοκρασία κατάλληλη ώστε να σταθεροποιηθεί ο διάκοσμος στην επιφάνεια του σκεύους, χωρίς όμως να αλλοιωθεί το σχήμα του. Τα γυάλινα αντικείμενα με διάκοσμο μεταλλικών χρωμάτων (ή στιλπνό διάκοσμο) παράγονταν στην Αίγυπτο και τη Συρία από τον 7ο έως και τον 9ο αιώνα. Ζωγραφίζονται με βαφές που περιέχουν άργυρο και (ή) χαλκό, και «ψήνονται» στο φούρνο σε χαμηλή θερμοκρασία. Βέβαια, το επίθετο στιλπνός ίσως δεν αποδίδει με απόλυτη ακρίβεια το διάκοσμο αυτού του είδους, καθώς η χρωστική ουσία «απορροφάται», με χημική αντίδραση, κάτω από την επιφάνεια και χρωματίζει μόνιμα το γυαλί, συνιστώντας τμήμα της μοριακής του δομής.

Τα περισσότερα αντικείμενα με μεταλλικά χρώματα έχουν πυρήνα από ανοιχτόχρωμο γυαλί και διάκοσμο υποκάστανης ή υποκίτρινης απόχρωσης. Ωστόσο, για ένα σύντομο χρονικό διάστημα προτιμήθηκε το χρωματιστό γυαλί ή ο ζωηρόχρωμος διάκοσμος (σχετικό παράδειγμα αποτελεί το αντικείμενο αρ. 106), προτού επικρατήσει και πάλι η μονοχρωμία. Οι χρωστικές ουσίες με οξείδιο του αργύρου μεταβάλλουν χρώμα από, αρχικά, κίτρινο σε, προοδευτικά, κεχριμπαρένιο και βαθύ καστανό. Αντίθετα, οι βαφές με χαλκό γρήγορα τρέπονται σε κόκκινες ή ρουμπινιές _αν και οι χρωματικοί μετασχηματισμοί τους στο φούρνο ήταν δύσκολο να ελεγχθούν, με αποτέλεσμα συχνά να προστίθεται, σκόπιμα, μικρή ποσότητα αργύρου. Οι κίτρινες και οι πορτοκαλιές αποχρώσεις προκύπτουν επίσης από μείγμα αργύρου και χαλκού.

Χρησιμοποιώντας βαφές στην εξωτερική και την εσωτερική όψη των τοιχωμάτων των αγγείων ανοιχτού σχήματος, οι μουσουλμάνοι υαλοουργοί τόνιζαν τις λεπτομέρειες ή τα περιγράμματα, αξιοποιώντας το διαφανές γυαλί για τη δημιουργία λεπτών χρωματικών τόνων. Τόσο ο χρόνος παραμονής του αντικειμένου στο φούρνο όσο και η κατάλληλη θερμοκρασία ήταν παράγοντες καθοριστικής σημασίας για το τελικό αποτέλεσμα. Ο απαραίτητος έλεγχος των συνθηκών θέρμανσης ανήκει στις μεγαλύτερες, μέχρι και σήμερα, τεχνικές δυσκολίες της παραγωγής γυάλινων αντικειμένων με διάκοσμο μεταλλικών χρωμάτων.

Σμαλτωμένο και επίχρυσο γυαλί

Το είδος αυτό της υαλουργικής παραγωγής υπήρξε πόλος τόσο επιστημονικού όσο και συλλεκτικού ενδιαφέροντος. Αναπτύχθηκε κυρίως στις περιοχές εξουσίας των Αγιουβιδών και των Μαμελούκων (σημερινή Αίγυπτος και Συρία) κατά τον 13ο και τον 14ο αιώνα.

Ο χρυσός και το σμάλτο (κονιορτοποιημένο αδιαφανές γυαλί) προστίθενται στην επιφάνεια του αγγείου με τη χρήση ελαιώδους μέσου και πινέλου ή πέννας από καλάμι. Ο χρυσός και τα ποικιλόχρωμα σμάλτα διαφέρουν ως προς τα ιδιαίτερα χημικά τους χαρακτηριστικά και, επομένως, ως προς τη θερμοκρασία που απαιτείται για τη σταθεροποίηση τους πάνω στο γυαλί. Η επανειλημμένη όμως θέρμανση του αντικειμένου με σκοπό τη σταθεροποίηση ενός μόνο χρώματος κάθε φορά θα έθετε σε κίνδυνο το σχήμα του. Πιθανότατα οι μαμελούκοι τεχνίτες είχαν εφεύρει μια διαδικασία που επέτρεπε την προσθήκη όλων των χρωμάτων και την ταυτόχρονη θέρμανση τους στο φούρνο, χωρίς το ένα να αναμειγνύεται με το άλλο.

Ο μεγάλος αριθμός σμαλτωμένων και επίχρυσων αντικειμένων, που έχουν σωθεί σε άριστη κατάσταση, υποδεικνύει ότι θεωρούνταν πολύτιμα και χρησιμοποιούνταν σε εξαιρετικές μόνο περιστάσεις. Από την άλλη, η πληθώρα των θραυσμάτων μαρτυρεί μεγάλης κλίμακας εμπορική παραγωγή, που δεν περιοριζόταν μόνο σε αυλικές παραγγελίες. Η ζωγραφισμένη επιφάνεια των αντικειμένων, καθώς και η προτίμηση των μαμελούκων καλλιτεχνών και χορηγών για τις επιγραφές καθιστούν το είδος αυτό της υαλουργίας σημαντική πηγή πληροφοριακών στοιχείων για τη χρονολόγηση και την απόδοση τους σε εργαστήρια.

Η παραγωγή σμαλτωμένων και επίχρυσων γυάλινων αντικειμένων αναπτύχθηκε τον 12ο αιώνα στις συριακές περιοχές, φτάνοντας στην ακμή της τον 13ο αιώνα, κατά τις τελευταίες δεκαετίες των Αγιουβιδών και τις πρώτες των Μαμελούκων.

Καθώς το Κάιρο έγινε τον 14ο αιώνα η πρωτεύουσα της αυτοκρατορίας, τα περισσότερα αντικείμενα αυτής της εποχής, με σμάλτο και επιχρύσωση, πρέπει ίσως να αποδοθούν σε αιγυπτιακά, παρά σε συριακά, εργαστήρια. Στα τέλη του 14ου αιώνα η ισλαμική παραγωγή φανέρωσε τα πρώτα σημάδια παρακμής και η προοδευτική αδιαφορία των χορηγών επέφερε μετά από λίγο, έως τις αρχές της επόμενης εκατονταετίας, το κλείσιμο των εργαστηρίων. Πριν από τα τέλη του 15ου αιώνα το κέντρο της κατασκευής σμαλτωμένων αντικειμένων είχε πλέον μεταφερθεί στην Ευρώπη, συγκεκριμένα στη Βενετία. Η εκπνοή της παραγωγής αυτής στις χώρες του ισλάμ ενδεχομένως να οφείλεται σε συνδυασμό οικονομικών, πολιτικών και καλλιτεχνικών παραμέτρων.

Η υαλουργία την «εποχή των αυτοκρατοριών»

Στα τέλη του 15ου αιώνα ιδρύθηκαν τρία μεγάλα ισλαμικά κράτη. Την εξουσία στο μεγαλύτερο τμήμα της ιρανικής περιοχής την είχαν οι Σαφαβίδες (1501-1732), οι Ζάντες (1751-94) και οι Κατζάροι (1779-1924). Οι Οθωμανοί (1281-1923), η μακροβιότερη δυναστεία στην ιστορία του ισλάμ, έλεγχαν μια αυτοκρατορία που εκτεινόταν σε τρεις ηπείρους. Οι Μογγόλοι (1526-1858) αποτέλεσαν ίσως την πλουσιότερη δύναμη στην ιστορία της ινδικής χερσονήσου. Την «εποχή των αυτοκρατοριών» στην ισλαμική υαλουργία επικρατούν οι ευρωπαϊκές επιδράσεις και ο συρμός των ευρωπαϊκών προϊόντων. Οι νέες αυτές προτιμήσεις της αγοράς υπαγόρευαν τις εισαγωγές γυάλινων αντικειμένων από τη Βενετία και την Ολλανδία, και μολυβδόχου γυαλιού, με διαύγεια κρυστάλλου, από τη Βοημία και την Αγγλία.

Μολονότι τα γυάλινα σκεύη δεν έλειπαν από το αυλικό περιβάλλον των Σαραβιδών, των Οθωμανών και των Μογγόλων, κανένα αντικείμενο δεν συνδέεται άμεσα με συγκεκριμένη βασιλική ή αυλική χορηγία.

Ξεχωριστό ενδιαφέρον παρουσιάζει η περίπτωση της μογγολικής Ινδίας. Η τοπική

υαλουργική παραγωγή, μέχρι τότε αφιερωμένη κυρίως σε χρηστικά σκεύη, επεκτάθηκε, κάτω από την επίδραση της τέχνης των Μογγόλων, σε αντικείμενα πολυτελείας, όπως βάσεις ναργιλέ, πτυελοδοχεία (αρ. 136-39) και σερβίτσια τσαγιού. Η ευρωπαϊκή επιρροή είναι φανερή στο σχήμα ενός διαδεδομένου είδους τετράγωνης φιάλης (αρ. 140, 141), ενώ την ίδια εποχή εισάγεται από την Ευρώπη και ένα άλλο είδος φιαλιδίων (ραντιστήρια), κατασκευασμένων αποκλειστικά για την ινδική αγορά (αρ. 143, 144).

Πενιχρά στοιχεία είναι γνωστά για τη βιοτεχνία γυαλιού στο Ιράν μετά τον 13ο αιώνα. Σύμφωνα με κείμενα ευρωπαϊών περιηγητών του 17ου αιώνα, η τεχνογνωσία της υαλουργίας εισάχθηκε στο Ιράν από έναν Βενετό στα τέλη του 16ου αιώνα. Τα περισσότερα προϊόντα της τοπικής βιοτεχνίας ήταν βάσεις ναργιλέ, φιάλες με ψηλό λαιμό (αρ. 145-47) και φιάλες κρασιού με επίπεδες πλευρές. Πάντως, τα έργα ζωγραφικής της εποχής αποκαλύπτουν ότι εξακολούθησαν οι εισαγωγών γυαλιού και ποτηριών από την Ευρώπη.

Σύμφωνα με έγγραφα και το διάκοσμο χειρογράφων, στην οθωμανική Τουρκία σημαντική ήταν η παραγωγή γυάλινων αντικειμένων, μολονότι κανένα δείγμα δεν σώζεται από την πρώιμη οθωμανική περίοδο. Τα πρώτα αξιόπιστα στοιχεία ανάγονται στα τέλη του 18ου αιώνα, όταν ιδρύθηκε ένα εργοστάσιο γυαλιού στην Μπεϋκόζ, κοντά στην Κωνσταντινούπολη, για την παραγωγή υψηλής ποιότητας γυάλινων αντικειμένων που θα αντικαθιστούσαν τις ευρωπαϊκές εισαγωγές. Η παραγωγή της Μπεϋκόζ, αρχικά απηχώντας ευρωπαϊκά πρότυπα, ανέπτυξε αργότερα πρωτότυπα σχήματα και διάκοσμο ιδιαίτερου χαρακτήρα (αρ. 148-50). Κοντά στην Μπεϋκόζ, στο Πασαμπαχτσέ λειτουργούσε και δεύτερο εργοστάσιο. Η κατάρρευση της οθωμανικής αυτοκρατορίας επισφράγισε το τέλος της υαλουργικής παράδοσης στην Τουρκία.

Απομιμήσεις έργων της ισλαμικής υαλουργίας

Στον ύστερο μεσαίωνα γυάλινα αντικείμενα, όπως και άλλα είδη πολυτελείας έφταναν από τις χώρες του ισλάμ στην Ευρώπη είτε ως εμπορικά είδη είτε ως διπλωματικά δώρα. θεωρούμενα σπάνια έργα ή δοχεία ιερών λειψάνων, μερικά κατέληξαν στους θησαυρούς χριστιανικών ναών (αρ. 83, 84, 92, 124, 125). Παράλληλα με τη διακίνηση αγαθών πολυτελείας, διεξαγόταν και ένα ανθηρό εμπόριο πρωτογενών υλικών και ακατέργαστου γυαλιού: οι βενετοί υαλουργοί εισήγαν σόδα καλής ποιότητας, βασικό συστατικό του γυαλιού, από την Αίγυπτο και τη Συρία, καθώς και θρυμματισμένο γυαλί για ανακύκλωση και κοβάλτιο για την παρασκευή κυανού σμάλτου. Εκτός από τα εμπορικά προϊόντα πάντως, οι ανταλλαγές μεταξύ Ανατολής και Δύσης επεκτάθηκαν και σε μυστικά τεχνογνωσίας, με κριτήριο τις ομοιότητες στη χημική σύσταση του σωζόμενου υλικού, η πλειονότητα των μελετητών πιστεύει ότι η τεχνική της σμάλτωσης του γυαλιού ήρθε στη Βενετία από τις μουσουλμανικές περιοχές.

Έως τα τέλη του 15ου αιώνα, η Βενετία είχε ήδη αναδειχτεί στο βασικό υαλουργικό κέντρο, πλημμυρίζοντας τις αγορές της Εγγύς Ανατολής με προϊόντα υψηλής ποιότητας.

Ο εξωτισμός του 19ου αιώνα έστρεψε την ευρωπαϊκή τέχνη προς πολιτισμούς μακρινούς - συμπεριλαμβανόμενου και του ισλαμικού. Στο πλαίσιο αυτό, η ισλαμική υαλουργία δεν άφησε ασυγκίνητους τους ευρωπαίους καλλιτέχνες και υαλουργούς, οι οποίοι βρήκαν στα προϊόντα της πηγή έμπνευσης. Οι σημαντικοί υαλουργοί του 19ου αιώνα έγιναν γνωστοί λόγω του ιδιαίτερου ενδιαφέροντος τους για τα ισλαμικά αντικείμενα από σμαλτωμένο γυαλί και την υιοθέτηση ισλαμικών διακοσμητικών μοτίβων στα έργα τους. Και οι πέντε φιλοτέχνησαν πιστά αντίγραφα μεσαιωνικών ισλαμικών αντικειμένων, αλλά στις ονομασσότερες πρωτότυπες δημιουργίες τους συνδύαζαν συνήθως μοτίβα και σχήματα από διαφορετικές περιόδους και περιοχές του ισλαμικού πολιτισμού.

Η ΟΛΛΑΝΔΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ ΑΙΩΝΑ

Ο χρυσός αιώνας της ολλανδικής τέχνης επιβεβαιώνει με παραδειγματικό τρόπο το πλατωνικό αξίωμα: «Ουδαμού κινούνται μουσικής τρόποι άνευ πολιτικών νόμων των μεγίστων» (Δεν μπορείς ν' αλλάξεις τους νόμους της μουσικής αν δεν αλλάξεις τους μεγίστους θεσμούς της πολιτείας) σημειώνει η διευθύντρια της Εθνικής μας Πινακοθήκης κα. Μαρίνα Λαμπράκη-Πλάκα σε μια αναφορά της στην Ολλανδική ζωγραφική του χρυσού αιώνα της την οποία θεωρεί μια **τέχνη αστική και δημοκρατική**. Και αξίζει νομίζω να σας παραθέσουμε πως η ίδια θεμελιώνει αυτές της τις απόψεις όπως τις διατύπωσε στη συνέντευξη τύπου με αφορμή την συγκεκριμένη έκθεση.

Σημειώνει λοιπόν πως «στην αρχή του 17ου αιώνα η Ολλανδία, το βόρειο τμήμα των Κάτω Χωρών, κερδίζει την ανεξαρτησία της, ύστερα από μακρό και ηρωικό αγώνα, από τους Ισπανούς, που διατηρούν ωστόσο την επικυριαρχία τους στο νότιο τμήμα, τη Φλάνδρα, το σημερινό Βέλγιο. Η προτεσταντική Ολλανδία θα αναπτύξει δημοκρατικούς θεσμούς διακυβέρνησης και θα γνωρίσει μια μοναδική περίοδο ευημερίας, χάρη στο εμπόριο και τη ναυτιλία που φέρνει τους τολμηρούς ναυτικούς της ως τα πέρατα του κόσμου. Τον ίδιο καιρό το Βέλγιο, υπό ισπανική κυριαρχία, διοικείται από αντιβασιλείς και παραμένει πιστό στον καθολικισμό.

Κυρίαρχη μορφή τέχνης στη Φλάνδρα εξακολουθεί να είναι η **θρησκευτική ζωγραφική**. Μνημειακές ρητορικές συνθέσεις μπαρόκ, όπως αυτές που φιλοτέχνησαν ο Ρούμπενς και ο Βαν Ντάικ, προορίζονται για τα εικονοστάσια των μεγάλων καθεδρικών ναών και των εκκλησιών. Παράλληλα ανθεί η ζωγραφική των ιστορικών και μυθολογικών θεμάτων που απευθύνεται κυρίως στις πριγκιπικές αυλές και την αριστοκρατία. Οι μεγάλες αίθουσες των ανακτόρων όπου προορίζονται αυτά τα έργα εξηγούν το επιβλητικό τους μέγεθος.

Στην Ολλανδία, η **προτεσταντική λατρεία είναι ανεικονική και η ζωγραφική δεν απευθύνεται πια στους ευγενείς αλλά στους αστούς**. Έτσι για πρώτη φορά στην ιστορία έχουμε μια **τέχνη αστική**, που προορίζεται να στολίζει δημόσια κτίρια, δημαρχεία, έδρες συντεχνιών αλλά κυρίως κατοικίες απλών πολιτών. Μαρτυρίες της εποχής, αρχαιακά στοιχεία και εικονογραφικά τεκμήρια επιβεβαιώνουν ότι δεν υπήρχε σπίτι στην Ολλανδία του 17ου αιώνα που να μην είχε στους τοίχους του κρεμασμένους πίνακες, χαρακτηριστικά ή χάρτες σαν κι αυτούς που βλέπουμε στα εσωτερικά του Βερμέερ.

Η μεγάλη ζήτηση δημιούργησε μια έκρηξη παραγωγής κι αυτή πάλι οδήγησε σ' ένα άλλο προκαπιταλιστικό χαρακτηριστικό, την εξειδίκευση. Κάθε ζωγράφος ειδικεύεται σ' ένα συγκεκριμένο είδος: προσωπογραφίες, ομαδικά πορτραίτα συντεχνιακών οργανώσεων, όπως το *Μάθημα Ανατομίας*, η *Νυχτερινή περίπολος* ή το *Συνδικάτο των Βαμβακεμπόρων* του Ρέμπραντ, θαλασσογραφίες, νεκρές φύσεις και ηθογραφικές σκηνές, (που εξυμνούν τα αγαθά, τον πλούτο και την άνεση της **αστικής ζωής**), είναι είδη που υπηρξάνε από ξεχωριστούς ζωγράφους. Μερικοί εμπνευσμένοι δάσκαλοι, όπως ο Ρέμπραντ, υπερβαίνουν τους περιορισμούς των ειδών και διακρίνονται σε πολλούς τομείς. Άλλοι δημιουργοί θεράπευσαν και δόξασαν ένα αποκλειστικό είδος, όπως ο Φρανς Χαλς την προσωπογραφία και ο Βερμέερ την ηθογραφία, για να περιοριστούμε σε δύο γνωστά παραδείγματα

Στη Ολλανδία γεννήθηκε η πρώτη ρεαλιστική τοπιογραφία που διαδέχτηκε το φανταστικό μανιεριστικό τοπίο. Μεγάλοι δάσκαλοι ύμνησαν αυτή την άχαρη αλλά πολυφιλήτη επίπεδη γη, που την είχαν διπλά κερδίσει: και από τον ξένο κατακτητή αλλά και από τη θάλασσα. Γιατί η Ολλανδία αυτά τα χρόνια, με τα κατάλληλα αντιπλημμυρικά έργα, με κανάλια και φράγματα, κατάφερε να πολλαπλασιάσει τα εδάφη της.

Η ολλανδική ζωγραφική με την ιδιοτυπία της, την υψηλή της ποιότητα, τη φιλαλήθεια και τον κοινωνιολογικό της χαρακτήρα προαγγέλλει τις αναζητήσεις της μοντέρνας τέχνης. Γι' αυτό

δεν είναι τυχαίο ότι ζωγράφοι και θεωρητικοί την ανακαλύπτουν ξανά στα μέσα του 19ου αιώνα, στο πλαίσιο του **ρεαλισμού** και κυρίως των **ιμπρεσιονιστικών υπαιθριστικών αναζητήσεων**.

Η Ντόντρεχτ είναι μια πανέμορφη πολιτεία χτισμένη στην συμβολή δύο μεγάλων ποτάμιων δρόμων: του Ρήνου και του Μας. Είναι η **αρχαιότερη** πόλη της Ολλανδίας και διατηρεί όλη της την αρχοντιά. Ιστορικοί και οικονομικοί λόγοι εξηγούν τη μεγάλη ακμή που γνώρισε πριν ακόμη αναπτυχθούν τα άλλα μεγάλα αστικά κέντρα της Ολλανδίας. Έτσι δεν είναι παράδοξο το γεγονός ότι αναπτύχθηκε εκεί μια ακμαία ζωγραφική δραστηριότητα με ντόπιους και ξένους ζωγράφους. Το Μουσείο της Ντόντρεχτ, ένα από τα παλιότερα της Ολλανδίας αφού ιδρύθηκε το 1842, φυλάσσει τις μαρτυρίες αυτής της άνθισης των τεχνών.

-Μ. Πανάς

Κατάργηση του άβατου στο Άγιο Όρος;

Συνέντευξη της ευρωβουλευτού κυρίας Καραμάνου στο Μιχάλη Πανά

Όλα τα 'χε η Μαριορή...

Στη Γη, στις αρχές του 21ου μ.Χ. αιώνα, επικρατούσε ένας άγριος καπιταλισμός που θεμελίωσε την κοινωνία του φαίνεσθαι αντί του είναι. Ήταν μία εποχή σκληρών αντιθέσεων. Υπερβολικός πλούτος σε λίγους, υπερβολική φτώχεια σε πολλούς. Το φεμινιστικό κίνημα ανθούσε ενώ την ίδια στιγμή το σύστημα χρησιμοποιούσε την γυναίκα ως σκεύος ηδονής. Η διαφήμιση είχε ως όπλο της τα γυναικεία κάλλη, τα καλλιστεία ανθούσαν καλλιεργώντας το πρότυπο της υποτακτικής γυναίκας με θηλυκότητα και από τις ανατολικές χώρες είχαν ξεχυθεί στη Δύση καραβάνια γυναικών που ασκούσαν το αρχαιότερο επάγγελμα. Παρ' όλα αυτά, υπήρχαν κάποιες φωνές που αντί να κοιτάζουν το δάσος ήθελαν να εκπορθήσουν τον Άθω. Ώσαν να ήταν το μόνο που έμενε να γίνει ώστε η γυναίκα να κατακτήσει την πολυπόθητη ισότητα.

Μερικούς αιώνες πιο πριν, στις 31 Οκτωβρίου του 1517 ένας καθηγητής θεολογίας στο Πανεπιστήμιο της Βυρτεμβέργης, έχοντας ακλόνητη πίστη πως μόνο η Αγία Γραφή ήταν η πηγή της Χριστιανοσύνης και απορρίπτοντας την Ιερά Παράδοση, αίροντας δηλαδή τις συνοδικές αποφάσεις των Πατέρων της εκκλησίας για το θέμα αυτό διαμαρτύρονταν κατά του Πάπα. Ο Λούθηρος βασισμένος σε τέτοιου είδους άρσεις δημιούργησε την αίρεσή του. Ο ίδιος όμως καταδίκασε τις διαμαρτυρίες του Σβιγγλίου θεωρώντας τον αιρετικό. Όπως και τον Καλβίνο. Ο οποίος Καλβίνος είχε δημιουργήσει την δική την αίρεση καταδιώκοντας τους άλλους κ.λπ... αιρετικούς. Σ' αυτού του είδους τις εκκλησίες, που στέριωσαν μόνο και μόνο χάρις στα πολιτικά παιχνίδια εξουσίας των Γερμανών ηγεμόνων στα Γερμανικά κρατίδια, ή χάρις στον έρωτα του βασιλιά της Αγγλίας Ερρίκου Η' για την τσαχπίνα Άννα Μπολεΐν υπήρχαν πολλές καινοτομίες. Έτσι για παράδειγμα μπορούσαν και οι γυναίκες να χρίζονται ιερείς αντίθετα με την ορθή δόξα των Ανατολικών ή των Ρωμαιοκαθολικών. Αυτό το αιρετικό, για τον Χριστιανισμό δόγμα, κάποιες φεμινίστριες αργότερα θα το εξελάμβαναν ως δείγμα προόδου και ισότητας. Και γίνονται όλες αυτές οι ταραχές γιατί οι βάρβαροι (γλωσσικά) λαοί της Ευρώπης δεν είχαν την δυνατότητα να μελετήσουν σε ευρεία κλίμακα, (ούτε τη δυνατότητα να τον κατανοήσουν ως ευρισκόμενοι σε χαμηλότερο επίπεδο), τα νάματα ενός λαμπρού πολιτισμού. Σ' ένα από τα κείμενα αυτού του πολιτισμού, ο Αθηναίος μέγιστος ρήτορας Δημοσθένης, διηγείται στον "Κατά Τιμοκράτους" λόγο του τον τρόπο που νομοθετούσαν στους Λοκρούς. Πρόκειται για τους Επιλεφύριους Λοκρούς, Ελληνική αποικία κοντά στο ακρωτήριο Ζεφύριο της Καλαβρίας την οποία οργάνωσε νομοθετικά ο περιφέρμος νομοθέτης Ζάλευκος. Λέει λοιπόν ο Δημοσθένης πως όταν κάποιος εκεί ήθελε να προτείνει

ένα νέο νόμο, τον πρότεινε στην συγκέντρωση του Δήμου έχοντας θέσει τον τράχηλο σε θηλιά. Κι αν ο νόμος φαινόταν καλός και χρήσιμος και ψηφίζονταν ζούσε αυτός που τον πρότεινε. Αλλιώς έσφιγγε η θηλιά. Αντίθετα, 2500 χρόνια μετά, η ρήση ενός ποιητή, του Σαίξπηρ, πως “το άδειο δοχείο κάνει τον μεγαλύτερο θόρυβο” εύρισκε την επαλήθευσή του αφού ο κάθε ένας προσπαθούσε να βρει τρόπους για να τον προσέξουν. Και οι νόμοι, τα νομοθετικά πλαίσια, οι προτάσεις νόμου σκορπούνταν απλόχερα. Γιατί επικροτούσαν τότε, την άποψη πως ο καθένας μπορεί να ασκεί πολιτική. Μήπως όμως η πολιτική τελικά δεν είναι έμφυτη αλλά διδακτή; Φυσικά με την αναφορά στους Λοκρούς αναφερόμαστε κυρίως στο μέτρο κι όχι ασφαλώς πως αυτός είναι και ο ιδανικός τρόπος νομοδότησης. Η κυρία Καραμάνου, ευρωβουλευτής, είχε προτείνει στα πλαίσια της ισότητας μεταξύ των φύλων, μαζί με άλλες γυναίκες μέλη του ευρωκοινοβουλίου, κάποιο νομοθετικό πλαίσιο. Με βάση αυτό το πλαίσιο προέκυπτε η πρόταση της κατάργησης του αβάτου του Αγίου Όρους για τις γυναίκες. Πολύς θόρυβος έγινε στα ΜΜΕ γύρω από το συγκεκριμένο θέμα... εμείς συναντήσαμε την κυρία Καραμάνου και μιλήσαμε μαζί της για το θέμα, καθώς μάλιστα, είναι ολοφάνερη η αντίθεση του γράφοντος σε αυτήν την πρόταση, όπως εύκολα μπορεί κανείς να διαπιστώσει από τον πρόλογο.

Συνέντευξη Καραμάνου

Καραμάνου: Πρέπει να ξέρετε πως όλος αυτός ο θόρυβος ξεκίνησε από τα μέσα ενημέρωσης και δεν υπάρχει κανένα μυστικό ή συνωμοσία που θα πρέπει να ψάξετε να βρείτε. Εγώ έκανα πολύ καλά τη δουλειά μου και συνέταξα την γνωμοδότηση που μου ανέθεσε να συντάξω η επιτροπή ελευθερίας και δικαιωμάτων των πολιτών, δικαιοσύνης και εσωτερικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στη γνωμοδότηση πρότεινα πως κάθε πολίτης έχει το δικαίωμα να πηγαίνει σε όποιο τόπο επιθυμεί χωρίς διακρίσεις. Δείχνει πως μπορούμε τουλάχιστον να συζητάμε στην Ελληνική κοινωνία ακόμη και τέτοια θέματα - ταμπού.

Μ. Πανάς: Η Ορθόδοξη πίστη, κα Καραμάνου, βασίζεται σε δύο κολώνες. Την Αγία Γραφή και την Ιερή Παράδοση. Μέρος αυτής της παράδοσης και που μάλιστα διαρκεί για πάνω από χίλια χρόνια είναι ότι αναφέρεται στο άβατο του ησυχαστηρίου του Αγίου Όρους. Δεν είναι υπερβολή και εγωισμός να θέλετε να καταργηθεί μία τέτοια παράδοση που τη σεβάστηκαν τόσους αιώνες τόσοι άνθρωποι ακόμα και αλλοεθνείς, ακόμα και αλλόθρησκοι;

Κ.: Εντάξει, το ότι δημιουργήθηκε μία παράδοση δεν σημαίνει ότι πρέπει να συντηρείται για πάντα. Κάποτε μπορεί να αλλάξει. Εξάλλου κύριε Πανά, αυτή η Παράδοση δημιουργήθηκε σε ανδροκρατούμενες συντηρητικές κοινωνίες. Πουθενά ούτε στη Παλιά ούτε στη Καινή Διαθήκη δεν υπάρχει κάτι που να θεμελιώνει διακρίσεις εθνικότητας ή φύλου. Θυμηθείτε την παραίνεση του Χριστού προς του Γαλιλαίους που λέει ούτε Έλλην ή Ιουδαίος ουδέ ελεύθερος, ουδέ δούλος, ουδέ άρρεν ουδέ θήλυ. Αυτό δεν σας είναι αρκετό; Μετά επήλθε στρέβλωση αυτής της διδασκαλίας. Το να λένε πως εκεί επιτρέπονται μόνο άντρες θεωρώ πως είναι άκρως υποτιμητικό για τις γυναίκες και εμποδίζει την ελευθερία ισότιμων πολιτών.

Μ.Π.: Ναι, αλλά δεν είναι θέμα διάκρισης. Το Άγιο Όρος δεν είναι παρά ένα απέραντο ησυχαστήριο, ένα σε μεγάλη κλίμακα ανδρικό μοναστήρι. Ποιος ο λόγος να διαταράσσουν τη γαλήνη των μοναχών γυναικείες επισκέψεις; Υπάρχουν και οι έννοιες του πειρασμού και της αμαρτίας στον Χριστιανισμό.

Κ.: Αυτά για πειρασμό και αμαρτία τα λένε κάποιοι οι οποίοι έχουν αυτές τις απόψεις για το γυναικείο φύλο, τις υποτιμητικές και προσβλητικές. Εξίσου προκλητικοί μπορεί να είναι και κάποιοι άντρες που θα πάνε, δεν υπάρχει διαφορά. Εξάλλου αυτό είναι υποτιμητικό και για τους ίδιους τους μοναχούς που υποτίθεται πως έχουν τέτοια θωράκιση που να μπορούν να αντισταθούν ακόμη κι αν βρεθούν ανάμεσα σε χίλιους πειρασμούς.

Μ.Π.: Έστω, αλλά εν πάσει περιπτώσει δεν ξέρω αν θα ήταν αυτό το πρώτο με το οποίο θα

έπρεπε να ασχοληθείτε.

Κ.: Μα τον θόρυβο τον έκαναν τα ΜΜΕ...

Μ.Π.: Για να ολοκληρώσω! Δεν θα έπρεπε να δείτε π.χ. το εξής: Στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα ακόμα και μέσα στη χώρα μας υπάρχουν μουσουλμάνοι πολίτες. Στις μουσουλμάνες πολύ συχνά δεν επιτρέπεται ούτε καν να βαδίσουν δίπλα στους άνδρες τους. Νομίζετε πως θα μπορέσετε να αλλάξετε κάτι σ' αυτή τη κατάσταση που στη πραγματικότητα είναι θέμα πίστης; Νομίζετε πως πρέπει να επεμβαίνουμε σε θέματα πίστης;

Κ.: Μα σαφώς. Γιατί, νομίζετε πως το εγκρίνω εγώ αυτό; Γιατί είναι επέμβαση σε θέματα πίστης; Νομίζετε πως δεν έχουν κατηγορήσει τα Ισλαμικά κράτη για όσα κάνουν κατά των γυναικών; Δεν έχουμε κάνει καταγγελίες γι' αυτά που γίνονται στην Αλγερία, στο Αφγανιστάν ή οπουδήποτε αλλού; Που με το πρόσχημα της θρησκείας και της παράδοσης αφαιρούν από τις γυναίκες θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα. Πως δεν το έχουμε κατηγορήσει, πως δεν το έχουμε καταγγείλει.

Μ.Π.: Μα είναι επέμβαση σε θέματα πίστης.

Κ.: Δεν είναι θέματα πίστης, με συγχωρείτε. Είναι θέματα τύπων. Χωρίς ουσία.

Μ.Π.: Το Κοράνι είναι ένα απέραντο τυπολόγιο που καθορίζει σε λεπτομέρειες την ανθρώπινη συμπεριφορά και στη ζωή.

Κ.: Ναι, η ουσία είναι όμως η ίδια η διδασκαλία, η ίδια η χριστιανική πίστη. Και η Χριστιανική διδασκαλία δεν έχει καμία σχέση με όλους αυτούς τους τύπους. Και ο βασικός, ο κεντρικός πυρήνας της ήταν η αγάπη. Αγάπη δείχνουν κάποιοι που αρχίζουν και βρίζουν σαν τον Παπα-Τσάκαλο; Με συγχωρείτε πολύ! Είναι εκπρόσωπος του Θεού αυτός;

Μ.Π.: Αλλά για να ξαναγυρίσουμε στο θέμα μας. Μήπως θα πρέπει να φέρουμε την θρησκεία μας στα μέτρα του φεμινισμού; Γιατί τότε δεν προτείνετε να καταργηθεί η λέξη Θεός που είναι αρσενικού γένους και να λέμε το θεϊόν. Ή να θεωρηθεί πως όπως οι άγγελοι δεν έχουν φύλο έτσι και ο θεάνθρωπος και να αντικατασταθεί αυτή η αρσενικού γένους λέξη όπως και το υιός του Θεού με τη φράση παιδί του Θεού. Και ούτω καθ' εξής...

Κ.: Κοιτάξτε, σε προϊστορικούς χρόνους ο Θεός ήταν Θεά.

Μ.Π.: Μα μιλάμε για τον χριστιανισμό.

Κ.: Οι θρησκείες όλες είναι με επίκεντρο το ανδρικό γένος αυτό είναι γεγονός. Δεν είναι θεά η Παναγία είναι αγία αλλά για να γίνει αυτό έγιναν τόσες Οικουμενικές Σύνοδοι και διαμάχες για το αν η Παναγία έχει θεία υπόσταση.

Μ.Π.: Για να δούμε το θέμα από μία άλλη σκοπιά το Άγιο Όρος είναι μία αυτοδιοικούμενη πολιτική οντότητα. Δεν έχουν λοιπόν το δικαίωμα να αυτοδιοικούνται και να αποφασίζουν οι ίδιοι ποιους πολίτες θέλουν να δέχονται και ποιους όχι;

Κ.: Ναι, σωστά. Αλλά κι εμείς έχουμε το δικαίωμα να κρίνουμε. Αν οι επιλογές τους κι αν οι αποφάσεις τους είναι σωστές ή όχι. Άλλωστε προσωπικά έχω τονίσει πως όποια απόφαση για τη διατήρηση ή την άρση του άβατου του Αγίου Όρους για τις γυναίκες θα πρέπει να ληφθεί από την ίδια την μοναστική κοινότητα του Άθω. Δεν θα ληφθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ούτε από εμένα. Αλλά εγώ ως πολίτης έχω δικαίωμα να έχω άποψη. Να κρίνω την όποια απόφαση. Και να γίνεται διάλογος.

ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ (Ο SUPERMAN MADE IN GREECE...)

του Νίκου Ζωιόπουλου

Τελευταία βρίσκεται στο προσκήνιο ο "Μικρός Ήρωας", το διάσημο παιδικό περιοδικό που πρωτοκυκλοφόρησε το 1953 και αγαπήθηκε παράφορα από αμέτρητους αναγνώστες. Παρ' όλο που έχουν περάσει 48 ολόκληρα χρόνια από τότε, πολλά ακόμα λέγονται και γράφονται για αυτό. Πέρυσι, μάλιστα, ο Δημήτρης Πιατάς επιμελήθηκε μια παράσταση βασισμένη σε ορισμένες από τις περιπέτειες του "Μικρού Ήρωα" με την οποία περιόδευσε, επίσης, σε ολόκληρη τη χώρα με μεγάλη επιτυχία.

Όλα αυτά θυμίζουν στου παλαιότερους μια μοναδική εποχή, που ναι μεν έχει παρέλθει, δεν έχει, όμως, σκεπαστεί ολότελα απ' την ομίχλη που αφήνει πίσω ο χρόνος στο πέρασμά του. Έχει μεγάλο ενδιαφέρον, λοιπόν, για τους ίδιους (αλλά και για τους νεώτερους) να δώσουμε μερικά στοιχεία για τη θρυλική, ανεπανάληπτη αυτή εποχή.

Την εικοσαετία 1950 - 1970, η παιδική παραλογοτεχνία ήταν σε πλήρη άνθιση. Αμέτρητα περιοδικά με κάθε είδους περιπέτειες έκαναν διαρκώς την εμφάνισή τους στα περιπτερά. Άλλα κατάφερναν να προκαλέσουν το ενδιαφέρον του αναγνωστικού κοινού και να επιβιώσουν για κάμποσο χρόνο, άλλα όχι. Μερικά από αυτά ήταν αξιόλογα, μερικά άλλα όχι. Λίγα ήταν τα μακροβιότερα, δηλαδή εκείνα που πλησίασαν το όριο των 100 τευχών συνεχούς κυκλοφορίας και ακόμα λιγότερα εκείνα που το ξεπέρασαν.

Αδιαφιλονίκητος "βασιλιάς" υπήρξε, βέβαια, ο "Μικρός Ήρωας". Αρκετά όμως ακόμη παιδικά περιοδικά είχαν κυκλοφοριακή επιτυχία και αισθητή απήχηση στους νεαρούς αναγνώστες της εποχής. Τέτοια ήταν: ο "Υπεράνθρωπος" του Θάνου Αστρίτη (Στέλιου Ανεμοδουρά), ο "Γκαούρ - Ταρζάν" του πολυτάλαντου Νίκου Β. Ρούτσου και μερικά ακόμη, όπως τα θρυλικά περιοδικά "Μάσκα" και "Μυστήριο", που δημοσίευαν αστυνομικές, κυρίως, περιπέτειες και κυκλοφορούσαν για μεγάλο διάστημα σε πολλές περιόδους στη χώρα μας. (Τα δυο τελευταία περιοδικά δεν ήταν αμιγώς παιδικά: Διαβάζονταν κυρίως από αναγνώστες μεγαλύτερης ηλικίας και περιστασιακά από μικρότερα παιδιά).

Αρχίζοντας λοιπόν την περιπλάνησή μας στον χώρο της παιδικής παραλογοτεχνίας του παρελθόντος, αναφερόμαστε σε ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον κεφάλαιο: Ένα ανάγνωσμα επιστημονικής φαντασίας που είχε μεγάλη επιτυχία στις αρχές της δεκαετίας του '50. Πρόκειται για το διάσημο περιοδικό "Υπεράνθρωπος", που έγραφε ο Στέλιος Ανεμοδουράς, πριν αρχίσει τη συγγραφή και την έκδοση του θρυλικού "Μικρού Ήρωα". Υπέγραφε τα κείμενα με το ψευδώνυμο Θάνος Αστρίτης με το οποίο και είχε καθιερωθεί τότε. Την εικονογράφηση έκανε ο Βυγον (Βύρων Απτόσογλου).

Το περιοδικό ήταν εβδομαδιαίο. Κυκλοφόρησε στη διετία 1951 - 1952 και έβγαλε 96 τεύχη.

Ο "Υπεράνθρωπος" ήταν ένας ήρωας εξωγήινης προέλευσης, που έφτασε κάποτε στον πλανήτη μας (στην Αμερική, φυσικά!!! Πού αλλού...!). Είχε φοβερές ικανότητες: Υπερφυσική δύναμη, ανεξάντλητη αντοχή, ενώ μπορούσε να πετά στον αέρα με ταχύτητα πολύ μεγαλύτερη από εκείνη του ήχου...

Η πραγματική του ταυτότητα ήταν μυστική. Εργαζόταν σα δημοσιογράφος σε μια μεγάλη εφημερίδα της Νέας Υόρκης, με το όνομα Τζιμ Μπάρτον. Όταν όμως κάποιος σοβαρός κίνδυνος απειλούσε τον πλανήτη μας, φορούσε μια κατακόκκινη φόρμα με μια χρυσοκέντητη μπέρτα που ανέμιζε στους ώμους του και άρχιζε τη δράση. Πολεμούσε κάθε εχθρό γήινης ή εξωγήινης προέλευσης. Και στο τέλος ο "Υπεράνθρωπος" έβγαινε πάντα θριαμβευτής στις σκληρές μάχες που έδινε ενάντια στους κάθε λογής εκπροσώπους του "κακού"...

Όλα αυτά, βέβαια, είναι λίγο πολύ γνωστά, αφού παραπέμπουν ευθέως στον διάσημο SUPERMAN, τον ήρωα των αμερικανικών κόμικς, που εδώ και πολλά χρόνια κάνει την

εμφάνισή του στον κινηματογράφο και την τηλεόραση. Και αυτό είναι πολύ φυσικό, αφού ο Ανεμοδουράς "ανίχνευσε" στα αμερικανικά κόμικς της εποχής τα κυριότερα στοιχεία πάνω στα οποία βασίστηκε για να δημιουργήσει τον δικό του υπερήρωα. Η προέλευση και οι υπερδυνάμεις του παρέπεμπαν στον Superman, η εμφάνισή του, όμως, θύμιζε περισσότερο έναν άλλο ήρωα των κόμικς, τον επίσης διάσημο (τότε) Captain Marvel.

Οι περιπέτειες που δημοσιεύονταν στον "Υπεράνθρωπο" ήταν συγκλονιστικές. Και αυτό γιατί η φαντασία του Ανεμοδουρά ήταν πραγματικά αχαλίνωτη. Τα νεαρά ελληνόπουλα έμεναν με ανοιχτό το στόμα, ρουφώντας στην κυριολεξία τα κείμενα που έβρισκαν μέσα στις 36 σελίδες του μικρού περιοδικού. Εκείνα τα χρόνια δεν κυκλοφορούσαν στην πατρίδα μας αμερικανικά κόμικς και ελάχιστοι γνώριζαν τον Superman ή τον Captain Marvel... Οι φανταστικές ιστορίες αυτού του made in Greece ήρωα ήταν πρωτόγνωρες για τα παιδικά μυαλά τους.

Η ζωή του Υπερανθρώπου του Ανεμοδουρά είχε αρχικά πολλές ομοιότητες με αυτή του Superman. Στην εξέλιξη, όμως, προέκυψαν πολλές και ουσιώδεις διαφορές: Ο ήρωάς μας παντρεύτηκε την "καλή" του, τη γλυκιά Έλσα Πάρνεν και σύντομα έγινε πατέρας. Απόκτησε δύο παιδιά, τον Ντάνυ ή Κεραυνό και την Ντιάνα ή Αστραπή. Και τα δυο παιδιά κληρονόμησαν, φυσικά, τις υπερδυνάμεις του.

Μέχρις εδώ, όλα πήγαιναν καλά, όμως κάτι έλειπε... και αυτό δεν ήταν άλλο από το ελληνικό στοιχείο, που σχεδόν πάντα υπήρχε σε τέτοια αναγνώσματα (πώς αλλιώς θα ένιωθαν υπερήφανοι για την καταγωγή τους οι μικροί αναγνώστες;). Εμφανίστηκε, λοιπόν, ένα νεαρό παιδί που ήρθε στη Νέα Υόρκη από τη φτωχή Ελλάδα, ένας ήδη διακεκριμένος επιστήμονας παρά τη νεαρή ηλικία του, ένα σωστό "παιδί - θαύμα" που σύντομα κατέπληξε τους πάντες! Τα μοναδικά προσόντα και οι σπάνιες επιστημονικές γνώσεις του, τον καταξίωσαν σαν έναν από τους μεγαλύτερους "σοφούς" που είχε αναδείξει ποτέ το ανθρώπινο είδος. Εργαζόταν για λογαριασμό της αμερικανικής κυβέρνησης και οι μεγαλοφυείς εφευρέσεις του χρησιμοποιούνταν έτσι ώστε να συμβάλουν με θετικό τρόπο

Το όνομά του: Ελ Γκρέκο, δηλαδή "ο Έλληνας" (ο Ανεμοδουράς δανείστηκε το "παρατσούκλι" του μεγάλου ζωγράφου Θεοτοκόπουλου ώστε να προβάλει επάξια τον νέο ήρωα). Οι μεγαλόπνοες εφευρέσεις του έσωσαν πολλές φορές τον κόσμο από τρομερούς κινδύνους που τον απειλούσαν. Και όπως ήταν φυσικό, γνωρίστηκε με τον Υπεράνθρωπο και άρχισε να συνεργάζεται μαζί του στον πόλεμο ενάντια στο κακό.

Σιγά - σιγά, γεννήθηκε ένας "αγνός έρωτας" μεταξύ του νεαρού επιστήμονα και της όμορφης κόρης του Υπερανθρώπου, με κατάληξη τον γάμο. Και ο μεγάλος Υπεράνθρωπος γρήγορα γίνεται και παππούς!!! Αποκτά ένα εγγόνι, τον Υπερέλληνα, που βέβαια έχει και αυτό υπερδυνάμεις και έτσι η στρατιά των καλών ενισχύεται σημαντικά...

Πριν την ολοκλήρωση της σειράς, ήρθε ακόμη ένα "υπερηχητικό" εγγονάκι: Ο Σιμούν, γιος του Κεραυνού αυτή τη φορά. Και έτσι, ο κύκλος έκλεισε. Η ανθρωπότητα είχε πια για την προστασία της μια ακατανίκητη ομάδα υπερηρώων και ολοι μπορούσαν να κοιμούνται ήσυχοι.

Το κωμικό στοιχείο στο ανάγνωσμα έδινε ο Μπιλ Φακτ ή Κοντοστούπης, ένας πολύ κοντός άντρας (σχεδόν νάνος), δημοσιογράφος, που εργαζόταν μαζί με τον Υπεράνθρωπο στην ίδια εφημερίδα. Απ' την αρχή, ο Κοντοστούπης ήταν "κολλητός" με τον ήρωά μας και κατέληξε να μένει στο ίδιο σπίτι μαζί με όλη την οικογένεια. Οι αναγνώστες απολάμβαναν πολύ συχνά κωμικοτραγικές σκηνές, αφού ο αστείος αυτός ήρωας παρουσίαζε μια περιέργη συμπεριφορά: Ήταν φοβερά δειλός, ταυτόχρονα, όμως, ικανός να πραγματοποιήσει αληθινούς άθλους προκειμένου να βοηθήσει σε μια δύσκολη στιγμή κάποιον από τους συντρόφους του.

Ο τρομερός Ελ Γκρέκο σύντομα κατάφερε να αποκτήσει υπερδυνάμεις ισάξιες με εκείνες του Υπερανθρώπου, πίνοντας ένα ειδικό υγρό δικής του επιινόησης. Το ίδιο συνέβη και με τον "φοβερό" Κοντοστούπη, που τυχαία ήπιε το υπόλοιπο υγρό... Και οι δύο εξ άλλου μπορούσαν να πετούν τόσο εύκολα και γρήγορα όσο και οι υπόλοιποι υπεράνθρωποι, χρησιμοποιώντας μια αδιόρατη πτητική συσκευή (δια χειρός Ελ Γκρέκο, φυσικά...) Έτσι έγιναν και αυτοί ένα είδος υπερανθρώπου, χωρίς ουσιαστικά να υστερούν από τους

υπόλοιπους.

Το κωμικό στοιχείο του αναγνώσματος ενισχύθηκε κι άλλο, χάρη σε δύο νέα πρόσωπα που εμφανίστηκαν: Την Ελχίνα, ένα πράσινο πλάσμα εξωγήινης προέλευσης, καθώς και τον Τσιπιτσιπί, ένα επίσης εξωγήινο τερατάκι που είχε ένα μεγάλο ράμφος πουλιού. Η πρώτη ερωτεύτηκε τον Κοντοστούπη, ενώ ο δεύτερος μάλωνε συχνά μαζί του και τον έκανε να τρέμει από φόβο, επειδή στους καυγάδες τους χρησιμοποιούσε πολύ αποτελεσματικά το... ράμφος του. Και φυσικά, το γέλιο έβγαине αβίαστα με τις κωμικές στιγμές που με πολύ γλαφυρό τρόπο εξιστορούσε ο Ανεμοδουράς.

- Νίκος Ζωιόπουλος

Το υπ' αριθμόν 42 τεύχος του "Υπεράνθρωπου" με τίτλο *Η Γροθιά του Έλληνα*

Επάνω: Ο έλληνας Υπεράνθρωπος δεν κατάφερε να ξεφύγει από τις ξένες επιροές του είδους: Η ομοιότητά του με τον αμερικανό Captain Marvel (**κάτω, δεξιά**) είναι εμφανής.

Η γοητευτική Έλσα Πάρεν, σύντροφος του Υπερανθρώπου και μητέρα του Κεραυνού και της Αστραπής

Φάκελος 17N

Επιμέλεια: Αντώνης Μποσνακούδης

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Μετά από το «περιστατικό Ξηρού» μερικοί κυβερνητικοί και δημοσιογραφικοί κύκλοι άρχισαν να μιλούν πανηγυρικά για εξάρθρωση της 17 Νοέμβρη, κυβερνητικό θρίαμβο, κλπ. Αφού όλοι ζήσαμε για δυόμισι δεκαετίες μέσα σε μία έρημο πληροφόρησης, τώρα όλοι διψούν να ενημερωθούν. Ακόμη όμως δεν έχει βρέξει ενημέρωση. Τώρα συγκεντρώνονται οι υδρατμοί που θα δημιουργήσουν τη βροχή. Μόνο όταν γνωστοποιηθούν επίσημα (και δεσμευτικά) τα γραπτά κείμενα όπως κατηγορητήριο, αρχικές απολογίες, κλπ θα αρχίσει να «ψιχαλίζει» και όταν γίνουν οι δίκες θα έχουμε τη «βροχή» (ίσως ακόμη και «κατακλυσμό»). Πιθανόν, να υπάρχουν σοβαρά κενά ακόμη και όταν τελεσιδικήσουν οι υποθέσεις και φυλακισθούν όσοι φυλακισθούν. Τώρα απλώς ζεσταίνεται η υπόθεση ώστε οι ερευνητές (δημοσιογράφοι, συγγραφείς, κλπ) να έχουν το απαραίτητο υλικό για μελέτη και αποκάλυψη της πραγματικής ουσίας αυτής της υπόθεσης.

Αυτό που πραγματικά συμβαίνει με την Οργάνωση 17 Νοέμβρη θα το μάθουμε σταδιακά και πιθανότατα σε διάστημα πολλών ετών. Ο νεοταξίτικος διαπλεκόμενος ιστός της συγκάλυψης και χειρισμού των αποκαλύψεων μπορεί μόνο προσωρινά (ευτυχώς) να εκτελέσει ... τα καθήκοντά του. Ειδικά στη χώρα μας του απροόπτου, όλα μπορούν να συμβούν και να καταστραφεί κάθε ιστός συγκάλυψης. Εμείς παρουσιάζουμε τον τρόπο που οι τηλεοπτικοί και ραδιοφωνικοί σταθμοί παρουσίασαν τις εξελίξεις, δίνοντας περισσότερη έμφαση στις συζητήσεις με καλεσμένους, ώστε να «συλλαμβάνουμε» την κάθε στιγμή για ... μελλοντική αξιολόγηση από τους ερευνητές σχετικά με το ποιος λέει, τι λέει και πότε το λέει. Έτσι θα μπορέσουμε να δούμε πώς και με ποιους λειτουργούν οι μηχανισμοί ξεπλύματος ισχύος και Χεγκελλιανών τεχνικών (1).

Είναι ιδιαίτερα ευχάριστο, αναμφισβήτητα, το γεγονός ότι οι εξελίξεις ράβουν το στόμα όλων των ανθελληνικών κύκλων του εξωτερικού (οι του εσωτερικού είναι άλλο θέμα) που μονίμως στριγγλίζουν εναντίον της Ελλάδας ως παράδεισο της Τρομοκρατίας.

1. ΧΕΓΚΕΛΛΙΑΝΗ ΑΡΧΗ

2. Πρωινές Διαδρομές - Κυριακή 14/7/2002

ΧΕΓΚΕΛΛΙΑΝΗ ΑΡΧΗ

Η Χεγκελλιανή Αρχή αποτελεί τον άξονα της νεοταξίτικης τακτικής (που στα Βαλκάνια έχει ήδη εφαρμοστεί με αποκορύφωμα τους πρόσφατους νεοναζιστικούς βομβαρδισμούς της Γιουγκοσλαβίας) ώστε να περάσουν ανεπιθύμητες αλλαγές ως «αναγκαίο κακό» για να «θεραπευθεί» μία κατάσταση που η ίδια η Νέα Τάξη δημιούργησε. Συνοψίζεται ως εξής:

1.

Διαμορφώνεται μία εστία έντασης πάνω σ' ένα υπαρκτό πρόβλημα ή σε έναν τομέα που έχει την τάση να εμφανίσει πρόβλημα ή εν ψυχρώ δημιουργείται μία εστία έντασης από το τίποτα.

Αυτή αποτελεί τη μαγιά. Συχνά, η εστία έντασης συμπυκνώνεται σε ένα πρόσωπο και με τον τρόπο αυτόν προσωποποιείται, ώστε όταν αργότερα χτυπηθεί το συγκεκριμένο πρόσωπο, η κατάσταση που θα δημιουργηθεί να λειτουργήσει σαν καταλύτης επιτυγχάνοντας πολλούς στόχους ταυτόχρονα.

2.

Η εστία έντασης χρησιμοποιείται ως εστιακό σημείο προπαγάνδας ή άλλων συγκαλυμμένων επιχειρήσεων (παραπληροφόρηση, προβοκάτσιες, εκβιασμοί, σαμποτάζ, κτλ) που αλληλεπιδρούν με τα στοιχεία της "μαγιάς" για να διογκώσουν τεχνητά και ελεγχόμενα την εστία έντασης σε κρίση, η ένταση και η διάρκεια της οποίας εξαρτώνται από το χρονοδιάγραμμα που έχουν θέσει οι δημιουργοί της, τα χαρακτηριστικά και τις ανοχές της κοινωνίας στην οποία "γεννήθηκε" η κρίση και το είδος των επιθυμητών αποτελεσμάτων.

Κατά τα δύο αυτά στάδια, πραγματοποιείται ένα είδος "ξεπλύματος" ισχύος μέσω μιας στρωματοποίησης δραστηριοτήτων από διάφορες ομάδες-πλυντήρια, ώστε αυτή η πλοκή "ανεξάρτητων" δραστηριοτήτων να σβήσει τα αποτυπώματα της Νέας Τάξης από την εστία έντασης και να σχηματίσει μία βάση, η οποία θα στηρίξει και θα κάνει αισθητή την κατασκευασμένη κρίση.

3.

Δημιουργείται θόρυβος και αναταραχή σχετικά με την κρίση, χωρίς όμως να γνωστοποιούνται τα ακριβή αίτια της δημιουργίας της εστίας έντασης που τη γέννησε. Έτσι δημιουργείται μία ψευδής εικόνα της πραγματικότητας που δε συνδέεται με τους αρχιτέκτονες της Νέας Τάξης. Το πλέγμα δραστηριοτήτων "ξεπλύματος" ισχύος τους βοηθά ώστε να παραμένουν κρυφοί. Τα χαρακτηριστικά της αναταραχής είναι τέτοια ώστε αυτή να μπορέσει να χρησιμοποιηθεί ως βάση για την επίτευξη του στόχου της Νέας Τάξης.

4.

Έρχεται "ο από μηχανής θεός" και προτείνει λύση για να σταματήσει η κρίση, που ο ίδιος δημιούργησε. Η λύση είναι τέτοια ώστε ν' αποτελεί γέφυρα από την προηγούμενη κατάσταση προς την κατάσταση που εξυπηρετεί τη Νέα Τάξη. Η κρίση αποτελεί το στοιχείο που δίνει το κίνητρο, ώστε να γίνει δεκτή η μετάβαση στη νέα κατάσταση. Σε κανονικές συνθήκες, το κοινό θα αντιδρούσε, αλλά όταν υπόγεια του επιβάλλεται μία κρίση, από την οποία για να φύγει πρέπει να δεχθεί το "αναγκαίο κακό" που του σερβίρεται, τότε οι αναστολές του μειώνονται μπροστά στην κινδυνολογία ότι η κρίση θα οξυνθεί. Φυσικά, δεν του λένε ότι αυτοί που δημιούργησαν την κρίση, σερβίρουν και τη λύση που τους εξυπηρετεί.

Συχνά τα πρόσωπα στα οποία συμπυκνώθηκε η εστία έντασης, στην πρώτη φάση, αποτελούν εξιλαστήρια θύματα, αν και συχνά αυτοί οι ίδιοι χρησιμοποιούνται από τους μηχανισμούς της Νέας Τάξης για τη δημιουργία της κρίσης. Έτσι, μέσα στο πακέτο της λύσης μπαίνει και η τιμωρία των «κακών». Δεν λένε βέβαια, στο κοινό ότι κάποιιοι «κακοί» έπαιξαν νεοταξίτικο παιχνίδι πριν ξεπουληθούν από τ' αφεντικά τους για να χτίσουν πάνω τους τις γέφυρες προς τους στόχους της Νέας Τάξης.

5.

Αν η λύση δεν γίνει δεκτή απ' όλους ή αν μπουν στη μέση τρίτοι, που δεν ελέγχονται και είτε προτείνουν άλλες λύσεις, είτε διαμορφώνουν διαφορετικά την κατάσταση, τότε η Νέα Τάξη υποχρεώνεται να εκτελέσει ενέργειες επιβολής της λύσης και υπονόμευσης των άλλων λύσεων. Εδώ πάλι εμφανίζονται τα πλυντήρια ισχύος είτε για υπονόμευση είτε για επιβολή της λύσης.

Πρωινές Διαδρομές - Κυριακή 14/7/2002

Παρουσιαστής: Γιώργος Γαβαλάς

Καλεσμένοι: Στάθης Παναγιούλης, Σπύρος Χαλβατζής, Ιωάννης Ρεβίθης

Φιλοξενούμε σήμερα στις Πρωινές Διαδρομές κατ' αρχάς τον κ. Στάθη Παναγούλη.

Κύριε Παναγούλη καλημέρα σας. Έχουν ειπωθεί πολλά, έχουν γραφτεί πολλά και μάλιστα, σήμερα φιλοξενείται και μία συνέντευξή σας στην *ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ* στον καλό συνάδερφο τον Κώστα Παπαπέτρου, όπου έχει βάλει τίτλο «Μεγάλος ο κύκλος των εκτελεστών». Θα ήθελα ένα πρώτο σχόλιο. Πώς τις βλέπετε τις εξελίξεις μέχρι αυτό το σημείο και με όλα αυτά τα οποία ξέρετε;

ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ. Εγώ θα σας πω πώς βλέπω ό,τι έχει γίνει πριν τις εξελίξεις. Μετά το περιστατικό με τον Ξηρό εγώ δεν ξέρω απολύτως τίποτα.

ΓΑΒΑΛΑΣ. Να παρουσιάσω και τους δύο άλλους εκλεκτούς καλεσμένους μας. Έχουμε μαζί μας τον κ. Σπύρο Χαλβατζή. Είναι μέλος του Πολιτικού Γραφείου του ΚΚΕ και υποψήφιος Δήμαρχος της Αθήνας. Κύριε Χαλβατζή, καλημέρα σας. Θα μου πείτε και εσείς ένα σχόλιο. Οι εξελίξεις τρέχουν αλλά τα πράγματα είναι λίγο θολά.

ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ. Είναι πάρα πολύ θολά, είναι πάρα πολύ ασαφή. Δεν έχουμε καμία επίσημη δικαστική δήλωση. Όλα είναι διαρροές, όλα είναι υποθέσεις, όλα είναι εικασίες και το μόνο πραγματικό είναι ότι η αστυνομοκρατία είναι το κυρίαρχο στοιχείο. Είχαμε χτες το Χολιγουντιανό σώου μία απλή διαδικασία μετατράπηκε σε μία τρομοκρατική επιχείρηση για όλη την Αθήνα, πράγματα τα οποία είναι απαράδεκτα, αλλά συνειδητά. Με σκοπό τον εθισμό των ανθρώπων ώστε να υποτάσσονται σ' αυτή την πρακτική της τρομοκρατίας, της κρατικής τρομοκρατίας.

ΓΑΒΑΛΑΣ. Επειδή έχει γίνει πολύ κουβέντα για τα σπίτια, για τις γιάφκες (βρήκαν μία στην Πάτμου, μία στο Παγκράτι και ποιος ξέρει πόσες ακόμη, παρακαλέσαμε να είναι εδώ ο Πρόεδρος των μεσιτών ο κ. Ιωάννης Ρεβίθης (καλημέρα κ. Πρόεδρε) για να δούμε πώς γίνεται να έρχεται κάποιος σ' ένα σπίτι, να το κάνει οπλοστάσιο, να κινδυνεύουν οι γύρω κάτοικοι. Ελέγχεται κάπως αυτό το πράγμα, μπορεί να διασφαλιστεί αν ο άνθρωπος που έρχεται στον μεσίτη να βρει ένα σπίτι, αν μπορεί να τον ψάξουμε ή να ξέρουμε ποιος είναι αυτός;

ΡΕΒΙΘΗΣ. Είναι λίγο δύσκολο γιατί αυτά τα σπίτια τα ζητούν σε πυκνοκατοικημένες περιοχές και καταλαβαίνετε ότι είναι πολλά τα σπίτια τα αμίσθωτα και μερικοί [ιδιοκτήτες] ούτε βλέπουν ποιος είναι [ο ενοικιαστής]. Το κάνει είτε ο δικηγόρος είτε ο μεσίτης και δεν βλέπει καν τον ιδιοκτήτη.

ΓΑΒΑΛΑΣ. Όπως μας έλεγε και ο κ. Παναγούλης, και ο ίδιος επί Χούντας είχε ενοικιάσει σπίτι, ήταν μία απλή διαδικασία. Εκτός όμως από τις γιάφκες της οδού Πάτμου και της οδού Δαμάρεως, στο παρελθόν είχαν ανακαλυφθεί και άλλες τέσσερις. Δύο στην Κυψέλη, μία στα Εξάρχεια και μία στα Σεπόλια. Και είχαν συνδεθεί με την Τρομοκρατία στη χώρα μας.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΓΑΒΑΛΑΣ. Ο κ. Παναγούλης θυμάται όσα έγιναν πριν από χρόνια και τα είχε γράψει τότε το '90, '91, '92, δέκα χρόνια από σήμερα και είχε κάνει αποκαλύψεις είχε κάπως φωτογραφήσει, κ. Παναγούλη, από τότε τα μέλη, την ηγετική ομάδα της 17 Νοέμβρη. Πώς φθάσατε στο σημείο, αυτά που τότε εσείς λέγατε, σήμερα τα ξαναέμε και είναι πραγματικότητα και εσείς να τα ξέρετε από τότε;

ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ. Χωρίς να είμαι αστυνομικός, νομίζω ότι το θέμα ήταν πολύ απλό αν κάποιος προσεκτικά από το 1976 από την πρώτη προκήρυξη της 17 Νοέμβρη μέχρι την τελευταία προκήρυξη το 2001, που η 17 Νοέμβρη την έβγαλε λέγοντας ότι δεν είχε καμία σχέση με την απόπειρα εναντίον του Βουλευτή κ. Μιχαολιάκου. Η 17 Νοέμβρη έχει βγάλει γύρω στις 85 με 90 προκηρύξεις. Αν κάποιος που είχε ζήσει έντονα εκείνη την περίοδο, όπως και ο

συναγωνιστής ο Σπύρος Χαλβατζής, με τη διαφορά ότι ο Σπύρος ο Χαλβατζής ήταν όλη την περίοδο εδώ ενώ εγώ πηγαίνονταν παράνομος στο εξωτερικό και είχα γνωρίσει πρόσωπα και πράγματα. Διαβάζοντας κάποιος αναλυτικά τις προκηρύξεις αυτές που όπως είπα είναι γύρω στις 85 με 90, μπορούσε να βγάλει πάρα πολλά συμπεράσματα. Με αφέλεια μπορώ να πω οι ίδιοι φωτογραφίζονταν από που είχαν ξεκινήσει. Μέσα από 10 περίπου προκηρύξεις από τις 85-90 φαινόταν ότι είχαν επηρεαστεί πολύ από τη γαλλική κουλτούρα, από το Γαλλικό Μάη του 1968, αλλά εδώ βλέπουμε ότι όσοι ασχολήθηκαν με αυτό το θέμα της Τρομοκρατίας από το 1975 μέχρι σήμερα, ασχολήθηκαν ερασιτεχνικά. Εγώ δεν είμαι από αυτούς που δεν θα πω ότι είναι μια επιτυχία τα τελευταία ευρήματα για τη 17 Νοέμβρη, αλλά θα μου επιτρέψετε να πω και κάτι άλλο. Ότι αν δεν είχαν έρθει οι Άγγλοι1 εδώ (γιατί οι Αμερικάνοι η CIA και το FBI φάνηκαν ότι είναι φανφαρόνοι όλη αυτή την 25ετία που ασχολήθηκα με αυτό το θέμα) ίσως να βρισκόμασταν ακόμη στο μηδέν, παρ' ότι θα είχε συμβεί και το τυχαίο γεγονός με τον Ξηρό ...

ΓΑΒΑΛΑΣ. Απ' ότι καταλαβαίνω, το θέμα Ξηρού το θεωρείτε ένα τυχαίο γεγονός, το οποίο δεν είχε σχέση με τις έρευνες, δηλαδή είχε προηγηθεί η έρευνα και έτυχε ...

ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ. Φαίνεται καθαρά. Αυτά που βγαίνουν κατά πληροφορίες και κακώς βγαίνουν αν βγαίνουν μέσα από τις ανακριτικές Αρχές, είναι απαράδεκτο και κωμικό γιατί όταν γίνεται μια προανάκριση και ιδιαίτερα για ένα τέτοιο θέμα, η προανάκριση είναι μυστική και σωστά επεσήμανε ο Σπύρος Χαλβατζής ότι αυτή η επιχείρηση που είδαμε χθες ήταν ένα μεγάλο σώου.

Πρώτα πρώτα δεν ήταν υποχρεωμένοι να πουν ότι θα τον μεταφέρουν στο Νοσοκομείο. Θα μπορούσαν να τον μεταφέρουν χωρίς να ξέρει κανένας τίποτα. Από το απόγευμα της προηγούμενης ημέρας, όλοι οι δημοσιογράφοι (οι δημοσιογράφοι τη δουλειά τους κάνουν), όλα τα κανάλια βγήκαν και έλεγαν για τη μεταφορά. Αυτά είναι απαράδεκτα πράγματα.

ΓΑΒΑΛΑΣ. Μήπως κ. Χαλβατζή ήταν μία επίδειξη, ένα σώου που είπε και ο κ. Παναγούλης προς τις ξένες Υπηρεσίες ότι εμείς μπορούμε να διαφυλάξουμε κάποιον να κινηθεί με ασφάλεια μέσα στο κέντρο της Αθήνας, γιατί και σ' εμάς κάπως έτσι φάνηκε. Μέσα σε δευτερόλεπτα από το ένα σημείο στο άλλο με ασφάλεια χωρίς κανένα πρόβλημα.

ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ. Τα προβλήματα δεν αντιμετωπίζονται κατά την άποψή μας με αυτό τον τρόπο. Ήταν πράγματι μία επίδειξη κρατικής Τρομοκρατίας. Δεν μπορούσε να κουνηθεί άνθρωπος και δεν είναι μόνον αυτό. Εδώ έχουμε μία εβδομάδα που το μεγαλύτερο Νοσηλευτικό Ίδρυμα της χώρας ουσιαστικά δεν λειτουργεί. Υπολειτουργεί. Δεν μπορούν οι συγγενείς των ασθενών να επισκεφθούν τους συγγενείς τους. Προχθές ανεστάλη η εφημερία. Αυτό είναι πρωτοφανές, Δεν έχει ξαναγίνει στα ελληνικά χρονικά ...

ΓΑΒΑΛΑΣ. «Μπούκωσαν» τα γύρω Νοσοκομεία ...

ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ. Όλη αυτή η κατάσταση, σε συνδυασμό με την πλημμύρα που έγινε την περασμένη εβδομάδα στο «ΣΩΤΗΡΙΑ» δημιούργησε πολλαπλά προβλήματα στους ασθενείς της χώρας. Τελικά, τι θέλουν να επιδείξουν μ' αυτό; Άλλωστε, στον 10ο όροφο στο Νοσοκομείο στον «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ», όποιος ξέρει το Νοσοκομείο, με πέντε ανθρώπους διασφαλίζονται τα πάντα. Αυτό είναι μια επίδειξη κρατικής Τρομοκρατίας. Γύρω γύρω από τον «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ» σε δεκάδες δρόμους είναι δύσκολο να περάσει ένας άνθρωπος. Τι θέλουν να δείξουν; Ότι μπορούν να κάνουν πράξη, όπως και εσείς σχολιάσατε προηγουμένως, να τρομοκρατήσουν τους πάντες και να τους δώσει εύσημα ποιος; Η CIA; Η Intelligence Service; Η Scotland Yard; Εδώ υπάρχει ένα σοβαρό πρόβλημα. Έχουμε φθάσει σε ένα σημείο σήμερα να καθαγιάζεται ο ρόλος των Μυστικών Υπηρεσιών των Ηνωμένων Πολιτειών και της Μεγάλης Βρετανίας. Προσπαθούν να καθαγιαστεί αυτός ο ρόλος, ο οποίος είναι ένας ρόλος που λειτουργεί σε βάρος της χώρας μας για δεκάδες χρόνια.

ΓΑΒΑΛΑΣ. Δηλαδή, αμφιβάλλετε εσείς κ. Παναγούλη ότι βοήθησαν πραγματικά οι Βρετανοί μετά από τη δολοφονία Σώντερς, άρχισαν από το μηδέν να ψάχνουν και ψηλάφισαν ξανά αυτά που ο κ. Παναγούλης είχε ψηλαφίσει και έφτασαν σε κάποιο αποτέλεσμα.

ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ. Δεν μπορώ να αποδεχτώ αυτή τη λογική ότι ξεκίνησαν από το μηδέν. Οι

Μυστικές Υπηρεσίες δουλεύουν μακροχρόνια. Το θέμα είναι ότι, τουλάχιστον αυτά που έχουν δημοσιευθεί και διαβάσαμε ότι υπήρξε σύγκρουση μεταξύ των Μυστικών Υπηρεσιών των Ηνωμένων Πολιτειών και της Μεγάλης Βρετανίας για το ποιος θα έχει το πάνω χέρι και όχι απλά γι' αυτή την υπόθεση για την οποία θα μιλήσουμε και παρακάτω, αλλά ποιος θα είναι ο επικυρίαρχος στις ελληνικές Μυστικές Υπηρεσίες.

Το πρόβλημα βρίσκεται, εκτός άλλων, στα 252 δισεκατομμύρια δραχμές που είναι το κονδύλι του Υπουργείου Δημοσίας Τάξης της Ελλάδας στην πορεία των προμηθειών για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Είναι και αυτό εκτός από την πολιτική πλευρά του ζητήματος είναι και η οικονομική.

ΓΑΒΑΛΑΣ. Να έρθουμε λίγο και στο θέμα του παρελθόντος που λέγαμε κ. Παναγούλη. Εσάς σας θεωρούσαν μέλος της 17 Νοέμβρη.

ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ. Δεν ξέρω αν με θεωρούσαν μέλος, με θεωρούσαν τρομοκράτη.

ΓΑΒΑΛΑΣ. Αυτό βγήκε από το θέμα της εκπαίδευσής σας και της ενασχόλησής σας κατά την περίοδο της δικτατορίας με τα εκρηκτικά και όλη αυτή τη ...

ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ. Δεν το ξέρω αυτό αλλά ξέρω να πω ότι τόσο μυαλό είχαν οι Αρχές Ασφαλείας, Ασφάλεια, Αστυνομία, ΚΥΠ, CIA ακόμη και η STAZI, πριν δύο χρόνια όταν βγήκαν κάποια πρακτικά είχαν μέσα το όνομά μου ότι με παρακολουθούσαν. Και γι' αυτό, απλούστατα δεν μπορούσαν να βρουν τίποτα γιατί όταν παρακολουθείς έναν άνθρωπο ο οποίος είναι γνωστός με συγκεκριμένες πράξεις και ενέργειες, έχει αγωνιστεί για την επαναφορά της Δημοκρατίας στον τόπο, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση αυτός ο άνθρωπος να επιβουλεύεται τη Δημοκρατία.

Και ερχόμαστε στο δια ταύτα. Από το 1990 και το '91 αλλά και το '99 είχα εντοπίσει και είχα αποδεχτεί αυτό ότι τα συγκεκριμένα πρόσωπα, που αποτέλεσαν τον πρώτο πυρήνα της οργάνωσης 17 Νοέμβρη, δεν είχαν καμία σχέση απολύτως από το 1967 ως το 1974 με πράξεις αντιστασιακές μέσα στην Ελλάδα, αλλά ζούσαν εκ του ασφαλούς στη Γαλλία και σχολίαζαν τις πράξεις αγωνιστών, που έδιναν τον αγώνα για την αποκατάσταση της Δημοκρατίας στην Ελλάδα. Και βέβαια τότε επειδή δεν ήταν ώριμες οι συνθήκες. Και πότε ωρίμασαν οι συνθήκες; Όταν μετά το 1974 αποκαταστάθηκε (με τα ελαττώματα που έχει) η Δημοκρατία μας κι έχουν όλα τα κοινοβουλευτικά καθεστώτα; Τώρα είναι απλό. Απλό να βάλεις 100, 200, 500, 1000 βόμβες όσες θέλεις ...

ΓΑΒΑΛΑΣ. Εσείς είχατε επαφές με αυτούς τους ανθρώπους από το '67 μέχρι το '74, γνωρίζοσασταν ...

ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ. Δεν ξέρω αν γνώριζα τους συγκεκριμένους ...

ΓΑΒΑΛΑΣ. Όχι τους συγκεκριμένους αλλά την ομάδα αυτών των ανθρώπων που σχολίαζαν και έτσι ζούσαν στο εξωτερικό ή είχατε επαφές μαζί τους.

ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ. Τους γνώριζα σε κάθε χώρα γιατί είχα γυρίσει όλη την Ευρώπη, τον κόσμο. Σε κάθε χώρα φαίνονταν αυτοί που δεν είχαν καμία διάθεση να ασχοληθούν ενεργά με το ελληνικό θέμα, αλλά ήταν απλώς θεωρητικοί, αλλά φαίνονται (σας το είπα) πολύ καλά μέσα από τις προκηρύξεις της 17 Νοέμβρη μόνοι τους προδόθηκαν (σε πάρα πολλές προκηρύξεις) ότι έχουν ζήσει και επηρεαστεί από τη γαλλική κουλτούρα.

ΓΑΒΑΛΑΣ. Κ. Χαλβατζή, όταν από το '74 και μετά έχουμε τις ένοπλες ενέργειες της Οργάνωσης ή της ομάδας αυτής μέσα στο εσωτερικό πια της χώρας μας, εσείς από τις επαφές, τις γνωριμίες που είχατε, μπορούσατε να εντοπίσετε από ποιο χώρο μπορεί να προέρχονται αυτοί γιατί πολλή κουβέντα έχει γίνει για τους ανθρώπους του ΠΑΚ της εποχής εκείνης, ότι ήταν μέσα από τα σπλάχνα του ΠΑΣΟΚ, πράγμα που αυτή τη στιγμή οι γενιές που ακολούθησαν δεν αποδεικνύουν κάτι τέτοιο. Είχατε κάποια τέτοια πληροφόρηση;

ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ. Εμείς τοποθετηθήκαμε εξ' αρχής. Κατ' αρχήν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι κατηγορηματικά αντίθετο με τις πράξεις ατομικής Τρομοκρατίας. Μπορεί να είναι ηρωικές, σε περιπτώσεις όπως αυτές που είχαμε στη διάρκεια της Δικτατορίας, ωστόσο, όμως, κατά την άποψή μας, δεν φέρνουν αποτέλεσμα. Δεν συμφωνούμε με αυτή τη μορφή

πάλης. Από εκεί και πέρα όμως, άλλο είναι οι ατομικές πράξεις τρομοκρατίας στη διάρκεια της δικτατορίας και άλλο είναι οι ατομικές πράξεις αυτές μετά τη δικτατορία. Θα μπορούσα να σας πω ότι στις περισσότερες των περιπτώσεων που υπήρξαν αυτές οι παρεμβάσεις της λεγόμενης 17 Νοέμβρη, οδήγησαν από τη μία μεριά στη συκοφάντιση και υπονόμευση του μαζικού λαϊκού κινήματος και από την άλλη έδωσαν στις κυβερνήσεις τη δυνατότητα να προωθήσουν αυταρχικά τρομοκρατικά αντιλαϊκά μέτρα.

Αν πάρουμε μία μία τις περιπτώσεις θα δούμε είτε υπήρχε μία άνοδος του εργατικού λαϊκού κινήματος και είχε διεκδικήσει στόχους υψηλούς, είτε ήθελαν οι κυβερνήσεις να πάρουν κάποια αντιλαϊκά ή τρομοκρατικά μέτρα. Και την περασμένη βδομάδα άρχισε να αναπτύσσεται η αντίληψη ότι ο τρομονόμος ο οποίος ψηφίστηκε πέρυσι, έχει πολλά κενά και πρέπει να συμπληρωθεί. Και να σημειωθεί ότι πριν ψηφιστεί ο τρομονόμος, ο ίδιος ο πρώην Υπουργός Δικαιοσύνης ο κ. Σταθόπουλος έλεγε ότι το θεσμικό οπλοστάσιο στη χώρας μας καλύπτει τα πάντα. Και όμως τώρα έχουμε μία γοργή διαδικασία συμπληρωματικών αντιλαϊκών μέτρων

ΓΑΒΑΛΑΣ. Θα το δούμε αυτό στη συνέχεια.

.....
.....
.....

ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ. Έχουμε δύο λογικές. Πριν από ένα μήνα τσάκισαν τους Ναυτεργάτες οι οποίοι διεκδικούσαν το ψωμί τους το μεροκάματό τους και αγωνιζόντουσαν ενάντια στα αντιασφαλιστικά μέτρα. Αυτός ο οποίος πρωτοστατούσε σε αυτές τις δολοφονικές επιθέσεις, ήταν ο Αρχιπλοίαρχος ο Κονιστόπουλος, ο οποίος πήρε συγχαρητήρια από τον Πρωθυπουργό γι' αυτή τη δραστηριότητα, που είδαμε προχθές ότι συνελήφθη και όπως γράφουν οι εφημερίδες ήταν ένας από τους αρχηγούς αυτής της συμμορίας, που όπως οι εφημερίδες τουλάχιστον έχουν γράψει, είναι από τους νονούς της νύχτας που είχαν και συμβόλαια θανάτου. Εν πάση περιπτώσει, ποιός θα μας προστατέψει από τους προστάτες; Είναι χαρακτηριστικό ότι αυτοί που δολοφονούσαν αυτοί βγήκαν με εγγύηση.

ΓΑΒΑΛΑΣ. Τέσσερα λεπτά μας χωρίζουν από τις εννέα. Είμαστε εδώ με τον κ. Παναγούλη, τον κ. Χαλβατζή και βεβαίως τον κ. Ρεβίθη. Συζητάμε όλα αυτά τα περί Τρομοκρατίας. Ένα γεγονός τώρα, το οποίο αναφέρεται, την ημέρα, το Σάββατο, που έγινε η έκρηξη, βρέθηκε στη γύρω περιοχή ένα όπλο, το οποίο ανήκει σ' εσάς.

ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ. Μάλιστα.

ΓΑΒΑΛΑΣ. Τί έγινε μ' αυτό; Βρέθηκε τυχαία εκεί;

ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ. Αυτό το όπλο το κατείχα νόμιμα, με άδεια οπλοφορίας από το 1976. Το Νοέμβριο του 2000 έγινε μία διάρρηξη στο γραφείο μου. Οφείλω να πω ότι είχαν γίνει πολλές διαρρήξεις. Εκείνο το πρωί όμως έφθασε η γραμματέας μου πρώτη, δεν μπόρεσε να με βρει στο τηλέφωνο και τρομοκρατημένη όπως είδε το γραφείο, τηλεφώνησε στην Αστυνομία. Εγώ προσωπικά δεν θα τηλεφωνούσα στην Αστυνομία όπως δεν είχα τηλεφωνήσει και τις άλλες φορές. Θα έκανα φυσικά μία δήλωση ότι έχασα το όπλο που κατείχα νόμιμα, για ευνόητους λόγους. Έδωσα κατάθεση και μετά από δύο χρόνια, την επομένη που συνελήφθη ο Ξηρός, μου τηλεφώνησαν από την Κρατική Ασφάλεια ότι βρέθηκε το όπλο μου έξω από το Δημαρχείο του Ταύρου. Δεν πιστεύω ότι θέλανε να το συνδέσουν με αυτή την ιστορία. Πιστεύω ότι είναι από αυτές τις κουταμάρες, τις βλακείες που κάνει κατά καιρούς η Ελληνική Αστυνομία.

ΓΑΒΑΛΑΣ. Τώρα σχετικά με το θέμα Ξηρού. Εσείς κατά την άποψή σας, θεωρείτε τυχαίο το γεγονός που οδήγησε; Δηλαδή είχαμε μία έρευνα, είχαν εντοπιστεί οι γιάφκες και απλώς συνέδεσαν τον Ξηρό με τις γιάφκες; Έτυχε το θέμα Ξηρού; Πώς το συνδυάζετε κ. Χαλβατζή;

ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ. Τα στοιχεία που είδαν το φως της δημοσιότητας, ανεξάρτητα αν είναι υπερβολικά, αν είναι πραγματικά, αν είναι διαστρεβλωμένα, δείχνουν ότι έγινε μία έκρηξη

στον Πειραιά, κάτω από ποιους όρους ποιες προϋποθέσεις, τυχαία ή μη τυχαία και από εκεί και πέρα, ενώ μας λέγανε τα δημοσιεύματα ότι ο Ξηρός ήταν σε καταστολή, βρέθηκαν κλειδιά, βρέθηκαν αντικείμενα και από εκεί και πέρα άρχισαν να ανοίγονται διάφορα διαμερίσματα, γιάφκες, κρησφύγετα, πήραν διάφορες ονομασίες.

Όλα τα στοιχεία αυτά δείχνουν και στον πιο ανίδεο ακόμα, ότι όλα ήταν γνωστά γιατί δεν είναι δυνατόν να βρέθηκαν τα κλειδιά και να ψάξανε να βρήκαν σε ποια πόρτα ταιριάζουν. Να είμαστε και λίγο σοβαροί. Ήταν γνωστά και πήγαν τα άνοιξαν. Γιατί, τουλάχιστον από τα δημοσιεύματα, για τέσσερις μέρες ο Ξηρός ήταν σε καταστολή. Δεν μιλούσε. Πώς ήταν δυνατό να πει διαμερίσματα, χώρους και τέτοια. Άρα υπήρχαν, οι Μυστικές Υπηρεσίες τα είχαν, τα γνώριζαν και πήγαν στη συγκεκριμένη περίπτωση και έκαναν αυτές τις αποκαλύψεις. Το θέμα είναι κατά την άποψή μας και το έχουμε πει δημόσια, ότι αυτές οι οργανώσεις, η λεγόμενη 17 Νοέμβρη και άλλες, είτε κατασκευάστηκαν είτε χρησιμοποιήθηκαν από τις Μυστικές Υπηρεσίες, ντόπιες και ξένες. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Επί 27 χρόνια λέγαν ότι δεν είχαν βρει κανένα απολύτως ίχνος και η εμπειρία η δική μας λέει και στη διάρκεια της δικτατορίας και προηγούμενα, όταν το Κομμουνιστικό Κόμμα ήταν εκτός νόμου, πάρα πολλοί από τους συντρόφους μας που ανέπτυσσαν παράνομη δραστηριότητα, αργά ή γρήγορα βρίσκονταν. Συλλαμβάνονταν, καταδικάζονταν. Εδώ έχουμε 27 χρόνια και δεν υπήρχε τίποτα. Ήταν μια οργάνωση-φάντασμα. Αν δεν στηρίζονταν από επίσημες ή ανεπίσημες Υπηρεσίες, δεν μπορούσε να αναπτυχθεί και να δράσει.

ΓΑΒΑΛΑΣ. Τώρα, κ. Παναγούλη, είναι δυνατόν, αυτοί οι άνθρωποι που εσείς φωτογραφίζατε το '90, '91, '92 να είχαν σχέσεις και να υποκινούνταν από Μυστικές Υπηρεσίες Αμερικανών ή Βρετανών;

ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ. Όχι, εγώ θα διαφωνίσω με το φίλο μου το Σπύρο το Χαλβατζή. Εγώ πιστεύω ότι τουλάχιστον στο ξεκίνημα η 17 Νοέμβρη μέχρι και το 1993-94 ήταν μία καθαρή, επαναστατική όπως λένε αυτοί, Οργάνωση. Είχε δημιουργηθεί από ανθρώπους με ακραίες αριστερές θέσεις, που διαφωνούσαν βασικά με τον Κομμουνισμό ή τον Σοσιαλισμό και πίστευαν ότι μπορούν να αλλάξουν τα πράγματα. Υπάρχει όμως κάτι που πιστεύω ότι μετά το 1994, ιδιαίτερα μετά τη δολοφονία του Βρανόπουλου και κάποιου Τούρκου και από εκεί και πέρα κάπου άλλαξε η μορφή της οργάνωσης ...

ΓΑΒΑΛΑΣ. Αυτό που λέμε η δεύτερη γενιά που ακολουθεί ...

ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ. Και δεύτερη και τρίτη γενιά, υπήρξαν και πρόσωπα που χρησιμοποιήθηκαν ενδεχομένως σε μία σε δύο ενέργειες είτε βοηθητικοί σαν εκτελεστικά όργανα. Αλλά εγώ σ' αυτό που επιμένω είναι ότι δεν υπήρχε καμμία σοβαρή προσπάθεια από το 1975 και '76. Το '75 είχαμε την πρώτη ενέργεια που σκοτώνουν τον Μπάμπαλη. Το '76 έχουμε τη δολοφονία του βασανιστή Μάλλιου

και του Αμερικανού Επιτετραμένου Γουέλς. Εδώ αν προσέξουμε στα δύο πρώτα χρόνια '75 και '76 γίνεται μία προσπάθεια για το ποιος θα πάρει το πάνω χέρι. Το '75 αναλαμβάνει ο ΕΛΑ, από τη δολοφονία του Μπάμπαλη και μετά έχουμε το '76 και '77 με εκείνες τις συγκεκριμένες τις πράξεις. Ορισμένες πράξεις που έκανε μετά ο ΕΛΑ δεν ήταν τίποτε άλλο ήταν οι θυγατρικοί οι Επαναστατικοί Πυρήνες, η 1η Μάη ήταν οι θυγατρικές της 17 Νοέμβρη και φαίνεται ότι σ' αυτό το διάστημα βγήκαν και δύο τρεις πλαστές προκηρύξεις, που αυτές οι προκηρύξεις - θα συμφωνήσω με τον Σπύρο τον Χαλβατζή - ήταν κατασκευάσματα ή Μυστικών Υπηρεσιών ή ανοήτων εγκεφάλων από την ελληνική αντίσταση. Εδώ έχουμε μία πλαστή προκήρυξη της 17 Νοέμβρη η οποία ήταν η μόνη χειρόγραφη προκήρυξη που ενοχοποιούσε και δεν είδε ποτέ το φως της δημοσιότητας αν και έφτασε στη Γενική Ασφάλεια, είχε σταλεί στο ραδιοτηλεοπτικό σταθμό STAR το 1995. Ήταν η μόνη χειρόγραφη προκήρυξη της 17 Νοέμβρη. Υπήρξαν και άλλες δύο προκηρύξεις που ενδεχόμενα να ήταν πλαστές αλλά εγώ οφείλω να ομολογήσω από την επιμελή μελέτη, που έχω κάνει σε αυτές τις 85 περίπου προκηρύξεις ότι συντάκτης ή συντάκτες γιατί δεν πρέπει να μιλάμε ποτέ για ένα πρόσωπο. Όταν γίνεται και οποιαδήποτε ανακοίνωση του τελευταίου εξωραϊστικού συλλόγου, δεν τη γράφει ένας. Μαζευόμαστε εμείς οι τέσσερις ...

ΓΑΒΑΛΑΣ. Ναι αλλά η Αστυνομία, κάνοντας μία έρευνα γράφει στο πόρισμά της ότι τις προκηρύξεις - το μεγαλύτερο ποσοστό από τις 85-90 - είναι ένας ο συντάκτης και υπάρχουν τέσσερα άλλα άτομα τα οποία έχουν ασχοληθεί μεταξύ των οποίων και μία γυναίκα.

ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ. Ο συντάκτης, ένας γράφει πάντα την προκήρυξη. Εμείς οι τέσσερεις λέμε «κ. Γαβαλά, γράψτε την προκήρυξη». Σας λέω την άποψή μου και ένας συντάσσει το σχέδιο. Οι υπόλοιποι κάνουν παρατηρήσεις κλπ. Ένας αναλαμβάνει πάντα να ολοκληρώσει, να το χτενίσει κλπ. Πάντως οφείλω να σας πω ότι όλες οι προκηρύξεις, εκτός από τις δύο τρεις πλαστές ήταν συγκεκριμένες. Μπορεί να υπερβάλλει σε κάποια ενέργειά τους, να βάλει λίγο σάλτσα αλλά πάντοτε ήταν γνήσιες προκηρύξεις της 17 Νοέμβρη και ιδιαίτερα εκείνου του πυρήνα που ξεκίνησε τη 17 Νοέμβρη αμέσως μετά την πτώση της Χούντας.

ΓΑΒΑΛΑΣ. Η οποία, κατά την άποψή σας είναι μία ολιγομελής ηγετική ομάδα ...

ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ. Οι οποίοι γυρίσανε στην Ελλάδα, γιατί εγώ επιμένω ότι κανένας από τον ηγετικό πυρήνα της 17 Νοέμβρη δεν είχε δράσει με οποιονδήποτε τρόπο κατά τη διάρκεια της Χούντας μέσα στην Ελλάδα.

ΓΑΒΑΛΑΣ. Εκείνη την περίοδο κ. Χαλβατζή, υπήρχαν γιάφκες; Επί Δικτατορίας υπήρχαν γιάφκες στην Αθήνα;

ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ. Ποια είναι έννοια της γιάφκας ...

ΓΑΒΑΛΑΣ. Στην πραγματικότητα, ένα διαμέρισμα που μέσα έχει οπλισμό παράνομο, να το πω έτσι λαϊκά.

ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ. Εμείς δεν ασχοληθήκαμε ποτέ με όπλα. Επιδίωξή μας ήταν η ανάπτυξη μαζικής λαϊκής πάλης και όταν λέμε «μαζική πάλη» στην περίοδο της δικτατορίας δεν εννοούμε δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους αλλά η αντιδικτατορική πάλη συσπείρωνε, κινητοποιούσε πέντε, δέκα, εκατό και θα μπορούσα να σας αναφέρω περιπτώσεις και στη διάρκεια της Δικτατορίας όπου υπήρχαν δραστηριότητες αγωνιστικές διεκδικητικές σε πάρα πολλές περιοχές. Από τον Ασπρόπυργο τότε που τους έπαιρνε τα χωράφια ο Λάτσης και διάφοροι άλλοι, στα Μέγαρα από τους αλιεργάτες της Καβάλας που διαμαρτύρονταν μέχρι τους οδηγούς λεωφορείων και τους εισπράκτορες στην Αθήνα, οι τυπογράφοι διεκδικούσαν, οι οικοδόμοι διεκδικούσαν στις πιάτσες και διάφοροι άλλοι.

Η γιάφκα τι είναι; Είναι ένα διαμέρισμα, ένας χώρος στον οποίο συναντώνται παράνομοι - παράνομοι στη διάρκεια της Δικτατορίας - συναντώνται, επικοινωνούν, συζητούν ή κρύβονται. Η γιάφκα μπορεί να είναι και ένας μικρός χώρος, ένα ψιλικατζίδικο, ένα καφενείο, το οποίο να λειτουργεί με αυτή την έννοια της συνάντησης. Αυτές, επιτρέψτε μου να πω, είναι αποθήκες. Αυτά που ειπώθηκε τουλάχιστον ότι βρέθηκε οπλισμός. Είναι αποθήκες οπλισμών. Αυτό που αναφέρεται και από τον αγαπητό φίλο κ. Ρεβίθη, ο οποίος τυχαίνει να είναι εκπρόσωπος των μεσιτών είναι από τι θα περνούν τώρα τους ανθρώπους που ψάχνουν να βρουν ένα διαμέρισμα; Από ακτινογραφία;

....
....
....

ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ. Αυτή η ιστορία θα τραβήξει πολύ. Τα δημοσιεύματα τουλάχιστον αυτό δείχνουν. Είναι επικίνδυνο για την ελληνική κοινωνία, για την εργατική τάξη και τους εργαζόμενους.